

CONFIDENTIAL

1955

CONFIDENTIAL

1955-1956

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 16. (Παρελείφθη).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 17.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 3 Ιουνίου.

ΝΟΜΟΣ.

Περὶ φορολογίας τῶν μελισσιῶν διὰ τὸ 1843 ἔτος.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπιχειρήσεως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρος προσδιορίζεται διὰ τὸ τρέχον ἔτος εἰς λεπτὰ εἰκοσιπέντε τὸ κοφίνιον.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἀπαριθμησις τῶν κοφινίων θέλει γενῇ ἐπιμελείᾳ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων διὰ τῶν ἀναγκαιῶν ἐπιστατῶν εἰς τὰς καταλλήλους ἐποχὰς ὡς πρὸς τὴν θέσιν καὶ τὰς ἰδιαιτέρας περιστάσεις ἐκάστης ἐπαρχίας, ἡ δὲ εἰσπραχθεὶς τοῦ φόρου θέλει γενῇ τὴν 1 Αὐγούστου παρὰ τῶν ἀρμοδίων ταμιακῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 3.

Ὅστις τῶν φορολογουμένων ἤθελε φωραθῇ ὑποκρύπτων τὰ κοφίνιά του, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ὑπεκρύψῃ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ φόρου, ὑποβάλλεται, ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ ἀπλοῦ φόρου, εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὸ τριπλοῦν ποσὸν τοῦ φόρου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 29 τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἀπὸ 18 (30) Ἀπριλίου τ. ε. Νόμου.

Ἄρθρον 4.

Αἱ περὶ ἐκδόσεως τῶν διπλοτύπων ἀποδεικτικῶν διατάξεις τοῦ ἀρθρ. 35 τοῦ ἐφετεινοῦ περὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου, ἐφαρμόζονται καθ' ὅλα καὶ εἰς τὸν παρόντα νόμον.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Αθήναις, τὴν 28 Μαΐου (10 Ἰουνίου) 1843.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ,

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ, Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 18.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 16 Ἰουνίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ σχηματισμοῦ καὶ διακρίσεως τῶν τελωνείων τοῦ Κράτους

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Θεωρῶντες, ὅτι ἡ κατάργησις τοῦ τελωνιακοῦ δικαιώματος ἐπὶ τῶν μετακομιζομένων ἐντὸς τοῦ Κράτους ἐμπορευμάτων ἐπέφερεν εἰς τινὰς τελωνιακὰς θέσεις τὴν ἐλάττωσιν καὶ εἰς ἄλλας πάλιν τὴν παντελῆ παύσιν τῶν τελωνιακῶν εἰσπραξέων καὶ ὡς ἐκ τούτου τὴν ἀνάγκην τῆς μεταρρυθμίσεως, ὡς πρὸς τὴν τάξιν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος θέσεων

Παρατηροῦντες, ὅτι οἱ διωρισμένοι εἰς τὰ πλείοτερα ὑποτελωνεῖα βοηθοὶ ἀποκαθίστανται περιττοὶ ὅτι ὁ προσδιωρισμένος μισθὸς τῶν σταθμαρχῶν καὶ τῶν εἰς τὰ φυλακεῖα διαμενόντων φυλάκων κατήντησε δυσανάλογος, καὶ ὅτι αἱ κανονισμέναι ἐπιχορηγήσεις διὰ τὴν γραφικὴν ὑλὴν καὶ λοιπὰ ἀναγκαῖα τῶν τελωνιακῶν καταστημάτων εἶναι ὑπέρογκα

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 25 Μαΐου (6 Ἰουνίου) 1841 περὶ σχηματισμοῦ τῶν τελωνείων ἡμετέρον Διάταγμα

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Τὰ τελωνεῖα τοῦ Κράτους μετὰ τῶν ὑπαγομένων εἰς αὐτὰ ὑποτελωνείων, τελωνιακῶν σταθμῶν καὶ φυλακείων διακρίνεται εἰς β' τμήματα· τὰ δὲ τελωνεῖα καὶ ὑποτελωνεῖα διακρίνονται εἰς τρεῖς τάξεις κατὰ τὸν ἐπόμενον πίνακα.

Τμήμα	Αρ.	Τελωνεία	Τάξις	Υποτελωνεία	Τάξις	Τελωνιακοί σταθμοί	Φυλακεία
1. Πειραιεύς.	1	Πειραιεύς	1	Αἴγινα Κόρινθος (ἔδρα Λουτράκιον)	2 1	Ἐλευσίς Μέγαρα Σαλαμίς Ἐπίδαυρος Καλαμάκιον Κιάτος Ζάχολη	Πορτοράφτη Ἀνάβυσσος Μαραθῶν Ὀρωπὸς καὶ Κάλαμος Πιάδα Σοφικόν
	2	Χαλκίς	3	Σκόπελος Σκίαθος Ὠρεοὶ	2 2 3	Λίμνη Ἁγία Ἄννα Γλώσσα	Αἰδηλὸς Ἡλιοδρόμια Πάνορμον Ἀγνώντας
	3	Κύμη	3	Κάρυστος Σκύρος	2 3	Ἀλιθέρι	Στούρα
	4	Λαμία	2	Ἀταλάντη Στυλὶς Ἀμαλᾶπουλις Ἰταμός (ἔδρα Μολόχα)	3 2 2 3	Θρόνιον	Χαμάκον Φούρκα Ροβολιάρη Βαρυμπόμπη Γιαννιτζοῦ Πελισσίνη Λιδανάτα Σούρπη Γαρδίκι Μῶλος Καλλιδρόμη Ἰταμός
1. Σύρο ν.	5	Σύρα	1	Κέα Μύκωνος Σίφνος Μηλος Νάξος	2 2 2 2 1	Κίμηλος Νάουσα Παροικία	Κύθνος Σέριφος Ἀπερανθός Φιλώτιον Ἀντίπαρος Κέφαλος
	6	Τήνος	3	Ἄνδρος	1	Κόρθιον Γαύριον Πάνορμον	
	7	Θήρα	2			Ἀμουργός Ἴος	Ἀνάφη Φολέγανδρος Σύκινος Ἀθήναιον Ἐπάνω Μεριά
3. Ναυπλίας.	8	Ναύπλιον	2	Ἄστρος	3	Λεωνίδιον	Ἅγιος Ἀνδρέας Μύλοι Τουλών Τυρός Πούλκθρα
	9	Ἰθώα	3	Πόρος	1	Ἑρμιόνη	Μέθαινα Σαμπάριζα
	10	Πέτζαι	2	Κορωνίς	3	Ἐπίδαυρος Λιμηρά	Κυπαρίσι Ἰέραξ Πορτοχέλι

Τμήμα	Αρ.	Τελωνεία	Τάξις	Υποτελωνεία	Τάξις	Τελωνιακοί σταθμοί	Φυλακεία
4. Καλαμών	11	Καλάμαι	2	Νησίον Κορώνη Πύλος Τριφυλία (Φιλιατρά) Κυπαρισσία	3 3 1 2 3	Άλμυρός	Κυτριάι Πεταλίδι Πρώτη Μεθώνη
	12	Γύθειον	3	Λιμένι	3	Βάτικα Καρδαμύλη	Αρχάγγελος
5. Πατρών		Πάτραι	1	Αίγιον Άμφισσα Γαλαξειδίον Ναύπακτος Αντίκυρρα Δομβρένα	1 1 1 3 3 3	Ακράτα Βιτρινίτζα	Καραβοστάσι Ψαθόπουργος Λιθαράκια Τεμένη Τροιζόνια Αντίρριον Βουδόρευμα Ψάθα Χώστια Λειβαδόστρα
	14	Κυλλήνη	3	Κατάκωλον	1	Πυργί	Άλφειός Κοινουπέλι Άγιος Ισίδωρος
6. Μεσολόγγιον	15	Μεσολόγγιον	3	Ανατολικόν	2	Νεοχώρι και Κατοχή	Βασιλίδιον
	16	Βόνιτζα	3	Μακρονόρος Καρθασαρά Παλαιοχαλιά	2 3 3	Λουτράκι	Άκτιον Χελοβίδαρον Βλόχα και Αράπι Άγριελαίαι Χελώνα Μενίδι Ζαΐέρδα
	17	Άστακός	3	Μύτικας	2		Άγιος Παντελεήμων

Άρθρον 2.

Ἡ τελώνισις καὶ εἰσαγωγή τῶν ἀπὸ τὰ ἐκτὸς τῆς Ἑπικρατείας κομίζομένων ἐμπορευμάτων θέλει ἐξακολουθεῖ ὡς μέχρι τοῦδε διὰ τοῦ ὑποτελωνείου Ἰτάμου, τὸ ὁποῖον ἂν καὶ ὑπόκειται εἰς τὸ τελωνεῖον Λαμίας, διὰ τὴν εὐκολίαν ὅμως τῆς ὑπηρεσίας, θέλει ἀνταποκρίνεσθαι κατ' εὐθείαν μὲ τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαν.

Άρθρον 3.

Εἰς τὰ τελωνεῖα τῆς τρίτης τάξεως, ὅπου τυχὸν αἱ γραφαὶ καὶ ἐργασίαι εἶναι ἀσήμαντοι, εἰς βοηθὸς μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχμὰς ἐξήκοντα ἀναπληροῦ τὴν θέσιν τοῦ ἐλεγκτοῦ καὶ γραμματέως.

Άρθρον 4.

Ὁ μισθὸς τῶν σταθμαρχῶν κανονίζεται ἀνά δραχμὰς πενήκοντα ἕως ἐβδομήκοντα· ὁ δὲ τῶν εἰς τὰ φυλακεία διαμενόντων φυλάκων ἀνά δραχμὰς τεσσαράκοντα ἕως πενήκοντα κατὰ μῆνα, ἀναλόγως τῆς θέσεως καὶ τῆς ὑπηρεσίας ἐκάστου.

Άρθρον 5.

Αἱ θέσεις τῶν βοηθῶν εἰς τὰ ὑποτελωνεῖα, ἐξαιρουμένων τῶν τῆς πρώτης τάξεως ὑποτελωνείων, καταργοῦνται· τὰ δὲ χρῆα αὐτῶν ἀνατίθενται εἰς τοὺς ἰδίους ἐπιστάτας τῶν ὑποτελωνείων.

Άρθρον 6.

Διὰ τὴν γραφικὴν ὕλην (πλὴν τῶν ἐντύπων βιβλίων καὶ γραμματίων τὰ ὁποῖα χορηγοῦνται παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας) διὰ θερμασμοῦ, φῶτα, κάθαρσιν καὶ τὰ παρόμοια προσδιορίζονται εἰς ἕκαστον τελωνιακὸν κατὰστημα αἱ ἐξῆς μηνιαῖαι ἐπιχορηγήσεις, περὶ τῆς χρήσεως τῶν ὁποίων δὲν ἀποδίδεται λογαριασμός.

Εἰς τὰ τελωνεῖα Α'. τάξεως (συμπεριλαμβανομένου τοῦ κα- ταστήματος τῆς διαμετακομίσεως)	δρ. 25
(Ἐξαιρετικῶς δὲ εἰς τὸ τῆς Σύρας)	» 80
Εἰς τὰ τελωνεῖα Β'. τάξεως	» 15
Εἰς τὰ τελωνεῖα Γ'. τάξεως	» 10
Εἰς τὰ ὑποτελωνεῖα Α'. Β'. καὶ Γ', τάξεως	» 5
Εἰς τοὺς τελωνιακοὺς σταθμοὺς	» 4

Άρθρον 7.

Τὸ παρὸν διάταγμα ἐμφαίνει εἰς πλήρη ἐνέργειαν τὴν πρώ-
την τοῦ ἐλευσομένου Ἰουλίου μηνός, ὅτε οἱ μὲν βοηθοὶ τῶν ὑπο-
τελωνείων (ἐκτὸς ἐκείνων τῶν τῆς Α'. τάξεως) παύουν τῆς
ὑπηρεσίας, οἱ δὲ λοιποὶ ἤδη ὑπάρχοντες τελωνιακοὶ ὑπάλληλοι
θέλουν ἔχει τὸν βαθμὸν καὶ θέλουν ἀπολαμβάνει τὸν μισθὸν ὡς
προσδιορίζεται διὰ τοῦ παρόντος διατάγματος διὰ τὴν ὁποίαν
κατέχουν θέσιν· οἱ δὲ σταθμαρχαὶ καὶ οἱ κατὰ τὰ φυλακεία
φυλάκες θέλουν ἀπολαμβάνει τὸν προσδιορισμένον κατὰ τὸν

* ατώτερον ἔργον μισθόν, καὶ τοῦτο μέχρις οὗ διαταχθῇ ἄλλως πῶς περὶ αὐτῶν.

Ἄρθρον 8.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέα, ἐπιφορτίζομεν τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Ἰουνίου 1843.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΗΖΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΔΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ.

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ, Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀντιμισθίας τῶν εἰρηνοδικῶν καὶ γραμματέων αὐτῶν

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 20 Ἀπριλίου (2 Μαΐου) 1839 Ἡμέτερον διάταγμα περὶ χορηγήσεως ἐπιμισθίου εἰς τοὺς εἰρηνοδικὰς καὶ τοὺς γραμματεῖς αὐτῶν

Θεωροῦντες ὅτι ἡ κατάστασις τοῦ δημοσίου ταμείου ἀπαιτεῖ νὰ γίνῃ καὶ αὐτοῦ τοῦ ἔργου τοῦ δικαστικοῦ προϋπολογισμοῦ ἀνάλογος περιστολή.

Θεωροῦντες ὅτι τινὰ τῶν εἰρηνοδικῶν δύναται νὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς τὴν συντήρησιν τῶν ἀπὸ τῶν ἐκ τοῦ χαρτοσήμου καὶ τῶν ὑποθηκῶν εἰσπραξέων τῶν

Σκοπεῦντες ἄλλως τε νὰ παρέξωμεν εἰς τὰ εἰρηνοδικεῖα καὶ νέας ἀποδοχὰς ἐντὸς ὀλίγου διὰ τῆς ἐκτάσεως τῆς δικαιοδοσίας τῶν

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἀπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου χορηγουμένη εἰς τοὺς εἰρηνοδικὰς καὶ τοὺς γραμματεῖς αὐτῶν ἀντιμισθία προσδιορίζεται ἐν γένει ἀπὸ τῆς 1 Ἰουνίου ε. ε. εἰς ὄριχμὰς 20 κατὰ μῆνα διὰ τοὺς πρώτους, καὶ 15 διὰ τοὺς δευτέρους.

Ἄρθρον 2.

Τὴν ἀντιμισθίαν ταύτην δὲν θέλουν λαμβάνει εἰμὴ οἱ εἰρηνοδίκαι καὶ οἱ γραμματεῖς τῶν ἐξῆς εἰρηνοδικείων.

Ἀθηνῶν τῆς βορείου πλευρᾶς } τῆς ἑρμαϊκῆς ὁδοῦ.
Ἀθηνῶν τῆς νοτίου πλευρᾶς }

1 Ναυπλίου	21 Ἄνδρου
2 Θηβῶν	22 Πάρου
3 Μεγάρων	23 Σίφνου
4 Ἀργινίου	24 Μήλου
5 Εὐρυτανίας	25 Σκύρου
6 Αἰτωλικοῦ	26 Κέας
7 Βονιτζῆς	27 Σέρφου
8 Βολτού	28 Σικύνου
9 Νουπικτίας	29 Ἀνάφης
10 Ὑπάτης	30 Κιμῶλου
11 Δωρίδος	31 Φολεγάνδρου
12 Ποτιδανείας	32 Ἀροργοῦ
13 Δωριαίων	33 Καλλιστῆς
14 Ἀγραίων	34 Τριχέας
15 Εἰροχωρίου	35 Ἴου
16 Σκοπέλου	36 Γαυρίου
17 Σαλαθού	37 Κύνου
18 Ἄνω Συρού	38 Πανόρμου
19 Τήνου	39 Κορβίου
20 Μυκόνου	40 Ἀταλάντης

41 Σπετσῶν

42 Μασσητός

43 Ὑδρας

44 Ὑψούντος

45 Νυμφασίας

46 Ψωφίδος

47 Ἀστρους

48 Γυθείου

49 Κροκεῶν

50 Πημίσου

51 Κυπαρισσίας

52 Πύλου

53 Ἀνδριτζαίνης

54 Κορώνης

55 Αἰγαιτίας

56 Ἀρσανείας

57 Νωνάκριδος

58 Φαρῶν

59 Πύργου

60 Κυναιθῆς

61 Μυρουντίου

62 Ἠλίδος

63 Αἰγίνης

64 Σαλαμίνος

65 Εἰδυλλίας

66 Ἀρχομενοῦ

67 Χρυσάφης

68 Οἰτύλου

69 Κάμπου

70 Ἐπιδάφρου Λιμηρᾶς

71 Πρασιῶν

72 Θουρίας

73 Οἰχαλίας

74 Χαϊρωνίς

75 Ἀμαλιαπόλεως

76 Γαλαξειδίου

77 Κραββαίων

78 Κουρήτιδος

79 Ξηρομέρου

80 Καρυστίας

81 Λιμνῶν

82 Τρικάλων

83 Φενεοῦ

84 Νεμέας

85 Ἐπιδάφρου

86 Μεγαλοπόλεως

87 Πάργωνος

88 Ἐλευσίνος (ἐν Γορτυν.)

89 Ἐλευσίνος (ἐν Μεγάρ.)

90 Κατεζούντος

91 Ἐράνης

92 Λαμπίας

93 Βόλακος.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἀπὸ 20 Ἀπριλίου (2 Μαΐου) 1839 διάταγμα περὶ χορηγήσεως ἐπιμισθίου εἰς τοὺς εἰρηνοδικὰς καὶ γραμματεῖς αὐτῶν καταργεῖται.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 (21) Ἰουνίου 1843.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 19.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 23 Ἰουνίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ σχηματισμοῦ καὶ διαίρεσεως τῶν Δασονομείων τοῦ Κράτους.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέλοντες ἀπ' ἐνός μὲν νὰ καταστήσωμεν τὴν Δασονομικὴν ὑπηρεσίαν τακτικωτέραν, παρέχοντες συντελεστικώτερα μέσα ἐπιτηδεύσεως καὶ ἐλέγχου, καὶ πλειοτέρας εὐκολίας εἰς τὰς ἐκδόσεις τῶν τῆς ὑλοτομίας ἀδειῶν, ἀπ' ἑτέρου δὲ νὰ ἐπιφέρωμεν τὴν δυνατὴν εἰς τὰ ἔξοδα τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς οἰκονομίαν

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέας τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὴν δασονομικὴν ὑπηρεσίαν θέλουν ὑπάρχει εἰς τὸ ἑξῆς

1. Δύο Ἐπιθεωρηταὶ δασῶν,
2. Δέκα Δασάρχαι,
3. Τεσσαράκοντα τέσσαρες δασονόμοι,
4. Ἑβδομήκοντα δασονομικοὶ φύλακες.

Ἄρθρον 2.

Ἡ περιφέρεια καὶ ἡ κυρία ἔδρα ἐκάστης Ἐπιθεωρήσεως, Δασαρχείου καὶ Δασονομείου προσδιορίζονται κατὰ τὸν ἐφεξῆς πίνακα.

Ἐπιθεώρησις	ἔδρα	Δασαρχεῖα	ἔδρα	Δασονομεῖα
Πελοποννήσου	Τρίπολις	Ἀττικῆς	Ἀθήναι	Ἀθῆναι Μέγαρα Θήβαι Λεβαδεία
		Εὐβοίας	Χαλκίς	Κάρυστος Κύμη Ἀγία Ἄννα
		Λαμίας	Λαμία	Πτελεὶς Βουδουνίτσα Ἰπάτη Ἀταλάντη Οἰχαλία
		Φθιώτιδος		Λοιδωρίκιον Ἀράχοβα Σουβάλα
		Φωκίδος	Ἄμφισσα	Ναύπακτος Πλάτανος Ἀγρίνιον Μαχαλάς Βόνιτσα Δραγαμέστον Ἀμφιλοχικὸν Ἄργος
		Ἀκαρναντίας καὶ Αἰτωλίας	Μεσολόγγιον	Κόρινθος Τρίκαλα Ἅγιος Γεώργιος Καστρί Περαχώρα
		Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας	Ναύπλιον	Κοσμάς Ἅγιος Πέτρος Χρυσάφι Μολάους
		Λακεδαιμόνος	Σπάρτη	Δημητζάνα Βυτίνα Λεοντάριον
		Ἀρκαδίας	Τρίπολις	Ἀνδρίτζαίνα Κυπαρισσία Αἰγυδίστα Κρεστενα
		Μεσσηνίας	Καλάμαι	Πύργος Ἀλῆ Τζελεπή Δεχαϊνᾶ Δίδρα Καλάβρυτα Αἰγίον
Πελοποννήσου	Τρίπολις	Ἀχαΐας	Πάτραι	

Τὰ ὅρια ἐκάστης περιφέρειας θέλουν ὁριστικῶς διαγραφῇ δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος· οἱ δὲ δασονομικοὶ φύλακες θέλουν διανεμηθῇ εἰς τὰς καταλλήλους θέσεις διὰ διαταγῶν τῆς Γραμματείας.

Ἄρθρον 3.

Ὁ μηνιαίος μισθὸς τῶν ἀνωτέρω ὑπαλλήλων προσδιορίζεται ὡς ἐξῆς·

Τοῦ ἐπιθεωρητοῦ 280 δραχμαί.

Τοῦ Δασάρχου 106 δραχ.

Τοῦ Δασονομικοῦ φύλακος 30 δραχ.

Τὰ χρεὴ τῶν δασονόμων θέλουν ἀνατεθῇ ἰδίως εἰς μὴ ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικούς τοῦ στρατοῦ λαμβάνοντας ἐπιμίσθιον δραχμαῖς ἐβδομήκοντα κατὰ μῆνα, ἐκτὸς τῶν ἀκολουθῶν μερῶν, Δραγαμέστου, Ναυπάκτου, Αἰγίου καὶ Μολάων, ὅπου ἡ ὑπηρεσία αὐτὴ θέλει ἀνατεθῇ εἰς τοὺς αὐτοὺς ἐδρεύοντας οἰκονομικούς ὑπαλλήλους, οἵτινες θέλουν λαμβάνει ἐπιμίσθιον κατὰ μῆνα δέκα δραχμῶν εἰς ἀποζημίωσιν γραφικῶν ἐξόδων.

Ἄρθρον 4.

Παρακτὸς τῆς ἐν τῷ ἀνωτέρω ἄρθρῳ ὁριζομένης μισθοδοσίας οὐδεμία χορήγησις, λόγῳ ἐξόδων περιοδείας ἢ γραφείου, θέλει ἀποδοθῇ.

Ἄρθρον 5.

Οἱ δασονομοὶ διατελοῦντες ὑπὸ τὰς ἀμέσους τῶν δασαρχῶν διαταγὰς, θέλουν ἀναφέρεσθαι ἀμέσως πρὸς αὐτοὺς. Εἰς αὐτοὺς θέλουν καθυποβάλλει τοὺς μηνιαίους τῶν λογαριασμούς, καὶ παρ' αὐτῶν λαμβάνει τὰς ἀναγκαῖας ὁδηγίας ἐπὶ τῇ ἐξάσει τῶν δασονομικῶν διατάξεων.

Οἱ ἐπιθεωρηταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ περιηγῶνται ἐννέα μῆνας τοῦλάχιστον τοῦ ἐνιαυτοῦ· οἱ δασάρχαι μῆνας ὀκτώ, καὶ οἱ δασονομοὶ ἑξ. Ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν θέλει φροντίζει, ὥστε εἰς τὸ διάστημα τῆς ἐκ τῆς ἐδρας αὐτῶν ἀπουσίας τῶν δύο τελευταίων ἡ ὑπηρεσία τῆς ἐκδόσεως τῶν τῆς ὑλοτομίας ἀδειῶν ν' ἀνατίθεται εἰς ἄλλον τινὰ ἐκ τῶν ἐκεῖ ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 6.

Οἱ ἐπιθεωρηταὶ ὁρεῖλουσι δις τοῦλάχιστον τοῦ ἔτους νὰ μεταβαίνωσιν εἰς Αἰθῶνας διὰ νὰ πληροφωρῶσι καὶ προφορικῶς τὴν Γραμματείαν περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν περιηγήσεών των.

Ἄρθρον 7.

Παρακτὸς τούτου, ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν ὁσάκις τὸ νομίζει καταλλήλον, δύναται ν' ἀναθέσῃ τὴν ἐξελεγχθῆν δασονομικῶν πράξεων καὶ εἰς τὸν ἕτερον τῶν ἐπιθεωρητῶν ἢ καὶ εἰς ἄλλον, εἴτε ἐντὸς, εἴτε ἐκτὸς τῆς δασονομικῆς ὑπηρεσίας ὑπάλ-
ληλον.

Ἄρθρον 8.

Ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν θέλει φροντίζει, ὥστε ἡ ἐπιτήρησις τῶν δασῶν τῶν μερῶν ἐκείνων, εἰς τὰ ὅποια ἡ ἐκδο-
σις τῶν ἀδειῶν θέλει γίνεσθαι ἀπὸ ἄλλους ὑπαλλήλους, ν' ἀνα-
τεθῇ εἰς τοὺς δασονόμους τῶν πλησιοχώρων περιφερειῶν, ἐκτὸς
τῆς γενικῆς τοῦ Δασάρχου ἐπιτηρήσεως.

Ἄρθρον 9.

Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ νέου Δασονομικοῦ κανονισμοῦ αἱ μέ-
χρι τοῦδε ἐν ἰσχύϊ διατάξεις θέλουν ἰσχύσει καὶ εἰς τὸ ἐξῆς,
καθ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἄρθρον 10.

Τὸ παρὸν Διάταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν τὴν 1 τοῦ προ-
σεγούς Ιουλίου.

Ἄρθρον 11.

Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται
τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18/30 ἰουνίου 1843.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς
Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

Ν Ο Μ Ο Σ

Περὶ πώλησεως σφραγιστοῦ χάρτου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέλοντες νὰ καταστήσωμεν τὴν μὲν πώλησιν τοῦ σφραγιστοῦ
χάρτου οἰκονομικωτέραν, τὴν δὲ διάδοσιν τοῦ κιβδηλοῦ δυσκο-
λωτέραν, λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 12 τοῦ ἀπὸ 14 (26)
Αὐγούστου 1836 περὶ χαρτοσήμου Νόμου, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς
ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ
τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν
καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἡ πώλησις τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου θέλει γίνεσθαι εἰς τὸ
ἐξῆς ὅχι μόνον ἀπὸ τὸ Κεντρικὸν ταμεῖον καὶ ἀπὸ τὰ διοικη-
τικὰ καὶ ἐπιτροπικὰ ταμεῖα, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοὺς τελῶνας, ὑπο-
τελῶνας, σταθμάρχαις, εἰρηνοδίκας, συμβολαιογράφους, δημοτι-
κοὺς εἰσπράκτορας, καὶ, κατὰ τὴν ἀνάγκην, εἰδικοὺς παρέδρους.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τοὺς τελευταίους θέλει χορηγηθῇ ἐπὶ πιστώσει ὁ ἀναγ-
καῖος εἰς πώλησιν σφραγιστοῦ χάρτης, τοῦ ὁποῖου τὸ ποσὸν θέ-
λει προσδιορίσει ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία, ἀφοῦ δοθῇ
παρ' αὐτοῦ ἀποχρῶσα ἐγγύησις διὰ τὴν πίστωσιν ταύτην.

Ἄρθρον 3.

Οἱ τελῶνας καὶ λοιποὶ, οἱ ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμενοι,
ἐκτὸς τῶν ἐκπληρούντων χρεὴ ταμιῶν, θέλουν λαμβάνει λόγῳ
προμηθείας, δύο τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ παρ' αὐτῶν πω-
λουμένου σφραγιστοῦ χάρτου.

Ἄρθρον 4.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ ἀπὸ 14 (26) Αὐγούστου περὶ
χαρτοσήμου Νόμου χορηγουμένη προμήθεια δέκα τοῖς ἑκατὸν
εἰς πάντα ἐμπορευόμενον σφραγιστὸν χάρτην παύει εἰς τὸ ἐξῆς.

Ἄρθρον 5.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῶν ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέ-
λεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου, ὅστις θέλει ἐμβεῖ
εἰς ἐνέργειαν τὴν 1 τοῦ ἐρχομένου Ιουλίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 (27) Ἀπριλίου 1843.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΡΙΕΖΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΔΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ,
Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ, Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 20

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 28 ἰουνίου.

Ν Ο Μ Ο Σ

Περὶ παρατάσεως τῆς χορηγήσεως πρὸς τοὺς Φελαγγίτας
προθεσμίας τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 19/31 Μαρτίου τ. ε.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωροῦντες ἀναγκαῖον νὰ διακριθῇ ὁριστικώτερον τὸ μέρος
ἐκεῖνο τῶν ἐθνικῶν γαιῶν, τὸ ὁποῖον ὡς ἀπαιτούμενον διὰ τὴν

χρήσιν τῶν καλλιεργούντων αὐτὸ γεωργῶν, δὲν δύναται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 19 (31) Μαρτίου τ. ε. Νόμου νὰ προσκτητῇ παρὰ τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ τῶν διαθεσίμων ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν, τῶν Ναυτικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Τὸ δι' ἐκάστην γεωργικὴν οἰκογένειαν ὡς ἀναγκαῖον εἰς τὴν χρῆσιν αὐτῆς θεωρούμενον μέρος ἐθνικῶν γαιῶν εἶναι τὸ παρ' αὐτῆς συνήθως καλλιεργούμενον μέχρι τεσσαράκοντα μὲν στρεμμάτων, ἀνίσως ἦναι ποτιστικαὶ γαῖαι, ὀγδοήκοντα δὲ, ἀνίσως ἦναι πεδιναὶ μὲν, ἀλλ' ὄχι ποτιστικαί, καὶ ἑκατὸν εἰκοσὶν ἀνίσως ἦναι ὄρειναι.

Ἄρθρον 2.

Ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 19 (31) Μαρτίου τ. ε. Νόμου χορηγηθεῖσα προθεσμία διὰ τὴν δῆλωσιν τῆς ἐπιθυμίας τῶν Φαλαγγιτῶν τὸ ν' ἀνταλλάττωσι τὸν μισθὸν τῶν εἰς κτήματα παρατείνεται εἰς τρεῖς εἰσέτι μῆνας μετὰ τὴν ἐκπνευσιν αὐτῆς.

Ἄρθρον 3.

Οἱ ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν, τῶν Ναυτικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτιζονται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ἰουνίου (6 Ἰουλίου) 1843.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ,
Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ, Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ.

Ν Ο Μ Ο Σ

Περὶ παρατάσεως τῆς δοθείσης διὰ τοῦ ἀπὸ 11 Μαΐου ε. ε. προθεσμίας διὰ τὴν ἐπίθεσιν τῆς νέας σφραγίδος ἐπὶ τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες ὅτι ἕνεκα τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου, εἰς ὃν ὤφειλε νὰ ἐπιτεθῇ ἡ κατὰ τὸν νόμον τῆς 11 Μαΐου προσδιορισθεῖσα τρίτη σφραγίς, καὶ τῶν μεγάλων ἀποστάσεων εἰς ἃς ὁ νέος σφραγιστὸς χάρτης ὤφειλε νὰ πεμφθῇ, δὲν ἐστάθη δυνατόν νὰ προμηθευθῶσιν ὅλα τὰ ταμεία τοῦ Κράτους μὲ ἀποχρῶσαν αὐτοῦ ποσότητα, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέων, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 29 τοῦ περὶ συστάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ὀργανικοῦ διατάγματος, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἀπὸ 11 Μαΐου ε. ε. Νόμου προσδιορισθεῖσα μέχρι 1 Ἰουλίου προθεσμία παρελθούσης τῆς ὁποίας δὲν θέλει εἶσθαι δεκτὸς ὁ μὴ φέρων τὴν νέαν σφραγίδα σφραγιστὸς χάρτης παρατείνεται μέχρι τέλους τοῦ ἐλευσομένου Αὐγούστου.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) 1843.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ,
Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ, Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ.

Δ Ι Α Τ Α Γ Μ Α

Περὶ διευθύνσεως τοῦ Β. Τυπογραφίου καὶ Λιθογραφείου, καὶ προσδιορισμοῦ τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέων ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἡ Β. Τυπογραφία καὶ Λιθογραφία θέλει ἐπιτηρεῖται καὶ διευθύνεται εἰς τὸ ἐξῆς ἀπὸ ἀνώτερον τινὰ ὑπάλληλον προσδιοριζόμενον ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέων, μὴ λαμβάνοντα ἐπιμίσθιον διὰ ταύτην τὴν ὑπηρεσίαν του.

2. Καταργοῦνται αἱ θέσεις τοῦ διορθωτοῦ καὶ τοῦ κλητῆρος, καὶ ἀνατίθενται τὰ ἔργα τοῦ μὲν πρώτου εἰς τὸν βοηθὸν τῆς διευθύνσεως, τοῦ δὲ δευτέρου εἰς τὸν διανομέα τῶν Βασ. ἐφημερίδων.

3. Τὸ προσωπικὸν τῶν ἐργοστασιῶν τῆς Τυπογραφίας περιορίζεται εἰς:

1	Ἐργοστασίαν	λαμβάνοντα κατὰ μῆνα δραχ.	130
1	Στοιχειοθέτην	ἀ. τάξεως ὁμοίως	δραχ. 90
2	»	β'. » » ἀνά »	75
1	»	γ'. » » ἀνά »	50
1	Τυπωτὴν	ἀ. » » ἀνά »	90
3	»	β'. » » ἀνά »	65
4	Μελανωτὰς	ἀνά »	40

4. Τὸ προσωπικὸν τῆς Λιθογραφίας περιορίζεται εἰς:

2	Ἐργοστασίαν	λαμβάνοντα κατὰ μῆνα δραχ.	120
2	Τυπωτὰς	ἀ. τάξεως ἀνά »	80
1	»	β'. » » »	65
2	Βοηθοὺς	ἀ. » » »	60
2	»	β'. » » »	50

5. Τὸ προσωπικὸν τοῦ χυτηρίου περιορίζεται εἰς:

1	Προϊστάμενον	μηχανικὸν λαμβάνοντα κατὰ μῆνα	δραχ. 200
2	Στοιχειοχύτας	ἀνά »	50
2	Στιλβωτὰς	» »	40

6. Διὰ τὸ βοηθητικὸν προσωπικὸν προσδιορίζεται κατ' ἔτος:

Διὰ ἔξοδα γραφείου	»	300
Διὰ ὑλικὸν καθημερινῆς χρήσεως	»	2,500
Καὶ δι' ἐπισκευὰς	»	100

Τὸ ὅλον εἰς δραχ. 7,900

7. Ἡ ἰδιαιτέρα ἀντιμισθία τοῦ λιθογράφου περιορίζεται εἰς τὸ τέταρτον τῆς ὀλικῆς τιμῆς τῆς ἐργασίας διὰ τὰ παρ' αὐτοῦ γενόμενα σχέδια, ἀντὶ τοῦ ἡμίσσεως, τὸ ὅποιον μέχρι τοῦδε ἐλάμβανεν.

8. Ἡ διεκπεραίωσις τῶν Β. ἐφημερίδων θέλει γίνεσθαι εἰς τὸ ἐξῆς παρὰ τοῦ Οἰκονόμου τῆς Τυπογραφίας καὶ Λιθογραφίας ἐπομένως ἡ θέσις τοῦ παρὰ τῷ Γεν. Ταχυδρομείῳ διεκπεραιωτοῦ καταργεῖται.

9. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέων ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 (15) Ἰουνίου 1843.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέων Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ λόγου τῶν τεχνιτῶν τοῦ Ναυτικοῦ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου διατάττομεν νὰ ἐλαττωθῇ κατὰ τὸ τρίτον ἡ δύναμις τοῦ λόγου

Ὄργανισμός τοῦ λόγου τῶν τεχνιτῶν τοῦ ναυτικοῦ καὶ τῶν δι' αὐτὸν ἀπαιτούμενων ἐτησίων ἐξόδων.

Ἀριθμός	Βαθμολογία.	Μηνιαῖαι ἀποδοχαὶ ἀξιωματικῶν.					Ἡμερῶσιαι ἀποδοχαὶ ὑπαξιωματικῶν καὶ τεχνιτῶν.					Κατ' ἔτος									
		Μισθός		Ἐνοίκιον	Τὸ δῶλον		Κρατήσεις	Μισθός		Ἐπιμέθειον	Ἀποδοσία	ἡμετισμός	Ἡμερῶσιον πό- σόν ἐκαστοῦ ἀτόμου		Ἀποδοχαὶ		Κρατήσεις		Ποσὸν ἀναγκαζόν		
		δρ.	δ.	δρ.	δ.	λ.		λεπ.	λεπ.	λ.	λ.	δρ.	λ.	δραχ.	λ.	δραχ.	λ.	δραχ.	λ.		
1	Λοχαγός	220	40	260	16	80									3120		249	60	2870	40	
1	Ἀνθυπολοχαγός	100	20	120	6										1440		72		1368		
1	Λογιστής	80		80											960				960		
1	Ἐπιλοχίας ὑπηρεσίας						170	40	13	17	2	40		876					876		
2	Ἐπιλοχίας ἐργασίας						170	200	13	17	4			3920					3920		
4	Λοχία						130	140	13	17	3			4380					4380		
6	Δεκανεῖς						90	120	13	17	2	40		5256					5256		
2	Τυμπανισταὶ						44		13	14		81	518	30					518	30	
22	Τεχνίται α. τάξεως						66	100	13	14	1	93	15497	90					15497	90	
22	» β. »						48	80	13	14	1	55	12446	50					12446	50	
16	Μαθητευόμενοι						40		13	14		67	3912	80					3912	80	
78																					
																Τὸ δῶλον δραχμᾶς		52005		90	
																Δι' ἐκμισμὸν 75 ἀτόμων δραχμᾶς		1210			
																Δι' ὀπλισμὸν » » »		470		1680	
																Τὸ δῶλον κατ' ἔτος δραχμᾶς		53685		90	

Ἐγκρίνεται ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 (19) Ἰουνίου 1843.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ναυτικοῦ Διευθυντηρίου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες τὰς οἰκονομικὰς ἀνάγκας τοῦ Κράτους, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Συμβουλίου τῶν Ὑπουργῶν, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

α. Τὰ καθήκοντα τῶν ἐφόρων τῶν νεωρίων καὶ τοῦ λιμένος, περὶ ὧν ἀναφέρει ἡ ἀπὸ 3 Νεμβρίου τοῦ 1833 ἐτος καταστατικὴ τοῦ ναυτικοῦ Διευθυντηρίου διάταξις, ἀνατίθενται τοῦ λοιποῦ εἰς ἓνα μόνον ἀξιωματικόν, ναυτικὸν ἑφορὰν καλούμενον, τὰ δὲ ἔργα τοῦ ἐφόρου τοῦ προσωπικοῦ θέλει ἐκτελεῖ ὁ ἐπὶ τούτῳ διορισθεὶς ὑπασις τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ναυστάθμου.

β. Τ' ἀφορῶντα τὴν ἀστυνόμεν τῶν ναυστάθμων χρέη τοῦ ἐφόρου τοῦ λιμένος, καθὼς καὶ τὰ ἔργα τοῦ ἐφόρου τοῦ προσωπικοῦ, θέλει ἐκτελεῖ ὁ εἰρημένος ὑπασις ὑπὸ τὴν ἀμεσον διευθύνειν καὶ ἐπιτήρησιν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ναυστάθμου.

γ. Τὸ συμβούλιον τοῦ ναυτικοῦ Διευθυντηρίου θέλουσιν ἀπαρτίζει ὁ Διευθυντὴς τοῦ ναυστάθμου, ὁ ναυτικὸς ἑφορὸς καὶ ὁ

ελεγκτής συγκαλούνται δὲ εἰς αὐτὸ καὶ οἱ ἀρμόδιοι τῶν συζητουμένων κλάδων τῆς ναυτικῆς ὑπηρεσίας εἰσηγηταί, δὲν ἔχουσιν ὅμως ψῆφον οὔτε τῶν συνεδριάσεων τὰ πρακτικὰ ὑπογράφουσιν.

δ'. Τὸ ἀνώτερον καὶ κατώτερον προσωπικὸν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ τε ναυτικοῦ διευθυντηρίου καὶ τοῦ ναυστάθμου, προσδιορίζεται διὰ τοῦ ἐνταῦθα ἐπισυναπτομένου καὶ ἰδίᾳ χειρὶ παρ' ἡμῶν ἐγκριθέντος καταστατικοῦ διοργανισμοῦ, ὅστις ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ 1 τοῦ ἐλευσομένου Ἰουλίου.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματέα, ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος ἡμῶν Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Ἰουνίου 1843.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

Ὁργανισμὸς τῶν μελῶν καὶ ὑπαλλήλων τοῦ Ναυτικοῦ Διευθυντηρίου καὶ τῶν δι' αὐτοὺς ἀπαιτουμένων ἐτήσιων ἐξόδων.

Μισθοὶ κατ' ἔτος

1 Διευθυντὴς	9480
1 Ναυτικὸς ἑφορὸς	2832
1 Οἰκονομικὸς ἐπιμελητὴς	4680
1 Ὑπαπιστὴς τοῦ διευθυντοῦ	1764
1 Γραμματεὺς τοῦ διευθυντηρίου	2580
1 Ταμίης	2580
1 Λογιστὴς τοῦ ὕλικου	2580
1 » τοῦ προσωπικοῦ	2580
1 Τροφιδότης τοῦ ναυστάθμου	2580
2 Ἐπιστάται τῶν ἀποθηκῶν	3528
1 Βοηθὸς τοῦ γραμματέως τοῦ διευθυντηρίου	1200
1 » τοῦ λογιστοῦ τοῦ προσωπικοῦ	1512
1 » τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιμελητοῦ	1200
2 Βοηθοὶ τοῦ λογιστοῦ τοῦ ὕλικου	2400
1 Βοηθὸς τοῦ ἱματισμοῦ	960
1 Γραφεὺς τοῦ λογιστοῦ τοῦ ὕλικου	720
1 » » τοῦ προσωπικοῦ	720
3 Βοηθοὶ τῶν ἐπιστατῶν τῶν ἀποθηκῶν	2160
1 Βοηθὸς ἐπὶ τοῦ ὀπλοστασίου	480
5 Φύλακες ἀπόμαχοι	1260
1 Ναυπηγὸς	2580
1 Ἐπιστάτης τοῦ ὀπλοστασίου	1440

Τὸ ὅλον κατ' ἔτος ἄρχ. 51816

Ἐγκρίνεται ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Ἰουνίου 1843.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΤΟΥ ΑΡΙΘ. 20, ΤΟΥ ΕΓΟΥΣ 1843,

(Παρελείφθη)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 21.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 29 Ἰουνίου.

Δ Ι Α Τ Α Γ Μ Α

Περὶ νέου σχηματισμοῦ τοῦ πεζικοῦ καὶ τῶν φρουραρχικῶν ἐπιτελῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάττομεν περὶ νέου σχηματισμοῦ τοῦ ἡμετέρου πεζικοῦ καὶ τῶν φρουραρχικῶν ἐπιτελῶν τὰ ἐφεξῆς.

ΤΙΤΛΟΣ Ι.

Σχηματισμὸς τοῦ πεζικοῦ.

Ἄρθρον 1.

Ἀριθμὸς καὶ εἶδος τῶν ταγμάτων.

§. 1.

Ὁ ὁλικὸς ἀριθμὸς τῶν ταγμάτων τοῦ ἡμετέρου πεζικοῦ προσδιορίζεται εἰς τέσσαρα.

§. 2.

Ἐκ τῶν τεσσάρων ταγμάτων τοῦ πεζικοῦ θέλουν ὑπάρχει ἄνω ὡς τάγματα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, ἄνω ὡς τάγματα ἀκροβολιστῶν, σχηματισμένα κατὰ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 τῶν παρόντων ὁρισμῶν καὶ ἔχοντα τὴν δι' αὐτῶν προσδιορισμένην δύναμιν.

§. 3.

Τὰ τάγματα σημειοῦνται ὡς ἑπεται.

- 1 τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς.
- 2 » » » »
- 3 τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταί.)
- 4 » » » »

Ἄρθρον 2.

Σχηματισμὸς τῶν ταγμάτων τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς.

§. 4.

Ἐκαστον τῶν ταγμάτων τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς σχηματίζεται

ἐκ τῶν ἐπιτελῶν καὶ ὀκτὼ λόγων.

§. 5.

Οἱ ἐπιτελεῖς τοῦ ταγματος θέλουν σύγκεισθαι ὡς ἑπεται.

Β α θ μ ο ί	Αριθμός				
	ἀξιωματικοί	υπαξιωματικοί	μουσικοί	στρατιώται	ἵπποι ἀξιωματ.
Ἀντισυνταγματάρχης. Διοικ. τάγματος	1	..	..	..	2
Ταγματάρχης. Πρόεδρος τῆς οἰκονομίας	1	..	..	..	1
Ἱπολοχαγός ἢ ἀνθυπολοχαγός. Ὑπα- σπιστὴς τάγματος	1	..	..	..	1
Ἱπολοχαγός ἢ ἀνθυπολογ. Ἀξιωματικὸς εἰσηγητής	1	..	..	..	..
Ἰατρός τάγματος α. τάξεως	1	..	..	..	..
Ἰατροὶ τάγματος β'. »	2	..	..	..	..
Στρατιωτικὸς ἱερέυς	1	..	..	..	..
Καταλυματίας	1	..	..	..	..
Ἀνθυπασπιστής	..	1	..	..	..
Λογιστὴς α. τάξεως	..	1	..	..	..
Ἀρχιτυμπανιστής	..	..	1	..	..
Ὀπλοποιός	..	1	..	..	..
Δεσμοφύλαξ	..	1	..	..	..
Ἱποδεδμοφύλαξ	..	..	..	1	..
	9	4	1	1	4
	15				

§. 6.

Οἱ ὀκτὼ λόγοι ἐκάστου τάγματος σχηματίζουν

Ἐνα (1) λόχον ἐπιλέκτων,

Ἐξ (6) λόχους ὀπλιτῶν (τοῦ κέντρου),

Ἐνα (1) λόχον εὐζώνων.

Ἐν παρατάξει λαμβάνουν τὴν σειράν ἐκ τοῦ δεξιοῦ πρὸς τὸ ἀριστερόν κατὰ τὴν τάξιν ταύτην.

§. 7.

Ἐκαστος τῶν λόχων θέλει σύγκεισθαι ὡς ἔπεται

Β α θ μ ο ί.	Αριθμός.			
	ἀξιωματικοί	υπαξιωματικοί	μουσικοί	στρατιώται
Λοχαγὸς Διοικητὴς λόχου	1	..	..	..
Ἱπολοχαγός	1	..	..	..
Ἀνθυπολοχαγός	1	..	..	..
Ἐπιλοχίας	..	1	..	..
Σιτιστής	..	1	..	..
Λοχίας	..	2	..	..
Δεκανεὶς	..	6	..	..
Τυμπανιστὴς ἢ ἀντ' αὐτῶν εἰς τοὺς λόχους τῶν εὐζώνων σαλπικχται	..	..	2	..
Ἱποδεκανεὶς καὶ στρατιώται	..	..	..	125
Τὸ ὅλον τοῦ λόχου	3	10	2	125
	140			

§. 8.

Ἡ ὀλικὴ δύναμις ἐνὸς τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς συμποσοῦται ἑπομένως ὡς ἔπεται

	Αριθμός.				
	ἀξιωματικοί	υπαξιωματικοί	μουσικοί	ὑποδεκανεὶς καὶ στρατιώται	ἵπποι ἀξιωματ.
Ἐπιτελεῖς	9	4	1	1	4
Ὀκτὼ λόχοι	24	80	16	1000	..
	33	84	17	1001	4

Ἄρθρον 3.

Σχηματισμὸς τῶν ταγμάτων τῶν ἀκροβολιστῶν.

§. 9.

Ἐκαστον τῶν δύο ταγμάτων τῶν ἀκροβολιστῶν σχηματίζεται ἐκ

τῶν ἐπιτελῶν καὶ

τεσσάρων λόχων.

§. 10.

Οἱ ἐπιτελεῖς τοῦ τάγματος θέλουν σύγκεισθαι ὡς ἔπεται

Β α θ μ ο ί.	Αριθμός.				
	ἀξιωματικοί	υπαξιωματικοί	μουσικοί	στρατιώται	ἵπποι ἀξιωματ.
Ἀντισυνταγματάρχης ἢ ταγματάρχης. Διοικητὴς τάγματος	1	..	..	..	2
Λοχαγός α. τάξεως. Πρόεδρος τῆς οἰκο- νομίας	1	..	..	..	..
Ἱπολοχαγός. ἢ ἀνθυπολοχαγός. Ὑπα- σπιστὴς τάγματος	1	..	..	..	1
Ἱπολοχαγός, ἢ ἀνθυπολοχαγός. Ἀξιωμ. εἰσηγητής	1	..	..	..	..
Ἰατρός τάγματος α. τάξεως	1	..	..	..	..
» » β'. »	1	..	..	..	..
Στρατιωτικὸς ἱερέυς	1	..	..	..	..
Καταλυματίας	1	..	..	..	..
Ἀνθυπασπιστής	..	1	..	..	..
Λογιστὴς β'. τάξεως	..	1	..	..	..
Ἀρχισαλπικτής	..	..	1	..	..
Ὀπλοποιός	..	1	..	..	..
Δεσμοφύλαξ	..	..	1	..	..
Ἱποδεδμοφύλαξ	..	..	..	1	..
	8	4	1	1	3
	14				

§. 11.

Οἱ τέσσαρες λόχοι σχηματίζουν

Ἐνα (1) λόχον ἐκλεκτῶν

Τρεῖς (3) λόχους ἀκροβολιστῶν

Ἐν παρατάξει λαμβάνουν τὴν σειρὰν ἐκ τοῦ δεξιοῦ πρὸς τὸ ἀριστερὸν κατὰ τὴν τάξιν ταύτην.

§. 12.

Ἐκαστος ἐκ τῶν λόχων τούτων θέλει σύγκεισθαι ὡς ἔπεται

Β α θ μ ο ί.	Αριθμός.			
	ἀξιωματικοί	ὑπαξιωματικοί	μουσικοί	στρατιῶται
Λοχαγός — Διοικητὴς λόχου	1	..	..	..
ὑπολοχαγός	1	..	..	..
ἀνθυπολοχαγός	1	..	..	..
Ἐπιλοχίας	..	1	..	..
Σιτιστής	..	1	..	..
Λοχίαι	..	2	..	..
Δεκανεῖς	..	6	..	..
Σαλπικτῆται	..	..	2	..
ὑποδεκανεῖς καὶ στρατιῶται	..	..	..	125
Τὸ ὅλον τοῦ λόχου	3	10	2	125
	140			

§. 13.

Ἡ ὁλικὴ δύναμις ἐνὸς τάγματος τῶν ἀκροβολιστῶν συμποσοῦται ἐπομένως.

	Αριθμός				
	ἀξιωματικοί	ὑπαξιωματικοί	μουσικοί	ὑποδεκανεῖς καὶ στρατιῶται	ἵπποι ἀξιωματικῶν
Ἐπιτελεῖς ..	8	4	1	1	3
Τέσσαρες λόχοι ..	12	40	8	500	...
	20	44	9	501	3

Ἄρθρον 4.

Ὁλικὴ ὀργανικὴ δύναμις τοῦ πεζικοῦ.

§. 14.

Ἡ ὁλικὴ δύναμις τοῦ πεζικοῦ ἐν γένει συμποσοῦται ἐπομένως εἰς

106 ἀνωτέρους καὶ κατωτέρους ἀξιωματικούς συμπεριλαμβανομένων τῶν στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων

256 ὑπαξιωματικούς, συμπεριλαμβανομένων τῶν στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων.

52 Μουσικούς συμπεριλαμβανομένων τῶν ἀρχιτυμπανιστῶν καὶ ἀρχισαλπικτῶν

3004 ὑποδεκανεῖς καὶ στρατιῶτας μὲ

14 ἵππους ἀξιωματικῶν.

Αὕτη ἡ δύναμις διαιρεῖται πρὸς τούτους ὡς ἔπεται

α. Μάχιμος δύναμις.

6 ἀνώτεροι ἀξιωματικοί, ἤγουν

3 ἀντισυνταγματάρχαι καὶ

3 ταγματάρχαι.

78 κατώτεροι ἀξιωματικοί,

4 ἀνθυπασπισταί,

208 ὑπαξιωματικοί,

52 αὐληταί,

3000 ὑποδεκανεῖς καὶ στρατιῶται.

β'. Μὴ μάχιμος δύναμις.

4 ἀξιωματικοί εἰσηγηταί,

18 ὑπάλληλοι μὲ βαθμὸν ἀξιωματικοῦ,

4 ὑπάλληλοι μὲ βαθμὸν ἀνθυπασπιστοῦ,

40 ὑπαξιωματικοί, ἤγουν

32 σιτισταί,

8 ὀπλοποιοὶ καὶ δεσμοφύλακες,

4 στρατιῶται (ὑποδεσμοφύλακες).

Τ Ι Τ Λ Ο Σ Ι Ι.

Σχηματισμὸς τῶν ἐπιτελῶν τῶν φρουραρχείων.

Ἄρθρον 5.

Διαιρέσεις καὶ ἀριθμὸς τῶν φρουραρχείων.

§. 15.

Αἱ ἄφρακτοι καὶ ὄχυραὶ πόλεις καὶ τὰ φρούρια τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου διαιροῦνται εἰς τρεῖς κλάσεις ἀναλόγως τοῦ μεγέθους, τῆς σημαντικότητος καὶ τῆς θέσεως ἐκάστου, ὡς ἐνδιαλαμβανέται εἰς τὸν ἐπόμενον πῖνακα.

Αριθμ.	Κλάσεις	τῆς κλάσ.	Ἀξίων	Ἐνδειξεις τῶν φρουραρχείων	Παρατηρήσεις
Πρώτη	1	1	1	Ἀθῆναι μὲ τὸν Πειραιᾶ	
		2	2	Ναύπλιον μὲ τὰ φρούρια Παλαμυθίου καὶ Βουρτζίου	
		1	3	Χαλκίς μὲ τὸ φρούρ. Καράθαβα	
		2	4	Λαμία μὲ Ἀκρολαμίαν	
		3	5	Μεσολόγγιον	
		4	6	Πάτρα	
		5	7	Πύλος	
		6	8	Καλάμαι	
		7	9	Σπάρτη	
		8	10	Τρίπολις	
Δεύτερη	2	11	11	Βόνιτζα	
		12	12	Ἀγρίνιον	
		13	13	Ναύπακτος	
		14	14	Ῥίον καὶ Ἀντίρριον	
		15	15	Μεθώνη	
		16	16	Ἀρεόπολις	
		17	17	Γύθειον	
		18	18	Ἐπίδαυρος Λιμηρὰ	
		19	19	Ἄργος	
		20	20	Ἀκροκόρινθος	

§. 16.

Μέχρι νεωτέρων ὁρισμῶν ἐκδοθησομένων, ὅποτεν ἡ διαταχθεῖσα σχεδιάσις, ἐξέτασις καὶ περιγραφή τῆς καταστάσεως τῶν ὄχυρῶν καὶ φρουριῶν προοδεύσῃ ἀρκούντως, θέλουν θεωρεῖσθαι ἐκ τῶν ἄνωθεν φρουραρχείων τὰ ἐπόμενα ὡς ἀνήκοντα εἰς τὴν

τάξιν τῶν ὀχυρῶν καὶ φρουρίων (places de guerre, citadelles, forts et chateaux).

Χαλκίς με τὸ φρούριον Καράβαθα,
τὸ φρούριον Ἀκρολαμίας,
τὸ φρούριον Βονιτζής,
Μεσολόγγιον,
Ναύπακτος,
τὰ φρούρια Ἀντίρριον καὶ Ρίον,
τὸ φρούριον Πύλου,
Ἐπίδαυρος Λιμνή,
Ναΐπλιον με τὰ φρούρια Βοῦρτζι καὶ Πηλαμῆδιον,
τὸ φρούριον Ἀκροκόρινθος.

Ἄρθρον 6.

Προσωπικὸν τῶν φρουραρχείων.

§. 17.

Τὸ προσωπικὸν τῶν φρουραρχικῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασιστῶν μὴ συμπεριλαμβανομένου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων τῶν διωρισμένων δι' εἰδικῶν διατάξεων διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ὑγείας, τῆς θρησκείας καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ, διορίζεται ἀναλόγως τῆς κλάσεως, εἰς τὴν ὑποῖαν ἀνήκει ἡ πόλις ἢ τὸ φρούριον ὅπου θέλει ὑπάρχει φρουραρχεῖον.

§. 18.

Κατὰ συνέπειαν τοῦτου ἐκδίδονται οἱ ἐπόμενοι ὁρίσμοι διὰ νὰ χρησιμεύσουν ὡς γενικὸς κανὼν διὰ τὸν σχηματισμὸν τῶν φρουραρχείων.

α. Φρουραρχεῖα πρώτης κλάσεως.

- 1 φρούραρχος—συνταγματάρχης τοῦ στρατοῦ,
- 1 δεύ-ερος ἀνώτερος ἀξιωματικὸς τῆς πλατείας—ταγματάρχης,
- 1 λοχαγὸς πλατείας ὡς ὑπασπιστὴς,
- 1 ἀξιωματικὸς εἰσηγητῆς (ὑπολοχαγὸς ἢ ἀνθυπολοχαγὸς),
- 1 ἀνθυπασπιστὴς,
- 1 γραμματεὺς διὰ τὸ πρωτόκολλον,
- 1 γραμματεὺς διὰ τὸν ἀξιωματικὸν εἰσηγητὴν, ἀμφότεροι με βαθμὸν λοχίου,
- 1 δεσμοφύλαξ (ἐπιλοχίας ἢ λοχίας),
- 1 ὑποδεσμοφύλαξ.

β'. Φρουραρχεῖα δευτέρας κλάσεως

- 1 φρούραρχος—ἀντισυνταγματάρχης ἢ ταγματάρχης,
- 1 ὑπασπιστὴς πλατείας—ὑπολοχαγὸς ἢ ἀνθυπολοχαγὸς,
- 1 ἀνθυπασπιστὴς

γ'. Φρουραρχεῖα τρίτης κλάσεως.
(fort—citadelles—chateaux)

- 1 φρούραρχος—λοχαγὸς α. ἢ β'. τάξεως,
- 1 ἀνθυπασπιστὴς.

§. 19.

Συνήθως καὶ κατὰ τὰς παρούσας οἰκονομικὰς περιστάσεις τοῦ Κράτους θέλει ὑπάρχει εἰδικὸν προσωπικὸν φρουραρχεῖον μόνον εἰς τὰς ἐπομένους πόλεις καὶ φρούρια.

α. Εἰς ἀμφότερα τὰ φρουραρχεῖα πρώτης κλάσεως.

Ἀθήνας καὶ

Ναύπλιον με τὸ φρούριον Παλαμῆδιον.

β'. Ἐκ τῶν φρουραρχείων δευτέρας κλάσεως.

Εἰς μὴδέν.

γ'. Ἐκ τῶν φρουραρχείων τρίτης κλάσεως.

Εἰς Ῥίον με Ἀντίρριον.

§. 20.

Εἰς τὰς λοιπὰς κλάσεις καὶ φρούρια φρουραρχεῖ ὁ ἀνώτερος ἢ κατώτερος ἀξιωματικὸς τοῦ φρουροῦντος τμήματος τοῦ στρα-

τοῦ, διοριζόμενος παρὰ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας, λαμβανούσης ὑπ' ὄψιν τοὺς περὶ τοῦτου ὁρίσματος τοῦ κανονισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας εἰς τὰ φρούρια.

§. 21.

Κατὰ τοὺς ἀνωθι ὁρίσμούς ἡ πρέπουσα δύναμις τῶν φρουραρχικῶν ἐπιτελῶν θέλει σύγκεισθαι ὡς ἔπεται.

Κλάσεις	Ἐνδείξεις τῶν φρουραρχείων	ἀνώτεροι ἀξιωματικ.		κατώτεροι ἀξιωματικ.		ὑπαξιωματικ.		
		συνταγματάρχης	ἀντισυνταγματάρχης	ταγματάρχης	λοχαγός	ὑπολοχαγός	ἀνθυπολοχαγός	ἀνθυπασπιστὴς
Πρώτη	Ἀθήναι	1	1	1	1	1	2	1
	Ναύπλιον	1	1	1	1	1	2	1
Τρίτη	Ἐξωτ. φρούριον	..	..	1	..	1	..	..
	Παλαμῆδιον	..	..	..	1	1	..	..
	Ῥίον με Ἀντίρριον	..	..	..	1	1	..	..
	Τὸ ὅλον	2	2	4	3	4	4	2

§. 22.

Οἱ φρούραρχοι εἰς τὰς πλατείας 1 κλάσεως, καθὼς οἱ δευτεροὶ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ τῆς πλατείας καὶ οἱ ὑπασπιστὰι (λοχαγοὶ πλατείας) παρ' αὐτοῖς θέλουν εἶσθαι ἐφιπποὶ καὶ προσδιορίζεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἵππων ὡς ἔπεται.

Διὰ τὸν φρούραρχον εἰς 2

» » δεῦτερον ἀνώτερον ἀξιωματικὸν

τῆς πλατείας, » 1

» » ὑπασπιστὴν πλατείας » 1

Οἱ φρούραρχοι καὶ οἱ ὑπασπιστὰι εἰς τὰς πλατείας β' καὶ γ' κλάσεως μένουν ὡς τοιοῦτοι ἄνευ ἵππων.

ΤΙΤΛΟΣ III.

Ὀλικὴ ὁργανικὴ δύναμις τοῦ πεζικοῦ καὶ τῶν ἐπιτελῶν τῶν φρουραρχείων.

Ἄρθρον 6.

Ἀθροιστὶς τῆς δυνάμεως.

§. 23.

Ἡ ὀλικὴ ὁργανικὴ δύναμις τῶν φρουραρχικῶν ἐπιτελῶν καὶ τοῦ πεζικοῦ εἰς ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς καὶ στρατιώτας, μὴ συμπεριλαμβανομένου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ὑγείας, τῆς θρησκείας καὶ τῆς οἰκονομίας ἀναγκαιῶν στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων, συμποσοῦται κατὰ τοὺς προηγουμένους παραγράφους εἰς

10 ἀνωτέρους ἀξιωματικούς,

30 λοχαγούς, ἐκ τῶν ὁποίων δύναται ν' ἀνήκῃ τὸ ἡμισυ εἰς τὴν α. τάξιν καὶ τὸ ἡμισυ εἰς τὴν β'. τάξιν,

59 ὑπολοχαγούς καὶ ἀνθυπολοχαγούς,

8 ἀνθυπασπιστάς,

254 ὑπαξιωματικούς ἀπὸ τὸν ἐπιλοχίαν καὶ κάτω,

52 μουσικοὺς συμπεριλαμβανομένων τῶν ἀρχιτυμπανιστῶν καὶ ἀρχισαλπιστῶν,

3006 ὑποδεκανεῖς καὶ στρατιώτας,

ὡς ὁ ἐπόμενος πινὰξ τὸ ἀποδεικνύει:

	ἀνώτεροι ἀξιωματ.		κατώτεροι ἀξιωματικ.						
	συνταγματάρχαι	ἀντισυνταγματάρχαι	ταγματάρχαι	λοχαγοί	υπολοχαγοί	ἀνθυπολοχαγοί	ἀνθυπασπισταί	υπαξιωματικοί	μουσικοί
Ἐπιτελεῖς τῶν φρουραρχείων καὶ πεζικόν									
Ἐπιτελεῖς τῶν φρουραρχείων	2	..	2	4	3	4	6		2
2 τάγματα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς. ..	..	2	2	16	18	18	2	164	34
2 τάγματα τῶν ἀκροβο- λιστῶν	..	1	1	10	10	10	2	84	18
τὸν ὅλον τοῦ πεζικοῦ	..	3	3	26	28	28	4	248	52
γενικὸν ὅλον	2	3	5	30	59	8	254	52	3006

Ἄρθρον 7.

Ἀπεσπασμένοι ἀξιωματικοὶ ἐκτὸς τῆς δυνάμεως.

§. 24

Δὲν εἶναι συγχωρημένη μὴδὲμία ὑπέρβασις τοῦ ὀλίγου ἀριθμοῦ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀνθυπασπιστῶν καὶ ἀξιωματικῶν τῶν φρουραρχικῶν ἐπιτελῶν καὶ τοῦ πεζικοῦ ἐκτὸς τῶν κατὰ τὸν ἐπόμενον παράγραφον 25 ὡς ἐκτὸς τῆς δυνάμεως θεωρηθησόμενων ἀξιωματικῶν τῆς κατηγορίας ταύτης.

§. 25.

Ὡς ἐκτὸς τῆς δυνάμεως θέλουν θεωρεῖσθαι μόνον οἱ εἰς τὰς κάτωθι κλάσεις εὐρισκόμενοι ἀνώτεροι καὶ κατώτεροι ἀξιωματικοὶ τῶν φρουραρχικῶν ἐπιτελῶν καὶ τοῦ πεζικοῦ, καὶ ἐπομένως νὰ μὴ ληφθῶσιν ἐξ αὐτῶν χωρὶς ν' ἀναπληρωθῶσιν αἱ θέσεις των.

α'. Οἱ Ἡμέτεροι ὑπασπισταὶ καὶ ἀξιωματικοὶ διαγγελεῖς,
β'. Οἱ ἀξιωματικοὶ οἱ διορισμένοι δι' εἰδικὰ καθήκοντα εἰς ἄλλα σώματα, κλάδους τοῦ στρατοῦ κτλ., ὅταν κατέχωσι εἰς αὐτὰ θέσεις ὑπαρχούσας ὡς ἐκ τοῦ σχηματισμοῦ, ἅμα μετατεθῶσιν ὀριστικῶς εἰς τὴν δύναμιν αὐτῶν ἢ τεθῶσιν εἰς τὴν ἐφεδρείαν παρὰ τῷ σώματί των.

Τοιοῦτοι εἶναι.

1. Οἱ παρὰ τῇ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείᾳ διορισμένοι, μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν παρ' αὐτῇ ἀπεσπασμένων διὰ προσωρινὴν ὑπηρεσίαν,

2. Οἱ παρὰ τῇ στρατιωτικῇ σχολῇ διορισμένοι, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἀξιωματικῶν ἐπιθεωρητῶν,

3. Ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἱματισμοῦ τοῦ στρατοῦ, συμπεριλαμβανομένων τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ἐπιθεωρήσεως ἐν αὐτῇ,

4. Οἱ ἀξιωματικοὶ εἰσηγηταὶ καὶ ἀντεισηγηταὶ παρὰ τοῖς διακρίσει στρατοδικεῖσι,

5. Οἱ εἰς οἰκονομικὴν ὑπηρεσίαν ἀνασχολημένοι, τέλος

6. Οἱ εἰς ὑπηρεσίαν ὑπαγομένην εἰς ἄλλην Γραμματείαν παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ἀνασχολημένοι ἀξιωματικοί.

§. 26.

Αἱ θέσεις τῶν μετατιθεμένων εἰς ἐφεδρείαν ἀνευ μισθοῦ, εἰς ἀρχὴν ἢ εἰς διὰθεσιμότητα ἀξιωματικῶν ἀναπληροῦνται, καθότι οὗτοι διαγράφονται ἐνταυτῇ τῆς δυνάμεως τῶν ταγμάτων καὶ φρουραρχείων.

(ΕΦΗΜ. ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΤΟΣ 1843)

ΤΙΤΛΟΣ IV

Τοποθέτησις καὶ κατάλυσις τοῦ πεζικοῦ

Ἄρθρον 8.

Τοποθέτησις τῶν ταγμάτων τοῦ πεζικοῦ.

§. 27.

Ὡς μονίμους φρουρὰς τῶν ἐπιτελῶν τῶν τεσσάρων ταγμάτων τοῦ Ἡμετέρου πεζικοῦ μ' ὅλον τὸ ἀνήκον εἰς αὐτοὺς προσωπικὸν διορίζομεν

τὴν Ἡμετέραν πρωτεύουσαν

Ναύπλιον,

Μεσολόγγιον καὶ

Νεόκαστρον,

ὥστε εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας πόλεις νὰ ὑπάρχωσιν οἱ ἐπιτελεῖς ἀνὰ ἐνὸς τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, εἰς δὲ τὰς δύο τελευταίας ἀνὰ ἐνὸς τάγματος τῶν ἀκροβολιστῶν.

§. 28

Ἐκτὸς τῶν ἀποστολῶν τμημάτων τοῦ στρατοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν ἐκτάκτων σκοπῶν τῆς ὑπηρεσίας ὀρίζονται τὰ ἐφεξῆς ὡς πρὸς τὴν διανομὴν τῶν λόχων τῶν ταγμάτων τοῦ Ἡμετέρου πεζικοῦ διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς συνήθους ὑπηρεσίας τοῦ πεζικοῦ ἐν τῇ Ἡμετέρᾳ Βασιλείᾳ θέλουν φρουρεῖ—

Ὀκτὼ λόχοι εἰς Ἀθήνας καὶ Πειραιᾶ,

Εἷς λόχος εἰς Χαλκίδα,

Εἷς λόχος εἰς Λαμίαν,

συντεθιμένοι ἐξ ἐνὸς τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς καὶ ἐξ ἐνὸς λόχου ἐξ ἐκάστου τῶν δύο ταγμάτων τῶν ἀκροβολιστῶν.

Οἱ τελευταῖοι οὗτοι δύο λόχοι θέλουν εὐρίσκεισθαι εἰς τὴν πρωτεύουσαν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ διορισμοῦ των τούτου καὶ θέλουν σχηματίζεσθαι ἰδίαν διλοχίαν, διοικουμένην διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς φρουρᾶς, τὸν στρατωνισμόν, τὴν θεωρητικὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τὰ γυμνάσια παρὰ τοῦ ἀρχαιοτέρου λοχαγοῦ των.

Ἐξ λόχοι εἰς Ναύπλιον,

Δύο λόχοι εἰς Τρίπολιν,

Ἐξ αὐτῶν

Ἐν ἀπόσπασμα εἰς Σπάρτην,

σχηματίζοντες ἐν τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς

Εἷς καὶ ἡμιτὺς λόχος εἰς Μεσολόγγιον,

Ἡμισὺς λόχος εἰς Πάτρας,

Εἷς λόχος εἰς τὸ φρούριον Ῥίου μὲ Ἀντίρριον,

σχηματίζοντες ἐν τάγμα τῶν ἀκροβολιστῶν ἔχον ἕνα λόχον τοῦ ἀποσπασμένου εἰς τὴν πρωτεύουσαν,

Δύο λόχοι εἰς Νεόκαστρον, ἐκ τούτων

Ἀπόσπασμα εἰς Μεθώνην,

Εἷς λόχος εἰς Καλάμας, ἐξ αὐτοῦ

Ἀπόσπασμα εἰς Ἀρεῖουπολιν

σχηματίζοντες ἐν τάγμα τῶν ἀκροβολιστῶν ἔχον ἕνα λόχον τοῦ ἀποσπασμένου εἰς τὴν πρωτεύουσαν.

§. 29.

Τὸ τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς ὡς καὶ τὰ τῶν ἀκροβολιστῶν θέλουν ἀνταλλάττεσθαι.

Ἡ ἀλλαγὴ θέλει διατάττεσθαι παρ' ἡμῶν.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείᾳ θέλει μᾶς ὑποβάλλει ἐν καιρῷ τῷ δέοντι τὰς ἀνηκούσας προτάσεις, στηριζομένης ἐπὶ τῇ ἐπομένῃ βάσει

α'. Κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ §. 28 τὰ τάγματα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς θέλουν ἀνταλλάττεσθαι μεταξύ Ἀθηνῶν καὶ Ναυπλίου, τὰ δὲ τῶν ἀκροβολιστῶν μεταξύ Νεοκάστρου καὶ Μεσολογγίου

6'. Οὐδὲν τῶν ταγμάτων θέλει μένει περισσότερον τῶν τεσσάρων ἐτῶν εἰς τὰς αὐτὰς φρουράς.

§. 30.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεία διατάττει τὴν ἀλλεπάλληλον ἀλλαγὴν τῶν λόγων ἐκείνων, οἵτινες εἶναι μακρὰν τῶν ἐπιτελῶν τοῦ τάγματος τῶν δι' ἄλλων ἐκ τῆς ἑδρας τῶν ἐπιτελῶν τῶν ταγμάτων.

Συνήθως οὐδεὶς λόγος δὲν πρέπει νὰ ᾔται ἀποσπασμένος περισσότερον τοῦ ἐνὸς ἔτους. Ἰδίως δὲ ἰσχύει ὁ κανὼν οὗτος διὰ τοὺς εἰς τὴν καθέδραν ἀποσπασμένους λόγους τῶν ταγμάτων τῶν ἀκροβολιστῶν, οἵτινες πάντοτε μετὰ παρέλευσιν ἐτητίου ἐνταῦθα δικιμονῆς τῶν θέλουν ἀλλάττεσθαι ἕκαστος πρὸ ἄλλου λόγου τοῦ σχετικοῦ τάγματος.

§. 31.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεία διατάττει ἐπίσης τὴν διανομὴν (τοποθέτησιν) μικροτέρων ἢ μεγαλητέρων τμημάτων πρὸς ἐκπλήρωσιν προσωρινῶν σκοπῶν τῆς ὑπηρεσίας καὶ δι' ἀπροσδιόριστον καιρὸν.

§. 32.

Διὰ κάθε μόνιμον τροποποίησιν τῆς τοποθετήσεως τῶν ἐπιτελῶν ἢ λόγων τῆς προσδιοριζομένης διὰ τοῦ §. 28 ἀπαιτεῖται ἡ Ἡμετέρα Ἰψηλὴ ἐιδικὴ ἔγκρισις.

Ἄρθρον 9.

Κατάλυσις.

§. 33.

Μόνον εἰς τὰς εἰς τὸ ἄρθρον 8 σημειούμενας πόλεις θέλει ληφθῇ φροντίς νὰ ὑπάρχωσι διαρκῶς ἐιδικὰ καταστήματα διὰ τὸ πεζικόν.

ΤΙΤΛΟΣ V.

Παρούσα δύναμις καὶ σύστημα ἀδειῶν.

Ἄρθρον 10.

Παρούσα δύναμις.

§. 34.

Εἰς συνήθεις περιστάσεις ἡ παρούσα δύναμις τῶν ὑποδεκανέων καὶ στρατιωτῶν ὅλων τῶν λόγων τῶν τεσσάρων ταγμάτων τοῦ πεζικοῦ δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίῃ κατὰ μέσον ὅρον ἐν τὸς τῆς διαρκείας τοῦ ἔτους τὸν ἀριθμὸν 2550 ἀνδρῶν.

§. 35.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ καιροῦ τῶν γυμνασίων πρέπει νὰ ὑπάρχῃ παρούσα ἡ ὀλικὴ πραγματικὴ δύναμις ὑποδεκανέων καὶ στρατιωτῶν ἐκάστου τάγματος.

Διὰ τὸν ἐπίλοιπον καιρὸν τοῦ ἔτους δὲν θέλουν εἶσθαι παρόντες εἰμὴ τόσοι γυμνασμένοι ἄνδρες, ὅσους ἀπαιτεῖ ἡ ὑπηρεσία εἰς τὰς πλατείας, ἐπὶ τῇ ἀρχῇ, ὅτι ὁ στρατιώτης πρέπει νὰ εἶναι ἐλεύθερος αὐτῆς τοῦλάχιστον δύο νύκτας κατὰ συνέχειαν, τούτεστι νὰ ἐμβαίνει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ φυλακείου μόνον ἐκάστην τρίτην ἡμέραν.

Ἄρθρον 11.

Σύστημα ἀδειῶν.

§. 36.

Μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ καιροῦ τῶν γυμνασίων ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεία θέλει κανονίζει κατ' ἔτος τὰ περὶ ἀδειῶν τῶν ἀνδρῶν διὰ τοὺς λοιποὺς μῆνας, κατὰ τοὺς εἰς τοὺς ἀνωθι παραγράφους ἐνδιελαμβανομένους ὁρισμούς.

§. 37.

Οἱ νεοκαταταττόμενοι πρέπει νὰ εἶναι πάντοτε παρόντες τὸ

πρῶτον ἔτος, μετὰ τὸ τῶν λοιπῶν πρέπει νὰ δίδηται πάντοτε ἡ προτίμησις εἰς τοὺς ὑπηρετοῦντας ἤδη τὸ τρίτον ἢ τέταρτον ἔτος, χωρὶς ὅμως νὰ ἐξαίρεθωσιν ὡς ἐκ τούτου τῶν πλεονεκτημάτων τῆς ἀδείας ἐντελῶς οἱ ὑπηρετοῦντες τὸ δεύτερον τῶν ἔτος· πρέπει ἐπομένως νὰ δίδωνται αἱ ἀδειαι ἀρμοδίως λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν οἰκονομικῶν περιστάσεων τοῦ ἀνδρὸς χωρὶς ὅμως νὰ ὑποφέρῃ ἡ ἐκπαίδευσίς του εἰς τὰ τῶν γυμνασίων.

§. 38.

Ἄν ἔκτακτοι περιστάσεις ἀπαιτήσουν ὑπερβάσιν τῆς ὡς ἀνωτάτου ὅρου προσδιορισθείσης παρουσίας δυνάμεως ἐνὸς ἢ περισσότερων ταγμάτων, τούτεστι ἂν ἐξαίρουμένων τῶν ἐποχῶν τῶν γυμνασίων ἀπαιτηθῇ ἡ ἀνάγκη τῶν ἐν ἀδείᾳ διὰ ν' αὐξηθῇ ἡ δύναμις τῶν λόγων ὑπεράνω τῆς προσδιορισθείσης παρουσίας δυνάμεως, τότε πρέπει νὰ ληφθῶσι παρὰ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας αἱ Ἡμέτεραι διαταγαὶ διὰ δικαιολογημένης προτάσεως.

§. 39.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεία ἔχει τὸ κύρος ν' ἀναβάλῃ προσωρινῶς τὴν ἐκούσιον κατάταξιν εἰς τὰ τάγματα, ὅπου ἀπαντῶνται δυσκολίαι εἰς τὴν χορήγησιν ἀδειῶν τόσαι ὥστε νὰ δυνήθῃ ἐκ τούτου νὰ προκύψῃ ὑπερβάσις τῆς προσδιορισθείσης παρουσίας δυνάμεως κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους.

§. 40.

Τὸ μέτρον τοῦτο ἡμπορεῖ νὰ ἐπεκταθῇ εἰς ὅλα τὰ τάγματα ἂν ὑπαγορευθῇ παρὰ τῆς ἀνάγκης, τούτεστι διὰ νὰ μὴν ὑπερπηδθῇ ἡ διὰ τὸ πεζικόν διορισθεῖσα δύναμις τῶν παρόντων, θέλει ἀκυροῦσθαι ὅμως ἐκάστοτε ἅμα δὲν ὑπάρχῃ ἡ προσκαλοῦσα αὐτὸ αἰτία.

ΤΙΤΛΟΣ VI.

Ἄρθρον 12.

Γενικοὶ ὁρισμοί.

§. 41.

Ἀκυροῦνται διὰ τῆς παρουσίας ἅπαντες οἱ ἀντιβαίνοντες εἰς τὸ παρὸν διάταγμα προηγούμενοι ὁρισμοὶ περὶ σχηματισμοῦ τῶν φρουραρχικῶν ἐπιτελῶν καὶ τοῦ πεζικοῦ.

§. 42.

Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει ἔμῃ εἰς ἐνέργειαν μετὰ τὴν 1 Ἰουλίου 1843.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 9 (21) Ἰουνίου 1843.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας

Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ νέου σχηματισμοῦ τοῦ πεζικοῦ καὶ τῶν φρουραρχικῶν ἐπιτελῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος τῆς 9 (21) Ἰουνίου τρ. ἔτους περὶ νέου σχηματισμοῦ τοῦ πεζικοῦ καὶ

τῶν φρουραρχικῶν ἐπιτελῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐφεξῆς.

1. Τὸ μέχρι τοῦδε ὑπάρχον ἰδιαιτέρον φρουραρχικὸν προσωπικὸν Πειραιῶς, Χαλκίδος, Λαμίας, Βονιτοῦς, Μεσολογγίου, Πατρῶν, Πύλου, Μεθώνης, Τριπόλεως, Μονεμβασίας, Ἀκροναυπλίας, Βουρτζίου καὶ Ἀκρο-Κορίνθου διαλύεται.

Εἰς τὸ Ἀντίρριον μένει εἰς τὸ ἐξῆς μόνον εἰς ὑπασπιστὴς πλατείας ὑποτασσόμενος εἰς τὸν φρούραρχον Ῥίου, ὅθεν διαλύεται ἐπίσης ὡς αὐθύπαρκτος ἀρχὴ τὸ μέχρι τοῦδε ὑπάρχον φρουραρχεῖον Ἀντιρρίου.

2. Περὶ τῆς περαιτέρω θέσεως τῶν εἰς αὐτὸ ἀνηκόντων ἀξιωματικῶν, ὑπαλλήλων καὶ ἀνθυπασιστῶν διατάχθησαν τὰ δέοντα διὰ τοῦ Ἡμετέρου σημερινοῦ Διατάγματος, περὶ προσωπικοῦ τοῦ πεζικοῦ καὶ τῶν φρουραρχικῶν ἐπιτελῶν.

3. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Ἰουνίου (3 Ἰουλίου) 1843.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς Α. ΒΑΛΧΟΠΟΥΛΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ νέου σχηματισμοῦ τοῦ ἱππικοῦ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν περὶ νέου σχηματισμοῦ τοῦ Ἡμετέρου ἱππικοῦ τὰ ἐφεξῆς.

Ἄρθρον 1.

Τὸ Ἡμέτερον ἱππικὸν θέλει σύγκεισθαι εἰς τὸ ἐξῆς

ἐκ μιᾶς μοίρας,

συνισταμένης ἐκ τῶν ἐπιτελῶν καὶ

δύο ἱλῶν μὲ τοὺς ἀριθμοὺς 1 καὶ 2

Ἐκάστη ἱλὴ διαιρεῖται εἰς δύο οὐλαμοὺς.

Ἄρθρον 2.

Οἱ ἐπιτελεῖς τῆς μοίρας θέλουν σύγκεισθαι ὡς ἔπεται.

Β α θ μ ο ι	Ἀριθμὸς				
	ἀξιωματικοί	ὑπαξιωματικοί	στρατιῶται	ἵπποι	
				ἀξιωματικῶν	ὑπηρεσίας
Διοικητὴς τῆς μοίρας. Ἀνώτερος ἀξιωματικός	1	..	..	2	..
Ἰατρός	1	..	..	..	..
Καταλυματίας	1	..	..	..	..
Ἱππιατρός	1	..	..	1	..
Ἀνθυπασιπιστής, ἐκτελῶν χρὴ ὑπασπιστοῦ	..	1	..	..	1
	4	1	..	3	1
	5				

Ἄρθρον 3.

Ἐκάστη ἱλὴ θέλει σύγκεισθαι ὡς ἔπεται:

Β α θ μ ο ι	Ἀριθμὸς					
	ἀξιωματικοί	ὑπαξιωματικοί	σαλπικταί	ὑποδεκανεῖς καὶ στρατιῶται	ἵπποι	
					ἀξιωματικῶν	ὑπηρεσίας
Ἰλαρχος	1	..	..	..	2	..
Υπὶλαρχος	1	..	..	..	1	..
Ἀνθυπὶλαρχος	1	..	..	..	1	..
Ἐπιλοχίας	..	1	..	..	..	1
Στιστής	..	1	..	..	..	..
Λοχία	..	2	..	..	..	2
Δεκανεῖς	..	4	..	..	..	4
Ἀντιδεκανεῖς	..	2	..	..	..	2
Σαλπικτής α. τάξεως	..	..	1	..	..	1
Σαλπικταί β. " " "	..	..	2	..	..	2
Πεταλωτής	..	..	..	1	..	..
Σαγματοποιός	..	..	..	1	..	..
Ἵποδεκανεῖς καὶ στρατιῶται	..	..	..	64	..	48
	3	10	3	66	4	60
	82					

Ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν τῶν στρατιωτῶν θέλουν εἶσθαι ἐν ἀδείᾳ εἰς ἑκάστην ἱλὴν καὶ κατὰ μέτον ὅρον εἰς τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους 6 ἄνδρες.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ὁλικὴ δύναμις τοῦ Ἡμετέρου ἱππικοῦ συμποσοῦται ἐπομένως ἀπὸ:

Β α θ μ ο ι	Ἀριθμὸς					
	ἀξιωματικοί	ὑπαξιωματικοί	σαλπικταί	ὑποδεκανεῖς καὶ στρατιῶται	ἵπποι	
					ἀξιωματικῶν	ὑπηρεσίας
Ἐπιτελεῖς τῆς μοίρας	4	1	..	..	3	1
Δύο ἱλαι	6	20	6	132	8	120
	10	21	6	132	11	121

Ἡ δύναμις αὕτη διαιρεῖται πρὸς τούτοις ὡς ἔπεται:

Α'. Μάχιμος δύναμις.

1 ἀνώτερος ἀξιωματικός,
6 κατώτεροι ἀξιωματικοί,

1 ανθυπασιπιστής,
18 υπαξιωματικοί,
6 σαλπικταί,
128 υποδεκανεῖς καὶ στρατιῶται, ἐκ τῶν ὁποίων 32 μένουσι
ἀνευ ἵππων.

Β'. Μὴ μάχιμος δύναις.

3 στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι μὲ βαθμὸν ἀξιωματικοῦ,
2 υπαξιωματικοὶ (πιπιταί),
4 στρατιῶται (πεταλωταὶ καὶ σαγματοποιοί).

Ἄρθρον 5.

Ἄπαντες οἱ προλαβόντως ἐκδοθέντες καὶ ἀντιβαίνοντες ὅρι-
σμοὶ εἰς τὸ παρὸν Διάταγμα περὶ σχηματισμοῦ τοῦ ἱππικοῦ
τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ μένουσι ἄκυροι.

Ὁ παρὼν σχηματισμὸς θελεῖ ἐμβῆ εἰς ἐνέργειαν τὴν α'. Ἰου-
λίου τ. ε.

Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεῖα ἐπιφορτίζε-
ται τὴν ἐκτέλεσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 (21) Ἰουνίου 1843.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς

Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ.

Δ Ι Α Τ Α Γ Μ Α

Περὶ σχηματισμοῦ τοῦ ἱππικοῦ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν
Γραμματείας καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἡμετέρου Διατάγματος
ἀπὸ 9 (21) Ἰουνίου τ. ε. τοῦς, περὶ σχηματισμοῦ τοῦ ἡμετέ-
ρου ἱππικοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐφεξῆς·

1. Αἱ μέχρι τοῦδε ὑπάρχουσαι δύο μοῖραι ἱππικοῦ αἱ Ι. (Ἀτ-
τικὴ) καὶ Β. (Ἀργολικὴ) ἐνώνονται εἰς μίαν, ἥτις σχηματί-
ζει εἰς τὸ ἐξῆς ὅλον τὸ ἱππικὸν τῆς γραμμῆς καὶ λαμβάνει τὴν
ὀνομασίαν.

α. Μοῖρα λοχιστῶν. »

2. Ἡ μετὰ τοῖς εἰς τὸν νέον σχηματισμὸν τοῦτον μιᾶς μοί-
ρας ἐκ δύο ἱλῶν θέλει λάβει χώραν εἰς τρόπον, ὥστε ἡ α'. ἱλὴ
ἐκάστης τῶν μέχρι τοῦδε δύο μοιρῶν θεωρηθῇ ὡς τὰ στοιχεῖα
τῶν νεοσχηματισθασμένων δύο ἱλῶν καὶ ἐπομένως νὰ περιλάβῃ
τὴν μέχρι τοῦδε 2 ἱλῶν ἐκάστης μοίρας δι' ἐνώσεως ὅλων τῶν
ἀνδρῶν, υπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν.

Εἰς τὴν νεοσχηματισθεῖσαν μοῖραν λαμβάνει,

Ἡ ἐνωθεῖσα 1 καὶ 2 ἱλὴ τῆς 2 μοίρας τὸν ἀριθμὸν 1.

Ἡ ἐνωθεῖσα 1 καὶ 2 ἱλὴ τῆς 1 μοίρας τὸν ἀριθμὸν 2.

3. Οἱ ἀνώτεροι καὶ κατώτεροι ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιωτι-
κοὶ ὑπάλληλοι, οἱ ἀνθυπασιπισταὶ καὶ οἱ λογισταὶ μεταβαίνου-
σιν εἰς τὴν θέσιν τὴν προσδιορισθεῖσαν εἰς αὐτοὺς διὰ τοῦ ἡμε-
τέρου σημερινοῦ Διατάγματος περὶ προσωπικοῦ τοῦ ἱππικοῦ.

Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεῖα θέλει ἐκδό-
σει τὰς ἀναγκαῖαις διαταγὰς περὶ τῆς περαιτέρω ἐνασχολήσεως
ἢ μὴ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ τῶν ἱπποτελῶν τῆς διαλυθείσης
μοίρας.

4. Ὡς πρὸς τοὺς ἀνδρας, υπαξιωματικούς καὶ στρατιώτας οἱ-
τινες καθίστανται ὑπεράριθμοι, ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Στρατιωτι-

κῶν Γραμματεῖα θέλει λάβει τὰ κατάλληλα μέτρα, ὥπως ἡ δύ-
ναμις τῶν παρόντων φθάσῃ ὅσον τάχος ἴση μὲ τὴν προσδιορισ-
μένην διὰ τοῦ σχηματισμοῦ.

Διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον θέλουσι σταλῆ ἀμέσως τόσοι ἄνδρες
ἐκ τῶν τῆς ἀπογραφῆς, ὅσοι εἶναι ὑπεράριθμοι ἐξ ἐκείνων μὲ
ἄδειαν δι' ἀπροσδιόριστον καιρὸν εἰς τὰς ἐστίας τῶν.

Οἱ ἥδη εἰς τὸ 4 ἔτος τῆς ὑπηρεσίας εὐρισκόμενοι στρατιῶ-
ται ἐκ τῶν τῆς ἀπογραφῆς εἰσὶν ἐνδεῶς νὰ μετατεθῶσιν ἀμέσως
εἰς τὴν ἐφεδρείαν ἀνευ ἀποδοχῶν, μὴ ὑποκείμενοι πλέον μέχρι
τῆς προθεσμίας τῶν εἰς ἀνάκλησιν διὰ ν' ἀνιέλθωσιν ὑπηρε-
σίαν, καθόσον δὲν τὸ ἡθελὸν ἀπαιτήσῃ ἑκτακτοὶ περιστάσεις.

5. Ὡς πρὸς τὴν ἀφαίρεσιν ἀπὸ τῶν προϋπολογισμῶν τοῦ στρα-
τοῦ τῶν ἐξόδων τῆς φρεβῆς τῶν ἱππῶν, ὅσοι καθίστανται ὑπε-
ράριθμοι, περιμένοντες εἰδικὴν πρότασιν τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιω-
τικῶν Γραμματείας, λαμβανούσης ὡς βάσιν τὰ οἰκονομικὰ συμ-
φέροντα τοῦ Κράτους.

6. Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεῖα ἐπιφορ-
τίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγ-
ματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Ἰουνίου (3 Ἰουλίου) 1843.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς

Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 22.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 5 Ἰουλίου

Ν Ο Μ Ο Σ

Περὶ φορολογίας τῶν εἰσερχομένων εἰς τὸ Κράτος ζώων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἐν ἰσχύϊ τελωνιακὴν διατίμησιν τῆς
25 Μαρτίου 1830 δυνάμει τῆς ὁποίας τὰ πλείστα εἶδη τῶν
εἰσερχομένων εἰς τὸ ἡμέτερον Βασιλεῖον ζώων δὲν ὑποβάλλον-
ται εἰς τέλος·

Θεωρῶντες ὅτι εἶναι εὐλογον νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς ἀνάλογον
μὲ τὰ λοιπὰ ἀντικείμενα φόρον καὶ τὰ εἰσγόμενα εἰς τὸ ἡμέ-
τερον Βασιλεῖον ζῶα, καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ προστατεύσωμεν τὴν
ἐγχώριον κτηνοτροφίαν.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμ-
ματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπι-
κρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Τὰ εἰσερχόμενα εἰς τὸ ἡμέτερον Βασιλεῖον ζῶα ὑποβάλλον-
ται εἰς τὸ ἐξῆς εἰς τὸ κατωτέρω σημειούμενον τελώνιον·

δραχ. λεπ.

Αἰγιοδορόβια	τὸ κεφάλι	— 70
Ἀρνὶα καὶ ἐρίφια	» »	— 35
Ἴπποι δι' ἱππασίαν καὶ ὄχηματα	» »	30 —
Λοιποὶ ἵπποι	» »	10 —
Πῶλοι αὐτῶν	» »	5 —
Βίες	» »	15 —
Ἀγελάδες	» »	12 —

Μόσχοι	τὸ κεφάλι	5
Βουβάλια	» »	12
Ήμιονοι	» »	15
ὄνοι	» »	4
Χοῖροι	» »	2

Ἄρθρον 2.

Αἱ περὶ διαμετακομίσεως τοῦ τελωνιακοῦ Νόμου διατάξεις δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὰ εἰσαγόμενα εἰς τὸ Κράτος πρὸς εἰσ-
γωγὴν ζώα.

Ἄρθρον 3.

Ὁ παρὼν Νόμος θέλει ἐμβῆ εἰς ἐνέργειαν δεκαπέντε ἡμέρας
μετὰ τὴν καταχώρισίν του εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας
ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἰουνίου 1843.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ,
Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 23.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 21 Ἰουλίου.

Ν Ο Μ Ο Σ

Περὶ τῆς προικοδοτήσεως τῶν φαλαγγιτῶν καὶ τῶν
διαθεσίμων ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ ἀπὸ 1 (13) ἰα-
νουαρίου 1838 Νόμου περὶ περὶ πρὸς χωρήσεως ἐθνικῶν γαιῶν κατ.
εἰς φαλαγγίτας, ὡς καὶ τὸν ἀπὸ 5 (17) Ἀπριλίου τ. ε. Νόμον
περὶ προικοδοτήσεως τῶν διαθεσίμων ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτι-
κοῦ, καὶ θεωρῶντες ὅτι ὁ μέχρι δραχμῶν ἑκατὸν τεσσαράκοντα
μηνιαίου μισθοῦ περιορισμὸς τοῦ καταλογισμοῦ τῆς φαλαγγι-
τικῆς προικοδοτήσεως, ὡς καὶ τῆς τῶν διαθεσίμων ἀξιωματι-
κῶν τοῦ Ναυτικοῦ, ἀρῆκεν εἰς βῆρος τοῦ ταμείου σημαντικῆς
πληρωμᾶς μισθοδοσιῶν καὶ μετὰ τὴν αἰτηθεῖσιν καὶ λαβούσαν
χώραν εἰς ἐθνικὰ κτήματα προικοδοτήσιν.

Θέλοντες νὰ συμβιβάζωμεν τὰς ἀνάγκας τοῦ ταμείου μετὰ τὴν
ἀσφαλῆ καὶ διαρκῆ ὑπαρξίν τῶν ῥηθέντων ἀξιωματικῶν, το-
σοῦτο μᾶλλον καθίσιν καὶ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἐξήτησαν τοῦτο.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν,
τῶν Ναυτικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρα-
τείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπι-
κρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς φαλαγγος καὶ οἱ διαθεσίμοι ἀξιωματι-
κοὶ τοῦ Ναυτικοῦ οἱ πλέον τῶν ἑκατὸν τεσσαράκοντα δραχμῶν
κατὰ μῆνα μισθοδοτηθέντες, καὶ μέχρι καταλογισμοῦ τῆς ῥη-
θείσης ποσότητος μετὰ ἐθνικὰ κτήματα προικοδοτηθέντες ὡς καὶ
προικοδοτηθῆσόμενοι δύνανται νὰ λάβωσιν ἐθνικὰ κτήματα καὶ
διὰ τὸ ὑπόλοιπον τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν μέρος μέχρι τῶν δραχ.

250 μηνιαίου μισθοῦ, συμπεριλαμβανομένου εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο
καὶ τοῦ εἰς κτήματα ἀνταλλαχθέντος ἤδη μέρους τῆς μισθοδο-
σίας τῶν κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ ἐν ἰσχύϊ διατάξεις
τῶν ἀπὸ 1 (13) ἰανουαρίου 1838, ἀπὸ 19 (31) Μαρτίου,
ἀπὸ 5 (17) Ἀπριλίου καὶ ἀπὸ 24 Ἰουνίου (6 Ἰουλίου) 1843
Νόμων.

Αἱ ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν, τῶν Ναυτικῶν καὶ
τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέων ἐπιφορτίζονται τὴν δημοσίευσιν
καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Ἰουλίου 1843.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ,
Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 24.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 27 Ἰουλίου.

Δ Ι Α Τ Α Γ Μ Α

Περὶ νέου σχηματισμοῦ τοῦ Πυροβολικοῦ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμ-
ματέας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν περὶ νέου σχηματισμοῦ
τοῦ ἡμετέρου πυροβολικοῦ τὰ ἐφεξῆς.

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἡμέτερον πυροβολικὸν διαιρεῖται εἰς τὸ ἐξῆς εἰς πεδινὸν
καὶ ὀρεινὸν πυροβολικόν.

Τὸ πρῶτον σύγκειται·

Ἐκ μιᾶς κανονοστοιχίας, θέλουν δὲ διατηρεῖσθαι διὰ μόνην
τὴν ἡμίσειαν κανονοστοιχίαν τὰ ἀπλύτως ἀναγκαῖα ὑπόβρυγια
καὶ τελευταῖον

Ἐκ μιᾶς ἐντελῶς ἐροδιασμένης ὀρεινῆς κανονοστοιχίας.

Ἄρθρον 2.

Ὁ μέχρι τοῦδε ὑπάρχων λόχος τῶν ζευγιτῶν τοῦ πυροβολι-
κοῦ διαλύεται καὶ οἱ ἄνδρες του—ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶ-
ται—θέλουν ταχθῇ κατ' ἀναλογίαν εἰς τοὺς διὰ τὰς ἄνω κα-
νοστοιχίας μένοντα λόχους τοῦ πυροβολικοῦ.

Ἄρθρον 3.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν λόχων τοῦ πυροβολικοῦ προσδιορίζεται κατὰ
τὴν διαίρεσιν ταύτην εἰς τρεῖς ἐκ τῶν ὁποίων
εἰς λόχος πρέπει νὰ περιέχῃ τοὺς ἄνδρας διὰ τὸ πεδινόν,
δύο λόχοι—ἐκείνους διὰ τὸ ὀρεινὸν πυροβολικόν.

Ἄρθρον 4.

Ὁ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ πεδινοῦ πυροβολικοῦ, τουτέστι
τῆς ἡμισείας κανονοστοιχίας, προ διορισθεὶς λόχος θέλει σύγκει-
σθαι ὡς ἑπεται·

- 1 Λοχαγὸς ἢ τῆς—διοικητής,
- 1 Ὑπολοχαγός,
- 2 Ἀνθ' υπολοχαγοί,
- 1 Ἀνθ' υπολοχαγὸς τῶν ζευγιτῶν,
- 1 Ἐπιλοχίας,
- 1 Σιτιστής,

Άρθρον 9.

Ἄπαντες οἱ προλαβόντως ἐκδοθέντες καὶ ἀντιβαίνοντες ὁρισμοὶ εἰς τὸ παρὸν Διάταγμα περὶ σχηματισμοῦ τοῦ Ἡμετέρου πυροβολικοῦ μένου ἀκυροί.

Άρθρον 10.

Ὁ παρὼν σχηματισμὸς ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν τὴν 1 ἰουλίου τ. ἔτους.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 (21) ἰουνίου 1843.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νέου σχηματισμοῦ τοῦ πεζικοῦ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Επὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος τῆς 9 (21) ἰουνίου τρέχοντος ἔτους, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐφεξῆς.

1. Τὸ μέχρι τοῦδε 2 πεζικὸν τάγμα (τῆς γραμμῆς) διαλύεται.

Τὸ μέχρι τοῦδε 3 πεζικὸν τάγμα τοῦ πεζικοῦ (τῆς γραμμῆς) λαμβάνει τὸν ἀριθμὸν 2.

Τὸ 4 καὶ 5 τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταὶ) λαμβάνουν τὴν ἐξῆς ὀνομασίαν.

Τὸ 4—3 τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταὶ).

Τὸ 5—4 τάγμα τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταὶ).

2. Κατὰ τὸν νέον σχηματισμὸν τῶν διατηρουμένων 2 ταγμάτων τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς ἀνὰ 8 λόχους ἕκαστον, ἡ

διάλυσις τοῦ μέχρι τοῦδε 2 τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς θέλει λάβει χώραν εἰς τρόπον ὥστε,

α. Οἱ ἐπιλεκτοὶ καὶ

Ὁ 1 καὶ 4 λόχος ὀπλιτῶν μεταβῶσιν εἰς τὸ μέχρι τοῦδε 3 τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς.

β'. Οἱ εὐζῶνοι.

Καὶ ὁ 2 καὶ 3 λόχος ὀπλιτῶν εἰς τὸ 1 πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς.

Οἱ εἰρημένοι δύο ἐκλεκτοὶ λόχοι ἐγκατατάττονται εἰς τοὺς ὁμωνύμους λόχους τῶν σχετικῶν ταγμάτων.

Οἱ ἄνω εἰρημένοι λόχοι τῶν ὀπλιτῶν τοῦ διαλυμένου τάγματος θέλουσιν εἶσθαι τὰ στοιχεῖα ἐξ ὧν θέλουσιν σχηματισθῆ ὁ 5 καὶ 6 λόχος ὀπλιτῶν (τοῦ κέντρου) τῶν σχετικῶν ταγμάτων.

3. Ἡ ἐλάττωσις τῶν μέχρι τοῦδε 4 καὶ 5 ταγμάτων τοῦ πεζικοῦ (ἀκροβολισταὶ) ἀπὸ 6 εἰς 4 λόχους πραγματοποιεῖται δι' ἐνώσεως τῶν δύο ἐκλεκτῶν λόχων ἐκάστου τάγματος εἰς ἓνα λόχον ἐκλεκτῶν, προσέτι διὰ διαλύσεως τοῦ 4 λόχου τῶν ἀκροβολιστῶν ἐκάστου τῶν δύο ταγμάτων, διανεμυμένων τῶν ὑπαξιωματικῶν, μουσικῶν καὶ στρατιωτῶν εἰς τοὺς μένοντας τρεῖς λόχους ἀκροβολιστῶν.

4. Οἱ ἀνώτεροι καὶ κατώτεροι ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ ἀνθυπασπισταὶ καὶ λογισταὶ τοῦ διαλυθέντος 2 τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, ὡς καὶ τῶν διαλυμένων δύο λόχων ἐκάστου τῶν δύο ταγμάτων τῶν ἀκροβολιστῶν μεταβαίνουν εἰς τὴν θέσιν τὴν προσδιορισθεῖσαν εἰς αὐτοὺς διὰ τοῦ Ἡμετέρου σημερινοῦ Διατάγματος περὶ προσωπικοῦ τοῦ πεζικοῦ καὶ τῶν φρουραρχείων.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεία θέλει ἐκδώσει τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς περὶ τῆς περαιτέρω ἐνασχολήσεως τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ τῶν ὑποτελῶν τοῦ διαλυθέντος τάγματος.

5. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 ἰουνίου (3 ἰουλίου) 1843.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 25.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 31 ἰουλίου

ΣΥΝΘΗΚΗ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

Μεταξὺ τοῦ Μεγαλειστάτου Βασιλέως τῆς Ελλάδος καὶ τοῦ Μεγαλειστάτου Βασιλέως τῶν Κάτω-Χωρῶν (ὀλλανδίας) ὑπογραφεῖται ἐν Ἀθήναις τὴν 10 (22) Φεβρουαρίου 1843 καὶ τῆς ὁποίας αἱ ἐπικυρώσεις ἀντηλλάχθησαν ἐπίσης ἐν Ἀθήναις τὴν 15 ἰουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀποποιούμεν πρὸς οὓς τινες ἀνήκει ὅτι, συντεθείσης τὴν 10 (22) Φεβρουαρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους μεταξὺ ἡμῶν καὶ τοῦ Μεγαλειστάτου Βασιλέως τῶν Κάτω-Χωρῶν συνθήκης περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας ἧς τὸ περιεχόμενον ἔπεται.

Ὁ Μεγαλειστάτος Βασιλεὺς τῆς Ελλάδος ἀφ' ἐνός καὶ ὁ Μεγαλειστάτος Βασιλεὺς τῶν Κάτω-Χωρῶν ἀφ' ἑτέρου, κινούμενοι ἐπίσης ὑπὸ τῆς προθέσεως τοῦ νὰ ἐμπεδώσωσι καὶ ἐπεκτείνωσιν ὅσον τὸ δυνατόν τὰς μεταξὺ τῶν Ἐπικρατειῶν τῶν καὶ τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἀμοιβαίων ὑπηκόων τῶν φιλικῶν ἐμπο-

Sa Majesté le Roi de la Grèce d'une part, et Sa Majesté le Roi des Pays-Bas d'autre part, également animés du désir d'affermir et d'étendre autant que possible les relations d'amitié, de commerce et de navigation entre leurs deux Etats et leurs sujets respec-

ρικής και ναυτιλικής σχέσεις, και κρίνοντας ότι ή εκπλήρωση του σκοπού τούτου δέν δύναται καλλήτερον νά επιτευχθῇ εἰ μή διά συνθήκης ἐμπορίας και ναυτιλίας, στηριζομένης ἐπὶ τῶν ἀρχῶν δικαίας ἀμοιβαιότητος, διώρισαν πρὸς τοῦτο πληρεξουσίου των·

Ὁ μὲν Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος τὸν Κ. Πέτρον Δελιγιάννην Σύμβουλον Αὐτοῦ ἐν τῇ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Αὐτοῦ Οἴκου και τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων Γραμματεῖα τῆς Ἐπικρατείας, ἀνώτερον Ταξιάρχην τοῦ διακριμένου τάγματος τοῦ Καρόλου III τῆς Ἰσπανίας, Ταξιάρχην τοῦ τάγματος τῆς Πολιτικῆς Ἀρετῆς τῆς Σαξωνίας, ἱππότην τοῦ τάγματος τοῦ Πολιτικοῦ Ἀστέρος τῆς Σουηκίας, και τοῦ τάγματος τοῦ Χριστοῦ τῆς Πορτογαλίας, Ἀξιωματικὸν τοῦ τάγματος τοῦ Λεοπόλδου τοῦ Βελγίου, ἱππότην τοῦ τάγματος τοῦ Σιδηροῦ Στέμματος τῆς Αὐστρίας γ', κλάσεως και τοῦ τάγματος τοῦ Ἐρυθροῦ Λεοτοῦ τῆς Πρωσίας γ', ὡσαύτως κλάσεως κτλ.

Ὁ δὲ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῶν Κάτω-Χωρῶν τὸν Κ. Θεόδωρον Ιωάννην Τράβεξ ἱππότην τοῦ τάγματος τοῦ Νεερλανδικοῦ Λέοντος, και τοῦ Δανικοῦ τάγματος τοῦ Δαμβρόγ γ' κλάσεως, ἐπιτετραμμένον Αὐτοῦ τὰς ὑποθέσεις και Γεν. Πρόξενον εἰς τὴν Ἑλλάδα κτλ.

Οἱ τινες μὲ τὴν ἀμοιβαίαν ἀνακοίνωσιν τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν ἐγγράφων εὐρεθέντων ἐν τάξει συνέθεντο τὰ ἑξῆς ἄρθρα.

Ἄρθρον 1.

Θέλει ὑπάρχει ἀμοιβαία ἐλευθερία περὶ τὸ ἐμπόριον και τὴν ναυτιλίαν μεταξὺ τῆς Ἐπικρατείας και τῶν ὑπηκόων τοῦ Μεγαλειότατου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, και τῆς ἐν τῇ Εὐρώπῃ Ἐπικρατείας και τῶν ὑπηκόων τοῦ Μεγαλειότατου Βασιλέως τῶν Κάτω-Χωρῶν.

Ἄρθρον 2.

Οἱ ὑπῆκοι τοῦ Μεγαλειότατου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος και οἱ ὑπῆκοι τοῦ Μεγαλειότατου Βασιλέως τῶν Κάτω-Χωρῶν δύνανται ἀμοιβαίως νά διαμένωσιν εἰς τοὺς λιμένας, ὁρμούς (mouillages rades,) πόλεις, πόλινια και ἄλλα τῶν δύο Βασιλείων μέρη, νά ἐμπορεύωνται ἐν αὐτοῖς, και νά ἔχωσιν εἴτε δι' ἐνοικίων, εἴτε ἐν πλήρει ιδιοκτησίᾳ, κατοικίας και ἄλλα ἀκίνητα κτήματα ἀναγκαῖα εἰς τὸ ἐμπόριόν των. Θέλουσιν ἀπολαμβάνει πληρεστάτην ἀσφάλειαν, δι' ἐκταύς και τὰς ιδιοκτησίας των και δέν θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς ἄλλα δικαιώματα, τέλη, ἐσθήν ἢ οἰαδήποτε ἐξόδα, εἰς ὅποιανδήποτε ἢ ὑπ' ὅποιανδήποτε ὀνομασίαν συμπεριλαμβανόμενα ἢ προσδιοριζόμενα, εἰ μή εἰς ὅσα ὑπόκεινται εἰς τὰ αὐτὰ μέρη οἱ ὑπῆκοι τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου ἔθνους.

Ὡσαύτως οἱ ὑπῆκοι ἐκατέρου τῶν συνομολογούντων ὑψηλῶν μερῶν θέλουν ἀπολαβεῖ εἰς τὸ ἕτερον βασιλείον ὡς πρὸς τὸ ἐμπόριον, τὴν ναυτιλίαν και τὴν βιομηχανίαν των τῶν αὐτῶν προνομίων, ἐλευθεριῶν, χαρίτων, ἐξαιρέσεων και ἀτελειῶν αἰτινες χορηγοῦνται ἢ ἤθελον χορηγηθῇ εἰς τοὺς ὑπηκόους τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου ἔθνους.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν, ὡς πρὸς τὰ ἀντικείμενα ταῦτα καθὼς και ὡς πρὸς τὰ ἀναφερόμενα ἐν τῷ ἄρθρῳ ἐνδεκάτῳ τῆς παρούσης συνθήκης, δι' ἀ συμφωνήθη ἢ πρὸς τὸ μᾶλλον εὐνοούμενον ἔθνος ἀφομοίωσις ἤθελον αὕτη συμπίσει εἰς ἐν τῶν δύο ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν νά ταυτίζεται μὲ τὴν πρὸς τοὺς ἰθαγενεῖς ἀφομοίωσιν δηλαδὴ, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δέν ἤθελον εἶσθαι εἰς τὴν ἐπικράτειαν τοῦ τελευταίου τούτου οὐδεμία διαφορὰ μεταξὺ τῆς ἀφομοίωσις μετὰ τῶν μᾶλλον εὐνοουμένων ἔθνων, και τῆς μετὰ τῶν ἰθαγενῶν, ἐνῶ εἰς τὸ ἕτερον τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν τοῦτο δέν ἤθελε ὑπάρχει, τὸ τελευταῖον αὐτὸ μέρος δέν δύναται ν' ἀπαιτήσῃ ἄλλο, ἐφ' ὅσον ἡ τοιαύτη στάσις τῶν πραγμάτων ἤθελον ὑπάρχει, εἰμὴ.

clifs en Europe, et jugeant que ce but commun ne saurait être mieux atteint qu'en concluant un traité de commerce et de navigation basé sur les principes d'une juste réciprocité, ont nommé à cet effet leurs plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté le Roi de la Grèce le sieur Pierre Délyanni, son conseiller au département de Sa maison Royale et des Relations Extérieures, décoré des insignes des chevaliers du nombre de l'ordre distingué de Charles III d'Espagne, Commandeur de l'ordre du Mérite Civil de Saxe, Chevalier de l'ordre de l'Etoile Polaire de Suède et de l'ordre de Christ de Portugal, Officier de l'ordre de Léopold de Belgique, Chevalier de l'ordre de la Couronne de Fer d'Autriche de 3e classe et de celui de l'Aigle Rouge de Prusse de 3e classe etc.

Et Sa Majesté le Roi des Pays-Bas le sieur Théodore Jean Travers, Chevalier de l'orde du Lion Néerlandais et celui de Dannebrog 3e classe, Son Chargé d'Affaires et Consul Général en Grèce, etc. les quels après avoir échangé leurs pleins-pouvoirs respectifs trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants.

Article 1.

Il y aura liberté reciproque de commerce et de navigation entre les pays et les sujets de Sa Majesté le Roi de la Grèce et ceux de Sa Majesté le Roi des Pays-Bas en Europe.

Article 2.

Les sujets de Sa Majesté le Roi de la Grèce et ceux de Sa Majesté le Roi des Pays-Bas pourront reciproquement séjourner dans les ports, mouillages, rades, villes, villages, et autres endroits des deux royaumes, y trafiquer et y posséder, soit à titre de bail, soit en toute propriété, des habitations et autres immeubles né essayes à leur négoce. Ils jouiront de la sûreté la plus parfaite pour leurs personnes et leurs biens, et ne seront assujettis à d'autres ou de plus forts droits, taxes, charges ou frais quelconques, sous quelque dénomination qu'ils soient indiqués ou compris, que ceux payés dans les mêmes lieux par les sujets de la nation la plus favorisée.

Pareillement les sujets de l'une des Hautes Parties contractantes jouiront dans l'autre royaume en matière de commerce et de navigation et à raison de leur industrie des mêmes privilèges, libertés, faveurs, exemptions et franchises qui sont ou seront accordés aux sujets de la nation la plus favorisée.

Dans le cas où sous ces rapports et ceux mentionnés dans l'art. 11 du présent traité, à l'égard des quels est stipulé le traitement à l'égal de la nation la plus favorisée, ce traitement coïnciderait chez l'une des Hautes Parties contractantes avec celui à l'égal des nationaux: c'est à dire qu'il n'y aurait réellement chez elle aucune différence entre le traitement des nations étrangères les plus favorisées et celui des nationaux, tandisque chez l'autre des Hautes Parties contractantes ce cas n'existerait pas, celle-ci ne pourrait prétendre aussi long tems que cet état de choses existerait qu'à ce que ses sujets soient traités, sous

τὸ νὰ ἀφομοιώνται οἱ ὑπήκοοί του ὡς πρὸς τὰ ἐξηθέντα ἀντικείμενα ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ τοῦ ἐτέρου, μετὰ τοῦ ἔθνους τὸ ὁποῖον ἤθελεν εἶναι τὸ μᾶλλον εὐνοούμενον μεταξὺ ἐκείνων, ἅτινα δὲν συνέθεντο μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τῇ θάσει τῆς μετὰ τῶν ἰθαγενῶν ἀφομοιώσεως.

* Ἄρθρον 3.

Συνεργήθη ἀμοιβαίως ὅπως ἡ τε θαλάσσιος καὶ ἡ διὰ ποταμῶν ἀντεμπορία θέλει γίνεσθαι ὑπὸ μόνις τῆς ἐγχωρίου ναυτιλίας.

Ἄρθρον 4.

Τὰ ἐλληνικὰ πλοῖα ἅτινα, ἐξ οἰουδήποτε μέρους προερχόμενα ἤθελον εἰσελθεῖ κενὰ ἢ φέροντα φορτίον εἰς ἕνα τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ λιμένων τοῦ Βασιλείου τῶν Κάτω-Χωρῶν, ἢ ἤθελον ἐξελθεῖ τούτου, καὶ ἀμοιβαίως τὰ ὀλλανδικὰ πλοῖα, ἅτινα ἐξ οἰουδήποτε μέρους προερχόμενα ἤθελον εἰσελθεῖ κενὰ ἢ φέροντα φορτίον εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, ἢ ἤθελον ἐξελθεῖ τούτων, θελοῦν θεωρεῖσθαι ἀπαράλλακτως ὡς καὶ τὰ ἐγχώρια καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβολὴν τῶν δικαιωμάτων χωρητικότητος, σημαίας, λιμένος, ἀγκυροβολίου, ναυηγείων, βυμουλκίας, ἀλεωρίου (balise) καταβρύχτου (ecluse) διώρυγος, καθάρσεως, ἀποθηκῶν, ἢ ἄλλα θάρη ὅποια ὁποῖοις φύσεως ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, δημοσίων ὑπαλλήλων, κοινοτήτων, ἢ οἰωνδήποτε καταστημάτων.

Ἄρθρον 5.

Θέλουν εἶσθαι ἐντελῶς ἀπηλλαγμένα εἰς τὰ ἀμοιβαία κράτη τῶν δικαιωμάτων τῆς χωρῆς ἰκότητος, καὶ τῶν ἀποδημητηρίων.

Α'. Τὰ πλοῖα ἅτινα εἰσελθόντα ἐξ οἰουδήποτε τόπου κενὰ, ἤθελον ὡσαύτως ἐξελθεῖ κενὰ.

Β'. Τὰ πλοῖα ἅτινα μεταβαίνοντα ἀφ' ἐνὸς τῶν λιμένων ἐκατέρως τῶν ἐπικρατειῶν, εἰς ἕτερον ἢ εἰς πολλοὺς λιμένας τῆς αὐτῆς ἐπικρατείας, εἴτε διὰ ν' ἀποθέτωσι τὸ ὅλον ἢ μέρος τοῦ φορτίου τῶν, εἴτε διὰ νὰ σκηματίσωσι ἢ συμπληρώσωσι τὸ φορτίον τῶν, ἤθελον ἀποδείξει ὅτι ἐπλήρωσαν ἤδη τὰ ἐξηθέντα δικαιώματα.

Γ'. Τὰ πλοῖα ἅτινα εἰσελθόντα μὲ φορτίον εἰς τινὰ τῶν λιμένων εἴτε ἐκούτως, εἴτε ἐξ ἀνάγκης ἤθελον ἐξελθεῖ πάλιν χωρὶς νὰ ἐνεργήσωσι οὐδεμίαν ἐμπορικὴν πράξιν.

Δὲν θέλουں θεωρεῖσθαι ἐν περιπτώσει κατηναγκασμένης προσομίσσεως, ὡς πράξεις ἐμπορικαί, ἢ ἐνικα ἐπισκευῆς τοῦ πλοίου ἀποβίθαις καὶ ἢ ἐκ νέου εἰσβίθαις ἐμπορευμάτων, ἢ ἀφ' ἐνὸς εἰς ἕτερον πλοῖον μετεμβίθαις αὐτῶν ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἀνευ τούτου τὸ πλοῖον ἐξ οὗ γίνεται ἢ μετεμβίθαις δὲν ἤθελε δύνασθαι νὰ ἐξακολούθησῃ τὴν θαλασσοπλοῖαν του, αἱ ἀναγκαῖαι πρὸς ζωτροφίαν τῶν πληρωμάτων δαπάναι, καὶ ἡ πώλησις βεβλαμμένων ἐμπορευμάτων ὅποταν ληφθῇ ἢ ἐπὶ τούτῳ ἄδεια τῆς ἀρμοδίας τελωνιακῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρον 6.

Πᾶν εἶδος ἐμπορεύματος οἰασδήποτε καταγωγῆς εἰσερχόμενον ἀπ' εὐθείας ἐπὶ Ἑλληνικῶν πλοίων ἀφ' ἐνὸς τῶν λιμένων τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, εἰς ἕνα τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ λιμένων τοῦ Βασιλείου τῶν Κάτω Χωρῶν, καὶ ἀμοιβαίως τὰ εἰδη τὰ εἰσερχόμενα ἀπ' εὐθείας ἐπὶ ὀλλανδικῶν πλοίων ἀφ' ἐνὸς τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ λιμένων τοῦ Βασιλείου τῶν Κάτω-Χωρῶν εἰς ἕνα τῶν λιμένων τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, καθὼς καὶ πᾶν εἶδος ἐμπορεύματος, ἀνευ διακρίσεως καταγωγῆς, ἐξερχόμενον ἀπ' εὐθείας ἐκ τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ λιμένων τοῦ Βασιλείου τῶν Κάτω Χωρῶν ἐπὶ Ἑλληνικῶν πλοίων, διὰ τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος ἢ ἀπ' εὐθείας ἐκ τῶν τελευταίων τούτων λιμένων ἐπὶ ὀλλανδικῶν πλοίων διὰ τοὺς ἐν Εὐρώπῃ λιμένας τοῦ Βασι-

ces dits rapports, dans le territoire de l'autre, à l'égal de la nation qui serait la plus favorisée parmi celles qui n'accorderaient pas à cette dernière le traitement des nationaux.

Art. 3.

Il est réciproquement convenu que le cabotage tant maritime que fluvial demeure réservé au pavillon national dans les Etats respectifs.

Art. 4.

Les navires grecs de quelque lieu qu'ils viennent, qui entreront sur leur lest ou chargés dans le port du royaume des Pays-Bas en Europe, ou qui en sortiront, et réciproquement les navires néerlandais de quelque lieu qu'ils viennent, qui entreront sur leur lest ou chargés dans les ports du royaume de la Grèce ou qui en sortiront, seront traités sur le pied des nationaux en ce qui concerne les droits de tonnage, de pavillon, de port, d'ancrage, de pilotage, de remorque, de balise, d'ecluse, de canal, de quarantaine, d'entrepôts, ou autre charge de quelque nature que ce soit, prélevés au nom ou au profit du gouvernement, de fonctionnaires publics, communautés, ou établissements quelconques.

Art. 5.

Seront complètement affranchis du droit de tonnage et d'expédition dans les pays respectifs.

1° Les navires qui, entrés sur lest, de quelque lieu que ce soit, en ressortiront sur lest,

2° Les navires qui passant d'un port de l'un des deux Etats dans un ou plusieurs ports des mêmes Etats soit pour y déposer tout ou partie de leur cargaison, soit pour y déposer ou compléter leur chargement, justifieront avoir déjà acquitté ces droits,

3° Les navires qui entrés avec chargement dans un port soit volontairement soit en relache forcée, en sortiront sans avoir fait aucune opération de commerce.

Ne seront pas considérés, en cas de relache forcée, comme opération de commerce le débarquement et le rechargement des marchandises pour la réparation du navire, le transbordement sur un autre navire en cas d'innavigabilité du premier, les dépenses nécessaires au ravitaillement des équipages et la vente des marchandises avariées, lorsque l'administration des douanes en aura donné l'autorisation.

Art. 6.

Tous articles de commerce, quelqu'en soit l'origine, importés directement sur des navires grecs d'un port du royaume de la Grèce dans un port du royaume des Pays-Bas en Europe; et réciproquement ceux importés directement sur des navires néerlandais d'un port du royaume des Pays-Bas en Europe dans un port du royaume de la Grèce, ainsi que tous articles de commerce, sans distinction d'origine, exportés directement des ports du royaume des Pays-Bas en Europe sur des navires grecs pour les ports du royaume de la Grèce ou directement de ces derniers sur des navires néerlandais pour les ports du royaume des

λαίω των Κάτω Χωρών, δὲν θέλουν πληρώνει εἰς τοὺς ἀμοιβάτους τοῦτους λιμένας ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα εἰμὴ τὰ επιβαλλόμενα ἐν περιπτώσει εἰσαγωγῆς, ἐξαγωγῆς ἢ διαμετακομίσεως εἰς τὰ αὐτὰ ἐμπορεύματα μεταφερόμενα ἐπὶ ἐθνικῶν πλοίων.

Ἄρθρον 7.

Ἐπομένως αἱ ἀμοιβαὶ (primes) αἱ ἐπιστροφαὶ δικαιωμάτων (remboursement de droits) ἢ ἄλλαι τοιοῦτου εἶδους χάριτες τὰς ὁποίας ἤθελον ἀπολαμβάνει εἰς τὰς Ἐπικρατείας ἐκατέρου τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν ἢ ἐπὶ ἐθνικῶν πλοίων εἰσαγωγῇ ἢ ἐξαγωγῇ, θέλουν ὡσαύτως χορηγεῖσθαι καὶ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν πλοίων τοῦ ἐτέρου μέλους εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν, ὅποταν ὅμως ἡ εἰσαγωγὴ ἢ ἐξαγωγὴ αὐτὴ γίνεται ἀπὸ εὐθείας μεταξὺ τῶν λιμένων τῶν δύο Ἐπικρατειῶν.

Αἱ ἐπιβεβησὶ χάριτες καθὼς καὶ αἱ ἐν τῷ ἄρθρ. 9 διαλαμβανόμεναι δὲν θέλουν χορηγεῖσθαι, εἰμὴ καθ' ὅσον ἤθελον ἀποδειχθῇ εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιστάσεις ὅτι τὰ ἐμπορεύματα ἐπιβιβάσθησαν πραγματικῶς εἰς τοὺς λιμένας ἐνθα τὰ πλοία ἐλάβον ἀμοιβὰς καὶ ἀποδμητήριά των.

Ἄρθρον 8.

Ἐξαίρουνται τῶν ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἄρθροις 6 καὶ 7 συμφωνιῶν οἱ διαφοροὶ τῆς ἐθνικῆς ἀλιείας κλάδοι καὶ τὸ ἐμπόριον τοῦ ἁλατος ὡς πρὸς ἀμφοτέρας τὰ εἶδη ταῦτα ἐκάστη τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων δυνάμεων ἐπιφυλάττεται τὸ νὰ χορηγήσῃ εἰδικὰς χάριτας καὶ προνόμια ἐξαιετικά χωρὶς νὰ δύναται ν' ἀπαιτήσῃ ταῦτα καὶ οἱ ὑπηκοοὶ τῆς ἐτέρας.

Ἄρθρον 9.

Τὰ προϊόντα τῆς γῆς καὶ τῆς βιομηχανίας τῆς Ἑλλάδος θέλουν ἀπολαμβάνει κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν των εἰς τὰς ὀλλανδικὰς ἀποικίας ὅλας τὰς ὠφελείας καὶ χάριτας αἵτινες χορηγοῦνται ἤδη, ἢ ἤθελον χορηγηθῇ ἐπομένως εἰς τὰ προϊόντα τῆς γῆς καὶ τῆς βιομηχανίας παντὸς ἄλλου Εὐρωπαϊκοῦ ἔθνους τοῦ μᾶλλον εὐνοούμενου, καὶ ἐν γένει τὰ ἑλληνικὰ πλοία φθάνοντα ἐξ οἰουδήποτε λιμένος εἰς τὰς ἀποικίας τοῦ Μεγαλειστάτου Βασιλέως τῶν Κάτω-Χωρῶν, κενὰ ἢ μὲ φορτίον θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς καὶ τὰ πλοία παντὸς ἄλλου Εὐρωπαϊκοῦ ἔθνους μᾶλλον εὐνοούμενου κατὰ τὰς αὐτὰς περιστάσεις.

Ἄρθρον 10.

Τὰ ὑψηλὰ συνομολογούντα μέρη ὑποχρεοῦνται ἀμοιβαίως ὅσας χορηγῶσι καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἐμπόριον, τὰ τελωνεῖα καὶ τὴν ναυτιλίαν, χάριτας, προνόμια ἢ ἀτελείας, εἰς ὑπηκόου ὁποιασδήποτε δυνάμεως νὰ ἐπεκτείνωσιν ἐπίσης καὶ ταῦτοχρονως ταῦτα καὶ εἰς τοὺς ἀμοιβαίους αὐτῶν ὑπηκόους, δωρεάν, ἢ ὑπὲρ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ἄλλου Κράτους τοιαύτη παραχώρησις ἐγένετο δωρεάν, ἢ ἐπὶ ὅσον οἷον τε ἀκριβῆς ἀντιστοιχῇ (compensations) ἢ ἀντιστοιχούσῃ παραχωρήσῃ, ἢ ἡ παραχώρησις ἐγένετο ἐπὶ ὅρῳ τινι τοιούτῳ.

Ἄρθρον 11.

Δὲν θέλει εἰσπράττεσθαι οὐδὲν δικαίωμα, ἐκτὸς τῶν ὅσα πληρώνουσιν ἢ θέλουν πληρῶναι τὰ μᾶλλον εὐνοούμενα ἕνα ἔθνη, ἐπὶ ἐμπορευμάτων παντὸς εἶδους καὶ οἰασδήποτε καταγωγῆς, εἰσερχομένων εἰς τὰς παρακαταθήκας θατέρου τῶν δύο Βασιλείων, διὰ τῶν πλοίων τοῦ ἐτέρου μέχρι τῆς ἐκ νέου ἐξαγωγῆς αὐτῶν ἢ τῆς καταναλώσεώς των.

Ἄρθρον 12.

Τὰ ὑψηλὰ συνομολογούντα μέρη ποιοῦντο τὸν σκοπὸν, τοῦ νὰ μὴ παραδεχθῶσιν, ἐκτὸς τῆς ἐν τῷ 8 ἄρθρῳ ἀναφερομένης ἐξαιρέσεως, μεταξὺ τῶν πλοίων τῶν ἀμοιβαίων Ἐπικρατειῶν τῶν οὐδεμιᾶν διακρίσιν, λόγῳ τῆς ἐθνικότητος τῶν πλοίων

Pays-Bas en Europe, ne paieront dans ces ports respectifs d'autres ni de plus hauts droits que ceux qui seraient, dus, en cas d'importation, d'exportation ou au transit des mêmes articles à bord de navires nationaux.

Article 7.

En conséquence les primes, remboursements de droits ou autres faveurs de ce genre dont jouirait dans les Etats de l'une des Hautes Parties contractantes l'importation ou l'exportation sur des navires nationaux, seront pareillement accordés à l'importation ou à l'exportation sur des navires de l'autre partie contractante, pourvu que l'importation ou l'exportation ait lieu directement entre les ports des deux pays.

Les faveurs mentionnées ci-dessus ainsi qu'à l'art. 6, ne seront accordées que pour autant qu'il soit prouvé dans l'un et l'autre cas que les marchandises ont réellement été embarquées dans les ports où les navires ont respectivement reçu leur expedition.

Article 8.

Sont exceptés des dispositions des articles 6 et 7 ci-dessus les différentes branches de la pêche nationale et le commerce du sel, à l'égard des quels chacune des Hautes Parties contractantes se réserve la faculté d'accorder des faveurs spéciales et des privilèges exclusifs, sans que les sujets de l'autre partie puissent y prétendre.

Article 9.

Les produits du sol et de l'industrie de la Grèce jouiront à leur importation dans les colonies néerlandaises de tous les avantages et faveurs qui sont actuellement ou qui seraient par la suite accordés aux produits du sol et de l'industrie de toute autre nation européenne la plus favorisée; et en général les bâtimens grecs arrivant dans les colonies de Sa Majesté le Roi des Pays-Bas sur lest ou avec chargement de tout port quelconque y seront traités comme ceux de toute autre nation européenne la plus favorisée dans les même cas.

Article 10.

Chacune des Hautes Parties contractantes s'oblige à n'accorder en matière de commerce de douane et de navigation ni faveurs, ni privilèges, ni franchises aux sujets de quelque autre Etat, qui ne seront pas également et dans le même tems étendus aux sujets de l'autre Partie contractante, et ce gratuitement, si la concession au profit de cet autre Etat est gratuite ou moyennant compensation ou équivalent aussi exact que possible, si la concession est conditionnelle.

Article 11.

Il ne sera perçu aucun droit autre que ceux que paient ou paieront les nations étrangères les plus favorisés sur toutes marchandises, quelque soit leur origine, importées dans les entrepôts de l'un des deux royaumes par les navires de l'autre en attendant leur réexportation ou leur mise en consommation.

Article 12.

L'intention des Hautes parties contractantes étant sauf l'exception mentionnée dans l'art. 8, de n'admettre entre les navires de leurs Etats respectifs à raison de leur nationalité, aucune distinction dans l'achat

τούτων ως πρὸς τὴν ἀγορὰν τῶν ἐθνικῶν προϊόντων ἢ ἄλλων εἰδῶν ἐμπορίου, ἐπομένως δὲν θέλει χορηγεῖσθαι, ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, οὔτε ἀπ' εὐθείας οὔτε ἐκ πλαγίου, οὐδὲν προνόμιον οὐδὲ προτίμησιν τις εἰς τὰς δι' ἐθνικῶν πλοίων εἰσαγωγάς, εἴτε ὑπὸ τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἐτέρας τῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων, εἴτε ὑπὸ ἐταιρίας τινας ἢ σωματείου ἢ πράκτορος ἐνεργούντος ἐν ὀνόματι τῶν ἢ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν αὐτῶν.

Ἄρθρον 13.

Ἡ ἐθνικότης τῶν πλοίων θέλει εἶσθαι παραδεκτὴ παρὰ τοῦ ἐνὸς καὶ παρὰ τοῦ ἐτέρου μέρους κατὰ τοὺς ἰδίους αὐτῶν νόμους καὶ διατάξεις δυνάμει τῶν τίτλων τῶν ἐκδεδωμένων ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν εἰς τοὺς πλοίαρχους, τοὺς κυβερνήτας πλοιαρίων (patrons) καὶ τοὺς κυβερνῆτας (bateliers).

Ἄρθρον 14.

Εἰς τὴν Ἑπικράτειαν ἐκατέρου τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν, τὰ προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς Ἑπικρατείας τοῦ ἐτέρου μέρους, δὲν θέλουν ἐπιβαρύνεσθαι μὲ δικαιώματα εἰσαγωγῆς ἄλλα ἢ ἀνώτερα τῶν ἤδη ἐπιβαλλομένων ἢ τῶν ἐπομένως ἐπιβληθησομένων εἰς τὰ αὐτὰ εἶδη τὰ προερχόμενα ἀπὸ ἄλλης Ἑπικρατείας. Ἡ αὐτὴ ἀρχὴ θέλει διατηρηθῆ ἀμοιβαίως καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐξαγωγήν, καὶ δὲν θέλει ὡσαύτως γίνεσθαι οὐδεμίᾳ ἀπαγόρευσις εἰσαγωγῆς ἢ ἐξαγωγῆς ὡς πρὸς τινὰ προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῶν δύο Ἑπικρατειῶν, χωρὶς συγγρόνως νὰ ἐπεκτείνεται ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη εἰς τὰ αὐτὰ εἶδη παντὸς ἄλλου ἔθνους.

Ἄρθρον 15.

Οἱ ὑπήκοοι τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν δύνανται καθ' ὅλην τὴν ἐκτασιν τῶν ἀμοιβαίων Βασιλείων νὰ διαθέτουν ἐλευθέρως τὴν περιουσίαν καὶ τὰ κτήματά των διὰ πωλήσεως, ἀνταλλαγῆς, δωρεῆς, διαθήκης ἢ δι' ὅποιουδήποτε ἄλλου νομίμου τρόπου, θέλουν ἀπολαμβάνει εἰς τὰς διαφόρους ταύτας περιπτώσεις τὰ αὐτὰ μὲ τοὺς ἰθαγενεῖς προνόμια καὶ ἐλευθερίας. Δύνανται ὡσαύτως νὰ μεταφέρωσι τὰς περιουσίας των ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἐτέραν τῶν δύο Ἑπικρατειῶν, χωρὶς νὰ ὑποκείνται κατὰ τὰς ταιαύτας περιπτώσεις ἢ περιστάσεις εἰς κρατήσεις ἢ τέλη ἄλλα ἢ ἀνώτερα τῶν ἤδη προσδιορισμένων ἢ προσδιορισθησομένων διὰ τοὺς ἰθαγενεῖς.

Ἄρθρον 16.

Οἱ ὑπήκοοι θαλάσσης τῶν ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων φθάνοντες εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς ἐτέρας μὴ προθέμενοι δὲ νὰ εἰσέλθωσι εἰς τινὰ λιμένα, ἢ εἰσελθόντες ν' ἀποβιβάζωσιν οὐδὲν μέρος τοῦ φορτίου των, θέλουν εἶσθαι ἐλεύθεροι ν' ἀπέρῳνται καὶ νὰ ἐξακολουθῶσι τὸ ταξιδίδιον των, χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται εἰς ἄλλα δικαιώματα ἕνεκα τοῦ σκάφους καὶ τοῦ φορτίου παρὰ τὰ τῶν ναυηγεσίων καὶ τὰ πρὸς διατήρησιν τῶν ἀκτῶν (quayage) φάρων καὶ ἀλεωρίου (balise) καθ' ὅσον τὰ δικαιώματα ταῦτα ἐπιβάλλονται κατὰ τὰς αὐτὰς περιστάσεις καὶ εἰς τὰ ἐγγύρια πλοῖα.

Ἐννοεῖται δὲ ὅτι θέλουν συμμορφεῖσθαι πάντοτε πρὸς τοὺς ἀφορῶντας τὸ ἐμπόριον καὶ τὰ μέρη ἢ τοὺς λιμένας ὅπου εἶναι ἐπιτετραμένον νὰ εἰσέλθωσι, κανονισμοὺς καὶ διατάξεις, ὑπάρχοντας ἤδη ἢ ἐκδοθησομένους ἐπομένως διὰ τὰ ἐγγύρια πλοῖα καὶ ὅτι προσεῖτι θέλουν ὑποκείσθαι εἰς ἅπαντα τὰ προφυλακτικὰ μέτρα τὰ ὅποια ἤθελον νομισθῆ ἀναγκαῖα διὰ νὰ προληφθῇ πᾶσα παράνομος ἐμπορία, ἐφ' ὅσον διαμένουσι τὰ πλοῖα εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ῥηθέντων μερῶν ἢ λιμένων. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ πλοίου ἤθελον ἐπιθυμήσει ν' ἀποβιβάζῃ ἐν μέρος μόνον τοῦ φορτίου του, δύναται νὰ πράξῃ τοῦτο ἐλευθέρως, καὶ ν' ἀναχωρήσῃ ἐπομένως ἀνευ κωλύματος μετὰ τοῦ ὑπολοίπου φορτίου, χωρὶς νὰ ὑποβληθῇ εἰς ἄλλα δι-

des produits nationaux ou autres articles de commerce, il ne sera accordé sous ce rapport ni directement, ni indirectement aucun privilège ni préférence aux importations sur des navires nationaux par l'une ou l'autre Partie contractante par aucune société, corporation, ni agent agissant en leur nom ou sous leur autorité.

Article 13.

La nationalité des bâtimens sera admise de part et d'autre d'après les lois et réglemens particuliers à chaque pays au moyen des titres délivrés par les autorités compétentes aux capitaines, patrons et bateliers.

Article 14.

Dans les Etats de l'une des Hautes Parties contractantes les produits du sol ou de l'industrie de ceux de l'autre partie, ne seront frappés de droits d'importation autres ni plus élevés que ceux que les mêmes articles provenant d'autres pays paient actuellement ou paieront par la suite. Le même principe sera réciproquement observé à l'égard de l'exportation, et il ne sera fait non plus aucune défense d'importation ou d'exportation relativement à quelques produits du sol et de l'industrie des deux pays, qui ne s'étendrait pas en même tems aux pareils produits de toute autre nation.

Article 15.

Les sujets des Hautes Parties contractantes pourront dans toute l'étendue des royaumes respectifs disposer librement de leurs biens et propriétés par vente, échange, donation et testament, ou de toute autre manière licite; ils jouiront sous ces différens rapports des mêmes privilèges et libertés que les nationaux. Ils pourront aussi transférer leurs propriétés d'un pays dans l'autre, sans être assujettis, dans ces cas ou circonstances, à des retenues ou à des impositions autres ou plus fortes que celles établies ou à établir sur les nationaux.

Article 16.

Les sujets de l'une des Hautes Parties contractantes abordant avec leurs navires sur les côtes du pays de l'autre partie, sans avoir la volonté d'entrer dans un port, ou après y être entrés sans avoir l'intention d'y décharger partie de la cargaison auront la liberté de repartir et de poursuivre leur voyage sans payer pour le navire et la cargaison d'autres droits que ceux de pilotage, de quayage, de balise et de fanal, autant que ces droits soient exigés aussi des navires nationaux dans les mêmes cas, bien entendu qu'ils se conformeront toujours aux réglemens et dispositions établis ou à établir également pour les navires nationaux concernant le commerce et les endroits ou ports où il est permis d'enter. Q'en outre ils seront assujettis à toutes les mesures de précaution nécessaires pour prévenir tout commerce illicite durant le séjour des navires dans leur ressort. Dans le cas où le capitaine ou propriétaire désirerait opérer un déchargement partiel il aura la liberté de l'effectuer et pourra repartir sans empêchement avec le surplus, sans payer d'autres droits, accises ou contributions quelconques que pour ce qui régarde les marchand-

καιώματα δασμούς ἐπὶ τροφίμων (accises) ἢ φόρους οἰουσδήποτε εἰμὴ διὰ τ' ἀποβιβασθέντα μόνον ἐμπορεύματα ἅτινα θέλουν σημεϊοῦσθαι καὶ σβύνεσθαι ἐν τῷ δηλωτικῷ τὸ ὅποιον πρέπει ἐπὶ τούτῳ νὰ παρουσιάζεται ὁλόκληρον εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν δικαιομάτων τῆς εισόδου καὶ ἐξόδου τοῦ τόπου τῆς ἀποβάσεως ὑπαλλήλους. Ἄν τοῦ αὐτοῦ πλοίου τὸ φορτίον ᾖναι τυχόν προσδιορισμένον διὰ ν' ἀποβιβασθῇ εἰς διαφόρους τῆς μιᾶς τῶν δύο Ἐπικρατειῶν λιμένας, τὰ εἰς τὰ σκάφη αὐτὰ ἐπιβαλλόμενα δικαιώματα θέλουν ἐξορλεῖσθαι εἰς τὸν λιμένα ἔνθα τὸ πλοῖον ἀφίχθη κατὰ πρῶτον, εἰς οὐδὲν δὲ δικαίωμα σκάφους δὲν θέλει ὑπόκεισθαι εἰς τοὺς ἄλλους λιμένας εἰμὴ καθ' ὅσον καὶ τὰ ἐγγύρια πλοῖα ἤθελον ὡσαύτως ὑπόκεισθαι εἰς τοιοῦτον δικαίωμα κατὰ τὰς αὐτὰς περιστάσεις.

Ἄρθρον 17.

Οἱ γενικοὶ πρόξενοι, πρόξενοι, ὑποπρόξενοι καὶ προξενικοὶ πράκτορες τῆς Ἑλλάδος εἰς τοὺς ἐν τῇ Εὐρώπῃ λιμένας καὶ τὰς ἐμπορικὰς πόλεις τῶν Κάτω Χωρῶν, διορισθέντες ἤδη, ἢ μέλλοντες ἐπομένως νὰ διορισθῶσι, καὶ ἀμοιβαίως οἱ γενικοὶ πρόξενοι, πρόξενοι, ὑποπρόξενοι καὶ προξενικοὶ πράκτορες τῶν Κάτω Χωρῶν εἰς τοὺς λιμένας καὶ τὰς ἐμπορικὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος διορισθέντες ἤδη ἢ μέλλοντες ἐπομένως νὰ διορισθῶσι θέλουσιν ἀμοιβαίως ἀφομοιοῦσθαι μὲ τοὺς τοῦ μᾶλλον εὐνοῦ μένου ἔθνους, καὶ θέλουσιν ἀπολαμβάνει ἅπαντα τὰ εἰθιμμένα δικαιώματα, προνόμια, προστασίαν καὶ συνδρομὴν, τῶν ὁποίων ἐξ ἀνάγκης χρῆζουσιν εἰς τὴν ἀνήκοισαν ἐνέργειαν τῆς υπηρεσίας των, καὶ ὡς πρὸς τοὺς λειποτάκτας ἀκόμη τῶν πλοίων τοῦ ἔθνους τῶν πολεμικῶν τε καὶ ἐμπορικῶν.

Ἄρθρον 18.

Ἐν περιπτώσει ναυαγίου ἢ ναυσικαθείας, ἑκατέρα τῶν ὑφ' ἡλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων θέλει χορηγεῖ εἰς τὰ πλοῖα τῆς θατέρας πολεμικὰ τε καὶ ἐμπορικὰ τὴν αὐτὴν ἐνθὺναι καὶ συνδρομὴν τὰς ὁποίας χορηγεῖ εἰς τοιαύτας περιστάσεις καὶ εἰς τὰ ἴδια αὐτῆς πλοῖα. Τὰ ναυαγήσαντα πλοῖα ἢ τὰ ναυσικαθειθέντα αὐτῶν μέρη, καθὼς καὶ πᾶν ὅ,τι ἀνήκει εἰς τὴν συσκευασίαν καὶ τροφοχορήγησιν (avitaillement) προσέτι δὲ καὶ τὰ διασωθέντα εἶδη καὶ ἐμπορεύματα, ἢ αἱ χρηματικαὶ ποσότητες, αἵτινες ἤθελον προέλθαι ἐκ τῆς πωλήσεως αὐτῶν θέλουσιν ἀποδίδεσθαι ἀκριβῶς καὶ τίθεσθαι εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἰδιοκτητῶν, ἢ τῶν προσηκόντων διορισμένων ἐντολοδόχων των· ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν οἱ ἰδιοκτῆται ἢ ἐπίτροποι των δὲν ἤθελον εὐρίσκεισθαι ἐπιτοπίως τὰ ῥηθέντα εἶδη καὶ ἐμπορεύματα ἢ αἱ ἐκ τῆς πωλήσεως των προελθούσαι χρηματικαὶ ποσότητες, καθὼς καὶ ἅπαντα τὰ ἐγγράφα ἅτινα ἤθελον εὐρεθῇ ἐντὸς τῶν ναυαγηθέντων πλοίων, θέλουσι παραδίδεσθαι εἰς τὸν Ἑλληνικὸν ἢ τὸν Ὁλλανδικὸν πρόξενον, εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ὁποίου ἤθελε συμβῆναι τὸ ναυάγιον. Οἱ ῥηθέντες πρόξενοι, ἰδιοκτῆται ἢ ἐπίτροποι αὐτῶν, δὲν θέλουσιν ὑπόκεισθαι εἰς ἄλλα ἐξοδα παρὰ τὰ γενόμενα πρὸς διάσωσιν πῶν πραγμάτων καὶ περιπλέον εἰς τὸ δικαίωμα τῶν σώστρον εἰς ὃ ὑποβάλλονται ἐν περιπτώσει ναυαγίου καὶ τὰ ἐγγύρια πλοῖα. Τὰ ἐμπορεύματα καὶ ἄλλα εἶδη δὲν θέλουσι ὑπόκεισθαι εἰς οὐδὲν δικαίωμα, εἰμὴ ἐν περιπτώσει μόνον καθ' ἣν ἤθελον διακηρυχθῇ ὡς καταναλωθέντα εἰς τὸν τόπον.

Ἄρθρον 19.

Τὰ ὑψηλὰ συνομολογούντα μέρη συμφωνοῦσι νὰ μὴ δέχωνται πειρατὰς εἰς τοὺς λιμένας μυχούς ἢ ἀγκυροβόλια τῶν ἀμοιβαίων αὐτῶν Ἐπικρατειῶν καὶ νὰ ὑποβάλλωσιν εἰς τὰς παρὰ τῶν νόμων αὐστηρὰς ποινὰς πάντας τοὺς ἐπὶ πειρατεία ἐγνωσμένους, καὶ πάντας τοὺς εἰς τὰς Ἐπικρατείας αὐτῶν κατοικούντας.

ses déchargées, qui seront indiquées et rayées sur le manifeste, le quel devra être présenté à cet effet dans son entier aux employés des droits d'entrée et de sortie du lieu de débarquement. Si la cargaison d'un même navire se trouve destinée à être déchargée dans différens ports de l'un des deux Etats, les droits dus pour navire devront être payés au lieu de la première arrivée, et aucun droit de navire ne sera exigé dans les autres ports que pour autant que les navires nationaux s'y trouvent soumis aussi dans les mêmes circonstances.

Article 17.

Les Consuls Généraux, Consuls, Vice-Consuls et Agens Consulaires de la Grèce dans les ports et villes marchandes des Pays-Bas en Europe, déjà nommés ou à nommer par la suite, et réciproquement les Consuls Généraux, Consuls, Vice-Consuls et Agens Consulaires des Pays-Bas dans les ports et villes marchandes de la Grèce déjà nommés ou à nommer par la suite, seront réciproquement traités sur le pied de ceux de la nation la plus favorisée et jouiront en outre de tous les droits, privilèges, protection et assistance usités et dont ils ont besoin pour l'exercice convenable de leur charge, même à l'égard des déserteurs des navires de leur pays tant bâtimens de guerre que bâtimens marchands.

Art. 18.

En cas de naufrage ou de dommage de mer, chacune des Hautes Parties contractantes procurera aux navires de l'autre soit bâtimens du guerre soit bâtimens marchands les mêmes secours et assistance, qui seraient donnés, en pareils cas, à ses propres navires. Les navires échoués ou parties d'eux, de même, tout ce qui appartient à l'armement et à l'avitaillement comme tous les objets et marchandises qui auront été sauvés, ou bien les sommes qui en seront provenues en cas de vente, seront immédiatement rendus et mis à la disposition des propriétaires ou leurs fondés de pouvoirs dûment autorisés.

Dans le cas que les propriétaires ou leurs fondés de pouvoirs ne se trouveraient pas sur les lieux, les dits objets et marchandises ou les sommes provenues de leur vente, comme aussi tous les papiers trouvés à bord des navires ou bâtimens naufragés, seront délivrés au Consul Grec ou Néerlandais, dans le ressort du quel le naufrage aura eu lieu.

Les dits Consuls, propriétaires ou fondés de pouvoirs ne paieront d'autres frais que ceux qui auront été faits pour sauver les effets et en sus le droit de sauvetage qui aurait dû être payé en cas de naufrage d'un bâtiment national. Les marchandises et autres objets ne seront soumis à aucun droit, à moins qu'ils ne soient déclarés pour la consommation du pays.

Article 19.

Les Hautes Parties contractantes sont convenues de ne point souffrir des pirates dans les ports, baies, et ancrages de leurs royaumes respectifs et d'appliquer l'entière sévérité des lois à tous individus connus comme pirates et à toute personne résidant dans

κοῦντας, ὅσοι ἐξελεγχθῶσι συναίτιοι τῶν τοιούτων ἢ συνεννοούμενοι μετ' αὐτῶν. Ὅσα πλοῖα καὶ φορτὰ ἀνήκοντα εἰς ὑπηκόους ἐκατέρων τῶν ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων συλλαβῶσιν οἱ πειραταὶ καὶ μεταφέρουσιν εἰς τοὺς λιμένας μὲς τῶν δύο Ἐπικρατειῶν, θέλουν ἀποδίδεσθαι εἰς τοὺς ιδιοκτῆτας τῶν ἢ τοὺς προσηκόντως διωρισμένους πληρεζουσίου τούτων· ἡ ἀπόδοσις αὕτη θέλει γίνεσθαι καὶ ἂν τὸ ζητούμενον πράγμα εὐρίσκεται εἰς τρίτου χεῖρας· ἀπαιτεῖται δὲ μόνον ν' ἀποδειχθῇ ὅτι ὁ ἀποκτήσας αὐτὸ ἐγίνωσκεν ἢ ᾔδυνάτο νὰ γινώσκῃ ὅτι τὸ πρᾶγμα τοῦτο προήρχετο ἐκ πειρατείας.

Ἄρθρον 20.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἐκάτερον τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν ᾗθελεν εἶσθαι εἰς πόλεμον μετὰ τινος Δυνάμεως ἔθνους ἢ Ἐπικρατείας, οἱ ὑπηκοοὶ τοῦ ἐτέρου θέλουν εἶσθαι ἐλεύθεροὶ νὰ ἐξακολουθῶσι τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν θαλασσοπλοΐαν τῶν μετὰ τῶν Ἐπικρατειῶν τούτων, ἐξαιρουμένων μόνον τῶν πόλεων ἢ λιμένων τῶν εἰρημένων Ἐπικρατειῶν, οἵτινες ᾗθελον εἶσθαι πραγματικῶς ἀπεκλεισμένοι ἢ πολιορκημένοι κατὰ ξηρὰν ἢ κατὰ θάλασσαν. Ἀλλὰ τὸ ἐμπόριον τῶν εἰδῶν ἅτινα γενικῶς θεωροῦνται ὡς λαθρεμπόριον πολέμου δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον εἰς οὐδεμίαν τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων.

Ἄρθρον 21.

Ἡ παρούσα συνθήκη θέλει ἰσχύει δι' ἑννέα ἔτη ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων καὶ περαιτέρω τῆς προθεσμίας ταύτης μέχρι τῆς παρελεύσεως δώδεκα μηνῶν ἀπ' ὅτου θάτερον τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν ᾗθελε δηλώσει τῷ ἐτέρῳ τὴν περὶ τῆς παύσεως τῆς συνθήκης ταύτης πρόθεσιν του.

Ἄρθρον 22.

Αἱ ἐπικυρώσεις τῆς παρούσης συνθήκης θέλουν ἀνταλλαχθῇ εἰς Ἀθήνας ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἢ καὶ πρότερον εἰ δυνατόν ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὑπογραφῇ.

Πρὸς πίστωσιν τούτων ἀμφοτέρω οἱ πληρεξούσιοι τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν ὑπογράψαντες τὴν συνθήκην ταύτην ἐπέθεντο τὰς σφραγίδας τῶν.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τὴν 10 (22) Φεβρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ τρίτου Σωτηρίου ἔτους.

(Τ. Σ.) Πέτρος Δελιγιάννης.

(Τ. Σ.) Θεόδωρος Ἰωάννης Τράβερος.

Ἐπινυρούμεν καὶ ἐπιβεβαιούμεν τὴν εἰρημένην συνθήκην κατὰ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα μέρη καὶ ἄρθρα ὑποσχομένοι νὰ τὴν φυλάττωμεν πιστῶς χωρὶς νὰ προσβάλωμεν αὐτὴν ἢ νὰ συγχωρῶμεν νὰ προσβληθῇ οὐδ' ἐλάχιστον.

Ὅθεν εἰς πίστωσιν ὑπογράψαντες τὴν παρούσαν πράξιν τῆς ἐπικυρώσεως ἐπέθετο τὴν τοῦ βασιλεῖος ἡμῶν σφραγίδα.

Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις τὴν 12 (24) Ἰουλίου ἐν ἔτει μὲν Σωτηρίῳ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τεσσαρακοστῷ τρίτῳ τῆς δὲ ἡμετέρας βασιλείας τῷ δεκάτῳ.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ι. ΡΙΖΟΣ.

leurs Etats, qui seraient convaincus de connivence ou de complicité avec eux. Tous les navires et cargaisons appartenant à des sujets des Hautes Parties contractantes pris par les pirates et conduits dans leurs ports respectifs, seront rendus à leurs propriétaires ou fondés de pouvoirs dûment autorisés, et cette restitution aura lieu quand même l'objet réclamé trouverait dans les mains d'un tiers, pourvu qu'il soit prouvé que le possesseur savait ou pouvait savoir que l'objet provenait de piraterie.

Article 20.

Si l'une des Hautes Parties contractantes était en guerre avec quelque Puissance, Nation ou Etat il sera libre aux sujets de l'autre de continuer leur commerce et navigation avec les mêmes Etats, excepté avec les villes ou ports de ces Etats qui seraient effectivement bloqués ou assiégés par mer ou par terre. Mais le commerce des articles généralement considérés comme contrebande de guerre ne sera permis dans aucun de ces cas susmentionnés.

Article 21.

Le présent traité sera en vigueur pendant neuf ans à compter du jour de l'échange de ratifications, et au delà de ce terme jusqu'à l'expiration de douze mois après que l'une des Hautes Parties contractantes aura annoncé à l'autre son intention d'en faire cesser les effets.

Article 22.

Les ratifications du présent traité seront échangées à Athènes dans les six mois de la signature ou plus tôt si faire se peut.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs l'ont signé et y ont apposé le sceau de leurs armes.

Fait à Athènes de dix (vingt deux) Février de l'an de notre Seigneur mil huit cent quarante trois.

(L. S.) PIERRE DELYANNI. (L. S.) THEODORE J. TRAVERS.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 16.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 7 Αύγουστου.

ΝΟΜΟΣ

Τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπιθυμούντες νὰ δώσωμεν εἰς τὰς ἐργασίας τῆς ἐθνικῆς τραπεζῆς πλεονέτεράν ἀνάπτυξιν καὶ νὰ καταστήσωμεν αὐτὴν ἐπωφελεστέραν εἰς τὴν γεωργίαν τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄθρονον 10 τοῦ ἀπὸ 30 μαρτίου (11 ἀπριλίου) 1841 καταστατικοῦ τῆς τραπεζῆς καὶ τὸ ἀπὸ 22 ἰουνίου ε. ε. ὑποβληθέν εἰς Ἡμᾶς νέον καταστατικὸν τῆς τραπεζῆς συνταχθὲν ὑπὸ τῆς Γενικῆς τῶν Μετόχων Συνελεύσεως.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν γραμματείας τῆς ἐπικρατείας.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρ. 1.

Αἱ ἐργασίαι τῆς τραπεζῆς συνίστανται

α'. Εἰς προεξοφλήσεις συναλλαγματικῶν καὶ ἄλλων ἐμπορικῶν γραμματίων πληρωτέων ἐντὸς τοῦ Κράτους.

β'. Εἰς δάνεια ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων κτημάτων κειμένων ἐντὸς τοῦ Κράτους,

γ'. Εἰς δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου·

δ'. Εἰς πιστώσεις χορηγούμενας δι' ἀνοικτῶν λογαριασμῶν ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων κτημάτων ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ ἐπὶ ὁμολογίᾳ φερούσῃ τὰς ὑπογραφὰς δύο τοῦλάχιστον ἀξιοχρέων ἐγγυητῶν, ἐξ ὧν ἡ μία πρέπει νὰ ᾖ ἐμπόρου ἢ τραπεζίτου.

ε'. Εἰς τὸ νὰ δέχεται παρακαταθήσεις χρημάτων δι' ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ ἀτόκως ἢ μὲ τόκον καὶ νὰ πληρῶνῃ ἀνεξόδως πᾶν ἔνταλμα ἢ ἐπιταγὴν πρὸς αὐτὴν μέχρι τῆς ἐξοφλήσεως τῶν εἰς πίσωσιν τοῦ ἐκδότου κατατεθέντων ποσῶν.

ς'. Εἰς τὸ νὰ ἐκδίδῃ τραπεζικὰ γραμμάτια ἀνώνυμα, πληρωτέα εἰς τὴν ἐμφάνισιν ἢ μεθ' ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως καὶ γραμμάτια εἰς διαταγὴν πληρωτέα ὁμοίως εἰς τὴν ἐμφάνισιν ἢ μεθ' ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως.

ζ'. Εἰς τὸ νὰ δέχεται προαιρετικὰς παρακαταθήκας τίτλων, χρημάτων, ἀκατεργάστων τεμαχίων χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, καὶ παντὸς εἶδους χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν σκευῶν καὶ ἄλλων πολυτίμων πραγμάτων.

Ἄρθρ. 2.

Τὸ πρὸς χορήγησιν ἐνυποθήκων δανείων ποσὸν δὲν θέλει εἶσθαι οὔτε πλέον τῶν 3/4 οὔτε ἑλαττον τῶν 2/3 τοῦ ὅλικοῦ χρηματικοῦ κεφαλαίου τῆς τραπεζῆς.

Ἄρθρ. 3.

Ὁ ἀνώτατος ὅρος τοῦ τόκου διὰ τοὺς ἀνοικτοὺς λογαριασμοὺς προσδιορίζεται εἰς 16 τοῖς 0/0· ὁ ὅρος οὗτος δύναται νὰ αὐξηθῇ κατ' ἀπόφασιν τοῦ συμβουλίου καὶ συγκαταθέσει τῆς κυβερνήσεως.

Τὰ παρὰ τῆς τραπεζῆς ἐκδιδόμενα γραμμάτια, πληρωτέα μεθ' ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως, δύναται νὰ φέρωσι τόκον μὴ ὑπερβαίνοντα τὰ δύο τρίτα προσδιορισμένου τόκου διὰ τὰς προεξοφλήσεις. Διὰ δὲ τὰς εἰς τὴν τράπεζαν κατατεθειμένας ποσότητας εἰς ἀνοικτὸν λογαριασμὸν, ἡ τράπεζα δὲν θέλει πληρῶναι τόκον ἀνώτερον τῶν τριῶν τετάρτων τοῦ προσδιορισμένου διὰ τὰς προεξοφλήσεις.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ διάρκεια τῶν ἐνυποθήκων δανείων δὲν ἐκτείνεται ἐπέκεινα τῶν 20 ἐτῶν, ἡ ἀπόδοσις τῶν γίνεται διὰ χρεολυσίου πληρωτέου καθ' ἑξαμηνίαν. Τὸ χρεολύσιον ἔμπορεῖ νὰ πληρῶνται καὶ ἐτησίως, ἀλλὰ μόνον διὰ τὰ ἐπὶ διετίᾳ διδόμενα δάνεια.

Οἱ τόκοι ὅμως τῶν δανείων ἐν γένει πληρόνονται εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ἑξαμηνίας.

Ἄρθρ. 5.

Ὁ ὀφειλέτης δύναται καὶ πρὶν τῆς προθεσμίας νὰ πληρώσῃ τὸ ὅλον ἢ μέρος τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ, ἀλλ' ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ ποδ 30 ἡμερῶν τὴν τράπεζαν.

Ἄρθρ. 6.

Τὸ ἐναποταμίευμα τῆς τραπεζῆς δὲν πρέπει ποτὲ νὰ ᾖ αἰγώτερον τοῦ ἐνός τρίτου τοῦ εἰς ἐμφάνισιν ἀπαιτητοῦ παθητικοῦ της, συγκειμένου ἀπὸ γραμμάτια καὶ ἀνοικτοὺς λογαριασμοὺς.

Τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ἐν γένει παθητικοῦ της πρέπει νὰ ἀντιπροσωπεύεται εἰς τὸ ταμεῖον ἀπὸ ἐμπορικὰ γραμμάτια ἢ ὁμολογίας μὲ προθεσμίαν ὀχι μικροτέραν τῶν τριῶν μηνῶν καὶ φέροντα καὶ ἐνός τοῦλάχιστον ἐμπορίου ἢ τραπεζίτου ὑπογραφῆν.

Τὸ ὅλον τῶν παρὰ τῆς τραπεζῆς ὀφειλομένων ποσοτήτων διὰ τὰ εἰς κυκλοφορίαν γραμμάτια, διὰ τὰ παραδοθέντα εἰς αὐτὴν κεφάλαια εἰς ἀνοικτοὺς λογαριασμοὺς καὶ διὰ πᾶσαν ἄλλην παρακατάθεσιν χρημάτων, ἀφαιρέσει τοῦ ἐναποταμιεύματος δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ ὅλικόν ποσὸν τῶν πραγματικῶν κεφαλαίων της.

Ἄρθρ. 7.

Τὰ ὑποκαταστήματα τῆς τραπεζῆς δὲν εἶναι κυρίως ὑπόχρεα εἰμὴ εἰς ἐκείνων τῶν γραμματίων τὴν ἐξαργύρωσιν, τὰ ὅποια αὐτὰ ἤθελον θάλει εἰς κυκλοφορίαν δι' ἰδίας τῶν σημάτων.

Ἄρθρ. 8.

Τὰ γραμμάτια τῆς ἐθνικῆς τραπεζῆς ἔχουν ἀποκλειστικὸν δικαίωμα κυκλοφορίας ἐπὶ 25 ἔτη, λογιζόμενον ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1842, ἐντὸς τῶν ἐπαρχιῶν, ὅπου ἡ τράπεζα ἔχει τὸ κατὰστημα ἢ τὰ ὑπακαταστήματά των.

Ἄρθρ. 9.

Ὅλαι αἱ ἀντιβαίνουσαι διατάξεις τῶν ἀπὸ 30 μαρτίου (11 ἀπριλίου καὶ 19 (31) αὐγούστου 1841 περὶ συστάσεως ἐθνικῆς τραπεζῆς νόμων ἀκυροῦνται.

Ἄρθρ. 10.

Εἰς τὴν ἡμετέραν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν γραμματείαν τῆς ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ ἐκτελεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 (19) ἰουλίου 1843.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ,
Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ καταστατικοῦ τῆς Ἐθνικῆς
Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τοὺς ἀπὸ 30 Μαρτίου (11 Ἀπριλίου) 19
(31) Αὐγούστου 1841 καὶ ἀπὸ 7 (19) Ἰουλίου ε. ε. περὶ τῆς
ἐθνικῆς τραπεζῆς νόμους, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ
τῶν ἐσωτερικῶν γραμματείας τῆς ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν
καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Ἐγκρίνομεν τὸ ἐπισυναπτόμενον τῆς ἐθνικῆς τραπεζῆς κατα-
στατικόν, τὸ προταθὲν εἰς ἡμᾶς ἀπὸ τὴν γενικὴν τῶν μετόχων
συνέλευσιν κατὰ τὴν ἐνεστῶσαν αὐτῆς σύνοδον.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ Τράπεζα διὰ τὴν ἀρχὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῇ καταστα-
τικῇ διαλαμβανομένων διατάξεων ὑπάγεται εἰς τὴν ἐπιτήρησιν
τοῦ παρ' αὐτῇ διωρισμένου Β. Ἐπιτρόπου.

Ἄρθρ. 3.

Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρ. 99 καὶ 102 τοῦ καταστατικοῦ διδόμενος
ὅρκος παρὰ τοῦ διευθυντοῦ καὶ τῶν συμβούλων τῆς τραπεζῆς
εἶναι ὁ ἀκόλουθος.

« Ὁρκίζομαι νὰ διευθύνω τὰς ὑποθέσεις τῆς ἐθνικῆς τραπε-
ζῆς τιμῶς καὶ εὐσυνειδήτως καὶ σύμφωνα μὲ τοὺς περὶ αὐ-
τῆς νόμους καὶ κανονισμούς. »

Ἄρθρ. 4.

Ἡ σφραγὶς τῆς τραπεζῆς θελεῖ ἐν τῷ μέσῳ τὰ παρά-
σημα τῆς κυβερνήσεως, περὶ δὲ τὰς λέξεις « Προνομιακὴ Ἐθνι-
κὴ Τράπεζα. »

Ἄρθρ. 5.

Ἡ διευθύνσις τῆς τραπεζῆς ὀφείλει νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν ἐπὶ
τῶν ἐσωτερικῶν γραμματεῶν τὸν παρ' αὐτῆς συνταχθεῖσιν
ἐσωτερικὸν κανονισμὸν τῆς τραπεζῆς, ὡς καὶ τοὺς κανονισμοὺς
τῶν ὑποκαταστημάτων καὶ πρακτορείων τῆς.

Ἄρθρ. 6.

Εἰς τὴν ἡμετέραν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν γραμματεῶν τῆς
ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόν-
τος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Ἰουλίου 1843.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν γραμματεῶν

Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΝ

ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΜΕΡΟΣ Α'.

Περὶ τῆς τραπεζῆς διοργανισμός καὶ διάρκεια αὐτῆς.

Ἄρθρ. 1.

Ἡ ἐθνικὴ τράπεζα τῆς Ἑλλάδος εἶναι κατὰστῆμα ἰδιωτικόν
κατὰ τύπον ἀνώνυμου ἐταιρείας, ἔχουσα δικαίωμα τοῦ ἐκδίδειν
τραπεζικὰ γραμμάτια, κυρίαν δὲ ἔδραν τῆς τὴν πρωτεύουσαν
τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος· δύναται νὰ ἔχῃ καὶ ὑποκαταστή-
ματα ἢ πρακτορεῖα καὶ εἰς ἄλλας πόλεις τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 2.

Τὰ γραμμάτια ἔχουσιν ἀποκλειστικὸν δικαίωμα κυκλοφορίας
ἐντὸς τῶν ἐπαρχιῶν ὅπου ἡ Τράπεζα ἔχει τὸ κατὰστῆμα ἢ τὰ
ὑποκαταστήματά της.

Ἄρθρον 3.

Ἡ διάρκεια τῆς Τραπεζῆς προσδιορίζεται διὰ εἴκοσι πέντε
ἐτη λογιζόμενα ἀπὸ α'. Ἰαννουαρίου 1842.

Περὶ τῶν κεφαλαίων καὶ τῶν μετόχων τῆς Τραπεζῆς.

Ἄρθρον 4.

Τὰ κεφάλαια τῆς Τραπεζῆς προσδιορίζονται εἰς πέντε ἑκα-
τομμύρια δραχμῶν, διαιρούμενα εἰς πέντε χιλιάδας μετοχῶν
ἀνὰ χιλίαν δραχμὰς ἑκάστη.

Γενικὴ συνέλευσις τῶν μετόχων δύναται νὰ ψηφίσῃ τὴν αὐ-
ξησιν τῶν κεφαλαίων τῆς Τραπεζῆς δι' ἐκδόσεως νέων μετο-
χῶν, τῶν ὁποίων ὅμως ἡ ἀξία δὲν θέλει εἶναι κατωτέρα τῆς
προσδιορισθείσης ὡς ἂνω.

Περὶ τοῦ μέτρου τούτου ἀπαιτεῖται ἡ ἐγκρίσις τῆς Κυβερ-
νήσεως.

Ἄρθρον 5.

Οἱ μέτοχοι τῆς Τραπεζῆς ἀπολαύουσιν τὰ αὐτὰ δικαιώματα.

Ἄρθρον 6.

Αἱ μετοχαὶ εἶναι ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι, ἐγγραφόμεναι
εἰς ἐπιτήδες βιβλίον καὶ ἐκδίδόμεναι εἰς διπλότυπον.

Ἄρθρον 7.

Ἡ μεταβίβασις τῶν ὀνομαστικῶν μετοχῶν ἐνεργεῖται κατὰ
συνέπειαν δηλώσεως τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ
ὑπογραφομένης εἰς τὸ βιβλίον τῶν μεταβιβάσεων· μετὰ τὴν
ἐγγραφὴν τῆς μεταβιβάσεως οἱ πρότεροι τίτλοι ἐξαφανίζονται
καὶ νέοι ἐκδίδονται ἐπ' ὀνόματι τοῦ νέου ἰδιοκτήτου.

Μετὰ τὴν κατάσχισιν ὀνομαστικῆς τινὸς μετοχῆς, καὶ τὴν
κατὰ νόμον ἐπίδοσιν τῆς κατασχέσεως εἰς τὸν Διευθυντὴν τῆς
Τραπεζῆς, ἡ μετοχὴ αὕτη δὲν δύναται νὰ μεταβιβασθῇ ἐν ὅτῳ
διαρκεῖ ἡ κατάσχισις.

Ἄρθρον 8.

Αἱ ἀνώνυμοι μετοχαὶ μεταβιβάζονται διὰ μόνης τῆς παρα-
δόσεως τοῦ ἐγγράφου.

Ἐργασίαι τῆς Τραπεζῆς.

Ἄρθρον 9.

Αἱ ἐργασίαι τὰς ὁποίας δύναται νὰ κάμῃ ἡ Τράπεζα συνί-
στανται·

α'. Εἰς προεξοφλήσεις συναλλαγματικῶν καὶ ἄλλων ἐμπορικῶν
γραμματίων, πληρωτέων ἐντὸς τοῦ Κράτους·

β'. Εἰς δάνεια ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων κτημάτων κειμένων
ἐντὸς τοῦ Κράτους·

γ'. Εἰς δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου.

δ'. Εἰς πιστώσεις χορηγούμενας δι' ἀνοικτῶν λογαριασμῶν,
ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων κτημάτων, ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρυσοῦ καὶ ἀρ-
γύρου καὶ ἐπὶ ὁμολογίᾳ μὲ ἐγγύησιν δυο τοῦλάχιστον ἀξιο-
χρῶν ὑπογραφῶν, ἐξ ὧν ἡ μία θέλει εἶσθαι ἐμπόρου ἢ τραπε-
ζίτου.

ε'. Εἰς τὸ νὰ παραδέχεται παρακαταθέσεις χρημάτων δι' ἀνοι-
κτῶν λογαριασμῶν ἀτόκως ἢ μὲ τόκον, καὶ νὰ πληρῶνῃ ἀνεξό-
δως πᾶν ἑντάλμα ἢ ἐπιταγὴν (assignment) πρὸς αὐτὴν μέχρι
τῆς ἐξοφλήσεως τῶν εἰς πίστωσιν τοῦ ἐκδότου κατατεθέντων
ποσῶν.

ς'. Εἰς τὸ νὰ ἐκδίδῃ τραπεζικὰ γραμμάτια ἀνώνυμα πλη-
ρωτέα εἰς τὴν ἐμφάνισιν, ἢ μεθ' ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐμφάνισης
καὶ γραμμάτια εἰς διαταγὴν πληρωτέα· ὁμοίως εἰς τὴν ἐμφά-
νισιν ἢ μεθ' ἡμέρας τῆς ἐμφάνισης.

ζ'. Εἰς τὸ νὰ δέχεται εἰς τὸ ταμεῖόν της προαριετικὰ παρα-

καταθήκας, τίτλων, χρημάτων, ακτεργάστων τεμαχίων χρυσού και αργύρου και παντός είδους χρυτών και αργυρών σκευών και άλλων πολυτίμων πραγμάτων.

Άρθρον 10.

Το συμβούλιον αποφασίζει ανεκκλητως ἐφ' ὧν τῶν γινόμενων εἰς αὐτὸ προτάσεων και δύναται ἐντὸς τῶν διαγεγραμμένων παρὰ τοῦ κανονισμοῦ ὧν νὰ ἐπιβάλῃ ὅποιανδήποτε συμφωνίαν ἢ περιορισμούς κρίνει ἀναγκαίους, δύναται δὲ νὰ ἀπαιτῇ και μεγαλητέρας ἐγγυήσεις.

Άρθρον 11.

Ἡ Τράπεζα δὲν προξοφλεῖ εἰ μὴ γραμματῖα ἐμπορικὰ ἐπὶ σφραγιστοῦ χάρτου μὲ προθεσμίαν μὴ ὑπερβαίνουσαν τοὺς τρεῖς μῆνας, και φέροντα τοῦλάχιστον τρεῖς ὑπογραφάς, ἐξ ὧν αἱ δύο ἐμπορῶν ὁμολογουμένως ἀξιοχρέων, ἐκ τούτων δὲ εἰς νὰ ᾖναι σταθερῶς ἀποκαταστημένος εἰς Ἀθήνας, εἴτε εἰς ἄλλην πόλιν ὅπου ὑπάρχει ὑποκατάστημα ἢ πρακτορεῖον τῆς Τραπεζῆς· ὁ κατάλογος τῶν πρὸς προξοφλήσιν ἐμπορικῶν ὑπογραφῶν συντάσσεται παρὰ τοῦ συμβουλίου.

Άρθρον 12.

Τὸ προξοφλήμα θέλει εἰσπράττεσθαι κατὰ λόγον τοῦ ποσοῦ τῶν ἡμερῶν ἢ και μίξ μόνης ἡμέρας.

Ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν γραμματίων ὅσα εἶναι πληρωτέα ἐκτὸς τοῦ τόπου, ὅπου ἔγινεν ἡ προξοφλήσις ἐμπορεῖ ν' ἀπαιτηθῇ ποσοστὸν τι λόγω προμηθείας κανονιζόμενον μὲν ὑπὸ τοῦ συμβουλίου, μὴ ὑπερβαῖνον δὲ τὸ 1/2 τοῖς 100.

Άρθρον 13.

Ἡ Τράπεζα δὲν δανεῖζει ποτὲ ἐπὶ ὑποθήκῃ ἐπέκεινα τοῦ ἡμίσεως τῆς ἀγοραίας ἀξίας τῶν προσφερομένων κτημάτων· ὡς πρὸς τὴν ἐξέλεγχσιν δὲ τῶν τίτλων τῆς ιδιοκτησίας, δύναται νὰ συμμορφωθῇ μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 30 Μαρτίου (11 Ἀπριλίου) 1841 Νόμου, περὶ ἀσφαλείας τοῦ τῆς ὑποθήκης δικαίωματος κτλ. ὡς αἰς τὰ ἐγγράφα τῆς ιδιοκτησίας δὲν κρίνονται τακτικά και ἀναμφισβήτητα.

Άρθρον 14.

Ἡ ἀξία τῶν κτημάτων προσδιορίζεται ἀπὸ ἐκτιμητὰς ἐκλεγόμενους ἀπὸ τὸ συμβούλιον, οἵτινες ὀφείλουν νὰ ἐνεργοῦν τὰς ἐκτιμήσεις σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἐκδοθησομένου ἰδίως κανονισμοῦ· τὰ ἐξόδα ὅλα ἐν γένει τῆς ἐκτιμήσεως τῶν συμβολαίων τῆς ὑποθήκης και τὰ λοιπὰ εἶναι εἰς ὄφρος τοῦ δανειζομένου.

Άρθρον 15.

Ἐὰν ἡ ἀξία τοῦ ὑποθηκευθέντος κτήματος ᾗθελεν αὐξήσει μετὰ τὸ πρῶτον δάνειον, δίδεται και δεύτερον ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κτήματος, ἀλλὰ τηρουμένου τοῦ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 13 και 14 βρου.

Άρθρον 16.

Ἡ διάρκεια τῶν ἐνυποθήκων δανείων δὲν ἐκτείνεται ἐπέκεινα τῶν εἴκοσι ἐτῶν, ἡ δὲ ἀπόδοσις τῶν γίνεται διὰ χρεολυσίων πληρωτέων καθ' ἑξαμηνίαν· τὸ χρεολύσιον δύναται νὰ πληρώνεται και ἐτησίως ἀλλὰ διὰ μόνον τὰ ἐπὶ διετία διδόμενα δάνεια.

Οἱ τόκοι ὅμως πληρώνονται ἐν γένει εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ἑξαμηνίας.

Άρθρον 17.

Ὁ ὀφειλέτης δύναται και πρὶν τῆς προθεσμίας νὰ πληρώσῃ τὸ ὅλον ἢ μέρος τοῦ ὀφειλομένου, ἀλλ' ἀφοῦ εἰδοποιήσῃ πρὸ τριάντα ἡμερῶν τὴν Τράπεζαν· ὁ ὀφειλέτης ἀναγγέλλων τοῦτο πρέπει ὡς ἐγγυήσιν νὰ παρακαταθέτῃ ἐν τοῖς 0/0 ἐπὶ τῆς ἀποδοθησομένης ποσότητος, τὸ ποσὸν δὲ τοῦτο μένει εἰς ὄφρος τῆς Τραπεζῆς, ἐὰν ἡ προαγγελθεῖσα πληρωμὴ δὲν ᾗθελε πραγματοποιηθῇ εἰς τὴν προσδιορισθεῖσαν ἐποχὴν.

Άρθρον 18.

Ἐὰν ὁ ἐπὶ ὑποθήκῃ ὀφειλέτης δὲν πληρώσῃ ἐμπροθέσμως τοὺς

τόκους ἢ τοὺς τόκους και τὸ χρεολύτρον, εἰσπράττονται ταῦτα δυνάμει ἀπογράφου ἐκτελεστοῦ τοῦ συμβουλίου δι' ἐκποιήσεως τῶν κινητῶν αὐτοῦ πραγμάτων· ἐὰν δὲ ἡ καθυστέρησις συμβῇ και δεύτερον ἢ ἀπαξ μὲν, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει ἰκανὴ κινητὴ περιουσία πρὸς ἀναγκαστικὴν εἰσπραξίν τῶν καθυστερούντων, τὸ δάνειον ὅλον λογίζεται ἀπαιτητὸν και ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατυπώσεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἢ ἐκποιήσεως τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος.

Ἡ ἐκποιήσις γίνεται και μὲ συμβιβαστικὸν τρόπον ἂν στέργῃ ὁ ιδιοκτήτης και τὸ συμβούλιον τὸ κρίνῃ συμφέρον.

Άρθρον 19.

Τὸ πρὸς χορήγησιν ἐνυποθήκων δανείων ποσὸν δὲν θέλει εἶσθαι οὔτε πλεόν τῶν τριῶν τετάρτων, οὔτε ἑλαττον τῶν δύο τρίτων τοῦ ὅλικοῦ χρηματικοῦ κεφαλαίου τῆς Τραπεζῆς.

Άρθρον 20.

Ἡ Τράπεζα δὲν θέλει δανεῖζει ἐπὶ ἐνεχύρῳ ἐπέκεινα τῶν ὀκτὼ δεκάτων τῆς ἀξίας αὐτοῦ προσδιορισμένης ἀπὸ ἐκτιμητὰς ἐκλεγόμενους ὑπὸ τοῦ συμβουλίου, οἵτινες θέλουν ἐνεργεῖ τὰς ἐκτιμήσεις κατὰ τὰς ὁποίας θέλουν λαβεῖν περὶ αὐτῶν ἰδικὰς ὁδηγίας· τὰ ἐξόδα εἶναι εἰς ὄφρος τοῦ δανειζομένου.

Άρθρον 21.

Ἡ προθεσμία τῶν ἐπὶ ἐνεχύρῳ δανείων δὲν εἶναι μακροτέρα τοῦ ἐνός ἔτους, ἀλλ' οἱ τόκοι πληρώνονται καθ' ἑξαμηνίαν.

Άρθρον 22.

Ἐὰν ὁ ἐπὶ ἐνεχύρῳ ὀφειλέτης δὲν πληρώσῃ ἐμπροθέσμως τοὺς τόκους ἢ τὸ κεφάλαιον και τοὺς τόκους, τὰ κατατεθέντα ἐνέχυρα ἐκτίθενται εἰς δημοπρασίαν παρὰ τῆς Τραπεζῆς ἄνευ δικαστικῆς μεσολαβήσεως, φυλαττομένων ὅμως κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν περὶ ἐκποιήσεως κινητῶν κτημάτων ὑπαρχουσῶν διατάξεων τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Τὸ περίσσευμα μετὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων και τῶν ὀφειλομένων εἰς τὴν Τράπεζαν τόκων ὑπεραμερίας ἀποδίδεται εἰς τὸν ὀφειλέτην.

Άρθρον 23.

Τὰ ἐνέχυρα ἀπαξ κατατεθέντα εἰς τὴν Τράπεζαν θεωροῦνται ὑπέγγυα τῆς δανεισθείσης ποσότητος, ὅποιοσδήποτε ἂν ᾖναι ὁ ιδιοκτήτης.

Άρθρον 24.

Πᾶσα δολία ἐκτίμησις ἀκινήτων κτημάτων ἢ ἐνεχύρων συνεπιφέρει ἐκτὸς τῶν ποινικῶν καταδικῶν και τὴν διὰ παντός ἀποβολὴν τοῦ ἐκτιμητοῦ ἀπὸ ταυτοῦτης φύσεως ὑπηρεσίας.

Άρθρον 25.

Αἱ δι' ἀνοικτῶν λογαριασμῶν χορηγήσεις γίνονται ἀνοιγόμενης πιστώσεως, τῆς ὁποίας ὁ πιστωθεὶς κάμνει χρῆσιν κατ' ἀρέσκειαν καθ' ὅσον και ὅποτε θελήσῃ.

Ἡ ἀπόδοσις τῶν ἐκτελεῖται παρομοίως και χωρὶς νὰ ὑπόκειται εἰς ὠρισμένης προθεσμίας ἐκτὸς τῶν ἰδιαιτέρων ὥρων τοὺς ὁποίους ᾗθελεν τυχὸν θέσει τὸ συμβούλιον· ὀφείλει ὅμως ὁ πιστωθεὶς εἰς τὸ διάστημα ἐνός ἔτους νὰ ἐνεργήσῃ τόσας πρὸς τὴν Τράπεζαν πληρωμας, ὅσων ἢ ποσότης νὰ ᾖναι τοῦλάχιστον ἴση μὲ τὴν πίστωσιν τῆς ὁποίας ἔκαμε χρῆσιν.

Άρθρον 26.

Οἱ τόκοι τῶν ἐπὶ πιστώσει χορηγήσεων λογίζονται καθ' ἡμέραν και ἐπὶ μόνον τῶν πιστοτήτων, ὅσας πραγματικῶς ἐχορήγησεν ἡ Τράπεζα· οἱ τόκοι οὗτοι κανονίζονται εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ἑξαμηνίας κατὰ τὴν 30 Ἰουνίου και (31 Δεκεμβρίου) και πληρώνονται ἀμέσως εἴτε διὰ μετρητῶν, εἴτε καταλογιζόμενοι ἐπὶ τοῦ ἐλευθέρου τυχὸν ποσοῦ τῆς πιστώσεως.

Άρθρον 27.

Αἱ πιστώσεις εἶναι πρόσκαιροι, δι' ὠρισμένην περίοδον χρόνου ἢ διαρκεῖς.

Αἱ πρῶται εἰς δὲ ἀνανεωθῶσι, κλείονται εἰς τὸ τέλος τοῦ ὁρισμένου χρόνου καὶ τὸ εἰς χρέος τοῦ πιστοῦχου προκύπτει ποσὸν ἀμέσως ἐξοφλεῖται.

Αἱ διαρκεῖς κλείονται κατ' αἴτησιν τοῦ πιστοῦχου, ἀποδίδοντος συνάμα ὅσον ἤθελεν ὀφείλει πρὸς ἐξόφλησιν κεφαλαίων καὶ τόκων.

Οἱ τοιοῦτοι λογαριασμοὶ καὶ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου εἰδους δύνανται ὁμοίως νὰ κλεισθῶσι καὶ εἰς πάντα ἄλλον καιρὸν, ἅμα τὸ συμβούλιον ἤθελε τὸ ἀποφασίσαι διὰ παράβασιν τῶν διαγεγραμμένων συμφωνιῶν, ἢ δι' οἰανδήποτε ἄλλην αἰτίαν τῆς ὁποίας δὲν χρεωστῇ νὰ δώσῃ λόγον.

Ἀπ' ἥς ἡμέρας δοθῇ εἰς τὸν πιστοῦχον ἡ εἰδήσις τῆς περαιώσεως τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ ὀφείλει οὗτος νὰ πληρώσῃ τὸ εἰς χρέος τοῦ προκύπτει ποσὸν μετὰ τῶν τόκων λογιζομένων μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς πληρωμῆς, ἐντὸς μὲν ἐξ μηνῶν εἰς αἱ προκαταβολαὶ ἐγίναν ἐπὶ ὑποθήκῃ, ἐντὸς δὲ ἐνὸς μηνὸς ἂν αἱ προκαταβολαὶ ἐγίναν ἐπὶ οἰανδήποτε ἄλλῃ ἐγγυήσει.

Ἄρθρον 28.

Ὅλαι αἱ περὶ ἐνυποθήκων καὶ ἐπὶ ἐνεχύρῳ δανείων διατάξεις ἄρθρον 13 ἕως 23 ἐφαρμοζονται καὶ εἰς τὰς πιστώσεις τὰς στηριζομένας εἰς τὰ δύο ταῦτα εἶδη τῶν ἐγγυήσεων.

Ἄρθρον 29.

Αἱ ἐπὶ ἀτομικῇ ἐγγυήσει πιστώσεις στηρίζονται εἰς γραμμάτιον ἐκδιδόμενον κατὰ τύπον ἐμπορικὸν ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τὸν δανειζόμενον καὶ τοῦ ἐγγυητῆς του, καὶ πληρωτέον μετὰ τριάκοντα ἡμέρας ἀπ' ἥς μετέπειτα παρουσιασθὲν θεωρηθῇ παρὰ τοῦ ἐκδότη τοῦ γραμματίου τοῦτο συμπεριλαμβανέιν τὸ κεφάλαιον καὶ τοὺς τόκους μιᾶς ἐξαμηνίας.

Ἐν περιπτώσει μὴ πληρωμῆς τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ κατὰ τὴν περαιώσιν λογαριασμοῦ τινὸς, ἡ Τράπεζα ἐνεργεῖ ἀναγκαστικὴν εἰσπραξίν ἐπὶ τοῦ ὑπεγγύου γραμματίου.

Ἄρθρον 30.

Οἱ ὀφειλόμενα τῆς Τραπεζῆς καὶ οἱ ἐγγυηταὶ αὐτοῦ διατελοῦν ὑπόχρεοι πρὸς αὐτὴν δι' ὁλόκληρον τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν ὅποιασδήποτε φύσεως ἤθελεν εἶσθαι αἱ δοθεῖσαι ἐγγυήσεις· ἐὰν δὲ ἐκποιουμένων τῶν ὑπεγγύων πραγμάτων δὲν ἤθελε παραχθῇ ἡ ἀρκούσα πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ χρέους ποσότης, οἱ ἐξηθέντες ὀφειλόμενα καὶ ἐγγυηταὶ ἀποκαθίστανται ἀτομικῶς καὶ ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι διὰ τὸ ἐλλείπον, πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ ὁποίου θέλει ἐνεργεῖσθαι ἀναγκαστικὴ ἐκποίησης τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας των.

Ἄρθρον 31.

Ὁ τόκος τῶν ἐπὶ ὑποθήκῃ καὶ ἐνεχύρῳ δανείων δὲν θέλει ποτὲ ὑπερβαίνει τὰ 10 τοὶς 0/0 κατ' ἔτος.

Ὁ διὰ τὰς προεξοφλήσεις τόκος δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὰ 8 τοὶς 0/0· ὁ δὲ διὰ τὰς χορηγήσεις δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὰ 10 τοὶς 0/0· ἀλλ' οἱ δύο τελευταῖοι οὗτοι ὅροι δύνανται νὰ αὐξηθῶσι κατ' ἀπόφασιν τοῦ συμβουλίου τῆς Τραπεζῆς καὶ συγκαταθέσει τῆς Κυβερνήσεως.

Πᾶσα περὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ τόκου μεταβολὴ θέλει ἀναγγελλεῖσθαι πρὸ δεκαπέντε ἡμερῶν.

Ἄρθρον 32.

Εἰς πᾶν ἄτομον ὁμολογουμένως ἀξιοχρεῶν ἀνοίγεται, ἂν τὸ συμβούλιον τὸ ἐγκρίνῃ, πίστωσις ἐπὶ παρακαταθέσει χρημάτων μετὰ τόκων ἢ ἀτόκως.

Ὅσα ποσὰ κατατίθενται ἀτόκως ἀποδίδονται παρὰ τῆς Τραπεζῆς ἀμέσως κατὰ διαταγὴν τοῦ πιστοῦχου εἰς μετρητὰ, ἢ διὰ μεταφορᾶς ἐπὶ ἄλλου λογαριασμοῦ, τὰ δὲ μετὰ τόκων δὲν ἀποδίδονται εἰμὴ μετὰ εἰδοποιήσιν δοθεῖσαν πρὸ τριάκοντα ἡμερῶν, δύνανται δὲ καὶ νὰ μεταβιβασθῶσιν εὐθὺς διὰ μεταφορᾶς εἰς ἄλλον λογαριασμόν. Αἱ ἐπὶ παρακαταθέσει πιστώσεις μετὰ

τόκων ἢ ἀτόκως συμπεφωνημένοι κλείονται κατ' αἴτησιν τοῦ πιστοῦχου ἢ κατ' ἀπόφασιν τοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρον 33.

Τὸ ποσὸν τοῦ παρὰ τῆς Τραπεζῆς χορηγουμένου τόκου ἐπὶ τῶν κατατιθεμένων ποσοτήτων εἰς ἀνοικτὸν λογαριασμόν δὲν ὑπερβαίνει ποτὲ τὰ τρία τέταρτα τοῦ λαμβανομένου διὰ τὰς προεξοφλήσεις.

Ἄρθρον 34.

Τὰ τραπεζικὰ γραμμάτια εἶναι 500, 100, 50 καὶ 25 δραχμῶν πληρωτέα ὅλα εἰς τὴν ἐδρὰν τῆς Τραπεζῆς εἰς Ἀθήνας.

Τὰ ὑποκαταστήματα δὲν εἶναι κυρίως ὑπόχρεα εἰμὴ εἰς ἐκείνων τῶν γραμματίων τὴν ἐξαργύρωσιν, τὰ ὅποια αὐτὰ ἤθελον θέσει εἰς κυκλοφορίαν δι' ἰξίας αὐτῶν σημάνσεως.

Εἰς διαταγὴν γραμμάτια δὲν ἐκδίδονται κατώτερα τῶν 100 δραχμῶν οὔτε ἀνώτερα τῶν 10,000 δύνανται δὲ νὰ κατατιθῶσι πληρωτέα εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἐξεδόθησαν ἢ εἰς πᾶν ἄλλο ταμεῖον τῆς Τραπεζῆς. Κατὰ τὴν δευτέραν ταύτην περίπτωσιν τὸ συμβούλιον ἀπαιτεῖ λόγῳ προμηθείας ἀμοιβὴν μὴ ὑπερβαίνουσαν τὸ 1/2 τοὶς 0/0.

Ἄρθρον 35.

Τὰ γραμμάτια πληρωτέα μετ' ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως δύνανται νὰ φέρωσι τόκον μὴ ὑπερβαίνοντα τὰ δύο τρίτα τοῦ λαμβανομένου διὰ τὰς προεξοφλήσεις.

Ἄρθρον 36.

Τὸ ἐναποταμίευμα τῆς Τραπεζῆς δὲν πρέπει ποτὲ νὰ ᾔναι ὀλιγώτερον τοῦ ἐνὸς τρίτου τοῦ εἰς ἐμφάνισιν ἀπαιτητοῦ παθητικοῦ τῆς, συγκειμένου ἐκ γραμματίων καὶ ἀνοικτῶν λογαριασμῶν.

Τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ἐν γένει παθητικοῦ τῆς Τραπεζῆς θέλει ἀντιπροσωπεύεσθαι εἰς τὸ ταμεῖον τῆς ἀπὸ ἐμπορικὰ γραμμάτια ἢ ὁμολογίας μετὰ προθεσίαν ὅχι μακροτέραν τῶν τριῶν μηνῶν καὶ φέροντα καὶ ἐνὸς τοῦλάχιστον ἐμπορίου ἢ Τραπεζίτου ὑπογραφήν.

Τὸ ὅλον τῶν παρὰ τῆς Τραπεζῆς ὀφειλομένων ποσοτήτων διὰ τὰ εἰς κυκλοφορίαν γραμμάτια διὰ τὰ παραδοθέντα εἰς αὐτὴν κεφάλαια δι' ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ, καὶ διὰ πᾶσαν ἄλλην παρακαταθέσιν χρημάτων, ἀφαιρέσει τοῦ ἐναποταμιεύματος δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ τὰ πραγματικά τῆς κεφάλαια.

Ἄρθρον 37.

Ἡ Τράπεζα διὰ τὰς εἰς αὐτὴν γενομένας παρακαταθήκας πραγμάτων ἐκδίδει ἀποδεικτικὰ παραλαβῆς ὀνομαστικά, τὰ ὅποια εἶναι ἀνεπίδεκτα μεταβιβάσεως εἰς ἄλλον δι' ὀπισθογραφῆς.

Ἡ Τράπεζα λαμβάνει ἐπὶ τῆς κατ' ἐκτίμησιν ἀξίας τῶν τοιούτων παρακαταθηκῶν δικαίωμα τηρήσεως μὴ ὑπερβαίνον τὸ 1/4 τοὶς 0/0 δι' ἐκάστην τριμηνίαν.

Ἄρθρον 38.

Πᾶν ὅ,τι εἶτε εἰς τὴν Τράπεζαν ἀνῆκον εἶτε παρ' ἄλλων εἰς αὐτὴν ἐμπιστευόμενον, οἷον ἐνέχυρα, τίτλοι, ἐγγράφα ἐπίσημα ἢ ὅτι δῆποτε ἄλλο ἀξίας ἀντικείμενον, καθὼς καὶ τὰ τελειωμένα ἢ ἀτελείωτα γραμμάτια Τραπεζικὰ καὶ τὰ χρήματα, ὅσα δὲν εἶναι ἀναγκαῖα εἰς τὴν καθημερινὴν χρῆσιν, κατατίθενται εἰς κιβώτια ἢ θησαυροφυλάκιον ἔχον τρεῖς κλειδας, τῶν ὁποίων μίαν κρατεῖ ὁ Διευθυντής, μίαν ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος, καὶ τὴν τρίτην ὁ ταμίας.

Ἄρθρον 39.

Εἰς τὰς πληρωμὰς καὶ εἰσπραξεις τῆς, ἔχει ἡ Τράπεζα ὡς ἔχουσιν τὴν σημερινὴν ἀξίαν τῆς δραχμῆς κατὰ τὸν ἀπὸ 8 (20) Δεκεμβρίου Νόμον τοῦ 1833.

Ἄρθρον 40.

Τὸ συμβούλιον εἰς τὰς ἐνεργουμένας προεξοφλήσεις, δάνεια

καὶ χορηγήσεις δύναται νὰ συμφωνήσῃ, ὥστε αἱ πρὸς αὐτὴν πληρωμαὶ νὰ γίνωνται εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια.

Περὶ μερίσματος καὶ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου.

Ἄρθρον 41.

Τὰ κατάστιχα τῆς Τραπεζῆς καὶ οἱ λογαριασμοὶ τῆς κλείονται καὶ ἰσολογίζονται εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ἐξαμηνίας κατὰ τὴν 30 Ἰουνίου καὶ 31 Δεκεμβρίου, ὅτε γίνεται καὶ ἡ διανομὴ τοῦ μερίσματος πρὸς τοὺς μετόχους συγκειμένη ἀπὸ τὰ καθαρὰ κέρδη τὰ ἀποκτηθέντα εἰς τὸ διάστημα τῆς ἐξαμηνίας.

Ὅταν τὰ κέρδη ταῦτα ὑπερβαίνουν κατὰ τὴν ἐξαμηνίαν τὸν ὅρον 3 1/2 τοῖς 0/0 ἐπὶ τοῦ ἀρχικοῦ κεφαλαίου ἀφαιροῦνται ἐκ τοῦ πλεονάσματος 25 τοῖς 0/0 καὶ τὸ περιπλέον μόνον διανέμεται ὁμοίως εἰς τοὺς μετόχους.

Ἄρθρον 42.

Τὸ ἀφαιρούμενον τοῦτο ποσὸν τῶν 25 τοῖς 0/0 κατὰ τὸν προηγούμενον παράγραφον διατίθεται ὡς ἑξῆς:

20 τοῖς 100 ἀποταμιεύεται ὡς ἀποθεματικὸν κεφάλαιον καὶ 5 τοῖς 100 διανέμονται ἐξ ἡμισείας εἰς τὸν Διευθυντὴν τῆς Τραπεζῆς καὶ τοὺς ὑπαλλήλους αὐτοῦ.

Ἄρθρον 43.

Ὅποτε τὸ μερίσμα δὲν φθάσῃ τὸν ὅρον τῶν 3 1/2 τοῖς 0/0 ἐπὶ τοῦ ἀρχικοῦ κεφαλαίου, ἀναπληροῦνται ὁ ὅρος ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ ἅμα τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον ἐξισωθῇ μὲ τὸ πέμπτον τῶν κεφαλαίων τῆς Τραπεζῆς, τότε ἡ ἀφαίρεσις τῶν 20 τοῖς 0/0 παύει καὶ αὐτὰ τὰ 20 τοῖς 0/0 διανέμονται εἰς τοὺς μετόχους ὁμοῦ μὲ τὰς λοιπὰς ὠφελείας, ἀλλὰ τὸ μέτρον τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται ὅποτε τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον κατὰ συνέπειαν οἰκονομήσῃ χρήσεως ἢ ἕλθεν ἐκπέσει ἀπὸ τὸν διαγραφέντα ἀνώτατον ὅρον του.

Ἄρθρον 44.

Τὸ μερίσμα πληρώνεται κατ' ἐκλογὴν τῶν μετόχων, εἰς τὴν ἑδρὰν μὲν τῆς Τραπεζῆς ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς 6 Ἰουλίου καὶ τῆς 6 Ἰανουαρίου, εἰς τὰ ὑποκαταστήματά της ἀπὸ τῆς 11 Ἰουλίου καὶ τῆς 11 Ἰανουαρίου εἰς Βιέννην καὶ εἰς Παρίσιον ἀπὸ τῆς 6 Αὐγούστου καὶ τῆς 6 Φεβρουαρίου.

Τὰ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος πληρωνόμενα μερίσματα ὑπόκεινται εἰς ἀμοιβὴν προμηθείας.

Ἄρθρον 45.

Διὰ τὴν πληρωμὴν μερισμάτων ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Τράπεζαν νὰ λαμβάνῃ συναλλαγματικὰς πληρωτέας ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, καθὼς καὶ νὰ δέχεται ὅσας διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἐπ' αὐτῆς διατίθενται ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Διοίκησις τῆς Τραπεζῆς.

Περὶ γενικῆς συνελεύσεως.

Ἄρθρον 46.

Ἡ ἡμᾶς τῶν μετόχων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἀντιπροσωπεύεται ἀπὸ τὴν γενικὴν συνέλευσιν.

Ἄρθρον 47.

Δικαιωματικῶς δύναται νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν συνέλευσιν αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου, πᾶς μέτοχος, ὅστις πρὸ ἐνὸς τουλάχιστον μηνὸς ἀπέκτησε πέντε μετοχὰς ὀνομαστικὰς ἢ δέκα ἀνωνύμους.

Ἄρθρον 48.

Ὁ προσήκων ἀριθμὸς ψήφων εἰς ἕκαστον μέτοχον κατὰ λόγον τοῦ κριθμοῦ τῶν μετοχῶν του κανονίζεται ὡς ἑφεξῆς:

Διὰ τὰς ὀνομαστικὰς μετοχὰς.

5	Μετοχὰι	1	ψῆφος
15	»	2	»
30	»	3	»

50	Μετοχὰι	4	ψῆφος
75	»	5	»
100	»	6	»
150	»	7	»
200	»	8	»
250	»	9	»
300	»	10	»

Διὰ τὰς ἀνωνύμους.

10	Μετοχὰι	1	ψῆφος
25	»	2	»
40	»	3	»
60	»	4	»
80	»	5	»
100	»	6	»
150	»	7	»
200	»	8	»
250	»	9	»
300	»	10	»

Ἄν ὁ αὐτὸς μέτοχος ἔχῃ ὀνομαστικὰς καὶ ἀνωνύμους μετοχὰς, δύναται κατ' ἀρέσκειαν νὰ λογίσῃ αὐτάς εἴτε κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον ἢ νὰ λογίσῃ δύο ἀνωνύμους ἀντὶ μιᾶς ὀνομαστικῆς.

Ἄρθρον 49.

Κὰν ἐν μέλος τῆς συνελεύσεως δὲν ἔχῃ πλειοτέρας τῶν 12 ψήφων ὁποιοσδήποτε καὶ ἂν ᾖ ὁ ἀριθμὸς τῶν μετοχῶν, τὰς ὁποίας φέρει ὡς μέτοχος ἢ καὶ ὡς ἀντιπρόσωπος πολλῶν ὁμοῦ.

Ἄρθρον 50.

Ἡ γενικὴ τῶν μετόχων συνέλευσις θεωρεῖται πλήρης, ὅταν συνέλθωσι τριάκοντα τουλάχιστον μέλη συμπληροῦντα εἴτε ὡς μέτοχοι εἴτε ὡς ἀντιπρόσωποι τὸν ἀριθμὸν 50 μετόχων. Ἄν δὲν συμπληρωθῇ ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἡ συνέλευσις ἀναβάλλεται διὰ 15 ἡμέρας καὶ τοῦτο ἀναγγέλλεται διὰ τῶν ἐφημερίδων τῶν Ἀθηνῶν. Ὅποιοσδήποτε καὶ ἂν ᾖ ὁ κριθμὸς τῶν μετόχων καὶ τῶν ἀντιπροσωπευομένων κατὰ τὴν δευτέραν ταύτην συνάθροισιν ἡ συνέλευσις τότε θεωρεῖται πλήρης, δὲν δύναται ὅμως νὰ ἐνασχοληθῇ εἰμὴ εἰς ἐκεῖνα μόνον τὰ ἀντικείμενα διὰ τὰ ὁποῖα ἐσυγκλήσθη.

Ἄρθρον 51.

Οἱ φέροντες ἀνωνύμους μετοχὰς θέλοντες νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν γενικὴν συνέλευσιν ὀφείλουν ἕνα μῆνα τουλάχιστον πρὶν γίνῃ ἐναρξίς τῶν συνεδριάσεων νὰ καταθέσωσιν ἐπὶ ἀποδείξει τοὺς τίτλους τῶν ἐντὸς μὲν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Τράπεζαν κατ' εὐθείαν ἢ εἰς τὰ ὑποκαταστήματά της, ἐκτὸς δὲ εἰς τοὺς ἑλληνικοὺς Πρέσβεις ἢ Προξένους.

Οἱ τίτλοι οὗτοι δὲν θέλουν ἀποδοθῇ εἰς τοὺς καταθέσαντας παρὰ μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς συνελεύσεως· εἰς δὲ τοὺς ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς διαλύσεως διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἢ καὶ ἐπὶ πιστοποιήσει τοῦ Διευθυντοῦ.

Αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος ἀποδείξεις καταθέσεως, καθὼς καὶ τὰ πληρεξούσια τῶν ἀντιπροσώπων πρέπει νὰ παρασχεθῶσιν εἰς τὴν Διεύθυνσιν πέντε ἡμέρας πρὶν γίνῃ ἡ ἐναρξίς τῶν συνεδριάσεων.

Ἄρθρον 52.

Ὁ κατάλογος τῶν ἐχόντων δικαίωμα νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν συνέλευσιν καὶ τῶν προσήκόντων εἰς ἕκαστον ψῆφον, συντάσσεται ὑπὸ τοῦ συμβουλίου καὶ ἐκδίδεται τοιχοκολλούμενος εἰς τὸν τόπον τῶν συνεδριάσεων· εἰς τὸν κατάλογον τοῦτον ἐμφαίνονται καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἀντιπροσωπευόντων τοὺς ἀπόντας μετόχους.

Ἐὰν μέτοχος τις ἢ πληρεξούσιος μέτοχος ἔχῃ νὰ κάμῃ ἐν-

στάσεις κατὰ τοῦ καταλόγου, δύναται νὰ παραστήσῃ αὐτὰς εἰς τὴν πρώτην συνεδρίαν τῆς συνελεύσεως.

Ἄρθρον 53.

Ἡ γενικὴ συνέλευσις συγκαλεῖται ἀπὸ τὸν Διευθυντὴν τῆς Τραπεζῆς ἀπὸ τοῦ συμβουλίου ἢ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν· ἡ περὶ τοῦτου ἀγγελία ἐκδίδεται δύο μῆνας προηγουμένως διὰ τῶν ἐφημερίδων τῶν Ἀθηνῶν, ἐπαναλαμβάνομένη καὶ παρὰ τινῶν Γαλλικῶν καὶ Γερμανικῶν.

Ἄρθρον 54.

Συγκροτηθεῖσα ἡ συνέλευσις ἐκλέγει διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ἰδιαίτερώς δι' ἕκαστον ἓνα πρόεδρον, ἓνα ἀντιπρόεδρον καὶ δύο γραμματεῖς· μετὰ δευτέραν διεξαγωγὴν τῆς ψηφοφορίας ἂν δὲν ᾔθελε σχηματισθῇ ἀπόλυτος πλειονοψηφία, ἡ συνέλευσις προβαίνει εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς ψηφοφορίας, μεταξὺ δύο τῶν λαχόντων τὰς πλειοτέρας ψήφους κατὰ τὴν τελευταίαν ψηφοφορίαν· ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας κατὰ τὴν ἐσχάτην ψηφοφορίαν ὁ μεγαλύτερος μέτοχος προτιμᾶται· ἐν περιπτώσει ἰσότητος μετόχων ὁ ἀρχαιότερος, καὶ τῆς ἀρχαιότητος ἐκλειπούσης ὁ πρεσβύτερος. Μέχρις οὗτο οὗτοι ἰορισθῶσιν ἐκπληροῖ τὰ καθήκοντα τῶν ἐπιτροπῆς, συγκειμένη ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τῶν μετόχων, ὡς πρόεδρον καὶ ἀπὸ δύο γραμματεῖς διοριζομένους ἀπὸ τοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρον 55.

Εἰς τὸν κατάλογον τοῦτον δύναται νὰ προστεθῶσι καὶ τὰ ὀνόματα καὶ τῶν μετέπειτα μέχρι τῆς δευτέρας συνεδριάσεως τῆς συνελεύσεως παρουσιασθησομένων μετόχων ἢ πληρεξουσίων, αἱ κατὰ τῶν ὁποίων ἐνστάσεις θέλουν γενεῇ κατὰ τὴν τρίτην τὸ πολὺ συνεδρίαν. Οἱ μετὰ τὴν δευτέραν συνεδρίαν παρουσιαζόμενοι δὲν θέλουν εἶσθαι δεκτοὶ εἰς τὴν συνέλευσιν.

Ἄρθρον 56.

Γενικὴ συνέλευσις συνέρχεται εἰς Ἀθήνας ἀπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐντὸς τῆς δευτέρας δεκαπενταῖδος τοῦ Ἰανουαρίου, ζητεῖ λόγον τῶν πράξεων τῆς Τραπεζῆς καὶ ἐγκρίνει τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τῆς διαχειρίσεως τῆς Τραπεζῆς· ἀποφασίζει ἐὰν ὑπάρχῃ ἀνάγκη συστάσεως ἢ διαλύσεως ὑποκαταστημάτων· ἐκλέγει διὰ μυστικῆς καὶ ἰδιαίτερας δι' ἕκαστον ψηφοφορίας τὸν Διευθυντὴν καὶ τοὺς ἀναγκαίους συμβούλους πρὸς ἀντικατάστασιν ὧσων ἢ ἡ ὑπηρεσία τῶν ἐληξεν, ἢ ὧσων αἱ θέσεις ἐμείναν κεναί.

Ἄρθρον 57.

Ἐκτὸς τῶν παρὰ τῶν ἀρθρῶν 4, 72, 73, 74, 104, 105, 106 καὶ 109 προβλεπομένων περιπτώσεων, συγκαλεῖται γενικὴ συνέλευσις καὶ ὅσας ἡ Διευθυντὴς, τὸ Συμβούλιον ἢ ἡ Κυβέρνησις τὸ κρίνωσιν ἀναγκαῖον. Εἰς τὴν ἀγγελίαν τῆς συγκαλήσεως ἀναφέρεται τὸ ἀντικείμενον, δι' ὃ συγκαλεῖται.

Περὶ τοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 58.

Ἡ Τράπεζα διοικεῖται ἀπὸ Συμβουλίου συγκειμένου ἀπὸ Διευθυντὴν, ἀπὸ ἐννέα Συμβούλους καὶ ἀπὸ Βασιλικὸν Ἐπίτροπον. Ὁ Διευθυντὴς καὶ οἱ Σύμβουλοι ἔχουν ψῆφον ὀριστικὴν, ὃ δὲ Βασιλικὸς Ἐπίτροπος γινώσκουσι μόνον.

Πατὴρ καὶ υἱὸς, θεῖος καὶ ἀνεψιὸς, γαμβρὸς καὶ πενθερὸς, ἀδελφοὶ ἢ σύγγαμβροί, γυναικῶδες ἀδελφοὶ καὶ ἀπλῶς συνεταῖροι, ἢ ὑπάλληλοι τοῦ αὐτοῦ ἐμπορικοῦ καταστήματος δὲν δύναται νὰ ἀποτελέσωσι συγχρόνως μέρος τῆς διευθύνσεως.

Ἄρθρον 59.

Ὁ Διευθυντὴς ἐκλέγεται διὰ δύο ἔτη· οἱ Σύμβουλοι ἐκλέγονται διὰ τρία ἔτη καὶ ἀνανεοῦνται ἀνὰ τρεῖς κατ' ἔτος.

Ὁ Βασιλικὸς Ἐπίτροπος διορίζεται ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν· ὁ Διευθυντὴς καὶ οἱ Σύμβουλοι δύναται καὶ αὐτοὶ νὰ ἐκλεχθῶσι.

Ἄρθρον 60.

Ἡ ὑπηρεσία τῶν συμβούλων εἶναι ἀμισθος.

Ἄρθρον 61.

Πρὶν ἀναλάβωσι τὰ χρέη τῶν ὁ Διευθυντὴς καὶ οἱ Σύμβουλοι πρέπει νὰ ἀποδείξωσιν, ὅτι εἶναι ἰδιοκτῆται, ὁ μὲν δέκα μετοχῶν, οἱ δὲ ἀνὰ πέντε. Αἱ μετοχαὶ τῶν αὐτῶν πρέπει νὰ ᾔναι ἐλεύθεραι διατελοῦσαι ἀναπαλλοτρίωτοι καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας τῶν ὡς ἐγγυήτης τῆς διαχειρίσεως τῶν.

Ἄρθρον 62.

Ὁ Διευθυντὴς προεδρεύει ὅλας τὰς συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου, ἀπόντος δὲ αὐτοῦ τὸν ἀντικαθιστᾷ ἄλλο μέλος τοῦ συμβουλίου ἐκλεγόμενον διὰ πλειονοψηφίας τοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ ἐκάστοτε.

Ἄρθρον 63.

Τὸ Συμβούλιον ἀποφασίζει κατὰ πλειονοψηφίαν καὶ ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ἢ ψῆφος τοῦ Διευθυντοῦ νικᾷ.

Ἄρθρον 64.

Οἱ ἐννέα Σύμβουλοι διαιροῦνται εἰς τρία τμήματα ἀνὰ τρεῖς· ἕκαστον τμήμα ἐργάζεται τακτικῶς ἓνα μῆνα καὶ μετέπειτα τὸ διαδέχεται τὸ ἕτερον καὶ οὕτω ἐφεξῆς.

Ἄρθρον 65.

Τὸ Συμβούλιον συνέρχεται εἰς γενικὰς καὶ μερικὰς συνεδριάσεις· ὅλα τὰ μέλη ἐξ ὧν σύγκαιται τὸ συμβούλιον προσκαλοῦνται εἰς τὰς γενικὰς συνεδριάσεις, αἵτινες δὲν δύναται νὰ λογισθῶσι πλήρεις καὶ ἐπομένως αἱ ἀποφάσεις τῶν δὲν ἰσχύουν, ἂν δὲν ᾔναι παρόντα ἐξ ὧν καὶ ὁ Β. Ἐπίτροπος.

Οἱ τρεῖς Σύμβουλοι τῆς ὑπηρεσίας καὶ ὁ Διευθυντὴς ἀποτελοῦν τὰς μερικὰς συνεδριάσεις, εἰς τὰς ποίαις ὁ Β. Ἐπίτροπος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παρεμβῇ· πλήρης δὲν λογίζεται ἡ μερικὴ συνεδρίασις ἂν δὲν ᾔναι παρόντα τρία μέλη ἔχοντα ψῆφον ἀποφασιστικὴν.

Ἄρθρον 66.

Καθῆκοντα τοῦ Συμβουλίου εἰς τὴν γενικὴν συνεδρίαν εἶναι τὰ ἐφεξῆς.

Προσδιορίζει τὰ ποσὰ, ὧσων πρέπει νὰ γενῇ χοῆσις εἰς τὰς διαφόρους ἐργασίας τὰς ἐπιτρεπομένας ἀπὸ τοὺς κανονισμοὺς, καὶ θέτει τοὺς ὅρους ὑφ' οὓς αἱ ἐργασίαι αὗται θέλουν ἐκπληροῦσθαι. Προσδιορίζει τὴν τιμὴν τῶν διαθεσμων μετοχῶν. Κανονίζει τὸ ποσοστὸν τοῦ προεξοφλήματος καὶ τῶν τόκων· διαγράφει τοὺς ἀναγκαίους κανονισμοὺς τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ καταστήματος· συντάττει τὸν κατάλογον τῶν πιστώσεων τῶν παρεδκετῶν εἰς προεξοφλήσεις ὑπογραφῶν· ἐπιτρέπει συμφωνίας καὶ συναλλαγὰς· αποφασίζει περὶ τοῦ σχηματισμοῦ καὶ τῆς ἐτοιμασίας (création) ἐκδόσεως, ἀνακλήσεως καὶ ἀκυρώσεως τῶν τραπεζικῶν Γραμματίων. Προτείνει περὶ συστάσεως ὑποκαταστημάτων καὶ αποφασίζει τὴν σύστασιν πρακτορείων. Προσδιορίζει τὸ ποσὸν καὶ τὴν χρῆσιν τῶν ἐπιτρεπομένων εἰς αὐτὰ κεφαλαίων. Ἐπιτηδεύει καὶ ἐξετάζει τὴν ἀνταπόκρισιν, καὶ ἀποφαίνεται ἐφ' ὧν τῶν περὶ γενικοῦ συμφέροντος ζητημάτων. Ἐκλέγει ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Διευθυντοῦ τὸν δικηγόρον, τὸν ταμῖαν καὶ τοὺς λοιποὺς ὑπαλλήλους τῆς Τραπεζῆς καὶ δύναται νὰ τοὺς παύῃ. Ἐκλέγει καὶ παύει τοὺς Διευθυντὰς, Συμβούλους καὶ τοὺς ταμῖας τῶν ὑποκαταστημάτων, τοὺς πράκτορας, τοὺς ἀνταποκριτὰς καὶ τοὺς ἐκτιμητὰς. Κανονίζει τὸν ὀργανισμὸν τῶν γραφείων τῆς Τραπεζῆς καὶ τῶν ὑποκαταστημάτων. Προσδιορίζει τὰς ἀπαιτουμένας ἐγγυοδοσίας, τοὺς μισθοὺς, τὰς ὠφελείας, καὶ τὰς ἀμοιβὰς, καὶ τὰς ἀντιμισθίας. Ψηφίζει τὴν διανομὴν τῶν τυχηρῶν κερδῶν εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Τραπεζῆς, καὶ τῶν ὑποκαταστημάτων, καὶ αποφασίζει τὰς ὑποβλητέας εἰς τὴν Συνέλευσιν μεταρρυθμίσεις τῶν κανονισμῶν. Ἐγκρίνει τὰ ἔξοδα τῆς διαχειρίσεως, κλείει τὸν

ετήσιον λογαριασμόν τῶν τραπεζικῶν πράξεων, καὶ ἐτοιμάζει τὸν ὑπεβληθόσμενον εἰς τὴν Συνέλευσιν ἐτήσιον προϋπολογισμόν.

Ἄρθρον 67.

Καθ' ἑκαστὸν τοῦ Συμβουλίου εἰς μερικὴν συνεδρίαν εἶναι τὰ ἑξῆς:

Ἐντὸς τῶν διαγεγραμμένων παρὰ τοῦ κανονισμοῦ ὧρων καὶ τῶν ἀποφασισθέντων ὑπὸ τοῦ γενικοῦ Συμβουλίου, ἐπιτρέπει ἑλὰς τὰς ἐργασίας περὶ προεξοφλήσεων, δανείων, χρηγήσεων καὶ παρακαταθέσεων· λαμβάνει γνώμην τῆς ἀνταποκρίσεως καὶ προσδιορίζει τὰς εἰς τὰ ὑποκαταστήματα καὶ πρακτορεῖα δθησομένης ὁδηγίας καὶ ἐγκρίνει τὰς ἰδιαιτέρας συμφωνίας καὶ ἐπὶ χρηματικῶν ἀντικειμένων διαπραγματεύσεις.

Διὰ πάντων πράξεων ἀναγομένην εἰς δάνεια καὶ χρηγήσεις, καθὼς καὶ διὰ πᾶν συνάλλαγμα ὑποχρεῶν κατ' εὐθείαν τὰ κεφάλαια τῆς Τραπεζῆς ἀπαιτεῖται ἀναγκαιῶς ἢ συναίνεσις τοῦ Διευθυντοῦ.

Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν αἱ περὶ τούτου προτάσεις τῆς πλειονοψηφίας τοῦ συμβουλίου δὲν ἤθελον τύχει τῆς συναίνεσεως τοῦ Διευθυντοῦ, ἡ ῥηθεῖσα πλειονοψηφία δύναται ν' ἀναθήσῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν κρίσιν τοῦ συμβουλίου εἰς γενικὴν συνεδρίαν. Ἀλλὰ τοῦτο πρέπει νὰ γίνῃ ἀφ' ὧρας ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν τὸ πολὺ.

Ἄρθρον 68.

Τὸ Συμβούλιον συνέρχεται εἰς γενικὴν συνεδρίαν ἀπαξ τοῦλάχιστον τοῦ μηνός, συγκαλεῖται δὲ ἐκτάκτως ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ ἢ κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου εἰς μερικὴν συνεδρίαν ἢ κατ' αἴτησιν τοῦ Βασ. Ἐπιτρόπου. Αἱ μερικαὶ συνεδριάσεις προσδιορίζονται δι' ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ.

Ἄρθρον 69.

Πᾶσα ἀπόφασις περὶ σχηματισμοῦ καὶ ἐκδόσεως γραμματίων ἐγκρίνεται παρὰ τοῦ Βασ. Ἐπιτρόπου.

Ἄρθρον 70.

Τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων ὑπογράφονται παρ' ὅλων τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, τῶν μὲν γινώσκοντων εἰς τὸ τέλος ἐκάστης, τῶν δὲ μερικῶν εἰς τὴν ἐπιούσαν συνεδρίαν.

Ἄρθρον 71.

Ὅσάκις κωλύεται ὁ Διευθυντὴς διὰ λόγον ἀσθενείας ἢ δι' αἰανδῆποτε ἄλλην αἰτίαν μέχρι δύο μηνῶν, ἀναπληροῖ τὴν θέσιν εἰς τῶν Συμβούλων τὸν ὅποιον προσδιορίζει ὁ ἴδιος δι' ἐγγράφου δηλώσεώς του.

Ὁ Σύμβουλος οὗτος τὸν ἀντικαταστάσει καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῶν καθήκοντων του.

Ἄν τὸ κώλυμα παραταθῇ ἐπέκεινα τῶν δύο μηνῶν, ἀντικαθίσταται προσωρινῶς διὰ τινος τῶν Συμβούλων ἐκλεγομένου ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἐν γενικῇ συνεδρίᾳ. Οὗτος ἀντικαθιστᾷ τὸν Διευθυντὴν καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῶν ἐργασιῶν του.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ Κυβέρνησις κατὰ πρότασιν τοῦ Βασ. Ἐπιτρόπου ἀποφασίζει ἂν ὑπάρχῃ αἰτία συγκαλέσεως γενικῆς συνελεύσεως πρὸς ὁριστικὴν ἀντικατάστασιν. Ὁ Διευθυντὴς ὀφείλει νὰ λαμβάνῃ τὴν ἀδελφὴν τῆς Κυβερνήσεως ὁσάκις ἀπομακρύνεται ἐπέκεινα τῶν ὀκτὼ ἡμερῶν τῆς ἑδρας τῆς Τραπεζῆς.

Ἄρθρον 72.

Ἐν περιπτώσει θαρεῖας συγκρούσεως μεταξὺ τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τῶν πλειόνων Συμβούλων, ἡ Κυβέρνησις δύναται ἐπ' ἀναφορὰ τοῦ Β. Ἐπιτρόπου νὰ συγκαλέσῃ γενικὴν συνέλευσιν τῶν μετόχων, διὰ ν' ἀναθήσῃ εἰς αὐτὴν τὴν νέαν ἐκλογὴν ὅλων τῶν μελῶν, τὰ ὅποια τὴν ἀντιπροσωπεύουν εἰς τὸ Συμβούλιον.

Ἄρθρον 73.

Ἄν ὁ Διευθυντὴς ἤθελε παύσῃ ἐνεργῶν τὰ χρέη του, εἴτε παραιτηθεὶς εἴτε δι' ὁποῖανδήποτε ἄλλην αἰτίαν, ἡ γενικὴ συνέ-

λευσις συγκαλεῖται ἀμέσως διὰ νὰ ἐκλέξῃ ἄλλον Διευθυντὴν· ἐν τῷ μεταξύ δὲ τὰ χρέη τοῦ Διευθυντοῦ ἐκπληροῦνται παρ' ἄλλου προσωρινῶς, καθὰ ἐρρήθη εἰς τὸν β'. § τοῦ 71 άρθρου.

Ἄρθρον 74.

Ἐὰν διὰ παραιτήσεως ἢ δι' αἰανδῆποτε ἄλλην αἰτίαν ὁ ἀριθμὸς τῶν Συμβούλων ἐλαττωθῇ μέχρι τῶν ἑξ, ἡ γενικὴ συνέλευσις συγκαλεῖται ὁμοίως διὰ νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς ἀναπληρώσεως τῶν ἐλλειπόντων μελῶν.

Ἄρθρον 75.

Οἱ ἐκλεγθέντες πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τῶν Συμβούλων, καθὰ ἐρρήθη εἰς τὰ προηγούμενα δύο ἄρθρα, διὰ τὸσον μόνον καιρὸν θέλουν ὑπηρετήσῃ, ὅσος ἐλλείπεται πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ὑπηρεσίας τῶν προκατόχων των.

Περὶ τοῦ Διευθυντοῦ.

Ἄρθρον 76.

Ὁ Διευθυντὴς προεδρεύει ὅλας τὰς συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου, διευθύνει ὅλας τὰς ὑποθέσεις τῆς Τραπεζῆς καὶ τῶν γραφείων αὐτῆς, προτείνει τοῖς ἀναγκαίους ὑπαλλήλους τῆς Τραπεζῆς καὶ ἔχει δικαίωμα νὰ τοὺς παύσῃ, ὀφείλει ὅμως νὰ δίδῃ τοὺς περὶ τούτου λόγους εἰς τὴν προεχῆ συνεδρίαν τοῦ Συμβουλίου· ὑπογράφει τὴν ἀν-ἀπόκρισιν, τὰ γραμματῖα, τὰ συμβόλαια, τὰ συναλλάγματα, ἐξορλεῖ καὶ ὁπισθογράφει συναλλάγματα, ἐκδίδει παντὸς εἶδους ἐξοφλητικὰ, ὑπογράφει τὰς μεταβιβάσεις τῶν μετοχῶν, φροντίζει περὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν δικῶν τῆς Τραπεζῆς, καὶ ἀντιπροσωπεύει αὐτὴν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρον 77.

δὲν συγχωρεῖται εἰς τὸν Διευθυντὴν ὁποῖανδήποτε ἐμπόρον δι' ἰδιαιτερόν του λογαριασμόν, καὶ ἐν συνάλλαγμα ἢ ἄλλο ὑποχρεωτικὸν ἔγγραφον ὑπογεγραμμένον παρ' αὐτοῦ δὲν ἡμπορεῖ νὰ ᾖναι δεκτὸν εἰς προεξοφλήσιν, οὔτε νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἐγγύησις πρὸς χρηματικὴν χρηρήσιν ἀπὸ μέρους τῆς Τραπεζῆς.

Ἄρθρον 78.

Εἰς τὰς θέσεις τοῦ πρώτου λογιστοῦ ἢ ταμίου καὶ γραμματέως δὲν συγχωρεῖται νὰ διορίζωνται ἀνθρωποὶ συγγενεῖς μετὰ τὸν Διευθυντὴν μέχρι τετάρτου βαθμοῦ εἰς εἰθεῖαν ἢ πλαγίαν γραμμὴν ἐξ αἵματος ἢ ἐκ κηδετείας· ἡ διάταξις ὅμως αὕτη δὲν πρέπει νὰ προσβάλλῃ εἰς τὸ μέλλον τὰ δικαιώματα τῶν ὑπαρχόντων ὑπαλλήλων, ἂν οἱ ἀκοῦσθως εἰς τὴν Διεύθυνσιν ἐκλεγόμενοι ᾖθελον εὐρεθῇ συγγενεῖς.

Περὶ τοῦ Βασιλέως Ἐπιτρόπου.

Ἄρθρον 79.

Ὁ Βασιλικὸς Ἐπίτροπος ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν νόμων καὶ κανονισμῶν, ἐπιβλέπει καθ' ὅλα τὰ τῆς Τραπεζῆς εἰς Ἀθήνας ἢ εἰς τὰ ὑποκαταστήματα ἢ πρακτορεῖα τῆς, ὑπὸ τὸν ὅρον ἀκριβεστάτης ἐξετάσεως, ἐξετάζει τὴν κατάστασιν τῶν ταμείων, τὰ χρηματοφυλάκια καὶ τὰ κατὰστικα τῆς Τραπεζῆς, παρίσταται εἰς τὰς γενικὰς καὶ παρευρίσκαται εἰς τὰς μερικὰς, ἂν θέλῃ, συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου. Ὀφείλει ὑπὸ προσωπικὴν εὐθύνην του νὰ ἐπαγρυπνῇ ἰδίως τὴν ἀκριβοῦς ἐκπλήρωσιν τῶν διατάξεων περὶ ἐκδόσεως γραμματίων, τὰ ὅποια προσυπογράφει πρὶν ἐκδοθῶσιν, ἐὰν συμβῇ παράβασις τῶν κανονισμῶν κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν παραδεχθεισῶν πράξεων παρὰ τοῦ Συμβουλίου, ὁ Βασ. Ἐπίτροπος κάμνει τὰς παρατηρήσεις του, καὶ ἂν τὸ Συμβούλιον δὲν θελήσῃ νὰ τὰς λάβῃ ὑπ' ὄψιν, ἀναφέρεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Ἐως οὗ δὲ αὕτη ἀποφασίσει περὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἀμφισβήτησεως ἀναβάλλεται ἡ ἐνέργεια, ἀλλ' ἐὰν ἡ Κυβέρνησις

δεν αποφασίστη εντός 30 ημερῶν, τὸ Συμβούλιον τῆς Τραπεζῆς δύναται νὰ προβῇ ἀκωλύτως εἰς τὴν ἐνέργειαν.

Περὶ τοῦ Ταμίου.

Ἄρθρον 80.

Ὁ ταμίας εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν εἰς αὐτὸν ἀνατεθειμένην διαχείρισιν, ὅφειται διὰ τοῦτο νὰ δώσῃ ἐγγύησιν ὅσῃ καὶ ὅποιαν τὸ Συμβούλιον τῆς Τραπεζῆς προσδιορίσῃ· προσυπογράφει δὲ καὶ τὰ γραμμάτια τῆς Τραπεζῆς.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Περὶ ὑποκαταστημάτων καὶ πρακτορείων.

Ὑποκαταστήματα.

Ἄρθρον 81.

Τὰ ὑποκαταστήματα συσταίνονται ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Συμβουλίου καὶ κατ' ἐγκρίσιν τῆς γενικῆς συνελεύσεως.

Ἄρθρον 82.

Ὅλαι αἱ ἐπιτρεπόμεναι πράξεις εἰς τὴν Τράπεζαν δύναται νὰ συγχωρηθῶσι καὶ εἰς τὰ ὑποκαταστήματα, ἐξαιρουμένων τῶν ἐπὶ τῇ ὑποθήκῃ δανείων καὶ χορηγήσεων καὶ τῆς ἐκδόσεως τραπεζικῶν γραμματίων, διότι ταῦτα ἀνήκουσιν ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ κεντρικὸν κατὰστημα.

Ἄρθρον 83.

Εἰς τὰς ἐργασίας τῶν ὑποκαταστημάτων δύναται τὸ Συμβούλιον τῆς Τραπεζῆς νὰ θέσῃ ὅποιονδήποτε ἐγκρίνει περιρριμῶν.

Ἄρθρον 84.

Ἡ διεύθυνσις τῶν ὑποκαταστημάτων συσταίνεται ἀπὸ Συμβούλιον συγκείμενον ἐξ ἐνὸς Διευθυντοῦ καὶ τριῶν μέχρις ἐννέα Συμβούλων.

Ἄρθρον 85.

Ὁ Διευθυντὴς πρέπει νὰ ᾔναι μέτοχος 5 ἕως 8 μερίδων, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ μένωσιν ἐλεύθεροι καὶ ἀναπαλλοτριώτοι, ἐφ' ὅσον εὐρίσκεται εἰς ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 86.

Ὁ Διευθυντὴς, οἱ Σύμβουλοι καὶ οἱ ταμίαι τῶν ὑποκαταστημάτων ἐκλέγονται ἀπὸ τὸ Συμβούλιον τῆς Τραπεζῆς, τὸ ὁποῖον προσδιορίζει τὸν ἀριθμὸν τῶν Συμβούλων, τὸν ἀριθμὸν τῶν μετοχῶν, ὅσας ὁ Διευθυντὴς καὶ οἱ Σύμβουλοι πρέπει νὰ ἔχουν, τὴν ἐγγύησιν, τὴν ὅποιαν ἐμπορεῖ νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν Διευθυντὴν καὶ ἐκείνην, τὴν ὅποιαν ὀφείλει νὰ δώσῃ ὁ ταμίας.

Ἄρθρον 87.

Τὸ συμβούλιον τῆς Τραπεζῆς διαγράφει δι' εἰδικοῦ κανονισμοῦ τὸν ὁργανισμὸν τῶν ἐργασιῶν τοῦ συμβουλίου τῶν ὑποκαταστημάτων, καὶ τῶν γραφείων των· προσδιορίζει τοὺς μισθοὺς καὶ συντάττει τὸν προϋπολογισμὸν ἐκάστου ὑποκαταστήματος.

Ἄρθρον 88.

Διὰ πᾶσαν πρῶτην ἀναγομένην εἰς προεξοφλήσεις, δάνεια καὶ χορηγήσεις, καθὼς καὶ διὰ πᾶν ὑποχρεῶν κατ' εὐθείαν τὰ κεφάλαια ὑποκαταστήματος τινὸς ἀπαιτεῖται ἀναγκαιῶς ἡ ἄμεσος συναίνεσις τοῦ Διευθυντοῦ αὐτοῦ.

Ἄρθρον 89.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ ὑποκαταστήματος υπογράφει τὴν ἀνταπόκρισιν, ἐξοφλεῖ καὶ ὀπισθογράφει συναλλάγματα, συμβόλαια καὶ γραμμάτια εἰς διατάξιν, ἐκδίδει παντὸς εἶδους ἐξοφλητικὰ καὶ διεξάγει πᾶσαν δικαστικὴν ἀγωγὴν.

Ἄρθρον 90.

2 1/2 τοῖς 0/0 ἐκ τῶν καθαρῶν κερδῶν, ὅσα προκύβουν ἀπὸ

τὰς ἐργασίας ἐνὸς ὑποκαταστήματος διανέμονται εἰς τὸν Διευθυντὴν αὐτοῦ καὶ τοῦ, ὑπαλλήλους.

Περὶ Πρακτορείων.

Ἄρθρον 91.

Τὰ πρακτορεία συσταίνονται κατ' ἀπόφασιν τοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρον 92.

Αἱ ἐργασίαι αὐτῶν συνίστανται εἰς τὸ νὰ πληρώνουν καὶ εἰσπράττουν χρήματα διὰ λογριασμὸν τῆς Τραπεζῆς κατὰ τὰς δοθησομένας εἰς αὐτὰ ὁδηγίας.

Ἄρθρον 93.

Ἡ διεύθυνσις τῶν πρακτορείων σύγκειται ἐξ ἐνὸς Πράκτορος ἐνεργούντος καὶ χρέη Ταμίου, καὶ ἐνὸς ἢ δύο συμβούλων λαμβανομένων, ὅλων μεταξὺ τῶν μετόχων.

Ἄρθρον 94.

Οἱ Πράκτορες καὶ οἱ σύμβουλοι ἐκλέγονται ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῆς Τραπεζῆς, τὸ ὁποῖον προσδιορίζει καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὧν πρέπει νὰ ἔχωσι μετοχῶν, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ μένωσιν ἐλεύθεροι καὶ ἀναπαλλοτριώτοι.

Ἀπὸ τοὺς πράκτορας ἐμπορεῖ νὰ ζητηθῇ ἐγγύησις.

Ἄρθρον 95.

Αἱ ἐργασίαι τῶν Πρακτορείων ὁργανίζονται δι' εἰδικοῦ Κανονισμοῦ.

Ἄρθρον 96.

Τὰ μέλη τῶν Πρακτορείων δεν λαμβάνουσι τακτικὸν μισθόν, ὡς ἀντιμισθία δύναται νὰ τοῖς δοθῇ ποσὸν 5 μέχρι 10 τοῖς 100 ἐπὶ τῶν καθαρῶν κερδῶν, ὅσα προκύβουν ἀπὸ τὰς ἀνατεθειμένας εἰς αὐτὰ πράξεις, ἡ ποσοστὸν τι προμηθείας ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως μὴ ὑπερβαίνον 1 1/2 τοῖς 100.

Περὶ τῶν ἀνταποκριτῶν.

Ἄρθρον 97.

Οἱ ἀνταποκριταὶ ἐκλέγονται ἀπὸ τὸ συμβούλιον τῆς Τραπεζῆς καὶ φροντίζουν τὰ ἐπὶ ὑποθήκῃ δάνεια, ὅπου δεν ὑπάρχουσι ὑποκαταστήματα τῆς Τραπεζῆς ἢ πρακτορεία.

Τὰ καθήκοντά των προσδιορίζονται δι' εἰδικοῦ Κανονισμοῦ.

Ἄρθρον 98.

Ἐμπορεῖ νὰ τοῖς χορηγηθῇ ἀμειβὴ πρὸς ἀποζημίωσιν ἢ ὑπερβαίνουσα 5 τοῖς 100 ἐπὶ τῶν ὀφειλῶν, ὅσαι ᾗθελον πηγάσῃ ἐν δικαστηρίῳ ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τὰς διεξαχθείσας ὑποθέσεως διὰ τῆς ἐπιμελείας των.

ΜΕΡΟΣ Δ'.

Περὶ ὀρκοδοσίας.

Ἄρθρον 99.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Τραπεζῆς, οἱ Σύμβουλοι καὶ ὁ Βασιλικὸς Ἐπίτροπος, πρὶν ἀναλάβωσι τὰ χρέη των ὀρκίζονται ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως.

Ἄρθρον 100.

Οἱ Διευθυνταὶ καὶ οἱ Σύμβουλοι τῶν ὑποκαταστημάτων, τὰ μέλη τῶν πρακτορείων καὶ οἱ ἀνταποκριταὶ, δίδουν τὸν ὅρκον ἐνώπιον τῶν Διοικητῶν ἢ ἐν ἐλλείψει ἐνώπιον τῶν εἰρηνοδικῶν.

Ἄρθρον 101.

Οἱ ὑπάλληλοι τῆς Τραπεζῆς ὀρκίζονται ἐνώπιον τοῦ Διευθυντοῦ, οἱ δὲ ὑπάλληλοι τῶν ὑποκαταστημάτων ἐνώπιον τοῦ Διευθυντοῦ αὐτῶν· αἱ ἐπιμηταὶ ἐνώπιον τῶν ἀνταποκριτῶν, ὅπου δεν ὑπάρχουσιν ὑποκαταστήματα ἢ πρακτορεία.

Ἄρθρον 102.

Ὁ τύπος τοῦ ὅρκου τοῦ δοθησομένου παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τῶν Συμβούλων προσδιορίζεται παρὰ τῆς Κ. Βερνητικῆς, ὁ

δὲ τοῦ ὄρκου τοῦ δοθησομένου παρὰ τῶν λοιπῶν προσδιορίζεται παρὰ τοῦ γενικοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπεζῆς.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Γενικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 103.

Εἴς ἡ πλείονες μέτοχοι 500 μερίδων ἔχουν τὸ δικαίωμα ἢ οἱ ἴδιοι ἢ δι' ἀντιπροσώπου των νὰ ζητῶσι πληροφορίας περὶ τῆς καταστάσεως τῆς Τραπεζῆς καὶ τῶν Ταμείων τῆς καὶ νὰ ἐπιξεργάζωνται αὐτὰ καὶ τὰ κατάστιχα τῆς Τραπεζῆς.

Ἄρθρον 104.

Ἄν τρία ἔτη κατὰ συνεχίαν τὸ ἐτήσιον μέρισμα προκύψῃ ἐλαττον τῶν 4 τοῖς 100 ἐπὶ τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας τῶν μετοχῶν, εἴτε ἂν κατὰ συνέλειαν ὁποιοδήποτε περιστάσεων τὰ κεφάλαια τῆς Τραπεζῆς ἤθελον ἐλαττωθῇ καθ' ἓν τέταρτον, γενικὴ Συνέλευσις συγκροτεῖται ἀμέσως διὰ νὰ ἀποφασίσῃ ἂν ὑπάρχῃ λόγος πρὸς διάλυσιν τῆς εταιρίας.

Ἄρθρον 105.

Ἄν τὰ κεφάλαια ἐλαττωθῶσι κατὰ τὸ ἥμισυ ἢ διάλυσιν λαμβάνει χώραν αὐτοδικαίως καὶ οἱ μέτοχοι συγκαλοῦνται πρὸς ἐκκαθάρισιν.

Ἄρθρον 106.

Πέντε ἔτη πρὶν λήξῃ ἡ ὀρισμένη διάρκεια τῆς Τραπεζῆς οἱ μέτοχοι συγκαλοῦμενοι εἰς γενικὴν συνέλευσιν, ἀποφασίζουν ἂν πρέπει νὰ ζητηθῇ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν ἡ ἀνανέωσις τοῦ προνομίου τῆς εταιρίας ἢ ἂν πρέπει νὰ γίνῃ ἡ διάλυσίς της.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ ἀπόφασις ἤθελον εἶσθαι ὑπὲρ τῆς ἀνανέωσης, ὅσοι τῶν μετόχων δὲν ἤθελον εἰς αὐτὴν συναίνεσι, ὀφείλουσιν νὰ δηλώσωσιν τοῦτο ἐντὸς ἑξ μηνῶν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀποφάσεως. Ὅσοι δὲν ἤθελον δηλώσει τὴν μὴ συναίνεσιν αὐτῶν θέλουσιν θεωρηθῇ ὡς συναίνοντες.

Ἄρθρον 107.

Ἐν περιπτώσει διαλύσεως ἡ γενικὴ συνέλευσις διορίζει ἐπιτροπὴν συγκειμένην ἐκ τριῶν μελῶν τῆς διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη συμπεριλαμβάνουσα καὶ τὸν Βασιλικὸν Ἐπίτροπον, ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἀφ' ἧς ἡμέρας παύσει ἡ ὑπαρξίς τῆς εταιρίας.

Τὸ ἀντίτιμον τῶν γραμματίων, ὅσα εὗρισκονται εἰς κυκλοφορίαν κατατίθενται εἰς τὰ ταμεία τοῦ Κράτους, τὰ ὅποια ἐκτοτε ἀναλαμβάνουν τὴν ἐξαργύρωσίν των.

Ὅσα γραμμάτια δὲν παρουσιασθῶσιν πρὸς ἐξόφλησιν ἐντὸς τριῶν ἐτῶν μετὰ τακτικὴν πρόσκλησιν παραγράφονται εἰς ὄφελος τῆς Τραπεζῆς καὶ τὸ ἀντίτιμόν των ἀποδίδεται πρὸς αὐτήν.

Ἄρθρον 108.

Τὸ Συμβούλιον τῆς Τραπεζῆς εἰς γενικὴν συνεδρίασιν θέλει σκεφθῇ περὶ συστάσεως ταμειυτηρίου (Caisse d' epargne), τὸ ὅποιον δεχόμενον ἐπὶ τόκῳ ὅλα τὰ ἀπὸ καθημερινῆς οἰκονομίας περισσεύματα πάσης τάξεως ἀνθρώπων, σχηματίζει ἐξ αὐτῶν κεφάλαια.

Ὁ τόκος τὸν ὅποιον χορηγᾷ ἡ Τράπεζα ἐπὶ τοιούτων καταθέσεων δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὸν παρὰ τοῦ ἄρθρου 35 θεθέντα ὅρον.

Τὸ ταμειυτήριο θέλει ὀργανισθῇ δι' εἰδικοῦ κανονισμοῦ.

Ἄρθρον 109.

Ὅσας μεταβολὰς ἐπὶ τῶν παρόντων κανονισμῶν ἀναδείξει μετέπειτα ἡ πείρα ἀναγκαίας, τὸ Συμβούλιον υποβάλλει αὐτάς εἰς τὴν γενικὴν Συνέλευσιν καὶ ἀπὸ παραδεχθῶσιν, ζητεῖται ἡ ἐγκρίσις τῆς Κυβερνήσεως.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Προσωριναὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 110.

Ἡ κατάθεσις τῆς ἀξίας τῶν ἐγγραφειῶν μετοχῶν γίνεται ὁπότε καὶ καθόσον τὸ Συμβούλιον ἀποφασίσῃ.

Αἱ μετοχαὶ τῶν καθυστερούντων πωλοῦνται πρὸς ὄφελος ἡ ζημίαν αὐτῶν.

Ἄρθρον 111.

Αἱ ἐκδοθησόμεναι μετοχαὶ ἐπιφέρουσι τὴν ἀπολαύην τοῦ μερίσματος ὁλοκλήρου τῆς ἐξαμηνίας, διὰ τοῦτο οἱ προσκτώμενοι τὰς μετοχὰς ταύτας ὑποχρεοῦνται νὰ προπληρώσωσι ποσότητα τινὰ ἴσην μὲ τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ μερίσματος, τὸ ἀναλογουῦν μὲ τὸ διάστημα τὸ μεταξὺ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐξαμηνίας καὶ τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν αἱ νέαι μετοχαὶ θέλουσιν πληρωθῇ. Τὴν ποσότητα δὲ ταύτην θέλει προσδιορίζῃ τὸ Συμβούλιον ἐν γενικῇ συνεδρίᾳ· ἐπίσης ὑποχρεοῦνται νὰ πληρώσωσι καὶ ποσότητα ἴσην μὲ τὸ ἀναλογουῦν εἰς ἐκάστην τῶν προεκδοθεισῶν μετοχῶν μέρος τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου, ὡς μέλλοντες νὰ συμμεθεξῶσι καὶ τούτου ὁμοῦ μὲ τοὺς ἔχοντας τὰς παλαιὰς μετοχὰς.

Ἄρθρον 112.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Τράπεζαν νὰ εἰσπράξῃ διὰ συναλλαγματικῶν πληρωτέων εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν τὸ ἀντίτιμον τῶν μερίδων, τὰς ὁποίας οἱ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐδρεύοντες μέτοχοι ἤθελον λάβει.

Ἄρθρον 113.

Αἱ μετοχαὶ δὲν παραδίδονται εἰς τοὺς μετόχους, εἰμὴ ἀφ' οὗ οὗτοι πληρώσωσιν ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τῆς ἀξίας αὐτῶν, πρὶν τούτου δὲν λαμβάνουν παρὰ ὑπόσχεσιν μετοχῆς, ἥτις δὲν μεταβιβάζεται.

Ἄρθρον 114.

Τὸ Συμβούλιον τῆς Τραπεζῆς ἐν γενικῇ συνεδρίᾳ, δύναται νὰ ἀναβάλῃ τὴν ἐλδοσιν τῶν διαθεσίμων μετοχῶν, καθὼς καὶ ν' αὐξήσῃ τὴν τιμὴν των.

Ἄρθρον 115.

Θέλει γίνῃ νέα ἐκλογὴ τοῦ πρεσβυτέρου καὶ ὅλων τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου παρὰ τῆς γενικῆς Συνελεύσεως τῶν μετόχων. Ἡ διάρκεια τῆς ὑπηρεσίας λογίζεται ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐνεστώτος ἔτους.

Ἄρθρον 116.

Οἱ κατὰ τὰ πρῶτα δύο ἔτη ἐισερχόμενοι Σύμβουλοι προσδιορίζονται διὰ κλήρου, μετέπειτα δὲ κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἀρχαιότητος τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν.

Ἄρθρον 117.

Ἡ πρώτη μετὰ τὴν παρούσαν τακτικὴ γενικὴ Συνέλευσις θέλει συνελθεῖ κατὰ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1844.

Ἄρθρον 118.

Ὅλοι οἱ προγενέστεροι κανονισμοὶ τῆς Τραπεζῆς ἀκυροῦνται. Μέχρις οὗ δὲ ἐκδοθῶσιν οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 66 ἐσωτερικοὶ κανονισμοὶ ἰσχύουσιν αἱ ἀνάλογοι διατάξεις τῶν ἡδὴ ἐν ἐνεργείᾳ κανονισμῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Ἰουνίου 1843.

(Ἔπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν μελῶν.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 28.

ΑΘΗΝΑΙ, 13 Αύγουστου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ ἐκπληρώσεως ἔργων συμβολαιογράφου παρὰ τῶν εἰρηνοδίκων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΙ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, θεωροῦντες ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον 168 τοῦ δικαστικοῦ οργανισμοῦ καὶ τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἁρθροῦ 492 τῆς πολιτικῆς δικονομίας οἱ εἰρηνοδικοὶ δὲν δύνανται νὰ ἐκπληρῶσιν ἔργα συμβολαιογράφου εἰμὴ ὅταν εἰς τὴν περιφέρειάν των δὲν ὑπάρχῃ διωρισμένος εἰδικὸς συμβολαιογράφος, θεωροῦντες ὅτι εἰς ἓν τῶν εἰρηνοδικείων προέκυψεν ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ διορισθῶσι συμβολαιογράφοι ἐκτὸς τῆς καθέδρας τοῦ εἰρηνοδικείου καὶ ὅτι εἰς τοιαύτην περίστασιν τὰ συμφέροντα τῶν ἐν τῇ ἑδρᾷ κατοικούντων ἤθελον βλαπθῇ πολὺ ἐὰν ἡναγκάζοντο νὰ μακρύνωνται τῆς κατοικίας των διὰ νὰ συντάττωσι τὰ συμβόλαιά των ἐνώπιον συμβολαιογράφου, ἐνῶ ἄρ' ἑτέρου ὁ διορισμὸς εἰς ἄλλου εἰδικοῦ τοιοῦτου ὑπαλλήλου ἐν τῇ καθέδρᾳ τοῦ εἰρηνοδικείου ἤθειεν ἐλαττώσει πολὺ τὰς ἀποδοχὰς τοῦ τελευταίου τούτου, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν τὰ ἑξῆς:

Ἄρθρον 1.

Οἱ εἰρηνοδικοὶ θέλουν ἐξακολουθεῖ νὰ ἐκπληρῶσιν ἔργα συμβολαιογράφου καὶ ὅταν ἐντὸς τῆς περιφέρειας των ὑπάρχωσιν εἰδικοὶ συμβολαιογράφοι μὴ διωρισμένοι ὅμως ἐν αὐτῇ τῇ καθέδρᾳ των.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσιεύσις τοῦ παρόντος Νομοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ἰουλίου (5 Αύγουστου) 1843.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ, Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Αριθ. 29.

ΑΘΗΝΑΙ, 17 Αύγουστου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ ἐγγείου φόρου καὶ τελωνιακοῦ δικαίωματος τῆς σταφίδος διὰ τὸ 1843 ἔτος.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΙ ΘΕΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν:

Ἄρθρ. 1.

Ὁ ἔγγειος φόρος τῆς σταφίδος καὶ τὸ κατὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγήν αὐτῆς ὀφειλόμενον τελωνιακὸν δικαίωμα διὰ τὸ ἔτος 1843 θέλουν εἰσπραχθῇ εἰς τὰ τελωνεῖα τοῦ Κράτους κατὰ τὴν ἀκόλουθον βᾶσιν, καὶ ἐπὶ τῇ ἀναλογία τῶν δέκα τοῖς 0/0 διὰ τὸν ἔγγειον φόρον καὶ ἐξ τοῖς 0/0 διὰ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα τῆς ἐξαγωγῆς.

Ἄρθρ. 2.

Παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ, Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου καὶ τοῦ Τελωνίου τοῦ πρωτίστου λιμένος ἐκάστης ἐπαρχίας, συμπεριλαμβανομένων κατ' ἐκλογὴν αὐτῶν, καὶ τριῶν ἐκ τῶν ἐγκριτωτέρων καὶ εὐυποληπτοτέρων ἐμπορέων καὶ τριῶν ἰδιοκτητῶν σταφίδων, θέλει συντάττεται κατὰ μῆνα πρωτόκολλον τῆς τρεχούσης καὶ ἀποκοπτομένης τιμῆς, εἰς ἣν προστίθεται καὶ ἐν ἐναγνημοριον περιπλέον ἐπὶ τοῦ πρωτοκόλλου τούτου, τὸ ὅποιον ὑποβάλλεται ἀμέσως εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν ἐκδίδει αὕτη τὴν προσδιορίζουσαν τὴν ῥηθείσαν τιμὴν ἀποφασίσιν τῆς, ἥτις θέλει ἰσχύει δι' ὅλην τὴν διάρκεια τοῦ μηνός.

Ἄρθρ. 3.

Οἱ ὡς ἀνωτέρω ἔμποροι καὶ ἰδιοκτῆται προσκαλοῦνται νὰ δώσωσι τὰς ἀναγκαίας πληροφορίες, αἵτινες θέλουν καταγράφεσθαι εἰς τὸ πρωτόκολλον ὑπογραφόμενον ἐπὶ τούτῳ παρ' αὐτῶν, ἀλλὰ δὲν ἔχουν γνώμην ἀποφασιστικὴν ὡς πρὸς τὴν ἐμβαίωσιν τῆς τιμῆς.

Ἄρθρ. 4.

Ἐὰν πρὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἀποφάσεως τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν περὶ τῆς ἐξακριβώσεως τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος ἐπειγεται τις νὰ ἐξαγάγῃ σταφίδα, θέλει ἐπιτρέπεσθαι μὲν εἰς αὐτὸν ἡ ἐπιβίβασις καὶ ἡ ἐξαγωγή τῆς σταφίδος, διδομένη ὅμως προηγουμένης ἐγγυήσεως ἀξιοχρέου, ὅτι θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ τελωνιακοῦ δικαίωματος κατὰ τὴν ὡς ἀνωτέρω γενησομένην ἀπόφασιν διὰ τὸν μῆνα, καθ' ὃν ἐγένετο ἡ ἐξαγωγή.

Ἄρθρ. 5.

Ἐὰν ἐν τῷ διαστήματι τοῦ ἐνὸς δεκαπενθήμερου τοῦ μηνός, καθ' ὃν ἰσχύει τὸ ὡς ἀνωτέρω πρωτόκολλον τῆς τιμῆς, συμβῇ αἰφνιδια αὐτομοίσις τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος, εἴτε κατ' αἴτησιν τῶν σταφιδεμπόρων, εἴτε κατ' αἴτησιν τοῦ Τελωνίου, εἴτε κατ' αἴτησιν ἄλλης τινὸς ἐκ τῶν ἐν τῷ ἁρθρῳ 2 σημειωμένων Ἀρχῶν, συντάττεται νέον πρωτόκολλον, ἰσχύον διὰ τὸ δεύτερον δεκαπενθήμερον, τὸ ὅποιον θέλει ὑποβληθῇ ἀνεὺ ἀναβολῆς ὡσαύτως εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν ἀλλ' ἡ ἐξαγωγή γίνεται ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τοῦ ἁρθρ. 4.

Ἄρθρ. 6.

Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν ἐπιτρέπεται ἔρεσις ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τοῦ ἀμφισβητουμένου Διοικητικοῦ τμήματος τοῦ συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ δημοσιεύοντος τὴν ἀπόφασιν φύλλου τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ μέρος ὅπου γίνεται ἡ ἐξαγωγή.

Ἡ ἔρεσις δὲν ἐπιφέρει τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐπὶ τῶν πρωτοκόλλων ἀποφάσεων τῆς Γραμματείας.

Ἄρθρ. 7.

Λί ἐπικαρπία τῶν ἐθνικῶν ἢ τῶν ἐθνικοῖδιοκτητῶν σταφιδάμπελων ὑποκειμένων εἰς τὴν παρὰ τοῦ ἁρθροῦ 1. τοῦ ἀπὸ 18/30 Ἀπριλίου 1843 Νόμου ὀριζομένην φορολογίαν, θέλουν ἐνοικισθῇ διὰ δημοπρασίας κατὰ τὰς ὁδηγίας τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας οὐχ' ἥττον ὅμως ὑπόκεινται οἱ ἐξ αὐτῶν καρποὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐγγείου φόρου κατὰ τὰ ἀνωτέρω διατεταγμένα.

Άρθρ. 8.

Η λαθραία εξαγωγή σταφίδας υπόκειται εις πληρωμὴν ὀκταπλοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τελωνιακοῦ δικαιώματος.

Ἐπίσης θέλουν ἐπιβάλλεσθαι καὶ λόγῳ τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ διὰ τὰς λοιπὰς τελωνιακὰς παραβάσεις χρηματικαὶ ποιναὶ κατὰ τὴν εἰς τὸν περὶ Τελωνίων Νόμον ὁριζομένην ἀναλογίαν τὸ τεταρτημόριον τοῦ ὡς ποινῆς λαμβανομένου ποσοῦ ἀνήκει εἰς τὸν καταμηνύσαντα τὸ λαθρεμπόριον ἢ τὰς λοιπὰς παραβάσεις ἰδιωτῆν, τελωνιακὸν φύλακα ἢ ἄλλον δημόσιον ὑπηρετῆν.

Άρθρ. 9.

Αἱ ὡς ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως τῆς ἐπικαρπίας διενέξεις ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων.

Άρθρ. 10.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10/22 Αὐγούστου 1843.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ, Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ δημοπρασίας τῶν εἰς εἶδη δημοσίων φόρων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΙ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες ὅτι εἰς πολλὰ μέρη τοῦ Κράτους ἐνεργεῖται ἤδη ἢ διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰσπραξί, διότι αἱ δημοπρασίαι δὲν ἔφθασαν τοὺς ἐλάχιστους ὅρους, κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Άρθρ. 1.

Κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ άρθρου 41 τοῦ ἀπὸ 18/30 Ἀπριλίου περὶ ἐγκλητικῶν φόρων Νόμου, οἱ Οἰκονομικοὶ Ἐπιτροποὶ ἅμα γίνῃ γνωστὸν τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐφετεινοῦ θέρους τῶν μερῶν τῆς ἀλλοδαπῆς τῶν ἐπιβροιαζόντων κυρίως τὰς τιμὰς τοῦ Ἑλληνικοῦ σίτου ἢ καὶ προτοῦ εἰς ὅσα μέρη ὑπάρχει μεγάλη ζήτησις, θέλουν ἐθέσει εἰς δημοπρασίαν τὸ ὅλον ἢ μερίδας τῶν εἰς εἶδη φόρων, τοὺς ὁποίους πρόκειται νὰ μετακομίσωσι οἱ κάτοικοι ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας εἰς τὰς δημοσίους ἀποθήκας, διὰ διακηρύξεως, τῆς ὁποίας τὰς βάσεις θέλει ἐγκρίνει ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία.

Αἱ ὡς ἀνωτέρω πωλεῖται μερίδες θέλουν προσδιορισθῇ τόσον μεγάλην ὅσον ἐνδέχεται διὰ νὰ ὑπάρξῃ ἀκόμη ὁ ἀποτελούμενος συναγωγισμός.

Άρθρ. 2.

Μετὰ τὴν ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένην ἐποχὴν, ἐνῶς δὲν γίνωσι συμφέρουσαι προσφοραὶ διὰ τὸ ὅλον ἢ μέρος ὁποιοῦνδήποτε τῶν εἰς εἶδη φόρων, ἐπιτρέπεται διὰ τοῦ παρόντος εἰς τοὺς Οἰκονομικοὺς Ἐπιτρόπους ἢ τοὺς νομίμους ἐντολοδόχους αὐτῶν, νὰ πωλῶσι καὶ λιανικῶ μικρὰς μερίδας δημοσίων προϊόντων, λαμβάνοντες ὡς ἐλάχιστον ὅρον τὰς κατὰ δεκαήμερον συνταττομένας σημειώσεις παρὰ τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Τελωνίου καὶ τοῦ Δημάρχου, πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἀπὸ 8/20 Ἀπριλίου ε. ε. Νόμου.

Άρθρ. 3.

Ἐπὶ αὐτῷ τῷ σκοπῷ ὀφείλει ὁ διοικητὴς ἢ ὁ ὑποδιοικητὴς νὰ διευθύνῃ συγχρόνως πρὸς τὸν ἀρμοδίον Οἰκονομικὸν ἐπὶ τὸν ἀντίγραφον τοῦ πρὸς τὴν Γραμματείαν τῶν Οἰκονομικῶν διευθυνομένου πρωτοκόλλου τῆς τιμῆς τοῦ σίτου, καθὼς καὶ

παρὰ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν συνταττομένην σημείωσιν τῆς ἀγοραίας τιμῆς ὅλων τῶν ἄλλων δημητριακῶν, προϊόντων τὰ ὁποῖα τυχὸν ἔχει τὸ δημόσιον εἰς μίαν ἐπαρχίαν.

Άρθρ. 4.

Τ' ἀνωτέρω πρωτόκολλα διὰ τὰς τιμὰς τοῦ σίτου καὶ λοιπῶν προϊόντων θέλει κοινοποιεῖ ἀμέσως ὁ οἰκονομικὸς ἐπίτροπος εἰς τοὺς τελωνιακοὺς ὑπαλλήλους, ἢ ἐν ἐλλείψει, εἰς τοὺς ἀποθηκάρχους, οἵτινες δύνανται, ἀφοῦ τοιχοκολλήσωσιν αὐτὰς, νὰ παραχωρῶσιν ἐπὶ τῷ ἐλάχιστῳ ὅρῳ εἰς τοὺς αἰτοῦντας ν' ἀγοράσωσι προϊόντα κατὰ μερίδας.

Άρθρ. 5.

Οἱ τελῶναι ἢ οἱ ἀποθηκάρχαι ὀφείλουν νὰ παραδίδωσιν εἰς τὸν ἀρμοδίον ταμίαν τὰ χρήματα τῆς πωλήσεως τὸ πολὺ ἐντὸς ἐκάστου δεκαήμερου μετὰ τὴν σημείωσιν τοῦ ποσοῦ καὶ τοῦ ποιοῦ τῶν πωληθέντων καρπῶν.

Άρθρ. 6.

Ἡ τιμὴ τῶν οὕτω πωλουμένων γεννημάτων θέλει πληρόνεσθαι ἐπὶ χεῖρας, ἐκτὸς μόνον ὅπου ὁ ἀγοραστὴς ἐφοδιάζεται μετ' ἔγκρισιν ἀνωτέρας ἀρχῆς, στηριζομένην εἰς διαταγὴν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας περὶ χορηγήσεως προθεσμίας.

Άρθρ. 7.

Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ἰουλίου (1 Αὐγούστ.) 1843.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῶν
Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 30

ΑΘΗΝΑΙ, 22 Αὐγούστου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ ἐγγείου φόρου τῶν θαλανοικιδίων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΙ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Άρθρ. 1.

Οἱ ἐκ τῶν θαλανοικιδιοδένδρων συλλεγόμενοι καρποὶ ὑποκαίνονται εἰς ἐγγεῖον φόρον, ἀνευ διακρίσεως ἰδιοκτητῶν ἢ ἐθνικῶν, εἰσπραττόμενον εἰς τὰ Τελωνεῖα.

Άρθρ. 2.

Ὁ φόρος οὗτος, ὡς καὶ τὸ κατὰ τὴν εξαγωγὴν διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν ὀφειλόμενον τελωνιακὸν δικαίωμα, λαμβάνονται κατὰ τὴν ἐφεξῆς ἀναλογίαν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν χιλίων λιτρῶν ἰσοδυναμουσῶν μετὰ καντάρια 8 23/44.

Α'.

Διὰ τὴν νῆσον Κέαν,
Ἐπὶ τῆς Χαμάδος, εἰς ἣν συμπεριλαμβάνεται καὶ τὸ ῥαβ-
διστόν, δρ. λ.

Δι' ἐγγεῖον φόρον	13:
Διὰ τελωνιακὸν δικαίωμα	7:80
Ἐπὶ τοῦ χονδροῦ,	
Δι' ἐγγεῖον φόρον	8:
Διὰ τελωνιακὸν δικαίωμα	4:80

Β'.

Διὰ τὴν Λακωνίαν καὶ Λακισταίμονα.

Ἐπὶ τῆς χαμάδος εἰς ἣν συμπεριλαμβάνεται καὶ τὸ ῥαβ-
διστόν,

Δι' ἔγγειον φόρον 12:50

Διὰ τελωνιακὸν δικαίωμα 7:50

Ἐπὶ τοῦ χονδρού,

Δι' ἔγγειον φόρον 7:70

Διὰ τελωνιακὸν δικαίωμα 4:62

Γ'.

Διὰ τὴν Ἀχαΐαν, Αἰτωλίαν καὶ λοιπὴν Πελοπόννησον καὶ
Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα.

Ἐπὶ τοῦ ψιλοῦ καρποῦ, δρ. λ. 11:50

Ἐγγειον φόρον 6:90

Τελωνιακὸν δικαίωμα

Ἐπὶ τοῦ χονδρού, 7:

Ἐγγειον φόρον 4:20

Τελωνιακὸν δικαίωμα

Δ'.

Διὰ τὴν Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωνίαν,
Ἐπὶ τοῦ ψιλοῦ, δρ. λ.

Ἐγκτητικὸς φόρος, ἄνευ διακρίσεως ἔγγειου 27:50

φόρου καὶ δικαιώματος ἐπικαρπίας. 6:60

Τελωνιακὸν δικαίωμα

Ἐπὶ τοῦ χονδρού, 15:25

Ἐγγειος φόρος 3.66

Τελωνιακὸν δικαίωμα

Ἐπὶ τῶν Κικιδίων,

Διὰ μὲν τὴν Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωνίαν φόροι

ἐγκτητικὸς ἀνὰ λεπτὰ 25 τὴν ὀκταν' δι' ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη

ἀνὰ λεπτὰ 10 ἔγγειος φόρος, καὶ τελωνιακὸν δικαίωμα 6 λεπτὰ

ἀνὰ πᾶσαν ὀκταν'.

Ἄρθρ. 3.

Ὡς πρὸς τὰ μέρη ὅπου ἐπιτρέπεται ἡ ἐξαγωγή τῶν θαλανο-
κιιδίων θέλουν τηρηθῇ αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 19 (31) Μαρτίου
ε. ε. τελωνιακοῦ ὀργανισμοῦ· ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμ-
ματεία θέλει φροντίσει νὰ ληφθῶσι τ' ἀναγκαῖα πρὸς ἐπιτή-
ρησιν μέτρα.

Ἄρθρ. 4.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν θαλανοκιιδιοδένδρων, ἐξαι-
ρουμένων τῶν τῆς Ἀκαρνανίας, Αἰτωλίας καὶ Τριχωνίας, περὶ
ὧν ὀρίζει ὁ Δ'. §. τοῦ ἀρθρ. 2, θέλει ἐκτεθῇ διὰ τὸ πρᾶγον ἔτος
εἰς δημοπρασίαν κατ' ἐπαρχίαν ἢ τμήματα, συμφώνως μὲ τὰς
δυσθεσιμένους παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας
ὁδηγίας.

Ἄρθρ. 5.

Τὸ ἐνοίκιον θέλει πληρωθῇ εἰς δύο ἴσας δόσεις, τὴν α'. Ὀκτω-
βρίου καὶ τὴν β'. Δεκεμβρίου τ. ε.

Ἄρθρ. 6.

Ὡς πρὸς τὴν λαθραὴν ἐξαγωγὴν καὶ τὰς λοιπὰς τελωνιακὰς
παραβάσεις ἐφαρμόζονται αἱ περὶ λαθρεμπορίου καὶ λοιπῶν τε-
λωνιακῶν παραβάσεων διατεταγμέναι χρηματικαὶ ποιναί, προ-
στιθεμένων εἰς τὰ τελωνιακὰ πρόστιμα καὶ τῶν κατὰ τὴν αὐ-
τὴν βάσιν ἀναλογούντων εἰς τὸ ἔγγειον φόρον προστίμων.

Ἄρθρ. 7.

Ἐὰν ἐν καιρῷ τῆς ἐξαγωγῆς συμβῇ διένεξις μεταξὺ ἐμπορίου
καὶ τοῦ Τελώνου, ὡς πρὸς τὴν διάκρισιν τῆς ποιότητος τοῦ θα-
λανικίου, συντάσσεται πρωτόκολλον αὐτοφίας, διοριζομένων
κατὰ τὸ ἄρθρον 31 τοῦ τελωνιακοῦ νόμου δύο ἐκτιμητῶν, ἐν
δὲ περιπτώσει διχοψηφίας καὶ τρίτου ἐκτιμητοῦ.

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΤΟΣ 1843).

Ἄρθρ. 8.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκ προθέσεως σύμμιξις θαλανοκιιδίων δια-
φόρων ποιότητων κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν· ὅστις ἀντιβῇ εἰς τὴν
διάταξιν ταύτην ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ τὸν φόρον καὶ τὸ
τελώνιον τοῦ ἐξαγομένου καρποῦ, θεωρουμένου ὁλοκληροῦ ὡς
τῆς πολυτιμωτέρας ἐκ τῶν συμμικτῶς εἰδῶν ποιότητων· οἱ κατὰ
τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον διοριζόμενοι ἐκτιμηταὶ ἀποφασίζου-
σιν ἂν ἡ σύμμιξις ἐγείνεν ἐκ προθέσεως. Καθ' ἣν περίπτωσιν
ἤθελον ἀποφανθῇ ὅτι ἡ σύμμιξις δὲν ἐγείνεν ἐκ προθέσεως θέ-
λουν ἐκτιμῆσαι πόσον ἐφ' ἐκάστης ποιότητος ἐμπεριέχεται, ὥστε
νὰ πληρωθῇ κατ' ἀναλογίαν τὸ ἀνέκον τέλος.

Ἄρθρ. 9.

Ὅστις φωραθῇ συλλέγων ἐκ τῶν ἐθνικῶν θαλανοκιιδιοδέν-
δρων, ἐξαιρουμένων τῶν ἐν τῷ ἀρθρ. 2 στιχ. Δ'. ἄνευ ἀδείας
τοῦ δημοσίου ἐπιστάτου ἢ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, θέλει ὑποβάλλεσθαι
εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς διπλασίας ἀξίας τοῦ καρποῦ, τὸ ὅποιον
ἤθελε συνάξει.

Ἄρθρ. 10.

Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν γραμματείας τῆς ἐπικρατείας
ἀνατίθεται ἡ ἐκτελεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Αὐγούστου 1843.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ,
Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ.

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ

Περὶ ἐμποροπλοιάρχων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ναυτικῶν γραμμα-
τέως, καὶ ὑπ' ὅψιν ἔχοντες τὸ 14 ἄρθρον τοῦ κατὰ τὴν 15 Δε-
κεμβρίου τοῦ 1836 ἔτους ἐκδοθέντος περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας
διατάγματος, καὶ τὴν περὶ ἐκπαίδεψεως τῶν ἐμποροπλοιάρ-
χων Ἡμετέραν ἀπόφασιν, τὴν ἐκδοθεῖσαν κατὰ τὴν 31 Ἰουλίου
τοῦ 1837 ἔτους, κηδόμενοι τῶν συμφερόντων τῶν ἐπ' ἐμπορίᾳ
ναυτιλλομένων Ἡμετέρων ὑπηκόων, ἀποφασίζομεν καὶ διατάτ-
τομεν τὰ ἑξῆς.α.) Μέχρι νεωτέρας διαταγῆς Μας δύναται καὶ τοῦ λοιποῦ
ὁ μὴ γινώσκων τὴν θεωρίαν τῆς τέχνης τοῦ ναυτικῆς, ἀλλ' ἐμ-
πειρικῶς τὴν ναυτιλίαν ματερχόμενος, νὰ ὀνομασθῇ καὶ ν' ἀνα-
γνωρισθῇ ἐμποροπλοίαρχος, ἂν ἔχη τὰς λοιπὰς ιδιότητας, τὰς
ἐν τῷ 14 ἄρθρῳ τοῦ κατὰ τὴν 15 Δεκεμβρίου τοῦ 1836 ἐκ-
δοθέντος διατάγματος ἀναφερομένας, καὶ ἂν κατὰ τὴν ἐκδοσιν
τοῦ παρόντος διατάγματος συνεπληρώσεν ἤδη τὸ εἰκιστὸν δεύ-
τερον ἔτος τῆς ἡλικίας του.β.) Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν ναυτικῶν γραμματέως παραγγέλ-
λεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν Ἡμῶν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3/15 Αὐγούστου 1843.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν γραμματέως

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ

Περὶ ἀνεγέρσεως Θεάτρου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὅψιν τὴν αἴτησιν τοῦ ἐργολάβου Ἰωσήφ Καμη-

λίαν, καὶ ἐπὶ τῇ ἀπὸ 11/23 Ἀπριλίου τ. ε. προτάσει τῆς γραμματείας τῶν ἐσωτερικῶν διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Παραχωρεῖται εἰς τὸν Κ. Ἰωσήφ Καμηλιέρην δωρεάν, καὶ εἰς ιδιοκτησίαν τοῦ ἐν γήπεδον ἐκ τριῶν χιλιάδων διακοσίων τριάκοντα ἐπτὰ π. □. πήχεων, ἡτοι 1821 βασιλικῶν □. πήχεων ἐπὶ τῆς οἰκίας τοῦ Ἡριόδοτου κατὰ τὴν θέσιν Γεράνι, κατὰ τὸ σχέδιον τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν.

2. Ἐπὶ τοῦ γηπέδου τούτου ὁ ἐργολάβος ὑποχρεοῦται νὰ ἀναγείρῃ ἰδίᾳ αὐτοῦ δαπάνῃ ἐντὸς ἑξ. μηνῶν ἀπὸ τῆς σήμερον, λίθινον θέατρον κατὰ τὸ δοθησάμενον εἰς αὐτὸν σχέδιον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

3. Παραχωρεῖται εἰς τὸν ἐργολάβον πενταετὲς προνόμιον, δυνάμει τοῦ ὁποίου ἀπαγορεύεται εἰς τινα ἄλλον νὰ ἀναγείρῃ εἰς τὰς Ἀθήνας θέατρον κατὰ τὸ διαληφθὲν διάστημα. Ἀπαγορεύεται ἐπίσης εἰς ἄλλον τινὰ νὰ παραστήσῃ ἐπὶ θεατρικῆς σκηνῆς μουσικὰ μελοδράματα (operas), τραγωδίας, κωμωδίας καὶ κάθε ἄλλου εἶδους ποιήματα, εἴτε διὰ στίχων εἴτε εἰς τὸ πεζὸν, καθὼς καὶ τὸ νὰ δώσῃ μουσικὰς συμφωνίας (concerts) ἐπὶ πληρωμῇ εἰσόδου, ἐκτὸς μόνον ἐὰν ἤθελε προηγουμένως συμφωνήσῃ μετὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ θεάτρου, τοῦ λαβόντος τὸ προνόμιον. Ἐὰν μολαταῦτα ἐβέλονται (amateurs) ἢ ἐταρία τιν (compagnie) ἤθελον παρουσιάσῃ ἐπιθυμοῦντες νὰ παραστήσουν εἰς τὸ ἑλληνικόν, ὁ ἐργολάβος ὀφείλει νὰ τοῖς παραχωρῇ τὸ θέατρον τοῦ μετὰ ὅλα τα κοσμήματα κλπ. τὰς ἐσπέρας, καθ' ἃς δὲν τὸ μεταχειρίζεται ὁ ἴδιος, συμφωνῶν μετ' αὐτῶν περὶ τῆς ἀναλογούσης ἀμοιβῆς του.

4. Διὰ τοῦ ἄνω εἰρημένου προνομίου δὲν ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ἐβέλοντας (amateurs) τὸ νὰ παραστήσουν ὁσάκις θέλουν μετὰ τῶν εἰς ιδιωτικὰς οἰκίας, καὶ ὅχι εἰς δημόσια μέρη ἢ καταστήματα ἐπὶ πληρωμῇ εἰσόδου. Δὲν ἐμποδίζονται ἐπίσης τὰ λοιπὰ παιγνίδια, τὰ ὁποῖα δὲν γίνονται ἐπὶ θεατρικῆς σκηνῆς.

5. Ὁ ἐργολάβος ὑποχρεοῦται νὰ διατηρῇ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ προνομίου, τὸ θέατρον τοῦ ἀρκούντως προμηθευμένου μετὰ τὰ ἀπαιτούμενα κοσμήματα, νὰ ἔχῃ ὅκτω μῆνας τοῦ ἔτους, ἐξαίρουμένων τῶν κατὰ τὸ θέρος τεσσάρων μηνῶν, ἀναλόγους συντροφίας, καὶ καλῶς ὁργανισμένην ὁρχήστραν, καὶ νὰ παρέχῃ πᾶν ὅ,τι εἶναι ἀναγκαῖον πρὸς τὸν σκοπὸν ἐνὸς θεάτρου ἀνηκόντων διατηρουμένου.

6. Ἐὰν ὁ ἐργολάβος ἀθετήσῃ τὰς ἄνω σημειωθείσας συμφωνίας, ὑπόκειται εἰς τὸ νὰ χάσῃ τὰ παραχωρηθέντα γήπεδον καὶ προνόμιον, ἀνεῖ ἀπαιτήσεως τινὸς ἀποζημιώσεως ἀπὸ μέρους τοῦ δημοσίου.

Ἡ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν γραμματεία θέλει ἐνεργῇσι τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19/31 Μαΐου 1838.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν γραμματεὺς
Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 31.

ΑΘΗΝΑΙ, 3 Σεπτεμβρίου.

ΕΛ'Α Η Ν Ε Σ !

Τέλος πάντων αἱ εὐχαὶ ὧν εἰσκηκούσθησαν ὁ λαὸς, ὁ στρατὸς τῆς πρωτεύουσας καὶ τὸ συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἐξέειραν σήμερον πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Σεβαστὸν ἡμῶν Βασιλεῖα

τὰς περὶ συγκαλέσεως Ἐθνικῆς Συνελεύσεως καὶ περὶ ὀριστικοῦ Συντάγματος ἐφίσεις τοῦ ἔθνους, τὰς ὁποίας καὶ εὐχαρίστως ἀπεδέχθη ἡ Α. Μ. εὐδοκήσασα ἅμα καὶ νὰ καλέσῃ ἡμᾶς εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν πραγμάτων. Σπεύδοντες λοιπὸν νὰ σᾶς δώσωμεν τὴν εὐχάριστον ταύτην ἀγγελίαν, σᾶς προσκαλοῦμεν εἰς συντήρησιν τελείαν τῆς τάξεως καὶ τῆς ἡσυχίας, ἵνα συμπληρωθῇ ὁ μέγας σκοπὸς τῆς ἐθνικῆς εὐμερείας, καὶ ἵνα δυνηθώμεν ν' ἀποδείξωμεν ὅτι γνωρίζομεν νὰ ἐκτιμῶμεν καὶ τὰ ἀληθῆ συμφέροντα τῆς πατρίδος μας καὶ τὸν εὐσχημόνα τρόπον, καθ' ὃν αὐτὰ δύνανται νὰ πραγματοποιηθῶν ὡς τῶν φερόμενοι καὶ τὸ προσήκον σέβας εἰς τὰς καθεστώσας ἀρχὰς ἀποδίδοντες, θέλετε δώσῃ καὶ εἰς ἡμᾶς κινρὸν καὶ βοήθειαν πρὸς παρασκευὴν εὐχερεστέραν τῆς ἐντὸς τριακοθημέρου προθεσμίας συγκαλέσεως τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, παρ' ἧς περιμένεται ἡ παγίωσις τοῦ συνταγματικοῦ θρόνου εἰς τὴν ἡμετέραν Πατρίδα καὶ τὸ εὐτυχὲς μέλλον αὐτῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Σεπτεμβρίου 1843.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Α. ΛΟΝΤΟΣ, Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ,
Α. ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Α. ΜΕΛΑΣ, Μ. ΣΧΙΝΑΣ.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Συνελθὼν εἰς ἑκτακτον συνεδρίσιν ἐν τῷ τακτικῷ τῶν συνεδριάσεων καταστήματι τὴν 3 Σεπτεμβρίου περὶ τὴν 4 ὥραν π. μ. ἔκρινε ὁμοφώνως εὐλογον πρὶν ἢ προῆλθῃ εἰς ἄλλας κατὰ τὴν ἑκτακτον ταύτην περίπτωσιν ἀναγκαιούσας ἐργασίας νὰ ἐκφράσῃ ἐν πρώτοις ἐπ' ὀνόματι τῆς Πατρίδος εὐχαριστίας πλήρεις εἰς τὸν λαὸν τῇ πρωτεύουσῃ καὶ τὴν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ φρουρὰν καὶ λοιπὸν στρατὸν, διὰ τὴν ἀξιοθαύμαστον διαγωγὴν, τὴν ὁποίαν ἔδειξαν εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, ἐνεργήσαντες ἀφ' ἐνὸς μετὰ πατριωτισμὸν κατὰ τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου, καὶ διατηρήσαντες ἀφ' ἑτέρου τὴν μεγαλητέραν ἡσυχίαν καὶ τάξιν. Ἰδίως καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν στρατὸν τὸ συμβούλιον κηρύττει, ὅτι εἰς τὸ μέρος, τὸ ὁποῖον ἐλατῶν εἰς τὸ ἐθνικὸν τοῦτο κίνημα ὑπηγορεύθη ἀπὸ τὴν συναίσθησιν τῆς ἀνάγκης καὶ τῶν συμπεριπόντων τοῦ ἔθνους καὶ ἐπράξε σύμφωνα μετὰ τὴν τιμὴν καὶ τὰ καθήκον καὶ μετὰ τὰ παρὰ τῶν ἐθνικῶν συνελεύσεων προαποφασισθέντα, ἐνθυμηθεῖς, ὅτι ὁ στρατιώτης ἐλευθέρου ἔθνους εἶναι πολίτης πρὶν ἢ εἶναι στρατιώτης.

Τὸ συμβούλιον προσδοκᾷ τὴν αὐτὴν διαγωγὴν καὶ τὴν αὐτὴν εὐταξίαν καὶ εἰς τὸ μέλλον μέχρις οὗ παγιωθῇ ἡ τύχη τῆς πατρίδος, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν καθιέρωσιν τῶν θεσμοθεσιῶν τῆς ἐπ' αὐτῷ τούτῳ παραγγέλει νὰ προσφέρῃ ὁ στρατὸς τὸν ἐξῆς ὄρκον.

« Ὁρίζομαι πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ τὸν συνταγματικὸν νόμον καὶ ἀπαρασάλευτον ἀφοσίωσιν εἰς τοὺς κατὰ τὰ σημερινὰ ἐγκριθέντα μέτρα διὰ τῆς Ἐθνικῆς συνελεύσεως κα-
» νειρωθησομένου συνταγματικοῦ θεσμοῦ. »

Ἐπομένων τὸ συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας κηρύττει τὴν 3 Σεπτεμβρίου ἡμέραν ἐορτάσιμον εἰς τὸ ἔθνος ὡς παραγωγὸν λαμπροῦ μέλλοντος καὶ κατατάττει αὐτὴν μετὰ τῶν λοιπῶν ἐθνικῶν ἐορτῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Σεπτεμβρίου 1843.

Γ. Κουντουριώτης,	Ἄνδρ. Λόντος,
Π. Μαυρομιχάλης,	Π. Σούτζος,
Π. Νοταρᾶς,	Α. Παῖκος
Ρ. Γζούρτζ,	Ν. Γ. Θεοχάρης,
Α. Μεταξάς,	Γ. Πρατῆς,
Α. Μοναρχίδης,	Δρ. Μανσόλας,
Α. Λοιδωρίκης,	Ρ. Παλαμίδης,

Τ. Μαγγίνας, Άναστ. Λόντος,
Γ. Αϊνιάν, Κ. Ζωγράφος,
Ν. Ζαχαρίτσας, Σ. Θεοχαρόπουλος,
Μ. Ρενιέρης, Γ. Σπανιολάκης,
Α. Μαυρομιχάλης, Ν. Σιλήβεργος,
Κ. Καρατζάς, Σ. Τρικούπης,
Β. Βουδούρης, Γ. Φύλλας.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Κ. Προβελέγγιος.

Ὁ Εἰσηγητὴς
Ε. Α. Σίμος.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς ὁρκοδοσίας τοῦ στρατοῦ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν διὰ τῆς 3 Σεπτεμβρίου 1843 πρό-
ξεως τοῦ ἡμετέρου συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας συνταχθέντα
καὶ παρὰ τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ τῆς πρωτευούσης παραδεχθέντα
ὅρκον, εὐαρεστούμεθα νὰ ἐγκρίνωμεν καὶ ἡμεῖς τὸν ὅρκον τοῦ-
τον καὶ πρὸς πίστωσιν ὑπεγράψωμεν τὸ παρόν. Διατάττομεν
ὥστε ἅπασαι αἱ στρατιωτικαὶ ναυτικαὶ δυνάμεις τοῦ Βασιλείου
νὰ παραδεχθῶσι τὸν διαληφθέντα ὅρκον ἔχοντα οὕτω· «Ὁρκί-
» ζομαι πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ τὸν συνταγματικὸν Ὁρόνον
» καὶ ἀπαρασάλευτον ἀποσώσω εἰς τοὺς κατὰ τὰ σήμερον ἐγ-
» κριθέντα μέτρα διὰ τῆς Ἐθνικῆς συνελεύσεως καθιερωθη-
» σομένους συνταγματικούς θεσμούς. »

Οἱ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν καὶ τῶν ναυτικῶν Γραμματεῖς θέ-
λουν δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Σεπτεμβρίου 1843.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ ὁ προσωρινῶς
δισυθύνων τὴν Γραμ. τῶν Ναυτικῶν Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν Γραμματεὺς
Α. ΛΟΝΤΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ παύσεως τῶν μέχρι τοῦδε γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου συμβουλίου τοῦ Κράτους
ἀπεφασίσαμεν ν' ἀπολύσωμεν τῆς ὑπηρεσίας τοὺς μέχρι τοῦδε
γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας.

Τὸν Κ. Α. Γ. Κριεζῆν Γραμματέα ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν.

Τὸν Κ. Δ. Χρηστίδην Γραμματέα ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν.

Τὸν Κ. Ι. Ρίζον Γραμματέα ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, τοῦ Βα-
σιλικοῦ Οἴκου καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως καὶ τῶν Ἐκ-
κλησιαστικῶν.

Τὸν Κ. Γ. Α. Ράλλην Γραμματέα τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς
Ἀγκισσύνης.

Τὸν Κ. Ἀλ. Βλαχόπουλον Γραμματέα ἐπὶ τῶν Στρατιω-
τικῶν.

Ὁ ἡμέτερος πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου Κ. Α.
Μεταξάς, θέλει συνυπογράψῃ καὶ δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ
παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Σεπτεμβρίου 1843.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου
Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ νέου διορισμοῦ Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν νὰ διορίσωμεν καὶ διορίζομεν·

1. Τὸν Κ. Α. Μεταξάν σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας εἰς τακ-
τικὴν ὑπηρεσίαν, πρόεδρον τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου γραμμα-
τέα τῆς ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων καὶ τοῦ
Βασιλικοῦ Οἴκου.

2. Τὸν συνταγματάρχην καὶ σύμβουλον τῆς ἐπικρατείας εἰς
ἐκτακτὸν ὑπηρεσίαν Κ. Ἀνδρέαν Λόντον γραμματέα τῆς ἐπι-
κρατείας ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν.

3. Τὸν ὑποναύαρχον σύμβουλον τῆς ἐπικρατείας εἰς ἐκτα-
κτὸν ὑπηρεσίαν καὶ μέχρι τοῦδε διευθυντὴν τοῦ ναυταύθμου
Κ. Κ. Κανάρην γραμματέα τῆς ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν ναυτικῶν.

4. Τὸν σύμβουλον τῆς ἐπικρατείας εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν
Κ. Ῥήγαν Παλαμίδην γραμματέα τῆς ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν
Ἑσωτερικῶν.

5. Τὸν σύμβουλον τῆς ἐπικρατείας εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν
Κ. Μανσόλαν γραμματέα τῆς ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Οἰκονο-
μικῶν.

6. Τὸν Κ. Λέοντα Μετᾶν δικηγόρον γραμματέα τῆς ἐπικρα-
τείας ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης.

7. Τὸν Κ. Μ. Σχινᾶν γραμματέα τῆς ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν
ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 3 (15) Σεπτεμβρίου 1843.

Ο Θ Ω Ν

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας ἀπεφα-
σίσαμεν τὰ ἀκόλουθα.

Ἄρθρον 1.

Θέλει συγκαλεσθῇ ἐντὸς τὸ πολὺ τριάκοντα ἡμερῶν Ἐθνη-
κὴ Συνέλευσις διὰ νὰ συντάξωμεν μετ' αὐτῆς τὸ Σύνταγμα
τοῦ Κράτους.

Αἱ ἐκλογικαὶ σύνοδοι θέλουν γίνεαι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ
τελευταίου περὶ ἐκλογῶν νόμου τοῦ ἐκδοθέντος πρὸ τοῦ 1833
μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι αἱ ἐκλογικαὶ αὗται σύνοδοι θέλουν
προεδρεῖσθαι ἀπὸ τὸν κατὰ τὴν πλειονοψηφίαν αὐτῶν διο-
διορισθησόμενον.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἡμέτερον ὑπουργικὸν συμβούλιον θέλει προσυπογράψῃ
καὶ ἐκτελέσει τὴν παρούσαν μας ἀπόφασιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Σεπτεμβρίου 1843.

Ο Θ Ω Ν.

Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, ΑΝΔ. ΛΟΝΤΟΣ, ΡΗΓΑΣ ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ,
ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ, ΔΕΛΑ ΜΕΛΑΣ, ΜΙΧ. ΣΧΙΝΑΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συγκαλέσεως τῆς ἐθνικῆς τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Δυνάμει τοῦ ὑπὸ σημερινῇ ἡμερομηνίαν Διατάγματός μας

επιτρέπομεν εἰς τὸ ἡμέτερον ὑπουργικὸν συμβούλιον, νὰ συγκαλέσῃ ἄνευ ἀναβολῆς τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν, λαμβάνων περὶ τοῦτο ὅλα τὰ πρόσφορα μέτρα.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τὸ ἡμέτερον ὑπουργικὸν συμβούλιον, τὸ ὁποῖον θέλει προσυπογράψει.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Σεπτεμβρίου 1843.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Α. ΛΟΝΤΟΣ, Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ,
ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Α. ΜΕΛΑΣ, Μ. ΣΧΙΝΑΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ καθιερώσεως τῆς 3 Ἑμβρίου ὡς ἐθνικῆς ἑορτῆς καὶ περὶ διανομῆς ἀριστείου εἰς τοὺς κατ' αὐτὴν ἀριστεύσαντας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ θέλοντες ν' ἀναγνωρίσωμεν τὴν ἡμέραν τῆς 3 Σεπτεμβρίου ὡς ἡμέραν ἐθνικῆς ἑορτῆς καὶ ὡς ἡμέραν ἀριστεύσεως τοῦ στρατοῦ καὶ τῶν πολιτῶν τῆς πρωτευούσης καὶ ἀπάντων τῶν λαβόντων μέρος εἰς τὰ κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην πραχθέντα, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Ἡ ἡμέρα τῆς 3 Σεπτεμβρίου ὡς παραγωγὸς λαμπροῦ μέλλοντος διὰ τὸ ἡμέτερον Βασίλειον καθιεροῦται ὡς ἡμέρα Ἑθνικῆς ἑορτῆς.

2. Ἀριστεῖον σιδηροῦν, φέρον ἐπιγραφὴν ἀφ' ἐνὸς μέρους α 3 Σεπτεμβρίου 1843 καὶ ἀφ' ἑτέρου «Συνταγματικὸς Θρόνος» καὶ κρεμάμενον ἀπὸ ταινίης πορφύρας θέλει διανεμηθῇ εἰς τὸν ἡμέτερον τῆς πρωτευούσης στρατὸν καὶ εἰς τοὺς πολίτας τῆς πρωτευούσης καὶ ὅσους ἄλλους ἔλαβον μέρος εἰς τὰ κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν πραχθέντα.

Τὸ ἡμέτερον ὑπουργικὸν συμβούλιον θέλει συνυπογράψει, δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Σεπτεμβρίου 1843.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, ΑΝΔ. ΛΟΝΤΟΣ, ΡΗΓΑΣ ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ,
ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ, ΛΕΩΝ ΜΕΛΑΣ, ΜΙΧ. ΣΧΙΝΑΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀπολύσεως τῶν ξένων ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἐκτὸς τῶν ἀρχαίων φιλελλήνων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Θέλουσιν ἀπολυθῇ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους οἱ μέχρι τοῦδε ἐν αὐτῇ διατελοῦντες ξένοι, ἐκτὸς τῶν ἀρχαίων φιλελλήνων.

2. Οἱ ἡμέτεροι γραμματεῖς τῆς ἐπικρατείας θέλουσιν ἐνεργῆσαι ὅσον οὕτω τὸ παρὸν διάταγμα, καθ' ὅσον ἀνήκει εἰς τὸν κλάδον ἐκάστου, προσυπογράφοντες καὶ δημοσιεύοντες τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 3 Σεπτεμβρίου 1843.

Ο Θ Ω Ν.

Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Α. ΛΟΝΤΟΣ, Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ,
ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Α. ΜΕΛΑΣ, Μ. ΣΧΙΝΑΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 32.

ΑΘΗΝΑΙ, 9 Σεπτεμβρίου.

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τὸν Βασιλέα.

Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας

Μεγαλειότατε!

Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας συμμετέχον καθ' ὅλην τὴν ἑκταπιν τῶν αἰσθημάτων καὶ τῶν εὐχῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, καὶ ἀναλαμβάνον τὴν ὁποίαν ἡ ἀκαταμάχητος φορὰ τῶν πραγμάτων τὸ ἀναγκάζει νὰ ἐνδύθῃ ἑκτακτον δύναμιν πρὸς τοῦ θρόνου καὶ τοῦ ἔθνους τὴν σωτηρίαν, σπεύδει νὰ καθυποβάλλῃ εὐσεβᾶτως εἰς τὴν ἄμεσον καὶ πλήρη παραδοχὴν τῆς ὑμετέρας Μεγαλειότητος τὰ ἀκόλουθα μέτρα·

Α'. Ἡ ὑμετέρα Μεγαλειότης θέλει εὐδοκᾷσι νὰ ἐγκαταστήσῃ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀναβολῆς νέον Ἰπουργεῖον ὡς καταλληλότερα μέλη αὐτοῦ, καθ' ὃ ἀπολαμβάνοντα τῆς γενικῆς ὑπολήψεως καὶ ἐμπιστοσύνης, τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας συνιστᾷ εἰς τὴν ἐγκρίσιν τῆς Υ. Μ. τοὺς Κυρίους Ἀνδρέαν Μεταξᾶν ὡς Πρόεδρον τοῦ Ἰπουργείου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, Ἀνδρέαν Λόντον ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν, Κ. Κανάρην ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν, Ρήγαν Παλαμίδην ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, Α. Μανσόλαν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, Λέοντα Μελᾶν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ Μ. Σχινᾶν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαίδευσως.

Β'. Ἡ Υ. Μ. θέλει εὐδοκᾷσι νὰ υπογράψῃ συγχρόνως πρᾶξιν ἐπιβάλλουσαν ὡς πρώτιστον χρέος εἰς τὸν νέον Ἰπουργεῖον τὴν ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς συγκαλέσιν τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, μελλούσης νὰ σκεφθῇ καὶ νὰ συναποφασίσῃ μετὰ τῆς Βασιλικῆς ἀρχῆς τὸ ὀριστικὸν Σύνταγμα, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ οὐοίου θέλουσιν τεθῶσιν εἰς τὸ ἐξῆς· ὁ Θρόνος καὶ τὸ ἔθνος· τὸ ἑκτακτον καὶ κατεπεῖγόν τῶν περιστάσεων δὲν ἐπιτρέπουσιν τὴν σύνταξιν νέου περὶ ἐκλογῶν πληρεξουσίων ἀντιπροσώπων Νόμου· ὁθεν ἡ Υ. Μ. θέλει ἐπιτρέψει εἰς τὸ Ἰπουργεῖον τὸ νὰ προσκαλέσῃ αὐτὰς συμφώνως μετὰ τὰς βάσεις καὶ διατάξεις τοῦ τελευταίου περὶ ἐκλογῶν Νόμου τοῦ ἐκδοθέντος πρὸ τῶν 1833 μὲ μόνον τὴν διαφορὰν ὅτι αἱ ἐκλεκτικαὶ συνελεύσεις θέλουσιν προεδρεύεσθαι ἀπὸ τὸν κατὰ τὴν πλειονοψηφίαν αὐτῶν διορισθόμενον· τὸν νέον Ἰπουργεῖον τῆς Υ. Μ. ἐνισχυόμενον μὲ πληρεξουσιότητα ἐνεργείας Κυβερνητικῆς ἀνάλογον μετὰ τὴν δεινότητα τῶν περιστάσεων, ἥτις ποσκαλεῖ τὴν σύστασίν του, θέλει δώσῃ λόγον τῶν πράξεων του, ἐνώπιον τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Τὰ μέτρα ταῦτα Βασιλεῦ! συμπεριλαμβάνονται σήμερον μετὰ τὸν καθαρότερον τρόπον εἰς τὰς ζωηρὰς ἐκφράσεις τῶν εὐχῶν καὶ ἀναγκῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, τῶν ὁποίων τὸ Συμβούλιον γίνεσθαι ἤδη ὁ πιστὸς διερωτηθεὶς ἐνώπιον τῆς Υ. Μ. εἶναι συνεπείᾳ ἀναπόφευκτος τῆς δικαιοσύνης ἀπαιτήσεως τοῦ διὰ τὴν ἄμεσον πραγματικοποίησιν ὅλων τῶν ἐγγυήσεων, ὅσας αἱ προλαβούσαι ἔθνικαὶ τοῦ Συνελεύσεως, αἱ πράξεις τῆς Συμμαχίας καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀναδεχθέντος τοῦ Ἑλληνικῶν Θρόνον καθιέρωσαν· εἶναι τέλος μέτρα, τὰ ὁποία τὸ Συμβούλιον σύμφωνον μετὰ τὸ ἔθος θεωρεῖ ἐν πεποθήτῃ ὄχι μόνον ὡς κατεπεῖγοντα, ἀλλὰ καὶ ὡς τὰ μόνον σωτήρια. Εἶθε ὡς τοιαῦτα νὰ τὰ ἐγκρίνῃ καὶ ἡ Υ. Μ. καὶ νὰ διατάξῃ τὴν ἄμεσον ἐνεργειάν των διὰ τὴν κοινὴν εὐχαρίστησιν καὶ ἐξασφάλισιν τῆς δημοσίας τάξεως καὶ ἡσυχίας. Ὑπὲρ τούτου εὐχεται καὶ ὑπὲρ τούτου τὸ Συμβούλιον ἀ-

πευθύνει εὐσεβάτως τὰς ἐπανειλημμένας θρῆναις αἰτήσεις του
εἰς τὴν Υ. Μ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Σεπτεμβρίου 1843.

Γ. Κουντουριώτης	Πρόεδρος,	Κ. Ζωγράφος,
Π. Μαυρομιχάλης,		Π. Νοταρᾶς,
Β. Βουδούρης,		Α. Λόντος,
Ρ. Τζούρτζι,		Α. Μεταξᾶς,
Α. Μοναρχίδης,		Γάβριελ Μαγγίνης,
Α. Λοιδωρικής,		Ν. Ζαχαρίτζας,
Γ. Αἰνιάν,		Κ. Καρατζᾶς,
Ν. Ρενιέρης,		Π. Σουτζίος,
Α. Μαυρομιχάλης,		Ν. Γ. Θεοχάρης,
Α. Πάϊσιος,		Γ. Πρατῆς,
Χ. Κλονάρης,		Δρ. Μανσολας,
Ρ. Παλαμίδης,		Α. Πολυζωφίδης,
Ν. Σιλήβεργος,		Σ. Θεοχρόπουλος,
Α. Λόντος,		Γ. Σπανιολάκης,
Γ. Φύλλας,		Σ. Τρικούπης.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 33. (Παρελείφθη.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 34

ΑΘΗΝΑΙ, 22 Σεπτεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συντάξεως εἰς ἀπλοὺν χάρτην τῶν περὶ ἐκλογῆς
τῶν ἐκλογέων καὶ πληρεξουσίων πράξεων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω. Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν γραμ-
ματείας ἐγκρίνομεν νὰ συνταχθῶσιν εἰς ἀπλοὺν χάρτην ὅλαι αἱ
περὶ ἐκλογῆς τῶν ἐκλογέων καὶ πληρεξουσίων πράξεις καὶ ἀνα-
θετομεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγ-
ματος εἰς τὸν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν γραμματέα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 21 Σεπτεμβρίου 1843.

Ο Θ Ω Ν.

ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ χαρτοσήμου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω. Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες ὅτι αἱ ἀπὸ τὰς ἔθρας τῶν δημοσίων ταμιῶν μα-
κριαί ἀποστάσεις τῶν τόπων, εἰς τοὺς ὁποίους διαμέσουν πολ-
λοὶ ἐκ τῶν ὀφειλόντων τέλη χαρτοσήμου κατὰ συνέπειαν ἀπο-
φάσεων ποινικῶν δικαστηρίων παρερχόμενα, καθιστῶσι τὴν εἴσ-
πραξίν τῶν τελῶν αὐτῶν εἰς μὲν τοὺς ταμίαις δύσκολον, εἰς δὲ
τοὺς ὀφειλέτας ἐπικυρῶν, καὶ θέλοντες νὰ εὐκολύνωμεν τὴν εἴσπρα-
ξιν αὐτῶν, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν οἰκονομι-
κῶν γραμματείας ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Χορηγοῦμεν εἰς ὅλους τοὺς δημοσίους ταμίαις ποσοστὸν ὀκτώ-
τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου ποσοῦ τοῦ εἰσπραττομένου διὰ
τέλη χαρτοσήμου δυνάμει ἀποφάσεων τῶν ποινικῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρ. 2.

Οἱ ταμίαι ὀφείλουν ν' ἀναθέωσιν εἰς εἰδικούς εἰσπράκτορας
τὴν εἴσπραξιν ἐκείνων ἐκ τῶν ῥηθέντων τελῶν ὅσα δὲν δύναν-
ται νὰ εἰσπράξωσιν ἀμέσως αὐτοὶ οἱ ἴδιοι, καὶ τότε θέλουν τοὺς
πληρόναι ἐκ τοῦ ποσοστοῦ τῶν ὀκτώ τοῖς ἑκατὸν. Οἱ εἰσπρά-
κτορες αὐτοὶ θέλουν μεταβαίνειν εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς τῶν
ὀφειλετῶν διὰ νὰ ἐνεργῶσι τὴν εἴσπραξιν τῶν ὀφειλομένων, καὶ
νὰ γνωστοποιῶν εἰς τοὺς ταμίαις τοὺς δυστροπούντας εἰς τὴν
πληρωμὴν, διὰ νὰ ἐνεργῶνται κατ' αὐτῶν αἱ διατάξεις τοῦ περὶ
καταδιώξεων νόμου.

Ἄρθρ. 3.

Αἱ προσδιωρισμέναι ἀπὸ τὸ διάταγμα τῆς 17 Αὐγούστου
1836 ἀποδοχαὶ τῶν εἰρηνοδικίων θέλουν ὑπολογίζεσθαι ἐπὶ
τῶν καθαρῶν εἰσπράξεων ἥτοι ἐπὶ τῶν, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ
ἐν τῷ πρώτῳ ἁρθρῷ τοῦ παρόντος διατάγματος ἀναφερομένου
ποσοστοῦ, μενόντων ποσῶν.

Ἄρθρ. 4.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας
ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγ-
ματος, τὸ ὁποῖον ἐμβαίνει εἰς ἐνεργεῖαν ἀπὸ 1/13 τοῦ προσε-
χούς Σεπτεμβρίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5/17 Αὐγούστου 1843.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν γραμματέας
Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 35. (Παρελείφθη.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 36

ΑΘΗΝΑΙ, 16 Ὀκτωβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συστάσεως τῆς Ἐθνοφυλακῆς.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω. Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς ἐνεστώσας περιστάσεις.

Θεωροῦντες ἀναγκαῖον νὰ ληθῇ πρόνοια πρὸς τακτοποίησιν
ἐκ τοῦ προχείρου, ἐνεκα τῆς ἀνάγκης, τῆς ὑπηρεσίας τῆς ἐθνο-
φυλακῆς, μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ ὀριστικοῦ ὀργανισμοῦ αὐτῆς
διὰ νόμου.

Λαθόντες ὑπ' ὄψιν τὰς περὶ αὐτῆς ὑπαρχούσας διατάξεις.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπε-
φασίσταμεν καὶ διατάττομεν.

ΜΕΡΟΣ Α'.

Ἄρθρ. 1.

Συσταίνεται Ἐθνοφυλακὴ πρὸς διατήρησιν τοῦ δημοσίου
ἡσυχασίας καὶ εὐταξίας καὶ πρὸς υπεράσπισιν τοῦ Συνταγμα-

πικου Θρόνου του Βασιλέως Ὄθωνος, καὶ τῶν θεμελιωδῶν νόμων τοῦ Κράτους.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ ἔθνοφυλακὴ διοργανίζεται κατὰ δήμους, ἀλλ' ἡμποροῦν νὰ συγκεντρωθῶσιν εἰς ἓν οἱ ἐθνοφύλακες τῶν δήμων μιᾶς ἐπαρχίας, δυνάμει Β. διατάγματος.

Ἄρθρ. 3

Ἡ ἐθνοφυλακὴ ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς γραμματείας τῶν ἑσωτερικῶν, τῶν διοικητῶν καὶ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν.

Ὅσας δὲ ἡ ἐθνοφυλακὴ προσκαλεῖται νὰ ἐκπληρώσῃ ἔργα ἐνεργητικῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ δήμου ἢ τῆς ἐπαρχίας, εἰς τὴν ὁποίαν οὗτος ἀνήκει, ἢ εἰς ἄλλας ἐπαρχίας, ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν.

Ἡ περίστασις αὕτη λαμβάνει χώραν, ὅταν παρουσιασθῇ ἀνάγκη διὰ νὰ συνδράμῃ ἡ ἐθνοφυλακὴ τὸν στρατὸν πρὸς ἀποκρουσιν ἐξωτερικῶν προσβολῶν, ἢ πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἐσωτερικῆς ἡσυχίας καὶ εὐταξίας.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Ἄρθρ. 1.

Ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἀπὸ 20 μέχρι 50 ἐτῶν, ἔχοντες ἀκίνητον περιουσίαν, ἢ πληρόντες ἀμέσους φόρους, ἢ φέροντες τὸ ἀριστεῖον κατὰ τὸ ἀπὸ 20 Μαΐου (1 ἰουνίου) 1834 Β. διάταγμα, ὑπόκεινται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐθνοφυλακῆς, ὅπου ἔχουν τὴν μόνιμον διαμονὴν τῶν.

Ἐξαιροῦνται δὲ μόνον.

- α.) Ὁ κληρὸς καὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σχολείου.
- β.) Οἱ ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικοὶ ξηρᾶς τε καὶ θαλάσσης.
- γ.) Οἱ ἔχοντες τὸ δικαίωμα νὰ προσκαλῶσι τὴν συνδρομὴν τῆς ἐθνοφυλακῆς δημόσιοι καὶ δημοτικοὶ ὑπάλληλοι.
- δ.) Οἱ μαθηταὶ τῶν γυμνασίων καὶ τῶν κατωτέρων σχολείων.
- ε.) Οἱ μαθηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου, ἐκτὸς ἂν παρουσιάσωσιν ἑγγράφον ἄδειαν τῶν γονέων τῶν.

ς.) Οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι ὀφείλουν ν' ἀποποιῶνται τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐθνοφυλακῆς, ὅσας ἐκ τούτου ἐλάττεται ἡ κυρία ὑπηρεσία τῶν.

Ἀποκλείονται.

- α.) Οἱ φυσικῶς, ἢ νοσῶς ἀνίκανοι.
- β.) Οἱ καταδικασμένοι ἐπὶ κακουργήματι, ἢ πλημμελήματι κατὰ τὰ ἄρθρα 22 καὶ 23 τοῦ ποιν. νόμου.
- γ.) Οἱ οἰκιστοὶ ὑπηρεταί.
- δ.) Οἱ ἀγύρται, τυχροδῶνται καὶ ἀργοί.

Ἄρθρ. 5.

Ὁ δήμαρχος, βοηθούμενος ἀπὸ τοὺς εἰδικούς παρέδρους τῶν κωμοπόλεων ἢ χωρίων, τῶν αποτελούντων μέρος τοῦ δήμου τῶν, καὶ ἀπὸ τέσσαρα μέλη τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ὑπὸ τοῦ ἰδίου συμβουλίου ἐκλεγόμενα, θέλει συντάξαι ἅμα μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, κατάλογον ὅλων τῶν ἔργοντων τὰς ἰδιότητας τοῦ ἐθνοφύλακος κατοίκων τοῦ δήμου, καὶ ἐκθέσει αὐτὸν εἰς τὸ δημαρχεῖον πρὸς γνῶσιν ἀπάντων.

Ἄρθρ. 6.

Ὅλοι οἱ ἔχοντες τὰς ιδιότητες τοῦ ἐθνοφύλακος, δύνανται νὰ κάμωσιν, ἐντὸς μιᾶς ἐβδομάδος ἀπὸ τῆς ἐκθέσεως τοῦ καταλόγου, ἐνστάσεις περὶ παραλείψεως ἱκανῶν καὶ περὶ ἐγγραφῆς ἀνικάνων εἰς τὸν κατάλογον.

Ἄρθρ. 7.

Ὁ δήμαρχος, λαμβάνων τὴν γνώμην τῶν εἰδικῶν παρέδρων καὶ τῶν εἰρημένων τεσσάρων μελῶν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου κατὰ τὸ ἄρθρ. 5, ἀποφασίζει, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἐπὶ τῶν γενομένων ἐνστάσεων.

Αἱ τοιαῦται ἀποφάσεις τοῦ δημάρχου ἡμποροῦν νὰ ἐκκαλεσθῶσιν ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου διοικητοῦ ἐντὸς 24 ὥρῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς των.

Ὁ διοικητὴς, βοηθούμενος ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου, ἀποφασίζει ὁριστικῶς ἐντὸς 5 ἡμερῶν ἐπὶ τῶν γενομένων ἐφέσεων.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ τε δημάρχου καὶ τοῦ διοικητοῦ πρέπει νὰ ᾔναι αἰτιολογημέναι.

Ἀφοῦ κατασταθῶσιν ὁριστικοὶ οἱ κατάλογοι, ἐγγράφονται τὰ ὀνόματα ὅλων τῶν ἐθνοφυλάκων τοῦ δήμου κατὰ πόλιν, κωμόπολιν καὶ χωρίον εἰς κλήρους καὶ τίθενται εἰς κάλπην καὶ ἐνώπιον τοῦ δημάρχου, τῶν εἰδικῶν παρέδρων, τῶν εἰρημένων 4 μελῶν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ ἐνὸς ἱερέως, ἐξάγονται οἱ κλήροι· καταγράφονται δὲ τὰ ὀνόματα ἐνὸς ἐκάστου ἐθνοφύλακος κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ἐξαγωγῆς τῶν κλήρων καὶ κατ' αὐτὴν τὴν σειρὰν σχηματίζεται ὁ κατάλογος τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐθνοφυλάκων κατὰ κοινότητα.

Ἄρθρ. 8.

Οἱ ἐθνοφύλακες ἐκάστου χωρίου, ἐκάστης πόλεως καὶ κωμοπόλεως διοικοῦνται ἀπὸ ὀδηγός· καὶ ὅπου ὑπάρχουν ἐθνοφύλακες μέχρι τῶν πεντήκοντα, διορίζεται εἰς ὀδηγός, δύο εἰς τὰ ἀπὸ πεντήκοντα μέχρις ἑκατὸν, καὶ οὕτω καθεξῆς, προσπιθεμένου ἐνὸς ὀδηγοῦ ἐπὶ μιᾶς ἐκάστης πεντηκοντάδος· ἕκαστος δὴμος, τοῦ ὁποίου ἡ ἐθνοφυλακὴ φθάσῃ τοὺς ἑκατὸν, θέλει ἔχει ἓνα ἀρχηγὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα « Ἀρχηγὸς τῆς ἔθνοφυλακῆς τοῦ δήμου. »

Ἐκάστη ἐπαρχία ἔχει ὡσαύτως ἓνα ἀρχηγόν, ὑπὸ τὸ ὄνομα « Ἀρχηγὸς τῆς ἔθνοφυλακῆς τῆς ἐπαρχίας. »

Εἰς ὅσας δὲ πόλεις ἀπαιτεῖται, εἴτε διὰ τὸν πληθυσμὸν, εἴτε διὰ τὴν ἑκτασίαν τῶν ἢ κατὰ τμήματα διαίσεις θέλει διορίζεσθαι ἐφ' ἐνὸς ἐκάστου τμήματος εἰς ὑπαρχηγός.

Μεταξὺ τῶν ὀδηγῶν ὁ ἀνώτερος κατὰ τὸν στρατιωτικὸν βαθμὸν ἢ, ἐν ἐλλείψει τοιούτου, ὁ πρεσβύτερος, λαμβάνει τὴν διοίκησιν. Ἐν περιπτώσει δὲ ὁμοιοβαθμῶν στρατιωτικῶν, ὁ ἀρχαιότερος.

Ἄρθρ. 9.

Οἱ ὀδηγοί, ὑπαρχηγοὶ καὶ ἀρχηγοὶ ἐν γένει λαμβάνονται ἐκ τῶν μᾶλλον εὐπολήπτων πολιτῶν ἢ ἐκ τῶν ἀρχαίων στρατιωτικῶν, οἵτινες ὑπηρετήσαν εἴτε εἰς τὰ ἐλαφρὰ σώματα, εἴτε εἰς τὰ τάγματα τῆς γραμμῆς, εἴτε ἄλλως ἡγωνισθῶσαν στρατιωτικῶς εἰς τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα καὶ εἶναι κάτοικοι τῶν μερῶν, ὅπου ἐκλέγονται.

Ἄρθρ. 10.

Οἱ ὀδηγοὶ ἐκλέγονται διὰ πλειοψηφίας τῶν ἐθνοφυλάκων, διευθυνομένη· τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου ἢ παρέδρων, καὶ ἐπικυρωμένης παρὰ τῶν διοικητῶν, εἰς τοὺς ὁποίους θέλουν καθυποβάλλεσθαι τὰ περὶ ταύτης πρακτικά. Οἱ δὲ ἀρχηγοὶ καὶ ὑπαρχηγοὶ ἐν γένει διορίζονται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ἐπὶ τῇ βάσει καταλόγου τετραπλασίου ἀριθμοῦ ὀνομάτων συντασσομένου διὰ πλειοψηφίας παρὰ τοῦ δημάρχου, τοῦ δημοτικοῦ συμβούλου καὶ τῶν ὀδηγῶν τῆς ἐθνοφυλακῆς καὶ ὑποβαλλομένου διὰ τοῦ διοικητοῦ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν γραμμάτων.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Ἄρθρ. 11.

Ἡ ὑπηρεσία τῆς ἐθνοφυλακῆς ἐνεργεῖται ἐντὸς τῆς περιφερείας τῶν δήμων καὶ ἐκτὸς αὐτῶν, ὅταν ᾔθελε ζητηθῇ ἡ συνδρομὴ τῆς εἴτε ἀπὸ τοὺς ὁμόρους δήμους, εἴτε ἀπὸ τὴν χωροφυλακὴν.

Ἄρθρ. 12.

Οἱ ἐθνοφύλακες τίθενται εἰς κίνησιν μόνον ὅταν ᾔναι ἀνάγκη, ἢτοι εἰς τὰς περιπτώσεις, περὶ ὧν διαλαμβάνουσι τὰ ἄρθρα 1

και 3 (§ γ'.) του παρόντος διατάγματος και, εντός μὲν τοῦ δήμου, κατὰ πρόσκλησιν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς· εντός δὲ τῆς ἐπαρχίας, κατὰ πρόσκλησιν τοῦ διοικητοῦ· εντός δὲ τῆς ἐπαρχίας, προκειμένης τῆς ἀνάγκης τῆς κινήσεως τοῦ ὅλου σώματος τῆς ἐθνοφυλακῆς ἢ μέρους αὐτῆς, ἀπαιτεῖται Β. διάταγμα, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τοῦ ἀρθ. 15.

Ἄρθ. 13.

Οἱ ἐθνοφύλακες δὲν δύνανται, κατ' οὐδένα τρόπον, οὔτε νὰ ὀπλισθῶσιν, οὔτε νὰ συνέλθωσιν εἰς ἓν, ἂν δὲν λάβουν ἐπὶ τούτῳ πρόσκλησιν ἀπὸ τὸν ἀνώτερόν των, καὶ οὗτος ἀπὸ τὴν ἀρμοδίαν διοικητικὴν ἢ δημοτικὴν ἀρχὴν κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἀρθ. 12.

Ἡ πρόσκλησις αὕτη ἀναγινώσκεται εἰς τοὺς ἐθνοφύλακας. Οἱ ἐθνοφύλακες, οἱ ὁδηγοί, ὑπαρχηγοὶ καὶ ἀρχηγοὶ αὐτῶν διδόν ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων πολιτικῶν ἀρχῶν τὸν ἀκόλουθον ὅρκον. ἀρκίζομαι πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα, εἰς τὸν Συναγματοῦ τικὸν Θρόνον τοῦ Βασιλέως Ὁθωνος, εἰς τοὺς θεμελιώδεις Νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρῶ τὴν ὑπηρεσίαν μου σύμφωνα με τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος διατάγματος.»

Ἄρθ. 14.

Οἱ δήμαρχοι δὲν δύνανται νὰ βάλουν εἰς κίνησιν τοὺς ἐθνοφύλακας τοῦ δήμου των, εἰμὴ κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον. Τῆς μὲν πρώτης τάξεως οἱ δήμαρχοι μέχρις ἑκατὸν, τῆς δὲ δευτέρας μέχρις ἑβδομήκοντα πέντε καὶ τῆς τρίτης τάξεως μέχρι πενήκοντα, καθ' ὅσον ὁ ἀριθμὸς οὗτος δὲν ὑπερβαίνει τὸ ἐν τρίτον τῶν ἐθνοφυλάκων τοῦ δήμου. Ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἡμπορεῖ νὰ διπλασιασθῇ μόνον δι' ἀδείας τοῦ ἀρμοδίου διοικητοῦ.

Ἄρθ. 15.

Ἡ χωροφυλακὴ δύνανται νὰ ζητήσῃ τὴν συνδρομὴν τῆς ἐθνοφυλακῆς πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας της, ὅταν δὲν εὐρίσκηται προχείρως ἱκανὴ στρατιωτικὴ δύναμις, συμφώνως με τὰ ἀρθ. 53 καὶ 54 τοῦ ὁργανισμοῦ τῆς χωροφυλακῆς. Καὶ οἱ δήμαρχοι τῶν ὁμόρων δήμων τῆς αὐτῆς ἢ ἄλλης ἐπαρχίας δύνανται ὡσαύτως νὰ ζητήσουν ἀμοιβαίως τὴν συνδρομὴν τῆς ἐθνοφυλακῆς καὶ αἱ ἀρμοδίαι δημοτικαὶ ἀρχαὶ, πρὸς τὰς ὁποίας θέλει γίνεσθαι ἡ περὶ συνδρομῆς αἰτήσεις, ὀφείλουν νὰ παρέχωσιν αὐτὴν ἐτοιμῶς· τόσον δὲ ἡ χωροφυλακὴ, καθὼς καὶ αἱ δημοτικαὶ ἀρχαὶ, ὀφείλουν, εἰς τὴν αἰτησίν των, νὰ προσδιορίζουν τὸν ἀναγκαῖον ἀριθμὸν τῶν ἐθνοφυλάκων.

Καὶ οἱ διοικηταὶ ὡσαύτως δύνανται, ἐν περιπτώσει ἀνάγκης, νὰ διατάξωσι τὴν μετάβασιν ἐθνοφυλάκων ἐκ τῶν ὁμόρων δήμων ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην ὁμορον ἐπαρχίαν, εἴτε ἐντὸς τῆς ἰδίας διοικητικῆς περιφέρειας, εἴτε καὶ ἐκτὸς αὐτῆς εἰς τὰς ὁμορούς διοικήσεις, ἀλλὰ πάντοτε ἐντὸς τῶν ὁρῶν τῶν εἰς τὸ ἀρθ. 14 περιλαμβανομένων. Περὶ τούτου δὲ ὀφείλει νὰ εἰδοποιῇ ἀμέσως τὴν ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Γραμματειῶν, ἐκθέτων καὶ τοὺς λόγους τῆς ἀνάγκης.

Ἄρθ. 16.

Διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐθνοφυλακῆς ἐντὸς τῆς περιφέρειας τῶν δήμων, καθὼς καὶ διὰ τὴν χορήγησιν ἀποσπασμάτων, ἢ δημοτικῆς ἀρχῆς, ὁμοῦ με τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἐθνοφυλακῆς τοῦ δήμου, προκαλεῖ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοὺς ἐθνοφύλακας, κατὰ τὴν τάξιν, καθ' ἣν εἶναι ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸν κατάλογον, συμφώνως με τὸ ἀρθ. 7 τοῦ παρόντος Διατάγματος καὶ, ὅταν πρόκηται κοινὴ ἀνάγκη τοῦ δήμου, τότε λαμβάνονται ἐθνοφύλακες ἀφ' ἑκάστης κοινότητος, ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐθνοφυλάκων αὐτῆς.

Ἄρθ. 17.

Οἱ ἐθνοφύλακες, ὁδηγοί, ὑπαρχηγοὶ καὶ ἀρχηγοὶ αὐτῶν ὀφείλουν ἀκραν εὐπειθειαν εἰς τὰς προσκλήσεις τῶν ἀρμοδίων διοικητικῶν καὶ δημοτικῶν ἀρχῶν. Ἐπὶ τῶν προτεινομένων λό-

γων ἐμποδίου εἴτε παρ' ἐθνοφυλάκων, εἴτε παρ' ὁδηγῶν, ὑπαρχηγῶν καὶ ἀρχηγῶν τοῦ δήμου ἀπορρασίξει εἰς τὴν στιγμὴν ὁριστικῶς ὁ δήμαρχος, περὶ δὲ τῶν παρὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἐπαρχίας, ὁ ἀρμοδῖος διοικητής.

Ἄρθ. 18.

Οἱ μὴ ὑπακούοντες εἰς τὰς διατάγας τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν, καθὼς καὶ οἱ ἐγκαταλιπόντες τὰς θέσεις των ἢ ἀπομακρυνθέντες αὐθαίρετως ἀπὸ τὰ σώματά των, τιμωροῦνται ἐπὶ ἀπειθείᾳ εἰς τὰς διατάγας τῆς ἀρχῆς, συμφώνως με τὸ ἀρθ. 164 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἄρθ. 19.

Ἐπ' οὐδεμιᾷ περιπτώσει δὲν ἡμπορεῖ νὰ διαρκέσῃ ἡ ὑπηρεσία τῶν ἐθνοφυλάκων πλεόντερον τῶν 8 ἡμερῶν, ἐκτὸς ὅταν ἡθελὸν ἐξέλθῃ τῆς ἐπαρχίας. Διὰ τοῦτο ἡ ἀρμοδία δημοτικὴ ἀρχὴ, ὀφείλει νὰ λαμβάνῃ πρόνοιαν διὰ νὰ ἀντικαθιστᾷ τοὺς ἐθνοφύλακας.

ΜΕΡΟΣ Δ'.

Ἄρθ. 20.

Διὰ σφάλματα περὶ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐθνοφυλακῆς, τὰ ὁποῖα δὲν προβλέπονται παρὰ τοῦ ποινικοῦ νόμου, ἐπιβάλλονται πειθαρχικαὶ ποιναί.

Ἄρθ. 21.

Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ εἶναι διὰ τοὺς ἀρχηγούς καὶ ὑπαρχηγούς ἐπίπληξις, ἀπλοῦς περιορισμὸς καὶ στενὸς περιορισμὸς. Διὰ τοὺς ὁδηγούς καὶ ἐθνοφύλακας ἐπίπληξις, περιορισμὸς εἰς τὸ κατὰλυμα, κράτησις εἰς τὴν δημοτικὴν φυλακὴν. Ὁ περιορισμὸς καὶ ἡ κράτησις δὲν ἡμπορεῖ νὰ ᾔναι κατώτερος τῶν 24 ὡρῶν καὶ ἀνώτερος τῶν 5 ἡμερῶν.

Ἄρθ. 22.

Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται ἀπὸ τοὺς ἀμέσως ἀνωτέρους εἰς τοὺς ἀμέσως κατωτέρους.

Ἄρθ. 23.

Ἡ πειθαρχικὴ ποινὴ ἐκτελεῖται ἀμέσως καὶ, ἂν τις νομίζῃ ἑαυτὸν ἠδικημένον, ἡμπορεῖ νὰ ἀναφερθῇ εἰς τὸν ἀξιωματικόν, ὅστις εἶναι ἀμέσως ἀνώτερος τοῦ ἐπιθεσσαντος εἰς αὐτὸν τὴν ποινὴν.

Ἀκροτελευταῖοι ὁρισμοί.

Ἄρθ. 24.

Ἡ κυβέρνησις πρὸς μὲν τοὺς τραυματιζομένους εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐθνοφυλακῆς χορηγεῖ τὰ ἐξόδα τῆς θεραπείας καὶ ἀνάλογον ἀποζημίωσιν, πρὸς δὲ τὰς οἰκογενεῖας τῶν φρονιζομένων προσδιορίζει σύνταξιν ἀνὰ ἑξ (6) δραχμὰς δι' ἑκάστην ἡμέραν κατὰ μῆνα· χορηγοῦνται δὲ καὶ ἀμοιβαὶ εἰς τοὺς διακριθέντας περὶ τὴν ὑπηρεσίαν των ἐθνοφύλακας.

Ἄρθ. 25.

Μέχρι νεωτέρας διαταγῆς, οἱ ἐθνοφύλακες θέλουν φέρει τὰ συνήθη ὅπλα· διὰ νὰ γνωρίζωνται δὲ ὡς ἐθνοφύλακες, πρέπει νὰ ᾔναι ἐφοδιασμένοι με ἐγγραφοῦ τοῦ ἰδίου δημάρχου, προσυπογραφομένου καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἐθνοφυλακῆς ἐκάστου δήμου, καὶ νὰ φέρουν ἐπὶ τοῦ στῆθους πᾶντοτε ἄσπρον, ἔχοντα ἔντυπα τὰ σύμβολα τοῦ Κράτους.

Ἄρθ. 26.

Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς τὴν ἐθνοφυλακὴν καὶ λογίζεται ὡς ἀξιοποινὸς πρᾶξις, πᾶσα ὁποιαδήποτε συνδιάσκεψις, συζήτησις ἢ γυνωμοδότησις περὶ δημοσίων ὑποθέσεων τοῦ Κράτους, τῆς ἐπαρχίας, ἢ τοῦ δήμου. Καθ' ἣν δὲ περίστασιν ἡ ἐθνοφυλακὴ ᾔθελε πράξει ἐναντίον τοῦ ὁρισμοῦ τούτου ἢ ἀπειθήσει εἰς τὰς κατὰ νόμους προσκλήσεις τῶν ἀνηκουσῶν ἀρχῶν, οἱ διοικηταὶ δύνανται, εἰς ὠρισμένα μέρη, νὰ ἐνεργῶσι προσωρινῶς τὴν διάλυσιν της, οὐδέποτε παρακτεινομένην παρατέτα-

τῶν τριῶν ἐδδ' ἡμῶν, εἰδοποιούντες ἀμέσως περὶ τοῦτου τὴν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν γραμματεῖαν.

Ἡ γραμματεία αὕτη, δυνάμει Β. δια-άγματος, δύναται εἰς τὰς αὐτὰς περιπτώσεις νὰ παρατείνῃ τὴν διάλυσιν τῆς ἐθνοφυλακῆς καὶ μέχρι τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρ. 27.

Ἡ διὰ τὴν σύστασιν καὶ συντήρησιν τῆς ἐθνοφυλακῆς δαπάνη ἀνατίθεται εἰς ἑᾶρος τῶν δῆμων. Εἰς τὴν περίπτωσιν δὲ καθ' ἣν ἡ ἐθνοφυλακὴ ἤθελε κινήθῃ κατὰ πρόσκλησιν τῶν στρατευμάτων τῆς γραμμῆς ἢ τῆς χωροφυλακῆς, κατὰ τὰ ἄρθρ. 3 καὶ 15 τοῦ παρόντος διατάγματος, ἡ δαπάνη τῆς κινήσεως τῆς ἐθνοφυλακῆς πίπτει εἰς ἑᾶρος τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 28.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ ἐθνοφυλακὴ θέλει διοργανισθῇ κατὰ διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἐκείνα μόνον τὰ μέρη τοῦ Κράτους, εἰς τὰ ὅποια ἤθελεν ἀναγνωρισθῇ ἡ ἀνάγκη τῆς συστάσεώς της.

Ἄρθρ. 29.

Ἡ ὑπηρεσία τῶν ἐθνοφυλάκων, καθὼς καὶ τῶν ὁδηγῶν, ὑπαρχηγῶν καὶ ἀρχηγῶν αὐτῶν, εἶναι ἀμισθος.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία θέλει ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ὀκτωβρίου 1843.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Α. ΛΟΝΤΟΣ, Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ, Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Α. ΜΕΛΑΣ, Μ. ΣΧΙΝΑΣ.

ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ. ΤΟΥ ΑΡΙΘ. 36.

Α Ν Α Φ Ο Ρ Α

Τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου πρὸς τὴν Α. Μεγαλειότητα.
Μεγαλειότατε.

Ἐπιθυμῶντες νὰ δώσωμεν ὅλον τὸν χαρακτῆρα τῆς ἐθνικῆς ἐνότητος εἰς τὰς πράξεις μας, ἔχοντες μάλιστα ὑπ' ὄψιν τὰς σημερινὰς σοβαρὰς περιστάσεις τῆς Πατρίδος, ἐθεωρήσαμεν ὁμοψήφως ἀναγκαῖον νὰ παρακαλέσωμεν τὴν Υ. Μ. ἵνα ἐγκρίνῃ διὰ Βασιλικῆς αὐτῆς διατάγματος νὰ συμπαραλάβωμεν ὡς συνεργοὺς εἰς τὰς ὑπουργικὰς ἡμῶν συνδιασκέψεις καὶ ἀποφάσεις τοὺς συμβούλους τῆς ἐπικρατείας Κυρίου Α. Μαυροκορδάτου καὶ Ἰω. Κωλέττην.

Τοῦτο ἔχοντες τὴν τιμὴν νὰ υποβάλλωμεν εἰς τὴν Υ. Μ. πεποισμεθα ὅτι ἐκτιμῶσα τὸ βᾶρος τῆς αἰτήσεως ἡμῶν θέλει εὐδοκῆσαι νὰ ἐπιθέσῃ τὴν Βασιλικὴν αὐτῆς ἀπόφασιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ὀκτωβρίου 1843.

Τῆς Υ. Μ.

Εὐ-ειθέστατοι θεράποντες καὶ πιστοὶ ὑπῆκοι

Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Α. ΛΟΝΤΟΣ, Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ, Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Α. ΜΕΛΑΣ, Μ. ΣΧΙΝΑΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ τῶν ΚΚ. Α. Μαυροκορδάτου καὶ Ι. Κωλέττου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἀπορραϊζόμεν καὶ διατάττομεν.

Α. Ὁ ἐνταῦθα μὲ ἀδειαν ἀπουσίας εὐρισκόμενος Ἡμέτερος Πρέσβυς παρὰ τῇ Ὁθωμανικῇ Αὐλῇ καὶ σύμβουλος τῆς ἐπικρατείας Κύριος Α. Μαυροκορδάτος, καὶ ὁ Ἡμέτερος σύμβουλος τῆς ἐπικρατείας εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν Κύριος Ι. Κωλέττης θέλουν λαμβάνει μέρος εἰς τὰς γενικὰς διασκέψεις καὶ ἀποφάσεις τοῦ Ἡμετέρου ὑπο-ργικοῦ συμβουλίου, ἔχοντες καὶ ψῆφον ὀριστικὴν.

Β'. Ὁ πρόεδρος τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργικοῦ συμβουλίου γραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου θέλει ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν διάταγμα.
Ἐν Ἀθήναις, τῇ 25 Ὀκτωβρίου 1843.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 37.

ΑΘΗΝΑΙ, 27 Ὀκτωβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ταχυδρομικῆς συμβάσεως.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰς προτάσεις τοῦ ἀπεσταλμένου τῆς εταιρίας Λούδ Κ. Σχαίφφερ (Schaffer) περὶ αὐξήσεως τῶν συγκοινωνιῶν, τὰς ὁποίας διατεροῦν μέχρι τοῦδε τὰ ἀτμόπλοια τῆς εἰρημένης εταιρίας.

Θεωροῦντες ὅτι αἱ ρηθείσαι προτάσεις δὲν περιέχουν κἀνὲν ἀποκλειστικὸν προνόμιον ὑπὲρ τῶν ατμοπλοίων τῆς εταιρίας καὶ

ὅτι ἡ παραδοχὴ αὐτὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐξέφρασαν γνώμην τὰ ἐμπορικὰ ἐπιμελητήρια θέλει παρέξει ἀξιολόγους ὠφελείας εἰς τὸ ἐμπόριον τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διετάξαμεν.

1. Ἐγκρίνομεν τὸ καθυποβληθὲν σχέδιον συμφωνητικοῦ, τὸ ὁποῖον συνέταξεν ὁ Ἡμέτερος Γενικὸς διευθυντὴς τῶν ταχυδρομείων μετὰ τοῦ ἀπεσταλμένου τῆς εταιρίας Λούδ Κ. Σχαίφφερ, συγκείμενον ἐξ εἰκοσι ἐνὸς ἄρθρων, καθὼς καὶ τὸν προσαρτώμενον πίνακα τῶν συγκοινωνιῶν.

2. Κατὰ συνέπειαν ἐπιτρέπομεν εἰς μὲν τὸν εἰρημένον Γενικὸν διευθυντὴν τῶν ταχυδρομείων Κ. Γ. Σκοῦφον νὰ συνυπογράψῃ μετὰ τοῦ ἀπεσταλμένου τῆς εταιρίας Κ. Σχαίφφερ τὸ εἰρημένον συμφωνητικόν, εἰς δὲ τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν γραμματείας τῆς ἐπικρατείας Κ. Δ. Χρηττίδην νὰ ἐπικυρώσῃ αὐτό, καὶ μετὰ τὴν πλήρη ἀποδοχὴν ἐκ μέρους τῆς εταιρίας Λούδ, νὰ ἐργήτῃ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν ἐπικυρώσεων κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρ. 21 τοῦ αὐτοῦ συμφωνητικοῦ.

3. Ἐπιφυλακτόμεθα ν' ἀνακαλέσωμεν τὴν ἐγκρίσιν μας ταύτην ἐν περιπτώσει ἀθετήσεως ἢ μὴ ἐκτελέσεως ἐνὸς ἢ πλείοντέρων ὁρῶν τοῦ συμφωνητικοῦ ἐκ μέρους τῆς εταιρίας Λούδ.

4. Εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν γραμματείας τῆς ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ὁμοῦ μὲ τὸ συμφωνητικόν μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν ἐπικυρώσεων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14/26 Ἀπριλίου 1843.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν γραμματείας
Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξύ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἑταιρίας τοῦ Αὐτ. καὶ Β. Αὐστριακοῦ Λόγδ τοῦ προνομιοῦχου εἰς Τεργέστην.

Ὁ Κύριος Γ. Σκούφος, διευθυντὴς τῶν ταχυδρομείων τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὁ Κύριος Φ. Χ. Σχαίφφερ, ἐπιτετραμμένος τὰς ὑποθέσεις τῆς ἀτμοπλοικῆς ἑταιρίας τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ καὶ Βασιλικοῦ Αὐστριακοῦ Λόγδ προνομιοῦχου εἰς Τεργέστην, λαβόντες τὴν ἐντολὴν τοῦ νὰ εἰσάξωσι τινὰς μεταρρυθμίσεις ὡς πρὸς τὸν ἐν τῇ Ἑλλάδι διάπλουν τῶν ἀτμοκινήτων τῆς ῥηθείσης ἑταιρίας καὶ νὰ εὐκολύνωσι καὶ ἐπαυξήσωσι τὰς ὑπάρχουσας συγκοινωνίας μεταξύ τῆς Γερμανίας, τῆς Αὐστριακῆς Ἑπικρατείας καὶ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, διὰ νέας ἄλλας γραμμῆς ἀτμοκινήτων διερχομένης διὰ τοῦ Κορινθιακοῦ Κόλπου καὶ διὰ τακτικῶν ταξειδίων μεταξύ ἄλλων τινῶν τῆς Ἑλλάδος λιμένων ῥητῶς προσδιορισμένων, ἀφοῦ ἐκοινοποίησαν ἀμοιβαίως τὰ πληρεξούσια τῶν ἐσυμφώνησαν τὰ ἀκόλουθα ἄρθρα.

Ἄρθρ. 1.

Ἡ ἑταιρία τοῦ Λόγδ ὑποχρεοῦται νὰ συστήσῃ

α) Μίαν συγκοινωνίαν δις τοῦ μηνὸς (ἐξαιρουμένης τῆς περιστάσεως τῆς ἀνωτέρας δυνάμεως) μεταξύ Τεργέστης καὶ Ἀθηνῶν (Πειραιῶς), διὰ τῆς Ἀγκῶνος, Κερκύρας, Πατρῶν, Βοστίτζης καὶ Λουτρακίου εἰς τὸν Κορινθιακὸν Κόλπον, καὶ ἐκείθεν μετὰ τὴν ἀνάβασιν τοῦ ἱσθμοῦ τῆς Κορίνθου ἀπὸ Καλαμάκιον μέχρι τοῦ Πειραιῶς, συμφώνως μὲ τὴν γραμμὴν 1 τοῦ πίνακος τοῦ προσσητῆμένου εἰς τὴν παρούσαν συνθήκην.

β) Ἄλλην δευτέραν συγκοινωνίαν δις τοῦ μηνὸς (ἐξαιρουμένης τῆς περιστάσεως τῆς ἀνωτέρας δυνάμεως) μεταξύ Τεργέστης καὶ Κωνσταντινουπόλεως, διὰ τῆς Κερκύρας, καὶ Σύρας (μὲ πλάγιον γραμμὴν μέχρι τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Σμύρνης) συμφώνως μὲ τὴν γραμμὴν 2 τοῦ αὐτοῦ πίνακος.

γ) Τέλος μίαν συγκοινωνίαν ἐκτὸς ἐκείνης τοῦ Καλαμακίου καὶ τῶν Ἀθηνῶν (Πειραιῶς) τῆς ἀναφερομένης εἰς τὸν παράγραφον α. τοῦ 1 ἁρθροῦ, μεταξύ Πειραιῶς καὶ Σύρας τετράκις τοῦ μηνὸς, ἐξαιρουμένης τῆς περιστάσεως τῆς ἀνωτέρας δυνάμεως. Τὰ ταξειδία ταῦτα μεταξύ Πειραιῶς καὶ Σύρας, καὶ Πειραιῶς καὶ Καλαμακίου, θέλουσι γίνεσθαι δι' ἀτμοκινήτου προσορμισμένου εἰς Πειραιᾶ συμφώνως μὲ τὴν γραμμὴν 3 τοῦ ῥηθέντος πίνακος.

Ἄρθρ. 2.

Τὸ εἰς Πειραιᾶ προσωρισμένον ἀτμόπλοιον θέλει κάμει τακτικά ταξείδια μεταξύ Ἀθηνῶν καὶ Ναυπλίου δις τοῦ μηνὸς ἐξαιρουμένης πάντοτε τῆς περιστάσεως τῆς ἀνωτέρας δυνάμεως, καὶ ἐὰν δὲν ᾔθελεν ἐμποδισθῇ ἀπὸ τὰς τυχαίας ἀργοτορίας τῶν ἀτμοκινήτων τῆς Τεργέστης καὶ Κωνσταντινουπόλεως, ἢ ἀπὸ καμμίαν ἀναπόρρευτον ἐπισκευήν.

Τὰ εἰς Ναύπλιον ταῦτα ταξείδια θέλουσι κανονισθῇ κατὰ τὸν ἀρμυδιότερον τρόπον ἀφοῦ ὀργανισθῶσιν ἐντελῶς αἱ νέαι συγκοινωνίαι.

Ἄρθρ. 3.

Αἱ ἡμέραι καὶ ὥραι τῆς ἀφίξεως καὶ τῆς ἀναχωρήσεως τῶν ἀτμοκινήτων τοῦ Λόγδ τῶν προσδιορισμένων μεταξύ τῶν λοιπῶν καὶ εἰς τὴν μεταφορὰν τῆς ἀλληλογραφίας ἐκκοινοποίησαν ἤδη εἰς τὸν πίνακα τὸν προσαρτημένον εἰς τὴν παρούσαν σύμβασιν. Ἀλλ' ἡ διευθύνσις τοῦ Λόγδ δύναται νὰ τὰς μεταβάλλῃ κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς υπηρεσίας καὶ πρὸς τὸ συμφέρον πάντοτε τῆς ἀλληλογραφίας, ἀφοῦ πρῶτον κοινοποιήσῃ τὸν σκοπὸν τῆς

CONVENTION

Entre l'Administration générale des Postes du Royaume de Grèce et la Société de l'Impérial et Rl. Lloyd Autrichien privilégié à Trieste.

M^r. G. Scouffos, Directeur de l'Administration Générale de Postes du Royaume de Grèce, et M^r. F. H. Schaefffer, chargé d'affaires de la Société de navigation à vapeur de L.I. et Rl. Lloyd autrichien privilégié de Trieste, ayant reçu la mission d'apporter quelques changemens dans les courses des bateaux à vapeur de la dite Société en Grèce, et de faciliter et augmenter les communications existantes entre l'Allemagne et les Etats de l'Autriche et le Royaume de la Grèce, moyennant une nouvelle ligne des bateaux à vapeur, qui serait établie par le Golfe de Corinthe et par des courses réglées entre d'autres ports grecs déterminés, s'étant communiqués mutuellement leurs pouvoirs respectifs, sont convenus des articles suivans:

Article 1.

La Société de Lloyd s'engage à établir:

1°) Une communication, deux fois par mois (sauf le cas de force majeure) entre Trieste et Athènes (le Pirée) par Ancône, Corfou, Patras, Vostiza et Loutraki, dans le Golfe de Lépante, puis (l'Isthme de Corinthe traversé) de Calamaki au Pirée, suivant la ligne I du tableau, annexé à la présente convention.

2. Une seconde communication, deux fois par mois (sauf le cas de force majeure) entre Trieste et Constantinople, par Corfou, Syra (avec ligne latérale pour Athènes et Smyrne,) suivant la ligne II du même tableau.

3. Enfin une communication, outre celle entre Calamaki et Athènes (le Pirée) mentionnée dans le N° 1. de l'art. 1er, entre le Pirée et Syra quatre fois par mois, sauf le cas de force majeure. Ces voyages entre le Pirée et Syra et le Pirée et Calamaki, seront faits par un bateau à vapeur stationné au Pirée suivant la ligne III du tableau susmentionné.

Art 2.

Le bateau à vapeur de station au Pirée fera aussi des voyages réguliers entre Athènes et Nauplie, deux fois par mois, sauf toujours le cas de force majeure, et à moins qu'il n'en soit empêché par les retards éventuels des bateaux à vapeur de Trieste et de Constantinople, ou par quelque réparation indispensable.

Ces voyages de Nauplie seront réglés de la manière la plus convenable aussitôt que les nouvelles communications à établir auront été organisées.

Art 3.

Les jours et heurs d'arrivée et de départ de paquebots du Lloyd affectés entre autres au transport des correspondances, se trouvent déjà réglés dans l'itinéraire annexé à la présente convention, mais l'administration du Lloyd pourra les changer selon les besoins du service et dans l'intérêt bien entendu des correspondances, après avoir communiqué cette intention à l'administration des Postes de la Grèce. Dans le

τοῦτον εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος· εἰς περίστασιν καθ' ἣν κατεπίγουσαι ἀνάγκαι ἤθελον ἀπαιτήσῃ ἀκολούθως τινὰς μεταβολὰς ἢ μεταρρυθμίσεις εἰς τὸν διάπλουν τῶν ἀτμοκινήτων τοῦ Λόυδ, καθόσον ἀφορᾷ τὰ ταξίδια αὐτῶν εἰς τοὺς ἀνωτέρω σημειωθέντας λιμένας τῆς Ἑλλάδος, ἡ ἐταιρεία ἐπιφυλάττεται τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ τὰ εἰσάξῃ, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ βάλλῃ εἰς ἐνέργειαν τὰς μεταβολὰς ἢ μεταρρυθμίσεις ταύτας, εἰμὴ μετὰ προηγουμένην συνεννόησιν μετὰ τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι τὰ δύο ταξίδια μεταξύ Τεργέστης καὶ Ἑλλάδος διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ καὶ τὰ δύο ἄλλα μεταξύ Τεργέστης καὶ Τουρκίας διὰ τῆς Σύρας, θέλουν διατηρηθῇ εἰς πᾶσαν περίστασιν.

Ἄρθρον 4.

Τὰ ἐξόδα τοῦ ἐφοδιασμοῦ, τῆς ἀποσκευῆς καὶ τῆς διατηρήσεως τῶν εἰς τὴν ἀνωτέρω ὑπηρεσίαν προσδιορισμένων ἀτμοκινήτων τοῦ Λόυδ καὶ ἐν γένει πᾶσα δαπάνη ἀφορῶσα τὰ ἀτμοκίνητα ταῦτα, θέλει εἶσθαι εἰς ἔαρος τῆς ἐταιρείας τοῦ Λόυδ.

Ἄρθρον 5.

Τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸ προλαβὸν ἄρθρον ἀτμοκίνητα θέλουν θεωρεῖσθαι καὶ λαμβάνει ὑποδοχὴν εἰς ὅλους τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ ἰδίως Πάτρας, Βοστίτζαν, Λουτράκι, Καλαμάκι, Πειραιᾶ, Σύραν καὶ Ναύπλιον, ἐν ὧσιν ἀνήκουσιν εἰς τὴν περί ὧν ὁ λόγος ὑπηρεσίαν ὡς πολεμικὰ πλοῖα, καὶ θέλουνσι χαίρει ἐντελῇ ἀτέλειαν παντὸς δικαιώματος Ναυτιλίας, διαμετακορίσεως ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων πρὸς κατανάλωσιν αὐτῶν καρβούνων καθὼς ἐπίσης θέλουνσι ἀπολαμβάνει ὅλας τὰς εὐκολίας ὅσας ἐχαίροντο μέχρι τοῦδε κατὰ συνέπειαν τῶν ὑπαρχόντων διαταγμάτων τῶν ἀφορώντων τὰ πλοῖα ταῦτα, οὐδεμία ὁποιαδήποτε ἀρχὴ δὲν δύναται νὰ τὰ ἀποστρέψῃ ἀπὸ τὸν εἰδικὸν τῶν προσδιορισμῶν, δηλαδὴ ἀπὸ τὴν μεταφορὰν τῆς ἀλληλογραφίας, τῶν ἐπιβατῶν, τῶν πραγματεῶν, γροῦπων κτλ. κτλ.

Ἄρθρον 6.

Τὰ ἀτμοκίνητα τῆς ἐταιρείας τοῦ Λόυδ δύνανται νὰ ἐπιβάξωσι καὶ νὰ ἀποβιβάζωσιν εἰς Πάτρας, Βοστίτζαν, Λουτράκι, Καλαμάκι, Ναύπλιον, Πειραιᾶ καὶ Σύραν νομίσματα, ὅλας ἀργυρὰς καὶ χρυσὰς καὶ πραγματείας καθὼς ἐπίσης ἐπιβάτας ὁποιοῦδήποτε ἔθνους μετὰ τὰ φορέματα καὶ πράγματα, τὰ πρὸς ἰδίαν τῶν χορῶν, ἐπὶ συμφωνίᾳ ὥστε οἱ πλοίαρχοι νὰ συμμορφώνωνται εἰς πᾶσαν περίστασιν μετὰ τοὺς κανονισμοὺς τῶν ὑγειονομείων τῶν τελωνείων καὶ τῆς ἀστυνομίας τῶν λιμένων τοὺς ἀφορῶντας τὴν εἰσόδον καὶ ἐξόδον τῶν ἐπιβατῶν καὶ τῶν πραγματεῶν. Ἐὰν κατὰ συνέπειαν τοῦ ἄρθρου 3 τῆς παρούσης συμβάσεως ἤθελε συμφωνηθῇ νὰ προσορμίζωνται τὰ ἀτμοκίνητα τοῦ Λόυδ καὶ εἰς κανένα ἄλλον λιμένα τῆς Ἑλλάδος, ἐννοεῖται ὅτι θέλουνσι ἔχει ἐπίσης τὸ δικαίωμα νὰ κάμωσι τὰ αὐτὰς ἐργασίας τὰς ἀναφερομένας εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον.

Ἄρθρον 7.

Ὡς πρὸς τὸν τρόπον δὲ τῆς μεταφορᾶς τῆς ἀλληλογραφίας μεταξύ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας καὶ ὡς πρὸς ὅλας τὰς περὶ τουτοῦ λεπτομερείας θέλουνσι ἐκτελεῖσθαι αὐστηρῶς αἱ διατάξεις τῶν ὑπαρχουσῶν συνθηκῶν, ἡ ὁποίων ἤθελον γίνεαι εἰς τὸ ἐξῆς μεταξύ τῶν δύο ἀξιοτίμων διευθύνσεων τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Αὐστρίας ἐξαιρουμένης τῆς μεταβολῆς τῆς ὁδοιπορίας.

Ἄρθρον 8.

Ἡ ἐταιρεία τοῦ Λόυδ ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ μεταφέρῃ διὰ τῶν ἀτμοκινήτων τῆς ἀλληλογραφίαν τῆς Ἑλλάδος εἰς ἐσφαγισμένους φικέλλους διὰ τὴν Ἀγκῶνα, Κέρκυραν, Σμύρνην καὶ Κωνσταντινούπολιν· καὶ ἀπὸ τοὺς διαφόρους τούτους τόπους διὰ τὴν Ἑλλάδα.

cas, où des circonstances impérieuses exigeraient par la suite quelques changemens ou modifications ultérieures dans les cours des paquebots du Lloyd, relativement aux voyages de ces derniers dans les divers ports grecs susmentionnés, il est réservé à la Société susdite de les introduire; mais elle ne pourra mettre à exécution ces changemens ou modifications qu'après une entente préalable avec l'administration des postes grecs. Il est entendu, que les deux courses entre Trieste et la Grèce, voie de l'Isthme, et les deux autres entre Trieste et la Turquie, voie de Syra, seront maintenues dans tous les cas.

Art. 4.

Les frais d'armement, d'équipement et d'entretien des paquebots à vapeur du Lloyd, employés au service susmentionné, et généralement toute dépense quelconque relative à ces bâtimens, seront à la charge de la Société de Lloyd.

Art. 5.

Le paquebots mentionnés dans l'article précédent, seront considérés et reçus dans tous les ports du Royaume de Grèce, et notamment à Patras, Vostiza, Loutraki, Calamaki, Pirée, Syra et Nauplie, en tant qu'ils seront employés au service en question, comme bâtimens de guerre, et ils y jouiront d'une immunité complète de tout droit de navigation, de transit sur le charbon destiné à leur consommation, ainsi que de toutes les facilités, dont ils jouissent jusqu'à présent en vertu des Ordonnances existantes concernant ces bâtimens. Ils ne pourront être détournés de leurs destination spéciale, c'est à dire du transport des correspondances, des voyageurs, marchandises, groupes etc. par quelque autorité que ce soit.

Art. 6.

Les bateaux à vapeur de la société du Lloyd pourront embarquer et débarquer à Patras, Vostiza, Loutraki, Calamaki, Nauplie, Pirée, et Syra des espèces et matières d'or et d'argent, et marchandises, ainsi que des passagers de quelque nation qu'ils soient, avec leurs hardes et effets personnels, à condition, que les capitaines se soumettront dans tous les cas aux réglemens sanitaires de douane et de police de ces ports, concernant l'entrée et la sortie des voyageurs et des marchandises. Si en vertu de l'article 3 de la présente convention on s'accordait à faire toucher plus tard les bateaux à vapeur de Lloyd à quelque autre port de la Grèce, il est entendu qu'ils y pourront faire également les opérations mentionnées dans le présent article.

Art. 7.

Quant au mode du transport de la correspondance entre la Grèce et l'Autriche, et à tous les détails y relatifs, on se conformera strictement aux dispositions existantes, ou qui seraient conclues dans l'avenir entre les deux respectables administrations de Postes de la Grèce et de l'Autriche, sauf le changement de l'itinéraire.

Art. 8.

La Société du Lloyd prend l'engagement de faire transporter par ses paquebots les correspondances du Royaume de Grèce, en dépêches closes, pour Ancône, Gorfou, Smyrne, et Constantinople, et de ces differens pays pour la Grèce.

Άρθρον 9.

Ἡ αὕτη ἐταιρία ὑποχρεοῦται ἐπίσης νὰ μεταφέρει ὅλην τὴν ἀλληλογραφίαν τὴν ὅποιαν ἤθελον ἐμπιστευθῇ εἰς τὰ ἀτμοκίνητα τῆς, εἰς ἐσφραγισμένους φακέλλους, τὰ διάφορα ταχυδρομικά γραφεῖα τὰ εὐρισκόμενα εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος, ὅπου αὐτὰ τὰ ἀτμοκίνητα θέλουν προσορμίζεσθαι διὰ τὰ ἄλλα ταχυδρομικά γραφεῖα τοῦ αὐτοῦ Κράτους.

Άρθρον 10.

Ἡ πληρωθησομένη τιμὴ ἀπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν ἐταιρίαν τοῦ Λόυδ διὰ τοὺς ἐσφραγισμένους φακέλλους τοὺς παραδιδόμενους εἰς τοὺς ἐν τῇ Ἑλλάδι πράκτορας τῆς ἐταιρίας ταύτης καὶ διευθυνομένους εἰς τοὺς τόπους τοὺς ἀναφερομένους εἰς τὸ ἄρθρον 8 προσδιορίζεται ὡς ἀκολούθως.

§ 1. Διὰ τὴν Κέρκυραν πρὸς 12 Κρεϊτζέρια τὸ ἥμισυ λῶτον ἰσοδυναμοῦν μὲ 7 1/2 γραμμάς.

§ 2. Διὰ τὴν Ἀγχώνα πρὸς 18 Κρεϊτζέρια τὸ ἥμισυ λῶτον.

§ 3. Διὰ τὴν Σμύρνην καὶ Κωνσταντινούπολιν πρὸς 12 Κρεϊτζέρια τὸ ἥμισυ λῶτον.

Άρθρ. 11.

Ἡ πληρωθησομένη τιμὴ ἀπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν ἐταιρίαν Λόυδ διὰ τοὺς ἐσφραγισμένους φακέλλους τοὺς παραδιδόμενους εἰς τοὺς ἐν τῇ Ἑλλάδι πράκτορας τῆς ἐταιρίας καὶ διευθυνομένους εἰς τὰ διάφορα μέρη τοῦ Βασιλείου τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὰ ἄρθρα 1, 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 1 καὶ περὶ τῶν ὁποίων ἔγινεν ἐπίσης μνεία εἰς τὸ ἄρθρ. 9 προσδιορίζεται χωρὶς καμμίαν διάκρισιν πρὸς 4 Κρεϊτζέρια τὸ ἥμισυ λῶτον.

Άρθρ. 12.

Ἡ βαθμολογία τοῦ δικαίωματος τῶν φακέλλων τῶν περιεχόντων τὴν ἀλληλογραφίαν τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰ μέρη τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὰ ἄρθρα 10, 11 καὶ 16 προσδιορίζεται ἀναλόγως μὲ τὸ βάρος των κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον· ἦτοι

1. Ἀνωτέρω τοῦ ἡμίσεως λῶτου, μίαν φορὰν τὸ δικαίωμα.
2. Ἀπὸ ἡμίσεως λῶτου μέχρι ἐνός, μίαν καὶ ἡμίσειαν φορὰν τὸ δικαίωμα.
3. Ἀπὸ ἐνός λῶτου μέχρι ἐνός καὶ ἡμίσεως, δύο φορὰς τὸ δικαίωμα.
4. Ἀπὸ ἐνός καὶ ἡμίσεως μέχρι δύο λῶτων, δύο καὶ ἡμίσειαν φορὰν τὸ δικαίωμα.
5. Καὶ οὕτως ἀπὸ ἡμίσεως εἰς ἥμισυ λῶτου τὸ ἥμισυ τοῦ δικαίωματος περιπλέον.

Άρθρ. 13.

Τὸ δικαίωμα ἐπὶ τῶν ἐφημερίδων, περιοδικῶν συγγραμμάτων, ἀδέτων βιβλίων, φυλλαδίων, χάρτου μουσικῆς, καταλόγων, προγραμμάτων, ἀγγελιῶν καὶ εἰδήσεων διαφόρων λιθογραφημένων ἢ αὐτογράφων τῶν διευθυνομένων ὑπὸ ταινίαν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα εἰς τοὺς διαφόρους λιμένας τοῦ Βασιλείου, ὅπου συγχάουσι τὰ ἀτμοκίνητα τοῦ Λόυδ, καθὼς ἐπίσης καὶ τῶν διευθυνομένων εἰς τὴν Τουρκίαν προσδιορίζεται ἀνὰ ἓν Κρεϊτζέρια τὸ φύλλον. Τὰ φύλλα ταῦτα θέλουσι παραδίδεσθαι, ὑπὸ ταινίαν ἀπὸ τὰ ταχυδρομικά γραφεῖα τοῦ Βασιλείου εἰς τοὺς ἐν Ἑλλάδι διαφόρους πράκτορας τῆς ἐταιρίας Λόυδ καὶ θέλουσι διευθύνεσθαι εἰς τὸν προσηγορισμὸν των πληρωθείσης τῆς ῥηθείσης τιμῆς τοῦ ἐνός Κρεϊτζέριου δι' ἕκαστον φύλλον.

Άρθρ. 14.

Ἡ διεύθυνσις τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος παραδίδουσα καθεὶς φάκελλον ἀλληλογραφίας ἢ ἐφημερίδων ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Λόυδ τὸ ἀνάλογον δικαίωμα τῶν ῥηθέντων φακέλλων κατὰ τὴν ἀνωτέρω προσδιορισθεῖσαν

Art. 9.

La Société susdite s'engage en outre au transport de toutes les correspondances, qui seront confiées à ses paquebots en dépêches closes par les bureaux des Postes de la Grèce, où ces paquebots doivent relâcher, pour les bureaux des Postes du même Etat.

Art. 10.

Le prix à payer par l'administration des Postes de Grèce à la Société du Lloyd, pour les dépêches closes remises aux agens en Grèce de la dite Société et destinées pour les pays indiquées à l'art. 8, est fixé comme il suit.

- § 1 pour Gorfou, à raison de douze Kreutzers pour un demi loth (ou 7 1/2 grammes),
- § 2 pour Ancone, à raison de dix huit Kreutzers pour un demi loth,
- § 3 pour Smyrne et Constantinople à raison de douze Kreutzers pour un demi loth.

Art. 11.

Le prix à payer par l'administration des Postes de Grèce à la Société du Lloyd, pour les dépêches closes, remises aux agens en Grèce de la dite société, et destinées pour les divers points du Royaume indiqués aux Nos 1, 2 et 3 de l'art. 2er et dont il est aussi fait mention à l'art. 9 est arrêté indistinctement à raison de quatre Kreutzers pour un demi loth.

Art. 12.

La progression de la taxe des paquebots contenant les correspondances de la Grèce pour les pays indiqués aux articles 10, 11 et 16 est fixée, en raison de leur poids, de la manière suivante, savoir :

- 1° audessus d'un demi loth, une fois le port ;
- 2° d'un demi loth à un, une fois et demie le port ;
- 3° d'un lots à un et demi, deux fois le port ;
- 4° d'un et demi à deux, deux fois et demie le port ;
- 5° et de demi loth à demi loth, la moitié du port en sus.

Art. 13.

La taxe des journaux, ouvrages périodiques, livres brochés, brochures, papier de musique, catalogues, prospectus, annonces et avis divers imprimés, lithographiés, autographiés, qui seront expédiés, sous bande, de la Grèce pour les autres ports du Royaume, visités par les paquebots du Lloyd, et de ceux, destinés pour la Turquie, reste fixée à raison d'un Kreutzer par feuille. Ces feuilles seront remises sous bande par les bureaux de Postes du Royaume aux divers agens en Grèce de la Société du Loyd, pour être expédiées à leur destination et au prix susindiqué d'un Kreutzer par feuille.

Art. 14.

L'Administration des Postes en Grèce, à la consignment de chaque paquet de correspondance, ou de journaux s'engage à payer aux Agens de Loyd le port relatif aux dits paquet, suivants la règle ci dessus tracée, en monnaie de

τάξιν, εις τὰ συμφωνηθέντα νομίσματα ἢ ἐν ἑλλείψει αὐτῶν κατὰ τὴν προδιορισθεῖσαν ἀξίαν τῶν νομισμάτων τούτων.

Ἄρθρ. 15.

Ἡ ἑταιρεία τοῦ Λόυδ ὑποχρεοῦται ἐπίσης ὡςάκις τὸ ζητήσει ἡ διεύθυνσις τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος, νὰ δέχεται τὴν διὰ τὴν Ἑλλάδα ἀλληλογραφίαν τοῦ Ἀγκῶνος, εἰς ἐσφραγισμένους φακέλλους καὶ χωρὶς νὰ ζητήσῃ τὴν πληρωμὴν τοῦ δικαιώματος, τὸ ὁποῖον θέλει πληρωθῇ ἀκολούθως ἀπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὰς διατάξεις τῶν άρθρων 10 καὶ 12.

Ἄρθρ. 16.

Ἡ ἑταιρεία τοῦ Λόυδ ὑποχρεοῦται νὰ ὀλιγοστεύσῃ τὸ δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἀλληλογραφίας μεταξὺ Τεργέστης καὶ Ἑλλάδος, ἀπὸ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν θέλει ἔμβει εἰς ἐργασίαν ἡ παρούσα συνθήκη, εἰς τρόπον ὥστε νὰ πληρώνεται ἐν μόνον καὶ ἓσον δικαιώμα (18 Κρεϊτζέρια διὰ πᾶσαν ἀπλὴν ἐπιστολὴν ἡμίσεως λώτου) δι' ὅλα τὰ μέρη τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, ὅσα ἐπισκέπτονται τὰ ἀτμοκίνητα τῆς ἑταιρείας ταύτης.

Ἄρθρ. 17.

Θέλει παραχωρηθῆ εἰς τὴν ἑταιρίαν τοῦ Λόυδ κατ' ἐκτίμησιν καὶ κατὰ τοὺς νόμους τοῦ Βασιλείου ἡ ἀναγκαῖα γῆ (4 ἢ 5 στρέμματα) πλησίον εἰς τὸ τελωνιακὸν κατάστημα τοῦ Λουτρακίου διὰ νὰ ἀναγείρῃ αὐτὴ ἀποθήκας διὰ τοὺς γαιάνθρακας, ἀμάξας, καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ἐπιβατῶν, τῶν πραγμάτων, τῶν γρουνίων, τῶν πραγμάτων καὶ τῆς ἀλληλογραφίας. Εἰς περίστασιν καθ' ἣν ἤθελε λάβει ἀκολούθως ἀνάγκην πρὸς τὴν αὐτὴν χρῆσιν καὶ ἄλλης γῆς εἰς τὸ ἐπάνω μέρος τοῦ Ἰσθμοῦ, δηλαδὴ εἰς τὸ Καλαμάκι, ἢ καὶ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ Ἰσθμοῦ, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει τὴν χορηγήσει ἐπίσης κατ' ἐκτίμησιν ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη.

Ἄρθρ. 18.

Ἡ βασιλικὴ Κυβέρνησις χορηγεῖ ἐπίσης εἰς τὴν ἑταιρίαν τοῦ Λόυδ:

1. Πλήρη ἐλευθερίαν ὡς πρὸς τὴν ἀνέγερσιν τῶν ἀποθηκῶν τῆς, τὴν ἀτέλειαν διὰ τὴν ξυλικὴν καὶ λοιπὸν ἀναγκαίου δι' αὐτὰς ὕλικόν.

2. Ἐλευθερίαν εἰσαγωγῆς τῶν ἀμαξῶν καὶ τῶν σιευροφόρων τῶν προδιορισμένων διὰ τὴν μετακίνησιν τῶν ἐπιβατῶν, τῆς ἀποσκευῆς τῶν γρουνίων καὶ πραγμάτων, εἰς περίστασιν καθ' ἣν ἡ ἑταιρεία ἤθελε βιασθῇ νὰ φροντίσῃ μόνη τῆς, περὶ τῶν μέσων τούτων τῆς μεταφορᾶς ὡς πρὸς τὴν διόδον τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου.

3. Ἐλευθερίαν τοῦ νὰ κανονίσῃ μετὰ τὸν ἀρμοδιότερον τρόπον τὴν ἀνω μνησθεῖσαν μεταφορὰν τῶν ἐπιβατῶν, ἀποσκευῆς γρουνίων καὶ πραγμάτων.

4. Διατήρησιν εἰς καλὴν κατάστασιν τῆς ἐπὶ τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου οἰδοῦ, τὴν ὁποίαν ἡ Κυβέρνησις θέλει ἀμέσως ἐπισκευάζει ὡςάκις φθαρὴ ἀπὸ τὸν κακὸν καιρὸν.

5. Πᾶσαν δυνατὴν εὐκολίαν εἰς τὰς ἐργασίας τῶν τελωνείων τῶν λιμεναρχείων καὶ υγιεινομείων, διὰ νὰ γίνεται ἡ διὰ τῆς ξηρᾶς μεταφορὰ μετὰ ταχύτητα καὶ χωρὶς διακοπὴν.

6. Τὰ πρὸς κατάρτησιν καὶ πρὸς ζωοτροφίαν ἀναγκαῖα τῶν ὁποίων ἤθελε λαμβάνει χρῆσιν ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν τὸ εἰς τὴν Ἑλλάδα εὐρισκόμενον ἀτμοκίνητον καὶ τὰ ὁποῖα ἤθελε φέρει δι' αὐτὸ ἄλλο ἀτμοκίνητον τῆς ἑταιρείας, θέλουσι μεταβιβάζεσθαι ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἀτμοκινήτου, χωρὶς νὰ ὑπόκεινται εἰς κανὸν νὰ δικαίωμα ἢ φόρον τελωνιακὸν ἢ ἄλλον ὁποιοῦνδήποτε.

Ἄρθρ. 19.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς πλοίαρχους τῶν εἰρημένων ἀτμοκινήτων ὡςάκις προσορμίζονται εἰς Ἑλληνικὸν λιμένα, καθὼς καὶ εἰς

convention, ou, à défaut, d'après la valeur établis pour cette monnaie.

Art. 15.

La Société du Lloyd s'oblige en outre, toutes les fois que l'Administration des Postes de Grèce la lui demandera, de recevoir les correspondances d'Ancone pour la Grèce en dépêches closes, sans exiger le port, bien entendu que dans ce cas le port lui sera donifié, sur le pied indiqué aux art. 10 et 12 par l'administration des Postes Grecques.

Art. 16.

La société du Lloyd, s'engage à réduire le port de la correspondance entre Trieste et la Grèce du jour, où la présente convention sera mise à exécution, de manière à ce qu'une seule taxe égale (dix huit Kreutzers par lettre simple d'un demi loth), soit payée dans tous les point du Royaume de Grèce, visités par ses paquebots.

Art. 17.

Il est accordé à la Société du Lloyd la cession, au prix d'estimation, selon les lois du Royaume, d'un terrain suffisant (de quatre ou cinq stremmes) près l'office de douane à Loutraki, à l'effet d'y établir des magasins pour le charbon de terre, voitures et tout ce qui serait nécessaire pour le transport des voyageurs, leurs effets, groupes, marchandises et correspondance. Dans le cas qu'elle eût par la suite besoin pour le même usage, d'un autre terrain au-dessus de l'Isthme, c'est à dire à Calamaki, ou sur l'Isthme même, le gouvernement Hellénique le lui accordera également au prix d'estimation comme ci-dessus.

Art. 18.

Le Gouvernement du Roi accorde en outre à la Société du Lloyd.

1. Liberté entière dans l'érection de ses magasins et franchise de droit, pour les bois de construction et autres matériaux à ces nécessaires.

2. Libre introduction des voitures, fourgons pour le transport des voyageurs, leurs effets, groupes et marchandises, dans le cas, où la Société serait obligée de pourvoir elle-même à ces moyens de transport pour la traversée de l'Isthme de Corinthe.

3. Main libre de régler de la manière la plus convenable la transport susmentionné des voyageurs, effets, groupes et marchandises.

4. Maintien de la route de l'Isthme de Corinthe en bon état de la part du gouvernement de Sa Majesté, et réparation immédiate des dégats, que le mauvais temps pourrait y causer.

5. Toutes les facilités possibles dans les opérations de la douane, port et santé, afin que le transport par terre puisse se faire avec promptitude et sans interruption.

6. Les objets de grément et de provision de bouche, dont le bateau de station pourrait de tems à autre avoir besoin et qu'un autre bateau de la société lui apporterait, pourront être transbordés sur le dit bateau de station, sans être soumis à aucun droit ou taxe de douane ou autres.

Art. 19.

Il est défendu aux capitaines des papuebots susmentionnés, pendant leur relâche dans les ports de la Grèce, ainsi

τοὺς ἐν τῇ Ἑλλάδι πράκτορας τοῦ Λόυδ τοῦ νὰ λαμβάνωσι κάμμιαν ἐπιστολὴν ἐκτὸς τῶν παρὰ τῶν Ἑλληνικῶν ταχυδρομείων παραδιδόμενων. Ἐξαίρουται τῆς διατάξεως ταύτης, τὰ διπλωματικά καὶ προξενικά ἔγγραφα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν Αὐστριακὴν Κυβέρνησιν, καθὼς ἐπίσης καὶ τὰ ἔγγραφα τῆς ὑπηρεσίας τῶν πρακτῶν τῆς εταιρίας.

Ἄρθρ. 20.

Ἡ παρούσα Σύμβασις ἔχει ἰσχὺν διὰ ὀκτώ ἔτη μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης· θάλει ἰσχύει δι' ἕτερα πέντε ἔτη καὶ οὕτω καθεξῆς μέχρι τῆς ἐναντίας κοινοποιήσεως πρὸς ἑνὸς τῶν δύο συμβαλλομένων μερῶν, ἥτις πρέπει νὰ γίνῃ ἑξ μῆνας πρὸ τῆς ἐκπεύσεως πάσης προθεσμίας. Εἰς τοὺς τελευταίους τούτους ἑξ μῆνας ἡ συνθήκη θέλει ἐξακολουθεῖ νὰ ἔχῃ τὴν πλήρη καὶ ἐντελὴ ἐκτέλεσιν τῆς χωρὶς τὴν παραμικρὰν βλάβην τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ τῆς ἐξοφλήσεως τῶν λογαριασμῶν καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν ἑξ μηνῶν.

Ἄρθρ. 21.

Ἡ παρούσα Σύμβασις θέλει ἐπικυρωθῇ ἀπ' ἐνὸς μὲν ἀπὸ τῶν ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας καὶ ἀπ' ἑτέρου ἀπὸ τὸ Οἰκονομικὸν συμβούλιον τῆς εταιρίας τοῦ Λόυδ. Αἱ ἐπικυρώσεις θέλουσιν ἀνταλλαχθῇ ἐν Ἀθήναις εἰς τὸ διάστημα δύο μηνῶν ἢ καὶ ταχύτερα, ἂν τοῦτο εἴναι δυνατόν, καὶ θέλει ἔμβει εἰς ἐνέργειαν τὸ πολὺ εἰς τὸ διάστημα τῶν τριῶν μέχρι τῶν πέντε μηνῶν, μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν ἐπικυρώσεων.

Πρὸς πίστιν τῶν ἀνωτέρω οἱ δύο συμφωνήσαντες τὴν παρούσαν Συνθήκην, ὁ Κ. Διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὁ Κ. ἐπιτετραμμένος τὰς ὑποθέσεις τῆς εταιρίας τοῦ Λόυδ τὴν ὑπέγραψαν καὶ ἐπέθεσαν τὰς σφραγίδας των.

Ἐγένετο εἰς δ. πλοῦν ἐν Ἀθήναις, τὴν 15/27 Ἀπριλίου 1843.

(ὕπογ.)

(Τ. Σ.) Γ. ΣΚΟΥΦΟΣ.

(ὕπογ.)

(Τ. Σ.) Σ. ΣΧΑΕΦΦΕΡ.

Ἡμεῖς Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν.

Θεωρήσαντες τὴν σύμβασιν τὴν ὑπογραφθεῖσαν ἐν Ἀθήναις, τὴν 15/27 Ἀπριλίου τοῦ τρέχοντος ἔτους, ἀπ' ἐνὸς μὲν μέρους ὑπὸ τοῦ Κ. Γεωργίου Σκούφου, διευθυντοῦ τῆς Γεν. Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων τοῦ Βασιλείου, διόντως πρὸς τοῦτο ἐπιτετραμμένον, ἀπ' ἑτέρου δὲ ὑπὸ τοῦ Σ. Σχάεφφερ (S. Schaeffer) ἐπιτετραμμένου τὰς ὑποθέσεις τῆς ἐν Τριεστῇ εταιρίας τοῦ Λόυδ (Lloyd) ἐροδιασμένου ὡσάυτως μετὰ τὰ ἀναγκαῖα πληρεξούσια ἔγγραφα ἢ ὅποια σύμβασις ἀρχεῖται ἐκ τῶν λέξεων «ὁ Κ. Γεώργιος Σκούφος, » καὶ τελειώνει διὰ τῶν λέξεων «ἐπὶ ἔθεντο τὰς σφραγίδας των.»

Θεωρήσαντες τὸ ἀπὸ 14/26 Ἀπριλίου 1843 Βασ. διάταγμα δι' οὗ εἰμὲθα ἐπιτετραμμένοι νὰ ἐγκρίνωμεν καὶ ἐπικυρώσωμεν τὴν μνησθεῖσαν σύμβασιν, ἐγκρίνομεν καὶ ἐπικυροῦμεν αὐτὴν διὰ τῆς παρούσης πράξεώς μας ἀνταλλαχθῆσονται δὲ ἐκείνης ἥτις θέλει σταλῇ ἐπὶ τούτῳ ἐκ μέρους τοῦ συμβουλίου τῆς διευθύνσεως τῆς ἐν Τριεστῇ εταιρίας τοῦ Λόυδ.

Πρὸς πίστιν τοῦτου ὑπέγραψαμεν τὴν παρούσαν ἐπιθέσαντες καὶ τὴν σφραγίδα τῆς Γραμματείας.

Ἐτεδύθη ἐν Ἀθήναις, τὴν 15/27 Μαΐου 1843.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας
(Τ. Σ.) Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

Χ. Χριστόπουλος.

qu'aux agents du Lloyd, de recevoir aucune lettre en dehors des dépêches, qui leur seront remises par les bureaux de l'office Grec, excepté toutefois les dépêches diplomatiques et consulaires, regardant le gouvernement d'Autriche et celles de service des agents de la dite société.

Art. 20.

La présente Convention sera en vigueur pendant huit ans; à l'expiration de ce terme elle le sera pour cinq autres années et ainsi de suite, à moins de notification contraire, faite par l'une des Parties contractantes, six mois avant l'expiration de chaque terme. Pendant ces derniers six mois, la convention continuera d'avoir son exécution pleine et entière, sans préjudice de la liquidation et du solde des comptes, après l'expiration des six mois.

Art. 21.

La présente Convention sera ratifiée d'une part par le Ministère Royal Hellénique de l'Intérieur, et d'autre part par le Conseil d'Administration de la Société du Lloyd; les ratifications en seront échangées à Athènes dans le délai de deux mois, ou plutôt, si faire se peut, et elle sera mise à exécution au plus tard dans le délai de trois à cinq mois après l'échange des dites ratifications.

En foi de quoi les deux Contractans la présente Convention Monsieur le Directeur de l'Administration Générale des Postes du Royaume de Grèce et Monsieur le chargé d'Affaires de la Société du Lloyd l'ont signé et y ont apposé leurs sceaux.

Fait double à Athènes le 15/27 Avril 1843.

(Signé)

(L. S.) C. SKOUFFOS.

(Signé)

(L. L.) G. H. SCHAEFFER.

Nous Secrétaire d'Etat de Sa Majesté le Roi de la Grèce, ayant Son département de l'Intérieur.

Vu la convention signée à Athènes le 15/27 avril de la présente année, d'une part par Monsieur George Skouffos, Directeur de l'Administration Générale des Postes du Royaume dûment autorisé à cet effet, et d'autre par Monsieur S. H. Schaeffer, chargé d'affaires de la Société du Lloyd à Trieste, muni également des pouvoirs nécessaires, laquelle Convention commence par ces mots «Monsieur George Skouffos» et finit par les mots «y ont apposé leurs sceaux.»

Vu l'ordonnance Royale en date du 11/26 avril 1843 par laquelle nous sommes autorisés à approuver et ratifier la convention susmentionnée, approuvons et ratifions la susdite Convention par notre présent acte, lequel sera échangé contre celui qui sera envoyé à ce même effet de la part du Conseil d'administration de la Société du Lloyd de Trieste.

En foi de quoi nous avons signé la présente et y avons fait apposer le sceau du ministère.

Donné à Athènes, le 15/27 mai 1843.

Le Secrétaire d'Etat ayant le département de l'Intérieur
(Signé) D. CHRISTIDES.

G. Christopoulos.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ ταχυδρομικοῦ τέλους τῶν διὰ τῶν ἀτμοπλοίων
τοῦ Λοῦδ πεμπομένων φακέλων κλπ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν μεταξὺ τοῦ ἡμετέρου γενικοῦ διευθυντοῦ τῶν ταχυδρομείων καὶ τοῦ ἀπεσταλμένου τῆς εταιρίας Λοῦδ ταχυδρομικὴν σύμβασιν, συνομολογηθεῖσαν κατὰ τὴν 15/27 Ἀπριλίου 1843.

Θεωρήσαντες τὸ ἀπὸ 21 Ἰουνίου 1837 ἡμέτερον διάταγμα. Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Τὸ θαλάσσιον ταχυδρομικὸν δικαίωμα τῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος πεμπομένων γραμμάτων μετὰ τὰ ἀτμόπλοια τῆς εταιρίας Λοῦδ εἰς Σμύρνην, Αδριανέλιαν, Κωνσταντινούπολιν, Κέρκυραν, Ἀγκῶνα καὶ Τεργέστην καὶ ἐναλλαξὶ προσδιορίζεται ὡς ἀκολούθως·

α) Ἐξ Ἑλλάδος, διὰ Κέρκυραν, Αδριανέλιαν καὶ Κωνσταντινούπολιν καὶ ἐναλλαξὶ πρὸς λεπτὰ ἐξήκοντα (ἀρ. 60) δι' ἕκαστον ἀπλοῦν γράμμα 7 1/2 γραμμῶν ἀποκλειστικῶς.

β) Ἐξ Ἑλλάδος δι' Ἀγκῶνα, Τεργέστην καὶ ἐναλλαξὶ πρὸς λεπτὰ ἐννεήκοντα (ἀριθ. 90) δι' ἕκαστον ἀπλοῦν γράμμα 7 1/2 γραμμῶν ἀποκλειστικῶς.

Ἄρθρ. 2.

Τὸ θαλάσσιον δικαίωμα διὰ τὰς πεμπομένας ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐφημερίδας, περιοδικὰ συγγράμματα, βιβλία ἀδέτα, χαρτὰ μουσικῆς, καταλόγους, προκηρύξεις, εἰδοποιήσεις, ἀγγελίας διαφόρων τυπωμένας, λιθογραφημένας ἢ χειρογράφους ὁπόταν στέλνεται ὑπὸ ταινίαν ἀπὸ τὰ ταχυδρομεία τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὰ ἀτμόπλοια τῆς εταιρίας Λοῦδ, διὰ τὴν Τουρκίαν, Κέρκυραν καὶ Ἀγκῶνα, καθὼς καὶ τὸ θαλάσσιον δικαίωμα διὰ τὰς ἐφημερίδας καὶ λοιπὰ ὡς ἀνωτέρω ἐντύπα, τὰ στελλόμενα ἀπὸ τοὺς ῥηθέντας τόπους εἰς τὴν Ἑλλάδα προσδιορίζεται πρὸς πέντε λεπτὰ (ἀρ. 5) δι' ἕκαστον φύλλον.

Ἄρθρ. 3.

Εἰς τὴν διαβάθμισιν τοῦ δικαίωματος τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 γραμμάτων θέλουν ἐφαρμοσθῇ αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου (2 Δεκεμβρίου) 1836 διατάγματος.

Ἄρθρ. 4.

Τὸ δικαίωμα τῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος πεμπομένων γραμμάτων, ἐφημερίδων καὶ λοιπῶν ἐντύπων, κατὰ τὸ ἄρθρ. 2 διὰ τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 μνημονευόμενους τόπους προπληρώνεται πάντοτε.

Ἄρθρον 5.

Τὰ διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς εταιρίας Λοῦδ μετακομιζόμενα εἰς τὴν Ἑλλάδα γράμματα, ἐφημερίδες καὶ λοιπὰ ἐντύπα παραδίδονται εἰς τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα τοῦ Κράτους, ἐλεύθερα παντὸς ταχυδρομικοῦ δικαίωματος, ὑποβάλλονται δὲ εἰς τὴν ἐσωτερικὴν διατίμησιν κατὰ τὰ ἄρθρ. 6, 7 καὶ 8 τοῦ ἀπὸ 10 Αὐγούστου 1836 διατάγματος, καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀπὸ 16 (28) Δεκεμβρίου 1837 δύο διατάγμων.

Τὰ ῥηθέντα γράμματα δὲν ὑποβάλλονται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρ. 7 μνησθέντος διατάγματος ἀπὸ 16 Αὐγούστ. 1836 θαλασσίου δικαίωματος τῶν δέκα (ἀρ. 10) λεπτῶν.

Τὸ ἐσωτερικὸν δικαίωμα τῶν εἰρημένων γραμμάτων ἐφημερίδων καὶ λοιπῶν ἐντύπων πληρώνεται ἀπὸ τοὺς παραλαμβάνοντας αὐτά.

Ἄρθρον 6.

Αἱ διὰ τὴν Τουρκίαν, Κέρκυραν καὶ Ἀγκῶνα πεμπόμεναι διὰ

τῶν ἀτμοπλοίων Λοῦδ ἀνταποκρίσεις ἀπὸ τὰ ταχυδρομεία τῆς Ἑλλάδος θέλουν κλείεσθαι εἰς φακέλους καὶ παραδίδεσθαι εἰς τοὺς ἀνήκοντας πράκτορας τῆς εταιρίας Λοῦδ ἐπὶ πληρωμῇ καὶ ἀποδίδει παραλαβῆς τοῦ ποσοῦ τῶν φακέλων ὡς καὶ τῶν πληρωθέντων δικαιωμάτων ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ θάρους καὶ τῆς ἀποστάσεως τοῦ τόπου, εἰς ὃν διευθύνονται οἱ φακέλοι, συμφώνως μὲ τὴν εἰς τὴν ταχυδρομικὴν σύμβασιν, ἀρ. 10 καὶ 12 ἐνδιαλαμβανομένην διατίμησιν καὶ διαβάθμισιν.

Ἄρθρον 7.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν τρόπον τῆς μετακομίσεως τῶν ἀνταποκρίσεων μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας καθὼς καὶ ὅλας τὰς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ἀναφερομένας λεπτομερείας, θέλουν διατηρεῖσθαι ἀκρίβως αἱ διατάξεις τῶν ὑπαρχουσῶν συμβάσεων μεταξὺ τῶν δύο γενικῶν διευθύνσεων τῶν ταχυδρομείων Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας.

Ἄρθρον 8.

Τὸ παρὸν διάταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ σήμερον.

Ἄρθρον 9.

Εἰς τὴν ἡμετέραν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν γραμματεῖαν τῆς ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Ἰουνίου (1 Ἰουλίου) 1843.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Γραμματεῶν
Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ ταχυδρομικοῦ τέλους τῶν διὰ τῶν ἀτμοπλοίων
τοῦ Λοῦδ πεμπομένων φακέλων κλ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν μεταξὺ τῆς γενικῆς διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων καὶ τοῦ ἀπεσταλμένου τῆς εταιρίας Λοῦδ συνομολογηθεῖσαν ταχυδρομικὴν σύμβασιν κατὰ τὴν 15 (27) Ἀπριλίου 1837.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Τὸ θαλάσσιον ταχυδρομικὸν δικαίωμα τῶν γραμμάτων τῶν πεμπομένων διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς εταιρίας Λοῦδ ἀπὸ ἑνα εἰς ἄλλον λιμένα τοῦ Βασιλείου, ὅπου καταπλέουν τὰ ῥηθέντα ἀτμόπλοια, προσδιορίζεται πρὸς (20) εἰκοσι λεπτὰ δι' ἕκαστον ἀπλοῦν γράμμα 7 1/2 γραμμῶν ἀποκλειστικῶς.

Ἄρθρον 2.

Τὸ θαλάσσιον δικαίωμα τῶν ἐφημερίδων, περιοδικῶν συγγράμμάτων, βιβλίων ἀδέτων, φυλλαδίων, χαρτίων μουσικῆς, καταλόγων, προκηρύξεων, εἰδοποιήσεων, ἀγγελιῶν διαφόρων, τυπωμένων λιθογραφημένων ἢ χειρογράφων, τῶν πεμπομένων ὑπὸ ταινίαν διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ῥηθείσης εταιρίας Λοῦδ ἀπὸ ἑνα εἰς ἄλλον λιμένα τοῦ Βασιλείου, ὅπου τὰ ἀτμόπλοια ταῦτα καταπλέουν προσδιορίζεται πρὸς (5) πέντε λεπτὰ τὸ φύλλον.

Ἄρθρον 3.

Τὰ ἄρθρα 3, 4, 6 καὶ 8 τοῦ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν ἡμετέρου διατάγματος περὶ διατιμῆσεως τῶν διὰ τῶν ἀτμοπλοίων Λοῦδ πεμπομένων γραμμάτων, ἐφημερίδων καὶ λοιπῶν ἐντύπων ἐφαρμόζονται καὶ ἐνταῦθα.

Άρθρον 4.

Εἰς τὴν ἡμετέραν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν γραμματεῖαν τῆς ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Ἰουνίου (1 Ἰουλίου) 1843.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς
Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΔΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 38.

ΑΘΗΝΑΙ, 9 Νοεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διοργανισμοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις σχολείου
τῶν τεχνῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1836 (12 Ἰανουαρίου 1837) περὶ συστάσεως σχολείου τῶν τεχνῶν ἐν Ἀθήναις ἡμέτερον διάταγμα, ἐπιθυμοῦντες ὥστε τὸ εἰρημένον σχολεῖον νὰ ὁργανισθῇ καὶ ἀναπτυχθῇ εἰς τρόπον ὥστε ν' ἀνταποκρίνηται εἰς τὸν σκοπὸν τῆς συστάσεώς του καὶ τὰς σημερινὰς χρεῖας τῆς ἐγγυητοῦ βιομηχανίας, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν γραμματείας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν

Α'. Τὸ ἐν Ἀθήναις σχολεῖον τῶν τεχνῶν θέλει διαιρεθῇ εἰς τρία τμήματα.

1. Εἰς σχολεῖον τῶν κυριακῶν καὶ ἑορτῶν, προσδιωρισμένον διὰ τὴν τελειοποίησιν τῶν ἐπαγγελλομένων διαφόρους τέχνας.

2. Εἰς σχολεῖον καθημερινόν, ὅπου θέλουν διδάσκεσθαι μεθοδικῶς παῖδες προωρισμένοι εἰς τὰς βιομηχανικὰς τέχνας.

3. Εἰς σχολεῖον ἀνώτερον διὰ καθημερινὴν διδασκαλίαν τῶν ὠραίων τεχνῶν.

Β'. Εἰς τὰ ρηθέντα τρία τμήματα θέλουν διδάσκεσθαι τὰ ἀκόλουθα.

1. Εἰς τὸ τῶν κυριακῶν·

α) Ἀριθμητικὴ καὶ τινες στοιχειώδεις γνώσεις ἀλγέβρας, ἐξήγησις γεωμετρικῶν σχημάτων, καὶ ἀρχαὶ πρακτικῆς γεωμετρίας ἐφρημοσμεναι εἰς τὰς τέχνας.

β) Γραμματικὴ καὶ καλλιγραφία.

γ) Ἰχνογραφία.

δ) Χημεῖα τῶν τεχνῶν.

ε) Ἐξήγησις τῶν μηχανῶν καὶ οἰκοδομῶν.

ς) Προπλαστικὴ.

2. Εἰς τὸ καθημερινόν·

α) Ἀριθμητικὴ με ἀρχὰς ἀλγέβρας καὶ γεωμετρίας ἐφρημοσμεναι εἰς τὰς τέχνας.

β) Γραμματικὴ, καὶ καλλιγραφία.

γ) Ἰχνογραφία γραμμικὴ καὶ ἐξ ἐλευθέρας χειρὸς.

δ) Στοιχειώδεις γνώσεις θεωρητικῆς καὶ πρακτικῆς μηχανικῆς.

ε) Χημεῖα τῶν τεχνῶν.

ς) Προπλαστικὴ.

ζ) Πρακτικὴ διδασκαλία εἰς ἐργοστάσιον διὰ μεταλλουργοὺς, ξυλουργοὺς, ὥρολογοποιούς, πλάστας καὶ λιθοξόους.

3. Εἰς τὸ ἀνώτερον·

α) Ζωγραφικὴ ἀνωτέρα.

β) Ἀγαλματοποιία.

γ) Ἀρχιτεκτονικὴ.

δ) Αἰθογραφία.

ε) Χωρομετρία, περιλαμβάνουσα στοιχειώδη μαθηματικὴν μετὰ πρακτικῆς γεωμετρίας καὶ ἰχνογραφίαν γεωγραφικῶν καὶ ὑδρογραφικῶν πινάκων.

ς) Βαθμυδὸν θέλει εἰσαχθῇ εἰς τὸ τελευταῖον τοῦτο τμήμα ξυλογραφία καὶ χαλκογραφία.

Γ'. Τὸ σχολεῖον τίθεται ὑπὸ τὴν ἐφορείαν ἐνὸς διευθυντοῦ, ἔχοντος ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπιτήρησιν του καὶ ὑπὸ ἰδίαν εὐθύνην ὅλας τὰς ἐν τῷ καταστήματι συλλογὰς προπλάσμάτων, προτύπων, εἰκόνων, βιβλίων καὶ ἐν γένει ὅλα τὰ εἰς τὸ κατὰστημα ἀνήκοντα ἀντικείμενα.

Ὁ διευθυντὴς θέλει ἔχει ὑπὸ τὰς διαταγὰς του ἓνα ἐπιστάτην, διοριζόμενον ὑπὸ τῆς γραμματείας τῶν ἐσωτερικῶν.

Δ'. Ὁ διευθυντὴς καὶ οἱ διδάσκαλοι τοῦ σχολείου ὀφείλουν ὡς πρὸς τὰς ὥρας τῆς διδασκαλίας καὶ τὴν ἄλλην ἐσωτερικὴν τάξιν νὰ συμμορφοῦνται με τοὺς περὶ τούτου κανονισμοὺς οἱτινες θέλουν ἐκδίδεσθαι ἐκάστοτε παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν γραμματείας ἐπὶ τῶν βάσεων τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ε'. Ἡ ἐτησίαι δαπάνη τοῦ καταστήματος καταχωριζομένη εἰς τὸ ἀνήκον κεφάλαιον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν γραμματείας θέλει πραγματοποιεῖσθαι κατὰ τὰς ἰσχύουσας περὶ δημοσίου λογιστικοῦ διατάξεις.

ΣΤ'. Εἰς τὰς θέσεις τῶν ὑποτρόφων τοῦ σχολείου τῶν τεχνῶν εἶναι δεκτοὶ ἐκ τῶν μαθητῶν οἱ διακεκριμένοι κατὰ τὴν ἐπιμέλειαν, τὴν εὐφρίαν καὶ τὰ χρηστὰ ἦθη. Προτιμῶνται δὲ μεταξύ αὐτῶν οἱ παῖδες τῶν ὑπὲρ πατρίδος ἀγωνισθέντων.

Ζ'. Εἰς τὴν ἡμετέραν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν γραμματεῖαν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 22 Ὀκτωβρίου 1843.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς
Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 39.

ΑΘΗΝΑΙ, 18 Νοεμβρίου.

Λ Ο Γ Ο Σ

ἐκφωνηθεὶς ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως τὴν 8 Νοεμβρίου 1843.

Κύριοι πληρεξούσιοι τοῦ ἔθνους·

Ἐμμανίζομαι εἰς τὸ μέτρον ὧν με τὴν εὐφρόσυνον πεποίθησιν, ὅτι ἡ Συνέλευσις αὕτη θέλει εἶσθαι ἀγαθὸν πρόξενος εἰς τὴν φιλότιμον ἡμῶν Ἑλλάδα.

Ἐξ αὐτῆς τῆς καθιδρύσεως τῆς Βασιλείας διάφοροι ἐλεύθεροι θεσμοὶ ἐτέθησαν, σκοπὸν ἔχοντες νὰ προπαρασκευάσωσι τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ τελειωτικοῦ συντάγματος. Ἐλευθέρᾳ δημοτικῇ θεσμοθεσίᾳ, ἐπαρχιακᾷ συμβούλιᾳ, ὁρκωτᾷ δικαστηρίᾳ, ὑπῆρξαν πρόδρομοι τοῦ ἀντιπροσωπικοῦ πολιτεύματος τῆς Ἑλλάδος.

Ἦδη πρόκειται νὰ ἐπιθέσωμεν εἰς τὸ οἰκοδόμημα τοῦτο τὴν κορωνίδα διὰ τῆς εἰσαγωγῆς καὶ καθιερώσεως τοῦ Συντάγματος.

ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Ὑψίστου ἁς ἐνώσωμεν ἤδη τὰς προσπάθειάς μας διὰ τὴν σύστασιν θεμελιώδους Νόμου ἀρμόζοντος

εις τὰς ἀληθεῖς χρεῖας καὶ περιστάσεις τοῦ Κράτους καὶ ἐπιτηδεύου νὰ προάγῃ καὶ ἀσφαλίξῃ τὰ δίκαια συμφέροντα ἐκάστου.

Ναί! Ἄς βασιλεύῃ ἐν ἰσχύϊ ἡ σοφία καὶ δικαιοσύνη καὶ ἄς περιζώσῃ ὅλους ἡμᾶς ὁ κοινὸς δεσμός τῆς ἀγάπης.

Σχεδιάζοντες τὸ Σύνταγμα τῆς κοινῆς ἡμῶν Πατρίδος ἄς μὴ φοιδαλευθώμεν περὶ τὰς πρὸς ἀλλήλους παραχωρήσεις, ἀλλ' ἄς ἐμψυχώσῃ καὶ ὁδηγήσῃ ἡμᾶς εἰς τὸ ἔργον τοῦτο μόνῃ ἡ κοινὴ ἐπιθυμία τοῦ νὰ προαγάγωμεν καὶ στερεώσωμεν τὴν εὐτυχίαν τοῦ Κράτους.

Γνωρίζεται, Κύριοι, τὴν πρὸς τὸ ἔθνος ἀγάπην Μου, τὴν ὁποίαν εἰς κάμμιναν περίστασιν δὲν ἀπηνήθην. Αὕτη μὲ κάμνει νὰ μὴν ἐπιθυμῶ μῆτε μεγαλητέραν μῆτε μικροτέραν ἐξουσίαν παρ' ἐκείνην, ἥτις εἶναι ἀναγκαίᾳ πρὸς τὴν ἀσφάλειαν καὶ εὐημερίαν τῆς Ἑλλάδος.

Ἄς συνομολογήσωμεν πρὸς ἀλλήλους συνθήκην, τῆς ὁποίας ἡ σκοπιμότης νὰ φέρῃ τὰ ἐχέγγυα τῆς διαμονῆς αὐτῆς καὶ διαρκείας.

Ὅλος ὁ πολιτισμένος κόσμος ἀτενίζει εἰς ἡμᾶς τοὺς ὀρθαλμούς του, ἡ δὲ ἱστορία θέλει κρίνει τὸ ἔργον μας ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτοῦ.

Πεπειθὼς εἰς τὸν ἔμφρον πατριωτισμὸν σας ἀνοίγω τὴν παροῦσαν Συνέλευσιν.

Ἡ εὐδοκία τοῦ Θεοῦ εἶθε νὰ ἀναδείξῃ αὐτὴν σωτήριον καὶ ὡφέλιμον εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τῆς Ἑλλάδος ἡ εὐημερία εἶναι ἡ εὐχὴ μου εἶναι ἡ δόξα μου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 40.

ΑΘΗΝΑΙ 2 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ δημοτικῶν φόρων τοῦ 1844.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. Α'.

Ἀφοῦ ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ ἐκ τῆς δημοτικῆς περιουσίας πρόσσόδος, τὰ πρόστιμα τὰ μετρικὰ δικαιώματα, οἱ ἐκ τῶν πανηγύσεων πόροι, καὶ τὰ παραχωρηθέντα μερίδια τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν, τῶν ἐπιτηδευμάτων, καὶ τῶν ἑσωτερικῶν διαβατηρίων τέλους δὲν ἐπαρκοῦσιν εἰς τὰς κατεπειγούσας καὶ ἐπωφελεῖς τοῦ δήμου χρεῖας, τὰ δημοτικὰ συμβούλια, δύναται νὰ ἐπιβάλλωσιν ἑμμέσον φόρον ἐπὶ τῶν ἐξωθεν τοῦ δήμου καὶ πρὸς ἑσωτερικὴν αὐτοῦ κατανάλωσιν εἰσκομιζομένων ὠνίων, προτιμωμένων βαθμῶν ἐκείνων τῶν εἰδῶν, τῶν ὁποίων ἡ φορολογία εἶναι ὀλιγώτερον ἐπαισθητὴ, πρὸ πάντων διὰ τὴν ἐνδεῆ τῶν κατοίκων κλάσιν.

Ἄρθρ. Β'.

Εἰς τὸν αὐτὸν φόρον ὑπεβάλλονται τὰ εἰρημένα ὦνια καὶ ὅταν παράγωνται ἐντὸς τοῦ ὁποίου πωλοῦνται δήμοι, ἐὰν δὲν εἰσπράχθῃ δ' αὐτὰ ἀμέσως ἢ ἑμμέσως ἕτερος δημοτικὸς φόρος.

Ἄρθρ. Γ'.

Ὁ κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα Α' καὶ Β' ἑμμέσος φόρος, δὲν δύναται νὰ ἐπιβληθῇ εἰμὴ εἰς τὰ πνευματώδη ποτὰ, τὰ ρευστὰ, καὶ τὰ ἐδωδία, ἐκτὸς τῶν σίτων, αλεύρων τοῦ ἄρτου

τῶν χλωσῶν ὁσπρίων, τῶν χλωρῶν ὀπώρων, λαχάνων, τοῦ χλωροῦ τυροῦ, γάλακτος καὶ ἄλλων μικρῶν εἰδῶν χρησίμων εἰς τροφὴν τοῦ ἀνθρώπου.

Ἄρθρ. Δ'.

Ὁ ἑμμέσος οὗτος φόρος δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὰ δύο 0/0 ἐπὶ τῆς τιμῆς τῶν ὠνίων, οὔτε νὰ ἐπεκτείνεται εἰς ἄλλα εἶδη ἄνευ τῆς ἡμετέρας ἐγκρίσεως.

Ἄρθρ. Ε'.

Ὅταν τὰ φορολογήσιμα ὦνια, μεταφερόμενα δ' αὖτις δήμου ἀποτίθενται προσωρινῶς εἰς αὐτὸν ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ πωληθῶσι καὶ νὰ καταναλωθῶσιν εἰς ἄλλον, ὁφείλει ὁ κημιστὴς αὐτῶν νὰ κοινοποιήσῃ ἀνυπερθέτως εἰς τὸν δημοτικὸν εἰσπράκτορα, ἡ τὸν ἐνοικιαστὴν τοῦ φόρου, ἀκριβῆ σημειώσιν τοῦ εἶδους καὶ τοῦ ποσοῦ αὐτῶν καὶ τὸ μέρος, εἰς τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ ἀποβῇ, αὐτὰ ὥστε νὰ γίνεταί παρ' αὐτῶν ἡ ἐξελεγχίς.

Ἄρθρ. Σ'.

Τὸ περὶ ἐπιβολῆς τοῦ ἑμμέσου φόρου ψήφισμα τῶν δημοτικῶν συμβουλίων, πρέπει νὰ ἐπαρθῇ κατ' ὄνομα τὰ εἰς τὸν φόρον ὑπεβάλλόμενα εἶδη, προσδιοριζομένην ταυτοχρόνως δι' εἰδικῆς διατιμῆσεως καὶ τοῦ πληρωτέου φόρου δι' ἑν ἑκάστον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μέσου ὅρου τῆς ἀγοραίας αὐτῶν τιμῆς.

Ἄρθρ. Ζ'.

Ἐὰν μετὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ ἑμμέσου φόρου ἀποδειχθῇ, ὅτι αἱ πρόσοδοι τοῦ δήμου δὲν θεραπεύουσιν καὶ οὕτω τὰς ἀπαραίτητους ἀνάγκας αὐτοῦ, τότε ἀναλόγως τοῦ ἐλλείμματος ἐπιβάλλεται καὶ ἀμέσως εἰσφορά ἐπὶ τῶν προϊόντων ὧν τῶν ἐντὸς τοῦ δήμου κειμένων κτημάτων τῶν ὑπαγομένων εἰς τοὺς ἐγγεῖους διμοσίους φόρους· ἀλλ' ἡ εἰσφορά αὕτη δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπερβαίῃ τὸν ὅρον τῶν δύο τοῖς 0/0 ἐπὶ τοῦ εἰσδήματος ἀφαιρουμένου ἐξ αὐτοῦ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ δεκάτου, καθὼς καὶ τοῦ εἰς τὸ δημόσιον ἢ εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον ἀποδιδόμενου ἐτησίου ἐνοικίου ἢ μισθώματος τῆς ἐπικαρπίας. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐθνικὰ καὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ κτήματα ὁ φόρος οὗτος δίδεται ἀπὸ τοῦς καλλιεργητάς. Τῆς ὑποχρέωσεως ταύτης ἐξαιροῦνται τὰ μοναστήρια, τῶν ὁποίων αἱ πρόσοδοι δὲν ἐπαρκοῦσιν εἰς τὰ πρὸς συντήρησίν των ἀναγκαῖα.

Ἄρθρ. Η'.

Ὅπου οἱ δήμοι δὲν κρίνουσι συμφέρον νὰ ἐπιβάλλωσι τὴν ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς εἰσφοράν, τὰ ἐξοδα τῆς ἀγορολακῆς πληρώνονται παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν ἀγρῶν καὶ φυτειῶν διανεμόμενα μετὰξὺ αὐτῶν κατὰ τὴν ἐγγχώριον συνθήκην ἢ, μὴ ὑπαρχούσης τοιαύτης, ἀλόγως τῶν ἀμέσων δημοσίων φόρων καὶ εἰς τὴν πρώτην δὲ καὶ εἰς τὴν δευτέραν περίπτωσιν κατὰ προηγουμένην ἀπόφασιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρ. Θ'.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθ. 7 ἐπιβαλλομένη εἰσφορά ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τὰ ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ δήμου βόσκοντα ποίμνια, κατὰ τοὺς ἐφεξῆς ὅρους.

α) Ἐπ' ἑκάστου τῶν μεγάλων ζώων, οἶν βοῶν, ἵππων κλπ. μέχρι τρεῶντα λεπτῶν.

β) Ἐπὶ τῶν μικρῶν οἶν προβάτων, αἰγῶν κλπ. μέχρι ἑπτά λεπτῶν. Ἐξαιροῦνται τὰ ἐργατικὰ ζῶα παντὸς εἶδους τὰ θυλάζοντα νεογνά καὶ οἱ μέχρι τριετοῦς ἡλικίας μόσχοι καὶ πῶλοι.

γ) Ἐπὶ τῶν μελισσῶν μέχρι πέντε λεπτῶν.

Ἄρθρ. Ι'.

Οἱ αἰκὶς μεταφέροντες τὰ ποίμνια ἐξ ἐνός εἰς ἄλλον δήμον πρὸς νομὴν, ὁ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον προσδιορισθεὶς ἀνώτατος ὅρος διανέμεται ἐξ ἡμισείας εἰς τὰ θερινὰ καὶ χειμερινὰ λειβάδια.

τοῦτο δὲ τὸ ἥμισυ ὑποδιαιρεῖται ἀναλόγως μεταξὺ τῶν δήμεων τῶν παραχωρούντων εἰς ποιμνιὸν τι πρὸς σταθερὰν στάθμευσιν, τοῦ αὐτοῦ εἶδους νομὴν δηλ. χειμερινὴν ἢ θερινήν.

Ἄρθρ. ΙΑ΄.

Οἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω Γ΄, Ζ΄ καὶ Θ΄, ἔμμεσοι καὶ ἄμεσοι δημοτικοὶ φόροι δὲν δύνανται νὰ εἰσπραχθῶσιν εἰμὴ ἀπὸ κατὰ τοὺς νομίμους τύπους συζητηθῶσι καὶ ψηφισθῶσι μετὰ τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ ἐγκριθῶσιν ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως δὲ τοῦ διοικητοῦ γίνεται ἔφεσις εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῖαν.

Ἄρθρ. ΙΒ΄.

Αἱ περὶ τοῦ ἐτησίου τῶν δήμεων προϋπολογισμοῦ καὶ τῶν τυχόν περὶ φορολογίας εἰδικῶν πράξεων τῶν δημοτικῶν συμβουλίων διοικητικαὶ ἀποφάσεις, πρέπει νὰ κοινοποιῶνται ἀνυπερθέτως ἐκάστη εἰς τὸ ἀνήκον δημοτικὸν συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ὀφείλει ἂν ἔχῃ λόγους ἐφέσεως νὰ ἐκκαλῇ αὐτὴν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῖαν ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν λογιζομένων ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἐπιδόσεως. Παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης ἡ διοικητικὴ ἀπόφασις εἶναι τελεσίδικος.

Ἄρθρ. ΙΓ΄.

Ἐὰν ἔνεκα ἄλλων περιστάσεων καὶ ὅχι δι' ἀμέλειαν ἢ βραδύτητα δημοτικῆς τιнос ἀρχῆς, ὁ δημοτικὸς προϋπολογισμὸς

δὲν προφθάσῃ νὰ ἐγκριθῇ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἐρχομένου ἔτους, τὰ τακτικὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ ἀνήκοντος δήμου ἐπιτρέπεται νὰ ἐξακολουθῶσιν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ τρέχοντος ἔτους, μέχρι τῆς ἐγκρίσεως τοῦ νέου, ἐπιφυλαττομένων τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν, καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις, αὐστηροτέρων μέτρων κατὰ τῶν δημοτικῶν καὶ διοικητικῶν ἐκείνων ὑπαλλήλων ὡς ἐκ τῆς ἀδρανείας ἢ δυστροπίας τῶν ὁποίων ἤθελε προέλθει ἡ ἔλλειψις αὕτη.

Ἄρθρ. ΙΔ΄.

Τὸ παρὸν διάταγμα ἰσχύει διὰ τὸ 1844 ἔτος.

Ἄρθρ. ΙΕ΄.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν ἔσωτερικῶν γραμματεία παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Νοεμβρίου 1843.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν ἔσωτερικῶν Γραμματεὺς
Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 41.

(Παρελείφθη).

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ 1843.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀριθ. 2.

1844

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 1 Φεβρουαρίου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 1. (Παρελείφθη.)

ΝΟΜΟΣ

Περὶ ἐνοικιάσεως τῶν ἰχθυοτροφείων κτλ. τοῦ Κράτους.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειᾶς, τῇ συναινέσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρ. 1.

Τὰ ἰχθυοτροφεία, θυννεῖα, ἰχθυοτρόφοι ποταμοὶ ἢ λίμναι, ἰχθυοτρόφα ὕδατα κείμενα εἰς διάφορα μέρη τοῦ Κράτους, ὅσων ἡ μίσθωσις ἐλήξεν, ἢ ὅσα δύνανται νὰ διατεθῶσι, θέλουν ἐκτεθῇ εἰς δημοπρασίαν ἐκμισθώσεως κατὰ τὸν ἀπὸ 23 Μαρτίου (4 Ἀπριλίου) 1839 περὶ τούτου Νόμον.

Ἄρθρ. 2.

Ἐπειδὴ τινὰ τῶν ἰχθυοτροφείων ἀπαιτοῦσιν, ἕνεκα τοπικῶν δυσχερειῶν, μεγαλητέρας προκαταβολὰς πρὸς πλήρη ἀλίευσιν, παρ' ὅσας δύναται ἡ ἀνταποδότης εἰς τὸν μισθωτὴν μία πενταετία, δίδομεν εἰς τὴν ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν τὴν ἀδειαν νὰ ἐπεκτείνῃ τὸν χρόνον τῆς ἐκμισθώσεως κατὰ τὸ συμφερότερον τῷ δημοσίῳ καὶ μέχρι δεκαετίας.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειᾶ ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐνέργεια τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Ἰανουαρίου 1844.

ΟΘΩΝ.

Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Α. ΔΟΝΤΟΣ, Κ. ΚΑΝΑΡΙΣ,
ΑΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Α. ΜΕΛΑΣ, Μ. ΣΧΙΝΑΣ.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ πενταετοῦς ἐνοικιάσεως τῶν ἰχθυοτροφείων κτλ. τοῦ Κράτους.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειᾶς, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρ. 1.

Τὰ ἰχθυοτροφεία, θυννεῖα, ἰχθυοτρόφοι ποταμοὶ ἢ λίμναι, ἰχθυοτρόφα ὕδατα, κείμενα εἰς διάφορα μέρη τοῦ Κράτους, ὅσων ἡ ἐνοικίασις ἐλήξεν, ἢ ὅσα δύνανται νὰ διατεθῶσι, θέλουν ἐκτεθῇ εἰς δημοπρασίαν πενταετοῦς ἐνοικιάσεως, καὶ παραχωρηθῇ, κατ' ἐγκρίσιν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειᾶς τῆς Ἐπικρατείας, εἰς τὸν πλειοδοτήσαντα, ἂν ἡ ἐνοικίασις φθάσῃ τὸν ἐλάχιστον ὅρον καὶ δώσῃ ὁ ἐνοικιαστὴς ἀξιώχρεων ἐγγυητὴν καὶ πληρωτὴν.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ ἐνοικίασις θέλει γενῇ χωριστὰ δι' ἕν ἕκαστον, ἐκτὸς μόνον, ὅπου καὶ ὅταν ἀπαιτῆται ἡ ἑνωσίς δύο ἢ καὶ πλειότερων συνάμα πρὸς ἀποφυγὴν ἐπιζημιῶν διενέξεων.

Ἄρθρ. 3.

Οἱ ὅροι καθ' οὓς ἕκαστον ἐκ τῶν ἰχθυοτροφείων, θυννεῶν κτλ. θέλει ἐνοικιασθῇ, πρέπει νὰ σαφηνισθῶσιν εἰς ἰδιαιτέραν διακήρυξιν ἐκδοθησομένην καὶ δημοσιευθησομένην διὰ τῆς πρὸς δημοσίευσιν τῶν ἀγγελιῶν προσδιορισμένης ἐφημερίδος, διὰ τοιχοκολλήσεως καὶ κηρύξεως εἰς τὴν πρωτεύουσιν τῆς ἀνηκούσης διοικήσεως, καθὼς καὶ εἰς τὸν τόπον ὅπου εὐρίσκεται τὸ ἰχθυοτροφεῖον, δεκαπέντε ἡμέρας πρὸ τῆς δημοπρασίας. Εἰς τὴν διακήρυξιν αὐτὴν πρέπει νὰ ληφθῶσι πρὸ πάντων ὑπ' ὄψιν αἱ τοπικαὶ περιστάσεις, ὅσαι θέλουν ἀπαιτῆσαι διαφοροὺς ἐξηγήσεις καὶ διασαφίσεις, τεινοῦσας εἰς τὸ ν' ἀρθῶσιν ἐκ μέσου προηγουμένων ὅλων αἱ ὡς ἐκ τῆς ἀσφαλείας ἀμφιβολίαι, περὶ δικαίων μᾶλλον ἢ ὑποχρεώσεων τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

Άρθρ. 4.

Αι δημοπρασίαι θέλουν ενεργηθῇ εἰς τὴν πρωτεύουσιν ἐκὰς τῆς διοικήσεως κατὰ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ τύπους τῶν δημοπρασιῶν, ἢ καὶ εἰς ἄλλην πόλιν ἢ κωμόπολιν. Ἀλλὰ περὶ τοῦτου απαιτεῖται ῥητὴ ἀδεία τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

Άρθρ. 5.

Ὁ ἐνοικιαστὴς θέλει παραλάβει ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του, εὐθύς μετὰ τὴν ἐγκρίσιν τῆς δημοπρασίας, τὸ ἐνοικιασθησόμενον ἰχθυοτροφεῖον κτλ. ὁμοῦ μὲ ὅλην τὴν ἐνυπάρχουσαν ὕλην, οἰκίσκους, κλισίας, φραγμούς, κτλ. Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς πενταετοῦς ἐνοικιάσεως θέλει ἔχει τὴν ἀποκλειστικὴν χρῆσιν καὶ διαθέσιν αὐτοῦ.

Άρθρ. 6.

Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ ἀνεὺς ἀδείας τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἀλίευσις ἐντὸς τῶν ἰχθυοτροφείων κτλ. καὶ ἐκτὸς αὐτῶν μέχρι βολῆς τουφεκίου λογιζομένης μέχρι διακοσίων Βασ. πήχεων. Ἐάν τις φωραθῇ ἢ συλληφθῇ ἀλιεύων, ἐντὸς τῆς ὡς ἀνωτέρω προσδιορισθείσης ἀποστάσεως, ἢ πράξις του θεωρεῖται ὡς λαθραλιεία, καὶ αὐτὸς ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον ἀπὸ πέντε μέχρι πενήκοντα δραχμ., ἐκτὸς τῶν ἀποζημιώσεων, εἰς τὰς ὁποίας ὑπόκειται ὡς πρὸς τὸν ἐνοικιαστὴν. Ἡ ἐκδίκασις τῆς πράξεως, ἢ ἐπιβολὴ τοῦ πρόστιμου καὶ αἱ ἀποζημιώσεις ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν πταισματοδικῶν, οἵτινες διακρίνουν τὰς τοιαύτας παραβάσεις ἐκκλητῶς ἢ ἀνεκκλητῶς κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Άρθρ. 7.

Εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τῶν ἰχθυοτροφείων, θυννείων κτλ. δὲν ἀνήκει ἄλλη πρόσδοσις, παρὰ τὴν πρόσδοσιν τῶν ἰχθύων καὶ λοιπῶν θαλασσίων ἢ λιμναίων καρπῶν. Ἡ ἄγρα τῶν βοδελῶν ὑπόκειται εἰς τοὺς ὑπάρχοντας ἢ ἐκδοθησόμενους κανονισμούς.

Άρθρ. 8.

Τὰ καλάμια, σωμάκια ἢ φλοῦδα εἴτε ἐπὶ ἐθνικῶν εἴτε ἐπὶ ἰδιοκτητῶν κτημάτων, δὲν ἐννοοῦνται συνἐνοικιασμένα ὡς πρότερον, μὲ τὰ ἰχθυοτροφεῖα. Ἡ ἐξ αὐτῶν πρόσδοσις θέλει διατεθῇ ἀμέσως παρὰ τοῦ δημοσίου, οἱ δὲ ἐνοικιασταὶ τῶν ἰχθυοτροφείων θέλουν φροντίσει νὰ τὰ προμηθεύωνται ἐξ ἰδίων τῶν.

Άρθρ. 9.

Τὰ ἐκ τῶν ἐνοικιασμένων ἰχθυοτροφείων, θυννείων, λιμνῶν κτλ. προερχόμενα ὀψάρια, αὐγοπάραχα καὶ ἄλλοι θαλάσσιοι ἢ λιμναῖοι καρποὶ, ἀποτελοῦντες τὴν πρόσδοσιν τῶν ἰχθυοτροφείων, δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν ἀγορανομικὴν διατίμησιν, ἀλλὰ πωλοῦνται ἐλευθέρως παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

Άρθρ. 10.

Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς ἡ διὰ φλόμου ἢ δι' ἄλλου δηλητηριώδους βοτάνου ἀλιεία. Ὁ φωραθεὶς παρὰ τῆς τοιαύτης ἀπαγορεύσεως ὑποβάλλεται ἐνώπιον τῶν πταισματοδικῶν εἰς πρόστιμον, τοῦ ὁποίου ὁ ἐλάχιστος ὅρος εἶναι πενήκοντα δραχμαί, ὁ δὲ ἀνώτατος πεντακόσιοι, ἐκτὸς τῶν ἀποζημιώσεων, αἵτινες θέλουν ζητηθῇ ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου, κατ' ἀναλογίαν τῆς προσγενησμένης φθορᾶς εἰς τὸ δημόσιον κτήμα, ὡς ἐκ τῆς χρήσεως τῶν τοιαύτων ἀλιευτικῶν μέσων.

Άρθρ. 11.

Εἰς ὅποιανδήποτε ἐποχὴν τῆς ἐνοικιάσεως, ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἐπὶ ποινῇ πρόστιμου ἀπὸ πενήκοντα μέχρι πεντακοσίων δραχμ. ἐκτὸς τῶν ἀποζημιώσεων, ἢ χρῆσις ἐκτάκτων ἀλιευτικῶν μέσων ἄλλων, παρὰ τὰ συνήθως ἐν χρήσει, καὶ ἐάν ᾖ τοιαῦτα, ὥστε νὰ προσενηλώσῃ τὴν ἐλάττωσιν τῆς εἰς τὸ μέλλον πρόσδοσιν τῶν ἰχθυοτροφείων κτλ. εἴτε δι' ὑπερμέτρου καὶ ἐκδεξιότητος ἀλιεύσεως, εἴτε διὰ τῆς χρήσεως ἀ-

λιευτικῶν ὀργάνων, τὰ ὁποῖα θεωροῦνται ὡς καταστρεπτικά τοῦ γόνου τῶν ἰχθύων. Ἡ ἐκδίκασις τῆς πράξεως καὶ ἡ ἐπιμέτρησις τῆς ποινῆς, καθὼς καὶ αἱ ἀποζημιώσεις, ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν πταισματοδικῶν, οἵτινες διακρίνουν ἐκκλητῶς ἢ ἀνεκκλητῶς, συμφώνως μὲ τὰς περὶ τοῦτου γενικὰς διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Άρθρ. 12.

Αἱ Διοικητικαὶ καὶ αἱ Οἰκονομικαὶ Ἀρχαὶ ὀφείλουν νὰ ἐπαγρυπνῶσιν ὡς πρὸς τὴν ἀνωτέρω διάταξιν, καὶ χρειᾶς τυγούσης, νὰ παύσῃ πρὸς καιρὸν τὴν ἀλίευσιν, μετρίστον ἀναμένουσι πρὸς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ ζητήσωσι τὰς διατάξεις τῆς. Ἀλλὰ προαπαιτεῖται νὰ συντάξωσι πρωτόκολλον, διὰ τοῦ ὁποίου νὰ ἀποδεικνύεται ἡ ὑπαρξίς τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων, αἵτινες κατέστησαν ἀναγκαίαν τὴν παύσιν τῆς ἀλιεύσεως. Ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν δικαιούται νὰ ζητήσῃ κἀνὸς εἶδους ἀποζημιώσεις, ἐκτὸς μόνον, ἐάν ἀποδείχθῃ αὐθαίρετος καὶ ἀνατιολόγητος ἡ διακοπὴ τῆς ἀλιεύσεως.

Άρθρ. 13.

Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουν νὰ παραδώσωσι περὶ τὸ τέλος τῆς ἐνοικιάσεως, ὅσα ἰχθυοτροφεῖα εἶναι ἐπιδεκτικά φραγμῶν, εἰς καλὴν κατάστασιν, μὲ φράκτας στερεοῦς, τοὺς αὐλάκας καθαρισμένους καὶ τὰς κλισίας καλῶς κατασκευασμένας. Ἐξ μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἐνοικιάσεως, θέλει γενῇ πρωτόκολλον τακτικὸν παρὰ τῆς διοικητικῆς καὶ οἰκονομικῆς Ἀρχῆς, περὶ τῆς καταστάσεως, εἰς ἣν εὐρίσκεται ἕκαστον ἰχθυοτροφεῖον καὶ ὑποβληθῇ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματ. τῆς Ἐπικρατείας.

Άρθρ. 14.

Ἐάν ἐκ τῆς ἐπιθεωρήσεως προκύψῃ, ὅτι ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν ἐξεπλήρωσε τὰς ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ὑποχρεώσεις του, τὸ δημόσιον ἀναλαμβάνει τὴν διαχείρισιν τοῦ ἰχθυοτροφείου, τὸ δὲ μέχρι τῆς λήξεως τῆς τελευταίας ἐξαμηνίας προῖον χρησιμεύει εἰς τὴν ἐπισκευὴν αὐτοῦ, καὶ τὸ μὲν περιπλέον ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν, τὸ δὲ ἐλλείπον ἀναπληροῦται παρ' αὐτοῦ.

Άρθρ. 15.

Ἡ ἐνοικίασις λήγει εἰς τὸ τέλος τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ πέμπτου καὶ τελευταίου ἔτους τῆς ἐνοικιάσεως.

Άρθρ. 16.

Τὸ ἐνοίκιον θέλει πληρωθῇ εἰς δέκα ἴσας δόσεις, πληρωτέας καθ' ἐξαμηνίαν εἰς τὸ τέλος αὐτῆς, λογιζομένης τῆς πρώτης ἐξαμηνίας ἀπὸ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν γενῇ ἡ ἐγκρίσις τῆς ἐνοικιάσεως· ἡ δευτέρα δόσις τοῦ τελευταίου ἔτους θέλει πληρωθῇ συνῆμα μὲ τὴν πρώτην τοῦ αὐτοῦ ἔτους, καὶ ἀνήκει εἰς τὸ δημόσιον ἀποκλειστικῶς, ἐν καὶ ἡ διαχείρισις τοῦ ἰχθυοτροφείου μεταβῇ εἰς αὐτὸ κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην ἐξαμηνίαν.

Άρθρ. 17.

Ὁ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ πληρῶνῃ εἰς τὰς προθεσμίας τὸ συμφωνηθησόμενον ἐνοίκιον· ἐάν δὲ, μὴ ἐξορληθείσης τῆς μίας δόσεως, ἐπέλθῃ ἡ δευτέρα, ἡ ἐνοικίασις θέλει λύσθαι αὐτοδικαίως, καὶ τὸ ἰχθυοτροφεῖον, θυννεῖον κτλ. θέλει ἐκτιθεσθαι ἐξ ὑπαρχῆς εἰς δημοπρασίαν, ἐκτὸς ἐάν δοθῇ προθεσμία. Ἡ ὡς ἐκ τοῦ ἀναπληστηριασμοῦ προκύψουσα ἐλάττωσις τῆς τιμῆς θέλει θεωρηθῇ εἰς βάρος τοῦ καθυστερήσαντος ἐνοικιαστοῦ ἢ δὲ αὐξήσις εἰς ὄφελος τοῦ δημοσίου.

Άρθρ. 18.

Ἡ ἀνωτέρω διάταξις δὲν ἀντιβάλλει τὴν χρῆσιν ὅλων τῶν μέτρων τῆς καταδιώξεως, ὅσα λαμβάνονται καὶ ἐναντίον τῶν λοιπῶν ἐνοικιαστῶν ἢ ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου.

Άρθρ. 19.

Ὁ παρὼν Νόμος ἰσχύει μόνον, ὅταν καὶ ἡ δι' αὐτοῦ ἐνεργηθῇ ὁμογενὴς πενταετής ἐνοικίασις.

Ἀρθρ. 20.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας θέλει δημοσιεύσει προσηκόντως καὶ ἐνεργήσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 23 Μαρτίου (4 Ἀπριλίου) 1839.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ,
Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ, Γ. ΓΑΛΡΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 3.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 16 Φεβρουαρίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ ἐκλογῆς ἐνόρκων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν ἀπὸ 12 Ὀκτωβρίου 1836 περὶ ἐκλογῆς ἐνόρκων Νόμον, καὶ τὸν ἀπὸ 17 Δεκεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους περὶ ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων Νόμον.

Σκεφθέντες ὅτι τὰ ἐπαρχιακὰ Συμβούλια εἰς ἃ κατὰ τὰς προμνησθείσας διατάξεις ἀνήκει νὰ ἐκλέξωσιν ἐξ ἡμισείας τοὺς κατὰ διοικήσεις διορισθησομένους ἐνόρκους, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ συγκαλεσθῶσι μέχρι τοῦδε, ἡ δὲ ὀριστική σύνταξις τῶν διὰ τὸ παρὸν ἔτος καταλόγων τῶν ἐνόρκων δὲν δύναται ν' ἀναβληθῇ ἐπὶ πλέον.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν τὰ ἑξῆς.

Ἀρθρ. 1.

Οἱ κατὰ τὰς διοικήσεις κατάλογοι τῶν ἐνόρκων διὰ τὸ παρὸν ἔτος θέλουσιν συνταχθῇ ἐξ ὁλοκλήρου ὑπὸ μόνων τῶν Διοικήτων.

Ἀρθρ. 2.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἰανουαρίου 1844.

Ο Θ Ω Ν.

Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, ΑΝΔΡ. ΛΟΝΤΟΣ, Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ,
ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Α. ΜΕΛΑΣ, Μ. ΣΧΙΝΑΣ.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου διὰ τὸ ἔτος 1843.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ μένωσι καὶ ἐφέτος ἀπληλαγμένοι ὅσον ἔνεστιν οἱ ἀγαπητοὶ Ἡμῶν ὑπήκοοι ἀπὸ τὰς καταπίσεις, αἵτινες συνήθως συνοδεύουν τὸ σύστημα τῆς ἐνοικιάσεως τῶν φόρων πρὸς δὲ, νὰ μετριάσωμεν τὸν ποιμνιακὸν φόρον, καθόσον αἱ παρούσαι οἰκονομικαὶ τοῦ Κράτους περιστάσεις τὸ ἐπιτρέπουσιν.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας,

Ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἀρθρ. 1.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος διὰ τὸ 1843 ἔτος προσδιορίζεται κατὰ τὴν ἀκόλουθον ἀναλογίαν.

§. 1.

α) Διὰ τὰ μικρὰ ζῶα (αἶγας καὶ πρόβατα) 30 (τριάκοντα) λεπτὰ κατὰ κεφαλήν.

β) Διὰ τοὺς χοίρους δραχμὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν.

γ) Διὰ τοὺς ὄνους δραχμὴν μίαν.

δ) Διὰ τὰ λοιπὰ μεγάλα ζῶα δραχμὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν.

§. 2.

Ἐξαίρουσιν παντὸς φόρου.

α) Ὅλα τὰ θηλάζοντα τῶν αἰγῶν, χοίρων καὶ προβάτων.

β) Οἱ πῶλοι τῶν ὄνων καὶ ἵππων, καὶ οἱ μύσχοι τῶν βοῶν, καὶ ἀφοῦ ἔπαυσαν νὰ θηλάζωσι μέχρι τῆς ἡλικίας τριῶν ἐτῶν συμπληρωμένων.

γ) Οἱ ἀροτῆρες βόες, ἂν καὶ σφάζωνται διὰ γῆρας.

δ) Ἀνὰ ἓνα οἰκόσιτον χοῖρον εἰς ἐκάστην οἰκογένειαν.

§. 3.

Ὁ φόρος ἐνὸς ὡς ἀχθοφόρου χρησιμεύοντος ὄνου, ἡμιόνου ἢ ἵππου διὰ πᾶσαν γεωργικὴν οἰκογένειαν ἐλαττοῦται καθ' ἡμίσειαν δραχμὴν.

Ἀρθρ. 2.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος, ὡς κανονίζεται ἀνωτέρω, θέλει εἰσπραχθῇ καθ' ὅλον τὸ Κράτος διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ἐπιφορτιζομένων ἐπὶ τούτῳ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιτρόπων ἢ διοριζομένων παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἰδιαιτέρων ἐπιστατῶν, ὅπου ἤθελε τὸ κρίνει ὠφέλιμον.

Ἀρθρ. 3.

Ἡ ἀπαριθμησις ἐκάστου ποιμνίου καὶ τῶν μεγάλων ζώων πρέπει νὰ γείνη ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως διορισθησόμενον ἐπιστάτην τοῦ τμήματος, εἰς τὸ ὅποιον παρεξίμασαν καὶ ἐγέννησαν τὰ δὲ ἀγωγιατικά ζῶα ἀπαριθμοῦνται, ὅπου καὶ ἂν εὐρεθῶσιν.

Ἀρθρ. 4.

Ἡ ἀπαριθμησις ἐν γένει τῶν ζώων λιανικῶν τε καὶ χονδρικῶν θέλει ἀρχίσαι ἀπὸ τὰς 20 τοῦ Φεβρουαρίου.

Ἀρθρ. 5.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος πληρόνεται εἰς μίαν δόσιν, τῶν μὲν χοίρων εὐθὺς μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου, τῶν μεγάλων ζώων ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπαριθμῆσιν, τῶν δὲ λοιπῶν ζώων ἐν γένει τὴν 1 Μαΐου.

Άρθρ. 6.

Η φροντίς πρὸς εἰσπράξιν τῶν χρημάτων ἀνήκει κυρίως εἰς τὸν Ταμίαν, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου ἀνήκει τὸ τμήμα, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐγείνεται ἡ ἀπαριθμησις, ἀλλὰ τῶν ἀγωγιατικῶν ζώων ὁ φόρος θέλει πληρωθῇ εἰς τὸν Ταμίαν τοῦ τμήματος ὅπου οἱ κύριοι αὐτῶν ἔχουν τὸ κέντρον τῆς βιομηχανίας των.

Άρθρ. 7.

Τὰ πρὸ τῆς ἀπαριθμήσεως σφραγέντα ἢ ἄλλως ἀπολεσθέντα ζῶα δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν φορολογίαν.

Άρθρ. 8.

Ὅστις ἤθελεν ἀποσπᾶσαι τὰ ἰδιά του ἢ τὰ ὁποῖα αὐτὸς βόσκει ζῶα ἀπὸ τὴν ἀπαρίθμησην, ἢ δὲν ἤθελε φανερώσει εἰς τὸν ἐπιφορτισμένον τὴν ἀπαρίθμησην ὑπάλλληλον, ἐρωτηθεὶς παρ' αὐτοῦ, ὅλας τὰς θέσεις, ὅπου εὐρίσκονται τὰ βηθέντα ἰδιά του ἢ τὰ παρ' αὐτοῦ βοσκόμενα ζῶα ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ἀποσπύγῃ τὴν φορολογίαν, καθὼς καὶ ὅστις καθ' ὅποιονδήποτε ἄλλον τρόπον ἀπάτης ζημιωῇ τὸ δημόσιον κατὰ τοὺς εἰς αὐτὸ ὀφειλομένους ἐπὶ τῶν ζώων φόρους, ὑποβάλλεται, ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ ἀπλοῦ φόρου, εἰς χρηματικὴν ποινὴν, ἴσην μὲ τὸ τετραπλοῦν ποσὸν τοῦ φόρου ὅσον ἐπροσπάθησε τοιοῦτοτρόπως νὰ μὴ πληρώσῃ.

Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου τῆς χρηματικῆς ποινῆς τὸ ἓν τρίτον δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα, εἴτε ἰδιώτης ἤθελεν εἶναι οὗτος, εἴτε δημόσιος ὑπηρετὴς πρὸς ἀνταμοιβὴν τῶν κόπων, τοὺς ὁποίους κατέβαλε διὰ νὰ μὴν ἀποστειρῇ τὸ δημόσιον τῶν νομίμων φόρων. Ἐπίσης ἔχουν δικαίωμα νὰ λάβουν τοιαύτην ἀνταμοιβὴν οἱ ἰδιαιτέροι ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως ἐπιστάται. Ἐκτὸς τῶν τὴν πρώτην ἀπαρίθμησην ἐνεργοῦντων, καὶ ὅταν ἀκόμη ἤθελον ἐνεργῆσαι οἱ αὐτοὶ καὶ δευτέραν τῶν αὐτῶν ζώων ἀπαρίθμησην.

Άρθρ. 9.

Ἢ ἐν τῷ προηγουμένῳ άρθρῳ ἀναφερομένη χρηματικὴ ποινὴ θέλει καταγινώσκεισθαι ἀπὸ τὸ πλημμελειοδικεῖον ἐκεῖνο, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν ἐπράχθη τὸ πλημμέλημα· αἱ δὲ περὶ τοῦ ἀπλοῦ φόρου διενέξεις εἶναι ἀποκλειστικῶς τῆς ἀρμοδιότητος τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων. Ἡ καταδίωξις τοῦ ποινικοῦ μέρους θέλει ὅμως πάντοτε προγεῖσθαι τῆς περὶ τοῦ ἀπλοῦ φόρου δίκης, ἀλλ' ἡ ἀθωοτικὴ ἢ καταδικαστικὴ ἀπόφασις τοῦ πλημμελειοδικείου δὲν ἀποκλείει τὴν ἀπαίτησιν τοῦ ἀπλοῦ φόρου ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου διοικητικοῦ δικαστηρίου.

Άρθρ. 10.

Οἱ Οἰκονομικοὶ Ἐπιτρόποι ἢ οἱ τὴν πρώτην ἀπαρίθμησην ἐνεργοῦντες ἰδιαιτέροι ἐπιστάται θεωροῦνται, καθόσον ἀφορᾷ τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 8 ἀναφερόμενα παρανομήματα, ὡς ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπάλλληλοι, καὶ ὡς τοιοῦτοι διατελοῦν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρῃσιν τοῦ ἀρμοδίου παρὰ Πρωτοδικῆς Εἰσαγγελέως.

Οἱ βηθέντες ὑπάλλληλοι θέλουν ἐνεργεῖ τὴν προανάκρισιν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας, θέλουν δὲ ἀρχίζει καὶ ἀποπερατώνει αὐτὴν ἀνευ προηγουμένης παραγγελίας τοῦ ἀρμοδίου Εἰσαγγελέως.

Άρθρ. 11.

Οἱ ἐπιφορτισθέντες τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου Οἰκονομικοὶ Ἐπιτρόποι, Ταμίαι, Ἐπιστάται καὶ εἰσπράκτορες θέλουν ἐφοδιασθῇ μὲ διπλότυπα βιβλία καὶ πίνακας, τῶν ὁποίων τὴν χρῆσιν θέλει κανονίσει ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκδίδουσα ἐπὶ τούτῳ ὁδηγίαν.

Άρθρ. 12.

Ὁ ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως ὑπάλλληλος, ὅστις ἤθελεν ἀμελεῆσαι τὴν τακτικὴν χρῆσιν τοῦ διπλοτύπου, θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ

πειθαρχικὸν πρόστιμον δραχμῶν 25 ἕως 200 ἐκτὸς τῆς τιμῆς εἰς τὸ δημόσιον ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως.

Άρθρ. 13.

Πᾶσα διένεξις ἀναφεύσκει εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου μεταξὺ τῶν φορολογουμένων καὶ τοῦ δημοσίου, δικάζεται ἀπὸ τὸ διοικητικὸν δικαστήριον τῆς Διοικήσεως ἢ ὑποδιοικήσεως, εἰς ἣν ἀνεῖρκει, ἀντιπροσωπευομένου τοῦ δημοσίου παρὰ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιτρόπων.

Άρθρ. 14.

Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 13 Φεβρουαρίου 1844.

Ο Θ Ω Ν.

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ, Α. ΛΟΝΤΟΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Α. ΜΕΛΑΣ.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ καταργήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν καυσόξυλων κλπ. φόρου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Άρθρ. 1.

Ἀπὸ τῆς ἀ. τοῦ προσεχοῦς Μαρτίου καταργεῖται ὁ φόρος.

α) Ὁ ἐπὶ τῶν καυσόξυλων.

β) Τῶν φουρκάδων, ὅσαι χρησιμεύουν εἰς ἀμπέλους σταφιδαμπέλους καὶ καλύβας.

γ) Τῆς χρησιμευούσης εἰς ἐργαλεῖα τῆς γεωργίας ξυλικῆς, καθόσον τὰ εἶδη ταῦτα ξυλικῆς ὑλοτομοῦνται πρὸς τὴν ἐντὸς τοῦ Κράτους χρῆσιν.

Άρθρ. 2.

Πᾶς μέχρι τοῦδε Νόμος ἢ Διάταγμα περὶ τούτων τηρεῖται μόνον καθόσον δὲν ἀντίθαινει εἰς τὸν παρόντα Νόμον.

Ἡ ἀκριβὴς αὐτοῦ ἐνέργεια ἀντίθεται εἰς τὴν ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Φεβρουαρίου 1844.

Ο Θ Ω Ν.

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ, Α. ΛΟΝΤΟΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Α. ΜΕΛΑΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 4.

(Παρελείφθη.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 5.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 18 Μαρτίου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐχοντας ὑπ' ὄψιν·

1. Τὸ σχέδιον τοῦ Συντάγματος τὸ ὁποῖον συζητηθὲν ὑπὸ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἐπικρουσιάσθη εἰς ἡμᾶς τὴν 21 Φεβρουαρίου

βλου ε. ε. παρὰ τῆς ἐπὶ τούτου σταλείσης παρὰ τῆς Συνελεύσεως Ἐπιτροπῆς.

2. Τὰς ἐπὶ τοῦ σχεδίου τούτου γενομένας παρ' ἡμῶν παρατηρήσεις, τὰς ὁποίας διὰ τοῦ ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου ε. ε. Διαγγέλματος ἀνεκοινώσαμεν πρὸς τὴν Συνέλευσιν.

3. Τὰς ἐπὶ τινων τῶν παρατηρήσεων τούτων εὐχὰς τῆς Συνελεύσεως τὰς ὁποίας διὰ τῶν Ἀντιπροέδρων αὐτῆς καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκοινοποίησε πρὸς ἡμᾶς τὴν 4 Μαρτίου ε. ε. καὶ

4. Τὴν ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν πρὸς τὴν Συνέλευσιν διακοίνωσιν ἡμῶν, δι' ἧς ἀπεδέχθημεν τὰς παρ' αὐτῆς ἐκφρασθείσας εὐχὰς.

Ἀφοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω, συνωμολογήθη μετὰξὺ ἡμῶν καὶ τῶν πληρεξουσίων τοῦ ἔθνους τὸ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν

α) Νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τὸ Πολιτικὸν Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος ὡς ἔπεται.

ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

*Ἐν Ὄνοματι τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου
καὶ Ἀδιαίρετου Τριάδος.*

Περὶ Θρησκείας.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἐπικρατοῦσα θρησκεία εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶναι ἡ τῆς ἀνατολικῆς ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, πᾶσα δὲ ἄλλη γνωστὴ θρησκεία εἶναι ἀνεκτή, καὶ τὰ τῆς λατρείας αὐτῆς τελούνται ἀκωλύτως ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν Νόμων, ἀπαγορευομένου τοῦ προσηλυτισμοῦ, καὶ πάσης ἄλλης ἐπεμβάσεως κατὰ τῆς ἐπικρατούσης θρησκείας.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ ὀρθόδοξος ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, κεφαλὴν γνωρίζουσα τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὑπάρχει ἀναποσπᾶστος ἡνωμένη δογματικῶς μετὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει μεγάλης καὶ πάσης ἄλλης ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τηροῦσα ἀπαρτῶς ὡς ἐκεῖναι τοὺς τε ἱεροὺς, ἀποστολικοὺς καὶ συνοδικοὺς κανόνας καὶ τὰς ἱεράς παραδόσεις, εἶναι δὲ αὐτοκέφαλος, ἐνεργοῦσα ἀνεξαρτήτως πάσης ἄλλης ἐκκλησίας τὰ κυριαρχικὰ αὐτῆς δικαιώματα, καὶ διοικεῖται ὑπὸ ἱερᾶς Συνόδου Ἀρχιερέων.

Περὶ τοῦ δημοσίου δικαίου τῶν Ἑλλήνων.

Ἄρθρ. 3.

Οἱ Ἕλληνες εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τοῦ Νόμου καὶ συνεισφέρουσιν ἀδιακρίτως εἰς τὰ δημόσια βάρη, ἀναλόγως τῆς περιουσίας τῶν μόνον δὲ οἱ πολῖται Ἕλληνες εἶναι δεκτοὶ εἰς ὅλα τὰ δημόσια ἐπαγγέλματα.

Πολῖται εἶναι ὅσοι ἀπέκτησαν ἢ ἀποκτήσωσι τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ πολίτου κατὰ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία εἶναι ἀπαρτῶς ἀσφαλισμένη· οὐδεὶς καταδιώκεται, συλλαμβάνεται, φυλακίζεται, ἢ ἄλλως πῶς περιορίζεται, εἰμὴ ὅταν καὶ ὅπως ὁ Νόμος ὀρίζει.

Ἄρθρ. 5.

Ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ αὐτοφώρου ἐγκλήματος οὐδεὶς συλλαμβάνεται, οὐδὲ φυλακίζεται εἰμὴ δι' αἰτιολογημένου δικαστικοῦ ἐντάλματος, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ κοινοποιηθῇ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς συλλήψεως ἢ προφυλακίσεως.

Ἄρθρ. 6.

Ποινὴ δὲν ἐπιβάλλεται ἀνευ Νόμου, ὀρίζοντος προηγουμένως αὐτήν.

Ἄρθρ. 7.

Ἐκαστος, ἢ καὶ πολλοὶ ὁμοῦ ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἀναφέρωνται ἐγγράφως εἰς τὰς ἀρχάς, τηροῦντες τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

Ἄρθρ. 8.

Ἡ κατοικία ἐκάστου εἶναι ἄσυλος· οὐδεμίαν κατ' οἶκον ἔρευνα ἐνεργεῖται εἰμὴ ὅταν καὶ ὅπως ὁ Νόμος διατάσῃ.

Ἄρθρ. 9.

Ἐν Ἑλλάδι οὔτε πωλεῖται οὔτε ἀγοράζεται ἄνθρωπος. Ἀγυρῶντος, ἢ δούλου παντὸς γένους καὶ πάσης θρησκείας εἶναι ἐλεύθερος, ἅμα πατήσῃ ἐπὶ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους.

Ἄρθρ. 10.

Πᾶς τις δύναται νὰ δημοσιεύῃ προσωρικῶς τε, ἐγγράφως καὶ διὰ τοῦ τύπου τοὺς στοχασμοὺς του, τηρῶν τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

Ὁ τύπος εἶναι ἐλεύθερος καὶ λογοκρισία δὲν ἐπιτρέπεται.

Οἱ ὑπεύθυνοι συντάττει, ἐκδίδει καὶ τυπογράφει ἐφημερίδων δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς οὐδεμίαν χρηματικὴν προκαταβολὴν λόγῳ ἐγγυήσεως.

Οἱ ἐκδότες ἐφημερίδων θέλουν εἶσθαι πολῖται Ἕλληνες.

Ἄρθρ. 11.

Ἡ ἀνωτέρα ἐκπαίδευσις ἐνεργεῖται δαπάνῃ τοῦ Κράτους· εἰς δὲ τὴν δημοτικὴν συντρέχει καὶ τὸ Κράτος κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἀνάγκης τῶν δόμων.

Ἐκαστος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ συσταίνῃ ἐκπαιδευτικὰ κατὰ στήματα, συμμορφούμενος μὲ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

Ἄρθρ. 12.

Οὐδεὶς στερεῖται τῆς ιδιοκτησίας του εἰμὴ διὰ δημόσιον ἀνάγκην, προσηκόντως ἀποδεδειγμένην, ὅταν καὶ ὅπως ὁ Νόμος διατάσῃ, πάντοτε δὲ προηγουμένως ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρ. 13.

Αἱ βράσανοι καὶ ἡ γενικὴ δήμεσις ἀπαγορεύονται.

Ἄρθρ. 14.

Τὸ ἀπόρρητον τῶν ἐπιστολῶν εἶναι ἀπαρτῶς ἀσφαλιστόν.

Περὶ συντάξεως τῆς Πολιτείας.

Ἄρθρ. 15.

Ἡ Νομοθετικὴ ἐξουσία ἐνεργεῖται συνάμα ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρ. 16.

Τὸ δικαίωμα τῆς προτάσεως τῶν Νόμων ἀνήκει εἰς τε τὸν Βασιλέα, τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν. Πᾶς Νόμος, ἀφορῶν τοὺς ἐτήσιους προϋπολογισμοὺς, τὰ ἔσοδα ἢ τὰ ἐξόδα τοῦ Κράτους, διάθεσιν ἐθνικῆς περιουσίας, τὸν ἐτήσιον προσδιορισμὸν τῆς Στρατιωτικῆς καὶ Ναυτικῆς δυνάμεως καὶ τὴν Στρατολογίαν καὶ Ναυτολογίαν, εἰσάγεται πρῶτον εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ψηφίζεται παρ' αὐτῆς.

Ἄρθρ. 17.

Οὐδεμίαν πρότασιν, ἀφορῶσα αὐξήσιν τῶν ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ μισθοδοσίαν ἢ σύνταξιν, ἢ ἐν γένει δι' ὄφελος προσώπου, πηγάζει ἐκ τῆς Βουλῆς ἢ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρ. 18.

Ἐὰν πρότασις Νόμου ἀπορρίπθῃ ὑπὸ μιᾶς τῶν τριῶν νομοθετικῶν δυνάμεων, δὲν παρουσιάζεται ἐκ νέου εἰς τὴν αὐτὴν Βουλευτικὴν Σύνοδον.

Ἄρθρ. 19.

Ἡ ἐπίσημος ἐρμηνεία τῶν Νόμων ἀνήκει εἰς τὴν Νομοθετικὴν ἐξουσίαν.

*Αρθρ. 20.

Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία ἀνήκει εἰς τὸν Βασιλέα, ἐνεργεῖται δὲ διὰ τῶν παρ' αὐτοῦ διοριζομένων ὑπευθύνων Ὑπουργῶν.

*Αρθρ. 21.

Ἡ δικαστικὴ ἐξουσία ἐνεργεῖται διὰ τῶν δικαστηρίων, αἱ δὲ δικαστικαὶ ἀποφάσεις ἐκτελοῦνται ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως.

Περὶ τοῦ Βασιλέως.

*Αρθρ. 22.

Τὸ πρόσωπον τοῦ Βασιλέως εἶναι ἱερὸν καὶ ἀπαράχτιστον, οἱ δὲ Ὑπουργοὶ αὐτοῦ εἶναι ὑπεύθυνοι.

*Αρθρ. 23.

Οὐδεμία πρᾶξις τοῦ Βασιλέως ἰσχύει, οὐδ' ἐκτελεῖται, ἂν δὲν ᾖναι προσηγορευομένη παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, ὅστις διὰ μόνης τῆς ὑπογραφῆς του καθίσταται ὑπεύθυνος.

Ἐν περιπτώσει δὲ ἀλλαγῆς ὀλοκληροῦ τοῦ Ὑπουργείου, ἂν οὐδείς τῶν παυσάντων Ὑπουργῶν συγκατατεθῇ εἰς τὸ νὰ προσυπογράψῃ τὸ τῆς ἀπολύσεως τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ νέου Ὑπουργείου Διάταγμα, ὑπογράφονται ταῦτα παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ νέου Ὑπουργείου, ἀφοῦ οὗτος διορισθῇς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως δώσῃ τὸν ὅρκον.

*Αρθρ. 24.

Ὁ Βασιλεὺς διορίζει καὶ παύει τοὺς Ὑπουργοὺς αὐτοῦ.

*Αρθρ. 25.

Ὁ Βασιλεὺς εἶναι ὁ ἀνώτατος Ἀρχὼν τοῦ Κράτους· ἄρχει τῶν κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν δυνάμεων, κηρύττει πόλεμον, συνομολογεῖ συνθήκας εἰρήνης, συμμαχίας καὶ ἐμπορίας· ἀνακοινῶναι δὲ αὐτὰς εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν μετὰ τῶν ἀναγκαιῶν διασαφῶσεων, ἅμα τὸ συμφέρον καὶ ἡ ἀσφάλεια τοῦ Κράτους τὸ ἐπιτρέψωσιν.

Αἱ περὶ ἐμπορίας ὅμως συνθήκαι, καὶ ὅσαι ἄλλαι περιέχουσιν παραχωρήσεις περὶ τῶν ὁποίων κατ' ἄλλας διατάξεις τοῦ παρόντος Συντάγματος δὲν δύναται νὰ ὁρισθῇ τι ἄνευ Νόμου, ἢ ἐπιβαρύνουσιν ἀτομικῶς τοὺς Ἕλληνας, δὲν ἔχουσιν ἰσχύν, ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

*Αρθρ. 26.

Οὐδεμία παραχώρησις ἢ ἀνταλλαγὴ χώρας δύναται νὰ γενῇ ἄνευ Νόμου.

Οὐδέποτε τὰ μυστικὰ ἄρθρα συνθήκης τινὸς δύναται ν' ἀνατρέψωσι τὰ φανερά.

*Αρθρ. 27.

Ὁ Βασιλεὺς ἀπονέμει τοὺς στρατιωτικοὺς καὶ ναυτικοὺς βαθμοὺς, διορίζει καὶ παύει τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, ἐκτὸς τῶν παρὰ τοῦ Νόμου ὥρισμένων ἐξαιρέσεων, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ διορίσῃ ὑπάλληλον εἰς μὴ νενομοθετημένην θέσιν.

*Αρθρ. 28.

Ὁ Βασιλεὺς ἐκδίδει τ' ἀναγκαῖα Διατάγματα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν Νόμων, δὲν δύναται δὲ ν' ἀναστείλῃ ποτὲ τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν, μηδὲ νὰ ἐξαίρεσῃ τινὰ τῆς ἐκτελέσεώς των.

*Αρθρ. 29.

Ὁ Βασιλεὺς κυρῶναι καὶ δημοσιεύει τοὺς Νόμους.

*Αρθρ. 30.

Ὁ Βασιλεὺς συγκαλεῖ τακτικῶς ἅπαξ τοῦ ἔτους τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν, ἐκτάκτως δὲ ὅσάκις τὸ κρίνει εὐλογον. Κηρύττει αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου τὴν ἐναρξιν καὶ λήξιν ἐκάστης βουλευτικῆς Συνόδου, καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαλύῃ τὴν Βουλὴν· ἀλλὰ τὸ περὶ διαλύσεως Διάταγμα πρέπει νὰ διαλαμβάνῃ συγχρόνως καὶ τὴν συγκαλέσιν, τῶν μὲν ἐκλογέων ἐντὸς δύο, τῆς δὲ Βουλῆς ἐντὸς τριῶν μηνῶν.

*Αρθρ. 31.

Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀναβάλλῃ τὴν ἐναρξιν, ἢ νὰ διακόπῃ τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἐτήσιας Βουλευτικῆς Συνόδου. Ἡ ἀναβολὴ ἢ ἡ διακοπὴ δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ ὑπὲρ τὰς τεσσαράκοντα ἡμέρας, οὐδὲ ν' ἀνανεωθῶσιν ἐντὸς τῆς αὐτῆς Βουλευτικῆς Συνόδου, ἄνευ τῆς συναινέσεως τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

*Αρθρ. 32.

Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ χαρίζῃ, μεταβάλλῃ καὶ ἐλαττώνῃ τὰς παρὰ τῶν δικαστηρίων καταγινωσκομένας ποινάς, ἐξαίρουμένων τῶν περὶ Ὑπουργῶν διατεταγμένων· πρὸς δὲ νὰ χορηγῇ ἀμνηστίαν ἐπὶ τῇ εὐθύνῃ ὀλοκληροῦ τοῦ Ὑπουργείου.

*Αρθρ. 33.

Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀπονέμῃ τὰ κανονισμένα παράσημα, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ αὐτῶν Νόμου· δὲν δύναται ὅμως νὰ χορηγῇ τίτλους εὐγενείας καὶ διακρίσεως, οὐδὲ ν' ἀναγνωρίζῃ τοιοῦτους, ἀπονεμομένους παρὰ ξένου Κράτους εἰς πολίτας Ἕλληνας.

*Αρθρ. 34.

Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κόπῃ νομίσματα, κατὰ τὸν Νόμον.

*Αρθρ. 35.

Ἡ Βασιλικὴ χορήγησις προσδιορίζεται διὰ Νόμου, τοῦ ὁποῦ ἡ διάρκειά δὲν περιορίζεται εἰς ῥητὸν χρόνον, καὶ ὅστις δὲν δύναται νὰ τροποποιηθῇ, εἰμὴ μετὰ δεκαετίαν.

*Αρθρ. 36.

Ὁ Βασιλεὺς ὄθων, μετὰ τὴν ὑπογραφήν τοῦ παρόντος Συντάγματος, θέλει δώσῃ ἐνώπιον τῆς παρούσης Ἐθνικῆς Συνελεύσεως τὸν ἀκόλουθον ὅρκον:

«Ὁμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίας καὶ ἀδιαίρετου Τριᾶδος νὰ προστατεύω τὴν ἐπικρατοῦσαν θρησκείαν τῶν Ἑλλήνων, νὰ σὺλάττω τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ νὰ διατηρῶ καὶ ὑπερασπίζω τὴν Ἐθνικὴν αὐτονομίαν καὶ τὴν ἀκεραιότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.»

Περὶ διαδοχῆς καὶ ἀντιβασιλείας.

*Αρθρ. 37.

Τὸ Ἑλληνικὸν Στέμμα καὶ τὰ Συνταγματικὰ αὐτοῦ δικαιώματα εἶναι διαδοχικά καὶ περιέχονται εἰς τοὺς κατ' εὐθείαν γραμμὴν γνησίους καὶ νομίμους ἀπογόνους τοῦ Βασιλέως Ὀθωνος, κατὰ τὰξιν πρωτοτοκίας.

*Αρθρ. 38.

Ἐν ἐλλείψει γνησίου καὶ νομίμου ἀπογόνου τοῦ Βασιλέως Ὀθωνος, τὸ Ἑλληνικὸν Στέμμα καὶ τὰ Συνταγματικὰ αὐτοῦ δικαιώματα περιέχονται εἰς τὸν ἐπόμενον ἀδελφόν του καὶ εἰς τοὺς κατ' εὐθείαν γραμμὴν γνησίους καὶ νομίμους ἀπογόνους αὐτοῦ, κατὰ τὰξιν πρωτοτοκίας.

Ἐν περιπτώσει θανάτου καὶ τούτου, ἄνευ γνησίων καὶ νομίμων ἀπογόνων κατ' εὐθείαν γραμμὴν, τὸ Ἑλληνικὸν Στέμμα καὶ τὰ Συνταγματικὰ αὐτοῦ δικαιώματα περιέχονται εἰς τὸν ἐπόμενον ἀδελφόν του καὶ εἰς τοὺς κατ' εὐθείαν γραμμὴν γνησίους καὶ νομίμους ἀπογόνους αὐτοῦ, κατὰ τὰξιν πρωτοτοκίας.

*Αρθρ. 39.

Μὴ ὑπάρχοντος διαδόχου κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὥρισμένα, ὁ Βασιλεὺς διορίζει αὐτὸν μετὰ τὴν συγκατάθεσιν τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἐπὶ τούτῳ συγκαλουμένων, παρόντων τοῦλάχιστον τῶν δύο τρίτων τῶν μελῶν ἐκάστης, καὶ διὰ τῆς ψήφου τῶν δύο τρίτων τῶν παρόντων μελῶν.

Άρθρ. 40.

Πᾶς διάδοχος τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου ἀπαιτεῖται νὰ πρεσβεύῃ τὴν θρησκείαν τῆς Ανατολικῆς Ὁρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Άρθρ. 41.

Οὐδέποτε τὰ Στέμματα τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Βασιλείας δύνανται νὰ συνενωθῶσιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς κεφαλῆς.

Άρθρ. 42.

Ὁ Βασιλεὺς καθίσταται ἐνῆλιξ κατὰ τὸ δέκατον ὄγδον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ συμπληρωμένον. Πρὶν ἢ ἀναβῇ τὸν Θρόνον, ὁμνῶει ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν Ὑπουργῶν, τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ Γερουσιαστῶν καὶ Βουλευτῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀνωτέρων ὀργῶν, τὸν ἐν τῷ 36 ἄρθρῳ διαλαμβανόμενον ὅρκον. Ὁ Βασιλεὺς συγκαλεῖ τὸ πολὺ ἐντὸς δύο μηνῶν τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν, καὶ ἐπαναλαμβάνει τὸν ὅρκον ἐνώπιον τῶν Βουλευτῶν καὶ τῶν Γερουσιαστῶν συνηγμένων ἐπὶ τούτῳ.

Άρθρ. 43.

Ἐν περιπτώσει ἀποθιώσεως τοῦ Βασιλέως, ἐὰν ὁ διάδοχος ᾖ ἀνῆλιξ, ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία συνέρχονται ἄνευ συγκαλέσεως τὴν δεκάτην τὸ βραδύτερον ἡμέραν μετὰ τὴν ἀποθίωσιν τοῦ Βασιλέως· ἡ δὲ Συνταγματικὴ Βασιλικὴ ἐξουσία ἐνεργεῖται παρὰ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὑπὸ τὴν εὐθύνην αὐτοῦ, μέχρι τῆς ὁρκωμοσίας τοῦ Ἀντιβασιλέως ἢ τῆς ἀφίξεως τοῦ διαδόχου.

Άρθρ. 44.

Ἐὰν, ἀποθιώσαντος τοῦ Βασιλέως, ὁ διάδοχος αὐτοῦ ᾖ ἀνῆλιξ, ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία συνέρχονται ὁμοῦ διὰ νὰ ἐκλέξωσιν ἐπίτροπον· ἐπίτροπος δὲ τότε μόνον ἐκλέγεται, ὅταν δὲν ὑπάρχῃ τοιοῦτος ἐκ διαθήκης τοῦ ἀποθιώσαντος Βασιλέως, ἢ ὅταν ὁ ἀνῆλιξ διάδοχος δὲν ἔχῃ μητέρα, μένουσαν εἰς τὴν χηρείαν τῆς, ἥτις καλεῖται τότε εἰς τὴν ἐπιτροπείαν τοῦ τέκνου τῆς αὐτοδικίας.

Ὁ ἐπίτροπος τοῦ ἀνῆλικος Βασιλέως, εἴτε διορισθῇ διὰ διαθήκης, εἴτε ἐκλεχθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπαιτεῖται νὰ ᾖ πολίτης Ἕλλην τοῦ Ανατολικοῦ δόγματος.

Ἰδιαιτέρως Νόμος θέλει κανονίσαι τὰ περὶ Ἀντιβασιλείας.

Άρθρ. 45.

Ἐν περιπτώσει χρείας τοῦ Θρόνου, ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία, εἰς ἐν συνερχόμεναι, ἐκλέγουσι προσωρινῶς Ἀντιβασιλέα πολίτην Ἕλληνα τοῦ Ανατολικοῦ δόγματος· τὸ δὲ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐνεργεῖ ὑπὸ τὴν εὐθύνην του, ἐν ὀνόματι τοῦ ἔθνους, τὴν Συνταγματικὴν Βασιλικὴν ἐξουσίαν μέχρι τῆς ὁρκωμοσίας τοῦ Ἀντιβασιλέως.

Ἐντὸς δὲ δύο μηνῶν, τὸ βραδύτερον, ἐκλέγονται ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἰσάριθμοι τῶν Βουλευτῶν ἀντιπρόσωποι, οἵτινες εἰς ἐν μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας συνερχόμενοι, ἐκλέγουσι τὸν Βασιλέα διὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν δύο τριτῶν τοῦ ὅλου.

Περὶ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Άρθρ. 46.

Οὐδεὶς δύναται νὰ ᾖ συγχρόνως Βουλευτὴς καὶ Γερουσιαστῆς.

Άρθρ. 47.

Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία συνέρχονται αὐτοδικίως κατ' ἔτος τὴν πρώτην τοῦ Νοεμβρίου μηνός, ἐκτὸς ἂν ὁ Βασιλεὺς τὰς συγκαλέσῃ πρότερον, ἢ ἀνὰ ἄλλη τὴν ἐναρξίν των κατὰ τὰ ἄρθρα 30 καὶ 31 τοῦ παρόντος Συντάγματος. Ἡ διάρκεια ἐκάστης Συνόδου δὲν δύναται νὰ ᾖ βραχυτέρα τῶν δύο μηνῶν.

Άρθρ. 48.

Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία συνεδριάζουν δημοσίᾳ· δύνανται ὅμως νὰ διασκεπτόνται κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, ἡ μὲν Βουλὴ, κατ' αἴτησιν δέκα, ἡ δὲ Γερουσία, πέντε ἐκ τῶν μελῶν αὐτῶν· μετὰ ταῦτα ἀποφασίζουσι κατὰ πλειοψηφίαν, ἂν ἡ περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος συζήτησις πρέπη νὰ ἐπαναληφθῇ εἰς δημοσίαν συνεδρίαν.

Άρθρ. 49.

Οὔτε ἡ Βουλὴ οὔτε ἡ Γερουσία δύνανται νὰ συζητήσωσι καὶ ἀποφασίσωσι τι ἄνευ τῆς παρουσίας τοῦλάχιστον τοῦ ἡμίσεος πλέον ἐνὸς τῶν μελῶν αὐτῶν.

Ἐν περιπτώσει διχοψηφίας ἢ πρότασις, περὶ ἧς ὁ λόγος, ἀπορρίπτεται.

Άρθρ. 50.

Οὐδεὶς αὐτόκλητος ἐμφανίζεται ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ἢ τῆς Γερουσίας διὰ ν' ἀναφέρῃ τι προσωρικῶς ἢ ἐγγράφως· ἀναφοραὶ ὅμως παρουσιάζονται διὰ τινος Βουλευτοῦ ἢ Γερουσιαστοῦ, ἢ παραδίδονται εἰς τὰ γραφεῖα.

Ἡ τε Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία, ἔχουσι τὸ δικαίωμα ν' ἀποπέλλωσιν εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς τὰς διευθυνομένας πρὸς αὐτὰς ἀναφοράς, οἵτινες εἶναι ὑπόχρεοι νὰ δίδωσι διασαφήσεις, ὅτανκίς ζητηθῶσιν.

Άρθρ. 51.

Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία συνεδριάζουν ἰδίᾳ, ἡ μὲν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἡ δὲ ἐν τῷ Συνεδρίῳ αὐτῆς.

Μόνον δὲ, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐναρξέως τῆς Βουλευτικῆς Συνόδου καὶ ὁσάκις τὸ Σύνταγμα ὀρίζῃ, συνέρχονται ὁμοῦ ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ.

Άρθρ. 52.

Οὐδεὶς φόρος ἐπιβάλλεται οὐδ' εἰσπράττεται, ἐὰν προηγουμένως δὲν ψηφισθῇ παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ κυρωθῇ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως.

Άρθρ. 53.

Κατ' ἔτος ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία ψηφίζουσι τὸν προϋπολογισμόν καὶ ἀποφασίζουσιν ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ.

Ὅλα τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ Κράτους πρέπει νὰ σημειῶνται εἰς τὸν προϋπολογισμόν καὶ ἀπολογισμόν.

Άρθρ. 54.

Οὐδεμία σύνταξις ἢ ἀμοιβὴ δίδεται ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου, ἄνευ Νόμου.

Άρθρ. 55.

Βουλευτὴς ἢ Γερουσιαστὴς δὲν καταδιώκεται, οὐδ' ὅπωςδὴποτε ἐξετάζεται, ἕνεκα γνώμης ἢ ψήφου, δοθείσης παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν βουλευτικῶν του καθηκόντων.

Άρθρ. 56.

Βουλευτὴς ἢ Γερουσιαστὴς, διαρκούσης τῆς Βουλευτικῆς Συνόδου, δὲν καταδιώκεται, συλλαμβάνεται ἢ φυλακίζεται, ἄνευ ἀδείας τοῦ σώματος· εἰς δ' ἀνήκει τοιαύτη ἀδεια δὲν ἀπαιτεῖται εἰς τὰ ἐπ' αὐτοφώρῳ κακομεγρήματα.

Προσωπικὴ κράτησις δὲν ἐνεργεῖται κατὰ Βουλευτοῦ ἢ Γερουσιαστοῦ, διαρκούσης τῆς Βουλευτικῆς Συνόδου, τέσσαρας ἐβδομάδας πρὸ τῆς ἐναρξέως καὶ τρεῖς μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν αὐτῆς.

Άρθρ. 57.

Βουλευταὶ καὶ Γερουσιασταὶ ὁμνῶνται πρὸ τῆς ἐναρξέως τῶν καθηκόντων αὐτῶν τὸν ἐξῆς ὅρκον·

« Ὁμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαίρετου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ νὰ εκπληρώσω εὐσυνειδότως τὰ καθήκοντά μου. »

Ὁ ὅρκος δίδεται, παρὰ μὲν τῶν Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευ-

τηρίω, παρά δὲ τῶν Γερουσιαστῶν ἐν τῷ Συνεδρίῳ τῆς Γερουσίας, εἰς δημοσίαν συνεδρίσιν.

*Ἀρθρ. 58.

Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία προσδιορίζουν διὰ κανονισμοῦ πῶς ἐκάστη αὐτῶν θέλει ἐκπληρῶν τὰ καθήκοντά της.

Περὶ τῆς Βουλῆς.

*Ἀρθρ. 59.

Ἡ Βουλὴ σύγκαιται ἐκ Βουλευτῶν, ἐκλεγομένων ὑπὸ τῶν ἐχόντων δικαίωμα πρὸς τοῦτο πολιτῶν, κατὰ τὸν περὶ ἐκλογῆς Νόμον.

*Ἀρθρ. 60.

Οἱ Βουλευταὶ ἀντιπροσωπεύουσι τὸ ἔθνος καὶ ὄχι μόνον τὴν ἐπαρχίαν ὑπὸ τῆς ὁποίας ἐκλέγονται.

*Ἀρθρ. 61.

Ὁ περὶ ἐκλογῆς Νόμος προσδιορίζει τὸν ἀριθμὸν τῶν Βουλευτῶν, ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ· πῶποτε ὅμως ὁ ἀριθμὸς οὗτος δὲν δύναται νὰ ᾖ ἐλάττω τῶν ὀγδοήκοντα.

*Ἀρθρ. 62.

Οἱ Βουλευταὶ ἐκλέγονται κατὰ τριετίαν.

*Ἀρθρ. 63.

Διὰ νὰ ἐκλεγθῇ τις Βουλευτὴς ἀπαιτεῖται,

Νὰ ᾖ πολίτης Ἕλλην, ἐγκαταστημένος εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀπολαμβάνων τὰ ἀστυκὰ καὶ πολιτικὰ δικαιώματα, ἔχων συμπληρωμένον τὸ τριακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, καὶ πρὸς τοῦτοις τὰ παρὰ τοῦ Νόμου τῶν ἐκλογῶν ἀπαιτούμενα προσόντα.

*Ἀρθρ. 64.

Βουλευταὶ, διοριζόμενοι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἔμμισθον ὑπηρεσίαν καὶ δεχόμενοι αὐτήν, παύουν ἀμέσως τῶν Βουλευτικῶν καθηκόντων, καὶ τότε μόνον ἀναλαμβάνουσιν αὐτά, ὅταν ἐκλεχθῶσιν ἐκ νέου.

*Ἀρθρ. 65.

Ἡ Βουλὴ ἐκλέγει ἐκ τῶν Βουλευτῶν κατὰ τὴν ἑναρξιν ἐκάστης Βουλευτικῆς Συνόδου τὸν Πρόεδρον, τοὺς Ἀντιπροέδρους καὶ τοὺς Γραμματεῖς αὐτῆς.

*Ἀρθρ. 66.

Ἡ Βουλὴ ἐξετάζει τὰ πληρεξούσια τῶν Βουλευτῶν καὶ ἀποφασίζει περὶ τῶν ἀναφερομένων ἀμφισβητήσεων.

*Ἀρθρ. 67.

Οἱ ἐκπληρώσαντες τὰ χρέη τῶν Βουλευτῶν λαμβάνουσιν ἐκ τοῦ δημοσίου Ταμείου ἀποζημίωσιν δραχμῶν διακοσίων πενήκοντα κατὰ μῆνα, διαρκούσης τῆς Βουλευτικῆς Συνόδου.

*Ἀρθρ. 68.

Οἱ Βουλευταὶ, οἱ λόγῳ πολιτικῆς ἢ στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἢ ἄλλως πως μισθοδοτούμενοι, δὲν λαμβάνουσιν εἰμὴ τὸ τυχόν ἐλλείπον μέχρι τῆς ἀνωτέρω μνησθείσης μηνιαίας ἀποζημιώσεως.

Περὶ τῆς Γερουσίας.

*Ἀρθρ. 69.

Ἡ Γερουσία εἶναι μέρος ἀναπόσπαστον τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας.

*Ἀρθρ. 70.

Ὁ Βασιλεὺς διορίζει τοὺς Γερουσιαστὰς ἰσοβίως.

Τὰ διατάγματα τοῦ διορισμοῦ τῶν προσυπογράφονται παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

*Ἀρθρ. 71.

Ὁ ἐλάχιστος ἀριθμὸς τῶν Γερουσιαστῶν ὀρίζεται εἰσεῖκοσι καὶ ἑπτὰ· δύναται δὲ ὁ Βασιλεὺς ν' αὐξήσῃ αὐτόν, κατὰ τὰς ἀνάγκας, μέχρι τοῦ ἡμίσεος τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν Βουλευτῶν.

Μόνον συγκαταθέσει τῆς Βουλῆς δύναται νὰ διορισθῶσιν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως πλείονες Γερουσιασταὶ τοῦ εἰρημένου ἀριθμοῦ.

*Ἀρθρ. 72.

Διὰ νὰ διορισθῇ τις Γερουσιαστὴς πρέπει

1) Νὰ ᾖ πολίτης Ἕλλην,

2) Νὰ ᾖ ἐγκαταστημένος ἐν τῇ Ἑλλάδι,

3) Ν' ἀπολαμβάνῃ τὰ ἀστυκὰ καὶ πολιτικὰ δικαιώματα,

4) Νὰ συνεπλήρωσε τὸ τεσσαρακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, καὶ

5) Ν' ἀνεδείχθῃ ἐν τῇ Ἑλλάδι,

α) ἢ ἔτε μέλος, ἢ Ὑπουργὸς τῶν κατὰ τὸν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα ἐθνικῶν Κυβερνήσεων τοῦλάχιστον ἅπαξ μέχρι τέλους τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ἐβδόμου ἔτους.

β) ἢ ἔτε Πληρεξούσιος, ἐκλεγθεὶς δις, εἰς ἐθνικὰς Συνελεύσεις, συμπαραλαμβανομένης καὶ τῆς παρούσης, ἢ Βουλευτῆς εἰς δύο τοῦλάχιστον περιόδους, παρελθούσας καὶ μελλούσας, ἢ ἅπαξ Πληρεξούσιος καὶ ἅπαξ Βουλευτῆς.

γ) ἢ ἔτε Ἀρχηγὸς Στρατοπέδου, ἢ Στόλου, ἢ Ναυτικῆς μοίρας, ὁδηγῆσας τὰ Ἑλληνικὰ ὅπλα κατὰ τὸν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα εἰς πολιορκίας ἢ μάχας.

δ) ἢ ἔτε ἀνὴρ ἱστορικός διὰ λαμπρῶν ἀνδραγαθημάτων, ἢ ἀδροτάτων χρηματικῶν θυσιῶν.

ε) ἢ ἔτε Πρόεδρος τῆς Βουλῆς, εἰς δύο Βουλευτικὰς Συνόδους, μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Συντάγματος.

ς) ἢ ἔτε Ὑπουργὸς, μετὰ τετραετίαν ὡς τοιοῦτος.

ζ) ἢ ἔτε Στρατηγός, Ἀντιστράτηγος, Ὑποστράτηγος, Ναύαρχος, Ἀντιναύαρχος, ἢ Ὑποναύαρχος, μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ του ὡς τοιοῦτου.

η) ἢ ἔτε Πρέσβυς, μετὰ πενταετὴ ὑπηρεσίαν ὡς τοιοῦτος.

θ) ἢ ἔτε Πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἢ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, μετὰ ἑξαετὴ ὑπηρεσίαν ὡς τοιοῦτος.

ι) ἢ ἔτε Εἰσαγγελεὺς παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ, ἢ Πρόεδρος Ἐφετών, ἢ Νομάρχης, μετὰ ὀκταετὴ ὑπηρεσίαν ὡς τοιοῦτος.

ια) ἢ ἔτε Ἐπίτροπος παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ, Εἰσαγγελεὺς παρ' Ἐφέταις, ἢ Ἀρεοπαγίτης, μετὰ δεκαετὴ ὑπηρεσίαν ὡς τοιοῦτος.

ιβ) ἢ ἔτε Πρόεδρος Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου, τρεῖς ὡς τοιοῦτος ἐκλεγθεὶς καὶ ἑξ ἑστὼς ὡς Νομαρχιακὸς Σύμβουλος ὑπηρετήσας.

ιγ) ἢ ἔτε Πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου, δις ὡς τοιοῦτος ἐκλεγθεὶς καὶ μετὰ δεκαετὴ ὑπηρεσίαν ὡς Καθηγητής.

ιδ) ἢ ἔτε Ἀντιπρόεδρος Ἑμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου, δις ὡς τοιοῦτος ἐκλεγθεὶς καὶ μετὰ ἑξαετὴ ὑπηρεσίαν ὡς ἐπιμελητής.

Ἡ ἑναρξιν τῶν ἐν τοῖς ἐδαφείοις ς' μέχρι ιδ' ἀναφερομένων ὑπηρεσιῶν θέλει λογίζεσθαι ἀπὸ τῆς νομίμου δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Συντάγματος.

Τὰ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ προσόντα τοῦ Γερουσιαστοῦ θέλουν ἀναθεωρηθῇ μετὰ δεκαπενταετίαν ὑπὸ τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας.

*Ἀρθρ. 73.

Ὁ διατελέσας εἰς πλείονας τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὑπηρεσιῶν δύναται νὰ ἐνώσῃ τὰς χρονικὰς αὐτοῦ διαρκείας πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ παρὰ τῆς διαρκεστεράς ὑπηρεσίας, κατὰ τὰ ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ ὀριζόμενα, ἀπαιτουμένου χρόνου.

*Ἀρθρ. 74.

Διὰ τὸν διορισμὸν ἐκάστου Γερουσιαστοῦ ἀπαιτεῖται χωριστὸν Διάταγμα, διαλαμβάνον ἀκριβῶς τὰς ἐκδουλεύσεις ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται κατὰ τὸ 72 ἄρθρον ὁ διορισμός.

*Ἀρθρ. 75.

Οἱ Βασιλόπαιδες καὶ ὁ ἐπίδοξος τοῦ Θρόνου Διάδοχος εἶναι αὐτοδικαίως Γερουσιασταί, ἅμα συμπληρώσας τὸ δέκατον ὀγδόν ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ ὑποφορῶσιν, εἰμὴ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ εἰκοστοῦ πέμπτου.

*Αρθρ. 76.

Ἡ Βουλευτικὴ Σύνοδος τῆς Γερουσίας ἀρχεῖται καὶ λήγει συγχρόνως μὲ τὴν τῆς Βουλῆς.

*Αρθρ. 77.

Πᾶσα συνεδρίασις τῆς Γερουσίας, ἐκτὸς τοῦ χρόνου καθ' ὃν συνεδριάζει ἡ Βουλὴ, εἶναι παράνομος, καὶ πᾶσα πράξις, γινομένη ἐν τοιαύτῃ συνεδριάσει, εἶναι αὐτοδικαίως ἀκυροῦς, ἐκτὸς ὅταν ἡ Γερουσία συνέρχηται ὡς δικαστικὸν σῶμα, ὅτε μόνον τὰ παρὰ τοῦ Συντάγματος ὀρισμένα δικαστικά αὐτῆς καθήκοντα δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ.

*Αρθρ. 78.

Ὁ Βασιλεὺς διορίζει ἐκ τῶν Γερουσιαστῶν τὸν Πρόεδρον τῆς Γερουσίας κατὰ τριετίαν· αὕτη δὲ κατὰ πᾶσαν Βουλευτικὴν Σύνοδον ἐκλέγει ἐκ τῶν ἰδίων μελῶν δύο Ἀντιπροέδρους καὶ δύο Γραμματεῖς.

*Αρθρ. 79.

Οἱ Γερουσιασταὶ λαμβάνουσιν ἀποζημιώσεις πεντακοσίων δραχμῶν κατὰ μῆνα δι' ὅσον ἐκάστοτε διαρκέσωσιν αἱ νομοθετικαὶ ἢ δικαστικαὶ ἐργασίαι αὐτῶν.

Οἱ λόγῳ πολιτικῆς ἢ στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, ἢ ἄλλως πως μισθοδοτούμενοι Γερουσιασταὶ δὲν λαμβάνουσιν, εἰμὴ τὸ τυχὸν ἐλλείπον μέχρι τῆς ἀνωτέρω ὁρισθείσης ἀποζημιώσεως.

Περὶ τῶν Ὑπουργῶν.

*Αρθρ. 80.

Οὐδεὶς ἐκ τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας δύναται νὰ διορισθῇ Ὑπουργός.

*Αρθρ. 81.

Οἱ Ὑπουργοὶ ψηφοφοροῦν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν τότε μόνον, ὅταν ᾖναι μέλη αὐτῶν. ἔχουσι δὲ εἰσοδὸν ἐλευθέραν εἰς τὰς συνεδριάσεις τῶν καὶ ἀκούονται, ὡς ἂν ζήτησωσι τὸν λόγον. Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία δύνανται ν' ἀπειρήσωσι τὴν παρουσίαν τῶν Ὑπουργῶν.

*Αρθρ. 82.

Ποτὲ διαταγὴ τοῦ Βασιλέως ἐγγράφος ἢ προφορικὴ δὲν ἀπαλλάττει τῆς εὐθύνης τοὺς Ὑπουργούς.

*Αρθρ. 83.

Ἡ Βουλὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κατηγορῇ τοὺς Ὑπουργούς ἐνώπιον τῆς Γερουσίας, ἥτις δικάζει αὐτοὺς εἰς δημοσίαν συνεδρίαν. Δὲν λαμβάνουσι δὲ μέρος εἰς τὴν δίκην οἱ Γερουσιασταί, οἵτινες διωρίσθησαν τυχόν, ἀπὸ ἐπρωτῆς ἢ εἰς δίκην εἰσαγωγῆς.

Εἰδικὸς Νόμος θέλει ὀρίσῃ τὰ περὶ εὐθύνης τῶν Ὑπουργῶν, τὰς ἐπιβλητέας ποινὰς καὶ τὴν διαδικασίαν.

*Αρθρ. 84.

Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ εἰδικοῦ περὶ εὐθύνης Ὑπουργῶν Νόμου, ἡ Βουλὴ δύναται νὰ κατηγορῇ αὐτοὺς καὶ ἡ Γερουσία νὰ τοὺς δικάζῃ ἐνεκὸν ἐσχάτης προδοσίας, καταχρήσεως δημοσίας περιουσίας, παράνομου εἰσπράξεως καὶ πάσης παραβάσεως τῶν ὅρων τοῦ Συντάγματος.

*Αρθρ. 85.

Ὁ Βασιλεὺς δύναται ν' ἀπονεύμῃ χάριν εἰς Ὑπουργὸν καταδικασθέντα ὑπὸ τῆς Γερουσίας, μόνον ἐπὶ τῇ αἰτήσει αὐτῆς ἢ τῆς Βουλῆς.

Περὶ δικαστικῆς ἐξουσίας.

*Αρθρ. 86.

Ἡ Δικαιοσύνη πηγάζει ἀπὸ τοῦ Βασιλέως, ἐνεργεῖται δὲ διὰ Δικαστῶν ὑπ' αὐτοῦ διοριζομένων.

*Αρθρ. 87.

Οἱ Δικασταὶ καθὼς καὶ τὰ ψῆφον ἔχοντα μέλη τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου θέλουν εἶσθαι ἰσόβιοι. Ὁ χρόνος, καθ' ὃν θέλουν (ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ. ΕΤΟΣ 1844.)

κατασταθῇ τοιοῦτοι, θέλει ὀρισθῇ δι' εἰδικοῦ Νόμου, ἐκδοθησμένου μετὰ παρέλευσιν πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς νομίμου δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Συντάγματος.

Ἀρ' ἧς ἐποχῆς οἱ Δικασταὶ καὶ τὰ ψῆφον ἔχοντα μέλη τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου κατασταθῶσιν ἰσόβιοι, δὲν δύναται νὰ παύσωσιν, ἄνευ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

*Αρθρ. 88.

Εἰσαγγελεῖς, Ἀντεισαγγελεῖς καὶ Εἰρηνοδίκαι δὲν ἀπολαμβάνουσι τῶν δικαιωμάτων τῆς ἰσοβιότητος.

*Αρθρ. 89.

Οὐδεὶς ἀφαιρεῖται ἄκων τοῦ παρὰ τοῦ Νόμου ὀρισμένου εἰς αὐτὸν Δικαστοῦ· ὅθεν δικαστικαὶ ἐπιτροπαὶ καὶ ἑκτακτα δικαστήρια ὑπ' οἰονδήποτε ὀνόμα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συστηθῶσιν.

*Αρθρ. 90.

Αἱ συνεδριάσεις τῶν δικαστηρίων εἶναι δημόσιαι, ἐκτὸς ὅταν ἡ δημοσιότης ᾖθελεν εἶσθαι ἐπιβλαβὴς εἰς τὰ χρηστὰ ᾗθη καὶ τὴν κοινὴν εὐταξίαν, ἀλλὰ τότε τὰ δικαστήρια ὀφείλουσι νὰ ἐκδίδωσι περὶ τούτου ἀφάσεις.

*Αρθρ. 91.

Πᾶσα ἀπόφασις πρέπει νὰ ᾖναι αἰτιολογημένη καὶ ν' ἀπαγγέλληται ἐπὶ δημοσίᾳ συνεδριάσει.

*Αρθρ. 92.

Τὸ ὀρκωτικὸν σύστημα διατηρεῖται.

*Αρθρ. 93.

Τὰ πολιτικὰ ἐγκλήματα δικάζονται ὑπὸ τῶν ἐνόρκων ὡσαύτως καὶ τὰ τοῦ τύπου, ὡς ἂν ταῦτα δὲν ἀφαιρῶσι τὸν ἰδιωτικὸν βίον.

*Αρθρ. 94.

Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Δικαστὴν νὰ δεχθῇ καὶ ἄλλην ὑπηρεσίαν ἑμμισθον, ἐκτὸς τῆς τοῦ Καθηγητοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ.

*Αρθρ. 95.

Εἰδικὸς Νόμος θέλει κανονίσῃ τὰ περὶ Στρατοδικείων καὶ Ναυτοδικείων.

*Αρθρ. 96.

Τὰ προσόντα τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων θέλουν ὀρισθῇ δι' εἰδικοῦ Νόμου.

Γενικαὶ διατάξεις.

*Αρθρ. 97.

Εἰδικὸς Νόμος θέλει κανονίσῃ τὰ περὶ ἀποχωρήσεως τῶν Γερουσιαστῶν καὶ ἰσοβίων Δικαστῶν, ἕνεκα γήρατος, ἢ διαρκῶν νοσημάτων.

*Αρθρ. 98.

Ἄνευ Νόμου, στρατὸς ξένος οὔτε εἶναι δεκτὸς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ὑπηρεσίαν, οὔτε δύναται νὰ διαμείνῃ εἰς τὸ Κράτος, ἢ νὰ διέλθῃ δι' αὐτοῦ.

*Αρθρ. 99.

Μόνον ὅπως καὶ ὅταν ὁ Νόμος διατάσῃ οἱ στρατιωτικοὶ καὶ ναυτικοὶ στεροῦνται τοῦ βαθμοῦ, τῶν τιμῶν καὶ τῶν συντάξεων τῶν.

*Αρθρ. 100.

Οὐδεὶς ὄρκος ἐπιβάλλεται, ἄνευ Νόμου, ὀρίζοντος καὶ τὸν τύπον αὐτοῦ.

*Αρθρ. 101.

Τὰ ὑπάρχοντα διοικητικὰ δικαστήρια καταργοῦνται· αἱ δὲ ὑπαγόμεναι εἰς αὐτὰ περὶ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ ὑποθέσεις ἀνατίθενται ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Συντάγματος εἰς τὴν τακτικὴν δικαιοδοσίαν τῶν δικαστηρίων, καὶ θέλουν δικάζεσθαι ὡς κατεπίγουσαι. Νόμοι ἰδιαίτεροι, ἐκδοθησόμενοι ἐντὸς τῆς πρώτης Βουλευτικῆς περιόδου θέλουν ὑπαγάγει ἐπίσης ὕλας τὰς λοιπὰς τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητι-

καὶ ὑποθέσεις εἰς τὰ τακτικά δικαστήρια καὶ κανονίσει τὴν διαδικασίαν.

Αἱ ἀρσεις συγκρούσεως θέλουν δικάζεσθαι ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Κάνειν δικαστήριον, κάμναι δικαιοδοσίαν τοῦ ἀμφισβητούμενου διοικητικοῦ δὲν ἔμπορεῖ νὰ υπάρξῃ τοῦ λοιποῦ ἀνευ Νόμου.

Ἄρθρ. 102.

Τὸ συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας παύει, καὶ διαλύεται αὐτοδικαίως, ἅμα παρέλθωσι τρεῖς μῆνες ἀπ' ἧς ἡμέρας ὁμοσεὶ ὁ Βασιλεὺς τὸν τοῦ Συντάγματος ὄρκον, ἢ καὶ πρὶν τῶν τριῶν μηνῶν, ἂν πρὸ τῆς λήξεως τούτων συγκροτηθῇ ἡ πρώτη Βουλευτικὴ Σύνοδος.

Ἄρθρ. 103.

Ὅλοι οἱ Νόμοι καὶ τὰ Διατάγματα, καθ' ὅσον ἀντιβαίνουν εἰς τὸ παρὸν Σύνταγμα, καταργοῦνται.

Εἰδικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 104.

Ἡ Πρώτη Βουλευτικὴ Σύνοδος θέλει συγκροτηθῇ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς νομίμου δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Συντάγματος.

Ἄρθρ. 105.

Δι' ἰδιαίτερων Νόμων, καὶ ὅσον ἐνεστί ταχύτερον, πρέπει νὰ ληφθῇ πρόνοια περὶ τῶν ἐξῆς ἀντικειμένων.

α) Περί τοῦ ἀριθμοῦ των Ἐπισκοπῶν τοῦ Κράτους, τῆς ἐξασφαλίσεως τῶν πρὸς συντήρησιν τῶν κληρικῶν, ἀναλόγως μὲ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ χαρακτῆρος των, καὶ περὶ τῶν ἐξῶν καταστημάτων καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς λειτουργούντων ἢ μονάζοντων.

β) Περί τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως.

γ) Περί τῆς διαθέσεως καὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς, καὶ περὶ ἐκκαθαρίσεως καὶ ἀποσβέσεως τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν χρεῶν.

δ) Περί τοῦ τύπου.

ε) 1) Περί βελτιώσεως τοῦ φορολογικοῦ συστήματος,
2) Περί ἀπλοποιήσεως τῆς ὑπηρεσίας, τῆς δικαστικῆς νομοθεσίας καὶ πάσης ἄλλης ἐν γένει.

ς) Περί τῶν ἀρμοδιῶν δικαστηρίων πρὸς διεκδίκασιν τῶν ἐγκλημάτων τῆς πειρατείας καὶ ναυταπάτης.

ζ) Περί ὀργανισμοῦ Ἐθνοφυλακῆς.

η) Περί στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς νομοθεσίας.

θ) Περί ἐμψυχώσεως τῆς γεωργίας, βιομηχανίας, ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας.

ι) Περί ὁριστικῶν συντάξεων τῶν πολιτικῶν, στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. 106.

Τὸ παρὸν Σύνταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν, ἅμα ὑπογραφῇ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως. Τὸ δὲ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ὀφείλει νὰ δημοσιεύσῃ αὐτὸ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐντὸς εἰκοσὶ τεσσάρων ὥρων μετὰ τὴν ὑπογραφήν.

Ἄρθρ. 107.

Ἡ τέλεξις τοῦ παρόντος Συντάγματος ἀφιεροῦται εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν Ἑλλήνων.

Ὁ Πρόεδρος.

Π. ΝΟΤΑΡΑΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ,

Α. ΔΟΝΤΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Α. Ν. Δρόσος, Κ. Θ. Κολοκοτρώνης, Γ. Αἰνάν, Γ. Δολός.

Οἱ πληρεξούσιοι

Ἀγίου Πέτρου.

Ματθαῖος Πρωτοπαπᾶ, Α. Κωνδάρης.

Ἀγρᾶρων.

Νίκος Θεοῦ, Κ. Γαλῆς, Αναγ. Ζωρογιαννίδης, Α. Ζώτος-Ἀθηνῶν.

Μακρυγιάννης, Α. Καλλιφορνῆς Στ. Βλάχος, Κ. Βριζάκης-Αἰγίνης.

Γεώργιος Λογιωτατίδης, Α. Μαριέλλας.

Αἰγίου.

Ἀναστάσιος Λόντος.

Ἀμφίσης.

Ν. Πανοθαῖς, Γ. Πιππᾶ Ηλιοπούλου, Γ. Πετρόπουλος-

Ἀνατολικοῦ

Δημήτριος Βούλης, Παναγιώτης Σωτηρόπουλος.

Ἀνδριτζαίνης (Φαναρίου)

Τζανέτος Χρηστόπουλος, Δήμος Κανελλόπουλος.

Ἀνδρου.

Ἀντώνιος Μπερίκος, Ν. Γούναρης.

Ἀνδρούσης.

Κωνσταντῖνος Α. Λιμπερόπουλος, Ζ. Πέτροβας.

Ἀνδρουδέστης.

Γρηγόριος Πατριαρχαῖς.

Ἄργους.

Χρῆστος Βλάσσης, Δημήτριος Πετρόπουλος.

Ἀποκούρου.

Γεώργιος Βασιλόπουλος, Δήμος Ταραζίκης.

Ἀρχαδίας.

Ν. Πονηρόπουλος, Α. Γρηγοριάδης, Ιωάννης Τομαράς, Α. Παππατζώρης.

Ἀρτινῶν.

Ι. Κομπότης, Ἀναγνώστης Α. Μόστρας.

Ἀσπροποταμιτῶν.

Ι. Αντ. Σωμάκης, Χρ. Χ. Πέτρου.

Ἀταλάντης.

Σ. Β. Τριχᾶς, Χρηστόδουλος Δημητρίου.

Βλωχού.

Γαλάνης Μεγαπάνου, Κωνσταντῖνος Στάικου.

Βονίτσης.

Θ. Γρίβας.

Βολγάρων, Σέρβων καὶ Θρακῶν.

Χατζῆ Χρήστος.

Βάλτου.

Ἀνδρέας Ἰσκος.

Γαλαξειδίου.

Μηλτιάδης Πρίμας, Σπυρίδων Λογοθετόπουλος.

Γαστούνης.

Χρῆστος Σισίνης, Ιωάν. Ἀναγνωστόπουλος, Ν. Ι. Σισίνης, Π. Χαλκίοπουλος.

Γουδεύου.

Τζανανάκης Γρηγοράκης, Π. Α. Γρηγοράκης.

Ἐμπλακίων.

Γ. Α. Πέριωτης, Χρ. Οἰκονομίδης.

Ἐργουπόλεως.

Ι. Περίδης, Π. Γεραλόπουλος.

Ζητουνίου.

Γ. Διοβουνιώτης, Δρ. Μανσάλας.

Ζυγού Αἰτωλίας.

Ρ. Τζιόρτζης.

Ζυγού Σπάρτης.

Π. Μαυρομυχάλης, Στέφανος Χρηστάς.

Ἡπειρωτῶν.

Κούστας Μάκος, Χ. Κλονάρης, Λέων Μελάς, Εὐ. Σῆμος.

Θεσσαλῶν.

Χρ. Παρράϊδος, Ι. Βελέντζας, Ἐλ. Σχινᾶς, Κ. Ἀξελός.

Θηβῶν.

Σ. Μήλιος, Β. Θεαγένης.

Ἰου.

Στέφανος Βαλέττας, Δημήτριος Γαβρᾶς.

Καλαβρύτων.

Ἰωάννης Ζαῦτης, Ν. Πατιμεζᾶς, Κ. Ζωγράφος, Ἀναστάσιος Χαραλάμπης, Σωτ. Θεοχαρόπουλος.

Καλαμών.

Α. Μαυρομιχάλης, Κωνστ. Αθ. Κυριακός.

Καρπενησίου.

Α. Γουβέλλης, Μ. Ἰερωνήμων.

Καρυστίας.

Σπυρίδων Καλογερόπουλος, Κωνσταντῖνος Ζέρβας, Β. Νικολαΐδης, Α. Π. Ἰωάννου.

Καρυταίνης.

Α. Πλαπούτας, Γ. Α. Ἀντωνόπουλος, Β. Δημητρακόπουλος, Κανέλλος Δελιγιάννης, Νικόλαος Μπούκουρας.

Κασσίων.

Νικόλαος Γρηγοριάδης, Νικόλαος Ἰουλίου.

Κάτω Ναχαγῆ (Κρανίδι κλπ.)

Ἀγ. Γουζούσσης, Α. Πέπας.

Κέας.

Σπυρίδων Πάγκαλος, Δ. Κυριακίδης.

Κορίνθου.

Γεώργ. Νοταρᾶς, Ἀριστείδης Ρέντης, Α. Πρωτοπαπᾶς, Γεώργιος Ἰωάννου, Ἀναγνώστης Ἐλευθερίου.

Κορώνης.

Γεώργιος Μπάστας, Μιχαὴλ Γ. Σχινᾶς.

Κραββάρων.

Ἰωάν. Φαρμάκης, Μ. Ι. Μιχαλόπουλος.

Κρητῶν.

Δημήτριος Καλλέργης, Νικόλαος Καλλέργης, Νικόλαος Ρενιέρης, Π. Ζερβουδάκης, Στρατῆς Δελιγιαννάκης, Γ. Πεζανός, Ἰάκωβος Κουμῆς, Δημήτριος Χρυσαφόπουλος.

Λαγίας.

Μ. Γουνελῆς.

Λεβαδείας.

Εμ. Σπυρίδωνος, Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς, (Στάμος Ι. Νάκος, Ι. Σωληναρχίος.

Λεονταρίου.

Νικητηρᾶς Σταματελόπουλος, Ἀριστείδης Ἀναγνωσταρᾶς, Χ. Μιλιάνης, Ιω. Ν. Φλέσσας.

Λεωνιδίου.

Ἐμμανουὴλ Χ. Τσοῦχλος.

Λοιδωρικού.

Ἀναστάσιος Λοιδωρικής, Ἰωάννης Σιαφάκας.

Μαΐνης.

Νικόλαος Πιεράκος, Δ. Πουλικάκος.

Μακεδόνων.

Α. Πάικος, Διμαντῆς Ν. Ὀλύμπιος, Α. Τσάμης Καρατάσος, Κωνσταντῖνος Δόσιος.

Μαλανδρύνου.

Χαραλάμπης Παππαπολίτης, Ἀναγ. Σταματόπουλος.

Μαλεβρίου.

Ἠλίας Δημητρακαρχάκος.

Μεγαρίδος.

Μελέτης Χ. Μελέτης, Γ. Οικονόμου.

Μεθώνης.

Φ. Πουλόπουλος.

Μενδενίτσας.

Γεώργιος Τερνιτζιώτης, Ἀναγνώστης Ἐγκολφόπουλος.

Μεσολογγίου.

Σπυρίδων Τρικούπης.

Μηλαίας.

Βενετσάνος Κυβέλος.

Μικρομάνης.

Εὐστάθιος Παππασταθόπουλος.

Μιστρᾶ.

Π. Μπαρπιτζιώτης, Νικόλαος Κορφωτάκης, Ἐμμ. Μελετόπουλος, Σπυρίδων Κοπανίτσας.

Μυκόνου.

Μ. Σολωμός, Γ. Γρυπάρης.

Μονεμβασίας.

Ἰωάννης Κρανίδης, Κυριακός Δ. Χαραμῆς.

Νάξου.

Μανουὴλ Ζανέτης, Μ. Μαρκοπολίτης.

Ναυπάκτο-Βενετίκου.

Ἀναγνώστης Κίτζου, Π. Ἀλεξίου, Σπύρος Πασαπόρτης.

Ναυπλίας (πόλεως).

Σπ. Παππαλεξόπουλος, Π. Γ. Ρόδιος.

Ναυπλίας (ἐπαρχίας).

Μιχαὴλ Ἰατρός.

Νεοκάστρου.

Ν. Οἰκονομίδης, Α. Βάνγκαλης.

Νησίου.

Π. Καλαμαριώτης, Π. Δαρειώτης.

Πηρομέρου.

Ν. Μαυρομάτης, Ν. Τσέλιος.

Πηροχωρίου.

Βαπτιστής Δρόσος, Δ. Βιρβίλης.

Πάρου.

Ζώρξης Μαυρογένης, Δ. Π. Δημητρακόπουλος.

Πατρῶν.

Α. Λόντος, Κ. Τσερτίδης, Κ. Κωνσάκης, Α. Καλαμογράφτης.

Πόρου.

Κωνσταντῖνος Λογοθέτης Δουζίνας, Γεώργιος Σ. Κριεζῆς.

Πύργου.

Δημήτριος Αὐγερινός, Λύσανδρος Βιλαέτης.

Σαλαμίνας.

Ἀναγνώστης Καρνέσης, Α. Παππᾶ Νικολάου.

Σαμίων.

Α. Λυκοῦργος, Σταμάτης Γεωργιάδης.

Σαντορίνης.

Νικόλαος Γερασίου Ἰγγλέσης, Θωμᾶς Σ. Μαρκεζίνης.

Σίφνου.

Ἰωάννης Πιτάρης, Ἰωάννης Βασιλείου.

Σκοπέλου, Σιάθου κλ.

Α. Ἀποστολίδης, Δημήτριος Φαλκίδης.

Σουλιωτῶν.

Κίτζος Τζαβέλας, Κ. Μπότσαρης.

Σπετσῶν.

Βασίλειος Ν. Ὀρλόφ, Α. Ἀνδρουτσός, Ἀνδρικὸς Α. Σωτηρίου, Διομήδης Κυριακοῦ.

Σταυροπηγίου.

Χρ. Καπετανάκης, Π. Ι. Καπετανάκης.

Σύρου.

Ζ. Μαραγκός, Α. Ρενοῦάρδος.

Τήνου.

Ιάκωβος Παζημάκης, Π. Ψάθης, Ν. Α. Βιτάλης.

Τριπόλεως.

Β. Χρηστακόπουλος, Γ. Ρεβελιώτης, Γ. Παππαδόπουλος,
Ρ. Παλαμίδης.

Υδρας.

Γεώργιος Κουντουριώτης, Γκάκας Γ. Γκιώνης, Δ. Στ. Μπου-
ντούρης, Μ. Α. Τσαμαδός, Ιωάν. Κ. Δαμιανός.

Υπάτης.

Ευαγγέλης Μ. Κοντογιάννης.

Φουκᾶ (Σπάρτης).

Δ. Πετροπουλάκης.

Χαλκίδος.

Νικόλαος Κριζιώτης, Ιωάν. Οικονόμου, Α. Πετσάλης.

Χίων.

Νικόλαος Πραπακάκης, Γ. Γλαράκης.

Ψαφίανων.

Α. Μοναρχίδης, Κ. Κανάρης, Α. Γιαννιτζής, Δ. Παπανικολάου.

6) Παρηγγέλλομεν άπάσας τας δικαστικές πολιτικές και
στρατιωτικές του Κράτους Άρχας, και πάντας να τηρώσιν ά-
πρασταλεύτως το παρόν Πολιτικόν Σύνταγμα.γ) Το Ήμέτερον Ύπουργικόν Συμβούλιον θέλει προσηγο-
ράσει και δημοσιεύσει το παρόν, επιτιθεμένης και της μεγά-
λης του Κράτους Στραγίδος.Έγένετο έν Αθήναις, την 18 Μαρτίου του χηλιοστού οκτα-
κοσιοστού τεσσαρακοστού τετάρτου έτους μετά Χριστόν, και
δωδεκάτου της Ήμετέρας Βασιλείας.

ΟΘΩΝ.

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ, ΑΝΔ. ΔΟΝΤΟΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Α. ΜΕΛΑΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 6. (Παρελείφθη).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 7.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 23 Μαρτίου.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Έχοντες ύπ' όφιν τόν παρά της Έθνοσυνελεύσεως συζητηθέν-
τα και ψηφισθέντα περί εκλογής των Βουλευτών Νόμον, έχον-
τα ούτω

ΝΟΜΟΣ

Περί εκλογής Βουλευτών.

ΤΙΤΛΟΣ Α'.

Περί του αριθμού των Βουλευτών.

Αρθρ. 1.

Είς έκαστην έπαρχίαν του Βασιλείου της Ελλάδας, έννοου-
μένην κατά την περιφέρειαν της δικαιοδοσίας έκάστου έπαρ-
χιακού συμβουλίου, εκλέγεται άνάλογος αριθμός βουλευτών
κατά τούς εξής όρους.

Έπαρχίαι έχουσαι πληθυσμόν μέχρι των δέκα χιλιάδων ψυ-

χών εκλέγουσιν ένα βουλευτήν· αί έχουσαι πλέον των δέκα
μέχρι των είκοσι, δύο· αί έχουσαι πλέον των είκοσι μέχρι των
τριάκοντα, τρεις· αί υπεράνω των 30, τέσσαρας.

Αρθρ. 2.

Αί νήσοι Ύδρας, Πετσών, και οι έν τη Ελλάδι Ψαρρίανοί
εκλέγουν βουλευτάς κατά το από 31 Ιανουαρίου ε. ε. ψηφισμα
της συνελεύσεως, ήτοι ή μὲν Ύδρα τρεις, αί Πέτσοι δύο, και οι
Ψαρρίανοί δύο.Οί δήμοι Κρανιδίου και Ερμιόνης ήνωμένοι αποτελοῦσιν
ιδίαν εκλεκτικήν περιφέρειαν προς εκλογήν βουλευτού, επί τη
βάσει του εις το 1 άρθρον πληθυσμού.

Αρθρ. 3.

Οί κατά την από 3 Φεβρουαρίου ε. ε. απόρραση της συνελεύ-
σεως μετανάσται εκλέγουσιν ιδιαίτερον βουλευτήν, άμα συνοι-
κισθέντες πραγματικώς αποτελέσωσι δήμον, πόλιν, ή έπαρ-
χίαν χωριστήν και παρουσιάσωσι πληθυσμόν ίσον με το ήμισι
του ελαχίστου όρου της έχούσης τόν μικρότερον πληθυσμόν πε-
ριφερείας έπαρχιακού συμβουλίου.Οί όρισμοί του 1 άρθρου ισχύουσιν, άμα ο αριθμός των συ-
νοικιστομένων υπερέβη το ήμισι του ελαχίστου όρου του πλη-
θυσμού της περιφερείας έπαρχιακού τινος συμβουλίου.

Αρθρ. 4.

Οί Βουλευται εκλέγονται άμέσως υπό των πολιτών, των έ-
χόντων το δικαίωμα του ψηφοφορείν.

Αρθρ. 5.

Το δικαίωμα του ψηφοφορείν άνήκει εις όλους τούς έντός του
Βασιλείου γεννηθέντας Έλληνας, ή τούς αποκτήσαντας το δι-
καίωμα του πολίτου κατά τούς καθεστώτας Νόμους, συμπλη-
ρώσαντας το 25 έτος της ηλικίας των, έχοντας προσέτι ιδιο-
κτησίαν τινά έντός της έπαρχίας, όπου έχουσι την πολιτικήν
διαμονήν των, ή εξασκούντες έν αυτή οιονδήποτε έπάγγελμα,
ή ανεξάρτητον επιτήδευμα.Εξαιρούνται α) οι διατελοῦντες υπό άνάκρισιν επί κακουρ-
γίη· β) οι προσκαίρως, ή διά παντός στερηθέντες κατά συ-
νέπειαν δικαστικής απόράσεως του δικαιώματος του ψηφοφορείν·
γ) οι γερούμενοι της ελευθερίας διαχειρίσεως της περιουσίας των.

ΤΙΤΛΟΣ Β'.

Περί εκλεκτικῶν καταλόγων.

Αρθρ. 6.

Άρα μετά την δημοσίευσιν του παρόντος Νόμου οι δήμαρχοι,
παλαμβάνοντες τούς δημοτικούς και ειδικούς παρόδρους έκά-
στης κοινότητος, και τούς ιερείς των ένοριών όφείλουν να συν-
τάξωσι κατάλογον των έχόντων δικαίωμα του ψηφοφορείν.

Αρθρ. 7.

Ο κατάλογος περιέχει
α) τόν αύξοντα αριθμόν
β) τό όνομα και επώνυμον του έγγραφουμένου
γ) την ηλικίαν
δ) άν ήναι αύτόχθων, ή από ποιας έποχής έχει την δικαιο-
σύνην του εις τόν δήμον
ε) άν έχει ιδιοκτησίαν
ς) τό έπάγγελμα, ή επιτήδευμα
ζ) τας τυχόν παρατηρήσεις ως προς την στέρησιν της ελευ-
θερίας διαχειρίσεως της περιουσίας του, ή του δικαιώματος του
ψηφοφορείν.Ο κατάλογος συντάσσεται καθαρός, και άνευ διαγραφών ή
προσθηκών, και όμοιον τούτω αντίγραφον και υπογεγραμμένον
παρά των μνησθέντων δημάρχου, παρόδρων και ιερέων πέμπε-
ται άμέσως μετά την σύνταξιν εις τόν Διοικητήν.

*Άρθρ. 8.

Ὁ κατάλογος, θέλει ἐκτεθῇ εἰς τὸ δημαρχεῖον ἐκάστου δήμου τὴν 25 τὸ βραδύτερον ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἐπιτοπίου καὶ ἐπισήμου δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, καὶ ἀποσπάσματα εἰς πᾶσαν παρεδρίαν περιέχοντα τοὺς ἐν αὐτῇ ψηφοφόρους· διὰ δὲ τὰ λοιπὰ ἔτη τὴν 15 Ἀπριλίου.

Ἡ ἐκθεσις γνωστοποιεῖται διὰ δημοσίας κηρύξεως καὶ διὰ προγράμματος τοῦ δημάρχου, ἐν ᾧ συνάμα προσδιορίζεται καὶ δεκαήμερος προθεσμία διὰ τὴν παραδοχὴν ἐνστάσεων κατὰ τοῦ καταλόγου· ἀντίγραφον δὲ τοῦ προγράμματος πέμπεται αὐθημερόν εἰς τὸν Διοικητὴν.

*Άρθρ. 9.

Πᾶς ἔχων τοῦ ψηφοφορεῖν καὶ ἐκλέγεσθαι τὸ δικαίωμα, δύναται νὰ κάμῃ προφορικῶς, ἢ ἐγγράφως παράπονα κατὰ τοῦ ἐκτεθέντος καταλόγου διὰ παραλείψεις ἐχόντων τὰ νόμιμα προσόντα, ἢ δι' ἐγγραφὴν μὴ ἐχόντων ταῦτα, ἀλλ' ὀφείλει νὰ τὰ ὑποστηρίξῃ μὲ τὰς ἀναγκαῖας ἀποδείξεις.

*Άρθρ. 10.

Τὰ παράπονα ταῦτα γίνονται ἐνώπιον πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς, παρόντος καὶ τοῦ δημάρχου, καὶ ἐγγράφονται εἰς ἴδιον πρωτόκολλον ὑπογραφόμενον ἐκάστοτε ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ παραινουμένου.

Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς λαμβάνονται διὰ κλήρου ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν κατὰ τὴν ἐνεστῶσαν περίοδον δημοτικῶν συμβούλων καὶ τῶν χρηματισάντων κατὰ τὰς προηγηθείσας δύο περιόδους, ἢ καὶ μιᾶς μόνης, ἂν δὲν ὑπῆρξαν εἰς τινὰς δήμους δύο. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐκλέγει τὸν πρόεδρόν της.

*Άρθρ. 11.

Τὴν ἐνδεκάτην ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ ἐν τῷ 8 ἄρθρῳ ἀναγερομένου προγράμματος, τὸ πρωτόκολλον τῶν παραπόνων ἐκτίθεται εἰς τὸ δημαρχεῖον τοῦ δήμου. Συγχρόνως δὲ διὰ νέου προγράμματος προσκαλοῦνται οἱ ἔχοντες συμφέρον νὰ προστείνωσι τὰς ἀντιρρήσεις τῶν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν.

Αἱ ἀντιρρήσεις γίνονται καθ' ὃν τρόπον τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὁρίζει.

*Άρθρ. 12.

Τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ ὁρισμένης προθεσμίας, τὸ δημοτικὸν συμβούλιον εἰς δημοσίαν συνεδρίαν παρόντος καὶ τοῦ δημάρχου ἐξάγει διὰ κλήρου δεκαπέντε ὀνόματα ἐκ τῶν χρηματισάντων ἀπ' ἀρχῆς τῆς συστάσεως τῶν δήμων μέχρι τοῦδε ἐπαρχικῶν συμβούλων, δημάρχων, παρέδρων, δημοτικῶν συμβούλων καὶ ὀρκωτῶν, ἐκ δὲ τῶν οὕτω κληρωθέντων συσταίνεται δικαστήριον ὀρκωτικὸν πρὸς ἐκδίκασιν ἐνστάσεων καὶ ἀντιρρήσεων.

Συγχρόνως θέλουν ἐξαχθῇ ἐκ τῆς κάλπης ἑτέρα δεκαπέντε ὀνόματα, τὰ ὅποια θέλουν χρησιμεύσει ὡς ἀναπληρωματικὰ μέλη τοῦ δικαστηρίου.

*Άρθρ. 13.

Οἱ κληρωθέντες εἰδοποιούμενοι ἀμέσως παρὰ τοῦ δημάρχου, ὀφείλουν νὰ συνέλθουσιν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν πρωτεύουσιν τοῦ δήμου, καὶ δίδοντες ἐνώπιον τοῦ δημάρχου καὶ τοῦ ἱερέως εἰς τὸ δημοτικὸν κατάστημα τὸν διὰ τοὺς ἐνόρκους προσδωρισμένον ὅρκον, δικάζουσιν ἀνεκλήτως τὰ παράπονα λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὰ πρωτόκολλα τῶν ἐνστάσεων καὶ ἀντιρρήσεων καὶ ὅλα τὰ παρουσιασθέντα ἐγγράφα. Ἡ διάρκεια τῆς ἐκδικάσεως ὅλων τῶν ἐνστάσεων δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ πλέον τῶν 8 ἡμερῶν.

*Άρθρ. 14.

Ἐκ τῶν κληρωθέντων δεκαπέντε ὀνομάτων ἐκάτερον τῶν μερῶν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξαίρετῃ ἀνὰ πέντε· τὰ δὲ μένοντα πέντε, ἔχοντα προεστάνεον τὸν πρῶτον κληρωθέντα δι-

κάζουσι συνοπτικῶς δημοσίᾳ. Αἱ ἀποφάσεις πρέπει νὰ γίναι συντόμως αἰτιολογημέναι, καὶ καταχωρίζονται εἰς ἐπὶ τούτῳ συνταττόμενον πρωτόκολλον.

Ἐὰν τὰ μέλη δὲν ζητοῦσιν ἐξαίρεσιν, τὰ πέντε μέλη ἐξάγονται διὰ κλήρου, ὁ δὲ πρῶτος ἐξαχθεὶς προεδρεύει.

*Άρθρ. 15.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποφάσεων τούτων ὁ κατάλογος διορθοῦται ἀπὸ τὸ δικαστήριον καὶ ὁ δήμαρχος ὀφείλει ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν ἀποφάσεων, νὰ σημειώσῃ τὴν διόρθωσιν ἐπὶ τοῦ καταλόγου τοῦ ἐκτεθειμένου εἰς τὸ δημαρχικὸν κατάστημα, καὶ νὰ πέμψῃ ἀντίγραφον ὑπογεγραμμένον παρ' αὐτοῦ εἰς τὸν Διοικητὴν.

ΤΙΤΛΟΣ Γ'.

Περὶ ψηφοφορίας καὶ διαλογῆς τῶν δήμων.

*Άρθρ. 16.

Ὁ Διοικητὴς, ἅμα εἰδοποιηθῇ παρὰ τῶν δημάρχων τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐξελέγξεως τῶν καταλόγων καὶ τὴν δημοσίευσιν αὐτῶν, θέλει προσδιορίσει τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως, τὸν ἐυχωρότερον ναὸν τῆς πρωτεύουσος τοῦ δήμου ὡς τόπον τῆς ψηφοφορίας, καὶ τὴν διάρκειαν τῶν περὶ ἐκλογῆς ἐργασιῶν. Ἡ διάρκεια τῶν ἐκλογῶν θέλει εἶσθαι ὀκταήμερος.

Ὁ Διοικητὴς θέλει ἀποστείλῃ ὁμοῦ μὲ τὰς προκηρύξεις καὶ μίαν κάλπην εἰς ἕκαστον δῆμον ἐσφραγισμένην μὲ τὴν σφραγίδά τῆς Διοικήσεως ἐφ' ὅλων τῶν γωνιῶν.

*Άρθρ. 17.

Οἱ δήμαργοι ὀφείλουν τὴν δευτέραν ἡμέραν τῆς παραλαβῆς τῆς προκηρύξεως τοῦ Διοικητοῦ νὰ κοινοποιήσουν αὐτὴν ἐγγράφως καὶ διὰ κηρύξεως εἰς ὅλον τὸν δῆμον.

*Άρθρ. 18.

Ἡ ψηφοφορία ἐπρεβεύεται ὑπὸ πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς, τῆς ὁποίας τὰ μέλη ἐξάγονται διὰ κλήρου παρὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου δημοσίως, παρόντος καὶ τοῦ δημάρχου, ἐκ τῶν χρηματισάντων ἀπ' ἀρχῆς τῆς συστάσεως τῶν δήμων δημάρχων, παρέδρων, δημοτικῶν καὶ ἐπαρχικῶν συμβούλων καὶ ὀρκωτῶν. Προεδρεύει δὲ ταύτην ὁ πρῶτος λαχὼν τὸν κλήρον.

Αὕτη ἐκλέγει τὸν Γραμματέα της.

*Άρθρ. 19.

Ἡ ἐκλογὴ γίνεται διὰ ψηφοδελτίων. Ἐκαστος ψηφοφόρος γράφει μόνος, ἢ δι' ἄλλου τῆς ἐμπιστοσύνης του ἰσαριθμὰ ὀνόματα τῶν βουλευτῶν, τοὺς ὁποίους ὀφείλει νὰ δώσῃ ἢ ἐπαρχία, καὶ ῥίπτει αὐτὸς ὁ ἴδιος εἰς τὴν κάλπην· τὸ ὄνομα τοῦ ψηφοφόρου σημειοῦται εἰς τὸ πρωτόκολλον.

Ἐὰν ψηφοδελτίον τι περιέχῃ ἀριθμὸν ὀνομάτων ἀνώτερον τοῦ ἀπαιτουμένου, παραλείπονται τὰ τελευταῖα περιτεύοντα ὀνόματα. Ἐὰν δὲ περιλαμβάνῃ ὀλιγώτερα, παραδέχονται ταῦτα μόνον.

*Άρθρ. 20.

Πᾶσα παρατήρησις ἢ ἐνστάσις γνωριμὴν ὑπὸ τῶν ψηφοφόρων σημειοῦται εἰς πρωτόκολλον, ὅπου καταχωροῦνται ὡσαύτως καὶ αἱ γνωμοδοτήσεις τῆς ἐπρεβευμένης ἐπιτροπῆς, συντόμως αἰτιολογημέναι· περὶ δὲ τοῦ κύρους αὐτῶν ἀποφασίζει ἡ Βουλὴ.

*Άρθρ. 21.

Ἐκαστος ψηφοφορεῖ εἰς τὸν δῆμον του· δύναται δὲ νὰ ἐξασκήσῃ τὰ δικαιώματα ταῦτα καὶ εἰς ἄλλον δῆμον, ἀλλ' ἀπαιτεῖται νὰ κάμῃ τὴν ἐπὶ τούτῳ δήλωσίν του εἰς ἀμφοτέρους τοὺς δήμους πρὸ τῆς συντάξεως τῶν καταλόγων. Οὐδεὶς ὁμοῦ δύναται νὰ ψηφοφορήσῃ εἰς δύο δήμους, ἢ διὰ ἀντιπροσώπου.

*Άρθρ. 22.

Ἡ ἐνσφράγισις παρὰ τοῦ Διοικητοῦ κάλπην, σφραγίζεται ἐξ ὑπαρχῆς ἐφ' ὅλων τῶν γωνιῶν ὑπὸ τῆς ἐπρεβευμένης τὴν ψηφοφορίαν ἐπιτροπῆς, καὶ ἐξ ὅσων τῶν παρευρισκομένων τὰ ἀπαιτήσῃ.

Κατὰ τὴν ἐν τῷ προγράμματι τῆς ἐπιτροπῆς ὡρισμένην ὥραν τῆς πύσεως τῆς ψηφοφορίας ἐκάστης ἡμέρας, ἢ ὅπῃ τῆς κλήπης σφραγίζεται δημοσίως παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐξ ὧν ἐκ τῶν παρευρισκομένων ψηφοφόρων τὸ ἀπαιτήσων.

Ἡ δὲ ἀποσφράγις αὐτῆς ἐπαναλαμβάνεται ἐκάστην πρωτὴν δημοσίως παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς.

Κατὰ τὴν σφράγισιν καὶ ἀποσφράγισιν συντάσσεται ἐκθεσις παρόντος τοῦ δημάρχου, ὑπογραφομένη παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐξ ὧν ἐκ τῶν παρόντων ψηφοφόρων τὸ ἀπαιτήσων.

Ἡ κλήπη φυλάττεται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ὑπὸ τὴν εὐθύνην αὐτῆς.

*Ἀρθρ. 23.

Εἰς τὴν λήξιν τῆς πρὸς ἐκλογὴν προθεσμίας ὅλαι αἱ κλήπαι μεταφέρονται μετὰ τῶν πρακτικῶν ἀσφαλῶς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐκάστου δήμου εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας, καὶ κατατίθενται ἐν τῷ ἐν αὐτῇ προσδιορισμένῳ διὰ τὰς ἐκλογὰς καταστήματι, ὅπου ἀποσφραγίζονται. Ἡ διελογὴ τῶν ψήφων γίνεται ἀμέσως μετὰ τὴν ἀποσφράγισιν τῶν κλήπων δημοσίᾳ ὑπὸ τὴν ἐπαγρύπνησιν τοῦ διοικητοῦ, ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ καὶ ἐνώπιον τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 18 ἐφορευουσῶν τὰς ψηφοφορίας ἐπιτροπῶν ὧν τῶν δήμων.

Ἀρθρ. 24.

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων, τὰ πρακτικὰ διευθύνονται εἰς τὸν Διοικητὴν, ὅστις ὀφείλει νὰ τὰ ἐξαποστείλῃ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Γραμματειῶν, καὶ αὕτη πάλιν εἰς τὴν Βουλὴν.

Ὁ Διοικητὴς δημοσιεύει διὰ προγράμματος καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς, καὶ συγχρόνως εἰδοποιεῖ τοὺς ἐκλεγθέντας.

*Ἀρθρ. 25.

Εἰς τοὺς δήμους Κρανιδίου, καὶ Ἑρμιόνης ἡ διαλογὴ τῶν ψήφων θέλει γυνῇ εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ πρώτου δήμου· οἱ δὲ Ψαρριανοὶ θέλουν συνελθεῖν διὰ τὴν πρώτην περίοδον εἰς τὴν Ἑρμούπολιν διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν Βουλευτῶν αὐτῶν.

*Ἀρθρ. 26.

Οἱ Βουλευταὶ ἐκλέγονται κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν, τῶν πραγματικῶς ψηφοφορησάντων.

Ἐν μετὰ τὴν πρώτην ψηφοφορίαν δὲν ἀναδειχθῶσιν ὅλοι οἱ Βουλευταὶ ἡ μέρος αὐτῶν ἐν ἀπολύτῳ πλειοψηφίᾳ, ἐπαναλαμβάνεται ἡ ψηφοφορία ἐπὶ διπλασίῳ τοῦ ζητουμένου ἀριθμοῦ τῶν Βουλευτῶν ὀνομάτων, λαμβανομένων ἐκ τῶν λαβόντων κατὰ τὴν προλαβούσαν ψηφοφορίαν τὴν πλειονοψηφίαν σχετικῶς, μέχρις οὗ ἀναδειχθῶσιν ὅλοι οἱ Βουλευταὶ ἐν ἀπολύτῳ πλειοψηφίᾳ.

Ἰσοψηφίας οὐσης ἀποφασίζει ὁ κλῆρος.

Εἰς τὰς ἐκλογὰς τῶν βουλευτῶν τῆς παρούσης βουλευτικῆς περιόδου ἰσχύει, μὴ ὑπαρχούσης ἀπολύτου πλειονοψηφίας, ἡ σχετικὴ.

ΤΙΤΛΟΣ Δ'.

Περὶ βουλευτικῆς ἱκανότητος.

*Ἀρθρ. 27.

Διὰ νὰ γίνῃ τις Βουλευτὴς ἀπαιτεῖται·

α) Νὰ ἔχῃ τὰς ἐν τῷ 63 ἄρθρῳ τοῦ Συντάγματος ὁριζομένους ιδιότητας·

β) Νὰ μὴν ὑπάγῃ εἰς τὰς ἐξαίρεσεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος Νόμου.

γ) Νὰ ᾔναι,

1) ἢ αὐτόχθων τῆς ἐπαρχίας ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἐκλέγεται·

2) ἢ ἐκ τῶν πολιτικῶς ἢ στρατιωτικῶς ἀγωνισθέντων, καὶ διαμεινάντων μέχρι τοῦ τέλους τοῦ 1827 ἔτους, καὶ ἐγκατα-

στημένων ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ, ἀπ' ἧς ἐκλέγονται πρὸ ἐνὸς ἔτους, καὶ ἐγγεγραμμένων εἰς ἕνα τῶν δήμων αὐτῆς·

3) ἢ αὐτόχθων τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος, ἐγκαταστημένος· πρὸ ἐνὸς ἔτους εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἐκλέγεται.

4) ἢ α) ἐκ τῶν πολιτικῶς ἢ στρατιωτικῶς ἀγωνισθέντων καὶ διαμεινάντων ἐν Ἑλλάδι μέχρι τέλους τοῦ 1827.

6) ἐκ τῶν ἐλθόντων εἰς Ἑλλάδα καὶ διαμεινάντων μέχρι τοῦ τέλους τοῦ αὐτοῦ ἔτους,

γ) ἐκ τῶν λαβόντων μέρος εἰς τὰς μετὰ ταῦτα μάχας μέχρι τέλους τοῦ 1829, ἀλλὰ κατοικοῦντων ὧν τῶν ἐν ταῖς τριῖσι ταύταις α. β. γ. κατηγορίας τοῦ παραγράφου 4 περιλαμβανόμενων πρὸ ἐνὸς ἔτους εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἐκλέγονται, καὶ ἐγγεγραμμένων εἰς ἕνα τῶν δήμων αὐτῆς·

5) ἢ νὰ ἐκατοίκησεν ἐν τῇ Ἑλλάδι ἐξ ἑτῆ ἐγγγραφείας εἰς ἕνα τῶν δήμων, ἐξ ὧν τὰ τρία ἐντὸς τῆς ἐπαρχίας ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἐκλέγεται καὶ νὰ ἀπέκτησεν ἐν αὐτῇ πραγματικὴν ἀκίνητον περιουσίαν δέκα χιλιάδων δραχμῶν.

*Ἀρθρ. 28.

Διοικητικοί, οἰκονομικοί, δικαστικοί καὶ στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι δὲν δύνανται νὰ ἐκλεγθῶσι βουλευταὶ ἐντὸς τῆς ἐπαρχίας εἰς ἣν ἐκτελοῦσι τὰ καθήκοντά των. Οὕτω μετὰ τὴν παραιτήσιν, ἢ παύσιν των οἱ εἰρημένοι ὑπάλληλοι ἐκλέγονται ἐκ τῶν μερῶν ὅπου ἐτέλουν τὰ τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου καθήκοντα, εἰμὴ μετὰ παρέλευσιν μιᾶς ἐξαμηνίας· ἀλλ' αὕτη ἡ περὶ τῆς παραιτήσεως καὶ παύσεως διάταξις δὲν ἰσχύει διὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς παρούσης βουλευτικῆς περιόδου, εἰμὴ ἂν ὁ ὑπάλληλος παραιτηθῇ, ἢ παύσῃ μετὰ ὀκτῶ ἡμέρας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου. Οἱ διὰ δημοσίον χρέος φυλακισμένοι ἀνήκοντες εἰς τοὺς ψηφοφόρους τῆς ἐπαρχίας των, ἐξέρχονται τῶν φυλακῶν μετ' ἄδειαν, ἂν τὸ ζητήσωσι, κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ψηφοφορίας, δίδοντες ἀξίόχρεον ἐγγυητὴν διὰ τὴν εἰς τὴν φυλακὴν ἐπάνοδόν των.

Γενικαὶ διατάξεις.

*Ἀρθρ. 29.

Ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεως, παραιτήσεως, ἢ ἀνικανότητος βουλευτοῦ γίνεται νέα ἐκλογὴ περὶ ἀναπληρώσεως ἐντὸς δύο μηνῶν κατὰ τὰς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ διαγραφόμενας διατυπώσεις.

Ἡ Βουλὴ ἔχει μόνη τὸ δικαίωμα νὰ δέχῃ τὴν παραιτήσιν τῶν μελῶν τῆς.

Εἰδικαὶ διατάξεις

*Ἀρθρ. 30.

Οἱ Καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου Ὁθωνος ἐκλέγουσιν ἑλθὼν Βουλευτὴν κατ' ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν.

*Ἀρθρ. 31.

Ἄπαντες οἱ ἀνωτέρω συνέρχονται κατὰ πρόκλησιν τοῦ διοικητοῦ τῆς Καθέδρας τοῦ Βασιλείου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ εἰς Συνέλευσιν, καθ' ἣν ἐποχὴν ἐνεργοῦνται καὶ αἱ λοιπαὶ ἐκλογαὶ τοῦ Κράτους.

Ὁ μὲν Πρύτανης προεδρεύει τὴν Συνέλευσιν, ὁ δὲ Γραμματεὺς κρατεῖ τὸ πρωτόκολλον.

Ἡ ἐκλογὴ γίνεται διὰ ψηφοδελτίων.

Ὁ ὡς Βουλευτὴς ἐκλεχθὼς ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 63 τοῦ Συντάγματος ιδιότητας.

*Ἀρθρ. 32.

Οἱ κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις ἀπολαμβάνοντες τὰ δικαίωματα τοῦ ἐκλεγέντος δὲν δύνανται νὰ ἐξασκήσωσι τὸ αὐτὸ καὶ εἰς ἄλλην ἐκλογὴν.

Άρθρ. 33.

Όλοι αὐτοὶ πρᾶξεις τῶν ἐκλογῶν γράφονται εἰς ἀπλοὺν χάρτην.

Άρθρ. 34.

Οἱ κληρικοὶ δὲν δύνανται νὰ ψηφοφορήσουν οὐδὲ νὰ ἐκλεγθῶσι.

Άρθρ. 35.

Πᾶσα ἐκλογὴ, ἥτις ἤθελεν ἐνεργηθῆναι ἐναντίον τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου, δὲν ἔχει κύρος.

Άρθρ. 36.

Ὁ παρὼν νόμος δὲν εἶναι ἀμετάκλητος.

Καὶ ἀποδεχόμενοι αὐτόν.

Ἀπεφασίσαντες καὶ διατάττοντες.

Εἰς τὸν ἑνὸς τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 18 Μαρτίου 1844.

ΟΘΩΝ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας

ΑΝΔΡ. ΛΟΝΤΟΣ.

Τῷ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τεσσαρακοστῷ τετάρτῳ ἔτει τῇ δεκάτῃ ὀγδοῇ Μαρτίου, ὥρα δευτέρᾳ μ. μ. συνήλθον ἐν τῷ κατὰ τὸν νόμον τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως οἱ Κ. Κ. πληρεξούσιοι τοῦ ἔθνους, ὅπως δεχθῶσι τὸν ἐπὶ τοῦ Συντάγματος ὅρκον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Ὁθωνος. Παρήσαν τὸ διπλωματικὸν Σώμα, ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τῆς ἱερᾶς Συνόδου, τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας καὶ ἅπαντες οἱ ἐν τῇ Πρωτεύουσῃ ἄνωγοι πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι. Αἱ Α. Α. Μ. εἰσῆλθον, καὶ ἡ μὲν Α. Μ. ἡ Βασίλισσα μετὰ τῆς ἀκολουθίας αὐτῆς ἀνέβη εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ προπαρασκευασμένον θεωρεῖον, ἡ δὲ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς, προπορευομένων τοῦ Προέδρου, τῶν Ἀντιπροέδρων καὶ τῶν Γραμματέων τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως καὶ τῆς παρ' αὐτῆς ἐπὶ τούτῳ ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν Ὑπουργῶν, καὶ παρακολουθούντων τῶν Ὑπασιπιστῶν καὶ Διαγγελέων αὐτῆς, ἀνέβη ἐπὶ τοῦ Θρόνου.

Ἄπαντες ἀσκεπτεῖς καὶ ὀρθοὶ ἐδέχθησαν μετ' ἀνευφημιῶν τὰς Α. Α. Μ. Μ.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς καθήσας ἐπὶ τοῦ Θρόνου καὶ νεύσας πρὸς ἅπαντας νὰ καθίσωσιν εἰς τὰς ἐδρας των, ἐξεφώνησε τοὺς ἑξῆς λόγους.

« Χαίρων διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ μεγάλου ἔργου τῆς συντάξεως τοῦ πολιτεύματος τῆς Ἑλλάδος, ἐμφανίζομαι ἐν τῷ μέσῳ ὧν διὰ νὰ ἐπιστραφῇ αὐτὸ διὰ τοῦ ὀρισμένου ὅρκου. »

Ἀκούσας δὲ ἀναστὰς ὀρθὸς καὶ ἀσκεπτής, θέσας τὴν δεξιὰν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, καὶ ἔχων ἐνώπιον αὐτοῦ τὸ Πολιτικὸν Σύνταγμα ὅρκισε τὸν ἐν τῷ ἀρθρῷ 36 τοῦ Συντάγματος διαλαμβανόμενον Βασιλικὸν ὅρκον, ἔχοντα οὕτως.

« Ὅμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ προστατεύω τὴν ἐπικρατοῦσαν θρησκείαν τῶν Ἑλλήνων, νὰ φυλάττω τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, καὶ νὰ διατηρῶ καὶ ὑπερασπίζω τὴν Ἐθνικὴν αὐτονομίαν καὶ τὴν ἀκεραιότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. »

Ζωηρόταται ἀνευφημίαι ἐπηκολούθησαν τὴν ὁρκοδοσίαν καὶ ἡ αἰθουσα ἀντήχησεν ἀπὸ τῆς « ζήτω ὁ Βασιλεὺς. »

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς καθήσας πάλιν ἐπὶ τοῦ Θρόνου ἀπήγγειλε τὰ ἑξῆς.

« Εὐχόμεν ὥστε τὸ Σύνταγμα, ὁ ἱερὸς οὗτος καὶ ἀδιάφθορος δεσμός μεταξὺ Βασιλέως καὶ ἔθνους νὰ στερεώσῃ καὶ προαγάγῃ τὴν εὐδαιμονίαν τῆς Ἑλλάδος. »

« Περαιτωθέντος ἤδη τοῦ ἔργου, διὰ τὸ ὅποιον συνεκάλεσα τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν, κηρύττω τὴν λήξιν αὐτῆς. »

Τὰς τελευταίας ταύτας λέξεις ἐπανελάβετο μεγαλοφώνως καὶ

ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, εἰπὼν « περαιτωθέντος ἤδη τοῦ ἔργου, διὰ τὸ ὅποιον συνεκάλεσα τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν, κηρύττω τὴν λήξιν αὐτῆς. »

Τότε αἱ Α. Α. Μ. Μ. ἀνεχώρησαν, ἡ δὲ συνεδρίασις διελύθη ἐν τῷ μέσῳ ζωηροτάτων καὶ ἐπανεληλυμένων ζητωκραυγῶν.

Πρὸς βεβαίωσιν τούτων ἀπάντων, συνετάχθησαν τρία ὅμοια τοῦ παρόντος πρωτοκόλλου τῆς ὁρκωμοσίας, ὑπογεγραμμένα παρὰ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος Ὁθωνος, παρὰ τοῦ Προέδρου, τῶν Ἀντιπροέδρων καὶ τῶν Γραμματέων τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, παρὰ τοῦ Προέδρου τῆς ἱερᾶς Συνόδου, παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν μελῶν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἐξ ὧν τὸ μὲν θέλει κατατεθῆναι εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείων τῆς Ἐπικρατείας, τὰ δὲ δύο ἕτερα θέλουν κατατεθῆναι ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας διὰ νὰ παραδοθῶσι τὸ μὲν εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς Γερουσίας, τὸ δὲ εἰς τὸ τῆς Βουλῆς.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις, τῇ 18 Μαρτίου 1844.

ΟΘΩΝ.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως

ΠΑΝΟΥΤΣΟΣ ΝΟΤΑΡΑΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδμοι

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Ι. ΚΩΔΕΤΤΗΣ, ΑΝΔΡ. ΛΟΝΤΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς Δρ. Ν. Δρότου, Κωνστ. Κολοκατρώνης, Γ. Αἰνιάν, Γ. Δοκός.

Ὁ Πρόεδρος τῆς ἱερᾶς Συνόδου Εὐδοίος ΝΕΟΦΥΤΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου Κ. ΚΑΝΑΡΙΗΣ, Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Γραμματεὺς τῶν Ναυτικῶν.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΝΤΟΣ, ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν Γραμματέων.

ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ, ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

ΛΕΩΝ ΜΕΛΑΣ, Γραμματεὺς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 8.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 1 Ἀπριλίου.

Κατὰ τὸ ἀκροτελεύτιον ἐδάφιον τοῦ ΙΗ'. ψήφισματος τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως, δημοσιεύονται κατωτέρω ἅπαντα τὰ δεκαοκτὼ τὸν ἀριθμὸν ψηφίσματα τῆς Συνελεύσεως ταύτης.

Ψήφισμα Α'.

Η ΤΗΣ Γ'. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ

Ἐκκληροῦσα καθήκον δικαιοσύνης πρὸς ὅλους τοὺς Ἕλληνας πολιτικούς τε καὶ στρατιωτικούς τοὺς ἐν τε τῇ Πρωτεύουσῃ καὶ κατὰ τὰς Ἐπαρχίας συντελέσαντας εἰς εὐδωσίαν τῆς ἀπομνημονεύτου καὶ ἐθνοσωτηρίου μεταβολῆς τῆς 3 Σεπτεμβρίου, καὶ θέλουσα νὰ συνεχίσῃ τὴν ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος μέχρι σήμερον σειρὰν τῶν πατριωτικῶν πράξεων διὰ τῆς προποσίης εἰς αὐτὰς μνήμης καὶ ἀμειβῆς, ἀφοῦ προηγουμένως κλῖνα-

σα γόνυ, θύση πρὸς τὸν ὕψιστον θυσιᾶν βαθυτάτης εὐγνωμοσύνης καὶ αἰνέσεως διὰ τὰς ἀπείρους καὶ αἰώνιους πρὸς τὸν πιστὸν αὐτὸν λαὸν χάριτας,

Υψηλίζει.

Α'. Περιφανὴς ἔπαινος καὶ εὐγνωμοσύνη ἀπονέμεται, καὶ ἀνεξάλειπτος μένει πρὸς ὅλους τοὺς Ἕλληνας πολιτικούς τε καὶ στρατιωτικούς τοὺς ἐν τῇ Πρωτεύουσῃ καὶ κατὰ τὰς Ἐπαρχίας συντελέσαντας εἰς προπαρασκευὴν, ἐκτέλεσιν καὶ εὐόδωσιν τῆς ἐθνοσωτηρίου μεταβολῆς τῆς 3 Σεπτεμβρίου.

Β'. Ὡς ἰδιαίτερον δαίγμα τῆς Ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης εἰς τὴν φρουρὰν τῆς Πρωτεύουσας διὰ τὴν ἀπὸ 3 Σεπτεμβρίου μέχρι τοῦδε πατριωτικὴν καὶ ἀνεπὶληπτον διαγωγὴν τῆς ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ εὐταξίας καὶ ὡς ἀπόδειξιν τῆς πληρεστάτης πεποιθήσεως, ἣν ἔχει ἡ Συνέλευσις, ὅτι καὶ ὡς φρουρὰ αὐτῆς, ἡ φρουρὰ τῆς Πρωτεύουσας θέλει διατηρήσει μέχρι τέλους τῶν ἐργασιῶν τῆς ἀπαρασαλεύτως τὴν αὐτὴν ἀξίεπαινον διαγωγὴν, ἐξασφαλίζει διὰ βίου ὡς Ἐθνικὴν ἀμοιβὴν εἰς τοὺς ἀνωτέρους καὶ κατωτέρους ἀξιωματικούς αὐτῆς, τὸν ἐν ἐνεργείᾳ μισθὸν τοῦ βαθμοῦ των, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τῆς αὐθιγότητος αὐτῶν παραιτήσεως, ἡ τῆς διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως καθιερύσεως.

Υψίσμα Β'.

Π ΤΗΣ Γ'. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ.

Ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει ἀμέσως μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Συντάγματος νὰ σχηματίσῃ τὸ προσωπικὸν τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, διορίζουσα ἐκ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὰς ἐξῆς κατηγορίας.

α) Τοὺς αὐτόχθονας κατοίκους τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας καὶ τοὺς μέχρι τέλους τοῦ 1827 ἀγωνισθέντας ἐν αὐτῇ, ἡ ἐλθόντας καὶ διαμείναντας μέχρι τοῦ αὐτοῦ ἔτους πρὸς δὲ καὶ τοὺς λαβόντας στρατιωτικῶς καὶ ἀποδεδειγμένως μέρος καὶ εἰς τὰς μετὰ ταῦτα ἡτοὶ μέχρι τοῦ 1829 κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν γενομένας κατὰ τῶν ἐχθρῶν μάχας.

β) Τοὺς μεταναστευσάντας κατοίκους καὶ τοὺς ἀγωνιστὰς τῶν μερῶν τῆς Στερεᾶς καὶ τῶν νήσων, τῶν λαβόντων τὰ ὅπλα εἰς τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα, ἐλθόντας μέχρι τοῦ 1837, καὶ ἐγκατασταθέντας οἰκογενειακῶς εἰς ἕνα τῶν δήμων τοῦ Βασιλείου καὶ τὰ τέκνα ὅλων τῶν εἰς τὰς ἀνωτέρω κατηγορίας ὑπαγομένων.

γ) Τοὺς μὴ ἐμπεριλαμβανομένους εἰς τοὺς ἀνωτέρω δύο παραγράφους ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ μὴ διατηρήσῃ οὐδὲ νὰ διορίσῃ εἰς τὰς θέσεις τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, εἰμὴ τοὺς μὲν ἐλθόντας καὶ ἐγκατασταθέντας εἰς τὴν Ἑλλάδα μετὰ τὸ τέλος τοῦ 1827 μέχρι τέλους τοῦ 1832 μετὰ δύο ἔτη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Συντάγματος· τοὺς δὲ μετὰ τὸ τέλος τοῦ 1832 μέχρι τέλους τοῦ 1837 μετὰ τρία ἔτη, καὶ τοὺς μετὰ τὸ τέλος τοῦ 1837 μέχρι τέλους τοῦ 1843 μετὰ τέσσαρα ἔτη.

Δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς ἀνωτέρω κατηγορίας γενικῶς ὁ στρατὸς τῆς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, οἱ ἐκτὸς τοῦ Κράτους διοριζόμενοι εἰς διερμηνευτικὰς καὶ προξενικὰς θέσεις, τὰς ὁποίας ὁ τοῦ ἀγῶνος Ἕλλην δὲν δύναται ν' ἀναπληρώσῃ, καὶ οἱ Καθηγηταὶ καὶ διδασκαλοὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων καὶ τῶν ὠραίων τεχνῶν ὡς πρὸς τὰς εἰδικὰς θέσεις των.

Β'. Τὸ παρὸν ψήφισμα ἰσχύει ὡς ἐάν ᾗτο καταχωρημένον αὐτοεξεῖς εἰς τὸ Σύνταγμα, καὶ ἡ πράξις αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου θεωρεῖται ὡς πράξις τῶν ὄρων τοῦ Συντάγματος.

Υψίσμα Γ'.

Π ΤΗΣ Γ'. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ.

Ἐχουσα ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 44 τοῦ Συντάγματος, ἐν ᾧ γίνεται λόγος περὶ Ἀντιβασιλείας,

Υψηλίζει.

Ἡ Βασίλισσα Ἀμαλία, μένουσα εἰς τὴν χρεῖαν τις καλεῖται αὐτοδικαίως εἰς τὴν Ἀντιβασιλείαν ἐν περιπτώσει ἀνῆλικιότητος ἢ ἀπουσίας τοῦ κατὰ τὸ 40 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος διαδόχου τοῦ Θρόνου.

Υψίσμα Δ'.

Π ΤΗΣ Γ'. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ.

Ἐχουσα ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 61 τοῦ Συντάγματος καὶ τὸν δ'. παράγραφον τοῦ 17 Νόμου τοῦ ἐκτελεστικοῦ σώματος τῶν 1822,

Υψηλίζει.

Α'. Εἰς τὰς νήσους Ὑδρας καὶ Πετσῶν διατηρεῖται ὁ διὰ τοῦ εἰρημένου περὶ ἐκλογῆς παραστατῶν Νόμου ὁρίζομενος ἀριθμὸς τῶν Βουλευτῶν, τὸ αὐτὸ δικαίωμα διατηρεῖται καὶ ὑπὲρ τῶν ἐν Ἑλλάδι Παρριανῶν, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ὅρῳ νὰ συνοικισθῶσιν ἐντὸς τοῦ Κράτους πρὸ τῆς λήξεως τῆς πρώτης Βουλευτικῆς περιόδου.

Νόμος ἰδιαίτερος ἐκδοθησόμενος ἐντὸς τῆς αὐτῆς περιόδου θέλει προσδιορίσῃ τὸν ἀπολύτως ἀναγκαιὸν ἀριθμὸν τῶν συνοικισθησόμενων.

Β'. Τὸ παρὸν ψήφισμα ἔχει τὴν αὐτὴν ἰσχύιν τοῦ Συντάγματος.

Υψίσμα Ε'.

Π ΤΗΣ Γ'. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ.

Λαβούσα ὑπ' ὄψιν τοὺς παραγράφους ρ', ρή, καὶ ρθ', π', πθ', καὶ ρ', τῶν προσωρινῶν πολιτευμάτων τῶν ἐν Ἐπιδάφῳ καὶ ἐν Ἀστρεῖ Ἐθνικῶν Συνελεύσεων καὶ τὰ ἄρθρα 147 καὶ 148 τοῦ Πολιτικοῦ Συντάγματος τῆς ἐν Τροιζίνι, καὶ θεωροῦσα, ὅτι διὰ τῶν διατάξεων τούτων ἐπέβληθη τὸ χρέος εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν νὰ φροντίσῃ διὰ νὰ εὐρεθῇ σταθερὸς πόρος ζωῆς εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ὑπὲρ Πατρίδος πεσόντων στρατιωτῶν, προλαμβάνουσα πᾶσαν πρὸς τοῦτο κατάχρησιν, νὰ ἀντιβραβεύσῃ μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων ὅλους, ὅσοι συνεισέφεραν εἰς θεραπείαν τῶν χρηματικῶν χρεῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ ἀνταμείψῃ τοὺς προφανῶς δυστυχίσαντας.

Λαβούσα προσέτι ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπ' ἀριθ. 1Α' ψήφισμα τῆς ἐν Τροιζίνι Συνελεύσεως, κατὰ τὸ ὅποσον ὀφείλεται περιθαλψῆς καὶ ἀνταμοιβῇ εἰς τοὺς ἄχρι τέλους ἐν τῇ Ἀκροπόλει τῶν Ἀθηνῶν ἀθλήσαντας καὶ εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ὑπὲρ αὐτῆς ἀποθανόντων, τὸν Ε'. §. τῶν πρακτικῶν τῆς ΚΔ' συνεδριάσεως τῆς ἰδίας Συνελεύσεως, ἐν ᾧ γίνεται λόγος περὶ τῆς φρουρᾶς τοῦ Μεσολογγίου πρὸς δὲ καὶ τὸ ἀπὸ 29 Ἰουλίου 1829 ὑπὸ στοιχ. ε' τῆς ἐν Ἀργεῖ Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, καθ' ὃ ἐδόθη εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἡ πληρεξουσιότης νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἐρευναν τῶν κατὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα ἀποκτεθέντων δικαιομάτων, τὰ ὁποῖα ἔχουσιν εἰς τὰς ἀποζημιώσεις.

1) Αἱ νῆσοι Ὑδρας, Πετσῶν καὶ Παρριῶν.

2) Τὸ στρατιωτικὸν σῶμα τοῦ Μεσολογγίου.

3) Τὰ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀοιδήμου Καράϊσκου στρατιωτικὰ σώματα.

4) Οἱ πλοῖα τοῦ τριῶν Ναυτικῶν Νήσων, τὰ στρατιωτικὰ σώματα τῆς Πελοποννήσου, τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, τῶν νήσων, τῶν πολιτικῶν Ἱπουργῶν, τῶν πολιτῶν καὶ τῶν κοινοτήτων τῆς Ἐπικρατείας, ὅσαι ἔχουν ἀπαιτήσεις ἀποζημιώσεων κτλ.

Λίσθονομένη ἔργον αὐστηρᾶς δικαιοσύνης νὰ λάβῃ πρόνοιαν περὶ ὅσων αἱ εἰρημέναι διατάξεις τῶν προλαβουσῶν ἐθνικῶν συνόδων προσέβλεψαν, καὶ ἀρ' ἐνός μὲν νὰ ἐξακριβώσῃ τὰ δικαιώματα τῶν μηκέτι ἀποζημιωθέντων, ἀφ' ἐτέρου δὲ νὰ ἐκκαθαρίσῃ ἐκεῖνα τῶν μέχρι τοῦδε ἀποζημιωθέντων διὰ νὰ ἐξελεγχθῇ πᾶσα κατάχρησις, λαβοῦσα κατὰ τὸ παρελθὸν χώραν ὡς πρὸς τὰς βαθμολογίας, ἢ τὰς διὰ γαιῶν κτημάτων, χρημάτων ἀποζημιώσεις, ἢ ἄλλας παραχωρήσεις.

Υψηλῆς.

Α. Ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει ὡς πρώτιστον χρέος τῆς νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς ὅσον ἐνεστὶ ταχυτέρας ἐκτελέσεως τῶν εἰρημένων διατάξεων τῶν προλαβουσῶν Εὐνοτυνελεύσεων, καθ' ὅσον αὐταὶ μέχρι τοῦδε δὲν ἐξετελέσθησαν, καὶ νὰ ἐκκαθαρίσῃ κατὰ τὸ δίκαιον τὰς μέχρι τοῦδε δοθείσας ἀποζημιώσεις.

Β. Πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ ἀνωτέρω ἀρθροῦ ἡ Κυβέρνησις θέλει διορίσῃ ἐπιτροπὴν, συγκατεστημένην ὑπὸ στρατιωτικῶν, ναυτικῶν καὶ πολιτικῶν ἀνδρῶν, διαπρεψάντων κατὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα (ἀπὸ τοῦ 1821 ἔτους μέχρι τοῦ 1827) τῆς ὁποίας καθήκον θέλει εἶσθαι ἀφ' ἐνός μὲν ἡ ἐξακριβώσις τῶν δικαιωμάτων, τῶν ἐχόντων κατὰ τὰς εἰρημέναις ἐθνικαῖς διατάξεις ἀπαιτήσεις ἀποζημιώσεων, μὴ ἐξακριβωθείσας, καὶ μὴ ληφθείσας· εἰσέτι ὑπ' ὅψιν, ἀφ' ἐτέρου δὲ ἡ ἐξελεγχθῆς καὶ ἐκκαθαρίσῃ τῶν ἄλλῃ τοῦδε δοθεισῶν ἀποζημιώσεων.

Γ. Τῶν ἀποθανόντων ἀγωνιστῶν, οἵτινες εἶχον δικαίωμα ἀποζημιώσεως ἀπὸ στρατιωτικῶν βαθμῶν, οἱ νόμιμοι κληρονόμοι ἀποκαθίστανται εἰς τὰ δίκαια ἐκείνων.

Δ. Δὲν ἐπιτρέπεται τοῦ λοιποῦ ἡ ἐκ μέρους τῆς ἐξουσίας ἀπαίτησις ἀποδεικτικῶν πενήσις διὰ τὴν βαθμολογίαν ἢ ἀποζημιώσιν ὁποιοῦδήποτε ἀγωνιστοῦ.

Ε. Ἡ Κυβέρνησις μετὰ τὴν τοιαύτην ἐξακριβώσιν καὶ ἐκκαθάρισιν θέλει μὲν φροντίσῃ νὰ ὁρισθῶσι διὰ Νόμου τὰ μέσα καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος ψηφίσματος, ὡς πρὸς τὰς ὀφειλομένας ἀποζημιώσεις, θέλει δὲ ἐνεργήσῃ ὅ,τι δίκαιον διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν ἄχρι τοῦδε ἀποζημιωθέντων.

Υψηλῆς Γ'.

Η ΤΗΣ Γ'. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ.

Ἐχούσα ὑπ' ὅψιν τὸ ἄρθρον 101 τοῦ συντάγματος, καὶ θεωροῦσα ἀναγκαῖον καὶ δίκαιον τοῦ νὰ μὴ ἀναβάλληται ἡ ἐκδίκασις οὐδεμιᾶς τῶν διοικητικῶν διαφορῶν ἕως οὗ διὰ Νόμου ὑπαχθῶσι καὶ αὐταὶ εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια.

Υψηλῆς.

Α. Ἀχρις οὗ ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία κανονίσει διὰ Νόμου τὴν διαδικασίαν τῶν λοιπῶν διοικητικῶν διαφορῶν, καὶ παραπέμψῃ αὐτάς εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, αἱ ἀρμόδιαι διοικητικαὶ ἀρχαὶ θέλουν ἐξακολουθεῖν νὰ δικάζωσιν αὐτάς ὡς τὰς ἐδίκαζον καὶ πρότερον.

Ὡς τοιαῦται θεωροῦνται αἱ περὶ φόρου τῶν οἰκοδομῶν καὶ (ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ. ΕΤΟΣ 1844.)

ἐπιτηδεύματων διαφοραὶ, αἱ περὶ στρατευσίμων, αἱ περὶ δημοτικῶν καὶ ἐπαρχιακῶν ἀρχαιρεσιῶν, καὶ περὶ χαρτοσήμου, λαθρεμποριῶν, καὶ παντὸς ἐμμέσου δημοσίου φόρου, καὶ ὅσαι ἄλλαι τῆς αὐτῆς φύσεως θεωροῦνται ὡς διοικητικαί.

Β. Πᾶσα δὲ ἄλλη τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ διαφορὰ μετὰ τὴν ἰδιωτῶν καὶ τοῦ δημοσίου, ἢ τῶν δήμων, ὑπάγεται ἀπὸ τοῦδε εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, καὶ θέλει δικάζεσθαι ὡς καταπεύγουσα κατὰ τὴν ἐν ἰσχύϊ πολιτικὴν δικονομίαν.

Αἱ μέχρι τοῦδε ὑπαγόμεναι εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας διαφοραὶ ὑπάγονται τοῦ λοιποῦ, ὅσας μὲν αὐτὸ ἐδίκαζεν κατ' ἐρεσιν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ἐφετείων τοῦ Κράτους, ὅσας δὲ κατ' ἀντίρρην εἰς τὴν τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Γ. Τὸ παρὸν ψήφισμα θέλει ἐνεργηθῇ καὶ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, συγχρόνως μὲ τὸ Σύνταγμα.

Υψηλῆς Ζ'.

Η ΤΗΣ Γ'. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ.

Λαβοῦσα ὑπ' ὅψιν τὸν σ'. §. τοῦ 105 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος.

Υψηλῆς.

Α. Ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει τῇ εὐθύνῃ τοῦ Ἱπουργικοῦ Συμβουλίου νὰ λάβῃ ὑπ' ὅψιν ὅλα τὰ διατρέξαντα ἐπίσημα ἔγγραφα μετὰ τῆς Αὐλῆς τῆς Βασιλείας καὶ τοῦ ἐν Λονδίνῳ Συμβουλίου τῶν Τριῶν Μεγάλων Δυνάμεων, ἀφορῶντα τὴν ἐγκατάστασιν τῆς Βασιλείας εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ νὰ καθυποβάλῃ λεπτομερῆ ἔκθεσιν ἐντὸς τῆς πρώτης βουλευτικῆς περιόδου περὶ τῆς ἐκκαθαρίσεως παντὸς λογαριασμοῦ ἐξ αὐτῶν τῶν ἐγγράφων πηγάζοντος.

Β. Ἐπιβάλλεται τὸ χρέος εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἐξετάσῃ τὸν λογαριασμὸν τοῦτον καὶ νὰ ἐπιμεληθῇ διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ καὶ τῇ μεσολαβήσει τῶν τριῶν προστατίδων Δυνάμεων περὶ τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ ἐξ αὐτοῦ πηγάζοντος χρέους τῆς Βασιλείας πρὸς τὴν Ἑλλάδα.

Υψηλῆς Η'.

Η ΤΗΣ Γ'. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ.

Λαβοῦσα ὑπ' ὅψιν τὰς διαφόρους προτάσεις περὶ διανομῆς ἀριστείου καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς κατὰ τὴν 29 Φεβρουαρίου Συνέλευσεως.

Υψηλῆς.

Ἡ διορισθεῖσα κατὰ τὸ ψήφισμα τῆς Συνελεύσεως πρὸς ἐξέτασιν τῶν παλαιῶν ἐκδουλεύσεων ἐπιτροπὴ νὰ λάβῃ ὑπ' ὅψιν τῆς τὸ περὶ συστάσεως καὶ διανομῆς τοῦ ἀριστείου τοῦ ἀγῶνος ἀπὸ 20 Ἰουνίου 1834 Βασιλικὸν Διάταγμα, καὶ ἐξετάζουσα ἀκριβῶς τὰς περὶ ἀργυροῦ καὶ χαλκίνου ἀριστείου διατάξεις.

α) Νὰ προτείνῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἐπιχώρῃσιν τῶν καλῶς δοθέντων.

β) Τὴν ἀπόδοσιν αὐτοῦ εἰς τοὺς ἔχοντας δικαίωμα ἀπολαβῆς κατὰ τὸ διάταγμα.

γ) Τὴν ἀραίρεσιν αὐτοῦ ἀφ' ὅσων ἐντυχίον τῶν ὄρων τοῦ ἐκθέντος Διατάγματος τὸ ἔλαβον.

Τὸ σιδηροῦν ἀριστεῖον νὰ διανεμηθῇ εἰς πάντας τοὺς ἔχοντας συμπληρωμένον τὸ 30 ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ λαβόντας ὅπως δῆποτε μέρος εἰς τὸν ἀγῶνα μέχρι τοῦ 1829.

Οὐδεὶς ἔχων ἡλικίαν ὀλιγώτερον τῶν 30 ἐτῶν δύναται νὰ εἰσέλθῃ ἀριστεῖον· οἱ ἀγῶνες. Ἡ ἡλικία τῶν 30 ἐτῶν προσδιορίζεται μέχρι τοῦ λήτους τοῦ παρόντος ἔτους.

Υἡγισμα Θ'.

Π ΤΗΣ Γ'. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 100 τοῦ Συντάγματος

Ψηφίζει.

Μέχρι τῆς ἐκδόσεως Νόμου κανονίζοντος ὁριστικῶς τὸν ὅρον τοῦ πολίτου Ἕλληνας, τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, καὶ τῶν στρατιωτικῶν τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης οἱ πολιτογραφούμενοι ὡς πολῖται Ἕλληνες οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι, καὶ οἱ στρατιωτικοὶ τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης θέλουν ὀρκιζέσθαι ὡς ἐφεξῆς·

Ὁρκος τοῦ πολίτου Ἕλληρος.

Ὁρκίζομαι νὰ φυλάττω πίστιν εἰς τὴν πατρίδα, καὶ εἰς τὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Βασιλείου, διάγων καθ' ὅλα ὡς χρηστὸς καὶ πιστὸς πολίτης.

Ὁρκος τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου.

Ὁρκίζομαι νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν πατρίδα καὶ εἰς τὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα, τῶν ἀκριβῶς καὶ ἀπαρσαλεύτως τοὺς ὅρους αὐτοῦ καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Βασιλείου, καὶ διαχειρίζω ἐν συνειδήσει τὴν ἐμπιστευθεῖσάν μοι ὑπηρεσίαν.

Ὁρκος Στρατιωτικός.

Ὁρκίζομαι νὰ φυλάττω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα, ὑποταγὴν εἰς τοὺς ἀνωτέρους μου, νὰ ἐκτελῶ προθύμως καὶ ἄνευ ἀντιλογίας τὰς διαταγὰς των, νὰ ὑπερασπίζω μὲ πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν μέχρι τῆς τελευταίας ῥανίδος τοῦ αἵματός μου τὰς σημαίας, νὰ μὴ τὰς ἐγκαταλείπω, μηδὲ ν' ἀποχωρίζω ποτὲ ἀπὸ αὐτάς· νὰ φυλάττω δὲ ἀκριβῶς τοὺς στρατιωτικοὺς νόμους καὶ νὰ διάγω ἐν γένει ὡς πιστὸς καὶ φιλότιμος στρατιώτης.

Ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία δύναται νὰ κανονίσῃ ὅπως ἄλλως ἐγκρίνει, τοὺς ἐν τῷ παρόντι ψήφισματι περιεχομένους ὅρκους.

Υἡγισμα Γ'.

Π ΤΗΣ Γ'. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν, ὅτι πολλοὶ τῶν κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν στρατιωτικῶς ὑπηρετησάντων κατὰ τὸν ἀγῶνα, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα κατετάχθησαν εἰς τὰ περὶ βαθμολογίας διάφορα μητρώα παρὰ τῶν διαφόρων ἐπὶ τῆς ἐξετάσεως τῶν στρατιωτικῶν ἐκδουλεύσεων ἐπιτροπῶν δὲν ἔλαβαν τὸν ἀνήκοντα εἰς ἕκαστον τούτων στρατιωτικὸν βαθμὸν, καὶ ἐπομένως οὕτε τὰ γραμμάτια τῆς ἀντιμισθίας ἐδόθησαν εἰς αὐτούς.

Θεωροῦσα ὅτι τὸ ἐπαχθὲς τῶν υποχρεώσεων τοῦ κατὰ τὸ 1834 Νόμου, περὶ στρατιωτικῆς προικοδοτήσεως, δὲν συμβιβάζεται μὲ τὸ ὑπαγορεύσαν τὸν νομοθέτην πνεῦμα.

Ψηφίζει.

Α. Ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει ἄνευ ἀναβολῆς μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Συντάγματος ν' ἀποδώσῃ τὸν ἀνήκοντα καὶ προσδιο-

ρισθίντα βαθμὸν ἑκάστου κατὰ τὰ διάφορα μητρώα, καθὼς καὶ τὰ γραμμάτια τῆς ἀνηκούστος μισθοδοσίας των ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου (1 ἰουνίου) 1838 Γ. Β. Διατάγματος, χωρὶς νὰ ᾔναι ὑπόχρεοι νὰ παρουσιάσωσιν ἐνδεικτικὰ πενίας.

Β'. Ὅσοι ἐξ αὐτῶν ἀπέθανον καὶ ἀναφέρονται τὰ ὀνόματά των εἰς ὁποιοῦνδήποτε ἐκ τῶν εἰρημένων μητρώων, νὰ δοθῇ εἰς τοὺς κληρονόμους αὐτῶν ἐννοούμενους κατὰ τὴν περὶ τούτου ἀπόρρασιν τῆς Συνελεύσεως κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 28 Φεβρουαρίου τὸ γραμμάτιον τῆς ἀντιμισθίας τῶν βαθμῶν των ἀπαραλλάκτως ὡς καὶ τῶν λοιπῶν ζώντων.

Γ'. Εἰς ὅσους ἐκ τῶν βαθμολογηθέντων ἐδόθησαν μέχρι τοῦδε γραμμάτια ἀπέναντι τοῦ βαθμοῦ των κατὰ τὸν Νόμον τοῦ 1834, νὰ ὑπαχθῶσι καὶ οὗτοι εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ πρώτου παραγράφου τοῦ παρόντος ψήφισματος.

Δ'. Ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία θέλει λάβει ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν πρώτην Βουλευτικὴν Σύνοδον τὸν κατὰ τὸ 1834 Νόμον περὶ στρατιωτικῆς προικοδοτήσεως, καὶ θέλει τὸν τροπολογήσῃ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐπαχθεῖς ἐν αὐτῷ υποχρεώσεις.

Υἡγισμα ΙΑ'.

Π ΤΗΣ Γ'. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ.

Θεωροῦσα, ὅτι ἡ πατρίς ὀφείλει νὰ δώσῃ πραγματικὰ δείγματα εὐγνωμοσύνης καὶ πρὸς τοὺς πολιτικῶς ἀγωνισθέντας ὑπὲρ αὐτῆς ἐν καιρῷ τοῦ μακροχρόνιου ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος.

Ψηφίζει.

Α'. Ἡ ἀρχὴ τοῦ περὶ προικοδοτήσεως στρατιωτικῶν νόμου, νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ εἰς τοὺς πολιτικῶς ἀγωνισθέντας ὑπὲρ τῆς Πατρίδος ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος κατὰ τὸ μέτρον τῶν ἐκδουλεύσεων ἑκάστου.

Β'. Ἀνατίθεται εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν νὰ ἐκδώσῃ νόμον ἐντὸς τῆς πρώτης περιόδου, ὁρίζοντα τὰ καθ' ἕκαστα.

Υἡγισμα ΙΒ'.

Π ΤΗΣ Γ'. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ.

Συναίσθανομένη ἐν ἐαυτῇ τὴν ὀφειλομένην εἰς τὰς τρεῖς συμμάχους καὶ κραταίως τῆς Εὐρώπης Δυνάμεις ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους εὐγνωμοσύνην δι' ὅσα ἐπεδαψίλευσαν εἰς αὐτὰ εὐεργετήματα εἴτε ταῖς συνοχαῖς τοῦ πολέμου ἐκτείνανται αὐτῷ σωτήριον χεῖρα, καὶ ταῖς μετὰ τοῦτον περιστάσεσι παρασχούσιν αὐτῷ κραταίαν προστασίαν καὶ ἀδιαλείπτως κηδόμεναι αὐτοῦ, προσεγγερόσα ἐν κατανύξει ψυχῆς θυσίαν αἰνέσεως εἰς τὸν Ὑψίστον. *

Ψηφίζει.

Εὐγνωμοσύνη αἰωνία ὀφείλεται εἰς τὰς τρεῖς συμμάχους καὶ προστατίδας τῆς Ἑλλάδος Δυνάμεις τῆς Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Ρωσσίας διὰ τὰ μεγάλα αὐτῶν πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος εὐεργετήματα.

Υἡγισμα ΙΓ'.

Π ΤΗΣ Γ'. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸν ἀνάγκητον ζῆλον καὶ τὸν παντὸς ἐπαί-
νου ἀνώτερον πατριωτικὴν μετ' ὧν ἦτε φρουρὰ τῆς πρωτεύουσας

σης και ὁ φρουράρχος αὐτῆς Κ. Δ. Καλέργης διήγαγον καθ' ὅλην τὴν διάρκεια τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

Ψηφίζει.

Εὐγνωμοσύνη καὶ χάρις ὀφείλεται εἰς τὴν γεναίαν τῆς πρωτοπόρου φρουρᾶν καὶ τὸν φρουράρχον αὐτῆς Κύριον Δ. Καλέργην διὰ τὴν ἀκριβῆ καὶ μετὰ ἀμιμήτου πατριωτισμοῦ ἐκπλήρωσιν τῶν καθήκοντων αὐτῶν, ἀποτελούντων τὴν φρουρὰν τῆς Συνελεύσεως.

Ψήφισμα ΙΔ'.

Ἡ ΤΗΣ Γ'. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΘΝΙΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ.

Ψηφίζει

Ἐν τῶν πρωτίστων χρεῶν τῆς Βουλῆς θέλει εἶσθαι τὸ νὰ προσκαλέσῃ ἐντὸς τῆς πρώτης Βουλευτικῆς Συνόδου τὰ μέλη τοῦ συστηθέντος κατὰ τὴν Γ'. Σεπτεμβρίου Ὑπουργείου, ἵνα δώσωσιν ἐνώπιον αὐτῆς λόγον ὅλων τῶν πράξεων τῶν ἐν γένει καὶ ἰδίως τῆς παρ' αὐτῶν γενομένης καθ' ὅλην τὴν διάρκεια τῆς ὑπουργείας τῶν χρηματικῆς διαχειρίσεως.

Τὸ παρὸν ψήφισμα θέλει τυπωθῇ καὶ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως συγχρόνως μὲ τὸ Σύνταγμα.

Ψήφισμα ΙΕ'.

Ἡ ΤΗΣ Γ'. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΘΝΙΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ.

Λαβοῦσα ὑπ' ὅψιν τὸ ὑπ' ἀριθ. Γ'. ψήφισμα τῆς ἐν Ἀργεῖ Δ'. Ἐθνικῆς Συνελεύσεως περὶ τῶν χρεῶν τῶν κοινοτήτων τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους.

Θεωροῦσα τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ληθῇ πρόνοια περὶ τῆς ἀποτίσεως τῶν χρεῶν αὐτῶν εἰς τρόπον συμβέλλοντα τὸ συμφέρον τῶν τε δανειστῶν καὶ τῶν διαφόρων ὀφειλετῶν κοινοτήτων.

Ψηφίζει.

Ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία τροποποιούσα ἐπὶ τὸ καταλλήλοτερον τὸ μνησθὲν ψήφισμα, θέλει ἐκδώσῃ ἐντὸς τῆς πρώτης, εἰ δυνατόν, Βουλευτικῆς Συνόδου, Νόμον κανονίζοντα τὸν τρόπον τῆς ἐκκαθαρίσεως, καὶ τὸν χρόνον τῆς πληρωμῆς τῶν προτιθεμένων χρεῶν, ἀπὸ προηγουμένως ἀποδεχθῶσιν, ἔχουσα ὑπ' ὅψιν ὡς πρὸς τοὺς ὅρους τῶν πρὸς τὴν πληρωμὴν προθεσμιῶν, τὴν ποσότητα τοῦ χρέους καὶ τὴν κατάστασιν τῶν τε δανειστῶν καὶ τῶν κοινοτήτων.

Ψήφισμα ΙΣ'.

Ἡ ΤΗΣ Γ'. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΘΝΙΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ.

Λαβοῦσα ὑπ' ὅψιν τὸν ἐφ' ὅλων τῶν σοβαρῶν καὶ δυσχερῶν ἐργασιῶν τῆς ἀρχαίου ζήλου, τὴν πολιτικὴν σύνεσιν καὶ τὴν πολλὴν ἐμπειρίαν τῆς Προεδρίας καὶ τοῦ γεράρχου.

Ψηφίζει.

Εὐχαριστεῖς εὐχαρισταὶ καὶ πλήρως εὐγνωμοσύνη ἀπονέμονται πρὸς τὸν Πρόεδρον, τοὺς Ἀντιπροέδρους καὶ τοὺς γραμματεῖς τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, διὰ τὴν εὐτυχῆ καὶ καθ' ὅλα εὐάρεστον πρὸς τὴν Συνέλευσιν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑψηλῶν καὶ πολυμύχλων καθήκοντων αὐτῶν.

Ψήφισμα ΙΖ'.

Ἡ ΤΗΣ Γ'. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΘΝΙΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ.

Ἐκπληροῦσα χρεὸς ἱερὸν ὡς πρὸς τὴν διακίονσιν τοῦ μεγάλου σεβασμοῦ καὶ τῆς ἐξαιρέτου εὐγνωμοσύνης, τὴν ὁποῖαν οἱ λαοὶ τῆς Ἑλλάδος σώζουσιν εἰς τὴν μνήμην τοῦ αἰοδήμου Γ. Α. Καποδίστρια ποτὲ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος.

Ψηφίζει

Κατὰ τὴν ἐν Ναυπλίῳ πλατεῖαν τῶν τριῶν Ναυάρχων νὰ ἀναγερθῇ ἐπιμελεῖα τῆς Κυβερνήσεως ἀνδρίας τοῦτου ὡς εὐεργέτου τῆς πατρίδος.

Ψήφισμα ΙΗ'.

Ἡ ΤΗΣ Γ'. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΘΝΙΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ.

Λαβοῦσα ὑπ' ὅψιν τὴν δυσχέρειαν τῶν περιστάσεων, καθ' ἃς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γ'. Σεπτεμβρίου ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τῶν πραγμάτων, καὶ ἐκτιμῶσα ἀποχρόντως τὴν ἔμφορνα καὶ πατριωτικὴν διαγωγὴν, ἣν ἐπέδειξατο εἰς τε τὴν συγκάλεισιν καὶ συγκρότησιν τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως καὶ τὴν τοῦ Κράτους ἀσφάλειαν κατὰ τὰς ἀκροσφαλεῖς ἐκείνας περιστάσεις.

Ψηφίζει

Ἀπονέμεται ἡ Ἐθνικὴ εὐγνωμοσύνη εἰς τε τὸν Πρόεδρον Κ. Ἀνδρέαν Μεταξᾶν καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ Ὑπουργείου τοῦτου. Ἄπαντα τὰ παρόντα δεκαοκτὼ τὸν ἀριθμὸν ψήφισματα τῆς ἐν Ἀθήναις τῆς Γ'. Σεπτεμβρίου Ἐθνικῆς τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως θέλουσι δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως συγχρόνως μὲ τὸ Σύνταγμα.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 9.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 11 Ἀπριλίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ ὀρκοδοσίας τῶν πολιτῶν, τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ τῶν στρατιωτικῶν τῆς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὅψιν τὸ παρὰ τῆς ἐθνοσυνελεύσεως ψηφισθὲν θ'.

ψήφισμα, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Ἀπαντες οἱ πολῖται Ἕλληνες, οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι, καὶ οἱ στρατιωτικοὶ τῆς ἡρᾶς καὶ θαλάσσης θέλουν δώσει ἄνευ ἀναβολῆς τὸν ἐν τῷ ρηθέντι ψήφισματι ὅρον, εἴτε ἐνώπιον τῶν Ἀρχῶν τῶν παρὰ τῶν Νόμων ὥρισμένων, εἴτε διὰ τὸ κατεπεῖγον καὶ τὴν εὐκολίαν τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἐνώπιον ἄλλων Ἀρχῶν, εἰς ἃς οἱ ἀρμόδιοι Ὑπουργοὶ ἤθελον ἐπιτρέψει νὰ δεχθῶσιν αὐτόν.

2. Εἰς τὸ Ἡμέτερον Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτελεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 1 Ἀπριλίου 1844.

Ο Θ Ω Ν.

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ, ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΝΤΟΣ,
Σ. ΤΡΙΚΟΠΗΣ, Α. Χ. ΛΟΝΤΟΣ, Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ διορισμοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Συντάγματος, διορίζομεν τὸν Ἡμέτερον Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας εἰς ἑκτακτον ὑπηρεσίαν, μέχρι τοῦδε ἑκτακτον ἀπεσταλμένον καὶ πληρεξούσιον Ὑπουργὸν Μας παρὰ τῇ Ὀθωμανικῇ Αὐλῇ, Κ. Αλ. Μαυροκορδάτον, Πρόεδρον τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, καὶ Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Κ. Α. Λόντος, νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 30 Μαρτίου 1844.

Ο Θ Ω Ν.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΝΤΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ ἀναθέσεως τῆς διευθύνσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργείου προσωρινῶς εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν Κ. Α. Μαυροκορδάτον.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Συντάγματος ἀναθέτομεν προσωρινῶς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργείου εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν Κ. Α. Μαυροκορδάτον.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργὸς νὰ προσυπογράψῃ καὶ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 30 Μαρτίου 1844

Ο Θ Ω Ν.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΝΤΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ διορισμοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ 24 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος διορίζομεν Ἡμέτερον Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν τὸν Συνταγματάρχην Κ. Ἀνδρέαν Λόντον μέχρι τοῦδε Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 30 Μαρτίου 1844.

Ο Θ Ω Ν.

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ διορισμοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου, καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Συντάγματος, διορίζομεν τὸν Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν Κ. Σπυρίδωνα Τρικούπην Ἡμέτερον Ὑπουργὸν ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 30 Μαρτίου 1844.

Ο Θ Ω Ν.

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ ἀναθέσεως τῆς διευθύνσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργείου εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ 24 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, ἀναθέτομεν τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργείου εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τοῦ Βασιλι-

κοῦ Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κ. Σπ. Τρι-
κούπην.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Μαρτίου 1844.

Ο Θ Ω Ν.

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Συντάγματος, διορίζομεν τὸν ὑποστράτηγον Κ. Π. Γ. Ρόδιον Ἡμέτερον Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 30 Μαρτίου 1844.

Ο Θ Ω Ν.

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ διορισμοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Συντάγματος, διορίζομεν τὸν μέχρι τοῦδε Δήμαρχον Πατρῶν Κ. Α. Χ. Λόντον, Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργόν.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Μαρτίου 1844.

Ο Θ Ω Ν.

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 10. (Παρελείφθη.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 11.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 19 Ἀπριλίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος 1844.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

ΤΜΗΜΑ Α.

Προσδιορισμός τῶν ἐγκτητικῶν φόρων.

Ἄρθρ. 1.

Οἱ διὰ τὸ ἔτος 1844 εἰσπραχθῆσόμενοι ἐγκτητικοὶ φόροι εἶναι ὡς καὶ πρότερον.

Α. Ἑγγειος φόρος.

Δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν προϊόντων τῆς γῆς παντὸς ἐν γένει κτήματος.

Β. Δικαίωμα τῆς Ἐπικρατείας.

α) δεκαπέντε τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος ὅλων τῶν ἐθνικῶν ἀγρῶν καὶ τῶν ἀνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως φυτευθεισῶν ἐθνικῶν γαιῶν.

β) εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος παντὸς εἶδους φυτείας, ὅταν τὰ κτήματα ὄντα τὸ πάλαι ἐθνικὰ καλλιεργημένα, ἐγκατελείφθησαν καὶ ἐκαλλιεργήθησαν ἀπὸ τοὺς σημερινούς αὐτῶν διακατόχους ἀνευ ἐγκρίσεως τῆς Κυβερνήσεως.

γ) δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος παντὸς εἶδους φυτείας, ὅταν τὰ κτήματα ἐφυτεύθησαν μετ' ἀδείαν τῶν ιδιοκτητῶν τῆς γῆς Ὀθωμανῶν, ἢ μετὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος ἐπ' ἐθνικῆς γῆς μετ' ἀδείαν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 2.

Τὰ εἰς τοὺς Κρήτας ἀποίκους, ἢ ἄλλους πολίτας παραχωρημένα κτήματα δι' ἐγγράφων τῆς Κυβερνήσεως, ὑπόκεινται εἰς μόνον τὸν ἑγγειον φόρον, ὅταν ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἐγγράφου, ἐκδοθέντος πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Νόμου, ὅτι δὲν ὑπόκεινται εἰς ἄλλην φορολογίαν.

Ἄρθρ. 3.

Οἱ φόροι τῶν κτημάτων, ὅσα εἶναι παραχωρημένα διὰ συμβολαίων, ἢ δι' ἐγγράφου ἀδείας παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἰδιώτας, θέλουν πληρωθῇ κατὰ τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους εἰς τὰ συμβόλαια ἢ παραχωρητήρια ὅρους.

Ἄρθρ. 4.

Ὁ φόρος εἰς κτήματα τῶν 3 0/0 ἐπὶ τῶν διὰ προικοδοτήσεως ἢ δι' ἐκποιήσεως ἐπὶ δεκαετεί πιστώσει ἀποκτηθέντων κτημάτων πληρῶνεται ἀμέσως εἰς τοὺς Ταμίαις κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀπὸ 26 Μαΐου 1835 Νόμου καὶ τοῦ Νόμου τῶν 3/15 Νοεμβρίου 1836 καὶ εἰς τὰς ὁρισμένας προθεσμίας ὅταν ἐκ τοῦ πωλητηρίου ἐγγράφου ἐξάγεται ἡ συμφωνία τῆς τοιαύτης πληρωμῆς.

Ἄρθρ. 5.

Ἐξαίρουνται παντὸς φόρου

α) τὰ ἄχυρα

β) ἡμισυ στρέμμα γῆς διὰ λαχανικά καὶ ὄσπρια δι' ἕκαστον ἰδιοκτῆτην ἢ καλλιεργητὴν, ὅπου καὶ ἂν κῆται καὶ δι' ὅποιον-δήποτε χορσιν καὶ ἂν ᾖται τὸ προϊόν αὐτοῦ.

γ) τὰ σποράδην, ὅχι μόνον ἐντὸς τοῦ ἡμίσεως αὐτοῦ στρέμματος, ἀλλὰ καὶ εἰς ἀγρούς καὶ αὐλὰς καίμενα ὁπωροφόρα δένδρα, ὅταν ἀποδεδειγμένως ὁ καρπὸς των δὲν χρησιμεύῃ εἰς πώλησιν.

δ) τὰ συντετριμμένα ἐλαιουκούκουτζα ἐκ των ὁποίων δὲν ἐξάγεται ἐλαιον.

ε) τὰ ἀσταχυολόγια, ἂνὰ δύο μόνον κοιλὰ δι' ἕκαστον ἀσταχυολόγον, ἐκν οὗτοι εἶναι ὁμολογουμένως ἐνδεεῖς.

ς) ὁ λινόσπορος καὶ ὁ καναθόσπορος.

ζ) ὁ ῥιζαρόσπορος.

η) τὰ φύλλα των συκκηνομορεῶν καθόσον ἀφορᾷ τὸν ἐγχειον φόνον.

θ) εἴκοσι δεμάτια ῥόβης ἢ βίκου τοῦ συνήθους ὄγκου δι' ἕκαστον ἀροτήρα βούν ἀνευ ἐκλογῆς των θημωνίων.

ι) τὰ πρὸς βρώσιν τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ τοῦ καλλιεργητοῦ καὶ των οἰκογενειῶν αὐτῶν χρησιμεύοντα σταφύλια.

Ἄρθρ. 6.

Κανονίζονται δι' ἰδιαιτέρων νόμων ἐκδοθέντων ἢ ἐκδοθησομένων

1) οἱ φόροι των δασικῶν προϊόντων.

2) ὁ ἔγγειος φόρος των βαλανοκικιδοδένδρων.

3) ὁ ἔγγειος φόρος των σταριδαμπέλων.

4) τὰ περὶ των βοσκημάτων ἐθνικῶν γαιῶν καὶ λειβαδίων.

Ἄρθρον 7.

Τὰ περὶ τοῦ δευτέρου δεκάτου των διατηρουμένων Μοναστηρίων θέλουν διαταγῇ ὁριστικῶς δι' ἰδιαιτέρου Νόμου ἐκδοθησομένου κατὰ τὴν πρώτην Βουλευτικὴν Σύνοδον.

Ἄρθρ. 8.

Ἐπὶ κτημάτων τὰ ὅποια ἡ Κυβέρνησις ἀμφισβητεῖ ὡς ἀνήκοντα εἰς τὸ δημόσιον, χωρὶς νὰ ἔχη τὴν κατοχὴν αὐτῶν, ἀδιάρρορον δὲ πότε ἡ ἀμφισβήτησις αὕτη ἔλαβε χώραν, ὑποχρεοῦται ὁ δικαστοχὸς νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ ταμεῖον ἕνεκα τῆς ἐπικαρπίας αὐτῶν δι' ἐγγραφῆς υποθήκης ἐπὶ ἀναλόγου μέρους κτημάτων ἀδιαφιλονεικῶν· ἐπὶ κτημάτων δὲ τὰ ὅποια ἀμφισβητοῦν ἰδιωται, ἐνῷ ὑπάρχουν εἰς τὴν κατοχὴν τῆς Κυβερνήσεως, ἀποδίδεται εἰς τὸ δημόσιον ἡ ἐπικαρπία, ἥτις ἐπιστρέφεται εἰς τὸν ἰδιώτην, ὅταν ἀναγνωρισθῇ ἰδιοκτῆτης τοῦ ἀμφισβητουμένου κτήματος δι' ἀποφάσεως τελεσιδικίου. Τὰ δικαστήρια των Πρωτοδικῶν ἐν περιπτώσει διενέξεως περὶ τὴν κατοχὴν θέλουν ἀποφασίζει προσωρινῶς περὶ ἀποδόσεως ἢ μὴ τῆς ἐπικαρπίας εἰς τὸ δημόσιον ἢ τὸν ἐνοικιαστὴν, καὶ ἡ ἀπόφασίς των θέλει εἶσθαι ἐκτελεστική· αἱ τοιαῦται ὑποθέσεις θέλουν δικάζεσθαι ὡς συνοπτικαὶ καὶ κατεπείγουσαι. Ἀλλὰ διὰ τὴν ἀνασταλὴν ἢ εἰσπραξίς τοῦ δικαίωματος τῆς ἐπικαρπίας ἕνεκα τῆς τοιαύτης ἀρωγῆς ἀπαιτεῖται νὰ προταγῇ ἐπίσημος ἀπόδειξις ὅτι ὁ ἀντιποιοῦμενος τὴν κατοχὴν ἔκαμε τὴν αὐτὴν ἀντιποίησιν καὶ πρὸ ἑνὸς τοῦλάχιστον ἔτους. Εἰς πᾶσαν περίστασιν ἐπιφυλάσσεται εἰς τοὺς δικάδικοις τὸ δικαίωμα νὰ κινήσωσιν ἀκολούθως μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προσωρινῆς ἀποφάσεως τὴν περὶ κατοχῆς τακτικὴν ἀγωγὴν των.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ διαθέσεως των ἐγκτητικῶν φόρων.

Ἄρθρ. 9.

Οἱ ὡς ἀνωτέρω κανονισμένοι φόροι θέλουν διατεθῇ διὰ τὸ 1844 ἔτος α) ἢ διὰ δημοπρασίας β) ἢ δι' ἄμεσου εἰσπράξεως διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 10.

Αἱ δημοπρασίαι των ἐγκτητικῶν φόρων ἐξαιρουμένων των ἐπὶ ἐκτιμήσει εἰς γράμματα λαμβανόμενων α) γίνονται κατὰ χωρίον ἢ χωρία, ὅπου ἀπαιτεῖται ἡ συνένωσις πλειοτέρων τοῦ ἑνὸς χωρίου διὰ τὸ δυσδιάκριτον των ὁρίων, ἢ τὸ ἀσήμενον των φόρων αὐτῶν· β) δηλοποιούνται δὲ καὶ τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως εἰς ὅλα τὰ χωρία καὶ τὴν πρωτεύουσιν τῆς ἐπαρχίας ἐκεῖνης, εἰς ἣν ὑπάγεται τὸ χωρίον, τοῦ ὁποῦ οἱ φόροι δημοπρατοῦνται, διὰ διακηρύξεως τοιχοκολλημένης ἢ διακηρυττομένης διὰ ζώτης φωνῆς εἰς τὰ διασημότερα μέρη των χωρίων καὶ πόλεων ἢ κωμοπόλεων. Ἡ δηλοποίησις αὕτη πρέπει νὰ βεβαιωθῇ ἐπὶ ἀκρότητι τῆς δημοπρασίας δι' ἀποδείξεως ὑπογεγραμμένης παρὰ τοῦ ἐρέως τοῦ χωρίου· ἕνεκα δὲ τῆς ἐνδεχομένης ἀκυρώσεως των δημοπρασιῶν ἐπιβάλλεται προσημιονδραχ. 50 ἕως 200 εἰς τὸν διοικητικὸν ἢ δημοτικὸν ὑπάλληλον, ὅστις ὑπῆρξεν αἴτιος τῆς τοιαύτης ἐλλείψεως περὶ τὰς δηλοποιήσεις· γ) ἐνεργοῦνται εἰς τὰς πρωτεύουσας των ἐπαρχιῶν, ἢ εἰς ἄλλην πόλιν ἢ κωμόπολιν κατὰ ῥητὴν διαταγὴν τοῦ ἐπὶ των Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου, ἢ τοῦ κατ' ἐγκρίσιν τοῦ Ὑπουργείου ἀντιπροσώπου αὐτοῦ τὸν ἐν ἐλέγχῳ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς ἢ ἐν ἐλλείψει ταύτης, τοῦ εἰρηνοδίκου· δ) κηρύττονται διὰ τοῦ κήρυκος εἰς τὸν διατὰς δημοπρασίας ὁρισμένον τόπον, καὶ διαρκεῶς τρεῖς ἡμέρας ἀπὸ των 9 ὥρων μέχρι των 11 π. μ. καὶ ἀπὸ τὴν 4 μέχρι των 6 μ. μ.

Ἄρθρ. 11.

Αἱ δημοπρασίαι θέλουν διακηρυθῇ κατὰ τὰ ὅρια, κατὰ ἐκκλήρησιν περὶ αἱ κατὰ χωρίον δημοπρασίαι, ἐκτὸς των τροπολογιῶν τὰς ὁποίας αἱ Οἰκονομικαὶ καὶ Διοικητικαὶ Ἀρχαὶ ἐνδέχεται νὰ ἐπιφέρωσιν· ἀλλ' ὑποχρεοῦνται οἱ ἐνοικιασταὶ ἐπὶ ποινῇ ἀπορρίψεως πάσης εἰς τὸ μέλλον ἀπαιτήσεως κατὰ τοῦ δημοσίου, νὰ ζητήσωσιν ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει πρὸ τῆς κατακυρώσεως, ὅσας διασαφήσεις κρίνωσιν ἀναγκαίας περὶ ὁρίων ἢ θέσεων. Ἡ καταγραφή των νέων ὁρίων πρέπει νὰ σημειωθῇ ἀκριβῶς εἰς τὰς διακηρύξεις, τὰ πρακτικὰ καὶ τὰ ἐνοικιαστήρια ἐπὶ προσωπικῇ εὐθύνη των Διοικητικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἀρχῶν. Καθόσον ἀφορᾷ τ' ἀμφισβητούμενα κτήματα, εἰς τὴν ἐνοικίαν συμπεριλαμβάνονται ἐκεῖνα ἐξ αὐτῶν ἐπὶ των ὁποίων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8, θέλει ληφθῇ ἀμέσως δικαίωμα ἐπικαρπίας.

Ἄρθρ. 12.

Ἐὰν κάτοικος χωρίου καλλιεργῇ κτήματα καίμενα ἐντὸς των ὁρίων ἄλλου χωρίου, ὁ φόρος ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν αὐτοῦ τοῦ δευτέρου χωρίου.

Ἄρθρ. 13.

Αἱ δημοπρασίαι κηρύττονται ὑπὸ τὸν ὄρον τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ἐπὶ των Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου.

Ἄρθρ. 14.

Τὰ πρακτικὰ των δημοπρασιῶν ὑπογεγραμμένα παρὰ τῆς διοικητικῆς καὶ οἰκονομικῆς Ἀρχῆς, ἢ παρὰ των ἀντ' αὐτῶν ἐνεργησάντων τὴν δημοπρασίαν ἀντιπροσώπων, καὶ ἐπισυνημένων των διακηρύξεων, θέλουν υποβάλλεσθαι διὰ τοῦ πρώτου ταχυδρομείου εἰς τὸ ἐπὶ των Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον.

Ἄρθρ. 15.

Πέντε ἡμέρας μετὰ τὴν παραλαβὴν των πρακτικῶν, τὸ Ὑπουργεῖον δύναται νὰ ἐγκρίνῃ τὴν δημοπρασίαν, ἂν εἰς τὸ διάστημα τοῦτο δὲν ἐπαρουσιασθῇ ἀνωτέρα προσφορά, καὶ ἂν κατὰ τὰς ὁποίας ἔχει πληροφορίας θεωρῇ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοπρασίας ὠφέλιμον· ἄλλως διατάσσεται νέα δημοπρασία, ἢ ἡ εἰς λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰσπραξις. Ὅταν ἡ δημοπρασία δὲν ᾖ καὶ πρώτη, τὸ Ὑπουργεῖον δύναται νὰ διατάξῃ νὰ ἐνεργηθῇ

αὕτη τελειωτική καὶ υποχρεωτική διὰ τὸ δημόσιον, καὶ τότε, μόνον, ἐὰν ἀνακαλυφθῇ ὡς ἐκ τῆς ἐπεξεργασίας τῶν πρακτικῶν παραβιάσεις οὐσιωδῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου, ἢ τῶν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου δοθεισῶν ὁδηγιῶν, ἀκούσῃ τὰ πρακτικὰ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἀφ' ἧς φθάσωσιν εἰς τὸ γραφεῖόν του, δι' ἀποφάσεως αἰτιολογημένης καὶ κοινοποιουμένης εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην.

Ἄρθρ. 16.

Παρελθούσης τῆς ἀνωτέρω πενθημέρου προθεσμίας εἰς τὴν ὁποίαν προστίθενται καὶ αἱ ἐνεκα τῆς διὰ τοῦ ταχυδρομείου παραπομπῆς τῆς ἀποφάσεως εἰς τὴν πρωτεύουσάν τῆς διοικήσεως, ἢ υποδιοικήσεως ἀπαιτούμεναι ἡμέραι, πᾶσα ἐνεργηθεῖσα δημοπρασία θεωρεῖται αὐτοδικαίως ὡς ἔχουσα κύρος, ὁ δὲ πλειοδότης δύναται νὰ ζητήσῃ τὸ ἐνοικιαστήριον, νὰ δώσῃ ὁμολογίαν ἢ νὰ κάμῃ ἐναρξίν τῶν δικαιωμάτων του.

Ἐπιφυλάττεται εἰς τὸ δημόσιον τὸ δικαίωμα τῆς ἀποζημιώσεως ἐκ μέρους τοῦ ἐκουσίου ἢ ἐξ ἀμελείας προζενήσαντος τὴν ἀναβολὴν ὑπαλλήλου, παρεκτός τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν, ἢ καὶ τῆς ἀπαπομπῆς του ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἐνδέχεται νὰ ὑποβληθῇ.

Ἄρθρ. 17.

Πλειότεραι τῶν δύο δημοπρασιῶν δὲν συγχωρεῖται οὐδαμῶς νὰ γένωσιν, ἐκτὸς τῆς τελειωτικῆς καὶ υποχρεωτικῆς καὶ τῆς κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον ὀριζομένης ἐνωτικῆς δημοπρασίας.

Ἄρθρ. 18.

Ἐνωτικὴ πολλῶν συνάμα χωρίων μέχρι ἀπαρτισμοῦ ὁλοκληροῦ δήμου δημοπρασία θέλει διατάττεσθαι μόνον μετὰ τὰς κατὰ χωρίον τελεσθεῖσας δημοπρασίας, ὅταν παρουσιασθῇ προσφορά ἐπὶ προσθήκῃ 10 %.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἄμα παρουσιασθῶσιν εἰς αὐτὸ τὰ πρακτικὰ τῆς ἐνωτικῆς δημοπρασίας, ὀφείλει ἐντὸς τῆς πενθημέρου προθεσμίας ἢ νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἐγκρισίν του, ἢ νὰ διατάξῃ δημοπρασίαν τελειωτικὴν καὶ υποχρεωτικὴν διὰ τὸ δημόσιον, ἢ τὴν διὰ λογαριασμόν τοῦ δημοσίου εἰσπραξίν. Ἐπαναλήψις τῆς ἐνωτικῆς δημοπρασίας, χωρὶς νὰ ᾔναι αὕτη τελειωτικὴ καὶ υποχρεωτικὴ, δὲν συγχωρεῖται.

Ἄρθρ. 19.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον, ν' ἀναθέσῃ κατ' ἐντολὴν εἰς τὰς κατὰ τὰς Κυκλάδας καὶ Βορείους Σποράδας διοικητικὰς Ἀρχάς τὴν ἀνωτέρω ἐξέλεγχίν τῶν πρακτικῶν τῆς δημοπρασίας, καὶ τὴν ἐγκρίσιν ἢ ἀκύρωσιν αὐτῶν συμφώνως μετὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων καὶ τὰς δοθησομένας ὁδηγίας παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖου.

Τὰ πρακτικὰ ταῦτα στέλλονται ἀκολούθως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον πρὸς ἐξέλεγχίν τῆς ἀκριβοῦς τρέψεως τῶν τύπων, ἐνεκα τῆς ὁποίας εἶναι ὑπεύθυνος ἢ ἐγκρίναςα τὴν δημοπρασίαν διοικητικὴ Ἀρχή.

Ἄρθρ. 20.

Ἐκαστος πλειστηριαστῆς ὀφείλει νὰ παρουσιάξῃ ἓνα ἢ πλεονέτερος ἀξιοχρέους ἐγγυητὰς καὶ πληρωτὰς. Αἱ διενεργούσαι τὴν δημοπρασίαν ἀρχαὶ ὑπόκεινται εἰς ποινὴν καθιέρωσης καὶ ἀποζημιώσεως ἐνεκα ζημιῶν ἐνδεχομένων νὰ προκύψωσιν ἀπὸ τὸ ἀναξιοχρέων τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ἢ ἐγγυητοῦ τοῦ τελευταίου πλειοδότου, ἐκτὸς ἐὰν τὸ μὴ ἀξιοχρέων τοῦ ἐγγυητοῦ, ἐπλήθῃ μετὰ τὴν δημοπρασίαν καὶ παραδοχὴν αὐτοῦ. Ἡ εὐθύνη αὕτη καθίσταται βαρύτερα ὅταν οἱ γινόμενοι εἰς τὴν δημοπρασίαν δεκτοὶ ὑπόχρουσιν ὀφειλέται, καθυστερούντες εἰς τὸ δημόσιον καὶ ἀπὸ προηγουμένης ἐνοικιάσεως. Οἱ χορηγοῦντες πιστοποιητικὰ περὶ τῆς κατὰ τὴν περιουσίας τῶν συνδημοτῶν αὐτῶν δήμευσι θεωροῦνται ὑπεύθυνοι ἐνεκα ψευδῶν ἢ δολίων δηλώσεων καὶ τιμωροῦνται κατὰ τὸ ἄρθρον 255 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἄρθρ. 21.

Τὸ δημόσιον ἔχει δυνάμει τοῦ Νόμου δικαίωμα πρὸς ἐγγυητὴν ὑποθήκης ἐπὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτων τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ ἐγγυητῶν αὐτῶν ἢ δυνάμει τοῦ δικαιώματος τούτου ἐγγυητισμένη ὑποθήκη ἐπιμελεῖα τῶν Οἰκονομικῶν Ἀρχῶν θέλει περιορίζεσθαι εἰς κτήματα τῶν ὁποίων ἡ ἀξία δὲν θέλει ὑπερβαίνει πλεον τοῦ ἐνὸς τρίτου, τὸ ποσὸν δι' ὃ κατέστη ὑπόχρεως ὁ ἐνοικιαστὴς εἰς τὴν δημοπρασίαν.

Ἄρθρ. 22.

Μέχρι τῆς ἐντελοῦς ἐξοφλήσεως, ὁ ἐνοικιαστὴς θεωρεῖται αὐτοδικαίως ὡς μεσεγγυούχος τῶν ἀπὸ τὴν ἐνοικίαν προερχομένων καρπῶν δὲν δύναται ἐπομένως νὰ διαθέτῃ αὐτοῦς ἀνεὶ τῆς ἀδείας τῶν οἰκονομικῶν ἀρχῶν, αἵτινες δὲν θέλουν ἐπιτρέψῃ τὴν ἀπαλλοτριώσιν εἰμὴ διὰ μετετητῶν εἰσπραξιμῶν ἀμέσως εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον, ἢ διὰ συναλλαγματικῶν εἰς διαταγὴν τοῦ Ταμείου φερουσῶν τὰς ὑπογραφὰς τριῶν ἀξιοχρέων προσώπων, ἐξ ὧν οἱ δύο ἔμποροι, καὶ τῶν ὁποίων ἡ προθεσμία δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὴν τῆς ἀνηκούστης δόσεως τοῦ ἐνοικίου.

Διὰ τὰ πρὸ τῆς προθεσμίας τῆς πληρωμῆς τοῦ ἐνοικίου εἰσπραξιμὰ εἰς τὸ ταμεῖον χρήματα, πληρώνονται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τόκος προεξοφλήσεως 8 %, τὸ δημόσιον ἔχει ἐπὶ τῶν χρημάτων τῆς πωλήσεως τῶν προϊόντων τοῦ ἐνοικιαστοῦ προνόμιον μέχρι συμπληρώσεως τοῦ εἰς τὸ δημόσιον ὀφειλομένου ποσοῦ ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως.

Ἄρθρ. 23.

Ἐὰν ὁ τελευταῖος πλειοδότης ἀποποιηθῇ ἐντὸς 24 ὥρων ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως νὰ ὑπογράψῃ τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας καὶ νὰ παρουσιάσῃ τοὺς ὁποίους ὑπεσχέθη ἀξιοχρέους ἐγγυητὰς διὰ νὰ συνυπογράψωσι μετ' αὐτοῦ, αἱ πρόσδοι ἀναπλειστηριαζονται εἰς βάρος του, 24 ὥρας ἀπὸ κοινοποιηθῇ εἰς αὐτὸν ἢ περὶ ἀναπλειστηριασμοῦ ἀπόφασις. Ἀλλ' εἰς τοιαύτην περιπτώσιν μετὰ τὸν ἀναπλειστηριασμόν, καὶ ἀπὸ προσκληθῇ ὁ πλειοδότης ν' ἀποτίσῃ εἰς τὸ δημόσιον τὴν διαφοράν τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ, συγχωρεῖται εἰς αὐτὸν νὰ ἐνάξῃ τὸ δημόσιον ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, ἢ νὰ προτείνῃ τοὺς λόγους, δι' οὓς ᾔνηθη νὰ ὑπογράψῃ τὰ πρακτικὰ, ἢ νὰ δώσῃ τοὺς ἐγγυητὰς του ἢ κατ' αὐτοῦ καταδιώξις παύει μόνον μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς ἀγωγῆς.

Αἱ αὐταὶ διατάξεις ἰσχύουν, καὶ ὅταν προσκληθῇ ἐν καιρῷ ὁ ἐνοικιαστὴς νὰ ὑπογράψῃ τὰς ὁμολογίας μετὰ τῶν ἐγγυητῶν του, ἢ θέλῃ ἀποποιηθῇ.

Ἄρθρ. 24.

Ὁ φόρος καὶ ἡ ἐπικαρπία τῶν ξηρῶν σύκων τῆς Μεσσηνίας καὶ Καλαμών, ὀρυζίων καὶ κρουσουλίων, καὶ ἐλαιῶν ἐξαίρουνται τῆς ὀλικῆς ἐνοικιάσεως τῶν λοιπῶν προϊόντων, καὶ δημοπρατοῦνται ἰδιαίτερος κατὰ τὰς δοθησομένας περὶ τούτου ὁδηγίας παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖου, ἐκτὸς ὅπου ἐγκριθῇ νὰ συνενωθῶσι μετὰ τοὺς λοιποὺς ἐγκτητικὰς φόρους διὰ τὸ ἀστέμαντον τοῦ ἐξαίρουμένου εἴδους. Ἀλλ' ἡ συμπαραλαβὴ αὕτη πρέπει νὰ ὀρισθῇ ῥητῶς εἰς τὴν διακήρυξιν.

Ἄρθρ. 25.

Ὁ ἐγγυητὴς φόρος τῶν λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων Τροιζηνίας, Ἄνδρου, Νάξου, καὶ Καρυστίας διὰ τὸ ἔτος 1844 θέλει εἰσπραχθῇ εἰς τὴν ἀρμόδιαν τελωνεῖα κατὰ τὴν πρὸς μετακόμισιν ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγὴν. Ὁ φόρος οὗτος λαμβάνεται εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀγοραίας τιμῆς, βεβαιουμένης συμφώνως μετὰ τὰς ἐκδοθησομένας ὁδηγίας παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖου. Ἐπὶ τῶν διὰ ξηρᾶς μεταφερομένων λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων ὡσαύτως πληρώνεται ὁ ἐγγυητὴς φόρος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς αὐτῆς τιμῆς. Ὁ φόρος οὗτος εἰσπράττεται διὰ λογαριασμόν τοῦ δημοσίου.

Άρθρ. 26.

Ὁ φόρος τῶν δεκάτων τῶν διατελευμένων καὶ διατηρουμένων μοναστηρίων συνεισπράττεται μετὰ τὰ δέκατα τῶν χωρίων ἢ δόμων ἐντὸς τῶν ὑπολοίπων κείνται αἱ εἰς τὰ Μοναστήρια ἀνήκουσαι γαῖαι.

Ἡ ἐπικαρπία τῶν διατελευμένων μοναστηρίων ἐνοικιάζεται χωριστὰ ἢ εἰσπράττεται κατὰ τὰ ἀνωτέρω.

Άρθρ. 27.

Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουσι νὰ πληρώσωσι τὰ ἐνοίκια τῶν ἐγκτητικῶν φόρων εἰς 4 δόσεις τοῦτέστι:

τὴν 1 Σεπτεμβρίου	1844
τὴν 1 Ὀκτωβρίου	
τὴν 1 Νοεμβρίου	
τὴν 1 Δεκεμβρίου	
Τῶν δὲ ἐλαίων εἰς δύο δόσεις:	
τὴν 1 Μαρτίου	1845
τὴν 1 Ἀπριλίου	

Άρθρ. 28.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς δημάρχους καὶ τοὺς εἰδικούς παρέρους νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὰς ἐνοικιάσεις τῶν προσόδων τῶν χωρίων αὐτῶν, εἴτε ὡς ἐνοικιαστὰς εἴτε ὡς ἐγγυητὰ καὶ πληρωταί, εἴτε καὶ ὡς συνεταιροὶ αὐτῶν.

Ὅστις δὲ ἀνακαλυφθῇ ὡς λαβὼν ἄμεσον ἢ ἔμμεσον μέρος εἰς τὰς ἐνοικιάσεις ταύτας, θέλει υποβάλλεσθαι εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἀπὸ 100 μέχρι 1,000 δραχμῶν γενόμενος ἔκπτωτος τῆς θέσεώς του, καὶ στερούμενος ἐπὶ τρεῖς ὀλοκλήρους περιόδους τοῦ δικαίωματος τοῦ νὰ ἐκλέγῃται διὰ παρομοίαν θέσιν.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Υποχρεώσεις ἐν γένει τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ φορολογουμένων

Άρθρ. 29.

Ὁ τελευταῖος πλειοδότης, ὅστις ἀναγνωρισθῇ ἐνοικιαστὴς παρὰ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς ὀφείλει νὰ παραινεθῇ εἰς τὸ χωρίον κατὰ τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν γίνεται ἐναρξὶς τοῦ θέρους.

Οἱ φορολογούμενοι δὲν θέλουσι ἐμποδίζεσθαι ἐπὶ οὐδενὶ λόγῳ εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ θέρους τῶν προϊόντων.

Άρθρ. 30.

Διὰ τὴν συγκομιδὴν, τὸ ἀλώνισμα ἢ κοπάνισμα τῶν προϊόντων, ὀφείλουσι οἱ φορολογούμενοι νὰ ζητήσωσι τὴν ἀδειαν τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Δημάρχου ἢ τοῦ εἰδικοῦ παρέρου. Ἐὰν ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν ᾔθελε τὴν δώσει ἐντὸς 24 ὥρων, ὁ φορολογούμενος ἔχει τὴν ἀδειαν ν' ἀλώνῃ, λυχνίσῃ, καρπολογήσῃ ἢ κοπάνῃ· ἐπίσης ἔχει τὴν ἀδειαν ὁ φορολογούμενος ν' ἀποσπράχῃ τοὺς ἀλωνισμένους καρπούς του, ὅταν ὁ ἐνοικιαστὴς προσκληθῇ κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον, ᾗθελεν ἀναβάλλει ἐπὶ 24 ὥρας μετὰ τὴν πρόσκλησιν τοῦ νὰ μετρίσῃ, πλὴν ἀπαιτεῖται εἰς τὴν περίστασιν ταύτην νὰ ζητήσῃ προηγουμένως ὁ φορολογούμενος τὴν παρουσίαν τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου ἢ παρέρου καὶ δύο ἀξιολύτων μαρτύρων, οἱ ὅποιοι λαμβάνουν μέρος εἰς τὸ μέτρον. Ἐπομένως ὁ ἱερεὺς καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ ὁ πάρεδρος, ἐκδίδει ἀποδείξιν εἰς τὸν φορολογούμενον, ὅτι ἐμετρήθη τὸ ἀλώνισμα, σημειῶν εἰς ταύτην ἀκριβῶς τὸ ποσὸν τοῦ μετρηθέντος προϊόντος. Τὴν ἀπόδειξιν ταύτην υπογράφοντες ὁ ἱερεὺς ἢ ὁ πάρεδρος καὶ οἱ δύο μάρτυρες, ἐγχειρίζουν εἰς τὸν φορολογούμενον, ἀντίγραφον δὲ αὐτῆς πέμπεται εἰς τὸν Δημάρχον, ὅστις τὸ κοινοποιεῖ εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν. Ἐὰν κατὰ τὰς ἀνωτέρω δύο περιπτώσεις τῆς προσκλήσεως τοῦ ἐνοικιαστοῦ, αὐτοὺς ἢ ὁ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ δὲν ᾔθελεν εὐρεθῇ εἰς τὸ χωρίον, πιστοποιεῖται τοῦτο παρὰ τοῦ Δημάρχου ἢ τοῦ εἰδικοῦ παρέρου κατωθεν τῆς κλήσεως καὶ ἐπιστρέφεται αὕτη εἰς τοὺς φορολογουμένους δυνάμενους τότε νὰ ἐνεργήσωσι τὴν συγκομιδὴν, ἀλώνισμα ἢ κοπάνισμα τῶν προϊόντων, ἢ νὰ προ-

βῶσιν ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἱερέως ἢ Δημάρχου, ἢ παρέρου καὶ τῶν δύο μαρτύρων εἰς τὴν ἀποσπράχσιν καὶ τὸ μέτρον τῶν καρπῶν.

Ἐὰν ὁ ἱερεὺς, ὁ Δημάρχος ἢ ὁ πάρεδρος ἀποποιήθωσι καὶ οὐτοὶ τὴν παρουσίαν τῶν τῶν συνδρομῶν ἢ τὴν υπογραφήν τῆς ἀποδείξεως, υποβάλλονται εἰς ποινικὴν ἐπὶ ἀρνήσει ὑπηρεσίας καταδικάζειν. Οἱ δὲ φορολογούμενοι δύνανται νὰ προδῶσιν εἰς τὰς περὶ τῶν ὁ λόγος ἐργασίας τῶν φροντίζοντες νὰ ἔχουσιν ἀποχρώσεως ἀποδείξεις τόσον περὶ τῆς ἀρνήσεως ταύτης, καθὼς καὶ περὶ τοῦ ὅτι ὁ ἐνοικιαστὴς παρὼν τυχὼν εἰς τὸ χωρίον ᾔνιθται τὰς ζητηθείσας ἀδείας.

Άρθρ. 31.

Ἡ παράβασις τοῦ πρώτου παραγράφου τοῦ ἀνωτέρω άρθρου τιμωρεῖται, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἡ περιπτώσις τοῦ ἐπομένου, μετὰ πρόστιμον 3-5 δραχμῶν πρὸς ὄφελος τοῦ δημοτικοῦ ταμείου ἐπιβαλλόμενον παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου.

Άρθρ. 32.

Ὅστις ἐκ τῶν φορολογουμένων συγκομίσῃ λαθραίως ἢ κρύψει προϊόντα ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ὑπεκρύψῃ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ νομίμου φόρου, ἢ δι' ὁποιοῦνδήποτε τρόπου προσπαθῇ νὰ γενησῇ τὸν ἐνοικιαστὴν, ἢ ἐπιστάτην τοῦ δημοσίου τῶν ὀφειλομένων φόρων υποβάλλεται ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ ἀπλοῦ φόρου, εἰς χρηματικὴν ποινὴν, ἴσην μετὰ τὸ τριπλὸν ποσὸν τοῦ φόρου, ὅσον ἐπείρασάτο τοιοῦτόπως νὰ μὴ πληρώσῃ.

Καθ' ἣν περιπτώσιν ἡ ἀνακάλυψις τῆς ὑπεξαίρεσεως ἔγινεν ἐπὶ προσόδων εἰσπραττομένων διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς χρηματικῆς ποινῆς, τὸ ἥμισυ δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα, εἴτε ἰδιώτης ᾗθελεν εἶσθαι οὗτος, εἴτε φύλαξ, εἴτε ἐπιστάτης ἢ ὑποεπιστάτης τῆς εἰσπράξεως ἢ ἐπιθεωρητῆς αὐτῆς, πρὸς ἀνταμοιβὴν τῶν κόπων τοὺς ὁποίους κατέβαλε, διὰ νὰ μὴ στερηθῇ τὸ δημόσιον τῶν νομίμων φόρων.

Ἡ ὡς ἀνωτέρω χρηματικὴ ποινὴ ἡ ἀναφερομένη θέλει καταχινώσκεισθαι ἀπὸ τὸ πλημμελειοδικεῖον ἐκεῖνο εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περὶφέρειαν ἐπράχθη τὸ πλημμέλημα.

Αἱ δὲ περὶ τοῦ ἀπλοῦ φόρου, διενέξεις εἶναι ἀποκλειστικῶς τῆς ἀρμοδιότητος τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων. Ἡ ἐνώπιον τούτων ἀγωγή δύναται νὰ κινηθῇ καὶ πρὸ τῆς ποινικῆς καταδίωξεως· ἀλλ' ἡ ἀθωωτικὴ ἢ ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις τοῦ πλημμελειοδικείου δὲν ἀποκλείει τὴν ἀπαίτησιν τοῦ ἀπλοῦ φόρου ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου ἢ ἀνάκρισις τῶν εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον ἀναφερομένων παρανομημάτων θέλει ἐκτελεσθῇ παρὰ τῶν Δημάρχων ἢ δημοτικῶν παρέρων ἢ τῶν λοιπῶν ἀναγκαιῶν ὑπαλλήλων, καὶ ὅταν οἱ φόροι εἰσπράττονται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, παρὰ τῶν ἐπιστάτων τῆς εἰσπράξεως. Οἱ ῥηθέντες ὑπάλληλοι θέλουσι ἐκτελεῖ τὴν προανακρισὴν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας· θέλουσι δὲ ἀρχίσει καὶ ἀποπερατώσει αὐτὴν ἀνεὺ προηγουμένης παραγγέλσεως τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγγελέως.

Άρθρ. 33.

Περὶ τῶν εἰς εἶδη λαμβανόμενων φόρων.

Τὸ ποτὸν τῶν εἰς εἶδη λαμβανόμενων ἐγκτητικῶν φόρων ἐξακριβοῦνται ὡς ἑπείτα.

α) Τὰ μὲν ἀσταχυφόρα γεννήματα συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ καλαμφοκίου τὰ λεθύνρια καὶ ῥεθύνια μετροῦνται διὰ τοῦ κοιλοῦ ἐπὶ τῶν ἀλωνίων.

β) Ὁ ἀραβόσιτος ὅστις κοπανίζεται ἁμέσως δεκατίζεται ἅμα κοπανισθῇ, ὁ δὲ μένων προσωρινῶς ἀκοπάνιστος δεκατίζεται κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον. Πρῶτον βάλλεται εἰς κορίνια διὰ νὰ μετρηθῇ εἰς κώνους, ἔπειτα σπράγγιζεται τὸ ποτὸν ἐνὸς κορινίου μετὰ τὰς σπράγγας τοῦ Δημάρχου, τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, καὶ οὕτω λαμβάνεται ὁ ἐπίλοιπος εἰς τὴν

οικίαν του φορολογουμένου· τὸ δὲ κορίνιον παρακατατίθεται, ὅπου προσδιορίσῃ ἡ δημοτικὴ ἀρχή· ἀφοῦ δὲ ξηρανθῇ ὁ ἀραβόσιτος, ἀνοίγεται τὸ ἐσφραγισμένον κορίνιον ἐκτίθεται εἰς τὸν ἥλιον ἐπὶ δύο ἡμέρας, κοπανίζεται ἐντὸς σκκίου, ζυγίζεται, καθαρίζεται καὶ ἀκολουθῶς ἀποδεκατίζεται.

Τοὺς ἐκ τῶν ἀνωτέρω προϊόντων φόρους ὀφείλει ὁ φορολογούμενος ν' ἀλυνίσῃ λυχνίσῃ ἢ κοπανίσῃ δι' ἰδιατέρων του ἐξόδων.

γ) Τὰ ὄσπρια, οἶαν, ὀρύζιον, κίμνον, σήσακον κλπ. δεκατίζονται ξηρὰ μετρούμενα ἢ ζυγίζόμενα εἰς τὰ ἀλώνια.

δ) Ὁ φόρος τῶν ἐλαιοδένδρων ἀποδίδεται εἰς ἐλαίον εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα ἢ εἰς ἐλαίαις ἀλατισμέναις· ὅταν αὗται χρησιμεύωσιν εἰς βρώσιν. Εἰς ἐπαρχίας ὅπου δὲν ὑπάρχουν ἐλαιοτριβεῖα, ἢ φορολογία ἐνεργεῖται κατὰ τὴν τοπικὴν συνήθειαν.

ε) Τὰ σύκα τῆς Μεσσηνίας καὶ Καλαμών, ὅσα ξηραίνονται διὰ νὰ ἀποταμιευθῶσιν, ἀποδεκατίζονται εἰς εἶδη καὶ παραδίδονται εἴτε εἰς τὸ παράλιον ὅθεν ἐξάγονται, εἴτε εἰς ἄλλο μέρος ὅπου ἀποταμιεύονται.

ς) Τὰ κουκούλια ζυγίζονται εἰς τοὺς κοινούς μαγγάνους, ἢ εἰς τὰς οἰκίας, ὅπου δὲν ὑπάρχουν τοιοῦται, ἢ ἀποδεκατίζονται εἰς εἶδος ἐπ' ἐκτιμήσει, ἐὰν συμφωνήσωσιν ὁ τε ἐνοικιαστὴς καὶ ὁ φορολογούμενος.

Ἄρθρ. 34.

Οἱ ἐγκλητικοὶ φόροι τῶν ὑπὸ στοιχ. Α. Β. Γ. ἐδαφίων τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου, παραδίδονται ἀμέσως ἀπὸ τὸ ἀλῶνι εἰς τὴν ἀποθήκην, τὴν ὁποίαν, εἰς τὰ χωρία ὀφείλει νὰ προμηθεύσῃ ἰδίαις αὐτῆς δαπάναις ἢ κοινότης ἐκ τῶν πρὸς τοιαύτην χρῆσιν καταλληλοτέρων ἀποθηκῶν ἢ καλυψὼν τοῦ χωρίου. Ἀπὸ τὴν ἀποθήκην ὀφείλει ὁ φορολογούμενος νὰ τοὺς μετακομίσῃ κατανισμένους καὶ τετριμμένους μέχρι διαστήματος πέντε ὥρων, διὰ δὲ τὸ περαιτέρω διάστημα, τὸ ὁποῖον δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὰς πέντε ὥρας, ὀφείλει νὰ τοὺς μετακομίσῃ τότε μόνον, ὅταν ὁ ἐνοικιαστὴς προκαταβάλῃ τὸ ἀγώγιον ὑπολογιζόμενον πρὸς δύο λεπτά τὴν ὥραν διὰ πᾶσαν ὥραν.

Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν α) νὰ ζητῇ ἀνευ εὐλόγου αἰτίας καὶ πρὸς κατάβλησιν ἢ αἰσχροκέρδειαν, μετακομίσιν διὰ δυσβάτων δρόμων β) νὰ ζητῇ τὴν μετακομίσιν ταύτην εἰς ἡμέρας καθ' ἃς οἱ φορολογούμενοι ἀσχολοῦνται εἰς γεωργικάς ἐργασίας μὴ ἐπιδεχομένας ἀναβολήν, οἷον εἰς σποράν γαιῶν, θέρος, συλλογήν, συγκομιδὴν καρπῶν καὶ τὰ παρόμοια γ) νὰ κάμῃ χρῆσιν παρὰ τὴν θέλησιν τοῦ φορολογουμένου ὅλων τῶν πρὸς μετακομίσιν ὠρισμένων δέκα ὥρων, ὅταν ἐντὸς μικροτέρου διαστήματος ὑπάρχῃ ὁ συνήθης διὰ τὴν ἐναποταμίευσιν καὶ ἐξαγωγήν τῶν γεννημάτων λυμὴν δ) ν' ἀπαιτῇ παρὰ τοῦ φορολογουμένου χρήματα ἀντὶ τῆς εἰς εἶδη μετακομιδῆς τῶν προϊόντων.

Ὁ παραβαίων τὴν τελευταίαν ταύτην διάταξιν ἐνοικιαστὴς θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ πρόστιμον 50—200 δραχ. παρὰ τοῦ Πταιματοδικείου.

Ἄρθρ. 35.

Ὁ μὲν φορολογούμενος ὀφείλει νὰ κάμῃ τὴν μετακομίσιν τῶν καρπῶν ἐντὸς ἐξήκοντα ἡμερῶν ἀνυπερθέτως ἀπὸ τοῦ ἀλυνίσματος, τὸ ὁποῖον θέλει πιστοποιεῖσθαι παρὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς· ὁ δὲ ἐνοικιαστὴς ἂν δὲν ζητήσῃ τὴν μετακομίσιν ἐντὸς τῶν 60 ἡμερῶν στερεῖται τοῦ δικαιώματος τῆς μετακομίσεως.

Ἐὰν ὁ φορολογούμενος προσκληθῇ διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, ἀποποιήσῃ τὴν μετακομίσιν καὶ παρέλθωσιν αἱ 60 ἡμέραι ὁ ἐνοικιαστὴς δύναται νὰ μετακομίσῃ δι' ἰδίων του ἐξόδων, τὰ ὁποῖα ἀφοῦ ἀποδείξῃ δεόντως ἐνώπιον τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, θέλει λάβει παρὰ τοῦ φορολογουμένου δυνάμει τοῦ περὶ καταδιώξεως Νόμου.

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ. ΕΤΟΣ 1844).

Ἄρθρ. 36.

Τὰ βαμβάκια καὶ ὁ καπνὸς δεκατίζονται εἰς τοὺς ἄγρους κατ' ἐκτίμησιν εἰς εἶδος, ἢ ζυγίζονται κατ' ἀρέσκειαν τοῦ φορολογουμένου. Ὁ φόρος τοῦ βαμβάκιου λαμβάνεται πάντοτε εἰς ἐβγαλμένον ἀπὸ τὸ καρδίι καρπὸν, ἢ δὲ παραδόσιν εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν πρέπει νὰ τελειώσῃ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1844.

Ἄρθρ. 37.

Ἐνοικιαστὰ καὶ φορολογούμενοι δύναται νὰ κάμωσιν ἰδιατέρας συμφωνίας ὡς πρὸς τὴν ἀποδεκάτωσιν. Αἱ ἐκ τῆς ἀθετήσεως τοιούτων συμφωνιῶν γινόμεναι διενεξίαι θέλουν διαλύεσθαι διὰ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρ. 38.

Ἄμα ἐξακριβωθῇ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου σημειοῦται ὁλογράφως εἰς τὴν ἀρμόδιαν στήλην, καὶ ὁ φορολογούμενος ὑπογράφεται εἰς τὸ στέλεχος ἐνὸς διπλοτύπου βιβλίου τὸ ὁποῖον κρατεῖ ὁ ἐνοικιαστὴς. Ἐν περιπτώσει ἀμαθείας ἢ ἀποποιήσεως τοῦ φορολογουμένου, ὑπογράφει αὐτ' αὐτοῦ μετὰ προηγουμένην ἐξακρίβωσιν τοῦ σημειωθησομένου ποσοῦ ἄλλος ἐνώπιον δύο ἀξιοπιστῶν μαρτύρων, οἵτινες εἰς τὴν πρώτην περιπτώσει ἐκλέγονται παρὰ τοῦ φορολογουμένου, ὅπου εὐρίσκεται ἱερεὺς ὑπογράφει αὐτὸς ἀντὶ τοῦ φορολογουμένου.

Ὁ ἐνοικιαστὴς ἀποσπᾷ τὸ διπλότυπον, καὶ ἀφοῦ τὸ ὑπογράψῃ, τὸ ἐγχειρίζει εἰς τὸν φορολογούμενον. Μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ φόρου, ἥτις γίνεται ἐνώπιον δύο ἀξιοπιστῶν μαρτύρων κατ' ἐκλογὴν τοῦ φορολογουμένου, ὁ ἐνοικιαστὴς πιστοποιεῖ τοῦτο εἰς τ' ὀπισθεν μέρος τοῦ διπλοτύπου τοῦ μένοντος εἰς χεῖρας τοῦ φορολογουμένου ἢ εἰς ἰδιαίτερον ἔγγραφο.

Ἄμα δὲ γενῇ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρ. 35 μετακομίσιν τοῦ φόρου ὁ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει ἐπίσης νὰ πιστοποιήσῃ τοῦτο εἰς τὸ ὀπισθεν μέρος τοῦ διπλοτύπου.

Οἱ ἐνοικιαστὰ ὀφείλουν νὰ παραδώσωσιν τὰ στελέχη τῶν βιβλίων εἰς τὸν ἀρμόδιον Διοικητὴν περὶ τὰ τέλη τοῦ Μαρτίου τοῦ ἐρχομένου ἔτους, ἐπὶ πειθαρχικῷ προστίμῳ 100 μέχρι 1,000 δραχ. ἐπιβαλλομένῳ παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου.

Ἡ αὕτη ποινὴ ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς καὶ ὅταν παραδώσωσιν τὰ βιβλία ἐλλειπῇ καθ' οἷονδήποτε τρόπον ἢ ἀτάκτως καταστρωμένα.

Ἐπίσης ὁ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ἐπιστάτης ὅταν οἱ φόροι εἰσπράττωνται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ὅστις ἤθελεν ἀμελήσει τὴν τακτικὴν χρῆσιν τοῦ διπλοτύπου θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ πειθαρχικὸν πρόστιμον δραχ. 25—200 ἐκτὸς τῆς τυχόν εἰς τὸ δημόσιον ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρ. 39.

Πᾶσα ἀπαίτησις φόρου ἐκ μέρους τοῦ ἐνοικιαστοῦ μὴ στηριζομένη εἰς τὴν ἐν τῷ στελέχει τοῦ διπλοτύπου βιβλίου ἔγγραφο ἀπόδειξιν, θεωρεῖται ὡς ἀδίκος καὶ ὁ φορολογούμενος δὲν ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τοιούτου φόρου.

Ἄρθρ. 40.

Μετακομίσιν ἐλαίου, κουκουλοδεκάτων, ῥητινοκατράμιων, βαμβάκιων καὶ καπνῶν δὲν γίνεται μήτε προμήθεια ἀποθήκης δι' αὐτά.

Ἄρθρ. 41.

Ὅταν πρόκηται περὶ εἰσπράξεως διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων διορίζει ἐπὶ τοῦτου τοὺς ἀναγκαίους ἐπιστάτας καὶ φύλακας.

Ἄρθρ. 42.

Οἱ φορολογούμενοι ὑπόκεινται πρὸς τὸ δημόσιον εἰς τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις εἰς ἃς καὶ πρὸς τὸν ἐνοικιαστὴν.

ΤΜΗΜΑ Α.

Περὶ τῶν εἰς χρήματα ἀποδιδόμενων φόρων.

Ἄρθρ. 43.

Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν ἀμπέλων, λαχανοκήπων, περιβολίων τῶν ἐντὸς αὐτῶν ἢ σποράδην κειμένων κλημάτων καὶ ὁπωροφόρων δένδρων, τῶν γρασιδίων καὶ λοιπῶν προϊόντων ὅσα κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις δὲν φορολογοῦνται εἰς εἶδος, θέλουν εἰσπραχθῇ εἰς χρήματα.

Ἄρθρ. 44.

Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν ἀμπέλων προσδιορίζεται διὰ καταμετρήσεως τοῦ μούστου, γενομένης κατ' ἀρέσκειαν τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου, ἢ εἰς τὰ λιναστάσια, καὶ ἐν ἐλλείψει τούτων εἰς τοὺς κἀδδους διὰ μετρήματος, ἢ εἰς τὰ βουτζίδια διὰ τοῦ πύχους. Ἀλλ' ὅπου ὑπάρχει κίνδυνος συγχύσεως προϊόντων, ἀμπέλων ὑποκειμένων κατὰ τὸ 4 ἄρθρον τοῦ παρόντος Νόμου εἰς διάφορον ἀναλογίαν ἐπικαρπίας, τὸ τῆς ἐπικαρπίας δικαίωμα προσδιορίζεται δι' ἐκτιμήσεως τοῦ ποσοῦ τοῦ μούστου γενομένης πρὸ τοῦ τρυγετοῦ κατὰ τὰς κατωτέρω διατάξεις.

Ἄρθρ. 45.

Ὁ εἰς χρήματα προσδιορισμὸς τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαίου τῆς ἐπικαρπίας γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης τιμῆς τοῦ μούστου εἰς τὴν πόλιν ἢ τὸ χωρίον ὅπου μετρεῖται βεβαιουμένης διὰ πρωτοκόλλου παρὰ τοῦ Διοικητοῦ, τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου καὶ τοῦ Δημάρχου. Καθ' ἣν περίπτωσιν δὲ εἰς τὸ χωρίον ὅπου ὁ μούστος μετρεῖται δὲν ὑπάρχει ὠρισμένη τιμὴ, λαμβάνεται ὡς βάσις ἡ τρέχουσα τιμὴ τοῦ πλησιέστερου χωρίου ἢ πόλεως.

Ἄρθρ. 46.

Ἐπὶ τῶν σταφυλῶν, ὅσαι κόπτονται ἢ πωλοῦνται διὰ βρωσιν, εἴτε ἐκ τῶν ἐντὸς τῶν ἀμπέλων, εἴτε ἐκ τῶν ἐντὸς τῶν περιβολίων ἢ σποράδην κειμένων κτημάτων, θέλει ληφθῇ ὁ μὲν ἔγγειος φόρος πρὸς ἓνα λεπτόν τὴν ὁκάν, τὸ δὲ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας κατὰ τὰς ἀναλογίας τοῦ 4 ἄρθρου τοῦ παρόντος Νόμου, μετὰ προηγουμένην ἐκτίμησιν τοῦ ποσοῦ τοῦ προϊόντος. Ἄν ὅμως ὁ φορολογούμενος προτιμᾷ νὰ πληρώσῃ ἐπὶ τῇ ἀναλογίᾳ τῆς ἀξίας, δύναται νὰ ζητήσῃ νὰ βεβαιωθῇ διὰ τῶν ἐν τῷ ἀνωτέρω ἄρθρῳ ἀναφερομένων ἀρχῶν ἢ εἰς τὴν πόλιν ἢ τὸ χωρίον, ἢ τὸ πλησιέστερον χωρίον ἢ πόλιν τρέχουσα τιμὴ τῶν σταφυλῶν, διὰ νὰ πληρώσῃ κατ' αὐτὴν τοὺς ἐπιβεβλημένους φόρους. Ἡ ἐκτίμησις τοῦ ποσοῦ τοῦ προϊόντος θέλει γενῇ κατὰ τὰς ἐν τοῖς ἄρθροις 51 καὶ ἐπομένους διατυπώσεις.

Ἄρθρ. 47.

Οἱ φορολογούμενοι ὀφείλουσι νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν ἐπίστατὴν τοῦ δημοσίου τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ τρυγετοῦ, διὰ νὰ λάβῃ τὰ ἀνήκοντα μέτρα περὶ τῆς καταμετρήσεως καὶ ἐκτιμήσεως. Ὅστις δὲ ἤθελε τρυγήσῃ χωρὶς νὰ συμμορφωθῇ μὲ τὸ παρὸν ἄρθρον, τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ παρόντος Νόμου. Παρελθούσης δὲ τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας μετὰ τὴν εἰδοποίησιν γενομένην ἐπὶ ἀποδείξει παρὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, δύναται ὁ φορολογούμενος νὰ προχωρήσῃ εἰς τὸν τρυγετόν.

Ἄρθρ. 48.

Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 43, ὀριζομένων κτημάτων, θέλει προσδιορισθῇ εἰς χρήματα δι' ἐκτιμήσεως.

Ἄρθρ. 49.

Αἱ ὡς ἀνωτέρω ἐκτιμήσεις γίνονται ἀπαξ δι' ὅλον τὸ ἔτος 1844, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἐκτάσεως τοῦ κήπου ἢ περιβολίου, γρασιδοτάτου κτλ. καὶ τῆς ὅλης ἐτησίως προσόδου, συμπεριλαμβανομένων εἰς αὐτὴν τῶν ὑπαρχόντων, καὶ τῶν ἐν τῷ τῶν διαφόρων ὥρων τοῦ ἔτους παρὰχρησόμενων προϊόντων,

καὶ ὑπολογιζομένου ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ τὸσφ τοῦ δεκάτου, ὅσφ καὶ τοῦ τυχόν ὀφειλομένου δικαίωματος τῆς ἐπικαρπίας.

Ἄρθρ. 50.

Τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου εἰς εἶδη φορολογητέα προϊόντα δὲν ὑποβάλλονται εἰς τὰς περὶ εἰσπραξέως εἰς χρήματα διατάξεις, ἂν καὶ ἤθελον εὐρίσκεσθαι ἐντὸς περιτοχισμένων ποτιστικῶν ἀρχῶν, τὸν ἀντίον θέλουν συμπεριληφθῇ εἰς τὴν εἰς χρήματα εἰσπραξὴν τὰ ἐντὸς ἀμπέλων ἢ περιβολίων φυόμενα ὄσπρια, γεώμηλα, ἀραβόσιτοι (πωλούμενοι ἢ ὡποὶ εἰς κώνας) κλπ. προϊόντα, αὐτὰ διὰ τὸ ἀσήμενον ἐξαίρουσιν τῆς ἐνοικιάσεως.

Ἄρθρ. 51.

Ὅλαι αἱ ἐκτιμήσεις τῶν ἄρθρων 44, 46 καὶ 48 γίνονται ὡς ἀκολούθως.

Ὁ Διοικητὴς προκαλεῖ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον διὰ τοῦ δημάρχου ἢ δημοτικοῦ παρέδρου, νὰ προτείνῃ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἀφ' ἧς εἰδοποιηθῇ, ἐννέα ὀνόματα εἰδημόνων εὐσυνειδότων καὶ ἱκανῶν ἐκτιμητῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ Διοικητὴς ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου καὶ τοῦ Δημάρχου τῆς πρωτεύουσας θέλει κληρῶναι ἀνὰ τρία ὀνόματα διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς ἐκτιμηταὶ ἐκ μέρους τῶν φορολογουμένων εἰς τὰς ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ δήμου κατὰ τὸ τρὶον ἔτος γενησομένων ἐκτιμήσεις, ὅσας διατάττει ὁ παρὼν Νόμος.

Ἄρθρ. 52.

Ἐὰν τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, ἐντὸς τῶν τριῶν ἡμερῶν τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου δὲν προτείνῃ τὰ ἐννέα ὀνόματα, ὁ Διοικητὴς ἐκλέγει αὐτὰ ἐξ ἰδίας ἀρμοδιότητος καὶ τὰ ὑποβάλλει εἰς κλήρον ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου καὶ τοῦ Δημάρχου τῆς πρωτεύουσας.

Ἄρθρ. 53.

Τὰ κατὰ τὴν τάξιν τοῦ κλήρου προσδιορισθέντα ὀνόματα τῶν ἐκτιμητῶν τοιχοκολλοῦνται καὶ γνωστοποιοῦνται εἰς ὅλους τοὺς φορολογουμένους, οἵτινες δύναται ὅταν λάβωσι γνῶσιν νὰ ἐξαίρεσωσιν ἐκείνους ἐξ αὐτῶν, οἵτινες δι' ἔχθραν θεωροῦνται παρ' αὐτῶν ὡς ἐξαίρετοι· τὸν τρόπον τοῦ ἐξαίρεθέντος καταλαμβάνει ὁ μετ' ἐκείνων ἐπιλαχὼν καὶ οὕτω καθέξῃς μέχρι τοῦ τελευταίου, ἐναντίον τοῦ ὁποίου δὲν ἐπιτρέπεται νὰ προταθῇ ἐξαίρεσις.

Ἄρθρ. 54.

Συγχρόνως ὁ Διοικητὴς, ὁ Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος καὶ ὁ Ταμίας θέλουν διῇσιν διὰ πλειοψηφίας ἓνα ἢ πλεοστέρας διὰ τὴν ἐπαρχίαν ἐκτιμητὰς τοῦ δημοσίου, οἵτινες μεταβαίνοντες εἰς τὰ κτήματα τῶν φορολογουμένων συνάμα μὲ τὸν ἐκ μέρους τῶν φορολογουμένων ἐκτιμητὴν διὰ τὸν δῆμον, ἢ διὰ τμήμα τοῦ δήμου, θέλουν ἐνεργῆσαι τὰς ἐκτιμήσεις.

Ἄρθρ. 55.

Ἐπιτρέπεται εἰς ἕκαστον φορολογούμενον νὰ ἐκλέξῃ προηγουμένως ἐκτιμητὴν, τὸν ὁποῖον θέλει προτείνει ἅμα μεταβῶσιν εἰς τὸν κλήρον, τὸ περιβόλιον, ἢ τὴν ἀμπελὸν τοῦ οἱ ἐκ μέρους τοῦ δήμου κατὰ τὰ ἄρθρα 51 καὶ 52, καὶ τοῦ δημοσίου κατὰ τὸ ἄρθρον 54 ἐκτιμηταί. Ὁ ἰδιαιτέρος οὗτος ἐκτιμητὴς μετὰ τοῦ ἐκτιμητοῦ τοῦ δημοσίου ἐνεργεῖ τὴν ἐκτίμησιν. Ἐὰν δὲν εὐρεθῇ παρὼν ὁ ἰδιαιτέρος τοῦ φορολογούμενου ἐκτιμητὴς προβαίνουσιν εἰς τὴν ἐκτίμησιν οἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 51, 52 καὶ 54 ἐκτιμηταί.

Ἄρθρ. 56.

Τὸ δικαστήριον τῶν Πρωτοδικῶν θέλει ἐκλέξει δι' ἕκαστον ἐπαρχίαν ἐννέα ἄτομα, ἐξ ὧν ὁσάκις ὑπάρχει διαφωνία μεταξὺ τῶν ἐκτιμητῶν τοῦ δημοσίου καὶ τῶν φορολογουμένων, θέλουν λαμβάνεσθαι οἱ τρίτοι ἐκτιμηταί, κληρούμενοι ἐκάστοτε παρὰ τοῦ Διοικητοῦ, Ἰποδιοικητοῦ ἢ τοῦ Εἰρηνοδίκου, ὅπου δὲν ὑπάρχει Διοικητὴς ἢ Ἰποδιοικητὴς, ὁ τρίτος οὗτος ἐκτιμητὴς

θέλει παραδέχασθαι τὴν ἑτέραν τῶν γνώμων, ἢ θέλει σχηματίζειν ἄλλην ἐντὸς τοῦ ὅρου τῶν δύο τούτων, καὶ ἀπορροῖζει ὀριστικῶς καὶ ἀνεκκλητῶς.

Ἄρθρ. 57.

Οἱ ὡς ἀνωτέρω ἐκτιμηταὶ τῶν φορολογουμένων καὶ τοῦ δημοσίου, καθὼς καὶ οἱ τρίτοι ὀρκίζονται ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου, ὅταν μέλλωσι ν' ἀρχίσωσι τὰς ἐργασίας των, τὸν ἀκόλουθον ὅρκον.

« Ὀρκίζομαι ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου νὰ ἐκτελέσω τὴν ἐμ-
« πιστευθεῖσαν εἰς ἐμὲ ὑπηρεσίαν μὲ πίστιν καὶ εὐσυνειδησίαν,
« χωρὶς νὰ χαρισθῶ πρὸς βλάβην τοῦ δημοσίου εἰς τὸν φορολο-
« γούμενον, καὶ χωρὶς νὰ ἀδικήσω αὐτὸν πρὸς ὄφελος τοῦ δη-
« мосίου δι' ὅποιονδήποτε λόγον ».

Ἄρθρ. 58.

Τόσω ὁ ἐκ μέρους τῶν φορολογουμένων, κατὰ τ' ἄρθρ. 51, 52 καὶ 54 ἐκτιμητὴς, ὅσω καὶ ὁ ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου δὲν θέλουν πληρωθῇ ἕκαστος ὑπὲρ τὰς 6 δραχμ. ἀνά πᾶσαν ἡμέραν τοῦ δὲ κατὰ τὸ ἄρθρ. 56 τρίτου ἐκτιμητοῦ ἡ ἀντιμισθία δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς δραχ. 10 ἀνά πᾶσαν ἡμέραν τὸν δὲ κατὰ τὸ ἄρθρ. 55 ἐκτιμητὴν θέλει πληρώσει ὁ φορολογούμενος ἐξ ἰδίων του κατ' ἰδιαιτέραν συμφωνίαν.

Ἄρθρ. 59.

Ὁ μὲν Διοικητὴς θέλει προσδιορίσει τὴν ἐντὸς τοῦ ἀνωτάτου ὅρου, κατὰ τὸ ἄρθρ. 58 ἀντιμισθίαν τοῦ ἐκτιμητοῦ τῶν φορολογουμένων, ὁ δὲ Οἰκονομικὸς ἐπίτροπος τὴν ἀντιμισθίαν τοῦ ἐκτιμητοῦ τοῦ δημοσίου. Ἀμφοτέρωι συνάμα θέλουν προσδιορίσει εἰς τοὺς ἐκτιμητὰς ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τὴν ἐποχὴν ἐντὸς τῆς ὁποίας ὀφείλουν νὰ ἀποπερατώσωσι τὰς ἐκτιμήσεις τοῦ δήμου, ἢ τμήματος τοῦ δήμου, ὅσας ἐπερορτίστησαν νὰ κάμωσιν.

Οἱ ἐκτιμηταὶ δὲν θέλουν πληρωθῇ τὸ ὅλον τῆς προσδιορισθείσης διὰ τὴν ἐργασίαν ἀντιμισθίας, πρὶν ἀποπερατώσωσι τὰς ἐκτιμήσεις. Ἐν οὐδεμιᾷ δὲ περιπτώσει δὲν θέλουν πληρωθῇ ἰδίως δι' ὅσας ἡμέρας ἐργασθῶσιν ἐπέκεινα τῆς προσδιορισθείσης ὡς ἀνωτέρω ἐποχῆς.

Ἄρθρ. 60.

Οἱ ἐκτιμηταὶ τοῦ δημοσίου καὶ οἱ κατὰ τὸ ἄρθρ. 56 τρίτοι θέλουν πληρωθῇ, οἱ μὲν πρῶτοι τὸ ὅλον, οἱ δὲ δεῦτεροι ἐκτιμηταὶ τὸ ἥμισυ τῆς ἀντιμισθίας τῶν παρὰ τοῦ δημοσίου Ταμείου δι' ἐνταλμάτων ἐκδιδόμενων παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπὶ τῇ βάσει καταστάσεων καὶ δικαιολογητικῶν ἐγγράφων.

Ἄρθρ. 61.

Τὸ ὅλον τῆς πληρωθησομένης ἀντιμισθίας εἰς τὸν ἐκτιμητὴν τῶν φορολογουμένων θέλει διανεμηθῇ κατ' ἀναλογίαν τοῦ φόρου ἐνὸς ἐκάστου, ὅσων μετέβησαν διὰ νὰ ἐκτιμήσωσι τὰ προϊόντα. Τὸ ἥμισυ τῆς εἰς τὸν τρίτον ἐκτιμητὴν πληρωθησομένης ἀντιμισθίας, θέλει ὡσαύτως διανεμηθῇ μεταξὺ τῶν φορολογουμένων ἐπὶ τῆς φορολογίας τῶν ὁποίων εἰργάσθη ἡ διανομὴ αὕτη θέλει γίνεσθαι δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητοῦ, ἥτις ἀποστέλλεται εἰς τὸν Ταμίαν, ὅστις ὀφείλει νὰ εἰσπράξῃ ἀπὸ ἕκαστον φορολογούμενον τὸ ἐπιβάλλον εἰς αὐτὸν μέρος, καὶ νὰ παραδώσῃ τὰ εἰσπραχθέντα εἰς τὸν ἐκτιμητὴν εἰς ὃν ὀφείλονται.

Ἄρθρ. 62.

Αἱ γινόμεναι ἄχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Νόμου ἐκτιμήσεις τῶν προϊόντων διὰ τὸ ἔτος 1844 κηρύττονται ὑποχρεωτικαὶ καὶ οἱ προσδιορισθέντες φόροι κατὰ τὴν ἀναλογίαν τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου, θέλουν προστεθῇ εἰς τὰς γενομένας

δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου ἐκτιμήσεις τῶν προϊόντων τῶν αὐτῶν κτημάτων.

Ἄρθρ. 63.

Οἱ εἰς χρήματα φόροι ἐπὶ μὲν τῶν περιβολίων, κήπων, καθὼς καὶ ἐπὶ τῶν πρὸς πώλησιν κοπτομένων σταφυλῶν θέλουν εἰσπραχθῇ τὴν 1 Σεπτεμβρίου 1844, οἱ δὲ φόροι τοῦ μούστου κατὰ τὸ ἄρθρον 44, θέλουν εἰσπραχθῇ τὴν 15 Νοεμβρίου 1844.

Ἄρθρ. 64.

Εἰς τὰς αὐτὰς κατὰ τ' ἀνωτέρω ἄρθρα διατυπώσεις τῶν ἐκτιμήσεων ὑπάγονται καὶ αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 36 τοῦ παρόντος Νόμου διαταττόμεναι ἐκτιμήσεις τῶν βαμβακίων καὶ κηπνοῦ ἐννοουμένου τοῦ ἐνοικιαστοῦ εἰς τ' ἀνήκοντα ἄρθρα ἀντὶ τοῦ δημοσίου, ἢ τοῦ ἀντιπροσωπεύοντος αὐτὸ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου ἢ ἀντιμισθία τοῦ ἐκ μέρους τοῦ ἐνοικιαστοῦ διορισθησομένου ἐκτιμητοῦ προσδιορίζεται ἐλευθέρως παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

Ἄρθρ. 65.

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων θέλει δώσει τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας, τύπους καὶ πίνακας εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς ἐπιτρόπους καὶ ἐπιστάτας τόσω διὰ τὴν ἐξακριβωσιν τῶν φόρων, ὅσω καὶ διὰ τὴν ἀπόδοσιν ἢ εἰς χρήματα πληρωμὴν αὐτῶν εἰς τὰς περιστάσεις εἰς τὰς ὁποίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου γίνεται ἡ ἀπὸ μέρους τοῦ δημοσίου εἰσπραξις.

Ἄρθρ. 66.

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσιεύσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 17 Ἀπριλίου 1844.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Πρόεδρος Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ, ἈΝΔΡ. ΛΟΝΤΟΣ,
Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ, Α. Χ. ΛΟΝΤΟΣ, Π. Γ. ΡΟΛΙΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 12.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 25 Ἀπριλίου.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας κλεισθεῖσα ἐν Ἀθήναις τὴν 18 Φεβρουαρίου ε. ε. τῆς ὁποίας αἱ ἐπικυρώσεις ἀρτηλλήχθησαν ἐπίσης ἐν Ἀθήναις τὴν 13 (25) Ἀπριλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Γνωστοποιούμεν ὅτι κλεισθείσης καὶ υπογραφείσης τὴν 18 τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ἐνεστῶτος ἔτους, ἀφ' ἐνὸς μέρους ὑπὸ τοῦ Κ. Δρόσου Μανσόλα, Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τοῦ Βασ. ἡμῶν Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων, καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἡμετέρου Πληρεξουσίου, καὶ ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τοῦ Κ. Κωνσταντίνου Μουσούρου, Ὑπουργοῦ τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας ἐδρεύοντος παρὰ τῇ Ἡμετέρᾳ Αὐλῇ καὶ Πληρεξουσίου τῆς Κυβερνήσεώς του, Συμβάσεως ἀφορώσης τὴν διάλυσιν τῶν περὶ τῶν

βακουφίων Εύβοιαις καὶ τῶν κατὰ τὴν Φθιώτιδα κτημάτων ὑπαρχουσῶν ἀμφισβητήσεων μεταξύ τῆς Ἡμετέρας Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ὀθωμανικῆς.

Λαβόντες γινώσκον τῶν ἄρθρων τῆς Συμβάσεως ταύτης, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματειᾶς τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάττομεν·

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ἡμέτερος Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Κ. Κωνσταντῖνος Κανάρης θέλει ἐπικυρώσει ἐν τῷ Ἡμετέρῳ Ὄνοματι τὴν εἰρημένην Σύμβασιν κλεισθεῖσαν καὶ ὑπογραφείσαν, ὡς εἴρηται, ὑπὸ τῶν Πληρεξουσίων ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τὴν 18 Φεβρουαρίου 1844 καὶ ἐπισυνημμένην εἰς τὴν παρούσαν Ἡμετέραν ἀπόφασιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Φεβρουαρίου 1844.

ΟΘΩΝ.

(Τ. Σ)

ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ.

Ὁ Κ. Δρόσος Μανσόλας, Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀφ' ἐνὸς μέρους, καὶ ἀφ' ἑτέρου,

Ὁ Κ. Κωνσταντῖνος Μουσούρος, Ὑπουργὸς τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας, ἐδρεύων παρὰ τῇ Α. Μ. τῷ Βασιλεῖ τῆς Ἑλλάδος, συνήλθον κατὰ προηγουμένην πληρεξουσιότητα τῶν Κυβερνήσεων τῶν εἰς συνεδρίαν σήμερον, δεκάτην ὁγδόην τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου, καὶ σχεθεόντες περὶ τῆς διαλύσεως τῶν περὶ τῶν βακουφίων Εύβοιαις καὶ τῶν κατὰ τὴν Φθιώτιδα κτημάτων ὑπαρχουσῶν ἀμφισβητήσεων μεταξύ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας καὶ τῆς ὀριστικῆς ἀποπερατώσεως τῶν οὐσιωδῶν τούτων ὑποθέσεων κατὰ τὰ ἥδη συμφωνηθέντα διὰ διαφόρων πρωτοκόλλων μεταξύ τῶν πρώην Ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ΚΚ. Γ. Ρίζου καὶ Γ. Ράλλου, καὶ τοῦ ἐνταῦθα ἐδρεύοντος Ὑπουργοῦ τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας Κυρίου Κ. Μουσούρου, συνέθεντο ὁμοφώνως τὰ ἐξῆς ἄρθρα·

Ἄρθρ. 1.

Δι' ὅλα τὰ κατὰ τὴν νῆσον Εὐβοίαν ἑβλάτ βακουφία ἐφ' ὧν διετηρήθη κατὰ τὰ πρωτόκολλα, τὸ δικαίωμα τῆς διαθέσεως τῶν ὁποίων εἶχον ὠφελειῶν εἰς τοὺς ἐπικαρπωτάς ἢ διαδοχικοὺς διαχειριστάς αὐτῶν, θέλει δοθῇ ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὰ ὀφέλη ταῦτα ἀπὸς καὶ διὰ παντός εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Πόρταν πρὸς ἀποζημιώσιν τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς ἡ πόσεως γροσίων τουρκικῶν ἐξακοσίων χιλιάδων, ἀλλ' ἐκ τῆς πόσεως ταύτης θέλουν ἐκπεσθῇ·

α) Ἐκατὸν πέντε χιλιάδες γρόσια, τιμὴ κτημάτων παλαιῶν τελωνείων, φοιτητῶν, ἀμπελοτόποι δύο καὶ πέντε ζευγάρια εἰς Καστέλαι, τὰ ὁποῖα ὄντα ἑβλάτ βακουφία ἐπωλήθησαν διὰ χοτζετιῶν ὑπὸ τῶν πρώην Ἐπιτρόπων τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας, καὶ τοῦ Ἀλβερτίου, τὸ ὁποῖον Εὐκάρη-Σερί ὄν, ἐπωλήθη ἐπίσης διὰ χοτζετιῶν πρὸς τοὺς κατοίκους.

β) Εἴκοσι μία χιλιάδες γρόσια, τιμὴ ληρθεῖσα κατ' ἀναλογίαν τοῦ μέσου ὅρου τῶν δύο ἐκτιμήσεων τῶν βακουφίων, τῶν γενομένων ὑπὸ τῶν πρώην Ὀθωμανικῶν Ἐπιτρόπων καὶ τοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὰς ἀπορρασιθεύσας ἐξακοσίας χιλιάδας διὰ τὰ δύο χωρὶς Μαλακοῦντα καὶ Ἀγία Σοφία, τὰ ὁποῖα ὄντα Εὐκάρη-Σερί κατετάχθησαν μολαταῦτα ὑπὸ τῶν πρώην Ἐπιτρόπων τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἑβλάτ βακουφίων.

* Ἄρθρ. 2.

Τὸ μετὰ τὰς ὡς ἀνωτέρω ἐκπτώσεις μένον ποσὸν τετρακοσίων ἐξδομήκοντα τεσσάρων χιλιάδων γροσίων μετὰ τοῦ τόκου αὐτοῦ πρὸς 8 ⁰/₁₀ ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἐτους 1839, ἐποχὴ καθ' ἣν ἐ-

γένετο ἡ περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης τελευταία συνδιάλεξις μεταξύ τῶν εἰδικῶν Ἐπιτρόπων Ἑλλήνων καὶ Ὀθωμανῶν μέχρι τέλους τοῦ ἐτους 1841 ὁπότε ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἔλαμψε εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πόρταν τὴν προτροπὴν τῆς ἀνωτέρου πληρωμῆς ὁ ὁποῖος διετῆς τόκος ἀναβαίνει εἰς γρόσια ἐξδομήκοντα πέντε χιλιάδας ὀκτακόσια τεσσαράκοντα, δηλ. τὸ ὅλον ποσὸν γροσία πεντακόσια τεσσαράκοντα ἐννέα χιλιάδες ὀκτακόσια τεσσαράκοντα, θέλει πληρωθῇ ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν ἐνταῦθα προσθείαν τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας εἰς ἑξ ἑσας δόσεις, τῶν ὁποίων ἡ πρώτη θέλει ἀρχίσαι ἐξ μηνὸς ἀπὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῆς ἐπικυρώσεως τῆς παρούσης συμβάσεως· αἱ δὲ λοιπαὶ θέλουν πληρωθῇ ἀλληλοδιαδόχως ἀπὸ μηνὸς εἰς μῆνα. Τὰ χρήματα ὅσα ἔλαβον οἱ πρώην Ἐπιτροποὶ τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας ὑπὸ τῶν χωρικῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Ἀλβερτίου διὰ τὴν πρὸς αὐτοὺς γενομένην πώλησιν αὐτοῦ τοῦ κτήματος καὶ τῶν ὁποίων τὸ ποσὸν ἀναβαίνει εἰς δραχμὰς 5,500 θέλουν ἐκπεσθῇ ὁμοῦ μετὰ τὸν τόκον αὐτῶν διὰ δύο ἔτη, πρὸς 8 τοὶς ⁰/₁₀ ἐκ τῆς πρώτης δόσεως τῶν τόκων τῶν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πληρωθησομένων ὡς ἀνωτέρω διὰ τὰ ἐπιστραφῶσιν εἰς τοὺς χωρικοὺς κατὰ τὸ δίκαιον.

Ἄρθρ. 3.

Ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῶν χρημάτων ἐκ μέρους τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας, αὕτη καὶ οἱ ὑπάρχοντες ἀπεκδύνονται πᾶν δικαίωμα ἐφ' ὧν τῶν βακουφίων τῶν ἐν Εὐβοίᾳ κειμένων, καθὼς καὶ πᾶσαν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἀπαίτησιν ἕνεκα τῶν κτημάτων τούτων.

* Ἄρθρ. 4.

Τὰ ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως κατεχόμενα ἐν ταῖς πρώην ἐπαρχίαις Ζητουνίου καὶ Πατραζικίου κτήματα, τοῦτέστι Κομποτάδες, Καταδόβρα, Φραντζῆ, Βαρδάταις, Δέλφινος, Δαμάστα, Ἀλωπόσπητα, Χαλὶν Γαρδίκι, Μυαλὸς, Μουσταφάμπεη, Μουσκοχωρί, Κασταλέζι, Κομαρίτσι, Σκληθράκι, Κούβελο, Νευρόπολις, Ἀγιοσώστης, τὸ ἥμισυ τοῦ χωρίου Καρυὰ Παλαιοβράχα, τὸ ἥμισυ τοῦ χωρίου Ἀγὰ. Προστέτι μύλος καὶ ἔκτασις γῆς εἰς Φραντζῆ, ἐν ζευγάρι εἰς Κομποτάδες, γεμαδὶ εἰς Μουσταφάμπεη, μύλος εἰς Βαρδάταις, μύλος καὶ ἐν ζευγάρι εἰς Μουσταφάμπεη, δύο ζευγάρια εἰς Γδαρμένη Ράχην, τέσσαρα ζευγάρια εἰς Κομποτάδες χωράφια κατὰ τὸ Θέρμα, λειβάδι κατὰ τὴν Ὑπάτην, ἐν ζευγάρι εἰς Παλαιοβράχα λειβάδι ταςάσσα εἰς Ὑπάτην, λειβάδι φλύκατα εἰς Ὑπάτην, λειβάδι αὐδιλάκια εἰς Ὑπάτην, λειβάδι (ἀκονάκι) εἰς Ὑπάτην, μία Βάστανα εἰς Παλαιοβράχα, δύο ζευγάρια γαιῶν εἰς Γιάς-Ἀγὰ, καὶ ἐν μερίδιον ἐκ τοῦ τσιφλικίου Θέρμα· θέλουν παραδοθῇ παρ' αὐτῆς πρὸς τοὺς δι' ἐπισήμων τίτλων ἀγοραστὰς αὐτῶν ἀμέσως μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῆς ἐπικυρώσεως τῆς παρούσης Συμβάσεως· οἱ δὲ ἀγορασταὶ ὅσοι ὑπεσχέθησαν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν νὰ δώσωσι δεκαπέντε στρέμματα γῆς εἰς ἕκαστον οἰκογενειάρχην χωρικὸν ὑπάρχοντα ἐγκάτοικον κατὰ τὴν 10 Νοεμβρίου 1841 θέλουν παραχωρήσει τὰ δεκαπέντε ταῦτα στρέμματα, ἅτινα καὶ θέλουν θεωρεῖσθαι τοῦ λοιποῦ ὡς ἰδιοκτησίαν χωριστὴ τῶν χωρικῶν. Ὅτων δὲ ἐκ τῶν εἰρημένων κτημάτων αἱ ἀγοραὶ διελύθησαν ἢ θέλουν διαλυθῇ τῇ ἐλευθέρᾳ συγκαταθέσει τοῦ ἀγοραστοῦ καὶ τοῦ πωλητοῦ, αὐτὰ θέλουν παραδοθῇ εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας Ὀθωμανοὺς χωρὶς νὰ δύναται νὰ προκύβῃ ἐκ τούτου βλάβη ὡς πρὸς τὰ δεκαπέντε στρέμματα τῶν χωρικῶν.

* Ἄρθρ. 5.

Ὅσῳκι τὸ αὐτὸ κτῆμα ἐπωλήθη, διὰ δύο ἢ πλειοτέρων χοτζετιῶν ἢ ἐπισήμων τίτλων πρὸς διαφόρους ἀγοραστὰς, τὸ μὲν τοιοῦτον κτῆμα θέλει μένει εἰς τὴν κατοχὴν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀχρὶς τοῦ Μικτῆ Ἐπιτροπῆ, ἐάν τὸ κτῆμα καίται εἰς τὴν πρώην ἐπαρχίαν Ζητουνίου, ἀποφασίσῃ ὁποῖος ὁ ἀρχαιότερος ἀγοραστῆς τοῦ οὐοῖου τὸ χοτζετί ἢ ὁ τίτλος εἶναι ἀλλ-

ὥς καὶ μὴ προχρονολογημένως ἀρχαιότερος, πρὸς ὃν καὶ θέλει παραδοθῇ τὸ κτῆμα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκδοθησομένην ἀπόφασιν τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς, τὰ δὲ μεταγενέστερα ἔγγραφα ἢ χοτζετία θέλουν θεωρεῖσθαι ἄκυρα καὶ μὴ γενόμενα. Οἱ μεταγενέστεροι τῶν ἐνταῦθα ἀναφερομένων ἀγοραστῶν δὲν δύνανται ν' ἀπαιτήσωσι παρὰ τοῦ πωλητοῦ ὀθωμανοῦ ἄλλην ἀποζημίωσιν εἰμὴ τὴν μετὰ τόκου πρὸς 8 τοῖς 10 ἀποδοσὶν τοῦ ἀπέναντι τῆς ἀγορᾶς πληρωθέντος ἀντιτίμου· εἰ δὲ ἀντὶ χρημάτων ἔδωσαν ἔγγραφα τὴν αὐτοῦσιον ἐπιστροφὴν τῶν ἐγγράφων τῶν ὁποίων θέλουν ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ κάμνουν πᾶσαν νόμιμον χρῆσιν ἀνευ βλάβης αὐτῶν προκυπτούσης ὡς ἐκ τῆς διακατοχῆς τῶν ῥηθέντων ἐγγράφων παρὰ τοῦ πωλητοῦ ὀθωμανοῦ. Συμμειωτέον δὲ ὅτι ὁσάκις δὲν ἤθελεν ἐνεργηθῇ ἡ ἀπὸ μέρους τοῦ πωλητοῦ ὀθωμανοῦ πρὸς τὸν ἀποδειχθῆσομενον μεταγενέστερον ἀγοραστὴν ἐπιστροφὴ τοῦ ἀπέναντι τοῦ τιμήματος δοθέντος ποσού ἢ ἡ ἐκπλήρωσις τῶν ὑποχρεώσεων τῶν πηγαζουσῶν εἰς βάρος τοῦ πωλητοῦ ὀθωμανοῦ καὶ πρὸς ὄφελος τοῦ μεταγενεστέρου ἀγοραστοῦ ἐκ τῶν ἀντὶ χρημάτων δοθέντων ἐγγράφων, τότε ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δύναται κατ' αἵτησιν τοῦ τοιοῦτου μεταγενεστέρου ἀγοραστοῦ νὰ κρατήσῃ πρὸς ἀσφάλειάν του ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἐπόμενον 16 ἄρθρον τῆς παρούσης Συμβάσεως πληρωθησομένων πρὸς τοὺς ἰδιοκτῆτας ὀθωμανοὺς χρημάτων ποσὸν ἀνάλογον ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ πληρώσῃ τὸν τοιοῦτον ἀγοραστὴν ἀφ' οὗ νομίμως ὁ πωλητῆς ὀθωμανὸς ἀποδειχθῇ ὀφειλέτης αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 6.

Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ 5 ἄρθρῳ διαλαμβανόμενων ὅρων εἴτε ἡ κατὰ τοὺς ὅρους τούτους διεκδικήσεις τῶν διενέξεων τῶν μεταξὺ πωλητῶν καὶ μεταγενεστέρων ἀγοραστῶν, ἀνατίθεται εἰς τὴν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ μνημονευομένην Μικτὴν Ἐπιτροπὴν, τὰ δὲ τακτικὰ δικαστήρια θέλουν διακρίνει ἐπὶ τῶν ἀπαιτήσεων τῆς ὁποίας ἤθελεν ἔχει ὁ μεταγενέστερος ἀγοραστὴς κατὰ τὸν πωλητοῦ ὀθωμανοῦ δυνάμει τῶν ἐπιστηρηθησομένων αὐτῷ ἐγγράφων, περὶ ὧν γίνεται λόγος ἐν τῷ β' παραγράφῳ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ἐὰν αἱ τοιαῦται ἀπαιτήσεις δὲν ὑπάρχουν ἤδη ἐκκρεμεῖς εἰς τὴν Μικτὴν Ἐπιτροπὴν.

Ἄρθρ. 7.

Οἱ ἀγορασταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ πληρώσωσιν εἰς τὴν ἐνταῦθα ὀθωμανικὴν Πρεσβείαν ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀφ' ἧς ἡμέρας λάβωσι τὴν κατοχὴν τῶν κτημάτων, τὸ πρὸς τοὺς πωλητὰς ὀφειλόμενον τίμημα λαμβάνοντες ἐνδείξιν τῆς πληρωμῆς καὶ ἐξοφλήσεως. Ἐὰν ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῶν τεσσάρων μηνῶν δὲν πληρωθῇ τὸ πρὸς τὸν πωλητὴν ὀθωμανὸν ὀφειλόμενον τίμημα, ὁ τελευταῖος οὗτος ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ πωλήσῃ τὸ κτῆμα δι' ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἀγοραστοῦ ὑποχρεοῦ ὄντος εἰς τὴν ὁλοσχερῇ ἐξόφλησιν τοῦ τιμήματος, ἡ δὲ ἐπὶ ἀναγκαστικῷ πλειστηριασμῷ πώλησις θέλει γίνεσθαι διὰ τοῦ ἀρμοδίου Διοικητοῦ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καθ' ὃν ἐκτελοῦνται αἱ μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ ὀθωμανῶν ἀποφάσεις τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς, ἀλλ' ἀνευ βλάβης τῶν δικαιωμάτων τῶν χωρικῶν ἐπὶ τῶν πρὸς αὐτοὺς ὑπὸ τῶν ἀγοραστῶν ὑποσχεθέντων δεκαπέντε στρεμμάτων. Καθόσον δι' ἀπορᾶ τὰς διπλὰς ἀγορὰς ὁσάκις εἰς τῶν μεταγενεστέρων ἀγοραστῶν ὑπεσχήθη, πρὸς τοὺς χωρικοὺς τὰ δεκαπέντε στρέμματα τότε καὶ ὁ ἀναγνωρισθησόμενος ἀρχαιότερος ἀγοραστὴς θεωρεῖται ὡς ὑπόχρεως νὰ κάμῃ πρὸς τοὺς χωρικοὺς τὴν αὐτὴν παραχώρησιν.

Ἄρθρ. 8.

Εἰς τοὺς πωλητὰς ὀθωμανοὺς παραχωρεῖται δυνάμει τῆς παρούσης Συμβάσεως δι' ἀσφάλειαν αὐτῶν πρὸς τὸν ἀνωτέρω

σκοπὸν τίτλος πρὸς ἔγγραφὴν ὑποθήκης ἐπὶ τῶν περὶ ὧν ἐνταῦθα λόγος κτημάτων, ἐγγραφόμενης ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ αὐτῶν, ἀλλὰ μὴ ἐπεκτεινόμενης ἐπὶ τῶν ἀνω ῥηθέντων δεκαπέντε στρεμμάτων.

Ἄρθρ. 9.

Οἱ ἀγορασταὶ τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος κτημάτων δὲν δύνανται ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει, ν' ἀναβάλωσι τὴν ἐμπρόθεσμον πληρωμὴν τοῦ τιμήματος. Ὅσάκις δὲ διατείνονται ὅτι δὲν παρέλαβον ὁλόκληρον τὸ πωληθέν κτῆμα, κατὰ τὰ ὅρια τὰ ἐν τῷ χοτζετίῳ, ἐν τοιαύτῃ καὶ μόνῃ περιπτώσει δύνανται νὰ κινήσωσι τὰς ἀγωγὰς τῶν κατὰ τῶν πωλητῶν ἐνώπιον τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνατίθεται ἡ ἐκδίκασις τῶν τοιούτων διαφορῶν. Ἀλλὰ καὶ τότε οἱ ἀγορασταὶ δὲν δύνανται νὰ ἀναβάλωσι τὴν πληρωμὴν τοῦ τιμήματος. Παρὰ δὲ τῇ ἐνταῦθα Πρεσβείᾳ τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας θέλει μένει παρακατατεθειμένον τόσον μέρος ἐκ τοῦ τιμήματος ὅσον ἀναλογεῖ μὲ τὸ δικαίωμα καὶ κούμενον μέρος τοῦ κτημάτος διὰ ν' ἀποδοθῇ πρὸς ὃν ἀνήκει μετὰ τὴν ἐκδοσὶν τῆς ἀποφάσεως τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρ. 10.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει πληρώσῃ λόγῳ ἀποζημιώσεως πρὸς τοὺς ὀθωμανοὺς πωλητὰς τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος κτημάτων ἐτήσιον τόκον πρὸς 8 τοῖς 10 ἐπὶ τοῦ τιμήματος ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἔτους 1833 μέχρι τελους τοῦ 1841· ἀλλ' ἐκ τοῦ ὅλου ποσοῦ τῶν τόκων τούτων θέλει ἐκπεσθῇ ἀναλόγως.

α) Ὁ τόκος τοῦ ὅλου τιμήματος τῶν κτημάτων τὰ ὁποῖα οἱ ἰδιοκτῆται ὀθωμανοὶ ἐπώλησαν μὲ ὅλους τοὺς καρπούς· ἡ ἐκπτώσις δὲ αὕτη θέλει λογίζεσθαι ἀπ' ἀρχῆς τοῦ 1833 ἄχρι τῆς ἐποχῆς τῆς ἐκδόσεως τῶν χοτζετίων τῶν οὕτω πωληθέντων κτημάτων.

β) Ὁ τόκος τοῦ πληρωθέντος μέρους ἢ ὅλου ἐκ τοῦ τιμήματος ἀπὸ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἐγένετο ἡ μερικὴ ἢ ὁλικὴ πληρωμὴ ἄχρι τελους τοῦ 1841.

γ) Ὅσα ἐν εἰδῇ δανείου ἐδόθησαν παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἰς διαφόρους πωλητὰς ὀθωμανοὺς ἢ τοὺς ἀντιπροσώπους των διὰ τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν. Ἡ ὁλικὴ ποσότης τοῦ τόκου τούτου μετὰ τὰς ὑπ' ἀριθ. α, β, γ, ἐκπτώσεις ἀναβαλίνουσα εἰς γρόσια 1,096,215 ἢτοι γρόσια ἐν ἑκατομυρίῳ ἐνενήκοντα ἑξ χιλιάδας καὶ διακόσια δεκαπέντε, καὶ καθόσον δὲν ἔλαβον οἱ ῥηθέντες πωληταὶ τὸ ὅλον ἢ μέρος τοῦ τιμήματος, τὸ ἀντίτιμον τῶν εισοδημάτων τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος κτημάτων τὰ ὁποῖα ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις εἰσέπραξε κατὰ τὰ 1842, 1843 ἔτη, θέλει πληρωθῇ πρὸς τὴν ἐνταῦθα Πρεσβείαν τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας διὰ νὰ διανεμηθῇ πρὸς τοὺς ἰδιοκτῆτας ὀθωμανοὺς ἐντὸς τοῦ ἔτους 1845, τὰ μὲν δύο τρίτα αὐτῆς, εἰς ἵσας δόσεις κατὰ τοὺς μῆνας Μάρτιον, Μαΐον καὶ Ὀκτώβριον, τὸ δὲ ἄλλο τρίτον κατὰ τὸν Δεκέμβριον.

Ἄρθρ. 11.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δύναται νὰ ἐξετάσῃ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῆς ἐπικυρώσεως τῆς παρούσης Συμβάσεως περὶ τοῦ τιμήματος τῆς ἀγορᾶς καὶ περὶ τῆς πληρωμῆς τοῦ ὅλου ἢ μέρους αὐτοῦ τῶν ἀκολουθῶν τεσσάρων χωρίων Δέλφιν, Κωσταλέξι, Κουμαρίτζι καὶ Κούβελον ὡς προφορικῶς πρὸς τοὺς κατοίκους πωληθέντων καὶ μὴ ὑπαρχόντων ἀντεγγράφων δι' αὐτά. Περαιθούσης δὲ τῆς προθεσμίας τῆς ἀνωθι ὁρισθείσης, παύει πᾶσα ἐνστάσις ὡς πρὸς τοῦτο μὴ ἐμπροθέσμως γενομένη ἀπὸ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Συμφωνεῖται δὲ ἐνταῦθα ὅτι τὸ δι' ὁμολογίας πρὸς τὴν Κυρίαν Εἰρήνην Βαλτινὸν παρὰ τοῦ ἀποθανόντος Χαλίλ-Μπέη ὀφειλόμενον ποσὸν ἀναβαλὶνον εἰς 105 χιλιάδας γρόσια θέλει ἐκπεσθῇ ἐκ τοῦ ὅλου ποσοῦ τῶν ὀφειλομένων παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τόκων, τὸ μὲν ἡμισυ ἐκ τῆς πρώτης δόσεως, τὸ δὲ

ἔτερον ἡμῶν ἐκ τῆς δευτέρας· οἱ δὲ ἀναρχεῖρας τῆς Κυρίας Βαλτινοῦ ὑπάρχοντες πρωτότυποι τίτλοι θέλουν ἐπιστραφῆ πρὸς τὴν Πρεσβείαν τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας, μενόντων τῶν κληρονόμων τοῦ Χαλίλ-Μπέη καὶ τοῦ ἐπιτρόπου αὐτῶν ἀπὸ ἀλλογενῶν οἰασθέντες ἀπαιτήσεως ὡς πρὸς τὸ γένος τοῦτο.

* Ἀρθρ. 12.

Ἀπὸ τοῦ νῦν παύει πᾶσα ἀπαίτησις ἐναντίον τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τόσον ἀπὸ μέρους τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας, ὅσον καὶ ἀπὸ μέρους τῶν ὑπηρεσίων τῆς ἐπὶ κτημάτων κειμένων ἐν τῇ τῶν πρῶκιν ἐπαρχίᾳ Ζηπουλίου καὶ Πατρατζικίου. Ἄν δὲ τινες ὀθωμανοὶ ἔχουσιν εἰσέτι ἀπαίτησιν τινα ἐπὶ κτήματος κειμένου εἰς τὰς ῥηθείσας Ἐπαρχίας ὡς Ἐλβὰτ Βακουφίου, ὀφείλουν ἐντὸς πέντε μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων τῆς παρούσης Συμβάσεως νὰ παρουσιάσωσιν αὐτὴν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν συνωδευομένην μετὰ τοὺς ἀποχωρῶντας τίτλους πρὸς ἀπόδειξιν διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι καὶ εἰς τὴν προκειμένην περίστασιν οἱ ὅροι τῶν Πρωτοκόλλων. Παρελθούσης τῆς ἀνωτέρου προθεσμίας, πᾶσα τοιαύτη ἀπαίτησις θέλει εἶσθαι ἐντελῶς ἀπαράδεκτος.

* Ἀρθρ. 13.

Συμφωνεῖται τελευταῖον ὅτι ἡ ὑπόθεσις τῶν ἰχθυοτροφείων τοῦ Χατζῆ Μεχμέτ Ἀγᾶ, Σαῖτ Ἀγᾶ καὶ Σαφὲρ Μπεηζαδὲ Ὁσμάν Μπέη καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ ἐνὸς τρίτου τῆς κατὰ τὴν Λαμίαν ἀλικῆς Χαλίλμπεη τοῦ Τερφίκ Μπέη θέλουν ἐξετασθῇ καὶ ἀποφασισθῇ ἀκολούθως.

* Ἀρθρ. 14.

Ἡ παρούσα Σύμβασις ὑπογεγραμμένη καὶ ἐσφραγισμένη ἀπὸ ἐνὸς ὑπὸ τοῦ Κ. Δρόσου Μανσόλα ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀπὸ ἑτέρου ὑπὸ τοῦ Κ. Κ. Μουσούρου ἐκ μέρους τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας θέλει ἐπικυρωθῇ, ἡ δὲ ἀνταλλαγή τῶν ἐπικυρώσεων θέλει γίνεαι ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς σήμερον, εἴτε πρότερον, εἰ δυνατόν.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Φεβρουαρίου 1844.

(Τ. Σ.) ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ. (Τ. Σ.) Κ. ΜΟΥΣΟΥΡΟΣ.

Ἡμεῖς Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας καὶ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, ἔχοντες ὑπὸ ὄψιν τὴν Σύμβασιν τὴν ὑπογραφείσαν ἐν Ἀθήναις τὴν 18 τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ἐνεστῶτος ἔτους ἀπὸ ἐνὸς μὲν μέρους παρὰ τοῦ Κ. Δρόσου Μανσόλα ἐπὶ τῶν ἔξωτερικῶν Σχέσεων καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, πληρεξουσίου ἐπὶ τούτῳ διορισθέντος ὑπὸ τῆς Α. Μ., καὶ ἀπὸ ἑτέρου παρὰ τοῦ Κυρίου Κωνσταντίνου Μουσούρου Ὑπουργοῦ τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας ἐδρεύοντος παρὰ τῇ Αὐλῇ τῆς Α. Μ. καὶ πληρεξουσίου ἐπὶ τούτῳ διορισθέντος ὑπὸ τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας, ἡ ὁποία Σύμβασις ἀφορᾷ τὴν διάλυσιν τῶν περὶ τῶν Βακουφίων Εὐδοίης καὶ τῶν ἐν Φθιώτιδι κτημάτων ὑπαρχουσῶν ἀμφισβητήσεων μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ὀθωμανικῆς. ἔχοντες ἐπίσης ὑπὸ ὄψιν τὸ ἀπὸ 27 Φεβρουαρίου ε. ε. Βασιλικὸν Διάταγμα, δι' οὗ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς κηρύχθητ' ἡ ἀναθέσις εἰς ἡμᾶς τὸ νὰ ἐπικυρώσωμεν ἐν ὀνόματι Του τὴν ῥηθείσαν Σύμβασιν, ἐπικυροῦμεν καθ' ὁλοκληρίαν τὴν εἰρημένην Σύμβασιν, ἥτις θέλει ἀνταλλαχθῇ ἐνταῦθα.

Εἰς ἐνδειξιν τοῦτου ὑπογράψαμεν τὴν παρούσαν πρᾶξιν τῆς ἐπικυρώσεως, ἐπιθεσάντες καὶ τὴν ἡμετέραν σφραγίδα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Φεβρουαρίου 1844.

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀρθ. 13, 14 καὶ 15. (Παρελείφθησαν.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀρθ. 16.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 19 Μαΐου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ συστάσεως ἐφετείου εἰς Πάτρας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπὸ ὄψιν τὸ ἄρθρον 2 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων Νόμου, κατὰ τὸ ὁποῖον ἐπιτρέπεται καὶ τρίτου δικαστηρίου ἐφετῶν ἡ σύστασις· θεωροῦντες, ὅτι ἡ σύστασις τοῦ δικαστηρίου τούτου εἶναι ἀπολύτως ἀνγκυαία διὰ τὴν ἐν κολωτέραν διεξαγωγὴν τῆς τε πολιτικῆς καὶ ποινικῆς δικαιοσύνης, καὶ ὅτι δύναται νὰ γίνῃ ἄνευ αὐξήσεως τῶν δαπανῶν, καθότι ὡς ἐκ τοῦ περιορισμοῦ τῆς περιφερείας τῶν ἐφετῶν θέλουν ἐλαττωθῇ οὐσιωδῶς τὰ ἐξόδα τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης. Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν τὰ ἑξῆς.

* Ἀρθρ. 1.

Συσταίνεται εἰς τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν δικαστήριον ἐφετῶν περιλαμβανόν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν του τὰ δικαστήρια τῶν πρωτοδικῶν Πατρῶν, Μεσολογγίου, καὶ Καλαμῶν.

* Ἀρθρ. 2.

Ἡ ἡμέρα καθ' ἣν θέλει ἀρχίσαι τὰς ἐργασίας του τὸ δικαστήριον τοῦτο θέλει προσδιορισθῇ συγχρόνως μετὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ προσωπικοῦ. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης ὅλαι αἱ ἀπὸ τῶν πρωτοδικῶν Πατρῶν, Μεσολογγίου καὶ Καλαμῶν ἐφέσεις ὅσαι εἶναι ἐκκρεμεῖς ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Ναυπλίῳ ἐφετῶν χωρὶς νὰ ᾔναι ὥριμοι πρὸς ἐκδίκασιν, μεταβιβάζονται αὐτοδικαίως εἰς τὸ ἐν Πάτραις δικαστήριον τῶν ἐφετῶν. Γὰρ περὶ τῶν ἐκκρεμῶν ποινικῶν δικῶν θέλουν κανονισθῇ δι' ἰδιαιτέρου Νόμου.

* Ἀρθρ. 3.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἀπριλίου (8 Μαΐου) 1843.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ, Γ. ΡΙΖΟΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ, Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 17.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 27 Μαΐου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ προσωρινῆς ἀναθέσεως τῆς διευθύνσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργείου εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργόν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, διὰ νὰ ἀνατεθῶσι προσωρινῶς τὰ καθήκοντά του εἰς ἄλλον, ἐξ αἰτίας τῆς πασχούσης υγείας του, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς Α. Χ. Λόντης, νὰ ἀναλάβῃ, προσωρινῶς, τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργείου, μέχρι τῆς ἀναρρώσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Μαΐου 1844.

Ο Θ Ω Ν.

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ δημοτικῶν φόρων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀριθ. 539 ἀναφορὰν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Τὸ ἀπὸ 24 Φεβρουαρίου (7 Μαρτίου) 1840 περὶ δημοτικῶν φόρων Ἡμετέρον Διάταγμα διαμένει ἐν ἰσχύϊ καὶ διὰ τὸ 1841 ἔτος μὲ τὰς ἐν τοῖς ἐπομένοις ἄρθροις προσθήκας.

Ἄρθρ. 2.

Ὅταν τὰ φορολογήσιμα ὄνια, μεταφερόμενα διὰ τινος δέμου, ἀποτίθενται προσωρινῶς εἰς αὐτὸν, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ πωληθῶσι καὶ καταναλωθῶσι εἰς ἄλλον, ὀφείλει ὁ κομιστὴς αὐτῶν νὰ κοινοποιῇ ἀνυπερθέτως εἰς τὸν δημοτικὸν εἰσπράκτορα ἢ τὸν ἐνοικιαστὴν τοῦ φόρου, ἀκριβῆ σημειώσιν τοῦ εἶδους καὶ τοῦ ποσοῦ αὐτῶν, καὶ τὸ μέρος, εἰς τὸ ὅποιον μέλει ν' ἀποθέσῃ αὐτὰ, ὥστε νὰ γίνεται παρ' αὐτῶν ἡ ἐξέλεγχξις.

Ἄρθρ. 3.

Ὅσάκις οἱ δῆμοι δὲν κρίνωσι συμφέρον νὰ ἐπιβάλωσι τὴν ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς εἰσφοράν τὰ ἐξοδα τῆς ἀγροφυλακῆς πληρόνεται παρὰ τῶν ιδιοκτητῶν τῶν ἀγρῶν καὶ φυτειῶν, δι-

νέμοντες αὐτὰ μεταξύ των κατὰ τὴν ἐπιτόπιον συνήθειαν, ἢ, μὴ ὑπαρχούσης τοιαύτης, ἀναλόγως τῶν ἀμέσων δημοτικῶν φόρων.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Μαΐου (9 Ἰουνίου) 1844.

ΟΘΩΝ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεῶν τῆς Ἐπικρατείας

Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 18 καὶ 19. (Παρελείφθησαν.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 20.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 16 Ἰουνίου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 70 τοῦ Συντάγματος εὐχεστούμεθα νὰ διορίσωμεν Γερουσιαστὰς τοὺς ἑξῆς.

1. Τὸν Κύριον Αἰνιᾶνα Γεώργιον.

2. Ἀντωνόπουλον Γεώργιον.

3. Βουδούρην Βασίλειον.

4. Βλάχην Χρῆστον.

5. Γιατράκον Παναγιώτην.

6. Γρηγοριάδην Ἀθανάσιον.

7. Δελιγιάννην Ἀναγνώστην.

8. Θεοχαρόπουλον Σωτήριον.

9. Κουντουριώτην Λάζαρον.

10. Κουντουριώτην Γεώργιον.

11. Κλονάρην Χριστόδουλον.

12. Κολοκοτρώνην Θ. Ἰωάννην.

13. Καλογερόπουλον Σπυρίδωνα.

14. Λοιδορίκην Ἀναστάσιον.

15. Λόντον Ἀναστάσιον.

16. Λογοθέτην Λυκοῦργον.

17. Μαυρομιχάλην Πέτρον.

18. Μαγκίναν Τάττην.

19. Μέξην Χατζῆ Γιάννην.

20. Μπρότζαρην Κωνσταντῖνον.

21. Μοναρχίδην Ἀναγνώστην.

22. Νοταρᾶ Πανοῦτζον.

23. Νάκον Λάμπρον.

24. Ὀλύμπιον Διαμαντῆ.

25. Παππαπολίτην Χαράλαμπον.

26. Παξιμάδην Ἰάκωβον.

27. Πονηρόπουλον Νικόλαον.

28. Παππαλεξόπουλον Σπυρίδωνα.

29. Πρασάκην Νικόλαον.

30. Ρενιέρην Νικόλαον.
31. Τρικούπην Σπυρίδωνα.
32. Τζώρτζ Ριχάρδον.
33. Χριστακόπουλον Βασίλειον.
34. Χατζή Ανάργυρον Ανδρέαν.
35. Χρυσόγελων Νικόλαον.
36. Ψύλλαν Γεώργιον.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου νὰ ἐνεργήσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα, ὑποβάλλων συγχρόνως εἰς τὴν Ἡμετέραν ὑπογραφὴν χωριστὰ Διατάγματα διὰ τὸν διορισμὸν ἐκάστου Γερουσιαστοῦ, κατὰ τὸ ἄρθρον 74 τοῦ Συντάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 ἰουνίου 1844.

Ο Θ Ω Ν.

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 21.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 17 ἰουνίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συγκαλέσεως τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 30 καὶ 104 τοῦ Συντάγματος καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίσαιμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς.

α. Συγκαλοῦμεν τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν εἰς Ἀθήνας.

β. Οἱ Βουλευταὶ καὶ οἱ Γερουσιασταὶ θέλουσι συνέλθει ἐν ταῦθα ἀμέσως διὰ νὰ γίνῃ ἐναρξίς τῶν ἐργασιῶν τῶν ἅμα συμπληρωθῇ ὁ ὑπὸ τοῦ Συντάγματος ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργός νὰ ἐνεργήσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 ἰουνίου 1844.

Ο Θ Ω Ν.

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ, ΑΝΔΡΕΑΣ ΔΟΝΤΟΣ, Σ. ΤΡΙΚΟΠΗΣ,
Α. Χ. ΔΟΝΤΟΣ, Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 22.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 19 ἰουνίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ διαλύσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 102 τοῦ Συντάγματος κηρύττομεν ἀπὸ τὴν σήμερον διαλελυμένον τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπι-

κρατείας. Κατὰ τὴν περίστασιν δὲ ταύτην εὐδοκοῦμεν νὰ ἐκφράσωμεν εἰς τὸ Σῶμα τοῦτο τὴν Ἡμετέραν εὐαρέσκειαν διὰ τὴν μετὰ ζήλου πολυετῇ ὑπηρεσίαν του.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου Ὑπουργός θέλει ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 ἰουνίου 1844.

Ο Θ Ω Ν.

Σ. ΤΡΙΚΟΠΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 23.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 25 ἰουνίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ ἐγγείου φόρου καὶ τελωνιακοῦ δικαιώματος
τῆς σταφίδος τοῦ 1844.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Ὁ ἐγγειος φόρος τῆς σταφίδος καὶ τὸ κατὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγήν αὐτῆς ὀφειλόμενον τελωνιακὸν δικαίωμα διὰ τὸ ἔτος 1844 θέλουσι εἰσπραχθῇ εἰς τὰ τελωνεῖα τοῦ Κράτους κατὰ τὴν ἀκόλουθον βάσιν καὶ ἐπὶ τῇ ἀναλογίᾳ τῶν 10 τοῖς 0/0 διὰ τὸν ἐγγειον φόρον, καὶ ἐξ τοῖς 0/0 διὰ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα τῆς ἐξαγωγῆς.

Ἄρθρ. 2.

Παρὰ τοῦ Διοικητοῦ, τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου καὶ τοῦ Τελώνου τοῦ πρωτίστου λιμένος ἐκάστης ἐπαρχίας, συμπεριλαμβανομένων κατ' ἐκλογὴν αὐτῶν, καὶ τριῶν ἐκ τῶν ἐγκριτωτέρων καὶ εὐυποληπτοτέρων ἐμπόρων καὶ τριῶν ἰδιοκτητῶν σταφίδων, θέλει συνταχθῇ πρωτόκολλον τῆς τρεχούσης καὶ ἀποκοπίσεως τιμῆς ἅμα κατὰ πρῶτον ἀποκοπῇ αὐτῇ, διακρινομένης ἐκάστης ποιότητος καὶ περιπλέον τῆς στεγνῆς ἀπὸ τὴν τυχὸν βρεγμένην σταφίδα, εἰς ἣν τιμὴν θέλει προστίθεσθαι καὶ ἐν ἐννατημόριον περιπλέον ἐπὶ τοῦ πρωτοκόλλου τούτου, τὸ ὅποιον ὑποβάλλεται ἀμέσως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείον, ἐκδίδει τοῦτο τὴν ἀναγνωρίζουσαν τὴν ῥηθείσαν τιμὴν ἀπόφασίν του, ἥτις θέλει ἰσχύει μόνον διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ τελωνιακοῦ δικαιώματος.

Ἄρθρ. 3.

Οἱ ὡς ἀνωτέρω ἔμποροι καὶ ἰδιοκτῆται προσκαλοῦνται νὰ δώσωσι τὰς ἀναγκαίας πληροφορίες, αἰτνες θέλουσι καταγράφεσθαι εἰς τὸ πρωτόκολλον ὑπογράφόμενον ἐπὶ τούτῳ παρ' αὐτῶν, ἀλλὰ δὲν ἔχουν γνώμην ἀποφασιστικὴν ὡς πρὸς τὴν βεβαίωσιν τῆς τιμῆς.

Ἄρθρ. 4.

Ἐὰν πρὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν περὶ τῆς ἐξακριβώσεως τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος ἐπιείγεται τις νὰ ἐξαγάγῃ σταφίδα, θέλει ἐπιτρέπεσθαι μὲν εἰς αὐτὸν ἡ ἐπιβίβασις καὶ ἡ ἐξαγωγή τῆς σταφίδος, διδομένη

νης όμως προηγουμένης ἐγγυήσεως ἀξιοχρέου, ὅτι θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ τελωνιακοῦ δικαίωματος, κατὰ τὴν ὡς ἀνωτέρω γενησομένην ἀπόφασιν.

Ἄρθρ. 5.

Ἐὰν καὶ ὁσάκις ἀκολούθως συμβῇ αἰφνιδία αὐξομειώσεις τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος, εἴτε κατ' αἰτησιν τῶν σταφιδεμπόρων εἴτε κατ' αἰτησιν τοῦ Τελώνου, εἴτε κατ' αἰτησιν ἄλλης τινὸς ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 σημειουμένων ἀρχῶν, συντάσσεται νέον πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον θέλει ὑποβληθῇ ἄνευ ἀναβολῆς ὡσαύτως εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου, ἀλλ' ἡ ἐξαγωγή γίνεται ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τοῦ ἄρθρ. 4.

Ἄρθρ. 6.

Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου, ἐπιτρέπεται ἔφεσις, ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀθήναις ἔφετῶν ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ δημοσιεύοντος τὴν ἀπόφασιν φύλλου τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ μέρος ὅπου γίνεται ἡ ἐξαγωγή.

Ἡ ἔφεσις δὲν ἐπιφέρει τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐπὶ τῶν πρωτοκόλλων ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργείου.

Ἄρθρ. 7.

Αἱ ἐπικαρπία τῶν ἐθνικῶν ἢ ἐθνικοῖδιοκτητῶν σταφιδαμπέλων ὑποκειμένων εἰς τὴν παρὰ τοῦ ἄρθ. 1 τοῦ ἀπὸ 17 Ἀπριλίου 1844 Νόμου ὀριζομένην φορολογίαν, θέλουν ἐνοικιασθῇ διὰ δημοπρασίας κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου· οὐχ ἥττον ὅμως ὑπόκεινται οἱ ἐξ αὐτῶν καρποὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐγγείου φόρου κατὰ τὰ ἀνωτέρω διατεταγμένα.

Ἄρθρ. 8.

Ἡ λαθραία ἐξαγωγή σταφίδος ὑπόκειται εἰς πληρωμὴν ὅκταπλου ἐγγείου φόρου καὶ τελωνιακοῦ δικαίωματος. Ἐπίσης θέλουν ἐπιβάλλεσθαι καὶ λόγῳ τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ διὰ τὰς λοιπὰς τελωνιακὰς παραβάσεις χρηματικαὶ ποιναὶ κατὰ τὴν εἰς τὸν περὶ τελωνείων Νόμον ὀριζομένην ἀναλογίαν· τὸ τεταρτημόριον τοῦ ὡς ποινῆς λαμβανομένου ποσοῦ ἀνήκει εἰς τὸν κατὰμνησάντα τὸ λαθρεμπόριον ἢ τὰς λοιπὰς παραβάσεις ἰδιώτην, τελωνιακὸν φύλλακ ἢ ἄλλον δημόσιον ὑπερέτην.

Ἄρθρ. 9.

Αἱ ὡς ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως τῆς ἐπικαρπίας διενέξεις ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν τακτικῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρ. 10.

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείον ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Ἰουνίου 1844.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Πρόεδρος Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ, Α. ΛΟΝΤΟΣ, Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ, Α. Χ. ΛΟΝΤΟΣ.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ φορολογίας τῶν βαλανοκικιδόδένδρων.

ΟΘΩΝ

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου (ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ. ΕΤΟΣ 1844).

πουργοῦ, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρ. 1.

Οἱ ἐκ τῶν βαλανοκικιδόδένδρων συλλεγόμενοι καρποὶ ὑπόκεινται εἰς ἐγγεῖον φόρον, ἄνευ διακρίσεως ἰδιοκτητῶν ἢ ἐθνικῶν, εἰσπραττόμενοι εἰς τὰ τελωνεῖα.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ φόρος οὗτος, ὡς καὶ τὸ κατὰ τὴν ἐξαγωγήν διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν ὀφειλόμενον τελωνιακὸν δικαίωμα, λαμβάνονται κατὰ τὴν ἐφεξῆς ἀναλογίαν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν χιλίων λιτρῶν ἰσοδυναμουσῶν μὲ καντάρια 8 23/44.

Α. Διὰ τὴν νήσον Κέα,

Ἐπὶ τῆς χαμάδος, εἰς ἣν συμπεριλαμβάνεται καὶ τὸ ῥαβδιστόν Δρ. Α.

δι' ἐγγεῖον φόρον 13:

διὰ τελωνιακὸν δικαίωμα 7:80

Ἐπὶ τοῦ χονδροῦ.

δι' ἐγγεῖον φόρον 8:

διὰ τελωνιακὸν δικαίωμα 4:80

Β. Διὰ τὴν Λακωνίαν καὶ Λακεδαίμονα

Ἐπὶ τῆς χαμάδος εἰς ἣν συμπεριλαμβάνεται καὶ τὸ ῥαβδιστόν.

δι' ἐγγεῖον φόρον 12:50

διὰ τελωνιακὸν δικαίωμα 7:50

Ἐπὶ τοῦ χονδροῦ

δι' ἐγγεῖον φόρον 7:70

διὰ τελωνιακὸν δικαίωμα 4:62

Γ. Διὰ τὴν Ἀχαΐαν, Ἀττικὴν καὶ λοιπὴν Πελοπόννησον καὶ Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα.

Ἐπὶ τοῦ ψιλοῦ καρποῦ,

δι' ἐγγεῖον φόρον 11:50

διὰ τελωνιακὸν δικαίωμα 6:90

Ἐπὶ τοῦ χονδροῦ

δι' ἐγγεῖον φόρον 7:

διὰ τελωνιακὸν δικαίωμα 4:20

Δ. Διὰ τὴν Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωνίαν

Ἐπὶ τοῦ ψιλοῦ,

ἐγκτητικὸς φόρος, ἄνευ διακρίσεως ἐγγεῖου φόρου καὶ δικαίωματος ἐπικαρπίας 27:50

τελωνιακὸν δικαίωμα 6:60

Ἐπὶ τοῦ χονδροῦ,

ἐγκτητικὸς φόρος 15:25

τελωνιακὸν δικαίωμα 3:66

Ἐπὶ τῶν κικιδίων·

Διὰ μὲν τὴν Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωνίαν φόρος ἐγκτητικὸς ἀνὰ λεπτὰ 25 τὴν ὁκάν, δι' ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη ἀνὰ λεπτὰ 10 ἐγγεῖος φόρος, καὶ τελωνιακὸν δικαίωμα 6 λεπτὰ ἀνὰ πᾶσαν ὁκάν.

Ἄρθρ. 3.

Ὡς πρὸς τὰ μέρη ὅπου ἐπιτρέπεται ἡ ἐξαγωγή τῶν βαλανοκικιδίων θέλουν τηρηθῇ αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 19/31 Μαρτίου π. ε. τελωνιακοῦ ὁργανισμοῦ. Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείον θέλει φροντίσει νὰ ληφθῶσι τ' ἀναγκαῖα πρὸς ἐπιτήρησιν μέτρα.

Ἄρθρ. 4.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν βαλανοκικιδόδένδρων ἐξαίρουμένων τῶν τῆς Ἀκαρνανίας, Αἰτωλίας καὶ Τριχωνίας, περὶ ὧν ὀρίζει ὁ δ' ἄρθ. 2. θέλει ἐκτεθῇ διὰ τὸ τρέχον ἔτος εἰς δημοπρασίαν κατ' ἐπαρχίαν ἢ τμήματα, συμφώνως μὲ τὰς δοθησομένας παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου ὁδηγίας.

Ἄρθρ. 5.

Τὸ ἐνοίκιον θέλει πληρωθῇ εἰς δύο ἴσας δόσεις τὴν α'. Ὁ κτωβρίου καὶ τὴν β'. Δεκεμβρίου τ. ε.

Ἄρθρ. 6.

Ὡς πρὸς τὴν λαθραῖαν ἐξαγωγὴν καὶ τὰς λοιπὰς τελωνιακὰς παραβάσεις ἐφαρμόζονται αἱ περὶ λαθρεμπορίου καὶ λοιπῶν τελωνιακῶν παραβάσεων διατεταγμέναι χρηματικαὶ ποιναὶ, προστιθεμένων εἰς τὰ τελωνιακὰ πρόστιμα καὶ τῶν κατὰ τὴν αὐτὴν βάσιν ἀναλογούντων εἰς τὸν ἔγγειον φόρον προστίμων.

Ἄρθρ. 7.

Ἐὰν ἐν καιρῷ τῆς ἐξαγωγῆς συμβῇ διένεξις μεταξὺ ἐμπόρου καὶ τελωνίου ὡς πρὸς τὴν διάκρισιν τῆς ποιότητος τοῦ βαλανιδίου, συντάσσεται πρωτόκολλον αὐτοψίας, διοριζομένων κατὰ τὸ ἄρθρον 31 τοῦ τελωνιακοῦ Νόμου δύο ἐκτιμητῶν, ἐν δὲ περιπτώσει διχοψηφίας καὶ τρίτου ἐκτιμητοῦ.

Ἄρθρ. 8.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκ προθέσεως σύμμιξις βαλανοκικιδίων διαφόρων ποιότητων κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν, ὅστις ἀντιβῇ εἰς τὴν διάταξιν ταύτην, ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ τὸν φόρον καὶ τὸ τελώνιον τοῦ ἐξαγομένου καρποῦ, θεωρουμένου ὁλοκλήρου ὡς τῆς πολυτιμωτέρας ἐκ τῶν συμμικτῶν εἰδῶν ποιότητος. Οἱ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον διοριζόμενοι ἐκτιμηταὶ ἀποφασίζουσιν ἂν ἡ σύμμιξις ἔγεινεν ἐκ προθέσεως. Καθ' ἣν περίπτωσιν ἔθελον ἀποφανθῇ ὅτι ἡ σύμμιξις δὲν ἔγεινεν ἐκ προθέσεως θέλουν ἐκτιμῆσαι πόσον ἐφ' ἐκάστης ποιότητος ἐμπεριέχεται, ὥστε νὰ πληρωθῇ κατ' ἀναλογίαν τὸ ἀνήκον τέλος.

Ἄρθρ. 9.

Ὅστις φωραθῇ συλλέγων ἐκ τῶν ἐθνικῶν βαλανοκικιδιόδένδρων, ἐξαιρουμένων τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 στοιχ. δ'. ἄνευ ἀδείας τοῦ δημοσίου ἐπιστάτου ἢ ἐνοικιαστοῦ, θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς διπλάσιας ἀξίας τοῦ καρποῦ, τὸν ὅποιον ἔθελε συνάξει.

Ἄρθρ. 10.

Εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργεῖον ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 ἰουνίου 1844.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Πρόεδρος Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ, Α. ΛΟΝΤΟΣ, Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ, Α. Χ. ΛΟΝΤΟΣ.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ φορολογίας τῶν μελισσίων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργοῦ, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρος προσδιορίζεται διὰ τὸ τρέχον ἔτος εἰς λεπτὰ εἰκοσιπέντε τὸ κοφίνιον.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ ἀπαριθμησις τῶν κοφινίων θέλει γενῇ ἐπιμελείᾳ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιτρόπων διὰ τῶν ἀναγκαιῶν ἐπιστατῶν εἰς τὰς καταλλήλους ἐποχάς, ὡς πρὸς τὴν θέσιν καὶ τὰς ἰδιαιτέρας περιστάσεις ἐκάστης ἐπαρχίας, ἢ δὲ εἰσπραξίς τοῦ φόρου θέλει γενῇ τὴν 1 Αὐγούστου παρὰ τῶν ἀρμοδίων ταμιακῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. 3.

Ὅστις τῶν φορολογουμένων ἔθελε φωραθῇ ὑποκρύπτων τὰ κοφινία τοῦ ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ὑπεκφυγῇ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ φόρου ὑποβάλλεται εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὸ τριπλοῦν ποσὸν τοῦ φόρου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 32 τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἀπὸ 17 Ἀπριλίου τ. ε. Νόμου.

Ἄρθρ. 4.

Αἱ περὶ ἐκδόσεως τῶν διπλοτύπων ἀποδεικτικῶν διατάξεις τῶν ἄρθρ. 38 καὶ 39 τοῦ ἐφετεινοῦ περὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου, ἐφαρμόζονται καθ' ὅλα καὶ εἰς τὸν παρόντα Νόμον.

Ἄρθρ. 5.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 ἰουνίου 1844.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Πρόεδρος Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ, Α. ΛΟΝΤΟΣ, Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ, Α. Χ. ΛΟΝΤΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 24 καὶ 25. (Παρελείφθησαν.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 26.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 27 ἰουλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀπονομῆς ἀμνηστείας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Ἀπονέμεται ἀμνηστεία εἰς τοὺς μετασχόντας τοῦ κατὰ τὸν παρελθόντα Μάιον καὶ τὰς ἀρχὰς ἰουνίου εἰς τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα γενομένου στασιαστικοῦ κινήματος.

Ἄρθρ. 2.

Τῆς ἀμνηστείας ταύτης ἐξαιροῦνται ὁ Θεόδωρος Γρίβας Γεώργιος Πρωτόπαπας, Δημήτριος Ταρχατζίκας, Νικόλαος Τσέλιος,

Κωστούλας Χασάπης, Κωνσταντῖνος Κολοκύθας, Σπύρος Μακρυστάθης, καὶ Κώστας Καπογεωργάκης.

*Ἀρθρ. 3.

Οἱ ἀρμόδιοι Εἰσαγγελεῖς θέλουν διαταχθῇ νὰ μᾶς ἀναφέρωσι διὰ τῆς νομίμου ὁδοῦ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δίκης ὡς πρὸς τοὺς ἐξαιρουμένους διὰ νὰ λάβωμεν καὶ ὡς πρὸς αὐτοὺς, ὅ,τι μέτρον ἡ Βασιλικὴ Ἡμῶν ἐπιείκεια τότε μᾶς ὑπαγορεύσει.

*Ἀρθρ. 4.

Εἰς τὸ Ἡμέτερον Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτελέσις τοῦ παρόντος Διατάγματος, τὸ ὅποιον θέλει ἀναγνωσθῇ τρεῖς κατὰ συνέχειαν κυριακὰς εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν.

Ἀθῆναι, τῇ 19 ἰουνίου 1844.

Ο Θ Ω Ν.

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ, ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΝΤΟΣ, Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ,
Α. Χ. ΛΟΝΤΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
διὰ τὸ ἔτος 1844—1845.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατὰ πρότασιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν νὰ διορίσωμεν καὶ διορίζομεν διὰ τὸ ἔτος 1844—1845.

Α'. Πρόεδρον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Βασιλείου τὸν Σεβασμιώτατον Ἐπίσκοπον Εὐβοίας Κύριον Νεόφυτον.

Β'. Συμβούλους,

α.) Τὸν κατὰ τὴν Ἐπισκοπὴν Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Κύριον Ἱερόθεον.

β.) Τὸν Σεβασμιώτατον Ἐπίσκοπον πρῶην Ἠλείας Κύριον Ἰωάνν.

γ.) Τὸν Σεβασμιώτατον Ἐπίσκοπον Ἀχαΐας Κύριον Γρηγόριον.

δ.) Τὸν Σεβασμιώτατον Ἐπίσκοπον Ἀττικῆς Κύριον Νεόφυτον.

Γ'. Συμπληρωματικὰ δὲ μέλη,

α.) Τὸν Σεβασμιώτατον Ἐπίσκοπον Λακεδαιμόνος Κύριον Δανιήλ.

β.) Τὸν Σεβασμιώτατον Ἐπίσκοπον πρῶην Ἀνδρουβίστης Κύριον Προκόπιον.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ἡμέτερος Ὑπουργὸς παραγγέλλεται νὰ ἐκτελέσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 ἰουλίου 1844.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ.

Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ παύσεως τοῦ μέχρι τοῦδε ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης
Ὑπουργοῦ Α. Χ. Λόντου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Συντάγματος, ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν

α. Παύομεν τὸν μέχρι τοῦδε Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸν Α. Χ. Λόντον.

β. Μέχρι τῆς ἀντικαταστάσεως αὐτοῦ, ἀνατιθέμεθα προσωρινῶς τὰ χρέη τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργόν, Σπυρίδωνα Τρικούπην.

γ. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει προσυπογράψῃ καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἀθῆναι, τῇ 27 ἰουλίου 1844.

Ο Θ Ω Ν.

[Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου
Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

*Ἀριθ. 27.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 7 Αὐγούστου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ διορισμοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου κλπ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Εὐαρεστούμενοι ν' ἀποδεχθῶμεν τὴν ἀπὸ 4 (16) τοῦ τρέχοντος ὑποβληθεῖσαν ἡμῖν παραίτησιν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ, καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Συντάγματος, ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν

Α'. Ὁ Κύριος Ἰωάννης Κωλέττης διορίζεται Πρόεδρος τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, καὶ Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ ἐπιφορτίζεται προσωρινῶς καὶ τὰ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργεῖα.

Β'. Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει προσυπογραφῇ ἀπὸ τὸν μέχρι τοῦδε Πρόεδρον τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ δημοσιευθῇ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Αὐγούστου 1844.

Ο Θ Ω Ν.

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ διορισμοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
καὶ προσωρινῶς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω. Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Συντάγματος ἀπεφασί-
σαμεν νὰ διορίσωμεν καὶ διορίζομεν τὸν Κύριον Ἀνδρέαν Μετα-
ξᾶν Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ προσωρινῶς ἐπὶ τῶν
Ναυτικῶν.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου Κύριος
Ἰωάννης Κωλέττης θέλει προσυπογράψῃ, δημοσιεύσει καὶ ἐκτε-
λέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Αὐγούστου 1844.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Πρόεδρος
Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ διορισμοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω. Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 24 τοῦ Συντάγματος ἀπεφασίσα-
μεν νὰ διορίσωμεν καὶ διορίζομεν τὸν ὑποστράτηγον Κύριον Κί-
ττον Τζαβέλαν Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου Κύριος
Ἰωάννης Κωλέττης θέλει προσυπογράψῃ δημοσιεύσει καὶ ἐκτε-
λέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Αὐγούστου 1844.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Πρόεδρος
Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω. Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Συντάγματος ἀπεφα-
σίσαμεν νὰ διορίσωμεν καὶ διορίζομεν τὸν Κύριον Ζαφείριον
Βάλβην Ὑπουργὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου Κύριος
Ἰωάννης Κωλέττης θέλει προσυπογράψῃ, δημοσιεύσει καὶ ἐκ-
τελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Αὐγούστου 1844.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Πρόεδρος Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ.

"Ελληνες!

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης εὐηρεστήθη νὰ μᾶς τιμήτῃ μὲ τὴν
ὑψηλὴν Αὐτῆς ἐμπιστοσύνην, προσκαλέσασα ἡμᾶς εἰς τὴν διεύ-
θυνσιν τῶν πραγμάτων τοῦ Κράτους.

Αἱ περιστάσεις τοῦ τόπου εἶναι δειναί, εἶναι κρίσιμοι. Ἀλλὰ,
θαρρόντες εἰς τὴν Θεῖαν Πρόνοιαν, ἥτις ἀείποτε μᾶς ἐξέτεινε
χεῖρα ἁρρωγόν, θαρρόντες εἰς τὸν πατριωτισμὸν, τὸν ὁποῖον
καὶ εἰς τὴν ἐποχὴν ταύτην ἐδείξατε, θαρρόντες τέλος πάντων
εἰς τὸν φιλόνομον χαρακτῆρα τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, καὶ εἰς τὴν
ὁποίαν ἔχει τάσιν πρὸς τὴν εἰρηνικὴν ἀνάπτυξιν καὶ πρόοδον
τῆς κοινωνίας, ἀπεδέχθημεν τὴν Βασιλικὴν ταύτην ἐντολήν.

Σκοπὸν πλάγιον μηδένα ἔχοντες, ἐξηγούμεθα θαρράλως καὶ
εὐλικρινῶς τὸν ὁποῖον μέλλομεν νὰ τρέξωμεν δρόμον:

Ἀποστρεφόμεθα τὴν ἀποκλειστικότητα. Δικαιοσύνη καὶ ἀμε-
ροληψία εἶναι τὸ σύνθημά μας. Ἀκρίβεια θρησκευτικὴ εἰς τὴν
ἐφαρμογὴν τοῦ Πολυτίμου Συντάγματος μας καὶ τῶν ἐν ἰσχύϊ
Νόμων. Προτίμησις θυσίων, ἀγώνων, ἀμέμπτου διαγωγῆς συνά-
μα καὶ ικανότητος εἰς τὰς δημοσίας θέσεις. Βράβευσις τῆς ἀρε-
τῆς καὶ καταδίωξις τῆς κακίας. Οἰκονομία, ὅσον ἐνδέχεται, αὐ-
στηρὰ εἰς τὰ πάντα.

Ἐχοντες εἰς τὸ φρόνημα ἡμῶν τοῦτο καὶ αἶσθημα βοηθὸν τὴν
ἐμπιστοσύνην τοῦ Βασιλέως καὶ ἐνίσχυσιν τὴν ὁμόνοιαν καὶ
τὴν συνδρομήν σας, ἐστὲ βέβαιοι, συμπολίται, ὅτι, μὲ τὴν
βοήθειαν τοῦ Ὑψίστου, θέλομεν καταβάλλει πᾶσαν προσπά-
θειαν ὑπὲρ τῆς κοινῆς εὐημερίας σας, ἔχοντες πάντοτε ὡς προσ-
φιλέστατον καὶ οὐσιωδέστατον ἀντικείμενον τῶν διατάξεών μας
τὴν λαμπρότητα καὶ ἐνίσχυσιν τοῦ Συνταγματικοῦ Θερόνου τοῦ
Σεβαστοῦ ἡμῶν Βασιλέως Ὁθωνος.

Πρώτιστον δὲ ἔργον ἡμῶν θέλει εἶσθαι ἡ ὅσον ἐνεστί ταχυ-
τέρα ἐναρξίς τῶν Βουλῶν, ἀπεχόντων πάσης ἐπεμβάσεως εἰς
τὰς μὴπω περαιοθείσας Βουλευτικὰς ἐκλογάς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Αὐγούστου 1844.

Ὁ Πρόεδρος Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, ΚΙΤΤΟΣ ΤΖΑ-
ΒΕΛΑΣ, Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 28.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 10 Αὐγούστου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ Νεαπολιτανικῶν ταλλήρων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω. Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 8 Φεβρουαρίου 1843 διατίμησιν
τῶν ξένων νομισμάτων, παραλληλιζομένων μὲ τὸ νέον Ἑλληνι-
κὸν νόμισμα, καὶ τὸ ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν Διάταγμα περὶ
τῆς διαρρυθμίσεως τοῦ νομισματικοῦ συστήματος, ἐπὶ τῇ προ-
τάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν,

Ἐπιτρέπομεν νὰ γίνωσι δεκτὰ εἰς ὅλα τὰ ταμεῖα τοῦ Κρά-
τους τὰ τάλληρα τῆς Νεαπόλεως τῶν 120 σπιρίων τοῦ ἔτους

1805 κατὰ τὴν διατίμησιν τῆς 8 Φεβρουαρίου 1833 ἥτοι πρὸς δραχ. 5:72.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 29 Ἰουλίου 1844.

ΟΘΩΝ.

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΛΟΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 29 καὶ ἑκτακτον παράρτημα αὐτοῦ, καὶ ἀριθ. 30.
(Παρελείφθησαν.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 31.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 30 Σεπτεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀπουσίας τῆς Α. Μεγαλειότητος.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐπισκεφθῶμεν μέρη τινα τοῦ Βασιλείου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Τὸ Ἡμέτερον Ὑπουργικὸν Συμβούλιον θέλει ἀποφασίζει προσωρινῶς κατὰ τὸ διάστημα τῆς Ἡμετέρας ἀπουσίας περὶ ὅλων τῶν υποθέσεων, τῶν ὁποίων ἡ ἀναβολὴ ἤθελεν εἶσθαι ἐπιζήμιος, ἐπιφυλάττομένης τῆς ἐπικυρώσεως ἡμῶν.

2. Εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἰσχύει ἡ πλειοψηφία ἰσοψηφίας δὲ οὐσης, ὑπερισχύει ἡ γνώμη, ὑπὲρ τῆς ὁποίας δίδει ὁ Πρόεδρος τὴν ψήφον του.

3. Τὸ πρωτόκολλον τῶν συνεδριάσεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει συντάττεσθαι κατὰ τὸ ἀρθρ. 7 τοῦ ἀπὸ 3/15 Ἀπριλίου τοῦ 1833 περὶ σχηματισμοῦ τῶν Γραμματειῶν Ἡμετέρου Διατάγματος, ἀλλ' ἐπιφυλάττεται εἰς τὸν Πρόεδρον αὐτοῦ νὰ προσδιορίσῃ ἰδιαίτερον ὑπάλληλον πρὸς σύνταξίν του· τὸ πρωτόκολλον τῶν συνεδριάσεων θέλει ὑποβληθῇ εἰς ἡμᾶς μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν ἡμῶν.

4. Τὸ Ἡμέτερον Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐπιφορτίζεται τὴν προσυπογραφὴν, δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 22 Σεπτεμβρίου 1844.

ΟΘΩΝ.

Ὁ Πρόεδρος Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, ΚΙΤΖΟΣ
ΤΖΑΒΕΛΑΣ, Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 32. (Παρελείφθη).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 33.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 10 Νοεμβρίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ ἀναλογισμοῦ τῶν νεοσυλλέκτων διὰ τὸ 1844 ἔτος.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀρθρ. 4. τοῦ ἀπὸ 28 Νοεμβρίου 1837 περὶ ἀπογραφῆς Νόμου.

Θεωροῦντες, ὅτι ἕνεκα τῶν περιστάσεων δὲν ἦτον δυνατόν νὰ συγκαλεσθῶσι μέχρι τοῦδε τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια διὰ νὰ ἐνεργήσουν τὸν ἀναλογισμὸν τῶν νεοσυλλέκτων, σύμφωνα μετὰ τὸ εἰρημένον ἀρθρον τοῦ περὶ ἀπογραφῆς Νόμου.

Παρατηροῦντες, ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐνεργηθῇ ὅσον τάχος ἡ νεοσυλλεξία διὰ τὸ 1844 ἔτος πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ στρατοῦ, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματειῶν, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ὁ ἀναλογισμὸς τῶν νεοσυλλέκτων εἰς τοὺς διαφόρους δήμους τοῦ Κράτους διὰ τὸ 1844 θέλει ἐνεργηθῇ παρὰ τῶν ἀρμοδίων Διοικητῶν.

Εἰς τὴν Ἡμέτεραν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματειῶν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἀθῆναι, τὴν 23 Φεβρουαρίου 1844.

ΟΘΩΝ.

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ, ΑΝΔ. ΛΟΝΤΟΣ, Α. ΜΕΛΑΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Παράρτημα τοῦ ἀριθ. 33 καὶ ἀριθ. 34. (Παρελείφθησαν).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 33.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 2 Δεκεμβρίου.

ΣΥΝΒΑΣΙΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ

Γενομένη ἐν Ἀθήναις τὴν 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1844 καὶ τῆς ὁποίας αἱ ἐπικυρώσεις ἀντηλλάχθησαν ἐπίσης.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 (28) Νοεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Πρόσθετος εἰς τὴν κατὰ τὴν 2 Ἰανουαρίου 1838 γενομένην ἐν Παρισίοις.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κοινοποιούμεν εἰς οὓς τινὰς ἀνήκει ὅτι συντεθείσης τὴν 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) τοῦ τρέχοντος ἔτους μεταξύ Ἡμῶν καὶ τοῦ Μεγαλειστάτου Βασιλέως τῶν Γάλλων Ταχυδρομικῆς Συμβάσεως προσθέτου εἰς τὴν γενομένην τὴν 2 Ἰανουαρίου 1838 μεταξύ Ἡμῶν καὶ τοῦ Μεγαλειστάτου Βασιλέως τῶν Γάλλων τῆς ὁποίας προσθέτου Συνθήκης συνισταμένης εἰς τριάκοντα δύο ἄρθρα καὶ τέσσαρας πίνακας τὸ περιεχόμενον ἔπεται·

Ὁ Μεγαλειστάτος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ Μεγαλειστάτος Βασιλεὺς τῶν Γάλλων, ἀναγνωρίσαντες ὅτι βελτιώσεις δύνανται νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τὴν μεταξύ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας συστηθεῖσαν ἤδη Ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν, καὶ θέλοντες νὰ δώσουν νέαν κίνησιν εἰς τὰς μεταξύ τῶν δύο τούτων ἑπικρατειῶν σχέσεις, ἀπεφάσισαν νὰ παραισάξωσι τοιαύτας διὰ Συμβάσεως προσθέτου εἰς τὴν ἤδη γενομένην κατὰ τὴν 2 Ἰανουαρίου 1838, Ταχυδρομικὴν Σύμβασιν.

Διόρισαν ἐπομένως ἐπὶ τούτῳ ὡς πληρεξουσίου των, ὁ μὲν Μεγαλειστάτος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος τὸν Κύριον Γεώργιον Σκούφον Γενικὸν Διευθυντὴν τῶν Ἑλληνικῶν Ταχυδρομειῶν, ἱππότην τοῦ χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ Βασιλικοῦ Αὐτοῦ Τάγματος τοῦ Σωτήρος, Ἀξιωματικὸν τοῦ Γαλλικοῦ Τάγματος τοῦ Λεγεώνου τῆς τιμῆς κλ. κλ. κλ. ὁ δὲ Μεγαλειστάτος Βασιλεὺς τῶν Γάλλων, τὸν Κύριον Θεοδότῃον Πισκατόρην Ἰπουργόν Αὐτοῦ πληρεξούσιον παρὰ τῷ Μεγαλειστάτῳ Βασιλεῖ τῆς Ἑλλάδος, Ἀξιωματικὸν τοῦ Βασιλικοῦ Αὐτοῦ Τάγματος τοῦ Λεγεώνου τῆς τιμῆς, Ταξιάρχην τοῦ Ἑλληνικοῦ Τάγματος τοῦ Σωτήρος κλ. κλ. κλ. οἵτινες διακοινώσαντες ἀμοιβαίως πρὸς ἀλλήλους τὰ πληρεξούσια των, εὐρεθέντα κατὰ τοὺς ἀπαιτούμενους τύπους συνθέντο τ' ἀκόλουθα ἄρθρα.

Ἄρθρ. 1.

Νέον Γραφεῖον ἀνταλλαγῆς θέλει προστεθῇ ἐκ μέρους τῆς Ταχυδρομικῆς Διευθύνσεως τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἑλληνικά Γραφεῖα ἀνταλλαγῆς, τὰ προσδιορισμένα ἐν τῷ 2 ἄρθρῳ τῆς κατὰ τὴν 2 Ἰανουαρίου 1838 κλειθεῖσης μεταξύ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας Συμβάσεως· τὸ Γραφεῖον τοῦτο θέλει συστηθῇ εἰς Πειραιᾶ.

Ἄρθρ. 2.

Ἐκτὸς τῶν Γραφείων ἀνταλλαγῆς τῶν προσδιορισμένων ἐν

Sa Majesté le Roi de Grèce et Sa Majesté le Roi des Français, ayant reconnu que des améliorations pourraient être introduites dans le service des postes établi entre la Grèce et la France, et voulant donner une nouvelle activité aux relations des deux Pays, ont résolu d'y pourvoir au moyen d'une Convention additionnelle à la Convention postale conclue le 2 Janvier 1838, et ont nommé pour Leurs Plénipotentiaires à cet effet, savoir:

Sa Majesté le Roi de la Grèce, Monsieur George Skouffos, Directeur de l'Administration générale des Postes Helléniques, chevalier de la Croix d'or de l'Ordre Royal du Sauveur, officier de la Légion d'honneur etc. etc. etc. et Sa Majesté le Roi des Français, Monsieur Théobald Piscatory, son Ministre Plénipotentiaire près de Sa Majesté le Roi de Grèce, officier de la Légion d'honneur, commandeur de l'Ordre Royal du Sauveur de Grèce etc. etc. etc. lequel après s'être réciproquement communiqué leurs pleins-pouvoirs respectifs trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivans.

Article 1.

Un nouveau bureau d'échange sera ajouté du côté de l'office des Postes du Royaume de Grèce, aux bureaux d'échange Grecs qui sont désignés dans l'article 2 de la Convention postale conclue entre la Grèce et la France le 2 Janvier 1838. Ce bureau sera établi au Pirée.

Art. 2.

Indépendamment des bureaux d'échange qui sont desi-

τῷ ἄρθρῳ 2 τῆς Συμβάσεως τῆς 2 Ἰανουαρίου 1838, καὶ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον δύνανται ἐπίσης νὰ συστηθῶσι τοιαῦτα κατὰ συνενόησιν τῶν δύο ἀμοιβαίων Ταχυδρομικῶν Διευθύνσεων καὶ εἰς ἄλλας πόλεις τῶν δύο ἐπικρατειῶν μερῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἄμεσοι σχέσεις ἤθελον κριθῇ μετὰ ταῦτα ἀναγκαῖαι.

Ἄρθρ. 3.

Τὸ ἐν Πειραιεὶ Γραφεῖον ἀνταλλαγῆς θέλει ἀνταποκρίνεσθαι ἀφ' ἐνὸς μετὰ τὸν ἐν Παρισίοις καὶ Μασσαλίᾳ Γραφεῖον, καὶ ἀφ' ἐτέρου μετ' ἐκείνων, τὰ ὁποῖα ἡ Γαλλία διατηρεῖ εἰς Ἀλεξάνδρειαν, Κωνσταντινούπολιν, Ἑλλάσποντον, καὶ Σμύρνην.

Τὸ ἐν Ἀθῆναις Γραφεῖον δὲν θέλει τοῦ λοιποῦ ἀνταποκρίνεσθαι, εἰμὴ μετὰ τῶν ἐν Παρισίοις καὶ Μασσαλίᾳ Γραφεῖον.

Ἄρθρ. 4.

Τὰ συνήθη καὶ ἀπλήρωτα γράμματα, προερχόμενα ἀπὸ τὴν Γαλλίαν, ἢ τὴν Ἀλγερίαν διὰ τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος θέλουν τοῦ λοιποῦ παραδίδεσθαι εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Ταχυδρομεῖα ἐπὶ τιμῇ φράγκων τεσσάρων δι' ἑκάστον τριάκοντα γραμμῶν καθαρὸν βάρος, ἐκ τῶν ὁποίων φράγκα δύο θέλουν λογίζεσθαι διὰ τὸ διὰ θαλάσσης κόμιστρον.

Τὰ συνήθη καὶ ἀπλήρωτα γράμματα προερχόμενα ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Ἀνατολῆς, ὅπου ἡ Γαλλία διατηρεῖ Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα καὶ διευθυνόμενα εἰς τὴν Ἑλλάδα, θέλουν ἐξακολουθεῖ νὰ παραδίδωνται ἀπὸ τὰ Ταχυδρομεῖα τῆς Γαλλίας, εἰς τὰ ταχυδρομεῖα τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τιμῇ ἐνὸς φράγκου δι' ἑκάστον τριάκοντα γραμμῶν καθαρὸν βάρος, σύμφωνα μὲ τοὺς ἐν τῷ δευτέρῳ παραγράφῳ τοῦ 18 ἄρθρου τῆς Συμβάσεως τῆς 2 Ἰανουαρίου 1838 διαλαμβανομένους ὅρους.

Ἄρθρ. 5.

Αἱ δύο Ταχυδρομικαὶ Διευθύνσεις τῆς Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας θέλουν παύσει τοῦ νὰ κρατῶσιν ἀμοιβαίως λογαριασμὸν τῶν Ταχυδρομικῶν τελῶν διὰ τὰ συνήθη γράμματα, τὰ πληρωμένα μέχρι τοῦ τόπου τῆς διευθύνσεως τῆς μιᾶς τῶν δύο ἐπικρατειῶν, κατὰ τὰς ἐν χρήσει διατιμήσεις ἐκείνου τοῦ ἔθνους ὑπὲρ οὗ πρέπει νὰ γίνεται ἡ πληρωμὴ ἢ πληρωμὴ δὲ αὕτη, θέλει τοῦ λοιποῦ προσδιορισθῇ κατὰ τὰς τιμὰς τὰς ἀμοιβαίως παρὰ τοῦ προηγούμενου 4 ἄρθρου, καὶ παρὰ τοῦ ἄρθρ. 19 τῆς Συμβάσεως τῆς 2 Ἰανουαρίου 1838 διδομένης εἰς ἐκάστην ταχυδρομικὴν Διεύθυνσιν διὰ τὰ ἀπλήρωτα γράμματα.

Ἄρθρ. 6.

Ἡ πληρωμένη τιμὴ, περὶ ἧς αἱ δύο Ταχυδρομικαὶ Διευθύνσεις τῆς Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας θέλουν κρατεῖ ἀμοιβαίως λογαριασμὸν διὰ τὰ τέλη τῶν συστημένων γραμμάτων, ἅτινα στέλλονται ἀπὸ τὸν ἓνα εἰς τὸν ἄλλον τόπον, θέλει εἶσθαι διπλασία τῆς παρὰ τοῦ προηγούμενου ἄρθρου προσδιορισμένης διὰ τὰ συνήθη γράμματα τὰ μέχρι τοῦ τόπου τῆς διευθύνσεως τῶν πληρωμένα.

Ὅσον δὲ περὶ τοῦ τέλους διὰ τὰ δείγματα πραγματειῶν ἀπὸ τὸν ἓνα εἰς τὸν ἄλλον τόπον παραδιδόμενα ἀμφοτέρωθεν πληρωμένα, θέλει εἰσπραττεσθαι τοῦτο ἀμοιβαίως ἐπὶ τῷ τρίτῳ τῆς τιμῆς τῶν συνήθων γραμμάτων, τῶν παραδιδόμενων ὡσαύτως ἐπὶ πληρωμῇ.

Ἄρθρ. 7.

Τὰ γράμματα τῆς Γαλλίας τὰ παραδιδόμενα εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Ταχυδρομεῖα, πληρωμένα μέχρι τοῦ τόπου τῆς διευθύνσεώς των, καὶ τὰ γράμματα τῆς Ἑλλάδος ἅτινα, προσδιορισμένα διὰ τὴν Γαλλίαν, παραδίδονται ἀπλήρωτα εἰς τὰ Γαλλικὰ Ταχυδρομεῖα, δὲν θέλουν ἐπιβαρύνεσθαι δι' ἄλλων τελῶν, εἰμὴ διὰ τῶν προσδιορισμένων παρὰ τῶν ἐν ἰσχύϊ Γαλλικῶν διατιμήσεων ἀνευ μόλα ταῦτα βλάβης τῆς εἰσπράξεως τοῦ Ἑλληνικοῦ τέλους εἰς τὰ γράμματα ταῦτα ἤθελον ὑπόκεισθαι.

Καὶ ἀμοιβαίως τὰ γράμματα τῆς Ἑλλάδος τὰ παραδιδόμε-

gnés dans l'art. 2 de la Convention du 2 Janvier 1838 et dans l'article précédent, il pourra en être établi, à la suite d'une entente entre les offices des Postes respectives, sur tous les autres points des deux pays pour lesquels des relations directes seraient ultérieurement jugées nécessaires.

Art. 3.

Le bureau d'échange du Pyrée correspondra d'une part avec les bureaux de Paris et de Marseille, et de l'autre avec ceux que la France entretient à Alexandrie, à Constantinople, aux Dardanelles et à Smyrne.

Le bureau d'Athènes ne correspondra dorénavant qu'avec les bureaux de Paris et de Marseille.

Art. 4.

Les lettres ordinaires non affranchies originaires de France ou de l'Algérie et destinées pour le Royaume de Grèce, seront livrées dorénavant à l'office des Postes Grecques au prix moyen de quatre francs par trente grammes, poids net, dont deux francs seront applicables au port de voie de mer;

Les lettres ordinaires non affranchies, originaires des stations du Levant où la France entretient des bureaux de poste, destinées pour le Royaume de Grèce, continueront d'être livrées par l'office des postes de France à l'office des postes du Royaume de Grèce au prix moyen d'un franc pour trente grammes, poids net, conformément aux stipulations contenues dans le deuxième alinéa de l'art. 18 de la Convention du 2 Janvier 1838.

Art. 5.

Les deux offices des Postes de Grèce et de France cesseront de se tenir compte réciproquement du port des lettres ordinaires affranchies jusqu'à destination dans un des pays pour l'autre, d'après les tarifs en usage dans celui des deux pays en faveur duquel le remboursement devra avoir lieu. Ce remboursement sera établi dorénavant d'après les prix respectivement attribués à chaque office pour les lettres non affranchies, par l'art. 4 précédent et par l'art. 19 de la Convention du 2 Janvier 1838.

Art. 6.

Le prix de remboursement dont les deux offices de Grèce et de France se tiendront réciproquement compte pour le port des lettres chargées, envoyées d'un pays dans l'autre, sera du double du prix fixé par l'art. précédent pour les lettres ordinaires affranchies jusqu'à destination.

Quant au port de remboursement des échantillons de marchandises d'un pays pour l'autre, livrés de part et d'autre affranchis, il sera respectivement du tiers du prix des lettres ordinaires livrées également affranchies.

Art. 7.

Les lettres de France qui seront livrées à l'office des postes de Grèce affranchies, jusqu'à destination, et les lettres de Grèce destinées pour la France qui seront livrées non affranchies à l'office Français, ne supporteront d'autres taxes que celles qui sont fixées par les tarifs Français actuellement en vigueur, sans préjudice toutefois du recouvrement de la taxe Grecque dont ces lettres seront passibles.

Réciproquement, les lettres de Grèce qui seront livrées à l'office des postes de France affranchies jusqu'à destina-

να εἰς τὰ Γαλλικὰ Ταχυδρομεία, πληρωμένα μέχρι τοῦ τόπου τῆς διευθύνσεώς των, καὶ τὰ γράμματα τῆς Γαλλίας, καθὼς καὶ τὰ τῶν Ἑπικρατειῶν, τῶν ὁποίων αἱ ἀνταποκρίσεις διέρχονται ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ Κράτους, ὅσα παραδίδονται ἀπλήρωτα εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Ταχυδρομεία θέλουν ὑποκείσθαι εἰς τὰ διὰ τὰ ἤδη ἐν ἰσχύϊ διατιμῆσεως προσδιορισμένα Ἑλληνικὰ τέλη, ἀνευ μόλα ταῦτα βλάβης τῆς εἰσπράξεως τῶν Γαλλικῶν τελῶν, καὶ τῶν διαφορῶν τελῶν τῆς διαμετακομίσεως εἰς τὰ ὁποῖα τὰ γράμματα ταῦτα ἤθελον εἶσθαι ὑποκείμενα.

Εἶναι ἐννοούμενον, ὅτι πᾶσα ἐλάττωσις, τὴν ὁποίαν ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας ἤθελον κρίνει μετὰ ταῦτα κατάλληλον νὰ παραδεχθῶσιν εἰς τὰς διατιμῆσεις καὶ διατάξεις τῶν τελῶν ὡς πρὸς τὰ κυκλοφοροῦντα εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῶν Ἑπικρατειῶν τῶν γράμματα, θέλει ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὰς μεταξὺ τῶν δύο τούτων ἐθνῶν ἀνταποκρίσεις, καθὼς καὶ εἰς τὰς ξένας ἀνταποκρίσεις, τῶν ὁποίων οἱ περὶ ἀνταλλαγῆς ὅροι προσδιορίζονται διὰ τῆς παρούσης προσθέτου Συμβάσεως.

Ἄρθρ. 8.

Αἱ Κυβερνήσεις τῆς Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας ὑποχρεοῦνται νὰ εἰσπράττωσιν ἐπὶ τῶν ἀμοιβαίων αὐτῶν ὑπηρεσιῶν ὡς ξένον δικαίωμα διὰ πᾶν γράμμα χαρακτηριζόμενον κατὰ τοὺς ἐν ἰσχύϊ εἰς ἑκάστον τῶν δύο ἐθνῶν Νόμους καὶ διατάξεις, ὡς ἀπλοῦν τὸ τέταρτον μόνον τῆς τιμῆς ἐκάστου ἐκ τριάκοντα γραμμῶν βάρους, ἥτις εἶναι προσδιορισμένη εἴτε διὰ τῆς παρούσης προσθέτου Συμβάσεως, εἴτε διὰ τοῦ ἁρθροῦ 19 τῆς Συμβάσεως τῆς δευτέρας Ἰανουαρίου 1838· καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὰ γράμματα, τῶν ὁποίων τὸ βάρος ἤθελον ὑπερβαίνει τὸ τῶν ἀπλῶν γραμμάτων, ἡ βαθμολογία τοῦ ῥηθέντος δικαιώματος θέλει εἶσθαι ὁμοία μὲ τὴν ἐν χρήσει ὑπάρχουσαν εἰς τὰ δύο ἔθνη διὰ τῶν ἀμοιβαίων αὐτῶν διατάξεων, καὶ διατιμῆσεων.

Εἶναι ὁμῶς ἐννοούμενον, ὅτι ὁπόταν ἡ διαίρεσις τῆς τιμῆς τοῦ βάρους διὰ τὰς ἀνταλλαζομένας μεταξὺ τῶν δύο Διευθύνσεων ἀνταποκρίσεις, ἐφαρμοζομένη ὡς πρὸς τὰ πληρωμένα, ἢ ἀπλήρωτα γράμματα, δώσει ἐν κλάσμα ἐνὸς δεκάτου τοῦ φράγκου διὰ τὰ τέλη τὰ μέλλοντα νὰ εἰσπραχθῶσιν εἰς βάρος ἐγγχωρίων Γάλλων, ἢ δέκα λεπτῶν, διὰ τὰ τέλη μέλλοντα νὰ εἰσπραχθῶσιν εἰς βάρος ἐγγχωρίων Ἑλλήνων, θέλει εἰσπράττεσθαι ἀμφοτέρωθεν ἐν δεκάτον τοῦ φράγκου, ἢ δέκα λεπτὰ ὀλόκληρα, ἂν τὸ κλάσμα εἶναι ἐνὸς ἡμίσεως δεκάτου τοῦ φράγκου, ἢ πέντε λεπτῶν τὸ πολὺ· ἂν δὲ τὸ κλάσμα τοῦτο εἶναι κατώτερον τοῦ ἡμίσεως τοῦ δεκάτου τοῦ φράγκου, ἢ τῶν πέντε λεπτῶν τὸ δικαίωμα τοῦτο δὲν θέλει παντελῶς εἰσπράττεσθαι.

Ὁ ὅρος οὗτος θέλει ἐφαρμόζεσθαι τόσον ὡς πρὸς τὴν εἰσπρατίν τῶν τῆς ξηρᾶς ἀμοιβαίων τελῶν, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὴν τῶν τελῶν τῆς διαμετακομίσεως, καὶ τῶν τῆς διὰ θαλάσσης μὲ τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ ἐπιβληθῶσιν εἰς τὰ μεταξὺ τῶν δύο Ταχυδρομικῶν Διευθύνσεων τῆς Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας ἀνταλλαζόμενα γράμματα.

Ἄρθρ. 9.

Τὰ γράμματα τὰ προσερχόμενα ἐκ τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας, καὶ Ἰρλανδίας, ἢ ἐκ τῶν ἀποικιῶν, καὶ ἄλλων ὑπὸ τὴν Ἀγγλικὴν ἐξουσίαν εὐρισκομένων μερῶν, καὶ προσδιορισμένα διὰ τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος, δύνανται νὰ στέλλωνται διὰ τῆς Γαλλίας ἀπλήρωτα ἢ πληρωμένα μέχρι τοῦ τόπου τῆς διευθύνσεώς των κατ' ἐκλογὴν τῶν στελλόντων αὐτά.

Ἄρθρ. 10.

Καὶ ἀμοιβαίως τὰ γράμματα τὰ προσερχόμενα ἐκ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, καὶ προσδιορισμένα διὰ τὸ Βασίλειον τῆς Μεγάλης Βρετανίας, ἢ διὰ τὰς Ἀποικίας, καὶ ἄλλα μέρη ὑπὸ τὴν Ἀγγλικὴν ἐξουσίαν εὐρισκόμενα δύνανται νὰ στέλλωνται διὰ τῆς Γαλλίας ἀπλήρωτα ἢ πληρωμένα μέχρι τοῦ τόπου τῆς διευθύνσεώς των κατ' ἐκλογὴν τῶν στελλόντων αὐτά.

tion et les lettres de France et des pays qui empruntent le territoire de la France qui seront livrées non affranchies a l'office des postes de Grèce supporteront les taxes Grecques fixées par le tarif actuellement en vigueur, sans préjudice toutefois du recouvrement des taxes Françaises, et de différentes taxes de transit dont ces lettres seront passibles.

Il est bien entendu que toute diminution que les gouvernemens Grec et Français jugeraient à propos d'opérer ultérieurement dans leurs tarifs ou réglemens de la taxe des lettres circulant dans l'intérieur des deux pays seront applicables aux correspondances internationales ou étrangères dont les conditions d'échange sont déterminées par la présente Convention additionnelle.

Art. 8.

Les gouvernemens Grec et Français prennent l'engagement de ne percevoir sur leurs nationaux respectifs, pour le port étranger de toute lettre réputée simple d'après les lois et réglemens de chacun des deux pays, que le quart du prix de livraison, par trente grammes, qui est stipulé, soit par la présente Convention additionnelle, soit par l'article 19 de la Convention du 2 Janvier 1838. Quant aux lettres dont le poids excédera celui de la lettre simple, la progression du port susmentionné sera celle qui est établie par les tarifs et réglemens respectifs des deux pays.

Toutefois, il est entendu que lorsque la division du prix de livraison des correspondances échangées entre les deux offices donnera dans son application aux lettres affranchies ou non-affranchies, une fraction de décime, pour les taxes à percevoir sur les régnicoles français, ou du deca-lepta, pour les taxes à percevoir sur les régnicoles grecs, il sera perçu de part et d'autre, un décime ou un deca-lepta entier si la fraction est d'un demi décime ou de cinq lepta au plus; mais si cette fraction est inférieure au demidécime ou à cinq lepta, elle ne sera pas perçue.

Cette disposition s'appliquera aussi bien au recouvrement des taxes territoriales réciproques, qu'au recouvrement des taxes de transit et de voie de mer dont pourront être frappées les lettres échangées entre les deux offices Grec et Français.

Art. 9.

Les lettres originaires du royaume Uni de la Grande Bretagne et d'Irlande, des colonies ou possessions anglaises destinées pour le Royaume de Grèce, pourront être dirigées par la France non affranchies ou affranchies jusqu'à destination, au choix des envoyeurs.

Art. 10.

Par réciprocité, les lettres originaires du royaume de Grèce, destinées pour le Royaume de la Grande Bretagne et d'Irlande, les colonies ou possessions anglaises, pourront être dirigées par la France non affranchies ou affranchies jusqu'à destination, au choix des envoyeurs.

Ἄρθρ. 11.

Ἡ Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις τῆς Ἑλλάδος θέλει πληρῶναι εἰς τὴν τῆς Γαλλίας, ὡς δικαίωμα τῶν ἀπληρώτων ἐπιστολῶν μέχρι τοῦ τόπου τῆς διευθύνσεώς των ἐν τῇ Ἑλλάδι.

1^ο Διὰ τὰ γράμματα τὰ προερχόμενα ἐκ τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ἰρλανδίας τὴν ποσότητα πέντε φράγκων καὶ εἴκοσι ἑκατοστῶν, πρὸς ἕκαστον τριάκοντα γραμμῶν καθαρὸν βάρος, ἐξ ὧν ἐν φράγκον καὶ εἴκοσι ἑκατοστὰ παριστῶσι τὸ δικαίωμα τὸ ὀφειλόμενον νὰ πληρωθῇ παρὰ τῆς Γαλλικῆς Ταχυδρομικῆς Διευθύνσεως εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Διεύθυνσιν.

2^ο Διὰ τὰ γράμματα τῶν Ἀποικίων, ἢ ἄλλων ὑπὸ τὴν Ἀγγλικὴν ἐξουσίαν εὐρισκομένων μερῶν (μόνον ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεως αὐτῶν ἐκ τοῦ λιμένος τῶν ἀποικίων τούτων ἢ ἄλλων ὑπὸ τὴν Ἀγγλικὴν ἐξουσίαν μερῶν, ἐξοῦ ἤθελον ἀποβιβασθῇ) τὴν ποσότητα ὀκτὼ φράγκων πρὸς ἕκαστον τριάκοντα γραμμῶν καθαρὸν βάρος, ἐξ ὧν τέσσαρα φράγκα παριστῶσι τὸ δικαίωμα τὸ ὀφειλόμενον νὰ πληρωθῇ παρὰ τῆς Γαλλικῆς Ταχυδρομικῆς Διευθύνσεως εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Διεύθυνσιν.

Θέλει προστεθῇ εἰς τὴν ἀνωτέρω προσδιορισθεῖσαν ποσότητα τῶν ὀκτὼ φράγκων καὶ ἐκεῖνη τῶν ὀγδοήκοντα ἑκατοστῶν ὡς ἐσωτερικὸν δικαίωμα ἐκείνων τῶν εἰρημένων γραμμάτων, ὅσα ἤθελον προέρχονται ἀπὸ τὴν Ἰαμάικαν, Καναδὰ, νέον Βρουσί-κον, τὴν νῆσον τοῦ Πγεμόνος Ἐδουάρδου καὶ τὴν Νέαν Γῆν, τὸ ὅλον ὀκτὼ φράγκα καὶ ὀγδοήκοντα ἑκατοστὰ πρὸς ἕκαστον τριάκοντα γραμμῶν καθαρὸν βάρος.

Ἄρθρ. 12.

Ἡ Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις τῆς Ἑλλάδος θέλει ἐπίσης πληρῶναι εἰς τὴν Ταχυδρομικὴν τῆς Γαλλίας Διεύθυνσιν.

1^ο Διὰ τὰ γράμματα τὰ προερχόμενα ἐκ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ πληρωμένα ὄντα μέχρι τοῦ τόπου τῆς διευθύνσεώς των ἐν τῷ Ἡνωμένῳ Βασιλείῳ τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ἰρλανδίας τὴν ποσότητα πέντε φράγκων καὶ εἴκοσι ἑκατοστῶν πρὸς ἕκαστον τριάκοντα γραμμῶν καθαρὸν βάρος, ἐξ ὧν ἐν φράγκον καὶ εἴκοσι ἑκατοστὰ παριστῶσι τὸ δικαίωμα τὸ ὀφειλόμενον νὰ πληρωθῇ παρὰ τῆς Γαλλικῆς Ταχυδρομικῆς Διευθύνσεως εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Διεύθυνσιν.

2^ο Διὰ τὰ πληρωμένα γράμματα τὰ διευθυνόμενα εἰς τὰς ἀποικίας καὶ τὰ ὑπὸ τὴν Ἀγγλικὴν ἐξουσίαν εὐρισκόμενα μέρη (ἀλλὰ πληρωμένα μόνον μέχρι τοῦ λιμένος τῆς ἀποβάσεώς των εἰς τὰς ἀποικίας καὶ τὰ ὑπὸ τὴν Ἀγγλικὴν ἐξουσίαν μέρη) τὴν ποσότητα ὀκτὼ φράγκων πρὸς ἕκαστον τριάκοντα γραμμῶν καθαρὸν βάρος, ἐξ ὧν τέσσαρα φράγκα παριστῶσι τὸ δικαίωμα τὸ ὀφειλόμενον νὰ πληρωθῇ παρὰ τῆς Γαλλικῆς Ταχυδρομικῆς Διευθύνσεως εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Διεύθυνσιν· θέλει δὲ προστεθῇ εἰς τὴν ἀνωτέρω προσδιορισθεῖσαν ποσότητα τῶν ὀκτὼ φράγκων, καὶ ἐκεῖνη τῶν ὀγδοήκοντα ἑκατοστῶν ὡς ἐσωτερικὸν δικαίωμα ἐκείνων ἐκ τῶν εἰρημένων γραμμάτων, ὅσα ἤθελον εἰσθαι προσδιορισμένα διὰ τὴν Ἰαμάικαν, Καναδὰ, νέον Βρουσί-κον, τὴν νέαν Σκωτίαν, τὴν Νῆσον τοῦ Πγεμόνος Ἐδουάρδου καὶ τὴν Νέαν Γῆν· τὸ ὅλον ὀκτὼ φράγκα καὶ ὀγδοήκοντα ἑκατοστὰ πρὸς ἕκαστον τριάκοντα γραμμῶν καθαρὸν βάρος.

Ἄρθρ. 13.

Ἡ Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις τῆς Γαλλίας θέλει ὡσαύτως πληρῶναι εἰς τὴν τῆς Ἑλλάδος ὡς δικαίωμα τῶν ἐκ τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ἰρλανδίας, ἢ τῶν ἀποικίων καὶ ἄλλων ὑπὸ τὴν Ἀγγλικὴν ἐξουσίαν μερῶν προερχομένων γραμμάτων ἅτινα ἤθελον εἰσθαι πληρωμένα μέχρι τοῦ τόπου τῆς διευθύνσεώς των ἐν τῇ Ἑλλάδι, τὴν ποσότητα ἐξήκοντα ἑκατοστῶν, πρὸς ἕκαστον τριάκοντα γραμμῶν καθαρὸν βάρος.

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ. ΕΤΟΣ 1844.)

Art. 11.

L'office de Grèce payera à l'office des postes de France, pour le port des lettres non affranchies à destination du Royaume de Grèce, savoir:

1^ο Pour les lettres originaires du Royaume Uni de la Grande Bretagne et d'Irlande, la somme de cinq francs vingt centimes par trente grammes, poids net, dont un franc vingt centimes représente le port à rembourser par l'office de France à l'office Britannique;

2^ο Et pour les lettres des colonies et possessions anglaises (mais seulement à partir du port d'embarquement dans ces colonies et possessions), la somme de huit francs par trente grammes, poids net, dont quatre francs représentent le port à rembourser par l'office de France à l'office Britannique.

Il sera ajouté à la somme de huit francs ci dessus celle de quatre vingt centimes pour port intérieur fixée, de celles des susdites lettres qui seront originaires de la Jamaïque, du Canada, du Nouveau-Brunswick, de l'île du Prince Edouard et de Terre-Neuve; en tout huit francs quatre vingt centimes par trente grammes, poids net.

Art. 12.

L'office des postes de Grèce payera également à l'office des postes de France, savoir:

1^ο Pour les lettres originaires du Royaume Uni de la Grande Bretagne et d'Irlande, la somme de cinq francs vingt centimes par trente grammes, poids net, dont un franc vingt centimes représente le port à rembourser par l'office de France à l'office Britannique.

2^ο Pour les lettres affranchies adressées dans les colonies et possessions anglaises (mais affranchies seulement jusqu'au port de débarquement dans ces colonies ou possessions) la somme de huit francs par trente grammes, poids net, dont quatre francs représentent le port à rembourser par l'office de France à l'office Britannique.

Il sera ajouté à la somme de huit francs ci-dessus fixée, celle de quatre vingt centimes, pour port intérieur de celles des susdites lettres qui seront destinées pour la Jamaïque, le Canada, le Nouveau-Brunswick, la Nouvelle Écosse, l'île du Prince Edouard et Terre-Neuve; en tout huit francs quatre vingt centimes par trente grammes, poids net.

Art. 13.

L'office des postes de France payera de son côté à l'office des postes de Grèce, pour le port des lettres originaires du Royaume Uni de la Grande Bretagne et d'Irlande, des colonies et possessions anglaises, qui seront affranchies jusqu'à destination en Grèce, la somme de soixante centimes par trente grammes, poids net.

"Αρθρ. 14.

Ἡ Ταχυδρομικὴ τῆς Γαλλίας διεύθυνσις θέλει ἐπίσης πληρώνει εἰς τὴν τῆς Ἑλλάδος ὡς δικαίωμα τῶν ἀπληρώτων γραμμάτων τῶν προερχομένων ἐκ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, καὶ προσδιορισμένων διὰ τὸ ἢνωμένον Βασίλειον τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ἰρλανδίας, ἢ τὰς ἀποικίας καὶ ἄλλα ὑπὸ τὴν Ἀγγλικὴν ἐξουσίαν εὐρισκόμενα μέρη τὴν ποσότητα ἐξήκοντα ἑκατοστῶν πρὸς ἑκάστον τριάκοντα γραμμῶν καθαρὸν βάρος.

"Αρθρ. 15.

Τὰ γράμματα καὶ αἱ ἐφημερίδες τὰ δι' ὑπερθαλάσσια μέρη προσδιορισμένα, ἄνευ διακρίσεως παραλίων καὶ τὰ ὅποια το κοινόν τῆς Ἑλλάδος θέλει νὰ διαβιβάσῃ εἴτε δι' ἐμπορικῶν πλοίων εἴτε διὰ τῶν τακτικῶν ταχυπλοίων τῶν ἀναχωρούντων ἐκ τῶν λιμένων τοῦ ἢνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ἰρλανδίας πρέπει νὰ φέρωσι ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς τὰς λέξεις διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς Ἀγγλίας (voie d'Angleterre).

"Αρθρ. 16.

Ὅποτεν οἱ πέμποντες γράμματα προσδιορισμένα διὰ τὰς ἀποικίας, καὶ ἄλλα ὑπερθαλάσσια μέρη ἀναφερόμενα εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον, θέλωσι νὰ διαβιβάσωσι ταῦτα δι' ἐμπορικῶν πλοίων, ἀναχωρούντων ἐκ τῶν λιμένων τῆς Μεγάλης Βρετανίας, ὁ σκοπὸς τῶν οὗτος πρέπει νὰ ἐκφράζεται ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς διὰ τῶν λέξεων δι' ἐμπορικῶν πλοίων ἢ Private Ships.

Ὡς ἐλλείψει τοῦ τοιοῦτου προσδιορισμοῦ τὰ εἰρημένα γράμματα θέλουν στέλλεσθαι διὰ τῶν τακτικῶν ταχυπλοίων, τῶν διατηρουμένων, ἢ ναυλομένων παρὰ τῆς Βρετανικῆς Κυβερνήσεως, ἐκτὸς μόνον ἂν ἡ πληρωμὴ τῶν γραμμάτων αὐτῶν δὲν ἤθελεν εἶσθαι ὑποχρεωτικὴ εἰς τὴν ὁποίαν περίπτωσιν ἐπιστρέφονται ταῦτα εἰς τὴν Ταχυδρομικὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἑλλάδος, καθ' ὃν τρόπον ὁρίζεται εἰς τὸ ἄρθρον 25 τῆς Συμβάσεως τῆς 2 Ἰανουαρίου 1838.

"Αρθρ. 17.

Ἡ πληρωμὴ τῶν προσδιορισμένων διὰ τὰς ἀποικίας καὶ τὰ ὑπερθαλάσσια μέρη γραμμάτων, τῶν ὁποίων ἡ διάβασις θέλει γίνεσθαι διὰ τῶν τακτικῶν ταχυπλοίων τῶν ἀναχωρούντων ἀπὸ τοῦς λιμένας τῆς Μεγάλης Βρετανίας εἶναι ἐκούσια ἢ υποχρεωτικὴ.

Εἶναι ἐκούσια διὰ τῆς ἀποικίας καὶ τὰ ὑπὸ τὴν Ἀγγλικὴν ἐξουσίαν μέρη, ἅτινα εἰσὶ προσδιορισμένα εἰς τὸν ἐν τῇ παρούσῃ προσθετῇ Συμβάσει συννηγμένον πῖνακα ὑπ' ἄρ. 1.

Ὑποχρεωτικὴ δὲ διὰ τὰ μέρη καὶ τὰ ὑπερθαλάσσια κατὰστήματα, ἐνθα ἐκτείνεται ἡ ὑπηρεσία τῶν εἰρημένων ταχυπλοίων, καὶ τὰ ὅποια εἰσὶ προσδιορισμένα εἰς τὸν πῖνακα ὑπ' ἄρθρ. 2.

Ἡ πληρωμὴ τῶν προσδιορισμένων γραμμάτων διὰ τὰς ἀποικίας καὶ ὑπερθαλάσσια μέρη, ἄνευ διακρίσεως παραλίων, ἅτινα γράμματα θέλουν διαβιβάζεσθαι κατὰ τὴν θέλησιν τῶν στελλόντων αὐτὰ δι' ἐμπορικῶν πλοίων ἀναχωρούντων ἀπὸ τοῦς λιμένας τῆς Μεγάλης Βρετανίας, θέλει εἶσθαι πάντοτε ὑποχρεωτικὴ.

"Αρθρ. 18.

Τὰ γράμματα τὰ προερχόμενα ἐκ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰ Γερμανικὰ Κράτη ἅτινα μεταχειρίζονται τὰ ταχυδρομεῖα τῆς Α. Γ. Υ. τοῦ Ἡγεμόνος τοῦρ καὶ Τάξις προσδιορίζονται δὲ εἰς τὸν ἐπισυννηγμένον ἐν τῇ παρούσῃ προσθετῇ Συμβάσει πῖνακα ὑπ' ἀριθ. 3, καὶ διὰ τὰ Κράτη τῆς Ἀρκτοῦ ἅτινα μεταχειρίζονται τὴν μεσολάβησιν τῶν ῥηθέντων Ταχυδρομειῶν προσδιορίζονται δὲ ὡσαύτως εἰς τὸν αὐτὸν πῖνακα ὑπ' ἄρ. 4 δύνανται νὰ διαβιβάσθωσι διὰ τῆς Γαλλικῆς ἀπλήρωτα, ἢ πληρωμένα μέχρι τοῦ τόπου τῆς διευθύνσεως τῶν κατ' ἐκλογὴν τῶν στελλόντων αὐτὰ.

Art. 14.

L'office des postes de France payera également à l'office des postes de Grèce, pour le port des lettres non affranchies originaires du Royaume de Grèce destinées pour le Royaume Uni de la Grande Bretagne et d'Irlande, les colonies et possessions anglaises, la somme de soixante centimes, par trente grammes, poids net.

Art. 15.

Les lettres et les journaux pour les pays d'outre mer, sans distinction de parages que le public du Royaume de Grèce voudra faire transporter, soit par des bâtimens du commerce, soit par des paquebots réguliers partant des ports du Royaume Uni de la Grande Brétagne, devront porter sur l'adresse les mots « voie d'Angleterre ».

Art. 16.

Lorsque les auteurs des lettres destinées pour les colonies et pays d'outre mer désignés dans l'article précédent voudront qu'elles soient transportées par les bâtimens du commerce partant des ports de la Grande Brétagne, l'intention devra en être exprimée sur l'adresse par ces mots: bâtimens du commerce ou private ships.

À défaut de cette indication les lettres susmentionnées seront acheminées au moyen des paquebots réguliers entretenus ou prêtés par le gouvernement Britannique, à moins que l'affranchissement de ces lettres ne soit obligatoire, auquel cas elle sseront rendues à l'office des postes du Royaume de Grèce dans les formes prescrites par l'article 25 de la convention du 2 Janvier 1838.

Art. 17.

L'affranchissement des lettres destinées pour les colonies et pays d'outre mer, dont le transport devra être effectué par le moyen des paquebots réguliers partant des ports du Royaume Uni de la Grande Brétagne, est facultatif ou obligatoire.

Il est facultatif pour les colonies et possessions anglaises qui sont désignées dans le tableau annexé à la présente Convention additionnelle sous le N° 1. Il est obligatoire pour les pays et établissemens d'outre-mer desservis par les dits paquebots et qui sont désignés dans le tableau N° 2.

L'affranchissement des lettres destinées pour les colonies et pays d'outre mer sans distinction de parages qui devront être transportées, selon la volonté des envoyeurs, par les bâtimens du commerce partant des ports de la Grande Brétagne, sera toujours obligatoire.

Art. 18.

Les lettres originaires du Royaume de Grèce pour les Etats d'Allemagne desservis par les postes de S. A. S. le Prince de la Tour et Taxis qui sont designés dans le tableau annexé à la présente Convention additionnelle sous le N° 3 et pour les Etats du Nord auxquels les dites postes servent d'intermédiaire, et qui sont indiqués dans le tableau N° 4 pourront être dirigées par la France non affranchies ou affranchies jusqu'à destination.

Ἄρθρ. 19.

Καὶ ἀμοιβαίως τὰ γράμματα τὰ προσερχόμενα μὲν ἀπὸ Γερμανικὰ Κράτη, ἅτινα μεταχειρίζονται τὰ Ταχυδρομεία τῆς Α. Γ. Υ. τοῦ Ἡγεμόνος τοῦ Τοῦρ καὶ Τάξις ἢ ἀπὸ τὰ Κράτη τῆς Ἀρκτοῦ τὰ μεταχειριζόμενα τὴν μεσολάβησιν τῶν εἰρημένων ταχυδρομείων διευθυνόμενα δὲ εἰς τὴν Ἑλλάδα, δύνανται νὰ διαβιβασθῶσι διὰ τῆς Γαλλίας ἀπλήρωτα ἢ πληρωμένα μέχρι τοῦ τόπου τῆς διευθύνσεως τῶν κατ' ἐκλογὴν τῶν στελλόντων αὐτά.

Ἄρθρ. 20.

Ἡ Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις τῆς Ἑλλάδος θέλει πληρῶναι εἰς τὴν Γαλλικὴν Διεύθυνσιν διὰ γράμματα προσερχόμενα ἐκ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰ ὅποια ἤθελεν εἰσθαι πληρωμένα μέχρι τοῦ τόπου τῆς διευθύνσεως τῶν τὰ ἀκόλουθα δικαιώματα.

1^ο Διὰ τὰ γράμματα τὰ διευθυνόμενα εἰς τὰ Κράτη, ἅτινα μεταχειρίζονται τὰ ταχυδρομεία τῆς Α. Γ. Υ. τοῦ Ἡγεμόνος τοῦ Τοῦρ καὶ Τάξις καὶ προσδιωρισμένα εἰς τὸν πίνακα ὑπ' ἀρ. 3 τὴν ποσότητα ἑξ ὑφάγων πρὸς ἕκαστον τριάκοντα γραμμῶν καθαρὸν βάρος· ἐξῶν δὲ ὑφάγων παριστῶσι τὸ δικαίωμα τὸ ὀφειλόμενον νὰ πληρωθῇ παρὰ τῆς Γαλλικῆς Ταχυδρομικῆς Διευθύνσεως εἰς ἐκείνην τῆς Α. Υ. τοῦ Ἡγεμόνος τοῦ Τοῦρ καὶ Τάξις.

2^ο Διὰ τὰ γράμματα τὰ διευθυνόμενα εἰς τὰ Κράτη τῆς Ἀρκτοῦ ἅτινα μεταχειρίζονται τὴν μεσολάβησιν τῶν εἰρημένων ταχυδρομείων, καὶ προσδιωρίζόμενα εἰς τὸν πίνακα ὑπ' ἀρ. 4 τὴν ποσότητα ὅκτῳ ὑφάγων πρὸς ἕκαστον τριάκοντα γραμμῶν καθαρὸν βάρος ἐξῶν τέσσαρα ὑφάγων παριστῶσι τὸ δικαίωμα τὸ ὀφειλόμενον νὰ πληρωθῇ ἀπὸ τὴν Ταχυδρομικὴν Διεύθυνσιν τῆς Γαλλίας εἰς ἐκείνην τῆς Α. Γ. Υ. τοῦ Ἡγεμόνος τοῦ Τοῦρ καὶ Τάξις.

Ἄρθρ. 21.

Ἡ Ταχυδρομικὴ τῆς Ἑλλάδος Διεύθυνσις θέλει ἐπίσης πληρῶναι εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Γαλλίας διὰ γράμματα ἀπλήρωτα προσερχόμενα ἀπὸ τὰ Γερμανικὰ Κράτη ἢ τὰ τῆς Ἀρκτοῦ, ἅτινα εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφέρονται καὶ διευθυνόμενα εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος τὰ ἀκόλουθα δικαιώματα.

1^ο Διὰ τὰ γράμματα τῶν Γερμανικῶν ἐπικρατειῶν, τῶν μεταχειριζομένων τὰ Ταχυδρομεία τῆς Α. Γ. Υ. τοῦ Ἡγεμόνος τοῦ Τοῦρ καὶ Τάξις καὶ προσδιωρισμένα εἰς τὸν πίνακα ὑπ' ἀρ. 3 τὴν ποσότητα ἑξ ὑφάγων πρὸς ἕκαστον τριάκοντα γραμμῶν καθαρὸν βάρος ἐξῶν δὲ ὑφάγων παριστῶσι τὸ δικαίωμα τὸ ὀφειλόμενον παρὰ τῆς Γαλλικῆς ταχυδρομικῆς Διευθύνσεως εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Α. Γ. Υ. τοῦ Ἡγεμόνος τοῦ Τοῦρ καὶ Τάξις.

2^ο Καὶ διὰ τὰ γράμματα τῶν ἐπικρατειῶν τῆς Ἀρκτοῦ, αἵτινες μεταχειρίζονται τὴν μεσολάβησιν τῶν εἰρημένων Ταχυδρομείων, καὶ προσδιωρίζονται ἐν τῷ πίνακι ὑπ' ἀρ. 4 τὴν ποσότητα ὅκτῳ ὑφάγων πρὸς ἕκαστον τριάκοντα γραμμῶν καθαρὸν βάρος ἐξῶν τέσσαρα ὑφάγων παριστῶσι τὸ παρὰ τῆς Γαλλικῆς Ταχυδρομικῆς Διευθύνσεως εἰς τὴν τῆς Α. Γ. Υ. τοῦ Ἡγεμόνος τοῦ Τοῦρ καὶ Τάξις ὀφειλόμενον δικαίωμα.

Ἄρθρ. 22.

Ἡ Ταχυδρομικὴ τῆς Γαλλίας Διεύθυνσις θέλει πληρῶναι ὡσαύτως εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἑλλάδος διὰ γράμματα προσερχόμενα ἐκ τῶν Γερμανικῶν ἐπικρατειῶν καὶ τῶν τῆς Ἀρκτοῦ, αἵτινες ἀναφέρονται εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον, καὶ πληρωμένα μέχρι τοῦ τόπου τῆς διευθύνσεως τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι τὴν ποσότητα ἑξήκοντα ἑκατοστῶν πρὸς ἕκαστον τριάκοντα γραμμῶν καθαρὸν βάρος.

Art. 19.

Par réciprocité, les lettres originaires des Etats d'Allemagne desservis par les postes de S. A. S. le Prince de la Tour et Taxis, ou les Etats du Nord auxquels les dites postes servent d'intermédiaire, destinées pour le Royaume de Grèce, pourront être dirigées par la France, non affranchies ou affranchies jusqu'à destination, au choix des envoyeurs.

Art. 20.

L'office des postes de Grèce payera à l'office des postes de France, pour le port des lettres originaires du Royaume de Grèce, qui seront affranchies jusqu'à destination, savoir:

1° Pour les lettres adressées dans les Etats desservis par les postes de S. A. S. le Prince de la Tour et Taxis et designés dans le tableau N° 3, la somme de six francs par trente grammes, poids net, dont deux francs représentent le port à rembourser par l'office de France à l'office des postes de S. A. S. le Prince de la Tour et Taxis.

2° Et pour les lettres adressées dans les Etats du Nord auxquels les dites postes servent d'intermédiaire, et qui sont designés dans le tableau N° 4, la somme de huit francs par trente grammes, poids net dont quatre francs représentent le port à rembourser par l'office de France à l'office des postes de S. A. S. le Prince de la Tour et Taxis.

Art. 21.

L'office des postes de Grèce payera également à l'office des postes de France, pour le port des lettres non affranchies originaires des Etats d'Allemagne et du Nord, mentionnées dans l'article précédent, destinées pour le Royaume de Grèce, savoir:

1° Pour les lettres des Etats d'Allemagne desservies par les postes de S. A. S. le Prince de la Tour et Taxis designés dans le tableau N° 3 la somme de six francs par trente grammes, poids net, dont deux francs représentent le port à rembourser par l'office des postes de S. A. S. le Prince de la Tour et Taxis;

2° Et pour les lettres des Etats du Nord auxquels les dites postes servent d'intermédiaire et qui sont designés dans le tableau N° 4 la somme de huit francs par trente grammes, poids net, dont quatre francs représentent le port à rembourser par l'office des postes de S. A. S. le Prince de la Tour et Taxis.

Art. 22.

L'office des postes de France payera de son côté, à l'office des postes de Grèce, pour le port des lettres originaires des Etats d'Allemagne et du Nord mentionnés dans les deux articles précédents, qui seront affranchies jusqu'à destination en Grèce, la somme de soixante centimes, par trente grammes, poids net.

"Αρθρ. 23.

Ἡ Γαλλικὴ Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις θέλει ἐπίσης πληρῶναι εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ταχυδρομικὴν Διεύθυνσιν διὰ γράμματα ἀπλήρωτα προερχόμενα ἐκ τῆς Ἑλλάδος καὶ διευθυνόμενα εἰς τὰ Γερμανικὰ Κράτη καὶ τὰ τῆς Ἀρκτοῦ τὰ προσδιορισμένα εἰς τοὺς πίνακες ὑπ' ἀριθ. 3 καὶ 4, τὴν ποσότητα ἐξήκοντα ἑκατοστῶν πρὸς ἕκαστον τριάκοντα γραμμῶν βάρους.

"Αρθρ. 24.

Ἡ Ταχυδρομικὴ τῆς Ἑλλάδος Διεύθυνσις θέλει πληρῶναι εἰς τὴν τῆς Γαλλίας μίαν τιμὴν ἀμετάβλητον ὁπότ' ᾠράγκων πρὸς ἕκαστον τριάκοντα γραμμῶν καθαρὸν βάρους ὡς δικαίωμα διαμετακομίσεως ἐπὶ τοῦ Γαλλικοῦ Κράτους, καὶ ὡς δικαίωμα τοῦ διὰ θαλάσσης κομίστρου διὰ γράμματα, διευθυνόμενα εἰς τὰς ἀποικίας καὶ τὰ ὑπερθαλάσσια μέρη ἄνευ διακρίσεως παραλίων, καὶ τὰ ὅποια ἤθελον παραδοθῇ παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Ταχυδρομικῆς Διευθύνσεως εἰς τὴν Γαλλικὴν Διεύθυνσιν ὅπως διακρίσασθαι εἴτε δι' ἐμπορικῶν πλοίων, εἴτε διὰ πλοίων τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ τῆς Γαλλίας, ἢ Ἀγγλίας, εἴτε καὶ δι' ἄλλων διατηρουμένων εἰς βάρους τῶν ἀμοιβαίων Κυβερνήσεων Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας, ἀναχωρούντων δὲ ἀπὸ τοῦς λιμένας ἑκατέρωθεν τῶν δύο εἰρημένων ἐθνῶν.

Ἡ αὐτὴ τῶν ὁπότ' ᾠράγκων ποσότης πρὸς ἕκαστον τριάκοντα γραμμῶν καθαρὸν βάρους θέλει ἐπίσης πληρῶναι παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Ταχυδρομικῆς Διευθύνσεως πρὸς τὴν Γαλλικὴν, ὡς δικαίωμα τοῦ διὰ θαλάσσης κομίστρου καὶ τῆς διαμετακομίσεως ἐπὶ τοῦ Γαλλικοῦ Κράτους, διὰ γράμματα ἀπλήρωτα προερχόμενα ἀπὸ τὰς ἀποικίας καὶ τὰ ὑπερθαλάσσια μέρη, ἄνευ διακρίσεως παραλίων, διευθυνόμενα εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ μετακομισθέντα εἰς τοὺς λιμένας τῆς Γαλλίας εἴτε δι' ἐμπορικῶν πλοίων εἴτε διὰ πλοίων τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ τῆς Γαλλίας ἢ Ἀγγλίας.

"Αρθρ. 25.

Ἡ Ταχυδρομικὴ τῆς Ἑλλάδος Διεύθυνσις θέλει πληρῶναι εἰς τὴν τῆς Γαλλίας ὡς δικαίωμα τοῦ διὰ θαλάσσης κομίστρου καὶ τῆς διαμετακομίσεως γραμμάτων προερχομένων ἐκ τῆς Ἑλλάδος στελλομένων εἰς τὴν Ἰσπανίαν, τὴν Πορτογαλίαν, Γιβραλτάρ καὶ διευθυνομένων διὰ τῆς Γαλλίας τὴν ποσότητα τεσσάρων ᾠράγκων πρὸς ἕκαστον τριάκοντα γραμμῶν καθαρὸν βάρους.

"Αρθρ. 26.

Ἡ Ταχυδρομικὴ τῆς Ἑλλάδος Διεύθυνσις θέλει ἐπίσης πληρῶναι εἰς τὴν Γαλλικὴν ὡς δικαίωμα διαμετακομίσεως καὶ τοῦ διὰ θαλάσσης κομίστρου γραμμάτων, προερχομένων ἀπὸ τὴν Ἰσπανίαν, τὴν Πορτογαλίαν, καὶ Γιβραλτάρ στελλομένων εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος καὶ διευθυνομένων διὰ τῆς Γαλλίας τὴν ποσότητα τεσσάρων ᾠράγκων πρὸς ἕκαστον τριάκοντα γραμμῶν καθαρὸν βάρους.

"Αρθρ. 27.

Ἡ Ταχυδρομικὴ τῆς Ἑλλάδος Διεύθυνσις θέλει ἀπαλλαγθῇ τῆς πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Γαλλίας πληρωμῆς τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ προσδιορισμένου τέλους, ὡς δικαίωμα τοῦ διὰ θαλάσσης κομίστρου, καὶ διαμετακομίσεως, διὰ γράμματα προερχόμενα ἐκ τῆς Ἑλλάδος καὶ στελλόμενα εἰς τὴν Ἰσπανίαν, τὴν Πορτογαλίαν, καὶ Γιβραλτάρ, ὅτ' ἡ στιγμὴ ἢ Κυβέρνησις τῆς Μεγαλειστάτης Βασιλείας τῆς Ἰσπανίας συγκατατεθῇ εἰς τὸ νὰ κρατῇ περὶ τοῦ δικαιώματος τούτου λογαριασμὸν εἰς τὴν Γαλλίαν.

Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ ἐμβῇ ἐπὶ τοῦτο μετὰ τῆς Ἰσπανικῆς εἰς διαπραγματεύσεις.

"Αρθρ. 28.

Συνεφωνήθη ὅπως αἱ προσδιοριζόμεναι διὰ τῆς παρούσης

Art. 23.

L'office des postes de France payera également à l'office des postes de Grèce, pour le port des lettres non affranchies originaires du Royaume de Grèce, destinées pour les Etats d'Allemagne et du Nord indiqués dans les tableaux N° 3 et 4, la somme de soixante centimes par trente grammes, poids net.

Art. 24.

L'office des postes de Grèce payera à l'office des postes de France un prix uniforme de huit francs par trente grammes, poids net, pour prix de transit sur le territoire français, et pour port de voie de mer, des lettres destinées pour les colonies et pays d'outre mer, sans distinction de parages, qui seront livrées par l'office des postes de Grèce à l'office des postes de France, pour être transportées, soit par des bâtimens du commerce, soit par des bâtimens des marines royales Française ou Britannique, partant des ports de France ou d'Angleterre.

La même somme de huit francs par trente grammes, poids net, sera également payée par l'office des postes de France, pour port de voie de mer et pour prix de transit sur le territoire Français, des lettres non affranchies originaires des colonies et pays d'outre mer, sans distinction de parages, destinées pour la Grèce, qui seront apportées dans les ports de France soit par des bâtimens du commerce, soit par des bâtimens des marines Royales Française ou Britannique.

Art. 25.

L'office des postes de Grèce payera à l'office des postes de France pour le port de voie de mer et de transit des lettres originaires de Grèce destinées pour l'Espagne, le Portugal et Gibraltar qui seront dirigées par la France, la somme de quatre francs, par trente grammes, poids net.

Art. 26.

L'office des postes de Grèce payera également à l'office des postes de France pour port de transit et de voie de mer des lettres originaires de l'Espagne, du Portugal et de Gibraltar, destinées pour le Royaume de Grèce qui seront dirigées par la France, la somme de quatre francs par trente gramme, poids net.

Art. 27.

L'office des postes de Grèce sera dispensé de payer à l'office des postes de France, le prix fixé par l'art. 26 précédent, pour port de voie de mer et de transit des lettres originaires de Grèce, destinées pour l'Espagne, le Portugal et Gibraltar, du moment où le gouvernement de Sa Majesté la Reine d'Espagne aura consenti à tenir compte de ce port à la France.

Le gouvernement Français prend l'engagement d'entamer des négociations à cet effet avec le gouvernement Espagnol.

Art. 28.

Il est convenu que les prix fixés par la présente Con-

προσθέτου Συμβάσεως τιμαὶ διὰ τὴν μεταξὺ τῶν δύο Ταχυδρομικῶν Διευθύνσεων τῆς Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας ἀνταλλαγῇ τῶν ξένων ἀνταποκρίσεων τῶν προσερχομένων ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ Κράτους ἐλαττωθῶσιν ἐπὶ τῷ τρίτῳ διὰ τὰ δείγματα πραγματειῶν τὰ ἀποτελοῦντα μέρος τῶν εἰρημένων ἀνταποκρίσεων.

Ἐξαιροῦνται ὅμως τοῦ ὅρου τούτου τὰ δείγματα πραγματειῶν, τὰ προσερχόμενα ἐκ τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ἰρλανδίας, τῶν ἀποικιῶν, καὶ τῶν ἄλλων ὑπὸ τὴν Ἀγγλικὴν ἐξουσίαν εὐρισκομένων τόπων, ἢ διευθυνόμενα εἰς τὰ μέρη ταῦτα διὰ τὰ εἰρημένα δείγματα οὐδεμίαν ἐλαττωσὶς εἶναι ἐπιτετραμμένη.

Ἄρθρ. 29.

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῶν Γάλλων υπόσχεται νὰ μεσολαβήσῃ παρὰ ταῖς Κυβερνήσεσι τῶν ἐθνῶν ἐκείνων, τῶν ὁποίων αἱ Ταχυδρομικαὶ Διευθύνσεις ἔχουσι σχέσεις μὲ τὴν τῆς Γαλλίας, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ κατορθωθῇ νὰ δοθῶσι διὰ τὰς ἀνταποκρίσεις τὰς προσερχόμενας ἀπὸ τὰ ῥηθέντα ἔθνη, διευθυνομένης δὲ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὰ ῥαπαιδίον, εὐκολίαι ἀνάλογοι μὲ τὰς ὁποίας ἀπολαυθάνουσιν, ἢ θέλουσιν ἀπολαύσει οἱ ἐγγύωροι Γάλλοι δυνάμει Συμβάσεων, αἵτινες ὑπάρχουσιν ἤδη ἢ ἤθελον κλεισθῇ κατόπιν.

Εἶναι ὅμως ἐννοούμενον, ὅτι ἐν περιπτώσει καθ' ἣν αἱ Ταχυδρομικαὶ Διευθύνσεις τῶν ἐπικρατειῶν, αἵτινες μεταχειρίζονται τὴν μεσολαβήσιν τῆς Γαλλίας ἤθελον τροποποιήσῃ τὰς διὰ ξηρὰς διατιμήσεις, εἰς τρόπον ὥστε ἡ τοιαύτη τροποποίησις νὰ ἐπηρεάσῃ τὰ διὰ τῆς παρούσης Συμβάσεως κανονισμένα τέλη, ἢ δικαιώματα διαμετακομίσεως, διὰ τὰς ἀνταποκρίσεις τῆς Ἑλλάδος τὰς διευθυνομένας εἰς τὰς εἰρημένας ἐπικρατείας, καὶ ἀμοιβαίως, τὰ ἐκ τῶν τροποποιήσεων τούτων προκύψοντα νέα δικαιώματα ἢ τέλη, θέλει παραδεχθῇ ἡ Ἑλληνικὴ Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις κατὰ τοὺς ὁποίους θέλει τῇ δώσει ἡ Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις τῆς Γαλλίας προσδιορισμοὺς καὶ αἰτιολογίας.

Ἄρθρ. 30.

Αἱ ἐφημερίδες καὶ ἄλλα ἐντυπα δημοσιεύμενα ἐν τῇ Ἑλλάδι, καὶ διευθυνομένα εἰς ἄτομα, διαμένοντα εἰς ξένα μέρη, αὐτὰ νὰ μεταχειρίζονται τὴν μεσολαβήσιν τῆς Γαλλίας, θέλουσιν παραδίδεσθαι εἰς τὴν Γαλλικὴν Διεύθυνσιν, ὡς τὰ διευθυνομένα εἰς τὴν Γαλλίαν ἐλεύθερα παντὸς ταχυδρομικοῦ δικαιώματος.

Ἐξαιροῦνται ὅμως αἱ ἐφημερίδες, καὶ τὰ ἐντυπα αὐτὰ σημαίνοντα κατωτέρω:

1) Ὅσα ἤθελον εἶσθαι προσδιωρισμένα διὰ τὴν Ἰσπανίαν, τὴν Πορτογαλίαν καὶ Γιβραλτάρ.

2) Ὅσα ἡ Ἑλληνικὴ Διεύθυνσις ἤθελε διαβιβάζει εἰς τὴν Γαλλικὴν ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ σταλῶσι δι' ὁποιοῦδήποτε μέσου εἰς τὰς ἀποικίας καὶ τὰ ὑπερθαλάσσια μέρη.

Ἡ Ταχυδρομικὴ τῆς Ἑλλάδος Διεύθυνσις θέλει πληρῶναι εἰς τὴν τῆς Γαλλίας ὡς δικαίωμα διαμετακομίσεως καὶ μεταφορᾶς τῶν ἐφημερίδων, καὶ ἐντύπων τῆς πρώτης κατηγορίας δέκα ἐκατοστῶν φράγκου δι' ἐκάστην ἐφημερίδα ἢ φύλλον ἐντυπον, καὶ εἴκοσιν ὡσαύτως ἐκατοστὰ δι' ἐκάστην ἐφημερίδα, ἢ φύλλον ἐντυπον ἐκ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν.

Ἄρθρ. 31.

Ἡ Ταχυδρομικὴ τῆς Ἑλλάδος Διεύθυνσις θέλει ἐπίσης πληρῶναι εἰς τὴν τῆς Γαλλίας διὰ πᾶν δικαίωμα διαμετακομίσεως, καὶ τοῦ διὰ θαλάσσης κομίστρου ἐφημερίδων καὶ ἐντύπων πάσης φύσεως, αὐτὰ διευθυνομένα εἰς τὴν Ἑλλάδα ἤθελον διέρχονται ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ Κράτους τὰς κατωτέρω προσδιοριζόμενας τιμὰς.

1) Ὡς πρὸς τὰς ἐφημερίδας καὶ ἐντυπα προσερχόμενα ἐκ δικτύων ἐπικρατειῶν τῆς στερεᾶς, εἴτε καὶ ἐκ τοῦ Ἡνωμένου Βα-

vention additionnelle pour l'échange, entre les deux offices de Grèce et de France, des correspondances étrangères empruntant le territoire Français, seront réduits au tiers pour les échantillons de marchandises faisant partie des dites correspondances.

Sont exceptés toutefois de cette disposition, les échantillons de marchandises originaires ou à destinations du Royaume Uni de la Grande Brétagne et d'Irlande, des Colonies et possession Anglaises pour lesquelles il ne sera admis aucune réduction.

Art. 29.

Le gouvernement de Sa Majesté le Roi des Français promet d'interposer ses bons offices auprès des gouvernements des pays dont les administrations de poste sont en relation avec celle de France, afin d'obtenir pour les correspondances originaires de ces pays, adressées dans le Royaume de Grèce, et vice-versa, des facilités analogues à celles dont jouissent ou pourront jouir, à l'égard de ces mêmes pays, les regnicoles Français, en vertu des conventions existantes ou qui interviendraient dans la suite.

Il est toutefois entendu que, dans les cas où les administrations de poste des Etats auxquels la France sert d'intermédiaire, viendraient à modifier leurs tarifs territoriaux, de manière à influer sur les taxes ou droits de transit réglés par la présente Convention, pour les correspondances du Royaume de Grèce à destination de ces Etats, et réciproquement, les nouveaux droits ou taxes résultant de ces modifications seront admis par l'office des postes Grecques, d'après les indications et les justifications que lui en fournira l'office des postes de France.

Art. 30.

Les journaux et imprimés publiés dans le Royaume de Grèce et adressés à des personnes résidant dans les pays étrangers auxquels la France sert d'intermédiaire, seront livrés à l'office Français, comme ceux adressés en France, exempts de tout prix de ports.

Sont exceptés toutefois les journaux et imprimés désignés ci-après, savoir:

1° Ceux qui seront destinés pour l'Espagne, le Portugal et le Gibraltar;

2° Ceux que l'office de Grèce transmettra à l'office de France pour être envoyés par quelque voie que ce soit, dans les Colonies et pays d'outre mer.

L'office des postes de Grèce payera à l'office des postes de France, pour prix du transit et de transport des journaux et imprimés, de la première catégorie, dix centimes par journal ou par feuille d'imprimés, et vingt centimes aussi par journal ou par feuille d'imprimés, pour ceux de la seconde.

Art. 31.

L'office des postes de Grèce payera également à l'office des postes de France, pour tout port de transit et de voie de mer des journaux et imprimés de toute nature à destination du Royaume de Grèce, qui emprunteront le territoire Français, les prix ci-après fixés, savoir:

1° Pour les journaux et imprimés venus des divers Etats du Continent ou du Royaume Uni de la Grande Bré-

σιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ ἱρλανδίας, δέκα ἑκατοστῶν φράγκου δι' ἑκάστην ἐφημερίδα, ἢ φύλλον ἐντύπου.

2) Ὡς πρὸς τὰς ἐφημερίδας, καὶ ἔντυπα, ἀτινα προερχόμενα ἐκ τῶν ἀποικιῶν, καὶ ἄλλων ὑπερθαλασσίων μερῶν ἀνευ διακρίσεως παραλίω ἤθελον μετακομισθῇ εἰς τὴν Γαλλίαν δι' ὁποιοδήποτε μέσου, εἴκοσιν ἑκατοστὰ δι' ἑκάστην ἐφημερίδα, ἢ φύλλον ἐντύπου.

Ἄρθρ. 32.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις, ἣτις θέλει θεωρηθῇ ὡς πρόσθετος εἰς τὴν κατὰ τὴν 2 Ἰανουαρίου 1838 γενομένην καὶ ἣτις θέλει ἔχει τὴν ἰδίαν ταύτης διάρκειαν, θέλει ἐπικυρωθῇ, καὶ αἱ ἐπικυρώσεις αὐτῆς θέλουν ἀνταλλαχθῇ εἰς Ἀθήνας ἐν διαστήματι δύο μηνῶν, ἢ καὶ πρότερον εἰ δυνατόν. Θέλει δὲ ἐμβῇ εἰς ἐκτέλεσιν μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς τοῦ πολὺ μηνὸς ἀπὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν εἰρημένων ἐπικυρώσεων.

Πρὸς πίστωσιν δὲ τούτων ἀμφοτέρωι οἱ Πληρεξούσιοι ὑπογράψαντες τὴν Σύμβασιν ταύτην ἐπέθεντο τὰς σφραγίδας των.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν πρωτότυπον ἐν Ἀθήναις τὴν εἰκοστὴν τοῦ μηνὸς Μαΐου (1 Ἰουνίου) τοῦ 1844 ἔτους.

ὑπογεγραμμένος.

(Τ. Σ.) Γ. ΣΚΟΥΦΟΣ.

ὑπογεγραμμένος.

(Τ. Σ.) Θ. ΠΙΣΚΑΤΟΡΙΣ.

tagne et d'Irlande, dix centimes par journal ou par feuille d'imprimés;

2° Pour les journaux et imprimés originaires des Colonies et pays d'outre mer, sans distinction de parages, qui seront apportés en France par quelque voie que ce soit, vingt centimes par journal ou par feuille d'imprimés.

Art. 32.

La présente Convention qui sera considérée comme additionnelle à celle du 2 Janvier 1838, et qui aura la même durée que cette Convention sera ratifiée, et les ratifications en seront échangées à Athènes, dans le délai de deux mois, ou plus tôt, si faire se peut, et elle sera mise à exécution au plus tard dans le délai d'un mois après l'échange des dites ratifications.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs ont signé la présente Convention additionnelle, et y ont apposé leurs cachets.

Fait à Athènes, en double original, le jour du mois de 1 Juin (20 Mai) l'an de grâce mil huit cent quarante quatre.

Signé

L. S. G. SCUFFOS.

Signé

(L. S.) PISCATORV.

Ἐγκρίνομεν καὶ ἐπιβεβαιούμεν τὴν ῥηθεῖσαν πρόσθετον Σύμβασιν καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ μέρη καὶ ἄρθρα ὑποσχομένοι δι' ἡμᾶς αὐτοὺς, τοὺς κληρονόμους καὶ διαδόχους μας, νὰ τὴν τηρῶμεν καὶ φροντίζωμεν περὶ τῆς διατηρήσεώς της, χωρὶς νὰ ἐπιτρέπωμεν νὰ ἐπενεχθῇ ἢ παραμικρὰ εἰς αὐτὴν προσβολή.

Πρὸς πίστωσιν τούτου ὑπεγράψαμεν τὴν παροῦσαν πρᾶξιν ἐπιθέσαντες καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου.

Ἐξεδόθη ἐν τοῖς ἐν Ἀθήναις Ἀνακτόροις Ἡμῶν τὴν εἰκοστὴν τετάρτην Ὀκτωβρίου (πέμπτην Νοεμβρίου τ. ε.) τῷ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τεσσαρακοστῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς Ἡμετέρας δὲ Βασιλείας τῷ Δεκάτῳ τρίτῳ.

Ο Θ Ω Ν.

(Τ. Σ.)

Ι. ΚΩΑΕΤΤΗΣ.

TABLEAUX

Annexés à la Convention additionnelle du 4. Juin
(20 Mai) 1844, entre la Grèce et la France.

TABLEAU N°. 1.

COLONIES ET POSSESSIONS ANGLAISES.

(Affranchissement facultatif).

*Nomenclature des Colonies et Possessions Anglaises desservies par des Paquebots partant
régulièrement des ports du Royaume Uni, à l'égard desquelles
l'affranchissement des lettres est facultatif.*

Designation.		Epoque des expéditions de Londres	Observations
Des Possessions Anglaises desservies Par des paquebots réguliers (affranchissement facultatif.)	Des ports de l'Angleterre d'où partent les paquebots réguliers.		
Indes Occidentales.			
Antigua			
La Barbade			
Berlice			
Demerary			
La Dominique			
Essequibo			
La Grenade			
La Jamaïque	Southampton	Les 2 et 17 de chaque mois (1).	(1) Lorsque le 2 ou le 17 tombe un dimanche, des expéditions ont lieu le jour suivant. Cette remarque s'applique à toutes les expéditions de paquebots réguliers, avec cette exception que, lorsque le premier jour du mois tombe un dimanche, la malle de la Méditerranée est expédiée de Londres le jour qui précède ce même dimanche.
Montserrat			
Mevis			
Sainte Lucie			
Saint-Christophe ou St. Kils.			
Saint Vincent			
Tabago			
Tortola			
La Trinité			
La Bahama	Southampton	Le 2 de chaque mois	
Le Canada etc.			
Bermudes			
Ganada			
Nouveau Brunswick			
Nouvelle Ecosse	Liverpool	Les 3 et 18 de chaque mois (2)	(2) Excepté pendant les mois de Décembre, Janvier, Février et Mars où les départs n'ont lieu que le 3 de chaque mois.
Ile du Prince Edouard ou Ile de St. Jean			
Terre Neuve			
Bermudes (par les paquebots des Indes Occidentales)	Southampton	Le 17 de chaque mois (3)	(3) Les lettres que l'on veut diriger par cette voie doivent porter sur l'adresse l'indication suivant: Paquebot Southampton.

ΠΙΝΑΚΕΣ.

Συνημμένοι εἰς τὴν μετὰξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας πρόσθετον
Σύμβασιν τῆς 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1844.

ΠΙΝΑΞ Α'.

ΑΠΟΙΚΙΑΙ ΚΑΙ ΧΩΡΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑΖΟΜΕΝΑΙ ΥΠΟ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ.

Πληρωμὴ ἐκουσία.

Ὁνομασία τῶν ἀποικιῶν καὶ τῶν Χωρῶν τῶν ἐξουσιαζομένων ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν, ὅθεν διέρχονται Ταχύπλοα τακτικῶς ἀναχωροῦντα ἐκ τῶν λιμένων τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ ὡς πρὸς τὰς ὁποίας ἡ πληρωμὴ τῶν γραμμάτων εἶναι κατὰ θέλησιν.

Προσδιορισμός		Ἐποχὴ τῶν ἀποστολῶν ἐκ Λονδίνου	Παρατηρήσεις.
Τῶν ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν κατεχομένων μερῶν ὅθεν διέρχονται τακτικῶς ταχύπλοα. (Πληρωμὴ ἐκουσία).	Τῶν λιμένων τῆς Ἀγγλίας ὅθεν ἀναχωροῦσι τὰ τακτικὰ ταχύπλοα.		
Δυτικαὶ Ἰνδίαι			
Ἀντίγοα			
Ἡ Βαρβάδη			
Βερλίκη			
Δεμεράρι			
Ἡ Δομινίκη			
Ἐσκούϊβον			
Ἡ Γρενάδη			
Ἡ Ἀμάικα			
Μουτσεράτ	Σουθαμπτόν.	Τὴν 2 καὶ 17 ἐκάστου μηνός (1).	(1) Ὅποτεν ἡ 2 καὶ 17 τύχη Κυριακῇ, αἱ ἀποστολαὶ γίνονται τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν ἢ παρατήρησις αὕτη ἐφαρμόζεται εἰς ὅλας τὰς δια τακτικῶν ταχυπλόων ἀποστολὰς, μετ' τὴν ἐξαίρεσιν τοῦ ὅτι ὅποτεν ἡ πρώτη τοῦ μηνός ἡμέρα τύχη Κυριακῇ, τὸ Ταχυδεμαῖον τῆς Μεσογείου ἀναχωρεῖ τοῦ Λονδίνου τὴν προτεραίαν τῆς Κυριακῆς ταύτης.
Νέβις			
Ἀγία Λουκία			
Ἅγιος Χρηστόφος ἢ Ἅγιος Κίτς			
Ἅγιος Βικέντιος			
Ταβάκον			
Τορτόλα			
Ἡ Τριάς			
Ἡ Βαχάμα	Σουθαμπτόν.	Τὴν 2 ἐκάστου μηνός	
Καναδὰ κ.τ.λ.			
Βερμούδες			
Καναδὰ			
Νέον Βρουνσβίκον			
Νέα Σκωτία	Λιβερόπολις.	Τὴν 3 καὶ 18 ἐκάστου μηνός (2).	(2) Ἐκτός μόνον κατὰ τὴν διαρκείαν τῶν μηνῶν Δεκεμβρίου, Ἰανουαρίου, Φεβρουαρίου καὶ Μαρτίου, καθ' οὓς αἱ ἀναχωρήσεις δὲν γίνονται εἰμὴ ἐκάστην τριτὴν τοῦ μηνός.
Νῆσος τοῦ Πρίγκιπος Ἐδουάρδου ἢ Νῆσος τοῦ Αγίου Ἰωάννου			
Νέα Γῆ			
Βερμούδες (διὰ τῶν ταχυπλόων τῶν Δυτικῶν Ἰνδιῶν)	Σουθαμπτόν.	Τὴν 19 ἐκάστου μηνός (8).	(3) Τὰ γράμματα, τὰ ἑποῖα θέλει τις νὰ διευθύνῃ διὰ τῆς ἑδοῦ ταύτης πρέπει νὰ πέρωσιν ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς τὴν ἀκόλουθον σημείωσιν, Ταχύπλοα Σουθαμπτόν.

TABLEAU N°. 2.

Pays d'Outre-Mer.

Affranchissement obligatoire.

Nomenclature des pays d'outre-mer desservis par paquebots partant régulièrement des ports du Royaume-Uni, et à l'égard des quels pays l'affranchissement des lettres est obligatoire.

Designation.		Epoque des expéditions de Londres	Observations
Des Pays d'Outre-Mer desservis par les paquebots réguliers partant des ports d'Angleterre. (affranchissement obligatoire).	Des ports de l'Angleterre d'où partent les paquebots réguliers.		
Indes Occidentales.			
La Guadeloupe	Southampton	Les 2 et 17 de chaque mois.	Voyez la remarque N. 1 du tableau N. 1.
La Guayra			
Haïti			
La Martinique			
Porto Cabello			
Porto Ricco			
St. Martin			
St. Thomas			
Sainte Croix			
Carthagène			
Chagrès			
Les côtes occidentales de l'Amérique de Sud (voie de Panama).			
La Havane	Southampton	Le 2 de chaque mois	Voyez la remarque N. 1 du Tableau N. 1.
Honduras			
Le Mexique			
Panama			
Ste. Marthe			
Santiago de Cuba	Southampton	Le 17 de chaque mois	
Le Brésil etc.			
Les Açorés	Falmouth	Le premier mardi de chaque mois.	
Le Brésil			
Buenos Ayres			
Les Canaries			
Madère			
Monte Video			
Madère (par les paquebots des Indes occidentales).			
	Southampton	Le 2 et 17 de chaque mois	
Espagne et Portugal.			
Cadix	Southampton	Tous les jeudis	
Lisbonne			
Oporto ou Porto			
Vigo			
Etats Unis d'Amérique	Liverpool	Le 3 et 18 de chaque mois	Voyez la remarque 2 du tableau N. 1.

ΠΙΝΑΞ Β'.

Υπερθαλάσσια μέρη.

Πληρωμή υποχρεωτική.

Όνόματα τῶν υπερθαλασσίων μερῶν, ὅθεν διέρχονται τὰ ταχύπλοα τὰ τακτικῶς ἀναχωροῦντα ἐκ τῶν λιμένων τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου καὶ ὡς πρὸς τὰ ὁποῖα μέρη ἡ πληρωμὴ τῶν γραμμάτων εἶναι υποχρεωτική.

Προσδιορισμός		Ἐποχὴ τῶν ἀποστολῶν ἐκ Λονδίνου	Παρατηρήσεις.
Τῶν υπερθαλασσίων μερῶν ὅθεν διέρχονται τακτικὰ ταχύπλοα ἀναχωροῦντα ἐκ τῶν Ἀγγλικῶν λιμένων. (Πληρωμὴ υποχρεωτική.)	Τῶν λιμένων τῆς Ἀγγλίας ὅθεν ἀναχωροῦσι τακτικὰ ταχύπλοα		
Δυτικαὶ Ἰνδίαι.			
Ἡ Γουαδελοῦπη			
Ἡ Γουάδρα			
Ἄντιον			
Ἡ Μαρτινίκη			
Λιμὴν Καθέλου			
Λιμὴν Ρίκκου	Σουθαμπτόν.	Τὴν 2 καὶ 17 ἐκάστου μηνός.	Ἴδε τὴν παρατήρησιν ἀριθ. 1 τοῦ α. Πίνακος.
Ἅγιος Μαρτίνος			
Ἅγιος Θωμᾶς			
Ἅγιος Σταυρός			
Καρθαγένη			
Σαγρός			
Τὰ δυτικὰ παράλια τῆς Μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς (ὁδὸς Πανάμα) .			
Ἡ Χαβάνη	Σουθαμπτόν.	Τὴν 2 ἐκάστου μηνός.	Ἴδε τὴν παρατήρησιν ἀριθ. 1 τοῦ α. Πίνακος.
Χονδούρας			
Τὸ Μεξικόν			
Πανάμα			
Ἄγιος Μάρθα			
Σαντίγκο τῆς Γούβης	Σουθαμπτόν.	Τὴν 17 ἐκάστου μην.	
Βρασιλία κ.τ.λ.			
Αἱ Ἀσῶραι			
Ἡ Βραυσουλία			
Βυένος Ἀΐρας			
Αἱ Καναρίαι	Φαλμόνθ.	Τὴν 2 καὶ 17 ἐκάστου μηνός.	
Μαδέρα			
Μόντ—Βίδο			
Μαδέρα (διὰ τῶν ταχυπλόων τῶν Δυτικῶν Ἰνδιῶν).	Σουθαμπτόν.	Ἐκάστην πέμπτην τῆς ἐβδομάδος.	
Ἰσπανία καὶ Πορτογαλία			
Κάδιζ			
Λισαβόνη	Σουθαμπτόν.	Καθ' ἐκάστην.	
Ὀπόρτον ἢ Πόρτον			
Βίγον			
Ὁμόσπονδοι ἐπαρχίαι τῆς Ἀμερικῆς.	Λιβέρπολις.	Τὴν 3 καὶ 18 ἐκάστου μηνός.	Ἴδε τὴν παρατήρησιν ἀριθ. 2 τοῦ α. Πίνακος.

TABLEAU N°. 5.

*Nomenclature des Etats d'Allemagne directement desservis par les Postes
du Prince de la Tour et Taxis.*

Numeros d'ordres	Désignation des Etats	Observations
	Royaume.	
1	Wurtemberg, avec les principautés de Aohen Zollern.	
	Principautés	
2	Hesse-Hombourg et Meisenheim.	
3	Lippe Detmold.	
4	Reuss.	
5	Schaumbourg-Lippe.	
6	Schwartzbourg-Rudolsstadt (la ville de Frankenhausen exceptée).	
7	Schwartzbourg-Soudershausen (seulement pour la ville d'Arnstadt).	
	Grands Duchés.	
8	Hesse-Darmstadt.	
9	Hesse-Electorale.	
10	Saxe-Waymar-Eisemach.	
	Duchés.	
11	Nassau.	
12	Saxe-Altembourg.	
13	Saxe-Cobourg-Gotha.	
14	Saxe-Meiningen-Hildbourghausen.	
	Villes libres.	
15	Francfort sur le Mein.	
16	Hambourg.	
17	Bremen.	
18	Lubeck.	
19	Le Cansonde Schaffhouse.	

ΠΙΝΑΞ Γ'.

Όρομασία τῶν βορείων ἐπικρατειῶν τῶν ὁποίων ἡ ἀνταπόκρισις δύναται νὰ διενθυθῇ
διὰ τῶν Ταχυδρομείων τοῦ Πρίγγιπος τῆς Τοῦρ καὶ Ταξίς.

Ἀριθμὸς τάξεως	Προσδιορισμὸς τῶν ἐπικρατειῶν.	Παρατηρήσεις
	Βασιλείον.	
1	Βυρτεμβέργης μετὰ τῶν Ἡγεμονιῶν τοῦ Ὄχεν Ζόλλερν.	
	Ἡγεμονίαι.	
2	Εἰς Ὀμβούργου καὶ Μείσεν Χέην.	
3	Λίππε Δετμόλδ.	
4	Ρέους.	
5	Σχενμβούργον—Λίππε.	
6	Σχβαρτουβούργον Ρουδολστάδ (ἐξαιρουμένης τῆς πόλεως Φράνκεν Χάουσεν).	
7	Σχβαρτουβούργον Σουδερχάουσεν (μόνον διὰ τῆς πόλεως τοῦ Αρμσταδ).	
	Μεγάλα Λουκάτα	
8	Ἑσ. Δαρμσταδ.	
9	Ἑσ. Ἐκλεκτική.	
10	Σάξ—Βεϊμάρ—Εἷσενάχ.	
	Λουκάτα.	
11	Νασάου.	
12	Σάξ—Ἀλτμειβούργον.	
13	Σάξ—Κουβούργο—Γότα.	
14	Σάξ—Μεϊνίνγκεν—Χιλδβουργάτουσεν.	
	Ἐλεύθεραι πόλεις.	
15	Φραγκοφόρτον ἐπὶ Μένν.	
16	Ἀμβούργον.	
17	Βρέμν.	
18	Λουβέκη.	
19	Τὸ τμήμα τοῦ Σχασχούσου.	

TABLEAU N°. 4.

*Nomenclature des Etats du Nord dont la correspondance peut être dirigée
par les postes du Prince de la Tour et Taxis.*

Numeros d'ordres	Désignation des Etats.	Observations
	Royaume.	
1	Danemarck.	
2	Hanovre.	
3	Saxe.	
4	Suède et Norwège.	
	Grands Duchés.	
5	Mecklembourg Schwerin.	
6	Mecklembourg Strélitz.	
	Duchés.	
7	Brunswick.	
8	Oldembourg.	

ΠΙΝΑΞ Δ'.

Όρομασία τῶν Γερμανικῶν ἐπικρατειῶν τῶν ἀμέσως μεταχειριζομένων τὰ Ταχυδρομεῖα
τοῦ Πρώγιτος τῆς Τούρ καὶ Ταξίς.

Ἀριθμὸς τάξεως	Προσδιορισμὸς τῶν ἐπικρατειῶν	Παρατηρήσεις
	Βασιλείον.	
1	Δανίας.	
2	Ανοβέρου.	
3	Σαξωνίας.	
4	Σουηκίας καὶ Νορβεγίας. Μεγάλα Δουκάτα.	
5	Μεκλεμβούργ—Σχέβερν.	
6	Μεκλεμβούργ—Στερλίτζ. Δουκάτα.	
7	Βρουνσβίκου.	
8	Όλδεμβούργου.	

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Παράρτημα τοῦ Ἀριθ. 35. (Παρελείφθη).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 36.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 26 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Κ. Κωνσταντίνου Κανάρη
ὡς ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Συντάγματος ἀπεφασί-
σμεν καὶ διατάττομεν·

Ὁ ὑποναύαρχος Κ. Κωνσταντῖνος Κανάρης διορίζεται Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ἀντὶ τοῦ προσωρινῶς διευθύνοντος τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ Κ. Α. Μεταξὰ ἀπαλλακτομένου τῆς διευθύνσεως ταύτης.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει προσυπογράψῃ, δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Δεκεμβρίου 1844.

ΟΘΩΝ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 37.

(Παρελείφθη.)

Τέλος τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ἔτους 1844.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀριθ. 3

1845

ΑΘΗΝΑΙ 10 Φεβρουαρίου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 1 καὶ 2 καὶ ἑκτακτον παράρτημα τοῦ
ἀριθ. 2 (παραλείφθησαν)

Νόμος ὁ.

Ἀριθ. 4121.

Ν Ο Μ Ο Σ

Περὶ τῶν πιστώσεων διὰ τὰ ἐξόδα τῆς πρώτης τριμηνίας
τοῦ 1845.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασί-
σαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρ. 1.

Διὰ τὰ ἐξόδα τῆς πρώτης τριμηνίας τοῦ 1845 χορηγοῦνται
πιστώσεις τριῶν ἑκατομμυρίων τεσσαράκοντα τριῶν χιλιάδων
τετρακοσίων ὀγδοήκοντα δραχμῶν καὶ ἐννεήκοντα ἑξ λεπτῶν,
καταλογιζόμεναι κατὰ τοὺς ἐπισυνημμένους ὑπ' ἀριθ. 1 ἕως 7
εἰδικούς προϋπολογισμούς, ὡς ἐφεξῆς.

Εἰς τὰς συντάξεις Δρ. 402,516:—

Τὰς χορηγήσεις, τὴν Βασιλικὴν καὶ
τὴν τῶν βουλευτικῶν σωματείων » 326,489:—

Εἰς τὴν γενικὴν ὑπηρεσίαν τῶν Ὑπουρ-
γείων, τούτέστι,

τοῦ Βασιλ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν » 34,963:30

τῆς δικαιοσύνης » 210,637:50

τῶν Ἐσωτερικῶν » 234,830:43

τῶν Ἐκκλησιαστικῶν » 117,866 5:

τῶν Στρατιωτικῶν » 1,149,579:—

τῶν Ναυτικῶν » 308,144:83

τῶν Οἰκονομικῶν » 113,156:—

Εἰς τὰ ἐξόδα τῆς διοικήσεως, ἐπιτασίας,
καὶ εἰσπράξεως τῶν φόρων καὶ δι-
καιωμάτων ἀμέσων τε καὶ ἐμμέσων » 367,274:30

Εἰς ἑκτακτα ἐξόδα » 78,557:55

Τὸ ὅλον. Δρ. 3,043,480:96

Ἄρθρ. 2.

Αἱ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαλαμβανόμεναι πιστώσεις
θέλουν διανέμεσθαι καθ' ἑκάστον μῆνα καὶ τίθεσθαι κατὰ λό-
γον τῶν ἀναγκῶν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Ὑπουργῶν δυνάμει Βα-
σιλικῶν Διαταγμάτων.

Ἄρθρ. 3.

Αἱ πιστώσεις αὗται ἠνωμένοι μετὰ τὰς ψηφισθησόμενας διὰ
τοὺς ὑπολοίπους ἐννέα μῆνας τοῦ ἔτους θέλουν ἀπαρτίσει τὸν
ἐνιαύσιον τῶν ἐξόδων τοῦ 1845 προϋπολογισμὸν.

Ἄρθρ. 4.

Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον πρῶτον ὀριζόμενα ἐξόδα θέλουν πλη-
ρωθῇ ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τῶν παρελθουσῶν χρήσεων καὶ τῶν
πρώτων τριῶν μηνῶν τῆς ἐνεστώτης χρήσεως, τῶν εἰσπραττο-
μένων δυνάμει τῶν ὑπαρχόντων φορολογικῶν Νόμων.

Ὁ παρῶν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-
σίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς
ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ
Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 8 Φεβρουαρίου 1845.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Φεβρουαρίου 1845.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 4 καὶ 5

(Παρελείφθησαν)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 6.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 20 Μαρτίου.

Νόμος Β'.

Αριθ. 8,300.

ΝΟΜΟΣ

Του ἐπὶ τῶν ζώων φόρου διὰ τὸ 1845 ἔτος.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘΕΟΤ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν

Ἄρθρ. 1.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος διὰ τὸ 1845 ἔτος προσδιορίζεται κατὰ τὴν ἀκόλουθον ἀναλογίαν καὶ κατὰ κεφαλὴν.

§. 1.

α) Διὰ τὰ μικρὰ ζῶα (αἰγας καὶ πρόβατα) 25 λεπ.

β) Διὰ τοὺς ὄνους λ. 50.

γ) Διὰ τὰ λοιπὰ μεγάλα ζῶα καὶ τοὺς χοίρους δραχ.

4 μίαν.

§. 2.

Ἐξαίρουνται παντὸς φόρου.

α) Ὅλα τὰ θηλάζοντα τῶν αἰγῶν, χοίρων καὶ προβάτων.

β) Οἱ πῶλοι τῶν ὄνων καὶ ἵππων καὶ οἱ μύσχοι τῶν βοῶν, καὶ ἀφοῦ ἔπαυσαν νὰ θηλάζωσι μέχρι τῆς ἡλικίας δύο ἐτῶν συμπληρωμένων.

γ) Τὰ ἀροτικά ζῶα, βοεῖς, ἀγελάδες καὶ βουβάλια ἂν καὶ σφάζονται διὰ γῆρας.

δ) Ἀνὰ εἰς οἰκόσιτος χοῖρος εἰς ἐκάστην οἰκογένειαν.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος, ὡς κανονίζεται ἀνωτέρω, θέλει εἰσπραχθῇ καθ' ὅλον τὸ Κράτος διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου, ἐπιφορτισομένων ἐπὶ τούτῳ τῶν Οἰκονομικῶν Ἀρχῶν, ἡ διοριζομένων παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἰδιαιτέρων ἐπιστάτων, ἡ ὅπως ἄλλως ἤθελε τὸ κρίνει ὠφέλιμον.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ ἀπαρίθμησης ἐκάστου ποιμνίου καὶ τῶν μεγάλων ζώων πρέπει νὰ γίνῃ ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῆς ἀπαρίθμησης διορισθόμενον ἐπιστάτην τοῦ τμήματος εἰς τὸ ὁποῖον παρεχόμενα καὶ ἐγέννησαν, τὰ δὲ ἀγωγιατικά ζῶα ἀπαριθμοῦνται ὅπου καὶ ἂν εὐρεθῶσιν.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ ἀπαρίθμησης ἐν γένει τῶν ζώων μικρῶν τε καὶ μεγάλων ἀρχίζει ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ παρόντος Νόμου ἡ δὲ κατὰ διαταγὴν τοῦ ὑπουργείου ἀπὸ α'. Δεκεμβρίου τοῦ προηγούμενου ἔτους ἐνεργηθεῖσα ἀπαρίθμησης τῶν χοίρων εἶναι ὁριστική.

Ἄρθρ. 5.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος πληρῶνεται εἰς μίαν ἰδίοσιν, τῶν μὲν χοίρων μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ παρόντος Νόμου, τῶν δὲ ἀγωγιατικῶν μετὰ τὴν ἀπαρίθμησης, τῶν δὲ λοιπῶν ζώων ἐν γένει ἀπὸ τῆς 15 Ἀπριλίου μέχρι 20 Μαΐου.

Ἐξαίρουνται τὰ ἐξερχόμενα τοῦ Κράτους, τὰ ὁποῖα θρεῖ-
λουσι νὰ πληρῶνσι κατὰ τὴν 15 Ἀπριλίου καὶ τὰ ἀπ' ἐπαρ-
χίας εἰς ἐπαρχίαν μεταβαίνοντα, ἢ ὅπου οἱ κύριοι δὲν
ἔχουσι σταθερὰν διαμονήν, ἂν διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου αὐ-
τῶν δὲν δοῖται ἀξιοχρεώ: ἐγγυήσις.

Ἄρθρ. 6.

Ἡ φροντίς πρὸς εἰσπράξιν τῶν χρημάτων ἀνήκει κυρίως εἰς
τὸν Ταμίαν, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποῖου ἀνήκει τὸ τμήμα,
ἐντὸς τοῦ ὁποῖου ἔγεινεν ἡ ἀπαρίθμησης ἄλλα τῶν ἀγωγιατι-
κῶν ζώων ὁ φόρος θέλει πληρωθῇ εἰς τὸν Ταμίαν τοῦ τμήματος,
ὅπου οἱ κύριοι αὐτῶν ἔχουν τὸ κέντρον τῆς βιομηχανίας τῶν.

Ἄρθρ. 7.

Τὰ πρὸ τῆς ἀπαρίθμησης σφαγμένα ἢ ἄλλως ἀπολεσθέντα
ζῶα δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν φορολογίαν.

Ἄρθρ. 8.

Ὅστις ἤθελεν ἀποσπάσει τὰ ἰδιά του, ἢ τὰ ὁποῖα αὐτὸς βό-
σκει ζῶα ἀπὸ τὴν ἀπαρίθμησης, ἡ δὲν ἤθελε φανερώσει εἰς τὸν
ἐπιφορτισμένον τὴν ἀπαρίθμησης ὑπάλληλον, ἐρωτηθεὶς παρ' αὐ-
τοῦ ὅλας τὰς θέσεις ὅπου εὐρίσκονται τὰ ὀνθέντα ἰδιά του, ἡ
τὰ παρ' αὐτοῦ βοσκόμενα ζῶα ἐπὶ σκοπῷ τοῦ ν' ἀπορύγῃ τὴν
φορολογίαν, καθὼς καὶ ὅστις καθ' οἰονδήποτε ἄλλον τρόπον
ἀπάτης ζημιώσῃ τὸ Δημόσιον καὶ τοὺς εἰς αὐτὸ ὀφειλομένους ἐπὶ
τῶν ζώων φόρους, ὑποβάλλεται, ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ νομί-
μου φόρου, εἰς πρόστιμον ἴσον μὲ τὸ τριπλοῦν ποσὸν τοῦ φό-
ρου, ὅσον ἐπροσπάθησε νὰ μὴ πληρώσῃ.

Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου τοῦ προστίμου, τὸ ἐν τρίτον διδε-
ται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα, ἐξαίρουμένου τοῦ ἐπὶ τῆς ἀ-
παρίθμησης προσωπικοῦ, πρὸς ἀνταμοιβὴν τῶν κόπων, τοὺς
ὁποῖους κατέβαλε διὰ νὰ μὴ ἀποστρεφθῇ τὸ Δημόσιον τῶν νο-
μίμων φόρων.

Ἡ προανάκρισις τῶν ἀνωτέρω παρανόμων πράξεων θέλει ἐνερ-
γεῖσθαι ἐπιμελείᾳ τῶν ἐπιστάτων τῆς εἰσπράξεως παρὰ τοῦ
Δημάρχου, Ἀστυνομικοῦ, ἢ Παρέδρου τοῦ τόπου ὅπου συνέβησαν,
κατὰ τὰ ἐν τῇ Ποιν. Δικονομίᾳ διαγεγραμμένα, ἡ δὲ ἐκδικασίς
αὐτῶν θέλει γίνεσθαι ἀπὸ τὸ αὐτὸ πταιματοδικεῖν, κατὰ
τὰς διατάξεις τῆς αὐτῆς Δικονομίας, φυλαττομένων τῶν περὶ
ἐνδίκων μέσων διατάξεων αὐτῆς.

Ἄρθρ. 9.

Οἱ ἐπιφορτισθόμενοι τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου
Οἰκονομικοὶ Ἐπίτροποι, Ταμίαι, Ἐπιστάται καὶ Ἐπιστάτορες,
θέλουσι ἐροδικασθῇ μὲ διπλότυπα βιβλία καὶ πίνακες, τῶν ὁποῖων
τὴν γῆρην θέλει κανονίσει τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν,
ἐκδίδον ἐπὶ τούτου ὁδηγίαν.

Ἄρθρ. 10.

Ὁ ἐπὶ τῆς ἀπαρίθμησης ὑπάλληλος, ὅστις ἤθελεν ἀμελήσει
τὴν ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπαρίθμησης καὶ ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἀπα-
ρίθμησης ἐκδοσιν τοῦ διπλοτύπου, ἡ ἐγγράφην εἰς τὸ στέλεχος
περιβεβλημένα μὲ τὰς ἀναγκαῖας ὑπογραφάς, θέλει τιμωρεῖσθαι
μὲ πειθαρχικὸν πρόστιμον δρ. 25 — 200, ἐκτὸς τῆς τυχόν εἰς τὸ
Δημόσιον ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρ. 11.

Ἡ τοποθέτησις τῶν ποιμνίων εἰς τε τὰς θερινὰς καὶ χειμερινὰς
βοσκάς γίνεται παρὰ τῶν Δημάρχων καὶ Προέδρων τῶν δημο-
τικῶν Συμβουλίων ἐκάστης ἐπαρχίας, συνερχομένων ἐπὶ τούτῳ
εἰς τὴν πρωτεύουσιν, καθ' ἡμέραν προσδιοριζομένην παρὰ τῆς
Διοικητικῆς Ἀρχῆς τὸν δὲ σύλλογον τοῦτον θέλει προεδρεύει
πρεσβύτερος τὰ δὲ παράπονα περὶ τοποθετήσεως κρίνει ὁριστι-
κῶς ἡ Διοικητικὴ Ἀρχή.

Ὁ παρὸν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-
σίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς

εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Μαρτίου 1845.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Μαρτίου 1845.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

Δ Ι Α Τ Α Γ Μ Α

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 59 τοῦ καταστατικοῦ τῆς Τραπεζῆς.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ὑποβληθὲν εἰς Ἡμᾶς ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν τῆς 6^{ης} συνεδριάσεως τῆς γενικῆς Συνελεύσεως τῶν μετόχων τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Ἐγκρίνομεν τὴν πρότασιν τῆς Συνελεύσεως τῶν μετόχων τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τοῦ νᾶ παραταθῇ ἡ διάρκεια τοῦ διευθυντοῦ εἰς ἑπτὰ ἔτη ἀντὶ τῶν δύο ἐτῶν ἐπομένως τὸ ἄρθρον 59 τοῦ ἀπὸ 22 Ἰουνίου 1843 καταστατικοῦ τῆς Τραπεζῆς τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

« Ἄρθρ. 59. Ὁ Διευθυντὴς ἐκλέγεται ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη κτλ. »

Ἄρθρ. 2.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Μαρτίου 1845.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 7.

Νόμος Γ'.

ΑΘΗΝΑΙ, 4 Ἀπριλίου.

Ἀριθ. 2, 072.

Ν Ο Μ Ο Σ

Περὶ ἐκλογῆς ἐνόρκων διὰ τὸ 1845

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐφιστάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Ἡ ἐκλογὴ τῶν διὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος 1845 δέκα ὑποψηρίων ἐνόρκων, ἧτις κατὰ τὸ ἄρθρον 41 τοῦ ἀπὸ 18 Δεκεμβρίου 1836 Νόμου ἔπρεπε νὰ ἐνεργηθῇ παρὰ τῶν ἐπαρχικῶν συμβουλίων κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος 1844, θέλει ἐνεργηθῇ ἡδὴ παρ' αὐτῶν ἐπὶ τούτῳ καὶ μόνῳ συγκαλουμένον ἔνθα δὲ, μετὰ τὴν λήξιν τῆς τριετοῦς περιόδου τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 13 τοῦ αὐτοῦ περίεπαρχικῶν συμβουλίων Νόμου, δὲν ἐνεργηθῇ εἰσέτι ἡ ἐν αὐτῷ ὁριζομένη ἀνανέωσις τοῦ ἡμίσεως τῶν ἐπαρχικῶν συμβούλων, θέλουσι συγκαλεσθῇ τὰ μέλη τῆς ληξιάσης αὐτῆς περιόδου.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ παρουσία τοῦ ἡμίσεως, πλεον ἐνός, τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν παρὰ τοῦ Διοικητοῦ ἡμέραν, ἀρμεῖ πρὸς τὴν ἐνεργείαν τῆς ἐκλογῆς ταύτης.

Ἄρθρ. 3.

Διὰ δὲ τὴν ταχείαν τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐνόρκων συγκρότησιν θέλουσι ληρῆθῃ κατ' ἐξίρεσιν, διὰ τὴν πρώτην τοῦ ἔτους αὐτοῦ σύνδον οἱ διὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὀνομασθέντες ὑποψήφιοι, ἐξαιρέσει τῶν ἐκπληρωσάντων κατ' αὐτὸ τὸ ἔτος τὰ καθήκοντα ταῦτα.

Ἄρθρ. 4.

Κατὰ τὰ λοιπὰ θέλουσι διατηρηθῇ οἱ τύποι καὶ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 12 Ὀκτωβρίου 1836 περὶ ἐκλογῆς τῶν ἐνόρκων Νόμου.

Ἐ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 29 Μαρτίου 1845.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 29 Μαρτίου 1845.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

—Ο—

Νόμος Δ'.

Ἀριθ. 2, 114.

Ν Ο Μ Ο Σ

Περὶ Ναυταπάτης καὶ περὶ πειρατείας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐφιστάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ΚΕΦΑΛ. Α'.

Περὶ Ναυταπάτης.

Ἄρθρ. 1.

Καταδιώκεται καὶ δικάζεται ἕνεκα Ναυταπάτης.

1. Πᾶς πλοίαρχος ἡ κυβερνήτης πλοίου, ὅστις ἐπὶ σκοπῷ, ἀθεμίτου κέρδους ἀμέσως ἢ ἐμμέσως βυθίζει, ἐγκαταλείπει, προσάρασσει (καθίζει), ρίπτει εἰς τὴν ξηράν τὸ ὑπὸ τὴν κυβερνήσιν τοῦ πλοίου ἀνήκον εἰς ἄλλον ὅλον ἢ ἐν μέρει ἢ ἐνεργεῖ τὴν παντελὴ ναυαγίαν ἢ ὅποιανδήποτε ἄλλην καταστροφὴν αὐτοῦ.

2. Πᾶς πλοίαρχος ἡ κυβερνήτης πλοίου, ὅστις σφετερισθῇ ἢ ἀπαλλοτριώσῃ τὸ ὑπὸ τὴν κυβερνήσιν τοῦ πλοίου, ἀνήκον εἰς ἄλλον ὅλον ἢ ἐν μέρει, καὶ διὰ τὴν καλύψῃ τὸν σφετερισμὸν ἢ τὴν ἀπαλλοτριώσιν, παραστήσῃ πλαστὴν ναυαγίαν ἢ ἄλλην πλαστὴν ἀπόλειαν ἢ βλάβην τοῦ πλοίου.

3. Πᾶς πλοίαρχος ἡ κυβερνήτης πλοίου, ὅστις, ἐπὶ σκοπῷ ἀθεμίτου κέρδους καὶ ἀνευ τῆς ἐν τῷ προηγούμενῳ παραγράφῳ διαλαμβανομένης ἀπάτης, σφετερίζεται ἢ παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ 237 ἄρθρου τοῦ ἐμπορικοῦ Νόμου ἀπαλλοτριώνει τὸ ὑπὸ τὴν κυβερνήσιν τοῦ πλοίου, ἀνήκον εἰς ἄλλον ὅλον ἢ ἐν μέρει.

4. Πᾶς πλοίαρχος ἡ κυβερνήτης πλοίου, ὅστις θέλων νὰ πράξῃ ἢ καλύψῃ ἀπάτην πρὸς βλάβην τῶν ἐφοπιστῶν τοῦ ὑπὸ τὴν κυβερνήσιν τοῦ πλοίου, τῶν φορτωτῶν, ἀσφαλιστῶν, ἢ παντὸς ἄλλου ἔχοντος συμφέρον, παριστᾷ ἐν γνώσει πλαστὴν

καταστροφὴν ἢ πλαστόν δυστύχημα τοῦ πλοίου ἢ τοῦ φορτίου, ἢ ἐνεργεῖ τῶνόν τι κατὰστροφὴν ἢ τὸ δυστύχημα καὶ ἐντεῦθεν προξενεῖ βλάβην εἰς αὐτοὺς ἢ περιποιεῖται εἰς ἑαυτὸν ἢ εἰς ἄλλον ἀθέμιτον ὠφέλειαν.

5. Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης πλοίου, ὅστις ἐπὶ σκοπῶν νὰ πράξῃ ἢ καλύψῃ ἀπάτην πρὸς βλάβην τῶν ἐφοπιστῶν, φορτωτῶν, ασφαλιστῶν ἢ παντός ἄλλου ἔχοντος συμφέρον, νὰ ῥίψῃ εἰς τὴν θάλασσαν ἢ καταστρέψῃ ἀνευ ἀνάγκης τὸ φορτίον, τὰς τροφάς, τὰ σκεύη τοῦ πλοίου ἢ μέρος αὐτῶν, ἢ γείνην παραίτιος τῆς δημεύσεως τοῦ πλοίου ἢ τοῦ φορτίου.

9. Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης πλοίου, ὅστις ὑπεξαίρεσῃ ἢ νοθεύσῃ τὸ ἐπὶ τοῦ πλοίου, τὸ ὅποιον κυβερνᾷ, φορτίον ἢ μέρος αὐτοῦ.

*Αρθρ. 2.

Ὁ ἐνοχος Ναυταπάτης τιμωρεῖται·

1. Μὲ θάνατον, ἐὰν ἐκ τῆς ναυαγίας ἢ ἄλλης καταστροφῆς ἢ βλάβης τοῦ πλοίου, προξενηθείσης ἐπίτηδες, ἐστερήθῃ ἀνθρώπος τῆς ζωῆς, ἢ ἐβλάθῃ καίριως, καθ' ὅσον ὁ ἐνοχος τῆς πράξεως ἠδύνατο νὰ προῖδῃ τοῦτο.

2. Μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα, ἐὰν κατὰ τὴν περιπτώσιν τῶν ἐδαφίων 1, 2, 4 καὶ 5 τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ ἢ ζημία ἢ ὠφέλεια ὑπερβαίῃ τὰς χιλιάς δραχμὰς, ἄλλως δὲ μὲ εἰρκτὴν.

3. Μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα, ἐὰν ἐν τῇ περιπτώσει τῶν ἐδαφίων 3 καὶ 5 τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ ἢ ἀξία τοῦ σφετερισθέντος ἢ ἀπαλλοτριωθέντος πλοίου ἢ τοῦ μέρους αὐτοῦ, ἢ τῶν ὑπεξαίρεθέντων ἢ νοθευθέντων ἐμπορευμάτων ὑπερβαίῃ τὰς χιλιάς δραχμὰς· ἐὰν ἡ ἀξία αὕτη δὲν ὑπερβαίῃ τὰς χιλιάς δραχμὰς, ἀλλ' εἶναι ἀνωτέρα τῶν τετρακοσίων μὲ εἰρκτὴν, καὶ μὲ φυλάκισιν ἐνὸς ἐτοῦς τοῦλάχιστον, ἐὰν ἡ ἀξία, μὴ ὑπερβαίνουσα τὰς 400 δραχμὰς ᾖ ἀνωτέρα τῶν 20.

*Αρθρ. 3.

Τὰ ἐν τῷ βιβλίῳ Α'. κεφαλalaίῳ Δ'. τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ὠρισμένα ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς συναιτίους, καὶ συνεργοὺς τῆς ναυταπάτης, ἀλλὰ τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τοὺς ἐν τῷ πλοίῳ συναυτουργοὺς ναύτας ἢ ἐπιβάτας ποινὴν καθ' ἑνα βαθμὸν μικροτέραν, καὶ ἂν οὗτοι οἱ συνεργοὶ καὶ συναιτίοι αὐθόρμητοι ἀνήγγειλαν εἰς τὴν ἀρχὴν τὴν γενομένην ναυταπάτην πρὶν ἔτι λάβῃ γινώσιν αὐτῆς κατὰ δύο βαθμοὺς μικροτέραν.

*Αρθρ. 4.

Ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 386 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ 1. §. 3 καὶ 6.

*Αρθρ. 5.

Τὸ ἀρθρον 51 τοῦ ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου 1836 Διατάγματος περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας καταργεῖται.

ΚΙΦΑΛ. Β'.

Περὶ Πειρατείας.

*Αρθρ. 6.

Μὲ θάνατον τιμωροῦνται πειραταί, οἵτινες ἐθανάτωσαν, ἐπλήγωσαν καίριως, ἐβασάνισαν, ἐβάλον εἰς προφανῇ κίνδυνον ζωῆς, ἢ διὰ τῆς ὁποίας μετεχειρίσθησαν κατὰ τινος βίας, πέπεφρον εἰς αὐτὸν φρενοβλάβειαν ἢ σωματικὴν νόσον, βεβαίως ἢ πιθανῶς ἀνιάτους.

*Αρθρ. 7.

Μὲ δεσμὰ διὰ βίου τιμωροῦνται·

1. Οἱ ἀρχηγοὶ καὶ ὁδηγοὶ συμμορίας τινὸς πειρατῶν, ἐὰν δὲν πρόκηται νὰ καταδικασθῶσιν εἰς θάνατον, κατὰ τὸ προηγούμενον ἀρθρον.

2. Οἱ πειραταί οἵτινες ἐξετέλεσαν τρεῖς τοῦλάχιστον πειρατικές πράξεις, ἢ ἐβλάψαν τινὰ ὀλιγώτερον ἀφ' ὅτι διαλαμβάνει τὸ προηγούμενον ἀρθρον.

*Αρθρ. 8.

Οἱ πειραταί καταδικάζονται εἰς δεσμὰ πρόσκαιρα κατὰ πᾶσαν ἄλλην περιπτώσιν, μὴ διαλαμβανομένην εἰς τὰ προηγούμενα δύο ἀρθρα, ἢ εἰς εἰρκτὴν, ἐὰν δὲν ἐξετέλεσαν εἰσὶν πειρατικὴν πράξιν.

*Αρθρ. 9.

Τὰ ἐν τῷ βιβλίῳ Α'. κεφαλalaίῳ Δ'. τοῦ ποινικοῦ Νόμου ὠρισμένα ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς συναιτίους καὶ συνεργοὺς τῆς πειρατείας. Ἀλλὰ τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τοὺς ἀπλοὺς συναιτίους καὶ συναυτουργοὺς, καθ' ὅσον εἶναι ἀποδεδειγμένον, ὅτι δὲν ἐπραξάν οὗτοι τὰς ἐν τῷ ἀρθρῳ 6 ἢ 7 §. 2. τοῦ παρόντος Νόμου διαλαμβανόμενας κακώτερις, ποινὴν καθ' ἑνα βαθμὸν μικροτέραν.

*Αρθρ. 10.

Τὸ ἀρθρον 384 §. 4. τοῦ ποινικοῦ Νόμου ἀκυροῦται.

ΚΙΦΑΛ. Γ'.

Περὶ τῆς ἀνακρίσεως καὶ ἐκδικήσεως τῶν κακουργημάτων τῆς Ναυταπάτης καὶ Πειρατείας.

Τμήμα Α'.

Περὶ ἀρμοδιότητος.

*Αρθρ. 11.

Τὰ δικαστήρια τῶν ἐφετῶν δικάζουν τοὺς αὐτουργοὺς, συναιτίους καὶ συνεργοὺς τῶν κακουργημάτων τῆς πειρατείας καὶ ναυταπάτης καὶ τῶν μὲ ταύτας τὰς πράξεις συναφῶν ἄλλων κακουργημάτων καὶ πλημμελημάτων.

*Αρθρ. 12.

Ἀρμόδιοι ἐν τῇ Ἑλλάδι ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ δικασταὶ διὰ τὰ ἐν τῷ Νόμῳ τούτῳ διαλαμβανόμενα κακουργήματα καὶ πλημμελήματα εἶναι οἱ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 23 καὶ 30 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας ἀναγερόμενοι. Προσέτι δὲ ὡς πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καὶ κατὰ θάλασσαν συλλαμβανομένους ὑπαίτιους τῶν τοιούτων πράξεων ἀρμόδιοι, πρὸς μὲν τὸ ἀνακρίνειν εἶναι καὶ οἱ ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι, εἰς οὓς κατὰ πρότερον παρεδόθησαν, καὶ τὸ αὐτόθι Δικαστικὸν Συμβούλιον, πρὸς δὲ τὸ ἐκδικάζειν τὸ δικαστήριον τῶν ἐφετῶν, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ἐδρεύουν οἱ ἐπιληφθέντες τῆς ἀνακρίσεως ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι.

Τμήμα Β'.

Περὶ τῆς ἀνακρίσεως.

*Αρθρ. 13.

Ἡ ἀνάκρισις μέχρι τῆς εἰς τὸ ἀκροατήριον διαδικασίας γίνεται κατὰ τὰ ἐν τῇ Ποιν. Δικονομίᾳ ὠρισμένα, καθόσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου.

*Αρθρ. 14.

Οἱ περὶ κακουργημάτων ὀρίσμοι τοῦ ἀπὸ 12 Δεκεμβρίου 1841 Νόμου ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰ κακουργήματα τῆς πειρατείας καὶ ναυταπάτης τὰ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πραχθέντα.

*Αρθρ. 15.

Ὁ παρ' Ἐφέταις εἰσαγγελεύς προσδιορίζει τὴν δικάσιμον καὶ ἀναγγέλλει αὐτὴν ἐγγράφως εἰς τὸν πρόεδρον τῶν Ἐφετῶν ὁκτὼ τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δημοσίας συνεδριάσεως.

*Αρθρ. 16.

Τὰ ἀρθρα 413 καὶ 414 τῆς Ποιν. Δικονομίας ἐφαρμόζονται ὡς πρὸς τὴν γνωστοποίησιν τῶν μαρτύρων εἰς τοὺς κατηγορουμένους καὶ εἰς τὸν πρόεδρον.

Τμήμα Γ'.

Περὶ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ Διαδικασίας.

Ἄρθρ. 17.

Εἰς τὴν σύνθεσιν τοῦ Δικαστηρίου τῶν Ἐφετῶν ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 262 ἐδαφ. 2. τῆς Ποιν. Δικονομίας ὠρισμένα.
Ἀλλ' οἱ ἐφέται οἱ συνδικάσαντες περὶ τῆς εἰς τὸ ἀκροατήριον παραπομπῆς τοῦ κατηγορουμένου δὲν ἐξαιροῦνται ὡς ἐκ τούτου μόνον.

Ἄρθρ. 18.

Ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία γίνεται κατὰ τὰ ἐξῆς ἄρθρα τῆς Ποιν. Δικονομίας 364 μέχρι τοῦ 370 συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ 374, 421, 423, 42, 378, μέχρι τοῦ 402 συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ 455 καὶ 456.

Ἄρθρ. 19.

Οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διατρίβοντες μάρτυρες δὲν κλητεύονται, ἀλλ' ἡ κατὰ τὴν ἀνάγκησιν ληφθεῖσα ἐνόρκως μαρτυρία τῶν ἀναγινώσκεται.

Τμήμα Δ'.

Περὶ φυγοδίκων καὶ ἀπόντων.

Ἄρθρ. 20.

Ἄν ὁ κατηγορούμενος ᾖναι φυγόδικος, πρᾶττονται περὶ αὐτοῦ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 463 μέχρι 474 συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ, τῆς Ποιν. Δικονομίας ὠρισμένα μετὰ τὴν ἐξῆς διαφορὰν, ὅτι, ἂν κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρ. 470 τῆς Ποιν. Δικονομίας ὁ ἐρῆμην καταδικασθεὶς συλληφθῇ ἢ ἐμφανισθῇ, δικάζεται πάλιν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, κατὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ διατεταγμένα.

Ἄρθρ. 21.

Ἐάν μεταξὺ πολλῶν συγκατηγορουμένων τινὲς μὲν ᾖναι παρόντες, τινὲς δὲ φυγόδικοι, οὗτοι συνδικάζονται μετὰ τῶν παρόντων ἂν παρῇθεν ἢ ἐν τῷ κλητηρίῳ ἐπικρίματι, προσηκόντως γνωστοποιηθέντι, διαλαμβανόμενῃ προθεσμίᾳ.

Τμήμα Ε'.

Περὶ ἀναίρεσως καὶ ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων.

Ἄρθρ. 22.

Εἰς τὴν ἀναίρεσιν ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 457 καὶ 458 ἐδαφίσις 1. 2. 3. 6. 7. 8. 14. 15. 16. 17. 18. 19. καὶ τελευταίῳ τῆς Ποινικῆς Δικονομίας ὠρισμένα. Προσέτι δὲ λόγος ἀναίρεσως ὑπάρχει καὶ ἔνεκεν ἀναρμοδιότητος τῶν ἐφετῶν.

Ἄρθρ. 23.

Ἄν γείνη ἀναίρεσις τῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου τῶν Ἐφετῶν, καὶ πρόκειται νὰ γείνη παραπομπή, ἡ ὑπόθεσις παραπέμπεται εἰς ἄλλο δικαστήριον ἐφετῶν πρὸς νέαν συζήτησιν καὶ ἐκδίκασιν κατὰ τὰ ἐν τῷ Νόμῳ τούτῳ ὠρισμένα.

Ἄρθρ. 24.

Ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν γίνεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 459 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας ὠρισμένα.

Τμήμα ΣΤ'.

Προσωρινοὶ ὁρίσμοι.

Ἄρθρ. 25.

Οἱ κατὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ παρόντος Νόμου ἐπὶ πειρατείας καὶ ναυταπάτῃ κατηγορούμενοι, ἢ οἱ ἐρῆμην καταδικασθέντες φυγόδικοι συλλημβανόμενοι ἢ ἐμφανιζόμενοι, δικάζονται κατὰ τοὺς ὁρίσμους τοῦ παρόντος κεφαλαίου.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ

τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν ἈθINAIS, τὴν 30 Μαρτίου 1845.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 8. 9. 10. καὶ 11. (Παρελειφθῶσαν)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 12.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 7 Μαΐου.

—ο—

Νόμος Ε'.

Ἄρθρ. 13400.

Ν Ο Μ Ο Σ

Περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς
διὰ τὸ ἔτος 1845.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, διατάσσομεν ὡς ἐξῆς.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Προσδιορισμὸς τῶν ἐγκλητικῶν φόρων.

Ἄρθρ. 1.

Οἱ διὰ τὸ ἔτος 1845 εἰσπραχθῆσόμενοι ἐγκλητικοὶ φόροι εἶναι ὡς ἑπονται·

α. Ἐγγειοὶ φόροι,

Δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν προϊόντων τῆς γῆς παντὸς κτήματος·

β. Δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας,

α) Δεκαπέντε τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος ὅλων τῶν ἐθνικῶν ἀγρῶν.

β) Δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος, παντὸς εἶδους φυτείας, εἴτε τὰ κτήματα, ὅντα τὸ πάλαι ἐθνικά, ἐγκατελείφθησαν καὶ ἐκχλιερήθησαν ἀπὸ τοὺς σημερινούς αὐτῶν διακατόχους μετ' ἐγκρίσιν, ἢ ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς Κυβερνήσεως, εἴτε ἐφύτεύθησαν μετ' ἄδειαν τῶν ἰδιοκτητῶν τῆς γῆς Ὁθωμανῶν, ἢ μετὰ τὴν ἐναρξίν τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς γῆς, μετ' ἄδειαν τῆς Κυβερνήσεως, ἢ καὶ ἄνευ τῆς ἀδείας αὐτῆς.

Ἄρθρ. 2.

Τὰ εἰς τοὺς Κεῖτας ἀποίκους, ἢ ἄλλους πολίτας παραχωρημένα κτήματα δι' ἐγγράφων τῆς Κυβερνήσεως, ὑπόκεινται εἰς μόνον τὸν ἐγγειον φόρον, ὅταν ἐξάγῃται ἐκ τοῦ ἐγγράφου, ἐκδοθέντος πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Νόμου, ὅτι δὲν ὑπόκεινται εἰς ἄλλην φορολογίαν.

Ἄρθρ. 3.

Οἱ φόροι τῶν κτημάτων ὅσα εἶναι παραχωρημένα διὰ συμβολαίων, ἢ δι' ἐγγράφων ἀδείας παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς ιδιώτας, θέλουσι πληρωθῇ κατὰ τοὺς ἐνδιαλαμβανόμενους εἰς τὰ συμβόλαια ἢ παραχωρητήρια ὁρους.

*Αρθρ. 4.

Ο φόρος εις χρήματα τῶν τριῶν τοῖς 0]0 ἐπὶ τῶν διὰ προκοδοτήσεως ἢ δι' ἐκποιήσεως ἐπὶ δεκαετεί πιστώσει ἀποκτηθέντων κτημάτων, πληρόνεται ἀμέσως εἰς τοὺς ταμίαις, κατὰ τοὺς ὁροὺς τοῦ ἀπὸ 26 Μαΐου 1835 Νόμου, καὶ τοῦ Νόμου 3 (43) Νοεμβρίου 1836 καὶ εἰς τὰς ὠρισμένας προθεσμίας, ὅταν ἐκ τοῦ πωλητηρίου ἐγγράφου ἐξάγεται ἡ συμφωνία τῆς τοιαύτης πληρωμῆς.

*Αρθρ. 5.

Δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς ἀνωτέρω φορολογίας,

α) Τὰ ἀγύρα.

β) Ἡμισυ στρέμμα γῆς ὅπου καὶ ἂν κεῖται, δι' ἑκαστον ἰδιοκτητὴν ἢ καλλιεργητὴν, πρὸς καλλιέργειαν λαχανικῶν ἢ ὀσπρίων, καὶ δι' ὅποιανδήποτε χρῆσιν του.

γ) Ὅλα τὰ σποράδην κείμενα ὀπωροφόρα δένδρα τόσον ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρω ἡμίσεως στρέμματος, ὅσον καὶ εἰς ἀγρούς, αὐλὰς καὶ ἀμπελῶνας.

δ) Τὰ ἀσταχυολόγια, ἀνὰ δύο μόνον κοιλὰ δι' ἑκαστον ἀσταχυολόγον.

ε) Ὁ λιναρόσπορος, καναδόσπορος καὶ ῥιζαρόσπορος.

ς) Τὰ φύλλα τῶν συκαμινωμορφικῶν, καθόσον ἀφορᾷ τὸν ἔγγειον φόρον.

ζ) Ἡ ῥόβη καὶ ὁ βίκος, ὅταν δὲν ἀλωνίζεται.

η) Ἡ φακὴ, τὸ κεχρί, λαθούρι, καὶ ἀγριολάχουρον, τὰ κρομμύδια καὶ σκόρδα, ὅσα καλλιεργοῦνται ἐκτὸς τῶν περιθελίων, τὸ ὄπιον, ὁ ἀρακὴς, ἡ φάβα, τὰ σαρώματα, τὸ βουρί, τὰ λούπινα, τὸ σύτκμον, τὸ λινάρι, τὸ κανάβι, τὰ γεωμήλα καὶ αἱ πρὸς βρώσιν χρήσιμοι ἐλαίαι.

*Αρθρ. 6.

Κανονίζονται δι' ἰδιαιτέρων Νόμων

1) Οἱ φόροι τῆς ῥητινοκατάρτης καὶ τῶν λοιπῶν δασικῶν προϊόντων.

2) Ὁ ἔγγειος φόρος τῶν βαλανοκιτιδοδένδρων.

3) Τῆς μετάρης ἢ τῶν κουκουλιῶν.

4) Τῶν ξηρῶν σύκων.

5) Τῶν σταφίδων, τοῦ ῥιζαρίου, τοῦ πρινοκκοκίου καὶ τῶν λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων.

6) Τὰ περὶ τῶν βοσκημάτων ἐθνικῶν γαιῶν καὶ λειβαδιῶν.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ διαθέσεως τῶν ἐγκτητικῶν φόρων

*Αρθρ. 7.

Οἱ ὡς ἀνωτέρω κανονισμένοι φόροι διὰ τὸ ἔτος 1845, θέλουν εἰσπραχθῇ διὰ λογαριασμόν τοῦ δημοσίου. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν θέλει διορίσει ἐπὶ τούτῳ τὸ ἀναγκαῖον ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως προσωπικόν.

*Αρθρ. 8.

1) Οἱ ἐπιτετραμμένοι τὴν εἰσπραξίν ἐπὶ βαρυτάτῃ αὐτῶν εὐθύνῃ καὶ ἐπὶ ποινῇ προστίμου ἀπὸ 5 ἕως 50 δραχμῶν, ἐπιβαλλομένου ἀπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ὀφείλουν νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὰ χωρία κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ θέρους, τῆς συγκομιδῆς εἰς τὰ ἀλώνια, τοῦ κοπαίσματος καὶ ἀλωνίσματος, τῆς σφραγίσεως καὶ ἀποσφραγίσεως τῶν ἀλωνίων, μέχρ' οὗ εἰσπράξωσι τοὺς πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλομένους φόρους καὶ ἐναποθέσωσιν αὐτοὺς εἰς τὰς δημοσίας ἀποθήκας.

2) Οἱ φορολογούμενοι δὲν θέλουν ἐμποδίζεσθαι εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ θερισμοῦ τῆς συγκομιδῆς καὶ τοῦ ἀλωνίσματος τῶν προϊόντων των, ἀλλ' ὀφείλουν ἐκεῖνοι μόνον ὅσοι καλλιεργοῦν ἐθνικοὺς καὶ ἰδιωτικοὺς ἀγρούς συνάμει, ἐπὶ τῇ προφορικῇ

δηλώσει τούτων πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως, νὰ λάβουν τὴν περὶ θερισμοῦ ἀδειαν, τὴν ὁποῖαν ὀφείλει παρῆναι νὰ δώσῃ οὗτος, ἄλλως οἱ φορολογούμενοι προχωροῦν εἰς τὸν θερισμόν.

Ἡ σφραγίσις καὶ ἀποσφραγίσις τῶν ἀλωνίων καὶ ἡ καταμέτρησις τῶν καρπῶν, δὲν θέλει ἐνεργεῖσθαι, εἰμὴ ὑπὸ μόνων τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν εἰσπραξίν. Ἐὰν δὲ οὗτοι δὲν ἐμνησθῶσιν ἐντὸς τῆς ἡμέρας, διὰ μὲν τὴν ἀποσφραγίσιν αὐτοῖς μνηστοί, διὰ δὲ τὴν καταμέτρησιν προσκαλούμενοι, ἐνεργεῖ τὴν μὲν ὁ φορολογούμενος ἐνώπιον δύο μαρτύρων, τὴν δὲ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ δημάρχου ἢ τοῦ παρέδρου ἢ τοῦ ἐκρέως τοῦ χωρίου, ἢ ἐν ἐλλείψει ἐνός αὐτῶν ἐπὶ παρουσίᾳ δύο μαρτύρων συντασσόμενου πρωτοκόλλου, τὸ ὅποῖον ἀποστέλλεται διὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀρχήν.

3) Ὅστις ἐκ τῶν φορολογουμένων κρύβῃ ἢ ἀφαιρέσῃ προϊόντα, ἀποσφραγίσιν ἢ ἀφαιρέσῃ τοὺς ἀλωνισμένους καρπούς, ἢ δι' ὅποιονδήποτε ἄλλον τρόπον προσπαθῇ νὰ στερήσῃ τοὺς πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλομένους φόρους, ὑποβάλλεται, ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ νομίμου φόρου, εἰς πρόστιμον πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου ταμείου, ἕσον μὲ τὸ τριπλοῦν ποσόν τοῦ φόρου, ὅσον ἀπεπειράθη νὰ μὴ πληρώσῃ.

4) Τὸ ἡμισυ τοῦ προστίμου τούτου δίδεται εἰς τοὺς ἀνακαλύψαντας, ἐξαίρουμένων τῶν ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ὑπαλλήλων, πρὸς ἀνταμοιβὴν τοῦ ζήλου καὶ τῶν κόπων τοὺς ὁποίους κατέβαλον διὰ νὰ μὴ στερηθῇ τὸ δημόσιον τῶν νομίμων φόρων του.

5) Ἡ προανάκρισις τῶν ἀνωτέρω παρὰ νόμον πράξεων θέλει ἐνεργεῖσθαι ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου ἐπιμελεῖα τῶν ἐπιστατῶν τῆς εἰσπράξεως, παρὰ τοῦ δημάρχου, ἀστυνομικοῦ ἢ παρέδρου τοῦ τόπου, ὅπου συνέβησαν, κατὰ τὰ ἐν τῇ ποινικῇ δικονομίᾳ διαγεγραμμένα, ἢ δὲ ἐκδικασίς αὐτῶν θέλει γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ πταισματοδικείου κατὰ τὰς διατάξεις τῆς αὐτῆς δικονομίας, φυλασσόμενων τῶν περὶ ἐνδίκων μέσων διατάξεων αὐτῆς.

6) Ἐὰν τὰ παρὰ νόμον ἀφαιρεθέντα προϊόντα προέρχωνται ἀπὸ κτήματα διαφιλονεικούμενα μεταξὺ τοῦ κατηγορουμένου καὶ τοῦ δημοσίου, ὁ εἰρηνοδίκης τότε κάμνει μνησίαν τοῦ περιστατικοῦ τούτου εἰς τὴν ἀπόφασίν του καὶ ἐπιβάλλει τὸ ἀνωτέρω πρόστιμον ὡς ἐπὶ ἰδιοκτητῶν προϊόντων, τὸ δὲ πρόστιμον ἐπὶ τῆς ἐπικηρείας θέλει ἐπιβάλλεσθαι, ὅταν τὸ κτῆμα ᾔθελε κηρυχθῇ ἀπὸ τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον ὅτι εἶναι ἐθνικόν.

*Αρθρ. 9.

Περὶ τῶν εἰς εἶδη λαμβανομένων φόρων.

Τὸ ποσόν τῶν εἰς εἶδη λαμβανομένων φόρων ἐξακριβοῦται ὡς ἑπείτα.

α) Τὰ μὲν ἀσταχυοφόρα γεννήματα συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ καλαμβοκίου καὶ τῶν ὁσπρίων ἐν γένει μετροῦνται διὰ τοῦ κοιλοῦ ἐπὶ τῶν ἀλωνίων.

β) Ὅσοι ἀραβόσιτος κοπανίζεται ἀμέσως εἰς τὰ ἀλώνια, δεκατίζεται ἅμα κοπανισθῇ καὶ ξηρανθῇ διὰ τοῦ κοιλοῦ, ὁ δὲ μὴ κοπανιζόμενος εἰς τὰ ἀλώνια δεκατίζεται κατ' ἐκτίμωσιν εἰς εἶδος ἐπὶ τῶν ἀγρῶν καὶ παραδίδεται ὁ φόρος ἀπὸ τοῦ φορολογουμένου κοπανισμένου καὶ ξηραμένου.

γ) Τὸ ὄριζιον, κίμνον, γλυκάνισον κτλ. δεκατίζονται ξηρὰ, μετρούμενα ἢ ζυγίζόμενα εἰς τὰ ἀλώνια.

*Αρθρ. 10.

Τοὺς ἀνωτέρω ἐγκτητικούς φόρους ὀφείλουν οἱ φορολογούμενοι νὰ μετακομίζωσι καὶ παραδίδωσιν ἀμέσως ἀπὸ τῶν ἀλων εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ δημοσίου προσδιορισμένην κεντρικὴν ἀποθήκην, ἐντὸς ἐκάστου δῆμου κατ' ἐκλογὴν τοῦ Ὑπουργείου ἢ

Τὸ Ὑπουργεῖον δύναται νὰ προσδιορίσῃ κατ' ἐκλογὴν του καὶ εἰς τὸν πλησιέστερον τοῦ οἰκείου δῆμου τοῦ φορολογουμένου τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, ὅταν αὗτος δὲν ἀπέχῃ πλείονος,

πρὸ ὅσον ἀφίστανται τὰ χωρία τῶν φορολογουμένων ἀπὸ τὴν πρωτεύουσάν τοῦ δήμου των. Ὅσοι τῶν φορολογουμένων ἀπαγγίσουν νὰ μὴ μετακομίσωσι τοὺς φόρους των ἀμέσως καὶ διὰ μιᾶς εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, δύνανται νὰ τοὺς ἐναποταμιεύσωσιν εἰς εἰδικὴν ἐντὸς τοῦ χωρίου των ἀποθήκην, τῆς ὑποίας τὸ ἐνοίκιον εἶναι εἰς βάρος τῶν ἰδίων, ἀλλ' ἐντὸς εἰκοσαήμερου προθεσμίας ὀφείλουν νὰ τοὺς μεταφέρωσιν εἰς τὴν κεντρικὴν ἂν δὲ μετὰ τὴν προθεσίαν ταύτην οἱ φορολογούμενοι ἀμελήσωσιν ἢ ἀρνηθῶσι τὴν μετακομιδὴν τῶν φόρων, τὸ δημοσίον μετακομίζει αὐτοὺς, κατχορίζον τὰ ἐξόδα τῶν ἀγωγίων εἰς βάρος τῶν ἀμελησάντων φορολογουμένων.

Ἐκαστος δήμος ὀφείλει ὑποχρεωτικῶς νὰ χορηγῇ εἰς τὸν δήμῳ τὴν ἀποθήκην, τὴν ὅποιαν ἡ Διοικητικὴ ἀρχὴ καὶ Οἰκονομικὴ ἀρχὴ θέλουσι προσδιορίσει ἐπὶ ἀναλόγῳ ἀποζημιώσει λόγῳ ἐνοικίου, ὀριζομένη παρὰ τῆς Διοικητικῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ δημάρχου, ἢ τοῦ ἰδιοκτῆτου, ἂν ἡ ἀποθήκη ᾖ καὶ ἰδιοκτητος· ἐν δὲ περιπτώσει ἀσυμφωνίας ἀποφασιζεῖ ὁ εἰρηνοδίκης.

Ἄρθρ. 11.

α) Μετὰ τὴν καταμέτρησιν τοῦ καρποῦ καὶ τὴν ἐξακριβώσιν τοῦ φόρου ἐκάστου φορολογουμένου, ὁ ἐπιτετραμμένος τὴν εἰσπράξιν ἐπιστάτης σημειοῖ αὐτὸν ὀλογράφως καὶ δι' ἀριθμοῦ εἰς τὸ ὅποιον κρατεῖ διπλοτύπον βιβλίου, καὶ εἰς μὲν τὸ στέλεχος αὐτοῦ ὑπογράφεται ὁ φορολογούμενος, εἰς δὲ τὸ ἀπόσπασμα ὁ ἐπιστάτης, τὸ ὅποιον ἐκκόπτων ἐγχειρίζει εἰς αὐτόν.

β) Ἐάν ὁ φορολογούμενος ᾖ ἀγράμματος ἢ ἀποποιήθῃ νὰ ὑπογράψῃ, ὑπογράφει ἀντ' αὐτοῦ ἄλλος ἐνώπιον δύο μαρτύρων, ὅπου δὲν εὐρίσκεται ἰσρεὺς ὑπογράφεται αὐτὸς μόνος ἀντὶ τοῦ φορολογουμένου.

γ) Ἄμει δὲ γενῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 ἡ μετακομισὶς τοῦ φόρου, ὁ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ὀφείλει νὰ πιστοποιήσῃ τοῦτο εἰς τὸ ὅπισθεν μέρος τοῦ διπλοτύπου.

δ) Πᾶσα ἀπαίτησις φόρου μὴ στηριζομένη εἰς τὸ στέλεχος τοῦ διπλοτύπου βιβλίου, θεωρεῖται ὡς ἀθέμιτος καὶ ὁ φορολογούμενος δὲν ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τοιοῦτου φόρου.

Ἄρθρ. 12.

Ὁ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ὅστις ἤθελεν ἀμελήσει τὴν τακτικὴν χρῆσιν τῶν διπλοτύπων, θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ πειθαρχικὸν πρόστιμον δραχμῶν 25 ἕως 200, ἐκτός τῆς τυχόν εἰς τὸν δήμῳ ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως.

Εἰς τὸ αὐτὸ πρόστιμον ὑποβάλλεται καὶ ὁσάκις ἀναφυῇ ἀσυμφωνία μεταξὺ στελέχους καὶ διπλοτύπου, ἐξακολουθῆσιν τῆς περυσίας καὶ ἢ ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ ἀλλοίωσις ἐπῆρσεν ἐκ μέρους τοῦ φορολογουμένου· ἐπιφυλάττεται δὲ καὶ ἡ ποινικὴ καταδίωξις.

Τμήμα Γ'.

Περὶ τῶν εἰς χρήματα ἀποδιδομένων φόρων.

Ἄρθρ. 13.

Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν ἀμπελῶν, λαχανοκήπων, περιβολίων, μπουτανίων, ελαιουδένδρων, καπνῶν, βαμβακίων καὶ γρασιδίων λαμβάνεται εἰς χρήματα.

Ἄρθρ. 14.

Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν ἀμπελῶν θέλει εἰσπράττεσθαι κατὰ στρέμμα βασιλικόν.

Ἡ ἐξακριβώσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν στρεμμάτων ἐκάστου ἰδιοκτῆτου θέλει γίνεσθαι ὡς ἐφεξῆς.

α) Ἐκαστος ἰδιοκτῆτης ἢ καλλιεργητὴς ὀφείλει ἢ αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντ'προσώπου ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουνίου νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως ἐπὶ ἀπλοῦ χάρακα διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς εἰς τὴν Οἰκονομικὴν ἀρχὴν τὴν θέσιν εἰς ἣν εὐρίσκεται ἡ ἀμπελὸς του, τὴν

ὀροθεσίαν τῆς καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν στρεμμάτων ἐξ ὧν σύγκριται καθὼς καὶ τὸ ποσὸν τοῦ προϊόντος κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς ὁκάδας μούστου. Ἡ δηλώσις θέλει γίνεσθαι εἰς διπλοῦν πρωτότυπον καὶ τὸ μὲν ἐν θέλει κρατεῖ ὁ δήμαρχος, τὸ δὲ ἕτερον θέλει ἐπιστρέφει εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην παρὰ τοῦ ἰδίου δημάρχου ἐπιθεωρημένον.

β) Ἄν ὁ αὐτὸς ἔχῃ ἀμπελούς εἰς δάσους χωρία, ὀφείλει νὰ κάμῃ χωρστὴν δηλώσιν δι' ἑκάστον χωρίον.

γ) Εἰς τὸν δήμαρχον θέλει κρατῆθῃ βιβλίον κατ' αὐξάνον ἀριθμὸν καὶ διηρημένον κατὰ χωρία· εἰς τὸ βιβλίον αὐτὸ θέλουσι ἐγγράφεσθαι ἐν περιλήψει αἱ δηλώσεις, κατὰ δὲ τὴν 30 Ἰουνίου θέλει παραδίδεσθαι μετὰ τῶν δηλώσεων παρὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὴν Οἰκονομικὴν ἀρχήν. Καθ' ὅσον τὴν Μάϊον ἢ Ἰούνιον τὸ βιβλίον τοῦτο μένει ἐκτεθειμένον εἰς τὸν δήμαρχον.

δ) Ὅστις ἤθελε παραμελήσει νὰ κάμῃ ἐντὸς τοῦ Ἰουνίου τὴν δηλώσιν του, ἢ ἤθελε δηλώσῃ ὀλιγώτερον τοῦ πραγματικοῦ ποσὸν τῶν στρεμμάτων τῆς ἀμπελῶν ἢ τῶν ἀμπελῶν του, ὑποβάλλεται εἰς τὰ ἐξόδα τῆς καταμετρήσεως καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἴσῃν μὲ τὸν διπλοῦν φόρον τῆς ἀμπελῶν, τὴν ὅποιαν δὲν ἐδήλωσεν, ἢ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν στρεμμάτων, τὰ ὅποια ἀπέκρυψε· τὸ ἥμισυ τῆς ποινῆς ταύτης, τὴν ὅποιαν ἐπιβάλλει τὸ εἰρηνοδικεῖον τῆς περιφερείας, δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα τὴν μὴ δηλωθεῖσαν ἀμπελὸν, ἢ τὰ ἀποκρυφθέντα στρέμματα.

ε) Ἡ Οἰκονομικὴ ἀρχὴ ὀφείλει νὰ βεβαιωθῇ ἂν ὅλαι αἱ ἀμπελοὶ ἐδήλωθησαν, ἢ αἱ δηλώσεις εἶναι ἀκριβεῖς. Ὅσάκις δὲ συλλάβῃ εὐλόγους ὑπονοίας, ἢ λάβῃ πληροφορίας ὅτι δὲν ἐδήλωθη ἀμπελὸς τις ἢ μέρος, διατάττει τὴν βεβαίωσιν τῆς ὑπάρξεως τῆς ἀμπελῶν καὶ τὴν δι' εἰδημόνων καταμέτρησιν αὐτῆς κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἐπιτόπιον συνήθειαν.

ς) Ἡ Διοικητικὴ καὶ ἡ Οἰκονομικὴ ἀρχὴ προσλαμβάνουσιν καὶ τὸν ἀρμόδιον δήμαρχον, διορίζουσι διὰ πλειοψηφίας ἐντὸς τοῦ Ἰουλίου τρεῖς πραγματογνώμονας δι' ἑκάστον δήμον. Οἱ πραγματογνώμονες οὗτοι ἐνεργοῦν ἐπὶ τῇ πρὸ σκλήσει τῆς Οἰκονομικῆς ἀρχῆς τῆς καταμετρήσεως τῶν ἀμπελῶν, καὶ καταστρώνουν πρωτόκολλα, τὰ ὅποια εἶναι ὑποχρεωτικά, πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ φόρου καὶ τῆς χρηματικῆς ποινῆς.

ζ) Ὅλαι αἱ ἀμπελοὶ τοῦ Κράτους θέλουσι διαρεθῇ εἰς πέντε ποιότητες·

1. Αἱ τῆς πρώτης ποιότητος ἀμπελοὶ ὑπόκεινται εἰς ἔγγειον φόρον δραχμῶν τεσσάρων κατὰ στρέμμα.
2. Αἱ τῆς δευτέρας ποιότητος εἰς δραχμὰς τρεῖς κατὰ στρέμμα.
3. Αἱ τῆς τρίτης εἰς δραχμὰς δύο κατὰ στρέμμα.
4. Αἱ τῆς τετάρτης εἰς δραχμὴν κατὰ στρέμμα.
5. Αἱ τῆς πέμπτης ποιότητος εἰς λεπτὰ πεντήκοντα κατὰ στρέμμα.

6. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἀμπελῶν τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸ ἐδάφ. β'. τοῦ § β'. τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος Νόμου προσδιορίζεται εἰς ποσὸν ἴσον μὲ τὸν ἔγγειον φόρον.

6. Ἐντὸς τῆς δευτέρας δεκαπενθημερίας τοῦ Ἰουλίου ἡ Διοικητικὴ Ἀρχὴ καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτῆς ὁ εἰρηνοδίκης καὶ ἡ Οἰκονομικὴ Ἀρχὴ, προσλαμβάνουσιν καὶ τὸν ἀρμόδιον δήμαρχον, καὶ συμβουλευόμενοι πάντε μὲν εἰς τοὺς δήμους α. καὶ β'. τάξεως, τρεῖς δὲ εἰς τοὺς τῆς γ'. ἐκ τῶν μᾶλλον ἐξ ἀμπελῶν φορολογουμένων ἐκάστου δήμου, κατὰ κλήρον ἐκλεγμένους παρὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει ἐξ ἀριθμοῦ τριπλασίου αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τούτῳ προσλαμβανόμενους, θέλουσι προσδιορίσει διὰ πλειοψηφίας τὴν ποιότητα ἐκάστης ἀμπελῶν, καταστρώνουσι τακτικὰ πρωτόκολλα· τὰ πρωτόκολλα ταῦτα θεωροῦνται ἐκτελεστικά· δύνανται ὅμως τὸ ὑπουργεῖον, πρὸς τὸ ὅποιον

θέλουν παραπέμπεσθαι παραχρῆμα ἐκεῖνα μόνον ἐξ αὐτῶν, εἰς τὰ ὅποια ἔθελε καταχωρισθῇ ἡ τυχὸν ἐναντία γνώμη τῶν μᾶλλον φορολογουμένων, νὰ κάμῃ τὰς ἀνηκούσας ἐπὶ τούτου μεταρρυθμίσεις.

γ) Ὡς βάσιν τῆς ἐκτιμήσεως καὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ποιότητος τῆς ἀμπελου θέλουν λάβει τὴν καρπιμότητα ἐκάστης ἀμπελου καὶ τὴν κατὰ τόπον συνήθη τιμὴν τοῦ μούστου.

δ) Αἱ φυτεῖαι μέχρι πέντε ἔτων συμπληρωμένων εἶναι ἐλεύθεραι φόρου.

Ἄρθρ. 15.

Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν λοιπῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 73 ἀναφερομένων θέλει προσδιορισθῇ εἰς χρήματα δι' ἐκτιμήσεως ὡς ἀκολούθως.

α) Ἡ ἐκτίμησις τῶν προϊόντων τῶν λαχανοκήπων, περιβολίων καὶ μπουτανίων γίνεται ἀπαξ δι' ὅλον τὸ ἔτος, λαμβανομένης ὑπ' ὅψιν τῆς ἐκτάσεως ἐκάστου κήπου καὶ περιβολίου, καὶ τῆς ὅλης ἐτκοῖας προσόδου, συμπεριλαμβανομένων εἰς αὐτὴν τῶν παραχθέντων, ὑπαρχόντων καὶ παραχθήσομένων ἐντὸς τῶν διαφορῶν ὥρων τοῦ ἔτους προϊόντων καὶ ὑπολογιζομένου ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ τόσον τοῦ δεκάτου ὅσον καὶ τοῦ τυχόν ὀφειλομένου δικαιωματὸς τῆς ἐπικαρπίας.

β) Ὁ φόρος τῶν ἐλαιοδένδρων ἀποδίδεται εἰς χρήματα εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα, ἐξακριβούμενου τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐλαίου, πρὸς λεπτὰ ἑπτὰ τὴν ὀκτάν.

γ) Τὸ ὀφειλόμενον δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ § β' τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ παρόντος Νόμου ὑπαγομένων ἐλαιοδένδρων προσδιορίζεται δι' ἐκτιμήσεως ἐπὶ τῶν δένδρων εἰς ὀκτὰς ἐλαίου, καὶ ἀποδίδεται παρὰ τοῦ καλλιεργητοῦ αὐτῶν πρὸς λεπτὰ ἑπτὰ τὴν ὀκτάν. Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον βεβαιούται καὶ εἰσπράττεται καὶ ὁ ἔγγειος φόρος εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα ὅπου δὲν ὑπάρχουν ἐλαιοτριβεῖα καὶ ἡ ἐκπίεσις τοῦ ἐλαίου γίνεται κατ' ἄλλον τρόπον.

Ἄρθρ. 16.

Ὡς πρὸς τὴν φορολογίαν τῶν βαμβακίων καὶ καπνῶν, οἱ ἐκτιμηταὶ προσδιορίζουν ὅλον τὸ προϊόν ἐκάστου φυτευθέντος χωραφίου ἐκ πόσων ὀκτῶν συγκείται, ἐννοουμένου τοῦ μὲν καπνοῦ δι' ὅλα τὰ χέρια τῆς συλλογῆς, τοῦ δὲ βαμβακίου εὐγαλμένου ἀπὸ τῆς καρπῶν ἐπομένως ὁ ἔγγειος φόρος θέλει ἀποδίδεσθαι, ἐπὶ μὲν τοῦ βαμβακίου ἀνά λεπτὰ τρεῖς τὴν ὀκτάν, ἐπὶ δὲ τοῦ καπνοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεφύτης τιμῆς, τὴν ὁποίαν προσδιορίζουν δι' ἐκάστην κοινότητα ἡ Διοικητικὴ καὶ ἡ Οἰκονομικὴ ἀρχὴ μετὰ τοῦ δημάρχου ἐκάστου δήμου, καὶ ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τριῶν ἰδιοκτητῶν καπνοφυτεῖας ἐκ τῶν ἐγκριτοτέρων καὶ εὐπολητοτέρων, προσλαμβανομένων κατ' ἐκλογὴν τῶν ἀνωτέρω.

Περὶ τῆς προσδιορισθείσης οὕτω τιμῆς συντάσσεται πρωτόκολλον, εἰς τὸ ὅποιον ὑπογράφονται ἅπαντες οἱ ἀνωτέρω καὶ εἶναι ἐκτελεστών.

Ἄρθρ. 17.

Ἡ Διοικητικὴ καὶ ἡ Οἰκονομικὴ ἀρχή, καὶ ὁ Διοικητικὸς ταμίης θέλουν διορίσει διὰ πλειψηφίας ἀπαξ τοὺς ἀναγκαίους διὰ τὴν ἐπαρχίαν ἐκτιμητὰς τοῦ δημοσίου, καθὼς καὶ τοὺς ἀναπληρωτὰς αὐτῶν, καὶ προσδιορίσει τὸν μισθὸν αὐτῶν ὅχι ἀνώτερον τῶν τεσσάρων δραχμῶν τὴν ἡμέραν.

Ὁ ἐπιστάτης τοῦ δημοσίου ὀφείλει νὰ κοινοποιήσῃ διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς τὴν ἡμέραν τῆς ἀνάρξεως τῆς ἐκτιμήσεως, ἡ δὲ δημοτικὴ ἀρχὴ διακηρύττει ταύτην ἐπὶ ἐκκλησίας, τὴν πρωτελευταίαν κυριακὴν οἱ δὲ φορολογούμενοι ὀφείλουν νὰ ἔχουν παρῆντες τοὺς ἐκ μέρους τῶν ἐκτιμητῶν ἀν δὲν θέλουν νὰ ἐκτιμῶσιν οἱ ἴδιοι μετὰ τοὺς ἐκτιμητὰς τοῦ δημοσίου. Ἄν δὲ δὲν ἐμφανισθῇ οὔτε ὁ φορολογούμενος οὔτε ὁ ἐκτιμητὴς του, ὁ ἐκτι-

μητὴς τοῦ δημοσίου προβαίνει μόνος εἰς τὴν ἐκτίμησιν, τὴν ὁποίαν ἐπιδίδει εἰς αὐτὸν διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, καὶ ἂν τὴν τρίτην ἡμέραν μετὰ τὴν ἐπίδοσιν εἰς τὸν φορολογούμενον διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, δὲν ἐμφανισθῇ αὐτὸς διὰ νὰ ἐπαναληφθῇ, ἡ ἐκτίμησις καθίσταται ὁριστική ἐν ἀπουσίᾳ δὲ τοῦ φορολογούμενου, τοιχοκολλάται ἡ ἐκτίμησις τῆς ἐκτιμήσεως εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας του παρὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἐνώπιον δύο μερτύρων, ὑπ' εὐθύνην τοῦ δημάρχου.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκτιμήσεως ἐγγράφεται ἀμέσως εἰς πρωτόκολλον υπογεγραμμένον ἀπὸ ὅλους τοὺς λαβόντας μέρος εἰς τὴν ἐκτίμησιν, κατὰ τὸν διευθυνόμενον παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου τύπον, καὶ τὸ ἐκ τοῦ στελέχους ἐκκοπτόμενον διπλότυπον παραδίδεται τὴν αὐτὴν στιγμὴν υπογεγραμμένον παρὰ τοῦ ἐκτιμητοῦ εἰς τὸν φορολογούμενον. Ἡ ὁ φορολογούμενος ἢ ὁ ἐκτιμητὴς του δὲν συμφωνήσῃ μετὰ τοῦ ἐκτιμητοῦ τοῦ δημοσίου, διορίζεται, αἰτήσας ἐνὸς τῶν μερῶν, ἐπιδιαιτητὴς παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου, ὅστις δίδει τὸν εἰς τὸ ἄρθρον 19 ὄρκον, καὶ ἀποφασίζει ὁριστικῶς παραδεχόμενος τὴν θάτεραν τῶν γνώμων. Κατὰ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ ἡμπαρεῖ νὰ λάβῃ χώραν ἐξαίρεσις κατὰ τὰς περὶ ἐξαφίσεως διατάξεις τῆς πολ. οἰκονομίας, ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου.

Ἄρθρ. 18.

Ἡ ἀντιμισθία τῶν ἐπιδιαιτητῶν, τὴν ὁποίαν προσδιορίζει ἡ Διοικητικὴ ἀρχή, πληρώνεται ἐξ ἡμισείας παρὰ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ φορολογούμενου, καὶ δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς ἐξ δραχμῶν τὴν ἡμέραν, ἡ ὁποία προσδιορίζεται ἀπαξ πρὸ τῆς ἐκτιμήσεως.

Ἄρθρ. 19.

Οἱ ὡς ἀνωτέρω ἐκτιμηταὶ τοῦ δημοσίου, καθὼς καὶ οἱ τρίτοι, ὀρκίζονται ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου, ὅταν μέλλωσι νὰ ἀρχίσωσι τὰς ἐργασίας τῶν, τὸν ἀκόλουθον ὄρκον.

«Ὀρκίζομαι ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου νὰ ἐκτελέσω τὴν εἰς ἐμέ ἐμπιστευθεῖσαν ὑπηρεσίαν με πίστιν καὶ εὐσυνειδησίαν, χωρὶς νὰ χαρισθῶ πρὸς βλάβην τοῦ δημ. σίου εἰς τὸν φορολογούμενον, καὶ χωρὶς νὰ ἀδικήσω αὐτὸν πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου, δ' ὁποιοῦνδήποτε λόγον.»

Ὁ ὄρκος γράφεται ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου.

Ἄρθρ. 20.

Οἱ εἰς χρήματα πληρονομένοι φοροὶ ἐπὶ τῶν ἀμπελίων θέλουν εἰσπραχθῇ τὴν 15 Ὀκτωβρίου οἱ δ' ἐπὶ τῶν κήπων, περιβολίων καὶ μπουτανίων τὴν 1 Ὀκτωβρίου. Οἱ εἰς χρήματα φοροὶ τῶν ἐλαιοδένδρων πληρώνονται καθ' ἡν ἐποχὴν τὸ ἐκθλιβόμενον ἔλαιον μέλλει νὰ μετακομισθῇ ἀπὸ τὰ ἐλαιοτριβεῖα εἰς τὰς οἰκίας, τοῦ δὲ μὴ ἐκθλιβόμενου εἰς τὰ συνήθη ἐλαιοτριβεῖα ὁ φόρος πληρώνεται κατὰ τὴν 15 Δεκεμβρίου. Δὲν συγχωρεῖται δὲ ἐξαγωγή ἐλαίου ἐκ τῶν ἐλαιοτριβεῖων ἄνευ προηγηθείσης πληρωμῆς τοῦ φόρου.

Ἐάν τις αἱ ἐλαῖαι ἐκθλιβῶνται ἐκ διαλειμμάτων ὁ φόρος πληρώνεται κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκθλίψιν.

Μετὰ τὴν καταμέτρησιν τοῦ ἐλαίου ὁ ἐπιτετραμμένος τὴν εἰσπραξὶν ἐγγράφει τὸ ὀλικὸν ποσὸν αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸν καταλογισθόμενον εἰς χρήματα φόρον εἰς τὸ ὅποιον κρατεῖ διπλότυπον βιβλίον, συμμορφούμενος μετὰ τὸ ἐν τῷ ἀρθρῷ 11 τοῦ παρόντος Νόμου ὁρισμένα.

Οἱ φοροὶ τῶν καπνῶν πληρώνονται τὴν 1 Ὀκτωβρίου, τῶν δὲ βαμβακίων τὴν 1 Νοεμβρίου.

Ἄρθρ. 21.

Οἱ προερχόμενοι ἀπὸ τὴν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰσπραξὶν καρποὶ καὶ γεννήματα δὲν ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν δημοτικοῦ ἢ ἄλλου τινὸς φόρου, ὅπου καὶ ἂν μεταφερθῶσιν, ἐνόσω εὐρίσκονται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου.

*Αρθρ. 22.

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων θέλει δώσει τὰς ἀναγκαιὰς ὁδηγίας διασαφίσεις, τύπους καὶ πίνακας εἰς τὰς Οἰκονομικὰς Ἀρχὰς καὶ εἰς τοὺς ἐπιστάτας τοῦ δημοσίου, τόσον διὰ τὴν εἰσπράξιν τῶν φόρων, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐξακριβώσιν εἰς τὴν εἰς χρήματα αὐτῶν πληρωμὴν.

*Αρθρ. 23.

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων ἐκποιεῖ τοὺς εἰς εἰδή συναζόμενους καρπούς διὰ δημοπρασίας τοῖς μετρητοῖς, ἢ καὶ παρὰ χωρεῖ αὐτοὺς τοῖς μετρητοῖς εἰς τοὺς φορολογουμένους ἀνευ δημοπρασίας, καθόσον ἀφορᾷ μόνον τοὺς φόρους ἐκάστου, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς εἰς τὸν τόπον τρεχούσης τιμῆς, προσδιοριζομένης παρὰ τῆς Διοικητικῆς ἀρχῆς, Οἰκονομικῆς ἀρχῆς καὶ Διοικητοῦ ταμείου.

*Αρθρ. 24.

Οἱ ἐκτιμηταὶ τοῦ δημοσίου καὶ οἱ ἐπιδεικνύοντες ὀφείλουν ἐπὶ ποινῇ προστίμου 10 ἕως 50 δραχμῶν νὰ προτείνωσιν αὐτομῆτως τὴν ἐξαίρεσίν των, ὅταν ὑπάρχουν λόγοι κατὰ τὰς περὶ ἐξαίρεσεως διατάξεις τῆς πολ. δικονομίας ὡς πρὸς τοὺς δικαστικούς ὑπαλλήλους, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἀνωτέρας ποινῆς ἐν περπτώσει ἀπάτης κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ποινικοῦ Νόμου καθὼς καὶ τῆς ὑποχρεώσεως εἰς πολιτικὴν ἀποζημίωσιν.

*Αρθρ. 25.

Ἡ ἐπικαρπία τῶν κτημάτων τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων θέλει εἰσπράττεσθαι σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου.

*Αρθρ. 26.

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευσθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 5 Μαΐου 1845.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός

Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Μαΐου 1845.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ζ. Ι. ΡΑΛΒΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 13.

ἘΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 19 Μαΐου.

Νόμος 5'.

—ο—

Αριθ. 14, 800.

Ν Ο Μ Ο Σ

Περὶ τῶν κατ' ἐπαρχίαν Οἰκονομικῶν Ἐφορειῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, διατάσσομεν ὡς ἑξῆς:

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΤΟΣ 1845)

*Αρθρ. 1.

Αἱ μέχρι τοῦδε Οἰκονομικαὶ Ἐπιτροπεῖαι καταργοῦνται.

*Αρθρ. 2.

Ἀντ' αὐτῶν ἡ κατὰ τὰς ἐπαρχίας τοῦ Κράτους Οἰκονομικὴ ὑπηρεσία θέλει ἐνεργεῖσθαι ἀπὸ Οἰκονομικῶν κατ' ἐπαρχίαν Ἐφορῶν, ὑπαγομένων ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἀναφερομένων εἰς αὐτό.

*Αρθρ. 3.

Εἰς ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν Ἐφορὸν δύνανται ν' ἀνατεθῇ ἡ Ἐφορεία δύο ἢ καὶ πλεονέστερων ἐπαρχιῶν.

*Αρθρ. 4.

Οἱ Οἰκονομικοὶ κατ' ἐπαρχίας Ἐφοροὶ διαίρουνται εἰς τρεῖς τάξεις ὡς ἀκολούθως:

Α'. Οἰκονομικοὶ κατ' ἐπαρχίαν Ἐφοροὶ Α. τάξεως.

1. Τῆς ἐπαρχίας Πατρῶν,
2. Τῶν ἐπαρχιῶν Ναυπλίας καὶ Ἀργους,
3. Τῆς ἐπαρχίας Ἡλείας,
4. Τῆς ἐπαρχίας Κορινθίας,
5. Τῆς ἐπαρχίας Λακεδαιμόνος,
6. Τῶν ἐπαρχιῶν Καλαμῶν καὶ Μεσσηνίας,
7. Τῆς ἐπαρχίας Φθιώτιδος.

Β'. Οἰκονομικοὶ κατ' ἐπαρχίαν Ἐφοροὶ Β. τάξεως.

1. Τῆς ἐπαρχίας Ἀττικῆς,
2. Τῆς ἐπαρχίας Λεβαδείας,
3. Τῆς ἐπαρχίας Λοκρίδος,
4. Τῆς ἐπαρχίας Μαντινείας,
5. Τῶν ἐπαρχιῶν Βάλτου, Βονίτζης καὶ Ξηρομέρου,
6. Τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων,
7. Τῆς ἐπαρχίας Παρνασσίδος,
8. Τῶν ἐπαρχιῶν Χαλκίδος καὶ Ξηροχωρίου,
9. Τῆς ἐπαρχίας Τριφυλίας,
10. Τῆς ἐπαρχίας Γόρτυνος,
11. Τῆς ἐπαρχίας Ἐπιδαύρου Λιμενῆς,
12. Τῆς ἐπαρχίας Θηβῶν,
13. Τῶν ἐπαρχιῶν Σύρου καὶ Κέας.

Γ'. Οἰκονομικοὶ κατ' ἐπαρχίαν Ἐφοροὶ Γ. τάξεως.

1. Τῆς ἐπαρχίας Εὐρυτανίας,
2. Τῆς ἐπαρχίας Τριχωνίδας,
3. Τῆς ἐπαρχίας Ναυπακτίας,
4. Τῆς ἐπαρχίας Μεσολογγίου,
5. Τῆς ἐπαρχίας Δωρίδος,
6. Τῆς ἐπαρχίας Καρυστίας,
7. Τῆς ἐπαρχίας Κυνοῦρας,
8. Τῆς ἐπαρχίας Ὀλυμπίας,
9. Τῆς ἐπαρχίας Πυλίας,
10. Τῶν ἐπαρχιῶν Τροιζηνίας καὶ Ὑδρας,
11. Τῶν ἐπαρχιῶν Πετρίων καὶ Ἑρμιονίδος,
12. Τῆς ἐπαρχίας Αἰγιαλείας,
13. Τῆς ἐπαρχίας Μεγαλοπόλεως,
14. Τῶν ἐπαρχιῶν Μεγαρίδος καὶ Αἰγίνης,
15. Τῆς ἐπαρχίας Σκοπέλου,
16. Τῶν ἐπαρχιῶν Τήνου καὶ Ἀνδρου,
17. Τῆς ἐπαρχίας Νάξου,
18. Τῆς ἐπαρχίας Θήρας,
19. Τῆς ἐπαρχίας Μήλου,

*Αρθρ. 5.

Οἱ βαθμοὶ καὶ μισθοὶ τῶν Οἰκονομικῶν κατ' ἐπαρχίαν Ἐφορῶν προσδιορίζονται ὡς ἑξῆς:

Οἱ Οἰκονομικοὶ κατ' ἐπαρχίαν Ἐφοροὶ Α'. τάξεως ἔχουν βαθ-

μόν ύπουργικοῦ γραμματέως Α'. τάξεως καὶ μηνιαῖον μισθόν δραχμῶν διακοσίων.

Οἱ Οἰκονομικοὶ κατ' ἐπαρχίαν ἑφόροι Β'. τάξεως ἔχουν βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως Β'. τάξεως καὶ μηνιαῖον μισθόν δραχμῶν ἑκατὸν πενήκοντα.

Οἱ Οἰκονομικοὶ κατ' ἐπαρχίαν ἑφόροι Γ'. τάξεως ἔχουν βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως Β. τάξεως καὶ μηνιαῖον μισθόν δραχμῶν ἑκατὸν πενήκοντα.

Οἱ Οἰκονομικοὶ κατ' ἐπαρχίαν ἑφόροι Γ'. τάξεως ἔχουν μηνιαῖον μισθόν δραχμῶν ἑκατόν.

Ἄρθρ. 6.

Διὰ γραφικὰ ἐξόδα καὶ ἐνοίκια καταστήματος παραχωρεῖται εἰς τοὺς Οἰκονομικοὺς κατ' ἐπαρχίαν ἑφόρους σταθερὰ προσεπιχορήγησις, διὰ τὴν χρῆσιν τῆς ὁποίας δὲν δίδουν λόγον, καὶ ἥτις κανονίζεται ὡς ἐφεξῆς.

Διὰ τοὺς Οἰκονομικοὺς κατ' ἐπαρχίαν ἑφόρους Α'. τάξεως δραχμαὶ τεσσαράκοντα κατὰ μῆνα.

Διὰ τοὺς Οἰκονομικοὺς κατ' ἐπαρχίαν ἑφόρους Β'. τάξεως δραχμαὶ τριάκοντα πέντε κατὰ μῆνα.

Διὰ τοὺς Οἰκονομικοὺς κατ' ἐπαρχίαν ἑφόρους Γ'. τάξεως δραχμαὶ τριάκοντα κατὰ μῆνα.

Ἐκτὸς τούτου, ἅμα ἔμβη εἰς ἐνέργειαν ὁ παρὼν Νόμος θέλουν χορηγηθῇ εἰς ἕκαστον Οἰκονομικὸν κατ' ἐπαρχίαν ἑφόρον δι' ἐξόδα πρώτης ἀποκαταστάσεως αἱ ἐφεξῆς ποσότητες.

Εἰς τοὺς τῆς Α'. τάξεως δραχμαὶ 30.

Εἰς τοὺς τῆς Β'. » » 40.

Εἰς τοὺς τῆς Γ'. » » 30.

Αἵτινες θέλουν χρησιμεύει εἰς προμήθειαν τῶν ἀναγκαίων ἐπιπλάν τοῦ γραφείου, καὶ τὰ ὅποια θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς ἰδιοκτησία τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 7.

Αἱ ἔδραι τῶν Οἰκονομικῶν κατ' ἐπαρχίαν ἑφόρων προσδιορίζονται διὰ Βασιλικὸν Διατάγματος.

Ἄρθρ. 8.

Τὰ καθήκοντα τῶν Οἰκονομικῶν κατ' ἐπαρχίαν ἑφόρων καὶ αἱ πρὸς τὰς Διοικητικὰς Ἀρχὰς σχέσεις τῶν θέλουν κανονισθῇ διὰ Βασιλικὸν Διατάγματος ἐπὶ τῇ ἐξουσίᾳ τῶν καθεστώτων Νόμων καὶ Διαταγμάτων.

Ἄρθρ. 9.

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Μαΐου 1845.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Μαΐου 1845.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

—ο—

ΣΧΕΔΙΟΝ

Ὁργανικοῦ Διατάγματος περὶ τῶν καθηκόντων καὶ τῆς ἔδρας τῶν Ἐπαρχιακῶν Οἰκονομικῶν ἑφόρων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸν ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν Νόμον περὶ συστάσεως Ἐπαρχιακῶν Οἰκονομικῶν ἑφόρων.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐφεξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Οἱ Οἰκονομικοὶ ἑφόροι εἶναι τὰ ἄμεσα ὄργανα τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου πρὸς θεθαίωσιν ὅλων τῶν δημοσίων φόρων, ἐκτὸς ἐκείνων ὧν ἡ θεθαίωσις ἀνετίθη εἰς ἄλλας ἀρχάς, καὶ πρὸς εἰσπραξίν καὶ διαχείρισιν τῶν εἰς εἶδη ἀπιδιομένων ἀμέσων φόρων, καθὼς καὶ πρὸς διατήρησιν καὶ διαχείρισιν ὅλης τῆς ἀκινήτου ἐθνικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας ἰδίως δὲ καθήκοντα αὐτῶν εἶναι.

α) Ἡ ἐκτέλεσις καὶ ἐνέργεια ὧν τῶν περὶ ἀμέσων φόρων Νόμων.

β) Ἡ ἐκτέλεσις καὶ ἐνέργεια τῶν Νόμων καὶ Διαταγμάτων τῶν ἀφορώντων τὴν κάρπωσιν, ἐκποίησιν ἢ διάθεσιν τῶν ἐθνικῶν καὶ μοναστηριακῶν κτημάτων.

Εἰς τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν ὑπάγονται ἐπομένως.

1. Ὅλα τὰ ἀντικείμενα τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας τὰ ὑπερβαίνοντα τὴν περιουσίαν τοῦ Κράτους ἢ τοὺς δημοσίους πόρους.

2. Ἡ διατήρησις τῆς ἀκεραιότητος τῶν ἐθνικῶν κτημάτων καὶ ἡ ἀνακάλυψις ἢ ἡ προφύλαξις αὐτῶν ἀπὸ γινομένων ἢ ἐνδεχομένων σφετερισμῶν.

3. Ἡ σύνταξις ἐμβλίων ἐλέγχου καὶ ἀπογραφῆς ἐν γένει τῶν ἐθνικῶν κτημάτων καὶ δικαιωμάτων.

4. Ἡ ἀνάπτυξις ὅλων τῶν δημοσίων πόρων πηγαζόντων εἴτε ἀπὸ τοῦ ἐν ἐνέργειᾳ φορολογικοῦ Νόμου, εἴτε ἀπὸ τῆς διάθεσιν τῶν ἐθνικῶν κτημάτων.

5. Ἡ γνωμοδότησις πρὸς βελτίωσιν κανονισμῶν καὶ τακτοποίησιν παντὸς μέρους τῶν δημοσίων προσόδων.

γ) Ἡ διασφαρσις τῶν οἰκονομικῶν Νόμων καὶ Διαταγμάτων πρὸς τοὺς φορολογουμένους.

δ) Ἡ σύμπραξις εἰς τὴν κατάστροφον τῶν χωρογραφικῶν ἐμβλίων.

ε) Ἡ ἄμεσος ἢ ἔμμεσος ἀντιπροσώπευσις τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν προσβεβλημένων αὐτῶν δικαιωμάτων ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, ἐκτὸς τῶν δι' ἰδιαιτέρων Νόμων ἢ Βασιλ. Διαταγμάτων κανονισθέντων ἄλλως περὶ τούτου ἐξαιρουμένη ῥητῶς ἐπὶ τοῦ παρόντος αἱ ἐκ τοῦ πλειστηριασμοῦ τῶν ἰδιωτικῶν κτημάτων τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου προκύπτουσαι δίκαιαι, αἵτινες διεξάγονται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων παρὰ τῶν ταμιῶν.

ς) Ἡ διεύθυνσις τῶν δημοπρασιῶν πρὸς παραχώρησιν τῶν διὰ τὸ δημόσιον ἐργασιῶν, προμηθειῶν καὶ ἐργολαβίῶν, ὅταν δὲν ἀνατεθῶσιν αὐταὶ δι' ἰδιαιτέρας διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου εἰς ἄλλας δημοσίας ἀρχάς.

ζ) Ἡ συλλογὴ καὶ χορήγησις στατιστικῶν πληροφοριῶν καὶ ἡ σύνταξις καὶ κατάθεσις εἰς τὰ ἀρχεῖα στατιστικῶν πινακῶν, ἀφορώντων τὴν φορολογίαν, τὴν κατάστασιν τῶν ἐθνικῶν γαιῶν καὶ ἄλλων κτημάτων καὶ δικαιωμάτων.

η) Ἡ ἐπιτήρησις ὡς πρὸς τὴν εκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων, τὰς ὁποίας ἀνέλαβον πρὸς τὸ δημόσιον ἐργαλαβίαι, πολυετεῖς ἢ μονοετεῖς ἐνοικιασταὶ ἐθνικῶν κτημάτων, ἀγορασταὶ δημοσίων φόρων ἢ δημοσίων κτημάτων καὶ ἄλλοι. Ὡς πρὸς τοῦτο ἔχουσι χρέος νὰ συντάττωσι πρωτόκολλα μετὰ τὴν σύμπραξιν τῶν Διοικητικῶν Ἀρχῶν καὶ νὰ ὑποβάλλωσι κατ' ἔτος εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἔκθεσιν, ἐκ τῆς ὁποίας θέλει ἐξάγεσθαι ἡ ἀκριβὴς ἢ ἐλλειπὴς ἐκτέλεσις τῶν συμφωνιῶν καὶ ὑποχρεώσεων.

θ) Ἡ πρότασις καταλλήλων μέτρων ὑπαγυρευομένων ἀπὸ τὴν ἐπιτόπιον πείραν καὶ συντεινόντων εἰς ἀνάπτυξιν τοῦ δημοσίου πλούτου, εἰς αὐξάνειν τῶν δημοσίων εἰσοδημάτων καὶ εἰς βελτίωσιν τοῦ φορολογικοῦ συστήματος.

ζ) Ἡ διεύθυνσις, ἐπιτήρησις καὶ ἐπιστάσις τῶν ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων, ὅσα δὲν διαχειρίζονται δι' ἐιδικῶν ὑπαλλήλων, ἢ ἀνακάλυψις τῶν καταχρήσεων ἢ ἄλλων ἐλαττωμάτων προσβαλόντων τὰ συμφέροντα ἢ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 2.

Οἱ Οἰκονομικοὶ Ἐφόροι εἶναι μὲν ἀνεξάρτητοι ἀλλ' ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν Διοικητικῶν ἀρχῶν· ἀλλ' αἱ τελευταῖαι ὀφείλουν νὰ ἐπιτηρώσιν εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τῶν φορολογικῶν Νόμων κανονισμῶν καὶ Διαταγμάτων, εἰς τὴν ἀνεπαχθῆ ὡς πρὸς τοὺς φορολογουμένους καὶ συντελεστέραν ὡς πρὸς τὸ δῆμοςιον διεύθυνσιν τῶν δημοτικῶν εἰσδημάτων, καὶ ν' ἀποτείνωσι παρατηρήσεις πρὸς τοὺς Οἰκονομικοὺς Ἐφόρους. Ἐχουσιν ἐπομένως δικαίωμα νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν ὅλων τῶν διατρεχόντων εἰς τὴν οἰκονομικὴν ὑπηρεσίαν, χωρὶς νὰ παρεμβάλλωσι κανὲν πρόσκομμα, καὶ ὀφείλουσι, χρείας τυχούσης, ἂν δὲν εἰσακουσθῶσι, καὶ ὁσάκις ὑποπεύουσι καταχρήσεις, ν' ἀναφέρωσι πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον, τὰς δὲ καταχρήσεις θέλουσι ἐξετάσει παρ' αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 3.

Ὡσαύτως οἱ Οἰκονομικοὶ ἔφοροι δύνανται εἰς πᾶσαν περίπτωσιν νὰ προσκαλῶσι τὴν γνώμην τῶν Διοικητικῶν ἀρχῶν, καὶ νὰ ζητῶσι τὴν συνδρομὴν αὐτῶν ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν Νόμων καὶ Διαταγμάτων.

Ἄρθρ. 4.

Ὑποχρεοῦνται οἱ Οἰκονομικοὶ ἔφοροι μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν καὶ ἐνέργειαν ἐνὸς φορολογικοῦ νόμου, νὰ ὑποβάλλωσι εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἔκθεσιν ἀκριβῆ τοῦ ἀποτελέσματος, συνοδεύοντες αὐτὴν μὲ τὰς ὑποίας ἔκαμαν παρατηρήσεις ὡς πρὸς τὴν ἐνέργειάν του, καὶ ὡς πρὸς τὰς ὑποίας ἀπαιτεῖ ἐπιδιορθώσεις ἢ τροπολογίας. Ὀφείλουσι ὡσαύτως νὰ ὑποβάλλωσι γενικὴν ἔκθεσιν, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 1 διαγραφέντα ἀντικείμενα, καὶ ἐξάγοντες γενικὸν πόρισμα περὶ τῆς ἐντὸς τοῦ ἔτους οἰκονομικῆς διαχειρίσεως δι' ὅλας συνάμα τὰς ἐπαρχίας τῆς περιφέρειας τῶν.

Ἄρθρ. 5.

Αἱ ἑδραὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἐφόρων προσδιορίζονται ὡς ἐφεξῆς.

Τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

Τῆς ἐπαρχίας Πατρῶν	αἱ Πάτραι.
Τῶν ἐπαρχιῶν Ναυπλίας καὶ Ἀργεῶς	τὸ Ναύπλιον.
Τῆς ἐπαρχίας Ἠλείας	ὁ Πύργος.
Τῆς ἐπαρχίας Κορινθίας	ἡ Κόρινθος.
Τῆς ἐπαρχίας Λακεδαιμόνος	ἡ Σπάρτη.
Τῶν ἐπαρχιῶν Καλαμῶν καὶ Μεσσηνίας	αἱ Καλάμαι.
Τῆς ἐπαρχίας Φθιώτιδος	ἡ Λαμία.
Τῆς ἐπαρχίας Ἀττικῆς	αἱ Ἀθῆναι.
Τῆς ἐπαρχίας Λεβαδείας	ἡ Λεβαθεῖα.
Τῆς ἐπαρχίας Λοκρίδος	ἡ Ἀταλάντη.
Τῆς ἐπαρχίας Μαντινείας	ἡ Τρίπολις.
Τῶν ἐπαρχιῶν Βάλτου, Βονίτσας καὶ Εὐρομέρου ἢ Βόνιτσα	τὰ Καλάβρυτα.
Τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων	ἡ Ἀμφισσα.
Τῆς ἐπαρχίας Παρνασσίδος	ἡ Χαλκίς.
Τῶν ἐπαρχιῶν Χαλκίδας καὶ Εὐροχωρίου	ἡ Κυπαρισσία.
Τῆς ἐπαρχίας Τριφυλίας	ἡ Καρύταινα.
Τῆς ἐπαρχίας Γόρτυνος	ἡ Μολαῖος.
Τῆς ἐπαρχίας Ἐπιδάφρου Ἀμικράς	αἱ Θῆβαι.
Τῆς ἐπαρχίας Θηβῶν	ἡ Ἐρμούπολις.
Τῆς ἐπαρχίας Σύρου καὶ Κέας	ἡ Καλλιδρόμη.
Τῆς ἐπαρχίας Εὐρυτανίας	τὸ Ἀγρίνιον.
Τῆς ἐπαρχίας Τριχωνίας	ἡ Ναύπακτος.

Τῆς ἐπαρχίας Μεσολογγίου	Μεσολόγγιον.
Τῆς ἐπαρχίας Δωρίδος	τὸ Δοιδωρίκι.
Τῆς ἐπαρχίας Καρυστίας	ἡ Κάρυστες.
Τῆς ἐπαρχίας Κυνουρίας	τὸ Ἀστρος.
Τῆς ἐπαρχίας Ὀλυμπίας	Ἀνδρίτσεινα.
Τῆς ἐπαρχίας Πυλίας	ἡ Πύλος.
Τῆς ἐπαρχίας Τροιζηνίας καὶ Ὑδρας	ὁ Πόρος.
Τῆς ἐπαρχίας Σπετσῶν καὶ Ἑρμιονίδος	ἡ Κορώνις.
Τῆς ἐπαρχίας Αἰγιαλίας	τὸ Αἶγιον.
Τῆς ἐπαρχίας Μεγαλοπόλεως	τὸ Λεοντάρι.
Τῆς ἐπαρχίας Μεγαρίδος καὶ Αἰγίνης	τὰ Μέγαρα.
Τῆς ἐπαρχίας Σκοπέλου	ἡ Σκόπελος.
Τῆς ἐπαρχίας Τήνου καὶ Ἀνδρου	ἡ Ἀνδρος.
Τῆς ἐπαρχίας Νάξου	ἡ Νάξος.
Τῆς ἐπαρχίας Θήρας	ἡ Θήρα.
Τῆς ἐπαρχίας Μήλου	ἡ Μήλος.

Ἄρθρ. 6.

Οἱ ἔφοροι ὁσάκις ἀπομακρύνονται τῆς ὑπηρεσίας τῶν εἴτε λόγῳ ἀδείας εἴτε ἄλλου κωλύματος, ἀναπληροῦνται δι' ἄλλου δημοσίου ὑπαλλήλου κατ' ἐγκρίσιν τοῦ Ὑπουργεῖου τῶν Οἰκονομικῶν. Ὅσάκις δὲ συμβῇ αἰρνίδιον κώλυμα, ἀναλαμβάνει προσωρινῶς τὴν ὑπηρεσίαν ὁ Τεχνίας, εἰδοποιῶν ἀμέσως τὸ ὑπουργεῖον.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 16 Μαΐου 1845.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ὑπουργὸς Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΑΡΙΘ. 14

(Παρελείφθη)

—ο—

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 15.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 7 Ἰουνίου.

Νόμος Ζ'.

Αριθ. 16,440.

Ν Ο Μ Ο Σ

Περὶ πληρωμῆς τῶν ἐξόδων τῶν μηνῶν Ἀπριλίου, Μαΐου καὶ Ἰουνίου ε. ε.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐψηφισμένοι ὁμοψφῶνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Τὰ ὑπουργεῖα θέλουσι πληρώσει, μετὰ προηγουμένην ἐγκρίσιν τοῦ Βασιλέως, καὶ κατὰ τὰς ἐν ἰσχύει λογιστικὰς διατυπώσεις, τὰ ἐξόδα τοῦ Κράτους τῶν μηνῶν Ἀπριλίου, Μαΐου καὶ Ἰουνίου τ. ε. εἰς λογαριασμὸν τοῦ ὑπεβληθέντος ἤδη εἰς τὰς Βουλὰς προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ αὐτοῦ ἔτους, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπαρχόντων Νόμων, Διαταγμάτων καὶ Κανονισμῶν.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἰουνίου 1845.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ὑπουργὸς Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἰουνίου 1845.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

Νόμος Η'.

Ἀριθ. 16, 441.

Ν Ο Μ Ο Σ

Περὶ τῆς Βασιλικῆς χορηγήσεως.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀποφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Ἡ Βασιλικὴ χορήγησις προσδιορίζεται κατ' ἔτος εἰς ἓν ἑκατομμύριον δραχμῶν πληρωτέων εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστου μηνὸς κατὰ δωδεκατημέριον.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἰουνίου 1845.

Ὁ Ὑπουργὸς Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἰουνίου 1845.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

Νόμος Θ'.

—ο—

Ἀριθ. 16, 442.

Ν Ο Μ Ο Σ.

Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρου τοῦ 1845.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρος προσδιορίζεται διὰ τὸ τρέχον ἔτος εἰς λεπτὰ εἴκοσι το κοφινίον.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ ἀπαριθμησις τῶν κοφινίων θέλει γενῇ ἐπιμελείᾳ τῶν Οἰκονομικῶν κατ' ἐπαρχίαν Ἐφόρων, διὰ τῶν ἀνταχλαίων ἐπιστατῶν εἰς τὰς καταλλήλους ἐποχάς, ὡς πρὸς τὴν θέσιν καὶ τὰς ἰδιαιτέρας περιστάσεις ἑκάστης ἐπαρχίας, ἡ δὲ εἴσπραξις τοῦ φόρου θέλει γενῇ τὴν 1 Ὀκτωβρίου παρὰ τῶν ἀρμοδίων Ταμιακῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. 3'.

Ὡς πρὸς τοὺς ὑποκρύπτοντας τὰ κοφινία τῶν ἐπὶ σκοπῷ ἀποφυγῆς τῆς ἐπιβολῆς τοῦ νομίμου φόρου, καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐκδοσὶν διπλοτύπων ἰσχύον τὰ άρθρα 8, 11 καὶ 12 τοῦ περὶ φρονηολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου.

Ἄρθρ. 4.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἰουνίου 1845.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἰουνίου 1845.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

Νόμος Ι'.

Ἀριθ. 16, 443.

Ν Ο Μ Ο Σ

Περὶ τοῦ ἐγγείου φόρου τῆς σταφίδος, τῶν θαλανοκικιδίων, τῆς μετᾶξης, τοῦ ρίζαρίου καὶ τοῦ πρινοκοκίου, καὶ τῶν ξηρῶν σύκων τῆς Μεσσηνίας καὶ τῶν λεμονιών καὶ πορτοκαλλίων Τροιζηνίας, Ἀνδρου, Νάξου, καὶ Καρυστίας διὰ τὸ ἔτος 1845.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Ὁ ἐγγεῖος φόρος τῆς σταφίδος, τῶν θαλανοκικιδίων, τῆς μετᾶξης, τοῦ ρίζαρίου, καὶ τοῦ πρινοκοκίου, διὰ τὸ ἔτος 1845 λαμβάνεται εἰς τὰ τελωνεῖα εἰς τὴν ἐκτὸς τοῦ κράτους ἐξαγωγὴν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ ἐγγεῖος φόρος τῶν ξηρῶν σύκων τῆς Μεσσηνίας καὶ τῶν λεμονιών καὶ πορτοκαλλίων Τροιζηνίας, Ἀνδρου, Νάξου καὶ Καρυστίας διὰ τὸ ἔτος 1845 λαμβάνεται εἰς τὸ πρῶτον τελωνεῖον εἰς τὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγὴν ἢ τὴν ἐντὸς τοῦ Κράτους μεταφορὰν αὐτῶν διὰ θαλάσσης.

Ἄρθρ. 3.

Ὁ ἐγγεῖος φόρος τῆς σταφίδος καὶ τὸ κατὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγὴν αὐτῆς ὀφειλόμενον τελωνιακὸν δικαίωμα λαμβάνεται κατὰ τὴν ἀκολουθοῦσαν ἔαριν καὶ ἐπὶ τῇ ἀναλογίᾳ τῶν δέκα τοῖς 10 διὰ τὸν ἐγγεῖον φόρον καὶ ἐξ τοῖς 10 διὰ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα τῆς ἐξαγωγῆς.

Ἄρθρ. 4.

Ἀνακατὰ πρῶτον ἀποκοπῇ ἡ τιμὴ τῆς σταφίδος συντάσσεται πρωτόκολλον τῆς τρεχούσης καὶ ἀποκοπείσης ταύτης τιμῆς, παρὰ τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς, τοῦ Οἰκονομικοῦ κατ' ἐπαρχίαν ἐφόρου καὶ τοῦ τελωνίου τοῦ πρωτίστου λιμένος ἑκάστης ἐπαρχίας, ἀφοῦ γνωμοδοτήσῃ τρεῖς ἐκ τῶν ἐγκριτοτέρων καὶ εὐπολητοτέρων ἐμπόρων, καὶ τρεῖς ἄλλοι ἰδιωκτῆται σταφίδων, λαμβανόμενοι κατ' ἐκλογὴν τῶν ἀνωτέρω ὑπαλλήλων.

Τὸ πρωτόκολλον, εἰς τὸ ὅποιον θέλει διακρινέσθαι ἑκάστη ποσότης καὶ ἡ στεγνὴ ἀπὸ τὴν τυχόν βρεγμένην σταφίδα, ἐνδιαλαμβάνον ἐκτὸς τῆς ἀποκοπείσης τιμῆς, καὶ ἐν ἑννατημέριον περιπέσει, ὑποβάλλεται ἀμέσως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων, τοῦτο δὲ ἐκδίδει τὴν ἐπὶ τοῦ πρωτοκόλλου ἀπόφασιν του.

"Αρθρ. 5.

Οἱ ἀνωτέρω ἔμποροι καὶ ἰδιοκτῆται ὀφείλουσι νὰ ὑπογράφωσιν εἰς τὸ πρωτόκολλον, ἐνῶ καταγράφονται καὶ αἱ δοθεῖσαι παρ' αὐτῶν πληροφορίες περὶ τοῦ προσορισμοῦ τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος

"Αρθρ. 6.

Ἐὰν καὶ ὁσάκις ἀκολούθως συμβῇ αἰφνιδια αὐτομειώσεις τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος, εἴτε κατ' αἵτησιν τῶν σταφιδεμπόρων, εἴτε κατ' αἵτησιν τοῦ τελωνεῖου, εἴτε κατ' αἵτησιν ἄλλης τινὸς ἐκ τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 4 σημειωμένων ἀρχῶν, συντάσσεται νέον πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον θέλει ὑποβληθῇ ἄνευ ἀναβολῆς ὡσαύτως εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου.

"Αρθρ. 7.

Ἐὰν πρὸ τῆς κατὰ τὸ ἀρθρὸν 4. ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν περὶ τῆς ἐξακριβώσεως τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος, θελήσῃ τις νὰ ἐξαγάγῃ σταφίδα, θέλει μὲν ἐπιτρέπεσθαι εἰς αὐτὸν ἡ ἐπιβίβασις καὶ ἐξαγωγή, ἀλλὰ διὰ τῆς προηγουμένης ἀξιοχρέου ἐγγυήσεως, ὅτι, θέλει, πληρώσει τὸν ἐγγεῖον φόρον καὶ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς.

"Αρθρ. 8.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρέπεται ἔφρασις ἐκ μέρους τῶν ἐχόντων συμφέρον ἰδιωτῶν, ὡς πρὸς τὸν προσορισμὸν τῆς τιμῆς, ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ δημοσιεύοντος τὴν ἀπόφασιν φύλλου τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ μέρος ὅπου γίνεσθαι ἡ ἐξαγωγή.

Ἡ ἔφρασις δὲν ἐπιφέρει τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐπὶ τῶν πρωτοκόλλων ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργείου.

"Αρθρ. 9.

Οἱ ἐκ τῶν βαλκανοκιχιδόενδρων συλλεγόμενοι καρποὶ ὑπόκεινται εἰς ἐγγεῖον φόρον ἄνευ διακρίσεως ἰδιοκτητῶν ἢ ἐθνικῶν εἰσπραττόμενον εἰς τὰ τελωνεῖα μετὰ τοῦ τέλους τῆς ἐξαγωγῆς, λαμβανόμενον ἐπὶ τὴν ἐρεξῆς ἀναλογικῶς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κανταρίου, λογίζομένου πρὸς 44 ὀκάδ. ἄνευ διακρίσεως ποιότητος.

α) Διὰ τὴν Κεαν, Λακωνικὴν καὶ Λακεδαιμόνα

ἐγγεῖος φόρος	Δρ. 1 Λεπ. 10
τελωνιακὸν δικαίωμα	» 63

β) Διὰ τὴν Ἀχαΐαν, Ἀττικὴν καὶ λοιπὴν Πελοπόννησον καὶ Ἀνατολικὴν Ἠλλάδα,

ἐγγεῖος φόρος	Δραχ. 1 Λεπ. 5
τελωνιακὸν δικαίωμα	» 60

γ) Διὰ τὴν Ἀκαρνανικὴν, Αἰτωλικὴν καὶ Τριφυλίαν,

ἐγγεῖος φόρος	Δρ. 2 » —
τελωνιακὸν δικαίωμα	» 60

Ἐπὶ τῶν κικιδίων

Διὰ μὲν τὴν Ἀκαρνανικὴν, Αἰτωλικὴν καὶ Τριφυλίαν, φόρος ἐγγεῖος ἀνὰ λεπτὰ 25 τὴν ὀκτὴν καὶ τελωνιακὸν δικαίωμα λεπτὰ 6 δι' ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη ἀνὰ λεπτὰ 10 ἐγγεῖος φόρος καὶ τελωνιακὸν δικαίωμα 6 λεπτὰ ἀνὰ πλῆθυν ὀκτὴν.

"Αρθρ. 10.

Ὡς πρὸς τὰ μέρη ὅπου ἐπιτρέπεται ἡ ἐξαγωγή τῶν βαλκανοκικιδίων, θέλουν τηρηθῇ αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 19 (31) Μαρτίου 1843 τελωνιακοῦ ὁργανισμοῦ.

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον θέλει φροντίσει νὰ ληρθῶσι τὰ ἀναγκαῖα πρὸς ἐπιτήρησιν μέτρα.

"Αρθρ. 11.

Ὅστις φωνῇ συλλέγων ἐκ τῶν βαλκανοκιχιδόενδρων ἐξαγόμενων τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 9 στοιγ. γ. ἄνευ ἀδείας τοῦ δημοσίου ἐπιστάτου, θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς πληρωμὴν τῆς διπλάσιας

αἰτίας τοῦ καρποῦ, τὸν ὁποῖον ἤθελε συναῖε κατὰ τὸ ἀρθρὸν 8 τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων Νόμου, τὸ δὲ ἥμισυ αὐτῆς διδεται εἰς τοὺς ἀνακαλύψαντας, ἐκτὸς τῶν ἐπιστάτων τοῦ δημοσίου.

"Αρθρ. 12.

Ὁ ἐγγεῖος φόρος ἐπὶ τῆς μετὰ τῆς πληρόνεται εἰς τὰ Τελωνεῖα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὀκάδος ἐκ 400 δραμίων.

α. Ἐπὶ τῆς φιλῆς, κλωθομένης κατὰ τὸν Ἰταλικὸν τρόπον δραχ. 4.

β. Ἐπὶ τῆς φιλῆς κλωθομένης κατὰ τὸν ἐπιτόπιον συνήθη τρόπον, αἶον τῆς λεγομένης Σκεπίτικον τῆς τοῦ Πύργου καὶ ἄλλων ἰμοίων δραχ. τρεῖς.

γ. Ἐπὶ τῆς χονδρῆς, ἥτοι τῆς λεγομένης Ἰμπρισίμ καὶ τῆς ταύτης ὁμοίας δραχ. δύο, τὸ κατὰ τὴν ἐξαγωγήν διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν ὀφειλόμενον τελωνιακὸν δικαίωμα λαμβάνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀνωτέρω διὰ τὸν ἐγγεῖον φόρον κανονισθείσης τιμῆς πρὸς 6 τοῖς 10 ἥτοι

Ἐπὶ τῆς α. ποιότητος . . . Δρ. 2 καὶ 40 ο[ο]

Ἐπὶ τῆς β. » 1 » 80 ο[ο]

Ἐπὶ τῆς γ. » 1 » 20 ο[ο]

Ἡ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐξαγωγή τῶν κουκουλιῶν ἀπαγορεύεται.

"Αρθρ. 13.

Ὁ ἐγγεῖος φόρος τοῦ πινοκοκοκίου προσδιορίζεται εἰς 1, 1/2 δραχμὴν τὴν ὀκτὴν, τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα εἰς λεπτὰ 90.

"Αρθρ. 14.

Ὁ ἐγγεῖος φόρος τοῦ ρίζαρίου προσδιορίζεται εἰς Δρ. 4 τὸ καντάριον ἐξ ὀκάδων 44, τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα τῆς ἐξαγωγῆς εἰς δραχ. 2: 40.

"Αρθρ. 15.

Ὁ ἐπὶ τῶν σύκων ἐγγεῖος φόρος, καὶ τὸ κατὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγήν αὐτῶν τελωνιακὸν δικαίωμα, λαμβάνεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κανταρίου ἐξ ὀκάδων 44, ἐκαστὴ δὲ ὀκά ἐκ 400 δραμίων.

δι' ἐγγεῖον φόρον δραχ. 4.

δ. ἂν τελωνιακὸν δικαίωμα λεπ. 60.

"Αρθρ. 16.

Ὁ ἐγγεῖος φόρος τῶν λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων Τροϊζηνίας, Ἀνδρου, Νάξου καὶ Καρυστίας λαμβάνεται εἰς τ' ἄρμῳδια τελωνεῖα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀγοραίας τιμῆς, βεβαιουμένης κατὰ δημοτικὴν ἀπὸ τὴν διοικητικὴν καὶ τελωνιακὴν Ἀρχὴν καὶ τὸν Δήμαρχον ἐπὶ τῶν διὰ ξηρᾶς μεταφερομένων λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων, ὡσαύτως πληρόνεται ὁ ἐγγεῖος φόρος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς αὐτῆς τιμῆς.

"Αρθρ. 17.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικρατίας τῶν ἐθνικοῖδιοκτητῶν σταφιδωπέλων, βαλκανοκιχιδόενδρων καὶ συκῶν, ὑποκειμένων εἰς τὴν πικρὰ τοῦ ἀρθρ. 1 τοῦ ἀπὸ 3 Ἰουνίου Νόμου ὀριζομένην φορολογίαν, θέλει προσδιορισθῇ δι' ἐκτιμήσεως ἐνεργηθεισῆς σύμφωνα μὲν τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρ. 17, 18 καὶ 19 τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου, καὶ εἰσπραχθῇ εἰς χρήματα διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ προσδιορισμένου ἐγγεῖου φόρου. Τὸ δὲ τῶν ἐθνικοῖδιοκτητῶν μωροδένδρων προσδιορίζεται εἰς 5 λεπτὰ ἐφ' ἐκάστον δένδρου ἡλικίας πέντε ἐτῶν συμπληρωμένων.

Ἡ ἐπικρατία τῶν ἐθνικῶν ἐνοικιάζεται ἐπὶ δημοπρασίας, ἂν δὲν ᾖ πολυετὴς διατελειμένη, καὶ εἰσπράττεται παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ εἰς εἶδος, ἡ εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου.

"Αρθρ. 18.

Ἡ λαθραία ἐξαγωγή τῶν ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ἐνδιαλαμβανόμενων προϊόντων, ὡς καὶ ἡ λαθραία μεταφορὰ σύκων τῆς Μεσσηνίας καὶ τῶν εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ ἀρθρ. 16 ὑπαγομένων πορτοκαλλολεμονίων, ὑπόκεινται εἰς πληρωμὰς ὀκταπλοῦ ἐγγεῖου φόρου, καὶ τελωνιακοῦ δικαίωματος. Ἐπίσης θέλει ὑποβάλλεσθαι καὶ λόγῳ τοῦ ἐγγεῖου φόρου καὶ διὰ τὰς λοιπὰς τε-

λωνιακὰς παραβάσεις χρηματικὴ ποινὴ καθ' ὀρίζομένην ἀναλογίαν, κατὰ τὸν περὶ ὀργανισμοῦ τῶν τελωνείων Νόμον. Τὸ τριμήριον τοῦ ὡς ποινὴ λαμβανομένου ποσοῦ, δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα τὸ λαθρεμπόριον ἢ τὰς λοιπὰς παραβάσεις λόγῳ ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρ. 19.

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσιεύσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 3 Ἰουνίου 1845.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Α. ΜΕΤΑΞΑΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἰουνίου 1845.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 16

(Παρελείφθη)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 17.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 30 Ἰουνίου.

—ο—

Νόμος ΙΑ'.

Αριθ. 9,069.

Ν Ο Μ Ο Σ

Περὶ τοῦ δικαιοῦματος τοῦ δημοτ.κοῦ Νοσοκομείου Σύρου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐπεκυρώσαμεν καὶ διατάττομεν τὰδε.

Ἄρθρ. 1.

Ἐπὶ τῶν εἰς Σύρον εἰσαγομένων καὶ εἰς τελωνίων ὑποκειμένων πραγματειῶν ἐπιβάλλεται ὑπὲρ τοῦ ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ δημοτ.κοῦ Νοσοκομείου φόρος πρὸς ἐν τέταρτον τοῖς ἑκατὸν κατὰ τὴν τελωνιακὴν διατίμησιν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ (1850) ἔτους.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ φόρος οὗτος θέλει εἰσπράττεσθαι συνάμα μὲ τὸ δημόσιον τελωνίων ὑπὸ τῆς ἐν Σύρῳ Τελωνιακῆς ἐπ.στασίας.

Ἄρθρ. 3.

Εἰς τοὺς ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτελέσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ἰουνίου 1845.

Ο Θ Ω Ν.

Οἱ ὕπουργοι Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 27 Ἰουνίου 1845.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

Νόμος ΙΒ'.

Αριθ. 9,069.

Ν Ο Μ Ο Σ

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Ὁ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς νεοσυλλέκτων τοῦ 1845 προσδιορίζεται εἰς 1785.

Ἄρθρ. 2.

Ἐξ αὐτῶν οἱ 1285 ἄνδρες θέλουσιν ἀναλογισθῇ εἰς τοὺς Δήμους τοῦ Κράτους διὰ τῶν ἀρμοδίων Δικητικῶν ἀρχῶν κατὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πληθυσμοῦ, οἱ δὲ πεντακῆσιοι θέλουσι ληφθῇ ἀπὸ τοῦ καθυστερούντος νεοσυλλέκτους τῶν παρελθόντων ἐτῶν, κατ' ἀναλογίαν τῶν καθυστερούντων ἐκάστης ἐπαρχίας καὶ δήμου καὶ κατὰ κλῆρον, ἐνεργηθησόμενον σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ἀπογραφῆς Νόμου.

Οἱ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν θέλουσι δημοσιεύσει τὸν παρόντα Νόμον, καὶ ἐκτελέσει αὐτόν, καθόσον ἀφορᾷ ἑκάστον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ἰουνίου 1845.

Ο Θ Ω Ν.

Οἱ Ὑπουργοι Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Κ. ΤΖΑΒΕΛΑΣ.]

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Ἰουνίου 1845.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

Νόμος ΙΓ'.

Αριθ. 9,069.

Ν Ο Μ Ο Σ

Περὶ δικαιοῦματος τοῦ δημοτικοῦ Νοσοκομείου Ναυπλίας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐπεκυρώσαμεν καὶ διατάττομεν τὰδε.

Ἐπὶ τῶν εἰς Ναύπλιον εἰσαγομένων καὶ ἐξαγομένων καὶ εἰς τελωνίων ὑποκειμένων πραγματειῶν ἐπιβάλλεται ὑπὲρ τοῦ ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου φόρος πρὸς ἐν τέταρτον τοῖς ἑκατὸν κατὰ τὴν τελωνιακὴν διατίμησιν, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ (1850) ἔτους.

*Αρθρ. 2.

Ο φόρος ούτος θέλει εισπράττεσθαι συνάμα με τὸ δημόσιον τελώνιον ὑπὸ τῆς ἐν Ναυπλίῳ τελωνιακῆς ἐπιστάσεως.

*Αρθρ. 3.

Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν ἀνατ.θεταὶ ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ἰουνίου 1845.

Ο Θ Ω Ν.

Οἱ Ὑπουργοὶ Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ,
Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Ἰουνίου 1845.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαστικῆς Ὑπουργῆς

Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 18, 19 καὶ 20 (Παραλείφθησαν)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 21.

Νόμ. Β'.

Ἀριθ. 8300.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ συστάσεως ἐπαρχιακῶν ταμείων

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐκφισσόμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, διατάττομεν ὡς ἑξῆς.

*Αρθ. 1. Τὰ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντα Διοικητικὰ καὶ ἐπιτροπικὰ ταμεῖα καταργοῦνται.

*Αρθ. 2. Ἀντ' αὐτῶν θέλουν συστήθῃ Ἐπαρχιακὰ Ταμεῖα, ὑπαγόμενα ἀμέσως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

*Αρθ. 3. τὰ Ἐπαρχιακὰ Ταμεῖα διακροῦνται εἰς Ταμεῖα Α' Β' καὶ Γ'. τάξεως.

*Αρθ. 4. Τὸ εἰς τὴν προτερούσταν Κεντρικὴν Ταμεῖον διατηρεῖται, ὁ δὲ Κεντρικὸς Ταμίας θέλει ἐνεργεῖ καὶ τὰ ἔργα Ἐπαρχιακοῦ Ταμιά Ἀττικῆς.

*Αρθ. 5. Τὰ καθήκοντα Ταμίων Γ'. τάξεως δύνανται ν' ἀνατεθῶσι καὶ εἰς Τελωνιακοὺς ὑπαλλήλους, εἰς τοὺς ὁποίους θέλει χορηγηθῇ ἀνάλογον ἐπιμίσθιον, προσδιοριζόμενον παρὰ τοῦ Νόμου.

*Αρθ. 6. Δύνανται προσέτι νὰ συστήθῃ ἐν Ταμεῖον διὰ δύο ἢ καὶ πλεονέστερας Ἐπαρχίας.

*Αρθ. 7. Τὰ Ταμεῖα διακροῦνται ὡς ἑφεξῆς.

Α. Κεντρικὴν Ταμεῖον (Ἀττικῆς.)

Β'. Ταμεῖα Α'. τάξεως

1 Ταμεῖον τῆς Ἐπαρχίας Πατρῶν	?
2 ὁμοίως	» Πλείας
3 ὁμ.	» Ναυπλίας καὶ Ἀργολ.
4 ὁμ.	» Κορινθίας

5 ὁμ.	» Λακεδαιμόνος
6 ὁμ.	» Μεσσηνίας καὶ Καλαμῶν
7 ὁμ.	» Μαντινείας
8 ὁμ.	» Φθιώτιδος
9 ὁμ.	» Σύρου.

Γ. Ταμεῖα Β'. τάξεως.

1 Ταμεῖον τῆς Ἐπαρχίας Θηβῶν	
2 ὁμ.	» Λεβαδείας
3 ὁμ.	» Παρνασσίδος
4 ὁμ.	» Χαλκίδος καὶ Εὐρυχωρίου
5 ὁμ.	» Μεσολογγίου
6 ὁμ.	» Βονιτῆς, Εὐρομέρου καὶ Βάλτου.
7 ὁμ.	» Γόρτυνος
8 ὁμ.	» Καλαβρύτων
9 ὁμ.	» Τριφυλίας
10 ὁμ.	» Πυλίας
11 ὁμ.	» Ἐπιδάουρου-Διμητρῆς
18 ὁμ.	» Λοκροῖδος.

Δ. Ταμεῖα Γ'. τάξεως,

1 Ταμεῖον τῆς Ἐπαρχίας Εὐρυτανίας	
2 ὁμ.	» Γεργονίας
3 ὁμ.	» Δωρίδος
4 ὁμ.	» Μεγαλοπόλεως
5 ὁμ.	» Ὀλυμπίας
6 ὁμ.	» Θήρας

Ε. Ταμεῖα Γ'. τάξεως διευθυνόμενα παρὰ Τελωνιακῶν ὑπαλλήλων

1 Ταμεῖον τῆς Ἐπαρχίας Αἰγιαλείας	
2 ὁμ.	» Κυουριάς
3 ὁμ.	» Καρυστίας
4 ὁμ.	» Νάξου
5 ὁμ.	» Πετσῶν καὶ Ἑρμιονίδος
6 ὁμ.	» Τροιζηνίας καὶ Ὑδρας
7 ὁμ.	» Μεγαροῖδος καὶ Αἰγίνης
8 ὁμ.	» Τήνου
9 ὁμ.	» Ἀνδρου
10 ὁμ.	» Σκοπέλου.
11 ὁμ.	» Ναυπακτίας
12 ὁμ.	» Μήλου
14 ὁμ.	» Κέας
14 ὁμ.	» Γυθείου καὶ Οἰτύλου

*Αρθ. 8. Τὸ προσωπικόν, ἡμισθοδοσία καὶ αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ Κεντρικοῦ καὶ τῶν Ἐπαρχιακῶν Ταμείων κανονίζονται ὡς ἑφεξῆς.

Α'. Κεντρικὸς Ταμίας μεθ' ὅσον Ὑπουργικοῦ Συμβούλου ἄ. τάξεως μεθ' ὅσον μισθὸν δρ. 400.

Εἰς ὑπουργικὸς γραμματεὺς ἄ. τάξεως μεθ' ὅσον μισθὸν δρ. 200.

Εἰς ὑπουργικὸς γραμματεὺς β'. τάξεως μεθ' ὅσον μισθὸν δρ. 160.

Εἰς γραφεὺς ἄ. τάξεως μεθ' ὅσον μισθὸν δρ. 100.

Εἰς ὁμοίους β'. τάξεως μεθ' ὅσον μισθὸν δρ. 80

Εἰς βοηθὸς μεθ' ὅσον μισθὸν δρ. 60.

Δύο κλητῆρες μεθ' ὅσον μισθὸν ἀνὰ δρ. 50 εἰς ἑκαστον. Σταθερὰ μηνιαία προσεπιχορήγησις δρ. 60 διὰ γραφικὰ ἔξοδα, θέρμανσιν κτλ.

Β'. Ἐπαρχιακὰ ταμεῖα ἄ. τάξεως

Εἰς ταμίας μεθ' ὅσον ὑπουργικοῦ γραμματέως ἄ. τάξεως μεθ' ὅσον μισθὸν δρ. 200.

Εἰς γραφεὺς μὲ μνησίον μισθὸν δρ. 60.

Εἰς βοηθὸς » » » 40.

Σταθερὰ μνησίαι προσεπιχορήγησις δρ. 30 διὰ γραφικὰ ἔξο-
δα, θερμανσιν κτλ.

Γ'. Ἐπαρχιακὰ Ταμεία β'. τάξεως

Εἰς ταμίαις μὲ βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως β'. τάξεως
μὲ μνησίον μισθὸν δρ. 160.

Εἰς βοηθὸς μὲ μνησίον μισθὸν δρ. 40.

Σταθερὰ μνησίαι προσεπιχορήγησις δρ. 25 διὰ γραφικὰ ἔξο-
δα, θερμανσιν κτλ.

Δ'. Ἐπαρχιακὰ Ταμεία γ'. τάξεως

Εἰς ἐπαρχιακὸς Ταμίαις μὲ μισθὸν δρ. 100.

Σταθερὰ μνησίαι προσεπιχορήγησις δρ. 20 διὰ γραφικὰ ἔξο-
δα, θερμανσιν κτλ.

Αἱ ἀνωτέρω προσεπιχορήγησις δὲν ὑπάγονται εἰς λογοδοσίαν.

Ε'. Οἱ τελωνιακοὶ ὑπάλληλοι, εἰς τοὺς ὁποίους ἀνατίθενται
διὰ τοῦ παρόντος Νόμου τὰ ἔργα Ἐπαρχιακῶν Ταμείων, θέλουν
λαμβάνει πρὸς ἀποζημιώσιν τῶν γραφικῶν ἐξόδων τῶν καὶ ἀμοι-
βῆν τῶν μνησίων ἐπιμίσθιον ὡς ἐφεξῆς:

Οἱ ἐπιτετραμμένοι τὰ ταμεία Αἰγιαλίας, Κυνουρίας, Καρυ-
στίας, Νάξου, Ἑρμιονίδος, καὶ Πετσῶν, Τροιζηνίας καὶ Ὑδρας,
Μεγαρίδος καὶ Αἰγίνης, μνησίον ἐπιμίσθιον δρ. 60.

Οἱ ἐπιτετραμμένοι τὰ ταμεία Τήνου, Ἀνδρου, Σκοπέλου, Ναυ-
πακτίας, Μήλου, Κέας, Γυθείου καὶ Οἰτύλου μνησίον ἐπιμίσθιον
δρ. 45. Τὰ μέχρι τοῦδε χορηγούμενα ποσοστὰ καταργοῦνται.

Ἀρθρον 9. Οἱ γραφεῖς, βοηθοὶ καὶ κλητῆρες τῶν Ταμείων,
διορίζονται κατὰ πρότασιν τῶν Ταμείων.

Ἀρθ. 10. Αἱ ἔδραι τῶν ἐπαρχιακῶν Ταμείων καὶ αἱ πρὸς τὰς
διοικητικὰς Ἀρχὰς σχέσεις τῶν προσδιορίζονται διὰ Β. Διατάγ-
ματος.

Ἀρθ. 11. Οἱ Ταμίαι θέλουν ὑποβληθῇ εἰς ἐγγύησιν, εἴτε διὰ
χρηματικῆς καταβολῆς, ἢ δι' ἐγγραφῆς ὑποθήκης ἐπὶ ἀκινήτων,
κατὰ τὸν περὶ ἐγγυήσεων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων Νόμον, τῆς
24 Αὐγούστου 1836, κατὰ τὰς ἐφεξῆς ἀναλογίας:

Α'. Ὁ Κεντρικὸς Ταμίαις εἰς ἐγγύησιν δρ. 9,000,

Β'. Ὁ Ταμίαις α'. τάξεως εἰς ἐγγύησιν δρ. 6,000

Γ'. Ὁ Ταμίαις β'. τάξεως εἰς ἐγγύησιν δρ. 3,000,

Δ'. Ὁ Ταμίαις γ'. τάξεως εἰς ἐγγύησιν δρ. 1,000,

Ὅλαι αἱ εἰς τὸν παρόντα Νόμον ἀντιβαίνουσιν διατάξεις κα-
ταργοῦνται.

Ἀρθ. 12. Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείον ἐπιφορτίζε-
ται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-
σίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς
εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Αὐγούστου 1845.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ὑπουργὸς Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

—Ο—

Δ Ι Α Τ Α Γ Μ Α

Περὶ προσδιορισμοῦ ἐδρῶν τῶν ἐπαρχιακῶν ταμείων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸν Νόμον τῆς 9 Αὐγούστου ε. ε. περὶ συ-
στάσεως ἐπαρχιακῶν Ταμείων.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουρ-
γοῦ.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν

Ἀρθ. 1.

Αἱ σχέσεις τῶν ἐπαρχιακῶν Ταμείων ὡς πρὸς τὰς διοικητικὰς
ἀρχὰς καὶ τὰ καθήκοντα αὐτῶν μένουσιν ἀπαράλλακτως ὅποια ἐ-
κκινώσθησαν διὰ τοῦ ἐν ἰσχύϊ Διατάγματος, καὶ διὰ τῶν κατὰ
συνέπειαν ἐκδοθεισῶν ὁδηγίων καὶ διατάξεων.

Ἀρθ. 2.

Αἱ ἔδραι τῶν Ἐπαρχιακῶν Ταμείων προσδιορίζονται ὡς ἐφε-
ξῆς:

Ταμεία α'. τάξεως.

1. Ταμείον τῆς Ἐπαρχίας Πατρῶν	ἔδρα Πάτριαι
2. » » Πλειίας	» Πύργος
3. » » Ναυπλ. καὶ Ἀργους	» Ναύπλ.
4. » » Κορινθίας	» Κόρινθ.
5. » » Λακεδαιμόνος	» Σπάρτη
6. » » Μεσσην. καὶ Καλαμών	» Καλάμ.
7. » » Μαντινείας	» Τρίπολ.
8. » » Φθιώτιδος	» Λαμία
9. » » Σύρου	» Ἑρμούπ.

Ταμεία β' τάξεως.

1. Ταμείον τῆς Ἐπαρχίας Θηβῶν	ἔδρα Θῆβαι
2. » » Λεβαδείας	» Λεβαδίαι
3. » » Παρνασσίδος	» Ἀμφισσ.
4. » » Χαλκίδος καὶ	» Χαλκίδς
5. » » Ξηροχωρίου	
6. » » Μεσολογγίου	» Μεσολόγ.
8. » » Βονίτζης Ξηρομέρ. καὶ Βάλτ.	» Βόνιτσα.
7. » » Γόρτυνος	» Καρύταιν
9. » » Καλαβρύτων	» Καλάβρ.
10. » » Τριφυλίας	ἔδρα Κυπαρισ.
11. » » Πυλίας	» Πύλος
11. » » Ἐπιδ. Δημητῶν	» Μονεμβ.
12. » » Λοκρίδος	» Ἀταλάντ.

Ταμεία γ'. τάξεως.

1. Ταμείον τῆς ἐπαρχίας Εὐρυτανίας	ἔδρα Καλλιδρόμ.
2. » » Τριγωνίας	» Ἀγρίνιον.
3. » » Δωρίδος	» Λοιδωρίας
4. » » Μεγαλοπόλεως	» Λεοντάρι.
5. » » Ὀλυμπίας	» Ἀνδρίτζαινα
6. » » Θήρας	» Θήρα

Ταμεία γ'. τάξεως διευθυνόμενα παρὰ τῶν

τελωνιακῶν ὑπαλλήλων.

1. Ταμείον τῆς ἐπαρχίας Αἰγιαλίας	ἔδρα Βοστίτζα.
2. » » Κυνουρίας	» Ἀστρος
3. » » Καρυστίας	» Κούμη.
4. » » Νάξου	» Νάξος
5. » » Πετρίων καὶ Ἑρμιονίδος	» Ἑρμιόνη
6. » » Τροιζηνίας καὶ Ὑδρας	» Πόρος
7. » » Μεγάρων καὶ Αἰγίνης	» Μέγαρο
8. » » Τήνου	» Τήνος
9. » » Ἀνδρου	» Ἀνδρος
10. » » Σκοπέλου	» Σκόπελος
11. » » Ναυπακτίας	» Ναύπακτ.
12. » » Μήλου	» Μήλος
13. » » Κέας	» Κέα
14. » » Γυθείου καὶ Οἰτύλου	» Γύθειον

Ἀρθ. 3.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται
ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Αὐγούστου 1845.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τελωνισμοῦ τῶν ἀπὸ ξένην ἐπικράτειαν εἰσαχθέντων,
καὶ ἐξαχθέντων διαφόρων εἰδῶν

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄθροον 6 τοῦ ἀπὸ 19 Μαρτίου 1843
Νόμου περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Τελωνείων τοῦ Κράτους, ἐπὶ τῇ προ-
τάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφατί-
σαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Τὰ εἰς τὸν ἀκαλοῦθον κατάλογον σημειούμενα εἶδη, εἰσα-
χθέντα εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ ξένην ἐπικράτειαν πρὸς ἐσωτερικὴν
κατανάλωσιν καὶ πληρώσαντα τὰ τέλη τῆς εἰσαγωγῆς, ἐξομοι-
οῦνται μὲ τὰ ἐγχώρια προϊόντα καὶ ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν
τελωνείου ἐξαγωγῆς, ἂν ἐξαχθῶσιν ἐκτὸς τοῦ Κράτους.

Α.	Κ.
Ἀλατζοχέρι	Κοκκάρι
Ἀλειμμά	Κριθή
Ἀλευρά	Κρομύδια
Ἀμύγδαλα	Κύμινος
Ἀνθρακες	Κύτρα
Ἀραβόσιτος	Α.
Ἀσβεστός	Λεμόνι
Αὐγοτάραχον	Λινάρι
Β.	Λινολάδον
Βαλανίδι	Μ.
Βαμβάκι	Μαλλιά
Βδελλαί	Μέλι
Βεργιά	Μετὰξι
Βούτυρον	Μυλόπετρα
Βρώμη	Ν.
Γ.	Νεῦτι
Γαϊάνθρακας	Ο.
Γεώμηλα	Οἶνος
Γλυκάνισον	Ὀκταπόδι
Γλυκὸ ῥίζα	Ὀξος
Γύψος	Ὀσπρία
Δ.	Η.
Δέρματα ἀνατέργαστα	Παστά
Δόγαι	Πετμέζι
Ε.	Πίσσα
Ἐλαῖαι	Πορτοκάλλια
Ἐλαιόλαδον	Πρινοκόκκι
Ζ.	Ρ.
Ζῶα	Ριζαρόσπορος
Κ.	Ρόβι
Καλαμπόκι	Ρόζι
Καπνός	Ρητίνη
Καλιά	Ριζάρι
Κανάφι	Σ.
Κατράμι	Σησάμι
Κέχρος	Σησαμόλαδον
Κηκίδι	Σίκκι
Κηρός	Σιναπόσπορος

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΤΟΣ 1845)

Σ.

Σίτος
Σκόρδα
Σούμα
Σπόγγοι
Σταφίς

Σύκα

Τ.

Τρίγες
Τυρός

Χ.

Χρυσόζυλον.

2. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς θέλει ἐνεργή-
σει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 Αὐγούστου 1845

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 22.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 23 Αὐγούστου.

—ο—

Νόμος ΙΕ'.

Ἀριθ. 12,341.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ δημοτικῶν φόρων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
ἐπεκυρώσαμεν καὶ διατάττομεν τὰδε.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Περὶ προσδιορισμοῦ τῶν δημοτικῶν φόρων.

Ἄρθρ. 1.

Ἐπιβάλλονται κατὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος 1845 οἱ ἐξῆς δημοτι-
κοὶ φόροι.

α. Οἱ ἄμεισοι, ἥτοι ὁ ἔγγειος, ὁ ἐπὶ τῶν ζώων, καὶ ὁ ἐπὶ τῶν
μελισσῶν.

β. Ὁ ἔμμεσος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τῶν ἀμέσων δημοτικῶν φόρων.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ ἔγγειος δημοτικὸς φόρος προσδιορίζεται εἰς δέκα ἑκατο-
στὰ τοῦ ἐγγείου δημοσίου φόρου.

Ἄρθρ. 3.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων δημοτικὸς φόρος προσδιορίζεται εἰς τέσσαρα
μὲν λεπτά ἐπὶ τῶν μικρῶν, ὁκτώ δὲ ἐπὶ τῶν ὄνων καὶ δεκάξ
ἐπὶ τῶν λοιπῶν μεγάλων ζώων κατὰ κεφαλὴν.

Ἄρθρ. 4.

Ὁ ἐπὶ τῶν ποιμνίων δημοτικὸς φόρος ἐπιβάλλεται κατὰ τὸ
ἥμισυ μὲν μόνον εἰς τοὺς δήμους, ἐν τῇ περιοχῇ τῶν ὁποίων πα-
ρεχρίμασαν μόνον, καὶ ἐγγέννησαν τὰ ζῶα, κατὰ τὸ ἥμισυ δὲ εἰς
ἐκείνους ἐν οἷς βόσκειται τὸ θέρος μόνον.

Ἄρθρ. 5.

Ἐξαιροῦνται τῶν ἀμέσων δημοτικῶν φόρων ὅσα καὶ τῶν δημο-
σίων προϊόντα ἢ ζῶα.

Ἄρθρ. 6.

Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσῶν δημοτικὸς φόρος προσδιορίζεται εἰς τρεῖς
λεπτά τὸ κορβίν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τοῦ ἐμμέσου δημοτικοῦ φόρου.

*Αρθρ. 7.

Ὁ ἔμμεσος φόρος ἐπιβάλλεται εἰς ἐκείνους μόνον τοὺς δήμους οἵτινες εἶναι πρωτεύουσαι ἐπαρχιών, ἢ παρ' οἷς εἶναι καθιδρυμένη τελωνιακὴ ἀρχὴ ἐννοουμένου καὶ τοῦ σταθμάρχου· προσδιορίζεται δὲ εἰς ἓν ἑκατοστὸν τῆς ἀγοραίας τιμῆς τῶν πρὸς τοπικὴν κατανάλωσιν εἰσαγομένων καὶ εἰς τὰς ἐξῆς πέντε καταγορίας ὑπαγομένων εἰδῶν, ἥτοι:

α'. Τῶν πνευματικῶν ποτῶν καὶ τῶν ῥευστῶν.

β'. Τῶν τροφίμων.

Ἐξαιροῦνται τούτων οἱ δημοτικῶν καρποὶ, τὰ ἄλευρα, ὁ ἄρτος, τὰ λάχανα, τὰ χλωρὰ ὄσπρια, αἱ χλωραὶ ὀπώραι, ὁ χλωρὸς τυρὸς, τὸ γάλα, τὸ ἄλας, τὰ ὀρνίθια, τὰ ὠὰ καὶ λοιπὰ μικρὰ εἶδη.

γ'. Τῶν καυτίμων, ἐξαιρουμένων τῶν διὰ φορτηγῶν ζώων εἰσαγομένων.

δ'. Τῆς ζωοφορβίας· ἐξαιρουμένης τῆς διὰ φορτηγῶν ζώων εἰσαγομένης.

ε'. Τῶν οἰκοδομικῶν ὑλῶν· ἐξαιροῦνται τούτων αἱ πρὸς ναυπηγίαν.

*Αρθρ. 8.

Εἰς τοὺς δήμους Ἑρμοῦπόλεως, Ὑδρας, Πετρίων καὶ Ἀμαλίουπόλεως ἐπεκτείνεται ὁ ἔμμεσος δημοτικὸς φόρος καὶ εἰς τοὺς σίτους καὶ τὰ λοιπὰ τῶν πρὸς τοπικὴν κατανάλωσιν εἰσγομένων, καὶ ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω ἀρθροῦ μὴ ἐξαιρουμένων εἰδῶν, κατὰ γνωμοδότησιν τῶν ἀρμοδίων δημοτικῶν συμβουλίων καὶ ἔγκρισιν τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς.

*Αρθρ. 9.

Ἡ διατίμησις τῶν ὑποκειμένων εἰς ἔμμεσον φόρον εἰδῶν ψηφίζεται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Δημοτικοῦ Συμβουλίου, καὶ ἐκτελεῖται ὑπὸ τῆς προεστώσης Διοικητικῆς ἀρχῆς· πρέπει δὲ νὰ περιέχῃ ὀνομαστικὰ εἰς τὸν φόρον ὑποβαλλόμενα εἶδη καὶ τὸ δι' ἓν ἑκαστον αὐτῶν καθ' ὠρισμένον σταθμὸν ἢ μέτρον πληρωτέον τέλος.

*Αρθρ. 10.

Δὲν καταργοῦνται διὰ τοῦ παρόντος Νόμου αἱ μέχρι τοῦδε ἐν ἰσχύϊ Νόμοι καὶ τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῶν διατάγματα περὶ δημοτικῶν φόρων καὶ ἄλλων εἰς τοὺς δήμους παραχωρημένων δικαιωμάτων.

ΚΕΦ. Γ'.

Περὶ ἐπαυξήσεως τῶν δημοτικῶν φόρων.

*Αρθρ. 11.

Ἐὰν αἱ ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων πρόσδοι τινος δήμου δὲν ἐπαρκοῦν εἰς θεραπείαν τῶν ἀπαραιτήτων ἀναγκῶν αὐτοῦ, ἐπιτρέπεται ν' αὐξηθῶσι κατὰ ψήφισιν τοῦ ἀρμοδίου δημοτικοῦ συμβουλίου, καὶ ἔγκρισιν τῆς προϊσταμένης Διοικητικῆς ἀρχῆς μέχρι τοῦ διπλασίου τῶν ἀνωτέρω τεθέντων ὧρων εἴτε ἀμέσοι καὶ οἱ ἔμμεσοι δημοτικοὶ φόροι, ἥτοι οἱ εἰς τὰ ἀρθρ. 1—8 τοῦ παρόντος περιλαμβανόμενοι, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ τελευταίῳ, καθ' ὅσον ἀφορᾷ μόνον τὸν δῆμον τῆς Ἑρμοῦπόλεως καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν μικρῶν ζώων φόρου, ὅστις δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ λεπτὰ ἑξ, ἢ αὐξήσῃς αὕτη θέλει ἐνεργηθῇ ἐπὶ ὅλων τῶν φορολογητέων εἰδῶν, κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοτικῶν φόρων.

ΚΕΦ. Α'.

Περὶ εἰσπράξεων τῶν ἀμέσων δημοτικῶν φόρων.

*Αρθρ. 12.

Ὁ ἔγγειος δημοτικὸς φόρος θέλει εἰσπραχθῇ εἴτε εἰς εἶδη εἴτε εἰς χρήματα συνάμα μετὰ τοῦ δημοσίου, ἐπὶ τῆς συγκομιδῆς, ἢ ἐν τοῖς τελωνείοις, κατὰ τὴν ἐξαγωγήν τῶν προϊόντων καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου γενησομένης μετρήσεως, ἐκτιμήσεως καὶ ἐξελέγξεως.

*Αρθρ. 13.

Ἡ ἐκποίησης τῶν εἰς εἶδη εἰσπραττομένων δημοτικῶν φόρων θέλει γίνεσθαι καθ' ὃν τρόπον καὶ χρόνον καὶ ἡ τῶν τοῦ Δημοσίου, καὶ παρὰ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν.

Αἱ ἀρχαὶ αὗται χρεωστοῦν νὰ ἐκποιῶσι τὸ ὅλον ἢ μέρος τῶν ἐκ τῶν ἀνωτέρω εἰς τοὺς δήμους ἀνηκόντων εἰδῶν, ἐπὶ δικαιολογημένη αἰτήσῃ τῆς ἀρμοδίας δημοτικῆς ἀρχῆς, συμμορφούμεναι μὲ τὰ περὶ τούτου διατεταγμένα.

*Αρθρ. 14.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος τῶν μὲν δῆμων, ἐν οἷς παρεχέμασαν μόνον τὰ ζῶα, θέλει εἰσπραχθῇ συνάμα μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων δημοσίου φόρου καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς παρὰ τοῦ Δημοσίου γενησομένης ἀπαριθμήσεως· τῶν δὲ δῆμων ἐν οἷς βόσκουσι τὸ θέρος, ἐπὶ τῇ βάσει ἰδίας ἀπαριθμήσεως γενησομένης ὑπὸ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν.

*Αρθρ. 15.

Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσῶν δημοτικὸς φόρος θέλει εἰσπραχθῇ συνάμα μετὰ τοῦ δημοσίου καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου γενησομένης ἀπαριθμήσεως.

ΚΕΦ. Β'.

Περὶ εἰσπράξεως τοῦ ἐμμέσου Δημοτικοῦ φόρου.

*Αρθρ. 16.

Ὁ ἔμμεσος δημοτικὸς φόρος εἰσπράττεται κατὰ τὰς τῶν δῆμων εἰσόδους, ἐνθα πρέπει νὰ εὑρίσκειται πάντοτε ἐκτεθειμένη ἢ φορολογικὴ διατίμησις· ἐπὶ δὲ τῶν φορολογητέων εἰδῶν ἅτινα εἰσέρχονται εἰς τὸν σχετικὸν δῆμον, ἀμέσως διὰ τῶν τελωνείων ὁ δημοτικὸς φόρος εἰσπράττεται διὰ τῶν τελωνιακῶν ἀρχῶν.

*Αρθρ. 17.

Ὅσάκις τὰ εἰς ἔμμεσον φόρον ὑποκείμενα εἰσάγονται εἰς τινὰ δῆμον, ἀνευ προθέσεως τοῦ νὰ πωληθῶσιν ἐντὸς αὐτοῦ, δὲν φορολογοῦνται, εἰμὴ ὅσα καταναλωθῶσιν ἐν αὐτῷ.

Εἰς τοὺς ἱεμετέρους ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦς ἀνατίθεται ἡ δημοσίευστις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Αὐγούστου 1845.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Ὑπουργὸς Ι. ΚΩΑΕΤΤΗΣ.

Ὑπουργὸς Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Αὐγούστου 1845.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 23, 24, 25 καὶ 26 (Παρελείφθησαν)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 27.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴν 9 Νοεμβρίου.

—ο—

Νόμον Ις'.

Ἀριθ. 25,280.

Ν Ο Μ Ο Σ

Περὶ πιστώσεως τῶν δύο μηνῶν Ἰουλίου καὶ Αὐγούστου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐψησάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρ. 1.

Τὰ ὑπουργεῖα θέλουν πληρώσει μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ Βασιλέως καὶ κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ λογιστικὰς διατυπώσεις τὰ μηνιαία ἐξόδα τοῦ Κράτους τῶν μηνῶν Ἰουλίου καὶ Αὐγούστου τ. ε. εἰς λογαριασμὸν τοῦ υποβληθέντος ἥδη εἰς τὰς Βουλὰς προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ αὐτοῦ ἔτους καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπαρχόντων Νόμων, Διαταγμάτων καὶ Κανονισμῶν.

Ἄρθρ. 2.

Τὰ ὑπουργεῖα θέλουν ἐξακολουθήσει νὰ πληρώνωσιν ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω ὅρων καὶ τὰ ἐξόδα τῶν δύο Νομοθετικῶν σωμάτων κατὰ τοὺς εἰδικούς αὐτῶν προϋπολογισμούς.

Ἄρθρ. 3.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 18 Αὐγούστου 1845.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Σεπτεμβρίου 1845.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

—ο—

ΝΟΜΟΣ ΙΖ'.

Ἀριθ.

Ν Ο Μ Ο Σ

Περὶ πιστώσεως τῶν δύο μηνῶν Σεπτεμβρίου καὶ Ὀκτωβρίου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐψησάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάσσομεν ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Τὰ Ὑπουργεῖα θέλουν πληρώσει μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ Βασιλέως καὶ κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ λογιστικὰς διατυπώσεις τὰ μηνιαία ἐξόδα τοῦ Κράτους τῶν μηνῶν Σεπτεμβρίου καὶ Ὀκτωβρίου τ. ε. εἰς λογαριασμὸν τοῦ υποβληθέντος εἰς τὰς Βουλὰς προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ αὐτοῦ ἔτους καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπαρχόντων Νόμων, Διαταγμάτων καὶ Κανονισμῶν.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Ὀκτωβρίου 1845.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Ὀκτωβρίου 1845.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

—ο—

Νόμος ΙΙ'.

Ἀριθ.

Ν Ο Μ Ο Σ

Περὶ τῆς φορολογίας τῆς ῥητινοκατράχης καὶ τῶν λοιπῶν δασικῶν προϊόντων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐψησάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, διατάσσομεν ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Οἱ φόροι τῆς ῥητινοκατράχης καὶ τῶν λοιπῶν δασικῶν προϊόντων, οἷων, καταστάνων, κέρων, κουκουναρίων, ποτάσσης, πετραγαθήνης, φλοιοῦ, κυτρινόκοιου (ἀλατσοχέρι) κλπ. θέλουν διατεθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀπὸ 4 Δεκεμβρίου 1836 περὶ ὑλοτομίας καὶ φόρου ξυλείας Διατάγματος, κατὰ τὰς ἐκδοθείσας παρὰ τῶν Οἰκονομικῶν ἀρχῶν ἀδείας, δι' ἐνοικιάσεως ἢ ἀπ' εὐθείας εἰσπράξεως διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Νοεμβρίου 1845.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Νοεμβρίου 1845.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

Νόμος ΙΘ'.

Αριθ. 35,489.

Ν Ο Μ Ο Σ

Περὶ παραχωρήσεως 30 χιλιάδων κοιλῶν καρπῶν παντός εἶδους εἰς τοὺς γεωργούς.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, διατάττομεν ὡς ἑξῆς.

*Αρθρ. 1.

Δίδεται ἡ ἄδεια εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν νὰ διαθέσῃ μέχρι τριάκοντα χιλιάδων κοιλῶν δημοσίου καρποῦ παντός εἶδους, διὰ νὰ χορηγῶνται ἐξ αὐτῶν ὡς δάνειον οἱ ἀναγκαῖοι σπόροι εἰς τοὺς γεωργούς, ὅσοι ἀποδεδειγμένως στεροῦνται αὐτῶν ἕνεκα τῆς ἐφειτεινῆς ἀκαρπίας.

Ὁ μέγιστος ὅρος τοῦ εἰς ἕκαστον οἰκογενειάρχην γεωργὸν δοθησομένου σπόρου δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὰ δέκα κοιλὰ.

*Αρθρ. 2.

Οἱ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον δανειζόμενοι καρποὶ θέλουν ἀποδοθῇ εἰς εἶδος εἰς τ' ἀλώνια τοῦ προσεχοῦς ἔτους.

*Αρθρ. 3.

Αἱ αἰτήσεις καὶ τὰ περὶ παραλαβῆς καὶ παραδόσεως τοῦ σπόρου ἐγγραφα θέλουν συντάττεσθαι ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Νοεμβρίου 1845.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Νοεμβρίου 1845.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

Νόμος Κ'.

Αριθ.

Ν Ο Μ Ο Σ.

Περὶ τῶν ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, διατάσσομεν ὡς ἑξῆς.

*Αρθρ. 1.

Τῶν ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων τῶν ἀπὸ δημοσίων καταστημάτων, κτημάτων καὶ νομημάτων προσόδων, καὶ ἐν γένει ὅλων τῶν εἰσοδημάτων τῶν εἰδικώτερον ἀπαριθμουμένων εἰς τὸν ἐπισυνημμένον πῖνακα τῶν ἐσόδων, θέλει ἐξακολουθῆται ἡ εἴσπραξις κατὰ τὸ 1845 ἔτος δυνάμει τῶν ὑπαρχόντων περὶ ἑκάστου αὐτῶν Νόμων καὶ Διαταγμάτων, καὶ τῶν ἐν τῇ παρῴσῃ Βουλευτικῇ Συνόδῳ κυρωθέντων Νόμων.

*Αρθρ. 2.

Τὰ ἔσοδα τοῦ ἔτους 1845 ὑπολογίζονται κατὰ χρῆσιν μὲν εἰς δραχμὰς δεκατέσσαρα ἑκατομμύρια εἰκοσιμῖαν χιλιάδα ἑ-

πτακοσίας πεντήκοντα ἑξ (14,021,756) κατὰ διαχείρισιν δὲ εἰς δραχ. δέκα τρία ἑκατομμύρια τριάκοντα τέσσαρας χιλιάδας ἑκατὸν ἑνενήκοντα ἑνὲς καὶ λεπ. τριάκοντα τρία (13,334,199:33) κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῷ πῖνακι τῶν ἐσόδων διαλαμβανόμενα.

*Αρθρ. 3.

Ἡ διάρκεια τῆς χρήσεως τοῦ 1845 παρατείνεται μέχρι 31 Ὀκτωβρίου τοῦ ἐπομένου ἔτους καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην κλείονται τὰ βιβλία τῶν ἐσόδων ταύτης τῆς χρήσεως, τὰ δὲ μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην εἰσπραττόμενα ἐξ αὐτῆς ὑπόλοιπα θέλουν καταλογίζεσθαι εἰς τὰ βιβλία τῶν ἐσόδων τῆς ἐπομένης χρήσεως ἐν εἰδικῷ κεφαλαίῳ ἐπιγραφομένῳ «ἔσοδα κλεισμένων χρήσεων.»

*Αρθρ. 4.

Τὰ περὶ τῆς λογοδοσίας τῶν ἐσόδων κατὰ τὴν χρῆσιν καὶ ἐνιαύσιον διαχείρισιν κανονίζονται διὰ τοῦ περὶ τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1845 Νόμου.

*Αρθρ. 5.

Ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ ἔλθῃ εἰς δόσοληψίαν μὲ τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν καταθέτουσα μὲν τὸ περίσσευμα τοῦ ταμείου ὡσάκις τὸ νομίσει συμφέρον κατὰ τὸ ἐδάφιον 5. τοῦ ἀρθροῦ 9. τοῦ καταστατικοῦ τῆς Τραπεζῆς προηγουμένου Νόμου, κανονίζοντος τὰς βάσεις τῶν ἐκ τούτου σχέσεων μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Τραπεζῆς, λαμβάνουσα δὲ ἐν περιπτώσει ἀνάγκης πίστωσιν μέχρι τῆς ποσότητος δικοσίων χιλιάδων δραχμῶν 200,000 κατὰ τὸ ἐδάφ. 4 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ τοῦ καταστατικοῦ.

*Αρθρ. 6.

Παντὸς φόρου ἢ δικαιώματος ἄλλου παρὰ τὰ ἐν τῷ 1 ἀρθρῳ τοῦ παρόντος Νόμου κυρωθέντα ἀπαγορεύεται ἐπὶ ὅποι᾽ ἂν λόγῳ ἢ εἰσπραξίς ἐπὶ καταπίεσει κατὰ παντὸς ὑπαλλήλου εἴτε διατάξαντος, εἴτε ἐνεργήσαντος τὴν εἰσπραξὴν χωρὶς ν' ἀπατῇται πρὸς καταδίωξιν ἰδιαιτέρᾳ ἄδειᾳ τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς, ἐπιφυλαττομένης δὲ πρὸς τούτου καὶ τῆς ἐντὸς τριετίας ἀγωγῆς ἐπὶ ἀποζημιώσει κατὰ τοῦ πλημμελήσαντος ὑπαλλήλου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Νοεμβρίου 1845.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, 7 Νοεμβρίου 1845.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

Νόμος ΚΑ'.

—ο—

Αριθ.

Ν Ο Μ Ο Σ.

Περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1845.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘ. ΘΕΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, διατάσσομεν ὡς ἑξῆς.

*Αρθρ. 1.

Ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1845, προσδι-
ορίζεται εἰς δραχμὰς δεκαεπτὰ ἐκατομμύρια διακοσίας ἐνενή-
κοντα πέντε χιλιάδας ἐξήκοντα τρεῖς ὡς ἐφεξῆς.

4. Εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τίκους καὶ χρεο-
λύτικα τοῦ ἐξωτερικοῦ δανείου.

Τὸν Ροτσχίλδ	Δρ.	4, 022, 686:
Διὰ τίκους ἐσωτερικοῦ χρέους	»	41,438:
Διὰ συντάξεις	»	444,565: 12
Διὰ τὴν Βασιλικὴν χορηγήσιν	»	1,000,000:
Διὰ τὰς χορηγήσεις τῶν Βουλευτι- κῶν σωμάτων ἤτοι		
Τῆς Βουλῆς Δρ.	288,010	
Τῆς Γερουσίας	»	251,755 » 539,756:

Διὰ διαφόρους πληρωμὰς καὶ ἐκ-
κατὰ ἐξόδα » 705,940: 39

Διὰ τὴν γενικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ αὐ-
τοῦ Ὑπουργείου καὶ ἐξόδα διοι-
κήσεως, ἐπιστάσεως καὶ εἰσπρά-
ξεις τῶν φόρων » 2,241,075: 86

2. Εἰς τὸ τῶν Ναυτικῶν » 1,056,622: 80

3. Εἰς τὸ τῆς Δικαιοσύνης » 841,198: 83

4. Εἰς τὸ τῶν Ἑσωτερικῶν » 1,530,956: 92

5. Εἰς τὸ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν
Ἑξωτερικῶν » 270,132: 92

6. Εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν
καὶ τῆς Ἐκπαιδεύσεως » 610,872: 47

7. Εἰς τὸ τῶν Στρατιωτικῶν » 4,052,817: 69

Τὸ ὅλον ὡς ἄνω Δρ. 17,235,063:

Εἰς λογαριασμὸν τῶν ὁποίων, ἐξακουμένων τῶν ἀφορώντων
τὸ ἐξωτερικὸν δάνειον, καὶ καθόσον ἀφορᾷ τὰ ἐξόδα τῶν μηνῶν
Ἰανουαρίου μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου, ἐδόθησαν τέσσαρες πιστώ-
σεις τῆς Βουλῆς διὰ τῶν ἀπὸ 8 Φεβρουαρίου κ.τ.λ. Νόμων.

*Αρθρ. 2.

Τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα εἰς τὸ 4 ἄρθρον καὶ εἰς τοὺς προ-
σχητμένους πίνακας ἐξόδα κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα, θέλουν
πληρωθῇ ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τῆς διαχειρίσεως τοῦ 1845, κατὰ
τὸν περὶ ἐσόδων ἰδιαίτερον Νόμον.

*Αρθρ. 3.

Τὸ ὑπόλοιπον τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαλαμβανόμε-
νων πιστώσεων, μετὰ τὴν ἐκπτώσιν τῶν γενομένων ἐξόδων διὰ
τοὺς ἀπὸ τὸν Ἰανουάριον μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου δέκα μῆνας,
δυνάμει τῶν ἐκδοθέντων, ὡς εἴρηται, περὶ πιστώσεων τῶν ἀφο-
ρώντων τὰ ἐξόδα ταῦτα Νόμων, θέλουν διανέμεσθαι καθ' ἕκαστον
τῶν ἐπομένων δύο μηνῶν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Ὑπουργείων
δυνάμει Β. Δικταγμάτων.

*Αρθρ. 4.

Ἡ διάρκεια τῆς χρήσεως 1845 προτείνεται μέχρι τῆς 31
Ὀκτωβρίου τοῦ ἐπομένου ἔτους, ὅποτε κλείονται ὀριστικῶς τὰ
βιβλία τῶν ἐξόδων ὅλων τῶν Ὑπουργείων.

*Αρθρ. 5.

Ὅσαι πιστώσεις τῆς χρήσεως ταύτης μείνωσιν ἀπραγματοποι-
ητοὶ κατὰ τὴν 31 Ὀκτωβρίου 1846 θέλουν μὲν ἀκυρωθῇ ἐπὶ
τῶν βιβλίων τῶν Ὑπουργείων, ἀλλ' οἱ Ὑπουργοὶ ἔχουν τὴν ἄ-
δειαν νὰ μεταχειρισθῶσιν αὐτὰς διὰ δικαιώματα κεκτημένα
ἐντὸς τῆς διαρκείας τῆς χρήσεως 1845 καταλογίζοντες τὴν
δαπάνην ἐπὶ τῶν βιβλίων τῆς ἐπομένης χρήσεως εἰς εἰδικὸν
κεφάλαιον ἐπονομαζόμενον ἐξόδα κλεισμένων χρήσεων.

*Αρθρ. 6.

Ἐκαστος Ὑπουργὸς ὀφείλει, ἐντὸς μὲν τοῦ Φεβρουαρίου μηνὸς
τοῦ ἔτους 1846 νὰ συντάξῃ τὸν προσωρινὸν ἀπολογισμὸν τῆς
κατὰ τὸ ἐνεστὼς διαχειρίσεως τῶν χορηγηθεισῶν αὐτῷ πιστώ-
σεων ἐντὸς δὲ τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1846, τοῦ
ὀριστικοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς διαχειρίσεως τῶν αὐτῶν πιστώσεων
καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς χρήσεως διὰ νὰ κοινοποιήσῃ ἀμ-
φοτέρους εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

*Αρθρ. 7.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς ὀφείλει νὰ συντάξῃ ἐντὸς
μὲν τοῦ Μαρτίου μηνὸς τοῦ ἔτους 1846 τὸν γενικὸν λογαρι-
ασμὸν τῆς ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1845 οἰκο-
νομικῆς διαχειρίσεως διὰ νὰ ὑποβληθῇ ὁμοῦ μετὰ τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ
5 διαλαμβανόμενους προσωρινούς ἀπολογισμούς τῶν Ὑπουργείων
εἰς τὰς Βουλὰς πρὸς πληροφориαν αὐτῶν, ἐντὸς δὲ τοῦ Δεκεμ-
βρίου μηνὸς τοῦ ἔτους 1846 τὸν ὀριστικὸν ἀπολογισμὸν τῶν
ἐσόδων τε καὶ ἐξόδων τῆς ἐνεστώσης χρήσεως, ὅστις πάλιν μετὰ
τῶν ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ διαλαμβανόμενων ὀριστικῶν ἀπολογισ-
μῶν τῶν Ὑπουργείων θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὰς Βουλὰς, διὰ νὰ
ἐκδοθῇ ὁ κυρὸν τὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐσόδων τε καὶ ἐξόδων
τῆς χρήσεως 1845 Νόμος.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-
σίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ
τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ
Κράτους.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 5 Νοεμβρίου 1845

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 7 Νοεμβρίου 1845.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ
ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΑΡΙΘ. 27

—ο—

(Παρελείφθη)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 28.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 19 Νοεμβρίου.

—ο—

Δ Ι Α Τ Α Γ Μ Α

Περὶ ἀμοιβῆς τῶν ὑπὲρ πατρίδος ἀγωνισαμένων καὶ θυσιασάντων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὅψιν τοὺς ὁρισμούς τοῦ Ε. Υψηλίστατος τῆς ἐν
Ἀθῆναις, Ἐθνικῆς Συνελεύσεως τῆς 3 Σεπτεμβρίου καὶ ἰδίως τοὺς
περιεχομένους εἰς τὸ 6'. ἄρθρον αὐτοῦ περὶ διορισμοῦ Ἐπιτροπῆς
συγκειμένης ὑπὸ στρατιωτικῶν, ναυτικῶν καὶ πολιτικῶν ἀνδρῶν
διαπρεφάντων κατὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα πρὸς ἐξακρί-
βωσιν τῶν ὑπαρχουσῶν ἀπαιτήσεων, καὶ ἐξέλεγκσιν τῶν γενομένων
ἀποζημιώσεων.

Προθυποιοῦμενοι νὰ φροντίσωμεν διὰ τοὺς ἀγωνισαμένους καὶ
θυσίασαντας ὑπὲρ πατρίδος.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀ-
περασίσαμεν καὶ διατάττομεν

Ἀρθρ. 1. Συνιστᾶται ἐπιτροπὴ, μέλη τῆς ὁποίας διορίζομεν
τὸν Ἡμέτερον Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου Ὑπουργὸν
ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Κύριον Ἰω. Κωλέττην, τὸν ἐπὶ τῶν Στρα-
τιωτικῶν Ὑπουργὸν Ὑποστράτηγον Κύριον Κίττον Τζαβέλαν,

τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸν Ὑποναύαρχον Κ. Κωνστ. Κανάρη, τὸν Ἡμέτερον Ἀντίναυαρχον καὶ Ὑποναύαρχον Κ. Ἀντωνίου Κριεζῆ, τὸν Γενικὸν Ἐπιθεωρητὴν τῶν Στρατευμάτων καὶ Ὑποστράτηγον Κ. Θ. Γρίβαν, τοὺς Ὑποστράτηγους Κ. Κ. Παναγιώτην Γιατράκον, Ν. Κριεζιώτην, Νικητὴν Σταματελόπουλον, Ἀλέξιον Βλαχόπουλον, Δ. Πλαπούταν, Κώσταν Μπότζαρη, Χαντζῆ Χρήστον, Τζανετάκη Γρηγοράκη, Χριστόφορον Περάκη, Γεώργιον Δουβουνιώτην, Ἀντ. Μαυρομιχάλην καὶ Χ. Χ. Πέτρου, τοὺς Συνταγματάρχας Κυρίους Βασιλείον Πετμεζῆ, Παναγιώτην Νοταρᾶν, Σωμιέρον, Εὐστράτιον Πίσσαν, Ἰωσήφ Ἀμπάτην, Π. Ζερβουδάκη, Βασίλειον Χάλην, Μήτρον Ἀναστασόπουλον, Ν. Ζέρβαν καὶ Δ. Μελετόπουλον. Τοὺς Ἀντισυνταγματάρχας Κυρίους Παππᾶν Κώσταν Τζαμάλην, Π. Μπαρμπιτζιώτην, Ἰωάννην Παππᾶ Τζώρη, Μπίνον Κωσταντίνου, καὶ Στρατῆν Δελιγιαννάκη, τοὺς Ταγματάρχας Κυρίους Παναγιῆν Φωκᾶ, Γεώργιον Ροῦτζον καὶ Ἀναγνώστην Π. Πωλίδην, τοὺς πλοίαρχους Κ. Κ. Μαρκῆν Μιλαίτην, Κ. Δεδούσην, Ν. Ἰούλιον καὶ Πλ. Θεμισιώτην, τοὺς Βουλευτὰς Κυρίους Ῥήγαν Παλαμιδῆν Λυκοῦργον Κρεστενίτην, Ἀντώνιον Γεωργαντᾶν, Δ. Καλλιφρονᾶν, καὶ Σπυρίδωνα Λογοθετόπουλον, τοὺς Γερουσιαστὰς Κυρίους Ν. Πονηρόπουλον, Δ. Βούλγαρη, Δρόσον Μανσῶλαν, Γρίκαν Καρακατσάνην, Δάμπρον Νάκον, Γ. Δαρειώτην, Ἰωάννην Κοντομαῆν καὶ Δ. Χρηστίδην, τοὺς Κυρίους Νικόλαον Οἰκονόμου εἰς Ὑδρας, Παναγιώτην Μπενάκη, Σ. Κουρκουμέλην, Ἰω. Κ. Κυριακὸν δῆμαρχον Καλαμῶν καὶ Ἰωάννην Κορριωτάκη.

Ἀρθρ. 2. Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης διορίζομεν τὸν Ἡμέτερον Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου Κύριον Ἰωάννην Κωλέττην, Γενικὸν Γραμματέα τὸν Κ. Δ. Χρηστίδην, πρῶτον Γραμματέα τὸν Κ. Π. Σπανόπουλον καὶ δεύτερον Γραμματέα τὸν Λοχαγὸν Κύριον Ν. Κασιμούλην.

Ἀρθρ. 3. Καθῆκον τῇ ἐπιτροπῇ ταύτῃ θέλει εἶσθαι τὸ νὰ ἐξετάσῃ τὰς μὴ ἐξακριβωθείσας ἢ ἐξακριβωθείσας, ἀλλὰ μὴ ἐκτελεσθείσας, ἀπαιτήσεις περὶ χορηγήσεως σταθεροῦ πόρου ζωῆς εἰς τὰς χήρας καὶ ὀρφανὰ τῶν ὑπὲρ πατρίδος πεσόντων, περὶ ἀντιβραβεύσεως τῶν συνενεγκότων πρὸς θεραπείαν τῶν χρηματικῶν χρειῶν τῆς Ἑλλάδος, περὶ ἀμοιβῆς τῶν προφανῶς δυστυχισάντων, περὶ πληρωμῆς, μισθῶν τῆς φρουρᾶς τοῦ Μεσολογγίου καὶ Ἀνατολικοῦ, περὶ περιθάλψεως τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ἀποθανόντων, περὶ ἀπολυτρώσεως τῶν τυχόν διατελούντων εἰσέτι ἐν αἰχμαλωσίᾳ, καὶ περὶ ἀπονομῆς παρασήμερι τιμῆς εἰς ἕκαστον τῶν μελῶν αὐτῆς, περὶ περιθάλψεως καὶ ἀνταμοιβῆς εἰς τοὺς ἄχρι τέλους ἐν τῇ Ἀκροπόλει τῶν Ἀθηνῶν ἀθλήσαντας, καὶ εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ὑπὲρ αὐτῆς ἀποθανόντων, περὶ τῶν δικαιωμάτων ἀποζημιώσεως, τὰ ὅποια κατὰ τὸν ἀγῶνα ἀπέκτησαν α. αἱ νῆσοι Ὑδρας, Πετρίων καὶ Ψαλῶν β. τὸ στρατιωτικὸν σῶμα τοῦ Μεσολογγίου, γ. τὰ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ αἰοιδίμου Καραϊσκάκη στρατιωτικὰ σώματα δ. οἱ πλοίαρχοι τῶν τριῶν ναυτικῶν νήσων, τὰ στρατιωτικὰ σώματα τῆς Πελοποννήσου, τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, τῶν νήσων, οἱ πολιτικῶς ὑπηρετήσαντες, οἱ πολῖται καὶ αἱ κοινότητες ὅσαι ἔχουσιν ἀπαιτήσεις ἀποζημιώσεων, καὶ νὰ ἐξελέγξῃ πᾶσαν κατάχρησιν λαβοῦσαν χώραν κατὰ τὸ παρελθὸν ὡς πρὸς τὰς ἀποζημιώσεις ἢ ἄλλας παραχωρήσεις, σύμφωνα μὲ τὴν ἔννοιαν τοῦ ψηφίσματος.

Ἡ Ἐπιτροπὴ θέλει ἐξετάσῃ καὶ ἐξελέγξῃ ὡσαύτως καὶ τὰ περὶ ἀριστείων τοῦ ἀγῶνος κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Ἡ. ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀθήναις Ἑθνικῆς Συνελεύσεως.

Ἀρθρ. 4. Ἡ Ἐπιτροπὴ θέλει γνωμοδοτήσει αἰτιολογημένως ἐπὶ μιᾷ ἐκάστης ἀπαιτήσεως ἢ ἐξελέγξεως καὶ θέλει ὑποβάλλει ἐξηκριβωμένην ἐκθεσιν περὶ ὅλων τούτων εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἅμα τελειώσει τὰς ἐργασίας τῆς, τὸ ὅποιν θέλει γενῇ ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον.

Ἀρθρ. 5. Διὰ νὰ ἔχουν κύρος αἱ πράξεις τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τοῦλάχιστον τοῦ ἡμίσεως πλέον ἑνὸς τῶν μελῶν αὐτῆς· ἀλλ' εἰς ἕκαστην συνεδρίασιν πρέπει νὰ προσκαλῶνται ὅλα τὰ ἐν τῇ Πρωτεύουσῃ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἀρθρ. 6. Ἡ Ἐπιτροπὴ θέλει κάμει ἐναρξίν τῶν ἐργασιῶν τῆς τὴν 4 Φεβρουαρίου τοῦ προσεχοῦς ἔτους, ἢ δὲ μισθοδοσίᾳ τῶν γραμματέων καὶ ἡ ἀποζημιώσεις τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ὅσα δὲν μισθοδοτοῦνται παρὰ τοῦ δημοσίου, θέλει προσδιορίσθαι ἀκολουθῶς.

Ἀρθρ. 7. Οἱ ἔχοντες ἀπαιτήσεις ὀφείλουν νὰ ὑποβάλωσιν αὐτὰς εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ἐντὸς ἑξ μηνῶν τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος, ἄλλως θέλουν εἶσθαι ἀπαράδεκτοι.

Ἀρθρ. 8. Τὰ ἔγγραφα καὶ ἀποδεικτικά τῶν ἀπαιτήσεων θέλει παραδίδει ἕκαστος ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς εἰς τὸν Διοικητὴν τῆς κατοικίας του, ὅστις ὀφείλει νὰ τὰ ὑποβάλλῃ ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν. Τοῦτο δὲ θέλει παραπέμψει αὐτὰ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν. Εἶναι ἀπγορευμένον εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ νὰ δέχεται ἀπ' εὐθείας ἔγγραφα ἢ ἀποδεικτικά ἀπαιτήσεων. Δύνανται μ' ὅλον τοῦτο ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ προσκαλέσῃ διὰ τῶν Διοικητικῶν ἀρχῶν ὅσους ἐκ τῶν ἐχόντων ἀπαιτήσεις κρίνει ἀναγκαῖον, διὰ νὰ λάβῃ καὶ προφορικὰς πληροφορίες περὶ τῶν ἀπαιτήσεων τῶν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ θέλει ἐδρεύει εἰς τὴν μητρόπολιν τοῦ Βασιλείου.

Τὰ Ἡμέτερα Ὑπουργεῖα τῶν Ἐσωτερικῶν, Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν θέλουν ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα, καὶ θέλουν ἐφοδιάσει τὴν Ἐπιτροπὴν μὲ τὰς ἀναγκαῖας ὁδηγίας, σύμφωνα μὲ τὴν ἔννοιαν τῶν διαληφθέντων ψηφισμάτων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Νοεμβρίου 1845.

Ο Θ Ω Ν.

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ. Κ. ΤΖΑΒΕΛΑΣ, Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ,
Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 29.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 28 Νοεμβρίου.

Δ Ι Α Τ Α Γ Μ Α

Περὶ ἐξετάσεως τῶν ἀπαιτήσεων περὶ στρατιωτικῶν ἢ ναυτικῶν βαθμολογιῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπὸ σημερινῇ ἡμερομηνίᾳ Ἡμέτερον Διάταγμα περὶ ἐκτελέσεως τῶν ψηφισμάτων Ε' καὶ Η' τῆς ἐν Ἀθήναις Ἑθνικῆς Συνελεύσεως τῆς Γ'. Σεπτεμβρίου.

Θεωροῦντες δίκαιον νὰ ἐξετασθῇ καὶ αἱ περὶ στρατιωτικῶν ἢ ναυτικῶν βαθμολογιῶν ἀπαιτήσεις, ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τοῦ ἀγῶνος, ὅσαι ἢ δὲν ἐλήφθησαν διόλου ὑπ' ὄψιν, ἢ δὲν λογίζονται ἀποχρώντως δικαιωμέναι.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάττομεν.

Ἡ συστηθεῖσα διὰ τοῦ εἰρημένου Διατάγματος ἐπιτροπὴ θέλει ἐξετάσει καὶ τὰς ἀπαιτήσεις περὶ στρατιωτικῶν ἢ ναυτικῶν

βαθμολογιῶν ἀξιωματικῶν ἢ ὑπαξιωματικῶν τοῦ ἀγῶνος, ὅσαι ἢ δὲν ἐλήφθησαν διόλου ὑπ' ὄψιν, ἢ δὲν λογίζονται ἀποχρώντως δικαιωμένοι, καὶ γνωμοδοτήσει περὶ αὐτῶν.

Τὰ Ἡμέτερα ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν, Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν Ὑπουργείων, θέλουν ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἀθῆναι, τῇ 18 Νοεμβρίου 1845.

Ο Θ Ω Ν.

ΙΩ. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, ΚΥΤΖΟΣ ΤΖΑΒΕΛΑΣ,
ΚΩΝΣΤ. ΚΑΝΑΡΗΣ, Ζ. ΒΑΛΒΗΣ.

—ο—

Δ Ι Α Τ Α Γ Μ Α.

Περὶ τοῦ διοργανισμοῦ τοῦ ἐν Πόρῳ καθιδρυμένου
ναυτικοῦ Διευθυντηρίου τοῦ ναυστάθμου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, ὑπ' ὄψιν δὲ ἔχοντες τὸν προϋπολογισμόν τῆς ναυτικῆς ὑπηρεσίας καὶ τὰ περὶ διοργανισμοῦ τοῦ ἐν Πόρῳ καθιδρυμένου ναυτικοῦ διευθυντηρίου Ἡμέτερα διατάγματα, τὰ κατὰ τὴν 20 Ἰουλίου 1833 ἔτους καὶ τὴν 12 Ἰουνίου 1843 ἔτους καὶ τὴν 28 Σεπτεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐκδοθέντα, θέλοντες δὲ νὰ καταρτίσωμεν τὰς διεποῦσας τὰ ναυτικὰ ἀρχὰς πρὸς τὸν στόλον συμμέτρους, καὶ νὰ μεταρρυθμίσωμεν ἐπὶ τὰ κρείττω τῆς θαλασσοῦ Ἡμῶν δυνάμει τὴν ὑπηρεσίαν, πρὸς τὰς ἐφισταμένας τοῦ Κράτους οἰκονομικὰς ἀνάγκας ἀποβλέποντες, ἄχρως οὐ ἐκδίδωμεν, συναίνεσι τῶν Βουλῶν, τοὺς ἀναγκαίους περὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ ναυστάθμου νόμους, διατάττομεν τὰδε.

Γενικὴ ὁρισμοί.

Ἄρθρ. 1. Εἰς τὸ ἐν Πόρῳ ναυτικὸν ὀρηκτήριον θέλει ἐδρεύει ἀρχὴ, διευθυντήριον τοῦ Ναυστάθμου καλουμένη, ἔργον δὲ ἔχουσα τὴν παρασκευὴν τῆς Ἡμετέρας ναυτικῆς δυνάμει.

Ἄρθρ. 2. Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ναυστάθμου συνίσταται.

Πρῶτον ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ διευθυντηρίου ἥτοι ἐξ

1. διευθυντοῦ τοῦ ναυστάθμου, ὑποναυάρχου, ἢ πλοιάρχου 1 τάξεως.

1. ἐφόρου πλοιάρχου, 2 ἢ 3 τάξεως.

1. ἐπιστάτου τῶν νεωρῶν ὑποπλοιάρχου.

1. ἐπιστάτου τοῦ λιμένος ὁμοίως.

1. ὑπασπιστοῦ τοῦ διευθυντοῦ ὁμοίως.

1. ναυπηγοῦ.

1. γραμματέως ὑποπλοιάρχου.

2. λογιστῶν φροντιστῶν 1 τάξεως.

1. ἐπιστάτου τῶν ἀποθηκῶν, φροντιστοῦ 1 τάξεως, ἢ πλοιάρχου 3 τάξεως.

2. ἀποθηκοφυλάκων.

1. βοηθοῦ τοῦ γραμματέως, φροντιστοῦ 2 τάξεως.

1. ἀντιγραφῆς.

Δεύτερον ἐκ τοῦ πληρώματος τοῦ ναυστάθμου, ἥτοι ἐκ

4. ναυκλήρων 1 τάξεως.

4. ναυκλήρων 2 τάξεως.

10. ναυτῶν 1 τάξεως.

10. ναυτῶν 2 τάξεως.

10. ναυτῶν 3 τάξεως.

2. τυμπανιστῶν

Τρίτον ἐκ τοῦ λόγου τῶν τεχνιτῶν ἥτοι ἐξ

1. λοχαγοῦ.

1. ὑπολοχαγοῦ.

1. ἀνθυπολοχαγοῦ.

1. λογιστοῦ.

1. ἐπιλοχίου τῆς ὑπηρεσίας.

4. ἐπιλοχιῶν τῶν ἐργασιῶν.

4. λοχιῶν ὡσαύτως.

6. δεκανέων ὡσαύτως.

15. τεχνιτῶν 1 τάξεως.

15. τεχνιτῶν 2 τάξεως.

2. σαλπιστῶν.

16. μαθητευομένων.

Τέταρτον ἐξ

1. ξοανογλύφου.

2. πιθουργῶν.

1. βαφέως.

Καθόκοντα τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ναυστάθμου.

Ἄρθρ. 3. Ὁ διευθυντὴς τοῦ ναυστάθμου ὑπάγεται ἀμέσως εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργόν, ἔχει δὲ ὑπὸ τὰς διατάγας τοῦ ὅλον τοῦ ναυστάθμου τὸ προσωπικόν, καὶ ἐκτελεῖ καθ' ὅσον αὐτὸν ἀφορᾷ τοὺς περὶ ναυστάθμων νόμους, κανονισμοὺς καὶ διατάγματα ἐπαγρυπνεῖ δὲ καὶ φροντίζει εἰς τὸ νὰ ἐκπληρώσιν οἱ ὑποδεδεσμένοι τοῦ ἀκριβῶς τὰ χρῆμα τῶν.

Ἄρθρ. 4. Τὰ ἐν τῷ λιμένι τοῦ ναυστάθμου ὁρμούντα βασιλικά πλοῖα καὶ τὰ πληρώματα αὐτῶν ὑπάγονται, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐν τῷ ὀρηκτήριῳ ἀστυνομικὰς διατάξεις, εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ ναυστάθμου, καὶ ἂν οὗτος κατώτερος τῶν διευθυντῶν τῶν πλοίων ᾖ.

Ἄρθρ. 5. Ἐνεργεῖ ὅτι ὁ νόμος εἰς αὐτὸν ἀνατίθῃσιν, ὡς πρὸς τὴν πειθαρχικὴν τιμωρίαν τῶν πταιστῶν, καὶ τὴν εἰς δικὴν παραπομπὴν τῶν βαρυτέρων παραμπτωμάτων ἐνόχων.

Ἄρθρ. 6. Φροντίζει νὰ διαγράφονται τὰ σχέδια τῶν κατασκευαζομένων βασιλικῶν πλοίων καὶ πάσης ἄλλης δημοσίας τοῦ ναυστάθμου οἰκοδομῆς καὶ ὑποβάλλει αὐτὰ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργείον, ἀναμένων τὰς περαιτέρω διατάγας αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 7. Ἀποστέλλει εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργόν, τοῦ ὁποῖου τὰς ἐντολὰς ἀπεκδέχεται, τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν κατασκευῶν, τῶν ἀνακαινίσεων, τῶν ἐπισκευῶν καὶ πάσης ἄλλης ἐπιδιορθώσεως τοῦ τε στόλου καὶ τῶν ἐν τῷ ὀρηκτήριῳ ναυτικῶν καταστημάτων πρὶν ὅμως συντάξῃ τοὺς περὶ τούτων προϋπολογισμοὺς συμβουλευέται, περὶ μὲν τῶν πλοίων, τοὺς διευθυντὰς αὐτῶν, περὶ δὲ τῶν ἐν τῷ ὀρηκτήριῳ δημοσίων οἰκοδομῶν, τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα εἰδήμονας.

Ἄρθρ. 8. Φροντίζει νὰ ναυπηγῶνται, ἀνακαινίζωνται ἐπισκευάζωνται ἢ οἰκοδομῶνται, κατὰ τοὺς ἐγκριθέντας προϋπολογισμοὺς καὶ τὰ εἰς αὐτοὺς παρηρητημένα σχέδια, ἀπὸ τῶν ὁποίων δὲν ἐπιτρέπεται νὰ παρεκτραπῇ ποσῶς, τὰ βασιλικά πλοῖα καὶ αἱ ἐν τῷ ὀρηκτήριῳ οἰκοδομαί, καὶ λαμβάνει παρὰ τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τὰς ὀφειλομένας περὶ τῆς ὑπηρεσίας τῶν εὐθύνων.

Ἄρθρ. 9. Διατάττει, κατὰ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας τὰς ἀνάγκας, τὴν συλλογὴν ἡμερομίσθων τεχνιτῶν ἢ ἐργατῶν, καθ' ὅσον τὸ τακτικὸν τοῦ ναυστάθμου προσωπικὸν δὲν ἐξαρκεῖ διὰ τὰς μὴ ἐπὶ μειοδοσίᾳ διδομένας ἐργασίας ἅμα δὲ ἀποπερατωθῇ ἡ ἐργασία, δι' ἣν ἐκτάκτως οἱ τεχνῖται ἢ οἱ ἐργάται προσελήφθησαν, ὀφείλει νὰ τοὺς ἀπολύῃ πάραυτα.

Ἄρθρ. 10. Προσδιορίζει τὸ μίσθωμα τῶν ἡμερομίσθων τεχνιτῶν καὶ τὸ τῶν ἐργατῶν, ἀφ' οὗ ἐρωτήσῃ τὸν ἐφορον, τὸν ἐπιστάτην τῶν νεωρῶν καὶ τὸν ἐπιτετραμμένον τὴν ἐργασίαν ναυπηγόν.

*Αρθρ. 11. Διανέμει τούς τεχνίτας, κατὰ τῆς ὑπηρεσίας τὰς χρείας.

*Αρθρ. 12. Φροντίζει, ὥστε οἱ ἐπιστάται τῶν νεωρίων, οἱ ναυπηγοὶ καὶ οἱ τὰς οἰκοδομὰς καὶ τὰς ἐπισκευὰς ἐπιστατοῦντες, προσέτι δὲ οἱ τὰ ἄρμενα εὐτρεπίζοντες νὰ μεταχειρίζονται ὕλην καὶ σκεύη δοκιμα, διαστάσεων δὲ πρὸς τὰς χρείας ἀναλόγων, καὶ νὰ μὴ κατατρίβηται τῶν τεχνιτῶν ὁ χρόνος εἰς ἀναρμόστων πραγμάτων προσαρμογὴν καὶ εἰς ἐκμέτρων ἀπολέπτυνσιν, νὰ μὴ καταφθείρηται δὲ ἡ ὕλη καταδαπανωμένη ἀτόπως.

*Αρθρ. 13. Ἐπισκέπτεται ἀπ᾽ τοῦλάχιστον τῆς ἐβδόμης τὰ νεώρια, τὰ ἐργοστάσια καὶ τὰς ἀποθήκας τοῦ ναυστάθμου, καὶ ἰδίως ὁμοῦσι πληροφορεῖται, ἐὰν οἱ ἀξιωματικοί, οἱ ὑπάλληλοι, οἱ τεχνίται καὶ οἱ λοιποὶ ναυτικοὶ ὑπηρετοῦνται παρυσίωνται εἰς τὰ ἔργα τῶν.

*Αρθρ. 14. Ἐξετάζει καὶ βεβαιοῦται ἐὰν ἕκαστος τῶν ἡμερομίσθων τεχνιτῶν λαμβάνει τὸ ὠρισμένον αὐτοῦ μίσθωμα.

*Αρθρ. 15. Προσέχει νὰ μὴ ὑποκλέπῃ τις τι δημοσίον καὶ νὰ μὴ μεταχειρίζεται πρὸς ἰδίαν αὐτοῦ χρῆσιν τὰ δημοσία σκεύη.

*Αρθρ. 16. Πληροφορεῖται αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ, ἢ διὰ τοῦ ἐφόρου περὶ τῆς ἀπομειώσεως, τὴν ὁποίαν πάσχει ἡ ἀκατέργαστος ὕλη, κατεργαζομένη καὶ μεταποιουμένη εἰς σκεύη, καὶ δι' ἐπανειλημμένων δοκιμασιῶν προσδιορίζει μετὰ τοῦ ἐφόρου τοὺς μεγίστους καὶ ἐλάχιστους ὅρους τῆς διαφθορᾶς, ἐπὶ τῇ θάσει τῶν ὁποίων ἐξελέγχει τὴν ἐν τοῖς ἐργοστασίοις διαχειρίσιν ἐν περιπτώσει δὲ διχογνωμίας εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῶν μεγίστων ὅρων, ἀναφέρεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον καὶ ζητεῖ τὴν ἀπόφασίν του.

*Αρθρ. 17. Διατάττει νὰ τίθηται ἐπὶ τῶν δημοσίων σκευῶν ἰδιαιτέρον τι σήμαντρον πρὸς διάκρισιν.

*Αρθρ. 18. Παρατηρεῖ, ἐὰν οἱ τὰ διάφορα ἔργα ἐπιτετραμμένοι ἐκτελῶσιν αὐτὰ κατὰ τὰ διαγεγραμμένα σχέδια καὶ τοὺς παραδεδεγμένους τύπους.

*Αρθρ. 19. Καθελομένων, ἢ ἀνελκομένων τῶν βασιλικῶν πλοίων, λαμβάνει ὅλα τὰ πρὸς ἀποφυγὴν παντὸς δυστυχήματος ἀπαιτούμενα μέτρα· τὴν αὐτὴν δὲ λαμβάνει πρόνοιαν καὶ περὶ τῶν πρὸς ἐπισκευὴν περιτρεπομένων πλοίων.

*Αρθρ. 20. Ἐπιμελεῖται τῶν πλοίων τῶν ἀπεσκευασμένων, προσφυλάττων αὐτὰ ἀπὸ πάσης τῶν καιρῶν ἐπηρείας.

*Αρθρ. 21. Φροντίζει περὶ τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς ὑπερασπίσεως τῶν νεωρίων, τοῦ ναυστάθμου, τοῦ λιμένος, τοῦ προσόρμου καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ναυλοχούντων πλοίων.

*Αρθρ. 22. Παραγγέλλει νὰ ὑπάρχωσι πάντοτε ἔτοιμα καὶ πρόχειρα τὰ σβεστήρια μηχανήματα οἷον ἀντλίας, κάδοι, πελέκεις καὶ ἄλλα πρὸς κατάσβεσιν πυρκαϊᾶς ἐπιτήδεια.

*Αρθρ. 23. Προσδιορίζει τὸν τόπον ὅπου πρέπει νὰ ἀγκυροβολῶσι τὰ προσορμιζόμενα πλοῖα, ἐν ἀνάγκῃ δὲ χορηγεῖ πᾶσαν εἰς αὐτὰ συνδρομήν.

*Αρθρ. 24. Τοποθετεῖ εἰς ὅλα τὰ ἐπικίνδυνα καὶ δυσπροσόρμιστα τοῦ λιμένος μέρη σημαντῆρας πρὸς ὁδήγιάν τῶν καταγομένων.

*Αρθρ. 25. Διατάσσει νὰ ἀποβιβάζωνται καὶ νὰ παρακατατίθενται εἰς τοῦ ναυστάθμου τὰς ἀποθήκας τῶν ἐπισκευαζομένων καὶ τῶν ἀποσκευαζομένων πλοίων τὰ ἄρμενα, τὰ σκεύη, ἡ πυρίτις καὶ πᾶσα ἄλλη εὐφλεκτος ὕλη.

*Αρθρ. 26. Μετὰ τὴν ἐσπερινὴν ἀνάκλησιν δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀποβῇ τις, ἢ νὰ ἐπιβῇ τῶν ἐν τῷ λιμένι ὁρμούντων βασιλικῶν πλοίων, ἢ νὰ μεταβῇ ἀπὸ τινος πλοίου εἰς ἄλλο· δὲν συγχωρεῖ δὲ ὡσαύτως νὰ πλησιάσῃ τις τὴν νύκτα εἰς τὰς ἀκτὰς τοῦ ναυστάθμου, εἰς τὰς ἀποθήκας, ἢ τὰ νεώρια.

*Αρθρ. 27. Καθ' ἐκάστην ἐσπέραν δίδει τὸ νυκτερινὸν σύνθημα καὶ κανονίζει τὰ ἔργα τῆς ἐπιούσης.

*Αρθρ. 28. Συντάσσει καὶ ὑποβάλλει εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργὸν τοὺς καταλόγους τῶν προμηθειῶν, ὧσων χρεῖαν ἔχει ὁ, τε ναυστάθμος καὶ ὁ στόλος.

*Αρθρ. 29. Ἐκ τῶν πρὸς μνησθεμένων σκευῶν, ἐφοδίων, ξύλων ναυπηγησίων καὶ παντὸς εἶδους ἄλλου ὕλικου δὲν παραδέχεται εἰμὴ τὰ δοκιμα καὶ χρήσιμα τὰ κατὰ τὰ δείγματα καὶ τὰς τῆς ἀγορᾶς συμφωνίας παραδεκτέα.

*Αρθρ. 30. Ὑπολογίζει τῶν προμηθευομένων πρὸς χρῆσιν τοῦ ναυστάθμου καὶ τοῦ στόλου τὸ τίμημα, καὶ ὑποβάλλει τοὺς ὑπολογισμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργόν, διὰ νὰ ἐκδώσῃ τὰς περὶ τῆς πληρωμῆς διαταγὰς του.

*Αρθρ. 31. Συγκροτεῖ κατὰ τοὺς παραδεδεγμένους ὁργανισμοὺς τὰ πληρώματα τοῦ τε στόλου καὶ τοῦ ναυστάθμου· ὡς πρὸς τὸν διορισμὸν δὲ καὶ τὰς μεταθέσεις τῶν ὑπαξιωματικῶν, ζητεῖ τὰς διαταγὰς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν.

Ἐπιμελεῖται δὲ τῆς τε διατροφῆς καὶ τῆς ἐνδυμασίας τῶν πληρωμάτων.

*Αρθρ. 32. Ἐξελέγχει τὴν χρηματικὴν καὶ πᾶσαν ἄλλην τοῦ τε ναυστάθμου, τῶν πλοίων καὶ τῶν λιμεναρχείων διαχείρισιν, καὶ ὑποβάλλει τοὺς περὶ αὐτῆς ἀπολογισμοὺς εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργεῖον.

*Αρθρ. 33. Ἐπιθεωρεῖ τὰ πληρώματα τῶν προσορμιζομένων βασιλικῶν πλοίων καὶ πληροφορεῖται ἐὰν οἱ ἐλεγχοὶ αὐτῶν ᾖναι ἀκριβεῖς καὶ πιστοί.

*Αρθρ. 34. Κρατεῖ μίαν τοῦ ἐν τῷ ναυστάθμῳ ταμείου κλεῖδα.

*Αρθρ. 35. Ἐπιθεωρεῖ τοῦλάχιστον ἀπ᾽ τοῦ ἔτους τὸ ταμεῖον καὶ τὰς τοῦ ναυστάθμου ἀποθήκας καὶ ἐξετάζει, ἐὰν τὰ ἐν αὐταῖς περιεχόμενα συμφωνῶσι κατὰ τὴν ἀριθμὸν, τὸ μέγεθος καὶ τὸ εἶδος μὲ τὰ ἐν τοῖς βιβλίοις γεγραμμένα.

*Αρθρ. 36. Φροντίζει νὰ διαφυλάσσωνται τὰ εἰς φθορὰν ὑποκείμενα ἐφοδία καὶ σκεύη, καὶ προνοεῖ περὶ τῆς συντηρήσεως τῶν δημοσίων οἰκοδομῶν.

*Αρθρ. 37. Ἐπικυροῖ τοὺς μισθοδοτικοὺς πίνακας τῶν ἐν τῷ ναυστάθμῳ ὑπερετούντων καὶ διατάσσει τὴν ἐν καιρῷ πληρωμὴν τῶν διατάσσει ἐπίσης τὴν πληρωμὴν διὰ τὰς κατ' ἀποκοπὴν συμφωνηθείσας ἐργασίας, ἀφ' οὗ βεβαιωθῇ ὅτι ἐτηρηθήσαν οἱ ὅροι τῆς συμφωνίας.

*Αρθρ. 38. Ἐκδίδει ἐν ὀνόματί του ὅλας τὰς πρὸς τοὺς προϊσταμένους αὐτοῦ ἀναφορὰς καὶ τὰς πρὸς τοὺς ὑποδεστέρους αὐτοῦ διαταγὰς καὶ προστάγματα.

*Αρθρ. 39. Ἐπικυροῖ διὰ τῆς προσυπογραφῆς του τὴν ἐπεξεργασίαν ὅλων τῶν ἀπολογισμῶν τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενης τῶν ναυτικῶν διαχειρίσεως.

*Αρθρ. 40. Ἐπισκέπτεται μετὰ τοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ ναυπηγοῦ τὰ ἐπισκευῆς, ἢ ἀνακαινίσεως δεόμενα βασιλικά πλοῖα καὶ τὰ ἐπανορθώσεως χρήζοντα ναυτικὰ καταστήματα.

*Αρθρ. 41. Εἰς τὸ τέλος παντὸς ἔτους ἀναφέρεται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργόν καὶ ὑποβάλλει εἰς αὐτὸν γενικὴν καὶ λεπτομερεῆ ἔκθεσιν περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ ναυτικοῦ.

*Αρθρ. 42. Ἀποφαίνεται περὶ τοῦ προβιβασμοῦ τῶν ὑπ' αὐτὸν τεταγμένων ἀξιωματικῶν, ὑπαξιωματικῶν, τεχνικῶν καὶ ναυτῶν.

*Αρθρ. 43. Παραδέχεται, ἢ ἀπορρίπτει τὰς περὶ ὕλικου αἰτήσεις τῶν ἐργοπισστατῶν καὶ τῶν διευθυντῶν τῶν πλοίων καὶ διατάσσει νὰ ἀποσταλῶσιν, ἢ νὰ παραδοθῶσι τὰ αἰτούμενα.

*Αρθρ. 44. Ἐκδίδει τὰς περὶ ἀσφαλείας τοῦ τε ὁρμητηρίου καὶ τοῦ λιμένος ἀστυνομικὰς διατάξεις.

*Αρθρ. 45. Χωρὶς τῆς ἀδείας αὐτοῦ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀναχωρήσῃ τις τῶν εἰς τὸ τακτικὸν προσωπικὸν τοῦ ναυστάθμου

ἀνηκόντων. Καθίκοντα τοῦ ἐφόρου.

* Ἀρθρ. 46. Ὁ ἐφορος ἔπεται τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ναυστάθμου, ἀπόντος δὲ αὐτοῦ τὸν ἀντικαθίστα καὶ τὸν ἀντιπροσωπεύει.

* Ἀρθρ. 47. Μεταδίδει τὰς διαταγὰς τοῦ διευθυντοῦ εἰς τοὺς ὑποδεστέρους τοῦ ἀξιωματικούς καὶ λοιποὺς τοῦ ναυστάθμου ὑπαλλήλους, καὶ φροντίζει περὶ τῆς ἐντελοῦς ἐκπληρώσεως τῶν καθιζόντων αὐτῶν.

* Ἀρθρ. 48. Καταγγέλλει εἰς τὸν διευθυντὴν τοὺς ἀμελεῖς, τοὺς βραθύμους, τοὺς πταίστας, τοὺς πλημμελοῦντας, ἢ κακουργούντας* λαμβάνει δὲ καὶ οἰκοθεν τὰ πρὸς καταστολὴν τῶν κατὰχρήσεων καὶ τῶν ἀταξιῶν ἔννομα πρόσφορα μέτρα.

* Ἀρθρ. 49. Διευθύνει πᾶσαν ἐν τῷ ναυστάθμῳ ναυτικὴν ὑπηρεσίαν.

* Ἀρθρ. 50. Ἐπιμελεῖται τῶν δημοσίων οἰκοδομῶν, τῶν ἀπεσκευασμένων βασιλικῶν πλοίων καὶ τοῦ λιμένος.

* Ἀρθρ. 51. Ὅσακις ἐξαρτίζονται τὰ μηχανήματα, ἢ τὰ πλοῖα, καθέλκονται τὰ ναυπηγούμενα σκάφη καὶ ἀνέλκονται, ἢ περιτρέπονται τὰ ἐπισκευῆς ἢ ἀνακινίσεως δεόμενα, ὁ ἐφορος παρίσταται καὶ διευθύνει τὴν ἐργασίαν.

* Ἀρθρ. 52. Φροντίζει περὶ τῆς εὐτρεπίσεως τῶν πρὸς καταρτισμὸν τῶν πλοίων ἀναγκαζούντων ἱστίων, τῶν κρεμαστῶν καὶ τῶν ξυλίνων σκευῶν, καὶ ὅλων τῶν πρὸς πλοῦν, ἢ πόλεμον ἐπιτηδείων.

* Ἀρθρ. 53. Ἐπισκοπεῖ τὸ ὀρμητήριον καὶ τοὺς παρακειμένους προσόρους.

* Ἀρθρ. 54. Προγυμνάζει καὶ ἐκπαιδεύει εἰς τὰ πολεμικὰ καὶ τὰ ναυτικὰ τοὺς νεοσυλλέκτους ναύτας, ἐν ὧσιν δὲν ἐπέδωσαν τῶν πλοίων.

* Ἀρθρ. 55. Ναυτολογεῖ τοὺς ναύτας τῶν πλοίων καὶ τοῦ ναυστάθμου καὶ συλλέγει τοὺς ἀναγκαιότητας εἰς τὸν ναύσταθμον τεχνίτας καὶ ἐργάτας, τοὺς κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ 9 ἄρθρου ἐκτάκτως προσλαμβάνομένους.

* Ἀρθρ. 56. Ἐπιθεωρεῖ τῶν ἀπερχομένων καὶ κατερχομένων ναυτικῶν τὰς ἐγγράφους ἀδείας καὶ τὰ ὁδοιπορικὰ αὐτῶν φύλλα.

* Ἀρθρ. 57. Κρατεῖ μίαν τοῦ ἐν τῷ ναυστάθμῳ ταμείου κλεῖδα.

* Ἀρθρ. 58. Ἐχει πάντοτε ἑτοιμὰ τὰ πρὸς σωτηρίαν καὶ ὑπεράσπισιν τοῦ ὀρμητηρίου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ναυλοχούντων πλοίων ἀναγκαῖα μηχανήματα καὶ τὰ λοιπὰ πρὸς ἄμυναν μέσα.

* Ἀρθρ. 59. Ἐπιτηρεῖ τοὺς τὰ νεώρια, τὰς ἀποθήκας καὶ τὰ ἐργασταῖα τηρούντας καὶ ὅλους τοὺς λοιποὺς τοῦ ὀρμητηρίου φρουροὺς.

60. Ἐξαποστέλλει ἀνὰ πᾶσαν ἐσπέραν καλῶς καὶ ὥς εἰς πόλεμον ἐσκευασμένους τὰς καθ' ὅλην τὴν νύκτα περιπολούσας τὸν λιμένα καὶ τὰς περὶ τὸν ἀγκάλας ἀνάκτους.

* Ἀρθρ. 61. Ἐπασχολεῖ εἰς τὰ βαρύτερα ἔργα τοῦ ναυστάθμου τοὺς ναυτικούς καταδίκους, ὑπαξιωματικούς, ναύτας, παῖδας καὶ στρατιώτας.

* Ἀρθρ. 62. Φροντίζει περὶ τῆς ἀσφαλοῦς αὐτῶν φυλακῆς καὶ λαμβάνει τὰ πρὸς σύλληψιν τῶν δραπέτευσάντων ἀναγκαῖα μέτρα.

* Ἀρθρ. 63. Συμπράττει κατὰ τὸ ἄρθρον 16 μετὰ τοῦ διευθυντοῦ εἰς τὸν δι' ἐπανεὶλημμένων δοκιμασιῶν προσδιορισμὸν τῶν μεγίστων καὶ ἐλαχίστων ὅρων τῆς ἀποζημιώσεως, τὴν ὁποίαν πάσχει ἢ ἀκατέργαστος ὕλη, κατεργαζομένη ἐν τοῖς ἐργασταῖοις καὶ μεταποιουμένη εἰς σκεύη.

* Ἀρθρ. 64. Ἐπιθεωρεῖ καθ' ἡμέραν τοὺς ἡμερομίσθους καὶ τοὺς τακτικούς τεχνίτας, τοὺς ἐργάτας, τοὺς ναύτας καὶ πάντα ἄλλον ἐν τῷ ναυστάθμῳ ὑπηρετούντα καὶ βεβαιοῦνται ἐὰν ἕκαστος τῶν εἰρημένων παρευρίσκηται εἰς τὰ ἔργα του καὶ ἐκπληροῖ αὐτὰ κατὰ τάξιν καὶ ἀκριβῶς.

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΤΟΣ 1815)

* Ἀρθρ. 65. Ἐπιθεωρεῖ, κατὰ παραγγελίαν τοῦ διευθυντοῦ, τῶν προσορμιζομένων βασιλικῶν πλοίων τὰ πληρώματα καὶ βεβαιοῦται περὶ τῆς ἀκριβείας τῶν ἐλέγχων αὐτῶν.

* Ἀρθρ. 66. Β. καθεῖ τὸν διευθυντὴν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν σχεδίων καὶ τῶν προϋπολογισμῶν τὴν σύνταξιν, καὶ μετὰ τὴν παραδοχὴν καὶ τὴν ἐγκρίσιν αὐτῶν φροντίζει περὶ τῆς ἀκριβοῦς αὐτῶν πραγματοποιήσεως.

* Ἀρθρ. 67. Τὸ πρῶν καὶ τὸ ἐσπέρας συγκαλεῖ ἐνώπιόν του τοὺς τεχνίτας τοὺς τακτικούς καὶ τοὺς ἡμερομίσθους, τοὺς ναύτας καὶ τοὺς ἐργάτας* καὶ τὸ μὲν πρῶν διατάσσει αὐτοὺς εἰς τὰς διαφόρους ὑπηρεσίας, κατὰ τοῦ διευθυντοῦ τὰ παραγγέλματα, τὸ δὲ ἐσπέρας, πρὶν ἢ ἀπολύσῃ αὐτοὺς, πληροφορεῖται περὶ τῶν ἀπόντων.

* Ἀρθρ. 68. Ὁ δι' ὁποιανδήποτε αἰτίαν ἀναγκαζόμενος νὰ παύσῃ τῶν ἔργων του δὲν δύναται νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν τάξιν αὐτοῦ, πρὶν ἢ εἰδοποιηθῇ περὶ τούτου ὁ ἐφορος καὶ δώσῃ τὴν περὶ ἀναχωρήσεως ἀδειαν.

* Ἀρθρ. 69. Ἐὰν ἐντὸς τῆς ἡμέρας ἀποπερατωθῇ, ἢ διὰ τινὰ αἰτίαν παύσῃ ἡ ἐργασία, δι' ἣν προσελήφθησαν ἡμερομίσθοι ἐργάται, ἢ τεχνίται, ἀπολύονται πάραυτα καὶ μισθοδοτοῦνται μόνον δι' ὅσον ἐργάσθησαν χρόνον.

* Ἀρθρ. 70. Ὁ ἐφορος ἐπιθεωρεῖ καὶ ὑπογράφει τοὺς μισθοδοτικούς πίνακας τῶν ἐν τῷ ναυστάθμῳ ὑπηρετούντων καὶ ὑποβάλλει αὐτοὺς εἰς τὸν διευθυντὴν.

* Ἀρθρ. 71. Ἐπιθεωρεῖ ὡσαύτως τὰ γραμμάτια τῆς διαχειρίσεως τοῦ ὕλικου καὶ τὰς αἰτήσεις τῶν ἐργοεπιστατῶν καὶ τῶν διευθυντῶν τῶν βασιλικῶν πλοίων, καὶ σημειώσας ἐπ' αὐτῶν τὴν ἐγκρίσιν, ἢ τὰς τυχόν παρατηρήσεις του, τὰ ὑποβάλλει εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ ναυστάθμου.

* Ἀρθρ. 72. Ὑπογράφει τὰς περὶ ὧν γίνεται λόγος εἰς τὸ 142 ἄρθρον ἐκθέσεις τὸ εἰς τὰς ἀποθήκας εἰσαγομένου καὶ ἐξ αὐτῶν ἐξαγομένου ὕλικου.

* Ἀρθρ. 73. Παρακολουθεῖ τὸν διευθυντὴν εἰς τὰς γενικὰς τοῦ ναυστάθμου ἐπιθεωρήσεις.

* Ἀρθρ. 74. Προσυπογράφει ὅλους τοὺς ἀπολογισμοὺς τοῦ τε ναυστάθμου, τοῦ στόλου καὶ τῆς λιμενικῆς ὑπηρεσίας* ἐφορεύει δὲ τὴν ὑπὸ τῶν λογιστῶν κατὰ τὰ νενομοθετημένα ἐπεξεργασίαν αὐτῶν καὶ ὑποβάλλει αὐτὴν εἰς τὸν διευθυντὴν.

Καθίκοντα τοῦ ἐπιστάτου τῶν νεωρίων.

* Ἀρθρ. 75. Ὁ ἐπιστάτης τῶν νεωρίων ἐκτελεῖ τὰ ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ, ἢ τοῦ ἐφόρου παραγγελλόμενα, ὡς πρὸς πᾶν ὅ,τι ἀνάγεται εἰς τὴν ναυπηγίαν, τὴν ἐπισκευὴν, ἢ τὴν ἀνακινίσιν τοῦ σκάφους τῶν πλοίων καὶ τὴν οἰκοδομήν, ἢ τὴν ἐπιδιόρθωσιν τῶν ναυτικῶν καταστημάτων.

* Ἀρθρ. 76. Ἐπισκοπεῖ τοὺς εἰς τὰ νεώρια ἐργαζομένους καὶ συντάσσει καθ' ἑκάστην τοὺς καταλόγους αὐτῶν, τοὺς ὁποίους καὶ ὑπογράφει.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταλόγων τούτων, τοὺς ὁποίους ἐπιθεωρεῖ ἀνὰ πᾶσαν ἐσπέραν ὁ ἐφορος, ὁ λογιστὴς τοῦ προσωπικοῦ ἀνασυντάσσει τοὺς ἐβδομαδιαίους μισθοδοτικούς πίνακας τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν ἡμερομίσθων τεχνιτῶν.

* Ἀρθρ. 77. Τὸ πρῶν καὶ τὸ ἐσπέρας ὁ ἐπιστάτης τῶν νεωρίων παρευρίσκηται εἰς τὰς ἐπιθεωρήσεις τῶν τεχνιτῶν καὶ τῶν ἐργατῶν, καὶ παραλαμβάνει ἐξ αὐτῶν ὅσους ὁ ἐφορος προσδιορίσει διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν νεωρίων. Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῆς ὑπηρεσίας ἑκάστου τούτων ἀναφέρεται ἐγγράφως πρὸς τὸν διευθυντὴν τὸ πρῶν, τὸ δὲ ἐσπέρας σημειοῖ τὰς τυχούσας ἐν τῇ ἡμέρᾳ μεταβολὰς.

* Ἀρθρ. 78. Προΐσταται καὶ ἄρχει τῶν ὑπ' αὐτὸν τεταγμένων

ἐργατῶν καὶ τεχνιτῶν, τῶν ὁποίων διευθύνει καὶ ἐπιβλέπει τὰ ἔργα.

Ἄρθρ. 79. Φροντίζει, ὥστε αἱ ναυπηγίαι, αἱ ἀνακαινίσεις καὶ αἱ ἐπισκευαὶ τῶν βασιλικῶν πλοίων καὶ τῶν ἐν τῷ ναυστάθμῳ οἰκοδομῶν νὰ συντελῶνται τὴν ταχίστην κατὰ τὰ παραδεδεγμένα σχέδια καὶ τοὺς ἐγκεκριμένους προϋπολογισμούς.

Ἄρθρ. 80. Λίτεϊ καὶ παραλαμβάνει ἀπὸ τῶν ἀποθηκῶν τὴν ἀναγκαίαν ναυπηγήσιμον ὕλην καὶ φροντίζει περὶ τῆς καταλλήλου αὐτῆς χρήσεως καὶ ἐφαρμογῆς.

Ἄρθρ. 81. Περί τῆς χρήσεως τῆς ναυπηγήσιμου ὕλης ὁ ἐπιστάτης τῶν νεωρίων ὀφείλει εὐθύναι, τὰς ὁποίας καὶ ἀποδίδει μετὰ τὸ τέλος πάσης κατασκευῆς, ἀνακαινίσεως, ἢ ἐπισκευῆς.

Ἄρθρ. 82. Ὁ ἐπιστάτης τῶν νεωρίων συνοδεύει τὸν διευθυντὴν καὶ τὸν ἔφορον εἰς τὰς ἐξετάσεις τῶν ἀνακαινίσεως, ἢ ἐπισκευῆς δεομένων πλοίων· ἐργάζεται δὲ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ διευθυντοῦ εἰς τὴν σύνταξιν τῶν ἀφορῶντων τὸ ἔργον τοῦ προϋπολογισμῶν.

Ἄρθρ. 83. Ἀναφέρεται πρὸς τὸν διευθυντὴν καὶ ἔφορον περὶ τῆς ἀξίας καὶ τῆς δραστηριότητος ἐνὸς ἐκάστου τῶν ὑπ' αὐτὸν ὑπηρετούντων, καὶ γνωμοδοτεῖ περὶ τοῦ μισθώματος τῶν ἡμερομίσθων τεχνιτῶν καὶ τῶν κατὰ τὰς χρείας προσλαμβανόμενων ἐργατῶν.

Ἄρθρ. 84. Τὸ ἐσπέρας πάσης ἡμέρας πληροφορεῖ τὸν διευθυντὴν, ἢ τὸν ἔφορον, περὶ τῆς προόδου τῶν ὁποίων προϊσταται ἔργων, καὶ ἐρωτᾷ περὶ τῆς ὑπηρεσίας τῆς ἐπιστάτης.

Ἄρθρ. 85. Μετὰ τὸ τέλος ναυπηγίας τινός, ἀνακαινίσεως, ἢ ἐπισκευῆς, ὁ ἐπιστάτης τῶν νεωρίων ἀποδίδει εἰς τὰς ἀποθήκας τὴν περισσεύσαν ὕλην.

Ἄρθρ. 86. Ὁ καταρτισμὸς τῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ πλοίων ἐπισκοπεῖται καὶ διευθύνεται ὑπὸ τῶν διευθυντῶν τῶν πλοίων καὶ τῶν λοιπῶν αὐτῶν ἀξιωματικῶν, οἵτινες δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀπομακρυνθῶσι τοῦ ναυστάθμου, εἰμὴ ἐὰν ἡ ὑπηρεσία τὸ ἐπιτρέπῃ, ἀδείᾳ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ναυστάθμου.

Καθήκοντα τοῦ ἐπιστάτου τοῦ λιμένος.

Ἄρθρ. 87. Ὁ ἐπιστάτης τοῦ λιμένος ὑπὸ τὴν διέυσιν τοῦ διευθυντοῦ καὶ τοῦ ἔφορου εὐτρεπίζει τὰ ἄρμενα, ἐτοιμάζει τὰ σκεύη καὶ καταρτίζει τὰ βασιλικά πλοῖα, ὅσα πρόκειται νὰ ἐξοπλισθῶσι.

Ἄρθρ. 88. Ὡς πρὸς πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν παρασκευαζόντων τὰ ἄρμενα καὶ τὰ σκεύη ναυτικῶν ὑπηρετῶν, τὴν ἐπιθεώρησιν καὶ τὴν μισθοδοσίαν αὐτῶν, τὴν παραλαβὴν καὶ τὴν χρῆσιν τῆς ναυπηγήσιμου ὕλης, τὰς περὶ αὐτῆς εὐθύναι, τὴν ἐξετάσιν τῶν ἀνακαινίσεως ἢ ἐπισκευῆς δεομένων πλοίων, τὴν σύνταξιν τῶν προϋπολογισμῶν καὶ τὴν ἀκριβῆ αὐτῶν πραγματοποίησιν, ὁ ἐπιστάτης τοῦ λιμένος ἔχει τὰ αὐτὰ μὲ τὸν ἐπιστάτην τῶν νεωρίων καθήκοντα.

Ἄρθρ. 89. Ὁ ἐπιστάτης τοῦ λιμένος μετὰ τὸν ἐντελῆ εὐτρεπισμὸν παντὸς βασιλικοῦ πλοίου συντάσσει τὴν λεπτομερῆ αὐτοῦ ἀπογραφὴν, ἀντίγραφον τῆς ὁποίας ὑπογεγραμμένον παρ' αὐτοῦ καὶ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ναυστάθμου ἐγχειρίζει εἰς τὸν παραλαμβάνοντα τὸ πλοῖον διευθυντὴν.

Ἄρθρ. 90. Εἰς τὰς ἀπογραφὰς τῶν πλοίων ἀναγράφονται κατ' εἶδος, κατ' ἀριθμὸν καὶ κατὰ μέγεθος ὅλα τὰ ἄρμενα, τὰ σκεύη, τὰ κρεμαστὰ καὶ τὰ ξύλινα, καὶ πᾶν ἐφόδιον καὶ πᾶν πρὸς πλοῦν, ἢ πόλεμον ἐπιτήδειον.

Καθήκοντα τοῦ ὑπασπιστοῦ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ναυστάθμου.

Ἄρθρ. 91. Ὁ ὑπασπιστὴς τοῦ διευθυντοῦ παρακολουθεῖ εἰς τὰς παρατάξεις καὶ τὰς ἐπισήμους ἐπισκέψεις τὸν διευθυντὴν

καὶ ἐκτελεῖ τὰ προστάγματά του, ὑπηρετῶν καὶ ἐργαζόμενος παρ' αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 92. Ἀστυνομεῖ ἐν τῷ ναυστάθμῳ καὶ τῷ λιμένι καὶ ἐπιμελεῖται τῆς ἀσφαλείας αὐτῶν.

Ἄρθρ. 93. Ἐπιμελεῖται τῆς συντηρήσεως καὶ τῆς φυλακῆς τῶν ἀπεσκευασμένων πλοίων, τοῦ λιμένος καὶ τοῦ ναυστάθμου.

Ἄρθρ. 94. Φροντίζει περὶ τῆς ταχείας καὶ ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τῶν περὶ πειθαρχίας ἐντολῶν τοῦ διευθυντοῦ, ἢ τοῦ ἔφορου.

Ἄρθρ. 95. Προϊσταται τῆς ἐκτελεστικῆς δυνάμεως καὶ κατὰ τὴν δι' αὐτῆς τοὺς παρεκτροπομένους, ἢ ἀπειθοῦντας.

Ἄρθρ. 96. Περιπολεῖ τὴν νύκτα τὸν λιμένα καὶ τὸν ναύσταθμον, καὶ παρατηρεῖ ἐὰν οἱ φρουροῦντες μένωσιν εἰς τὰς τάξεις τῶν καὶ ἀγρυπνῶσιν.

Ἄρθρ. 97. Ἀνοίγει καὶ κλείει τὸν ναύσταθμον καὶ ἀναπαύει τὴν σημαίαν αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 98. Παρευρίσκεται εἰς τὰς ἐπιθεωρήσεις καὶ κλήσεις τῶν ἐν τῷ ναυστάθμῳ ὑπηρετούντων καὶ προσυπογράφει τὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ἐμφαίνοντα φύλλα.

Ἄρθρ. 99. Ποδηγετεῖ τὰ ἀναγόμενα καὶ καταγόμενα βασιλικά πλοῖα, ἐν ἀνάγκῃ δὲ καὶ τὰ ἐμπορικά, τὰ ἐγχώρια, ἢ ξένα.

Ἄρθρ. 100. Διευθύνει τὰς τελετὰς καὶ τὰς παρατάξεις, κατὰ τὰς περὶ τούτων διατάξεις τοῦ διευθυντοῦ, ἢ τοῦ ἔφορου.

Ἄρθρ. 101. Ἀρχει τοῦ πληρώματος τοῦ ναυστάθμου καὶ διευθύνει τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ, καθ' ὅσον τὸ πλήρωμα δὲν ἐτέθη ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τῶν ἀρμοδίων ἐργοεπιστάτων· διανέμει δὲ τὴν μισθοδοσίαν αὐτοῦ καὶ ἐπαγρυπνεῖ νὰ τηρῶνται οἱ περὶ τῆς ἐνδυμασίας αὐτοῦ κανονισμοὶ καὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 102. Μεταδίδει διὰ σημάτων πρὸς τὰ ἐν τῷ λιμένι, ἢ τὰ παραμεῖνοντα βασιλικά πλοῖα τὰ προστάγματα τοῦ διευθυντοῦ, καὶ ἐρωτᾷ περὶ παντὸς τὴν ὑπηρεσίαν ἀφορῶντος.

Ἄρθρ. 103. Παρίσταται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ναυτοδικείων καὶ φροντίζει περὶ τῆς ἀσφαλοῦς φυλακῆς τῶν κρατουμένων.

Ἄρθρ. 104. Κατὰ διαταγὴν τοῦ διευθυντοῦ συλλαμβάνει καὶ ἀνακρίνει τοὺς ἐν τῷ ναυστάθμῳ παραπταίνοντας καὶ εἰδοποιεῖ περὶ τῶν ἀξιοποίνων πράξεων τῶν τὸν διευθυντὴν, ἢ τὸν ἔφορον.

Ἄρθρ. 105. Τηρεῖ τὰ πρὸς ὑπηρεσίαν τοῦ ναυστάθμου μηχανήματα, ὅσα δὲν ἀνήκουσιν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐπιστάτου τῶν νεωρίων καὶ τοῦ λιμένος, καὶ φροντίζει νὰ ἀνάπτωνται καὶ νὰ μένωσιν ἀναμμένοι ὅσον δεῖ οἱ φάροι καὶ οἱ φανοί.

Ἄρθρ. 106. Πληροφορεῖ περὶ παντὸς ἀφορῶντος τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ τὸν τε διευθυντὴν καὶ τὸν ἔφορον.

Καθήκοντα τοῦ διοικητοῦ τοῦ λόχου τῶν τεχνιτῶν.

Ἄρθρ. 107. Ὁ διοικητὴς τοῦ λόχου τῶν τεχνιτῶν προϊσταται τῶν ἐργοστασίων καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ἐργαζομένων.

Ἄρθρ. 108. Διευθύνει τὴν κατεργασίαν τῶν ναυτικῶν σκευῶν καὶ τῶν πρὸς πλοῦν, ἢ πόλεμον ἐπιτηδείων, κατὰ τὰ πρὸς αὐτὸν διδόμενα σχέδια καὶ τὰς ἐντολὰς τοῦ διευθυντοῦ.

Ἄρθρ. 109. Ἐπασχολεῖ κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ τὰς ἀνάγκας τοὺς τεχνίτας τοῦ λόχου εἰς τὰς ναυπηγίας, τὰς ἐπισκευὰς καὶ τὰς ἀνακαινίσεις τῶν πλοίων.

Ἄρθρ. 110. Διευθύνει τὸ λογιστικὸν τοῦ λόχου καὶ τὴν ἐσωτερικὴν τῶν διαφόρων ἐργοστασίων ὑπηρεσίαν, κατὰ τὸν ἐπὶ τούτῳ ἐκδοθησόμενον ἰδιαίτερον κανονισμόν.

Ἄρθρ. 11. Προγυμνάζει καὶ ἐκπαιδεύει εἰς τὰ στρατιωτικὰ ἔργα τὸν λόχον, ὅσας οἱ τεχνίται ἀργοῦντες εὐκαιροῦσιν.

Ἄρθρ. 112. Μισθοδοτεῖ ἀνὰ πᾶσαν ἐβδομάδα τοὺς τεχνίτας τοῦ λόχου, κατὰ τὰς παρὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ναυστάθμου ἐγκειρμένους ἐβδομαδιαίας μισθοδοτικὰς καταστάσεις.

Ἄρθρ. 113. Τὸ πρῶτ' ἐκάστης ἡμέρας κοινοποιεῖ πρὸς τὸν διευθυντὴν τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν τῷ λόχῳ παρόντων, τὸ δὲ ἐσπέρας ἀναγγέλλει τὰς τυχούσας μεταξὺ μεταβολάς.

Ἄρθρ. 114. Οἱ τεχνῖται τοῦ λόχου καὶ συγκαλούμενοι καὶ διχλούμενοι ἐπιθεωροῦνται παρ' αὐτοῦ, παρόντος καὶ τοῦ ἐφόρου.

Ἄρθρ. 115. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ κατασκευασθῇ τι ἐν τοῖς ἐργοστασίοις τοῦ λόχου χωρὶς ἐγγράφου διαταγῆς τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ναυστάθμου.

Ἄρθρ. 116. Ὁ διοικητὴς τοῦ λόχου ὑποβάλλει εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ ναυστάθμου προτάσεις περὶ προβιβάσμου τῶν μαθητευομένων, τῶν τεχνιτῶν καὶ τῶν ὑπαξιωματικῶν.

Ἄρθρ. 117. Περὶ τῆς διαχειρίσεως τοῦ ἐν τοῖς ἐργοστασίοις ὑλικοῦ, ὁ διοικητὴς ἀποδίδει εὐθύνας πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ ναυστάθμου.

Ἄρθρ. 118. Ὁ διοικητὴς τοῦ λόχου συντάσσει καὶ ἔχει ἐνήμερον τὴν ἀπογραφὴν τῶν ἐν τοῖς ἐργοστασίοις σκευῶν καὶ ἐργαλείων.

Ἄρθρ. 119. Καὶ παραλαμβάνων καὶ παραδίδων ναυπηγήσιμον ὕλην, ἢ σκεύη, ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων, ὁ διοικητὴς τοῦ λόχου δίδει καὶ λαμβάνει τὴν πρέπουσαν τῆς παραλαβῆς ἢ τῆς παραδόσεως ἀποδείξιν.

Ἄρθρ. 120. Συντάσσει τῶν ἐν τοῖς ἐργοστασίοις κατασκευαζομένων σκευῶν τὸ τιμολόγιον, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς καταδαπανηθείσης ἀκατεργάστου ὕλης, τῆς φθορᾶς τῶν ἐργαλείων καὶ τῶν ὠρῶν τῆς ἐργασίας.

Ἄρθρ. 121. Βοηθεῖ τὸν διευθυντὴν καὶ τὸν ἐφορον εἰς τὴν ἀνεύρεσιν τῆς ἀπομειώσεως καὶ τῆς διαφθορᾶς, εἰς ἣν ἡ ἀκατέργαστος ὕλη κατεργαζομένη ὑπόκειται· περὶ δὲ τούτων συντάσσεται πρωτόκολλον.

Ἄρθρ. 122. Ὅσακις ἀπὸ τῶν δημοσίων ἔργων εὐκαιρεῖ, κατασκευάζει εἰς τὰ ἐργοστάσια τοῦ λόχου, κατ' ἐγγράφον τοῦ διευθυντοῦ ἄδειαν, σκευὴ ἰδιωτικὰ.

Ἄρθρ. 123. Διοικεῖ κατὰ τοὺς στρατιωτικοὺς κανονισμοὺς τὸν λόχον καὶ ἀναφέρεται περὶ παντὸς τὰ ἔργα τοῦ ἀφορῶντος εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ ναυστάθμου, ἢ τὸν ἐφορον, εἰς οὓς ἀμέσως ὑπάγεται.

Ἄρθρ. 124. Ἐφορεῖ τὴν ἐν τῷ ναυστάθμῳ πολεμικὴν ὕλην, τὰ ὅπλα καὶ τὰ τοῦ πολέμου ἐφόδια, καὶ φροντίζει περὶ τῆς ἀσφαλούς καὶ καλῆς αὐτῶν διατηρήσεως.

Ἄρθρ. 125. Χωρὶς τῆς ὑπογραφῆς αὐτοῦ ὁ ἐπιστάτης τῶν ἀποθηκῶν, οὔτε νὰ παραλάβῃ, οὔτε νὰ παραδώτῃ δύναται ὕλην πολεμικὴν, ἢ ὅπλον, ἢ ἄλλο πολέμου ἐφόδιον.

Ἄρθρ. 126. Ἐρωτᾶται εἰς τὴν παραλαβὴν τῶν προμηθευμένων πραγμάτων, τῶν ἐν τοῖς ἐργοστασίοις τοῦ λόχου καταργασίμων, καὶ τῶν πολεμικῶν ἐφοδίων, καὶ ἀποφάνεται περὶ τῆς καλῆς, ἢ κακῆς αὐτῶν καταστάσεως, περὶ τῶν δοκίμων, ἢ ἀδοκίμων.

Καθήκοντα τοῦ γραμματέως τοῦ διευθυντηρίου.

Ἄρθρ. 127. Ὁ γραμματεὺς διευθύνει τὸ γραφεῖον τοῦ ναυστάθμου· κρατεῖ τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων τὰ πρωτόκολλα, τὰ μητρώα καὶ τοὺς ἐλέγχους ὅλων ἐν γένει τῶν ναυτικῶν συντάσσει, προσυπογράφει καὶ διεκπεραιεῖ τὰ ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ ἐκδιδόμενα ἐγγράφα· τηρεῖ τὰ ἀρχεῖα, τὰς ἀπογραφὰς τῶν πλοίων καὶ τὴν σφραγίδά τοῦ ναυστάθμου.

Καθήκοντα τοῦ λογιστοῦ τοῦ ὑλικοῦ.

Ἄρθρ. 128. Ὁ λογιστὴς τοῦ ὑλικοῦ ἐπεξεργάζεται τοὺς περὶ προμηθειῶν ἀπολογισμοὺς, οἵτινες ὑποβάλλονται πρὸς ἐξόφλησιν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργεῖον συντάσσει τὰ τιμολόγια τῶν σκευῶν καὶ παντὸς εἶδους ναυπηγήσιμου ὕλης· ἐργάζεται ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ναυστάθμου εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς καὶ ἀπολογισμοὺς τῶν ναυπηγιῶν, τῶν ἐπισκευῶν καὶ τῶν ἀνακαινίσεων, εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς ἀπομειώσεως, τῆς ἀκατεργάστου ὕλης, τῆς κατεργαζομένης ἐν τοῖς ἐργοστασίοις, καὶ εἰς τὴν ἐξέλεγχξιν τῆς διαχειρίσεως τοῦ ἐπιστάτου τῶν ἀποθηκῶν.

Ἄρθρ. 129. Κρατεῖ μίαν τοῦ ἐν τῷ ναυστάθμῳ ταμείου κλεῖδα.

Ἄρθρ. 130. Διαχειρίζεται ὑπὸ τὴν διέυσιν τοῦ διευθυντοῦ καὶ τοῦ ἐφόρου, κατὰ τὰς καθεστῶσας διατάξεις καὶ τοὺς περὶ ταμείων λογιστικοὺς τύπους, τοῦ ἐν τῷ ναυστάθμῳ ταμείου τὰ χρηματικὰ κεφάλαια καὶ μισθοδοτεῖ κατ' ἐντολὴν τοῦ διευθυντοῦ τοὺς ἐν τῷ ναυστάθμῳ ὑπηρετοῦντας, τοὺς μὲν τεχνίτας καὶ τοὺς ἐργάτας καθ' ἐβδομάδα, τοὺς δὲ ἀξιωματικούς, τοὺς ὑπαλλήλους, τοὺς ὑπαξιωματικούς καὶ τοὺς ναύτας, κατὰ μῆνα.

Ἄρθρ. 131. Εἰς τὰς παραλαβὰς καὶ τὰς ἐξαγωγὰς τῶν χρημάτων παρίστανται ὅτε διευθυντὴς καὶ ὁ ἐφορος καὶ ὁ ταμείου ἔργα ἐκπληρῶν λογιστὴς, παρόντων δὲ ὅλων ἐνεργοῦνται αἱ ἐγγράφαι εἰς τὰ ἐπὶ τούτῳ βιβλία, ἅτινα κλείονται ἐντὸς τοῦ ταμείου.

Ἄρθρ. 132. Παρίσταται εἰς τὴν ἐξέλεγχξιν τῆς προμηθευμένης ὕλης, καὶ ἂν αὕτη ἀδόκιμος κριθῇ, συντάσσει τὸ περὶ τούτου πρωτόκολλον.

Ἄρθρ. 133. Συντάσσει καὶ τηρεῖ τῆς ναυτικῆς δυνάμεως καὶ τοῦ ναυστάθμου τὴν γενικὴν ἀπογραφὴν.

Ἄρθρ. 134. Ἐξελέγχει τὴν ὑλικὴν διαχείρισιν τῶν ἐργοπιστατῶν καὶ τῶν διευθυντῶν τῶν πλοίων.

Καθήκοντα τοῦ λογιστοῦ τοῦ προσωπικοῦ.

Ἄρθρ. 135. Ὁ λογιστὴς τοῦ προσωπικοῦ ἐπεξεργάζεται καὶ ἐξελέγχει τὴν προμήθειαν καὶ τὴν ἐπὶ τῶν βασιλικῶν πλοίων διανομὴν τῶν τροφίμων καὶ τοὺς μισθοδοτικούς τῶν πληρωμάτων πίνακας, οἵτινες ὑποβάλλονται πρὸς ἐξόφλησιν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργεῖον.

Ἄρθρ. 136. Ὑπολογίζει τῶν ἐν τῷ ναυστάθμῳ ὑπηρετούντων τὴν ὀφειλομένην μισθοδοσίαν.

Ἄρθρ. 137. Συνδεύει τὸν διευθυντὴν, ἢ τὸν ἐφορον εἰς τὰς ἐπιθεωρήσεις τῶν πληρωμάτων καὶ τῶν ἐν τοῖς νεωρείοις καὶ τοῖς ἐργοστασίοις ἐργαζομένων.

Καθήκοντα τοῦ ἐπιστάτου τῶν ἀποθηκῶν.

Ἄρθρ. 138. Ὁ ἐπιστάτης τῶν ἀποθηκῶν παραλαμβάνει καὶ διαχειρίζεται ἅπασαν τὴν ναυπηγήσιμον ὕλην, τὰ σκεύη, τὰ ὅπλα, τὰ ἐφόδια, τὰ τρόφιμα καὶ πᾶν ἄλλο πρὸς πλοῦν, ἢ πόλεμον ἐπιτήθειον.

Ἄρθρ. 139. Τὸν τρόπον τῆς παραλαβῆς καὶ τῆς παραδόσεως διαγράφουσιν οἱ ἐν τῷ παρόντι παρηρητημένοι πίνακες.

Ἄρθρ. 140. Ὁ ἐπιστάτης τῶν ἀποθηκῶν διατάσσει κατὰ τάξιν τὰ ἐν αὐταῖς περιεχόμενα καὶ διαθέτει αὐτὰ οὕτως, ὥστε νὰ ᾖναι εὐληπτα καὶ εὐαριθμητα καὶ ἀπὸ πάσης ἐπηρείας ἀπρόσβλητα.

Ἄρθρ. 141. Κρατεῖ τὴν βιβλίον τοῦ ὑλικοῦ, εἰς ἣν ἀναγράφει κατ' εἶδος, κατ' ἀριθμὸν, κατὰ βάρος, ἢ κατὰ μέγεθος ἅπαντα τὴν ὑλικὴν ναυτικὴν περιουσίαν.

*Αρθρ. 142.

Δὲ ν ἐπιτρέπεται νὰ παραδοθῇ ἢ νὰ παραληφθῇ τι χωρὶς τακτικῆς τοῦ παραλαμβάνοντος, ἢ τοῦ παραδίδοντος ἐκθέσεως, ὑπογεγραμμένης παρ' αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐφόρου· καθ' ὅσον δὲ πρόκειται περὶ τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 125 ἀναφερομένων πολεμοφοδίων καὶ λοιπῶν προσαπαιτεῖται καὶ ἡ ὑπογραφή τοῦ διοικητοῦ τοῦ λόχου τῶν τεχνιτῶν.

*Αρθρ. 143.

Ἐκ τῶν προμηθευομένων πραγμάτων ὁ ἐπιστάτης τῶν ἀποθηκῶν δὲν ἀποδέχεται, εἰμὴ τὰ χρήσιμα καὶ δοκίμα, περὶ δὲ τῶν ἀδοκίμων καὶ τῶν ἀχρήστων ἀναφέρεται πρὸς τὸν διευθυντὴν καὶ συντάσσεται πρωτόκολλον.

*Αρθρ. 144.

Τὰ ἀπὸ τῶν πλοίων, τῶν ἐργοστασίων καὶ τῶν ἐν τῷ ναυστάθμῳ μηχανημάτων ἐξαγόμενα παλαιὰ, ἢ ἀδοκίμα σκεύη καταγράφονται εἰς βιβλίον ἰδιαιτέρων· τὰ δὲ ὀλοτελῶς ἀχρηστα πράγματα, ἢ πωλεῦνται, ἢ ἂν δὲν δύνανται νὰ πωληθῶσιν, ἀπορρίπτονται καὶ σημειοῦνται ἐν τοῖς βιβλίοις τοῦ ὕλικου ἢ ἐκποίησης, ἢ ἡ ἀπορρίψις τῶν.

*Αρθρ. 145.

Ὁ ἔφορος, ὁ λογιστὴς τοῦ ὕλικου καὶ ὁ ἐπιστάτης τῶν ἀποθηκῶν ἀποφαίνονται περὶ τῆς ἀχρηστίας τῶν σκευῶν, καὶ ἂ ταῦτα δὲν δύνανται νὰ πωληθῶσιν· τὸ ἐπὶ τούτῳ πρωτόκολλον ὑποβάλλεται εἰς τὴν κύρωσιν τοῦ διευθυντοῦ, ὅστις τὸ ἀποστέλλει εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργεῖον.

*Αρθρ. 149.

Ὁ ἐπιστάτης τῶν ἀποθηκῶν παρίσταται εἰς τὰς παραλαβὰς καὶ τὰς παραδόσεις· θεωρεῖται δὲ προσωπικῶς ὑπεύθυνος διὰ πᾶσαν διαφθοράν, ἢ ἑλλειψὶν προσελθοῦσαν ἐξ ἀμελείας, ἢ ῥαθυμίας αὐτοῦ.

*Αρθρ. 147.

Εἰς τὰς παραλαβὰς καὶ τὰς παραδόσεις ἀπαγορεύεται τῶν στατήρων ἢ χρῆσις· διὰ πλαστήγων δὲ πρέπει καὶ νὰ παραλαμβάνονται καὶ νὰ παραδίδονται τὰ διὰ σταθμῶν διαχειριζόμενα.

Καθήκοντα τῶν ὑποδεεστέρων ὑπαλλήλων τοῦ γραφείου καὶ τῶν ἀποθηκοφυλάκων.

*Αρθρ. 148.

Ὁ βοηθὸς τοῦ γραμματέως καὶ οἱ λοιποὶ τοῦ γραφείου δευτερεύοντες ὑπάλληλοι καὶ οἱ ἀποθηκοφύλακες συνεργοῦσι, καθ' ὅσον εἰς αὐτοὺς ἀνάγεται, εἰς τὴν ταχείαν καὶ ἀκριβῆ τῆς ὑπηρεσίας ἐκτέλεσιν.

*Αρθρ. 149.

Ἀχρὶς οὗ ληφθῇ ἡ δέουσα φροντίς περὶ στρατιωτικῆς φρουρᾶς τοῦ ναυστάθμου, φύλακες τῶν ἀπεσκευασμένων πλοίων, τῶν νεωρίων, τῶν ἀποθηκῶν, τῶν ἐργοστασίων καὶ παντὸς ἄλλου ναυτικοῦ καταστήματος τάσσονται πρεσβύτει, ἢ ναῦται, ἢ στρατιῶται ἐκ τῶν τοῦ λόχου τῶν τεχνιτῶν.

Καθήκοντα τοῦ ναυπηγοῦ.

*Αρθρ. 150.

Ὁ ναυπηγὸς ἔχνογραφεῖ καὶ σχεδιάζει τῶν πλοίων, τῶν μηχανημάτων καὶ τῶν σκευῶν τὰ σχέδια καὶ ἐργάζεται εἰς τὴν συντάξιν τῶν περὶ αὐτῶν προϋπολογισμῶν, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ διευθυντοῦ.

*Αρθρ. 151.

Φροντίζει περὶ τῆς στερεᾶς καὶ καλῆς κατασκευῆς τῶν ναυπηγούμενων, καὶ τῆς καταλλήλου ἐπιδιορθώσεως τῶν ἐπισκευῆς

δεομένων πλοίων.

*Αρθρ. 152.

Μεταχειρίζεται κατὰ τὰ εἶδη καὶ τὰ μεγέθη τὴν ναυπηγῆσιμον ὕλην, διασκευάζει δὲ καὶ προσαρμάζει αὐτὴν πρεπόντως.

*Αρθρ. 153.

Ἐπασχολεῖ τοὺς ἐργάτας καὶ τοὺς τεχνίτας, κατὰ τὴν τεχνικὴν αὐτῶν ἐμπειρίαν καὶ τὴν δεξιότητα ἐνὸς ἐκάστου, καὶ οἰκονομεῖ ὅσον ἐνεστί τῆς ἐργασίας τὸν χρόνον.

*Αρθρ. 154.

Διευθύνει, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν τέχνην, τὰς ναυπηγίας καὶ τὰς ἐπισκευὰς.

*Αρθρ. 155.

Ἐφαρμόζει ἀκριβῶς τὰ παραδεδεγμένα σχέδια καὶ τοὺς ἐγκεκριμένους προϋπολογισμοὺς τῶν κατασκευαζομένων, ἢ ἐπισκευαζομένων πλοίων.

*Αρθρ. 156.

Συμπληγνύει στερεῶς καὶ ἀμετακινήτως τῶν κατελκομένων, ἢ ἀνελκομένων πλοίων τὰς ἐσχάρας, καὶ παρασκευάζει τὰ πρὸς τὴν χρείαν ἐπιτήδεια μηχανήματα.

*Αρθρ. 157.

Καθοδηγεῖ τοὺς τεχνίτας καὶ διαγράφει τὰ σχήματα, καθ' ἃ πρέπει νὰ ἐργασθῶσι πρὸς οἰκοδομήν καὶ σύμπλξιν τοῦ πλοίου.

*Αρθρ. 158.

Ἐξετάζει μετὰ τοῦ διευθυντοῦ καὶ τοῦ ἐφόρου τὰ ἐπισκευῆς δεόμενα πλοία, καὶ ἀποφαίνεται περὶ τοῦ τρόπου καὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἐπιδιορθώσεώς τῶν.

Ἀχροτελεύτιοι ὅρισμοί.

*Αρθρ. 159.

Τὸ ἐν Πόρῳ δυνάμει τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος τῆς 20 Ἰουλίου τοῦ 1833 ἔτους καθιδρυμένον ναυτικὸν διευθυντήριον καταλύεται.

*Αρθρ. 160.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς παραγγέλλεται νὰ ἐκτελέσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν Ἡμῶν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Νοεμβρίου 1845.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 30.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 6 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ μισθοδοσίας τοῦ προσωπικοῦ ὑπαγομένου εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΙ ΘΕΟΙ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸν ἀπὸ 5 Νοεμβρίου ε. ε. Νόμον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἔτους 1845 καὶ θεωροῦντες ὅτι ἡ μισθοδοσία τοῦ προσωπικοῦ ὑπαγομένου εἰς τὴν δικαιοδο-

σίαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ἐτροποποιήθη ἀπὸ 1 Νοεμβρίου ε. ε. διὰ τοῦ εἰρημένου Νόμου.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν τ' ἀκόλουθα.

Α'. Ἀπὸ τῆς 1 Νοεμβρίου καὶ ἐφεξῆς ὁ μισθὸς τῶν παρακατιουσῶν θέσεων θέλει πληρωθῇ ὡς ἀκολούθως ἀνευ ἐκπτώσεως, σύμφωνα μὲ τὸν διὰ τοῦ εἰρημένου Νόμου κυρωθέντα προϋπολογισμόν τοῦ Ὑπουργείου τῆς δικαιοσύνης.

Τοῦ Ὑπουργοῦ εἰς δραχμὰς ὀκτακοσίας	800
Τοῦ παρέρου τοῦ Ὑπουργ. εἰς δραχ. τριακοσίας	300
Τοῦ Ὑπουργικοῦ γραμ. α. τάξεως ὁμοίως διακοσίας	200
Τοῦ Ὑπουργικοῦ γραμμ. β'. τάξεως εἰς δραχμὰς ἑκατὸν ἐξήκοντα	160
Τοῦ γραφέως α. τάξεως εἰς δραχ. ἑκατὸν	100
Τοῦ γραφέως β'. τάξεως εἰς δραχ. ὀγδοήκοντα	80
Τοῦ γραφέως γ'. τάξεως εἰς δραχ. ἐξήκοντα	60
Τοῦ κλητῆρος τοῦ Ὑπουργείου α. τάξεως εἰς δραχμὰς ἐξήκοντα	60
Τοῦ κλητῆρος β'. τάξεως εἰς δραχμὰς πεντήκοντα	50
Τοῦ Προέδρου καὶ εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου ἑκάστου δραχ. πεντακοσίας	500
Τοῦ Ἀντιπροέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου εἰς δραχμὰς τετρακοσίας	400
Τοῦ Προέδρου καὶ Εἰσαγγελέως Ἐφετείου εἰς δραχμὰς τετρακοσίας	400

Β'. Ἡ μισθοδοσία τῶν λοιπῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων θέλει ἐξακολουθεῖ νὰ πληρώνηται ὡς μέχρι τοῦδε.

Γ'. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργόν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Νοεμβρίου 1845.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 31.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴν 7 Δεκεμβρίου.

—ο—

Νόμος ΚΒ'.

Ἀριθ.

Ν Ο Μ Ο Σ

Ὑγειονομικὸς καὶ ποινικαὶ αὐτοῦ διατάξεις.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΓΓ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψαρισάμενοι ὁμορῶνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς:

* Ἀρθρ. 1.

Πᾶν ὅ,τι ἔρχεται ἢ μετακομίζεται διὰ θαλάσσης, ἢ διὰ ξηρᾶς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἑπικράτειαν, δὲν δύναται νὰ κοινωνήσῃ μήτε νὰ εἰσέλθῃ εἰς αὐτὴν ἀνευ ἀδείας τῆς ἀρμοδίας Ὑγειονομικῆς ἀρχῆς. Μόναί αἱ ὑγειονομικαὶ ἀρχαὶ ἔχουσι τὴν ἐξουσίαν νὰ ἐπιτρέπωσι τὴν ἐλευθέραν κοινωνίαν, ἢ νὰ ἐπιβάλλωσι κἀναρκοῦν, ἢ νὰ ἀποπέμψωσι πλοῖα, ἀνθρώπους, ζῶα ἢ πράγματα, συμμορφούμεναι μὲ τὸν παρόντα Νόμον καὶ μὲ τὰς διατάξεις τοῦ Ὑγειονομικοῦ Κανονισμοῦ.

* Ἀρθρ. 2.

Τὰ ἐρχόμενα ἢ μετακομίζόμενα ἀπὸ τόπους θεωρουμένους

ὕγειονομικῶς ἀνόςους, ἂν συνοδεύονται μὲ ἐλευθέρως ὑγειονομικὰς πιστοποιήσεις, καὶ δὲν ἔλαβε χώραν καθ' ὁδὸν συγκοινωνία ἢ ἄλλο συμβάν δι' ὧν καθίσταται ἡ ὑγειονομικὴ αὐτῶν κατάστασις ὑπόπτως, λαμβάνουσιν ἀμέσως ἐλευθέραν κοινωνίαν, προηγηθείσης τῆς νενομισμένης ἐξετάσεως καὶ ἀδείας τῆς Ὑγειονομικῆς Ἀρχῆς.

Ἄνοσοι τόποι θεωροῦνται ὅσοι εἶναι ἐλεύθεροι πάσης νόσου, καὶ προφυλάττονται διὰ τακτικοῦ ὑγειονομικοῦ συστήματος παρέχοντος ἀποχρώσας περὶ τῆς ἐξασφαλίσσεως τῆς δημοσίας ὑγείας ἐγγυήσεις.

* Ἀρθρ. 3.

Τὰ ἐρχόμενα ἢ μετακομίζόμενα ἀπὸ τόπους μὴ θεωρουμένους ὑγειονομικῶς ἀνόςους, ὑπάγονται εἰς τὰς ἐφεξῆς τρεῖς κατηγορίας.

α) Εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς καθαρᾶς πιστοποιήσεως, ἂν ἔρχονται ἀπὸ τόπους, οἵτινες δὲν προφυλάττονται μὲν διὰ τακτικοῦ ὑγειονομικοῦ συστήματος, δὲν παρέχουσιν ὅμως ὑπόψιν λοιμώδους νόσου, οὔτε αὐτοὶ, οὔτε τὰ περιχώρα αὐτῶν καὶ δὲν εἶναι εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν μὲ τόπους εἰς τοὺς ὁποίους ὑπάρχει τοιοῦτον νόσημα, καὶ ἂν δὲν ἐκοινωνήσαν καθ' ὁδὸν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως μὲ τόπους ὑπόπτους, ἢ ἀκαθάρτους, ἢ μὲ ἀνθρώπους, πλοῖα, ζῶα ἢ πράγματα ἐρχόμενα ἀπὸ μεμολυσμένων ἢ ὑπόπτους τόπους, καὶ τέλος ἂν δὲν καθίστανται ὑπόπτοι ἔνεκα ὑποιασθήποτε ἄλλης περιστάσεως.

β) Εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ὑπόπτου πιστοποιήσεως, ἂν ἔρχονται ἀπὸ τόπον ἐντὸς τοῦ ὁποίου, ἢ τῶν περιχώρων αὐτοῦ ὑπάρχει ὑπόψιν λοιμώδους νοσήματος, ἢ ὅπου παρήλθον μὲν 15 ἡμέραι ἀπὸ τοῦ τελευταίου κρούσματος, δὲν συνεπληρώθησαν δὲ εἰσέτι αἱ τεσσαράκοντα, ἢ εὐρίσκεται ὁ τόπος οὗτος εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν μὲ τόπους, ὅπου ὑπάρχουσι λοιμώδεις νόσοι, καὶ ἂν ἔρχονται μὲν ἀπὸ τόπον ἄνοσον ἢ καθαρὸν, ἐκοινωνήσαν δὲ καθ' ὁδὸν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως μὲ τόπους θεωρουμένους ὑπόπτους, ἢ μὲ ἀνθρώπους, ζῶα, πλοῖα ἢ πράγματα, ὑπαγόμενα εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ὑπόπτων.

γ) Εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ἀκαθάρτου πιστοποιήσεως, ἂν ἔρχονται ἀπὸ τόπον, ὅπου εἴτε ἐντὸς αὐτοῦ, εἴτε εἰς τὰ περιχώρα ὑπάρχει πραγματικῶς ἢ πανώλης, ἢ ἄλλα λοιμώδη νοσήματα, ἢ καὶ βαρεῖται ὑπόψιν τοιούτων νοσημάτων, ἢ δὲν εἶχον παρέλθει δέκα πέντε ἡμέραι, ἀρ' ἧς προσεβλήθη ὁ τελευταῖος παρὰ τοῦ λοιμοῦ, καὶ ἂν ἦλθον μὲν ἀπὸ τόπον ἄνοσον, καθαρὸν ἢ ὑπόπτον, ἐκοινωνήσαν δὲ καθ' ὁδὸν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως μὲ ἄλλους τόπους, ἀνθρώπους, ζῶα, πλοῖα ἢ πράγματα μεμολυσμένα, ἢ καὶ ἀκαθάρτα θεωρούμενα, καὶ τέλος ἂν ἀναγάνῃ ἐπὶ τοῦ πλοίου, ἢ καὶ εἰς τὴν συνδιάν νόσημα, λογισθὲν λοιμώδες.

* Ἀρθρ. 4.

Τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὰς τρεῖς κατηγορίας τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ὑποβάλλονται ὑπὸ καθαρῶν διαφόρου διαρκείας, τὴν ὁποίαν προσδ' ὀρίζει ἡ ἀρμοδία ὑγειονομικὴ ἀρχή, κατὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ἐπαπειλουμένου κινδύνου, ὡς ἐκ τῆς κατηγορίας τῆς πιστοποιήσεως τῆς ὑγείας τῶν ὑπὸ καθαρῶν ἀνθρώπων, καθὼς καὶ ἐξ ἄλλων, ὧν ἔχει πληροποριῶν, συμμορφούμενη ἑκάστοτε μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ὑγειονομικοῦ Κανονισμοῦ.

* Ἀρθρ. 5.

Πᾶν πλοῖον ἐλληνικὸν μεμολυσμένον εἶναι ὑπόχρεον, προσορμισθὲν εἰς τινὰ τοῦ Κράτους λιμένα, νὰ ἐκπληροῖ τὴν καθαρσίν του εἰς τὰ ἐπὶ τούτῳ προσδιωρισμένα Λοιμοκαθαρτήρια.

* Ἀρθρ. 6.

Τὰ ὑπὸ ξένην σημαίαν μεμολυσμένα πλοῖα, τὰ προσορμιζόμενα εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὁσάκις ἀποποιοῦνται νὰ ἐκκαθαρισθῶσι

κατὰ τὰς ὑγειονομικὰς τοῦ Βασιλείου διατάξεις, θέλουν ἀποπέμπεσθαι πέραν τῶν Ἑλληνικῶν ὑδάτων.

Ἄρθρ. 7.

Αἱ Ὑγειονομικαὶ Ἀρχαὶ δύνανται νὰ ἀναβάλωσι τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν, τὰς ὁποίας ἐκδίδουν αἱ προϊστάμεναι Ἀρχαί, ὡς αἰεὶ ἐπαπειλεῖται κίνδυνος διαδόσεως μολύσματος ὡς ἐκ τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν ὀφείλουσι δὲ εἰς τοιαύτην περίστασιν νὰ ἀναφέρωσιν ἀνυπερθέτως εἰς τὴν διατάξασαν Ἀρχὴν τοὺς λόγους τῆς ἀναβολῆς.

Ἄρθρ. 8.

Δύνανται ὡσαύτως καὶ ὀφείλουν μάλιστα μετὰ προηγηθεῖσαν γνωμοδότησιν τῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς νὰ καίωσιν ὅσα πράγματα φέρουν πρῶτον μολύσμα λοιμοῦ καὶ δὲν δύνανται νὰ ἐκκαθαρισθῶσιν, ἢ νὰ μετακομισθῶσιν ἀσφαλῶς διὰ καθαρισμόν.

Δύνανται ἐπίσης νὰ φονεύωσιν ὅσα ζῶα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ καθαρισθῶσιν ἢ νὰ μετακομισθῶσιν διὰ καθαρισμόν, ἀνευ κινδύνου μολύσματος, ἢ ὅσα ἀπολύμενα εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ μεταδώσιν τὸ μολύσμα.

Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν διὰ τοὺς μνησθέντας λόγους φονευμένων ζώων, ἢ κιομένων πραγμάτων δὲν ἔχουσι κατ' οὐδενὸς δικαίωμα ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρ. 9.

Ἀφοῦ δοθῇ ἡ ἄδεια τῆς ἐλευθέρως κοινωνίας τῶν καθαριζομένων εἰς τὸ Λοιμοκαθαρτήριον πραγμάτων, ἢ ἄλλων πραγμάτων, πρέπει νὰ ἐξάγῃνται αὐθημερὸν παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν ἀπὸ τοῦ καταστήματος ἔαν δὲ ᾖ τὸς ἱκανὸς εἰς αὐτὸ, δύνανται νὰ μείνωσιν ἀκόμη ἐπὶ ὀλίγον, ἀλλὰ τότε πληρώνουν δι' ἐκάστην ἡμέραν τὸ τριπλοῦν δικαίωμα καθάρσεως εἰς τὸ Λοιμοκαθαρτήριον.

Ἄρθρ. 10.

Πράγματα ἐκκαθαρισθέντα ἐντὸς τοῦ Λοιμοκαθακτηρίου, καὶ ἐγκαταλειφθέντα, ἢ μὴ ἔχοντα κύριον, ἂν ᾖ ὑποκείμενα εἰς φθορὰν, δημοπρατοῦνται ἀμέσως· τούναντίον δύνανται νὰ μένουν τὸ πολὺ τρεῖς μῆνας ἐντὸς τῶν ἀποθηκῶν, ἀλλὰ καθ' ὅλον τοῦτο τὸ διάστημα, θέλει πληρόνεσθαι τριπλοῦν τέλος κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον· παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης, ἔαν δὲν παρουσιασθῇ ὁ κύριος αὐτῶν, δημοπρατοῦνται ἀμέσως κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας, καὶ ἀφαιρεθέντων τῶν λοιμοκαθαρητικῶν δικαιωμάτων, ἐκ τοῦ ληφθησομένου ἀντιτίμου, τὸ ὑπόλοιπον παραδίδεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον καὶ φυλάττεται ἐκεῖ πέντε ἔτη, μετὰ παρέλευσιν δὲ καὶ τούτων, ἂν δὲν παρουσιασθῇ ὁ κύριος τῶν πραγμάτων, τὸ παρακατατεθὲν ποσὸν μένει ὡς ἰδιοκτησία τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 11.

Πᾶν πλοῖον ἢ πᾶς ἄνθρωπος, ὅστις ἐναντίον τῶν ὁρισμῶν τοῦ παρόντος Νόμου καὶ ἐν γένει τῶν ἐν ἰσχύϊ ὑγειονομικῶν διατάξεων, ἀποπειραθῇ νὰ εἰσέλθῃ, ἢ νὰ κοινωνήσῃ μετὰ τὴν Ἑλλάδα, καθὼς καὶ ὅστις εὕρισκόμενος εἰς τὸν τῆς Ἑλλάδος ὑγειονομικῶς ἀποκλεισμένον, ἢ ἐλευθέρων ἀποπειραθῇ νὰ ἐξέλθῃ τοῦ τόπου, ἢ νὰ κοινωνήσῃ μετὰ τὸν ἐλευθέρων, θέλει ἀποκρούεσθαι διὰ τῆς βίας, ἔαν προσκληθεῖς διὰ τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς νὰ ὑποχωρήσῃ δὲν ὑπακούσῃ, ἐπιφυλαττομένης κατ' αὐτοῦ καὶ τῆς νομίου ποινικῆς καταδιώξεως.

Ἄρθρ. 12.

Κατὰ τὰ μεθόρια δὲν ἐπιτρέπεται νὰ οἰκοδομηθῶσιν οἰκίαι, ἰδιωτικὰ καταστήματα, χωρία καὶ πόλεις πλησιέστερον τῆς ἡμισείας ὥρας εἰς τὴν ὁροθετικὴν γραμμὴν.

Ἄρθρ. 13.

Αἱ Ὑγειονομικαὶ Ἀρχαὶ τοῦ Κράτους, καὶ ἡ μισθοδοσία τοῦ προσωπικοῦ, καθὼς καὶ ἡ βαθμολογικὴ τάξις αὐτῶν, θέλουν κανονισθῇ δι' ἰδιαίτερου Νόμου, διὰ δὲ Βασιλικῶν Διαταγμάτων θέλουν προσδιορισθῇ.

α) Οἱ τόποι μετὰ τοὺς ὁποίους ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπικράτεια θέλει εἶσθαι εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν.

β) Ποία θέλει εἶσθαι ἡ ἐπὶ τῶν μεθορίων καὶ τῶν παραλίων ὑγειονομικὴ γραμμὴ.

γ) Οἱ τόποι εἰς τοὺς ὁποίους θέλουν διορισθῇ αἱ ἀνίκουσαι Ὑγειονομικαὶ Ἀρχαί.

δ) Ὁ ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς τῶν Ὑγειονομείων καὶ Λοιμοκαθαρτηρίων, καθὼς καὶ τὰ καθήκοντα καὶ ἡ δικαιοδοσία αὐτῶν.

Ἐ τὰ ἐναντίον οἰκισθῆποτε εἰσβολῆς λοιμώδους νοσήματος συνήθη καὶ ἐκτακτα προφυλακτικὰ μέτρα, καθὼς καὶ τὰ πρὸς περιορισμόν καὶ ἐξάλειψιν τοῦ ἐνσκήψαντος τυχόν νοσήματος εἰς τινὰ μέρη τοῦ Βασιλείου.

Ἄρθρ. 14.

Τὰ Βασιλικὰ Διατάγματα καὶ ἅπανται αἱ διοικητικαὶ πράξεις, αἱ ἀφορῶσαι τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον (ἐδάφ. ε.) προσωρινὴν ἐνέργειαν τῶν ὁρισμῶν τοῦ παρόντος Νόμου καὶ τῶν ἄλλων ὑγειονομικῶν διατάξεων, εἰς δῆμον ἢ τὸν τινὰ τοῦ Βασιλείου πρέπει προηγουμένως νὰ δημοσιεύωνται διὰ κηρύξεως καὶ τοιχοκολλήσεως εἰς τὸν δῆμον, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ὁ ὑποβαλλόμενος εἰς τὴν κάθαρσιν τόπος.

Ποινικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρ. 15.

Ὁ παραβάτης τῶν ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ὁρισμῶν καὶ ἐν γένει τῶν ἐν ἰσχύϊ ὑγειονομικῶν διατάξεων ἢ κανονισμῶν τιμωρεῖται.

α. Μετ' ὀφθαλμοφανοῦς ἢ ἐν γένει ἐθεσεν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τὸν τινὰ τοῦ Βασιλείου εἰς συγκοινωνίαν μετὰ ἀνθρώπους, ζῶα, πλοῖα, ἢ πράγματα ὑπαγόμενα εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ἀκαθάρτου πιστοποιήσεως, ἐκ δὲ τῆς συγκοινωνίας ταύτης ἐπήγαγε λοιμώδους νόσος.

β. Μετ' ὀφθαλμοφανοῦς ἢ ἐν γένει ἐθεσεν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τὸν τινὰ τοῦ Βασιλείου εἰς συγκοινωνίαν μετὰ ἀνθρώπους, ζῶα, πλοῖα, ἢ πράγματα, ὑπαγόμενα εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ἀκαθάρτου πιστοποιήσεως, ἐκ δὲ τῆς συγκοινωνίας ταύτης ἐπήγαγε λοιμώδους νόσος.

γ. Μετ' ὀφθαλμοφανοῦς ἢ ἐν γένει ἐθεσεν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τὸν τινὰ τοῦ Βασιλείου εἰς συγκοινωνίαν μετὰ ἀνθρώπους, ζῶα, πλοῖα, ἢ πράγματα, ὑπαγόμενα εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ὑπόπτων πιστοποιήσεως, καὶ ὡς ἐκ τῆς συγκοινωνίας ταύτης ἐπήγαγε λοιμώδους νόσος.

δ. Μετ' ὀφθαλμοφανοῦς ἢ ἐν γένει ἐθεσεν εἰς συγκοινωνίαν τὸν τινὰ τοῦ Βασιλείου μετὰ ἀνθρώπους, ζῶα, πλοῖα, ἢ πράγματα ὑπαγόμενα εἰς τῆς καθαρᾶς πιστοποιήσεως τὴν κατηγορίαν, καὶ ὡς ἐκ τῆς συγκοινωνίας ταύτης ἐπήγαγε λοιμώδους νόσος.

Ἄρθρ. 16.

Ἐν ἐκ τῆς συγκοινωνίας δὲν ἐπήγαγε λοιμώδους νόσος, τιμωρεῖται εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ α. §. τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου, μετ' ὀφθαλμοφανοῦς ἢ ἐν γένει ἐθεσεν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τὸν τινὰ τοῦ Βασιλείου εἰς συγκοινωνίαν μετὰ ἀνθρώπους, ζῶα, πλοῖα, ἢ πράγματα, ὑπαγόμενα εἰς τῆς καθαρᾶς πιστοποιήσεως τὴν κατηγορίαν, καὶ ὡς ἐκ τῆς συγκοινωνίας ταύτης ἐπήγαγε λοιμώδους νόσος.

Ἄρθρ. 17.

Ἐν ἡ παραβάτης ἐγένετο ἐξ ἀμελείας ἢ ἀνεπιτηδεύματος,

καὶ ἐκ ταύτης ἐπῆγασε λοιμώδης νόσος, τιμωρεῖται εἰς τὴν περίπτωσηιν τοῦ α' § τοῦ ἄρθρου 15 μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον τεσσάρων ἐτῶν, εἰς τὴν περίπτωσηιν τοῦ β' § μὲ φυλάκισιν τριῶν μέχρι τεσσάρων ἐτῶν, εἰς τὴν τοῦ § δ' περίπτωσηιν μὲ φυλάκισιν ἐνὸς μέχρι δύο ἐτῶν.

*Ἀρθρ. 18.

Ἐὰν ἡ παραβίασις ἐγένετο ἐξ ἀμελείας ἢ ἀνεπιτηδεύτητος, καὶ ἐκ ταύτης δὲν ἐπῆγασε λοιμώδης νόσος, τιμωρεῖται εἰς τὴν περίπτωσηιν τοῦ α' § τοῦ ἄρθρου 15 μὲ φυλάκισιν δύο μέχρι τεσσάρων ἐτῶν, εἰς τὴν περίπτωσηιν τοῦ β' § μὲ φυλάκισιν ἐνὸς μέχρι δύο ἐτῶν εἰς τὴν περίπτωσηιν τοῦ γ' § μὲ φυλάκισιν ἐξ μηνῶν μέχρις ἐνὸς ἐτους εἰς τὴν περίπτωσηιν τοῦ δ' § μὲ φυλάκισιν τριῶν μέχρις ἐξ μηνῶν.

Ἀρθρ. 19.

Ὅστις διὰ τῶν ἐξομολογήσεων του ἐνώπιον τῆς Ὑγειονομικῆς Ἀρχῆς, ἢ διὰ τῶν πρὸς τὰς ἀρμοδίας Ἀρχὰς ἀναφορῶν του ἀναγγέλλει ἐν γνώσει ψευδῆ πράγματα ὡς ἀληθῆ, ἢ ἐν γνώσει παραμορφώνει, ὑποκρύπτει, παρασιωπᾷ τὴν ἀλήθειαν, ἢ νοθεύει, ἢ πλαστογραφεῖ ἔγγραφα τὰ ὅποια καθυπέβλεπεν εἰς τὴν Ὑγειονομικὴν Ἀρχήν, καὶ ὡς ἐκ τούτου παρελείφθησαν παρὰ τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς τὰ πρόσφορα ὑγειονομικὰ μέτρα, ἐὰν ἐκ τῆς παραλείψεως ταύτης ἐπῆγασε λοιμώδης νόσος, τιμωρεῖται κατὰ τὰς διακρίσεις καὶ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 15, ἄλλως κατ' ἐκείνας τοῦ ἄρθρου 16, θεωρουμένης, πάντοτε ὡς ἰδιαίτερας ἐπιβαρυντικῆς περιπτώσεως τῆς γενομένης πρὸς τὴν Ἀρχὴν ἀπάτης.

*Ἀρθρ. 20.

Ἐὰν μετὰ τῶν παραδιδωμένων εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν ἀνεπίδεκτων μολυσμῶν πραγμάτων εὐρεθῶσι κεκρυμμένα πράγματα μὴ ἐλεύθερα, πρὶν ἢ ἀναγγεληθῶσιν εἰς τὴν ἀρμοδίαν Ἀρχήν, ἐκτὸς τῆς νομίμου ποινικῆς καταδιώξεως, τὰ εὐρεθέντα ταῦτα πράγματα δημεύονται, ὁ δὲ ἀνακαλύψας λαμβάνει τὸ τρίτον τῆς τιμῆς αὐτῶν.

*Ἀρθρ. 21.

Τιμωρεῖται μὲ θάνατον, ὅστις διὰ βίας, διὰ βήξεως, ἢ διὰ λαθραίας ἀναδόσεως ἢ καταδόσεως ἔθεσεν εἰς συγκοινωνίαν τὸν τινὰ τοῦ Κράτους μὲ ἀνθρώπους, ζῶα, πλοῖα, ἢ πράγματα ὑπαγόμενα εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ὑπόπτου πιστοποιήσεως, καὶ ἐκ τῆς συγκοινωνίας ταύτης ἐπῆγασε λοιμώδης νόσος, μὲ δεσμὰ δὲ πρόσκαιρα ἐὰν δὲν ἐπῆγασε λοιμώδης νόσος.

Μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα, ὅστις διὰ τῶν αὐτῶν μέσων ἔθεσεν εἰς συγκοινωνίαν τὸν τινὰ τοῦ Κράτους, μὲ ἀνθρώπους, ζῶα, πλοῖα, ἢ πράγματα ὑπαγόμενα εἰς τὴν καθαρὰν πιστοποίησιν, καὶ ἐκ τῆς συγκοινωνίας ταύτης ἐπῆγασε λοιμώδης νόσος.

Μὲ εἰρκτὴν δὲ, ἐὰν δὲν ἐπῆγασε λοιμώδης νόσος.

*Ἀρθρ. 22.

Τιμωροῦνται μὲ θάνατον οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὑπάλληλοι τοῦ Βασιλείου, οἱ πλοίαρχοι τῶν Βασιλικῶν πλοίων, ἢ οἱ ἐκπληροῦντες τὰ χρέη τούτων, οἱ ἱατροὶ ὑγειονομείων, ἢ ἄλλοι ἐν γένει ὑπάλληλοι ὑγειονομικοὶ καὶ μὴ, τὸσον στρατιωτικοὶ καὶ ὡς καὶ πολιτικοί, οἵτινες ἐν γνώσει εἰς τὰς ἐπισήμους ἐκθέσεις τῶν, εἰς τὰ παρ' αὐτῶν ἐκδιδόμενα ἐπίσημα πιστοποιητικά, ἢ ἄλλας ὁποίας δὴποτε δηλώσεις, ἀναφέρουν ψευδῆ πράγματα, ἢ ἐν γνώσει παραμορφοῦν, ὑποκρύπτουν, παρασιωποῦν τὴν ἀλήθειαν, ἐὰν ἐνεκα τῶν ψευδῶν πληροφοριῶν, ἢ τῶν ὅσων παρεσιώπησαν περιστατικῶν, παρελείφθησαν παρὰ τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς τὰ διὰ τὴν ἀκάθαρτον πιστοποίησιν διατεταγμένα ὑγειονομικὰ μέτρα καὶ ἐκ τούτων ἐπῆγασε λοιμώδης νόσος μὲ δεσμὰ δὲ διὰ βίας, ἐὰν δὲν ἐπῆγασε λοιμώδης νόσος.

Μὲ δεσμὰ δὲ διὰ βίας, ἐὰν κατὰ συνέπειαν τῶν ἐν γνώσει

παρ' αὐτῶν δοθεισῶν ψευδῶν πληροφοριῶν ἢ παρασιωπηθέντων περιστατικῶν, παρελείφθησαν παρὰ τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς τὰ διὰ τὴν ὑπόπτου πιστοποίησιν διατεταγμένα ὑγειονομικὰ μέτρα, καὶ ἐκ τούτου ἐπῆγασε λοιμώδης νόσος ἐὰν δὲ δὲν ἐπῆγασε λοιμώδης νόσος, μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα.

Μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα, ἐὰν ἐκ τῶν ψευδῶν πληροφοριῶν, τὰς ὁποίας ἐν γνώσει ἐχορήγησαν, ἢ ἐνεκα τῶν περιστατικῶν, τὰ ὁποία ἐν γνώσει ὁποίας δὴποτε παρεσιώπησαν, παρελείφθησαν παρὰ τῆς ἀρμοδίας Ὑγειονομικῆς Ἀρχῆς τὰ διὰ τὴν καθαρὰν πιστοποίησιν διατεταγμένα Ὑγειονομικὰ μέτρα, καὶ ἐκ τούτου ἐπῆγασε λοιμώδης νόσος, ἐὰν δὲ δὲν ἐπῆγασε τοιαύτη νόσος, μὲ εἰρκτὴν.

*Ἀρθρ. 23.

Μένουν ἀτιμώρητοι οἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 19 καὶ 22 ἀναφερόμενοι, ἐὰν ἀνακαλέσουν τὰ ὅσα ψευδῶς ἀνήγγειλαν, καὶ ἀναφέρουν ὅλην τὴν ἀλήθειαν, πρὶν ἢ παρὰ τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς ληφθῇ καὶ ἐκτελεσθῇ μέτρον δυνάμενον νὰ ἐκθῇ τὴν δημόσιον ὑγείαν, καὶ πρὶν ἢ αἱ ἀρμοδίαι Ἀρχαὶ πληροφορηθῶσι ταύτην δι' ἄλλου μέσου ἐὰν δὲ ἦσαν ἤδη πληροφορημένοι, καὶ τοῦτο ἦτον ἄγνωστον εἰς τὸν παραβάτην, τιμωρεῖται μὲ τὴν ποινὴν τῆς ἀποπέρας.

*Ἀρθρ. 24.

Ὅστις ἐν γνώσει ἀπεδέχθη κατὰ παραβίασιν τῶν ἐν ἰσχύϊ Ὑγειονομικῶν διατάξεων, ἀνθρώπους, ζῶα, ἢ πράγματα ἐπίδεκτικὰ ἢ ἀνεπίδεκτα μολυσμοῦ, ὑποκείμενα δὲ εἰς κάθαρσιν, ἐὰν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ Νόμου δὲν θεωρῆται ὡς συναυτουργὸς τῶν ὁρισθεῶν ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ παραβάσεων τιμωρεῖται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἄρθρ. 49 καὶ 50 τοῦ ποιν. Νόμου μόνῃ δὲ ἢ ἄνευ προηγουμένης συνεννοήσεως ἀποδοχῇ θέλει θεωρεῖσθαι ὡς ἰδιαίτερα ἐλαφρυντικὴ περίστασις κατὰ τὰ διαληφθέντα ἄρθρα 49 καὶ 50.

*Ἀρθρ. 25.

Ὅστις διατελὼν ὑπὸ κάθαρσιν συγκοινωνήσει μὲ πράγματα ἀνθρώπους ἢ ζῶα εὐρισκομένους ἐπίσης ὑπὸ κάθαρσιν, διαχωρισμένους δὲ ἀπ' αὐτὸν, κατὰ τὰς Ὑγειονομικὰς διατάξεις, ἐὰν ἡ συγκοινωνία ἐγένετο ἄνευ ἀδείας τῆς ἀρμοδίας ὑγειονομικῆς Ἀρχῆς, δὲν ἐτέθη δὲ εἰς κοινωνίαν τόπος τις τοῦ Βασιλείου, τιμωρεῖται μὲ τὴν ποινὴν τῆς ἀποπέρας τοῦ ἄρθρου 15, ὅπότεν ὡς ἐκ τῆς συγκοινωνίας ταύτης διεδόθη εἰς τινὰ τῶν ἄλλων τῶν εὐρισκομένων ὑπὸ κάθαρσιν λοιμώδης νόσος ἄλλως μὲ τὴν ποινὴν τῆς ἀποπέρας τοῦ ἄρθρου 16.

Τιμωρεῖται μὲ τὰς αὐτὰς ποινὰς, ὅστις διατελὼν ὑπὸ κάθαρσιν ἐν τῇ παρουσίᾳ τῆς ἐπιτηρεύσεως αὐτὸν Ἀρχῆς, ἢ τινος ὑγειονομικοῦ φύλακος, ἄλλ' ἄνευ τῆς ἀδείας αὐτῆς, κοινωνήσει μὲ τινὰ τῶν εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν, χωρὶς ἐκ τούτου νὰ τεθῇ εἰς συγκοινωνίαν τόπος τις τοῦ Βασιλείου.

Ἐὰν αἱ παραβάσεις αὗται ἐγένοντο ἐξ ἀμελείας, καὶ διεδόθη εἰς τοὺς ἄλλους λοιμώδης νόσος, τιμωρεῖται ὁ παραβάτης μὲ τὴν ποινὴν τοῦ ἄρθρου 17 ἡλαττωμένην μὲν, ἀλλ' ὄχι κατωτέραν τοῦ ἡμίσεως αὐτῆς, ἄλλως δὲ μὲ κράτησιν καὶ πρόστιμον τοῦλάχιστον 50 δραχμῶν.

*Ἀρθρ. 26.

Ἐὰν τις ἐκ τῶν συγκοινωνησάντων κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον λάβῃ ἐλευθέραν κοινωνίαν, ἥτις δὲν ἤθελε τῷ δοθῇ ἂν ἡ ἀρμοδία Ἀρχὴ ἐγνώριζε τὴν γενομένην παράβασιν, τιμωρεῖται μὲ τὴν πλήρη ποινὴν τῶν ἄρθρων 15 καὶ 16 κατὰ τὰς εἰς αὐτὰ ἐνδιαλαμβανομένας διακρίσεις.

*Ἀρθρ. 27.

Ὅλοι οἱ φύλακες τῶν ὑγειονομείων, ὑγειονομικῶν σταθμῶν,

φυλακείων καὶ λοιμοκαθαρτηρίων, καὶ ἐν γένει ὅλοι οἱ ὑγειονομικοὶ καὶ ἄλλοι πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι, ἐπιφορτισμένοι μὲ Ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν, οἵτινες ἤθελον ἐγκαταλείψει τὴν ἰδίως ἐμπιστευθεῖσαν εἰς αὐτοὺς θέσιν, ἢ ἐν γνῶσει παραβιάσει τὰς Ὑγειονομικὰς διατάξεις, ἢ μὴ τήρησις τῶν ὁποίων δύναται νὰ ἐκθέσῃ ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τὸπον τοῦ Βασιλείου, ἢ ἀνθρώπον τινα εἰς συγχωρονίαν μὲ ἀνθρώπου ζῶα ἢ πράγματα μὴ ὑπαγόμενα εἰς ἐλευθέραν πιστοποίησιν, ἢ ἐν γνῶσει συνδράμει ἄλλους εἰς τὴν παραβίαν τῶν τοιούτων διατάξεων, τιμωροῦνται κατὰ τὰς διακρίσεις τοῦ ἀρθροῦ 22.

Ἄρθρ. 28.

Ἐὰν δὲν ἀπέσῃ συγχωρονία καὶ ὁ διάστημα οἱ Ὑγειονομικοὶ ὑπάλληλοι, ἢ οἱ ἐπιφορτισμένοι τὴν Ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν ἐγκατέλειψαν τὴν θέσιν των, ὁ παραβάτης τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν.

Ἄρθρ. 29.

Τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν δύο μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν πᾶς εἰς ὑπηρεσίαν ἀξιωματικὸς τοῦ Ναυτικοῦ, ἢ τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς χωροφυλακῆς, ὅστις προσκληθεῖς παρὰ τῆς ἀρμοδίας Ὑγειονομικῆς Ἀρχῆς νὰ παρέξῃ τὴν συνδρομὴν του διὰ Ὑγειονομικὴν τινὰ ὑπηρεσίαν, δὲν ὑπακούσει.

Μὲ τὴν αὐτὴν ποινὴν τιμωροῦνται οἱ Ὑγειονομικοὶ ὑπάλληλοι, οἵτινες κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν χρεῶν των, ἀντινομίμου καλύματος, δὲν ἤθελον ὑπακούσει εἰς τὰς διαταγὰς τῶν προϊσταμένων των, ἢ ἤθελον ἀμελήσει τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων των.

Ἄρθρ. 30.

Τιμωροῦνται μὲ κράτησιν δεκαπέντε τοῦλάχιστον ἡμερῶν, ἢ πρόστιμον 100—200 δραχμῶν, ὅσοι λαβόντες γνῶσιν λοιμῶδους τινὲς νοσήματος, ἀγνώστου εἰσέτι εἰς τὴν Ἀρχὴν, συμβάντος ἐντὸς τοῦ Κράτους, δὲν ἤθελον πάραυτα ἀναφέρει τοῦτο εἰς τὴν ἀρμοδίαν Ὑγειονομικὴν, ἢ Διοικητικὴν Ἀρχὴν.

Ἐὰν ὁ τοιοῦτος ᾖ ἰατρός τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τριῶν τοῦλάχιστον μηνῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν 200 μέχρι 500 δραχμῶν, περιπλέον στερεῖται ἀπὸ 6 μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν, τοῦ δικαιώματος τοῦ νὰ μετέρχεται τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἱατροῦ.

Ἄρθρ. 31.

Οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Πρόξενοι, Ὑποπρόξενοι καὶ Πράκτορες, οἵτινες εἰς ἀμελείας δὲν ἤθελον χωρὶς ἀναβολῆς ἀναφέρει εἰς τὴν ἀρμοδίαν τοῦ Κράτους Ἀρχὴν τὴν εἰσβολὴν πανώλους, ἢ ἄλλου λοιμῶδους νοσήματος εἰς τὸν τόπον, ὅπου εἶναι διωρσμένοι, καὶ ὅλα ἐν γένει τὰ περιστατικὰ ἐκ τῶν ὁποίων ἐξαρτῶνται τὰ λαμβανόμενα παρὰ τῶν ἐν Ἑλλάδι Ὑγειονομικῶν Ἀρχῶν μέτρα, ἐὰν ἐν τῆς παραλείψεως ταύτης διεδόθη μόλυσμα, τιμωροῦνται κατὰ τὰς διακρίσεις τοῦ ἀρθροῦ 17 τοῦ παρόντος Νόμου· ἐὰν δὲν διεδόθη μόλυσμα, ἐκινδύνευσε δὲ ἡ δημόσιος ὑγεία, ἀποβάλλονται τῆς ὑπηρεσίας, καὶ τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον, ἢ μηνῶν, καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν 500—3000 δραχμῶν ἐὰν δὲ δὲν ἐκινδύνευσε ἡ δημόσιος ὑγεία, ἀποβάλλονται εἰς κράτησιν τοῦλάχιστον 20 ἡμερῶν, καὶ ἀποβάλλονται τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 32.

Ὅστις εὐρεθῇ εἰς τινα τῶν παρὰ τῶν ἀρθρῶν 96 καὶ 106 τοῦ ποιν. Νόμου ὁρίζομένων περιπτώσεων, παραβιάσει τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις, οφείλει ἅμα παύσει ἢ βία, ἢ παρέλθῃ ὁ κίνδυνος, νὰ ἀναγγεῖλῃ τὴν παραβίαν εἰς τὴν Ὑγειονομικὴν Ἀρχὴν, ἄλλως τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον 2 ἐτῶν καὶ χρηματικὴν ποινὴν 1000—3000 δραχμῶν, ἐὰν ἐκ τῆς συμβάσεως συγχωρονίας ἐπήγασε λοιμώδης νόσος· εἰς φυλάκισιν δὲ τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν 300 μέχρι 1000 δραχμῶν, ἐὰν δὲν ἐπήγασε λοιμώδης νόσος.

Ἄρθρ. 33.

Ὅστις ἐντὸς τῶν ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ποινικῶν διατάξεων παραβιάσει τὰ περὶ λοιμοῦ, ἢ ἄλλων μολυντικῶν νοσημάτων ὑπάρχοντα Διατάγματα, Κανονισμοὺς ἢ διατάξεις, τιμωρεῖται σύμφωνα μὲ τὸ ἀρθρον 570—580 τοῦ ποινικοῦ Νόμου, συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 34.

Ὁ Ὑγειονόμος, ἢ ὁ ἐκπληρῶν χρεὴ Ὑγειονόμου, ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ τὸ χρεὸς νὰ ἐνεργῇ ἔργα ἀναγκαιτικοῦ ὑπαλλήλου, καθόσον ἀφορᾷ τὰ κακουργήματα, πλημελήματα καὶ πταίσματα τὰ πραττόμενα ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου, ἄλλων πρὸς κάθαρσιν προσδωρισμένων τόπων, ἢ ὑπὸ κάθαρσιν εὐρισκομένων πλοίων, συμμορφούμενος ὡς πρὸς ταῦτα, μὲ τὰς διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Ἐπίσης καὶ οἱ ἐπιστάται τῶν Λοιμοκαθαρτηρίων ἔχουσι τὸ δικαίωμα καὶ τὸ χρεὸς νὰ ἐνεργῶν χρεὴ ἀναγκαιτικῶν ὑπαλλήλων ὡς πρὸς τὰ κακουργήματα καὶ πταίσματα, τὰ πραττόμενα ἐντὸς τῆς περιφερείας τῶν Λοιμοκαθαρτηρίων, εἰς τὰ ὅποια εἶναι ὁρισμένοι.

Ἄρθρ. 35.

Τὰ ληξ. ἀρχικὰ βιβλία τῶν ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου γεννήσεων, γάμων καὶ ἀποθιώσεων, οφείλει νὰ κρατῇ ὁ ἐπιστάτης τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου, συμμορφούμενος ὡς πρὸς ταῦτα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ληξιαρχικῶν βιβλίων Νόμου.

Ἄρθρ. 36.

Ὁ Ὑγειονόμος δύναται καὶ οφείλει ὁσάκις προσκληθῇ νὰ συντάττῃ τὰς διατάξεις τῶν ἐν τῷ Λοιμοκαθαρτηρίῳ εὐρισκομένων, συμμορφούμενος μὲ τὸν περὶ διαθηκῶν Νόμον.

Ἄρθρ. 37.

Τὸ ἀρθρον 348 τοῦ ποινικοῦ Νόμου καταργεῖται.

Ἄρθρ. 38.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Νοεμβρίου 1843.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Δεκεμβρίου 1843.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

Νόμος ΚΓ'.

Ἀριθ.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ ὑγειονομικῶν ἀρχῶν ἐν γένει.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, διατάττονται τὰ ἑρμῆς:

Περὶ ὑγειονομικῶν ἀρχῶν ἐν γένει.

"Αρθρ. 1.

Αἱ ὑγειονομικαὶ ἀρχαὶ συνίστανται·

1. Εἰς Ἐπιθεωρητὰς,
2. Εἰς Ὑγειονομεία,
3. Εἰς Ὑγειονομικὰς ἐπιτροπὰς,
4. Εἰς Ὑγειονομικοὺς σταθμοὺς,
5. Εἰς Ὑγειονομικὰ φυλάκεια.
6. Εἰς Ἐπιστάσις Λοιμοκαθαρτηρίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τῶν Ἐπιθεωρητῶν.

"Αρθρ. 2.

Δύο ἐπιθεωρηταὶ διορίζονται καθ' ὅλον τὸ Κράτος, μισθοδοτούμενου ἑνὸς ἐκάστου κατὰ μῆνα μὲ δραχμὰς διακοσίας πενήκοντα. Εἰς τοῦλάχιστον ἐξ αὐτῶν πρέπει νὰ ᾖ ἰατρός.

Τὸ ἔργον τοῦ ἐπιθεωρητοῦ δύναται νὰ ἀνατεθῇ εἰς ἓνα τῶν ἀνωτέρων ὑγειονομικῶν ὑπαλλήλων μὲ ἐμπίσθιον πενήκοντα δραχμῶν κατὰ μῆνα καθ' ὅσον διαρκεῖ ἡ περίοδος αὐτοῦ.

Ἐξ ὧν ὁδοπορίας χορηγοῦνται κατ' ἔτος εἰς ἕκαστον ὑγειονομοεπιθεωρητὴν δραχμαὶ πεντηκόσιαι περὶ τῶν ὁποίων ὀφείλει νὰ δώσῃ λόγον.

Οἱ ἐπιθεωρηταὶ ὑπάγονται ἀμέσως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείον.

ΚΕΦΑΛ. Β'.

Περὶ τῶν Ὑγειονομείων.

1. Διαίσεις αὐτῶν.

"Αρθρ. 3.

Τὰ Ὑγειονομεία διαίρονται εἰς τρεῖς τάξεις, πρώτης, δευτέρας καὶ τρίτης.

Καὶ πρώτης μὲν εἶναι δύο, δευτέρας δὲ δώδεκα καὶ τρίτης δώδεκα.

2. Προσωπικὸν καὶ μισθοδοσίαν αὐτῶν.

"Αρθρ. 4.

Τὸ προσωπικὸν ἐκάστου Ὑγειονομείου προσδιορίζεται καὶ μισθοδοτεῖται ἀναλόγως τῆς τάξεως εἰς ἣν ἀνήκει τὸ Ὑγειονομεῖον ὡς ἑρξέτης·

"Αρθρ. 5.

Τὸ Ὑγειονομεῖον Α' τάξεως σύγκειται·

1. Ἐξ ἑνὸς Ὑγειονόμου μισθοδοτούμενου μηνιαίως μὲ δραχμὰς	200
2. ἐξ ἑνὸς ἱατροῦ	120
3. ἐξ ἑνὸς γραμματέως	120
4. ἐξ ἑνὸς γραφέως	80
5. ἐξ ἑνὸς βοηθοῦ	60
6. ἐξ ἑνὸς ἀρχιφύλακος	50
7. ἐξ ἑνὸς καπνιστοῦ	50
8. ἐξ ἑνὸς προμηθευτοῦ, ἄνευ μισθοῦ, λαμβάνοντος τὰ νενομισμένα κατὰ τὴν ὑγειονομικὴν διατίμησιν δικαιώματα.	
9. Ἐκ τριῶν τακτικῶν φυλάκων μισθοδοτούμενου ἐκάστου μηνιαίως μὲ δραχμὰς 40.	
10. Ἐκ τῶν ἀναγκάων κατὰ τὰς περιστάσεις ἐκτάκτων φυλάκων, ἄνευ μισθοῦ, λαμβανόντων τὰ νενομισμένα τυχερὰ κατὰ τὴν ὑγειονομικὴν διατίμησιν.	

"Αρθρ. 6.

Ἐκαστον Ὑγειονομεῖον Β' τάξεως σύγκειται·

1. Ἐξ ἑνὸς Ὑγειονόμου μισθοδοτούμενου μηνιαίως μὲ δραχμὰς	120

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΤΟΣ 1845)

2. ἐξ ἑνὸς ἱατροῦ	100
3. ἐξ ἑνὸς γραμματέως	90
4. ἐξ ἑνὸς ἀρχιφύλακος	45
5. ἐξ ἑνὸς καπνιστοῦ, ἂν ᾖ χρεῖα	45
6. ἐξ ἑνὸς προμηθευτοῦ, ἂν ᾖ χρεῖα, ἄνευ μισθοῦ, λαμβάνοντος τὰ νενομισμένα κατὰ τὴν ὑγειονομικὴν διατίμησιν δικαιώματα.	
7. Ἐκ δύο τακτικῶν φυλάκων μισθοδοτούμενου ἐκάστου μηνιαίως μὲ δραχμὰς 35 καὶ	
8. Ἐκ τῶν ἀναγκάων κατὰ τὰς περιστάσεις ἐκτάκτων φυλάκων ἄνευ μισθοῦ, λαμβανόντων τὰ νενομισμένα τυχερὰ κατὰ τὴν ὑγειονομικὴν διατίμησιν.	

"Αρθρ. 7.

Ἐκαστον Ὑγειονομεῖον Γ' τάξεως σύγκειται·

1. Ἐξ ἑνὸς Ὑγειονόμου μισθοδοτούμενου μηνιαίως μὲ δραχμὰς	100
2. ἐξ ἑνὸς ἱατροῦ	80
3. ἐξ ἑνὸς γραμματέως, ἂν ᾖ χρεῖα	80
4. ἐξ ἑνὸς προμηθευτοῦ, ἂν ᾖ ἀνάγκη τοιοῦτου, ἄνευ μισθοῦ, λαμβάνοντος τὰ νενομισμένα κατὰ τὴν ὑγειονομικὴν διατίμησιν δικαιώματα.	
5. Ἐκ δύο τακτικῶν φυλάκων μισθοδοτούμενου ἐκάστου μηνιαίως μὲ δραχμὰς 30 καὶ	
6. Ἐκ τῶν ἀναγκάων κατὰ τὰς περιστάσεις ἐκτάκτων φυλάκων ἄνευ μισθοῦ, λαμβανόντων τὰ νενομισμένα κατὰ τὴν ὑγειονομικὴν διατίμησιν δικαιώματα.	

"Αρθρ. 8.

Εἰς ὅσα τῶν Ὑγειονομείων οἰκισθῇ ποτε τάξεως ἀναγκαιοῦσιν εἰδικοί κωπηλάται θέλουσι διορίζεσθαι παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργείου, μισθοδοτούμενου ἐκάστου μὲ δραχμὰς 25, ὁ δὲ ἀριθμὸς αὐτῶν καθ' ὅλον τὸ Κράτος δὲν θέλει ὑπερβαίνει τοὺς δεκαπέντε.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Περὶ Ὑγειονομικῶν ἐπιτροπῶν.

"Αρθρ. 9.

Παρ' ἐκάστῳ Ὑγειονομείῳ διατελεῖ καὶ Ὑγειονομικὴ ἐπιτροπὴ συγκειμένη·

1. Παρὰ τοῦ Ὑγεονόμου·
2. Παρὰ τοῦ ἱατροῦ τοῦ Ὑγειονομείου·
3. Παρὰ τοῦ δημάρχου ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ.
4. Παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου ἢ τοῦ ἀναπληροῦντος αὐτὸν Παρέδρου.
5. Παρ' ἑνὸς πολίτου Ἑλλήνος ἐκλεγομένου κατὰ τριετίαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

"Αρθρ. 10.

Τῶν Ὑγειονομικῶν τούτων ἐπιτροπῶν προεδρεύει ὁ Ὑγειονόμος.

"Αρθρ. 11.

Εἰς τόπους ὅπου τυχὸν δὲν ὑπάρχει συστημένον Εἰρηνοδικεῖον, ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη σύγκειται μόνον ἐκ τῶν 4 ἄλλων μελῶν αὐτῆς ἐν περιπτώσει διχοφυρίας ἢ ψήφος τοῦ Προέδρου νικᾷ.

"Αρθρ. 12.

Τὰ ἀπκριζόντα τὴν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἀρθροῖς ἐπιτροπὴν μέλη ἐκπληροῦσι τὰ ἀνατεθέντα εἰς αὐτοὺς καθήκοντα ἀμισθί.

ΚΕΦΑΛ. Δ'.

Περὶ τῶν Ὑγειονομικῶν σταθμῶν.

"Αρθρ. 13.

- Οἱ Ὑγειονομικοὶ σταθμοὶ διαίρονται·
- α) Εἰς ἀπλοὺς Ὑγειονομικοὺς σταθμοὺς.

6) Εἰς σταθμούς εἰς οὓς εἶναι προσηρτημένοι ἐπιστάται υγειονομικῶν περιφραγμάτων.

Α'. Περί τῶν ἀπλῶν Ὑγειονομικῶν σταθμῶν.

*Αρθρ. 14.

Οἱ ἀπλοὶ Ὑγειονομικοὶ σταθμοὶ προσδιορίζονται ὅλοι τὸν ἀριθμὸν ἐξέχοντα τέσσαρες.

*Αρθρ. 15.

Ἐκάστου τῶν Ὑγειονομικῶν σταθμῶν προΐσταται εἰς σταθμάρχης μισθοδοτούμενος μηνιαίως μὲ δραχμὰς 60.

Ἐὰν ἡ χρεὶα τὸ καλῆ διορίζονται ὑπ' αὐτὸν εἰς καὶ πλείοντες κατὰ τὰς περιστάσεις τακτικοὶ φύλακες μὲ μηνικὸν μισθὸν δραχμῶν 30.

Β'. Περί τῶν σταθμῶν εἰς οὓς εἶναι προσηρτημένοι ἐπιστάται υγειονομικῶν περιφραγμάτων.

*Αρθρ. 16.

Οἱ σταθμοὶ εἰς οὓς εἶναι προσηρτημένοι ἐπιστάται υγειονομικῶν περιφραγμάτων προσδιορίζονται ἅπαντες εἰς τέσσαρες τὸν ἀριθμὸν.

*Αρθρ. 17.

Ἐκάστου τῶν υγειονομικῶν περιφραγμάτων ἐφορεύει εἰς σταθμάρχης, μισθοδοτούμενος μηνιαίως μὲ δραχμὰς 60.

Χρεὶας δὲ καλούσης διορίζονται ὑπ' αὐτὸν εἰς ἡ καὶ πλείοντες κατὰ τὰς περιστάσεις υγειονομικοὶ φύλακες, μισθοδοτούμενοι μηνιαίως ἕκαστος μὲ δραχμὰς 30.

ΚΕΦΑΛ. Ε'.

Περί Ὑγειονομικῶν φυλακείων.

*Αρθρ. 18.

Τὰ υγειονομικὰ φυλακεῖα προσδιορίζονται ἅπαντα τὸν ἀριθμὸν ἐξέχοντα δύο.

*Αρθρ. 19.

Εἰς ἕκαστον τῶν υγειονομικῶν φυλακείων διορίζεται εἰς φύλαξ μισθοδοτούμενος μηνιαίως μὲ δραχμὰς 40.

ΚΕΦΑΛ. ΣΤ'.

Περί τῶν Λοιμοκαθαρτηρίων.

1. Διαίρεσις αὐτῶν.

*Αρθρ. 20.

Τὰ Λοιμοκαθαρτήρια διαίρουσιν εἰς τρεῖς τάξεις, πρώτης, δευτέρας καὶ τρίτης.

Καὶ πρώτης μὲν εἶναι ἓν, δευτέρας δὲ ὀκτὼ καὶ τρίτης δύο.

Εἰς τὴν τρίτην τάξιν ὑπάγονται καὶ ὅλα τὰ ὑπὸ τῶν Δήμων συντηρούμενα Λοιμοκαθαρτήρια.

2. Προσωπικὸν καὶ μισθοδοσία.

*Αρθρ. 21.

Τὸ προσωπικὸν τῆς Α' τάξεως σύγκειται·

1. εἰς ἑνὸς ἐπιστάτου μισθοδοτούμενου μηνιαίως μὲ δραχμὰς	200
2. εἰς ἑνὸς ἱατροῦ	120
3. εἰς ἑνὸς γραμματέως	100
4. εἰς ἑνὸς ἐφόρου τῶν ἀποθηκῶν	80
5. εἰς ἑνὸς ἀρχιφύλακος	50
6. εἰς ἑνὸς προμηθευτοῦ ἄνευ μισθοῦ, λαμβανόντος τὰ νενομισμένα κατὰ τὴν υγειονομικὴν διατίμησιν δικαιώματα.	
7. ἐκ τριῶν τακτικῶν φυλάκων μισθοδοτούμενου ἑκάστου μὲ δραχμὰς 40, καὶ	

8. Ἐκ τῶν ἀναγκαιῶν κατὰ τὰς περιστάσεις ἐκτάκτων φυλάκων καὶ ἀεριστῶν, ἄνευ μισθοῦ, λαμβανόντων τὰ κανονισμένα τυχρὰ δικαιώματα κατὰ τὴν διατίμησιν.

*Αρθρ. 22.

Τὸ προσωπικὸν τῆς Β' τάξεως σύγκειται.

1. εἰς ἑνὸς ἐπιστάτου μισθοδοτούμενου μηνιαίως μὲ δραχμὰς 120
2. εἰς ἑνὸς ἱατροῦ 100
3. εἰς ἑνὸς γραμματέως 80
4. εἰς ἑνὸς ἀρχιφύλακος 45
5. εἰς ἑνὸς προμηθευτοῦ κατὰ τὴν χρεὶαν ἄνευ μισθοῦ, λαμβανόντος τὰ νενομισμένα κατὰ τὴν υγειονομικὴν διατίμησιν δικαιώματα.
6. Ἐκ δύο τακτικῶν φυλάκων, μισθοδοτούμενου μηνιαίως ἑκάστου μὲ δραχμὰς 35 καὶ
7. Ἐκ τῶν ἀναγκαιῶν ἐκτάκτων φυλάκων καὶ ἀεριστῶν ἄνευ μισθοῦ, λαμβανόντων τὰ κατὰ τὴν διατίμησιν νενομισμένα δικαιώματα.

*Αρθρ. 23.

Τὸ προσωπικὸν τῆς Γ' τάξεως σύγκειται·

1. εἰς ἑνὸς ἐπιστάτου μισθοδοτούμενου μηνιαίως μὲ δραχμὰς 100
2. εἰς ἑνὸς ἱατροῦ 80
3. εἰς ἑνὸς γραμματέως, ἂν ᾖ χρεὶα 60
4. Ἐκ δύο τακτικῶν φυλάκων μισθοδοτούμενου μηνιαίως ἑκάστου μὲ δραχμὰς 30
5. Ἐκ τῶν ἀναγκαιῶν ἐκτάκτων φυλάκων καὶ ἀεριστῶν ἄνευ μισθοῦ, λαμβανόντων τὰ κατὰ τὴν διατίμησιν νενομισμένα δικαιώματα.

*Αρθρ. 24.

Οἱ Ὑγειονόμοι, οἱ ἱατροὶ τῶν υγειονομείων καὶ οἱ γραμματεῖς αὐτῶν, ὅταν δὲν προσγίνεται βλάβη εἰς τὰ κύρια αὐτῶν καθήκοντα, ἐπιφορτίζονται καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Λοιμοκαθαρτηρίων, λαμβάνοντες διὰ τοῦτο ἐπιμίσθιον κατὰ μῆνα οἱ μὲν Ὑγειονόμοι ἀπὸ δραχμὰς 40—80, οἱ δὲ ἱατροὶ ἀπὸ 30—50· οἱ δὲ γραμματεῖς, ὅποιοιδήποτε βαθμοῦ καὶ ἂν ᾖσι, 15—30.

*Αρθρ. 25.

Οἱ γραμματεῖς τῶν Ὑγειονομείων ἢ Λοιμοκαθαρτηρίων, ὅταν ἐκπληρώσι χρεὶν ἐπιστάτου Λοιμοκαταρτῆ, λαμβάνουσι ἐπιμίσθιον 15—30 δραχμῶν κατὰ μῆνα.

ΚΕΦ. Ζ'.

Περί βαθμολογίας τῶν Ὑγειονομικῶν ἐν γένει ὑπαλλήλων.

*Αρθρ. 26.

Ἡ βαθμολογία τῶν Ὑγειονομικῶν ἐν γένει ὑπαλλήλων κανονίζεται ὡς ἐφεξῆς·

1. Οἱ Ἐπιθεωρηταὶ ἔχουν βαθμὸν τμηματάρχου Β' τάξεως.
2. Οἱ Ὑγειονόμοι καὶ ἐπιστάται τῶν Λοιμοκαθαρτηρίων πρώτης τάξεως ἔχουν βαθμὸν Ἐπαρχου.
3. Οἱ Ὑγειονόμοι καὶ ἐπιστάται τῶν Λοιμοκαθαρτηρίων τῆς Β' τάξεως καθὼς καὶ οἱ γραμματεῖς τῶν Ὑγειονομείων καὶ Λοιμοκαθαρτηρίων Α' τάξεως, ἔχουσι βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως Β' τάξεως.

*Αρθρ. 27.

Οἱ γενικοὶ ἐπιθεωρηταὶ τῶν Ὑγειονομείων ἔπονται εἰς τοὺς τμηματάρχας Β' τάξεως.

Οἱ Ὑγειονόμοι Α' τάξεως ἔπονται εἰς τοὺς Ἐπαρχοὺς.

Οἱ μὲ τοὺς ὑγειονομικοὺς ὑπαλλήλους ἰσόβαθμοι ὑπἄλληλοι τῶν Λοιμοκαθαρτηρίων ἐπώνται εἰς αὐτοὺς.

Ἄρθρ. 28.

Διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος θέλουν κανονισθῇ τὰ διακριτικὰ σημεῖα, ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ ἐνὸς ἐκάστου.

Ἄρθρ. 29.

Οἱ παρὰ ταῖς Ὑγειονομικαῖς καὶ Λοιμοκαθαρχικαῖς Ἀρχαῖς γραφεῖς καὶ βοηθοί, καπνισταὶ, τακτικοὶ φύλακες καὶ προμηθευταί, διορίζονται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ. Παρὰ δὲ τοῦ ἐπάρχου διορίζονται οἱ ἑκτακτοὶ φύλακες καὶ οἱ ἀεργαί, ἀλλὰ θέλει ἀκούει πάντοτε καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἀρμοδίου Ὑγειονόμου ἢ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου περὶ τοῦ διορισθῆσαντος ὅσας δὲ ἀξιώμας τῶν ὑπαρχόντων φυλάκων καὶ τῶν ἀεργιστῶν δὲν ἐξαρκεῖ, προσλαμβάνει οἰκοθεν τοὺς ἀναγκαίους.

Ἄρθρ. 30.

Εἰς τοὺς Ὑγειονομικοὺς ὑπαλλήλους, ἂν ᾖται δυνατὸν, ἀνατίθενται καὶ ἔργα οἰκονομικῶν ἢ ναυτικῶν ὑπαλλήλων, ἄνευ ἰδικιτέρου ἐπιμισθίου.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Νομβρίου 1845

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Δεκεμβρίου 1845.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

—Ο—

Νόμος ΚΑ'.

Ἄρθρ.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ διατιμῆσεως τῶν Ὑγειονομικῶν καὶ Λοιμοκαθαρχικῶν δικαιωμάτων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως τῇ Βουλῇ καὶ τῇ Γερουσίᾳ, διατάττομεν ὡς ἑξῆς

Κ Ε Φ. Α'.

Ὑγειονομικὰ δικαιώματα.

Ἄρθρ. 1.

Διὰ τὴν ὑγειονομικὴν πιστοποίησιν
 α. Πλοίων μέχρι 5 τόνων
 β. Πλοίων ἀπὸ 6 τόνων καὶ ἐπέκεινα δι' ἑκαστον τόνον
 2. Διὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τῆς πιστοποιήσεως
 α. Πλοίων μέχρι 5 τόνων
 β. Πλοίων ἀπὸ 6 τόνων καὶ ἐπέκεινα δι' ἑκαστον τόνον
 3. Δι' ἑκαστον ἐπιβάτην μὴ συναριθμούμενον εἰς τὸ ναυτολόγιον
 Ἐξαίρουται τῆς πληρωμῆς ταύτης οἱ στρα-

Δρ. Α.
 40
 20
 0
 4
 40

τιώται τοῦ Β ἑλληνικοῦ στρατοῦ, οἵτινες ταξιδεύουν δι' ὑπηρεσίαν.

4. Δι' ἑκαστον ἀποδεικτικόν, μαρτυρικόν, ἢ ἀντίγραφον ἐπισήμου ἐγγράφου, ἐκδιδομένου παρὰ τῆς Ὑγειονομικῆς Ἀρχῆς

Δρ. 2

5. Διὰ τὴν ἀδείαν τῆς ἀκτοπλοΐας

α. Πλοίων μέχρι τῶν 5 τόνων 10
 β. Πλοίων ἀπὸ 6 τόνων μέχρι 25 τόνων 20

Κ Ε Φ. Β'.

Καθαρχικὰ δικαιώματα.

Ἄρθρ. 1.

Διὰ πλοῖα εὐρισκόμενα εἰς τὸν λιμένα ὑπὸ καθάρσιν δι' ἑκαστον τόνον καθ' ἑκάστην

Δρ. Α.
 4

2. Τὰ ἀκοινώνητα πληρώνουν ἀντὶ ὅλων τῶν λοιμοκαθαρχικῶν δικαιωμάτων καθ' ἑκάστην

50

3. Ἐκαστος ἐπὶ τῶν πλοίων καθαριζόμενος ἐπιβάτης καθ' ἑκάστην

30

4. Ἐκαστος ἐπὶ τῶν ἀκοινώνητων ἐπιβάτης μὴ συναριθμούμενος εἰς τὸ ναυτολόγιον ἀπαξ

25

5. Διὰ τὴν ἱατρικὴν ἐπίσκεψιν.

α. Πλοίων μέχρι 5 τόνων 0

β. Ἀπὸ 6 τόνων μέχρι τῶν 25 1

γ. Ἀπὸ 26 τόνων μέχρι τῶν 50 1 50

δ. Ἀπὸ 51 τόνων μέχρι τῶν 100 3

ε. Ἀπὸ 101 τόνων καὶ ἐπέκεινα 6

Τὸ δικαίωμα τοῦτο τῆς ἱατρικῆς ἐπισκέψεως πληρώνεται καὶ ἂν τὸ πλοῖον ἀναχωρήσῃ ὑπὸ καθάρσιν.

6. Δι' ἑκάστην τηρητικὴν λήμβον, διοριζομένην παρὰ τῆς Ἀρχῆς εἰς ἐπιτήρησιν πλοίων εὐρισκομένων ὑπὸ καθάρσιν καθ' ἑκάστην

5

7. Δι' ἑκαστον φύλακα διοριζόμενον ἐπὶ τῶν πλοίων καθ' ἑκάστην

1 50

Ὅταν ὅμως τὸ πλοῖον εἶναι μεμολυσμένον

4

8. Δι' ἑκαστον φύλακα διοριζόμενον εἰς τὸ νὰ ἐπιτηρῇ ἀποβιβάζόμενα μὴ ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ πράγματα

1 30

Ὅταν ἡ ὑπηρεσίᾳ αὐτοῦ διαρκῇ ὀλιγώτερον τῶν 6 ὥρων, δι' ἑκάστην ὥραν

25

9. Ἐκαστος ἐπιβάτης καθαριζόμενος εἰς τὸ Λοιμοκαθαρτηρίον καθ' ἑκάστην

50

α. Ὅταν εὐρίσκεται ὁμοῦ μ' ἄλλους εἰς αὐτὸ

Ὅταν ζητήσῃ νὰ λάβῃ ἰδιαιτέρον δωμάτιον

δι' αὐτόν

3

10. Ἐκαστος καθαριζόμενος ἐπιβάτης εἴτε ἐπὶ τοῦ πλοίου εἴτε εἰς τὸ Λοιμοκαθαρτηρίον δι' ἱατρικὴν ἐπίσκεψιν ἀπαξ

2

11. Ἐκαστος ἐπιβάτης διὰ τὴν ἀπόδυσιν συμπεριλαμβανομένων τῶν καυσόξυλων καὶ τοῦ ὕδατος

6

12. Ἀπαλλάττονται ὅλων τῶν Λοιμοκαθαρχικῶν δικαιωμάτων παιδιὰ μέχρι τῶν δύο ἐτῶν ὅσα δὲ εἶναι 3—12 πληρώνουν τὸ ἥμισυ τῶν δικαιωμάτων.

13. Δι' ἑκαστον φύλακα διοριζόμενον εἰς τοὺς ἐπιβάτας καθ' ἑκάστην

1 50

14. Ὅταν οἱ ἐπιβάται εἶναι μεμολυσμένοι

4

15. Δι' ἑκαστον ἀεριστήν τῶν πραγματειῶν καθ' ἑκάστην

2 50

16. Ὅταν αἱ πραγματεῖαι εἶναι μεμολυσμέναι

5

17. Πᾶν ὅ,τι ἐκκαθαρίζεται εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου, καὶ πᾶν ὅ,τι ἐκκαθαρίζεται ἰδίως δι' ὑποκαπνισμού ἢ κατὰ ὅσους εἰς ὑγρὴν, πληρώνει 1[2 τοῖς 0[0.

- Τὸ δικαίωμα τῆς καθάρσεως διὰ τὰ ζῶα, εἶναι.
- α. Διὰ τοὺς βοῦς, τοὺς βουβάλους, τοὺς ἵππους, τοὺς ἡμιόνους, τοὺς ὄνους καὶ τὰ ὅμοια τετράποδα ἕκαστον. 1
- β. Διὰ τὰ πρόβατα, τὰς αἰγας, τοὺς χοίρους καὶ τὰ ὅμοια τετράποδα ἕκαστον. 4
19. Ὅλοι οἱ μεμολυσμένοι ἄνθρωποι ἀπαλλάττονται τῶν Λοιμοκαθαρτικῶν δικαιωμάτων ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς μετακομίσεως αὐτῶν εἰς τὸ Λοιμοκομεῖον, καὶ πληροῦν μόνον τὰ ἐξοδα ἐκεῖνα, τὰ ὅποια εἶναι ἀναγκασμένη ἡ Κυβέρνησις νὰ κάμῃ διὰ τὴν κάθαρσιν αὐτῶν.
20. Ἀπαλλάττονται ὡσαύτως τῶν Λοιμοκαθαρτικῶν δικαιωμάτων, ὅσοι ἐπιβάται ἀποδείξουν δι' ἀποδεικτικῶν πενίας κατὰ τὸν νόμον ἐκδομένων παρὰ τῆς Ἀρχῆς τοῦ τόπου των, ἢ τῆς ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς τὴν τελείαν αὐτῶν πενίαν.
21. Διὰ τὸν προμηθευτὴν τοῦ Ὑγειονομείου πληρῶνουν τὰ ὑπὸ κάθαρσιν πλοῖα, ὅταν μεταχειρίζονται αὐτὸν καθ' ἕκαστην δι' ἕκαστον ἐπ' αὐτῶν ἄνθρωπον (ἐπιβάτην ἢ ναύτην). 8
22. Διὰ τὸν προμηθευτὴν τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου ἕκαστος ἐπιβάτης ὅταν μεταχειρίζεται αὐτὸν καθ' ἕκαστον. 15
- Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.
- Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Νοεμβρίου 1845.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ὑπουργὸς Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη.

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, 3 Δεκεμβρίου 1845.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς

Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 32

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 8 Δεκεμβρίου.

ΝΟΜΟΣ ΚΕ'.

Περὶ διοικητικῆς διαίρεσεως τοῦ Κράτους.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἡρωιστάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐκυρώσαμεν καὶ διατάττομεν

ΜΕΡΟΣ Α'.

Ἄρθρ. 1.

Ὁ ἀπὸ 20 Ἰουνίου (2 Ἰουλίου) 1836 περὶ Διοικητικοῦ διοργανισμοῦ Νόμος ἀκυροῦται· ἡ δὲ ἐπικράτεια διαίρεται διοικητικῶς εἰς 10 Νομούς καὶ 49 ἐπαρχίας καὶ εἰς δήμους, εἰς ἕκαστον τῶν ὧν ἡνίκα προσδιορίζεται ἡ ἀνήκουσα περιφέρεια.

Ἄρθρ. 2.

Οἱ Νομοὶ τοῦ Βασιλείου εἶναι

1. Ὁ Νόμος τῆς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
2. Ὁ Νόμος τῆς Εὐβοίας.
3. Ὁ Νόμος τῆς Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
4. Ὁ Νόμος τῆς Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας.
5. Ὁ Νόμος τῆς Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.
6. Ὁ Νόμος τῆς Ἀχαΐας καὶ Ἠλίδος.
7. Ὁ Νόμος τῆς Ἀρκαδίας.
8. Ὁ Νόμος τῆς Μεσσηνίας.
9. Ὁ Νόμος τῆς Λακωνίας.
10. Ὁ Νόμος τῶν Κυκλάδων.

Ἄρθρ. 3.

Α'. Ὁ Νόμος τῆς Ἀττικῆς περιλαμβάνει τὰς ἀκολουθούσας ἐπαρχίας

1. Τὴν ἐπαρχίαν Αἰγίνης.
2. Τὴν ἐπαρχίαν Μεγαρίδος.
3. Τὴν ἐπαρχίαν Ἀττικῆς.
4. Τὴν ἐπαρχίαν Θηβῶν.
5. Τὴν ἐπαρχίαν Λεβαδείας.

Ἄρθρ. 4.

Β'. Ὁ Νόμος τῆς Εὐβοίας περιλαμβάνει

1. Τὴν ἐπαρχίαν Χαλκίδος.
2. Τὴν ἐπαρχίαν Ξηροχωρίου.
3. Τὴν ἐπαρχίαν Καρυστίας.
4. Τὴν ἐπαρχίαν Σκοπέλου.

Ἄρθρ. 5.

Γ'. Ὁ Νόμος τῆς Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος περιλαμβάνει

1. Τὴν ἐπαρχίαν Παρνασσίδος, περιλαμβάνουσιν καὶ τὸ Γαλαξιδίον.
2. Τὴν ἐπαρχίαν Δωρίδος.
3. Τὴν ἐπαρχίαν Λοκρίδος.
4. Τὴν ἐπαρχίαν Φθιώτιδος.

Ἄρθρ. 6.

Δ'. Ὁ Νόμος τῆς Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας περιλαμβάνει

1. Τὴν ἐπαρχίαν Βάλτου.
2. Τὴν ἐπαρχίαν Βονίτσης καὶ Ξηρομέρου.
3. Τὴν ἐπαρχίαν Μεσολογγίου.
4. Τὴν ἐπαρχίαν Ναυπακτίας.
5. Τὴν ἐπαρχίαν Τριχωνίας.
6. Τὴν ἐπαρχίαν Εὐρυτανίας.

Ἄρθρ. 7.

Ε'. Ὁ Νόμος τῆς Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας περιλαμβάνει

1. Τὴν ἐπαρχίαν Ναυπλίας.
2. Τὴν ἐπαρχίαν Ἀργους.
3. Τὴν ἐπαρχίαν Ἰθράς.
4. Τὴν ἐπαρχίαν Τροιζηνίας.
5. Τὴν ἐπαρχίαν Σπετσῶν καὶ Ἑρμιονίδος.
6. Τὴν ἐπαρχίαν Κορινθίας.

Ἄρθρ. 8.

ΣΤ'. Ὁ Νόμος τῆς Ἀχαΐας καὶ Ἠλίδος περιλαμβάνει

1. Τὴν ἐπαρχίαν Πατρῶν.
2. Τὴν ἐπαρχίαν Αἰγιαλείας.
3. Τὴν ἐπαρχίαν Καλαβρύτων.
4. Τὴν ἐπαρχίαν Ἠλείας.

Ἄρθρ. 9.

Ζ'. Ὁ Νόμος τῆς Ἀρκαδίας περιλαμβάνει

1. Τὴν ἐπαρχίαν Μαντινείας.
2. Τὴν ἐπαρχίαν Κυνοουρίας.
3. Τὴν ἐπαρχίαν Γόρτυνος.
4. Τὴν ἐπαρχίαν Μεγαλοπόλεως.

*Αρθρ. 10.

Η'. Ο Νομός τῆς Μεσσηνίας περιλαμβάνει.

1. Τὴν ἐπαρχίαν Τριφυλίας.
2. Τὴν ἐπαρχίαν Ὀλυμπίας.
3. Τὴν ἐπαρχίαν Πυλίας.
4. Τὴν ἐπαρχίαν Μεσσηνίας.
5. Τὴν ἐπαρχίαν Καλαμών.

*Αρθρ. 11.

Θ'. Ο Νομός τῆς Λακωνίας περιλαμβάνει.

1. Τὴν ἐπαρχίαν Λακεδαίμονος.
2. Τὴν ἐπαρχίαν Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς.
3. Τὴν ἐπαρχίαν Γυθείου.
4. Τὴν ἐπαρχίαν Οἰτύλου.

*Αρθρ. 12.

Ι'. Ο Νομός τῶν Κυκλάδων περιλαμβάνει.

1. Τὴν ἐπαρχίαν Σύρου.
2. Τὴν ἐπαρχίαν Κέας.
3. Τὴν ἐπαρχίαν Ἀνδρου.
4. Τὴν ἐπαρχίαν Τήνου.
5. Τὴν ἐπαρχίαν Νάξου.
6. Τὴν ἐπαρχίαν Θήρας.
7. Τὴν ἐπαρχίαν Μήλου.

*Αρθρ. 13.

Ἡ περιφέρεια ἐκάστης ἐπαρχίας διατηρεῖται ὡς ὠρίστη διὰ τοῦ ἀπὸ 3[15 Ἀπριλίου 1833 Διατάγματος, καὶ διὰ μεταγενεστέρων ἀποφάσεων. Πᾶσα δὲ κατὰ τοῦτο μεταβολὴ δὲν θέλει γίνεσθαι εἰμὴ διὰ νόμου, προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ Νομαρχιακοῦ ἢ Ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου.

*Αρθρ. 14.

Αἱ ἔδραι τῶν Νομαρχῶν καὶ Ἐπαρχῶν θέλουν προσδιορισθῇ διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος. Πᾶσα δὲ κατὰ τοῦτο μεταβολὴ δὲν θέλει γίνεσθαι εἰς τὸ ἐξῆς, εἰμὴ προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ ἀρμοδίου Νομαρχιακοῦ ἢ Ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου.

*Αρθρ. 15.

Ἐκάστου Νομοῦ ἡ ὑπερτάτη Διοικητικὴ Διεύθυνσις ἀνατίθεται εἰς ἓνα Νομάρχην.

Εἰς τὸν Νομάρχην ἀνατίθεται ἡ ἀπ' εὐθείας Διοίκησις τῆς ἐπαρχίας ὅπου κεῖται ἡ πρωτεύουσα τοῦ Νομοῦ, καθὼς δύναται νὰ ἀνατεθῇ εἰς αὐτὸν καὶ ἄλλης ἐπαρχίας ἡ Διοίκησις.

Εἰς ἕκαστον Νομὸν καθίσταται Συμβούλιον Νομαρχιακὸν κατὰ τὸν περὶ τούτων Νόμον.

*Αρθρ. 16.

Ἐκάστης ἐπαρχίας προΐσταται εἰς Ἐπαρχος. Ἀλλ' ὁ αὐτὸς Ἐπαρχος δύναται νὰ διοικῇ συγχρόνως πλείονας ἐπαρχίας.

Εἰς ἐκάστην ἐπαρχίαν ὑφίσταται ἐπαρχιακὸν Συμβούλιον κατὰ τὸν περὶ τούτων Νόμον.

*Αρθρ. 17.

Ἡ διοίκησις ἐκάστου δήμου ἀνατίθεται εἰς ἓνα δήμαρχον, διοριζόμενον κατὰ τὸν περὶ δήμων Νόμον.

Παρὰ τῷ δήμαρχῳ ὑφίσταται δημοτικὸν Συμβούλιον κατὰ τὸν περὶ τούτων Νόμον.

*Αρθρ. 18.

Εἰς ἐκάστην Νομαρχίαν διορίζεται Γραμματεὺς μὲ βαθμὸν Τμηματάρχου β'. τάξεως, ὅστις πρὸς τοῖς ἄλλοις θέλει ἀναπληροῦν τὸν Νομάρχην ἀπόντα ἢ κωλυόμενον.

Διορίζεται ὡσαύτως εἰς ἕκαστον Νομὸν εἰς ἱατρὸς, ἔχων θεωρητικὰς καὶ πρακτικὰς γνώσεις τῆς ἱατρικῆς, τῆς χειρουργίας καὶ τῆς μυκητικῆς.

Διορίζεται πρὸς τούτοις εἰς ὑπογραμματεὺς, εἰς πρωτοκολλιστὴς, καὶ γραφεῖς ὅχι πλείονες τῶν τριῶν καὶ εἰς κλητῆρ.

*Αρθρ. 19.

Οἱ εἰς τὸ γ'. ἐδάφιον τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὑπάλληλοι διορίζονται παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ Νομάρχου.

*Αρθρ. 20.

Παρ' ἐκάστῳ Ἐπαρχῷ διορίζεται ὡσαύτως Γραμματεὺς μὲ βαθμὸν ὑπουργικοῦ Γραμματέως β'. τάξεως· οὗτος πρὸς τοῖς ἄλλοις θέλει ἀναπληροῦν τὸν Ἐπαρχον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον διορίζεται ὡσαύτως εἰς πρωτοκολλιστὴς καὶ γραφεῖς ὅχι πλείονες τῶν δύο καὶ εἰς κλητῆρ.

Οἱ τελευταῖοι οὗτοι ὑπάλληλοι διορίζονται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ Ἐπαρχου.

*Αρθρ. 21.

Εἰς ἕκαστον Νομὸν θέλουν διορισθῇ καὶ μηχανικοὶ ἀναλόγως τῆς ἀνάγκης.

Ὡσαύτως δὲ καὶ ἐμβολιασταί.

*Αρθρ. 22.

Τὰ καθήκοντα τῶν Νομαρχῶν, Ἐπαρχῶν, Ἱατρῶν, Ἐμβολιαστῶν καὶ Μηχανικῶν θέλουν προσδιορισθῇ διὰ Β. Διατάγματος.

Μ Ε Ρ Ο Σ Β'.

*Αρθρ. 23.

α. Ἡ μισθοδοσία τοῦ Νομάρχου προσδιορίζεται κατὰ μῆνα εἰς δραχμὰς	400
β. Ἡ τοῦ Γραμματέως τῆς Νομαρχίας	200
γ. Ἡ τοῦ ἱατροῦ τοῦ Νομοῦ	150
δ. Ἡ τοῦ Ἐπαρχου	200
ε. Ἡ τοῦ γραμματέως αὐτοῦ	120
ς. Ἡ τοῦ ὑπογραμματέως τοῦ Νομάρχου	120
ζ. Ἡ τοῦ πρωτοκολλιστοῦ τοῦ Νομάρχου καὶ Ἐπαρχου κατὰ μῆνα	60
η. Ἡ τοῦ γραφεὺς τοῦ Νομάρχου καὶ Ἐπαρχου	50
θ. Ἡ τῶν ἐμβολιαστῶν, ὅχι ἀνωτέρω	60
ι. Ἡ τοῦ κλητῆρος τοῦ Νομάρχου καὶ ἐπαρχου	30

*Αρθρ. 24.

Ἐξόδα περιοδείας χορηγοῦνται

Εἰς μὲν τὸν Νομάρχην κατ' ἔτος δραχμὰς	600
Εἰς δὲ τὸν Ἐπαρχον	200

*Αρθρ. 25.

Δι' ἐξόδα γραφικῆς ὕλης καὶ θερμάνσεως·

Εἰς μὲν τὸν Νομάρχην κατὰ μῆνα Δραχ.	50
Εἰς δὲ τὸν Ἐπαρχον	25
Εἰς τοὺς ἐπαρχοὺς τοὺς διευθύνοντας πλείονας ἐπαρχίας	35

*Αρθρ. 26.

Διὰ τὰ ἐξόδα τῆς περιοδείας καὶ τῆς γραφικῆς ὕλης δὲν ὑποχρεοῦται νὰ δώσουν λόγον, οὔτε ὁ Νομάρχης, οὔτε ὁ Ἐπαρχος.

*Αρθρ. 27.

Εἰς τὸν Νομάρχην καὶ Ἐπαρχον θέλει δοθῇ τὸ ἀναγκαῖον κατάστημα δημοσίαις δαπάναις, καὶ τὰ σκεύη διὰ τὴν πρῶτην ἀποκατάστασιν τοῦ Γραφείου αὐτῶν.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Δεκεμβρίου 1845.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Δεκεμβρίου 1845.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 33.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 17 Δεκεμβρίου.

—Ο—

Νόμος ΚΣΤ'.

Ν Ο Μ Ο Σ

Περὶ τῆς φορολογίας τῶν οἰκοδομῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐψηφίσμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, διατάσσομεν ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν φόρος προσδιορίζεται εἰς 4 τοῖς 0[0] ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος.

Ἄρθρ. 2.

Εἰς τὸν φόρον τοῦτον ὑπόκεινται μόνον

- α) Αἱ ὀλοκληρῶς ἢ κατὰ μέρος ἐνοικιασμένα οἰκοδομαί.
- β) Αἱ οἰκοδομαὶ καὶ τὰ μέρη τῶν οἰκοδομῶν, ἐντός τῶν ὁποίων (καὶ τοὶ μὴ ἐνοικιασμένων) μετέρχεται αὐτὸς ὁ ιδιοκτῆμων ὁποιοῦνδήποτε κλάδον βιομηχανίας.

Ἄρθρ. 3.

Ὁ φόρος τῶν εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ β'. ἐδαφίου τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὑπαγομένων οἰκοδομῶν προσδιορίζεται καθ' ὑπολογισμὸν τοῦ εἰσοδήματος, τὸ ὅποιον ἠδύναντο ἐνοικιαζόμενοι νὰ παράγῳσι.

Ἄρθρ. 4.

Εἰς τοὺς δῆμους τῶν πρωτευουσῶν τῶν ἐπαρχιῶν καὶ εἰς τὰς λοιπὰς πόλεις ὁ ἐπαρχιακὸς ἔφορος ἢ ἐπὶ τούτου ὑπάλληλος διοριζόμενος παρὰ τοῦ ὑπουργείου, εἰς δημοτικὸς πάρεδρος καὶ τρίτος τις διοριζόμενος ὑπὸ τοῦ ἐπαρχοῦ, συντάσσουσιν κατὰ δῆμους τοὺς φορολογικοὺς καταλόγους τῶν εἰς φορολογίαν ὑποκειμένων οἰκοδομῶν, σημειόνοντες ἐπ' αὐτοῦ τὸ πραγματικῶς καὶ τὸ καθ' ὑπολογισμὸν ἐνοίκιον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου προσδιορίζεται ὁ φόρος· εἰς δὲ τοὺς χωρικοὺς ἢ σύνταξις τοῦ καταλόγου καὶ ἡ ἐξακριβωσις τοῦ εἰσοδήματος γίνεται ἀπὸ μόνον τὸν δῆμαρχον ἐπὶ εὐθύνῃ του.

Ἄρθρ. 5.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐξακριβώσεως ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἐπιτροπὴ περιέρχεται ἀπὸ τῆς 4 Νοεμβρίου ἐκάστου ἔτους ἐξετάζουσα περὶ τῶν οἰκοδομῶν, ὅσαι ἐνοικιασθήσαν ἐντός τοῦ ἔτους ἢ ἐχρησίμευσαν εἰς τοὺς ιδιοκτῆμονας κατὰ τὸ ἐδάφιον β'. τοῦ 2. ἄρθρου καὶ καταγράφει αὐτάς καὶ τὸ εἰσόδημα ἢ τὸ καθ' ὑπολογισμὸν εἰσόδημα αὐτῶν εἰς πρόχειρον βιβλίον, σημειόνουσα καὶ ὅλας τὰς μεταβολὰς, ὅσας τυχὸν ὑπέστη ἡ ἐνοικίασις κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους.

Αἱ ἐξετάσεις τῆς ἐπιτροπῆς πρέπει ν' ἀποπερατωθῶσι μέχρι τέλους τοῦ μηνός.

Ἄρθρ. 6.

Τὸ ποσὸν τοῦ ἐνοικίου θέλει βασιζεσθαι εἴτε εἰς ἔγγραφον συμβόλαιον, εἴτε εἰς τὴν σύμφωνον ὁμολογίαν τοῦ οἰκοδεσπότη καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ· ὅπου δὲ συμβόλαια ἐλλείπουσι καὶ ὁ οἰκοδεσπότης ἢ ὁ ἐνοικιαστής δὲν θελήσουσιν νὰ ὁμολογήσουσιν τὸ συμφωνηθέν ἐνοίκιον, ἢ ὅπου ἡ ἐπιτροπὴ συλλάβει ὑπονοίας δόλου, γίνεται παρ' αὐτῆς ἐκτίμησις τοῦ ἐνοικίου ἐπὶ τῇ βάσει ἐκείνου τῶν πλησίον καὶ τῆς αὐτῆς καταστάσεως τῶν οἰκοδομῶν.

Ἄρθρ. 7.

Περαιωθείσης τῆς ἐξετάσεως ἡ ἐπιτροπὴ συντάσσει τὸν φορολογικὸν κατάλογον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς εἰς τὸ πρόχειρον βιβλίου καταγραφῆς, περιέχοντα κατ' αὐξήσαντα ἀριθμὸν.

- 1) Τὸ ὄνομα καὶ ἐπίθετον τοῦ ιδιοκτῆμονος καὶ τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ·
- 2) Τὸ ὄνομα καὶ ἐπίθετον τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ·
- 3) Σημείωσιν τῆς οἰκοδομῆς καὶ τῶν δαιρέσεων αὐτῆς·
- 4) Διάρκειαν τῆς ἐνοικιάσεως·
- 5) Ἐνοίκιον συμφωνηθέν ἢ καθ' ὑπολογισμὸν ἐνοίκιον ὁλογράφως καὶ μὲ ἀριθμούς·
- 6) Φόρον οἰκοδομῆς ἀνὰ 4 0[0]·
- 7) Παρατηρήσεις.

Ἄρθρ. 8.

Τὴν 1 Δεκεμβρίου ὁ φορολογικὸς κατάλογος ἐκτίθεται εἰς τὸ δῆμαρχεον ἐπὶ δέκα συνεχεῖς ἡμέρας, καὶ τοιχοκολλῶνται ἀντίγραφα αὐτοῦ ἐπίσημα διὰ νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ φορολογούμενοι καὶ χάμῳσι τὰς ἐνστάσεις αὐτῶν. Γνωστοποιεῖται δὲ ἡ τοιχοκόλλησις καὶ διὰ διακηρύξεως δημοσιευμένης προσκλήντων, καὶ ἐπ' ἐκκλησίας ἀναγινωσκόμενης ἐπιμελείᾳ τοῦ δῆμαρχου καὶ τῶν ἐδικῶν παρέδρων τῶν χωρίων τὴν τελευταίαν πρὸ τῆς 4. Δεκεμβρίου κυριακῇ μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν.

Ἄρθρ. 9.

Οἱ ἔχοντες ἐνστάσεις φέρουσιν αὐτάς εἰς τὸν δῆμαρχον ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου γεγραμμένης ἐντός δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὴν ἐνοριακὴν ἐκκλησίαν ἀναγνώσεως τοῦ φορολογικοῦ καταλόγου. Παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης, πᾶσα ἐνστάσις ἐκ μέρους τῶν φορολογουμένων εἶναι ἀπαράδεκτος.

Ἄρθρ. 10.

Τὴν 20 Δεκεμβρίου αἱ δοθεῖσαι ἐνστάσεις διαβιβάζονται εἰς τὸν Ἐπαρχον καὶ δικάζονται ἀπὸ ἐπιτροπὴν συγκροτουμένην ἀπ' αὐτόν, τὸν εἰρηνοδίκην τῆς πρωτεύουσας καὶ τὸν πρόεδρον τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ ἀρμοδίου δήμου, παρόντος καὶ τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Ἐφόρου ἔχοντος τὸ δικαίωμα καὶ τὸ καθῆκον νὰ κάμῃ τὰς παρατηρήσεις του, ὅταν ἦναι πεπεισμένος ὅτι αἱ ἐνστάσεις τῶν φορολογουμένων εἰσὶν ἀδικοί, ἢ ὅταν καὶ ὁ ἴδιος αὐτὸς ἔχῃ ἐνστάσεις κατὰ τοῦ καταλόγου.

Ἡ ἐκδίκασις τῶν ἐντάσεων δὲν πρέπει νὰ παρατείνηται ἐπέκεινα τῶν 10 ἡμερῶν ἐπὶ ἰδίᾳ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς εὐθύνῃ.

Ἄρθρ. 11.

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐκδικάσεως ὁ Ἐπαρχος κηρύττει ἐκτελεστὸν τὸν φορολογικὸν κατάλογον γράφων τὴν λέξιν « ἐκτελεσθήτω » καὶ διευθύνει αὐτὸν εἰς τὸν ἐπαρχιακὸν Ἐφόρον.

Ἄρθρ. 12.

Ὁ ἐπαρχιακὸς Ἐφόρος παραπέμπει πρὸς τὸν ταμίαν τὸν πρωτότυπον κατάλογον διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν εἰσπραξίν.

Ἀρθρ. 13.

Ἐποχὴ τῆς εἰσπράξεως τῶν φόρων προσδιορίζεται ἡ 1—15 Δεκεμβρίου. Τὰ εἰσπραττόμενα δὲ εἰσέρχονται εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Κράτους ἀποδιδόμενων ἐξ αὐτῶν 15 τοῖς 0[0] εἰς τὸ δημοτικὸν ταμεῖον.

Ἀρθρ. 14.

Ὁ ἀπὸ 31 Ἰουλίου (12 Αὐγούστου) 1836 Νόμος καταργεῖται μετὰ τὴν νόμιμον δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἱμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 2 Δεκεμβρίου 1845.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 12 Δεκεμβρίου 1845.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

Δ Ι Α Τ Α Γ Μ Α

Περὶ ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων τῶν Ἐπαρχῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 22 τοῦ ἀπὸ 5 Δεκεμβρίου ε. ε. νόμου περὶ διοικητικῆς διαιρέσεως τοῦ Κράτους, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς.

Ἀρθρ. 1.

Οἱ Ἐπαρχοὶ ἐκπληροῦν ἐντὸς τῆς ἐμπιστευθείσης εἰς αὐτοὺς ἐπαρχίας, ἢ ἐπαρχιῶν, τὰ αὐτὰ καθήκοντα, τὰ ὅποια καὶ οἱ Νομαρχοὶ ἐντὸς τοῦ Νομοῦ, ἀλλ' ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν καὶ κατὰ τὰς διαταγὰς τῶν Νομαρχῶν, πρὸς οὓς διευθύνουν τὰς ἀναφοράς των.

Ἀρθρ. 2.

Οἱ Ἐπαρχοὶ ὀφείλουν νὰ προσεξετάζουσιν ὅλα τὰ εἰς τὴν ἀρμοδιότητά των ὑπαγόμενα ἀντικείμενα, νὰ λαμβάνουν τὰ ἀναγκαῖα νόμιμα μέτρα πρὸς ἐκτέλεσιν των ἀνατεθειμένων εἰς αὐτοὺς καθηκόντων, νὰ ἐπιτηροῦν ἀμέσως τὰς ἐντὸς τῆς περιφέρειας των δημοτικὰς ἀρχάς, νὰ προτρέπουν αὐτάς εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν των, νὰ ἐνεργοῦν τὰ περὶ πειθαρχίας ὠρισμένα κατὰ τῶν ἀμελούντων ἢ παραβαινόντων τὰ χρεῖα των δημοτικῶν ὑπαλλήλων, συμμορφούμενοι περὶ τούτων πάντων μὲ τοὺς νόμους, τὰ Βασιλικά Διατάγματα καὶ τὰς ὁδηγίας τοῦ Νομάρχου. Ἐχουσι δὲ τὸ δικαίωμα καὶ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ὑποβάλλωσι τὰς παρατηρήσεις των εἰς τὸν Νομάρχον κατὰ τὰς περιπτώσεις, τὰς ἀναφερομένας εἰς τὸ ἄρθρον 16 τοῦ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν Διατάγματος περὶ καθηκόντων τῶν Νομαρχῶν, συμμορφούμενοι ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν αὐτῶν μὲ τὰς λοιπὰς διατάξεις τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου. Πρὸς τούτοις ὀφείλουσι νὰ ἐκδίδουν ἀποφάσεις καὶ νὰ ἐνεργῶσιν οἰκοθεν τὰ τῆς ὑπηρεσίας των καθήκοντα, καθόσον ὁ Νόμος ἀνέθεσεν εἰς αὐτοὺς τοιοῦτον δικαίωμα· ὁ δὲ Νομάρχης ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ μεταρρυθμίζῃ καὶ ἀκυροῖ, εἴτε κατὰ συνέπειαν παραπόνων εἴτε καὶ αὐτεπαγγέλτως, τὰς ἀποφάσεις καὶ ἐν γένει

ναι τὰς πράξεις αὐτῶν, ἐκτὸς ἐκείνων, αἵτινες καθίστανται κατὰ Νόμον ἐκτελεσταί, ἐὰν δὲν ἔγινεν ἐμπροθέσμῳ ἔφεσις εἰς τὴν Νομαρχίαν.

Ἀρθρ. 3.

Εἰς ἐκτάκτους καὶ κατεπειγούσας περιστάσεις δύνανται νὰ στέλλωνται κατ' εὐθεΐαν πρὸς τοὺς Ἐπαρχοὺς παρὰ τῶν Ὑπουργείων διαταγαί· εἰς ὁμοίας περιστάσεις, οἱ Ἐπαρχοὶ θέλουν ὑποβάλλει τὰς ἀναφοράς των ἀμέσως καὶ πρὸς τὰ Ὑπουργεῖα.

Ἀρθρ. 4.

Οἱ Ἐπαρχοὶ ὀφείλουν νὰ περιέρχωνται, δις τοῦλάχιστον κατ' ἔτος, τὰ διάφορα μέρη τῶν ὑπὸ τὴν διοίκησιν των ἐπαρχιῶν καὶ νὰ ὑποβάλλουν ἔκθεσιν μετὰ τὸ τέλος τῆς περιόδου των εἰς τὸν Νομάρχον.

Ἀρθρ. 5.

Ὁ γραμματεὺς τοῦ Ἐπαρχοῦ ἐκτελεῖ ἐντὸς τῆς ἐπαρχίας τὰ αὐτὰ καθήκοντα, τὰ ὅποια καὶ ὁ γραμματεὺς τῆς Νομαρχίας ἐντὸς τοῦ Νομοῦ.

Οἱ Ἐπαρχοὶ δίδουν τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας ἐνώπιον τῶν ἀρμοδιῶν Νομαρχῶν, οἱ δὲ γραμματεῖς τῶν Ἐπαρχῶν ἐνώπιον τῶν προϊσταμένων αὐτῶν. Κατὰ τὸν πρῶτον διορισμὸν τῶν Ἐπαρχῶν ἐπιτρέπεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν νὰ διατάξῃ νὰ δοθῇ ὁ ὅρκος ἐκ μέρους αὐτῶν καὶ ἐνώπιον ἄλλων ἀρχῶν ἐκτὸς τοῦ Νομάρχου.

Τὸ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργείων θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Δεκεμβρίου 1845.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Ι. ΚΩΛΕΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 34.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴν 20 Δεκεμβρίου.

—ο—

Δ Ι Α Τ Α Γ Μ Α

Περὶ προσδιορισμοῦ τῶν ἐδρῶν τῶν Νομαρχῶν καὶ Ἐπαρχῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 14 τοῦ ἀπὸ 5 Δεκεμβρίου ε. ε. Νόμου περὶ διοικητικῆς διαιρέσεως τοῦ Κράτους ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Αἱ ἑδραὶ τῶν Νομαρχῶν καὶ Ἐπαρχῶν προσδιορίζονται ὡς ἀκολούθως.

Ἀρθρ. 1.

1. Τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, αἱ Ἀθῆναι.
2. Τοῦ ἐπαρχοῦ Μεγαρίδος, τὰ Μέγαρα.
3. Τοῦ ἐπαρχοῦ Θηβῶν, αἱ Θῆβαι.
4. Τοῦ ἐπαρχοῦ Λεβαδείας, ἡ Λεβαδεία.

Ἀρθρ. 2.

1. Τοῦ Νομάρχου Εὐβοίας, ἡ Χαλκίς.
2. Τοῦ ἐπαρχοῦ Καρυστίας, ἡ Κύμη.
3. Τοῦ ἐπαρχοῦ Σκοπέλου, ἡ Σκόπελος.

Ἀρθρ. 3.

1. Τοῦ Νομάρχου Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος, ἡ Λαμία.

2. Τοῦ Ἐπαρχοῦ Παρνασσίδος, ἡ Ἀμφισσα.
3. Τοῦ Ἐπαρχοῦ Δωριδος, τὸ Λοιδωρίκι.
4. Τοῦ Ἐπαρχοῦ Λοκρίδος, ἡ Ἀταλάντη.

Ἄρθρ. 4.

1. Τοῦ Νομάρχου Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας, τὸ Μεσολόγγιον.
2. Τοῦ ἐπαρχοῦ Βονιτζῆς καὶ Ξηρομέρου, καὶ Βάλτου, ἡ Βόνιτζα.
- ἽΟ ἐπαρχος δύναται νὰ ἐδρεύῃ εἰς Ἀμφιλοχικὸν Ἄργος ἀπὸ τὰς ἀρχὰς Ἰουλίου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου.
3. Τοῦ ἐπαρχοῦ Ναυπακτίας, ἡ Ναύπακτος.
4. Τοῦ ἐπαρχοῦ Εὐρυτανίας, τὸ Καρπενήσι.

Ἄρθρ. 5.

1. Τοῦ Νομάρχου Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας, τὸ Ναύπλιον.
2. Τοῦ ἐπαρχοῦ Ἰθρίας, Σπετζῶν καὶ Ἑρμιονίδος, καὶ Τροιζηνίας, ἡ Ὑδρα.
3. Τοῦ ἐπαρχοῦ Κορινθίας, ἡ Κόρινθος.

Ἄρθρ. 6.

1. Τοῦ Νομάρχου Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος, αἱ Πάτραι.
2. Τοῦ ἐπαρχοῦ Καλαβρυτῶν, τὰ Καλάβρυτα.
- ἽΟ ἐπαρχος δύναται νὰ ἐδρεύῃ εἰς Κερπινὴν ἀπὸ τὰς ἀρχὰς Μαΐου μέχρι τέλους Αὐγούστου.
3. Τοῦ ἐπαρχοῦ Ἡλείας, ὁ Πύργος.

Ἄρθρ. 7.

1. Τοῦ Νομάρχου Ἀρκαδίας, ἡ Τρίπολις.
2. Τοῦ ἐπαρχοῦ Κυνουρίας, τὸ Λεωνίδιον.
- ἽΟ ἐπαρχος δύναται νὰ ἐδρεύῃ εἰς τὸ χωρίον ὁ Ἄγιος Ἰωάννης ἀπὸ τὴν 1 Ἀπριλίου μέχρι 1 Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους.
3. Τοῦ ἐπαρχοῦ Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως, ἡ Καρύταινα.

Ἄρθρ. 8.

1. Τοῦ Νομάρχου Μεσσηνίας, αἱ Καλάμαι.
2. Τοῦ ἐπαρχοῦ Τριφυλίας, ἡ Κυπαρισσία.
3. Τοῦ ἐπαρχοῦ Ὀλυμπίας, ἡ Ἀνδρίτζαινα.
4. Τοῦ ἐπαρχοῦ Πυλίας, τὸ Νεόκαστρον.

Ἄρθρ. 9.

1. Τοῦ Νομάρχου Λακωνίας, ἡ Σπάρτη.
2. Τοῦ ἐπαρχοῦ Ἐπιδάουρου Λιμενῆς, οἱ Μολάοι.
3. Τοῦ ἐπαρχοῦ Οἰτύλου καὶ Γυθείου, τὸ Λιμένι.

Ἄρθρ. 10.

1. Τοῦ Νομάρχου τῶν Κυκλάδων, ἡ Ἑρμούπολις.
2. Τοῦ ἐπαρχοῦ Ἀνδρου, ἡ Ἀνδρος.
3. Τοῦ ἐπαρχοῦ Τήνου, ἡ Τήνος.
4. Τοῦ ἐπαρχοῦ Νάξου, ἡ Νάξος.
5. Τοῦ ἐπαρχοῦ Θήρας, ἡ Θήρα.

ἽΟ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει τὰ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Δεκεμβρίου 1845.

Ο Θ Ω Ν.

ἽΟ Ὑπουργὸς
Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 35.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 29 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν καθηκόντων τῶν Νομαρχῶν καὶ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 22 τοῦ ἀπὸ 5 Δεκεμβρίου π. ε. νόμου περὶ διοικητικῆς διαιρέσεως τοῦ Κράτους, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐφεξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Ἐκαστος Νομάρχης ἔχει τὴν ἀνωτάτην διεύθυνσιν τῆς διοικήσεως τοῦ ὑπαγομένου εἰς αὐτὸν νομοῦ, ἐξαίρουμένων τῶν διοικητικῶν κλάδων ἐκείνων, οἵτινες ἀνετέθησαν εἰς ἄλλας ἀρχάς.

Ἄρθρ. 2.

Ἐκτὸς τῆς γενικῆς διοικήσεως τοῦ νομοῦ ἀνατίθεται εἰς τὸν νομάρχην καὶ ἡ διοίκησις τῆς ἐπαρχίας, εἰς τὴν ὑποίαν κεῖται ἡ πρωτεύουσα τοῦ νομοῦ. Δύναται δὲ ν' ἀνατεθῇ εἰς τὸν νομάρχην ἡ διοίκησις καὶ ἄλλης ἐπαρχίας ἐκ τῶν συγκροτουσῶν τὸν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ νομόν.

Ἄρθρ. 3.

ἽΟ νομάρχης θέλει ἀπέχει ἀπὸ πᾶσαν ἐπέμβασιν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν δικαστηρίων, τὰ ὅποια δικάζουν πολιτικὰς διενέξεις ἢ ποινικὰς ὑποθέσεις· ἐπίσης δὲν δύναται νὰ ἐπεμβαίῃ εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῶν εἰς τὰ τακτικά δικαστήρια ὑπαγομένων ὑποθέσεων τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ· ἀπαγορεύεται ἐν γένει εἰς αὐτὸν νὰ ἐγγίξῃ τὴν ἀνήκουσαν εἰς τὰ δικαστήρια ταῦτα ἐντὸς τῆς ἀρμοδιότητός των δικαστικὴν ἀνεξαρτησίαν, ἀλλὰ δὲν ἐπιτρέπεται οὔτε εἰς αὐτὰ νὰ ἐπεμβαίνωσιν εἰς τὰ διοικητικά καθήκοντα, νὰ ἐμποδίζωσι διὰ δικαστικῶν ἀποφάσεων ἢ διατάξεων τὰς διοικητικὰς ἀρχάς ἀπὸ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐμπιστευθείσης εἰς αὐτὰς ἐξουσίας ἢ νὰ τὰς προσκαλοῦν ἐνώπιον τοῦ βήματός των διὰ πράξεις διοικητικὰς.

Ἐκ τούτου ὅμως δὲν ἐμποδίζεται ἡ δικαστικὴ ἀρμοδιότης τῶν δικαστηρίων εἰς τὰς μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν ἰδιωτῶν διενέξεις ἀφορώσας τὸ ἰδιωτικὸν δίκαιον, ἢ τὸ ἀμφισβητούμενον διοικητικόν, καθὼς καὶ εἰς ἐγκλήματα καὶ πταίσματα τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τοὺς περὶ τούτων νόμους.

Οἱ Νομαρχαὶ ἔχουσιν ἐν τούτοις τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιλαμβάνωνται τῆς ἀνακρίσεως ἀξιοποίνων πράξεων, κατὰ τὰ περὶ τούτων ἐν τῇ ποινικῇ δικονομίᾳ ὡρισμένα, καὶ εἶναι ὑπόχρεοι νὰ αἰρῶσι τὰς συγκρούσεις μεταξὺ τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν κατὰ τοὺς ὅρους τῆς πολιτικῆς δικονομίας καὶ νὰ ἀντιπροσωπεύωσι τὴν κυβέρνησιν ἐνώπιον τῶν τακτικῶν δικαστηρίων εἰς δίκας τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ ἀφορώσας τὴν ὑπηρεσίαν των, συμμορφούμενοι μὲ τὰς περὶ τούτου διατάξεις.

Ἄρθρ. 4.

ἽΟ Νομάρχης δὲν ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ διατάττῃ περὶ τοῦ στρατοῦ ἢ τοῦ στόλου καὶ περὶ τῶν εἰς αὐτὰ ἀνηκόντων καταστημάτων ἢ νὰ ἐπεμβαίῃ αὐθαίρετως εἰς ἀντικείμενα, τὰ ὅποια ἀφορῶσι τὴν διοίκησιν, τὴν πειθαρχίαν, τὸν κανονισμόν ἢ τὰς κινήσεις τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου ἢ τῶν ὑπαγομένων

εἰς αὐτά· ἔχει μολοντοῦτο τὸ δικαίωμα νὰ προσκαλῇ τὴν σύμπραξιν τῆς ἐνόπλου δυνάμεως εἰς περιπτώσεις, τὰς ὁποίας προσδιορίζουσιν οἱ νόμοι ἢ Β. Διατάγματα.

*Ἀρθρ. 5.

Ὁ Νομάρχης δὲν ἔχει τὴν ἀδειαν νὰ ἐκδώσῃ πράξιν ἢ ἀπόφασιν ἀντικειμένην εἰς νόμον, Βασιλικὸν Διάταγμα, ἀπόφασιν ἢ διαταγὴν ἐκδοθεῖσαν παρὰ τῶν ἀρμοδίων ὑπουργείων. Πᾶσα δὲ πράξις καὶ ἀπόφασις τοῦ νομάρχου δύναται νὰ μεταβιβασθῇ ἢ ν' ἀκυρωθῇ ἐκ μέρους τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργείου, ἐκτὸς τῶν ἀποφάσεων ἐκείνων τοῦ νομάρχου, αἵτινες καθίστανται κατὰ νόμον ἐκτελεσταί, ἐὰν δὲν ἔγινεν ἐμπροθέσμως ἔφασις εἰς τὸ ἀρμόδιον ὑπουργεῖον.

*Ἀρθρ. 6.

Εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐμβριθῶν καθηκόντων τῶν οἱ νομάρχαι θέλουν ἀκολουθεῖν τὴν ἀρχήν, ὅτι κανεὶς τῶν πολιτῶν δὲν πρέπει νὰ περιορίζεται εἰς τὴν ἐλευθέραν χρῆσιν τῆς ἰδιοκτησίας του καὶ εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας, παρ' ὅσον τὸ ἀπαιτοῦν οἱ ὑπάρχοντες νόμοι.

Χρεωστοῦν δὲ νὰ φροντίζουσιν, ὥστε ὁ κανὼν οὗτος νὰ ἀκολουθῇ ἀπὸ τὰς ὑποδεστέρας αὐτῶν ἀρχάς, νὰ συγχωρηταί εἰς ἕκαστον τῆς περιφέρειας τῶν κατοικῶν ἢ ἐντὸς τοῦ νόμου ὅσον τὸ δυνατόν ἐλευθερία ἀνάπτυξης τῶν δυνάμεων τῶν, καὶ νὰ ἀποφεύγῃσι πᾶσαν παρέμβασιν εἰς ἰδιωτικὰς ὑποθέσεις, ἥτις δὲν διατάσσεται ῥητῶς παρὰ τοῦ νόμου.

*Ἀρθρ. 7.

Τὰ γενικὰ καθήκοντα τῶν Νομαρχῶν εἶναι τὰ ἐξῆς·

α) Νὰ φροντίζουσιν εἰς τὸ νὰ δημοσιεύωνται παντὸς κλάδου οἱ Νόμοι καὶ τὰ Βασιλικά Διατάγματα, ὅσα πρέπει νὰ δημοσιευθῶσι, καὶ νὰ προσπαθῶσι νὰ ἐννοῶνται ἀκριβῶς ἀπὸ τῶν διοικουμένων.

β) Νὰ τηρῶσι τοὺς νόμους καὶ τὰ Βασιλικά Διατάγματα, τὰ ὅποια ἀφορῶσιν ἀντικείμενα τῆς ἀρμοδιότητός των.

γ) Νὰ δέχωνται τὰ ἐναντίον τῶν ἐν τῷ νομῷ ἀρχῶν, εἴτε ὑπαγομένων εἰς αὐτοὺς εἴτε μὴ, γινόμενα ὑπὸ τῶν διοικουμένων παράπονα, ἀφορῶντα παράβασιν καθηκόντων περὶ τὴν ὑπηρεσίαν.

δ) Νὰ συμβουλοῦν τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὸ νὰ στερεόνῃ καὶ ἐπαυξάνῃ τὴν κοινὴν εὐδαιμονίαν.

*Ἀρθρ. 8.

Ὁ νομάρχης χρεωστεῖ νὰ ἐνεργῇ εἰς τὰς ἐπαρχίας τοῦ ὑπ' αὐτὸν νομοῦ διὰ τῶν ὑποτεταγμένων εἰς αὐτὸν ὑπαλλήλων ἀρχῶν τοὺς Νόμους καὶ τὰ Β. Διατάγματα τ' ἀφορῶντα ἀντικείμενα τῆς ἀρμοδιότητός του.

*Ὅθεν ὀφείλει·

1. Νὰ σαφηνίζῃ εἰς τὰς ὑποδεστέρας ἀρχάς τὴν ἀληθῆ ἐννοίαν καὶ πνεῦμα αὐτῶν, νὰ τὰς ἐροδιᾷ μετὰ τὰς τυχόν ἀναγκίας ὁδηγίας, καὶ νὰ προλαμβάνῃ ἐγκλίσεις πᾶσαν παρεξήγησιν.

2. Νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὸ νὰ ἐκτελῶνται ἀπὸ τὰς ὑποδεστέρας ἀρχάς οἱ εἰρημένοι νόμοι καὶ τὰ Β. Διατάγματα· νὰ ἐξετάζῃ τὰ ἐναντίον τῶν ἀρχῶν τούτων ὑπὸ τῶν διοικουμένων γινόμενα παράπονα ἀφορῶντα παράβασιν τῶν περὶ τὴν ὑπηρεσίαν καθηκόντων, καὶ ἐὰν εὐρεθῶσι βλάβη, καὶ δὲν ἀνάγονται εἰς ὑποθέσεις ἀποφασισθείσας ἤδη τελεσιδικίως, νὰ τὰ καταπαύῃ. Ὅσάκις δὲ πρόκειται περὶ παραπόνων κατὰ ἀποφάσεων, αἵτινες κατεστάθησαν ἤδη τελεσιδικίως, ὀφείλει μόνον νὰ ὑποβάλλῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς γενομένης ἐξετάσεως εἰς τὸ ἀρμόδιον ὑπουργεῖον.

3. Νὰ ἐπιτηρῇ ἐν γένει εἰς τὴν διαγωγὴν τῶν ὑπαλλήλων ἀρχῶν, νὰ τὰς προτρέπῃ εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν καθη-

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΤΟΣ 1845)

κόντων των, ν' ἀκυρόνῃ τὰς πράξεις καὶ ἀποφάσεις των τὰς ἀντιβαίνουσας εἰς τοὺς νόμους καὶ τὰ Β. Διατάγματα ἢ εἰς τὰς παρὰ τῶν ἀρμοδίων ὑπουργείων ἐκδοθείσας ἀποφάσεις ἢ διατάγας, ἂν καὶ δὲν ἤθελε προσκληθῇ εἰς τοῦτο ἀπὸ τοὺς βλαπτομένους πολίτας, καὶ νὰ ὑπερασπίζεταί τὰ δικαιώματα τῶν διοικουμένων ἐναντίον τῆς ἀπρονοήσιας τῶν ἀρχῶν καὶ ἐναντίον πάσης καταχρήσεως τῆς δοθείσης εἰς αὐτὰς ἐξουσίας.

4. Νὰ ἐνεργῇ τὰ περὶ πειθαρχίας ὁρισμένα ἐναντίον ἐκείνων τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἀρμοδιότητός του, οἵτινες παραμελοῦσι τὰ καθήκοντά των. Ἄν δὲ ἤθελε συμβῇ τῶν καθηκόντων των παράβασις ὑπαγομένη εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ποινικῶν δικαστηρίων, νὰ προσκαλῇ τὴν προσωρινὴν παῦσιν των καὶ τὴν εἰς τὰ ἀρμόδια δικαστήρια παραπομπὴν τοῦ ἐνόχου, συμμορφούμενος κατὰ ταῦτα πάντα μετὰ τοὺς ὑπάρχοντας νόμους καὶ Β. Διατάγματα.

*Ἀρθρ. 9.

Ἐὰν τὰ τῶν διοικουμένων παράπονα ᾖναι κατὰ τινος ἐν τῷ νομῷ ἀρχῆς, μὴ ὑπαγομένης εἰς τὸν νομάρχην, ὀφείλει οὗτος νὰ συνεννοῇται μετ' αὐτῆς διὰ νὰ ἐπαγρυπνῇ ἢ ἀνήκουστα θεράπεια. Ἐν περιπτώσει δὲ ἀποτυχίας, ἢ ἐὰν πρόκειται περὶ ἀξιοποίνου πράξεως ἢ παραλείψεως, νὰ διαβιβάζῃ τὰ παράπονα εἰς τὴν ἀρχήν, εἰς τὴν ὁ κατηγορούμενος ἀμέσως ὑπάγεται· ἐὰν δὲ ἡ ἀξιοποίησις πράξεως ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, νὰ ἀναφέρῃ αὐτὴν εἰς τὸ ἀρμόδιον ὑπουργεῖον.

*Ἀρθρ. 10.

Διὰ νὰ συμβουλοῦν δὲ τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς κοινῆς εὐδαιμονίας, ὁ νομάρχης ὀφείλει νὰ πορίζεται ἀκριβεῖς γνώσεις περὶ τοῦ ἐμπιστευθέντος εἰς αὐτὸν νομοῦ καὶ περὶ τῆς διοικητικῆς καταστάσεώς του, περὶ τῶν ὑπαρχουσῶν κατὰ τοῦτο ἐλλείψεων καὶ τῶν καταλληλοτέρων διὰ τὴν ἀναπλήρωσιν των μέσων. Νὰ φροντίζῃ διὰ νὰ ἐξαπλωθῶσιν αἱ κοινωφρεῖς γνώσεις, καθὼς καὶ ἐν γένει αἱ συντείνουσιν εἰς τὴν εὐζωίαν· νὰ φροντίζῃ διὰ τὸν ἐξευγενισμόν τοῦ ἀνθρώπου διὰ διαδόσεως συγγραμμάτων καὶ ἄλλων πρὸς τοῦτο καταλλήλων μέσων, διὰ τὴν κατὰ πᾶσιν τῶν ἐπιβλαβῶν προλήψεων, διὰ τὴν ἀναζωογόνησιν τῆς γεωργίας, τῶν βαναύτων καὶ ὠραίων τεχνῶν καὶ τοῦ ἐμπορίου, διὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν ὅλων ὅσα ἐμποδίζουσι τὴν ἀκμὴν τῆς ἐθνικῆς εὐδαιμονίας, νὰ ἀναφέρῃ εἰς τὴν κυβέρνησιν τὰς ὅσας ἤθελε συνάξῃ περὶ τούτων πάντων πληροφορίας νὰ εἰδοποιῇ αὐτὴν ἀκαταπαύστως περὶ ὅλων τῶν κατὰ τὸν νόμον ἀξιοπεριέργων συμβεβηκότων, νὰ ὑποβάλλῃ αἰτιολογημένας προτάσεις, ἂν ὠρίμως σκεφθῇ περὶ τῶν τοιούτων ἤθελε νομίσει ἀναγκαῖα ἢ κατάλληλα νὰ τροποποιηθῶσι νόμοι καὶ Β. Διατάγματα, νὰ ἐκδοθῶσι νέα, ἢ νὰ ληφθῶσιν ἄλλα μέτρα, καὶ νὰ συστηθῶσιν ἢ νὰ διοργανισθῶσιν ἐπὶ τὸ κρεῖττον τὰ ὑπάρχοντα ἐθνικὰ κατastήματα.

Ὅσάκις δὲ πρόκειται περὶ μέτρων ἀποβλεπόντων τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ νομοῦ, ἐπαρχίας ἢ δήμου τινὸς ἀποκλειστικῶς, ὁ νομάρχης ὀφείλει νὰ προτρέπῃ τὰ ἀρμόδια νομαρχιακὰ, ἐπαρχιακὰ ἢ δημοτικὰ συμβούλια, νὰ λαμβάνωσι τοιαῦτα μέτρα. Ἐὰν δὲ συζητήσεως γενομένης, τὰ συμβούλια ταῦτα δὲν ἐγκρίνωσι τὰ παρὰ τοῦ νομάρχου προτεινόμενα, οὗτος δ' ἀφ' ἐτέρου τὰ νομίζῃ ἀναγκαῖα, θέλει ἀναφέρει εἰς τὴν κυβέρνησιν περὶ τούτου τὰ δέοντα.

*Ἀρθρ. 11.

Ὁ νομάρχης δὲν ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ ἐκδίδῃ οἰκοθεν Διατάγματα, νὰ φορολογῇ τοὺς διοικουμένους, νὰ μεταχειρίζεται μέσα βίας ἢ ποινὰς εἰμὴ μόνον εἰς ἐκείνας τὰς περιπτώσεις, εἰς τὰς ὁποίας τὸ ἐπιτρέπουν οἱ νόμοι, ἐνθυμούμενος πάντοτε, ὅτι αὐτὸς δὲν ἔχει εἰμὴ νομοτελεστικὴν ἐξουσίαν.

Ἄν συμπέσωσιν ἄξιαι λόγου ἀπορίαι ἢ ἀμφιβολίαι περὶ τῆς ἀληθοῦς ἐννοίας τῶν ὑπαρχόντων νόμων καὶ Β. Διαταγμάτων, θέλει ζητεῖ διασάφηναι αὐτῶν ἀπὸ τῆς κυβερνήσεως ἐκ τούτου δὲν θέλει ἀργοπορεῖ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διοικητικῶν καθηκόντων τοῦ μὲ περιττὰς ἐρωτήσεις, καὶ ἀναφορὰς.

Ἄλλ' ἀφ' ἐτέρου μέρους ὁ νομάρχης δὲν πρέπει νὰ ἀναγκαι-
τίζη τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὑπ' αὐτὸν ὑπαλλήλων ἀρχῶν ἐπεμβά-
νων ἀκαταλλήλως εἰς τὰ καθήκοντά των ἐκ τούτου μάλιστα θέλει ἀποφεύγει μετὰ προσοχῆς πᾶσιν εἰς τὴν ἀρμοδιότητά των ἐπέμβασιν.

Ἄρθρ. 12.

Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν νομαρχῶν ἀνήκουν ἰδίως τὰ ἐφεξῆς.

Α'.

ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου.

1. Νὰ φροντίζῃ ἀρμοδίως νὰ ἐνεργῶνται τὰ διατεταγμένα περὶ μεταναστεύσεως καὶ ἐξαγωγῆς τῆς περιουσίας, φυλάττων τὰς τυχόν ὑπαρχούσας περὶ ἐλευθέρως ἀναχωρήσεως συνθήκας.

2. Νὰ συνάξῃ καὶ νὰ διευθύνῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἐκείνας τὰς πληροφορίες καὶ ἐγγράφα, αἱ ὁποῖαι ἤθελον εἶσθαι ἀναγκαῖαι, διὰ νὰ προστατευθῶν αἱ ὑποθέσεις τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν εἰς τὰς ξένας ἐπικρατείας, ἢ παρὰ ταῖς ξένας κυβερνήσεις ἐπο-
μένως ἔχουν τὴν ἄδειαν εἰς ταύτην τὴν περίστασιν ν' ἀντα-
ποκρίνονται μὲ τὰς μεθορίας ἀρχὰς τῶν γειτονικῶν ἐπικρα-
τειῶν καὶ μὲ τοὺς Ἡμετέρους προξένους, συμφῶνως μὲ τὰς ὁδηγίας τὰς δοθείσας εἰς τοὺς τελευταίους ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν.

3. Ὅταν τις θελήσῃ νὰ μεταναστεῦσῃ ἐξωθεν εἰς τὸ κράτος, καὶ νὰ εἰσάξῃ τὴν περιουσίαν του, καὶ ὡς πρὸς τοῦτο ἤθελον ἀναφανῇ δυσκολία καὶ παράπονα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ δια-
λυθῶσι διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ, ὁ νομάρχης ὀφείλει νὰ ἀναφέρῃ ταῦτα πάντα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν.

4. Ὁ νομάρχης φροντίζει, καθ' ὅσον εἰς αὐτὸν ἀπόκειται περὶ τῆς ἐνεργείας τῶν μετὰ ξένων δυνάμεων συνθηκῶν καὶ τῆς διατηρήσεως τῶν σχέσεων μετὰ τῶν ἐντὸς τοῦ νομοῦ προξενι-
κῶν ἀρχῶν ξένων δυνάμεων σύμφωνα μὲ τὰς ὑπαρχούσας συν-
θήκας καὶ ὁδηγίας τοῦ ὑπουργείου τούτου.

5. Νὰ ἐπικυρόνῃ τὰ ἐκδιδόμενα ἀπὸ τὰς ὑπαλλήλους ἀρ-
χὰς καὶ προσδωρισμένα διὰ τὰς ξένας ἐπικρατείας ἐπίσημα ἐγγράφα περὶ διοικητικῶν πράξεων, καὶ νὰ ἐκδίδῃ τὰ δι' ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας διαβατήρια κατὰ τοὺς περὶ τούτου κανονισμοὺς καὶ τὰς ὁδηγίας τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν.

6. Νὰ ὑποβάλλῃ τὰς ἀναφορὰς τῶν ὅσοι ζητοῦν νὰ λάβουν τὴν ἄδειαν διὰ νὰ ἐμβῶσιν εἰς ξένην πολιτικὴν ἢ στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ἢ νὰ δεχθῶσι ξένα παράσημα, τμᾶς, ἀμοιβὰς, ἢ συντάξεις, καὶ ἐν γένει ν' ἀναφέρῃ περὶ ὅλων τῶν ἀντικειμέ-
νων, τὰ ὁποῖα ὑπάρχοντα εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ ὑπουργείου τούτου, συνοδεύων πάντοτε τὰς ἀναφορὰς τοῦ μὲ τὰς ἀνηκού-
σας γνωμοδοτήσεις.

7. Νὰ ὑποβάλλῃ τὰς περὶ πολιτογραφήσεως αἰτήσεις.

Ἄρθρ. 13.

Β'.

ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου.

1. Νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν διατήρησιν τῶν συνόρων τῆς ἐπι-
κρατείας καὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ βασιλείου ἀπέναντι τῶν
γειτνιαζουσῶν ἐπικρατειῶν, καὶ νὰ ἀναφέρῃ ἐν τάχει τὰς πα-
ρεπιμπτούσας περὶ τούτου ὑποθέσεις.

Δύνανται δὲ πρὸς τοῦτο νὰ ἀνταποκρίνεται μὲ τὰς μεθορίας ἐξωτερικὰς ἀρχὰς, νὰ λαμβάνῃ παρ' αὐτῶν ἀπ' εὐθείας τὰς ἀ-
παιτουμένας πληροφορίες, καὶ νὰ κάμῃ εἰς αὐτὰς τὰς ἀναγ-
καίαις διακονιώσεις.

Ἐὰν συμβῶσι προσβολαὶ καὶ βλάβαι τῶν ὁρίων τῆς Ἐπι-
κρατείας, ἢ ἐὰν ζητηθῇ ἡ παράδοσις ξένων ὑπηκόων, ἢ γενῇ
πρότασις περὶ μεταβολῆς ὁρίων, ἢ τῶν ὑπαρχουσῶν συνθηκῶν,
θέλει ἀναφερῆσθαι εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον, τὴ
ὁποῖον θέλει συνεννοεῖσθαι μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν,
διὰ νὰ ἐνεργῶνται ἐκ συμφώνου τὰ δέοντα εἰς κατεπειγούσας
ὁμως περιπτώσεις χρεωστῇ ὁ νομάρχης ν' ἀναφέρῃ παρευθὺς
καὶ ταυτοχρόνως ἀπευθείας καὶ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν
Ὑπουργεῖον.

2. Νὰ φροντίζῃ ἀρμοδίως περὶ τῆς τηρήσεως καὶ ὑπερασπί-
σεως τοῦ συντάγματος καὶ περὶ τῆς δικτηρήσεως τῶν ἐσωτε-
ρικῶν ἡγεμονικῶν τοῦ Βασιλείου δικαιωμάτων.

3. Νὰ φυλάττῃ τὰ πολιτικὰ δικαιώματα τῶν νομῶν, ἐπαρ-
χιῶν καὶ δήμων καὶ τῶν πολιτῶν κατὰ μέρος.

4. Νὰ ἔχῃ τὴν ἀνωτέραν διεύθυνσιν τῶν ἐκλογῶν τῶν νομαρ-
χικῶν, ἐπαρχικῶν καὶ δημοτικῶν συμβουλίων, καὶ τῶν λοι-
πῶν δημοτικῶν ἀρχῶν, νὰ ἐνεργῇ τὰ περαιτέρω περὶ διορισμοῦ
τῶν τελευταίων τούτων, καθόσον ἀπόκειται εἰς αὐτὸν, καὶ νὰ
πράττῃ ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τῶν βουλευτῶν, ὅσα ὁ νόμος τῷ
ἀνατίθῃσι βήτως.

5. Νὰ συγκαλῇ τὰς συνόδους, καὶ νὰ συμμετέχῃ τῶν συζ-
τήσεων τοῦ νομαρχικοῦ συμβουλίου, τηρῶν τοὺς περὶ τούτου νό-
μους καὶ Β. διατάγματα.

6. Νὰ ἐπιτηρῇ τὰς συζητήσεις τῶν ἐπαρχικῶν καὶ δημο-
τικῶν συμβουλίων, καὶ νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ
τούτου νόμων καὶ Β. διαταγμάτων.

7. Νὰ προτείνῃ περὶ τῆς καταλλήλου ὁροθεσίας τῶν νομῶν,
ἐπαρχιῶν καὶ δήμων, καὶ νὰ φροντίζῃ περὶ τοῦ κατὰ νόμον
προσδιορισμοῦ ἀναλόγου ἐκτάσεως ἐσοκλήματων δι' ἐκάστην
κοινότητα.

8. Νὰ ἐκτελῇ τὰς περὶ στρατιωτικῆς ἀπογραφῆς νόμους,
καθόσον ἀπόκειται εἰς αὐτὸν.

9. Νὰ διατάττῃ τὰ δέοντα διὰ νὰ συλλαμβάνωνται οἱ λει-
ποτάκται τοῦ ἐλληνικοῦ στρατοῦ, καὶ νὰ ἐκτελῶνται οἱ περὶ
τούτου νόμοι ἂν δὲ πρόκειται περὶ λειποτακτῶν ξένου στρα-
τοῦ, νὰ ἐνεργῇ τὰς τυχόν ὑπαρχούσας περὶ ἀνταποδόσεως τῶν
λειποτακτῶν συνθήκας.

10. Νὰ ἐνεργῇ τοὺς περὶ νίτρου καὶ περὶ κατασκευῆς πυρί-
τιδος ὑπάρχοντας νόμους καὶ Β. διατάγματα.

11. Νὰ σχηματίζῃ τὴν ἐθνοφυλακὴν καὶ τοὺς περὶ τούτου
νόμους καὶ Β. Διατάγματα, καὶ νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν ἐκτέλε-
σιν τῆς ὑπηρεσίας τῆς.

12. Νὰ φροντίζῃ ἀρμοδίως καὶ ἐπιτηρῇ τὰ περὶ ἐπισταθευ-
σεως καὶ πορείας στρατιωτῶν, καὶ περὶ ἀναλόγου καὶ δικαίας
διανομῆς τῶν κατὰ τοῦτο ὑποχρεώσεων μεταξὺ τῶν διοικου-
μένων.

13. Νὰ φροντίζῃ ἀρμοδίως καὶ ἐπιτηρῇ ὡσαύτως, ὅπως δια-
νέμονται ἀναλόγως τὰ ἐκ τοῦ πολέμου προκύπτοντα θάρη,
σύμφωνα μὲ τοὺς περὶ τούτου νόμους.

14. Νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὸ νὰ μὴ γίνωνται συνεννοήσεις μὲ
τοὺς ἐχθροὺς τῆς ἐπικρατείας, ἢ νὰ συνδέωνται σχέσεις ἀθέμιτοι
μὲ τὰς ἐξωτερικὰς ἀρχὰς, καὶ νὰ ἐνεργῇ τὰ ὅσα οἱ νόμοι καὶ
τὰ διατάγματα προσδιορίζουν κατὰ τῶν τοιούτων, καὶ κατὰ
τῶν ἀναγκαιζόντων ξένην κυριαρχίαν ἐντὸς τοῦ κράτους.

15. Νά επιτηρῇ εἰς τὸ νὰ μὴ σφετερίζωνται ἀπλοὶ πολῖται δικικώματα ἀρχῶν καὶ δημοσίας ὑπηρεσίας.

16. Νά φροντίξῃ ἀρμοδίως εἰς τὸ νὰ μὴ γίνεται παράνομος χρῆσις ἐπωνυμιῶν ἢ ἐπιγραφῶν εἰς ἐμπορικὰ ἢ ἄλλα οἰκὸδότη βιομηχανικὰ καταστήματα, εἰς τὸ νὰ μὴ ἐξασκῇ τις ἐπιτήδευμα ἀνευ ἐκπληρώσεως τῶν ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῦ νόμου τεθέντων ὁρῶν, μήτε νὰ ἐπιχειρῇται τι ἀντιβαῖνον εἰς τὰ προνόμια τὰ χορηγηθέντα παρὰ τῆς κυβερνήσεως· δι' ἐφευρέσεις ἢ βελτιώσεις περὶ τὴν βιομηχανίαν.

17. Νά φροντίξῃ διὰ τὴν ἀνακάλυψιν καὶ καταμνήσιν εἰς τὴν ἀρμοδίαν δικαστικὴν ἀρχὴν ἐκείνων, οἵτινες ἀνευ ῥητῆς ἀδείας τοῦ βασιλέως ἀναλαμβάνουν δημοσίαν θέσιν ἢ ὑπηρεσίαν ξένης κυβερνήσεως, ἢ δέχονται παρ' αὐτῆς παράσημα, ἢ ἄλλας τιμὰς, ἀμοιβὰς, δῶρα, μισθοὺς ἢ συντάξεις.

18. Νά φροντίξῃ διὰ τὴν ἀνακάλυψιν καὶ καταμνήσιν εἰς τὴν δικαστικὴν ἀρχὴν τῶν ἀθεμιτῶν συνοικεσιῶν.

19. Νά φροντίξῃ ἀρμοδίως νὰ προσλαμβάνωσιν ἐπώνυμα ὅσοι τῶν πολιτῶν δὲν ἔχουσι τοιαῦτα, καὶ νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὸ νὰ μὴ γίνῃ αὐθαίρετος ἀλλαγὴ τῶν ἀπαξ προσληφθέντων, ὑποβάλλων μετὰ γνωμοδοτήσεως τὰς πρὸς ἐπίτευξιν τῆς βασιλικῆς ἐγκρίσεως διὰ τὴν ἀλλαγὴν αὐτῶν αἰτήσεις.

20. Νά φροντίξῃ ἀρμοδίως περὶ τῆς διατηρήσεως τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ ἀσφαλείας, λαμβάνων τὰ πρὸς τοῦτο ἀναγκαῖα νόμιμα μέτρα ἐν γένει δι' ὅλον τὸν Νομόν, καὶ ἰδιαίτερος δι' ἐκεῖνα τὰ μέρη, ὅπου ἡ ἀνάγκη ἤθελε τὸ ἀπαιτῇ. Ἰδίως δὲ νὰ διατάσῃ περιπόλους καὶ ἄλλα μέτρα ἐναντίον κλεπτῶν καὶ ληστῶν μεταχειριζόμενος πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τὴν χωροφυλακὴν καὶ τὴν ἐθνοφυλακὴν καὶ προκαλῶν κατὰ τοὺς καθεστῶτας νόμους καὶ κανονισμοὺς τὴν σύμπραξιν τῶν πλησιεστέρων ἀποσπασμάτων τοῦ στρατοῦ ἐν περιπτώσει διαταράξεως τῆς κοινῆς ἀσφαλείας ἢ ἡσυχίας.

21. Νά διευθύνῃ τὰ τῆς ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας τῶν χωροφυλακῶν, καὶ νὰ συνεννοῇται μετὰ τοῦ μοιράρχου περὶ τῆς διανομῆς καὶ τοποθετήσεως αὐτῶν εἰς τὸν νομὸν κατὰ τὸν καταλληλότερον τρόπον.

22. Νά λαμβάνῃ τὰ ἀναγκαῖα νόμιμα μέτρα διὰ νὰ φυλάττηται ἡ εὐταξία εἰς μεγάλας συναθροίσεις τοῦ λαοῦ ἢ δημοσίας τελετάς.

23. Νά φροντίξῃ ἀρμοδίως διὰ νὰ διατηρῶνται ἀκριβῶς τὰ περὶ ἐσωτερικῶν διαβητηρίων.

24. Νά φροντίξῃ ἀρμοδίως διὰ νὰ ἐκτελῶνται ἀκριβῶς οἱ νόμοι καὶ τὰ Βασ. Διατάγματα κατὰ τῆς ἐπατείας, φυγοπονίας, ἀγυρτίας καὶ γοντείας.

25. Νά φροντίξῃ ἀρμοδίως περὶ συστάσεως καὶ καταλλήλου διοργανισμοῦ δημοσίων καταστημάτων, εἰς τὰ ὅποια νὰ ἐργάζωνται οἱ πτωχοὶ, ὅσοι ἔχουσι τὰς κατὰ τοῦτο δυνάμεις, καὶ νὰ σωφρονίζωνται οἱ ῥάθυμοι καὶ ἐπικίνδυνοι εἰς τὴν κοινωνίαν, νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν διοίκησιν τῶν καταστημάτων τούτων, καὶ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγμάτων περὶ τῆς ἐσωτερικῆς αὐτῶν ἀστυνομίας, καὶ περὶ τῆς εἰς αὐτὰ ἀναγκαίας πειθαρχίας.

26. Νά φροντίξῃ ἀρμοδίως διὰ τὴν σύστασιν καὶ διατήρησιν τῶν ἀναγκαίων ποινικῶν εἰρηκτῶν, καὶ διὰ τὸν καταλληλὸν αὐτῶν ὀργανισμόν, νὰ διευθύνῃ ὡς ἀνωτέρα ἀρχὴ τὴν διοίκεισιν αὐτῶν, καὶ νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν ἐσωτερικὴν αὐτῶν ἀστυνομίαν καὶ πειθαρχίαν.

27. Νά φροντίξῃ ἀρμοδίως ὑπὲρ τῶν πτωχῶν, διὰ τὴν περίθλψιν ἀνικάνων πενήτων, διὰ τὴν διασίτισιν καὶ ἱατρικὴν ἐπίσκεψιν ἀπόρων ἀσθενῶν, διὰ τὴν ἀνατροφὴν πτωχῶν παιδῶν,

πρὸ πάντων ὀρφανῶν, καὶ νὰ ἐφορᾷ εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν διὰ τοὺς πτωχοὺς ἀγαθοεργῶν καταστημάτων.

28. Νά ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑφισταμένων νόμων καὶ διαταγμάτων κατὰ μυστικῶν καὶ ἀπηγορευμένων ἐταιριῶν, καὶ κατὰ μὴ ἐπιτετραμμένου συνδέσμου δημοσίων σωματείων.

29. Νά ἐπαγρυπνῇ ὥστε αὐθαίρετως νὰ μὴ μεταβάλλωνται οἱ κανονισμοὶ ἐγκειμένων ἐταιριῶν, νὰ μὴ κρύπτεται ἡ περιουσία των, καὶ νὰ ἐπιβλέπῃ εἰς τὴν διαχείρισιν αὐτῶν, καὶ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ αὐτῶν νόμων καὶ διαταγμάτων.

30. Νά διορίζῃ τὰ ἐναντίον ἐπιβλαβῶν ζώων ἀσφαλιστικὰ μέτρα καὶ νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν των.

31. Νά ἐπαγρυπνῇ εἰς τὸ νὰ προφυλάττωνται οἱ διοικούμενοι ἀπὸ πυρκαϊῆς, φροντίζων κατὰ τὰ περὶ τούτου διατεταγμένα, νὰ κατεδαφίζωνται οἰκοδομήματα, ἐκ τῶν ὁποίων ἀπειλεῖται πυρκαϊῇ, ἐνεργῶν πυρασφαλιστικὰς ἐξετάσεις, ἐπιτηρῶν εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ πυρὸς, τῶν πυροβόλων, τῆς πυρίτιδος, καὶ ἄλλων κρυπτικῶν ὕλων, διὰ νὰ μὴ ἀκολουθήσῃ ἀπευκαταλὸν τι ἐκ τῆς περὶ τὴν χρῆσιν τοῦ πυρὸς ἀπροσεξίας.

32. Νά λαμβάνῃ πρόνοιαν, διὰ νὰ δίδηται ταχεῖα βοήθεια, ἀφροῦ ἐκραγῇ πυρκαϊῇ, νὰ φροντίξῃ διὰ τὴν παρὰ τῶν ἀνηκόντων δήμεν προμήθευσιν τῶν ἀναγκαίων πρὸς κατάσβεσιν τῆς πυρκαϊῆς σκευῶν, διὰ τὴν διατήρησιν των καὶ διὰ τὴν πρὸ χειρὸν παραγωγὴν καὶ προσήκουσαν χρῆσιν αὐτῶν, καὶ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν διασωθέντων ἐπίπλων καὶ ἄλλων πραγμάτων.

33. Νά φροντίξῃ ἀρμοδίως, ὥστε νὰ περιθάλπωνται οἱ ἀπὸ πυρκαϊῶν παθόντες καὶ ν' ἀνταμειβῶνται ὅσοι διεκρίθησαν βοηθοῦντες καὶ διασώζοντες τοὺς διακινδυνεύσαντας· θέλει δὲ προσπαθεῖ νὰ ἐξιχνιάζῃ τὴν αἰτίαν τῆς ἐκραγείσης πυρκαϊῆς, καὶ νὰ ἐνεργῇ τὰ τοῦ Νόμου.

34. Νά λαμβάνῃ μέτρα ἀσφαλιστικὰ ἐναντίον πάσης ἐκ τῶν ὑδάτων ζημίας καὶ ἐναντίον πλημμυρῶν ἐμποδίζων τοῦ ν' ἀποστρέφονται τὰ ὕδατα τῶν ποταμῶν ἢ νὰ μεταβάλλεται αὐθαίρετως ὁ ῥοὺς αὐτῶν διὰ τάφρων ἢ ὀχετῶν· εἰς αὐτὸν ἀνατίθεται καὶ ἡ φροντίς περὶ διορύξεως καὶ διατηρήσεως τῶν κατὰ τὰ τέλματα ὀχετῶν.

35. Νά φροντίξῃ ἀρμοδίως εἰς τὸ νὰ κατεδαφίζωνται, σύμφωνα μετὰ διατεταγμένα, σεσαθρωμένα καὶ ἐτοιμὸρροπα κτίρια, εἰς τὸ νὰ κλείωνται ἢ νὰ ἐξασφαλίζωνται ἐπικίνδυνοι δρόμοι καὶ δίοδοι, ν' ἀπομακρύνωνται ἀπὸ τοὺς δρόμους ἐπικίνδυνα ἀντικείμενα, νὰ ἐκτελῶνται οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα ἐναντίον τῆς ὑπὲρ τὸ δέον ταχείας ἱππασίας εἰς ἐποχὰς ἢ μέρη, ὅπου διακινδυνεύεται ἡ προσωπικὴ καὶ κτηματικὴ ἀσφάλεια τῶν πολιτῶν.

36. Νά ἐπιτηρῇ εἰς τὸ νὰ ἐνεργῶνται τὰ περὶ οἰκοδομῶν κατὰ τὰ ἐγκριθέντα σχέδια, καὶ νὰ φροντίξῃ νὰ γίνωνται τοιαῦτα σχέδια, ὅπου δὲν ὑπάρχουν.

37. Νά φροντίξῃ ἀρμοδίως διὰ τὸν κατάλληλον εἰς τὰς πόλεις φωτισμόν.

38. Νά ἐπιτηρῇ εἰς τὸ νὰ ἐνεργῶνται αἱ περὶ καθαριότητος διατάξεις.

39. Νά προλαμβάνῃ πᾶσαν ἐνδεχομένην βλάβην, ἥτις δύναται νὰ προκύβῃ ἐκ τῆς μὴ ἀκριβοῦς τηρήσεως ἢ ἐκ τῆς ἐναντίον τῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων πωλήσεως ἢ κατασκευῆς φαρμάκων.

40. Νά ἐπιτηρῇ εἰς τὰ φαρμακοπωλεῖα, εἰς τὰς ἱατρικὰς καὶ φαρμακοπωλικὰς διατιμήσεις, καὶ νὰ φροντίξῃ περὶ διορισμοῦ ἐμπειρῶν φαρμακοποιῶν καὶ διὰ τὴν σύστασιν φαρμακοπωλείων, ὅπου εἶναι ἀνάγκη.

41. Νά φροντίζη άρμοδίως διά νά έμποδιζώνται αί κολλη-
τικαί μεταξύ τών ανθρώπων άσθένειαι, καθώς και αί επιζω-
στικαί, και νά λαμβάνη τά προς θεραπείαν μέτρα.

42. Νά φροντίζη άρμοδίως διά νά διορίζονται ιατροί, χει-
ρουργοί, κτηνιατροί και μαιευτήριαι εκ τών αναγνωρισμένων νο-
μίμως ως τοιούτων, και νά άπομακρύνεται πάσα ιατρική άπει-
ροτεχνία, έπαγρυπνών συγχρόνως εις τούς επαγγελλομένους τήν
ιατρικήν, και φυλάττων και εκτελών τούς περί τούτου υπάρχ-
χοντας νόμους και διατάγματα.

43. Νά επιτηρή εις τά νοσοκομεία, άσθενοτρο φεία και φρε-
νοκομεία, και νά φροντίζη διά τήν σύστασιν τών τοιούτων κα-
ταστημάτων.

44. Νά φροντίζη άρμοδίως νά γίνεται κατάλληλος τών νε-
κρών αὐτοψία, και νά συστηθώσι τακτικά νεκροταφεία.

45. Νά επιτηρή εις όλα τά Ύγειονομικά καταστήματα, και
εις τό νά εκτελούνται τά περί δικαστικής ιατρικής, φυλακτο-
μένων ακριβώς τών όρισμών του ποινικού νόμου και της ποινι-
κής δικονομίας.

46. Νά φροντίζη άρμοδίως εις τό νά φυλάττωνται ακριβώς
τά διατεταγμένα περί νομισμάτων, μέτρων και σταθμών.

47. Νά ενεργή δραστηρίως τήν επί τών τροφίμων άστυνομι-
κήν επιτήρησιν.

48. Νά επιτηρή εις τούς μύλους.

49. Νά επιτηρή εις τά όσα άφορώσι τούς ύπνρέτας, κατά
τάς περί τούτου υπάρχούσας άστυνομικάς διατάξεις.

50. Νά ενεργή τάς περί βιομηχανίας διατάξεις και νά κα-
ταπαύη όσας κατανοεί καταχρήσεις.

51. Νά φροντίζη άρμοδίως διά τήν συντήρησιν τών ύπαρ-
χόντων επιτηδευσμάτων και αύξησιν αυτών, έφελκύν τήν προ-
σοχήν τών διοικουμένων εις τάς επικερδεστεράς τέχνας και
επιχειρήσεις, άπομακρύνων τούς περιορισμούς αυτών, ένόσω ού-
τοι δέν είναι διά νόμου διατεταγμένοι.

52. Νά φροντίζη άρμοδίως εις τήν τελειοποίησιν της άγρο-
νομίας, εξαπλώνων τάς περί αυτής γνώσεις, προτρέπων εις τήν
παραγωγήν τών αναλόγως της ύπαρχούσης ή προσδοκωμένης
ζήτησεως και τών τοπικών περιπτώσεων επικερδεστερών προϊ-
όντων, επινοών τά προς αύξησιν τών προϊόντων της γής αναγ-
καία μέσα, καταπαύων τάς περί άγρονομίας επιπολαζούσας
προλήψεις, υποστηρίζων τάς άγρονομικάς άποπειράς, αναπτύ-
σων εις τούς διοικουμένους τά εκ της βελτιώσεως τών άγρών
πλεονεκτήματα, φροντίζων διά τήν κατασκευήν όχητών προς
ποτισμόν τών άγρών, προάγων τήν κτηνοτροφίαν, τήν καλλιέρ-
γειαν της μετάξης, τήν δεινδροκομίαν, τήν φύτευσιν διαφόρων
διά τό έμπόριον διωρισμένων φυτών και τόν πολλαπλασιασμόν
των μελισσών.

53. Νά φροντίζη άρμοδίως περί είσαγωγής άγροτικής άστυ-
νομίας επιτηρών εις τό νά ενεργώνται τά περί τούτων διατε-
ταγμένα.

54. Νά εξιχνιάζη όσα έμποδιζούν τήν τελειοποίησιν της
καλλιέργειας της γής, και νά φροντίζη νά άπομακρύνωνται τά
εμπόδια.

55. Εις αυτόν έναπόκειται ή φροντίς νά ευκολύνη τήν πώ-
λησιν τών προϊόντων της γής και νά άπομακρύνη τά κατά του-
το ένδεχόμενα εμπόδια.

56. Νά φροντίζη άρμοδίως περί άποξηράνσεως τών έλών και
βάλτων.

57. Νά επαγρυπνή εις τήν κατάστασιν του έμπορίου και
των τέχνων, νά εξιχνιάζη τάς αίτίας της άπονεκρώσεώς των,
νά προσπαθή νά τάς άπομακρύνη, και νά φροντίζη διά τών κα-

τάλλήλων προτρεπτικών μέσων περί της προαγωγής του έμπο-
ρίου και των τέχνων, ένισχύων και τάς ώφελίμους γνώσεις και
έφευρέσεις.

58. Νά φροντίζη άρμοδίως διά τήν σύστασιν, συντήρησιν και
επίδοσιν τών πιστωτικών καταστημάτων, επαγρυπνών εις τούς
κανονισμούς αυτών, εξετάζων και γνωμοδοτών περί αυτών εν
καιρώ συστάσεως νέων καταστημάτων, ή έτακτών τοιούτου εί-
δους, και έχων ύπ' όφιν πρό πάντων τά όριζόμενα εις τόν έμ-
πορικήν Νόμον.

59. Νά φροντίζη άρμοδίως διά τήν μεγαλύτερον όσον τό δυ-
νατόν υποστήριξιν και πρόοδον της ναυτιλίας, και επαγρυπνή εις
τό νά τηρώνται οι περί τούτου νόμοι και διατάγματα.

60. Νά διευθύνη της έκλογής και έργασίας των έμπορικών
επιμελητηρίων, όπου τοιαύτα ύπάρχουσιν.

61. Νά λαμβάνη μέρος εις τήν σύνταξιν των καταλόγων των
όρκωτων κατά τούς περί τούτων νόμους.

62. Νά φροντίζη άρμοδίως διά τό άπαρξίαστον των επι-
στολών.

63. Νά υπερκαπίζεται τήν έλευθερίαν του τύπου, νά επαγρυ-
πνή εις τάς καταχρήσεις αυτού, και νά ενεργή προς περιστολήν
αυτών συμφώνως με τά παρά των νόμων όριζόμενα.

64. Νά επιτηρή εις τά των ταχυδρομείων, φροντίζων διά
τήν δυνατήν βελτίωσιν του όργανισμού των, και αναφέρων περί
των ανακαλυπτομένων ταχυδρομικών ελλείψεων.

65. Νά φροντίζη άρμοδίως διά τήν κατάλληλον κατασκευήν
και διατήρησιν των δημοσίων όδών, και των κατά νόμους, έπαρ-
χίας και δήμους δρόμων, των γεφυρών, των μονοπατιών και των
ύδραυλικών έργων όσάκις δε ή κατασκευή των τοιούτων ήθελε
διαταχθή νά γείνη δι' έλαχιστηριασμού, ο νομάρχης όφείλει νά
επαγρυπνή εις τήν τήρησιν των περί τούτου διατάξεων.

66. Νά φροντίζη άρμοδίως διά τήν συντήρησιν των πολιτι-
κών οικοδομών των δήμων, των επαρχιών του νομού και της
επικρατείας, καθόσον αύται δέν άνετέθησαν δι' ιδιαιτέρων διορι-
σμών εις τήν αποκλειστικήν έπιστάσιν και επιτήρησιν άλλου,
και διά τήν οικοδόμησιν τοιούτων όπου είναι ανάγκη.

67. Νά φροντίζη άρμοδίως διά τήν σύστασιν νέων συναικι-
σμών εις τούς κατάλληλοτέρους τόπους και νά επιτηρή εις τήν
πραγματοποίησιν των επ' αύτώ τούτω σχεδίων.

68. Νά επιτηρή εις τήν εκτέλεσιν των υπάρχόντων κατά
της δημοσίας άσχημοσύνης νόμων και Β. Διαταγμάτων, νά έ-
παγρυπνή εις τό νά φυλάττεται ή ήθική κοσμιότης μεταξύ του
λαού, όταν εύθυμή, και νά φροντίζη εις τό νά υποβάλλωνται αί
κοινωνικά άρεστιά βραβεύόμενα κατ' άξίαν.

69. Νά γνωμοδοτή περί διορισμού των υποκειμένων εις αυ-
τόν υπαλλήλων της έσωτερικής διοικήσεως, νά φροντίζη, ώστε
νά δίδωσιν ούτοι τόν όρκον της ύπηρεσίας ένώπιον της άρμοδίας
άρχης, και νά ενεργήται ή έγκαθίδρυσις αυτών.

70. Νά επαγρυπνή εις τήν ακριβή εκτέλεσιν των περί τήν
ύπηρεσίαν όδηγιών και νά διαλύη πάσαν περί αυτήν μεταξύ των
υπαλλήλων άρχων άμφισβήτησιν.

71. Εις τόν νομάρχην άπαιτούνται και όσοι των εις αυτόν
ύπαγομένων επιθυμοούν νά λάβωσιν άδείας άπουσίας, και δι' αυ-
τού τάς λαμβάνουσιν.

72. Νά φροντίζη άρμοδίως διά τήν πρόοδον και ανάπτυξιν
της δημοτικής ύπηρεσίας, και νά επαγρυπνή επιμελώς επί της
διαγωγής των δημοτικών άρχων.

73. Νά λαμβάνη τά αναγκαία μέτρα διά τήν έσωτερικήν
ανάπτυξιν και πρόοδον των δήμων, συντρέχων αυτούς εις άνεύ-

ρουν και πραγματοποιήσιν τῶν ἀναγκαίων μέσων, καὶ φροντίζωσιν περὶ τῆς ἀπομακρύνσεως παντὸς κατὰ τοῦτο ἐμπηδίου.

74. Νὰ ἀναθεωρῇ τὸν ὑπάρχοντα σχηματισμὸν τῶν δήμεων, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ περὶ δήμεων νόμου.

75. Νὰ ὑπερασπίζεται τοὺς δημοτικούς ὑπαλλήλους, νὰ τοὺς υποστηρίξῃ ἐντὸς τῆς ἀρμοδιότητός των, καὶ νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὸ νὰ μὴ ὑπερβαίνωσι τὰ καθήκοντά των.

76. Νὰ φροντίζῃ ἀρμοδίως περὶ καταγρῆς, διατηρήσεως, διαχειρίσεως, καλῆς χρήσεως καὶ τῆς ἀξίσεως τῆς περιουσίας τῶν καταστημάτων τῶν δήμεων ἢ ἄλλων κοινοτήτων.

77. Νὰ ἐπιτηρῇ τοὺς ἀστυνομικούς ὑπαλλήλους εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν, καὶ νὰ τοὺς δίδῃ ἐν καιρῷ ἀκριβεῖς περὶ τούτου ὁδηγίας.

78. Νὰ διευθύνῃ τ' ἀφορῶντα τὸ οἰκονομικὸν τοῦ νομοῦ, καὶ νὰ συντάττῃ τὸν προϋπολογισμὸν αὐτοῦ, ὑποβάλλων αὐτὸν εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ νομαρχικοῦ συμβουλίου.

79. Νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν οἰκονομίαν τῶν δήμεων, καὶ εἰς τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τῆς περιουσίας αὐτῶν.

80. Νὰ συντάττῃ ἀκριβῆ πολιτειογραφίαν τοῦ νομοῦ, πρὸ πάντων δὲ νὰ συλλέγῃ ἀκριβεῖς πληροφορίες περὶ τοῦ πληθυσμοῦ καὶ περὶ τῆς ἐκτάσεώς του.

81. Νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὸ νὰ κρατῶνται ἀκριβεῖς κατάλογοι, εἰς τοὺς ὑποίους νὰ καταγράφωνται ὅσοι καθ' ἑκάστην γεννῶνται, νυμφεύονται, ἢ ἀποθνήσκουσι, καὶ νὰ φροντίζῃ τὴν σύνταξιν γενικοῦ πίνακος ἐκ τῶν ῥηθέντων καταλόγων.

Ἄρθρ. 14.

Γ'.

Ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς πνευματικῆς καὶ ἐκπαίδευσιν τοῦ νομοῦ.

1. Νὰ φυλάττῃ ἐν γένει τὰ δικαιώματα τῆς ἐξουσίας εἰς ἐκκλησιαστικὰς ὑποθέσεις.

2. Νὰ προστατεύῃ ἰδιαίτερώς τὴν ἀνατολικὴν ὁρθόδοξον ἐκκλησίαν, ὑπερασπίζων τὰ δικαιώματα αὐτῆς ἐναντίον προσβολῶν τῆς ἀνεξαρτησίας της, σύμφωνα με τοὺς θεμελιώδεις νόμους τοῦ κράτους.

2. Νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὸ νὰ μὴ σχηματίζωνται νέαι θρησκευτικαὶ κοινωνίαι, ἀνευ προηγουμένης συναίνεσεως τοῦ Βασιλέως, νὰ ἐνεργῇ τὰ κατὰ νόμους ἐναντίον τῶν διοργανισμάτων ἢ τῶν υποστηρίζοντων τὰς τοιαύτας κοινωνίας, ἢ τῶν λαμβανόντων μέρος εἰς αὐτάς, ἂν ζητηθῇ ἡ βασιλικὴ συναίνεσις πρὸς σύστασιν θρησκευτικῆς κοινωνίας, ὁ νομάρχης ὀφείλει νὰ ἐξετάζῃ τὸ θρησκευτικὸν δόγμα της, καὶ τὸν ἐσωτερικὸν διοργανισμὸν της, καὶ νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὴν γνώμοδότησιν του.

4. Νὰ διαφυλάττῃ εἰς ἕκαστον πολίτην τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως, καὶ νὰ ὑπερασπίζηται αὐτὸν ἐναντίον τῆς μισαλλοδοσίας καὶ τῆς θρησκομηνίας.

5. Νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὸ νὰ μὴ ταράττεται ἡ εἰρήνη, οὔτε μεταξὺ τῶν διφόρων ἐν τῷ κράτει ὑπάρχουσων ἐκκλησιῶν, οὔτε ἐντὸς μιᾶς ἐκείνης αὐτῶν.

6. Νὰ ἐμποδίζῃ πάντα προσπλητισμὸν καὶ πᾶσαν ἄλλην ἐπέμβασιν κατὰ τῆς ἐπικρατοῦσας θρησκείας.

7. Νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπιμητῆς δικαιοδοσίας ὡς πρὸς τὰ ἀφορῶντα τὴν συνειδήσιν ἢ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν θρησκευτικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν καθηκόντων, συμφώνως μετὰ τὰ δόγματα, καὶ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας καὶ τὴν ἐπ' αὐτῶν στηριζομένην ἐκκλησιαστικὴν διοίκη-

σιν, νὰ διατηρῇ τὸ δικαίωμα τῆς ἐξουσίας εἰς τὸ νὰ ἐξετάζῃ προηγουμένως καὶ ἐγκρίνῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν, καθόσον δι' αὐτῶν διατάττονται καταναγκαστικὰ μέτρα ἔχοντα ἐπιρροὴν εἰς τὰς ἰδιωτικὰς ἢ πολιτικὰς τῶν μελῶν τῆς κοινωνίας σχέσεις, καὶ τοιαῦτα εἶναι πρὸ πάντων οἱ ἀφορισμοί, καὶ νὰ ἐμποδίζῃ τοῦ νὰ ἐπιβάλλωνται διὰ τῆς βίας θρησκευτικαὶ διατάξεις.

8. Νὰ δέχεται καὶ νὰ ἐξετάζῃ τὰ παράπονα τῶν διοικουμένων περὶ καταχρήσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐξουσίας καὶ ν' ἀναφέρῃ περὶ αὐτῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐκκλησιαστικῶν διὰ τὰ περαιτέρω, καὶ νὰ προστατεύῃ τοὺς διοικουμένους διὰ νὰ μὴ ἐπιφορτίζωνται μετὰ παρανόμους ἐκκλησιαστικούς φόρους καὶ συνεισφοράς.

9. Νὰ φροντίζῃ ἀρμοδίως εἰς τὸ νὰ ἐμποδίζηται πᾶσα μὴ ἐπιτετραμμένη παρέμβασις τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν εἰς τὸν διοργανισμὸν καὶ τὴν διεύθυνσιν τῶν διδασκτικῶν καταστημάτων.

10. Νὰ ἐφορᾷ εἰς τὸ νὰ μὴ δημοσιεύωνται καὶ εἰσάγωνται νέοι ἐκκλησιαστικοὶ νόμοι καὶ κανονισμοί, ἢ διατάξεις τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν ἀνευ προηγουμένης ἐξετάσεως καὶ συγκατανεύσεως τῆς Κυβερνήσεως, καὶ νὰ ἀναφέρηται ὁσάκις ἡ τοιαύτη συγκατάνευσις ζητηθῇ.

11. Νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὸ νὰ φυλάττωνται ἀκριβῶς αἱ κατὰ τῆς ἀμέσου σχέσεως τοῦ κλήρου πρὸς ἐξωτερικὰς ἐκκλησιαστικὰς ἀρχὰς διατάξεις.

12. Νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὰς μόνον μετὰ τὴν συγκατάνευσιν τοῦ Βασιλέως ἐπιτετραμμένας ἐκκλησιαστικὰς συνόδους, ἐὰν δὲν ᾔθελον διορισθῇ ἰδιαίτεροι ἐπ' αὐτῷ τούτῳ ἐπίτροποι, νὰ ἐμποδίζῃ δὲ τὰς ἀνευ ἀδείας τοῦ Βασιλέως συγκροτουμένας.

13. Νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὸ νὰ μὴν ἐκτείνεται ἡ ἐκκλησιαστικὴ δικαιοδοσία, εἰμὴ εἰς καθαρὰς ἐκκλησιαστικὰς ὑποθέσεις, οὔτε νὰ ἐνεργῇται παρὰ τὰς καθεστῶσας ἐκκλησιαστικὰς διατάξεις.

14. Νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς ὅσα ἐπιτάττουν οἱ νόμοι περὶ τῶν ἐισοδημάτων τῶν κληρικῶν, καὶ νὰ ἐμποδίζῃ τὰς περὶ τούτου καταχρήσεις.

15. Νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὸ νὰ φυλάττωνται ἀκριβῶς αἱ περὶ τὴν ἐξωτερικὴν λατρείαν καὶ τὰς τελετὰς καθεστῶσαι διατάξεις, αἱ περὶ τὸν χρόνον καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἑορτῶν, αἱ περὶ τὰς λιτανείας καὶ ἐκκλησιαστικὰς πανηγύρεις, καὶ αἱ ἀφορῶσαι τὰς συνιτωμένας ἀδείας βασιλικῆς θρησκευτικῆς κοινωνίας καὶ ἄλλα κληρικὰ καταστήματα καὶ τὰς ἐκκλησιαστικὰς αὐτῶν ὑποσχέσεις, νὰ ἐφορᾷ τὰ πρὸς ἐκπαίδευσιν, περιθαλψίν, καὶ σωφρονισμὸν τοῦ κλήρου καταστήματα, νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὸ νὰ τηρῶνται τὰ διατεταγμένα ὡς πρὸς τὴν διαίρεσιν τῶν ἐπισκοπῶν καὶ ἄλλων ἐκκλησιαστικῶν περιφερειῶν καὶ νὰ διατηρῇ τὸ δικαίωμα τῆς κυβερνήσεως τοῦ νὰ συμπράττῃ εἰς πᾶσαν νέαν διάταξιν περὶ τῶν εἰρημένων.

16. Νὰ διαφυλάττῃ τὸ δικαίωμα τοῦ Βασιλέως ἐπὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν.

17. Νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὴν διοίκησιν καὶ χρῆσιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καὶ εἰς τὴν περὶ τούτου λογοδοσίαν.

18. Νὰ ὑπερασπίζεται τὰ δικαιώματα καὶ τὸν διοργανισμὸν τῶν ἐπιτετραμμένων ἐκκλησιαστικῶν κοινωνιῶν.

19. Νὰ ὑπερασπίζεται τὰς ἀναγνωρισμένας παρὰ τῆς κυβερνήσεως ἐκκλησίας, διὰ νὰ μὴ παρενοχλῇται ποτὲ εἴτε ἡ ἰδιαίτερα, εἴτε ἡ δημόσιος λατρεία αὐτῶν, νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὸ νὰ φυλάττωνται τὰ ὅσα αἱ ἀστυνομικαὶ διατάξεις κανονίζουν περὶ τῶν ἀγορῶν κατὰ τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἑορτάς.

20. Νὰ ὑπερασπίζῃ μετὰ κατάλληλον τρόπον τὴν ἐκκλησιαστι-

κὴν ἐξουσίαν εἰς τὴν διατήρησιν τῆς μεταξύ τοῦ κλήρου πειθαρχίας καὶ εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς ἀληθοῦς μεταξύ τῶν πολιτῶν εὐσεβείας.

21. Νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὸ νὰ μὴν ἐπιβάλλωνται πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἐναντίον περὶ τούτου διατεταγμένων.

22. Νὰ φροντίζῃ ἀρμοδίως εἰς τὸ νὰ συστηθῶσι καὶ νὰ διατηρῶνται αἱ δι' ἐκκλησίας καὶ κατοικίας τῶν ἐφημερίων ἀναγκαστικαὶ οἰκοδομαὶ ὡσάκως δὲ ἡ τῶν τοιούτων κατασκευὴ ἢ ἐπισκευὴ ἤθελε διαταχθῇ νὰ γίνῃ δι' ἐλαχιστηριασμοῦ, ὁ νομάρχης ὀφείλει νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν τήρησιν τῶν περὶ τούτου διατάξεων.

23. Νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν περὶ ἀνεγέρσεως καὶ ἐγκαινιάσεως τῶν ἱερῶν ναῶν διατάξεων.

24. Νὰ φροντίζῃ ἀρμοδίως περὶ ὅλων, ὅσα ἀφορῶσι τὰ σχολεῖα καὶ τὴν ἀνατροφὴν τῶν παιδῶν καὶ περὶ βελτιώσεως τῶν ἐντὸς τῆς διοικητικῆς περιφερείας τοῦ δημοσίων τεχνολογικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν καταστημάτων.

25. Νὰ ἐπιτηρῇ εἰς ὅλα τὰ ἐντὸς τοῦ νομοῦ ὑπάρχοντα καταστήματα τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως, καὶ νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὸ νὰ ἐκτελῶνται οἱ περὶ διδασκαλίας κανονισμοὶ καὶ τὰ περὶ πειθαρχίας.

26. Νὰ φροντίζῃ ἀρμοδίως περὶ ἐνθαρρύνσεως τῶν δεικνύοντων ἐξοχὸν εὐφυῆ μαθητῶν καὶ νὰ γνωμοδοτῇ περὶ τῶν διορισθησομένων ὑπὲρ αὐτῶν χορηγημάτων.

27. Νὰ φροντίζῃ ἀρμοδίως περὶ συστάσεως βιβλιοθηκῶν κατὰ τὸν νομὸν, περὶ ἀνεγέρσεως τῶν ἀπολεσθέντων καὶ διατηρήσεως τῶν ὑπαρχόντων ἐπιστημονικῶν καὶ τεχνικῶν ἀριστουργημάτων, ἐμποδίζων καὶ τὴν ἐξαγωγὴν αὐτῶν κατὰ τὰ περὶ τούτου διατεταγμένα.

28. Νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὴν διαγωγὴν καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ προσωπικοῦ τῶν διδασκτικῶν καταστημάτων τοῦ νομοῦ ἔτι δὲ νὰ διορίζῃ, νὰ μεταθέτῃ, ἢ νὰ παύῃ τοὺς τοιούτους καθ' ὅσον δι' ἰδιαιτέρων ὁρισμῶν ἀντεθῇ εἰς τὸν νομάρχην ἡ ἐξουσία αὕτη, ἂν δὲ ἡ κυβέρνησις ἐπεφύλαξεν εἰς ἑαυτὴν τὸ δικαίωμα τοῦτο, ὁ νομάρχης ὀφείλει νὰ ὑποβάλλῃ εἰς αὐτὴν τὴν περὶ τούτων πάντων γνωμοδότησιν του.

29. Νὰ ἐκτελῇ τὴν περὶ πειθαρχίας ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ νομῷ διδασκτικοῦ προσωπικοῦ συμμορφούμενος μὲ τοὺς ὑπάρχοντας περὶ τούτου κανονισμοὺς νὰ χορηγῇ κατὰ τὰς καθιετώσας διατάξεις τὰς ἀπαιτούμενας ἀδείας ἀπουσίας εἰς τὸ ῥηθὲν προσωπικόν, καθόσον τοῦτο εἶναι ἐκ τῶν καθηκόντων του νὰ ἐπαγρυπνῇ δὲ εἰς τὸ νὰ τηρῶνται αἱ διατάξεις αὗται παρὰ τῶν ἀρμοδίων ὑπαλλήλων ἀρχῶν, ἐὰν ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος ἀδείας χορήγησις ὑπάγεται εἰς αὐτάς.

30. Νὰ φροντίζῃ ἀρμοδίως, διὰ νὰ ἀνεγείρωνται καὶ διατηρῶνται αἱ ἀναγκαῖαι οἰκοδομαὶ δι' ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα ἂν δὲ ἡ κατασκευὴ αὐτῶν ἤθελε διαταχθῇ νὰ γίνῃ δι' ἐλαχιστηριασμοῦ ὁ νομάρχης ὀφείλει νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν τήρησιν τῶν περὶ τούτου διατάξεων.

31. Νὰ ἐφορᾷ τὴν διοίκησιν καὶ χρῆσιν τῆς περιουσίας τῶν διδασκτικῶν καταστημάτων ἐν γένει καὶ νὰ φροντίζῃ διὰ τὴν συντήρησιν καὶ φύλαξιν αὐτῆς.

32. Νὰ προσέχῃ ἀκαταπαύστως εἰς τὰ περὶ τῶν δημοτικῶν σχολείων καὶ ἰδιαιτέρως νὰ προσπαθῇ ὥστε ἕκαστος δῆμος νὰ συστήσῃ ὅσον τῆς ἰσχυρῆς ἰδιαιτέρου σχολείου καὶ νὰ τὸ διατηρῇ εἰς καλὴν κατάστασιν.

33. Νὰ ἐνεργῇ γενικὴν ἐπιθεώρησιν τῶν σχολείων τῆς περι-

φερείας τῆς δικαιοδοσίας του κατὰ τὴν διοικητικὴν περιφέρειαν του.

Ἄρθρ. 15.

Δ'.

Ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπὶ τῶν οικονομικῶν ὑπουργείου.

1. Νὰ λαμβάνῃ μέρος εἰς τὰς ὑποθέσεις τοῦ δημοσίου ταμείου κατὰ τὰ διατεταγμένα καὶ νὰ ἐκτελῇ τὰς διατάξεις καὶ ἀποφάσεις τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου.

2. Νὰ συμπράττῃ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ φορολογίας νόμων κατὰ τὰς περὶ τούτου διατάξεις.

3. Νὰ ὑποστηρίξῃ τοὺς κατὰ τὸν νομὸν ταμίας εἰς τὴν εἰσπραξίν τῶν δημοσίων φόρων, συμφώνως μὲ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων καὶ κατ' αἰτήσιν αὐτῶν.

4. Νὰ ὑποστηρίξῃ ὡσαύτως τοὺς οικονομικοὺς ἐφόρους εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας των καὶ εἰς τὴν σύνταξιν τῆς οικονομικῆς στατιστικῆς τῆς περιφερείας των.

5. Νὰ συνεργῇ εἰς τὴν διὰ δημοσίου συναγωνισμοῦ παραχώρησιν τῶν ἐργολαβῶν τῆς κυβερνήσεως κατὰ τὰ περὶ τούτου διατεταγμένα.

6. Νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὴν διατήρησιν τῶν δασῶν καὶ εἰς τὴν βελτίωσιν αὐτῶν κατὰ τοὺς περὶ τούτου νόμους καὶ Β. διατάγματα.

7. Νὰ προσέχῃ διηνεκῶς εἰς τὴν συντήρησιν, χρῆσιν, καὶ αὐξήσιν τῆς δημοσίου περιουσίας, νὰ ὑποστηρίξῃ δραστηρίως τοὺς οικονομικοὺς ὑπαλλήλους, νὰ ἐξιχνάζῃ τὰς καταχρήσεις καὶ παραβάσεις τῶν χρεῶν τὰς γινόμενας εἰς τοὺς οικονομικοὺς κλάδους ἐντὸς τῆς περιφερείας του καὶ νὰ ἀναφέρῃ περὶ αὐτῶν λαμβάνων ταχέως μέτρα, ὅταν ἡ ἀναβολὴ ᾖ ἐπικίνδυνος.

Ἄρθρ. 16.

Οἱ νομάρχαι θέλουν ἐνεργεῖν οἰκοθεν ὅλας τὰς ὑποθέσεις τῆς ἀρμοδιότητός των, διὰ τὰς ὁποίας παραχωρεῖται εἰς αὐτοὺς ῥητῶς τὸ δικαίωμα τοῦτο διὰ νόμων, ἢ Β. διαταγμάτων καθ' ὅλας δὲ τὰς ἄλλας περιπτώσεις ὀφείλουν νὰ ἀναφέρωνται προηγουμένως εἰς τὸ ἀρμοδίον ὑπουργεῖον. Εἰς κατεπειγούσας ὁμοῦ περιστάσεις θέλουν λαμβάνει προσωρινὰ μέτρα διὰ νὰ προληφθῇ πᾶσα ἐνδεχομένη βλάβη, μέχρις οὗ φθάσωσιν αἱ διαταγαὶ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργείου.

Ἄρθρ. 17.

Ὁ νομάρχης ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀναμνησθῇ τὰς ἀποφάσεις του, ὡσάκως δι' αὐτῶν δὲν ἀπέκτησέ τις δικαίωμα, μήτε ἐρησίν, ὡς βάσεις πρὸς ἀπόκτησιν δικαίωματός τινος, μήτε ἐγένεον ἀμετάτρεπτοι δυνάμει ῥητῆς διατάξεως τοῦ Νόμου δύναται δὲ ὑπὸ τὸν αὐτὸν ὅρον νὰ ἀναμνησθῇ καὶ τὰς ἀποφάσεις τῶν προκατόχων του.

Ἄρθρ. 18.

Ὁ νομάρχης εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἐντὸς τοῦ νομοῦ τήρησιν τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητά του νόμων καὶ Β. διαταγμάτων, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διδομένων πρὸς αὐτὸν παρὰ τῶν ἀρμοδίων ὑπουργείων διαταγῶν, καὶ διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν λοιπῶν καθηκόντων του ἔχει ὁμοῦ τὸ δικαίωμα καὶ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ὑποβάλλῃ παρατηρήσεις πρὸς τὰ ὑπουργεῖα, ὅταν κατὰ τὴν γνώμην του, ἢ πρὸς αὐτὸν διαταγὴ ἀντίκειται εἰς τοὺς ὑπάρχοντας νόμους ἢ β. διατάγματα, ἢ ἐξεδῶθῃ καθ' ὑπέρβασιν ἀρμοδιότητος, ἢ προσβάλλῃ τὰ δημόσια συμφέροντα ἐντεθῇ ὁμοῦ δὲν δύναται νὰ ἀναβάλλῃ τὴν ἐκτέλεσιν, ὅταν ἤθελε παρατηρήσει, ὅτι ἐκ τῆς ἀναβολῆς ἐπαπειλεῖται βλάβη, ἢ ὅταν τὸ ὑπουργεῖον ἐξαπατήσῃ τὴν

εκτέλεσιν ὡς κατεπέιγουσαν, καὶ δὲν ὑπάρχουν περιστάσεις καθιστώσαι αὐτὴν ἐπιζήμιον, τὰς ὁποίας πιθανὸν νὰ μὴ προεἶδε τὸ ὑπουργεῖον κατὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς διαταγῆς του.

*Α.θρ. 19.

Εἰς τὸν νομάρχην ὑπάγονται ὅλοι οἱ κατὰ τὸν νομὸν ἑπαρχοὶ, δήμαρχοι, οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὴν διοίκησιν τῶν ποινικῶν, ἐπανορθωτικῶν, φιλάνθρωπικῶν, προπαιδευτικῶν καὶ ἀνωτέρων ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων, οἱ διοικοῦντες τὴν περιουσίαν τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τῶν σχολείων, οἱ τοῦ ταχυδρομείου καὶ ἐν γένει ὅλοι οἱ δημόσιοι ὑπηρεταί, ὅσοι εἶναι διωρισμένοι εἰς ὅποιονδήποτε εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ νομάρχου ὑπαγόμενον κλάδον τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας, καθόσον οἱ ὑπηρεταὶ οὗτοι δὲν ὑπάγονται διὰ ῥητῶν Β. διαταγμάτων εἰς τὴν ἀμεσον ἐφορείαν τῶν ὑπουργείων, ἢ ἄλλης τινὸς δημοσίου ἀρχῆς.

*Αρθρ. 20.

Ἐκαστος τῶν νομαρχῶν χρεωστεῖ νὰ περιέρχεται τοῦλάχιστον δις τοῦ ἐνιαυτοῦ τὸν ἐμπιστευθέντα εἰς αὐτὸν νομὸν, διὰ νὰ παρατηρῇ αὐτὸν αὐτοῖς καὶ νὰ λαμβάνῃ δι' ἀκριβοῦς ἐξετάσεως πληροφορίας περὶ τῆς διοικητικῆς τοῦ νομοῦ καταστάσεως, καθὼς καὶ περὶ τῆς δημοσίας διαγωγῆς καὶ ἱκανότητος τῶν ὑπαλλήλων ἀρχῶν. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐνιαυτοῦ θέλει ὑποβάλλει εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείων γενικὴν ἐκθεσιν περὶ τῶν ἀφορώντων τὴν παρελθούσαν διοίκησιν τοῦ νομοῦ· τὸ δὲ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείων θέλει διακοινώνει ἀνευ ἀναβολῆς τὴν ἀναφορὰν ταύτην καὶ εἰς τὰ λοιπὰ ὑπουργεῖα, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἀρμοδιότητα ἐκάστου.

*Αρθρ. 21.

Οἱ νομάρχαι ὑπάγονται μὲν εἰς ὅλα τὰ ὑπουργεῖα καὶ ὀφείλουν νὰ ἐκτελοῦν τὰς διδομένας παρ' αὐτῶν παραγγελίας· καθ' ὅσον ὅμως ἀφορᾷ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἐν γένει ὑπάγονται ἰδιαίτερος εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείων.

Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς αὐτοὺς ν' ἀπομακρύνωνται ἀπὸ τὸν νομὸν ἀνευ προλαβούσης ἀδείας τοῦ ὑπουργείου τούτου.

*Αρθρ. 22.

Ὅλοι οἱ ὑπὸ τὸν νομάρχην διατελοῦντες δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρεταὶ ὀφείλουν νὰ τηρῶσιν αὐστηρὰν ἐχευμένην περὶ τῶν υποθέσεων τῆς ὑπηρεσίας, ν' ἀπέχωνιν ἐπιμελῶς ἀπὸ πάσης ἀθεμίτου πρὸς τρίτον τινὰ διακοινώσεως καὶ πάσης ἰδιαιτέρας περὶ ταύτην ἀλληλογραφίας, καθὼς καὶ πάσης μυστικῆς ἢ φανεράς συνηγορίας καὶ παραδοχῆς δώρων· προσφερομένων ἢ στελλομένων πρὸς αὐτοὺς χάριν τῶν υποθέσεων τῆς ὑπηρεσίας ἢ πρὸς θήρευσιν τῆς εὐνοίας των.

Πᾶσα παράβασις ἐπιφέρει τὴν παῦσιν τοῦ ἐνόχου, ἐπιφυλαττομένων καὶ τῶν τυχόν ὑπὸ τῶν καθεστώτων νόμων ὀριζομένων ποινῶν.

Ὁ γραμματεὺς τῆς νομαρχίας διευθύνει τὰ τοῦ γραφείου ἐν γένει, προσυπογράφει τὰ ἐκδιδόμενα ἔγγραφα καὶ ἐκπληροῖ τὰ καθήκοντα τοῦ νομάρχου ἀπόντος ἢ κωλυομένου. Ὁ νομάρχης δύναται νὰ ἀναθέτῃ εἰς αὐτὸν καὶ μέρος τῆς ὑπηρεσίας του.

*Αρθρ. 24.

Ὅλα τὰ εἰσερχόμενα ἔγγραφα, ἀναφοραὶ καὶ αἰτήσεις παραδίδονται εἰς τὸν νομάρχην, ἀνοίγονται παρ' αὐτοῦ, σημειοῦται ἐπ' αὐτῶν ἡ ἡμερομηνία τῆς παρουσίας καὶ τὸ ὄνομα τοῦ εἰσηγητοῦ, καὶ παραπέμπονται εἰς τὸ πρωτόκολλον.

*Αρθρ. 25.

Τὸ πρωτόκολλον θέλει κρατεῖσθαι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον,

ὡς τὸ ἀπὸ 3 (15 Ἀπριλίου) 1833 περὶ τῆς ὑπηρεσίας τῶν ὑπουργείων βασιλικὸν διάταγμα ἐνδιαλαμβάνει· θέλει δὲ κρατεῖσθαι καὶ κατ' ἀλφάβητον πῖναξ.

*Αρθρ. 26.

Ἀφοῦ καταγραφοῦν εἰς τὸ πρωτόκολλον τὰ εἰσερχόμενα ἔγγραφα σημειοῦνται εἰς τὸ πρόχειρον τῆς καταχωρήσεως βιβλίον καὶ ὑποβάλλονται εἰς τὸν εἰσηγητὴν ὁμοῦ μὲ τὰ λοιπὰ προηγούμενα περὶ τῆς αὐτῆς υποθέσεως ἔγγραφα.

*Αρθρ. 27.

Αἱ πρὸς τὰ ὑπουργεῖα ἀναφοραὶ θέλουν γράφεσθαι καθ' ἓν τρόπον ἐνδιαλαμβάνει τὸ ἀπὸ 3 (15 Ἀπριλίου) περὶ τῆς ὑπηρεσίας τῶν ὑπουργείων βασιλικὸν διάταγμα.

*Αρθρ. 28.

Τὰ πρὸς τοὺς ἄλλους νομάρχας ἢ πρὸς ἄλλας μὴ ὑποτεταγμένας εἰς αὐτὸν ἀρχὰς ἔγγραφα ἐκδίδονται ἐπιγραφόμενα.

Ὁ Νομάρχης

Πρὸς

Ἀνωθεν τῆς ἐπιγραφῆς εἰς τὴν μέσσην τίθεται ὁ ἀριθμὸς.

Ἀριθμὸς τῆς διεκπεραιώσεως

Ἄν δὲ τυχὸν προηγέτο ἔγγραφο, τὸ ὅποῖον ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὴν ἐκδοσιν τοῦ νέου, τότε προστίθεται καὶ εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ τοῦ προηγουμένου ἔγγραφου, ἀμέσως δὲ κατωτέρω σημειοῦται ὁ τόπος καὶ ἡ ἡμερομηνία τῆς ἐκδόσεως. Ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν σημειοῦται εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος ἡ σύντομος περίληψις τῆς υποθέσεως.

Εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ἔγγραφου καὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν φράσεων θέλουν φυλάττεσθαι οἱ ὅροι τῆς ὑπολήψεως, τὴν ὁποίαν αἱ ἀρχαὶ πρὸς ἀλλήλας ὀφείλουσιν· εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔγγραφου ὅμως πρέπει νὰ λείψῃ πᾶσα συνήθης περὶ τοῦ σεβασμοῦ ἢ ὑπολήψεως διαβαίσις.

*Αρθρ. 29.

Τὰ πρὸς ὑπαλλήλους ἀρχὰς, ἢ πρὸς ἰδιώτας ἔγγραφα ἐκδίδονται κατὰ τὸν ἐνδιαλαμβανόμενον εἰς τὸ ἀρθρ. 28 τρόπον.

Τὸ ὕψος τοῦ γραφείου πρέπει νὰ ᾔῃναι ἐφηρμοσμένον εἰς τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ γραφόντος ὡς πρὸς τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν του καὶ ὡς πρὸς τὴν δοθεῖσαν εἰς αὐτὸν ἐξουσίαν. Ὁ γράφων θέλει προσέγει μολοντοῦτο νὰ μεταχειρίζηται τοιαύτας φράσεις, αἱ ὁποῖαι δύναται νὰ ἐμπνεύσουν ἀγάπην καὶ ἐμπιστοσύνην.

*Αρθρ. 30.

Προστακτικῶς τότε μόνον πρέπει νὰ γράφῃ ὅταν ἡ ὑπάλληλος ἀρχὴ ἢ ὁ ἰδιώτης παραβαίνουν τὰ τῆς ὑπαλληλίας καθήκοντα.

*Αρθρ. 31.

Αἱ ὑπάλληλοι ἀρχαὶ καὶ οἱ ἰδιῶται ὀφείλουν νὰ φυλάττωσιν εἰς τὰς ἀναφορὰς καὶ παραστάσεις των τοὺς τύπους τῆς ὑποταγῆς. Ἡ προσαγγέρευσις εἶναι.

Πρὸς τὴν Βασιλ. Νομαρχίαν

Ἡ ὑπογραφή δὲ

Εὐπειθέστατος (ὄνομα τῆς ἀρχῆς)

Εὐπειθέστατος (N. N.)

Καθόσον ἀφορᾷ τὴν σημείωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῆς διεκπεραιώσεως καὶ τὴν περίληψιν τοῦ ἔγγραφου, ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τὰς ὑπαλλήλους ἀρχὰς οἱ ὅρισμοι τοῦ ἀρθρ. 28.

*Αρθρ. 32.

Αἱ ἐξωθεν ἐπιγραφὰι τῶν ἔγγραφων, τὰ ὁποῖα οἱ νομάρχαι

διευθύνουν πρὸς τὰς ὁμοιοβάθμους αὐτῶν ἀρχάς, ἢ τῶν ἀποφάσεων αὐτῶν πρὸς τὰς ὑπαλλήλους ἀρχάς, καὶ ἐν γένει ὅλων τῶν παρουσιαζομένων πρὸς τοὺς νομάρχας ἀναφορῶν ἢ παραστάσεων θέλουν περιέχει ἀπλῶς τὸ ὄνομα τῆς ἀρχῆς ἢ τοῦ ἀτόμου, ἀνευ ἄλλης τινὸς προσθήκης.

Π. Χ. Πρὸς τὸ κατὰ . . . Βασ. δικαστήριον.

Πρὸς τὸ Βασ. Ἐπαρχεῖον

Πρὸς τὸν Κύριον Εἰς

* Ἀρθρ. 33.

Ἡ εἴσοδος εἰς τὸ γραφεῖον τῆς διεκπεραιώσεως καὶ τῆς καταχωρήσεως ἀπαγορεύεται εἰς πάντα ξένον.

Τὰ ἡμέτερα ὑπουργεῖα θέλουν ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα, καθόσον εἰς ἑκαττον ἀνάγεται.

Ἀθῆναι τῇ 5 Δεκεμβρίου 1845.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ὑπουργὸς

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 36

(Παρελείφθη)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 37.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 31 Δεκεμβρίου.

Δ Ι Α Τ Α Γ Μ Α

Περὶ τοῦ Κανονισμοῦ τῶν Ὑγειονομείων καὶ Λοιμοκαθαρτηρίων τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 13 § δ'. τοῦ ἀπὸ 25 τ. μ. Ὑγειονομικοῦ Νόμου κατὰ τὸ ὅποιον ὁ ἐσωτερικὸς ὀργανισμὸς τῶν Ὑγειονομείων καὶ Λοιμοκαθαρτηρίων καθὼς καὶ τὰ καθήκοντα καὶ ἡ δικαιοδοσία αὐτῶν κανονίζονται δι' ἰδιαίτερου Διατάγματος, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργῶ ἀπερσάσαμεν καὶ διατάττομεν

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Τῶν Ὑγειονομείων καὶ Λοιμοκαθαρτηρίων τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.

Μ Ε Ρ Ο Σ Α'.

Περὶ τῶν κατὰ τὰ πρᾶγια Ὑγειονομείων καὶ Λοιμοκαθαρτηρίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ ὕγειονομικῆς πιστοποιήσεως.

* Ἀρθρ. 1.

Πᾶν πλοῖον ἐξ ὁποιοῦδήποτε λιμένος ἐκπλέον, καὶ εἰς ὅποιον

ονδήποτε μέρος διευθυνόμενον ὀφείλει νὰ φέρῃ πάντοτε, ἐκτὸς τῶν προβλεπομένων εἰς τὸ ἄρθρον 12 περιπτώσεων, ὕγειονομικὴν πιστοποιήσιν, ἄλλως ὑπόκειται εἰς τὰ δριζύμενα ἐν τοῖς ἄρθροις 41 καὶ 42.

* Ἀρθρ. 2.

Ἡ ὕγειονομικὴ πιστοποιήσις εἶναι ἐγγράφον ἐπίσημον ἐκδιδόμενον παρὰ τῶν ἀρμοδίων Ὑγειονομικῶν ἢ Προξενικῶν Ἀρχῶν, πιστοποιοῦν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ὑγείας τοῦ τόπου, ὅθεν ἐκπλεῖ τὸ πλοῖον, καὶ περὶ τῆς ὕγειονομικῆς καταστάσεως τοῦ πλοίου αὐτοῦ κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἀναχωρήσεώς του.

* Ἀρθρ. 3.

Ἡ ὕγειονομικὴ πιστοποιήσις πρέπει νὰ ἀναφέρῃ τὸ ὄνομα, τὸ εἶδος καὶ τὸ μέγεθος τοῦ πλοίου, τὴν σημάζαν αὐτοῦ, τὸ ὄνομα τοῦ πλοίαρχου, τὸν ἀριθμὸν τοῦ πληρώματος, συμφῶνως μὲ τὸ ναυτολόγιον αὐτοῦ, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἐπιβατῶν ὁμοῦ μὲ τὰ κυριώτερα χαρακτηριστικὰ ἐκάστου, τὸ εἶδος τοῦ φορτίου ἐν γένει, κατὰ τὸ ἰδιαίτερον δηλωτικὸν τῶν πραγματειῶν, τὸν τόπον εἰς ὃν διευθύνεται, τὸν τόπον ὅθεν ἐκπλεῖ, καὶ τέλος μὲ ὅλην τὴν δυνατὴν ἀκρίβειαν τὴν κατὰστασιν τῆς δημοσίας υγείας τοῦ τόπου, ὅθεν ἐκπλεῖ, καὶ τῶν περιχώρων μερῶν αὐτοῦ.

Σημειοῦται ἔπειτα ἡ ἡμερομηνία ὁλόγραφος, ὑπογράφεται ὁ προϊστάμενος καὶ ὁ γραμματεὺς τοῦ ἀρμοδίου Ὑγειονομείου, ὅπου ὑπάρχει τοιοῦτος, καὶ τίθεται ἡ σφραγὶς τῆς ὑπηρεσίας. Εἰς δὲ τὸ περιθώριον πρὸς ἀριστερὰν σημειοῦνται ἐν συνόψει ὅλα τὰ ἐμπεριχόμενα εἰς τὴν πιστοποιήσιν, καὶ ἔπειτα ἀποκόπτεται ἡ πιστοποιήσις ἀπὸ τοῦ περιθώριου, τὸ ὅποιον μένει ὡς στέλεχος εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ ὕγειονομείου (ἴδε τύπον Α').

Εἰς τὰς πιστοποιήσεις δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπάρχωσι λέξεις ἐσθυσμέναι, ἐξυσμέναι, ἢ ὅπως δῆποτε παρηλλαγμέναι. Ἐὰν γένωσι προσθῆκαι πρέπει νὰ προσυπογράφωνται παρὰ τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν.

Ὅταν ἡ ὕγειονομικὴ πιστοποιήσις δίδεται ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος εἰς πλοῖα ἐλευθέρως διευθυνόμενα εἰς ἄλλους λιμένας τῆς Ἑλλάδος, δύναται νὰ ἐκλείψῃ ἡ σημείωσις τῶν ὀνομάτων καὶ χαρακτηριστικῶν τῶν ἐπιβατῶν, ἐὰν ἡ ὕγειονομικὴ Ἀρχὴ νομίζῃ αὐτὴν περιττὴν, καὶ ἀρκεῖ ἡ σημείωσις τοῦ ἀριθμοῦ μόνον αὐτῶν.

* Ἀρθρ. 4.

Αἱ ὕγειονομικαὶ πιστοποιήσεις ἐκδίδονται ἐντὸς μὲν τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος παρὰ τῶν Ὑγειονομείων μόνον, ἐκτὸς δὲ τοῦ Βασιλείου διὰ τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα παρὰ τῶν Ἑλληνικῶν Γενικῶν Προξενείων, ἢ ἐν ἐλλείψει τούτων παρὰ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν.

Αἱ ἐκδιδόμεναι παρὰ τῶν Ἑλληνικῶν Γενικῶν Προξενείων πιστοποιήσεις πρέπει νὰ συντάττωνται κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, καὶ πρέπει νὰ ἀναφέρωσι προσέτι τὸν χρόνον τῆς ἐν τῷ λιμένι ἐκείνῳ διαμονῆς τοῦ πλοίου, τὸν τόπον τῆς προσελεύσεώς του, καὶ τὴν ὥραν τῆς ἀπὸ τὸν τελευταῖον τόπον ἐλεύσεώς του εἰς τοῖους τόπους κατέπλευσε πρὶν φθάσῃ ἐκεῖ, καὶ κατὰ ποίας ἐποχάς, ἂν φέρῃ πραγματείας, τὸ εἶδος αὐτῶν, καὶ πόθεν τὰς ἔλαβεν, ἂν φέρῃ ἐπιβάτας καὶ πόθεν τοὺς ἔλαβεν (ἴδε τύπον Β').

* Ἀρθρ. 5.

Τὰ ἀπὸ ξένους λιμένας ἐρχόμενα Ἑλληνικὰ πλοῖα ὀφείλουν νὰ ἐφοδιαζῶνται, ὅταν μὲν οἱ τόποι ὅθεν ἐκπλεῖν ἀνάγωνται εἰς τοὺς ἀνόσους μὲ πιστοποιήσιν ἢ ἐπιθεώρησιν (visa)

των αρμοδίων ἐγγωρίων ὑγειονομικῶν Ἀρχῶν. Ὅταν δὲ οἱ τόποι ὅθεν ἐρχονται ὑπάγουνται εἰς καθαρσιν, ἀπὸ τοῦς Ἡμετέρους Γενικοὺς Προξένους, ὡς αἰεὶ πρόκειται νὰ λάβωσι νέαν πιστοποίησιν ὡς αἰεὶ εἶναι χρεῖα ἐπιθεωρήσεως μόνον, ἀπὸ τὰς Ἡμετέραις ἐν γένει Προξενικαῖς Ἀρχαῖς ὅπου δὲ δὲν ὑπάρχωσι τοιαῦται ἀπὸ τὰς τῶν ἄλλων Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων, καὶ ἐν ἐλλείψει τούτων ἀπὸ τὰς ἐγγωρίους Ἀρχαῖς.

Τὰ ὑπὸ ξένων σημαίαν ἐμπορικὰ πλοῖα, τὰ ἐρχόμενα ἀπὸ μὴ ἐνόσους τόπους εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὀφείλουν νὰ ἔχωσι τὰς πιστοποιήσεις αὐτῶν ἐπιθεωρημένας ἀπὸ τὰς ἐκεῖσε Ἑλληνικαῖς Προξενικαῖς Ἀρχαῖς· ἄλλως θέλουν καθυποβάλλεσθαι εἰς τὴν ἀνωτάτην καθαρσιν.

Ἄρθρ. 6.

Αἱ ὑγειονομικαὶ πιστοποιήσεις ἢ ἐπιθεωρήσεις τῶν ξένων ὑγειονομικῶν, Προξενικῶν ἢ ἄλλων ἐγγωρίων Ἀρχῶν, τὰς ὁποίας φέρουν Ἑλληνικὰ ἢ ξένα πλοῖα, καταπλέοντα εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος, ἀπαιτεῖται νὰ ᾖναι συντεταγμένα κατὰ τὸν παραδεδεγμένον ὑπὸ τῶν Ἀρχῶν τούτων τύπον.

Ἄρθρ. 7.

Εἰς πλοῖα προσορμιζόμενα κατὰ τὸν διάπλουν αὐτῶν ἐξ ὁποιασδήποτε περιστάσεως εἰς τινὰ λιμένα, πρὸς τὸν ὅποιον δὲν ᾖναι ἡ κυρία αὐτῶν διεύθυνσις, καὶ εἰς ἐκεῖνα, τὰ ὅποια φθάνουν εἰς τὸν λιμένα τῆς κυρίας διευθύνσεώς των, χωρὶς ὅμως νὰ ἀποδιδάσωσιν ὁλόκληρον τὸ φορτίον αὐτῶν, δὲν δίδεται νέα ὑγειονομικὴ πιστοποίησις, ἀλλ' ἐπιθεωρεῖται μόνον ἡ ὑπάρχουσα.

Ἄρθρ. 8.

Ἡ ἐπιθεώρησις τῶν ὑγειονομικῶν πιστοποιήσεων, πρέπει νὰ γίνεσθαι κατὰ χρέος εἰς ἕκαστον τόπον, ὅπου προσορμιζεται τὸ πλοῖον, διὰ νὰ γίνεσθαι γνωστὴ ἡ ὑγειονομικὴ κατάστασις καὶ τοῦ τόπου καὶ πλοίου αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 9.

Ἀφ' οὗ λάβῃ τὸ πλοῖον τὴν πιστοποίησιν αὐτοῦ, ἢ ἀφ' οὗ ἐπιθεωρηθῇ ἐκεῖνη τὴν ὁποίαν ἔφερεν, ἐὰν παρέλθωσιν εἴκοσι τέσσαρες ὥραι καὶ δὲν ἐκπλεύσῃ, πρέπει νὰ γίνεσθαι κατὰ χρέος νέα ἐπιθεώρησις, κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἀναχωρήσεώς του.

Ἄρθρ. 10.

Εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν (visa) ταύτην τῆς πιστοποιήσεως, τὴν γινόμενην ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ὑγειονομικῶν Ἀρχῶν, πρέπει νὰ σημειῖται ὁ τόπος τῆς προσορμισεως τοῦ πλοίου, ἂν ἔλαβεν ἐλευθέραν κοινωνίαν, ἢ ἀναχωρῇ ὑπὸ καθαρσιν καὶ πόσας ἡμέρας ἔμεινεν ὑπὸ καθαρσιν, ἂν ἀπεβιβάσθησαν πραγματεῖαι, ναῦται ἢ ἐπιβάται, ἂν ἔμειναν εἰς τὸ πλοῖον ἀκόμη πραγματεῖαι καὶ ποίου εἶδους, ἂν ἐπεβίβασε νέας πραγματείας καὶ ποίου εἶδους, ἄλλους ἐπιβάτας ἢ ναύτας, πόσος εἶναι κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ πλοίου ὁ ἀριθμὸς τοῦ πληρώματος καὶ τῶν ἐπιβατῶν, σημειουμένων τῶν ὀνομάτων καὶ τῶν χαρακτηριστικῶν ἐκάστου τῶν τελευταίων τούτων κατὰ τὸ ἄρθρον 3, ποῖα ἢ κατάστασις τῆς δημοσίου ὑγείας τοῦ τόπου, ὅπου γίνεσθαι ἡ ἐπιθεώρησις καὶ τῶν πέριξ αὐτοῦ μερῶν, καὶ τέλος πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ ἐνδιαφέρῃ τὴν δημόσιον ὑγίαν.

Εἰς τὰς ἐπιθεωρήσεις δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπάρχωσι λέξεις ἐσθυσμένα, ἐξυσμένα, ἢ ὁποσδήποτε παρηλλαγμένα· ἐὰν γίνωσι προσθήκη πρέπει νὰ προσυπογράφωνται παρὰ τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν.

Ἄρθρ. 11.

Ἐπιθεωρήσεις δύναται νὰ γίνῃ παρ' ὅλων τῶν ὑγειονομικῶν Ἀρχῶν ὁποιασδήποτε τάξεως ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος· ἐκτὸς δὲ αὐτῆς, διὰ τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα παρὰ τῶν Ἑλληνικῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν, ἢ καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 5 καὶ 6 παρὰ ξένων Προξενικῶν ἢ ἐγγωρίων Ἀρχῶν.

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ 1845.)

Ἄρθρ. 12.

Ἐὰν πλοῖον τι, εἴτε ὑπὸ πειρατῶν, εἴτε ἐνεκα ναυαγίου, εἴτε ἐξ ἄλλης καταδύλου καὶ ἀναμφιδόλου περιστάσεως, ἀπολέσῃ κατὰ τὸν διάπλουν τὴν ὑγειονομικὴν πιστοποίησιν, καὶ θέλῃ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν πλοῦν αὐτοῦ δι' ἄλλον λιμένα, δύναται νὰ λάβῃ νέαν ὑγειονομικὴν πιστοποίησιν· ἀλλ' αἱ ὑγειονομικαὶ Ἀρχαὶ ὀφείλουν νὰ ἐξακριβώσωσιν ἐξ ὅλων τῶν περιστάσεων ἂν τὸ πλοῖον ᾖτον ἐλεύθερον ἢ ὅχι κατὰ τὰ ἄρθρα 39—43, καὶ νὰ σημειώσιν αὐτὸ εἰς τὴν νέαν πιστοποίησιν πρὸς ὁδηγίαν τῶν ὑγειονομικῶν Ἀρχῶν τῶν λιμένων, εἰς τοὺς ὁποίους διευθύνεται.

Ἄρθρ. 13.

Ἀλιευτικὰ πλοῖα καὶ ἄλλα μικρὰ πλοῖα ἀπὸ 5 τόνων καὶ κατωτέρω τὰ παραπλέοντα τὰς ἀκτὰς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, δὲν λαμβάνουν ὑγειονομικὴν πιστοποίησιν, ἀλλ' ἀπλῆν Ἄδεια ν. Αἱ ἄδεια αὗται τῆς ἀκτοπλοΐας ἐκδίδονται παρὰ τε τῶν Ὑγειονόμων πάσης τάξεως, καὶ παρὰ τῶν Σταθμαρχῶν. Εἰς αὐτὰς σημειοῦται τὸ εἶδος καὶ ἡ χωρητικότης τοῦ πλοίου, τὸ ὄνομα τοῦ πλοιάρχου, ὁ ἀριθμὸς τῶν ναυτῶν καὶ ἐπιβατῶν, τὸ φορτίον, ἡ διεύθυνσις τοῦ πλοίου, ὅτι τὸ πλοῖον εἶναι εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν, καὶ ὅτι ὑπάρχει ἄκρα ὑγεία εἰς τὸν τόπον ὅπου ἐκδίδεται ἡ ἄδεια· σημειοῦται ὁ χρόνος τῆς διαρκείας, καθ' ἣν ἰσχύει ἡ ἄδεια αὕτη, καὶ τίθεται ἡ χρονολογία τῆς ἐκδόσεως.

Ὅλα ταῦτα γράφονται ἐν συνόψει εἰς τὸ περιθώριον, τὸ ὁποῖον μένει ὡς στέλεχος εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ὑγειονομικῆς Ἀρχῆς, ὡς ὀρίζεται εἰς τὸ ἄρθρ. 3. περὶ ὑγειονομικῶν πιστοποιήσεων (ἴδε τύπον Γ').

Ὁ καιρὸς τῆς διαρκείας τῶν ἀδειῶν τῆς ἀκτοπλοΐας πρέπει νὰ ὀρίζεται εἰς τρόπον, ὥστε νὰ μὴ ᾖναι δυνατόν εἰς τὰ λαμβάνοντα αὐτὰς πλοῖα νὰ ταξιδεύωσιν εἰς τὸ διάστημα τοῦτο εἰς μὴ ἐλευθέρους τόπους.

Ἐὰν ἐμποδίζωνται ὑπὸ ἐναντίων ἀνέμων, ἢ ἄλλης ἀποδεδειγμένης ἀνάγκης νὰ περαιώσωσι τὸν πλοῦν αὐτῶν κατὰ τὸν ὀρισμένον καιρὸν, ὀφείλουν πρὶν ἢ παρέλθῃ ἡ προθεσμία νὰ παρουσιάζωνται ἐνώπιον ὁποιασδήποτε ὑγειονομικῆς Ἀρχῆς διὰ νὰ ἐπιθεωρῇ τὴν δοθεῖσαν ἄδειαν· ἄλλως ὑπόκεινται εἰς τὰ ὀριζόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 14.

Ὅταν τὰ ἀνωτέρω ἀλιευτικὰ καὶ μικρὰ πλοῖα θελήσωσι νὰ πλεύσωσιν ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, ὑποχρεοῦνται νὰ λαμβάνωσιν ὑγειονομικὴν πιστοποίησιν ὡς καὶ τὰ λοιπὰ πλοῖα.

Ἄρθρ. 14.

Τὰ ἀλιευτικὰ πλοῖα καὶ τὰ ἀκτόπλοια, ὅσα παραπλέοντα ἢ ἀλιεύουν κατὰ τὰς ἀκτὰς τῆς Φθιώτιδος, τῶν ἀρκτικῶν μερῶν τῆς Εὐβοίας καὶ τῶν παρακειμένων νήσων, ἐντὸς τῶν ὀρισθησομένων δι' ἰδιαιτέρου Διατάγματος ὁρίων, θέλουν λαμβάνειν ἄδειας μὴ ὑπερβαίνουσας ποτὲ τὰς 24 ὥρας, καὶ ἐνεκα τούτου θέλει σημειοῦσθαι εἰς τὰς ἀδείας ταύτας ἀκριβῶς καὶ ἡ ὥρα τῆς ἐκδόσεως. Εἰς τὸ διάστημα τοῦτο ὀφείλουν τὰ τοιαῦτα πλοῖα νὰ παρουσιάζωνται εἰς τινὰ λιμένα, ὅπου ὑπάρχει ὑγειονομικὴ Ἀρχή, διὰ νὰ ἐπιθεωρῇται ἡ ἄδεια αὐτῶν· ἐὰν παρέλθῃ ἡ προθεσμία τῶν 24 ὥρων, καὶ δὲν δύναται νὰ δικαιολογήσῃσι προσηκόντως τὴν ἐλλείψιν ταύτην, καθυποβάλλομένων τῶν ἀνθρώπων εἰς ἐνόρκους ἐξομολογήσεις, ὑποβάλλονται εἰς τὴν ἀνήκουσαν καθαρσιν, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς προσηκούσης ποινικῆς καταδιώξεως ἐὰν φανῇ σκοπὸς ἀπάτης.

Ὅταν ὁ τόπος ἐξ οὗ ἀποπλέοντα τὰ ἀλιευτικὰ καὶ ἀκτόπλοια πλοῖα ᾖναι πλησίον τῶν Τουρκικῶν τόπων, ὥστε ἐντὸς τῶν 24 ὥρων ἢ καὶ βραχύτερον δύναται νὰ καταπλεύσωσιν εἰς αὐτοὺς καὶ νὰ ἐπιστρέψωσιν, ἐντοιαύτῃ περιπτώσει πρέπει νὰ λαμβάνωσιν ὑγειονομικὸν φύλακα. Διὰ νὰ μὴ ἐπιβαρύνωνται δὲ μὲ

πολλά έξοδα, συγχωρείται· να λαμβάνωσι δύο ὁμοῦ πλοίαρια ἕνα μόνον ὑγειονομικὸν φύλακα· ἀλλὰ τότε δὲν δύνανται κατ' οὐδένᾳ λόγον νὰ ἀπομακρυνθῶσιν ἀπ' ἀλλήλων, διότι ἄλλως στερεῖται τοῦ δικαιώματος τῆς ἐλευθέρως κοινωνίας τὸ μακρυνθῆναι ἀπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ὑγειονομικοῦ φύλακος. Ὅταν δὲ τὰ πλοίαρια ταῦτα δὲν μακρύνωνται, ἀλλ' ἀλιεύωσιν ἢ πλέωσιν ὑπὸ τὴν ὄψιν τῆς ὑγειονομικῆς Ἀρχῆς τοῦ τόπου ἐν καιρῷ ἡμέρας, τότε δὲν λαμβάνουν φύλακα.

Ἄρθρ. 15.

Ὅταν ἐπικρατὴ πανώλης εἰς τὰ πλησιόχωρα μέρη τῆς Τουρκίας, θέλουν λαμβάνεσθαι καὶ αὐστηρότερα μέτρα περὶ τῶν τοιούτων πλοιαρίων, καὶ θέλει ἐμποδίζεσθαι μάλιστα ὁλοτελῶς, ἀνάγκης οὐσης, πᾶσα ἀλιεῖα καὶ ἀκτοπλοία εἰς τὰ γειτνιάζοντα μέρη.

Ἄρθρ. 16.

Εἰς τὸν Ἀμβρακικὸν κόλπον τὰ ἀλιευτικὰ καὶ τὰς ἀκτὰς παραπλέοντα πλοίαρια, διὰ τὸ βραχὺ τοῦ κόλπου, οφείλουν νὰ ἔχωσι πάντοτε ὑγειονομικοῦ φύλακα κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, ἐκτὸς ὅταν ἀλιεύωσιν ἢ παραπλέωσιν ἐν καιρῷ ἡμέρας ὑπὸ τὰς ὄψεις τῶν ὑγειονομικῶν Ἀρχῶν ἢ τοῦ ἐκεῖ σταθμεύοντος Βασιλικοῦ πλοίου, τὸ ὁποῖον θέλει εἶσθαι σταθερῶς προσταγισμένον μεθ' ἑνὸς ὑγειονομικοῦ φύλακος εἰς τὴν νῆσον Βουβάλαν (ἄρθρον 283). Ἐν καιρῷ δὲ πανώλους εἰς τὰ εἰρημένα Τουρκικὰ παράλια, θέλουν λαμβάνειν αἱ Ἀρχαὶ αὐστηρότερα μέτρα, καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις θέλει ἐμποδίζεσθαι ὁλοτελῶς πᾶσα ἀλιεῖα ἢ ἀκτοπλοία κατὰ τὰ μέρη ταῦτα.

Ἄρθρ. 17.

Αἱ ὑγειονομικαὶ πιστοποιήσεις διακρίνονται κατὰ τὴν κατὰστασιν τῆς δημοσίας υγείας τοῦ τόπου, ὅπου ἐκδίδονται, συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Ὑγειονομικοῦ Νόμου.

1. Εἰς ἐλευθέρους·
2. Εἰς καθαράς·
3. Εἰς ὑπόπτους·
4. Εἰς ἀκαθάρτους.

Ἐλευθέραι εἶναι αἱ πιστοποιήσεις αἱ ἐκδιδόμεναι εἰς τόπους ἀνόσους κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ μνησθέντος Νόμου. Καθαραὶ δὲ, Ὑποπτοὶ καὶ Ἀκαθάρτοι αἱ ἐκδιδόμεναι εἰς τόπους ὑγειονομικῶς ἀπροφυλάκτους, καὶ αἱ τῶν μεμολυσμένων πλοίων, κατὰ τοὺς §§ 4, 6, γ', τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ὑγειονομικοῦ Νόμου.

Ἄρθρ. 18.

Ὡς ἀπροφυλάκτοι τόποι δι' ἐπαρκούντων ὑγειονομικῶν μέτρων ἀπὸ τὴν προσβολὴν λοιμωδῶν νοσημάτων, θεωροῦνται πρὸς τὸ παρὸν ὅλη ἡ Τουρκικὴ Ἐπικράτεια, ἡ Αἴγυπτος καὶ οἱ ὑποκαίμενοι εἰς αὐτὴν τόποι· ἐπὶ ὅλα τὰ κατὰ τὴν Μεσόγειον παράλια τῆς Ἀσίας καὶ Ἀφρικῆς, πλην τῶν ὑπὸ τῶν Γάλλων κατεχομένων.

Κ Ε Φ. Β'.

Περὶ ἐξομολογήσεως.

Ἄρθρ. 19.

Πᾶν πλοῖον ἐξ ὁποιοῦδήποτε τόπου ἐρχόμενον, καὶ εἰς ὅποιονδήποτε λιμένα τοῦ Κράτους καταπλέον, ὑποβάλλεται παρὰ τῶν ὑγειονομικῶν Ἀρχῶν εἰς Ἐξομολόγησιν εὐθὺς μετὰ τὴν προσόρμισίν του, ἐξαιρουμένης τῆς διὰ τοῦ ἄρθρου 56 προβλεπομένης περιπτώσεως.

Ἄρθρ. 20.

Ἐξομολόγησις (costituto) εἶναι πράξις ἐπίσημος, διὰ τῆς ὁποίας μανθάνουν μετ' ἀκριβείας αἱ ὑγειονομικαὶ Ἀρχαὶ δι' ἐρωτήσεων γινομένων εἰς τοὺς πλοιάρχους, ἢ καὶ εἰς ἄλλους εὑρισκόμενους ἐπὶ τῶν πλοίων, πᾶν ὅ,τι ἐνδιαφέρει αὐτὰς νὰ

γινώρῳσι περὶ τῆς ὑγειονομικῆς καταστάσεως τῶν πλοίων αὐτῶν καὶ τῶν τόπων, εἰς τοὺς ὁποίους εὐρέθησαν μέχρι τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν γίνεται ἡ ἐξομολόγησις.

Ἄρθρ. 21.

Ἡ ἐξομολόγησις γίνεται ἐγγράφως παρὰ τοῦ προϊσταμένου τῆς Ὑγειονομικῆς Ἀρχῆς καὶ τοῦ Γραμματέως αὐτοῦ, ὅπου εὐρίσκεται τοιοῦτος, γραφομένων ἀκριβῶς κατὰ λέξιν τῶν λόγων ὅλων τῶν ἐξομολογουμένων.

Ἄρθρ. 22.

Πρὸ τῆς ἐξομολογήσεως δὲν δύναται οὐδεὶς νὰ ὁμιλήσῃ αὐτῇ μετὰ τὸν πλοίαρχον, οὔτε μὲ τινα τῶν ἐν τῷ πλοίῳ.

Ἄρθρ. 23.

Εἰς τὴν ἐξομολόγησιν παραλαμβάνονται συνήθως ὁ πλοίαρχος καὶ δύο ναῦται, ἢ, ὅταν ὑπάρχωσιν ἐπιβάται, εἰς ἐπιβάτης καὶ εἰς ναῦτης, καὶ ἐξομολογοῦνται ἕκαστος χωριστὰ καὶ κατ' ἰδίαν, προσκαλούμενοι ἐκ τοῦ πλοίου εἰς τὸ διαλεκτήριον, ἢ εἰς ἄλλον τόπον τοῦ Ὑγειονομικοῦ ἐπὶ ταύτῃ διωρισμένον. Ἐὰν ὁ ἐξομολογῶν παρατηρήσῃ διαφωνίας εἰς οὐσιώδη ἀντικείμενα μετὰ τῶν ἐξομολογουμένων, ἢ συλλάβῃ ὑποψίαν τινα, ἢ καὶ ὅταν δι' ὅποιον δήποτε ἄλλον λόγον νομίσῃ ἀναγκαίαν τὴν ἐξομολόγησιν καὶ ἄλλων προσώπων ἐκ τῶν τοῦ πλοίου, δύναται καὶ ὁφείλει μάλιστα νὰ ἐξομολογῇ καὶ ὅλους τοὺς ἐν τῷ πλοίῳ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον· δύναται δὲ νὰ ἐπαναλάβῃ δις καὶ τρίς τὴν ἐξομολόγησιν τῶν προσώπων ἐν τῷ νομίσῃ ἀναγκαίον. Ἐὰν δὲ εἰς τὸν τόπον, ὅπου προσορμίζεται τὸ πλοῖον, τὸ ὑγειονομεῖον δὲν ἔχῃ ἰδίαν λέμβον, τότε ὁ πλοίαρχος ὀφείλει ἐντὸς ἡμισείας ὥρας μετὰ τὴν ἀγκυροβόλησιν νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὸ ὑγειονομεῖον μετὰ τὴν λέμβον του.

Ἄρθρ. 24.

Ἐὰν τὰ ὑποβαλλόμενα εἰς ἐξομολόγησιν πρόσωπα δὲν γνωρίζωσι τὴν ἐλληνικὴν διάλεκτον, παραλαμβάνει ὁ ὑγειονόμος ἕνα διερμηνεὺν ὠρισμένον.

Ἄρθρ. 25.

Εἰς τὴν ἐξομολόγησιν δὲν δύνανται νὰ παρευρίσκωνται, εἰμὴ ὁ προϊστάμενος τῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας, ὁ Γραμματεὺς καὶ ὁ διερμηνεὺς, ὅπου ἡ παρουσία τοῦ τελευταίου τούτου εἶναι ἀναγκαία. Δύνανται δὲ νὰ παρευρεθῶσιν εἰς σημαντικὰς περιστάσεις καὶ πρόσωπα ἀποστελλόμενα παρὰ τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς ἢ καὶ τὰ μέλη τῆς ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρ. 26.

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐξομολογήσεως ὁ πλοίαρχος, καὶ ὅσοι μέλλουν νὰ ἐξομολογηθῶσιν, ὀρκίζονται κατὰ τοὺς συνήθεις τύπους, ὅτι θέλουν εἰπεῖν ὅλην τὴν ἀλήθειαν καὶ μόνην τὴν ἀλήθειαν, ὁ δὲ ὑγειονόμος ὑπομνησθεὶς εἰς αὐτοὺς τὰς ποινάς, αἵτινες ἐπιβάλλονται εἰς τοὺς ἐπιόρκους, καὶ εἰς τοὺς θέλοντας νὰ ἐξαπατήσωσι τὰς ὑγειονομικὰς ἀρχάς.

Ὅταν τὰ πλοία ἐρχονται ἀπὸ τόπους τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, ὅπου δὲν ὑπάρχει καμμία ὑποψία λοιμωδῶν νόσου, καθὼς καὶ ὅταν δὲν ὑπάρχῃ ὑποψία ὅτι συνεκινώνησαν ταῦτα, μετ' ἄλλων πλοίων, ἢ τόπων ἢ πραγμάτων μὴ ἐλευθέρων, ἡ ἐξομολόγησις δύναται νὰ γίνῃ ἄνευ ὁρκου, ἐὰν ἡ ὑγειονομικὴ ἀρχὴ νομίσῃ αὐτὸν περιττόν.

Ἄρθρ. 27.

Ἡ ἐξομολόγησις γίνεται κατ' ἐρωταποκρίσιν, καὶ αἱ κύρια ἐρωτήσεις τοῦ ἐξομολογούντος πρέπει νὰ ᾔναι αἱ ἐφεξῆς·

§ Πόθεν ἐρχεται τὸ πλοῖον. § Ποῖον εἶναι τὸ ὄνομα, τὸ ἐπωνυμιον καὶ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἐξεταζομένου, καὶ τοῦ ἐγεννήθη. § Πῶς ὀνομάζεται, ποίαν σημαίαν φέρει, καὶ πῶς χωρητικότης·

εἶναι τὴ πλοῖον. § Ποῖον εἶναι τὸ φορτίον τοῦ πλοίου, καὶ πόθεν τὸ ἔλαβεν. § Ποῖαν ἡμέραν ἀνεχώρησεν. § Εἰς ποῖαν κατάστασιν ἦτον ἡ δημόσια ὑγεία τοῦ τόπου καὶ τῶν περιχώρων αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀναχωρήσεώς του. § Πόσους ναύτας καὶ ἐπιβάτας εἶχε τὸ πλοῖον ἐν καιρῷ τῆς ἀναχωρήσεώς του. § Ἐὰν φέρῃ ἀκόμη τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν τῶν ναυτῶν καὶ ἐπιβατῶν καὶ τοὺς αὐτοὺς ἀνθρώπους. § Ἄν εἰς τὸ διάστημα τοῦ διάπλου ἐνόστησε τις τῶν ἐν τῷ πλοίῳ, καὶ ἂν ᾖ τις ἀσθενὴς εἰσέτι. § Ἄν ἀπέθανε τις τῶν ἐν τῷ πλοίῳ εἰς τὸ διάστημα τοῦ διάπλου αὐτοῦ, ποῖαν ἡμέραν, καὶ πλησίον τίνος τόπου, ἢ κατὰ ποῖον γεωγραφικὸν μῆκος καὶ πλάτος συνέβη ὁ θάνατος. § Ποῖα φαινόμενα περίπου παρατηρήθησαν εἰς τοὺς ἀσθενεῖς καὶ εἰς τοὺς νεκροὺς, καὶ πόταν καιρὸν διήρκεσεν ἡ νόσος. § Τί ἐγίναν τὰ ἐν γρήσει φορέματα καὶ στρώματα τῶν ἀποθανόντων. § Ἄν γνωρίζῃ ἰδιαιτέρον τι περὶ τῆς ὑγειονομικῆς καταστάσεως ἄλλων πλοίων εὐρισκομένων εἰς τὸν αὐτὸν τῆς ἀναχωρήσεώς του πότον καθὼς καὶ τῶν πρὸ αὐτοῦ ἀποπλευσάντων. § Ἄν προσωριμίσθῃ εἰς κανὲν μέρος τὸ πλοῖον εἰς τὸ διάστημα τοῦ διάπλου αὐτοῦ, εἰς ποῖον μέρος, καὶ πότε, ἂν ἐκοινωνήσῃ τὸ πλοῖον μετὰ τὰ μέρη ταῦτα, ἃ ἔλαβεν ἐκεῖθε νέους ναύτας, ἢ ἐπιβάτας, ἢ καὶ πρᾶγματα. Ποῖα εἶναι ἡ ὑγειονομικὴ κατάσταση τῶν τόπων καὶ τῶν εἰς αὐτοὺς εὐρισκομένων πλοίων. Ἄν ἀπάντισκε πλοῖον εἰς τὸ διάστημα τοῦ διάπλου του, καὶ ἂν ἐκοινωνήσῃ μετ' αὐτοῦ, πότε, καὶ πῶς συνέβη τοῦτο, πόθεν ἤρχετο τὸ πλοῖον μεθ' οὗ συνεκοινωνήσῃ, καὶ ἂν ἤξεύρῃ ποῖα ἦτον ἡ ὑγειονομικὴ κατάσταση αὐτοῦ. Ἄν ἀπὴν τῆσέ τι εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἂν ἔλαβεν αὐτό.

Πλὴν τούτων ὁ ὑγειονόμος θέλει ἀπευθύνει εἰς τὸν ἐξομολογούμενον καὶ ὅσας ἄλλας ἐρωτήσεις νομίζει ἀναγκαίαις πρὸ ἀνακάψυψιν τῆς ἀληθείας, καὶ μάλιστα ὅταν τὸ πλοῖον σταθεῖται ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως ἕνεκα ὁποιασδήποτε περιστάσεως.

Ἄρθρ. 28. Ἀφ' οὗ τελειώσῃ ἡ ἐξομολόγησις, ὁ γραμματεὺς ἢ ὁ ὑγειονόμος αὐτὸς ἀναγινώσκει τὴν ἐκθεσιν εἰς τὸν ἐξομολογηθέντα, τὸν ἐρωτᾷ ἂν ἐπιβεβαίωσιν ὅσα εἶπε, καὶ ἂν ἔχῃ νὰ προσθήσῃ τι, μετὰ ταῦτα ὑπογράφει αὐτὴν ὁ ἐξομολογηθεὶς μετὰ τὰς ἀναγκαίαις προφυλάξεις, ἀκολουθεῖ δὲ ὁ ὑγειονόμος καὶ ὁ γραμματεὺς, ὅπου ὑπάρχει τοιοῦτος, ἐπὶ δὲ καὶ ὁ διεμπνηθεὶς. Ἐὰν ἐγίνε τούτου χρῆσις. Ἄν ὁ ἐξομολογούμενος δὲν ἤξεύρῃ νὰ ὑπογράψῃ, γίνεται τούτου μνεία εἰς τὴν ἐξομολόγησιν, καὶ ὑπογράφει μόνος ὁ ὑγειονόμος, ὁ γραμματεὺς καὶ ὁ διεμπνηθεὶς. ὅπου δὲν ὑπάρχει γραμματεὺς, ἡ καλύπτεται, ἀρ' εἰ ἡ ὑπογραφή τοῦ προϊσταμένου μόνου τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 29. Αἱ σελίδες ὅλαι τῆς ἐξομολογήσεως πρέπει νὰ ᾖται ὁμοίως ὑπογεγραμμέναι, καὶ δὲν εἶναι συγχωρητέον οὔτε σβύσιμον, οὔτε ξύσιμον, οὔτε προσγραφή καμμίαν. Πᾶσα δὲ προσθήκη πρέπει νὰ γίνεται εἰς τὸ περιθώριον, καὶ νὰ ὑπογράφεται ὡσαύτως παρὰ τῶν ὑπογραφόντων τὴν ἐξομολόγησιν προσώπων.

Ἄρθρ. 30. Τῶν ἀλιευτικῶν καὶ τῶν παρὰ τὰς ἀκτὰς πλεόντων πλοιαρίων ἡ ἐξομολόγησις γίνεται συνήθως ἀνευ ὄρκου καὶ προφορικῶς, ὅπότεν ταῦτα πλέωσιν εἰς μέρη, ὅπου δὲν εἶναι ὑποψία ὅτι ἠδύναντο νὰ κοινωνήσωσι μετὰ ὑπόπτους τόπους, πλοῖα, ἀνθρώπους, ἢ πράγματα. ὅταν δὲ ἡ ὑγειονομικὴ ἀρχὴ τὸ νομίσῃ ἀναγκαῖον αἱ ἐξομολογήσεις αὗται γίνονται καθὼς καὶ τῶν ἄλλων πλοίων.

Ἄρθρ. 31. Οἱ Διευθυνταὶ τῶν πολεμικῶν πλοίων, οἱ φέροντες ἐλαθὸν τινὰ δημοσίου ὑπηρεσίας ναυτικῆς, δὲν ὀρκίζονται οὐδ' ἐξομολογοῦνται κατὰ τοὺς εἰρημένους τύπους, ἀλλ' ἡ ὑγειονομικὴ ἀρχὴ διευθύνει πρὸς αὐτοὺς ἐγγράφους ἐρωτήσεις κατὰ τὸν τύπον (Δ') καὶ ὁ πλοίαρχος ἀπαντᾷ ἐγγράφως, δίδων τὸν

λόγον τῆς τιμῆς του, ὅτι λήγει τὴν ἀλήθειαν καὶ μόνον τὴν ἀλήθειαν αἱ τοιαῦται ἀπαντήσεις πρέπει νὰ προσυπογράφωνται καὶ παρὰ τῶν ἱατρῶν τῶν πολεμικῶν πλοίων.

Ἄν ἡ ὑγειονομικὴ ἀρχὴ νομίσῃ ἀναγκαῖον νὰ λάβῃ καὶ ἄλλας πληροφορίες ἢ ἡ διασαφήσεις, διευθύνει πάλιν ἐγγράφως τὰς ἐρωτήσεις, εἰς τὰς ὁποίας ὀφείλει ὁ πλοίαρχος νὰ ἀπαντήσῃ ἐγγράφως πάλιν.

Κ Ε Φ Α Λ Γ'.

Περὶ ὑγειονομικῆς διαιρέσεως τῶν λιμένων τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρ. 32. Οἱ λιμένες τῆς Ἑλλάδος διαιροῦνται ὑγειονομικῶς εἰς τέσσαρας κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον κατηγορίας.

1. Εἰς λιμένας ὅπου δὲν εἶναι δεκτὴν εἰς κοινωνίαν κανὲν πλοῖον ἀφ' ὁποιοῦνδήποτε τόπου καὶ ἂν ἐρχεται, καὶ ὁποιασδήποτε πιστοποιήσιν καὶ ἂν φέρῃ.

2. Εἰς λιμένας ὅπου γίνονται δεκτὰ, μόνα τὰ ἐλεύθερα πλοῖα, καὶ ἡ αμύμονον ἐκεῖ ἐλευθερὰ κοινωνοῦν.

3. Εἰς λιμένας ὅπου γίνονται δεκτὰ τὰ ἐλεύθερα πλοῖα τὰ καθαρὰ ἐκεῖνα καὶ ὑποπτα, περὶ τῶν ὁποίων γίνεται λογὶς εἰς τὰς ἐνδ. 69, 70.

4. Εἰς λιμένας ὅπου εἶναι δεκτὰ ὅλα τὰ πλοῖα καὶ ἐλεύθερα αἱ καθαῖα καὶ ὑποπτα καὶ καθάρτα καὶ μολυσμένα.

Ἄρθρ. 33. Εἰς τὴν πρώτην κατηγορίαν ἀνάγονται ὅλοι οἱ λιμένες καὶ ὅμοιοι τοῦ ἑλληνικοῦ Κράτους, εἰς τοὺς ὁποίους δὲν ὑπάρχει καμμία ὑγειονομικὴ ἀρχή.

Εἰς τοὺς λιμένας τούτους δὲν δύναται νὰ προσορμίζεσθαι κανὲν πλοῖον ἂν δὲ ὑπὸ τρικυμίας ἢ ἄλλης ἀνάγκης βιασθῇ νὰ προσφύγῃ ἐκεῖσε, δὲν δύναται οὔτε νὰ ἐπιβιβάσῃ οὔτε νὰ ἀποβιβάσῃ τι, οὔτε νὰ συγκοινωνήσῃ μετὰ ἀνθρώπων ἢ πράγματα, καὶ ὀφείλει νὰ ἀναχωρῇ ἄλλᾳ πύσῃ ἢ ἀνάγκῃ.

Εἰς τοὺς λιμένας τούτους ὅσα πλοῖα ἐλεύθερα ἔχουν παρὰ τινος ὑγειονομικῆς ἀρχῆς ἐντὸς τοῦ Κράτους ἐιδικὴν ἐγγράφον ἄδειαν τοῦ νὰ προσωριμίσθωσιν εἰς τινὰ τῶν τοιούτων λιμένων διὰ νὰ ἀποβιβάσωσιν ἢ ἐπιβιβάσωσιν πράγματα, ἢ ἀνθρώπους, ἢ καὶ νὰ συγκοινωνήσωσι ἀπλῶς, ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὀφείλουσι νὰ λαμβάνωσιν ἐν τῷ πλοίῳ ὑγειονομικὸν ρύλακα.

Ἄρθρ. 34. Εἰς τοὺς λιμένας τῆς πρώτης κατηγορίας ἀνάγονται καὶ αἱ ἐρημόνησοι ὅλαι ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχουσιν ὑγειονομικοὶ φυλακεῖς. Εἰς ὅσας δὲ ἐκ τούτων εὐρίσκονται συνήθως ποιμένες, ἢ ἄλλοι ἄνθρωποι διατρίβοντες ἐκεῖ, πρέπει ἂ ὀρκίζονται ἐνώπιον τοῦ πλησιεστέρου ὑγειονομικοῦ, ὅτι δὲν θέλουν λαμβάνει ποτὲ κοινωνίαν μετὰ τὰ προσορμίζόμενα τυχόν ἐκεῖ πλοῖα ἀμύσεως ἢ ἐμύσεως, καὶ ὅτι ἄμᾳ θεωρήσωσιν ὑγειονομικὴν τινὰ παράβασιν θέλουν καταγγέλει αὐτήν.

Πρὶν ἢ δώσωσι τὸν ὄρκον τοῦτον δὲν θέλουν λαμβάνει ποτὲ τὴν ἄδειαν νὰ διατρίβωσιν εἰς τοιοῦτους τόπους. Ἐὰν δὲ ποτὲ παραβῶσι τὰς διατάξεις ταύτας ὑπόκεινται εἰς τὴν ὀριζομένην παρὰ τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ ὑγειονομικοῦ νόμου ποινήν.

Ἄρθρ. 35. Εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν ἀνάγονται ὅλοι οἱ λιμένες καὶ ὅμοιοι τοῦ ἑλληνικοῦ Κράτους, ὅπου ὑπάρχουν ὑγειονομικοὶ σταθμοὶ ἢ φυλακεῖα.

Ἄρθρ. 36. Εἰς τὴν τρίτην κατηγορίαν ἀνάγονται ὅλοι οἱ λιμένες, εἰς τοὺς ὁποίους ὑπάρχουν ὑγειονομικὰ Γ' τάξεως.

Ἄρθρ. 37. Εἰς τὴν τετάρτην κατηγορίαν ἀνάγονται ὅλοι οἱ λιμένες, ὅπου ὑπάρχουν ὑγειονομικὰ Α' καὶ Β' τάξεως καὶ γενικὰ λοιμοκαθαρτήρια.

Ἡ κατηγορία εἰς ἣν ἀνάγεται ἕκαστος τῶν λιμένων τοῦ Ἡμετέρου Κράτους, ὀρίζεται εἰς τὸ περὶ ἐνδ. τῶν ὑγειονομικῶν Ἀρχῶν Ἡμετέρον Διάταγμα.

Κ Ε Φ. Δ'.

Περὶ ὑγειονομικῆς διαμέσεως τῶν πλοίων.

Ἄρθρ. 38. Τὰ πλοία κατὰ τὴν πιστοποίησιν, τὴν ὁποίαν φέρουν, καὶ κατὰ τὰ ἐξαγόμενα ἐκ τῆς ἐξομολογήσεως αὐτῶν, ἢ ἐξ ἄλλων πληροφοριῶν, τὰς ὁποίας λαμβάνουν αἱ ὑγειονομικαὶ Ἀρχαί, διαμετρῶνται ὡς ἐρεξῆς:

1. Εἰς ἐλεύθερα·
2. Εἰς καθάρτα·
3. Εἰς ὑποπτα·
4. Εἰς ἀκάθαρτα, καὶ
5. Εἰς μεμολυσμένα.

Ἄρθρ. 39. Ἐλεύθερον λογίζεται τὸ πλοῖον, ὅταν φέρῃ πιστοποίησιν ἐλευθέρου (ἄρθρον 17), ὅταν δὲν ἐκοινώνησεν καθ' ὅποιον δὴποτε τρόπον εἰς τὸν διάπλουν αὐτοῦ μὲ τινά τόπον μὴ ἐλεύθερον (μὴ ἄνοσον), ἢ μὲ ἄλλα πλοῖα, ἀνθρώπους ἢ πράγματα προερχόμενα ἀπὸ μὴ ἐλευθέρους τόπους, ἢ ἀπὸ τόπου, ἀγνώστου· ὅταν δὲν φέρῃ ἀρρώστους παρέχοντας ὑποψίαν λοιμώδους νόσου· ὅταν δὲν ἀπώλεσε καθ' ὁδὸν ἄνθρωπον ἐκ τῆς αὐτῆς νόσου· ὅταν δὲν ἔχη εἰς τὰ ἐγγράφα του ἐλβεῖν τινὰ μὴ δικαιολογούμενην θανάτῳ· ὅταν δὲν φέρῃ περισσοτέρους, ἢ ὀλιγωτέρους ἀνθρώπους, ἢ καὶ ἄλλους παρὰ τοὺς σημειωμένους εἰς τὰ ἐγγράφα του· ὅταν δὲν φέρῃ ἄλλο φορτίον παρὰ τὸ ἐνδιαλαμβανόμενον εἰς τὸ δηλωτικὸν καὶ τὴν πιστοποίησιν, καὶ ὅταν ὑπάρχῃ μὲν διαφορὰ μεταξὺ τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ ἀνθρώπων, καὶ φορτίου εἴτε ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν, εἴτε ὡς πρὸς τὴν ταυτότητα δύναται ὅμως νὰ δικαιολογήσῃ ὁ πλοίαρχος προφανῶς καὶ ἀναμφισβητήτως τὴν διαφορὰν ταύτην, ὥστε νὰ πεισθῇ ἡ ὑγειονομικὴ Ἀρχὴ ὅτι δὲν ὑπάρχει οὐδεμία ὑποψία ὡς πρὸς τὴν ὑγειονομικὴν κατάστασιν τοῦ πλοίου.

Ἄρθρ. 40. Καθάρν λογίζεται τὸ πλοῖον, ὅταν φέρῃ πιστοποίησιν καθάρου (ἄρθρον 17), ἢ ὅταν φέρῃ μὲν πιστοποίησιν ἐλευθέρου, ἐκοινώνησεν ὅμως κατὰ τὸν διάπλουν αὐτοῦ μὲ τόπους ὑπαγομένους εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς καθάρως πιστοποιήσεως, ἢ μὲ πλοῖα, ἀνθρώπους, ἢ πράγματα προερχόμενα ἀπὸ τοιούτους τόπους ἢ καὶ ἀπὸ ἄλλους ἀγνώστους. Καθάρτα λογίζονται ὡσαύτως καὶ ὅσα πλοῖα φέρουν μὲν πιστοποίησιν ἐλευθέρου ἔχουν ὅμως τὰ ἐγγράφα των ἄτακτα, ἐσθυσμένα, ἐξυσμένα, ἢ καὶ καθ' ὅποιονδὴποτε τρόπον παρηλλαγμένα ἢ φέρουν ἄνευ ἀποχρῶντος δικαιολογήματος περισσοτέρους ἢ ὀλιγωτέρους ἢ καὶ ἄλλους ἀνθρώπους παρὰ τοὺς ἀναφερόμενους εἰς τὰ ἐγγράφα των, ἢ καὶ ἄλλο φορτίον παρὰ τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὸ δηλωτικὸν καὶ τὴν πιστοποίησιν αὐτῶν.

Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ἀναγονται καὶ ὅσα πλοῖα ἐρχόμενα ἀπὸ ἐλευθέρους τόπους στεροῦνται τῶν ἀπαιτούμενων ἐγγράφων, χωρὶς νὰ δικαιολογήσωσιν ἀρκούντως τὴν ἐλλείψιν ταύτην, δὲν προκύπτει δὲ ὑποψία ὅτι τὰ τοιαῦτα πλοῖα ὑπάρχοντα εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ὑποπτῶν ἢ ἀκαθάρτων πιστοποιήσεων.

Ἄρθρ. 41. Ὑποπτον λογίζεται τὸ πλοῖον, ὅταν φέρῃ πιστοποίησιν ὑποπτῶν (ἄρθρ. 17), ἢ ὅταν ἐκοινώνησεν κατὰ τὸν διάπλουν αὐτοῦ μὲ τόπους, πλοῖα, ἀνθρώπους, ἢ πράγματα, τὰ ὁποῖα ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ὑπόπτου πιστοποίησης.

Ἄρθρ. 42. Ἀκάθαρτον λογίζεται τὸ πλοῖον, ὅταν φέρῃ πιστοποίησιν ἀκαθάρτου (ἄρθρ. 17), ἢ ὅταν ἐκοινώνησεν κατὰ τὸν διάπλουν αὐτοῦ μὲ τόπους, πλοῖα, ἀνθρώπους, ἢ πράγματα, ὑπαγόμενα εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ἀκαθάρτου πιστοποίησης.

Ἀκάθαρτα ἐπίσης λογίζονται ὅσα πλοῖα φέρουν μὲν πιστοποίησιν καθάρου ἢ ὑποπτῶν, ἔχουν ὅμως τὰ ἐγγράφα των ἄτακτα ἐσθυσμένα ἢ παρηλλαγμένα, περισσοτέρους ἢ ὀλιγωτέρους ἢ καὶ ἄλλους παρὰ τοὺς σημειωθέντας εἰς τὰ ἐγγράφα των ἀνθρώπους, ὡς καὶ ἄλλο φορτίον παρὰ τὸ ἐνδιαλαμβανόμενον εἰς

τὸ δηλωτικὸν καὶ τὴν πιστοποίησιν αὐτῶν, καὶ ὅταν δὲν ὑπάρχῃ ὑποψία ὅτι εἶναι μεμολυσμένα, ἢ ἔχουν ἄνευ ἀποχρῶντος δικαιολογήματος περισσοτέρους ἢ ὀλιγωτέρους ἀνθρώπους.

Ἀνάθαρτα ἐπίσης λογίζονται καὶ τὰ πλοῖα ὅσα ἐρχόμενα ἀπὸ μὴ ἐλευθέρους τόπους, στεροῦνται τῶν ἀπαιτούμενων ἐγγράφων, καὶ δὲν δύναται νὰ δικαιολογήσωσιν ἀποχρῶντως τὴν ἐλλείψιν ταύτην, καὶ δὲν ὑπάρχει ὑποψία ὅτι εἶναι μεμολυσμένα.

Ἄρθρον 43. Μεμολυσμένον τέλος λογίζεται τὸ πλοῖον, ὅταν φέρῃ ἀρρώστους πάσχοντας λοιμώδη νόσον, ὅταν ἀπώλεσε τοιούτους καθ' ὁδὸν, ἢ ὅταν ἔλαβε κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἀναχωρήσεώς του ἀνθρώπους ἢ πράγματα μεμολυσμένα, τοῦτέστιν ἀνθρώπους ἢ πράγματα ἐλθόντα εἰς ἄμεσον ἢ ἐμμεσον συνάφειαν μετὰ ἀρρώστων ὑπὸ λοιμώδους νοσήματος, ἢ μετὰ τῶν πραγμάτων αὐτῶν.

Μεμολυσμένα ἐπίσης λογίζονται τὰ πλοῖα, ὅταν μεταξὺ τῶν ἀποβιβασθέντων ἐξ αὐτῶν εἰς τὰ λοιμολογηθέντα ἀνθρώπων ἢ πραγμάτων φανῇ μόλυσμα λοιμοῦ (ἄρθρ. 110).

Μεμολυσμένα τέλος λογίζονται καὶ ὅσα πλοῖα ἐρχόμενα ἀπὸ καθάρους ὑπόπτους, ἢ καὶ ἀκαθάρτους τόπους, φέρουν ἀρρώστους, τῶν ὁποίων ἡ νόσος παρέχει ὑποψίας λοιμώδους φύσεως, καθὼς καὶ ὅσα ἀπώλεσαν καθ' ὁδὸν ἀνθρώπους ἀπὸ ὁποιοῦνδὴποτε ὑποπτῶν νόσημα.

Ἄρθρον 44. Καθάρτα, ὑποπτα καὶ ἀκάθαρτα λογίζονται τὰ πλοῖα ὡσαύτως, ὅχι μόνον ὅταν ἐρχονται κατ' εὐθείαν ἀπὸ τόπους καθάρους ὑπόπτους ἢ ἀκαθάρτους· μὲ τοὺς ὁποίους εἶχον συκοινωνήσει, ἀλλὰ καὶ ὅταν προσωρμίσθησαν ἀπλῶς εἰς αὐτοὺς, ἢ ἐστειλαν λέμβους ἐξω εἰς αὐτοὺς, καὶ ἐὰν ἀκόμη φαίνεται, ὅτι δὲν συνεκοι ὦνθιαν οὔτε αἱ λέμβοι, οὔτε τὰ πλοῖα, εἴτε ἄμέσως εἴτε ἐμμέσως μὲ τοὺς τόπους ἐκεῖνους.

Κ Ε Φ Α Λ Ε'.

Περὶ παραδοχῆς καὶ ἀποπομπῆς τῶν προσορμιζομένων πλοίων.

Ἄρθρον 45. Εὐθύς ὅταν προσορμιθῇ ὁποιοῦνδὴποτε πλοῖον εἰς τινὰ λιμένα, ἐξέρχεται ὁ πλοίαρχος μετακαλούμενος παρὰ τοῦ λιμενάρχου ὁμοῦ μὲ δύο τοῦλάχιστον ἀνθρώπους τοῦ πλοίου (ἄρθρ. 23) ἐπὶ τῆς λέμβου του εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ διωρισμένον παρὰ τοῦ ὑγειονομικοῦ τόπον, φέρων μεθ' ἑαυτοῦ ὅλα τὰ ἐγγράφα τοῦ πλοίου.

Εἰς παραλαμβάνει ἡ ὑγειονομικὴ Ἀρχὴ τὰ ἐγγράφα ὅλα τοῦ πλοίου μὲ τὰς ἀνηκούσας προφυλάξεις· ἀναγιώσκει αὐτὰ, καὶ μετὰ ταῦτα κάμνει τὴν ἐξομολόγησιν κατὰ τὰ ἄρθρα 21—30.

Ἄρθρον 46. Ὅποταν ὡς ἐκ τῆς ὑγειονομικῆς πιστοποίησης καὶ ἐκ τῆς γενομένης ἐξομολογήσεως προκύψῃ ἡ βεβαίωσις τοῦ ὅτι τὸ πλοῖον εἶναι ἐλεύθερον (ἄρθρ. 39), τότε πέμπεται παρὰ τῆς ὑγειονομικῆς Ἀρχῆς φύλαξ εἰς αὐτὸ διὰ νὰ μετρήσῃ καὶ παραβάλλῃ τὸ πλήρωμα, τοὺς ἐπιβάτας καὶ τὰς πραγματείας μὲ τὰ ἐγγράφα τοῦ πλοίου· καὶ ἀρ' οὗ εὐρεθῶσιν ὅλα ἐν τάξει, δίδεται παρὰ τῆς ὑγειονομικῆς ἀρχῆς ἡ ἐλευθέρω κοινωνία εἰς τὸ πλοῖον.

Ἄρθρον 47. Εἰς τὰ πολεμικὰ πλοῖα πέμπονται εὐθύς μετὰ τὴν προσορμίσιν των αἱ ἐγγράφοι ἐρωτήσεις τῆς ὑγειονομικῆς Ἀρχῆς (ἄρθρ. 31). Εἰς τὰ πλοῖα ἐγγράφων ἀπαντήσεων βεβαιωθῇ ὅτι τὸ πλοῖον εἶναι ἐλεύθερον, λαμβάνει εὐθύς παρὰ τῆς ὑγειονομικῆς ἀρχῆς ἐλευθέρω κοινωνία.

Ἄρθρον 48. Ἡ ὑγειονομικὴ πιστοποίησις τοῦ πλοίου εἴτε ἐλευθέρου, εἴτε μὴ ἐλευθέρου μένει εἰς τὸ ὑγειονομικὸν μέχρι τῆς ἀναχωρήσεώς του· ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν ἐγγράφων, τὸ ναυτολόγιον παραπέμπεται μετὰ τὴν παραβολὴν τῶν ναυτῶν εἰς τὴν λιμενικὴν ἀρχὴν, καὶ τὸ δηλωτικὸν ἐπιβεβαιωθὲν πρότερον ὅταν τὸ πλοῖον δὲν ᾔναι ἐλεύθερον, ἀποστέλλεται εἰς τὸ Τελωνεῖον.

Άρθρον 49. Όλα τὰ πλοία, ἀπ' ὁποιοῦνδήποτε τόπον καὶ ἂν ἐρχῶνται, θεωροῦνται ὡς ὑποκάθαρσιν ὄντα, μέχρις οὗ λάβωσιν ἐλευθερίαν κοινωνίαν παρὰ τῆς ὑγειονομικῆς Ἀρχῆς καὶ διὰ τοῦτο καθ' ὅλον τὸ μεταξὺ διάστημα, διατηροῦνται ἀκριβῶς ὅλαι αἱ ὑγειονομικαὶ προφυλάξεις, οἱ δὲ παραβαίνοντες αὐτὰς τιμωροῦνται κατὰ τὸν ὑγειονομικὸν Νόμον.

Άρθρον 50. Όταν τὸ προσορμιζόμενον πλοῖον δὲν ᾔναι ἐλεύθερον, διατάσσεται παρὰ τῆς ὑγειονομικῆς Ἀρχῆς νὰ προσορμισθῇ εἰς τὴν διορισμένην ἀναλόγως τῆς κατηγορίας τῆς πιστοποιήσεώς του θέσιν (ἄρθρον 80).

Άρθρον 51. Όταν τὸ πλοῖον προσορμισθῇ εἰς τινὰ λιμένα, ὅπου δὲν δύναται νὰ γίνῃ δεκτὸν κατὰ τὰ ἄρθρα 32—37, ἡ ὑγειονομικὴ ἀρχὴ ἐπιθεωρεῖ τὴν πιστοποίησιν αὐτοῦ, καὶ διατάττει αὐτὸ νὰ ἀναχωρήσῃ ἀμέσως εἰς τοὺς ἄρμολίους λιμένας.

Άρθρον 52. Τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαταγὴν τῆς ὑγειονομικῆς Ἀρχῆς, ὁρεῖται νὰ ἐκπληρώσῃ ἀνυπερθέτως τὸ πλοῖον, καὶ ν' ἀναχωρήσῃ ἀμέσως· ἐὰν δὲ ἐναντίος ἄνεμος ἢ ἄλλη ἀκατανίκητος ἀνάγκη, καθίστησιν ἀδύνατον τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διαταγῆς, ἀναβιβάζει τὴν ἀναχώρησίν του ἐπ' ὅσον μόνον διαρκεῖ ἡ ἀνάγκη· ἐὰν δὲ ἔχῃ ἀνάγκην ἐπισκευῆς ἄνευ τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ ταξιδεύσῃ ἀκινδύνως, συγχωρεῖται εἰς αὐτὸ νὰ ἐπισκευασθῇ· ἀλλ' εἰς πᾶσιν περίστασιν τὰ τοιαῦτα πλοῖα πρέπει νὰ ἐπιτηρῶνται αὐστηρῶς κατὰ τὸ διάστημα τῆς εἰς τοὺς λιμένας διαμονῆς των, ὥστε νὰ μὴ συμβῇ συγκοινωνία.

Τὰ τρόφιμα καὶ ἄλλα τῶν ὁποίων ἔχει ἀνάγκην χορηγοῦνται εἰς αὐτὸ μὲ τὰς ἀναγκαίας προφυλάξεις.

Εἴαν ἡ ἐμποδίζουσα τὸ πλοῖον νὰ ἀποπλεύσῃ ἀκαταμάχητος ἀνάγκη εἶναι διαρκὲς, ἐνεργοῦνται τὰ ὁριζόμενα περὶ ναυαγίων εἰς τὰ ἄρθρα 251—265.

Άρθρον 53. Αποπέμπονται ἄνευ ἀναβολῆς πέραν τῶν ἑλληνικῶν ὑδάτων ὅσα ξένα πλοῖα, μεμολυσμένα ὄντα, δὲν θέλῃσιν νὰ καθυποβληθῶσιν εἰς τὴν νενομισμένην καθαρίσιν συμφῶνως μὲ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ὑγειονομικοῦ Νόμου, καὶ ἐν γένει ὅλα τὰ ξένα πλοῖα, τὰ ὁποία φθάνοντα εἰς τινὰ λιμένα τοῦ Κράτους, δὲν θελήσουν νὰ καθυποβληθῶσιν εἰς τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις τοῦ Βασιλείου.

Άρθρον 54. Όταν ἀποπειρῶνται πλοῖον ἐμπορικὸν μεμολυσμένον εἴτε εἰς ἄλλον λιμένα διὰ νὰ καθαρισθῇ, εἴτε ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, πρέπει νὰ συνοδεύηται παρὰ τινος πολεμικοῦ πλοίου, ὁσάκις ὑπάρχει τοιοῦτον παρὼν, εἰς μὲν τὴν πρώτην περίστασιν μέχρι τοῦ λιμένος ὅπου μέλλει νὰ καθαρισθῇ, εἰς δὲ τὴν δευτέραν μέχρι τῶν ὁρίων τῶν ἑλληνικῶν ὑδάτων. Εἴαν δὲ ὑπάρχῃ πολεμικόν, ναυλόνεται, δημοσίῃ δαπάνῃ, ἐμπορικὸν πλοῖον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπιβιβάζεται ἀνάλογος ἐνοπλος δύναμις, καὶ συνοδεύει τὸ ἀποπειρούμενον πλοῖον.

Άρθρον 55. Τὰ μεμολυσμένα ἑλληνικά πλοῖα εἶναι ὑπὸ χρεα, συμφῶνως μὲ τὸ περὶ τῆς ἐδρας τῶν ὑγειονομικῶν Ἀρχῶν διάταγμα, νὰ καθαρίζωνται εἰς τοὺς ὁρισμένους διὰ τὴν καθάρσιν τῶν μεμολυσμένων πλοίων λιμένας.

Άρθρον 56. Όσα πλοῖα φθάνουν ἐν καιρῷ νυκτός, ἀπὸ τῆς δύσεως μέχρι τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου ὁποιοῦνδήποτε καὶ ἂν ᾔναι τὸ μέρος ἐξ οὗ ἀνεχώρησαν, καθὼς καὶ ὁποιοῦνδήποτε πιστοποιήσιν καὶ ἂν φέρωσιν, ὁρεῖται νὰ προσορμιζῶνται εἰς ἀπόκεντρον καὶ εὐρὺ μέρος τοῦ λιμένος, μακρὰν τῶν ἄλλων πλοίων· θεωροῦνται δὲ ὡς μὴ ἐλεύθερα μέχρις οὗ ἐξετασθῶσι παρὰ τῆς ὑγειονομικῆς Ἀρχῆς.

Άρθρον 57. Όπου ὑπάρχουν ἀκταιωροὶ ἔχουν τὴν ἐπιτηρησιν αὐτῶν ἐν καιρῷ νυκτός, καὶ χρεωστοῦν νὰ ἐρωτῶσι διὰ τῆς σάλπιγγος (trompa marina) τὸ ὄνομα τοῦ εἰσπλέοντος πλοίου, τὴν σημαίαν, τὸν τόπον ὅθεν ἐρχεται, καὶ ἂν ᾔναι

ἐλεύθερον ἢ ὄχι, καὶ νὰ τὸ προσκαλῶσι νὰ προσορμιζέται μακρὰν τῶν ἄλλων πλοίων, καὶ εἰ δυνατόν πλησίον αὐτοῦ.

Εὐθὺς μετὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου πέμπει ὁ ἀκταιωρὸς εἰς τὸ Ἵγειονομεῖον τὴν σημειωτὴν τῶν καταπλευστάντων πλοίων ἐν καιρῷ νυκτός, ἀναφέρων συγχρότως καὶ ὅσα ἄλλα λόγου συνῆψαν κατὰ τὴν προσόρμισιν τῶν τοιούτων πλοίων.

Άρθρον 58. Εἴαν συμπέσῃ νὰ προσορμισθῶσι τῇ αὐτῇ νύκτι πολλὰ πλοῖα εἰς τὸν λιμένα, ἡ λέμβος τοῦ Ἵγειονομεῖου θέλει περιπλέει δι' ὅλης τῆς νυκτός, καὶ ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὸ νὰ μὴ συμβῇ καμμία συγκοινωνία πρὸς ἀλλήλα ἢ μὲ τὴν ξηράν.

Άρθρον 59. Όσα πλοῖα ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ἀκαθάρτου πιστοποιήσεως δὲν δύναται ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει νὰ εἰσπλεύσωσιν εἰς τὸν Εὐβοϊκὸν καὶ Κορινθιακὸν κόλπον. Τὰ παραβαίνοντα τὴν διάταξιν αὐτὴν πλοῖα θέλουν καταδιώκεσθαι ὡς παραβιάζοντα τοὺς ὑγειονομικοὺς Κανονισμούς.

Άρθρον 60. Όσα πλοῖα ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς καθαρᾶς ἢ ὑπόπιου πιστοποιήσεως, καὶ προτίθενται νὰ εἰσπλεύσωσιν εἰς τοὺς εἰρημένους κόλπους, ὁρεῖται νὰ παραλαμβάνωσι πρὸ τῆς εἰσόδου αὐτῶν ὁρισμένους ὑγειονομικοὺς φύλακας τοὺς ὁποίους ὁρεῖται νὰ ἐπιναγάγῃσι πάλιν κατὰ τὴν ἐξοδὸν αὐτῶν, ἢ νὰ στείλωσιν ἰδίαις δαπάναις, εἰς τοὺς τόπους, ἐξ ὧν παρελάθον αὐτοὺς, διὰ νὰ κάμωσιν ἐκεῖ τὴν καθαρσὶν των μὲ ἐξοδὸν τῶν πλοίων. Καὶ τὰ μὲν καταπλέοντα εἰς τὸν Εὐβοϊκὸν κόλπον πλοῖα θέλουν λαμβάνει τοὺς ὑγειονομικοὺς φύλακας κατὰ μὲν τὸν θόρσιον εἰσπλουν, παρὰ τοῦ Ἵγειονομεῖου Σιδήθου, ἢ τοῦ τῆς Ἀμαλιαπόλεως, κατὰ δὲ τὸν μεσημβρινὸν παρὰ τῶν τῆς Σίρου, Τήνου, Ἀνδρου, ἢ Ἰδρυς. Τὰ δὲ εἰσπλέοντα εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον παρὰ τοῦ Ἵγειονομεῖου τῶν Πατρῶν.

Όσα πλοῖα δὲν παραλάβωσι τοὺς ὡς εἴρηται φύλακας ὅχι μόνον δὲν θέλουν εἰσελθεῖν δεκτὰ εἰς κανὲν μέρος τῶν εἰρημένων κόλπων, ἀλλὰ καὶ θέλουν καταδιώκεσθαι ὡς παραβιάζοντα τοὺς ὑγειονομικοὺς Κανονισμούς.

ΚΕΦΑΛΑ. Σ'

Περὶ καθάρσεως.

Άρθρον 61. Καθάρσις εἶναι ὁ εἰς τεταγμένην τινὰ περίοδον χρόνου ἀποχωρισμὸς πλοίων, ἀνθρώπων, πραγμάτων καὶ ζώων μὲ σκοπὸν τοῦ νὰ βεβαιωθῇ ἂν φέρωσι μόλυσμα λοιμώδους τινὸς νόσου, καὶ νὰ ἐξαλειφθῇ τὸ ἐνδεχόμενον τοιοῦτον μόλυσμα διὰ τῶν ἄρμολίων μέσων.

Άρθρον 62. Ἡ καθάρσις εἶναι 1) ἐπιτηρητικὴ ἢ 2) πραγματικὴ.

Άρθρον 63. Ἡ ἐπιτηρητικὴ καθάρσις (contumacia d' osservazione) συνίσταται εἰς τὸ νὰ μένωσι τὰ πλοῖα, οἱ ἄνθρωποι, τὰ πράγματα καὶ ζῶα ἀκινῶντητα ἐπὶ τινὰ καιρὸν, χωρὶς νὰ καθαρίζωνται διὰ τῶν ἄρμολίων μέσων, ὡς γίνεται εἰς τὴν πραγματικὴν καθάρσιν.

Άρθρον 64. Ἡ ἐπιτηρητικὴ καθάρσις δύναται νὰ γενῇ εἰς ὅλους τοὺς λιμένας, ὅπου ὑπάρχει Ἵγειονομεῖον πάσης τάξεως.

Άρθρον 65. Εἰς τὴν ἐπιτηρητικὴν καθάρσιν ὑποβάλλονται ὅσα πλοῖα, ἄνθρωποι, πράγματα καὶ ζῶα ἐρχονται ἀπὸ τόπους ὡς ἐλευθέρους μὲν θεωρουμένους, παρέχοντας ὁμῶς κατὰ περίστασιν ἀπὸν ὑποψίαν λοιμώδους τινὸς νοσήματος, καὶ ὅσα ἄλλα ἐρχονται μὲν ἀπὸ τόπους ἐλευθέρους, δὲν ἔχουν δὲ τὰ ἐγγραφα αὐτῶν, τὸ πλήρωμα, τοὺς ἐπιβάτας ἢ καὶ τὸ φορτίον ἐν τάξει, ἢ φέρωσι ἀρρώστους μὲ ὑποψίαν κολλητικῆς νόσου, ἢ τέλος αἱ ἐξομολογήσεις των φέρουν ἀντιφάσεις καὶ διαφωνίας ἱκανὰς νὰ γενήσῃσιν ἐξαφάν ὑποψίαν ὡς πρὸς τὴν ὑγειονομικὴν αὐτῶν κατάστασιν. Εἴαν ὁμῶς ἡ ὑγειονομικὴ Ἀρχὴ συλλογῇ βαρυτέρας περὶ τούτων ὑποψίας, θεω-

ρουνται τότε ως καθαρά, ὑποπτα, ἢ ἀκάθαρτα (ἄρθρ. 40, 41, καὶ 42), κατὰ τὸν βαθμὸν τῆς ὑποψίας, καὶ ἐπομένως θέλει τὰ καθυποβάλλει εἰς τὴν πραγματικὴν καθάρσιν.

Ἄρθρον 66. Ὁ ἐλάχιστος ὅρος τῆς ἐπιτηρητικῆς καθάρσεως εἶναι 24 ὥραι, καὶ ὁ μέγιστος ἐννέα ἡμέραι· προσδιορίζονται δὲ αἱ ἡμέραι παρὰ τῆς ὑγειονομικῆς Ἀρχῆς ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τῆς ὑποψίας.

Ἄρθρον 67. Ἡ πραγματικὴ καθάρσις (contumacia efectiva, di rigore) ἢ καὶ κατ' ἐξουχίαν ἀπλῶς καθάρσις λεγόμενη, συνίσταται εἰς τὸ νὰ διορμισθῇ τὰ μὴ ἐλεύθερα πλοῖα, πράγματα, ἄνθρωποι καὶ ζῶα ἐπὶ τινι ὁρισμένῳ καιρῷ ἀκοινωνήτα, καὶ νὰ καθαρίζονται συγχρόνως διὰ τῶν ἀρμοδίων μέσων πρὸς ἐξάλειψιν τοῦ ἐνδεχομένου εἰς αὐτὰ μολυσματος λοιμώδους τινὸς νόσου.

Ἄρθρον 68. Ἡ πραγματικὴ καθάρσις τελεῖται μόνον εἰς τοὺς λιμένας ὅπου ὑπάρχουν ὑγειονομεῖα καὶ γενικὰ λοιμοκαθαρτήρια, κατὰ τὸ περὶ ἑδρας τῶν ὑγειονομικῶν Ἀρχῶν Διάταγμα.

Ἄρθρ. 69. Ἡ πραγματικὴ καθάρσις δύναται νὰ γίνῃ πρὸς τοῦτοις καὶ εἰς τὰ Δημοτικὰ λοιμοκαθαρτήρια ἀλλ' ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὅρους.

Τὸ πλοῖον πρέπει νὰ ᾖ καθαρόν ἢ ὑποπτον μόνον, νὰ ᾖ νήκη εἰς τὸν τόπον, ὅπου ὑπάρχει τὸ λοιμοκαθαρτήριο, καὶ νὰ μὴ φέρῃ πραγματείας ἐπιδεικτικά μολυσμοῦ.

Ὅσα πλοῖα δὲν ἔχουν τὰς ιδιότητες ταύτας, πρέπει νὰ διευθύνονται εἰς τὰ Γενικὰ λοιμοκαθαρτήρια.

Ἄρθρον 70. Τὰ πολεμικὰ πλοῖα, καθαρὰ μόνον ὄντα ἢ ὑποπτα, καὶ μὴ φέροντα πραγματείας, δύνανται νὰ καθιρθῶσιν εἰς πάντα λιμένα ὅπου ὑπάρχει ὑγειονομεῖον ὑποιστάτης τάξεως.

Ἄρθρον 71. Ἡ καθάρσις εἶναι κατὰ τὸ ἄρθρον 3. τοῦ ὑγειονομικοῦ Νόμου τριῶν βαθμῶν.

1) τῶν καθαρῶν·

2) τῶν ὑπόπτων·

3) τῶν ἀκαθάρτων.

Διὰ δὲ τοὺς μεμολυσμένους ἀνθρώπους καὶ τὰ τοιαῦτα πλοῖα καὶ πράγματα, λαμβάνονται ἐκτακτὰ μέτρα, τὰ ὀριζόμενα εἰς τὸ κεφάλαιον Ζ' τοῦ Κανονισμοῦ.

Ἄρθρον 72. Ἐκαστος τῶν βαθμῶν τούτων ὀρίζεται ἐκ τῆς καταστάσεως τῆς υγιείας ἢ τῶν σχέσεων τῶν προσερχομένων ἀνθρώπων, πλοίων, ζώων καὶ πραγμάτων καὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς ὑποψίας, ὅστις ἐξάγεται ἀπὸ τὴν ὑγειονομικὴν πιστοποιήσιν ἀπὸ τὰς ἐξομολογήσεις καὶ ἀπὸ ἄλλας πληροφορίας, τὰς ὁποίας λαμβάνει ὅπως διπλοῦται ἡ ὑγειονομικὴ ἀρχή.

Ἄρθρον 73. Ἡ διάκρισις τῶν διαφορῶν βαθμῶν τῆς καθάρσεως καὶ ὀρίζεται δι' ἰδιαιτέρου Βασιλικοῦ Διατάγματος.

Ἄρθρον 74. Ἡ διάκρισις τῆς καθάρσεως δὲν δύναται ἐπ' οὐδεμιᾷ περιστάσει νὰ θραυνηθῇ παρὰ τῶν ὑγειονομικῶν Ἀρχῶν· ἐξ ἐναντίας αἱ Ἀρχαὶ αὗται δύνανται νὰ παρατείνωσιν τὴν διάρκειαν τῆς καθάρσεως ἐντὸς τῶν ὁρῶν τοῦ Κανονισμοῦ, ὁσάκις ὑπάρχουν λόγοι ἰσχυροί.

Ἄρθρον 75. Ἐάν μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς καθάρσεως πλοίου, ἀνθρώπων, πραγμάτων, ἢ ζώων, ἡ ὑγειονομικὴ Ἀρχὴ πληροφορηθῇ ὅτι ἡ ὑγειονομικὴ κατάσταση αὐτῶν δὲν εἶναι ὅποια ἐξήχθη ἐκ τῶν ὑγειονομικῶν πιστοποιήσεων καὶ τῶν ἐξομολογήσεων, δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ προσωρινῶς ἀνωτέρου βαθμοῦ καθάρσιν· ἀλλὰ περὶ τῆς αὐξήσεως τῆς καθάρσεως εἰς τὴν παροῦσαν, ὡς καὶ εἰς τὴν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου περίπτωσιν, ἀποφασίζει ὁριστικῶς ἡ ἀρμοδιὰ ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ.

Ἄρθρον 76. Ὅποιοιδήποτε ἄνθρωποι, πλοῖα, ζῶα, ἢ πράγματα ἐλεύθερα κοινωνήσουν μετὰ πλοίων, ἀνθρώπων πραγμάτων, ἢ ζώων ὑποκειμένων εἰς καθάρσιν, ὑποβάλλονται εἰς τὴν

αὐτὴν κατηγορίαν τῆς καθάρσεως εἰς τὴν ὑπόκεινται οἱ ἄνθρωποι, τὰ πλοῖα, τὰ πράγματα ἢ ζῶα, μετὰ τὰ ὁποῖα συνεκινώθησαν.

Ὅταν ἡ συγκοινωνία γίνῃ μετὰ τῶν ἀνθρώπων ζώων, πλοίων καὶ πραγμάτων ἀναγομένην εἰς διαφόρους καθάρσεις, ἐπιβάλλεται εἰς τὰ συγκοινωνήσαντα ἡ ἀνωτέρα τῶν δύο καθάρσεων καὶ εἰς τὰς δύο περιπτώσεις ἐπιφυλάττεται προσέτι καὶ ἡ ἀνήκουσα ποινικὴ καταδίωξις καθ' οὗ τινος ἀνήκει.

Τὰ νόμιμα ἐξοδα τῶν μολυνθέντων πλοίων ἀνθρώπων ἢ πραγμάτων, λογίζονται κατὰ τὸν νόμον εἰς ἑξῆς τῶν παραιτίων· ἂν δὲ ἐγίνε διὰ ζώων ἢ πραγμάτων εἰς ἑξῆς τῶν κυρίων αὐτῶν.

Ἄρθρ. 77. Ἡ πραγματικὴ καθάρσις ἐπιβάλλεται.

1) Εἰς πλοῖα·

2) Εἰς ἀνθρώπους·

3) Εἰς πράγματα καὶ ζῶα.

1. Περί καθάρσεως τῶν πλοίων

Ἄρθρ. 78. Πᾶν πλοῖον ἐλληνικὸν ἢ ξένον μὴ ἐλεύθερον, προσοριζόμενον εἰς τοὺς ἡμετέρους λιμένας, ὀφείλει νὰ καθυποβληθῇ εἰς τὴν ἀνήκουσαν καθάρσιν, ἐάν θέλῃ νὰ λάβῃ ἐλευθέραν κοινωνίαν μετὰ τῆς Ἑλλάδος· τὰ δὲ μεμολυσμένα ὑποχρεοῦνται εἰς τοὺς ὅρους τῶν ἄρθρων 5 καὶ 6 τοῦ ὑγειονομικοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 79. Ὅταν ἀναγνωστῇ ἡ ὑγειονομικὴ Ἀρχὴ ὡς καθαρὸν, ὑποπτον, ἢ ἀκάθαρτον (ἄρθρ. γ'. τοῦ ὑγειονομικοῦ Νόμου καὶ 40, 41, 42, τοῦ Κανονισμοῦ) πλοῖον ἐμπορικὸν ἢ πολεμικόν, ἐπιβάλλεται εὐθὺς μετὰ τὴν ἐξομολόγησιν ἢ τὴν ἐγγράφον ἡμολογίαν τοῦ (ἄρθρ. 31) εἰς αὐτὸ ἓνα ἢ καὶ περισσοτέρους ὑγειονομικοὺς φύλακας κατὰ τὰς περιστάσεις, διατάσσει τὸ πλοῖον νὰ ὑψώσῃ πᾶντα κίτριναν σημαίαν ὡς σημεῖον τῆς ὑποψίας, καὶ νὰ προσορισθῇ εἰς τὸν διωρισμένον διὰ τὰ πλοῖα τῆς αὐτῆς κατηγορίας τόπον.

Εἰς τε τὰ πολεμικὰ καὶ τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα ἐπιβάλλεται εἰς φύλαξ ὅταν τὸ πλήρωμα δὲν ὑπερβαίῃ τοὺς ὀκτώ· ὅταν δὲ ὑπερβαίῃ τὸν ἀριθμὸν τοῦτον ἐπιβάλλονται δύο· ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν πρώτην καὶ εἰς τὴν δευτέραν περιστασιν ὅταν θέλῃ τὸ πλοῖον νὰ ἔχῃ πλεονέκτης λέμβους εἰς κίνησιν, ἐπιβάλλονται ἀναλόγως καὶ περισσότεροι φύλακες, εἰς τρόπον ὥστε νὰ εὐρίσκειται εἰς ἐκάστην λέμβον καὶ ὑγειονομικὸς φύλαξ κατὰ τὸ ἄρθρον 99.

Ἄρθρ. 80. Ὅλα τὰ μὴ ἐλεύθερα πλοῖα πρέπει νὰ ᾖναι προσωριμὰ μακρὰ ἀπὸ τὰ ἐλεύθερα πλοῖα εἰς ὁρισμένον μέτρος, καὶ μάλιστα ὅταν ὁ τόπος τὸ συγχωρῇ, ἐκ τῶν πλοίων τούτων τὰ ὀλιγώτερον ὑποπτα πρέπει νὰ ᾖναι ἀποχωρισμένα ἀπὸ τὰ μᾶλλον ὑποπτα. Ὅλα δὲ τὰ ὑπὸ καθάρσιν πλοῖα πρέπει νὰ ᾖναι ἀσφαλῶς προσωριμὰ καὶ μετὰ δύο τοῦλάχιστον ἀγκύρας· καὶ δὲν ἔχουσι τὴν ἀδειαν νὰ δέσωσιν εἰς τὴν ξηρὰν σχοινία· ἐξαιρέσεις μόνον γίνονται εἰς καταπειγούσας ἀνάγκας τῶν πλοίων καὶ διὰ μικρὰ πλοία, τὰ ὁποῖα δὲν δύνανται νὰ ἐξασφαλισθῶσιν ἐπὶ τῆς ἀγκύρας· ταῦτα δύνανται νὰ δένωσιν σχοινία ἐπὶ τῆς ξηρᾶς ἀλλὰ πρέπει νὰ ᾖναι καλῶς καταρραμμένα, ἐπιτηροῦντος ἀκριβῶς εἰς τοῦτο τοῦ ὑγειονομοῦ. Περὶ τῆς ἀσφαλοῦς καὶ τακτικῆς προσορμίσσεως τῶν πλοίων, θέλει φροντίζει ὁ Λιμενάρχης.

Ἄρθρ. 81. Μετὰ τὸν ἐπιβιβασμὸν τοῦ ὑγειονομικοῦ φύλακος καὶ τὴν ἀπρὰλὴν προσορμίσιν τοῦ πλοίου, ὁ ἰατρὸς τοῦ ὑγειονομοῦ ἐπισκέπτεται, παρόντος καὶ τοῦ ἀρχιφύλακος, μετὰ τὰς ἀνήκουσας προφυλάξεις καὶ εἰς τὴν ἀνήκουσαν ἀπόστασιν τοὺς ἐν τῷ πλοίῳ, ἐξετάζει ἀνὰσχῶς ὑποπτόν τι νόσημα, καὶ ἀναφέρει ἐγγράφως πάντοτε εἰς τὸ ὑγειονομεῖον τὸ ἀποτέλεσμα τῶν παρατηρήσεών του.

Εἰς τὰ πολεμικὰ πλοῖα δὲν γίνονται ἡ ἐπίσκεψις αὕτη ὅταν ἔχωσιν ἰατρὸν, ἐπειδὴ προσυπογράφεται οὗτος εἰς τὴν ὁμο-

λογίαν του πλοίου (άρθρ. 31)· εάν όμως το πλοίο δεν έχη ιατρὸν, τότε πρέπει νὰ κάμνη τὴν ἐπίσκεψιν ὁ ἰατρός τοῦ ὑγειονομείου, καθὼς καὶ εἰς τὰ ἐμπορικὰ πλοία.

Ἄρθρ. 82. Μετὰ τὴν ἱατρικὴν ἐπίσκεψιν ὁ ὑγειονομικὸς φύλαξ σημειοῖ τὸν ἀριθμὸν, τὸ ὄνομα, καὶ ἐπώνυμον ὅλων τῶν ἐπὶ τοῦ πλοίου ἀνθρώπων, καὶ τὰ πράγματα τὰ ἀνήκοντα εἰς αὐτοὺς διὰ καθημερινὴν χρῆσιν, διακρίνων αὐτὰ ἀπὸ τὰ ἐμπορεύματα, διότι ἐκεῖνα μὲν δύνανται νὰ ἐκκαθαρισθῶσιν ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ τῶν ἰδιοκτητῶν, ταῦτα δὲ πρέπει νὰ ἀποβιβασθῶσιν εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον, ἐὰν ᾖ ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ· σημειοῖ πρὸς τοῦτοις καὶ τὸ εἶδος τοῦ φορτίου τοῦ πλοίου, καὶ παραπέμπει τὰς σημειώσεις αὐτὰς εἰς τὸ ὑγειονομεῖον, τὸ ὁποῖον θέλει παρατηρήσει ἐξ αὐτῶν, ἂν ὁ ἀριθμὸς καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ τὸ εἶδος τοῦ φορτίου ᾖ τὰ αὐτὰ μετὰ γεγραμμένα εἰς τὰ ἔγγραφα τοῦ πλοίου· ἐὰν ὁ ὑγειονομικὸς φύλαξ ᾖ ἀγράμματος, τότε ἐρχεται ὁ ἀρχιφύλαξ τοῦ ὑγειονομείου, ἡ ὁ ἐκπληρῶν χρῆν αὐτοῦ, μετὰ τὴν λέμβον πλησίον τοῦ πλοίου, καὶ γράφει τὴν σημείωσιν ταύτην κατ' ὑπαγόρευσιν τοῦ ἐπὶ τοῦ πλοίου φύλακος.

Ἄρθρ. 83. Μετὰ τὴν ἀναφορὰν ταύτην τοῦ ὑγειονομικοῦ φύλακος καὶ τὴν ἐκθεσιν τοῦ ἱατροῦ, τὸ ὑγειονομεῖον, ἐὰν τὸ πλοῖον λογίζεται καθαρὸν ἢ ὑγιανόν, δίδει εἰς αὐτὸ τὴν ἄδειαν ἀμέσως τοῦ νὰ ἀποβιβάσῃ τοὺς ἐπιβάτας καὶ τὰς ἐπιδεκτικὰς μολυσμοῦ πραγματείας του εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον, εἰδοποιῶν συγχρόνως περὶ τοῦτου τὸν ἐπιστάτην τοῦ λοιμοκαθαρηρίου μετὰ ἔγγραφα χωριστὰ διὰ τοὺς ἐπιβάτας καὶ τὰς πραγματείας, καὶ συντεθειμένα κατὰ τοὺς τύπους Ε, Σ, Τ., ἐπὶ τῶν ὁποίων δύναται καὶ ὀφείλει μάλιστα τὸ ὑγειονομεῖον νὰ προσθέσῃ καὶ ὅσας ἄλλας νομίσῃ ἀναγκαίας παρατηρήσεις.

Πρὶν συγχωρήσῃ τὸ ὑγειονομεῖον τὴν εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον ἀποβίβασιν τῶν πραγματειῶν, πρέπει νὰ δώσῃ καὶ ἡ τελωνιακὴ ἀρχὴ τὴν ἀπαιτουμένην ἄδειαν, διευθύνουσα αὐτὴν εἰς τὸ ὑγειονομεῖον. Εἰς τὰ τοιαῦτα πλοία φέρωσι πραγματείας μὴ ἐπιδεκτικὰς μολυσμοῦ (άρθρον 156), τὸ ὑγειονομεῖον δίδει εἰς αὐτὰ τὴν ἄδειαν νὰ τὰς ἀποβιβάσωσιν εὐθὺς εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν μετὰ τὰς ὁριζόμενας εἰς τὰ ἄρθρ. 87 καὶ 88 προφυλάξεις.

Ἄρθρ. 84. Εἰς τὸ πλοῖον ᾗ ἀκάθαρτον, ὑποβάλλεται προηγουμένως εἰς τριῶν ἡμερῶν προκαθάρισιν κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας λαμβάνει τὴν ἄδειαν τοῦ νὰ ἀποβιβάσῃ τοὺς ἐπιβάτας καὶ τὰς ἐπιδεκτικὰς μολυσμοῦ πραγματείας του εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον, καὶ τὰ μὴ ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν μετὰ τὰς ἀνηκούσας προφυλάξεις (άρθρ. 87, 88.).

Ἄρθρ. 85. Ἡ προκαθάρισις συνίσταται εἰς τὸ νὰ διαμενῇ τὸ πλοῖον μετὰ τοὺς ἐπ' αὐτοῦ ἀνθρώπους καὶ τὰ πράγματα ἐπὶ τινα περίοδον χρόνου μεμονωμένον καὶ ἐντελῶς ἀκοινωνήτον, διὰ νὰ φανῇ ἐὰν ὑπάρχῃ εἰς αὐτὸ μόλυσμα, ὥστε νὰ ληφθῶσιν ἐγκαίρως τὰ ἀναγκαῖα μέτρα, χωρὶς νὰ μολυνθῶσιν τὰ καταστήματα.

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς προκαθάρσεως τὸ πλοῖον θέλει εὐρίσκεισθαι μεμονωμένον παντελῶς, δὲν θέλει ἐκπέμπει λέμβον, ἀλλὰ θέλει κρατεῖ αὐτὰς ἀνασφραγίσκας, δὲν θέλει τὸ πλησιάζει καμμία λέμβος, καὶ δὲν θέλει ἀποβιβάσει οὔτε ἀνθρώπον οὔτε πρᾶγμα καὶ ἐν ἐπιδεκτικὸν ἢ ἀνεπίδεκτον μολυσμοῦ, ἐξαιρουμένων τῶν γεγραμμάτων καὶ χρημάτων κατὰ τὰ ἄρθρ. 86 καὶ 157.

Ὁ ἐπιβιβασθεὶς εἰς τὸ προκαθαριζόμενον πλοῖον φύλαξ θέλει φροντίζει εἰς τὸ διάστημα τῆς προκαθάρσεως νὰ ἀνοίγωνται τὰ στόμια τοῦ πλοίου, νὰ ἐκβάλλωνται αἱ πλέον ὑποποτὶ πραγματείας ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, νὰ ἀνοίγωνται οἱ ναῦται καὶ

ἐπιβάται τὰ πράγματα των, νὰ προσφύωσιν αὐτὰ συχνάκις, καὶ νὰ τὰ ἀερίζωσιν ἀδιαλείπτως· θέλει δὲ προσέχει ἰδίως εἰς τὰ τῆς υγιείας τῶν ἐν τῷ πλοίῳ, καὶ διὰ τὸ παραμικρότερον ἐπιτυχεῖν, ἢ ἀνακαλυφθῆν νόσημα ὀφείλει ἀμέσως νὰ εἰδοποιῇ τὴν ὑγειονομικὴν ἀρχήν.

Εἰς τὰ πράγματα καὶ αἱ πραγματείας δὲν ᾔναι δυνατόν νὰ ἐκτεθῶσιν εἰς τὸ κατάστρωμα τοῦ πλοίου, εἴτε ἐνεκα προφανοῦς καὶ ἐπαίσθητης βλάβης, εἴτε ἐνεκα σφοδροῦ ἀνέμου καὶ βροχῆς, εἴτε ἐνεκα ἄλλης τινὸς περιστάσεως, τότε, ἐὰν εὖρῃ τὸ ὑγειονομεῖον ἀκούοντως δικαιολογημένον τὸ ἐμπόδιον τοῦτο, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ συγχωρήσῃ νὰ μένωσιν τὰ εἰρημένα πράγματα ὑπὸ τὸ κατάστρωμα, ἐνὸς διαρκεί ἡ ἀνάγκη, καὶ νὰ ψαύωνται, μετακινῶνται καὶ ἀερίζωνται ἐκεῖ ὅσο εἶναι δυνατόν.

Εἰς τὸ πλοῖον ἀναγκάζεται νὰ ἀποβιβάσῃ πρὸ τῆς προκαθάρσεως, δύναται νὰ ἀποβιβάσῃ μετὰ ἄδειαν τοῦ ὑγειονομικοῦ τοὺς ἐπιβάτας καὶ τὰς πραγματείας εἰς ἀποχωρισμένα μέρη τοῦ λοιμοκαθαρηρίου διὰ νὰ ἀποπληρώσωσιν ἐκεῖ τὴν προκαθάρσιν.

Τὸ ὑγειονομεῖον, λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὴν δύναμιν καὶ ἐκτεσιν τοῦ λοιμοῦ εἰς τὸν τόπον, ἐξ οὗ ἐρχεται τὸ πλοῖον, τὸν βαθμὸν τῆς ὑποψίας ἐνδεχομένου μολύμματος εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἢ τὰ πράγματα τοῦ πλοίου, καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐκτελέσεως τῆς εκκαθάρσεως κατὰ τὸ διάστημα τῆς προκαθάρσεως, θέλει ἀποφασίζει κατὰ γνωμοδότησιν τῆς ὑγειονομικῆς Επιτροπῆς, ἂν πρέπει νὰ λογίζωνται αἱ ἡμέραι τῆς προκαθάρσεως εἰς τὴν περίοδον τῆς καθάρσεως τῶν πλοίων καὶ τῶν ἀνθρώπων ἢ πραγμάτων τῶν ἐλθόντων ἐπ' αὐτῶν.

Εἰς κατὰ τὸ διάστημα τῆς προκαθάρσεως συμβῇ νόσος ὑποπτος, παρατείνεται ἡ προκαθάρσις ἕως οὗ διαγνωσθῇ τὸ νόσημα, ἀλλ' αἱ περισσότεραι αὐταὶ ἡμέραι τῆς προκαθάρσεως δὲν λογίζονται εἰς τὴν περίοδον τῆς καθάρσεως τοῦ πλοίου, καὶ τῶν ἐπ' αὐτοῦ ἀνθρώπων, ἢ πραγμάτων· ἐὰν δὲ ἡ νόσος ᾖ λοιμὸς, τὸ πλοῖον ὑποβάλλεται ἀμέσως εἰς τὰ περὶ μολυσμένων πλοίων ὁριζόμενα μέτρα.

Ἄρθρ. 86. Γράμματα ἢ ἔγγραφα ὅπου οὐδέποτε εἶδους καὶ χρήματα δύνανται εὐθὺς μετὰ τὴν ἐξομολόγησιν τοῦ πλοίου νὰ ἀποβιβάσθωσιν μετὰ τὰς ἀνηκούσας προφυλάξεις εἰς τὸ ὑγειονομεῖον, καὶ ἐκκαθαριζόμενα ἐκεῖ μετὰ τὴν ἀπαιτουμένην προτοχήν καὶ μέθοδον (άρθρ. 169, 185) παραδίδονται εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν.

Ἄρθρ. 87. Ἡ ἀποβίβασις τῶν ἀνεπιδέκτων μολυσμοῦ πραγμάτων γίνεται μετὰ τὰς ὁριζόμενας εἰς τὸ ἄρθρ. 157 προφυλάξεις, καὶ μετὰ ὅλην τὴν προσοχὴν καὶ ἐπιτήρησιν διὰ νὰ μὴ ἐμπεριέχωσιν ἀναμειγμένας ἢ κεκρυμμένας ὕλας ἐπιδεκτικὰς μολυσμοῦ (άρθρ. 155.) διὰ τοῦτο κατὰ τὴν ἐκφόρτωσιν αὐτῶν περυσίζονται πάντοτε ὁ ὑγειονομικὸς φύλαξ τοῦ πλοίου καὶ ἄλλος ὑγειονομικὸς φύλαξ ἐκ τῶν εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν. Τὰ ἀνεπίδεκτα μολυσμοῦ πράγματα ἀποβιβαζόμενα ἀνακατόνουνται ἢ, ἂν ᾖ θάλανθια, δημητριακοὶ καρποὶ, ὄσπρια, καὶ ἄλλα τοιαῦτα σπέρματα, χύνονται πρότερον μετὰ τρόπον ὥστε, νὰ φανῶσιν ἐὰν τυχὸν ὑπάρχωσιν ἀναμειγμένας ὕλας ἐπιδεκτικὰς μολυσμοῦ. Ὁ ἐν τῷ πλοίῳ φύλαξ ἢ φύλακες χρεωστοῦν ἅμα παρατηρήσωσι τοιαύτας ὕλας νὰ τὰς ἀφαιρῶσι πρὶν ἀποβιβάσθωσιν τὰ πράγματα, καὶ ἂν οὗτοι δὲν τὰς παρατηρήσωσι, νὰ προσέχωσιν αὐστηρῶς οἱ εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν φύλακες καθ' ἡν στιγμὴν ἀποβιβαζόνται τὰ πράγματα διὰ νὰ τὰς ἀνακαλύπτωσι, καὶ ἀνακαλυφθεῖσαι ὀφείλουν νὰ τὰς ἀφαιρῶσι διὰ λαβίδος σιδηρᾶς· ἐὰν δὲ ᾖ καὶ μηδαμινὰ καὶ μηδεμιᾶς ἀξίας εὐθιζοῦν αὐτὰς ἐκ τοῦ προχείρου εἰς εὐρὺ ἀγγεῖον πληρὲς θαλασσίου ὕδατος, καὶ καίουν αὐτὰς ἐπειτα, προσέχοντες μὴ ἐλθῶσιν εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν μετ' ἄλλων πραγμάτων ἢ ἀνθρώπων.

Εἰς μετὰ τῶν παραδιδόμενων εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν

πραγμάτων εύρεθῶσι κεκρυμμένα πράγματα επιδεικτικά μολυσμοῦ ἔχοντά τινα ἀξίαν, πέμπονται μὲ τὴν ἀνήκουσαν προφύλαξιν εἰς τὸ Λοιμοκαθαρτήριον διὰ νὰ ἐκκαθαρισθῶσιν ἐκεῖ, καὶ ἐνεργουῦνται τὰ ὁριζώμενα εἰς τὸ ἄρθ. 20 τοῦ Ὑγειονομικοῦ Νόμου.

Ἄρθρ. 88. Ὅταν τὰ ἀνεπίδεκτα μολυσμοῦ πράγματα ᾖναι περιτυλιγμένα ἢ κεκαλυμμένα μὲ ὕλας επιδεικτικὰς μολυσμοῦ, πρέπει πρῶτον νὰ ἀφαισθῶνται ἀκριβῶς αὐταί, καὶ ἔπειτα νὰ αποβιβάζωνται ἐκεῖνα μὲ τὰς αὐτὰς προφυλάξεις, τὰς ὁποίας ὑπαγορεύει τὸ προηγούμενον ἄρθρον.

Ἄρθρ. 89. Ἡ ἐπιβίβασις ἀνθρώπων, πραγμάτων καὶ ζώων εἰς πλοῖα ὑπὸ καθάρσιν, εἴτε ἐκ τῆς ξηρᾶς, εἴτε ἐξ ἄλλων πλοίων ἐλευθέρων ἢ μὴ, δὲν εἶναι συγχωρημένη ἀνευ ἐγγράφου ἀδείας τοῦ Ὑγειονομείου.

Εἰς τὴν ἀδειαν ταύτην προσδιορίζεται τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τῶν ἐπιβιβασθησομένων πραγμάτων καὶ ζώων, καθὼς καὶ τὰ ὀνόματα καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνθρώπων.

Ἄρθρ. 90. Ἐν καιρῷ νυκτός ἀπαγορεύεται εἰς τὰ ὑπὸ καθάρσιν πλοῖα νὰ ἐπιβιβάζωνται ἢ αποβιβάζωνται ἄνθρωποι, πράγματα ἢ ζῶα· εἰς ἐκτάκτους μόνον περιστάσεις, καὶ ὅταν ἡ Ὑγειονομικὴ Ἀρχὴ ᾖναι πεπεισμένη, ὅτι δὲν θέλει γενηθῇ οὐδεμία Ὑγειονομικὴ παράβασις, δύναται νὰ δώσῃ ἀδειαν.

Ἡ ἀδεία αὕτη πρέπει νὰ δίδεται ἐγγράφως παρὰ τοῦ Ὑγειονομείου, καὶ ἡ Ὑγειονομικὴ ἐπιτήρησις πρέπει νὰ γίνεται αὐστηρητέρα.

Ἄρθρ. 91. Μετὰ τὴν ἀποβίβασιν τῶν ἐπιβατῶν καὶ πραγμάτων ὁ ὕγειονομικὸς φύλαξ, ἢ, καὶ ἀγγαγμαῦ τοῦτου ὄντος, ὁ ἀρχιφύλαξ, κατὰ τὸ ἄρθρον 82, κάμνει ἐκ νέου σημειώσιν τῶν ἀνθρώπων καὶ πραγμάτων ὅσαι ἀποβιβάσθησαν εἴτε εἰς τὸ Λοιμοκαθαρτήριον, εἴτε εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν, σημειῶν τὴν ἡμέραν τῆς τελείας ἐκφορτώσεως ὧν τῶν ἐπιδεικτικῶν μολυσμῶν πραγμάτων ἢ ἄλλων πραγμάτων, καὶ προσθέτει ῥητῶς, ὅτι ἐξετάσας ἀκριβῶς δὲν εὗρεκε κεκρυμμένον εἰς τὸ πλοῖον καὶ ἐν εἶδος πράγματος ἢ πραγματείας επιδεικτικῆς μολυσμοῦ, ἥτις ἔμεινεν ἀκαθάριστος.

Ἄρθρ. 92. Ἡ περίοδος τῆς καθάρσεως τῶν πλοίων ἀρχεται ἀπὸ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν μένουσιν ἐντελῶς κενὰ ἀπὸ πράγματα ἢ πραγματείας, αἵτινες πρέπει νὰ καθαρισθῶσιν εἰς τὸ Λοιμοκαθαρτήριον, καὶ τελειώνει, ὅταν συμπληρωθῇ ὁλόκληρος ἡ τελευταία ἡμέρα, ὥστε δὲν λαμβάνουσιν ἐλευθέραν κοινωνίαν, εἰμὴ τὴν ἐπισύσαν πρῶταν.

Ἄρθρ. 93. Ὅταν τὸ πλοῖον ᾖναι πολεμικόν, καὶ δὲν φέρῃ πραγματείας ἢ ἄλλα πράγματα επιδεικτικὰ μολυσμοῦ εἰς Λοιμοκαθαρτήριον καθαριστέον, ἢ ὅταν ᾖναι ἐμπορικόν, ἀλλὰ δὲν φέρῃ διόλου πραγματείας ἢ ἄλλα πράγματα επιδεικτικὰ μολυσμοῦ, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ καθαρισθῶσιν εἰς τὸ Λοιμοκαθαρτήριον, τότε ἀρχεται ἡ καθάρσις αὐτοῦ ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἐπιβίβασις τοῦ ὕγειονομικοῦ φύλακος.

Ἄν ὅμως τὸ πολεμικόν πλοῖον φέρῃ πραγματείας, ἢ ἄλλα τοιαῦτα επιδεικτικὰ μολυσμοῦ πράγματα, τότε ἀρχίζει τὴν περίοδον τῆς καθάρσεώς του, καθὼς τὰ ἐμπορικά, μὲ τὴν ἀποβίβασιν τῶν πραγμάτων ἢ πραγμάτων.

Ἄρθρ. 94. Ὅταν τὸ πλοῖον φέρῃ πραγματείας ἢ πράγματα ἀνεπίδεκτα μολυσμοῦ, ἡ περίοδος τῆς καθάρσεως ἀρχεται ὁμοίως ἀπὸ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἐπιβῇ εἰς αὐτὸ ὁ ὕγειονομικὸς φύλαξ· μ' ὅλον τοῦτο ἀπαιτεῖται πρὶν ἢ τελειώσῃ τὸ ἥμισυ τῆς περιόδου τῆς καθάρσεώς του, νὰ ἀποβιβάσθῶσιν ὅλαι αἱ πραγματεῖαι καὶ τὰ πράγματα· ἄλλως τε τὸ ἥμισυ τῆς περιόδου τῆς καθάρσεως λογίζεται ἀρ' ἥς ἡμέρας ἀποβιβάσθη ὁλοσχερῶς τὸ φορτίον, ἐπεὶ δὲ θεωρεῖται ὡς ἀναγκαῖον τὸ νὰ μὲνῃ ἐντελῶς κενόν τὸ πλοῖον, τοῖς ἀρχιτετον κατὰ τὸ τελευταῖον ἥμισυ τῆς καθάρσεως.

Ἄρθρ. 95. Ὅσα πλοῖα ἐλθόντα ἀπὸ μὴ ἀνόσους τόπους εἰς ἀνόσους ὑποβληθῶσιν, εἰς καθάρσιν καὶ ἐκπληρώσωσιν ἐκεῖ τὴν περίοδον τῆς καθάρσεως εἰς τὴν ὁποίαν ἤθελον καθυποβληθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα, προσορμιζόμενα εἰς ἑλληνικοὺς λιμένας θεωροῦνται ἐλεύθερα, ἐὰν δὲν φέρωσιν ἀκόμη πραγματείας ἀπὸ τὰ μὴ ἄνοσα μέρη ἀκαθάρστους· ἐὰν δὲ δὲν ἐξεπλήρωσαν εἰς τοὺς ῥηθέντας ἐλευθέρους τόπους ὅλην τὴν καθ' ἡμᾶς περίοδον τῆς καθάρσεως, ὑποβάλλονται εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν περίοδον τῆς καθάρσεως τοῦ μὴ ἐλευθέρου τόπου ὅθεν εἶχον ἀποπλεῦσαι, ἐκπιπτομένων ὁμῶς τῶν ἡμερῶν, τὰς ὁποίας διετελέσαν καθαρίζόμενα εἰς τὸν ἄνοσον τόπον.

Ἄρθρ. 96. Μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς καθάρσεως ὁ ὕγειονομικὸς φύλαξ φροντίζει νὰ ἀερίζωνται καθ' ἐκάστην τὰ επιδεικτικὰ μολυσμῶν πράγματα τοῦ πληρώματος καὶ ὧν ἐν τῷ πλοίῳ, νὰ ἀνοίγουνται ὅλα τὰ κιβώτια αὐτῶν, νὰ ἐκτιθενται εἰς ἀερισμὸν καὶ ψαῦσιν τὰ περιεχόμενα, καὶ νὰ πλύνεται μὲ θαλάσσιον ὕδωρ τὰ πλοῖον καὶ τὰ σχοινία αὐτοῦ, τὰ δὲ ἱστία του νὰ ἀνοίγουνται καθ' ἐκάστην διὰ νὰ ἀερίζωνται. Ἐὰν εὗρεθῇ εἰς τὸ πλοῖον κεκρυμμένη πραγματεία ἢ πρᾶγμα ὑποκείμενον εἰς ἐκκαθάρσιν, πρέπει νὰ ἀποβιβάσθῃ εἰς τὸ Λοιμοκαθαρτήριον· ἡ δὲ περίοδος τῆς καθάρσεως τοῦ πλοίου ἀρχεται ἐκ νέου ἀπὸ τότε, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς νομίμου ποινικῆς καταδιώξεως.

Ἄρθρ. 97. Ὁ ὕγειονομικὸς φύλαξ εἶναι ὑπόχρεως νὰ ἀναφέρῃ εὐθὺς εἰς τὸ ὕγειονομεῖον πᾶν ὅτι συμβῇ εἰς τὸ πλοῖον δυνάμενον νὰ διαφέρῃ τὴν ὕγειονομικὴν ἀρχὴν· ἰδίως δὲ ἂν ἀσθενήσῃ τις ἐντὸς τοῦ πλοίου, ἐὰν ἀνακαλυφθῇ πρᾶγμα τι κεκρυμμένον επιδεικτικὸν μολυσμοῦ, ἐὰν δὲν φυλάττωσι τὰς ὕγειονομικὰς διατάξεις οἱ ἐπὶ τοῦ πλοίου, ἐὰν συμβῇ κοινωνία τις μετ' αὐτοῦ καὶ τὰ παρόμοια.

Ἄρθρ. 98. Ὅλα τὰ ὑπὸ καθάρσιν πλοῖα ὀρεῖλουν νὰ σύρῃσιν τὴν νύκτα ἐπὶ τοῦ πλοίου τὰς λέμβους αὐτῶν, τὴν δὲ ἡμέραν νὰ ἔχωσιν αὐτὰς ἀσφαλῶς δεδεμένους εἰς τὰ πλοῖα, ὥστε νὰ μὴν ἀποσπῶνται ἐκ τῶν κυμάτων.

Ἄρθρ. 99. Καμμία λέμβος δὲν δύναιται νὰ ἀπομονωθῇ τοῦ πλοίου χωρὶς νὰ ᾖναι ἐπ' αὐτῆς ὁ ὕγειονομικὸς φύλαξ, καὶ νὰ φέρῃ ὑψομένον κίτρινον σημεῖον, ὥστε νὰ διακρίνεται μακρόθεν ὅτι εἶναι ὑπὸ καθάρσιν.

Ἄρθρ. 100. Αἱ λέμβοι τῶν ὑπὸ καθάρσιν πλοίων δὲν δύνανται, καὶ τοὶ προφυλαττόμενοι ὡς εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον, νὰ ἀπελθῶσι παρὰ εἰς τὰ ὠρισμένα μέρη καὶ κατὰ τὸν ὠρισμένον καιρὸν παρὰ τῆς ὕγειονομικῆς ἀρχῆς· ἂν δὲ ἔχωσιν ἀνάγκην νὰ προσπλεύσωσιν εἰς ἄλλο μέρος ἢ καὶ εἰς τὸ ὠρισμένον μὲν ἀλλὰ κατ' ἄλλην ὥραν πρέπει νὰ λάβωσιν ἰδιαιτέραν εἰς τοῦτο ἀδειαν παρὰ τῆς ὕγειονομικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 101. Δὲν συγχωρεῖται εἰς τὰ ὑπὸ καθάρσιν πλοῖα νὰ ῥίπτωσι πράγματα ὁποιαδήποτε ἢ σκύβαλα επιδεικτικὰ μολυσμοῦ εἰς τὴν θάλασσαν ἀνευ πρ. σοχῆς, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐρέχωσιν αὐτὰ πρῶτον καὶ νὰ τα ῥίπτωσιν ἔπειτα μὲ τρόπον ὥστε νὰ συθίζωνται εὐθὺς. Δὲν συγχωρεῖται ἐπίσης εἰς αὐτὰ νὰ ἔχωσιν ἐλεύθερα πτηνὰ ὁποιοῦδήποτε εἶδους, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ πετάξωσιν εἰς ἄλλα πλοῖα.

Ἄρθρ. 102. Δὲν συγχωρεῖται ὡσαύτως εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν ὑπὸ καθάρσιν πλοίων νὰ κολυμβῶσιν ἀνευ ῥητῆς ἀδείας τοῦ ὕγειονομείου, τὸ ὁποῖον θέλει χορηγῇ αὐτὴν, ὅταν ἡ ἀπόστασις τοῦ πλοίου ἀπὸ τὴν ξηρὰν καὶ ἀπὸ τὰ ἄλλα πλοῖα, ἢ καὶ ἄλλαι περιστάσεις δὲν δίδουν καμμίαν ὑποψίαν ἐνδεχομένης συγκοινωνίας.

Ἄρθρ. 103. Εἶναι αὐστηρῶς ἀπηγορευμένη ὁποιαδήποτε ἀλλεῖσεις εἰς τοὺς λιμένας, εἰς τοὺς ὁποίους εὐρίσκονται πλοῖα ὑπὸ καθάρσιν.

Άρθρ. 104. Εἰς τὴν ὑδρευσιν τῶν ὑπὸ καθαρσιν πλοίων πρέπει νὰ γίνεταί ἡ ἀναγκαία φροντίς διὰ νὰ μὴ συμβαίη ὁποιοδήποτε εἶδους ἀνάμειξις μεταξὺ ἀνθρώπων διαφόρων πλοίων, ἢ καὶ μετὰ τῆς ξηρᾶς, καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ διορίζεται παρὰ τῆς ὑγειονομικῆς ἀρχῆς ὁ τόπος καὶ ὁ καιρὸς τῆς ὑδρεύσεως δι' ἑκάστον πλοῖον.

Άρθρ. 105. Τὰ ἀναγκαῖα εἰς τὰ τοιαῦτα πλοῖα τρόφιμα, καθὼς καὶ τὸ ὕδωρ δι' ἐκεῖνα τὰ πλοῖα, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν τὴν ἀδείαν νὰ ἀποστέλλωσι τὰς λέμβους των, θέλουν χορηγεῖσθαι εἰς τὰ πλοῖα παρ' ἐκεῖνων, εἰς τοὺς ὁποίους εἶναι συστημένα ἢ παρὰ τῶν προμηθευτῶν.

Άρθρ. 106. Ὅταν θελή τις τῶν εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν εὐρισκομένων νὰ υπάγῃ πλησίον τινος πλοίου ὑπὸ καθαρσιν ὄντος πρὸς συνδιαλέξιν, πρέπει νὰ λάβῃ πρότερον τὴν ἀδείαν τοῦ ὑγειονομείου. Ὁ ὑγειονόμος θέλει διορίζει ἓνα τῶν ὑγειονομικῶν φυλάκων νὰ συνοδεύῃ αὐτόν· ὁ φύλαξ οὗτος, καθὼς καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ πλοίου εὐρισκόμενος θέλον ἐπιτηρῇ ἐπίσης εἰς τὸ νὰ μὴν ἢ λέμβος τοῦ συνδιαλεγομένου εἰς τὴν ἀνήκουσαν ἀπόστασιν, καὶ εἰς τὸ νὰ μὴ συμβῇ ἀμέσως ἢ ἑμμέσως συγκοινωνία τῶν συνδιαλεγομένων.

Άρθρ. 107. Ἐὰν νοσήσῃ τις εἰς τὰ ὑπὸ καθαρσιν πλοῖα, ὁ ἱατρὸς τοῦ ὑγειονομείου πρέπει νὰ ἐπισκέπτεται καὶ βοηθῇ αὐτόν μετὰ τὰς ἀνικούσας προφυλάξεις, ἀναφέρων καθ' ἐκάστην ἐγγράφως εἰς τὸ ὑγειονομικὸν ἐπιστημονικὸν τὴν κατάστασιν τῆς υγείας του, καὶ ἂν ἡ νόσος, μὴ οὕτω ὑποπτος, γίνεταί βαρύνουσα, ὁ πάσχων δύναται νὰ ἀποβιβασθῇ εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον διὰ νὰ θεραπεύηται ἐκεῖ ἀρμοδιώτερον. Ὁ ἱατρὸς θέλει πληρῶνεσθαι διὰ τὰς ἐπισκέψεις του ταύτας ἐπὶ τοῦ πλοίου καὶ ἐν τῷ λοιμοκαθαρτηρίῳ κατὰ τὸ ἀπὸ 5 Μαρτίου 1835 ἡμέτερον διάταγμα, ἐξαίρουμένων τῶν ἐπισκέψεων ἐκεῖνων, αἵτινες γίνονται κατὰ καθήκον.

Ἐὰν ὁ νοσῶν εἴναι ὑγειονομικὸς φύλαξ ὁ ἱατρὸς ὑποχρεοῦται νὰ θεραπεύῃ αὐτὸν ἀμισθί. Δωρεὰν ὀρεῖται νὰ ἱατρεύῃ ἐπίσης καὶ τοῖς ἐπὶ τῶν πλοίων καθαριζομένοις ἀνθρώπους, ὅσους φέρουσιν ἀποδείξεις πενίας.

Άρθρ. 108. Ἐὰν ὁ νοσῶν ἀπὸ ὁποιοδήποτε νόσον μὴ ὑποπτος θέλῃ νὰ θεραπευθῇ παρὰ τινος ἄλλου ἱατροῦ, τότε ὁ ἱατρὸς οὗτος ἐπισκέπτεται αὐτόν τακτικῶς ὑπὸ τὴν ἐπιτηρείαν τοῦ ὑγειονομίου ἢ ἐνὸς ἀρχιφύλακος, καὶ ἀναφέρει ἐνὸρκως ἐκάστοτε εἰς τὸ ὑγειονομικὸν τὰ περὶ τῆς νόσου, ὡς καὶ ὁ ὑγειονομικὸς ἱατρὸς. Τὸ ὑγειονομικὸν ὅμως θέλει πέμπει ἐνίοτε τὸν παρ' αὐτῷ ἱατρὸν διὰ νὰ παρατηρῇ τὸν πάσχοντα καὶ ἀναφέρει περὶ τῆς φύσεως τῆς νόσου.

Άρθρ. 109. Ὅταν ὑπάρχωσιν ἀμφιβολίαι περὶ τῆς φύσεως τῆς νόσου, ὁ ὑγειονόμος δύναται νὰ προσκαλέσῃ ἀκόμη ἓνα ἢ καὶ πλείονας ἱατροὺς ἐκ τῶν τῆς πόλεως διὰ νὰ ἐπισκέπτωνται τὸν ἀσθενῆ μετὰ τοῦ ὑγειονομικοῦ ἱατροῦ, ἀρ' οὗ ὁρισθῶσι πρότερον, ἀλλ' ὀφείλουσι νὰ ἀναφέρωσιν ἐπιστημονικῶς καὶ ἀπὸ κοινῆς εἰς τὸ ὑγειονομικὸν τὰ περὶ τῆς νόσου τοῦ πάσχοντος.

Άρθρ. 110. Ἔως οὗ δὲν διαγνωθῇ ἀκριβῶς ἡ φύσις τῆς νόσου, καὶ θεσπισθῇ ὅτι δὲν εἶναι λοιμώδους καταγωγῆς, τὸ πλοῖον πρέπει νὰ μὴν ὑπὸ καθαρσιν καὶ ἂν συνεπληρωθῇ ἡδὴ ἡ περίοδος τῆς καθάρσεώς του. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ διὰ τὰ πράγματα καὶ τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἀποβιβασθέντας τυχὸν ἐκ τοῦ πλοίου εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον· ἐὰν δὲ ἀποδειχθῇ ἡ νόσος λοιμώδης, ἐνεργοῦνται τὰ ὀριζόμενα περὶ τῶν μεμολυσμένων πλοίων (ἄρθρα 197 ἕως 211).

Ἐὰν νοσήσῃ τις τῶν ἀποβιβασθέντων ἐκ τοῦ πλοίου εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον ἀνθρώπων, ἢ ἐκ τῶν καθαριζόντων πραγματείας τοῦ αὐτοῦ πλοίου ἀεριστῶν, ἐὰν μὲν ἡ νόσος εἴναι ἀπλῶς ὑποπτος οὕτως ἢ καθαρῶς τοῦ πλοίου κατὰ τὰ ἄρθρα 146,

147, 179. Ἐὰν δὲ ἡ νόσος φανῇ λοιμώδης, θεωρεῖται καὶ τὸ πλοῖον ὡς μεμολυσμένον.

Άρθρ. 111. Ἐὰν ἀποθάνῃ τις ἐπὶ τοῦ ὑπὸ καθαρσιν πλοίου, μετακομίζεται ὁ νεκρὸς μετὰ τὰς ἀναγκαῖας προφυλάξεις διὰ τῆς λέμβου τοῦ πλοίου εἰς τὸ παράλιον, ἐξετάζεται γυμνὸς παρὰ τοῦ ἱατροῦ, παρατηροῦντος μὴ φέρῃ σημεῖα ὑποπτα λοιμώδους νόσου, καὶ ἔπειτα φέρεται εἰς τὸ νεκροταφεῖον τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου, ἢ εἰς ἄλλο ἔριμον μέρος διοριζόμενον παρὰ τοῦ ὑγειονομείου, καὶ θάπτεται ἐκεῖ κατὰ τὸν ὀριζόμενον τρόπον εἰς τὸ ἄρθρ. 216.

Άρθρ. 112. Ἐὰν μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς καθάρσεώς του θελήσῃ κανὲν πλοῖον νὰ ἀναχωρήσῃ, ἀποβιβάζεται ὁ ὑγειονομικὸς φύλαξ εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον μετ' ἐγγραφῆς ἀδείαν τοῦ ὑγειονομείου κατὰ τὸν τύπον Ζ. καὶ τελειώνει ἐκεῖ τὴν καθαρσίν του μετ' ἐξοδα τοῦ πλοίου, εἰς τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται, πληρώνει ἔπειτα τὰ ὑγειονομικὰ δικαιώματα καὶ λαμβάνει τὴν πιστοποιήσιν του, ἐν ᾗ σημειοῦται ἡ περίοδος τῆς καθάρσεως· εἰς ἣν καθυπεβλήθη, καὶ πόσον μέρος αὐτῆς ἐξεπλήρωσεν.

Άρθρ. 113. Ἡ περίοδος τῆς καθάρσεως τῶν ἀποβιβασθέντων ἐκ τῶν πλοίων φυλάκων, εἶναι ἡ αὐτὴ μετ' ἐκείνην τῶν πλοίων εἰς τὰ ὁποῖα εὐρίσκοντο.

Άρθρ. 114. Ἐὰν πλοῖον μὴ ἐλευθέρου φθάσῃ εἰς ἑλληνικὸν λιμένα, δὲν θελήσῃ νὰ τεθῇ ὑπὸ καθαρσιν ὡς διαβητικόν, ἐπομένως μὴ-ε νὰ λάβῃ ἐλευθέραν κοινωνίαν, διορίζεται μία τερηρητικὴ λέμβος μετ' ὁμοῦ ὑγειονομικοῦ φύλακος διὰ νὰ ἐπιτηρεῖσιν αὐτὸ, ὅσον καιρὸν μένει εἰς τὸν λιμένα· τὸ πλοῖον τοῦτο δὲν δύναται νὰ ἔχῃ εἰς κίνησιν καμμίαν λέμβον αὐτοῦ ὡς μὴ φέρουσιν κατὰ τὸ ἄρθ. 99 ὑγειονομικὸν φύλακα. Ἐὰν δὲ τὸ πλοῖον ᾗναι μεμολυσμένον, ὑπάγεται εἰς τὰ ἄρθρα 53, 54 καὶ 55.

Άρθρ. 115. Συμπληρωθείσης τῆς περιόδου τῆς καθάρσεως πρὸς τὸ τέλος τῆς τελευταίας ἡμέρας, ὁ ὑγειονομικὸς φύλαξ διευθύνει εἰς τὸ ὑγειονομικὸν νέαν ἔκθεσιν, εἰς τὴν ποῖαν ἀναφέρει ῥητῶς καὶ λεπτομερῶς ὅτι οἱ ἐπὶ τοῦ πλοίου εἶναι υγιεῖς, καὶ ὅτι τὸ πλοῖον εἶναι πάντῃ κενὸν ἀπὸ πραγματείας ἢ ἄλλᾳ εἶδη, τὰ ὁποῖα ἔπρεπε νὰ ἀποβιβασθῶσιν ἐκ τοῦ πλοίου.

Άρθρ. 116. Μετὰ τὴν ἀνωτέρω ἔκθεσιν, τὴν ἀκόλουθον πρῶταν, τουτέστι τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν τὸ πλοῖον θέλει λάβει ἐλευθέραν κοινωνίαν, ὅλοι οἱ ἐπ' αὐτοῦ ἄνθρωποι ἐξέρχονται εἰς τὸ διαλεκτήριον τοῦ ὑγειονομείου, ἢ εἰς ἄλλον ὀρισμένον τόπον, καὶ ὁ ἱατρὸς τοῦ ὑγειονομείου ἐξετάζει αὐτοὺς μετὰ τὰς ἀναγκαῖας προφυλάξεις, καὶ ἀναφέρει ἐγγράφως τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξετάσεώς του.

Άρθρ. 117. Αἱ ἀναφοραὶ τῶν ὑγειονομικῶν φυλάκων, καθ' ὅσον ἀφῆρξάν τὴν υγείαν τοῦ πληρώματος, καὶ ἡ ἐξέτασις τοῦ ἱατροῦ τοῦ ὑγειονομικοῦ δὲν γίνονται εἰς τὰ πολεμικὰ πλοῖα ὅταν ἔχωσιν ἱατρὸν, ἀλλ' ἀντ' αὐτῶν οἱ πλοίαρχοι πρέπει νὰ διευθύνωσι πρὸς τὸ ὑγειονομικὸν τὴν πρῶταν τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν μέλλουν νὰ λάβωσιν ἐλευθέραν κοινωνίαν ἐγγράφον, εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἀναφέρωσιν ἐν λόγῳ τερπὴς ὅτι δὲν ὑπάρχουν ἀσθενεῖς εἰς τὸ πλοῖον μετ' ὑποψίας λοιμώδους νόσου. Τὸ ἐγγράφον τοῦτο προσυπογράφεται ἀπὸ τὸν ἱατρὸν τοῦ πλοίου. Ὅταν τὰ πολεμικὰ πλοῖα δὲν ἔχωσιν ἱατρὸν, ἢ ἐκ' ἑσῆς τοῦ ὑγειονομικοῦ φύλακος, καὶ ἡ ἐξέτασις τοῦ ἱατροῦ τοῦ ὑγειονομικοῦ θέλει γίνεσθαι καθὼς καὶ εἰς τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα (ἄρθρ. 115, 116.)

Άρθρ. 118. Πρὶν ἢ λάβῃ ἐλευθέραν κοινωνίαν τὸ πλοῖον πρέπει νὰ πληρῶσῃ ὅλα τὰ ὑγειονομικὰ δικαιώματα· ἔως οὗ δὲν πληρωθῶσι ταῦτα, τὸ πλοῖον δὲν λαμβάνει ἐλευθέραν κοινωνίαν.

Άρθρ. 119. Μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν προκρουμένων ἐκθέσεων καὶ ἱατρικῶν ἐξετάσεων, καὶ μετὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ὑγειονομικῶν δικαιωμάτων, ὁ ἀρχιφύλαξ τοῦ ὑγειονομικοῦ ἐρ-

χεται εἰς τὸ πλοῖον καὶ ἀφοῦ ἐξετάσῃ καὶ πληροτορηθῇ ὅτι τὸ πλοῖον εἶναι κενόν, καὶ δὲν ὑπάρχουν εἰς αὐτὸ πραγματεῖαι ἢ ἄλλα εἶδη ὑποκείμενα εἰς ἐκκάθαρσιν, τότε τὸ ὕγειονομεῖον διδίδει εἰς αὐτὸ ἐλευθερίαν κοινῶν, τὸ δὲ πλοῖον πρέπει νὰ ἀναχωρήσῃ εὐθὺς ἀπὸ τὸν τόπον τῶν μὴ ἐλευθέρων πλοίων.

Ἄρθρ. 120. Τὰ μεμολυσμένα πλοῖα καθαρίζονται κατὰ τὰ ἄρθρα 197—211.

Ἄρθρ. 121. Τα ἐμπορικὰ πλοῖα ὅταν ᾖναι καθαρὰ ἢ ὑποπτα καὶ παντελῶς κενά, καὶ ὅταν δὲν φέρωσιν ἐπιβάτας, καθὼς καὶ τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν πολεμικὰ πλοῖα ὅταν δὲν φέρωσι πραγματείας, φθάνοντα εἰς τινὰ λιμένα τῆς Ἑλλάδος ὅπου ὑπάρχει ὕγειονομεῖον, δύνανται ἀφοῦ πρότερον προηγηθῶσιν αἱ ἐξομολογήσεις καὶ ὁμολογίαι τῶν πλοιοάρχων καὶ τῶν πρῶν, (ἄρθρ. 19, ἔως 32) νὰ λάβωσι ὑγειονομικοὺς φύλακας καὶ νὰ διευθυνθῶσιν εἰς τοὺς λιμένας, ὅπου δύνανται νὰ λάβωσιν ἐλευθερίαν κοινῶν. Ἡ περίοδος τῆς καθάρσεως ἐν τῇ αὐτῇ περιπτώσει ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ ἐπιβίβασμου τοῦ ὑγειονομικοῦ φύλακος.

Διὰ τὰ ἐμπορικὰ ὅμως πλοῖα, καθὼς καὶ διὰ τὰ πολεμικὰ ὅσα δὲν ἔχουν ἱατρὸν, εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑπάρχῃ εἰς τοὺς τόπους, ὅπου ἐπιβιβάζεται ὁ φύλαξ καὶ ἱατρός μετ' ὁπλῶμα τοῦ ἱατροσυνδρίου, διὰ νὰ γίνεταί ἡ ἐπίσκεψις κατὰ τὸ ἄρθρ. 81.

Ἄρθρ. 122. Οἱ ἐπιβιβαζόμενοι ὑγειονομικοὶ φύλακες εἰς τὰ περὶ ὧν πραγματεύεται τὸ προηγούμενον ἄρθρον πλοῖα, πρέπει νὰ ἐξετάζωσι τὸ πλοῖον ἂν ἔχῃ πραγματείας· νὰ φροντίζωσι νὰ ἀνοίγουνται τὰ κιβώτια κλπ. τοῦ πληρώματος καὶ νὰ ἐξάγουνται τὰ ἐν αὐτοῖς πράγματα διὰ νὰ ψαύονται καὶ ἀερίζωνται, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ πράγματα· νὰ παρατηρῶσιν ἂν ἀρξαστήσῃ τις ἐπὶ τοῦ πλοίου· νὰ προσέχωσι μὴ συμβῇ συγκοινωνία κατὰ τὸν διάπλουν αὐτοῦ· νὰ ἀπαγορεύωσιν εἰς τὸ πλοῖον τοῦ νὰ προσορμίζεσθαι εἰς μέρη ἀπηγορευμένα καὶ νὰ συγκοινωνῇ μετ' αὐτῶν, καὶ τέλος ὅταν φθάσῃ εἰς τὸν λιμένα πρὸς ὃν διευθύνεται τὸ πλοῖον, νὰ κάμνωσιν εἰς τὸ ὕγειονομεῖον ἀκριβῆ ἐκθεσιν ὅλων τῶν συμβάντων ἐπὶ τοῦ πλοίου, διὰ νὰ ὁδηγηθῇ ἡ ὑγειονομικὴ ἀρχὴ ἐξ αὐτῆς τῆς ἐκθέσεως καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν ἐξομολογήσεων καὶ ἐγγράφων ἂν πρέπῃ νὰ λογισθῶσιν αἱ ἡμέραι τῆς καθάρσεως τοῦ πλοίου ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἐπιβίβασεως τοῦ ὑγειονομικοῦ φύλακος.

2. Περὶ καθάρσεως τῶν ἐπιβατῶν.

Ἄρθρ. 123. Οἱ ἐμεικόμενοι ἐπὶ πλοίων μὴ ἐλευθέρων ἐπιβάται ἀποβιβάζονται εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον κατὰ τὰ ἄρθρα 83 καὶ 81 διὰ νὰ ἐκπληρώσωσιν ἐκεῖ τὴν καθάρσιν τῶν ἀποβιβάζονται δὲ μάλιστα πρῶτον αὐτοί, καὶ ἔπειτα αἱ πραγματεῖαι.

Ἄρθρ. 124. Ἐπὶ τοῦ πλοίου δὲν δύνανται νὰ καθαρισθῶσιν ἐπιβάται εἰμὴ μὲ ἐιδικὴν ἀδείαν τοῦ ὑγειονομείου, τὸ ὅποῖον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ χορηγῇ αὐτήν, ὅταν εὐρίσκῃ λόγους ἱχυροὺς δικαιολογούντας τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἐκκαθαρισθῶσιν οἱ ἐπιβάται ἐπὶ τοῦ πλοίου, καὶ ὅταν εἶναι πεπεισμένοι ὅτι δύνανται νὰ γενῇ ἀκριβῶς ἡ ἐκκάθαρσις αὐτῶν ἐπὶ τοῦ πλοίου. Ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιβατῶν ὑπερβαίῃ τοὺς ὀκτώ, θέλει διοριζέσθαι εἰς τὸ πλοῖον ἰδιαιτέρως ὑγειονομικὸς φύλαξ δι' αὐτούς, ὁφείλων νὰ προσέχῃ εἰς τὸ νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ ἐκκάθαρσις τῶν ἀκριβῶς· ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν καθαριζομένων ἐπὶ τοῦ πλοίου ἐπιβατῶν ὑπερβαίνει τοὺς 16, θέλει διοριζέσθαι καὶ ἕτερος ὑγειονομικὸς φύλαξ, καὶ οὕτω καθεξῆς θέλει προστιθεσθαι ἀνὰ ὀκτὼ περιπλέον ἐπιβάτας καὶ ἕτερος ὑγειονομικὸς φύλαξ.

Ἄρθρ. 125. Οἱ ἐπιβάται ἀποβιβάζονται εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον διὰ τῆς λέμβου τοῦ πλοίου συνοδευομένης μακρόθεν παρὰ τῆς λέμβου τοῦ ὕγειονομείου.

Ἄρθρ. 126. Φθάσοντας εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον δέχεται ὁ

ἐπιστάτης τοὺς ἐπιβάτας κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπὸ στοιχ. Ε. καὶ ἄρθρ. 83 κοινοποιήσεως τοῦ ὕγειονομείου, καταγράφει αὐτοὺς εἰς τὸ ἀντικον βιβλίον, (ἄρθρ. 303) καὶ τοὺς παραδίδει εἰς φύλακας διὰ νὰ φροντίσωσι τὴν ἐκκάθαρσιν αὐτῶν, καὶ νὰ προσέχωσιν εἰς τὸ νὰ μὴ συμβῇ ὑγειονομικὴ παράβασις.

Ἄρθρ. 127. Εἰς ἕκαστον κοιτῶνα τῶν ἐπιβατῶν πρέπει νὰ διορίζεται εἰς φύλαξ· ἀλλ' ὅταν ᾖναι εἰς τὸν αὐτὸν κοιτῶνα περισσότεροι τῶν ὀκτῶ ἐπιβάται, διορίζονται δύο.

Ἄρθρ. 128. Τὰ πράγματα τῶν εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον παραδεχθέντων ἐπιβατῶν ἀνοίγονται εὐθὺς καὶ ἐξετάζονται παρόντος τοῦ ἐπιστάτου, καὶ ἐὰν φέρωσι μετ' αὐτῶν πράγματα, τὰ ὅποια πρέπει νὰ καθαρισθῶσιν εἰς τὰς ἀποθήκας, στέλλονται αὐτὰ ἀμέσως εἰς τὰς ἀποθήκας.

Ἄρθρ. 129. Ἐὰν οἱ ἐπιβάται δὲν θέλωσι νὰ ἀποχωρισθῶσιν ἀπὸ τὰ πράγματα, τὰ ὅποια πρέπει νὰ καθαρισθῶσιν εἰς τὰς ἀποθήκας, ὑποβάλλονται οὗτοι εἰς τὴν περίοδον τῆς καθάρσεως, εἰς τὴν ὅποιαν ὑπόκεινται αἱ ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ πραγματεῖαι τῆς αὐτῆς πιστοποιήσεως, διὰ τὰ πράγματα αὐτὰ πληροῦνται τὸ δικαίωμα τῆς καθάρσεως χωριστά. Ἐννοεῖται ὅτι ὁ ἐπιστάτης θέλει καταχωρεῖ εἰς τὸ βιβλίον τῶν πραγματεῶν καὶ τὰ τοιαῦτα πράγματα.

Ἄρθρ. 130. Ἐξετασθέντων ἀκριβῶς τῶν πραγμάτων, διαμοιράζει ὁ ἐπιστάτης τοὺς ἐπιβάτας εἰς τὰ δωμάτια· ἀλλ' εἰς τὸν ὅσον ὥστε νὰ μὴ συνοικῶσι πολλοὶ εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ δωμάτιον.

Ἄρθρ. 131. Ὅταν οἱ ἐπιβάται θελήσωσι δύνανται νὰ λάβωσιν ἰδίους κοιτῶνας, ἐὰν δὲν ᾖναι ἑλλείψεις τοιούτων ἐνεκα τῆς συρροῆς πολλῶν ὁμοῦ καθαριζομένων· ἀλλ' ἐν τῇ αὐτῇ περιπτώσει πληρῶνουν οὗτοι τὸ κατὰ τὴν ὕγειονομικὴν διατίμησιν προσδωρισμένον διὰ τὸ δωμάτιον δικαίωμα.

Ἄρθρ. 132. Ἐπιστολαὶ σφραγισμέναι καὶ ἀσφράγιστοι, ἢ φάκελλοι, τοὺς ὁποίους ἔχουν μετ' αὐτῶν οἱ ἐπιβάται, πρέπει νὰ παραδίδωνται εὐθὺς εἰς τὸν ἐπιστάτην, ὅστις φροντίζει νὰ καπνισθῶσιν εὐθὺς εἰς τὸ καπνιστήριον τοῦ λοιμοκαθαρητηρίου, καὶ νὰ ἐπιστραφῶσιν ἔπειτα εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας, ἢ νὰ διευθυνθῶσιν ὅπου αὐτοὶ θέλουν.

Ἄρθρ. 133. Εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ λοιμοκαθαρητηρίου θέλουν παραδίδεσθαι πάραυτα καὶ ὅλα τὰ ὄπλα, τὰ ὅποια φέρουν τυχόν οἱ ἐπιβάται, ἀραιρεθέντων πρότερον ὅλων τῶν ἐπιδεκτικῶν μολυσμῶν ἐπιβλημάτων ἢ προσαρτημάτων.

Τὰ ὄπλα ταῦτα ἀποδίδονται εἰς τοὺς κυρίους τῶν κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐκ τοῦ λοιμοκαθαρητηρίου ἐξόδου αὐτῶν.

Ἄρθρ. 134. Εἰς ὅλον τὸ διάστημα τῆς καθάρσεως, ὅλα τὰ ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ πράγματα τῶν ἐπιβατῶν, πρέπει νὰ ἀερίζονται ἀπλωνόμενα, ψαυόμενα καὶ μετακινιζόμενα καθ' ἐκάστην, κατὰ τὸ ἄρθρ. 168.

Ἄρθρ. 135. Ἡ περίοδος τῆς καθάρσεως τῶν ἐπιβατῶν ἀρχεται ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον ἀποβίβασεως αὐτῶν, ἂν δὲν ἐλογίσθησαν αἱ τῆς προεκάθαρσεως ἡμέραι κατὰ τὸ ἄρθρ. 85, καὶ τελειώνει ὅταν συμπληρωθῇ ὁλόκληρος ἡ τελευταία ἡμέρα, ὥστε δὲν λαμβάνουν ἐλευθερίαν κοινῶν, εἰμὴ τὴν ἐπιούσαν πρωτὴν.

Ἄρθρ. 136. Πρὸς περισσοτέραν εὐκολίαν τῶν ταξιδευόντων, συγχωρεῖται εἰς τὰ γενικά μόνον λοιμοκαθαρτήρια ἡ λεγομένη Ἀπόδυσις (Spolio).

Ἄρθρ. 137. Ἡ Ἀπόδυσις αὕτη συνίσταται εἰς τὴν τελείαν ἀποχώρησιν τοῦ ἀνθρώπου ἀπ' ὅλα τὰ πράγματα καὶ ἐνδύματά του, καὶ εἰς τὴν ἀκριβῆ ἀπόπλυσιν ὅλου τοῦ σώματος, καὶ ἰδίως τῶν τριχῶν αὐτοῦ, ὥστε νὰ γενῇ ἀδύνατος πᾶσα νέα ἀπορρόφησις μολύσματος εὐρισκόμενου τυχόν ἐπὶ τῶν πραγμάτων ἢ ἐνδυμάτων ἢ καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ σώματος. Διὰ

τοῦτο ἡ περίοδος τῆς καθάρσεως τῶν ἀποδυομένων ἀρχεται ἀπὸ τὴν ὥραν καθ' ἣν ἐξετελέσθη ἡ ἀπόδυσις.

Ἄρθρ. 138. Διὰ τῆς ἀποδύσεως ἡ περίοδος τῆς καθάρσεως τῶν ἀνθρώπων ἐλαττοῦται κατὰ τὸ εἰδικὸν περὶ διαρκείας τῆς καθάρσεως διατάγμα. Ἀρχεται δὲ ἡ περίοδος αὕτη ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἀποδύσεως ὡς ἀνωτέρω.

Ἄρθρ. 139. Εἰς τὴν ἀπόδυσιν δύνανται νὰ ὑποβληθῶσιν ὅσοι θελήσουν· ἀλλὰ πρέπει πρῶτον νὰ ἐξετασθῶσιν ἀπὸ τὸν ἰατρὸν τοῦ λοιμοκαθακτηρίου ἂν ᾖται ὑγιεῖς, διότι εἰς τοὺς πάσχοντας δὲν πρέπει νὰ συγχωρῇται ἡ ἀπόδυσις.

Ἄρθρ. 140. Ἡ ἀπόδυσις γίνεται ὡς ἐρεξῆς· ὁ ἀποδυόμενος εἰσέρχεται εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ προσδιορισμένον τόπον, ἀπεκδύεται ἐκεῖ ὅλα τοῦ ἐνδύματα, καὶ ἀποχωρίζεται ὁλοσχερῶς ἀπὸ ὅλα τα ἄλλα πράγματα τοῦ, καὶ ἐμβαίνει εἰς λουτρόν· εἰκοσὶν ἐξ περίπου μοιρῶν Ρ. ἐκ θαλασσίου ἢ ἄλλου ὕδατος, ὅπου διαμένει ἡμίσειαν ὥραν, πλύνων ἀκριβῶς ὅλα τὰ μέλη τοῦ σώματος τοῦ καὶ αὐτὴν τὴν κεφαλὴν. Τοῦτου γενομένου ἐνδύεται ἐλεύθερα φορέματα, καὶ μεταβαίνει πάραυτα εἰς ἄλλο καθαρὸν δωμάτιον, διὰ νὰ τελειώσῃ ἐκεῖ τὴν καθαρσὶν τοῦ.

Τὰ ἀπεκδυθέντα ἐνδύματα καὶ πράγματα συνάγονται ἐπιμελῶς εὐθὺς ἀφ' οὗ ἐμῆς ὁ ἀποδυθεὶς εἰς τὸ λουτρόν καὶ ἐκτίθενται ὁμοῦ μετὰ τὰ ἄλλα πράγματα αὐτοῦ εἰς ἀερισμὸν διὰ νὰ τελειώσῃ τὴν γενομένην καθαρσὶν τῶν μὴ ἀποδυομένων· ἐὰν δὲ ᾖται μετὰ τῶν αὐτῶν πράγματα δυνάμενα νὰ ἐκτεθῶσιν εἰς ὑποκαπνισμὸν χλωρίου, ἢ νὰ βυθισθῶσιν εἰς ἄπλουν ἢ ἑγχλωρον ὕδωρ ἢ ὅξος ἀνευ βλάβεις, τότε κατ' αἴτησιν τοῦ ἀποδυθέντος, καπνίζονται οὕτως ἐπὶ 24 τοῦλάχιστον ὥρας εἰς τὸ καπνιστήριον τοῦ καταστήματος, ἢ μένουσιν εἰς μὲν τὸ ἄπλουν ὕδωρ ἐπὶ 12 ὥρας, εἰς δὲ τὸ ἑγχλωρον ἢ τὸ ὅξος ἐπὶ 3 μόνον ὥρας, καὶ ἐπειτα παραδίδονται εἰς τοὺς ἀποδυθέντας, θεωρούμενα ὡς ἐλεύθερα, κατὰ τὰ ἄρθρ. 161, 166.

Ἄρθρ. 141. Ὅταν γίνεται ἡ ἀπόδυσις πρέπει νὰ ἐπιτηρῇ ὁ ὑγειονομικὸς φύλαξ διὰ νὰ ἐκτελῇται ἀκριβῶς. Ἄν δὲ οἱ ἀποδυόμενοι ᾖται γυναῖκες, τότε ἐπιτηρεῖ ἀντὶ τοῦ φύλακος, γυνὴ ὀριζομένη πρῶτον ἐνώπιον τοῦ ἐπιστάτου τοῦ λοιμοκαθακτηρίου.

Ἄρθρ. 142. Ἐὰν οἱ ἀποδυόμενοι θελήσῃσιν εὐθὺς νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν ἀπόδυσιν, τότε οἱ ὑγειονομικοὶ φύλακες, αἵτινες διορίζονται εἰς αὐτοὺς παρὰ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ λοιμοκαθακτηρίου, κοινωνοῦν μετ' αὐτῶν μετὰ τὴν ἀπόδυσιν ἀφοῦ εἰσελθῶσιν οἱ ἀποδυθέντες εἰς τὰ δωμάτια, ὅπου θέλουσιν ἐκπληρῶσαι τὴν καθαρσὶν τῶν.

Διὰ τὴν ἐκκαθάρσιν τῶν ἐνδυμάτων καὶ πραγμάτων αὐτῶν διορίζεται εἰς ἀεριστῆς, ὅστις θέλει φροντίζει περὶ τῆς ἐκκαθάρσεως αὐτῶν· ἐὰν δὲ οἱ μὴ ὑποβληθέντες ἐξ ἀρχῆς εἰς τὴν ἀπόδυσιν ἔλαβον ἥδη ὑγειονομικοὺς φύλακας, τότε οὗτοι μένουσιν διὰ νὰ ἐκπληρώσῃσιν ὁλόκληρον τὴν περίοδον τῆς καθάρσεως, φροντίζον ἀντὶ τῶν ἀεριστῶν τὴν ἐκκαθάρσιν τῶν φορεμάτων· εἰς δὲ τοὺς ἀποδυθέντας, διορίζεται ἄλλος φύλαξ ἐλεύθερος.

Ἄρθρ. 143. Διαρκούσης τῆς καθάρσεως οἱ καθαριζόμενοι δύνανται νὰ ἀναχωρήσῃσιν ἐκ τοῦ λοιμοκαθακτηρίου· ἀλλὰ τότε δὲν ἔχουν τὴν ἀδειαν νὰ μεταβῶσιν εἰς ἄλλο μέρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, εἰμὴ εἰς γενικὸν λοιμοκαθακτήριον, διὰ νὰ τελειώσῃσιν ἐκεῖ τα ὑπόλοιπον τῆς περιόδου τῆς καθάρσεως. Εἰς τὰ διαστήματα τῶν ἀπερχομένων οὕτω, πρέπει νὰ σημειοῦται τὸ ὑπόλοιπον τῶν ἡμερῶν, τὰς ὁποίας ὀφείλουσιν νὰ δαπανήσῃσιν εἰς τὴν καθαρσὶν τῶν.

Ἄρθρ. 144. Ἐὰν εἰς τὸ διάστημα τῆς καθάρσεως νοσήσῃ τις τῶν καθαριζομένων εἰς τὸ λοιμοκαθακτήριον, εἰδοποιεῖ εὐθὺς ὁ φύλαξ τὸν ἐπιστάτην, οὗτος, δὲ προσκαλεῖ ἀμέσως τὸν ἰατρὸν

τοῦ καταστήματος, ὅστις ἐπισκέπτεται τὸν πάσχοντα καὶ ἐκθέτει ἐπιστημονικῶς τὰ περὶ τῆς νόσου εἰς τὸν ἐπιστάτην. Ἐὰν ἡ νόσος δὲν εἴναι ὑποπτος, ὁ ἰατρός θεραπεύει τὸν πάσχοντα μετὰ τὴν ἀνήκουσαν προφύλαξιν δαπάνη τοῦ ἀσθενούντος. Ἄν δὲ οὗτος φέρῃ ἀποδεικτικὸν πείρας, ἢ ἂν εἴναι ὑγειονομικὸς φύλαξ ἢ ἀεριστῆς, ὁ ἰατρός εἶναι ὑπόχρεως νὰ τὸν θεραπεύῃ δωρεάν. Ἐὰν ὁ πάσχων ἀπὸ νόσον μὴ ὑποπτον θαλῇ νὰ ἐπισκέπτηται ὑπ' ἄλλου ἰατροῦ, ὁ ἰατρός οὗτος θέλει τὸν ἐπισκέπτεται παρόντος τοῦ ἐπιστάτου διὰ νὰ γίνεται ἡ ἐπίσκεψις μετὰ ὅλας τὰς ἀπαιτούμενας προφυλάξεις (ἄρθρ. 293)· ἐσχύουν δὲ καὶ ἐνταῦθα αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 108 περὶ τῶν εἰς τὰ ὑπὸ καθαρσὶν πλοίων ἱατρικῶν ἐπισκέψεων.

Ἄρθρ. 145. Ἐὰν ἀποθῇ τις τῶν ἐν τῷ λοιμοκαθακτηρίῳ καθαριζομένων, θάπτεται κατὰ τὸ ἄρθρον 216.

Ἄρθρ. 146. Ἐὰν ὑπάρχῃ ὑποψία λοιμώδους νόσου, ὁ πάσχων πρέπει νὰ χωρισθῇ ὁμοῦ μετὰ τὰ πράγματα τοῦ πάραυτα καὶ ἀκριβῶς ἀπὸ τοὺς μετ' αὐτοῦ ἀνθρώπους ἐκτὸς τοῦ ἀναγκαστοῦ ὑπηρέτου, ἐὰν οὗτος θέλῃ νὰ μείνῃ μετὰ τοῦ ἀσθενούς· παύει ἡ περαιτέρω ἀποβίβασις τῶν πραγματικῶν τοῦ πλοίου, μετὰ τὸ ὅποιον ἐφθασεν ὁ πάσχων, καὶ εἰδοποιεῖται περὶ τούτου εὐθὺς τὸ ὑγειονομεῖον. Ἐως οὗ δὲν διαγνωσθῇ ἀδιαφελονεικῆτως ἡ φύσις τῆς νόσου, ὁ πάσχων διαμένει ὑπὸ τοιαύτην αὐστηρὰν ἐπιτήρησιν, τὸ δὲ πλοῖον τὸ ὅποιον τὸν ἔφερε (ἄρθρ. 110 καὶ 179), καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ ἄνθρωποι καὶ τὰ τυχόν ἐλθόντα δι' αὐτοῦ πράγματα διαμένουν ὡσαύτως κατὰ διάστημα τοῦτο ὑπὸ καθαρσὶν θεωρούμενα ὡς ὑποπτα.

Ὅταν ὑπάρχῃσιν ἀμφισβητεῖς ὡς πρὸς τὴν φύσιν τῆς νόσου, ὁ ἐπιστάτης τοῦ λοιμοκαθακτηρίου προσκαλεῖ καὶ ἄλλους ἰατροὺς ἐκ τῆς πόλεως, αἵτινες ἐνεργοῦν κατὰ τὰ ὀριζόμενα εἰς τὸ ἄρθρ. 209.

Ἄρθρ. 147. Ἐὰν ἡ νόσος φανῇ λοιμώδης, ὁ ἀσθενὴς, οἱ ἀνθρώποι καὶ τὰ πράγματα τὰ συγκοινωνήσαντα μετ' αὐτοῦ εἴτε ἀμέσως εἴτε ἐμμέσως, μετακαρμίζονται εἰς τὸ λοιμοκομεῖον ὅσον τάχιστα, κατὰ τὰ ἄρθρα 223. Τὸ πλοῖον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἦλθεν ὁ πάσχων, καὶ τὰ πράγματα τὰ ἐπ' αὐτοῦ ἐλθόντα λογίζονται ὡς μεμολυσμένα, καὶ ἐνεργεῖται τὰ ὀριζόμενα διὰ τὴν ἐκκαθάρσιν τῶν τοιούτων πλοίων μέτρα. Οἱ ἐν τῷ λοιμοκαθακτηρίῳ μένοντες ἄλλοι ἄνθρωποι καὶ τὰ πράγματα τῶν διαφόρων ἐλεύσεων ὑποβάλλονται εἰς αἰση-οσίαν καθαρσὶν, αὐξανόμενων καὶ τῶν ἡμερῶν αὐτῆς, ἀναλόγως τῶν περιστάσεων. Περὶ τοῦ ὅπου τῆς ἀνέξεως· τῆς καθάρσεως ταῦτα· θέλει γνωμοδοτεῖ ἡ ὑγειονομικὴ ἐπιτροπὴ, ἀκούοντα καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἐπιστάτου.

Ἄρθρ. 148. Οἱ κοιτῶνες, εἰς τοὺς ὁποίους εὐρίσκοντο ὁ ἀσθενὴς καὶ οἱ μολυνθέντες, ἐκκαθαρίζονται ἐπειτα δι' ὑποκαπνισμῶν χλωρίου κατὰ τὸ ἄρθρ. 166.

Ἄρθρ. 149. Τελειωθείσης τῆς περιόδου τῆς καθάρσεως τῶν ἀνθρώπων ἐπισκέπτεται ἀφ' ἐσπέρας αὐτοὺς ὁ ἰατρός τοῦ λοιμοκαθακτηρίου, καὶ ἂν εὕρῃ αὐτοὺς ὑγιεῖς κάμνει ἐγγράφον ἐκθεσὶν εἰς τὸν ἐπιστάτην περὶ τούτου· πληρῶν οἱ ἐπίβιαται ὅλα τὰ νενουσιωμένα καθαρτικὰ δικαιώματα, καὶ τὴν ἀκόλουθον πρῶτην λαμβάνουν παρὰ τοῦ ἐπιστάτου τὴν ἀδειαν τῆς ἐλευθέρας κοινωνίας.

Ἄρθρ. 150. Εἰς τὰ λοιμοκαθακτήρια τῆς Βονίτζης καὶ τῆς Ἀμαλιαπόλεως οἱ καθαρισθέντες, ὅταν μέλλωσι νὰ ταξιδεύωσι διὰ ξηρᾶς, λαμβάνουν καὶ ἀποδεικτικὸν τῆς ἐκκαθάρσεως αὐτῶν κατὰ τὰ ἄρθρ. 341 342· καὶ ταῦτα δίδονται ἐκ μὲν τοῦ λοιμοκαθακτηρίου τῆς Βονίτζης διὰ τὴν Βονίτζαν αὐτὴν, ἐκ δὲ τοῦ τῆς Ἀμαλιαπόλεως διὰ τὴν Ἀμαλιαπόλιν.

Ἄρθρ. 151. Εἰς κανένας τῶν καθαριζομένων δὲν συγχωρεῖται, τελειωθείσης τῆς καθάρσεως, νὰ διχημῇ περὶ πότερον καιρὸν

εις τὸ λοιμοκαθαρτήριον, εἰμὴ ἐπὶ διπλῇ πληρωμῇ, καὶ τοῦτο ὅταν οἱ κοιτώνες δὲν ᾖναι ἀναγκαῖοι δι' ἄλλους καθριζομένους.

Οἱ μένοντες οὕτω εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον πρέπει νὰ θεωρῶνται ὡς εὐρισκόμενοι ὑπὸ καθάρσιν, καὶ ὑπόκεινται εἰς ὅλας τὰς ὑποχρεώσεις τῶν καθριζομένων.

3. Περί καθάρσεως τῶν πραγμάτων, πραγματειῶν καὶ ζώων.

Ἄρθρ. 152. Ὅλαι αἱ ὕλαι διαιροῦνται ὑγειονομικῶς εἰς ἀποδεδεικτὰς μολυσμοῦ, καὶ εἰς ἀνεπίδεκτους μολυσμοῦ.

Ἄρθρ. 153. Εἰπιδεκτικαὶ μολυσμοῦ εἶναι ὅσαι ὕλαι δύνανται ἐκ τῶν φυσικῶν ιδιοτήτων αὐτῶν νὰ δεχθῶσι καὶ νὰ διατηρησῶσιν ἐπὶ τινα καιρὸν, καὶ ἐπομένως νὰ μεταδώσωσι τὸ μόλυσμα λοιμώδους τινος νόσου.

Ἄρθρ. 154. Ἀνεπίδεκτοι μολυσμοῦ εἶναι ὅσαι ὕλαι ὡς ἐκ τῶν φυσικῶν αὐτῶν ιδιοτήτων δὲν δέχονται οὔτε διατηροῦν, ἐπομένως δὲν μεταδίδουν τὸ μόλυσμα λοιμώδους τινος νόσου.

Ἄρθρ. 155. Εἰπιδεκτικαὶ μολυσμοῦ ὕλαι θεωροῦνται αἱ ἀκόλουθοι:

Βαμβάκια, λινάρια, κανάβια, μετάξι, μαλλία, τρίχες, πετρεῖα, χαρτῖα, καὶ ὅλα τὰ πράγματα ὅσα φέρουν τοιαύτας ὕλας, ἡ εἶναι κατισκευασμένα ἐξ αὐτῶν ζῶα μαλλωτὰ, τριχωτὰ καὶ πετρωτὰ εἴτε ζῶντα εἴτε νεκρά, δέρματα, σπόγγοι, ἴσκα φελλοὶ, κηροί, κηρός, κηρία, ἄνθη καὶ ῥίζαι μὲ χνοώδη ἐπιφάνειαν, ξηρά φυτὰ χνοώδη, καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν πλέγματα καὶ δερμάτια. Τὰ ἄχυρα καὶ ἄλλα ξηρά φυτὰ λεία θεωροῦνται μόνον ὡς ἐπιδεδεικτὰ μολυσμοῦ ὅταν ἐχρησίσμευσαν ὡς στρωμνὴν ἀνθρώπων, ἢ ὅταν ᾖναι συμπλεγμένα μὲ ἄλλας ὕλας θεωρουμένας ὡς ἐπιδεκτικὰς μολυσμοῦ.

Ἄρθρ. 156. Ὅλαι αἱ μὴ ἀπαριθμούμεναι εἰς τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον ὕλαι, θεωροῦνται ὡς ἀνεπίδεκτοι μολυσμοῦ. Μόλον τοῦτο εἰάν ποτε τύχῃ ὕλη περὶ τῆς ἐπιδεκτικότητος τῆς ὁποίας ὑπάρχουν ἀμφισβόλαι, θέλει κρίνει ἡ ὑγειονομικὴ ἐπιτροπὴ, ὃ δὲ ὑγειονόμος θέλει ἀναφέρει καὶ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν.

Ἄρθρ. 157. Τὰ ἀνεπίδεκτα μολυσμοῦ πράγματα δὲν ὑπόκεινται κυρίως εἰς ἐκκάθαρσιν, δὲν παραδίδονται ὅμως εἰς ἐλευθεράν κοινωνίαν, εἰμὴ μὲ προφυλάξεις τινάς. Οὕτως ὅλαι αἱ τοιαῦται ὕλαι εἰάν φέρωσιν ἄλλας ἐπιδεκτικὰς μολυσμοῦ ἢ ᾖναι περιτυλιγμέναι μὲ τοιαύτας, πρέπει νὰ χωρίζονται πρότερον ἀκριβῶς ἀπὸ αὐτὰς καὶ ἐπειτα νὰ παραδίδωνται εἰς ἐλευθεράν κοινωνίαν (ἄρθρ. 87 καὶ 88)· ἄλλως ὑπόκεινται εἰς ἐκκάθαρσιν ὡς καὶ αἱ ἐπιδεκτικαὶ μολυσμοῦ. Εὐλα, ξύλινα σκεύη καὶ πράγματα, μὴ χρωματισμένα ἢ στιλβωμένα, καθὼς καὶ τὰ παλαιὰ καὶ εἰς γῆσιν ὄντα μετάλλια, ὕλινα καὶ πήλινα σκεύη, ἐργαλεῖα, στολίσματα κ.τ.λ. μὴ ὄντα στιλβωμένα, πρέπει νὰ ἀποπλύνωνται μὲ ὕδωρ ἢ καὶ νὰ βυθίζονται εἰς αὐτό, τὰ δὲ νομίσματα πρέπει νὰ βυθίζονται πάντοτε εἰς ὄξος. Τὸ ἄλλας τὰ βαλανίδια, τὰ σπέρματα καὶ τὰ τοιαῦτα παραδίδονται εἰς ἐλευθεράν κοινωνίαν μὲ τὰς ὀριζόμενας εἰς τὸ ἄρθρον 87 προφυλάξεις.

Ἄρθρ. 158. Αἱ ἀνεπίδεκτοι μολυσμοῦ ὕλαι δύνανται νὰ ἀποβιβάζωνται μὲ τὰς εἰρημένας εἰς τὰ ἄρθρα 87, 88, 157 προφυλάξεις καὶ εἰς λιμένας ὅπου δὲν ὑπάρχουν μὲν λοιμοκαθαρτήρια, εὐρίσκονται ὅμως ὑγειονομεῖα· ἀλλὰ τότε τὸ πλοῖον πρέπει νὰ ᾖναι καθαρὸν ἢ ὑποπτον, καὶ νὰ φέρῃ κανένα ἀσθενῆ ἀπὸ ὅποιανδήποτε νόσον. Τὰ πλοῖα ὅσα θέλουν νὰ ἀποβιβάσωσιν ἀνεπίδεκτα μολυσμοῦ πράγματα εἰς τὸν Εὐβοϊκὸν καὶ Κορινθιακὸν κόλπον, πρέπει νὰ συμμορφωθῶσι μὲ τὰ ὀριζόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 60.

Ἄρθρ. 159. Αἱ ἐπιδεκτικαὶ μολυσμοῦ ὕλαι ὑπόκεινται ὅλαι εἰς ἐκκάθαρσιν (espurgo), καὶ ἡ ἐκκάθαρσις αὕτη πρέπει νὰ γίνεταί εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον. Τὰ ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ ὅμως πράγματα τῶν πλοίων, καὶ τὰ ἀναγκαῖα εἰς τοὺς καθριζομέ-

νους ἐπ' αὐτῶν, καθὼς καὶ τὰ παραδιδόμενα εἰς τὸ ὑγειονομεῖον γράμματα καὶ ἄλλα χαρτῖα δύνανται νὰ ἐκκαθαρίζωνται ἐπὶ τῶν πλοίων (ἄρθρ. 82, 96.) ἢ εἰς τὰ ὑγειονομεῖα (ἄρθρ. 86).

Ἄρθρ. 160. Ἡ ἐκκάθαρσις τῶν ἐπιδεκτικῶν μολυσμοῦ ὕλῶν ἡμπορεῖ νὰ γενῇ κατὰ τρεῖς μεθόδους, τὰς ἀκολουθοῦσας:

α). Διὰ Καταδύσεως εἰς ὕδωρ, ἢ εἰς ἐγγλῶρον ὕδωρ ἢ ὄξος.

β). Δι' Ὑποκαπνισμοῦ καὶ

γ). Δι' Ἀερίσματος, (κ)

Ἄρθρ. 161. Ὅλαι αἱ ἐπιδεκτικαὶ μολυσμοῦ ὕλαι, πλὴν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰ ἄρθρα 223 καὶ 224, καταδύμεναι καὶ μένουσαι εἰς ὕδωρ ἐπὶ δώδεκα ὥρας, ἢ εἰς ἐγγλῶρον ὕδωρ ἢ ὄξος ἄρκετὰ ὀρεῖν ἐπὶ τρεῖς ὥρας, θεωροῦνται ὡς ἐκκαθαρισμένα· πρέπει ὅμως νὰ καταδύνωνται εἰς πολὺ ὑγρὸν, καὶ εἰς τρόπον ὥστε νὰ διέρχεται εὐκόλως τὸ ὑγρὸν καθ' ὅλα τὰ μέρη αὐτῶν. Διὰ τὰ δέρματα, τοὺς σπόγγους, τὸν κηρὸν, καὶ τὰ ἐκ χνοῶδων φυτῶν πλέγματα ἄρκει νὰ καταδυθῶσιν ἐπὶ τέσσαρας μόνον ὥρας εἰς τὸ ὕδωρ κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον διὰ νὰ ἐκκαθαρισθῶσιν. Διὰ τὰ μαλλωτὰ, τοιχωτὰ καὶ πετρωτὰ ζῶα ἄρκει νὰ πλύνωνται ἀκριβῶς καθ' ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν αὐτῶν, ἢ καὶ νὰ κολυμβῶσιν ἐπὶ τινα καιρὸν βρεγόμενα ὅλα μέχρι τῆς κεφαλῆς καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ῥίπτονται κατ' εὐθείαν εἰς τὴν θάλασσαν ἢ εἰς δεξαμενὰς, ὅπου ὑπάρχουν τοιαῦται, πλήρεις ὕδατος.

Ἄρθρ. 162. Ἡ ἄλλη μεθόδος τῆς ἐκκαθάρσεως εἶναι ὁ Ὑποκαπνισμὸς, τοῦτέστιν ἡ ἐκθεσις ἐπιδεκτικῶν μολυσμοῦ ὕλῶν εἰς καπνὸν ἢ ἀέριον ἔχοντα ἰδίαν δύναμιν εἰς ἐξάλειψιν τῶν μολυσμάτων, καὶ τοιαῦτα θεωροῦνται κατ' ἐξοχὴν τὸ θεῖον καὶ τὸ χλωρὸν ἀέριον.

Ἄρθρ. 163. Διὰ καπνῶν τοῦ θεῖου καθριζοῦνται κατ' ἐξοχὴν τὰ χαρτῖα ὅλα μὲ τὸν ἐρεξθῆς τρόπον ἕκαστον ὑγειονομεῖον καὶ λοιμοκαθαρτήριον θέλει ἔχει κιβώτιον εὐρύχωρον μὲ συρμάτινον ἐσχάραν ἐπὶ τῆς ἐσχάρας ταύτης τίθενται αἱ ἐπιστολαί, τὰ βιβλία καὶ ἄλλα χαρτῖα εἰς τὸ κάτω μέρος καίεται ἱκανὸν θεῖον, καὶ ἡ κιβώτιος μένει κεκλεισμένη εἰς διάστημα ἡμισείας ὥρας τοῦλάχιστον, καὶ μετὰ ταῦτα ἀνοίγεται, καὶ τὰ ὑποκαπνισθέντα οὕτω χαρτῖα θεωροῦνται ἐκκαθαρισμένα.

Πρὶν ἐκτεθῶσιν εἰς ὑποκαπνισμόν αἱ μονόφυλλοι ἐπιστολαὶ πρέπει νὰ διατρυνῶνται μὲ κοπτερόν ἐργαλεῖον εἰς πολλὰ μέρη, ὥστε νὰ διέρχεται εἰς ὅλην τὴν ἐπιστολὴν εὐκόλως ὁ καπνός· αἱ δὲ πολύφυλλοι ἐπιστολαὶ καὶ οἱ φάκελλοι ἀνοίγονται καὶ καπνίζονται κατὰ φύλλα, ἀλλὰ μὲ τρόπον ὥστε νὰ μὴ συγχωνῶνται μετ' ἀλλήλων τὰ δάκρυα φύλλα τῶν φακέλλων, τὰ ὅποια πρέπει νὰ συνάπτονται διὰ καρποβελώνης μετ' ἀλλήλων καὶ μετὰ τῶν περιτυλιγμάτων αὐτῶν. Τὰ βιβλία, ὅταν δὲν ᾖναι δεδεμένα ἢ ῥαμμένα μὲ σπάγγους καὶ τὰ ὅμοια πρέπει νὰ καπνίζονται ἀνοικτὰ καὶ καθ' ἐκάστην σελίδα. Ὅταν αἱ ἐπιστολαὶ ἐμπεριέχωσιν ὕλας ἐπιδεκτικὰς μολυσμοῦ ἄλλας, οἷον νήματα, ὑράσματα κτλ. ἀνοίγονται καὶ καπνίζονται· τὰ δὲ ἐμπεριεχόμενα πράγματα ἂν δὲ ᾖναι σημειωμένα εἰς τὴν ἐπιγραφὴν τῆς ἐπιστολῆς, καίονται· ἂν δὲ ᾖσαν καθριζοῦνται εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον, ὅπου ὑπάρχει τοιοῦτον, εἰδὲ μὴ καίονται. Περιδέματα, προταρτήματα, ἢ ῥάμματα ἐπιστολῶν, φακέλλων, βιβλίων κτλ. ἐκ διαφόρων ὑρασμάτων, ἢ ἄλλων ἐπιδεκτικῶν μολυσμοῦ ὕλῶν μὴ χαρτίνων πρέπει νὰ καίονται πρὶν ἐκτεθῶσι εἰς ὑποκαπνισμόν αἱ ἐπιστολαὶ κτλ. ἂν δὲ ὁ ἰδιοκτήτης αὐτῶν δὲν θελήτῃ, καθριζοῦνται εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον μὲ τὰ περιδέματα προταρτήματα, ἢ ῥάμματα αὐτῶν.

Τὴν διὰ τῆς Θερμότητος ἐκκάθαρσιν θεωροῦντες εἰσὶ ἀμφισβητούμενην, δὲν παραδεχόμεθα εἰς τὸ Ἡμέτερον Βασίλειον, ἕως οὗ ἡ πείρα ἐπιβεβαιώσῃ ἀκριβῶς τὰς μέχρι τοῦδε γινόμενας παρατηρήσεις τὰς δεικνύσας τὴν ἐνέργειαν τοῦ μέσου τούτου.

Αἱ ἐπιστολαὶ καὶ τὰ ἄλλα χαρτῖα φέρονται εἰς τὸ καπνιστήριον, λαμβανόμενα διὰ μακρῶν σιδερέων λαβίδων, ἢ θαλλόμενα μέσα εἰς μετάλλιναν κιβώτιαν κλεισμένην· ἀπ' οὗ δὲ καπνισθῶσι, σφραγίζονται μετὰ τὴν σφραγίδα τῆς ὑγειονομικῆς ἀρχῆς, καὶ παραδίδονται εἰς τὸ τεχνιδρομεῖον.

Ἄρθρον 164.

Ἐγγραφα ἐπίσημα εἰς Ἑλληνικὰς ἢ ξένας ἀρχὰς ἀνοίγονται καὶ καπνίζονται παρόντος ἐνὸς ἐπιφορτισμένου παρὰ τῆς ἀρχῆς, εἰς τὴν διευθύνονται, ἢ καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας, ὅταν δοθῇ δευτέρα ἀδεία εἰς αὐτὸν παρὰ τῶν ἀρχῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἀνήκουν τὰ ἔγγραφα.

Ἄρθρον 165.

Ἡ φροντίς τοῦ ὑποκαπνισμοῦ καὶ τῆς σφραγίσεως τῶν ἐπιστολῶν καὶ λοιπῶν χαρτῶν εἰς τὴν ὑγειονομίαν ὅπου ἐργάζονται πολλὰ τοιαῦτα, ἀνατίθεται εἰς ἰδιαιτέρου ὑπάλληλον τοῦ ὑγειονομείου, διατελούντα ὑπὸ τὴν ἀμεσον ἐπαγρύπνησιν τοῦ ὑγειονομοῦ, καὶ εἶναι ὑπεύθυνος διὰ πᾶσαν παράθεσιν ἢ κατάχρησιν. Εἰς δὲ τὰ ἄλλα μέρη ἐκτελεῖ τὸν ὑποκαπνισμὸν ὑπὸ τὴν αὐτὴν εὐθύνην ὑπάλληλός τις τῆς ὑγειονομικῆς ἀρχῆς, ἢ καὶ ὁ ἀρχηγὸς αὐτὸς τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 166.

Διὰ τοῦ χειρικοῦ ὑποκαπνισμοῦ ἐκκαθαρίζονται κατ' ἐξοχὴν πράγματα ἐπιδηκτικὰ μολυσμοῦ ἀπλὰ καὶ μικρὰ, εἰς τὰ ὁποία δύναται νὰ διέλθῃ πανταχοῦ τὸ ἀέριον, ἰδίως δὲ φορέματα, καὶ ἄλλα πράγματα τῶν ἀνθρώπων πλὴν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰ ἄρθρα 224, 223. Ὁ ὑποκαπνισμὸς δὲ οὗτος πρέπει νὰ γίνεταί εἰς ἰδιαιτέρᾳ τῶν λοιμοκαθαρητηρίων καπνιστήρια ὡς ἐφεξῆς.

Τὰ ὑποκαπνισθόμενα πράγματα ἀνοίγονται καὶ ἀπλώνονται ἐπὶ σχοινίων ἀραιῶν, ὥστε ἡ ἐπιφάνεια αὐτῶν ὅλη νὰ ἐκτίθεται ἐλευθέρᾳ εἰς τὸν ὑποκαπνισμὸν, μετὰ ταῦτα εἰσάγεται εἰς τὸ καπνιστήριον τὸ ἀροῦν μίγμα πρὸς ἀνάπτυξιν ἱκανοῦ χλωροῦ ἀερίου, καὶ κλείεται ἀκριβῶς τὸ καπνιστήριον διὰ νὰ μὴν ἐξέρχεται τὸ ἀέριον μετὰ δώδεκα ὥρας ἀνανεοῦται πάλιν τὸ μίγμα, καὶ μετὰ παρέλευσιν 24 ὥρων ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ τοιοῦτου ὑποκαπνισμοῦ, τὰ πράγματα θεωροῦνται ὡς ἐκκαθαρισμένα.

Τὸ εἰς σκευασίαν τοῦ χλωροῦ τοῦτου ἀερίου μίγμα πρέπει νὰ σύγκαιται ἐξ ἐνὸς μέρους ὀξυδωμένου μαγγανήσιου, ἐκ τριῶν μερῶν ἁλτος καὶ ἐκ δύο μερῶν θειικοῦ ὀξέως ἀναμειγνυμένου πρότερον μετὰ ἄλλα δύο μέρη ὕδατος. Ὁ οὕτω γινόμενος ὑποκαπνισμὸς χρησιμεύει καὶ εἰς ἐκκάθαρσιν μεμολυσμένων οἰκημάτων καὶ πλοίων.

Ἄρθρον 167.

Ὁ ἀερισμὸς εἶναι ὁ γενικώτερος καὶ συνήθης τρόπος τῆς ἐκκαθάρσεως, καὶ συνίσταται εἰς τὴν ἐκθεσιν τῶν ἐπιδηκτικῶν μολυσμῶν ὕλων, εἰς τὴν ἐπιβρόχην τοῦ ἀέρος, καὶ εἰς τὴν συγχὴν ψαύσιν αὐτῶν.

Ἄρθρον 168.

Ὅλαι αἱ ἐπιδηκτικαὶ μολυσμοὶ ὕλων καθαρίζονται διὰ τοῦ ἀερισμοῦ, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον τοῦ βαθμοῦ τῆς ὑποφίας παρατεινομένου, καὶ ὡς ἐφεξῆς γινόμενου.

Ὅλα τὰ ἐπιδηκτικὰ μολυσμοὶ τῶν ταξειδευόντων πράγματα, τὰ ὁποῖα ἐκκαθαρίζονται μετ' αὐτῶν, ἀνοίγονται καὶ ἀπλώνονται ἐντὸς κοιτῶνων αὐτῶν, κρεμώμενα ἐπὶ σχοινίων ἢ καρφίων, ψαύονται καθ' ἡμέραν ὑπὸ τῶν ἐχόντων αὐτὰ καὶ μετατοπίζονται συχνάκις διὰ νὰ ἐκτίθενται εὐκόλως αἱ ἐπιφάνειαι αὐτῶν ὁλόκληραι εἰς τὸν ἀέρα. Ὁ ἀερισμὸς οὗτος πρέπει νὰ γίνεταί ἀπὸ τὴν πρώτην ἑως τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς καθάρσεως. Τὰ στρώματα, τὰ κιβώτια, ἢ ἄλλα δοχεῖα καὶ πλέγματα, τὰ χαροτοφυλάκια κτλ. πρέπει νὰ ἀνοίγωνται, καὶ

νὰ ἐκτίθενται εἰς τὸν ἀερισμὸν ὅλα τὰ ἐν αὐτοῖς ἐπιδηκτικὰ μολυσμοὶ πράγματα.

Ἄρθρον 169.

Αἱ ἐπιδηκτικαὶ μολυσμοὶ πραγματεῖται, καὶ λοιπὰ τοιαύτης φύσεως εἶδη, τὰ μὴ ἀνήκοντα εἰς ἐπιβάτας ἢ ναῦτας, καὶ ἐκείνα τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι συγχωρημένον νὰ ἔχωσιν οὗτοι μεθ' ἑαυτῶν εἰς ἐκκάθαρσιν (ἄρθρ. 128) ἐκκαθαρίζονται εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ λοιμοκαθαρητηρίου.

Ἄρθρον 170.

Κατὰ τὴν σημείωσιν, τὴν ὅποیان λαμβάνει ὁ ἐπιστάτης τοῦ λοιμοκαθαρητηρίου παρὰ τοῦ ὑγειονομείου (ἄρθρ. 83), παραδέχεται τὰς ἐπιδηκτικὰς μολυσμοὶ πραγματεῖται ἐντὸς τῶν ἀποθηκῶν, καὶ φροντίζει νὰ τίθενται χωριστὰ ἀπὸ ἄλλας ἄλλων πλοίων καὶ διορίζει καθαριστὰς χωριστοὺς εἰς ἐκάστου πλοίου ἢ τόπου πραγματεῖται καὶ πράγματα οἵτινες θέλουν ἐνεργῆσαι τὴν ἐκκάθαρσιν αὐτῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 172.

Ἄρθρον 171.

Ἐὰν τὰ κομισθόμενα παρὰ τοῦ πλοίου πράγματα ᾖναι τόσον μικρὰς τιμῆς, ἢ τόσον ὀλίγα, ὥστε δὲν δύνανται νὰ ὑποφέρωσι τὴν δαπάνην ἐνὸς ἀεριστοῦ ἰδιαιτέρου λαμβάνονται τὰ ἐφεξῆς μέτρα.

Ἐὰν τὰ πράγματα ᾖναι τοιαύτης φύσεως καὶ τοιοῦτου ὄγκου, ὥστε ἐὰν ἀνοιχθῶσι ἀπαξ νὰ δύνανται, μετακινούμενα καὶ ἀερίζόμενα ἀκολούθως δι' ἐργαλείων, νὰ καθαρίζονται ἐντελῶς, τότε ὁ ἐπιδηκτικὸς εἰς τὸ κομίσαν αὐτὸ πλοῖον ὑγειονομικὸς φυλάξ τὰ ἀνοίγει εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ λοιμοκαθαρητηρίου, καὶ ἐπειτα μετακινούνται καὶ ἀνακατώνονται διὰ μακρῶν ἐργαλείων παρὰ τῶν εἰς ἐλευθέρᾳ κοινωνίαν τακτικῶν φυλάκων ἕως οὗ τελειωθῇ ἡ περίοδος τῆς καθάρσεως. Ἐὰν δὲ δὲν ἐδόθῃ φύλαξ εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ᾖναι δυνατόν νὰ ἀνοιχθῶσι δι' ἐργαλείων ἄνευ κινδύνου συγκοινωνίας ἢ βλάβης τῶν πραγμάτων αὐτῶν, καὶ νὰ ἐκκαθαρισθῶσιν ἐντελῶς, ἀνοίγονται οὕτω παρὰ τῶν εἰς ἐλευθέρᾳ κοινωνίαν φυλάκων, καὶ καθαρίζονται κατὰ τὸν πρὸ ὀλίγου ρηθέντα τρόπον. Ἐὰν δὲν ᾖναι δυνατόν νὰ καθαρισθῶσιν ἐντελῶς τὰ πράγματα αὐτὰ μετακομιζόμενα δι' ἐργαλείων, τότε κατ' αἴτησιν τοῦ ἰδιοκτῆτου, ὑποκαπνίζονται κατὰ τὸ ἄρθρ. 166. Ἐὰν δὲ μὴ εἴ νὰ ἀερισθῶσι μετὰ τοὺς εἰρημένους τρόπους δύνανται, μηδὲ νὰ καπνισθῶσι τὰ πράγματα ταῦτα, ὁ δὲ ἰδιοκτῆτης τῶν δὲν θέλῃ νὰ διορισθῇ ἰδιαιτέρος ἀεριστὴς δι' αὐτὰ, τότε πρέπει νὰ μένωσιν εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ λοιμοκαθαρητηρίου ἕως οὗ ἔλθωσι καὶ ἄλλα τοιαῦτα μικρὰς ἀξίας, ὥστε, ἐὰν συγκατανεύωσιν οἱ ἰδιοκτῆται τῶν διαφόρων πραγμάτων, νὰ καθαρίζωνται ὑπ' ἐνὸς ἀεριστοῦ ὅλα ὁμοῦ.

Ἄρθρον 172.

Δεσμίδες βαμβακίου, μαλλίου, κανάβεων, λιναρίου, τριχῶν, πετρῶν κτλ. ἀνοίγονται κατὰ τὸ ἥμισυ μέρος καὶ τίθενται εἰς τόπον διτπνερόμενον ἀπὸ ἀέρα ὁ δὲ καθαριστὴς εἶναι ὑπόχρεως νὰ ἐμβάλλῃ εἰς τὰς δεσμίδας καθ' ἐκάστην τοὺς βραχίονάς του θαθέως κατὰ διαφόρους διευθύνσεις ἀπ' οὗ παρελθῇ τὸ ἥμισυ τῆς περιόδου τῆς καθάρσεως, ἀνοίγεται τὸ ἄλλο ἥμισυ τῆς δεσμίδος, καὶ ὁ ἀεριστὴς ἐξακολουθεῖ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον νὰ ἐμβάλλῃ εἰς αὐτὰς τοὺς βραχίονάς του ἕως τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς καθάρσεως. Εἰς τὸ διάστημα τοῦτο αἱ δεσμίδες πρέπει νὰ μετατοπίζωνται διὰ νὰ μὴ κείνται αἱ αὐταὶ πάντοτε ἐπ' ἀλλήλων, ἢ παρ' ἀλλήλαις.

Νήματα, τρίχες καυκλοπροβάτων καὶ κιστόρων μεταξὺς καὶ ἄλλων τοιούτων εἰδῶν δεμάτιζ ἀποχωρίζονται ἐντελῶς ἀπὸ τὰ ἐξωθεν περιτυλίγματα ἢ δέματα αὐτῶν, καὶ στοιβάζονται εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ ᾖναι ὑψηλότερα τῶν τεσσάρων ποδῶν, καὶ νὰ ἔχωσι κενὰ διαστήματα ἐν τῷ μέσῳ καὶ νὰ διέρχεται ὁ ἀὴρ εὐκόλως, καὶ νὰ ἐμβάλλῃ ὁ ἀεριστὴς τοὺς βραχίονάς του καθ

ὅλας τὰς διευθύνσεις· μετατίθενται δὲ καὶ αὐταὶ καθ' ἑκάστην, ὥστε νὰ κείνται αἱ ἐπιφάνειαι αὐτῶν ὅλαι εἰς ἐλευθέραν συνάφειαν μετὰ τοῦ ἀέρος.

Ἰφράσματα διαφόρων εἰδῶν σειρήνια καὶ τοιαῦτα ἄλλα πράγματα, ἐκβάλλονται ὡσαύτως ἀπὸ τὰ περιτυλίγματα, περιδέματα ἢ κιβώτια, στοιβαζόμενα εἰς τρόπον ὥστε νὰ διέρχεται ὁ ἀὴρ εὐκόλως, μετατοπίζονται ὡς καὶ τὰ ἄλλα εἶδη καθ' ἑκάστην καὶ ψαύονται παρὰ τῶν ἀριστῶν εἰσαγόντων γυμνοῦς τοὺς βραχίονάς των, ἀλλὰ μὲ τρόπον ὥστε νὰ μὴ φθείρωνται τὰ πράγματα καὶ μάλιστα νὰ μὴ βλάπτωνται αἱ στιβάδες καὶ αἱ πτυχαὶ αὐτῶν.

Ὅλα τὰ καλύμματα, δέματα καὶ τὰ λοιπὰ ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ περιτυλίγματα τῶν ἐπιδεκτικῶν ἢ μὴ ἐπιδεκτικῶν μολυσμοῦ πραγμάτων, ἐκκαθαρίζονται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἢ καίονται.

Τὰ δέρματα, αἱ εὔρσαι, καὶ ὅλα τὰ ἐξ αὐτῶν κατασκευασμένα πράγματα, ἐὰν οἱ ἰδιοκτῆται, δὲν θέλωσι νὰ ἐκκαθαρισθῶσι διὰ τῆς καταδύσεως (ἄρ. 161), πρέπει νὰ ἀερίζωνται ἐν πρὸς ἐν κομμάτιον καὶ νὰ ψαύονται παρὰ τῶν ἀριστῶν, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ ἀερίζόμενα πράγματα.

Αἱ δεσμίδες καὶ οἱ σάκκοι τοῦ καπνοῦ ἀνοίγονται εἰς τρόπον ὥστε νὰ εἰσέρχεται ὁ ἀὴρ, καὶ στιβαζόμενα κατὰ σειρὰν ἕως τέσσαρας πύδας τὸ ὕψος, καὶ μετατοπίζονται καθὼς καὶ τ' ἄλλα πράγματα, ἀλλ' ἐνταῦθα προσψαύονται ὑπὸ τοῦ καθαριστοῦ τὰ δέματα, καὶ τὰ καλύμματα μόνον τὰ ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ.

Τὰ ἐκ γνοσδῶν καὶ ἄλλων φυτῶν πλέγματα, τὰ ὡς ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ θεωρούμενα κατὰ τὸ ἄρθρ. 155, ἀερίζονται ὡσαύτως μὲ τὴν αὐτὴν μέθοδον, καὶ προσψαύονται ἐπίσης, ἐὰν δὲν καταδυθῶσιν εἰς ὕδωρ (ἄρθρ. 161.)

Ἄρθρον 173.

Ἐὰν ποτε ὁ ἐπιστάτης τοῦ λοιμοκαθακτηρίου νομίῃ ἀναγκαῖον καὶ ἄλλον τρόπον ἀερίσματος τινῶν πραγμάτων παρὰ τοὺς ἀνωτέρω ὁρισθέντας, δύναται νὰ τὸν ἐνεργήσῃ προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τῆς ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 174.

Ἐν καιρῷ τῆς ἐκκαθάσεως τῶν ἐπιδεκτικῶν μολυσμοῦ πραγμάτων, οἱ ἀρισταὶ θέλουν φροντίζειν ἀγρύπνως νὰ μὴ διασκορπίζωνται ἢ μεταφέρονται ὑπὸ τοῦ ἀέρος μέρη αὐτῶν εἴτε ἐντὸς τῶν ἀποθηκῶν, εἴτε ἐκτὸς αὐτῶν.

Ἄρθρον 175.

Αἱ λέμβοι, αἱ κινηταὶ γέφυραι, αἱ ἄμαξαι, τὰ σχοινία κτλ., τὰ ὅποια χορηγεῖ τὸ ὑγειονομεῖον ἢ λοιμοκαθακτηρίον πρὸς μετακομίαν τῶν ἐπιδεκτικῶν μολυσμοῦ πραγμάτων, πρέπει εὐθὺς μετὰ τὴν χρῆσιν αὐτῶν νὰ ἐκκαθαρίζονται διὰ τῶν ἀρμοδίων τρόπων καὶ αἱ μὲν λέμβοι, γέφυραι καὶ ἄμαξαι δι' ἀποπλύσεως ἢ καταδύσεως, τὰ δὲ σχοινία καὶ τὰ ὅμοια διὰ καταδύσεως πάντοτε εἰς τὸ ὕδωρ.

Ἄρθρον 176.

Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐκκαθάσεως οἱ ἀρισταὶ πρέπει νὰ φυλάττωνται ὑπὸ αὐστηρὰν κἀθαριν διὰ νὰ μὴ συκοινωνῶσι μετ' ἀλλήλων, ἢ μετὰ πραγμάτων καὶ πραγματεῶν ἀνηκούσων εἰς ἄλλο πλοῖον ἢ τόπον. Οἱ καθαρισταὶ μόνον πραγμάτων ἀνηκούσων εἰς τὸ αὐτὸ πλοῖον, δύναται νὰ συκοινωνῶσι μετ' ἀλλήλων ὅταν δὲν ὑπάρχῃ αἰτία, διὰ τὴν ὁποίαν νομίσει ἀναγκαῖον ὁ ἐπιστάτης τοῦ λοιμοκαθακτηρίου τὸν ἀποχωρισμὸν καὶ τούτων. Οἱ καθαρισταὶ πρέπει νὰ μένωσι κεκλεισμένοι τὴν νύκτα εἰς τοὺς χωριστοὺς κοιτῶνας αὐτῶν.

Ἄρθρον 177.

Διαρκούσης τῆς καθάρσεως δύναται κατ' αἴτησιν τῶν ἰδιοκτητῶν νὰ μεταβιβάσθωσι πράγματα ἢ πραγματεῖαι ἐπιδεκτικὰ καὶ μολυσμοῦ, ἂν δὲν ᾖναι μεμολυσμένα, ἐπὶ πλοῖον εἰς τῶν

ἰσχυρῶν τὴν πιστοποίησιν πρέπει νὰ σημειοῦται ἢ ἐπιβιβάσῃ τοιούτων, καὶ ὁ καιρὸς τὸν ὅποιον ἔπρεπε νὰ μένωσιν εἰσέτι εἰς ἐκκαθαρσιν ἐντὸς τοῦ λοιμοκαθακτηρίου. Οἱ καθαρισταὶ τῶν πραγμάτων, τούτων μένουσιν εἰς τοὺς κοιτῶνάς των, καὶ κάμνουν τὸ ὑπόλοιπον τῆς καθάρσεως μὲ ἐξοδα τῶν ἐχόντων τὰς μεταβιβάσθεις πραγματείας.

Ἄρθρον 178.

Ἡ περίοδος τῆς καθάρσεως τῶν καθαριστῶν τούτων εἶναι ἡ αὐτὴ μὲ ἐκείνην τῶν πραγμάτων ἢ πραγματεῶν, τὰς ὁποίας ἐκκαθαρίζουν. Ἐὰν δὲ μετὰ τὸν ἀποχωρισμὸν αὐτῶν ἐκ τῶν πραγματεῶν τὸ ὑπόλοιπον τῆς περιόδου τῆς καθάρσεως ὑπερβαίνει τὴν περίοδον τῆς καθάρσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπόκεινται οἱ ἐπιβᾶται τῆς αὐτῆς κατηγορίας, τότε ἐλαττοῦται ἡ κἀθαρις αὐτῶν, καὶ μένουσιν τόσας ἡμέρας μόνον εἰς κἀθαρσιν μετὰ τὸν ἀποχωρισμὸν αὐτῶν ἐκ τῶν πραγματεῶν, ὅσας ἡμέρας ἤθελε μείνει ὁ ἐπιβᾶτης ἐξελθὼν ἐκ τοῦ πλοίου φέροντος τοιαύτας πραγματείας.

Ἄρθρον 179.

Ἐὰν εἰς τὸ διάστημα τῆς ἐκκαθάσεως νοσήτῃ τις ἀριστὴς, ἐπισκέπτεται αὐτὸν ὁ ἰατρός κατὰ τὸ ἄρθρον 144, καὶ ἐνόσω ἢ νόσος αὐτοῦ εἶναι ἀμφίβολος, τὰ καθαρίζόμενα πρὸ αὐτοῦ πράγματα, καθὼς καὶ τὰ μετακομίσαντα αὐτὰ πλοῖα, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ἐλθόντες μετ' αὐτῶν (ἄρθρα 140 καὶ 146) δὲν δύναται νὰ λάβωσιν ἐλευθέραν κοινωνίαν.

Ἐὰν ἡ νόσος φανῇ λοιμώδης, ἐνεργοῦνται δι' αὐτὸ ὅσα ὁρίζονται εἰς τὰ ἄρθρα 147 καὶ 212, αἱ δὲ πραγματεῖαι, ἐξ ὧν ἐπῆλθε τὸ μόλυσμα, μετακομίζονται εἰς τὸ λοιμοκαθακτηρίον διὰ νὰ ἐκκαθαρισθῶσι κατὰ τὸ ἄρθρον 221—227, ἐὰν ὅμως αὐταὶ ᾖναι ὀλίγης τιμῆς, ἢ δὲν δύναται νὰ ἐκκαθαρισθῶσιν ἀσφαλῶς, καίονται ἀμέσως δυνάμει τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ὑγειονομικοῦ Νόμου, καὶ κατὰ τὸν διαγραφόμενον τρόπον εἰς τὸ ἄρθρον 292 τοῦ Κανονισμοῦ. Ἡ κἀθαρις τῶν λοιπῶν πραγματεῶν τοῦ αὐτοῦ πλοίου, τῶν ἐλθόντων ἐπ' αὐτοῦ ἀνθρώπων καὶ τοῦ πλοίου αὐτοῦ, αὐξάνει καὶ γίνεται ὡς ἡ τῶν μεμολυσμένων (ἄρθρον 185—227). Ἐὰν δὲ ὑπάρχῃ παρμικρὰ ὑπόψια, ὅτι συνῆθῃ συκοινωνία ἀμεσῶς ἢ ἑμμεσῶς μὲ ἄλλας πραγματείας ἄλλων πλοίων, ἡ περίοδος τῆς καθάρσεως αὐτῶν αὐξάνει κατὰ τὰς περιστάσεις γινομένη ὡς ἡ τῶν ἀκαθάρτων ἢ καὶ μεμολυσμένων, καὶ ὑπάγονται εἰς ὅλα τὰ μέτρα, τὰ ὅποια ἐνεργοῦνται δι' αὐτάς. Ἡ περίοδος καὶ ἡ αὐστηρότης τῆς καθάρσεως τῶν ἐν λοιμοκαθακτηρίῳ πραγματεῶν αὐξάνει κατὰ τὰς περιστάσεις, ἢ καὶ ἐνεργοῦνται τὰ διὰ τὰ μεμολυσμένα πράγματα μέτρα, ὅταν μετὰ τὴν ἀποβίβασιν αὐτῶν εἰς τὸ λοιμοκαθακτηρίον συμβῇ ὑποπτον ἢ σαφῶς λοιμώδης νόσος εἰς τὸ πλοῖον, τὸ ὅποιον τὰς ἔφραξεν ἢ εἰς τοὺς ἐπιβᾶτας, οἵτινες ἦλθον ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πλοίου (ἄρθρον 110 καὶ 146).

Ἡ περίοδος τῆς καθάρσεως τῶν τοιούτων πραγμάτων εἶναι ἡ τῶν μεμολυσμένων· λογίζεται ὁμοῦς αὕτη ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκκαθάσεως αὐτῶν εἰς τὸ λοιμοκαθακτηρίον, ἐὰν ὁ Ὑγειονόμος, ἢ ὁ Ἐπιστάτης τοῦ λοιμοκαθακτηρίου δὲν ἔχωσι λόγον ὑπαγορεύοντα τὸ ἐναντίον.

Ἄρθρον 180.

Ἡ περίοδος τῆς καθάρσεως τῶν εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ λοιμοκαθακτηρίου ἐκκαθαριζομένων ἐπιδεκτικῶν μολυσμοῦ πραγμάτων ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ὅλα τὰ ἐν τῷ αὐτῷ πλοίῳ ἀποβιβάσθησαν, παρεδόθησαν εἰς τὴν καθαρὴν καὶ ἤρξατο ἡ ἐκκαθάρις· τελειώνει δὲ, συμπληρωθείσης ὁλοκλήρου τῆς τελευταίας ἡμέρας, ὥστε παραδίδονται εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν τὴν ἐπιούσαν πρῶταν.

Ἄρθρον 181.

Τελειωθείσης τῆς περιόδου τῆς καθάρσεως, ὁ ἰατρός ἐπισκέ-

πτεται τοῖς καθαριστάς, καὶ ὅταν τοῖς εὐρὺ ὕψους, δίδεται ἡ ἄδεια τῆς ἐκ τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου ἐξόδου τῶν πραγματειῶν τότε οἱ κύριοι αὐτῶν πληρώνουν τὰ δικαιώματα τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου, καὶ οἱ καθαρισταὶ ἐξάγουν ἀπὸ τὰς πύλας τῶν ἀποθηκῶν τὰς πραγματείας ἢ τὰ πράγματα διὰ νὰ τὰ παραλάβωσιν οἱ ιδιοκτῆται, ὁ δὲ ἐπιστάτης σημειοῖ εἰς τὸ βιβλίον τὴν παράδοσιν αὐτῶν.

Ἄρθρον 182.

Ὅταν δοθῇ ἡ ἄδεια τῆς ἐλευθέρως κοινωνίας, αἱ πραγματεῖαι πρέπει νὰ ἐξαχθῶσιν ἀπὸ τὸ λοιμοκαθαρτήριο αὐθημερόν, ἐκτὸς ἐὰν δὲ ᾖναι δυνατόν νὰ μετακομισθῶσιν ἐκεῖθεν ἐνέκα τρικυμίας ἢ βροχῆς. Ἐὰν δὲ ᾖναι τόπος ἱκανὸς εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ καταστήματος, δύνανται νὰ μείνωσιν ἐκεῖ ἐπὶ ὀλίγον εἰσέτι καιρὸν, ἀλλ' ἐν τῷ αὐτῷ περιστάσει πληρώνουν καθ' ἑκάστην το τριπλοῦν δικαίωμα εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριο κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Ὑγειονομικοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 183.

Ἐὰν οἱ κύριοι τῶν ἐκκαθαρισθέντων εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριο πραγματῶν ζητήσωσιν ἀποδεικτικὸν τοῦ ὅτι ἐκκαθρίσθησαν αἱ πραγματεῖαι αὐτῶν, ὁ ἐπιστάτης τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου ὀφείλει νὰ τὸ ἐκδώσῃ.

Ἄρθρον 184.

Πρὸς εὐκολίαν τοῦ ἐμπορίου ἐπιτρέπεται εἰς πλοῖα ὑπὸ καθάρσιν νὰ φέρωσιν ἀπὸ ἀφόρους τόπους πράγματα ἐλευθέρως, χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται ταῦτα εἰς καθάρσιν, ἀλλ' ὑπὸ τοὺς ἀκολουθοῦντας ὁρους.

Τὰ πράγματα ἐλεύθερα ὄντα, περικλείονται ἀκριβῶς εἰς κιβώτιον ἢ ἄλλο δοχεῖον μὴ ἐπιδεκτικὸν μολυσμοῦ, τὸ ὅποιον περιτυλίσσεται πανταχόθεν μὲ ἰσχυρὸν καὶ χονδρὸν πανίον· τὸ πανίον τοῦτο ῥάπτεται ἔπειτα ἀσφαλῶς, περιδένεται μὲ σχοινίον κατραμωμένον, καὶ περιπισσάνεται ἐντελῶς, ἔπειτα σφραγίζεται καθ' ὅλας τὰς ῥαφὰς καὶ τοὺς κόμβους μὲ τὴν σφραγίδα τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξενείου, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ δύναται οὔτε εἰς μικρὸν μέρος αὐτοῦ νὰ ἀνοιχθῇ ἄνευ βλάβης τῆς συνεχείας τοῦ περιτυλίγματος, ἢ τῶν σφραγίδων, καὶ μετακομίζεται οὕτω ἐπὶ τοῦ πλοίου. Ἡ κατάταξις αὕτη τῶν πραγμάτων εἰς τὸ κιβώτιον, ἢ περιτύλιξιν καὶ πίσσωσης, καθὼς καὶ ἡ σφράγισις πρέπει νὰ γίνεται ἐνώπιον τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξένου, ἢ τινος ὑπαλλήλου αὐτοῦ, ὑπὸ εὐθύνην ὅμως πάντοτε τοῦ Προξένου.

Ὁ πλοίαρχος, ὅστις φέρει τοιαῦτα κιβώτια, ὀφείλει νὰ φέρῃ καὶ ἐπίσημα ἀποδεικτικὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξενείου περὶ αὐτῶν· εἰς ταῦτα σημειοῦνται τὸ θάρος καὶ τὸ μέγεθος τῶν κιβωτίων, ὁ ἀριθμὸς καὶ τὸ σημεῖον (marca), τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τῶν ἐμπεριεχομένων πραγμάτων, τὸν τόπον, εἰς ὃν διεσθύνονται, καὶ ἐπὶ τέλους ὅτι τὰ ἐμπεριεχόμενα εἰς τὰ κιβώτια ταῦτα πράγματα εἶναι ἐλευθέρως, κατὰ τὴν ὑγειονομικὴν σημασίαν τῆς λέξεως, καὶ ὅτι ἐβλήθησαν εἰς τὰ κιβώτια, περιτυλίχθησαν, ἐπισσώθησαν, καὶ ἐσφραγίσθησαν ἐνώπιον τοῦ Προξένου· ἐκτὸς τοῦ ἀποδεικτικοῦ τούτου εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνεται μνεία καὶ εἰς τὴν Ὑγειονομικὴν πιστοποιήσιν τοῦ πλοίου ὅτι φέρει τοιαῦτα κιβώτια μὲ ἐλευθέρως πράγματα.

Ἀν μετὰ τοῦ ταξειδίου μεταβιβάσῃ τοιαῦτα κιβώτια εἰς ἄλλο πλοῖον, (τὸ ὅποιον δὲν πρέπει νὰ ᾖναι ποτὲ ἐλευθέρων), τότε πρέπει νὰ γίνεται ἐν γνώσει τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξένου τοῦ εὐρισκομένου εἰς τὸν τόπον ὅπου γίνεται ἡ μεταβίβασις, καὶ οὗτος πρέπει νὰ σημειοῖ τὴν μεταβίβασιν εἰς ἄλλο πλοῖον ἐπὶ τοῦ πρώτου προξενικοῦ πιστοποιητικοῦ, τὸ ὅποιον παραδίδεται εἰς τὸν παραλαβόντα τὰ κιβώτια ταῦτα πλοίαρχον.

Ἐὰν δὲ γένη ἡμεῖς κατὰ τὸν διάπλουν τοῦ πλοίου νὰ ἀποβιβάσῃ ἐπὶ τινι καιρὸν τὰ τοιαῦτα κιβώτια ἢ δοχεῖα εἰς τινι ξένον τόπον, δύνανται νὰ ἀποβιβάσῃ εἰς τὰ Ἑλληνικά

μόνον Προξενεῖα, καὶ νὰ διαμένωσιν ἐκεῖ ἕως οὗ ἐπιβιβάσῃ εἰς ἄλλα πλοῖα. Διὰ τοῦτο ἡ ἀποβίβασις αὐτῶν δὲν συγχωρεῖται, εἰμὴ εἰς τόπους, ὅπου ὑπάρχουν Ἑλληνικά Προξενεῖα.

Τὰ κιβώτια ταῦτα φθάνοντα εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶναι δεκτὰ εἰς μόνους τοὺς λιμένας ὅπου ὑπάρχουν γενικά λοιμοκαθαρτήρια. Ὅταν φθάνωσιν ἀποβιβάζονται εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριο κατὰ συνέπειαν ἁδείας τοῦ Ὑγειονομοῦ, καὶ ὁ ἐπιστάτης τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου παραβάλλει τὸ πιστοποιητικὸν τοῦ Προξενείου μὲ τὸ ἀποβιβάσθην κιβώτιον πρὸς βεβαίωσιν τῆς ταυτότητος, παρατηρεῖ ἂν αἱ σφραγίδες καὶ τὰ περιτυλίγματα ᾖναι ὡς καὶ ἐβλήθη, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ παραμικρὰ ὑποψία ἀνοίξεως ἢ δόλου, καὶ τότε ἀφαιρεῖ μὲ τὰς ἀπαιτούμενας προφυλάξεις τὰ σχοινία καὶ περιτυλίγματα, καίει αὐτὰ, ἀνοίγει μετὰ προφυλάξεως ὡσαύτως τὸ κιβώτιον, καὶ παρατηρεῖ ἂν τὰ ἐμπεριεχόμενα εἰς αὐτὸ ᾖναι τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸ πιστοποιητικὸν, καὶ ὅταν τὰ εὖρη τοιαῦτα, παραδίδει τὰ ἐν τῷ κιβωτίῳ εἰς ἐλευθέρως κοινωνίαν.

Ἐὰν παρατηρήσῃ καὶ παραμικρὰν ἀτέλειαν ἢ βλάβην τῶν σφραγίδων, ἢ τῶν δεμάτων καὶ περιτυλίγμάτων, εἰς τρόπον ὥστε νὰ πηγάξῃ ὑποψία ὅτι τὸ κιβώτιον ἠνοίχθη, καὶ ὅτι τὰ ἐν αὐτῷ περιεχόμενα ἠδύναντο νὰ ἔλθωσιν εἰς συνάφειαν μὲ τὰ ἐξω πράγματα τὰ θεωρούμενα ἀκαθάρτα, ἢ ἔαν τὸ πιστοποιητικὸν τοῦ Προξενείου ἔχῃ ἐλλείψεις, ἢ δὲν συμφωνῇ μὲ τὸ κιβώτιον καὶ μὲ τὰ ἐν αὐτῷ πράγματα, τότε ὑπόκειται τὸ κιβώτιον εἰς καθάρσιν καθὼς καὶ τὰ ἄλλα πράγματα τοῦ αὐτοῦ πλοίου, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς ἀντικείμενης ποινικῆς καταδίκης, ἐὰν ἔλαβε χώραν δόλος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ ἐκκαθάρσεως τῶν μεμολυσμένων πλοίων, ἀνθρώπων καὶ πραγμάτων.

Α'. Περὶ ἐκκαθάρσεως τῶν πλοίων.

Ἄρθρον 185.

Ὅταν φθάσῃ πλοῖον μεμολυσμένον (ἄρθρον 43) εἰς τινὰ λιμένα τοῦ Κράτους, ἢ φανῇ τοιοῦτον ὅταν εὕρεται ὑπὸ καθάρσιν (ἄρθρον 110, 146 καὶ 179), παραπέμπεται μὲ τὰς ἀπαιτούμενας προφυλάξεις (ἄρθρον 52) εἰς τινὰ λιμένα ὅπου ἐπιτρέπεται ἡ ἐκκαθάρσις μεμολυσμένων πλοίων, ἢ, ὅταν δὲν θελήσῃ νὰ ἐκκαθαρισθῇ ξένον ὃν, ἀποπέμπεται ἐκτὸς τοῦ Κράτους (ἄρθρον 53—54)· περὶ τούτων δὲ δίδει ἐπίσημον εἰδησιν ἡ ὑγειονομικὴ ἀρχὴ εἰς τὴν διοίκησιν καὶ τὴν ὑγειονομικὴν ἐπιτροπὴν, καὶ εἰς τὴν ὑγειονομικὴν ἀρχὴν τοῦ τόπου, πρὸς ὃν διεσθύνεται τὸ πλοῖον.

Ἄρθρον 186.

Πρὸς τὸ παρὸν εἶναι δεκτὰ τὰ μεμολυσμένα πλοῖα εἰς ὅλα τὰ γενικά λοιμοκαθαρτήρια (ἄρθρον 37). Τὰ φθάνοντα ἢ φανέντα εἰς τὸν λιμένα τῆς Σύρου μεμολυσμένα πλοῖα, οἱ τῆς αὐτῆς κατηγορίας ἄνθρωποι, καὶ τὰ πράγματα, πέμπονται εἰς τὸ λοιμοκομεῖον τῆς Δήλου διὰ νὰ ἐκκαθαρισθῶσι. Τὰ δὲ φθάνοντα ἢ φανέντα εἰς τὸν Ξεῖραια μεμολυσμένα πλοῖα, οἱ τῆς αὐτῆς κατηγορίας ἄνθρωποι καὶ τὰ πράγματα, πέμπονται ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριο τῆς Αἰγίνης διὰ νὰ ἐκκαθαρισθῶσιν ἐκεῖ.

Ἄρθρον 187.

Ὅταν τὸ πλοῖον ἀποπεμπόμενον δὲν δύναται νὰ ἐκπεύσῃ ἐκ τοῦ λιμένος ἐνεκα ἐναντίων ἀνέμων ἢ σημαντικῶν ζυμῶν, ἢ διότι ἔχει ἀνάγκην τροφίμων ἢ ὕδατος, ἰσχύουν τὰ ὁριζόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 52, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἡ ἐπιτήρησις πρέπει νὰ ᾖναι αὐστηροτέρα, καὶ ἡ ὑγειονομικὴ ἀρχὴ εἶναι ὑπόχρεως νὰ ἐπικαλεῖται ἀμέσως τὴν συνδρομὴν τῶν ἀνηκουσῶν πολιτικῶν,

Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν ἀρχῶν διὰ τὰ φυλάττωσι τὸ πλοῖον κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν, ὥστε νὰ μὴ συμβῇ συγκοινωνία. Ἐὰν δὲ ᾖ ἀδύνατον νὰ ἀναχωρήσῃ τὸ πλοῖον ἐνεκα μεγάλης βλάβης, ἢ σημαντικῆς φθορᾶς τῶν ἀνθρώπων, λαμβάνουν αἱ ὑγειονομικαὶ ἀρχαὶ τὰ ὀριζόμενα εἰς τὰ ἀρθρα 253, 254, ἐκτακτα μέτρα.

Ἄρθρον 188.

Εὐθὺς ὅταν φθάσῃ τὸ μεμολυσμένον πλοῖον εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἐπιτρέπεται νὰ ἐκκαθριθῇ, προσορμίζεται ὅσον τὸ δυνατόν ἀσφαλῶς καὶ μακρὰν ἀπὸ ἄλλα πλοῖα, ἀποβιβάζει πάρυτα, προηγηθείσης τῆς τακτικῆς ἐξομολογήσεως, τοὺς ἐπιβάτας αὐτοῦ καὶ ὅσους ἐκ τοῦ πληρώματος θελήσουν μὲ τὰς ὀριζόμενας εἰς τὰ ἀρθρα 201, 202, προφυλάξεις εἰς τὸ λοιμοκομεῖον.

Ἄρθρον 189.

Μετὰ τὴν ἀποβίβασιν τῶν βηθέντων, ἀνοίγονται τὰ στόμια (boccaporti) τοῦ πλοίου παρὰ τοῦ πληρώματος, καὶ γίνονται ἐντὸς αὐτοῦ εἰς διάστημα ὁλοκλήρων τριῶν ἡμερῶν ὑποκαπνισμοὶ ὑπὸ θεοῦ ἢ χλωρίου (ἄρθρον 166), κλειομένων ἀκριβῶς τῶν στομιῶν ἐκάστοτε.

Ἄρθρον 190.

Μετὰ τὸν τριήμερον ὑποκαπνισμόν ἀποβιβάζει τὸ πλοῖον ὅλα τὰ ἐπιδεκτικὰ καὶ ἀνεπίδεκτα μολυσμοῦ ἐμπορεύματα καὶ πράγματα εἰς τὸ λοιμοκομεῖον μὲ τὰς ἀναγκαίας προφυλάξεις (ἄρθρον 220).

Ἄρθρον 191.

Περαιωθείσης τῆς ἀποβίβασεως ὧν τῶν πραγμάτων, βυθίζεται τὸ πλοῖον ὅλον ἐπὶ εἰκοσι καὶ τέσσαρας ὥρας εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἔπειτα ἀναδυόμενον δὲν ὑπόκειται πλέον, εἰμὴ εἰς τὴν τοῦ ἀπλοῦ ἀερισμοῦ ἐκκαθάρσιν, τότε ἐπιβιβάζονται εἰς αὐτὸ καὶ οἱ ἀναγκαῖοι ὑγειονομικοὶ φύλακες διὰ νὰ φροντίζωσι τὴν περαιτέρω καθάρσιν τοῦ πλοίου καὶ τοῦ πληρώματος.

Ἄρθρον 192.

Ὅταν τὸ πλοῖον δὲν δύναται νὰ βυθισθῇ ἐξ ὁποιασδήποτε αἰτίας εὐρισκόμενης εὐλόγου παρὰ τῆς ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς, τότε μετὰ τὴν ἀποβίβασιν τῶν πραγμάτων, ἐὰν εὐρίσκωνται ἀπόλοιμοι ὑγειονομικοὶ φύλακες καὶ ἀερίται, ἐπιβιβάζονται εὐθὺς εἰς τὸ πλοῖον οἱ ἀναγκαῖοι ἐξ αὐτῶν, καὶ ἀρχίζουν τὴν ἐκ καθάρσιν αὐτοῦ. Ἐν δὲ δὲν ὑπάρχωσιν ἀπόλοιμοι, μετὰ τὴν τελείαν ἐκφόρτωσιν, τὸ πλοῖον ὑποβάλλεται εἰς τριῶν ἡμερῶν συνεχῇ ὑποκαπνισμόν ἐκ χλωρίου, οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ μέινοντες ναῦται βρέχουσι καὶ ἀερίζουσι καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα ὅλα τὰ ἐν τῷ πλοίῳ ἐνδύματα καὶ πράγματα τὰ ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ, καὶ μετὰ τὰς τρεῖς ἡμέρας ταύτας, ἐπιβιβάζονται οἱ ἀναγκαῖοι ὑγειονομικοὶ φύλακες καὶ ἀερίται διὰ νὰ μὴν ἐκτεθῇ εὐκόλως εἰς κίνδυνον ἡ ζωὴ αὐτῶν.

Ἄρθρ. 193.

Ἡ ἐκκαθάρσις τοῦ πλοίου γίνεται κατὰ τὸν ἀκίλουθον τρόπον· ἀνοίγονται ὅλα τὰ στόμια καὶ αἱ ὀπαὶ τοῦ πλοίου, καὶ ἐξάγονται ὅλα τὰ ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ πράγματα εἰς τὸ κατάσπρωμα, καὶ μένει οὕτως ἀνοικτὸν εἰς ἀερισμόν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας· μετὰ ταῦτα γίνονται εἰς αὐτὸ ὑποκαπνισμοὶ μὲ χλωρὸν ἀέριον κατὰ τὴν εἰς τὸ ἀρθρον 166 ὀριζομένην μέθοδον, κατ' ἐπανάληψιν εἰς διάστημα τριῶν ἡμερῶν, κλειομένων ἀκριβῶς τῶν στομιῶν ὧν τοῦ πλοίου διὰ νὰ μὴν ἐκθυμιάται τὸ χλωρὸν ἀέριον· περαιωθέντος καὶ τοῦ τριήμερου ὑποκαπνισμοῦ, πλύνεται εἰς τὸ ἐξῆς συνεχῶς τὸ πλοῖον, καὶ ἀερίζεται ἐνταυτῷ.

Ἐνῷ ἐξακολουθεῖ ἡ ἐκκαθάρσις τοῦ πλοίου, καταδύονται εἰς τὸ θαλάσσιον ὕδωρ, ὅλα τὰ ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ σκευὴ τοῦ πλοίου, καὶ ὅλα τὰ πράγματα τῶν ἐπ' αὐτοῦ ναυτῶν, ὅσα δύναται νὰ καταδυθῶσι χωρὶς βλάβην. Τὰ δὲ λοιπὰ ἀερίζονται

καὶ ψαύονται ἀκριβῶς κατ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐκκαθάρσεως τοῦ πλοίου· εἰς τὴν θάλασσαν προσέτι καταδύονται ἐπὶ εἰκοσι τέσσαρας ὥρας καὶ ὅλαι αἱ λέμβοι τοῦ πλοίου, ὡς καὶ ὅσαι ἄλλαι λέμβοι ἢ πράγματα ἐκοινωνήσαν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως μετ' αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 194.

Τὸ πλοῖον καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς καθάρσεώς του ὑψώνει τὴν κίτρινον σημάειαν κατὰ τὴν ἡμέραν, καὶ ἐν καιρῷ νυκτὸς ὑψώνει φανὸν εἰς τὸν ὑψηλότερον ἰστόν.

Ἄρθρον 195.

Ὡς πρὸς τὴν λοιπὴν ἐκκαθάρσιν τῶν μεμολυσμένων πλοίων, ἰσχύουν ὅσα ὀρίσθησαν εἰς τὰ περὶ ἐκκαθάρσεως τῶν ἄλλων πλοίων (ἄρθρ. 79 κλπ.), ἀλλ' οἱ ὑγειονομικοὶ φύλακες πρέπει ἐκτὸς τῶν ὀριζομένων εἰς τὸ ἀρθρον 97, νὰ ἀναφέρωσι καθ' ἐκάστην εἰς τὴν ὑγειονομικὴν Ἀρχὴν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς υγιείας τῶν ἐπὶ τοῦ πλοίου, καὶ περὶ τῆς ἀκριβείας εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐκκαθάρσεως, καὶ ἐν γένει ἡ ἐπιτηρησις πρέπει νὰ ᾖ αὐστηροτάτη.

Ἄρθρον 196.

Ἡ περίοδος τῆς καθάρσεως τοῦ πλοίου ἀρχεται ἀπὸ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἐπιβιβάσθησαν εἰς αὐτὸ οἱ ὑγειονομικοὶ φύλακες, καὶ τελειώνει συμπληρωθείσης ὁλοκλήρου τῆς τελευταίας ἡμέρας. Ἐὰν ὅμως μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἐκκαθάρσεως, νοσήσῃ τις τῶν ἐπὶ τοῦ πλοίου, ἀποβιβάζεται εἰς τὸ λοιμοκομεῖον, καὶ ἡ καθάρσις ἀρχεται ἐκ νέου, λογιζομένης τῆς περιόδου τῆς καθάρσεως ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἀποβίβασεως τοῦ ἀσθενοῦς εἰς τὸ λοιμοκομεῖον.

Ἄρθρον 197.

Ὅταν φθάσῃ ἡ ἡμέρα τῆς ἐλευθέρως κοινωνίας οἱ ὑγειονομικοὶ φύλακες πιστοποιοῦν ἐγγράφως ὅσα ὀρίζονται εἰς τὸ ἀρθρον 115, καὶ προσέτι ὅτι ὁ ὑποκαπνισμὸς καὶ ἡ ἄλλη ἐκκαθάρσις ἔγειναν μὲ ὅλην τὴν ἀκριβείαν. Μετὰ ταῦτα ἐπισκέπτεται τὸ πλῆρωμα ὁ ἰατρὸς καθὼς καὶ εἰς τὰ ἄλλα πλοῖα (ἄρθρον 116, 117) καὶ οὕτω λαμβάνει τὸ πλοῖον ἐγγράφως παρὰ τῆς ὑγειονομικῆς Ἀρχῆς τὴν ἀδειαν τῆς ἐλευθέρως κοινωνίας, ἀφοῦ πρότερον πληρώσῃ τὰ νενομισμένα δικαιώματα.

Ἄρθρον 198.

Μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἐκκαθάρσεώς του τὸ μεμολυσμένον πλοῖον δὲν δύναται νὰ ἀναχωρήσῃ εἰς ἄλλα μέρη τῆς Ἑλλάδος, πρὶν τελειώσῃ ἡ περίοδος τῆς καθάρσεώς του. Ἐὰν δὲ θελήσῃ νὰ ἀπέλθῃ εἰς λιμένας τοῦ Κράτους ὅπου ὑπάρχουν γενικὰ λοιμοκαθατήρια, ἢ νὰ ἀποπλεύσῃ εἰς ξένους τόπους, δύναται νὰ ἀναχωρήσῃ ἀφοῦ παρέλθωσι τὰ δύο τρίτα τῆς περιόδου τῆς καθάρσεως. Εἰς τὴν πιστοποίησιν τῶν ἀναχωρούντων τούτων πλοίων, θελεῖ γίνεαι λεπτομερὴς καὶ ἀκριβὴς σημειώσις τοῦ συμβάντος, καθὼς καὶ τοῦ παραλειπομένου χρόνου διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς περιόδου τῆς καθάρσεώς του.

Ἄρθρον 199.

Οἱ ὑγειονομικοὶ φύλακες καὶ ἀερίται οἱ εὐρισκόμενοι ἐπὶ τοῦ μέλλοντος νὰ ἀποπλεύσῃ πλοίου, ἀποβιβάζονται εἰς τὸ λοιμοκομεῖον καὶ τελειοῦν ἐκεῖ τὸ ὑπόλοιπον τῆς καθάρσεως μὲ ἐξοδα τοῦ πλοίου· ἡ περίοδος δὲ τῆς καθάρσεως αὐτῶν εἶναι ἡ αὐτὴ μὲ τὴν τοῦ πλοίου.

Β. Περὶ ἐκκαθάρσεως τῶν μεμολυσμένων ἀνθρώπων.

Ἄρθρον 200.

Ὅλοι οἱ ἐπὶ τῶν μεμολυσμένων πλοίων ἄνθρωποι, καθὼς καὶ ὅσοι συγκοινωνήσωσιν εἴτε ἀμέσως, εἴτε ἐμμέσως μετ' αὐτῶν, ἢ μετ' ἀρρώστων πασχόντων λοιμώδη νόσον, ἢ μετὰ μεμολυσμένων ἐν γένει πραγμάτων, θεωροῦνται ὡς μεμολυσμένοι.

Ἄρθρ. 201. Ὅλοι οἱ ἐπιβάται τῶν μεμολυσμένων πλοίων, καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος ὅσοι θελήσιν (ἄρθρον 188) μεταβιβάζονται εἰς τὰς λέμβους τοῦ πλοίου, καὶ διευθύνονται εἰς τὸ Λοιμοκομεῖον συνοδευόμενοι μακρόθεν ἀπὸ τὴν λέμβον τοῦ Ὑγειονομείου.

Ἄρθρ. 202. Ὅταν φθάσωσιν εἰς τὸ Λοιμοκομεῖον καὶ καταγραφῶσι καὶ ἐπιθεωρηθῶσι καὶ παρὰ τοῦ ἐπιστάτου καὶ τοῦ ἱατροῦ τοῦ Λοιμοκομείου κατὰ τὸ ἄρθρον 126 εἶναι ὑπόχρεοι πρὶν ἢ εἰσελθόντες εἰς τὸ κατάστημα νὰ ἀποδυθῶσιν ὅλα τὰ φορέματα, καὶ νὰ ἀποχωρισθῶσιν ἀπὸ ὅλα τὰ πράγματα αὐτῶν, νὰ λουθῶσιν εἴτε εἰς τὴν θάλασσαν εἴτε εἰς τοὺς ἰδιαιτέρους λουτήρας, καὶ μετὰ ταῦτα νὰ ἐνδυθῶσιν ἐλεύθερα φορέματα τὰ ὅποια ὑποχρεοῦται τὸ Ὑγειονομεῖον νὰ χορηγῇ εἰς αὐτοὺς ὅταν οὗτοι δὲν δύνανται νὰ προμηθευθῶσιν αὐτά, θέλει δὲ ἐπειτα ἀποζημιωθῆναι τὸ Ὑγειονομεῖον ἀπὸ τοὺς μεταχειρισθέντας αὐτά.

Ἄρθρ. 203. Μετὰ τὴν ἀπόδυσιν διανέμονται εἰς τοὺς κοιτῶνας τοῦ Λοιμοκομείου ὅσον τὸ δυνατόν ὀλίγοι εἰς ἕκαστον καὶ, εἰ δυνατόν, ἀνὰ εἰς ὧτε ἐὰν συμβῇ μόλυσμα μεταξὺ αὐτῶν νὰ μὴ ἐκτιθενται εἰς κίνδυνον πολλοὶ ὁμοῦ, καὶ διανέμονται εἰς αὐτοὺς οἱ Ὑγειονομικοὶ φύλακες (ἄρθρον 126, 127).

Ἄρθρ. 204. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον δὲν συγχωρεῖται πλέον εἰς τοὺς ἐπιβάτας, εὐθὺς μετὰ τὴν διανομὴν τῶν εἰς τοὺς κοιτῶνας ἢ μετ' ἄλλήλων συγκοινωνία· ἀλλὰ πρέπει οἱ τῶν διαφόρων κοιτῶνων νὰ μένωσιν ἐντελῶς ἀκοινωνήτοι μετ' ἄλλήλων.

Ἄρθρον 205. Τὸ ἐξελθὼν εἰς τὸ Λοιμοκομεῖον πλήρωμα τοῦ πλοίου τίθεται εἰς χωριστὸν μέρος, καὶ ὑπόκειται εἰς τὸν αὐτὸν τρόπον τῆς ἐκκαθάσεως. Εἰς τὸ πλοῖον δὲ εἶναι ἀνάγκη νὰ μένωσιν ὅσοι γυῖται εἶναι ἀναγκαῖοι διὰ τὴν ἀσφάλειαν αὐτοῦ, καὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐκκαθάσεως. Ὅταν δὲ τὸ πλοῖον βυθισθῇ (ἄρθρον 191), τότε δύναται νὰ ἐπιβῇ τὸ πλήρωμα ἐκ νέου εἰς τὸ πλοῖον διὰ νὰ τελειώσῃ ἐν αὐτῷ τὴν κάθαρσίν του. Ἐὰν δὲ δὲν βυθισθῇ, τότε δύναται νὰ ἐπιβῶσιν ἐπ' αὐτοῦ ἐξ ἡμέρας μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἐκκαθάσεώς του, ἀλλὰ τὰ πράγματα αὐτῶν ὑποκείνται εἰς ὅσα ὀρίζονται διὰ τὰ τῶν ἐπιβατῶν (ἄρθρ. 206). Ἐὰν ἐν τῷ μεταξὺ τῆς εἰς τὸ Λοιμοκομεῖον διαμονῆς τῶν συμβῇ νόσος, μετὰξὺ αὐτῶν, τότε δὲν ἐπιβιβάζονται πλέον ἐπὶ τοῦ πλοίου, ἀλλ' ὑποκείνται εἰς ὅσα καὶ οἱ ἐπιβάται. Ἐπιβιβάζονται δὲ εἰς τὸ πλοῖον ἀφοῦ παρέλθουν τὰ δύο τρίτα τῆς ἐποχῆς τῆς καθάρσεως αὐτῶν, λογιζομένης τῆς περιόδου ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀπὸ τοὺς ἀρρώστους ἀποχωρήσεώς των.

Ἄρθρον 206. Μετὰ τὴν διανομὴν τῶν ἀνθρώπων εἰς τοὺς κοιτῶνας, πλύνονται ἀκριβῶς ὅλα τὰ μὴ ἐπιδεκτικὰ μολυσμῷ σκεύη καὶ πράγματα αὐτῶν ὅσα δύνανται νὰ πλυθῶσι καὶ παραδίδονται εἰς αὐτοίς· ἐκ δὲ τῶν ἄλλων τῶν ἐπιδεκτικῶν μολυσμοῦ, ὅσα δύνανται νὰ καταδυθῶσιν ἢ καπνισθῶσιν, ἐκκαθαρίζονται οὕτω κατὰ τὰ ἄρθρα 161, 163, 166, καὶ παραδίδονται ἔπειτα εὐθὺς εἰς αὐτούς· ὅσα δὲ δύνανται νὰ ἐκκαθαρισθῶσι διὰ τοῦ ἀερισμοῦ μόνον, ἀερίζονται πρῶτον 14 ἡμέρας, καὶ ἔπειτα παραδίδονται εἰς τοὺς ἐπιβάτας διὰ νὰ τελειώσωσι μετ' αὐτῶν τὴν ἐκκάθαρσιν των (ἄρθρον 222).

Ἄρθρον 207. Οἱ Ὑγειονομικοὶ φύλακες τῶν ἐπιβατῶν πρέπει νὰ ἐπαγρυπνῶσιν αὐστηρῶς εἰς τὴν διατήρησιν ὅλων τῶν Ὑγειονομικῶν διατάξεων, καὶ νὰ προσέχωσιν εἰς τὴν κατάστασιν τῆς υγιείας τῶν καθαριζομένων διὰ νὰ ἀναφέρωσι καὶ τὰς παραμικρὰς υποψίας των εἰς τὸν Ἐπιστάτην τοῦ Λοιμοκομείου καθ' ἑκάστην.

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΤΟΣ 1845).

Ἄρθρον 208. Ἐὰν μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἐκκαθάσεως νοσήσῃ τις τῶν ἐκκαθαριζομένων ἀνθρώπων ἀπὸ λοιμῶδη νόσον, μετακομίζεται πᾶντα εἰς τὸ διὰ τοὺς ἀσθενεῖς μέρος τοῦ Λοιμοκομείου, καὶ ἡ ἐκκαθάρις τῶν εὑρισκομένων εἰς τὸν αὐτὸν κοιτῶνα ἄρχεται ἐκ νέου μετ' ἀπόδυσιν κτλ. ἐὰν δὲ ᾖ τὸν περισσότερον τῶν δύο εἰς τὸν αὐτὸν κοιτῶνα, καὶ ὑπάρχῃ τόπος, πρέπει νὰ χωρίζονται ἀπ' ἀλλήλων τιθέμενοι μακρὰν ἀπὸ τοὺς ἄλλους κοιτῶνας ὡς ὑποκείμενοι εἰς μακρυτέραν κάθαρσιν ἀνὰ εἰς εἰς ἕκαστον κοιτῶνα μετὰ τοῦ ἰδιαιτέρου ὑγειονομικοῦ φύλακος αὐτοῦ· διὰ δὲ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους τοὺς εὑρισκομένους εἰς ἄλλους κοιτῶνας, ἐὰν ὁ ἐπιστάτης ἔχῃ πλήρη θεσικότητα, ὅτι δὲν εἶχαν ἐξ ἀρχῆς μέχρι τότε τὴν παραμικρὰν ἄμεσον ἢ ἔμμεσον συγκοινωνίαν μετὰ τῶν ἀνθρώπων τῶν εὑρισκομένων εἰς τὸν κοιτῶνα, ὅπου συνέβη τὸ μόλυσμα, δὲν αὐξάνει ἡ περίοδος τῆς καθάρσεως· ἐὰν ὅμως συμβῇ τὸ ἐναντίον, τότε πρέπει νὰ ἀρχίσῃ ἡ περίοδος τῆς καθάρσεως καὶ τούτων, καθὼς καὶ ἡ τῶν μολυνθέντων ἐκ νέου.

Ἄρθρον 209. Πληρωθέντων τῶν δύο τρίτων τῆς περιόδου τῆς καθάρσεως εἰς τὸ Λοιμοκομεῖον, οἱ καθαριζόμενοι δύναται νὰ μετακομισθῶσιν εἰς τὸ ἀνήκον Λοιμοκαθαρητήριον διὰ νὰ τελειώσωσιν ἐκεῖ τὸ ὑπόλοιπον τῆς καθάρσεως, ἢ καὶ νὰ ἀναχωρήσωσιν ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, ἰσχύοντος καὶ ἐνταῦθα τοῦ ἄρθρου 198, ὡς πρὸς τὴν ἐκδιδομένην παρὰ τοῦ Ὑγειονομείου πιστοποίησιν.

Ἄρθρον 210. Ὅταν τις τῶν ἐν τῷ πλοίῳ ἀσθενῇ λοιμῶδη νόσον, ἐπιβιβάζονται εἰς τὸ πλοῖον εἰς ἡ δύο ὑγειονομικοὶ φύλακες ἀπόλοιμοι, καὶ μεταβιβάζοντες αὐτὸν εἰς τὴν λέμβον τοῦ πλοίου, ἢ ὅταν τοῦτο δὲν ἔχῃ, εἰς ἄλλην λέμβον, τὸν φέρουν εἰς τὸ Λοιμοκομεῖον, ὅπου ὁ ἱατρός μακρόθεν ἐπισκέπτεται αὐτὸν, ἔπειτα τὸν μετακομίζουν εἰς τὸ μέρος τοῦ Λοιμοκομείου τὸ ὠρισμένον διὰ τοιοῦτους ἀσθενεῖς, καὶ διαμένουν αὐτοὶ μετὰ τοῦ ἀσθενοῦς ὡς ὑγειονομικοὶ φύλακες νοσοκομοῦντες συγχρόνως αὐτόν.

Ἄρθρον 211. Ὅταν δὲ εὑρίσκονται ἀπόλοιμοι φύλακες, μεταβιβάζουν οἱ ἄνθρωποι τοῦ πλοίου διὰ λαβίδων καὶ σχοινίων τὸν ἀσθενῆ εἰς τοῦ πλοίου τὴν λέμβον, προσέχοντες νὰ μὴ βλαψῶσιν αὐτόν, σύρει δὲ αὐτὴν ἄλλη λέμβος εἰς τὸ Λοιμοκομεῖον, ὅπου παραλαμβάνουν αὐτόν εἰς ἡ δύο ὑγειονομικοὶ φύλακες, καὶ τὸν μετακομίζουν ἐπὶ ξυλίνης κλίνης εἰς τὸ διωρισμένον μέρος· οἱ φύλακες οὗτοι μένουσιν μετ' αὐτοῦ χωρὶς νὰ λαμβάνουν ἄμεσον κοινωνίαν ὡς οἱ ἀπόλοιμοι, παρέχοντες ὅμως εἰς αὐτὸν ὅλας τὰς ἀπαιτούμενας βοηθείας. Οἱ φύλακες οὗτοι διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὴν μολυνσιν φοροῦν κηρωτὰ ἢ μὲ ἑλαῖον ποτισμένα ἐνδύματα καὶ χειροθήκας, καὶ ἀντὶ ἐμβάδων, ξυλόπαιτα (τζόκαρ), καὶ μεταχειρίζονται μακρὰς λαβίδας καὶ μακρὰ κοχλιάκια, φροντίζοντες ἐνταῦθα νὰ ἀερίζεται δεόντως ὁ κοιτῶν τοῦ ἀσθενοῦς, καὶ νὰ ὑποκαπνίζεται συχνάκις μετ' ἀτμοῦ, ὀξέος, ἢ ἄλλης τινὸς ὕλης κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ ἱατροῦ.

Ἄρθρον 212. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον μετακομίζονται εἰς τὸ Λοιμοκομεῖον καὶ οἱ ἀσθενήσαντες ἐκ λοιμοῦ εἰς τὰ λοιμοκαθαρητήρια· ἀλλ' ὅταν τὸ Λοιμοκομεῖον εὑρίσκεται εἰς ἄλλην θέσιν, τότε ναυλόνεται μετ' ἐξὸς τῶν μετακομιζομένων ἀνθρώπων καὶ πραγματειῶν πλοῖον ἀνάλογον, κανὼν ἀπὸ πᾶν ἄλλο εἶδος ἐπιδεκτικῶν μολυσμῷ πράγματος, ἐπιβιβάζεται εἰς αὐτὸ ὁ ἀρρώστος, ὅσοι ἄλλοι ἔχουν συγκοινωνίαν μετ' αὐτοῦ, καὶ αἱ μολυσμέναι πραγματεῖαι καὶ διευθύνονται εἰς τὸ Λοιμοκομεῖον, φυλαττομένων καὶ ἐνταῦθα ὅλων τῶν προφυλάξεων καὶ μέτρων, τὰ ὅποια ἰσχύουν διὰ τὰ παραπεμπόμενα μεμολυσμένα πλοῖα (ἄρθ.

52, 185)· εάν οι μετακομισθησόμενοι ήναι πολλά ὀλίγοι, ὥστε δὲν δύνανται νὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς τὰ ἐξόδα τοῦ πλοίου, τότε ναυλώνεται αὐτὸ μὲ ἐξόδα τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὴν ἐπιβίβασιν τῶν ἀνθρώπων καὶ πραγμάτων, πρέπει νὰ γίνεται ἡ ἀνάγκη φροντίς, ὥστε νὰ μὴν ὑπάρχῃ καμία συγκοινωνία μετὰ τοῦ ἀσθενοῦς καὶ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ἢ πραγμάτων, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ περιρρίζωνται εἰς χωριστὰ μέρη ὅσον εἶναι δυνατόν καὶ οἱ ἄρρώστοι, καὶ οἱ ὑγιεῖς, καὶ αἱ πραγματεῖαι.

Ἄρθρον 213. Τὰ ναυλωθέντα πλοῖα μὲ τοὺς ἀσθενεῖς καὶ μεμολυσμένους, ὅταν δὲν συνοδευθῶσιν ἀπὸ το πλῆρωμα αὐτῶν, σφύρονται εἰς τὸ λοιμοκομεῖον ἀπὸ πολεμικὰ πλοῖα καὶ κατ' ἐξοχὴν ἀπὸ ἀτρόπλοια, λαμβάνεται ὅμως φροντίς ὥστε νὰ εὐρίσκωνται ἐπ' αὐτῶν τοῦλάχιστον ὅσοι ναῦται ἱκανοὶ νὰ προσορμίσωσιν αὐτὸ ἀσφαλῶς εἰς τὸν λιμένα, ὅπου ὑπάρχει τὸ λοιμοκομεῖον.

Ἄρθρον 214. Ὁ ἰατρός τοῦ ὑγειονομείου ἢ ὁ ἐκκληρὼν τὰ χρῆν αὐτοῦ, ἐπισκέπτεται καθ' ἐκάστην τὸν ἀσθενὴ μακρόθεν μὲ τὰς ἀναγκαῖας προφυλάξεις καὶ ἐπιτάσσει τὰ ἀναγκαῖα βοηθήματα, τὰ ὅποια πρέπει νὰ ἐνεργῶσιν οἱ μένοντες μετὰ τοῦ ἀσθενοῦς φύλακες.

Ἄρθρον 215. Ἡ περίοδος τῆς καθάρσεως τῶν μεμολυσμένων ἀνθρώπων ἀρχεται ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἀπιδύσεως αὐτῶν (ἄρθ. 202). Ἡ δὲ τῶν πασχόντων λοιμὴ νόσον καὶ τῶν μετ' αὐτὸν διαμενόντων, ἀρχεται ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἐντελοῦς ἀναρρώσεως τῶν ἀσθενῶν, κατ' ἐγγράφον γνωμοδότησιν τοῦ ἰατροῦ.

Ἄρθρον 216. Εάν ἀποθάνῃ τις τῶν ἀρρώστων, φέρεται γυμνὸς (ἐπεὶδὴ τὰ φορέματά του πρέπει νὰ καῶσιν εὐθὺς κατὰ τὸ ἄρθ. 22) μὲ τὰς ἀπαιτούμενας προφυλάξεις εἰς τὸ νεκροταφεῖον τοῦ λοιμοκομείου, τίθεται εἰς λάκκον δύο Βασιλικῶν πύχρων τοῦλάχιστον ἑαθὺν, καλύπτεται μὲ τὴν ἀρκούσιν ποσότητα ἀσθέστου (τσιάνου) καὶ θάπτεται οὕτω πληρουμένου τοῦ ὑπολοίπου μέρους τοῦ μνήματος μὲ γῆν.

Ὅπου δὲν ὑπάρχει ἰδιαιτέρον νεκροταφεῖον τοῦ λοιμοκομείου, θάπτεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὁ νεκρὸς εἰς τόπον ἀπόκεντρον καὶ ἐρημον, προσδιοριζόμενον ἐπὶ τούτῳ παρὰ τῆς ὑγειονομικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρον 217. Εὐθὺς ὅταν μείνῃ κενὸς ὁ κοιτὼν τοῦ ἀρρώστου καθαρίζεται πανταχοῦ ἐπιμελῶς παρὰ τοῦ φύλακος, καὶ ἔπειτα ὑποκαπνίζεται τρεῖς ἡμέρας κατὰ συνέχειαν, κατὰ τὸ ἄρθ. 166 κλεισμένων ἀκριβῶς τῶν θυρῶν καὶ παραθύρων, καὶ τέλος ἀσβεστύνεται.

Γ. Περί ἐκκαθάσεως τῶν μεμολυσμένων πραγμάτων καὶ ζώων.

Ἄρθρον 218. Μεμολυσμένα θεωροῦνται ὅλα τὰ πράγματα τῶν πασχόντων λοιμὴ νόσον, καὶ τῶν μεμολυσμένων ἀνθρώπων (ἄρθ. 200) ὅσα συνεκινώνησαν μετ' αὐτῶν, καὶ ὅλα τὰ πράγματα καὶ ἐμπορεύματα ὅσα εὐρίσκονται ἐπὶ μεμολυσμένου πλοίου.

Ἄρθρον 219. Τὰ μεμολυσμένα πράγματα εἴτε ἐπιδεκτικὰ, εἴτε ἀνεπίδεκτα μολυσμοῦ, ὑπόκεινται εἰς ἐκκάθαρσιν, ἥτις γίνεται εἰς τὸ λοιμοκομεῖον, πλὴν τῶν γραμμάτων καὶ νομισμάτων, τὰ ὅποια ἐκκαθαρίζονται, καθὼς καὶ τὰ τῶν ἀκαθάρτων πλοίων μὲ τὴν διαφορὰν, ὅτι ἐκκαθαρίζονται μόνον εἰς τὰ μέρη ὅπου ὑπάρχουν ὑγειονομεῖα, καὶ ἡ ἐκκάθαρσις γίνεται μὲ πολὺ περισσότεραν προσοχὴν καὶ ἀκριβείαν καὶ τὰ μὲν γράμματα ἀνοίγονται ὅλα ἀνεξαιρέτως καὶ ὑποκαπνίζονται τοῦλάχιστον μίαν ὥραν, τὰ δὲ νομίσματα βυθίζονται καὶ πλύνονται ἀκριβῶς εἰς ὄξος δριμύ.

Ἄρθρον 220. Μετὰ τὸν τρίήμερον ὑποκαπνισμόν τοῦ πλοίου ἀποδιβάλλουν οἱ ἄνθρωποι τοῦ πλοίου ἐπὶ τῶν λέμβων αὐτοῦ καὶ τὰς πραγματεῖας εἰς τὸ λοιμοκομεῖον· ὅπου δὲν ἐπαρκοῦν οἱ ἄνθρωποι τοῦ πλοίου, βοηθοῦν οἱ διορισθέντες ἀρισταὶ τῶν πραγματεῶν καὶ οἱ φύλακες τοῦ πλοίου, μεταχειριζόμενοι ἀγνυστρα καὶ τὰ ἀναγκαῖα προφυλακτικὰ ἄλλα μέσα διὰ νὰ μὴ συγκοινωνήσωσι κατ' εὐθείαν μὲ αὐτάς.

Ὅταν τὸ πλοῖον δὲν ἔχῃ λέμβον ἰδίαν, γίνεται χρῆσις τῆς τοῦ λοιμοκομείου.

Ἄρθρον 221. Ὅλα τὰ ἀνεπίδεκτα μολυσμοῦ πράγματα ἀποβιβάζονται εἰς τὸ λοιμοκομεῖον ἢ μετακομίζονται ἐπὶ λέμβων μὲ τὰς ὀριζόμενας προφυλάξεις εἰς τὰ ἄρθ. 87 καὶ 88, καὶ καθαρίζονται κατὰ τὸ ἄρθ. 157, μὲ τὴν διαφορὰν ἐπὶ προσοχῇ τῶν ἐπιτηρούντων καὶ ἐνεργούντων τὴν κάθαρσιν πρέπει νὰ διπλασιάζεται, καὶ ὅτι πρέπει νὰ μένωσι τρεῖς περικλῆρον ἡμέρας εἰς ἀερισμὸν μετακινούμενα καθ' ἐκάστην διὰ νὰ προκύψῃ ἡ ἐξοχὴ τοῦ ὅτι δὲν ὑπάρχει μετὰ αὐτῶν οὔτε ἡ παραμικρὰ ὕλη ἐπιδεκτικὴ μολυσμοῦ.

Ἄρθρον 222. Τὰ ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ πράγματα τῶν ἐπιβατῶν προκαθαρίζονται κατὰ τὸ ἄρθ. 206, καὶ ἔπειτα τελειοῦν μετ' αὐτῶν τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἐκκαθάσεως, ἀερίζόμενα ἐπιμελῶς καὶ ἀδιακόπως, οὐδενὸς πράγματος ἐπιδεκτικοῦ μολυσμοῦ ἐξαίρουμένου.

Ἄρθρον 223. Ὅλα τὰ ἐνδύματα, αἱ στρωματὰ, τὰ προσκεφάλαια, καλύμματα, καὶ ἐν γένει ὅλα τὰ ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ πράγματα, τὰ ὅποια ἦσαν εἰς χρῆσιν τῶν πασχόντων λοιμὴ νόσον, καίονται συνταττομένου πρότερον ἀκριβῶς εὐρετηρίου (inventaire) (ἄρθ. 202), τὰ δὲ λοιπὰ ἐκκαθαρίζονται ὑποκαπνίζόμενα ἢ πλυνόμενα, ἢ καὶ ἀερίζόμενα κατὰ τὰς περιστάσεις.

Ἄρθρον 224. Καίονται ὡσαύτως ὅσα πράγματα καὶ ὅσαι πραγματεῖαι φέρουσι προφανῶς μολυσμα λοιμοῦ, καὶ δὲν δύνανται νὰ ἐκκαθαρισθῶσιν ἀσφαλῶς διὰ τῶν εἰρημένων τρόπων τῆς ἐκκαθάσεως· ἀλλὰ περὶ τούτου ἀπαιτεῖται ἡ ἐγγράφος γνωμοδότησις τῆς ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς, γινόμενου πρότερον καὶ τοῦ ἀναγκαιοῦ ἀκριβοῦς εὐρετηρίου (ἄρθ. 202). Καίονται ἐπίσης καὶ ὅσα εὐτελοῦς καὶ μηδαμινῆς ἀξίας πράγματα εἶναι μεμολυσμένα, καὶ τοιαῦτα εἶναι π. χ. περιτυλίγματα ἢ δέματα ἐκ βυβακίου, μαλλίου, κανάβεως, χαρτίου, παραπληρώματα χόρτων, ἀγύρων, κ.τλ.

Ἄρθρον 225. Αἱ ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ πραγματεῖαι καὶ τὰ λοιπὰ πράγματα, εἴναι δὲν δύνανται νὰ ἐκκαθαρισθῶσι διὰ τῆς καταδύσεως (ἄρθ. 161), ἐκκαθαρίζονται διὰ τοῦ ἀερισμοῦ εἰς τὸ λοιμοκομεῖον. Ἀλλὰ κατὰ μὲν τὰς πρώτας 15 ἡμέρας οἱ ἀερίσται δὲν προσφάδουν αὐτάς, ἀλλ' ἀνοίγουν δι' ἐργαλείων τὰ δέματα, καὶ ἐκθέτουν αὐτάς εἰς ἀερισμὸν, κατὰ τὸ ἄρθ. 172. Παρελθουσῶν δὲ τῶν 15 ἡμερῶν, οἱ ἀερίσται προσφάδουν καὶ καθαρίζουν τὰ πράγματα καὶ τὰς πραγματεῖας, καθὼς καὶ τὰ ἐν τῷ λοιμοκαθαρτηρίῳ (ἄρθ. 172), ἀλλ' ἡ ἐκκάθαρσις ἐνταῦθα γίνεται μετὰ μεγίστης προσοχῆς καὶ ἀκριβείας.

Τὰ ζῶα ἐκκαθαρίζονται μόνον διὰ τῆς ἀκριβοῦς ἀποπλύσεως ὅλου τοῦ σώματος αὐτῶν.

Ἄρθρον 226. Μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἐκκαθάσεως τῶν τὰ μεμολυσμένα ἐμπορεύματα, ἢ ἄλλα πράγματα δὲν δύνανται νὰ μετακομισθῶσιν εἰς κένεν ἄλλο μέρος, πρὶν ἢ τελειώσῃ ἡ κάθαρσις αὐτῶν ὅλη.

Ἄρθρον 227. Εάν εἰς τὴν ἐκκάθαρσιν τῶν μεμολυσμένων ἐμπορευμάτων ἢ ἄλλων πραγμάτων, γίνωσι περισσότεραι τῶν ὀριζομένων εἰς τὴν ὑγειονομικὴν διατίμησιν δαπάναι, εἶναι εἰς βάρος τῶν ἐμπορευμάτων καὶ πραγμάτων.

ΚΕΦΑΛ. Η'.

Περὶ τῆς ἐσωτερικῆς τάξεως τῶν Λοιμοκαθαρητῶν καὶ Λοιμοκομιῶν.

Ἄρθρον 228. Διὰ τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν εὐταξίαν τῶν λοιμοκαθαρητῶν καὶ λοιμοκομιῶν θέλει εὐρίσκεισθαι πάντοτε εἰς αὐτὰ ἀπόσπασμα στρατιωτῶν ἢ χωροφυλάκων ὑπὸ τῆς διαταγῆς τοῦ ἐπιστάτου ἢ τοῦ ἐκπληροῦντος τὰ χρεῖα αὐτοῦ, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Καταστήματος.

Ἄρθρ. 229. Εἰς τὰ ἰδιαίτερα Λοιμοκομεία θέλει παρευρίσκεισθαι καὶ πολεμικὸν πλοῖον διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὰς ἐκ τῆς θαλάσσης ἐνδεχομένης ὑγειονομικᾶς παραδόσεως καὶ θέλει ὑπόκεισθαι εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ ἐπιστάτου τοῦ Καταστήματος, ἢ τοῦ ἐκπληροῦντος τὰ χρεῖα αὐτοῦ, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρ. 230. Οὔτε εἰς τὸ Λοιμοκαθαρητήριον, οὔτε εἰς τὸ Λοιμοκομεῖον, δὲν δύνανται νὰ ἐκκαθαρισθῶσιν ἄνθρωποι ἢ ζῶα, ἢ πράγματα, χωρὶς ἐγγράφον ἄδειαν τῆς προϊσταμένης ὑγειονομικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 231. Εἰς τὰ Καταστήματα ταῦτα δὲν εἶναι συγχωρημένον οὔτε νὰ εἰσέρχωνται, οὔτε νὰ διατηρῶνται ζῶα. Εἰς τοὺς ὁδοιπόρους συγχωρεῖται νὰ ἔχωσι ζῶα μικρὰ μὴ ἀγελαῖα, οἶον κύνες καὶ τὰ ὄμοια, ἢ ἄλλα σπάνια, ἢ πολύτιμα ζῶα, ἀλλ' ὑποχρεοῦνται νὰ φυλάττωσιν αὐτὰ ἀσφαλῶς δεδεδεμένα ἢ κεκλεισμένα.

Ἄρθρ. 232. Τὰ λοιμοκαθαρητήρια καὶ τὰ λοιμοκομεία θέλουν εἶσθαι κεκλεισμένα ἀπὸ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου μέχρι τῆς ἀνατολῆς αὐτοῦ.

Ὡσαύτως θέλουν κλείεσθαι εἰς τοὺς ἰδιαίτερούς κοιτῶνάς των οἱ ἐπιβάται ἀπὸ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου μέχρι τῆς ἀνατολῆς αὐτοῦ. Μόλον τοῦτο ὁ ἐπιστάτης τοῦ Λοιμοκαθαρητηρίου ὅταν προβλέπῃ ὅτι δὲν δύνανται νὰ προκύβῃ κίνδυνος, ἢμπορεῖ νὰ συγχωρῇ νὰ ἀνοίγωνται οἱ κοιτῶνες καὶ ἐν καιρῷ νυκτὸς κατ' αἰτησίαν τῶν καθαριζομένων. Ἡ διάταξις αὕτη θέλει ἐκτελεῖσθαι εἰς τὰ Λοιμοκομεία μὲ πλειοτέραν ἀστυρότητα, καὶ δὲν θέλει διδῆσθαι ἢ ἀδεῖα, εἰμὴ εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις.

Ἄρθρ. 233. Κάνεις τῶν ἐκ τῆς πόλεως δὲν δύναται νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ Λοιμοκαθαρητήριον, οὔδὲ νὰ συνδιαλεχθῇ μετὰ τῶν καθαριζομένων ἐν αὐτῷ ἀνευ ἀδείας τοῦ Ἐπιστάτου. Διὰ δὲ τὰ Λοιμοκομεία ἀπαιτεῖται καὶ ἐγγράφος ἄδεια παρὰ τοῦ Ὑγειονομικοῦ ἤτις δὲν δίδεται εἰμὴ ὅταν ὑπάρχῃ πραγματικὴ ἀνάγκη.

Ἄρθρ. 234. Ἡ συνδιαλέξις καὶ ἡ παράδοσις πραγμάτων γίνεται μόνον εἰς τὸ διαλεκτηρίον ἢ εἰς ἄλλον τόπον παρὰ τοῦ ἐπιστάτου διωρισμένον. Ἡ εἴσοδος ἀνθρώπων ἐλευθερῶν εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Λοιμοκαθαρητηρίου συγχωρεῖται εἰς ἐκτάκτους μόνον περιστάσεις παρὰ τοῦ Ἐπιστάτου, καὶ ὑπὸ ἰδίαν αὐτοῦ εὐθύνην. Εἰς δὲ τοὺς κοιτῶνας τῶν καθαριζομένων δὲν συγχωρεῖται ἐπ' οὐδενίᾳ περιστάσει.

Ἄρθρ. 235. Εἰς ὑπὸ καθαρῶν εὐρισκόμενους ἀνθρώπους δὲν συγχωρεῖται νὰ δίδωσιν ὅποιονδήποτε πρᾶγμα ἄνθρωποι εἴτε εἰς ἐλεύθερον κοινωνίαν, εἴτε εἰς ἄλλαν καθαρῶν διατελοῦντες. Τὰ χορηγούμενα εἰς τοὺς ὑπὸ καθαρῶν πρᾶγματα δίδονται ἄδεια τοῦ Ἐπιστάτου διὰ τῶν Ὑγειονομικῶν φυλάκων μὲ τὰς ἀπαιτούμενας προφυλάξεις.

Ἄρθρ. 236. Ὅταν θέλωσιν οἱ ὑπὸ καθαρῶν νὰ δώσωσιν ἢ νὰ πέμπωσιν ἐπιστολάς ἐκ τοῦ Λοιμοκαθαρητηρίου, παραδίδουν αὐτάς εἰς τὸν Ἐπιστάτην, ὅστις τὰς παραλαμβάνει μὲ τὰς ἀπαιτούμενας προφυλάξεις, καπνίζει, σφραγίζει αὐτάς (ἄρθρ. 163, 219), καὶ τὰς παραδίδει ἢ διευθύνει. Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ διὰ τὰ χρήματα ἢ ἄλλα μικρὰ πρᾶγματα μὴ ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ, τὰ ὅποια ἐπιθεωροῦνται καὶ ἐκκαθαρίζονται πρότερον κατὰ τὸ ἄρθρον 157.

Ἄρθρ. 237. Ὅλοι οἱ καθαριζόμενοι εἶναι ὑπόχρεοι νὰ ἐκτε-

λῶσι μετ' ἀκριθείας καὶ κατὰ γράμμα ὅλας τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις καὶ τὰς παραγγελίας τοῦ τε Ἐπιστάτου καὶ τῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ ἐν γένει, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὴν εὐταξίαν τοῦ καταστήματος.

Οἱ καθαριζόμενοι δὲν δύνανται νὰ ἔχωσιν ὅπλα μετ' αὐτῶν (ἄρθρ. 133).

Διὰ τοὺς ἀπειθοῦντας εἰς τὰς προσκλήσεις τῶν ὑπαλλήλων ἐνεργοῦνται ἐκτὸς τῶν παρὰ τοῦ Ὑγειονομικοῦ νόμου ἐπιβαλλομένων ποινῶν, καὶ τὰ ἐριζόμενα εἰς τὰ ἄρθρα 236 καὶ 292.

Ἄρθρ. 238. Εἰς τὰ Λοιμοκαθαρητήρια, ὅπου ὑπάρχει τόπος διὰ περιπάτου, συγχωρεῖται εἰς τοὺς καθαριζομένους νὰ περιδιχθῶσιν ἐντὸς τῆς περιοχῆς μόνον τοῦ καταστήματος ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν φυλάκων αὐτῶν, ἀλλὰ μὴ ἀδεῖαν τοῦ Ἐπιστάτου ὅστις θέλει διορίζει ῥητῶς τὴν ὥραν καὶ τὸν τόπον. Ὁ Ἐπιστάτης ὅμως δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τὴν περιδιχάσιν ταύτην, ὅποτεν νομίζει αὐτὸ ἀναγκαῖον.

Ἄρθρ. 239. Κανείς τῶν καθαριζομένων δὲν δύναται νὰ ἐξέλθῃ τοῦ Λοιμοκαθαρητηρίου καὶ Λοιμοκομείου ἐπ' οὐδενίᾳ προφάσει· ἐξαίρουνται ἐκεῖνοι μόνον, οἵτινες ἀνχωροῦν ἐκ τοῦ καταστήματος, κατὰ τὰ ἄρθρα 143, καὶ 209.

Ἄρθρ. 240. Ὅσα τὰ τρόφιμα καὶ ποτὰ καὶ ὅλα τὰ ἄλλα εἶδη, ὅσων ἔχουσιν ἀνάγκην οἱ καθαριζόμενοι, λαμβάνουν παρὰ τοῦ προμηθευτοῦ, δύνανται ὅμως νὰ λαμβάνωσι τοιαῦτα καὶ παρ' ἄλλων κατὰ προαίρεσιν.

Ἄρθρ. 241. Ὅσοι θέλουν νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸ Λοιμοκαθαρητήριον διὰ νὰ μείνωσι μετὰ τῶν φίλων καὶ συγγενῶν των, ἢ διὰ νὰ βοηθήσωσιν αὐτοὺς πάσχοντας, δύνανται νὰ εἰσέλθωσι λαμβάνοντες ἄδειαν παρὰ τοῦ Ὑγειονομικοῦ καὶ τοῦ Ἐπιστάτου· ἀλλ' ἡ ἄδεια αὕτη δὲν δίδεται εἰς τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους τῶν καθαριστῶν ἢ ὑγειονομικῶν φυλάκων, εἰμὴ εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις.

Ἄρθρ. 242. Ὅταν πάσχῃ τις καὶ θελήσῃ νὰ ἐξομολογηθῇ καὶ κοινωνήσῃ, ὁ ἱερεὺς τοῦ Λοιμοκαθαρητηρίου ἢ καὶ ἄλλος ἱερεὺς ἐκτελεῖ τὰ ἱερὰ τοῦτα καθήκοντα μὲ τὰς ἀπαιτούμενας προφυλάξεις (ἄρθρ. 303).

Ἄρθρ. 243. Γυναῖκες ἐπίτοκοι δύνανται νὰ παραλάβωσι κατ' αἰτησίαν των μαῖαν ἐκ τῆς πόλεως διὰ νὰ τὰς βοηθήσῃ τικτούσας, ἀποζημιῶσαι αὐτάς διὰ τὴν βοήθειαν καὶ τὸν καιρὸν, καὶ ὅν θέλουν μείνει ὑπὸ καθαρῶν.

Ἄρθρ. 244. Αἱ αὐλαὶ τοῦ Λοιμοκαθαρητηρίου καὶ Λοιμοκομείου, καθὼς καὶ ὅλα τὰ μέρη αὐτοῦ πρέπει νὰ ᾖναι πάντοτε καθαρὰ, καὶ κατ' ἐξουχίαν νὰ μὴ ᾖναι διασπαρμέναι εἰς αὐτάς, ἢ νὰ μὴν εὐρίσκωνται πρᾶγματα ἐκείνη καὶ κεκρυμμένα εἰς κανὲν μέρος τοῦ καταστήματος ὅλα ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ· τὸ αὐτὸ πρέπει νὰ γίνεται καὶ εἰς τὰς ἀποθήκας, ὅπου εὐρίσκονται αἱ πρᾶγματα.

Ἄρθρ. 245. Οἱ κοιτῶνες τῶν εὐρισκόμενων ὑπὸ καθαρῶν, εὐθὺς μετὰ τὴν ἐξόδον αὐτῶν, πρέπει νὰ σαρώνωνται καὶ καθαρίζονται ἀκριβῶς παρὰ τῶν φυλάκων, οἵτινες θέλουν φροντίζειν νὰ μὴ κενῇ ἐκεῖ οὐδὲ ἡ παραμικρὰ ὕλη ἐπιδεκτικὴ μολυσμοῦ. Ἐὰν δὲ ἐνόησεν, ἢ ἀπέθανε τις ἐν αὐτοῖς ὑπὸ ὑπόπτου νόσου, ἐκκαθαρίζονται κατὰ τὸ ἄρθρον 217.

Ἄρθρ. 246. Ὅλοι οἱ εὐρισκόμενοι εἰς τὸ κατάστημα θέλουν προσέχειν ὑπὸ ἰδίαν αὐτῶν εὐθύνην νὰ μὴ ῥίπτωσι πρᾶγματα ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ, καὶ νὰ μὴν ἀρίνωσιν ἐξ ἀμελείας τοιαύτας ὕλας νὰ περιπλανῶνται ἢ μετατοπίζωνται ὑπὸ τοῦ αἵρος ἢ ἄλλως πως.

Ἄρθρ. 247. Ὅταν οἱ ἰδιοκτῆται πραγματειῶν ἢ πραγμάτων

καθαριζομένων εις τὸ Λοιμοκαθαρτήριον θελήσωσι νὰ ἰδῶσιν αὐτὰ, πρέπει νὰ λαμβάνωσιν ἄδειαν παρὰ τοῦ Ἑγειονομίου χωρὶς αὐτῆς ὁ Ἐπιστάτης δὲ θέλει τὸ συγχωρεῖ. Καὶ διὰ μὲν τὰς καθαράς καὶ ὑπόπτους πραγματείας θέλει συγχωρεῖσθαι εἰς τοὺς ἰδιοκτητὰς αὐτῶν νὰ τὰς βλέπωσιν εἰς τὰς ἀποθήκας, καὶ εὐθὺς μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς καθάρσεως, διὰ δὲ τὰς ακαθάρτους, ἀφ' οὗ παρέλθωσιν αἱ πρῶται 5 ἡμέραι τῆς ἐκκαθάσεως. Τὰς μεμολυσμένας πραγματείας δὲν ἐμποροῦν νὰ τὰς ἰδῶσιν οἱ ἰδιοκτῆται εἰς τὰς ἀποθήκας πρὶν παρέλθῃ τὸ πρῶτον τρίτον τῆς περιόδου τῆς ἐκκαθάρσεως αὐτῶν εἰς τὴν ἐπίσκεψιν ταύτη τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν πραγματεῶν ἢ πραγμάτων, πρέπει νὰ παρερρίσκεται πάντοτε ὁ Ἐπιστάτης, διὰ νὰ παρατηρῇ νὰ γίνωσιν ὅλα ἐν τάξει καὶ μὲ τὴν ἀπαιτουμένην προφύλαξιν. Ἐν θέλει δὲ συγχωρεῖ πῶποτε εἰς αὐτοὺς τὴν εἴσοδον εἰς τὰς ἀποθήκας, ἀλλ' οἱ ἀρισταὶ πρέπει νὰ μετακομίζωσι πλησίον τῶν θυρῶν τὰς πραγματείας, τὰς ὁποίας θέλουν νὰ ἰδῶσιν οἱ ἰδιοκτῆται.

Ἄρθρ. 248. Ἐάν ἀναρᾷ νόσος λοιμώδης εἰς τὸ Λοιμοκαθαρτήριον, δὲν συγχωρεῖται εἰς κανένα πλέον ἢ εἴσοδος εἰς αὐτὸ, οὔτε ἢ ἐξ ὁδὸς τῶν εὐρεθέντων εἰς αὐτὸ ἐλευθέρων ἀνθρώπων ὑπαλλήλων καὶ μὴ ὑπαλλήλων. Ὁ Ἐπιστάτης τότε ἀναφέρει εὐθὺς εἰς τὸ Ἑγειονομεῖον καὶ δι' αὐτοῦ εἰς τὴν Ἑγειονομικὴν Ἐπιτροπὴν, δίδει τὴν ἀναφορὰν εἰς τινὰ τῶν ἐκτὸς τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου, ἀφ' οὗ τὴν καπνίσῃ πρότερον διὰ μαρᾶς λαβίδος, καὶ περιμένει τὰς διαταγὰς τοῦ Ἑγειονομίου, τὸ ὅποιον ἀφ' οὗ ἐξετάσῃ μετὰ τῆς Ἑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἀκριβῶς ἂν ὑπάρχῃ λόγος, διὰ τὸν ὅποιον πρέπει νὰ μείνωσιν ὑπὸ καθάρσιν οἱ εἰς αὐτὸ εὐρεθέντες ἐλεύθεροι ἄνθρωποι, διατάσσει τὸν καιρὸν τῆς καθάρσεως αὐτῶν εἰς ἐναντίαν δὲ περίπτωσιν συγχωρεῖ εἰς αὐτοὺς νὰ ἐλευθεροκοινωνήσωσιν. Ἐάν δὲ ἀσθενήσῃ τις τῶν εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν ὑπαλλήλων τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου, τότε κλείει πάχυτα τὸ κατάστημα μὲ ὅλους τοὺς ἐν αὐτῷ εὐρισκομένους, καὶ εἰδοποιεῖται κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον τὸ Ἑγειονομεῖον.

Ὁ ἱατρός τότε τοῦ Ἑγειονομίου ἐπισκέπτεται, παρόντος τοῦ Ἑγειονομοῦ, τὸν ἄρρωστον, καὶ ἐάν μὲν εὐρῇ τὴν νόσον μὴ ὑπόπτον, ἀνοίγει πάλιν τὸ Λοιμοκαθαρτήριον· ἐάν δὲ εὐ ἢ αὐτὸν ὑπόπτον, ἐνεργοῦνται τὰ ὁριζόμενα εἰς τὰ ἄρθρα 146 καὶ 147.

Μέχρις οὗ δὲν μετακομιθῇ ὁ πάσχων λοιμὸν ἄρρωστος καὶ οἱ μεμολυσμένοι ἄνθρωποι καὶ τὰ πράγματα αὐτῶν εἰς τὸ Λοιμοκαθαρτήριον, δὲν δύναται κανεὶς τῶν ὑπαλλήλων νὰ ἐξέλθῃ τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου. Συγχρόνως δὲ ὅταν ὁ Ἐπιστάτης διατάξῃ νὰ κλεισθῇ τὸ Λοιμοκαθαρτήριον, διατάττει καὶ τὴν ἐνοπλον δύναμιν νὰ περιφρουρήσῃ ἀκριβῶς τὸ κατάστημα καὶ τοὺς φύλακας ὅλους νὰ ἐπαγρυπνώσιν, ὥστε νὰ μὴ ἐξέλθῃ τις τοῦ καταστήματος κρυφίως.

Ἄρθρ. 249. Καὶ εἰς τὰ Λοιμοκαθαρτήρια καὶ εἰς τὰ Λοιμοκαθαρτήρια θέλουν φυλάττει καθ' ὅλην τὴν νύκτα ἐκτὸς τῶν στρατιωτικῶν σκοπῶν καὶ οἱ Ἑγειονομικοὶ φύλακες ἐξ ἀμοιβῆς, διὰ νὰ μὴ συμβῇ καμμία παράβασις ὑγειονομικῆς.

ΚΕΦΑΛ. Θ'.

Περὶ ναυαγίων καὶ ἀποκλύστων πραγμάτων.

Ἄρθρ. 250. Ὅταν συμβῇ ναυάγιον εἰς τὰ παράλια τῆς Ἑλλάδος ἢ πλησιέστερα Ἑγειονομικῆς Ἀρχῆς εἰδοποιεῖται παρ' ἐκείνου περὶ τούτου, τότε, ἐάν δὲν ᾖ ἀποδεδειγμένον ὅτι τὸ ναυάγιον

σαν πλοῖον ἦτον ἐλεύθερον, ὑπάρχῃ δ' ὑποψία τις ὅτι ἐκινώνησαν τὰ ναυάγια μετὰ ἀνθρώπων, ζώων, ἢ πραγμάτων ἐπιδεικτικῶν μολυσμοῦ ἐντὸς τοῦ Κράτους, ἢ Ἑγειονομικῆς Ἀρχῆς, ἢ ταύτης καὶ οὐσας πλησίον, ἢ Διοικητικῆς, ἀποκλείει ὑγειονομικῶς τὰ συγκοινωνήσαντα μέρη ἀμέσως, ἕως οὗ ἐξακριβωθῇ ποία εἶναι ἡ ὑγειονομικὴ κατάστασις τῶν ναυαγίων, καὶ ἂν συνέβῃ τῷ ὄντι συγκοινωνία μετ' αὐτῶν ἢ ὑπάρχῃ θάραξ ὑποψία περὶ τούτου.

Ἄνευ ἀναβολῆς μεταβαίνει ὁ προϊστάμενος τῆς Ἑγειονομικῆς Ἀρχῆς εἰς τὸν τόπον ὅπου συνέβῃ τὸ ναυάγιον, ἢ τοῦτον κωλυμένου ἀποστέλλεται ἐκεῖσε ἄλλος ὑπαλλήλος παρὰ τοῦ Ἑγειονομίου ἢ τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς καὶ ἐξετάζει κατὰ τοὺς ἀρμοδίους τρόπους ἐκ τῶν τυχόν σωθέντων ἐγγράφων αὐτοῦ τὸ ναυάγιον ἂν ᾖ ἐλεύθερον ἢ μὴ. Καὶ ἂν μὲν ᾖ ἐλεύθερον, εἰδοποιεῖται ἡ Διοικητικὴ Ἀρχὴ περὶ τούτου, καὶ ἡ Ἑγειονομικὴ Ἀρχὴ δὲν ἐπεμβαίνει, ἀλλ' ἀπορρίπτει μόνον τὸ πλοῖον ἐλεύθερον.

Ἄρθρ. 251. Ἐάν ἐκ τῆς ἐλλείψεως τῶν ἐγγράφων αὐτοῦ, ἢ καὶ ἐξ ἄλλων περιστάσεων, ἡ Ἑγειονομικὴ Ἀρχὴ κρίνῃ ὅτι τὸ πλοῖον πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς μὴ ἐλεύθερον, τότε προσδιορίζει τὴν κατηγορίαν τῆς καθάρσεως, εἰς ἣν ὑποβάλλονται τὰ ναυάγια, καὶ διορίζει τοὺς ἀναγκαίους φύλακας νὰ συνδράμωσιν εἰς τὴν διάσωσιν τοῦ πληρώματος, τοῦ πλοίου καὶ τῶν πραγμάτων.

Ἄρθρ. 252. Καθ' ἣν στιγμὴν πληροορηθῇ ἡ Ἑγειονομικὴ ἢ Διοικητικὴ ἀρχὴ ὅτι συνέβῃ ναυάγιον, προσκαλεῖ ὅλας τὰς πλησιοχώρους πολιτικάς, στρατιωτικάς καὶ ναυτικάς Ἀρχάς εἰς συνδρομὴν, καὶ συσάινεται εὐθὺς γραμμὴ ὑγειονομικῆς ἐκ στρατιωτῶν, ἢ, ἐν ἐλλείψει τούτων, ἐκ πολιτοφυλάκων ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς Ἑγειονομικῆς Ἀρχῆς, διὰ νὰ ἐμποδίσωσι πᾶσαν συγκοινωνίαν μετὰ τῶν ναυαγίων. Συγχρόνως θέλει κοινοποιεῖσθαι πρὸς ὅλους τοὺς πλησιοχωρούς τὸν τρόπον πρὸς γινώσιν τῶν κατοίκων τὸ συμβάν κατὰ τὸ ἄρθρ. 265.

Ἄρθρ. 253. Ἐάν τὸ πλοῖον δύναται νὰ ἐπισκευασθῇ ἐπιτοπίως καὶ ταχέως, καὶ νὰ ἀποπλεύσῃ ἀφ' ἐαυτοῦ, χορηγεῖται εἰς αὐτὸ ἡ ἀνήκουσα συνδρομὴ διὰ τὴν ἐπισκευὴν κατὰ τὸ ἄρθρ. 252, καὶ ἀναχωρεῖ ἅμα ἐπισκευασθὲν. Ἐάν δὲν δύναται νὰ ἐπισκευασθῇ ἐπιτοπίως καὶ ταχέως, δύναται δὲ συρόμενα ὑπ' ἄλλου νὰ καταπλεύσῃ εἰς τὸν πλησιέστερον τόπον ὅπου δύναται νὰ καθαρισθῇ, ναυλόνεται δι' ἐξόδων τοῦ ἰδίου πλοίου ἄλλο, διὰ νὰ τὸ σύρῃ εἰς τὸν ἀρμόδιον λιμένα. Ἐάν δὲ οὔτε τοῦτο ᾖ δυνατόν νὰ γενῇ, τότε οἱ μὲν ἄνθρωποι καὶ τὰ πράγματα μετακομίζονται εἰς τὸ πλησιέστερον Λοιμοκαθαρτήριον ἐπὶ τινος πλοίου μ' ἐξόδα τῶν ναυλονομένου, ἢ καὶ διὰ ξηρᾶς, ὅπου ἡ ἀπόστασις εἶναι πολὺ μικρά, καὶ δὲν ὑπάρχει καμμία ὑποψία συγκοινωνίας, τὸ δὲ πλοῖον βυθίζεται ὁλοτελῶς καὶ καθαρίζεται κατὰ τὸ ἄρθρ. 96.

Ἄρθρ. 254. Ἐάν δὲν εὐρίσκειται πλοῖον εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη διὰ νὰ ναυλωθῇ, ἢ ἐάν δὲν δύνανται νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς Λοιμοκαθαρτήριον τὰ ναυάγια καὶ οἱ ἄνθρωποι, ἐξ ὁποιασδήποτε περιστάσεως δικαιολογημένης, ἐκκαθαρίζονται εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἔγινε τὸ ναυάγιον.

Ἐν τοιαύτῃ ὁμῶς περιπτώσει ἐκλέγονται κατοικίαι ἢ καταστήματα ἐκεῖ πλησίον, ἐάν ὑπάρχωσιν, εἰς τὴν ἀνήκουσαν ἀπόστασιν κείμενα ἀπὸ πόλεις ἢ κώμας, καὶ μεταβάλλονται εἰς προσωρινὰ Λοιμοκαθαρτήρια. Ἐάν δὲ δὲν ὑπάρχωσι τοιαῦτα καταστήματα, κατασκευάζονται πρόχειρα παραπήγματα (καλύβαι) μὲ ἐξόδα τῶν ἐκκαθαρισθησομένων ἀνθρώπων καὶ πραγμάτων. Ἐάν δὲ οὐδὲ ταῦτα ᾖ ἐύκολον νὰ κατασκευασθῶ-

σιν, εκκαθαρίζονται καὶ οἱ ἔθνη καὶ τὰ ἀποσιωπόμενα ναυάγια εἰς σκηνώματα. Ὅπως δὲ ποτε ὁμοῦ καὶ ἂν συστηθῶσι τὰ τοιαῦτα καταστήματα, θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς λοιμοκαθαρτήρια, καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις ὡς λοιμοκομεία, ὥστε ἐγγύς δι' αὐτὰ τὰ ὀριζόμενα καὶ διὰ τὰ λοιπὰ τοιαῦτα καταστήματα.

Ἄρθρ. 255. Ὅποιός ποτε βλάβη καὶ ἂν συμβῇ εἰς τὰς ἐκκαθαριζόμενας εἰς τὰ τοιαῦτα προσωρινὰ λοιμοκαθαρτήρια πραγματείας ἕνεκα τῆς κακῆς καταστάσεως αὐτῶν, ἢ ἕνεκα τῆς ἐπιβροχῆς τῆς ἀτμοσφαίρας, δὲν δύναται νὰ καταλογισθῇ αὐτῇ εἰς τὸ δημόσιον οἱ ὕγειονομικοὶ ὑπάλληλοι ὁμοῦς εἶναι ὑπόχρεοι νὰ φροντίζουσιν ὅσον εἶναι δυνατόν νὰ μὴ βλαφθῶσιν εἰς τὸ διάστημα τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν τὰ καθαριζόμενα πράγματα.

Ἄρθρ. 256. Τὰ προσωρινὰ ταῦτα καταστήματα θέλουν διευθυνεσθαι κατὰ τὸ διάστημα τῆς διατηρήσεώς τινος ἀπὸ τὸν πλησιέστερον ὕγειονόμον, ὅστις ἐφ' ὧντις καὶ περὶ τῆς βοηθείας αὐτῶν, ἢ καὶ παρ' ἄλλου τινὸς διοριζομένου παρὰ τῆς Διοικήσεως ὁμοῦ μετ' ὁ ἀναγκαῖον ὕγειονομικὴν προσωπικὴν ὁ διευθυντὴς οὗτος τοῦ καταστήματος μετὰ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ, θάλει ἔχει ὅλα τὰ χρῆμα καὶ τὰς εὐθύναις, τὰς ὑποχρεώσεις οἱ ἐπιστάται τῶν λοιμοκαθαρητῶν.

Ἄρθρ. 257. Εἰς τὸ κέντρον τοῦ προσωρινοῦ λοιμοκαθαρητηρίου, καθὼς καὶ εἰς τὸν τόπον, ὅπου συμβῇ ναυάγιον θεωρηθὲν ὑποπτον, ὑψώνεται εὐθὺς κίτρινη σημαία, ὡς σημεῖον ὑποψίας, καὶ διαμένει ὑψωμένη ἕως οὗ διαμένουν ἐκεῖ τὰ ὑποπτα ναυάγια, ἢ ἕως οὗ διατηρεῖται τὸ προσωρινὸν λοιμοκαθαρτήριον. Τὴν νύκτα ἀνάπτονται εἰς διάφορα μέρη πέριξ αὐτοῦ πυρὰ διὰ νὰ φωτίζωνται ἀρκετὰ ὅλα τὰ μέρη, καὶ νὰ βλέπωσιν οἱ φύλακες, ὥστε νὰ μὴ γίνωνται ὑγειονομικαὶ παραβάσεις ἢ μὴν ἀποδράσεις ἢ εἰσελθῶσιν ἄνθρωποι κρυφίως.

Ἄρθρ. 258. Ἡ ἐκκαθάρις τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν πραγμάτων γίνεται εἰς τὰ ῥηθέντα προσωρινὰ καταστήματα ἀπαράλλακτα, καθὼς καὶ εἰς τὰ λοιμοκαθαρτήρια, καὶ οἱ καθαριζόμενοι ἐν αὐτοῖς ὑπόκεινται εἰς ὅσα καὶ οἱ ἐν τοῖς λοιμοκαθαρητηρίοις.

Ἄρθρ. 259. Ὁ ἑπιστάτης θέλει φροντίζει ὅσον εἶναι δυνατόν νὰ ἔχωσι τὰ ἀναγκαῖα τρόφιμα καὶ τὸ ἀναγκαῖον ὕδωρ οἱ καθαριζόμενοι, καὶ ὅσον εἶναι δυνατόν νὰ μὴ ὑποφέρουσιν ἀπὸ στερήσεως ἢ ἀπὸ τὰς προσβολὰς τῆς ἀτμοσφαίρας.

Ἄρθρ. 260. Ἐὰν συμβῇ νόσος κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο, μὴ ὑπάρχοντος πλησίου δημοσίου ἱατροῦ, προκαλεῖται δαπάνη τοῦ δημοσίου ἰδιωτικῶς, μετ' ὁ δῖπλωμα τοῦ ἱατροσυνηδριῶ, ἐκ τῶν πλησιέστερων τόπων, διὰ νὰ γνωμοδοτήσῃ ἐνὸς καὶ περὶ τῆς φύσεως τῆς νόσου καὶ νὰ ληφθῶσι κατὰ συνέπειαν τὰ ἀναγκαῖα μέτρα. Ἐὰν δὲ ὁ νοσῶν θελήσῃ νὰ θεραπευθῇ παρ' αὐτοῦ, χορηγεῖται εἰς αὐτὸν ἡ αἰδέα, ἀλλὰ τὰ ἐξόδα εἶναι εἰς ἑαυτοῦ τοῦ νοσοῦντος.

Ἄρθρ. 261. Ὅλοι οἱ φύλακες οἱ ἐνασχοληθέντες εἰς τὴν βοήθειαν τῶν ναυαγιστῶν καὶ ναυαγίων, καθὼς καὶ ἐκεῖνοι, οἵτινες δι' ὀρίσθησαν εἰς ἐκκαθαρίσιν αὐτῶν, πληρόνεται παρὰ τοῦ ναυαγιστῆς πλοίου καὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν πραγμάτων αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 262. Εἰς ὅλον τὸ διάστημα τῆς διαρκείας τῶν φρουρῶν τὰ προσωρινὰ λοιμοκαθαρτήρια ἀπὸ γραμμὴν στρατιωτῶν ἢ πολιτοφυλάκων ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ ἑπιστάτου. Κανεὶς δὲν δύναται νὰ ἔλθῃ ἐντὸς τῆς γραμμῆς ταύτης, ἢ νὰ ἐξέλθῃ

αὐτῆς, ἀνεῖ ῥητῆς αἰδέας τοῦ ἑπιστάτου. Ἡ γραμμὴ αὕτη συστατῇ τὸν περίβολον τοῦ λοιμοκαθαρητηρίου.

Ἄρθρ. 263. Ἐὰν, κηρυχθέντος ὑπόπτου ναυαγίου τινός, διαδοθῶσι τὰ πράγματα αὐτοῦ, ἢ διαλύγῃ τις τῶν ὑπόπτων ἀνθρώπων, ἢ ἄλλως πως συμβῇ συγκοινωνία μετ' ἄλλων ἀνθρώπων, πόλεων ἢ ἐπαρχιῶν, ἢ καὶ ἂν ὑπάρχῃ μόνη βαρεῖα ὑπόψια ὅτι ἐλαβον ταῦτα χώραν, ἐνεργεῖται τὰ ὀριζόμενα εἰς τὰς ἀρθρα 364 καὶ 365 μέτρα.

Ἄρθρ. 264. Κανεὶς δὲν δύναται νὰ πλησιάζῃ εἰς πράγματα ὁποιοῦ ποτε, προσερχόμενα ἀπὸ ναυάγια, ἢ εἰς ἄλλα ἀποκλεισθέντα ἐκ τῆς θαλάσσης, ἀλλ' εἶναι ὑπόχρεως ὅταν παρατηρήσῃ ἢ μὴ τούτων τι νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου τὴν τοπικὴν ἀρχὴν, ἥτις θέλει δίδει τὴν εἰδησιν ὅπου ἀνήκει.

Ὅστις πλησιάζει εἰς τοιαῦτα πράγματα ἀνεῖ αἰδέας τῆς ἀρχῆς, θέλει θεωρεῖσθαι ὡς παραβάτης τῶν ὑγειονομικῶν διατάξεων, καὶ ἂν αὐτὰ ᾖναι ὑπὸ κήρυξιν, θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς κήρυξιν μετ' αὐτῶν ἔν δὲ λάβῃ τὸ παραμικρὸν ἐξ αὐτῶν ὑπὸ κήρυξιν ὄντων. θέλει καθυποβάλλεσθαι ἐπίσης ὑπὸ κήρυξιν, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς ἀνηκούσας ποινικῆς καταδικώσεως.

Ἄρθρ. 265. Ὅταν συμβῇ ναυάγιον, ἢ ὅταν συστηθῇ προσωρινὸν λοιμοκαθαρτήριον, θέλει φροντίζει ἡ τοπικὴ ἀρχὴ τῶν πλησιοχώρων πόλεων καὶ χωρῶν, νὰ δημοσιεύεται διὰ κηρυκῶν ἐπ' ἐκκλησίαις καὶ ἐν τοιχοκολλητέως πρὸς γνῶσιν τῶν κατοίκων διὰ νὰ μὴν ἤθελε πλησιάζει κανεὶς εἰς τὸ μέρος, ὅπου ὑπάρχει τὸ ναυάγιον, ἢ τὸ προσωρινὸν λοιμοκαθαρτήριον.

Ἄρθρ. 266. Γὰ πράγματα καὶ τὰ πτώματα, τὰ ὅποια ἀποκλύζονται εἰς τοὺς αἰγιαλούς, ἢ εὗρισκονται ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, θεωροῦνται πάντοτε ὡς ὑποπτα, καὶ δὲν εἶναι συγχωρημένον εἰς κανένα νὰ παυλαμείνῃ αὐτὰ, ἢ νὰ συγκοινωνῇ μετ' αὐτῶν, ἀλλὰ θέλει εἰδοποιεῖσθαι εὐθὺς ἡ ὑγειονομικὴ ἀρχὴ. Εἰς αἰετοῦνται τῆς κατηγορίας ταύτης μόνον τὰ ἀπλὰ ξύλα, τὰ ἀποκλυζόμενα εἰς τὰς ἀκτὰς. Ἐὰν κατὰ τὸν διάπλουν αὐτῶν πλοῖα ἀπαντήσωσι καὶ λάβωσι τοιαῦτα πράγματα, ὀφείλουν νὰ τὸ γνωστοποιήσωσιν εἰς τὰς ὑγειονομικὰς ἀρχὰς τῶν τόπων, ὅπου προσορμίζονται.

Ἄρθρ. 267. Ἡ ὑγειονομικὴ ἀποισιζέει ἔν δὲ τὰ ἀποκλυθέντα εἰς τοὺς αἰγιαλούς, ἢ ἀλειυθέντα εἰς τὴν θάλασσαν πράγματα, πρὶν ἢ νὰ θεωρηθῶσιν ἱκανῶς ἐκκαθαρισμένα ἤδη καὶ ἐπομένως ἐλευθέρω.

Ἄρθρ. 268. Ἐὰν ᾖναι κινδύνια ἢ ἄλλα δοχεῖα θέλουν διευθυνεσθαι εἰς τὰ λοιμοκαθαρτήρια διὰ νὰ ἀνοίγωνται ἐκεῖ καὶ ἐπιθεωρῶνται ἂν ᾖναι ἤδη ἐκκαθαρισμένα ὑπὸ τῆς διελευσῆς θαλάσσης ἢ πρέπει νὰ ἐκκαθαρισθῶσιν εἰσέτι. Ὅταν ἡ ὑγειονομικὴ ἀρχὴ θεωρήσῃ ὅτι τὰ τοιαῦτα κινδύνια ἢ ἄλλα δοχεῖα ᾖναι ἐξωθεν ἐκκαθαρισμένα ἤδη, τὰ περιδένει καὶ σφραγίζει κινδύνια μετ' αὐτῶν ἐπιγραφὴν ἐξωθεν ἐλευθέρω, ἐνδοθεν ὑποπτον, καὶ τὸ διευ"ύει ἐπὶ ἐλευθέρων πλοίων εἰς τὰ λοιμοκαθαρτήρια μετ' αὐτῶν προσήκουσιν κοινοποιήσιν.

Ἄρθρ. 269. Οἱ ἀποκλυζόμενοι νεκροὶ τῶν ἀνθρώπων θεωροῦνται πάντοτε ὡς βαρέως ὑποπτοι.

Ἡ ὑγειονομικὴ ἀρχὴ εὐθὺς ὅταν εἰδοποιηθῇ περὶ νεκροῦ εὐρεθέντος εἰς τὸν αἰγιαλόν, ἐρχεται πᾶσα εἰς τὸν τόπον καὶ ἐξετάζει, καὶ ἂν πληροπορηθῇ βεβαίως, ὅτι ὁ νεκρὸς εἶναι ἀνθρώπου ἐγνωσμένως ἐλευθέρω, εἰδοποιεῖ μόνον τὴν διοικητικὴν καὶ δικαστικὴν ἀρχὴν, καὶ παραλείπει εἰς αὐτὰς τὰ περαιτέρω. Ἐὰν δὲ ὁ νεκρὸς ᾖναι ἀγνωστὸς, θεωρεῖται ὡς βαρέως ὑποπτος. Ἡ ὑγειονομικὴ ἀρχὴ εἰδοποιεῖ τὴν δικαστικὴν, ἥτις κάμνει τὰς ἀνηκούσας ἐξετάσεις μετ' αὐτῶν ἀπαιτούμενην προφύλαξιν παρούσης τῆς ὑγειονομικῆς ἀρχῆς, καὶ ἔν δὲ εὗρεθῶσιν ἐπ' αὐτοῦ χερσὶν ἢ πράγματα, τὰ ὅποια πρέπει νὰ παραληφθῶσι, τότε παραλαμβάνονται ὡς ὅλα τὰ μὴ ἐλευθέρω πράγματα, κα-

πνίζονται και παραδίδονται. Όλα δὲ τὰ ἄλλα πράγματα και-
νται εὐθὺς ἐκεῖ, καὶ ὁ νεκρὸς θάπτεται μετακομιζόμενος δι-
ἀγκύστρων εἰς λάκκον με' ἀσβεστον κατὰ τὸ ἄρθρον 216. Ἡ
ὕγειονομικὴ ἀρχὴ δὲν δύναται νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὸν τόπον
ἐκεῖνον, πρὶν τελειώσουν ὅλα ταῦτα καὶ ταρῇ ὁ νεκρὸς.

Αἱ διατάξεις αὗται περὶ τῶν ἀποκλυζομένων πραγμάτων
καὶ νεκρῶν εἰς τοὺς αἰγιαλούς, καὶ τῶν εὐρισκόμενων εἰς τὴν
ἐπιφανείαν τῆς θαλάσσης, θέλουν φυλάττεσθαι καὶ ἐκτελεῖσθαι
μεθ' ὅλης τῆς δυνατῆς ἀκριβείας καὶ προσοχῆς εἰς τὰ μέρη,
ὅπου εὐρίσκονται πλοῖα ὑπὸ καθαρσίν, καὶ εἰς ὅλα τὰ παράλια
τὰ γειτνιάζοντα μετὰ τὴν Τουρκίαν, ὡς εἰς τὸν Ἀμβρακικὸν κόλ-
πον, καὶ εἰς τὸν Παγασαῖον (τοῦ Βόλου).

ΚΕΦ. Ι'.

Περὶ τῶν χρεῶν τῶν ὑγειονομικῶν ἀρχῶν
καὶ τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν.

Περὶ τοῦ ὑγειονόμου.

Ἄρθρ. 270. Τοῦ ὑγειονόμου χρεὶ εἶναι, νὰ ἐπαγρυπνῇ ἀδια-
κόπως εἰς τὸ νὰ μὴ διακινδυνεύῃ ἡ δημόσιος ὑγεία ἀπὸ τὴν
εἰσβολὴν λοιμωδῶν νοσημάτων, καὶ εἰς τὸ νὰ διατηρῶνται
ἀκριβῶς ὅλαι αἱ ὑγειονομικαὶ διατάξεις, καθ' ὅλην τὴν περιφέ-
ρειαν τῆς δικαιοδοσίας αὐτοῦ· νὰ προσέχῃ ἀδιακόπως εἰς τὴν
κατάστασιν τῆς δημοσίας υγείας τῶν τόπων μετὰ τοὺς ὁποίους
ἔχει σχέσιν ἡ Ἑλλάς· νὰ ἐκδίδῃ καὶ νὰ ἐπιθεωρῇ τὰς ὑγειονο-
μικὰς πιστοποιήσεις καὶ τὰς ἀδείας τῆς αὐτοπλοίας παντὸς
πλοίου προπορευομένου εἰς τὸν λιμένα, καὶ ἂν δὲν ἔχῃ σκοπὸν
ἢ δὲν δύναται νὰ καθαρισθῇ ἐκεῖ· νὰ κάμνῃ τὰς ἐξουολογήσεις
τῶν πλοίων, καὶ νὰ υπογράφῃ αὐτάς, νὰ διευθύνῃ τὰς ἐγγρά-
φους ἐρωτήσεις υπογεγραμμένας παρ' αὐτοῦ εἰς τὰ πολεμικά·
νὰ παραδέχεται ἢ νὰ ἀποπέμπῃ τὰ προπορευόμενα πλοῖα
συμφώνως μετὰ τοὺς κανονισμούς· νὰ παραλαμβάνῃ τὰ ἐγγράφα,
τὰς ἐπιστολάς καὶ τὰ γράμματα παρὰ τῶν πλοίων μετὰ τὰς ὁρι-
ζόμενας ὑγειονομικὰς προφυλάξεις· καὶ διὰ μὲν τὰς ἐπιστολάς
θέλει φροντίζει μετὰ τὸν ὑποκαπνισμόν αὐτὸν νὰ παραδίδων-
ται εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον, διὰ δὲ τὰ γράμματα νὰ παραδίδων-
ται εὐθὺς εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας· νὰ δίδῃ ἢ ἀπαγορεύῃ τὴν
ἐλευθέραν κοινωνίαν τῶν πλοίων, καὶ νὰ προσδιορί-
ζῃ τὴν περίοδον τῆς ἐκκαθάσεως αὐτῶν συμφώνως μετὰ τὸν ὑ-
γειονομικὸν κανονισμόν, ἐξαιρουμένων τῶν ἐκτάκτων περιστά-
σεων, καθ' ὅς ἀπαιτεῖται ἡ γνώμη τῆς ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς,
νὰ κοινοποιῇ ἀμέσως εἰς τοὺς πλοίαρχους τὴν κατηγορίαν τῆς
καθάρσεως, εἰς ἣν θέτει αὐτοὺς τὸ ὑγειονομεῖον, ἐὰν δὲ αὐτὴ
ἦ αἰ φεραλῆτερα ἐκείνης εἰς ἣν ἤθελεν ὑπαχθῇ τὸ πλοῖον, κατὰ
τὴν πιστοποιήσιν μόνον, τὴν ὁποίαν φέρει, εἴτε ἐνεκα πληροφo-
ριῶν τὰς ὁποίας εἶλαθε τὸ ὑγειονομεῖον ἄλλοθεν, εἴτε ἐνεκα
περιστατικῶν ἐπικαλούμενων τὴν αὐξήσιν τῆς καθάρσεως κατὰ
τὸν παρόντα κανονισμόν, νὰ σημειοῖ εἰς τὴν στήλην τῶν παρα-
τηρήσεων τοῦ βιβλίου τῶν ὑπὸ καθαρσίν πλοίων τοὺς λόγους
διὰ τοὺς ὁποίους ἡ ξήνθη ἢ καθαρσις τοῦ πλοίου, καὶ τὰ πρό-
σωπα ἀπὸ τὰ ὅποια ἐλήφθησαν αἱ πληροφορίαι ἂν ἦναι ἰδιω-
τικά· νὰ ἐπιβιβάξῃ καὶ διανέμῃ τοὺς ὑγειονομικοὺς φύλακας
ἐπὶ τῶν πλοίων· νὰ παραλαμβάνῃ τὰς ἐκθέσεις αὐτῶν νὰ φρον-
τίζῃ νὰ προσορμίζωνται τὰ πλοῖα εἰς τὸ προσήκον μέρος καὶ
κατὰ τὸν προσήκοντα τρόπον ὡς πρὸς τὴν ὑγειονομικὴν ἀσφα-
λείαν· νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὸ νὰ γίνεται ἡ ἐκκαθάρσις αὐτῶν
κατὰ τοὺς ὁρισμένους κανόνες, καὶ νὰ φυλάττωνται ὅλαι αἱ
περὶ αὐτῶν ὑγειονομικαὶ διατάξεις· νὰ συγχωρῇ ἢ νὰ ἀπαγο-
ρεύῃ τὴν ὑπὸ τῶν μὴ ἐλευθέρων πλοίων ἀποβίβασιν ἀνθρώπων
ἢ πραγμάτων εἰς τὸ λοιμοκαθατήριον, ἢ εἰς ἐλευθέραν κοινω-
νίαν ὅταν ἦναι ἀνεπίδεκτα μολυσμοῦ· νὰ δίδῃ τὴν ἀδειαν συμ-
φώνως μετὰ τὰς κανονισμένας εἰς τοὺς θέλונτας, νὰ συνδιαλέγων-

ται εἰς τὰ διαλεκτήρια, εἰς τὰ πλοῖα, ἢ εἰς τὰ λοιμοκατα-
τήρια, καὶ εἰς τοὺς θέλοντας νὰ ἐπισκεφθῶσι πραγματείας· νὰ προ-
τιμολογῇ τὸν καιρὸν καὶ τὸν τόπον ὅπου δύναται αἱ λέμβοι τῶν
πλοίων νὰ ἐξέλθωσι· νὰ φροντίζῃ ὥστε τὰ πλοῖα νὰ λαμβάνωσι
τὰ ἀναγκαῖα τρόφιμα καὶ ποτὰ καὶ τὰλλα αὐτῶν χρειώδη ἐν
αιρῷ καὶ εἰς τὰς ὁρισμένας τιμὰς, νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὸ νὰ
μὴ ἀδικῶνται ἢ καταπιέζωνται οἱ ἐπὶ τῶν καθαριζομένων
πλοίων ἀπὸ τοῦ προμηθευτῆς, τοὺς φύλακας. Ἡ ἄλλος ὑγειο-
νομικός ὑπαλλήλος· νὰ ἐπαγρυπνῇ ἐν καιρῷ νυκτὸς νὰ μὴ
βρίσκονται ὑγειονομικαὶ παραβάσεις· νὰ ἐπιτηρῇ εἰς ὅλους τοὺς
ὑγειονομικοὺς ὑπαλλήλους τῆς περιφέρειας αὐτοῦ διὰ νὰ ἐκτε-
λῶσι τὰ χρεὶα τῶν νὰ ἐπισκέπτηται συχνάκις τὰ ὑγειονομικά
καταστήματα ὁποιοῦδήποτε εἶδους καὶ νὰ φροντίζῃ νὰ φυλάτ-
τηται εἰς αὐτὰ ἡ προσήκουσα τάξις, καὶ ἀπαιτουμένη ἀσφα-
λεία· νὰ παύῃ καὶ ἀντικατασταίῃ προσωρινῶς φύλακας τοῦ
ὑγειονομείου ὅταν παρῇ τὰ χρεὶα τῶν ἀναφέρων περὶ τοῦ-
του εὐθὺς εἰς τὴν διοικητικὴν ἀρχὴν· νὰ καταμηνύῃ τὰς ὑγειο-
νομικὰς παραβάσεις ἀμέσως εἰς τὰς ἀρμοδίας ἀρχάς· νὰ ἐκλέ-
γῃ τοὺς ἐκτάκτους φύλακας, τοὺς ὁποίους θέλει καθυποβάλλει
εἰς τὴν ἐγκρίσιν τῆς ἀμέσως προϊσταμένης αὐτοῦ ἀρχῆς, καὶ
διορίζῃ αὐτοὺς ἐπομένως εἰς ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν κατὰ σει-
ράν, κατατάσσων τὰ ὀνόματα αὐτῶν κατ' ἀλφάβητον· νὰ φρον-
τίζῃ μετὰ αὐτῶν νὰ ἦναι τινὲς ἀπόλοιμοι· νὰ δίδῃ εἰς τοὺς
ὑγειονομικοὺς φύλακας τὰς ἀναγκαῖας ἐγγράφους καὶ προφορι-
κὰς ὁδηγίας· νὰ εἰδοποιῇ παρευθὺς τὴν διοικητικὴν ἀρχὴν καὶ
τὴν ὑγειονομικὴν ἐπιτροπὴν διὰ πᾶν ἐκτακτὸν ὑγειονομικὸν
συμβεβηκός· νὰ διατηρῇ συνεχῆ ἀνταπόκρισιν μετὰ τῆς διοικη-
τικῆς ἀρχῆς περὶ τῆς ὑγειονομικῆς καταστάσεως τῆς περιφε-
ρείας αὐτοῦ, καὶ τῶν ἐξωθεν τόπων μετὰ τοὺς ὁποίους ἡ Ἑλλάς
ἔχει σχέσιν· νὰ κηρύττῃ ὑπὸ τὴν ἀνήκουσαν καθαρσίν τοὺς
κατὰ τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας τοῦ τόπου, εἰς οὓς συ-
νέδῃ κοινωνία μετ' ἀθρόων, πλοίων, πραγμάτων, καὶ ζώων
μὴ ἐλευθέρων· νὰ εἰδοποιῇ τὰς ἄλλας ὑγειονομικὰς ἀρχάς τοῦ
Κράτους περὶ τῶν ὅτων δύναται νὰ διαφέρωσιν αὐτάς, ἰδίως
δὲ νὰ προτείνῃ μέτρα συντείνοντα εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν ὑγειο-
νομικῶν πραγμάτων· νὰ προσέχῃ εἰς τὰ συμβαίνοντα ναυάγια,
καὶ ἅλα εἰδοποιῇ περὶ ταιούτων νὰ λαμβάνῃ τὰ ὁρίζόμενα
εἰς τὰ ἄρθρα 250—269 μέτρα· νὰ προσκαλῇ ἐν καιρῷ ἀνάγκης
βοήθειαν ὅλων τῶν πολιτικῶν, στρατιωτικῶν, καὶ ναυτικῶν
ἀρχῶν διὰ νὰ προσυλάβῃ τὴν δημοσίαν ὑγίαν· νὰ ἐπιτηρῇ
καὶ εἰς τὰ πολεμικά πλοῖα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα εἶναι ἐπιφορτισμένα
μετὰ ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν διὰ νὰ τὴν ἐκτελῶσιν ἀκριβῶς, καὶ
νὰ δίδῃ εἰς αὐτὰ τὰς ἀναγκαῖας ὑγειονομικὰς ὁδηγίας μετὰ ὅλην
τὴν σαφήνειαν καὶ ἀκριβείαν, καὶ τέλος νὰ ἐνεργῇ ὅλην τὴν
τρέχουσαν ὑπηρεσίαν ἐντὸς τῶν ὅρων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.
Εἰς ἐκτάκτους δὲ περιστάσεις καὶ εἰς ὅσας δὲν προβλέπει ὁ
Κανονισμὸς ὀφείλει νὰ ἀκούῃ τὴν γνώμην τῆς ὑγειονομικῆς
ἐπιτροπῆς, καὶ εἰς σπουδαίας περιπτώσεις νὰ ζητῇ διαταγὰς
παρὰ τῆς ἀμέσως προϊσταμένης αὐτοῦ ἀρχῆς, ἀλλ' ἐκτελεῖ
προσωρινῶς μέχρι οὗ λάβῃ αὐτάς, ὅλα τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα
ἤθεον ἐγκριθῇ ἀρμόδια παρ' αὐτοῦ, συμφώνως μετὰ τὴν ὑγειο-
νομικὴν ἐπιτροπὴν διὰ νὰ προληφθῇ πᾶς κίνδυνος.

Ἄρθρον 271. Οἱ ὑγειονόμοι δὲν δύναται νὰ ἀπομακρυνθῶσιν
ἐπ' οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἀπὸ τὴν θέσιν αὐτῶν ἀνεῖρητῆς ἀδείας
ἐκδιδομένης μέχρι μὲν τριῶν ἡμερῶν παρὰ τῶν ἀρμοδίων Διοι-
κητικῶν ἀρχῶν, πλέον δὲ τῶν τριῶν ἡμερῶν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου
τῶν Ἑσωτερικῶν. Ἀλλ' ἐν καιρῷ καταπειγούσης ὑγειονομικῆς
ἀνάγκης δύναται νὰ ἀπομακρυνθῶσι καὶ ἀνεῖρητῆς ἀδείας, ὀφεί-
λουσιν ὅμως ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νὰ δικαιολογήτωσιν ἔπειτα
ἀποχωρώντως τὴν ἀπουσίαν τῶν ταύτην δι' ἀναφορὰς τῶν αἰτίο-
λογημένων πρὸς τὴν Διοικητικὴν ἀρχήν.

Άρθρον 272. Όταν δ' υγειονόμος ᾗναι ἀπὸν ἢ καλύπτεται ἕνεκα νόσου, ἐκπληροῖ τὰ χρέη αὐτοῦ ὁ Γραμματεὺς τοῦ Ὑγειονομείου· ἐν ἐλλείψει δὲ καὶ τούτου ἐπιφορτίζεται ἡ ἀρμοδία Διοικητικὴ Ἀρχὴ ἄλλον τινά, ἀναφέρουσα εὐθὺς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν, διὰ νὰ διατάξῃ τοῦτο ὁριστικῶς περὶ τῆς ἀντικαταστάσεώς του, εἴτε ἐγκατασταῖν τὸν προσωρινῶς διορισθέντα παρὰ τῆς Ἀρχῆς ταύτης, εἴτε διορίζῃ ἄλλον.

Άρθρ. 273. Οἱ υγειονόμοι θέλουν φροντίζειν νὰ διευθύνεται τὸ γραφεῖον αὐτῶν τακτικῶς καὶ θέλουν διανέμει τὰς ἐργασίας μεταξὺ τῶν Γραμματέων, ἂν ἔχωσι περισσότερους τοῦ ἐνός, ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ ἐκάστου.

Άρθρ. 274. Ἐκαστον υγειονομεῖον ἔχει τὰ ἐξῆς βιβλία·

α) Βιβλίον τῶν καταπλεόντων εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν πλοίων κατὰ τὸν τύπον Η'.

β) Βιβλίον τῶν ἀποπλεόντων εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν πλοίων, κατὰ τὸν τύπον Θ'.

γ) Βιβλίον τῶν ὑπὸ καθάρσιν εὐερισκομένων πλοίων κατὰ τὸν τύπον Ι'.

δ) Τὰ στελέχη τῶν υγειονομικῶν πιστοποιήσεων καὶ τῶν ἀδείων τῆς ἀκτοπλοίας, κατὰ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 10.

ε) Ἀντίγραφα τῶν ἐπιθεωρήσεων τῶν υγειονομικῶν πιστοποιήσεων καὶ τῶν ἀδείων τῆς ἀκτοπλοίας.

ς) Βιβλίον τῶν εἰσπράξεων, κατὰ τὸν συνήθη τρόπον τῶν τριπλοτύπων.

ζ) Πρωτόκολλον ὅλων τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων.

η) Βιβλίον τῶν ἀπονηκτικῶν ἐπὶ τῶν ὑπὸ καθάρσιν πλοίων κατὰ τὸν τύπον Κ'.

Ἐκτός τῶν βιβλίων τούτων θέλει φυλάττει καὶ τὴν ἄλλην ὑπηρεσίαν τῶν ἀρχείων του ἐν τάξει κατὰ τὰ περὶ τούτων ὁρισμένα δι' ὅλους τοὺς κλάδους τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας.

Περὶ τοῦ ἱατροῦ.

275. Τὰ χρέη τοῦ ἱατροῦ τοῦ Ὑγειονομείου εἶναι· νὰ ἐπισκέπτεται κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Ὑγειονόμου τοὺς ἐπὶ τῶν ὑπὸ καθάρσιν πλοίων, ὅταν φθάνωσι καὶ ὅταν πρόκειται νὰ ἐλευθεροκοινωνήσωσι, καὶ ὁσάκις ἄλλοτε προσκληθῇ παρὰ τοῦ Ὑγειονόμου, καὶ νὰ ἀναφέρῃ ἐγγράφως εἰς τὸ Ὑγειονομεῖον τὸ ἀποτέλεσμα τῶν παρατηρήσεών του κατὰ τὰ ἄρθρα 81 καὶ 116· νὰ ἐπισκέπτεται τοὺς ἐπὶ τῶν πλοίων νοσοῦντας, καὶ νὰ κάμνῃ ἐπιστημονικὴν ἱατρικὴν ἐκθεσιν εἰς τὸ Ὑγειονομεῖον περὶ τῆς φύσεως τῆς νόσου γνωμοδοτῶν δι' αὐτῆς ὁριστικῶς, ἂν πρέπῃ νὰ θεωρηθῇ τὸ νόσημα μὴ λοιμῶδες, ὑποπτον, ἢ λοιμῶδες· νὰ ἐπιθεωρῇ τὰ λείψανα τῶν ἀποθανόντων ὑπὸ καθάρσιν ἢ καὶ τοὺς εὐρεθέντας νεκροὺς (ἄρθρ. 269) ἐὰν δεικνύωσι φαινόμενα λοιμῶδους νόσου, καὶ ν' ἀναφέρῃ ἐγγράφως εἰς τὸ Ὑγειονομεῖον· νὰ φροντίζῃ εἰς τὴν ἐπίσκεψιν τῶν νοσοῦντων καὶ τὴν εξέτασιν τῶν νεκρῶν καὶ νὰ μὴ συγκοινωνῇ ἀμέσως ἢ ἐμμέσως μ' αὐτοὺς, καὶ νὰ μὴ πλησιάζῃ ὑπὲρ τὸ δέον, ἢ ἐκτίθεται εἰς τὴν ἀτμοσφαῖραν τῆς τε ἐκπνοῆς καὶ διαπνοῆς αὐτῶν, καὶ τῆς ἀναθυμιάσεως τῶν ἀποκρινομένων ὑπ' αὐτῶν ὑλῶν· νὰ ἀπέρχεται κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Ὑγειονόμου εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα τῆς περιφερείας τοῦ Ὑγειονομείου παρὰ τῷ ὁποίῳ διατελεῖ, ὅπου ἡ ἀσφάλεια τῆς δημοσίας υγείας ἀπαιτεῖ τὴν παρουσίαν του, ἀποζημιούμενος διὰ τὰ ἐξόδα τῆς ὁδοπορίας του.

Περὶ τοῦ Γραμματέως.

Άρθρ. 276. Τὰ χρέη τοῦ γραμματέως τοῦ Ὑγειονομείου εἶναι νὰ κρατῇ τὰ βιβλία ὅλα, καὶ τὰ ἀρχεῖα τοῦ Καταστήματος μὲ ὅλην τὴν δυνατὴν ἀκριβείαν καὶ τάξιν· νὰ γράφῃ τὰς ἀναφορὰς καὶ τὰ λοιπὰ ἐγγράφα, καὶ νὰ διεκπεραιώῃ αὐτά· νὰ προσυπογράφῃ ὅλα τὰ ἐξερχόμενα ἐγγράφα· νὰ ἐκπληροῖ ὅλην τὴν γραφικὴν ὑπηρεσίαν κατὰ τὰς παραγγελίας τοῦ Ὑγειονόμου, καὶ τούτου καλυπόμενου, νὰ ἐκτελῇ τὰ χρέη αὐτοῦ.

Περὶ τοῦ Ἀρχιφύλακος.

Άρθρ. 277. Ὁ ἀρχιφύλαξ τοῦ Ὑγειονομείου ἢ ὁ ἐκπληρῶν τὰ χρέη ἀρχιφύλακος υγειονομικὸς φύλαξ ἔχει χρέος νὰ μένῃ πάντοτε νύκτα καὶ ἡμέραν εἰς τὸ Ὑγειονομεῖον· νὰ παρατηρῇ ὅταν φθάνωσι πλοῖα εἰς τὸν λιμένα καὶ νὰ εἰδοποιῇ τὸν Ὑγειονόμον· νὰ δέχεται αὐτὸς κατὰ παραγγελίαν τοῦ Ὑγειονόμου μὲ τὰς ἀπαιτούμενας προφυλάξεις τὰ ἐγγράφα τῶν πλοίων, τὰς ἐπιστολάς καὶ τὰ χρήματα· νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς ἐκκαθάσεως αὐτῶν κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ Ὑγειονόμου· νὰ ἐπιτηρῇ τοὺς λοιποὺς υγειονομικοὺς φύλακας, ὥστε νὰ ἐκτελῶσι τὰ χρέη των· νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὸ διακείμενον τοῦ Ὑγειονομείου καὶ εἰς τὰς ἐξερχομένας λέμβους διὰ νὰ μένωσιν εἰς τὴν ἀνήκουσαν ἀπόστασιν, καὶ νὰ μὴ συμῇ καμμίᾳ ἀνάμιξις, ἢ υγειονομικῇ ἄλλῃ παράᾳσιν· νὰ ἐπαγρυπνῇ τὴν νύκτα περιερχόμενος εἰς τὸν λιμένα μὲ λέμβον τοῦ Ὑγειονομείου διὰ νὰ βεβαιούται, ἂν φυλάττωνται αἱ υγειονομικαὶ διατάξεις· νὰ ἐπισκέπτεται τὰ μέλλοντα νὰ ἐλευθεροκοινωνήσωσι πλοῖα, καὶ νὰ δίδῃ εἰς αὐτὰ τὴν ἐλευθέραν κοινωνίαν κατὰ διαταγὴν τοῦ Ὑγειονόμου. Νὰ ἐκπληροῖ ὅσας υγειονομικὰς παραγγελίας δώσῃ εἰς αὐτὸν ὁ Ὑγειονόμος, καὶ, ὅπου δὲν ὑπάρχει καπνιστὴς ἰδιαιτέρος, νὰ ἐκτελῇ τὰ χρέη αὐτοῦ.

Περὶ τοῦ καπνιστοῦ.

Άρθρ. 278. Τὰ καπνιστοῦ χρέη εἶναι· νὰ δέχεται τὰ ὑπὸ καθάρσιν γράμματα καὶ ἐγγράφα μὲ ἀναγκασίαν προφύλαξιν εἰς τὸ καπνιστήριον· νὰ τὰ ἀνοίγῃ καὶ διατυπῇ μὲ μακρὰ ἐργαλεῖα, καὶ νὰ τὰ ὑποκαπνίζῃ, ὑπὸ ἰδιαιτέρῃ εὐθύνῃ αὐτοῦ, κατὰ τὰ ἄρθρα 163 καὶ 219· ἐπεὶ δὲ νὰ τὰ διπλώνῃ καὶ σφραγίζῃ μὲ τὴν σφραγίδα τοῦ Ὑγειονομείου, καὶ νὰ τὰ παραδίδῃ εἰς τὸν Ὑγειονόμον, διὰ νὰ φροντίζῃ ἐκεῖνος τὴν διέυθυνσιν αὐτῶν. Ὁ καπνιστὴς θέλει φροντίζειν νὰ μὴ εὐρίσκωνται εἰς τὸ καπνιστήριον πράγματα ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ· νὰ καπνίζωνται τὰ γράμματα μὲ ὅλην τὴν ἐπιμέλειαν· νὰ μὴ καίωνται, ἢ συγχέωνται μετ' ἀλλήλων· νὰ μὴ μένωσιν εἰς αὐτὰ ὕλαι ἐπιδεκτικαὶ μολυσμοῦ· νὰ μὴ εἰσέρχεται εἰς τὸ καπνιστήριον ἐπὶ ὅποιᾳδήποτε προφάσει οὐδεὶς τῶν μὴ υγειονομικῶν ὑπαλλήλων, καὶ νὰ μὴ ἀναγινώσκῃ οὐτ' αὐτὸς, οὔτε κανεὶς ἄλλος τὰς ἀνοιγμένας ἐπιστολάς.

Περὶ τοῦ προμηθευτοῦ.

Άρθρ. 279. Ὁ Προμηθευτὴς (Spenditore) εἶναι ὑπάλληλος υγειονομικὸς, ἐκλεγόμενος μεταξὺ τῶν τιμωτέρων καὶ ἱκανωτέρων υγειονομικῶν φυλάκων. Χρέος αὐτοῦ εἶναι νὰ μὴ προμηθεύῃ εἰς τὰ ὑπὸ καθάρσιν πλοῖα τὰ ἀναγκαῖα τρόφιμα, καὶ ἄλλα χρειώδη κατ' αἰτησίαν των. Ὑπόκειται δὲ καὶ αὐτός, ὡς υγειονομικὸς ὑπάλληλος εἰς ὅλα ὅσα ἀφορῶσι καὶ τοὺς λοιποὺς υγειονομικοὺς ὑπαλλήλους.

Ὁ προμηθευτὴς ὀφείλει νὰ ἔχῃ καὶ τοὺς ἀναγκαίους ὑπηρετάς, οἵτινες ἐκλέγονται μὲν παρ' αὐτοῦ, ἀναγνωρίζονται δὲ παρὰ τοῦ Ὑγειονομείου, καὶ ἐνεργοῦν ὑπὸ εὐθύνην καὶ μὲ μισθὸν τοῦ προμηθευτοῦ, μὴ δεχόμενοι ν' ἀπαιτήσωσι παρὰ τῶν πλοίων οὐδέν. Οἱ ὑπηρεταὶ οὗτοι πρέπει νὰ ἐκλέγωνται ἐκ τῶν ἐκτάκτων υγειονομικῶν φυλάκων.

Ὁ Προμηθευτὴς προμηθεύει ὅλα τὰ ἀναγκαῖα εἰς τὰ πλοῖα κατὰ τὴν τρέχουσαν τιμὴν εἰς τὴν ἀγοράν· ἀλλὰ διὰ νὰ ᾖναι εὐκολος ὁ ἐλεγχος αὐτοῦ θέλει γίνεσθαι κατὰ μῆνα ἡ διατίμησις τῶν τροφίμων καὶ λοιπῶν ἀναγκαίων παρὰ τῆς υγειονομικῆς ἐπιτροπῆς καὶ θέλουν πέμπεσθαι δύο ἀντίγραφα ἐπικυρω-

μένα εις τὸ Ὑγειονομεῖον, ἐξ ὧν τὸ ἐν στέλλεται εἰς τὸ Λοιμοκαθαρτήριον δι' ἐλεγχον τοῦ ἐκείσε προμηθευτοῦ, καὶ τὰ ἄλλα τοιχοκολλᾶται εἰς τὸ διαλεκτήριον τοῦ Ὑγειονομείου εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀναγινώσκηται παρὰ τῶν ὑπὸ καθάρσιν ἀνθρώπων. Ἐὰν οἱ ἐπὶ τῶν πλοίων ἔχουσι παράπονα, διευθύνονται εἰς τὸν ὑγειονόμον, ὅστις θέλει ἀφροντίζει νὰ τοῦ, ἱκανοποιῇ· ἐὰν δὲ δὲν ἱκανοποιηθῶσι παρὰ τοῦ ὑγειονόμου, ἀναφέρονται κατ' εὐθείαν εἰς τὴν προϊσταμένην διοικητικὴν ἀρχήν. Ὁ προμηθευτὴς εἶναι ὑπόχρεως νὰ φροντίζῃ νὰ ἐξαριστήσῃ τοὺς καθαριζομένους, καὶ κατ' ἐξοχὴν ὡς πρὸς τὴν τιμὴν τῶν ὠνίων καὶ τὴν καλὴν ποιότητα αὐτῶν· ἰδίως θέλει ἐπιτηρεῖ ὁ ὑγειονόμος εἰς τοῦτο. Πᾶσα κατάχρησις ἐκ μέρους τοῦ θέλει ἐπιφέρει τὴν καὶ αὐτοῦ, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς ποινικῆς αὐτοῦ καταδίωξιν. Ὁ προμηθευτὴς δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἀμμίαν ἄλλην ἀπαίτησιν παρὰ τῶν πλοίων, εἰμὴ τὸ διωρισμένον εἰς τὴν ὑγειονομικὴν διατίμησιν δικαίωμα.

Τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ προμηθευτοῦ θέλει ἐπιθεωρεῖ ὁ ὑγειονόμος, καὶ μετὰ τὴν πηρωμένην αὐτῶν θέλει τοὺς παρακαθεθεῖ εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ ὑγειονομείου· οἱ πληρώνοντες ὅμως δύνανται νὰ λάβωσιν ἀντίγραφον αὐτῶν, ἐὰν θελήσωσι.

Διὰ νὰ εὐκολύνει ἡ ὑπηρεσία τοῦ προμηθευτοῦ, καὶ νὰ μὴ συμβαίνωσι παράπονα ἐκ μέρους τῶν καθαριζομένων, πρέπει οὗτοι νὰ διορίζωσιν εἰς αὐτὸν ἀφ' ἐσπέρας ὅσων πραγμάτων ἔχουσι χρεῖαν κατὰ τὴν ἀκόλουθον πρωτὰν καὶ τὸ πρωτὶ ὅσων ἔχουσι χρεῖαν μετὰ τὴν μεσημβρίαν.

Ὁ προμηθευτὴς εἶναι ὑπόχρεως νὰ προμηθεύῃ δωρεὰν τὸ ἀναγκαῖον πότιμον ὕδωρ εἰς τὰ πλοῖα εἰσεῖναι, τὰ ὅποια ἀγορεύουν δι' αὐτοῦ τὰ τρόφιμα.

Ὅλα τὰ χαρτῖα καὶ αἱ σημειώσεις, τὰς ὁποίας δίδουν οἱ πλοίαρχοι εἰς τὸν προμηθευτὴν, θέλουν θάλλεσθαι παρ' αὐτοῦ, λαμβανόμενα διὰ μακρᾶς λαβίδος, εἰς μεταλλινὸν κιβώτιον, σκριθῶς κλειόμενον, καὶ θέλουν μετακομίζεσθαι ὑπὸ τὴν μεγαλητέραν εὐθύνην αὐτοῦ εἰς τὸ καπνιστήριον, διὰ νὰ καπνίζωνται ὑπὸ τοῦ καπνιστοῦ, ἢ τοῦ ἐκτελούντος τὰ χρέη αὐτοῦ.

Οἱ πλοίαρχοι, ἂν δὲν θέλωσι νὰ προμηθεύωνται τὰ τρόφιμα ἢ ἄλλα χρεῖωδῆ διὰ τοῦ προμηθευτοῦ, δύνανται νὰ λαμβάνωσιν αὐτὰ διὰ τῶν συγγενῶν των, ἢ δι' ἐκείνων πρὸς οὓς εἶναι συστημένοι. Εἰς κἀνένα ἄλλον δὲν ἐπιτρέπεται νὰ προμηθεύῃ τρόφιμα εἰς τὰ πλοῖα.

Περὶ τῶν φυλάκων.

Ἄρθρ. 280. Τὰ χρέη τῶν παρὰ τοῖς ὑγειονομείοις φυλάκων εἶναι νὰ ἐκτελῶσι μετ' ἀκριβείας καὶ κατὰ γράμμα ὅσα διαγράφονται εἰς τὸν κανονισμόν τοῦτον, καὶ ὅλας τὰς διαταγὰς καὶ ὁδηγίας, τὰς ὁποίας λαμβάνουν παρὰ τοῦ ὑγειονόμου ἐγγράφως ἢ προφορικῶς.

Περὶ τῶν κατὰ σταθμοὺς ἀρχιφυλάκων ἢ σταθμαρχῶν.

Ἄρθρ. 281. Τῶν ὑγειονομικῶν ἀρχιφυλάκων τῶν προϊσταμένων εἰς τοὺς ὑγειονομικοὺς σταθμοὺς χρέη εἶναι νὰ ἐπιθεωρῶσι τὰς ὑγειονομικὰς πιστοποιήσεις (ἄρθρ. 6, 7)· νὰ ἐκδίδωσιν ἀδείας ἀκτοπλοίας, καὶ νὰ ἐπιθεωρῶσιν αὐτάς (ἄρθρ. 10, 11, 13), νὰ κἀνωσι τὰς ἀναγκαῖας ἐξομολογήσεις (ἄρθρ. 19—31), καὶ νὰ παραδέχωνται μὲν εἰς ἐλευθέραν κοινωσίαν τὰ προσωρμιζόμενα ἐκεῖ ἐλευθέρᾳ πλοῖα (ἄρθρ. 45—49), νὰ ἀποπέμπωσι δὲ εἰς τοὺς ἀρμόδιους λιμένας τὰ μὴ ἐλευθέρᾳ, ἐπιθεωροῦντες μόνον τὴν πιστοποίησιν αὐτῶν (ἄρθρ. 51—55), νὰ μὴ δίδωσι ποτὲ ἐλευθέρᾳ κοινωσίαν εἰς πλοῖα, τὰ ὅποια δὲν φέρουν πιστοποίησιν, ἢ φέρουν εἰς διάλεκτον, τὴν ὁποίαν δὲν ἐνοοῦν, ἢ δὲν δύναται νὰ ἐξομολογήσων αὐτὰ διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, μὴ ὑπάρχοντες εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον διερμηνέως (ἄρθρ. 24), νὰ παραλαμβάνωσι γράμματα καὶ

χρῆματα παρὰ τῶν ὑπὸ καθάρσιν πλοίων, καὶ καθαρίζοντες αὐτά, κατὰ τὰ ἄρθρα 157, 163, νὰ τὰ διευθύνωσιν ὅπου ἀνήκει· νὰ ἐπαγρυπνῶσι καθ' ὅλην τὴν περιφέρειαν αὐτῶν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑγειονομικῶν διατάξεων, καὶ εἰς τὸ νὰ μὴ συμβῇ ἀμμία παράβασις· νὰ κηρύττωσιν ὑπὸ τὴν ἀνήκουσαν καθάρσιν τοῦ, εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας των τόπου, μὲ τοὺς ὁποίους ἤθελε γενῇ συγκοινωνία μετὰ μὴ ἐλευθέρων ἀνθρώπων, πλοίων, ζώων καὶ πραγμάτων, ἀλλὰ πρωτῶν· μίχρῃ οὐ λήθωσιν ὁριστικὴν ἀπόφασιν τῆς προϊσταμένης αὐτῶν ἀρχῆς· νὰ ἐπιτηρῶσι τὴν διαγωγὴν τῶν ὑποκειμένων εἰς αὐτοὺς ὑγειονομικῶν φυλάκων· νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὰ ναυάγια· νὰ ἀναφέρωσι πάραυτα εἰς τὰς προϊσταμένας αὐτῶν ὑγειονομικὰς καὶ διοικητικὰς ἀρχάς, διὰ πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ διαφέρῃ τὴν ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν· νὰ καταμηνύωσιν εἰς τὴν προϊσταμένην αὐτῶν ἀρχήν, τὰς γενομένας τυχόν ὑγειονομικὰς παραβιάσεις· νὰ μὴ ἀπομακρύνωνται ποτὲ τῆς θέσεώς των, ἀνευ ἐγγράφου ἀδείας τῆς προϊσταμένης ὑγειονομικῆς ἀρχῆς· ἐὰν δὲ ποτε ἀναγκασθῶσιν ἀπὸ κτεπεύγουσαν ἀνάγκην τῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας νὰ ἀπομακρυνθῶσι, πρέπει νὰ ἀναφέρωσι περὶ τοῦτου πάραυτα, ἀποδεικνύοντες τὴν ἀνάγκην. Οἱ σταθμαρχαὶ οὗτοι ὑποχρεοῦνται νὰ κρατῶσι τὰ ἀκόλουθα βιβλία κατὰ τὸ ἄρθρον 274.

α) Τῶν καταπλεόντων καὶ ἀποπλεόντων πλοίων·

β) Σταλέχη τῶν ἀδειῶν ἀκτοπλοίας·

γ) Ἀντίγραφα τῶν ἐπιθεωρήσεων τῶν ὑγειονομικῶν πιστοποιήσεων καὶ τῶν ἀδειῶν ἀκτοπλοίας.

δ) Τῶν εἰσπράξεων·

ε) Πρωτόκολλον τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων·

Πρὸς τούτοις θέλουν φυλάττει καὶ οὗτοι τὰ ἀρχεῖά των ὡς καὶ οἱ λοιποὶ Ὑγειονομικαὶ Ἀρχαί.

Περὶ τῶν κατὰ τὰ φυλακεία φυλάκων.

282. Τῶν διαμενόντων εἰς τὰ Ὑγειονομικὰ φυλακεία φυλάκων τὰ χρέη ταυτίζονται μετὰ τὰ τῶν ἀρχιφυλάκων τῶν Ὑγειονομικῶν σταθμῶν ἢ σταθμαρχῶν (ἄρθρ. 281) μετὰ τὴν διαφορὰν, ὅτι δὲν δύναται οὗτοι νὰ ἐκδίδωσιν ἀδείας ἀκτοπλοίας, ἀλλ' ἐπιθεωροῦσι μόνον αὐτάς καθὼς καὶ τὰς Ὑγειονομικὰς πιστοποιήσεις, καὶ ὅτι δὲν δύναται νὰ παραλαμβάνωσιν οὔτε γράμματα, οὔτε χρῆματα, οὔτε κανὲν ἄλλο εἶδος πράγματος ἀπὸ πλοῖα μὴ ἐλευθέρᾳ, καὶ ὅτι κρατοῦσι μόνον τὰ βιβλία·

α) Τῶν καταπλεόντων καὶ ἀποπλεόντων πλοίων.

β) Ἀντίγραφα τῶν ἐπιθεωρήσεων, τῶν Ὑγειονομικῶν πιστοποιήσεων καὶ ἀδειῶν τῆς ἀκτοπλοίας·

γ) Τῶν εἰσπράξεων. Προσέτι φυλάττουσιν ὅλας τὰς διαταγὰς καὶ ὁδηγίας, τὰς ὁποίας λαμβάνουσι παρὰ τῶν προϊσταμένων αὐτῶν ἀρχῶν.

Περὶ τῶν ἀκταιωρῶν.

Ἄρθρ. 283. Τὰ χρέη τῶν εἰς τοὺς λιμένας εὐρισκομένων ἀκταιωρῶν διαγράφονται εἰς τὸ ἀρ. 57.

Ἐκτὸς δὲ τῶν ἀκταιωρῶν τούτων θέλουν παρὰπλεῖ βασιλικὰ πλοῖα ὅλα τὰ παράλια τῆς Ἑλλάδος, διὰ νὰ προλαμβάνωσι πᾶσαν Ὑγειονομικὴν παράβασιν, καὶ νὰ προσέχωσιν εἰς τὰ ναυάγια. Ἰδίως δὲ θέλουν παρὰπλεῖ πάντοτε τοιαῦτα ἐντὸς τοῦ Παγασσαίου κόλπου, καὶ τοῦ Ἀμβρακικοῦ, διὰ νὰ ἐπιτηρῶσιν ὅλα τὰ πλέοντα ἐκεῖ πλοῖα, καὶ μάλιστα τὰ ἀλλευστικά καὶ ἀκτόπλοα, καὶ βεβαιώνωνται ἐν ἔχῳσι τὰς πιστοποιήσεις ἢ ἀδείας αὐτῶν ἐν τάξει, καὶ ἐὰν δὲν ὑπερέβησαν τὰς δοθείσας εἰς αὐτὰ διαταγὰς. Εἰς δὲ τὸν Ἀμβρακικὸν κόλπον θέλουν εὐρίσκεισθαι δύο τουλάχιστον τοιαῦτα πλοῖα, ἐξ ὧν τὸ μὲν θέλει παρὰπλεῖ καὶ ἐπιτηρεῖ πάντοτε, τὸ δὲ θέλει μένει προσωρ-

μισμένον εις τὴν Βουβάλαν, διὰ τὴν ἐπιτηρῆσιν τὰ ἀκτόπλοα καὶ ἀλιευτικὰ πλοία νὰ μὴ υπερβαίνωσι τὰς ἀδείας αὐτῶν.

Ἐπὶ τῶν Β. πλοίων τούτων θέλει εὐρίσκεσθαι Ὑγειονομικὸς ὑπάλληλος, ἐπιφορτισμένος ἰδίως μὲ τὰ χρῆσι τῆς ῥηθείσης ἐπιτηρήσεως· κατὰ τὰς περιστάσεις δὲ θέλουν διορίζεσθαι Ὑγειονομικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων Βασιλ. πλοίων τῶν εὐρισκομένων εἰς ὑγειονομικὴν ἐπιτηρήσιν.

Περὶ τοῦ Ἐπιστάτου τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου.

Ἄρθρ. 234. Ὁ ἐπιστάτης τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνος διὰ πᾶσαν ἀταξίαν, συμβῆσαν ἐν ὃς τοῦ καταστήματος, καὶ ἂν ἤθελε γενεῇ παρὰ τῶν ὑπαλλήλων ἢ φυλάκων. Εἶναι προσέτι ὑπεύθυνος εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τε τὸ κατὰστημα, τὸ ὁποῖον θέλει παραδιδέσθαι εἰς αὐτὸν κατὰ τὸ περὶ δημοσίων οἰκοδομῶν ἀπὸ 26 Δεκεμβρίου 1836 Β. Διαταγμῆς, καὶ διὰ πᾶσαν φθορὰν ἢ ὑπεξαίρεσιν τῶν ἐν τῷ Λοιμοκαθαρτηρίῳ πραγμάτων, ἢ πραγμάτων, γινομένην οὐχὶ μόνον ἐκ ποσέως, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἀμελείας.

Ὁ Ἐπιστάτης πρέπει νὰ κατοικῇ ἐντὸς τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου. Μόλον τοῦτο ἐν καιρῷ μὴ ὑποψίας, δύναται νὰ κατοικῇ ἐκτὸς αὐτοῦ. Εἶναι ὅμως πάντοτε καὶ ἀπὸν ὑπεύθυνος διὰ πᾶν ὅ,τι συμβῇ ἐν τῷ καταστήματι. Ὅταν δὲ ἔχῃ ἀδειαν ἀπουσίας, ἀταλλάττεται τῆς εὐθύνης ταύτης, ἥτις ἐπικεῖται εἰς τὸν ἐκπληροῦντα τὰ χρῆσι αὐτοῦ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀπουσίας του.

Ἡ ἀδεία τῆς ἀπουσίας δίδεται εἰς αὐτὸν καθὼς καὶ εἰς τὸν Ὑγειονομὸν, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ὁ Ἐπιστάτης δὲν δύναται νὰ ἀπομακρυνθῇ οὐδέποτε ἄνευ ῥητῆς ἀδείας.

Ὁ Ἐπιστάτης δὲν δύναται νὰ δειχθῇ εἰς τὸ Λοιμοκαθαρτήριον εἰς ἐκκαθάρσιν πράγματα ἢ ἀνθρώπους ἄνευ ἀδείας τοῦ Ὑγειονομοῦ· ἔχει χρέος νὰ κλείρῃ τὸ ἐσπέραιον τὸ Κατάστημα, τὰς ἀποθήκας, καὶ τοὺς κοιτῶνας, καὶ νὰ φυλάττῃ αὐτὸς τὰς κλείδας· νὰ ἐπισκέπτεται καθ' ἑκάστην δις τὰς ἀποθήκας καὶ τοὺς κοιτῶνας τῶν ἐκκαθαριζομένων ἐξωθεν, διὰ νὰ παρατηρῇ, ὥστε νὰ γίνῃται ἡ ἐκκαθάρσις ἐν τάξει· νὰ μὴ συγχωρῇ εἰς κανένα οὔτε νὰ εἰσελθῇ, οὔτε νὰ ἐξέλθῃ τοῦ Καταστήματος ἄνευ ἀδείας αὐτοῦ· νὰ προσέχῃ νὰ ἐκτελῶσι καὶ οἱ καθαριζόμενοι καὶ οἱ φύλακες τὰ χρῆσι αὐτῶν, καὶ νὰ ἀκούῃ τὰ παράπονα τῶν ἐκκαθαριζομένων κατὰ τῶν προμηθευτῶν, τῶν φυλάκων κτλ. μετ' ἄκρας προσοχῆς, καὶ ἂν τὰ εὐρίσκῃ δίκαια νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς ἱκανοποιήσεως αὐτῶν· νὰ ἐπιτηρῇ τοὺς προμηθευτάς, διὰ νὰ ἐκτελῶσι μετ' ἀκριβείας τὰ χρῆσι τῶν· νὰ μὴ λαμβάνῃ ἢ δίδῃ τις πράγματα εἰς τὸ Λοιμοκαθαρτήριον ἄνευ ἀδείας αὐτοῦ· νὰ παραδέχεται τοὺς ἐπιβάτας· νὰ διανέμῃ αὐτοὺς εἰς τοὺς κοιτῶνας καὶ τοὺς κατὰρξιν εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον· νὰ τοὺς παραδίδῃ εἰς φύλακας, καὶ νὰ διορίζῃ τὸν καιρὸν τῆς καθάρσεως αὐτῶν· νὰ ἐπιτηρῇ, ὅταν ἐπισκέπτεται ὁ ἰατρός· τοὺς καθαριζομένους ἢ ἐξομολογῇ καὶ κοινωνῇ ὁ ἱερεὺς αὐτοὺς, καὶ ὅταν θεωρῶσιν οἱ ἔμποροι τὰς πραγματείας τῶν, διὰ νὰ φυλάσσονται ἀκριβῶς, αἱ ὑγειονομικαὶ διατάξεις· νὰ παραδέχεται τὰς πραγματείας· νὰ διατάσῃ τὸν τρόπον, τὸν τόπον καὶ τὸν καιρὸν τῆς ἐκκαθάρσεως αὐτῶν καὶ νὰ τὰς παραδίδῃ εἰς τὸν ἔφορον τῶν ἀποθηκῶν, ὅπου ὑπάρχει τοιοῦτος· νὰ φροντίζῃ νὰ τιθένται χωριστὰ αἱ πραγματείαι καὶ τὰ πράγματα τῶν διαφόρων πλοίων, καὶ μάλιστα τῶν διαφερόντων κατὰ τὴν ὑγειονομικὴν κατὰστασιν· νὰ αὐξάνῃ τὰς ἡμέρας τῆς ἐκκαθάρσεως τῶν ἀνθρώπων ἢ πραγμάτων, ὅταν ἔχῃ λόγους ὑποψίας, ἀναφέροντας ἑγγράφως περὶ τούτου εὐθὺς εἰς τὸ ὑγειονομεῖον, καὶ ἐκθέτων τοὺς λόγους· νὰ φροντίζῃ νὰ πληρόνωνται τὰ λοιμοκαθαριστικὰ δικαιώματα· νὰ ἐπιθεωρῇ καὶ ἐπικυρῇ τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ ἐν τῷ Λοιμοκαθαρτηρίῳ προμηθευτοῦ· νὰ δίδῃ τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας καὶ διαταγὰς εἰς ὅλους τοὺς ὑπαλλή-

λους τοῦ Καταστήματος· νὰ διορίζῃ τὰς θέσεις τῆς φρουρᾶς, καὶ δίδῃ εἰς αὐτὴν τὰς ἀναγκαίους ὁδηγίας· νὰ καταμηνύῃ διὰ τοῦ ὑγειονομείου εἰς τὰς ἀρμοδίους ἀρχὰς τὰς ἐν τῷ Λοιμοκαθαρτηρίῳ γινομένας ὑγειονομικὰς παραβάσεις· νὰ συντάττῃ κατὰ τὸ ἄρθρ. 36 τοῦ ὑγειονομ. Νόμου τὰς διαθήκας τῶν ἐν τῷ Λοιμοκαθαρτηρίῳ καθαριζομένων, ὁσάκις προσκληθῇ παρ' αὐτῶν.

Ὁ ἐπιστάτης ἐκλέγει τοὺς ἐκτάκτους φύλακας καὶ ἀριστὰς τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου, καὶ τοὺς ὑποβάλλει διὰ τοῦ Ὑγειονομείου εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τῆς προϊταμένης Διοικητικῆς Ἀρχῆς, τοὺς κατατάττει εἰς κατάλογον κατ' ἀλφάβητον, καὶ τοὺς διορίζει διαδοχικῶς εἰς ὑπηρεσίαν, καὶ φροντίζει, ὥστε μεταξὺ τῶν τοιούτων φυλάκων καὶ ἀριστῶν νὰ εὐρίσκωνται, εἰ δυνατόν, καὶ τινες ἀπόλοιμοι.

Ἐὰν οἱ ὑγειονομικοὶ ἔκτακτοι φύλακες δὲν ἐκτελῶσι τὰ χρῆσι τῶν, παύει αὐτοὺς προσωρινῶς ἢ καὶ ὁριστικῶς· καὶ ἂν εὐρίσκωνται εἰς ὑπηρεσίαν ὑπὸ κάθαρσιν, θέλει τοὺς ἀντικαθιστᾷ, καὶ τότε δὲν θέλουν ἔχει οὔτε κανὲν δικαίωμα ἀπαιτήσεως ἀπὸ τὴν ὥραν τῆς ἀντικαταστάσεως. Δύναται ὡσαύτως νὰ παύῃ προσωρινῶς καὶ τοὺς τακτικούς φύλακας, ἀναφέροντας εὐθὺς διὰ τοῦ Ὑγειονομείου εἰς τὴν ἀρμοδίαν Διοικητικὴν Ἀρχήν.

Ἄρθρ. 285. Ὁ ἐπιστάτης ὅταν ἀσθενήσῃ τις, ἀναφέρει εὐθὺς εἰς τὸ Ὑγειονομεῖον, καὶ διατηρεῖ ἀπὸ τῆς καθημερινῆς ἀνταπόκρισιν μετ' αὐτοῦ περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ νοσοῦντος· καὶ ἔὰν ᾖ ὑποψία, λαμβάνει ὅλα τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ὁρίζονται εἰς τὰ ἄρθρα 146, 147, 148, 212, καὶ 218. Ἐὰν δὲ ἀσθενήσῃ αὐτὸς ἢ ἄλλος τῶν ἐν τῷ Λοιμοκαθαρτηρίῳ ἐλευθέρων ὑπαλλήλων, τότε κλείει πάραυτα τὸ Λοιμοκαθαρτήριον, ἐμποδίζει τοὺς εὐρεθέντας ἐντὸς τοῦ καταστήματος τοῦ νὰ ἐξέλθωσι, καὶ εἰδοποιεῖ τὸ Ὑγειονομεῖον, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ ὁριζώμενα εἰς τὸ ἄρθρ. 218.

Ἄρθρ. 286. Ἐὰν ὑπάρχωσι ἄνθρωποι ὑπὸ κάθαρσιν, οἵτινες δὲν ὑπακούουν εἰς τὰς προσκλήσεις τοῦ Ἐπιστάτου, διὰ νὰ συμμορφωθῶσι μὲ τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις, καὶ ἐκ τούτου δύναται νὰ προκύβῃ κίνδυνος μολυσμοῦ, ὁ ἐπιστάτης ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παρατείνῃ τὴν περίοδον τῆς καθάρσεως αὐτῶν μέχρι τοῦ διπλοῦ. Διὰ δὲ τοὺς διαταράσσοντας τὴν ἡσυχίαν τοῦ καταστήματος, καὶ μὴ πειθομένους εἰς τὰς προσκλήσεις του, ὁ ἐπιστάτης συντάσσει ἀμέσως πρωτόκολλον μετὰ τοῦ Γραμματέως καὶ ἀρχιφύλακος, ἢ ἀπόντων τούτων, μετὰ δύο ἄλλων ἀνθρώπων, καὶ ἐνεργεῖ ἐπομένως ἀντικρίσιν κατὰ τὸ ἄρθρ. 34 τοῦ Ὑγειονομικοῦ Νόμου.

Ἄρθρ. 287. Ὅταν ὁ ἐπιστάτης διαταχθῇ παρὰ τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς νὰ θάλῃ ὑπὸ κράτησιν τινα τῶν ὑπὸ κάθαρσιν, ἀποκλείει αὐτὸν εἰς τὸν κοιτῶνα, καὶ διατάσσει τὴν φύλαξιν αὐτοῦ μέχρι τέλους τῆς καθάρσεως, μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἀποίας εἰδοποιεῖ τὴν ἀρμοδίαν Ἀρχήν διὰ νὰ τὸν παραλάβῃ.

Ἄρθρ. 288. Ὅταν ἀποθάνῃ τις ἐν τῷ Λοιμοκαθαρτηρίῳ, ὁ Ἐπιστάτης φροντίζει περὶ τοῦ ἐνταφιασμοῦ αὐτοῦ μὲ τὰς ὁριζώμενας εἰς τὸ ἄρ. 216 προφυλάξεις· καὶ ἔὰν δὲν ἔχῃ συγγενεῖς μετ' αὐτοῦ ὑπὸ κάθαρσιν, συντάσσει πρωτόκολλον, περὶ τῶν δύο ἄλλων μαρτύρων, περὶ ὧν τῶν εὐρεθέντων πραγμάτων αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα ἐκκαθαρισθέντα παραδίδονται εἰς τὴν ἀρμοδίαν Διοικητικὴν Ἀρχήν διὰ νὰ φροντίτῃ τὰ περαιτέρω· ἔὰν δὲ ὁ ἀνθρώπος ἐτελεύτησεν ἀπὸ πανώλην, τότε συντάττει μὲν τὸ πρωτόκολλον, διευθύνει ὅμως τὰ μεμολυσμένα πράγματα ὁμοῦ μὲ ἀντίγραφα τοῦ πρωτοκόλλου εἰς τὸ λοιμοκομεῖον, διὰ νὰ ἐκκαθαρισθῶσιν ἐκεῖ, καίων πρότερον ὅλα τὰ φορέματα, σερῶματα καὶ καλύμματα, τὰ ὁποῖα ἐχρησίμευσαν εἰς τὸν ἄρρωστον.

Ἄρθρ. 289. Ὁ ἐπιστάτης θέλει ἔχει τὰ ἐφεξῆς βιβλία·

α) βιβλίον τῶν εἰς τὸ Λοιμοκαθαρηθῆριον καθαριζομένων κατὰ τὸν τύπον Α.

β) βιβλίον τῶν ἐν τῷ Λοιμοκαθαρηθῆριῳ ἀποθανόντων κατὰ τὸν τύπον Μ.

γ) βιβλίον τῶν ἐν τῷ Λοιμοκαθαρηθῆριῳ γεννήσεων κατὰ τὸν τύπον Ν.

δ) βιβλίον τῶν καθαριζομένων εἰς τὸ Λοιμοκαθαρηθῆριον πραγματειῶν, πραγμάτων καὶ ζώων κατὰ τὸν τύπον Ξ.

ε) βιβλίον τῶν εἰσπράξεων κατὰ τὸν συνήθη τῶν τριπλοτύπων τύπον.

ς) Πρωτόκολλον ὅλων τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων.

Ἐκτός δὲ τῶν βιβλίων τούτων φυλάττει καὶ τακτικὰ ἀρχεῖα καθὼν τρόπον διατηροῦνται ταῦτα καὶ εἰς τοὺς ἄλλους κλάδους τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 290. Οἱ ἐπιστάται τῶν λοιμοκαθαρηθῆριων τῆς Βονιτζῆς καὶ τῆς Αμυλιαπόλεως θέλουν ἔχει ἐκτός τῶν εἰρημένων βιβλίων, καὶ βιβλία τῶν ἐκδιδομένων αποδεικτικῶν τῆς ἐκκαθάσεως κατὰ τὸ ἄρθρ. 347.

Ἄρθρ. 291. Ὅταν τὸ λοιμοκαθαρηθῆριον εὐρίσκεται εἰς χωριστὸν λιμένα καὶ καθάριζονται εἰς αὐτὸν πλοῖα, ὁ ἐπιστάτης τοῦ λοιμοκαθαρηθῆριου ἐκτελεῖ καὶ τὰ χρέη τοῦ ὕγειονομοῦ, ἐπιβιβάζων ἐπ' αὐτῶν ὕγειονομικοὺς φύλακας, ἂν δὲν ἐπιβιβάσθωσαν ἤδη παρὰ τοῦ ὕγειονόμου, καὶ ἐνεργῶν ὅλα τὰ λοιπὰ καθήκοντα τοῦ ὕγειονόμου· ἀλλ' αἱ ὕγειονομικαί πιστοποιήσεις καὶ ὅλα τὰ ἔγγραφα αὐτῶν θέλουν διευθύνεσθαι πάντοτε εἰς τὸ ὕγειονομεῖον, ὅπου θέλουν διαμέει, καὶ ἐπιθεωρεῖσθαι κατὰ τὴν τάξιν. Αἱ ἐξομολογήσεις θέλουν γίνεσθαι ὡσαύτως πάντοτε παρὰ τοῦ ὕγειονομοῦ, παρὰ τῷ ὁποίῳ θέλει ἀποφασίζεσθαι, ἂν τὸ πλοῖον πρέπη νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐλεύθερον, ἢ μὴ ἐλεύθερον, καὶ εἰς ποῖον καθαρίσιν πρέπει νὰ υποβληθῇ, καὶ ἂν πρέπη νὰ ἀποβιβάσῃ πραγματεῖαι, ἀνθρώπους καὶ πράγματα, εἰς ποῖον μέρος καὶ πότε ἄρθρ. 83.

Περὶ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ Λοιμοκομεῖου.

Ἄρθρον 292. Ὁ ἐπιστάτης τοῦ Λοιμοκομεῖου ἔχει ἐντός αὐτοῦ, ὅσα χρέη ἔχει ὁ ἐπιστάτης τοῦ λοιμοκαθαρηθῆριου, προσέτι ἐκτελεῖ καὶ χρέη ὕγειονόμου, ὅταν τὸ κατὰστημα ᾖναι μακρὰν τοῦ ὕγειονομοῦ. Ὁ ἐπιστάτης τοῦ Λοιμοκομεῖου δὲν δύναται οὐδέποτε νὰ ἀπομακρυνθῇ τοῦ κατὰστηματος· ἐπαγγυρεῖ μὲν ὅλην τὴν δυνατὴν προσοχὴν καὶ ἐπιμέλειαν νὰ ἐκτελῶνται αἱ ὕγειονομικαὶ διατάξεις. Ἐάν οἱ ἐκκαθαριζόμενοι ἀπειθῶσιν εἰς τὰς προσκλήσεις του, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς ὕγειονομικὰς διατάξεις, ὥστε νὰ κινδυνεύσῃ ἐκ τῆς ἀπειθείας ταύτης ἡ δημοσία υἱεία, ἐνεργεῖ τὴν ἀνήκουσαν προανάκρισιν κατὰ τὸ ἄρθρον 34 τοῦ Ὑγειονομικοῦ Νόμου, συντάττει πάραυτα πρωτόκολλον παρόντων δύο μαρτύρων, καὶ τοὺς βάλλει ὑπὸ φύλαξιν, ἀναφέρων περὶ τούτου εἰς τὸ προϊστάμενον Ὑγειονομεῖον. Ὁ ἐπιστάτης εἶναι προσέτι ὑπεύθυνος διὰ τὰ φορέματα καὶ πράγματα τῶν ἐπιβατῶν, τὰ ὁποῖα παραλείπουσιν οὗτοι εἰς ἐκκαθάριν κατὰ τὴν ἀπόδυσιν αὐτῶν· ἐπὶ τούτῳ θέλει συντάττεσθαι μετ' ἀκριβοῦς διπλοῦν εὔρετῆριον παρὰ τοῦ ἐπιστάτου, παρόντος καὶ τοῦ ιδιοκτῆτου τῶν πραγμάτων, καὶ δύο ἄλλων μαρτύρων, ὑπογράφονται δ' ἀμφότερα παρ' ὅλων τῶν ῥηθέντων προσώπων μετὰ τὰς ἀναγκαῖας προφυλάξεις, καὶ τίθεται ἐπ' αὐτῶν ἡ σφραγὶς τῆς ὑπηρεσίας.

Ἐκ τῶν δύο τούτων εὔρετῆριων τὸ μὲν ἐν παραλαμβάνει ὁ ιδιοκτῆτης, τὸ δὲ ἄλλο παρακατατίθεται εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ ἐπιστάτου. Διὰ τὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ καῶσι κατὰ τὸ ἄρθρον 223, 224 ὁ ἐπιστάτης τοῦ λοιμοκομεῖου συντάττει ὡσαύτως πρότερον λεπτομερὲς εὔρετῆριον, τὸ ὁποῖον

προσυπογράφεται παρ' αὐτοῦ τοῦ ιδιοκτῆτου, ἐάν ὑπάρχῃ, καὶ ἐκ δύο τῶν καθαριζομένων ἐπιβατῶν. Τὸ εὔρετῆριον τοῦτο μένει εἰς τὰ ἀρχεῖα του, καὶ ἔπειτα καίει τὰ πράγματα ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν Ὑγειονομικῶν ὑπαλλήλων, καὶ τῶν ιδιοκτῆτων, ἢ τῶν συνταξιδιωτῶν αὐτοῦ· θέλει δὲ φροντίζει ὁ ἐπιστάτης, ὥστε νὰ μὴ καίωνται πράγματα ἐπὶ ματαίῳ, ἢ πράγματα σημαντικῆς ὁπωσοῦν ἀξίας· ὁ ἐπιστάτης τοῦ Λοιμοκομεῖου θέλει εἶσθαι εἰς καθημερινὴν ἀλληλογραφίαν μετὰ τὸ προϊστάμενον ὕγειονομεῖον, ἀναγγέλλων πᾶν ὅ,τι συμβῇ ἄξιον λόγου εἰς τὸ κατὰστημα.

Περὶ τοῦ ἐπιστάτου τῆς ἐκκαθάσεως ὅλης τοῦ μεμολυσμένου πλοίου καὶ τῶν ἐπιβατῶν καὶ πραγματειῶν αὐτοῦ, ὁ ἐπιστάτης τοῦ Λοιμοκομεῖου κάμνει γενικὴν ἐκθεσιν εἰς τὸ προϊστάμενον Ὑγειονομεῖον περὶ ὅλων τῶν συμβάντων κατὰ τὴν ἐκκαθάριν ταύτην. Ἀναφέρει περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν Ὑγειονομικῶν ὑπαλλήλων καθ' ὅλην τὴν διάρκεια τῆς καθάρσεως, καὶ παραδίδει ὅλα τὰ βιβλία καὶ ἔγγραφα εἰς τὸ Ὑγειονομεῖον διὰ νὰ τὰ ἐξετάσῃ μετὰ τῆς Ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ Λοιμοκαθαρηθῆριου. Μετὰ τὴν εξέτασιν αὐτῶν παρακατατίθενται ὅλα εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Λοιμοκαθαρηθῆριου, τοῦ ὁποῖου ἀπετέλει μέρος.

Ἄρθρον 293. Ὁ ἱατρός δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ κατοικήῃ ἐντός τοῦ Λοιμοκαθαρηθῆριου, ἐπισκέπτεται ὁμῶς καθ' ἐκάστην αὐτὸ εἰς ὁριτμένους ὥρας καὶ εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις, ὅσαςκις ᾔθελε προσκληθῇ παρὰ τοῦ ἐπιστάτου.

Τὰ καθήκοντά του εἶναι νὰ ἐπισκέπτεται παρόντος τοῦ ἐπιστάτου, τοὺς μέλλοντας νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸ λοιμοκαθαρηθῆριον πρὸς καθάρσιν. Νὰ ἐπισκέπτεται ὡσαύτως τὴν ἐσπέραν τῆς προτελευταίας τοῦ ἐπιβάτας φύλακας ἢ ἀεριστάς, οἵτινες πρόκειται νὰ λάβωσιν ἐλευθέραν κοινωνίαν τὴν ἐπιούσαν, καὶ νὰ ἀναφέρῃ ἐγγράφως εἰς τὸν ἐπιστάτην, ὅτι εὗρεν αὐτοὺς μὴ πάσχοντας ἀπὸ ὁποιοδήποτε νοσήματος, καὶ ἐπομένως δυναμένους νὰ λάβωσιν ἐλευθέραν κοινωνίαν. Νὰ ἐπισκέπτεται πρὸς ὅλους τοὺς νοσοῦντας ἐν τῷ Λοιμοκαθαρηθῆριῳ καὶ διὰ μὲν τὰς ἐπισκέψεις, αἵτινες γίνονται κατὰ πρόκλησιν τῆς Ὑγειονομικῆς Ἀρχῆς, καὶ διὰ τὰς ἐπισκέψεις τῶν ἐνδεῶν, φυλάκων καὶ ἀεριστῶν, δὲν θέλει λαμβάνει σιδηρίαν ἀποζημίωσιν. Διὰ τὰς τῶν ἄλλων ἀρρώστων, οἵτινες ἐπιθυμοῦν νὰ θεραπεύωνται παρ' αὐτοῦ, θέλει πληροῦσθαι παρ' αὐτῶν κατὰ τὴν ἱατρικὴν διατίμησιν. Νὰ δίδῃ ὁριστικὴν ἔγγραφον γνωμοδότησιν ἐπιστημονικῶς συνταττομένην περὶ τῆς φύσεως ἐκάστου νοσήματος, ἀναραινόμενον μετὰ τῶν εὐρισκομένων εἰς τὸ Λοιμοκαθαρηθῆριον. Εἰς τὰς ἐπισκέψεις του ὁ ἱατρός θέλει προσέχει τὰ μέγιστα νὰ μὴ συγκοινωνήσῃ μετὰ τοῦ πάσχοντος, ἢ μετ' ἄλλων, καὶ νὰ μὲν εἰς τὴν ἀνήκουσαν ἀπόστασιν ἀπὸ τῶν ἀρρώστων. Εἶναι δὲ ὑπόχρεως νὰ κάμνῃ τὰς ἀποχωρήσεις ἐρωτήσεις καὶ ἐξετάσεις, διὰ νὰ πληροφορηθῇ περὶ τῆς καταστάσεως τῆς υἱείας τῶν ὑπὸ καθάρσιν εὐρισκομένων καὶ τῆς φύσεως τῶν νοσημάτων, τὰ ὁποῖα τυχόν πάσχουν· οὗτοι δὲ ὀφείλουσι νὰ ὑπακούωσιν εἰς τὰς τοιαύτας προσκλήσεις τοῦ ἱατροῦ. Ἐάν ἡ νόσος δὲ φέρῃ ὑποπτοὺς χαρακτῆρα, καὶ ὁ ἱατρός νομίση ἀναγκασίον νὰ παρατηρήσῃ ὁ αὐτὸς τὴν κατάστασιν τῶν σφυγμῶν, δύναται νὰ πράξῃ τοῦτο ἐπιθέτων εἰς τὴν χώραν ὅλην ἐκεῖνην τῆς χειρὸς λεπτὸν χαρτίον, ποτισμένον μετὰ ἐλαίου. Ἐάν ὁμῶς ἡ νόσος ᾖναι ὑποπτος, δὲν δύναται ὁ ἱατρός κατ' οὐδένα τρόπον νὰ ἐγγίξῃ τὸ ἀρρώστον.

Τοὺς ἐν τῷ Λοιμοκαθαρηθῆριῳ θέλει ἐπισκέπτεται καθ' ἐκάστην ὁ ἱατρός. Ἐάν δὲ τὸ κατὰστημα ᾖναι μακρὰν, εἶναι ὑπόχρεως νὰ ἐπισκέπτεται αὐτὸ, ὅσαςκις τὸ Ὑγειονομεῖον νομίσῃ ἀναγκαῖαν τὴν ἐπίσκεψιν του.

Ἄρθρον 294. Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Λοιμοκαθαρηθῆριου θέλει

κρατεί μ' ὅλην τὴν ἀκρίθειαν τὰ διδύα τοῦ καταστήματος ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Ἐπιστάτου. Θέλει συντάττει, προσυπογράφει καὶ διεκπεραιώνει ὅλα τὰ ἐγγράφα. Θέλει ἐκτελεῖ τὴν γραφικὴν ὑπηρεσίαν ὅλην, θέλει ἐκτελεῖ τὰ χρέη τοῦ Ἐπιστάτου ὅταν οὗτος κωλύεται, καὶ θέλει ἀναλαμβάνει, ἀνιφανέως τὴς πανώλους, τὰ χρέη τοῦ Ἐπιστάτου τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου. Θέλει μὲν τέλος εἰς τὸ κατὰστημα τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ὅταν ἡ γρῆα τὸ καλῇ, καὶ ἐν καιρῷ νυκτός κατὰ διαταγὴν τοῦ Ἐπιστάτου.

Περὶ τοῦ Ἀρχιφύλακος.

Ἄρθρον 295. Τὰ καθήκοντα τοῦ Ἀρχιφύλακος τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου, ἢ τοῦ ἐκτελοῦντος τὰ χρέη αὐτοῦ, εἶναι νὰ μὲν ἡμέραν καὶ νύκτα εἰς τὸ Λοιμοκαθαρτήριον. Νὰ ἐπιτηρῇ ἀγρύπνως ὅλους τοὺς φύλακας καὶ ἐπὶ αὐτοῖς, διὰ νὰ ἐκτελῶσι τὰ χρέη των, καὶ διὰ νὰ μὴ γίνεταί καμμία ὕγειονομικὴ παραβίασις. Νὰ παρατηρῇ εἰς τὸ διαλεκτήριον νὰ μὴ γείνη καμμία συγκοινωνία. Νὰ διδῇ κατὰ προηγουμένην ἀδειαν τοῦ Ἐπιστάτου διὰ τῶν ἀρροδίων προφυλάξεων εἰς τοὺς καθαριζομένους, ὅσα πράγματα ἐξώθεν στέλλονται, ἢ πρόκειται νὰ δοθῶσι εἰς αὐτοὺς, νὰ δέχεται παρὰ τῶν καθαριζομένων τὰ διὰ τοὺς ἐξώθεν, καὶ νὰ παραδίδῃ αὐτὰ εἰς οὓς ἀνήκει, ἐκκαθαρισμένα πάντοτε ἀδείᾳ τοῦ Ἐπιστάτου, νὰ καπνίζῃ τὰ γράμματα, τὰ ὅποια θέλουν νὰ δώσῃν οἱ ἐκκαθαριζόμενοι εἰς ἐλευθέρην κοινωνίαν, νὰ φροντίζῃ νὰ πλύνωνται τὰ παραδοθησόμενα περὶ τῶν ὑπὸ καθαρσιν χεῖρματα μὲ ὅζος, νὰ προσέχῃ νὰ μὴν εἰσέρχεται οὔτε ἄθροισμα, οὔτε πρᾶγμα, οὔτε ζῶον εἰς τὸ Λοιμοκαθαρτήριον ἄνευ ἀδείας τοῦ Ἐπιστάτου. Νὰ κλείῃ ἀκριδῶς τὰς θύρας τοῦ καταστήματος καὶ τῶν κοιτῶνων τῶν ἐπιβατῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 232, καὶ νὰ παραδίδῃ τὰς κλείδας εἰς τὸν Ἐπιστάτην. Νὰ περιέρχεται τὴν νύκτα ἐκτὸς τοῦ καταστήματος, καὶ νὰ παρατηρῇ ἂν ᾔῃαι ὅλα ἐν τάξει, καὶ νὰ ἐκτελῇ ὅσας ἄλλας διαταγὰς λαβῇ παρὰ τοῦ Ἐπιστάτου.

Περὶ τῶν τακτικῶν Ὑγειονομικῶν φυλάκων.

Ἄρθρον 296. Οἱ τακτικοὶ Ὑγειονομικοὶ φύλακες τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου θέλουν εἶσθαι ὡσαύτως εἰς ἐλευθέρην κοινωνίαν, καὶ θέλουν ἐκτελεῖ τὰς διαταγὰς, τὰς ὁποίας λαμβάνουν παρὰ τοῦ Ἐπιστάτου. Ὅπου δὲ εἶναι χρεῖα θέλουν ἐκτελεῖ καὶ τὰ χρέη τῶν κωπηλατῶν.

Περὶ τῶν ἐκτάκτων Ὑγειονομικῶν φυλάκων.

Ἄρθρον 297. Οἱ ἐκτακτοὶ Ὑγειονομικοὶ φύλακες θέλουν ἐκτελεῖ τὰς ἐγγράφους καὶ προφορικὰς ὁδηγίας, τὰς ὁποίας δίδει εἰς αὐτοὺς ὁ Ἐπιστάτης.

Περὶ τοῦ Ἐφόρου τῶν ἀποθνήκων.

Ἄρθρον 298. Τοῦ Ἐφόρου τῶν ἀποθνήκων τὰ καθήκοντα εἶναι τὰ ἑξῆς: νὰ περιερίσκειται εἰς τὴν ἀποθήκην τῶν πραγμάτων εἰς τὸ Λοιμοκαθαρτήριον· νὰ ἐξευζῇ καὶ νὰ καταγράψῃ αὐτὰς μὲ ὅλην τὴν δυνατὴν ἀκρίθειαν εἰς τὸ διδύον τῶν πραγματειῶν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Ἐπιστάτου, παρισταμένου μακρόθεν τοῦ ιδιοκτῆτος ἢ τοῦ παραλήπτου τῶν πραγμάτων· νὰ ἐπιστάτῃ νὰ ἀνοίγωνται καὶ καθαρίζωνται τακτικῶς κατὰ τὸ ἄρθρον 167—183· νὰ φροντίζῃ νὰ μὴ βλάβωνται ἢ ὑπεξαίρουσιν τὰ καθαριζόμενα εἰς τὰς ἀποθήκας πράγματα, διὰ τὰ ὅποια εἶναι ὑπεύθυνος ὡς καὶ ὁ Ἐπιστάτης κατὰ τὸ ἄρθρον 284, νὰ ἀερίζωνται δεόντως αἱ ἀποθήκαι, καὶ νὰ ᾔῃαι τὸ ἔδαφος ὅσον εἶναι δυνατόν καθαρὸν· νὰ ἐκτελῶσιν οἱ ἀερισταὶ ἀκριδῶς τὰ χρέη των· νὰ μὴ συγκοινωνῶσι μετ' ἀλλήλων αἱ πραγματεῖαι καὶ οἱ ἀερισταὶ· νὰ ἐπιτηρῇ ὅταν ἐπισκέπτονται τὰς πραγματείας οἱ ιδιοκτῆται, καὶ νὰ φροντίζῃ νὰ ἐκβάλλωσιν αὐτὰς ἀπὸ τὰς ἀποθήκας.

Περὶ τῶν ἀεριστῶν.

Ἄρθρον 299. Οἱ ἀερισταὶ θέλουν μὲν εἶναι ἐκκαθαρισμένοι εἰς ἰδιαιτέρον δωμάτιον, δὲν θέλουν συγκοινωνεῖ μετ' ἀλλήλων, ἢ μετὰ πραγμάτων ἐκκαθαριζομένων παρ' ἄλλων. Θέλουν φροντίζει τὴν ἐκκαθάρσιν τῶν ἐμπιστευομένων εἰς αὐτοὺς πραγματειῶν μ' ὅλην τὴν δυνατὴν ἐπιμέλειαν καὶ ἀκρίθειαν, καὶ θέλουν ἐκτελεῖ κατὰ γράμμα ὅλας τὰς ἐγγράφους καὶ προφορικὰς διαταγὰς τοῦ Ἐπιστάτου καὶ τὰς ὁδηγίας τοῦ Ἀποθηκαρίου.

Περὶ τοῦ προμηθευτοῦ.

Ἄρθρον 300. Ὁ προμηθευτὴς τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου εἶναι ὡσαύτως ὑπάλληλος ἔχων τὰ αὐτὰ καθήκοντα, καὶ ὑποκείμενος εἰς τὴν αὐτὴν ἀστυρότητα ὡς καὶ ὁ προμηθευτὴς τοῦ Ὑγειονομείου (ἄρθρον 279), μὲ τὴν διαφορὰν, ὅτι θέλει ὑπηρετεῖ τοὺς ἐν τῷ Λοιμοκαθαρτηρίῳ, καὶ θέλει ὑποκείσθαι εἰς τὸν Ἐπιστάτην τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου. Οἱ καθαριζόμενοι θέλουν διαβεβαιῶν ἀρ' ἐσπέρας εἰς αὐτὸν ὅσα θέλουν διὰ τὴν πρωΐαν, καὶ τὸ πρωΐ ὅσα θέλουν διὰ τὴν μεσημβρίαν.

Ὁ Προμηθευτὴς τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου δὲν δύναται νὰ ἔχῃ καμμίαν ἄλλην ἀπαίτησιν, εἰ μὴ τὸ διωρισμένον εἰς τὴν Ὑγειονομικὴν διατίμησιν δικαίωμα.

Οἱ λογαριασμοὶ αὐτοῦ θέλουν ἐπιθεωρεῖσθαι κατὰ τὸ τέλος τῆς καθάρσεως παρὰ τοῦ Ἐπιστάτου, καὶ θέλουν παρακατατίθεσθαι μετὰ τὴν πληρωμὴν αὐτῶν εἰς τὸ Ἀρχεῖον τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου. Μ' ὅλον τοῦτο οἱ πληρόντες δύναται νὰ λάβωσιν ἀντίγραφον τοῦ λογαριασμοῦ των παρὰ τοῦ Ἐπιστάτου. Ὅσοι τῶν ἐπιβατῶν ἔχουν παράπονα, θέλουν τὰ υποβάλλει εἰς τὸν Ἐπιστάτην, ὅστις ἐὰν τὰ εὕρισκῃ δίκαια, θέλει ἐκκαταστή τὴν παραπονομένην· ὅσας οἱ παραπονομένοι νομίζουσιν, ὅτι ἠδικήθησαν παρὰ τοῦ Ἐπιστάτου, ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ προσφύωσιν εἰς τὴν προϋσταμένην Διοικητικὴν Ἀρχήν.

Ἄρθρον 301. Εἰς τὰ Λοιμοκαθαρτήρια, εἰς τὰ ὅποια καθαρίζονται ὀλίγοι ἐπιβάται θέλει ἐκτελεῖ, ὅπου τοῦτο εἶναι δυνατόν, τὰ χρέη τοῦ προμηθευτοῦ τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου ὁ προμηθευτὴς τοῦ Ὑγειονομείου κατ' ἐγκρίσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου.

Ἄρθρον 302. Εἰς τὰ Λοιμοκαθαρτήρια ἐκεῖνα, εἰς τὰ ὅποια νομίζει ἡ Κυβέρνησις ἀναγκαῖον διὰ τὸ συμφέρον τῶν καθαριζομένων, νὰ διδῇ εἰς τὴν ἐργολαδίαν τὰ ἐπιπλά καὶ τὰ ὀψοπωλεῖν αὐτῶν, θέλουν γίνεσθαι ἰδιαιτέραι συμφωνίαι περὶ αὐτῶν, αἵτινες θέλουν τυπῶνεσθαι, καὶ ἐκδιδεσθαι εἰς γνῶσιν τῶν καθαριζομένων εἰς αὐτά.

Περὶ τοῦ ἱερέως.

Ἄρθρον 303. Ὁ ἱερεὺς τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου δὲν κατοικεῖ εἰς αὐτὸ, ἀλλ' ὅσας προσκληθῇ παρὰ τινος τῶν ἐν τῷ Λοιμοκαθαρτηρίῳ διὰ τοῦ Ἐπιστάτου, ἀφίλει νὰ μεταβῇ ἀμέσως, ἢ ἐξομολογῇ τοῦς ἀρρώστους κατ' αἵτησιν αὐτῶν καὶ νὰ μεταβῇ εἰς αὐτοὺς τὴν ἀγίαν κοινωνίαν.

Ἡ ἐξομολόγησις καὶ ἡ ἀγία κοινωνία θέλει γίνεσθαι, παρὼντος τοῦ ἐπιστάτου, εἰς τὴν ἀπαιτουμένην ἀπόστασιν, διὰ νὰ ἐπιτηρῇ, ὥστε νὰ μὴ γείνη συγκοινωνία. Ὁ ἱερεὺς θέλει ἵστασθαι εἰς τὴν ἀνήκουσαν ἀπόστασιν, ὅταν ἐξομολογῇ τὸν ἀρρώστον, καὶ θέλει μεταχειρίζεσθαι μακρὰν λαβίδα εἰς τὴν μετάδοσιν τῆς ἀγίας κοινωνίας. Ὅταν δὲ ὁ ἐξομολογούμενος ἢ ὁ κοινωνῶν πάσχῃ λοιμώδη νόσον, πρέπει νὰ γίνεταί ἰδία φροντίς, ὥστε νὰ μὴ ἐκτιθεταί ὁ ἱερεὺς εἰς τὴν ἀτμοσφαῖραν τοῦ πάσχοντος, καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ ἀποκρινόμενων ὑλῶν, ὡς ὀρίζεται εἰς τὸ ἄρθρον 275 περὶ τοῦ ἱατροῦ. Ὁ ἱερεὺς θέλει συνοδεύει τὸν νεκρὸν μακρόθεν εἰς τὸν ἐνταφιασμόν.

Περὶ τῆς Στρατιωτικῆς φρουρᾶς.

Ἄρθρον 304. Ἡ στρατιωτικὴ φρουρά τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου

υπόκειται εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ Ἐπιστάτου, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ καταστήματος καὶ τὴν ἐντὸς αὐτοῦ διατήρησιν καὶ ἐκτέλεσιν τῶν ὑγειονομικῶν διατάξεων. Θέλει φρουρεῖν ἐξω τῶν τειχῶν τοῦ καταστήματος καὶ ἐντὸς αὐτοῦ, ὅπου ὁ Ἐπιστάτης νομίζει ἀναγκαῖον, διὰ νὰ μὴ εἰσέρχεται τις εἰς αὐτό, ἢ ἐξέρχεται ἀπ' αὐτό, οὔτε ἐν καιρῷ ἡμέρας, οὔτε ἐν καιρῷ νυκτός ἀνευ ἀδείας τοῦ Ἐπιστάτου, καὶ τέλος θέλει βιάζει διὰ τῶν ὁπλῶν εἰς τὰς ἐν τῷ ἀρθρῷ 11 τοῦ Ἑγειονομικοῦ Νόμου ἀναφερομένας περιπτώσεις, ἐκείνους οὔτινες προσκαλούμενοι δὲν ὑπακούουσιν.

Περὶ τῆς Ἑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἀρθρον 305. Ἡ Ἑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ θέλει συνεδριάζειν ἀπᾶς τῆς ἐβδομάδος τακτικῶς εἰς ὁρισμέναν ἡμέραν καὶ ἐκτὰς κατὰ πρόκλησιν τοῦ Ἑγειονόμου, ἢ τοῦ ἐκπληροῦντος τὰ χρέη αὐτοῦ. Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Ἑγειονομείου θέλει ἐκπληροῖ χρέη τοῦ Γραμματέως, τῆς Ἐπιτροπῆς. Μὴ ὄντος δὲ τοῦ Γραμματέως θέλει ἐκπληροῖ αὐτὰ ἐν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἡ Ἐπιτροπὴ θέλει ἔχει πρωτόκολλον τῶν συνεδριάσεων αὐτῆς, εἰς τὸ ὅποιον θέλουν σημειοῦσθαι ἐν συνόψει τὰ πρακτικὰ ἐκάστης συνεδριάσεως, καὶ θέλουν προστυπογράφεσθαι παρ' ὅλων τῶν παρευρισκομένων μελῶν. Θέλει ἔχει προσέτι καὶ ἐν πρωτόκολλον τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων. Τὰ πρωτόκολλα ταῦτα καθὼς καὶ τὸ ἀρχεῖον ἐν γένει τῆς ἐπιτροπῆς, θέλουν διατηρεῖσθαι εἰς τὸ Ἑγειονομεῖον ὑπὸ εὐθύνην τοῦ Ἑγειονόμου.

Τῆς Ἑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς χρέη εἶναι· νὰ διδῇ γνώμην δι' ὅσα ζητήματα γίνουσι πρὸς αὐτὴν παρὰ τῆς Ἑγειονομικῆς Ἀρχῆς, ἀφορῶντα ὑγειονομικὰ ἀντικείμενα μὴ προβλεπόμενα παρὰ τοῦ Κανονισμοῦ, ἢ ἀπαιτοῦντα διασάφην· νὰ προτείνῃ ὑγειονομικὰ μέτρα διὰ τὴν ἐκσφάλισιν τῆς δημοσίου ὑγείας τοῦ τόπου· νὰ ἐπιτηρῇ τοὺς Ἑγειονομικοὺς ὑπαλλήλους περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των· νὰ παρατηρῇ ἐὰν ἐκτελῇται ὁ Ἑγειονομικὸς Κανονισμὸς ἀκριβῶς· νὰ καταμηνύῃ εἰς τὴν Διοικητικὴν Ἀρχὴν ὅλας τὰς Ἑγειονομικὰς παραβιάσεις, τὰς ὁποίας ἤθελε παρατηρήσει, ἢ πληροφορηθῇ, ὅτι ἐγένεον παρ' Ἑγειονομικῶν ὑπαλλήλων, ἢ παρ' ἄλλων, καὶ νὰ ἐπισκέπτηται ὅλα τὰ Ἑγειονομικὰ καταστήματα συνεχῶς, διὰ νὰ παρατηρῇ, ἐὰν φυλάττεται ἡ ἀνήκουσα τάξις εἰς αὐτά.

Περὶ τῶν Ἐπιθεωρητῶν.

Ἀρθρον 306. Τῶν Ἐπιθεωρητῶν τὰ χρέη εἶναι· νὰ περιουσιάζουσιν εἰς ἀορίστους ἐποχὰς κατὰ διαταγὴν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργείου διὰ νὰ ἐπιθεωρῶσι τὰ Ἑγειονομικὰ ἐν γένει καταστήματα, καὶ νὰ ἐπιτηρῶσι τοὺς ὑγειονομικοὺς ὑπαλλήλους εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας των· νὰ παρατηρῶσιν, ἐὰν ἐκτελῶνται ἀκριβῶς οἱ Ἑγειονομικοὶ Κανονισμοί, διὰ νὰ διδῶσι τὰς ἀναγκαῖας ὁδηγίας καὶ διασαφῆσεις εἰς τὰς Ἑγειονομικὰς Ἀρχὰς συμφώνως μὲ τοὺς Κανονισμοὺς, καὶ νὰ φροντίζουσιν, ὥστε ἡ Ἑγειονομικὴ ὑπηρεσία νὰ ἐκτελεῖται ὁμοιομόρφως παρ' ὅλων τῶν Ἑγειονομικῶν Ἀρχῶν· νὰ ἐξετάζωσιν, ἐὰν ὑπάρχωσι παράπονα κατὰ τῶν Ἑγειονομικῶν ὑπαλλήλων, καὶ ἐὰν συνέβησαν ὑγειονομικαὶ παραβιάσεις· ἐὰν ἔχωσι τὰ Ἑγειονομικὰ καταστήματα ἀνάγκην βελτιώσεως· νὰ γνωμοδοτῶσιν εἰς τὸ Ἑπουργεῖον περὶ μεταρρυθμίσεως καὶ τελειοποιήσεως τῆς Ἑγειονομικῆς ὑπηρεσίας ἐν γένει, ἢ κατὰ τόπους· νὰ ἀπέρχωνται κατὰ διαταγὴν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ἑπουργείου εἰς τόπους ἢ καταστήματα, ὅπου ἤθελε φανεῖ ὑπόνοια λοιμώδους νοσήματος, καὶ νὰ ἐνεργῶσι κατὰ τὰς ὁδηγίας καὶ διαταγὰς, τὰς ὁποίας ἤθελον λάβει πρὸς ἐξάλειψιν τοῦ μολύσματος, καὶ ἐξασφάλισιν τῆς δημοσίου ὑγείας. Ἐν γένει δὲ ὀρεῖται νὰ συμμορφωθῶσι καὶ μὲ πᾶσαν ἄλλην διαταγὴν

τοῦ ὑπουργείου ἀφορῶσαν τὴν ὑγειονομικὴν ἐκτέλεσιν τῶν Νόμων, Διαταγμάτων καὶ Κανονισμῶν, ἰδίως δὲ ν' ἀναδέχωνται προσωρινῶς κατ' ἀνωτέραν διαταγὴν καὶ χρεὴ ἀνωτέρων ὑγειονομικῶν ὑπαλλήλων.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῶν κατὰ τὰ μεθόρια Ἑγειονομικῶν προφυλάξεων καὶ τῶν Λοιμοκαθαρτηρίων.

ΚΕΦ. Α'.

Περὶ Ἑγειονομικῆς πιστοποιήσεως.

Ἀρθρον 307. Ὅλοι οἱ θέλοντες νὰ εἰσέλθωσι διὰ ξηρᾶς εἰς τὴν Ἑλλάδα, πρέπει νὰ ᾔναι ἐρωδιασμένοι μὲ Ἑγειονομικὴν πιστοποίησιν· δεικνύουσιν τὴν Ἑγειονομικὴν κατάστασιν τοῦ τόπου, ἐξ οὗ ἐρχονται.

Ἀρθρον 308. Ἐὰν πολλοὶ ἄνθρωποι ὁμοῦ ἐρχόμενοι ἀπὸ ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν τόπον συνιστῶσι μίαν συνοδίαν, δύνανται νὰ φέρωσι μίαν μόναν Ἑγειονομικὴν πιστοποίησιν δι' ὅλην τὴν συνοδίαν, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐμπεριέχῃ ἡ πιστοποίησις τὸ ὄνομα καὶ τὰ πράγματα ἐκάστου.

Ἀρθρον 309. Ἐὰν εἰς τὴν τὴν ἐξ οὗ ἐρχονται οἱ ὁδοιπόροι δὲν ᾔτο δυνατόν νὰ ἐκδοθῇ Ἑγειονομικὴ πιστοποίησις, ἢ δὲν ᾔτο δυνατόν εἰς αὐτοὺς νὰ λάβωσιν αὐτήν, τότε ἡ ὑγειονομικὴ Ἀρχὴ θέλει ἐξετάζει ἀκριβῶς τὴν ἀλήθειαν, καὶ θέλει ἀποφασίζει περὶ τῆς παραδοχῆς, καὶ τοῦ καιροῦ τῆς καθάρσεως αὐτῶν κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

Ἀρθρον 310. Εἰς τὰς πιστοποιήσεις ταύτας πρέπει νὰ ᾔναι σημειωμένα τὰ ὀνόματα τῶν ὁδοιπόρων, ὁ ἀριθμὸς καὶ τὸ εἶδος τῶν ζώων αὐτῶν, αἱ πραγματεῖαι, τὰς ὁποίας φέρουν, ὁ τόπος ὅθεν ἐρχονται, καὶ ἡ ὑγειονομικὴ κατάστασις αὐτοῦ καὶ τῶν πλησιοχώρων αὐτοῦ.

Ἀρθρον 311. Αἱ πιστοποιήσεις ἐκδίδονται ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας Προξένους, ὅπου ὑπάρχουν, ἢ, ὅπου δὲν εἶναι τοιοῦτοι, ἀπὸ Προξένους ἄλλων Εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων, καὶ τούτων μὴ ὄντων, ἀπὸ τὰς ἐπιτοπίους Ἀρχάς.

Ἀρθρον 312. Αἱ κατὰ ξηρὰν πιστοποιήσεις ἐπειδὴ ἐκδίδονται πάντοτε εἰς τόπους ἀπροφυλάκτους, δὲν δύνανται νὰ ᾔναι ποτὲ ἐλευθεροὶ (ἀ.θρ. 14) ἀλλὰ θέλουν θεωρεῖσθαι πάντοτε ὡς καθαροὶ, ὕποπτοι ἢ ἀκάθαρτοι κατὰ τὸ ἀρθρ. 17· ἐπομένως θέλουν θεωρεῖσθαι οἱ ἄνθρωποι, τὰ πράγματα καὶ τὰ ζῶα ὡς κατὰρὰ, ὕποπτοι ἢ ἀκάθαρτα, ἢ καὶ μεμολυσμένα.

Ἀρθρον 313. Καθαροὶ θεωροῦνται οἱ ἄνθρωποι, τὰ ζῶα καὶ τὰ πράγματα, ὅταν ἡ ὑγειονομικὴ πιστοποίησις αὐτῶν ᾔναι καθαρὰ, ὅταν δὲν ᾔτο δυνατόν νὰ κοινωνήσωσι καθ' ὁδὸν μὲ τόπους, ἄνθρωπους, ζῶα ἢ πράγματα ὕποπτοι ἢ ἀκάθαρτα, ὅταν δὲν ἀπέλανε τις ἐξ αὐτῶν καθ' ὁδὸν, ἢ δὲν ᾔθνηνται ὑπὸ ὑπόπτου νοσήματος, καὶ ὅταν δὲν φέρωσι μεθ' ἐαυτῶν ὑπόπτους ἀρρώστους.

Ἀρθρον 314. Ὑποπτοὶ θεωροῦνται οἱ ἄνθρωποι, τὰ πράγματα καὶ τὰ ζῶα, τὰ ὁποῖα φέρουσι πιστοποίησιν ὕποπτον, ἢ ἠδύνατο νὰ κοινωνήσωσιν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως μὲ τόπους, ἄνθρωπους, ἢ πράγματα ὑπαγόμενα εἰς τὴν ὕποπτον πιστοποίησιν.

Ἀρθρον 315. Ακάθαρτοι λογίζονται οἱ ἄνθρωποι, τὰ πράγματα καὶ τὰ ζῶα, ὅταν ἔχωσι πιστοποίησιν ἀκάθαρτον, ὅταν ᾔναι δυνατόν νὰ ἐκοινωνήσαν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως μὲ τοιοῦτους τόπους, ἄνθρωπους ἢ πράγματα· ὅταν ἐλείψαν ἐκ τῆς συνοδίας ἄνθρωποι, τῶν ὁποίων ἡ ἄλλειψις δὲν δικαιολογεῖται ἀπυγρῶντως καὶ ἀδιαφιλονεικῶς, καὶ ὅταν συνέβη μεταξὺ αὐτῶν καθ' ὁδὸν νόσος, τῆς ὁποίας ἡ φύσις φέρει ἀπλὴν μόνην ὑπόψιν.

Ἀρθρον 316. Μεμολυσμένοι τέλος θεωροῦνται οἱ ἄνθρωποι, τὰ πράγματα καὶ τὰ ζῶα, ὅταν ἀναφανῇ μεταξὺ αὐτῶν λοιμὸς,

ἢ βαρεῖα ὑποψία αὐτοῦ, ὅταν ἐκοινωνήσῃ καθ' ὁδὸν μὲ πύ-
σχοντες λοιμώδη νόσον, ἢ μὲ μολυσμένα πράγματα.

ΚΕΦ. Β'.

Περὶ ἐξομολογήσεως.

Ἄρθρον 317. Ἡ ἐξομολογήσις εἶναι ἡ αὐτὴ καὶ γίνεται κατὰ τοὺς αὐτοὺς τύπους, καὶ εἰς τὰ ὑγειονομικὰ καταστήματα τῶν συνόρων, καθὼς καὶ εἰς τὰ κατὰ θάλασσαν ὑγειονομεῖα (ἀρθ. 20—26, 28, 29, 26), μὲ τὴν διαφορὰν μόνον, ὅτι ἀντὶ τοῦ πλοίαρχου ἐξομολογοῦνται ἐνταῦθα οἱ ὁδοιπόροι, καὶ παραλείπονται ὅσα ἀφοροῦν τὰ πλοῖα ἰδίως.

Ἄρθρον 318. Ὅταν ᾗται συνοδία ὁλόκληρος φέρουσα μίαν μόνον πιστοποίησιν, (ἀρθ. 308), τότε ἡ ὑγειονομικὴ Ἀρχὴ δύναται νὰ ἐξομολογῇ δύο ἢ τρεῖς ἐξ αὐτῶν μόνον χωριστὰ καὶ κατ' ἰδίαν· ἐὰν ὅμως ὑπάρχῃ ἀμφιβολία ἢ ὑποψία, πρέπει νὰ ἐξομολογῶνται ὅλοι. Τοῦτο ἀπόκειται εἰς τὴν ὑγειονομικὴν Ἀρχήν, ἥτις ὀφείλει ἐπὶ τοσοῦτον νὰ ᾗται ἀκριβὲς καὶ αὐτὴρ εἰς τὰς ἐξομολογήσεις, καθόσον δὲν φέρον ὑγειονομικὰς πιστο-
ποιήσεις οἱ ὁδοιπόροι, (ἀρ. 309). Ἐὰν δὲ οἱ ὁδοιπόροι δὲν συνιστῶσι συνοδίαν, καὶ ἔχωσιν ἰδίως πιστοποιήσεις, ἢ προέρ-
χωνται ἀπὸ διαφόρους τόπους, τότε πρέπει νὰ ἐξομολογητῇ ἕκαστος χωριστὰ.

Ἄρθρον 319. Ἡ ἐξομολογήσις γίνεται ἐξω τοῦ λοιμοκαθαρ-
τηρίου, εἰς ἰδιαίτερον τόπον ἢ περιφράγμα.

Ἄρθρον 320. Αἱ ἐξομολογήσεις πρέπει νὰ γίνωνται κατ' ἐρωταποκρίσιν, καὶ αἱ κύριαι ἐρωτήσεις πρέπει νὰ ᾗται αἱ ἐφεξῆς:

§ Πόθεν ἔρχεται· § ποῖον τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, ἢ ἡλικία, ἢ πατρίς, καὶ τὸ ἐπάγγελμα· § ἐὰν φέρῃ ὑγειονομικὴν πιστο-
ποίησιν· § πόσας ἡμέρας ἢ ὥρας ὁδοιπόρησε· § διὰ ποῶν τόπων διήλθε· § ποῖα εἶναι ἡ δημόσιος ὑγεία τοῦ τόπου, ἐξ οὗ ἔρχεται, καὶ ἐκείνων δι' ὧν διέβη· § ἐὰν ἤκουσε ποῦποτε εἶ
ὑπάρχει πανώλης, § ἐὰν ἐκοινωνήσῃ καθ' ὁδὸν μὲ ἀνθρώπους ἢ
πράγματα μολυσμένα· § ἐὰν οἱ συνοδοιπόροι τοῦ ᾗσαν ὑγίει
ὅλοι καθ' ὁδὸν· § ἐὰν ἠσθέησε τυχὸν κανεὶς καθ' ὁδὸν· § ἐὰν
ἀπέθανε κανεὶς ἐξ αὐτῶν· § ποῦ ἀπέθανε, ποῖα συμπτώματα
ἔφερν ὡς ἐγγίστα ἢ νόσος, καὶ πόσον καιρὸν διήρκεσε· § τί
ἔγειναν τὰ φαινόμενα καὶ τὰ πράγματα τοῦ ἀποθανόντος· §
πόσα καὶ ποῖα ζῶα φέρε· μεθ' αὐτοῦ· § ἐὰν ᾗται ὅλοι οἱ
συνοδοιπόροι τοῦ ὑγίει· § ποῖα πράγματα καὶ πραγματείας
φέρει μεθ' αὐτοῦ· § πόθεν προέρχονται τὰ πράγματα ταῦτα·
§ ἂν εἶαθε καθ' ὁδὸν ἄλλα πράγματα· § πόθεν τὰ ἔλαβε.

Ἐκτὸς τῶν ἐρωτήσεων τούτων θέλει προσθέσει καὶ ὅσα νο-
μίσει συμφερούσας εἰς τὴν ἐξακριβώσιν τῆς ἀληθείας ὁ ἐξομ-
λογῶν, καὶ ἔπειτα θέλει ἐνεργεῖ κατὰ τὰ ἀρθ. 25, 26.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ παραδοχῆς τῶν ἀνθρώπων, ζῶων
καὶ πραγμάτων.

Ἄρθρον 321. Εἰς τὰ μεθόρια ὑπάρχον δύο εἰδῶν καταστή-
ματα εἰς παραδοχὴν καὶ ἐκκλήσιν ἀνθρώπων, ζῶων καὶ πραγ-
μάτων· ταῦτα δὲ εἶναι τὰ Λοιμοκαθατήρια καὶ τὰ Ὑγειο-
νομικὰ Περιφράγματα.

Ἄρθρον 322. Εἰς τὰ Λοιμοκαθατήρια γίνονται δεκτοὶ εἰς
ἐκκλήσιν ἀνθρώποι, ζῶα, καὶ παντὸς εἶδους πράγματα ἢ
πραγματεῖαι.

Ἄρθρον 323. Τὰ Ὑγειονομικὰ περιφράγματα εἶναι καταστή-
ματα χρησιμεύοντα εἰς τὴν διεκκλίσιν τοῦ ἐμπορίου, καὶ τῶν
 συναλλαγμάτων. Εἰς ταῦτα δὲν εἶναι δεκτοὶ εἰς ἐκκλήσιν
ἀνθρώποι καὶ ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ πράγματα, ἀλλὰ μόνον ζῶα,
καὶ πράγματα ἀνεπίδεκτα μολυσμοῦ (ἄρθρον 156) καὶ ἐπιστο-
λικά ἄλλα, ἐγγράφα καὶ νομίσματα.

Ἄρθρον 324. Εἰς κανὲν ἄλλο μέρος τῶν μεθωρίων δὲν εἶναι
τυγχωρημένον νὰ γίνηται κανὲν εἶδος καθάρσεως, οὔτε νὰ δίδε-
ται, ἢ παραλαμβάνεται κανὲν εἶδος πράγματος, οὔτε νὰ εἰσέρ-
χεται ἐκ τοῦ Τουρκικοῦ Κράτους εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος ἀν-
θρώπος ἢ ζῶον.

Ἄρθρον 325. Ὅταν τὰ Λοιμοκαθατήρια δὲν κείνται εὐθὺς
ἐπὶ τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς, θέλει σταθμεύει εἰς ἡ καὶ δύο
ὑγειονομικοὶ φύλακες εἰς τὴν ἀρμοδιωτέραν θέσιν τῆς ὑγειονο-
μικῆς γραμμῆς, ἥτις χρησιμεύει ὡς τόπος εἰσόδου τῶν ὁδοιπό-
ρων. Οἱ φύλακες οὗτοι παραλαμβάνουν τοὺς ὁδοιπόρους μ' ὅλην
τὴν ἀπαιτούμενην προφύλαξιν, καὶ τοὺς συνοδεύουν παρעוּת
εἰς τὸ Λοιμοκαθατήριον, προσέχοντες νὰ μὴ ἀποδράσῃ τις ἐξ
αὐτῶν, ἢ νὰ μὴ γίνῃ καμμία συγκοινωνία καθ' ὁδόν, εἰς οὗ νὰ
τοὺς παραδώσιν εἰς τὸν Ἐπιστάτην τοῦ Λοιμοκαθατηρίου.
Πρὶς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον πρέπει νὰ συνοδεύωνται οἱ φύλα-
κες καὶ οἱ ὁδοιπόροι μὲ τὸν ἀναγκαῖον ἀριθμὸν στρατιωτῶν.

Ἄρθρον 326. Ὅταν φθάσιν εἰς τὸ Λοιμοκαθατήριον οἱ
ὁδοιπόροι, ὁ Ἐπιστάτης τοῦ Λοιμοκαθατηρίου λαμβάνει τὰ ἐγ-
γράφα αὐτῶν, κάμνει τὰς ἀναγκαῖας ἐξομολογήσεις ἐκ τοῦ Λοι-
μοκαθατηρίου εἰς ὠρισμένον ἐπὶ τούτῳ τόπον, παραβάλλει τοὺς
ἀνθρώπους, τὰ ζῶα καὶ τὰ πράγματα μὲ τὰ ἐγγράφα αὐτῶν
καὶ μὲ τὰς ἐξομολογήσεις, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑγειονομικῶν
πιστοποιήσεων, τῶν ἐξομολογήσεων καὶ ἄλλων πληροφοριῶν,
τὰς ὁποίας δύναται νὰ ἔχῃ, ἀποφασίζει εἰς ποῖαν κατηγορίαν
καθάρσεως πρέπει νὰ καταταχθῶσιν οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ πράγ-
ματα αὐτῶν.

Ἄρθρον 327. Ἡ παραδοχὴ ἐντὸς τοῦ Λοιμοκαθατηρίου ἀν-
θρώπων, πραγμάτων καὶ ζῶων δὲν δύναται νὰ γένη, εἰμὴ ἐν
καιρῷ ἡμέρας, διὰ νὰ βεβαιουτῇ ἀκριβῶς ἡ Ὑγειονομικὴ Ἀρχὴ
περὶ τῆς καταστάσεως αὐτῶν.

Ἄρθρον 328. Ὅταν οἱ ὁδοιπόροι καὶ τὰ πράγματα αὐτῶν
ὑπάρχοντες εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἀκαθάρτων, δὲν δύναται
νὰ εἰσέλθωσιν εὐθὺς εἰς τὸ Λοιμοκαθατήριον, ἀλλὰ πρέπει νὰ μέ-
νωσι τρεῖς ἡμέρας εἰς προκαθάρσιν ἐντὸς τοῦ πρὸ τοῦ Λοιμοκα-
θατηρίου περιβάλλου, χωρὶς νὰ ἔχωσι τὴν παραμικρὰν συγκοι-
νωσίαν μετὰ τοῦ Λοιμοκαθατηρίου, ἀερίζομένων καθ' ὅλον αὐτὸ
τὸ διάστημα τῶν πραγμάτων αὐτῶν.

Μετὰ παρέλευσιν δὲ τῶν τριῶν ἡμερῶν, ἐὰν δὲν συμβῇ ὑπα-
πτον νόσημα, εἰσέρχονται εἰς τὸ Λοιμοκαθατήριον, διὰ νὰ πε-
ραιώσωσι τὴν ἐκκλήσιν των. Ἐὰν δὲ ἀναφανῇ μετὰ αὐτῶν
ἐν καιρῷ τῆς προκαθάρσεως νόσος ὑπόπτου φύσεως, θέλουν δια-
μένει εἰς τὸν περιβάλλον, εἰς οὗ βεβαιωθῇ ἀδιστακτικῶς, ὅτι ἡ νό-
σος ᾗται ἢ μὴ λοιμώδης.

Ἄρθρον 329. Ἐὰν οἱ ὁδοιπόροι ᾗται μολυσμένοι, δὲν εἰσέρ-
χονται οὔτε αὐτοὶ, οὔτε τὰ πράγματά των εἰς τὸ Λοιμοκαθα-
τήριον, ἀλλὰ μένουσιν εἰς τὸν περιβάλλον τοῦ Λοιμοκαθατηρίου,
διὰ νὰ τελειώσωσιν ἐεὶ τὰ δύο τρίτα τοῦλάχιστον τῆς περιό-
δου τῆς καθάρσεως αὐτῶν, καὶ ἔπειτα δύναται νὰ εἰσέλθωσιν
εἰς τὸ Λοιμοκαθατήριον, διὰ νὰ τελειώσωσι τὸ ὑπόλοιπον τρί-
τον τῆς περιόδου. Ὁ περιόδου εἰς τὴν ἀνωτέρω περιπτώσειν με-
ταβάλλεται εἰς τὸ Λοιμοκομῆσιον, καὶ ἰσχύουν δι' αὐτὰ τὰ ὀρι-
ζόμενα εἰς τὰ ἀρθ. 202—227.

Ἄρθρον 330. Ὅταν ὑπάρχῃ πανώλης εἰς τὰ γειτονίζοντα
Τουρκικὰ μέρη, τότε θέλουν κλεισθῇ τὰ πλησιέστερα εἰς αὐτὰ
Λοιμοκαθατήρια, καὶ δὲν θέλουν ἀέχεσθαι εἰς καθάρσιν οὔτε
ἀνθρώπους, οὔτε πραγματείας. Ἐὰν δὲ ὑπάρχῃ εἰς πολλὰ μέρη
συγχρόνως ἡ πανώλης κατὰ τὰ πλησιόχωρα μέρη, τότε θέλουν
κλεισθῇ τὰ Λοιμοκαθατήρια, καὶ δὲν θέλουν μένει ἐν ἐνερ-
γείᾳ, εἰ μὴ ἐν ἡ δύο κατὰ τὰς περιστάσεις.

Ἄρθρον 331. Εἰς τὰ Ὑγειονομικὰ Περιφράγματα θέλουν γί-
νεσθαι δεκτὰ:

α) Όλοι αὐτοὶ ἐπιδεδειγμένοι μολυσμοὶ πραγματεῖται (ἄρθρον 156) αἰτίνες καθαρίζονται κατὰ τὰ ἄρθρα 87, 88, 157, θέλουν παραδίδεσθαι εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν.

β) Ζῶα ὅπως διόλου γυνά τὰ ὅποια ἐκκαθαρίζονται κατὰ τὸ ἄρθρ. 335, θέλουν λαμβάνει ἐλευθέραν κοινωνίαν.

γ) Ἐπιστολαὶ καὶ ἄλλα ἔγγραφα, ἢ χρήματα, τὰ ὅποια καθαρίζονται κατὰ τὰ ἄρθρα 157 καὶ 163, παραδίδονται εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν.

Ἄρθρον 332. Τὰ Περιφράγματα θέλουν εἶσθαι ἀνοικτὰ εἰς παραδοχὴν καὶ ἐκκαθαρσὶν τῶν εἰρημένων πραγμάτων καὶ ζῶων εἰς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος καὶ ὥρας ὁρισθησομένης παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, κατὰ γνωμοδότησιν τῶν ἐκείσε ὑγειονομικῶν Ἀρχῶν.

Ἄρθρον 333. Ὅταν ὑπάρχῃ λοιμὸς εἰς τὰ γειτνιάζοντα μέρη, τὰ Ὑγειονομικὰ περιφράγματα κλείνεται ὡς ἀκολουθῶς. Ὅταν ἡ πανώλης ᾖ περιωρισμένη εἰς μικρὸν τόπον, κλείσται τὸ πλησιέστερον περίφραγμα· ὅταν δὲ ἡ πανώλης ἐκτείνεται εἰς πολλὰ μέρη, τότε κλείνεται ἀνεξαίρετως ὅλα τὰ περιφράγματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ καθάρσεως καὶ τῆς ἐσωτερικῆς τάξεως τῶν
Λοιμοκαθατηρίων καὶ Λοιμοκομείων.

Ἄρθρον 334. Ἡ παραδοχὴ καὶ στάθμευσις τῶν ἀνθρώπων, πραγμάτων ἢ πραγματειῶν ἐντὸς τῶν Λοιμοκαθατηρίων καὶ Λοιμοκομείων τῶν συνόρων, καθὼς καὶ ἡ ἐκκαθάρισις αὐτῶν γίνεται ἀπαράλλακτως ὡς καὶ εἰς τὰ Λοιμοκαθατήρια καὶ Λοιμοκομεία τῶν παρὰ τῶν (ἄρθρ. 123, 126—135, 144—151, 157, 159—183, 202, 203, 204, 206—209, 212, 214, —227).

Ἄρθρον 335. Ζῶα δὲν δύναται νὰ μένωσιν ὑπὸ καθάρσιν, ἀλλὰ πρέπει εὐθὺς νὰ ἐκκαθαρίζονται διὰ τῆς ἀποπλύσεως κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον. Πρῶτον ἀφαιροῦνται ὅλα τὰ ἐπ' αὐτῶν, οἷον χαλινὰ, σχοινία, καλύμματα, καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ πράγματα, τὰ ὅποια παραδίδονται εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας, διὰ νὰ συγκαθαρισθῶσι μετ' αὐτῶν· ἔπειτα ἐλαύνονται τὰ ζῶα κολυμβῶντα εἰς εὐρεῖαν καὶ πλήρη ὕδατος δεξαμενὴν, καὶ ὁρεγόμενα ἐντελῶς καὶ ἀκριβῶς, παραδίδονται εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν. Ἐὰν δὲ τὰ ὑποζύγια, συνειθισμένα ὄντα νὰ φέρωσι πάντοτε τὰ σκαρία, δὲν δύναται νὰ μενωσι χωρὶς αὐτῶν ἀκινδύνως, τότε καπνίζονται ταῦτα ἀκριβῶς εἰς ἰδιαίτερον καπνιστήριον ἐπὶ τέσσαρας ὥρας μὲ ἀέριον γλωρὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 166 καὶ παραδίδονται εὐθὺς εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν, ἀλλ' αἱ Ὑγειονομικαὶ Ἀρχαὶ πρέπει νὰ ἐξετάζωσι νὰ μὴ εὐρίσκωνται εἰς αὐτὰ κεκρυμμένα πράγματα.

Τὰ ἐκκαθαρισθέντα ζῶα εἰσάγονται κατ' αἰτήσιν τῶν κυρίων αὐτῶν εἰς τοὺς ἐντὸς τοῦ Λοιμοκαθατηρίου σταύλους, καὶ τρέφονται ἐκεῖ παρὰ τοῦ προμηθευτοῦ μὲ ἐξοδα τῶν ἰδιοκτῆτων. Εἰς τὰ Λοιμοκαθατήρια τὰ ἀπέχοντα ὅπως οὖν τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς, πρέπει, ὅταν ᾖ ἀγέλη ζῶων, νὰ καθαρίζονται πρῶτον διὰ τῆς ἀποπλύσεως, παρόντος ἐνδὸς Ὑγειονομικοῦ ὑπαλλήλου, ἐπὶ τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς, καὶ ἔπειτα νὰ διεσθύνωνται μὲ ἀποδεικτικὸν τῆς ἐκκαθάρσεως τῶν πρὸς τὸ Λοιμοκαθατήριον, διὰ νὰ πληρώσωσιν ἐκεῖ τὸ δικαίωμα τῆς καθάρσεως.

Ἄρθρον 336. Αἱ περίοδοι τῆς καθάρσεως τῶν ἀνθρώπων καὶ πραγμάτων εἰς τὰ κατὰ ξηρὰν Λοιμοκαθατήρια προσδιορίζονται ὡς καὶ εἰς τὰ κατὰ παράλια, δι' ἰδιαίτερου Διατάγματος (ἄρθρον 73), ὅταν οἱ ὁδοιποροὶ, ἢ τὰ πράγματα καὶ αἱ πραγματεῖαι αὐτῶν ἔρχονται ἀπὸ τὰ παράλια, καὶ ἰδίως τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου, ἢ τοῦ Παγασσαίου (Βόλου), τότε ὑποβάλλονται εἰς τὴν περίοδον τῆς καθάρσεως, ἥτις ὁρίζεται εἰς τὰ Λοιμοκαθατήρια τῶν παρὰ τῶν (ἄρθρον 74.)

Ἄρθρον 337. Ἡ ἀπόδυσις εἰς τὰ κατὰ ξηρὰν Λοιμοκαθατήρια δὲν ἐπιτρέπεται ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 338. Ἐκ τῶν κατὰ ξηρὰν Λοιμοκαθατηρίων δὲν δύναται νὰ μετακομισθῶσιν οὔτε ἄνθρωποι, οὔτε πράγματα εἰς ἄλλα Λοιμοκαθατήρια, ἀλλὰ πρέπει νὰ μένωσιν εἰς τὰ πρῶτα, ἕως τοῦ τελείωσιν ἡ ἐκκαθάρισις αὐτῶν.

Ἄρθρον 339. Εἰς τὸ Τουρκικὸν κράτος δύναται νὰ ἀπέλθωσιν ἄνθρωποι, ἢ νὰ μετακομισθῶσιν ἄνθρωποι, ἢ πραγματεῖαι, ὅταν δὲ ὑπάρχῃ πανώλης εἰς τὸ Λοιμοκαθατήριον. Ὅταν δὲ ἀναφανῇ πανώλης εἰς αὐτὸ, τότε ἀπαγορεύεται, διὰ νὰ μὴ διαδοθῇ ἡ νόσος ἐκεῖσε.

Ἄρθρον 340. Ἡ ἐσωτερικὴ τάξις εἰς τὰ Λοιμοκαθατήρια καὶ Λοιμοκομεία ταῦτα φυλάττεται ὡς αὐτῶς ἀπαράλλακτα, ὡς καὶ ἡ τῶν κατὰ τὰ παράλια (ἄρθρ. 228—249.)

Ἄρθρον 341. Μετὰ τὴν ἐκκαθάριν κοινοποιεῖται εἰς τοὺς καθαρισθέντας ἔγγραφως παρὰ τοῦ Ἐπιστάτου, ὅτι ἐτελείωσαν τὴν καθάρσιν τῶν, καὶ ἡ κοινοποίησις αὕτη ἔχει ἐσχὺν διαβατηρίου μέχρι τοῦ πλησιέστερου δήμου, ὅπου παρουσιάζονται εἰς τὴν ἀστυνομικὴν Ἀρχὴν διὰ νὰ ἐναποθέσωσι τὴν κοινοποίησιν ταύτην καὶ λάβωσιν ἐπομένως τακτικὸν ἀστυνομικὸν διαβατήριον διὰ τὴν περαιτέρω ὁδοιπορίαν τῶν.

Εἰς τοὺς ὁδοιποροὺς, οἵτινες δὲν φέρουν τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦ Ἐπιστάτου, ἐντὸς τῆς ἐξαρχοῦς τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρ. 16, 17 καὶ ἐπέκτεινα τοῦ περὶ ἐσωτερ. διαβατηρίων ἀπὸ 28 Μαρτίου 1835 Διατάγματος, καὶ τῆς ποινικῆς καταδιώξεως αὐτῶν, δὲν θέλει τοῖς, χρηγεῖσθαι τὸ ἐσωτερικὸν διαβατήριον παρὰ τῶν Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν, ἂν δὲν φέρωσι τὴν ἀνήκουσαν κοινοποίησιν τοῦ Ἐπιστάτου περὶ τῆς καθάρσεως τῶν.

Ἄρθρ. 342. Οἱ ἄνθρωποι, εἰς τοὺς ὁποίους δύναται νὰ διεσθύνωσιν ἐκ τῶν διαφορῶν κατὰ ξηρὰν Λοιμοκαθατηρίων εἰσὶν οἱ ἀκόλουθοι· α) ἐκ τοῦ Λοιμοκαθατηρίου Ἀννου, εἰς Βαλμάδα τοῦ δήμου Θυάμου, εἰς Κραθασσαρὴν τοῦ δήμου Ἀμβρακίας, ἢ εἰς Βόνιτσαν· β) ἐκ τοῦ Λοιμοκαθατηρίου Πλατανίας, εἰς Γρανίτσαν τοῦ δήμου τῶν Ἀπεραντίων· γ) ἐκ τοῦ Λοιμοκαθατηρίου Μούχας, εἰς Κεράσσοδον τοῦ δήμου Ἀγρῶν καὶ εἰς Φουρνὰ τοῦ δήμου Κτημενίων· δ) ἐκ τοῦ Λοιμοκαθατηρίου Ταράτσας, εἰς Λαμίαν.

Ἄρθρον 343. Εἶναι αὐστηρῶς ἀπαγορευμένον εἰς τοὺς λαβόντας τὰς μνησθείσας κοινοποιήσεις τοῦ ἐπιστάτου, καὶ εἰς πάντα ἄλλον ἄνθρωπον εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν ὄντα, νὰ ταξιθεύῃ διὰ τῶν τοις αὐτοῖς τόπων ἢ πλησίον τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς, ἐντὸς τῆς ὁριζομένης εἰς τὸ ἄρθρον 357 ἀποστάσεως, ἐπὶ λόγῳ συντομίας, ἢ εὐκολίας ἢ ἄλλης τινὸς αἰτίας.

Ἄρθρον 344. Εἰς τὰ Ὑγειονομικὰ περιφράγματα καθαρίζονται τὰ ἀνεπίδεκτα μολυσμοῦ πράγματα κατὰ τὰ ἄρθρα 87, 88 καὶ 157. Οἱ ἰδιοκτῆται ἱστάμενοι ἐπὶ τοῦ Τουρκικοῦ ἐδάφους, ἐπιτρέποντος Ὑγειονομικοῦ φύλακος εἰς τὴν ἀνήκουσαν ἀπόστασιν, ἀνοίγουσι καὶ μετακινῶσιν ἀκριβῶς τὰ πράγματα, καὶ ἀφαιροῦσι τὰς τυχερὰς εὐρεθείσας εἰς αὐτὰ ἐπιδεκτικὰς μολυσμοὺς ὅλας. Παραδέχεται δὲ αὐτὰ ἐπὶ τῆς ἐλληνικῆς γῆς ὁ ἀρχιφύλαξ μὲ τὴν ἀνήκουσαν προφύλαξιν, παρὰ τῶν μὴ λαθὴν διηλθῇ τι ἐπιδεκτικὸν μολυσμὸν, τὸ ὅποιον λαμβάνει διὰ σιδηρὰς λαβίδας, καὶ καίει πᾶντα. Ἐὰν δὲ ἀνακαλύψῃ κεκρυμμένα ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ πράγματα μεταξὺ τῶν μὴ ἐπιδεκτικῶν, περικλείει αὐτὰ εἰς μετὰλλινὰ κιβώτια ἐσφραγισμένα, καὶ τὰ πέμπει εἰς τὸ πλησιέστερον Λοιμοκαθατήριον, διὰ νὰ ἐκκαθαρισθῶσι καὶ ἐνεργεῖ συγχρόνως περὶ αὐτῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 20 τοῦ Ὑγειονομικοῦ νόμου. Τὰ γράμματα καὶ λοιπὰ ἔγγραφα παραλαμβάνονται καὶ καπνίζονται κατὰ τὸ ἄρθρον 163. Τὰ χρήματα παραλαμβάνονται ὡσαύτως, καὶ πλύνονται κατὰ τὸ ἄρθρον 157.

Τὰ ζῶα δύνανται νὰ καθαρισθῶσιν ὡσαύτως εἰς τὰ περιφραγ-
ματα κατὰ τὸ ἄρθρον 335 καὶ νὰ λάβωσιν ἐλευθέραν κοινωνίαν,
ἀλλὰ πρέπει νὰ ᾖναι ἐντελῶς πάντα γυνῆ.

Ἄρθρ. 345. Ἐὰν μολυνθῇ τις εἰς τὸ ὑγειονομικὸν περιφραγμα,
συγκοινωνήσας ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, διευθύνεται πύραυτα, συ-
νοδευόμενος παρὰ τινος φύλακος, ἢ καὶ τοῦ ἀρχιφύλακος αὐτοῦ,
καὶ παρὰ τῆς ἀναγκαιᾶς στρατιωτικῆς δυνάμεως, εἰς τὸ πλησι-
έστερον Λοιμοκαθαρτήριον, διὰ νὰ ἐκπληρωθῇ τὴν καθαρσὶν του.

ΚΕΦΑΛ. Ε.

Περὶ τῶν χρῆσιν τῶν κατὰ ξηρὰν ὑγειονομικῶν ἀρχῶν
καὶ τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν.

Ἄρθρ. 346. Τὰ χρῆσιν τῶν κατὰ ξηρὰν ὑγειονομικῶν ἀρχῶν
εἶναι τὰ αὐτὰ μὲ τὰ τῶν κατὰ τὰ παράλια ὑγειονομικῶν
ἀρχῶν.

Ἄρθρ. 347. Οἱ ἐπιστάται τῶν Λοιμοκαθαρτηρίων τούτων
ἐκτελοῦν καὶ τὰ χρῆσιν τῶν ὑγειονομικῶν, ἐπομένως ἔχουν τὴν
ἐν γένει ἐπιτήρησιν τῶν ὑγειονομικῶν ἀρχῶν, ὡς καὶ τὴν ὑπη-
ρεσίαν των, καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῆς περιφέρειας των· διο-
ρίζουν τὴν στάθμευσιν τῶν ὑγειονομικῶν φυλάκων εἰς τοὺς
ἀναγκαίους τόπους· κἀννοῦν τὰς ἐξομολογήσεις τῶν ὁδοιπό-
ρων· προτείνουν τὰ λυπτὰ ὑγειονομικὰ μέτρα εἰς ἐκτάκτους
περιστάσεις κατὰ τὸ ἄρθρον 270 καὶ λαμβάνουν αὐτὰ ἀμέ-
σως εἰς κατεπειγούσας ἀνάγκαι, ἀναφέροντες εὐθὺς εἰς τὴν
Διοικητικὴν Ἀρχὴν καὶ τέλος καταμηνύουν πᾶσαν ὑγειονομικὴν
παράβασιν.

Οἱ ἐπίσταται ἐφοδιάζουσιν τοὺς ἀποπερατώνοντας τὴν ἐκκάθαρ-
σιν των μὲ τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 341, ἀποδεικτικὸν τὸ ὅποσον
θέλει εἶσθαι συντεταγμένον κατὰ τὸν τύπον Ο. καὶ κρατοῦν
ιδιαιτέριον περὶ αὐτῶν βιβλίον κατὰ τὸν τύπον Π.

Ἄρθρ. 348. Οἱ ἐπίσταται θέλουν κρατεῖν τὰ αὐτὰ βιβλία,
ὡς καὶ οἱ τῶν κατὰ τὰ παράλια Λοιμοκαθαρτηρίων, μὲ μόνον
τὴν διαφορὰν, ὅτι εἰς αὐτὰ θέλει ἐλλεῖπει ἡ σημειώσις τῶν
πλοίων.

Ἄρθρ. 349. Τὰ χρῆσιν τῶν ἀρχιφύλακων τῶν τακτικῶν καὶ
ἐκτάκτων φυλάκων, τῶν ἀριστῶν, τοῦ ἱατροῦ, τοῦ ἱερέως καὶ
λοιπῶν ὑπηρετῶν εἶναι τὰ αὐτὰ μὲ τὰ τῶν εἰς τὰ Λοιμοκα-
θαρτήρια τῶν παραλίων ἀντιστοιχοῦντων ὑπαλλήλων καὶ
ὑπηρετῶν.

Ἄρθρ. 350. Οἱ προμηθευταὶ ἔχουν τὰ αὐτὰ χρῆσιν καὶ ἐνταῦ-
θα, καθὼς καὶ εἰς τὰ λοιμοκαθαρτήρια τῶν παραλίων· ἀλλ' οὗτοι
πρέπει νὰ τρέφωσι καὶ περιποιῶνται τὰ ὑποζύγια τῶν ἐκκαθα-
ρίζοντων πληρονόμοι παρ' αὐτῶν κατὰ τὴν διατίρησιν, ἥτι.
θέλει γίνεσθαι παρὰ τῆς ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς. Εἶναι δὲ
ὑπεύθυνοι διὰ πᾶσαν βλάβην, γενομένην εἰς τὰ ζῶα ἐξ ἀμε-
λείας αὐτῶν.

Ἄρθρ. 351. Οἱ ἀρχιφύλακες τῶν ὑγειονομικῶν περιφραγ-
μάτων, καὶ οἱ ἐκπληροῦντες τὰ χρῆσιν αὐτῶν, εἶναι ὑπόχρεοι νὰ
κατοικῶσι καὶ διαμένωσιν ἐκεῖ, καὶ νὰ μὴ ἀπομακρύνωνται
ἀνευ ἀδείας τῆς προϊσταμένης Ἀρχῆς, ἐὰν δὲ ποτε κατεπειγὴ
ἀνάγκη δημοσίας ὑπηρεσίας, δύνανται ν' ἀπομακρυνθῶσι τῆς
θέσεως των ἐπὶ 24 ὥρας· ἀνευ ἀδείας, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἀναφέ-
ρωσι καὶ δικαιολογῶσι τὴν ἀπουσίαν των ταύτην· νὰ μὴ δέ-
χωνται ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ πράγματα ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει,
νὰ προσέχωσι μεθ' ὅλης τῆς δυνατῆς προσοχῆς νὰ μὴ ἐμ-
περίεχωσι τὰ παραλαμβανόμενα ἀνεπίδεκτα μολυσμοῦ πράγ-
ματα ἐπιδεκτικὰς μολυσμοῦ ὕλης· νὰ παρευρίσκωνται πάν-
τοτε εἰς τὴν παραδοχὴν τῶν πραγμάτων· νὰ φροντίζωσιν,
ὥστε ἡ ἐκκάθαρσις τῶν γραμμάτων, καὶ ἄλλων ἐγγράφων, τῶν
νομισμάτων καὶ τῶν ζῶων, νὰ γίνηται μὲ ὅλην τὴν ἀπαιτου-
μένην ἀκριβείαν· νὰ ἐπιτηρῶσιν ἀδιακόπως εἰς τὸ νὰ μὴ συμβῇ

συγκοινωνία, καὶ ἂν συμβῇ, νὰ ἐνεργῶσι τὰ ὀριζόμενα εἰς τὸ
ἄρθρον 345, νὰ ἐπιτηρῶσι τοὺς ὑπαγομένους εἰς αὐτοὺς ὑγειο-
νομικούς φύλακας, διὰ νὰ ἐκπληρῶσι τὰ χρῆσιν των· νὰ ἀναφέ-
ρωσι πύραυτα εἰς τὴν προϊσταμένην ὑγειονομικὴν ἀρχὴν καὶ εἰς
τὴν διοικητικὴν πᾶν ὅ,τι συμβῇ ἑτακτον, ἢ δυνάμενον νὰ
διαφέρῃ τὴν δημοσίαν ὑγίαν καὶ τέλος νὰ κρατῶσι.

α) Βιβλίον τῶν εἰσερχομένων πραγμάτων, πραγματειῶν καὶ
ζῶων, εἰς τὸ ὅποσον θέλει σημειοῦσθαι τὸ εἶδος, τὸ ποσόν, ἡ
τὸ θάρος αὐτῶν, ἡ ἡμερομηνία τῆς παραδοχῆς των, ὁ τόπος
ὅθεν ἔρχονται, τὸ ὄνομα τοῦ παραδίδοντος καὶ παραλαμβά-
νοντος, καὶ ὁ τόπος εἰς ὃν διευθύνονται κατὰ τὸν τύπον Ρ.

β) Βιβλίον τῶν εἰσπράξεων κατὰ τὸν συνήθη τύπον τῶν
τριπλοτύπων.

Πρὸς τούτοις θέλουν διατηρεῖν τὰ ἀρχεῖα τῆς ὑπηρεσίας των
ἐν τάξει.

Ἄρθρ. 352. Τῆς ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς τὰ χρῆσιν εἶναι τὰ
αὐτὰ μετὰ τῆς τῶν κατὰ τὰ παράλια ὑγειονομικῶν.

ΚΕΦ. Σ'.

Περὶ τῆς ὑγειονομικῆς γραμμῆς.

Ἄρθρ. 353. Ἡ ὑγειονομικὴ γραμμὴ συγκεκριμένη ἀπὸ ὀπλο-
φόρους ἀνδρας θέλει εἶσθαι τοποθετημένη πλησίον τῆς ὁροθετι-
κῆς γραμμῆς.

Ἄρθρ. 354. Οὐδεὶς τῶν ἀποτελούντων μέρος τῆς ὑγειονομικῆς
γραμμῆς δὲν δύναται ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει νὰ μεταβῇ
πέραν τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς τῆς Ἑλλάδος, οὔτε νὰ κινωῇ
κατ' οὐδένα τρόπον μὲ ἀνθρώπους, ζῶα ἢ πράγματα, εὐρισκό-
μενα εἰς τὸ Τουρκικὸν ἔδαφος, ἢ ἐρχόμενα ἐκεῖθεν.

Ἄρθρ. 355. Ἡ ὑγειονομικὴ γραμμὴ ὀφείλει νὰ ἐμποδίζῃ
ἀνεξαιρέτως ὅλους τοὺς ἀνθρώπους καὶ ζῶα τοῦ νὰ εἰσέρχωνται
ἢ νὰ μεταβιβάζωνται πράγματα εἰς τὴν ἑλληνικὴν γῆν, ὅπου
δὲν ὑπάρχουν λοιμοκαθαρτήρια, ἢ ὑγειονομικὰ περιφράγματα,
ἀλλὰ θέλει παρὰπέμπει αὐτὰ εἰς τὰ ἀρμόδια ταῦτα κατα-
στήματα.

Ἄρθρ. 356. Ὅσα ζῶα ἐκ τῆς Τουρκικῆς γῆς ὑπερβῶσι τὴν
ὁροθετικὴν γραμμὴν, καὶ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν ἑλληνικὴν χώραν
ἀνευ ἀδείας, φονεύονται ἀμέσως· οἱ δὲ ἄνθρωποι ὑπερβάντες
τὴν ὁροθετικὴν γραμμὴν ἀνευ ἀδείας, καὶ εἰσελθόντες εἰς τὴν
ἑλληνικὴν γῆν, διευθύνονται εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον, διὰ νὰ
καθαρισθῶσι, καὶ καταδιώκονται μετὰ τὴν ἐκκάθαρσιν των
ὡς παραβάται τῶν ὑγειονομικῶν διατάξεων, ἐὰν δὲ ἀποδεί-
ξωσιν ὅτι ἠναγκάσθησαν ἀπὸ τινος προφανῆ κίνδυνον νὰ ὑπερ-
βῶσι τὴν ὁροθετικὴν γραμμὴν. Οἱ ἀντιστάμενοι εἰς τὰς προσ-
κλήσεις τῆς ὑγειονομικῆς γραμμῆς βιάζονται διὰ τῶν ὅπλων.

Ἄρθρ. 357. Ἡ ὑγειονομικὴ γραμμὴ ὀφείλει νὰ μὴ συγχωρῇ
εἰς τοὺς εὐρισκομένους ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς γῆς νὰ πλησιάζωσι
τὴν ὁροθετικὴν γραμμὴν εἰς ἀπόστασιν ἐνὸς τετάρτου τῆς ὥρας·
ἐὰν προχωρήσωσιν ὑπὲρ τὴν βηθεῖσαν ἀπόστασιν, συλλαμβά-
νονται καὶ διευθύνονται ὡς ὑποπτοὶ εἰς τὸ πλησιέστερον λοι-
μοκαθαρτήριον, διὰ νὰ καθαρισθῶσι· ἐὰν δὲ ἀντισταθῶσι, βιά-
ζονται διὰ τῶν ὅπλων· ἐὰν δὲ ἀποδειχθῇ, ὅτι οἱ ἄνθρωποι
οὗτοι ἐκοινώνησαν μὲ τὴν Τουρκικὴν γῆν ἀμέσως, ἢ ἐμμέσως
καταδιώκονται ὡς παραβάται τῶν ὑγειονομικῶν διατάξεων.

Ἡ ἀπόστασις τοῦ 1/4 τῆς ὥρας ἐκ τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς
θέλει ὁρισθῇ δι' ὁρατῶν σημείων ἐπιμελεῖα τῶν δημοτικῶν
ἀρχῶν, παρὰ τῶν δημάρχων, καὶ τῶν ὑγειονομικῶν καὶ στρα-
τιωτικῶν ἀρχῶν.

Ἄρθρ. 358. Οἱ κάτοικοι τῶν χωρίων, οἵτινες ἔχουν ἀγροὺς
πλησιέστερον τοῦ 1/4 τῆς ὥρας εἰς τὴν ὁροθετικὴν γραμμὴν,
μεταβαίνοντες εἰς αὐτοὺς, πρέπει νὰ ἐρωδιάζωνται ἐκαστοτε
μὲ ἑγγράφον ἄδειαν τοῦ πλησιέστερου σταθμοῦ τῆς ὑγειονομι-

κῆς γραμμῆς. Εἰς τὴν ἀδειαν πρέπει νὰ γράφονται ῥητῶς τὰ ὅρια, μέχρι τῶν ὁποίων δύνανται νὰ προχωρήσωσιν.

Ἄρθρ. 359. Εἰς τὰ ζῶα δὲν θέλει συγχωρεῖ ἡ ὑγειονομικὴ γραμμὴ νὰ σταθμεύωσιν, ἢ νὰ νέμονται πλησιέστερον τοῦ 1/4 τῆς ὥρας εἰς τὴν ὁροθετικὴν γραμμὴν. Τὰ ὑπερβαίνοντα τὸν ὅρον τοῦτον ἐὰν δὲν φυλάσσωνται παρὰ τινος φονεύονται, ἐὰν δὲ φυλάσσωνται, καταδιώκονται οἱ ἰδιοκτῆται ὡς παραβάται τῶν ὑγειονομικῶν διατάξεων.

Ἄρθρ. 360. Οἱ φονευόμενοι ἄνθρωποι καὶ τὰ ζῶα θάπτονται εἰς λάκους βάθεις δύο τοῦλάχιστον πῆχεις χωρὶς νὰ ἐγγιχθῶσι. Τὸ αὐτὸ πράττεται δι' ὅσα πτώματα ἀνθρώπων ἢ ζώων εὐρεθῶσι πλησίον τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς.

Ἄρθρ. 361. Ἡ ὑγειονομικὴ γραμμὴ περιπολεῖ νυκθημερὸν, διὰ νὰ ἐπιτηρῇ μὴ συμβαίνειωσιν ὑγειονομικαὶ παραβάσεις.

Ἄρθρ. 362. Πᾶν ὅ,τι συμβῇ ἑκτακτὸν, ἢ διαφέρῃ τὴν δημόσιον ὑγίαν, ὀφείλει νὰ ἀναφέρῃ πάραυτα εἰς τὴν προϊστάμενην ὑγειονομικὴν ἀρχὴν καὶ εἰς τὴν διοικητικὴν.

Ἄρθρ. 363. Ὅταν παρατηρήσῃ εἰς κανὲν μέρος ἔχνη λαθραίας παραβάσεως, εἰδοποιεῖ πάραυτα τὰς ἀνγκούσας Ἀρχάς, καὶ προβαίνει εἰς τὴν ἀνίχνευσιν αὐτῆς. Τὰ εὐρεθέντα αἶμα, ἢ πράγματα ἀποκλείονται καὶ περιφρουροῦνται πάραυτα ἀνευ συγκοινωνίας μετ' αὐτῶν καὶ οἱ μὲν ἄνθρωποι διευθύνονται εἰς τὰ πλησιέστερα λοιμοκαθαρτήρια, διὰ νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν νομομισμένην κάθαρσιν, τὰ δὲ πράγματα, ἐὰν ᾖναι εὐτελῆ, καίονται εὐθὺς, ὅπου ἂν εὐρεθῶσιν· ἐὰν δὲ ᾖναι ἀξίας τινὸς, καθαρίζονται ἐκεῖ διὰ καπνίσματος, ἢ καταδύσεως κατὰ τὰ ἄρθρα 161, 162, 166· καὶ ὅταν τοῦτο δὲν ᾖναι δυνατόν, δι'

ἱερίσματος εἰς ἀποχωρισμένην τινὰ οἰκίαν, διοριζομένου ἐπὶ τούτῳ ὑγειονομικοῦ φύλακος.

Ἄρθρ. 364. Ἐὰν κοινωνήσωσιν ἄνθρωποι ἢ πράγματα ἐλεύθερα μετ' ἀνθρώπων ἢ πραγμάτων μὴ ἐλευθέρων διευθύνονται ὡσαύτως καὶ ταῦτα εἰς τὰ λοιμοκαθαρτήρια, διὰ νὰ καθαρισθῶσιν. Ἐὰν ὅμως ἡ συγκοινωνία ἔγινε μετὰ πολλῶν, ἢ ἐὰν δὲν ᾖναι βέβαιον μετὰ πόσων καὶ ποίων ἔγινε, τότε ἐμβαίνει παρευθὺς ὑπὸ κάθαρσιν ὅλον τὸ χωρίον, καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις ὁλόκληρος ὁ δῆμος, ἢ καὶ ἡ ἑπαρχία, καὶ γίνεται ἡ ἐκκάθαρσις ἐκεί.

Ἄρθρον 365. Ὅταν ὑποβληθῇ χωρίον, δῆμος, ἢ ἑπαρχία εἰς κάθαρσιν, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ καμμία ὑπόψια λοιμοῦ, ἡ ἐκκάθαρσις εἶναι ἀπλῶς τελετικὴ, ἐξαιρουμένων τῶν οἰκιῶν, εἰς τὰς ὁποίας εἰσῆλθον οἱ μὴ ἐλεύθεροι ἄνθρωποι, ἢ τὰ πράγματα. Ὅποταν δὲ ὑπάρχῃ ὑπόψια, ἐὰν οἱ ἄνθρωποι ἢ τὰ πράγματα, ἐκ τῶν ὁποίων ἐμυλύνθησαν τὰ χωρία, οἱ δῆμοι ἢ αἱ ἑπαρχίαι, ᾖσαν ἀκάθαρτα, λαμβάνουν αἱ Ἀρχαὶ ἑκτακτα μέτρα περὶ τῆς ἐκκαθάρσεως τῶν καὶ ἀναφέρουν ἀμέσως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείων.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Νοεμβρίου 1845.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ὑπουργὸς Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Τύπος Α'.

Ἀριθ.

Ἀριθ.

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΒΤΟΣ 1845.)

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Υγειονόμιμος

Πλοῖον
χωρητικότητος
ὑπὸ σημαίαν
πλοίαρχος
μέ νύστας
ἐπιβάτας
τόνων
ὀνομαζόμενον

κοινωνίαν εἰς

Οἱ ὑπ' αὐτοῦ ἀθροῦται ὅλ'ι εἶναι
ὕγειοις.

Ἐξεδόθη ἐν

τῇν

184

Τὸ ὕγειονόμιον
ὀνομαζόμενον
ἐλευθέραν κοινωνίαν ἐντεῦθεν εἰς
ναυτολόγιόν του, καὶ ἐπιβάτας
παρακατειμένην σημείωσιν· φορτίον δὲ
ἰδιαι-έραν δόλωσιν τῶν πραγματεϊῶν, ὅλοι οἱ ἐπ' αὐτοῦ ἀθροῦται
εἶναι ὕγειοις.

Ὁ τόπος μας καὶ τὰ περί' αὐτοῦ ἀπολαμβάνουσιν ἄεραν
ὕγειαν.

ἐν

τῇν

Ο ὕγειονόμιμος

Ο Γραμματεὺς

Σημείωσις τῶν ἐπιβάτων			
Ὄνομα καὶ ἐπώνυμον	Ἡλικία	Πατρίς	Χρῶμα τῶν τριχῶν
			Ἰδιαίτερα χαρακτηρι- στικά

Τύπος Β'.

Ἀριθ.

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ
ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ.

Πλοῖον ὀνομαζόμενον
χωρητικότητος τόνων
Ἑλληνικῶν κυβερνώμενον παρά
ὑπὸ σημαίαν
διαμεῖναν εἰς τὸν λιμένα
τοῦτον ἡμέρας,
προερχόμενον ἀπὸ
ὅθεν ἀνεχώρησε τὴν καὶ
κατὰ τὸν διάπλουν ἕως ἐδῶ κατέπλευσεν εἰς
κατὰ τὴν
ἀναχωρεῖ ἐντεῦθεν
ἐλευθέραν κοινωνίαν εἰς
ἔχει ναύτας συμπεριλαμβανομένου
καὶ τοῦ πλοιάρχου, καὶ ἐπιβάτας
τοὺς ὁποίους ἔλαβεν ἀπὸ
ἔχει φορτίον τὸ ὅποιον ἐπεδί-
βασεν εἰς

Ὁ τόπος καὶ τὰ περίχωρα αὐτοῦ

Ἐν

τῇ

184

Ἀριθ.

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ.

ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Τὸ ἐν Πρόξενεῖον πιστοποιεῖ ὅτι τὸ
πλοῖον τόνων Ἑλληνικῶν ὀνομαζόμενον
καὶ κυβερνώμενον παρά τοῦ
ὑπὸ σημαίαν διαμεῖναν ἐνταῦθα
ἡμέρας, προερχόμενον δὲ ἐκ ὅθεν ἀπέπλευσε
κατὰ τὴν καὶ κατὰ τὸν διάπλουν αὐτοῦ κατα-
πλεύσαν εἰς κατὰ τὴν
ἀναχωρεῖ ἐντεῦθεν ἐλευθέραν κοινωνίαν εἰς
ἔχει ναύτας συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ
πλοιάρχου κατὰ τὸ ναυτολόγιόν του καὶ ἐπιβάτας
κατὰ τὴν παρακειμένην σημείωσιν, τοὺς ὁποίους ἔλαβεν ἀπὸ
φορτίον δὲ τὸ ὅποιον ἐπεδίβασεν εἰς

Ὁ τόπος καὶ τὰ περίχωρα αὐτοῦ

Ἐν

τῇ

184

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ.

Ὄνομα καὶ ἐπώνυμον.	Ἡλικία	Πατρίς	Εἰς ποῖον τόπον ἐπεβιβάσθησαν ἐπὶ τοῦ πλοίου.	Χρῶμα τῶν τριχῶν	Ἰδιαιτέρα χαρακτηρι- στικά.

Υπογραφή τοῦ Προξένου.

Υπογραφή τοῦ Γραμματέως.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΔΕΙΑ ΑΚΤΟΠΛΟΪΑΣ.

Η ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ ΑΡΧΗ.

[illegible]

Τύπος Δ.

Αριθ. Πρωτ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ ΑΡΧΗ Τ

ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΙΚΩΝ ΠΛΟΙΩΝ

Ἑρωτήσεις.

Αποκρίσεις.

1. Πόθεν ἔρχεται τὸ πλοῖον;
2. Πῶς ὀνομάζεται, ποία εἶναι ἡ δύναμις αὐτοῦ καὶ ποῖαν σημαίαν φέρει;
3. Πῶς ὀνομάζεται ὁ πλοίαρχος καὶ ποῖος εἶναι ὁ βαθμὸς αὐτοῦ;
4. Ποῖαν ἡμέραν ἀνεχώρησε τὸ πλοῖον;
5. Εἰς ποῖαν κατάστασιν εὕρισκετο ἡ δημοσία ὑγεία τοῦ τόπου ἐκείνου κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἀναχωρήσεως αὐτοῦ;
6. Ποῖος εἶναι ὁ ἀριθμὸς τοῦ πληρώματος;
7. Φέρει ἐπιβή-α; καὶ πόσους;
8. Συ ἐβόησαν νόσοι κατὰ τὸ διάστημα τοῦ διαπλου εἰς τὸ πλοῖον;
9. Αἱ νόσοι αὗται πασιῶν ὑποψίαν τινὰ κολλητικῆς νόσου;
10. Εὕρισκονται τῶρα εἰς τὸ πλοῖον ἄρρωστοι;
11. Ὑπάρχει ὑποψία ὅτι ἡ νόσος αὐτῶν εἶναι κολλητική;
12. Προσωρμίσθη τὸ πλοῖον κατὰ τὸν διάπλου αὐτοῦ εἰς τινὰ λιμένα ἢ ὄρμον; εἰς ποῖον καὶ κατὰ ποῖαν ἡμέραν;
13. Ποία ἦτον ἡ ὑγειονομικὴ κατάστασις τοῦ τόπου εἰς τὸν ὁποῖον προσωρμίσθη;
14. Ἐλάβεν ἀπὸ ἐκεῖ ἀνθρώπους, πραγματείας ἢ ἄλλα πράγματα;
15. Εἰς τὸ διάστημα τῶν τελευταίων 15 ἡμερῶν εἰς ποίους λιμένας ἢ ποία παράλια προσωρμίσθη τὸ πλοῖον ἢ ἔστειλε τὴν λέμβον του;
16. Εἰς τοὺς τόπους αὐτοὺς τὸ πλοῖον ἔλαβεν ἔμμεσον ἢ ἄμμεσόν τινα κοινωνίαν μετὰ τῆς ξηρᾶς; Πότε ἔγινε τοῦτο;
17. Κατὰ τὸν διάπλου αὐτοῦ, τὸ πλοῖον ἐκοινώνησε μὲ ἄλλα πλοῖα, πόθεν ἤρχοντο ταῦτα, καὶ ποία ἦτον ἡ ὑγειονομικὴ κατάστασις αὐτῶν;
18. Εὕρισκονται πραγματεῖαι εἰς τὸ πλοῖον; εὕρισκονται εἰς τὸ πλοῖον πράγματα ἐπιδεκτικὰ ἢ ἀνεπίδεκτα μολυσμοῦ διὰ τὰ παραδοθῶσιν εἰς τινὰ τῶν ἐνταῖθα;

Ἐν

τῇ

184

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ὑγειονομείου

Ὅλα ταῦτα ἐπιβεβαιούμεν δίδοντες τὸν λόγον τῆς τιμῆς μας.

Ἐν

τῇ

184

Ὁ πλοίαρχος

Ὁ ἀνώτερος ἱατρὸς τοῦ πλοίου

Ἀριθ.

Τύπος Ε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑγειονομεῖον.

Πρὸς τὸν Ἐπιστάτην τοῦ Λοιμοκαθαρηρίου.

Ἐσυγχωρήθη εἰς τὸ πλοῖον ὑπὸ σημαίαν τοῦ πλοιάρχου
 φθάσαν τὴν εἰς τὸν λιμένα τοῦτον ἀπὸ καὶ τεθὲν εἰς τὴν περίοδον τῆς καθάρσεως
 τῶν πλοίων, ὃ ἀποβιβάσῃ εἰς τὸ Λοιμοκαθαρητεῖον ἀνθρώπους, διὰ νὰ κάμωσι τὴν
 νενομισμένην καθάρσιν, ἀρχομένην ἀπὸ

Ἐν

τῇ

184

Ὁ Ὑγειονόμος

Παρατηρήσεις.

Ὁ Γραμματεὺς

Ἀριθ.

Τύπος ΣΤ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὸ Ὑγειονομεῖον

Πρὸς τὸν Ἐπιστάτην τοῦ Λοιμοκαθαρηρίου

Συγχωρεῖται μετὰ τὴν ἄδειαν τοῦ Τελωνείου εἰς τὸ πλοῖον ὑπὸ σημαίαν
 τοῦ πλοιάρχου φθάσαν τὴν εἰς τὸν λιμένα τοῦτον ἀπὸ
 καὶ τεθὲν εἰς τὴν περίοδον τῆς καθάρσεως τῶν πλοίων καὶ ὑποβληθὲν ἢ μὴ εἰς προκαθάρσιν,
 ὃ ἀποβιβάσῃ εἰς τὸ Λοιμοκαθαρητεῖον τὰς ἐπιδεκτικὰς μολυσμῶν πραγματείας, διὰ νὰ κάμωσι τὴν νενομισμένην καθάρσιν

Ἐν

τῇ

184

Ὁ Ὑγειονόμος

Παρατηρήσεις.

Ὁ Γραμματεὺς

Ἀριθ.

Τύπος Ζ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὸ Ὑγειονομεῖον

Πρὸς τὸν Ἐπιστάτην τοῦ Λοιμοκαθαρηρίου

Δέχθετε τὸ φύλακ ἀπὸ τὸ ἐν καθάρσει πλοῖον ὑπὸ σημαίαν
 τοῦτον ἀπὸ τοῦ πλοιάρχου φθάσαν τὴν εἰς τὸν λιμένα
 καὶ τεθὲν εἰς τὴν περίοδον τῆς καθάρσεως τῶν πλοίων, ὃ ἀποπερατ
 τὴν νενομισμένην καθάρσιν, ἀρχομένην ἀπὸ τὴν

Ἐν

τῇ

184

Ὁ Ὑγειονόμος

Παρατηρήσεις.

Ὁ Γραμματεὺς

Τύπος Η.

BIBΛION TΩN KATAΠΛΕΟΝΤΩΝ ΕΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑΝ ΠΛΟΙΩΝ.

[illegible]

Τύπος Κ.

Βιβλίον τῶν ἀποθησκόντων ἐπὶ τῶν ὑπὸ κάθαρσιν πλοίων.

Ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ἀποθανόντος	Ἡλικία	Πατρίς	Εἶδος νόσου	Αἰτιὸς τῆς γνώ- μοδοτή- σεως τοῦ ιατροῦ	Πότε κπέθανε	Πότε ἐτάφη	Ὅνομα τοῦ πλοίου ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐφασταν	Πῶθεν ἤρχετο τὸ πλοῖον	Εἰς ποῖον τόπον εἶχεν ἐπιβραβεύ- σιν	Αἰθμ. τοῦ ζιζιλοῦ δ' εὐρίσκει- ται κατὰ- χωρημένον τὸ πλοῖον	Παρατηρήσεις
Δ' αὐτῶν											
Αἰθμ. καὶ ἐπώνυμον τοῦ ἀποθανόντος											
Ἡλικία											
Πατρίς											
Εἶδος νόσου											
Αἰτιὸς τῆς γνώ- μοδοτή- σεως τοῦ ιατροῦ											
Πότε κπέθανε											
Πότε ἐτάφη											
Ὅνομα τοῦ πλοίου ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐφασταν											
Πῶθεν ἤρχετο τὸ πλοῖον											
Εἰς ποῖον τόπον εἶχεν ἐπιβραβεύ- σιν											
Αἰθμ. τοῦ ζιζιλοῦ δ' εὐρίσκει- ται κατὰ- χωρημένον τὸ πλοῖον											
Παρατηρήσεις											

Τύπος Ν. ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΛΟΙΜΟΚΑΘΑΡΤΗΡΙΩ ΓΕΝΝΗΣΕΩΝ

[illegible]

Βιβλίον τῶν καθαριζομένων εἰς το Δομοκαθαρτήριον πραγμάτων καὶ ζώων.

τύπος Ε.

Σημεία καὶ ἀριθμοὶ τῶν ἀριθμῶν, κίττων καὶ π.	Μην	ἡμ.	Εἶδος τῶν πραγμάτων	Ποσὶν αὐτῶν	Ὄνομα τῶν πλοίων καὶ πλοιοκλήων	Πόθεν προέρχονται	Ποῖα εἶναι ἡ υγιεινολογικὴ κατάστασις τοῦ πλοίου	Χρονολο- γία τῆς ἐναρξέως τῆς καθάρ- σεως	Μην	ἡμ.	Χρονολο- γία τῆς ἐλευθερίας κοινωνίας	Αριθμὸς τοῦ ἐγγράφου τοῦ υγιεινολογίου	Δι' ἀριστοῦ Διὰ καταδύσεως Δι' ὑποκαταπνίξεως	Τρόπος καθάρσεως	Ὄνομα τοῦ ἀριστοῦ	Ὄνομα τοῦ παραλαβῆ- σαντος	Μην	ἡμ.	Χρονολο- γία τῆς ἐξόδου αὐτῶν	Ἀριθμὸς τοῦ εἰσι- πύλου	Εκτίμησης Δραχ.	Λ.	Δικαιώ- ματα κα- τα νό- μους	Ἰσογرافὴ τοῦ παρα- λαβάνοντος	Παρατηρήσεις
--	-----	-----	---------------------	-------------	------------------------------------	-------------------	---	--	-----	-----	--	---	---	---------------------	-------------------	-------------------------------	-----	-----	--	----------------------------	--------------------	----	---------------------------------------	----------------------------------	--------------

διὰ νὰ ἐπιτηρῇ, ὥστε νὰ μὴ λάβῃ χώραν καμμία συγκοινωνία διὰ θαλάσσης.

Ἄρθρον 6.

Πλὴν τῶν ὑγειονομικῶν φυλάκων θέλει παριυρίσκεισθαι ἐκτός τοῦ περιφράγματος καὶ στρατιωτικὸς σκοπὸς, ἐμποδίζων χρεῖας τοχοῦσης καὶ μὲ τὴν θίαν, τοὺς ἀποκλεισμένους, ὡς θέλοντας νὰ κοιωνήσῃσι μὲ τὸν ἐκτός τοῦ περιφράγματος τόπον, ἐναντίον τῶν ὑγειονομικῶν διατάξεων καὶ μὴ ὑπακούοντας εἰς τὰς προσκλήσεις τῆς ὑγειονομικῆς ἀρχῆς, ὅπως ὠρίσθη καὶ διὰ τὰ λοιμοκαθαρτήρια (δρᾶ ἄρθρον 304 τοῦ ὑγειονομικοῦ κανονισμοῦ).

Ἄρθρον 7.

Μετὰ τὴν ἐπιθεώρησιν καὶ ἐξομολόγησιν τῶν τὰ πλοιάρια ὅσα θέλουν νὰ μείνῃσι ἀκοινωνήτα διευθύνονται εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ μέρος καὶ προσορμίζονται ἀσφαλῶς εἰς μικρὰν ἀπόστασιν τοῦ παραλίου. Δύνανται δὲ νὰ δένωσι σχοινία εἰς τὸ παράλιον, ἀλλὰ ταῦτα πρέπει νὰ ᾖναι κατατραμωμένα.

Ἄρθρον 8.

Εἰς τὰ πλοιάρια ταῦτα δὲν ἐπιβιβάζεται ὑγειονομικὸς φύλαξ, διότι δὲν ἐκκαθαρίζονται, οὐδὲ λαμβάνουν ἐπομένως ἐλευθέραν κοινωνίαν.

Ἄρθρον 9.

Αἱ πραγματεῖαι τῶν ἀκοινωνήτων, ἐὰν ἔχῃσι τοιαύτας, ἀποβιβάζονται εἰς τὸ λοιμοκαθατήριον, ἢ παρὰδίδονται εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν, ὅταν ᾖναι ἀνεπίδεκτοι μολυσμοῦ, μὲ τὰς ἀπαιτούμενας προφυλάξεις (ἄρθρον 87, 88 τοῦ ὑγειονομικοῦ κανονισμοῦ). ἐπιτηρούντων τῶν εἰς τὸ περιφράγμα ὑγειονομικῶν φυλάκων, ὅταν ἡ ἐκφόρτωσις γίνεσθαι εἰς τὸ περιφράγμα, ἢ τῶν ὑγειονομικῶν φυλάκων τῆς τηρητικῆς λέμβου, ὅταν ἡ ἀποβίβασις γίνεσθαι εἰς ἄλλα πλοιάρια, ἢ εἰς λέμβους.

Ἄρθρον 10.

Εἰς τὸν ἐντὸς τοῦ περιφράγματος τόπον, ἀπέναντι τοῦ ὁποῦ εὐρίσκονται τὰ πλοῖα, δὲν δύναται νὰ ἔξέλθωσιν ἄνθρωποι ἐκ τῶν πλοίων, εἰ μὴ μὲ ἄδειαν τοῦ ὑγειονομικοῦ φύλακος. Οὗτος δὲ θέλει φροντίζει, ὥστε νὰ μὴ διατρέψῃσι, μήτε νὰ συσσωρεύωνται ἐκεῖ πολλοὶ ὁμοῦ χωρὶς ἀνάγκην.

Ἄρθρον 11.

Κατ' οὐδένα τρόπον δὲν συγχωρεῖται εἰς κανένα τῶν ἐλευθέρων ἀνθρώπων νὰ εἰσέρχεται εἰς τὸ περιφράγμα τοῦτο.

Ἄρθρον 12.

Οἱ ὑγειονομικοὶ φύλακες τοῦ περιφράγματος φροντίζουν νὰ διατηρηθῇ πάντοτε καθαρὸς ὁ τόπος τοῦ περιφράγματος, καὶ κατ' ἐξοχὴν νὰ μὴν εὐρίσκωνται συσσωρευμένοι ἢ διασκορπισμένοι ὕλαι ἐπιδεκτικαὶ μολυσμοῦ. Οἱ ἄνθρωποι τοῦ πλοίου ἐκείνου, ἐκ τοῦ ὁποῦ ἀπεβίβασθαι ἢ ἐρρίφθησαν ἐκεῖ τοιαῦται ὕλαι, εἶναι ὑπόχρεοι νὰ καθαρίζωσι τὸν τόπον.

Ἄρθρον 13.

Αἱ τροφαὶ, τὸ ὕδωρ καὶ ὅσα ἄλλα εἶναι ἀναγκαῖα εἰς τὰ πλοῖα ταῦτα χορηγοῦνται εἴτε ἀπὸ ἐκεῖ-ους εἰς οὓς εἶναι συστημένα, εἴτε ἀπὸ τοὺς προμηθευτὰς, καθὼς καὶ εἰς τὰ λοιπὰ πλοῖα (ἄρθ. 105 τοῦ ὑγειονομικοῦ κανονισμοῦ).

Ἄρθρον 14.

Ἐὰν θελήσῃ κανὲν τῶν πλοίων τούτων νὰ λάβῃ ἐλευθέραν κοινωνίαν, ἐξέρχεται ἀπὸ τὸν τόπον τῶν ἀκοινωνήτων καὶ ἀρ-

χίζει ἡ κάθαρσίς του, ὡς νὰ ἔφθασεν ἐκεῖθεν τὴν ἡμέραν ἀπὸ ὑποπτον τόπον, ἐὰν εὐρίσκωνται πλοῖα ὑποπτα μεταξὺ τῶν ἀκοινωνήτων, ἢ ἀπὸ ἀπλῶς καθαρὸν, ὅταν ὅλα τὰ ἀκοινωνήτα κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ᾖναι καθαρὰ καὶ δὲν εὐρίσκεται μεταξὺ αὐτῶν τοῦλάχιστον πρὸ ἐννέα ἡμερῶν ὑποπτον.

Ἄρθρον 15.

Ἐὰν νοσήσῃ τις τῶν ἐπὶ τῶν ἀκοινωνήτων πλοίων ἐξετάζεται καὶ θεραπεύεται ὡς εἰς τὰ λοιπὰ πλοῖα, κατὰ τὰ ἄρθρα 107, 108, 109, τοῦ ὑγειονομικοῦ κανονισμοῦ. Ἐὰν ἀποθάνῃ, θάπτεται κατὰ τὸ ἄρθρον 216. Ἐὰν δὲ φανῇ ἡ νόσος τοῦ ἀσθενὸς ἀρκετὰ ὑποπτος, τότε τὸ πλοῖον, ἐπὶ τοῦ ὁποῦ εὐρίσκεται, πρέπει νὰ ἀποχωρισθῇ εὐθὺς καὶ νὰ ὑποβληθῇ εἰς ὅλας τὰς ὑποχρεώσεις τῶν μεμολυσμένων πλοίων (ἄρθρον 53, 54, 55 τοῦ ὑγειονομικοῦ κανονισμοῦ).

Ἄρθρον 16.

Εὐθὺς ὅταν φανῇ ὑποψία λοιμώδους νόσου εἰς κανὲν τῶν ἀκοινωνήτων πλοίων καὶ ἀποχωρισθῇ ἀπὸ τὰ ἄλλα, ἐμποδίζεται αὐστηρῶς ἡ συγκοινωνία τῶν ἀκοινωνήτων μετ' ἀλλήλων, ἐμποδίζεται ἡ περαιτέρω ἀποβίβασις τῶν πραγματειῶν ἀπὸ ὅλα τὰ ἀκοινωνήτα εἰς διάστημα τριῶν ἡμερῶν, καὶ αὐξάνει ἡ κάθαρσις τῶν ἀποβίβασθαι εἰς τὸ λοιμοκαθατήριον μετὰ τὴν ἔλευσιν τοῦ φέροντος τὸ μόλυσμα πλοίου, καθὼς καὶ τῶν ἀποβιβασθαι εἰς τὸν ἀκολουθῶν. Ἐὰν δὲ πράγματα ἀποβίβασθαι πρὶν τῆς ἐλεύσεως τῶν μεμολυσμένων πλοίων ἔλθωσιν εἰς κοινωνίαν μὲ ἀνθρώπους, ζῶα ἢ πράγματα ἀποβίβασθαι μετὰ τὴν ἔλευσιν τῶν μεμολυσμένων πλοίων, ὑποβάλλονται ἐπίσης εἰς αὐστηροτέραν κάθαρσιν. Ἄν ἡ νόσος ἀναφανῇ καὶ εἰς ἄλλο πλοῖον, τότε ὅλα τὰ ἀκοινωνήτα πλοῖα πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ὡς μεμολυσμένα, καὶ ἐπομένως νὰ ἀπομακρυνθῶσιν ἀπὸ τὸν τόπον τῶν ἀκοινωνήτων πάραυτα, καὶ νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τῶν μεμολυσμένων πλοίων.

Ἄρθρον 17.

Ὑγειονομικὰ δικαιώματα δὲν πληροῦνται τὰ ἀκοινωνήτα πλοῖα ἐνὸς εὐρίσκονται εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην, εἰ μὴ τὸ εἰδικῶς δι' αὐτὰ προσδιωρισμένον εἰς τὴν διατίμησιν τέλος. Τοῦτο δὲ πληροῦνται ὅταν τὸ ἀκοινωνήτον πλοῖον μελλῇ νὰ ἀναχωρήσῃ ἢ ν' ἀρρίσῃ τὴν τακτικὴν κάθαρσιν πρὶν δὲ πληρώσῃ τὸ μέλλον ν' ἀναχωρήσῃ πλοῖον τὸ ὀφειλόμενον τέλος, δὲν λαμβάνει τὴν ὑγειονομικὴν αὐτοῦ πιστοποίησιν, εἰς τὴν ὁποῖαν σημειοῦται ὅτι ἀποπλέει ἀκοινωνήτων.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργὸς ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Νοεμβρίου 1845.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ὑπουργὸς Ι. ΚΩΛΕΙΤΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς ἔδρας τῶν Ὑγειονομικῶν Ἀρχῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 13 §. γ'. τοῦ ὑγειονομικοῦ Νόμου·

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Οἱ τύποι, εἰς οὓς θέλουν ἐδρεύει ἐπὶ τοῦ παρόντος ὑγειονομικαὶ ἀρχαί, εἰσὶν οἱ ἀκόλουθοι·

Ὑγειονομικαί.

τῷ. αὐτ.	αὐτ. αριθ.	Ἔδρα	Διοίκησις	τῷ. αὐτ.	αὐτ. αριθ.	Ἔδρα	Διοίκησις	τῷ. αὐτ.	αὐτ. αριθ.	Ἔδρα	Διοίκησις	τῷ. αὐτ.	αὐτ. αριθ.	Ἔδρα	Διοίκησις
Α'.	1	Σύρος ..	Σύρου	Β'.	6	Σκόπελος	Εὐβοίας	Γ'.	1	Χαλκίς	Εὐβοίας	Γ'.	8	Μύκωνος	Σύρου
»	2	Περαεὶς	Ἀττικῆς ..	»	7	Ἰῆρα	Ἰῆρας	»	2	Ἰταμός	Εὐρυτανίας	»	9	Ἄνδρος	Τήνου
Β'.	1	Πάτρα	Αχαΐας ..	»	8	Σπέτται ..	Φθιώτιδος	»	3	Γοθτεῖον	Λακωνίας	»	10	Τήνος	Τήνου
»	2	Βόνιττα	Ἀκαρνανίας.	»	9	Ἀμαλιάπολ.	Φθιώτιδος	»	4	Θήρα	Θήρας	»	11	Καλάβρυτα	Ἰῆρας
»	3	Ἄνινον.	Ἀκαρνανίας.	»	10	Ταράντα ..	Αἰτωλίας	»	5	Καλάμα	Μεσσηνίας	»	12	Γαλαξείδιον	Φωκίδος
»	4	Κύμη ..	Εὐβοίας	»	11	Μεσολόγγι ..	Αἰτωλίας	»	6	Κορώνη	Μεσσηνίας				
»	5	Σκιαθός.	Εὐβοίας	»	12	Ναύπλιον	Ἀργολίδος	»	7	Πύλος					

Ὑγειονομικοὶ Σταθμοί.

αὐτ. αριθμ.	Ἔδρα	Διοίκησις	αὐτ. αριθμ.	Ἔδρα	Διοίκησις	αὐτ. αριθμ.	Ἔδρα	Διοίκησις	αὐτ. αριθμ.	Ἔδρα	Διοίκησις
1	Ναύπλιος	Αἰτωλίας	18	Αἴγιον	Αχαΐας	33	Μεζοπύριον	Λακωνίας	50	Κόρθιον	Τήνου
2	Αἰτωλικὸν	Αἰτωλίας	19	Ἀντικυρῶνα	Βοιωτίας	34	Ἀγίλλειον	Λακωνίας	51	Γαύρειον	Τήνου
3	Χελιδόναρον	Αἰτωλίας	20	Χώστια	Βοιωτίας	35	Οἰτύλος	Λακωνίας	52	Πάνορμος	Τριφυλίας
4	Ἀστακός	Αἰτωλίας	21	Λουτράκι	Κορινθίας	36	Καρδαμύλη	Μαντινείας	53	Κυπριασία	Τριφυλίας
5	Κραθασταρῆς	Αἰτωλίας	22	Καλαμάκι	Κορινθίας	37	Ἄστρος	Μαντινείας	54	Φιλιατρά	Τριφυλίας
6	Λουτράκι	Αἰτωλίας	23	Ζάχωλη	Κορινθίας	38	Λεωνίδιον	Μαντινείας	55	Δερβένι Φούρκα	Φθιώτιδος
7	Μύτικας	Αἰτωλίας	24	Ὀρκεῖοι	Κορινθίας	39	Ἄγ. Ἀνδρέας	Μαντινείας	56	Στυλὶς	Φθιώτιδος
8	Παλιοχαλιά	Αἰτωλίας	25	Λίμνη	Κορινθίας	40	Νησίον	Μεσσηνίας	57	Ἀταλάντη	Φωκίδος
9	Κατοχή	Αἰτωλίας	26	Γιάλτρα	Κορινθίας	41	Μεθώνη	Μεσσηνίας	58	Βυτρινίτσα	Φωκίδος
10	Ἐπίδαυρος	Ἀργολίδος	27	Ἀγία Ἄννα	Εὐβοίας	42	Νάξος	Νάξου	59	Ἴος	Θήρας
11	Κορωνίς	Ἰῆρας	28	Πεταλοὶ	Εὐβοίας	43	Παροικία Πάρου	Νάξου	60	Κυλλήνη	Ἠλείας
12	Ἐρμιονίς	Ἰῆρας	29	Κάρυστος	Εὐβοίας	44	Κέα				
13	Ἀγίνα	Ἰῆρας	30	Σκύρος	Εὐβοίας	45	Κύβητος				
14	Σάλαμις	Ἰῆρας	31	Ἐπίδαυρος Λιμνὰς	Αἰτωλίας	46	Σέριφος	Σύρου			
15	Μέγαρα	Ἀττικῆς			Αἰτωλίας	47	Σίφνος	Σύρου			
16	Ἐλευσίς	Ἀττικῆς	32	Βάτυκα	Αἰτωλίας	48	Μήλος				
17	Προτοραυτί	Ἀττικῆς			Αἰτωλίας	49	Κίτιος				

Ὑγειονομικὰ Περιφράγματα.

1. Ζούρπη	} Φθιώτιδος
2. Κούρνοδος	
3. Ζαχαριά Βρύσις	} Εὐρυτανίας
4. Μοῦχα	

Υγειονομικὰ Φυλακεία.

αὐξων ἀριθ.	Ἔδρα	Διοίκησις	αὐξων ἀριθ.	Ἔδρα	Διοίκησις	αὐξων ἀριθ.	Ἔδρα	Διοίκησις	αὐξων ἀριθ.	Ἔδρα	Διοίκησις
1	Νεοχώρι		16	Ἀκράτα	Ἀχαΐας	30	Κυτριάς	Λακωνίας	43	Γλώσσα	
2	Βασιλάδι	Αἰτωλίας	17	Κατάκωλον	Ἠλείας	31	Ἀλμυρὸς		44	Κυραπαναγιά	
3	Ἀντίρριον			Πυργί		32	Διμένι ἢ Τραχύλα		45	Αἰδηψός	
4	Ζαβέσδα		18	Ἀλφειὸς					46	Στοῦρα	
5	Ἄκτιον (Ποῦντα)	Ἀκαρνανίας	19	Ἀνάφη		33	Παταλίδι	Μεσσηνίας	47	Ἀγῶντα	
6	Πιάδα		20	Κουφονήσια	Θήρας	34	Σαπιέντζας		48	Κουκουναριά	
7	Τουλών		21	Ἀμοργὸς		36	Δελχγράζτια		49	Φρούριον	
8	Μύλοι Ναυ- πλίου	Ἀργολίδος	22	Κιάτος καὶ Εὐ- λόκαστρον	Κορινθίας	37	Φοινίξ		50	Τρεῖς Μπουκιές	
9	Πορτοχέλι		23	Ἰέραξ	Λακεδαιμό- νος	38	Βάρη	Σύρου	51	Ληναριά	Εὐβοίας
10	Μέθενα	Ύδρας	24	Κυπαρίσι		39	Σύκινος		52	Καλαμίτσα	
11	Ἀνάβυσσος		25	Ἀρχάγγελος		40	Φολέγανδρος		53	Στόμμα	
12	Θερίκον		26	Ἐλαφρονήσι		41	Δῆλος		54	Ἄγιοι Φωκᾶς	
13	Μαραθῶν	Ἀττικῆς	27	Νιάουσα		32	Γαρδίχι Θρονίον	Φθιώτιδος	55	Ἀτσίτσα	
14	Ὀρωπὸς		28	Πάρου	Νάξου				56	Ἐρέτρια	
15	Πέραμα		29	Ἀντίπαρος					57	Ἀλώνησος (Ἡλι- οδρόμια)	
				Κέφαλος					58		
									59	Ἑλληνικά	
									60	Πευκί	

Λοιμοκαθαρτήρια

ΔΗΜΟΣΙΑ (ΓΕΝΙΚΑ)

αὐξων ἀριθμὸς	Τάξις αὐτῶν	Ἔδρα	Διοίκησις	αὐξων ἀριθμὸς	Τάξις αὐτῶν	Ἔδρα	Διοίκησις
1	Α'.	Ἑρμούπολις	Σύρου	7	Β'.	Ύδρα	Ύδρας
2	Β'.	Πειραιεύς	Ἀττικῆς	8	»	Ἀμαλιάπολις	Φθιώτιδος
3	»	Βόνιτσα	Ἀκαρνα- νίας	9	»	Ταράτσα	
4	»	Ἄννινον		10	Γ'.	Ἰταμον	Εὐρυτανίας
5	»	Πάτρας	Ἀχαΐας	12	»	Πλατανιά	
6	»	Σκιάθος	Εὐβοίας				

Λοιμοκαθαρτήρια

ΔΗΜΟΤΙΚΑ.

1.	Σπέτσαι
2.	Θήρα
3.	Ἄνδρος
4.	Τήνος καὶ
5.	Μύκωνος

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Νοεμβρίου 1845.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ὑπουργὸς Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ
Περὶ λοιμωδῶν νοσημάτων.

Ο Θ Ω Ν
Ε Λ Ε Ω. Θ Ε Ο Υ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ἐπ' ὄψιν τὸν ὑγειονομικὸν Νόμον, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Α. Λοιμώδη νοσήματα θεωροῦνται.

1. ὁ Λοιμὸς (Πνύλῃς)

2. ἡ Ἀσιατικὴ χολέρα

3. ὁ Ἰκτερώδης τύφος τῆς Ἀμερικῆς (fièvre jaune).

Β'. Διὰ τὰ λοιμώδη ταῦτα νοσήματα ἐνεργοῦνται ὅσα ὁ ὑγειονομικὸς νόμος καὶ ὁ ὑγειονομικὸς κανονισμὸς ὀρίζουσιν.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργῶν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Νομβρίου 1845.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ὑπουργὸς Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διαρκείας τῶν καθάρσεων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω. Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐμψυχώσωμεν ὅσον ἐνεστί τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν εὐημερίαν τῶν Ἡμετέρων ὑπηκόων, προφυλάττοντες συγχρόνως καὶ τὸν τόπον ἀπὸ πάσαν εἰσβολὴν οἰομένην τοιμωδῶν νοσημάτων.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Τὰ ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸν ἐρχόμενα πλοῖα καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς ναῦται, ἐπιβάται, καὶ ἐπιδεκτικὰ μολύσματα πράγματα, ἀναλόγως τῆς ὑγειονομικῆς καταστάσεως, εἰς ἣν ἀνήκει, θέλουν υποβάλλεσθαι εἰς καθάρσιν ἐπὶ τὰς ὀριζόμεναις κατωτέρω ἡμέραις.

Διάρκεια τῶν καθάρσεων.

Εἰς τὰ κατὰ τὰ παράλια λοιμοκαθαρτήρια					Εἰς τὰ κατὰ τὴν ξηρὰν λοιμοκαθαρτήρια		Παρατηρήσεις	
Κατηγορίαι τῆς ὑγειονομικῆς καταστάσεως	Πλοῖα	Ναῦται καὶ ἐπιβάται		Ἐπιδεκτικὰ μολύσμου πράγματα	Ἄνθρωποι	Ἐπιδεκτικὰ μολύσμου πράγματα	Ἡ ἀπόδυσις δὲν ἐπιτρέπεται πρὸς τούτοις εἰς τοὺς καθαριζομένους εἰς τὰ κατὰ ξηρὰν λοιμοκαθαρτήρια, οἰανδήποτε κομίζουσι πιστοποιήσιν. Τὰ λοιμοκαθαρτήρια Βονίτης καὶ Ἀμαλιαπόλεως θεωροῦνται ὡς παράλια λοιμοκαθαρτήρια.	
		Ἄνευ ἀπόδυσως	Μετὰ τὴν ἀπόδυσιν					
Καθαρὰ	ἡμέρ. 7	ἡμέρ. 7	ἡμέρ. 5	ἡμέρ. 11	5	7		
Ὑποπτος	12	12	7	17	11	17		
Ἀκάθαρτος	21	21	17	28	21	28		

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργὸς νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Νομβρίου 1845.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ὑπουργὸς Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ εἰς ὑγειονομικὰς θέσεις μὴ ἐντοπίων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω. Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ προφυλάξωμεν τὴν Ἡμέτεραν Ἐπικράτειαν ἀπὸ ἐνδεχόμενα κακὰ, δυνάμενα νὰ πηγάζωσιν ἐνεκὸν παραβιάσεως τινος τῶν ὑγειονομικῶν διατάξεων, καὶ θεωροῦντες πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον λίαν συντελεστικὸν τὸ μέτρον τοῦ νὰ ἐκλέγωνται οἱ ὑγειονομικοὶ ὑπάλληλοι ἐκ τῶν μᾶλλον ἱκανῶν τιμῶν καὶ ἀμετόχων τῶν τοπικῶν συμπαθειῶν ἢ τῶν τυχόν

διενέξεων καὶ παθῶν κατὰ τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας τῆς ὑγειονομικῆς ταύτης ἀρχῆς.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς οὐδένα νὰ καθέξῃ ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν ἐντὸς τῆς περιφέρειας τῆς ἐπαρχίας εἰς ἣν οὗτος ἀνήκει ἢ ἀνῆκε τυχόν ἢ οὐζυγός του.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργῶν ἀνατίθεται τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Νομβρίου 1845.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ὑπουργὸς Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 5.

1846

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 8 Μαρτίου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

(Ἀριθ. 1, 2, 3, καὶ 4 παρελείφθησαν.)

Νόμος ΚΖ'.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου τοῦ 1846 ἔτους.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος διὰ τὸ 1846 ἔτος κανονίζεται ὡς ἀκολούθως.

- α) Διὰ τὰς αἰγας καὶ πρόβατα λεπτὰ 25 κατὰ κεφαλὴν.
- β) Διὰ τοὺς ὄνους, λεπτὰ 50.
- γ) Διὰ τὰ λοιπὰ μεγάλα ζῶα καὶ τοὺς χοίρους δραχμ. μίαν.

Ἄρθρον 2.

Ἐξαίρουνται τοῦ ἀνωτέρω φόρου.

- α) Τὰ θηλάζοντα τῶν αἰγῶν, προβάτων καὶ χοίρων.
- β) Οἱ πῶλοι τῶν ὄνων καὶ ἵππων καὶ οἱ μύσχοι τῶν βοῶν μέχρι τῆς ἡλικίας τῶν δύο ἐτῶν συμπληρωμένων, εἴτε θυλάζουσι, εἴτε μὴ.
- γ) Οἱ ἀροτῆρες βόες, ἀγελάδες καὶ βουδάλια.
- δ) Ἀνὰ εἰς οἰκόσιτος χοῖρος διὰ πᾶσαν οἰκογένειαν.

Ἄρθρ. 3.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος, ὡς κανονίζεται ἀνωτέρω, θέλει εἰσ-
(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1846)

πραχθῇ καθ' ὅλον τὸ Κράτος διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ἐπιφορτιζομένων ἐπὶ τοῦ φ τῶν οἰκονομικῶν ἀρχῶν, ἢ ὅπου τοιαῦται ἀρχαὶ δὲν ἐδρεύωσι, διοριζομένων παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἰδιαιτέρων εἰσπρακτῶρων. Ἡ φροντίς δὲ πρὸς εἰσπραξίν τῶν ἐκ τῶν φόρων χρημάτων ἀνατίθεται εἰς τὸν ἀρμόδιον Ταμίαν.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ ἐξακρίβωσις τῶν ζώων γίνεται ὡς ἑξῆς.

α) Πᾶς κτηνοτρόφος ὀφείλει ἐντὸς τοῦ μηνὸς Μαρτίου νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως ἐνώπιον τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας ἐνδικαιτῶνται τὰ ζῶά του, τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ἀριθμητικῶς καὶ ὀλογράφως κατὰ γένος, οἶον, αἰγας, πρόβατα, ὄνους, ἵππους, κτλ., τὸ χωρίον καὶ τὴν θέσιν, ἔνθα εὕρισκονται κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς δηλώσεως, τὸν τόπον τῆς κατοικίας του, καθὼς καὶ τὸ ὄνομα τοῦ βουκοῦ. — Τοῦτ' αὐτὸ ὀφείλει νὰ πράττῃ καὶ ἕκαστος τῶν συνεταίρων, σμικτῶν κτηνοτρόφων ὡς πρὸς τὸ ἀναλογοῦν εἰς αὐτὸν μέρος ἐκ τῶν συμμετοχικῶν ζώων. Πρὸς τούτοις δὲ ὀφείλει νὰ δηλώσῃ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν συνεταίρων αὐτοῦ. Ὅσα δὲ δὲν δικαιτῶνται καθ' ὅλον τὸ ἔτος εἰς τὸ ἴδιον μέρος, περὶ τούτων πρέπει νὰ γίνεταί δήλωσις ἐνώπιον τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἐκείνης, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας παραχειμάζουν. Διὰ δὲ τὰ ἀγωγιάτικα ζῶα νὰ γίνεταί ἡ δήλωσις εἰς τὴν ἀρχὴν, ὅπου ὁ κύριος αὐτῶν ἔχει τὸ κέντρον τῆς βιομηχανίας του.

β) Αἱ δηλώσεις συντασσόμεναι ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου εἰς διπλοῦν, κατὰ τὸν ἐκδοησόμενον παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τύπον, παραδίδονται εἰς τὸ δημαρχεῖον, ὅπου ἡ μὲν κρατεῖται, ἡ δὲ ἄλλη ἐπιστρέφεται παραχερῆμα εἰς τὸν κτηνοτρόφον, ἐπιθεωρημένη παρὰ τοῦ δημάρχου.

γ) Ἐκαστον δημαρχεῖον κρατεῖ βιβλίον, κατὰ τὸν τύπον, τὸ ὅποῖον θέλει δώσει τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον, ὅπου ἐγγράφονται τὰ ἐπὶ τῶν δηλώσεων ἀναφερόμενα ζῶα, κατὰ τὰ χωρία καὶ τὰς θέσεις, ἐν αἷς εὕρισκονται, ὡς σημειοῦται εἰς τὴν δήλωσιν. Τὸ βιβλίον τοῦτο κλείεται τὸ ἐσπέρας τῆς 31 Μαρτίου, καὶ παραπέμπεται παρὰ τοῦ δημάρχου πρὸς τὸν Οἰ-

κοινωνικὸν Ἐφορον, συνοδευμένον μὲ τὰς παρουσιασθείσας δηλώσεις. Περίληψις δὲ αὐτοῦ, περιέχουσα τὸ ὄνομα τοῦ κτηνοτρόφου καὶ τὸ ποσὸν τῶν ζώων, δημοσιεύεται παρὰ τοῦ δημάρχου, διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς ἕκαστον παρεδρεῖον ἀναγινώσκεται προσέτι καὶ ἐπ' ἐκκλησίας κατὰ τὴν πρώτην ἐπομένην Κυριακὴν.

Δήμαρχοι, οἵτινες ὅπως δηποτε ἀμελήσωσιν ἢ ἀρνηθῶσιν νὰ δηλώσωσιν ἀμέσως τὰς εἰς αὐτοὺς παρουσιασθείσας δηλώσεις, καὶ ἐπιστρέψωσι τὴν ἐτέραν αὐτῶν εἰς τὸν παρουσιάσαντα, καταδικάζονται καὶ τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἄρθρ. 5.

Ὅσάκις εἴτε Ἐπαρχος, εἴτε Οἰκονομικὸς Ἐφορος, συλλάβουν ὑπονοίας, εἴτε ὡς ἐκ τῆς παραθέσεως τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων μὲ τοὺς πίνακας τῶν κατὰ τὰ προλαβόντα ἔτη ἀπαριθμήσεων, εἴτε ὡς ἐξ ἄλλων πληροφοριῶν, ὅτι κτηνοτρόφοι τινες ὀλιγώρησαν νὰ δηλώσωσι τὰ ζῶά των, ἢ ἐδήλωσαν αὐτὰ ἐλλειπῶς διατάττουν ἐκ συμφώνου ἀμέσως νὰ ἐνεργηθῇ ἀπαρίθμησης.

Ἄρθρ. 6.

Ἐκάστη ἀπαρίθμησης ἐνεργεῖται μέχρι τέλους Μαΐου τὸ βραδύτερον ἀπὸ ἑνὸς ἀπαριθμητῆν καὶ δύο ὀπλοφόρους, διοριζόμενους παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ Ἐπαρχοῦ, ὅπου ὑπάρχει. Διὰ πᾶσαν ἀπαρίθμησην συντάσσεται πρωτόκολλον, ὑπογραφόμενον παρὰ τοῦ ἀπαριθμητοῦ, τῶν ὀπλοφόρων, καὶ δύο ἢ πλειοτέρων μαρτύρων, προσκεκλημένων παρὰ τοῦ κτηνοτρόφου ἂν θέλῃ, μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τῶν ἀπαριθμητῶν καὶ ὀπλοφόρων, ἐντὸς τριῶν ὥρων τὸ βραδύτερον, τὸ ὁποῖον ἔχει πλήρη ἰσχὺν, ὥς οὐ ἀποδεχθῇ ὡς πλαστόν. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο διεσπύνεται εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον, ὅστις ὀφείλει νὰ καταμηνύσῃ τὴν πράξιν παραπέμπων αὐτὸ εἰς τὸ παρὰ τοῖς Πλημμελειοδικαῖς Εἰσαγγελείαις, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ πρὸς καταδικάζειν ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Πταισματοδικείου ἢ Πλημμελειοδικείου.

Ἄρθρ. 7.

Οἱ ἀπαριθμηταὶ καὶ ὀπλοφόροι θεωροῦνται ὡς δημόσιοι ὑπηρεταί, καὶ ὀρκίζονται ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου, ἀρὸς προσκληθῶσι νὰ ἐπιληφθῶσι τῶν ἀπαριθμήσεων.

Ἡ ἐκθεσις τῆς ὀρκοδοσίας θέλει συντάττεσθαι ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου.

Ἄρθρον 8.

Ἡ ἡμερησία ἀντιμισθία τῶν ἀπαριθμητῶν καὶ ὀπλοφόρων προσδιορίζεται παρὰ τοῦ Ἐπαρχοῦ καὶ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου· ἀλλ' οὐδέποτε θέλει εἶσθαι ἀνωτέρω τῶν τριῶν δραχμῶν διὰ τοὺς ἀπαριθμητάς, καὶ δύο διὰ τοὺς ὀπλοφόρους, προκαταβαλλομένη αὐτῇ εἰς τὸ τέλος τῆς ἀπαριθμήσεως παρὰ τοῦ ταμείου.

Ἄρθρ. 9.

Ὅστις τῶν κτηνοτρόφων ὀλιγώρησιν νὰ δηλώσῃ ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας τὰ ζῶά του, ἢ δηλώσῃ αὐτὰ ἐλλειπῶς, υποβάλλεται, ἐκτὸς τοῦ ἀπλοῦ φόρου, καὶ εἰς τὴν ἀπότισιν τῶν ἐξόδων τῆς ἀπαριθμήσεως, εἰς πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὸ τριπλοῦν τοῦ φόρου, τὸν ὁποῖον ἐπροσπάθησε νὰ στερήσῃ τὸ δημόσιον. Τὸ μὲν πρόστιμον ἐπιβάλλεται ὡςάκις ὁ στερούμενος φόρος δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς εἴκοσιν, ἢ δὲ χρηματικὴ ποινὴ, ὡςάκις τὸ ποσὸν τοῦτο εἶναι ἀνώτερον. Τὸ τρίτον τοῦ προστίμου, ἢ τῆς χρηματικῆς ποινῆς, δίδεται εἰς

τὸν καταμηνυτὴν, ἐξαιρουμένου τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀπαριθμήσεως καὶ τῆς διοριζούσης αὐτὸ ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 10.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος πληρόνεται ἐντὸς τοῦ Ἰουνίου, τῶν δὲ ἐξερχομένων τοῦ Κράτους ὁ φόρος θέλει πληρόνεσθαι πρὶν τῆς ἐξελεύσεως αὐτῶν, καὶ ἂν προηγήται αὕτη τοῦ Ἰουνίου. Ἐπομένως αἱ τελωνιακαὶ ἀρχαὶ δὲν θέλουσι ἐπιτρέπει τὴν ἐξέλευσιν πρὶν παρουσιασθῇ εἰς αὐτάς τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου.

Ὡσαύτως δὲν ἐπιτρέπεται οὐδαμῶς ἀπὸ 1. Ἀπριλίου ἢ ἀπὸ Ἐπαρχίας εἰς Ἐπαρχίαν μεταβάσις τῶν ζώων, τῶν ὁποίων οἱ κύριοι δὲν ἔχουν σταθερὰν διαμονήν, ἂν δὲν πληρώσουν προηγουμένως τὸν ἀνήκοντα εἰς αὐτοὺς φόρον, ἢ ἂν δὲν δοθῇ ἀξιοχρεωσ ἐγγύησις.

Ἄρθρ. 11.

Ἡ τοποθέτησις τῶν ποιμνίων εἰς τὰς θερινὰς καὶ χειμερινὰς βοσκάς γίνεται παρὰ τῶν Δημάρχων καὶ Προέδρων τῶν Δημοτικῶν Συμβουλίων ἐκάστης Ἐπαρχίας, συνερχομένων ἐπὶ τούτῳ εἰς τὴν πρωτεύουσιν κατὰ τὸν Ἀπρίλιον καὶ Αὐγούστον, καθ' ἡμέραν προσδιοριζομένην παρὰ τῆς Διοικητικῆς ἀρχῆς. Τὸν σύλλογον τοῦτον θέλει προεδρεύει ὁ πρεσβύτερος, τὰ δὲ παράπονα περὶ τοποθετήσεως κρίνει ὁριστικῶς ἡ ἁρμοδία Διοικητικὴ ἀρχή.

Ἄρθρ. 12.

Ὁ παρῶν Νόμος θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ θέλει ἀναγνωσθῇ ἐπ' ἐκκλησίας εἰς ὅλας τὰς κοινότητας πρὸς τῆς ἐνάρξεως τῶν δηλώσεων.

Ἄρθρ. 13.

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ὁ παρῶν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Μαρτίου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ὑπουργὸς Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Μαρτίου 1846.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

(Αριθ. 6 παρελείφθη)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Αριθ. 7.

ΑΘΗΝΑΙ, 3 Ἀπριλίου

Νόμος ΚΗ'.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ πιστώσεως τῶν μηνῶν Ἰανουαρίου, Φεβρουαρίου, Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω, Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Τὰ Ὑπουργεῖα θέλουν πληρῶσαι μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ Βασιλέως καὶ κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ λογιστικὰς διατυπώσεις τὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους τῶν μηνῶν Ἰανουαρίου, Φεβρουαρίου, Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου εἰς λογαριασμὸν τοῦ ὑποβληθέντος ἤδη προϋπολογισμοῦ, μὴ ὑπερβαίνοντα τὸ τριτημῶριον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ἐκείνου τοῦ 1845, καὶ τῶν ὑπαρχόντων Νόμων, Κανονισμῶν καὶ Διαταγμάτων.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ παρὼν Νόμος, ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Ἀπριλίου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ὑπουργὸς Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 2 Ἀπριλίου 1846.

Ὁ ἐπὶ τῇ Δικαιοσύνῃ Ὑπουργὸς
Ι. ΚΩΛΕΤΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ μνημοσύνου τῶν ὑπὲρ αὐτονομίας τῆς πατρίδος ἀποθανόντων Ἑλλήνων καὶ Φιλελλήνων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω, Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Θεωροῦντες καθήκον ὀφειλῆς καὶ δικαιοσύνης τὸ νὰ τελεῖται κατ' ἔτος μνημόσυνον ὅλων τῶν ἀποθανόντων ὑπὲρ τῆς αὐτονομίας τῆς πατρίδος Ἑλλήνων τε καὶ Φιλελλήνων καὶ νὰ ἐκφωνῇται λόγος ἐπιτάφιος εἰς τιμὴν τῆς μνήμης τῶν μακαρίων ἐκείνων ἀνδρῶν.

Θεωροῦντες ὅτι ἀρμοδίᾳ πρὸς τοῦτο ἡμέρα εἶναι ἡ 25 Μαρ-

τίου, καθ' ἣν τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἀποσείσῃ τὸν ζυγὸν τῆς δουλείας ἐδράξατο τὰ ὅπλα πρὸς ἀνάκτησιν τῆς ἐλευθερίας του.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων Ὑπουργείων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Ἐκκλησιαστικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 4.

Κατὰ τὴν 25 Μαρτίου ἐκάστου ἔτους θέλει τελεῖσθαι μνημόσυνον ὅλων τῶν ὑπὲρ τῆς αὐτονομίας τῆς πατρίδος πεσόντων Ἑλλήνων καὶ Φιλελλήνων, καὶ ἐπιτάφιος λόγος θέλει ἐκφωνεῖσθαι εἰς τιμὴν τῆς μνήμης αὐτῶν.

Ἄρθρ. 2.

Ὡς τόπον τῆς τελετῆς τοῦ μνημοσύνου προσδιορίζομεν διὰ τὸ ἐνεστώ· ἔτος τὸ μέρος, ὅπου ἐνεταφιάσθησαν τὰ ὅσθα τοῦ αἰοιδήμου Καραϊσκάκη καὶ τῶν λοιπῶν εἰς τὰ περίε τῶν Ἀθηνῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερώσεως τῆς Ἑλλάδος ἡρωικῶς πεσόντων.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τὰ Ἡμέτερα ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργεία.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Μαρτίου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ὑπουργὸς Ι. ΚΩΛΕΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Αριθ 8

ΑΘΗΝΑΙ, 10 Ἀπριλίου

Νόμος ΚΘ'.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τῶν δημοτικῶν φόρων τοῦ 1846 ἔτους.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω, Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσκαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 4.

Ὁ ἀπὸ 20 Αὐγούστου 1845 ΙΕ'. Νόμος περὶ δημοτικῶν φόρων, θέλει διατελεῖ ἐν ἰσχύϊ καὶ ἐπὶ τοῦ 1846 ἔτους μετὰ τὰς ἐξῆς τροπολογίας.

Α'. Εἰς τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 8 ἐμπεριλαμβανομένους δήμους προστίθεται καὶ ὁ τῆς Σκιάθου καὶ ὁ τοῦ Πανόρμου.

Β'. Τὰ ἄρθρα 12, 14 καὶ 15 τροπολογοῦνται ὡς ἐφεξῆς.

« Οἱ ἄμεσοι δημοτικοὶ φόροι, ὅτε ἔγγειος, ὁ ἐπὶ τῶν ζώων » καὶ ὁ ἐπὶ τῶν μελισσῶν εἰσπράττονται συνάμα μετὰ τῶν ἀντιστοιχοῦντων φόρων τοῦ δημοσίου ὑπὸ τῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων, καὶ ἐπὶ τῇ βίβει τῆς ὑπὸ τοῦ δημοσίου γενομένης μετρήσεως, ἐκτιμήσεως καὶ ἐξελέγχου, ὅπου δὲ οἱ τοιοῦτοι φόροι τοῦ δημοσίου δὲν εἰσπράττονται κατὰ δήμους, ἢ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ εἰσπραχθῶσι, καὶ οἱ ἀντιστοιχοῦντες δημοτικοὶ συγχρόνως μετὰ τοὺς δημοσίους καὶ ὑπὸ τῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων, ἢ μετρησῶσι, ἢ ἐκτιμήσῶσι, ἢ ἐξελέγξῶσι καὶ ἢ εἰσπραξῶσι αὐτῶν γίνεται διὰ τῶν ἀρμοδίων δημοτικῶν ὑπαλλήλων.

Γ'. Τὸ ἄρθρον 13 τροπολογεῖται ὡς ἐξῆς.

« Ἡ ἐκποίησης τῶν εἰς εἶδη παρὰ τῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων εἰσπραττομένων δημοτικῶν φόρων θέλει γίνεαι καθ' ὅν τρόπον καὶ ἡ τῶν τοῦ δημοσίου, καὶ εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἐκάστου δήμου παρὰ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν.

« Αἱ ἀρχαὶ αὐταὶ χρεωστοῦν νὰ ἐκποιῶσι τὸ ὅλον, ἢ μέρος τῶν ἐκ τῶν ἀνωτέρω εἰς τοὺς δήμους ἀνηκόντων εἰδῶν ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν, προηγουμένων τῶν περὶ τούτου πράξεων τῶν δημοτικῶν συμβουλίων κατὰ τὸν περὶ δήμων νόμον.

« Αἱ γινόμεναι εἰσπράξεις παρὰ τῶν ταμιῶν καὶ τελωνῶν θέλουν παραδίδεσθαι εἰς τοὺς ἀρμοδίους εἰσπράκτορας τῶν δήμων κατὰ μῆνα ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς.

* Ἀρθρ. 2.

Εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοὺς ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Ἀπριλίου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Οἱ Ὑπουργοὶ { I. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.
N. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγίς τοῦ Κράτους

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἀπριλίου 1846.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

I. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

* Ἀριθ. 9.

ΑΘΗΝΑΙ, 8 Μαΐου

Νόμος Α'.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ ὁροδοσίας τῶν πολιτῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω. Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

* Ἀρθρ. 1.

« Ὅλοι οἱ ἐνήλικες Ἕλληνες οἱ ἰθαγενεῖς ἢ ἀποκτήσαντες τὸ δικαίωμα τῆς ἰθαγενείας θέλουν δώσει τὸν ἀκόλουθον ὅρκον

« Ὁρκίζομαι νὰ φυλάττω πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ εἰς τὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς Νόμους τοῦ Βασιλείου καὶ νὰ ἐκπληρῶ εὐσυνειδῶτως τὰ τοῦ πολίτου καθήκοντα. »

* Ἀρθρ. 2.

« Ὁ ὅρκος θέλει δοθῇ ἐντὸς ἐκκλησίας ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου ἐνώπιον τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ ἀνήκοντος ἱερέως θέλει δὲ ἀναγνώσθῃ μεγάλη τῇ φωνῇ παρὰ τοῦ ἱερέως καὶ ἐ-

παναληφθῇ αὐτολεξεῖ ἀπὸ τοῦ ὁρκιζομένου· ἐὰν δὲ ὁ ὁρκιζόμενος δὲν γνωρίζῃ γράμματα, γίνεται περὶ τούτου μνηεῖα ἐν τῇ περὶ τούτου ἐκθέσει ὑπογεγραμμένη παρὰ τῆς παρευρεθείσης δημοτικῆς ἀρχῆς· καὶ παρὰ τοῦ ἱερέως ὅσοι δὲ πολῖται Ἕλληνες πρεσβεύουσιν ἄλλην γνωστὴν θρησκείαν παρὰ τὴν χριστιανικὴν, θέλουν ὁρκισθῇ κατὰ τὸν εἰθισμένον εἰς αὐτοῦς τρόπον τοῦ ὅρκου.

Οἱ μὴ παρευρεθέντες εἰς τὸν δῆμόν των ὁρκίζονται εἰς τὸν δῆμον ὅπου ἂν τύχῃ παρεπιδημοῦντες.

* Ἀρθρ. 3.

Περὶ τῆς ὁρκωμοσίας θέλουν συνταχθῇ διπλᾶ πρωτόκολλα, ἐξ ὧν τὸ μὲν θέλει πεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν πρὸ τοῦ τέλους τοῦ τρέχοντος ἔτους, διὰ νὰ τεθῇ εἰς τὰ ἀρχεῖά του, τὸ δὲ ἄλλο θέλει φυλάττεσθαι εἰς τὰ ἀρχεῖα ἐκάστου δήμου. Διὰ τοὺς ὁρκιζομένους εἰς ἄλλον δῆμον θέλει πέμπεσθαι ἀπόσπασμα τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ὁρκωμοσίας εἰς τὸν δῆμον, εἰς τὸν ὅποιον ὑπάγεται ὁ ὁρκισθείς.

* Ἀρθρ. 4.

Οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πολῖται Ἕλληνες θέλουν ὁρκισθῇ ἐνώπιον τῶν προξενικῶν ἢ πρεσβευτικῶν ἐλληνικῶν ἀρχῶν, καὶ τῶν πρωτοκόλλων τὸ μὲν θέλει πέμπεσθαι εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἥτις θέλει διευθύνει ἀποσπάσματα εἰς τοὺς οἰκείους δήμους, τὸ δὲ θέλει φυλάττεσθαι εἰς τὰ ἐκεῖσε ἀρχεῖα.

* Ἀρθρ. 5.

Οἱ ἐκάστοτε ἡλικιούμενοι Ἕλληνες θέλουν ὁρκίζεσθαι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τύπον, καὶ τὰ πρωτόκολλα θέλουν πέμπεσθαι εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

* Ἀρθρ. 6.

Οὐδεὶς ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι οὐδὲ τοῦ διορίζεσθαι εἰς δημόσιον ἢ δημοτικὴν ὑπηρεσίαν, ἂν δὲν δώσῃ προηγουμένως τὸν ἐν ἀρθρῷ 1 τοῦ παρόντος Νόμου ὅρκον.

* Ἀρθρ. 7.

Οἱ Διοικηταὶ θέλουν προσδιορίσει ὡς ἡμέραν τῆς πρώτης ὁρκωμοσίας εἰς ἕκαστον δῆμον τὴν πρώτην ἢ δευτέραν κυριακὴν μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ φύλλου τῆς Κυβερνήσεως διὰ τοῦ ὁποίου θέλει δημοσιευθῇ ὁ παρὼν νόμος.

Ὁμοίως θέλουν ἐνεργῆσαι καὶ αἱ κατὰ τὴν ἀλλοδαπὴν ἐλληνικαὶ ἀρχαί.

* Ἀρθρ. 8.

Ὁ ὁρκισθείς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῆς ὁρκωμοσίας ὑπάλληλον ἀποδείξιν περὶ τούτου ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργός θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 30 Ἀπριλίου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ὑπουργός I. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγίς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Μαΐου 1846.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

I. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΣΥΝΘΗΚΗ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

Μεταξύ του Μεγαλειστάτου Βασιλέως της Ελλάδος και του Μεγαλειστάτου Βασιλέως του Άνοβέρου συν-
ομολογηθεῖσα ἐν Ἀθήναις τὴν 29 Ἰανουαρίου (10 Φεβρουαρίου) 1846, καὶ τῆς ὁποίας αἰ ἐπικυρώται ἀντὶ
λάχθησαν ἐπίσης ἐν Ἀθήναις τὴν 6 (18) Ἀπριλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Γνωστοποιούμεν πρὸς οὓς τινὰς ἀνήκει, ὅτι συνομολο-
γηθεῖσθαι τὴν 29 Ἰανουαρίου (10 Φεβρουαρίου) τοῦ ἐ-
νεστῶτος ἔτους μεταξύ Ἡμῶν καὶ τοῦ Μεγαλειστάτου
Βασιλέως Ἀνοβέρου Συνθήκης Ἐμπορίας καὶ Ναυτιλίας,
ἣς τὸ περιεχόμενον ἐπεταί:

« Ὁ Μεγαλειστάτος Βασιλεὺς τῆς Ελλάδος, καὶ ὁ Μεγα-
λειστάτος Βασιλεὺς τοῦ Ἀνοβέρου κινούμενοι ἐξ ἴσου ἀπὸ τὴν
πρόθεσιν τοῦ νὰ ἐπεκτείνωσι καὶ παγίωσιν τὰς μεταξύ τῶν Ἐ-
πικρατειῶν των ἐμπορικὰς σχέσεις, καὶ πεπεισμένοι, ὅτι ὁ σκο-
πὸς οὗτος δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ καταλλήλοτερον ἄλλως,
εἰμὴ διὰ τῆς παραδοχῆς ἀμοιβαίας περὶ τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν
ναυτιλίαν ἐλευθερίας, ἣσιν ἐχούσης τὴν ἀρχὴν τελείας ἀμοι-
βαιότητος, διώρισαν πληρεξουσίου των ὅπως συνομολογήσωσιν
ἐπὶ τούτῳ Συνθήκην, ἡ μὲν Μεγαλειστάτος Βασιλεὺς τῆς Ἑλ-
λάδος, τὸν Κύριον Πέτρον Δεληγιάννην Διευθυντὴν τοῦ ἐπὶ
τοῦ Βασιλικοῦ Αὐτοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Ὑ-
πουργείου, Ἰππότην τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Σωτήρος,
Ἀνώτερον Ταξίαρχον τοῦ Τάγματος τοῦ Ὀλλανδικοῦ Λέοντος,
καὶ τοῦ Τάγματος τοῦ Χριστοῦ τῆς Πορτογαλλίας, κεκοσμη-
μένον μὲ τὰ Διάσημα τῶν ἐκ τοῦ τακτικοῦ ἀριθμοῦ Ἰπποτῶν
τοῦ διακεκριμένου Τάγματος Καρόλου τοῦ Γ' τῆς Ἰσπανίας,
Ταξίαρχον τοῦ Τάγματος τῆς Πολιτικῆς Ἀξίας τῆς Σαξωνίας,
τοῦ Τάγματος τοῦ Πολιτοῦ Ἀστέρος τῆς Σουηκίας καὶ τοῦ θρητι-
κευτικοῦ καὶ στρατιωτικοῦ Τάγματος τῶν Ἀγίων Μαυρικίου καὶ
Λαζάρου τῆς Σαρδηνίας, Ἀξιωματικὸν τοῦ Τάγματος τοῦ Λεο-
πόλδου τοῦ Βελγίου, Ἰππότην τοῦ Τάγματος τοῦ Σιδηροῦ Στέμ-
ματος τῆς Αὐστρίας γ' κλάσεως καὶ τοῦ Τάγματος τοῦ Ἐρ-
θροῦ Αετοῦ τῆς Πρωσίας γ' ὡσαύτως κλάσεως κτλ. κτλ. ὁ δὲ
Μεγαλειστάτος Βασιλεὺς τοῦ Ἀνοβέρου, τὸν Κύριον Φριδερίκον
Στρώγκ Γενικὸν αὐτοῦ Πρόξενον ἐν τῇ Ἑλλάδι Ἰππότην τοῦ
Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Σωτήρος καὶ τοῦ Τάγματος τῆς Ἀξίας
τοῦ Οἴκου τοῦ Μεγάλου Δουκάτου τοῦ Ὁδενβούργου κτλ. κτλ.
οἵτινες μετὰ τὴν ἀμοιβαίαν ἀνταλλαγὴν τῶν Πληρεξουσίων αὐ-
τῶν ἐγγράφων εὐρεθέντων ἐν τάξει, συνέθεντο τὰ ἑξῆς ἔρρηκα:

* Ἀρθρ. 4.

Οἱ ὑπὸ ἑκάτερον τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων Μερῶν
θέλουν ἀπολαβεῖν δι' αὐτοῦ, καθ' ὅλην τὴν ἐκτασιν τῶν Ἐπικρα-
τειῶν των τὴν αὐτὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν αὐτὴν ἐλευθερίαν τοῦ
ἐνεργεῖν, τὴν ὁποίαν ἀπολαμβάνουσι καὶ οἱ ἰθαγενεῖς καὶ θέλουν
θεωρεῖσθαι διὰ τε τὰς ἰδιοκτησίας των καὶ τὸ ἐμπόριόν των ὡς
οἱ ἰθαγενεῖς αὐτοὶ ἐπὶ τῇ ὑποχρεώσει τοῦ νὰ ὑπέκωσιν εἰς τοὺς
ἐν ἰσχύϊ Νόμους καὶ τὰ Διατάγματα τῶν ἀμοιβαίων Ἐπι-
κρατειῶν.

* Ἀρθρ. 2.

Δύνανται νὰ ἐνοικιάσωσιν, ἀποκτήσωσι καὶ καθέξωσιν οἰκίας
καὶ ἄλλα ἀκίνητα κτήματα πρὸς χρῆσιν τοῦ ἐμπορίου των ἢ

OTHON,

PAR LA GRACE DE DIEU,

ROI DE LA GRECE.

Savoir faisons à qui il appartiendra
qu' ayant été conclu le 29 Janvier (10 Fé-
vrier) de la présente année entre Nous et
Sa Majesté le Roi de Hanovre un Traité
de Commerce et de Navigation dont la
teneur suit:

Sa Majesté le Roi de la Grèce et Sa Majesté le Roi de
Hanovre, également animés du désir d' étendre et d' affermir
les relations commerciales entre Leurs Etats respectifs, et
persuadés que rien ne saurait mieux contribuer à l' accom-
plissement de ce but commun que l' adoption d' une liberté mu-
tuelle de commerce et de navigation basé sur le principe d'
une parfaite réciprocité, ont nommé pour Prénipotentiaires;
afin de conclure un Traité à cet effet: Sa Majesté le Roi de
Grèce le Sieur Pierre Delyanni Directeur du Mini-
stère de Sa Maison Royale et des Relations Extérieures, Che-
valier de Son Orbre du Sauveur, Grand Commandeur de l'
Ordre du Lion Néerlandais et de l' Ordre de Christ de Por-
tugal, décoré des Insignes des Chevaliers du nombre de l'
Orde distingué de Charles III d' Espagne, Commandeur de l'
Ordre du Mérite civil de Saxe, de l' Ordre de l' Etoile Polaire
de Suède et de l' Ordre religieux et militaire des S. Maurice
et Lazare de Sardaigne, Officier de l' Ordre de Léopold de
Belgique, Chevalier de l' Ordre de la Couronne de Fer d'
Autriche de 3e Classe et de l' Ordre de l' Aigle Rouge de
Prusse de 3e Classe, etc. etc., et Sa Majesté le Roi de Ha-
novre le Sieur Frédéric Strong, Son Consul Général en Grèce,
Chevalier de l' Ordre Royal du Sauveur de Grèce,
et de l' Ordre du Mérite de la Maison Grand' Ducale d'
Odenburg, etc. etc., lesquels, après avoir échangé leurs
Pleins-Pouvoirs respectifs trouvés en bonne et due forme,
sont convenus des articles suivans:

Article I.

Les sujets de chacune des Hautes Parties contractantes
jouiront pour leurs personnes, dans toute l' étendue des domi-
nations de l' autre, de la même sécurité et de la même liberté
d' agir que les nationaux, et ils seront traités, pour leurs pro-
priétés et leur négoce, absolument sur le même pied que les
indigènes à charge de se soumettre aux Lois et Ordonnances
en vigueur dans les Pays respectifs.

Art. II.

Ils pourront louer, acquérir et posséder des maisons et
autres immeubles propres à leur commerce ou métier par tout

τῆς βιομηχανίας των εἰς ὁποιοδήποτε μέρος τῶν εἰρημένων Ἐπικρατειῶν. Θέλουν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαθέσωσι κατ' ἀρέσκειαν τὰ πράγματα καὶ κτήματά των, διὰ πωλήσεως, ἀλλαγῆς, δωρεᾶς, διαθήκης ἢ δι' οἰουδήποτε ἄλλου μέσου χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται εἰς περιορισμούς, φόρους καὶ ἐσθ' ἄλλα ἢ ἀνώτερα τῶν διὰ τῶν νόμων καὶ κανονισμῶν τῶν ἀμοιβαίων Ἐπικρατειῶν ἐπιβαλλομένων εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς. Δύνανται νὰ μεταφέρουν κατ' ἀρέσκειαν τὴν περιουσίαν των ἐκ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην τῶν συνομολογουσῶν Ἐπικρατειῶν χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται λόγῳ τῆς μεταφορᾶς ταύτης εἰς κανένα δασμὸν ἢ φόρον. Δὲν θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς οὐδεμίαν περίστασιν εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἢ φόρους τῶν εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς ἐπιβαλλομένων. Θέλουν ἐξαίρεσθαι ἀπὸ πᾶσαν στρατιωτικὴν ἢ ναυτικὴν ἀπογραφὴν. Οὐδὲν θάβουν δάνειον θέλει τοῖς ἐπιβληθῇ, αὐτοῖς τε δὲ καὶ ἰδιοκτησίαι των δὲν θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς κανέν ἄλλο βάρος, ἢ ἀπαίτησιν, ἢ φόρον, εἰμὴ εἰς ὅτα ὑπαβάλλονται οἱ ἰθαγενεῖς δι' ἑκαστοῦ καὶ τὰς ἰδιοκτησίας των. Ὅσοι ἐξασκῶσι τὸ ἐπιτήδευμα τοῦ πλωτῆρος ἢ ναύτου ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς ἐτέρας τῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων θέλουν ἐξαίρεσθαι ἀπὸ τὴν πληρωμὴν φόρου δι' ἑκαστοῦ καὶ τὸ ἐπιτήδευμά των.

Ἄρθρ. 3.

Φθάνοντα τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα κενὰ ἢ φέροντα φορτίον εἰς τοὺς λιμένας, ὁρμούς, ποταμούς καὶ διώρυγας τοῦ Ἀνοδέρου, καὶ ἀμοιβαίως τὰ Ἀνοθερικὰ κενὰ ἢ μετὰ φορτίου εἰς τοὺς τῆς Ἑλλάδος, ἐξ οἰουδήποτε τόπου προερχόμενα καὶ ἐξ οἰουδήποτε τόπου ἤθελε προέρχεσθαι τὸ φορτίον των θέλουν θεωρεῖσθαι κατὰ τὴν ἀρίστην, διαμονὴν καὶ ἀπέλευσιν των, οἷοις ἢ ὅπως καὶ ἂν ἤθελον εἶσθαι ὁ προσδιορισμὸς των, ἀπαρράλλεκτως ὡς καὶ τὰ ἐγγύρια πλοῖα, κατὰ πάντα καὶ κυρίως καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ τοῦ ἐλέγχου, τῆς εἰσπραξέως τοῦ ποτοῦ τῶν ἐπιβαλλομένων δικαιωμάτων, τιμῶν (taux), φόρων καὶ πᾶν ἄλλο ἐσθ' ὅπου ὁποιοδήποτε ἐπιβαλλόμενον ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων ἢ εἰδικῶν καταστημάτων ὁποιοδήποτε.

Ἄρθρ. 4.

Θέλουν εἶσθαι ἐξηρημένα εἰς τὰ ἀμοιβαία Κράτη πληρωμῆς δικαιωμάτων χωρητικότητος καὶ λιμένος α) τὰ πλοῖα, ἅτινα εἰσελθόντα ἐξ οἰουδήποτε τόπου κενὰ, ἤθελον ὡσαύτως ἐξελθεῖν κενὰ β) τὰ πλοῖα ἅτινα μεταβαίνοντα ἀφ' ἐνὸς τῶν λιμένων ἐκατέρων τῶν Βασιλείων, εἰς ἕτερον ἢ εἰς πολλοὺς λιμένας τοῦ αὐτοῦ Βασιλείου, εἴτε διὰ νὰ ἀποθέσωσι τὸ ὅλον ἢ μέρος τοῦ φορτίου των, εἴτε διὰ νὰ σχηματίσωσιν ἢ συμπληρώσωσι τὸ φορτίον των, ἤθελον ἀποδείξει ὅτι ἐπλήρωσαν ἤδη τὰ ρηθέντα δικαιώματα εἰς τὸν λιμένα, ὅπου τὸ πρῶτον προσωρμίσθησαν, παρὸς ὅσον καὶ τὰ ἐγγύρια πλοῖα ἤθελον ὑπόκεισθαι κατὰ τὴν αὐτὴν περίπτωσιν εἰς ἄλλα τινὰ δικαιώματα πλὴν τῶν εἰρημένων γ) τὰ πλοῖα, ἅτινα εἰσελθόντα μετὰ φορτίου εἰς τινὰ τῶν λιμένων ἐξ ἀνάγκης ἤθελον ἐξελθεῖν πάλιν χωρὶς νὰ ἐνεργήσωσιν οὐδεμίαν ἐμπορικὴν πράξιν.

Δὲν θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς πράξεις ἐμπορικῆς ἢ ἐνεκα ἐπισκευῆς τοῦ πλοίου ἀποβίσεως καὶ ἢ ἐκ νέου εἰσβίσεως ἐμπορευμάτων, ἢ ἀφ' ἐνὸς εἰς ἕτερον πλοῖον μετεμβίσεως αὐτῶν ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὸ πλοῖον ἐξ οὗ γίνεται ἡ μετεμβίσεως δὲν ἤθελε δύνασθαι νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν θαλασσοπλοίαν του, ἀλλ' ἀναγκαῖα πρὸς ζωοτροφίαν τοῦ πληρώματος, δαπάναι καὶ ἢ

où il leur conviendra, et ils jouiront du droit de disposer à leur gré de leurs biens et propriétés par vente, échange, donation ou testament, ou de toute autre manière, sans être assujétis à des restrictions, taxes et charges, autres ou plus graves, que celles qui sont ou seront établies par les lois et réglemens des Pays respectifs pour les indigènes. Ils pourront transférer comme bon leur semblera leurs fortunes de l' un des deux territoires dans l' autre sans qu' une taille ou taxe quelconque leur soit imposée à raison de cette translation. Et ils ne seront assujétis dans aucun cas à d' autres ni plus hauts droits ou taxes qu' à ceux auxquels sont soumis les indigènes. Ils seront exempts de toute conscription militaire ou marine; aucun emprunt forcé ne leur sera imposé et leurs personnes et leurs propriétés ne seront assujéties à aucune autre charge, réquisition ou taxe, qu' à celles dont sont passibles les personnes et les propriétés des indigènes. Ceux qui n' exercent que le métier de navigateur ou marinier sous le pavillon de l' autre Etat seront exempts de tout impôt sus leur personne et leur métier.

Art. III.

Les bâtimens grecs qui arriveront sur leur lest ou chargés dans les ports, rades, fleuves et canaux de Hanovre, et réciproquement les bâtimens hanovriens qui arriveront sur leur lest ou chargés dans les ports, rades, fleuves et canaux de la Grèce, de quelque lieu qu' ils viennent et de quelque pays que provienne leur cargaison, seront traités à leur entrée, pendant leur séjour et à leur sortie, quelle que soit leur destination, sur le même pied que les bâtimens nationaux en tout égard et principalement en ce qui concerne les mesures de contrôle, le mode de perception des montants des droits, taxes, impôt et toute autre charge de quelque nature ou sous quelque dénomination que ce soit, perçus au nom ou au profit du gouvernement, des administrations locales ou d' établissemens particuliers quelconques.

Art. IV.

Seront exemptes des droits de tonnage et de port dans les Pays respectifs: 1° les navires qui entrés sur lest de quelque lieu que ce soit, en ressortiront sur lest; 2° les navires qui passant d' un port de l' un des deux Royaumes dans un ou plusieurs autres ports du même Royaume, soit pour y déposer tout ou partie de leur cargaison, soit pour y composer, ou compléter leur chargement, justifieront avoir déjà acquitté ces droits dans le premier port où ils ont abordé, à moins, que les bâtimens nationaux ne soient sujets à quelques droits ultérieurs dans le même cas; 3° les navires qui entrés avec chargement dans un port en relâche forcée en sortiront sans avoir fait aucune opération de commerce. Ne seront pas considérés comme opération de commerce le débarquement et le rechargement des marchandises pour la réparation du navire, le transbordement sur un autre navire, en cas d' innavigabilité du premier, les dépenses nécessaires au ravitaillement de l' équipage et la vente des marchandises avariées qui sera per-

πώλησι; βεβλαμμένων ἐμπορευμάτων, ἥτις θέλει ἐπιτρέπεσθαι μετὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν τελῶν καὶ δικαιωμάτων καὶ τὴν τήρησιν τῶν τύπων, τῶν ἐπιβαλλομένων ὑπὸ τῶν τελωνιακῶν Νόμων.

Ἄρθρ. 5.

Φθάνοντες οἱ ὑπήκοοι ἐκατέρων τῶν ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων μὲ τὰ πλοῖα τῶν εἰς μίαν τῶν εἰς τὴν ἐ-ἐραν ἀνήκοντων αὐτῶν μὴ προθέμενοι δὲ νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸν λιμένα, ἢ εἰσελθόντες, μὴ προθέμενοι νὰ ἀποβιβάσωσιν οὐδὲν μέρος τοῦ φορτίου τῶν, θέλουν εἶσθαι ἐλεύθεροι νὰ ἀπέρχωνται καὶ ἐξακολουθῶσι τὸ ταξιδίδιον τῶν χωρὶς νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς ἄλλα δικαιώματα, φόρους ἢ βάρη ὁποιαδήποτε ἐνεκα τοῦ σκάφους ἢ τοῦ φορτίου, εἰμὴ εἰς τὰ κατὰ τὰς αὐτὰς περιπτώσεις ἐπιβαλλόμενα εἰς τὰ ἐγγύρια πλοῖα.

Ἐννοεῖται δὲ ὅτι θέλουν συμμορφοῦσθαι πάντοτε καὶ μὲ τοὺς ἀρρώντας τὴν ναυτιλίαν καὶ τὰ φρούρια ἢ τοὺς λιμένας ἔνθα ἤ-θέλουν προσορμισθῇ κανονισμοὶ καὶ διατάγματα ἔχοντα ἢ μέ-λοντα νὰ λάβωσιν ἰσχὺν διὰ τὰ ἐγγύρια πλοῖα, καὶ ὅτι θέλει εἶσθαι ἐπιτετραμμένον εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν Ὑγειονομείων καὶ Τε-λωνείων νὰ ἐπιστηπύωνται τὰ πλοῖα ταῦτα, νὰ μένουν ἐντὸς αὐ-τῶν καὶ νὰ λαμβάνουν καὶ ἄλλας προφυλάξεις, ὅποῦν ἤθελον κριθῇ ἀναγκαῖαι διὰ τὴν διατήρησιν τῆς δημοσίας ὑγείας τοῦ τόπου καὶ διὰ νὰ προληφθῇ πᾶσα παράνομος ἐμπορία ἐφόσον μένουν τὰ πλοῖα εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας τῶν.

Ἄρθρ. 6.

Συμφωνεῖται, ὅτι τὰ πλοῖα ἐκατέρως τῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων, ἐμβάντα εἰς τοὺς λιμένας τῆς ἄλλης, δύνανται νὰ περιορισθῶσιν εἰς τὸ νὰ ἀποβιβάσωσιν ἐν μέρος μόνον τοῦ φορ-τίου τῶν, καθόσον ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ ἰδιοκτήτης ἤθελον ἐπιθυμή-σει, καὶ νὰ ἀπέρχωνται ἐλευθέρως μὲ τὸ λοιπὸν ἀφοῦ πληρώ-σωσι μόνον ἐπὶ τοῦ ἀποβιβάσθέντος εἰς τὴν γῆν μέρους τοῦ φορτίου, τὰ δικαιώματα, φόρους καὶ βάρη μὲ τὰ ὅποια ἐπιβα-ρύνονται αἱπραγματεῖται, ἥτις ἐξόφλησις θέλει βεβαιοῦσθαι καθ' ὅν τρόπον ὁρίζεται ὑπὸ τῶν Νόμων καὶ τῶν διαταγμάτων τῶν ἀμοιβαίων Ἐπικρατειῶν. Δὲν θέλει ἐπιβάλλεσθαι κάμμία πλη-ρωμὴ διὰ τὸ μέρος τοῦ φορτίου, τὸ ὅποιον μένει εἰς τὸ πλοῖον ἀπερχόμενον, καὶ μετ' οὗ δύναται νὰ διευθύνῃ τὸν πλοῦν του εἰς ἕτερον ἢ ἑτέρους λιμένας τῆς αὐτῆς Ἐπικρατείας, καὶ νὰ δια-θέσῃ ἐκεῖ τὸ λοιπὸν τοῦ ὅλου φορτίου του ἂν σύγκηται ἀπὸ εἶδη, τῶν ὁποίων ἢ εἰσαγωγὴ ἐπιτρέπεται, πληρῶνον τὰ δικαιώματα, τὰ ὅποια ἐκεῖ εἰσὶν ἐφαρμοστέα, ἢ δύναται καὶ νὰ ἀπέλθῃ εἰς ὁποιαδήποτε ἄλλην Ἐπικράτειαν. Ἐννοεῖται μ' ὅλα ταῦτα, ὅτι τὰ δικαιώματα, φόροι ἢ βάρη ὁποιαδήποτε, ἐπιβαλλόμενα ἢ ἐπιβληθησόμενα εἰς τὰ σκάφη αὐτὰ θέλουν ἐξοφλεῖσθαι εἰς τὸν λιμένα, ὅπου τὸ πρῶτον προσωρμίσθησαν, σύμφωνα μὲ τὴν β'. διατάξιν τοῦ δ'. ἄρθρου.

Ἄρθρ. 7.

Πᾶν ὅ,τι δύναται ἐννόμως νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὸ Βασιλεῖον ἐκα-τέρως τῶν ὑψηλῶν συμολογουσῶν Δυνάμεων, ἢ νὰ ἐξαχθῇ ἐκ τοῦ αὐτοῦ Βασιλείου δι' ἐγγυρίων πλοίων, δύναται ἐπίσης νὰ εἰσαχθῇ καὶ ἐξαχθῇ διὰ τῶν πλοίων τῆς ἐτέρας συνομολογουσῆς Δυνά-μεως ἐξ ὁποιοῦδήποτε τόπου προερχομένων, ἐξ οἰοῦνδήποτε τό-που καὶ ἂν ἤθελε προέρχεσθαι τὸ φορτίον τῶν καὶ οἷοσδήποτε ἤθελον εἶσθαι ὁ προσδιορισμὸς τῶν, χωρὶς νὰ ὑποβληθῇ εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἢ βάρη ὁποιοῦδήποτε εἶδους ἢ ὀ-νομασίας ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνή-

mise après l'acquittement des droits, charges et formalités établies par les lois de douane.

Art. V.

Les sujets de l'une des Hautes Parties contractantes ar-rivant avec leurs bâtimens à l'autre, mais ne voulant pas entrer dans le port, ou après y être entrés ne voulant déchar-ger aucune partie de leur cargaison, auront la liberté de par-tir et de poursuivre leur voyage sans payer d'autre droits, impôts ou charges quelconques, pour le bâtiment ou la car-gaison, que ceux perçus sur les bâtimens nationaux dans les mêmes cas.

Bien entendu cependant qu'ils se conformeront toujours aux réglemens et ordonnances concernant la navigation et les places et ports dans lesquels ils pourront aborder, qui sont ou seront en vigueur pour les bâtimens nationaux et qu'il sera permis aux officiers de santé et de douane de les visiter, de rester à bord et de prendre telles précautions qui pour-raient être jugées nécessaires pour la conservation de la santé publique dans le pays, et pour prévenir tout commerce illicite pendant que les bâtimens resteront dans l'enceinte de leur juridiction.

Art. VI.

Il est convenu que les bâtimens de l'une des Hautes Par-ties contractantes étant entrés dans les ports de l'autre pour-ront se borner à ne décharger qu'une partie de leur cargaison selon que le capitaine ou propriétaire le désirera, et qu'ils pourront s'en aller librement avec le reste après n'avoir payé que pour la partie mise à terre, les droits, impôts et charges dont les marchandises sont grévées et dont l'acquittement sera attesté de la manière prescrite par les lois et ordonnan-ces des pays respectifs. Il ne sera rien payé pour la partie de la cargaison que le bâtiment remportera et avec la quelle il pourra continuer sa route pour un ou plusieurs autres ports du même pays et y disposer du reste de sa cargaison, si elle est composée d'objets dont l'importation est permise, en pa-yant les droits qui y sont applicables, ou bien il pourra s'en aller dans tout autre pays. Il est cependant entendu que les droits, impôts ou charges quelconques qui sont ou seront pa-yables pour les bâtimens mêmes, doivent être acquittés au premier port où ils abordent selon la stipulation 2e du IV article.

Art. VII.

Tout ce qui pourra être légalement importé dans le Ro-yaume de l'une des Hautes Parties contractantes ou exporté du même Royaume par bâtimens nationaux, pourra également y être importé ou exporté par les bâtimens de l'autre de quelque lieu qu'ils viennent et de quelque pays que provienne leur cargaison, ou quelque soit leur des-tination, sans payer d'autres ou plus hauts droits ou char-ges de quelque espèce ou dénomination que ce soit, perçus au nom ou au profit du gouvernement, des administrations locales ou d'établissements particuliers quelconques, que si l'importation ou l'exportation avait lieu en bâtimens nationaux.

σεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων ἢ εἰδικῶν καταστημάτων ὁποιωνδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ εἰσαγωγή ἢ ἐξαγωγή ἤθελε γείναι ἐπὶ ἐγγυρίων πλοίων.

Ἄρθρ. 8.

Θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς πλοῖα Ἑλληνικά καὶ Ἀνοθερικά ὅσα πλέουν ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς Ἐπικρατείας των καὶ εἶναι ἐφοδιασμένα μὲ τὰ ναυτιλιακά των ἔγγραφα καὶ ἀποδεικτικά τὰ ἀπαιτούμενα ὑπὸ τῆς ἰδίας, ἐκάστης Ἐπικρατείας, νομοθεσίας πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἐθνικότητός των. Τὰ δὲ ὑψηλὰ συνομολογούντα Μέρη ἐπιφυλάττονται νὰ ἀνταλλάξωσι διακηρύξεις περιεχούσας τὴν ἀπαρίθμησην τῶν ἐγγράφων τούτων. Ἄν μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν ταύτην, γεννησομένην μετὰ τρεῖς τὸ πολὺ μῆνας ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς παρούσης Συνθήκης, τὸ ἐν τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων Μερῶν ἤθελε τυχὸν ἐπιφέρει μεταβολὰς, ἢ τροπολογίας εἰς τὰς περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου διατάξεις του, θέλει γίναι ἐπίσημος τούτων κοινοποίησις εἰς τὸ ἕτερον Μῆρος.

Ἄρθρ. 9.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀκτεμπορίαν, δηλαδή τὴν μεταφορὰν προϊόντων ἢ ἐμπορευμάτων ἀποβιβάζομένων ἀπὸ τοῦ ἑνὸς, καὶ σσελλομένων εἰς ἕτερον λιμένα τῆς αὐτῆς Ἐπικρατείας, τὰ ὑψηλὰ συνομολογούντα Μέρη συνέθεντο νὰ παραχωρήσωσιν ἀμοιβαίως τὸ δικαίωμα τοῦτο καθ' ἅπασαν τὴν ἑκτασιν τῶν Ἐπικρατειῶν ἑκατέρα εἰς τοὺς ὑπηκόους τῆς ἐτέρας, ὅπως ἐξασκῶσι τοῦτο ἐπὶ τῶν ἰδίων των πλοίων, ὑποβάλλόμενοι εἰς τοὺς ἐν ἰσχύϊ περὶ τοῦ εἶδους τούτου τῆς θαλασσοπολοῦς νόμους καὶ τὰς διατάξεις τῶν ἀμοιβαίων Ἐπικρατειῶν.

Ἄρθρ. 10.

Δὲν δύναται νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὰ μέρη τὰ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν ἑκατέρας τῶν ὑψηλῶν συνομολογούσων Δυνάμεων ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς ἐτέρας, οὐδεμία ἀπαγόρευσις ἢ περιορισμὸς εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν των, οὐδὲν δικαίωμα ἄλλο ἢ ἀνώτερον ὁποιουδήποτε εἶδους ἢ ὀνομασίας, εἰμὴ καθ' ὅσον αἱ ἀπαγορεύσεις, οἱ περιορισμοὶ καὶ τὰ δικαιώματα ταῦτα ἤθελον ἐπίσης προϋποβλεπθῇ διὰ τὰ ἐκ πάσης ἄλλης Ἐπικρατείας προερχόμενα τῆς αὐτῆς φύσεως ἀντικείμενα.

Ἄρθρ. 11.

Πᾶσα εὐκολία ἀποθήκης (entrepôt) καὶ διμετακομίσεως (transit), πᾶσα χάρις ἀφορώσα τὰ πληρωτέα κατὰ τὰς περιπτώσεις ταύτας δικαιώματα καὶ τὴν εἰσπραξίν των, πᾶσα ἀμοιβὴ ἢ ἐπιστροφὴ δικαιωμάτων (primes et remboursements de droits) καὶ πᾶσα ἄλλη ὠφέλεια, ἥτις ἤθελε χορηγηθῇ ἐν τῇ Ἐπικρατείᾳ ἑκατέρας τῶν ὑψηλῶν συνομολογούσων Δυνάμεων περὶ τὴν εἰσαγωγὴν ἢ τὴν ἐξαγωγὴν ὁποιουδήποτε ἀντικειμένου, θέλει ἐπίσης χορηγεῖσθαι εἰς τὰ τῆς αὐτῆς φύσεως ἀντικείμενα, προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς ἐτέρας συνομολογούσης Δυνάμεως, καὶ εἰς τὰ ἐπὶ τῶν πλοίων αὐτῆς εἰσαγόμενα ἢ ἐξαγόμενα.

Ἄρθρ. 12.

Συμφωνεῖται, ὅτι ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ ἕτερον τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων Μερῶν χορηγῇ εἰς τὰ κατεργασμένα ἢ ἀκατέργαστα προϊόντα ἐτέρα: Ἐπικρατείας περιορισμένην ἢ ἀπεριόριστον ἄδειαν εἰσαγωγῆς ἢ ἐξαγωγῆς, εὐκολίαν ἀποθήκης ἢ διμετακομίσεως, ἐλάττωσιν ἢ ἐπιτροπὴν δικαιωμάτων ἢ ἄλλην χάριν ἀφορώσαν ταῦτα ἢ ἀμοιβὰς, ἐπὶ τῇ βεβαίῳ ἰδίων ἐμπορικῶν πλεονεκτημάτων, τὸ ἕτερον τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων Μερῶν δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ διὰ τὰ τῆς αὐτῆς φύσεως προϊόντα αὐτοῦ τὴν ἰδίαν περιορισμένην ἢ ἀπεριόριστον ἄδειαν εἰσαγωγῆς ἢ ἐξαγωγῆς, τὴν ἰδίαν εὐκολίαν ἀποθήκης ἢ

Art. VIII.

Seront considérés comme navires Grecs et Hanovirens ceux qui navigueront sous pavillon de leur pays et qui seront munis de leurs papiers de bord et certificats requis par la législation respective des deux Etats pour constater leur nationalité. Les Hautes Parties contractantes se réservent d'échanger des déclarations qui contiendront l'énumération de ces papiers et documens. Si après l'échange, qui aura lieu au plus tard trois mois après la signature du présent traité, l'une des Hautes Parties contractantes se trouvait dans le cas d'échanger ou de modifier ses ordonnances à cet égard, il en sera fait à l'autre une communication officielle.

Art. IX.

En ce qui regarde la navigation de côte ou de cabotage, c'est à-dire le transport de produits ou de marchandises chargées dans une place d'un pays avec destination pour une autre place du même territoire, les Hautes Parties contractantes sont convenues d'accorder ce droit réciproquement dans toute l'étendue de leurs dominations respectives aux sujets de l'autre pour l'exercer sur leurs propres embarcations en se soumettant aux lois et dispositions concernant cette espèce de navigation en vigueur dans les pays respectifs.

Art. X.

Il ne pourra pas être établi dans les territoires de la domination de l'une des deux Hautes Parties contractantes sur les produits du sol ou de l'industrie des Etats de l'autre aucune prohibition ou restriction d'importation ou d'exportation, ni aucune droit autre ou plus haut de quelque espèce ou dénomination que ce soit, qu'autant que ces prohibitions ces restrictions et ces droits seraient également établis sur les objets de même nature provenant de toute autre contrée.

Art. XI.

Toute faculté d'entrepôt, de transit, toute faveur à l'égard des droits à payer dans ces cas et à leur perception, toutes primes et remboursements de droits et tout autre avantage qui seraient accordés dans les territoires de l'une des Hautes Parties contractantes à l'importation ou à l'exportation de quelque objet que ce soit, seront également accordés aux objets de même nature, produits du sol ou de l'industrie de l'autre Partie contractante et aux importations et exportations faites dans ses bâtimens.

Art. XII.

Il est entendu que dans le cas où l'une des Hautes Parties contractantes accorde aux productions brutes ou manufacturées d'un autre pays une permission limitée ou illimitée d'importation ou d'exportation, une faculté d'entrepôt ou de transit, une diminution, remboursement ou autre faveur par rapport aux droits ou des primes, sur l'assurance d'avantages de commerce partiquiliers; l'autre des Hautes Parties contractantes ne peut demander pour ses produits de même nature la même permission limitée ou illimitée d'importation ou d'exportation, la même faculté d'entrepôt ou de transit,

διαμετακομίσεως ἐλάττωσιν, ἐπιστροφὴν ἢ ἄλλην χάριν ἀπορῶσαν τὰ δικαιώματα ἢ τὰς αὐτὰς ἀμοιβάς, εἰμὴ καθ' ὅσον ἤθελε προσφέρει ὠφελείας τοιαύτας ὥστε, ὑπολογιζομένης ἐπίσης τῆς θυσίας, τὴν ὁποίαν αἱ ζητούμεναι παραχωρήσεις ἤθελον ἐπιφέρει εἰς τὰ συνομολογοῦντα Μέρη, ἢ συμφωνία ἦτι: ἤθελε γίνεσθαι εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, νὰ ᾖναι διὰ τὸ ἐν Μέρους σχετικῶς πρὸς τὴν διὰ τὸ ἕτερον Μέρος μέλλουσιν ὡς ἐκ τούτου νὰ προκύβῃ ὠφέλειαν, τοσοῦτον ἐπωρελῆς ὅσον εἶναι διὰ τὸ πρῶτον Μέρος ἢ συμφωνία, τὴν ὁποίαν ἔκαμε μετὰ τῆς περὶ τῆς ὁ λόγος ἐτέρας τρίτης Ἐπικρατείας σχετικῶς ὡσαύτως πρὸς τὴν ὠφέλειαν, τὴν ὁποίαν ἡ ἐπικράτεια αὕτη ἀπολαμβάνει ἐκ τούτου.

Ἄρθρ. 43.

Ἐκάτερον τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων Μερῶν ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ μὴ ἀπονέμῃ περὶ τὰς ἀπὸ μέρους τοῦ ἢ ἀπὸ μέρους Ἑταιριῶν ἢ Πρακτόρων ἐνεργούντων ἐξ ὀνόματος ἢ ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ, γινομένης ἀγοράς ἢ πωλήσεις, οὐδεμίαν προτίμησιν εἰς τὰ προϊόντα ἄλλης τινος Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν τοῦ αὐτοῦ εἶδους τοῦ ἐτέρου τῶν συνομολογούντων Μερῶν, μήτε εἰς τὰ διὰ τῶν ἰδίων αὐτοῦ πλοίων ἢ διὰ τῶν ἄλλης τινος Ἐπικρατείας εἰσερχομένων ἢ ἐξερχομένων ἐπὶ τῶν διὰ τῶν πλοίων τοῦ ἐτέρου συνομολογούντος Μέρους εἰσερχομένων ἢ ἐξερχομένων.

Ἄρθρ. 44.

Συμφωνεῖται, ὅτι ἐκάστη τῶν ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων δύναται νὰ διατηρῇ εἰς τοὺς λιμένας καὶ τὰς ἐμπορικὰς πόλεις τῆς ἐτέρας Γενικοῦς Προξένους, Προξένους, Ὑποπροξένους καὶ Προξενικοὺς Πράκτορας, οἵτινες θέλουν ἀπολαμβάνει ἅπασαν τὴν προστασίαν καὶ τὴν ἀναγκαίαν συνδρομὴν πρὸς τὴν ἀνήκουσαν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν των. Οἱ Προξένοι ὁποιασδήποτε τάξεως καὶ ἂν ᾖσι, τακτικῶς διωρισμένοι ἀπὸ τὰς ἀμοιβαί: Κυβερνήσεις των, καὶ ἀπολαύσαντες τὸ Ἐκτελεστήριον ἐκείνης εἰς τὴν Ἐπικράτειαν τῆς ὁποίας θέλουν διαμένει, θέλουν ἀπολαύει, διὰ τε ἐξουτοῦ καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν των, προνόμια ἴσα μὲ τοὺς τοῦ ἔθνους τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου. Οἱ εἰρημένοι Γενικοὶ Προξένοι, Προξένοι, Ὑποπροξένοι καὶ Προξενικοὶ Πράκτορες δύναται νὰ ἐξαίτωνται τὴν συνδρομὴν τῶν ἐγγυῶν ἀρχῶν διὰ τὴν σύλληψιν, κράτησιν καὶ φυλάκισιν δραπέτῶν τῶν πολεμικῶν ἢ τῶν ἐμπορικῶν πλοίων τῆς Ἐπικρατείας των. Θέλουν δὲ ἀπειθύνεσθαι ἐπὶ τούτῳ εἰς τὰ δικαστήρια, τοὺς δικαστὰς καὶ τοὺς ἀρμόδιους ὑπαλλήλους, καὶ θέλουν ζητεῖ ἐγγράφους τοὺς εἰρημένους δραπέτας ἀποδεικνύοντες διὰ τῆς κοινοποιήσεως τῶν βιβλίων τῶν πλοίων, ἢ τῶν Ναυτολογίων (rôles d'equipage), ἢ δι' ἐτέρων ἐπιτήμων ἐγγράφων ὅτι τὰ δεῖνα ἄτομα ἀπετέλεσαν μέρος τῶν δεῖνα πληρωμάτων, τῆς δὲ αἰτήσεως οὕτως ἀποδεικνυομένης, δὲν θέλει ἀρνεῖσθαι ἢ ἀπόδοσις, ἐκτὸς μόνον ἂν τὰ ἄτομα ταῦτα ἤθελον εἶσθαι ὑπῆκοοι τοῦ τόπου, ἐνθα ἐδραπέτευσαν.

Συλλαμβανόμενοι οἱ τοιοῦτοι δραπέται, θέλουν τίθεσθαι εἰς τὴν διάθεσιν τῶν περὶ τῶν ὁ λόγος Γενικῶν Προξένων, Προξένων, Ὑποπροξένων ἢ Προξενικῶν Πρακτόρων. Δύνανται δὲ νὰ κλεισθῶσι εἰς τὰς δημοσίας φυλάκας ἐπὶ τῇ αἰτήσει καὶ δαπάναις τῶν αἰτούντων αὐτοῦ: διὰ νὰ πεμφθῶσιν εἰς τὰ πλοῖα εἰς τὰ ὁποῖα ἀνήκουσιν, ἢ εἰς ἄλλα τοῦ αὐτοῦ ἔθνους. Ἀλλ' ἂν δὲν ἀποπεμφθῶσιν εἰς διάστημα δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κρατήσεώς των, θέλουν ἀπολύεσθαι καὶ δὲν θέλουν συλλαμβάνεσθαι πλέον ἐπὶ τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ. Ἐννοεῖται μ' ὅλα ταῦτα ὅτι ἂν ὁ δραπέτης τυγχάνῃ πράξας ἤδη κακούργημα τι ἢ πλημμέλημα, ἢ ἂν κρατῇται διὰ χρεῖν, ἡμπορεῖ νὰ ἀναβληθῇ ἡ ἀπόδοσις του μέχρι τοῦ

diminution, remboursement ou autre faveur par rapport aux droits ou les mêmes primes, qu' en assurant des avantages tels que, en tenant compte aussi des sacrifices que ces concessions réclamées occasionneraient aux Parties contractantes, l' arrangement à conclure serait pour l' une d' Elles, en comparaison du profit qui en résulterait pour l' autre, aussi avantageux qu' est à la première l' arrangement qu' elle a conclu avec le pays tiers en question, en comparaison également du profit que ce dernier en retire.

Art. XIII.

Chacune des Hautes Parties contractantes s' engage à ne donner dans ses achats et ventes ou dans ceux qui seraient faits par des compagnies ou des agents, agissant en son nom ou sous son autorité, aucune préférence aux produits d' un autre pays sur ceux de la même espèce de l' autre Partie contractante, ni aux importations ou exportations faites par ses bâtimens ou par ceux d' une nation tierce sur celles faites par les bâtimens de l' autre Partie contractante.

Art. XIV.

Chacune des Hautes Parties contractantes accorde à l' autre la faculté d' entretenir dans ses ports et places de commerce des Consuls Généraux, Consuls, Vice-Consuls et Agens Consulaires qui jouiront de toute la protection et recevront toute l' assistance nécessaire pour remplir dûment leurs fonctions. Ces Consuls de quelque classe qu' ils soient, dûment només par leur Gouvernement respectif et après avoir obtenu l' Ex é q u a t u r de celui dans le territoire duquel ils doivent résider, jouiront dans l' un et l' autre pays, tant dans leurs personnes que pour l' exercice de leurs fonctions, des privilèges dont y jouissent les Consuls des Nations les plus favorisées.

Les dits Consuls généraux, Consuls, Vice-Consuls et Agens Consulaires seront autorisés à requérir l' assistance des autorités locales pour l' arrestation, la détention et l' emprisonnement des déserteurs des navires de guerre et marchands de leur pays, et ils s' adresseront à cet effet aux tribunaux, juges et officiers compétens et réclameront par écrit les déserteurs susmentionnés en prouvant par la communication des registres des navires ou rôles d' équipages, ou par d' autres documens officiels que tels individus ont fait partie des dits équipages, et cette réclamation ainsi prouvée l' extradition des déserteurs ne sera pas refusée, pourvu qu' ils ne soient point sujets du pays où ils ont déserté.

De tels déserteurs, dès qu' ils auront été arrêtés, seront mis à la disposition des dits Consuls généraux, Consuls, Vice-Consuls ou Agens Consulaires, et pourront être enfermés dans les prisons publiques à la requisition et aux frais de ceux qui les reclament pour être envoyés aux navires aux quels ils appartenaient ou à d' autres de la même nation. Mais s' ils ne sont pas renvoyés dans l' espace de deux mois à compter du jour de leur arrestation, il seront mis en liberté et ne seront plus arrêtés pour la même cause.

Il est entendu toutefois que si le déserteur se trouvait avoir commis quelque crime ou délit ou être arrêté à cause

τὸ ἐπιληρθὲν τῆς ὑποθέσεως ταύτης δικαστήριον ἤθελεν ἐκδῶσαι τὴν ἀπόφασίν του καὶ ἤθελεν αὕτη ἐκτελεσθῇ.

Ἄρθρ. 15.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν πλοῖόν τι τῆς μιᾶς τῶν ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων ἤθελε ναυαγήσει, ἢ ἤθελεν ὑποφέρει ἄλλην τινα βλάβην, ἢ ἤθελεν ὠθηθῇ εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς ἑτέρας Ἐπικρατείας, θέλει χορηγηθῇ πᾶσα συνδρομὴ καὶ ἀντίληψις εἰς τοὺς ναυαγῆσαντας ἢ τρέχοντας κίνδυνον, θελοῦν προσφερθῇ αἱ ἐπιτόπιοι Ἀρχαὶ πρὸς αὐτοὺς ὡς πρὸς τοὺς ἰθαγενεῖς, καὶ θέλουν τοῖς χορηγήσει διαβατήρια διὰ νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν πατρίδα των. Τὰ παθόντα τὸ ναυάγιον πλοῖα καὶ αἱ πραγματεῖαι ἢ τὸ προκύψαν ἐξ αὐτῶν, ἐὰν ἐπωλήθησαν, θέλουν ἀποδίδεσθαι εἰς τοὺς Κυρίους αὐτῶν, ἢ εἰς τοὺς Ἐπιτρόπους των, ἢ καὶ εἰς τὸν Πρόξενον τοῦ Ἔθνους των, τὸν ἐδρεύοντα εἰς τὸν Νομὸν ἢ τὴν Ἐπαρχίαν, ἐνθα συνέβη τὸ ναυάγιον, ἐὰν ζητηθῶσιν ἐντὸς ἐνὸς ἔτους καὶ μιᾶς ἡμέρας ἐπὶ τῇ ἀποτίσει τῶν διὰ τὴν ναυαγιαίρεσιν δαπανῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἤθελεν ὑποβάλλεσθαι εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις καὶ τὰ ἐγγώρια πλοῖα, καὶ ἐπὶ τῶν ναυαγιαίρεσεων ἐργολαβίαι δὲν δύνανται νὰ ἐπιβῶσι τὴν ὑπηρεσίαν των εἰμὴ εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις, καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν αὐτῶν προθεσμιῶν, καθ' ἃς ἤθελε προσφερῆσθαι ἡ ὑπηρεσία των εἰς τοὺς κυβερνήτας καὶ τὰ πληρώματα τῶν ἐγγωρίων πλοίων. Ἄλλως τε ἐκάτεροι αἱ Κυβερνήσεις θέλουν ἐπαγρυπνεῖ ὅπως αἱ ἐργολαβίαι αὗται ἀπέχῃσι πάσης ἀδίκου παρενοχλήσεως ἢ αὐθαριέτων πράξεων. Τὰ διασωθέντα ἀντικειμένα δὲν θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς πληρωμὴν τινα δικαιωμάτων, εἰμὴ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελεν διατεθῇ ἐπομένως ταῦτα πρὸς κατανάλωσιν ἢ πώλησιν εἰς τὸν τόπον, ἐνθα συνέβη τὸ ναυάγιον. Ἐπειὶ τῶν ἀντικειμένων τούτων, τῶν ὁποίων ἡ εἰσαγωγή ἤθελεν εἶσθαι ἀπηγορευμένη, πρέπει νὰ ἐξαχθῶσιν ἐκ νέου, ἐκτὸς μόνον ἂν εἶχον ἐξαχθῇ τοῦ Βασιλείου, καὶ εἰς τοιαύτην περίστασιν ἡ ταυτότης αὐτῶν ἤθελεν ἀποδειχθῇ. Εἰς πᾶσαν ἐν τούτῳ περίστασιν τὰ ἄρμενα τοῦ ναυαγῆσαντος πλοίου δὲν θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς κανὲν δικαίωμα.

Ἄρθρ. 16.

Ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τοῦ Ανοβέρου, συμφωνοῦν νὰ ὑποβάλλωσιν εἰς ὅλην τῶν νομῶν τὴν αὐστηρότητα πάντας τοὺς ἐπὶ πειρατεία ἐγνωσμένους καὶ πάντας τοὺς εἰς τὰς Ἐπικρατείας αὐτῶν κατοικοῦντας ὅσοι ἐξελεγχθῶσι συναίτιοι τῶν τοιούτων ἢ συνεννοούμενοι μετ' αὐτῶν.

Ὅσα πλοῖα καὶ φορτία ἀνήκοντα εἰς ὑπηκόους ἐκατέρων τῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων συλλάβωσιν οἱ πειραταὶ καὶ φέρωσιν εἰς τοὺς λιμένας ἐκατέρως τῶν Ἐπικρατειῶν, θέλουν ἀποδίδεσθαι εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας των ἢ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτῶν εἰς τὸν Πρόξενον τοῦ Ἔθνους των, ὅμα ἤθελεν ἀποδεχθῇ ἡ ταυτότης τῆς ἰδιοκτησίας. Ἡ ἀπόδοσις αὕτη θέλει γίνεσθαι καὶ ἂν τὸ ζητούμενον πράγμα εὕρισκται εἰς χεῖρας τρίτου.

Ἄρθρ. 17.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἐκάτερον τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων Μερῶν ἤθελεν εἶσθαι εἰς πόλεμον μετὰ τινος Δυνάμεως, Ἐθνους ἢ Ἐπικρατείας, οἱ ὑπῆκοοι τοῦ ἑτέρου θέλουν εἶσθαι ἐλεύθεροι νὰ ἐξακολουθῶσι τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν θαλασσοπλοῖαν των μετὰ τῶν Ἐπικρατειῶν τούτων, πλην τοῦ ἐμπορίου τῶν εἰδῶν, ὅτινα γενικῶς θεωροῦνται ὡς λαθρεμπόριον πολέμου, καὶ πλην τοῦ μετὰ τῶν πόλεων ἢ λιμένων τῶν πραγματικῶς ἀποκλεισμένων ἢ πολιορκημένων κατὰ ξηρὰν ἢ κατὰ θάλασσαν.

de dettes, il pourra être sursis à son extradition jusqu'à ce que le Tribunal, nanti de l'affaire, aura rendu la sentence et que celle ci ait reçu son exécution.

Art. XV.

Dans le cas ou quelque bâtiment des sujets de l'une des Hautes Parties contractantes aura échoué, fait naufrage ou souffert quelque dommage sur les côtes de la domination de l'autre, il sera donné toute l'aide ou assistance aux personnes naufragées ou qui se trouveraient en danger; elles seront traitées à l'égal des nationaux et il leur sera accordé des passeports pour retourner dans leur partie. Les batimens et les marchandises naufragés ou leur produit, s'ils ont été vendus, seront restitués à leurs propriétaires ou à leurs fondés de pouvoirs, ou bien à leur Consul résidant dans le département ou province où le naufrage a eu lieu, si la réclamation est faite dans le délai d'un an et un jour, en payant les frais de sauvetage que payeraient les bâtimens nationaux dans le même cas; et les compagnies de sauvetage ne pourront faire accepter leurs services que dans les mêmes cas et après les mêmes délais qui seraient accordés aux capitaines et aux équipages nationaux. Les gouvernements respectifs veilleront d'ailleurs à ce que ces compagnies ne se permettent point de vexations ou d'actes arbitraires. Les articles sauvés ne seront assujettis à payer des droits qu'en tant qu'on en disposerait ensuite pour la consommation ou le débit dans le pays où le naufrage a eu lieu.

Ceux de ces articles dont l'importation serait prohibée devront être réexportés, à moins qu'ils n'aient été exportés du Royaume, et que dans ce cas l'identité en soit établie. En tout cas les agrès d'un navire naufragé ne seront soumis à aucun droit.

Art. XVI.

Sa Majesté le Roi de Grèce et Sa Majesté le Roi de Hanovre conviennent d'appliquer l'entière rigueur des lois contre les personnes connues d'être pirates et contre tous les individus résidant dans leurs Etats qui seraient convaincus de connivence ou de complicité avec elles. Tous les navires et cargaisons appartenant à des sujets des Hautes Parties contractantes que les pirates prendraient et conduiraient dans les ports de l'une ou de l'autre, seront restitués à leurs propriétaires, ou s'ils étaient absents à leur consul aussitôt que l'identité de la propriété sera prouvée. Et la restitution aura lieu même quand l'article réclamé serait entre les mains d'un tiers.

Art. XVII.

Si l'une des Hautes Parties contractantes était en guerre avec quelque Puissance, Nation ou Etat, il sera libre aux sujets de l'autre de continuer leur commerce et navigation avec les mêmes Etats, excepté le commerce des articles généralement considérés comme contrebande de guerre, et celui qui se ferait avec les villes ou ports effectivement bloqués ou assiégés par mer ou par terre.

Malgré toutefois l'éloignement des Pays respectifs des deux

σαν. Ἀλλ' ἐνεκα τῆς ἀποτάξεως τῆς διαχωρίζουσας ἐκατέρω τῶν Ἐπικρατειῶν τῶν ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων, συμφωνεῖται ὅτι πλοῖον ἐμπορικὸν ἀνήκον εἰς μίαν ἐξ αὐτῶν καὶ προσδιωρισμένον διὰ τινος λιμένος ἀποκεκλεισμένον, δὲν θέλει κυριεύσθαι ἢ καταδικάζεσθαι ὡς ἀποπειραθὲν πρὶν ἢ φερόν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν εἰρημένον λιμένα, πρὸς τοῦτον ἂν ἤθελεν ἀποδειχθῇ ὅτι τὸ πλοῖον τοῦτο ἔμαθεν ἢ ἠδύνατο νὰ μάθῃ πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του, ἢ καθ' ὁδόν, ὅτι τὸ περὶ αὐτοῦ ὁ λόγος μέρος ἦτον ἀποκεκλεισμένον.

Ἄρθρ. 48.

Συμφωνεῖται μεταξύ τῶν δύο ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων, ὅτι ἐφ' ὅσον ἐξακολουθήσωσι νὰ διατηρήσωσι ὑγειονομικὸν τακτικὸν σύστημα προσφέροντες ὅλας τὰς πρὸς διατήρησιν τῆς δημοσίου ὑγείας ἀποχρώσας ἐγγυήσεις, τὰ πλοῖα τῶν φθάνοντα κατ' εὐθείαν ἐκ τῆς μιᾶς Ἐπικρατείας εἰς τὴν ἄλλην, καὶ ὅσα προσημειωμένα ἀπὸ ὑγειονομικῆς πιστοποίησης, ἐκδομένην ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς τῶν μερῶν, ὅθεν ἐξέπλευσαν τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος, πλοῖα, καὶ βεβαιώσωσι ὅτι οὐδεμία λοιμώδης νόσος ὑπῆρχεν εἰς τὰ μέρη ταῦτα, δὲν θέλουσι ὑποβάλλεσθαι εἰς ἄλλην κάθαρσιν, εἰμὴ εἰς τὴν ἀπαιτουμένην διὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ἐπὶ τῆς ὑγείας τοῦ λιμένος ὅπου ἤθελεν προσορμισθῇ. Μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην θέλει ἐπιτραπῇ ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς εἰς τὰ πλοῖα ταῦτα νὰ εἰσέλθωσιν ἀμέσως εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν.

Ἐννοεῖται ὅμως, ὅτι τοῦτο θέλει γίνεσθαι ὁπόταν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θαλασσοπολείας τῶν πλοίων ταῦτα δὲν ἤθελεν λάβει οὐδεμίαν ὑποπτον συγκοινωνίαν, καὶ δὲν ἤθελε τίποτε συμβῆναι, ὅπερ ἠδύνατο νὰ κακαστήσῃ ὑποπτον τὴν ὑγειονομικὴν στάσιν τῶν.

Ἄρθρ. 49.

Ἡ παρούσα Συνθήκη θέλει ἰσχύει δι' ἑπτὰ ἔτη ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀν' ἀλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων καὶ περαιτέρω τῆς προθεσμίας ταύτης μέχρι τῆς παρελεύσεως δώδεκα μηνῶν, ἀφ' ὅτου θάτερον τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν ἤθελε δηλώσει τῷ ἑτέρῳ τὴν περὶ τῆς παύσεως τῆς Συνθήκης ταύτης πρόθεσιν τοῦ.

Ἄρθρ. 20.

Αἱ ἐπικυρώσεις τῆς παρούσης Συνθήκης θέλουσι ἀνταλλαχθῆναι εἰς Ἀθήνας ἐντὸς τριῶν μηνῶν, ἢ καὶ πρότερον, εἰ δυνατόν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὑπογραφῇ.

Πρὸς πίστῳσιν τούτων ἀμφότεροι οἱ Πληρεξούσιοι τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν ὑπογράψαντες τὴν Συνθήκην ταύτην, ἐπέθεντο τὰς σφραγίδας τῶν.

Ἐγένετο εἰς Διπλοῦν ἐν Ἀθήναις τὴν 29 Ἰαννουαρίου (40 Φεβρουαρίου) τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔκτου Σωτηρίου ἔτους.

(Τ. Σ.) ΠΕΤΡΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

(Τ. Σ.) ΦΡΙΑΔΕΡΙΚΟΣ ΣΤΡΟΓΚ.

Ἐγκρίνομεν ἐπικυροῦμεν καὶ ἐπιβεβαιούμεν τὴν εἰρημένην Συνθήκην κατὰ πάντα τὰ ἐν τῇ αὐτῇ περιεχόμενα μέρη καὶ ἄρθρα ὑποσχομένοι νὰ τὴν φυλάττωμεν πιστῶς χωρὶς νὰ προσβάλλωμεν αὐτὴν ἢ νὰ συγχωρῶμεν νὰ προσβληθῇ οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον.

Ὅθεν εἰς πίστῳσιν ὑπογράψαντες τὴν παρούσαν Πράξιν τῆς ἐπικυρώσεως ἐπέβασαμεν τὴν τοῦ Βασιλείου Ἡμῶν Σφραγίδα.

Hautes Parties contractantes il est stipulé qu' un bâtiment marchand appartenant à l' une d' elles et destiné pour un port bloqué, ne sera pas capturé ou condamné pour avoir essayé une première fois d' entrer dans le dit port, à moins qu' il puisse être prouvé que le dit bâtiment avoir pu et dû apprendre, avant son départ ou en route, que la place en question était en état de blocus.

Art. XVIII.

Il est convenu entre les deux Parties contractantes que, aussi longtemps qu' Elles continueront à maintenir un régime quarantenaire régulier offrant toutes les garanties que peut exiger la conservation de la santé publique, leurs bâtimens qui arriveront directement de leurs territoires respectifs et qui seraient pourvus d' un certificat de santé émané de l' autorité compétente des lieux d' où les dits bâtimens sont sortis, et assurant qu' aucune maladie pestilentielle n' existait dans ces lieux, ne seront soumis à aucune quarantaine que celle qui sera nécessaire pour la visite de l' officier de santé du port où les bâtimens seraient arrivés, après cette visite il sera donné par l' autorité compétente la permission à ces bâtimens d' entrer immédiatement en libre pratique. Bien entendu toutefois que durant le voyage les bâtimens n' aient point eu de communication suspecte et qu' il ne serait rien arrivé qui pût faire suspecter leur état sanitaire.

Art. XIX.

Le présent Traité sera en vigueur pendant sept ans à partir du jour de l' échange des Ratifications et au delà de ce terme jusqu' à l' expiration de douze mois après que l' une des Hautes Parties contractantes aura annoncé à l' autre son intention d' en faire cesser les effets.

Art. XX.

Les Ratifications du présent Traité seront échangées à Athènes dans l' espace de trois mois à compter du jour de la signature ou plutôt si faire se peut.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs des Hautes Parties contractantes ont signé le présent Traité et y ont apposé le sceau de leurs armes.

Fait en Duplicata à Athènes le 29 Janvier (10 Février) de l' an de grâce mil huit cent quarante six.

(L. S.) PIERRE DELYANNI.

(L. S.) FREDERIC STRONG.

Nous avons agréable ratifions et confirmons le susdit Traité en tous les points et articles qu'il contient promettant de l' observer fidèlement sans y porter ou permettre qu' il y soit porté la moindre atteinte.

En foi de quoi Nous avons signé le present Acte de Batification et y avons fait apposer le sceau de Notre Royaume.

Ἐξεδόθη ἐν τοῖς ἐν Ἀθήναις Ἡμετέροις Ἀνακτόροις τὴν 2 (14) τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου ἐν ἔτει μὲν Σωτηρίῳ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τεσσαρακοστῷ ἑκτῷ, τῆς δὲ Ἡμετέρας Βασιλείας τῷ δεκάτῳ τετάρτῳ.

Ο Θ Ω Ν

(Σφρ. τοῦ Κρατ.)

I. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 11.

ΑΘΗΝΑΙ, 18 Μαΐου.

Νόμος ΛΑ'.

Ἀριθ. 40,928.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ ἐκλογῆς ἐνόρκων διὰ τὸ ἐνεστῶς ἔτος 1846.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 4.

Διὰ τὰς πρώτας δύο τριμηνίας καὶ συνόδους τῶν κακουργοδικῶν τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους 1846 θέλουν χρησιμεύσει οἱ τοῦ παρελθόντος ἔτους 1845 κατάλογοι τῶν ἐνόρκων, διὰ δὲ τὰς λοιπὰς συνόδους τοῦ αὐτοῦ ἔτους θέλουν συναχθῇ οἱ κατάλογοι τῶν ἐνόρκων κατὰ τὸ 4 ἄρθρον τῶν 12 Ὀκτωβρίου 1836 περὶ ὀρκωτῶν κριτῶν Νόμου, καὶ τὸ 44 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 48 Δεκεμβρίου 1836 περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων Νόμου, ὑπὸ τε τῶν ἐπάρχων καὶ τῶν συγκροτηθησομένων πρὸ τῆς λήξεως τῶν δύο πρώτων συνόδων ἐπαρχιακῶν συμβουλίων.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Μαΐου 1846.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς I. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις 13 Μαΐου 1846.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός.

I. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Donné en Notre Palais d'Athènes le 2]14 du mois d'Avril de l'année grégorienne mil huit cent quarante six et de notre Règne le quatorzième.

OTHON.

J. COLETTI.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ 12.

ΑΘΗΝΑΙ, 29 Μαΐου

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ διαλύσεως τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς τῶν Εὐελπίδων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πληροφορηθέντες ἐκ τῆς ἀπὸ 27 Ἀπριλίου ἐκθέσεως τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν περὶ τοῦ κατὰ τὴν νύκτα τῆς 44—42 Ἀπριλίου λαβόντος χώραν εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Σχολὴν κινήματος τῶν μαθητῶν αὐτῆς,

Θεωροῦντες, ὅτι κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην ἔλαβε χώραν εἰς τὴν Σχολὴν στάσις ἐνοπλος ἐκ προμελέτης ἐκ μέρους ὅλων τῶν μαθητῶν ἐξαιρουμένων τῶν Γεωργίου Σούτζου καὶ Ἰωάννου Γενίσαρλη τῆς 7 κλάσεως,

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν

Ἄρθρ. 1.

Ἡ ἐν Πειραιεὶ Στρατιωτικὴ Σχολὴ διαλύσεται προσωρινῶς.

Ἄρθρ. 2.

Οἱ μέχρι τοῦδε μαθηταὶ αὐτῆς ἀποπέμπονται εἰς τὰς οἰκίας τῶν γονέων καὶ συγγενῶν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 3.

Πρὸ τῆς εἰς τὰς οἰκίας τῶν γονέων, ἢ συγγενῶν τῶν ἀποπομπῆς θέλει ἐπιβληθῇ παρὰ τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἀνάλογος πειθαρχικὴ ποινὴ εἰς τοὺς πρώτον λαβόντας μέρος εἰς τὴν στάσιν, Ἰωάννην Βαροῦχαν, Γεώργιον Πετμεζᾶν, Δημήτριον Τζαβέλλαν, Δημήτριον Γρίβαν, Ξενοφῶντα Μωραΐτην, Μιλτιάδην Μινῶτον, καὶ Ἰάκωβον Κώπαν, καὶ εἰς τοὺς Ἀθανάσιον Γ. Πετμεζᾶν, καὶ Περικλῆν Κυργούσιον, ἀποπειραθέντας μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς στάσεως νὰ προσβάλλωσι τὸν σκοπὸν τὸν τοποθετηθέντα ἔμπροσθεν τῆς φυλακῆς τῶν ὑπὸ ἀνακριτικὴν φυλάκισιν μαθητῶν.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ Στρατιωτικὴ Σχολὴ θέλει σχηματισθῇ ἐκ νέου ἐν καιρῷ τῷ δέοντι.

Ἄρθρ. 5.

Ἐγκρίνομεν ἀπὸ τοῦδε νὰ ᾖναι δεκτοὶ εἰς τὴν Σχολὴν κατὰ

τὸν νέον σχηματισμὸν αὐτῆς, οἱ μὴ λαβόντες μέρος εἰς τὴν στάσιν πρῶτον μαθηταὶ Γεώργιος Σοῦτζος καὶ Ἰωάννης Γενισαρχῆς, καὶ οἱ κατὰ τὴν νύκτα τῆς 11—12 Ἀπριλίου δι' ἀδείας ἀπόντες ἐκ τῆς Σχολῆς μαθηταὶ.

*Ἀρθρ. 6.

Δὲν δύνανται ν' ἀνακαταχθῶσιν εἰς τὴν Σχολὴν κατὰ τὸν νέον σχηματισμὸν αὐτῆς οἱ ὡς ἀνωτέρω λαβόντες πρῶτον μέρος εἰς τὴν στάσιν Ἰωάννης Βαρούχας, Γεώργιος Πετμεζᾶς, Δημήτριος Τζαβέλλας, Δημήτριος Γρίβας, Ξενοφών Μωραΐτης, Μιλτιάδης Μηνώτος καὶ Ἰάκωβος Κώπας.

*Ἀρθρ. 7.

Ἐπίσης δὲν θέλουσιν ἀνακαταχθῆ εἰς τὴν Σχολὴν κατὰ τὸν νέον σχηματισμὸν αὐτῆς οἱ Παντολέων Γεωργαντᾶς καὶ Ἐμμανουὴλ Βουδούρης διὰ τὴν αἰσχρὰν διαγωγὴν των.

*Ἀρθρ. 8.

Τὸ προσωπικὸν τῆς Διοικήσεως καὶ τῆς Διδακταλίας θέλει ἐξακολουθεῖ νὰ λαμβάνῃ μέχρι νεωτέρων περὶ ἐκάστου ὁρισμῶν τὸν μισθὸν ἐνεργείας, ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ καὶ τῆς θέσεως ἐνὸς ἐκάστου, παυομένης τῆς χορηγίας παντὸς ἐπιμισθίου ἢ ἐπιχορηγήσεως.

*Ἀρθρον ἀκροτελευτίον.

Ὁ Ἡμέτερος τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἀθῆναι, τὴν 16 Μαΐου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν Κ. ΤΣΑΒΕΛΑΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 13 (παρελείφθη)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 14.

ΑΘΗΝΑΙ, 7 Ἰουνίου

Νόμος ΛΓ'.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ διοργανισμοῦ τῶν Ὑπουργείων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΛΕΝ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ΜΕΡΟΣ Α'.

*Ἀρθρ. 1.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν Ὑπουργείων προσδιορίζεται ὡς ἐφεξῆς:

α) Τὸ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

β) Τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

γ) Τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.

δ) Τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

ε) Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

ς) Τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν.

ζ) Τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν.

*Ἀρθρ. 2.

Ἐκάστου Ὑπουργείου προίσταται εἷς Ὑπουργός· δύνανται μὲν ὅλον τοῦτο ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς νὰ διευθύνῃ συγχρόνως· πλεονέκτημα Ὑπουργεῖα.

*Ἀρθρ. 3.

Ἡ ἐσωτερικὴ ὑπηρεσία τῶν Ὑπουργείων, διαιρουμένη εἰς τμήματα, ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, ἔχοντος ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν του τὸ ἀκόλουθον προσωπικόν.

ἓνα Γενικὸν Γραμματέα.

Τμηματάρχας Α' καὶ Β' τάξεως.

Γραμματεῖς Α' καὶ Β' τάξεως.

Γραφεῖς Α', Β', καὶ Γ' τάξεως· καὶ

Κλητῆρας Α' καὶ Β' τάξεως.

Ὁ διορισμὸς τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως συνεπάγει τὴν ἐλάττωσιν ἐνὸς τῶν τμηματάρχων, τοῦ ὁποῖου τὰ ἔργα ἀναδέχεται αὐτός.

*Ἀρθρον 4.

Οἱ Γραφεῖς καὶ οἱ Κλητῆρες διορίζονται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ.

*Ἀρθρ. 5.

Ὅταν εἷς ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ διοριζομένων ὑπαλλήλων διετηρήθῃ ὑπηρετήσας διαρκῶς ἐν τῷ Ὑπουργείῳ δύο κατὰ συνέχειαν ἔτη, δὲν δύνανται ν' ἀπολυθῇ, εἰμὴ διὰ Βασιλικῆς Διατάγματος.

*Ἀρθρ. 6.

Οὐδεὶς ὑπάλληλος δύνανται νὰ διορισθῇ ἢ προαχθῇ εἰς θέσιν ἀνωτέραν, εἰς ἣν διορίζει Ὑπουργὸς ἐξ ἰδίας ἀρμοδιότητος, ἂν δὲν ὑπηρετήσῃ τοῦλάχιστον δύο ἔτη εἰς τὴν ἀμέσως κατωτέραν, μεταξύ δὲ τῶν ὁμοιοβάθμων προτιμᾶται ὁ ἰκανώτερος, ἡθικώτερος καὶ ἐπιμελέστερος.

*Ἀρθρ. 7.

Οἱ ἐν τῷ ἐπομένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμενοι ἀκόλουθοι τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Ἡμῶν Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων Ὑπουργείου ὀφείλουσιν νὰ ὑπηρετήσωσιν ἀμισθοὶ ἐξ τοῦλάχιστον μῆνας· ἂν δὲ ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης δὲν δώσωσι δείγματα ἰκανότητος, ἢ δὲν φανῶσι κατάλληλοι, ἀπολύονται καὶ ἀντικαθίσταται ὑπ' ἄλλων.

*Ἀρθρ. 8.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου σύγκειται ἀπὸ

τρὶς Τμηματάρχας.

τρὶς Γραμματεῖς Α' καὶ Β' τάξεως.

τρὶς ἀκολουθούς· καὶ

δύο Κλητῆρας.

*Ἀρθρ. 9.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργείου σύγκειται ἀπὸ ἓνα Τμηματάρχην.

τρεις Γραμματεῖς Α'. καὶ Β'. τάξεως.
τέσσαρες Γραφεῖς Α'. Β'. καὶ Γ'. τάξεως καὶ
δύο Κλητῆρας.

Ἄρθρ. 40.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν
σύγκειται ἀπὸ

τέσσαρες Τμηματάρχας·
δέκα Γραμματεῖς Α'. καὶ Β'. τάξεως·
δέκα Γραφεῖς Α'. Β'. καὶ Γ'. τάξεως, καὶ
δύο Κλητῆρας.

Ἄρθρ. 41.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησια-
στικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως σύγκειται ἀπὸ

δύο τμηματάρχας
τρεις Γραμματεῖς Α'. καὶ Β'. τάξεως·
τρεις γραφεῖς Α'. Β'. καὶ Γ'. τάξεως, καὶ
δύο κλητῆρας.

Ἄρθρ. 42.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν,
συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Γεν. Λογιστηρίου, σύγκειται ἀπὸ

πέντε Τμηματάρχας
δώδεκα Γραμματεῖς Α'. καὶ Β'. τάξεως·
δεκαπέντε Γραφεῖς Α'. Β'. καὶ Γ'. τάξεως καὶ
τρεις κλητῆρας.

Ἄρθρ. 43.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτι-
κῶν σύγκειται ἀπὸ

τέσσαρες Τμηματάρχας, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐπὶ
τῶν Στρατιωτικῶν Λογιστηρίου.

Ἐνα ἀρχιῤατῆρον.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς καὶ οἱ Τμηματάρχαι θέλουν εἶσθαι
ἀνώτεροι ἀξιωματικοί, ἢ ἰσοδύναμοι στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι.

Ἐνα ὑπασπιστὴν τοῦ Ὑπουργοῦ·

δεκαεξὶ ἀξιωματικούς καὶ οἰκονομικούς καὶ ὑγειονομικούς
ὑπαλλήλους ἀντὶ Γραμματέων.

Ὅλοι οὗτοι θέλουν εἶσθαι κατώτεροι ἀξιωματικοὶ ἢ ἰσοδύ-
ναμοι στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι.

τρεις ἐτέρους πολιτικούς ὑπαλλήλους μὲ βεθμὸν Γραμ-
ματέως·

Ἀμα δὲ κενωθῶσιν αἱ θέσεις αὗται, θέλουσι διορισθῆ καὶ εἰς
αὐτάς κατώτεροι ἀξιωματικοὶ ἢ στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι.

δώδεκα ὑπαξιωματικούς ἢ στρατιώτας ἀντὶ Γραφείων καὶ
βοηθῶν, καὶ δύο κλητῆρας·

Ἄρθρ. 44.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν
σύγκειται ἀπὸ

ἕνα Τμηματάρχην·
δύο ἀξιωματικούς ἐκπληροῦντας ἔργα Γραμματέων.

Πρὸς τὸ παρὸν δὲ κατ' ἐξαιρέσειν αἱ σημειωθεῖσαι αὗται θέσεις
δύνανται ν' ἀναπληρωθῶσι καὶ ἀπὸ πολιτικούς ὑπαλλήλους.

ἕνα φροντιστὴν ἐπὶ τοῦ Λογιστικοῦ·

ἕνα ὑπασπιστὴν τοῦ Ὑπουργοῦ

δύο Γραφεῖς καὶ δύο κλητῆρας.

Ἄρθρ. 45.

Ἐκτὸς τῶν ἄνω εἰρημένων ὑπαλλήλων τῶν ὑπουργείων, διο-
ρίζεται εἰς Γραμματεῖς τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου μὲ βεθμὸν

ὑπουργικοῦ Γραμματέως Α'. τάξεως, καὶ δύο κλητῆρες· ὁ Γραμ-
ματεὺς προτείνεται παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβου-
λίου, οἱ δὲ κλητῆρες διορίζονται παρ' αὐτοῦ.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Ἄρθρ. 46.

Οἱ μισθοὶ τῶν Ὑπουργῶν καὶ τῶν ἐν τοῖς Ὑπουργείοις προσ-
διορίζονται ὡς ἐφεξῆς.

Ὁ τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργ. Συμβουλίου κατὰ μῆνα . . .	Δραχ.	4,200
Ὁ τοῦ Ὑπουργοῦ	"	800
Ὁ τοῦ Γεν. Γραμματέως	"	400
Ὁ τοῦ Τμηματάρχου Α'. τάξεως.	"	300
" Β'.	"	250
Ὁ τοῦ Γραμματέως Α'.	"	200
" Β'.	"	160
Ὁ τοῦ Γραφέως Α'.	"	100
" Β'.	"	80
" Γ'.	"	60

Εἰς τοὺς παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Ὑπουργείῳ ἀκολου-
θοῦς ἀντιμισθία οὐχὶ ἀνωτέρα τῶν 60 δραχμῶν κατὰ μῆνα.

Ὁ τοῦ Κλητῆρος Α'.	Δραχ.	60
" Β'.	"	50

Οἱ Τμηματάρχαι καὶ λοιποὶ ὑπ' αὐτοὺς ἀξιωματικοὶ καὶ στρα-
τιωτικοὶ ὑπάλληλοι ἐν τοῖς Ὑπουργείοις τῶν Στρατιωτικῶν καὶ
Ναυτικῶν δὲν λαμβάνουν, εἰμὴ τὸν τῆς ἐνεργείας μισθὸν τοῦ
βαθμοῦ των.

Οἱ δὲ ὑπασπισταὶ τῶν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυ-
τικῶν Ὑπουργῶν λαμβάνουν τὸ κανονισμένον μηνιαῖον ἐπιμίσ-
θιον ἀναλόγως τοῦ σώματος, εἰς ὃ ἀνήκει ἕκαστος.

Οἱ παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργείῳ ὑπαξιωματι-
κοὶ ἢ στρατιῶται προσλαβανόμενοι ἐκ τῶν σωμάτων τοῦ ἐν ἐ-
νεργείᾳ Στρατοῦ, λαμβάνουν μηνιαίαν ἀμοιβὴν οὐχὶ ἀνωτέραν
τῶν 30 δραχμῶν.

Ἄρθρ. 47.

Ἡ διαίρεσις τῆς Ἑσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν Ὑπουργείων, ὡς
καὶ ἡ ἀρμοδιότης καὶ τὰ καθήκοντα ἑκάστου τῶν ἐν αὐτοῖς
ὑπαλλήλων, θέλουν κανονισθῆ διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος, καὶ
θέλουν δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 18.

Ὅλοι οἱ μέχρι τοῦδε διδόμενοι βαθμοὶ Διευθυντοῦ, Ὑπουργι-
κοῦ Συμβούλου καὶ Ὑπουργικοῦ Παρέδρου παύουν ἀφ' ἧς ἡμέ-
ρας διοργανισθῇ καὶ διορισθῇ τὸ προσωπικὸν κατὰ τὰς διατάξεις
τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρ. 19.

Ὅλοι αἱ εἰς τὸν παρόντα Νόμον ἀντιβαίνουσαι διατάξεις τῶν
ἀπὸ 3]45 Ἀπριλίου 1833 καὶ ἐπομένων Διαταγμάτων ἀκυ-
ροῦνται.

Οἱ Ἡμέτεροι Ὑπουργοὶ τοῦ Κράτους θέλουσιν ἐκτελέσει τὸν

παρόντα Νόμον, καθ' ὅσον εἰς ἑλάσσον ἀνήκει, δημοσιευθεῖσιν διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 3 Ἰουνίου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ι. ΚΩΛΕΤΗΣ, ΚΙΤΣΟΣ ΤΖΑΒΕΛΑΣ, Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ
Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἰουνίου 1846.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ι. ΚΩΛΕΤΗΣ.

Νόμος ΔΔ'.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ πιστώσεως τῶν μηνῶν Μαΐου καὶ Ἰουνίου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς·

Ἄρθρ. 1.

Τὰ Ὑπουργεῖα θέλουν πληρώσει μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ Βασιλέως καὶ κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ λογιστικὰς διατυπώσεις τὰ ἐξόδα τοῦ Κράτους τῶν μηνῶν Μαΐου καὶ Ἰουνίου εἰς λογαριασμὸν τοῦ ὑποβληθέντος ἤδη προϋπολογισμοῦ, μὴν ὑπερβαίνοντα τὸ ἐκτεταγμένον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τῇ θάσει ἐκείνου τοῦ 1845, καὶ τῶν ὑπαρχόντων Νόμων, κανονισμῶν καὶ Διαταγμάτων.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἰουνίου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ὑπουργός Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἰουνίου 1846.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ι. ΚΩΛΕΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 15

ΑΘΗΝΑΙ, 40 Ἰουνίου

Νόμος ΔΕ'.

ΝΟΜΟΣ.

Περὶ συμπληρωτικῶν πιστώσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης διὰ τὸ 1845.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Χορηγεῖται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης συμπληρωματικὴ πίστωση τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ 1845 ἐπὶ τῶν ἐπομένων κεφαλαίων καὶ ἄρθρων.

α). Κεφάλαιον Δ'. ἄρθρ. 1.

Γραφείου καὶ ἀποσκευῆς ἐξόδα Κα- κουργειοδικείων	δρ. {	700—
---	-------	------

β). Κεφάλαιον Ζ'. ἄρθρ. 4.

Διατροφή ὑποδίκων		5,000—
-------------------	-----------	--------

γ). Κεφάλαιον Η'. ἄρθρ. 4.

Ἀποζημιώσεις μαρτύρων		44,538:56
-----------------------	-----------	-----------

Τὸ ὅλον δραχμαὶ τεσσαράκοντα ἐπτὰ χιλιάδας διακοσίαις τριάκοντα ὀκτὼ καὶ λεπτὰ τεσσα- ράκοντα ἑξήκοντα	{	47238:46
--	---	----------

Ἄρθρ. 2.

Ἡ ἐπιτροπομένη ποσότης αὕτη θέλει προστεθῇ εἰς τὰ διὰ τοῦ Νόμου τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων 5 Νοεμβρίου 1845 ψηφισθέντα ποσὰ τῶν αὐτῶν κεφαλαίων καὶ ἄρθρων καὶ θέλει ἀπαρτίζει μέρος τῶν ἐξόδων τοῦ εἰρημένου Ὑπουργείου.

Ἄρθρον 3.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός θέλει ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ κυρωθεὶς σήμερον παρ' ἡμῶν θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως διὰ νὰ ἰσχύη καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Ἰουνίου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ὑπουργός Ι. ΚΩΛΕΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Ἰουνίου 1846.

Ὁ Ὑπουργός Ι. ΚΩΛΕΤΗΣ.

Νόμος ΑΣΤ'.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρου διὰ τὸ τρέχον ἔτος.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Υψηστάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν.

*Ἀρθρ. 1.

Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρος προσδιορίζεται διὰ τὸ τρέχον ἔτος εἰς λεπτά 25 κατὰ κυψέλην ἢ κοφίνιον.

*Ἀρθρ. 2.

Ἡ ἐξακριβωσις τῶν κυψελῶν ἢ κοφινίων γίνεται ὡς ἑξῆς.

α) Πᾶς μελισσοτρόφος ὀφείλει ἐντὸς τοῦ Ἰουλίου μηνὸς νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως ἐνώπιον τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας ἔχει τὰς κυψέλας ἢ κοφίνια, τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν καὶ ἀριθμητικῶς καὶ ὁλογράφως.

β) Αἱ δηλώσεις αὗται, συντασσόμεναι ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου εἰς διπλοῦν κατὰ τὸν ἐκδοθησόμενον παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τύπον, παραδίδονται εἰς τὸ δημαρχεῖον, ὅπου ἡ μὲν κρατεῖται, ἡ δ' ἐπιστρέφεται παραχρῆμα εἰς τὸν μελισσοτρόπον, ἐπιθεωρημένη παρὰ τοῦ δημάρχου.

γ) Ἐκαστον δημαρχεῖον κρατεῖ βιβλίον κατὰ τὸν ἐκδοθησόμενον παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τύπον, ὅπου ἐγγράφονται τὰ ἐπὶ τῶν δηλώσεων ἀναφερόμενα κοφίνια ἢ κυψέλαι κατὰ τὰ χωρία καὶ τὰς θέσεις, ἐν αἷς εὐρίσκονται, ὡς σημειοῦνται εἰς τὴν δὴλωσιν· τὸ βιβλίον τοῦτο κλείεται τὴν ἐσπέραν τῆς τριακοστῆς τοῦ Ἰουλίου καὶ παραπέμπεται παρὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὸν Οἰκονομικὸν ἔφορον, συνωδευμένον μὲ τὰς παρουσιασθείσας δηλώσεις· περίληψις δὲ αὐτοῦ περιέχουσα τὸ ὄνομα τοῦ μελισσοτρόφου καὶ τὸ ποσὸν τῶν κοφινίων ἢ κυψελῶν δημοσιεύεται παρὰ τοῦ δημάρχου διὰ τοιχοκολλησεως εἰς ἕκαστον παρεδρεῖον ἀναγινώσκεται προσέτι καὶ ἐπ' ἐκκλησίᾳ κατὰ τὴν πρώτην ἐπομένην Κυριακὴν.

*Ἀρθρ. 3.

Ὅσάκις εἴτε Ἐπαρχος εἴτε ὁ Οἰκονομικὸς ἔφορος συλλάβουν ὑπονοίας, εἴτε ὡς ἐκ τῆς παραθέσεως τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων μὲ τοὺς πίνακας τῶν κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη ἀπαριθμήσεων, εἴτε ὡς ἐξ ἄλλων πληροφοριῶν, ὅτι μελισσοτρόφοι τινες ὀλιγώρησαν νὰ δηλώσουν τὰ κοφίνια ἢ κυψέλας τῶν ἡ ἐδήλωσαν αὐτὰ ἔλλειπῶς, διατάττουν ἐκ συμφώνου ἀμέσως νὰ ἐνεργηθῇ ἀπαριθμησις.

*Ἀρθρ. 4.

Ἐκάστη ἀπαριθμησις ἐνεργεῖται ἐντὸς 40 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραπομπῆς τῶν δηλώσεων εἰς τὸν Οἰκονομικὸν ἔφορον ἀπὸ ἑνὸς ἀπαριθμητῆν, διοριζόμενον παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐφόρου. Διὰ πᾶσαν δὲ ἀπαριθμῆσιν συντάσσεται πρωτόκολλον, ὑπογραφόμενον παρὰ τοῦ ἀπαριθμητοῦ καὶ ἐνὸς τοῦλάχιστον μάρτυρος, προσκαλουμένου παρὰ τοῦ μελισσοτρόφου, ἂν θέλῃ. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο διευθύνεται εἰς τὸν Οἰκονομικὸν ἔφορον, ὅστις ὀφείλει νὰ καταμνηστῇ τὴν πράξιν, παραπέμπων αὐτὸ εἰς τὸν παρὰ τοῖς πλημμελειοδίκαις εἰσαγγελέα διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ

πρὸς καταδίωξιν ἐνώπιον τοῦ ἀρμολογικοῦ πταισματοδικείου ἢ πλημμελειοδικείου.

*Ἀρθρ. 5.

Οἱ ἀπαριθμηταὶ θεωροῦνται ὡς δημόσιοι ὑπηρεταί, καὶ ὀρκίζονται ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικοῦ, ἀφοῦ προσκληθῶσι νὰ ἐπιληφθῶσι τῶν ἀπαριθμήσεων· ἡ ἔλθεσις τῆς ὀρκοδοσίας θέλει συντάττεσθαι ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου.

*Ἀρθρ. 6.

Ἡ ἡμερουσία ἀντιμισθία τοῦ ἀπαριθμητοῦ προσδιορίζεται παρὰ τοῦ Ἐπαρχοῦ καὶ Οἰκονομικοῦ ἐφόρου· ἀλλ' οὐδέποτε θέλ' εἶσθαι ἀνωτέρα τῶν τριῶν δραχμῶν, προκαταβαλλομένων εἰς τὸ τέλος τῆς ἀπαριθμήσεως.

*Ἀρθρ. 7.

Ὅστις τῶν μελισσοτρόφων ὀλιγώρησεν νὰ δηλώσῃ ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας τὰ κοφίνια ἢ κυψέλας του, ἡ δηλώσει αὐτὰ ἔλλειπῶς, ὑποβάλλεται ἐκτὸς τοῦ ἀπλοῦ φόρου καὶ εἰς τὴν ἀπότιν τῶν ἐξόδων τῆς ἀπαριθμήσεως, εἰς πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὸ τριπλοῦν τοῦ φόρου, τὸν ὁποῖον ἐπροσπάθησεν νὰ στερήσῃ τὸ δημόσιον· τὸ μὲν πρόστιμον ἐπιβάλλεται, ὡσάκις ὁ στερούμενος φόρος δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς εἴκοσιν, ἡ δὲ χρηματικὴ ποινὴ ὡσάκις τὸ ποσὸν τοῦτο εἶναι ἀνώτερον· τὸ τρίτον τοῦ πρόστιμου, ἡ τῆς χρηματικῆς ποινῆς δίδεται εἰς τὸν καταμνηστὴν, ἐξαιρουμένου τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀπαριθμήσεως καὶ τῆς διοριζούσης αὐτὸ ἀρχῆς.

*Ἀρθρ. 8.

Ἡ πληρωμὴ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρου γίνεται τὴν 4 Ὀκτωβρίου, ἡ δὲ φροντίς πρὸς εἰσπραξίν αὐτοῦ ἀνατίθεται εἰς τὸν ἀρμολογικὸν ταμίαν.

*Ἀρθρ. 9.

Ὁ παρὼν Νόμος θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ θέλει ἀναγνωστῇ ἐπ' ἐκκλησίᾳ εἰς ὅλας τὰς κοινότητας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν δηλώσεων.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

*Ἀρθρ. 10.

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον θέλει ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Ἰουνίου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ὑπουργὸς Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Ἰουνίου 1846.

Ὁ Ὑπουργὸς Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Νόμος ΑΖ'.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ συστάσεως γεωργικοῦ σχολείου εἰς Τίρυνθον.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Υψηστάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

*Ἀρθρ. 1.

Τὸ κατὰστημα τῆς Τιρύνθου καὶ τοῦ ἱποπορβεῖου μετὰ τῶν

ἐπ' αὐτῶν οἰκοδομῶν καὶ τῶν προσηρτημένων δημοσίων γαιῶν προσδιορίζονται, διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς σύστασιν πρωτύπου γεωργικοῦ σχολείου, ὅπου θέλει διδάσκεισθαι τὸ θεωρητικὸν καὶ πρακτικὸν μέρος τῆς γεωργίας καὶ τῆς κτηνοτροφίας.

*Ἀρθρ. 2.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ καταστήματος τούτου προσδιορίζεται ὡς ἐφεξῆς.

α) Εἰς διευθυντῆς, ὅστις θέλει παραθίδει τὰ ἀνώτερα τῆς γεωργικῆς καὶ κτηνοτροφίας μαθήματα μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχμῶν 350.

Εἰς τὸν διευθυντὴν θέλει χορηγεῖσθαι καὶ δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐκ τοῦ καθαροῦ κέρδους τοῦ καταστήματος, ὅταν τοῦτο ἀρχίσῃ νὰ διδῇ κέρδος.

β) Δύο ἑταροὶ καθηγηταὶ τῆς γεωργικῆς μὲ μηνιαῖον μισθὸν ὁ μὲν 200, ὁ δὲ 450 δραχμῶν.

γ) Εἰς καθηγητῆς τῶν μαθηματικῶν μὲ ἐπιμίσθιον δραχ. 50.

δ) Εἰς καθηγητῆς τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν μὲ ἐπιμίσθιον δραχ. 50.

ε) Εἰς καθηγητῆς τοῦ ἀγροτικοῦ ἐμπορικοῦ λογιστικοῦ μὲ ἐπιμίσθιον δραχ. 50.

ς) Εἰς καθηγητῆς τοῦ ἀγροτικοῦ δικαίου μὲ ἐπιμίσθιον δραχ. 80.

ζ) Εἰς καθηγητῆς τῆς ὑγιεινῆς τοῦ ἀνθρώπου μὲ ἐπιμίσθιον δραχ. 50.

*Ἀρθρ. 3.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ζευγιτῶν καὶ ὑπηρετῶν τοῦ καταστήματος καὶ ἡ μισθοδοσία ἐνὸς ἐκάστου αὐτῶν, θέλει προσδιορίζεσθαι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, κατὰ λόγον τῆς ἀνάγκης, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ διευθυντοῦ.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸν παρόντα Νόμον διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Καλάμαις, τὴν 28 Μαΐου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ὑπουργὸς Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 9 Ἰουνίου 1846.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

*Ἀριθ. 16.

ΑΘΗΝΑΙ, 24 Ἰουνίου

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ σχηματισμοῦ στρατολογικῶν συμβουλίων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀρθ. 33 τοῦ ἀπὸ 18 Ἰαννουαρίου 1838 Ἡμετέρου Διατάγματος, κατὰ τὸ ὅποιον τὰ Στρατολογικὰ συμβ.

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1846)

βούλια σύγκεινται ἀπὸ τὸν Διοικητὴν, τὸν Μοίραρχον ἢ ὑπομοίραρχον τῆς χωροφυλακῆς καὶ ἀπὸ τὸν διοικητικὸν ἱατρὸν καὶ ὅπου δὲν ὑπάρχει τοιοῦτος, ἀπὸ ἑνα τῶν κανονικῶν ἱατρῶν,

θεωροῦντες ὅτι, καταργηθέντος τοῦ διοικητικοῦ ὀργανισμοῦ, ἀπαιτεῖται νὰ ληφθῇ πρόνοια περὶ συγκροτήσεως τῶν Στρατολογικῶν Συμβουλίων, καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν εὐκολίαν τῆς ἐξετάσεως τῶν νεοσυλλέκτων καὶ τὴν ταχείαν κατάταξιν αὐτῶν εἰς τὸν στρατὸν, ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Στρατιωτικῶν Ὑπουργῶν ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάττομεν.

Τὸ ἀρθρον 33 τοῦ εἰρημένου Διατάγματος τροποποιεῖται ὡς ἐφεξῆς.

α) Ἐκτὸς τῶν ὑπαρχόντων εἰς ἐκάστην πρωτεύουσιν Νομοῦ στρατολογικῶν συμβουλίων, συγκειμένων ἐκ τοῦ ἀρμοδίου Νομάρχου, τοῦ Μοίραρχου ἢ ὑπομοίραρχου τῆς χωροφυλακῆς καὶ τοῦ νομοῦκτροῦ, θέλουσιν σχηματισθῇ στρατολογικὰ συμβούλια εἰς ἐκάστην ἐπαρχίαν, ὅπου ἐδρεύει ἐπαρχος, συγκείμενα ἐκ τοῦ ἐπαρχοῦ, τοῦ διοικοῦντος τὴν δημοσίαν ἐνοπλίαν δύναμιν ἀξιωματικοῦ ἢ ὑπαξιωματικοῦ, καὶ ἐνὸς ἐπιστήμονος ἱατροῦ, ἐκλεγέντος εἰς τοῦτο παρ' Ἡμῶν.

Τὸ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ Νομοῦ στρατολογικὸν συμβούλιον θέλει ἐξετάζει κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ μνημονευθέντος Διατάγματος τοὺς νεοσυλλέκτους τῆς ἐπαρχίας ἢ ἐπαρχιῶν, τῶν διατελουσῶν ὑπὸ τὴν ἀμεσον διοίκησιν τοῦ Νομάρχου· τὸ δὲ στρατολογικὸν συμβούλιον τὸ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς ἐπαρχίας θέλει ἐξετάζει τοὺς νεοσυλλέκτους τῆς ἐπαρχίας ἢ ἐπαρχιῶν, τῶν ἐμπιστευθεισῶν εἰς τὴν Διοίκησιν τοῦ ἀρμοδίου ἐπαρχοῦ.

Οἱ Ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοὶ θέλουσιν ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Μαΐου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Οἱ Ὑπουργοὶ | Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.
| Κ. ΤΖΑΒΕΛΑΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

*Ἀριθ. 17.

ΑΘΗΝΑΙ, 26 Ἰουνίου

Ν ὁ μ ο ς ΛΗ'.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάσσομεν ὡς ἐξῆς.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Προσδιορισμὸς τῶν ἐγκτητικῶν φόρων.

*Ἀρθρ. 1.

Οἱ διὰ τὸ ἔτος 1846 εἰσπραχθῆσάμενοι ἐγκτητικοὶ φόροι εἶναι ὡς ἑπονται.

Α'. Ἐγγεῖοι φόροι.

Δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τοῦ ἐκ τῶν προϊόντων τῆς γῆς παντὸς κτήματος.

Β'. Δικαίωμα ἐπικαρπίας.

α) Δεκαπέντε τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος ὧν τῶν ἐθνικῶν ἀγρῶν.

β) Δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος παντὸς εἶδους φυτείας, εἴτε τὰ κτήματα, ὅντα τὸ πάλαι ἐθνικά, ἐγκατελείφθησαν καὶ ἐκαλλιεργήθησαν ἀπὸ τοὺς σημερινούς δικακτόχους μὲ ἐγκρίσιν, ἢ ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς Κυβερνήσεως, εἴτ' ἐφυτεύθησαν μὲ ἄδειαν τῶν ιδιοκτητῶν τῆς γῆς Ὀθωμανῶν, ἢ μετὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς γῆς, μὲ ἄδειαν τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἄνευ τῆς ἀδείας αὐτῆς.

*Ἀρθρ. 2.

Τὰ εἰς τοὺς ἀποίκους Κρήτας ἢ ἄλλους πολίτας παραχωρημένα κτήματα δι' ἐγγράφων τῆς Κυβερνήσεως ὑπόκεινται εἰς μόνον τὸν ἑγγειον φόρον, ὅταν ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἐγγράφου, ἐκδοθέντος πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Νόμου, ὅτι δὲν ὑπόκειται εἰς ἄλλην φορολογίαν.

*Ἀρθρ. 3.

Οἱ φόροι τῶν κτημάτων, ὅσα εἶναι παραχωρημένα διὰ συμβολαίων, ἢ δι' ἐγγράφου ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως εἰς ιδιώτας, θέλουν πληρωθῇ κατὰ τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους εἰς τὰ συμβόλαια ἢ παραχωρητήρια ὅρους.

*Ἀρθρ. 4.

Ὁ φόρος εἰς χρήματα τῶν 3. 0|0 ἐπὶ τῶν διὰ προικοδοτήσεως ἢ δι' ἐκποιήσεως ἐπὶ δεκαετῇ πιστώσει ἀποκτηθέντων κτημάτων πληρώνεται ἀμέσως εἰς τοὺς ταμίας, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ 26 Μαΐου 1835 Νόμου καὶ τοῦ Νόμου 3 (45) Σεπτεμβρίου 1836, καὶ εἰς τὰς ὥρισμένας προθεσμίας, ὅταν ἐκ τοῦ πωλητηρίου ἐγγράφου ἐξάγεται ἡ συμφωνία τῆς τοιαύτης πληρωμῆς.

Ἄλλ' ἐὰν συνέβη καθυστέρησις τοῦ ἀνωτέρω φόρου κατὰ τὴν παρελθούσαν χρῆσιν, ἐπιτρέπεται καὶ πρὶν εἰς λήξιν ἢ προθεσμίᾳ τῆς πληρωμῆς, νὰ ἐνεργηθῇ κατάσχεσις, καὶ ἐκποίησης ἀναλόγου μέρους τῶν παραχρησθέντων καρπῶν, πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ ὀφειλομένου φόρου τῆς παρελθούσης χρήσεως καὶ τῆς ἐνεστώσης.

*Ἀρθρ. 5.

Δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ἀνωτέρω φορολογίαν.

α) τὰ ἄχυρα.

β) Ἐν στρέμμα γῆς, ὅπου καὶ ἂν κεῖται, δι' ἑκάστον ιδιοκτήτην ἢ καλλιεργητὴν πρὸς καλλιεργεῖαν λαχανικῶν ἢ ὀσπρίων, καὶ δι' ὅποιανδήποτε χρῆσιν του.

γ) ὅλα τὰ σποράδην φυτευμένα ὀπωροφόρα δένδρα τόσον ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρω ἐνὸς στρέμματος, ὅσον καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς, ἀλλὰς καὶ ἀμπελῶνας.

δ) Τὰ ἀσταχολόγια, ἀνὰ δύο μόνον κοιλά δι' ἑκάστον ἀσταλόγον,

ε) Ὁ λιναρόσπορος, καναβόσπορος καὶ ρίζαρόσπορος.

ς) Τὰ φύλλα τῶν συκαμινομωρεῶν, καθόσον ἀφορᾷ τὸν ἑγγειον φόρον.

ζ) Ἡ ῥόβη καὶ ὁ βίκος ὅταν δὲν ἀλωνίζονται.

η) Ὁ ἑγγειος φόρος 50 ὀκάδων ἐλαιῶν πρὸς ἰδίαν ἑκάστου ιδιοκτήτου χρῆσιν ἐκ τῶν πρὸς βρώσιν χρησίμων.

*Ἀρθρ. 6.

Ἰδιαιτέρως Νόμος κανονίζει τὰ περὶ τῶν βοσκημάτων ἐθνικῶν γαιῶν καὶ λειβαδίων.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ διαθέσεως τῶν ἐγκτητικῶν φόρων.

*Ἀρθρ. 7.

Οἱ ὡς ἀνωτέρω κανονισμένοι φόροι διὰ τὸ ἔτος 1846 θέλουν εἰσπραχθῇ διὰ λογαριασμόν τοῦ δημοσίου. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν θέλει διορίσει ἐπὶ τούτῳ τὸ ἀναγκαῖον ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως προσωπικόν.

*Ἀρθρ. 8.

Οἱ ἐπιτετραμμένοι τὴν εἰσπράξιν, ἐπὶ βαρυτάτῃ αὐτῶν εὐθύνη καὶ ἐπὶ ποινῇ προστήμου ἀπὸ 5—50 δραχμῶν, ἐπιβαλλομένου ἀπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ὀφείλουν νὰ παρευρίσκονται εἰς τὰ χωρία κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ θεροῦ, τῆς συγκομιδῆς εἰς τ' ἀλώνια, τοῦ κοπανίσματος καὶ ἀλωνίσματος, τῆς σφραγίσεως, καὶ ἀποσφραγίσεως τῶν ἀλωνίων, μεχριστοῦ εἰσπράξεως τοὺς πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλομένους φόρους, καὶ ἀποθέσωσιν αὐτοὺς εἰς τὰς δημοσίας ἀποθήκας.

Οἱ φορολογούμενοι δὲν θέλουν ἐμποδίζεσθαι εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ θερισμοῦ, τῆς συγκομιδῆς καὶ τοῦ ἀλωνίσματος τῶν προϊόντων τῶν· ἀλλ' ὀφείλουν ἐκεῖνοι μόνον, ὅσοι καλλιεργοῦν ἐθνικοὺς καὶ ιδιωτικοὺς ἀγρούς συνάμα ἐπὶ τῇ προφορικῇ δηλώσει τῶν πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως, νὰ λάβωσι τὴν περὶ θερισμοῦ ἄδειαν, τὴν ὁποίαν ὀφείλει παρῆναι νὰ δώσῃ οὗτος· ἄλλως οἱ φορολογούμενοι προχωροῦν εἰς τὸν θερισμόν· ἀλλ' οἱ καλλιεργοῦντες ἀγρούς ἀμφοτέρων τῶν κατηγοριῶν εἶναι ὑποχρεοὶ νὰ θερίζωσι πρῶτον τοὺς καρποὺς τῆς μιᾶς, καὶ εἴτα τῆς ἄλλης κατηγορίας.

Ἡ σφράγισις καὶ ἀποσφράγισις τῶν ἀλωνίων, καὶ ἡ καταμέτρησις τῶν καρπῶν δὲν θέλει ἐνεργεῖσθαι, εἰμὴ ὑπὸ μόνων τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν εἰσπράξιν. Ἐὰν δὲ οὗτοι δὲν ἐμφανισθῶσιν ἐντὸς τῆς ἡμέρας, διὰ μὲν τὴν ἀποσφράγισιν αὐθόρμητοι, διὰ δὲ τὴν καταμέτρησιν προσκαλούμενοι, ἐνεργεῖ τὴν μὲν ὁ φορολογούμενος ἐνώπιον δύο μαρτύρων, τὴν δὲ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ δημάρχου ἢ τοῦ παρέδρου, ἢ τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου, ἢ ἐν ἐλλείψει ἐνὸς αὐτῶν, ἐπὶ παρουσίᾳ δύο μαρτύρων, συντασσομένου πρωτοκόλλου, τὸ ὅποιον ἀποστέλλεται διὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀρχήν.

Ὅστις ἐκ τῶν φορολογουμένων κρύψῃ ἢ ἀφαιρέσῃ προϊόντα, ἀποσφράγιστῇ ἢ ἀφαιρέσῃ τοὺς ἀλωνισμένους καρποὺς, ἢ δι' ὁποίουδήποτε ἄλλου τρόπου προσπαθῇ νὰ στέρησιν τοὺς πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλομένους φόρους, ὑποβάλλεται, ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ νομίμου φόρου, εἰς πρόστιμον, πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου ταμείου, ἴσον μὲ τριπλοῦν ποσὸν τοῦ φόρου, ὅσον ἀπεπειράθη νὰ μὴ πληρώσῃ.

Τὸ ἥμισυ τοῦ προστίμου τούτου δίδεται εἰς τοὺς ἀνακαλύψαντας ἐξαίρουμένων τῶν ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ὑπαλλήλων, πρὸς ἀμοιβὴν τοῦ ζήλου καὶ τῶν κόπων, τοὺς ὁποίους κατέλαβον διὰ νὰ μὴ στερηθῇ τὸ δημόσιον τῶν νομίμων φόρων τῶν.

Ἡ προανάκρισις τῶν ἀνωτέρω παρανόμων διατάξεων θέλει ἐνεργεῖσθαι ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου, ἐπιμελείᾳ τῶν ἐπιστατῶν τῆς εἰσπράξεως παρὰ τοῦ δημάρχου ἀπτυνόμευ, ἢ παρέδρου τοῦ τόπου, ὅπου συνέβησαν, κατὰ τὰ ἐν τῇ ποινικῇ δικονομίᾳ διαγεγραμμένα· ἡ δὲ ἐκδίκασις αὐτῶν θέλει γίνεσθαι ἀπὸ τὸ ἀρμόδιον πταισματοδικεῖον, ἢ πλημμελειοδικεῖον κατὰ τὰς διατάξεις τῆς αὐτῆς δικονομίας.

Ἐὰν τὰ παρανόμως ἀφαιρεθέντα προϊόντα προέρχονται ἀπὸ κτήματα διαφιλονεικούμενα μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ κατηγορουμένου, τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον τότε κάμνει μνείαν τοῦ περιστατικοῦ τούτου εἰς τὴν ἀπόφασίν του, καὶ ἐπιβάλλει τὸ

άνωτέρω πρόστιμον ὡς ἐπὶ ἰδιοκτητῶν προϊόντων, τὸ δὲ πρόσ-
τιμον τῆς ἐπικαρπίας θέλει ἐπιβάλλεσθαι, ὅταν τὸ κτῆμα ἡ-
θελε κληροθῇ ἀπὸ τοῦ ἀρμόδιου δικαστήριον ὅτι εἶναι ἐθνικόν

Ἄρθρ. 9.

Περὶ τῶν εἰς εἶδη λαμβανομένων φόρων.

Ἡ ἀποδεκάτωσις τῶν μὲν πρώτων καρπῶν, ἥτοι τοῦ σίτου
τῆς κριθῆς, τοῦ σμιγοῦ, τοῦ διμήνου (μαρτιάκου), τῆς συκα-
λέως (βρύσης), τῆς βρώμης, τοῦ κυμίνου, τοῦ γλυκανίσου, τοῦ
συσαμίου τῶν ὁσπρίων κλπ. πρὸς δὲ καὶ τῶν πρώτως συλλε-
γομένων ἀραβοσίτου καὶ καλαμποκίου, ἥτοι τῶν ἀμέσως κο-
πανιζομένων εἰς τὰ ἀλώνια, γίνεται ἐπὶ τῶν ἀλωνίων διὰ μέ-
τρου χωρητικότητος τοῦ κοιλοῦ, τῶν δ' ὀψίμως συλλεγομένων
ἀραβοσίτου καὶ καλαμποκίου, ἥτοι τῶν μὴ κοπανιζομένων ἀμέ-
σως εἰς τὰ ἀλώνια, τοῦ ὀρυζίου, φασουλίου κλπ. δι' ἐκτιμήσεως
ἐπὶ τῶν ἀγρῶν, εἰς ὁλόδας προσδιοριζομένων.

Δύναται δὲ ἐφαρμοσθῇ τὸ μέτρον τῆς δι' ἐκτιμήσεως φορολο-
γίας καὶ ἐπὶ τῶν τῆς πρώτης κατηγορίας ἀραβοσιτοκαλαμποκίων
εἰς τοὺς δῆμους ἢ τὰ χωρία ἐκεῖνα, ὅπου ἡ ἀποφευγμένη ποσό-
της εἶναι μικρά, ἀναλόγως τῶν ἐξόδων τῆς εἰσπράξεως, ἢ δὲ ἐ-
κτιμητὴς αὐτὴ ἀπόκειται εἰς τὸν ἀρμόδιον Ἐπαρχον, Οἰκονο-
μικὸν Ἐφόρον καὶ Δήμαρχον, οἱ ὅποιοι διὰ πράξεώς των, ἀρ-
κοῦνται αἰτιολογημένης, θέλουν ἐπιτρέπει τὴν δι' ἐκτιμήσεως
φορολογίαν.

Ἄρθρ. 10.

Τοὺς ἀνωτέρω φόρους ὑποχρεοῦνται οἱ φορολογούμενοι νὰ με-
τακομίσωσι καὶ παραδώσωσι, τοὺς μὲν, ἀμέσως ἀπὸ τοῦ ἀλώνι,
τοὺς δὲ, μετὰ τὸ κοπάνισμα καὶ τὴν ἐντελῆ ἀποξήρανσίν των,
εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ δημοσίου προσδιορισμένην κεντρικὴν ἀποθήκην
ἐντὸς ἐκάστου δήμου κατ' ἐκλογὴν τοῦ Ἑπουργείου.

Τὸ Ἑπουργεῖον δύναται νὰ προσδιορίσῃ κατ' ἐκλογὴν τοῦ
καὶ εἰς τινὰ ἐκ τῶν πλησίων τοῦ οἰκείου δήμου τῶν φορολο-
γούμενων τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, ὅταν αὕτη δὲν ἀπέχῃ πλειό-
τερον τῶν τριῶν ὥρων ἀπὸ τὰ χωρία τοῦ δήμου των, ἐξ ὧν
μετακομίζονται οἱ φόροι των. Ἀλλ' ὅσοι τῶν φορολογούμενων
δὲν εὐκολύνονται νὰ μετακομίσωσιν ἀμέσως εἰς τὴν κεντρικὴν
ἀποθήκην τοὺς ἀλωνιζομένους καρπούς των, δύνανται νὰ τοὺς
ἐναποταμιεύσωσιν εἰς εἰδικὴν ἐντὸς τοῦ χωρίου των ἀποθήκην,
τῆς ὁποίας τὸ ἐοικέν εἶναι εἰς βάρος των ἀλλ' ἐντὸς εἴκοσι
τῶν πολλῶν ἡμερῶν ὀφείλουν νὰ τοὺς μεταφέρουν εἰς τὴν κεντρι-
κὴν ἀποθήκην, ἂν δὲ μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην οἱ φορολο-
γούμενοι ἀμελήσωσιν, ἢ ἀρνηθῶσιν τὴν μετακομιδὴν τῶν φό-
ρων, τὸ δημόσιον μετακομίζει αὐτοὺς, καταλογίζον τὰ ἐξόδα
τῶν ἀγωγίων εἰς βάρος τῶν ἀμεληστάντων φορολογούμενων.

Τοὺς κατ' ἐκτίμησιν ἀποδεκατουμένους καρπούς, ἂν μετὰ
τὸ κοπάνισμα καὶ τὴν ἀποξήρανσίν των δὲν τοὺς μετακομίσωσιν
οἱ φορολογούμενοι εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, προσκαλοῦνται
εἰς τοῦτο ἐγγράφως παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου διὰ τῶν
δημοτικῶν ἀρχῶν ἂν δὲ μετὰ παρέλευσιν 20 ἡμερῶν ἀπὸ
τῆς κοινοποιήσεως τῆς προσκλήσεως δὲν τοὺς μετακομίσωσιν,
ὑποχρεοῦνται νὰ τοὺς πληρύνωσιν εἰς χρήματα, ἐπὶ τῇ βάσει
τῶν ἐπικρατούσων εἰς τὸν τόπον τιμῶν σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρ.
43 τοῦ παρόντος Νόμου.

Πᾶς δῆμος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου συγκεντροῦνται δημόσιοι καρ-
ποί, ὑποχρεωτικῶς χορηγεῖ εἰς τὴν δημόσιον τὰς πρὸς ἐναπο-
ταμίευσιν τῶν προϊόντων ἀναγκαιούσας ἀποθήκας, τὰς ὁποίας
ἡ διοικητικὴ καὶ οἰκονομικὴ ἀρχὴ προσδιορίζουσιν ὑπὸ ἀνάλο-
γον ἐνοίκιον, ὀριζόμενον παρὰ τοῦ ἐπαρχοῦ καὶ τοῦ δημάρχου,

ἢ τοῦ ἰδιοκτήτου, ἂν αἱ ἀποθήκαι ᾖσι ἰδιωτικαί· ἐν περιπτώ-
σει δὲ ἀσυμφωνίας, ἀπορρατίζει ὁ Εἰρηνοδίκης.

Ἄρθρ. 11.

Μετὰ τὴν κοταμέτρησιν τοῦ καρποῦ καὶ τὴν ἐξακριβώσιν τοῦ
φόρου ἐκάστου φορολογούμενου, ὁ ἐπιτετραμμένος τὴν εἰσπρα-
ξὶν ἐπιστάτης σημειοῖ αὐτὸν ὀλογράφως καὶ δι' ἀριθμοῦ εἰς τὸ
ὁποῖον κρατεῖ διπλότυπον βιβλίον, καὶ εἰς μὲν τὸ στέλεχος αὐ-
τοῦ ὑπογράφεται ὁ φορολογούμενος, εἰς δὲ τὸ ἀπόσπασμα ὁ
ἐπιστάτης, τὸ ὁποῖον ἐκκόπτων, ἐγχειρίζει εἰς αὐτόν.

Ἐὰν ὁ φορολογούμενος ᾖ ἀγράμματος, ἢ ἀποποιήθῃ νὰ
ὑπογράψῃ, ὑπογράφει ἀντ' αὐτοῦ ἄλλος ἐνώπιον δύο μαρτύ-
ρων, ὅπου δὲ εὐρίσκεται ἱερεὺς, ὑπογράφεται αὐτὸς μόνος ἀντὶ
τοῦ φορολογούμενου.

Ἀμα δὲ γενῇ κατὰ τὸ ἄρθρ. 10 ἡ μετακίμηση τοῦ φόρου,
ὁ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ὀφείλει νὰ πιστοποιήσῃ τοῦτο εἰς τὴν ὁ-
πισθεν μέρος τοῦ διπλοτύπου.

Πᾶσα ἀπαίτησις φόρου μὴ στήριζομένη εἰς τὸ στέλεχος τοῦ
διπλοτύπου βιβλίου θεωρεῖται ὡς ἀθέμιτος καὶ ὁ φορολογούμε-
νος δὲν ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωὴν τοιοῦτου φόρου.

Ἄρθρ. 12.

Ὁ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως, ὅστις ἤθελεν ἀμελήσει τὴν τεκτι-
κὴν χρῆσιν τῶν διπλοτύπων, θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ πειθαρχι-
κὸν πρόστιμον δραχ. 40—400, ἐκτὸς τῆς τυχόν εἰς τὸ δη-
μόσιον ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως.

Εἰς τὸ αὐτὸ πρόστιμον ὑποβάλλεται καὶ ὁσάκις ἀναρῇ
ἀσυμφωνία μεταξὺ στελέχους καὶ διπλοτύπου, ἐξαίρουμένης
τῆς περιστάσεως, καθ' ἣν ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ ἀλλοίωσις ἐτήγα-
σεν ἐκ μέρους τοῦ φορολογούμενου ἐπιφυλάττεται δὲ καὶ ἡ πο-
νικὴ καταδίωξις.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Περὶ τῶν εἰς χρήματα ἀποδιδωμένων φόρων.

Ἄρθρ. 13.

Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν
ἀμπέλων, λαχανοκήπων, περιβολίων, μυστανίων, ἐλαιοδένδρων,
καπνῶν, βυμβάκιων, γρασιδίων, κρομμύων, γεωμήλων, καὶ τῶν
πρὸς βρώσιν χρησίων ἐλαίων κλπ. λαμβάνεται εἰς χρήματα.

Ἄρθρ. 14.

Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἀμ-
πέλων κανονίζεται κατὰ στρέμμα βασιλικόν ὡς ἐφεξῆς·

τῶν τῆς α' ποιότητος ἀμπέλων.	Δρ.	5
» β'.	»	4
» γ'.	»	3
» δ'.	»	2
» ε'.	»	1
» ς'.	»	50

Θέλονται θεωρεῖσθαι ὡς ἀμπέλοι

α'. ποιότητος ἐκεῖναι, τῶν ὁποίων τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα
φθάει εἰς δραχμὰς 50 κατὰ στρέμμα.

β'. ποιότητος	»	40	»	»
γ'.	»	30	»	»
δ'.	»	20	»	»
ε'.	»	10	»	»
ς'.	»	5	»	»

Ὁ δὲ τοῦ ἐτησίου εἰσοδήματος προσδιορισμὸς γίνεται ἐπὶ τῇ
βάσει τῆς καρπιμότητος καὶ τῆς συνήθους τιμῆς τοῦ μούστου.

Αἱ ἀμπελοφυτεῖαι μέχρι πέντε ἑτῶν συμπληρωμένων, εἰσὶν ἐλεύθεραι φόρου.

Αἱ δὲ μονοετῶς ἐνοικιαζόμεναι κεχερστωμένα ἐθνικὰ ἀμπελοι, δὲν ὑπόκεινται εἰς ἔγγειον φορολογίαν.

Ὁ φόρος ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῇ ἐκτάσει τῶν καταπαθεισῶν πέφυκτον ὁριστικῶν δηλώσεων ἢ καταμετρήσεων καὶ τῶν περὶ προσδιορισμοῦ τῆς ποιότητος τῶν ἀμπέλων πρωτόκολλων τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ἐξαιρέσει τῶν ἀμπέλων ἐκείνων, ὅσαι ἤθελον θεωρηθῇ ὡς ὑπαγόμεναι εἰς τὰς τῆς ἀ. ποιότητος, ἥτοι εἰς τὴν φορολογίαν τῶν ἀρχῶν. Ὡς αἱ ὁποῖαι θέλουν προσδιορισθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου § 9. τοῦ παρόντος ἀρθροῦ. Ἀλλ' ἐὰν ἀμπελοι, αἵτινες συνεπλήρωσαν ἤδη τὰ πέντε ἔτη, παρελείφθησαν νὰ σημειωθῶσι πέφυκτον εἰς τὰ πρωτόκολλα ταῦτα, εἴτε ὡς μὴ ἔχουσιν συμπληρωμένα τὰ πέντε ἔτη, εἴτε ὡς διαφυγούσαι τὴν πρωτοχὴν τῶν ἀρχῶν ἢ ἐὰν ἡ καταπαθείσα πέφυκτον ὁριστικὴ σημείωσις περὶ τῆς ἐκτάσεως καὶ τῆς ποιότητος δὲν ᾖ ἀκριβὴς ἢ ἐὰν ἀμπελοι, οὗτοι εἰσὶν ἐθνικὰ, ἐσημειώθησαν πέφυκτον ὡς ιδιόκτητοι, εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας:

α. Οἱ ιδιόκτηται, ἢ ἐὰν ᾖ ἐθνικαί, οἱ καλλιεργηταὶ αὐτῶν ὀφείλουσιν ἢ αὐτοπροσώπως, ἢ δι' ἀντιπροσώπου, 30 ἡμέρας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου, νὰ δηλώσωσιν ἑγγράφως ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀρχὴν τὴν ἑστίν, εἰς ἣν εὐρίσκειται ἡ παραλειφθεῖσα ἀμπελὸς τῶν, τὴν ὁρυσμένην τῆς τὸν ἀριθμὸν τῶν στρεμμάτων, ἐξ ὧν σύγκειται, καὶ τὸ ποσὸν τοῦ προϊόντος κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς ὁκάδας μούστου, καθὼς καὶ ἐπίσης ἂν τὸ κτήμα ᾖ ἐθνικὸν ἢ ιδιόκτητον.

Ἡ δὴλωσις θέλει γίνεαι εἰς διπλοῦν πρωτότυπον, καὶ τὸ μὲν ἐν θέλει κρατεῖ ὁ δήμαρχος, τὸ δὲ ἕτερον θέλει ἐπιστρέφει εἰς τὸν ιδιοκτήτην παρὰ τοῦ ιδίου δημάρχου ἐπιθεωρημένον.

β. Ἄν οἱ ἴδιοι ἔχωσιν ἀμπελοὺς εἰς διάφορα χωρία, ὀφείλουσιν νὰ κάμωσι χωριστὴν δὴλωσιν δι' ἕκαστον χωρίον.

γ. Εἰς τὸ δημαρχεῖον θέλει κρατηθῇ βιβλίον κατ' αὐτῶν ἀριθμὸν καὶ διετημένον κατὰ χωρία εἰς τὸ βιβλίον αὐτὸ θέλουν ἐν περιλήψει ἑγγράφωσθαι αἱ δηλώσεις· εἴκοσι δὲ ἡμέρας μετὰ τὸ τέλος τῆς περὶ δηλώσεων τριακονθημέρου προθεσμίας θέλει παραδιδεῖσθαι μετὰ τῶν δηλώσεων παρὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀρχήν. Καθ' ὅλον δ' αὐτὸ τὸ διάστημα τὸ βιβλίον τοῦτο μένει ἐκτεθειμένον εἰς τὸ δημαρχεῖον.

δ. Ὅσοι ἤθελον παρεμῆλθαι νὰ κάμωσιν ἐντὸς τῆς τεθείσης τριακονθημέρου προθεσμίας τὴν δὴλωσίν των, ἢ ἤθελον δηλώσει ὀλιγώτερον τοῦ πραγματικοῦ ποσοῦ τῆς ἀμπέλου ἢ τῶν ἀμπέλων των, ἢ ἤθελον χυσακτερίσει ἀμπελὸν τινα ἐθνικὴν ἢ ἐθνικοῖδιόκτητον ὡς ιδιόκτητον, ὑποβάλλονται εἰς τὰ ἐξοδα τῆς καταμετρήσεως καὶ χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὸν διπλοῦν φόρον τῆς ἀμπέλου, τὴν ὁποίαν δὲν ἐδήλωσαν, ἢ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν στρεμμάτων, τὰ ὁποῖα ἀπέκρυψαν. Τὸ ἥμισυ τῆς ποινῆς ταύτης, τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλει τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον, διδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα τὴν μὴ δηλωθεῖσαν ἀμπελον, ἢ τὰ ἀποκρυφθέντα στρέμματα.

ε. Ἡ οἰκονομικὴ ἀρχὴ ὀφείλει νὰ βεβαιωθῇ ἂν ὅλαι αἱ ἀμπελοι ἐδήλωσαν, ἢ αἱ δηλώσεις ᾖ ἀκριβεῖς· ὅσκις δὲ συλλάβῃ εὐλόγους ὑπονοίας, ἢ λάβῃ πληροφορίας ὅτι δὲν ἐδήλωσεν ἀμπελὸς τις ἢ μέρος, δικατάρτει τὴν βεβαίωσιν τῆς ὑπαρξεως τῆς ἀμπέλου καὶ τὴν δι' εἰρημῶν καταμετρήσιν αὐτῆς κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἐπιτόπιον συνήθειαν. Ἐπίσης ὀφείλει νὰ ἐξακριβώσῃ ἂν αἱ ὡς ιδιόκτητοι δηλωθεῖσαι ἀμπελοι ᾖ ἐθνικαὶ ἢ ἐθνικοῖδιόκτητοι.

ς. Οἱ ιδιόκτηται ἢ καλλιεργηταί, ἐὰν νομίζωσιν ὅτι εἰς τὰς

πέφυκτον ὁριστικὰς καταπαθείσας σημειώσεις ἀναφέρονται περισσότερα στρέμματα παρ' ὅσα ἀληθῶς ὑπάρχουσι, δύνανται νὰ ζητήσωσιν ἀναθεώρησιν, ἀναφερόμενοι περὶ τούτου ἐνώπιον τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς ἐντὸς τῆς τεθείσης διὰ τὴν παράδοσιν τῶν δηλώσεων τριακονθημέρου προθεσμίας· τοῦτ' αὐτὸ δύναται νὰ ζητήσῃ καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἀρχή.

ζ. Τὰ ἐξοδα τῆς ἀναθεώρησης, τῆς κατ' αἴτησιν τῶν ἀμπελοκτημόνων ἢ καλλιεργητῶν ἐνεργουμένης, καταλογίζεται εἰς ἕκαστον τῶν ιδίων αὐτῶν, καὶ εἰσπράττονται ἀμέσως· παρὰ τῶν ταμιῶν, ὅσκις τὸ ἀποτέλεσμα δειχθῇ ἴσον ἢ ἀνώτερον τῶν πεφυκτῶν δηλώσεων· ἐὰν δὲ τὸ ἀποτέλεσμα δειχθῇ κατώτερον, τὰ ἐξοδα ᾖ εἰς ἕκαστον τοῦ δημοσίου· ὅσκις δὲ ἡ ἀναθεώρησις γίνεται κατὰ παραγγελίαν τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ἐὰν μὲν τὸ ἀποτέλεσμα δειχθῇ ἴσον ἢ κατώτερον, τὰ ἐξοδα εἶναι εἰς ἕκαστον τοῦ δημοσίου, ἐὰν δὲ ἀνώτερον, εἰς ἕκαστον τῶν ἀμπελοκτημόνων ἢ καλλιεργητῶν.

η. Ἡ διοικητικὴ καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἀρχή, προσλαμβάνουσι καὶ τὸν ἀρμόδιον δήμαρχον, διορίζουσι διὰ πλειοψηφίας τρεῖς πραγματογνώμονας δι' ἕκαστον δήμον. Οἱ πραγματογνώμονες οὗτοι ἐνεργοῦν ἐπὶ τῇ προσκλήσει τῆς οἰκονομικῆς ἀρχῆς ἐντὸς τῆς τεθείσης διὰ τὴν παράδοσιν τῶν δηλώσεων τριακονθημέρου προθεσμίας τὰς καταμετρήσεις τῶν ἀμπέλων, καὶ καταστρώνουσιν πρωτόκολλα, τὰ ὁποῖα εἶναι ὑποχρεωτικὰ, πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ φόρου καὶ τῆς χρηματικῆς ποινῆς.

θ. Ἀπὸ τῆς ἐκπενύσεως τῶν τεθείσων ἀνωτέρω προθεσμῶν ἢ διοικητικῆς ἀρχῆς, καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτῆς, ὁ εἰρηνοδικὴς καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἀρχή, προσλαμβάνουσι καὶ τὸν ἀρμόδιον δήμαρχον, καὶ συμβουλευόμενοι πέντε μὲν εἰς τοὺς δήμους α. καὶ β. αἵτις, τρεῖς δὲ εἰς τοὺς τῆς γ. ἐκ τῶν μᾶλλον ἐξ ἀμπέλων φορολογουμένων ἕκαστου δήμου, κατὰ κλήρον ἐκλεγμένους παρὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἐν δημοσίᾳ συνεδρίᾳ εἰς ἀριθμοῦ τριπλασίου αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τούτῳ προσλαμβανόμενος, θέλουν προσδιορίσει διὰ πλειοψηφίας τὴν ποιότητα α) τῶν παραλειφθεῖσων πέφυκτον ἀμπέλων· β) τῶν ἀμπέλων ἐκείνων, περὶ τῶν ὁποίων ἤθελε ζητηθῇ παρὰ τε τῶν ιδιοκτητῶν καὶ καλλιεργητῶν ἢ τῆς οἰκονομικῆς ἀρχῆς ἀναθεώρησις, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ § 5. καὶ γ) τῶν ἀμπέλων ἐκείνων, ὅσαι ἤθελον ἀποδειχθῇ παρὰ τῆς Οἰκονομικῆς ἀρχῆς, ὡς ὑπαγόμεναι εἰς τὴν φορολογίαν τῶν ἀρχῶν. Ὡς, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, καταστρώνουσαι τακτικὰ πρωτόκολλα· τὰ πρωτόκολλα ταῦτα θεωροῦνται ἐκτελεστικά· δύναται ὅμως τὸ ὑπουργεῖον πρὸς τὸ ὅποιον θέλουν παραπέμπεσθαι παραχρῆμα ἐξ αὐτῶν ἐκεῖνα, εἰς τὰ ὁποῖα ἤθελεν καταχωρηθῇ ἡ τυχὸν ἐναντία γνώμη τῶν μᾶλλον φορολογουμένων, νὰ κάμῃ τὰς ἀνηκούσας ἐπὶ τούτου μεταρρυθμίσεις.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἀμπέλων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸ ἐδάφ. β. τοῦ §. β', τοῦ ἀρθρ. 4 προσδιορίζεται εἰς ποσὸν ἴσον μὲ τὸν ἑγγειον φόρον.

ἄρθρ. 15.

Ὁ ἑγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν περιβολίων θέλει προσδιορισθῇ κατὰ πλειοψηφίαν παρὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ δημάρχου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου κεῖνται ταῦτα, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μέσου ὅρου τῶν κατὰ τὰ τρία τελευταῖα ἔτη 1843, 1844 καὶ 1845 γενομένων ἐκτιμήσεων.

Εἰς τὸ πρωτόκολλον τοῦ προσδιορισμοῦ θέλουσι σημειοῦσθαι, πρὸς τὰς ἄλλας ιδιότητες τοῦ περιβολίου, τὰ ὅρια αὐτοῦ, ἢ ἑκτασις εἰς Βαπ. στρέμματα, ἢ ἑτησία αὐτοῦ πρόσδος τοῦ ἐνε-

ετώτος, έτους, και ό άποδοθησόμενος φόρος, χωριστά ό έγγειος, και χωριστά ό της έπικαρπίας.

Ό εις τά πρωτόκολλα ταύτα προσδιορισμός του φόρου, άφού ύπογραφώσιν από τας άνωτέρω άρχάς, θεωρείται όριστικός, καθόσον δεν ήθελον λάβει χώραν αίτήσεις κατά τον έπόμενον παράγραφον. άπόσπασμα δέ αύτων πέμπεται προς τον ταμίαν προς είσπραξιν του φόρου.

Ό δέ έγγειος φόρος και τό δικαίωμα της έπικαρπίας των έν τώ άρθρ. 43 αναφερομένων προϊόντων λαχανοκήπων, μπιστανίων, κρομμύων, γεωμήλων, γρασιδιών κλπ. εκτιμάται άπαξ δι' όλον τό έτος, λαμβανομένης ύπ' όψιν της έκτασεως έκάστου κτήματος και της όλης έτησίως προσόδου, συμπεριλαμβανομένων εις αύτην των παραχθέντων, υπάρχόντων και παραχθήσομένων έντός των δικωρών ώρων του έτους προϊόντων, και ύπολογίζεται επί τη βάσει ταύτη τόσον τό δέκατον, όσον και τό τυχόν όφειλόμενον δικαίωμα της έπικαρπίας. Εις τον αύτόν δέ τρόπον της εκτιμήσεως ύπάγονται και τά περιθώλια, περί των οποίων γίνεται λόγος εις τον § 4. του παρόντος άρθρου, όσάκις οι ιδιοκτήται, ή καλλιεργηταί αύτων τό απαιτήσωσιν. άλλ' όφείλουσι νά κάμωσι την περί τούτου αίτησιν εις τον έφορον της έπαρχίας έντός τριακοντα ήμερών από της δημοσιεύσεως του παρόντος του Νόμου.

Ός προς την φορολογίαν των βαμβακίων και καπνών οι εκτιμηταί προσδιορίζουν όλον τό προϊόν έκάστου φυτευθέντος χωραφίου έκ πόσων οκάδων σύγκειται, έννοούμενου του καπνού δι' όλα τά χέρια της συλλογής, του δέ βαμβακίου έβγαλμένου από τό καρύδι, έπομένως ό έγγειος φόρος, ως και τό δικαίωμα της έπικαρπίας, θέλει άποδίδοσθαι επί τη βάσει της εις τον τόπον τρεχούσης τιμής, την όποιαν προσδιορίζουν, επί μόν του καπνού κατά κοινότητα, επί δέ των βαμβακίων κατ' έπαρχίαν, ή διοικητική και οικονομική άρχή μετά του δημάρχου έκάστου δήμου, επί τη γνωμοδότησει τριών ιδιοκτητών καπνοφυτείας έκ των έγκριτοτέρων και εύπολητοτέρων, προσλαβανομένων κατ' έκλογήν των άνωτέρω, συντασσομένου πρωτοκόλλου, τό όποιον καθίσταται έκτελεστόν.

Άρθρ. 46.

Ό έγγειος φόρος των ελαιών εξακριβούται, μετρουμένου του ελαίου εις τά ελαιοτριβεία, και άποδίδεται εις χρήματα προς λεπτά έπτά την οκάν, τό δέ όφειλόμενον δικαίωμα της έπικαρπίας των εις τας διατάξεις του §. 6'. του άρθρ. 1. του παρόντος νόμου ύπαγομένων ελαιοδένδρων προσδιορίζεται δι' εκτιμήσεως επί των δένδρων εις οκάδας ελαίου, και άποδίδεται παρά του καλλιεργητού προς λ. έπτά την οκάν. Κατά τον αύτόν δέ τρόπον βεβαιούται και είσπράττεται και ό έγγειος φόρος εις τά μέρη εκείνα, όπου δεν ύπάρχουν ελαιοτριβεία, και ή έκπίεσις του ελαίου γίνεται κατ' άλλον τρόπον. Αί δέ προς βρώσιν χρήσιμοι ελαίαι ζυγίζονται ή εκτιμώνται, κατ' έκλογήν του φορολογουμένου, όπου έναποταμιεύονται, λαμβανομένου του φόρου προς λ. 4 1/2 την οκάν.

Άρθρ. 47.

Η διοικητική και Οικονομική άρχή θέλουν διορίσει άπαξ τους αναγκαίους δι' την έπαρχίαν εκτιμητάς από μέρους του δημοσίου, καθώς και τους αναπληρωτάς αύτων, και προσδιορίσει τον μισθόν αύτων όχι άνώτερον των 4 δραχ. την ήμέραν.

Ό επιστάτης του δημοσίου όφείλει νά κοινοποιήσῃ δι' της δημοτικής άρχης την ήμέραν της έναρξεως της εκτιμήσεως, ή δέ δημοτική άρχή διακηρύττει ταύτην επ' έκκλησίας την προτελευταίαν Κυριακήν, οι δέ φορολογούμενοι όφείλουν νά έχωσι

προχείρους τους έκ μέρους των εκτιμητάς, αν δεν θέλουν νά εκτιμώσιν οι ίδιοι με τους εκτιμητάς του δημοσίου. αν δέ δεν εμφανισθῇ ούτε ό φορολογούμενος ούτε ό εκτιμητής του, ό εκτιμητής του δημοσίου προβαίνει μόνος εις την εκτίμησιν, της οποίας τό αποτέλεσμα επιδίδει εις αύτόν δι' της δημοτικής άρχης, και αν την τρίτην ήμέραν μετά την επίδοσιν ό φορολογούμενος δεν εμφανισθῇ και απαιτήσῃ νά επαναληφθῇ ή εκτίμησις καθίσταται όριστική. Εν άπουσία δέ του φορολογουμένου τοιχοκολλάται ή έκθεσις της εκτιμήσεως εις την θύραν της οικίας του παρά της δημοτικής άρχης ενώπιον δυο μαρτύρων ύπ' εύθύνην του δημάρχου.

Τό αποτέλεσμα της εκτιμήσεως έγγράφεται άμέσως εις πρωτόκολλον, ύπογεγραμμένον από όλους τους λαβόντας μέρος εις την εκτίμησιν, κατά τον διεθυνόμενον παρά του επί των Οικονομικών Υπουργείου τύπον, και τό έκ του στελέχους έκκοπόμενον διπλότυπον παραδίδεται την αύτην στιγμήν ύπογεγραμμένον παρά του εκτιμητού εις τους φορολογουμένους. Αν ό φορολογούμενος, ή ό εκτιμητής του δεν συμφωνήσῃ μετά του εκτιμητού του δημοσίου, διορίζεται, αίτήσῃ ενός των μερών, επιδικαιτητής παρά του ειρηνοδίκου, όστις διδει τον εις τό άρθ. 49 όρκον και άποφασίζει όριστικώς, παρὰδεχόμενος την έτέραν των γνώμων. Κατά του επιδικαιτού έμπορεί νά λάβῃ χώραν εξαίρεσις, κατά τας περί εξαίρεσεως διατάξεις της Πολ. Δικονομίας, ενώπιον του Ειρηνοδίκου.

Άρθρον 48.

Η άντιμισθία των επιδικαιτητών, την όποιαν προσδιορίζει ή διοικητική άρχή, πληρώνεται εξ ήμισείας παρά του δημοσίου και του φορολογουμένου και δεν δύναται νά υπερβῇ τας εξ δραχμής την ήμέραν, ή όποια προσδιορίζεται άπαξ πρό της εκτιμήσεως.

Άρθρ. 19.

Οί ως άνωτέρω εκτιμηταί του δημοσίου, καθώς και οι τρίτοι, όρκίζονται ενώπιον του ειρηνοδίκου, όταν μέλλωσι ν' αρχίσωσι τας εργασίας των, τον ακόλουθον όρκον.

« Όρκίζομαι επί του ιερού ευαγγελίου νά έκτελέσω την εις έμέ εμπιστευθείσαν υπηρεσίαν με πίστιν και εύσυνειδήσιαν, χωρίς νά χάρισθω προς βλάβην του δημοσίου εις τον φορολογούμενον, και χωρίς ν' άδικήσω αύτόν προς όφελος του δημοσίου δι' όποιονδήποτε λόγον.

Ό όρκος γίνεται επί απλού χάρτου.

Άρθρ. 20.

Οί εις χρήματα άποδιδόμενοι φόροι θέλουν είσπραχθῇ των μόν καπνών, περιθωλίων, μπιστανίων, κήπων, γεωμήλων, και των τοιούτων, την 4 Οκτωβρίου, των δέ αμπέλων και βαμβακίων, την 45 Νοεμβρίου, και των ελαιοδένδρων, καθ' ήν εποχήν τό εκθλιβόμενον έλαιον μέλλει νά μετακομισθῇ από τά ελαιοτριβεία εις τας οικίας, του δέ μη εκθλιβόμενου εις τά συνήθη ελαιοτριβεία, ως και του φόρου των προς βρώσιν χρησίμων ελαιών, πληρώνεται κατά τό τέλος της συγκομιδής αύτων. Δεν συγχωρείται δέ εξαγωγή ελαίου εκ των ελαιοτριβείων, άνευ προηγουμένης πληρωμής του φόρου. άλλ' εάν τινος αί ελαίαι εκθλιβώνται εκ δικλειαμμάτων, ό φόρος πληρώνεται κατά την τελευταίαν εκθλίψιν.

Μετά την καταμέτρησιν του ελαίου ό επιτετραμμένος την είσπραξιν έγγράφει τό όλικόν ποσόν αύτου, ως και τον καταλογισθησόμενον εις χρήματα φόρον, εις τό όποιον κρατεί διπλότυπον βιβλίον, συμμορφούμενος με τά έν τώ άρθρ. 11 του παρόντος νόμου όριζόμενα.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Περὶ τῶν εἰς τὰ Τελωνεῖα τοῦ Κράτους εἰσπραττομένων φόρων.

Ἄρθρ. 21.

Ὁ ἔγγειος φόρος τῆς σταφίδος, βλανοκικιδίων, τῆς μετᾶξης τοῦ ριζαρίου καὶ τοῦ προינוκοκίου λαμβάνεται εἰς τὰ τελωνεῖα κατὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ κράτους ἐξαγωγὴν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 22.

Ὁ ἔγγειος φόρος τῶν ξηρῶν σύκων, καθὼς καὶ ἐκεῖνος τῶν λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων Τροϊζηνίας, Ἀνδρου, Νάξου, καὶ Καρυστίας, εἰσπράττεται εἰς τὰ τελωνεῖα κατὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ κράτους ἐξαγωγὴν, ἢ τὴν ἐντὸς αὐτοῦ μεταφορὰν αὐτῶν διὰ θαλάσσης.

Ἄρθρ. 23.

Ὁ ἔγγειος φόρος τῆς σταφίδος καὶ τὸ κατὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ κράτους ἐξαγωγὴν αὐτῆς ὀφειλόμενον τελωνιακὸν δικαίωμα λαμβάνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποκοπείσης τιμῆς καὶ ἐπὶ τῇ ἀναλογίᾳ τῶν δέκα 0/0 διὰ τὸν ἔγγειον φόρον καὶ ἐξ 0/0 διὰ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα.

Ἄρθρ. 24.

Ἀμα κατὰ τὸ πρῶτον ἀποκοπῇ ἡ τιμὴ τῆς σταφίδος συντάσσεται πρωτόκολλον τῆς τρεχούσης καὶ ἀποκοπείσης τιμῆς παρὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ τελώνου τοῦ πρωτίστου λιμένος ἐκάστης ἐπαρχίας, ἀφοῦ γνωμοδοτήσωσι τρεῖς ἄλλοι ἰδιοκτῆται σταφίδων, λαμβανόμενοι κατ' ἐλλογὴν τῶν ἀνωτέρω ὑπαλλήλων.

Τὸ πρωτόκολλον, εἰς τὸ ὁποῖον θέλει διακρίνεσθαι ἐκάστη ποιότης, καὶ ἡ στεγνὴ ἀπὸ τὴν τυχὸν βρεγμένην σταφίδα, ἐνδιαλαμβάνον ἐκτὸς τῆς ἀποκοπείσης τιμῆς καὶ ἐν ἐνατημόριον περιπλέον, ὑποβάλλεται ἀμέσως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργείων τοῦτο δὲ ἐκδίδει τὴν ἐπὶ τοῦ πρωτοκόλλου ἀπόφασιν του.

Ἄρθρ. 25.

Οἱ ἀνωτέρω ἔμποροι καὶ οἱ ἰδιοκτῆται ὀφείλουν νὰ ὑπογράψωσιν εἰς τὸ πρωτόκολλον, ἐν ᾧ καταγράφονται καὶ αἱ δοθεῖσαι παρ' αὐτῶν πληροφορίες περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος.

Ἄρθρ. 26.

Ἐὰν καὶ ὁσάκις ἀκολούθως συμβῇ αἰφνιδίᾳ αὐτομειώσεις τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος, εἴτε κατ' αἴτησιν τοῦ τελωνεῖου, εἴτε κατ' αἴτησιν ἄλλης τινος ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 24 σημειουμένων ἀρχῶν, συντάσσεται νέον πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον θέλει ὑποβληθῇ ἄνευ ἀναβολῆς ὡσαύτως εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργείου.

Ἄρθρ. 27.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἰπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐκ μέρους τῶν ἐχόντων συμφέρον ἰδιωτῶν ὡς πρὸς τὸν προσδιορισμὸν τῆς τιμῆς, ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀθήναις ἱερῶν ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ δημοσιεύοντος τὴν ἀπόφασιν φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ μέρος, ὅπου γίνεταί ἡ ἐξαγωγὴ.

Ἡ προσφυγὴ δὲν ἐπιφέρει τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐπὶ τῶν πρωτοκόλλων ἀποφάσεων τοῦ Ἰπουργείου.

Ἄρθρ. 28.

Ποῖν προσδιορισθῇ καὶ ἀποκοπῇ ἡ τιμὴ τῆς σταφίδος κατὰ τὸ ἄρθρον 24 ἐάν τις θελήσῃ νὰ ἐξαγάγῃ σταφίδα, θέλει μὲν ἐπιτρέπεσθαι εἰς αὐτὸν ἡ ἐπιβίβασις καὶ ἐξαγωγὴ, ἀλλὰ διὰ προηγουμένης ἀξιοχρέου ἐγγυήσεως ὅτι θέλει πληρῶσαι τὸν ἔγγειον φόρον, καὶ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 29.

Οἱ ἐκ τῶν βαλανοκικιδόθενδρων συλλεγόμενοι καρποὶ ὑπὸ κεινται εἰς ἔγγειον φόρον, ἄνευ διακρίσεως ἰδιοκτητῶν ἢ ἐθνικῶν, εἰσπραττόμενοι εἰς τὰ Τελωνεῖα μετὰ τοῦ τελους τῆς ἐξαγωγῆς, λαμβανόμενοι εἰς τὴν ἐφεξῆς ἀναλογίαν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κανταρίου, λογιζομένου πρὸς 44 ὀκάδας, ἄνευ διακρίσεως ποιότητος.

α.) Διὰ τὴν Κέαν, Λακωνίαν καὶ Λακεδαίμονα.

Ἐγγειος φόρος Δραχ. 4:40

Τελωνιακὸν δικαίωμα 56

β.) Διὰ τὴν Ἀχαΐαν καὶ λοιπὴν Πελοπόννησον

Ἀττικὴν καὶ Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα.

Ἐγγειος φόρος » 4: 5

Τελωνιακὸν δικαίωμα 60

γ.) Διὰ τὸν νομὸν Μεσσηνίας ἔγγειος φόρος » 3:

Τελωνιακὸν δικαίωμα 60

δ.) Διὰ τὴν Ἀκαρνανίαν Αἰτωλίαν, καὶ

Τριχωϊάν ἐγκτητικὸς φόρος » 2:

Τελωνιακὸν δικαίωμα 60

Ἐπὶ τῶν Κικιδίων

Διὰ μὲν τὴν Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωϊάν

φόρος ἐγκτητικὸς ἀνὰ 25

τὴν ὁκάν, καὶ Τελωνιακὸν δικαίωμα 6

Δι' ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη ἔγγειος φόρος 40

καὶ Τελωνιακὸν δικαίωμα ἀνὰ πᾶσαν ὁκάν 6

Ἄρθρ. 30.

Ὡς πρὸς τὰ μέρη ὅπου ἐπιτρέπεται ἡ ἐξαγωγὴ τῶν βαλανοκικιδίων θέλουν τηρηθῇ αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 19]34 Μαρτίου 1843 Τελωνιακοῦ ὀργανισμοῦ.

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργείων θέλει φροντίσει νὰ ληφθῶσι τὰ ἀναγκαῖα πρὸς ἐπιτήρησιν μέτρα.

Ἄρθρ. 31.

Ὅστις φωραθῇ συλλέγων ἐκ τῶν ἐθνικῶν βλανοκικιδόθενδρων, ἐξαίρουμένων τῶν ἐν τῷ ἄρθρ. 29 στοιχ. γ' καὶ δ'. ἄνευ ἀδείας τοῦ δημοσίου ἐπιστάτου, θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς πληρωμὴν τῆς διπλασίας ἀξίας τοῦ καρποῦ, τὸν ὁποῖον ἤθελε συνάξει, κατὰ τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ παρόντος νόμου, τὸ δὲ ἥμισυ δίδεται εἰς τοὺς ἀνακαλύψαντας, ἐκτὸς τῶν ἐπιστατῶν τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 32.

Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῆς μετᾶξης εἰσπράττεται ὡσαύτως εἰς τὰ τελωνεῖα πρὸς δρ. 2:50]00 κατ' ὁκάν, ἄνευ διακρίσεως ποιότητος ἐπὶ δὲ τῶν κουκούλιων ὅταν ταῦτα ἐξάγονται, λαμβάνεται πρὸς λ. 60 τὴν ὁκάν, τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα δι' ἀμρότερα 6 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς προσδιορισθείσης, ὡς ἀνωτέρω, τιμῆς.

Ὁ μετακομιζὼν μετᾶξην, ἢ κουκούλια, ἀπὸ μίαν εἰς ἄλλην ἐπαρχίαν ὀφείλει νὰ λαμβάνῃ δηλωτικὸν ἀπὸ τὸν οἰκονομικὸν ἐφορον τῆς ἐπαρχίας, ἢ τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ, ἐνθεν μεταφέρειται, ἐμφανίον τὸ ποσὸν τῶν σάκκων, ἢ κιβωτίων, τὸ βάρος

αὐτῶν, καὶ τὴν ἐπαρχίαν ὅπου μετακομίζεται, ὑποχρεωμένος νὰ παρουσιάσῃ αὐτὸ εἰς μὲν τὴν τελωνιακὴν ἀρχήν, ὅταν ὁ τόπος, ἐξ ἧς μεταφέρεται, ἦναι παράλιος, εἰς δὲ τὸν ἔφορον, ὅταν ἦναι μεσόγειος, διὰ νὰ λάβῃ τὴν ἀνήκουσαν ἀπόδειξιν περὶ τῆς πιστῆς μετακομιδῆς αὐτῶν, τὴν ὁποίαν ἀπόδειξιν ὀφείλει, ἐν τῷ ἐνὸς μηνὶ, νὰ διευθύνῃ εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, ἐξ οὗ ἐδόθη τὸ δηλωτικόν.

Ἄλλ' ἐάν, ἐν τῷ ἐνὸς μηνὶ, ἀνωτέρω προθεσμίας, παραλείψῃ νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸν ἀρμόδιον οἰκονομικὸν ἔφορον τὴν ῥηθεῖσαν ἀπόδειξιν, ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν ὀφειλομένων φόρων.

Εἰς δὲ τὰς ποινὰς τοῦ λαθρεμπορίου θέλει ὑποβάλλεσθαι ὁ μετακομίζων, ὅσῳκις δὲν εἶναι ἐφοδιασμένος μὲ δηλωτικόν, ἢ ὅσῳκις ἡ μετακομιζομένη μετὰ τῆς ἡ κοινούλια, εἶναι ποσότητος ἀνωτέρας ἢ κατωτέρας τῆς ἐν τῷ δηλωτικῷ ἐμφαινόμενης.

*Ἀρθρον 33.

Ὁ ἔγγειος φόρος τοῦ προינוκοκίου προσδιορίζεται εἰς 4 1/2 δραχμὴν τὴν ὀκτάρ, τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα εἰς λεπτὰ 90.

*Ἀρθρ. 34.

Ὁ ἔγγειος φόρος τοῦ ριζαρίου προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς 4. τὸ καντάρ, τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα τῆς ἐξαγωγῆς εἰς δραχ. 2, 40.

*Ἀρθρ. 35.

Ὁ ἐπὶ τῶν ξηρῶν σύκων ἔγγειος φόρος, καὶ τὸ κατὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγὴν αὐτῶν τελωνιακὸν δικαίωμα, λαμβάνεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κανταρίου.

δι' ἔγγειον φόρον δραχ. 4.

διὰ τελωνιακὸν δικαίωμα λ. 60.

*Ἀρθρ. 36.

Ὁ ἔγγειος φόρος τῶν λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων Τροϊζηνίας, Ἀνδρου, Νάξου, καὶ Καρυστίας λαμβάνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀγορᾶς τιμῆς, ἐσθαιουμένης κατὰ διμηνίαν ἀπὸ τὴν διοικητικὴν καὶ τελωνιακὴν ἀρχὴν καὶ τὸν δήμαρχον. Ἐπὶ τῶν διὰ ξηρᾶς μεταφερομένων λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων ὡσαύτως πληρόνεται ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς αὐτῆς τιμῆς.

*Ἀρθρ. 37.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικοῖδιοκτητῶν σταφιδιαμπέλων καὶ συκῶν ἔσιν μὲ τὸ ποσὸν τοῦ ἔγγειου φόρου θέλει προσδιορισθῇ δι' ἐκτιμῆσεως, σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρ. 17, 18, καὶ 19 τοῦ παρόντος νόμου, καὶ εἰσπραχθῇ εἰς χρήματα ἀπὸ τὰ ἀρμόδια ταμεῖα. Τὸ δὲ τῶν ἐθνικοῖδιοκτητῶν μωρεοδένδρων προσδιορίζεται εἰς πέντε λεπτὰ ἐφ' ἑκάστου δένδρου, ἡλικίας πέντε ἐτῶν συμπληρωμένων.

*Ἀρθρ. 38.

Ἡ λαθραία ἐξαγωγὴ τῶν ἐν τοῖς ἀρθρ. 34 καὶ 32 ἐνδιαλαμβανόμενων προϊόντων, ὡς καὶ ἡ λαθραία μεταφορὰ τῶν ξηρῶν σύκων καὶ τῶν ἐν τῷ ἀρθρ. 36 πορτοκαλλολεμονίων, ὑπόκειται εἰς πληρωμὴν ὁκταπλοῦ ἔγγειου φόρου καὶ τελωνιακοῦ δικαίουματος· ἐπίσης θέλει ὑποβάλλεσθαι καὶ λόγῳ τοῦ ἔγγειου φόρου καὶ διὰ τὰς λοιπὰς τελωνιακὰς παραβάσεις χρηματικὴ ποινὴ, καθ' ὅριζομένην ἀναλογίαν, κατὰ τὸν περὶ ὀργανισμοῦ τῶν τελωνείων νόμον. Τὸ τριτημόριον τοῦ ὡς ποινὴ λαμβανόμενου ποσοῦ δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα τὸ λαθρεμπόριον, ἢ τὰς λοιπὰς παραβάσεις, λόγῳ ἀποζημιώσεως.

*Ἀρθρ. 39.

Ἡ ἐπικαρπία τῶν ἐθνικῶν ἀμπέλων, σταφιδιαμπέλων, συκῶν, ἐλαιῶν, βαλανοκιθίων, μωρεῶν κλπ. ἂν δὲν ἦναι πολυετῶς διατεθειμένη, ἐνοικιάζεται ἐπὶ δημοπρασίᾳ ἢ εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου.

ΤΜΗΜΑ Ε΄.

Περὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου ἐπὶ τῆς ῥητινοκατράμης.

*Ἀρθρ. 40.

Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῆς ῥητινοκατράμης καὶ ἄλλων δασικῶν προϊόντων προσδιορίζεται 40]00, καὶ εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης ἐπιτοπίου τιμῆς, ἀποκοπείσης παρὰ τοῦ ἐπάρχου, τοῦ δασοφύλακος καὶ τοῦ δημάρχου τῆς πρωτεύουσας.

Ὁ δὲ τρόπος τῆς ἐξακριβώσεως τοῦ ποσοῦ θέλει κανονισθῇ ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐσθαιούται καὶ εἰσπράττεται καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας 45]00.

Ὅστις τῶν φορολογουμένων ὑποπέσῃ εἰς τὰ παρὰ τοῦ ἀρθρου 38 τοῦ παρόντος Νόμου διαταττόμενα θέλει ὑποκύβῃ εἰς τὰς ἐν αὐτῷ προβλεπομένας ποινὰς.

ΤΜΗΜΑ ΣΤ΄.

Γενικαὶ διατάξεις.

*Ἀρθρ. 41.

Οἱ προσερχόμενοι ἀπὸ τὴν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰσπραξὶν καρποὶ καὶ γεννήματα δὲν ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν δημοσίου ἢ ἄλλου τινος φόρου, ὅπου καὶ ἂν μετενεχθῶσιν, ἐνόσω εὐρίσκονται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου.

*Ἀρθρ. 42.

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον θέλει δώσῃ τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας, διαταρῆσεις, τύπους καὶ πίνακας εἰς τὰς Οἰκονομικὰς ἀρχὰς καὶ τοὺς ἐπιστάτας τοῦ δημοσίου τόσον διὰ τὴν εἰσπραξὶν τῶν φόρων, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐξακριβώσιν εἰς τὴν εἰς χρήματα αὐτῶν πληρωμὴν.

*Ἀρθρ. 43.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐκποιεῖ τοὺς εἰς εἶδη συναζομένους καρποὺς διὰ δημοπρασίας τοῖς μετρητοῖς, ἢ καὶ χωρὶς αὐτοὺς τοῖς μετρητοῖς εἰς τοὺς φορολογουμένους, κατ' αἰτητὴν αὐτῶν, ἄνευ δημοπρασίας, καθόσον ἀφορᾷ μόνον τοὺς φόρους ἐκάστου, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς εἰς τὸν τόπον τρεχούσης τιμῆς, προσδιοριζομένης παρὰ τῆς διοικητικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἀρχῆς, καὶ τοῦ ταμείου.

*Ἀρθρ. 44.

Οἱ ἐκτιμηταὶ τοῦ δημοσίου καὶ οἱ ἐπιδιαιτηταὶ ὀφείλουν ἐπὶ ποινῇ προστίμου 40—50 δρ. νὰ προτείνωσιν αὐθόρμητως τὴν ἐξαίρεσιν τῶν ὅταν ὑπάρχουν λόγοι, κατὰ τὰς περὶ ἐξαίρεσεως διατάξεις τῆς πολ. δικονομίας, ὡς πρὸς τοὺς δικαστικούς ὑπαλλήλους, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἀνωτέρω ποινῆς ἐν περιπτώσει ἀπάτης, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ποινικοῦ Νόμου, καθὼς καὶ τῆς ὑποχρεώσεως εἰς πολιτικὴν ἀποζημιώσιν.

*Ἀρθρ. 45.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἀγρῶν καὶ τῶν ἄλλων κτην

μάτων τῶν διαλελυμένων μονατηρίων ἐξακριβοῦται καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου, ἢ κατὰ τοὺς ὅρους, τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους εἰς τὰ ἀνὰ χεῖρας τῶν καλλιεργητῶν ἐγγράφα.

Ἄρθρ. 46.

Ἐπιστάται, ἀποθηκοφύλακες, ὑποεπιστάται, φύλακες καὶ πᾶς ἄλλος ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ὑπάλληλος ἢ ὑπηρετής, οἵτινες ὅπως δὴποτε ἤθελον ζημιώσῃ τὸ δημόσιον πρὸς ἑῷον ἢ ἄλλου τινὸς ὄφελος, ὑπόκεινται πρὸς ταῖς ἑλλαις παρὰ τοῦ νόμου ὀριζομέναις ποιναῖς καὶ εἰς στέρησιν πάσης δημοσίας ὑπηρεσίας ἀπὸ δύο ἕως ἑξέτων.

Ἄρθρ. 47.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσιεύσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰουνίου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ὑπουργὸς Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰουνίου 1846.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 18.

ΑΘΗΝΑΙ, 2 Ἰουλίου.

Νόμος ΑΘ'.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ ἐκποιήσεως τῶν ἐν τοῖς δημοσίοις ἀποθήκαις καρπῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, διατάσσομεν ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρ. 1.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον νὰ ἐκποιῇ διὰ δημοπρασίας, ἢ νὰ παραχωρῇ εἰς τοὺς αἰτοῦντας τοὺς ἐν ταῖς ἀποθήκαις τοῦ δημοσίου ὑπάρχοντας εἰσέτι ἀνεκποιή-

τους καρποὺς ἐπὶ πιστώσει, λαμβανομένης ὁμῶς ἀξιογράφου ἐγγυήσεως, ἐπὶ τῇ θάσει τῆς τρεχούσης τιμῆς προσδιοριζομένης παρὰ τῆς διοικητικῆς, οἰκονομικῆς καὶ δημοτικῆς ἀρχῆς. Ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους καὶ μετὰ τὰς αὐτὰς ἀσφαλείας τοῦ δημοσίου ἐπιτρέπεται νὰ παραχωρῶνται καρποὶ, μετὰ τὴν ὑποχρέωσιν τῶν λαμβανόντων αὐτοὺς τοῦ ν' ἀποδίδουν ἴσον ποσὸν καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ εἴδους ἐν καιρῷ τῆς συλλογῆς τῶν καρπῶν τοῦ ἐνεστώτος ἔτους· ἀλλ' εἰς τὴν περίστασιν ταύτην τὸ δι' ἀνταλλαγῆς παραχωρούμενον ποσὸν δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὰς 500 ἀκάδας εἰς ἕνα ἑκάστον.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ προθεσμία τῆς πληρωμῆς τοῦ τιμήματος ἐπ' οὐδεμιᾷ περὶ ριστάσει δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὰς 90 ἡμέρας.

Ἄρθρ. 3.

Αἱ περὶ τούτου ληφθησόμεναι ὁμολογίαι θέλουν συντάττεσθαι ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου καὶ ὑπογράφεσθαι παρὰ τοῦ ὀφειλέτου καὶ ἐγγυητῶν ἢ ἀρχαγγμάτων ὄντων, παρὰ δύο μαρτύρων.

Ἄρθρ. 4.

Αἱ τοιουτοτρόπως συντεταγμέναι ὁμολογίαι ἀποτελοῦν πλήρη ἀπόδειξιν, καὶ ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως οἱ χρεῶσται καὶ οἱ ἐγγυηταὶ συνάμα καταδιώκονται ἀπὸ τοὺς ἐπαρχιακοὺς ταμίαις σύμφωνα μετὰ τὸν περὶ καταδιώξεως Νόμον.

Ἄρθρ. 5.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν παραγγέλλεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ὁ παρὼν Νόμος, ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἀθήναι, τὴν 25 Ἰουνίου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ὑπουργὸς Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰουνίου 1846.

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Νόμος Μ'.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ ἐκτελέσεως τῆς θανατικῆς ποινῆς.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Τὸ ἄρθρ. 5 τοῦ ποινικοῦ Νόμου τροπολογεῖται ὡς ἑξῆς:

« Ἡ θανατικὴ ποινὴ ἐκτελεῖται διὰ τῆς λαμπητόμου, ἢ διὰ τῆς τουφεκισμοῦ ἢ περιουσία τοῦ εἰς θάνατον καταδικασθέντος

« ἅμα δημοσιευθείσης τῆς τελεσιδικίου ἀποφάσεως, ἀνήκει εἰς τοὺς κληρονόμους τοῦ ὁ ἴδιος δὲ ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης καθίσταται ἀνίκανος νὰ διαθήσῃ, καὶ πᾶσα πράξις ἀφορῶσα συμβολαίον τι μετὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ ζώντων εἶναι ἄκυρος. »

« Τὸ σῶμά του ἐνταφιάζεται ἡσυχῶς καὶ ἄνευ τινὸς πομπῆς διὰ τῆς ἀστυνομίας, εἰμπορεῖ δὲ καὶ κατ' ἐγκρισιν τῆς ἰδίας ἀρχῆς καὶ νὰ παραδοθῇ ζήτηθὲν εἰς χεῖρας τῶν συγγενῶν διὰ νὰ ἐνταφιασθῇ παρ' αὐτῶν μὲ ἄκραν σιγὴν.

* Ἀρθρ. 2.

« Ἡ διάταξις τοῦ § 4 τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τοὺς πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Νόμου καταδικασθέντας εἰς θάνατον. »

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ἰουνίου 1846.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

* Ἀριθ 49.

ΑΘΗΝΑΙ, 23 Ἰουλίου

Νόμος ΜΑ'.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ διὰ τὸ ἔτος 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάττομεν.

* Ἀρθρ. 4.

Ὁ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς νεοσυλλέκτων διὰ τὸ ἔτος 1846 προσδιορίζεται εἰς 842.

* Ἀρθρ. 2.

Οἱ 842 οὗτοι ἄνδρες θέλουν ἀναλογισθῇ εἰς τοὺς δῆμους τοῦ Κράτους διὰ τῶν ἀρμοδίων διοικητικῶν Ἀρχῶν ἐπὶ τῇ βῆσει τοῦ πληθυσμοῦ.

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1846)

* Ἀρθρ. 3.

Ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου ἀνατίθεται εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ στρατιωτικῶν ὑπουργούς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Ἰουλίου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Οἱ Ὑπουργοὶ { Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.
Κ. ΤΣΑΒΕΛΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Ἰουλίου 1846.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Νόμος ΜΘ'.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ περιθάλψεως τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων Μεσσηνίων

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάττομεν.

* Ἀρθρ. 4.

Δύνανται νὰ διατεθῶσι μέχρι πέντε χιλιάδων κοιλῶν σίτου ἐθνικοῦ καὶ πεντήκοντα χιλιάδων δραχμῶν ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν καὶ ἀποδεδειγμένως παθουσῶν ἐκ τῶν συμβάντων σεισμῶν οἰκογενειῶν τῆς Μεσσηνίας.

* Ἀρθρ. 2.

Εἰς ἐκάστην τῶν παθουσῶν τούτων οἰκογενειῶν θέλουσι δοθῇ ἑκατὸν μέχρι διακοσίων ὀκτῶν σίτου, καὶ πεντήκοντα μέχρι ἑκατὸν πεντήκοντα δραχμῶν εἰς ἀνακούφισιν τῶν δεινῶν τῶν.

* Ἀρθρ. 3.

Ἡ Κυβέρνησις θέλει συνεργήσῃ ἵνα δοθῇ δάνειον πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν μὲ ἐπιεικεῖς συμφωνίας καὶ ἐπὶ ὑποθήκῃ κτημάτων ὑπὲρ τῶν λοιπῶν τάξεων τῶν παθόντων τῆς Μεσσηνίας κατοίκων παρὰ τῆς ἐθνικῆς Τραπεζῆς μὴ ὑπερβαίνον τὸ ποσὸν τῶν διακοσίων χιλιάδων δραχμῶν.

Ἐκ τοῦ δανείου τούτου θέλουν διδασθαι τριακόσiai μέχρι δύο χιλιάδων δραχμῶν, εἰς ἐκάστην οἰκογένειαν.

Ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ προσθήσῃ καὶ τὴν ἰδίαν αὐτῆς ἐγγύησιν εἰς τὰς ἄλλας παρὰ τῶν δανεισθησομένων παθόντων κατοίκων δοθησομένας εἰς τὴν Τράπεζαν ἀσφαλεῖς πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ τόκου καὶ τοῦ χρεωλύτρου, ἀνὰ τυχὸν οἱ δανεισθησόμενοι δὲν ἤθελον φανῇ ἐμπρόθεσμοι εἰς τὰς πληρωμας. Ἡ ἐγγύησις αὕτη μὴ ὅλον τοῦτο δὲν θέλει ἐμποδίζει τὴν Τράπεζαν νὰ ἐνεργῇ τὰ νόμιμα πρὸς καταδίωξιν τῶν καθυστερούντων μέσας.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 46 Ἰουλίου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν
Ὑπουργὸς Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 46 Ἰουλίου 1846.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 20

ΑΘΗΝΑΙ, 30 Ἰουλίου

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ τοῦ συνοικισμοῦ τῶν Θρακοβουλγάρων καὶ Σέρβων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσμεν καὶ διατάττομεν.

Ὁ ἐπισυνημμένος εἰς τὸ παρὸν Διάταγμα κανονισμὸς, περὶ συνοικισμοῦ τῶν ἐκ καταγωγῆς Θρακοβουλγάρων καὶ Σέρβων, πολιτῶν Ἑλλήνων, ἐγκρίνεται παρ' ἡμῶν μὲ τὰς ἐξῆς τροποποιήσεις.

Τὸ ἄρθρον 8 τροποποιεῖται ὡς ἐφεξῆς:

Οἱ οἰκισταὶ συνέρχονται εἰς τακτικὰς συνεδριάσεις τοῦλάχιστον δις τοῦ μηνός· αἱ συνεδριάσεις αὐτῶν λογίζονται πλήρεις ὡσάκις προσκληθέντων προσηκόντως ὅλων τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ μελῶν, παρευρίσκονται τὰ ἑπτὰ ἐξ αὐτῶν· αἱ δὲ ἀποφάσεις τῶν λαμβάνονται κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν.

Τὸ ἄρθρον 9, τροποποιεῖται ὡς ἐφεξῆς.

Οἱ οἰκισταὶ σκέπτονται ἐν γένει περὶ τῶν καταλλήλων μέσων πρὸς ἀποκατάστασιν τοῦ συνοικισμοῦ, ἰδίως δὲ ἡ σύσκεψις καὶ ἀπόφασις τῶν οἰκιστῶν ἀπαιτεῖται ὡσάκις πρόκειται.

α) Περὶ αὐξήσεως τῶν μελῶν. β) περὶ ἀνευρέσεως τῶν πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν συνοικιζομένων πόρων δι' ἐκουσίων συνδρομῶν ἢ δωρημάτων. γ) περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ καταλληλοτέρου διὰ τὸν συνοικισμόν τόπου δ) περὶ ἀνεγέρσεως τῶν προκαταρκτικῶν, θρησκευτικῶν ἐκπαιδευτικῶν καὶ δημοτικῶν καταστημάτων.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ πρώτου παραγράφου τοῦ ἄρθρου 42 προστίθεται ἡ λέξις, ἢ ἀλλογενεὺς, καὶ προσέτι τὰ ἐξῆς: «οἱ οἰκισταὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ παύσωσι τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ταμείου ἐν περιπτώσει παραβάσεως ἢ παραμελήσεως τῶν καθήκοντων των.»

Ἀπὸ τὸ ἄρθρον 46 ἐξαλείφεται ἡ ἐξῆς περικοπὴ α καὶ τῇ ἐγγυήσει ὅλων τῶν συνοικιζομένων, ἐκαστοῦ κατὰ τὸ ἐπιβέβηλον αὐτῷ μέρος, καὶ προστίθενται τὰ ἐφεξῆς α οἱ συνοικισταὶ δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ συμπληρώσωσι δι' ὑποχρεωτικῶν συνεισφορῶν τὸ πᾶν τῶν δανείων καθόσον δὲν ἤθελεν ἐπαρκέσει εἰς τοῦτο ἡ ὑποθήκη καὶ λοιπὴ περιουσία τῆς κοινότητος.

Τὸ ἄρθρον 20 τροποποιεῖται ὡς ἐφεξῆς.

Καθίσταται ἐτησίᾳ πανήγυρις τὴν 24 Μαΐου εἰς τὴν ὁποίαν συνέρχονται ὅλα τὰ παρόντα μέλη τοῦ συνοικισμοῦ καὶ τιμῶσιν αὐτὴν μὲ διαφόρους ἀγῶνας κατὰ τὰ πατρώα ἔθνη, ἀφοῦ προηγηθῇ ἑκθεσις περὶ τῆς γενομένης χρηματικῆς διαχειρήσεως καὶ περὶ ὅλων ἐν γένει τῶν ἔργων τῶν οἰκιστῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους.

Περὶ τῆς πανηγύρεως θέλει ἐκδίδεσθαι πρὸ δεκαπέντε ἡμερῶν τὸ ἀνήκον πρόγραμμα παρὰ τῶν οἰκιστῶν.

Τὰ ἄρθρα 23 καὶ 25 ἐξαλείφονται.

Ὁ Ἡμέτερος Ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν θέλει ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 4 Ἰουλίου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ὑπουργὸς Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

(Αριθ. 21 παρελείφθη.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 22

ΑΘΗΝΑΙ, 20 Αὐγούστου

Νόμος ΜΓ'.

ΝΟΜΟΣ.

Περὶ τριμήνου πιστώσεως.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν.

Ἄρθρ. 4.

Τὰ ὑπουργεῖα θέλουν πληρῶσαι μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ Βασιλέως καὶ κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ λογιστικὰς διατυπώσεις τὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους τῶν μηνῶν Ἰουλίου, Αὐγούστου καὶ Σεπτεμβρίου εἰς λογαριασμόν τοῦ υποβληθέντος ἤδη προϋπολογισμοῦ, μὴ ὑπερβαίνοντα τὸ τεταρτημόριον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ἐκείνου τοῦ 1845, καὶ τῶν ὑπαρχόντων Νόμων, Κανόνων καὶ Διαταγμάτων.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

είας και παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, διὰ νὰ ἰσχύῃ καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Αὐγούστου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ὑπουργὸς Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Αὐγούστου 1846.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός.

Ι. ΚΩΛΕΤΗΣ.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΩΝ.

Δυνάμει τοῦ κατωτέρω δημοσιευομένου Βασ. Διατάγματος, προσκαλεῖ εἰς δημοσίαν συναγωνισμόν τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ σπουδάσωσι δημοσίᾳ δαπάνῃ τὴν ναυπηγικὴν, διὰ νὰ διδάξωσιν αὐτὴν, μετὰ τὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπάνοδόν των.

Ὁ συναγωνισμὸς τῶν ἐπιθυμούντων νὰ ἀναλάβωσι τὸν προκείμενον ἀγὼνα ἀρχεῖται ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν τὴν 15 τοῦ ἐλευσομένου Σεπτεμβρίου καὶ λήγει τὴν 20 τοῦ αὐτοῦ.

Ὁ θέλων νὰ σπουδάσῃ τὴν ναυπηγικὴν, κατὰ τὰ ἐν τῷ βασιλικῷ διατάγματι ὀριζόμενα προσκαλεῖται νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργείον τὴν αἴτησίν του πέντε τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐναρξέως τῶν ἐξετάσεων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Ἰουλίου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ συναγωνισμοῦ τῶν ἐπιθυμούντων νὰ σπουδάσωσι
τὴν ναυπηγικὴν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπιθυμοῦντες νὰ ἴδωμεν ἀναπτυσσομένην ἐν τῷ Ἡμετέρῳ Βασιλείῳ πᾶσαν ναυτικὴν τέχνην, καὶ θέλοντες νὰ συντελέσωμεν εἰς τοῦτο πάση δυνάμει, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ διατάσσομεν τὰδε·

α) Θέλει ἐκπαιδευθῇ δημοσίᾳ δαπάνῃ, ἐπὶ τούτῳ δὲ θέλει ἀποσταλῇ εἰς τὰ ἐν Γαλλίᾳ ναυτικά παιδευτήρια, διὰ νὰ σπουδάσῃ ἐκεῖ τὴν ναυπηγικὴν εἰς εὐρυτῆς νεανίας, Ἑλλήν ἰθαγενῆς, διαγωγῆς χρηστῆς, νεώτερος δὲ τῶν εἰκοσιπέντε ἐτῶν.

β) Εἰς τὸν νεανίαν τοῦτον θέλουσιν ἀπὸ τοῦ δημοσίου χορηγηθῇ, διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν αὐτοῦ διακόσιαι δραχμαὶ κατὰ

μῆνα· τὸ ποσὸν δὲ τοῦτο θέλει σημειοῦ ὁ ἀρμόδιος Ὑπουργός εἰς τοὺς ἐτήσιους προϋπολογισμοὺς ἐπὶ τέσσαρα ἔτη.

γ) Διὰ ν' ἀποσταλῇ ὁ ναυτικός αὐτός σπουδαστής εἰς τὴν Εὐρώπην πρέπει ν' ἀριστεύσῃ ἐν συναγωνισμῷ δημοσίῳ, καὶ ν' ἀποδείξῃ ὅτι καλῶς ἐπίσταται τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν καὶ τοῦλάχιστον τὰ στοιχεῖα τῆς μαθηματικῆς, συμπεριλαμβανομένης τῆς ἐφαρμογῆς τῆς Ἀλγέβρας εἰς τὴν γεωμετρίαν.

δ) Τὴν ἐξεταστικὴν ἐπιτροπὴν θέλουσιν ἀπαρτίσει ὁ διευθυντής τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργείου, πλοίαρχος γ'. τάξεως Γ. Ζωχιός, καὶ οἱ καθηγηταὶ τοῦ ἐνταῦθα γυμνασίου Ν. Βάφας καὶ Γ. Οἰκονομίδης.

ε) Ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος ναυτικός σπουδαστής, πρὶν ἢ εἰς τὴν Εὐρώπην ἀποσταλῇ ὑποχρεοῦται νὰ ὑποσχεθῇ ὅτι ἐπανερχόμενος εἰς τὴν Ἑλλάδα, θέλει διδάξει εἰς τὸ ναυτικὸν σχολεῖον τέσσαρα κατὰ συνέχειαν ἔτη τὴν ναυπηγικὴν, προσέτι δὲ ὅτι θέλει ἀποτίσει τὰ πρὸς ἐκπαίδευσιν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ δημοσίου δαπανηθησόμενα, ἐὰν ἐπανελθὼν οἴκαδε ἀρνηθῇ νὰ μεταδώσῃ ὅσα δημοσίῳ ἀναλώμασιν ἐξέμαθεν, ἢ ἐὰν ἐν Εὐρώπῃ διατριβῶν δὲν ἀποδείξῃ τὴν πρέπουσαν χρηστὴν διαγωγὴν καὶ τὴν ἀπαιτουμένην ἀσκον ἐπιμέλειαν· περὶ τούτων δὲ θέλει δώσει ἐγγυητὴν ἀξιοχρεῶν.

ς) Καθ' ἐξαμηνίαν ὁ εἰρημένος ναυτικός σπουδαστής ὀφείλει νὰ ἐξαποστέλλῃ πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργεῖον ἀποχρώσας ἀποδείξεις τῆς τε ἀγωγῆς καὶ τῶν εἰς τὴν τέχνην προσόδων του.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργός παραγγέλλεται νὰ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰουλίου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ὑπουργός Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 23.

ΑΘΗΝΑΙ, 9 Σεπτεμβρίου

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ ναυστάθμου βασιλικοῦ καὶ θαλάσσιου τοῦ κράτους
ὁρμητηρίου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀποφασίσαντες νὰ λάβωμεν ὀριστικὰ καὶ μόνιμα περὶ τοῦ κατὰ τὰς ἀποχρῶσας τῆς θαλάσσης ἡμῶν δυνάμειος μέτρα, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργοῦ διατάττομεν τὰδε·

Α'. Ναύσταθμος βασιλικὸς καὶ θαλάσσιον τοῦ Κράτους ὁρμητήριον ὀρίζεται ὁ ἐν Πόρῳ λιμὴν.

Β'. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργός παραγγέλλεται

νά δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν Ἑμὴν διάταγμα· θέλει δὲ ἐπιμεληθῇ τῆς ἐκτελέσεως αὐτοῦ, ὑποβάλλων πρὸς Ἡμᾶς ὅταν ἔνεστι τάχιον τὸ περὶ κατασκευῆς ναυστάθμου καὶ ὀρυκτηρίου νομοσχέδιον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Αὐγούστου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ὑπουργὸς Κ. ΚΑΝΑΡΙΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 24

ΑΘΗΝΑΙ, 23 Σεπτεμβρίου

43425

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ ληψοδοτικῶν σχέσεων τῆς ἐθνικῆς Τραπεζῆς μετὰ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀνταποκριτῶν τῆς.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 40 τοῦ ἀπὸ 30 Μαρτίου 1844 Νόμου, περὶ συστάσεως ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ τὸ ὑποβληθὲν εἰς Ἡμᾶς ἀπότπασμα τῶν πρακτικῶν τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων τῆς ἐθνικῆς Τραπεζῆς, κατὰ τὰ ὅποια ἀπεφασίσθη νά ζητήσῃ τὴν ἄδειαν τῆς Κυβερνήσεως διὰ νά ἐμβαίῃ ἡ Τράπεζα εἰς ληψοδοτικὰς σχέσεις δι' ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ μετὰ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀνταποκριτῶν τῆς.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν ἐθνικὴν Τράπεζαν νά ἐμβαίῃ εἰς σχέσεις ἀμοιβαίας ληψοδοτικὰς δι' ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ μετὰ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀνταποκριτῶν τῆς, διὰ συναλλαγματῶν ἢ ἄλλως, καθόσον τὰ συμφέροντα τῆς Τραπεζῆς ὑπαγορεύωσιν ἀναγκαίαν τὴν τοιαύτην ἐργασίαν, κατὰ προηγουμένην ἀπόφασιν τοῦ γενικοῦ συμβουλίου αὐτῆς.

Εἰς τὴν περίστασιν δὲ ταύτην δύναται ἡ Τράπεζα νά ἀρκεθῇ ἐξαιρετικῶς εἰς μίαν μόνην ὑπογραφὴν, ὡς αἰεὶ πρόκειται περὶ τοιαύτης ληψοδοτικῆς σχέσεως μετὰ τῶν ἐξῆς διασημοτέρων ἀτόμων τραπεζητικῶν καὶ ἐμπορικῶν οἰκιῶν. Μετὰ τοῦ ἱππότου Κ. Ἐυνάρχου, μετὰ τοῦ Κυρίου Ῥοσχίλδ, μετὰ τοῦ Κυρίου Σίνα, μετὰ τοῦ Γαβριὴλ Ὀδιέρ καὶ Σ. καὶ μετὰ τοῦ ἐν Μονάχῳ Κυρίου Εἰχτάλ.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Σεπτεμβρίου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ὑπουργὸς Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 25.

ΑΘΗΝΑΙ, 4 Ὀκτωβρίου

Νόμος ΜΓ'.

ΝΟΜΟΣ

περὶ συστάσεως βαμβακοκλωστικοῦ καταστήματος.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Δίδεται εἰς τὸν ἐργολάβον Π. Φωτεινὸν ἐπὶ ἀξιοχρόῳ ἐγγυήσει δάνειον δώδεκα χιλιάδων δραχμῶν ἐπὶ τόκῳ ὅκτω τοῖς ἑκατὸν ἀποδοθητόμενον εἰς τὸ δημόσιον διὰ χρεωλυσίου εἰς δέκα ἐτησίας ἴσας δόσεις, πληρωτέας εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐτησίου τόκου, ἡ δὲ πληρωμὴ τῆς πρώτης τῶν δόσεων τούτων θέλει ἀρχίσαι μετὰ τὴν λήξιν τοῦ δευτέρου ἔτους.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ κατὰ τὴν θέσιν Σχραβάλιον τῶν Πατρῶν δημόσιος ὑδρόμυλος καὶ περίξ αὐτοῦ 80 (ὀγδοήκοντα) στρέμματα γῆς, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐρειπωμένου Παλαιοπύργου, θέλουν παραχωρηθῇ εἰς τὸν Π. Φωτεινὸν κατ' ἐκτίμησιν διὰ ν' ἀνεγείρῃ κατὰστημα τῆς βαμβακοκλωστικῆς, καὶ καλλιεργῇ εἰς τὰς γαίας· βαμβακίον τῆς Ἀλεξανδρείας, ἡ ἐν ἀποτυχίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐντόπιον.

Δὲν ἐπιτρέπεται δὲ νά χρησιμεύωσι τὰ παραχωρούμενα κτήματα ἐπὶ δώδεκα ἔτη πρὸς ἄλλον σκοπὸν, καὶ ἂν ποτὲ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο παύσῃ ἡ προσδιορισμένη χρῆσις τῶν θέλουν ἐπανερχεσθαι αὐτοδικαίως εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου, ἐπιτρεφόμενου μόνον τοῦ πληρωθέντος ἀντιτίμου αὐτῶν ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀποζημιώσεως διὰ τὰ γενόμενα εἰς τὰ κτήματα ταῦτα ἔξοδα, ἐκτὸς ἂν ὁ ἐργολάβος ᾔθελεν ὑποχρεωθῇ ὡς ἐκ τῶν συμφερόντων του νά μεταφέρῃ τὸ κατὰστημα εἰς ἄλλο μέρος ἐντὸς τοῦ Κράτους. Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ὁ ἐργολάβος δύναται μὲν νά κάμῃ ἄλλην χρῆσιν τῶν εἰρημένων κτημάτων, οὐχὶ ὅμως νά ἐλποιήσῃ αὐτὰ ἐπὶ δώδεκα ἐτησίαν, καὶ ὀφείλει νά ἐκπληρώσῃ τὰς ἐν τῷ παρόντι διαλαμβανομένας ὑποχρεώσεις, ὡς πρὸς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ καταστήματος καὶ τὴν καλλιέργειαν τοῦ βαμβακίου ἐπὶ γαιῶν τῆς αὐτῆς ἐλτάσεως.

Ἐπὶ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ ὑδρομύλου, τῶν γαιῶν καὶ τοῦ ἐρειπίου τοῦ Παλαιοπύργου, ὑποχρεοῦται ὁ ἐργολάβος νά πληρώσῃ τὸν πέντε τοῖς ἑκατὸν, τὴν δὲ ἀπόδοσιν τοῦ κεφαλαίου μετὰ τοῦ τόκου θέλει ἐνεργήσῃ διὰ χρεωλυσίου κατὰ τὰς καὶ διὰ τὸ δάνειον προσδιορισθείσας προβ. σμίας διὰ τοῦ προηγουμένου ἁρθροῦ· θέλει δὲ προσφέρει καὶ περὶ τούτου ἀξιοχρεῶν ἐγγυήσιν.

Ἄρθρ. 3.

Χαρίζεται ἀτέλεια ἐπὶ τῶν μηχανῶν τοῦ καταστήματος ἀξίας μέχρι τριάκοντα πέντε χιλιάδων δραχμῶν τὰς ὁποίας θέλει

εισάξει εἰς τὸ Κράτος ἐν διαστήματι πέντε ἐτῶν· χαρίζεται ὡσαύτως πενταετῆ ἀτέλεια ἐπὶ 2½ χιλιάδων ὀκτάδων βαμβακίου τῆς Ἀλεξανδρείας, τὸν ὅποιον ὁ ἐργολάβος θέλει εἰσάγει κατ' ἔτος εἰς τὸ Κράτος πρὸς χρῆσιν τοῦ καταστήματος.

Ἄρθρ. 4.

Ὁ ἐργολάβος ὑποχρεοῦται νὰ παραδεχθῇ εἰς τὸ κατάστημα του 30 (τριακοντα) νέους ἡλικίας 13—15 ἐτῶν, τοὺς ὁποίους θέλει προσδιορίσει ἡ Κυβέρνησις, λαμβάνοντα ἀνὰ τρεῖς ἀφ' ἐκαστοῦ νομοῦ, καὶ διδάξῃ αὐτοὺς χωρὶς ἀπαίτητιν ἐξόδων διτροφῆς καὶ διδασκτρα, τὴν χρῆσιν καὶ ἐπιδιόρθωσιν τῶν μηχανῶν τῆς βαμβακοκλωστῆς, ὡς καὶ τὴν ἐκ νέου κατασκευὴν τῶν συστατικῶν αὐτῶν μερῶν τῶν δυναμένων νὰ κατασκευασθῶσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἄρθρον 5.

Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς διδασκόμενους μαθητὰς ἐν διαστήματι πέντε ἐτῶν, ἀφ' οὗ γένη ἡ ἐναρξίς τοῦ βαμβακοκλωστικοῦ καταστήματος, οὔτε νὰ κατασκευάσωσιν, οὔτε νὰ ἐπιδιορθώσωσι πρὸς χρῆσιν ἰδίαν, ἢ ἄλλων, μηχανὰς βαμβακοκλωστικὰς, ὅσας θέλει συστήσει ἐν τῷ Βασιλείῳ ὁ Π. Φωτεινός, οὔτε ἐργάζονται μὲ τοιαύτας μηχανὰς, εἰμὴ ἐν τῷ καταστήματι τοῦ εἰρημένου ἐργολάβου.

Ἄρθρ. 6.

Ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως τοῦ δανείου, τοῦ ὑδρομύλου, καὶ λοιπῶν κτημάτων, ὑποχρεοῦται ὁ ἐργολάβος ἐπὶ ποινῇ ἀκυρώσεως τῆς μετὰ τῆς κυβερνήσεως καὶ αὐτοῦ συμφωνίας νὰ θέσῃ εἰς κίνησιν τὰς μηχανὰς τοῦ βαμβακοκλωστείου.

Ἄρθρ. 7.

Ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου ἀνατίθεται εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργούς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Σεπτεμβρίου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Οἱ Ὑπουργοὶ { **Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.**
Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Σεπτεμβρίου 1846.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

(Ἀριθ. 26, καὶ 27 παρελείφθησαν.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 28.

ΑΘΗΝΑΙ, 4 Νοεμβρίου

Νόμος 28.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως τοῦ 1845.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω · Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς·

Ἄρθρ. 1.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν νὰ διαθέτῃ τὴν ποσότητα δραχ. 54,429:84 κατὰ συμπληρωτικὴν πίστωσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1845 ἔτους.

Ἐπὶ τοῦ Γ'. Μέρους.

Γενικὴ ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου . . . δρ. 6,524:78

Ἐπὶ τοῦ Δ'. Μέρους.

Ἐξόδα Διοικήσεως, ἐπιστάσις καὶ εἰσπρά-

ξῶς φόρων καὶ δικιωμάτων . . . » 44,874:93

Ἐπὶ τοῦ Ε'. Μέρους.

Διόφοροι πληρωμαὶ καὶ ἔκτακτα ἐξόδα . . . » 2,730:40

Τὸ ὅλον ὁμοῦ δρ. 54,129:84

Ἄρθρ. 2.

Ἡ ἐπιτροπομένη αὕτη ποσότης ὡς συμπληροῦσα τὰ ἐξόδα τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου διὰ τὸ 1845 ἔτος θέλει προστεθῇ εἰς τ' ἀνήκοντα κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ ψηφισθέντος προϋπολογισμοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 5 Νοεμβρίου 1845 περὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους νόμου.

Ἄρθρ. 3.

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ὀκτωβρίου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ὑπουργός, **Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.**

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ὀκτωβρίου 1846.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Νόμος ΜΕ'.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ διορίσμου βοηθῶν παρὰ τοῖς Οἰκονομικοῖς Ἐφόροις.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ: ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρ. 1.

Παρὰ τοῖς κατ' ἐπαρχίαν Οἰκονομικοῖς Ἐφόροις διορίζεται ἀνὰ εἰς βοηθός, τὰ καθήκοντα τῶν ὁποίων θέλουν εἶσθαι.

α) Τὸ νὰ διευθύνωσι καὶ ἐκπληρώσωσι τὰς γραφικὰς ἐργασίας τῶν ἐφορειῶν, προσυπογραφομένων εἰς ὅλα τὰ ἔγγραφα, ἐκτὸς τῶν αἰτιολογητέων περιπτώσεων, ἀπουσίας δηλαδὴ ἀσθενείας ἢ ἄλλης ἐκτάκτου αἰτίας.

β) Ν' ἀποστέλλωνται εἰς τὰ διάφορα μέρη τῆς ἐπαρχίας πρὸς ἐκτελέσειν διαφόρων ἀντικειμένων τῆς εἰς τὴν ἐφορείαν ἀνηκούσης ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 2.

Οἱ βοηθοὶ ἀναπληροῦν τοὺς Οἰκονομικοὺς Ἐφόρους ἀπόντας ἢ ἄλλως πως κωλυομένους.

Ἄρθρ. 3.

Οἱ βαθμοὶ καὶ μισθοὶ τῶν βοηθῶν προσδιορίζονται ὡς ἑξῆς:

Οἱ παρὰ τοῖς α. τάξεως βοηθοί, ἔχουσι βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραφέως α. τάξεως καὶ μισθὸν δραχ. 400 κατὰ μῆνα.

Οἱ παρὰ τοῖς β'. τάξεως ἐφόροις βοηθοὶ βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραφέως β'. τάξεως καὶ μισθὸν δραχ. 75.

Οἱ παρὰ τοῖς γ'. τάξεως, βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραφέως γ'. τάξεως καὶ μισθὸν δραχ. 60.

Ἄρθρ. 4.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸν παρόντα Νόμον.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ὀκτωβρίου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ὑπουργὸς Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ὀκτωβρίου 1846.

Ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Νόμος ΜΤ'.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ: ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Ἐπιτρέπεται νὰ προστεθῶσιν εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν

2. Τμηματάρχαι β'. τάξεως.

3. Ὑπουργικοὶ γραμματεῖς α. καὶ β'. τάξεως.

3. Γραφεῖς α. τάξεως.

6. Γραφεῖς β'. τάξεως.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν θέλει ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ὀκτωβρίου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ὑπουργὸς Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ὀκτωβρίου 1846.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 29.

ΑΘΗΝΑΙ, 12 Νοεμβρίου

Νόμος ΜΖ'.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως τοῦ 1846.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ: ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν.

Τὰ ἐξόδα τοῦ ἔτους 1846 προσδιορίζονται κατὰ χρῆσιν εἰς
δρ. 47,845,248:52 καὶ διὰ τὸ ποσὸν τοῦτο ἐχορηγήθησαν

καὶ χορηγοῦνται εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς πιστώσεις διὰ τῶν ἀπὸ 2 Ἀπριλίου ΚΗ', 4 Ἰουνίου ΛΘ'. 14 Αὐγούστου ε. ε. ΜΓ' καὶ τοῦ παρόντος Νόμου, καταλογιζόμεναι κατὰ τὸν ἐπισυννημμένον γενικὸν πίνακα τῶν ἐξόδων, κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα τῶν προστηρημένων εἰς αὐτὸν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν Ὑπουργείων, καὶ τοὺς παραγράφους τῶν εἰδικῶν ἐνὸς ἐκάστου πίνακος, ὡς ἐφεξῆς:

Εἰς τὸ δημόσιον χρέος.

Τόκους καὶ χρεωλύσια τοῦ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῶν τριῶν δυνάμεων δανείου	δρ. 3,835,473:58
Προμηθειᾶς καὶ ἄλλα ἐξόδα αὐτοῦ	" 50,376:42
Τόκους ἐσωτερικοῦ χρέους	" 4,466:66
Συντάξεις	" 407,453:42
Βασιλικὴν χορήγησιν	" 4,000,000:—
Ἀποζημιώσεις τῶν βουλευτ. σωμάτων	" 559,988: 4

Εἰς τὴν γενικὴν ὑπηρεσίαν τῶν Ὑπουργείων.

Τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν	δρ. 359,854:—
Τῆς Δικαιοσύνης	" 896,140:74
Τῶν Ἐσωτερικῶν	" 4,774,859:44
Τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Ἐκπαιδ.	" 888,114:96
Τῶν Στρατιωτικῶν	" 4,428,340:37
Τῶν Ναυτικῶν	" 4,134,544:12
Τῶν Οἰκονομικῶν	" 448,964:48

Εἰς τὰ ἐξόδα διοικήσεως, ἐπιστάσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν φόρων καὶ δικαιωμάτων ἀμέσων τε καὶ ἐμμέσων

Εἰς τὰς διαφόρους πληρωμὰς καὶ τὰ ἑκτακτα ἐξόδα

Τὸ ὅλον δρ. 47,845,248:82

Ἀνήκουν δ' εἰς τὴν χρεὶν ἐκάστου ἔτους τὰ ἐξόδα μόνον ἐκείνα ὅσα ὀφείλονται δι' ὑπηρεσίας ἐκτελεσθεῖσας ἢ διὰ πράγματα χορηγηθέντα ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ἄρθρ. 2.

Τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 1 ἐξόδα θέλουν πληρωθῇ ἐκ τῶν κυρωθέντων ἐσόδων τῆς χρήσεως τοῦ 1846 ἀναπληρουμένων ὡς πρὸς τὴν ἐτήσιαν διαχείρισιν διὰ τῶν ὑπολοίπων τοῦ παρελθόντος ἔτους τῶν μὴ διατεθέντων εἰς πληρωμὴν ἐξόδων τοῦ ἔτους ἐκείνου.

Ἄρθρ. 3.

Αἱ ὡς ἀνωτέρω χορηγηθεῖσαι πιστώσεις θέλουν διανέμεσθαι καθ' ἕκαστον μῆνα καὶ τίθεσθαι κατὰ λόγον τῶν ἀναγκῶν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν Ὑπουργῶν, δυνάμει Β. Διατάγματος.

Ἄρθρ. 4.

Οἱ Ὑπουργοὶ δὲν δύνανται δ' ὁποιοδήποτε εἰδικοῦ πόρου νὰ αὐξήσωσι τὸ ποσὸν τῶν προσδιορισθεῖσων διὰ τὰ ἐξόδα τῆς ὑπηρεσίας τῶν πιστώσεων ἐπομένως: εἰς κινητὰ ἢ ἀκίνητα, εἰς τὴν διάθεσιν τῶν εὐρισκόμενων, πωληθῶσι τὸ τίμημα αὐτῶν θεωρεῖται ὡς δημοσίον ἐσοδὸν καὶ καταλογίζεται εἰς τὴν τρέχου-

σαν χρήσιν. Εἰς τὰ ἐσοδα ἐπίσης καταλογίζονται τὰ ἐπιστρεφόμενα χρήματα διὰ πληρωμᾶς ἐνταλμάτων, ἀκαταλλήτως, ἢ κατὰ λάθος ἐκδοθέντων, ὅταν ἡ ἐπιστροφή αὐτῶν γίνεται μετὰ τὸ κλείσιμον τῆς χρήσεως.

Ἄρθρ. 5.

Ἡ διάρκεια τῆς χρήσεως παρατείνεται μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου τοῦ ἐπομένου ἔτους, ὅποτε κλείνεται ὀριστικῶς τὰ βιβλία τῶν ἐξόδων ὅλων τῶν Ὑπουργείων.

Ἄρθρ. 6.

Ὅσαι ἐκ τῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ἔτους 1846 διὰ δημόσια ἔργα καὶ βοηθήματα συμφωνηθεῖσων ποσοτήτων ἔμειναν ἀπραγματοποίητοι ἐντὸς τοῦ ἔτους θεωροῦνται ὡς πιστώσεις ἐν ἰσχύϊ κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος καὶ μεταβιβάζονται εἰς τὴν χρεὶν τοῦ 1846

Ἄρθρ. 7.

Τὰ περὶ προσωρινῶν καὶ ὀριστικοῦ ἀπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς χρήσεως καὶ περὶ γενικοῦ λογαριασμοῦ τῆς ἐτήσιας οἰκονομικῆς διαχείρισεως ὀρισμένα ἐν τοῖς ἄρθρ. 6 καὶ 7 τοῦ ἀπὸ 5 Νοεμβρίου 1845 Νόμου θέλουν ἐνεργηθῇ ὁμοίως καὶ διὰ τὴν χρεὶν τοῦ 1846.

Ὁ παρὼν Νόμος, ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Νοεμβρίου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ὑπουργὸς Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Νοεμβρίου 1846.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ν ό μ ο ς ΜΗ'.

Ν Ο Μ Ο Σ

Περὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων τοῦ 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάσσομεν ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Τῶν ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων, τῶν ἀπὸ δημοσίων καταστημάτων, κτημάτων καὶ νομημάτων προσόδων, καὶ ἐν γένει ὅλων τῶν εἰσοδημάτων τῶν εἰδικώτερον ἀπαριθμουμένων εἰς τὸν ἐπισυννημμένον πίνακα τῶν ἐσόδων, θέλει ἐξακολουθῆσαι ἡ εἰσ-

πραγίς κατά τὸ 1847 ἔτος δυνάμει τῶν ὑπαρχόντων ἐκάστου αὐτῶν Νόμων καὶ διαταγμάτων.

Ἄρθρ. 2.

Τὰ ἔσοδα τοῦ ἔτους 1846 ὑπολογίζονται κατὰ χρῆσιν εἰς δραχμὰς δεκτέσσαρα ἑκατομμύρια πεντακοσίας ἐβδομήκοντα τρεῖς χιλιάδας, πεντακοσίας ὀγδοήκοντα δραχμὰς ἀριθ. 14, 573 580. Προστίθενται δὲ καὶ αἱ προκαταβολαὶ τῶν τριῶν Δυνάμεων ἐκ δραχμῶν τριῶν ἑκατομμυρίων ὀκτακοσίων τριάκοντα πέντε χιλιάδων τετρακοσίων ἐβδομήκοντα τριῶν δραχμῶν καὶ πενήτηκοντα ὀκτὼ λεπτῶν ἀριθ. 3,835,473: 58, κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῷ πίνακι τῶν ἐσόδων διαλαμβανόμενα.

Ἀνήκουν εἰς τὴν χρῆσιν ἐκάστου ἔτους τὰ ἔσοδα μόνον ἐκεῖνα, ὅσα παρ᾿ ἔχονται ἐντὸς τοῦ ὁμωνύμου αὐτῆς ἔτους.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ διάρκεια τῆς χρήσεως παρατείνεται μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου τοῦ ἐπομένου ἔτους· τὰ μετὰ τὴν ἐποχὴν εἰσπραττόμενα ἐξ αὐτῆς ὑπόλοιπα καταλογίζονται εἰς τὰ ἔσοδα τῆς ἐπομένης χρήσεως ἐν εἰδικῇ κεφαλῇ ἐπιγραφομένῳ α ἔσοδα κλεισμένων χρήσεων. »

Ἄρθρ. 4.

Τὰ περὶ λογοδοσίας τῶν ἐσόδων κανονίζονται διὰ τοῦ περὶ τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1846 Νόμου.

Ἄρθρ. 5.

Παντὸς φύρου ἢ δικαιώματος ἄλλου παρὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος Νόμου κυρωθέντα ἀπαγορεύεται ἡ εἰσπραξις· τιμωρεῖται δὲ ἐπὶ καταπίσει πᾶς ὑπάλληλος εἴτε διατάξας, εἴτε ἐνεργήσας τὴν εἰσπραξίν, χωρὶς νὰ ἀπαιτῇται πρὸς καταδίωξιν ἰδιαίτερα ἄδεια τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς, ἐπιφυλαττομένης δὲ προσέτι καὶ τῆς ἐντὸς πενταετίας ἀγωγῆς πρὸς ἀποζημίωσιν κατὰ τοῦ πλημμελήσαντος ὑπαλλήλου.

Ὁ παρῶν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Νοεμβρίου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ὑπουργὸς Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 6 Νοεμβρίου 1846.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 30 καὶ 31 [παρελείφθησαν]

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 32.

ΑΘΗΝΑΙ, 30 Δεκεμβρίου.

ΝΟΜΟΣ ΜΘ'.

Περὶ ἐπικυρώσεως τῆς μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς εταιρίας Ῥοστάν ταχυδρομικῆς συμβάσεως.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω· Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, διατάσσομεν ὡς ἑξῆς·

Ἄρθρ. 1.

Ἡ κατ' ἐντολὴν τῆς Κυβερνήσεως μεταξὺ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ τῶν Ταχυδρομείων καὶ τοῦ Κυρίου Ἰουλίου Ῥοστάν Ἐπιτρόπου τῆς ἐν Μασσαλίᾳ Ἑταιρίας συνομολογηθεῖσα σύμβασις τὴν 30 Ἰουνίου (44 Ἰουλίου) 1846 καὶ ἀφορῶσα τὴν δι' ἀτμολοιῶν σύστασιν ταχυδρομικῆς γραμμῆς διὰ τῆς Γαλλίας, Ἰταλίας, Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, ἐγκρίνεται. Κατὰ συνέπειαν ἅπασαι αἱ διατάξεις καὶ ἅπαντες οἱ ὅροι οἱ ἐμπεριεχόμενοι εἰς τὴν ῥηθεῖσαν σύμβασιν εἴτε πρὸς βίρας τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας, εἴτε πρὸς ὑποχρώσιν τῆς Ἑταιρίας Ῥοστάν, ἐκτελεσθήσονται ὁλοκλήρως καὶ ἀκριβῶς· ἡ δὲ σύμβασις αὕτη προσαρτᾶται εἰς τὸν παρόντα Νόμον.

Ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος Νόμου ἀνατίθεται εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργόν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Νοεμβρίου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ὑπουργὸς Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Νοεμβρίου 1846.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ ἐπικυρώσεως τῆς μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἑταιρίας Ῥοστάν ταχυδρομικῆς συμβάσεως.

Ο Θ Ω Ν

Ε Δ Ε Ω · Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰς προτάσεις τοῦ ἀπεσταλμένου τῆς Ἑταιρίας, Ῥοστάν καὶ συντροφίας περὶ συστάσεως δι' ἀτμοπλοίων ταχυδρομικῆς συγκοινωνίας μεταξὺ Μασσαλίας καὶ Κωνσταντινουπόλεως διὰ τῆς Λιβούρνου, Μερίτης, Σύρου, Σμύρνης καὶ Δαρδανελίων,

Θεωροῦντες ὅτι αἱ προτάσεις αὗται δὲν περιέχουν οὐδὲν ἀποκλειστικὸν προνόμιον ὑπὲρ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς Ἑταιρίας ταύτης.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1 Ἐπιτρέπεται εἰς μὲν τὸν Γεν. Διευθυντὴν τῶν Ταχυδρομείων νὰ συνυπογράψῃ μετὰ τοῦ ἀπεσταλμένου τῆς Ἑταιρίας Ῥοστάν Κυρίου Ἰουλίου Ῥοστάν τὸ συνταχθὲν παρ' αὐτοῦ καὶ ἐκεῖνου, ἐπισυνημμένον εἰς τὸ παρὸν διάταγμα σχεδίου ταχυδρομικῆς συμβάσεως συγκειμένης ἐξ ἄρθρων 16 καθὼς καὶ τὸν προσαρτῶμενον πίνακα τῶν συγκοινωνιῶν. Εἰς δὲ τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργὸν νὰ ἐπικυρώσῃ αὐτὴν μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τῶν Βουλῶν, καὶ μετὰ τὴν πλήρη παραδοχὴν ἐκ μέρους τῆς Ἑταιρίας Ῥοστάν νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν ἐπικυρώσεων κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἁρθροῦ 16 τῆς συμβάσεως, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς παρὰ τῶν Βουλῶν τῆς Ἑλλάδος συναίνεσεως.

2 Ἐπιφυλαττόμεθα ν' ἀνακαλέσωμεν τὴν ἐγκρισίν μας ταύτην ἐν περιπτώσει παραβάσεως ἢ μὴ ἐκτελέσεως ἐνὸς ἢ πλειοτέρων ὅρων τῆς συμβάσεως ἐκ μέρους τῆς Ἑταιρίας Ῥοστάν.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργὸς νὰ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 30 Ἰουνίου (12 Ἰουλίου) 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ὑπουργὸς Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ἡμεῖς Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος θεωρήσαντες τὴν Ταχυδρομικὴν σύμβασιν τὴν υπογράφεισαν ἐν Ἀθήναις τὴν 30 Ἰουνίου (12 Ἰουλίου) τ. ε. ἀπ' ἐνὸς μέρους ὑπὸ τοῦ Κ. Γ. Σκούφου Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ταχυδρομείων τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος δεόντως πρὸς τοῦτο ἐπιτετραμμένου, ἀπ' ἑτέρου δὲ ὑπὸ τοῦ Κυρίου Ἰουλίου Ῥοστάν, ἐπιτετραμμένου τὰς ὑποθέσεις τῆς ἐν Μασσαλίᾳ Ἑταιρίας τοῦ Ῥοστάν καὶ συντροφίας ἐφοδιασμένου ὡσαύτως μὲ τ' ἀναγκαῖα πληρεξούσια ἔγγραφα, ἢ ὁποῖα

σύμβασιν ἀρχίζει ἐκ τῶν λέξεων. « Ὁ Κύριος Γ. Σκούφος Γενικὸς Διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος, καὶ τελειώνει ἐπέθεντο τὰς σφραγίδας τῶν. »

Θεωρήσαντες τὸ ἀπὸ 30 Ἰουνίου (12 Ἰουλίου) τ. ε. Βασιλικὸν Διάταγμα δι' οὗ εἵμεθα ἐπιτετραμμένοι νὰ ἐπικυρώσωμεν τὴν μνησθεῖσαν σύμβασιν μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τῶν Βουλῶν καὶ τὴν ἐκ μέρους τῆς Ἑταιρίας Ῥοστάν πλήρη παραδοχὴν αὐτῆς θεωρήσαντες ἐπὶ τέλους, ὅτι ἡ σύμβασιν αὕτη ἐπιψηφίσθη ἀπὸ τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν. Ἐπικυροῦμεν αὐτὴν διὰ τῆς παρούσης πράξεώς μας, ἀνταλλαχθιστομένης δι' ἐκείνης ἣτις θέλει σταλῇ ἐπὶ τούτῳ ἐκ μέρους τῆς ἐν Μασσαλίᾳ Ἑταιρίας τοῦ Ῥοστάν καὶ συντροφίας. Πρὸς πίστῳ τούτων τοῦτον ὑπεγράψαμεν τὴν παρούσαν ἐπιθέσαντες καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ Ὑπουργείου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Νοεμβρίου 1846.

Ἀσθενοῦντος τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ

(Τ. Σ.)

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ.

Μεταξὺ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ταχυδρομείων τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἑταιρίας Ῥοστάν καὶ συντροφίας ἐν Μασσαλίᾳ

Ὁ Κύριος Γ. Σκούφος, Διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὁ Κύριος Ἰούλιος Ῥοστάν, ἐπιτετραμμένος τὰς ὑποθέσεις τῆς ἑταιρίας Ῥοστάν καὶ συντροφίας ἐκ Μασσαλίας, ἔχων τὴν ἐντολὴν νὰ συστήσῃ μίαν δι' ἀτμοπλοίων ταχυδρομικὴν γραμμὴν μεταξὺ Γαλλίας, Ἰταλίας, Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, κοινοποιήσαντες ἀμοιβαίως τὰ πληρεξούσια των, συνεφώνησαν τὰ ἀκόλουθα ἄρθρα.

Ἄρθρ. 1.

Ἡ Ἑταιρία Ῥοστάν καὶ συντροφία ὑποχρεοῦται νὰ συστήσῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος συγκοινωνίαν δις τοῦ μηνὸς (ἐξαίρεσει δυνάμει ἀνωτέρας) μεταξὺ Μασσαλίας καὶ Κωνσταντινουπόλεως, διὰ τῆς Λιβούρνου, Μερίτης, Σύρου, Σμύρνης καὶ Δαρδανελίων θέλει εἶσθαι ὅμως ἐλευθέρᾳ νὰ τροποποιήσῃ κατόπιν τὸ ἡμεροδρόμιον τοῦτο, εἴ' ἐν μέρει εἴτε καθ' ὅλοκληρίαν, ἀλλ' εἰς πᾶσαν περίστασιν ὀφείλει νὰ διατηρήσῃ τὴν δις τοῦ μηνὸς συγκοινωνίαν, ἐξαίρεσει ἀνωτέρας δυνάμει, μεταξὺ Γαλλίας καὶ Σύρου καὶ ἄλλην μεταξὺ Σύρου καὶ Τουρκίας, διὰ νὰ ἀπολαύῃ τὰ ὠφέλη, δυνάμει τῆς παρούσης συμβάσεως, τὰ ὁποῖα χορηγεῖ εἰς αὐτὴν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις. Εἰς περίπτῳ καθ' ἣν ἡ ἑταιρία Ῥοστάν ἤθελεν ἀφαιρῆσαι ἐν τῶν μνημονευθέντων ἀνωτέρω μερῶν ἀπὸ τὴν υπηρεσίαν, ὀφείλει νὰ εἰδοποιῇ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἕνα μῆνα πρὸ τῆς πραγματοποιήσεως.

*Αρθρ. 2.

Αἱ διὰ τὴν μεταφορὰν τῆς ἀλληλογραφίας ἡμέραι καὶ ὥραι τῆς ἀρτίξεως καὶ ἀναχωρήσεως τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ἐταιρίας 'Ροστάν καὶ συντροφίας, ἐκἀνονίσθησαν εἰς τὸν προσηρτημένον εἰς τὴν παρούσαν σύμβασιν πίνακα· ἀλλ' οὐδεμία τροποποίησις δύναται νὰ γενῇ, ἂν ἐν προηγουμένης εἰδοποιήσεως τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως, τῶν Ταχυδρομείων καὶ ἀμοιβαίως συναινέσεως.

*Αρθρ. 3.

Τῶν εἰς τὴν ἀνωτέρω ὑπηρεσίαν προσδιωρισμένων ἀτμοπλοίων τῆς ἐταιρίας 'Ροστάν καὶ συντροφίας, καταρτισμὸς καὶ ἐφοπισμὸς διατήρησις καὶ πᾶν ἄλλο δι' αὐτὰ ἐξοδόν, θέλουν εἶσθαι εἰς βάρος τῆς ἐταιρίας 'Ροστάν.

*Αρθρ. 4.

Τὰ ἀτμόπλοια τῆς ἐταιρίας 'Ροστάν καὶ συντροφίας θέλουν θεωρεῖσθαι καὶ δέχεσθαι εἰς ὅλους τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, καθόσον χρησιμεύουν εἰς τὴν περὶ ἧς πρόκειται ὑπηρεσίαν, ὡς πολεμικὰ, καὶ μέλουν χαίρει ἐντελὴ ἀτέλειαν παντός δικαιώματος ναυτιλίας.

Οἱ πρὸς χρῆσιν τῶν γαιάνθρακες, συμπεριλαμβανομένων τῶν ἤδη ἐναποταμιευμένων εἰς Σύρον, ὡς ἔγγιστα τετρακοσίων τόνων, ἐξαίρουνται τῆς πληρωμῆς τοῦ τελωνιακοῦ δικαιώματος, τοῦ τῆς διαμετακομίσεως ἢ ἄλλου τινὸς εἰς πάντα λιμένα τῆς Ἑλλάδος, ὅπου ἡ ἐταιρία 'Ροστάν καὶ συντροφία ἤθελε θεωρήσει ἀναγκαῖον νὰ ἐναποταμιεύῃ αὐτούς.

Οὐδεμία Ἀρχὴ δύναται νὰ ἀποτρέψῃ τ' ἀτμόπλοια ταῦτα ἀπὸ τὸν εἰδικὸν προορισμὸν τῶν, δηλαδὴ ἀπὸ τὴν μεταφορὰν τῆς ἀλληλογραφίας, τῶν ἐπιβατῶν, τῶν πραγματειῶν καὶ γροῦπων. Τὰ μνησθέντα ἀτμόπλοια, φέροντα ἱατρὸν, δὲν θέλουν ὑπόκεισθαι κατὰ τὴν ἀφίξιν καὶ ἀναχώρησιν εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος, εἰμὴ εἰς τὰς διατυπώσεις, εἰς τὰς ὁποίας ὑπόκεινται τὰ πολεμικὰ πλοῖα τῶν φίλων Δυνάμεων.

Τὰ μνησθέντα ἀνωτέρω προνόμια ἀτελείας, θέλουν ἐφαρμοῇ εἶσθαι εἰς τὰ γεγονότα ταξείδια τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ἐταιρίας ταύτης, πρὸ τῆς παραδοχῆς τῆς παρούσης συμβάσεως.

*Αρθρ. 5.

Τὰ ἀτμόπλοια τῆς ἐταιρίας 'Ροστάν καὶ συντροφία δύνανται νὰ ἐπιβιβάζουν καὶ ἀποβιβάζουν εἰς τὸν λιμένα τῆς Σύρου εἶδη καὶ ὕλας ἀργυρὰς καὶ χρυσὰς πραγματείας καὶ ἐπιβάτας παντὸς ἔθνους μὲ τὰ πρὸς ἰδίαν τῶν χοῦσιν φορέματα καὶ πράγματα, συμμορφουμένων πάντοτε τῶν πλοίαρχων μὲ τοὺς κανονισμοὺς τῶν ὑγειονομείων, τῶν τελωνείων, καὶ τῆς ἀστυνομίας τῶν λιμένων, τοὺς ἀφορώντας τὴν εἴσοδον καὶ ἐξοδὸν τῶν ἐπιβατῶν καὶ τῶν πραγματειῶν.

Ἐν κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀρθροῦ 4 τῆς παρούσης συμβάσεως, ἤθελε συμφωνηθῇ νὰ προσηρτίζονται μετὰ ταῦτα τὰ ἀτμόπλοια τῆς ἐταιρίας 'Ροστάν καὶ συντροφίας εἰς τινὰ ἄλλον λιμένα τῆς Ἑλλάδος, ἐννοεῖται ὅτι δύνανται νὰ ἐνεργήσωσι τὰς μνησθείσας εἰς τὸ παρὸν ἀρθρον πράξεις.

*Αρθρ. 6.

Κλεισθείσης συμβάσεως μετὰ τῆς ἐταιρίας 'Ροστάν καὶ

συντροφίας καὶ ἐκείνης τοῦ Αὐστρ. Λόυδ, διὰ τῆς ὁποίας αἱ δύο διευθύνσεις δύνανται νὰ παραδίδουν ἀμοιβαίως πραγματείας καὶ ἐπιβάτας, ἐννοεῖται ὅτι πᾶσα διαμετακομιστικὴ πράξις μετὰ τῶν εἶναι ἐλευθέρᾳ πάσῃ πληρωμῇ παντός δικαιώματος· ἂν τὰ ἀτμόπλοια τῶν δύο ἐταιριῶν, τὰ ὑπηρετοῦντα τὰς διαφόρους γραμμὰς, ἤθελον συναντηθῇ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, δύνανται νὰ πλησιάσων διὰ νὰ ἐνεργήσωσι τὰς ἀνταλλαγὰς τῶν εἰς ἐναντίαν δὲ περίπτωσιν αἱ δι' ἀνταλλαγὴν πραγματείας καὶ γροῦποι θέλουν ἀποβιβάζεσθαι καὶ φυλάττεσθαι χωρὶς νὰ ὑποκεινται εἰς οὐδεμίαν πληρωμὴν δικαιώματος ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς εἰς ἰδιαιτέρον μέρος, ἀνήκον εἴτε εἰς τὴν πρακτορίαν τοῦ Αὐστρ. Λόυδ, εἴτε εἰς τὴν ἐταιρίαν 'Ροστάν καὶ συντροφία, καὶ τοῦτο μέχρι τῆς ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον μεταβάσεως, πάντοτε ὅμως αἱ ἐργασίαι αὐταὶ θέλουν γίνεσθαι κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ὑγειονομικοῦ Νόμου.

*Αρθρ. 7.

Κατὰ τὰς συμφωνηθείσας εἰς τὸ ἀνωτέρω ἀρθρον βάσεις, θέλουν γίνεσθαι ἐπίσης αἱ τῆς διαμετακομίσεως καὶ ἀνταλλαγῆς ἐργασίαι μετὰ τῶν διαφόρων ἀτμοκινήτων τῆς ἐταιρίας 'Ροστάν καὶ συντροφίας.

*Αρθρ. 8.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις παραχωρεῖ εἰς τὴν ἐταιρίαν 'Ροστάν καὶ συντροφία τὴν μετακόμισιν τῆς ἀνταποκρίσεως εἰς φακέλλους ἐσφαλισμένους μετὰ τῶν Σύρου, Μερίτης, Λιθόρνου, Μασσαλίας, Σμύρνης, Δαρδανελίων, Κωνσταντινουπόλεως καὶ τ' αὐτὰ νάπαλιν.

Οἱ φακέλλοι θέλουν παραδίδεσθαι εἰς τὴν ἐταιρίαν 'Ροστάν καὶ συντροφία, ἥτις θέλει δίδει ἐπὶ τούτῳ ἀπόδειξιν.

*Αρθρ. 9.

Ἡ ἐταιρία 'Ροστάν καὶ συντροφία ὑποχρεοῦται νὰ δέχεται ἀπληρωτὶ ὅλας τὰς διὰ τὴν Ἑλλάδα ἐπιστολάς καὶ φακέλλους τῆς ἀνταποκρίσεως, οἷτινες θέλουν παραδίδεσθαι εἰς τὰ διάφορα μέρη τῆς ἀναχωρήσεως ἢ τῆς προσορμίσεως τῶν ἀτμοκινήτων.

Ἡ πρακτορία τῆς ῥηθείσης ἐταιρίας θέλει παραδίδει τὰς ἀνταποκρίσεις, ἅμα φθάνουσιν τὰ ἀτμοκίνητα, εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Ταχυδρομεῖον, τὸ ὁποῖον δίδει τὴν αὐτὴν ἀπόδειξιν.

*Αρθρ. 10.

Θέλει πληρόνεσθαι, ἀπὸ τὴν Ταχυδρομικὴν διεύθυνσιν τῆς Ἑλλάδος, διαπόντιον δικαίωμα δύο φράγκα διὰ κάθε τριάκοντα γραμμῶν θάρους καθαροῦ διὰ τοὺς φακέλλους τῆς ἀνταποκρίσεως, παραδοθέντας ἢ ληφθέντας, εἴτε στελλομένους, εἴτε προερχομένους ἐκ Μασσαλίας, Λιθόρνου, καὶ Μερίτης· καὶ ἐν φράγκον διὰ κάθε τριάκοντα γραμμῶν θάρους καθαροῦ διὰ τοὺς φακέλλους τῶν ἀνταποκρίσεων, παραδοθέντας ἢ ληφθέντας καὶ στελλομένους εἴτε προερχομένους ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, Δαρδανελίων καὶ Σμύρνης.

*Αρθρ. 11.

Τὰ τέλη τῶν ἐφημερίδων, περιοδικῶν συγγραμμάτων, ἀδέτων βιβλίων, φυλλαδίων, χάρτου μουσεῆς, καταλόγων, προγραμμάτων

μάτων, τὰ ὅποια θέλουν ἀποστέλλεσθαι ὑπὸ ταινίαν ἀπὸ τῆν Ἑλλάδα διὰ τοὺς λιμένας τοὺς ἐπισκεπτομένους ἀπὸ τὰ ἀτμοκίνητα τῆς ἐταιρίας 'Ροστάν, ἢ ἐξ ἐκείνων τῶν λιμένων διὰ τὴν Ἑλλάδα προσδιορίζεται ἀδιακρίτως εἰς 4 0]0 ἀνὰ πᾶν φύλλον, τῶν ὁποίων τὸ ποσὸν θέλει πληρῶναι ἡ Γεν. Διεύθυνσις τῶν Ταχυδρομείων εἰς τὴν ἐταιρίαν 'Ροστάν.

Ἄρθρ. 12.

Ἡ Διεύθυνσις τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος, παραδίδουσα τοὺς φακέλλους τῆς ἀνταποκρίσεως ἢ τῶν ἐφημερίδων ὑποχρεοῦται νὰ πληρῶναι εἰς τὸν πράκτορα τῆς ἐταιρίας 'Ροστάν καὶ συντροφίας εἰς τὴν Σύρον, τὸ ἀνήκον δικαίωμα τῶν ῥηθέντων φακέλλων, κατὰ τὰ ἄρθρα 10 καὶ 11.

Ἄρθρ. 13.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς πλοιάρχους τῶν ἀτμοκινήτων 'Ροστάν καὶ συντροφία, κατὰ τὰς προσηρμογὰς τῶν εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς λιμένας, καθὼς καὶ εἰς τοὺς πράκτορας τῆς ἰδίας ἐταιρίας νὰ δέχωνται ἐπιστολάς ἐκτὸς τῶν φακέλλων, οἵτινες τοὺς παραδίδονται ἀπὸ τὰ Ταχυδρομικὰ γραφεῖα τῆς Σύρου, ἐξαιρουμένων μόνον τῶν διπλωματικῶν καὶ τῶν προξενικῶν φακέλλων πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Γαλλίας, καθὼς καὶ τῶν ἀνταποκρίσεων τῶν πρακτόρων τῆς ῥηθείσης ἐταιρίας.

Ἄρθρ. 14.

Ἡ ἐταιρία 'Ροστάν καὶ συντροφία, ἐπιθυμοῦσα νὰ φανῇ εὐάριστος εἰς τὴν Γεν. Διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος, θέλει δέχεσθαι ἐντὸς τῶν ἀτμοπλοίων της, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ, μόνους τοὺς ὑπαλλήλους τῆς εἰρημένης Γεν. Διευθύνσεως, οἵτινες ἤθελον ἀποστέλλονται εἰς τὰ μέρη, ὅπου καταπλέουν τὰ εἰρημένα ἀτμόπλοια· ἀλλ' ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιβατῶν τούτων, ἀποστελλομένων δωρεάν, δὲν θέλει ὑπερβαίνει κατ' ἑτοῦς τοὺς τρεῖς.

Ἄρθρ. 15.

Ἡ παροῦσα σύμβασις ἰσχύει δι' ἑνέα ἔτη μετὰ τὴν ἐκπνευσίν τῆς προθεσμίας ταύτης θέλει ἰσχύει δι' ἕτερα πέντε ἔτη, καὶ οὕτω καθέξῃς μέχρι τῆς ἐναντίας κοινοποιήσεως παρ' ἑνὸς τῶν δύο συμβαλλομένων μερῶν, ἥτις πρέπει νὰ γίνῃ ἕξ μηνῶν πρὸ τῆς ἐκπνεύσεως πάσης προθεσμίας.

Ἄρθρ. 16.

Ἡ παροῦσα σύμβασις, μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τῶν Βουλῶν τῆς Ἑλλάδος θέλει ἐπικυρωθῇ ἀπ' ἑνὸς μὲν ἀπὸ τὸν Γεν. Διευθυντὴν τῶν Ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἀπ' ἑτέρου ἀπὸ τὴν Διεύθυνσιν τῆς ἐν Μασσαλίᾳ ἐταιρίας 'Ροστάν καὶ συντροφίας· αἱ ἐπικυρώσεις θέλουν ἀνταλλαχθῇ εἰς Ἀθήνας ἐν διαστήματι δύο μηνῶν, ἢ καὶ ταχύτερον, ἐὰν τοῦτο ᾖναι δυνατόν, καὶ θέλει ἔμβει εἰς ἐνέργειαν ἐν διαστήματι ἑνὸς μηνὸς μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν ἐπικυρώσεων.

Πρὸς πίστιν τῶν ἀνωτέρω, οἱ δύο συμφωνήσαντες τὴν παροῦσαν συνθήκην, ὁ Κύριος Γεν. Διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων τοῦ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ Κύριος ἐπιτετραμμένος τὰς ὑποθέσεις τῆς ἐταιρίας 'Ροστάν καὶ συντροφίας, τὴν ὑπέγραψαν καὶ ἐπέθεσαν τὰς σφραγίδας των.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν, ἐν Ἀθήναις ἐν τῷ καταστήματι τῶν ταχυδρομείων, τὴν 30 Ἰουνίου (11 Ἰουλίου) 1846.

(Τ. Σ.) Γ. ΣΚΟΥΦΟΣ
Γενικὸς Διευθυντὴς τῶν
Ταχυδρομείων.

(Τ. Σ.) ΙΟΥΛΙΟΣ ΡΟΣΤΑΝ
Ἐπιτετραμμένος τὰς ὑποθέσεις
τῆς ἐν Μασσαλίᾳ ἐταιρίας
'Ροστάν καὶ συντροφίας.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀριθ. 1.

1847

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 27 Ιανουαρίου.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Δημοσιεύει κατὰ Βασιλικὴν διαταγὴν τὴν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1813 ὡς ἐφεξῆς συνομολογήσαν Συνθήκην ἐμπορίου καὶ ναυτιλίας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Δανίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Δεκεμβρίου 1846.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς
Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗΣ

Τῶν ἐπικυρώσεων τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Δανίας Συνθήκης.

Οἱ ὑποφαινόμενοι, Ἰωάννης Κωλέττης προσωρινὸς Ὑπουργὸς ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Αὐτοῦ Συμβουλίου καὶ Χριστόφορος Δ. Φαβρίκιος Ἀντισυνταγματάρχης ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Δανίας ἐπιτετραμμένοι ἕκτακτον ἀποστολὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα, συνελθόντες, κατ' ἐντολὴν τῶν ἀμοιβαίων κυβερνήσεων τῶν, σήμερον 16/28 τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἕκτου, εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅπως ἀνταλλάξωσι τὰς ἐπικυρώσεις τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Δανίας συνθήκης, συνομολογηθείσης καὶ ὑπογραφείσης ἐν Ἀθήναις τὴν 13/25 Δεκεμβρίου 1843 (καὶ εἰς Κοπενάγην ὑπογραφείσης τὴν 2 Νοεμβρίου 1846) συνεφώνησαν κατὰ διαταγὴν τῶν κυβερνήσεων τῶν

ἀ. Ὅτι, καὶ τοι ληξάσης τῆς ἐν αὐτῇ τῇ συνθήκῃ ὥρισθίσης προθεσμίας πρὸς ἀνταλλαγὴν τῶν ἐπικυρώσεων, ἡ θραδύτης αὐτῇ, προσελθούσα ἀπὸ ἀπροόπτους περιστάσεις, δὲν θέλει ἐπιφέρει κανὲν κώλυμα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαφόρων ὁρῶν τῆς

συνθήκης καὶ ὅτι θέλει μείνει αὐτὴ ἐν πλήρει ἰσχύϊ κατὰ τὴν ἐν αὐτῇ μνημονευομένην δεκαετίαν λογιζομένην ἀπὸ τῆς σήμερον.

β'. Ὅτι τὸ παρὸν πρωτόκολλον θέλει δημοσιευθῇ ταυτοχρόνως καὶ ἐπὶ κεφαλῇς αὐτῆς τῆς συνθήκης εἰς τὴν ἐπίσημον ἐφημερίδα τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς τὴν τῆς Δανικῆς.

Κατὰ συνέπειαν τῆς διακηρύξεως ταύτης οἱ ὑπογεγραμμένοι ἀντιλλάξαν τὰς ἐπικυρώσεις τῆς συνθήκης ἐκδοθείσας ὑπὸ τῶν ἀμοιβαίων Κυβερνήσεων τῶν, τῆς Ἑλληνικῆς καὶ τῆς Δανικῆς, καὶ πρὸς πίστωσιν τούτων συνέταξαν τὸ παρὸν πρωτόκολλον.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τὴν 16/28 Δεκεμβρίου 1847.

ὑπογ. Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ὑπογ. ΦΑΒΡΙΚΙΟΣ.

Ἀντισυνταγματάρχης.

ΟΙΘΩΝ

ΕΛΕΘΕΡΙΟΝ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Γνωστοποιούμεν πρὸς οὓς τινες ἀνήκει ὅτι συνομολογηθείσης, τὴν 13 (25) Δεκεμβρίου 1843 μεταξύ Ἑλλῶν καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Δανίας Συνθήκης ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας ἣς τὸ περιεχόμενον ἔπεται:

« Ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Δανίας ἐμπνεόμενοι ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἐπιθυμίας τοῦ νὰ ἐπεκτείνωσι τὰς φιλικὰς καὶ ἐμπορικὰς σχέσεις τὰς μεταξύ τῶν ἀμοιβαίων Ἐπικρατειῶν των ὑφισταμένας ἀπεφάσισαν νὰ συνομολογήσωσι συνθήκην ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας καὶ διώρισαν ἐπὶ τούτῳ πληρεξούσιους των.

Ὁ μὲν Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος τὸν Κύριον Ἀνδρέαν Μεταξῆν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Αὐτοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων, Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Αὐτοῦ Συμβουλίου, Ἀνώτερον Ταξιδάρχη τοῦ Βασιλικοῦ Αὐτοῦ Τάγματος τοῦ Σωτήρος Μεγαλόσταυρον τοῦ Ἀμερικανικοῦ Τάγματος Ἰσαβέλλης τῆς Καθολικῆς καὶ τοῦ Πορτογαλικοῦ Τάγματος τῆς Συλλήψεως κτλ.

Ὁ δὲ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Δανίας τὸν Κύριον Ἐρρίκον Κρίμπερτ τοῦ Ῥεβεντλόου Κρίμινιλ Ὑπουργὸν Αὐτοῦ ἐξ ἀπορρήτων τῆς Ἐπικρατείας καὶ προϊστάμενον τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Ὑπουργείου του, Κλειδοῦχον Αὐτοῦ καὶ Μεγαλόσταυρον τοῦ Τάγματος τοῦ Δανερὸν μετὰ τοῦ ἀργυροῦ σταυροῦ κτλ.

Οἱ τινες ἀνταλλάξαντες τὰ ἀμοιβαία πληρεξουσία των εὗρε θέντα ἐν τάξει συνθέντο τὰ ἑξῆς ἄρθρα.

Ἄρθρ. Α'.

Τὰ ὑψηλὰ συνομολογούντα μέρη συνθέντο νὰ παραχωρήσωσι ἀμοιβαίως εἰς τοὺς ὑπηκόους των τοὺς ἐμπορευομένους εἰς ἀφοτέρας τὰς Ἐπικρατείας ἢ τοὺς θέλοντας νὰ διαμείνωσιν ἐπὶ ὑποχρεώσει τοῦ νὰ ὑποτάσσωνται εἰς τοὺς ἐγχωρίους νόμους καὶ διατάξεις, τὴν αὐτὴν προστασίαν τ' αὐτὰ ὀφείλῃ ἀτελείας προνόμια καὶ χάριτας διὰ τε αὐτοὺς, τὴν ιδιοκτησίαν των καὶ τὰ πράγματά των καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὰς ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις των, ἅτινα χορηγῶνται ἢ χορηγηθῶσιν εἰς τοὺς ἐγχωρίους.

Ἄρθρον Β'.

Τ' ἀμοιβαία πλοῖα καὶ λέμβοι ὁποιασδήποτε χωρητικότητος καὶ κατασκευῆς φθάνοντα εἰς τοὺς λιμένας ἢ ἄλλα μέρη ἀποβιβάσεως ἐκτέρου τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν κενὰ ἢ φέροντα φορτίον θέλουσι θεωρεῖσθαι κατὰ τε τὴν ἀφίξιν καὶ ἀπόπλευσιν ἀπαρλλάκτως ὡς τὰ ἐγχώρια πλοῖα καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβολὴν τῶν δικαιωμάτων ὅρου, χωρητικότητος, φάρων ναυηγεσίᾳ καὶ ναυαγιαίρεσεως, καθὼς καὶ πᾶν ἄλλο δικαίωμα ἢ ἑᾶρος ὁποιονδήποτε εἰσπραττόμενον πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, κοινοτήτων, σωματείων ἢ οἰωνδήποτε ἄλλων ιδιωτικῶν καταστημάτων.

Ἄρθρον Γ'.

Ὡς πλοῖα Ἑλληνικὰ καὶ Δανικὰ θέλουσι θεωρεῖσθαι τὰ διαπλέοντα ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς Ἐπικρατείας των καὶ ἐφοδιασμένα μὲ τ' ἀπαιτούμενα ἀπὸ τὰς ἀμοιβαίας νομοθεσίας λιμενικὰ ἔγγραφα καὶ πιστοποιήσεις πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἐθνικότητός των.

Ἄρθρον Δ'.

Ἄπαναι αἱ πραγματεῖαι καὶ τὰ ἐμπορευόμενα εἶδη εἰς προϊόντα εἴτε τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῶν ἀμοιβαίων Ἐπικρατειῶν, εἴτε ἄλλου τινος μέρους τοῦ ὁποίου ἢ εἰσαγωγῇ ἢ ἐξαγωγῇ συγχωρεῖται, εἰς τὰ ἐγχώρια πλοῖα θατέρου τῶν ὑψηλῶν

Sa Majesté le Roi de la Grèce et Sa Majesté le Roi de Danemarck également animés du désir d'étendre les relations d'amitié et les rapports commerciaux qui subsistent entre leurs Etats respectifs, ont résolu de conclure un Traité de Commerce et de Navigation, et ils ont nommé à cet effet Leurs Plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté le Roi de la Grèce, le sieur André Métaxa, Secrétaire d'Etat au Département de Sa Maison Royale et des Relations Extérieures, Président de Son Conseil des Ministres, Grand Commandeur de Son Ordre Royal du Sauveur, Grand-Croix de l'Ordre Américain, d'Isabelle la Catholique et de l'Ordre de la Conception de Portugal etc., et Sa Majesté le Roi de Danemarck, le Sieur Henri Comte de Reventlow Criminil, Son Ministre Intime d'Etat et Chef de Son Département des Affaires Etrangères, Son Chambellan, Grand-Croix de l'Ordre de Danebrog avec la Croix d'Argent etc., les quels après avoir échangé leurs pleins-pouvoirs respectifs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article I.

Les Hautes Parties contractantes conviennent d'accorder réciproquement à Leurs sujets respectifs qui feront le commerce dans l'un ou l'autre Pays, ou qui y séjourneront, à charge de se soumettre aux Lois et aux Ordonnances du lieu, la même protection, les mêmes avantages, immunités, prérogatives et faveurs tant pour leurs personnes, propriétés et effets, que pour ce qui concerne leurs expéditions commerciales, que ceux qui sont ou qui seront concédés aux nationaux.

Article II.

Les bâtimens et embarcations respectifs de quelque capacité ou construction que ce soit; qui arrivent dans les ports ou autre endroits de débarquement de l'une ou de l'autre des Hautes Parties contractantes sur leur lest ou chargés, seront traités, tant à leur entrée qu'à leur sortie, sur le même pied que les bâtimens nationaux par rapport aux droits du port, de tonnage, de fanaux, de pilotage et de sauvetage ainsi qu'à tout autre droit ou charge de quelque espèce ou dénomination que ce soit, revenant à l'Etat, à des communautés, corporations, sociétés, ou à des établissemens particuliers quelconques.

Article III.

Seront considérés comme bâtimens Grecs et Danois ceux qui naviguent sous le pavillon de leur Pays et qui sont munis des papiers de bord et certificats voulus par les législations respectives pour constater la nationalité.

Article IV.

Toutes les marchandises et tous les objets de commerce, soit production du sol ou de l'industrie des Etats respectifs, soit de tout autre Pays, dont l'importation ou l'exportation est permise aux bâtimens nationaux, de l'une des Hautes

συνομολούντων μερών, δύνανται επίσης να εξαγώνται και εισάγονται δια τῶν πλοίων τοῦ ἐτέρου ἐξ ὁποίου δήποτε καὶ ἀν προέρχονται μέρους καὶ εἰς ὁποῖον δήποτε καὶ ἀν διευθύνονται χωρὶς νὰ υποβάλλωνται εἰς δικαιώματα εἰσόδου καὶ ἐξόδου ἀνώτερα ἢ ἄλλα ὁποίας δήποτε ὀνομασίας, ὡς τ' αὐτὰ εἶδη καὶ πραγματεῖται νὰ εἰσῆχθῃσαν ἢ ἐξῆχθῃσαν διὰ πλοίων ἐγχωρίων.

Ἄρθρον Ε'.

Ἐκαστον τῶν ὑψηλῶν συνομολούντων μερῶν χορηγεῖ ὡς πρὸς τὰ μεταφερόμενα ἐμπορεύσιμα εἴη ὑπὸ τῶν πλοίων τοῦ ἐτέρου πᾶσαν εὐκολίαν παρακαταθήκης καὶ διαμετακομίσεως πᾶσαν ἀμοιβὴν καὶ ἐπιστροφὴν δικαιώματος τὴν ὁποίαν ἤθελε χορηγεῖ εἰς τὴν ἐξαγωγὴν καὶ εἰσαγωγὴν αὐτῶν γενομένην ὑπὸ ἐγχωρίων πλοίων.

Ἄρθρον Σ'.

Συνεφωνήθη ὅτι ἡ ἀμοιβὴ πρὸς ἀκτοπλοῖαν εὐκολία ἀπὸ λιμένος εἰς λιμένα θέλει κανονισθῇ κατὰ τοὺς νόμους καὶ τὰς διατάξεις τὰς ἰσχυοῦσας εἰς τὰς Ἐπικρατείας τῶν ὑψηλῶν συνομολούντων μερῶν, ἐννοουμένου πάντοτε ὅτι ἀμφοτέρων τῶν Ἐπικρατειῶν τὰ πλοία θέλουσι θεωρεῖσθαι ἀπαραλλάκτως ὡς τὰ τῶν μᾶλλον ἐννοουμένων ἐθνῶν, καθ' ὅσον δὲν ἤθελεν ὑπάρχει προηγουμένη τις συμφωνία χορηγοῦσα ἴδια ὄφελη, περὶ πτωσίς καθ' ἣν θατέρω τῶν συνομολογούντων δυνάμεων δὲν θέλει ἔχει δικαίωμα ἐπὶ τῶν ἐκ τοιαύτης εἰδικῆς συμφωνίας προκυπτουσῶν ὠφελειῶν, εἰμὴ χορηγοῦσα καὶ αὕτη ἀναλόγους ὠφελείας εἰς τὴν ἐτέραν εἰς τρόπον ὥστε νὰ εἶναι εἰς ἀμφοτέραις τὰς Ἐπικρατείας ὠφέλιμος ἡ ἀνταλλαγή.

Ἄρθρον Ζ'.

Οὔτε ἀμέσως οὔτε ἐμμέσως δὲν θέλει διδασθαι οἷα δήποτε προτίμησις εἰς τὴν ἀγρὰν οὐδενὸς ἐμπορεύματος λόγῳ τῆς ἐθνικότητος τοῦ πλοίου τὸ ὁποῖον ἤθελεν εἰσελθεῖ με φορτίον νομίμως ἐπιτετραμμένον εἰς τινὰ τῶν λιμένων τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος ἢ τῶν τῆς Δανίας καθ' ὅσον ὁ σκοπὸς τῶν ὑψηλῶν συνομολούντων μερῶν εἶναι τὸ νὰ μὴν ὑπάρχῃ ὡς πρὸς τοῦτο οὐδεμία οἷα δήποτε διαφορὰ.

Ἄρθρον Η'.

Ἡ εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα συμφωνηθεῖσα γενικὴ τοῦ ἐμπορίου ἐλευθερία, δὲν ἐπεκτείνεται, μ' ὅλα ταῦτα εἰς τὰς ἀποικίας τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Δανίας συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Γροενλανδίας, καὶ τῆς Ἰσλανδίας, καὶ τῶν νήσων τῆς Φερόης. Ἀλλ' οἱ ὑπήκοοι τοῦ Μεγαλειστάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καθὼς καὶ τὰ Ἑλληνικὰ πλοία δύνανται νὰ ἐπισκεπτόνται τὰ μέρη ταῦτα καὶ ἐξασκῶσιν ἐν αὐτοῖς τὸ ἐμπορὸν τῶν ὑπὸ τὰς ἰδίαις ἀπαραλλάκτως συμφωνίας ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐμπορεύονται οἱ ὑπήκοοι καὶ τὰ πλοία ὁποίας δήποτε ἄλλης ἐννοουμένης δυνάμεως.

Ἄρθρον Θ'.

Κατὰ τὴν διάβασιν τοῦ Σούντ καὶ τοῦ Βέλθου τὰ Ἑλληνικὰ πλοία καὶ τὰ φορτία αὐτῶν θέλουσι πληρῶναι τὰ αὐτὰ δικαιώματα, καὶ θέλουσι θεωρεῖσθαι, ὡς τὰ τῶν μᾶλλον ἐννοουμένων ἐθνῶν.

Ἄρθρον Ι'.

Συνεφωνήθη ὅτι τὰ πλοία τῶν δύο συνομολούντων μερῶν νὰ μὴ υποβάλλωνται εἰς καταναγκαστικὰς ὑπηρεσίας καὶ αἱ ἀρχαὶ νὰ σπεύδωσιν ἐν περιπτώσει ναυαγίου ἢ ἄλλης ἀνάγκης νὰ τοῖς χορηγῶσι πᾶσαν δυνατὴν συνδρομὴν εἴτε πρὸς διάσωσιν τοῦ πληρώματος καὶ τοῦ φορτίου, εἴτε πρὸς συλλογὴν τῶν λειψάνων εἴτε καὶ πρὸς ἐπισκευὴν τῶν πλοίων. Συνεφωνήθη ὡσαύτως, ὅτι τὰ πλοία τὰ παθόντα τὸ ναυάγιον καθὼς καὶ αἱ πραγματεῖται ἢ τὸ ἀντίτιμόν των, ἀν ἐπωλήθησαν, θέλουσι ἀποδιδεῖσθαι εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας αὐτῶν ἢ τοὺς συμμετόχους (ayant cause),

Parties contractantes, pourront également être importés ou exportés par des bâtimens de l'autre, quelque soit le lieu de leur départ ou de leur destination, sans être assujettis à des droits d'entrée ou de sortie plus forts ou autres de quelque dénomination que ce soit, que si les mêmes marchandise et objets avaient été importés dans des bâtimens nationaux.

Article V.

Les Hautes Parties contractantes assurent chancune aux objets de commerce transportés par les navires de l'autre toute faculté d'entrepôt et de transit, toutes primes et remboursements de droits, qu'Elles auraient assuré à ces importations ou exportations dans le cas ou elles auraient été faites par les navires nationaux.

Article VI.

Il est convenu que la faculté réciproque de faire le cabotage de port en port, se réglera d'après les lois et ordonnances en vigueur dans les Etats des Hautes Parties contractantes. Bien entendu toutefois que les bâtimens des deux Etats soient traités sur le même pied que ceux des nations les plus favorisées; pourvu qu'il ne s'agisse pas d'un traitement accordé uniquement sur l'assurance d'avantages particuliers, auquel cas l'une des Puissances contractantes n'aurait droit au dit traitement spécial qu'en accordant à l'autre des avantages proportionnés, de sorte que l'échange soit également avantageux à Leur Pays.

Article VII.

Il ne sera donné ni directement, ni indirectement une préférence quelconque à l'achat d'aucune marchandise en considération de la nationalité du navire qui serait entré avec sa cargaison, légalement permise, dans un port du Royaume de Danemarck ou de celui de la Grèce, l'intention des Hautes Parties contractantes s'étant qu'aucune différence quelconque n'ait lieu à cet égard.

Article VIII.

La liberté générale de commerce stipulée dans les articles précédens, ne s'étend pourtant pas aux colonies de Sa Majesté le Roi de Danemarck y compris le Groënland, l'Islande et les îles de Ferroë, mais les sujet de Sa Majesté le Roi de la Grèce, ainsi que les bâtimens grecs pourront les visiter et y faire le commerce absolument aux mêmes conditions que les sujets et les bâtimens de tout autre Puissance favorisée quelconque.

Art. IX.

Au passage du Sund et des Belts, les vaisseaux grecs et leur cargaison ne paieront que les mêmes droits et seront traités de la même manière que ceux des nations les plus favorisées.

Art. X.

Il est convenu que les navires des deux Parties contractantes ne pourront être employés à des services forcés dans les Pays respectifs et que les autorités s'empresseront en cas de naufrage ou autre besoin, de leur donner toute l'assistance possible, soit pour sauver l'équipage et la cargaison, soit pour recueillir les débris et pour la réparation du navire. Il est également convenu que les bâtimens et les marchandises naufragés ou leurs produits s'ils ont été vendus, seront restitués à leurs propriétaires ou ayant cause,

ἐὰν ζητηθῶσι ἐντὸς ἐνὸς ἔτους καὶ ἐξ ἑβδομάδων ἐπὶ τῇ ἀποτίσει τῶν διὰ τὴν ναυαγιάρεσιν δαπανῶν εἰς τὰς ὁποίας ἤθελον ὑποβάλλεσθαι εἰς τὰς αὐτὰς περιπτώσεις καὶ τὰ ἐγγώρια πλοῖα. Καὶ αἱ ἐπὶ τῆς ναυαγιάρεως ἐταιρίαι δὲν δύνανται νὰ ἐπιβάλλωσι τὰς ὑπηρεσίας τῶν εἰμὴ κατὰ τὰς αὐτὰς περιστάσεις καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν αὐτῶν προθεσμιῶν καθ' ἃς ἤθελε προσφέρειν ἡ ὑπηρεσία τῶν εἰς τοὺς πλοιοάρχους καὶ τὰ πληρώματα τῶν ἐγγωρίων. Ἄλλως τε ἐκάτεροι αἱ κυβερνήσεις θέλουσιν ἐπαγρυπνῆ ὅπως αἱ ἐργολαεῖαι αὐταὶ ἀπέχουσι πάσης ἀδίκου παρενοχλήσεως ἢ αὐθαιρέτων πράξεων.

Ἄλλως τε ἀπαται αἱ ἐργασίαι αἱ ἀφορῶσαι τὴν ναυαγιάρεσιν τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων καὶ τῶν ἐπὶ τῶν δανικῶν ἀκτῶν ναυαγισάντων φορτίων, καθὼς καὶ ἀμοιβαίως αἱ ἀφορῶσαι τὴν ναυαγιάρεσιν τῶν δανικῶν πλοίων καὶ τῶν ναυαγισάντων φορτίων ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν ἀκτῶν θέλουσι γίνεσθαι κατὰ τοὺς εἰς ἀμφοτέρους τὰς Ἐπικρατείας ἰσχύοντες νόμους καὶ διατάγματα καὶ εἰς τρόπον ὥστε οἱ ὑπήκοοι τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν ν' ἀπολαύωσιν ὡς πρὸς τοῦτο ὅλων τῶν ὀφελῶν τῶν εἰς οἶον δῆπote ἄλλο ἔθνος χορηγουμένων.

Ἄρθρον ΙΑ'.

Τὰ ὑψηλὰ συνομολογούντα μέρη ὑποχρεοῦνται νὰ χορηγῶσι ἀδιακρίτως εἰς τὰ Ἑλληνικὰ καὶ δανικὰ πλοῖα τὴν προστασίαν τῆς ὁποίας ταῦτα ἤθελον λαβεῖν χρεῖαν καὶ τὴν ὁποίαν ἤθελο δυνῆσθαι νὰ τοῖς χορηγῶσι εἰς τὰς ἀμοιβαίας Ἐπικρατείας καὶ ἀκτὰς κατὰ τῶν πειρατῶν.

Ἄρθρον ΙΒ'.

Δὲν δύναται νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὴν Ἐπικρατείαν μιᾶς τῶν συνομολογουσῶν δυνάμεων ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς ἐτέρας μεταφερομένων ὑπὸ πλοίων Ἑλληνικῶν ἢ δανικῶν οὐδεμία ἀπαγορεύσις ἢ περιορισμὸς εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν τῶν οὐδὲν δικαίωμα ὁποιοῦν ποτε εἶδος ἢ ὀνομασίας, εἰμὴ καθ' ὅσον αἱ ἀπαγορεύσεις ὁ περιορισμὸς καὶ τὰ δικαιώματα ταῦτα ἤθελον συγχρόνως προσδιορισθῇ διὰ τὰ ἐκ πάσης ἄλλης Ἐπικρατείας παρερχόμενα τῆς αὐτῆς φύσεως ἀντικείμενα.

Ὡσαύτως θέλει τοῖς χορηγηθῇ πᾶσα εὐκολία παρακαταθήκης (entrepôt) καὶ διαμετακομίσεως (transit) πᾶσα ἀμοιβὴ καὶ ἐπιστροφή δικαιωμάτων (primes et remboursement de droits) ἥτις ἤθελε χορηγεῖσθαι εἰς ὁμοειδῆ προϊόντα ὁποιοῦν ποτε ἄλλου ἔθνους.

Ἄρθρον ΙΓ'.

Μένει ἐννοούμενον ὅτι ἐν περιπτώσει καθ' ἣν θάτερά τῶν κυβερνήσεων ἤθελεν ἐλαττώσει δι' ἐπισήμου πράξεως ἐπὶ ἐξασφαλίσαι ἰδίῳν ἐμπορικῶν πλεονεκτημάτων τὰ ἐπὶ τῶν κατεργασμένων ἢ ἀκατεργάστων προϊόντων ἄλλου τινος τόπου ἐπιβαλλόμενα δικαιώματα ἢ ἤθελε παραχωρήσει ἄλλα ὠφελήματα, ἢ μεθ' ἧς συνομολογεῖται ἢ παροῦσα συνήκη ἐτέρα κυβερνήσεως θέλει εἶσθαι ὑποχρεωμένη, ἐνόσω δὲν ἤθελε ῥητῶς παραιτηθῇ τῆς ἀπολαβῆς τῶν ὠφελημάτων τούτων, νὰ χορηγῇ εἰς τὴν πρώτην ἀναλόγους ὠφελείας, εἰς τρόπον ὥστε ἡ ἀνταλλαγὴ νὰ ᾖ ἐπίσης ὠφελὴς εἰς τὰς Ἐπικρατείας τῶν δύο συνομολογουσῶν δυνάμεων.

Ἄρθρον ΙΔ'.

Τὰ ὑψηλὰ συνομολογούντα μέρη συμφωνοῦσι νὰ καταργήσωσι τὰ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων δικαιώματα τὰ εἰσπραττόμενα ἐκ μερῶν τῶν ἀμοιβαίων κυβερνήσεων εἴτε ἐκ μερῶν πόλεων, δήμων ἢ ἄλλων εἰδικῶν ἀρχῶν ἐπὶ τῶν κληρονομικῶν αἰτίνας ἤθελεν παρουσιασθῇ ἐντὸς τῆς Ἐπικρατείας θάτερου τῶν μερῶν ὑπὲρ τῶν ὑπάρχοντων τοῦ ἐτέρου. Αἱ κληρονομίαὶ αὗται ἐπικρινόμενως ἐξερχόμεναι τῶν μερῶν ὅπου ἐπαρουσιάσθησαν δὲν θέλουσι πληρῶναι δικαιώματα μεγαλύτερα ἢ ἄλλα παρὰ τὰ

s'ils sont réclamés dans le terme d'un an et six semaines, en payant les frais de sauvetage que payeraient les bâtimens nationaux dans les mêmes cas, et les compagnies de sauvetage ne pourront faire accepter leur services que dans les mêmes cas et après les mêmes délais qui seraient accordés aux capitaines et aux équipages nationaux. Les gouvernements respectifs veilleront d'ailleurs à ce que ces compagnies ne se permettent point de vexations ou d'actes arbitraires.

Du reste toutes les opérations relatives au sauvetage des navires grecs et de leurs cargaisons naufragés sur les côtes de Danemarck, et réciproquement au sauvetage des navires Danois et de leurs cargaisons naufragés sur les côtes de la Grèce, auront lieu conformément aux lois et ordonnances en vigueur dans les deux Pays et de telle manière, que les sujets des Hautes Parties Contractantes jouiront sous ce rapport de tous les avantages accordés à quelle autre nation que ce soit.

Art. XI.

Les deux Hautes Parties Contractantes s'engagent à accorder indistinctement aux navires Grecs et Danois la protection dont ils pourraient avoir besoin, et qu'on serait à même de leur fournir dans les Etats et parages respectifs contre les pirates.

Art. XII.

Il ne pourra pas être établi dans les territoires de l'une des Puissances Contractantes sur les productions du sol ou de l'industrie de l'autre, transportés sur les bâtimens Grecs ou Danois, aucune prohibition ou restriction d'importation ou d'exportation, ni aucun droit de quelque espèce ou dénomination que ce soit, qu'autant que ces prohibitions, ces restrictions et ces droits seraient en même temps établis sur les objets de la même nature provenant de tout autre pays.

De même il leur sera accordé toute faculté d'entrepôt, de transit, toutes primes et remboursement de droits, qui seraient accordés aux produits similaires d'un autre pays quelconque.

Art. XIII.

Il est entendu que dans le cas où l'un des deux gouvernemens viendrait à diminuer les droits sur les productions brutes ou manufacturées d'un autre pays ou à leur accorder d'autres avantages à la suite d'un acte formel sur l'assurance d'avantages commerciaux particuliers, l'autre des gouvernemens, contractant la présente Convention, sera obligé aussi longtemps qu'il n'aura pas expressément renoncé à la jouissance de ces avantages, d'accorder à celui là des avantages proportionnés, de sorte que l'échange soit également avantageux aux Etats des deux gouvernemens Contractans.

Art. XIV.

Les Hautes Parties contractantes conviennent d'abolir réciproquement les droits de détraction à prélever soit par les gouvernemens respectifs, soit par les villes, communes ou autres autorités particulières, sur les héritages échus dans les Etats de l'une des parties aux sujets de l'autre. Ces héritages en étant retirés du pays où ils sont échus ne paieront par conséquent des droits plus forts ou autres que ceux qui se prélevaient sur les héritages échus aux indigènes.

Εισπραττόμενα ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν τῶν ὑπὲρ τῶν ἰθαγενῶν παρουσιαζομένων.

Ἄρθρον ΙΕ'.

Ἐκάστη τῶν ὑψηλῶν συνομολογουσῶν δυνάμεων ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διορίσῃ Προξένους οἰασδήποτε κλάσεως εἰς ὅλους τοὺς λιμένας καὶ πόλεις τῆς Ἐπικρατείας τῆς ἄλλης ὅπου αὕτη θέλει κρίνει εὐλόγον νὰ παραδεχθῇ Προξένους ξένων δυνάμεων.

Οἱ Προξένοι ἐν τούτοις δὲν δύνανται ν' ἀναλάβωσι τὰ χρέη τῶν πρὶν ἢ ἐπὶ τούτῳ λάβωσι τὸ ἐκτελεστήριον τῆς κυβερνήσεως εἰς τὴν χώραν τῆς ὁποίας μέλλουσι νὰ ἐδρεύωσι. Θέλουν δὲ ἀπ' αὐτοῦ καθ' ὅλα εἰς ἀμφοτέρας τὰς Ἐπικρατείας τῶν αὐτῶν ὠφελημάτων τῶν χορηγουμένων εἰς τοὺς Προξένους τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου ἔθνους.

Ἄρθρ. ΙΣ'.

Ἡ παρούσα συνθήκη ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας θέλει ἰσχύει δέκα ἔτη ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων, καὶ πλέον τῆς προθεσμίας ταύτης μέχρι τῆς λήξεως δώδεκα μηνῶν ἀπὸ ἡ μεία τῶν ὑψηλῶν συνομολογουσῶν δυνάμεων δι- λώσει εἰς τὴν ἑτέραν τὴν περὶ τῆς παύσεως τῆς συνθήκης ταύτης δηλώσιν τῆς.

Ἄρθρ. ΙΖ'.

Ἡ παρούσα συνθήκη θέλει ἐπικυρωθῇ καὶ αἱ ἐπικυρώσεις θέλουν ἀνταλλαχθῇ ἐν Ἀθήναις ἐν διαστήματι ἐννέα μηνῶν ἢ καὶ πρότερον εἰ δυνατόν.

Εἰς πίστωσιν τούτων οἱ προρρήθέντες πληρεξούσιοι ὑπογρά- ψαντες τὴν συνθήκην ταύτην ἐπέθεντο τὰς σφραγίδας τῶν.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τὴν δεκάτην τρίτην (εἰκοστὴν πέμ- πτην) Δεκεμβρίου ἐν ἔτει χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τεσσαρακο- στῷ τρίτῳ (καὶ ἐν Κοπενάγῃ τὴν 31 Νοεμβρίου 1846.)

Ὑπογ. Α. ΜΕΤΑΞΑΣ,

(Γ. Σ.)

ὑπογ. ΡΕΒΕΝΤΑΟΥ ΚΡΙΜΙΝΙΑ.

(Γ. Σ.)

Ἐγκρίνομεν, ἐπικυροῦμεν καὶ ἐπιβεβαιούμεν τὴν εἰρημένην Συνθήκην κατὰ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα ἄρθρα, ὑπο- σχόμενοι δι' ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ τοὺς ἡμετέρους κληρονόμους καὶ διαδόχους νὰ τὴν φυλάττωμεν πιστῶς χωρὶς νὰ τὴν προσ- βάλλωμεν τὸ παραμικρὸν οὐδὲ νὰ συγχωρῶμεν νὰ ἐπενεχθῇ εἰς αὐτὴν ἡ ἐλαχίστη προσβολή.

Ὅθεν εἰς πίστωσιν ὑπογράψαντες τὴν παρούσαν πρᾶξιν τῆς ἐπικυρώσεως ἐπεθέμεθα τὴν τοῦ Βασιλείου ἡμῶν σφραγίδα.

Ἐγένετο ἐν τοῖς ἐν Ἀθήναις ἡμετέροις Ἀνακτόροις τὴν εἰκοστὴν ἐξόμην τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ἐν ἔτει μὲν σωτηρίῳ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τεσσαρακοστῷ τετάρτῳ, τῆς δὲ ἡμετέρας Βασιλείας τῷ δωδεκάτῳ.

Ο Θ Ω Ν

ΔΡ. ΜΑΝΣΩΛΑΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 2, 3 καὶ 4 (Παρελείφθησαν.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 5.

ΑΘΗΝΑΙ, 25 Φεβρουαρίου.

ΝΟΜΟΣ Ν'.

Περὶ ἐπιβολῆς φόρου καὶ προσωπικῆς ἐργασίας εἰς τὸν δῆμον Ἀνδρου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως τῇ Βουλῇ καὶ τῇ Γερουσίᾳ ἐκυρώτα- μεν καὶ διατάττομεν τάδε.

Art. XV.

Chacune des Hautes Parties Contractantes aura le droit de nommer des Consuls, de quelque classe que ce soit, dans tous les ports ou villes des domaines de l'autre où celle-ci juge convenable d'admettre les Consules des Puissances Etrangères. Les Consuls ne pourront cependant pas entrer en fonctions avant que d'avoir obtenu à cet effet l'exécutif du gouvernement dans le territoire duquel ils vont résider. Ils jouiront dans l'un et dans l'autre pays, sous tous les rapports des mêmes avantages que les Consuls de la nation la plus favorisée.

Art. XVI.

Le présent Traité de Commerce et de Navigation sera en vigueur pendant dix ans à compter du jour de l'échange des ratifications, et au delà de ce terme jusqu'à l'expiration de de douze mois, après que l'une des Hautes Parties Contractantes aura annoncé à l'autre l'intention d'en faire cesser les effets.

Art. XVII.

Le présent Traité sera ratifié et les ratifications en seront échangées à Athènes, dans l'espace de neuf mois, ou plutôt si faire se peut.

En foi de quoi, les susdits Plénipotentiaires l'ont signé et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait à Athènes, le treize (vingt cinq) Décembre mil huit cent quarante trois, (et à Copenhague le trente un octobre mil huit-cent quarante six.)

Signé. Α. ΜΕΤΑΧΑΣ.

(L. S.)

Signé: REVENTLOW CRIMINIL

(L. S.)

Ἄρθρον 1.

Ἐπτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Ἀνδρου νὰ ἐπιβάλλῃ τοὺς ἐξῆς φόρους καὶ προσωπικὰς ἐργασίας·

α.) Δέκα ἑκατοστὰ τοῦ ἐγγείου δημοσίου φόρου ἐφ' ὅλων τῶν προϊόντων τῆς περιοχῆς τοῦ δήμου·

β.) Ἐν ἑκατοστὸν τῆς τιμῆς ἐφ' ὅλων τῶν εἰσαγομένων πρὸς κατανάλωσιν εἰς τὸν δῆμον ἐμπορευμάτων·

γ.) Πεντήκοντα λεπτὰ τὸν καθῆκον (τόνον) ἐτησίως ἐπὶ τῶν ἐγγυφίων τοῦ δήμου πλοίων.

δ.) Τρία ἡμεροκάματα ἐτησίως ἐφ' ἑκάστου τῶν ἀρρένων κατοίκων τῶν ἐχόντων ἀπὸ 18 ἔως 60 ἐτῶν ἡλικίαν, μὴ ἐξαιρουμένων μὴδὲ τῶν ἀριστείουχων, ἢ τὸ ἀντίτι- μον αὐτῶν προ-διορισθησόμενον διὰ ψήφισματος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ ἐγκρίσεως τῆς προϊσταμένης διοικητικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρον 2.

Τὰ ἐκ τῶν ἀνωτέρω φόρων εἰσπραχθίσόμενα χρήματα καὶ προσωπικὴ ἐργασία προσδιορίζονται μόνον εἰς τὴν κατασκευὴν

προκυμαίας πρὸς τελειοποίησιν τοῦ λιμένος αὐτοῦ τοῦ δήμου.
Ἐμπορείου καλουμένου.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὴν αὐτὴν ἐργασίαν τῆς προκυμαίας προσδιορίζονται καὶ τὰ μέχρι τοῦδε δυνάμει τοῦ ἀπὸ 15 Ἀπριλίου 1838 ψηφισματος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Ἄνδρου ἐπὶ τούτῳ εἰσπραχθέντα καὶ ἐναποτάμιευμένα χρήματα.

Ἄρθρον 4.

Ἡ εἰσπραξις καὶ ἀποταμίευσις τῶν ἐπιβληθισομένων φόρων καθὼς καὶ τοῦ ἀντιτίμου τῶν ἡμερομισθίων ἀνατίθεται εἰς τὸ ἐν Ἄνδρῳ δημόσιον ταμίαν, εἰς τὸν ὅποσον θέλουσι παραδοθῇ καὶ τὰ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον 3 ἀποτεθειμένα χρήματα μετὰ τὴν προσήκουσαν ἐξέλεξιν.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους θέλει διδῆσθαι ἰδιαιτέρως λόγος τῆς ἐκτελεσθησομένης ἐργασίας, τῆς γεννησομένης εἰσπράξεως, καὶ τῶν δαπανηθισομένων χρημάτων, παρὰ τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς Ἄνδρου εἰς τὴν ἀρμοδίαν διουικητικὴν Ἀρχήν.

Ἄρθρον 6.

Ἡ κατασκευὴ τῆς προκυμαίας θέλει γίνεαι δι' ἐργολαβίας ἐπὶ δημοπρασίᾳ κατὰ τὸν περὶ δήμων νόμον, καὶ σύμφωνα πρὸς τὸν παρὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ψηφισθέντα προϋπολογισμόν, καὶ τὸ ἐγκρίναι τὸ σχέδιον αὐτῆς Β. Διάταγμα.

Ἄρθρον 7.

Οἱ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλόμενοι φόροι ἰσχύουν ἐπὶ πενταετίαν.

Ἄρθρον 8.

Ὁ παρὼν νόμος νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 9.

Εἰς τοὺς ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν ἀνατίθεται, καθ' ὅσον εἰς ἕκαστον ἀνήκει, ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου,

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Φεβρουαρίου 1874.

Ο Θ Ω Ν

Οἱ ὑπουργοί

Ι. ΚΩΛΕΤΗΣ.

Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Εθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Φεβρουαρίου 1874.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός.

Ι. ΚΩΛΕΤΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΝΑ΄.

Ὁργανισμὸς τοῦ Διευθυντηρίου τοῦ Ναυστάθμου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Αἱ μὲν Βουλαὶ ἐψηφίσαντο, ἡμεῖς δὲ διατάσσομεν τάδε.

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ Ναυτικὸν τῆς Ἑπικρατείας ὁρμητήριον καθιδρύεται ἀρχή, Διευθυντήριον τοῦ Ναυστάθμου καλουμένη, τὰ ἐξῆς δὲ καθήκοντα ἔχουσα.

α. Τὸ Διευθυντήριον τοῦ Ναυστάθμου ναυπηγεῖ, ἐξαρτίζει, ἀνακαινίζει καὶ ἐπισκευάζει ὅλα τὰ Β. πλοῖα, οἰκοδομεῖ δὲ ἢ ἐπανορθοῖ τὰ ἐν τῷ ὁρμητηρίῳ ναυτικὰ ἐργοστάσια, τὰς σκευοθήκας, τοὺς νεοσκόπους, τὰ φρούρια καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ δημόσια οἰκοδομήματα.

β. Ἐπιμελεῖται τοῦ λιμένος, τῶν παρκειμένων ὁρμῶν, καὶ τῶν ἐν τῷ ὁρμητηρίῳ ἀπεσκευασμένων Β. πλοίων.

γ. Φροντίζει περὶ τῆς ὑπερασπίσεως τοῦ ὁρμητηρίου καὶ τοῦ Ναυστάθμου.

δ. Συγκροτεῖ τὰ πληρώματα τῶν Β. πλοίων καὶ τὸ τοῦ ναυστάθμου, τῶν αξιωματικῶν καὶ τῶν ἰσοβίθμων αὐτοῖς ὑπαλλήλων μὴ συμπεριλαμβανομένων· συλλέγει δὲ τοὺς τακτικούς καὶ τοὺς ἡμερομισθοὺς τεχνίτας, καὶ πάντα ἄλλον τακτικῶς ἢ ἐκ-άκτως προσλαμβανόμενον ναυτικὸν ἐργάτην.

ε. Παραλαμβάνει τὰ προμηθευόμενα, παρασκευάζει, τηρεῖ καὶ διαφυλάσσει τὰ ναυτικὰ σκεύη, τὰ ἄρμενα, τὰ ἐφόδια, τὰς τροφάς, τὰ ἱμάτια τῶν πληρωμάτων, καὶ πᾶν ἄλλο πρὸς πλοῦν ἢ πόλεμον ἐπιτήδειον.

ς. Ἀρχει τῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν του τεταγμένων Βασιλικῶν πλοίων.

ζ. Ἐλέγχει ὅλων ἐν γένει τῶν ναυτικῶν, τοῦ Ὑπουργείου ἐξαιρουμένου, τὴν τε χρηματικὴν ἢ ὑλικὴν διαχείρισιν,

η. Διαχειρίζεται πᾶσαν πρὸς νανπηγίαν ἢ καταρτισμὸν τῶν Βασιλικῶν πλοίων χρῆσιμον ὕλην, καὶ πᾶν ἄρμενον, καὶ πᾶν σκεῦος, τὰ τρόφιμα, τὰ ἐκ τῶν δημοσίων ἀποθηκῶν χορηγούμενα, καὶ τὰ τοῦ πολεμοῦ ἐφόδια.

θ. Μισθοδοτεῖ τοὺς εἰς τὸν Ναυστάθμον, τὰ νεώρια, ἢ τὰ ἐργοστάσια ἐργαζομένους, καὶ πάντα τοῦ ὁρμητηρίου ὑπηρετὴν ἢ φρουρόν.

ι. Ἐν ἀπολύτῳ μόνον καὶ κατεπειγούσῃ ἀνάγκῃ, δύναται τὸ Διευθυντήριον τοῦ Ναυστάθμου νὰ προμηθεύῃ χιλιοδράχμου, τὸ πολὺ, τιμῆματος ὕλην, χωρὶς προηγουμένης ἀδείας τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ.

ια. Τὸ Διευθυντήριον τοῦ Ναυστάθμου πωλεῖ ἐπὶ δημοπρατίας, ἀδεία καὶ ἐγκρίσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ, μετὰ προηγουμένην δὲ γνωμοδότησιν ἐπιτροπῆς εἰδημόνων, τὰ ἀποδεδειγμένως ἀσπλά σκάφη, τὰ ἰσόκιμα σκεύη, καὶ πᾶν ἄρμενον καὶ πᾶν ἐφόδιον ἐφθαρμένον καὶ ἄχρηστον.

ιβ. Ἀδεία ὡσαύτως καὶ ἐγκρίσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ, τὸ Διευθυντήριον τοῦ Ναυστάθμου ἀνατίθῃ εἰς ἐργολάτους, εἰς δημόσιον ἐπὶ μειοδοσίᾳ συναγωνισμόν τὸ ἔργον ἀναλαβόντας, τὴν κατασκευὴν ἢ τὴν προετοιμασίαν τῶν πραγμάτων ἐκείνων, ὅσα καὶ παρ' ἰδιωτῶν νὰ κατασκευασθῶσι καλῶς καὶ οἰκονομικώτερον δύναται.

Ἄρθρον 2.

Τὸ Διευθυντήριον τοῦ Ναυστάθμου ὑπάγεται εἰς τὰς ἀμέσους διατάγας τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ χωρὶς τῆς ἐντολῆς τοῦ ὁποίου δὲν ἐπιτρέπεται εἰς αὐτὸ νὰ ἐπιχειρήσῃ τι οἰκοθεν, εἰμὴ κινδύνου ἐπικειμένου, ἢ προφανοῦς ἀπωλείας ἐφισταμένης.

Ἄρθρον 3.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Διευθυντηρίου τοῦ Ναυστάθμου συνίσταται. α. Ἐκ τῶν αξιωματικῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Διευθυντηρίου ἥτοι ἐξ

1. Διευθυντοῦ τοῦ Ναυστάθμου, ὑποναυάρχου ἢ πλοιάρχου α. τάξεως.

1. Ἐφόρου, πλοιάρχου β. ἢ γ. τάξεως

1. Ἐπιστάτου τῶν νεωρίων, ὑποπλοιάρχου.

1. Ἐπιστάτου τοῦ λιμένος, »

1. Ὑπασπιστοῦ τοῦ Διευθυντοῦ, »

1. Ναυπηγοῦ

1. Γραμματέως, ὑποπλοιάρχου.

2. Λογιστῶν, φροντιστῶν α. τάξεως.

1. Ἐπιστάτου τῶν ἀποθηκῶν, φροντιστοῦ α. τάξεως ἢ πλοιάρχου γ. τάξεως.

2. Ἀποθηκοφυλάκων.

1. Βοηθοῦ τοῦ γραμματέως, φροντιστοῦ α. τάξεως.

1. Ἀντιγραφείως.
- 6'. Ἐκ τοῦ πληρώματος τοῦ Ναυστάθμου, ἥτοι ἐκ
 4. Ναυκλήρων α'. τάξεως
 4. Ναυκλήρων β'. »
 10. Ναυτῶν α'. »
 10. Ναυτῶν β'. »
2. Τυμπανιστῶν.
- γ'. Ἐκ τοῦ λόχου τῶν τεχνιτῶν, ἥτοι ἐξ
 1. Λοχαγοῦ.
 1. Ὑπολοχαγοῦ.
 1. Ἀνθυπολοχαγοῦ.
 1. Λογιστοῦ.
 1. Ἐπιλοχίου τῆς ὑπηρεσίας.
 4. Ἐπιλοχιῶν τῶν ἐργασιῶν.
 4. Λοχιῶν τῶν ἐργασιῶν.
 6. Δεκανέων ὡσαύτως.
- 15 Τεχνιτῶν α'. τάξεως.
15. Τεχνιτῶν β'. »
2. Σαλπιστῶν.
16. Μαθητευομένων.
- δ' Ἐξ
 1. Ξοανογλύφου.
 2. Πιθουργῶν.
 1. Βαφέως.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ μισθοδοσία τῶν ἀξιωματικῶν, τῶν ὑπαλλήλων, τῶν ὑπαξιωματικῶν, τῶν τεχνιτῶν, τῶν ναυτῶν καὶ παντὸς ἄλλου τακτικῶς ἐν τῷ Ναυστάθμῳ ἀσχολουμένου ὑπηρετοῦ προσδιορίζεται ὡς ἐν τῷ παρὰ πόδας πίνακι καταφαίνεται.

Διευθυντὴρον τοῦ Ναυστάθμου.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ναυστάθμου θέλει λαμβάνει κατὰ μῆνα	δρχ. 500
Ὁ Ἐρρορ	» 300
Ὁ ἐπιστάτης τῶν νεωρίων καὶ ὁ ἐπιστάτης τοῦ λιμένος ἕκαστος ἀνά	» 160
Ὁ ὑπασπιστὴς τοῦ Διευθυντοῦ	» 160
Ὁ ναυπηγός	» 200
Ὁ λογιστὴς τοῦ ὑλικοῦ (ὁ καὶ ταμίας) καὶ ὁ τοῦ προσωπικοῦ ἕκαστος	» 200
Ὁ ἐπιστάτης τῶν ἀποθηκῶν	» 200
Οἱ ἀποθηκοφύλακες ὁ μὲν	» 100
ὁ δὲ	» 60
Ὁ γραμματεὺς τοῦ διευθυντηρίου	» 200
Ὁ βοηθὸς τοῦ γραμματέως	» 100
Ὁ Ἀντιγραφεὺς	» 80

Πλήρωμα τοῦ Ναυστάθμου.

Οἱ ὑπαξιωματικοί, οἱ ναῦται, καὶ οἱ παῖδες οἱ συγκροτοῦντες τὸ πλήρωμα τοῦ Ναυστάθμου, θέλουσι μισθοδοτεῖσθαι ὡς οἱ ἐπὶ τῶν Βασιλικῶν πλοίων ὑπηρετοῦντες ὁμοδόξαμοι αὐτῶν.

Λόχος τῶν τεχνιτῶν.

Ὁ λοχαγὸς τοῦ λόχου τῶν τεχνιτῶν θέλει λαμβάνει κατὰ μῆνα	δρχ. 200
Ὁ Ὑπολοχαγός	» 120
Ὁ Ἀνθυπολοχαγός	» 100
Ὁ λογιστὴς	» 80
Ἐκαστος τῶν ἐπιλοχιῶν καθ' ἑκάστην ἡμέραν	» 1. 70
Ἐκαστος τῶν λοχιῶν	» 1. 30
Ἐκαστος τῶν δεκανέων	» λεπ. 90
Ἐκαστος τῶν τυμπανιστῶν	» — 44

Ἐκαστος τῶν τεχνιτῶν α'. τάξεως	» — 66
Ἐκαστος τῶν τεχνιτῶν β'. τάξεως	» — 48
Ἐκαστος τῶν μαθητευομένων	» — 40
Ὁ Ξοανογλύφος κατὰ μῆνα	δρχ. 70
Ἐκαστος τῶν πιθουργῶν ὁμ.	» 50
Ὁ βαφέης	» 50

Οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ λόχου τῶν τεχνιτῶν θέλουσι πρὸς τοῦτοις λαμβάνει καὶ μηνιαῖον ἐνοίκιον

Ὁ μὲν λοχαγός	δρχ. 40
Ὁ δὲ ὑπολοχαγός	» 20
καὶ ὁ ἀνθυπολοχαγός	» 20

Οἱ δὲ ὑπαξιωματικοὶ καὶ οἱ τεχνίται τοῦ λόχου θέλουσι λαμβάνει δι' ἑκάστην ἐργάσιμον ὥραν ὡς ἐπιμίσθιον ἐργασίας·

Ὁ μὲν ἐπιλοχίας	» λεπ. 20
Ὁ δὲ λοχίας	» — 14
Ὁ δὲ δεκανεύς	» — 12
Ὁ τεχνίτης α. τάξεως	» — 10
Ὁ τεχνίτης β. τάξεως	» — 8
Ὁ δὲ ἐπιλοχίας τῆς ὑπηρεσίας λεπτὰ 40 καθ' ἡμέραν.	

Ἡ τροφοδοσία ὅλων ἐν γένει τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ τῶν τεχνιτῶν τοῦ λόχου λογίζεται δι' ἕκαστον ἄτομον πρὸς λεπτὰ 13 ἐκάστην ἡμέραν.

Ὁ δὲ ἱματισμὸς τῶν μὲν ὑπαξιωματικῶν ὀρίζεται εἰς λεπ. 17 καθ' ἡμέραν, τῶν δὲ τεχνιτῶν, τυμπανιστῶν καὶ μαθητευομένων εἰς λεπ. 13 καθ' ἡμέραν.

Ὁ δὲ στρατωνισμὸς καὶ ὁ ὀπλισμὸς ἑκάστου ἀτόμου προσδιορίζεται εἰς λεπτὰ 80 κατὰ μῆνα.

Ἄρθρον 5.

Τὰ καθήκοντα ἐνὸς ἑκάστου τῶν ἀξιωματικῶν ὑπαλλήλων καὶ τοῦ Ναυστάθμου, προσδιορίζονται δι' εἰδικοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος.

Ἄρθρον 6.

Πᾶσα διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργός παραγγέλλεται νὰ ἐκτελέσῃ τὸν παρόντα νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Φεβρουαρίου 1847.

Ο Θ Ω Ν.

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Φεβρουαρίου 1847.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός.

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΝΒ.

Περὶ πιστώσεως τῶν μηνῶν Ἰανουαρίου, Φεβρουαρίου καὶ Μαρτίου ε. ε.

Ο Θ Ω Ν

Ε Α Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Τὰ ὑπουργεῖα θέλουσι πληρώσει μετὰ προηγουμένην ἐγκρίσιν τοῦ Βασιλέως καὶ κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ λογιστικὰς διατυπώσεις τὰ ἐξόδα τοῦ Κράτους τῶν μηνῶν Ἰανουαρίου, Φεβρουαρίου καὶ Μαρτίου ε. ε. εἰς λογαριασμὸν τοῦ ὑποβληθέντος προϋπολογι-

σμού μὴ ὑπερβαίνοντα τὸ τεταρτημόριον αὐτοῦ, πλὴν ἐπὶ τῇ
βάσει ἐκείνου τοῦ 1846 ἔτους καὶ τῶν ὑπαρχόντων Νόμων, Κα-
νονισμῶν καὶ Διαταγμάτων, ἐξαίρουμένου τοῦ ἀναλόγου τῆς
πιστώσεως τοῦ ἐδαφίου 6^{ου} τοῦ ἄρθρου 1, τοῦ Κεφαλαίου Γ^{ου}
τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργείων.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς ἐφη-
μερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Φεβρουαρίου 1847.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ὑπουργὸς Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Φεβρουαρίου 1847.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός.

Ι, ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 6.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 3 Μαρτίου.

ΝΟΜΟΣ ΝΕ'.

Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου διὰ τὸ 1847 ἔτος.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
διατάττομεν ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρ.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος διὰ τὸ 1847 κανονίζεται ὡς ἀκο-
λουθως·

α) Διὰ τὰς αἰγας καὶ πρόβατα λεπ. 25 κατὰ κεφαλὴν.

β) Διὰ τοὺς ὄνους λεπ. 50.

γ) Διὰ τὰ μέγαρα ζῶα καὶ τοὺς χοίρους δραχμὴν μίαν.

Ἄρθρ. 2.

Ἐξαίρουνται τοῦ ἀνωτέρω φόρου·

α) Τὰ θηλάζοντα τῶν αἰγῶν, προβάτων καὶ χοίρων·

β) Οἱ πῶλοι τῶν ὄνων καὶ ἵππων καὶ οἱ μόσχοι τῶν βοῶν
μέχρι τῆς ἡλικίας τῶν δύο ἐτῶν συμπεριληρωμένων εἴτε θηλά-
ζουσιν εἴτε μή.

γ) Οἱ ἀροτῆρες βόες, ἀγελάδες καὶ βουβάλια.

Ἄρθρ. 3.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος ὡς κανονίζεται ἀνωτέρω, θέλει εἰσ-
πραθῇ καθ' ὅλον τὸ Κράτος διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου ἐπὶ
τῇ βάσει τῶν εἰς τοὺς ταμίας σταλησομένων πινάκων τῆς εἰσ-
πραξέως ἀπὸ τοὺς κατ' ἐπαρχίαν οἰκονομικοὺς ἐφόρους, στη-
τιζομένων εἰς τὰς δηλώσεις ἢ τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 9 ἀποφάσεις.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ ἐξακρίβωσις τῶν ζώων γίνεται ὡς ἑξῆς·

Πᾶς κτηνοτρόφος ὀφείλει ἀπὸ τὰς 20 τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου
μέχρι 20 τοῦ μηνὸς Μαρτίου νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως ἐνώπιον τῆς
δημοτικῆς ἀρχῆς ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας ἐνδιατιμῶνται τὰ
ζῶά του, ἢ παραχειμαζοῦν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς δηλώσεως,
τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ὀλογράφως τε καὶ ἀριθμητικῶς κατὰ γένος,
οἶον αἰγας, πρόβατα, ὄνους, ἵππους κλπ. τὸ χωρίον καὶ τὴν
θέσιν ἔνθα εὕρισκονται καὶ τὸν τόπον τῆς κατοικίας του. Ἄν
κτηνοτρόφος δέ τις τυχὸν ἔχῃ σμίκτας ὀφείλει νὰ σημειώσῃ παρὰ

πόδας τῆς δηλώσεως τὰ ὀνόματα αὐτῶν ὡς καὶ τὰ ζῶα, τὰ ὁ-
ποῖα ὁ καθείς τούτων ἔχει, διακεκριμένως κατὰ γένος· ἕκαστος
δὲ τῶν κτηνοτρόφων σμικτῶν εἶναι ὑπόχρεως νὰ δηλώσῃ χωρι-
στὰ τὰ ἰδιὰ του ζῶα, ὡς καὶ τὸ ὄνομα τοῦ κτηνοτρόφου, με-
τὰ τὰ ζῶα τοῦ ὁποίου εἶναι ἐνωμένα καὶ τὰ ἰδικά του.

Τὰ ἀγωγιατικὰ ζῶα θέλουν δηλοῦσθαι κατ' ἐξάρεσιν ἐνώπιον
τοῦ δημάρχου ἐκείνου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ὁ κύριος αὐ-
τῶν ἔχει τὴν διαμονὴν του.

Αἱ δηλώσεις συντίθενται εἰς διπλοῦν ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου,
κατὰ τὸν δοθησόμενον τύπον παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκο-
νομικῶν, καὶ παραδίδονται εἰς τὸν δημάρχον, ὅπου ἡ μὲν κρα-
τεῖται, ἡ δὲ ἄλλη ἐπιστρέφεται παραχρῆμα εἰς τὸν κτηνοτρόφον
ἐπιθεωρημένη παρὰ τοῦ δημάρχου.

Ἐκαστος τῶν δημάρχων κρατεῖ βιβλίον, κατὰ τὸν τύπον
τὸν ὁποῖον θέλει δόσει τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ἐνῶ
γράφει ἐπὶ τῶν δηλώσεων ἀναφερόμενα ζῶα κατὰ χωρίον,
χωρὶς νὰ συμπεριλαμβάνῃ τὰ τυχὸν παρὰ πόδας τῆς δηλώσεως
σημειωμένα· τὸ βιβλίον τοῦτο κλείεται τὸ ἑσπέρας τῆς 20 τοῦ
μηνὸς Μαρτίου ἡμέρας, καὶ παραπέμπεται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν
τὸ πολὺ παρὰ τοῦ δημάρχου πρὸς τὸν οἰκονομικὸν ἐφορον συ-
νωδευμένον μετὰ τὰς παρουσιασθείσας δηλώσεις· ἀπόσπασμα δὲ
αὐτοῦ, περιέχον τὸ ὄνομα τοῦ κτηνοτρόφου καὶ τὸ ποσὸν τῶν
ζώων του, τοιχοκολλᾶται ἐπιμελεῖα τοῦ δημάρχου εἰς ἕκαστον
παραδρῆσιον.

Ὅστις τῶν δημάρχων ἀρνήθῃ νὰ δεῖθῃ καθ' ὁποῖον ὥραν τῆς
ἡμέρας τὰς εἰς αὐτὸν παρουσιαζομένας δηλώσεις, ἢ νὰ ἐπιστρέψῃ
εἰς τὸν κτηνοτρόφον θατέραν τῶν δηλώσεων ἐπιθεωρημένην, ἀ-
μελήσῃ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἀποσπάσματος, ἢ βραδύνη τὸ κλεί-
σιμον τοῦ βιβλίου παρὰ τὴν κανονισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν, ὡς
καὶ τὴν ἀποστολὴν αὐτοῦ πρὸς τὸν οἰκονομικὸν ἐφορον καταδιώ-
κεται καὶ τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου,
καὶ ἄνευ προηγουμένης ἀδείας περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς ἀπὸ
τὴν προϊσταμένην αὐτοῦ ἀρχήν.

Ἄρθρ. 5.

Ὅσάκις ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ ἢ ὁ οἰκονομικὸς ἐφορος συλλάβουν
ὑπονομίας, εἴτε ὡς ἐκ τῆς παραθέσεως τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων
μετὰ τοὺς πίνακας τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν παρελθόντων ἐτῶν,
εἴτε ὡς ἐξ ἄλλων πληροφοριῶν, ὅτι κτηνοτρόφοι τινὲς δὲν ἐδή-
λωσαν τὰ ζῶά των, ἢ ἐδήλωσαν αὐτὰ ἐλλειπῶς, διατάττον
ἐκ συμφώνου νὰ ἐνεργηθῇ ἀπαρίθμησις τῶν ποιμνίων αὐτῶν ῥη-
τῶς ὀνομαζομένων, συντάσσοντες ἐπὶ τούτου τὸ ἀνήκον πρω-
τόκολλον· οἱ δὲ παραβάται τῆς διατάξεως ταύτης τιμωροῦνται
μετὰ χρηματικὴν ποινὴν δραχμὰς 100.

Ἄρθρ. 6.

Ἡ ἀπαρίθμησις ἐνεργεῖται μέχρι τέλους Μαΐου ἀπὸ ἀπαριθ-
μητᾶς καὶ βοηθοῦ διοριζομένου παρὰ τῆς κατ' ἐπαρχίαν διοι-
κητικῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ἐάν ἐγερθῶσιν ὑπό-
νοιαι, ἢ δοθῶσι πληροφορίες περὶ ὑποκρύψεως ἢ ὑπεκφυγῆς διὰ
πᾶσαν ἀπαρίθμησιν συντάσσεται πρωτόκολλον ὑπογεγραμμένον
παρὰ τοῦ ἀπαριθμητοῦ καὶ τῶν παρακολουθούντων αὐτῷ δύο
βοηθῶν, καὶ δύο μαρτύρων προσκεκλημένων παρὰ τοῦ κτηνοτρό-
φου, ἂν θέλῃ, μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τῶν ἀπαριθμητῶν καὶ βοη-
θῶν ἐντὸς ἐξ ὥρων τὸ βραδύτερον, τὸ ὁποῖον ἔχει πλήρη ἰσχύν,
ἕως οὗ ἀποδεχθῇ ὡς πλαστόν. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο διευθύνε-
ται εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἐφορον, ὅστις ὀφείλει νὰ καταυπνήσῃ
τὴν πράξιν, παραπέμπων αὐτὸ εἰς τὸν παρὰ τοῖς πλημμελειο-
δίκαις εἰσαγγελέα διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ πρὸς καταδίωξιν ἐνώ-
πιον τοῦ ἀρμοδίου πταισματοδικείου ἢ πλημμελειοδικείου.

Ἄρθρ. 7.

Οἱ ἀπαριθμηταὶ καὶ βοηθοὶ εἶναι ὡς δημόσιοι ὑπηρεταὶ καὶ

ὀρκίζονται ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικοῦ, ἀφοῦ προσκληθῶσι νὰ ἐπιληφθῶσι τῆς ἀπαριθμήσεως.

Ἡ ἐκθεσις τῆς ὁροδοτίας συντάσσεται ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου.

Ἄρθρ. 8.

Ἡ ἡμερησία ἀντιμισθία τῶν ἀπαριθμητῶν καὶ βοηθῶν προσδιορίζεται παρὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ἡτις οὐδέποτε θέλει εἶσθαι ἀνωτέρα τῶν τριῶν δραχμῶν διὰ τοὺς ἀπαριθμητὰς καὶ δύο διὰ τοὺς βοηθοὺς, πληρονομένους ἀπὸ τοὺς ταμὰς μετὰ τὸ τέλος τῆς ἀπαριθμήσεως.

Ἄρθρ. 9.

Ὅτις τῶν κτηνοτρόφων παραλείψει νὰ δηλώσῃ ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ ἄρθρου 4 ὀριζομένης προθεσμίας τὰ ζῶα του, ἢ δηλώσῃ αὐτὰ ἐλλειπῶς ὑποβάλλεται, ἐκτὸς τοῦ ἀπλοῦ φόρου καὶ εἰς τὴν ἀπότισιν τῶν σχετικῶν ἐξόδων τῆς ἀπαριθμήσεως τῶν ζῶων τούτου, καὶ εἰς πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν ἔσται μετὰ τὸ τριπλοῦν τοῦ φόρου τῶν ζῶων, τὰ ὅποια ἐπροσπάθησε νὰ ὑποκρύψῃ καὶ τὸ μὲν πρόστιμον ἐπιβάλλεται ὡς αἰεὶ ὁ φόρος τῶν ἀνακαλυφθέντων ζῶων δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς εἰκοσιν ἢ δὲ χρηματικὴ ποινὴ, ὡς αἰεὶ τὸ ποσὸν τοῦτο εἶναι ἀνώτερον τοῦ τρίτου τῆς ποινῆς ἢ τοῦ προστίμου δίδεται εἰς τὸν καταμνηνυτὴν, ἐξαίρουμένου τοῦ πρωτοπικίου τῆς ἀπαριθμήσεως καὶ τῆς διορισούσης αὐτὸ ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 10.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζῶων φόρος πληρόνεται ἐντὸς τῶν μηνῶν Ἀπριλίου καὶ Μαΐου, τῶν δ' ἐξερχομένων τοῦ Κράτους ὁ φόρος θέλει πληρόνεσθαι πρὶν τῆς ἐξόδου αὐτῶν, καὶ ἂν προηγῇται αὕτη τῶν ἀνωτέρω μηνῶν, ἐπομένως αἱ τελωνιακαὶ ἀρχαὶ δὲν θέλουν ἐπιτρέπει τὴν ἐξοδὸν, πρὶν παρουσιασθῇ εἰς αὐτάς τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου· ὡσαύτως δὲν ἐπιτρέπεται οὐδαμῶς ἀπὸ 1 Ἀπριλίου ἢ ἀπὸ ἐπαρχίας εἰς ἐπαρχίαν διάβασις τῶν ζῶων, τῶν ὁποίων οἱ κύριοι δὲν ἔχουν σταθερὰν διαμονὴν εἰς ἓνα τῶν δόμων τοῦ Βασιλείου, ἂν δὲν πληρώσωσι προηγουμένως τὸν εἰς αὐτοὺς ἀνήκοντα φόρον, ἢ ἂν δὲν δόσωσιν ἀξιόχρεων ἐγγυήσιν.

Ἄρθρ. 11.

Ἡ τοποθέτησις τῶν ποιρνίων εἰς τε τὰς θερινὰς καὶ χειμερινὰς βοσκάς, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἐπισήμων τῆς χωρικοῦ πινάκων, ἐπὶ τῇ θάσει δὲ τῶν δηλώσεων καὶ προτιμωμένων πάντοτε τῶν κατοίκων καὶ συνεπαρχιωτῶν, γίνε-

ται παρὰ τῶν δημάρχων καὶ προέδρων τῶν δημοτικῶν συμβουλίων ἐκάστης ἐπαρχίας, συνερχομένων ἐπὶ τούτῳ εἰς τὴν πρωτεύουσιν κατὰ μόνον τὸν Ἀπρίλιον καὶ Αὐγουστον κατὰ ῥητὴν ἡμέραν προσδιοριζομένην παρὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς· τὸν συλλογὸν τοῦτον θέλει προεδρεύει ὁ πρεσβύτερος, τὰ δὲ περὶ τοποθέτησεως παράπονα κρίνει καὶ ἀποφασίζει αἰτιολογημένως καὶ τελεσιδικῶς ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἀπὸ τὸν Νομάρχην ἢ ἐπαρχον, ἀπὸ τὸν οἰκονομικὸν ἐφορον καὶ τὸν εἰρηνοδίκην τῆς πρωτεύουσας τῆς ἐπαρχίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἐμπεριλαμβάνονται αἱ βοσκαί, ἐντὸς δέκα ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τὰ πρακτικὰ τοῦ συλλόγου ὑποβληθῶσιν εἰς αὐτήν.

Ἄρθρ. 12.

Ἡ δηλώσις τῶν χοίρων διὰ τὸ ἔτος 1848 θέλει ἐνεργηθῇ ἀπὸ 1. Ὀκτωβρίου μέχρι τέλους τοῦ αὐτοῦ, ἢ δὲ ἀπαριθμήσεως καὶ ἐξακριβώσεως αὐτῶν κατὰ τὸν μῆνα Νοέμβριον τοῦ τρέχοντος ἔτους, συμφῶνως μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου· ἢ δ' ἐπιβολὴ καὶ εἰσπραξίς τοῦ φόρου τῶν ζῶων τούτων θέλει γίνεσθαι καθ' ὃν θέλει κανονίσει τρόπον ὁ φορολογικὸς νόμος τοῦ ἐπιόντος ἔτους.

Ἄρθρ. 13.

Ὁ παρὼν Νόμος θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ θέλει ἀναγνωσθῇ ἐπ' ἐκκλησίας εἰς ὅλας τὰς κοινότητας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν δηλώσεων.

Ἄρθρ. 14.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον καὶ δόσει τὰς περὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἀναγκαίαις ὁδηγίας καὶ τύπους.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιεῖσθαι καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Μαρτίου 1847.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Μαρτίου 1847.

Ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ 7.

Ἐν ἈΘΗΝΑΙΣ, 8 Μαρτίου.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Δημοσιεύει ἐνταῦθα κατὰ Βασιλικὴν Διαταγὴν τὴν ἀπὸ τῆς 31 Μαΐου (12 Ἰουνίου) τοῦ ἔτους 1843 ὡς ἐφεξῆς συνομολογηθεῖσαν ἐν Ἀθήναις συνθήκην ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἀνσεατικῆς πολιτείας Βρέμης.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰανουαρίου 1847.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερ. Σχέσεων Ὑπουργὸς

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

PROTOCOLE

Τῇ μετὰ τῆς Πολιτείας Βρέμης ἀνταλλαγῇ τῶν ἐπικυρώσεων τῆς ἐν ἔτει 1843 τὴν 31 Μαΐου ἐν Ἀθήναις συνομολογηθείσης συνθήκης μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἀνσεατικῶν Πολιτειῶν.

Οἱ ὑπογεγραμμένοι Π. Ράλλης γενικὸς πρόξενος τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος εἰς Λονδίνον καὶ Πατρίκ. Καλκουὺν Δίκτωρ τῆς ἐπιστήμης τοῦ δικαίου καὶ πληρεξούσιος τῆς ἐλευθέρας καὶ Ἀνσεατικῆς πολιτείας Βρέμης ἐπὶ τῆς διαπραγματεύσεως καὶ συνομολογήσεως τῆς προϋφθίσης συνθήκης συνελθόντες, κατ' ἐντολὴν τῶν ἀμοιβαίων Κυβερνήσεων τῶν, σήμερον τὴν 3 (15) τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1846, ἐν τῷ καταστήματι τοῦ ἐν Λονδίῳ γενικοῦ προξένου τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, ὅπως ἀνταλλάξωσι τὰ πληρεξούσια ἔγγραφα τῶν διαπραγματευθέντων τὴν συνθήκην καὶ τὰς ἐπικυρώσεις αὐτῆς, συνεφώνησαν κατὰ διαταγὴν τῶν Κυβερνήσεων τῶν.

Α. Ὅτι, καὶ τοὶ ληξάσις τῆς ἐν αὐτῇ τῇ συνθήκῃ πρὸς τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν ἐπικυρώσεων ὠρισθείσης προθεσμίας, ἡ ἑκατέρωτῃ δὲν θέλει ἐπιφέρει κανὲν κώλυμα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαφορῶν ὅρων τῆς συνθήκης καὶ ὅτι θέλει μείνει αὕτη ἐν πλήρῃ ἰσχύϊ, καθ' ἅπασαν τὴν ἐν αὐτῇ ὀριζομένην δεκαετίαν ἀπὸ τῆς σήμερον, καθότι ἀμφοτέρω τὰ ὑψηλὰ μέρη τὰ συνομολογήσαντα αὐτὴν, ἐπικυρώσαντα καὶ ἐκδόντα τὰς ἐπικυρώσεις τῶν μετὰ τὴν πρὸς τοῦτο τεθείσαν διορίαν, ἀπέδειξαν οὕτω τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ διατηρήσωσι τὸ κύρος τῆς συνθήκης χωρὶς ν' ἀποβλέψωσιν εἰς τὴν πρὸς τὴν ἀνταλλαγὴν τῆς ὠρισθείσαν προθεσμίαν.

Β'. Ὅτι ἐπειδὴ μόνη μέχρι τοῦδε ἡ Γερουσία τῆς ἐλευθέρας πόλεως Βρέμης παρεδέχθη καὶ ἐπεκύρωσε, μ' ὅλον ὅτι ἡ ἐπικύρωσις τοῦ μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος προϋποθέτει τὴν ἐκ μέρους τῶν Γερουσιῶν καὶ τῶν τριῶν ἐλευθέρων πολιτειῶν Λυβέκης Βρέμης καὶ Ἀμβούργου, δι' ὅλα ταῦτα, τὸ ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Λονδίνον διαβιβασθὲν ἐπίσημον ἔγγραφον, δηλαδὴ ἡ πρᾶξις τῆς ἐπικυρώσεως τοῦ μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος ἡ περιέχουσα τὴν μετὰ τῶν τριῶν πολιτειῶν συνομολογηθεῖσαν συνθήκην θέλει ἀνταλαχθῇ μ' ἑτέραν πρᾶξιν ἐπικυρώσεως ἐκδοθεῖσαν ὑπὸ τῆς ἐλευθέρας πόλεως Βρέμης, ὑπὸ τὸν ῥητὸν ὅρον τοῦ ὅτι ἡ ἐπικύρωσις τοῦ μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος δὲν θέλει θεωρηθῇ, κατὰ τὸ παρὸν, ὡς ἐφαρμοζομένη εἰμὴ μόνον καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν πολιτείαν Βρέμης καὶ ὅτι ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος συνθήκη, θέλει θεωρηθῇ, κατὰ τὸ παρὸν ὡς συνομολογηθεῖσα μόνον μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῆς ῥηθείσης πολιτείας Βρέμης.

Γ'. Ὅτι τὸ παρὸν πρωτόκολλον θέλει δημοσιευθῇ ταυτόχρο- νως καὶ ἐπὶ κεφαλῇ τῆς Συνθήκης αὐτῆς διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλλάδος καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῆς Βρέμης.

Κατὰ συνέπειαν τῆς διακηρύξεως ταύτης καὶ ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους οἱ ὑπογεγραμμένοι ἀντήλλαξαν τὰς ἐπικυρώσεις τῆς Συνθήκης τὰς ἐκδοθείσας ὑπὸ τῶν ἀμοιβαίων Κυβερνήσεων τῶν Ἑλλάδος καὶ Βρέμης, καθὼς καὶ τὰ πληρεξούσια ἔγγραφα τῶν διαπραγματευθέντων τὴν ῥηθείσαν Συνθήκην. Πρὸς πίστωσιν τούτων ὑπέγραψαν τὸ παρὸν πρωτόκολλον.

Ἐγένετο ἐν Λονδίῳ, τὴν 3 (15) τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου 1846.

Π. ΡΑΛΛΗΣ,
(Τ. Σ.)

Π. ΚΟΛΚΟΥΟΥΝ.
(Τ. Σ.)

De l'échange avec la République de Brème des Ratifications du Traité conclu à Athènes, le 31 Mai (12 Juin) mil huit cent quarante trois, entre la Grèce et les Républiques Libres et Anseatiques.

Les sousignés, Pandia Ralli, Consul général de Sa Majesté le Roi de Grèce à Londres, et Patric Colquhoun, Docteur en droit, Plénipotentiaire de la République libre et Anseatique de Brème pour la négociation et la conclusion du Traité en question, s'étant réunis, par autorisation de leurs gouvernements respectifs, aujourd'hui le trois (quinze) du mois de Décembre de l'an mil huit cent quarante six, au consulat général de Sa Majesté le Roi de Grèce à Londres, à l'effet de procéder à l'échange des pleins pouvoirs des négociateurs et des ratifications du dit Traité, sont convenus, d'ordre de leurs gouvernements:

1° Que malgré que le terme fixé dans le Traité même pour l'échange des ratifications soit déjà expiré, ce retard, vu que les deux hautes parties contractantes en ratifiant après le terme convenu et en expédiant leurs actes de ratification ont manifesté par là leur intention de maintenir la validité du Traité et ont passé outre sur le délai convenu à cet égard, n'apportera aucun empêchement à l'exécution des diverses clauses du Traité, et qu'il restera en pleine vigueur pendant le terme y mentionné de dix ans à compter de ce jour;

2° Que le Sénat de la ville libre de Brème ayant jusqu'à présent accepté et ratifié, bien que la ratification de Sa Majesté Hellénique suppose l'acceptation du sus dit Traité par les Sénaats des trois villes de Lubeck, de Brème et de Hambourg, néanmoins le document adressé d'Athènes, c'est à dire l'acte de ratification de Sa Majesté Hellénique qui contient le Traité conclu avec les trois Républiques, sera échangé contre un autre émané de la ville de Brème, sous la condition expresse que la ratification de Sa Majesté Hellénique ne sera considérée quant à présent comme applicable qu'en ce qui concerne la République de Brème seule, et que le dit Traité sera considéré quant à présent comme conclu entre la Grèce et la dite République de Brème seulement;

3° Que le present protocole sera publié en même temps et à la tête du Traité même dans le journal officiel du gouvernement de la Grèce et dans celui de Brème.

En conséquence de la déclaration et sous les conditions ci-dessus, les soussignés ont échangé les Ratifications du Traité expédiées par leurs gouvernements respectifs de Grèce et de Brème, ainsi que les pleins pouvoirs des négociateurs du dit Traité.

En foi de quoi ils ont dressé le présent procès verbal.

Fait à Londres le trois (quinze) du mois de Décembre mil huit cent quarante six.

Signé P. RALLI.
(L. S.)

Signé P. COLQUHOUN D.
(L. S.)

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Γνωστοποιούμεν πρὸς οὓς τινες ἀνήκει ὅτι συνομολογηθείτης τὴν 31 Μαΐου (12 Ἰουνίου) 1843 μεταξύ ἡμῶν καὶ τῶν ἐλευθέρων Ἀναστατικῶν πόλεων Λυβέκης, Βρέμης καὶ Ἀμβούργου Συνθήκης ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας, ἥς τὸ περιεχόμενον ἔπεται·

Ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ αἱ ἐλευθεραὶ Ἀναστατικαὶ Πολιτεῖαι Λυβέκης Βρέμης καὶ Ἀμβούργου, ἐμπνεόμενοι ἐπίσης ἐκ τῆς εὐκρινούς ἐπιθυμίας τοῦ νὰ διατηρήσωσι τὴν μέχρι τοῦδε μεταξύ τῶν ἀμοιβαίων ἐπικρατειῶν των εὐτυχῶς ὑφισταμένην καλὴν ἀρμονίαν νὰ ἐπεκτείνωσι καὶ παγιώσωσι τὰς ἐμπορικὰς σχέσεις, πεπεισμένοι δὲ ὅτι τὸ ἀντικείμενον τοῦτο δὲν δύναται νὰ κατορθωθῇ καταλληλότερον ἄλλως ἢ διὰ τῆς παραδοχῆς ἐκατέρωθεν συντήματος τελείας ἐλευθερίας πρὸς τὴν ναυτιλίαν καὶ ἐντελοῦς ἀμοιβαιότητος θεμελιωμένης πρὸς ἀρχῶν δικαιοσύνης, ἐπίσης ἐπωφελῶν διὰ τὰ ἀμοιβαία κρᾶτη των, συνεφώνησαν νὰ διαπραγματευθῶσι συνθήκην ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας καὶ διώρισαν ἐπὶ τούτῳ πληρεξουσίου των.

Ὁ μὲν Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, τὸν Κύριον Πέτρον Δελιγιάννην Σύμβουλον Αὐτοῦ ἐν τῇ ὑπουργείῳ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων, ἱππότην τοῦ Βασιλικοῦ Αὐτοῦ τάγματος τοῦ Σωτῆρος, κεκοσμημένον μὲ τὰ παράσημα τῶν ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ ἱπποτῶν τοῦ διακεκριμένου τάγματος Καρόλου τοῦ Γ' τῆς Ἰσπανίας, Ταξιάρχην τοῦ τάγματος τῆς Ἀζίας τῆς Σαξωνίας, ἱππότην τοῦ τάγματος τοῦ Πολικοῦ Ἀστέρος τῆς Σουηδίας, ἀξιωματικὸν τοῦ τάγματος τοῦ Λεοπόλδου τοῦ Βελγίου, ἱππότην τοῦ τάγματος τοῦ σιδηροῦ στέμματος τῆς Αὐστρίας τῆς γ' τάξεως, τοῦ τάγματος τοῦ ἐρυθροῦ Ἀετοῦ τῆς Πρωσίας τῆς γ' τάξεως καὶ τοῦ τάγματος τοῦ Χριστοῦ τῆς Πορτογαλλίας κτλ. κτλ.

Ἡ δὲ Γερουσία τῆς ἐλευθέρης Ἀναστατικῆς πόλεως Λυβέκης, ἡ Γερουσία τῆς ἐλευθέρης Ἀναστατικῆς πόλεως Βρέμης καὶ ἡ Γερουσία τῆς ἐλευθέρης Ἀναστατικῆς πόλεως Ἀμβούργου, τὸν Κύριον Πατρίκ Κόλκουουν, Δόκτορα τῆς ἐπιστήμης τοῦ δικαίου, ἐπιτετραμμένον τὰς ὑποθέσεις Αὐτῶν παρὰ τῇ Ὑψηλῇ Ὀθωμανικῇ Πόρτᾳ, καὶ εἰς ἑκτακτον ἀποστολὴν ἐν Ἀθήναις, οἵτινες συνέθεντο τὰ ἐξῆς ἄρθρα.

Ἄρθρον 1.

Οἱ ὑπῆκοι καὶ πολῖται τῶν ἀμοιβαίων ἐπικρατειῶν θέλουσιν ἀπολαβεῖ ἀμοιβαίως, οἱ μὲν εἰς τῶν ἄλλων τὴν ἐπικρατείαν, πρὸς τε ἑαυτοὺς, τὴν ιδιοκτησίαν, τὴν ἐμπορίαν, τὴν ναυτιλίαν καὶ τὴν βιομηχανίαν των, καὶ πρὸς τὴν ἐλευθέραν ἐξάσκησιν τοῦ θερησκυματός των, πλήρη ἀσφάλειαν καὶ προστασίαν, καὶ τὰ αὐτὰ ὀφέλη καὶ προνόμια, ἅτινα χορηγοῦνται ἤδη ἢ ἔθελον χορηγηθῇ εἰς τὸ μέλλον εἰς τοὺς τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου ἔθνους.

Δύνανται νὰ διαθέσωσι τὴν προσωπικὴν των ιδιοκτησίαν ἐν τῶς τῶν ὅρων τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ἐτέρου τῶν συνομολογούντων μερῶν, διὰ πωλήσεως, δωρεᾶς ἢ ἄλλως πως, καὶ οἱ κληρονόμοι των ὑπῆκοι ἢ πολῖται τῆς ἄλλης ἐπικρατείας, θέλουσι κληρονομεῖ τὰ ρηθέντα προσωπικὰ κτήματα εἴτε ἐκ διαθήκης, εἴτε ἐξ ἀδιαθέτου. Δύνανται δὲ νὰ λάβωσι τούτων κατοχὴν, εἴτε προσωπικῶς εἴτε δι' ἄλλων ἐνεργούντων ἀντ' αὐτῶν καὶ νὰ τὰ διαθέσωσι κατὰ τὴν θέλησιν των πληρῶντες μόνον ὅσα δικαιώματα πληρῶνουσιν εἰς τοιαύτην περίστασιν οἱ ἐγγῶροι τοῦ τόπου, ἐν ᾧ κεῖνται τὰ ρηθέντα κτήματα.

Ἄν δὲ προκειμένου περὶ ἀκινήτων κτημάτων οἱ μνημνευθέντες κληρονόμοι δὲν δύνανται νὰ λάβωσι τὴν κληρονομίαν ἕνεκα τῆς ξένης ἐθιμότητός των, θέλει τοῖς χορηγηθῇ προθε-

Sa Majesté le Roi de la Grèce et les Villes Libres et Anséatiques de Lubeck, de Brême et de Hambourg également animés du désir sincère de maintenir les rapports de bonne intelligence qui ont si heureusement subsisté jusqu'ici entre leurs Etats respectifs, et d'en étendre et consolider les relations commerciales, et convaincus que cet objet ne saurait être mieux rempli qu'en adoptant le système d'une entière liberté de navigation et d'une parfaite réciprocité, basée sur des principes d'équité également avantageux aux pays respectifs, sont en conséquence convenus d'entrer en négociation pour conclure un traité de commerce et de navigation, et ont nommé à cet effet des plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté le Roi de la Grèce le Sieur Pierre Delyanni, son Conseiller au département de la Maison Royale et des Relations Extérieures, Chevalier de son ordre Royal du Sauveur, décoré des Insignes des Chevaliers du nombre de l'ordre distingué de Charles III d'Espagne, Commandeur de l'ordre du Mérite de Saxe, Chevalier de l'ordre de l'Etoile Polaire de Suède, Officier de l'ordre de Léopold de Belgique, Chevalier de l'ordre de la Couronne de fer d'Autriche de 3e classe, de l'ordre de l'Aigle rouge de Prusse de 3e classe et de l'ordre de Christ de Portugal etc et.

Le Sénat de la ville libre et Anséatique de Lubeck le Sénat de la ville libre et Anséatique de Brême, et le Sénat de la ville libre et Anséatique de Hambourg, Patrick Colquhoun, Docteur en droit, leur chargé d'Affaires près la Sublime Porte Ottomane, en mission à Athènes, lesquels ont arrêté les articles suivants:

Article 1.

Les sujets et citoyens des pays respectifs jouiront réciproquement, les uns dans le pays des autres, par rapport à leurs personnes, à leurs biens, à leur commerce et navigation et à leur industrie ainsi qu'à l'exercice de leur culte d'une entière sécurité et protection et des mêmes droits, avantages et privilèges, qui sont ou qui seront par la suite accordés aux individus de la nation la plus favorisée.

Ils pourront disposer de leurs biens personnels, dans les limites de la juridiction de l'autre, par vente, donation, testament et autrement, et leurs héritiers étant des sujets ou citoyens de l'autre partie succéderont aux dits biens personnels soit en vertu d'un testament soit ab intestato; ils pourront en prendre possession soit en personne, soit par d'autres agissant à leur place, et ils en disposeront à leur volonté et ne payeront d'autres droits que ceux aux quels les habitants du pays, où se trouvent les dits biens, seront assujettis en pareille occasion. Et si dans le cas de biens immeubles les dits héritiers ne pourraient entrer en jouissance de l'héritage, à cause de leur qualité d'étrangers, il leur sera accordé un délai de trois ans pour en disposer à leur gré et

σμία τριῶν ἐτῶν ὅπως τὴν διαθέσῃ κατὰ τὴν βούλησιν των, καὶ ἀπάξῃ τὸ εἰσοδήμα ἀνεμπόδιστως καὶ ἐλεύθερον παντὸς τέλους ἐξαγωγῆς ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως τῶν ἀμοιβαίων ἐπικρατειῶν. Οὐδὲν δὲ δάνειον ἀναγκαστικὸν δὲν δύναται ἐπίσης νὰ τοῖς ἐπιβληθῇ.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὡς πρὸς τὰ ἀντικείμενα ταῦτα κα-
θὼς καὶ ὡς πρὸς τὰ μνημονεύμενα ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 τῆς παρού-
σης συνθήκης, δι' ἃ συνεφωνήθη ἡ πρὸς τὸ μᾶλλον εὐνοούμενον
ἔθνος ἀφομοίωσις, ἤθελεν αὕτη συμπεσεῖν εἰς ἐν τῶν ὑψηλῶν
συνομολογούντων μερῶν νὰ ταυτίζηται μετὰ τὴν πρὸς τοὺς ἰθα-
γενεῖς ἀφομοίωσιν, δηλ. ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ἤθελεν εἶ-
σθαι εἰς τὴν ἐπικράτειαν τοῦ τελευταίου τούτου καμμὶα δια-
φορὰ μετὰ τῆς ἀφομοίωσης μετὰ τῶν μᾶλλον εὐνοουμένων
ἐθνῶν καὶ τῆς μετὰ τῶν ἰθαγενῶν, ἐν ᾧ εἰς τὸ ἕτερον τῶν ὑψη-
λῶν συνομολογούντων μερῶν τοῦτο δὲν ἤθελεν ὑπάρχει, τὸ
τελευταῖον αὐτὸ μέρος δὲν δύναται ν' ἀπαιτήσῃ ἄλλο, ἐφ' ὅσον
ἡ τοιαύτη τῶν πραγμάτων στάσις ἤθελεν ὑπάρχει, εἰμὴ τὸ ν'
ἀφομοιώνται οἱ ὑπήκοοι τοῦ ὡς πρὸς τὰ ῥηθέντα ἀντικείμενα
ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ τοῦ ἑτέρου μετὰ τοῦ ἔθνους τοῦ μᾶλλον εὐ-
νοουμένου μετὰ τῶν ἐκείνων, ἅτινα δὲν συνέθεντο μετ' αὐτοῦ ἐπὶ
τῇ ἐκείνῃ τῆς μετὰ τῶν ἰθαγενῶν ἀφομοίωσης.

Ἄρθρον 2.

Φθάνοντα τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα κενὰ ἢ φέροντα φορτίον εἰς
τοὺς λιμένας τῶν Ἀνσεατικῶν Πολιτειῶν ἐξ οἰουδήποτε μέρους
προερχόμενα καὶ ἐξ οἰουδήποτε μέρους ἤθελε προέρχεσθαι τὸ
φορτίον των θέλουσι θεωρεῖσθαι κατὰ τὴν ἀφίξιν διαμονὴν καὶ
ἀπέλευσιν των ἀπαράλλάκτως ὡς τὰ ἐγχώρια ἐκ τοῦ αὐτοῦ
μέρους προερχόμενα, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβολὴν δικαιωμά-
των χωρητικότητος, φάρων ναυηγεσιῶν καὶ ὁρμου, καθὼς καὶ
ὡς πρὸς τὰς εἰς τινὰς δημοσίους ὑπηρετίας χορηγουμένας ἀντι-
μισθίας καὶ ὡς πρὸς πᾶν ἄλλο δικαίωμα ἢ θάρος ὁποιοῦδή-
ποτε ἐπιβαλλόμενον ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὠφελὴν τῆς Κυβερνή-
σεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων ἢ ἰδιωτικῶν οἰωνδήποτε κα-
ταστημάτων. Καὶ ἀμοιβαίως τὰ πλοῖα τῶν Ἀνσεατικῶν Πολι-
τειῶν φθάνοντα εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος
κενὰ ἢ μετὰ φορτίου ἐξ οἰουδήποτε τόπου προερχόμενα καὶ ἐξ
οἰουδήποτε τόπου καὶ ἂν ἤθελε προέρχεσθαι τὸ φορτίον των
θέλουσι θεωρεῖσθαι κατὰ τὴν ἀφίξιν διαμονὴν καὶ ἀπέλευσιν
των ἀπαράλλάκτως ὡς καὶ τὰ ἐγχώρια πλοῖα τὰ προερχόμενα
ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβολὴν τῶν δικαιω-
μάτων χωρητικότητος, φάρων, ναυηγεσιῶν καὶ ὁρμου καθὼς
καὶ ὡς πρὸς τὰς εἰς τινὰς δημοσίους ὑπηρετίας χορηγουμένας
ἀντιμισθίας καὶ πρὸς πᾶν ἄλλο δικαίωμα ἢ θάρος ὁποιοῦδή-
ποτε ἐπιβαλλόμενον ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνή-
σεως τῶν τοπικῶν διοικήσεων ἢ ὁποιοῦδήποτε ἰδιωτικῶν κα-
ταστημάτων.

Ἄρθρον 3.

Θέλουσιν ἀμοιβαίως θεωρεῖσθαι ὡς πλοῖα Ἑλληνικὰ ἢ Ἀν-
σεατικὰ ὅσα ὡς τοιαῦτα ἀναγνωρισθῶσι εἰς τὰ ὅποια ἀνήκουν
μέρη κατὰ τοὺς νόμους καὶ τὰς διατάξεις τὰς ἡδὴ καθιερωθεί-
σας ἢ καθιερωθησόμενας εἰς τὸ μέλλον. Ἐννοεῖται δι' ὅτι ἐκ-
αστον πλοῖον ὀφείλει νὰ ᾔῃ ἐφοδιασμένον μετὰ τὰ ναυτικὰ ἐγ-
γραφὰ του ἢ μετὰ διαβατήριον ἐκδεδωμένον ἀπὸ τὴν ἀρμοδίαν
ἀρχήν.

Ἄρθρον 4.

Ἄπαντα αἱ πραγματεῖαι καὶ τὰ εἶδη τοῦ ἐμπορίου προϊόν-
τα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας εἴτε τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλ-
λάδος εἴτε τοῦ τόπου οὗτινος εἶναι αὕτη ἐξαγωγή ἢ ἐν γένει
πάσης ἄλλης ἐπικρατείας, ἅτινα νομίμως δύναται νὰ εἰσαχ-
θῶσι εἰς τὰς Ἀνσεατικὰς Πολιτείας διὰ πλοίων Ἀνσεατικῶν,
δύναται ἐπίσης νὰ εἰσαχθῶσι καὶ δι' Ἑλληνικῶν πλοίων αὐ-

pour en retirer le produit sans obstacle et exempt de tout
droit de déduction de la part du gouvernement des Etats res-
pectifs. Il ne leur sera imposé non plus aucun emprunt forcé.

Dans le cas où sous ces rapports et ceux mentionnés dans
l'article 6 du présent Traité, à l'égard des quels est stipulé
le traitement à l'égal de la nation la plus favorisée, ce trai-
tement coïnciderait chez l'une des hautes Puissances con-
tractantes avec celui à l'égal des nationaux, c'est à dire
qu'il n'y aurait réellement chez elle aucune différence entre
le traitement des nations étrangères les plus favorisées et
celui des nationaux, tandis que chez l'autre des hautes Par-
ties contractantes ce cas n'existerait pas, celle-ci ne pour-
rait prétendre, aussi long tems que cet état des choses exis-
terait, qu'à ce que ses sujets, soient traités sous ces dits
rapports, dans le territoire de l'autre, à l'égal de la nation
qui serait la plus favorisée parmi celles qui n'accorderaient
pas à cette dernière le traitement des nationaux.

Article 2.

Les bâtimens Grecs qui arriveront sur leur lest ou char-
gés, dans les ports des Républiques anséatiques de quelque
lieu qu'ils viennent et de quelque pays que provienne leur
cargaison, seront traités à leur entrée, pendant leur séjour
et à leur sortie sur le même pied que les bâtimens nationaux
venant de même lieu, par rapport aux droits de tonnage, de
fanaux, de pilotage et de port, ainsi qu'aux vacations des of-
ficiers publics et à tout autre droit ou charge de quelque
espèce ou dénomination que ce soit, perçus au nom ou au
profit du gouvernement des administrations locales ou d'é-
tablissement particuliers quelconques. Et réciproquement les
bâtimens des Républiques anséatiques qui arriveront sur
leur lest ou chargés dans les ports du Royaume de la Grèce,
de quelque lieu qu'ils viennent et de quelque pays que pro-
viennent leur cargaison, seront traités à leur entrée, pendant
leur séjour et à leur sortie sur le même pied que les bâti-
mens nationaux venant de même lieu, par rapport aux droits
de tonnage, de fanaux, de pilotage et de port, ainsi qu'aux
vacations des officiers publics et à tout autre droit ou char-
ge de quelque espèce ou dénomination que ce soit, perçus
au nom ou au profit du gouvernement, des administrations
locales ou d'établissements, particuliers quelconques.

Article 3.

Seront réciproquement considérés comme navires Grecs
et Anséatiques tous ceux qui seront reconnus pour tels dans
les pays aux quels ils appartiennent suivant les lois et régle-
mens établis ou qui le seraient à l'avenir, bien entendu que
chaque navire devra être muni de ses papiers de bord ou
d'un passeport expédié par l'autorité compétente.

Article 4.

Toutes les marchandises et objets de commerce, produ-
ctions du sol ou de l'industrie, soit du Royaume de la Grèce,
soit du pays dont il est le débouché, ou en général de
tout autre pays, qui pourront légalement être importés dans
les Républiques Anséatiques, pourront également y être im-
portés par bâtimens Grecs de quelque lieu qu'ils viennent,

ὅποιοιδήποτε καὶ ἂν προέρχωνται μέρους χωρὶς νὰ πληρώσωσιν ἄλλα ἢ μεγαλύτερα δικαιώματα ἢ θάρη ὅποιοιδήποτε εἶδους ἢ ὀνομασίας καὶ ἂν ἤθελον ταῦτα εἰσπράττεσθαι πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν ἢ ὀποιοιδήποτε ἰδιωτικῶν καταστημάτων, ὡς νὰ εἰσάγοντο διὰ πλοίων Ἀνσεατικῶν. Ἀμοιβαίως δὲ ὅλαι αἱ πραγματεῖαι καὶ τὰ εἶδη τοῦ ἐμπορίου προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας, εἴτε τῶν Ἀνσεατικῶν πόλεων εἴτε τῶν μερῶν τῶν ὀποίων εἶναι αὐταὶ τὸ σύνθηρ ἐξαγωγίου, τῆς Γερμανικῆς Ὁμοσπονδίας, ἢ τέλος ὅποιοιδήποτε ἄλλου μέρους, ἅτινα νομίμως δύνανται νὰ εἰσχωθῶσι εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος δι' Ἑλληνικῶν πλοίων, δύνανται ἐπίσης νὰ εἰσχωθῶσι καὶ δι' Ἀνσεατικῶν πλοίων, ἐξ ὅποιοιδήποτε καὶ ἂν προέρχωνται μέρους χωρὶς νὰ πληρώσωσιν ἄλλα ἢ μεγαλύτερα δικαιώματα ἢ θάρη ὅποιοιδήποτε εἶδους ἢ ὀνομασίας ἢ ὅλον εἶσθαι ταῦτα, εἰσπραττόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν ἢ ὀποιοιδήποτε ἰδιωτικῶν καταστημάτων ὡς νὰ ἐγένετο ἡ εἰσαγωγή διὰ πλοίων Ἑλληνικῶν.

Ἄρθρον 5.

Ἄπασαι αἱ πραγματεῖαι καὶ τὰ εἶδη τοῦ ἐμπορίου προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας εἴτε τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος εἴτε τῶν μερῶν ὧν εἶναι αὐτὴ τὸ ἐξαγωγίον ἢ ἐν γένει οἷουδήποτε ἄλλου τόπου, ἅτινα δύνανται νομίμως νὰ ἐξαγῶνται τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος διὰ πλοίων Ἑλληνικῶν, δύνανται ἐπίσης νὰ ἐξαγῶνται καὶ δι' Ἀνσεατικῶν πλοίων χωρὶς νὰ πληρώσωσιν ἄλλα ἢ μεγαλύτερα δικαιώματα ἢ θάρη ὅποιοιδήποτε εἶδους ἢ ὀνομασίας ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς κυβερνήσεως, τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν ἢ ὀποιοιδήποτε ἰδιωτικῶν καταστημάτων ὡς νὰ ἐγένετο ἡ ἐξαγωγή διὰ πλοίων ἐγχωρίων. Ἀμοιβαίως δ' ὅλαι αἱ πραγματεῖαι καὶ τὰ εἶδη τοῦ ἐμπορίου, προϊόντα τῆς γῆς καὶ τῆς βιομηχανίας, εἴτε τῶν Ἀνσεατικῶν πόλεων εἴτε τῶν μερῶν ὧν εἶναι αὐταὶ τὸ σύνθηρ ἐξαγωγίου, τῆς Γερμανικῆς Ὁμοσπονδίας, εἴτε ἄλλου τινὸς μέρους, ἅτινα νομίμως δύνανται νὰ ἐξελθῶσιν ἀπὸ τὰς Ἀνσεατικὰς πόλεις διὰ πλοίων Ἀνσεατικῶν, δύνανται ἐπίσης νὰ ἐξαγῶνται διὰ πλοίων Ἑλληνικῶν, χωρὶς νὰ πληρώσωσιν ἄλλα ἢ μεγαλύτερα δικαιώματα ἢ θάρη ὅποιοιδήποτε εἶδους ἢ ὀνομασίας ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς κυβερνήσεως, τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν ἢ ὀποιοιδήποτε ἰδιωτικῶν καταστημάτων, ὡς νὰ ἐγένετο ἡ ἐξαγωγή διὰ πλοίων ἐγχωρίων.

Ἄρθρον 6.

Καθ' ὅσον ἡ ἀκτοπλοία ἐπιρυλάττεται εἰς τὰ ἐγγύρεια πλοῖα, συμφωνήθη ἐκτέρωθεν ὅτι οἱ ὑπάρχοντες τῶν ὑψηλῶν συνομοσπουδῶν μερῶν θέλουν ἀπολαύει, ὡς πρὸς τοῦτο καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὴν εὐκολίαν τοῦ νὰ μεταχειρίζονται τὰ τῆς ἀκτοπλοίας πλοῖα διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν πραγματεῶν τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων, ἅτινα χορηγοῦνται ἤδη ἢ χορηγηθήσονται ἐπομένως εἰς τοὺς ὑπάρχοντες τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου ἔθνους.

Ἄρθρον 7.

Οὐδεμία ἐπαγόρευσις ἢ περιορισμὸς ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς ἢ ἐξαγωγῆς δύναται νὰ διαταχθῇ εἰς τὰς χώρας μίαν τῶν συνομοσπουδῶν δυνάμεων ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς ἐτέρας, οὔτε ἄλλα ἢ βαρύτερα δικαιώματα ὅποιοιδήποτε εἶδους ἢ ὀνομασίας κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν ἢ τῶν εἰδῶν τῆς φυσικῆς καὶ βιομηχανικῆς παραγωγῆς τῆς μίαν ἢ τῆς ἄλλης, παρὰ καθόσον αἱ ἀπαγορεύσεις, οἱ περιορισμοὶ καὶ τὰ δικαιώματα ταῦτα ὑπάρχουσιν ἢ ἔθελον συγχρόνως ἐπιβληθῇ ἐπὶ τῶν τῆς αὐτῆς φύσεως εἰδῶν, τῆς φυσικῆς ἢ βιομηχανικῆς παραγωγῆς ὅποιοιδήποτε ἔθνους.

sans payer d'autres ou plus hauts droits ou charges de quelque espèce ou dénomination que ce soit, perçus au nom ou au profit du gouvernement, des administrations locales ou d'établissements particuliers quelconques, que si l'importation avait eu lieu en bâtimens Anséatiques. Et réciproquement toutes les marchandises et objets de commerce, productions du sol ou de l'industrie, soit des villes Anséatiques, soit des pays dont elles forment le débouché habituel, de la Confédération Germanique, ou enfin de tout autre pays, qui pourront également y être importés dans le Royaume de la Grèce par bâtimens Grecs, pourront également y être importeur par bâtimens Anséatiques de quelque lieu qu'ils viennent, sans payer d'autres ou plus hauts droits ou charges, de quelque espèce ou dénomination que se soit, perçus au nom ou au profit du Gouvernement, des administrations locales ou d'établissements particuliers quelconques, que si l'importation avait eu lieu en bâtimens Grecs.

Article 5.

Toutes les marchandises et objets de commerce, productions du sol ou de l'industrie soit du Royaume de la Grèce, soit des pays dont il est le débouché, ou en général de tout autre pays, qui pourront légalement être exportés du royaume de la Grèce par bâtimens grecs pourront également en être exportés par bâtimens Anséatiques, sans payer d'autres ou plus hauts droits ou charges de quelque espèce ou dénomination que ce soit, perçus au nom ou au profit du Gouvernement, des administrations locales ou d'établissements particuliers quelconques que si l'exportation avait eu lieu en bâtimens nationaux. Et reciproquement toutes les marchandises et objets de commerce; productions du sol ou de l'industrie soit des villes Anséatiques, soit des pays dont elles forment le débouché habituel, de la Confédération Germanique, ou enfin de tout autre pays, qui pourront légalement être exportés des villes Anséatiques par bâtimens Anséatiques, pourront également en être exportés par bâtimens Grecs, sans payer d'autres ou de plus hauts droits ou charges de quelque espèce ou dénomination que ce soit, perçus au nom ou au profit du Gouvernement, des administrations locales ou d'établissements particuliers quelconques que si l'exportation avait lieu en batimens nationaux.

Article 6.

Autant que le cabotage se trouve réservé aux bâtimens nationaux, on est convenu de part et d'autre que les sujets et citoyens des hautes parties contractantes jouiront à cet égard, comme par rapport à la faculté de se servir des bâtimens côtiers pour le transport de leurs marchandises, des mêmes droits qui sont accordés ou qui le seront par la suite aux sujets de la nation la plus favorisée.

Article 7.

Il ne pourra pas être établi dans les territoires de l'une des puissances contractantes sur les productions du sol ou de l'industrie de l'autre, aucune prohibition ou restriction d'importation ou d'exportation ni d'autres ou de plus forts droits quelle qu'en soit l'espèce ou la dénomination, soit à l'importation soit à l'exportation de tous les articles de la production naturelle ou manufacturée de l'une ou de l'autre, qu' autant que ces prohibitions, ces restrictions et ces droits sont ou seront en même tems établis sur les articles de la même espèce de la production naturelle ou manufacturée de quelque nation que ce soit.

Πᾶσα εὐκολία παρχαταθήκης καὶ διαμετακομίσεως, πᾶσα ἀμοιβὴ καὶ ἐπιστροφή δικαιωμάτων, ἥτις ἐβλεπε χορηγηθῆ εἰς τὰς χώρας τοῦ ἐνὸς τῶν Ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν ὁποιοῦδήποτε εἶδους, θέλουσιν ἐπίσης χορηγηθῆ καὶ εἰς τὰ τῆς αὐτῆς φύσεως εἶδη, προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τοῦ ἐτέρου τῶν συνομολογούντων μερῶν, καθὼς καὶ εἰς τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν τὴν ὑπὸ τῶν τῶν πλοίων του ἐνεργουμένην.

Πρὸς τοῦτοις συνεφωνήθη δι' ὅλα τ' ἀποτελέσματα τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὅτι θελουσιν θεωρεῖσθαι καὶ ὑπολαμβάνεσθαι ὡς φυσικὰ προϊόντα ἢ εἰς μηχανικὰ τῶν Ἀνσεατικῶν Πολιτειῶν, τὰ τῆς Γερμανικῆς Ὁμοσπονδίας ἐξαγόμενα ἀπὸ τοῦς Ἀνσεατικούς λιμένας, καθ' ἣν περίπτωσιν τ' ἀκατέργαστα ἢ κατεργασμένα προϊόντα τῆς Ἑλλάδος εἰσαχθέντα εἰς τοὺς Ἀνσεατικούς λιμένας, θέλουσιν ἀπολαμβάνει εἰς τὰ κράτη τῆς ῥηθείσης Ὁμοσπονδίας, καθ' ὅλας τὰς ἀνωτέρω σημειωθείσας περιπτώσεις τὰ αὐτὰ ὀφείλῃ ὡς τὰ τοῦ αὐτοῦ εἶδους προϊόντα πάσης ἄλλης ἐπικρατείας. Ἀμοιβαίως δὲ θέλουσιν ὡσαύτως θεωρεῖσθαι καὶ ὑπολαμβάνεσθαι ὡς φυσικὰ ἢ βιομηχανικὰ προϊόντα τῆς Ἑλλάδος, τὰ τῶν ὁρίων χωρῶν τῆς Ἑλλάδος ἐξαγόμενα ἀπὸ τοῦς Ἑλληνικούς λιμένας, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τ' ἀκατέργαστα ἢ κατεργασμένα προϊόντα τῶν Ἀνσεατικῶν πόλεων εἰσαχθέντα εἰς τοὺς Ἑλληνικούς λιμένας θέλουσιν ἀπολαμβάνει εἰς τὰς μνημονευθείσας ὁμάδας χωρῶν κατὰ τὰς ἀνωτέρω σημειωθείσας περιπτώσεις τ' αὐτὰ ὀφείλῃ ὡς τὰ τοῦ αὐτοῦ εἶδους προϊόντα πάσης ἄλλης ἐπικρατείας.

Ἄρθρ. 8.

Ἐκάτερον τῶν Ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ μὴ ἀπονέμῃ ἀπὸ μερὸς τοῦ ἢ ἀπὸ μερὸς ἐταιριῶν ἢ πρακτῶν, ἐνεργούντων ἐξ ὀνόματός του ἢ ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ, ἀγορὰν ἢ πώλησιν ἀντικειμένων εἰσφερομένων ἢ ἐξερχομένων διὰ τῶν πλοίων ἐτέρου τρίτου ἔθνους οὐδεμίαν προτίμησιν ὡς πρὸς τ' αὐτὰ ἀντικείμενα εἰσφερόμενα διὰ πλοίων ἀνηκόντων εἰς τὸ ἕτερον συνομολογούν μερὸς. Ὡσαύτως οὐδεμίαν προτίμησιν θέλει διδασθαι διὰ τὰς τοιαύτας ἀγορὰς εἰς τὰ ἀκατέργαστα ἢ κατεργασμένα προϊόντα τρίτου τινος ἔθνους ἐπὶ τῶν τῆς αὐτῆς φύσεως προϊόντων τοῦ ἐτέρου τῶν συνομολογούντων μερῶν.

Ἄρθρ. 9.

Τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος καὶ αἱ Ἀνσεατικαὶ Πολιτεῖαι ἀμοιβαίως ὑποχρεοῦνται, ὅσάκις χορηγοῦσι εἰς ἄλλα ἔθνη καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν ἴδια προνόμια ἢ ὠφελείας, νὰ ἐπεκτείνωσι ταῦτα ἀμέτῳ καὶ εἰς τοὺς ἀμοιβαίους ὑπηκόους αὐτῶν, οἵτινες θέλουσιν ἀπλάσει τούτων ἐλευθέρως ἂν ἡ παραχώρησις ἐγένετο ἐλευθέρως, ἢ ἐπὶ ὅσων οἷον τε ἀκριβῆ ἀντιστοιχῶσι (compensation) ἢ ἀντιστοιχοῦσι παραχώρησι, ἂν ἡ παραχώρησις ἐγένετο ἐπὶ τινι τοιοῦτῳ ὅρῳ, εἰς τρόπον ὥστε ἡ ἀνταλλαγὴ νὰ ὑπόγεται ἐπίσης ὠφελείαν εἰς ἀμφοτέρους τὰς ἐπικρατείας τὰς τὴν παρούσαν σύμβασιν συνομολογούσας.

Ἄρθρ. 10.

Οἱ ὑπῆκοοι ἢ πολῖται τῶν ἀμοιβαίων ἐπικρατειῶν ἀρκενοῦμενοι μὲ τὰ πλοῖά των εἰς τινὰ αὐτὴν ἀνήκουσαν εἰς τὴν ἐτέραν ἀλλὰ μὴ προθέμενοι νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸν λιμένα ἢ εἰσελθόντες ν' ἀποβιβάζωσιν οὐδὲν μέρος τοῦ φορτίου των, θέλουσιν εἶσθαι ἐλευθέροι ν' ἀπέρχωνται καὶ ἐξακολουθῶσι τὸ ταξιδεῖν των χωρὶς νὰ πληρώσωσιν ἄλλα δικαιώματα φόρους ἢ ὁποιοδήποτε ἄλλα εἶδη διὰ τὸ σκάφος ἢ τὸ φορτίον παρὰ τὰ εἰσπραττόμενα ἐν παρομοίᾳ περιπτώσει ἐπὶ τῶν ἐγγυρῶν πλοίων· ἐννοεῖται δ' ὅτι ὀφείλουσι νὰ συμμορφῶνται πάντοτε μὲ τὰς δικτάξεις καὶ τοὺς κανονισμοὺς τοῦς ἀρρῶντας τὴν

Toute faculté d'entrepôt et de transit, toutes primes et remboursements de droits qui seraient accordés dans les territoires de l'une des hautes parties contractantes à l'importation ou à l'exportation de quelque objet que ce soit, seront également accordés aux objets de la même espèce, produits du sol ou de l'industrie de l'autre partie contractante, et aux importations et exportations faites dans ses bâtimens.

En outre il est convenu pour tous les effets du présent article que devront être considérées et réputées également comme productions naturelles ou manufacturées des Républiques Anséatiques, celles des Etats de la Confédération Germanique exportées des ports Anséatiques, dans le cas où les produits brut ou manufacturés de la Grèce après avoir été importés dans les ports Anséatiques jouiraient dans les Etats de la dite Confédération, sous tous les rapports ci-dessus indiqués, des mêmes avantages que les produits de la même espèce de tout autre pays; Et réciproquement que seront aussi considérées et réputées comme productions naturelles ou manufacturées de la Grèce celles des pays limitrophes de la Grèce exportées des ports Grecs, dans le cas où les produits bruts ou manufacturés des villes Anséatiques après avoir été importés dans les ports Grecs jouiraient dans les dits Etats limitrophes de la Grèce, sous les rapports ci-dessus indiqués, des mêmes avantages que les produits de la même espèce de tout autre pays.

Article 8.

Chacune des hautes parties contractantes s'engage à ne donner dans ses achats ou ventes, ou dans ceux qui seraient faits par des Compagnies ou des Agens agissant sous son nom ou sous son autorité, aucune préférence aux importations ou exportations, faites par ses bâtimens ou par ceux d'une nation tierce, sur celles faites dans les bâtimens de l'autre partie contractante.

Il ne sera non plus donné dans de pareilles achats aucune préférence aux produits bruts ou manufacturés d'un pays tiers sur les produits de la même espèce de l'autre partie contractante.

Article 9.

Le Royaume de la Grèce et les Républiques Anséatiques s'obligent réciproquement à ne pas accorder à d'autres nations aucune faveur particulière en fait de commerce ou de navigation qui ne devienne pas immédiatement commune à l'une ou à l'autre partie, la quelle en jouira librement, si la concession était faite librement, ou accordera le même ou d'autres compensations convenables, si la concession était conditionnelle, de sorte que l'échange promette d'être également avantageux à l'un et à l'autre des Etats contractant la présente Convention.

Article 10.

Les sujets ou citoyens des pays respectifs arrivant avec leurs bâtimens à une côte appartenant à l'autre pays, mais ne voulant pas entrer dans le port, ou après y être entrés ne voulant décharger aucune partie de leur cargaison, auront la liberté de partir et de poursuivre leur voyage sans payer d'autres droits, impôts ou charges quelconques pour le bâtiment ou la cargaison, que les droits perçus sur les bâtimens nationaux dans le même cas. Il est cependant bien entendu qu'ils sont obligés de se conformer toujours aux réglemens et ordonnances concernant la navigation et les places

ναυτιλίαν καὶ τὰς πόλεις ἢ λιμένας ὅπου ἤθελον προσορμισθῇ, ἰσχύοντας δὲ διὰ τὰ ἐγγύρια πλοῖα, καὶ ὅτι συγχωρεῖται εἰς τοὺς τελωνιακοὺς ὑπαλλήλους νὰ τὰ ἐπισκέπτονται, νὰ μένωσιν ἐντὸς αὐτῶν καὶ νὰ λαμβάνωσι τὰς ἀναγκαίας προφυλάξεις ὅπως προβλεψάτωσι πᾶν ἀθέμιτον ἐμπορίον ἐνὸς τοῦ πλοῖον θέλει εὐρίσκεσθαι ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς δικαιοδοσίας των.

Ἄρθρ. 11.

Συνεφωνήθη ὡσαύτως ὅτι τὰ πλοῖα ἐκαστέρου τῶν συνομολογούντων μερῶν εἰσελθόντα εἰς τοῦ ἐτέρου τοὺς λιμένας δύνανται νὰ περιορισθῶσιν εἰς τὸ ν' ἀποβιβάζωσι μόνον ἓν μέρος τοῦ φορτίου των, καθ' ὅσον ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ διοικητὴς ἤθελον ἐπιθυμήσει καὶ ν' ἀπερχώμεναι ἐλευθέρως μὲ τὸ πλοῖον χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται εἰς ἄλλα δικαιώματα φόρου ἢ ὁποιαδήποτε βάρη εἰρή τὰ διὰ τὸ εἰς τὴν γῆν ἀποβιβασθὲν μέρος, ὅπερ θέλει σημεῖοῦσθαι καὶ σφινέσθαι ἐν τῷ δηλωτικῷ τῷ ἐμπιρέχοντι τὴν ἀπαριθμῶσιν τῶν εἰδῶν, ἐξ ὧν ἦτον φορτωμένον τὸ πλοῖον καὶ τ' ὅποιον δηλωτικὸν πρέπει ὁλόκληρον νὰ παρουσιάζεται εἰς τὰ τελωνεῖα τοῦ τόπου ἐνθα προσωρμισθῇ τὸ πλοῖον. Δὲν θέλει ἐπιβάλλεσθαι καμμία πληρωμὴ διὰ τὸ μέρος τοῦ φορτίου τὸ ὅποιον μένει εἰς τὸ πλοῖον ἀπερχόμενον καὶ μεθ' οὗ δύναται ν' ἀπεβύνη τὸν πλοῖον τοῦ εἰς ἕτερον ἢ ἐτέρους λιμένας τῆς αὐτῆς ἐπικρατείας, καὶ νὰ διαθέσῃ ἐκεῖ τὸ λοιπὸν τοῦ ὅλου φορτίου του, ἂν οὐγκείται ἀπὸ εἶδη τῶν ὁρίων ἢ εἰσαγωγῇ ἐπιτρέπεται πληρῶν τὰ δικαιώματα, τὰ ὅποια εἰσὶν ἐκεῖ ἐφαρμοστέα, ἢ δύναται καὶ ν' ἀπέλθῃ εἰς ὅποιονδήποτε ἄλλην ἐπικράτειαν. Ἐννοεῖται μ' ὅλα ταῦτα ὅτι τὰ δικαιώματα, φόροι ἢ βάρη οἰκδῆποτε ἐπιβιβαζόμενα ἢ ἐπιβιβησόμενα εἰς τὰ σκάφη αὐτὰ θέλουν ἐξοφλεῖσθαι εἰς τὸν πρῶτον λιμένα ἐνθα ἡνοιχθῇ τὸ φορτίον τοῦ πλοῖου ἢ ἀπεβιβασθῇ ἐν μέρος αὐτοῦ. Ἀλλ' οὐδὲν δικαίωμα φόρος ἢ βάρη τοιαῦτα δὲν θέλουν ζητεῖσθαι πάλιν εἰς τοὺς λιμένας τῆς αὐτῆς ἐπικρατείας, ὅπου τὰ εἰρημένα πλοῖα ἤθελον μετὰ ταῦτα εἰσελθεῖ, παρεκτὸς ἂν ἤθελον ὑπόκεισθαι καὶ τὰ ἐγγύρια εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις, εἰς ἄλλα περαιτέρω δικαιώματα.

Ἄρθρον 12.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις καὶ ἐκάστη τῶν Ἀναστατικῶν Πολιτειῶν, ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ διορίζουν, ἵνα ἐδρεῶσιν εἰς τὰς ἀμοιβαίας ἐπικρατείας των, γενικοὺς προξένους, προξένους, ὑποπροξένους, καὶ προξενικοὺς πράκτορας, οἵτινες ἀπὸ λάβωσι τὸ ἐκτελεστήριόν των, θέλουν ἀπολαμβάνει ἀμοιβῆς, κατὰ τὸ ἑαυτοὺς καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν των ὅλα τὰ δικαιώματα, προνόμια, προστασίαν καὶ συνδρομὴν, τὰ ὅποια ἀπολαμβάνουσιν οἱ τοῦ μάλλον εὐνοούμενου ἔθνους.

Ἐννοεῖται ὁμῶς ὅτι ἂν τὰ δικαιώματα καὶ προνόμια ταῦτα δὲν παρεχωρήθησαν εἰς οὐδὲν ἄλλο ἔθνος εἰμὴ ὑπὸ εἰδικῆς τινος ὁρους, ἢ ἑτέρα τῶν συνομολογουσῶν Κυβερνήσεων, δὲν δύναται ν' ἀπαίτη τ' αὐτὰ εἰμὴ ἐκπληροῦσα τοὺς αὐτοὺς ὁρους.

Ἄρθρον 13.

Οἱ ῥηθέντες γενικοὶ προξένοι, προξένοι, ὑποπροξένοι, προξενικοὶ πράκτορες δύνανται νὰ ἐξαίτωνται τὴν συνδρομὴν τῶν ἐπιτοπιῶν ἀρχῶν διὰ τὴν σύλληψιν κράτησιν καὶ φυλάκισιν δραπετῶν τῶν πολεμικῶν ἢ ἐμπορικῶν πλοίων τῶν ἐπικρατειῶν των. Θέλουν ἀποτείνεσθαι ἐπὶ τούτῳ εἰς τὰς ἀρμοδίας ἀρχὰς καὶ ζητεῖ ἐγγράφως τοὺς εἰρημένους δραπετάς ἀποδεικνύοντες διὰ τῆς κοινοποιήσεως τῶν βιβλίων τῶν πλοίων ἢ τῶν καταλόγων (rôles de l'équipage) ἢ δι' ἄλλων ἐπισήμων ἐγγράφων ὅτι τὰ δεῖνα άτομα ἀπετέλεσαν μέρος τῶν ῥηθέντων πληρωμάτων τῆς δὲ αἰτήσεως οὕτω δικαιολογουμένης δὲν θέλει ἀρνεῖσθαι ἢ ἀποδοῦναι.

Συλλαμβανόμενοι οὕτως οἱ δραπεταὶ θέλουν ἀμέσως τίθεσθαι

ou ports dans les quels ils pourront aborder, qui sont ou seront en vigueur pour les bâtimens nationaux, et qu'il sera permis aux officiers des douanes de les visiter, de rester à bord et de prendre telles précautions qui pourraient être nécessaires pour prévenir tout commerce illicite pendant que les bâtimens resteront dans l'enceinte de leur juridiction.

Article 11.

Il est aussi convenu que les bâtimens de l'une des parties contractantes étant entrés dans les ports de l'autre, pourront se borner à ne décharger qu'une partie de leur cargaison, selon que le capitaine ou propriétaire le désirera, et qu'ils pourront s'en aller librement avec le reste sans payer de droits, impôts ou charges quelconques, que pour la partie qui aura été mise à terre et qui sera marquée et biffée sur le manifeste qui contiendra l'énumération des effets dont le bâtiment était chargé, lequel manifeste devra être présenté en entier à la douane du lieu, où ce bâtiment aura abordé. Il ne sera rien payé pour la partie de la cargaison que le bâtiment remportera et avec la quelle il pourra continuer sa route pour un ou plusieurs autres ports du même pays et y déposer le reste de sa cargaison, si elle est composée d'objets dont l'importation est permise en payant les droits qui y sont applicables, ou bien s'en aller en tout autre pays. Il est cependant entendu que les droits, impôts ou charges quelconques, qui sont ou seront payables pour les bâtimens mêmes, doivent être acquittés au premier port où ils rompraient le chargement, ou en déchargeraient une partie. Mais qu'aucun droit, impôt ou charge pareils ne seront demandés de nouveau dans les ports du même pays, où les dits bâtimens pourraient vouloir entrer après à mois que les bâtimens nationaux ne soient sujets à quelques droits ultérieurs dans le même cas.

Article 12.

Le Gouvernement Grec et chacune des Républiques Anaséatiques ont la faculté de nommer, pour résider dans leurs territoires respectifs, des Consuls généraux, Consuls, Vice-Consuls et Agens-Consulaires, les quels après avoir obtenu leur exéquatur, jouiront réciproquement, tant pour leurs personnes que pour l'exercice de leurs fonctions, de tous les droits, privilèges, protection et assistance, dont jouissent ceux de la nation la plus favorisée. Il est pourtant entendu que si ces droits et privilèges ne sont accordés à aucune autre nation que sous des conditions spéciales, le gouvernement respectif ne peut y prétendre qu'en remplissant les mêmes conditions.

Article 13.

Les dits Consuls Généraux, Consuls, Vice-Consuls ou Agens Consulaires pourront requérir l'assistance des autorités locales pour l'arrestation, la détention et l'emprisonnement de déserteurs des navires de guerre et marchands de leurs pays, et ils s'adresseront pour cet objet aux autorités compétentes et réclameront par écrit les déserteurs susmentionnés en prouvant par la communication des registres des navires ou rôles de l'équipage, ou par d'autres documens officiels, que de tels individus ont fait partie des dits équipages, et cette réclamation ainsi prouvée l'extradition ne sera point refusée. Les déserteurs ainsi arrêtés seront immédiatement mis à la disposition des dits Consuls, Vice-

εις τὴν διάθεσιν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος. Προξένων ὑποπροξένων ἢ προξενικῶν πρακτόρων δύνανται δὲ νὰ κλεισθῶσιν εἰς τὰς δημοσίας φυλακὰς ἐπὶ τῇ αἰτήσεϊ καὶ δαπάναις τῶν αἰτούντων αὐτοὺς διὰ νὰ πεμφθῶσιν εἰς τὰ ὁποῖα ἀνήκουν πλοῖα ἢ εἰς ἄλλα τοῦ αὐτοῦ ἔθνους.

Ἄλλ' ἂν εἰς διάστημα δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κρατήσεώς των δὲν ἀποπεμφθῶσι θέλουσιν ἀπολύεσθαι καὶ δὲν θέλουν συλλαμβάνεσθαι πλέοι ἐπὶ τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ. Ἐννοεῖται μὲν ὅλα ταῦτα ὅτι ἂν ὁ λειποτάκτης τυγχάνῃ πράξας ἢ ἢ κακούργημα τι, πλημμέλημα ἢ παράδοσιν ἀστυνομικὴν, ἡμπορεῖ ν' ἀναβληθῇ ἡ ἀπόδοσις τοῦ ὧς οἷ τὸ ἐπιληφθὲν τῆς ὑποθέσεως ταύτης δικαστήριον ἐκδώσει τὴν περὶ τούτου ἀπόφασιν τοῦ καὶ ἤθελεν αὐτὴ ἐκτελεσθῇ.

Ἄρθρον 14.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν πλοῖον τι τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν ἤθελε ναυαγήσῃ ἢ ὑποστῇ ἄλλην τινα βλάβην ἢ ἤθελεν ὠθηθῇ εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς ἐτέρας ἐπικρατείας, θέλει χορηγεῖσθαι πᾶσα συνδρομὴ καὶ ἀντίληψις εἰς τοὺς ναυαγήσαντος ἢ διατρέχοντος κίνδυνον καὶ θέλουν τοῖς προμηθεύεσθαι διαβατήρια ὅπως ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν πατρίδα των. Τὰ παθόντα τὸ ναυάγιον πλοῖα καὶ πραγματεῖται ἢ τὸ προκύψαν ἐξ αὐτῶν ἂν ἐπωλήθησαν θέλουν ἀποδίδεσθαι εἰς τοὺς κυρίους αὐτῶν ἢ συμμετόχους ἂν ζητηθῶσι ἐντὸς ἐνὸς ἔτους καὶ μιᾶς ἡμέρας ἐπὶ τῇ ἀποτίσει τῶν διὰ τὴν ναυαγιάρεσιν δαπανῶν εἰς τὰς ὁποίας ἤθελον ὑποβάλλεσθαι εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις καὶ τὰ ἐγγύρια πλοῖα καὶ αἱ ἐπὶ τῶν ναυαγιαρέσεων ἐργολαβίαι δὲν δύνανται νὰ ἐπιβάλλωσι τὴν ὑπηρεσίαν των εἰμὴ εἰς τὰς αὐτὰς περιπτώσεις καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν αὐτῶν προθεσμιῶν καθ' ἃς ἤθελε προσφέρεισθαι ἡ ὑπηρεσία των εἰς τοὺς κυβερνήτας καὶ τὰ πληρώματα τῶν ἐγγυρίων πλοίων. Ἄλλως τε ἐκότεραι αἱ Κυβερνήσεις θέλουν ἐπαγρυπνεῖ ὅπως αἱ ἐργολαβίαι αὐταὶ ἀπέχωσι πάσης ἀδίκου παρὲς οχλήσεως ἢ αὐθαριέτων πράξεων. Τὰ εἰρημμένα εἰδὴ καὶ πραγματεῖται, λείψανα τοῦ ναυαγίου, δὲν θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς πληρωμὴν τινα δικαιωμάτων εἰμὴ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελον διατεθῇ ἐπομένως ταῦτα πρὸς κατανάλωσιν εἰς τὸν τόπον. Εἰς πᾶσαν ὁμῶς περίστασιν τὸ σκάφος καὶ τ' ἄρμενα τοῦ ναυαγήσαντος πλοίου δὲν θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς οὐδὲν δικαίωμα.

Ἄρθρον 15.

Τὰ ὑψηλὰ συνομολογούντα μέρη συνέθεντο νὰ ὑποβάλλωσι ἐντὸς των ἐπικρατειῶν των εἰς τὰς τῶν νόμων ἀυστηρὰς ποινὰς πάντας τοὺς ἐπὶ πειρατεία ἐγνωσμένους καὶ πάντας τοὺς εἰς τὰς ἐπικρατείας αὐτῶν κατοικοῦντας, ὅσοι ἐξελεχθῶσιν ὡς συναίτιοι τῶν τοιοῦτων ἢ συνενοούμενοι μετ' αὐτῶν, ὅσα πλοῖα καὶ φορτία ἀνήκοντα εἰς ὑπηκόους καὶ πολίτας ἐκατέρων τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν συλλάβωσιν οἱ πειραταὶ καὶ μεταφέρωσιν εἰς τοὺς λιμένας μιᾶς τῶν δύο ἐπικρατειῶν, θέλουν ἀποδίδεσθαι εἰς τοὺς κυρίους των ἢ τοὺς προσκόντως διωρισμένους πληρεξουσίου τούτων ἂν ἀποδείξωσι τὴν ταυτότητα τῆς ιδιοκτησίας ἢ δὲ ἀπόδοσις αὐτὴ θέλει γίνεσθαι καὶ ἂν τὸ ζητούμενον πρᾶγμα εὑρίσκηται εἰς χεῖρας τρίτου, ὑπαγομένου εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν ἀπαιτεῖται δὲ μόνον ν' ἀποδειχθῇ ὅτι ὁ ἀποκτήσας αὐτὸ ἐγίνωσκεν ἢ ἠδύνατο νὰ γινώσκῃ ὅτι τὸ ῥῆθιν πρᾶγμα προήρχετο ἐκ πειρατείας.

Ἄρθρον 16.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἐκάτερον τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν ἤθελεν εἶσθαι εἰς πόλεμον μετὰ τινὸς Δυνάμεως, ἔθνους ἢ ἐπικρατείας, οἱ ὑπηκοοὶ καὶ πολῖται τοῦ ἐτέρου θέλουν εἶσθαι ἐλεύθεροι νὰ ἐξακολουθῶσι τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν θαλασσοπλοῖαν των μετὰ τῶν ἐπικρατειῶν τούτων, ἐξαιρουμένων μόνον τῶν πόλεων ἢ λιμένων, οἵτινες ἤθελον εἶσθαι ἀποκλει-

Consuls, ou Agens-Consulaires et pourront être enfermés dans les prisons publiques à la requisition et aux frais de ceux qui les réclament, pour être envoyés aux navires aux quels ils appartenaient ou à d'autres de la même nation. Mais s'ils ne sont par renvoyés dans l'espace de deux mois à compter du jour de leur arrestation, ils seront mis en liberté et ne seront plus arrêtés pour la même cause. Il est entendu toutefois que si le déserteur se trouvait avoir commis quelque crime délit ou contravention de police, il pourra être sursis à son extradition jusqu'à ce que le tribunal nanti de l'affaire aura rendu sa sentence et que celle-ci ait reçue son exécution.

Article 14.

Dans le cas où quelque bâtiment de l'une des hautes parties contractantes aurait échoué, fait naufrager ou souffert quelque dommage sur les côtes de la domination de l'autre, il sera donné toute aide et assistance aux personnes naufragées ou qui se trouveraient en danger, et il leur sera accordé des passeports pour retourner dans leur patrie. Les bâtimens et les marchandises naufragés ou leurs produits, s'ils ont été vendus, seront restitués à leurs propriétaires ou ayant cause, si réclamation est faite dans l'an et jour, en payant les frais de sauvetage que payeraient les bâtimens nationaux dans le même cas, et les compagnies de sauvetage ne pourront faire accepter leurs services que dans le même cas et après les mêmes délais qui seraient accordés aux capitaines et aux équipages nationaux. Les gouvernemens respectifs veilleront d'ailleurs à ce que les compagnies ne se permettent pas de vexations ou d'actes arbitraires.

Les dits objets et marchandises sauvés du naufrage ne seront assujétis au paiement de droits d'importation qu'en tant qu'on en disposerait pour être consommés dans le pays. En tout cas la quille et les agrès du navire naufragé ne seront soumis à aucun droit.

Article 15.

Les hautes parties contractantes conviennent d'appliquer dans leurs Etats l'entière rigueur des lois contre toutes personnes connues pour être pirates et contre tous individus y résidant, qui seraient, convaincus de connivence ou de complicité avec elles. Tous les navires et cargaisons appartenant à des sujets et citoyens des hautes parties contractantes que les pirates prendraient ou conduiraient dans les ports de l'une ou de l'autre, seront restitués à leurs propriétaires ou à leurs fondés de pouvoirs dûment autorisés, s'ils prouvent l'identité de la propriété, et la restitution aura lieu, même quant l'article réclaté serait entre les mains d'un tiers sujet à la juridiction des hautes parties contractantes, pourvu qu'il soit prouvé que l'acquéreur savait ou pouvait savoir que le dit article provenait de piraterie.

Artic. 16.

S'il arrivait que l'une des hautes parties contractantes fut en guerre avec quelque puissance, nation ou Etat, les sujets et citoyens de l'autre pourront continuer leur commerce et navigation avec les mêmes Etats, excepté avec les villes ou ports qui seraient bloqués ou assiégés par terre ou par mer. Mais dans aucun cas ne sera permis le commerce des arti-

σμένοι ἢ πωλορηγμένοι κατὰ ξηρὰν ἢ κατὰ θάλασσαν. Ἀλλ' ἐπ' οὐδεμιᾷ περιπτώσει δὲν ἐπιτρέπεται τὸ ἐμπόριον τῶν εἰδῶν ἅτινα γενικῶς θεωροῦνται ὡς λαθρεμπόριον πολέμου, κατὰ τὴν πλέον στενὴν ἐννοίαν τὴν καθιερωμένην ἀπὸ τοῦ δικαίου τῶν ἐθνῶν.

Συνεφωνήθη ὅτι πᾶν ὅ,τι τὸ διαμαχόμενον μέρος ἤθελε συμφωνήσει ἢ ἐσυμφώνησε μετ' ἄλλων Δυνάμεων πρὸς ὄφελος οὐδετέρως σημαίας, θέλει χρησιμεύσει ἐπίσης ὡς κανὼν μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἀνσεατικῶν Πολιτειῶν.

Ἄρθρον 17.

Τὰ δύο ὑψηλὰ συνομολογούντα μέρη ἐπιθυμοῦντα ν' ἀπολλάξωσιν ὅσον τὸ δυνατόν τὸ ἀναισθητὸν ἐμπόριον τῶν ἀπὸ πᾶν κώλυμα καὶ κινούμενα ἐπίσης ἀπὸ τὴν πρόθεσιν τοῦ νὰ ἐνεργώσιν ἐπ' ἀρχῶν συναδουσῶν μετὰ τὴν πλέον αὐστηρὰν δικαιοσύνην συνθέντο ὅτι, ἐνεκα τῆς ἀποστάσεως τῆς διαχωρίζουσας τὰς ἀμοιβαίας αὐτῶν ἐπικρατείας καὶ τῆς ἐντεῦθεν προκυπτούσης ἀβεβαιότητος ὡς πρὸς τὰ διάφορα ἀναφαίνοντα συμβάντα, ἐμπορικῶν πλοίων ἄ-ηκον εἰς μίαν ἐξ αὐτῶν καὶ προσδιορισμένον διὰ τινὰ λιμένα ἀποκλειόμενον ὑπὸ τῆς ἄλλης κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἀναχωρήσεώς του, ἂν κατὰ τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν τὸ ῥηθὲν πλοῖον ἄφισε τοὺς λιμένας ἐξ ὧν ἔλαβε τὸ φορτίον του, ἢ εἰς οὓς προσωρμίσθη κατὰ τὴν θαλασσοπλοῖαν αὐτοῦ δὲν εἶχε φθάσει ἐπισήμως τοῦ ἀποκλεισμοῦ ἢ εἰδήσεις, δὲν θέλει κυριεύεσθαι ἢ καταδικάζεσθαι ὡς ἀποπειραθὲν ἅπαξ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν εἰρημένον λιμένα. Ἀλλὰ τ' ἅπαξ μὲν ἀποπεμφθέντα πλοῖα ὑπὸ τῆς ἐπιφορτισμένης τὸν ἀποκλεισμὸν μοίρας ἀποπειραθέντα δὲ καὶ δεύτερον νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸν αὐτὸν ἀποκλεισμένον λιμένα, διαρκοῦντος τοῦ ἀποκλεισμοῦ τούτου, θέλουν εἰσθαι τότε ὑποκείμενα νὰ κρατηθῶσι καὶ καταδικασθῶσι.

Ἄρθρον 18.

Ἡ παρούσα συνθήκη θεωρεῖται κοινὴ καὶ ἐπίσης ἐφαρμοστέα κατὰ τὰς τρεῖς πολιτείας τῆς Λυβέκης, Βρέμης, καὶ Ἀμβούργου. Συνεφωνήθη δ' ὅτι μεταξὺ τῶν κυριάρχων αὐτῶν Κυβερνήσεων δὲν ὑπάρχει ἀλληλεγγυότης καὶ ὅτι αἱ τῆς συνθήκης ὑποχρεώσεις θέλουσι μένει ἐν πλήρει ἰσχύϊ ὡς πρὸς τὰς ἄλλας Πολιτείας ἂν καὶ ἤθελον παύσει πρὸς μίαν ἐξ αὐτῶν.

Ἄρθρον 19.

Ἡ παρούσα συνθήκη θέλει ἰσχύει διὰ δέκα ἔτη κατὰ συνέχειαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων καὶ ἂν πρὸ τῆς παρελεύσεως τῶν ἐννέα πρώτων ἐτῶν θάτερον τῶν συνομολογούντων μερῶν δὲν ἤθελε δηλώσει τῷ ἐτέρῳ δι' ἐπισήμου διακοινώσεως τὴν περὶ τῆς παύσεως τῆς συνθήκης ταύτης πρόθεσιν τοῦ θέλει μείνει αὕτη ἐν προσέτι ἔτος ὑποχρεωτικῇ, καὶ οὕτω καθέξῃ μέχρι τῆς παρελεύσεως τῶν δώδεκα μηνῶν μετὰ τὴν τοιαύτην δῆλωσιν, εἰς ὅποιανδήποτε ἐποχὴν καὶ ἂν ἤθελε γίνῃ αὕτη.

Ἄρθρον 20.

Ἡ παρούσα συνθήκη θέλει ἐπικυρωθῇ παρὰ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ παρὰ τῶν Γερουσιῶν τῶν Ἀνσεατικῶν Πολιτειῶν, αἱ δὲ ἐπικυρώσεις θέλουσιν ἀνταλλαχθῇ ἐν Ἀθῆναις ἐν διαστήματι ἐξ μηνῶν ἢ καὶ πρότερον εἰ δυνατόν. Πρὸς πίστῳ τούτων ἀμφοτέρω οἱ πληρεξούσιοι τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων Μερῶν ὑπογράψαντες τὴν συνθήκην ταύτην γεγραμμένην Γαλλικῇ ἐπέθεν οὖ τὰς σφραγίδας τῶν.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν ἐν Ἀθῆναις, τὴν 31 Μαΐου (12 Ἰουνίου) τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοτοῦ τεσσαρακοστοῦ τρίτου σωτηρίου ἔτους.

(ὕπογ.) Π. ΔΕΛΙΑΓΓΙΝΗΣ. (ὕπογ.) Π. ΚΟΛΚΟΥΤΣ. (Γ. Σ.) (Γ. Σ.)

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ 1847.)

cles réputés contredande de guerre dans le sens le plus restreint consacré par le droit des gens. Il est convenu que tout ce que la partie belligérante aurait stipulé ou stipulerait avec d'autres puissances d'avantageux au pavillon neutre servira également de règle entre le royaume de la Grèce et les republics Anséatiques.

Art. 17.

Les deux hautes parties contractantes désirant mettre leur commerce réciproque autant que possible à l'abri de toute entrave, et également animées du désir d'agir sur des principes conformes à la plus stricte justice, sont convenues, vu l'éloignement de leurs Pays respectifs et l'incertitude qui en résulte sur les divers événements qui pourraient avoir lieu, qu'un bâtiment marchand appartenant à une d'Elles, qui se trouverait destiné pour un port bloqué par l'autre, au moment du départ de ce bâtiment, mais que, à l'époque où le dit bâtiment avoit quitté les portes où il avoit pris son chargement, ou ceux où il aurait relâché en route, la nouvelle du blocus n'y serait pas parvenue officiellement, ne sera pas cependant ni capturé ni condamné pour avoir essayé une seule fois d'entrer dans le dit port. Mais les bâtiments qui après avoir été renvoyés une fois par l'escadre chargée du blocus, essaieraient d'entrer une seconde fois dans le même port bloqué durant la continuation de ce blocus, se trouveraient alors sujets à être détenus et condamnés.

Artic. 18.

La présente Convention est considérée commune et également applicable aux trois Républiques Anséatiques de Lubbeck, de Brême et de Hambourg. Il est convenu néanmoins qu'il n'existe point de solidarité entre leurs Etats Souverains et que les stipulations de ce Traité resteront en pleine force par rapport au reste de ces Républiques, malgré leur cessation par rapport à l'une d'Elles.

Article 19.

Le présent Traité sera en vigueur pendant dix années à partir du jour de l'échange des ratifications, et si avant l'expiration des neufs premières années l'une ou l'autre des Hautes Parties contractantes n'avait pas annoncé à l'autre par une notification officielle, son intention d'en faire cesser l'effet, le Traité sera obligatoire une année au delà, et ainsi de suite, jusqu'à l'expiration des douze mois qui suivront une semblable notification à quelque époque qu'elle ait lieu.

Artic. 20.

Le présent Traité sera ratifié par Sa Majesté le Roi de la Grèce et par les Sénats des Républiques Anséatiques, et les ratifications en seront échangées à Londres dans l'espace de six mois ou plutôt si faire se peut.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs des Hautes Parties contractantes ont signé le présent Traité, écrit en Français, et y ont apposé leurs sceaux.

Fait en duplicata à Athènes le 31 Mai (12 Juin) de l'an de grâce mil huit cent quarante trois.

Signé: PIERRE DELYANNI. Signé: P. COLQUHOUN D. (L. S.) (L. S.)

Ἐγκρίνομεν, ἐπικυροῦμεν καὶ ἐπιθεβαίουμεν τὴν εἰρημένην Συνθήκην καθ' ὅλα τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα ἄρθρα, ὑποσχομένοι νὰ τὴν φυλάττωμεν πιστῶς χωρὶς νὰ τὴν προσβάλλωμεν ἢ ἐπιτρέψωμεν νὰ προσβληθῇ οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον πρὸς πίστωσιν τούτων ὑπεγράψαμεν τὴν παρούσαν πράξιν τῆς ἐπικυρώσεως ἐπιθέσαντες καὶ τὴν τοῦ Βασιλείου ἡμῶν σφραγίδα.

Ἐξεδόθη ἐν ταῖς ἡμετέροις ἐν Ἀθήναις Ἀνακτόροις, τὴν 27 τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ἐν ἔτει μὲν σωτηρίῳ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τεσσαρχοστῷ τετάρτῳ, τῆς δὲ ἡμετέρας Βασιλείας τῷ δωδεκάτῳ.

Ο Θ Ω Ν

ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 8.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴν 13 Μαρτίου.

ΝΟΜΟΣ ΝΓ'.

Περὶ παρυστάσεως διὰ πληρεξουσίων καὶ συνηγόρων ἐνώπιον τῶν εἰρηνοδικῶν καὶ πταισματοδικῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Β Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Αἱ μὲν Βουλαὶ ἐψηφίσαντο ἡμεῖς δὲ διατάσσομεν τὰδε.

Ἄρθρον 1.

Ἐνώπιον τῶν τοῦ Κράτους εἰρηνοδικῶν, ὅταν μὲν ταῦτα δικάζωσι πολιτικὰς ὑποθέσεις, δὲν δύνανται νὰ παρίστανται ὡς πληρεξούσιοι, πρὸς ὑπεράσπισιν ἀλλοτρίων δικαιωμάτων, εἰμὴ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 91 τῆς Πολ. Δικονομίας ὀριζόμενα πρόσωπα· ὅταν δὲ δικάζωσι πταισματικὰς ὑποθέσεις, δὲν δύνανται νὰ παρίστανται ὡς συνήγοροι κατὰ τὰ ἄρθρα 25 καὶ 336 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας, εἰμὴ δικηγόροι.

Τῶν διατάξεων τούτων γίνεται ἐξαιρέσις, ὡςάκις παρὰ τινι τῶν εἰρηνοδικῶν δὲν ὑπάρχωσι διωρισμένοι πέντε τοῦλάχιστον δικηγόροι, τότε δὲ ἐπιτρέπεται νὰ παρίσταται ἐνώπιον αὐτοῦ ὡς τοιοῦτου, καὶ ὡς πταισματοδικεῖου καὶ πᾶς Ἕλληνα, ἀποκαταστημένος ἐν τινι δῆμῳ τοῦ Βασιλείου, καὶ ἔχων τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 74, § 1, τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας διαλαμβανόμενα προσόντα.

Ἄρθρον 2.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς μὴ δικηγόρους τὸ νὰ παρευρίσκωνται ὡς πληρεξούσιοι ἢ συνήγοροι ἐνώπιον τῶν εἰρηνοδικῶν ἢ πταισματοδικῶν, ὅταν ἔχωσι σχέσεις συγγενείας, ὡς τὴν τῶν διαλαμβανομένων εἰς τὸ ἄρθρον 273 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων βαθμῶν μὲ τὰ ἐν τῷ εἰρημένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανόμενα πρόσωπα· ὁ παραβάτης τῆς διατάξεως ταύτης τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον δραχμῶν 10—50.

Ἄρθρον 3.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 10 (22) Νοεμβρίου 1836 Νόμου ἐξακολουθοῦσιν ἰσχύουσαι καθ' ὅσον δὲν ἀντιβαίνουν εἰς τὸν παρόντα νόμον.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Φεβρουαρίου 1847.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ὑπουργὸς Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Φεβρουαρίου 1847.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΝΔ'.

Περὶ χορηγίας δανείου εἰς τὸν δῆμον Ἀθηνῶν διὰ τὴν αὐξήσιν τῶν ὑδάτων τῆς πόλεως.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Β Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἐκυρώσαμεν καὶ διατάττομεν τὰδε.

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸν δῆμον Ἀθηνῶν χορηγεῖται ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου δάνειον ἐκ πεντήκοντα χιλιάδων δραχμῶν ἄνευ τόκου (50,000).

Ἄρθρον 2.

Τὸ δάνειον τοῦτο θέλει ἀποκλειστικῶς χρησιμεύσει διὰ τὰς ἐργασίας, αἱ ὁποῖαι ἀπαιτοῦνται διὰ τὸν καθαρισμὸν καὶ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ μεγάλου ὑδραγωγείου, δι' οὗ μετοχετεύονται τὰ ἐκ τοῦ Πεντελικοῦ πότιμα τῆς πόλεως ὕδατα.

Ἄρθρον 3.

Πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δημοσίου, ἅμα χορηγήθῃ τὸ δάνειον, ἡ πρόσδοσις, ἥτις προϋπτεῖ εἰς τὸν δῆμον ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως τῶν ποτίμων ὑδάτων τῆς πόλεως ἀναβαίνουσα εἰς δεκαπέντε περίπου χιλιάδας δραχμῶν κατ' ἔτος μετὰ τῶν αὐξήσεων, ὅσαι προκύψουσιν ἐκ τῆς αὐτῆς ἐργασίας, παραχωρεῖται εἰς τὸν δημοσίον ταμεῖον, τὸ ὅποιον θέλει ἀπ' εἰθίμης εἰσπράττει αὐτὴν, μέχρις ὅτου ἀποπληρωθῇ ἐντελῶς τὸ δάνειον.

Ἄρθρον 4.

Μετὰ τὴν οὕτως ἀποπληρωμὴν τοῦ δανείου, ἡ πρόσδοσις αὕτη ὡς δημοτικὴ περιουσία μεταβαίνει ἀμέσως εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ δήμου, ὅστις θέλει διαχειρίζεσθαι αὐτὴν κατὰ τὰ περὶ τούτου ὀρισμένα περὶ δημοτικῶν φόρων.

Ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου ἀνατίθεται εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργόν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 19 Φεβρουαρίου 1847.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ὑπουργὸς Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Φεβρουαρίου 1847.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΝΤ΄.

Περὶ συστάσεως Κακουργιοδικείων κατὰ τὴν ἀ. Σύνο-
δον τοῦ 1847.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω · Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας,
ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Α'. Διὰ τὴν πρώτην Σύνοδον τῶν Κακουργιοδικείων τοῦ ἐνε-
στῶτος ἔτους 1847 θέλουν χρησιμεύσει οἱ τοῦ προπαρελθόντος
ἔτους 1845 κατάλογοι τῶν ἐνόρκων, διὰ δὲ τὰς λοιπὰς Συνό-
δους τοῦ αὐτοῦ ἔτους θέλουν συνταχθῇ οἱ κατάλογοι τῶν ἐνόρ-
κων κατὰ τὸ 1 ἄρθρον τῶν 12 Ὀκτωβρίου 1836 περὶ Ὁρ-
κωτῶν Κριτῶν Νόμου καὶ τὸ 41 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 28 Δεκεμ-
βρίου 1336 περὶ ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων νόμου ὑπὸ τε τῶν
ἐπάρχων καὶ τῶν συγκροτηθησάντων συνόδων ἐπαρχιακῶν
συμβουλίων.

Ἀνατιθέμεθα τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος
νόμου εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἡμέτερον ὑπουργόν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Μαρτίου 1847.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ὑπουργὸς Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Μαρτίου 1847.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 9.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 15 Μαρτίου.

ΝΟΜΟΣ ΝΖ΄.

Περὶ ἀποδόσεως τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι Μετοχίων τῶν
ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ Μονῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω · Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Νὰ ἀποδοθῶσι μὲν ἀμέσως εἰς τὰς ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ ἐπι-
κρατείᾳ ὑφισταμένας εὐαγεῖς Μονὰς τὰ Μετόχια ὅσα αὐταὶ ἐ-
χουσιν ἐντὸς τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῶν ἀπ' αὐτὰ
ἐξαρτωμένων κτημάτων, καὶ ὑπὸ τὰ βάρεα τῶν ἐνοικιασέων καὶ
συμφωνιῶν τῆς Κυβερνήσεως, ἐὰν τυχὸν ὧσιν ἐνοικιασμένα κατὰ
τὸν καιρὸν τῆς ἀποδόσεώς των, ἐκτὸς ἐκεῖνων ἀπὸ τὰς ὁποίας
οἱ ἐνοικιασταὶ ἤθελον παραιτηθῇ. Νὰ ἀπαιτηθῶσι δὲ κατ' ἀμοι-
βαίτητα τὰ Μετόχια καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν ἐξαρτώμενα κτήμα-
τα, ὅσα αἱ ἐν τῇ Ἑλλάδι ἱερὰί Μοναὶ εἶχον ἐπὶ τῆς ἐπαναστά-
σεως εἰς διάφορα μέρη τῆς Τουρκίας.

Οἱ Ἡμέτεροι ὑπουργοί, ὅτε τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς

Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως καὶ ὁ τῶν Οἰκονομικῶν, νὰ δημοσιεύ-
σωσι καὶ ἐκτελέσωσι τὸν παρόντα νόμον.

Ἀθήνησι, τῇ 7 Μαρτίου 1847.

Ο Θ Ω Ν

Οἱ ὑπουργοί

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Μαρτίου 1847.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΝΗ΄.

Περὶ συνουκισμοῦ τῶν Ψαρριανῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω · Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
ἐκυρώσαμεν καὶ διατάττομεν τὰδε.

Ἄρθρον 1.

Εἰς ἐκάστην τῶν εἰς Ἑρέτριαν συνουκισθησάντων διακοσίων
πρώτων οἰκογενειῶν Ψαρριανῶν παραχωρεῖται ἐν οἰκόπεδον ἐμ-
βαδοῦ Βασιλ. πῆχεων 972 πρὸς ἀνέγερσιν οἰκίας, καὶ ἐν ἐκ τῶν
οἰκοπέδων τῆς παραλίου γραμμῆς Βασ. πῆχεων 432 ἐφ' ὅσον
ἤθελον ὑπάρχει διαθέσιμα, πρὸς ἀνέγερσιν ἀποθηκῶν, ἢ Βασιλ.
στρέμμα εθνικῆς γῆς πλησίον τῆς πόλεως διὰ κήπον καὶ 60
100 Β. στρέμματα εθνικῆς γῆς διὰ καλλιέργειαν ὡς πρὸς τὰς
παραχωρήσεις δὲ ταύτας θέλει τηρηθῇ ἡ ἀναλογία, ὥστε αἱ μὲν
100 ἐκ τῶν ἀνωτέρω οἰκογενειῶν, αἵτινες ἤθελον συνουκισθῇ
ἐκεῖσε πρὸ τῶν ἄλλων νὰ λάβουν τὸν ἀνώτατον ὅρον τῶν 100
στρεμμάτων γαιῶν, καὶ ἀπὸ ἐν ἐκ τῶν οἰκοπέδων τῆς παραλίου
γραμμῆς αἱ δὲ ἕτεραι 100 οἰκογένειαι δικαιούμεναι ἀνά 25
εἰς τέσσαρας κατηγορίας κατ' ἀναλογίαν τοῦ χρόνου τῆς ἐκεῖσε
ἀποικιστάσεώς των, νὰ λάβουν αἱ μὲν τῆς Α'. κατηγορίας
ἀνά 90 στρέμματα γῆς· αἱ δὲ τῆς Β'. κατηγορίας ἀνά 80
στρέμματα· αἱ δὲ τῆς Γ'. ἀνά 70 στρέμματα· καὶ αἱ τῆς Δ'.
ἀνά 60 στρέμματα γῆς ἐκτὸς τῶν οἰκοπέδων πρὸς ἀνέγερσιν
οἰκῶν, καὶ τῶν διὰ κήπους γαιπέδων, ἅτινα θέλουν λάβει ἅ-
πασαι αἱ ἀνωτέρω οἰκογένειαι· ἐκτὸς τούτων θέλει λάβει καὶ ἐν
ἐκ τῶν ἀνωτέρω οἰκοπέδων τῆς παραλίου γραμμῆς, ἐὰν ἤθελον
περισεύσει.

Εἰς τὰς λοιπὰς οἰκογενείας μέχρι 1000, αἵτινες ἤθελον συν-
ουκισθῇ ἀκολούθως ἐντὸς πέντε ἐτῶν, παραχωροῦνται ἀνά ἐν
οἰκόπεδον τῆς αὐτῆς ἐκτάσεως πρὸς ἀνέγερσιν οἰκίας, καὶ 50
Βασ. στρέμματα εθνικῆς γῆς διὰ καλλιέργειαν.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὰς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον γενησομένας παραχω-
ρήσεις δὲν δύνανται νὰ διατεθῶσιν αἱ γαῖαι ἢ κτήματα, ὅσα
ἐπιφυλάττονται εἰς τοὺς καλλιερгоῦντας αὐτὰ γεωργοὺς κατὰ
τοὺς ὅρους τῶν ἀπὸ 19 Μαρτίου καὶ 24 Ἰουνίου 1843 ἐκδο-
θέντων νόμων, περὶ παραχωρήσεως προθεσμίας εἰς τοὺς φλογ-
γίτας, ἐκτὸς ἂν αἱ γαῖαι αὐταὶ ἢ τὰ κτήματα ἤθελον ὑπάρχει
ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως ταύτης, ὅτε θέλουν διδισθαι εἰς
αὐτοὺς ἄλλαι γαῖαι τῆς αὐτῆς ἀξίας ἐκτὸς τῆς πόλεως· χορη-
γεῖται εἰς τοὺς αὐτοὺς καλλιερгоῦντας γεωργοὺς καὶ ἀνά ἐν οἰ-
κόπεδον ἐμβαδοῦ πῆχεων Βασιλικῶν 972 πρὸς ἀνέγερσιν οἰκίας
ἐντὸς τῆς πόλεως, καὶ ἐν στρέμμα γῆς πλησίον τῆς αὐτῆς πό-

λεως διὰ κήπων, ὡς καὶ εἰς τοὺς συνοικισθησόμενους Παρριανούς, κατὰ τὸ ἄρθρον 1.

Ἄρθρον 3.

Οἱ λαμβάνοντες τὰ οἰκόπεδα εἶναι ὑπόχρεοι ν' ἀνεγείρουν ἐπ' αὐτῶν τὰς οἰκίας των καὶ ν' ἀποκατασταθῶσι μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των ἐκεῖσε ἐντὸς τῆς δοθησομένης περὰ τῆς Κυβερνήσεως προθεσμίας· τὸναντίον θέλουν ἀφαιρεῖσθαι ἀπ' αὐτοὺς τὰ παραχωρηθέντα οἰκόπεδα καὶ αἱ γαῖαι, καὶ θέλουν διδῆσθαι εἰς ἄλλους μὲν τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις, ἢ θέλουν μένει εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρον 4.

Δίδονται εἰς ἐκάστην τῶν ἀπόρων οἰκογενειῶν δραχμαὶ 300 διὰ νὰ χρησιμεύσωσι πρὸς ἀνέγερσιν τῶν οἰκιῶν των.

Δίδεται ὡσαύτως εἰς ἕκαστον τῶν ὀξυωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ προκαταβολὴ τριακοσίων μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν, ἀποδοτέων ἄνευ τόκου εἰς τὸ δημόσιον διὰ μηνιαίας ἀφαιρέσεως τοῦ τεταρτημορίου τοῦ μισθοῦ των.

Ἄρθρον 5.

Τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἀναγερόμενα οἰκόπεδα καὶ ἡ στρέμμα γῆς διὰ κήπων δίδονται δωρεάν· ἡ δὲ ἀξία τῶν ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ γαιῶν, καθὼς καὶ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 4, ἐδ. α. εἰς τὰς ἀπόρους οἰκογενεῖς δοθησομένη χρηματικὴ βοήθεια θέλουν ἐκπεσθῇ ἐν καιρῷ τῆς ἐξοφλήσεως τῶν ὅσων τυχὸν οἱ Παρριανοὶ ἔχουν ἀπὸ τὸ δημόσιον ἀπαιτήσεων, ἐξαιρέσει τῶν ἀπὸ χρηματικῆς συνεισφοράς.

Ἄρθρον 6.

Δίδεται τελωνιακὴ ἀτέλεια ἐν διαστήματι πέντε ἐτῶν ἐπὶ τῶν ἔξωθεν μετακομιζομένων εἰς Ἑρέτριαν πρὸς οἰκοδόμησιν ὑλῶν καὶ ἐπὶ τῶν ἀπολύτως χρησίων εἰς ἐκάστην οἰκογενεῖαν ἐπίπλων καὶ σκευῶν.

Ἄρθρ. 7.

Παραχωροῦνται εἰς τὸν δῆμον τῶν Παρριανῶν τὰ διὰ πλατείας καὶ ἀγορὰς ὡς πρὸς ἀνέγερσιν δημοτικῶν καταστημάτων ἀνακατὰ οἰκόπεδα, καὶ ἡ ἄνωθεν τῆς παραλίου γραμμῆς σχηματισθησομένη σειρὰ 60 οἰκοπέδων, τὰ ὅποια θέλει διαθέσει ὁ δῆμος πρὸς σύστασιν ἐκπαιδευτικῶν καὶ ἄλλων κοινωφελῶν καταστημάτων.

Ἄρθρον 8.

Ὅσαι ἀρχαιότητες ἤθελον εὐρεθῇ εἰς Ἑρέτριαν μένουσι εἰς τὸν δῆμον τῶν Παρριανῶν πρὸς σύστασιν ἰδιαίτερου δημοτικοῦ μουσείου.

Οἱ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοὶ ἐπιφορτίζονται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Μαρτίου 1847.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ὑπουργὸς Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Μαρτίου 1847.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΝΘ'.

Περὶ τῆς μὴ ἐξαγωγῆς τῶν δημητριακῶν καρπῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ: ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐκφράσαμεν καὶ διατάσσομεν ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγή τῶν δημητριακῶν καρπῶν καὶ ἀλεύρων μέχρι τῆς 1 Ἰουλίου τ. ε. ἢ καὶ πρὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης, ἐὰν ἤθελον ἐκλείψει οἱ λόγοι τῆς ἀπαγορεύσεως.

Ἄρθρον 2.

Πᾶς παραβάτης τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 διατάξεως τιμωρεῖται μὲν πρόστιμον δέκα λεπτῶν ἐπὶ ἐκάστης ὀκάδος, ὁ δὲ πλοίαρχος ἰδίως ὑποβάλλεται εἰς τὴν παρὰ τοῦ νόμου ὀριζομένην ποινήν.

Ἡ δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου ἀνατίθεται εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργόν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Μαρτίου 1847.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ὑπουργὸς Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Μαρτίου 1847.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΝΟΜΟΣ Ξ'.

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς κατὰ τὸ ἔτος 1847.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ: ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Ὁ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ Ἡμετέρου στρατοῦ τῆς γραμμῆς ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς ἀπογράφων κατὰ τὸ ἔτος 1847 προσδιορίζεται εἰς 1,200.

Οἱ 1,200 ἄνδρες οὗτοι θέλουν ἀναλογισθῇ εἰς τοὺς δήμους τοῦ Κράτους διὰ τῶν ἀρμοδίων διοικητικῶν ἀρχῶν ἐπὶ τῇ βᾶσει τοῦ πληθυσμοῦ.

Ἄρθρον 2.

Οἱ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Στρατιωτικῶν ἡμέτεροι ὑπουργοὶ θέλουν δημοσιεύσει τὸν παρόντα νόμον καὶ ἐκτελέσει αὐτὸν καθ' ὅσον ἀφορᾷ ἕκαστον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Μαρτίου 1847.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ὑπουργὸς Κ. ΤΖΑΒΕΛΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Μαρτίου 1847.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 10.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 5 Ἀπριλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ ἐν Ἑρετρίᾳ συνοικισμού τῶν Ψαρρίανων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες, ὑπὸ ὄψιν τὸν ἀπὸ 10 τοῦ τρέχοντος μηνὸς νόμον, περὶ συνοικισμού τῶν Ψαρρίανων εἰς Ἑρετρίαν, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἡ διαμονὴ τῶν δυνάμει τοῦ ἀνωτέρου νόμου παραχωρουμένων γηπέδων καὶ γαιῶν εἰς τοὺς ἐν Ἑρετρίᾳ συνοικιζομένους Ψαρρίανους θέλει ἀρχίσει ἀμέσως μετὰ τὴν μετάβασιν ἐκεῖσε τῆς ἐπὶ τοῦ συνοικισμού ἐπιτροπῆς· θέλει δὲ γίνεαι εἰς τοὺς αἰτουμένους παρὰ τοῦ ἐκεῖσε διορισθισμένου γεωμέτρου κατὰ τὴν χρονολογικὴν τάξιν τῆς παρουσιάσεως τῶν αἰτήσεων τῶν ἐπὶ τούτῳ ἕκαστος ἀρχηγὸς οἰκογενείας Ψαρρίανος ἐπιθυμῶν νὰ συνοικισθῇ εἰς Ἑρετρίαν θέλει μεταβαίνειν αὐτοπροσώπως ἐκεῖσε, ἢ θέλει ὑποβάλλει διὰ πληρεξουσίου τοῦ τὴν περὶ τούτου ἀναφορὰν τοῦ εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ συνοικισμού ἐπιτροπῆν καὶ εἰς τὸν γεωμέτρην, καταγραφόμενος εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιστάσεις κατὰ τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς παρουσιάσεως τῆς αἰτήσεώς του εἰς ἐπὶ τούτῳ πρωτόκολλον, τὸ ὅποιον θέλουν κρατεῖ, θέλει λαμβάνει κατ' ἐκλογὴν τοῦ παρὰ τοῦ γεωμέτρου τὰ ἀνήκοντα εἰς αὐτὸν γήπεδα καὶ γαῖας κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου, προηγουμένων πάντοτε εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐχόντων προγενεστέρας αἰτήσεις.

Ἄρθρον 2.

Ἐὰν δύο ἢ πλείότεροι οἰκίσται συμπέσῃ νὰ παρουσιάσωσι συγχρόνως τὰς αἰτήσεις τῶν, ἢ τάξεις τῆς ἐκλογῆς τῶν γηπέδων καὶ γαιῶν θέλει κανονίζεσθαι διὰ λαχνοῦ.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἐπὶ τοῦ συνοικισμού τῶν Ψαρρίανων ἐπιτροπὴ, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ οἰκίσται, ἔχουν τὸ δικαίωμα, ἐὰν μετὰ τῶν συνοικιζομένων ἤθελον εὐρεθῇ τινὲς μὴ ἔχοντες τὰ προσόντα τοῦ οἰκιστοῦ, νὰ ἀναφέρωνται ἀμέσως εἰς τὸν νομάρχην Εὐβοίας διὰ νὰ ἀφαιρῶνται τὰ παραχωρηθέντα εἰς αὐτοὺς γήπεδα καὶ γαῖαι καὶ δίδωνται εἰς ἄλλους.

Ἄρθρον 4.

Ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου συνοικισθησομένων διακοσίων πρώτων οἰκογενειῶν Ψαρρίανων, αἱ ἑκατὸν πρώται εἶναι ὑπόχρεοι λαμβάνουσαι τὰ παραχωρούμενα εἰς αὐτὰς γήπεδα καὶ γαῖας νὰ ἀρχίσωσι τὰς οἰκοδομὰς τῶν ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς παραχωρήσεως καὶ νὰ φέρωσιν αὐτὰς εἰς πέρας καὶ ἀποκατασταθῶσιν ἐκεῖσε μετὰ τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἐντὸς τῆς 31 Ὀκτωβρίου τ. ε. ἀνυπερθέτως· αἱ δὲ ἑτεραί ἑκατὸν οἰκογένειαι ὀφείλουσι νὰ ἀποπερατώσουν τὰς οἰκοδομὰς τῶν καὶ ἀποκατασταθῶσιν οἰκογενειακῶς ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως τῶν οἰκοπέδων καὶ γαιῶν, αἱ δὲ λοιπαὶ μέχρι τῶν χιλίων οἰκογενειῶν θέλουν τηρήσει τὴν δι' ἰδιαίτερου διατάγματος ὀρισθησομένην ἀκολουθίαν δι' αὐτὰς προθεσμίαν.

Ὅσοι ἐκ τῶν ἀνωτέρω δὲν ἤθελον ἐκπληρώσει ἐμπροσθέντως τὰς ὑποχρεώσεις τῶν ταύτας θέλουν χάνει πᾶν δικαίωμα ἐπὶ τῶν παραχωρηθέντων εἰς αὐτοὺς γηπέδων καὶ γαιῶν, καὶ θέλουν παραχωρεῖσθαι εἰς ἄλλους μὲν τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις, ἢ θέλουν μένει εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ δημοσίου· ῥητῶς δὲ θέλουν με-

ταθῇ εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου, χωρὶς νὰ παραχωρῶνται εἰς ἄλλους οἰκιστὰς τὰ εἰς τὰς πρώτας ἑκατὸν οἰκογενείας παραχωρούμενα γήπεδα καὶ γαῖαι, ἐὰν αὐταὶ δὲν ἤθελον ἐκπληρώσει τὰς δι' αὐτὰς ἰδίως διαταττομένας ὑποχρεώσεις τῶν.

Ἄρθρον 5.

Οἱ λαβόντες τὰ οἰκόπεδα καὶ τὰς γαῖας δὲν συγχωρεῖται νὰ τὰ πωλήσωσιν εἰς ἄλλους εἰμὴ μετὰ τρία ἔτη ἀπὸ τῆς ἐκεῖσε ἀποκαταστάσεως τῶν· δύνανται ὅμως νὰ τὰ ἀνταλλάξωσι μετὰ τῶν, ἀλλ' εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπόχρεοι διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων τῶν.

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὸν νομάρχην Εὐβοίας θέλει ἀνοιχθῇ ἡ ἀναγκαῖα πίστωσις ἐκ μὲν τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ δι' ὅσα ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν χορηγίαν τῶν διδομένων χρηματικῶν βοηθειῶν εἰς τὰς ἐνδεεῖς οἰκογενείας Ψαρρίανων· ἐκ δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργείου, ὅσα ἀπαιτοῦνται διὰ προκαταβολὰς εἰς τοὺς ἀξιωματικούς τοῦ ναυτικοῦ διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν οἰκῶν τῶν συμψώνως μὲ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου.

Τὰ πιστοποιητικὰ περὶ τῆς ἐνδεείας τῶν λαμβανόντων τὴν χρηματικὴν βοήθειαν ἀτόμων θέλουν ἐκδίδεσθαι παρὰ τῆς ἐν Ἑρετρίᾳ ἐπὶ τοῦ συνοικισμού ἐπιτροπῆς καὶ παρὰ τῶν Βουλευτῶν τῶν.

Ἄρθρον 7.

Ἡ χορηγία αὕτη ὡς καὶ αἱ προκαταβολαὶ θίλουν δίδεσθαι παρὰ τοῦ νομάρχου Εὐβοίας εἰς ἐκάστην οἰκογένειαν εἰς δύο ἴσας δόσεις· ἡ μὲν πρώτη μετὰ τὴν ἐνάρξιν τῆς οἰκοδομῆς, ἡ δὲ δευτέρα μετὰ τὴν κατὰ τὸ ἥμισυ πρόοδον αὐτῆς βεβαιουμένην διὰ πιστοποιητικοῦ τοῦ γεωμέτρου.

Ἄρθρον 8.

Διατάττομεν ὥστε ἅπασαι αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ νὰ ἐκτελῶσι μετὰ ζήλου καὶ προθυμίας τὰ ἀνατεθειμένα εἰς αὐτὰς καθήκοντα διὰ τὴν πρόοδον τοῦ προκειμένου συνοικισμού καὶ νὰ διευκολύνωσι τὸ ἐπ' αὐταῖς τὴν ταχέαν καὶ ἀνεστὶν ἀποκατάστασιν τῶν συνοικιζομένων· ἰδίως δὲ θέλει προσκληθῇ ἡ ἐπὶ τοῦ συνοικισμού τῶν Ψαρρίανων ἐπιτροπὴ νὰ ἐφορευῇ εἰς τὰ τοῦ συνοικισμού καὶ νὰ ἐξομαλύνῃ διὰ τῆς ἡθικῆς ἐπιβρόχης τῆς τὰ μετὰ τῶν συνοικιζομένων παράπονα καὶ διενέξεις.

Ἄρθρον 9.

Ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργόν·

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τὴν 14 Μαρτίου 1847.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ὑπουργὸς Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 11 καὶ 12 (Παρελείφθησαν).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 13.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 27 Ἀπριλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ πληρωμῆς τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους μέχρι τῆς συγκροτήσεως τῶν Βουλῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβόντες, ὑπὸ ὄψιν τὸ ἀπὸ 14 Ἀπριλίου τ. ε. περὶ διαλύσεως τῶν Βουλῶν ἡμέτερον Διάταγμα·

Θεωρούντες ότι ὁ κατὰ τὴν ἐναρξίν τῆς τελευταίας περιόδου τῆς πρώτης Βουλευτικῆς Συνόδου ὑποβληθεὶς εἰς τὰς Βουλὰς προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους διὰ τὰ ἐξοδα τῆς χρήσεως 1847 δὲν ἔφθασε νὰ ἐπιψηφισθῇ.

Θεωρούντες ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν ν' ἀναβληθῇ ἡ πληρωμὴ τῶν τακτικῶν καὶ κατεπειγόντων ἐξόδων τοῦ Κράτους μέχρι τῆς συγκροτήσεως τῶν νέων Βουλῶν, καὶ τῆς παρ' αὐτῶν ἐπιψηφίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐμποδιζομένης ἐκ τούτου τῆς πορείας τῆς κυβερνητικῆς μηχανῆς καὶ με κίνδυνον μάλιστα τῆς κοινῆς ὑσυχίας καὶ ἀσφαλείας τῶν πολιτῶν.

Θεωρούντες ὅτι ὁ εἰς τὰς διαλυθείσας Βουλὰς ὑποβληθεὶς ἐγκαίρως προϋπολογισμὸς τοῦ 1847 εἶναι συντεταγμένος ὡς πρὸς τὰ κύρια καὶ τακτικά τοῦ Κράτους ἐξοδα ἐπ' αὐταῖς ἐκείναις ταῖς θάσεσι, τὰς ὁποίας παρεδέχθησαν τὰ Βουλευτικά σώματα εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῶν προϋπολογισμῶν τῶν ἐξόδων τῶν χρήσεων 1845 καὶ 1846, καὶ ὅτι διὰ τὰ ἐξοδα τῆς ἀ. τριμηνίας τοῦ ἐνεστώτος ἔτους ἐψηφίσθη παρὰ τῶν διαλυθεισῶν Βουλῶν τριμηνος πίστωσις, ἴση με τὸ τεταρτημόριον τοῦ ὅλου ποσοῦ τοῦ εἰς αὐτὴν ὑποβληθέντος προϋπολογισμοῦ καὶ ἐπὶ τῇ θάσει ἐκείνου τοῦ 1846 ἔτους καὶ τῶν ὑπαρχόντων Νόμων, Κανονισμῶν καὶ Διαταγμάτων.

Ἐπὶ τῇ κοινῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Οἱ ἡμέτεροι ὑπουργοὶ θέλουν μᾶς καθυποβάλλει κατὰ μῆνα διὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ μέχρι τῆς διὰ τὴν ἐν ἀρξίν τῶν νέων Βουλῶν ὁρισμένης ἐποχῆς, τὰς χρηματικὰς αὐτῶν αἰτήσεις διὰ τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα καὶ τακτικά ἐξοδα τοῦ μηνὸς εἰς λογαριασμὸν τοῦ ὑποβληθέντος εἰς τὰς Βουλὰς προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1847 μὴ ὑπερβαίνοντα τὸ ἀναλογικὸν εἰς ἕκαστον μῆνα ποσόν, ἥτοι τὸ δωδεκατημόριον τοῦ ἐτηρίου προϋπολογισμοῦ, καὶ ἐπὶ τῇ θάσει ἐκείνου τοῦ 1846 καὶ τῶν ὑπαρχόντων νόμων, κανονισμῶν καὶ διαταγμάτων.

Ἄρθρον 2.

Αἱ ἐπὶ τῇ θάσει τῶν μηνιαίων χρηματικῶν αἰτήσεων χορηγηθῶμεναι παρ' ἡμῶν πίστώσεις, θέλουν ὑποβληθῇ εἰς τὰς Βουλὰς πρὸς τακτοποίησιν, ἅμα μετὰ τὴν συγκροτήσιν αὐτῶν, καταλογιζομεναι ἀπέναντι τοῦ ψηφισθησομένου προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1847.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἡμέτερον ὑπουργικὸν συμβούλιον θέλει δημοσιεύει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διατάγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ἀπριλίου 1847.

Ο Θ Ω Ν

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Κ. ΤΖΑΒΕΛΑΣ, Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ
Δ. Γ. ΒΟΥΓΑΡΗΣ, Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ,
Ν. ΚΟΡΦΙΩΤΑΚΗΣ.

Ἀριθ. 40.

13200.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ θεθαλώσεως τῶν ἐρετεινῶν πρώτων καρπῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω. Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωρούντες ὅτι ἡ συζήτησις τοῦ ἐπὶ τῶν ἐγκτητικῶν φόρων Νόμου τοῦ τρέχοντος ἔτους ὑποβληθέντος, ἐν καιρῷ εἰς τὴν Βουλὴν δὲν ἀπεπερατώθη, ἐπελθούσης τῆς διαλύσεως αὐτῆς, καὶ ἡ ἐπιψήφισις αὐτοῦ ἀναγκαιῶς ἀναβάλλεται μέχρι τῆς συγκροτήσεως τῆς νέας Βουλῆς, συγκαλεσθεῖσης κατὰ τὴν 10 Ἰουλίου τρ. ἔτους.

Θεωρούντες ὅτι μέχρι τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἐνεργεῖται ἡ συγκροτιδὴ τῶν πρώτων προϊόντων, τὰ βουλευτικά σώματα δὲν δύνανται νὰ συνέλθωσι πρὸς ἐπιψήφισιν τοῦ περὶ ἐγκτητικῶν φόρων νόμου· τοῦτο δὲ καθιστᾷ προφανῆ τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ληφθῶσιν ἀπὸ τοῦδε μέτρα ἐξασφαλιζόντα τὴν θεθαλίωσιν τῶν προϊόντων αὐτῶν, ὥστε ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ μὴ κατασταθῇ ἐπαχθὴς εἰς τοὺς φορολογουμένους ἡ ἐπιβλαβὴς εἰς τὸ δημόσιον ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ἐπιψηφισθησομένου περὶ ἐγκτητικῶν φόρων νόμου, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ προληφθῶσι διενέξεις, αἵτινες τυχόν ἤθελον προκύψει κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς εἰσπράξεως τῶν φόρων αὐτῶν, ἐὰν ἀπὸ τοῦδε δὲν ληφθῶσι τὰ περὶ τῶν ὁ λόγος μέτρα.

Θεωρούντες ὅτι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 1 καὶ τοῦ § 8 τοῦ ἀπὸ 16 Μαΐου 1845 ἡμετέρου διατάγματος, ἐκδοθέντος δυνάμει τοῦ ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν νόμου περὶ συστάσεως τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων, τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ τὸ χρέος νὰ λαμβάνῃ καὶ ἐνεργῇ δι' αὐτῶν μέτρα πρὸς θεθαλίωσιν ὅλων τῶν δημοσίων φόρων καὶ τὴν σύνταξιν πινάκων ἀφορώντων αὐτοὺς καὶ τ' ἄλλα τοῦ δημοσίου δικαίωματα.

Θεωρούντες ὅτι ὁσάκις κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη ἀνεβάλλετο ἡ ἐπιψήφισις καὶ δημοσίευσις φορολογικοῦ τινος ἐτησίου νόμου, τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐλάμβανε μέτρα προσωρινὰ πρὸς θεθαλίωσιν τῶν προϊόντων τῆς γῆς, διορίζον τοὺς ἀναγκαίους πρὸς τοῦτο ἐπιστάτας.

Θεωρούντες ὅτι ἡ ἀνάγκη τῆς προσφυγῆς εἰς τοιαῦτα μέτρα, ἀναγνωρισθείσης καὶ ὑπὸ τῶν βουλευτικῶν σωμάτων διὰ τῆς ῥητῆς διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ κατὰ τὴν 19 Μαρτίου 1845 δημοσιευθέντος νόμου περὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων, ἐπίκειται μᾶλλον κατεπειγόντα ἢ ἡ, ὅτε τὰ βουλευτικά σώματα δὲν δύνανται νὰ συνέλθωσι πρὸς τῆς συγκροτιδῆς τῶν πρώτων καρπῶν.

Θεωρούντες τέλος, ὅτι τὸ δημόσιον ὡς ἰδιοκτήτης τῶν ἐθνικῶν γαιῶν χρεωστεῖ νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν παραγωγὴν ὅλων αὐτῶν, ὅσαι καλλιεργοῦνται παρ' ἰδιωτῶν.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάττομεν.

1) Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν θέλει φροντίσει νὰ θεθαλιωθῇ ἡ ἐρετεινὴ παραγωγὴ τῶν πρώτων προϊόντων τῆς γῆς, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ διορίσῃ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἐφόρου τὰ ἀναγκαῖα προσωπικὰ προσωρινὰ ἐπιστάται.

2) Οἱ ἐπιτετραμμένοι τὴν θεθαλίωσιν τῶν πρώτων προϊόντων προσωρινοὶ ἐπιστάται ἐπὶ βαρυτάτῃ αὐτῶν εὐθύνη καὶ ἐπὶ ποινῇ πειθαρχικοῦ προστίμου ἀπὸ 5—50 δραχμῶν ἐπιβαλλομένου ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ὀφείλουν νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὰ χωρία, τὰς πόλεις ἢ κομποπόλεις, κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ θερού, τῆς συγκροτιδῆς εἰς τὰ ἀλώνια, τοῦ κοπανίσματος καὶ ἀλωνίσματος, τῆς σφραγίσεως καὶ ἀποσφραγίσεως τῶν ἀλωνίων, μετρητοῦ θεθαλώσεως καὶ καταγράφου ἀκριβῶς, εἰς τὸ ὁποῖον θέλουν κρατεῖ διπλότυπον βιβλίον, τὸ ὅλικόν ποσόν τῶν προϊόντων ἐνὸς ἐκάστου φορολογουμένου, μετὰ τὴν διάκρισιν, ἐὰν τοῦτο παρήχθῃ ἀπὸ ἰλιωτικῶν ἢ ἐκκλησιαστικῶν, ἢ ἐθνικῶν ἀγρούς, ἢ δὲ κατεμέτρησις τῶν προϊόντων θέλει γίνεσθαι διὰ τοῦ δημοσίου κυλοῦ (κομποῦ).

Οἱ φορολογούμενοι δὲν θέλουν ἐμποδίζεσθαι εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ θερισμοῦ, τῆς συγκροτιδῆς καὶ τοῦ ἀλωνίσματος τῶν προϊόντων τῶν ἀλλ' ὀφείλουν ἐκεῖνοι μόνον ὅσοι καλλιεργοῦν ἐθνικοὺς καὶ ἰδιωτικοὺς ἀγρούς συνάμα, ἢ ἐκκλησιαστικοὺς καὶ ἰδιωτικοὺς ἐπὶ τῇ προφορικῇ δηλώσει τῶν πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς θεθαλώσεως τῶν προϊόντων ἐπιστάτην, νὰ λάβουν τὴν περὶ τοῦ θερισμοῦ ἄδειαν, τὴν ὁποῖαν ὀφείλει παρεῦθι νὰ δώσῃ οὗτοι, ἄλλως οἱ φορολογούμενοι προχωροῦν εἰς τὸν θερισμόν.

3) Η σφράγισις καὶ ἀποσφράγισις τῶν ἀλωνίων καὶ ἡ καταμέτρησις τῶν καρπῶν δὲν θέλει ἐνεργεῖσθαι εἰμὴ ὑπὸ μόνων τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν βεβαίωσιν τῶν προϊόντων ἐπιστάτων· ἐὰν δὲ οὗτοι δὲν ἐμφανισθῶσιν ἐντὸς τῆς ἡμέρας, διὰ μὲν τὴν ἀποσφράγισιν αὐτορμήτως, διὰ δὲ τὴν καταμέτρησιν προσκαλούμενοι, ἐνεργεῖ τὴν μὲν ὁ φορολογούμενος ἐνώπιον δύο μαρτύρων, τὴν δὲ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ δημάρχου ἢ τοῦ παρέδρου, ἢ τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου, ἢ ἐν ἐλλείψει ἐνὸς αὐτῶν, ἐπὶ παρουσίᾳ δύο μαρτύρων, συντασσομένου πρωτοκόλλου, τὸ ὅποιον ἀποστέλλεται διὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον.

4) Μετὰ τὴν καταμέτρησιν τῶν προϊόντων ἐνὸς ἐκάστου τῶν φορολογουμένων, ὁ ἐπιτετραμμένος τὴν βεβαίωσιν ἐπιστάτης σημειοῖ κατ' εἶδος ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τοῦ καρποῦ καὶ δι' ἀριθμοῦ καὶ ὁλογράφως, εἰς τὸ κρατούμενον ἐπὶ τούτῳ βιβλίον, εἰς τὸ στέλεχος τοῦ ὁποίου ὑπογράφεται ὁ φορολογούμενος, εἰς δὲ τὸ ἀπόσπασμα ὁ ἐπιστάτης, τὸ ὅποιον ἐκκόπτων ἐγγεγραμμένον εἰς αὐτόν· ἀνυμνέον δὲ τούτου νὰ τὸ λάβῃ πέμπεται ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς πρὸς τὸν δήμαρχον διὰ τοῦ ἐφόρου. Ἐν ὁ φορολογούμενος ἦναι ἀγροάματος ἢ ἀποποιήθῃ νὰ ὑπογράψῃ, ὑπογράφει ἀντ' αὐτοῦ ἄλλος ἐνώπιον δύο μαρτύρων.

5) Ὁ ἐπὶ τῆς βεβαίωσης τῶν προϊόντων ἐπιστάτης ὅστις ἤθελεν ἀμελήσει τὴν τακτικὴν χρῆσιν τῶν διπλοτύπων, ἢ ἐν γνῶσει χαρακτηριεῖ ἐν αὐτῷ ὡς ἰδιωτικούς ἀγροὺς, ἐγνωσμένους ὡς ἐκκλησιαστικούς ἢ ἐθνικούς κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη, θέλει τιμωρεῖσθαι πειθαρχικῶς μετ' ἐπίσημον δρχμῶν 10—100 ἐκτὸς τῆς τυχόν εἰς τὸ δικασίον ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως. Εἰς τὸ αὐτὸ πρόστιμον ὑποβάλλεται καὶ ὁσάκις ἀναφανῇ ἀσυμφωνία μεταξὺ στελέχους καὶ διπλοτύπου, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ ἀλλοίωσις ἐπὶ γὰρ ἐκ μέρους τῶν φορολογουμένων, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς κατὰ τοὺς κειμένους Νόμους ποινικῆς καταδιώξεως.

6) Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἰδιοκτῆτης ἢ καλλιεργητὴς ἐθνικῶν ἢ ἐκκλησιαστικῶν γαιῶν ἤθελε συγκαμίσει τοὺς καρπούς τοῦ χωρίου νὰ προσκαλέσῃ τὸν ἐπιστάτην διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν καταμέτρησιν αὐτῶν, ἢ μὴ ἐμφανισθέντος ἐντὸς τῆς ἡμέρας τοῦ προσκεκλημένου ἐπιστάτου ἤθελε παραλείψει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ 3 περὶ καταμετρήσεως τῶν καρπῶν ἐνώπιον τῶν αὐτοῖς ἀναφερομένων προσώπων, ἢ ἄλλως πῶς ἤθελεν ἀποποιήθῃ τὴν ἐνώπιον τοῦ ἐμφανισθέντος ἐπιστάτου καταμέτρησιν, γίνεται ἀμέσως ἐκτίμησις τοῦ ὡς ἐγγιστα ποσοῦ ἐνὸς ἐκάστου ἐκ τῶν συγκαμισθέντων καρπῶν, ἐνεργουμένη ὑπὸ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ δημάρχου, τοῦ δημαρχικοῦ ἢ ἐιδικοῦ παρέδρου καὶ ἐνὸς εἰδήμονος ὀνομαζομένου παρὰ τοῦ ἐπάρχου, ἢ ἐν ἐλλείψει καὶ ἐνὸς τῶν ἀνωτέρω δημοτικῶν ὑπαλλήλων, ἐκ δύο ἄλλων πολιτῶν προσλαμβανομένων παρὰ τοῦ ἐπιστάτου, καὶ συντασσομένου πρωτοκόλλου, εἰς ὃ γίνεται μεία τῆς περιστάσεως, ἥτις ἐπροκάλεσε τὴν ἐκτίμησιν, αὐτὰ δὲ πέμπεται ἀκολούθως εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, ἢ ἀνωτέρω ἐκτίμησις, δύναται νὰ γενῇ, καὶ ἐπὶ τῶν ἀγρῶν κατὰ τὰς περιστάσεις.

7) Δήμαρχοι, δημαρχικοὶ ἢ εἰδικοί παρόδρου, οἵτινες ἤθελεν νὰ λάβωσι μέρος, εἰς τὴν, κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἀνωτέρω ἀποποιήθῃ ἀρθροῦ, ἐκτίμησιν τῶν καρπῶν, καὶ τὴν σύνταξιν τοῦ πρωτοκόλλου, ὡς καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην πράξιν ἀπαιτουμένην ἀπὸ τοῦ παρόντος Διατάγματος, θέλου, τιμωρεῖσθαι πειθαρχικῶς.

8) Τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν θέλει ἐκδώσει τὰς χρειώδεις ὁδηγίας πρὸς ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, καὶ ἐφοδιάσει τοὺς ἐπιτετραμμένους τὴν βεβαίωσιν τῶν προϊόντων ἐπιστάτας μετὰ τὰ διπλότυπα βιβλία πρὸς καταγραφὴν τῶν προϊόντων.

9) Οἱ οἰκονομικοὶ ἔφοροι ὡς ἄμεσα ὄργανα τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν, χρεωστοῦν ὑπ' εὐθύνην των νὰ ἐπιβλέπωσιν

τὰς ἐργασίας τῶν προσωρινῶς διοριζομένων ἐπιστάτων, καὶ ἐπιτηρῶσιν τὴν διαγωγὴν αὐτῶν μετὰ προσοχῆς κοινοποιούντες συνεχῶς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν τὰς ὡς πρὸς τοῦτο παρατηρήσεις των.

10) Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ἀπριλίου 1847.

Ο Θ Ω Ν.

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Κ. ΤΖΑΒΕΛΑΣ, Ρ. ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ, Δ. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ, Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ, Ν. ΚΟΡΦΙΩΤΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 14 καὶ 15 (Παρελείφθησαν.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 16.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 24 Μαΐου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ νέας προθεσμίας διὰ τὴν παρουσίαν τῶν ἀπαιτήσεων καὶ θυσιῶν κατὰ τὸν ἀγῶνα.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 16 Νοεμβρίου π. ε. Ἡμέτερον Διάταγμα, δι' οὗ ἐδόθη νέα ἐξάμηνος προθεσμία εἰς τοὺς ἔχοντας νὰ παρουσιάσωσιν ἀπαιτήσεις περὶ ἐκδουλεύσεων καὶ θυσιῶν κατὰ τὸν ἀγῶνα εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ διορισθεῖσαν ἐπιτροπὴν.

Θεωροῦντες ὅτι ἐνδέχεται νὰ ὑπάρχωσιν εἰσέτι ἀπαιτήσεις ἰγωνιστῶν ἀπαρυσίαστοι, τοσοῦτον μᾶλλον, καθ' ὅσον ἡ διορισθεῖσα ἐπιτροπὴ δὲν ἡδυνήθη ὡς ἐκ τῶν περιστάσεων νὰ συνέλθῃ καὶ κάμῃ ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς καὶ πρόνοοντες ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν, ἀπεφασισαμεν καὶ διατάττομεν.

Χορηγοῦμεν νέαν προθεσμίαν μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου τρέχοντος ἔτους εἰς τοὺς ἔχοντας ἀπαιτήσεις, ἐντὸς τῆς ὁποίας ὀφείλουσιν νὰ ὑποβάλωσιν αὐτὰς διὰ τῆς ὀρισμένης ὁδοῦ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν.

Οἱ Ἡμέτεροι Ὑπουργοὶ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν, τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν θέλουσιν ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Μαΐου 1847.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ὑπουργὸς Ρ. ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 17, 18 καὶ 19 (Παρελείφθησαν.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Αριθ. 20.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 26 Ιουνίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐσθαιώσεως μετὰ τῆς καὶ ῥητινοκατράμης.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω. Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες ὅτι ἐγγίζει ἤδη ὁ καιρὸς τῆς ἐξαγωγῆς τῆς μετὰ τῆς καὶ ῥητινοκατράμης, τῶν ὁποίων ὁ φόρος εἰσπράττεται συνήθως εἰς τὰ Τελωνεῖα κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν των· ἡ αὐτὴ δὲ ἀνάγκη, ἥτις ἐπροκάλεσε τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλίου Β. Διατάγματος περὶ ἐξασφάλισις τῆς ἐκ τῶν ἐρπεινῶν πρωτῶν καρπῶν φορολογίας, παρουσιάζεται καὶ ἤδη ὡς πρὸς τὰ προκείμενα προϊόντα τῆς μετὰ τῆς καὶ ῥητινοκατράμης.

Θεωροῦντες ὅτι τῆς μετὰ τῆς ἐξαγομένης ἐκτὸς τοῦ κράτους καὶ δίκαιον εἶναι καὶ νόμιμον νὰ χορηγηθῇ ἀξιοχρεῶς ἐγγυήσις ἀπὸ τοὺς ἐξάγοντας αὐτὴν περὶ τῆς πληρωμῆς τῶν κανονισθησομένων δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου.

Θεωροῦντες πρὸς τοῦτοις, ὅτι ἡ λήξις ἐξασφαλιστικῶν μέτρων διὰ τὴν μετὰ τῆς ἰδίως ὑπαγορεύεται καὶ ἐκ τοῦ ὅτι ὑπάρχει ἤδη κανονισμὸν διὰ τοῦ τελωνιακοῦ νόμου ἄρθρον τὸ τῆς ἐξαγωγῆς τελωνιακὸν δικαίωμα, τὸ ὁποῖον ὅμως δὲν δύναται νὰ εἰσπραχθῇ πρὶν προσδιορισθῇ διὰ τοῦ φορολογικοῦ νόμου τὸ ποσὸν τοῦ ἐγγείου φόρου, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου εἰσπράττεται.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἀπεφασίσμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Οἱ μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νόμου θέλοντες νὰ ἐξαγάγωσι διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν μετὰ τῆς, εἰσὶν ὑπόχρεοι νὰ προσφέρωσιν ἀξιοχρεῶς ἐγγυήσιν πρὸς τὸν ἀρμόδιον τελωνιῶν, ὅτι θέλουν πληρῶσαι τὸν κανονισθησόμενον ἐγγεῖον φόρον καὶ τελωνιακὸν δικαίωμα ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐκδοθησομένου φορολογικοῦ νόμου.

Οἱ λαμβάνοντες τοιαύτας ἐγγυήσεις τελῶναι ὑπόκεινται εἰς ἀποζημιώσεις πρὸς τὸ Δημόσιον, ὡς αἱ οἱ ἐγγυώμενοι καταδειχθῶσιν ἀναξιοχρεῶς.

Ἄρθρον 2.

Ὁ μετακομίζων μετὰ τῆς ἢ κοινοῦ ἀπὸ μίαν εἰς ἄλλην ἐπαρχίαν ὀφείλει νὰ λαμβάνῃ δηλωτικὸν ἀπὸ τὸν Οἶκον. Ἐποῦν τῆς ἐπαρχίας, ἢ τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ, ἔνθεν μεταφέρεται, ἐμφαίνον τὸ ποσὸν τῶν σάκκων ἢ κιβωτίων, τὸ βάρος αὐτῶν, καὶ τὴν ἐπαρχίαν, ὅπου μετακομίζεται, ὑποχρεωμένος νὰ παρουσιάσῃ αὐτὸ εἰς μὲν τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν, ὅταν ὁ τόπος ἐνθα μεταφέρεται ᾗται παρὰ τὸν, εἰς δὲ τὸν ἔφορον ὅταν ᾗται μεσόγειος, διὰ νὰ λάβῃ τὴν ἀνήκουσαν ἀπόδειξιν περὶ τῆς πιστῆς μετακομιδῆς αὐτῶν τὴν ὁποίαν ἀπόδειξιν ὀφείλει ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς νὰ διευθύνῃ εἰς τὸν οἰκονομ. ἔφορον, ἐξ οὗ ἐδόθη τὸ δηλωτικόν.

Ἄρθρον 3. Διὰ τὴν ἐξαγομένην ἢ μεταφερομένην διὰ θαλάσσης ἢ ξηρᾶς εἰς ἄλλας ἐπαρχίας ῥητινοκατράμην, οἱ Οἰκονομ. Ἐποῦν θέλουν διορίσει ἐπιστάτας, ἢ ἐπιφορτίσει τοὺς τελωνάρχας τῆς περιφερείας των, ὡς αἱ ἢ ἐξαγωγῇ ἢ μεταφορᾷ γίνεται διὰ θαλάσσης, καθῆκον ἔχοντας νὰ καταγράφωσιν ἐπὶ διπλοτύπων βιβλίων τὸ ποσὸν τῆς ἐξαγομένης ἢ μεταφερομένης ῥητινοκατράμης, καὶ νὰ λαμβάνωσιν ἐγγυήσεις ἀξιοχρεῶς, ὅτι

θέλουν πληρῶσαι τὸν κανονισθησόμενον ἐγγεῖον φόρον κατὰ τὸν ἐκδοθησόμενον φορολογικὸν νόμον.

Τὸ στέλεχος τοῦ διπλοτύπου βιβλίου θέλει ὑπογράφεσθαι ἀπὸ τὸν ἐξάγοντα ἢ μεταφέροντα, τὸ δὲ παράρτημα ἀπὸ τὸν ἐπιστάτην ἢ τὸν τελωνιῶν, τὸ ὁποῖον ἐκκοπτόμενον θέλει ἐγγεγραφεῖσθαι εἰς τὸν ἔμπορον.

Ἄρθρον 4.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Αθήναις, τῇ 12 Ιουνίου 1847.

Ο Θ Ω Ν

Ι. ΚΩΑΕΤΤΗΣ, Κ. ΤΖΑΒΕΛΑΣ, ΡΗΓ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ,
Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ, Δ. Γ. ΒΟΥΓΑΡΗΣ, ΚΩΝΣΤ. Θ.
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ, Ν. ΚΟΡΦΙΩΤΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Αριθ. 21.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 4 Ιουλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐξακριβώσεως τῆς προσόδου τῶν κήπων καὶ περιβολίων τοῦ τρέχοντος ἔτους.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω. Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ διὰ τὴν ἀπὸ 23 Ἀπριλίου τ. ε. Ἡμετέρου Διατάγματος ἐπεριορίσθημεν νὰ διατάξωμεν τὰ ἀφορῶντα τὴν βεβαίωσιν μόνον τῶν πρωτῶν καρπῶν.

Ἐπειδὴ προσεγγίζει ἤδη ἡ ἐποχὴ, καθ' ἣν γίνεται ἡ συγκομιδὴ καὶ τῶν προϊόντων ἐκείνων, τῶν ὁποίων ἡ τῆς φορολογίας βεβαίωσις κατὰ τοὺς τῶν παρελθόντων ἐτῶν περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου ἐνεργεῖται δι' ἐκτιμῆσεως, καὶ ἀνάγκη νὰ ληφθῶσιν ἐγκαίρως μέτρα ἐξασφαλίζοντα τὴν μέλλουσαν καὶ αὐτῶν φορολογίαν.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

α) Ἡ ἐτησίαν πρόσδοσις τοῦ τρέχοντος ἔτους τῶν περιβολίων θέλει ἐξακριβωθῇ καὶ προσδιορισθῇ κατὰ πλειονοψηφίαν παρὰ τοῦ Ἐπαρχοῦ, Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ τοῦ δημάρχου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου κεῖνται τὰ περιβόλια, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς κατὰ τὰ τελευταῖα τέσσαρα ἔτη 1843, 1844, 1845 καὶ 1846 ἐτησίας αὐτῶν προσόδου.

Εἰς τὸ πρωτόκολλον τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἐτησίας προσόδου θέλει σημειοῦσθαι πρὸς ταῖς ἄλλαις ιδιότηταις τῶν περιβολίων καὶ ἡ ἔκτασις αὐτῶν εἰς βασιλικά στρέμματα.

β) Ἡ ἐξακριβώσις καὶ βεβαίωσις τῶν προϊόντων τοῦ ἐνεστώτος ἔτους τῶν λαχανοκήπων, μπιστανίων, κρομμύων, γεωμήλων καὶ λοιπῶν τοιούτων, θέλει ἐνεργηθῇ δι' ἐκτιμῆτων ἀπαξ δι' ὅλον τὸ ἔτος, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἐκτάσεως ἐκάστου κατήματος, καὶ συμπεριλαμβανομένων εἰς τὴν ἐκτιμῆσιν τῶν παραχθέντων, ὑπαρχόντων καὶ παραχθησομένων ἐντὸς τῶν διαφορῶν ὥρων τοῦ ἔτους προϊόντων· εἰς τὸν αὐτὸν δὲ τῆς ἐκτιμῆσεως τρόπον ὑπάγονται καὶ τὰ περιβόλια, περὶ ὧν ἔγινε λόγος εἰς τὸ ἀνωτέρω πρῶτον ἄρθρον ὡς αἱ οἱ ἰδιοκτῆται ἢ καλλιεργῆται αὐτῶν τὸ ἀπαιτήσωσι, ἀλλ' ὀφείλουν νὰ κάμωσι τὴν περὶ τούτου αἵτησίν των εἰς τὸν ἔφορον τῆς ἐπαρχίας ἐν-

τὸς τρεῖς ἀντάξια ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος.

γ) ὡς πρὸς τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐξακριβωσιν καὶ βεβαίωσιν τῶν καπνῶν καὶ βαμβακίων οἱ ἐκτιμηταὶ προσδιορίζουσιν ἐπίσης ὅλον τὸ προϊόν ἐκάστου φυτευθέντος χωραφίου ἐκ πότων ὁκάδων σύγκειται, ἐννοούμενου τοῦ καπνοῦ δι' ὅλα τὰ χέρια τῆς συλλογῆς, τοῦ δὲ βαμβακίου ἐβγαλμένου ἀπὸ τὸ καρύδι.

δ) ὡς πρὸς τὰς ἐθνικοὶδιοκτῆτους σαριδάμπλους καὶ συκάς, οἱ ἐκτιμηταὶ θέλουν ἐξακριβῶναι ὅλον ἐπίσης τὸ προϊόν αὐτῶν καὶ τὸ καταχωρεῖ εἰς τὰ πρωτόκολλα.

ε) Οἱ ἐκτιμηταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ συντάττωσι τὰ πρωτόκολλα τοιοῦτοτρόπως, ὥστε νὰ καταδεικνύεται εὐκόλως τὸ ὀριζόμενον ποσὸν τῆς ἐτήσιας προσόδου, διακρινομένης ἐάν αὕτη ᾖ ἰδιοκτητοῦ, ἐκκλησιαστικοῦ ἢ ἐθνικοῦ κτήματος, διὰ νὰ ὑπολογισθῇ μετὰ τὴν παρὰ τῶν Βουλῶν ἐπιψήφισιν τοῦ φορολογικοῦ Νόμου εὐκόλως ὁ ἐγγεῖρος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας.

ς) Ἡ διοικητὴ καὶ οἰκονομικὴ ἀρχὴ θέλουν διορίσει ἅπας τοὺς ἀναγκαίους διὰ τὴν ἐπαρχίαν ἐκτιμητὰς ἀπὸ μέρους τοῦ Δημοσίου, καθὼς καὶ τοὺς ἀναπληρωτὰς αὐτῶν.

Ὁ ἐπιστάτης τοῦ Δημοσίου ὀφείλει νὰ κοινοποιήσῃ διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκτιμῆσεως ἢ δημοτικῆ ἀρχῇ διακηρύττει ταύτην ἐπ' ἐκκλησίας τὴν προτελευταίαν κυριακὴν, οἱ δὲ φορολογούμενοι ὀφείλουν νὰ ἔχωσι προχείρους τοὺς ἐκ μέρους τῶν ἐκτιμητῶν, ἂν δὲ θέλουν νὰ ἐκτιμῶνται οἱ ἴδιοι μὲ τοὺς ἐκτιμητὰς τοῦ Δημοσίου, ἂν δὲ δὲν ἐμφανισθῇ οὔτε ὁ φορολογούμενος, οὔτε ὁ ἐκτιμητὴς του, ὁ ἐκτιμητὴς τοῦ Δημοσίου προβαίνει μόνος εἰς τὴν ἐκτίμησιν, τῆς ὁποίας τὸ ἀποτέλεσμα ἐπιδίδει εἰς αὐτὸν διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς καὶ ἂν τὴν τρίτην ἡμέραν μετὰ τὴν ἐπίδοσιν ὁ φορολογούμενος δὲν ἐμφανισθῇ, καὶ ἀπαιτήσῃ νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ ἐκτίμησις καθίσταται ὀριστική. Ἐν ἀπουσίᾳ δὲ τοῦ φορολογουμένου τοιχοκολλᾶται ἡ ἐκτίμησις τῆς ἐκτίμῆσεως εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας τοῦ παρὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἐνώπιον δύο μαρτύρων ὑπ' εὐθύνην τοῦ δημάρχου.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκτιμῆσεως ἐγγράφεται ἀμέσως εἰς πρωτόκολλον, ὑπογεγραμμένον ἀπὸ ὅλους τοὺς λαβόντας μέρος εἰς τὴν ἐκτίμησιν, κατὰ τὸν διευθυνόμενον παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου τύπον, καὶ τὸ ἐκ τοῦ στελέχους ἐκκοπτόμενον διπλότυπον παραδίδεται τὴν αὐτὴν στιγμὴν, ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ ἐκτιμητοῦ εἰς τοὺς φορολογουμένους, ἂν ὁ φορολογούμενος, ἢ ὁ ἐκτιμητὴς του δὲν συμφωνήσῃ μετὰ τοῦ ἐκτιμητοῦ τοῦ δημοσίου, διορίζεται αἰτήσις ἐνὸς τῶν μερῶν ἐπιδιαιτητῆς, πρὸς τὸν εἰρηνοδίκου, ὅστις ἀποφασίζει ὀριστικῶς πρὸς ἀρραβανισμὸν τὴν ἐτέραν τῶν γνώμων, κατὰ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ ἐμπορεῖ νὰ λάβῃ χώραν ἐξαιρέσεις κατὰ τὰς περὶ ἐξαιρέσεως διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Διοικονομίας ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου.

ζ) Ἡ ἀντιμισθία τῶν τοῦ Δημοσίου ἐκτιμητῶν καὶ τῶν ἐπιδιαιτητῶν προκαταβάλλεται ἀπὸ τὸν Δημοσίον Ταμεῖον ἐπὶ τῇ ἐπιφυλάξει τοῦ νὰ προσδιορισθῶσιν ὑπὸ τοῦ ἐκδοθησομένου φορολογικοῦ Νόμου αἱ περιπτώσεις, καθ' ἃς ἡ δαπάνη αὕτη ἔσθαι εἰσθαί δίκαιον νὰ μὴ καταλογισθῇ εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου ἀλλὰ τῶν φορολογουμένων.

η) Οἱ ἐκτιμηταὶ τοῦ Δημοσίου καὶ οἱ ἐπιδιαιτηταὶ ὀφείλουν ἐπὶ τῇ ποινῇ προστίμου 10 — 50 δραχ. νὰ προτείνωσι αὐτορμήτως τὴν ἐξαιρέσιν των, ὅταν ὑπάρχουν λόγοι, κατὰ τὰς περὶ ἐξαιρέσεως διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Διοικονομίας ὡς πρὸς τοὺς δικαστικούς ὑπαλλήλους, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς κατὰ τὸν ποινικὸν νόμον ποινῆς ἐν περιπτώσει ἀπάτης, καθὼς καὶ τῆς ὑποχρεώσεως εἰς ποινικὴν ἀποζημίωσιν.

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ, ΕΤΟΣ 1847)

θ.) Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσιεύσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰουνίου 1847.

Ο Θ Ω Ν

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Κ. ΤΖΑΒΕΛΑΣ, Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ,
Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ, Δ. Γ. ΒΟΥΓΑΡΗΣ,
Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ, Ν. ΚΟΡΦΙΩΤΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 22, 23 καὶ 24 (Παρελείφθησαν.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 25.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 9 Αὐγούστου

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας πρὸς ἐναρξιν τῶν οἰκοδομῶν τῶν ἐν Ἑρετρίᾳ συνοικιζομένων Ψαρρίανων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ Λαβόντες ὑπ' ὅψιν τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 10 Μαρτίου ε. ε. νόμου, περὶ συνοικισμοῦ τῶν Ψαρρίανων εἰς Ἑρετρίαν, ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ἀπὸ 14 τοῦ αὐτοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος.

Πληροφορηθέντες, ὅτι δι' ἑλλείψιν κτιστῶν καὶ τῶν πρὸς οἰκοδομὴν ἀναγκαίων, οἱ πλείστοι τῶν ἐκείσε συνοικιζομένων Ψαρρίανων δὲν ἠδυνήθησαν ν' ἀρχίσωσι τὰς οἰκοδομὰς των ἐπὶ τῶν παραχωρηθέντων εἰς αὐτοὺς οἰκοπέδων, ἐντὸς τῆς ὀρισθείσης διὰ τοῦ ἁνωτέρου διατάγματος Μας προθεσμίας.

Παρατηροῦντες, ὅτι ἡ ὑπέρβασις αὕτη προήλθεν ἀπὸ περιστάτικα ὅλως ἀνεξάρτητα τῆς θελήσεώς των, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Παρατείνωμεν ἐπὶ ἓνα εἰσέτι μῆνα τὴν διὰ τοῦ ἁρθρου 4 τοῦ ἀπὸ 14 τοῦ αὐτοῦ Ἡμετέρου διατάγματος ὀρισθεῖσαν προθεσμίαν πρὸς ἐναρξιν τῶν οἰκοδομῶν τῶν λαβουσῶν οἰκοπέδα ἐν Ἑρετρίᾳ ἑκατὸν οἰκογενειῶν Ψαρρίανων.

2. Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Ἰουλίου 1847.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ὕπουργός Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 26, 27, 28, 29, 30 καὶ 31

(Παρελείφθησαν.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 32.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 17 Ὀκτωβρίου.

ΝΟΜΟΣ ΒΒ'.

Περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ 1847.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισμένοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρ. 1. Ὁ ἀπὸ 25 ἰουνίου 1846 περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νόμος ἰσχύει καὶ διὰ τὸ τρέχον ἔτος 1847 καθόσον δὲν ἀντιβαίνει εἰς τὸν παρόντα.

Ἄρθρ. 2. Οἱ φόροι τῶν προϊόντων ἐκείνων, ὅσα ἐβεβαιώθησαν δυνάμει τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλίου 12 καὶ 25 ἰουνίου καὶ 23 ἰουλίου Β. Διαταγμάτων καὶ τῆς ἀπὸ 23 ἰουλίου ὑπ' ἀριθμὸν 25,090 ἐγκυκλίου τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, θέλουσιν εἰσπραχθῆ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν συνεπειᾶν τούτων κρατηθέντων διπλοτύπων βιβλίων πρωτοκόλλων ἢ πινακῶν τῆς βεβαιώσεως.

Ἄρθρ. 3. Αἱ δηλώσεις τῶν ἀμπέλων κατὰ τὸν § α' τοῦ περυσικοῦ νόμου, ὡς καὶ αἱ περὶ ἀναθεωρήσεως αἰτήσεις κατὰ τὸν § ζ'. θέλουσιν γίνεσθαι ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως καὶ τῆς κατὰ δήμους ἐπ' ἐκκλησίας ἀναγνώσεως τοῦ παρόντος νόμου, ἢ δὲ καταμέτρησις τῶν ἀμπέλων κατὰ τὸν § η'. ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀρχομένων ἀπὸ τῆς ἐκπνεύσεως τῆς ἀνωτέρω δεκαπενθημέρου προθεσμίας.

Ἄρθρ. 4. Ὁ ἔγγειος φόρος τῶν ἐλαίων ἐξακριβούται μετρουμένου τοῦ ἐλαίου εἰς τὰ ἐλαιοτριβεύα, καὶ ἀποδίδεται εἰς χρήματα λεπτὰ 7 τὴν ὀκάν' τὸ δὲ ὀφειλόμενον δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ § 2 τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ ἀπὸ 25 ἰουνίου π. ε. νόμου ὑπαγομένων ἐλαιοδένδρων προσδιορίζεται δι' ἐκτιμῆσεως ἐπὶ τῶν δένδρων εἰς ὀκάδας ἐλαίου καὶ ἀποδίδεται παρὰ τοῦ καλλιεργητοῦ λεπτὰ ἑπτὰ τὴν ὀκάν' κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον βεβαιούται καὶ εἰσπράττεται ὁ ἔγγειος φόρος εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα, ὅπου δὲν ὑπάρχουσιν ἐλαιοτριβεύα, καὶ ἢ εἰσπραξίς τοῦ ἐλαίου γίνεται κατ' ἄλλον τρόπον, ἢ καὶ ἂν ὑπάρχωσιν, ἢ δαπάνη τῆς ἐπὶ τῶν ἐλαιοτριβεύων ἐξακριβώσεως, ὡς ἐκ τῆς ὑπαρχούσης ἀπορίας, ἢ ὡς ἐκ τῆς ὀλγότητος τῶν ἐλαιοδένδρων εἶναι δυσανάλογος μὲ τὸ ἐλπιζόμενον εἰσοδήμα.

Αἱ δὲ πρὸς βρώσιν χρῆσθαι ἐλαίαι ζυγίζονται ἢ ἐκτιμώνται κατ' ἐκλογὴν τοῦ φορολογουμένου, ὅπου ἐναποταμιεύονται, λαμβανομένου τοῦ φόρου ἐν ἡμῖσι λεπτὸν τὴν ὀκάν'.

Ἄρθρ. 5. Ὁ ἔγγειος φόρος τῶν ξερῶν σύκων καὶ τῶν τῆς Αἰγίνης ἀμυγδάλων, καθὼς καὶ ἐκεῖνος τῶν λεμονίων καὶ πορτακαλλίων Τροιζηνίας, Ἄνδρου, Νάξου καὶ Καρυστίας εἰσπράττεται εἰς τὰ τελωνεῖα, κατὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγὴν, ἢ τὴν ἐντὸς αὐτοῦ μεταφορὰν αὐτῶν διὰ θαλάσσης.

Ἄρθρ. 6. Ὁ ἔγγειος φόρος τῶν λεμονίων καὶ πορτακαλλίων Τροιζηνίας, Ἄνδρου, Νάξου καὶ Καρυστίας, καὶ τῶν τῆς Αἰγίνης ἀμυγδάλων, λαμβάνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀγοραίας τιμῆς βεβαιωμένης κατὰ διμηνίαν ἀπὸ τὴν διοικητικὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν καὶ τὸν δήμαρχον ἐπὶ τῶν διὰ ξηρᾶς μεταφερομένων λεμονίων καὶ πορτακαλλίων ὡσαύτως πληρώνεται ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς αὐτῆς τιμῆς.

Ἄρθρ. 7. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-

σίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Αθήναις, τὴν 15 Ὀκτωβρίου 1847.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Ν. ΚΟΡΦΙΩΤΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Αθήναις, τὴν 16 Ὀκτωβρίου 1847.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς
Κ. Θ. ΚΟΔΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΔΗ'.

Περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ 1846.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισμένοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάσσομεν ὡς ἑξῆς.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Προσδιορισμὸς τῶν ἐγκτητικῶν φόρων

Ἄρθρον 1.

Οἱ διὰ τὸ ἔτος 1846 εἰσπραχθησόμενοι ἐγκτητικοὶ φόροι εἶναι ὡς ἑπονται.

Α'. Ἐγγεῖοι φόροι.

Δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τοῦ ἐκ τῶν προϊόντων τῆς γῆς παντὸς κτήματος.

Β'. Δικαίωμα ἐπικαρπίας.

α.) Δεκαπέντε τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος ὅλων τῶν ἐθνικῶν ἀγρῶν.

β.) Δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος παντὸς εἶδους φυτείας, εἴτε τὰ κτήματα, ὅντα τὸ πάλαι ἐθνικὰ, ἐγκατελείφθησαν καὶ ἐκαλλιεργήθησαν ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς διακατόχους μὲ ἔγκρισιν, ἢ ἄνευ ἔγκρίσεως τῆς Κυβερνήσεως, εἴ' ἐφ' αὐτοῖς μετὰ ἀδείαν τῶν ιδιοκτητῶν τῆς γῆς Ὀθωμανῶν, ἢ μετὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς γῆς, μὲ ἀδείαν τῆς Κυβερνήσεως, ἢ καὶ ἄνευ τῆς ἀδείας αὐτῆς.

Ἄρθρ. 1.

Τὰ εἰς τοὺς ἀποίκους Κρητὰς ἢ ἄλλους πολίτας παραχωρημένα κτήματα δι' ἐγγράφων τῆς Κυβερνήσεως, ὑπόκεινται μόνον εἰς τὸν ἔγγειον φόρον, ὅταν ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἐγγράφου, ἐκδοθέντος πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου, ὅτι δὲν ὑπόκειται εἰς ἄλλην φορολογίαν.

Ἄρθρον 3.

Οἱ φόροι τῶν κτημάτων, ὅσα εἶναι παραχωρημένα διὰ συμβολαίων, ἢ δι' ἐγγράφου ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως εἰς ιδιώτας, θέλουσιν πληρωθῆ κατὰ τοὺς ἐνδὲξ λαμβανομένους εἰς τὰ συμβόλαια ἢ παραχωρητήρια ὁρους.

Ἄρθρον 4.

Ὁ φόρος εἰς κτήματα τῶν 3 0/0 ἐπὶ τῶν διὰ προικοδοτήσεως ἢ δι' ἐκποιήσεως ἐπὶ δεκαετῇ πιστώσει ἀποκτηθέντων κτημάτων, πληρόνεται ἀμέσως εἰς τοὺς ταμίαις, κατὰ τοὺς ὁρους τοῦ ἀπὸ 26 Μαΐου 1845 νόμου, καὶ τοῦ νόμου 3 (15) Σεπτεμβρίου 1836, καὶ εἰς τὰς ὠριστέρας προθεσμίας, ὅταν ἐκ τοῦ πωλητηρίου ἐγγράφου ἐξάγεται ἡ συμφωνία τῆς ταιαύτης πληρωμῆς.

Ἀλλ' ἐὰν συνέβη καθυστέρησις τοῦ ἀνωτέρω φόρου κατὰ τὴν παρελθούσαν χρῆσιν, ἐπιτρέπεται, καὶ πρὶν εἶναι πληρωμῆς αὐτοῦ, ἐνέργησθαι κατάσχεσις καὶ ἐκποιήσις αὐ-

ναλόγου μέρους τῶν παραχρησόμενων καρπῶν, πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ ὀφειλομένου φόρου τῆς παρελθούσης χρήσεως καὶ τῆς ἐνεστώσης.

Ἄρθρ. 5.

Δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ἀνωτέρω φορολογίαν·

α.) Τὰ ἄχυρα·

β.) Ἐν στρέμμα γῆς ὅπου καὶ ἂν κεῖται, δι' ἑκάστον ἰδιοκτήτην ἢ καλλιεργητὴν πρὸς καλλιέργειαν λαχανικῶν ἢ ὀσπρίων καὶ δι' ὅποιανδήποτε χρήσιν του·

γ.) Ὅλα τὰ σποράδην φυτευμένα ὀπωροφόρα δένδρα τόσον ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρω ἐνὸς στρέμματος, ὅσον καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς, αὐλάς καὶ ἀμπελώνας·

δ.) Τα ἀσταχυολόγια, ἀνὰ δύο μόνον κοιλὰ δι' ἑκάστον ἀσταχυολόγον.

ε.) Ὁ λιναρόσπορος, καναδόσπορος καὶ ῥιζαρόσπορος.

ς.) Τὰ φύλλα τῶν συκαμινομωρῶν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἔγγειον φόρον.

ζ.) Ἡ ῥόβη καὶ ὁ βίκος, ὅταν δὲν ἀλωνίζονται·

η.) Ὁ ἔγγειος φόρος 50 ὀκάδων ἐλαίων πρὸς ἰδίαν ἐκάστου ἰδιοκτητοῦ χρῆσιν ἐκ τῶν πρὸς ἑρῶσιν χρησιμῶν.

Ἄρθρον 6.

Ἰδιαιτέρος νόμος κανονίζει τὰ περὶ τῶν ἐσοκημάτων ἐθνικῶν γαιῶν καὶ λειβάδιων.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ διαθέσεως τῶν ἐγκτητικῶν φόρων.

Ἄρθρον 7.

Οἱ ὡς ἀνωτέρω κανονισμένοι φόροι διὰ τὸ ἔτος 1846 θέλουν εἰσπραχθῇ διὰ λογαριασμόν τοῦ δημοσίου. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν θέλει διορίσει ἐπὶ τούτῳ τὸ ἀναγκαῖον ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως προσωπικόν.

Ἄρθρον 8.

Οἱ ἐπιτετραμμένοι τὴν εἰσπράξιν, ἐπὶ βαρυτάτῃ αὐτῶν εὐθύνη καὶ ἐπὶ ποινῇ προστίμου ἀπὸ 5—50 δραχμῶν, ἐπιβαλλομένου ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ὀφείλουν νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὰ χωρία κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ θερισμοῦ, τῆς συγκομιδῆς εἰς τ' ἀλώνια, τοῦ κοπανίσματος καὶ ἀλωνίσματος, τῆς σφαγίσεως καὶ ἀποσφαγίσεως τῶν ἀλωνίων, μετρίσου εἰσπράξεως τοὺς πρὸς τὸν δῆμόν τι ὀφειλομένους φόρους, καὶ ἐναποθέσωσιν αὐτοὺς εἰς τὰς δημοσίας ἀποθήκας.

Οἱ φορολογούμενοι δὲν θέλουν ἐμποδίζεσθαι εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ θερισμοῦ, τῆς συγκομιδῆς καὶ τοῦ ἀλωνίσματος τῶν προϊόντων τῶν· ἀλλ' ὀφείλουν ἐκεῖνοι μόνον, ὅσοι καλλιεργοῦν ἐθνικοὺς καὶ ἰδιωτικοὺς ἀγρούς συνάμα, ἐπὶ τῇ προπορικῇ δηλώσει τῶν πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως, νὰ λάβωσι τὴν περὶ θερισμοῦ ἄδειαν, τὴν ὅποιαν ὀφείλει παρευθὺς νὰ δώσῃ οὗτος· ἄλλως οἱ φορολογούμενοι προχωροῦν εἰς τὸν θερισμόν· ἀλλ' οἱ καλλιεργοῦντες ἀγρούς ἀμφοτέρων τῶν κατηγοριῶν εἶναι ὑπόχρεοι νὰ θερίσωσι πρῶτον τοὺς καρποὺς τῆς μιᾶς, καὶ εἴτα τῆς ἄλλης κατηγορίας.

Ἡ σφράγις καὶ ἀποσφράγις τῶν ἀλωνίων, καὶ ἡ καταμέτρσις τῶν καρπῶν δὲν θέλει ἐνεργεῖσθαι, εἰμὴ ὑπὸ μόνων τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν εἰσπράξιν. Ἐάν δὲ οὗτοι δὲν ἐμφανισθῶσιν ἐντὸς τῆς ἡμέρας, διὰ μὲν τὴν ἀποσφράγισιν αὐθόρμητοι, διὰ δὲ τὴν καταμέτρησιν προκαλούμενοι, ἐνεργεῖ τὴν μὲν ὁ φορολογούμενος ἐνώπιον δύο μαρτύρων, τὴν δὲ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ δημάρχου ἢ τοῦ παρῆδρου, ἢ τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου, ἢ, ἐν ἐλλείψει ἐνὸς αὐτῶν, ἐπὶ παρουσίᾳ δύο μαρτύρων, συντασσόμενου πρωτοκόλλου, τὸ ὅποιον ἀποστέλλεται διὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀρχήν.

Ὅστις ἐκ τῶν φορολογουμένων κρύψῃ ἢ ἀφαιρέσῃ προϊόντα, ἀποσφράγιση ἢ ἀφαιρέσῃ τοὺς ἀλωνισμένους καρποὺς, ἢ δι-

ὁποιουδήποτε ἄλλου τρόπου προσπάθῃ νὰ στερήσῃ τοὺς πρὸς τὸν δῆμόν τι ὀφειλομένους φόρους, ὑποβάλλεται, ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ νομίμου φόρου, εἰς πρόστιμον, πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου ταμεῖου, ἴσον μὲ τὸ τριπλοῦν ποσὸν τοῦ φόρου, ὅσον ἀπεπειράθη νὰ μὴ πληρώσῃ.

Τὸ ἥμισυ τοῦ προστίμου τούτου διδεται εἰς τοὺς ἀνακαλύψαντας, ἐξαριουμένων τῶν ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ὑπαλλήλων, πρὸς ἀμοιβὴν τοῦ ζήλου καὶ τῶν κόπων, τοὺς ὁποίους κατέβαλον διὰ νὰ μὴ στερηθῇ τὸ δῆμόν τι τῶν νομίμων φόρων του.

Ἡ προανάκρισις τῶν ἀνωτέρω παρανόμων πράξεων θέλει ἐνεργεῖσθαι ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτι, ἐπιμελείᾳ τῶν ἐπιστατῶν τῆς εἰσπράξεως, παρὰ τοῦ δημάρχου, ἀστυνόμου ἢ παρῆδρου τοῦ τύπου, ὅπου συνέβησαν, κατὰ τὰ ἐν τῇ ποινικῇ δικονομίᾳ διαγεγραμμένα· ἡ δὲ ἐκδίκασις αὐτῶν θέλει γίνεσθαι ἀπὸ τὸ ἀρμόδιον πταισματοδικεῖον, ἢ πλημμελειοδικεῖον κατὰ τὰς διατάξεις τῆς αὐτῆς δικονομίας.

Ἐάν τὰ παρανόμα ἀφαιρεθέντα προϊόντα προέρχωνται ἀπὸ κτήματα διαριτανεικούμενα μετὰ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ κατηγορουμένου, τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον τότε κινεῖ μνείαν τοῦ περιστατικοῦ τούτου εἰς τὴν ἀπόφασίν του, καὶ ἐπιβάλλει τὸ ἀνωτέρω πρόστιμον ὡς ἐπὶ ἰδιοκτητῶν προϊόντων, τὸ δὲ πρόστιμον ἐπὶ τῆς ἐπικαρπίας θέλει ἐπιβάλλεσθαι, ὅταν τὸ κτήμα ἤθελε κηρυχθῇ ἀπὸ τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον ὅτι εἶναι ἐθνικόν.

Ἄρθρον 8.

Περὶ τῶν εἰς εἶδη λαβανόμενων φόρων.

Ἡ ἀποδεκτικὴ τῶν μὲν πωρίμων καρπῶν, ἥτοι τοῦ σίτου, τῆς κριθῆς, τοῦ σιμιγῶ, τοῦ διμήλου (μαρτιάτικου), τῆς συκάλεως (ῥύζης), τῆς βρώμης, τοῦ κυμίνου, τοῦ γλικανίσου, τοῦ συσταμίου, τῶν ὀσπρίων κλπ. πρὸς δὲ καὶ τῶν πωρίων συλλεγομένων ἀραβοσίτου καὶ καλαμποκίου, ἥτοι τῶν χμέσως κοπανιζόμενων εἰς τὰ ἀλώνια, γίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀλωνίων διὰ μέτρον χωρητικότητος τοῦ κοιλοῦ τῶν δ' ὀψίμως συλλεγομένων ἀραβοσίτου καὶ καλαμποκίου, ἥτοι τῶν μὴ κοπανιζόμενων ἀμέσως εἰς τὰ ἀλώνια, τοῦ ὀρυζίου, φαουλίων κτλ. δι' ἐκτιμήσεως ἐπὶ τῶν ἀγρῶν, εἰς ὁκάδας προσδιοριζόμενων.

Δύναται δὲ νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ μέτρον τῆς δι' ἐκτιμήσεως φορολογίας καὶ ἐπὶ τῶν τῆς πρώτης κατηγορίας ἀραβοσιτοκαλαμποκίων εἰς τοὺς δῆμους ἢ τὰ χωρία ἐκεῖνα, ὅπου ἡ ὑπογεγραμμένη ποσότης εἶναι μικρά, ἀναλογίως τῶν ἐξόδων τῆς εἰσπράξεως, ἢ δὲ ἐκτιμήσις αὕτη ἀπόκειται εἰς τὸν ἀρμόδιον ἐπαρχον, οἰκονομικὸν ἑφορον καὶ δήμαρχον, οἱ ὅποιοι διὰ πράξεώς των, ἀρκούντως αἰτιολογημένης θέλουν ἐπιτρέπει τιν δι' ἐκτιμήσεως φορολογίαν.

Ἄρθρ. 10.

Τοὺς ἀνωτέρω φόρους ὑποχρεοῦνται οἱ φορολογούμενοι νὰ μετακομίσωσι, τοὺς μὲν, χμέσως ἀπὸ τὸ ἀλῶν, τοὺς δὲ, μετὰ τὸ κοπάνισμα καὶ τὴν ἐντελὴ ἀποθήκασιν των, εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ δημοσίου προσδιορισμένην κεντρικὴν ἀποθήκην ἐντὸς ἐκάστου δήμου κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὑπουργείου.

Τὸ ὑπουργεῖον δύναται νὰ προσδιορίσῃ κατ' ἐκλογὴν του καὶ εἰς τινὰ ἐκ τῶν πλησίων τοῦ οἰκείου δήμου τῶν φορολογουμένων τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, ὅταν αὕτη δὲν ἀπέχῃ πλείότερον τῶν τριῶν ὥρων ἀπὸ τὰ χωρία τοῦ δήμου των, ἐξ ὧν μετακομίζονται οἱ φόροι των. Ἀλλ' ὅσοι τῶν φορολογουμένων δὲν εὐκολύνονται νὰ μετακομίσωσιν ἀμέσως εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην τοὺς ἀλωνιζόμενους καρποὺς των, δύναται νὰ τοὺς ἐναποταμιεύσωσιν εἰς εἰδικὴν ἐντὸς τοῦ χωρίου των ἀποθήκην, τῆς ὁποίας τὸ ἐνοίκιον εἶναι εἰς βάρος των· ἀλλ' ἐντὸς εἴκοσι τῶν πολλῶν ἡμερῶν ὀφείλουν νὰ τοὺς μεταφέρουν εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην· ἂν δὲ μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην οἱ φορολογούμενοι ἀμελήσωσιν, ἢ ἀρνηθῶσι τὴν μετακομιδὴν τῶν φόρων,

τὸ δημόσιον μετακομίζει αὐτοὺς, καταλογίζον τὰ ἐξόδα τῶν ἀγωγίων εἰς θάρος τῶν ἀμελησάντων φορολογουμένων.

Τοὺς κατ' ἐκτίμησιν ἀποδεκτομένους καρπούς, ἐάν μετὰ τὸ κοπάνισμα καὶ τὴν ἀποξήρανσιν τῶν δέν τοὺς μετακομίσωσιν εἰ φορολογούμενοι εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, προσκτιλονται εἰς τοῦτο ἐγγράφως παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐφόρου διὰ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν· ἐάν δὲ μετὰ παρέλευσιν 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς προσλήψεως δέν τοὺς μετακομίσωσι, ὑποχρεούνται νὰ τοὺς πληρώσωσιν εἰς χρήματα, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐπικρατούσων εἰς τὸν τόπον τιμῶν, σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρον 43 τοῦ παρόντος Νόμου.

Πᾶς δῆμος ἔντος τοῦ ὁποίου συγκεντροῦνται δημόσιοι καρποὶ ὑποχρεωτικῶς χορηγεῖ εἰς τὸ δημόσιον τὰς πρὸς ἐναποταμίευσιν τῶν προϊόντων ἀναγκαιοῦσας ἀποθήκας τὰς ὁποίας ἡ διοικητικὴ καὶ οἰκονομικὴ ἀρχὴ προσδιορίζουσιν ὑπὸ ἀνάλογον ἐνοίκιον ὀριζόμενον παρὰ τοῦ ἐπάρχου καὶ τοῦ δημάρχου, ἢ τοῦ ιδιοκτῆτου, ἂν αἱ ἀποθήκαι ᾖναι ἰδιωτικαί· ἐν περιπτώσει δὲ ἀσυμφωνίας, ἀποφασίζει ὁ εἰρηνοδίκης.

Ἄρθρον 11.

Μετὰ τὴν καταμέτρησιν τοῦ καρποῦ καὶ τὴν ἐξακριβώσιν τοῦ φόρου ἐκάστου φορολογουμένου, ὁ ἐπιτετραμένος τὴν εἰσπραξίν ἐπιστάτης σημειοῖ αὐτὸν ὀλογράφως καὶ δι' ἀριθμοῦ εἰς τὸ ὁποῖον κρατεῖ διπλότυπον βιβλίον, καὶ εἰς μὲν τὸ στελεχος αὐτοῦ ὑπογράφεται ὁ φορολογούμενος εἰς δὲ τὸ ἀπόσπασμα ὁ ἐπιστάτης, τὸ ὁποῖον, ἐκκοπτὼν, ἐγχειρίζει εἰς αὐτόν.

Ἐάν ὁ φορολογούμενος ᾖναι ἀγεράμματος, ἢ ἀποποιηθῇ νὰ ὑπογράψῃ ὑπογράφει ἀντ' αὐτοῦ ἄλλος ἐνώπιον δύο μαρτύρων, ὅπου δὲ εὐρίσκεται ἱερεὺς, ὑπογράφεται αὐτὸς μόνος ἀντὶ τοῦ φορολογουμένου.

Ἄμα δὲ γενῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 ἡ μετακόμισις τοῦ φόρου, ὁ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ὀφείλει νὰ πιστοποιήσῃ τοῦτο εἰς τὸ ὁπισθεν μέρος τοῦ διπλοτύπου.

Πᾶσα ἀπαίτησις φόρου μὴ στηριζομένη εἰς τὸ στελεχος τοῦ διπλοτύπου βιβλίου θεωρεῖται, ὡς ἀθέμιτος, καὶ ὁ φορολογούμενος δὲν ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τοιοῦτου φόρου.

Ἄρθρον 12.

Ὁ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως, ὅστις ἤθελον ἀμελήσει τὴν τακτικὴν χρῆσιν τῶν διπλοτύπων, θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ πειθαρχικὸν πρόστιμον δραχ. 10—100, ἐκτὸς τῆς τυχόν εἰς τὸ δημόσιον ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως.

Εἰς τὸ αὐτὸ πρόστιμον ὑπαβάλλεται καὶ ὁσάκις ἀναφυῇ ἀσυμφωνία μεταξὺ στελέχους καὶ διπλοτύπου ἐξαιρουμένης τῆς περιστάσεως, καθ' ἣν ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ ἀλλοίωσις ἐπῆγασεν ἐκ μέρους τοῦ φορολογουμένου· ἐπιφιλιάττεται δὲ καὶ ἡ ποινικὴ καταδίωξις.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Περὶ τῶν εἰς χρήματα ἀποδιδόμενων φόρων.

Ἄρθρον 13.

Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν ἀμπελῶν, λαχανοκήπων, περιβόλιων, μπουτανίων, ἐλαιοδένδρων, καπνῶν, βαμβάκιων, γρασιδίων, κρομμύων, γεωμήλων, καὶ τῶν πρὸς βρώσιν χρησίμων ἐλαίων κλπ. λαμβάνεται εἰς χρήματα.

Ἄρθρον 14.

Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἀμπελῶν, κανονίζεται κατὰ στρέμμα βασιλικὸν ὡς ἐφεξῆς.

τῶν τῆς α'. ποιότητος ἀμπελῶν		δραχ.	5
» β'. » »		»	4
» γ'. » »		»	3
» δ'. » »		»	2
» ε'. » »		»	1
» ζ'. » »		»	50

Θέλουσι θεωρεῖσθαι ὡς ἀμπελοι.

α'. ποιότητος ἐκείναι, τῶν ὁποίων τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα φθάσει εἰς δραχμὰς 50 κατὰ στρέμμα.				
β'. ποιότητος	»	40	»	»
γ'. »	»	30	»	»
δ'. »	»	20	»	»
ε'. »	»	10	»	»
ζ'. »	»	5	»	»

Ὁ δὲ τοῦ ἐτήσιου εἰσοδήματος προσδιορισμὸς γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς καρπιμότητος καὶ τῆς συνήθους τιμῆς τοῦ μούστου. Αἱ ἀμπελοφυτεῖαι μέχρι πέντε ἐτῶν συμπληρωμένων, εἰσὶν ἐλεύθεραι φόρου.

Αἱ δὲ μονοετῶς ἐνοικιολογεῖν κεχερτωμένοι ἐθνικαὶ ἀμπελοι, δὲν ὑπόκεινται εἰς ἐγγειον φορολογίαν.

Ὁ φόρος ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατασταθεισῶν πέρυσιν ὀριστικῶν δηλώσεων ἢ καταμετρήσεων καὶ τῶν περὶ προσδιορισμοῦ τῆς ποιότητος τῶν ἀμπελῶν πρωτοκόλλων τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ἐξαίρεσις τῶν ἀμπελῶν ἐκείνων, ὅσαι ἤθελον θεωρηθῇ ὡς ὑπαγόμεναι εἰς τὰς τῆς α'. ποιότητος, ἥτοι εἰς τὴν φορολογίαν τῶν δραχ. 5 αἱ ὁποῖαι θέλουσι προσδιορισθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου § θ'. τοῦ παρόντος ἁρθρου. Ἀλλ' ἐάν ἀμπελοι, αἵτινες συνετελέσων ἤδη τὰ πέντε ἔτη, περιελήφθησαν νὰ σημειωθῶσι πέρυσιν εἰς τὰ πρωτόκολλα ταῦτα, εἴτε ὡς μὴ ἔχουσαι τότε συμπληρωμένα τὰ πέντε ἔτη, εἴτε ὡς διαφυγεῖν τὴν προσοχὴν τῶν ἀρχῶν ἢ ἐάν ἡ κατασταθεῖσα πέρυσιν ὀριστικὴ σημείωσις περὶ τῆς ἐκτίσεως καὶ τῆς ποιότητος δὲν εἶναι ἀκριβής· ἢ ἐάν ἀμπελοι, οὗσαι εἰσέτι ἐθνικαί, ἐσημειώθησαν πέρυσιν ὡς ἰδιόκτητοι, εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας.

α. Οἱ ἰδιόκτηται, ἢ ἐάν ᾖναι ἐθνικαί, αἱ καλλιεργηταὶ αὐτῶν ὀρεῖλουσιν ἢ αὐτοπροσώπως, ἢ δι' ἀντιπροσώπου, 30 ἡμέρας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου, νὰ δηλώσωσιν ἐγγράφως ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀρχὴν τὴν θέσιν, εἰς ἣν εὐρίσκεται ἡ παραληφθεῖσα ἀμπελὸς τῶν, τὴν ἰσοθεσίαν τῆς, τὸν ἀριθμὸν τῶν στρεμμάτων, ἐξ ὧν σύγκειται, καὶ τὸ ποσὸν τοῦ προϊόντος κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς ὁκάδας μούστου, καθὼς καὶ ἐπίσης ἂν τὸ κτῆμα εἶναι ἐθνικὸν ἢ ἰδιόκτητον.

Ἡ δῆλωσις θέλει γίνεαι εἰς διπλοῦν πρωτότυπον, καὶ τὸ μὲν ἐν θέλει κρατεῖ ὁ δήμαρχος, τὸ δὲ ἕτερον θέλει ἐπιστρέφει εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην παρὰ τοῦ ἰδίου δημάρχου ἐπιθεωρημένον.

β'. Ἄν οἱ ἴδιοι ἔχουσιν ἀμπελούς εἰς διάφορα χωρία, ὀφείλουσι νὰ κάμωσι χωριστὴν δῆλωσιν δι' ἕκαστον χωρίον.

γ'. Εἰς τὸ δημαρχεῖον θέλει κρατηθῇ βιβλίον εἰς αὐξήσαντα ἀριθμὸν καὶ διηρημένον κατὰ χωρία· εἰς τὸ βιβλίον αὐτὸ θέλουσιν ἐν περιλήψει ἐγγράφεσθαι αἱ δῆλωσις· εἴκοσι δὲ ἡμέρας μετὰ τὸ τέλος τῆς περὶ δηλώσεων τριακονθημέρου προθεσμίας θέλει παραδίδεσθαι μετὰ τὸ τέλος τῆς περὶ δηλώσεων τριακονθημέρου προθεσμίας θέλει παραδίδεσθαι μετὰ τῶν δηλώσεων παρὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀρχήν. Καθ' ὅλον δ' αὐτὸ τὸ διάστημα τὸ βιβλίον τοῦτο μένει ἐκτεθειμένον εἰς τὸ δημαρχεῖον.

δ. Οἱ ἤθελον παραμελήσει νὰ κάμωσιν ἔντος τῆς τεθείσης τριακονθημέρου προθεσμίας τὴν δῆλωσίν των, ἢ ἤθελον δηλώσει ὀλιγώτερον τοῦ πραγματικοῦ ποσοῦ τῆς ἀμπελῶν ἢ τῶν ἀμπελῶν των, ἢ ἤθελον χαρακτηρίσει ἀμπελὸν τινα ἐθνικὴν ἢ ἐθνικοἰδιόκτητον ὡς ἰδιόκτητον, ὑποβάλλονται εἰς τὰ ἐξόδα τῆς καταμετρήσεως καὶ χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὸν διπλοῦν φόρον τῆς ἀμπελῶν, τὴν ὁποίαν δὲν ἐδήλωσαν, ἢ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν στρεμμάτων, τὰ ὁποῖα ἀπέκρυψαν. Τὸ ἥμισυ τῆς ποινῆς ταύτης, τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλει τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον διδεδ-

ται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα τὴν μὴ δηλωθεῖσαν ἀμπελον, ἢ τὰ ἀποκρυφθέντα στρέμματα.

Ε. Ἡ οἰκονομικὴ ἀρχὴ ὀφείλει νὰ βεβαιωθῇ ἂν ὅλαι αἱ ἀμπελοι ἐδηλώθησαν, ἢ αἱ δηλώσεις εἶναι ἀκριβεῖς· ὅσακις δὲ συλλάβῃ εὐλόγους ὑπονοίας, ἢ λάβῃ πληροφορίας ὅτι δὲν ἐδηλώθη ἀμπελὸς τις ἢ μέρος, διατάττει τὴν βεβαίωσιν τῆς ὑπαρξέως τῆς ἀμπελου καὶ τὴν δι' εἰδημόνων καταμέτρησιν αὐτῆς κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἐπιτόπιον συνθήσαν. Ἐπίσης ὀφείλει νὰ ἐξαιρῶσιν ἂν αἱ ὡς ιδιόκτητοι δηλωθεῖσαι ἀμπελοι εἶναι ἐθνικαὶ ἢ ἐθνικοῦδιδόκτοι.

Ζ. Οἱ ιδιοκτῆται ἢ καλλιεργηταί, εἰν νομιζῶσιν ὅτι εἰς τὰς πέρυσιν ὀριστικὰ κατασταθεῖσαι σημειώται, ἀναφέρονται περισσότερα στρέμματα παρ' ὅσα ἀληθῶς ὑπάρχουσι, δύνανται νὰ ζητήσωσιν ἀναθεώρησιν, ἀναφερόμενοι περὶ τοῦτου ἐνώπιον τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς ἐντὸς τῆς τεθείσης διὰ τὴν παράδοσιν τῶν δηλώσεων τριακονθήμερου προθεσμίας· τοῦτ' αὐτὸ δύναται νὰ ζητήσῃ καὶ ἡ οἰκοομικὴ ἀρχή.

Ζ'. Τὰ ἐξόδα τῆς ἀναθεώρησεως τῆς κατ' αἴτησιν τῶν ἀμπελοκτημόνων ἢ καλλιεργητῶν ἐνεργουμένης, καταλογίζονται εἰς θάρος τῶν ἰδίων αὐτῶν, καὶ εἰσπράττονται ἀμέσως παρὰ τῶν ταμιῶν, ὅσακις τὸ ἀποτέλεσμα δειχθῇ ἴσον ἢ ἀνώτερον τῶν περυσινῶν δηλώσεων· ἐὰν δὲ τὸ ἀποτέλεσμα δειχθῇ κατώτερον, τὰ ἐξόδα εἶναι εἰς θάρος τοῦ δημοσίου· ὅσακις δὲ ἡ ἀναθεώρησις γίνεται κατὰ παραγγελίαν τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ἐὰν μὲν τὸ ἀποτέλεσμα δειχθῇ ἴσον ἢ κατώτερον, τὰ ἐξόδα εἶναι εἰς θάρος τοῦ δημοσίου· ἐὰν δὲ ἀνώτερον, εἰς θάρος τῶν ἀμπελοκτημόνων ἢ καλλιεργητῶν.

Η. Ἡ διοικητικὴ καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἀρχή, προσλαμβάνουσαι καὶ τὸν ἀρμόδιον δῆμαρχον, διορίζουσι διὰ πλειονοψηφίας τρεῖς πραγματογνώμονας δι' ἕκαστον δῆμον. Οἱ πραγματογνώμονες οὗτοι ἐνεργοῦν ἐπὶ τῇ προσκλήσει τῆς οἰκονομικῆς ἀρχῆς ἐντὸς τῆς τεθείσης διὰ τὴν παράδοσιν τῶν δηλώσεων τριακονθήμερου προθεσμίας τὰς καταμετρήσεις τῶν ἀμπελων, καὶ καταστρώνουν πρωτόκολλα, τὰ ὅποια εἶναι ὑποχρεωτικὰ, πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ φόρου καὶ τῆς χρηματικῆς ποιῆς.

Θ'. Ἀπὸ τῆς ἐκπεύσεως τῶν τεθειτῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν ἡ διοικητικὴ ἀρχή, καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτῆς, ὁ εἰρηνοδίκης καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἀρχή προσλαμβάνουσαι καὶ τὸν ἀρμόδιον δῆμαρχον, καὶ συμβουλευόμεναι πέντε μὲν εἰς τοὺς δῆμους Α. καὶ Β'. τὰξεις, τρεῖς δὲ εἰς τοὺς τῆς Γ'. ἐκ τῶν μᾶλλον ἐξ ἀμπελων φορολογουμένων ἐκάστου δήμου, κατὰ κληρὸν ἐκλεγομένους παρὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει ἐξ ἀριθμοῦ τριπλασίου αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τούτῳ προσλαμβανόμενους, θέλουν προσδιορίσει διὰ πλειονοψηφίας τὴν ποιότητα Α' τῶν περικληφθεῖσων πέρυσιν ἀμπελων· Β' τῶν ἀμπελων ἐκείνων περὶ τῶν ὁποίων ἤθελε ζητηθῇ παρὰ τοῦ ιδιοκτῆτῶν καὶ καλλιεργητῶν ἢ τῆς οἰκονομικῆς ἀρχῆς ἀναθεώρησις, κατὰ τὰς διατάξεις § 5 καὶ γ' τῶν ἀμπελων ἐκείνων, ὅσαι ἤθελον ἀποδειχθῇ παρὰ τῆς Οἰκονομικῆς ὡς ὑπαγόμεναι εἰς τὴν φορολογίαν τῶν δραχ. 5, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, καταστρώνουσαι τακτικὰ πρωτόκολλα· τὰ πρωτόκολλα ταῦτα θεωροῦνται ἐκτελεστά· δύναται ὅμως τὸ ὑπουργεῖον, πρὸς τὸ ὁποῖον θέλουν παραπέμπεισθαι παραχρῆμα ἐξ αὐτῶν ἐκεῖνα εἰς τὰ ὅποια ἤθελε καταχωρισθῇ ἢ τυχὸν ἐναντία γνώμη τῶν μᾶλλον φορολογουμένων, νὰ κάμῃ τὰς ἀνηκούσας ἐπὶ τούτου μεταρρυθμίσεις.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἀμπελων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸ ἐδάφ. Β'. τοῦ § 6. τοῦ ἀρθρ. 1 προσδιορίζεται εἰς πρὸν ἴσον μὲ τὸν ἔγγειον φόρον.

Ἀρθρον 15.

Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν περι-

βολίων θέλει προσδιορισθῇ κατὰ τὴν πλειονοψηφίαν παρὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ δημάρχου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου κεῖνται ταῦτα, ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ μέσου ὅρου τῶν κατὰ τὰ τρία τελευταῖα ἐτη 1843, 1844 καὶ 1845 γενομένων ἐκτιμήσεων.

Εἰς τὸ πρωτόκολλον τοῦ προσδιορισμοῦ θέλουσι σημειοῦσθαι, πρὸς τὰς ἄλλας ιδιότητας τοῦ περιβολίου, τὰ ὅρια αὐτοῦ, ἢ ἕκαστις εἰς βιαιτικὰ στρέμματα, ἢ ἐτήσια αὐτοῦ πρόσδοδος τοῦ ἐνεστώτος ἔτους, καὶ ὁ ἀποδοθησόμενος φόρος, χωριστὰ ὁ ἔγγειος, καὶ χωριστὰ ὁ τῆς ἐπικαρπίας.

Ὁ εἰς τὰ πρωτόκολλα ταῦτα προσδιορισμὸς τοῦ φόρου, ἐφοῦ ὑπογραφῶσιν ἀπὸ τῆς ἀνωτέρω ἀρχῆς θεωρεῖται ὀριστικὸς, καθόσον δὲν ἤθελον λάβει χώραν αἰτήσεις κατὰ τὸν ἐπόμενον παραγράφον· ἀπόσπασμα δὲ αὐτῶν πέμπεται πρὸς τὸν ταμίαν πρὸς εἰσπραξίν τοῦ φόρου.

Ὁ δὲ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐν τῷ ἀρθρ. 13 ἀναφερομένων προϊόντων λαχανοκήπων, μπουτανίων, κρομμύων, γεωμηλίων γαρσιδίων κλπ. ἐκτιμᾶται ἀπαξ δι' ὅλον τὸ ἔτος, λαμβανομένης ὑπ' ὅψιν τῆς ἐκτάσεως ἐκάστου κτήματος καὶ τῆς ὅλης ἐτησίᾳ προσδόδου, συμπεριλαμβανομένων εἰς αὐτὴν τῶν παραχθέντων ὑπαρχόντων καὶ παραχθεσμένων ἐντὸς τῶν διαφόρων ὥρων τοῦ ἔτους προϊόντων, καὶ ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ θάσει ταύτῃ τόσον τὸ δέκατον, ὅσον καὶ τὸ τυχὸν ὀφειλόμενον δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας. Εἰς τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον τῆς ἐκτιμήσεως ὑπάρχοντα καὶ τὰ περιδόλια, περὶ τῶν ὁποίων γίνεται λόγος εἰς τὸν § 4. τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, ὅσακις εἰς ιδιοκτῆται, ἢ καλλιεργηταί αὐτῶν τὸ ἀπαιτήσωσιν· ἀλλ' ὀφείλουσι νὰ κάμωσι τὴν περὶ τούτου αἴτησιν εἰς τὸν ἔφορον τῆς ἐπαρχίας ἐντὸς τριακοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου.

Ω. πρὸς τὴν φορολογίαν τῶν θαμβακίων καὶ καπνῶν οἱ ἐκτιμηταί προσδιορίζουν ὅλον το προῖον ἐκάστου φυτευθέντος χωραφίου ἐκ πόσων ὁκάδων σύγκειται, ἐννοουμένου τοῦ καπνοῦ δι' ὅλα τὰ χέρια τῆς συλλογῆς, τοῦ δὲ θαμβακίου ἐβγαλμένου ἀπὸ καρύδι, ἐπομένως ὁ ἔγγειος φόρος, ὡς καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας, θέλει ἀποδίδεσθαι ἐπὶ τῇ θάσει τῆς εἰς τὸν τόπον τρεχούσης τιμῆς, τὴν ὁποίαν προσδιορίζουν, ἐπὶ μὲν τοῦ καπνοῦ κατὰ κοινότητα, ἐπὶ δὲ τῶν θαμβακίων κατ' ἐπαρχίαν, ἡ διοικητικὴ καὶ οἰκοομικὴ ἀρχή μετὰ τοῦ δημάρχου ἐκάστου δήμου, ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τριῶν ιδιοκτητῶν καπνορυτείας ἐκ τῶν ἐγκριτοτέρων καὶ εὐποληπτοτέρων, προσλαμβανόμενων κατ' ἐκλογὴν τῶν ἀνωτέρω, συντασσομένου πρωτοκόλλου, τὸ ὁποῖον καθίσταται ἐκτελεστόν.

Ἀρθρ. 16.

Ὁ ἔγγειος φόρος τῶν ἐλαιῶν ἐξακριβοῦται, μετρούμενου τοῦ ἐλαίου εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα, καὶ ἀποδίδεται εἰς χοήματα πρὸς λεπτά ἐπτά τὴν ὀκάν, τὸ δὲ ὀφειλόμενον δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας, τῶν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ § 6. τοῦ ἀρθρ. 1 τοῦ παρόντος νόμου ὑπαγομένων ἐλαίου ἐδάων προσδιορίζεται δι' ἐκτιμήσεως ἐπὶ τῶν δένδρων εἰς ὁκάδας ἐλαίου, καὶ ἀποδίδεται παρὰ τοῦ καλλιεργητοῦ πρὸς λεπτά ἐπτά τὴν ὀκάν. Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται καὶ ὁ ἔγγειος φόρος εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα, ὅπου δὲν ὑπάρχουν ἐλαιοτριβεῖα, καὶ ἡ ἐκποίησις τοῦ ἐλαίου γίνεται κατ' ἄλλον τρόπον. Αἱ δὲ πρὸς θρώσιν χρήσιμοι ἐλαῖαι ζυγίζονται ἢ ἐκτιμῶνται, κατ' ἐκλογὴν τοῦ φορολογουμένου, ὅπου ἐναποταμιεύονται, λαμβανόμενου τοῦ φόρου πρὸς λ. 1 1/2 τὴν ὀκάν.

Ἀρθρον 17.

Ἡ Διοικητικὴ καὶ Οἰκονομικὴ ἀρχή θέλουν διορίσει ἀπαξ τοὺς ἀναγκαίους διὰ τὴν ἐπαρχίαν ἐκτιμητὰς ἀπὸ μέρους τοῦ δημοσίου, καθὼς καὶ τοὺς ἀναπληρωτὰς αὐτῶν καὶ προσδιορίσει

τὸν μισθὸν αὐτῶν ὄχι ἀνώτερον τῶν τεσσάρων δραχμῶν τὴν ἡμέραν.

Ὁ ἐπιστάτης τοῦ δημοσίου ὀφείλει νὰ κοινοποιήσῃ διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκτιμῆσεως, ἢ δὲ δημοτικῇ ἀρχῇ διακηρύττει ταύτην ἐπ' ἐκκλησίας τὴν προτελευταίαν Κυριακὴν, οἱ δὲ φορολογούμενοι ὀφείλουν νὰ ἔχωσι προχείρους τοὺς ἐκ μέρους τῶν ἐκτιμητῶν τοῦ δημοσίου ἂν δὲ δὲν ἐμφανισθῇ οὔτε ὁ φορολογούμενος οὔτε ὁ ἐκτιμητὴς του, ὁ ἐκτιμητὴς τοῦ δημοσίου προβαίνει μόνος εἰς τὴν ἐκτίμησιν, τῆς ὁποίας τὸ ἀποτέλεσμα ἐπιδίδει εἰς αὐτὸν διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, καὶ ἂν τὴν τρίτην ἡμέραν μετὰ τὴν ἐπίδοσιν ὁ φορολογούμενος δὲν ἐμφανισθῇ καὶ ἀπαιτήσῃ νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ ἐκτίμησις καθίσταται ὀριστική. Ἐν ἀπουσίᾳ δὲ τοῦ φορολογούμενου τοιχοκολλᾶται ἡ ἐκθεσις τῆς ἐκτιμῆσεως εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας του παρὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἐνώπιον δύο μαρτύρων ὑπ' εὐθύνην τοῦ δημάρχου.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκτιμῆσεως ἐγγράφεται ἀμέσως εἰς πρωτόκολλον, ὑπογεγραμμένον ἀπὸ ὅλους τοὺς λαβόντας μέρος εἰς τὴν ἐκτίμησιν, κατὰ τὸν διευθυνόμενον παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου τύπον, καὶ τὸ ἐκ τοῦ στελέχους ἐκκοπόμενον διπλότυπον παραδίδεται τὴν αὐτὴν στιγμὴν ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ ἐκτιμητοῦ εἰς τοὺς φορολογούμενους. Ἄν ὁ φορολογούμενος, ἢ ὁ ἐκτιμητὴς του δὲν συμφωνήσῃ μετὰ τοῦ ἐκτιμητοῦ τοῦ δημοσίου, διορίζεται αἰτήρει ἐνός τῶν μερῶν, ἐπιδικαιτητὴς παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου, ὅστις δίδει τὸν εἰς τὸ ἀρθρ. 19 ὅρκον καὶ ἀποφασίζει ὀριστικῶς παραδεχόμενος τὴν ἐτέραν τῶν γνώμων. Κατὰ τοῦ ἐπιδικαιτητοῦ ἐμπορεῖ νὰ λάβῃ χώραν ἐξαίρεσις, κατὰ τὰς περὶ ἐξαίρεσεως διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου.

Ἄρθρον 18.

Ἡ ἀντιμισθία τῶν ἐπιδικαιτητῶν, τὴν ὁποίαν προσδιορίζει ἡ Διοικητικὴ ἀρχή, πληρώνεται ἐξ ἡμισείας παρὰ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ φορολογούμενου καὶ δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 8 δραχμὰς τὴν ἡμέραν, ἡ ὁποία προσδιορίζεται ἅπαξ πρὸ τῆς ἐκτιμῆσεως.

Ἄρθρον 19.

Οἱ ὡς ἀνωτέρω ἐκτιμητὰι τοῦ δημοσίου, καθὼς καὶ οἱ τρίτοι, ὀρίζονται ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου, ὅταν μέλλωσι ν' ἀρχίσωσι τὰς ἐργασίας τῶν τὸν ἀκόλουθον ὅρκον.

«Ὁρίζομαι ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου νὰ ἐκτελέσω τὴν εἰς ἐμὲ ἐμπιστευθεῖσαν ὑπηρεσίαν μὲ πίστιν καὶ εὐσυνειδησίαν, χωρὶς νὰ χαρισθῶ πρὸς ἑλάθην τοῦ δημοσίου εἰς τὸν φορολογούμενον, καὶ χωρὶς ν' ἀδικήσω αὐτὸν πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου δι' ὅποιονδήποτε λόγον».

Ὁ ὅρκος γίνεται ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου.

Ἄρθρον 20.

Οἱ εἰς χρήματα ἀποδιδόμενοι φόροι θέλουν εἰσπραχθῇ τῶν μὲν καπνῶν, περιβολίων, μπρεστανίων κήπων, γεωμήλων καὶ τῶν τοιούτων τὴν 1 Ὀκτωβρίου, τῶν δὲ ἀμπέλων καὶ θαμνίων τὴν 15 Νοεμβρίου, καὶ τῶν ἐλαιοδένδρων, καθ' ἣν ἐποχὴν τὸ ἐκθλιβόμενον ἐλαίον μέλλει νὰ μετακινισθῇ ἀπὸ τὰ ἐλαιοτριβεῖα εἰς τὰς οἰκίας, τοῦ δὲ μὴ ἐκθλιβομένου εἰς τὰ συνήθη ἐλαιοτριβεῖα, ὡς καὶ τοῦ φόρου τῶν πρὸς βρώσιν χρησίμων ἐλαίων πληρώνεται κατὰ τὸ τέλος τῆς συγκομιδῆς αὐτῶν. Δὲν συγχωρεῖται δὲ ἡ ἐξαγωγή τοῦ ἐλαίου ἐκ τῶν ἐλαιοτριβεῶν ἄνευ προηγουμένης πληρωμῆς τοῦ φόρου· ἀλλ' ἐάν τις ἐλαίαι ἐκθλίβωνται ἐκ διαλειμμάτων, ὁ φόρος πληρώνεται κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκθλίψιν.

Μετὰ τὴν καταμέτρησην τοῦ ἐλαίου ὁ ἐπιτετραμμένος τὴν εἰσπραξίν ἐγγράφει τὸ ὑλικὸν ποσὸν αὐτοῦ. ὡς καὶ τὸν καταλογισθόμενον εἰς χρήματα φόρον, εἰς τὸ ὁποῖον κρητεῖ διπλό-

τυπον βιβλίον, συμμορφούμενος μὲ τὰ ἐν τῷ ἀρθρῷ 11 τοῦ παρόντος νόμου ὁρισμένα.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Περὶ τῶν εἰς τὰ τελωνεῖα τοῦ Κράτους εἰσπραττομένων φόρων.

Ἄρθρον 21.

Ὁ ἐγγίσιος φόρος τῆς σταφίδος θαλανοκιδίων, τῆς μετάξης, τοῦ ριζαρίου καὶ τοῦ προינוκοκίου λαμβάνεται εἰς τὰ τελωνεῖα κατὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγὴν αὐτῶν.

Ἄρθρον 22.

Ὁ ἐγγίσιος φόρος τῶν ξερῶν σύκων, καθὼς καὶ ἐκεῖνος τῶν λεμονιών καὶ ποτοκαλλίων Τροιζηνίας, Ἀνδρου, Νάξου, καὶ Κάρυστιος, εἰσπραττεται εἰς τὰ τελωνεῖα κατὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγὴν, ἢ τὴν ἐντὸς αὐτοῦ μεταφορὰν αὐτῶν διὰ θαλάσσης.

Ἄρθρον 23.

Ὁ ἐγγίσιος φόρος τῆς σταφίδος καὶ τὸ κατὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγὴν αὐτῆς ὀφειλόμενον τελωνιακὸν δικαίωμα λαμβάνεται ἐπὶ τῇ θάσει τῆς ἀποκοπείσης τιμῆς καὶ ἐπὶ τῇ ἀναλογίᾳ τῶν δέκα τὰ 0|0 διὰ τὸν ἐγγίσιον φόρον καὶ 8 τὰς 0|0 διὰ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα.

Ἄρθρον 24.

Ἄμα κατὰ τὸ πρῶτον ἀποκοπῇ ἡ τιμὴ τῆς σταφίδος συντάσσεται πρωτόκολλον τῆς τρεχούσης καὶ ἀποκοπείσης τιμῆς παρὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ τελίου τοῦ πρωτίστου λιμένος ἐκάστης ἐπαρχίας, ἀφοῦ γνωμοδοτήσωσι τρεῖς ἐκ τῶν ἐγκριτωτέρων καὶ εὐπολητοτέρων ἐμπόρων, καὶ τρεῖς ἄλλοι ιδιοκτῆται σταυρίδων, λαμβανόμενοι κατ' ἐκλογὴν τῶν ἀνωτέρω ὑπαλλήλων.

Τὸ πρωτόκολλον, εἰς τὸ ὁποῖον θέλει διακρίνεσθαι ἐκάστη ποιοῦτης, καὶ ἡ στεγνὴ ἀπὸ τὴν τυχόν ἐρεγμένην σταφίδαν, ἐνδιαλαμβάνον ἐκτὸς τῆς ἀποκοπείσης τιμῆς καὶ ἐν ἐννατημόριον περιπλέον, ὑποβάλλεται ἀμέσως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων τοῦτο δὲ ἐκδίδει τὴν ἐπὶ τοῦ πρωτοκόλλου ἀπόφασίν του.

Ἄρθρον 25.

Οἱ ἀνωτέρω ἔμποροι καὶ οἱ ιδιοκτῆται ὀφείλουν νὰ υπογράψωσιν εἰς τὸ πρωτόκολλον, ἐνῷ καταγράφονται καὶ αἱ δοθεῖσαι παρ' αὐτῶν πληροφορίες περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος.

Ἄρθρον 26.

Ἐάν καὶ ὁσάκις ἀκολούθως συμβῇ αἰφνιδια αὐξομειώσεις τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος, εἴτε κατ' αἰτησιν τῶν σταφιδεμπόρων, εἴτε κατ' αἰτησιν τοῦ τελωνεῖου, εἴτε κατ' αἰτησιν ἄλλης τινος ἐκ τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 24 σημειωμένων ἀρχῶν, συντάσσεται νέον πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον θέλει ὑποβληθῇ ἄνευ ἀναβολῆς ὡσαύτως εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου.

Ἄρθρον 27.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐκ μέρους τῶν ἐχόντων συμφέρον ιδιωτῶν ὡς πρὸς τὸν προσδιορισμὸν τῆς τιμῆς, ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ δημοσιεύοντος τὴν ἀπόφασιν φύλλου τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ μέρος, ὅπου γίνεται ἡ ἐξαγωγή.

Ἡ προσφυγὴ δὲν ἐπιφέρει τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐπὶ τῶν πρωτοκόλλων ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργείου.

Ἄρθρον 28.

Πρὶν προσδιορισθῇ καὶ ἀποκοπῇ ἡ τιμὴ τῆς σταφίδος κατὰ τὸ ἀρθρὸν 24, ἐάν τις θελήσῃ νὰ ἐξάγῃ σταφίδα, θέλει μὲν ἐπιτρέπεσθαι εἰς αὐτὸν ἡ ἐπιβίβασις καὶ ἐξαγωγή, ἀλλὰ διὰ προηγουμένης ἀξιοχρέου ἐγγυήσεως, ὅτι θέλει πληρώσει τὸν

ἔγγειον φόρον, καὶ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα κατὰ τὴν ἀπόφα-
σιν τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς.

Ἄρθρον 29.

Οἱ ἐκ τῶν θαλασσοποδιδένδρων συλλεγόμενοι καρποὶ ὑπό-
κεινται εἰς ἔγγειον φόρον, ἄνευ διακρίσεως ἰδιοκτητῶν ἢ ἐθνι-
κῶν, εἰσπραττόμενον εἰς τὰ τελωνεῖα μετὰ τοῦ τέλους τῆς
ἐξαγωγῆς, λαμβανόμενον εἰς τὴν ἐφεξῆς ἀναλογίαν ἐπὶ τῇ θά-
σει τοῦ κανταρίου, λογιζομένου πρὸς 44 ὀκάδας, ἄνευ διακρί-
σεως ποιότητος.

α.) Διὰ τὴν Κέα, Λακωνίαν καὶ Λακεδαίμοντα.

Ἐγγειος φόρος δραχ. 1:10
Τελωνιακὸν δικαίωμα 56

β.) Διὰ τὴν Ἀχαΐαν καὶ λοιπὴν Πελοπόννησον Ἀττι-
κὴν καὶ Ἀνατολ. Ἑλλάδα ἔγγειος φόρος 1:05

Τελωνιακὸν δικαίωμα 60

γ.) Διὰ τὸν νομὸν Μεσσηνίας ἔγγ. φόρος 3

Τελωνιακὸν δικαίωμα 60

δ.) Διὰ τὴν Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωνίαν
ἐγκτητικὸς φόρος 2

Τελωνιακὸν δικαίωμα 60

Ἐπὶ τῶν Κικιδίων.

Διὰ μὲν τὴν Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωνίαν
φόρος ἐγκτητικὸς ἀνὰ 25

τὴν ὁκάν καὶ τελωνιακὸν δικαίωμα 6

Δι' ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη ἔγγειος φόρος 10
καὶ τελωνιακὸν δικαίωμα διὰ πᾶσαν ὁκάν 6

Ἄρθρον 30.

Ὡς πρὸς τὰ μέρη ὅπου ἐπιτρέπεται ἡ ἐξαγωγή τῶν θαλα-
σσοποδιδίων θέλουν διατηρηθῇ αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 19 (31
Μαρτίου) 1843 τελωνιακοῦ ὁργανισμοῦ.

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων θέλει φροντίσει νὰ λη-
φθῶσι τὰ ἀναγκαῖα πρὸς ἐπιτήρησιν μέτρα.

Ἄρθρον 31.

Ὅστις φωραθῇ συλλέγων ἐκ τῶν ἐθνικῶν θαλασσοποδιδένδρων,
ἐξαρουμένων τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 29 στοιχ. γ. καὶ δ. ἄνευ ἀδεί-
ας τοῦ δημοσίου ἐπιστάτου, θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς πληρωμὴν
τῆς διπλάσιας ἀξίας τοῦ καρποῦ τὸν ὅποιον ἤθελε συνάξει,
κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ παρόντος νόμου, τὸ δὲ ἥμισυ αὐτοῦ δι-
δεται εἰς τοὺς ἀνακαλύψαντας, ἐκτὸς τῶν ἐπιστατῶν τοῦ
δημοσίου.

Ἄρθρον 32.

Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῆς μετὰ τῆς εἰσπράττεται ὡσαύτως εἰς
τὰ τελωνεῖα πρὸς δρ. 2 50|00 κατ' ὁκάν, ἄνευ διακρίσεως ποιό-
τητος· ἐπὶ δὲ τῶν κουκούλιων, ὅταν ταῦτα ἐξάγονται, λαμβά-
νεται πρὸς λεπτά 60 τὴν ὁκάν, τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα
δι' ἑκάστην 6 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς προσδιορισθείσης, ὡς ἀνω-
τέρω τιμῆς.

Ὁ μετακομίζων μετὰ τῆς, ἢ κουκούλια, ἀπὸ μίαν εἰς ἄλλην
ἐπαρχίαν ὀφείλει νὰ λαμβάνῃ δηλωτικὸν ἀπὸ τὸν δημοτικὸν
ἐφορον τῆς ἐπαρχίας, ἢ τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ ἐνθεν μετα-
φέρεται, ἐμφαίνειν τὸ ποσὸν τῶν σάκκων ἢ κιβωτίων, τὸ βάρος
αὐτῶν, καὶ τὴν ἐπαρχίαν ὅπου μετακομίζεται, ὑποχρεωμένος
νὰ παρουσιάσῃ αὐτὸ εἰς μὲν τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν, ὅταν ὁ τό-
πος, ἐνθα μεταφέρεται, εἶναι παράλιος, εἰς δὲ τὸν ἐφορον ὅταν
εἶναι μεσόγειος, διὰ νὰ λάβῃ τὴν ἀνήκουσαν ἀπόδειξιν περὶ
τῆς πιστῆς μετακομιδῆς αὐτῶν, τὴν ὅποιαν ἀπόδειξιν ὀφείλει,
ἐντὸς ἐνὸς μηνός, νὰ διευθύνῃ εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἐφορον, ἐξ
οὗ ἐδόθη τὸ δηλωτικόν.

Ἀλλ' ἔαν, ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, παραλείψῃ νὰ πα-
ρουσιάσῃ εἰς τὸν ἀρμοδίον οἰκονομικὸν ἐφορον τὴν ρηθεῖσαν ἀ-

πόδειξιν, ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν
ὀφειλομένων φόρων.

Εἰς δὲ τὰς ποινὰς τοῦ λαθρεμπορίου θέλει ὑποβάλλεσθαι ὁ
μετακομίζων, ὅσας δὲ εἶναι ἐφοδιασμένος μὲ δηλωτικόν, ἢ
ἢ μετακομιζομένη μετὰ τῆς ἢ κουκούλια, εἶναι ποσότητος ἀνω-
τέρας ἢ κατωτέρας τῆς ἐν τῷ δηλωτικῷ ἐμφαυνομένης.

Ἄρθρον 33.

Ὁ ἔγγειος φόρος τοῦ προינוκοκκίου προσδίδεται 2 1/2
δραχμὰς τὴν ὁκάν, τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα εἰς λεπτά 90.

Ἄρθρον 34.

Ὁ ἔγγειος φόρος τοῦ ῥιζαρίου προσδιορίζεται εἰς δραχ. 4
τὸ καντάρι, τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα τῆς ἐξαγωγῆς εἰς
δραχ. 2. 40.

Ἄρθρον 35.

Ὁ ἐπὶ τῶν ξηρῶν σύκων ἔγγειος φόρος, καὶ τὸ κατὰ τὴν
ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγὴν αὐτῶν τελωνιακὸν δικαίωμα, λαμ-
βάνεται ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ κανταρίου.

Δι' ἔγγειον φόρον δραχ. 1.

Διὰ τελωνιακὸν δικαίωμα λεπτά 60.

Ἄρθρ. 36.

Ὁ ἔγγειος φόρος τῶν λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων Τροιζηνίας,
Ἀνδρου, Νάξου καὶ Καρυστίας λαμβάνεται ἐπὶ τῇ θάσει τῆς
ἀγοραίας τιμῆς, βεβαιουμένης κατὰ διμηνίαν ἀπὸ τὴν διοικη-
τικὴν καὶ τελωνιακὴν ἀρχὴν καὶ τὸν δήμαρχον. Ἐπὶ τῶν διὰ
ξηρᾶς μεταφερομένων λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων ὡσαύτως
πληρόνεται ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῇ θάσει τῆς αὐτῆς τιμῆς.

Ἄρθρον 37.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικοῦδιοκτητῶν σταφι-
δαμπέλων καὶ συκῶν, ἴσον μὲ τὸ ποσὸν τοῦ ἐγγείου φόρου,
θέλει προσδιορισθῇ δι' ἐκτιμήσεως, σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις
τῶν ἄρθρων 17, 18 καὶ 19 τοῦ παρόντος νόμου καὶ εἰσπραχθῇ
εἰς χρήματα ἀπὸ τὰ ἀρμόδια ταμεῖα. Τὸ δὲ τῶν ἐθνικοῦδιοκτη-
τῶν μωρεοδένδρων προσδιορίζεται εἰς πέντε λεπτά ἐφ' ἑκάστου
δένδρου, ἡλικίας πέντε ἐτῶν συμπληρωμένων.

Ἄρθρον 38.

Ἡ λαθραία ἐξαγωγή τῶν ἐν τοῖς ἄρθρ. 31 καὶ 32 ἐνδια-
λαμβανομένων προϊόντων, ὡς καὶ ἡ λαθραία μεταφορὰ τῶν
ξηρῶν σύκων καὶ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 36 πορτοκαλλολεμονίων,
ὑπόκειται εἰς πληρωμὴν ὅκταπλου ἐγγείου φόρου καὶ τελω-
νιακοῦ δικαίωματος· ἐπίσης θέλει ὑποβάλλεσθαι καὶ λόγῳ τοῦ
ἐγγείου φόρου καὶ διὰ τὰς λοιπὰς τελωνιακὰς παραβάσεις
χρηματικὴ ποινὴ, καθ' ὀριζομένην ἀναλογίαν, κατὰ τὸν περὶ
ὁργανισμοῦ τῶν τελωνείων νόμον. Τὸ τριτημόριον τοῦ ὡς ποινὴ
λαμβανομένου ποσοῦ δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα τὸ λαθρεμ-
πόριον, ἢ τὰς λοιπὰς παραβάσεις, λόγῳ ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον 39.

Ἡ ἐπικαρπία τῶν ἐθνικῶν ἀμπέλων, σταφιδάμπέλων, συκῶν
ἐλαιῶν, θαλασσοποδιδίων, μωρεῶν κλπ. ἂν δὲν ᾖ πολυετὴς
διατεθειμένη, ἐνοικιάζεται ἐπὶ δημοπρασίας ἢ εἰσπράττεται
διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου.

ΤΜΗΜΑ Ε'.

Περὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου ἐπὶ τῆς ρητινοκατράμης.

Ἄρθρον 40.

Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῆς ρητινοκατράμης καὶ ἄλλων δασι-
κῶν προϊόντων προσδιορίζεται 10/00, καὶ εἰσπράττεται διὰ
λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ θάσει τῆς
τρεχούσης ἐπιτοπίου τιμῆς, ἀποκατεῖσης παρὰ τοῦ ἐπάρχου,
τοῦ δασονόμου καὶ τοῦ δημάρχου τῆς πρωτευούσης.

Ὁ δὲ τρόπος τῆς ἐξακριβώσεως τοῦ ποσοῦ θέλει κανονισθῇ
ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον θεσπιοῦνται καὶ εἰσπράττεται καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας 15/00.

Ὅστις τῶν φορολογουμένων ὑποπέσῃ εἰς τὰ παρὰ τοῦ ἀρθροῦ 38 τοῦ παρόντος νόμου διαταττόμενα θέλει ὑποκύψει εἰς τὰς ἐν αὐτῷ προβλεπομένας ποινάς.

ΤΜΗΜΑ Σ'.

Γενικαὶ διατάξεις

Ἄρθρον 41.

Οἱ προσερχόμενοι ἀπὸ τὴν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰσπραξίν καρποὶ καὶ γεννήματα δὲν ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν δημοτικοῦ ἢ ἄλλου τινὸς φόρου, ὅπου καὶ ἂν μετενεχθῶσιν, ἐνόσω εὐρίσκονται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρον 42.

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείων θέλει δώσει τὰς συναγκίας ὁδηγίας, διασαφής, τύπους καὶ πίνακας εἰς τὰς Οἰκονομικὰς ἀρχάς καὶ τοὺς ἐπιστάτας τοῦ δημοσίου τόσον διὰ τὴν εἰσπραξίν τῶν φόρων, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐξακριβώσιν εἰς τὴν εἰς χρήματα αὐτῶν πληρωμὴν.

Ἄρθρον 43.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐκποιεῖ τοὺς εἰς εἶδη συναζομένους καρποὺς διὰ δημοπρασίας τοῖς μετρητοῖς, ἢ καὶ παραχωρεῖ αὐτοὺς τοῖς μετρητοῖς εἰς τοὺς φορολογουμένους, κατ' αἰτήσεις αὐτῶν, ἀνεὺ δημοπρασίας, καθ' ὅσον ἀφορᾷ μόνον τοὺς φόρους ἐκάστου, ἐπὶ τῇ θάσει τῆς εἰς τὸν τόπον τρεχούσης τιμῆς, προσδιοριζομένης παρὰ τῆς διοικητικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ ταμίου.

Ἄρθρον 44.

Οἱ ἐκτιμῆται τοῦ δημοσίου καὶ οἱ ἐπιδιαιτηταὶ ὀφείλουν ἐπὶ ποινῇ προστίμου 10 — 15 δραχμ. νὰ προτείνωσιν αὐθορμήτως τὴν ἐξαίρεσίν των, ὅταν ὑπάρχουν λόγοι, κατὰ τὰς περὶ ἐξαίρεσεως διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας, ὡς πρὸς τοὺς δικαστικούς ὑπαλλήλους, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἀνωτέρω ποινῆς ἐν περιπτώσει ἀπάτης, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ποιν. νόμου, καθὼς καὶ τῆς ὑποχρέωσιν εἰς πολιτικὴν ἀποζημίωσιν.

Ἄρθρον 45.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἀγρῶν καὶ τῶν ἄλλων κτημάτων τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων ἐξακριβοῦνται καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ἢ κατὰ τοὺς ὅρους τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους εἰς τὰ ἀνά χεῖρας τῶν καλλιεργητῶν ἐγγράφα.

Ἄρθρον 46.

Ἐπιστάται, ἀποθηκοφύλακες, ὑποεπιστάται, φύλακες καὶ πᾶς ἄλλος ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ὑπαλλήλος ἢ ὑπνρέτης, ὅστις ὅπως δὴποτε ἤθελον ζημιώσει τὸ δημόσιον, πρὸς ἴδιον ἢ ἄλλου τινος ὄφελος, ὑπόκεινται πρὸς ταῖς ἄλλαις παρὰ τοῦ νόμου ὀριζομέναις ποιναῖς καὶ εἰς στέρησιν πάσης δημοσίας ὑπηρεσίας ἀπὸ δύο ἕως ἐξ ἐτῶν.

Ἄρθρον 47.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰουνίου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ὑπουργὸς Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰουνίου 1847.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΞΑ'.

Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρου διὰ τὸ 1847.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω · Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἵκετασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Ὁ διὰ τὸ ἐντός ἔτος ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρος κανονίζεται ἐξακριβοῦνται καὶ εἰσπράττεται ὑπὸ τὰς αὐτὰς θάσεις καὶ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 7 Ἰουνίου λ. ε. νόμου περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρου, καθόσον αὐταὶ δὲν ἀντιθικύνουσιν εἰς τὸν παρόντα νόμον.

Ἄρθρ. 2. Αἱ ἐν τῷ § 4. τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ ἀνωτέρω νόμου ὀριζόμεναι δηλώσεις τῶν μελισσοτρόφων θέλουν γενῆ ἐντός 20 ἡμερῶν, ἀφ' ἧς ὁ παρὼν νόμος δημοσιευθῇ, τὸ δὲ εἰθλίον τῶν δηλώσεων κατὰ τὸν § γ' τοῦ ἰδίου ἀρθροῦ θέλει κλειθῇ τὸ ἐσπέρας τῆς 20 ἡμέρας, καὶ ἐντός τῶν ἡμερῶν θέλει παραπεμθῇ μετὰ τῶν δηλώσεων εἰς τὸν ἀρμόδιον οἰκονομικὸν ἔφορον.

Ἄρθρ. 3. Ἡ ἀπαρίθμησης κατὰ τὸ ἀρθρον 4 τοῦ νόμου ἐκείνου ἐνεργεῖται ἐντός 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραπομπῆς τῶν δηλώσεων εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον ἀρχομένων.

Ἄρθρ. 4. Ἡ πληρωμὴ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρου γίνεται τὴν πρώτην Νοεμβρίου.

Ἄρθρ. 5. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν θέλει ἐκτελέσει τὸν παρόντα νόμον.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 15 Ὀκτωβρίου 1847.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ὑπουργὸς Ν. ΚΟΡΦΙΩΤΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Ὀκτωβρίου 1847.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΛΖ'.

Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρου διὰ τὸ τρέχον ἔτος.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω · Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρος προσδιορίζεται διὰ τὸ τρέχον ἔτος εἰς λεπτὰ 25 κατὰ κυψέλην ἢ κοφφίνιον.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ ἐξακριβώσις τῶν κυψέλων ἢ κοφφινίων γίνεται ὡς ἐξῆς.
α.) Πᾶς μελισσοτρόφος ὀφείλει ἐντός τοῦ Ἰουλίου μηνὸς νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως ἐνώπιον τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας ἔχει τὰς κυψέλας ἢ κοφφίνια, τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν καὶ ἀριθμητικῶς καὶ ὀλογράφως.

β.) Αἱ δηλώσεις αὐταὶ συντασσόμεναι ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου εἰς διπλοῦν κατὰ τὸν ἐκδοθησόμενον παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τύπον, παραδίδονται εἰς τὸ δημαρχεῖον, ὅπου ἡ μὲν

κρατείται ἡ δ' ἐπιστρέφεται παραχρῆμα εἰς τὸν μελισσοτρόφον πιθεωρημένη παρὰ τοῦ δημάρχου.

γ.) Ἐκαστον δημαρχεῖον κρατεῖ εἰςβλίον κατὰ τὸν ἐκδοθέν-
σόμενον παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τύπον, ὅπου
ἐγγράφονται τὰ ἐπὶ τῶν δηλώσεων ἀναφερόμενα κοφίνια ἢ κυ-
ψέλαι, κατὰ τὰ χωρία ἢ τὰς θέσεις, ἐν αἷς εὐρίσκονται, ὡς ση-
μειοῦνται εἰς τὴν δὴλῶσιν· τὸ βιβλίον τοῦτο κλείεται τῇ
ἐσπέρᾳ τῆς τριακοστῆς τοῦ ἰουλίου καὶ παραπέμπεται παρὰ
δημάρχου εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, συνωδευμένον μὲ τὰς πα-
ρουσιασθείσας δηλώσεις· περίληψις δὲ αὐτοῦ περιέχουσα τὸ
ὄνομα τοῦ μελισσοτρόφου καὶ τὸ ποσὸν τῶν κοφινίων ἢ κυψε-
λῶν δημοσιεύεται παρὰ τοῦ δημάρχου διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς
ἕκαστον παρεδρεῖο, ἀναγινώσκεται προσέτι καὶ ἐπ' ἐκκλησίας
κατὰ τὴν πρώτην ἐπομένην κυριακὴν.

Ἄρθρ. 3.

Ὅσάκις εἴτε ἐπαρχος εἴτε ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος συλλάβουσιν
ὑπο οἷας εἴτε ὡς ἐκ τῆς παραθέσεως τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων
μὲ τοὺς πίνακας τῶν κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη ἀπαριθμήσεων,
εἴτε ὡς ἐξ ἄλλων πληροφοριῶν, ὅτι μελισσοτρόφοι τινὲς ὀλιγώ-
ρησαν νὰ δηλώσῃ τὰ κοφίνια ἢ κυψέλας τῶν ἡ ἐδήλωσαν
αὐτὰ ἑλλειπῶς, διατάττουν ἐκ συμφώνου ἀμείσως νὰ ἐνεργηθῇ
ἀπαρίθμησης.

Ἄρθρ. 4.

Ἐκάστη ἀπαρίθμησης ἐνεργεῖται ἐντὸς 40 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς
πραπομπῆς τῶν δηλώσεων εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον ἀπὸ ἑνὸς
ἀπαριθμητῆν διοριζόμενον παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου. Διὰ
πᾶσαν δὲ ἀπαρίθμησην συντάσσεται πρωτόκολλον, ὑπογραφό-
μενον παρὰ τοῦ ἀπαριθμητοῦ καὶ ἐνὸς τοῦλάχιστον μάρτυρος,
προσκαλουμένου παρὰ τοῦ μελισσοτρόφου, ἂν θέλῃ. Τὸ πρωτό-
κολλον τοῦτο διευθύνεται εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, ὅστις ὀ-
φείλει νὰ καταμηνύσῃ τὴν πράξιν, παραπέμπων αὐτὸ εἰς τὸν
παρὰ τοῖς πλημμελειοδικαῖς εἰσαγγελέα, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ
πρὸς καταδίωξιν ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου πταισματοδικείου ἢ
πλημμελειοδικείου.

Ἄρθρ. 5.

Οἱ ἀπαριθμηταὶ θεωροῦνται ὡς δημόσιοι ὑπηρεταὶ καὶ ὀρκί-
ζονται ἐνώπιον τοῦ εἰρκνοδικείου, ἀφοῦ προσκληθῶσι νὰ ἐπιλη-
φθῶσι τῶν ἀπαριθμήσεων· ἡ ἐκθεσις τῆς ὀρκοδοσίας θέλει συν-
τάττεσθαι ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου.

Ἄρθρ. 6.

Ἡ ἡμερουσία ἀντιμισθία τοῦ ἀπαριθμητοῦ προσδιορίζεται πα-
ρὰ τοῦ ἐπαρχοῦ καὶ οἰκονομικοῦ ἐφόρου· ἀλλ' οὐδέποτε θέλ' εἶ-
σθαι ἀνωτέρα τῶν τριῶν δραχμῶν προκαταβαλλομένων εἰς τὸ
τέλος τῆς ἀπαριθμήσεως.

Ἄρθρ. 7.

Ὅστι τῶν μελισσοτρόφων ὀλιγορήξει νὰ δηλώσῃ ἐντὸς τῆς
ἀνωτέρω προθεσμίας τὰ κοφίνια ἢ κυψέλας του, ἡ δηλώσει
αὐτὰ ἑλλειπῶς, ὑποβάλλεται ἐκτὸς τοῦ ἀπλοῦ φόρου καὶ εἰς
τὴν ἀπότισιν τῶν ἐξόδων τῆς ἀπαριθμήσεως, εἰς πρόστιμον ἢ
χρηματικὴν ποινὴν ἔσθιν μὲ τὸ τριπλὸν τοῦ φόρου, τὸν ὅποιον
ἐπροσπάθησε νὰ στερήσῃ τὸ δημόσιον, τὸ μὲν πρόστιμον ἐπι-
βάλλεται ὡςάκις ὁ στερούμενος φόρος δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχ-
μικοῖν, ἡ δὲ χρηματικὴ ποινὴ ὡςάκις τὸ ποσὸν τοῦτο εἶναι ἀνώ-
τερον· τὸ τρίτον τοῦ πρόστιμου, ἡ τῆς χρηματικῆς ποινῆς δι-
δεται εἰς τὴν καταμηνυτὴν, ἐξαιρουμένου τοῦ προσωπικοῦ τῆς
ἀπαριθμήσεως καὶ τῆς διορίσεως αὐτὸ ἀρχῆς.

Ἄρθρον 8.

Ἡ πληρωμὴ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσῶν φόρου γίνεται τὴν 1
Ὀκτωβρίου, ἡ δὲ φροντίς πρὸς εἰσπραξίαν αὐτοῦ ἀνατίθεται εἰς
τὸν ἀρμοδίον ταμίαν.

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΤΟΣ 1847).

Ἄρθρ. 9.

Ὁ παρὼν νόμος θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς
Κυβερνήσεως καὶ θέλει ἀναγνωστῆ ἐπ' ἐκκλησίας εἰς ὅλας τὰς
κοινοτητας πρὸ τῆς ἐνάξεως τῶν δηλώσεων.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-
σίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς
ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ
Κράτους.

Ἄρθρον 10.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει τὸν πα-
ρόντα νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 ἰουνίου 1847.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ὑπουργὸς Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐς Ἀθή-αις, τὴν 7 ἰουνίου 1847.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς

Ι ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 33 (Παρελείφθη).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 34.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 10 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ

Περὶ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Βουλῆς διὰ τὸν διορισμὸν
τριάκοντα πέντε Γερουσιαστῶν, πλεόν τοῦ ἡμίσεως
τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν Βουλευτῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω · Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν § 6'. τοῦ ἄρθρου 71 τοῦ Συντάγμα-
τος, κατὰ τὸν ὅποιον δύνανται νὰ διορισθῶσι Γερουσιασταὶ
πλείονες τοῦ ἡμίσεως τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τοῦ Βουλευτῶν μόνῃ τῇ
συγκαταθέσει τῆς Βουλῆς.

Θεωροῦντες ὅτι εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ συμβῶσι περιστάσεις
τοιαῦται, καθ' ἃς καὶ ὁ μέχρι τοῦ ἡμίσεως ἀριθμὸς τῶν Γε-
ρουσιαστῶν νὰ ἐξαντληθῇ, καὶ κατεπείγουσα ἀνάγκη νὰ παρα-
ταθῇ τοῦ νὰ διορισθῶσι Γερουσιασταὶ πλείονες τούτου,

Προνοοῦντες περὶ τῶν συμφερόντων τοῦ Κράτους, δίδομεν
τὴν ἐντολὴν εἰς τὸν ἡμέτερον Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμ-
βουλίου καὶ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργῶν, Ὑποστράτη-
γον Κίττον Τζαβέλαν νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ ἐξαι-
τήσῃ τὴν συγκατάθεσιν αὐτῆς τοῦ νὰ δύνανται νὰ διορισθῶσι,
χρείας τυχούσης, Γερουσιασταὶ μέχρι τῶν τριάκοντα πέντε πε-
ριπλέον τοῦ ἡμίσεως τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν Βουλευτῶν.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὡς καὶ
οἱ λοιποὶ Ὑπουργοὶ θέλουν ἀναπτύξει καὶ ὑποστηρίξει τοὺς λό-
γους, οἵτινες πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ Κράτους ὑπαγορεύουν τὴν
ὑπὸ τοῦ Συντάγματος προ οὐμὲν ἐπέκτασιν τοῦ Βασιλικοῦ

δικαιώματος ως πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν δυναμένων νὰ διορισθῶσι Γερουσιαστῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Νοεμβρίου 1847.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΤΖΑΒΕΛΑΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς ἐξετάσεως τῶν δικηγόρων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

Ἄρθρον 1.

Τὸ 5 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 27 Ἰουλίου 1836 περὶ ἐξετάσεως τῶν δικηγόρων ἡμετέρου Διατάγματος μεταβάλλεται ὡς ἑφεξῆς:

Ἡ περὶ ἐξετάσεως αἰτησις δὲν θέλει εἶσθαι δεκτὴ ἐὰν δὲν ἐπισυνάπτονται ἐν αὐτῇ: 1) δίπλωμα νομικῶν σπουδῶν ἐν τῷ ἡμετέρῳ ἢ ἀλλοδαπῷ τινὶ Πανεπιστημίῳ· 2) ἀποδεικτικὸν τῆς παρὰ δικηγόρῳ τινὶ ἐνιαυσίου τούλαχιστον πράξεως.

Ἡ αἰτησις αὕτη δίδεται εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς ὅστις συγκαλεῖ αὐτὴν εἰς ῥητὴν ἡμέραν καὶ ὥραν ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ εἰδοποιεῖ τὸν αἰτοῦντα τὴν ἐξέτασιν νὰ ἐμφανισθῇ.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Νοεμβρίου 1847.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ὑπουργὸς Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 35.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 29 Δεκεμβρίου.

ΝΟΜΟΣ ΞΔ'.

Περὶ τῆς παρὰ τοῦ Φιλ. ἱπποτοῦ Κ. Εὐνάρδου γενομένης πληρωμῆς τοῦ δανείου κτλ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον Α'.

Ἡ παρὰ τοῦ φιλέλληκος ἱπποτοῦ Κ. Εὐνάρδου γενομένη πληρωμὴ τῶν φραγκῶν 500,000 ἢ δρ. 558,400 εἰς λογαριασμὸν τῆς παρὰ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως γενομένης προκαταβολῆς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δανείου Ροτσχίλδ τῆς ἀ. Μαρτίου ε. ε. ἀναγνωρίζεται ὡς χρέος δημόσιον, καὶ ὡς τοιοῦτον θέλει ἐγγραφῇ εἰς τὰ δημόσια βιβλία.

Ἄρθρον Β'.

Ἡ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως γενομένη πρὸς ἐξόφλησιν τῆς διαληφθείσης ποσότητος ἐνεχυρίασις τῆς ποσότητος μετοχῶν τῆς

Ἑθνικῆς Ἑλληνικῆς Τραπεζῆς θέλει διαρκέσει μέχρι τῆς ἀποσβέσεως τοῦ χρέους.

Ἄρθρον Γ'.

Δίδεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἡ ἄδεια νὰ διαπραγματευθῇ ὀριστικῶς μετὰ τοῦ ἱπποτοῦ Κ. Εὐνάρδου τὰ περὶ τοῦ χρόνου τῆς ἐξοφλήσεως τῆς μνησθείσης ποσότητος μετὰ τόκου, μὴ ὑπερβαίνοντος τὰς 6 0|0.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Δεκεμβρίου 1847.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ὑπουργὸς Ν. ΚΟΡΦΙΩΤΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 9 Δεκεμβρίου 1847.

Ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Κ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΞΕ'.

Περὶ χορηγίσεως καρπῶν εἰς τοὺς ἀπόρους γεωργούς.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσσαμεν διατάττοντες.

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν νὰ διανείμῃ ὡς δάνειον μέχρι 30 χιλιάδων κοιλῶν καρπῶν, χρησιμεύοντας ὡς σπόρους εἰς τοὺς γεωργούς ἐκείνους, ὅσοι δὲν εἶναι εἰς κατὰστασιν νὰ προμηθευθῶσιν αὐτοὺς, ὡς ἐκ τῆς ἐφετεινῆς ἀκαρπίας, συμβάσης εἰς διαφόρους τοῦ Κράτους ἐπαρχίας.

Ἄρθρον 2.

Οἱ οὕτω πῶς δανειζόμενοι καρποὶ θέλουν ἀποδοθῇ ἡ ὁμοειδεῖς, ἐπὶ τῶν ἀλωνίων, κατὰ τὴν συγκομιδὴν τοῦ προσεχοῦς ἔτους, ἢ εἰς χρήματα, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχοῦσης τιμῆς κατὰ τὸν χρόνον τῆς πληρωμῆς, ὅστις εἶναι ὁ Ἰούλιος μῆν.

Ἄρθρον 3.

Αἱ αἰτήσεις, ὡς καὶ τὰ περὶ παραλαβῆς καὶ παραδόσεως τοῦ σπόρου ἐγγράφα, θέλουν συντάττεσθαι ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου.

Ἄρθρον 4.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει τὸν παρόντα νόμον.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 11 Δεκεμβρίου 1847.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ὑπουργὸς Ν. ΚΟΡΦΙΩΤΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Δεκεμβρίου 1847.

Ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Κ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΕΤ'.

Περὶ πιστώσεως τῶν μηνῶν Νοεμβρίου καὶ Δεκεμβρίου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ: ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους διὰ τοὺς μῆνας Νοέμβριον καὶ Δεκέμβριον ε. ε. καὶ εἰς λογαριασμὸν τοῦ ὑποβληθέντος ἤδη εἰς τὴν Βουλὴν προϋπολογισμοῦ, χορηγείται πίστωσης, μὴ υπερβαίνουσα κατὰ τὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν Ἱπουργείων τὰ δύο δωδεκατημόρια τῶν ἐν αὐτοῖς σημειουμένων ἐξόδων.

Ἄρθρον 2.

Ἡ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαλαμβανομένη πίστωσης θέλει διανεμηθῇ, καὶ τεθῇ κατὰ λόγον τῶν ἀναγκῶν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Κυρίων Ἱπουργῶν διὰ Βασ. Διατάγματος, ἡ δὲ πληρωμὴ τῶν ἐξόδων θέλει γίνεσθαι κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ λογιστικὰς διατυπώσεις καὶ ἐπὶ τῇ θάσει τῶν ὑπαρχόντων Νόμων, Κανονισμῶν καὶ Διαταγμάτων.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Δεκεμβρίου 1847.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ἱπουργὸς Ν. ΚΟΡΦΙΩΤΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Δεκεμβρίου 1847.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἱπουργὸς

Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΕΖ'.

Περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἀναγκαίου ἀριθμοῦ τῶν συνοικιστέων Φαριανῶν εἰς Ἑρέτριαν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ: ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ Ψήφισμα Δ'. τῆς ἐν Ἀθήναις Ἑθνικῆς τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως τῆς Γ'. Σεπτεμβρίου.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν συνοικιστέων εἰς Ἑρέτριαν Φαριανῶν, ὅστις ἀπατεῖται πρὸς ἐξάκκισιν τοῦ Βουλευτικοῦ αὐτῶν δικαιώματος, προσδιορίζεται, διὰ μὲν τὴν ἐνεστῶσαν περίοδον, τῆς Βουλῆς εἰς ψυχὰς διακοσίας πενήκοντα διὰ δὲ τὰς λοιπὰς περιόδους εἰς ψυχὰς ἑπτακοσίας πενήκοντα.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ἱπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Δεκεμβρίου 1847.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ἱπουργὸς Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Δεκεμβρίου 1847.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἱπουργὸς

Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΕΗ'.

Περὶ τῶν δημοτικῶν φόρων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ: ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως τῇ Βουλῇ καὶ τῇ Γερουσίᾳ ἐκυρώσαμεν, καὶ διατάττομεν τὰς ἑξῆς.

ΚΕΦΑΛ. Α'.

Περὶ ἐπιβολῆς τῶν δημοτικῶν φόρων.

ΜΕΡΟΣ Α'.

Περὶ δημοτικοῦ δασμοῦ.

Ἄρθρον 1. Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς δήμους, οἵτινες εἶναι πρωτεύουσαι ἐπαρχιῶν, ἢ παρ' οἷς εἶναι καθιδρυμένη τελωνιακὴ ἀρχή, μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ σταθμάρχου, καὶ τῶν ὁποίων τὰ τακτικά εἰσδήματα δὲ ἐπαρκοῦσιν εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν, νὰ ἐπιβάλλωσιν ἐπὶ τῶν πρὸς τοπικὴν κατανάλωσιν εἰσαγομένων, καὶ ἐν τῷ ἐπομένῳ ἄρθρῳ ὁρισμένων ὠνίων δασμὸν, μὴ ὑπερβαίνοντα τὰ δύο ἐπὶ τοῖς 0/0 τῆς τιμῆς αὐτῶν.

Ἄρθρ. 2. Ὡς ἀντικείμενα τῆς ἐσωτερικῆς καταναλώσεως θεωροῦνται κυρίως, καὶ δύναται νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὸν δασμὸν τὰ ἑξῆς.

α) Τὰ πνευματώδη ποτὰ, καὶ τὰ λοιπὰ ρευστά·

β) Τὰ τρόφιμα, ἐκτὸς τῶν δημητριακῶν καρπῶν, ἀλεύρων, ἄρτου, λαγάνων, χλωρῶν ὀσπρίων, χλωρῶν ὀπωρῶν, χλωροῦ τυροῦ, γάλακτος, ἀλατος, ὀρεκτιῶν, ὠν, καὶ ἄλλων μικρῶν εἰδῶν.

Ἄρθρ. 3. Τῶν εἰς δασμὸν ὑποβαλλομένων ὠνίων, εἴτε διὰ θαλάσσης κυριζοῦνται, εἴτε διὰ ξηρᾶς, προσδιορίζεται ὀνομαστὶ τὸ δι' ἑκάστον εἶδος κατὰ σταθιὸν, καὶ μέτρον πληρωτέον τέλος διὰ ψηφίσματος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἐγκρίσει τῆς προϊσταμένης διοικητικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 4. Ὁ ἀνωτέρω εἰρημένος δημοτικὸς δασμὸς δύναται νὰ ψηφισθῇ ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Δημοτικοῦ Συμβουλίου, καὶ νὰ ἐγκριθῇ ὑπὸ τῆς προϊσταμένης διοικητικῆς ἀρχῆς, τὴν πολὺ ἐπὶ τετραετίαν ἐκάστοτε.

Ἄρθρ. 5. Ἐνεκα ἰδιαιτέρων ἀναποφεύκτων περιστάσεων τινὸς δήμου, καὶ καθόσον αὗται διαρκοῦσι, δύναται νὰ ἐπενταθῇ ὁ δασμὸς καὶ εἰς τοὺς δημητριακοὺς καρποὺς, τὰ ἀλευρα, καὶ εἰς ἄλλα ἐμπορεύματα ἐκ τῶν πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν εἰσαγομένων· ἀλλὰ τὸ περὶ τούτου ψήφισμα τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἰσχύϊ μόνον, ἀφοῦ ἐγκριθῇ διὰ Βασίλ. Διατάγματος, προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ Ἱπουργικοῦ Συμβουλίου.

Δὲν καταργοῦνται διὰ τοῦ παρόντος Νόμου οἱ μέχρι τοῦδε ἐν ἰσχύϊ Νόμοι, καὶ τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῶν Διατάγματα περὶ τῶν λοιπῶν δημοτικῶν φόρων καὶ ἄλλων εἰς τοὺς δήμους παραχωρουμένων δικαιωμάτων.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Περὶ δημοτικῆς εἰσφορᾶς.

Ἄρθρ. 6. Ἡ δημοτικὴ εἰσφορὰ (ἄμεσοι φόροι) ἐπιβάλλεται ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν ἐκάστου δήμου ἐξίσου εἰς ὅλα τὰ πράγματα, ὅσα ὑπόκεινται εἰς τοὺς ἀμέσους δημοσίους φόρους, ἥτοι τὸν ἐγγειον, τὸν ἐπὶ τῶν ζώων καὶ τὸν ἐπὶ μελισσίων, ψηφίζεται δὲ καθ' ἑκάστον ἔτος ὑπὸ τῶν δημοτικῶν συμβουλίων, καὶ ἐγκρίνεται ὑπὸ τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς· καὶ ὁ μὲν ἐγγειος δημοτικὸς φόρος δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ δύο ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τοῦ ὅλου ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος, ὁ δὲ ἐπὶ τῶν ζώων καὶ τῶν μελισσίων, τὸ ἐν πέμπτον τοῦ ἀντιστοιχοῦντος δημοσίου φόρου.

Εἰς τὴν εἰσφορὰν τυχόν ὑπόκεινται καὶ τὰ προϊόντα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα παράγονται ἀπὸ γαλας πρώην μὲν ἐθνικὰς, ἤδη δὲ ἀποκτηθείσας παρ' ἰδιωτῶν ἐπὶ συμφωνίᾳ ἀποδόσεως τοῦ ἐγ-

γείου φόρου εις χρήματα τριῶν τοῖς ἑκατὸν, κατὰ τὸν Νόμον τῆς προικοδοτήσεως, γενομένης ἐξακριβώσεως τοῦ φόρου παρὰ τῆς ἀρμοδίας δημοτικῆς ἀρχῆς, καθ' ὃν τρόπον θέλει ἀποφασίσει τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἐγκρίσει τῆς προϋσταμένης διοικητικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 7. Ἡ ἐπὶ τῶν ζώων δημοτικὴ εἰσφορά ἀποδίδεται εἰς τοὺς δήμους, ἐν τῇ περιοχῇ τῶν ὁποίων δαιτῶνται ταῦτα· πληρώνεται δὲ κατὰ τὸ ἥμισυ, ἔκ τε τὴν χειμερινῇ, ἢ τὴν θερινῇ μόνον ὥραν δαιτῶνται ἐν ταῖς νομαῖς τινὸς δήμου.

Ἄρθρ. 8. Καθ' ἣν περίπτωσιν δι' ὁποιαδήποτε αἰτίαν ὁ προϋπολογισμὸς ἐνός δήμου δὲν καταρτίσθῃ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἐτους, αἱ δημοτικαὶ εἰσπράξεις, καὶ δαπάναι θέλουν ἐξακολουθεῖν νὰ γίνωνται μέχρι τῆς ἐπικυρώσεως αὐτοῦ, συμφῶνως μὲ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ παρελθόντος ἐτους· ἐξαίρουται δὲ τὰ ἀποπληρωθέντα ὀλοκληρῶς ἑκτακτα ἐξοδα, καὶ τὰ ψηφισθέντα ῥητῶς περὶ τῶν τοιούτων ἐτοδα, καθόσον ὁ σκοπὸς, δι' ὃν ἐψηφίσθησαν ἐξεπληρώθῃ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοτικῶν φόρων·

ΜΕΡΟΣ Α'.

Περὶ εἰσπράξεως τοῦ δημοτικοῦ δασμοῦ.

Ἄρθρ. 9. Ὁ δημοτικὸς δασμὸς εἰσπράττεται κατ' ἀπόφασιν τοῦ δημοτ. συμβουλίου δι' ἐκμισθώσεως, καὶ ἐν ἀποτυχίᾳ αὐτῆς διὰ τοῦ δημοτικοῦ εἰσπρακτοῦ, ἢ διὰ τῆς ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ δήμου ἐγκαθιδρυμένης τελωνιακῆς ἀρχῆς, ἥτις ὁρεῖται νὰ παραδίδῃ τὰ εἰσπραττόμενα ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ δημοτικὸν ταμεῖον κατὰ μῆνα.

Ἄρθρ. 10. Ἡ περιφέρεια, τὴν ὁποίαν δὲν δύναται νὰ διελθῶσιν ἀφορολόγητα τὰ διὰ ζῆρας εἰσαγόμενα ὦνα, καὶ οἱ διὰ τὴν εἰσπράξιν τοῦ δασμοῦ αὐτῶν σταθμοὶ προσδιορίζονται διὰ ψηφισματος τοῦ ἀρμοδίου δημοτικοῦ συμβουλίου τῇ ἐγκρίσει τῆς προϋσταμένης διοικητικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 11. Ὅσας τὰ εἰς δασμὸν ὑποκείμενα τρόφιμα, ἢ ἐμπορεύματα μετακρίζονται διὰ τινος δήμου, ἢ ἀποτίθενται προσωρινῶς ἐντὸς αὐτοῦ, ὀφείλει ὁ εἰσάγων αὐτὰ νὰ προειδοποιῇ τὸν ἐπιτετραμμένον τὴν εἰσπράξιν, δίδων εἰς αὐτὸν ἀκριβῆ σημεῖωσιν τῶν εἰδῶν, καθὼς καὶ τοῦ ποσοῦ ἑκάστου αὐτῶν, δύναται δὲ νὰ ζητηθῇ παρ' αὐτοῦ καὶ ἀνάλογος ἐγγύησις· μετὰ παρέρωσιν δὲ τριῶν μηνῶν, ὅσων εἰδῶν ἢ ἐξαγωγή δὲν ἀποδειχθῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ εἰσαγαγόντος, ὑποβάλλονται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ νενομισμένου δασμοῦ.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Περὶ εἰσπράξεως τῆς δημοτικῆς εἰσφοράς.

Ἄρθρ. 12. Ἡ δημοτικὴ εἰσφορά εἰσπράττεται ἐπὶ ἀποδείξει συναμα μὲ τοὺς ἀντιστοιχοῦντας ἀμέσους φόρους τοῦ δημοσίου ὑπὸ τῶν δημοτικῶν εἰσπρακτόρων, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὑπὸ τοῦ δημοσίου γενομένης μετρήσεως, ἐκτιμήσεως, καὶ ἐξελέγξεως· ὅπου δὲ οἱ τοιοῦτοι φόροι τοῦ δημοσίου δὲν εἰσπράττονται κατὰ δέμους, ἢ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ εἰσπραχθῇ τυγχρόνως μὲ αὐτοὺς καὶ ὑπὸ τῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων ἢ ἀντιστοιχοῦσα δημοτικὴ εἰσφορά, ἢ μέτρησις, ἐκτίμησις, ἐξελέγξις καὶ εἰσπράξις αὐτῶν γίνεται δι' ἐκμισθώσεως, ἢ ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων δημοτικῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. 13. Ἄν τις τῶν ἐνεργούντων τὴν εἰσπράξιν τῶν δημοτικῶν φόρων δημοσίων ὑπαλλήλων, ἔνεκεν ἀμελείας ἢ ἐκ προθέσεως, δὲν εἰσπράξῃ συναμα μὲ τοὺς δημοσίους φόρους τοὺς ψηφισθέντας, καὶ ἐγκριθέντας δημοτικούς, ἢ εἰσπράξῃ αὐτοὺς ἑλλειπῶς, ὑπόκειται εἰς τὰς αὐτὰς ποινάς, αἵτινες ἐπιβάλλονται εἰς αὐτὸν καὶ διὰ τὰς περὶ τὴν εἰσπράξιν τῶν δημοσίων φόρων τοιαύτας ἐλλείψεις των.

Πρὸς τοῦτο δὲ οὗτοι εἶναι ὑπόχρεοι νὰ παρουσιάζωσι τὰ δι-

πλότυπα, καὶ λοιπὰ φορολογικὰ βιβλία των εἰς τὴν ἀρμοδίαν δημοτικὴν ἀρχὴν πρὸς ἐξελέγξιν τῶν εἰσπρακτέων, καὶ εἰσπραχθέντων ποσῶν, ὡσάκις ζητηθῶσι.

Ἄρθρ. 14. Ἡ ἐκποίησις τῆς λόγῃ δημοτικῆς εἰσφοράς ὑπὸ τῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων εἰς εἶδη εἰσπραττομένων προϊόντων γίνεται ὀλικῶς, ἢ κατὰ μερίδας, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῆς ἀρμοδίας δημοτικῆς ἀρχῆς, ἐν ᾧ τότῳ, καὶ καθ' ὃν τρόπον γίνεται αὕτη διὰ τοὺς τοῦ δημοσίου καὶ ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν· δύναται δὲ νὰ ἐνεργηθῇ ὡσαύτως ὑπὸ τῶν ἰδίων δημοτικῶν ἀρχῶν κατ' ἐγκρίσιν τῆς προϋσταμένης διοικητικῆς ἀρχῆς, καὶ εἰς ἄλλον καιρὸν, καὶ ἀλλαγῇ, ὅπου εἶναι ἐναποταμιευμένοι οἱ καρποί.

Ἐν περιπτώσει δὲ, καθ' ἣν ἐκποιήθωνται τῶν δημοσίων καρπῶν, μένουσιν εἰς τὰς ἀποθήκας μόνον οἱ δημοτικοί, τὸ ἐνοίκιον τῆς ἀποθήκης αὐτῶν λογίζεται πλέον εἰς ἔαρος τοῦ ἀρμοδίου δήμου.

Ἄρθρ. 15. Τὰ ὑπὸ τῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων εἰσπραττόμενα δημοτικὰ χρήματα παραδίδονται κατὰ μῆνα, χωρὶς νὰ γίνεσθαι παρ' αὐτῶν οὐδεμίαν διαχειρίσιν, εἰς τὰ ἀρμόδια δημοτικά ταμεῖα.

Ἄρθρ. 16. Ἡ ἐκβίασις τῆς ἀποτίσεως τῶν καθυστερούντων δημοτικῶν φόρων, θ. λ. γίνεσθαι ἀπαραλλάκτως, ὡς καὶ ἡ τῆς τῶν δημοσίων, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν περὶ καθυστερούντων νόμων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ποινικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρ. 17. Κατὰ τῶν δι' ἀπάτης, ἢ ὁποιοῦδήποτε ἄλλου τρόπου ἀποφευγόντων, ἢ προσπαθούντων νὰ ἀποφύγωσιν ὀλικῶς, ἢ ἐν μέρει τὴν πληρωμὴν τῶν παρ' αὐτῶν ὀφειλομένων δημοτ. φόρων, ἐφαρμόζονται αἱ ποιναί, εἰς τὰς ὁποίας ὑπόκεινται κατὰ νόμον οἱ παραβαίνοντες τὰς περὶ τῶν ἀντιστοιχοῦντων δημοσίων φόρων διατάξεις.

Ἄρθρ. 18. Ἐάν οἱ ἐκμισθῶνται δημοτικῶν φόρων, ἢ οἱ παρ' αὐτῶν διοριζόμενοι ἐπιστάται, ἢ ἄλλοι ὁποιοῦδήποτε εἰσπρακτορες εἰσπράξωσι παρὰ τινος φόρον μὴ δαμῶς ὀφειλόμενον, ἢ πλείονα τοῦ ὀφειλομένου, τιμωροῦνται κατὰ τὰ ἀρθ. 461 καὶ 462 τοῦ ποιν. νόμου, χωρὶς νὰ ἀπαιτῆται ἄδεια τῆς προϋσταμένης ἀρχῆς πρὸς καταδίωξιν.

Ἄρθ. 19. Ἡ εἰσπράξις τῶν ἀπ' ἀρχῆς τοῦ 1847 μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου εἰσπραξίμων δημοτικῶν φόρων θέλει γενῆ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 3 Ἀπριλίου 1846 Νόμου.

Ἄρθρ. 20. Εἰς τοὺς ἑμτέρους ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν ἀνατίθεται ἐφ' ὅσον ἑκάστῳ ἀντίκει ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου, δημοσιευθησομένου διὰ τῆς ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Δεκεμβρίου 1847.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερ. Ὑπουργός
Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκ. Ὑπουργός
Ν. ΚΟΡΦΙΩΤΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Δεκεμβρίου 1847.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός
Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 36. (Παρελείφθη.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀριθ. 1.

1848

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 20 Ιανουαρίου.

ΝΟΜΟΣ ΕΘ'.

Περὶ πληρωμῆς διόδων.
Ο Θ Ω Ν
Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἐκυρώσαμεν, καὶ διατάττομεν τάδε.

Ἄρθρον 1.

Διὰ τὴν ἐπισκευὴν, συντήρησιν καὶ τὸν καλλωπισμὸν τῆς ἀπὸ Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ ἀγούσης ὁδοῦ ἐπιβάλλονται διόδια.

Ἄρθρον 2.

Τὰ διόδια ἐνοικιάζονται κατ' ἔτος, ἢ ἐν ἀπολύτῳ ἀνάγκῃ εἰσπράττονται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 3.

Δι' ἕκαστον τῶν εἰς ἱππασίαν χορηγίμων ἱππῶν, τῶν ὑποζυγίων, καὶ παντὸς εἶδους φορτηγοῦ ζώου, μεταβαίνοντος ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ, ἢ ἐκ Πειραιῶς εἰς Ἀθήνας, θέλουσι πληρῶναι ἀνὰ πέντε λεπτά.

Ἄρθρον 4.

Ἐξαιρῶνται τῆς πληρωμῆς τοῦ δικαιώματος τούτου οἱ ἱπποὶ τῆς Βασιλικῆς Αὐλῆς, τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ξένων δυνάμεων, ἢ τῆς συνοδείας των, τῆς χωροφυλακῆς, τοῦ ἱππικοῦ, τῶν ζευγιδῶν, τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ, καὶ ὅλα τὰ διερχόμενα τὴν ὁδὸν ζῶα τῶν μεταβαίνοντων εἰς τὴν ἐξοχὴν πρὸς ἐπίσκεψιν ἢ καλλιέργειαν τῶν κτημάτων, ἢ συγκομιδὴν τῶν καρπῶν.

Οἱ ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοὶ θέλουσι δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Δεκεμβρίου 1847.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερ. ὑπουργὸς

Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Ὑπουργὸς

Ν. ΚΟΡΦΙΩΤΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Ιανουαρίου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς

Κ. Θ. ΚΟΔΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 2.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 31 Ιανουαρίου.

ΝΟΜΟΣ Ο'.

Περὶ προσδιορισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς διὰ τὸ ἔτος 1847.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 16 τοῦ Συντάγματος τῆς Ἑλλάδος, προσδιορίζομεν τὴν δυνάμιν τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ τῆς ξηρᾶς κατὰ τὸ ἔτος 1847, εἰς 9,169 ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς καὶ στρατιώτας διαιρουμένους ὡς ἑφεξῆς.

Α'. Εἰς τὰς τετραρχίας τῆς φάλαγγος ἐκ	389
Β'. Εἰς τὰ πεζικὰ τάγματα	3497
Γ'. Εἰς τὸ ἱππικόν	224
Δ'. Εἰς τὸ πυροβολικὸν μετὰ τοῦ ὀπλοστασίου	482
Ε'. Εἰς τὸ μηχανικόν	51
Ζ'. Εἰς τὴν χωροφυλακὴν	
α. Πεζὴν	1424
β. Ἑφιππον	165
Ζ'. Εἰς τὴν ὀροφυλακὴν	2650
Η'. Εἰς τὰ φρουραρχεῖα	50
Θ'. Εἰς τὰ στρατιωτικὰ νοσοκομεία	24
Ι'. Εἰς τὸ στρατιωτικὸν σχολεῖον	41
ΙΑ'. Εἰς τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ἱματισμοῦ	6
ΙΒ'. Εἰς τὰ στρατοδικεῖα	9
ΙΓ'. Εἰς τὸν λόχον τῶν ἀπομάχων	157

Γενικὴ ἀθροῖσις ἀνδρες 9169

Ὁ Ἡμέτερος ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν θέλει δημοσιεύσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Ἰανουαρίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ὑπουργὸς Κ. ΤΖΑΒΕΛΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ἰανουαρίου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς

Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΟΑ'.

Περὶ προσδιορισμοῦ τῆς Ναυτικῆς δυνάμεως διὰ τὸ ἔτος 1847.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ναυτικὴ δύναμις τοῦ Κράτους προσδιορίζεται κατὰ τὸν ἀνώτατον ὅρον διὰ τὸ 1847 ἔτος εἰς ἀνδρας ἐπτακοσίους ὀγδοήκοντα τρεῖς, ἀξιωματικούς, ναυτικούς ὑπαλλήλους, ὑπαξιωματικούς, καὶ ναύτας ἀποτελοῦντας τὸ μὲν σῶμα τοῦ Ναυ-
στάθμου ἐξ ἀνδρῶν. 54

τὸ τοῦ λόχου τῶν τεχνιτῶν ἐξ ἀνδρῶν. 67

καὶ τὸ τῶν πληρωμάτων τῶν Β. πλοίων συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐν τοῖς λιμεναρχείοις ναυτῶν . . 662

783

Πρὸς ἀπαρτισμὸν δὲ τῆς δυνάμεως ταύτης ἐπιτρέπεται ναυτολογία.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Ἰανουαρίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ὑπουργὸς Δ. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἰανουαρίου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς

Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 3. (Παρελείφθη).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 4.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 16 Φεβρουαρίου.

ΝΟΜΟΣ ΟΒ'.

Περὶ διατηρήσεως τῶν διὰ τῶν ἀτμοπλοίων ῥοστῶν καὶ συντροφίας πεμπομένων γραμμάτων κτλ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως τῇ Βουλῇ καὶ τῇ Γερουσίᾳ ἐλυρώσαμεν καὶ διατάττομεν

Ἄρθρον 1.

Τὸ ταχυδρομικὸν τέλος διὰ τὴν ἐπὶ τῶν ἀτμοπλοίων ῥοστῶν καὶ συντροφίας μετακόμισιν τῶν παραδιδόμενων εἰς τὰ ἑλληνικὰ ταχυδρομεῖα γραμμάτων προσδιορίζεται ὡς ἐφεξῆς.

Α'. Διὰ μὲν τὰ γράμματα, τὰ διευθυνόμενα ἐκ τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν Μασσαλίαν, Λιζοῦρνον, ἢ Μελίτην, εἰς λεπτά 80 δι' ἑκάστον ἀπλοῦν γράμμα θάρους ὀλιγώτερον τῶν 7 1/2 γραμμῶν.

Β'. Διὰ δὲ τὰ διευθυνόμενα διὰ Σμύρνην, Δαρδανέλιαν, ἢ Κωνσταντινούπολιν, εἰς λεπτά 30 δι' ἑκάστον ἀπλοῦν γράμμα θάρους ὀλιγώτερον τῶν 7 1/2 γραμμῶν.

Γ'. Διὰ τὰ πλέον τῶν 7 1/2 γραμμῶν γράμματα ἐφαρμόζονται οἱ ὅροι τοῦ ἁρθροῦ 3 τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου 1836 Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 2.

Ἐκτὸς τοῦ ἀνωτέρω ταχυδρομικοῦ τέλους θέλει εἰσπράττεσθαι ἐκ μέρους τῶν ἑλληνικῶν ταχυδρομείων τὸ ἀνήκον ἐσωτερικὸν ταχυδρομικὸν τέλος, συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τῶν ἀπὸ 20 Νοεμβρίου 1836 καὶ 28 Αὐγούστου 1837 Διαταγμάτων.

Ἄρθρον 3.

Ἡ αὐτὴ εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα Α, Β καὶ Γ περιεχομένη διατίμησις θέλει ἐφαρμόζεσθαι καὶ εἰς τὰ ἀπὸ Μασσαλίας, Λιζοῦρνον, Μελίτην, Σμύρνην, Κωνσταντινούπολιν, ἢ Δαρδανέλιαν ἐρχόμενα γράμματα εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ἑταιρίας ῥοστῶν καὶ συντροφίας.

Ἄρθρον 4.

Οἱ μὲ δειγμάτα ἐμπορίας φάκελοι θέλουν διατιμᾶσθαι κατὰ τὸ γ'. τοῦ τέλους τῶν συνήθων γραμμάτων.

Ἄρθρον 5.

Τὸ ταχυδρομικὸν τέλος τῶν διὰ τῶν εἰρημένων ἀτμοκινήτων μετακομιζομένων ἐφημερίδων καὶ λοιπῶν ἐντύπων, τῶν προσερχομένων ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰ ἀνωτέρω μέρη, καὶ τ' ἀνάπαλιν διὰ τὴν Ἑλλάδα, προσδιορίζεται εἰς λεπτά ὀκτώ δι' ἑκάστον φύλλον ἐφημερίδος, ἢ ἐντύπου.

Εἰς τὴν ἀνωτέρω πληρωμὴν συμπεριλαμβάνεται καὶ τὸ ἐσωτερικὸν τέλος, τὸ εἰσπρατιζόμενον συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 16 (28) Δεκεμβρίου 1837 Διατάγματος περὶ εἰσπράξεως τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν διὰ τὰς πεμπομένας ἐφημερίδας.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Φεβρουαρίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ὑπουργὸς Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Φεβρουαρίου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς

Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΟΓ'.

Περὶ τῶν ἐκλεχθέντων ἐνόρκων πρὸς συγκρότησιν τῶν κατὰ τὸ ἐνεστῶς ἔτος συστηθησομένων κακουργιοδικείων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐξῆς.

Ἄρθρον Α'.

Οἱ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὑπὸ τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων ἐκ τῶν ὑφισταμένων καταλόγων ἐκλεχθέντες τριάκοντα ἑνὸς καὶ ἑκάστου νομοῦ, μετ' ἴσου ἀριθμοῦ ἐνόρκων, ἐκλεχθησόμενων ὑπὸ τῶν Νομαρχῶν, θέλουσι χρησιμεύει πρὸς συγκρότησιν τῶν κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος συστηθησομένων Κακουργιοδικείων.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Φεβρουαρίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Φεβρουαρίου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 5.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 20 Φεβρουαρίου.

ΝΟΜΟΣ. ΟΔ'.

Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου διὰ τὸ ἔτος 1848

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Υψηφίσαντες ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπερασάσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος διὰ τὸ ἔτος 1848 κανονίζεται ὡς ἀκολούθως:

- 1) Διὰ τὰς αἰγας καὶ τὰ πρόβατα λεπ. 25 κατὰ κεφαλὴν.
- 2) Διὰ τοὺς ὄνους λεπτὰ 50.
- 3) Διὰ τὰ μεγάλα ζῶα καὶ τοὺς χοίρους δρ. 1.

Ἄρθρ. 2. Ἐξαίρουνται τοῦ ἀνωτέρου φόρου.

- 1) Τὰ θηλάζοντα τῶν αἰγῶν προβάτων καὶ χοίρων.

2) Οἱ πῶλοι τῶν ὄνων καὶ ἵπων καὶ οἱ μύσχοι τῶν βοῶν μέχρι τῆς ηλικίας τῶν δύο ἐτῶν συμπληρωμένων, εἴτε θηλάζουσιν, εἴτε μὴ.

- 3) Οἱ ἀροτριῶντες βόες, ἀγελάδες, καὶ βοεβάλια.

Ἄρθρ. 3. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος, ὡς κανονίζεται ἀνωτέρω, θέλει εἰσπραχθῇ καθ' ὅλον τὸ Κράτος διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν εἰς τοὺς ταμίαις σταλησομένων πινάκων τῆς εἰσπράξεως, ὑπὸ τοὺς κατ' ἐπαρχίαν οἰκονομικοὺς ἐφόρους, στηριζομένων εἰς τὰς δηλώσεις, ἢ τὰς, κατὰ τὸ ἄρθρον 9, ἀποφάσεις. Εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν ὑπάγεται καὶ ὁ φόρος ἐπὶ τῶν χοίρων, τῶν δηλωθέντων, ἢ ἐξακριβωθέντων, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ ἀπὸ 2 Μαρτίου 1847 περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων Νόμου.

Ἄρθρ. 4. Ἡ ἐξακριβώσις τῶν ζώων γίνεται ὡς ἑξῆς. Πᾶς κτηνοτρόφος ὀφείλει μέχρι τῆς 10 Μαρτίου νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως ἐνώπιον τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας ἐνδιαίτωνται τὰ ζῶα του, ἢ παραχειμάζουν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς δηλώσεως, τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ὀλογράφως τε καὶ ἀριθμητικῶς κατὰ γένος, οἶον αἰγας, πρόβατα, ὄνους κτλ. τὸ χωρίον καὶ τὴν θέσιν, εἴθε ὑφίσκονται, καὶ τὸν τόπον τῆς κατοικίας του. Ἄν δὲ κτηνοτρόφος τις ἔχῃ τυχὸν σμίκτης, ὀφείλει νὰ σημειώσῃ παρὰ πόδας τῆς δηλώσεως τὰ ὀνόματα αὐτῶν, ὡς καὶ τὰ ζῶα, τὰ ὁποῖα ὁ καθείς τούτων ἔχει διακεκριμένως κατὰ

γένος· ἕκαστος δὲ τῶν κτηνοτρόφων σμικτῶν εἶναι ὑπόχρεως νὰ δηλώσῃ χωριστὰ τὰ ἰδιὰ του ζῶα ὡς καὶ τὸ ὄνομα τοῦ κτηνοτρόφου, μετὰ τὰ ζῶα τοῦ ὁποίου εἶναι ἡνωμένα καὶ τὰ ἰδιὰ του.

Τὰ ἀγωγιάτικα ζῶα θέλουσι δηλοῦσθαι κατ' ἐξαιρεσιν ἐνώπιον τοῦ Δημάρχου ἐκείνου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ὁ κύριος αὐτῶν ἔχει τὴν διαμονήν του.

Αἱ δηλώσεις συντάσσονται εἰς διπλοῦν ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου, καὶ παραδίδονται εἰς τὸ Δημαρχεῖον, ὅπου ἡ μὲν κρατεῖται, ἡ δὲ ἄλλη ἐπιστρέφεται παραχρῆμα εἰς τὸν κτηνοτρόφον, ἐπιθεωρημένη παρὰ τοῦ Δημάρχου.

Ἐκαστος τῶν Δημάρχων κρατεῖ βιβλίον ἐν ᾧ ἐγγράφει τὰ ἐπὶ τῶν δηλώσεων ἀναφερόμενα ζῶα καὶ τὸ χωρίον, χωρὶς νὰ συμπεριλαμβανῇ τὰ τυχόν παρὰ πόδας τῆς δηλώσεως σημειούμενα. Τὸ βιβλίον τοῦτο κλείεται τὸ ἐσπέρας τῆς 10 τοῦ μηνὸς Μαρτίου ἡμέρας, καὶ παραπέμπεται ἐντὸς πέντε ἡμερῶν τὸ πολὺ παρὰ τοῦ Δημάρχου πρὸς τὸν οἰκονομικὸν ἑφορὸν συνωδευμένον μετὰ τὰς παρουσιασθείσας δηλώσεις. Ἀπόσπασμα δὲ αὐτοῦ περιέχον τὸ ὄνομα τοῦ κτηνοτρόφου καὶ τὸ ποσὸν τῶν ζώων του τοιχοκολλᾶται, ἐπιμελεῖα τοῦ Δημάρχου, εἰς ἕκαστον παρεδρεῖον.

Ὅστις τῶν Δημάρχων ἀμελήσῃ τὴν τακτικὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου, ἢ ἀρνήσῃ νὰ δεχθῇ τὰς εἰς αὐτὸν παρουσιαζομένας δηλώσεις, ἢ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν κτηνοτρόφον θετέραν τῶν δηλώσεων ἐπιθεωρημένην, ὀλιγωρήσῃ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἀποσπάσματος ἢ βραδύνῃ τὴν ἀποστολὴν τοῦ βιβλίου πρὸς τὸν οἰκονομικὸν ἑφορὸν παρὰ τὸν κανονισμένον χρόνον, καταδικάζεται καὶ τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, καὶ ἂν προηγουμένης ἀδείας περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς ἀπὸ τῆν προϋσταμένην αὐτοῦ Ἀρχὴν.

Ἄρθρ. 5. Ἐὰν ὁ οἰκονομικὸς ἑφορὸς ἢ ἡ Διοικητικὴ Ἀρχὴ λάβῃ ὑπονοίας, εἴτε ὡς ἐκ τῆς παραθέσεως τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων μετὰ τοὺς πινάκας τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν παρελθόντων ἐτῶν, εἴτε ὡς ἐξ ἄλλων πληροφοριῶν, ὅτι οἱ κτηνοτρόφοι ὀλιγωροῦσι χωρίου ἢ μέρους αὐτῶν δὲν ἐδήλωσαν τὰ ζῶα των, ἢ ἐδήλωσαν αὐτὰ ἐλλειπῇ, διατάττουν ἐκ συμφώνου νὰ ἐνεργηθῇ ἀπαριθμησις τῶν ζώων αὐτῶν, ῥητῶς ὀνομαζομένων, συντάττοντες ἐπὶ τούτῳ τὸ ἀνήκον πρωτόκολλον, οἱ δὲ παραβάται τῆς διατάξεως ταύτης τιμωροῦνται μετὰ χρηματικὴν ποινὴν δραχ. 100.

Ἄρθρ. 6. Ἡ ἀπαριθμησις ἐνεργεῖται μέχρι τέλους Μαΐου ἀπὸ ἀπαριθμητῆς καὶ βοηθοῦ, διοριζομένους παρὰ τῆς κατ' ἐπαρχίαν Διοικητικῆς Ἀρχῆς καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου. Διὰ πᾶσαν ἀπαριθμῆσιν συντάσσεται πρωτόκολλον ὑπογραφόμενον παρὰ τοῦ ἀπαριθμητοῦ καὶ τῶν παρακολουθούντων αὐτῷ δύο βοηθῶν καὶ δύο μαρτύρων προσκαλουμένων παρὰ τοῦ κτηνοτρόφου, ἂν θέλῃ, μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τῶν ἀπαριθμητῶν καὶ βοηθῶν ἐντὸς τριῶν ὥρων τὸ βραδύτερον, τὸ ὁποῖον ἔχει πλήρη ἰσχὺν ἕως οὗ ἀποδειχθῇ ὡς πλαστόν. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο διευθύνεται εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἑφορὸν ὅστις ὀφείλει νὰ καταμηνύσῃ τὴν πρᾶξιν παραπεμπὴν αὐτὸ πρὸς τὸν παρὰ τοῖς πλημμελειοδικαῖς εἰσαγγελεῖα, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ πρὸς καταδίωξιν ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου, πταισματοδικείου, ἢ πλημμελειοδικείου.

Ἄρθρον 7. Οἱ ἀπαριθμηταὶ καὶ βοηθοὶ εἶναι ὡς δημόσιοι ὑπηρεταί, καὶ ὀρκίζονται ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου, ἀφοῦ προσκληθῶσι νὰ ἐπιληθῶσι τῆς ἀπαριθμῆσεως. Ἡ ἐκθεσις τῆς ὀρκωμοσίας συντάσσεται ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου.

Ἄρθρ. 8. Ἡ ἡμερησία ἀντιμισθία τῶν ἀπαριθμητῶν καὶ βοηθῶν προσδιορίζεται παρὰ τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς, καὶ παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ἥτις οὐδέποτε θέλει εἶσθαι ἀνωτέρα τῶν τριῶν δραχμῶν διὰ τοὺς ἀπαριθμητῆς, καὶ δύο διὰ τοὺς βοηθοὺς, πληρονομήσας ἀπὸ τοὺς ταμίαις μετὰ τὸ τέλος τῆς ἀπαριθμῆσεως.

Άρθρ. 9. Όστις τῶν κτηνοτρόφων παραλείψη νὰ δηλώσῃ ἐν-
τός τῆς παρὰ τοῦ ἀρθ. 4 ὀριζομένης προθεσμίας τὰ ζῶα του,
ἢ δηλώσῃ αὐτὰ ἐλλειπῶς ὑποβάλλεται ἐκτὸς τοῦ ἀπλοῦ φό-
ρου καὶ εἰς τὴν ἀπότισιν τῶν σχετικῶν ἐξόδων τῆς ἀπαριθμή-
σεως τῶν ζῶων του, καὶ εἰς πρόστιμον, ἢ χρηματικὴν ποινὴν,
ἴσην μὲ τὸ τρίπλοῦν τοῦ φόρου τῶν ζῶων τὰ ὅποια ἐπροσπά-
θησε νὰ ὑποκρύψῃ· καὶ τὸ μὲν πρόστιμον ἐπιβάλλεται ὅταν
ὁ φόρος τῶν ἀνακαλυφθέντων ζῶων δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχ.
20, ἢ δὲ χρηματικὴ ποινὴ ὅσῃς τὸ ποσὸν τοῦτο εἶναι ἀνώ-
τερον. Τὸ τρίτον τῆς ποινῆς, ἢ τοῦ προστίμου δίδεται εἰς τὸν
καταμνηνυτὴν ἐξαιρουμένου τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀπαριθμήσεως,
καὶ τῆς διοριζούσης αὐτὸ Ἀρχῆς. Μόνοι δ' οἱ ἐκ τῆς ἀλλοδα-
πῆς εἰσερχόμενοι ἐντὸς τοῦ Κράτους κτηνοτρόφοι, μεταφέρον-
τες μεθ' ἑαυτῶν τὰ ζῶα τῶν, μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἐποχῆς τῶν
δηλώσεων καὶ διαρκούσης τῆς πρὸς ἀπαριθμῆσιν προθεσμίας
δὲν ὑπόκεινται εἰς τὰς τοῦ παρόντος ἀρθρου ποινάς.

Ἡ δ' ἀπαριθμῆσις τῶν ζῶων τούτων θέλει ἐνεργεῖσθαι παρὰ
τῆς πρώτης τελωνιακῆς Ἀρχῆς συντσακτομένου πρωτοκόλλου, τὸ
ὅποιον θέλει διευθύνεσθαι πρὸς τὸν ἀρμοδίον οἰκονομ. ἔφορον,
πρὸς εἰσπραξίν τοῦ νενομισμένου φόρου.

Άρθρ. 10. Ὁ ἐπὶ τῶν ζῶων φόρος πληρὸνεται ἐντὸς τῆς 15
Μαΐου, τῶν δ' ἐξερχομένων ἀπὸ τὸ Κράτος ὁ φόρος θέλει πλη-
ρὸνεσθαι πρὶν τῆς ἐξόδου αὐτῶν, καὶ ἂν προηγήται αὕτη τοῦ
ἀνωτέρου μηνὸς ἐπομένως αἱ τελωνιακαὶ ἀρχαὶ δὲν θέλουν ἐπι-
τρέπει τὴν ἐξόδον, πρὶν παρουσιασθῇ εἰς αὐτάς τὸ ἀποδεικτικόν
τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου. Ὡσαύτως δὲν ἐπιτρέπεται οὐδαμῶς
ἀπὸ τῆς 15 Μαΐου ἡ ἐπαρχίας εἰς ἐπαρχίαν διάβασις τῶν ζῶων
τῶν ὁποίων οἱ κύριοι δὲν ἔχουν σταθερὰν διαμονὴν εἰς ἓνα τῶν
δήμων τοῦ βασιλείου, ἂν δὲν πληρώσωσι προηγουμένως τὸν
εἰς αὐτοὺς ἀνήκοντα φόρον, ἢ ἂν δὲν δώσωσιν ἀξιόχρεον ἐγγύ-
ησιν.

Άρθρ. 11. Ὅλαι αἱ ἐθνικαὶ βοσκαὶ θέλουσιν ἐνοικιασθῇ. Εἰδι-
κὸς Νόμος ὁσονούπω ἐκδοθησόμενος θέλει ὀρίσει αὐτάς καὶ κα-
νονίσει τὰ περὶ τῶν βοσκῶν ἐν γένει. Μέχρι δὲ τῆς ἐκδόσεως
τούτου διατελοῦν ἐν ἰσχύϊ αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθ. 11 τοῦ ἀπὸ 2
Μαρτίου π. ε. Νόμου.

Άρθρ. 12. Ἡ δήλωσις τῶν χοίρων διὰ τὸ ἔτος 1849 ἐξαι-
ρέσει ἐνὸς οἰκασίτου δι' ἑκάστην οἰκογένειαν, θέλει γείνη ἐντὸς
τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου π. ε. ἢ δὲ ἀπαριθμῆσις καὶ ἐξακριβώσις
αὐτῶν κατὰ τὸν μῆνα Νοέμβριον· τὰ περὶ προσδιορισμοῦ καὶ εἰ-
σπραξέως τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ζῶων τούτων θέλουν κανονισθῇ
διὰ τοῦ κατ' ἐκεῖνο τὸ ἔτος ἐκδοθησόμενου Νόμου.

Άρθρ. 13. Ὁ παρὼν Νόμος θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημε-
ριδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ θέλει ἀναγνωσθῇ ἐπ' Ἐκκλησίας εἰς
ὅλας τὰς κοινότητας πρὶν τῆς ἐνάρξεως τῶν δηλώσεων.

Άρθρ. 14. Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύ-
σει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα νόμον καὶ δώσει τὰς περὶ τὴν
ἐκτέλεσιν ἀναγκαίας ὁδηγίας καὶ τύπους.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-
σίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς
ἐφημεριδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ
Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 Φεβρουαρίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ὑπουργὸς Ν. ΚΟΡΦΙΩΤΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Τῇ αὐτῇ ἡμερομηνίᾳ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς

Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΟΕ'.

Περὶ συστάσεως μιᾶς ἑδρας διδασκάλου ἐν τῷ
σχολεῖῳ τῶν τεχνῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
ἐκυρώσαμεν καὶ διατάττομεν.

Άρθρ. 1.

Συνιστᾶται ἐν τῷ σχολεῖῳ τῶν τεχνῶν μιᾶ ἑδρα διδασκά-
λου διὰ τὴν παράδοσιν τῆς στενογραφίας μὲ μηνιαῖον μισθὸν μέ-
χρι διακοσίων δραχμῶν.

Άρθρ. 2.

Ἡ ἑδρα αὕτη θέλει καταργηθῇ, ἂν ἤθελε θεωρηθῇ περιττὴ
παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἢ ἐξυκολούθησις τοῦ μαθήματος τούτου.
Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύ-
σει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Φεβρουαρίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ὑπουργὸς Ρ. ΠΑΛΑΜΙΑΝΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη

ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Φεβρουαρίου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς

Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΟΣ'.

Περὶ θανατώσεως τῶν περιπλανωμένων ζῶων χοίρων καὶ
αἰγῶν ἐντὸς ἀλλοτριᾶς ιδιοκτησίας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
ἐκυρώσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Άρθρ. 1.

Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς κατὰ δήμους ἀγοφύλακας νὰ θανα-
τώωσι τὰ ζῶα, χοίρους καὶ αἰγας, τὰ ὅποια ἤθελον καταλάβει
περιπλανώμενα ἄνευ ἐπιτηρήσεως ἐντὸς ἀλλοτριᾶς ιδιοκτησίας,
καὶ ἐλάττοντα αὐτὴν· τὸ αὐτὸ ἐπιτρέπεται καὶ εἰς τοὺς ιδιο-
κτήτας, ἢ εἰς τοὺς ἐνεργοῦντας ἀντ' αὐτῶν ἐντὸς τῶν ιδιοκτη-
σιῶν τῶν· ἐπίσης ἐπιτρέπεται τὸ δικαίωμα εἰς τοὺς ἀστυνομι-
κοὺς καὶ δημοτικοὺς κλητῆρας, καὶ εἰς τοὺς χωροφύλακας, νὰ
θατόνωσι τοὺς χοίρους, οἵτινες ἤθελον περιπλανᾶσθαι ἐντὸς τῶν
πόλεων τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους.

Άρθρον 2.

Οἱ οὕτω θανατωθέντες χοῖροι, καὶ αἰγες, ἢ τὸ ἀντίτιμον αὐ-
τῶν, ἀνήκουν εἰς τοὺς ιδιοκτήτας τῶν ζῶων μετὰ προηγου-
μένην ἀποζημίωσιν τῆς τυχόν προξενηθείσης βλάβης πρὸς ὀφε-
λος τοῦ ιδιοκτήτου, καὶ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ προστίμου πρὸς ὀφε-
λος τοῦ δημοτικοῦ ταμεῖου, κατὰ τὸ ἀρθρ. 1 τοῦ ἀπὸ 13
(25) Μαΐου 1835 νόμου, περὶ τῆς προξενουμένης εἰς τοὺς ἀγροὺς
βλάβης ἐκ τῆς βοσκῆς τῶν ζῶων.

Άρθρον 3.

Ὁ παρὼν Νόμος ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν μετὰ παρέλευσιν
τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεώς του.

Άρθρ. 4.

Οἱ ἡμέτεροι Ὑπουργοί, ὁ τῶν Ἑσωτερικῶν, καὶ ὁ τῆς Δι-

καιουσύνης, επιφορτίζονται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Φεβρουαρίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερ. ὑπουργός

Ρ. ΠΑΛΑΜΙΑΔΗΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός

Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Φεβρουαρίου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός

Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 6.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 29 Φεβρουαρίου.

ΝΟΜΟΣ ΟΥ'.

Περὶ τῆς μισθοδοσίας τοῦ προσωπικοῦ τῶν δικαστηρίων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω. Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάσσομεν τὰ ἀκόλουθα.

Ἄρθρον 1.

Τὸ προσωπικὸν τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας θέλει λαμβάνει κατὰ μῆνα τὸν ἀκόλουθον μισθόν.

§. Α'. Τοῦ δικαστηρίου τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς ἀνὰ	δραχ.	500
Ὁ Ἀντιπρόεδρος	»	400
Ὁ Ἀρειοπαγίτης καὶ ὁ Ἀντεισαγγελεὺς	»	350
Ὁ Γραμματεὺς	»	200

§. Β'. Τοῦ δικαστηρίου τῶν Ἑφετῶν.

Ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς ἀνὰ	δραχ.	400
Ὁ Ἐφέτης καὶ ὁ Ἀντεισαγγελεὺς	»	300
Ὁ Γραμματεὺς	»	170

§. Γ'. Τοῦ δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν.

Ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς ἀνὰ	δραχ.	300
Ὁ Πρωτοδίκης καὶ Ἀντεισαγγελεὺς	»	200
Ὁ Γραμματεὺς	»	150

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 233 τοῦ οργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων Νόμου καταργεῖται.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ κυρωθεὶς σήμερον πρὸ ἡμῶν, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, διὰ νὰ ἰσχύῃ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός ἐντέλλεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 25 Φεβρουαρίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ὑπουργός Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Φεβρουαρίου 1848

Ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργός.

Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 7.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 9 Μαρτίου.

ΝΟΜΟΣ ΟΗ'.

Περὶ βοήθειας τῶν ἐκ τῆς πολυμοβρίας παθόντων ἐν Ἑρετρίᾳ οἰκογενειῶν τῶν Ψαρρίανων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω. Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐκυρώσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ δαπανήσῃ μέχρι 40,000 δραχμῶν πρὸς βοήθειαν τῶν οἰκογενειῶν τῶν Ψαρρίανων, τῶν ὁποίων αἱ ἐν Ἑρετρίᾳ οἰκίαι ἐβλάβησαν ὑπὸ τῆς συμβάσεως πολυμοβρίας, καὶ πρὸς διεθέτησιν τῶν ὑδάτων τῶν παρακειμένων χειμάρων, καὶ πρὸς θεραπείαν ἄλλων κατεπειγουσῶν ἀναγκῶν εἰς ἐπιτυχίαν τοῦ συναικισμοῦ.

Ἄρθρον 2.

Ἐκ τῆς ποσότητος ταύτης θέλει δοθῇ εἰς ἐκάστην τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ οἰκογενειῶν ἀνάλογος βοήθεια, κατὰ λόγον τῆς ὁποίας ὑπέστη ζημίας, προσηκόντως ἐπιβεβαιωμένης ὑπὸ ἐπιτροπῆς, διοριζομένης παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἐν ᾗ θέλει συμπεριληφθῶσι καὶ τὰ μέλη τῆς ἐπὶ τοῦ συναικισμοῦ ὑπαρχούσης ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 3.

Ἡ χορηγομένη βοήθεια θέλει χρησιμεύσει ἀποκλειστικῶς εἰς ἀνέγερσιν, ἢ ἐπισκευὴν τῶν βλαφθεισῶν οἰκιῶν, καὶ θέλει ἐκπεσθῇ ἐν καιρῷ τῆς ἐξοφλήσεως ἀπὸ τὰς ἀπαιτήσεις, τὰς ὁποίας τυγχόν αἱ ῥηθεῖσαι οἰκογένειαι ἔχουσιν ἀπὸ τὸ δημόσιον, ἐξαιρουμένων τῶν ἀπὸ χρηματικῆς συνεισφορᾶς πηγάζουσων.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργός θέλει ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 3 Μαρτίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ὑπουργός Ρ. ΠΑΛΑΜΙΑΔΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 5 Μαρτίου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός

Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΟΘ'.

Περὶ πιστώσεως τῆς πρώτης τριμηνίας τοῦ ε. ε.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω. Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Τὰ διάφορα ὑπουργεῖα θέλουν πληρῶσαι ἐπὶ τῇ βάσει χρηματικῶν αὐτῶν αἰτήσεων, ἐγκριμένων παρὰ τοῦ Βασιλέως, καὶ κατὰ τὴν ἐν ἰσχύϊ λογιστικὰς διατυπώσεως τὰ ἐξόδα τοῦ

Κράτους διὰ τὴν πρώτην τριμηνίαν τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, εἰς λογαριασμὸν τοῦ ὑποβληθέντος ἤδη εἰς τὴν Βουλὴν προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1848, καὶ ἐπὶ τῇ δάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1847 καὶ τῶν ὑπαρχόντων Νόμων, Διαταγμάτων, καὶ Κανονισμῶν.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 5 Μαρτίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Κ. ΤΖΑΒΕΛΑΣ, Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ, Δ. Γ. ΒΟΥΓΑΡΗΣ, ΚΩΝΣΤΑΝ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ, Ν. ΚΟΡΦΙΩΤΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Μαρτίου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς
Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

ΝΟΜΟΣ Π'.

Περὶ χορηγήσεως ἐνὸς στρέμματος γῆς εἰς ἓνα ἕκαστον γεωργόν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω, Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Εἰς τοὺς Ἕλληνας γεωργοὺς ὅσοι κατοικοῦν, ἢ θελήσουν νὰ κατοικήσωσιν εἰς χωρία, τῶν ὁποίων αἱ γαῖαι ἀνήκουσι καθ' ὁλοκληρίαν ἢ ἐν μέρει εἰς τὸ δημόσιον, ἐὰν δὲν ἔχωσιν ἰδιοκτητοὺς οἰκίας, ἢ οἰκόπεδα εἰς αὐτὰ, χορηγεῖται τὸ δικαίωμα νὰ λάβωσιν ἐκ τῶν ἐθνικῶν ἐρεσιῶν, ἢ ἀγρῶν, δωρεὰν ἓν βασ. στρέμμα, ἀποκλειστικῶς δι' οἰκοδομὴν οἰκίας, δι' αὐλήν καὶ διὰ κήπον, ἐντὸς ἢ περὶ τοῦ χωρίου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τοὺς γεωργοὺς τοὺς ἔχοντας ἰδιόκτητον οἰκίαν, γῆπεδον ἢ ἀγρὸν ἐντὸς ἢ περὶ τοῦ χωρίου ἐνῶ κατοικοῦσιν ἢ θελήσωσιν νὰ κατοικήσωσιν, ἑλαττον τοῦ ἐνὸς στρέμματος, καὶ εἰς τοὺς λαβόντας γῆν δι' οἰκίαν, καλύβην, ἢ κήπον δυνάμει τοῦ IB'. Ψηφίσματος τοῦ Κυβερνήτου ἢ τοῦ ἀπὸ 12 (24) Ἰαννουαρίου 1836 Βασ. Διατάγματος ἑλαττον ἐπίσης τοῦ ἐνὸς στρέμματος χορηγεῖται τὸ δικαίωμα νὰ λάβωσιν τὸ ἑλλείπον πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἐν τῷ προλαβόντι ἄρθρῳ ἐκτάσεως κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρον 3.

Ἐὰν δύο ἢ καὶ πλείοτε γεωργοὶ ζητήσωσι συγχρόνως ἓν καὶ τὸ αὐτὸ διαθέσιμον ἐθνικὸν γῆπεδον ἢ ἀγρὸν, λαμβάνει αὐτὸ ὁ πρῶτον λαχὼν κατὰ κλήρον, ἐνεργεῖται δὲ ἡ κλήρωσις διὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἐπὶ δημοσίας συνεδριάσεως τοῦ ἀρμοδίου δημοτικοῦ συμβουλίου παρόντος καὶ τοῦ δημάρχου.

Ἄρθρον 4.

Ἐὰν ζητηθῶσιν ἐθνικὰ γῆπεδα καίμενα μεταξὺ ἰδιοκτησιῶν δύο ἢ πλείοτε γεωργῶν διανεμούνται εἰς τοὺς αἰτοῦντας αὐτὰ γειτνιάζοντάς μεχρι τῆς ἀπαρτίσεως τοῦ ἐνὸς στρέμματος εἰς ἕκαστον· ἀλλ' ἐὰν τὸ ὀλίγον ποσὸν τῶν ἐθνικῶν τούτων γηπέδων ᾖ ἑλαττον τῆς ἀπαιτούμενης ποσότητος, λαμβάνουν κατὰ προτίμησιν οἱ ἔχοντες ὀλιγώτερον ποσόν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ φθάσωσιν ὅλοι εἰς τὴν ἴσην ἑκταίν· τὸ δὲ μένον ποσὸν διανέμεται μετὰ ταῦτα εἰς ὅλους κατ' ἴσην ἀναλογίαν.

Ἄρθρον 5.

Ἐξαιροῦνται τῶν παραχωρήσεων γαῖαι ἢ γῆπεδα φέροντα ἢ κρύπτοντα ἀρχαιότητα ἢ ἄλλα ἱστορικὰ μνημεῖα, καὶ ὅσα δημοσίον ἢ δημοτικὸν συμφέρον ἀπαιτεῖ νὰ μὴ παραχωρηθῶσι.

Ἄρθρον 6.

Οἱ γεωργοὶ ὀρεῖλουν ἐντὸς μὲν τὸ πολὺ τοῦ δευτέρου ἔτους ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως, νὰ οἰκοδομήσωσιν ἐπὶ τοῦ παραχωρηθέντος γηπέδου, ἐὰν δὲν ἔλαβον οἰκόπεδα ἐπὶ τῶν ὁποίων ὁ κοδομήσαν ἤδη, καὶ ἐγκατασταθῶσιν εἰς τὸ χωρίον ὅπου ἐγένετο ἡ παραχώρησις.

Ἡ ἐκπλήρωσις τῶν ἀνωτέρω θέλει ἀποδεικνύεσθαι δι' ἐκθέσεως πραγματοποιημένων, ἐπιβεβαιουμένης ὑπὸ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

Ἄρθρον 7.

Ἐὰν οἱ γεωργοὶ δὲν ἐκπληρώσωσι τὰς διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλομένας εἰς αὐτοὺς ὑποχρεώσεις, θέλουσι στερεῖσθαι ἀνευ ἀποζημιώσεως, τῶν εἰς αὐτοὺς παραχωρηθεισῶν γαιῶν ἢ γηπέδων, ἅμα δὲ καὶ οὕτως ἤθελεν οἰκοδομήσει ἢ φυτεῦσει.

Ἄρθρον 8.

Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς γεωργοὺς νὰ κάμωσιν ἄλλην χρῆσιν τῶν παραχωρηθέντων γηπέδων ἢ γαιῶν, παρὰ τὴν διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὀρισμένην.

Ἐν περιπτώσει παραβάσεως, θέλουν ἐφαρμόζεσθαι εἰς αὐτοὺς αἱ φορολογικαὶ περὶ ἐθνικῶν γαιῶν διατάξεις.

Ἄρθρον 9.

Ὅσοι λαβόντες ἤδη γῆν δυνάμει τοῦ 18 ψηφίσματος τοῦ Κυβερνήτου ἢ τοῦ ἀπὸ 12 (24) Ἰαννουαρίου 1836 Βασ. Διατάγματος προσλάβωσι καὶ τὸ κατὰ τὸν παρόντα Νόμον ἑλλείπον πρὸς συμπλήρωσιν, καὶ δὲν ἐκπληρώσωσι τὰς ὑποχρεώσεις τῶν, θέλουσι στερεῖσθαι, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 7. διαταγόμενα, ὅτι προσπέκτησαν, μὴ παραβλαπτομένων ὅμως τῶν ἀποκτηθέντων ἤδη δικαιωμάτων τῶν, δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ ἀνωτέρου ψηφίσματος ἢ διατάγματος.

Ἄρθρον 10.

Τὸ τρίτον ἔτος, ἢ καὶ πρὸ αὐτοῦ, ἀφοῦ παραδοθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 ἐκθεσις, θεβαιουσα τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν παρὰ τοῦ παρόντος Νόμου ἐπιβαλλομένων εἰς τοὺς γεωργοὺς ὑποχρεώσεων, τὸ ὑπουργεῖον ὀφείλει νὰ ἐκδώσῃ τὸν ἀπαιτούμενον τίτλον ἰδιοκτησίας, κατὰ τὰς ὑπαρχούσας διατάξεις περὶ παραχωρήσεως ἐθνικῶν κτημάτων, ἐκτὸς ἂν πληροφορηθῇ, ὅτι τὰ ἐν τῇ διαληθφείᾳ ἐκθεσεὶ περὶ ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρεώσεων δὲν ἔχονται ἀληθείας.

Ἄρθρον 11.

Τοῦ δικαιώματος τῆς δωρεᾶς, τὴν ὁποίαν χορηγεῖ εἰς τοὺς γεωργοὺς ὁ παρὼν Νόμος, μετέχουσι καὶ αἱ οἰκογένειαι τῶν ἀποβιωσάντων γεωργῶν κατὰ τὰς διατάξεις αὐτοῦ.

Ἄρθρον 12.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἱπουργὸς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ

τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 29 Φεβρουαρίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ἰπουργὸς Ν. ΚΟΡΦΙΩΤΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Μαρτίου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς
Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 8 καὶ 9.

(Παρελείφθησαν.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 10.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 4 Ἀπριλίου.

ΝΟΜΟΣ ΠΑ'.

Περὶ τῆς ἐξαργυρώσεως τῶν τραπεζικῶν γραμματίων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω, Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐκυρώσαμεν καὶ διατάττομεν τὰς:

Ἄρθρ. 1. Ἡ ἔθνικὴ Ἑλληνικὴ Τράπεζα ἀπαλλάττεται ἐπὶ πέντε μῆνας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου τῆς πρὸς ἐξαργύρωσιν τῶν γραμματίων αὐτῆς ὑποχρεώσεως.

Ἄρθρ. 2. Τὰ τραπεζικὰ γραμμάτια θέλουσιν εἶσθαι δεκτὰ καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἀναστολῆς τῆς ἐξαργυρώσεως τῶν, εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα μὲ ὠφέλειαν δύο τοῖς ἑκατὸν ὑπὲρ τοῦ παρουσιάζοντος, ὑπερτίμησιν, ἢ ὅποια θέλει ἀποδιδεσθαι ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Ἄρθρ. 3. Ἡ ἔθνικὴ Τράπεζα ὑποχρεοῦται νὰ πληρὼν τὸν ἴσον τοῦ παρ' αὐτῆς λαμβανομένου διὰ τὰ ἐπὶ ὑποθήκῃ δάνειά της εἰς τὸν κάτοχον τοιούτων γραμματίων κατὰ τὴν λήξιν τῆς ἀνωτέρω πενταμηνίου προθεσμίας.

Ἄρθρ. 4. Τὰ εἰς κυκλοφορίαν γραμμάτια τοῦ κεντρικοῦ τῆς Τραπεζῆς καταστήματος καὶ τῶν ὑποκαταστημάτων αὐτῆς δὲν θέλουσιν ὑπερβῆ εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν καθ' ὅλον τὸ ἀνωτέρω διάστημα τὸ ποσὸν τοῦ ἐνὸς ἑκατομμυρίου καὶ πεντακοσίων χιλιάδων δραχμῶν.

Ἄρθρ. 5. Μέχρις οὗ ἡ ἔθνικὴ Τράπεζα ἐπαναλάβῃ τὴν ἐξαργύρωσιν τῶν γραμματίων της, τὰ ὑπερβαίνοντα τὸν ῥηθέντα ὅρον γραμμάτια αὐτῆς θέλουσιν τεθῇ ἐκτὸς κυκλοφορίας, καὶ ἀποταμιευθῇ εἰς τὸ ἀποθεματικὸν αὐτῆς ταμεῖον, ἐπιτηρήσει τῶν Προέδρων τῆς τε Βουλῆς καὶ Γερουσίας.

Ἄρθρ. 6. Ἡ Τράπεζα θέλει ὑποβάλλει καθ' ἑβδομάδα εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργείων ἀκριβῆ κατάστασιν τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ παθητικοῦ της, δημοσιεύουσα αὐτὴν καὶ διὰ τινος τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ἐφημερίδων.

Ἄρθρ. 7. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα νόμον.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γε-

ρουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 4 Ἀπριλίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἀπριλίου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς
Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 11.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 20 Ἀπριλίου.

ΝΟΜΟΣ ΠΒ'.

Περὶ χορηγήσεως συντάξεως εἰς τὴν χήραν τοῦ ἀειμνήστου ἀντιστρατήγου Μαυρομιχάλη.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω, Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὴν Φωτεινὴν χήραν τοῦ ἀειμνήστου ἀντιστρατήγου Η. Μαυρομιχάλη χορηγεῖται μηνιαία σύνταξις δραχμῶν πεντακοσίων, ἀριθ. 500, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς διακοπῆς τῆς συντάξεως τοῦ ἀποδιδώσαντος συζύγου της.

Ἄρθρον 2.

Ὁ παρὼν Νόμος συζητηθεὶς καὶ ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει ἐκτελεσθῇ παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Ἀπριλίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ὑπουργὸς Β. ΧΡΗΣΤΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 8 Ἀπριλίου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς
Α. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 12.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 21 Ἀπριλίου.

ΝΟΜΟΣ ΠΓ'.

Περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος 1848.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω, Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάσσομεν τὰ ἑξῆς:

ΤΜΗΜΑ Α'.

Προσδιορισμὸς τῶν ἐγκλητικῶν φόρων.

Ἄρθρ. 1. Οἱ διὰ τὸ ἔτος 1848 εἰσπρακτέοι ἐγκλητικοὶ φόροι εἶναι ὡς ἑπονται.

1) Έγγειος φόρος 10 τοις εκατόν επί των προϊόντων της γῆς.

2) Δικαίωμα επικαρπίας.

α. 15 τοις 100 επί των προϊόντων των εθνικῶν ἀγρῶν.

β. 10 τοις 100 επί των προϊόντων παντός εἶδους φυτείας εἴτε τὰ κτήματα, ὄντα πρότερον ἐθνικά, παρελήφθησαν καὶ ἐκαλλιεργήθησαν ἀπὸ τοὺς σημερινούς διακατόγους, τῇ ἐγκρίσει ἢ μὴ τῆς Κυβερνήσεως, εἴτ' ἐφυτεύθησαν μετ' ἀδείαν τῶν πρώην ιδιοκτητῶν τῆς γῆς ὁθωμανῶν, ἢ μετὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ ἀγῶνος ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς, τῇ ἀδείᾳ ἢ ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 2. Τὰ εἰς τοὺς ἀποίκους Κρήτας, ἢ ἄλλους πολίτας παραχωρημένα κτήματα δι' ἐγγράφων τῆς Κυβερνήσεως, ὑπόκεινται εἰς μόνον τὸν ἐγγειον φόρον, ὅταν ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἐγγράφου, ἐκδοθέντος πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, ὅτι δὲν ὑπόκεινται εἰς ἄλλην φορολογίαν.

Ἄρθρον 3. Οἱ φόροι τῶν κτημάτων, ὅσα εἶναι παραχωρημένα διὰ συμβολαίων, ἢ δι' ἐγγράφου ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως εἰς ιδιώτας, θέλουν ἀποδοθῇ, κατὰ τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους εἰς τὰ συμβόλαια ἢ τὰ παραχωρητήρια ὅρους.

Ἄρθρον 4. Ὁ φόρος εἰς χρήματα 3 τοις 0|0 ἐπὶ τῶν διὰ προικοδοτήσεως, ἢ ἐκποιήσεως ἐπὶ δεκαετὶ πιστώσει ἀποκτηθέντων κτημάτων, πληρώνεται ἀμέσως εἰς τοὺς ταμίαις, κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἀπὸ 26 Μαΐου 1835 καὶ 3|15 Νοεμβρίου 1836 νόμων, καὶ ἐν τῇ ὁρισμένῃ προθεσμίᾳ, ὅταν ἐκ τοῦ πωλητηρίου ἐξάγεται ἡ συμφωνία τῆς τοιαύτης πληρωμῆς. Ἀλλ' ἐὰν συνέβῃ καθυστέρησις τοῦ ἀνωτέρου φόρου, κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη, ἐπιτρέπεται, καὶ πρὶν ἔτι λήξῃ ἡ προθεσμία τῆς πληρωμῆς, νὰ γενῇ κατάσχεσις καὶ ἐκποίησης ἀναλόγου μέρους τῶν παραχρησόμενων καρπῶν, πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ ὀφειλομένου φόρου τῆς ἐνεστώσης χρήσεως καὶ μιᾶς τῶν παλαιωτέρων.

Ἄρθρον 5. Δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν φορολογίαν.

1) Τὰ ἄχρυα.

2) Ἐν στρέμμα γῆς, ὅπου καὶ ἂν κεῖται, δι' ἑκάστον ιδιοκτήτην, ἢ καλλιεργητὴν, πρὸς καλλιεργεῖαν λαχανικῶν ἢ ὀσπρίων.

3) Τὰ σποράδην φυτευμένα ὀπωροφόρα δένδρα τόσον ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρου στρέμματος, ὅσον καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς, αὐλὰς, καὶ ἀμπελώνας.

4) Τὰ ἀσταχολόγια, ἀνὰ 2 μόνον κοιλά δι' ἑκάστον ἀσταχολόγον.

5) Ὁ λιναρόσπορος, καναβόσπορος, καὶ ριζαρόσπορος.

6) Τὰ φύλλα τῶν συκαμυομωρεῶν, καθ' ὅσον ἀρροῶν τὸν ἐγγειον φόρον.

7) Ἡ ῥόδη, καὶ ὁ βίκος, ὅταν δὲν ἀλωνίζονται καὶ

8) Ὁ ἐγγειος φόρος 50 ὀκάδων ἐλαιῶν, πρὸς ἰδίαν χρῆσιν ἐκάστου ιδιοκλήτου ἐκ τῶν πρὸς βρώσιν χρυσιμῶν.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ διαθέσεως τῶν ἐγκτητικῶν φόρων.

Ἄρθρον 6. Οἱ ὡς ἀνωτέρω ἐγκτητικοὶ φόροι ἐνοικιάζονται διὰ δημοπρασίας ἐπὶ ἀποδόσει ὁμοειδῶν καρπῶν ἐκ τῶν κυριωτέρων τοῦ ἐνοικιαζομένου μέρους, τοὺς ὁποίους προσδιορίζει τὸ ὑπουργεῖον τῶν οικονομικῶν, ἢ εἰσπράττονται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ὁσάκις καὶ ὁπότεν δὲν παρουσιάζονται προτρεπταὶ εἰς τὰς ἐνεργομένης δημοπρασίας, ἢ αἱ προσφοραὶ εἰσὶ δυσανάλογοι τῆς ἀξίας τῆς ἐνοικιαζομένης προσόδου.

Ἄρθρον 7. Οἱ ἀνωτέρω φόροι ἐνοικιάζονται κατὰ χωρίον, ἢ κατὰ πλῆθος συνάμα χωρία, μέχρις ὁλοκλήρου δήμου, ὅταν τὰ ὅρια ᾗναι δυσδιάκριτα· ἀλλ' οἱ οικονομικοὶ ἔργοι ὀφείλουν νὰ σημειώσωσιν ἀκριβῶς εἰς τε τὴν διακήρυξιν, καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας, τὰ ὅρια τῶν χωρίων, οἱ δ' ἐνοικιασταὶ

ὀφιοχρεοῦνται, ἐπὶ ποινῇ ἀπορρίψεως πάσης εἰς τὸ μέλλον ἀπαιτήσεως κατὰ τοῦ δημοσίου περὶ ἀποζημιώσεως, νὰ ζητήσωσιν ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει, πρὸ τῆς κατακυρώσεως, ὅσας διασαφῆσεις κρίνουν ἀναγκαίας περὶ ὁρίων ἢ θέσεων.

Ἄρθρον 8. Αἱ διενεργοῦσαι τὰς δημοπρασίας ἀρχαὶ εἰσὶν ὁ οικονομικὸς ἑφορος καὶ ὁ ἑπαρχος, ἢ ἐν ἐλλείψει τούτου ὁ ἐιρηνοδίκης. Ἀποπέμπονται δὲ οὗτοι τῆς ὑπηρεσίας καὶ ὑποβάλλονται εἰς τὴν ἀπότισιν πάσης τυχόν προκυψομένης εἰς τὸ δημόσιον ζημίας, ὡς ἐκ τῆς ἀναξιοχρεότητος τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ἢ τοῦ προτρεπθέντος ἐγγυητοῦ, καθὼς καὶ ἐκ τῆς μὴ παραδόχῃς ὁμολογουμένως ἀξιοχρεοῦ εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑπόκεινται καὶ αἱ δημοτικαὶ ἀρχαί, καθ' ὅσον ἀρροῶν τὰ παρ' αὐτῶν ἐκδιδόμενα πιστοποιητικὰ, περὶ τοῦ ἀξιοχρεοῦ τῶν ἀνωτέρω ὀφειλετῶν, τὰ ὁποῖα ὁμῶς ὀφείλουσι νὰ ἐκδίδωσιν, ὁσάκις ζητηθῶσιν.

Ἄρθρον 9. Τὸ δημόσιον ἔχει, δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου, τὸ δικαίωμα πρὸς ἐγγραφὴν ὑποθήκης ἐπὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτων τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ, ἂν παρουσιασθῇ ἀνάγκη νὰ δώσῃ τοιοῦτον. Ἡ δυνάμει τοῦ δικαίωματος τούτου ἐγγραφεσμένη ὑποθήκη, ἐπιμελεῖται τοῦ οικονομικοῦ ἑφορου, περιορίζεται εἰς κτήματα, τῶν ὁποίων ἡ πραγματικὴ ἀξία θέλ' εἶσθαι ἴση μετὰ τὴν καθ' ὑπολογισμὸν ἀξίαν τῆς ἐνοικιαζομένης προσόδου.

Ἄρθρον 10. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν νὰ εἰσπράττῃ ἀπὸ τοὺς φορολογουμένους, ἢ νὰ διαθέτῃ οἰουσιδήποτε καρποῦς, πηγάζοντας ἀπὸ τὴν ἐνοικιασθεῖσαν προσόδον, πρὶν εἰσαχθῇ εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, καὶ συμπληρωθῇ τὸ ποσὸν τοῦ εἶδους, δι' ὃ κατέστη χρεώστης· μόνον δὲ μετὰ τὸν συμπληρισμὸν τοῦ χρεοῦς τοῦ παραλαμβάνει ἐκ τῆς εἰδικῆς, ἢ κεντρικῆς ἀποθήκης, ἢ εἰσπράττει ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τοὺς φορολογουμένους, ἀδείᾳ τοῦ οικονομικοῦ ἑφορου, κοινοποιουμένη εἰς αὐτοὺς διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, τοὺς πλεονάζοντας καρποῦς, ὡς καὶ ἐκείνους δι' οὓς δὲν ἐχρεώθη, διαθέτων αὐτοὺς κατ' ἀρέσκειαν· ἀλλὰ τοὺς ἀφῆμενους εἰς τὴν ἐλευθέραν διαθέσιν τοῦ ἐνοικιαστοῦ καρποῦς οἱ φορολογούμενοι δὲν εἶναι ὑπόχρεοι νὰ μετακυμίσωσι, παρὰ εἰς τὸ μέρος, ἐνθα ὑπάρχει συστημένη ἢ κεντρικὴ ἀποθήκη διὰ τοὺς καρποὺς τοῦ δήμου των, ἢ εἰς ἄλλο μέρος, μὴ ἀπέχων πλέον τῶν τριῶν ὥρων τοῦ χωρίου, ἐξ οὗ μετακινεῖται. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἢ ἄνευ εὐλόγου αἰτίας πρὸς κατάθλιψιν ἢ αἰσχροκέρδειαν ἀπαιτούμενη μετακόμισις διὰ δυσβάτων δρόμων.

Ἄρθρον 11. Οἱ ὅροι τῶν δημοπρασιῶν, αἱ συμφωνίαι τῆς ἐνοικιάσεως, καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τῶν ἐνοικιαστῶν, θέλουν κανονισθῇ διὰ βασιλικῆς Διατάγματος.

Ἄρθρον 12. Α. Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουν, ἐπὶ ποινῇ ἀπορρίψεως οἰσάσῃποτε κατὰ τῶν φορολογουμένων ἀπαιτήσεως, νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὰ χωρία κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ θέρους τῆς συγκομιδῆς τῶν δεματίων εἰς τὰ ἀλώνια, τῆς σφραγίσεως καὶ ἀποσφραγίσεως τῶν ἐν τοῖς ἀλώνιοις καρπῶν, καὶ τοῦ ἀλωνίσματος, ἢ κοπανίσματος αὐτῶν μεχρὶς τοῦ θεσπισμένου καὶ ἐγγράψωσιν εἰς τὰ φορολογικὰ βιβλία τοὺς πρὸς αὐτοὺς ὀφειλομένους φόρους.

Β'. Οἱ φορολογούμενοι δὲν ἐμποδίζονται εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ θερισμοῦ τῆς συγκομιδῆς καὶ τοῦ ἀλωνίσματος τῶν προϊόντων των· ἀλλ' ὁμῶς ὀφείλουν 1) ὅσοι καλλιεργοῦν ἀγρούς ἐθνικοὺς συνορεύοντας μετὰ καλλιεργημένους ἀγρούς ιδιωτικούς, ἢ ἄλλους, μὴ ὑποκειμένους εἰς τὴν εἰς εἶδη ἀπόδοσιν τοῦ δικαιώματος τῆς επικαρπίας, καὶ 2) ὅσοι καλλιεργοῦν ἀγρούς, συνορεύοντας μετὰ ἀγρούς μὴ ὑποκειμένους εἰς τὴν εἰς εἶδη ἀπόδοσιν τοῦ ἐγγείου φόρου, ἐπὶ τῇ προφορικῇ δηλώσει των πρὸς τὸν ἐνοικιαστὴν, νὰ ζητήσωσι τὴν περὶ θερισμοῦ ἀδειαν τὴν ὁποίαν

οφείλει οὗτος νὰ δώσῃ παρευθὺς· ἄλλως οἱ φορολογούμενοι προχωροῦν εἰς τὸ θέρος, ἀλλ' ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς καλλιεργούντας ἀγροὺς ἰδιωτικὸς καὶ ἐθνικὸς νὰ θερίζωσι ταυτοχρόνως, ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἐνοικιαστοῦ, καρποὺς ἀμφοτέρων τῶν κατηγοριῶν. Ἡ δὲ ἐκλογὴ μένει εἰς τὸν φορολογούμενον.

Γ'. Ἡ σφράγισις καὶ ἀποσφράγισις τῶν ἀλώνων, καὶ ἡ καταμέτρησις τῶν καρπῶν ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν· ἀλλ' ἐάν οὗτοι δὲν ἐμφανισθῶσιν ἐντὸς τῆς ἡμέρας διὰ μὲν τὴν ἀποσφράγισιν αὐθόρμητοι, διὰ δὲ τὴν καταμέτρησιν προσκαλούμενοι, ὁ φορολογούμενος ἐνεργεῖ τὴν μὲν ἐνώπιον 2 μαρτύρων, τὴν δὲ μέτρησιν ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ δημάρχου, ἢ τοῦ παρέδρου, ἢ ἐν ἐλείψει τούτων, ἐπὶ παρουσίᾳ 2 μαρτύρων, συντασσόμενοι πρωτοκόλλου, τὸ ὅποion κοινοποιεῖται διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς εἰς τὸν ἐνοικιαστήν.

Δ'. Ὅστις ἐκ τῶν φορολογουμένων παραβῇ τὰς διατάξεις τῶν § Β' καὶ Γ'. τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, καὶ ὅστις ἐνώση δεμάτια ἐθνικὰ μὲ ἰδιωκίτητα, καὶ ὅστις ἀφαίρῃ προϊόντα ἀλωνισμένα, ἢ μὴ, ἢ δι' ὁποιοδήποτε ἄλλου τρόπου προσπαθῇ νὰ ζημιώσῃ τὸν ἐνοικιαστήν, ἢ τὸν δημόσιον, ἂν μὲν ἡ ζημία δύναται νὰ ἐκτιμηθῇ, ὑποβάλλεται ἐκτὸς τῆς ἀποδόσεως τοῦ νομίμου φόρου εἰς πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν, ἴσῃ μὲ τὸ τριπλοῦν ποσὸν τοῦ φόρου, τὸ ὅποion ἀπεπειραθὴ νὰ ὑπεκφύψῃ· ἄλλως, ἐάν τὸ ποσὸν τῆς ζημίας δὲν ᾔται γνωστὸν, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον δρ. 5—50. Τὸ πρόστιμον εἰσάγεται εἰς τὸν δημόσιον ταμεῖον· ἀλλ' ἐάν ἡ πράξις ἀνεκαλύφῃ ἢ κατηγογέλῃ ἀπ' ἄλλον, παρὰ τὸν ἐνοικιαστήν, ἢ τὸν ἐπιστάτην, τὸ τρίτον τοῦ προστίμου δίδεται εἰς αὐτόν, τὰ δὲ λοιπὰ δύο εἰς τὸν δημόσιον.

Ε'. Ἡ προανάκρισις τῶν ἀνωτέρω παρανόμων πράξεων ἐνεργεῖται ἐπὶ αὐτοῦ χάρτου, παρὰ τοῦ δημάρχου, ἀστυνόμου, ἢ παρέδρου τοῦ τόπου, ἐνθα συνέδισαν κατὰ τὰ ἐν τῇ ποινικῇ δικομῇ ὡρισμένα, ἢ δὲ ἐκδικασίαι αὐτῶν γίνονται ἀπὸ τὸ ἀρμόδιον πταισματοδικεῖον, ἢ πλημμελειοδικεῖον, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς αὐτῆς δικομῆς.

ΣΤ'. Εἴαν τὰ παρανόμως ἀφαίρεθέντα προϊόντα παρήχθησαν ἀπὸ κτήματα διαφιλονεικούμενα με ἀξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ κατηγορουμένου, τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον, ἐν περιπτώσει τοιαύτῃ κάμνει μνείαν τοῦ περιστατικοῦ τούτου εἰς τὴν ἀπόφασίν του, καὶ ἐπιβάλλει τὸ πρόστιμον, ὡς ἐπὶ ἰδιωκίτων κτημάτων· τὸ δὲ πρόστιμον ἐπὶ τῆς ἐπικαρπίας θέλει ἐπιβάλλεσθαι, ὅταν τὸ κτῆμα ᾔθελε κηρυχθῇ ἀπὸ τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον ὅτι εἶναι ἐθνικόν.

Ἄρθρ. 13. Ἡ ἀποδεκτικὴ τῶν πρώτων καρπῶν, ἢτοι τοῦ σίτου τῆς κοθῆς, τοῦ σιμιγῶς, τοῦ διμήνου (μαρτιατικοῦ), τῆς σιγάλης (βρύζης) τῆς θρώμης, τοῦ κυμήνου, γλυκανίσου, συσχυμοῦ, λιναρίου, τῶν ὁσπρίων κτλ. ὡς καὶ τῶν ὀψίων, τῶν εἰς τὰ ἀλωνία κοπανιζομένων, γίνεται ἐπὶ τῶν ἀλώνων διὰ μέτρου χωρητικότητος τοῦ κοιλοῦ, ἢ διὰ ζυγίσματος, ὅταν τὰ εἶδη ᾔναι ἀνεπίδεκτα μετρήσεως, τῶν δὲ ἀναθεσίων ἐκείνων, ὅσοι δὲν κοπανίζονται εἰς τὰ ἀλώνια, ἀλλὰ μεταφέρονται εἰς κῶνους· εἰς τὰς οἰκίας τῶν φορολογουμένων ἢ βεβαίως γίνεται ἢ δι' ἐκτιμήσεως ἐπὶ τῶν ἀγῶν, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθρ. 23, ἢ διὰ δ. κμ. γειζομένου ἀπὸ κῶνους ἐνὸς κοφινίου, τὸ ὅποion σφραγίζεται, καὶ μετὰ 15 ἡμέρας κοπανίζεται, ζημιανέται ὁ ἐν αὐτῷ καρπός, καὶ ἐπὶ τῇ θάψει αὐτοῦ προσδιορίζεται ἐξ ἀναλογίας τὸ ποσὸν τῆς παραγωγῆς ὡς καὶ ὁ φόρος· ἀλλ' ἐν περιπτώσει καθ' ἣν οἱ φορολογούμενοι προτιμοῦν τὴν διὰ δοκιμῆς βεβαίωσιν τῶν ἀναθεσίων τῶν, οφείλουν 10 ἡμέρας πρὶν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκτιμήσεως νὰ εἰδοποιήσωσι τὸν ἐνοικιαστήν διὰ τοῦ δημάρχου ἢ τοῦ παρέδρου τοῦ χωρίου τῶν.

Ἄρθρ. 14. Τοὺς ἀνωτέρω φόρους ὑποχρεοῦνται οἱ φορολογούμενοι νὰ μετακομίσωσι καὶ παραδώσωσι, τοὺς μὲν πρώτους,

ὡς καὶ τοὺς ἐκ τῶν ὀψίων κοπανιζομένους ἀπὸ τὸ ἀλώνιον τοὺς δὲ ὀψίους μετὰ τὸ κοπάνισμα καὶ τὴν ἐντελῆ ἀποξήρανσιν τῶν εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου προσδιορισμένην κεντρικὴν ἀποθήκην ἐντὸς ἐκάστου δήμου κατ' ἐκλογὴν τοῦ Ὑπουργείου.

Τὸ Ὑπουργεῖον δύναται νὰ προσδιορίσῃ κατ' ἐκλογὴν τοῦ καὶ εἰς τινα ἐκ τῶν πλοίων τοῦ οἰκείου δήμου τῶν φορολογουμένων τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, ὅταν αὕτη δὲν ἀτέχῃ πλεονέκτηρον τῶν τριῶν ὥρων ἀπὸ τὰ χωρία τοῦ δήμου τῶν, ἐξ ὧν μετακομίζονται οἱ φόροι· ἀλλ' ὅσοι τῶν φορολογουμένων δὲν εὐκολύνονται νὰ μετακομίσωσι ἀμέσως εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην τοὺς καρποὺς τῶν, δύναται νὰ τοὺς ἐναποταμείωσιν προσωρινῶς εἰς ἐιδικὴν ἐντὸς τοῦ χωρίου τῶν ἀποθήκην τῆς ὁποίας τὸ ἐνοίκιον, ἐξ ἀναλογίας τοῦ ἀποθηκευθέντος ποσοῦ, εἶναι εἰς θάρος τῶν, ἀλλ' ἐντὸς 20 τῶν πολλῶν ἡμερῶν οφείλουν νὰ τοὺς μεταφέρωσιν εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην· ἂν δὲ μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην οἱ φορολογούμενοι ἀμελήσωσιν, ἢ ἀρνήθωσι τὴν μετακομιδὴν τῶν φόρων, τὸ δημόσιον μετακομίζει αὐτοὺς καταλογίζον τὰ ἐξόδα τῶν ἀγωγίων εἰς θάρος τῶν ἀμελησάντων φορολογουμένων.

Πᾶσα ἐιδικὴ ἀποθήκη ἐπιτηρεῖται, σφραγίζεται καὶ ἀποσφραγίζεται ἐκαστὴν ἐσπέραν καὶ πρωίαν παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ τοῦ παρέδρου τοῦ χωρίου, ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου του.

Τοὺς κατ' ἐκτίμησιν, ἢ διὰ δοκιμῆς ἀποδεκατομένους καρποὺς, ἐάν μετὰ τὸ κοπάνισμα καὶ τὴν ἐντελῆ ἀποξήρανσιν τῶν δὲν τοὺς μετακομίσωσιν οἱ φορολογούμενοι εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, προσκαλοῦνται εἰς τοῦτο ἐγγράφως παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου διὰ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν· ἐάν δὲ μετὰ παρέλευσιν 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς προεκλήσεως δὲν τοὺς μετακομίσωσιν, ὑποχρεοῦνται νὰ πληρώσωσιν αὐτοὺς εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ θάψει τῶν κατ' ἐκτίμησιν τὴν ἐποχὴν ἐπικρατουσῶν εἰς τὸν τόπον τιμῶν. Ἀλλ' ἐν περιπτώσει τοιαύτῃ ὁ ἐνοικιαστής ἢ λαμβάνει τοὺς πλεονάζοντας τοῦ χρέους τοῦ καρποῦ κατὰ τὸ ἀρθρ. 10 ἀπὸ τὴν ἀποθήκην, ἂν τοιοῦτοι εἰσῃχθησιν, ἢ εἰσπραττεῖ αὐτοὺς εἰς χρήματα τῇ συνδρομῇ τοῦ ταμείου ἐπὶ τῇ θάψει τῶν τρεχουσῶν τιμῶν, δηλῶν τὴν περὶ τούτου θέλησίν του ἐγγράφως πρὸς τὸν οἰκονομικὸν ἐφορον πρὸ τῆς λήξεως τῆς εἰκοσήμερου προθεσμίας.

Πᾶς δῆμος ἐντὸς τοῦ ὁποίου συγκεντρύνονται οἱ εἰς εἶδη ἀποδιδόμενοι φόροι, ὑποχρεωτικῶς χορηγεῖ εἰς τὸν δημόσιον τὰς πρὸς ἐναποταμίευσιν τῶν προϊόντων ἀναγκαίους ἀποθήκας, τὰς ὁποίας ὁ ἐπάρχης καὶ ὁ οἰκονομικὸς ἐφορὸς προσδιορίζουσιν ὑπὸ ἀνάλογον ἐνοίκιον ὀριζόμενον παρὰ τοῦ ἐπάρχου καὶ τοῦ δημάρχου, ἢ τοῦ ἰδιοκτῆτου, ἂν αἱ ἀποθήκαι ᾔναι ἰδιωτικαί, ἐν περιπτώσει ἀσυμφωνίας ἀποφασιζει ὁ εἰρηνοδίκης.

Ἄρθρ. 15. Ἀμα μετὰ τὴν καταμέτρησιν τοῦ καρποῦ καὶ τὴν ἐξακριβωσιν τοῦ φόρου ἐκάστου φορολογουμένου, ὁ ἐνοικιαστής σημειοῖ αὐτὸν ὀλογράφως καὶ δι' ἀριθμοῦ εἰς τὸ ὅποion κρατεῖ δ. πλότυπον βιβ. ἰόν, καὶ εἰς μὲν τὸ στέλεχος αὐτοῦ ὑπογράφεται ὁ φορολογούμενος, εἰς δὲ τὸ ἀπόσπασμα ὁ ἐνοικιαστής, τὸ ὅποion ἐκκόπτειν ἐγγεγραμμένον εἰς αὐτόν· ἐάν ὁ φορολογούμενος ᾔναι ἀγράμματος, ἢ ἀποποιήσῃ νὰ ὑπογράψῃ, ὑπογράφει ἄλλος ἀντ' αὐτοῦ ἐνώπιον δύο μαρτύρων δυναμένων νὰ χρησιμεύσωσι πρὸς βεβαίωσιν τῆς τε δοθείσης ἐντολῆς, ἢ τῆς γενομένης ἀρνήσεως, καθὼς καὶ τοῦ σημειωθέντος ποσοῦ τοῦ φόρου. Ἀμα δὲ γενῇ κατὰ τὸ ἀρθρ. 14 ἡ μετακομίσις τοῦ φόρου, ὁ ἀποθηκεύς, ἢ ἐν περιπτώσει τοῦ ἀρθρ. 10 ὁ ἐνοικιαστής, οφείλει νὰ πιστοποιήσῃ τὴν παραλαβὴν εἰς τὸ ὅπισθεν μέρος τοῦ πλότυπου.

Ἄν ὁ φορολογούμενος ᾔναι ἀγράμματος, δύναται νὰ προσλάβῃ δύο μάρτυρας, πρὸς βεβαίωσιν τοῦ ἀποδοθέντος ποσοῦ τοῦ

φόρου καὶ τῆς ἀκριβοῦς πιστοποιήσεως τῆς παραλαβῆς. Πᾶσα-τῇ θάσει τῆς καρπιμότητος, καὶ τῆς συνήθους τιμῆς τοῦ μού-
σπου.
ἀπαίτησις φόρου μὴ στηριζομένη εἰς τὸ στέλεχος τοῦ διπλο-
τύπου βιβλίου, συνταχθέντος κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον, θε-
ωρεῖται ὡς ἀθέμιτος καὶ ὁ φορολογούμενος δὲν ὑπόκειται εἰς
τὴν πληρωμὴν τοιοῦτου φόρου.

Ἄρθρ. 16. Ὅστις τῶν ἐνοικιαστῶν, ἡ ἐπιστατῶν ἀμελήσει
τὴν ἐπὶ τῶν ἀλωνίων τακτικὴν ἐκδοσὶν τῶν διπλοτύπων, ἡ χα-
ρακτηρίσει εἰς αὐτὰ ὡς ἰδιωτικά, κτήματα ἀνεγνωρισμένα ἐθνι-
κά, ἡ ἐγγράψει εἰς τὰ διπλότυπα τῆς φορολογίας ὀλιγώτερον
ποσὸν τοῦ παραχθέντος καρπού, τὸν ὅποιον κατεμέτρησε, τιμω-
ρεῖται κατὰ μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν μὲ χρηματικὴν ποινὴν
δραχ. 15—100· κατὰ δὲ τὴν δευτέραν δραχ. 50—200, καὶ
ὑποχρεοῦται εἰς ἀποζημίωσιν τοῦ δημοσίου καὶ κατὰ τὴν τρί-
την τιμωρεῖται μὲ τὸ τριπλοῦν ποσὸν τοῦ μειωθέντος φόρου,
τὸ ἥμισυ τοῦ ὁποίου δίδεται εἰς τὸν καταμηνύσαντα τὴν πρᾶ-
ξιν ἰδιωτὴν, μὴ ἐξαιρουμένου καὶ τοῦ ἰδίου φορολογουμένου, τὸ
δὲ ἄλλο ἥμισυ εἰσέρχεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον.

Εἰς χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν 15—100 ἐπίσης ὑποβάλλ-
εται, καὶ ὁσάκις ἀναφυῇ ἀσυμφωνία μεταξὺ στελέχους καὶ
διπλοτύπου, ἐξαιρουμένης τῆς περιστάσεως, καθ' ἣν ἀποδειχθῇ,
ὅτι ἡ ἀλλοίωσις ἐπῆγασεν ἐκ μέρους τοῦ φορολογουμένου, ἐπι-
φυλαττομένης καὶ τῆς ποινικῆς καταδιώξεως, τὴν ὁποίαν ἐπι-
σύρουν αἱ ἀνωτέρω πράξεις κατὰ τὰ ἐν τῷ ποινικῷ νόμῳ ὀρι-
σμένα.

Ἄρθρ. 17. Ὁ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει ἐπὶ ποινῇ δραχ. 200—500
ἐπιβάλλομένη παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου πρὸς ὄφελος τοῦ
δημοσίου, ἢ ἀποστέλλῃ ἀσφαλῶς, ἡ παραδίδῃ εἰς τὸν οἰκono-
μικὸν ἔφορον ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς τὰ στελέχη τῶν διπλο-
τύπων βιβλίων, ἅμα ἕκαστον περαιούται, καθαρὰ καὶ εὐανά-
γνωστα, ἀνευ σβυμάτων καὶ ξυσμάτων.

Ἄρθρ. 18. Οἱ ἐπὶ τῆς βεβαιώσεως τῶν προϊόντων ἐπιστά-
ται τοῦ Δημοσίου, ὁσάκις οἱ φόροι εἰσπράττονται διὰ λογαρια-
σμὸν αὐτοῦ, ἐξασκοῦσι τὰ αὐτὰ ἔργα καὶ καθήκοντα, καὶ ὑπό-
κινται εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς τῶν ἐνοικιαστῶν.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Περὶ τῶν εἰς χρήματα ἀποδιδόμενων φόρων.

Ἄρθρ. 19. Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας
ἐπὶ τῶν ἀμπελῶν, λαχανοκήπων, περιβολίων, μπουστάνων, ἐ-
λαιοτένδρων, καπνῶν θαμβανίων, γρασιδίων, κρομμύων, γαιω-
μήλων, καὶ τῶν εἰς θρῶσιν χρησίμων ἐλαιῶν, λαμβάνεται εἰς
χρήματα διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 20. Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρ-
πίας τῶν ἀμπελῶν κανονίζεται κατὰ στρέμμα βασιλικὸν ὡς
ἑφεξῆς.

Τῶν τῆς α'. ποιότητος ἀμπελῶν	δραχ.	5
» β'.	»	4
» γ'.	»	3
» δ'.	»	2
» ε'.	»	1
» ζ'.	»	0. 50

Θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς ἄμπελοι

α'. ποιότητος	εἶναι τῶν ὁποίων τὸ ἐτήσιον εἰσοδήμα	τὸ ἐτήσιον εἰσοδήμα
	φθάνει εἰς δραχ.	50 κατὰ στρέμμα.
β'.	»	40 »
γ'.	»	30 »
δ'.	»	20 »
ε'.	»	10 »
ζ'.	»	5 »

Ὁ δὲ τοῦ ἐτήσιου εἰσοδήματος προσδιορισμὸς γίνεται ἐπὶ

Αἱ ἀμπελοφυτεῖαι μέχρι πέντε ἑτῶν, συμπληρωμένων, εἰσὶν
ἐλεύθεραι φόρου.

Αἱ δὲ μονοετῶς ἐνοικιαζόμεναι κεχερωμένα ἐθνικὰ ἄμ-
πελοι δὲν ὑπόκεινται εἰς ἔγγειον φορολογίαν.

Ὁ φόρος ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῇ θάσει τῶν κατασταθέντων πέ-
ρυσιν ὀριστικῶν πρωτοκόλλων περὶ τῆς ἐκτάσεως καὶ τῆς
ποιότητος τῶν ἀμπελῶν, ἐξαιρέσει ἐκείνων ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ-
θελε ζητηθῇ ἀναθεώρησις κατὰ τὸν § 5'. τοῦ παρόντος ἄρθρου
ἀλλ' ἐὰν ἄμπελοι

α'. παρελείφθησαν νὰ δηλωθῶσι πέρυσιν, εἴτε ὡς μὴ ἔχου-
σαι τότε πεπληρωμένα τὰ πέ/τε ἔτη, εἴτε ὡς διαφυγοῦσαι τὴν
προσοχὴν τῶν ἀρχῶν.

β'. ἐστρεμίσθησαν μὲν πέρυσιν εἰς τὰ ὀριστικὰ κηρυχθέντα
πρωτόκολλα, ἀλλ' ὀλιγώτερον τῆς πραγματικῆς τῶν ἐκτάσεως.

γ'. ἐχαρακτηρίσθησαν ὡς ἰδιωτικά, ἐνῶ εἰσὶν ἐθνικοῦδικοκτη-
τοι ἢ ἐθνικά.

Α'. Κατὰ μὲν τὴν α. καὶ β'. περίπτωσιν οἱ ἰδιοκτῆται, ἡ
ἐὰν ἦναι ἐθνικοῦδικοκτητοι, οἱ καλλιεργῶνται αὐτῶν ὀφείλουσιν
αὐτοπροσώπως ἡ δι' ἀντιπροσώπου των, 20 ἡμέρας, ἀφ' ἧς ὁ
παρὼν νόμος δημοσιευθῇ, νὰ δηλώσωσιν ἐγγράφως ἐπὶ ἀπλοῦ
χάρτου ἐνώπιον τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁ-
ποίας κεῖται ἡ ἄμπελος των, τὴν θέσιν, καὶ τὴν ὀροθεσίαν τῆς,
τὴν στρεμματικὴν ἑκτασίαν τῆς καὶ τὸ παραχθὲν προϊόν κατὰ τὸ
παρελθὲν ἔτος εἰς ὁκάδας μούστου, καθὼς ἐπίσης καὶ τὴν ἰδιό-
τητα αὐτῆς, ἂν ἦναι ἐθνικὴ, ἰδιωτικὴ, ἢ ἐθνικοῦδικοκτητος

Β'. Κατὰ δὲ τὴν γ'. περίπτωσιν, οἱ κάτοχοι τῶν τῆς τοι-
αύτης φύσεως ἀμπελῶν δι' ἀναφορὰς των ἐπίσης ἐπὶ ἀπλοῦ χάρ-
του γεγραμμένης ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, πρὸς τὸν οἰ-
κονομικὸν ἔφορον, εἰσὶν ὑπόχρεοι νὰ φανερώσωσι τὴν ἰδιότητα
τῆς ἀμπελῶν, μένοντες ὡς ἐκ τούτου ἀκαταζήτητοι διὰ τὸ δι-
καίωμα τῆς ἐπικαρπίας, τὸ ὁποῖον κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη ἀ-
πῆλυσαν.

Γ'. Αἱ δηλώσεις συντάσσονται εἰς διπλοῦν, καὶ τὸ μὲν κρα-
τεῖται παρὰ τῷ δημαρχεῖῳ, τὸ δὲ ἕτερον ἐπιστρέφεται εἰς τὸν
ἰδιοκτῆτην, ἐπιθεωρημένον παρὰ τοῦ δημάρχου.

Ἄν οἱ ἴδιοι ἔχωσιν ἀμπελούς εἰς διάφορα χωρία ὀφείλουσι
νὰ κάμωσι χωριστὴν δήλωσιν δι' ἕκαστον χωρίον.

Δ'. Εἰς τὸ δημαρχεῖον κρατεῖται βιβλίον κατ' αὐξοῦντα ἀριθ.
διηρημένον κατὰ χωρία, ἐν ᾧ ἐγγράφονται ἐν περιλήψει αἱ δη-
λώσεις· δέκα ἡμέρας δὲ μετὰ τὸ τέλος τῆς περὶ δηλώσεων εἰ-
κοσαήμερου προθεσμίας, στέλλεται μετὰ τῶν δηλώσεων παρὰ
τοῦ δημάρχου εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον. Καθ' ὅλον δὲ τὸ δε-
κάμερον διάστημα τὸ βιβλίον τοῦτο μένει ἐκτεθειμένον εἰς τὸ
δημαρχεῖον.

Ε'. Ὅσοι ἤθελον παραμελήσει νὰ κάμωσιν ἐντὸς τῆς τεθείσης
εἰκοσαήμερου προθεσμίας τὴν δήλωσιν των, ἡ ἤθελον δηλώσει
ὀλιγώτερον τῆς πραγματικῆς ἐκτάσεως τῆς ἀμπελῶν, ἡ τῶν
ἀμπελῶν των, ἡ ἤθελον χαρακτηρίσει ὡς ἰδιωτικὴν ἄμπελον,
ἐθνικὴν ἢ ἐθνικοῦδικοκτητον, κατὰ μὲν τὴν πρώτην καὶ δευτέραν
περίπτωσιν ὑποβάλλονται εἰς τὰ ἐξοδα τῆς καταμετρήσεως καὶ
εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὸν διπλοῦν φόρον τῆς ἀμπε-
λου, τὴν ὁποίαν δὲν ἐδήλωσαν, ἡ τῶν στρεμμάτων, τὰ ὁποῖα ὑ-
πέκρυψαν, κατὰ δὲ τὴν τρίτην περίπτωσιν εἰς ποινὴν ἴσην μὲ
τὸ διπλοῦν δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὴν ἄμ-
πελον, τῆς ὁποίας τὴν ἰδιότητα ἐκάλυψαν. Τὸ ἥμισυ τῆς ἀνω-
ποινῆς, τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλει τὸ ἀρμοδίον δικαστήριον, δίδεται
εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα τὴν μὴ δηλωθεῖσαν ἄμπελον ἢ τὰ ὑ-
ποκρυβέντα στρέμματα, ἡ εἰς τὸν ἀποδείξαντα τὴν ἰδιότητα
τῆς ἀμπελῶν.

Ο οικονομικός έφορος όφείλει νά θεβαιωθῇ ἂν αἱ μήπω δηλωθεῖσαι ἄμπελοι ἐδηλώθησαν, καί ἂν αἱ δηλώσεις ἐγένοντο ἀκριβεῖς. Ὅσακις δὲ συλλέξη πληροφορίας, ἢ συλλάβῃ εὐλόγους ὑπονοίας, ὅτι ἄμπελός τις ἢ μέρος αὐτῆς δὲν ἐδηλώθη, διατάσσεται τὴν θεβαίωσιν τῆς ὑπάρξεως τῆς ἀμπέλου, καὶ τὴν καταμέτρησιν αὐτῆς κατὰ τὸν § 4. τοῦ παρόντος ἄρθρου. Ἐὰν δὲ θεβαιωθῇ ὅτι ἡ ὡς ἰδιωτικὴ δηλωθεῖσα ἄμπελος ὑπάρχει ἐθνικὴ ἢ ἐθνικοῖδιόκτητος, καταμηνύει τὴν πράξιν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων.

ΣΤ'. Οἱ ἰδιοκτῆται ἢ οἱ καλλιεργηταὶ ἀμπέλων, ἐὰν νομίζωσιν, ὅτι εἰς τὰ πέρυσιν ὀριστικὰ κατασταθέντα πρωτόκολλα ἐνεγράφησαν, ὡς ἐκ τῶν γενομένων καταμετρήσεων, περισσότερα στρέμματα, παρ' ὅσα ἀληθῶς ὑπάρχουν, ἢ ὑπῆχθησαν εἰς ἀνωτέραν ποιότητητα, δύνανται νά αἰτήσωσιν ἀναθεώρησιν τῆς ἐκτάσεως καὶ ποιότητος ἀναφερόμενοι ἐγγράφως ἐνώπιον τοῦ ἐπαρχοῦ ἐν τῷς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου. Τὸ αὐτὸ τῆς ἀναθεώρησης δικαίωμα ἀπολαύει καὶ τὸ δημόσιον.

Ζ'. Τὰ ἐξόδα τῆς ἀναθεώρησης, τῆς κατ' αἴτησιν τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ τῶν κατόχων ἐνεργουμένης, καταλογίζονται εἰς θάρος τῶν ἰδίων αὐτῶν, καὶ εἰσπράττονται ἀμέσως παρὰ τῶν ταμιῶν, ὅσακις τὸ ἀποτέλεσμα δειχθῇ ἴσον ἢ ἀνώτερον τῆς εἰς τὰ περυσινὰ πρωτόκολλα ἐκτάσεως, ἐὰν δὲ τὸ ἀποτέλεσμα ἀποβῇ κατώτερον, τὰ ἐξόδα εἶναι εἰς θάρος τοῦ δημοσίου. Ὅσακις δὲ ἡ ἀναθεώρησις γίνεται κατὰ παραγγελίαν τοῦ οἴκου, ἐφόρου, ἐὰν μὲν τὸ ἀποτέλεσμα δειχθῇ ἴσον ἢ κατώτερον, τὰ ἐξόδα ἐπιβαρύνουν τὸ δημόσιον, ἐὰν δὲ ἀνώτερον τοὺς ἰδιοκτητὰς ἢ καλλιεργητάς.

Η'. Ἡ καταμέτρησις τῶν ἀμπέλων ἐνεργεῖται παρὰ ἐπιστήμονος γεωμέτρου ἐπὶ τῇ προσκλήσει τοῦ οἴκου, ἐφόρου, ἐν τῷς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου καὶ καταστρώνονται πρωτόκολλα, τὰ ὅποια εἶναι ὑποχρεωτικὰ πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ φόρου καὶ τῆς χρηματικῆς ποινῆς.

Ἄλλ' ἐν ἐλλείψει γεωμέτρου, ἢ ὅπου οὗτος δὲν ἐπαρκεῖ, ἢ ἄλλως πως κωλύεται νά καταμετρήσῃ τὰς ἀμπέλους, διορίζονται τρεῖς πραγματογνώμονες διὰ πλειονοψηφίας παρὰ τοῦ ἐπαρχοῦ, τοῦ οικονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου, καὶ ἐνεργοῦν τὰς καταμετρήσεις ὡς ἄνω.

Θ'. Ἀπὸ τῆς ἐκπνεύσεως τῆς πρὸς καταμέτρησιν τεθείσης προθέσεως ὁ ἐπαρχος, ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ, ὁ εἰρηνοδίκης καὶ ὁ οἰκονομ. ἐφορος, προσλαμβάνοντες καὶ τὸν ἀρμοδίον δημάρχον, καὶ συμβουλευόμενοι πέντε μὲν εἰς τοὺς δήμους Α. καὶ Β'. τᾶξως, τρεῖς δὲ εἰς τοὺς τῆς Γ'. ἐκ τῶν μᾶλλον ἐξ ἀμπέλων φορολογουμένων ἐκάστου δήμου, κατὰ κλήρον ἐκλεγόμενους παρὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει ἐξ αριθμοῦ τριπλασίου αὐτῶν, θέλουν προσδιορίσει διὰ πλειονοψηφίας τὴν ποιότητα Α. τῶν ἐρέτος δηλωθειῶν ἢ ἐξακριβωθειῶν ἀμπέλων, καὶ Β' τῶν ἀμπέλων ἐκείνων, περὶ τῆς ποιότητος τῶν ὁποίων ἤθελε ζητηθῇ ἀναθεώρησις παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ καλλιεργητῶν, ἢ παρὰ τοῦ οἴκου, ἐφόρου, κατὰ τὸν §. στ'. κατὰ τὰς ἡατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, καταστρώνοντες τακτικὰ πρωτόκολλα, τὰ ὅποια θεωροῦνται μὲν ἐκτελεστά, ἀλλὰ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, πρὸς τὸ ὅποιον θέλουν παραπέμπεσθαι ἐκεῖνα, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἤθελε καταχωρισθῇ ἡ τυχὸν ἐναντία γνώμη τῶν μᾶλλον φορολογουμένων, δύναται νά κάμῃ τὰς ἀνγκούσας ἐπὶ τοῦτο μεταρρυθμίσεις. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἀμπέλων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸ ἐδάφιον Β'. τοῦ §. Β'. τοῦ ἄρθρου 1. προσδιορίζεται εἰς ποσὸν ἴσον μὲ τὸν ἔγγειον φόρον.

Ἄρθρον 21. Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 19 ἀναφερομένων προϊόντων, περιβο-

λίων, λαχανοκήπων, μπουστάνων, κρομμύων, γεωμήλων, γρυσιδίων κλπ. ἐκτιμῶνται ἅπαξ δι' ὅλον τὸ ἔτος, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἐκτάσεως ἐκάστου κτήματος καὶ τῆς ὅλης ἐτῆσις προσόδου, συμπεριλαμβανομένων εἰς αὐτὴν τῶν παραχθέντων, ὑπαρχόντων καὶ παραχθησομένων ἐντὸς τῶν διαφόρων ὥρων τοῦ ἔτους προϊόντων, καὶ ὑπολογίζονται ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ τὸσον τὸ δέκατον, ὅσον καὶ τὸ τυχὸν ὀφειλόμενον δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας.

Ὡς πρὸς τὴν φορολογίαν τῶν θαμβακίων καὶ καπνῶν οἱ ἐκτιμῆται προσδιορίζουν ὅλον τὸ προϊόν ἐκάστου φυτευθέντος χωραφίου ἐκ πόσων ὀκάδων σύγκειται, ἐννοουμένου τοῦ καπνοῦ δι' ὅλα τὰ χέρια τῆς συλλογῆς, τοῦ δὲ θαμβακίου ἐβγαλμένου ἀπὸ τὸ καρύδι, ἐπομένως ὁ ἔγγειος φόρος, ὡς καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας θέλει ἀποδίδεσθαι ἐπὶ τῇ βάσει τῆς εἰς τὸν τόπον τρεχούσης τιμῆς, τὴν ὁποίαν προσδιορίζουν ἐπὶ μὲν τοῦ καπνοῦ κατὰ κοινότητα, ἐπὶ δὲ τῶν θαμβακίων κατ' ἐπαρχίαν, ὁ ἐπαρχος καὶ ὁ οικονομικός ἐφορος μετὰ τοῦ δημάρχου ἐκάστου δήμου, ὡς πρὸς τὴν πρώτην περίπτωσιν, μετὰ τοῦ δημάρχου δὲ τῆς πρωτεύουσας ὡς πρὸς τὴν δευτέραν, ἐπὶ τῇ γνωμοδότησει τριῶν ἰδιοκτητῶν καπνοφυτείας, προσλαμβανομένων κατ' ἐκλογὴν τῶν ἀνωτέρω, καὶ συντάσσεται περὶ τούτου πρωτόκολλον, τὸ ὅποιον καθίσταται ἐκτελεστόν.

Ἄρθρον 22. Ὁ ἔγγειος φόρος τῶν ἐλαίων ἐξακριβούται μετρουμένου τοῦ ἐλαίου εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα, καὶ ἀποδίδεται εἰς χρήματα πρὸς λεπ. ὁκτώ τὴν ὀκάν, τὸ δὲ ὀφειλόμενον δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν εἰς τὸ ἐδάφ. Β'. τοῦ § Β'. τοῦ ἄρθρου 1. τοῦ παρόντος νόμου ὑπαγομένων ἐλαιοδένδρων προσδιορίζεται δι' ἐκτιμῆσεως ἐπὶ τῶν δένδρων εἰς ὀκάδας ἐλαίου, καὶ ἀποδίδεται παρὰ τοῦ καλλιεργητοῦ πρὸς λεπτά ὁκτώ τὴν ὀκάν. Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον θεβαιούται καὶ εἰσπράττεται καὶ ὁ ἔγγειος φόρος εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα, ὅπου δὲν ὑπάρχουν ἐλαιοτριβεῖα, καὶ ἡ ἐκτίμησις τοῦ ἐλαίου γίνεται κατ' ἄλλον τρόπον, ἢ ἡ παραγωγὴ εἶναι μικρὰ ὡς ἐκ τῆς ὀλιγότητος τῶν δένδρων, ἢ ὡς ἐκ τῆς ὑπαρχούσης ἀφορίας.

Αἱ δὲ πρὸς βρώσιν χρήσιμοι ἐλαίαι ζυγίζονται ἢ ἐκτιμῶνται, κατ' ἐκλογὴν τοῦ φορολογουμένου, ὅπου ἐναποταμιεύονται, λαμβανομένου τοῦ φόρου πρὸς λεπτά δύο τὴν ὀκάν.

Ἄρθρον 23. Ὁ ἐπαρχος καὶ ὁ οικονομικός ἐφορος θέλουν προσδιορίσει ἅπαξ τοὺς ἀναγκαίους διὰ τὴν ἐπαρχίαν ἐκτιμητάς ἀπο μέρους τοῦ δημοσίου, καθὼς καὶ τοὺς ἀναπληρωτάς αὐτοῦ, καὶ προσδιορίσει τὴν ἀντιμισθίαν τῶν οὐχὶ ἀνωτέρων τῶν 4 δρ. τὴν ἡμέραν.

Ὁ ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου ἐκτιμητὴς ἢ ἐν περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 13, ὁ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νά κοινοποιήσῃ διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκτιμῆσεως, τὴν ὁποίαν ὁ δημάρχος κηρύττει ἐπ' ἐκκλησίας τὴν προτελευταίαν κυριακὴν, οἱ δὲ φορολογούμενοι ὀφείλουν νά ἔχουν προχείρους τοὺς ἀπὸ μέρους τῶν ἐκτιμητῶν, ἂν δὲν θέλωσι νά ἐκτιμῶσιν οἱ ἑῷοι μὲ τοὺς ἐκτιμητάς τοῦ δημοσίου· ἀλλ' ἐὰν δὲ ἐμφανισθῇ οὔτε ὁ φορολογούμενος, οὔτε ὁ ἐκτιμητὴς τοῦ, ὁ τοῦ δημοσίου ἐκτιμητὴς προβαίνει μόνος του εἰς τὴν ἐκτίμησιν, τῆς ὁποίας τὸ ἀποτέλεσμα κοινοποιεῖ εἰς τὸν φορολογούμενον διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, καὶ ἂν τὴν τρίτην ἡμέραν μετὰ τὴν ἐπίδοσιν ὁ φορολογούμενος δὲν ἐμφανισθῇ καὶ ἀπαιτήσῃ νά ἐπαναληφθῇ ἡ ἐκτίμησις, καθίσταται ὀριστικὴ. Ἐν ἀπουσίᾳ δὲ τοῦ φορολογουμένου τοιχοκολλᾶται ἡ ἐκθεσις τῆς ἐκτιμῆσεως εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας τοῦ παρὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἐνώπιον δύο μαρτύρων ὑπ' εὐθύνην τοῦ δημάρχου· ἀλλ' ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ ἐκτίμησις γίνεται ἐπὶ ἀραβοσίτων κατ' αἴτησιν τοῦ ἐνοικιαστοῦ, τὸν ἀπὸ μέρους τοῦ μὴ ἐμφανιζομένου ἢ ἀρνούμενου φορολογουμένου ἐκτιμητὴν διορίζει ὁ ἐπαρχος.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκτιμήσεως ἐγγράφεται ἀμέσως εἰς πρωτόκολλον ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τοὺς λαβόντας μέρος εἰς τὴν ἐκτίμησιν, καὶ τὸ ἐκ τοῦ στελέχους ἐκκοπτόμενον διπλότυπον παραδίδεται τὴν αὐτὴν στιγμήν ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ ἐκτιμητοῦ εἰς τοὺς φορολογουμένους. Ἄν δὲ ὁ φορολογούμενος, ἢ ὁ ἐκτιμητὴς τοῦ δὲν συμφωνήσῃ μετὰ τοῦ ἐκτιμητοῦ τοῦ δημοσίου ἢ τοῦ ἐνοικιαστοῦ διορίζεται, αἰτῆσαι ἐνὸς τῶν μερῶν, ἐπιδιαιτητὴς παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου ὅστις δίδει τὸν εἰς τὸ ἄρθρ. 25 ὅρκον, καὶ ἀποφασίζει ὀριστικῶς παραδεχόμενος θατέραν τῶν γνώμων· κατὰ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ ἡμπορεῖ νὰ λάβῃ χώραν ἐξαίρεσις, κατὰ τὰς περὶ ἐξαίρεσεως διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου.

Ἄρθρον 24. Ἡ ἀντιμισθία τῶν ἐπιδιαιτητῶν, τὴν ὁποίαν προσδιορίζει ὁ ἑπαρχὸς ἅπαξ πρὸ τῆς ἐκτιμήσεως, πληρύνεται ἐξ ἡμισείας παρὰ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ φορολογουμένου, καὶ δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς δρ. 6 τὴν ἡμέραν.

Ἄρθρον 25. Οἱ ἐκτιμηταὶ τοῦ δημοσίου καὶ οἱ ἐπιδιαιτηταὶ ὡς καὶ οἱ ἐκ μέρους τοῦ ἐπαρχοῦ διοριζόμενοι ἐν περιπτώσει τοῦ ἁρθροῦ 23, ὀρκίζονται ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου ὅταν μέλλωσι νὰ ἀρχίσωσι τὰς ἐργασίας των, τὸν ἀκολουθοῦν ὅρκον.

«Ὀρκίζομαι ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου νὰ ἐκτελέσω τὴν εἰς ἐμέ ἐμπιστευθεῖσαν ὑπηρεσίαν μὲ πιστὴν καὶ εὐσυνειδησίαν χωρὶς νὰ χαρισθῶ πρὸς βλάβην τοῦ δημοσίου εἰς τὸν φορολογούμενον, καὶ χωρὶς νὰ ἀδικήσω αὐτὸν πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου δι' ὅποιονδήποτε λόγον.»

Ὁ ὅρκος γράφεται ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου.

Ἄρθρον 26. Οἱ εἰς χρήματα ἀποδιδόμενοι φόροι θέλουν εἰσπραχθῇ τῶν μὲν κιντῶν, περιβολίων, μπουστανίων, κήπων, γεωμῆλων καὶ τῶν τοιούτων τὴν 1 Ὀκτωβρίου, τῶν δὲ ἀμπέλων καὶ θαμβακίων τὴν 15 Νοεμβρίου καὶ τῶν ἐλαιοδένδρων, καθ' ἣν ἐποχὴν τὸ ἐκθλιβόμενον ἐλαίον μέλλει νὰ μετακομισθῇ ἀπὸ τὰ ἐλαιοτριβεῖα ὡς καὶ τῶν πρὸς βρώσιν χρησίμων ἐλαίων ὁ φόρος πληρύνεται κατὰ τὸ τέλος τῆς συγκομιδῆς αὐτῶν· δὲν συγχωρεῖται δὲ ἐξαγωγή ἐκ τῶν ἐλαιοτριβεῖων ἄνευ προηγηθείσης πληρωμῆς τοῦ φόρου. Ἀλλ' ἐάν τις αἱ ἐλαῖαι ἐκθλίβονται ἐκ διαλειμμάτων, ὁ φόρος πληρύνεται κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκθλίψιν.

Μετὰ τὴν καταμέτρησιν τοῦ ἐλαίου, ὁ ἐπιτετραμμένος τὴν εἰσπραξίν ἐγγράφει τὸ ὀλικὸν ποσὸν αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸν καταλογισθέντα εἰς χρήματα φόρον, εἰς τὸ ὅποιον κρατεῖ διπλότυπον βιβλίον, σφραγισμένος μὲ τὰ ἐν τῷ ἁρθρῷ 15 τοῦ παρόντος νόμου ὁρισμένα.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Περὶ τῶν εἰς τὰ Τελωνεῖα τοῦ Κράτους εἰσπραττομένων φόρων.

Ἄρθρον 27. Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῆς σταφίδος, τῶν θαλασσοκικιδίων, τῆς μετᾶξης, τοῦ ῥιζαρίου, τοῦ πρινοκοκκίου, τῶν ξηρῶν σύκων καὶ τῶν λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων Τροϊζηνίας, Ἀνδρου, Νάξου καὶ Καρυστίας, εἰσπράττεται εἰς τὰ τελωνεῖα κατὰ τὴν ἐξαγωγήν, ἢ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφορὰν αὐτῶν τῶν προϊόντων.

Ἄρθρον 28. Ὁ ἔγγειος φόρος τῆς σταφίδος καὶ τὸ κατὰ τὴν ἐξαγωγήν τελωνιακὸν δικαίωμα λαμβάνεται ἐπὶ τῇ θάσει τῆς ἀποκοπείσης τιμῆς καὶ ἐπὶ τῇ ἀναλογίᾳ τῶν 10 0/0 διὰ τὸν ἔγγειον φόρον καὶ 25 διὰ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα.

Ἄρθρον 29. Ἄμα κατὰ πρῶτον ἀποκοπῇ ἡ τιμὴ τῆς σταφίδος συντάσσεται πρωτόκολλον τῆς τρεχοῦσας καὶ ἀποκοπείσης τιμῆς παρὰ τοῦ ἐπαρχοῦ, τοῦ οικονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ τελωνίου τοῦ πρωτίστου λιμένος ἐκάστης ἐπαρχίας, ἀφοῦ γνωμοδοτήσωσι τρεῖς ἐκ τῶν ἐγκριτωτέρων καὶ εὐτοληπιωτέρων ἐμ-

πόρων, καὶ ἄλλοι τρεῖς ἰδιοκτῆται σταφίδων, λαμβανόμενοι κατ' ἐκλογὴν τῶν ἀνωτέρω ὑπαλλήλων.

Τὸ πρωτόκολλον, ἐν ᾧ θέλει διακρίνεσθαι ἐκάστη ποιότης, καὶ ἡ στεγνὴ ἀπὸ τὴν τυχόν βρεγμένην σταφίδα, ἐνδιαλαμβάνον, ἐκτὸς τῆς ἀποκοπείσης τιμῆς, καὶ ἐν ἐναγτηρίον περιπλέον, ὑποβάλλεται ἀμέσως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ ὅποιον ἐκδίδει τὴν ἐπὶ τοῦ πρωτοκόλλου ἀποφασίν του.

Ἄρθρον 30. Οἱ ἀνωτέρω ἔμποροι καὶ ἰδιοκτῆται ὀφείλουν νὰ ὑπογράψωσι εἰς τὸ πρωτόκολλον, ἐνῶ ἐκτίθενται καὶ αἱ δοθεῖσαι παρ' αὐτῶν πληροφορίες περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος.

Ἄρθρον 31. Ἐάν καὶ ὁσάκις ἀκολούθως συμβῇ αἰφνιδία αὐξομειώσεις τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος συντάσσεται νέον πρωτόκολλον, εἴτε κατ' αἴτησιν τῶν σταφιδεμπόρων, εἴτε κατ' αἴτησιν τοῦ τελωνίου, εἴτε κατ' αἴτησιν ἄλλης τινὸς ἐκ τῶν ἐν τῷ ἁρθρῷ 29 σημειωμένων ἀρχῶν, τὸ ὅποιον ὑποβάλλεται ὡσαύτως ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 32. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐκ μέρους τῶν ἐχόντων συμφέρον ἰδιωτῶν, ὡς πρὸς τὸν προσδιορισμὸν τῆς τιμῆς, ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ δημοσιεύοντος τὴν ἀπόφασιν φύλλου τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ μέρος, ὅπου γίνεται ἡ ἐξαγωγή.

Ἡ προσφυγὴ δὲν ἐπιφέρει ἀνιστολήν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐπὶ τῶν πρωτοκόλλων ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργείου.

Ἄρθρον 33. Πρὶν προσδιορισθῇ καὶ ἀποκοπῇ ἡ τιμὴ τῆς σταφίδος κατὰ τὸ ἄρθρον 29, ἐάν τις θελήσῃ νὰ ἐξαγάγῃ σταφίδα θέλει μὲν ἐπιτρέπεσθαι εἰς αὐτὸν ἡ ἐπιβίβασις καὶ ἡ ἐξαγωγή, ἀλλὰ διὰ προηγουμένης ἀξιοχρέου ἐγγυήσεως, ὅτι θέλει πληρῶσι τὸν ἔγγειον φόρον καὶ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς.

Ἄρθρον 34. Οἱ ἐκ τῶν θαλασσοκικιδίων συλλεγόμενοι καρποὶ ὑπόκεινται εἰς ἔγγειον φόρον ἄνευ διακρίσεως ἰδιοκτητῶν ἢ ἐθνικῶν, εἰσπραττόμενον εἰς τὰ τελωνεῖα μετὰ τοῦ τέλους τῆς ἐξαγωγῆς, καὶ λαμβανόμενον κατὰ τὴν ἐφεστῆς ἀναλογίαν ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ κανταρίου λογιζομένου πρὸς 44 ὀκάδας, ἄνευ διακρίσεως ποιότητος.

α.) Διὰ τὴν Κέαν, Λακωνίαν καὶ Λακεδαίμονα ἔγγειος φόρος..... δραχ. 1,10

Τελωνιακὸν δικαίωμα..... 65

β.) Διὰ τὸν νομὸν Μεσσηνίας ἐγκτητικὸς φόρος.... 3,

Τελωνιακὸν δικαίωμα..... 60

γ.) Διὰ τὴν Ἀχαΐαν καὶ λοιπὴν Πελοπόννητον, Ἀττικὴν καὶ Ἀνάτολ. Ἑλλάδα ἔγγειος φόρος δρ. δρ. 1,05

Τελωνιακὸν δικαίωμα..... 60

δ.) Διὰ τὴν Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωνίαν ἐγκτητικὸς φόρος..... δρ. 2

Τελωνιακὸν δικαίωμα..... 60

Ἐπὶ τῶν κικιδίων.

Διὰ μὲν τὴν Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωνίαν ἐγκτητικὸς φόρος κατ' ὀκάν..... λεπτ. 25

Τελωνιακὸν δικαίωμα..... » 6

δι' ὅλα τὰ λοιπὰ μέρη ἔγγειος φόρος..... » 10

καὶ τελων. δικαίωμα ἀνὰ πᾶσαν ὀκάν..... » 6

Ἄρθρον 35. Ὡς πρὸς τὰ μέρη, ὅπου ἐπιτρέπεται ἡ ἐξαγωγή τῶν θαλασσοκικιδίων θέλουν τηρηθῇ αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 19 (31) Μαρτίου 1843 τελωνιακοῦ ὁργανισμοῦ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν θέλει φροντίσει νὰ ληφθῶσι τὰ ἀναγκαῖα πρὸς ἐπιτήρησιν μέτρα.

Άρθρ. 36. Όστις φωραθῇ συλλέγων ἐκ τῶν ἐθνικῶν θαλανο-
κικιδόδενδρων, ἐξαίρουμένων τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 34 στοιχ. β'.
καὶ δ'. ἄνευ ἀδείας τοῦ δημοσίου ἐπιστάτου, θέλει ὑποβάλλε-
σθαι εἰς πληρωμὴν τῆς διπλάσιας ἀξίας τοῦ καρποῦ, τὸν ὅποιον
ἤθελε συναῖξει, κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ παρόντος Νόμου, τὸ δὲ
ἥμισυ τῆς ποινῆς ταύτης δίδεται εἰς τοὺς ἀνακαλύψαντας, ἐ-
κτὸς τῶν ἐπιστάτων τοῦ δημοσίου.

Άρθρον 37. Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῆς μεταξὺ εἰσπράττεται
πρὸς δραχ. 2: 50 κατ' ὅλαν, ἄνευ διακρίσεως ποιότητος, ἐπὶ
δὲ τῶν κουκουλιῶν, ὅταν ταῦτα ἐξάγονται λαμβάνεται πρὸς
λεπτά 60 τὴν ὁκάν, τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα δι' ἀμφοτέ-
ρα 0/00 ἐπὶ τῆς προσδιορισθείσης ὡς ἀνωτέρω τιμῆς.

Ὁ μετακομιζὼν μέταξαν ἢ κουκούλια ἀπὸ μίαν εἰς ἄλλην ἐ-
παρχίαν ὀφείλει νὰ λαμβάνῃ δηλωτικὸν ἀπὸ τὸν Οἰκονομικὸν
Ἔφορον τῆς ἐπαρχίας, ἐνθὲν μεταφέρεται, ἐμφαίνον τὸ ποσὸν
τῶν σάκκων, ἢ κιβωτίων, τὸ βάρος αὐτῶν, καὶ τὴν ἐπαρχίαν
ὅπου μετακομίζεται, ὑποχρεούμενος νὰ παρουσιάσῃ αὐτὸ εἰς μὲν
τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν, ὅπταν ὁ τόπος, ἐνθα μεταφέρεται, ᾗ-
ναι παράλιος, εἰς δὲ τὸν ἔφορον ὅταν ᾗναι μεσόγειος, διὰ νὰ
λάβῃ τὴν ἀνήκουσαν ἀπόδειξιν περὶ τῆς πιστῆς μετακομιδῆς
αὐτῶν, τὴν ὁποίαν ἀπόδειξιν ὀφείλει ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς νὰ διευ-
θύνῃ εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, ἐξ οὗ ἐδόθη τὸ δηλωτικόν
ἀλλ' ἂν ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας παραλείψῃ νὰ παρου-
σιάσῃ εἰς τὸν ἀρμοδίον οἰκονομικὸν ἔφορον τὴν βῆθεισαν ἀπό-
δειξιν, ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν
ὀφειλομένων φόρων.

Εἰς δὲ τὰς ποινὰς τοῦ λαθρεμπορίου ὑποβάλλεται ὁ μετα-
κομιζων, ὅσας ἢ μετακομιζομένη μέταξα ἢ κουκούλια εἶναι
ποσότητος ἀνωτέρας ἢ κατωτέρας τῆς ἐν τῷ δηλωτικῷ ἐμφαι-
νομένης.

Άρθρον 38. Ὁ ἔγγειος φόρος τοῦ πρινοκοκίου προσδιορίζεται
εἰς μ' ἂν καὶ ἡμίσειαν δραχμὴν τὴν ὁκάν, τὸ δὲ τελωνιακὸν δι-
καίωμα εἰς λεπτά ἐννεήκοντα, ὁ δὲ τοῦ ῥιζαρίου εἰς δραχ. 4
τὸ καντάρι, τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα τῆς ἐξαγωγῆς εἰς δρ.
2: 40/00.

Άρθρον 39. Ὁ ἐπὶ τῶν ξηρῶν σύκων ἔγγειος φόρος καὶ τὸ
κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν αὐτῶν τελωνιακὸν δικαίωμα λαμβάνεται
ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κανταρίου.

Δι' ἔγγειον φόρον δραχ. 1.

Διὰ τελωνιακὸν δικαίωμα λεπτ. 60.

Άρθρον 40. Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῶν λεμονίων καὶ πορτο-
καλίων Τροϊκῆς, Ἀνδρου, Νάξου καὶ Καρυστίας λαμβάνεται
ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀγοραίας τιμῆς, ἐξαιρουμένης κατὰ διμηνίαν
ἀπὸ τὴν διοικητικὴν καὶ τελωνιακὴν ἀρχὴν καὶ τὸν δήμαρ-
χον. Ἐπὶ τῶν διὰ ξηρᾶς μεταφερομένων λεμονίων καὶ πορτο-
καλίων πληρώνεται ὡσαύτως ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς
αὐτῆς τιμῆς.

Άρθρον 41. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικοῦ δι-
οικήτων σταφιδαμπελίων, καὶ συκῶν, ἴσον μὲ τὸ ποσὸν τοῦ ἐγ-
γείου φόρου, ἀποδίδεται ἢ εἰς εἶδος 10/00 ἐπὶ τῶν ἁλυνίων
ἢ τραπεζῶν, ἢ εἰς χρήματα κατ' ἀρέσκειαν τῶν φορολογουμέ-
νων, ἐξαιρούμενον δι' ἐκτιμήσεως συμπλῶνους μὲ τὰς διατάξεις
τοῦ άρθρου 23 τοῦ παρόντος νόμου. Τὸ δὲ τῶν ἐθνικοῦ διοική-
των μωροδένδρων προσδιορίζεται εἰς πέντε λεπτά ἐφ' ἑκάστου
δένδρου, ἰλικίας πέντε ἐτῶν συμπληρωμένων.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν ἀνω εἰρημένων προϊόν-
των ἐνοικιάζεται κατὰ τὰς περὶ τῶν λοιπῶν ἐνοικιζομένων
φόρων διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου διὰ δημοπρασίας, ἀλλ'
εἰς χρήματα πληρονομένου τοῦ ἐνοικίου τὴν πρώτην ὁκτωβρίου
τρέχοντος ἔτους.

Άρθρον 42. Ἡ λαθραία ἐξαγωγή τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 34

κλπ., ἐνδιαλαμβανομένων προϊόντων, ὡς καὶ ἡ λαθραία μετα-
φορὰ τῶν ξηρῶν σύκων, καὶ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 40 πορτοκαλ-
ιολεμονίων, ὑπόκειται εἰς πληρωμὴν ὁκταπλοῦ φόρου καὶ τε-
λωνιακοῦ δικαίουματος ἐπίσης θέλει ὑποβάλλεσθαι καὶ λόγῳ
ἐγγείου φόρου διὰ τὰς λοιπὰς παραβάσεις χρηματικῆς ποινῆς,
κατὰ τὸν περὶ ὀργανισμοῦ τῶν τελωνείων νόμον. Τὸ τριτημό-
ριον τοῦ ὡς ποινὴν λαμβανομένου ποσοῦ δίδεται εἰς τὸν ἀνα-
καλύψαντα τὸ λαθρεμπόριον ἢ τὰς λοιπὰς παραβάσεις, λόγῳ
ἀποζημιώσεως.

Άρθρον 43. Ἡ ἐπικαρπία τῶν ἐθνικῶν ἀμπελίων, σταφιδαμ-
πελίων, συκῶν, ἐλαιῶν, θαλανιδίων, μωρεῶν κλπ. ἂν δὲν ᾗ-
ναι πολυετῶς διατεθειμένη, ἐνοικιάζεται ἐπὶ δημοπρασίας, ἢ
εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου.

ΤΜΗΜΑ Ε'.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς εἰσπράξεως τοῦ ἐγγείου φόρου ἐπὶ
τῶν ἀκολούθων Λακωνικῶν προϊόντων.

Άρθρον 44. Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῶν εἰς εἶδη ἀποδιδομέ-
νων προϊόντων τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 13 τοῦ παρόντος Νόμου ἀνα-
φερομένων, ὡς καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου, κατὰ τὰ ἄρθρα 22 τῶν
δύο ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου ἐξακριβούται καὶ εἰσπράτ-
τεται εἰς τὰ τελωνεῖα, ὁ μὲν ἐπὶ τοῦ ἐλαίου πρὸς λεπτά ὁ-
κτὼ τὴν ὁκάν, ὁ δὲ ἐπὶ τῶν καρπῶν ἐπίσης εἰς χρήματα ἐπὶ
τῇ βάσει τῶν εἰς τὸν τόπον τρεχουσῶν τιμῶν, ὅσας καὶ ὁ-
πόταν ἐξάγονται, ἢ μεταφέρονται τ' ἀνωτέρω προϊόντα διὰ
θαλάσσης ἢ διὰ ξηρᾶς θεωρουμένου τοῦ ἐξάγοντος, ἢ μεταφέ-
ροντος αὐτὰ προσώπου ὡς φορολογουμένου.

Άρθρον 45. Ἡ εἰσπραξὶς τοῦ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ μνημο-
νευμένου φόρου ἀνατίθεται εἰς τὸ τελωνεῖο Γυθείου, τὸ ὑπο-
τελωνεῖον Λιμενίου, τὸ σταθμοφυλακεῖον Ἀρμυροῦ καὶ τὰ φυ-
λακεία Κυτρίων καὶ Καρδαμύλης.

Άρθρον 46. Ἐπιτρέπεται νὰ διορισθῶσι δύο ἔφοροι β'. τά-
ξεως εἰς Λακωνίαν, ἡ ἑδρα καὶ τὰ καθήκοντα τῶν ὁποίων θέ-
λουν κανονισθῇ διὰ Β. Διατάγματος.

Άρθρον 47. Οἱ μετακομιζόντες ὁμοειδῆ μὲ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ
13 ἀναφερόμενα προϊόντα ἀπὸ τὰς ὁμόρους ἐπαρχίας εἰς τὴν
Λακωνίαν, εἴτε διὰ νὰ τὰ ἐξάξωσιν, εἴτε διὰ νὰ τὰ πω-
λήσωσιν ἐκεῖ, ὀφείλουν νὰ διαβαίνωσι διὰ μίας τῶν τειῶν ὁ-
δῶν, ἢ διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγοῦσης ἀπὸ Σπάρτης εἰς Γύθειον, ἢ
δι' ἐκεῖνης τῆς ἀπὸ Ἀρχοντικὸν εἰς Γύθειον, ἢ διὰ τῆς φερού-
σης ἀπὸ Καλάμας εἰς Ἀρμυρόν, καὶ νὰ ἐφοδιάζωνται μὲ δια-
βατήρια παρὰ τῶν ἀρμοδίων δημοτικῶν ἀρχῶν, ὅπως τῶν ὁ-
ποίων θέλει δηλοῦσθαι ὁ ἀριθμὸς τῶν φορτίων, καὶ τὸ βάρος
καὶ εἶδος τῶν προϊόντων· ἀρμοδίαι δὲ ἀρχαὶ εἶναι οἱ δήμαρ-
χοι ἐκεῖνοι, ἀπὸ τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων λαμβανονται καὶ
μεταφέρονται τὰ προϊόντα εἰς Λακωνίαν. Τὰ διαβατήρια ταῦτα
θέλουν παρουσιάζει εἰς ἕνα τῶν ἀρμοδίων κατὰ τὴν Λακωνίαν
ἐφόρων, ἀπὸ τὸν ὅποιον θέλουν ἐφοδιάζεσθαι μὲ ἀποδεικτικὸν
πρὸς ἐλευθέραν ἐξαγωγὴν, ἢ κατανάλωσιν τῶν προϊόντων.

Άρθρον 48. Οἱ θέλοντες νὰ μεταφέρωσι διὰ ξηρᾶς προϊόντα
τῆς Λακωνίας εἰς ἄλλας τοῦ Κράτους ἐπαρχίας, ὀφείλουν πα-
ρουσιάζεσθαι εἰς τὸν ἀρμοδίον τελωνιὴν, ὑποτελωνιὴν ἢ σταθ-
μοφυλακὰ, ἢ εἰς ἕνα τῶν ἐφόρων νὰ πληρώσωσι τὸν κανονισμέ-
νον ἐγγειὸν φόρον, καὶ νὰ ἐφοδιάζωνται μὲ ἀποδεικτικὸν πλη-
ρωμῆς, ἐνθ' ἂν θέλουν ἐμφαίνεσθαι μὲ ἀκριβεῖαν τὰ φορολογηθέντα
πρόϊοντα. Ταῦτα δὲ τὰ ἀποδεικτικὰ τῶν τελωνείων, ὅσας ἢ
φόρος πληρώνεται εἰς αὐτοὺς, θέλουν παρουσιάζει οἱ κομισταὶ
εἰς τοὺς κατὰ τὴν Λακωνίαν ἐφόρους, οἵτινες ἀπὸ τὰ ἐξελέγ-
ωσι καὶ εἴρωσι τὰ μεταφερόμενα προϊόντα ὁρθῶς σημειωμένα,
θέλουν τὰ κρατεῖ εἰς τὸ ἀρχεῖόν των καὶ ἐκδίδει ἄλλα ἀντ'

αὐτῶν ἀποδεικτικά, διὰ νὰ μεταφέρωσι τὰ φορολογηθέντα ἐλευθέρως ὅπου βούλονται οἱ κομισταί.

Ἄρθρον 49. Ὅστις τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 47 ἀναφερομένων δημάρχων ἤθελε δηλώσει ὡς προϊόντα τοῦ δήμου του, προϊόντα τῆς Λακωνίας, ὑπόκειται εἰς τὴν ποινὴν τὴν ὀρισμένην ἐν τῷ ἄρθρῳ 251 τοῦ ποιν. Νόμου.

Ἄρθρον 50. Οἱ τελῶναι Λακωνίας θέλουν θεωρεῖ καὶ φορολογεῖ ἀνεξαίρετως ὡς Λακωνικά προϊόντα, ὅσα δὲν συνοδεύονται μὲ τακτικά τῶν ἐφόρων ἀποδεικτικά κατὰ τὸ ἄρθρ. 47.

Ἄρθρον 51. Ὅστις ἐξάγει λαθραίως προϊόντα τῆς Λακωνίας, ἢ μεταφέρει αὐτὰ εἰς τὰς ὁμόρους ἐπαρχίας δι' ἄλλης ὁδοῦ παρὰ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 47 ἀναφερομένην, πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ νομίμου φόρου, ὑποβάλλεται εἰς τὰς αὐτὰς ποινάς, τὰς προβλεπομένας ἀπὸ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρον 52. Οἱ μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Νόμου βεβαιωθέντες φόροι ἐπὶ τοῦ ἐλαίου τῆς Λακωνίας κατὰ τὰς προεκδοθείσας ὁδηγίας τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς τοὺς τελῶνας, θέλουν εἰσπραχθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κρατηθεισῶν σημειώσεων.

ΤΜΗΜΑ ΣΤ'.

Περὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου ἐπὶ τῆς ριτινοκατράμης.

Ἄρθρον 53. Ὁ ἐγγεῖος φόρος ἐπὶ τῆς ριτινοκατράμης καὶ ἄλλων δασικῶν προϊόντων προσδιορίζεται 10/00. καὶ εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰς χρήματα, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης ἐπιτοπίου τιμῆς, ἀποκοπείσης παρὰ τοῦ ἐπάρχου, τοῦ δασονόμου καὶ τοῦ δημάρχου τῆς πρωτευούσης.

Ὁ δὲ τρόπος τῆς ἐξακριβώσεως τοῦ ποσοῦ θέλει κανονισθῇ ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας.

Ὅστις τῶν φορολογουμένων ὑποπέσει εἰς τὰ παρὰ τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ παρόντος Νόμου διαταττόμενα, θέλει ὑποκύψει εἰς τὰς ἐν αὐτῷ προβλεπομένας ποινάς.

ΤΜΗΜΑ Ζ'.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 54. Οἱ προσερχόμενοι ἀπὸ τὴν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰσπραξίν καρποὶ καὶ γεννήματα δὲν ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν δημοτικοῦ ἢ ἄλλου τινὸς φόρου, ὅπου καὶ ἂν μετενεχθῶσιν, ἐνὸς εὐρίσκονται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 55. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν θέλει δώσει τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας, διασαφές, τύπους καὶ πίνακας εἰς τὰς Οἰκονομικὰς ἀρχάς καὶ τοὺς ἐπιστάτας τοῦ δημοσίου, τόσον διὰ τὴν εἰσπραξίν τῶν φόρων, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐξακριβώσιν καὶ τὴν εἰς χρήματα αὐτῶν πληρωμὴν.

Ἄρθρον 56. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐκποιεῖ τοὺς εἰς εἶδη συναζόμενους καρποὺς διὰ δημοπρασίας τοῖς μετρητοῖς, ἢ καὶ παραχωρεῖ αὐτοὺς τοῖς μετρητοῖς, εἰς τοὺς φορολογουμένους κατ' αἵτησιν αὐτῶν, ἄνευ δημοπρασίας, καθόσον ἀφορᾷ μόνον τοὺς φόρους ἐκάστου, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς εἰς τὸν τόπον τρεχούσης τιμῆς, προσδιοριζομένης παρὰ τῆς διοικητικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ ταμείου.

Ἄρθρον 57. Οἱ ἐκτιμᾶται τοῦ δημοσίου καὶ οἱ ἐπιδιαιτηταὶ ὀφείλουν ἐπὶ ποινῇ προστίμου 10—50 δραχ. νὰ προτείνωσιν αὐθορμήτως τὴν ἐξαίρεσιν των, ὅταν ὑπάρχουν λόγοι κατὰ τὰς περὶ ἐξαίρεσεως διατάξεις τῆς πολιτ. δικονομίας ὡς πρὸς τοὺς δικαστικούς ὑπαλλήλους, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἀνωτέρω ποινῆς ἐν περιπτώσει ἀπάτης, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ποινικοῦ Νόμου, καθὼς καὶ τῆς ὑποχρεώσεως εἰς πολιτικὴν ἀποζημίωσιν.

Ἄρθρον 58. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἀγρῶν καὶ

τῶν ἄλλων κτημάτων τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων ἐξακριβοῦνται καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ἢ κατὰ τοὺς ὅρους τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους εἰς τὰ ἀνὰ χεῖρας τῶν καλλιεργητῶν ἐγγράφα.

Ἄρθρον 59. Ἐπιστάται, ἀποθηκοφύλακες, ὑποεπιστάται, φύλακες καὶ πᾶς ἄλλος ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ὑπάλληλος ἢ ὑπηρέτης, οἵτινες ὅπωςδήποτε ἤθελον ζημιώσει τὸν δημοσίον πρὸς ἴδιον, ἢ ἄλλου τινὸς ὄφελος, ὑπόκεινται πρὸς τὰς ἄλλας παρὰ τοῦ Νόμου ὀριζομένας ποινὰς καὶ εἰς τὴν στέρησιν πάσης δημοσίας ὑπηρεσίας ἀπὸ δύο ἕως ἑξ ἑτῶν.

Ἄρθρον 60. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 19 Ἀπριλίου 1848.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ὑπουργὸς Β. ΧΡΗΣΤΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 19 Ἀπριλίου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς

Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 13. (Παρελείφη)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 14.

Ἐν ἈΘΗΝΑΙΣ, 14 Μαΐου.

ΝΟΜΟΣ ΠΔ'.

Περὶ διορισμοῦ κατ' ἔτος δύο ἐπιστημόνων ἱατρῶν εἰς τὰ θερμὰ λουτρά Κύνου καὶ Ὑπάτης.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω. Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐκυρώσαμεν καὶ διατάττομεν.

Εἰς τὰ θερμὰ λουτρά τῆς Ὑπάτης καὶ Κύνου θέλουν διορίζεσθαι κατ' ἔτος δύο ἐπιστήμονες ἱατροὶ, διὰ νὰ φροντίζωσι περὶ τῆς καταλήψεως τῶν λουτρῶν, καὶ νὰ συλλέγωσιν ἐπιστημονικὰς παρατηρήσεις περὶ τῆς ἐνεργείας αὐτῶν. Τῶν ἱατρῶν δὲ τούτων ἡ μὲν ὑπηρεσία διαρκεῖ ἐφ' ὅσον εἰς τὰ λουτρά αὐτὰ φοιτῶσιν ἀσθενεῖς, ἡ δὲ μισθοδοσία ἢ ἀμοιβὴ ἐνὸς ἐκάστου προσδιορίζεται εἰς δραχ. 150 κατὰ μῆνα, ἐνὸς δὲ διαρκεῖ ἡ ὑπηρεσία των.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 17 Ἀπριλίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ὑπουργὸς Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 22 Ἀπριλίου 1848.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΠΕ'.

Περὶ πιστώσεως διὰ τὰ ἐξοδα τῆς δευτέρας τριμηνίας τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Τὰ διάφορα ὑπουργεῖα θέλουν πληρώσει ἐπὶ τῇ θάσει χρηματικῶν αὐτῶν αἰτήσεων ἐγκριμένων παρὰ τοῦ Βασιλέως, καὶ κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ λογιστικὰς διατυπώσεις τὰ ἐξοδα τοῦ Κράτους διὰ τὴν δευτέραν τριμηνίαν τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, εἰς λογαριασμὸν τοῦ ὑποβληθέντος ἤδη εἰς τὴν Βουλὴν προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1848, καὶ ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1847 καὶ τῶν ὑπαρχόντων νόμων, διαταγμάτων καὶ κανονισμῶν.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Μαΐου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ὑπουργ. Β. ΧΡΗΣΤΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Μαΐου 1848.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Δ. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΠΣ'.

Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Ὁ διὰ τὸ ἐνεστῶς ἔτος ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρος κανονίζεται, θεσπιοῦται καὶ εἰσπράττεται ὑπὸ τὰς αὐτὰς θάσεις καὶ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 7 Ἰουνίου 1846, ΛΣΤ' νόμου, περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρου.

Ἄρθρον 2.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν θέλει ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ὁ παρὼν Νόμος συζητηθεὶς καὶ ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Μαΐου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ὑπουργὸς Β. ΧΡΗΣΤΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Μαΐου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς

Δ. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐκτελέσεως τῶν δημοπρασιῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 11. τοῦ ἀπὸ 19 Ἀπριλίου ε. ε. Νόμου περὶ φορολογίας τῶν προϋνόντων τῆς γῆς, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Αἱ δημοπρασίαι τῶν κατὰ χωρία ἐνοικιαζομένων ἐγκτητικῶν φόρων ἐνεργοῦνται εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν ἐπαρχιῶν, εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ διωρισμένον τόπον, ἢ καὶ εἰς ἄλλας πόλεις, ἢ κομποπόλεις, ὅπου τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἠθελε κρίνει συμφερότερον, παρὰ τῶν Οἰκονομικῶν ἐφόρων, ἢ τῶν νομίμων ἀνακληρωτῶν αὐτῶν, ὑπὸ τὸν διὰ προσωπικῆς παρουσίας ἐλεγχον καὶ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ ἐπάρχου, ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ, τοῦ εἰρηνοδίκου.

Κηρύττονται δὲ διὰ δηλοποιήσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, δημοσιευομένης εἰς ὅλα τὰ χωρία, καὶ τοιχοκολλουμένης εἰς τὴν πρωτεύουσάν τῆς ἐπαρχίας, δέκα τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὶν τῆς ἐνάρξεως τῆς δημοπρασίας, καὶ ἐνεργοῦνται τρεῖς κατὰ συνέχειαν ἡμέρας, ἀπὸ τῆς 9. π. μ. μέχρι τῆς 12.

Αἱ δηλοποιήσεις δημοσιεύονται διὰ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν ἐπὶ ἀποδείξει τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου, ἢ ἐν ἐλλείψει τούτου τοῦ εἰδικοῦ παρέρου, ἡτις στέλλεται παρὰ τοῦ θυμάρχου εἰς τὸν ἑφορον πρὶν τῆς ἐνάρξεως τῆς δημοπρασίας.

Πᾶσα δηλοποιήσις ἀπαιτεῖται νὰ περιέγῃ.

α. Τὸ χωρίον ἢ τὰ χωρία, τῶν ὁποίων ἡ πρόσδοδος ἐνοικιάζεται.

γ'. Τὰ ὅρια αὐτῶν.

γ'. Ὀνομαστὶ τὰ εἶδη ἐπὶ τῶν ὁποίων θέλει γίνεσθαι ἡ προσφορά.

δ'. Ἐὰν ᾖ τειλεωτική καὶ ὑποχρεωτική διὰ τὸ δημόσιον ἢ δημοπρασία ἢ μένει ὑπὸ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ ὑπουργείου.

ε. Τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως καὶ τῆς λήξεως, ὡς καὶ τὸν τόπον τῆς δημοπρασίας.

Ἄρθρ. 2 Κατὰ τὰς ὥρας τῆς δημοπρασίας οἱ συναγωνιζόμενοι ἀποτείνουν τὰς προσφοράς των εἰς τὸν δημόσιον κήρυκα, εἰς κοιλὰ καρπῶν ὁμοειδῶν μὲ τοὺς ἐν τῇ διακηρύξει καὶ τοῖς πρακτικοῖς σημειουμένους, αἵτινες καθόσον ἐπαναλαμβάνονται παρ' αὐτοῦ, ἐγγράφονται μετὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ προσφεροῦ εἰς τὰ πρακτικά. Κλάσματα κοιλῶν δὲν εἶνε δεκτά.

Πᾶσα δὲ προσφορά εἴτε ἐγγράφως, εἴτε προφορικῶς διδομένη εἶναι ὑποχρεωτική διὰ τὸν προσφερτήν, μέχρι τοῦ παρουσιασθῆ ἀνωτέρα αὐτῆς.

Ἄρθρον 3. Διὰ τὴν αὐτὴν πρόσδοδον ἀπαγορεύεται νὰ ἐνεργηθῶσι πλέον τῶν δύο δημοπρασίαι, ὥστε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δευτέρας ἢ ἐγκρίνεται ἢ ἀπορρίπτεται, εἰσπραττομένης τῆς προσόδου διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου. Ἀλλ' αἱ λόγῳ παραβιάσεως τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου, ἢ τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀκυροῦμεναι δημοπρασίαι θεωροῦνται ὡς μὴ ἐνεργηθεῖσαι, ἐπομένως δὲν καταριθμοῦνται εἰς τὰς κατὰ τύπους διεξαχθεῖσας δημοπρασίας.

Αἱ δευτεραί δημοπρασίαι ἀρχοῦνται 3 ἡμέρας, ἀφ' ἧς ἡ δηλοποιήσις τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου τοιχοκολληθῇ εἰς μόνον τὸν τόπον, ὅπου ἐνεργοῦνται αἱ δημοπρασίαι ἐπὶ ἀποδείξει τοῦ θυμάρχου. Ἡ δευτέρα δηλοποιήσις ἐκλίδεται περιληπτικῶς, ἀναφερομένη εἰς τοὺς ὅρους τῆς πρώτης, καὶ περιέχουσα ῥητῶς τοὺς ἐν τοῖς ἐδαφίοις δ' καὶ ε. ὅρους τοῦ ἁρθροῦ 1 τοῦ παρόντος διατάγματος.

Άρθρον 4. Πάσα αίτησις διὰ τὴν εἰς δευτέραν δημοπρασίαν ἔλθεσιν προσόδου, δίδεται ἐγγράφως εἰς τὸν ἐπαρχον, ἢ ἐν ἐλλείψει τούτου εἰς τὸν εἰρηνοδίκην τοῦ τόπου, ἐνθα ἐνεργούνται αἱ δημοπρασίαι, ἐπὶ ἀποδείξει καὶ διαβιβάζεται αὐθωρεὶ παρ' αὐτοῦ ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν ἐφορον, ὅστις ὀφείλει ἀμέσως νὰ ἐκδώσῃ τὴν διακήρυξιν τῆς δημοπρασίας συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου άρθρου.

Ἡ αίτησις πρέπει νὰ περιέχῃ τὸ ποσὸν καὶ εἶδος τῶν προσφερομένων καρπῶν ἐπὶ τῆς ἐνοικιαζομένης προσόδου, τὸ ὁποῖον ὅμως δὲν θέλει εἶσθαι ἑλαττον τῶν 5 0/0, ἐπὶ τῆς τελευταίας προσφοράς ἀνεξαίρετως ἐφ' ἐκάστου εἶδ. υς.

Άρθρον 5. Τὰ πρακτικὰ τῶν δημοπρασιῶν ἡριθμημένα καὶ μονογραφημένα παρὰ τοῦ ἐπαρχου, ὑπογράφονται ἐκάστην ἡμέραν παρ' αὐτοῦ, καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, τὴν δὲ τελευταίαν ἡμέραν τῆς δημοπρασίας ὑπογράφονται παρὰ τοῦ πλειοδότου καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ, προσυπογράφονται ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀρχῶν, καὶ ὑποβάλλονται διὰ τοῦ πρώτου ταχυδρόμου εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ἔχοντα ἐπισυνημμένην τὴν ἀπόδειξιν τοῦ ἀρμοδίου ἱερέως, ἢ τοῦ παρέδρου, καὶ τὴν διακήρυξιν τῆς δημοπρασίας.

Άρθρον 6. Ὁ τελευταῖος πλειοδότης εἶναι ὑπόχρεως διὰ τὴν προσφορὰν τοῦ ἐντός 5 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖον παραλήψεως τῶν πρακτικῶν, προστιθεμένων εἰς αὐτὰ καὶ τῶν ἀπαιτουμένων ὡς ἐκ τῆς ἀποστάσεως ἡμερῶν διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν πρακτικῶν καὶ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἐγκρίσεως.

Άρθρον 7. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐγκρίσεως τῶν πρακτικῶν τῆς δημοπρασίας ἀνήκει εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν τὸ ὁποῖον ὀφείλει ἐντός τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, ἢ νὰ ἐγκρίνῃ ἢ ν' ἀπορρίψῃ τὴν προσφορὰν, διατάττον νὰ ἐνεργηθῇ δευτέρα δημοπρασία, ἂν ἡ μὴ ἐγκριθεῖσα ᾖτο πρώτη, ἢ νὰ διατάξῃ τὴν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰσπραξίαν, ἐὰν ἡ προσφορὰ δὲν ᾖναι ἀνάλογος τῆς ἀξίας τῆς ἐνοικιαζομένης προσόδου.

Άρθρον 8. Ἡ ἐγκρισις τῆς δημοπρασίας κοινοποιεῖται ἐγγράφως πρὸς τὸν τελευταῖον πλειοδότην παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου· ἐὰν δὲ πρὶν τῆς παραδόσεως τοῦ ἐγγράφου τούτου παρουσιασθῇ ἀνωτέρα προσφορὰ, ἐνεργεῖται δευτέρα δημοπρασία κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 ὁριζόμενα, ἂν ἡ προνευρηθεῖσα ᾖτο πρώτη.

Άρθρον 9. Δὲν δύνανται νὰ ἐγκριθῶσιν αἱ δημοπρασίαι, εἰς ἃς δὲν ἐτηρήθησαν οἱ ἐν τῷ παρόντι διατάγματι ὁρισμένοι τύποι· ἐὰν δὲ ἡ τοιαύτη δημοπρασία ἐκφυγῇ τελειωτικὴ καὶ ὑποχρεωτικὴ, ὀφείλει ὑπ' εὐθύνην τοῦ τοῦ ὑπουργείου ἐντός τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 ὁρισμένης προθεσμίας ν' ἀκυρώσῃ τὰ πρακτικὰ δι' αἰτιολογημένης ἀποφάσεώς του, ἥτις κοινοποιεῖται εἰς τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστὴν ὑπὸ τοῦ ἐφόρου ἐντός τῆς ἀνω προθεσμίας.

Άρθρον 10. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐγκρίσεως τῆς δημοπρασίας δύναται τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν νὰ τὸ ἀναθέσῃ εἰς τὰς διοικητικὰς ἀρχάς, ἢ τοὺς ἀναπληροῦντας αὐτάς· Εἰρηνοδίκας ἐκεῖνων τῶν ἐπαρχιῶν, τῶν ὁποίων ἡ συγκοινωνία μὲ τὴν πρωτεύουσάν τοῦ Βασιλείου δὲν εἶναι τακτικὴ οὐδὲ συνεχὴς, ἢ ὅσας τὸ κατεπείγον τοῦ καιροῦ τὸ ἀπαιεῖ· ἀλλ' ἐν περιπτώσει τοιαύτῃ αἱ ἐγκρίνασαι τὴν δημοπρασίαν ἀρχαὶ εἰσὶν ὑπεύθυνοι εἰς ἀποζημιώσεις διὰ τὴν κύρωσιν τῶν πρακτικῶν, εἰς ἃ δὲν ἐτηρήθησαν οἱ ἐν τῷ παρόντι τύποι.

Άρθρον 11. Ἐκαστος τελευταῖος πλειοδότης ὀφείλει ἅμα μετὰ τὸ πέρας τῆς δημοπρασίας νὰ ὑπογράψῃ τὰ πρακτικὰ καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ δημόσιον, ἢ δι' ἰδίων κινήτων κτημάτων, ἢ δι' ἀξιοχρέου ἐγγυητοῦ καὶ πληρωτοῦ διὰ τὴν ἀξίαν τῆς προσφοράς του, ὑπολογιζομένης ἐπὶ τῇ ἐάσει τῆς ἀποκοπείσης τιμῆς τῶν σιτηρῶν.

Μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἐγκρίσεως τῆς δημοπρασίας, ὁ ἐνοικιαστὴς, ἢ καὶ ὁ ἐγγυητὴς αὐτοῦ ὑπογράφουν χρεωστικὴν ὁμολογίαν, συντεταγμένην ἐπὶ τοῦ ἀρμοδίου χαρτοσήμου ἀξίας, ἐν ἣ ῥητῶς ἀναφέρονται τὰ εἶδη τῶν καρπῶν, τοὺς ὁποίους εἰς τὸ δημόσιον ὀφείλει· ἐὰν ὁ ἕτερος τούτων, ἢ ἀμφότεροι εἰσὶν ἀγράμματοι, ὑπογράφονται παρ' ἄλλων προσυπογραφομένων δύο μαρτύρων, ἐπομένως ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς ἐκδίδει ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀγοραστοῦ τὸ ἐνοικιαστήριον, ἐν ᾧ ἀναφέρονται οἱ ὅροι τοῦ άρθρου 10 τοῦ Νόμου, καὶ τοῦ άρθρου 13 τοῦ παρόντος διατάγματος κλπ.

Άρθρον 12. Ἐὰν ὁ τελευταῖος πλειοδότης ἀποποιηθῇ μετὰ τὸ πέρας τῆς δημοπρασίας νὰ ὑπογράψῃ τὰ πρακτικὰ, ἢ ἐν περιπτώσει τοῦ άρθρου 11 νὰ παρουσιάσῃ τὸν ἐγγυητὴν του διὰ νὰ συνυπογράψῃ μετ' αὐτοῦ, ἢ πρόσδοδος ἀναπλειστηριάζεται εἰς θάρος του, κηρυττομένης τῆς δημοπρασίας 24 ὥρας, ἀφ' ἧς τῷ κοινοποιηθῇ ἡ περὶ ἀναπλειστηριασμῶ ἀπόφασις καὶ τηρουμένων τῶν ὁρῶν τοῦ §. 2. τοῦ άρθρου 3, ἐὰν δὲ ὡς ἐκ τοῦ ἀναπλειστηριασμῶ προκύψῃ μείωσις, ἐνεργοῦνται τὰ ἐν τῷ κατωτέρῳ ἄρθρῳ ὁριζόμενα.

Άρθρον 13. Ἐὰν μὲ τὸ ποσὸν τῶν εἰσπραχθέντων καὶ ἐναποταμιευθέντων εἰς τὰς δημοσίας ἀποθήκας, ἢ τῶν κρατηθέντων παρὰ τῶν φορολογουμένων καρπῶν δὲν ἀποσβεσθῇ τὸ πρὸς τὸ δημόσιον χρεὸς τοῦ ἐνοικιαστοῦ, προσκαλεῖται οὗτος καὶ ὁ ἐγγυητὴς του νὰ ἀναπληρώσωσι τὸ ἔλλειμμα ἀπὸ ὁμοειδῆς καὶ τῆς αὐτῆς ποιότητος καρπῶν, ἢ νὰ καταβάλλωσι τὸ ἀντίτιμον ἐντός 15 ἡμερῶν παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης ἐπὶ ματαίῳ, ὁ οἰκονομικὸς ἐφορὸς καταλογίζει τὸ ἔλλειπον εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποκοπείσης τιμῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 56 τοῦ Νόμου, καὶ ἀποστέλλει τὸν πῖνακα ὁμοῦ μὲ τὴν ὁμολογίαν εἰς τὸν ταμίαν διὰ νὰ ἐνεργήσῃ οὗτος τὴν καταδίωξιν κατὰ τὸν περὶ καθυστερούντων Νόμον.

Άρθρ. 14. Ἀπαγορεύεται εἰς τὰς ἐνεργοῦσας ἢ ἐπιτηρούσας τὰς δημοπρασίας ἀρχάς, καὶ εἰς τοὺς δημάρχους, δημαρχικούς ἢ εἰδικούς παρέδρους νὰ λαμβάνωσι μέρος εἰς τὰς ἐνοικιάσεις τῶν προσόδων τῶν χωρίων εἴτε ὡς ἐνοικιασταί, εἴτε ὡς ἐγγυηταί, εἴτε ὡς συνεταῖροι, οἱ δὲ τοῦτο ποιοῦντες ὑποβάλλονται εἰς γρηνατικὴν ποινὴν ἀπὸ 100 μέχρι 1000 δραχμῶν, καὶ γίνονται ἔκπτωτοι τῆς θέσεώς των.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Μαΐου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ὑπουργὸς Β. ΧΡΗΣΤΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ 15.

Ἐν ἈΘΗΝΑΙΣ, 5 Ἰουνίου,

ΝΟΜΟΣ ΠΖ'.

Περὶ ἀποζημιώσεως τῇ Ἐθν. Τραπεζῆς.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως τῇ Βουλῇ καὶ τῇ Γερουσίᾳ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Άρθρον 1.

Τὴν ἀποζημίωσιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς διὰ τὰ ἀφαιρεθέντα ὑπὸ τῶν στασιαστῶν χρήματα ἐκ τοῦ ἐν Πάτραις ὑποκαταστήματος αὐτῆς ἀναλαμβάνει εἰς θάρος του τὸ δημόσιον, καὶ θέλει ἐνεργηθῇ ἀμέσως ἡ πληρωμὴ αὐτῆς εἰς τὸ ταμεῖον τῆς

Τραπεζίης μετὰ τὴν ἐπίσημον δῆλωσιν τοῦ ἀφαιρεθέντος ποσοῦ τῶν χρημάτων.

Ἄρθρον 2.

Ἡ δοθησομένη ἀποζημίωσις θέλει ἐπιστραφῇ παρὰ τῆς Τραπεζίης ἐν μέρει, ἢ καθ' ὅλοκληρίαν εἰς τὸ Δημόσιον ταμεῖον, ἅμα ὡς ἐκ τῶν ἐνεργηθησομένων κοινῶς καταδιωκτικῶν μέτρων ἢ θελον ἀποδοθῇ εἰς αὐτὴν τ' ἀφαιρεθέντα χρήματα.

Ἄρθρον 3.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον χορηγεῖται συμπληρωτικὴ πίστωσις ἐκ δραχ. 120, 800, εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείων ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1848.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 12 Μαΐου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ὑπουργὸς Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Μαΐου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς
Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΠΗ'.

Περὶ χορηγήσεως ἐκτάκτου πιστώσεως εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐκυρώσαμεν καὶ διατάττομεν τάδε:

Ἄρθρον 1.

Χορηγεῖται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν ἑκτακτὸς πίστωσης δραχμῶν ἑκατὸν χιλιάδων ἐπὶ τοῦ ἐφετεινοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν (Κεφάλ. Γ'. Γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας.)

Ἄρθρον 2.

Ἡ ποσότης αὕτη θέλει διατεθῇ ὁ δὲ τὴν διατήρησιν καὶ ἀποκατάστασιν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας καὶ τάξεως.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τοὺς Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τῶν οικονομικῶν ὑπουργῶν ἀνατίθεται, ἐφ' ὅσον εἰς ἑκάστον ἀνήκει, ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου, δημοσιευθησομένου διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Μαΐου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Οἱ ὑπουργοί

Β. ΧΡΗΣΤΑΚΟΠΟΥΛΟΣ. Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Μαΐου 1848.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης.

Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΠΘ'.

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἐκυρώσαμεν καὶ διατάττομεν τάδε.

Ἄρθρον 1.

Ὁ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς νεοσυλλέκτων κατὰ τὸ ἔτος 1848 προσδιορίζεται εἰς 1 000

Οἱ χίλιοι οὗτοι ἄνδρες θέλουν διανεμηθῇ κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ ὑπὸ μὲν τῶν νομαρχῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας τῶν νομῶν, ὑπὸ δὲ τῶν ἐπαρχῶν εἰς τοὺς δήμους τῶν ἐπαρχιῶν αὐτῶν Ἄρθρον 2.

Οἱ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τῶν στρατιωτικῶν Ἡμέτεροι ὑπουργοὶ θέλουν δημοσιεῦσαι καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον, καθ' ὅσον εἰς ἑκάστον ἀνήκει.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Μαΐου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Οἱ ὑπουργοί

Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ. Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Μαΐου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς
Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 16.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 17 Ἰουνίου.

ΝΟΜΟΣ Λ'.

Κατὰ ζωοκλοπίας καὶ ζωοκτονίας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐκυρώσαμεν καὶ διατάττομεν τάδε.

Ἄρθρ. 1. Ὁ ζωοκλόπος, ἐκτὸς τῶν παρὰ τοῦ ποινικοῦ Νόμου ὀριζομένων ποινῶν, καὶ πολιτικῶν ἀποδόσεων καὶ ἀποζημιώσεων ὑποβάλλεται καὶ εἰς πρόστιμον, ἢ εἰς χρηματικὴν ποινὴν, διπλασιασθῆ τιμῆς τοῦ κλαπένος, ἢ θανατωθέντος ζώου, ἐπὶ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ προσδιορισμοῦ αὐτῆς διὰ τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρ. 2. Ὁ ἀνακαλύψας ζωοκλόπον, ἢ ζωοκτόνον λαμβάνει, ὡς αμοιβὴν, ὅσοκληρον τὸ πρόστιμον, ἢ τὴν χρηματικὴν ποινὴν, εἰς τὴν ὅποιαν ὁ ζωοκλόπος ἢ ζωοκτόνος καταδικασθῇ περὶ τοῦ νομοφύλατος τοῦ ἀνακαλύψαντος θέλει γίνεσθαι μνεία εἰς τὴν δικαστικὴν ἀπόφασιν.

Ἄρθρ. 3. Ἀφ' οὗ κατασταθῇ τελεσίδικος ἡ κατὰ τοῦ ζωοκλόπου ἢ ζωοκτόνου ἀπόφασις, οὗτος ὀφείλει ν' ἀποτίσῃ ἀμέσως καὶ ἀνυπερέτως τὸ πρόστιμον, ἢ τὴν χρηματικὴν ποινὴν, τὴν νόμιμον ἀποζημίωσιν πρὸς τὸν κύριον τοῦ ζώου, καὶ τὰ δικαστικὰ ἐξόδα ἄλλως, ἐπιμελεία τοῦ ἀρμοδίου Ταμίου, γίνεται ἀμέσως προσωπικὴ κράτησις, κατάσχεσις, καὶ πώλησις ἀναλό-

γου μέρους τῆς κινητῆς, ἢ μὴ ὑπαρχούσης διόλου, ἢ ἀποχρώσεως κινητῆς, τῆς ἀκινήτου περιουσίας τοῦ ζωοκλόπου, ἢ ζωοκτόνου πρὸς ἐκπλήρωσιν ὧν τῶν ἀνω εἰρημένων ὑποχρεώσεων ἢ κατὰσχέσεις καὶ πώλητις τῆς περιουσίας ταύτης γίνεται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων Νόμου.

Ἄρθρ. 4. Ἐάν ἐντὸς τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ προθεσμίας ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως δὲν πληρώσῃ ὁ ζωοκλόπος ἢ ὁ ζωοκτόνος τὰς ἐπιβαλλομένας ὑποχρεώσεις, ἢ τοῦλάχιστον τὸ πρόστιμον, ἢ τὴν χρηματικὴν ποινὴν, ἡ Κυβέρνησις προκαταβάλλει ἀμέσως εἰς λογαριασμὸν τοῦ ζωοκλόπου ἢ ζωοκτόνου τὸ ἥμισυ τοῦ προστίμου, ἢ τῆς χρηματικῆς ποινῆς, εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα.

Ἄρθρ. 5. Οἱ διὰ τελεσιδικίου ποινικῆς ἀποφάσεως καταδικαζόμενοι ἐπὶ πλημμελήμασιν, ὡς αὐτουργοὶ ἢ συνεργοὶ ζωοκλοπίας, ἢ ζωοκτονίας, στεροῦνται κατὰ συνέπειαν τῆς καταδίκης ταύτης,

1. Πάσης δημοσίας, ἢ ἐκκλησιαστικῆς, ἢ δημοτικῆς ὑπηρεσίας καὶ θέσεως, ὁμοῦ μὲ ὅλα τὰ ἐξκρῶμενα ἐντεῦθεν δικαιώματα καὶ πλεονεκτήματα.

2.) ὧν τῶν ἀξιομάτων, ἐπιτίμων θέσεων καὶ διακριτικῶν σημείων.

3. Τῆς τιμῆς τοῦ νὰ ἦναι μέλος Νομαρχιακοῦ τινός, Ἐπαρχιακοῦ, ἢ δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἢ ἄλλης τινός συνελεύσεως, συγκαλουμένης παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διὰ πολιτικὰς ὑποθέσεις, καὶ τοῦ νὰ διορίζηται ὀρκωτὸς κριτής,

4. Τῆς ἱκανότητος τοῦ νὰ γενῇ μέτοχος τοιούτων ἀρχῶν, ὑπηρεσιῶν, πλεονεκτημάτων καὶ τιμῶν. Ἡ διάρκεια τῆς στερήσεως τῶν ἀνωτέρω δικαιωμάτων ὀρίζεται ὑπὸ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἄρθρ. 6. Οἱ συνεργοὶ εἰς ζωοκτονίαν, εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπόχρεοι εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῆς διὰ τοῦ ἄρθρου 1 ὀριζομένης διὰ τοὺς αὐτουργοὺς χρηματικῆς ποινῆς, ἢ προστίμου, τηρουμένων καὶ τῶν ὁρισμῶν τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρ. 7. Τὰ ὀριζόμενα διὰ τοῦ ἄρθρου 3 ἐκβιαστικὰ μέτρα κατὰ τῆς περιουσίας τῶν ζωοκλόπων, καὶ ζωοκτόνων, ἐφαρμόζονται καὶ κατὰ τῆς περιουσίας τῶν καταδικασθέντων ὡς συνεργῶν.

Ἄρθρ. 8. Ἐάν εἰς χεῖρας τινός εὗρεθῇ ζῶον κλοπιμαῖον, καὶ δὲν δυνῇ ν' ἀποδείξῃ ἐκεῖνον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον τὸ ἔλαβεν, ἢ τὸ ἤρπασε, παταδικάζεται ἐκτὸς τῆς ἀποδόσεως τοῦ ζώου, καὶ εἰς πρόστιμον, ἢ χρηματικὴν ποινὴν ἴσην τῆς ἀξίας αὐτοῦ, ἐπιφυλιττομένων καὶ τῶν λοιπῶν ποινικῶν ὁρισμῶν, ἐάν ὁ κάτοχος τοῦ ζώου ἤθελεν ἐνέχσθαι εἰς τὴν κλοπὴν.

9. Εἰς τοὺς ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Εσωτερικῶν καὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργοὺς ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσίς τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Ἰουνίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Ἰουνίου 1848.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 17.

Ἐν ἈΘΗΝΑΙΣ, 22 Ἰουνίου.

ΝΟΜΟΣ 4Α'.

Περὶ συντάξεως καταλόγων τῶν ὑποψηφίων ἐνόρκων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω. Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Υψηστάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Πρὸς συγκρότησιν τῶν Συνόδων τῶν Κακουργιοδικῶν τοῦ τ. ε. θέλουν χρησιμεύσει οἱ παρὰ τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων καὶ τῶν Νομαρχῶν συνταχθέντες ὑποψηφίων ἐνόρκων κατάλογοι.

Εἰς ὃν τινα δὲ Νομὸν οἱ ὑπὸ τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων συνταχθέντες κατάλογοι εἶναι ἑλλειπείς, ἢ τυχόν ἀπὸ τινα αὐτῶν δὲν συνετάχθησαν τοιοῦτοι, ὁ ἀπαιτούμενος τῶν τριάντων ὁματῶν ἀριθμὸς θέλει συμπληρωθῇ ἀπὸ τοὺς τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων καταλόγους, τοὺς πρὸς σύστασιν τῶν τελευταίων Συνόδων τῶν Κακουργιοδικῶν χρησιμεύσαντας.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανομένη ἀναπλήρωσις θέλει γίνῃ παρὰ τοῦ Προέδρου τῶν Ἐρετῶν διὰ κληρώσεως ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσίς τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 17 Ἰουνίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ο Ὑπουργὸς Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Ἰουνίου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 18. (Παρελείφθη.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 19.

Ἐν ἈΘΗΝΑΙΣ, 10 Ἰουλίου.

ΝΟΜΟΣ 4Β'.

Περὶ τῶν καταλόγων καὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐνόρκων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω. Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Υψηστάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Περὶ τῶν καταλόγων καὶ τῶν ἐκλογῶν τῶν ἐνόρκων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τῆς συντάξεως τῶν καταλόγων.

Ἄρθρ. 1. Ὅσοι ἀνεγνωρίσθησαν ὅτι ἔχουν κατὰ τὸ ἄρθρον 45 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων, τὰ προσόντα τοῦ ἐνόρκου, καταγράφονται ἀπὸ τὸν δήμαρχον ἐν ἰδιαιτέρῳ καταλόγῳ εἰς ἕκαστον δῆμον.

Οἱ ἰδιαιτέροι οὗτοι κατάλογοι στέλλονται εἰς τὸν ἐπαρχόν, ὅστις τοὺς καταστρώνει εἰς ἐπαρχιακὸν κατάλογον.

Ἄρθρ. 2. Οἱ οὗτω συνταχθέντες κατάλογοι τῶν ἐνόρκων εἶναι διαρκεῖς, καὶ δὲν μεταβάλλονται· ἀποσβέσεις δὲ καὶ νέαι ἐγγραφαὶ δύνανται νὰ γένωσι μόνον κατὰ τὴν ἐτησίαν αὐτῶν ἀναθεώρησιν, ἐννοουμένην κατὰ τὰς ἐξῆς διατυπώσεις.

Ἄρθρ. 3. Πᾶς δήμαρχος χρεώσεται καθ' ἕκαστον ἔτος ἀπὸ τῆς 1 ἕως 15 Φεβρουαρίου ν' ἀναθεωρῇ τὸ μέρος τοῦ ἐπαρχιακοῦ καταλόγου, τὸ περιέχον τοὺς ἔχοντες προσόντα ἐνόρκου δημόσιος του, σημειῶν εἰς ἑκάστην ἐγγραφὴν τοὺς ἀποσβεστέους καὶ τοὺς λόγους τῆς ἐγγραφικῆς ἢ ἀποσβεσεως αὐτῶν. Κατὰ δὲ τὴν 20 Φεβρουαρίου υποβάλλει τὸ ἔργον του εἰς τὸν ἐπαρχόν.

Ἄρθρ. 4. Ὁ ἐπαρχος λαβὼν τὰ ἐγγραφα τῶν δημάρχων τῆς ἐπαρχίας του, τὰ συνοδεύει μὲ τὰ παρατηρήσεις του, καὶ τὴν 10 Μαρτίου τὰ στέλλει εἰς τὸν Νομάρχην.

Ἄρθρ. 5. Ὁ Νομάρχης ὀφείλει νὰ κάμῃ τὴν γενικὴν ἀναθεώρησιν τῶν ἐπαρχιακῶν καταλόγων, καὶ πρὸς τοῦτο ἐγγράφει καὶ αὐτοὺς τοὺς ολίτας, ὅσοι ἀπέστησαν τὰ προσόντα τοῦ ἐνόρκου, ἢ εἶχον παρελείφθῃ κατὰ τὸ παρελθόν.

Ἀποσβεῖ εἰ δὲ

1. Τοὺς ἀποβιώσαντας.

2. Ἐκείνους, ὅτων ἡ ἐγγραφὴ ἀπεδείχθη ἄκυρος παρὰ τῶν ἀρμόδιων ἀρχῶν.

Καὶ σημειώνει ὡς ἀποσβεστέους

1. Τοὺς ἀπολέσαντας τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα.

2. Ὅσους νομίζει μὴ προσήκοντες ἐγγραφέντας, καὶ ἂν ἡ ἐγγραφὴ τῶν δὲ προσεβλήθη ὑπὸ τινος.

Κρατεῖ βιβλίον ὅλων τούτων τῶν ἀποφάσεων του, ὅπου γίνονται μνεία τῶν αἰτίων καὶ τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων αὐτῶν.

Ἄρθρ. 6. Οἱ ἐπαρχιακοὶ κατάλογοι, διορθωθέντες, οὗτω παρα τοῦ Νομάρχου, ἐκτίθενται τὴν 1 Μαΐου εἰς τὴν πρωτεύουσιν ἕκαστου δῆμου, ἀναγινώσκονται τὴν ἐπομένην πρώτην Κυριακὴν εἰς τὰς ἐκκλησίας τῶν δῆμων, καὶ παρακατατίθενται· 1) εἰς τὸ γραφεῖον τῆς δημαρχίας, καὶ τὰς κατοικίας τῶν παρέδρων, καὶ 2) εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Νομαρχίας.

Πᾶς δὲ πολίτης δύναται νὰ λάβῃ ἀκωλύτως γνῶσιν τοῦ καταλόγου, ἢ καὶ νὰ τὸν ἀντιγράψῃ.

Ἄρθρ. 7. Πᾶσα ἀπόφασις ἐκ τοῦ καταλόγου κοινοποιεῖται ἀπὸ τὸν Νομάρχην διὰ τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου ἐντὸς δεκά ἡμερῶν εἰς τὸν ἀποσβεσθέντα.

Ἄρθρ. 8. Οἱ κατάλογοι θελοῦν περιέχει ἀπέναντι τοῦ ὀνόματος ἕκαστου ἐγγεγραμμένου πολίτου σημειῶσιν τῆς κατοικίας του, τῆς ἡλικίας του, τοῦ ἐπιτηδεύματός του, τῆς ἀκινήτου περιουσίας του, τοῦ εἴδους τοῦ εἰσοδήματός του, καὶ τῆς ιδιότητος τῆς παρεχούσης αὐτῷ τὴν ἱκανότητα τοῦ ἐνόρκου.

Ἄρθρ. 9. Ἄν ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν ἐνόρκων δὲν συμπληρωθῇ ἐκ τοῦ συνταχθέντος καταλόγου, ἀναπληροῦται ὁ ἀριθμὸς οὗτος κατὰ τὸ ἀπὸ 22 Ἰανουαρίου 1837 Β. διάταγμα περὶ συμπληρώσεως τῶν ἐνόρκων, συμφῶνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρ. 10. Τὴν 15 Σεπτεμβρίου οἱ κατάλογοι ἀποπερατοῦν-

ται, ὁ Νομάρχης δημοσιεύει, ἐκθέτων εἰς τὴν πρωτεύουσιν ἕκαστης ἐπαρχίας τὰς διορθώσεις τῶν καταλόγων, ὅσαι ἤθελον γενῇ μέχρι τῆς ἐποχῆς ταύτης διὰ τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου κεφαλαίου· τὰ δὲ ἐπαρχιακὰ συμβούλια καὶ ὁ Νομάρχης ἐκλέγουσιν τοὺς ἐνόρκους ἐντὸς τοῦ ὑπάρχοντος ἀριθμοῦ τῶν περιεχομένων εἰς τοὺς καταλόγους προσώπων.

ΚΕΦΑΛ. Β'.

Περὶ τῆς ἐκδικάσεως τῶν παραπόνων.

Ἄρθρ. 11. Ὅστις τῶν δημοτῶν, ἀπολαύων τὰ πολιτικά καὶ δημοσια δικαιώματα, καὶ ἔχων συμπληρωμένον τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας του, νομίζει, εἴτε ὅτι ἐνεγράφη εἰς τοὺς καταλόγους, ἢ παρελείφθη ἀπ' αὐτῶν μὴ προσήκοντως, εἴτε ὅτι ἄλλοι ἐνεγράφησαν, ἢ παρελείφθησαν, ἢ ἀπεσβεσθῆσαν μὴ προσήκοντως, δύναται νὰ ζητήσῃ δι' ἀγωγῆς, εἰσαγομένης εἰς τὸ ἀρμόδιον πρωτοδικεῖον μέχρι τῆς 10 Ἰουλίου τὸ πολὺ τὴν διόρθωσιν τῶν περὶ τὴν σύνταξιν τῶν καταλόγων σφαλμάτων.

Ἄρθρ. 12. Ἡ ἀγωγή ἐπιδίδεται εἰς τε τὸν Νομάρχην καὶ εἰς τὸν ἔχοντα συμφέρον ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητας.

Ἄρθρ. 13. Πᾶσα δίκη πηγάζουσα ἀπὸ τὴν σύνταξιν τῶν καταλόγων προτιμᾶται ἀπὸ τὰς πολιτικὰς καὶ ἐμπορικὰς, καὶ ἡ διαδικασία τῆς εἶναι συνοπτικὴ.

Ἡ ἐν τῷ ἀρραστηρίῳ συζήτησις ἀρχεται, ἀναγινώσκοντες ἐκθέσεως ὑπὸ τινος τῶν δικαστῶν, ἐπὶ τούτῳ διοριζομένου, μετὰ δὲ ταῦτα τὸ δικαστήριον ἀφοῦ ἀκούσῃ τοὺς διαδίκους καὶ τὸν εἰσαγγελέα, ἀπαγγέλλει τὴν ἀπόφασιν.

Οἱ διάδικοι δύνανται νὰ παρασταθῶσιν εἰς τὴν δίκην καὶ διὰ πληρεξουσίου, εἴτε δικηγόρου, εἴτε μὴ, ὁ δὲ νομάρχης δύναται νὰ διαβιβάσῃ εἰς τὸ δικαστήριον διὰ τοῦ εἰσαγγελέως πρὸς ὑπεράσπισιν αὐτοῦ ὑπόμνημα ἐγγράφων, τὸ ὅποσον ἀναγινώσκεται ἐν τῇ συνεδρίᾳ ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας.

Ἄρθρ. 14. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ πρωτοδικείου συγχαύεται ἐφ' ὅσον εἰς τὰ ἀρμόδια ἐφετάεια, ἀλλὰ μόνον ἐντὸς δεκά ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς πρωτοδικίου ἀποφάσεως.

Ἡ παρὰ τοῖς ἐφέταις διαδικασία γίεται, καθ' ὅν τρόπον καὶ ἡ παρὰ τοῖς πρωτοδικαῖς.

Ἄρθρ. 15. Ἡ ἀγωγή καὶ ἡ ἔφεσις ἔχουν δύναμιν ἀνασταλτικὴν, καὶ ἐμποδίζουν τὴν τε ἀναγραφὴν τῶν κατὰ τὸ δοκοῦν τοῦ Νομάρχου διαγραφπτῶν πολιτῶν, ὡς καὶ τὴν ἐγγραφὴν τῶν κατ' αὐτὸν ἐγγραφπτῶν.

Ἄρθρ. 16. Εἰς τὰς δίκας, περὶ ὧν διαλαμβάνει ὁ παρὼν νόμος, δὲν γίνεται χρῆσις ἐνστάμου χάτους.

Ἄρθρ. 17. Ὁ Νομάρχης, ὅμα λαμβάνων τελεσιδικίαν ἀποφασιν, ἐκδικάζουσαν τὰ κατὰ τῶν καταλόγων παραπονα, ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ οἰκείου καταλόγου τὴν προσηκουσαν διόρθωσιν, συμφῶνως μὲ τὴν ἀπόφασιν, καὶ ἀφοῦ ἀποπερατωθῶσι κατὰ τὸ 10 ἄρθρον οἱ κατάλογοι, ὁ Νομάρχης, ἂν ἐπέβληεν ἀποφάσεις τελεσιδικίας, διορθώνει παραχρῆμα κατ' αὐτάς τὸν οἰκείον κατάλογον.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Περὶ ἐκλογῆς τῶν ἐνόρκων.

Ἄρθρ. 18. Ὁ κατάλογος ἕκαστης ἐπαρχίας διορθωθείς κατὰ τὰς προσηγουμένας διατάξεις, κοινοποιεῖται εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν αὐτῆς συμβούλιον κατὰ τὴν ἐτησίαν αὐτοῦ συνέλευσιν· τοῦτο δ' ἐκλέγει ἐκ τοῦ καταλόγου τοὺς πολίτας, οἵτινες θέλουν χρησιμεύσει κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος πρὸς συγκρότησιν τῶν δικαστηρίων τῶν ἐνόρκων, λαμβάνον ἐπιμελῶς ὑπ' ὄψιν τὰς ἀπαιτούμενας ἡθικὰς καὶ διανοητικὰς ιδιότητας, καὶ κοινοποιεῖ τὰ ὀνόματα διὰ τοῦ ἐπαρχου εἰς τὸν Νομάρχην.

Άρθρ. 19. Δεκαπέντε ημέρας τουλάχιστον πρὸ τῆς συνελεύσεως τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων δημοσιεύονται οἱ κατάλογοι διὰ τινος ἡμεδαπῆς ἐφημερίδος, ἢ διὰ τινος ἡμεδαποῦ περιοδικοῦ φύλλου, διοριζομένων παρὰ τοῦ Νομάρχου.

Ἡ καταχώρισις γίνεται δωρεάν ἐπὶ τῇ διὰ τοῦ άρθρου 36 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων ὀρισμένη χρηματικῇ ποινῇ.

Άρθρ. 20. Ἀπαντᾷ τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια ἐκάστου νομοῦ ἐκλέγουσι τριάκοντα ἐνόρκους· ἐκαστὸν δ' ἐπαρχιακὸν συμβούλιον ἐκλέγει ἐξ αὐτῶν μόνον τὸν εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ ἀνήκοντα ἀριθμὸν, ἀναλογίᾳς γενομένης μεταξὺ τῶν οἰκογενειῶν τῆς ἐπαρχίας καὶ τοῦ ὅλου νομοῦ· ἡ ἀναλογία αὕτη κανονίζεται κατὰ τριετίαν διὰ Β. διατάγματος.

Τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια δὲν δύνανται νὰ κατατάξωσι μεταξὺ τῶν ἐνόρκων τὰ ἴδια αὐτῶν μέλη.

Άρθρ. 21. Ὁ νομάρχης προσθέτει εἰς τοὺς παρὰ τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων τοῦ νομοῦ ἐκλεχθέντας ἐνόρκους, ἑτέρους τριάκοντα ἐκ τῶν διορισθέντων ἐπαρχιακῶν καταλόγων. Κατὰ δὲ τὴν ἐκλογὴν ὑποχρεοῦται νὰ λαμβάνῃ ἐπιμελῶς ὑπ' ὄψιν τὰς εἰς τὸ ἄρθρον 18 ἀναφερομένας ιδιότητας.

Άρθρ. 22. Ὅσαι διατάξεις ἀντιβαίνουν εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργοῦνται.

Άρθρον παραπληρωματικόν.

Άρθρ. 23. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ἕκαστος δήμαρχος διὰ τὸ παρὸν μόνον ἔτος θέλει συντάξῃ κατὰ τὸ 1 ἄρθρον, τὸν κατάλογον τῶν ἤδη ἀνεγνωρισμένων ἐνόρκων τοῦ οἰκείου τοῦ δήμου.

Ἐπὶ τοῦ καταλόγου τούτου θέλει σημειῶναι κατὰ τὸ 3 ἄρθρον ὅσους νομίζει ἐγγραπτέους ἢ ἀποσβεστέους.

Ἡ πρὸς σύνταξιν καὶ σημειώσιν τοῦ καταλόγου προθεσμία δύναται κατὰ τὴν χρεὶαν νὰ συντμηθῇ διὰ τὸ παρὸν ἔτος μέχρι ἐξ ἡμερῶν, ἡ δὲ διὰ τὰς παρατηρήσεις τοῦ ἐπαρχοῦ μέχρι πέντε, καὶ ἡ πρὸς ἀναθεώρησιν τοῦ νομάρχου, μέχρι δέκα.

Ἡ ἐκθεσις τῶν παρὰ τοῦ νομάρχου ἀναθεωρηθέντων καταλόγων δύναται νὰ παραιτηθῇ, ἀνάγκης καλούσης, μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου, ἡ δὲ ἀποπεράτωσις αὐτῶν μέχρι τῆς πρώτης Νοεμβρίου.

Ἡ ἐκ τοῦ καταλόγου ἀπόσβεσις θέλει κοινοποιηθῇ παρὰ τοῦ νομάρχου ἐντὸς πέντε ἡμερῶν.

Οἱ ἑστέροι ὑπουργοὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν ἑσωτερικῶν ἐπιφορτίζονται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Ἰουλίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Μ. ΡΟΥΦΟΣ.

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 9 Ἰουλίου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 20.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 31 Ἰουλίου.

ΝΟΜΟΣ 4Γ'.

Περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τὸν Κ. Δοσίθεον Μιχαλακόπουλον.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν.

Ὁ Κύριος Δοσίθεος Μιχαλακόπουλος, ὠφελήσας τὸ ἔθνος καὶ πρὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως καὶ μετὰ τὴν ἐπανάστασιν διὰ τῆς διδασκαλίας, περιπετῶν δὲ εἰς ἀμαυρωτικὴν ἀμβλυωπίαν, καὶ ἔνεκα τούτου ἀπολυθεὶς τῆς ὑπηρεσίας, θέλει λαμβάνει σύνταξιν 80 (ὀγδοήκοντα) δραχμῶν κατὰ μῆνα ἀρχομένην ἀπὸ τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας.

Ὁ ἡμέτερος ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως, θέλει ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸν παρόντα νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 12 Ἰουλίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ὑπουργὸς Α. Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Ἰουλίου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ

ΝΟΜΟΣ 4Δ'.

Περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τὸν Κ. Α. Γ. Λευκίαν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν.

Ἐπειδὴ ὁ ἔνεκα τοῦ θαθῆος γήρωος καὶ τῆς ἐκ τούτου προερχομένης ἀνικανότητος ἐσχάτως ἀπολυθεὶς τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Πανεπιστημίου Κύριος Α. Γ. Λευκίας διετέλεσεν ἑκπαλατιμῶν τὸ ἔθνος διὰ τῶν πολυειδῶν αὐτοῦ ἐπιστημονικῶν καὶ φιλολογικῶν συγγραμμάτων, ἀπὸ δὲ τῆς ἐγκαθηδρύσεως τοῦ Πανεπιστημίου ὠφέλησε τὴν σπουδάζουσαν νεολαίαν διὰ τῆς διδασκαλίας, προσδιορίζεται εἰς αὐτὸν σύνταξις 150 (ἑκατὸν πενήντα) δραχμῶν κατὰ μῆνα, ἀρχομένη ἐκ τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἀπελύθη τῆς ἐν τῷ Βασιλ. Πανεπιστημίῳ Καθηγησίας.

Ὁ ἡμέτερος ὑπουργὸς τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως, θέλει ἐνεργήσῃ καὶ δημοσιεύσει τὸν παρόντα νόμον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 12 Ἰουλίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ὑπουργὸς Α. Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Ἰουλίου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΝΟΜΟΣ 46'.

περί μεταβολῆς τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ωι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 8 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ μεταβάλλεται ὡς ἑξῆς.

« Πᾶν δικαστήριον ἐφετῶν σύγκειται ἐξ ἑνὸς προέδρου, πέντε τοῦλάχιστον δικαστῶν, τριῶν παρέδρων, ἑνὸς Εἰσαγγελέως, δύο τὸ πολὺ ἄντεισαγγελέων, καὶ ἑνὸς γραμματέως. »

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ σήμερον παρ' ἡμῶν κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, διὰ νὰ ἰσχύῃ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν, 21 Ἰουλίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ

μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 22 Ἰουλίου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΝΟΜΟΣ 47'.

Περὶ προσδιορισμοῦ τῆς ναυτικῆς δυνάμεως τοῦ Κράτους τοῦ 1848 ἔτους.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ωι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν

Ἄρθρον 1.

Ἡ ναυτικὴ δυνάμις τοῦ Κράτους προσδιορίζεται κατὰ τὸν ἀνώτατον ὅρον διὰ τὸ 1848 ἔτος εἰς ἄνδρας 869, ἀξιωματικούς ναυτικούς ὑπαλλήλους, ὑπαξιωματικούς, καὶ αὐτάς, ἀποτελοῦντας, τὸ μὲν σῶμα τοῦ ναυστάθμου ἐξ ἀνδρῶν

τὸ τοῦ λόγου τῶν τεχνιτῶν 54

καὶ τὸ τῶν πληρωμάτων τῶν Β. πλοίων, συμπερι-

λαμβανομένων καὶ τῶν εἰς τὰ λιμενορχεῖα ναυτῶν . . 741

Τὸ ὅλον 869

Πρὸς ἀπαρτισμὸν δὲ τῆς δυνάμεως ταύτης ἐπιτρέπεται ναυτολογία.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 22 Ἰουλίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 28 Ἰουλίου 1848.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 21.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 10 Αὐγούστου.

ΝΟΜΟΣ 48'.

Περὶ πιστώσεως τῆς τρίτης τριμηνίας τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ωι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Τὰ διάφορα Ὑπουργεῖα θέλουν πληρώσει ἐπὶ τῇ θάσει χρηματικῶν αὐτῶν αἰτήσεων ἐγκεκριμένων παρὰ τοῦ Βασιλέως, καὶ κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ λογιστικὰς διατυπώσεις τὰ ἐξόδα τοῦ Κράτους διὰ τὴν τρίτην τριμηνίαν τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους εἰς λογαριασμὸν τοῦ παρὰ τῆς Βουλῆς ἤδη ψηφισθέντος καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν ὑποβληθέντος προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως τοῦ 1848 καὶ ἐπὶ τῇ θάσει τῶν ὑπαρχόντων Νόμων, Διαταγμάτων, ἢ Κανονισμῶν.

Ἄρθρον 2.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 3 Αὐγούστου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Τ. ΜΑΓΓΙΝΑΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 6 Αὐγούστου 1849.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΝΟΜΟΣ 49'.

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ §. α. τοῦ ἄρθρ. 34 τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου τοῦ ε. ε.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ωι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Ὁ §. α. ἐδαρ. 2 τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ ἀπὸ 19 Ἀπριλίου περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ε. ε. Νόμου, ἔχοντος οὕτω

« Διὰ τὴν Κέα, Λακωνίαν, καὶ Λακεδαίμονα

» ἑγγειος φόρος δραχ. 1,10

» τελωνιακὸν δικαίωμα » 56

» τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς

ἑγγειος φόρος » 1,10

τελωνιακὸν δικαίωμα » 1,65

Άρθρον 2.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει τὸν παρὸντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Αὐγούστου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Τ. ΜΑΓΓΙΝΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Αὐγούστου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ,

ΝΟΜΟΣ 40'.

Περὶ τῆς ἐξορύξεως τοῦ κατὰ τὴν νῆσον Μήλου γύψου καὶ διὰ τὸ τρέχον ἔτος.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Άρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ἐνεργήσῃ καὶ διὰ τὸ τρέχον ἔτος τὴν ἐξορύξιν τοῦ κατὰ τὴν νῆσον Μήλου γύψου δι' ἐργολαβίας, ἢ ἐν ἀποτυχίᾳ δι' ἡμερομισθίων.

Άρθρον 2.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Αὐγούστου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Τ. ΜΑΓΓΙΝΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 6 Αὐγούστου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΝΟΜΟΣ Ρ'.

Περὶ χορηγήσεως ἐκτάκτου πιστώσεως εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργόν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Άρθρον 1.

Χορηγεῖται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργῶν ἑκτακτὸς πίστωσις ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδων δραχ. ἐπὶ τοῦ ἐφετεινοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν (Κεφ. Γ'. Άρθρον 1. γενικὰ μέτρα ασφαλείας).

Άρθρον 2.

Ἡ πρὸς αὐτὴν θέλει διατεθῇ διὰ τὴν διατήρησιν τῆς δημοσίου ασφαλείας καὶ τάξεως.

Άρθρον 3.

Εἰς τοὺς ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν ἀνατίθεται, ἐφ' ὅσον ἐκάστῳ ἀνήκει, ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου, δημοσιευμένου διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Αὐγούστου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Οἱ Ὑπουργοὶ Μ. ΡΟΥΦΟΣ

Τ. ΜΑΓΓΙΝΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Αὐγούστου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΡΑ'.

Περὶ ἀναστολῆς τῆς ἐξαργυρώσεως τῶν τραπεζικῶν γραμματίων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἐκυρώσαμεν καὶ διατάττομεν.

Άρθρον 1. Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ ἀπὸ 4 Ἀπριλίου τ. ε. Νόμου περὶ ἐξαργυρώσεως τῶν τραπεζικῶν γραμματίων ὀριζομένη προθεσμία παρατείνεται μέχρι τῆς 4ης Ἀπριλίου 1849.

Άρθρον 2. Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 τοῦ ἐνωτέρῳ μνησθέντος Νόμου ὀριζομένη ὑπερτίμησις τῶν 2 τοῖς 0|0 ἐπὶ τῶν εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα διὰ χρῆν πρὸς αὐτὸν εἰσφερομένων τραπεζικῶν γραμματίων παύει τοῦ λοιποῦ ἀπὸ τῆς διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ἐννοουμένης ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τῆς ἐφημερίδος ταύτης εἰς τὴν ἑδρὰν ἐκάστου Ἑπάρχου ταμείου.

Άρθρον 3. Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 4 Ἀπριλίου τ. ε. Νόμου τροποποιεῖται ὡς ἀκολουθεῖ.

Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος Νόμου ὀριζομένης προθεσμίας ὑποχρεοῦται ἡ Τράπεζα νὰ δέχεται τὰ γραμμάτια αὐτῆς εἰς παρακατάθεσιν ἐπὶ τόκῳ ἐνιαυσίῳ ὅκτω τοῖς ἑκατόν.

Οἱ δὲ κομισαὶ γραμματίων ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἤδη εἰς κυκλοφορίαν, διὰ νὰ λάβωσι τὸν κατὰ τὸ ῥηθὲν ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 4 Ἀπριλίου Νόμου τόκον, ὀφείλουσιν ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου νὰ καταθέσωσι ταῦτα ἢ εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις κατάστημα τῆς Τραπεζῆς, ἢ εἰς τὸ ἐν Πάτραις ὑποκατάστημα αὐτῆς, ἢ εἰς τὸ ἐν Σύρῳ πρακτορεῖόν τῆς. Εἰς δὲ τὸν καταθέτην θέλει ἐκδιδεσθαι ἀπόδειξις πρὸς ἀπόδοσιν τῶν κατατεθέντων γραμματίων καὶ πληρωμὴν τοῦ τόκου κατὰ τὴν 4ην τοῦ προσεχοῦς Σεπτεμβρίου.

Άρθρον 4. Τὰ εἰς κυκλοφορίαν γραμμάτια τοῦ κεντρικοῦ τῆς Τραπεζῆς καταστήματος, καὶ τῶν ὑποκαταστημάτων αὐτῆς, δὲν θελοῦν ὑπερβῇ εἰς οὐδεμίαν περίστασιν, καθ' ὅλην τὴν ἀνωτέρω διάστημα τῆς ἀναστολῆς τῆς ἐξαργυρώσεως τῶν γραμματίων, τὸ πλεόν τῶν δύο ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Ἐκ τοῦ ποσοῦ δὲ τούτου ἡ Τράπεζα δύναται νὰ ἐκδώσῃ μέχρι πεντακοσίων χιλιάδων δραχμῶν τραπεζικὰ γραμμάτια, ἀξίας οὐχὶ κατωτέρας τῶν δέκα δραχμῶν ἑκάστον.

Ὅσα δὲ τραπεζικὰ γραμμάτια ἤθελε θέσει ἡ Τράπεζα εἰς κυκλοφορίαν ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου θέλουσιν φέρει ἰδικιτέραν σφραγίδα πρὸς ἀπόδει-

ξιν, ὅτι εἰσὶν ἐλεύθερα τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 4 Ἀπριλίου Νόμου ἐπιβαλλομένου τόκου.

Μετὰ δὲ τὸ διάστημα τῆς ἀναστολῆς τῆς ἐξαργυρώσεως, ἡ Τράπεζα θέλει συμμορφωθῇ ὡς πρὸς τὴν ποσότητα τῶν εἰς κυκλοφορίαν γραμματίων τῆς μετὰ τὸν καταστατικὸν περὶ αὐτῆς Νόμον (ὅ ἐστὶ ὑπάρχοντος ἀναλόγου μεταλλικοῦ).

Ἄρθρ. 5. Ἄν ἡ τράπεζα πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ὁριζομένης προθεσμίας ἐπαναλάβῃ τὴν ἐτοιμὴν ἐξαργυρώσιν τῶν τραπεζικῶν γραμματίων, αἱ διὰ τοῦ παρόντος Νόμου καὶ τῶν μενουσῶν ἐν ἰσχύϊ διατάξεων τοῦ ἀπὸ 4 Ἀπριλίου Νόμου ἐπιβαλλόμεναι εἰς αὐτὴν ὑποχρεώσεις παύουν αὐτοδικαίως τὴν δεκάτην πέμπτην ἡμέραν, ἀφ' ἧς δημοσιεύσῃ τὴν περὶ τούτου ἀπόφασιν τῆς διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 6. Αἱ διατάξεις τῶν ἀπὸ 19 Ἀπριλίου 1841 περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ συστάσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς Νόμου, καὶ ἀπὸ 4 Ἀπριλίου περὶ ἐξαργυρώσεως τῶν τραπεζικῶν γραμματίων, Νόμων, ὅσαι ἀντιβαίνουν εἰς τὸν παρόντα Νόμον, ἀκυροῦνται.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Αὐγούστου 1848

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ὑπουργὸς Μ. ΡΟΥΦΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Αὐγούστου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός.

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΡΒ΄.

Περὶ ἐπιβολῆς φόρου ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων εἰς Πειραιᾶ
πραγματειῶν πρὸς κατασκευὴν τῆς προκυμαίας,
καὶ ἄλλων μερῶν αὐτοῦ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
διατάττομεν ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ἀφ' ὅλας τὰς εἰς τὸν Πειραιᾶ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομέ-
νας πρὸς καταλῶσιν πραγματείας θέλει εἰσπράττεσθαι δικαί-
ωμα προκυμαίας πέντε τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ πληρωνομένου
κατὰ τὸν Νόμον τελωνιακοῦ δικαιώματος.

Ἄρθρον 2.

Τὰ ἐντεῦθεν συναζόμενα ἔλουν χρησιμεύσει·

1) Εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τῆς κατασκευῆς τῆς προκυμαίας
Πειραιῶς.

2) Εἰς τακτικὴν συντήρησιν τῆς προκυμαίας ταύτης·

3) Εἰς τὴν καθαρσιν τοῦ λιμένος·

4) Εἰς τὴν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει διοχέτευσιν ποτίμου ὕδατος,
καὶ κατασκευὴν καταλλήλων πρὸς ὑδροευσιν τῶν πλοίων βρύσεων.

5) Διὰ κατασκευὴν ὑπονόμων πρὸς ἐκροὴν τῶν ἐκ τῶν ὀμ-
βρων ὑδάτων.

Ἄρθρον 3.

Τὴν εἰσπραξίν τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἀναφερομένου δικαιώμα-
τος προκυμαίας θέλει ἐνεργεῖ ὁ ἐπιστάτης τοῦ τελωνείου Πει-
ραιῶς ὑπὸ τὴν ἐξέλεγχιν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρον 4.

Αἱ εἰσπράξεις θέλουν κατατίθεσθαι εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μη-
νὸς εἰς τὴν ἐθνικὴν τράπεζαν, ἥτις θέλει κρατεῖ μερίδα τῆς

προκυμαίας Πειραιῶς, λιγίζουσα πρὸς ὄφελος αὐτοῦ τὸν κανο-
νισμένον τόκον.

Ἄρθρον 5.

Ὅσοι τῶν ἐμπόρων δὲν ἐπλήρωσαν εἰσέτι τὰ διὰ τοῦ ἀπὸ
16 (28) Ὀκτωβρίου 1836 Β.σ. Διατάγματος ὀρισμένα δικαι-
ώματα προκυμαίας, θέλουν ὑποχρεωθῇ εἰς τὴν ἀπόδοσιν αὐτῶν.

Ἄρθρον 6.

Ἡ εἰσπραξὶς τοῦ διὰ τοῦ παρόντος Νόμου ἐπιβαλλομένου
φόρου θέλει διαρκέσει μέχρι 31 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1860.

Οἱ ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν
ὑπουργοὶ θέλουν δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Αὐγούστου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Οἱ ὑπουργοὶ Μ. ΡΟΥΦΟΣ.

Τ. ΜΑΓΓΙΝΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Αὐγούστου 1848.

Ὁ προσωρινὸς τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 22.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 25 Αὐγούστου.

ΝΟΜΟΣ ΡΓ΄.

Περὶ τῆς νόσου Σφυροκώλου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
ἐκυρώσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Πᾶς ἐντὸς τοῦ Κράτους εὐρίσκόμενος πάσχων τὴν νόσον Σφυ-
ροκώλου, ἢ ὀρχιδᾶν κοινῶς λεγομένην (Scarlievo), ὀφείλει νὰ
ὑποταχθῇ εἰς ἰατρικὴν θεραπείαν.

Ἄρθρον 2.

Ἡ θεραπεία αὕτη ἐνεργεῖται εἰς δημόσια θεραπευτήρια, ἐπὶ
τούτῳ συνεστημένα εἰς τοὺς νομοὺς. ὅπου μᾶλλον ἐπιπολάζει
ἡ νόσος, ἢ εἰς ἰδιαιτέρα θεραπευτήρια, ἐπὶ τούτῳ διατηρού-
μενα, ἰδίᾳ δαπὰ τὴν τοῦ πάσχοντος ἢ τῶν πασχόντων, ἀ-
δεία τοῦ νομοῦτοῦ, ὅστις δὲν δύναται νὰ τὴν ἀρνηθῇ ἀνε-
υλόγητοφανους αἰτίας.

Ἄρθρον 3.

Ὅπου δὲν ὑπάρχει δημόσιον κατάστημα, διὰ νὰ χρησιμεύ-
σῃ ὡς θεραπευτήριον, θέλουν ἐνοικιασθῇ ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ
τῶν πασχόντων ἰδιωτικὰ οἰκήματα, τῶν ὁποίων τὸ ἐτήσιον
ἐνοίκιον δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὰς δραχ. 2,000.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἰατρικὴ ἐπιμέλεια τῶν ἐν τοῖς δημοσίοις θεραπευτήριοις
νοσηλευομένων ἐνεργεῖται δι' ἐνὸς ἐπιστήμονος ἰατροῦ, τοῦ ὁ-
ποίου ἡ ἀντιμισθία δὲν δύναται νὰ ὑπερβαῖν τὰς 200 δραχμάς
κατὰ μῆνα, ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν νοσηλευομένων.

Ἄρθρον 5.

Οἱ νομοῖτροι ὀφείλουσι νὰ περιοδεύωσι τὰ μέρη, εἰς τὰ
ὁποῖα ὑπάρχει ὑποψία, ὅτι εὐρίσκονται πάσχοντες τὴν νόσον
ταύτην, καὶ νὰ παραπέμπωσιν αὐτοὺς εἰς τὰ σχετικὰ θερα-

πυτήρια, λαμβάνοντες επιμίσθιον, καθόσον διαρκεί ή περιό-
δεια των, δραχ. από 80 μέχρι των 100 κατά μήνα, και τὰ
ἐξοδα τῆς ὑδοιοποιίας.

Ἄρθρον 6.

Θέλουν προσέτι μισθωθῇ τρεῖς ἐκ τῶν ἐμπειρικῶν ἀνεγνω-
ρισμένων ἀπὸ τὸ ἱατροσυνέδριον ἱατρῶν, διὰ νὰ χρησιμεύωσιν
ὡς βοηθοὶ τῶν ἱατρῶν τῶν θεραπευτηρίων, ἐκτελοῦντες τὰς ὁ-
δηγίας ἐκείνων, ἐκάστου τῶν ὁποίων ὁ ἐτήσιος μισθὸς θέλ' εἶ-
ναι ἀπὸ 600 ἕως 1000 δραχμῶν.

Ἀνὰ πέντε τὸ πολὺ ὑπηρετῶν δι' ἑκάστην θεραπευτήριον, ἐ-
κάστου τῶν ὁποίων ὁ ἐτήσιος μισθὸς δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνει
τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 360.

Ὅπου ὁμως ἐνεκα τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀσθενῶν ᾗθελον ἐνοικια-
σθῇ δύο οἰκίαι, διὰ νὰ τοποθετηθῶσιν οἱ νοσοῦντες, θέλει προ-
στίθεσθαι καὶ ὁ ἀπαιτούμενος διὰ τὸ δεύτερον κατάστημα ἀ-
ριθμὸς τῶν ὑπηρετῶν, ὅστις δὲν θέλει ὑπερβαίνει ἐπίσης τὸν
ἀριθμὸν τῶν πέντε.

Ἄρθρον 7.

Ὅστις τῶν ἀσθενῶν ἀποποιηθῇ τὴν εἰς τὸ θεραπευτήριον με-
τάβασιν του, θέλει μετάγessαι ἀναγκαστικῶς εἰς αὐτό.

Ἄρθρον 8.

Τὰ γεννηθέντα καὶ γεννησόμενα τυχὸν διὰ τὴν αὔξησιν τῶν
κλινῶν ἐξοδα τῆς πρώτης ἀποκαταστάσεως, καὶ τῆς συσκευῆς
ἐν γένει τῶν θεραπευτηρίων, εἶναι εἰς βάρος τοῦ δημοσίου· τὰ
δὲ τῆς θεραπείας καὶ διατροφῆς τῶν ἐν τοῖς θεραπευτηρίοις νο-
σηλευθησομένων προκαταβάλλονται μὲν ὑπὸ τοῦ δημοσίου, ἀλ-
λὰ θέλουν ἀποδίδεσθαι ὑπ' αὐτῶν μετὰ τὴν θεραπείαν· καθόσον
δὲ τις τούτων εὐρίσκεται εἰς παντελῇ ἔνδειαν, τούτου τὰ
ἐξοδα πληρῶνται ἀπὸ τὸν δῆμον, εἰς τὸν ὅποιον ἀνήκει, καθ'
ὅσον δὲ ὁ δῆμος ἀπορεῖ, μένουν εἰς ἔαρος τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρον 9.

Ἡ εἰσπραξις τῶν εἰς τὸν παρόντα Νόμον ἀναφερομένων δι-
καιωμάτων τοῦ δημοσίου ἐνεργεῖται κατὰ τὰς περὶ βιαίας εἰ-
σπράξεως τῶν δημοσίων φόρων ἐν ἰσχύϊ διατάξεις.

Ἄρθρον 10.

Οἱ βοηθοὶ τῶν ἱατρῶν, καὶ οἱ ὑπηρετῶν διορίζονται καὶ
πύονται διὰ διαταγῶν τοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργείου.

Ἄρθρον 11.

Τὰ συνεπεία τοῦ ἀπὸ 11 Ἰουλίου 1847 Διατάγματος γεγο-
νότα μέχρι τοῦδε ἐξοδα διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ προσωπικοῦ
διὰ τὴν διατροφήν καὶ θεραπείαν τῶν νοσοῦντων, δ' ἐνοίκιον
τῶν καυστημάτων, καὶ διὰ τὴν προμήθειαν τῶν κλινωστρω-
μῶν καὶ λοιπῆς συσκευῆς μένουν εἰς ἔαρος τοῦ δημοσίου.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει
καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Αὐγούστου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ὑπουργὸς Μ. ΡΟΥΦΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Αὐγούστου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΡΑ'.

Περὶ πιστώσεως δραχμῶν 14,500 τοῦ ὑπουργείου τῆς
Δικαιοσύνης.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ωι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης πίστωσις
δραχμῶν 14,500 λογισθησομένων τῶν μὲν δραχμῶν 14,200
εἰς τὸ Κεφάλαιον Γ'. ἄρθρ. 1, τῶν δὲ δραχμῶν 300 ἐπὶ τοῦ
ἄρθρ. 2 τοῦ αὐτοῦ Κεφαλαίου τοῦ κατὰ τὸ 1848 προϋπολογι-
σμοῦ αὐτοῦ.

Οἱ ἡμέτεροι ὑπουργοὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Οἰκονομικῶν
θέλουν δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Αὐγούστου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Οἱ ὑπουργοὶ Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

Τ. ΜΑΓΓΙΝΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Αὐγούστου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΡΕ'.

Περὶ προσλήρισμοῦ τοῦ ἀνωτάτου ὅρου τοῦ χρυσοῦ Σταυ-
ροῦ τοῦ Σωτήρος, τῶν Ταξιαρχῶν καὶ τῶν ἀνωτέ-
ρων Ταξιαρχῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ωι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας,
ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Προσδι ρίζεται ὡς ἀνώτατο ὅρος, ὁ μὲν τῶν Ἱπποτῶν τοῦ
Χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ ἡμετέρου τάγματος τοῦ Σωτήρος ἀριθμὸς
εἰς διακοσίους τεσσαράκοντα, ὁ δὲ τῶν Ταξιαρχῶν εἰς ἐξομή-
κοντα καὶ ὁ τῶν ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν εἰς τριάκοντα.

Ἄρθρον 2.

Πᾶσα διάταξις τοῦ περὶ συστάσεως τοῦ τάγματος τοῦ Σω-
τήρος ἡμετέρου Β. Διατάγματος τ. 20 Μαΐου 1833 ἀντιβαί-
νουσα εἰς τὸν παρόντα Νόμον ἀκυροῦται.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν ἑξωτερικῶν ὑ-
πουργῶν, ἀνατιθέμεθα τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ πα-
ρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Αὐγούστου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ὑπουργὸς Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Αὐγούστου 1848.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΡΣ'.

Περὶ ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τῆς Τραπεζῆς ἐκ δραχ. 500 χιλιάδων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω · Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ ἔλθῃ εἰς ληψοδοσίαν μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἐπὶ ἀνοικτῷ λογαριασμῷ μέχρι τῆς ποσότητος δραχμῶν πεντακοσίων χιλ. μὲ ἀμειβάειον εἰρήσιον τόκον 3 τοῖς 0/0.

Ἄρθρον 2.

Πρὸς ἀσφάλειαν τῆς Τραπεζῆς θέλουν παραδοθῇ εἰς αὐτὴν ὡς ἐνέχυρον πεντακοσίαι μετοχαὶ τῆς Τραπεζῆς ἐκ τῶν ἀνηκουσῶν εἰς τὸ δημόσιον.

Ἄρθρον 3.

Ὁ μετὰ τῆς Τραπεζῆς ἀνοικτὸς λογαριασμὸς θέλει ἐξακολουθήσῃ μέχρι τῆς τετάρτης Ἀπριλίου 1849, ὅτε πρέπει νὰ κλείσῃ ὀριστικῶς διὰ τῆς ἀποδόσεως τοῦ ὀφειλομένου ποσού.

Ἄρθρον 4.

Ἄν τὸ κατὰ τὴν 4 Ἀπριλίου 1849 ὑπόλοιπον τοῦ ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ ἐπιβαρύνῃ τὴν Κυβέρνησιν, αὕτη δὲ δὲν ἤθελεν εἶσθαι εἰς κατάστασιν νὰ ἀποδώσῃ αὐτὸ ἐκ τοῦ προχείρου, τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν θέλει συμφηφίζεσθαι αὐτοδικαίως, μὲ τόσας ἐκ τῶν ἐγχειριασθεισῶν μετοχῶν, ὅσαι, λογιζόμεναι πρὸς δραχ. χιλίας, ἤθελον καλύψῃ τὸ ὀφειλόμενον ποσόν. Μένει δὲ τὸ δικαίωμα εἰς τὴν Κυβέρνησιν ν' ἀνακτήτῃ εἰς τὴν αὐτὴν ἀξίαν μέρος ἢ τὸ ὅλον τῶν τυχόν συμφηφισθεισῶν μετοχῶν ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἀπὸ 4 Ἀπριλίου 1849.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Αὐγούστου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ὑπουργὸς Τ. ΜΑΓΓΙΝΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Αὐγούστου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΡΖ'.

Περὶ τῆς ἐξακολουθήσεως τῆς εἰσπράξεως τῶν ἐσόδων τοῦ 1847 ἔτους.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω · Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Τῶν ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων, τῶν ἀπὸ δημοσίων καταστημάτων, κτημάτων καὶ νομημάτων προσόδων καὶ ἐν γένει ὅλων τῶν εἰσοδημάτων τῶν εἰδικότερον ἀριθμομένων εἰς τὸν ἐπισυννημμένον πίνακα τῶν ἐσόδων καὶ τὰ προσσητημένα εἰς αὐτὸν ἀναλυτικὰ φύλλα, θέλει ἐξακολουθήσῃ ἡ εἰσπραξις

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ, ΕΤΟΥΣ 1848)

κατὰ τὸ 1847 ἔτος, δυνάμει τῶν ὑπαρχόντων Νόμων καὶ Διαταγμάτων, ὡς καὶ τῶν ἐκδοθησομένων περὶ τινῶν ἐσόδων Νόμων.

Ἄρθρον 2.

Τὰ ἔσοδα τῆς χρήσεως 1847 ὑπολογίζονται εἰς δραχμὰς δεκατέσσαρα ἑκατομμύρια, ὀγδοήκοντα ἑννέα χιλιάδας, ἑξακοσίας ἐβδομήκοντα, καὶ λεπτὰ ἐβδομήκοντα ἑννέα ἀριθμοὺς 14,089,670:79, προστιθενταὶ δὲ εἰς ταῦτα αἱ προκαταβολαὶ τῶν τριῶν δυνάμεων ἐκ δραχμῶν τριῶν ἑκατομμυρίων, ὀκτακοσίων τριάκοντα πέντε χιλιάδων, τετρακοσίων ἐβδομήκοντα τριῶν, καὶ πενήτηκοντα ὀκτὼ λεπτῶν, ἀριθ. 3,835,473:58, καὶ τὸ δάνειον τοῦ ἱππότη Εὐνάρδου ἐκ δραχμῶν πεντακοσίων πενήτηκοντα ὀκτὼ χιλιάδων τετρακοσίων, κατὰ τὰ εἰδικότερον ἐν τῷ πίνακι τῶν ἐσόδων ἐνδιαλαμβανόμενα.

Ἀνήκουν εἰς τὴν χρῆσιν ἐκάστου ἔτους τὰ ἔσοδα μόνον ἐκείνα, ὅσα παράγονται ἐντὸς τοῦ ὁμωνύμου αὐτῆς ἔτους.

Ἄρθρον 3.

Ἡ διάρκεια τῆς χρήσεως παρατείνεται μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου τοῦ ἐπομένου ἔτους· τὰ μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην εἰσπραττόμενα ἐξ αὐτῆς ὑπόλοιπα καταλογίζονται εἰς τὰ ἔσοδα τῶν ἐπομένων ἐτῶν, ἐντὸς τῶν ὑποίων ἐργεῖται ἡ εἰσπραξις· σημειοῦνται δὲ ἐν εἰδικῷ κεφαλαίῳ ἐπιγραφομένῳ ἀέσοδα κλεισμένων χρήσεων.»

Ἄρθρον 4.

Παντὸς φόρου ἢ δικαιώματος ἄλλου, παρὶ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος Νόμου κυρωθέντα, ἀπαγορεύεται ἡ εἰσπραξις, τιμωρεῖται δὲ ἐπὶ καταπίεσει πᾶς ὑπάλληλος εἴτε διατάξας, εἴτε ἐνεργήσας τὴν εἰσπραξίν, χωρὶς ν' ἀπαιτῆται πρὸς καταδίωξιν ἰδιαιτέρα ἀδεια τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς, ἐπιφυλαττομένης δὲ προσέτι καὶ τῆς ἐντὸς πενταετίας ἀγωγῆς πρὸς ἀποζημίωσιν κατὰ τοῦ πλημμελήσαντος ὑπαλλήλου.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Αὐγούστου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ὑπουργὸς Τ. ΜΑΓΓΙΝΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Αὐγούστου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 23.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 6 Σεπτεμβρίου.

ΝΟΜΟΣ ΡΓ'.

Περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἔτους 1848.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω · Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν ὡς ἑξῆς·

Ἄρθρον 1.

Τὰ ἔσοδα τοῦ ἔτους 1848 προσδιορίζονται εἰς δραχμὰς δεκαεννέα ἑκατομμύρια, πεντακοσίας ἐξήκοντα τρεῖς χιλιάδας, ἐ-

κατὸν ὀγδοήκοντα δύο καὶ λεπτὰ ἐβδομήκοντα, καὶ διὰ τὸ ποσὸν τοῦτο χορηγοῦνται εἰς τοὺς ὑπουργοὺς πιστώσεις, καταλογιζόμεναι κατὰ τὸν ἐπισυνημμένον γενικὸν πίνακα τῶν ἐξόδων, καὶ κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα τῶν προσηρτημένων εἰς αὐτὸν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν ὑπουργείων ὡς ἐφεξῆς·

Α'. Εἰς χρέος δημοσίον, ἥτοι εἰς τόκους καὶ χρεολύσιον τοῦ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῶν τριῶν Δυνάμεων δανείου 3,835,473:58

Εἰς προμήθειαν καὶ ἄλλα ἐξόδα αὐτοῦ... 50,376:42

Εἰς ἀπόδοσιν προκαταβολῶν τῶν τριῶν

Δυνάμεων 1,278,491:20

Εἰς ἀπόδοσιν δανείου Ἐννάρδου 189,856:

Εἰς τόκους αὐτοῦ κλπ. 27,000:

Εἰς τόκους ἐσωτερικοῦ χρέους..... 3,666:66

Εἰς συντάξεις..... 399,141:12

Β'. Εἰς τὴν Βασιλικὴν χορήγησιν..... 1,000,000:

Γ'. Εἰς τὰς ἀποζημιώσεις τῶν βουλευτικῶν σωμάτων 452,340:

Δ'. Εἰς τὴν γενικὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὑπουργείων τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων..... 247,482

τῆς Δικαιοσύνης..... 942,015

τῶν Ἐσωτερικῶν 1,794,882:26

τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ

τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως 856,153:40

τῶν Στρατιωτικῶν..... 4,595,658:68

τῶν Ναυτικῶν 1,273,416:61

τῶν Οἰκονομικῶν 771,803:03

10,481,410:98

Ε'. Εἰς τὰ ἐξόδα διοικήσεως, ἐπιστάσεως καὶ εἰσπραξέως τῶν φόρων..... 1,713,512:32

ΣΤ'. Εἰς διαφόρους πληρωμὰς 131,914:42

Τὸ ὅλον δραχ. 19,563,182:70

Ἀνήκουν δ' εἰς τὴν χρῆσιν ἐκάστου ἔτους τὰ ἐξόδα μόνον ἐκείνα ὅσα ὀφείλονται δι' ὑπηρεσίας ἐκτελεσθεῖσαι, ἢ διὰ πράγματα χορηγηθέντα ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 2.

Τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 1 ἐξόδα θέλουν πληρωθῇ ἐκ τῶν κυρωθέντων ἐσόδων τῆς χρήσεως 1848, ἀναπληρούμενα ὡς πρὸς τὴν ἐτήσιαν διαχείρισιν διὰ τῶν ὑπολοίπων τῶν προγενεστέρων χρήσεων, τὰ ὅποια δὲν διετεθήσαν εἰς πληρῶν ἐξόδων τῶν ἐτῶν ἐκείνων.

Ἄρθρον 3.

Αἱ ὡς ἀνωτέρω χορηγοῦμεναι πιστώσεις θέλουν διανεμέσθαι καθ' ἑκάστον μῆνα καὶ τίθεσθαι κατὰ λόγον τῶν ἀναγκῶν, εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Ὑπουργῶν, δυνάμει Βασιλικῶν Διαταγμάτων, πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους, τῶν στηριζομένων εἰς τοὺς ὑπάρχοντας Νόμους, Βασιλ. Διατάγματα καὶ Κανονισμούς.

Ἄρθρον 4.

Οἱ Ὑπουργοὶ δὲν δύνανται δι' οἰουδήποτε εἰδικοῦ πόρου ν' αὐξήσωσι τὸ ποσὸν τῶν προσδιορισθεισῶν διὰ τὰ ἐξόδα τῆς ὑπηρεσίας τῶν πιστώσεων· ἐὰν ἐπομένως κινητὰ ἢ ἀκίνητα, εἰς τὴν διάθεσιν τῶν εὐρισκόμενα, πωληθῶσιν ἐντὸς τοῦ ἔτους 1848, τὸ τίμημα αὐτῶν θεωρεῖται ὡς δημοσίον ἐσοδὸν καὶ καταλογίζεται εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ αὐτοῦ ἔτους· εἰς τὰ ἐσοδα ἐπίσης καταλογίζονται τὰ ἐπιστροφόμενα χρήματα, διὰ πληρωμὰς ἐνταλμάτων, ἀκαταλλήτως ἢ κατὰ λάθος ἐκδοθέντων, ὅταν ἢ ἐπιστροφή αὐτῶν γίνεται μετὰ τὸ κλείσιμον τῆς ἀνηκούσης χρήσεως, ἢ ὅταν δὲν παρουσιάζεται ἀνάγκη ἐπαναφορᾶς τοῦ ποσοῦ αὐτῶν, εἰς τὰς πιστώσεις τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργείου.

Ἄρθρον 5.

Ἡ διάρκεια τῆς χρήσεως 1848 παρατείνεται μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου τοῦ ἐπομένου ἔτους, ὁπότε κλείονται ὀριστικῶς τὰ βιβλία τῶν ἐξόδων ὅλων τῶν Ὑπουργείων, καὶ θεωροῦνται ἄκυρα τὰ παρ' αὐτῶν ἐκδοθέντα, μήπως δὲ πληρωθέντα ἐντάλματα.

Ἄρθρον 6.

Αἱ διὰ τῶν ἐτησίων προϋπολογισμῶν, εἴτε καὶ δι' εἰδικῶν νόμων χορηγοῦμεναι πιστώσεις διὰ δημόσια ἔργα καὶ γενικὰ βοηθήματα ἰσχύουν, μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῶν ἔργων, διὰ τὰ ὅποια ἐχορηγήθησαν, τὰ κατὰ τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους μένοντα διαθέσιμα ὑπόλοιπα τῶν τοιούτων πιστώσεων, μεταβιβάζονται αὐταπαγγέλτως, εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ ἐπομένου ἔτους.

Τὰ Ὑπουργεῖα ὀφείλουν νὰ παρουσιάζωσι μετὰ τοῦ ἀπολογισμοῦ, καὶ λογαριασμὸν ἰδιαιτέρων τῶν δαπανηθέντων δι' ἐν ἑκάστον τῶν ἐπιμελείᾳ αὐτῶν ἐκτελουμένων δημοσίων ἔργων, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως αὐτῶν.

Ἄρθρον 7.

Ἐκάστος Ὑπουργὸς ὀφείλει ἐντὸς τῶν πρώτων 15 ἡμερῶν τοῦ μηνὸς Μαρτίου 1849, νὰ συντάξῃ καὶ κοινοποιήσῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, τὴν προσωρινὴν κατάστασιν τῆς χρήσεως 1848· ἐντὸς δὲ τοῦ μηνὸς Μαρτίου 1850 τὸν ὀριστικὸν ἀπολογισμὸν τῆς χρήσεως ταύτης, διὰ τὴν διαχείρισιν τῶν χορηγηθεισῶν αὐτῷ πιστώσεων.

Ἄρθρον 8.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς ὀφείλει νὰ συντάξῃ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου τοῦ ἔτους 1849 τὸν γενικὸν λογαριασμὸν τῆς οἰκονομικῆς διαχείρισεως, διὰ τὸ ἔτος 1848, καὶ τὴν προσωρινὴν κατάστασιν τῆς χρήσεως 1848, καὶ χάριν πληροφορίας νὰ υποβάλῃ αὐτὰ εἰς τὰς βουλὰς, μετὰ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 ἐνδιαλαμβανομένων προσωρινῶν καταστάσεων τῶν Ὑπουργείων, ἐντὸς δὲ τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου 1850 ὀφείλει νὰ ἔχει συντεταγμένον καὶ τὸν ὀριστικὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς χρήσεως 1848, ὅστις πάλιν μετὰ τῶν ἐν τῷ ἄρθρ. 7 διαλαμβανομένων ὀριστικῶν ἀπολογισμῶν τῶν διαφόρων ὑπουργείων, θέλει υποβληθῇ, ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ μηνὸς εἰς τὰς Βουλὰς, διὰ νὰ ἐκδοθῇ ὁ κυρὸν τὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς χρήσεως 1848 Νόμος.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Αὐγούστου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ὑπουργὸς Τ. ΜΑΓΓΙΝΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Αὐγούστου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ

ΝΟΜΟΣ ΡΙΑ'.

Περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ ἔτους 1848.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΝΙ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Τῶν ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων, τῶν ἀπὸ δημοσίων κτλ.

μάτων και νομημάτων προσόδων, και εν γένει όλων τῶν εισοδημάτων τῶν ειδικώτερον ἀριθμωμένων εἰς τὸν ἐπισυνημμένον πίνακα τῶν ἐσόδων και τὰ προσηρητημένα εἰς αὐτὸν ἀναλυτικά φύλλα, θελεῖ ἐξακολουθήσει ἡ εἰσπραξις κατὰ τὸ 1848 ἔτος, δυνάμει τῶν ὑπαρχόντων Νόμων και Διαταγμάτων, και τῶν ἐκδοθησομένων περὶ τινων ἐσόδων Νόμων.

Ἄρθρον 2.

Τὰ ἔσοδα τῆς χρήσεως 1848 ὑπολογίζονται εἰς δραχμὰς δεκατέσσαρα ἑκατομμύρια, ὀκτακοσίας ὀγδοήκοντα ὀκτὼ χιλιάδας, ἀριθ. 14,888,000, προστίθενται δ' εἰς ταῦτα αἱ προκαταβολαὶ τῶν τριῶν Δυνάμεων ἐν δραχμῶν τριῶν ἑκατομμυρίων, ὀκτακοσίων τριάκοντα πέντε χιλιάδων, τετρακοσίων ἑβδομήκοντα τριῶν και λεπτῶν πενήκοντα ὀκτὼ, ἀριθ. 3,835,473:58, και τὸ ποσὸν τῶν ἐκτάκτων φόρων ἐκ δραχμῶν ὀκτακοσίων τριάκοντα ἑννέα χιλιάδων, ἑπτακοσίων ἑννέα και λεπτῶν δώδεκα, ἀριθ. 836,709:12. κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῷ πίνακι τῶν ἐσόδων ἐνδιαλαμβανόμενα.

Ἀνήκουν εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ 1848 τὰ ἔσοδα ἐκεῖνα ὅσα παράγονται ἐντὸς τοῦ ὁμωνύμου αὐτῆς ἔτους.

Ἄρθρον 3.

Ἡ διάρκεια τῆς χρήσεως 1848 παρατείνεται μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1849, τὰ μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην εἰσπραττόμενα ἐξ αὐτῆς ὑπόλοιπα, καταλογίζονται εἰς τὰ ἔσοδα τῶν ἐπομένων ἔτων, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐνεργεῖται ἡ εἰσπραξις, σημεῖον δὲ ἐν εἰδικῷ κεφαλαίῳ ἐπιγραφομένων «ἔσοδα κλεισμένων χρήσεων».

Ἄρθρον 4.

Τὰ περὶ λογοδοσίας τῶν ἐσόδων κατὰ τὴν χρῆσιν και ἐνιαύσιον διαχειρίσιν κανονίζονται διὰ τοῦ περὶ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1848 Νόμου.

Ἄρθρον 5.

Ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὴν ἀδειαν νὰ ἔλθῃ εἰς δόσοληψίαν μετὰ τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν, καταθέτουσα ἐκάστοτε μὲν τὸ περισσεύμα τοῦ ταμείου, ἢ ὠριμμένα εἰσοδήματα τοῦ Κράτους, κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Τραπεζῆς, και ἐπὶ τῷ εἰθιμένῳ τόκῳ διὰ τὰ εἰς ἀνοικτὸν λογαριασμὸν κατατιθέμενα εἰς τὴν Τράπεζαν κεφάλαια, λαμβάνουσα δὲ ἐν περιπτώσει ἀνάγκης πίστωσιν μέχρι τῆς ποσότητος τῶν δραχμῶν 200,000 κατὰ τὸ ἐδάφ. 4 τοῦ ἀνωτέρω 9 ἁρθρου τοῦ Καταστατικοῦ αὐτῆς.

Ἄρθρον 6.

Παντὸς φόρου ἢ δικαιώματος ἄλλου, παρὰ τὰ ἐν τῷ ἁρθρῳ 1 τοῦ παρόντος Νόμου κυρωθέντα ἀπαγορεύεται ἡ εἰσπραξις, τιμωρεῖται δὲ ἐπὶ καταπίσει πᾶς ὑπάλληλος, εἴτε διατάξας εἴτε ἐνεργήσας τὴν εἰσπραξιν χωρὶς ν' ἀπαιτῆται πρὸς κατάδωξιν ἰδιαιτέρα ἀδεια τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς· ἐπιφυλαττομένης δὲ προσέτι και τῆς ἐντὸς πενταετίας ἀγωγῆς, πρὸς ἀποζημίωσιν κατὰ τοῦ πλημμελήσαντος ὑπαλλήλου.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς και τῆς Γερουσίας και παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, και ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Αὐγούστου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ὑπουργὸς Τ. ΜΑΓΓΙΝΑΣ

Ἐθεωρήθη και ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 28 Αὐγούστου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 24.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 8 Σεπτεμβρίου.

ΝΟΜΟΣ ΡΗ'.

Περὶ συμπληρωματικῆς πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ὑπουργείου τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου και τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς και τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν και διατάττομεν τάδε·

Ἄρθρον 1.

Θέλει προστεθῇ διὰ τῆς παρούσης συμπληρωματικῆς πιστώσεως πρὸς ἐκ δραχ. 1800 εἰς τὸ κεφάλ. Α'. ἄρθρ. 3 «βασίλικα διάσημα» και δρ. 9250 εἰς τὸ κεφάλ. Γ'. ἄρθρ. 3 «ἀποστολαὶ ἐκτακτοὶ» τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τοῦ Ἡμετέρου Βασ. Οἴκου και τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ ἔτους 1848.

Ἄρθρον 2.

Οἱ Ἡμέτεροι ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου και τῶν Ἐξωτερικῶν και τῶν Οἰκονομικῶν θέλουν ἐκτελέσει τὸν παρόντα νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Αὐγούστου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Οἱ ὑπουργοὶ Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ,

Τ. ΜΑΓΓΙΝΑΣ.

Ἐθεωρήθη και ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Αὐγούστου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΡΘ'.

Περὶ προσδιορισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς διὰ τὸ ἔτος 1848.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς και τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν και διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 16 τοῦ Συντάγματος τῆς Ἑλλάδος προσδιορίζομεν τὴν δύνάμιν τοῦ Ἡμετέρου στρατοῦ τῆς ξηρᾶς κατὰ τὸ ἔτος 1848, εἰς 8,848, ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς και στρατιώτας, διαιρουμένους ὡς ἑξῆς·

Α. Εἰς τὰς τετραρχίας	389
Β'. Εἰς τὰ πεζικὰ τάγματα	3,473
Γ'. Εἰς τὸ ἱππικόν	224
Δ'. Εἰς τὸ πυροβολικὸν μετὰ τοῦ ὀπλοστασίου . .	481
Ε'. Εἰς τὸ μηχανικόν	51
Σ'. Εἰς τὴν χωροφυλακὴν	
α. Πιζὴν	1,285
β'. Ἐφιππον	165
γ'. Ἐπικουρίαν τῆς χωροφυλακῆς	115
Ζ'. Εἰς τὴν ὀροφυλακὴν	2,383
Η'. Εἰς τὰ φρουραρχεῖα	45
Θ'. Εἰς τὰ στρατιωτικὰ νοσοκομεῖα	24

Ι'. Εἰς τὸ στρατιωτικὸν σχολεῖον.....	41
ΙΑ'. Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ἱμκτισμοῦ	6
ΙΒ'. Εἰς τὰ στρατοδικεῖα.....	9
ΙΓ'. Εἰς τὸν λόχον τῶν ἀπομάχων	157

Γενικὴ ἀρθροῖσις 8.848

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Αὐγούστου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Αὐγούστου 1848.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΡΙΒ'.

Περὶ προσδιορισμοῦ τῆς μισθοδοσίας τῶν καταταχθησομένων ὁροφυλάκων.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Αἱ μὲν αποδοχαὶ παρουσίας τῶν ἀρχαίων τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος στρατιωτῶν, οἵτινες ὑπηρετοῦσιν ἤδη ἢ θέλουσι καταταχθῆ εἰς τὴν ὁροφυλακὴν καὶ τῶν ἀνακατατεταγμένων στρατιωτῶν τοῦ εἰρημένου σώματος ὀρίζονται ὡς ἐφεξῆς:

1. Εἰς μισθὸν δροχμᾶς εἴκοσι πέντε κατὰ μῆνα καὶ

2. Εἰς ἀντίτιμον τῆς μερίδος τοῦ ἀλεύρου 16 λεπτῶν τὴν ἡμέραν.

Θεωροῦνται δὲ ἀνακατατεταγμένοι ὅσοι ὑπηρετοῦν ἤδη εἰς δευτέραν θητείαν, ἢ μέλλουσι νὰ καταταχθῶσιν ἐὰν ὑπηρετήσαν πρότερον δύο ἔτη εἰς τὰ διὰ τοῦ ἀπὸ 16 Φεβρουαρίου 1836 Διατάγματα σχηματισθέντα τάγματα τῆς ἐθνοφυλακῆς, ἢ εἰς τὰ τάγματα τῆς ὁροφυλακῆς.

Ὁ Ἡμέτερος Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐνεργήσῃ τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 27 Αὐγούστου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 30 Αὐγούστου 1848

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΡΙΓ'.

Περὶ τῆς μετὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ Ῥωσσίαν συμφωνηθείσης ταχυδρομικῆς συμβάσεως.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐκυρώσαμεν καὶ διατάττομεν τὰς:

Ἀρθρον Α'.

Ἡ μετὰ τῆς Ἡμετέρας Κυβερνήσεως καὶ τῆς τοῦ Μεγαλειοτάτου Αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας συμφωνηθεῖσα ταχυδρομικὴ σύμβασις, συνιστάμενη εἰς τὰ ἐπόμενα 19 ἄρθρα, ἐγκρίνεται κατὰ συνέπειαν ἀπαται αἱ διατάξεις καὶ ἀπαντες οἱ ὅροι, οἱ ἐμ-

περιεχόμενοι εἰς τὴν ῥηθεῖσαν σύμβασιν, εἴτε πρὸς μέρος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας, εἴτε πρὸς ὑποχρέωσιν τῆς Ἐπικρατείας τῆς Ῥωσσίας, ἐκτελεσθήσονται ὁλοκλήρως καὶ ἀκριβῶς. Τὰ δὲ 19 ἄρθρα ταῦτα προσαρτῶνται εἰς τὸν παρόντα Νόμον.

Ἀρθρον Β'.

Ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις αὐτοῦ ἀνατίθεται εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργούς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Σεπτεμβρίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Οἱ Ὑπουργοὶ Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ,
Μ. ΡΟΥΦΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Σεπτεμβρίου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 25.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 27 Σεπτεμβρίου.

ΝΟΜΟΣ ΡΙΑ'.

Περὶ ἀποικισμοῦ τῶν Κρητῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἀρθρον 1.

Εἰς τοὺς ἀποικήσαντας ἐν τῇ Ἑλλάδι Κρήτης, καὶ λαβόντας γαίαν θυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. ΚΔ'. ψηφίσματος τοῦ Κυβερνήτου, ἢ τῶν ἀπὸ 13 καὶ 18 Ὀκτωβρίου 1834 Βασιλ. Διαταγμάτων περὶ συνοικισμοῦ τῶν Κρητῶν εἰς Μινώαν καὶ Μεθώνην θέλουσι παραχωρηθῆ τὰ ἐγγράφα τῆς ιδιοκτησίας, εἰς ὅσους ἐκ τῶν μεταναστευσάντων ἤδη δὲν ἔλαβον εἰσέτι γαίαν θέλουσι παραχωρηθῆ εἰς ἐκάστην οἰκογένειαν 30—35 στρέμματα γῆς, ἀναλόγως τῶν μελῶν αὐτῆς· ἀλλὰ πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν θέλουσι χρησιμεύσει πρὸ πάντων ἐκεῖναι αἱ γαῖαι, αἵτινες ἢ κατέχονται ἀπὸ Κρήτης καθ' ὑπερβασιν τῶν ὄρων τῶν προσδιορισμένων ἀπὸ τὸ ψήφισμα τοῦ Κυβερνήτου καὶ τὰ Βασιλικά Διατάγματα, ἢ ἐγκατελείφθησαν ἀπ' αὐτοῦ· ἐὰν δὲν ᾔθελον ἐξαρκέσει αὐταί, θέλουσι παραχωρηθῆ καὶ ἐκ τῶν διαθέσιμων ἐθνικῶν γαιῶν, ἐπιφυλαττομένων τῶν ὄρων τοῦ ἀπὸ 24 Ἰουνίου 1843 νόμου ὑπὲρ τῶν γεωργῶν.

Ἀρθρον 2.

Ἐὰν εἰς τοὺς νῦν ἀποίκους τῆς Μινώας δὲν ἐδόθη ἑκατὶς γαιῶν κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ περὶ συνοικισμοῦ τοῦτου Βασιλικοῦ Διατάγματος, θέλει συμπληρωθῆ τὸ ἐλλείπον ἀπὸ ἐθνικῆς γαίας, κειμένης καὶ ἐκτὸς τοῦ δήμου Μινώας, μετὰ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν ὄρων τοῦ εἰρημένου ὑπὲρ τῶν γεωργῶν νόμου.

Ἀρθρον 3.

Κατὰ τὴν Μῆλον καὶ Μινώαν, ὅπου δὲν ὑπάρχουν διαθέσιμοι ἐθνικαὶ γαῖαι, θέλουσι παραχωρηθῆ εἰς τοὺς ἀποίκους καὶ ἐκ τῶν

γαιών των παρκασιμένων Μονῶν, ἀποζημιουμένου τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου δι' ἄλλων ἐθνικῶν γαιῶν ἰσῆς ἀξίας.

Ἄρθρον 4.

Εἰς ἐκάστην τῶν ἐν Μήλῳ καὶ ἐν Μινώα νεοσυνοικισθησμένων οἰκογενειῶν θέλει παρχωρηθῇ δι' ἐξόδων τῆς Κυβερνήσεως εἰς οἰκισκὸς ἀξίας ὅχι ἀνωτέρας πῶν 300 δραχμῶν, εἰς σοῦς, καὶ τ' ἀναγκαῖα γεωργικὰ ἐργαλεῖα πρὸς καλλιέργειαν τῶν γαιῶν αὐτῶν.

Οἱ Ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ὑπουργοὶ θέλουν ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸν παρόντα νόμον.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 15 Σεπτεμβρίου 1848.

Ο Θ Ω Ν

Οἱ ὑπουργοὶ Μ. ΡΟΥΦΟΣ.

Τ. ΜΑΓΓΙΝΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 15 Σεπτεμβρίου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 26, 27, 28, 29, 30, 31 καὶ 32 (Παρελείφθησαν.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 33.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 24 Νοεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ κατατάξεως ἀκολουθῶν μαθητῶν εἰς τὸν λόχον τῶν τεχνιτῶν τοῦ πυροβολικοῦ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἐγκρίνομεν τὴν εἰς τὸν λόχον τῶν τεχνιτῶν τοῦ πυροβολικοῦ κατάταξιν εἰκοσι ἀκολουθῶν μαθητῶν ὑπὸ τοῦς ἐξῆς ὅρους:

1. Ὁ καταταττόμενος ὡς ἀκόλουθος μαθητὴς, πρέπει νὰ ᾔῃ αἰλικίας 16 τοῦλάχιστον ἐτῶν, οὐχὶ δὲ καὶ πλέον τῶν 18.

2. Ὀφείλει νὰ γνωρίζῃ καλῶς τὴν ἀνάγνωσιν καὶ γραφὴν καὶ τὰς τέσσαρας πράξεις τῆς ἀριθμητικῆς.

3. Κατὰ τὸν πρώτον μῆνα ὁ νέος θέλει δοκιμάζεσθαι ἐὰν ᾔῃ κατὰλληλος πρὸς ἐπιτήδευσιν, οἱ δὲ γονεῖς ἢ κηδεμόνες αὐτοῦ ὑποχρεοῦνται νὰ πληρώσωσιν ἡμισίαν δραχμὴν καθ' ἐκάστην πρὸς διατροφήν του προκαταβάλλοντες τὸ ἀναλογοῦν ποσόν (δεκαπέντε δραχμας) κατὰ τὴν παρουσίαν τοῦ νέου.

4. Ἀφοῦ μετὰ τὴν λήξιν τοῦ πρώτου μηνὸς ὁ νέος ἀποδειχθῇ ἱκανὸς πρὸς ἐμάθησιν, κατατάσσεται εἰς τὸν ἐλεγχον τῶν ἀκολουθῶν μαθητῶν.

5. Ὁ ἀκόλουθος μαθητὴς θέλει διοικονομεῖται ὡς καὶ ὁ ὑπότροφος, ἀπολαμβάνει ὅλας τὰς ἀποδοχὰς καὶ ἐπιχορηγήσεις, ὅσας οἱ οἰκονομικοὶ κανονισμοὶ παρέχουσιν εἰς τοὺς τακτικούς μαθητὰς τοῦ λόχου τῶν τεχνιτῶν.

6. Οἱ γονεῖς ἢ κηδεμόνες ὑποχρεοῦνται νὰ πληρώνουν ἐκ προκαταβολῆς δι' ἐκάστην τριμηνίαν δραχ. ἐβδομήκοντα καὶ τριάκοντα ἐπτὰ λεπτά, δι' ἔσπην δαπάνην, τὴν ὁποίαν τὸ δημόσιον θέλει κάμνει κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, δι' ἐκαστον αὐτῶν τῶν ἀκολουθῶν μαθητῶν, δίδοντες περὶ τῆς πληρωμῆς ταύτης ἀξιόχρεων ἐγγύησιν.

7. Ὁ ἀκόλουθος μαθητὴς ὑπάγεται εἰς ὅλας τὰς στρατιωτικὰς ὑποχρεώσεις τοῦ τακτικοῦ μαθητοῦ καὶ οὕτως ἀποκτᾷ τὸ δικαίωμα τῆς κατατάξεως εἰς τὴν τάξιν τῶν μαθητῶν τούτων, ἅμα χρεούσθαι θέσις τοιαύτη.

8. Τὸ δικαίωμα τοῦτο τῆς κατατάξεως εἰς τὰς χηρεύουσας θέσεις τακτικῶν μαθητῶν δίδεται εἰς τοὺς ἀκολουθοῦς μαθητὰς κατὰ λόγον ἀρχαιότητος καὶ ἱκανότητος καὶ κατ' ἀναλογίαν 2/3 τῶν χηρευσῶν.

9. Ὁ καταττόμενος ὡς τακτικὸς μαθητὴς ἀπαλλάσσεται τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 6 πληρωμῆς τῶν ἐξόδων τῆς διατροφῆς του, καὶ ὑποχρεοῦται ν' ἀναδεχθῇ τετραετῇ θητείαν εἰς τὸν λόχον, ἀφοῦ προδιδασθῇ τεχνίτης.

10. Ὁ ἀκόλουθος μαθητὴς δύναται ν' ἀποσυρθῇ ἀπὸ τὸν λόχον, ὅταν θέλῃ, πληρῶν τὸ τυχόν πρὸς τὸ δημόσιον χρέος του.

11. Ὁ μὴ πληρῶν τακτικῶς ἐντὸς τοῦ πρώτου μηνὸς ἐκάστης τριμηνίας τὴν διατροφήν του, θέλει ἀποβάλλεσθαι, ὑπὸ τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ πληρώσωσιν οἱ γονεῖς, ἢ οἱ κηδεμόνες αὐτοῦ ὅσα περιπλέον ἐξῆδα ὑπέστη δι' αὐτὸν τὸ δημόσιον, μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἀποβολῆς του, καθὼς καὶ τὴν ζημίαν ἥτις ἤελε προκύβει ἀπὸ παράκακον φθορὰν τοῦ ἱματισμοῦ του.

12. Ὁ διάγων κακῶς ἀκόλουθος μαθητὴς ἀποπέμπεται, οἱ δὲ γονεῖς αὐτοῦ δὲν ἔχουσιν οὐδεμίαν ἀπαίτησιν ἀπὸ τὸ δημόσιον.

Ὁ Ἡμέτερος Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν θέλει ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 6 Νοεμβρίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ὑπουργὸς Α. Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΗΛΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 34, καὶ 35.

(Παρελείφθησαν.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 36.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 28 Δεκεμβρίου.

ΝΟΜΟΣ ΠΙΕ'.

Περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν δραχ. 10,000.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐφιστάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐκυρώσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐξῆς.

Άρθρον 1.

Χορηγείται εις τὸ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργείον συμπληρωτική πίστωσις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ 1848 ἐπὶ τοῦ κεφαλ. Δ'. Δημόσιος ὑγεία, ἄρθρ. 3. ἑκτακτα ὑγειονομικά, δραχμῶν δέκα χιλιάδων (ἀριθ. 10,000).

Άρθρον 2.

Ἡ χορηγουμένη αὕτη πίστωσις θέλει χρησιμεύσει εἰς πληρωμὴν ἀντιμιεθίας ἰατρῶν καὶ ἄλλων ἐκτάκτων ὑγειονομικῶν ὑπαλλήλων, διορισθησομένων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως δυνάμει τοῦ ἁρθρου 13, §. ε. τοῦ ὑγειονομικοῦ Νόμου καὶ τῶν ἐξόδων, ὅσα ἤθελον ἀπαιτηθῇ ὡς ἐκ τῶν ἐκτάκτων μέτρων, τὰ ὅποια ἐλήφθησαν ἤδη, ἢ πρόκειται νὰ ληφθῶσι πρὸς ἀποτροπὴν ἐπιδημικῶν νόσων, καθὼς καὶ πρὸς ἐξόφλησιν τῶν τυχόν ὀφειλομένων διαφορῶν ἄλλων ἐκτάκτων ὑγειονομικῶν ἐξόδων, ἅτινα καθυστερήθησαν ἐνεκὰ τῆς ἐξαντλήσεως τῆς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ψηφισθείσης πιστώσεως.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Δεκεμβρίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ὑπουργὸς ΑΝΑΣΤ. ΔΟΝΤΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Δεκεμβρίου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 37. (Παρελείφθη.)

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1848.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀριθ. 2.

1849

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 11 Ιανουαρίου.

Ἀριθ. 1.

(Παρελείφθη.)

ΝΟΜΟΣ ΡΙΣ'.

Περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως δραχ. 73,000 τοῦ
Ἑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
διατάττομεν ἅδε.

Ἄρθρον 1.

Χορηγῆται συμπληρωτικὴ πίστωση δραχ. 73,000 ἐπὶ τῶν
ἐπομένων Κεφαλαίων καὶ ἄρθρων τοῦ ἐιδικοῦ προϋπολογισμοῦ
τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἑπουργείου διὰ τὰ ἐξοδα τοῦ 1848,
ὡς ἐφεξῆς.

Κεφάλαιον 5. ἄρθρον 1. καὶ 2. «ἀποζημιώσεις βουλευτικῶν
σωμάτων» ἐπὶ μὲν τοῦ ἄρθρ. 1. «Βουλῆς» δρ. 28,000, ἐπὶ δὲ
τοῦ ἄρθρ. 2. «Γερουσίας» 29, 500.

Κεφάλαιον 22. ἄρθρ. 3. καὶ 6. ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. 3. «ἐπισκευὴ
προσοδοφόρων κτιρίων» δρ. 500. ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρ. 6, «ἐξοδα
δικαστικά καὶ δικηγορικά» δρ. 5000.

Κεφάλαιον 9. ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. 2. «ἐξοδα μεταθέσεως Οἰκο-
νομικῶν Ἐφόρων» δραχ. 500, καὶ τέλος ἐπὶ τοῦ Κεφαλαίου
10. στοιχ. α. «ποσοστά ἐπὶ φόρου δεκάτων καὶ λοιπὰ»
δραχ. 9500.

Ἄρθρον 2.

Τὰ ὡς ἀνωτέρω πρὸς τῆς συμπληρωτικῆς ταύτης πιστώ-

σεως, θέλουν καταλογισθῇ εἰς τὰς πιστώσεις τοῦ γενικοῦ προϋ-
πολογισμοῦ τοῦ Κράτους διὰ τὰ ἐξοδα τοῦ 1848.

Ὁ παρὼν Νόμος συζητηθεὶς καὶ ψηφισθεὶς παρὰ τε τῆς Βου-
λῆς καὶ Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει
δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελε-
σθῇ παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἑπουργοῦ ὡς
Νόμος τοῦ Κράτους

Ἐν Αθήναις, τὴν 14 Ἰανουαρίου 1849

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ἑπουργὸς Δ. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγίστη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Αθήναις, τὴν 15 Ἰανουαρίου 1849.

Ὁ Ἑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 3.

Ἐν ἈΘΗΝΑΙΣ, 25 Ἰανουαρίου.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ,

Μεταξύ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου Αὐτοκράτορος Πασῶν τῶν Ῥωσιῶν ὑπογραφείσα ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Αὐγούστου 1848, καὶ τῆς ὁποίας αἱ ἐπικυρώσεις ἀντηλλάχθησαν ἐπίσης ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Νοεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους (ὅρα καὶ Νόμον Π.Γ. δημοσιευθέντα ἐν τῷ ἀριθ. 24 τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τοῦ αὐτοῦ ἔτους).

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀηλοποιούμεν πρὸς οὓς τινες ἀήκει δτ., συνομιλογηθείσης τὴν 25 Αὐγούστου τοῦ τρέχοντος ἔτους, μεταξύ ἡμῶν καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου Αὐτοκράτορος Πασῶν τῶν Ῥωσιῶν Ταχυδρομικῆς Συμβάσεως, τῆς ὁποίας τὸ περιεχόμενον ἔπεται·

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Αὐτοκράτωρ Πασῶν τῶν Ῥωσιῶν, ἐπιθυμοῦντες νὰ κανονίσωσι τὴν ἀλλαγὴν τῶν ἀνταποκρίσεων μεταξύ τῶν ἀμειβιῶν Ἑπικρατειῶν τῶν ἀπεφάτισαν νὰ συνομιλογήσωσιν ἐπ' αὐτῷ τοῦτῳ μίαν σύμβασιν καὶ διώρισαν πληρεξουσίου τῶν ὁ μὲν Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος τὸν Κ. Γ. Σκούφον, Γενικὸν Διευθυντὴν τῶν Ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος, ἱππότην τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Σιτῆρος, Ἀξιωματικὸν τοῦ Λεγεῶνος τῆς τιμῆς τῆς Γαλλίας.

Ὁ δὲ Μεγαλειότατος Αὐτοκράτωρ Πασῶν τῶν Ῥωσιῶν, τὸν Κύριον Ἰωάννην Περσιάνην Σύμβουλον τῆς Ἑπικρατείας ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ἐπιτετραμμένον τὰς ὑποθέσεις τῆς Ῥωσίας, παρὰ τῇ Αὐτῇ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, ἱππότην τῶν Ταγμάτων τοῦ Ἁγίου Βλαδίμηρου 4. τάξεως τοῦ τῆς Ἁγίας Ἄννης 6. τάξεως, κεκοσμημένον διὰ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ στέμματος, Ἀνώτερον Ταξιάρχην τοῦ Β. Τάγματος τοῦ Σωτήρος, τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἱππότην τοῦ Λέοντος τῶν Ζαργίγεν τῆς Βάδης τῆς γ'. τάξεως, οἵτινες ἀντιλλάξαντες τὰ πληρεξουσία τῶν εὐρεθέντα κατὰ τοὺς ἀπαιτούμενους τύπους, συνερῶνσαν τὰ ἀκόλουθα ἄρθρα.

Ἄρθρον 1.

Θέλει ὑπάρχει μεταξύ Ἑλλάδος καὶ Ῥωσίας τακτικὴ διὰ Κωνσταντινουπόλεως ἀποστολὴ γραμμάτων ἢ δειγμάτων πραγμάτων.

Ἡ ὑπηρεσία τῆς ἀνταποκρίσεως ταύτης θέλει γίνεσθαι μεταξύ Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς Ῥωσικῆς Κυβερνήσεως, εἴτε διὰ θαλάσσης εἴτε διὰ ξηρᾶς· μεταξύ δὲ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἑλλάδος θέλει γίνεσθαι μόνον διὰ θαλάσσης καὶ δαπάνη τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 2.

Ἐνὸς τὰ Ῥωσικὰ ἀτμόπλοια θέλουν ἐξακολουθεῖ νὰ ἐμπληρῶσι τακτικὴν μεταξὺ Ὀδησοῦ καὶ Κωνσταντινουπόλεως ὑπηρεσίαν, θέλουσι χρησιμεύει δὲ τὴν μεταφορὰν τῆς ἀνω εἰρημένης ἀνταποκρίσεως ἀπὸ τῆς μίας εἰς τὴν ἄλλην πόλιν. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν διὰ ξηρᾶς μετακόμισιν, αὕτη θέλει γίνεσθαι δαπάνη τῆς Ῥωσικῆς Κυβερνήσεως, ὡς συνεφωνήθη ἀνωτέρω, διὰ τῶν Ῥωσιῶν ταχυδρόμων, τῶν ἀναχωρούντων τακτικῶς κατὰ δεκαπενθήμεριαν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ μεταβαίνοντων διὰ τῶν Ἡγεμονιῶν Βλαχίας καὶ Μολδαβίας εἰς τὰ Ῥωσικὰ μεθόρια, καὶ τ' ἀνάπλιν. Οἱ αὗτοι ταχυδρόμοι θέλουν μεταφέρει τὴν ἀληθογραφίαν τὴν μεταξὺ τοῦ Ἑλλ. Κράτους, καὶ τῶν κάτωθι σημειουμένων τριῶν πόλεων, ὅπου ὑπάρχουσι ταχυδρομικὰ Ῥωσικὰ γραφεῖα, τοῦτέστι Βουκουρεστίον, Ἰα-

Sa Majesté le Roi de la Grèce et Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies, désirant régler l'échange des correspondances entre leurs Etats respectifs, ont résolu de conclure à cet effet une Convention et on nommé pour leurs Plénipotentiaires : Sa Majesté le Roi de la Grèce, le Sieur George Skouffos, Directeur de l'administration générale des Postes Helléniques, chevalier de la Croix d'Or de l'Ordre Royal du Sauveur de Grèce, Officier de la Légion d'Honneur de France. Et Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies le Sieur Jean Persiany, son conseiller d'Etat actuel et Chargé d'Affaires près la Cour de Sa Majesté le Roi de la Grèce, chevalier des Ordres des St. Vladimir de la 3.me classe, de Ste Anne de la 2.de classe orné de la Couronne Impériale, Grand Commandeur de l'Ordre Royal du Sauveur de Grèce et chevalier du Lion de Zähringen de Bade de la 3.me classe.

Lesquels après avoir échangé leurs pleins pouvoirs trouvés en bonne et due forme sont convenus des articles suivants:

Artic. I.

Il y aura entre la Grèce et la Russie par Constantinople un envoi régulier de lettres et d'échantillons de marchandises.

Le service de cette correspondance se fera entre Constantinople et l'Empire de Russie aux frais de Gouvernement Russe, soit par mer, soit par terre. Entre Constantinople et la Grèce, il se fera aux frais du Gouvernement Hellénique et par mer seulement.

Artic. II.

Aussi longtemps que des bateaux à vapeur Russes continueront à faire un service régulier entre Odessa et Constantinople, ils seront employés au transport de la dite correspondance de l'une à l'autre ville. Quant au transport par terre, il se fera aux frais du gouvernement Russe, ainsi qu'il a été stipulé ci-dessus, par les courriers Russes qui partent régulièrement tous les 15 jours de Constantinople et se rendent par les principautés de Valachie et de Moldavie à la frontière de Russie et vice-versa. Ces mêmes courriers porteront la correspondance qui se fera entre le Royaume de la Grèce et les trois villes ci-dessous indiquées, où se trouvent des bureaux de Postes Russes ; savoir : Bucarest, Jassy et Galatz.

σιον, καὶ Γαλάτζει. Ἡ ταχυδρομικὴ διεύθυνσις τῆς Ἑλλάδος θέλει εἰδοποιεῖσθαι περὶ τῶν ἡδὴ προσδιορισμένων ἡμερῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀναχωρήσεως τόσον τῶν ἀτμοπλοίων, ὥς καὶ τῶν ἄνω εἰρημένων ταχυδρόμων. Ἐάν ἡ Ῥωσικὴ Κυβέρνησις κρίνῃ συμφέρον νὰ κάμῃ εἰς τὸ μέλλον τροποποιήσεις τινὰς ὡς πρὸς τὰς ἡμέρας τῆς ἀναχωρήσεως εἴτε τῶν ἀτμοπλοίων, εἴτε τῶν διαληφθέντων ταχυδρόμων, ἡ διεύθυνσις τῶν ταχυδρομείων τῆς Αὐτοκρατορίας θέλει εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου ἐν καιρῷ τῷ δέοντι τὴν τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 3.

Ἡ μεταφορὰ τῶν μεταξὺ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἑλλάδος ἀνταποκρίσεων τούτων θέλει γίνεσθαι δαπάνῃ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ὡς συνεφωνήθη ἐν τῷ ἄρθρῳ Α'. διὰ τῶν Γαλλικῶν ἀτμοπλοίων, διὰ τῶν τῆς εταιρίας τοῦ Αὐστριακοῦ Λοῦδ, ἢ δι' οὗ τινος ἄλλου ἀτμοπλοίου, τοῦ ὁποῦν ἤθελε δυνήθῃ νὰ κάμῃ χρῆσιν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις.

Ἄρθρον 4.

Ἄπανσαι αἱ ἐκ τῆς Ῥωσσίας, εἴτε ἐκ Βουκουρεστίου, Ἰασιού ἢ Γαλατζίου προερχόμεναι ἀλληλογραφίαι, προσδιορισμέναι διὰ τὴν Ἑλλάδα, θέλουν παραδίδεσθαι ἐλευθέρῃ παντὸς ταχυδρομικοῦ τέλους ὑπὸ ἐγκλείστους φακέλλους, ἐπὶ ἀποδείξει ἐκ μέσους τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ῥωσικοῦ ταχυδρομικοῦ Γραφείου πρὸς τὸ ἐν τῇ Πρωτεύουσῃ ταύτῃ ἐμπορικὸν Γραφεῖον τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας καὶ τὸ εἰρημένον Γραφεῖον θέλει παραδίδει ἀμέσως τοὺς φακέλλους πρὸς τὰ ἀτμόπλοια ἢ ταχύπλοα, περὶ ὧν ὁ λόγος ἐν τῷ ἄρθρῳ 3.

Ἄπανσαι αἱ ἐκ τῆς Ἑλλάδος προερχόμεναι καὶ διὰ τὴν Ῥωσσίαν ἢ τὰς ῤηθείας πόλεις τῶν Ἡγεμονίων τοῦ Δουναβίου προσδιορισμέναι ἀλληλογραφίαι, θέλουν παραδίδεσθαι ἀπὸ τὰ διαληφθέντα ἀτμοκίνητα ἢ ταχύπλοα εἰς τὸ ἐμπορικὸν τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλλ. Πρεσβείας Γραφείου, τὸ ὁποῖον θέλει ἐγχειρίζει αὐτὰς ἀμέσως ἐλευθέρως παντὸς ταχυδρομικοῦ τέλους, καὶ ἐπὶ ἀποδείξει, πρὸς τὸ ἐν τῇ εἰρημένῃ Πρωτεύουσῃ Ῥωστικὸν ταχυδρομικὸν Γραφεῖον.

Ἐπειδὴ ἅπανσαι αἱ ἀλληλογραφίαι καὶ τὰ δείγματα ἐμπορευμάτων, ὡς ἐρρήθη ἀνωτέρω, πρέπει νὰ παραδίδωνται ἀφ' ἐνὸς καὶ ἀφ' ἐτέρου ἀμοιβαίως ἐλευθέρως παντὸς τέλους, οἱ πρὸς οὓς διευθύνονται αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος ἀποστολαὶ εἰς ἀμφοτέρω τὰ Κράτη, θέλουν ὑποκείσθαι εἰς τὴν πληρωμὴν μόνον τῶν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως μέχρι τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς τῶν ταχυδρομικοῦ τέλους.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν ἄνω εἰρημένων ἀνταποκρίσεων θέλει γίνεσθαι διὰ τῶν ἐφεξῆς Ταχυδρομικῶν Γραφείων, τοὔτέστιν.

Ἀπὸ μέρους τῆς Ἑλλάδος·

- 1) Εἰς Ἀθήνας.
- 2) » Πειραιᾶ.
- 3) » Σύρον.

Ἀπὸ μέρους τῆς Ῥωσσίας·

- 1) Εἰς Κωνσταντινούπολιν.
- 2) » Βουκουρεστίον.
- 3) » Γαλάτzion.
- 4) » Ἰάσιον.
- 5) » Σκουλιανή.
- 6) » Ὀδησσόν.

Ἄρθρ. 6.

Αἱ δύο Ταχυδρομικαὶ διευθύνσεις θέλουσι λάβει τὰ ἀνήκοντα μέτρα, ὅπως αἱ ἀλληλογραφίαι τῶν δύο Ἐπικρατειῶν διευθύνωνται διὰ τοῦ τακτικωτέρου τρόπου. Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ θέλουσι φροντίσει νὰ συντάττωνται πίνακες, ἐμφαίνοντες τὴν δι-

L'administration Postale de la Grèce sera informée des jours actuellement fixés, pour le départ de Constantinople tant des bateaux à vapeur que des courriers susmentionnés. Si le Gouvernement de Russie jugeait convenable de faire dans la suite quelques changements aux jours de départ, soit des bateaux à vapeur, soit des courriers susmentionnés, l'administration des postes de l'Empire en prévientra celle de la Grèce en temps utile.

Artic. III.

Le transport de ces correspondances entre Constantinople et la Grèce se fera aux frais du gouvernement Grec ainsi qu'il a été stipulé à l'art. I. par les paquebots à vapeur français, ceux de la Société du Lloyd Autrichien, ou par tout autre paquebots dont le gouvernement grec pourra disposer.

Artic. IV.

Toutes les correspondances provenant de la Russie ou bien de Bucarest, de Jassy ou de Galatz en destination pour la Grèce seront remises franches de tout port, en dépêches closes et contre reçus par le bureau de poste Russe à Constantinople à la chancellerie commerciale de la Légation Grecque dans cette capitale, et la dite chancellerie les remettra immédiatement aux bateaux à vapeur ou paquebots mentionnés à l'art. III.

Toutes les correspondances provenant de la Grèce en destination pour la Russie ou pour les dites villes des principautés du Danube, seront livrées par les bateaux à vapeur ou paquebots susmentionnés à la chancellerie commerciale de la Légation Hellénique à Constantinople, laquelle les remettra immédiatement franches de tout port et contre reçu au bureau de postes Russe établi dans cette capitale.

Comme toutes les correspondances et échantillons de marchandises, ainsi qu'il a été énoncé ci dessus, devront être remis de part et d'autre affranchis de tout port, les destinataires de ces envois dans les deux pays n'en payeront le port que de Constantinople jusqu'au lieu où ils résident.

Artic. V.

L'échange des correspondances mentionnées ci dessus aura lieu par les bureaux de postes suivans savoir :

Du côté de la Grèce :

1. Athènes
2. Le Pirée
3. Syra.

Du côté de la Russie :

1. Constantinople
2. Galatz
3. Bucarest
4. Jassy
5. Scouliany
6. Odessa.

Artic. VI.

Les deux administrations des postes feront les dispositions nécessaires pour que les correspondances des deux pays soient dirigées de la manière la plus régulière. Elles feront à cet effet dresser des tableaux indiquant la direction à

θησομένην διεύθυνσιν εἰς τὰς τῶν διαφόρων μερῶν τῶν συνομο-
λογουσῶν ἐπικρατειῶν ἀλληλογραφίας.

Ἄρθρον 7.

Ἀπασαί αἱ ἀλληλογραφίαι, ὅσαι διεύθυνονται ἐκ μέρους τῶν
Ἑλληνικῶν Γραφείων ἀνταλλαγῆς πρὸς τὰ τῆς Ῥωσσίας θέλου-
ν κλειεῖσθαι ἐντὸς λευκοσιδηρῶν κιβωτίων, καὶ ἐπιγράφεσθαι πρὸς
τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ῥωστικῶν Ταχυδρομικῶν Γραφεῖον.
Ὅλαι αἱ ἀλληλογραφίαι τῶν Ῥωστικῶν Γραφείων ἀνταλλαγῆς
θέλουσιν ἐπίσης κλειεῖσθαι παρὰ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ταχυ-
δρομικοῦ Ῥωστικοῦ Γραφείου ἐντὸς λευκοσιδηρῶν κιβωτίων,
καὶ διαιρεῖσθαι εἰς τρεῖς φακέλλους, φέροντας τὴν ἐπιγραφὴν
τῶν Ταχυδρομικῶν Γραφείων, Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Σύρου.

Τὰ ἐξοδα τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος κιβωτίων θέλουσιν εἶσθαι
εἰς ἔαρος τῶν ἀρμοσίων ταχυδρομικῶν γραφείων.

Ἄρθρον 8.

Ἐντὸς ἐκάστου κιβωτίου διευθυνομένου εἰς τὴν Ἑλλάδα ἢ εἰς
τὴν Κωνσταντινουπόλιν, θέλει τίθεσθαι ἐγγράφον γενικῆς εἰ-
δοποιήσεως, προσδιορίζον τὴν ἀριθμὸν καὶ τὸ ἔαρος τῶν ἐνδια-
λαμβανομένων φακέλλων τὸ ἐγγράφον τοῦτο τῆς εἰδοποιήσεως
θέλει ἐπιστρέφειν πρὸς τὸ ἀποστεῖλαν αὐτὸ Γραφεῖον μετὰ
τοῦ ἀποδεικτικοῦ παραλαβῆς.

Ὡσαύτως ἐκαστος φακέλλος διευθυνόμενος μετὰ τῶν Ῥω-
σικῶν καὶ Ἑλληνικῶν γραφείων ἀνταλλαγῆς, θέλει συνοδεύεσθαι
ὅφ' ἐνὸς ἐγγράφου εἰδοποιήσεως. Τὸ παραλαμβάνον Γραφεῖον
θέλει εἰδοποιεῖ τὸ ἀποστέλλον περὶ τῆς παραλαβῆς ἐκάστου φα-
κέλλου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ περιεχομένων, καὶ θέλει ἐπιστρέφει τὸ
εἰρημένον ἐγγράφον διὰ τοῦ πρώτου ἀτμοπλοίου.

Αἱ δὲ διευθύνσεις θέλουσιν συμφωνῆσαι μετὰ τῶν ὡς πρὸ
τὸν τύπον τῶν περὶ ὧν πρόκειται ἐγγράφων εἰδοποιήσεως καὶ
ἀποδεικτικῶν παραλαβῆς.

Ἡ ἐπιγραφή τῶν φακέλλων θέλει γίνεσθαι Γαλλιστὶ καὶ δι-
εὐαναγνώστου τρόπου. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν κατὰ τὰς προ-
σδιορισμένας διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν φακέλλων ἡμέρας, ἐν τῶν
ἀνταλλακτικῶν Γραφείων τῶν δύο ἐπικρατειῶν δὲν ᾔθελεν ἔχει
κανὲν γράμμα διὰ νὰ διευθύνῃ πρὸς τὸ γραφεῖον τοῦ ἄλλου
κράτους, θέλει τὸ εἰδοποιῆσαι περὶ τοῦτου δι' ἐπίτηδες ἐγγρά-
φου εἰδοποιήσεως ἢ ἐπιστολῆς.

Ἄρθρον 9.

Αἱ ἐπιστολαί, τὰ δειγμάτια ἐμπορευμάτων καὶ οἱ ἐγκλειστοὶ
φακέλλοι, θέλουσιν φέρεσθαι εἰς τὸ μέρος τῆς ἐπιγραφῆς τὴν σφραγι-
δα τοῦ ἀποστέλλοντος Γραφείου, ἐμφαίνουσιν τὴν ἡμερομηνίαν
τῆς ἀναχωρήσεως.

Πρὸς τοῦτοις τὰ γράμματα καὶ τὰ δειγμάτια ἐμπορευμάτων
τὰ στελλόμενα εἴτε ἐκ τῆς Ἑλλάδος εἰς Ῥωσίαν, εἴτε εἰς
Βουκουρέστιον, Ἰάσιον ἢ Ιαλάτζιον καὶ τ' ἀνάπαλιν, καθὸ πλ-
ρωμένα μέχρι Κωνσταντινουπόλεως, θέλουσιν ἐπισημειοῦσθαι διὰ
τῆς λέξεως ἀελεύθερα τέλους.»

Ἄρθρον 10.

Τὰ ἐπὶ ἀποδείξει ἢ συστημένα γράμματα θέλουσιν συνοδεύε-
σθαι δι' ἀνταποδείξεως, ἥτις, ἀπὸ ὑπογραφῆς παρὰ τοῦ πρὸς
ὃν διεύθυνονται, θέλει ἐπιστρέφειν εἰς τὸ ἀποστέλλον αὐτὰ
γραφεῖον διὰ νὰ ἐγχειρίζηται εἰς τὸν στέλλοντα αὐτὰ.

Αἱ ἐπιστολαὶ αὗται θέλουσιν σημειοῦσθαι μ' ὅλας τὰς
ἀναγκαίας λεπτομερείας κατωθὶ τοῦ ἐγγράφου τῆς εἰδοποιή-
σεως.

Ἄρθρον 11.

Ἐν περιπτώσει ἀπώλειας ἐνὸς τῶν ἐπὶ συστάσει ἢ ἀποδεί-
ξει γραμμάτων, ἢ ταχυδρομικῆς διεύθυνσεως, ἀπὸ λάθους τῆς ὁ-
ποίας συνέβη ἡ ἀπώλεια αὕτη, θέλει πληρώνει πρὸς ἀποζημιώ-
σιν, πενήτην δραχμὰς, ἂν ἡ ἀπάντησις γενῇ ἐντὸς ἑξή-
κων ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀποστολῆς τοῦ γράμματος.

donner aux correspondances de diverses parties des deux
États contractans

Artic. VII.

Toutes les correspondances expédiées par les bureaux
d'échange grecs à ceux de Russie, seront renfermées dans
des boîtes en fer blanc à l'adresse du bureau de poste Russe
à Constantinople.

Toutes les correspondances des bureaux d'échange Rus-
ses seront renfermées par le bureau de poste Russe à Con-
stantinople dans des boîtes en fer blanc en reparties en
trois dépêches, à l'adresse des bureaux de postes d'Athènes
du Pirée et de Syra.

Les frais des dites boîtes seront supportés par les admi-
nistrations de poste respectives.

Art. VIII.

Dans chacune des boîtes à l'adresse de la Grèce ou de
Constantinople, il y aura une feuille générale d'avis avec
désignation du nombre et du poids des dépêches y comprises.
Cette feuille d'avis sera envoyée au bureau expéditionnaire
avec l'accusé de réception.

De même chacune des dépêches expédiées entre les bu-
reaux d'échange Grecs et Russes sera accompagnée d'une
feuille d'avis. Le bureau destinataire accusera au bureau
expéditionnaire réception de chaque dépêche et de son con-
tenu et renverra cette feuille par le premier paquebot.

Les deux administrations se concerteront entre elles sur
la forme à donner aux feuilles d'avis et aux accusés de
réception dont il s'agit.

L'adresse de dépêches sera écrite en français et d'une
manière lisible.

Dans le cas ou aux jours fixés pour l'expédition de dé-
pêches un des bureaux d'échange des deux pays n'aurait
aucune lettre à expédier au bureau de l'autre Etat, il lui en
donnera avis par une feuille ou dépêche ad hoc.

Art. IX.

Les lettres, les échantillons de marchandises et les dé-
pêches closes porteront du côté de l'adresse le timbre du
bureau d'expédition indiquant la date du départ.

En outre, les lettres et les échantillons de marchandises
envoyés soit de la Grèce en Russie, à Bucarest, Jassy ou
Galatz et vice versa étant affranchis jusqu'à Constantinople,
seront margués du mot franco.

Art. X.

Les lettres recommandées ou chargées seront accompa-
gnées d'un contre reçu qui, après avoir été signé par le
destinataire, sera restitué au bureau expéditionnaire pour
être remis à l'envoyeur.

Ces lettres seront spécifiées avec tous les détails néces-
saires au bas de la feuille d'avis.

Art. XI.

En cas de perte d'une lettre recommandée ou chargée
l'administration postale par la faute de la quelle cette perte
aurait eu lieu, payera à titre d'indemnité cinquante drachmes,
pouvru que la réclamation en ait été fait dans le courant de
six mois à dater du jour de l'expédition de la lettre.

Άρθρον 12.

Όσαι επιστολαί δὲν δύνανται νὰ παραδοῦνται κατὰ τὴν ἐπιγραφὴν των, ἐνεκα θανάτου ἢ ἀποποιήσεως τῶν πρὸς ὃν διευθύνονται, ὡς καὶ αἱ ἀποστελλόμεναι ταχυδρομειοστάσιοι ἐπιστολαί (Poste Restante), καὶ μὴ ζητούμεναι, θέλουν ἐπιστρέφειν καθ' ἑκάστην τριμηνίαν πρὸς τὸ ἀποστέλλον αὐτάς ταχυδρομικὸν γραφεῖον, μὲ ὀπισθόγραφον σημείωσιν τῆς αἰτίας, δι' ἣν δὲν ἐντρίφηται ἡ παράδοσις. Αἱ κακῶς διεθυνόμεναι ἐπιστολαὶ θέλουν ἐπιστρέφειν ἀμέσως πρὸς τοὺς ἐπιγραφομένους παρὰ τοῦ ταχυδρομικοῦ γραφείου, πρὸς ὃ εἶχον σταλῆ ἀκατάληκτως.

Πᾶσα κακῶς ἐπιγραφομένη ἐπιστολή, θέλει ἐπιστρέφειν μὲ πρώτην εὐκαιρίαν εἰς τὸ ἀποστελεῖν αὐτὴν ἀνταλλακτικῶν γραφείων εἰς περίστασιν, καθ' ἣν ὁ πρὸς ὃν διευθύνεται ἡ ἐπιστολή, ἢ ἄλλως διαμονὴν, θέλει ἀποστελλεῖσθαι ἀμέσως αὐτὴ εἰς ἑκατέρωθεν τὰς ἐπικρατείας πρὸς τὸ γραφεῖον τὸ μᾶλλον κατὰ τὴν ἀποστείλῃ ταύτην εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον τῆς. Ἡ αἰτία τῆς ἀποστολῆς θέλει σημειοῦσθαι ὀπισθεν τοῦ τοιοῦτου γραμμάτου.

Δὲν θέλει γίνεσθαι ἑκατέρωθεν ἀπαίτησις οὐδενὸς ταχυδρομικοῦ δικαιώματος διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἀναφερομένων γραμμάτων.

Άρθρον 13.

Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ἑκατέρωθεν τῶν δύο συνομολογουσῶν ἑπικρατειῶν, κρίνῃ ἐπωφελὲς νὰ ἐλαττώσῃ τὴν ταχυδρομικὴν αὐτῆς διατίμησιν, τῆς ἐλαττώσεως ταύτης θέλει ὠφεληθῇ ἐπίσης καὶ ἡ μεταξὺ τῶν δύο κρατῶν ἀλληλογραφία.

Άρθρον 14.

Τὰ γράμματα τὰ περιέχοντα εἴτε χρυσὸν εἴτε ἄργυρον, εἴτε κοσμήματα ἢ ἄλλα εἶδη πολυτίμητα, ἢ οἰονδήποτε εἶδος, ὑποκειμένοις εἰς τελωνιακὸν δικαίωμα, δὲν θέλουν εἶσθαι δεκτὰ πρὸς μεταφορὰν διὰ τοῦ ταχυδρομικοῦ μεταξὺ τῶν δύο συνομολογουσῶν ἑπικρατειῶν.

Άρθρον 15.

Τὰ γράμματα καὶ τὰ δειγμάτια ἐμπορευμάτων, προερχόμενα ἐκ τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν Ῥωσίαν ἢ ἐκ τῆς Ῥωσίας διὰ τὴν Ἑλλάδα διὰ Κωνσταντινουπόλεως, θέλουν ὑποβάλλεσθαι ὡς πρὸς τὴν καθαρσὶν των εἰς τὰς ἐν ἰσχύϊ ὑγειονομικὰς διατάξεις τῶν δύο συνομολογουσῶν ἑπικρατειῶν.

Άρθρον 16.

Δὲν θέλει κρατεῖσθαι οὐδεὶς λογαριασμὸς μεταξὺ τῶν δύο ταχυδρομικῶν διευθύνσεων, καὶ ἐπομένως δὲν δύναται νὰ γενῇ οὐδεμία χρηματικὴ ἀπαίτησις, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 11 προβλεπομένων περιπτώσεων.

Άρθρον 17.

Τὰ Ῥωσικὰ καὶ Ἑλληνικὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα, τὰ εἶρησόμενα εἰς ἄμεσον ἀλληλογραφίαν, θέλουν κοινοποιεῖ ἀμοιβαίως ἀλλήλους τὰς ἀναγκαῖας πληροφορίες, ὡς αἱς ἤθελε ζητηθῇ τοῦτο ἀπ' ἐνὸς, ἢ ἀπ' ἐτέρου μέρους.

Άρθρον 18.

Ἡ παρούσα ταχυδρομικὴ σύμβασις συνεφωνήθη διὰ πέντε ἐτη ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν τεθῇ εἰς ἐνέργειαν. Ἄν δι' ἐν ἔτος πρὸ τῆς εἰρημένης προθεσμίας ἐκάτερον τῶν συνομολογούντων μερῶν δὲν ἀναγγεῖλῃ πρὸς τὸ ἄλλο, δι' ἐπισήμου κοινοποιήσεως τὴν πρόθεσιν τοῦ νὰ παύσῃ τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς, ἢ περὶ ἧς ὁ λόγος σύμβασιν θέλει μένει ὑποχρεωτικὴ εἰς διάστημα 12 μηνῶν πλεόν τῆς εἰρημένης προθεσμίας, καὶ οὕτω καθέξῃς μέχρι τῆς λήξεως τῶν 12 μηνῶν, αἵτινες ἤθελον παρακολουθήσει τοιαύτην κοινοποίησιν εἰς οἵανδήποτε ἐποχὴν ἤθελε γενῇ αὕτη.

Άρθρον 19.

Ἡ παρούσα σύμβασις θέλει ἐπικυρωθῇ, καὶ αἱ ἐπικυρώσεις

Artic. XII.

Les lettres qui ne pourraient pas être remises à leurs adresses pour cause de décès ou de refus du destinataire, ainsi que celles adressées poste restante et non réclamées, seront renvoyées au bureau de poste expéditionnaire de trimestre en trimestre, avec indication au revers de la lettre des motifs qui en auraient empêché la remise. Les lettres mal dirigées seront acheminées immédiatement à leurs adresses par le bureau de poste, auquel elles auraient été indûment envoyées. Toutes lettres mal adressées sera à la première occasion renvoyé au bureau d'échange d'où elle est provenue.

En cas de changement de domicile du destinaire la lettre sera immédiatement envoyée dans l'un ou l'autre pays, au bureau le plus à même de la faire parvenir à son adresse. Le motif de cet envoi sera indiqué au revers d'une telle lettre.

Il ne sera exigé de part et d'autre aucun port pour le retour des lettres mentionnées dans le présent article.

Artic. XIII.

Si le gouvernement de l'un des deux Etats contractans jugeait convenable de réduire son tarif de port de lettres, cette réduction profitera également à la correspondance de ce pays avec l'autre.

Artic. XIV.

Les lettres qui contiendraient soit de l'or ou de l'argent, soit des bijoux ou autres effets précieux ou un objet quelconque passible de droits de douane, ne seront pas admises pour le transport par la poste entre les deux pays contractans.

Artic. XV.

Les lettres et les échantillons de marchandises venant de la Grèce pour la Russie ou de la Russie pour la Grèce par Constantinople seront soumis pour leur purification aux réglemens sanitaires en vigueur dans les deux Etats contractans.

Artic. XVI.

Il ne sera tenu aucun compte entre les deux administrations postales, et par conséquent il ne saurait y avoir lieu à aucune réclamation d'argent, si ce n'est dans le cas prévu à l'article XI.

Artic. XVII.

Les Bureaux de poste de Grèce et de Russie qui sont en correspondance directe, se communiqueront mutuellement les informations nécessaires, toutes les fois qu'ils en seront requis de part et d'autre.

Artic. XVIII.

La présente Convention Postale est conclue pour cinq ans à dater du jour de son entrée en vigueur. Et si un an avant ce terme, l'une des hautes parties contractantes n'avait pas annoncé à l'autre par une notification officielle, son intention d'en faire cesser l'effet, la dite Convention restera obligatoire pendant douze mois au delà de ce terme, et ainsi de suite jusqu'à l'expiration des douze mois qui suivront une semblable déclaration quelle que soit l'époque à la quelle elle aurait eu lieu.

Artic. XIX.

La présente Convention sera ratifiée et les ratifications

θέλουσιν ανταλλαχθῇ εἰς Ἀθήνας ἐν διαστήματι τριῶν μηνῶν ἢ καὶ πρότερον, εἰ δυνατόν, καὶ θέλει τεθῇ εἰς ἐνέργειαν τὸ ἐκδύτερον ἐντὸς τριῶν μηνῶν μετὰ τὴν ανταλλαγὴν τῶν εἰρημένων ἐπικυρώσεων.

Πρὸς πίστωσιν δὲ τούτων ἀμφοτέρωι οἱ Πληρεξούσιοι ὑπογράψαντες τὴν σύμβασιν ταύτην, ἐπέθεντο τὰς σφραγίδας τῶν.

Ἐγένετο εἰς διπλῶν, ἐν Ἀθήναις τὴν 23 Αὐγούστου τοῦ ἔτους 1817.

(ὑπογ.) Γ. ΣΚΟΥΦΟΣ.
(Τ. Σ.)

(ὑπογ.) ΠΕΡΣΙΑΝΗΣ.
(Τ. Σ.)

Ἐπικυροῦμεν καὶ ἐπιβεβαιοῦμεν τὴν εἰρημμένην ταχυδρομικὴν σύμβασιν, κατὰ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα μέρη καὶ ἄρθρα, ὑποσχομένοι δι' ἡμᾶς καὶ τοὺς ἡμετέρους διαδόχους καὶ κληρονόμους νὰ τὴν φυλάττωμεν πιστῶς χωρὶς νὰ προσβάλωμεν αὐτήν, ἢ νὰ συγχωρήσωμεν νὰ προσβληθῇ οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον.

Ὅθεν εἰς πίστωσιν ὑπογράψαντες τὴν παρούσαν πρᾶξιν τῆς ἐπικυρώσεως, ἐπεθέσαμεν τὴν τοῦ Βασιλείου ἡμῶν σφραγίδα.

Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Νοεμβρίου, ἐν ἔτει μὲν σωτηρίῳ χιλιοστῷ διακακοιστῷ τεσσαρακοστῷ ὀγδῶ, τῆς δὲ ἡμετέρας Βασιλείας τῷ δεκάτῳ ἐξδόμῳ.

(ὑπογ.) Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων ὑπουργὸς
(ὑπογ.) Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 4.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 31 Ἰανουαρίου

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ Κ. Α. Λόντου ὡς ὑπουργοῦ ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω. Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Συντάγματος, εὐαρεστούμενα νὰ διορίσωμεν Ὑπουργὸν ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν τὸν κύριον Ἀναστάσιον Λόντον, γεροισιαστὴν, ἀποδεχόμενοι τὴν ἀπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν παρὰ τῆς αὐτοῦ.

Συγχρόνως δὲ ἐκφράζομεν αὐτῷ τὴν ἡμετέραν εὐαρέσκειαν διὰ τὴν μετὰ ζήλου ἐκπλήρωσιν τῶν μέχρι τοῦδε ἀνατεθειμένων αὐτῷ καθηκόντων.

Ὁ ἡμετέρος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ἐπιφορτίζεται νὰ προσωπογράψῃ, δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Ἰανουαρίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Κ. Γ. Γλαράκη ὡς ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω. Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 24 τοῦ Συντάγματος, εὐαρεστοῦμεθα νὰ διορίσωμεν τὸν Κ. Γεώργιον Γλαράκην Γεροισιαστὴν, Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ὁ ἡμετέρος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ἐπιφορτίζεται νὰ προσωπογράψῃ, δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Ἰανουαρίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 5.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ 4 Φεβρουαρίου.

ΝΟΜΟΣ ΡΙΖ'.

Περὶ τῆς μισθοδοσίας τῶν Εἰρηνοδικῶν καὶ τῶν Γραμματέων αὐτῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω. Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττονται τὰ ἀκόλουθα.

Ἄρθρον 1.

Οἱ Εἰρηνοδίκαι μετὰ τῶν Γραμματέων των λαμβάνουσι τα-

κτικόν μισθόν ἐκ τοῦ δημοσίου Ταμείου, ἀντὶ τῶν μέχρι τοῦ-
δε δικαιωμάτων καὶ τῆς ἀντιμισθίας τῶν, ἅτινα καταργου-
νται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρον 2.

Ἦς πρὸς τὴν μισθοδοσίαν τῶν οἱ Εἰρηνοδίκαι καὶ οἱ Γραμ-
ματεῖς τῶν κατατάσσονται εἰς τέσσαρας τάξεις κατὰ τὸν ἐπι-
σημειωμένον κατάλογον, ὃ δὲ μηνιαίος αὐτῶν μισθὸς εἶναι.

Τῶν μὲν Εἰρηνοδικῶν α'. τάξεως ἐκάστου ἀνὰ δραχ.	180
» τῆς β'. » ὁμοίως »	130
» » γ'. » » »	100
» » δ'. » » »	80
Τῶν Γραμματέων τῶν Εἰρηνοδικῶν	
Τῶν τῆς α'. τάξεως ἐκάστου ἀνὰ δραχ.	100
» » β'. » ὁμοίως »	80
» » γ'. » » »	69
» » δ'. » » »	50

Ἄρθρον 3.

Οἱ συμβολαιογραφοῦντες Εἰρηνοδίκαι τῆς β'. καὶ γ'. τά-
ξεως λαμβάνουσι τὸν μισθὸν τῆς ἀμέσως ἐπομένης, πρὸς δὲ καὶ
τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας τοῦ καταναλισκομένου παρ' αὐτῶν σφρα-
γιστοῦ χάρτου εἰς τὴν συμβολαιογραφικὴν τῶν ὑπηρεσίαν, αὐ-
τὸ δὲ τοῦτο λαμβάνουσι καὶ οἱ τῆς δ'. τάξεως.

Ἄρθρον 4.

Ἐκτὸς τοῦ μισθοῦ δίδεται εἰς τοὺς Εἰρηνοδικὰς ἢ τοὺς νο-
μίμους ἀναπληρωτὰς αὐτῶν δι' ἀνάγκας τῆς εἰρηνοδικειακῆς ὑ-
πηρεσίας τῶν, καὶ διὰ γραφικὴν ὕλην τῶν ὁποίων ἐπιφορτίζον-
ται νὰ ἐνεργῶσι κατὰ τὴν Ποινικὴν Δικονομίαν προανακρίσεων,
μηνιαία ἐπιχορήγησις μὴ ὑπερβαίνουσα τὸν ὅρον τῶν δραχμῶν
20 δι' ἕκαστον Εἰρηνοδικεῖον γραφείου.

Τὰ ἐνοίκια ὁμοῦ τῶν καταστημάτων αὐτῶν θέλουν πληρό-
νεσθαι ἐξ ἴσου ἀπὸ τοὺς εἰς τὴν περιφέρειαν ἐκάστου αὐτῶν ὑ-
παγομένους δήμους.

Ἄρθρον 5.

Τὰ προσγιγνώμενα εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον χρήματα ἐκ τῆς
κρατῆσεως μέρους ἢ ὁλοκλήρου τοῦ μισθοῦ Εἰρηνοδικικοῦ τινὸς
ἢ Γραμματέως Εἰρηνοδικεῖου, μὴ ὑπαρχόντων ἢ ἀπόντων αὐ-
τῶν, δίδονται εἰς τοὺς νομίμους ἀναπληρωτὰς αὐτῶν, εἰρηνοδι-
κειακὸν Πάρεδρον ἢ Ὑπογραμματέα.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἀξία τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου τῆς μελανῆς σφραγίδος, τὴν
ὅποیان μεταχειρίζονται ἢ ὑπολογίζουσιν οἱ Εἰρηνοδίκαι καὶ
Γραμματεῖς τῶν, εἰσάγεται ὁλοκλήρως εἰς τὸ δημόσιον Τα-
μεῖον, οἱ δὲ παρ' αὐτοῖς κλητῆρες λαμβάνουσι τὸ ἥμισυ τοῦ
παρ' αὐτῶν καταναλισκομένου χαρτοσήμου.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-
σίας καὶ κυρωθεὶς σήμερον παρ' ἡμῶν θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς
ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως διὰ νὰ ἰσχύῃ ὡς Νόμος τοῦ Κρά-
τους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Ἰανουαρίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ὑπουργὸς Γ. Α. ΠΑΛΛΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Ἰανουαρίου 1849.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Γ. Α. ΠΑΛΛΗΣ.

Διάρσεις τῶν εἰρηνοδικῶν τοῦ Κράτους εἰς τέσσαρας τάξεις κατὰ τὸ
ἄρθ. 2 τοῦ περὶ μισθοδοσίας τῶν Εἰρηνοδικῶν καὶ γραμματέων τῶν νόμου.

Αὐξ. ἀριθ.	Τάξις.	Εἰρηνοδικεῖα	Αὐξ. ἀριθ.	Τάξις.	Εἰρηνοδικεῖα.
1	Α'.	Ἐρμουπόλεως	25	Γ'.	Φαρρών
2		Ναυπλίας	26		Ἀροανείας
3		Πατρῶν	27		Νεωάκριδος
4		Νοτ. πλευρ. Ἀθηνῶν	28		Ἡλιδος
5		Βορ. » »	29		Μυρτσούντιου
1	Β'.	Χαλκίδος	30		Λαμπίας
2		Ἄνω Σύρου	31		Τήνου
3		Ἄργους	32		Ἄνδρου
4		Σπάρτης	33		Μήλου
5		Καλαμῶν	34		Νάξου
6		Θουρίας	35		Ξηροχωρίου
7		Παμίσου	36		Κύμης
8		Τριπόλεως	37		Καρύστου
6		Αιγίου	38		Σκοπέλου
10		Μεσολογγίου	39		Αἰτωλικοῦ
11		Λαμίας	40		Ξηρομέρου
12		Ἰδρας	41		Βάλτου
13		Σπετσῶν	42		Ἀγρινίου
14		Κορινθίας	43		Κουρήτιδος
15		Καλυβρύτων	44		Ἀγραίων
16		Πύργου	45		Κραββάρων
17		Κυπαρισσίας	46		Ναυπακ. ιας
18		Ἀνδριτζίνης	47		Ὑπάτης
19		Ἐράνης	48		Ἀμαλίουπόλεως
20		Βονίτσης	49		Ἀταλάντης
21		Λεβαδίας	50		Δωριέων
22		Ἀμφίσσης	51		Γαλαξειδίου
23		Πειραιῶς	52		Δωρίδος
24		Θήρας	53		Ποτιδανείας
25		Ὑψούντος	54		Αἰγίνης
26		Εὐρυτανίας	55		Χαιρώνειας
27		Θηβῶν	56		Μεγάρων
1	Γ'.	Νεμέας	1	Δ'.	Ἐπιδ. (Ἀργολίδος)
2		Τρικάλων	2		Πανόρμου
3		Φενεῶν	3		Μυκόνου
4		Καλαυρίδας	4		Κύθνου
5		Μάστρητος	5		Κέας
6		Καλτεζοῦντος	6		Σερίφου
7		Ὀρχομενοῦ	7		Κορίνθου
8		Πάρωνος	8		Γαυρίου
9		Ἄστρους	9		Κιμῶλου
10		Μεγαλοπόλεως	11		Σίφνου
11		Ψωρίδος	12		Φολεγάνδρου
12		Νυμφισίας	13		Σικύνου
13		Ἐλευσίνος	14		Τραχίας
14		Κροκεῶν	15		Πατρῶν
15		Χρυσῆς	16		Καλλίστης
16		Ἐπιδ. Δημητρῆς	17		Ἴου
17		Γυθείου	18		Ἀνάφης
18		Πρασίων	19		Ἀμοργοῦ
19		Πύλου	20		Λέμνης Σκιάθου
20		Κορώνης	21		Σκύρου
21		Οἰχαλίας	22		Σαλαμίνος
22		Βώλκκος	23		Ἐλευσίνος
23		Οἰτύλου	24		Εἰδυλλίας
24		Ἀχαιοῦ			

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 6.

Ἐν ἈΘΗΝΑΙΣ, 7 Φεβρουαρίου.

ΝΟΜΟΣ ΡΗ΄.

Περὶ τῆς κατὰ τὴν νῆσον Μήλου τῶν μυλοπετρῶν καὶ γύψου ἐξορύξεως.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Αἱ κατὰ τὴν νῆσον τῆς Μήλου μυλόπετραι καὶ ὁ γύψος θέλουν ἐξορύττεσθαι δι' ἐργολαβίας, ἢ δι' ἡμερομισθίων, ἐὰν τὸ πρῶτον μέτρον ᾗθελεν ἀποδείξῃ ἐπιζήμιον ἀπὸ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐνεργησομένης ἐκαστοτὲ ἐπιτοπίου δημοπρασίας, ἢ δὲ διάρκειαν τῆς ἐργολαβίας καὶ οἱ ὅροι αὐτῆς προσδιορίζονται διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ὑπηρεσία τῆς διαχειρίσεως τῶν ὀρυκτῶν τούτων θέλει εἶσθαι χωριστὴ ἀπὸ τῆς ἐπιστάσεως τῆς ἐξορύξεως, ἐπὶ τούτῳ θέλουν διατρεῖσθαι δύο ὑπάλληλοι ὁ εἰς ἐπιστάτης τῆς ἐξορύξεως τῶν ὀρυκτῶν Μήλου μὲ μηνιαίον μισθὸν δραχ. 150, καὶ ὁ δευτέρος ἐπιστάτης τῆς διαχειρίσεως μὲ μηνιαίον μισθὸν δραχ. 100. Τὰ δὲ καθήκοντα ἀμφοτέρων τῶν ἐπιστάτων θέλουν κανονισθῇ παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐκτὸς τούτων θέλει διατρεῖσθαι καὶ εἰς φύλαξ τῶν ὀρυκτῶν μὲ μηνιαίον μισθὸν δρ. 40.

Ἄρθρον 3.

Ἡ τιμὴ τοῦ γύψου προσδιορίζεται εἰς δραχ. 4:50 τὸ καντάρι, τῶν δὲ μυλοπετρῶν ὡς ἐφεξῆς:

Διὰ τὰς ἐντὸς τοῦ Κράτους πωλούμενας.

Τῶν πελεκητῶν.....	δραχ. 5:50	τὸ κομμάτι
Τοῦ καρίκου.....	» 3:80	»
Τῆς πόλεως.....	» 1:70	»
Τοῦ μαστόρου.....	80	»
Τῆς μαζούρας.....	22	»
Τῶν χειρομύλων.....	» 9:	τὸ ζευγάρι

Διὰ τὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους:

Τῶν πελεκητῶν.....	» 7:50	τὸ κομμάτι
Τοῦ καρίκου.....	» 3:80	»
Τῆς πόλεως.....	» 2:40	»
Τοῦ μαστόρου.....	» 1:10	»
Τῆς μαζούρας.....	32	»
Τῶν χειρομύλων.....	» 12:	τὸ ζευγάρι

Ἄρθρον 4.

Ὡς πρὸς τὴν ἐξαγωγήν τῶν μυλοπετρῶν διὰ τὰ ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας καὶ τὴν μεταφορὰν ἐντὸς αὐτῆς, θέλουν τρεῖσθαι αἱ δικτυπώσεις καὶ αἱ διατάξεις τοῦ περὶ Τελωνείων Νόμου ἀπὸ 19)31 Μαρτίου 1843.

Ἄρθρον 5.

Ὁ μεταφέρων ἐντὸς τοῦ Κράτους μυλοπέτρας, ἐὰν δὲν παρουσιάσῃ ἐμπροσθέντως τὴν παρὰ τοῦ τελωνιακοῦ Νόμου ὀριζομένην λυσεγγύησιν ὑποχρεοῦται ἀλληλεγγύως μετὰ τοῦ ἐγγυητοῦ τοῦ εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς ὑπερβαλλούσης τιμῆς.

Ἄρθρον 6.

Ὁ ἐπιστάτης τῆς διαχειρίσεως εἶναι ὑπόχρεως νὰ διδῇ κτηματικὴν ἢ χρηματικὴν ἐγγύησιν, ἐκ δρ. 2,000 διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῆς ὑπηρεσίας του.

Ὁ δ' ἐπιστάτης τῆς ἐξορύξεως, θεωρεῖται ὑπεύθυνος διὰ τὴν εἰς καλὴν κατάστασιν διατήρησιν τοῦ λατομείου τῶν μυλοπετρῶν.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Φεβρουαρίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ὑπουργὸς Δ. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Φεβρουαρίου 1849.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΡΙΘ΄.

Περὶ πενταετοῦς ἐκμισθώσεως τῶν ἰχθυοτροφείων κτλ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν:

Ἄρθρον 1.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν θέλει ἐκθέσει εἰς δημοπρασίαν μέχρι πενταετοῦς ἐκμισθώσεως ἐκεῖνα τῶν ἰχθυοτροφείων, θυννείων, ἰχθυοτροφῶν ποταμῶν ἢ λιμνῶν, ἰχθυοτροφῶν ὑδάτων, κειμένων εἰς διάφορα μέρη τοῦ Κράτους ὅσων ἡ ἐκμισθώσις πλησιάζῃ νὰ λήξῃ, καὶ ὅσα δύνανται τοιοῦτοτρόπως νὰ διατεθῶσιν.

Ἄρθρον 2.

Οἱ ὅροι καθ' οὓς θέλουν ἐνεργηθῇ αἱ δημοπρασίαι, θέλουν κανονισθῇ διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 3.

Αἱ ὑποχρεώσεις τῶν ἐνοικιαστῶν ἀπέναντι τοῦ δημοσίου, αἱ ἀσφάλειαι τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν, καθὼς καὶ αἱ ποινικαὶ διατάξεις κατὰ τῶν προσβαλλόντων τὰ δικαιώματα τοῦ δημοσίου, ἢ τῶν ἐνοικιαστῶν, αἱ διαλαμβανόμεναι εἰς τὸν ἀπὸ 23 Μαρτίου (3 Ἀπριλίου) 1849 Νόμον περὶ πενταετοῦς ἐνοικιάσεως τῶν ἰχθυοτροφείων τοῦ Κράτους, εἶναι εἰς πλήρη ἰσχὺν διὰ τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρον 4.

Ὁ ἡμέτερος ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν θέλει ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Φεβρουαρίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ὑπουργὸς Δ. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Φεβρουαρίου 1849.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΡΚ'.

Περὶ τοῦ ὑπολιμεναρχείου Πειραιῶς.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ωι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν.

Τὸ ὑπολιμεναρχεῖον Πειραιῶς θέλει διευθύνεσθαι τοῦ λοιποῦ ἀπὸ ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ μὲ βαθμὸν Πλοιάρχου Γ. τάξεως, ἀντὶ τοῦ μέχρι τοῦδε ὑποπλοιάρχου, ἀπολαμβάνοντα τὸν μισθὸν τοῦ ὁποίου ἔχει βαθμὸν.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 5 Φεβρουαρίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Κ. ΚΑΝΑΡΙΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθῆναις, τὸν 7 Φεβρουαρίου 1849

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ πενταετοῦς ἐκμισώσεως τῶν ἰχθυοτροφείων κτλ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ωι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἀπὸ 5 Φεβρουαρίου ε. ε. ἐκδοθέντος περὶ ἐνοικιάσεως τῶν ἰχθυοτροφείων τοῦ Κράτους Νόμου, καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Τὰ ἰχθυοτροφεία, θυννεῖα, ἰχθυοτρόφοι ποταμοὶ ἢ λίμναι, ἰχθυοτρόφα ὕδατα κείμενα εἰς διάφορα μέρη τοῦ Κράτους, ὧν ἡ ἐνοικίασις λήγει εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς καὶ ὅσα δύνανται νὰ διατεθῶσι, θέλουσι ἐκτεθῆ κατὰ τὸν ἀνωτέρω διαληφθέντα Νόμον εἰς δημοπρασίαν πενταετοῦς ἐνοικιάσεως, ἐν ᾗ ἐπιδικαστικὰ τοιαύτης μακροχρονίου ἐνοικιάσεως, τούναντιόν θέλουσι ἐνοικιασθῆ καὶ μονοετῶς καὶ παραχωρηθῆ κατ' ἐγκρίσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου εἰς τὸν πλειοδοτήσαντα ἀφ' οὗ δώσω οὗτος ἀξιόχρεον ἐγγυητὴν καὶ πληρωτὴν. Ἡ δὲ ἐγκρίσις δὲν θέλει γίνεσθαι, εἰμὴ ἂν ἡ προσφερεθεῖσα τιμὴ τοῦ ἐνοικίου ᾖ συμφέρουσα διὰ τὸ δημόσιον.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἐνοικίασις θέλει γίνεαι χωριστὰ δι' ἕν ἕκαστον ἰχθυοτροφεῖον ἐκτὸς μόνον ὅπου καὶ ὅταν ἀπαιτῆται ἡ ἑνωσις δύο ἢ καὶ πλείοτερον συνάμα πρὸς ἀποφυγὴν ἐπιζημιῶν διενέξεων.

Ἄρθρον 3.

Οἱ ὅροι καθ' οὓς ἕκαστος ἐκ τῶν ἰχθυοτροφείων, θυννεῶν κτλ. θέλει ἐνοικιασθῆ, πρέπει νὰ σαφηνισθῶσιν εἰς ἰδιαιτέραν διακήρυξιν, ἐκδιδομένην διὰ μιᾶς τῶν μᾶλλον κοινῶν πολιτικῶν ἐφημερίδων, διὰ τοιοκλήσεως καὶ κηρύξεως εἰς τὴν πρωτεύουσάν τῆς ἀρχοῦ ἐπαρχίας, καθὼς καὶ εἰς τὸν τόπον ὅπου εὐρίσκεται τὸ ἰχθυοτροφεῖον, δεκαπέντε ἡμέρας πρὸ τῆς δημοπρασίας. Εἰς τὴν διακήρυξιν αὐτὴν πρέπει νὰ ληθῶσιν ὑπ' ὄψιν πρὸ πάντων αἱ τοπικαὶ περιστάσεις, ὅσαι θέλουσι ἀπαιτῆσαι διαφορὰς ἐξηγήσεις καὶ διασφαρίσεις τεινούσας εἰς τὸ νὰ ἀρ-

θῶσιν ἐκ μέσου προηγουμένως ὅλαι αἱ ὡς ἐκ τῆς ἀσφαλείας ἀμβολίαι, περὶ δικαιομάτων ἢ ὑποχρεώσεων τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

Ἄρθρον 4.

Αἱ δημοπρασίαι θέλουσι ἐνεργηθῆ εἰς τὴν πρωτεύουσάν ἕκαστης ἐπαρχίας κατὰ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ τύπους τῶν δημοπρασιῶν, ἢ καὶ εἰς ἄλλην πόλιν ἢ κωμόπολιν, ἀλλὰ περὶ τούτου ἀπαιτεῖται ῥητὴ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου ἀδεία.

Ἄρθρον 5.

Ὁ ἐνοικιαστὴς θέλει παραλάβει ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ εὐθὺς μετὰ τὴν ἐγκρίσιν τῆς δημοπρασίας τὸ ἐνοικιασθησόμενον ἰχθυοτροφεῖον κτλ., ὁμοῦ μὲ ὅλην τὴν ἐνυπάρχουσαν ὕλην οἰκίσκους, κλισίας, φραγμοὺς κλπ. Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐνοικιάσεως θέλει ἔχει τὴν ἀποκλειστικὴν χρῆσιν καὶ διάθεσιν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 6.

Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ προσηκόντως καὶ ἐνεργηθῇ παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 7 Φεβρουαρίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Δ. Γ. ΒΟΥΓΑΡΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 7.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 11 Φεβρουαρίου.

ΝΟΜΟΣ ΡΚΑ'.

Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου διὰ τὸ 1849.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ωι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν τάδε.

Ἄρθρ. 1. Ὁ διὰ τὸ ἔτος 1849 φόρος ἐπὶ τῶν ζώων κανονίζεται, βεβαιούται καὶ εἰσπράττεται ὑπὸ τὰς αὐτὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 16 Φεβρουαρίου 1848 Νόμου ΟΔ'. περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων, ἰσχύοντος καὶ διὰ τὸ ἐνεστῶς ἔτος, καθ' ὅσον δὲν ἀντιβαίνει εἰς τὸν παρόντα Νόμον.

Ἄρθρ. 2. Ὁ φόρος τῶν μὲν μεγάλων ζώων ὡς καὶ τῶν δυνάμει τοῦ ἀπὸ 16 Φεβρουαρίου π. ε. Νόμου βεβαιωθέντων χοίρων πληρόνεται μέχρι τῆς 10 Μαρτίου, τῶν δὲ μικρῶν ζώων ἢ τοῦ αἰγιδιοπροβάτων μέχρι τῆς 15 Μαΐου, τῶν δὲ ἐξερχομένων ἀπὸ τὸ Κράτος ὁ φόρος θέλει πληρόνεσθαι πρὶν τῆς ἐξόδου αὐτῶν καὶ ἂν προηγήται αὐτῇ τῶν προσημειωθεῖσων ἐποχῶν, ἐπομένως αἱ τελωνιακαὶ ἀρχαὶ δὲν θέλουσι ἐπιτρέπει τὴν ἐξοδὸν πρὶν παρουσιασθῆ εἰς αὐτὰς τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου· ὡσαύτως δὲν ἐπιτρέπεται οὐδαμῶς ἡ ἀπὸ ἐπαρχίας εἰς ἐπαρχίαν διάβασις τῶν ζώων, τῶν ὁποίων οἱ κύριοι δὲν ἔχουν σταθερὰν διαμονὴν εἰς ἓνα τῶν δήμων τοῦ Βασιλείου, ἂν δὲν πληρώσωσι προηγουμένως τὸν εἰς αὐτοὺς ἀνήκοντα φόρον, ἢ ἂν δὲν δώσωσιν ἀξιόχρεον ἐγγύησιν.

Ἄρθρ. 3. Ἡ ἀπαριθμησις τῶν μηδόλως, ἢ μὴ ἀκριβῶς δηλωθέντων ζώων ἐνεργεῖται μέχρι τέλους Μαΐου ἀπὸ ἀπαριθμητῶν καὶ βοηθῶν, διοριζομένων παρὰ τῆς κατ' ἐπαρχίαν διοικητικῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου διὰ πᾶσαν ἀπαριθμητὴν συντάσσεται πρωτόκολλον ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ ἀπαριθμητοῦ καὶ τῶν παρακολουθούντων αὐτῷ δύο βοηθῶν καὶ δύο μαρτύρων προσκαλουμένων παρὰ τοῦ κτηνο-

τρόφου ἂν θέλῃ, μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τῶν ἀπαριθμητῶν καὶ τὴν τοποθέτησιν τοῦ ἄρρενος, ἢ τὴν ἀποβίωσιν ὧν τούτων, ἡ χήρα μένουσα εἰς τὴν χρεῖαν τῆς, λαμβάνει σύνταξιν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου δραχμὰς ἑκατὸν (100).
Τὴν αὐτὴν θέλει λαμβάνει καὶ τὸ ὄρφανόν ἐάν εὐρεθῇ εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις.

Ἄρθρον 5.

Οἱ ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοὶ θέλουν ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸν παρόντα Νόμον.
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Φεβρουαρίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Οἱ Ὑπουργοὶ

Δ. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ.

Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Φεβρουαρίου 1849.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

Ἄρθρ. 4. Ἡ δόλωση τῶν χαίρων διὰ τὸ 1850 θέλει γείνει ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου, ἢ δὲ ἀπαριθμησὶς αὐτῶν κατὰ τὸν Νοέμβριον ε. ε. σύμφωνα μετὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ ἀνωτέρω Νόμου.

Ἄρθρ. 5. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 11 Φεβρουαρίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Ὑπουργός Δ. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 11 Φεβρουαρίου 1849.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΡΚΒ'.

Περὶ χορηγήσεως μηνιαίας συντάξεως εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ ὄρφανά τοῦ Κ. Θ. Κολοκοτρώνη.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ωι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐκυρώσαμεν καὶ διατάσσομεν τάδε.

Ἄρθρ. 1.

Εἰς τὴν χήραν καὶ τέσσαρα ὄρφανά τοῦ Κωνσταντίνου Θεοδώρου Κολοκοτρώνη, ἀποβιώσαντος Βουλευτοῦ Γόρτυνος καὶ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων, παραχωρεῖται ἀπὸ τῆς ἀ. Ἰαννουαρίου 1849 σύνταξις μηνιαία ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἐκ δραχ. τετροκοσίων (400).

Ἄρθρον 2.

Ἡ σύνταξις θέλει ἐξακολουθεῖ ἐνὸς ἡλικίᾳ ἢ χήρα μένει εἰς τὴν χρεῖαν τῆς, καὶ μέχρις οὗ τὰ μὲν θήλεια ἀποκατασταθῶσιν, τὸ δὲ ἄρρεν συμπληρώσῃ τὸ 21 ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἢ τοποθετηθῇ δυνάμει Βασιλικοῦ τινος διορισμοῦ.

Ἄρθρον 3.

Ἐάν ἡ χήρα ἀποβίωσῃ ἢ συνάψῃ δεῦτερον γάμον, ἡ σύνταξις μένει εἰς τὰ ὄρφανά· εἰς πάντα δὲ ὄρφανόν ἀποβίωσιν, ἀποκατάστασιν τινος τῶν θηλέων, ἐνηλικιότητα, ἢ τοποθέτησιν τοῦ ἄρρενος, παύει τὸ πεμπτημῶριον τῆς ὅλης συντάξεως.

Ἐάν ἡ ὥς ἐκ τῆς τοποθετήσεως τοῦ ἄρρενος, προερχομένη αὐτῇ χορηγία καὶ ἡ ἐκ τῆς πρὸς ἀνατροφὴν εἰς ἐκπαιδευτικόν τι κατάστημα τοποθετήσεως τοῦ θήλεως δαπάνη τοῦ δημοσίου ᾗναι κατωτέρα τοῦ πεμπτημῶριου τῆς συντάξεως, ἀποδίδεται τὸ περιπλέον μέχρι τῆς ἐνηλικιότητος αὐτοῦ.

Ἄρθρον 4.

Μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν θηλέων, τὴν ἐνηλικιότητα ἢ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ 8.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 17 Φεβρουαρίου,

ΝΟΜΟΣ ΡΚΓ'.

Περὶ τῶν προσόντων τῶν ἐν Ἑρετρίᾳ συνοικιζομένων οἰκογενειῶν Ψαρρίανων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ωι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐκυρώσαμεν καὶ διατάττομεν τάδε.

Ἄρθρ. Α'.

Ὁν ἀρχηγέται οἰκογενεῖας θεωροῦνται καὶ νὰ μετὰσχισιν τῶν διὰ τοῦ ἀπὸ 10 Μαρτίου π. ε. Νόμου περὶ συνοικισμοῦ τῶν Ψαρρίανων εἰς Ἑρετρίαν ὀριζομένων παραχωρήσεων δύναται, ὅτοι ἐκ τῶν Ψαρρίανων συνοικιζόμενοι ἐκείσε ὑπάγονται εἰς μίαν τῶν ἐξῆς κατηγοριῶν.

1. Πᾶς ἔχων γυναῖκα ἢ χηρεύων πατὴρ Οἰκογενεῖας.

2. Πᾶσα ἔχουσα τέκνα ἢ ἄτεκνος χήρα.

3. Οἱ ἄγαμοι καὶ οἱ διεξευγμένοι, οἱ μὴ κατὰ τὸν πολιτικὸν Νόμον θεωρούμενοι ὑπεζούσιοι.

4. Τὰ πατρός τε καὶ μητρός ὄρφανά ἄγαμα τέκνα ἐξ ὀνόματος τοῦ ἀποθανόντος πατρός.

Ἐάν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρός τὰ ὄρφανά δὲν ἔχωσι νόμιμον ἡλικίαν, ἢ παραλαβὴ καὶ χρῆσις τῶν ἀνωτέρω παραχωρήσεων γίνεται κατὰ τοὺς γενικοὺς περὶ κηδεμονίας κανόνας.

Ἄρθρ. Β'.

Ἐκτὸς τῶν διὰ τοῦ μνησθέντος Νόμου χορηγομένων εἰς τοὺς συνοικιζομένους παραχωρήσεων, παρὶχωρεῖται εἰς αὐτοὺς ἡ ἀδεια τοῦ νὰ λαμβάνωσι δωρεὰν ἐκ τῶν παρακειμένων ἐθνικῶν δαπῶν τὴν ἀναγκαίαν διὰ τὰς ἀνεγειρομένας οἰκοδομὰς των ξυλῶν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν καὶ εὐθύνην τοῦ δατονομικοῦ ὑπαλλήλου δι' ἐνδεχομένην εἰς τὰ δάση ἐλάβην καὶ μεταπώλησιν τῆς ξυλείας εἰς ἄλλους παρὰ τοὺς συνοικιζομένους χάριν ιδιωφελείας.

Ἄρθρ. Γ'.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει
καὶ δημοσιεύσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 15 Φεβρουαρίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Φεβρουαρίου 1849.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΡΚΔ'.

Περὶ προσδιορισμοῦ τῆς ναυτικῆς δυνάμεως διὰ τὸ 1849.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἡ Ναυτικὴ δύναμις τοῦ Κράτους προσδιορίζεται κατὰ τὸν
ἀνώτατον ὅρον διὰ τὸ 1840 ἔτος εἰς ἄνδρας ὀκτακοσίους ἐξή-
κοντα δύο ἀξιωματικούς καὶ ναύτας ἀποτελοῦντας

Τὸ μὲν σῶμα τοῦ Ναυστάθμου ἐξ ἀνδρῶν.....

54

Τὸ τοῦ λόγου τῶν τεχνιτῶν.....

67

Καὶ τὸ τῶν πληρωμάτων τῶν Βασ, πλοίων συμπε-
ριλαμβανομένων καὶ τῶν εἰς τὰ Λιμεναρχεῖα ναυτῶν

741

Τὸ ὅλον..... 862

Πρὸς ἀπαρτισμὸν δὲ τῆς δυνάμεως ταύτης ἐπιτρέπεται ναυ-
τολογία.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει
καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 Φεβρουαρίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Φεβρουαρίου 1849.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 9.

Ἐς ΑΘΗΝΑΙΣ, 2 Μαρτίου.

ΝΟΜΟΣ ΡΚΕ'.

Περὶ πιστώσεως τῆς πρώτης τριμηνίας τοῦ ἔτους 1849.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Τὰ διάφορα Ὑπουργεῖα θέλουν πληρώσει ἐπὶ τῇ βάσει χρη-
ματικῶν αὐτῶν αἰτήσεων ἐγκεκριμένων παρὰ τοῦ Βασιλέως
εἰς λογαριασμὸν τοῦ ὑποβληθέντος ἤδη εἰς τὴν Βουλὴν προϋπο-
λογισμοῦ τῆς χρήσεως 1849 τὰ ἐξόδα τοῦ Κράτους διὰ τὴν
πρώτην τριμηνίαν τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους κατὰ τὰς ἐν ἰσχύει λο-
γιστικὰς διατυπώσεις, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ
τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1848 καὶ τῶν ὑπαρχόντων Νόμων,
Διαταγμάτων ἢ Κανονισμῶν.

Ἄρθρον 2.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-
σίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ
τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ
Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Μαρτίου 1849.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ὑπουργὸς, Δ. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Μαρτίου 1849.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

Δημοσιεύεται ὁ πληθυσμὸς τοῦ Κράτους τοῦ 1847 ἔτους· ἐπαναλαμβάνεται δὲ καὶ ἡ δημοσίευσίς τοῦ τῶν 1845 καὶ 1846, διότι κατὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ δημοσίευσιν (βλ. ἐφ.μ. Κυβερ. τοῦ 1847 σελ. 85.) παρεστέρησαν κατὰ παραδρομὴν λάθη τινά.

Πίναξ τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Κράτους τοῦ 1845, 1846 καὶ 1847 συνταχθεὶς διὰ μὲν τὸ 1815 ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐπισήμως ἐνεργηθείσης ἀπογραφῆς τῶν κατοίκων, διὰ δὲ το 1846 καὶ 1847 ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ 1845 καὶ τῇ προσ-
βαφαίρεσει τῶν κατὰ τὰ ἔτη 1846 καὶ 1847 λ. βουστῶν χώρων γεννήσεων καὶ ἀποθιώσεων.

Αὐτῶν ἀριθμ. τῶν Νομῶν	Ὄνομα τῶν Νομῶν	Αὐτῶν ἀριθμ. τῶν Ἐπαρχιῶν	Ὄνομα τῶν Ἐπαρχιῶν	πληθυσμ. αὐτῶν κατὰ τὸ ἔτος		πληθυσμ. τῶν Ἐπαρχ. κατὰ τὸ		πληθυσμ. τῶν Ἐπαρχ. κατὰ τὸ	
				1845	1846	1846	1847	1847	1847
Α'.	Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ..	1	Αἰγίνης	5,063	71	5,063	55		5,189
		2	Μεγαρίδος	10,415	219	10,634	236		10,870
		3	Αττικῆς	42,166	395	42,561	381		42,942
		4	Θηβῶν	15,994	256	16,250	209		16,459
		5	Λεβαδείας	14,773	199	14,972	15		14,987
Β'.	Εὐβοίας	6	Χαλκίδος	20,882	125	21,007	152		21,158
		7	Επρωχωρίου	8,390	106	8,496	79		8,575
		8	Καρυστίας	21,778	426	22,204	442		22,646
		9	Σκισπέλου	11,846	201	12,047	259		12,360
Γ'.	Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος ..	10	Παρνατίδος	21,039	451	21,490	347		21,837
		11	Δωρίδος	14,855	235	15,090	174		15,264
		12	Λοκρίδος	15,197	134	15,331	152		15,483
		13	Φθιώτιδος	26,467	279	26,743	284		27,027
Δ'.	Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας	14	Βάλτου	11,755	260	12,015	291		12,306
		15	Βονίτης καὶ Ξηρομέρου	17,037	347	17,384	431		17,815
		16	Μεσολογγίου	12,641	163	12,804	68		12,872
		17	Ναυπακτίας	17,293	145	17,443	17		17,460
		18	Τριφυλίας	9,483	145	9,638	6		9,634
		19	Εὐρυτανίας	25,543	378	25,921	366		26,287
Ε'.	Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.	20	Ναυπλίας	13,235	84	13,319	31		13,350
		21	Ἄργους	20,706	424	21,130	278		21,408
		22	Ἰθράς	12,301	135	12,436	16		12,452
		23	Τροιζηνίας	8,145	188	8,333	10		8,343
		24	Σπειτῶν καὶ	8,828	78	8,906	64		8,970
		25	Ἐρμιονίδος	7,658	113	7,771	147		7,918
Σ.	Ἀχαΐας καὶ Ἠλίδος	26	Κορινθίας	34,392	524	34,916	404		35,521
		27	Πατρῶν	30,761	251	31,012		59	30,953
		28	Αἰγυλείας	11,658	180	11,838		12	11,826
		29	Καλαβρύτων	38,830	631	39,461	380		39,841
Ζ'.	Ἀρκαδίας	30	Ἠλείας	36,316	179	36,495	11		36,506
		31	Μαντινείας	35,203	743	35,946	648		36,594
		32	Κυνουρίας	24,063	421	24,484	368		24,852
		33	Γόρτυνος	40,215	541	40,756	445		41,201
Η'.	Μεσσηνίας	34	Μεγαλονπόλεως	11,906	229	12,135	204		12,339
		35	Τριφυλίας	21,700	520	22,220	391		22,611
		36	Ὀλυμπίας	21,826	344	22,170	366		22,536
		37	Πυλίας	14,991	264	15,255	173		15,428
		38	Μεσσήνης	20,523	306	20,829	101		20,930
			Καλαμών	18,185	279	18,464	63		18,527

Αὐτῶν ἀριθμός τῶν Νομῶν	Ὄνομα τῶν Νομῶν	Αὐτῶν ἀριθμός τῶν Ἐπαρχιῶν	Ὄνομα τῶν Ἐπαρχιῶν	πληθυσμ. αὐτῶν κατὰ τὸ ἔτος		πληθυσμ. τῶν Ἐπαρχ. κατὰ τὸ		πληθυσμ. τῶν Ἐπαρχ. κατὰ τὸ	
				1845	1846	1846	1847	1347	
Θ'.	Λακωνίας	39	Λακεδαίμονος	33,378	579	33,957	474	34,431	
		40	Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς	12,295	246	12,541	207	12,748	
		41	Γυθείου	11,442	150	11,592	178	11,770	
		42	Οἰτύλου	24,823	233	25,056	90	25,146	
I'.	Κυκλάδων	43	Σύρου	22,025	4	22,021	212	22,233	
		44	Κέας	10,199	192	10,391	102	10,493	
		45	Ἄνδρου	20,251	181	20,432	181	20,613	
		46	Τήνου	18,650	80	18,730	147	18,877	
		47	Νάξου	21,589	182	21,771	89	21,860	
		48	Θήρας	20,687	306	20,993	135	21,128	
		49	Μήλου	10,833	125	10,958	71	11,029	
Τὸ ὅλον τοῦ πληθυ- σμοῦ τοῦ Κράτους.				960,236		973,472		983,351	

Πληθυσμὸς τῶν Νομῶν κατὰ τὸ 1845.

ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΣ.

Νομοί.

Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας	88,411
Εὐβοίας	62,896
Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος	77,558
Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας	93,757
	<u>322,622</u>

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ.

Νομοί.

Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας	105,265
Ἀχαΐας καὶ Ἠλίδος	117,565
Ἀρκαδίας	111,387
Μεσσηνίας	97,225
Λακωνίας	81,938
	<u>513,380</u>

ΚΥΚΛΑΔΕΣ.

Νομός.

Κυκλάδων	124,234
	<u>124,234</u>
Τὸ ὅλον τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Κράτους	960,236

Πληθυσμὸς τῶν Νομῶν κατὰ τὸ 1846.

ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΣ.

Νομοί.

Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας	89,551
Εὐβοίας	63,754
Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος	78,654
Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας	95,195
	<u>327,154</u>

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ.

Νομοί.

Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας	106,811
Ἀχαΐας καὶ Ἠλίδος	118,806
Ἀρκαδίας	113,322
Μεσσηνίας	98,938
Λακωνίας	83,146
	<u>521,011</u>

ΚΥΚΛΑΔΕΣ.			
Νομός.	Κυκλάδων	125,296	
		125,296	
	Τὸ ὅλον τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Κράτους	973,472	
Πληθυσμὸς τῶν Νομῶν κατὰ τὸ 1847.			
ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΣ.			
Νομοί.	Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας	90,447	
	Εὐβοίας	64,685	
	Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος	79,611	
	Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας.	96,374	
		331,117	
ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ.			
Νομοί.	Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας	107,762	
	Ἀχαΐας καὶ Ἠλίδος	119,126	
	Ἀρκαδίας	114,986	
	Μεσσηνίας	100,032	
	Λακωνίας	84,095	
		526,001	

ΚΥΚΛΑΔΕΣ.			
Νομός.	Κυκλάδων	126,233	
		126,233	
	Τὸ ὅλον τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Κράτους.	983,351	

Διὰ τὴν ἀκρίβειαν τῆς συντάξεως τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Φεβρουαρίου 1849.

Ὁ ὑπουργ. Γραμματεὺς

I. Κ. Δελιγιάννης.

Ἐθεωρήθη.

Ὁ Τμηματάρχης

Σ. Α. Σπηλιωτάκης.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐπικυροῦται.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Φεβρουαρίου 1849.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργός

Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 10.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 8 Μαρτίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ ἐγκρίσεως τῆς προτάσεως τῶν μετόχων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ὑποβληθὲν εἰς ἡμᾶς ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν τῆς ἀπὸ 9 Φεβρουαρίου ε. ε. 6'. συνεδριάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν μετόχων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρον 1.

Ἐγκρίνομεν τὴν πρότασιν τῆς Συνελεύσεως τῶν μετόχων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τοῦ νὰ διορισθῇ ἐξαιρετικῶς διὰ βίου ὁ νῦν Διευθυντὴς αὐτῆς Κύριος Γ. Σταῦρος καὶ νὰ μετονομασθῇ ἀδιοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.»

Ἄρθρον 2.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργός θέλει ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργός Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 11.

Ἐν ἈΘΗΝΑΙΣ, 15 Μαρτίου.

ΝΟΜΟΣ ΡΚΤ'.

Περὶ Διοικητικῆς Ἀστυνομίας εἰς τοὺς δήμους Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐκυρώσαμεν καὶ διατάττομεν τάδε.

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸν δῆμον τῆς πρωτεύουσας τοῦ Βασιλείου καὶ εἰς τὸν τοῦ Πειραιῶς ἡ ἀστυνομία ἐνεργεῖται τοῦ λοιποῦ διὰ δημοσίων ὑπαλλήλων διριζομένων ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως, αἱ δὲ δημοτικαὶ ἀρχαὶ τῶν εἰρημένων δήμων ἀπαλλάσσονται τῶν ἀστυνομικῶν καθηκόντων.

Ἄρθρον 2.

Ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι, διὰ μὲν τὴν πρωτεύουσαν προσδιορίζονται ὡς ἐφεξῆς:

α). Εἰς Διευθυντὴ τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας ἔχων βαθμὸν Νομάρχου.

β). Εἰς ὑπαστυνόμους ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν πταισμάτων.

γ). Εἰς ὑπαστυνόμους ἐπὶ τῆς ἀγροτικῆς ἀστυνομίας τοῦ δήμου Ἀθηνῶν.

δ). Τέσσαρες ὑπαστυνόμοι, εἰς εἰς ἕκαστον τμήμα τῆς πόλεως.

ε). Πεντῆκοντα ἀστυνομικοὶ κλητῆρες.

Διὰ τὸν Πειραιᾶ εἰς ὑπαστυνόμους, ἐκπληρῶν ὅλα τ' ἀστυνομικὰ καθήκοντα καὶ πέντε κλητῆρες.

Ἄρθρον 3.

Ὅλοι οἱ ὑπαστυνόμοι καὶ ἀστυνομικοὶ κλητῆρες θέλουν διατελεῖ ὑπὸ τὰς διαταγὰς καὶ ὁδηγίας τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Διοικητικῆς ἀστυνομίας.

Ἄρθρον 4.

Παρά τῷ Διευθυντῇ τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας διορίζεται εἰς γραμματεὺς μὲ βαθμὸν τμηματάρχου β'. τάξεως, εἰς ὑπογραμματεὺς καὶ δύο γραφεῖς.

Παρά τῷ ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν πταισμάτων ὑπαστυνόμῳ διορίζεται εἰς βοηθὸς καὶ εἰς γραφεῖς, παρὰ δὲ τῷ ὑπαστυνόμῳ Πειραιῶς εἰς βοηθός.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας, ὁ γραμματεὺς αὐτοῦ καὶ οἱ ὑπαστυνόμοι θέλουν διορίζεσθαι ὑπὸ τοῦ Βασιλέως κατὰ πρότασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν. Οἱ δὲ ὑπογραμματεῖς, βοηθοί, γραφεῖς καὶ ἀστυνομικοὶ κλητῆρες, παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν μόνον.

Ἄρθρον 5.

Ἀπόντος ἢ κωλυομένου τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας ὁ γραμματεὺς αὐτοῦ ἐκπληροῖ τὰ καθήκοντά του. Ἀπόντος δὲ ἢ κωλυομένου τοῦ ὑπαστυνόμου Πειραιῶς καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν πταισμάτων, οἱ βοηθοὶ αὐτῶν ἐκπληροῦν τὰ καθήκοντά των. Κωλυομένου δὲ τινος τῶν ὑπαστυνόμων ἀναπληροῖ προσωρινῶς αὐτὸν εἰς τῶν ἄλλων ὑπαστυνόμων τῶν τμημάτων κατὰ διαταγὴν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας.

Ἄρθρον 6.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας τῶν δήμων τῆς Πρωτεύουσας καὶ τοῦ Πειραιῶς θέλει ἐνεργεῖ εἰς τὴν περιφέρειάν του ὅλα τὰ ἀστυνομικὰ καθήκοντα, τὰ ὅποια ἀνατίθεν-

ται διὰ νόμων ἢ διαταγμάτων εἰς τὰς διοικητικὰς ἢ δημοτικὰς ἀρχάς· ἔχει δὲ καὶ τὸ δικαίωμα τῆς βεβαίωσεως τῶν γενομένων ἀξιοποίνων πράξεων, κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἀρθρῶν 17 καὶ 18 τῆς ποινικῆς δικονομίας, καὶ ἐπομένως τὰ ὡς πρὸς τοῦτο δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῶν ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπαλλήλων κατὰ τ' ἀρθρα 152, 157 καὶ 169.

Θέλει ἐνεργεῖ ὡσάυτως εἰς τὸν δῆμον τῆς πρωτεύουσας καὶ τοῦ Πειραιῶς τὰ πρὸς διάλυσιν στασιαστικῶν συναθροίσεων, συμφώνως μὲ τὰ περὶ τούτου νομίμως διατεταγμένα, καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀνταποκρίνηται κατ' εὐθείαν μὲ ὅλας τὰς ἀρχὰς τοῦ Κράτους, τὰς ἐπιφορτισμένας μ' ἀστυνομικὰ χρέη, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του, καὶ νὰ υποβάλῃ προτάσεις περὶ διορισμοῦ καὶ παύσεως τοῦ ὑπαλλήλου εἰς αὐτὸν προσωπικοῦ.

Ἄρθρον 7.

Οἱ ὑπαστυνόμοι τῶν τεσσάρων τμημάτων τῆς πόλεως θέλουν ἐκτελεῖ τὰ ἀστυνομικά των καθήκοντα ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ τμήματός του ἕκαστος. Ὁ ὑπαστυνόμος εἰς τὸν ὁποῖον θέλει ἀνατεθῇ τὸ περιέχον τὴν ἀγορὰν τῶν τροφίμων τμήμα, θέλει ἐκπληροῖ καὶ τὰ χρέη τοῦ ἀγορονόμου. Οἱ λοιποὶ ὡσάυτως ὑπαστυνόμοι θέλουν ἐκτελεῖ τὰ κανονισμένα δι' ἕκαστον αὐτῶν καθήκοντα.

Ἀπαντες οἱ ὑπαστυνόμοι οὗτοι διατελοῦντες ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν καὶ τὰς διαταγὰς τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας, ὑπόκεινται καὶ εἰς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα, κατ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀνακριτικῶν καθηκόντων.

Οἱ ἀγοροφύλακες τῶν δήμων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ὑπάγονται μὲν εἰς τὸν ἐπὶ τῆς ἀγροτικῆς ἀστυνομίας, διηρρίζονται δὲ καὶ παύονται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας ἐκ συμφώνου μετὰ τοῦ ἀρμόδιου δημοτικοῦ συμβουλίου. Τί δὲ θέλει γίνεσθαι ἐν περιπτώσει διαφωνίας θέλει προβλέψει Βασιλ. Διάταγμα.

Ἄρθρον 8.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας ὑπάγεται ἀμέσως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἄρθρον 9.

Ἡ μηνιαία μισθοδοσία τῶν εἰς τὰ ἀρθρ. 2 καὶ 4 ἀστυν. ὑπαλλήλων προσδιορίζεται ὡς ἐφεξῆς:

Α. Ἡ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας	δραχ.	400
Ἡ τοῦ γραμματέως αὐτοῦ	»	200
Ἡ τοῦ ὑπογραμματέως	»	120
Ἐκάστου τῶν γραφείων	»	60
Β'. Ἡ τοῦ ὑπαστυνόμου ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν πταισμάτων εἰς	δραχ.	180
Ἡ τοῦ βοηθ. αὐτοῦ	»	80
Ἡ τοῦ γραφέως	»	60
Γ'. Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς ἀγροτικῆς ἀστυνομίας, τοὺς τέσσαρας ὑπαστυνόμους τῆς πόλεως Ἀθηνῶν καὶ εἰς τὸν ὑπαστυνόμον Πειραιῶς προσδιορίζονται εἰς ἕκαστον κατὰ μῆνα	δραχ.	150
Ἡ τοῦ βοηθοῦ τοῦ ὑπαστυνόμου Πειραιῶς	»	70
Δ'. Εἰς ἕκαστον τῶν ἀστυνομ. κλητῆρων	»	45

Ἄρθρον 10.

Εἰς τὸν Διευθυντὴν τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας χορηγοῦνται δι' ἐξόδα γραφικῆς ὕλης καὶ θερμάνσεως (30) τριάκοντα δραχμαὶ κατὰ μῆνα, εἰς δὲ τὸν ὑπαστυνόμον ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν πταισμάτων καὶ εἰς τὸν τοῦ Πειραιῶς εἰκοσι (20) δραχμαὶ κατὰ μῆνα εἰς ἕκαστον.

Θέλει χορηγηθῇ ὡσάυτως ἡ ἀπαιτουμένη δαπάνη διὰ τὰ ἐπὶ

νοίκια τῶν ἀναγκαίων ἀστυνομικῶν κατὰστημάτων, καὶ ἡ διὰ τὴν πρώτην ἀποκατάστασιν.

Ἄρθρον 11.

Ὅλα τὰ ἐξόδα τῆς ἀστυνομίας τῆς πρωτευούσης καὶ τοῦ δήμου Πειραιῶς θέλουν εἶσθαι εἰς ὅρος τοῦ δημοσίου, ἐπομένως ὅλα τὰ κατὰ τοὺς δύο δήμους εἰσπραττόμενα ἀπὸ τὰ πρόστιμα, ἀπὸ τὰ διαβάτηρια, ἀπὸ τὰς ἐμπορικὰς πανηγύρεις, ἀπὸ τὰ σταθμινὰ καὶ μετρικὰ δικαιώματα, τὰ ὅποια παρεχωρήθησαν εἰς τοὺς δήμους χάριν τῶν ἐξόδων τῆς διατηρήσεως τῆς ἀστυνομίας, θέλουν εἰσέρχεσθαι τοῦ λοιποῦ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον.

Ἄρθρον 12.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Μαρτίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτ. Ὑπουργὸς

Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Μαρτίου 1849.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 12.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 21 Μαρτίου.

ΝΟΜΟΣ ΡΚΖ.

Περὶ προσδιορισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ διὰ τὸ ἔτος 1849.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐψηφίσαντο ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπερασίταται καὶ διατάττονται τὰ ἑξῆς.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 16 τοῦ Συντάγματος προσδιορίζομεν τὴν δύναμιν τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ τῆς ξηρᾶς κατὰ τὸ ἔτος 1849 εἰς 8854, ἀξιωματικούς καὶ στρατιώτας διαριθμμένους ὡς ἑφεξῆς.

Α'.	Εἰς τὰς τετραρχίας	389
Β'.	Γενικοὶ ἐπιτελεῖς	6
Γ'.	Εἰς τὰ πεζικὰ τάγματα	3473
Δ'.	Εἰς τὸ ἵππικόν	224
Ε'.	Εἰς τὸ πυροβολικὸν μετὰ τοῦ ὀπλοστασίου	481
ΣΤ'.	Εἰς τὸ μηχανικόν	51
Ζ'.	Εἰς τὴν χωροφυλακὴν	
	α' Πεζὴν	1285
	β' Ἐφιππον	165
	γ' Ἐπικουρικὴ τῆς χωροφυλακῆς	115
Η'.	Εἰς τὴν ὀροφυλακὴν	2383
Θ'.	Εἰς τὰ φρουραρχεῖα	45
Ι'.	Εἰς τὰ στρατιωτικὰ νοσοκομεία	24
ΙΑ'.	Εἰς τὴν στρατιωτικὴν σχολὴν	41
ΙΒ'.	Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ἱματισμοῦ	6
ΙΒ'.	Εἰς τὰ στρατοδικεῖα	9
ΙΔ'.	Εἰς τὸν λόγον τῶν ἀπομάχων	157
	Γενικὴ ἄθροισις	8854

Ὁ ἡμέτερος Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν θέλει δημοσιεύσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Μαρτίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Α. Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 18 Μαρτίου 1849.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς παραιτήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ἑξωτερικῶν κτλ.

Ὑπουργοῦ Κ. Α. Λόντου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐάρεστούμεθα νὰ δεχθῶμεν τὴν ὑπόβληθείσαν εἰς ἡμᾶς παρὰ τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργοῦ Κυρίου Ἀναστασίου Λόντου, Γερουσιαστοῦ, παραίτησιν ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν ἑξωτερικῶν Ὑπουργείου, καὶ ἐκφράζομεν αὐτῷ τὴν ἡμετέραν εὐαρέσκεσιν διὰ τὴν μετ' ἀκαμάτου ζήλου ἐκπλήρωσιν τῶν ἀνατεθέντων εἰς αὐτὸν καθηκόντων.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει προσυπογράψει, δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Μαρτίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

ΚΑΝΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προσωρινῆς ἀναθέσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ἑξωτερικῶν κτλ. Ὑπουργείου εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης

Ὑπουργόν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐάρεστούμεθα νὰ ἀναθέσωμεν προσωρινῶς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν ἑξωτερικῶν Ὑπουργείου εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸν Κ. Γεώργιον Α. Ράλλην, καθηγητὴν.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει προσυπογράψει, δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Μαρτίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 13.

Ἐν ἈΘΗΝΑΙΣ, 1 Ἀπριλίου.

ΝΟΜΟΣ ΡΚΗ'.

Περὶ συντάξεως καταλόγων τῶν ὑποψηφίων ἐνόρκων τοῦ ἔτους 1849.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ὁ ἀπὸ 18 Ἰουνίου 1848 περὶ συντάξεως καταλόγων τῶν ὑποψηφίων ἐνόρκων Νόμος ἰσχύει καὶ διὰ τὸ ἔτος 1849.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 28 Μαρτίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργ. Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Μαρτίου 1849.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΡΚΘ'.

Περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως δραχμῶν 696:16 τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης διὰ τὰ ἐξόδα τοῦ ἔτους 1848.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τοῦ Κεφαλ. Ι'. Ἄρθρον 2 τοῦ διὰ τὰ ἐξόδα τοῦ 1848 προϋπολογισμοῦ αὐτοῦ συμπληρωτικὴ πίστωσις δρ. 696: 16/00.

Ἄρθρον 2.

Ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος ἀνατίθεται εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν οἰκονομικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Μαρτίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργός Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 29 Μαρτίου 1849.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ κανονισμοῦ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ περὶ διοικητικῆς ἀστυνομίας νόμου, καθόσον ἀφορᾷ τοὺς ἀγροφύλακας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 7 §. 3 τοῦ περὶ διοικητικῆς ἀστυνομίας ΡΚΣΤ'. νόμου καὶ τὸ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1836 διάταγμα περὶ προφυλάξεως τῶν δεινδροφυτειῶν, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἐν περιπτώσει διαφωνίας τοῦ ἀρμοδίου δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ τοῦ διευθυντοῦ τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας ὡς πρὸς τὸν διορισμὸν ἢ τὴν παῦσιν τῶν ἀγροφυλάκων κατὰ τοὺς δήμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν ἀποφασίζει ὁριστικῶς, ἔχον ὑπ' ὄψιν τοὺς περὶ προσόντων τῶν ἀγροφυλάκων διατάξεις τοῦ ἀριθ. 3 τοῦ μνησθέντος διατάγματος.

Ἄρθρον 2.

Οἱ ἀγροφύλακες τοῦ δήμου Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ὑπαγόμενοι κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ ἀνω σημειωθέντος νόμου εἰς τὸν τῆς ἀγροτικῆς ἀστυνομίας ὑπαστυνόμενον, δὲν τιροῦσι καμμίαν ὑπαλληλίας σχέσιν μετὰ τῶν δημάρχων τῶν δὲ τούτων δήμων ἢ δὲ κατὰ τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ περὶ προφυλάξεως τῶν δεινδροφυτειῶν διατάγματος πιστοποιήσας πρὸς τὴν ἐπιτόπιον στρατιωτικὴν ἀρχὴν περὶ διορισμοῦ αὐτῶν γίνεται ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Μαρτίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργ. Γ. ΓΑΛΑΡΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 14, (Παρελείφθη.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 15.

Ἐν ἈΘΗΝΑΙΣ, 25 Ἀπριλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς παραιτήσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπιφορτισμένου προσωρινῶς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ὑπουργείου τοῦ Β. Οἴκου κλπ. Κ. Γ. Ράλλη.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Εὐαρεστούμεθα νὰ δεχθῶμεν τὴν ὑποβληθεῖσαν εἰς ἡμᾶς παραιτήσιν τοῦ Κυρίου Γ. Ράλλη ἡμετέρου Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης καὶ ἐπιφορτισμένου προσωρινῶς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ὑπουργείου τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν ἑξωτερικῶν, ἐκπράξον-

τες εις αὐτὸν τὴν ἡμετέραν εὐαρέσκειαν, διὰ τὴν ὁποίαν ἐδει-
ξεν ἀφοσίωσιν καὶ ζῆλον κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόν-
των του.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ὑ-
πουργὸς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν θέλει προσυπογράψει καὶ ἐκτελέσει
τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Ἀπριλίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς περικιτήσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν Κ.

Δημ. Γ. Βούλγαρη.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Εὐαρεστούμεθα νὰ δεχθῶμεν τὴν ὑποβληθεῖσαν εἰς ἡμᾶς πα-
ραίτησιν τοῦ ἡμετέρου ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γε-
ρουσιαστοῦ Κυρίου Δημητρίου Γ. Βούλγαρη, ἐκφράζοντες εἰς
αὐτὸν τὴν ἡμετέραν εὐαρέσκειαν διὰ τὴν ὁποίαν ἐδείξεν ἀφο-
σίωσιν καὶ ζῆλον ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ δημοσίου.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ὑπουρ-
γὸς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν θέλει προσυπογράψει καὶ ἐκτελέσει τὸ
παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Ἀπριλίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς παραίτησεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν

Κ. Α. Μαυρομιχάλη.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εὐαρεστούμεθα νὰ δεχθῶμεν τὴν ὑποβληθεῖσαν εἰς ἡμᾶς πα-
ραίτησιν τοῦ ἡμετέρου ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπο-
στρατήγου Κυρίου Α. Μαυρομιχάλη, ἐκφράζοντες εἰς αὐτὸν τὴν
ἡμετέραν εὐαρέσκειαν διὰ τὴν ὁποίαν ἐδείξεν ἀφοσίωσιν καὶ
ζῆλον κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ὑπουρ-
γὸς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν θέλει προσυπογράψει καὶ ἐκτελέσει τὸ
παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Ἀπριλίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Κ. Γ. Γλαράκη ὡς ὑπουργοῦ ἐπὶ τοῦ
Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀρθρ. 24 τοῦ Συντάγματος, εὐαρεστού-
μεθα νὰ διορίσωμεν, καὶ διορίζομεν τὸν μέχρι τοῦδε ὑπουργὸν
ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, Γερουσιαστὴν Κύριον Γεώργιον Γλαρά-
κην, ὑπουργὸν ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ὑπουρ-
γὸς τῶν Ναυτικῶν θέλει προσυπογράψει καὶ ἐκτελέσει τὸ πα-
ρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Ἀπριλίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Κ. Ἰωάννου Ἀντωνοπούλου ὡς ὑπουρ-
γοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀρθρὸν 24 τοῦ Συντάγματος εὐαρεστού-
μεθα νὰ διορίσωμεν καὶ διορίζομεν ὑπουργὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύ-
νης τὸν κύριον Ἀντωνόπουλον Βουλευτὴν.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ὑπουρ-
γὸς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν θέλει προσυπογράψει καὶ ἐκτελέσει
τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Ἀπριλίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Κ. Δημητρίου Χρηστίδου
ὡς ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀρθρὸν 24 τοῦ Συντάγματος εὐαρεστού-
μεθα νὰ διορίσωμεν, καὶ διορίζομεν τὸν κύριον Δημήτριον Χρη-
στίδην ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ὑπουργὸς
τῶν Ναυτικῶν θέλει προσυπογράψει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν
διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Ἀπριλίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Κ. Λυκούργου Κρεστένιου
ὡς ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀρθρὸν 24 τοῦ Συντάγματος διορίζομεν
τὸν κύριον Λυκούργον Κρεστένιτην ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονο-
μικῶν.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει προσυ-
πογράψει, δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Ἀπριλίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Κ. Κ. Τζαβέλα ὡς ὑπουργοῦ
ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Συντάγματος, εὐχρεστοῦ-
μεθα νὰ διορίσωμεν, καὶ διορίζομεν τὸν ἡμέτερον ὑποστράτηγον
καὶ βουλευτὴν κύριον Κ. Τζαβέλαν ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Στρα-
τιωτικῶν.

Ὁ ἡμέτερος πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ὑπουρ-
γὸς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν θέλει προσυπογράψῃ καὶ ἐκτελέσει τὸ
παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Ἀπριλίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 16.

Ε. ΑΘΗΝΑΙΣ, 5 Μαΐου.

ΝΟΜΟΣ ΡΑ'.

Περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος 1849.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ῥησιδασμένοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
διατάσσομεν ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ὁ ἀπὸ 19 Ἀπριλίου π. ε. Νόμος ΠΓ'. περὶ φορολογίας τῶν
προϊόντων τῆς γῆς ἰσχύει καὶ διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος 1849, κα-
θόσον δὲν ἀντίκειται εἰς τὸν παρόντα.

Ἄρθρον 2.

Εἰς πᾶσαν κεντρικὴν ἀποθήκην θέλει χορηγηθῇ κοιλὸν δημό-
σιον ἴσης χωρητικότητος τοῦ κοιλοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως,
δι' οὗ θέλουσιν παραλαμβάνεσθαι τόσον οἱ παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν
ὀφειλόμενοι, ὅσον καὶ οἱ πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ δημοσίου κρα-
τούμενοι ὑπέγγυοι καρποί. Ὀφείλει ἐπομένως πᾶς ἐνοικιαστὴς
νὰ καταμετρήῃ ἐπὶ τῶν ἀλωνίων τοὺς καρποὺς διὰ κοιλῶν ἴσης
χωρητικότητος μετὰ τῆς ἀποθήκης καὶ παραδίδῃ τὸν βεβαιω-
θέντα φόρον ἐσπραγισμένον ἐντὸς σάκκων εἰς τὸν φορολογούμενον
πρὸς μετακομιδὴν κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ 14 ἁρθροῦ τοῦ ΠΓ'.
Νόμου, εἰς μίαν τῶν ἐν αὐτῷ ἀναφερομένων ἀποθηκῶν. Πᾶσα
δὲ κατὰ τὴν εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὰ
ἀλώνια, εἴτε ἀπὸ τὴν εἰδικὴν ἀποθήκην παράδοσιν προκυψομέ-
νη τυχὸν ἑλλείψει, ἢ ἀναφανησομένη νόθευσις τοῦ φόρου κατα-
ψηφίζεται εἰς βάρος τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ὅστις δύναται αὐτοπρο-
σώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου νὰ παρeurίσκηται κατὰ τὴν τοιαύ-
την παράδοσιν.

Ἄρθρον 3.

Ἡ φροντίς τῆς παρὰ τῶν φορολογουμένων μετακομιδῆς τῶν
φόρων ἀπὸ τὰ ἀλώνια εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην ἀνατίθεται
εἰς τοὺς ἐνοικιαστάς· ἐπομένως ἐν περιπτώσει καθυστέρησεως
καρπῶν μετὰ τὸ πέρας τῆς συγκομιδῆς ἢ τῆς ἀποξηράνσεως,
τὸ δημόσιον καταλογίζει αὐτοὺς εἰς χρήματα, ἢ εἰς βάρος τῶν

ἐνοικιαστῶν, ἢ τῶν καθυστερούντων αὐτοὺς φορολογουμένων,
καὶ ἐνεργεῖ διοικητικῶς τὴν εἰσπραξίν.

Ἄρθρον 4.

Ἄμα μετὰ τὴν καταμέτρησιν τῶν καρπῶν, καὶ τὴν βεβαιώ-
σιν τοῦ φόρου ἐκάστου φορολογουμένου, ὁ ἐνοικιαστὴς σημειοῖ
αὐτοὺς ὀλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς εἰς διπλότυπον βιβλίον, καὶ
εἰς μὲν τὸ στέλεχος αὐτοῦ ὑπογράφεται ἰδιοχειρῶς ὁ φορολογού-
μενος, εἰς δὲ τὸ ἀπόσπασμα ὁ ἐνοικιαστὴς, ὅστις τὸ ἐγγειρά-
ζει εἰς τὸν φορολογούμενον. Ἄλλ' ἐὰν οὗτος ἔχῃ ἀντιρρήσεις,
εἴτε ὡς πρὸς τὸ σημειωθὲν ποσόν, εἴτε ὡς πρὸς τὸ εἶδος τοῦ
καρποῦ, εἴτε ὡς πρὸς τὴν ιδιότητα τοῦ κτήματος, δύναται νὰ
σημειώσῃ τὰς ἐνστάσεις του ἐντὸς ἡ ὀπισθεν τοῦ στελέχους,
ὅπερ ἐν περιπτώσει τοιαύτῃ δὲν ἐκτελεῖται διοικητικῶς, εἰμὴ
ὡς πρὸς τὸ μέρος τὸ ἀνγνωρίζομενον παρὰ τοῦ φορολογουμέ-
νου. Ἐὰν ὅμως ὁ φορολογούμενος ᾖ ἄγραμματος, ὑπογράφει
τὴν εἰς τὰ στελέχη σημειώσιν τοῦ φόρου, ἢ τὰς ἐν αὐτῷ ἐν-
στάσεις ἄλλος τῆς ἐμπιστοσύνης του ἐνώπιον δύο μαρτύρων,
χρησιμοποιούντων πρὸς βεβαίωσιν τῆς εἰς τὸν ὑπογράφαντα δο-
θείσης ἐντολῆς ὡς πρὸς τὴν σημειώσιν τοῦ ποσοῦ καὶ τὴν ποιό-
τητα τοῦ ὀφειλομένου.

Ἄν οἱ μάρτυρες γνωρίζωσι νὰ γράψωσιν, ὀφείλουσιν νὰ προ-
συπογράψωσιν εἰς τὸ στέλεχος· ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν
ὁ φορολογούμενος ἀρνεῖται νὰ ὑπογράψῃ εἰς τὸ στέλεχος εἴτε ὁ
ἴδιος, εἴτε δι' ἄλλου, ὁ ἐνοικιαστὴς καλεῖ δύο μάρτυρας, ἑξ
ἧς ὁ εἰς πρέπει νὰ ᾖ ὁ πάρεδρος ἢ ὁ ἱερεὺς τοῦ χωρίου,
ὑπογράφοντας αὐτὸ πρὸς μόνην τὴν βεβαίωσιν τῆς ἀπὸ μέρους
τοῦ φορολογουμένου γενομένης ἀρνήσεως.

Τὸ τοιοῦτοτρόπως συνταχθέν στέλεχος, καθίσταται ἐκτε-
λεστόν, ἐκτὸς ἐὰν ᾔθελεν ἀνασταλῇ διαδικτικῶς ἢ ἐκτέλεσίς του.

Ἄμα δὲ γενῇ κατὰ τὸ 14 ἄρθρον τοῦ ΠΓ'. νόμου ἡ μετα-
κόμισις τοῦ φόρου, ὀφείλει ὁ μὲν ἐνοικιαστὴς νὰ σημειώσῃ ὀ-
πισθεν τοῦ διπλοτύπου τὸ ποσόν τοῦ φόρου καὶ τὸν ἀριθμ. τῶν
σάκκων πρὸς μετακομιδὴν, ὁ δὲ ἀποθηκάριος νὰ ἐκδώσῃ δι-
πλότυπον τῆς παραλαβῆς περὶ τοῦ ποσοῦ καὶ τοῦ εἴδους τοῦ
φόρου.

Ἄρθρον 5.

Ὅστις τῶν ἐνοικιαστῶν ἀμελήσῃ τὴν ἐπὶ τῶν ἀλωνίων τα-
κτικὴν ἐκδοσιν τῶν διπλοτύπων, ἢ χαρακτηρίσῃ εἰς αὐτὰ ὡς
ιδιωτικὰ κτήματα ἀναγνωρισθέντα ὡς ἐθικοιδιόκτητα, ἢ ὡς
ἐθικοιδιόκτητα κτήματα ἐθνικά, ἢ ἐγγράψῃ εἰς τὰ διπλό-
τυπα τῆς φορολογίας ὀλιγώτερον ποσὸν τοῦ παραχθέντος
καρποῦ, τὸν ὁποῖον καταμέτρησεν, ἢ εἰσπράξῃ φόρους παρὰ
τοὺς ὄρους τοῦ ἁρθροῦ 10 τοῦ ΠΓ'. νόμου, τιμωρεῖται κατὰ
μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν μετὰ χρηματικὴν ποινὴν δραχ.
15—100 ἐπιφυλαττομένου καὶ εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφο-
ρον ἐν ἑλλείψει τοιαύτῃ ν' ἀναθέτῃ τὴν τακτικὴν τῶν διπλο-
τύπων ἐκδοσιν εἰς πρόσωπον τῆς ἐκλογῆς του, οὗ ἡ ἀντιμι-
σθία καταψηφίζεται εἰς βάρος τοῦ ἐνοικιαστοῦ· κατὰ δὲ τὴν
δευτέραν περίπτωσιν δραχ. 50—200 καὶ ὑποχρεοῦται εἰς ἀπο-
ζημίωσιν τοῦ δημοσίου, κατὰ δὲ τὴν τρίτην μετὰ τὸ τριπλοῦν
ποσὸν τοῦ μειωθέντος φόρου, τὸ ἥμισυ τοῦ ὁποῖου δίδεται εἰς
τὸν καταμνησάμενον τὴν πράξιν ἰδιώτην, μὴ ἐξαιρουμένου καὶ
τοῦ ἰδίου φορολογουμένου τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ εἰσέρχεται εἰς τὸ
δημόσιον ταμεῖον, καὶ κατὰ τὴν τετάρτην μετὰ τὸ διπλοῦν τοῦ
παρανόμως εἰσπραθέντος καρποῦ.

Εἰς χρηματικὴν ποινὴν 15—100 δραχμῶν ὑποβάλλεται καὶ
ὁσάκις ἀναφυῇ ἀσυμφωνία μετὰ τὸ στέλεχος καὶ διπλότυπον,
ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν ἀποδειχθῇ, ὅτι ἡ ἐλ-
λολώσις ἐπ' ἡγάσεν ἐκ μέρους τοῦ φορολογουμένου, ἐπιφυλατ-
τομένης καὶ τῆς ποινικῆς καταδιώξεως, τὴν ὁποῖαν ἐπισύρουν
αἱ ἀνωτέρω πράξεις.

Άρθρον 6.

Οί ένοικιασταί είναι υπόχρεοι ν' αποστέλλωσιν άσφαλώς, ή παραδίδωσιν εις τόν οικονομικόν έφορον, επί άπ δείξει παραλαβής, τά στελέχη των διπλοτύπων βιβλίων άμα έκαστον περιαιούται, καθαρά και εύαγνώστα άνευ σβυμάτων και ξυσμάτων· άλλ' έν έλλείψει τό άρμόδιον δικαστήριον, κατ' αίτησιν του έφορου, δικάζον κατά προτίμησιν επιβάλλει εις τόν όλιγορήσοντα τήν έν καιρῳ και καλή καταστάσει παραδωσιν των στελεχών ένοικιαστήν πρόστιμον έκ δραχμῶν 100 - 200 και χρείας καλούσης, διατάττει νά ληθῇ πᾶν άλλο έννομον μέτρον πρὸς άναπλήρωσιν τῆς έκλείψεως, δαπάναις του ένοικιαστου.

Άρθρον 7.

Ο έγγειος φόρος των ελαίων εξακριβοῦται, μετρουμένου του ελαίου εις τὰ ελαιοτριβεῖα και αποδίδεται εις είδος 10 τοῖς 0/0· ο φόρος οὗτος ένοικιάζεται επί δημοπρασίας κατά τοὺς περι δημοπρασιῶν τύπους, και πληρώνεται εις χρήματα από τόν ένοικιαστήν εις τρεῖς ἑσας δόσεις, τήν Α' Ιανουαρίου, τήν Α' Φεβρουαρίου, και Α' Μαρτίου· έν περιπτώσει δέ, καθ' ήν προσφερθῇ ανάλογος προσφορά, ή εἴσπραξις του φόρου τουτου ενεργεῖται κατά τό άρθρον 22 του ΠΓ' νόμου· κατά τόν αὐτόν τρόπον διατίθενται διά ζυγίσματος, ή δι' εκτιμήσεως, κατ' εκλογήν του φορολογουμένου, εξακριβοῦμεναι και αι πρὸς βρώσιν χρήσιμοι ελαῖαι. Τό άνωτέρω ελαῖον είναι υπέγγυσον μέχρι τῆς αποπληρωμῆς του ένοικίου.

Αἱ περι διπλοτύπων έν γένει διατάξεις του παρόντος νόμου εφαρμόζονται και διά τήν φορολογίαν του ελαίου.

Άρθρον 8.

Οί εις χρήματα αποδιδόμενοι φόροι εισπράττονται, των μέν καπνῶν, περιβολίων, μπουτανίων, κήπων, γεωμήλων και των τοιούτων τήν α' Οκτωβρίου, των δ' άμπελων και θαμβακίων τήν 15 Νοεμβρίου.

Άρθρ. 9.

Ο έγγειος φόρος του προינוκοκίου προσδιορίζεται εις μίαν και ήμισιαν δραχμὴν δι' έκάστην οκά· τό δέ τελωνιακόν δικαίωμα εις λεπτά 90· ή δέ του ρίζαρίου εις δραχμάς 2 τό καντήρι, τό δέ τελωνιακόν δικαίωμα εις δραχμὴν 1 και 20.

Άρθρον 10.

Τό δικαίωμα τῆς επικαρπίας των εθνικοῖδιοκτητῶν σταφιδαμπέλων και σύκων βεβαιούται δι' εκτιμήσεως, συμφώνως με τὰς διατάξεις του άρθρου 23 του ΠΓ' Νόμου, των μέν σταφιδαμπέλων επί των άλωνίων εις λίτρας σταφιδοκαρπου, των δέ σύκων επί των τραπζῶν εις όρμαθούς, και αποδίδεται ή εις είδος, ή εις χρήματα, κατ' αρέσκειαν του φορολογουμένου· άλλά κατά μέν τήν πρώτην περίστασιν ο φορολογούμενος οφείλει ν' αποδώσῃ τῷ ένοικιαστῇ τόν αναλογούντα έγγειον φόρον επί του ποσού του δικαιώματος τῆς επικαρπίας, κατά δέ τήν δευτέραν, τό μέν δικαίωμα του σταφιδοκαρπου πληρώνεται κατά τήν αποκοπείσαν τιμήν επί τῇ βάσει του άρθρου 28 του ΠΓ' νόμου, τό δέ των σύκων, κατά τό άρθρ. 39 του ίδιου νόμου.

Τό δικαίωμα των άνωτέρω προϊόντων ένοικιάζεται διά δημοπρασίας κατά τὰς διατάξεις του ΠΓ' νόμου· περι των λοιπῶν ένοικιαζόμενων φῶρων, πληρονομένου του ένοικίου εις χρήματα τήν 1 Οκτωβ. ε. ε.

Τό δέ δικαίωμα τῆς επικαρπίας των εθνικοῖδιοκτητῶν μωραιοδένδρων προσδιορίζεται πέντε λεπτά εφ' έκάστου δένδρου, ήλικίας πέντε έτων συμπληρωμένων.

Άρθρ. 11.

Τό δημόσιον εξακολουθεῖ νά δικτηρῇ εις έαυτό τήν νομικήν

κατοχήν επί των εθνικῶν γαιῶν και κτημάτων εκείνων εφ' ὧσιν ελάμβανε δικαίωμα επικαρπίας μέχρι τέλους του 1843, έκτόν άν άπώλεσεν αὐτήν διά δικαιοδικῆς αποφάσεως, ή δ' ιδίως παραιτήσεως.

Άρθρ. 12.

Ο επί των οικονομικῶν ύπουργός θέλει δημοσιεύσει και εκτελέσει τόν παρόντα νόμον.

Ο παρών Νόμος ψηφισθεῖς παρά τῆς Βουλῆς και τῆς Γερουσίας και παρ' Ημῶν σήμερον κυρωθεῖς θέλει δημοσιευθῇ διά τῆς έφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως και τελεσθῇ ως Νόμος του Κράτους.

Έν Ἀθήναις, τήν 5 Μαΐου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Ο ύπουργός Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ

Έθεωρήθη και έτέθη ή μεγάλη σφραγίς του Κράτους.

Έν Ἀθήναις τήν 5 Μαΐου 1849.

Ο επί τῆς Δικαιοσύνης ύπουργός
Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣ ΠΕ'.

Περί φορολογίας των προϊόντων τῆς γῆς διά τό έτος 1848.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ομοφώνως μετά τῆς Βουλῆς και τῆς Γερουσίας διατάσσομεν τὰ εξής:

ΤΜΗΜΑ Α'.

Προσδιορισμός των έγκλητικῶν φόρων.

Άρθρ. 1. Οί διά τό έτος 1848 εισπρακτέοι έγκλητικοί φόροι είναι ως έπονται.

1) Έγγειος φόρος 10 τοῖς έκάτον επί των προϊόντων τῆς γῆς.

2) Δικαίωμα επικαρπίας.

α. 15 τοῖς 100 επί των προϊόντων των εθνικῶν άγρῶν.

β. 10 τοῖς 100 επί των προϊόντων παντός είδους φυτείας είτε τὰ κτήματα, όντα πρότερον εθνικά, παρελήφθησαν και εκκαλιεργήθησαν από τοὺς σημερινούς διαατόχους, τῇ έγκρίσει ή μη τῆς Κυβερνήσεως, εἴ' έφ' υπεύθησαν με άδειαν των πρῶν ιδιοκτητῶν τῆς γῆς όθωμανῶν, ή μετά τήν έναρξιν του άγῶνος επί εθνικῆς γῆς, τῇ άδείᾳ ή άνευ άδείας τῆς Κυβερνήσεως.

Άρθρον 2. Τὰ εις τοὺς άποίκους Κρήτας, ή άλλους πολίτας παραχωρημένα κτήματα δι' έγράφων τῆς Κυβερνήσεως, υπόκεινται εις μόνον τόν έγγειον φόρον, όταν εξαγεται έκ του έγγραφου εκδοθέντος πρὸ τῆς δημοσιεύσεως του παρόντος Νόμου, ότι δέν υπόκεινται εις άλλην φορολογίαν.

Άρθρ. 3. Οί φόροι των κτημάτων, όσα είναι παραχωρημένα διά συμβολαίων, ή δι' έγγραφου άδείας τῆς Κυβερνήσεως εις ιδιώτας, θέλουν αποδοθῇ, κατά τοὺς ένδιαλαμβαζομένους εις τὰ συμβόλαια ή τὰ παραχωρητήρια όρους.

Άρθρ. 4. Ο φόρος εις χρήματα 3 τοῖς 0/0 επί των διά προικοδοτήσεως, ή εκποιήσεως επί δεκαετεί πιστώσει αποκτηθέντων κτημάτων, πληρώνεται άμέσως εις τοὺς τιμίαις, κατά τοὺς όρους των από 26 Μαΐου 1835 και 3/15 Νοεμβρίου 1836 νόμων, και έν τῇ ώρισμένη προθεσμίᾳ, όταν έκ του πωλητηρίου εξαγεται ή συμφωνία τις ποιότητος πληρωμῆς. Ἀλλ' εάν συνέβη καθυστέρησις του άνωτέρου φόρου, κατά τὰ παρελθόντα

ἔτη, ἐπιτρέπεται, καὶ πρὶν ἔτι λήξῃ ἡ προθεσμία τῆς πληρωμῆς, νὰ γενῇ κατάσχες καὶ ἐκποιήσεις ἀναλόγου μέρους τῶν παραχθισμένων καρπῶν, πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ ὀφειλομένου φόρου τῆς ἐνεστώσης χρήσεως καὶ μιᾶς τῶν παλαιωτέρων.

Ἄρθρ. 5. Δὲν ὑπάρχονται εἰς τὴν φορολογίαν.

1) Τὰ ἄγρια.

2) Ἐν στρέμμα γῆς, ὅπου καὶ ἂν κεῖται, δι' ἑκαστον ἰδιοκτητήν, ἢ καλλιεργητήν, πρὸς καλλιεργεῖαν λαχανικῶν ἢ ὀσπρίων.

3) Τὰ σποράδην φυτευμένα ὀπωροφόρα δένδρα τόσον ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρω στρέμματος, ὅσον καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς, αὐλάς, καὶ ἀμπελώνας.

4) Τὰ ἀσταχυολόγια, ἀνὰ 2 μόνον κοιτὰ δι' ἑκαστον ἀσταχυολόγον.

5) Ὁ λινκρόσπορος, καναδόσπορος, καὶ ῥιζαρόσπορος.

6) Τὰ φύλλα τῶν συκαμινομωρεῶν, καὶ ὅσον ἀροῶν τὸν ἔργειον φόρον.

7) Ἡ ῥόδη, καὶ ὁ θίκος, ὅταν δὲν ἀλωνίζονται καὶ

8) Ὁ ἔγγιστος φόρος 50 ὀκάδων ἐλαίων, πρὸς ἰδίαν χρῆσιν ἐκάστου ἰδιοκτητοῦ ἐκ τῶν πρὸς θρώσιν χρυσίμων.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ διαιρέσεως τῶν ἐγκτητικῶν φόρων.

Ἄρθρ. 6. Οἱ ὡς ἀνωτέρω ἐγκτητικοὶ φόροι ἐνοικιάζονται διὰ δημοπρασίας ἐπὶ ἀποδόσει ὁμοειδῶν καρπῶν ἐκ τῶν κυριωτέρων τοῦ ἐνοικιαζομένου μέρους, τοὺς ὁποίους προσδιορίζει τὸ ὑπουργεῖον τῶν οικονομικῶν, ἢ εἰσπράττονται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ὡς καὶ ὅποταν δὲν παρουσιάζονται προσηρταί εἰς τὰς ἐνεργουμένης δημοπρασίας, ἢ αἱ προσφοραὶ εἰσὶ δυσανάλογοι τῆς ἀξίας τῆς ἐνοικιαζομένης προσόδου.

Ἄρθρ. 7. Οἱ ἀνωτέρω φόροι ἐνοικιάζονται κατὰ χωρίον, ἢ κατὰ πολλὰ συνάμα χωρία, μέχρις ὁλοκλήρου δήμου, ὅταν τὰ ὅρια ᾖναι δυσδιάκριτα ἀλλ' οἱ οικονομικοὶ ἔργοι ὀφείλουν νὰ σημειώσωσιν ἀκριβῶς εἰς τὴν διακήρυξιν, καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας, τὰ ὅρια τῶν χωρίων, οἱ δ' ἐνοικιασταὶ ὑποχρεοῦνται, ἐπὶ ποινῇ ἀπορρίψεως πάσης εἰς τὸ μέλλον ἀπαιτήσεως κατὰ τοῦ δημοσίου περὶ ἀποζημιώσεως, νὰ ζητήσωσιν ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει, πρὸ τῆς κατακυρώσεως, ὅσας διασαφῆσεις κρίνουν ἀναγκαῖας περὶ ὁρίων ἢ θέσεων.

Ἄρθρ. 8. Αἱ διενεργούσαι τὰς δημοπρασίας ἀρχαὶ εἰσὶν ὁ οικονομικὸς ἔργος καὶ ὁ ἑπαρχος, ἢ ἐν ἐλλείψει τούτου ὁ ἐπικρατοῦς. Ἀποπέμπονται δὲ οὗτοι τῆς ὑπηρεσίας καὶ ὑποβιβάζονται εἰς τὴν ἀπότισιν πάσης τυχόν προκυφισμένης εἰς τὸ δημόσιον ζημίας, ὡς ἐκ τῆς ἀναξιοχρεώσεως τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ἢ τοῦ προσηρθέντος ἐγγυητοῦ, καθὼς καὶ ἐκ τῆς μὴ παραδοχῆς διυλογοῦμενως ἀξιοχρεῶν εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑπόκεινται καὶ αἱ δημοτικαὶ ἀρχαί, καθ' ὅσον ἀνοῶν τὰ πρὸ αὐτῶν ἐκδιδόμενα πιστοποιητικὰ, περὶ τοῦ ἀξιοχρεῶν τῶν ἀνωτέρω ὀφειλετῶν, τὰ ὅποια ὅμως ὀφείλουσι νὰ ἐκδίδωσιν, ὡς καὶ ζητηθῶσιν.

Ἄρθρ. 9. Τὸ δημόσιον ἔχει, δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου, τὸ δικαίωμα πρὸς ἐγγραφὴν ὑποθήκην ἐπὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτων τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ, ἂν παρουσιασθῇ ἀνάγκη νὰ δώσῃ ταιούτων. Ἡ δυνάμει τοῦ δικαιώματος τούτου ἐγγραφισμένη ὑπόθηκη, ἐπιμελεία τοῦ οικονομικοῦ ἔργου, περιορίζεται εἰς κτήματα, τῶν ὁποίων ἡ πραγματικὴ ἀξία θέλ' εἶσθαι ἴση μὲ τὴν καθ' ὑπολογισμὸν ἀξίαν τῆς ἐνοικιαζομένης προσόδου.

Ἄρθρ. 10. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν νὰ εἰσπράττῃ ἀπὸ τοὺς φορολογουμένους, ἢ νὰ διαθέτῃ οἰουσιδήποτε καρποῦς, πηγάζοντας ἀπὸ τὴν ἐνοικιασθεῖσαν πρόσθεον, πρὶν εἰταχθῇ εἰς

τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, καὶ συμπληρωθῇ τὸ ποσὸν τοῦ εἴδους, δι' ὃ κατέστη χρεώστης· μόνον δὲ μετὰ τὸν συμπληρισμὸν τοῦ χρέους τοῦ παραλαμβάνει ἐκ τῆς εἰδικῆς, ἢ κεντρικῆς ἀποθήκης, ἢ εἰσπράττει ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τοῦ φορολογουμένου, ἀλλὰ τοῦ οικονομικοῦ ἔργου, κοινοποιουμένη εἰς αὐτοὺς διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, τοὺς πλεονάζοντας καρποῦς, ὡς καὶ ἐκείνους δι' οὓς δὲν ἐξευρίθῃ, διαθέτων αὐτοὺς κατ' ἀρέσκειαν· ἀλλὰ τοὺς ἀρμένους εἰς τὴν ἐλευθέραν διαθέσιν τοῦ ἐνοικιαστοῦ καρποῦς οἱ φορολογούμενοι δὲν εἶναι ὑπόχρεοι νὰ μετακομίσωσι, παρὰ εἰς τὸ μέρος, ἔνθα ὑπάρχει συστημένη ἡ κεντρικὴ ἀποθήκη διὰ τοὺς καρποὺς τοῦ δήμου των, ἢ εἰς ἄλλο μέρος, μὴ ἀπέχων πλέον τῶν τριῶν ὥρων τοῦ χωρίου, ἐξ οὗ μετακομίζονται.— Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἢ ἄνευ εὐλόγου αἰτίας πρὸς κατάθλιψιν ἢ αἰσχροκέρδειαν ἀπαιτουμένη μετακομίσαις διὰ δυσβάτων δρόμων.

Ἄρθρ. 11. Οἱ ὅροι τῶν δημοπρασιῶν, αἱ συμφωνίαι τῆς ἐνοικιάσεως, καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τῶν ἐνοικιαστῶν, θέλουν κανονισθῇ διὰ Βασιλικῆς Διατάξεως.

Ἄρθρ. 12. Α. Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουν, ἐπὶ ποινῇ ἀπορρίψεως οἰκισθέντος κατὰ τῶν φορολογουμένων ἀπαιτήσεως, νὰ παρουσιάζονται εἰς τὰ χωρία κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ θέρος τῆς συγκομιδῆς τῶν δεματίων εἰς τὰ ἀλώνια, τῆς σφαγίσσεως καὶ ἀποσφαγίσσεως τῶν ἐν τοῖς ἀλώνοις καρπῶν, καὶ τοῦ ἀλωνίσματος, ἢ κοπανίσματος αὐτῶν μεχρινοῦ βεβαιώτως καὶ ἐγγράφως εἰς τὰ φορολογικὰ βιβλία τοὺς πρὸς αὐτοὺς ὀφειλομένους φόρους.

Β'. Οἱ φορολογούμενοι δὲν ἐμποδίζονται εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ θερισμοῦ τῆς συγκομιδῆς καὶ τοῦ ἀλωνίσματος τῶν προϊόντων των· ἀλλ' ὅμως ὀφείλουν 1) ὅσοι καλλιεργεῖν ἀγροὺς ἐθνικοὺς συνορεύοντας μὲ καλλιεργημένους ἀγροὺς ἰδιωτικοὺς, ἢ ἄλλους, μὴ ὑποκειμένους εἰς τὴν εἰς εἶδη ἀπόδοσιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας, καὶ 2) ὅσοι καλλιεργεῖν ἀγροὺς, συνορεύοντας μὲ ἀγροὺς μὴ ὑποκειμένους εἰς τὴν εἰς εἶδη ἀπόδοσιν τοῦ ἐγγείνου φόρου, ἐπὶ τῇ προσωρικῇ δηλώσει των πρὸς τὸν ἐνοικιαστὴν, νὰ ζητήσωσι τὴν περὶ θερισμοῦ ἄδειαν τὴν ὁποίαν ὀφείλει οὗτος νὰ δώσῃ παρευθὺς· ἄλλως οἱ φορολογούμενοι προσωρίων εἰς τὸ θέρος, ἀλλ' ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς καλλιεργούντας ἀγροὺς ἰδιωτικοὺς καὶ ἐθνικοὺς νὰ θερίζωσι ταυτοχρόνως, ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἐνοικιαστοῦ, καρποῦς ἀμφοτέρων τῶν κατηγοριῶν. Ἡ δὲ ἐκλογὴ μένει εἰς τὸν φορολογούμενον.

Γ'. Ἡ σφαγίσις καὶ ἀποσφαγίσις τῶν ἀλωνίων, καὶ ἡ καταμέτρησης τῶν καρπῶν ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν· ἀλλ' ἐὰν οὗτοι δὲν ἐμφανισθῶσιν ἐντὸς τῆς ἡμέρας διὰ μὲν τὴν ἀποσφαγίσιν αὐθόρμητοι, διὰ δὲ τὴν καταμέτρησιν προσκαλούμενοι, ὁ φορολογούμενος ἐνεργεῖ τὴν μὲν ἐνώπιον 2 μαρτύρων, τὴν δὲ μέτρησιν ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ δημάρχου, ἢ τοῦ παρῶντος, ἢ ἐν ἐλείψει τούτων, ἐπὶ παρουσίᾳ 2 μαρτύρων, συντασσόμενος πρωτοκόλλου, τὸ ὅποion κοινοποιεῖται διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν.

Δ'. Ὅστις ἐκ τῶν φορολογουμένων παραδῇ τὰς διατάξεις τῶν § Β' καὶ Γ'. τοῦ παρόντος άρθρου, καὶ ὅστις ἐνώπιον δεματίων ἐθνικῶν μὲ ἰδιότητα, καὶ ὅστις ἀραιεῖται προϊόντα ἀλωνισμένα, ἢ καὶ ἢ δι' ὁποιοῦδήποτε ἄλλου τρόπου προσπαθῇ νὰ ζημιώσῃ τὸν ἐνοικιαστὴν, ἢ τὸ δημόσιον, ἂν μὲν ἡ ζημία δύναται νὰ ἐκτιμηθῇ, υποβάλλεται ἐκτὸς τῆς ἀποδόσεως, τοῦ νομίμου φόρου εἰς πρόσθετον ἢ χρηματικὴν ποινὴν, ἴσην μὲ τὸν τριπλοῦν ποσὸν τοῦ φόρου, τὸ ὅποion ἀπεπαιρῇ νὰ ὑπεκφυῇ· ἄλλως, ἐὰν τὸ ποσὸν τῆς ζημίας οὐκ ἔναι γνωστὸν, ὑποβάλλεται εἰς πρόσθετον ὁρ. 5—50. Τὸ πρόσθετον εἰσάγεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον· ἀλλ' ἐὰν ἡ πράξις ἀνεπαίσθητη ἢ κατηγγεγένη ἀπ' ἄλλον, παρὰ τὸν

ἐνοικιαστήν, ἢ τὸν ἐπιστάτην, τὸ τρίτον τοῦ προστίμου δίδεται εἰς αὐτὸν, τὰ δὲ λοιπὰ δύο εἰς τὸ δημόσιον.

Ε'. Ἡ προανάκρισις τῶν ἀνωτέρω παρανόμων πράξεων ἐνεργεῖται ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου, παρὰ τοῦ δημάρχου, ἀστυνόμου, ἢ παρέδρου τοῦ τόπου, ἐνθα συνέβησαν κατὰ τὰ ἐν τῇ ποινικῇ δικονομίᾳ ὡρισμένα, ἢ δὲ ἐκδικασίαι αὐτῶν γίνεται ἀπὸ τὸ ἀρμόδιον πταισματοδικεῖον, ἢ πλημμελειοδικεῖον, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς αὐτῆς δικονομίας.

ΣΤ'. Ἐὰν τὰ παρανόμως ἀφαιρεθέντα προϊόντα παρήχθησαν ἀπὸ κτήματα διαφιλονεικούμενα μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ κατηγορουμένου, τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον, ἐν περιπτώσει τοιαύτῃ κάμνει μνείαν τοῦ περιστατικοῦ τούτου εἰς τὴν ἀπόφασίν του, καὶ ἐπιβάλλει τὸ πρόστιμον, ὡς ἐπὶ ἰδιοκτητῶν κτημάτων· τὸ δὲ πρόστιμον ἐπὶ τῆς ἐπικαρπίας θέλει ἐπιβάλλεσθαι, ὅταν τὸ κτῆμα ἤθελε κηρυχθῇ ἀπὸ τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον ὅτι εἶναι ἐθνικόν.

Ἄρθρ. 13. Ἡ ἀποδεκτικὴ τῶν πρωτῶν καρπῶν, ἥτοι τοῦ σίτου, τῆς κριθῆς, τοῦ σμιγοῦ, τοῦ διμήνου (μαρτιάτικου), τῆς σικάλως (βρύζης) τῆς βρώμης, τοῦ κυμήνου, γλυκανίσου, συσάμου, λιναρίου, τῶν ὀσπρίων κτλ. ὡς καὶ τῶν ὀψίων, τῶν εἰς τὰ ἀλώνια κοπανιζομένων, γίνεται ἐπὶ τῶν ἀλωνίων διὰ μέτρου χωρητικότητος τοῦ κοιλοῦ, ἢ διὰ ζυγίσματος, ὅταν τὰ εἶλη εἶναι ἀνεπίδεκτα μετρήσεως, τῶν δὲ ἀραβοσίτων ἐκείνων, ὅσοι δὲν κοπανίζονται εἰς τὰ ἀλώνια, ἀλλὰ μεταφέρονται εἰς κῶνους εἰς τὰς οἰκίας τῶν φορολογουμένων ἢ βεβαίως γίνεται ἢ δι' ἐκτιμήσεως ἐπὶ τῶν ἀγρῶν, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρ. 23, ἢ διὰ δοκιμῆς γεμίζομένου ἀπὸ κῶνους ἐνὸς κοφινίου, τὸ ὅποιον σφραγίζεται, καὶ μετὰ 15 ἡμέρας κοπανίζεται, ζηταίνεται ὁ ἐν αὐτῷ καρπὸς, καὶ ἐπὶ τῇ θάσει αὐτοῦ προσδιορίζεται ἐξ ἀναλογίας τὸ ποσὸν τῆς παραγωγῆς ὡς καὶ ὁ φόρος· ἀλλ' ἐν περιπτώσει καθ' ἣν οἱ φορολογούμενοι προτιμοῦν τὴν διὰ δοκιμῆς βεβαίωσιν τῶν ἀραβοσίτων τῶν, ὀφείλου 10 ἡμέρας πρὶν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκτιμήσεως νὰ εἰδοποιήσωσι τὸν ἐνοικιαστήν διὰ τοῦ δημάρχου ἢ τοῦ παρέδρου τοῦ χωρίου τῶν.

Ἄρθρ. 14. Τοὺς ἀνωτέρω φόρους ὑποχρεοῦνται οἱ φορολογούμενοι νὰ μετακομίσωσι καὶ παραδώσωσι, τοὺς μὲν πρωτῶν, ὡς καὶ τοὺς ἐκ τῶν ὀψίων κοπανιζομένους ἀπὸ τὸ ἀλώνι τοὺς δὲ ὀψίους μετὰ τὸ κοπάνισμα καὶ τὴν ἐντελῆ ἀποξήρανσίν των εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου προσδιορισμένην κεντρικὴν ἀποθήκην ἐντὸς ἐκάστου δήμου κατ' ἐκλογὴν τοῦ Ὑπουργείου.

Τὸ Ὑπουργεῖον δύναται νὰ προσδιορίσῃ κατ' ἐκλογὴν τοῦ καὶ εἰς τίνα ἐκ τῶν πλησίων τοῦ οἰκείου δήμου τῶν φορολογουμένων τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, ὅταν αὕτη δὲν ἀπέχῃ πλεονέκτερον τῶν τριῶν ὥρων ἀπὸ τὰ χωρία τοῦ δήμου τῶν, ἐξ ὧν μετακομίζονται οἱ φόροι· ἀλλ' ὅσοι τῶν φορολογουμένων δὲν εὐκολύνονται νὰ μετακομίσωσιν ἀμέσως εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην τοὺς καρποὺς των, δύναται νὰ τοὺς ἐναποταμιεύσωσι προσωρινῶς εἰς εἰδικὴν ἐντὸς τοῦ χωρίου τῶν ἀποθήκην τῆς ὁποίας τὸ ἐνοίκιον, ἐξ ἀναλογίας τοῦ ἀποθηκευθέντος ποσοῦ, εἶναι εἰς θάρος των, ἀλλ' ἐντὸς 20 τὸ πολὺ ἡμερῶν ὀφείλου νὰ τοὺς μεταφέρωσιν εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην· ἂν δὲ μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην οἱ φορολογούμενοι ἀμελήσωσιν, ἢ ἀρνηθῶσι τὴν μετακομιδὴν τῶν φόρων, τὸ δημόσιον μετακομίζει αὐτοὺς καταλογίζον τὰ ἐξόδα τῶν ἀγωγίων εἰς θάρος τῶν ἀμελησάντων φορολογουμένων.

Πᾶσα εἰδικὴ ἀποθήκη ἐπιτηρεῖται, σφραγίζεται καὶ ἀποσφραγίζεται ἐκάστην ἑσπέραν καὶ πρωίαν παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ τοῦ παρέδρου τοῦ χωρίου, ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου του.

Τοὺς κατ' ἐκτίμησιν, ἢ διὰ δοκιμῆς ἀποδεκατουμένους καρποὺς, ἂν μετὰ τὸ κοπάνισμα καὶ τὴν ἐντελῆ ἀποξήρανσίν των

δὲν τοὺς μετακομίσωσιν εἰς φορολογούμενοι εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, προσκαλοῦνται εἰς τοῦτο ἐγγράφως παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου διὰ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν· ἐὰν δὲ μετὰ παρέλευσιν 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς προτλήσεως δὲν τοὺς μετακομίσωσιν, ὑποχρεοῦνται νὰ πληρώσωσιν αὐτοὺς εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ θάσει τῶν κατ' ἐκτίμησιν τὴν ἐποχὴν ἐπικρατοῦσων εἰς τὸν τόπον τιμῶν. Ἀλλ' ἐν περιπτώσει τοιαύτῃ ὁ ἐνοικιαστὴς ἢ λαμβάνει τοὺς πλεονάζοντας τοῦ χρέους του καρποὺς κατὰ τὸ ἄρθρ. 10 ἀπὸ τὴν ἀποθήκην, ἂν τοιοῦτοι εἰσῆχθησαν, ἢ εἰσπράττει αὐτοὺς εἰς χρήματα τῇ συνδρομῇ τοῦ ταμείου ἐπὶ τῇ θάσει τῶν τρεχουσῶν τιμῶν, δηλῶν τὴν περὶ τούτου θέλησίν του ἐγγράφως πρὸς τὸν οἰκονομικὸν ἐφορον πρὸ τῆς λήξεως τῆς οἰκοσχημέρου προθεσμίας.

Πᾶς δῆμος ἐντὸς τοῦ ὁποίου συγκεντρύνονται οἱ εἰς εἶδη ἀποδιδόμενοι φόροι, ὑποχρεωτικῶς χορηγεῖ εἰς τὸ δημόσιον τὰς πρὸς ἐναποταμίευσιν τῶν προϊόντων ἀναγκαζούσας ἀποθήκας, τὰς ὁποίας ὁ ἑπαρχος καὶ ὁ οἰκονομικὸς ἐφορος προσδιορίζουσιν ὑπὸ ἀνάλογον ἐνοίκιον ὁριζόμενον παρὰ τοῦ ἐπάρχου καὶ τοῦ δημάρχου, ἢ τοῦ ἰδιοκτήτου, ἂν αἱ ἀποθήκαι ᾖναι ἰδιωτικαί, ἐν περιπτώσει ἀσυμφωνίας ἀποφασίζει ὁ εἰρηνοδίκης.

Ἄρθρ. 15. Ἀμα μετὰ τὴν καταμέτρησιν τοῦ καρποῦ καὶ τὴν ἐξακριβώσιν τοῦ φόρου ἐκάστου φορολογουμένου, ὁ ἐνοικιαστὴς σημειοῖ αὐτὸν ὀλογράφως καὶ δι' ἀριθμοῦ εἰς τὸ ὅποιον κρατεῖ διπλοτύπον βιβλίου, καὶ εἰς μὲν τὸ στέλεχος αὐτοῦ ὑπογράφεται ὁ φορολογούμενος, εἰς δὲ τὸ ἀπόσπασμα ὁ ἐνοικιαστὴς, τὸ ὅποιον ἐκκόπτων ἐγχειρίζει εἰς αὐτόν· ἐὰν ὁ φορολογούμενος ᾖναι ἀγράμματος, ἢ ἀποπειρηθῇ νὰ ὑπογράψῃ, ὑπογράφει ἄλλος ἀντ' αὐτοῦ ἐνώπιον δύο μαρτύρων δυναμένων νὰ χρησιμεύσωσι πρὸς βεβαίωσιν τῆς τε δοθείσης ἐντολῆς, ἢ τῆς γενομένης ἀρνήσεως, καθὼς καὶ τοῦ σημειωθέντος ποσοῦ τοῦ φόρου. Ἀμα δὲ γενῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 14 ἡ μετακομίσιν τοῦ φόρου ὁ ἀποθηκάρχος, ἢ ἐν περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 10 ὁ ἐνοικιαστὴς, ὀφείλει νὰ πιστοποιήσῃ τὴν παραλαβὴν εἰς τὸ ὅπισθεν μέρος τοῦ διπλοτύπου.

Ἄν ὁ φορολογούμενος ᾖναι ἀγράμματος, δύναται νὰ προσλάβῃ δύο μάρτυρας, πρὸς βεβαίωσιν τοῦ ἀποδοθέντος ποσοῦ τοῦ φόρου καὶ τῆς ἀκριβοῦς πιστοποιήσεως τῆς παραλαβῆς. Πᾶσα ἀπαίτησις φόρου μὴ στηριζομένη εἰς τὸ στέλεχος τοῦ διπλοτύπου βιβλίου, συνταχθέντος κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον, θεωρεῖται ὡς ἀθέμιτος καὶ ὁ φορολογούμενος δὲν ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τοιοῦτου φόρου.

Ἄρθρ. 16. Ὅστις τῶν ἐνοικιαστῶν, ἢ ἐπιστατῶν ἀμελήσῃ τὴν ἐπὶ τῶν ἀλωνίων τακτικὴν ἐκδοσιν τῶν διπλοτύπων, ἢ χαρακτηρίσει εἰς αὐτὰ ὡς ἰδιωτικά, κτήματα ἀνεγνωρισμένα ἐθνικά, ἢ ἐγγράψῃ εἰς τὰ διπλότυπα τῆς φορολογίας ὀλιγότερον ποσὸν τοῦ παραχθέντος καρποῦ, τὸν ὅποιον κατεμέτρησε, τιμωρεῖται κατὰ μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχ. 15—100· κατὰ δὲ τὴν δευτέραν δραχ. 50—200, καὶ ὑποχρεοῦται εἰς ἀποζημίωσιν τοῦ δημοσίου καὶ κατὰ τὴν τρίτην τιμωρεῖται μὲ τὸ τριπλὸν ποσὸν τοῦ μειωθέντος φόρου, τὸ ἥμισυ τοῦ ὁποίου δίδεται εἰς τὸν καταμηνύσαντα τὴν πράξιν ἰδιώτην, μὴ ἐξαιρουμένου καὶ τοῦ ἰδίου φορολογουμένου, τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ εἰσέρχεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον.

Εἰς χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν 15—100 ἐπίσης ὑποβάλλεται, καὶ ὅσας ἀναφυῇ ἀσυμφωνία μεταξὺ στελέχους καὶ διπλοτύπου, ἐξαιρουμένης τῆς περιστάσεως, καθ' ἣν ἀποδειχθῇ, ὅτι ἡ ἀλλοίωσις ἐπῆγασεν ἐκ μέρους τοῦ φορολογουμένου, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς ποινικῆς καταδιώξεως, τὴν ὁποίαν ἐπισύρουν αἱ ἀνωτέρω πράξεις κατὰ τὰ ἐν τῇ ποινικῇ νόμῳ ὡρισμένα.

Ἄρθρ. 17. Ὁ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει ἐπὶ ποινῇ δραχ. 200—500

φόρου, ἐάν μὲν τὸ ἀποτέλεσμα δειχθῇ ἴσον ἢ κατώτερον, τὰ ἐξόδα ἐπιβαρύνουν τὸ δημόσιον, ἐάν δὲ ἀνώτερον τοὺς ἰδιοκτητὰς ἢ καλλιεργητάς.

Η'. Ἡ καταμέτρησης τῶν ἀμπέλων ἐνεργεῖται παρὰ ἐπιστήμονος γεωμέτρου ἐπὶ τῇ προσκλήσει τοῦ οἰκον. ἐφόρου, ἐν τῷ τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου καὶ καταστρώνονται πρωτόκολλα, τὰ ὅποια εἶναι ὑποχρεωτικὰ πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ φόρου καὶ τῆς χρηματικῆς ποινῆς.

Ἀλλ' ἐν ἐλλείψει γεωμέτρου, ἡ ὅπου οὗτος δὲν ἐπαρκεῖ, ἢ ἄλλως πῶς κωλύεται νὰ καταμετρήσῃ τὰς ἀμπέλους, διορίζονται τρεῖς πραγματογνώμονες διὰ πλειονοψηφίας παρὰ τοῦ ἐπάρχου τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου, καὶ ἐνεργοῦν τὰς καταμετρήσεις ὡς ἄνω.

Θ'. Ἀπὸ τῆς ἐκπνεύσεως τῆς ποδὲς καταμέτρησιν τεθεσίου πρὸς θέσμιαν ὁ ἐπαρχος, ἡ ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ, ὁ εἰρηνοδίκης καὶ ὁ οἰκονομ. ἐφορος, προσλαμβάνοντες καὶ τὸν ἀρμοδίον δήμαρχον, καὶ συμβουλευόμενοι πέντε μὲν εἰς τοὺς δήμους Α. καὶ Β'. τάξεως, τρεῖς δὲ εἰς τοὺς τῆς Γ'. ἐκ τῶν μᾶλλον ἐξ ἀμπέλων φορολογουμένων ἐκάστου δήμου, κατὰ κλῆρον ἐκλεγμένους παρὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει ἐξ ἀριθμοῦ τριπλασίου αὐτῶν, θέλουν προσδιορίσει διὰ πλειονοψηφίας τὴν ποιότητα Α.) τῶν ἐφέτος δηλωθεῖσων ἢ ἐξακριβωθεῖσων ἀμπέλων, καὶ Β.) τῶν ἀμπέλων ἐκείνων, περὶ τῆς ποιότητος τῶν ὁποίων ἤθελε ζητηθῇ ἀναθεώρησις παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ καλλιεργητῶν ἢ παρὰ τοῦ οἰκον. ἐφόρου, κατὰ τὸν §. στ'. κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, καταστρώνοντες τακτικὰ πρωτόκολλα, τὰ ὅποια θεωροῦνται μὲν ἐκτελεσθέντα, ἀλλὰ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, πρὸς τὸ ὁποῖον θέλουν παραπέμπεσθαι ἐκεῖνα, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἤθελε καταχωρισθῇ ἡ τυχὸν ἐναντία γνώμη τῶν μᾶλλον φορολογουμένων, δύναται νὰ κάμῃ τὰς ἀνηκούσας ἐπὶ τοῦτο μεταρρυθμίσεις. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἀμπέλων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸ ἐδάφιον Β'. τοῦ §. β'. τοῦ ἄρθρου 1. προσδιορίζεται εἰς ποσὸν ἴσον μὲ τὸν ἑγγεῖον φόρον.

Ἄρθρον 21. Ὁ ἑγγεῖος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐν τῇ ἄρθρῳ 19 ἀναφερομένων προϊόντων, περιδολίων, λαχανοκήπων, μπιστανίων, κρομμύων, γεωμήλων, γρασιδίων κλπ. ἐκτιμῶνται ἅπασι δι' ὅλον τὸ ἔτος, λαμβανομένης ὑπ' ὅψιν τῆς ἐκτάσεως ἐκάστου κτήματος καὶ τῆς ὅλης ἐτησίως προσόδου, συμπεριλαμβανομένων εἰς αὐτὴν τῶν παραχθέντων, ὑπαρχόντων καὶ παραχθήσομένων ἐντὸς τῶν διαφόρων ὥρων τοῦ ἔτους προϊόντων, καὶ ὑπολογίζονται ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ τοσόν τὸ δέκατον, ὅσον καὶ τὸ τυχὸν ὀφειλόμενον δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας.

Ἔς πρὸς τὴν φορολογίαν τῶν θαυμακίων καὶ καπνῶν οἱ ἐκτιμῶνται προσδιορίζουν ὅλον τὸ προϊόν ἐκάστου φυτευθέντος χωραφίου ἐκ πόσων ὁκάδων σύγκειται. ἐννοουμένου τοῦ καπνοῦ δι' ὅλα τὰ χέρια τῆς συλλογῆς, τοῦ δὲ θαυμακίου ἐβγαλμένου ἀπὸ τὸ καρύδι, ἐπομένως ὁ ἑγγεῖος φόρος, ὡς καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας θέλει ἀποδίδεσθαι ἐπὶ τῇ βάσει τῆς εἰς τὸν τόπον τρεχούσης τιμῆς, τὴν ὁποίαν προσδιορίζουν ἐπὶ μὲν τοῦ καπνοῦ κατὰ κοινότητα, ἐπὶ δὲ τῶν θαυμακίων κατ' ἐπαρχίαν, ὁ ἐπαρχος καὶ ὁ οἰκονομικὸς ἐφορος μετὰ τοῦ δημάρχου ἐκάστου δήμου, ὡς πρὸς τὴν πρώτην περίπτωσιν, μετὰ τοῦ δημάρχου δὲ τῆς πρωτευούσης ὡς πρὸς τὴν δευτέραν, ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τριῶν ἰδιοκτητῶν καπνοφυτείας, προσλαμβανομένων κατ' ἐκλογὴν τῶν ἀνωτέρω, καὶ συντάσσεται περὶ τούτου πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον καθίσταται ἐκτελεστόν.

Ἄρθρον 22. Ὁ ἑγγεῖος φόρος τῶν ἐλαίων ἐξακριβούται μετρουμένου τοῦ ἐλαίου εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα, καὶ ἀποδίδεται εἰς

χρήματα πρὸς λεπ. ὁκτώ τὴν ὁκάν, τὸ δὲ ὀφειλόμενον δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν εἰς τὸ ἐδάφ. β'. τοῦ § β'. τοῦ ἄρθρου 1. τοῦ παρόντος νόμου ὑπαγομένων ἐλαιοδένδρων προσδιορίζεται δι' ἐκτιμῆσεως ἐπὶ τῶν δένδρων εἰς ὁκάδας ἐλαίου, καὶ ἀποδίδεται παρὰ τοῦ καλλιεργητοῦ πρὸς λεπτά ὁκτώ τὴν ὁκάν. Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον θεσαιοῦται καὶ εἰσπράττεται καὶ ὁ ἑγγεῖος φόρος εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα, ὅπου δὲν ὑπάρχουν ἐλαιοτριβεῖα, καὶ ἡ ἐκτίμησις τοῦ ἐλαίου γίνεται κατ' ἄλλον τρόπον, ἢ ὡς ἐκ τῆς παραγωγῆς εἶναι μικρὰ ὡς ἐκ τῆς ὀλιγότητος τῶν δένδρων, ἢ ὡς ἐκ τῆς ὑπαρχούσης ἀφορίας.

Αἱ δὲ πρὸς ἐρώσιν χρήσιμοι ἐλαῖαι ζυγίζονται ἢ ἐκτιμῶνται, κατ' ἐκλογὴν τοῦ φορολογουμένου, ὅπου ἐναποταμίζονται, λαμβανομένου τοῦ φόρου πρὸς λεπτά δύο τὴν ὁκάν.

Ἄρθρον 23. Ὁ ἐπαρχος καὶ ὁ οἰκονομικὸς ἐφορος θέλουν προσδιορίσει ἅπασι τοὺς ἀναγκαίους διὰ τὴν ἐπαρχίαν ἐκτιμητὰς ἀπὸ μέρους τοῦ δημοσίου, καθὼς καὶ τοὺς ἀναπληρωτάς αὐτοῦ, καὶ προσδιορίσει τὴν ἀντιμισθίαν τῶν οὐχὶ ἀνωτέρων τῶν 4 δρ. τὴν ἡμέραν.

Ὁ ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου ἐκτιμητὴς ἡ ἐν περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 13, ὁ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ κοινοποιήσῃ διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκτιμῆσεως, τὴν ὁποίαν ὁ δήμαρχος κηρύττει ἐπ' ἐκκλησίας τὴν προτελευταίαν κυριακὴν, οἱ δὲ φορολογούμενοι ὀφείλουν νὰ ἔχουν προχεῖρους τοὺς ἀπὸ μέρους τῶν ἐκτιμητῶν, ἂν δὲν θέλωσι νὰ ἐκτιμῶσιν οἱ ἴδιοι μὲ τοὺς ἐκτιμητὰς τοῦ δημοσίου· ἀλλ' ἐάν δὲν ἐμφανισθῇ οὔτε ὁ φορολογούμενος, οὔτε ὁ ἐκτιμητὴς του, ὁ τοῦ δημοσίου ἐκτιμητὴς προβαίνει μόνος του εἰς τὴν ἐκτίμησιν, τῆς ὁποίας τὸ ἀποτέλεσμα κοινοποιεῖ εἰς τὸν φορολογούμενον διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, καὶ ἂν τὴν τρίτην ἡμέραν μετὰ τὴν ἐπίδοσιν ὁ φορολογούμενος δὲν ἐμφανισθῇ καὶ ἀπαιτήσῃ νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ ἐκτίμησις, καθίσταται ὁριστική. Ἐν ἀπουσίᾳ δὲ τοῦ φορολογουμένου τοιχοκολλᾶται ἡ ἔκθεσις τῆς ἐκτιμῆσεως εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας του παρὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἐνώπιον δύο μαρτύρων ὑπ' εὐθύνην τοῦ δημάρχου· ἀλλ' ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ ἐκτίμησις γίνεται ἐπὶ ἀραβοσίτων κατ' αἰτήσιν τοῦ ἐνοικιαστοῦ, τὸν ἀπὸ μέρους τοῦ μὴ ἐμφανιζομένου ἢ ἀρνούμενου φορολογουμένου ἐκτιμητὴν διορίζει ὁ ἐπαρχος.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκτιμῆσεως ἐγγράφεται ἀμέσως εἰς πρωτόκολλον ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τοὺς λαβόντας μέρος εἰς τὴν ἐκτίμησιν, καὶ τὸ ἐκ τοῦ στελέχους ἐκκοπτόμενον διπλότυπον παραδίδεται τὴν αὐτὴν στιγμὴν ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ ἐκτιμητοῦ εἰς τοὺς φορολογουμένους. Ἄν δὲ ὁ φορολογούμενος, ἢ ὁ ἐκτιμητὴς του δὲν συμφωνήσῃ μετὰ τοῦ ἐκτιμητοῦ τοῦ δημοσίου ἢ τοῦ ἐνοικιαστοῦ διορίζεται, αἰτῆσει ἐνὸς τῶν μερῶν, ἐπιδιαιτητὴς παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου ὅστις δίδει τὸν εἰς τὸ ἄρθρ. 25 ὅρον, καὶ ἀποφαρίζει ὁριστικῶς παραδεχόμενος θατέραν τῶν γνώμων· κατὰ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ ἡμπορεῖ νὰ λάβῃ χώραν ἐξαιρέσεις, κατὰ τὰς περὶ ἐξαιρέσεως διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου.

Ἄρθρον 24. Ἡ ἀντιμισθία τῶν ἐπιδιαιτητῶν, τὴν ὁποίαν προσδιορίζει ὁ ἐπαρχος ἅπασι πρὸ τῆς ἐκτιμῆσεως, πληρώνεται ἐξ ἡμισείας παρὰ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ φορολογουμένου, καὶ δὲν δύναται νὰ ὑπεβῇ τὰς δρ. 6 τὴν ἡμέραν.

Ἄρθρον 25. Οἱ ἐκτιμηταὶ τοῦ δημοσίου καὶ οἱ ἐπιδιαιτηταὶ ὡς καὶ οἱ ἐκ μέρους τοῦ ἐπάρχου διοριζόμενοι ἐν περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 23, ὁρίζονται ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου ὅταν μέλλωσι νὰ ἀρχίσωσι τὰς ἐργασίας των, τὸν ἀκόλουθον ὅρον.

α. Ὁρίζομαι ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου νὰ ἐκτελέσω τὴν εἰς ἐμὲ ἐμπιστευθεῖσαν ὑπηρεσίαν μὲ πίστιν καὶ εὐσυνειδήσιαν χωρὶς νὰ χαρισθῶ πρὸς βλάβην τοῦ δημοσίου εἰς τὸν φορολογούμε-

νον, και χωρίς να αδικήσω αυτόν προς όφελος του δημοσίου δι' όποιονδήποτε λόγον.»

Ο όρκος γράφεται επί απλού χάρτου.

Άρθρον 26. Οι εις χρήματα αποδιδόμενοι φόροι θέλουν εισπραχθῇ των μὲν κινδῶν, περιβολίων, μπουστανίων, κήπων, γεωμύλων και των τοιούτων τὴν 1 Ὀκτωβρίου, των δὲ ἀμπέλων και θαμνακίων τὴν 15 Νοεμβρίου και των ελαιόδένδρων, καθ' ἑν ἐποχὴν τὸ ἐκθλιβόμενον ἔλαιον μέλλει νὰ μετακομισθῇ ἀπὸ τὰ ελαιοτριβεῖα ὡς και των πρὸς θρῶσιν χρησίμων ἐλαίων ὁ φόρος πληροῖται κατὰ τὸ τέλος τῆς συγκομιδῆς αὐτῶν· δὲν συγχωρεῖται δὲ ἐξαγωγή ἐκ των ελαιοτριβεῖων ἄνευ προηγηθείσης πληρωμῆς τοῦ φόρου. Ἀλλ' ἐάν τινος αἱ ἐλαίαι ἐκθλίβονται ἐκ διαλειμμάτων, ὁ φόρος πληρόνεται κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκθλίψιν.

Μετὰ τὴν καταμέτρησην τοῦ ἐλαίου, ὁ ἐπιτετραμμένος τὴν εἰσπραξίν ἐγγράφει τὸ ὀλικὸν ποσὸν αὐτοῦ, ὡς και τὸν καταλογισθέντα εἰς χρήματα φόρον, εἰς τὸ ὅποιον κρατεῖ διπλότυπον βιβλίον, συμμορφούμενος μὲ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 15 τοῦ παρόντος νόμου ὁρισμένα.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Περὶ των εἰς τὰ Τελωνεῖα τοῦ Κράτους εἰσπραττομένων φόρων.

Άρθρον 27. Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῆς σταφίδος, των θαλανοκιυιδίων, τῆς μετάξης, τοῦ ριζαρίου, τοῦ πρινοκοκκίου, των ξηρῶν σύκων και των λεμονίων και πορτοκαλλίων Τροιζηνίας, Ἀνδρου, Νάξου και Κεραιτίας, εἰσπράττεται εἰς τὰ Τελωνεῖα κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν, ἢ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφορὰν αὐτῶν των προϊόντων.

Άρθρον 28. Ὁ ἔγγειος φόρος τῆς σταφίδος και τὸ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν Τελωνιακὸν δικαίωμα λαμβάνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποκοπείσης τιμῆς και ἐπὶ τῇ ἀναλογίᾳ των 10 0/0 διὰ τὸν ἔγγειον φόρον και ἐξ διὰ τὸ Τελωνιακὸν δικαίωμα.

Άρθρον 29. Ἅμα κατὰ πρῶτον ἀποκοπῇ ἡ τιμὴ τῆς σταφίδος συντάσσεται πρωτόκολλον τῆς τρεχούσης και ἀποκοπείσης τιμῆς παρὰ τοῦ ἐπάρχου, τοῦ οικονομικοῦ ἐφόρου και τοῦ Τελωνίου τοῦ πρωτίστου λιμένος ἐκάστης ἐπαρχίας, ἀφοῦ γνωμοδοτήσωσι τρεῖς ἐκ των ἐγκριτωτέρων και εὐύποληπτοτέρων ἐμπόρων, και ἄλλοι τρεῖς ἰδιοκτῆται σταφίδων, λαμβανόμενοι κατ' ἐκλογὴν των ἀνωτέρω ὑπαλλήλων.

Τὸ πρωτόκολλον, ἐν ᾧ θέλει διακρίνεσθαι ἐκάστη ποιότης, και ἡ στεγνὴ ἀπὸ τὴν τυχόν βρογμένην σταφίδα, ἐνδιαλαμβάνον, ἐκτὸς τῆς ἀποκοπείσης τιμῆς, και ἐν ἐννατημόριον περιπλέον, ὑποβάλλεται ἀμέσως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον των Οἰκονομικῶν, τὸ ὅποιον ἐκδίδει τὴν ἐπὶ τοῦ πρωτοκόλλου ἀπόφασιν του.

Άρθρον 30. Οι ἀνωτέρω ἔμποροι και ἰδιοκτῆται ὀφείλουν νὰ ὑπογράφωσιν εἰς τὸ πρωτόκολλον, ἐνῶ ἐκτίθενται και αἱ δαθεῖσαι παρ' αὐτῶν πληροφορίες περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος.

Άρθρον 31. Εἴαν και ὁσάκις ἀκολούθως συμβῇ αἰφνιδια αὐξομειώσεις τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος συντάσσεται νέον πρωτόκολλον, εἴτε κατ' αἴτησιν των σταφιδεμπόρων, εἴτε κατ' αἴτησιν τοῦ Τελωνίου, εἴτε κατ' αἴτησιν ἄλλης τινὸς ἐκ των ἐν τῷ ἄρθρῳ 29 σημειωμένων ἀρχῶν, τὸ ὅποιον ὑποβάλλεται ὡσαύτως ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργεῖου των Οἰκονομικῶν.

Άρθρον 32. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργεῖου των Οἰκονομικῶν ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐκ μέρους των ἐχόντων συμφέρον ἰδιωτῶν, ὡς πρὸς τὸν προσδιορισμὸν τῆς τιμῆς, ἐνώπιον των ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀφίξεως

τοῦ δημοσιεύοντος τὴν ἀπόφασιν φύλλου τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ μέρος, ὅπου γίνεται ἡ ἐξαγωγή.

Ἡ προσφυγὴ δὲν ἐπιφέρει ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως των ἐπὶ των πρωτοκόλλων ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργείου.

Άρθρον 33. Πρὶν προσδιορισθῇ και ἀποκοπῇ ἡ τιμὴ τῆς σταφίδος κατὰ τὸ ἄρθρον 29, ἐάν τις θελήσῃ νὰ ἐξαγάγῃ σταφίδα θέλει μὲν ἐπιτρέπεσθαι εἰς αὐτὸν ἡ ἐπιβίβασις και ἡ ἐξαγωγή, ἀλλὰ διὰ προηγουμένης ἀξιοχρέου ἐγγυήσεως, ὅτι θέλει πληρώσει τὸν ἔγγειον φόρον και τὸ Τελωνιακὸν δικαίωμα κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς.

Άρθρον 34. Οι ἐκ των θαλανοκιυιδόδένδρων συλλεγόμενοι καρποὶ ὑπόκεινται εἰς ἔγγειον φόρον ἄνευ διακρίσεως ἰδιοκτητῶν ἢ ἐθνικῶν, εἰσπραττόμενον εἰς τὰ Τελωνεῖα μετὰ τοῦ τέλους τῆς ἐξαγωγῆς, και λαμβανόμενον κατὰ τὴν ἐφεξῆς ἀναλογίαν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κανταρίου λογιζομένου πρὸς 44 ὀκάδας, ἄνευ διακρίσεως ποιότητος.

α.) Διὰ τὴν Κέαν, Λακωνίαν και Λακεδαίμονα ἔγγειος φόρος..... δραχ. 1,10

Τελωνιακὸν δικαίωμα..... 65

β.) Διὰ τὸν νομὸν Μεσσηνίας ἐγκτητικὸς φόρος..... 3,

Τελωνιακὸν δικαίωμα..... 60

γ.) Διὰ τὴν Ἀρχαίαν και λοιπὴν Πελοπόννησον, Ἀττικὴν και Ἀνάτολ. Ἑλλάδα ἔγγειος φόρος δρ. δρ. 1,05

Τελωνιακὸν δικαίωμα..... 60

δ.) Διὰ τὴν Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν και Τριχωνίαν ἐγκτητικὸς φόρος..... δρ. 2

Τελωνιακὸν δικαίωμα..... 60

Ἐπὶ των κινιδίων.

Διὰ μὲν τὴν Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν και Τριχωνίαν ἐγκτητικὸς φόρος κατ' ὀκάν..... λεπτ. 25

Τελωνιακὸν δικαίωμα..... » 6

δε' ὅλα τὰ λοιπὰ μέρη ἔγγειος φόρος..... » 10

και Τελων. δικαίωμα ἀνὰ πᾶσαν ὀκάν..... » 6

Άρθρον 35. Ὡς πρὸς τὰ μέρη, ὅπου ἐπιτρέπεται ἡ ἐξαγωγή των θαλανοκιυιδίων θέλουν τηρηθῇ αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 19 (31) Μαρτίου 1843 Τελωνιακοῦ ὁργανισμοῦ.

Τὸ Ὑπουργεῖον των Οἰκονομικῶν θέλει φροντίσει νὰ ληρθῶσι τὰ ἀναγκαῖα πρὸς ἐπιτήρησιν μέτρα.

Άρθρ. 36. Ὅστις φωραθῇ συλλέγων ἐκ των ἐθνικῶν θαλανοκιυιδόδένδρων, ἐξαιρουμένων των ἐν τῷ ἄρθρῳ 34 στοιχ. β' και δ', ἄνευ ἀδείας τοῦ δημοσίου ἐπιστάτου, θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς πληρωμὴν τῆς διπλασίας ἀξίως τοῦ καρποῦ, τὸν ὅποιον ἤθελε συναῖξει, κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ παρόντος Νόμου, τὸ δὲ ἥμισυ τῆς ποινῆς ταύτης δίδεται εἰς τοὺς ἀνακαλύψαντας, ἐκτὸς των ἐπιστατῶν τοῦ δημοσίου.

Άρθρον 37. Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῆς μετάξης εἰσπράττεται πρὸς δραχ. 2: 50 κατ' ὀκάν, ἄνευ διακρίσεως ποιότητος, ἐπὶ δὲ των κουκουλίων, ὅταν αὐτὰ ἐξάγῃνται λαμβάνεται πρὸς λεπτὰ 60 τὴν ὀκάν, τὸ δὲ Τελωνιακὸν δικαίωμα δι' ἀμφοτέρω 6/00 ἐπὶ τῆς προσδιορισθείσης ὡς ἀνωτέρω τιμῆς.

Ὁ μετακομιζόμενος μετὰξιν ἢ κουκούλια ἀπὸ μίαν εἰς ἄλλην ἐπαρχίαν ὀφείλει νὰ λαμβάνῃ δηλωτικὸν ἀπὸ των Οἰκονομικῶν Ἐφορῶν τῆς ἐπαρχίας, ἐνθεν μεταφέρεται, ἐμφαίνον τὸ ποσὸν των σάκων, ἢ κιβωτίων, τὸ βάρος αὐτῶν, και τὴν ἐπαρχίαν ὅπου μετακομίζεται, ὑποχρεούμενος νὰ παρασάξῃ αὐτὸ εἰς μὲν τὴν Τελωνιακὴν ἀρχὴν, ὅπταν ὁ τόπος, ἐνθα μεταφέρεται, ἦναι παράλιος, εἰς δὲ τὸν ἔμφρον ὅταν ἦναι μεσόγειος, διὰ νὰ λάβῃ τὴν ἀνήκουσκαν ἀπόδειξιν περὶ τῆς πιστῆς μετακομιδῆς αὐτῶν, τὴν ὅποιαν ἀπόδειξιν ὀφείλει ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς νὰ διευθύνῃ εἰς τὸν Οἰκονομικὸν ἔφορον, ἐξ οὗ ἐδόθη τὸ δηλωτικὸν κλλ' ἐάν ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας παραλείψῃ νὰ παρου-

διάσημους εἰς τὸν ἀρμόδιον οἰκονομικὸν ἔφορον τὴν ῥηθείσαν ἀποδείξιν, ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν ὀφειλομένων φόρων.

Εἰς δὲ τὰς ποινὰς τοῦ λαθρεμπορίου ὑποβάλλεται ὁ μετακομιζόμενος ὁσάκις ἡ μετακομιζομένη μέταξα ἢ κουκούλια εἶναι ποσότητος ἀνωτέρας ἢ κατωτέρας τῆς ἐν τῷ δηλωτικῷ ἐμφαινομένης.

Ἄρθρον 38. Ὁ ἐγγεῖνος φόρος τοῦ πρινοκαλίου προσδιορίζεται εἰς μ' ἂν καὶ ἡμίσειαν δραχμὴν τὴν ὁκτὴν, τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα εἰς λεπτὰ ἑννεήκοντα, ὁ δὲ τοῦ ῥιζαρίου εἰς δραχ. 4 τὸ καντάρι, τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα τῆς ἐξαγωγῆς εἰς δρ. 2: 40/00.

Ἄρθρον 39. Ὁ ἐπὶ τῶν ξηρῶν σύκων ἐγγεῖνος φόρος καὶ τὸ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν αὐτῶν τελωνιακὸν δικαίωμα λαμβάνεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κανταρίου.

Δι' ἐγγεῖνον φόρον δραχ. 1.

Διὰ τελωνιακὸν δικαίωμα λεπτ. 60.

Ἄρθρον 40. Ὁ ἐγγεῖνος φόρος ἐπὶ τῶν λεμονίων καὶ πορτοκαλίων Τροϊζηνίας, Ἀνδρου, Νάξου καὶ Καρυστίας λαμβάνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀγοραίας τιμῆς, θεβαιουμένης κατὰ διμηνίαν ἀπὸ τὴν διοικητικὴν καὶ τελωνιακὴν ἀρχὴν καὶ τὸν δήμαρχον. Ἐπὶ τῶν διὰ ξηρᾶς μεταφερομένων λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων πληρόνεται ὡσαύτως ὁ ἐγγεῖνος φόρος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς αὐτῆς τιμῆς.

Ἄρθρον 41. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικοῦδιοκτητῶν σταφιδαμπέλων, καὶ συκῶν, ἴσον μὲ τὸ ποσὸν τοῦ ἐγγεῖνου φόρου, ἀποδίδεται ἢ εἰς εἶδος 10/00 ἐπὶ τῶν ἀλωνίων ἢ τραπέζων, ἢ εἰς χρήματα κατ' ἀρέσκειαν τῶν φορολογουμένων, θεβαιούμενον δι' ἐκτιμήσεως συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ παρόντος νόμου. Τὸ δὲ τῶν ἐθνικοῦδιοκτητῶν μωρεοδένδρων προσδιορίζεται εἰς πέντε λεπτὰ ἐφ' ἑκάστου δένδρου, ἡλικίας πέντε ἐτῶν συμπληρωμένων.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν ἄνω εἰρημένων προϊόντων ἐνοικιάζεται κατὰ τὰς περὶ τῶν λοιπῶν ἐνοικιζομένων φόρων διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου διὰ δημοπρασίας, ἀλλ' εἰς χρήματα πληρονομένου τοῦ ἐνοικίου τὴν πρώτην ὁκτωβρίου τρέχοντος ἔτους.

Ἄρθρον 42. Ἡ λαθραία ἐξαγωγὴ τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 34 κλπ. ἐνδιαλαμβανόμενων προϊόντων, ὡς καὶ ἡ λαθραία μεταφορὰ τῶν ξηρῶν σύκων, καὶ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 40 πορτοκαλλολεμονίων, ὑπόκειται εἰς πληρωμὴν ὁκταπλοῦ φόρου καὶ τελωνιακοῦ δικαίουματος· ἐπίσης θέλει ὑποβάλλεσθαι καὶ λόγῳ ἐγγεῖνου φόρου διὰ τὰς λοιπὰς παραβάσεις χρηματικῆς ποινῆς, κατὰ τὸν περὶ ὀργανισμοῦ τῶν τελωνείων νόμον. Τὸ τρίτημόριον τοῦ ὡς ποινὴν λαμβανομένου ποσοῦ δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα τὸ λαθρεμπόριον ἢ τὰς λοιπὰς παραβάσεις, λόγῳ ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον 43. Ἡ ἐπικαρπία τῶν ἐθνικῶν ἀμπελῶν, σταφιδαμπελῶν, συκῶν, ἐλαιῶν, βαλανιδίων, μωρεῶν κλπ. ἂν δὲν ᾔναι πολυετῶς διατεθειμένη, ἐνοικιάζεται ἐπὶ δημοπρασίας, ἢ εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου.

ΤΜΗΜΑ Ε'.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς εἰσπράξεως τοῦ ἐγγεῖνου φόρου ἐπὶ τῶν ἀκολούθων Λακωνικῶν προϊόντων.

Ἄρθρον 44. Ὁ ἐγγεῖνος φόρος ἐπὶ τῶν εἰς εἶδη ἀποδιδόμενων προϊόντων τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 13 τοῦ παρόντος Νόμου ἀναφερομένων, ὡς καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου, κατὰ τὰ ἄρθρα 22 τῶν δύο ἐπαρχιῶν Οἰτίλου καὶ Γυθείου ἐξακριβοῦνται καὶ εἰσπράττεται εἰς τὰ τελωνεῖα, ὁ μὲν ἐπὶ τοῦ ἐλαίου πρὸς λεπτὰ ὀκτὴν τὴν ὁκτὴν, ὁ δὲ ἐπὶ τῶν καρπῶν ἐπίσης εἰς χρήματα ἐπὶ

τῇ βάσει τῶν εἰς τὸν τόπον τρεχουσῶν τιμῶν, ὁσάκις καὶ ὁπότεν ἐξάγονται, ἢ μεταφέρονται τ' ἀνωτέρω προϊόντα διὰ θαλάσσης ἢ διὰ ξηρᾶς θεωρουμένου τοῦ ἐξάγοντος, ἢ μεταφέροντος αὐτὰ προσώπου ὡς φορολογουμένου.

Ἄρθρον 45. Ἡ εἰσπράξις τοῦ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ μνημονευμένου φόρου ἀνατίθεται εἰς τὸ τελωνεῖον Γυθείου, τὸ ὑποτελωνεῖον Λιμενίου, τὸ σταθμοφυλακεῖον Ἀρμυροῦ καὶ τὰ φυλακεῖα Κυτρίων καὶ Καρδαμύλης.

Ἄρθρον 46. Ἐπιτρέπεται νὰ διορισθῶσι δύο ἔφοροι θ'. τὰς εἰς Λακωνίαν, ἢ ἔδρα καὶ τὰ καθήκοντα τῶν ὁποίων θέλουν κανονισθῇ διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 47. Οἱ μετακομιζόντες ὁμοειδῆ μὲ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 13 ἀναφερόμενα προϊόντα ἀπὸ τὰς ὁμόρους ἐπαρχίας εἰς τὴν Λακωνίαν, εἴτε διὰ νὰ τὰ ἐξάξωσιν, εἴτε διὰ νὰ τὰ πωλήσωσιν ἐκεῖ, ὀφείλουν νὰ διαβαίνωσι διὰ μιᾶς τῶν τειῶν ὁδῶν, ἢ διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγοῦσης ἀπὸ Σπάρτης εἰς Γύθειον, ἢ δι' ἐκείνης τῆς ἀπὸ Ἀρχοντικῆν εἰς Γύθειον, ἢ διὰ τῆς φεροῦσης ἀπὸ Καλάμας εἰς Ἀρμυρὸν, καὶ νὰ ἐφοδιάζωνται μὲ διαβατήρια πρὸς τὸν ἀρμόδιον δημοτικὸν ἀρχὸν, ὅπισθεν τῶν ὁποίων θέλει δηλοῦσθαι ὁ ἀριθμὸς τῶν φορτίων, καὶ τὸ βάρος καὶ εἶδος τῶν προϊόντων· ἀρμόδιαι δὲ ἀρχαὶ εἶναι οἱ δήμαρχοι ἐκεῖνοι, ἀπὸ τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων λαμβανονται καὶ μεταφέρονται τὰ προϊόντα εἰς Λακωνίαν. Τὰ διαβατήρια ταῦτα θέλουν παρουσιάζει εἰς ἕνα τῶν ἀρμόδιων κατὰ τὴν Λακωνίαν ἐφόρων, ἀπὸ τὸν ὅποιον θέλουν ἐφοδιάζεσθαι μὲ ἀποδεικτικὸν πρὸς ἐλευθέραν ἐξαγωγὴν, ἢ κατανάλωσιν τῶν προϊόντων.

Ἄρθρον 48. Οἱ θέλοντες νὰ μεταφέρωσι διὰ ξηρᾶς προϊόντα τῆς Λακωνίας εἰς ἄλλας τοῦ Κράτους ἐπαρχίας, ὀφείλουν παρουσιάζεσθαι εἰς τὸν ἀρμόδιον τελωνεῖον, ὑποτελωνεῖον ἢ σταθμοφυλακὴν, ἢ εἰς ἕνα τῶν ἐφόρων νὰ πληρῶναι τὸν κανονισμὸν ἐγγεῖνον φόρον, καὶ νὰ ἐφοδιάζωνται μὲ ἀποδεικτικὸν πληρωμῆς, ἐνῷ θέλουν ἐμφανέσθαι μὲ ἀκριβεῖαν τὰ φορολογηθέντα προϊόντα. Ταῦτα δὲ τὰ ἀποδεικτικὰ τῶν τελωνείων, ὁσάκις ὁ φόρος πληρόνεται εἰς αὐτοὺς, θέλουν παρουσιάζει οἱ κομισταὶ εἰς τοὺς κατὰ τὴν Λακωνίαν ἐφόρους, οἵτινες ἀφοῦ τὰ ἐξελέγξωσι καὶ εἴρωσι τὰ μεταφερόμενα προϊόντα ὀρθῶς σημειωμένα, θέλουν τὰ κρατεῖ εἰς τὸ ἀρχεῖόν των καὶ ἐκδίδει ἄλλα ἀντ' αὐτῶν ἀποδεικτικὰ, διὰ νὰ μεταφέρωσι τὰ φορολογηθέντα ἐλευθέρως ὅπου βούλονται οἱ κομισταί.

Ἄρθρον 49. Ὅστις τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 47 ἀναφερομένων δημάρχων ἤθελε δηλώσει ὡς προϊόντα τοῦ δήμου του, προϊόντα τῆς Λακωνίας, ὑπόκειται εἰς τὴν ποινὴν τὴν ὠρισμένην ἐν τῷ ἄρθρῳ 251 τοῦ ποιν. Νόμου.

Ἄρθρον 50. Οἱ τελῶναι Λακωνίας θέλουν θεωρεῖ καὶ φορολογεῖ ἀνεξαιρέτως ὡς Λακωνικὰ προϊόντα, ὅσα δὲν συνοδεύονται μὲ τακτικὰ τῶν ἐφόρων ἀποδεικτικὰ κατὰ τὸ ἄρθρ. 47.

Ἄρθρον 51. Ὅστις ἐξάγει λαθραίως προϊόντα τῆς Λακωνίας, ἢ μεταφέρει αὐτὰ εἰς τὰς ὁμόρους ἐπαρχίας δι' ἄλλης ὁδοῦ παρὰ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 47 ἀναφερομένην, πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ νομίμου φόρου, ὑποβάλλεται εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς, τὰς προβλεπομένας ἀπὸ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρον 52. Οἱ μέγρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Νόμου θεσπισθέντες φόροι ἐπὶ τοῦ ἐλαίου τῆς Λακωνίας κατὰ τὰς προεκδοθείσας ὁδηγίας τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς τοὺς τελῶνας, θέλουν εἰσπραχθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κρατηθεισῶν σημειώσεων.

ΤΜΗΜΑ ΣΤ'.

Περὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου ἐπὶ τῆς ῥιτινοκατράμης.

Ἄρθρον 53. Ὁ ἐγγεῖνος φόρος ἐπὶ τῆς ῥιτινοκατράμης καὶ ἄλλων δασικῶν προϊόντων προσδιορίζεται 10/00, καὶ εἰσπράττεται

ται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰς χρήματα, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης ἐπιτοπίου τιμῆς, ἀποκοπείσης παρὰ τοῦ ἐπαρχοῦ, τοῦ δασονόμου καὶ τοῦ δημάρχου τῆς πρωτεύουσας.

Ὁ δὲ τρόπος τῆς ἐξακριβώσεως τοῦ ποσοῦ θέλει κανονισθῇ ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον θεθαυῖται καὶ εἰσπράττεται καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας.

Ὅστις τῶν φορολογουμένων ὑποπέσει εἰς τὰ παρὰ τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ παρόντος Νόμου διαταττόμενα, θέλει ὑποκύψει εἰς τὰς ἐν αὐτῷ προβλεπόμενας ποινάς.

ΤΜΗΜΑ Ζ'.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 54. Οἱ προσερχόμενοι ἀπὸ τὴν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰσπραξὶν καρποὶ καὶ γεννήματα δὲν ὑπόκεινται εἰς πλωρωμὴν δημοτικοῦ ἢ ἄλλου τινὸς φόρου, ὅπου καὶ ἂν μετενεχθῶσιν, ἐνὸς εὐρίσκονται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 55. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν θέλει δώσει τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας, διασαφῆσεις τύπους καὶ πίνακας εἰς τὰς Οἰκονομικὰς ἀρχὰς καὶ τοὺς ἐπιστάτας τοῦ δημοσίου, τῶσον διὰ τὴν εἰσπραξὶν τῶν φόρων, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐξακριβώσιν καὶ τὴν εἰς χρήματα αὐτῶν πληρωμὴν.

Ἄρθρον 56. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐκποιεῖ τοὺς εἰς εἶδη συναζομένους καρποὺς διὰ δημοπρασίας τοῖς μετρητοῖς, ἢ καὶ παραχωρεῖ αὐτοὺς τοῖς μετοχτοῖς, εἰς τοὺς φορολογουμένους κατ' αἴτησιν αὐτῶν, ἀνευ δημοπρασίας, καθόσον ἀφορᾷ μόνον τοὺς φόρους ἐκάστου, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς εἰς τὸν τόπον τρεχούσης τιμῆς, προσδιοριζομένης παρὰ τῆς διοικητικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ ταμείου.

Ἄρθρον 57. Οἱ ἐκτιμῶνται τοῦ δημοσίου καὶ οἱ ἐπιδιαιτηταὶ ὀφείλου ἐπὶ ποινῇ προστίμου 10—50 δραχ. νὰ προτείνωσιν αὐτορρητῶς τὴν ἐξαίρεσιν των, ὅταν ὑπάρχουν λόγοι κατὰ τὰς περὶ ἐξαίρεσεως διατάξεις τῆς πολιτ. δικονομίας ὡς πρὸς τοὺς δικαστικούς ὑπαλλήλους, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἀνωτέρω ποινῆς ἐν περιπτώσει ἀπάτης, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ποινικοῦ Νόμου, καθὼς καὶ τῆς ὑποχρεώσεως εἰς πολιτικὴν ἀποζημίωσιν.

Ἄρθρον 58. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἀγρῶν καὶ τῶν ἄλλων κτημάτων τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων ἐξακριβῶνται καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ἢ κατὰ τοὺς ὅρους τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους εἰς τὰ ἀνά χειρας τῶν καλλιεργητῶν ἐγγράφα.

Ἄρθρον 59. Ἐπιστάται, ἀποθηκοφύλακες, ὑποεπιστάται, φύλακες καὶ πᾶς ἄλλος ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ὑπάλληλος ἢ ὑπηρέτης, οὔτινες ὅπωςδήποτε ἤθελον ζημιώσιν τὸν δημοσίον πρὸς ἴδιον, ἢ ἄλλου τινὸς ὄφελος, ὑπόκεινται πρὸς ταῖς ἄλλαις παρὰ τοῦ Νόμου ὑριζομέναις ποιναῖς καὶ εἰς τὴν στέρησιν πάσης δημοσίας ὑπηρεσίας ἀπὸ δύο ἕως ἐξ ἐτῶν.

Ἄρθρον 60. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 19 Ἀπριλίου 1848.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ὑπουργὸς Β. ΧΡΗΣΤΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 19 Ἀπριλίου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς

Δ. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 17. (Παρελείφθη.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 18.

Ἐν ἈΘΗΝΑΙΣ, 13 Μαΐου.

ΝΟΜΟΣ ΡΛΑ'.

Περὶ ἐπιβολῆς φόρου εἰς τὸν δῆμον Καρύστου πρὸς ἐπίσκευήν τοῦ λιμένος.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω. Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἐκυρώσαμεν καὶ διατάττομεν τὰδε.

Ἄρθρον 1.

Ἐπετρέπεται εἰς τὸν δῆμον Καρύστου νὰ ἐπιβάλῃ τοὺς ἐξῆς φόρους καὶ προσωπικὰς ἐργασίας.

Α'. Ἐφ' ὅλων τῶν εἰς τὸν δῆμον εἰσαγομένων καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐξαγομένων ἐμπορευμάτων ἐν ἑκατοστὸν τῆς τιμῆς αὐτῶν.

Β'. Ἐπὶ τῶν προσορμιζομένων εἰς τὸν δῆμον πλοίων δεκαπέντε λεπτά (15) τὸν κάδδον (τόνον) δι' ἐκάστην προσόρμισιν.

Γ'. Τρία ἡμεροκάματα ἐτησίως ἐφ' ἐκάστου τῶν ἀρρένων κατοίκων τοῦ δήμου τῶν ἀπὸ δεκαοκτὼ μέχρις ἐξήκοντα ἐτῶν ἡλικίαν ἔχόντων μὴ ἐξαιρουμένων μηδὲ τῶν ἀριστειοφόρων, ἢ τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν προσδιορισθησόμενον διὰ ψηφίσματος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ ἐγκρίσεως τῆς ἐμισταμένης Διοικητικῆς Ἀρχῆς.

Ἄρθρον 2.

Τὰ ἐκ τῶν ἀνωτέρω φόρων εἰσπραχθησόμενα χρήματα καὶ ἡ προσωπικὴ ἐργασία προσδιορίζονται εἰς μόνην τὴν ἐπίσκευήν καὶ καθαρίσιν τοῦ λιμένος Καρύστου.

Ἄρθρον 3.

Ἡ εἰσπραξὶς καὶ ταμίευσις τῶν χρημάτων, ὁ ἐργολαβία, καὶ ὁ ἐλεγχος τῆς διαχειρίσεως ἐν γένει θέλουσιν ἐνεργηθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ δήμων νόμου.

Ἄρθρον 4.

Οἱ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλόμενοι φόροι καὶ προσωπικὴ ἐργασία θέλουσι διαρκεῖσι ἐπὶ ἐξαετίαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 5.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸν παρόντα νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Μαΐου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ὕπουργός Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Μαΐου 1849.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς

Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΟΜΟΣ ΡΑΒ'.

Περὶ δευτέρας τριμηνίου πιστώσεως ταῦ ἔτους 1849.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ωι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Τὰ διαφορα ὑπουργεῖα θέλουν πληρώσει ἐπὶ τῇ βάσει χρηματικῶν αὐτῶν αἰτήσεων ἐγκεκριμένων παρὰ τοῦ Βασιλέως εἰς λογαριασμὸν τοῦ ὑποβληθέντος ἤδη εἰς τὴν Βουλὴν προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1849 τὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους διὰ τὴν δευτέραν τριμηνίαν τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ λογιστικὰς διατυπώσεις, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἔξόδων τῆς χρήσεως 1848 καὶ τῶν ὑπαρχόντων νόμων, Διαταγμάτων ἢ κανονισμῶν.

Ἄρθρον 2.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Μαΐου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 19.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 20 Μαΐου

ΝΟΜΟΣ ΡΑΓ'.

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς διὰ τὸ 1849 ἔτος.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ωι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Ὁ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς νεοσυλλέκτων κατὰ τὸ ἔτος 1849 προσδιορίζεται εἰς 1500.

Οἱ 1500 οὗτοι ἄνδρες θέλουσι διανεμηθῇ κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ ὑπὸ μὲν τῶν Νομαρχῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας τῶν Νομῶν, ὑπὸ δὲ τῶν ἐπάρχων εἰς τοὺς δήμους τῶν ἐπαρχιῶν αὐτῶν.

Ἄρθρον 2.

Οἱ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἡμετέρων

ὑπουργοὶ θέλουσι δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὴν παρόντα Νόμον, καθ' ὅσον εἰς ἕκαστον ἀνήκει.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Μαΐου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

ΚΙΤΣΟΣ ΤΖΑΒΕΛΑΣ.

Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Μαΐου 1849.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ταχυδρομικῆς συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ῥωσσίας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ωι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν περὶ ταχυδρομικῆς συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ῥωσσίας Νόμον.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1) Τὰ ἀπὸ Ἑλλάδος διὰ Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὸ Ῥωσικὸν Κράτος, καὶ τὰς δύο ἡγεμονίας τῆς Δακίας καὶ τ' ἀνάπαλιν συνήθη ἢ συστημένα γράμματα καὶ δείγματα πραγματειῶν θέλουν ἀποστέλλεσθαι διὰ τῶν δυνάμει ταχυδρομικῶν συμβάσεων ταξιθευόντων ἀτμοπλοίων, ὡς καὶ διὰ παντὸς ἄλλου ἀτμοπλοίου, τοῦ ὁποίου ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἤθελε δυνηθῇ νὰ κάμῃ χρῆσιν.

2) Ἡ πληρωμὴ τοῦ μέχρι Κωνσταντινουπόλεως ὀρισμένου ταχυδρομικοῦ τέλους τῶν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα πεμπομένων συνήθων ἢ συστημένων γραμμάτων, ὡς καὶ τῶν δειγμάτων πραγματειῶν, εἶναι ὑποχρεωτικὴ εἰς τοὺς παραδιδόντας, ἢ δὲ τῶν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως μέχρι τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τοὺς παραλαμβάνοντας.

3) Ἡ πληρωμὴ τοῦ διαποντίου ταχυδρομικοῦ τέλους τῶν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα πεμπομένων συνήθων ἢ συστημένων γραμμάτων καὶ δειγμάτων πραγματειῶν μέχρι Κωνσταντινουπόλεως καὶ τ' ἀνάπαλιν, εἰσπράττεται σύμφωνα μὲ τὴν ταχυδρομικὴν διατίμῃσιν τῶν ἀτμοπλοίων, δι' ὧν ἀποστέλλονται.

4) Ἐκτὸς τοῦ ἀνωτέρω διαποντίου ταχυδρομικοῦ τέλους εἰσπράττεται διὰ τε τὰ ἀπὸ Ἑλλάδος μέχρι Κωνσταντινουπόλεως καὶ τ' ἀνάπαλιν πεμπόμενα συνήθη ἢ συστημένα γράμματα καὶ δείγματα πραγματειῶν, καὶ τὸ ἀνήκον ἔσωτερικὸν ταχυδρομικὸν τέλος κατὰ τὴν ἐν ἰσχύϊ ἐγγώριον διατίμῃσιν.

5) Οἱ μὲ δειγμάτων πραγματειῶν πεμπόμενοι φάκελλοι διατιμῶνται κατὰ τὸ 1/3 τοῦ ταχυδρομικοῦ τέλους τῶν συνήθων γραμμάτων.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὼν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Μαΐου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 20.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 30 Μαΐου.

ΝΟΜΟΣ ΡΛΔ'.

Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Μελισσιῶν φόρου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ωι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Υψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Ὁ διὰ τὸ ἐνεστῶς ἔτος ἐπὶ τῶν Μελισσιῶν φόρος κανονίζεται, βεβαιούται καὶ εἰσπράττεται ὑπὸ τὰς αὐτὰς θέσεις καὶ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 7 Μαΐου 1848 ΠΣ'. Νόμου περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Μελισσιῶν φόρου.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Μαΐου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Μαΐου 1849.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣ ΝΛΕ'.

Περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως πρὸς ἐξόφλησιν τελείαν τῶν εἰς τὴν ἔθν. τράπεζαν ὀφειλομένων τόκων μέχρι τέλους τοῦ 1848.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ωι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Υψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Χορηγείται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον συμπληρωτικὴ πίστις διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ 1848 ἐκ δρ. 670 65|00 ἐπὶ τοῦ Κεφ. 2 ἄρθ. 1 τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτοῦ, πρὸς τελείαν ἐξόφλησιν τῶν ὀφειλομένων εἰς τὴν ἐθνικὴν τράπεζαν τόκων μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1848 ἐκ δρ. 3337 31|00, διὰ τὸν μετ' αὐτῆς ἀνοικτὸν λογαριασμὸν κατὰ τὸν νόμον τῆς 17 Ἀυγούστου 1848.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ὡς ἀνωτέρω συμπληρωτικὴ πίστις θέλει καταλογισθῇ εἰς τὰς πιστώσεις τοῦ γεν. προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ 1848.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Μαΐου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 28 Μαΐου 1849.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 21. (παρελείφθη).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 22.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 13 Ἰουνίου.

ΝΟΜΟΣ ΡΑΣ'.

Περὶ χορηγήσεως εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργῶν ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχ. 15000.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ωι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Υψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐκυρώσαμεν καὶ διατάττομεν τάδε.

Ἄρθρον 1.

Χορηγείται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργῶν ἐκτάκτος πίστις δραχμῶν δεκαπέντε χιλιάδων (ἀριθ. 15000) ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ ε. ε. τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν, ἥτις θέλει ἀποτελέσῃ ἴδιον ἐδάφιον ἀσυνδρομῆ εἰς πρόσφυγας. Ἐν τῷ Κεφ. Γ'. Ἄρθρῳ 1. Γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ ἀνωτέρω ποσότης θέλει χρησιμεύσει εἰς διατήρησιν καὶ συνδρομὴν διαφορῶν ἐνδεῶν προσφύγων.

Ἄρθρ. 3.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸν παρόντα νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἰουνίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Ἰουνίου 1849.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 23. (Παρελείφθη).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 24.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 6 Ἰουλίου.

ΝΟΜΟΣ ΡΑΣ'.

Περὶ ἐγκρίσεως τῆς ὀφειλομένης ποσότητος δραχ. 66,691.83 εἰς τοὺς Μ. Α. Τζαμαδὸν, Α. Τζαμαδὸν, Β. Βουδούρη καὶ Α. Τζαμαδὸν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ωι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Υψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Ἐγκρίνεται ἡ ἀπότισις τῆς ὑπὸ τοῦ δημοσίου εἰς τοὺς Μ. Α. Τζαμαδὸν, Ἀναστάσιον Τζαμαδὸν, Βασίλειον Βουδούρη καὶ Λάζαρον Τζαμαδὸν ὀφειλομένης ποσότητος ἐκ δραχ. 66, 691 83 διὰ τὸ τίμημα τοῦ παρ' αὐτῶν κατὰ τὸ 1831 εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν πωληθέντος πλοίου των α ἡ Ἀθηνᾶ καλουμένου.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ ἀπότισις τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανομένης ποσότητος θέλει γίνεαι εἰς τρεῖς ἰσας δόσεις, πληρωθησομένης ἐπὶ τρία ἔτη, καὶ τὸ ποσὸν ἐκάστης δόσεως θέλει συμπεριληφθῇ εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν ἐτῶν 1849—1851.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ἰουνίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ἰουνίου 1849.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 25.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 11 Ἰουλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς ἐκ τῆς Καθέδρας ἀπουσίας τῆς Α. Μ.
τοῦ Βασιλέως.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Προτιθέμενοι νὰ ἐπισκεφθῶμεν νήσους τινὰς τοῦ ἡμετέρου Βασιλείου, ἐπιτρέπομεν εἰς τὸ ἡμέτερον Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐκ τῆς καθέδρας ἀπουσίας ἡμῶν, ν' ἀποφασίῃ προσωρινῶς ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων, αἵτινες ὑπόκεινται εἰς τὴν ἡμετέραν ἐγκρίσιν, ἂν ἐκ τῆς ἀναβολῆς αὐτῶν ἤθελε προκύβει βλάβη. Κατὰ δὲ τὰς περιπτώσεις αὐτὰς θέλουσι συνταχθῇ καὶ ὑποβληθῇ εἰς ἡμᾶς δικαιολογητικαὶ ἐκθέσεις.

Αἱ δὲ προσωριναὶ αὗται ἀποφάσεις θέλουσιν ἀποκατασταθῇ ὀριστικά, καθόσον θέλομεν ἐπικυρώσει αὐτὰς ἐντὸς τῶν πρώτων δεκαπέντε ἡμερῶν μετὰ τὴν ἡμετέραν ἐπάνοδον εἰς τὴν καθέδραν τοῦ Βασιλείου.

Παραγγέλλεται τὸ ἡμέτερον Ὑπουργικὸν Συμβούλιον νὰ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 7 Ἰουλίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ Πρόεδρος, Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ, Κ. ΤΖΑΒΕΛΑΣ,
Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ, Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ, Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥ-
ΛΟΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 26 (Παρελείφθη).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ 27.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 17 Φεβρουαρίου,

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ παραιτήσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν Κ.
Δ. Χρηστίδου βουλευτοῦ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Εὐαρεστούμεθα ν' ἀποδεχθῶμεν τὴν ἀπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν παραίτησιν τοῦ Κυρίου Δ. Χρηστίδου βουλευτοῦ.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει προ-
συπογράψῃ, δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ἰουλίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ τοῦ μέχρι τοῦδε Ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν
Κ. Α. Κρεστενίτου ὡς Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν
Ἑσωτερικῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 24 τοῦ Συντάγματος διορίζο-
μεν Ὑπουργὸν τῶν Ἑσωτερικῶν τὸν Κύριον Λυκοῦργον Κρεστε-
νίτην μέχρι τοῦδε Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει
προσυπογράψῃ, δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ἰουλίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Κυρίου Ζ. Βάλβη ὡς Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν
Οἰκονομικῶν καὶ ἀναθέσεως τῶν χρεῶν αὐτοῦ μέχρι
τῆς ἀφίξεώς του εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἑσωτερικῶν

Κ. Α. Κρεστενίτην.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Συντάγματος διορίζομεν
τὸν Κύριον Ζ. Βάλβην Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν. Μεχρὶς-
του δὲ ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντά του, ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσω-
τερικῶν Ὑπουργὸς Κύριος Λυκοῦργος Κρεστενίτης ἐπιφορτίζε-
ται τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει
προσυπογράψῃ, δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 28 Ἰουλίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 28.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 13 Αὐγούστου.

ΝΟΜΟΣ ΡΑΗ'.

Περὶ ἐπιβολῆς φόρου, ἐπὶ τῶν εἰς τὸν λιμένα Σύρου καταπλεόντων πλοίων πρὸς κατασκευὴν προκυμαίας κλπ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐκυρώσαμεν καὶ διατάττομεν τάδε,

Ἄρθρον 1.

Τὰ ἐν τῷ λιμένι τῆς Ἑρμοὑπόλεως προσορμιζόμενα πλοῖα ὑποβάλλονται εἰς πληρωμὴν δικαιώματος προκυμαίας ἴσον μὲ τὸ εἰσπραττόμενον δικαίωμα ὄρμου, ἀδείας ἀναχωρήσεως, καὶ δικαίωματος φόρου, συμπτῶνως μὲ τὸ ἀπὸ 8 Φεβρουαρίου 1834 περὶ λιμενικῶν δικαιωμάτων Β. διάταγμα.

Ἡ εἰσπραξίς θέλει ἐνεργεῖσθαι παρὰ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ τελωνείου Σύρου ἐπὶ ἀμοιβῇ 2 τοῖς 0|0 τοῦ εἰσπραττόμενου ποσοῦ κατὰ τὰς περὶ δημοτίων ὑπολόγων διατάξεις καὶ ὑπὸ τὴν ἐπίτηρσιν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς Ἑρμοὑπόλεως.

Τὰ ἐκ τῶν εἰσπραξέων διαθέσιμα χρήματα θέλουν κατατάττεσθαι ἐπὶ τόκῳ εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν.

Ἄρθρον 2.

Τὰ εἰσπραττόμενα θέλουν χρησιμεύσει.

α) Εἰς κατασκευὴν προκυμαίας πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ λιμένος Ἑρμοὑπόλεως ἀπὸ τῶν προσβαλλόντων αὐτὸν ἀνατολικομεδρινῶν ἀνέμων.

β) Εἰς ἀνέγερσιν ἐτέρου φάρου.

γ) Εἰς κάθαρσιν τοῦ λιμένος, καὶ

δ) Εἰς ἐπισκευὴν τῆς ὑπαρχούσης αἰμασιᾶς.

Ἄρθρον 3.

Ἐκτὸς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τακτικῶν εἰσοδημάτων θέλει δαπανηθῇ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὀριζομένων ἔργων τὸ χρηματικὸν ποσὸν τῶν κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀπὸ 8 Οκτωβρίου 1834 β. διατάγματος ὀφειλομένων ὑπὸ τῶν κατεχόντων τὰ ἐπὶ τῆς παραλίας τῆς πόλεως ἐθνικὰ γήπεδα, τὸ ὅποιον θέλει εἰσπραχθῇ εἰς τέσσαρας ἐτησίαις ἴσας δόσεις ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 4.

Ἡ εἰσπραξίς τοῦ κατὰ τὸ ἄρθ. 1 ἐπιβαλλομένου δικαιώματος θέλει ἐξακολουθεῖ μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἀπαιτουμένου κεφαλαίου διὰ τὴν ἐντελῆ ἀποπεράτωσιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 ἀναφερομένων ἔργων, ὡς καὶ τὴν ἀπόδοσιν εἰς τὸ δημόσιον τοῦ κατὰ τὸ προηγουμένον 3 ἄρθρον εἰσπραχθησμένου χρηματικοῦ ποσοῦ ἐκ τῶν κατόχων τῶν ἐπὶ τῆς παραλίας ἐθνικῶν γηπέδων.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἐκτέλεσις τῶν προκειμένων ἔργων θέλει ἐνεργηθῇ κατὰ τὰ περὶ δημοτίων ἔργων κανονισμένα, διευθύνονται δὲ ὑπὸ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ἐκ δύο μελῶν διοριζομένων ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἑνὸς ἐκλεγομένου ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου.

Τὰ καθήκοντα τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης θέλουν ὀρισθῇ διὰ β. διατάγματος.

Ἄρθρον 6.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ταχείας ἐνάρξεως τῶν ἔργων θέλουν προκαταβληθῇ ὑπὸ τοῦ δημοσίου δραχμαὶ τριακόσαι χιλιάδες

τὸ ποσὸν τοῦτο θέλει ἀποδοθῇ εἰς πέντε ἴσας δόσεις, ἀρχομένης ἐν ἔτος μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 7.

Οἱ ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν καὶ Οικονομικῶν ὑπουργοὶ θέλουν ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸν παρόντα νόμον.

Ἀθῆναι, τὴν 7 Αὐγούστου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ. Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Αθήναις, τὴν 10 Αὐγούστου 1849.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 29.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 17 Αὐγούστου.

ΝΟΜΟΣ ΡΛΘ'.

Περὶ διμηνίου πιστώσεως τοῦ ἔτους 1849.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Τὰ διάφορα ὑπουργεῖα θέλουν πληρῶσει ἐπὶ τῇ βάσει χρηματικῶν αὐτῶν αἰτήσεων ἐγκεκριμένων παρὰ τοῦ Βασιλέως εἰς λογαριασμὸν τοῦ ἐπιψηφισθέντος ἤδη παρὰ τῆς Βουλῆς προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1849, τὰ ἐξοδα τοῦ Κράτους διὰ τοὺς μῆνας Ἰούλιον καὶ Αὐγούστον τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ λογιστικὰς διατυπώσεις καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1848 καὶ τῶν ὑπαρχόντων νόμων, διαταγμάτων ἢ κανονισμῶν.

Ἄρθρ. 2. Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ περὶ ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Κηφισίᾳ τὴν 13 Αὐγούστου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ὑπουργός Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Αθήναις, τὴν 15 Αὐγούστου 1849.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 30.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 29 Αὐγούστου.

ΝΟΜΟΣ ΡΜ'.

Περὶ ἐπιβολῆς διοτίων ἐπὶ τῶν γεφυρῶν τοῦ Αἰτωλικοῦ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐκυρώσαμεν καὶ διατάττομεν τάδε.

Άρθρον 1.

Επιτρέπεται εις τὸν δῆμον Αἰτωλικὸν νὰ ἐπιβάλλῃ τὰ ἐξῆς διόδια, ἐπὶ τῶν διὰ τῶν γεφυρῶν τοῦ Αἰτωλικοῦ διαβαινόντων.

Α'. Δύω λεπτὰ δι' ἑκάστον ἄτομον, ἐκ τῶν ἐξερχομένων ἢ εἰσέρχομένων εἰς Αἰτωλικὸν διὰ μιᾶς τῶν ἀνωτέρω γεφυρῶν.

Β'. Τρία λεπτὰ δι' ἑκάστον ἐκ τῶν διὰ τούτων διαβαινόντων μεγάλων ζώων, καὶ ἓν λεπτόν δι' ἑκάστον τῶν μικρῶν ζώων.

Άρθρον 2

Ἐξαιροῦνται τῆς πληρωμῆς τῶν ἀνωτέρω διοδίων οἱ ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικοὶ καὶ πολιτικοὶ ὑπάλληλοι τῆς Κυβερνήσεως, ὁ στρατὸς καὶ οἱ ἵπποι αὐτοῦ.

Άρθρον 3.

Τὰ ἐκ τῶν ἀνωτέρω διοδίων εἰσπραχθεσόμενα χρήματα προσδιορίζονται.

Α'. Εἰς τὴν διὰ λιθίνων θόλων ἀντικατάστασιν τοῦ φθαρέντος ξυλίνου καταστρώματος τῆς ἀνατολικῆς γεφύρας.

Β'. Εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ὧσων ὀφείλει εἰσέτι ὁ δῆμος εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐκ τοῦ χορηγηθέντος αὐτῷ δανείου μετὰ τῶν τόκων αὐτοῦ.

Γ'. Εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀπαιτουμένων ἐργασιῶν πρὸς συντήρησιν ἀμφοτέρων τῶν γεφυρῶν.

Άρθρον 4.

Ἡ εἰσπραξις καὶ ταμίευσις τῶν χρημάτων, ἡ ἐργολαβία καὶ ὁ ἐλεγχος τῆς διαχειρίσεως ἐν γένει, θέλουν ἐνεργηθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ δήμων νόμου.

Άρθρον 5.

Τὰ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλόμενα διόδια θέλουν διαρκέσει ἐπὶ ὀκταετίαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Άρθρον 2.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸν παρόντα νόμον.

Ἐν Κηφισίᾳ τὴν 13 Αὐγούστου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Αὐγούστου 1849.

Ὁ προσωρινὸς ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ,

ΝΟΜΟΣ ΡΜΑ'.

Περὶ χορηγήσεως δανείου εἰς τὸν βιομήχανον Π. Στεφόπουλον.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐκυρώσαμεν καὶ διατάττομεν τὰδε.

Άρθρον 1.

Χορηγείται εἰς τὸν βιομήχανον Π. Στεφόπουλον ἐπὶ ἀξιοχρέω ἐγγυήσει, δάνειον ἑξ ἑξαχμίων δραχμῶν, ἀποδοθησόμενον παρ' αὐτοῦ εἰς τὸ δημόσιον εἰς ὀκτὼ ἐτησίαις δόσεις· ἡ δὲ ἐναρξίς τῆς πληρωμῆς θέλει γίνεαι εἰς τὸ τέλος τοῦ τρίτου ἔτους, ἀφ' ἧς ἡμέρας οὗτος λάβῃ τὰ χρήματα ἀπὸ τοῦ δημόσιου.

Άρθρον 2.

Ὁ εἰρημένος βιομήχανος ὑποχρεοῦται νὰ μεταχειρισθῇ τὸ δάνειον τοῦτο πρὸς σύστασιν μεταξ' ὑφαντείου ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς λήψεως τοῦ δανείου καὶ νὰ διατηρῇ εἰς ἐνέργειαν τὸ

κατάστημα καθ' ὅλην τὴν πρὸς ἀπόδοσιν τοῦ δανείου τεθείσαν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον προθεσμίαν.

Άρθρον 3.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ βιομήχανος δὲν ἤθελε συστήσῃ τὸ μεταξ' ὑφαντεῖον ἐντὸς τῆς τεθείσης προθεσμίας, ἡ ἤθελε παύσει τῶν ἐργασιῶν του εἰς τὰ ἀκόλουθα ἔτη εἶναι ὑπόχρεως νὰ ἀποδώσῃ ἀμέσως τὸ χορηγηθέν εἰς αὐτὸν δάνειον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τῶν δεδουλευμένων τόκων πρὸς 8 τοῖς 0|0 κατ' ἔτος.

Άρθρον 4.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸν παρόν νόμον

Ἐν Κηφισίᾳ, τὴν 12 Αὐγούστου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Φεβρουαρίου 1849.

Ὁ προσωρινὸς τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς

Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ,

ΝΟΜΟΣ ΡΜΒ'.

Περὶ ἐπιβολῆς δημοτικῶν φόρων πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ λιμένος Τήνου,

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐκυρώσαμεν καὶ διατάττομεν τὰδε.

Άρθρον 1.

Επιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Τήνου νὰ ἐπιβάλλῃ τοὺς ἐξῆς φόρους.

Α'. Πᾶντε λεπτὰ τὸν κάδδον (τόνον) ἐπὶ τῶν πλοίων κατὰ πᾶσαν προσόρμισιν αὐτῶν εἰς τοὺς λιμένας τοῦ δήμου.

Β'. Ἡμισυ ἑκατοστὸν τῆς τιμῆς ἐπὶ τῆς ἐξαγομένης μεταξῆς.

Γ'. Μίαν μὲν δραχμὴν κατὰ κεφαλὴν ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων βοῶν καὶ λοιπῶν μεγάλων ζώων, πεντήκοντα δὲ λεπτὰ ἐπὶ τῶν μύσχων καὶ χοίρων, καὶ δέκα λεπτὰ ἐπὶ τῶν προβάτων καὶ λοιπῶν μικρῶν ζώων.

Άρθρον 2.

Τὰ ἐκ τῶν ἀνωτέρω φόρων εἰσπραχθεσόμενα χρήματα προσδιορίζονται εἰς τὴν ἐπισκευὴν καὶ τελειοποίησιν τοῦ κατὰ τὸν δῆμον Τήνου λιμένος, Σταυροῦ ἐπιλεγομένου, ἔτι δὲ καὶ πρὸς ἀπότισιν τοῦ ἐκ δραχμῶν εἰκοσι πέντε χιλιάδων δανείου τοῦ ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας καὶ ἐκ δραχμῶν τριῶν χιλιάδων ἐτέρων τοῦ δημοσίου.

Άρθρον 3.

Αἱ ἐργασίαι θέλουν διεκθύνεσθαι ὑπὸ τῆς ὑπαρχούσης ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπῆς, ἡ δὲ εἰσπραξις καὶ ἡ δαπάνη τῶν εἰρημένων φόρων ἀνατίθεται εἰς τὸν ἐν Τήνῳ ἐπαρχιακὸν ταμίαν.

Άρθρον 4.

Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους ὁ ταμίας θέλει δίδει τὸν ἀπολογισμὸν τῆς ἐτησίαις αὐτοῦ διαχειρίσεως εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, αὕτη δὲ δίδει λόγον τῆς διοικήσεώς της κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ δήμων Νόμου.

Άρθρον 5.

Οἱ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλόμενοι φόροι ἰσχύουσι

μέχρι τέλους τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἐν-
νάτου ἔτους.

Ἄρθρον 6.

Οἱ ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ὑπουργοὶ
θέλουν ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸν παρόντα νόμον.

Ἐν Κηφισίᾳ τὴν 13 Αὐγούστου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.
Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Αὐγούστου 1849.

Ὁ προσωρινὸς ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 31.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 7 Σεπτεμβρίου,

ΝΟΜΟΣ ΡΜΓ'.

Περὶ προσωρινῆς κρατήσεως ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τῶν ἀξιω-
ματικῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω : Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
ἀπεφασίσαντες καὶ διατάττομεν.

Α.) Ἡ διὰ τοῦ ἀπὸ 31 Μαρτίου 1843 Βασ. Διατάγματος
ἐπιβληθεῖσα προσωρινὴ κράτησις ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τῶν ἀξιωμα-
τικῶν καὶ ὁμοιοβάθμων ὑπαλλήλων τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυ-
τικοῦ παύει, ἀφ' ἧς ἡμέρας κυρωθῇ ὁ παρὼν νόμος.

Β.) Περὶ τῆς διαθέσεως τῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀπὸ 31
Μαρτίου 1843 Β. Διατάγματος μέχρι τῆς κυρώσεως τοῦ πα-
ρόντος νόμου κρατηθέντων, θέλει καθυποβληθῇ ἰδιαιτέρον νο-
μοσχέδιον ἐπὶ τῇ βᾶσει τοῦ ἀρθροῦ 5 τοῦ ἐξηρημένου Βασιλικοῦ
Διατάγματος.

Γ.) Οἱ ἡμέτεροι ὑπουργοὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυ-
τικῶν θέλουν ἐκτελέσει τὸν παρόντα νόμον.

Ἐν Κηφισίᾳ τὴν 30 Αὐγούστου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.
Κ. ΤΣΑΒΕΛΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Σεπτεμβρίου 1849.

Ὁ προσωρινὸς τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς
Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 32.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 19 Σεπτεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς ἐκκαθάρσεως τῶν ἐκ χολέρας μεμολυσμένων
πλοίων κλπ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω : Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑ-
πουργοῦ, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Βασιλικοῦ Ἱατροσυνε-
δρίου.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ διευκολύνωμεν τὴν ἐκκάθαρσιν τῶν ἐκ χολέρας μεμολυσμένων πλοίων, ἀνθρώπων καὶ πραγμάτων, εἰς θαμνὸν παρέχιντα ἀποχρῶσαν ἐγγύησιν πρὸς τὴν δημόσιον ὑγείαν τοῦ Ἡμετ. Κράτους, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάττομεν.

Α.) Ἀμα μετὰ τὴν προσόρμισιν τοῦ, κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ἀπὸ 3 Ε. Μ. Ἡμετέρου Διατάγματος, μεμολυσμένου πλοίου, οἱ ἐπιβάται καὶ ὅσοι ἐκ τοῦ πληρώματος αἰτήτῳ, θέλουν ἐξέρχασθαι εἰς τὸ λοιμοκομεῖον πρὶ πάντων δὲ θέλουν ἀποβιβάσθαι ἄνευ ἀνβολῆς οἱ ἀσχόντες τὸ νόσημα τῆς χολέρας, ἐκτὸς ἐναντίας γνωμοδοτήσεως τοῦ ἱατροῦ, καὶ θέλουν τοποθετεῖσθαι εἰς ἰδιαιτέρον ἀποχωρισμένον δωμάτιον, μένοντες ὑπὸ τακτικῇ ἱατρικῇ ἐπίσκεψιν. Ὁ ἀποχωρισμὸς ἀπὸ τὰ πράγματα τῶν δὲν εἶναι ἀναγκαῖος· ἡ δὲ ἀπόδυσις τῶν ἐξερχομένων ἀπαγορεύεται.

Β.) Μετὰ τὴν ἐξοδὸν τῶν ἐπιβατῶν θέλει ἐπιβιβάσθαι εἰς τὸ πλοῖον ἐπαρκῆς τριμὸς φυλάκων, οἵτινες θέλουν ἐνεργεῖ τὴν ἐκκάθαρσιν αὐτοῦ τε καὶ τῶν ἐν αὐτῷ δι' ἀερισμοῦ, ἢ πλύσεως ἢ καὶ δι' ὑποκαπνισμοῦ διὰ χλωρίου. Ὅσα δὲ πράγματα ἦσαν εἰς χρῆσιν τοῦ ἀσθενοῦς ἢ ὅπωςδήποτε οὗτος, ἐν ᾧ ἡσθένει, ἤλθεν εἰς ἐπαφὴν μετ' αὐτῶν, πρέπει νὰ καθριζώ-
νται, ἐυθιζόμενα εἰς θαλάσσιον ὕδωρ καὶ διαμένοντα ἐκεῖ 24 ὥρας. Ὁ τρόπος οὗτος τῆς ἐκκαθάρσεως τῶν μεμολυσμένων πραγμάτων εἶναι ἐπαρκῆς.

Γ.) Τὰ ἐμπορεύματα θέλουν καθριζέσθαι διὰ τοῦ ἀερισμοῦ, χωρὶς ν' ἀνοίγωνται, καὶ τότε μόνον θέλουν μεταφέρεσθαι εἰς τὸ καθαρχεῖον τοῦ λοιμοκομείου, ὅταν ᾖναι δύσκολος, ἰδίως δι' ἑλλειψιν εὐρυχωρίας, ἡ ἐκκαθάρισίς τῶν ἐν τῷ πλοίῳ. Τὰ ζῶα θέλουν καθριζέσθαι διὰ ἐυθίσεως εἰς τὸ ὕδωρ.

Δ.) Ἡ διάρκεια τῆς ἐκκαθάρσεως προτιδριζέται διὰ μὲν τοῦ ἀνθρώπου εἰς ἡμέρας δέκα (10), ἀρχομένης ἀφ' ἧς εἰσῆλθον εἰς τὸ λοιμοκομεῖον, διὰ δὲ τὰ πλοῖα εἰς ἡμέρας εἴκοσι (20), ἀρχομένης ἀφ' ἧς εἰσέπλευσαν εἰς τὸν λιμένα τοῦ λοιμοκομείου, καὶ ἂν ἐν τῷ μεταξὺ τῆς ἐκκαθάρσεως λάβῃ χώραν ἐν τῷ πλοίῳ ἕτερον κρούσμα χολέρας, ἀφ' ἧς ὁ ἀσθενὴς ἀποβῇ εἰς τὸ λοιμοκομεῖον.

Ε.) Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ὑγιεῖς ἐκ τῶν ἐπιβατῶν τοῦ μεμολυσμένου πλοίου, ἐὰν τὸ προτιμῶσι, νὰ μεταβῶν εἰς ἕτερον ὑγειονομικὸς ἐλεύθερον πλοῖον, καὶ νὰ τελέσωσιν ἐκτὸς αὐτοῦ, μένοντες εἰς τὸν λιμένα τοῦ λοιμοκομείου τὴν κάθαρσιν τῶν 10 ἡμερῶν. Ἐπιτρέπεται πρὸς τοὺς εἰς τοὺς ὑγιεῖς ἐκ τῶν ἐπιβατῶν τοῦ μεμολυσμένου πλοίου, ἂν τὸ ἐλεύθερον, ἀφ' οὗ θέλουν ἐπιβῇ, φέρῃ ἱατρὸς ἐπισήμως διωρισμένον, νὰ μεταβῶσιν ἐκ τοῦ λιμένος τοῦ λοιμοκομείου εἰς ἕνα τῶν λιμένων τῶν λοιμοκαθαρχεῶν, Αἰγίνης καὶ Σκιάθου, διὰ νὰ ἀποπληρώσωσιν ἐκεῖ τὴν τεταγμένην κάθαρσιν τῶν 40 ἡμερῶν. Καὶ εἰς ἕκαστον τῶν πλοίων τῆς πρώτης κατηγορίας διορίζεται εἰς φύλαξιν

ὅταν ᾖναι χωρητικότητος κατωτέρας τῶν τεσσαράκοντα τό-
νων· ἀνὰ δύο δὲ ὅταν ᾖναι μεγαλητέρας. Εἰς ἕκαστον δὲ τῶν
τῆς δευτέρας κατηγορίας, ὁποιαδήποτε καὶ ᾖ ἡ χωρητικό-
της του, διορίζονται δύο πάντοτε φύλακες. Ἔργον τῶν φυ-
λάκων τούτων θέλει εἶσθαι νὰ ἐμποδίζωσι τὸ ὑπὸ κάρησιν
πλοῖον καὶ τοὺς ἐπ' αὐτοῦ καθαριζομένους ἀνθρώπους ἀπὸ πᾶ-
σαν συγκοινωνίαν μετὰ τῶν ἐκτὸς τοῦ πλοίου ἀνθρώπων, πραγ-
μάτων ἢ ἐτέρων πλοίων καὶ νὰ ἐπιτηροῦν τὴν ἐκκαθάρσιν τῶν
ἀνθρώπων, κατὰ τὸ 5 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 3 ε. μ. 'Ημετέρου Δια-
τάγματος, καὶ τῶν πραγμάτων, κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἄρθρ.
Β'. καὶ Γ'. τοῦ παρόντος διατάγματος. Οὐδεμία λέμβος ἐκ
τῶν πλοίων τῶν ἐχόντων δύο φύλακας, δύναται ν' ἀπομα-
κρυνθῇ τοῦ πλοίου, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἐν αὐτῇ ὑγειονομικὸς
φύλαξ. Οὐδέποτε ὁμως ἐπιτρέπεται νὰ ἐξέρχονται καὶ οἱ δύο
καὶ τὸ πλοῖον νὰ μένῃ ἄνευ φύλακος.

Ὁ χρόνος τῆς ἐκκαθάρσεως τῶν ἐπὶ τοῦ πλοίου καθαριζομέ-
νων ἐπιβατῶν, ἄρχειται ἀφ' ἧς ἐπιβ.θασθῇ ὁ προσδιορισθεὶς ἀ-
ριθμὸς τῶν ὑγειονομικῶν φυλάκων. Δι' ἐκείνους δὲ, οἵτινες ἤ-
θελον μεταβῇ ἐκ τοῦ λιμένος τοῦ λοιμοκομείου εἰς ἓνα τῶν
λιμένων τῶν μνησθέντων λοιμοκαθαρητῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς
καθάρσεώς των, θέλουν λογιζέσθαι αἱ ἡμέραι τοῦ διάπλου.

Ὁ 'Ημέτερος ἐπὶ τῶν 'Εσωτερικῶν Ἰπουργὸς θέλει δημοσιεύ-
σει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Σεπτεμβρίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 33. (Παρελείφθη).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 34.

Ἐν ἈΘΗΝΑΙΣ, 8 Ὀκτωβρίου.

ΝΟΜΟΣ ΡΜΔ'.

Περὶ κληρονομικοῦ δικαιώματος.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω. Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Τὸ δικαίωμα κληρονομίας εἰς τὴν προικοδοτήσιν τῶν ἀποβι-
ωσάντων Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν, τῶν κατατεταγμένων
μὲ πραγματικὸν βαθμὸν εἰς τὰ μητρώα τῶν ἐξεταστικῶν ἐπι-
τροπῶν, τῶν συστηθεισῶν διὰ μὲν τοὺς στρατιωτικούς δυνάμει
τῶν ἀπὸ 13 Μαρτίου 1833, 15 Δεκεμβρίου 1835 καὶ 23
Νοεμβρίου 1836 Β. Διαταγμάτων, διὰ δὲ τοὺς ναυτικούς ду-
νάμει τῶν ἀπὸ 21 Ἀπριλίου (3 Μαΐου) 1833 καὶ 23 Φεβρου-
αρίου 1835 Β. Διαταγμάτων, χορηγεῖται μόνον εἰς τὰς χή-
ρας καὶ τὰ ὀρφανὰ αὐτῶν κατ' ἴσην μερίδα καὶ ἐν ἐλλείψει ὅ-
λων τούτων εἰς τοὺς πατέρας καὶ τὰς μητέρας ἐκείνων, καὶ
τούτων μὴ ὑπαρχόντων εἰς τοὺς ἀδελφούς καὶ τὰς ἀδελφὰς ἐπί-
σης κατ' ἴσην μερίδα.

Ἄρθρον 2.

Τὸ κληρονομικὸν τοῦτο δικαίωμα δὲν ἐπεκτείνεται εἰς τὰς
εἰς δεύτερον γάμον συνελθούσας χήρας.

Ἄρθρον 3.

Αἱ χήραι καὶ τὰ ὀρφανὰ τὰ ὅποια ἤθελον λαμβάνει σύντα-
ξιν τινα παρὰ τοῦ Δημοσίου, δὲν δύνανται ν' ἀπαιτήσωσι τὸ
κληρονομικὸν δικαίωμα τοῦτο, εἰμὴ ἐὰν παραιτήσωσι τὴν σύν-
ταξιν.

Ὁρεῖλουν δὲ νὰ παρουσιάσωσι τὴν τοῦ κληρονομικοῦ δικαιώ-
ματος ἐπὶ παραιτήσῃ τῆς συντάξεως ἀπαιτήσιν των, ἐντὸς ἑξ
μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου, μετὰ παρέλευσιν
τῶν ὁποίων δὲν δύνανται ν' ἀπαιτήσωσι τὸ κληρονομικὸν δι-
καίωμα.

Ἡ χορηγουμένη εἰς τὰς ἀνωτέρω χήρας καὶ ὀρφανὰ σύνταξις
θέλει παύσει τότε, ὅταν τοῖς παραχωρηθῶσι τὰ προικοδοτικὰ
γραμμάτια.

Ἄρθρον 4.

Ἡ προικοδοτήσις θέλει χορηγηθῇ εἰς τοὺς κατὰ τὸν παρόντα
νόμον ἀναγνωριζομένους κληρονόμους ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ § 2 τοῦ
8 ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 1 Ἰαννουαρίου 1838 περὶ προικοδοτήσεως
νόμου συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐτησίου μισθοῦ εἰς προι-
κοδοτικὸν γραμμάτιον.

Ἔννοεῖται δὲ ὅτι ἡ προικοδοτήσις αὕτη δὲν θέλει ὑπερβαί-
νει κατὰ μέγιστον ὅρον τὴν ὀρισμένην διὰ τὸν ταγματάρχην
τῆς φάλαγγος προικοδοτήσιν.

Οἱ ἡμέτεροι ὑπουργοὶ τῶν Ναυτικῶν καὶ τῶν Στρατιωτικῶν
θελοῦν δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα νόμον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 3 Ὀκτωβρίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.

Κ. ΤΖΑΒΕΛΛΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Ὀκτωβρίου 1849.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 35.

Ἐν ἈΘΗΝΑΙΣ, 13 Ὀκτωβρίου

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συστάσεως εταιρείας διὰ τὴν ἀτμοπλοῦκὴν συγκοινωνίαν
καὶ τὴν διόρυξιν τοῦ πορθμοῦ τοῦ Εὐρίπου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω. Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πληροφορηθέντες εὐχαρίστως ἐκ τῆς ὑποβληθείσης εἰς ἡμᾶς
παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐν Αἰγύπτῳ γενικοῦ προξένου Κ. Μ. Τασί-
στα, ὅτι ζήλω πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορίου κινούμενος ἐπι-
θυμεῖ νὰ λάβῃ μέρος εἰς εταιρείαν πρὸς σύστασιν ἀτμοπλοῦκῆς
συγκοινωνίας ἐντὸς τοῦ Κράτους, καὶ πρὸς διόρυξιν τοῦ πορθμοῦ
τοῦ Εὐρίπου.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπόφασιν τῆς γε'. Συνελεύσεως τῶν
μετόχων τῆς Τραπεζῆς, δι' ἧς προσδιορίζεται τὸ ἥμισυ τοῦ ἀπο-
θεματικοῦ κεφαλαίου αὐτῆς, διὰ νὰ λάβῃ μέρος εἰς ἐπιχειρήσεως
ἀντικείμενον ἐχούσας τὴν διευκόλυσιν τῶν μέσων τῆς συγκοινο-
νίας, ἀφοῦ νομίμως ἤθελον ἐγκριθῇ ἡ ἀπόφασις αὕτη.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ 'Ημετέρου ἐπὶ τῶν 'Εσωτερικῶν Ἰ-
πουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1) Επιτρέπομεν εἰς τὸν γενικὸν πρόξενόν μας Κ. Μ. Τσσίτσα καὶ τὸν Διοικητὴν τῆς τραπέζης νὰ δέχωνται ἐγγραφᾶς μετοχῶν ἐκ δραχμῶν τετρακοσίων ἐκάστην παρὰ τῶν ἐπιθυμούντων νὰ γίνωσι μέτοχοι εἰς τὴν εἰρημένην ἐταιρείαν.

2) Ἄμα συμπληρωθῶσι πεντακόσαι μετοχαὶ θέλουν συνέλθῃ οἱ μέτοχοι εἰς γενικὴν συνέλευσιν καὶ συντάξωσι, καὶ ὑποβάλωσιν εἰς τὴν ἐγκρίσιν μας τὸ ἀνήκον καταστατικὸν τῆς ἐταιρείας.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Ὀκτωβρίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 36.

Ἐν ἈΘΗΝΑΙΣ, 21 Ὀκτωβρίου.

ΝΟΜΟΣ ΠΜΕ΄.

Περὶ κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1849.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Τῶν ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων, τῶν ἀπὸ δημοσίων κτημάτων καὶ νομημάτων προσόδων, καὶ ἐν γένει ὅλων τῶν εἰσοδημάτων τῶν εἰδικώτερον ἀπαριθμουμένων εἰς τὸν ἐπισυνημμένον πίνακα τῶν ἐσόδων, καὶ τὰ προσηρητημένα εἰς αὐτὸν ἀναλυτικὰ φύλλα, θέλει ἐξακολουθήσει ἡ εἰσπραξὶς κατὰ τὸ 1849 ἔτος, δυνάμει τῶν ὑπαρχόντων Νόμων καὶ Διαταγμάτων, καὶ τῶν ἐκδοθησομένων περὶ τινῶν ἐσόδων Νόμων.

Ἄρθρον 2.

Τὰ ἔσοδα τῆς χρήσεως 1849 ὑπολογίζονται εἰς δραχ. δεκαεξὶ ἑκατομύρια, τετρακοσίας ὀγδοήκοντα τρεῖς χιλιάδας, ἑνεαεσίας πεντήκοντα πέντε, καὶ λεπτὰ ἑβδομήκοντα ἑξ ἁριθ. 16, 483, 955:76. προστίθενται δ' εἰς ταῦτα αἱ προκαταβολαὶ τῶν τριῶν δυνάμεων ἐκ δραχ. τριῶν ἑκατομμυρίων, ὀκτακοσίων τριᾶκοντα πέντε χιλιάδων, τετρακοσίων ἑβδομήκοντα τριῶν καὶ λεπτῶν πεντήκοντα ὀκτῶ, ἁριθ. 3,835,473:58, κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῷ πίνακι τῶν ἐσόδων ἐνδιαλαμβανόμενα.

Ἀνήκουν εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ 1849 τὰ ἔσοδα ἐκεῖνα ὅσα παράγονται ἐντὸς τοῦ ὁμωνύμου αὐτῆς ἔτους.

Ἄρθρον 3.

Ἡ διάρκεια τῆς χρήσεως 1849, παρατείνεται μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1850. Τὰ μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην εἰσπραττόμενα ἐξ αὐτῆς ὑπόλοιπα, καταλογίζονται εἰς τὰ ἔσοδα τῶν ἐπομένων ἐτῶν, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐνεργεῖται ἡ εἰσπραξὶς, σημειοῦνται δὲ ἐν εἰδικῷ κεφαλαίῳ ἐπιγραφομένῳ αἱ ἔσοδα κλεισμένων χρήσεων.

Ἄρθρον 4.

Τὰ περὶ λογοδοσίας τῶν ἐσόδων κατὰ τὴν χρῆσιν καὶ ἐνιαύσιον διαχειρίσιν κανονίζονται διὰ τοῦ περὶ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1849 Νόμου.

Ἄρθρον 5.

Παντὸς φόρου ἢ δικαιώματος ἄλλου, παρὰ τὰ ἐν τῷ ἁρθρῷ 1 τοῦ παρόντος Νόμου κυρωθέντα, ἀπαγορεύεται ἡ εἰσπραξὶς, τιμωρεῖται δὲ ἐπὶ καταπίεσει πᾶς ὑπάλληλος, εἴτε διατάξας εἴτε ἐνεργήσας τὴν εἰσπραξὶν χωρὶς ν' ἀπαιτῆται πρὸς καταδίκην ἰδιαιτέρα ἄδεια τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς· ἐπιφυλαττομένης δὲ προσέτι καὶ τῆς ἐντὸς πενταετίας ἀγωγῆς, πρὸς ἀποζημίωσιν κατὰ τοῦ πλημμελήσαντος ὑπάλληλου.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 19 Ὀκτωβρίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 19 Ὀκτωβρίου 1849.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣ ΠΜΣ΄.

Περὶ κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1849.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1. Τὰ ἔσοδα τοῦ Κράτους διὰ τὸ ἔτος 1849 προσδιρίζονται εἰς δραχμὰς δέκα ἑνέα ἑκατομύρια ἑξακοσίας τεσσαράκοντα χιλιάδας, ἑκατὸν ἑβδομήκοντα τρεῖς καὶ λεπτὰ πενήκοντα ἑν, καὶ διὰ τὸ ποσὸν τοῦτο χορηγοῦνται εἰς τοὺς ὕπουργους πτώσεις, καταλογιζόμεναι κατὰ τὸν ἐπισυνημμένον γενικὸν πίνακα τῶν ἐξόδων, καὶ κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα τῶν προσηρητημένων εἰς αὐτὸν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν ὑπουργείων ὡς ἑφεξῆς·

Α΄. Εἰς χρέος δημόσιον, ἥτοι εἰς τόκους καὶ χρεολύσιον τοῦ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῶν τριῶν δυνάμεων δανείου

Δραχ. 3,835,473:58

Εἰς προμήθειαν καὶ ἄλλα ἔσοδα αὐτοῦ 50,376:42

Εἰς ἀπόδοσιν τῶν προκαταβολῶν τῶν

τριῶν δυνάμεων 1,278,491:20

Εἰς ἀπόδοσιν τοῦ δανείου Ἐνάρδου 184,292 —

Εἰς τόκους αὐτοῦ κτλ 15,000 —

Εἰς τόκους ἐσωτερικοῦ χρέους 4,750 —

Εἰς συντάξεις 374,749:12

Β΄. Εἰς τὴν Βασιλικὴν χορήγησιν 1,000,000 —

Γ΄. Εἰς ἀποζημ. τῶν βουλευτικῶν σωμάτων 580,000 —

Δ΄. Εἰς τὴν γενικὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὑπουργείων

τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν

σχέσεων Δραχ. 318,545:25

τῆς Δικαιοσύνης 1,166,373:10

τῶν Ἐσωτερικῶν 1,740,630:03

τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ

τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως 878,619:45

τῶν Στρατιωτικῶν 4,678,371:71

τῶν Ναυτικῶν 1,265,898:78

τῶν Οικονομικῶν	504,490:23.	10,552,929:55
Β'. Εἰς τὰ ἔξοδα Διοικήσεως ἐπίστασ. καὶ		
εἰσπράξεως τῶν φόρων		1,493,795:09
ΣΤ'. Εἰς Διαφόρους πληρωμὰς		250,336:55

Τὸ ὅλον δραχ. 16,640,173:51

Ἀνήκουν δ' εἰς τὴν χρῆσιν ἐκάστου ἔτους τὰ ἔξοδα, μόνον εἰσεῖνα ὅσα ὀφείλονται δι' ὑπηρεσίας ἐκτελεσθείσας, ἢ διὰ πράγματα χορηγηθέντα ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ ἔτους,

Ἄρθρ. 2. Τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 1, ἔξοδα θέλουν πληρωθῇ ἐκ τῶν κυρωθέντων ἐσόδων τῆς χρήσεως 1849 ἀναπληρούμενα ὡς πρὸς τὴν ἐτησίαν διαχείρισιν διὰ τῶν ὑπολοίπων τῶν προγενεστέρων χρήσεων, τὰ ὅποια δὲν διετέθησαν εἰς πληρωμὴν ἐσόδων τῶν ἐτῶν ἐκείνων.

Ἄρθρ. 3. Αἱ ἀνωτέρω χορηγούμεναι πιστώσεις θέλουν διανεμεσθαι καθ' ἑκάστον μῆνα καὶ τίθεσθαι κατὰ λόγον τῶν ἀναγκῶν, εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ὑπουργῶν, δυνάμει Βασιλ. διαταγμάτων, πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους, τῶν στηριζομένων εἰς τοὺς ὑπάρχοντας νόμους, Β. Διατάγματα καὶ Κανονισμούς.

Ἄρθρ. 4. Οἱ ὑπουργοὶ δὲν δύνανται δι' ὁποιοῦδήποτε εἰδικοῦ πόρου ν' αὐξήσωσι τὸ πιστὸν τῶν προσδιορισθεῶν διὰ τὰ ἔξοδα τῆς ὑπηρεσίας τῶν πιστώσεων· ἐὰν ἐπομένως κινητὰ ἢ ἀκίνητα, εἰς τὴν διάθεσιν τῶν εὐρισκόμενα, πωληθῶσιν ἐντὸς τοῦ ἔτους 1849, τὸ τίμημα αὐτῶν θεωρεῖται ὡς δημόσιον ἔσοδον καὶ καταλογίζεται εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Εἰς τὰ ἔσοδα ἐπίσης καταλογίζονται τὰ ἐπιστρεφόμενα χρήματα, διὰ πληρωμὰς ἐνταλμάτων, ἀκαταλλήτως, ἢ κατὰ λάθος ἐκδοθέντων, ὅταν ἡ ἐπιστροφή αὐτῶν γίνηται μετὰ τὸ κλείσιμον τῆς ἀνηκούσης χρήσεως, ἢ ὅταν δὲν παρουσιάζεται ἀνάγκη ἐπαναφοράς τοῦ ποσοῦ αὐτῶν εἰς τὰς πιστώσεις τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργείου,

Ἄρθρ. 5. Ἡ διάρκεια τῆς χρήσεως 1849 παρατείνεται μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου τοῦ ἐπομένου ἔτους, ὅποτε κλείονται ὀριστικῶς τὰ βιβλία τῶν ἐσόδων ὅλων τῶν ὑπουργείων καὶ θεωροῦνται ἄκυρα τὰ παρ' αὐτῶν ἐκδοθέντα, μήπω δὲ πληρωθέντα ἐντάλματα.

Ἄρθρ. 6. Αἱ διὰ τῶν ἐτησίων προϋπολογισμῶν, εἴτε καὶ δι' εἰδικῶν νόμων χορηγούμεναι πιστώσεις διὰ δημόσια ἔργα καὶ γενικὰ βοηθήματα ἰσχύουν μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῶν ἔργων διὰ τὰ ὅποια ἐχορηγήθησαν. Τὰ κατὰ τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους μένοντα διαθέσιμα ὑπολοιπὰ τῶν τοιούτων πιστώσεων μεταβιβάζονται αὐτεπαγγέλτως εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ ἐπομένου ἔτους. Τὰ ὑπουργεῖα ὀφείλουσι νὰ παρουσιάσωσι μετὰ τοῦ ἀπολογισμοῦ, καὶ λογαριασμὸν ἰδιαίτερον τῶν δαπανηθέντων δι' ἐν ἑκάστον τῶν ἐπιμελείᾳ αὐτῶν ἐκτελουμένων δημοσίων ἔργων, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως αὐτῶν.

Ἄρθρ. 7. Ἐκάστος ὑπουργὸς ὀφείλει ἐντὸς τῶν πρώτων 15 ἡμερῶν τοῦ μηνὸς Μαρτίου 1850 νὰ συντάξῃ καὶ κοινοποιήσῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, τὴν προσωρινὴν κατάστασιν τῆς χρήσεως 1849. Ἐντὸς δὲ τοῦ μηνὸς Μαρτίου 1851 τὸν ὀριστικὸν ἀπολογισμὸν τῆς χρήσεως ταύτης, διὰ τὴν διαχείρισιν τῶν χορηγηθεισῶν αὐτῷ πιστώσεων.

Ἄρθρ. 8. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ὀφείλει νὰ συντάξῃ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου τοῦ ἔτους 1850 τὸν γενικὸν λογαριασμὸν τῆς οἰκονομικῆς διαχείρισεως διὰ τὸ ἔτος 1849 καὶ τὴν προσωρινὴν κατάστασιν τῆς χρήσεως 1849, καὶ χάριν πληροφορίας νὰ ὑποβάλῃ αὐτοῦ, εἰς τὰς Βουλὰς, μετὰ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 ἐνδιαλαμβανόμενων προσωρινῶν καταστάσεων τῶν ὑπουργείων, ἐντὸς δὲ τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου 1851 ὀφείλει νὰ ἔχῃ συντεταγμένον καὶ τὸν ὀριστικὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1849 ὅστις πάλιν μετὰ τῶν ἐν τῷ

ἄρθρῳ 7 διαλαμβανόμενων ὀριστικῶν ἀπολογισμῶν τῶν διαφόρων ὑπουργείων, θέλει ὑποβληθῇ, ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ μηνὸς εἰς τὰς Βουλὰς, διὰ νὰ ἐκδοθῇ ὁ κυρτὸν τὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐσόδων τῆς χρήσεως 1849 νόμος.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους. Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 Ὀκτωβρίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν Ζ. Ι. ΒΑΣΒΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 19 Ὀκτωβρίου 1849.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 37.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 25 Ὀκτωβρίου.

ΝΟΜΟΣ ΡΜΖ'.

Περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον. 1. Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1848 τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείου ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου 1 ἄρθρου 2 «ὕλινον ἢ ἔξοδα γραφικὰ» θέλει προστεθῇ διὰ τῆς παρούσης συμπληρωματικῆς πιστώσεως ποσὸν ἐκ δραχμῶν χιλίων διακοσίων τριάκοντα δύο καὶ ἐπτὰ λεπτῶν.

Ἄρθρον 2. Οἱ ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοὶ θέλουν ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Ὀκτωβρίου 1849

Ο Θ Ω Ν

Ζ. Ι. ΒΑΣΒΗΣ, Γ. ΓΑΡΡΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Ὀκτωβρίου 1849.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 38, 39, 40, 41, 42.

(Παρελείφθησαν.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 43.

Εν Αθήναις, 14 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ παραιτήσεως τοῦ προέδρου τοῦ ὑπουργ. συμβουλίου
κτλ. Κ. Κανάρη.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Εὐαρεστούμεθα νὰ δεχθῶμεν τὴν υποβληθεῖσαν εἰς ἡμᾶς
παράκλησιν τοῦ ἡμετέρου προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου
καὶ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Κυρίου Κ. Κανάρη, Γερουσια-
στοῦ καὶ Ὑποναυάρχου, ἐκφράζοντες εἰς αὐτὸν τὴν ἡμετέραν
εὐαρέσκειαν, διὰ τὴν μετ' ἀφροσύσεως ἐκπλήρωσιν τῶν καθη-
κόντων του.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτε-
ρικῶν ὑπουργός, θέλει προσυπογράψαι καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν
διάταγμα.

Εν Ἀθήναις τὴν 12 Δεκεμβρίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ παραιτήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ Ζ.
Ι. Βάλβη.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Εὐαρεστούμεθα νὰ δεχθῶμεν τὴν υποβληθεῖσαν εἰς ἡμᾶς πα-
ράκλησιν τοῦ ἡμετέρου ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Κυρίου
Ζηνοβίου Ι. Βάλβη, ἐκφράζοντες εἰς αὐτὸν τὴν ἡμετέραν εὐα-
ρέσκειαν, διὰ τὴν μετ' ἀφροσύσεως ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόν-
των του.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτε-
ρικῶν ὑπουργός, θέλει προσυπογράψαι καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν
διάταγμα.

Εν Ἀθήναις, τὴν 12 Δεκεμβρίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ παραιτήσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης Ι. Δ. Ἀν-
τωνοπούλου βουλευτοῦ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Εὐαρεστούμεθα νὰ δεχθῶμεν τὴν υποβληθεῖσαν εἰς ἡμᾶς πα-
ράκλησιν τοῦ ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης Κυρίου Ι. Δ.
Ἀντωνοπούλου, βουλευτοῦ, ἐκφράζοντες εἰς αὐτὸν τὴν ἡμε-
τέραν εὐαρέσκειαν, διὰ τὴν μετ' ἀφροσύσεως ἐκπλήρωσιν τῶν
καθηκόντων του.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξω-
τερικῶν ὑπουργός, θέλει προσυπογράψαι καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν
διάταγμα.

Εν Ἀθήναις, τὴν 12 Δεκεμβρίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ παραιτήσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν Α. Ι.
Κρεστενίτου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Εὐαρεστούμεθα νὰ δεχθῶμεν τὴν υποβληθεῖσαν εἰς ἡμᾶς πα-
ράκλησιν τοῦ ἡμετέρου ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Κ. Λυ-
κούργου Ι. Κρεστενίτου, ἐκφράζοντες εἰς αὐτὸν τὴν ἡμετέραν
εὐαρέσκειαν, διὰ τὴν μετ' ἀφροσύσεως ἐκπλήρωσιν τῶν καθη-
κόντων του.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτε-
ρικῶν ὑπουργός, θέλει προσυπογράψαι καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν
διάταγμα.

Εν Ἀθήναις τὴν 12 Δεκεμβρίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ παραιτήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ
Κ. Τζαβέλα.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Εὐαρεστούμεθα νὰ δεχθῶμεν τὴν υποβληθεῖσαν εἰς ἡμᾶς πα-
ράκλησιν τοῦ ἡμετέρου ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Κ. Κ.
Τζαβέλα, βουλευτοῦ καὶ ὑποστρατήγου, ἐκφράζοντες εἰς αὐ-
τὸν τὴν ἡμετέραν εὐαρέσκειαν, διὰ τὴν μετ' ἀφροσύσεως ἐκ-
πλήρωσιν τῶν καθηκόντων του.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτε-
ρικῶν ὑπουργός, θέλει προσυπογράψαι καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν
διάταγμα.

Εν Ἀθήναις, τὴν 12 Δεκεμβρίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ παραιτήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργοῦ
Κ. Δ. Καλλιφρονᾶ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Εὐαρεστούμεθα νὰ δεχθῶμεν τὴν υποβληθεῖσαν εἰς ἡμᾶς πα-
ράκλησιν τοῦ ἡμετέρου ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησι. Κ. Δημη-
τρίου Καλλιφρονᾶ, βουλευτοῦ, ἐκφράζοντες εἰς αὐτὸν τὴν ἡ-
μετέραν εὐαρέσκειαν, διὰ τὴν μετ' ἀφροσύσεως ἐκπλήρωσιν
τῶν καθηκόντων του.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει προσυπογράψει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Δεκεμβρίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Κυρίου Α. Κριεζῆ ὡς Προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Συντάγματος, εὐαρεστοῦμεθα νὰ διορίσωμεν, καὶ διορίζομεν Πρόεδρον τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, καὶ ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν, τὸν μέχρι τοῦδε Ἡμέτερον Ὑπασπιστὴν καὶ Αὐτάρχην Κύριον Ἀντ. Κριεζῆν, Γερουσιαστὴν καὶ ὑποναύαρχον.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς, θέλει προσυπογράψει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 12 Δεκεμβρίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ παραιτήσεως τοῦ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν κλπ. Κ. Γ. Γλαράκη.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Εὐαρεστοῦμεθα νὰ δεχθῶμεν τὴν ὑποβληθεῖσαν εἰς ἡμᾶς παραιτήσιν τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Β. Οἴκου, Γερουσιαστοῦ Κυρίου Γ. Γλαράκη, ἐκφράζοντες εἰς αὐτὸν τὴν Ἡμετέραν εὐαρέσκειαν, διὰ τὴν μετ' ἀφοσιώσεως ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του.

Ὁ Ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ ὑπουργ. Συμβουλίου καὶ ὑπουργ. ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Κ. Α. Κριεζῆς, θέλει προσυπογράψει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 12 Δεκεμβρίου 1849.

Ο Θ Ω Ν

Γ. Α. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Κ. Γεωργαντᾶ Νοταρᾶ ὡς ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Συντάγματος εὐαρεστοῦμεθα νὰ διορίσωμεν καὶ διορίζομεν Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν τὸν Γερουσιαστὴν Κύριον Γεωργαντᾶν Νοταρᾶν.

Ὁ Ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑ-

πουργὸς τῶν Ναυτικῶν θέλει προσυπογράψει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 12 Δεκεμβρίου 1849

Ο Θ Ω Ν.

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Κ. Ζ. Ι. Βάλλβη ὡς Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Συντάγματος εὐαρεστοῦμεθα νὰ διορίσωμεν καὶ διορίζομεν Ὑπουργὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης τὸν μέχρι τοῦδε Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Κύριον Ζ. Ι. Βάλλβην.

Ὁ Ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν θέλει προσυπογράψει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Δεκεμβρίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Κ. Ἀνατ. Λόντου ὡς ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 24 τοῦ Συντάγματος εὐαρεστοῦμεθα νὰ διορίσωμεν καὶ διορίζομεν ὑπουργὸν ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν τὸν Γερουσιαστὴν Κύρ. Ἀναστάσιον Λόντον.

Ὁ Ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν θέλει προσυπογράψει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 12 Δεκεμβρίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ διορισμοῦ τοῦ ὑποστρατήγου Κ. Ι. Σταΐκου ὡς ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Συντάγματος εὐαρεστοῦμεθα νὰ διορίσωμεν καὶ διορίζομεν ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν τὸν Ἡμέτερον Ὑποστράτηγον καὶ Γερουσιαστὴν Κύριον Ι. Σταΐκον.

Ὁ Ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν θέλει προσυπογράψει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Δεκεμβρίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Κ. Γ. Ν. Χρυσογέλου ὡς ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ωι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 24 τοῦ Συντάγματος εὐαρεστούμεθα νὰ διορίσωμεν καὶ διορίζομεν Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, τὸν Γερουσιαστὴν Κ. Ν. Χρυσόγελον.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν θέλει προσυπογράψῃ καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Δεκεμβρίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ ἀναθέσεως τῆς διεύθυνσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργόν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ωι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Εὐαρεστούμεθα νὰ ἀναθέσωμεν εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸν Κ. Ζ. Ι. Βάλβην τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν θέλει προσυπογράψῃ καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Δεκεμβρίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ ἀναθέσεως τῆς διεύθυνσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργόν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ωι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Εὐαρεστούμεθα κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἀπουσίας τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργοῦ Κυρίου Χρυσογέλου, νὰ ἀναθέσωμεν τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ὑπουργείου τούτου, εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργόν, καὶ Γερουσιαστὴν Κύριον Α. Λόντον.

Ὁ ἡμέτερος πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν θέλει προσυπογράψῃ καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Δεκεμβρίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ ἀναθέσεως τῆς διεύθυνσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ωι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Εὐαρεστούμεθα κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἀπουσίας τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ Γερουσιαστοῦ καὶ ὑποστρατήγου Κ. Ι. Σταΐκου, νὰ ἀναθέσωμεν τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑπουργείου τούτου εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ ἡμετέρου ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργόν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Κυρίου Ἀντώνιον Κριεζῆν.

Ὁ ἡμέτερος Ὑπουργὸς ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν θέλει προσυπογράψῃ καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 12 Δεκεμβρίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Α. ΛΟΝΤΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 44. (Παρελείφη)

75266

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀριθ. 1.

1850

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 21 Ιανουαρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τροποποιήσεως τῆς διαμέτρου τῶν Ἑλληνικῶν Νομισμάτων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐγκρίνομεν νὰ γίνη ἡ ἐφεξῆς τροποποίησις εἰς τὴν διάμετρον τῶν Ἑλληνικῶν Νομισμάτων.

Μένοντος τοῦ ἤδη κανονισμένου βάρους τῶν ἀργυρῶν Νομισμάτων, μεταβάλλεται ἡ διάμετρος.

Τοῦ μὲν πενταδράχμου εἰς	36	χιλ.	τοῦ μέτρου
Τῆς δραχμῆς	»	21	»
Τῆς ἡμισείας δραχ.	»	17	»
Καὶ τοῦ τετάρτου τῆς δρ.	»	15	»

Ἐκ δὲ τῶν χαλκίνων.

Τὸ μὲν 5 λεπ. νὰ ἔχῃ διάμετρον	23	χιλ.	τοῦ μέτρου
Τὸ δίδεπτον	»	»	17
Καὶ τὸ μονόλεπτ.	»	»	15

Ὁ ἡμέτερος ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ἐκτελέσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 22 Δεκεμβρίου 1849.

Ο Θ Ω Ν

Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 2

ΑΘΗΝΑΙ, 5 Φεβρουαρίου.

ΝΟΜΟΣ ΡΜΗ'.

Περὶ παύσεως τῆς προσωρινῆς κρατήσεως ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τῶν Τελωνειακῶν καὶ Δασονομικῶν ὑπαλλήλων, ὡς καὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1

Ἡ διὰ τοῦ ἀπὸ 31 Μαρτίου 1843 Β. διατάγματος ἐπιβληθεῖσα προσωρινῶς κράτησις ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τῶν τελωνειακῶν καὶ δασονομικῶν ὑπαλλήλων, ὡς καὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, παύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 2.

Περὶ τῆς διαθέσεως τῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀπὸ 31 Μαρτίου 1843 Β. διατάγματος μέχρι τῆς ὁρισθείσης ἐποχῆς διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου κρατηθέντων, θέλει ἐκδοθῇ ἰδιαιτέρος νόμος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ εἰρημένου διατάγματος.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς θέλει δημοσιύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸν παρόντα νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1ην Φεβρουαρίου 1850.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ὑπουργὸς Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1ην Φεβρουαρίου 1850.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΡΜΘ'.

Περί τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρου διὰ τὸ 1850.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω, Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Ὁ διὰ τὸ ἔτος 1850 ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρος κανονίζεται βεβαιούται, καὶ εἰσπράττεται ὑπὸ τὰς αὐτὰς βάσεις καὶ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 27 Μαΐου 1849 ΡΑΔ'. Νόμου περὶ τῶν ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρου.

Ἄρθρ. 2.

Πᾶσα ἔλλειψις τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς περὶ τὴν ἀποστολὴν τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων πρὸς τὸν ἑφορον, καὶ τὴν παραλαβὴν καὶ ἐπιθεώρησιν τῶν δηλώσεων, τιμωρεῖται κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων νόμου.

Ἄρθρ. 3.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα νόμον.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 2 Φεβρουαρίου 1850.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ὑπουργὸς Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 2 Φεβρουαρίου 1850.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΡΝ'.

Περί τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου διὰ τὸ 1850.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω, Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Ὁ ἀπὸ 11 Φεβρουαρίου 1849 περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων νόμος ΡΚΑ' ἰσχύει καὶ διὰ τὸ 1850, καθόσον δὲν ἀντιβαίνει εἰς τὸν παρόντα νόμον.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ φόρος ἐπὶ τῶν ζώων εἰσπράττεται καθ' ὅλον τὸ κράτος διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοτοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν εἰς τοὺς ταμίας σταλησομένων πινάκων τῆς εἰσπράξεως ἀπὸ τοὺς κατ' ἐπαρχίαν οἰκονομικοὺς ἐφόρους, στριζομένων εἰς τὰς δηλώσεις καὶ τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ΡΚΑ'. Νόμου πρωτόκολλα ἀπαριθμήσεως, τοιουτοτρόπως εἰσπράττεται καὶ ὁ φόρος τῶν δηλωθέντων ἢ ἐξακριβωθέντων χοίρων κατὰ τὸ ἄρθρ. 4 τοῦ ἀνωτέρω νόμου.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ δῆλωσις τῶν χοίρων διὰ τὸ 1851 ἐξαίρεται ἐνὸς οἴκου αἰτοῦ δι' ἐκάστην οἰκογένειαν, θέλει γενῇ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου, ἢ δὲ ἀπαριθμητὶς αὐτῶν κατὰ τὸν μῆνα Νοέμβριον. Τὰ περὶ προσδιορισμοῦ καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου τῶν ζώων τούτων θέλουν κανονισθῇ διὰ τοῦ κατ' ἐκεῖνο τὸ ἔτος ἐκδοθησομένου νόμου.

Ἄρθρ. 4.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα νόμον.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Φεβρουαρίου 1850.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ὑπουργὸς Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Φεβρουαρίου 1850.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 3. (παρελείφθη)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 4

ΑΘΗΝΑΙ, 23 Φεβρουαρίου.

ΝΟΜΟΣ ΡΝΑ'.

Περί τῶν ἐξόδων τῆς ἀ. τετραμηνίου πιστώσεως ε. ε.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω, Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Τὰ διάφορα ὑπουργεῖα θέλουν πληρώσει ἐπὶ τῇ βάσει χρηματικῶν αὐτῶν αἰτήσεων ἐγκριμένων παρὰ τοῦ Βασιλέως καὶ εἰς λογαριασμὸν τοῦ ἐπιψηφισθησομένου προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1850 τὰ ἐξόδα τοῦ Κράτους διὰ τὴν ἀ. τετραμηνίαν τοῦ ἐνεστώτος ἔτους κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ λογιστικὰς διατυπώσεις καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1849 καὶ τῶν ὑπαρχόντων νόμων, διαταγμάτων ἢ κανονισμῶν.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Φεβρουαρίου 1850.

Ο Θ Ω Ν

Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 Φεβρουαρίου 1850.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς

Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 5.

ΑΘΗΝΑΙ, 10 Μαρτίου.

ΝΟΜΟΣ ΡΝΒ'.

Περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1849 τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργείου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Χορηγείται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1849 συμπληρωτικὴ πίστωσις διὰ μὲν τὸ κεφάλαιον Ζ'. ἄρθρον 4, Διατροφή ὑποδίκων δραχ. 20,000, διὰ δὲ τὸ κεφ. Η'. ἄρθρ. 4. Αποζημιώσεις μαρτύρων δραχ. 20,000.

Ἄρθρ. 2.

Οἱ ἡμέτεροι ὑπουργοὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Οἰκονομικῶν θέλουν ἐκτελέσει τὸν παρόντα νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3ην Μαρτίου 1850.

Ο Θ Ω Ν.

Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλην σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Μαρτίου 1850.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς
Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΡΝΓ'.

Περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ 1850.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Ὁ ἀπὸ 5 Μαΐου π. ε. νόμος ΡΑ'. περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἰσχύει καὶ διὰ τὸ 1850 καθόσον δὲν ἀντιβαίνει εἰς τὸν παρόντα νόμον.

Ἄρθρ. 2.

Οἱ φόροι τῶν κτημάτων, ὅσα εἶναι παραχωρημένα διὰ συμβολαίων, ἢ δι' ἐγγράφου ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως εἰς ιδιώτας, ἀποδίδονται κατὰ τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους εἰς τὰ συμβόλαια ἢ τὰ παραχωρητήρια ὅροις ὁ δὲ ἐγγεγραμμένος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν προσηρημένων εἰς τὸ ἐν Τίρυνθι γεωργικὸν κατάστημα γαιῶν, δυνάμει τοῦ ἀπὸ 28 Μαΐου 1846 νόμου ΑΖ'. διατίθενται ἰδιαίτερος ἀπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κατεστηματος τῇ συμπράξει τῶν ἀρμοδίων διοικητικῶν καὶ οἰκονομικῶν ἀρχῶν.

Ἄρθρ. 3.

Ἄμα κατὰ πρῶτον ἀποκοπῇ ἡ τιμὴ τῆς σταφίδος συντάσσεται πρωτόκολλον τῆς τρεχούσης καὶ ἀποκοπείσης τιμῆς παρὰ τοῦ ἐπάρχου, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ τελώνου δι' ἐκά-

στην ἐπαρχίαν, ἀφοῦ γνωμοδοτήσῃσι τρεῖς ἐκ τῶν ἐγκριτοτέρων καὶ εὐπολητοτέρων ἐμπόρων, καὶ ἄλλοι τρεῖς ιδιοκτῆται σταφίδων, λαμβανόμενοι κατ' ἐκλογὴν τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων.

Τὸ πρωτόκολλον, ἐν ᾧ θέλει διακρίνεσθαι ἡ τιμὴ τῆς σταφίδος ἀπὸ τῆς τυχόν βρεγμένης σταφίδος, ἐνδιαλαμβάνον, ἐκτὸς τῆς ἀποκοπείσης τιμῆς καὶ ἐν ἐνατημύριον περιπλέον, ὑποβάλλεται ἀμέσως εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ ὁποῖον ἐκδίδει τὴν ἐπὶ τοῦ πρωτοκόλλου ἀπόφασίν του.

Ἄρθρ. 4.

Πρὶν ἢ ἀποκοπῇ καὶ προσδιορισθῇ ἡ τιμὴ τῆς σταφίδος κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον δὲν ἐπιτρέπεται ἐξαγωγή ἢ μεταφορά τοῦ προϊόντος.

Ἄρθρ. 5.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει τὸν παρόντα νόμον.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Μαρτίου 1850.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ὑπουργὸς Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλην σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Μαρτίου 1850.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 6 καὶ 7 (Παρελείφθησαν).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 8.

ΑΘΗΝΑΙ, 4 Ἀπριλίου.

ΝΟΜΟΣ ΡΝΔ'.

Περὶ προσδιορισμοῦ τῆς Ναυτικῆς δυνάμεως τοῦ Κράτους.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Ἡ ναυτικὴ δύναμις τοῦ Κράτους προσδιορίζεται κατὰ τὸν ἀνώτατον ὅρον διὰ τὸ 1850 ἑτοι εἰς ἄνδρας ὀκτακοσίους ἐξομύχοντα τέσσαρας, ἀξιωματικούς καὶ ναύτας ἀποτελοῦντας.

Τὸ μὲν σῶμα τοῦ Ναυστάθμου ἐξ ἀνδρῶν 54

Τὸ τοῦ λόχου τῶν τεχνιτῶν » 67

Καὶ τὸ τῶν πληρωμάτων τῶν Β. πλοίων, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν εἰς τὰ λιμεναρχεῖα ναυτῶν. 753

Τὸ ὅλον 874

Πρὸς ἀπαρτισμὸν δὲ τῆς δυνάμεως ταύτης ἐπιτρέπεται ναυτολογία.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Μαρτίου 1850.

Ο Θ Ω Ν.

A. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Ἀπριλίου 1850.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Z. I. ΒΑΛΒΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 9. (Π α ρ ε λ ε ί φ θ η)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 10.

ἘΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 17 Ἀπριλίου.

NOMOS PNE'.

Περὶ ἐξορύξεως καὶ ἐκπονήσεως τῆς ἐν Νάξῳ Σμύριδος.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Ἐκ τοῦ ἐν Νάξῳ ὀρυκτοῦ τῆς Σμύριδος θέλουν διατεθῇ ἐντὸς τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους δι' ἐκπονήσεως 30,000 κανταρίων, ἐξ ὧν ὀκτὼ τεσσαράκοντα τεσσάρων, καὶ οὐχὶ πλεόντερον, ἐν τῇ τιμῇ τῶν δραχμῶν ὀκτὼ, καὶ οὐχὶ ὀλιγώτερον.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ ἐκπόνησις αὕτη θέλει γίνεαι διὰ δημοπρασίας προηγουμένης προκηρύξεως διδούσης ἱκανὸν χρόνον προειδοποιήσεως, μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς δημοπρασίας. Ἡ δημοσίευσις αὐτῆς θέλει γίνεαι ἐπισήμως ἐν τῇ ἡμεδαπῇ καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐκείνῃ, ἐν ᾗ κυρίως γίνεται χρῆσις τῆς Σμύριδος· ὁ δὲ τρόπος τῆς δημοπρασίας, καθὼς καὶ αἱ ἐποχαὶ τῆς παραδόσεως, καὶ τῆς πληρωμῆς τῆς Σμύριδος, θέλουν κανονισθῇ διὰ Βασιλικοῦ διατάγματος.

Ἄρθρ. 3.

Ὁ ἀγοραστὴς ὀφείλει νὰ δώσῃ ἀξιοχρεῶν ἐγγύησιν διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν μετὰ τοῦ δημοσίου συμφωνιῶν του, ἔσθ' ἂν ἀντίτιμον τῆς ἐξαχθησομένης καθ' ὅλον τὸ ἔτος ποσότητος Σμύριδος.

Ἄρθρ. 1.

Ὁ ἡμέτερος ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν θέλει δημοσιεύσει τὸν παρόντα νόμον.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς

ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Ἀπριλίου 1850.

Ο Θ Ω Ν.

Z. I. ΒΑΛΒΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Ἀπριλίου 1850.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Z. I. ΒΑΛΒΗΣ.

NOMOS PNT'.

Περὶ χορηγήσεως ἐιδικῆς πιστώσεως εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Χορηγεῖται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐιδικὴ πίστωσις ἐκ τριακοσίων πενήκοντα χιλιάδων δραχμῶν, καταλογισθησομένη εἰς τὸ κεφάλαιον «ἐκτακτὰ ἔξοδα» τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου.

Τῆς πιστώσεως ταύτης θέλει γίνεαι χρῆσις κατὰ τὰς παρουσιασθησομένας ἀνάγκας.

Ἄρθρ. 2.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ 1 ἁρθροῦ ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ λάβῃ δανεῖον ἀπὸ τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν μέχρι τῆς ποσότητος δραχμῶν τριακοσίων τριάκοντα χιλιάδων.

Ἄρθρ. 3.

Τὰ περὶ τόκου, ἀσφαλείας τῆς Τραπεζῆς, τρόπος τῆς ἀποδόσεως καὶ διαρκείας τοῦ δανείου θέλουν κανονισθῇ διὰ Βασιλικοῦ διατάγματος.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ἀπριλίου 1850.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Z. I. ΒΑΛΒΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ἀπριλίου 1850.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς

Z. I. ΒΑΛΒΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 11.

ΑΘΗΝΑΙ, 26 Ἀπριλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νόμου διὰ τὸ 1850 ἔτος.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 11 τοῦ ἀπὸ 19 Ἀπριλίου 1848 περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νόμου, ἰσχύοντος καὶ διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος δυνάμει τοῦ ἀπὸ 10 Μαρτίου ε. ε. νόμου ΡΝΓ', ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαντες διατάττοντες τὰς ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Αἱ δημοπρασίαι τῶν κατὰ τὰ χωρία ἐνοικιαζομένων ἐγκλητικῶν φάρων ἐνεργοῦνται εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν ἐπαρχιῶν, εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ προσδιορισμένον τόπον, ἢ καὶ εἰς ἄλλας κομπολίες, ὅπου τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν ἤθελε κρίνει συμφερότερον, παρὰ τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων, ἢ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν αὐτῶν ὑπὸ τὸν διὰ προσωπικῆς παρουσίας ἐλεγχον καὶ τὴν ἐπιβλέψιν τοῦ ἐπαρχοῦ, ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ, τοῦ εἰρηνοδίκου.

Κηρύττονται δὲ διὰ δηλοποιήσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, δημοσιευμένης εἰς ὅλα τὰ χωρία, καὶ τοιχοκολλημένης εἰς τὴν πρωτεύουσάν τῆς ἐπαρχίας, δέκα τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὶν τῆς ἐνάρξεως τῆς δημοπρασίας, καὶ ἐνεργοῦνται τρεῖς κατὰ συνέχειαν ἡμέρας, ἀπὸ τῆς 9 π. μ. μέχρι τῆς 12.

Αἱ δηλοποιήσεις δημοσιεύονται διὰ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν ἐπὶ ἀποδείξει τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου, ἢ ἐν ἐλλείψει τούτου, τοῦ εἰδικοῦ παρέδρου, ἥτις στέλλεται παρὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὸν ἑφορον πρὶν τῆς ἐνάρξεως τῆς δημοπρασίας.

Πᾶσα δηλοποίησις ἀπαιτεῖται νὰ περιέχῃ.

α. Τὸ χωρίον ἢ τὰ χωρία, τῶν ὁποίων ἡ πρόσδοσις ἐνοικιάζεται.

β'. Τὰ ὅρια αὐτῶν.

γ'. Ὀνομαστικὰ τὰ εἶδη ἐπὶ τῶν ὁποίων θέλει γίνεαι ἡ προσφορά.

δ'. Ἐὰν ᾖναι τελειωτικὴ καὶ ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ δημόσιον ἡ δημοπρασία, ἢ μὲν ὑπὸ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ ὑπουργείου.

ε. Τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως καὶ τῆς λήξεως ὡς καὶ τὸν τόπον τῆς δημοπρασίας.

Ἄρθρον 2.

Κατὰ τὰς ὥρας τῆς δημοπρασίας οἱ συναγωνιζόμενοι ἀποτείνουν τὰς προσφοράς των εἰς τὸν δημόσιον κήρυκα, εἰς κοιλὰς καρπῶν ὁμοειδῶν μὲ τοὺς ἐν τῇ διακηρύξει καὶ τοῖς πρακτικαῖς σημειούμενους, αἵτινες καθόσον ἐπαναλαμβάνονται παρ' αὐτοῦ ἐγγράφονται μετὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ προσφεροῦτος εἰς τὰ πρακτικά. Κλάσματα κοιλῶν δὲν εἶναι δεκτά.

Πᾶσα δὲ προσφορά εἴτε ἐγγράφως, εἴτε προφορικῶς διδομένη εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν προσφερόντα, μέχρις οὗ παρουσιασθῇ ἀνωτέρα αὐτῆς.

Ἄρθρον 3.

Διὰ τὴν αὐτὴν πρόσδοσιν ἀπαγορεύεται νὰ ἐνεργηθῶσι πλέον τῶν δύο δημοπρασίαι, ὥστε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δευτέρας ἢ ἐγκρίνεται ἢ ἀπορρίπτεται, εἰσπραττομένης τῆς προσόδου διὰ

λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου. Ἀλλ' αἱ λόγῳ παραβιάσεως τῶν διατάξεων τοῦ νόμου, ἢ τοῦ παρόντος διατάγματος ἀκυρούμεναι δημοπρασίαι θεωροῦνται ὡς μὴ ἐνεργηθεῖσαι, ἐπομένως δὲν καταριθμοῦνται εἰς τὰς κατὰ τύπους διεξαχθείσας δημοπρασίας.

Αἱ δευτέραι δημοπρασίαι ἄρχονται 3 ἡμέρας, ἀπ' ἧς ἡ δηλοποίησις τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου τοιχοκολληθῇ εἰς μόνον τὸν τόπον ὅπου ἐνεργοῦνται αἱ δημοπρασίαι ἐπὶ ἀποδείξει τοῦ δημάρχου. Ἡ δευτέρα δηλοποίησις ἐκδίδεται περιληπτικῶς, ἀναφερομένη εἰς τοὺς ὅρους τῆς πρώτης, καὶ περιέχουσα ῥητῶς τοὺς ἐν τοῖς ἐδαφίοις δ' καὶ ε. ὅρους τοῦ ἁρθρ. 1 τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἄρθρον 4.

Πᾶσα αἴτησις διὰ τὴν εἰς δευτέραν δημοπρασίαν ἐκθεσιν προσόδου δίδεται ἐγγράφως εἰς τὸν ἐπαρχον, ἢ ἐν ἐλλείψει τούτου εἰς τὸν εἰρηνοδίκην τοῦ τόπου, ἐνθα ἐνεργοῦνται αἱ δημοπρασίαι, ἐπὶ ἀποδείξει καὶ διαβιβάζεται αὐθαρρὶ παρ' αὐτοῦ ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν ἑφορον, ὅστις ὀφείλει ἀμέσως νὰ ἐκδώσῃ τὴν διακήρυξιν τῆς δημοπρασίας συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἁρθοῦ.

Ἡ αἴτησις πρέπει νὰ περιέχῃ τὸ ποσὸν καὶ εἶδος τῶν προσφερομένων καρπῶν ἐπὶ τῆς ἐνοικιαζομένης προσόδου, τὸ ὅποιον ὁμως δὲν θέλει εἶσθαι ἑλαττον τῶν 5/100 τῆς τελευταίας προσφορᾶς ἀνεξαιρέτως ἐφ' ἐκάστου εἶδους.

Ἄρθρον 5.

Τὰ πρακτικά τῶν δημοπρασιῶν ἠριθμημένα καὶ μονογραφημένα παρὰ τοῦ ἐπαρχοῦ, ὑπογράφονται ἐκάστην ἡμέραν παρ' αὐτοῦ, καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, τὴν δὲ τελευταίαν ἡμέραν τῆς δημοπρασίας ὑπογράφονται παρὰ τοῦ πλειοδότη καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ, προσυπογράφονται ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀρχῶν, καὶ ὑποβάλλονται διὰ τοῦ πρώτου ταχυδρομείου εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν, ἔχοντα ἐπισυννημένην τὴν ἀποδείξιν τοῦ ἀρμοδίου ἱερέως, ἢ τοῦ παρέδρου, καὶ τὴν διακήρυξιν τῆς δημοπρασίας.

Ἄρθρον 6.

Ὁ τελευταῖος πλειοδότης εἶναι ὑπόχρεως διὰ τὴν προσφορὰν τοῦ ἐντὸς 5 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖον παραλήψεως τῶν πρακτικῶν, προστιθεμένων εἰς αὐτὰ καὶ τῶν ἀπαιτουμένων ὡς ἐκ τῆς ἀποστάσεως ἡμερῶν διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν πρακτικῶν καὶ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἐγκρίσεως εἰς τὴν ἑδρὰν τῆς δημοκρατίας εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας ἐνεργήθη ἡ δημοπρασία.

Ἄρθρον 7.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἐγκρίσεως τῶν πρακτικῶν τῆς δημοπρασίας ἀνήκει εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν τὸ ὅποιον ὀφείλει ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, ἢ νὰ ἐγκρίνῃ ἢ ν' ἀπορρίψῃ τὴν προσφορὰν, διατάττον νὰ ἐνεργηθῇ δευτέρα δημοπρασία, ἂν ἡ μὴ ἐγκριθεῖσα ᾖτο πρώτη, ἢ νὰ διατάξῃ τὴν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰσπραξίν ἐὰν ἡ προσφορὰ δὲν ᾖναι ἀνάλογος τῆς ἀξίας τῆς ἐνοικιαζομένης προσόδου.

Ἄρθρον 8.

Ἡ ἐγκρίσις τῆς δημοπρασίας κοινοποιεῖται ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου πρὸς τὸν τελευταῖον πλειοδότην διὰ τοῦ δημάρχου ἐκείνου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ἐνεργήθη αὕτη. Ἐὰν δὲ ἡ μὴ ἐγκρίσις ἐγκρίσιν τῆς ἐγκρίσεως προκύπτῃ ἐκ τῆς ἀπὸ τὴν ἑδρὰν τοῦ δημάρχου ἀπουσίας τοῦ πλειοδότη, ἡ προσφορὰ του καθίσταται οὐχ ἥττον ὑποχρεωτικὴ δι' αὐτόν.

Ἄρθρον 9.

Δὲν θύνονται νὰ ἐγκριθῶσιν αἱ δημοπρασίαι, εἰς ἃς δὲν ἐτη-

ρήθησαν οί ἐν τῷ παρόντι διατάγματι ὁρισμένοι τύποι· ἐάν δὲ ἡ τοιαύτη δημοπρασία ἐκηρύχθη τελειωτικὴ καὶ ὑποχρεωτικὴ, ὀφείλει ὑπὲρ εὐθύνης του τὸ ὑπουργεῖον ἐντὸς τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 ὁρισμένης προθεσμίας ν' ἀκυρώσῃ τὰ πρακτικὰ δι' αἰτιολογημένης ἀποφάσεώς του, ἥτις κοινοποιεῖται εἰς τὸν τελευταῖον ὑπερθερματιστὴν ὑπὸ τοῦ ἐφόρου ἐντὸς τῆς ἀνω προθεσμίας.

Ἄρθρον 10.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἐγκρίσεως τῆς δημοπρασίας δύναται τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν νὰ τὸ ἀναθέσῃ εἰς τὰς διοικητικὰς ἀρχάς, ἢ τοὺς ἀναπληροῦντας αὐτὰς εἰρηνοδίκας ἐλείνων τῶν ἐπαρχιῶν, τῶν ὁποίων ἡ συγκοινωνία μετὰ τὴν πρωτεύουσάν του Βασιλεῖου δὲν εἶναι τακτικὴ οὐδὲ συνεχὴς, ἢ ὡς αὐτὴς τὸ κατεπεῖγον τοῦ καιροῦ τὸ ἀπαιτεῖ· ἀλλ' ἐν περιπτώσει τοιαύτης αἰ ἐγκρίνασαι τὴν δημοπρασίαν ἀρχαί, εἰσὶν ὑπεύθυνοι εἰς ὁποῖα μισώσεις διὰ τὴν ἀκύρωσιν τῶν πρακτικῶν, εἰς ἃ δὲν ἐτηρήθησαν οἱ ἐν τῷ παρόντι τύποι.

Ἄρθρον 11.

Ἐκαστος τελευταῖος πλειοδότης ὀφείλει μετὰ τὸ πέρας τῆς δημοπρασίας νὰ ὑπογράψῃ τὰ πρακτικὰ καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ δημόσιον, ἢ δι' ἰδίων ἀκινήτων κτημάτων, ἢ δι' ἀξιογράφου ἐγγυητοῦ καὶ πληρωτοῦ διὰ τὴν ἀξίαν τῆς προσφορᾶς του, ὑπολογιζομένης ἐπὶ τῇ θάσει τῆς ἀποκοπείσης τιμῆς τῶν σιτηρῶν.

Μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἐγκρίσεως τῆς δημοπρασίας, ὁ ἐνοικιαστὴς, ἢ καὶ ὁ ἐγγυητὴς αὐτοῦ ὑπογράφουν χρεωστικὴν ὁμολογίαν, συντεταγμένην ἐπὶ τοῦ ἀρμοδίου χαρτοσήμου ἀξίας, ἐν ᾗ ρητῶς ἀναφέρονται τὰ εἶδη τῶν καρπῶν, τοὺς ὁποίους εἰς τὸ δημόσιον ὀφείλει, ἐάν ὁ ἕτερος τούτων, ἢ ἀμφότεροι εἰσὶν ἀγράμματοι, ὑπογράφονται παρ' ἄλλων, προσυπογραφομένων δύο μαρτύρων, ἐπομένως ὁ οἰκονομικὸς ἐφόρος ἐκδίδει ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀγοραστοῦ τὸ ἐνοικιαστήριον, ἐν ᾗ ἀναφέρονται οἱ ὅροι τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου, καὶ τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ παρόντος διατάγματος κλπ.

Ἄρθρον 12.

Ἐάν ὁ τελευταῖος πλειοδότης ἀποποιηθῇ μετὰ τὸ πέρας τῆς δημοπρασίας νὰ ὑπογράψῃ τὰ πρακτικὰ, ἢ ἐν περιπτώσει τοῦ ἀρ. 5 νὰ παρουσιάσῃ τὸν ἐγγυητὴν του διὰ νὰ συνυπογράψῃ μετ' αὐτοῦ, ἢ πρόσθετος ἀναπλειστηριάζεται εἰς θάρος του, κηρυττομένης τῆς δημοπρασίας 24 ὥρας, ἀφ' ἧς τῷ κοινοποιηθῇ ἡ περὶ ἀναπλειστηριασμοῦ ἀπόφασις καὶ τηρουμένων τῶν ὅρων τοῦ §. 2. τοῦ ἄρθρου 3. ἐάν δὲ ὡς ἐκ τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ προκύψῃ μείωσις, ἐνεργοῦνται τὰ ἐν τῷ κατωτέρῳ ἄρθρῳ ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 13.

Ἐάν μετὰ τὸ ποσὸν τῶν εἰσπραχθέντων καὶ ἐναποταμιευθέντων εἰς τὰς δημοσίας ἀποθήκας, ἢ τῶν κρατηθέντων παρὰ τῶν φορολογουμένων καρπῶν δὲν ἀποδοθεῖ τὸ πρὸς τὸ δημόσιον χρέος τοῦ ἐνοικιαστοῦ, προσκαλεῖται οὗτος καὶ ὁ ἐγγυητὴς του νὰ ἀναπληρώσῃ τὸ ἔλλειμμα ἀπὸ ὁμοειδῆς καὶ τῆς αὐτῆς ποιότητος καρποῦς, ἢ νὰ καταβάλλωσι τὸ ἀντίτιμον ἐντὸς 15 ἡμερῶν παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης ἐπὶ ματαίῳ ὁ οἰκονομικὸς ἐφόρος καταλογίζει τὸ ἔλλειπον εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ θάσει τῆς ἀποκοπείσης τιμῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 56 τοῦ νόμου, καὶ ἀποστέλλει τὸν πῖνακα ὁμοῦ μετὰ τὴν ὁμολογίαν εἰς τὸν ταμίαν διὰ νὰ ἐνεργήτῃ οὗτος τὴν καταδίωξιν κατὰ τὸν περὶ καθυστερούντων νόμον.

Ἄρθρον 14.

Ἀπαγορεύεται εἰς τὰς ἐνεργούσας ἢ ἐπιτηρούσας τὰς δημοπρασίας ἀρχάς, καὶ εἰς τοὺς δημάρχους, δημαρχικοὺς ἢ ἐιδικοὺς παρέδρους νὰ λαμβάνωσι μέρος εἰς τὰς ἐνοικιάσεις τῶν προσόδων τῶν χωρίων, εἴτε ὡς ἐνοικιασταί, εἴτε ὡς ἐγγυηταί, καὶ οἰκονομικοὺς ἐφόρους.

εἴτε ὡς συνεταῖροι, οἱ δὲ τοῦτα ποιοῦντες ὑποβάλλονται εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἀπὸ 100 μέχρι 1000 δραχμῶν καὶ γίνονται ἐκπτώτοι τῆς θέσεώς των.

Ἄρθρον 15.

Ἡ ἐν τῇ κεντρικῇ ἀποθήκῃ παράδοσις τῶν καρπῶν ἐνεργεῖται γεμιζομένου τοῦ κοιλοῦ διὰ τοῦ περιέχοντος τὸν φόρον σάκου καὶ κοπτομένου διὰ κυλινδραιοῦς κοπτήρος μέχρι τοῦ ἐπὶ τοῦ στομίου τεθειμένου σιδήρου.

Ἄρθρον 16.

Οἱ ἐνοικιασταὶ τοῦ ἐγγείου φόρου τοῦ ἐλαίου ὑποχρεοῦνται, πρὶν ἀρχίσωσι τὴν εἰσπραξίν τοῦ φόρου, νὰ ὀρίσωσι δι' ἀναφορὰς των πρὸς τὸν ἔφορον τὸ μέρος, ἢ μέρος ἐῖθα θέλουσιν ἐναποταμιεύσει τὰ εἰσπραττόμενα ἐλαία· ἐν περιπτώσει δὲ σιωπῆς, ἡ ἀνῆσέως των ὁ ἔφορος ἐνεργεῖ διὰ τοῦ διοικητικοῦ ταμίου συντηρητικὴν κατάσχεσιν, τὰ ἐξοδα τῆς ὁποίας ἐπιβαρύνουν τοὺς ἐνοικιαστάς.

Περὶ ἐκποιήσεως τῶν καρπῶν.

Ἄρθρον 17.

Πάσης δημοπρασίας ἐκποιήσεως γεννημάτων τοῦ δημοσίου θέλει προηγεῖσθαι διακήρυξις.

Ἄρθρον 18.

Ἡ διακήρυξις αὕτη θέλει δημοσιεύεσθαι α) ἐν περιλήψει μὲν διὰ τινος ἐφημερίδος, ὁλόκληρος δὲ διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς τὰ δημοσιώτερα μέρη ὅλων τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίης ἐκείνης, ὅπου πρόκειται νὰ ἐνεργηθῇ ἡ δημοπρασία, ὡς αὐτὴς τὰ ἐκποιούμενα εἶδη ὑπερβαίνουνσι τὴν ἀξίαν δραχμῶν 10,000· β') διὰ μόνης τοιχοκολλήσεως, ὡς ἀνωτέρω, ὡς αὐτὴς πρόκειται περὶ εἰδῶν κατωτέρας τῶν 10,000 δραχμῶν ἀξίας.

Ἄρθρον 19.

Εἰς τὴν πρώτην περίστασιν ὁ ἐφόρος διευθύνει τὴν διακήρυξιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν, τὸ ὅποιον θέλει φροντίζει διὰ τὴν εἰς τὴν ἐφημερίδα καταχώρησίν της ἐν περιλήψει.

Ἄρθρον 20.

Ἡ τοιχοκολλήσις τῆς διακήρυξεως θέλει γίνεσθαι ἐπιμελείᾳ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν διὰ πράξεως θεβαιουμένης τῇ ὑπογραφῇ τοῦ δημάρχου· ἡ πράξις αὕτη ἀποστέλλεται πρὸς τὸν ἔφορον.

Ἄρθρον 21.

Ἡ διακήρυξις πρέπει νὰ περιέχῃ α) Τὸ εἶδος τοῦ ἐκποιούμενου πράγματος, β') Τὸ ποσὸν αὐτοῦ, γ') Τὸ μέρος ὅπου εὕρεσκειται, καὶ ὅπου μέλλει νὰ παραδοθῇ, δ') Τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως καὶ τὴν ἡμέραν τῆς λήξεως τῆς δημοπρασίας.

ε) Ἐάν ἡ ἐνεργουμένη δημοπρασία ᾖ τελειωτικὴ καὶ ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ δημόσιον ἢ μέρη ὑπὸ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν,

ς'. Τὰς λοιπὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ἀγοραστοῦ ὡς πρὸς τὴν παραλαβὴν τοῦ ἐκποιούμενου εἶδους, καὶ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἀντίτιμου κατὰ τὸ ἄρθρον 32.

Ἄρθρον 22.

Ἡ δημοπρασία θέλει ἀρχεσθαι α) Δέκα ἡμέρας ἀπὸ τῆς διὰ τῆς ἐφημερίδος δημοσιεύσεως τῆς διακήρυξεως, ὡς αὐτὴς πρόκειται περὶ ἐκποιήσεως εἰδῶν, ἀξίας ἀνωτέρας τῶν δραχ. 10,000.

β') Ἐξ ἡμέρας ἀπὸ τῆς τοιχοκολλήσεως, ὡς αὐτὴς πρόκειται περὶ εἰδῶν κατωτέρας τῶν 10,000 δραχμῶν ἀξίας. ὡς αὐτὴς πρόκειται περὶ εἰδῶν ἀξίας μέχρι 500 δραχμῶν, τὸ ὑπουργεῖον δύναται νὰ διατάξῃ καὶ μονοήμερους δημοπρασίας καὶ ν' ἀναθέτῃ τὴν ἐγκρίσιν εἰς τὰς διοικητικὰς ἀρχάς.

Άρθρον 23.

Αἱ δημοπρασίαι ἐνεργοῦνται εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν ἐπαρχιῶν εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ προσδιορισμένον τόπον παρὰ τῆς οἰκονομικῆς ἀρχῆς, εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς ὅποιας ὑπάγεται ἡ δημοπρασία, καὶ ὑπὸ τὸν διὰ προσωπικῆς παρουσίας ἐλεγχὸν τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν ἢ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν αὐτῶν, καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτῶν, τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς.

Άρθρον 24.

Αἱ δημοπρασίαι θέλουν διαρκεῖ τρεῖς ἡμέρας καὶ ἐπαναλαμβάνεσθαι ἅπασι ἐκάστην ἡμέραν ἀπὸ 9. π. μ. μέχρι τῆς 12. Κατὰ τὰς ὥρας ταύτας οἱ συναγωνιζόμενοι θέλουν ἀποτείνει τὰς προσφορὰς τῶν εἰς τὸν δημόσιον κήρυκα, αἱ δὲ προσφοραὶ καθόσον ἐπαναλαμβάνονται παρ' αὐτοῦ ἐγγράφονται μετὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ προσφεροῦ εἰς τὰ πρακτικά.

Άρθρον 25.

Αἱ σελίδες τῶν πρακτικῶν θέλουν ἀριθμεῖσθαι, μοσχογράφεσθαι παρὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς καὶ κρατεῖσθαι παρὰ τῆς ἐνεργοῦσης τὴν δημοπρασίαν ἀρχῆς. Ἐκάστην δὲ ἡμέραν θέλουν βεβαιοῦσθαι διὰ τῆς ὑπογραφῆς ἀμφοτέρων. Εἰς δὲ τὸ τέλος τῆς δημοπρασίας σημειοῦται τὸ ὄνομα τοῦ τελευταίου ὑπερθεματιστοῦ καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ, καὶ ὁλογράφως τὸ ποσὸν τῆς κατακυρώσεως. Τὰ δὲ πρακτικά ὑπογράφονται παρ' ἀμφοτέρων, καὶ βεβαιοῦνται διὰ τῆς ὑπογραφῆς τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν δημοπρασίαν ὑπαλλήλου κατὰ τὸν ἐπισυνημμένον τύπον.

Άρθρον 26.

Τὰ πρακτικά ταῦτα, εἰς τὰ ὅποια ἐπισυνάπτεται ἡ διακήρυξις τῆς δημοπρασίας, τὸ φύλλον τῆς ἐφημερίδος, ἐν περιπτώσει τοῦ § 4. τοῦ άρθρου 22, καὶ αἱ ἀποδείξεις τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν, ὑποβάλλονται διὰ τοῦ πρώτου ταχυδρομείου εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν.

Άρθρον 27.

Ὁ τελευταῖος ὑπερθεματιστὴς εἶναι ὑπόχρεως διὰ τὴν προσφορὰν τοῦ ἐντὸς τῶν πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖον παραλήψεως τῶν πρακτικῶν, προστιθεμένων εἰς αὐτὰς καὶ τῶν ἀπαιτουμένων ὡς ἐκ τῆς ἀποστάσεως ἡμερῶν διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν πρακτικῶν καὶ τὴν παραλαβὴν τῆς ἐγκρίσεως.

Άρθρον 28.

Τὸ ὑπουργεῖον ἔχει τὸ δικαίωμα ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας νὰ ἐγκρίνῃ ἢ μὴ τὰ πρακτικά τῆς δημοπρασίας χωρὶς νὰ αἰτιολογήσῃ τὴν ἀπόφασίν του ἢ καὶ νὰ διατάξῃ νῆαν δημοπρασίαν τοῦ προκειμένου εἴδους.

Άρθρον 29.

Ἡ ἐγκρισις τῶν πρακτικῶν κοινοποιεῖται εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 8 τοῦ παρόντος διατάγματος. Ἐὰν δὲ πρὶν τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως παρουσιασθῇ ἀνωτέρα προσφορὰ, ἐνεργεῖται νέα τελειωτικὴ καὶ ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν δημόσιον δημοπρασία γνωστοποιουμένη διὰ νέας συνοπτικῆς διακηρύξεως κατὰ τὰ ἄρθρα 17, 18, 19, καὶ 20.

Άρθρον 30.

Τὸ ὑπουργεῖον δὲν δύναται νὰ ἐγκρίνῃ δημοπρασίαν εἰς ἣν δὲν ἐφυλάχθησαν οἱ ἐν τῷ παρόντι διατάγματι ὁρισμένοι τύποι. Εἰς δὲ τὴν περίπτωσιν τῆς τελειωτικῆς καὶ ὑποχρεωτικῆς δημοπρασίας ὀφείλει μάλιστα ὑπὸ εὐθύνην αὐτοῦ ἐντὸς τῶν ἐν τῷ παραγράφῳ ἐνδεκάτῳ ὁρισμένων ἡμερῶν ν' ἀκυρώσῃ τὰ πρακτικά δι' αἰτιολογημένης ἀποφάσεως, ἥτις κοινοποιεῖται ὑπὸ τοῦ ἐφόρου εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην ἐντὸς τῶν ἐν τῷ παραγράφῳ ἐνδεκάτῳ διὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἐγκρίσεως ὁρισμένων ἡμερῶν.

Άρθρον 31.

Ἡ τοιοῦτοτρόπως ἀκυρωθεῖσα δημοπρασία θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη καὶ γίνεται νέα δημοπρασία τηρουμένων ὅλων τῶν ἐν τῷ παρόντι διατάγματι διατάξεων.

Άρθρον 32.

Πέντε τὸ πολὺ ἡμέρας μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἐγκρίσεως ὁ ἀγοραστὴς ὀφείλει νὰ παραλάβῃ ἀπὸ τὰς ἀποθήκας τοῦ δημοσίου τὰ παρ' αὐτοῦ ἀγορασθέντα γεννήματα, ἀφοῦ πρῶτον προσαγγῆν εἰς τὸν ἑφορον ἀποδείξιν τοῦ ταμίου ὅτι ἐπλήρωσεν ὁλόκληρον τὸ ἀντίτιμον.

Μετὰ τὴν πέμπτην ἡμέραν ὁ οἰκονομικὸς ἑφορὸς προσκαλεῖ τὸν ἀγοραστὴν νὰ παραλάβῃ τὰ γεννήματα ἐντὸς 24 ὥρῶν ἀπὸ τῆς ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς τῆς διαταγῆς του. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως ἢ δυστροπίας ὁ οἰκονομικὸς ἑφορὸς ἐκθέτει εἰς ἀναπλειστηριασμὸν τὰ προκειμένα γεννήματα. Ἐὰν δὲ πληρώσας ὁ ἀγοραστὴς τὸ ἀντίτιμον δὲν θέλῃ νὰ παραλάβῃ τὰ γεννήματα, τότε πίπτει εἰς ἔαρος αὐτοῦ τὸ ἀναλογεῖν τῶν εἰς μισθοὺς ἀποθηκαρίων, φυλάκων καὶ ἐνοικίων, γινομένων ἐξόδων μετρητοῦ παραλαβῆς ταῦτα.

Άρθρον 33.

Οἱ ἀναπλειστηριασμοὶ ἐνεργοῦνται ὡς καὶ αἱ δημοπρασίαι κατὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι διατάγματι ὁρισμένα, ἢ δὲ ἐξ αὐτῶν πηγάζουσα διαφορὰ πρὸς ζημίαν τοῦ δημοσίου πίπτει εἰς ἔαρος τοῦ ὀλιγωρήσαντος πρώτου ἀγοραστοῦ, ὅστις θέλει καταδιώκεσθαι δυνάμει τοῦ περὶ καταδιώξεων τῶν καθυστερούντων νόμου.

Άρθρον 34.

Ἡ παράδοσις τῶν ἐκποιουμένων καρπῶν εἰς τοὺς ἀγοραστὰς γίνεται διὰ τοῦ αὐτοῦ κοιλοῦ τῆς ἀποθήκης, συντασσομένου πρωτοκόλλου παρὰ τοῦ ἀποθηκαρίου καὶ τοῦ ἀγοραστοῦ, ἐπὶ παρουσίᾳ ἐνὸς ὑπαλλήλου τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς.

Άρθρον 35.

Αἱ αὐταὶ διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰς ἐκποιήσεις τῶν προερχομένων ἀπὸ ἐκκλησιαστικῶν κτήματα προϊόντων καὶ εἰς τὰς ἐνοικιάσεις τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικῶν ἐλαιοδένδρων, σταφίδων, βαλανιδίων κτλ.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν οἰκονομικῶν.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 20 Ἀπριλίου 1850.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ,

Ἀριθ. 12.

ΑΘΗΝΑΙ, 2 Μαΐου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ περὶ ἀποικισμοῦ τῶν Κρητῶν νόμου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ: ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπὸ στοιχ. ΡΙΔ'. περὶ ἀποικισμοῦ τῶν Κρητῶν νόμου ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν οἰκονο-

μικῶν καὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Ὅσοι Κρήτες ἔλαβον ἐθνικὰς γαίας δυνάμει τοῦ ΚΔ' Ψηφίσματος τοῦ Κυβερνήτου ἡ τῶν ἀπὸ 13 καὶ 18 Ὀκτωβρίου 1834 Β. Διαταγμάτων ὑποχρεοῦνται, ἂν δὲν ἐπραξάν ἤδη τοῦτο, κατὰ συνέπειαν τῶν ὑπὸ τῶν ὑπουργείων τῶν οἰκονομικῶν καὶ τῶν ἐσωτερικῶν ἐκδοθεισῶν κατὰ τὴν 10 Νοεμβρίου 1848 ὁδηγίων, ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος διατάγματος διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως, νὰ καταθέσωσιν αὐτοπροσώπως εἰς τὴν διοικητικὴν ἀρχὴν τῆς ἐπαρχίας, ὅπου σταθερῶς ἢ προσωρινῶς διαμένον, ἀπόδειξιν τῆς ἀρμοδίας δημοτικῆς ἀρχῆς, βεβαιούσαν τὴν ταυτότητα αὐτῶν καὶ τὴν ἐποχὴν τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα μεταναστεύσεώς των, καὶ ὅσα ἐπίσημα ἔγγραφα ἔχουν, δυνάμενα νὰ συντελέσουν πρὸς ἀπόδειξιν τούτων, ἐπισυνάπτοντες προσέτι τοὺς τίτλους, δι' ὧν παρεχωρήθησιν εἰς αὐτοὺς κατὰ τὸ παρελθὸν ἐθνικαὶ γαίαι, ὅπως τὰ ἔγγραφα ταῦτα ὑποβληθῶσιν εἰς τὰ ὑπουργεῖα ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν καὶ τῶν ἐσωτερικῶν, πρὸς ἐξακριβώσιν τῶν δικαιωμάτων των, καὶ τὴν ἐκδοσὶν τῶν τακτικῶν παραχωρητηρίων.

Ἄρθρ. 2.

Τὰ ἀνωτέρω ὑπουργεῖα θέλουν ἐλέγξει δι' εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς συγχειμένης ἐκ δύο ἐκ τῶν ἀνωτέρων αὐτῶν ὑπαλλήλων, καὶ ἐνὸς ἐλεγκτοῦ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, τὰ προσαγόμενα ὑπὸ τῶν Κρητῶν ἔγγραφα καὶ τὰ δικαιώματα αὐτῶν, κατὰ τὸ διαληφθὲν Ψήφισμα καὶ τὰ Β. Διατάγματα. Ἐὰν δὲ ἐκ τῆς ἐξελέγξεως ταύτης προκύψῃ ὅτι κατέχουσι γαίας καθ' ὑπερβάσιν τῶν ὅρων τοῦ τε Ψηφίσματος καὶ τῶν Β. Διαταγμάτων, ἢ ὅτι αἱ παραχωρηθεῖσαι ἐγκατελείφθησαν, τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν κατὰ μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν θέλει διεκδικήσῃ κατὰ τῶν νῦν κατόχων τὰ δικαιώματα τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῶν γαιῶν αὐτῶν σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ πολιτικοῦ δικαίου κατὰ δὲ τὴν δευτέραν περίπτωσιν θέλει διατάξῃ τὴν κατάληψιν τῶν γαιῶν. Αἱ γαίαι αὗται θέλουσι διατεθῇ κυρίως ὑπὲρ ἄλλων Κρητῶν κατὰ ἄρθρον τὸ 1 τοῦ ἀνωτέρω νόμου.

Ἄρθρον 3.

Εἰς ὅσους τῶν μεταναστῶν Κρητῶν δὲν ἐδόθησαν ἄχρι τοῦδε ἐθνικαὶ γαίαι ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ μνησθέντος Ψηφίσματος ἡ τῶν Βασιλικῶν διαταγμάτων, θέλουν παραχωρηθῇ ἤδη δυνάμει τοῦ εἰρημένου νόμου ὡς ἐμεξῆς.

α) Εἰς ἕκαστον μεταναστεύσαντα εἰς τὴν Ἑλλάδα Κρήτα, ὅστις κατὰ τὴν ἐκδοσὶν τοῦ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1848 περὶ ἀποικισμοῦ τῶν Κρητῶν νόμου ἦτον ἐνήλιξ αὐτεξούσιος ἢ ἡτον ἑγγαμὸς ἢ χηρευμένος θέλουν παραχωρηθῇ τριάκοντα (30) στρέμματα.

β) Δι' ἕκαστον τῶν λοιπῶν κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ὑπαρχόντων μελῶν τῶν οἰκογενειῶν των (γυναῖκα καὶ τέκνα) παραχωροῦνται, ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω τριάκοντα (30) στρεμμάτων, πέντε εἰσέτι στρέμματα συμπληρώσεως τοῦ ἀνωτάτου ὅρου τῶν πεντήκοντα στρεμμάτων.

γ) Εἰς τὰς οἰκογενεῖας τῶν ἀποθανόντων πρὶν τῆς ἐκδόσεως τοῦ διαληφθέντος νόμου μεταναστῶν, καθόσον τὰ μέλη αὐτῶν εἶναι μὲν ἀποκαταστημένα ἐν τῇ Ἑλλάδι, δὲν ὑπάγονται δὲ εἰς τὴν ὑπὸ στοιχ. α. τοῦ παρόντος ἄρθρου κατηγορίαν χορηγοῦνται, ἐκτὸς τῶν εἰς τὸν ἀποθάνοντα οἰκογενειάρχην ἀναλογούντων τριάκοντα στρεμμάτων, πέντε εἰσέτι στρέμματα διὰ τὴν χήραν καὶ δι' ἐν ἕκαστον τῶν τέκνων του, μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἀνωτάτου ὅρου τῶν πεντήκοντα στρεμμάτων. ἂν δὲ τὰ μέλη τῶν περὶ ὧν πρόκειται οἰκογενειῶν ἀποθάνον ἤδη, τὰ

δικαιώματα μεταβαίνουν ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους εἰς τὰς χήρας καὶ τοὺς ἀπογόνους των, κατὰ τοὺς περὶ κληρονομίας νόμους.

Ἄρθρον 4.

Οἱ ἐν τοῖς ἐδαφίοις α, β. καὶ γ. τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἀναφερόμενοι Κρήτες, οἵτινες μέλλουν ἤδη νὰ λάβωσι γαίας, θέλουν καταθέσει, ἂν δὲν τὸ ἔκαμον ἤδη αὐτοπροσώπως ἐντὸς πέντε μηνῶν εἰς τὴν διοικητικὴν ἀρχὴν τῆς ἐπαρχίας, ὅπου σταθερῶς ἢ προσωρινῶς διαμένουσι, πιστοποιητικὸν ἐκδοσθέν παρὰ τῆς ἀρμοδίας δημοτικῆς ἀρχῆς, βεβαιοῦν τὴν ταυτότητα αὐτῶν, τὸν ἀριθμὸν τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας των, καὶ πᾶν ἀφορῶν αὐτὰ περιστατικόν, περὶ οὗ γίνεταί λόγος εἰς τὸ ἄρον 4, ὡς καὶ τὴν ἐποχὴν τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα μεταναστεύσεώς των καταθέτοντες συγχρόνως καὶ ὅσα ἐπίσημα ἔγγραφα ἔχουν, δυνάμενα νὰ συντελέσωσι πρὸς ἀπόδειξιν τούτων.

Ἄρθρον 5.

Κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ἀνωτέρω νόμου δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ λάβουν ἐθνικὰς γαίας αἱ Κρήσαι οἰκογένειαι, αἱ μεταβᾶσαι ἐκ τῆς ἰδιαίτερας πατρίδος των, πρὸ τῆς κηρύξεως τοῦ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνος εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τοὺς ἡμετέρους ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν καὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν, καθ' ὅσον εἰς ἕκαστον τούτων ἀνήκει.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Ἀπριλίου 1850.

Ο Θ Ω Ν

Οἱ ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν
Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

Ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν
Γ. ΝΟΤΑΡΑΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 13

ΑΘΗΝΑΙ, 13 Μαΐου.

ΝΟΜΟΣ ΡΝΖ'.

Περὶ ἐγκρίσεως συμπληρωματικῆς πιστώσεως δρ. 27,900 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου τοῦ ἔτους 1849.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἐγκρίνεταί συμπληρωματικὴ πίστωσις εἴκοσι ἐπτὰ χιλιάδων ἐννεακοσίων δραχμῶν ἀριθ. 27,900 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1849 πρὸς πληρωμὴν σώου τοῦ μισθοῦ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου, ἀφ' ἧς κατηργήθη ἡ κανονικὴ κράτησις ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τῶν εἰρημένων κυρίων ἀξιωματικῶν μέχρι τέλους δεκεμβρίου π. ε.

Ἡ ποσότης διαιρεῖται ὡς ἀκολούθως:

Κεφάλαιον 1.	Ἄρθρον 1.	11000:—
»	Χ.	1200:—
»	ΧVII.	1366:67
»	XIX.	3000:—
»	XX.	4666:66
»	XXI.	6666:67

Τὸ ὅλον 27900:—

ΟΙ ἡμέτεροι ὑπουργοὶ τῶν στρατιωτικῶν καὶ τῶν οἰκονομικῶν θέλουσι δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα νόμον.
Ἐν Ἀθήναις τὴν 8 Ἀπριλίου 1850.

Ο Θ Ω Ν

ΙΩ. ΣΤΑΪΚΟΣ.
Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Μαΐου 1850.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣ ΡΝΗ΄.

Περὶ προσδιορισμοῦ τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως τοῦ
στρατοῦ τῆς ξηρᾶς.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω · Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 16 τοῦ συντάγματος προσδιο-
ρίζομεν τὴν δύναμιν τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ τῆς ξηρᾶς κατὰ τὸ
ἔτος 1850 εἰς 8,970 ἀξιωματικούς ὑπαξιωματικούς καὶ
στρατιώτας, διατιομένου ὡς ἑφεξῆς·

Α. Εἰς τὰς τετραρχίας τῆς φάλαγγος	389
Β'. Εἰς προικοδοτημένους ἀξιωματικούς τῆς φάλαγ- γος (ἀπόσπασμα μεγάλων)	76
Γ'. Εἰς τοὺς γενικούς ἐπιτελεῖς	6
Δ'. Εἰς τὰ πεζικὰ τάγματα	3460
Ε'. Εἰς τὸ ἵππικόν	224
ΣΤ'. Εἰς τὸ πυροβολικὸν μετὰ τοῦ ὀπλοστασίου ..	481
Ζ'. Εἰς τὸ μηχανικόν	51
Η'. Εἰς τὴν χωροφυλακὴν	
α.) Πεζὴν	1285
β.) Ἑρπυλλον	165
γ.) Ἐπικουρικὴν χωροφυλακὴν	115
Θ'. Εἰς τὴν ὀροφυλακὴν	2383
Ι'. Εἰς τὰ φρουραρχεῖα	45
ΙΑ'. Εἰς τὰ στρατιωτικὰ νοσοκομεῖα	24
ΙΒ'. Εἰς τὴν στρατιωτικὴν σχολὴν	41
ΙΓ'. Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ἱματισμοῦ	
ΙΔ'. Εἰς τὰ στρατοδικεῖα	9
ΙΕ'. Εἰς τὸν λοχὸν τῶν ἀπομάχων	210
Γενικὴ ἄθροισις	8,970

Ὁ ἡμέτερος ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν θέλει ἐκτελέσει καὶ
δημοσιεύσει τὸν παρόντα νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Μαΐου 1850.

Ο Θ Ω Ν

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΑΪΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 15 Μαΐου 1850.

Ὁ ἐπὶ τῇ Δικαιοσύνῃ ὑπουργὸς

Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ, ΕΤΟΣ 1850.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 14. (Παρελείφθη)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 15.

ΑΘΗΝΑΙ, 6 Ἰουνίου.

ΝΟΜΟΣ ΡΝΘ΄.

Περὶ χορηγίᾳ συμπληρωτικῆς πιστώσεως τοῦ ἐπὶ τῶν
οἰκονομικῶν ὑπουργείου τοῦ ἔτους 1849.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω · Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Χορηγείται συμπληρωτικὴ πίστωσις εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονο-
μικῶν ὑπουργείων κατὰ τὸν προσηρτημένον ἐν τῷ παρόντι νόμῳ
δικασφικὸν πίνακα ἐκ δραχμῶν ἑννενήκοντα ἑπτὰ γιλιᾶδων
ἑπτακοσίων δύο καὶ λεπτῶν τριάκοντα τριῶν, εἰς ἔξοδον τοῦ
εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτοῦ διὰ τὰ ἔξοδα τῆς χρήσεως τοῦ
1849 ὡς ἑφεξῆς.

Κεφάλαιον Α. Ἄρθρον 5	δρ	3,777:54
» Η'. » 2	»	1,000:
» » » 3	»	1,200:
» » » 4	»	600:
» » » 5	»	3,000:
» Θ'. » 2	»	1,140:54
» ΙΒ'. » 1	»	7,000:
» ΙΓ'. » 2	»	2,143:44
» » » 3	»	300:
» » » 4	»	60,000:
» ΚΑ'. » 3	»	5,000:
» ΚΒ'. » 6	»	12,578:20

δραχ. 97,702:33

Ἄρθρον 2.

Τὰ ὡς ἀνωτέρω ποσὰ τῆς συμπληρωτικῆς ταύτης πιστώσεως
θέλουσι καταλογισθῇ εἰς τὰς πιστώσεις τοῦ Γενικοῦ προϋπολογι-
σμοῦ τοῦ Κράτους διὰ τὰ ἔξοδα τῆς χρήσεως τοῦ 1849.

Ἄρθρον 3.

Ὁ παρὼν νόμος συζητηθεὶς καὶ ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βου-
λῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει,
δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ
παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Μαΐου 1850.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΔΟΝΤΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Μαΐου 1850.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 16.

ΑΘΗΝΑΙ, 16 Ιουνίου.

ΝΟΜΟΣ ΡΕΑ'.

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου κατὰ τὸ ἀπὸ 23 Ὀκτωβρίου 1836 Καταστατικὸν αὐτοῦ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρον 1.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου συμπληροῦται κατὰ τὸ ἀπὸ 23 Ὀκτωβρίου 1836 Καταστατικὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκυροῦται διὰ τοῦ παρόντος τὸ ἀπὸ 3 Ἰουνίου 1843 Β. Διατάγμα.

Ἄρθρον 2.

Ἀμφότερα τὰ τμήματα τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐνασχολοῦνται εἰς τὴν ἐξέλεγχσιν τῶν λογαριασμῶν τῶν διαφόρων διακρίσεων χωρὶς διάκρισιν ἐποχῆς, καὶ ἀκυροῦνται διὰ τοῦ παρόντος τὰ περὶ τούτου ἄλλως διατεταγμένα ἐν τῷ 4 ἁρθρῷ τοῦ εἰρημένου καταστατικοῦ, καὶ ἐν τῷ ἀπὸ 9 Μαρτίου 1840 Β. Διατάγματι.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Ἰουνίου 1850.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΛΟΝΤΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Ἰουνίου 1850.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΩΣ.

ΝΟΜΟΣ ΡΕΒ'.

Περὶ τῶν ἐξόδων τῆς β'. τετραμηνίου πιστώσεως ε. ε.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, διατάττομεν ὡς ἑξῆς·

Ἄρθρον 1.

Τὰ διάφορα Ὑπουργεῖα θέλουσι πληρῶσαι ἐπὶ τῇ βάσει χρηματικῶν αὐτῶν αἰτήσεων, ἐγκεκριμένων παρὰ τοῦ Βασιλέως, καὶ εἰς λογαριασμὸν τοῦ ἐπιψηφισθησομένου προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1850 τὰ ἐξόδα τοῦ Κράτους διὰ τὴν β'. τετραμηνίαν τοῦ ἐνεστώτος ἔτους, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1849 καὶ τῶν ὑπαρχόντων Νόμων, Διαταγμάτων ἢ Κανονισμῶν.

Ἄρθρον 2.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Ἰουνίου 1850.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Α. ΛΟΝΙΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Ἰουνίου 1850.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΩΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 17.

ΑΘΗΝΑΙ, 30 Ἰουνίου.

ΝΟΜΟΣ ΡΕΓ'.

Περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ ἁρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 23 Νοεμβρίου (5 Δεκεμβρίου) 1837 περὶ ἐξυβρίσεως ἐν γένει καὶ περὶ τύπου Νόμου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Με εἰρκτὴν τὸ πολὺ ἐπτά ἐτῶν τιμωρεῖται, ὅστις διὰ τοῦ τύπου ἢ δι' ἐντύπων εἰκονικῶν παραπτάσεων ἀμέσως, ἢ ἐμμέσως ἐξυβρίζει, δυσφημεῖ, ἢ χλευάζει τὸν Βασιλέα, ἢ τὴν σύζυγον αὐτοῦ Βασίλισσαν ἢ προσπαθεῖ νὰ ἐγείρῃ μῖσος ἢ περιφρόνησιν κατὰ τῶν προσώπων αὐτῶν, ἢ τῆς Βασιλικῆς ἐξουσίας.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον ποινὴ τῆς εἰρκτῆς μεταβάλλεται εἰς φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἐνὸς ἔτους, ὅταν οἱ ἔνοχοι ἀποφαινωῦνται, κατ' αἴτησιν, ἢ ἐξ ἐπαγγέλματος, ὅτι ὑπάρχουν ἐλαφρυντικαὶ περιστάσεις.

Ἄρθρ. 3.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 23 Νοεμβρίου (5 Δεκεμβρίου) 1837 Νόμου καταργεῖται, καθ' ὅσον ἀντιβαίνει εἰς τὸν παρόντα.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Ἰουνίου 1850.

Ο Θ Ω Ν

Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΩΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ἰουνίου 1850.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΩΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸν ἀπὸ 15 Ἀπριλίου ε. ε. ὑπὸ στοιχ. ΡΝΣ'. Νόμον περὶ χορηγήσεως εἰδικῆς πιστώσεως εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ἐγκρίνομεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 τοῦ Νόμου τούτου λαμβανόμενον δάνειον θέλει ἐγγραφῇ εἰς ἀνοικτὸν λογαριασμὸν μετὰ τῆς Τραπεζῆς, παρακαταθησόμενον μέχρι τῆς 30 ἰουνίου τοῦ ἔτους 1852 καὶ ἐπὶ τούτῳ 6 τοῖς 0/0 ὑπολογιστέῳ μόνον ἀπὸ τῆς 15 τοῦ προσεχοῦς ἰουλίου ε. ε.

Ἄρθρον 2.

Τριακόσαι τριάκοντα μετοχαὶ τοῦ δημοσίου θέλουν κατατεθῇ εἰς τὴν Τράπεζαν, ὡς ἐνέχυρον, λόγῳ ἐξασφαλίσεως τοῦ δανείου· ἐὰν δὲ τοῦτο δὲν ἐξαλειφθῇ ἐντελῶς, μετὰ τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὁρισθείσης παρατάσεως τοῦ ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ, ἅμα ληξάνσης τῆς προθεσμίας ταύτης, θέλει δύνασθαι νὰ συμψηφίσῃ αὐτοδικαίως ἡ Τράπεζα, ἀπέναντι τοῦ δανείου, τόσας ἐκ τῶν εἰρημέων μετοχῶν, ὅσαι θέλουν ἀρκέσει νὰ καλύψωσι τὸ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὑπολειφθεῖσόν ἀνεξόφλητον ποσὸν τοῦ τε κεφαλαίου καὶ τὸν τόκων, ὑπολογίζουσα τὴν ἀξίαν ἐκάστης μετοχῆς ἀντὶ δραμῶν χιλίων, καὶ ἀποδιδούσα εἰς τὸν δημοσίον τὸ κεκτιμένον ἀποθεματικὸν κεφάλαιον τῶν συμψηφισθησομένων μετοχῶν· οἱ τόκοι θέλουν πληρόνσθαι εἰς τὴν Τράπεζαν, καθ' ἑξαμηνίαν, τὴν 30 ἰουνίου καὶ 31 Δεκεμβρίου.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτελέσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 ἰουνίου 1850.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΛΟΝΤΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 18.

(Παρελείφθη)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 19.

ΑΘΗΝΑΙ. 10 ἰουλίου.

ΝΟΜΟΣ ΡΕΛ'.

Περὶ προσθέσεως ἐνὸς ὑπουργικοῦ γραμματέως εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἐκυρώσαμεν καὶ διατάττομεν τάδε.

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ προσωπικὸν ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων ὑπουργείου προστίθεται εἰς ὑπάλληλος μετὰ βαθμὸν καὶ μισθὸν γραμματέως Α'. ἢ Β'. ταξέως διὰ τὰς καλλιγραφικὰς ἰδίως ἐργασίας.

Ἄρθρον 2.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 ἰουλίου 1850.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΛΟΝΤΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 ἰουλίου 1850.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐκφράσεως Β. εὐαρεσκείας πρὸς τε τὸν Διοικητὴν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ τοὺς μετόχους αὐτῆς.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἐκφράζομεν τὴν πλήρη ἡμῶν εὐαρέσκειαν πρὸς τε τὸν Διοικητὴν τῆς Ἐθνικῆς Ἑλληνικῆς Τραπεζῆς καὶ πρὸς τοὺς ἀποτελῶσαντας μετόχους αὐτῆς τὴν συνέλευσιν, καθ' ἣν ἀπεφασίσθη ἐπὶ σοβαρῶν τῆς Κυβερνήσεως περιστάσεων ἡ εἰς τὸν δημοσίον ἐπὶ τρεῖς μῆνας ἀτοκὸς χορήγησις τοῦ δανείου, περὶ τοῦ ὁποῦ προεκληθῇ ὁ ἀπὸ 15 Ἀπριλίου ε. ε. Νόμου καὶ ἐξεδόθη ἐπομένως τὸ ἀπὸ 12 ἰουνίου ἡμέτερον Διάταγμα.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτελέσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 ἰουνίου 1850.

Ο Θ Ω Ν.

Α. ΛΟΝΤΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐκποιήσεως 30,000 κανταρίων σμύριδος

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ΡΝΕ'. Νόμου, καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἐκ τοῦ εἰς τὴν νῆσον Νάξου ἐξορυττομένου ποσοῦ τῆς Σμύριδος θέλουν ἐκποιηθῇ διὰ δημοπρασίας, 30,000 (τριακόσες χιλιάδες) κανταρίων κατὰ μερίδας, ἐκάστη τῶν ὁποίων δὲν θέλει ὑπερβῇ τὰς 2,000 (δύο χιλιάδες) κανταρίων.

Ἄρθρον 2.

Ἡ δημοπρασία θέλει ἐνεργηθῇ εἰς Ἀθήνας διὰ προσφορῶν τῶν προτιθεμένων ν' ἀγοράσωσι μίαν ἢ καὶ περισσοτέρας μερίδας σμύριδος· αἱ προσφοραὶ αὗται θέλουν γίνεαι ἐγγραφοὶ καὶ ἐσφραγισμέναι, καὶ θέλουν παραδιδεσθαι, ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς, εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν διορισθησομένην, καὶ δια προκηρύξεως γνωστοποιηθησομένην ἐπι-

τροπήν, ἥτις καθ' ὠρισμένην ἡμέραν, καὶ ἐν ὠρισμένῳ τόπῳ θέλει ἀποσφραγίζει δημοσίως καὶ ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως ἀπάσας τὰς προσφορὰς, τὰς δοθείσας δι' ἐκάστην μερίδα. Κατακυρωθείσης τῆς ἐκποιήσεως τῆς πρώτης μερίδος, θέλουν ἐκποιηθῇ καὶ αἱ λοιπαὶ μερίδες ἀλληλοδεδόχως, ἀλλὰ δὲν θέλουν ἀνοίγεσθαι αἱ προσφοραὶ τῆς ἀκολουθοῦσης, ἂν δὲν γίνη γνωστὴ ἡ ἔγκρισις τῆς προλαβοῦσης.

Δύω τοῦλάχιστον μῆνας πρὸ τῆς διὰ τὴν ἐκποίησην τῆς πρώτης μερίδος προσδιορισθείσης ἡμέρας θέλει ἐκδοθῇ ἐπίσημος διακήρυξις τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου, δημοσιευθεῖσα διὰ τῆς ἐφημερίδος εἰς τὴν ἡμεδαπὴν, καὶ εἰς ἐκείνην τὴν ἀλλοδαπὴν, ὅπου γίνεται κυρίως ἡ χρῆσις τῆς σμύριδος· ἐν τῇ προκηρύξει ταύτῃ θέλει διαληθῇ καὶ τὸ διάστημα τοῦ χρόνου, τὸ ὁποῖον θέλει δοθῇ μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἀποσφραγίσεως τῶν προσφορῶν διὰ τὴν κατακύρωσιν ἐκάστης μερίδος.

Ἄρθρον 3.

Τὰ πρακτικὰ τῆς ἀποσφραγίσεως τῶν προσφορῶν, αὐταὶ αἱ ἔδραι προσφοραὶ καὶ τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐπίσημου κηρύξεως τοῦ ἀποτελέσματος, θέλουν ὑποβάλλεσθαι ἐκαστοτε εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργόν, ὅστις θέλει ἐγκρίνει τὴν ἀνωτέραν ἐκ τῶν προσφορῶν, ἂν ἄλλως ἐτηρηθῶσαν οἱ διατεταγμένοι τύποι, καὶ θεωρηθῇ συμφέρουσα ἡ προσφερομένη ἀνωτάτη τιμὴ, ἐν περιπτώσει δὲ, καθ' ἣν ἔθελον παρέλθαι πέντε ἡμέραι, ἀφ' οὗ ὑποβλήθωσι τὰ πρακτικὰ τῆς ἐπιτροπῆς, χωρὶς νὰ κοινοποιηθῇ ἡ ἔγκρισις εἰς τὴν ὑπερθεματιστικὴν, ἡ προσφορὰ αὐτοῦ παύει τοῦ νὰ ᾖναι ὑποχρεωτικὴ δι' αὐτόν.

Ἄρθρον 4.

Ὁ ὑπερθεματιστής, χάριν ἐξοφλήσεως τοῦ δημοσίου, ὀφείλει, ἐντὸς 5 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἐγκρίσεως, νὰ ἐμβάτῃ εἰς τὸ Κεντρικὸν ἐν Ἀθήναις ταμεῖον, τὸ δέκατον τοῦ ὅλικοῦ τιμήματος τῆς εἰς αὐτόν κατακυρωθείσης μερίδος. Τὸ δὲ ὅλον τοῦ ῥηθέντος τιμήματος ὀφείλει νὰ ἐξοφλήσῃ ἀνυπερθέτως ἐντὸς 40 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀνωτέρω ἐπιδόσεως· ἂν δὲ ὁ ὑπερθεματιστής, καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῶν 40 ἡμερῶν θελήσῃ νὰ παραλάβῃ μέρος τῆς ἀγορασθείσης παρ' αὐτοῦ μερίδος, ἢ καὶ ὁλόκληρον τὴν μερίδα δύναται νὰ πράξῃ τοῦτο προπληρώνων ἐκαστοτε εἰς τὸ Κεντρικὸν ταμεῖον τὸ ἐξ ἀναλογίας τίμημα τοῦ περὶ ληφθησομένου ποσοῦ. Τὸ ἀνωτέρω μνησθὲν δεκατημόριον δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συμψηφισθῇ μετ' οὐδεμίαν τῶν ἐκ διαλειμμάτων πληρωμῶν, ἀλλὰ θέλει μένει εἰς τὸ ταμεῖον λόγῳ ἐγγυήσεως μέχρι τελείας ἐξοφλήσεως τοῦ τιμήματος τῆς ὁλοκλήρου μερίδος.

Τέλος ἡ παραλαβὴ τοῦ ὅλικοῦ ποσοῦ τῆς κατακυρωμένης μερίδος τῆς σμύριδος πρέπει νὰ ἀποπερατωθῇ παρὰ τοῦ ἀγοραστοῦ ἐντὸς τὸ πολὺ ἐξήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀποδόσεως τῆς ἐγκρίσεως.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ὑπουργόν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἀνατιθέμεθα τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 ἰουλίου 1850.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΛΟΝΤΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 20.

ΑΘΗΝΑΙ, 13 Μαΐου.

NOM. Σ Ρ Ε Ξ'.

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ Στρατοῦ τῆς γραμμῆς, κατὰ τὸ ἔτος 1850.

Θ Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω, Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, πεφασίσταμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Ὁ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ Στρατοῦ τῆς γραμμῆς ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς νεοσυλλέκτων κατὰ τὸ ἔτος 1850 προσδιορίζεται εἰς 1,257.

Οἱ 1,257 οὗτοι ἄνδρες θέλουν διανεμηθῇ κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ, ὑπὸ μὲν τῶν νημαρχῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας τῶν Νομῶν, ὑπὸ δὲ τῶν ἐπαρχῶν εἰς τοὺς δήμους τῶν ἐπαρχιῶν αὐτῶν.

Ἄρθρον 2.

Οἱ ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοὶ θέλουν δημοσιεύει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα νόμον, καθ' ὅσον εἰς ἕκαστον ἀφορᾷ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 ἰουλίου 1850.

Ο Θ Ω Ν.

Ι ΣΤΑΪΚΟΣ.

Γ. ΝΟΤΑΡΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 ἰουλίου 1850.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός

Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΩΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 21.

ΑΘΗΝΑΙ, 29 ἰουλίου.

NOM. Σ Ρ Ε Ξ'.

Περὶ ἀναθέσεως τῆς ἀντιβασιλείας ἐν περιπτώσει νόσου ἢ ἀπουσίας τοῦ Βασιλέως εἰς τὴν Βασιλίσσαν Ἀμαλίαν.

Θ Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω, Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἐν περιπτώσει νόσου ἢ ἀπουσίας ἡμῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους δύναται ν' ἀνατεθῇ, ἡ Ἀντιβασιλεία δι' ἡμετέρας ἀποφάσεως εἰς τὴν Βασιλίσσαν Ἀμαλίαν, τὴν πολυπόθητον ἡμῶν σύζυγον ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ προκαλέσασα τὴν Ἀντιβασιλείαν αἰτία.

Ἄρθρον 2.

Πρὶν ἢ ἀναλάβῃ τὰ ἔργα τῆς ἀντιβασιλείας ἡ Βασιλίσσα θέλει δώσει ἐράπαξ ἐπὶ παρουσία ἡμῶν, τῶν ὑπουργῶν, τῆς ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῶν ἐν τῇ Πρωτεύουσῃ Βουλευτῶν καὶ Γερουσιαστῶν τὸν ἀκόλουθον ὅρκον.

«Ὁμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ τηρῶ πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα, νὰ προστατεύω τὴν ἐπικρατοῦσαν θρησκείαν τῶν Ἑλλήνων, νὰ φυλάττω τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, καὶ νὰ διατηρῶ καὶ ὑποστηρίζω τὴν Ἑλληνικὴν Αὐτονομίαν καὶ τὴν ἀκεραιότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.»

Ὁ Πρόεδρος τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 ἰουλίου 1850.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 ἰουλίου 1850.

Ὁ Ὑπουργός τῆς Δικαιοσύνης

Γ. ΝΟΤΑΡΑΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Αριθ. 22.

ΑΘΗΝΑΙ, 5 Αυγούστου.

ΝΟΜΟΣ ΡΕΖ'.

Περί χορηγήσεως ειδικής πιστώσεως εκ δραχ. 150,000
εις τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν

Ἄρθρον 1.

Χορηγείται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν εἰδικὴ πί-
στωσις εκ δραχ. 150,000 καταλογισθησομένη εἰς τὸ Κεφάλαιον
«ἐκτακτὰ ἐξόδα» τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐνεστῶτος
ἔτους τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου.

Ἄρθρον 2,

Τῆς πιστώσεως ταύτης θέλει γίνεαι χρῆσις πρὸς βοήθειαν τῶν
ιδιοκτητῶν τῶν παρὰ τοῦ Ἀγγλικοῦ Στόλου κατασχεθέντων
ιδιοκτητῶν Ἑλληνικῶν πλοίων, καὶ τῶν ἐχόντων ἐπὶ τοῦ φορ-
τίου αὐτῶν συμφέρον ἀντλόγας τῶν ζημιῶν τὰς οποίας ἕκαστος
ὑπέστη.

Ἄρθρον 3.

Ἡ διανομὴ τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν 150,000 θέλει γίνεαι
ἐπὶ τῇ βάσει Βασιλικῶν Διαταγμάτων, προκαλουμένων ἀπὸ τὸ
ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐπὶ αἰτιολογημένης αὐτοῦ ἐκθέσεως.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-
σίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ
τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ
Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Ἰουλίου 1850.

Ο Θ Ω Ν.

Π. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ἰουλίου 1850.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. ΝΟΤΑΡΑΣ.

ΝΟΜΟΣ ΡΕΗ'.

Περί παύσεως τῆς ἐπιβληθείσης προσωρινῆς κρατήσεως ἐπὶ τοῦ
μισθοῦ τῶν ὑπαλλήλων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀρμο-
διότητα τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἡ διὰ τοῦ ἀπὸ 31 Μαρτίου 1843 Β. Διατάγματος ἐπι-
βληθεῖσα προσωρινῶς κράτησις ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τῶν ὑπαλλήλων
τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ ὑπουργείου τοῦ Β.
Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων, παύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύ-
σεως τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρον 2.

Περί τῆς διαθέσεως τῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀπὸ 31 Μαρ-
τίου 1843 Διατάγματος κρατηθέντων καὶ τῶν μέχρι τῆς ἀνω-
τέρου ὁρισθείσης ἐποχῆς κρατηθησομένων θέλει ἐκδ.θῇ ἰδιαίτερος
νόμος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀρθροῦ 5 τοῦ εἰρημένου Διατάγματος.

Οἱ ἡμέτεροι Ὑπουργοὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν
θέλουν ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸν παρόντα νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰουλίου 1850.

Ο Θ Ω Ν.

Π. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Ἰουλίου 1850.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς

Γ. ΝΟΤΑΡΑΣ.

ΝΟΜΟΣ ΡΕΘ'.

Περί προσθέσεως ποσοῦ εκ δρ. 423 50/00 εἰς τὸν προϋπολογι-
σμὸν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς χρήσεως 1849.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
ἐκυρώσαμεν καὶ διατάττομεν τάδε:

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1849 τοῦ
ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου,
ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου 1 καὶ ἀρθροῦ 2 «ἐπὶ τῶν ἐξόδων» εἰς τὸ κοινὸν
ἀπὸ διὰ διατήρησιν ἀμάξης» θέλει προστεθῇ διὰ τῆς παρούσης
συμπληρωματικῆς πιστώσεως ποσὸν εκ δραχμῶν τετρακοσίων
εἴκοσι τριῶν καὶ πενήντα ἑκατοστῶν.

Ἄρθρον 2.

Οἱ ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργοὶ
θέλουν ἐκτελέσει τὸν παρόντα νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰουλίου 1850.

Ο Θ Ω Ν.

Π. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Ἰουλίου 1850.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς

Γ. ΝΟΤΑΡΑΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί παραχωρήσεως ἐθν. διαθεσίμων γαιῶν εἰς τὴν θυγατέρα
τοῦ ἐξ Ἰδρας Λαζάρου Παππαμανώλη.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀποβλέποντες εἰς τὰς παλαιὰς ἐκδουλεύσεις καὶ τὰς χρημα-
τικὰς θυσίας τοῦ Λαζάρου Παππαμανώλη, ἐπὶ τῇ προτάσει
τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσα-
μεν καὶ διατάττομεν νὰ παραχωρηθῶσιν εἰς τὴν θυγατέρα του,
χάριν προικίσεως, μετὰ τὸν γάμον της, γοῖαι ἐθνικαὶ διαθέσι-
μοι, ἀξίας ἐξ χιλιῶν δραχμῶν κατ'ἐκτίμησιν, καὶ εἰς τὸν

τόπον τῆς ἐκλογῆς τῆς, καθότι τοῦτο δὲν ἀντιβαίνει εἰς ὅσα ἄλλοτε περὶ τοῦτου διατάχμεν, ἡ δὲ ἀξία τῶν γαιῶν θέλει ἐκπεσθῇ ἀπὸ δια ἧς νὰ λαμβάνῃ ὁ ῥιθμὸς ἀπὸ τὸ δημόσιον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Νοεμβρίου 1842.

Ο Ο Ω Ν.

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 25.

ΑΘΗΝΑΙ, 6 Αὐγούστου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀναθέσεως τῶν ἔργων τῆς Ἀντιβασιλείας εἰς τὴν Βασιλίσσαν Ἀμαλίαν.

Ο Ο Ω Ν

ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαντες νὰ ἀπέλθωμεν σήμερον ἐκτὸς τοῦ ἡμετέρου Βασιλείου διὰ τινὰ καιρὸν, καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸν ἀπὸ 28 τοῦ λήξαντος Ἰουλίου περὶ Ἀντιβασιλείας Νόμον, ἀναθέτομεν τὰ τῆς ἀντιβασιλείας ἔργα εἰς τὴν Βασιλίσσαν Ἀμαλίαν, τὴν πολυποθητὸν ἡμῶν σύζυγον.

Ὁ πρόεδρος τοῦ ἡμετέρου ὑπουργικοῦ συμβουλίου ὁ καὶ ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν ναυτικῶν θέλει προσυπογράψῃ καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Αὐγούστου 1850.

Ο Ο Ω Ν.

Α. Δ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ Π'. νόμου περὶ χορηγήσεως ἐνὸς στρέμματος γῆς εἰς ἕκαστον γεωργόν.

Ο Ο Ω Ν

ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ Π'. νόμου περὶ χορηγήσεως ἐνὸς στρέμματος γῆς εἰς ἕνα ἕκαστον γεωργὸν ἀπεφασίσμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἄμα δημοσιευθέντος τοῦ παρόντος διατάγματος οἱ δήμαρχοι καὶ οἱ εἰδικοὶ παρόντες τῶν χωρίων, εἰς ἃ ὑπάρχουσιν ἐρείπια, οἰκόπεδα ἢ ἀγροὶ ἐθνικοὶ θέλουν προσκαλέσει τοὺς κατοικοῦντας Ἕλληνας γεωργοὺς, τοὺς ἐνηλικίας αὐτεξουσίους ἢ ἐγγάμους ἢ χηρεύοντας, καὶ τὰς οἰκογενεῖας τῶν ἀποβιωσάντων γεωργῶν Ἑλλήνων, ὅσοι θέλουν νὰ ὠφεληθῶσιν ἐκ τῶν περὶ αὐτῶν διατάξεων τοῦ μνημονευθέντος νόμου νὰ ἐκφρασθῇ ἰδιαιτέρως ἕκαστος ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς περὶ τοῦ γηπέδου, τὸ ὅποιον ἐπιθυμεῖ ν' ἀποκτήσῃ, δι' αἰτήσεως διαλαμβανούσης τὴν ἔκτασιν τοῦ γηπέδου, τὴν θέσιν αὐτοῦ, τὰ ὀνόματα τῶν συμπλησιαστῶν, καὶ τὸ τοῦ πρώην ὀθωμανοῦ ἰδιοκτῆτου, ἂν τοῦτο ᾖ γνωστὸν προσέτι δὲ τὴν ἔκτασιν τοῦ ἰδιοκτῆτου γηπέδου του, καὶ ἐκεῖνου τὸ ὅποιον ἔλαβε τυχὸν δυνάμει τοῦ 15. ψήφισματος τοῦ Κυβερνήτου, ἢ τοῦ ἀπὸ 12/24 Ἰανουαρίου 1836 Βασ. διατάγματος.

Ἄρθρον 2.

Οἱ δήμαρχοι λαβόντες τὰς αἰτήσεις ταύτας θέλουν συντάξει μετὰ τῶν εἰδικῶν παρόντων καταλόγους κατὰ τὸ σχέδιον, μετὰ τὸ ὅποιον θέλει ἐφοδιάσει αὐτοὺς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείων, εἰς τοὺς ὁποίους καταχωρεῖ τὸ εἰς μίαν τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν ἀνηγόμενον γηπέδον ὡς ἐφ' ἑξῆς.

α) Τὴν ἔκτασιν καὶ ὁροθεσίαν τοῦ ἰδιοκτῆτου καὶ τοῦ τυχὸν προκτηθέντος δυνάμει τοῦ ψήφισματος τοῦ Κυβερνήτου ἢ τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 12/24 Ἰανουαρίου 1836 γηπέδου.

β) Τοῦ αἰτουμένου εἴτε πρὸς ὁλοσχερῇ παραχώρησιν ἐνὸς στρέμματος, εἴτε πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἐνὸς στρέμματος.

Τοὺς καταλόγους τούτους ἐπικυρωμένους παρ' αὐτῶν θέλουν δημοσιεύσει διὰ τοιχοκλήτσεως εἰς τὴν θύραν τῆς ἐκκλησίας καὶ τὴν πλατεῖαν τῆς πρωτεύουσας τοῦ δήμου, ἀποσπάσματα δὲ αὐτῶν θέλουν δημοσιεύσει κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐπιμελεῖα τῶν εἰδικῶν παρόντων εἰς ἕκαστον χωρίον διὰ τὰς εἰς αὐτὸ ἀναγομένας αἰτήσεις ἀντίγραφον τοῦ γενικοῦ καταλόγου ἐπίσης ἐπικυρωμένον θέλει διεσθῆναι ἁέτως ἕκαστος δήμαρχος εἰς τὴν διοικητικὴν ἀρχὴν τῆς ἐπαρχίας.

Οἱ δημοσιευθέντες ὡς ἀνωτέρω κατάλογοι θέλουν μείνει ἐκτεθειμένοι ἐπὶ δεκαπέντε ἡμέρας πρὸς γνώσιν τῶν κατοίκων. Τὰ περιεχόμενα δὲ αὐτῶν θέλει ἀναγνωσθῇ μεγαλοφώνως ἐπ' ἐκκλησίας μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν δύο κατὰ συνέχειαν κυριακὰς.

Ἄρθρον 3.

Ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης, ἕκαστος τῶν κατοίκων ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ὑποβάλῃ ἐγγράφως ἐνστάσεις εἰς τὸν δήμαρχον περὶ ἐνὸς ἢ καὶ περισσοτέρων γηπέδων, ἂν ᾔθελε θεωρήσῃ, ὅτι οἱ αἰτήσαντες αὐτὰ δὲν ἔχουσι δικαίωμα πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ ὅλου ἢ μέρους τοῦ παρ' ἐνὸς ἐκάστου αἰτηθέντος γηπέδου. Διὰ τοῦτο εἰς τὰς δεδομένας ἐνστάσεις πρέπει νὰ διαλαμβάνονται ῥητῶς οἱ λόγοι, δι' οὓς γίνεται ἡ ἐνστάσις αἱ περὶ τοιούτων ἐνστάσεων ἀναφοραὶ δίδονται εἰς τὸν δήμαρχον ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς.

Ἄρθρον 4.

Τὴν δεκάτην πέμπτην ἡμέραν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως, ὁ δήμαρχος συγκαλὼν συμβούλιον συγκείμενον παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ δύο δημοτικῶν συμβούλων ἐλεγχομένων διὰ κλήρου θέλει ὑποβάλλει εἰς αὐτὸ τὸν τε δημοσιευθέντα κατάλογον καὶ τὰς ὑποβληθείσας ἐνστάσεις. Τὸ συμβούλιον τοῦτο ἐξετάζον τὰς ἐνστάσεις ἀποφασίζει κατὰ πλειονοψηρίαν, συντάττον τὸ ἀπαιτούμενον τῆς ἀποφάσεώς του πρωτόκολλον.

Ἄρθρον 5.

Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ δημοσιευθέντος καταλόγου καὶ τῶν πρωτοκόλλων τῶν ἀποφάσεων τοῦ εἰρημένου συμβουλίου θέλει συντάττεσθαι νέος κατάλογος, ὅστις θέλει διευθινεσθαι ἄνευ ἀναβολῆς παρὰ τοῦ δημάρχου πρὸς τὴν διοικητικὴν ἀρχὴν τῆς ἐπαρχίας αὕτη δ' ἐξελεγχούσα τὸν νέον κατάλογον διὰ τῶν πρωτοκόλλων τῶν ἀποφάσεων, θέλει ἐπικυρῇ αὐτὸν, καὶ διευθύνει πρὸς τὸν οἰκονομικὸν ἑφορὸν πρὸς ἐκτέλεσιν.

Ἀντίγραφον δὲ θέλει διευθύνει πρὸς τὸν δήμαρχον πρὸς δημοσίευσιν.

Ἡ δημοσίευσιν τοῦ καταλόγου τούτου γίνεται εἰς τε τὴν πρωτεύουσαν τοῦ δήμου καὶ τὰ χωρία, καθ' ὃν ἐγένετο τρόπος καὶ ἡ τοῦ πρώτου καταλόγου, ἀλλὰ δὲν διαρκεῖ πλέον τῶν ἐπτὰ ἡμερῶν.

Ἄρθρον 6.

Οἱ γεωργοὶ, ἢ αἱ οἰκογενεῖαι τῶν ἀποβιωσάντων ἐξ αὐτῶν, τῶν ὁποίων αἱ αἰτήσεις συνετελέσων ἐνστάσεων ἀπερρίφθησαν ἢ ἐτροποποίησαν, ἢ τέλος δὲν ἐλήφθησαν πούως ὑπ' ὄψιν παρὰ

της δημοτικής αρχής και του κατά τὸ ἄρθρον 4 τοῦ παρόντος διατάγματος συστηθέντος συμβουλίου, δύνανται ν' ἀπευθύνωνται ἀντιρρήσεις τῶν πρὸς τὴν διοικητικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἀρχὴν τῆς ἐπαρχίας, αἰτίνες λαμβάνουσαι ὑπ' ὅσιν τὰς ἀντιρρήσεις, θέλουν ὑποβάλλει αὐτάς μετὰ τῆς γνωμοδότησεώς των εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν, τὸ ὁποῖον θέλει ἀποφασίσαι.

Ἄρθρον 7.

Παρελθούσης τῆς εἰς τὸ ἄρθρον 5 προθεσμίας, ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος (ἢ βοηθὸς αὐτοῦ), παραλαμβάνων τὸν γεωμέτρον, τὸν ἔφορον (καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ δήμου) ἢ τὸν εἰδικὸν πάροδον, ἂν τὸ γήπεδον ᾖ καὶ εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας του, θέλει ἐνεργεῖ τὴν καταμετρήσιν τοῦ ἰδιοκτητοῦ γηπέδου, καὶ τοῦ ἀποκτηθέντος δυνάμει τοῦ ψηφίσματος τοῦ Κυβερνήτου, ἢ τοῦ Β. διατάγματος τῆς 12/24 Ἰανουαρίου 1836 καὶ ἐκείνην τοῦ παραχωρηθέντος γηπέδου, καθότιον ἀφορᾷ τὰ γήπεδα ἐκεῖνα, δι' ἃν δὲν ἐγένον ἀντιρρήσεις, περὶ ὧν διαλαμβάνει τὸ ἄρθρον 6 τῶν καταμετρήσεων τούτων θέλουν συντάττειναι πρωτόκολλα κατὰ τὸ δοθησάμενον παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν σχέδιον, τὰ ὁποῖα ὑπογράφοντες παρὰ τῶν εἰρημένων τριῶν δημοσίων καὶ δημοτικῶν ὑπαλλήλων, θέλουν διευθύνεσθαι πρὸς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον.

Ἄρθρον 8.

Ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος παραλαμβάνων τὰ πρωτόκολλα ταῦτα καὶ τὸν κατάλογον θέλει ἐξελεγεῖ αὐτά καὶ ὑποβάλλει δι' ἐκθέσεως μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων παρατηρήσεων εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν, τὸ ὁποῖον καθ' ὅσον εὖρει αὐτὰ ὄρθα, θέλει διατάττει ἀμέσως τὴν παραχώρησιν ἐκδίδον συγχρόνως διὰ τὰ παραχωρηθησόμενα γήπεδα προσωρινὴν ἔγκρισιν, ἰσχύουσαν μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ τακτικοῦ παραχωρητηρίου, τὸ ὁποῖον θέλει ἐκδοθῆ ἐν καιρῷ δι' ἑκάστον γήπεδον, ἂν ὁ λαβὼν αὐτὸ ἐκπληρώσῃ τὰς ἐπιβαλλομένας διὰ τῶν ἄρθρων 6, 9, καὶ 10 τοῦ νόμου ὑποχρεώσεις.

Ὅσας δὲ τὸ ὑπουργεῖον πρὸ τῆς ἐκδόσεως ἢ μετὰ τὴν ἐκδόσιν τῆς ἐγκρίσεως ἤθελεν ἀνακαλύψει παρατυπίαν τινὰ, ἢ ὑπέρβασιν τοῦ προδιορισμένου κατὰ νόμον ποσοῦ δι' ἐν ἢ περισσότερα γήπεδα, διατάττει ἀναθεώρησιν τοῦ τε ἰδιοκτητοῦ γηπέδου τοῦ παραχωρηθέντος ἢ τοῦ παραχωρηθησόμενου, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ αποτελέσματος αὐτῆς, ἐκδίδει τὴν προσωρινὴν ἔγκρισιν, ἢ ἐπιφέρει τὴν διόρθωσιν ἐπ' αὐτῆς, ἐὰν προεξεδόθη.

Ἄρθρον 9.

Διὰ τὰ διὰ κλήρου παραχωρηθησόμενα δυνάμει τοῦ 3 ἄρθρου τοῦ νόμου γήπεδα θέλει συντάττεισθαι πρωτόκολλον καταμετρήσεως καὶ ὁροθεσίας, ὡς καὶ διὰ τὰ λοιπὰ, ἀλλὰ παρὰ ποδας ἢ ὅπισθεν αὐτοῦ θέλει γίνεσθαι ἡ πρῆξις τῆς διὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔφορου ἐνώπιον τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ τοῦ δημάρχου ἐνεργηθησόμενης κληρώσεως, ἐπιβεβαιουμένη ὑπ' αὐτῶν τούτων διὰ τῆς ὑπογραφῆς των.

Ἄρθρον 10.

Ἡ διανομὴ τῶν παραχωρητέων δυνάμει τοῦ 4 ἄρθρου τοῦ νόμου γηπέδων τῶν κειμένων μεταξὺ δύο ἢ πλειοτέρων ἰδιοκτησιῶν ἐνεργεῖται παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔφορου, τοῦ δημάρχου καὶ τοῦ γεωμέτρου. Συντάσσεται δ' γενικὸν πρωτόκολλον, εἰς τὸ ὁποῖον σημειοῦται α. ἡ ἔκτασις καὶ ἡ ὁροθεσία ἐκάστης ἰδιοκτησίας τῶν ἐχόντων δικαίωμα προσηκόντως πρὸς ἀπαρτισμὸν τοῦ ἐνὸς στρέμματος β'. ἡ ὁλικὴ ἔκτασις τοῦ διανεμηθησόμενου γηπέδου, καὶ γ'. ἡ ἔκτασις τοῦ εἰς ἑκάστον τῶν ἐχόντων δικαίωμα ἰδιοκτητῶν παραχωρηθησόμενου μέρους. Τὸ πρωτόκολλον δὲ τοῦτο ὑπογράφεται καὶ παρ' ὅλων τῶν ἰδιοκτητῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐγένετο ἡ διανομή.

Ἄρθρον 11.

Ἐὰν τις τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος διατάγματος διαλαμβανόμενων γεωργῶν ἤθελεν ὑποβάλλει τὴν περὶ παραχώρησεως εἰς αὐτὸν γηπέδου αἰτήσιν τοῦ μετὰ παρέλευσιν τῆς ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ διαλαμβανόμενης προθεσμίας τοῦ ἐνὸς μηνός, ἢ αἰτήσεις τούτου εἶναι παραδεχτέα τηρουμένων ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς τῶν ἐν τῷ παρόντι διατάγματι διαλαμβανόμενων διατάξεων καὶ προθεσμιῶν, λογιζομένων τῶν τελευταίων ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐπιδόσεως τῆς αἰτήσεως.

Ἄρθρον 12.

Ἄν καὶ τις τῶν πραγματοποιησάντων διὰ τοῦ Π'. νόμου χωρηγούμενον εἰς αὐτὸν δικαίωμα γεωργῶν ἤθελε μετοικίσει εἰς ἕτερον χωρίον ἢ δῆμον δὲν δύναται νὰ λατῇ περισσοτέραν τῆς διὰ τοῦ ἀνωτέρου μνημονευθέντος νόμου προσδιορισθείσης δι' ἑκάστον ἄτομον ἐκτάσεως.

Ἄρθρον 13.

Ἐξαιρέτᾳ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου γήπεδα θεωροῦνται τὰ φέροντα ἢ κρύπτοντα ἀρχαιότητα ἢ ἄλλα ἱστορικὰ μνημεῖα πάσης ἐπιχρῆς, ὡς καὶ τὰ διὰ δ. μόνον ἢ δημοτικὸν συμφέρον ἀπαιτούμενα. Καὶ περὶ μὲν τοῦ δημοσίου συμφέροντος θέλει ἀποφασίζει ἡ Κυβέρνησις διὰ τῶν ἀρμοδίων ὑπουργείων, περὶ δὲ τοῦ δημοτικοῦ θέλει ἀποφαινέσθαι ἐκάστοτε διὰ πρᾶξεώς του τὸ ἀνήκον δημοτικὸν συμβούλιον κατὰ πρότασιν τοῦ ἡμάρχου, ἢ πρότερον δὲ αὕτη ὑποβάλλεται εἰς τὸν ἀρμοδίον νομαρχὴν, ἐγκρίνεται δὲ ἢ ἀπορρίπτεται ὑπὸ τῶν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείων.

Ἄρθρον 14.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργῶν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Αὐγούστου 1850.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ὑπουργός, Π. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 24.

ΑΘΗΝΑΙ, 9 Αὐγούστου.

ΝΟΜΟΣ ΡΟΑ'.

Περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1850.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω. Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Τῶν ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φορῶν, τῶν ἀπὸ δημοσίων κτημάτων καὶ νομμάτων προσόδων, καὶ ἐν γένει ὅλων τῶν εἰσοδημάτων τῶν εἰδικότερον ἀπαριθμουμένων εἰς τὸν ἐπισυνημμένον πίνακα τῶν ἐσόδων, καὶ τὰ προσηρηθέντα εἰς αὐτὸν ἀναλυτικὰ ὅλ्ला, θέλει ἐξακολουθήσει ἡ εἰσπραξις κατὰ τὸ 1850 ἔτος, δυνάμει τῶν ὑπαρχόντων Νόμων καὶ διαταγμάτων, καὶ τῶν ἐκδοθησόμενων περὶ τινῶν ἐσόδων Νόμων.

Ἄρθρον 2.

Τὰ ἐσοδα τῆς χρήσεως 1850 ὑπολογίζονται εἰς δραχ. δεκαεὶ ἑκατομμύρια, ὀκτακοσίας τριάκοντα τέσσαρας χιλιάδας, ὀκτακοσίας ἑνδεκά, καὶ λεπτὰ ὀγδοήκοντα τρία, ἀριθμὸς 16,834

811:83· προστίθενται δὲ εἰς ταῦτα αἱ προκαταβολαὶ τῶν Δυνάμεων ἐκ δραχμῶν τριῶν ἑκατομμυρίων, ὀκτακοσίων τριάκοντα πέντε χιλιάδων, τετρακοσίων ἑβδομήκοντα τριῶν καὶ λεπτῶν πεντήκοντα ὀκτῶ, ἀριθ. 3,835,473:58, κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῷ πίνακι τῶν ἐσόδων ἐνδιαλαμβανόμενα.

Ἀνήκουν εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ 1850 τὰ ἔσοδα ἐκεῖνα ὅσα παράγονται ἐντὸς τοῦ ὁμωνύμου αὐτῆς ἔτους.

Ἄρθρον 3.

Ἡ διάρκεια τῆς χρήσεως 1850 παρατείνεται μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1851. Τὰ μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην εἰσπραττόμενα ἐξ αὐτῆς ὑπόλοιπα, καταλογίζονται εἰς τὰ ἔσοδα τῶν ἐπομένων ἐτῶν, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐνεργεῖται ἡ εἰσπραξις, σημειοῦνται δὲ ἐν εἰδικῷ κεφαλαιῷ ἐπιγραφομένῳ ἔσοδα κλεισμένων χρήσεων.»

Ἄρθρον 4.

Τὰ περὶ λογοδοσίας τῶν ἐσόδων κατὰ τὴν χρῆσιν καὶ ἐνιαύσιον διαχειρίσιν κανονίζονται διὰ τοῦ περὶ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1850 νόμου.

Ἄρθρον 5.

Παντὸς φόρου ἢ δικαιώματος ἄλλου, παρὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος Νόμου κυρωθέντα ἀπαγορεύεται ἡ εἰσπραξις, τιμωρεῖται δὲ ἐπὶ καταπίσει πᾶς ὑπάλληλος, εἴτε διατάξας, εἴτε ἐνεργήσας τὴν εἰσπραξίν χωρὶς ν' ἀπαιτῆται πρὸς καταδίωξιν ἰδιαίτερα ἄδεια τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς· ἐπιφυλαττομένη δὲ προσέτι καὶ τῆς ἐντὸς πενταετίας ἀγωγῆς πρὸς ἀποζημίωσιν κατὰ τοῦ πλημυλῆσαντος ὑπαλλήλου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Ἰουλίου 1850.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Π. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Ἰουλίου 1850.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Γ. ΝΟΤΑΡΑΣ.

ΝΟΜΟΣ ΡΟ'.

Περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων τοῦ 1850.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΙ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν ὡς ἑξῆς·

Ἄρθρον 1.

Τὰ ἔσοδα τοῦ Κράτους διὰ τὸ ἔτος 1850 προδιορίζονται εἰς δραχμὰς εἴκοσιν ἑκατομμύρια, τριακοσίας εἴκοσι μίαν χιλ., ὀκτακοσίας ἑξήκοντα τρεῖς καὶ λεπτὰ τεσσαράκοντα ἐν ἀριθ. 20,321,836:41, καὶ διὰ τὸ ποσὸν τοῦτο χορηγοῦνται εἰς τοὺς ὑπουργοὺς πιστώσεις, καταλογιζόμεναι κατὰ τὸν ἐπισυννημμένον γενικὸν πῖνακα τῶν ἐξόδων, καὶ κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα τῶν προσηρητῶν ἐνῶν εἰς αὐτὸν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν ὑπουργείων ὡς ἐφ' ἑξῆς·

Α. Εἰς χρέος δημόσιον, ἥτοι εἰς τόκους καὶ χρεωλύσιον τοῦ

ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῶν τριῶν Δυνάμεων δανείου δ. 3,835,473:58
Εἰς προμήθειαν καὶ ἄλλα ἐξόδα αὐτοῦ... » 50,376:42
Εἰς ἀποδοσιν τῶν προκαταβολῶν τῶν τριῶν
Δυνάμεων... » 1,278,471:42
Εἰς ἀπόδοσιν τοῦ δανείου Ἐνάρδου... » 184. 72 —
Εἰς τόκους αὐτοῦ κτλ. » 7,000 —
Εἰς τόκους ἐσωτερικοῦ χρέους » 1,000 —
Εἰς συντάξεις » 378,981:12

5,735,594:32

Β'. Εἰς τὴν Βασιλικὴν χορήγησιν... » 1,000,000

Γ'. Εἰς ἀποζημίωσιν τῶν βουλευτικῶν σωμάτων... » 465,000

Δ'. Εἰς γενικὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὑπουργείων τοῦ
Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν
σχέσεων... » δραχ. 406 501
τῆς Δικαιοσύνης... » 1,208,611:65
τῶν Ἐσωτερικῶν... » 1,722,750:46
τῶν Ἐκκλησιαστικῶν
καὶ τῆς Δημ. Ἐκπαίδευσ. » 832,146:81
τῶν Στρατιωτικῶν... » 4,883,836:07
τῶν Ναυτικῶν... » 1,574,784:58
τῶν Οἰκονομικῶν... » 530 350:23 11,158,991:10

Ε. Εἰς τὰ ἔξοδα Διοικήσεως ἐπιστατίας καὶ
εἰσπράξεως τῶν φόρων... » 1,666,620:65
ΣΤ'. Εἰς διαφόρους πληρωμὰς... » 295,657:34

Τὸ ὅλον δραχμὰς... » 20,321,863:41

Ἀνήκουν δὲ εἰς τὴν χρῆσιν ἐκάστου ἔτους τὰ ἔσοδα, μόνον ἐκεῖνα ὅσα ὀφείλονται δι' ὑπηρεσίας ἐκτελεσθεῖσας, ἢ διὰ πράγματα χορηγηθέντα ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 2.

Τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 1 ἔσοδα θέλουν πληρωθῇ ἐκ τῶν κυρωθέντων ἐσόδων τῆς χρήσεως 1850 ἀναπληρούμενα ὡς πρὸς τὴν ἐτησίαν διαχείρισιν διὰ τῶν ὑπολοίπων τῶν προγενεστέρων χρήσεων, τὰ ὁποῖα δὲν διετέθησαν εἰς πληρωμὴν ἐξόδων τῶν ἐτῶν ἐκείνων.

Ἄρθρον 3.

Αἱ ἀνωτέρω χορηγούμεναι πιστώσεις θέλουν διανέμεσθαι καθ' ἑαυτὸν μῆνα καὶ τίθεσθαι κατὰ λόγον τῶν ἀναγκῶν, εἰς τὴν δαθεσιν τῶν ὑπουργῶν, δυνάμει Β.σ. διαταγμάτων, πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους στριζομένων εἰς τοὺς ὑπάρχοντας νόμους, Β. Διατάγματα καὶ κανονισμοὺς.

Ἄρθρον 4.

Οἱ ὑπουργοὶ δὲν δύναται ν' ὁποιοῦνδήποτε εἰδικῶν πόρου ν' αὐξήσωσι τὸ ποσὸν τῶν προσδιορισθεῖσιν διὰ τὰ ἔσοδα τῆς ὑπηρεσίας τῶν πιστώσεων· ἐὰν ἐπομένως κινητὰ ἢ ἀκίνητα, εἰς τὴν διάθεσιν τῶν εὐρισκόμενα, πωληθῶσιν ἐντὸς τοῦ ἔτους 1850, τὸ τιμῆμα αὐτῶν θεωρεῖται ὡς δημόσιον ἔσοδον καὶ καταλογίζεται εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Εἰς τὰ ἔσοδα ἐπίσης καταλογίζονται τὰ ἐπιστρεφόμενα χρήματα, διὰ πληρωμὰς ἐνταλμάτων, ἀκαταλλήτως, ἢ κατὰ λάθος ἐκδοθέντων, ὅταν ἡ ἐπιστροφή αὐτῶν γίνηται μετὰ τὸ κλείσμον τῆς ἀντικείμενης χρήσεως, ἢ ὅταν δὲν παρουσιάζεται ἀνάγκη ἀναφορᾶς τοῦ ποσοῦ αὐτῶν εἰς τὰς πιστώσεις τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργείου.

Ἄρθρον 5.

Ἡ διάρκεια τῆς χρήσεως 1850 παρατείνεται μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου τοῦ ἐπομένου ἔτους, ὅποτε κλείονται ὀριστικῶς τὰ βιβλία τῶν ἐξόδων ὅλων τῶν ὑπουργείων, καὶ θεωροῦνται ἄκυρα τὰ παρ' αὐτῶν ἐκδοθέντα, μὴ πῶ δὲ πληρωθέντα, ἐντάλματα.

Ἄρθρον 6.

Αἱ διὰ τῶν ἐτησίων προϋπολογισμῶν, εἴτε καὶ δι' εἰδικῶν νόμων χορηγούμεναι πιστώσεις διὰ δημόσια ἔργα καὶ γενικά

βοηθήματα ισχύουν μέχρι της αποπερατώσεως των έργων, διὰ τὰ ὅποια ἐχορηγήθησαν, ἐὰν ἡ ἐναρξὶς αὐτῶν ἐγένετο διαρκούσης τῆς χρήσεως. Τὰ κατὰ τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους μένοντα διαθέσιμα ὑπόλοιπα τῶν ποιούτων πιστώσεων μεταβιβάζονται αὐταπαγγέλτως εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ ἐπομένου ἔτους. Τὰ ὑπουργεῖα ὀφείλουν νὰ παρουσιάζωσι μετὰ τοῦ ἀπολογισμοῦ, καὶ λογαριασμὸν ἰδιαίτερον τῶν δαπανηθέντων δι' ἐν ἑκάστον τῶν ἐπιμελείᾳ αὐτῶν ἐκτελουμένων δημοσίων ἔργων, ἀπὸ τῆς ἐναρξέως μέχρι τῆς αποπερατώσεως αὐτῶν.

Ἄρθρ. 7.

Ἐκάστος ὑπουργὸς ὀφείλει ἐντὸς τῶν πρώτων 15 ἡμερῶν τοῦ μηνὸς Μαρτίου 1851 νὰ συντάξῃ καὶ κοινοποιήσῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, τὴν προσωρινὴν κατάστασιν τῆς χρήσεως 1850. Ἐντὸς δὲ τοῦ μηνὸς Μαρτίου 1852 τὸν ὀριστικὸν ἀπολογισμὸν τῆς χρήσεως ταύτης, διὰ τὴν διαχειρίσιν τῶν χορηγηθεισῶν αὐτῷ πιστώσεων.

Ἄρθρ. 8.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ὀφείλει νὰ συντάξῃ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου τοῦ ἔτους 1851 τὸν γενικὸν λογαριασμὸν τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως διὰ τὸ ἔτος 1850 καὶ τὴν προσωρινὴν κατάστασιν τῆς χρήσεως 1850, καὶ χάριν πληροφορίας νὰ υποβάλῃ αὐτοὺς εἰς τὰς Βουλὰς, μετὰ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 ἐνδιαλαμβανομένων προσωρινῶν καταστάσεων τῶν ὑπουργείων, ἐντὸς δὲ τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου 1852 ὀφείλει νὰ ἔχῃ συντεταγμένον καὶ τὸν ὀριστικὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς χρήσεως 1850 ὅστις πάλιν μετὰ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 διαλαμβανομένων ὀριστικῶν ἀπολογισμῶν τῶν διαφόρων ὑπουργείων, θέλει υποβληθῇ, ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ μηνὸς εἰς τὰς βουλὰς, διὰ νὰ ἐκδοθῇ ὁ κυρτὸν τὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς χρήσεως 1850 νόμος.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 31 ἰουλίου 1850.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Π. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 2 Αὐγούστου 1850.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Γ. ΝΟΤΑΡΑΣ.

Ἄρθρ. 1.

Οἱ ἐντὸς τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους ψηφισθέντες νόμοι περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς, περὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν μελισσῶν καὶ ἐπὶ τῶν ζώων, καθὼς καὶ ὁ νόμος περὶ ἐκπονήσεως 30,000 κανταρίων σμύριδος τῆς Νάξου, ισχύουν ἀπαραλλάκτως καὶ διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος 1851, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν καὶ τῶν ὑπαρχόντων νόμων καὶ διαταγμάτων θέλει ἐξακολουθήσει κατὰ τὸ 1851 ἔτος ἡ εἰσπραξὶς τῶν ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων, τῶν ἀπὸ δημοσίων κτημάτων καὶ νομημάτων προσόδων, καὶ ἐν γένει ὅλων τῶν εἰσοδημάτων, τῶν εἰδικώτερον ἀπαιτούμενων εἰς τὸν πῖνακα τῶν ἐσόδων καὶ τὰ ἀναλυτικὰ αὐτοῦ φύλλα τὰ προσσηρημένα εἰς τὸν περὶ κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1850 νόμον.

Ἄρθρ. 2.

Τὰ ἔσοδα τῆς χρήσεως 1851 ὑπολογίζονται οἷα ἐψηφίσθησαν διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους 1850, εἰς δραχμὰς δεκαεξ' ἑκατομμύρια, ὀκτακοσίας τριάκοντα τέσσαρας χιλιάδας, ὀκτακοσίας ἑνδεκα καὶ λεπτὰ ὀγδόηκοντα τρία ἀριθ. 16,834,811:83· προστίθενται δὲ εἰς ταῦτα αἱ προκαταβολαὶ τῶν τριῶν δυνάμεων ἐκ δραχμῶν 3,835,473 58 κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐνδιαλαμβανόμενα εἰς τὸν πῖνακα τῶν ἐσόδων, τὸν προσσηρημένον εἰς τὸν ψηφισθέντα προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1850.

Ἀνήκουν εἰς τὴν χρῆσιν 1851 τὰ ἔσοδα ἐκεῖνα, ὅσα παράγονται ἀπὸ δικαιοῦματα τοῦ δημοσίου ἀποκτηθέντα ἐντὸς τοῦ ὁμωνύμου αὐτῆς ἔτους.

Ἄρθρ. 3.

Ἄπασαι αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρ. 3, 4 καὶ 5, τοῦ ἤδη ἐκδοθέντος περὶ κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1850 νόμου, ισχύουσι σχετικῶς καὶ διὰ τὰ ἔσοδα τῆς χρήσεως 1851.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Αὐγούστου 1850.

Ο Θ Ω Ν

Π. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Αὐγούστου 1850,

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Γ. ΝΟΤΑΡΑΣ.

ΝΟΜΟΣ ΡΟΓ'.

Περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1851.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘΕΡΙΟΤ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Τὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος 1851 προσδιορίζονται οἷα ἐψηφίσθησαν διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐνεστῶτος 1850 ἔτους.

Ἄρθρ. 2.

Ἐξαίρουνται αἱ πιστώσεις ἐκεῖναι, ὅσαι ἐχορηγήθησαν διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1850 διὰ δαπάνας εἰδικῶς εἰς αὐτὸν ὠρισμένας καὶ μὴ περιοδικὰς, ἐκ δραχμῶν ἑνεακοσίων ἐξήκοντα τεσσάρων χιλιάδων, ἑκατὸν τεσσαράκοντα πέντε καὶ λεπ-

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
Ἀριθ. 25.

ΑΘΗΝΑΙ, 15 Αὐγούστου.

ΝΟΜΟΣ ΡΟΓ'.

Περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1851.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘΕΡΙΟΤ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν ὡς ἑξῆς·

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΤΟΣ 1850).

τῶν ἐννεήκοντα ὀκτὼ ἀριθ. 964, 145 98 κατὰ τοὺς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ προσηρτημένους εἰδικούς καθ' ὑπουργεῖον καὶ κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα πίνακας.

Ἄρθρ. 3.

Τροπολογούμενου κατὰ τὰ ἀνωτέρω τοῦ γενικοῦ πίνακος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ 1850, καὶ τῶν ἀναλυτικῶν αὐτοῦ εἰδικῶν προϋπολογισμῶν καθ' ὑπουργεῖον, χορηγοῦνται εἰς τοὺς ὑπουργοὺς πιστώσεις, συμποσούμεναι εἰς δραχμὰς δεκάσενεά ἑκατομύρια, τριακοσίας πενήκοντα ἑπτὰ, χιλιάδας καὶ λεπτὰ τεσσαράκοντα τρία, καὶ καταλογιζόμεναι ὡς ἑξῆς.

Α. Εἰς χρέος Δημόσιον, ἦτοι

Εἰς τόκους καὶ χρεόλυτρον τοῦ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῶν τριῶν δυνάμεων δανείου 3,835,473:42

Εἰς προμήθειαν καὶ ἄλλα ἐξόδα τοῦ αὐτοῦ

δανείου 50,376:42

Εἰς ἀπόδοσιν τῶν προκαταβολῶν τῶν τριῶν

δυνάμεων 1,287,491:20

Εἰς τόκους ἐσωτερ. χρέους 1,000

Εἰς συντάξεις 378,981:12 5,544 322:32

Β'. Εἰς τὴν Βασιλικὴν

χορήγησιν 1,000,000

Γ'. Εἰς ἀποζημιώσεις

τῶν βουλ. σωμάτων 465,000

Δ'. Εἰς τὴν γενικὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὑπουργείων, ἦτοι

Τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν

ἑξωτερικῶν Σχέσεων 385,364

Τῆς Δικαιοσύνης 1,207,648

Τῶν ἑσωτερικῶν . . . 1,654,270:46

Τῶν ἑκκλησιαστικῶν . . 824,816:40

Τῶν Στρατιωτικῶν . . 4,816,830:95

Τῶν Ναυτικῶν 1,334,888:65

Τῶν Οἰκονομικῶν . . . 450,220 10,674,038:46

Ε. Εἰς τὰ ἐξόδα τῆς διοικήσεως, ἐπιστάσεως καὶ

εἰσπράξεως τῶν φόρων 1,634,356:65

Σ'. Εἰς τὰς διαφόρους

πληρωμὰς 40,000

Τὸ ὅλον 19,357,717:43

Ἄρθρ. 4.

Ἄπασαι αἱ λοιπαὶ διατάξεις τῶν ἄρθρων 2, 3, 4, 5, 6, 7, καὶ 8 τοῦ ἤδη ἐκδοθέντος περὶ κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1850 νόμου, ἰσχύουν σχετικῶς καὶ διὰ τὰ ἐξόδα τῆς χρήσεως 1851.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ πρὸς ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Αὐγούστου 1850.

Ο Θ Ω Ν.

Π. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Αὐγούστου 1850.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς

Γ. ΝΟΤΑΡΑΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 26.

ΑΘΗΝΑΙ, 16 Αὐγούστου.

ΝΟΜΟΣ ΡΟΔ'.

Περὶ χορηγήσεως νέου δανείου εἰκοσι χιλιάδων δραχμῶν εἰς τὸν δῆμον Ἀθηνῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐκυρώσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ χορηγήσῃ εἰς τὸν δῆμον Ἀθηνῶν ἐπὶ τῶν αὐτῶν θάσεων τοῦ ἀπὸ 19 Φεβρουαρίου 1847 Νόμου, νέον δάνειον εἰκοσι χιλιάδων δραχμῶν, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ἀποκλειστικῶς διὰ τὰς ἐπισκευὰς τῶν ὑδραγωγείων ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς πόλεως.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1ην Αὐγούστου 1850.

Ο Θ Ω Ν

Γ. ΝΟΤΑΡΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Αὐγούστου 1850.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς

Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 27

ΑΘΗΝΑΙ, 24 Αὐγούστου.

ΝΟΜΟΣ ΡΟΕ'.

Περὶ ἐπιβολῆς ἐκτάκτων φόρων καὶ ἐκποιήσεως ἐθνικῶν τινων γαιῶν πρὸς κατασκευὴν προκυμαλίας κλπ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσσαμεν καὶ διατάττομεν τάδε.

Ἄρθρ. Α.

Ὅλα τὰ ἐν τῷ ὅρμῳ Κατακώλῳ προσορμιζόμενα πλοῖα θέλουν πληρῶναι δικαίωμα προκυμαλίας. Τὸ δικαίωμα τοῦτο, ὑπολογιζόμενον ἀναλόγως τῆς χωρητικότητος τοῦ πλοίου, προσδιορίζεται εἰς 10 λεπτὰ καθ' ἕναστον τόνον.

Ἐπιβάλλονται ὡσαύτως οἱ ἀκόλουθοι φόροι ἐπὶ τῶν ἐπιβιβαζομένων προϊόντων, καθὼς καὶ τῶν εἰσκομιζομένων ἐμπορευμάτων εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὑποτελωνείου Κατακώλου, κατὰ τὴν ἐφεξῆς ἀναλογίαν·

α.) Ἐπὶ τοῦ σταφιδοκαρποῦ κατὰ χιλιάδα λιτρῶν Ἑνετικῶν ἀνὰ δραχμὰς 4,00
β.) Ἐπὶ τῶν οἴνων κατὰ βαρέλλαν ἀνὰ 0,25
γ.) Ἐπὶ τῶν οἶνοπνευμάτων ὡσαύτως ἀνὰ 0,50
δ.) Ἐπὶ τοῦ σίτου κατὰ κοιλὸν ὡσαύτως ἀνὰ 0,15

ε.) Επί του αραβοσίτου, κριθής και καλαμποκίου κατά κοιλόν ανά	0,10
ς.) Επί της βρώμης κατά κοιλόν ανά	0,06
ζ.) Επί βοών αγελάδων και ἵππων κατὰ κεφαλὴν ἀνά	1,00
η.) Επί ὄνων και χοίρων ὡσαύτως	0,50
θ.) Επί αἰγυπροβάτων ὡσαύτως	0,15

ι.) Δύω τῆς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἀξίας ἐφ' ὧν τῶν λοιπῶν προϊόντων ἐπὶ μεταφορᾷ ἢ ἐξαγωγῇ ἐκφερομένων.

ια.) Ἐν τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἀξίας ἐφ' ὧν τῶν ἐπὶ μεταφορᾷ ἢ εἰσαγωγῇ εἰσκομιζομένων ἐμπορευμάτων, ἐξαίρεσει τῶν ἐδωδύμων, καθ' ὅσον ταῦτα ὑποβάλλονται εἰς τὴν ἀμεσον δημοτικὴν φορολογίαν.

ιβ.) Εἰς τοὺς ἀνωτέρω φόρους προστίθεται καὶ τὸ ποσὸν δραχ. 9,000, προσδιορισμένον εἰς ὁδοποιεῖν διὰ τῶν ἐγκεκριμένων δημοτικῶν προϋπολογισμῶν τῶν ἐτῶν 1848 καὶ 1849 μὴ χρησιμευσασῶν δ' ἄχρι τοῦδε πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν.

Τὰ εἰς τὴν ἀνωτέρω φορολογίαν ὑποβαλλόμενα προϊόντα καὶ ἐμπορεύματα εἶναι ἐλεύθερα πάσης ἄλλης δημοτικῆς φορολογίας.

Ἡ εἰσπραξὶς τῶν εἰρημένων φόρων θέλει ἐνεργεῖσθαι παρὰ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ ὑποτελωνίου Κατακώλου, ἐπὶ ἀμοιβῇ 1 0/6 ἐπὶ τοῦ εἰσπραττομένου ποσοῦ, κατὰ τὰς περὶ δημοσίων ὑπολόγων διατάξεις καὶ ὑπὸ τὸν ἐλεγχον τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς τοῦ δήμου Λετρίνων.

Τὰ ἐκ τῶν εἰσπράξεων χρήματα θέλουσι κατατίθεσθαι ἐπὶ τόκῳ εἰς τὴν ἐθνικὴν τράπεζαν.

Ἄρθρ. Β'.

Τὰ ἐντεῦθεν εἰσπραττόμενα θέλουσι χρησιμεύσει:

α.) Εἰς κατασκευὴν προκυματῶν ἵνα δι' αὐτῶν ὁ ὅρμος Ἀγ. Ἀνδρέου μεταβληθῇ εἰς ἀσφαλῆ λιμένα.

β.) Εἰς κατασκευὴν αἰμασίας γύρωθεν τοῦ μνησθέντος λιμένος.

γ.) Εἰς κατασκευὴν φάρων,

δ.) Εἰς μετοχέεισιν ποτίμου ὕδατος εἰς τὴν παραλίαν καὶ κατασκευὴν πρὸς ὕδρευσιν τῶν πλοίων βρύσιν, καὶ

ε.) Εἰς κατασκευὴν μιᾶς γενικωτέρας ἀμαξωτῆς ὁδοῦ πρὸς τὸν λιμένα καὶ εἰς ἐπιδιόρθωσιν τῶν ὑπαρχουσῶν ἐν χρήσει.

Ἄρθρ. Γ'.

Ὅλαι αἱ ἐθνικαὶ γαῖαι τὰς ὁποίας θέλει καταλάβει τὸ σχέδιον τοῦ εἰς Ἀγ. Ἀνδρέαν σχηματισθῆναι ἐνὺ συνοικισμοῦ μέχρι χιλίων Β. πήχειων βάθους γύρωθεν τῆς αὐτῆς τοῦ λιμένος, θέλουν ἐκποιηθῇ διὰ πλειστηριασμοῦ, ὅπως καὶ τὰ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως τῶν γαίων τούτων χρήματα χρησιμεύσωσιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ Β' ἄρθρῳ ἀναφερομένων ἔργων. Αἱ κατὰ τὸ σχέδιον τοῦ λιμένος εἰς δημοτικὴν ἀνάγκην προσδιοριζόμεναι γαῖαι θέλουσι παραχωρηθῇ δωρεὰν τῷ δήμῳ Λετρίνων.

Ἐξαιρούνται τῆς διαθέσεως ταύτης αἱ γαῖαι αἱ ἀπαρτίζουσαι τὰ κατὰ τὸ σχέδιον παράλια οἰκόπεδα, τὸ βάθος τῶν ὁποίων προσδιορίζεται εἰς πήχεις Βασ. 25 (εἰκοσιπέντε). Τὰ οἰκόπεδα ταῦτα θέλουν ὡσαύτως ἐκποιηθῇ κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον, ἀλλὰ τὰ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως αὐτῶν χρήματα θέλουν χρησιμεύσει ἀποκλειστικῶς εἰς κατασκευὴν δημοσίων καὶ δημοτικῶν καταστημάτων εἰς Ἀγ. Ἀνδρέαν.

Ἄρθρ. Δ'.

Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων τούτων θέλει ἐνεργηθῇ κατὰ τὰ περὶ δημοσίων ἔργων κανονισμένα ἐπ' αὐτῆς ἐφορεῖται τριμελὲς ἐπιτροπὴ, συγκειμένη ἐκ δύο μελῶν διοριζομένων ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἑνὸς ἐκλεγμένου ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ δήμου Λετρίνων.

Τὰ καθήκοντα τῆς ἐπιτροπῆς θέλουν ὀρισθῇ διὰ Βασ. Διατάγματος.

Ἄρθρ. Ε'.

Ἐὰν ἅμα ἀποχλιζομένου προσηκόντως τοῦ ὅρμου Ἀγ. Ἀνδρέου διὰ τῆς προόδου τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ Β. τοῦ παρόντος νόμου ἀναφερομένων ἔργων, ἡ Κυβέρνησις κρίνῃ εὐλόγον νὰ μεταφέρῃ εἰς Ἀγ. Ἀνδρέαν τὸ εἰς Κατάκωλον ὑποτελωνεῖον, τὰ εἰς τὸν λιμένα τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου προσορμιζόμενα πλοῖα καὶ τὰ ἐκεῖ εἰσαγόμενα ἢ ἐξαγόμενα ἐμπορεύματα θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ Α' ἀναφερομένους φόρους, οἵτινες θέλουν εἰσπράττεσθαι εἰς τὸν νέον τοῦτον τελωνιακὸν σταθμόν.

Ἐν περιπτώσει δὲ, καθ' ἣν ἡ Κυβέρνησις ἤθελε συστήσει ἑξῆς τελωνιακὸν σταθμόν εἰς ἅγιον Ἀνδρέαν, διατηρουμένου τοῦ ἐν Κατάκωλῳ ὑπάρχοντος, ἡ ἐπιβολὴ καὶ εἰσπραξὶς τῶν φόρων θέλει ἐνεργεῖσθαι εἰς ἀμφοτέρους τοὺς εἰρημένους σταθμούς.

Ἄρθρ. ΣΤ'.

Ἡ εἰσπραξὶς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον Α. καὶ Ε. ἐπιβαλλομένων φόρων θέλει ἐξακολουθεῖ μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν ἀπαιτουμένου κεφαλαίου πρὸς ἐντελῇ ἀποπράττωσιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ Β. τοῦ παρόντος νόμου ἀναφερομένων ἔργων.

Ἄρθρ. Ζ'.

Οἱ ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοὶ θέλουν δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει καθ' ὅσον εἰς ἑκαστον ἀνήκει, τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 8 Αὐγούστου 1850.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Λ Ι Α

Γ. ΝΟΤΑΡΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 16 Αὐγούστου 1850.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄρθρ. 28. (Παρελείφθη).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄρθρ. 29.

ΑΘΗΝΑΙ, 2 Σεπτεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διαμονητρίων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Πᾶς ὅστις δὲν εἶναι σταθερῶς ἀποκαταστημένος ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ὀφείλει νὰ ἐφοδιχῆται μὲ διαμονητῆριον.

Ἄρθρον 2.

Τὸ διαμονητῆριον ἐκδίδεται ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας

Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἐπὶ τοῦ ἀρμοδίου σφραγιστοῦ χάρτου, υπογραφόμενον ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ ἐν αὐτῷ δὲ σημειοῦται:

- 1) Τὸ ὄνομα.
- 2) Τὸ ἐπώνυμον.
- 3) Ἡ ἡλικία.
- 4) Τὸ ἐπάγγελμα ἢ ἐπιτήδευμα καὶ
- 5) Ὁ σκοπός, δι' ὃν διατρίβει ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τῆς

διοικητικῆς ἀστυνομίας.

Τὰ διαμονητήρια ἀνανεοῦνται κατὰ τριμηνίαν.

Ἄρθρον 3.

Εἶναι ἀπηγορευμένον νὰ ἐφοδιαζῶνται μὲ διαμονητήρια ἐπαί-
ται, τυχοδιώκται καὶ ἄνθρωποι, τῶν ὁποίων ὁ ἀγυρτικὸς χαρα-
κτήρ εἶναι ἀποδεδειγμένος.

Τὰ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως ταύτης προκύπτοντα
παράπονα διαλύονται διοικητικῶς.

Ἄρθρον 4.

Ὅσοι ἐκ τῶν προσωρινῶς διαμενόντων εἰς τὴν δικαιοδοσίαν
τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας δὲν εἶναι γνωστοὶ εἰς αὐτὴν δὲν δύ-
ναιτο νὰ λάβωσι διαμονητήρια, ἐὰν δὲν παρουσιάσωσι δύο
ἀξιουχέους ἐγγυητὰς κατοίκους τῆς δικαιοδοσίας τῆς, οἵτινες νὰ
ἐγγυηθῶσι διὰ πᾶσαν παρεκτροπὴν αὐτῶν.

Ἄρθρον 5.

Οἱ ξενοδόχοι καὶ ὅσοι μετέρχονται ὡς ἐπιτήδευμα τὸ νὰ δέ-
χονται ξένους ὀφείλουσι νὰ μηνύωσιν εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκείνην
ἐκ τῶν ξενιζομένων, ὅστις ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρων ἀπὸ τῆς
ἀφίξεώς του δὲν ἤθελεν ἐφοδιασθῆ μετὰ τὸ ἀνήκον διαμονητήριον.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει
τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Αὐγούστου 1850.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλίςσα

ΑΜΑΛΙΑ.

Γ. ΝΟΤΑΡΑΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 30. (παρελείφθη)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 31

ΑΘΗΝΑΙ, 12 Σεπτεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐνάρξεως τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν τῆς Γ' Περιόδου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 30 τοῦ Συντάγματος καὶ τὸ
ἄρθρ. 16 τοῦ περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν νόμου ἀπεφασίσμεν καὶ
διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Οἱ ἐκλογεῖς θέλουσι συνελθεῖν ἐντὸς τοῦ παρόντος μηνὸς Σεπ-
τεμβρίου ἵνα ἐκλέξωσι τοὺς βουλευτὰς κατὰ τὸν ἐπὶ τούτῳ νό-
μον, ἡ δὲ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία συγκαλοῦνται κατὰ τὴν 30 Ὀκ-
τωβρίου ἐνεστῶτος ἔτους, ἡμέραν ἐνάρξεως τῆς πρώτης συνόδου
τῆς τρίτης βουλευτικῆς περιόδου.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ὑπουργὸς
ἐπὶ τῶν ναυτικῶν καὶ οἱ λοιποὶ ὑπουργοὶ τοῦ Κράτους θέλουσι
προσυπογράψαι, ὁ δὲ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργὸς θέλει δη-
μοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Σεπτεμβρίου 1850.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλίςσα

ΑΜΑΛΙΑ

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ Πρόεδρος, Π. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ, Σ. ΜΗΛΙΟΣ,

Α. ΠΑΪΚΟΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ, Γ. ΝΟΤΑΡΑΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 32 (Παρελείφθη)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 33.

ΑΘΗΝΑΙ, 12 Σεπτεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ὑποχρεώσεων εἰς τὰς ὁποίας θέλουσι ὑπόκεισθαι οἱ ἀναδε-
χόμενοι τὴν ἐκτέλεσιν δημοσίων ἐργασιῶν ἐργολάβοι.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες τὴν ἀνάγκην νὰ προσδιορισθῶσιν ἀπαξ μὲ τὴν
ἀπαιτούμενην ἀκριβείαν οἱ γενικοὶ ὅροι, ἐπὶ τῇ ἐξέσει τῶν ὁποίων
θέλει ἐκτίθεσθαι εἰς δημοπρασίαν πᾶσα ἐκτέλεσις τῶν δημοσίων
ἐργων, ἡ προμήθεια, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν
ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν ἀπεφασίσμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Δεκτοὶ εἰς τοὺς πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν δημοσίων ἐργων συνα-
γωνισμοὺς εἶναι μόνον οἱ ἔχοντες τὰ πρὸς ἐπιχείρησιν αὐτῶν
ἀπαιτούμενα προσόντα· ἐπὶ τούτῳ πᾶς συναγωνιζόμενος ὀφεί-
λει νὰ προσάγῃ εἰς τὴν διενεργούσαν τὴν δημοπρασίαν ἀρχὴν
α) πιστοποιητικόν, ἐκδιδόμενον ἐν πρὸ τῆς ἐμφανίσεως ἔτος καὶ
διαλαμβάνον τὰς ἐκτελεσθεῖσας παρ' αὐτοῦ ἐργασίας δημοσίας,
δημοτικὰς ἢ καὶ ἀξίας λόγου ιδιωτικὰς, καὶ β) ἐπίσημον πρᾶ-
ξιν ἢ ἐγκυρον ὑπόσχεσιν ἐγγυήσεως.

Ὅσάκις ὅμως ἐκτίθεται εἰς δημοπρασίαν ἡ προμήθεια ὑλικῶν
πρὸς συντήρησιν ὁδῶν, ἡ ἐκτέλεσις ἐργασιῶν μὴ ἀπαιτούσης εἰ-
δικότητος, οἷον ἐκχώματα, ἐπιχώματα καὶ λοιπὰ τοιαῦτα ἔργα,
εἶναι ἀνεξαιρέτως δεκτὸς πᾶς ἀξιοχρεὼς ἐργολάβος.

Ἄρθρον 2.

Ἡ διὰ κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας προσαγομένη ἐγγύη-
σις ἀπαιτεῖται νὰ ᾖ ἀξίας ἴσης μὲ τὸ 1/5 τοῦ ὀλικοῦ ἀντι-
τίμου τῆς ἐργολαβίας. Ἐὰν δ' ὁ ἐργολάβος προτίθεται νὰ ἐξαι-
τήσῃ προκαταβολὴν τινα κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ ἀπὸ 26 Σεπ-
τεμβρίου 1836 ἡμετέρου διατάγματος, ὀφείλει νὰ προσάγῃ
ἐγγυήσιν ἀνωτέρας ἀξίας, ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ τῆς προκα-
ταβολῆς.

Ἄρθρον 3.

Ἐὰν κατὰ τὴν ἐγκρίσιν τῶν πρακτικῶν τῆς δημοπρασίας φανῇ
εὐλογον εἰς τὴν ἀρχὴν νὰ κάμῃ προσθαφαιρέσεις εἰς τε τὸ σχέ-
διον καὶ τὸν ὑπολογισμὸν ὁ ἐργολάβος θέλει συμμορφοῦσθαι
ἀκριβῶς μὲ ταῦτα, προσθαφαιρουμένης τῆς ἀντιστοιχούσης ἀπο-

ζημιώσεως αναλόγως τῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ σημειωμένων τιμῶν καὶ τῆς ἐπενεχθείσης εἰς αὐτάς αὐξομειώσεως κατὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοπρασίας· οὐδεμίαν δὲ ἐτέραν ἀπαιτησὶν ἀποζημιώσεως δύναται νὰ ἔχῃ ὡς ζημιούμενος, διότι ἐκ τῆς τοιαύτης τροποποιήσεως. Ἐὰν ὅμως διὰ τῶν προσθαφαιρέσεων αὐξομειωθῇ ὁ ὑπολογισμὸς κατὰ τὸ 1/6 ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν θέλησιν τοῦ ἐργολάβου νὰ παραιτηθῇ τῆς ἐργολαβίας.

Ἄρθρον 4.

Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἀναδεχθέντα τὴν ἐργολαβίαν νὰ παρχωρῇ εἰς ἕτερον τὸ ὅλον ἢ μέρος ταύτης, ἢ δὲ παράβασιν τοῦ ὅρου τούτου ἐπάγει κατ' ἀρέσκειαν τῆς ἀρχῆς τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐργολαβίας, ἥτις ἐκτίθεται εἰς ἀναπλειστηριασμὸν εἰς θάρος τοῦ ἐργολάβου· ἐπίσης ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἐργολάβον ν' ἀπομακρυνθῇ τῶν ἐργασιῶν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν αὐτῶν ἐκτὸς ἐνδεχομένη παρὰ τοῦ μηχανικοῦ τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν δι' ὑποθέσεις ἀφορώσας μόνον τὴν ἐργολαβίαν. Ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὀφείλει νὰ διορίξῃ, τῇ ἐγκρίσει τοῦ μηχανικοῦ, ἁξίον τινα ἀντιπρόσωπον, ὅστις θέλει μισθοδοτεῖ τοὺς ἐργάτας καὶ λαμβάνει τ' ἀπαιτούμενα μέτρα, ὥστε ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τοῦ ἐντολέως του νὰ μὴ παρεμβάλλωνται προσκόμματα εἰς τὴν πρόοδον τῶν ἐργασιῶν.

Ἄρθρον 5.

Κατὰ τὴν ὑπὸ τῆς διακρῦξεως προσδιοριζομένην ἐποχὴν ὁ ἐργολάβος θέλει κάμει ἐναρξίν τῶν ἐργασιῶν διατηρῶν ἀκριβῶς τοὺς ἀπαιτούμενους ἐργάτας· θέλει ἐκτελεῖ ἀπάσας τὰς ἐργασίας κατὰ τὸ σχέδιον καὶ ὑπολογισμὸν, συμμαρφοῦμενος ἐντελῶς μὲ τὰς ὁδηγίας καὶ διαταγὰς τὰς ὁποίας θέλει τῷ δίδει ὁ μηχανικὸς ἢ ὁ ἐνεργῶν ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ· ἐπὶ τούτῳ ὁ ἀρμόδιος νομάρχης θέλει παραδίδει εἰς αὐτὸν ἀντίγραφα ἐπικυρωμένα τοῦ ὑπολογισμοῦ καὶ τῶν εἰδικῶν τεχνικῶν ὅρων τῆς ἐργολαβίας, ὅταν ὑπάρχωσι τοιοῦτοι.

Ἄρθρον 6.

Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς τὸν ἐργολάβον νὰ ἐπιφέρει ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν ἐλαχίστην ἀλλοίωσιν εἰς τὰ σχέδια καὶ ὑπολογισμοὺς θέλει δὲ συμμορφοῦσθαι ἀκριβῶς ἐπὶ ἀναλόγῳ ἀποζημιώσει γινομένη κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος διατάγματος, μὲ τὰς ἐγγράφως πρὸς αὐτὸν κοινοποιούμενας τροποποιήσεις, τὰς ὁποίας ὁ μηχανικὸς ὑπ' εὐθύνην του θέλει φέρει εἰς ταῦτα πρὸς σκοπιμωτέραν καὶ οἰκονομικωτέραν ἐφαρμογὴν τῶν.

Ἄρθρον 7.

Ὁ ἐργολάβος ὑποχρεοῦται εἰς τὴν δι' ἰδίων του ἐξόδων προμήθειαν ὅλου τοῦ ἀναγκαίου ὑλικοῦ, ἐργαλείων, σκευῶν, πηγμάτων, καὶ τῶν πρὸς διαγράψιν τῶν ἔργων ἀπαιτούμενων σταθμῶν, καμάκων, πασσάλων κτλ. ὅσα δὲ τοιαῦτα τῷ παραδοθῶσιν ἀπὸ τὰς δημοσίας ἀποθήκας θέλει ἐπιστρέφει ἐν καλῇ καταστάσει ἀντικαθιστῶν διὰ τῆς ἀξίας αὐτῶν, κατὰ τὴν διατίμησιν, τὰ βεβλαμμένα.

Ἄρθρον 8.

Διὰ τῶν ἐγκριθέντων καὶ ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου παραδεχθεισῶν τιμῶν θέλει οὗτος προμηθεύει, μετακομίζει ἐπὶ τοῦ τόπου τῶν ἐργασιῶν, κατεργάζεσθαι καὶ τοποθετεῖ καταλλήλως ἅπαντα τὰ ὑλικά· θέλει πληρῶναι τακτικῶς τοὺς τεχνίτας, καὶ λοιποὺς ὅσους θέλει μεταχειρίζεσθαι πρὸς καλὴν καὶ στερεάν ἐκτέλεσιν τῶν ἐργασιῶν. Ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει λάθους ἢ παραδρομῆς εἰς τὰς ἐν τῷ ὑπολογισμῷ σημειωμένας τιμὰς δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξαίτηται τὴν ἀναθεώρησιν αὐτῶν ὑποτιθεμένου ὅτι μετὰ τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ ὑπολογισμοῦ, καὶ ἐν πλήρει γνῶσει καὶ παραδοχῇ αὐτοῦ, ἀνέλαβεν οὗτος τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν αὐτῷ ὑπολογιζομένων ἐργασιῶν· δύναται ὅμως νὰ ἐξαίτηται τὴν ἀναθεώρησιν τῶν καταμετρήσεων ἢ τῶν διαστάσεων τῶν διαφόρων ἔργων.

Ἄρθρον 9.

Τὸ ὑλικὸν θέλει ἐξάγεσθαι ἀπὸ τοὺς ἐν τῷ ὑπολογισμῷ σημειωμένους τόπους καὶ θέλει εἶσθαι τῆς καλλιτέρας ποιότητος ἐντελῶς καὶ ἐντέχνως κατεργασμένον· ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει θέλει ἀπορρίπτεσθαι καὶ ἀντικαθίσταται δαπάνῃ τοῦ ἐργολάβου, ἐπὶ τούτῳ θέλει γίνεσθαι ἡ κατάλληλος χρῆσις τοῦ ὑλικοῦ μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ ἐπιθεώρησιν καὶ παραδοχὴν του. Ἐν περιπτώσει ἀμφισβήτησεως ὁ μηχανικὸς θέλει συντάττει περὶ τῆς ἀμφισβήτησεως καὶ τῶν αἰτιῶν ταύτης πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον θέλει κοινοποιεῖσθαι πρὸς τὸν ἐργολάβον ἔχοντα δικαίωμα νὰ σημειῇ ἐπ' αὐτῷ τὰς ἀντιρρήσεις του· ἡ ἀμφισβήτησις θέλει διαλυθῆναι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 23 τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἄρθρον 10.

Ἐὰν ἀναφύεται ὑπόνοια ὅτι ἐργασία τις εἶναι κακῶς τετελεσμένη, ὁ μηχανικὸς θέλει διατάσσει τὴν κατεδάφισιν καὶ τὴν ἐκ νέου κατασκευὴν τῆς, τὰ δὲ ἐκ τούτου ἔξοδα θέλουν εἶσθαι εἰς θάρος τοῦ ἐργολάβου, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ ὑποψηφία ἤθελεν ἀποδειχθῇ βάσιμος· ἀμφισβητούμενου τοῦ πράγματος ἐνεργοῦνται ὡς καὶ ἀνωτέρω τὰ ἐν τῷ ἀρθρ. 23 ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 11.

Ἄπαν ἐν γένει τὸ ὑλικὸν πρέπει νὰ ἔχῃ τὰς ἐν τῷ ὑπολογισμῷ σημειωμένας διαστάσεις, ἢ θάρος· ἡ ἐπαύξησις τῶν διαστάσεων τούτων δὲν θέλει παρέχει εἰς τὸν ἐργολάβον δικαίωμα μείζονος πληρωμῆς.

Ἄρθρον 12.

Ἐὰν κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν ἀπαιτεῖται νὰ καταδαφισθῶσι παλαιὰ οἰκοδομήματα ὁ ἐργολάβος θέλει ἐνεργεῖ τὴν κατεδάφισιν μετὰ τῆς ἀνηκούσης προσοχῆς, ὅπως μὴ τὸ ἐκ τῆς καταδαφίσεως ὑλικὸν βλαφθῇ. Μὴ προβλεπομένης δὲ τῆς κατεδαφίσεως ἐν τῷ ὑπολογισμῷ ὁ ἐργολάβος οὐχ ἥττον, προσκλήσει τοῦ μηχανικοῦ, θέλει ἐνεργεῖ αὐτὴν ἀποζημιούμενος, καθ' ὃν τρόπον ὀρίζει τὸ ἀρθρ. 17 τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἄρθρον 13.

Ὅσῳκις λόγῳ οἰκονομίας ἢ κατεπειγούσης ἀνάγκης θέλει γίνεσθαι χρῆσις παλαιοῦ ἢ νέου ὑλικοῦ ἀνήκοντος εἰς τὸ δημόσιον, ὁ ἐργολάβος θέλει μὲν ἀποζημιωθῆναι διὰ τὴν κατεργασίαν καὶ χρῆσιν αὐτοῦ, οὐχὶ δὲ καὶ διὰ τὴν τυχούσαν τῆς ὠφελείας του μείωσιν ὡς ἐκ τῆς ἀφαιρεθείσης προμηθείας.

Ἄρθρον 14.

Ὁ ἐργολάβος ὀφείλει νὰ μεταχειρίζεται ἐμπείρους ἱκανοὺς καὶ τιμίους τεχνίτας, ὁ δὲ μηχανικὸς δύναται ν' ἀποπέμψῃ τοὺς μὴ τοιούτους ἢ τοὺς ἀπειθοῦντας εἰς τὰς διαταγὰς του.

Ἄρθρον 15.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν παντὸς εἶδους τεχνιτῶν καὶ ἐργατῶν πρέπει νὰ ᾔηται ἀνάλογος πρὸς τὰς ἐκτελούμενας ἐργασίας· ἐπὶ τούτῳ ὁ ἐργολάβος ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸν μηχανικὸν ἐκάστοτε κατὰ τὰς προσδιοριζομένας εἰς αὐτὸν ἡμέρας καὶ ὥρας ὀνομαστικὸν κατάλογον τῶν ἐργαζομένων.

Ἄρθρον 16.

Εἰς περίστασιν καθ' ἣν αἱ ἐργασίαι δὲν θέλουν προοδεύει ἐνεκεν ἐλλείψεως ὑλικοῦ, τεχνιτῶν ἐργατῶν κτλ. ἐκ δὲ τῆς ἐλλείψεως ἤθελεν εἰκάζεσθαι ἡ μὴ ἀποπεράτωσις τῶν ἐντὸς τῆς τεταγμένης διὰ τῆς διακρῦξεως προθεσμίας, ὁ ἀρμόδιος νομάρχης δι' εἰδικῆς ἀποφάσεως, κοινοποιουμένης πρὸς τὸν ἐργολάβον θέλει διατάσσει τὴν ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῆς ἀρχῆς καὶ εἰς λογασμὸν τοῦ ἐργολάβου ἐκτέλεσιν τῶν ἐργασιῶν, δι' ἡμερομίσθίων, δι' ἀποκοπῆς ἢ ὅπως ἄλλως θέλει ἐγκρίνῃ. Ἡ νομαρχικὴ αὕτη ἀπόφασις θέλει ἐκτελεῖσθαι ἀνευ οὐδεμιᾶς ἄλλης διατυπώσεως, μετὰ παρέλευσιν τῆς ἐν αὐτῇ ὀριζομένης προθεσμίας,

ἐὰν ὁ ἐργολάβος ἐντὸς αὐτῆς δὲν ἤθελε σπεύσει νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ἐπιβαλλομένας εἰς αὐτὸν ὑποχρεώσεις.

Ἀποκείται δὲ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείων, πληροφоруόμενον πάραυτα τὰ διατρέχοντα, νὰ διατάτῃ τὴν ἐξακολουθήσιν τῆς ἀπ' εὐθείας, ὡς ἀνωτέρω ἐβρέθη, ἐκτελέσεως τῶν ἐργασιῶν, ἢ τὴν ἐκθεσιν τῆς ἐργολαβίας εἰς ἀναπλειστηριασμένη λογιζομένης τῆς ζημίας εἰς βάρος τοῦ ἐργολάβου, καθ' ἑκατέραι τὰς περιπτώσεις· αἱ δὲ περιπλέον δαπάναι θέλουν λαμβάνεσθαι ἀπὸ τὰ εἰς τὸν ἐργολάβον τυχὸν ὀφειλόμενα ποσὰ ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς δικαστικῆς προσφυγῆς κατ' αὐτοῦ, καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ του. Ἐὰν ἀπ' ἐναντίας ἢ ἀπ' εὐθείας ἢ δι' ἀναπλειστηριασμοῦ ἐκτελέσῃ τῶν ἐργασιῶν ἤθελε παράσχει ὠφέλειάν τινα συγκριτικῶς πρὸς τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πρώτης δημοπρασίας, ὁλόκληρος ἢ ὠφέλεια θέλει ἀνήκει εἰς τὸ δημόσιον καὶ οὐχὶ εἰς τὸν ἐργολάβον ἢ τὸν ἐγγυητὴν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 17.

Προκειμένου λόγου περὶ ἐκτελέσεως ἐργασιῶν μὴ διαληφθεῖσων εἰς τὸν ὑπολογισμόν αἱ τιμαὶ αὐτῶν θέλουν κανονίζεσθαι ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ κατ' ἐξομοίωσιν πρὸς τὰς μᾶλλον ἀναλογούσας· μὴ οὖσης δὲ κατορθωτῆς τῆς ἐξομοιώσεως ταύτης αἱ τιμαὶ θέλουν κανονίζεσθαι ὑπὸ τοῦ νομάρχου, ἀκούοντος τὸν τε μηχανικὸν καὶ ἐργολάβον, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης τιμῆς τῶν ἡμερομισθίων καὶ τοῦ ὕλικου εἰς τὸν τόπον, ὅπου γίνονται αἱ ἐργασίαι.

Ἄρθρον 18.

Ὁ ἐργολάβος δὲν δικαιούται ν' ἀπαιτήσῃ ἀποζημίωσιν διὰ ζημίας προελθούσης εἰς αὐτὸν ἐξ ἀμελείας, ἀνεπιτηδείότητος, ἀπρονοησίας ἢ μὴ χρήσεως τῶν καταλλήλων μέσων· ἐξαίρουται αἱ ἐκ θεομηνίας ζημιαί, περὶ ὧν ὀφείλει ὁ ἐργολάβος, ἐπὶ ἀποβολῇ πάσης περὶ ἀποζημιώσεως αἰτήσεως αὐτοῦ, ν' ἀναφέρῃ ἐντὸς δέκα τὸ πολὺ ἡμερῶν, ἀφ' ἧς συνέβησαν· εἰς δὲ τὴν ἀρχὴν ἀπόκειται ν' ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ταύτης τοῦ ἐργολάβου.

Ἄρθρον 19.

Αἱ μερικαὶ καὶ γενικαὶ καταμετρήσεις, αἱ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν συνταττόμεναι πρὸς πληρωμὴν καταστάσεις, καὶ τὰ τῆς παραδόσεως καὶ παραλαβῆς πρωτόκολλα θέλουν κοινοποιεῖσθαι ἐπὶ ἀποδείξει πρὸς τὸν ἐργολάβον ἵνα παραδεχθῇ αὐτά· ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως ὀφείλει οὗτος ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως νὰ δηλώσῃ τοὺς λόγους τῆς μὴ παραδοχῆς, παραλθούσης τῆς δεκαήμερου ταύτης προθεσμίας ἐν σιγῇ τοῦ ἐργολάβου, τ' ἀνωτέρω ἐγγραφα καθίστανται ὀριστικά καὶ ὑποχρεωτικά.

Ἄρθρον 20.

Ὁ ἐργολάβος θέλει πληρῶνεσθαι κατὰ τὸ ἄρθρ. 11 τοῦ ἀπὸ 26 Δεκεμβρίου 1836 ἡμετέρου διατάγματος καὶ τὰς συνεπεῖα αὐτοῦ ἐκδοθείσας διατάξεις καὶ ὁδηγίας, αἱ ὁποῖαι ἐπὶ τούτῳ, πρὸς γνῶσιν τῶν ἐργολάβων θέλουν δημοσιεῖσθαι κατόπιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἄρθρον 21.

Ὡς πρὸς τὴν στερεότητα τῶν ἀποτελουσῶν τὴν ἐργολαβίαν ἐργασιῶν ὁ ἐργολάβος καὶ ὁ ἐγγυητὴς αὐτοῦ ὑπάγονται εἰς τὰς γενικὰς περὶ ἐργολαβιῶν διατάξεις τοῦ νόμου (Ἀρμενόπουλος τίτλος II. ἄρθρ. 43.) Ἐπομένως ἀμ' ἀποπερατωμένων τῶν ἐργασιῶν θέλει γίνεσθαι ἡ προσωρινὴ αὐτῶν παραλαβὴ ἀναβαλλομένης τῆς ὀριστικῆς μέχρις οὗ λήξει ἡ προθεσμία τῆς ἐγγυήσεως, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας ὅτε ὁ ἐργολάβος καὶ ὁ ἐγγυητὴς αὐτοῦ εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὰς ἐργασίας καὶ ὑπόχρεοι νὰ συντηρῶσιν ἐπιμελῶς αὐτάς.

Ἡ προθεσμία τῆς ἐγγυήσεως ταύτης θέλει εἶσθαι ἐκ τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς προσωρινῆς παραλαβῆς διὰ τὰ ἐπιχώματα

ἐπιχώματα, καὶ λιθοστρώσεις τῶν ὁδῶν, ἐκ δὲ τῶν ἐκτὸς τῶν ὁδραυλικῶν ἐν γένει ἔργα καὶ ἐξ ἐνὸς ἔτους διὰ τὰ λοιπὰ.

Ἄρθρον 22.

Ὁ ἐργολάβος προσκαλούμενος ἐγγράφως παρὰ τοῦ νομάρχου ἢ τοῦ μηχανικοῦ θέλει εἶσθαι παρὼν εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ ἀπὸ 26 Δεκεμβρίου 1836 ἡμετέρου διατάγματος γενομένην παραδοσὶν καὶ παραλαβὴν τῶν ἐργασιῶν, μὴ ἐμφανίζομένου δὲ αὐτοῦ θέλει γίνεσθαι μεία τῆς περιστάσεως ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ.

Ἄρθρον 23.

Πᾶσα μεταξὺ τοῦ διευθύνοντος τὰς ἐργασίας μηχανικοῦ καὶ ἐργολάβου διαφορὰ ἀφρώσα τὴν ποιότητα τοῦ ὕλικου, τὴν ἐντεχνον ἢ μὴ χρῆσιν καὶ κατεργασίαν αὐτοῦ, τὸν τρόπον, καθ' ὃν ἐν γένει ἐκτελοῦνται αἱ ἐργασίαι, τὴν πρόοδόν των καὶ λοιπὰ ἀντικείμενα τῆς ἐργολαβίας θέλουν διαλύεσθαι διαιτητικῶς ἢ ὅπως ἄλλως εἰδικῶς θέλουν συμφωνεῖ τὰ συμβαλλόμενα μέρη, ἥτοι ὁ ἐργοδότης καὶ ὁ ἐργολάβος.

Ἄρθρον 24.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος διατάγματος ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν εἰς λογαριασμὴν τῶν ἐπαρχιῶν καὶ δήμων ἐκτελουμένων ἐργασιῶν, φυλαττομένης τῆς ἀρμοδιότητος τῶν ἐπαρχιακῶν καὶ δημοτικῶν συμβουλίων καὶ τῶν δημάρχων.

Ἄρθρον 25.

Αἱ περὶ πιστοποιητικοῦ ἱκανότητος τῶν ἐργολάβων διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ παρόντος διατάγματος θέλουν ἐφαρμόζεσθαι ἐντελῶς μετὰ ἐν ἑτοῦ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως του.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργῶς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτελεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθῆναις, τῇ 11 Σεπτεμβρίου 1850.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλισσα

Α Μ Α Λ Ι Α

Γ. ΝΟΤΑΡΑΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 34 καὶ 35 (Παρελείφθησαν).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 36.

ΑΘΗΝΑΙ, 14 Ὀκτωβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ στολῆς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ κλάδου τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωρῶντες ὅτι ἡ στολὴ ἰδίως διὰ τοὺς δημοσίους ὑπηρετὰς τοῦ κλάδου τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων εἶναι ἀπαραιτήτως ἀναγκαία, καὶ ὅτι, καταργηθέντων διὰ μεταγενεστέρων νόμων τῶν ἐν τοῖς ὑπουργείοις βαθμῶν δι' οὓς εἶχεν ὁρισθῇ στολὴ διὰ Βασ. διαταγμάτων τοῦ ἔτους 1833, τῶν ὁποίων βαθμῶν ὁμοίους εἰς χονδράς καὶ πολλὰς τῶν ἐκτὸς τῶν ὑπουργείων ὑπαλλήλων καὶ ἐπομένως ἐφερον τὴν αὐτὴν στολὴν, ἀπαιτεῖται νὰ ὁρισθῇ ἐκ νέου στολὴ διὰ πάντας αὐτοὺς. Θελόντες δὲ νὰ καταστήσωμεν

τὴν στολὴν ταύτην ἀπλουστέραν καὶ, ὅσον ἐνεστι, ὀλιγοδάπανον, τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων ὑπουργεῖοι ἀπεφασίσαντες καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Ὅλοι οἱ ἀπὸ ἡμᾶς διοριζόμενοι δημόσιοι ὑπηρεταὶ τοῦ κλάδου τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων ὀφείλουν νὰ φέρωσι στολὴν παριστάνουσαν τὸν δημόσιον χαρακτήρα τῶν κατὰ τὸ ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἄρθροις διαταττόμενα.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων ὑπουργὸς φέρει στολὴν συγκεκλιμένην ἀπὸ ἐνδυμα ἐκ ρούχου χρώματος κυανοῦ θαλάσσης, τὸ ὁρθὸν περιλαίμιον τοῦ ὁποῦ, τὸ ἐμπροσθινὸν μῆκος αὐτοῦ μέχρι τοῦ ζωστήρος, τὰ ἐπιχειρίδια καὶ ὀπισθεν, μόνον εἰς τὴν μέσην, εἶναι ἐκ χρυσοῦ κεντημένα εἰς πλάτους ἐξ ἑκατοστομέτρων, κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον σχέδιον ὑπὸ στοιχ. Α'. Ἐπὶ τῶν κομβίων αὐτοῦ εἶναι ἐκτυπωμένα τὰ παράσημα τοῦ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος· γελέκιον λευκὸν μὲ ὅμοια κομβία· μακρὰ πανταλόνια ἀπὸ ρούχου τοῦ αὐτοῦ χρώματος ἢ καὶ ἀπὸ λευκὸν καζιμίρι, τῶν ὁποίων αἱ πλάγαι ἐξωθεν ῥαφαὶ εἶναι κεκοσμημέναι μὲ χρυσᾶ πηνίσματα πλάτους πέντε ἑκατοστομέτρων· τρίπτυχον πῖλον μὲ μαῦρον πτερὸν καὶ μὲ τὸ ἐθνόσημον· ξίφος μὲ λαβίδα καὶ θήκην ἐκ κιτρίνου μετάλλου, ἐξαρτώμενον ἀπὸ χρυσοῦ ἢ λευκὸν ζωστήρα. Ὡς μικρὰν στολὴν φέρει τὸ ἐνδυμα μὲ κεντήματα μόνον εἰς τὸ περιλαίμιον, τὰ ἐπιχειρίδια καὶ ὀπισθεν εἰς τὴν μέσην.

Ἄρθρ. 3.

Οἱ παρὰ ταῖς ξένας αὐλαῖς Ἡμέτεροι ἑκτακτοὶ ἀπεσταλμένοι καὶ πληρεξούσιοι ὑπουργοὶ φέρουν τὴν αὐτὴν ὡς ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ στολὴν μὲ κεντήματα πλάτους πέντε ἑκατοστομέτρων. Καὶ μικρὰν στολὴν ὡς ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ.

Ἄρθρ. 4.

Οἱ παρὰ ταῖς ξένας αὐλαῖς Ἡμέτεροι ἐδρεύοντες ὑπουργοὶ καὶ ὁ γενικὸς γραμματεὺς τοῦ ὑπουργεῖοι τῶν ἐξωτερικῶν φέρουν τὴν αὐτὴν ὡς καὶ ἐν τῷ ἄρθρ. 3 στολὴν, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι τὰ κεντήματα θέλουν εἶσθαι κατὰ τὸ ὑπὸ στοιχ. Β. σχέδιον, καὶ τὰ πηνίσματα τεσσάρων ἑκατοστομέτρων. Καὶ μικρὰν στολὴν ὡς ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ.

Ἄρθρ. 5.

Οἱ παρὰ ταῖς ξένας αὐλαῖς Ἡμέτεροι ἐπιτετραμμένοι τὰς ὑποθέσεις τῆς Ἑλλάδος (Chargés d'affaires) φέρουν τὴν αὐτὴν, ὡς ἐν τῷ 4 ἄρθρῳ στολὴν, ἀλλὰ χωρὶς κεντήματα εἰς τὸ ἐμπροσθινὸν μῆκος τοῦ ἐνδύματος, εἰμὴ μόνον εἰς τὸ περιλαίμιον καὶ τὰ ἐπιχειρίδια.

Ἄρθρ. 6.

Οἱ τμηματάρχαι τοῦ ὑπουργεῖοι τῶν ἐξωτερικῶν, οἱ γραμματεῖς τῶν πρεσβειῶν, ὁ Α. διεμνηνὸς τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας καὶ ὁ ἐπὶ τῶν Ἀσιατικῶν γλωσσῶν διεμνηνὸς τῆς Κυβερνήσεως φέρουν τὴν αὐτὴν, ὡς καὶ ἐν τῷ ἄρθρ. 5 στολὴν, ἀλλὰ μὲ κεντήματα πλάτους τεσσάρων ἑκατοστομέτρων καὶ κατὰ τὸ ὑπὸ στοιχ. Γ. σχέδιον, καὶ πῖλον ἄνευ πτερῶν.

Ἄρθρ. 7.

Οἱ ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν ἐξωτερικῶν γραμματεῖς, οἱ ἐν αὐτῷ καὶ ἐν ταῖς πρεσβείαις ἀκόλουθοι, ὁ Β'. καὶ ὁ Γ'. διεμνηνὸς τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας φέρουν τὴν αὐτὴν, ὡς καὶ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ 6 στολὴν, ἀλλὰ μὲ κεντήματα πλάτους τριῶν ἑκατοστομέτρων, κατὰ τὸ ὑπὸ στοιχ. Δ. σχέδιον, καὶ πηνίσματα τοῦ αὐτοῦ πλάτους.

Οἱ γραμματεῖς τῶν πρεσβειῶν, οἱ ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν ἐξωτερικῶν καὶ ἐν ταῖς πρεσβείαις ἀκόλουθοι δύνανται νὰ φέρωσιν,

ἀντὶ τῆς ἀνωτέρω στολῆς, τὴν ἐθνικὴν ἐνδυμασίαν, ἔχοντες μόνον τὸ περιλαίμιον κεντημένον, ὡς ἐν τῷ σχεδίῳ ὑπὸ στοιχ. Δ.

Ἄρθρ. 8.

Οἱ Ἡμέτεροι γενικοὶ πρόξενοι, πρόξενοι, ὑποπρόξενοι, γραμματεῖς καὶ διεμνηνὸς προξενίων διατηροῦν τὴν προτέραν στολὴν, ἐξαιρουμένων τῶν ἐπωμίδων, καὶ μὲ τὴν διαφορὰν, ὅτι τὰ πανταλόνια θέλουν εἶσθαι ἀπὸ λευκὸν κασμίρι, ἀντὶ κυανοῦ.

Ἄρθρ. 9.

Ὅσοι ἐκ τῶν δημοσίων ὑπηρετῶν τοῦ κλάδου τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων ἔχουν τὴν προτέραν στολὴν, δύνανται νὰ φέρωσιν αὐτὴν, μέχρις οὗ ἤθελε καταστῇ ἀχρηστὸς.

Ὁ Ἡμέτερος ὑπουργὸς θέλει ἐνεργῆσαι τὰ περικειμένα.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 21 Σεπτεμβρίου 1850.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ

Α Μ Α Λ Ι Α.

Π. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς τακτικῆς πληρωμῆς ἐκ μέρους τῶν δημ. εἰσπραξέων τῶν τε μισθῶν τῶν δημοδιδασκάλων καὶ τῶν δαπανῶν τῶν σχολείων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωρῶντες ὅτι οἱ μισθοὶ τῶν δημοδιδασκάλων καὶ τ' ἄλλα τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως ἐξοδα δὲν πληροῦνται ἐγκαίρως παρὰ τῶν δημοτικῶν εἰσπρακτόρων,

Θεωρῶντες, ὅτι ἐνεκα τούτου ἡ κατωτέρα ἐκπαίδευσις δὲν ἐνεργεῖται προσηκόντως καὶ δὲν πραγματοποιοῦνται ἐπομένως οἱ ὑπὲρ ταύτης σκοποὶ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν νομοθετικῶν σωμάτων, δι' οὓς παρεχωρήθησαν μὲν διὰ τοῦ ἀπὸ 6 Ἰουλίου 1837 Ἡμετέρου διατάγματος καὶ τοῦ ἀπὸ 2 Δεκεμβρίου 1845 νόμου τὰ ἐκ τῶν φόρων τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ τῶν οἰκοδομῶν ποσοστὰ, δίδεται δὲ εἰς τοὺς δήμους ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἀνάλογος βοήθεια δι' ἀντιμισθίαν τῶν δημοδιδασκάλων,

Θεωρῶντες καθήκον τῆς Κυβερνήσεως τοῦ νὰ λάβῃ κατάλληλα μέτρα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν κατὰ τοῦτο ὑποχρεώσεων τῶν δήμων, ἵνα μὴ ἀπαντᾷ εἰς τὸ ἐξῆς ἡ δημοτικὴ ἐκπαίδευσις τοιαῦτα προσκόμματα,

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαντες καὶ διατάττομεν.

1. Καθ' ὅλους τοὺς δήμους, ὅπου ἡ εἴσπραξις τῶν δημοτικῶν φόρων ἐνεργεῖται παρὰ τῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι θέλουν διατηρεῖ ὑπ' εὐθύνην των ἐν τοῖς ταμείοις των τὰ διὰ μισθοῦ τῶν δημοδιδασκάλων καὶ ἐξοδα τῶν σχολείων ἀνάλογα ποσά, κατὰ τοὺς παρὰ τῶν δημοτικῶν συμβουλίων ψηφισομένους καὶ νομίμως ἐγκεκριμένους ἐτησίους προϋπολογισμοὺς, καὶ θέλουν ἐνεργεῖ ἀπ' εὐθείας ἐκ τούτων τὰς πληρωμὰς τῶν εἰρημένων δαπανῶν ἐπὶ τακτικοῖς ἐντάλμασι τῶν ἀρμοδίων δημάρχων, τὰ ὅποια ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θέλουν ἐπιθεωρεῖσθαι παρὰ τῶν προϊσταμένων διοικητικῶν ἀρχῶν.

2. Ὅπου ἡ εἴσπραξις τῶν δημοτικῶν φόρων ἐνεργεῖται ἀπ' εὐθείας παρὰ τῶν δημοτικῶν εἰσπρακτόρων ὑποχρεοῦνται οὗτοι νὰ διατηροῦν ὑπ' εὐθύνην των εἰς τὰ ταμεία των τὰ ἀναγκαῖα διὰ τοιαύτας δαπάνας ποσά, διὰ νὰ πληρῶνουν τακτικῶς τὰς εἰρημένας δαπάνας, ὑποβαλλόμενοι εἰς ἰδιαιτέραν ἀξιόχρεων ἐγγύησιν.

3. Οἱ δημοτικοὶ εἰσπράκτορες δὲν συγχωρεῖται νὰ λαμβάνουν τὴν ἀντιμισθίαν των, εἰμὴ ἀφ' οὗ ἀναδείξουν, ὅτι εἰσέπραξαν πραγματικῶς κατὰ τὴν ἐνοίαν τοῦ ἀρθροῦ 101 τοῦ περὶ δήμων νόμου τὸ ἀντιστοιχοῦν ποσὸν δημοτικῶν φόρων, ἄλλως κανὲν ἔνταλμα δὲν θέλει ἐκδίδεσθαι διὰ τὴν μισθοδοσίαν των.

4. Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 27 Σεπτεμβρίου 1850.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

ΑΜΑΛΙΑ.

Γ. ΝΟΤΑΡΑΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 37.

ΑΘΗΝΑΙ, 18 Ὀκτωβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ καθήκοντων τοῦ γενικοῦ γραμματέως.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀρθρ. 17 τοῦ ἀπὸ 3 Ἰουνίου 1846 νόμου περὶ διοργανισμοῦ τῶν ὑπουργείων καὶ θέλοντες νὰ κανονίσωμεν τὰ καθήκοντα τοῦ γενικοῦ γραμματέως τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, προτάσει τοῦ ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Τοῦ λοιποῦ τὰ ἐπὶ τῶν ἐξῆς ἀντικειμένων ἔγγραφα τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, τὰ ὅποια θέλουν φέρεי τὸν συνήθη τίτλον, νὰ ὑπογράφωνται παρὰ τοῦ γενικοῦ γραμματέως μὲ τὴν προσθήκην εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐγγράφου α κατὰ διαταγὴν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν. »

1) Κατατάξεις εἰς τὴν ὀροφυλακὴν.

2) Ἀντικαταστάσεις κληρῶν.

3) Κανονικαὶ ἀδειαι ἀπουσίας ἀξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν.

4) Ζητήσεις κληρονομιῶν καὶ ἐπενθυμίσεις πρὸς συμμόρφωσιν μὲ προσεκδοθεῖσας διατάξεις.

5) Ζητήσεις δικαιολογητικῶν ἐκθέσεων ὡς αἰκὶς προηγούμεναι κανονισμοῖ, διατάγματα, ἢ διαταγαὶ καὶ δὲν ἐνηργήθησαν.

6) Ἀπαντήσεις εἰς ἀντικείμενα, τὰ ὅποια στηρίζονται, εἰς καταστάσεις ἀρχαιότητος, εἰς ὀργανισμούς, εἰς διατάγματα, εἰς διατάξεις, καὶ ἐν γένει, εἰς ὅ,τι δὲν ἀπαιτεῖται ἀπόφασις.

7) Κοινοποιήσεις ἐνεργηθειῶν διαταγῶν.

8) Προσκλησεις συνοδεύουσαι ἐπιστρεφόμενας καταστάσεις, αἵτινες τυχὸν εἶναι ἐσφαλμένα, ἢ μὴ καταστρωμένα κατὰ τοὺς τύπους.

9) Παραπομπαὶ ἀτόμων εἰς τὰς στρατιωτικὰς ὑγειονομικὰς ἐπιτροπὰς πρὸς ἐξέτασιν.

10) Προπαρασκευαστικαὶ ἐργασίαι πρὸς κατὰταξιν νέων εἰς τὴν στρατιωτικὴν σχολήν.

11) Διευθύνσεις λογαριασμῶν πρὸς ἐπεξεργασίαν.

12) Χορηγίαι φαρμάκων εἰς τὰ στρατιωτικὰ νοσοκομεῖα καὶ τὰ θεραπευτήρια πρὸς συμπλήρωσιν ἐλλειπόντων.

13) Ἀνακρίσεις ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν.

14) Ἀδειαι γάμου ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν.

15) Πληροφορίαι περὶ περιουσιῶν ἀποβιωσάντων στρατιωτῶν.

16) Καὶ τέλος ἐν γένει πᾶν ἔγγραφο μὴ φέρον ὁριστικὸν ἀποτέλεσμα καὶ ἀντικείμενον ἔχον παρασκευαστικὰς ἐργασίας.

Ὁ ἡμέτερος ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν θέλει ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 26 Σεπτεμβρίου 1850.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

ΑΜΑΛΙΑ.

Σ. ΜΙΛΙΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 38 (Παρελείφθη)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 39.

ΑΘΗΝΑΙ, 29 Ὀκτωβρίου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπικυρώσαντες τὴ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας συναινέσει, ἐκφρασθεῖσιν ἐν ταῖς ἀπὸ 5 καὶ 10 Ἰουνίου ἐνεστῶτος ἔτους συνεδριάσεσιν αὐτῶν, τὴν μεταξὺ ἡμῶν καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου Αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας συνομολογηθεῖσαν ἐνταῦθα τὴν 12 Ἰουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους συνθήκην περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας, διατάττομεν τὴν διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως δημοσίευσιν αὐτῆς καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν παραιτέρω.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τοῦ Βασιλ. Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς θέλει ἐνεργήσει τὰ δέοντα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 21 Σεπτεμβρίου 1850.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

ΑΜΑΛΙΑ.

Π. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

ΣΥΝΘΗΚΗ

Ἐμπορίας καὶ Ναυτιλίας μεταξὺ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου Αὐτοκράτορος Πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν, ὑπογραφείσα ἐν Ἀθήναις τὴν 12/24 Ἰουνίου 1850 καὶ τῆς ὁποίας αἱ ἐπικυρώσεις ἀντὶ ἀλλαγῆσαν ἐπίσης ἐν Ἀθήναις τὴν 10/22 Σεπτεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΘΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Δηλοποιούμεν πρὸς οὓς τινες ἀνήκει ὅτι, συναρθείσης τῆς 12/24 Ἰουνίου τ. ε. μεταξύ ἡμῶν καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου Αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν Συνθήκης περὶ ἔμπορίας καὶ ναυτιλίας ἧς τὸ περιεχόμενον ἔπεται.

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΑΔΙΑΙΡΕΤΟΥ
ΤΡΙΑΔΟΣ.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Α. Μ. ὁ Αὐτοκράτωρ πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν, ἐπίσης κινούμενοι ἐκ τῆς προθέσεως τοῦ νὰ διατηρήσωσι τὰς μεταξὺ τῶν Ἐπικρατειῶν τῶν φιλικὰς σχέσεις καὶ καλὴν ἁρμονίαν, καὶ νὰ διαπραγματευθῶσι τὴν σύνταξιν Συνθήκης ἔμπορίας καὶ ναυτιλίας, διώρισαν ἐπ' αὐτῷ Πληρεξούσιους, ἐφοδιάσαντες αὐτοὺς μὲ τὰ ἀνάγκοντα πληρεξούσια ἔγγραφα, ὁ μὲν Μεγαλειοτάτος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος τὸν Κύριον Ἀναστάσιον Λόντον, Γερουσιαστὴν καὶ Ὑπουργὸν ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ αὐτοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων, Ἰππότην τοῦ χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ Β. Τάγματος τοῦ Σωτῆρος, Μεγαλόσταυρον τοῦ Τάγματος τῆς ἀξίας τοῦ Ἁγίου Μιχαὴλ τῆς Βυραρίας. Ὁ δὲ Μεγαλειοτάτος Αὐτοκράτωρ πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν τὸν Κύριον Ἰω. Περιοιάνην ἐν ἐνεργείᾳ Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας καὶ ἐπιτετραμμένον τὰς ὑποθέσεις αὐτοῦ παρὰ τῇ Αὐλῇ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, Ἰππότην τοῦ Ἁγίου Στανισλάου Α. τάξεως, τοῦ Ἁγίου Βλαδιμήρου Γ'. τάξεως, τῆς Ἁγίας Ἄνης Β'. Τάξεως κεκοσμημένου διὰ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ στέμματος, Μεγαλόσταυρον τοῦ Ἑλληνικοῦ Β. Τάγματος τοῦ Σωτῆρος, Ἰππότην τοῦ Λέοντος τοῦ Ζαρίγκεν, τῆς Βάδης Γ'. τάξεως καὶ φέροντα τὸ παράσημον Νισάν Ἰφτιχάρ, οἵτινες, μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν ἔγγραφων, εὐρεθέντων κατὰ τοὺς ἀπαιτούμενους τύπους, συνέθεντο καὶ ὑπέγραψαν τὰ ἑξῆς ἄρθρα:

Ἄρθρον 1.

Θέλει ὑπάρχει μεταξὺ τῶν Ἐπικρατειῶν τῶν δύο Ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν ἐλευθερία καὶ ἀμοιβαίότης κατὰ τε τὸ ἔμποριον καὶ τὴν θαλασσοπολίαν.

Οἱ ὑπὲρ αὐτῶν θέλουσιν εἰσερχεσθαι κατ' ἀμοιβαίότητα εἰς τοὺς λιμένας καὶ τὰς παλαιὰς πόλεις τῆς ἁλλης, ἀπανταχοῦ ὅπου τὸ ἀλλοδαπὸν ἐμπόριον εἶναι ἐπιτετραμμένον. Θέλουσιν εἰσθαι ἐλεύθεροι νὰ ἐνδιαμένωσιν εἴτε προσωρινῶς, εἴτε πολυχρονίως εἰς οἰονδήποτε μέρος τῶν εἰρημένων Ἐπικρατειῶν πρὸς ἐπιμέλειαν τῶν ὑποθέσεων τῶν, καὶ θέλουσιν ἀπολαμβάνει τὴν αὐτὴν προστασίαν καὶ ἀσφάλειαν, ὣν ἀπολαύουσιν οἱ θαγενεῖς τοῦ τόπου, ἐνθα διαμένουσιν, ἐπὶ τῇ ὑποχρεώσει τοῦ νὰ ὑποκύπτωσιν εἰς τοὺς καθιστώτας νόμους καὶ τὰ διατάγματα, ἰδίως δὲ εἰς τὰς ἰσχύουσας περὶ ἔμπορίου διατάξεις.

Ἡ ἐθνικότης τῶν πλοίων θέλει εἶναι παραδεκτὴ, καὶ ἀναγνωρίζεσθαι παρὰ τοῦ ἐνδ. καὶ παρὰ τοῦ ἐτέρου μέρους, κατὰ τοὺς ἰδίους αὐτῶν νόμους καὶ διατάξεις, δυνάμει τῶν διπλωμάτων καὶ ἄλλων ναυτιλιακῶν ἔγγραφων, τῶν ἐκδιδιδμένων ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν πρὸς τοὺς πλοίαρχους καὶ κυβερνήτας.

Ἄρθρ. 2.

Φθάνοντα τὰ Ἑλληνικὰ πλοία εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Ῥωσικοῦ

AU NOM DE LA TRES SAINTE ET INDIVISIBLE
TRINITE.

Sa Majesté le Roi de la Grèce et Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies, également animés du désir de maintenir les rapports d'amitié et de bonne intelligence entre Leurs Etats et d'en faire éprouver les effets à Leurs sujets respectifs, sont convenus d'entrer en négociation pour conclure un Traité de Commerce et de Navigation.

A cet effet Sa Majesté le Roi de Grèce a muni de Ses pleins pouvoirs le Sieur A. Londres, Sénateur, Ministre de Sa Maison Royale et des Relations Extérieures, Chevalier de la Croix en Or de Son Ordre Royal du Sauveur, Grand Croix de l'Ordre du Mérite de St. Michel de Bavière, et Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies, le Sieur J. Persiany, Son Conseiller d'Etat actuel et Chargé d'Affaires près la Cour de Sa Majesté le Roi de la Grèce, Chevalier des Ordres de St. Stanislas de la 1re Classe, de St. Vladimir de la 3e Classe, de St. Anne de la 2de Classe orné de la Couronne Impériale, Grand Croix de l'Ordre Royal du Sauveur de Grèce, Chevalier du Lion de Zähringen de Bade de la 3me Classe et décoré du Nischan-Istihar, lesquels Plénipotentiaires, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, ont arrêté et signé les articles suivans:

Article 1.

Il y aura entre les territoires des Hautes Parties contractantes liberté et réciprocité de commerce et de navigation. Leurs sujets respectifs pourront réciproquement entrer dans les ports et places des territoires de chacune d'elles, partout où le commerce étranger est permis. Ils seront libres de s'y arrêter et résider dans quelque partie que ce soit des dits territoires pour y vaquer à leurs affaires et ils jouiront à cet effet de la même protection et sécurité que les habitans du pays dans lequel ils résideront, à charge de se soumettre aux lois et ordonnances y établie et en particulier aux réglemens de commerce en vigueur.

La nationalité des bâtimens sera reconnue et admise de part et d'autre d'après les lois et réglemens particuliers à chaque Etat, au moyen des patentes et papiers de bord délivrés par les autorités compétentes aux capitaines ou patrons

Art. 2.

Les bâtimens Helléniques arrivant sur lest ou chargés

Κράτους, κενά ἢ καὶ φέροντα φορτίον, καὶ ἀμοιβαίως τὰ Ῥωσικὰ πλοῖα φθάνοντα εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος, κενά ἢ μὲ φορτίον, θέλουσι θεωρεῖσθαι κατὰ τὴν ἀφίξιν, διαμονὴν καὶ ἀπέλευσίν των ἀπαρallaκτικῶς ὡς καὶ τὰ ἐγχώρια πλοῖα, τὰ προερχόμενα ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβολὴν τῶν δικαιωμάτων χωρητικότητος, φάρων, ναυαγίων, διαπορίου (péage), ὁρμου, καθάρσεων, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὰ εἰς τινὰς δημοσίους ὑπηρετάς χρηρηγούμενας ἀντιμισθίας, καὶ ὡς πρὸς πᾶν ἄλλο τέλος ἢ βάρη οἰωνδήποτε, ἐπιβαλλόμενον ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν ἐπιτοπίων Ἀρχῶν, ἢ εἰδικῶν καταστημάτων οἰωνδήποτε.

Ἄρθρ. 3.

Πᾶν εἶδος ἐμπορεύματος, δυνάμενον ἐννόμως νὰ εἰσυχθῇ εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος δι' Ἑλληνικῶν πλοίων, δύναται ἐπίσης νὰ εἰσυχθῇ καὶ διὰ Ῥωσικῶν, χωρὶς νὰ ὑποβάλληται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἢ βάρη οἰωνδήποτε εἰδους ἢ ὀνομασίας, ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν ἐπιτοπίων Ἀρχῶν, ἢ εἰδικῶν καταστημάτων οἰωνδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ εἰσαγωγὴ ἤθελε γενῇ δι' Ἑλληνικῶν πλοίων.

Καὶ ἀμοιβαίως πᾶν εἶδος ἐμπορεύματος, δυνάμενον ἐννόμως νὰ εἰσυχθῇ εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Ῥωσικοῦ Κράτους διὰ Ῥωσικῶν πλοίων, δύναται ἐπίσης νὰ εἰσυχθῇ καὶ δι' Ἑλληνικῶν, χωρὶς νὰ ὑποβάλληται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἢ βάρη οἰωνδήποτε εἰδους ἢ ὀνομασίας, ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν ἐπιτοπίων Ἀρχῶν, ἢ εἰδικῶν καταστημάτων οἰωνδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ εἰσαγωγὴ ἤθελε γενῇ διὰ Ῥωσικῶν πλοίων.

Ἄρθρ. 4.

Εἶναι ἐννοούμενον, ὅτι οἱ ἐν τοῖς ἀνωτέρω δύο ἄρθροις περιεχόμενοι ὅροι ἐφαρμόζονται ὁλοσχερῶς ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων καὶ τῶν φορτίων αὐτῶν, ἅτινα φθάνουσιν εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Ῥωσικοῦ Κράτους, καὶ ἀμοιβαίως ἐπὶ τῶν Ῥωσικῶν πλοίων καὶ τῶν φορτίων αὐτῶν, ἅτινα φθάνουσιν εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος, προερχόμενα εἴτε ἐκ τῶν λιμένων τοῦ τόπου, εἰς ὃν ἀνήκουσιν, εἴτε ἐκ τῶν λιμένων οἰωνδήποτε ἄλλου ξένου Κράτους.

Ἄρθρ. 5.

Πᾶν εἶδος ἐμπορεύματος, δυνάμενον ἐννόμως νὰ ἐξαχθῇ τῶν λιμένων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους δι' Ἑθνικῶν πλοίων, δύναται ὡσαύτως νὰ ἐξαχθῇ καὶ διὰ Ῥωσικῶν, χωρὶς νὰ ὑποβάλληται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἢ βάρη οἰωνδήποτε εἰδους ἢ ὀνομασίας, ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν ἐπιτοπίων Ἀρχῶν, ἢ εἰδικῶν καταστημάτων οἰωνδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ ἐξαγωγὴ τῶν τοιούτων ἐμπορευμάτων ἢ δημητριακῶν καρπῶν ἤθελε γείναι δι' Ἑλληνικῶν πλοίων.

Καὶ ἀμοιβαίως πᾶν εἶδος ἐμπορεύματος, δυνάμενον ἐννόμως νὰ ἐξαχθῇ τῶν λιμένων τῆς Ῥωσίας διὰ Ῥωσικῶν πλοίων, δύναται ὡσαύτως νὰ ἐξαχθῇ καὶ δι' Ἑλληνικῶν, χωρὶς νὰ ὑποβάλληται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἢ βάρη οἰωνδήποτε εἰδους ἢ ὀνομασίας, ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν ἐπιτοπίων Ἀρχῶν, ἢ εἰδικῶν καταστημάτων οἰωνδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ ἐξαγωγὴ τῶν τοιούτων ἐμπορευμάτων ἢ δημητριακῶν καρπῶν ἤθελε γείναι διὰ Ῥωσικῶν πλοίων. Θέλουσι δὲ χορηγεῖσθαι δι' ὅλα ταῦτα τὰ ἐμπορεύματα, ὧν ἡ ἐξαγωγὴ εἶναι νομίμως ἐπιτετραμμένη εἰς ἑκάτερας τὰς Ἐπικρατείας, ἡ αὐτὴ ἀμοιβὴ ἢ ἐπιστροφή δικαιωμάτων (primes et remboursements de droits) ὡς καὶ αὐταὶ αἱ

dans les ports de la Russie, et réciproquement les bâtiments Russes arrivant sur lest ou chargés dans les ports de la Grèce, seront traités à leur entrée, pendant leur séjour et à leur sortie, sur le même pied que les bâtiments nationaux venus du même lieu par rapport aux droits de tonnage, de fanaux, de pilotage, de péage, aux droits de port, de quarantaine, vacation d'officiers publics, ainsi qu'à toutes les taxes et charges de quelque espèce ou dénomination que ce soit, perçues au nom ou au profit du gouvernement, des autorités locales ou d'établissements particuliers quelconques.

Art. 3.

Toute espèce de marchandises et objets de commerce, qui pourront légalement être importés dans les ports de la Grèce sur des bâtimens Helléniques, pourront également y être importés sur des bâtimens Russes, sans payer d'autres ou de plus forts droits ou charges de quelque espèce ou dénomination que ce soit, perçus au nom ou au profit du gouvernement, des autorités locales, ou d'établissements particuliers quelconques que s'ils étaient importés sur des bâtimens Helléniques. Et réciproquement toute espèce de marchandises et objets de commerce qui pourront légalement être importés dans les ports de l'Empire de Russie sur les bâtimens Russes, pourront également y être importés sur des bâtimens Helléniques, sans payer d'autres ou de plus forts droits ou charges de quelque espèce ou dénomination que ce soit, perçus au nom ou au profit du gouvernement, des autorités locales ou d'établissements particuliers quelconques que s'ils étaient importés sur des bâtimens Russes.

Art. 4.

Il est entendu, que les stipulations, contenues dans les deux articles précédens, sont dans toute leur plénitude applicables aux bâtimens helléniques et à leurs cargaisons, arrivant dans les ports de l'Empire de Russie et réciproquement aux bâtimens Russes et à leurs cargaisons, arrivant dans les ports de la Grèce, soit que les dits bâtimens viennent des ports du pays, auquel ils appartiennent, soit de ceux de tout autre pays étranger.

Art. 5.

Toute espèce de marchandises et objets de commerce qui pourront être légalement exportés des ports de la Grèce sur des bâtimens nationaux, pourront légalement en être exportés sur des bâtimens Russes, sans payer d'autres ni de plus forts droits ou charges, de quelque espèce ou dénomination que ce soit, perçus au nom ou au profit du gouvernement, des autorités locales ou d'établissements particuliers quelconques, que si ces mêmes marchandises ou denrées étaient exportées par des bâtimens helléniques. Et réciproquement toute espèce de marchandises et objets de commerce, qui pourront être légalement exportés des ports de l'Empire de Russie sur des bâtimens nationaux, pourront également en être exportés sur des bâtimens helléniques, sans payer d'autres ou de plus forts droits ou charges de quelque espèce ou dénomination que ce soit, perçus au nom ou au profit du gouvernement, des autorités locales ou d'établissements particuliers quelconques, que si ces marchandises ou denrées étaient exportées sur des bâtimens Russes, et il sera accordé pour toutes les marchandises et objets de commerce dont la sortie des ports des deux Etats est légalement permise, les mêmes primes, rembourse-

ωφέλειαι, εἴτε παρὰ τῶν πλοίων τῆς μιᾶς εἴτε παρὰ τῶν τῆς ἐτέρας τῶν δύο Ἐπικρατειῶν ἤθελε γείναι ἡ ἐξαγωγή τούτων.

Ἄρθρ. 6.

Δὲν θέλουσιν ἐπιβάλλεσθαι ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων, ἅτινα εἰσάγονται εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, προερχόμενα ἐκ τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς Ῥωσικῆς Αὐτοκρατορίας, ὡς οὐδ' ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων, ἅτινα εἰσάγονται εἰς τὴν Ῥωσσίαν προερχόμενα ἐκ τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, εἰμὴ ὅσα ἐπιβάλλονται ἢ θέλουσιν ἐπιβληθῆ ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἐμπορευμάτων, προερχομένων ἐκ τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας οἰουδήποτε ἄλλου ξένου Κράτους. Ὡσαύτως δὲν δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς ἢ ἐξαγωγῆς ἐμπορευμάτων, προερχομένων ἐκ τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἢ τῆς Ῥωσικῆς Αὐτοκρατορίας, κατὰ τὴν εἰσοδὸν ἢ ἐξοδὸν αὐτῶν ἐκ τῶν λιμένων τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς Ῥωσσίας, οἰαδήποτε ἀπαγόρευσις, μὴ ἐφαρμοζομένη ἐπίσης ὡς πρὸς οἰονδήποτε ἄλλο ἔθνος.

Πᾶν ἐμπόρευμα εἰσαγόμενον, παρακατατιθέμενον ἢ ἀποθηκευόμενον εἰς τοὺς λιμένας τῶν δύο Ἐπικρατειῶν καὶ τῶν ὑπὸ τοῦτων κατεχομένων μερῶν, θέλει ὑποβάλλεσθαι, διαρκούσης τῆς ἀποθηκεύσεώς του, εἰς τὰς αὐτὰς διατάξεις, ὅρους καὶ δικαιώματα, εἴτε δι' Ἑλληνικῶν εἴτε διὰ Ῥωσικῶν πλοίων ἢ ἢθελε γείναι ἡ εἰσαγωγή αὐτοῦ. Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ἡ ἐκ νέου ἐξαγωγή τῶν τοιούτων ἐμπορευμάτων, εἴτε δι' Ἑλληνικῶν εἴτε διὰ Ῥωσικῶν πλοίων γινομένη, θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς τὰ αὐτὰ τέλη καὶ δικαιώματα.

Ἄρθρ. 7.

Καθόσον ἀφορᾷ τὴν θαλάσσιον πλοῖαν καὶ τὸ ἐμπόριον ἀφ' ἐνὸς εἰς ἄλλον λιμένα, ἢ ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην παραλίαν πόλιν τῶν Ἐπικρατειῶν ἑκατέρου τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν, οἱ ἀμοιβαῖοι τούτων ὑπὸ ἡγεμονίαν θέλουσιν ἀφομοιοῦσθαι μετὰ τοὺς τῶν μᾶλλον εὐνοουμένων ἐθνῶν.

Ἄν ἑκάτερον τῶν συνομολογούντων μερῶν χορηγήσῃ ἐπομένως εἰς ἄλλα ἔθνη χάριτας τινὰς ὡς πρὸς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν, αἱ χάριτες αὗται θέλουσιν εἶσθαι κοιναὶ καὶ πρὸς τὸ ἕτερον, ὅπερ θέλει ἀπολαύει τούτων δωρεάν, ἂν ἡ ὑπὲρ τοῦ ἄλλου ἔθνους παραχώρησις δωρεάν ἐγένετο, ἢ ἐπὶ τῇ ἀναγκαίᾳ ἀντιστηκῶσι, ἂν ἡ παραχώρησις ἐγένετο ἐπὶ ὄρω τινὶ τοιούτῳ.

Ἄρθρ. 8.

Τὰ δύο ὑψηλὰ συνομολογούντα μέρη παραχωροῦσιν ἀλλήλοις τὸ ἀμοιβαῖον δικαίωμα τοῦ διατρεῖν εἰς τοὺς λιμένας καὶ παραλίους ἐμπορικὰς πόλεις, ἔνθα καὶ ἄλλαι Κυβερνήσεις ἀπολαύουσι τοιοῦτου προνομίου, Προξένου. Ὑποπρόξενους ἢ ἐμπορικοὺς Πράκτορας, οἵτινες θέλουσι λαμβάνει ἀπασαν τὴν ἀναγκαίαν συνδρομὴν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων των.

Εἶναι ὅμως ἐννοούμενον ὅτι αἱ δύο Κυβερνήσεις ἐπιφυλάττουσιν εἰς ἑαυτὰς τὸ δικαίωμα τοῦ ν' ἀρνηθῶσι τὴν ἐκδοσὶν ἐκτελεστηρίου, ὡς αἱς ὑπάρχουσι παρατηρήσεις κατὰ τινος τῶν περιβεβλημένων μετὰ τὰ καθήκοντα ταῦτα προσώπων.

Ἐν ὅσῳ δὲν ἀφαιρῇ τὸ ἐκτελεστήριον ἀπὸ τινος ἐπιτετραμμένου Προξενικοῦ καθήκοντος, δὲν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ κατ' αὐτοῦ προσωπικὴ κράτησις. Ἐν οὐδεμίᾳ δὲ περιπτώσει δύναται νὰ ἐπενεχθῇ προσβίβη εἰς τὸ ἀπαράβιαστον τῶν ἀρχείων τοῦ Προξένου.

Οἱ Προξένοι, Ὑποπρόξενοι ἢ ἐμπορικοὶ Πράκτορες θέλουσιν εἶναι τὸ δικαίωμα ὡς τοιοῦτοι νὰ ἐκπληρῶσι χρέη δικαστῶν καὶ διαιτητῶν, εἰς τὰς μεταξὺ τῶν πλοίαρχων καὶ τῶν πληρωμάτων τῶν πλοίων τοῦ ἔθνους, τοῦ ὁποίου ἐπιβλέπουσι τὰ συμφέροντα, ἀναγνωσόμενας τυχὸν διενέξεις, χωρὶς νὰ δύνανται καὶ ἐγγύριοι Ἀρχαὶ νὰ μετολαβῶσιν, εἰμὴ μόνον ἂν ἡ διαγωγή

mens de droits et avantages, soit que l'exportation s'en fasse par les navires de l'un ou par ceux de l'autre Etat.

Art. 6.

Il ne sera imposé d'autres ni de plus forts droits sur l'importation dans la Grèce des articles, provenant du sol ou de l'industrie de l'Empire de Russie; et il ne sera imposé d'autres ni de plus forts droits sur l'importation dans l'Empire de Russie des articles, provenant du sol ou de l'industrie de la Grèce, que ceux qui sont ou seront imposés sur les mêmes articles, provenant du sol ou de l'industrie de tout autre pays étranger. De même il ne sera imposé sur l'importation ou sur l'exportation des articles provenant du sol ou de l'industrie de la Grèce ou de l'Empire de Russie à l'entrée ou à la sortie des ports Helléniques ou de ceux de l'Empire de Russie aucune prohibition, qui ne soit pas également applicable à toute autre Nation.

Toutes les marchandises et objets de commerce qui seront importés, déposés ou emmagasinés dans les ports des Etats et possessions des Hautes Parties contractantes, seront soumis pendant la durée de l'emmagasinage aux mêmes réglemens, conditions et droits, qu'ils aient été importés sur des navires Grecs ou sur des navires Russes. De la même manière la réexportation de ces marchandises ou objets de commerce sera soumise au même traitement et aux mêmes droits, qu'ils soient exportés sur des navires Grecs ou sur des navires Russes.

Art. 7.

Pour ce qui concerne la navigation et le commerce de port en port et d'une place à l'autre dans les Etats de chacune des Hautes Parties contractantes, les sujets respectifs seront traités à l'égal des nations les plus favorisées.

Si l'une des parties contractantes accorde par la suite à d'autres nations quelque faveur particulière en fait de commerce ou de navigation, cette faveur deviendra aussitôt commune à l'autre partie, qui en jouira gratuitement, si la concession est gratuite, ou en accordant la même compensation, si la concession est conditionnelle.

Art. 8.

Les deux Hautes Parties contractantes s'accordent réciproquement la faculté d'entretenir dans les ports et places maritimes de commerce, où d'autres gouvernemens étrangers jouissent déjà de la même prérogative, des Consuls, Vice-Consuls ou Agens commerciaux qui recevront toute l'assistance nécessaire pour remplir dûment leurs fonctions.

Il est toutefois bien entendu que les deux gouvernemens se réservent la faculté de refuser leur exéquatour en cas d'objections contre la personne nommée à ces fonctions.

Tant que l'exéquatour n'aura pas été formellement retiré à une personne chargée des fonctions consulaires, il ne sera point exercé de contrainte par corps contre elle. Dans aucun cas d'ailleurs il ne pourra être porté atteinte à l'inviolabilité des Archives du Consulat. Les Consuls, Vice-Consuls et Agens commerciaux auront le droit comme tels, de servir de juges et d'arbitres dans les différends, qui pourraient s'élever entre les capitaines et les bâtimens de la nation dont ils soignent les intérêts, sans que les autorités locales puissent y intervenir, à moins que la conduite des équipages ou du capitaine ne troublât l'ordre ou la tran-

των πληρωμάτων ἢ τοῦ πλοιάρχου ἤθελε διαταράξει τὴν τάξιν καὶ τὴν ἡσυχίαν τοῦ τόπου, ἢ εἰάν οἱ εἰρημεῖοι Πρόξενοι, Ὑποπρόξενοι ἢ ἐμπορικοὶ Πράκτορες ἤθελον ἐπικαλεσθῇ τὴν μεσολαβησάντων εἰς ἐκτέλεσιν ἢ διατήρησιν τῶν ἀποφάσεων των. Ἐννοεῖται δὲ, ὅτι τὸ εἶδος τοῦτο τῶν δικαστικῶν ἢ δικητικῶν ἀποφάσεων δὲν θέλει ἀποστερεῖ τὰ διυφερόμενα μέρη τοῦ δικαίωματος, ὅπερ ἔχουσι τοῦ νὰ καταλύωσι μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν των εἰς τὰς δικαστικὰς Ἀρχὰς τῆς πατρίδος των.

Ἄρθρ. 9.

Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ρηθέντας Πρόξενους, Ὑποπρόξενους ἢ Πρόξενικούς Πράκτορας νὰ ἐξαιτῶνται τὴν συνδρομὴν τῶν ἐγχορηγίων Ἀρχῶν πρὸς ἀνεύρεσιν, σύλληψιν, κράτησιν καὶ φυλάκισιν δραπέτων τῶν πολεμικῶν ἢ ἐμπορικῶν πλοίων τῆς Ἐπικρατείας των. Θέλουσιν ἀπευθύνεσθαι ἐπὶ τούτῳ εἰς τὰς ἀρμοδίους Ἀρχὰς, καὶ θέλουσι ζητεῖ ἐγγράφως τοὺς εἰρημένους δραπέτας, ὧν ἡ ταυτότης δύναται ν' ἀποδειχθῇ, ἐν περιπτώσει διαφθορικῆς ἢ ἀμφισβόλιας, διὰ τῆς κοινοποιήσεως τῶν βιβλίων τῶν πλοίων ἢ τῶν νυτολογίων (roles d'équipage) διαβεβαιούντων, ὅτι τὰ δεῖνα ἄτομα ἀπέτελεσαν μέρος τῶν δεῖνα πληρωμάτων τῆς δὲ αἰτήσεως οὕτως ἀποδεικνυμένης, δὲν θέλει ἀρνεῖσθαι ἡ ἀπόδοσις.

Συλλαμβανόμενοι οἱ τοιοῦτοι δραπέται θέλουσι τίθεσθαι εἰς τὴν διάθεσιν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος Πρόξενων, Ὑποπρόξενων ἢ ἐμπορικῶν Πρακτόρων· δύναται δὲ νὰ κλεισθῶσιν εἰς τὰς δημοσίους φυλακάς, ἐπὶ τῇ αἰτήσει καὶ δαπάνῃ τῶν αἰτούντων αὐτοὺς, νὰ μείνουν οὕτως ὑπὸ κράτησιν, μέχρις οὗ ἤθελον ἀποδοθῇ εἰς τὴν ἀνίκουσι πλοία, ἢ ἀποπεμπθῇ εἰς τὴν πατρίδα των διὰ τινος πλοίου τοῦ αὐτοῦ ἢ οὐδὲ ποτε ἄλλου ἔθνους.

Ἀλλ' ἂν εἴτε ὁ Πρόξενος, εἴτε ὁ Πράκτωρ, τῇ αἰτήσει τοῦ ὁποίου ἐνηργήθη ἡ κράτησις τινὸς δραπέτου, ἤθελον ἔχει λόγους, ἵνα μὴν ἀποπέμψῃ αὐτὸν ἐντὶς τεσσαρῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κρατήσεώς του, ὁ δραπέτης οὗτος θέλει ἀπολύεσθαι καὶ δὲν θέλει συλλαμβάνεσθαι πλέον ἐπὶ τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ.

Μολαταῦτα ἂν ὁ τοιοῦτος δραπέτης τυγχάνῃ πράξας κακούργημα τι ἢ πλημμέλημα, δύναιται ν' ἀναβληθῇ ἡ ἀπόδοσις του μέχρις οὗ τὸ ἐπιληφθῇ τῆς ὑποθέσεως ταύτης δικαστήριον ἐκδόσῃ τὴν ἀπόφασίν του καὶ ἤθελον αὕτη ἐκτελεσθῇ.

Ἄρθρ. 10.

Πᾶν Ἑλληνικὸν ἢ Ῥωσσικὸν πλοῖον, ἀναγκάζομενον εἴτε ἐκ τρικυμίας, εἴτε ἐξ οὐδὲ ποτε συμβάντος νὰ προσορμισθῇ εἰς τοὺς λιμένας θατέρου τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν, θέλει ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐνεργήσῃ ὅλας τὰς ἀνγκούσας ἐπισκευὰς, νὰ προμηθευθῇ ὅσα εἶδη τῶν ἡθελον εἶσθαι ἀναγκαῖα, καὶ νὰ ἀποπλευρῇ ἐκείθεν χωρὶς νὰ ὑποκύβῃ εἰς τὴν ἀπότισιν οὐδὲ ποτε λιμενικοῦ ἢ ναυτιλιακοῦ δικαίωματος, ἐκ τῶν ἐπιβεβλημένων ἢ ἐπιβληθησομένων πρὸς ὄφελος τῆς Ἐπικρατείας. Εἶναι ὅμως ἐννοούμενον, ὅτι οἱ λόγοι οἱ ὑπαγορευόμενοι τὴν κατ' ἀνάγκην προσόρμισιν (relâche forcée) τοῦ τοιοῦτου πλοίου πρέπει νὰ ὦσι πραγματικοὶ καὶ προφανεῖς, καὶ ὅτι τὸ πλοῖον δὲν πρέπει νὰ ἐνεργήσῃ οὐδεμίαν ἐμπορικὴν ἐργασίαν διὰ φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως ἐμπορευμάτων, οὐδὲ νὰ παραπεμθῇ τὴν εἰς τὸν λιμένα διαμονὴν του πλέον τοῦ χρόνου, τοῦ ἀπολύτως ἀναγκαίου πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τῆς προσορμίσεώς του. Εἶναι δ' ὡσαύτως ἐννοούμενον, ὅτι αἱ φορτώσεις τε καὶ ἐκφορτώσεις, ὅσας ὑπαγορεύονται ἐκ τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπισκευῆς τοῦ πλοίου ἢ ἐκ τῆς διατροφῆς τοῦ πληρώματος αὐτοῦ, δὲν θέλουσι θεωρεῖσθαι ὡς ἐμπορικαὶ ἐργασίαι. Ἀν μὲν ὅλα ταῦτα ὁ Κυβερνήτης τοιοῦτου πλοίου εὐρεθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἀπαλλοτριώσῃ μέρος τοῦ φορτίου του, ἵνα προμηθευθῇ οὕτω τὰς ἀναγκαίους αὐτῷ δαπάνας, ὑποχρεοῦται τότε νὰ συμμορφωθῇ μετὰ τὰς διατάξεις καὶ διατιμῆσεις, τὰς

quillité du pays, ou que les dits Consuls, Vice-Consuls ou Agens commerciaux ne requissent leur intervention, pour faire exécuter ou maintenir leurs décisions, bien entendu que cette espèce de jugement ou d'arbitrage ne saurait priver les Parties contendantes du droit qu'elles ont à leur retour de recourir aux autorités judiciaires de leurs pays.

Art. 9.

Les dits Consuls, Vice-Consuls ou Agens commerciaux sont autorisés à requérir l'assistance des autorités locales pour la recherche, l'arrestation, la détention et l'emprisonnement des déserteurs des navires de guerre et marchands de leur pays. Ils s'adresseront pour cet objet aux autorités compétentes et réclameront par écrit les déserteurs susmentionnés, dont l'identité pourrait être prouvée en cas de contestation ou de doute par la communication des registres des navires ou rôles de l'équipage constatant que de tels individus ont fait partie des dits équipages, et cette réclamation ainsi prouvée, l'extradition ne sera point refusée.

De tels déserteurs, lorsqu'ils auront été arrêtés, seront mis à la disposition des dits Consuls, Vice-Consuls ou Agens commerciaux et pourront être enfermés dans les prisons publiques, à la réquisition et aux frais de ceux qui les réclament, pour être détenus jusqu'au moment où ils seront rendus aux navires, auxquels ils appartenaient, ou renvoyés dans leur patrie par un bâtiment de la même nation ou un autre bâtiment quelconque. Mais si par quelque raison, provenant du fait du Consul ou Agent sur la réclamation duquel le déserteur aurait été arrêté, celui-ci n'est pas renvoyé dans l'espace de quatre mois à compter du jour de son arrestation, il sera mis en liberté et ne sera plus arrêté pour la même cause.

Toutefois si le déserteur se trouvait avoir commis quelque crime ou délit, il pourra être sursis à son extradition jusqu'à ce que le tribunal, saisi de l'affaire, ait rendu sa sentence et que celle-ci ait reçu son exécution.

Art. 10.

Tout vaisseau Grec ou Russe, qui sera forcé par des tempêtes ou par quelque accident de se réfugier dans les ports de l'une ou l'autre des Hautes Parties contractantes, aura la liberté de s'y radoubier, de s'y pourvoir de tous les objets qui lui seront nécessaires et de se remettre en mer, sans payer aucun droit de port ou de navigation, perçu ou à percevoir au profit de l'Etat, bien entendu toutefois que les causes, qui auront donné lieu à la relâche forcée, soient réelles et évidentes, que le bâtiment ne se livre à aucune opération de commerce en chargeant ou débarquant des marchandises, et qu'il ne prolonge son séjour dans le port au delà du tems nécessaire d'après les causes qui l'auront forcé à y relâcher. Il est entendu de même que les déchargemens et rechargemens occasionnés par les travaux de réparation du navire ou par la subsistance de l'équipage, ne seront point considérés comme opérations de commerce. Si cependant le patron d'un tel navire se trouvait dans la nécessité de se défaire d'une partie de ses marchandises pour subvenir à ses dépenses, il sera tenu alors de se conformer aux ordonnances et aux tarifs de l'endroit où il aura abordé. En cas de naufrage dans un endroit appartenant à l'une ou à l'autre des Hautes Puissances contractantes, non seulement il sera donné toute sorte d'assistance aux

ισχυούσας, εἰς τὸ μέρος, ἔνθα εὐρίσκεται τὸ πλοῖον, οὐ προσωρμισμένον.

Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν πλοῖον τι τῆς μιᾶς τῶν ὑψηλῶν συνομολογῶσων Δυνάμεων ἤθελεν ὑποστῆ ναυάγιον εἰς ἀκτὴν τῆς ἐτέρας Ἐπικρατείας, οἷχ' μόνον θέλει χορηγηθῇ πᾶσα συνδρομή εἰς τοὺς ναυαγήσαντας, ἀλλὰ καὶ τὰ παθόντα τῇ ναυάγιον πλοία, εἴτε τὰ μέρη καὶ λείψανα αὐτῶν, τὰ ἀρμενὰ των, ὅλα ἐν γένει τὰ εἶδη, ὅσα εἰς αὐτὰ ἀνήκουσιν, ὡς καὶ τὰ ναυτιλιακά των ἔγγραφα καὶ τὰ διασωθέντα σκευὴ ἢ ἐμπορεύματα, δὲν δύνανται νὰ κατασχεθῶσιν ἢ κρατηθῶσιν ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει. Τὰ εἰρημένα πλοῖα, εἶδη καὶ ἐμπορεύματα θέλουσι διατηρηθῇ ἀπ' ἐναντίας, καὶ ἀποδοθῇ, τῇ πληρωμῇ τῶν αὐτῶν σώστρων καὶ ἐξόδων διατηρήσεως ὡς καὶ τῶν αὐτῶν τελωνιακῶν τελῶν, δικαιωμάτων καθάρσεως καὶ ἄλλων, εἰς ᾗ ὑποβάλλονται καθ' ὁμοίας περιστάσεις καὶ τὰ ἐγγῶρια πλοῖα. Εἰς τὴν αὐτὴν δὲ κατηγορίαν ὑπάγεται καὶ τὸ προκύψαν ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν εἰδῶν τούτων, ἂν αἱ περιστάσεις ἤθελον ὑπαγορεύσει τὴν ἀμεισον αὐτῶν πώλησιν.

Ἐν περιπτώσει ναυαγίου, ἡ κατ' ἀνάγκην προσωρμίσεως πλοίου τινός, οἱ Πρόξενοι, Ὑποπρόξενοι, ἢ ἐμπορικοὶ Πράκτορες εἰσὶν ἐπιτετραμμένοι νὰ μεσολαβῶσι, χορηγοῦντες τὴν ἀνήκουσαν συνδρομὴν εἰς τοὺς συγχωρίους των. Ἐννοεῖται δὲ, ὅτι ἐν περιπτώσει οἰαςδήποτε νομίμου ἀπαιτήσεως, εἴτε ὡς πρὸς τὸ ναυαγήσαν πλοῖον, εἴτε ὡς πρὸς τὰ ἐμπορεύματα καὶ εἶδη, ἢ περὶ ταύτης ἀπόφασις θέλει ἀνατίθεσθαι εἰς τὰ ἀρμόδια τοῦ τόπου Δικαστήρια.

Ἄρθρ. 11.

Οἱ ὑπῆκοι ἐκατέρας τῶν ὑψηλῶν συνομολογῶσων Δυνάμεων ἔχουσιν εἰς τὴν ἐπικράτειαν τῆς ἄλλης τὸ δικαίωμα τοῦ διαθέτειν τὰ προσωπικὰ αὐτῶν ὑπάρχοντα διὰ τε διαθήκης, δωρεᾶς ἢ ἄλλως ὅπωςδήποτε· οἱ δὲ κληρονόμοι αὐτῶν ὑπῆκοι τῆς ἐτέρας τῶν συνομολογῶσων Δυνάμεων θέλουσι κληρονομεῖν τὰ ὑπάρχοντά των, εἴτε δυνάμει διαθήκης, εἴτε καὶ ἀδιαθέτως, καὶ δυνανται νὰ λάβωσι κατοχὴν τούτων εἴτε προσωπικῶς εἴτε δι' ἄλλων ἐπιτρόπων, ἐνεργούντων ἐν ὀνόματί των, χωρὶς νὰ ὑπόκηνται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα, εἰμὴ εἰς ὅσα ὑπάγονται εἰς παρομοίως περιστάσεις καὶ οἱ κάτοικοι τοῦ τόπου, ἔνθα τὰ ρηθέντα ὑπάρχοντα εὐρίσκονται.

Ἄρθρ. 12.

Ἀποβιούντων τῶν συγχωρίων των οἱ Πρόξενοι, Ὑποπρόξενοι καὶ ἐμπορικοὶ Πράκτορες τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Ῥωσσίαν καὶ τῆς Ῥωσσίας εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἢ ἐν ἐλλείψει τούτων αἱ ἀμοιβαῖαι διπλωματικαὶ Πρεσβεῖαι, θέλουσιν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργῶσι συμφώνως μετὰ τῆς ἀρμόδιου ἐπιτοπίου Ἀρχῆς τὴν καταγραφὴν τῶν ἐκ τῆς κληρονομίας προκυπτόντων πραγμάτων, νὰ θέτωσιν ἐπ' αὐτῶν τὰς σφραγίδας τοῦ Προξενείου ἢ τῆς Πρεσβείας, συγχρόνως μὲ τὰς τῆς εἰρημένης ἐπιτοπίου Ἀρχῆς, ἐνεργουμένων οὕτως ὅλων τῶν καταλλήλων μέτρων πρὸς διατήρησιν τῆς κληρονομίας.

Προσέτι δὲ ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἤθελεν ἀποβιώσει τις τῶν συγχωρίων των ἀδιαθέτως ἢ χωρὶς νὰ προσδιορίσῃ ἐκτελεστάς διαθήκης, οἱ πρόξενοι καὶ ἔχουσι δικαίωμα νὰ ἐκπληρώσιν, εἴτε ἐξ ἐπαγγέλματος εἴτε ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν διαφερομένων μερῶν, καὶ προειδοποιομένης ἐν καιρῷ τῆς ἐπιτοπίου Ἀρχῆς, τὰς ἀνηκούσας πρὸς τὸ συμφέρον τῶν κληρονόμων διατυπώσεις, νὰ λαμβάνωσι κατοχὴν τῆς κληρονομίας καὶ νὰ ἐκκαθαρίσωσι καὶ διοικῶσι ταύτην εἴτε προσωπικῶς εἴτε δι' ἐπιτρόπων των, διοριζομένων ὑπὸ τὴν εὐθύνην αὐτῶν.

Ἄρθρ. 13.

Ὅσῳκις διεγερθῶσι διενέξεις μετὰ τὴν διαφόρων ἀντιποιοιμένων τὴν κληρονομίαν, αἱ διενέξεις αὗται θέλουσι λυθῇ καὶ ἀπο-

naufraqués, mais encore les navires, ou leurs parties et débris, leurs agrès et tous les objets qui leur appartiennent, les papiers trouvés à bord, ainsi que les effets et marchandises qui auraient été sauvés, ne seront point saisis ou retenus, sous quelques prétexte que ce soit. Les dits navires, effets et marchandises seront au contraire conservés et rendus, moyennant l'acquiescement des mêmes frais de sauvetage et de conservation, ainsi que des mêmes droits de douane, de quarantaine ou autres, que paierait au pareil cas un bâtiment national. Il en sera de même du produit de la vente de ces objets, si les circonstances en exigeaient la vente immédiate. Dans le cas de naufrage comme dans celui d'une relâche forcée, les Consuls, Vice-Consuls ou Agens commerciaux respectifs seront autorisés à intervenir pour prêter l'assistance nécessaire à leurs nationaux; bien entendu, que dans le cas d'une réclamation légale quelconque au sujet de ce naufrage ou des marchandises et effets, cette réclamation sera déférée à la décision des tribunaux compétens du pays.

Art. 11.

Les sujets de chacune des Hautes Parties contractantes auront dans les Etats de l'autre la liberté de disposer de leurs biens personnels, soit par testaments, donations ou autrement, et leurs héritiers, étant sujets de l'autre Partie contractante, succéderont à leurs biens, soit en vertu d'un testament, soit ab intestat, et ils pourront en prendre possession, soit en personne, soit par d'autres agissant en leur place, en ne payant d'autres, ni de plus forts droits que ceux auxquels les habitans du pays où se trouvent les dits biens sont assujettis en pareille occasion.

Art. 12.

En cas de décès de leurs nationaux, les Consuls, Vice-Consuls et Agens Consulaires de Grèce en Russie et de Russie en Grèce, ou à leur défaut, les Légations Diplomatiques respectives, auront le droit de procéder, conjointement avec l'autorité locale compétente, à l'inventaire des objets, provenant de la succession; de croiser avec le sceau du Consulat ou de la Légation des scellés, apposés par la dite autorité locale; enfin de prendre toutes les mesures conservatoires de la succession.

Ils auront en outre le droit, au décès de leurs nationaux morts sans avoir testé ni désigné d'exécuteurs testamentaires, de remplir, soit d'office, soit à la réquisition des parties intéressées, en ayant soin de prévenir l'autorité locale, les formalités nécessaires dans l'intérêt des héritiers, de prendre en leur nom, possession de la succession, de la liquider et administrer, soit personnellement, soit par des délégués, nommés sous leur responsabilité.

Art. 13.

S'il s'élève des contestations entre les différens prétendants ayant droit à la succession, elles seront décidées en

φασισθῇ ὀριστικῶς κατὰ τοὺς νόμους καὶ ὑπὸ τῶν δικαστῶν τοῦ τόπου, εἴθε ἡ κληρονομία μένει σχολάζουσα. Ἄν κατὰ συνέπειαν ἀποδιώσεως προσώπου τινός, κατέχοντος ἀκίνητα κτήματα ἐπὶ τῆς χώρας μιᾶς τῶν συνομολογουσῶν δυνάμεων, τὰ κτήματα ταῦτα δέλωσι κατὰ τοὺς νόμους τοῦ τόπου εἰς τινα ὑπὸ τῆς ἐτέρας, οὗτος δὲ καθ' ὃ ἀλλοδαπὸς δὲν δύναται νὰ τὰ κρατῇ ὑπὸ τὴν κυριότητά του, θέλει τῷ χορηγηθῇ ἡ παρὰ τῶν ἐγγυρίων νόμων προσδιορισμένη προθεσμία, ἥ, ἂν οἱ ὑπάρχοντες ἤδη νόμοι δὲν προσδιορίζωσι τοιαύτην θέλει τῷ δοθῇ προθεσμία ἀνάλογοι, ἵνα πωλήσῃ τὰ κτήματα ταῦτα, λάβῃ τὸ ἐκ τῆς πωλήσεως των προκύψον ποσὸν, καὶ ἐνεργήσῃ τὴν ἐξαγωγήν του. Δὲν θέλουν δὲ ἐπιβάλλεσθαι εἰς τὰς τοιούτου εἰδους κληρονομίας ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα παρὰ τὰ ἐπιβαλλόμενα καὶ εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς.

Ἄρθρον 14.

Τὸ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων δικαιώμα (droit de detraction), ὅπερ εἰσπράττεται πρὸς ὄφελος τοῦ ἑλληνικοῦ ταμείου ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς καὶ τῆς ἐκτὸς τοῦ Κράτους μετακομίσεως κληρονομίων καὶ ἄλλων πραγμάτων ἀνηκόντων εἰς ἄλλοδαπούς, δὲν θέλει εἰσπράττεσθαι κατὰ τὸ ἑλληνικὸν Κράτος ἐπὶ τῶν κληρονομίων καὶ ἄλλων ὑπαρχόντων, διελθόντων ἢ ἀνηκόντων εἰς ὑπηκόους Ῥώσους· ἀμοιβαίως δὲ τὸ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων δικαιώμα, ὡς ὀρίζεται ἀνωτέρω, δὲν θέλει εἰσπράττεσθαι ἐν τῇ Ῥωσικῇ Αὐτοκρατορίᾳ ἐπὶ κληρονομίων καὶ ἄλλων κτημάτων, διελθόντων ἢ ἀνηκόντων εἰς ὑπηκόους Ἕλληνας.

Ἄρθρον 15.

Ἐννοεῖται ὅτι αἱ διατάξεις τῆς παρούσης συνθήκης θέλουν ἐφαρμόζεσθαι ὡς πρὸς ὅλα τὰ ὑπὸ Ῥωσικὴν σημαίαν πλέοντα πλοῖα, ἄνευ οὐδεμιᾶς διακρίσεως μεταξὺ τῆς κυρίως ἐμπορικῆς Ῥωσικῆς ναυτιλίας καὶ τῆς ἀνηκούσης ἰδίως εἰς τὸ μέγαλον Δουκάτον τῆς Φινλανδίας, ὅπερ ἀποτελεῖ μέρος ἀναπόσπαστον τῆς Ῥωσικῆς Αὐτοκρατορίας.

Ἄρθρον 16.

Ἡ παρούσα συνθήκη θέλει ἰσχύει δέκα ἔτη κατὰ συνέχειαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων, καὶ περαιτέρω τῆς προθεσμίας ταύτης μέχρι τῆς παρελεύσεως 12 μηνῶν, ἀφ' ἧς ἐκάτερον τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν ἤθελε δηλώσει τῷ ἑτέρῳ τὴν περὶ τῆς παύσεως τῆς συνθήκης ταύτης πρόθεσιν του.

Ἐκάτερον τῶν δύο μερῶν ἐπιφυλάσσεται εἰς ἑαυτὸ τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ προειδοποιήσῃ περὶ τούτου τὸ ἕτερον ἄμέσως μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν ἐννέα πρώτων ἐτῶν· συναφώνησαν δὲ ἀλλήλοις ὅτι μετὰ τὴν λήξιν τῶν δώδεκα μηνῶν ἀφ' οὗ ἤθελε γίνεαι τοιαύτη δηλώσις, ἡ παρούσα συνθήκη καὶ ἅπαντες οἱ ἐν αὐτῇ περιεχόμενοι ὅροι θέλουσι παύσει τοῦ νὰ εἰσιν ὑποχρεωτικοὶ πρὸς τὰ δύο μέρη.

Ἄρθρον 17.

Ἡ παρούσα συνθήκη θέλει ἐπικυρωθῇ παρὰ τε τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ παρὰ τοῦ Αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ῥωσιῶν. Αἱ δ' ἐπικυρώσεις θέλουσιν ἀνταλλαχθῇ ἐν Ἀθήναις ἐν διαστήματι τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὑπογραφῇ· ἡ καὶ πρότερον εἰ δυνατόν.

Πρὸς πίστωσιν τούτων ἀμφοτέρω οἱ πληρεξούσιοι ὑπογράψαντες τὴν παρούσαν συνθήκην, ἐπέθεντο τὰς σφραγίδας των.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τὴν 12 Ἰουνίου 1850,

(Τ. Σ.) Α. ΛΟΝΤΟΣ.

(Τ. Σ.) Ι. ΠΕΡΣΙΑΝΗΣ.

Ἰδία Ἄρθρα.

Ἄρθρον 1.

Ἐτιμὴ αἱ ἐμπορικαὶ τῆς Ῥωσσίας σχέσεις μετὰ τῶν Βασι-

dernier ressort selon les lois et par les juges du pays, où la succession est vacante. Et si par la mort de quelque personne, possédant des bien-fonds sur le territoire de l'une des Hautes Parties contractantes, ces bien-fonds venaient à passer, selon les lois du pays, à un sujet de l'autre Partie et que celui-ci, par sa qualité d'étranger fut inhabile à les posséder, il jouira du délai fixé par les lois du pays, et dans le cas, où les lois du pays, actuellement existantes, n'en fixeraient aucun, il obtiendra un délai convenable pour vendre ces bien-fonds et pour en retirer et exporter le produit. Il ne sera prélevé sur ces sortes d'héritages d'autres, ni de plus forts droits que ceux auxquels sont assoujettis les indigènes.

Art. 14.

Le droit de détraction exercé au profit du trésor Grec sur l'exportation et le transfert hors du Royaume des héritages et autres appartenant à des étrangers, ne sera pas exercé en Grèce sur les héritages et autres biens échus ou appartenant à des sujets Russes. Et réciproquement le droit de détraction, tel qu'il a été défini ci-dessus, ne sera pas exercé dans l'Empire de Russie sur les héritages et autres biens échus ou appartenant à des sujets Hellènes.

Art. 15.

Il est entendu que les stipulations du présent Traité seront applicables à tous les bâtimens naviguant sous pavillon Russe sans distinction aucune, entre la marine marchande Russe proprement dite et celle qui appartient plus particulièrement au Grand Duché de Finlande lequel forme une partie intégrante de l'Empire de Russie.

Art. 16.

Le présent Traité restera en vigueur pendant dix ans à dater de l'échange des ratifications et au de là de ce terme jusqu'à l'expiration de douze mois après que l'une des Hautes Parties contractantes aura annoncé à l'autre son intention de le faire cesser, chacune des deux Parties se réservant le droit de donner pareil avis à l'autre à l'expiration des premières neuf années, et il est convenu entre Elles, qu'à l'échéance de douze mois après qu'une telle déclaration aura été faite, le présent Traité et toutes les stipulations qu'il renferme, cesseront d'être obligatoires pour les deux Parties.

Art. 17.

Le présent Traité sera ratifié par Sa Majesté le Roi de la Grèce et par Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies, et les ratifications en seront échangées à Athènes dans le délai de trois mois, à compter de la date de la signature ou plutôt si faire se peut.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs ont signé le présent Traité et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait à Athènes le 12 Juin 1850.

(L. S.) A. LONDOS.

(L. S.) PERSIANY.

Articles séparés.

Article I.

Les relations commerciales de la Russie avec les Royau-

λαίων τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας ἐκονονίσθησαν δι' εἰδικῶν ὁρῶν, οἵτινες δύνανται εἰς τὸ μέλλον ν' ἀνανεωθῶσι χωρὶς νὰ ᾔναι παντελῶς συνδεδεμένοι μὲ τὰς ὑπαρχούσας ὡς πρὸς τὸ ξένον ἐμπόριον ἐν γένει διατάξεις, τὰ δύο ὑψηλὰ συνομολογούντα μέρη, προτιθέμενα ν' ἀποβάλλωσι τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων τῶν πᾶν εἶδος ἀμφιβολίας ἢ ἀφορμῆς πρὸς συζήτησιν, συνέβητο ὅτι οἱ ὡς πρὸς τὸ ἐμπόριον τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας εἰδικοὶ οὗτοι ὅροι παραδεχθέντες ἕνεκα τῶν ἀντιστοιχοῦσων ὠφελειῶν, αἵτινες χορηγοῦνται ἐν τοῖς εἰρημένους Βασιλείοις εἰς τὸ ἐμπόριον τοῦ μεγάλου δουκάτου τῆς Φιλανδίας, δὲν δύνανται ἐπ' οὐδεμιᾷ περιπτώσει νὰ ἐφαρμοσθῶσιν ὡς πρὸς τὰς ἐμπορικὰς καὶ ναυτιλιακὰς σχέσεις, τὰς διὰ τῆς παρούσης συνθήκης καθιερούμενας ὑπὸ τῶν δύο ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν.

Ἄρθρον 2.

Εἶναι ἐπίσης ἐννοούμενον, ὅτι δὲν θεωροῦνται παντελῶς ὡς ποιοῦσαι ἐξίμρεσιν τῆς ἀρχῆς τῆς ἀμοιβαιότητος αἱ ἀτέλειαι, ἀμοιβαί, καὶ προνόμια, περὶ ὧν ὁ λόγος κατωτέρω.

Α'. Ἡ ἀτέλεια, ἥς ἀπολαύουσι τὰ εἰς Ῥώσους ὑπηκόους ἀνήκοντα Ῥωσικὰ πλοία ἅτινα ἐν διαστήματι τῶν πρώτων τριῶν ἐτῶν ἀπαλλάσσονται τῶν δικαιωμάτων τῆς ναυηγείας.

Β'. Αἱ ἀμοιβαὶ αἱ χορηγούμεναι ἐν τῇ Ῥωσίᾳ εἰς διαφορῶν Ἀγγλικὰς ἐταιρείας καλουμένας Γιὰκτ Κλούβ (Yacht Clubs.)

Εἰς πίστωσιν δὲ ἀμφοτέρω οἱ πληρεξούσιοι ὑπογράψαντες τ' ἀνωτέρω ἐπέθεντο τὰς σφραγίδας τῶν.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τὴν 12 Ἰουνίου 1850.

(Τ. Σ.) Α. ΛΟΝΤΟΣ.

(Τ. Τ.) Ι. ΠΕΡΣΙΑΝΗΣ.

Ἐπικυροῦμεν καὶ ἐπιβεβαιούμεν τὴν εἰρημένην συνθήκην κατὰ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα μέρη καὶ ἄρθρα, ὑποσχομένοι δι' ἡμᾶς καὶ τοὺς ἡμετέρους κληρονόμους καὶ διαδόχους νὰ τὴν φυλάττωμεν πιστῶς χωρὶς νὰ προσβάλωμεν αὐτὴν ἢ νὰ συγχωρῶμεν νὰ προσβληθῇ οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον.

Ὅθεν εἰς πίστωσιν ὑπογράψαντες τὴν προῦσαν πράξιν τῆς ἐπικυρώσεως ἐπέθεσμεν τὴν τοῦ Βασιλείου ἡμῶν σφραγίδα.

Ἐξέδθη ἐν Ἀθήναις τὴν δεκάτην τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου, ἐν ᾧ μὲν σωτηρίῳ χιλιοστῷ διακοσιοστῷ πεντηκοστῷ, τῆς δὲ ἡμετέρας Βασιλείας τῷ δεκάτῳ ὀγδόῳ.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

ΑΜΑΛΙΑ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀπονομῆς Νομισματοσήμου εἰς τοὺς συνδρομητὰς τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ὁθωνοῦ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες ὅτι ἡ εὐγνώμοσυν ἔχει ὁμοιότητα ὀφειλομένη πρὸς τοὺς γενναίους συνδραμόντας τὴν οἰκοδομὴν τοῦ φερωνύμου ἡμῶν Πανεπιστημίου καὶ ὅτι εἶναι δίκαιον νὰ ἐξηγηθῇ τὸ αἶσθημα τοῦτο διὰ σημείου διακρινόντος τὴν μνήμην τῆς εὐγενοῦς ταύτης πράξεως τῶν εἰρημένων συνδρομητῶν.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

mes de Suède et de Norvège étant réglées par des stipulations spéciales qui pourront être renouvelées dans la suite, sans que les dites stipulations soient liées aux réglemens existans pour le commerce étranger en général, les deux Hautes Parties contractantes, voulant écarter de leurs relations commerciales toute espèce d'équivoque ou de motifs de discussion, sont tombées d'accord que ces stipulations spéciales accordées au commerce de la Suède et de la Norvège, en considération d'avantages équivalens, accordés dans ce pays au commerce du Grand Duché de Finlande, ne pourront dans aucun cas être invoquées en faveur des relations de commerce et de navigation, sanctionnées entre les deux Hautes Parties contractantes par le présent Traité.

Article II.

Il est entendu de même, que ne seront point censés déroger au principe de réciprocité qui est la base du Traité de ce jour, les franchises, immunités et privilèges mentionnés ci-après, savoir :

1° La franchise dont jouissent les vaisseaux construits en Russie et appartenant à des sujets Russes, lesquels, pendant les premières trois années sont exempts des droits de navigation.

2° Les immunités accordées en Russie à différentes compagnies anglaises dites Yacht Clubs.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs les ont signés et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait à Athènes le 12 Juin 1850.

(L. S.) A. LONDOS.

(L. S.) PERSIANY.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Ἰπουργός
Π. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Ἄρθρον 1.

Θελεὶ χαραχθῇ Νομισματοσήμον Χαλκοῦν φέρον ἐξ ἑνὸς μέρους τὴν ἡμετέραν εἰκόνα, καὶ ἀπ' ἐτέρου τὴν τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου πρόσοψιν μὲ τὴν ἱστορικὴν ὑπόμνησιν τῆς κατὰ τὴν 20 Μαΐου 1839 γενομένης παρ' ἡμῶν καταθέσεως τοῦ θεμελίου λίθου, καὶ τὴν ἐπιγραφὴν α Γοῖς Εὐεργέταις τοῦ Πανεπιστημίου ἢ τοῖς Συνδρομηταῖς τοῦ Πανεπιστημίου.»

Ἄρθρον 2.

Ἐκ τοῦ Νομισματοσήμου τούτου, τὸ τῶν Εὐεργετῶν θέλει δίδοσθαι εἰς τοὺς προσεγγόντας, ἢ μέλλοντας νὰ προσφέρωσιν ἀπὸ διακοσίας δραχμὰς καὶ ἐπέκεινα, τὸ δὲ τῶν συνδρομητῶν, εἰς τοὺς προσεγγόντας ἢ μέλλοντας νὰ προσφέρωσιν ἀπὸ εἰκοσιπέντε μέχρι διακοσίων δραχμῶν.

Ἄρθρον 3.

Ἐπὶ τῇ ἀνωτέρω ἐάσει λαβοῦντα ὑπ' ὄψιν ἢ ἐπὶ τῆς οἰκο-

δομῆς τοῦ πανεπιστημίου ἐπιτροπὴ τὸν ὑπάρχοντα γενικὸν κα-
τάλογον ὧν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τοῦδε συνδρομητῶν, θέλει
συντάξει ἰδιαίτερον πῖνακα περιέχοντα τὰ ὀνόματα ἐκείνων, οἱ
τινὲς, ὡς ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς προσφοράς αὐτῶν, ἔχουσι δικαίω-
μα νὰ λάβωσι Νομισματοδότην τῶν Εὐεργετῶν ἢ τὸ τῶν συν-
δρομητῶν. Τὸν πῖνακα τοῦτον θέλει ὑποβάλλει ἡ ῥηθεῖσα ἐπι-
τροπὴ εἰς τὴν ἐγκρισιν ταύτην, θέλει ἐκδοθῇ δι' ἕνα ἑαστον
τῶν μέχρι τοῦδε συνδρομητῶν τὸ ἀπαιτούμενον ἐντυπον ἐγ-
γραφον συνωδευμένον μετὰ τὸ ἀνήκον Νομισματοδότην, τὸ ἐγγρα-
φον τοῦτο φέρον τὰς ὑπογραφὰς τῶν μελῶν καὶ τὴν σφραγίδα
τῆς διαληφθείσης ἐπιτροπῆς, θέλει εἶσθαι ἐπιθεωρημένον καὶ
ὑπογεγραμμένον καὶ παρὰ τοῦ εἰρημένου ἡμετέρου ὑπουργοῦ.
φέρων τὸν τύπον τῆς σφραγίδος τοῦ ὑπουργείου, οἱ αὐτοὶ ὅροι
ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῆς ἐκδόσεως τῶν ὡς ἂνω ἐγγράφων κα-
Νομισματοδότην διὰ τοὺς μέλλοντας συνδρομητάς.

Ἄρθρ. 4.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ὑπουργὸν τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς
δημοσίας παιδείας ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος δια-
τάγματος ὅπερ θέλει καταχωρισθῇ καὶ εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς
Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Ὀκτωβρίου 1852.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

ΑΜΑΛΙΑ.

Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐλληνοδιδασκάλων καὶ καθηγητῶν γυμνασίων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 18 τοῦ ἀπὸ 17 Σεπτεμβρίου
1850 ἡμετέρου διατάγματος περὶ κανονισμοῦ τοῦ φιλολογικοῦ
φροντιστηρίου.

Επὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν ἐκκλησιαστι-
κῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατά-
τομεν.

Ἄρθρ. 1.

Ἀπὸ τῆς ἀ. Ἰανουαρίου 1851, οὐδεὶς θέλει εἶσθαι δεκτὸς ἕνα
καθέξῃ διδασκαλικὴν δημοσίαν θέσιν, ἢ νὰ μετέλθῃ ἰδιωτικῶς
τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα, ἐὰν δὲν διῇ τὴν σειρὰν τῶν
μαθημάτων τοῦ φιλολογικοῦ τμήματος τοῦ Πανεπιστημίου καὶ
τῶν τοῦ φροντιστηρίου, καὶ δὲν ὑποβάλλει εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ἐκ-
κλησιαστικῶν κτλ. ὑπουργὸν τὴν προσήκουσαν ἀποδείξιν, ὅτι
προσεκτήσαντο ἰδιαίτεραν τελειοποίησιν, δι' ἧς κρίνεται ἄξιος
τοῦ νὰ ἐξασκῇ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα· ἐπὶ δὲ τῇ θέσει τῆς
ἀποδείξεως ταύτης θέλει οὗτος ἐκδίδει τὴν ἀπαιτούμενην τοῦ
διδάσκειν ἄδειαν.

Ἄρθρ. 2.

Ἀπὸ τῆς ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἁρθρῷ ὁρισθείσης προθεσμίας, ἥτοι
ἀπὸ τῆς ἀ. Ἰανουαρίου 1851, οὐδεὶς θέλει εἶσθαι δεκτὸς εἰς θέ-
σιν καθηγητοῦ γυμνασίου, ἐὰν δὲν ἔλαβε παρὰ τῆς φιλοσοφικῆς
σχολῆς τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου, τοῦλάχιστον ἀπολυτήριον
τελειοδιδάκτου διπλωμα.

Ἄρθρ. 3.

Ἐξαίρουται τῶν ἀνωτέρῳ ὑπογεώσεων, ὅσοι τῶν καθηγη-
τῶν ἢ τῶν ἐλληνοδιδασκάλων ἦσαν ἤδη ἀνεγνωρισμένοι παρὰ

τῆς ἡμετέρας κυβερνήσεως πρὶν τῆς λήξεως τῆς εἰρημένης
προθεσμίας.

Ἄρθρ. 4.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ὑπουργὸν τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δη-
μοσίας ἐκπαιδεύσεως, ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος δια-
τάγματος, τὸ ὅποῖον θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς
κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 18 Ὀκτωβρίου 1850.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

ΑΜΑΛΙΑ

Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 40.

ΑΘΗΝΑΙ 6 Νοεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ χορηγήσεως πιστώσεως ἐξ χιλιάδων δραχμῶν εἰς
βοήθειαν ὑπὲρ τοῦ δήμου Ἀθηνῶν διὰ τὴν ἀποπε-
ράτωσιν τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀγίας Εἰρήνης.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες ὅτι ὁ ἐνταῦθα ἀνεγειρόμενός ἱερός Ναὸς τῆς Ἀ-
γίας Εἰρήνης μένει εἰσέτι ἀτελής δι' ἔλλειψιν τῶν πρὸς τοῦτο
δαπανῶν.

Θεωροῦντες ὅτι ἡ ἔλλειψις καταλλήλου ἱεροῦ Ναοῦ διὰ τὰς
ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τελετάς, καὶ ἡ πρόσδοξ, εἰς τὴν ἐφάσκειν ἡ οἰ-
κοδομὴ τοῦ ἀνωτέρου καθιστᾷ ἀναγκαίαν τὴν ταχεῖαν ἀποπερά-
τωσιν αὐτοῦ, καὶ ὅτι περὶ τοιαύτης δαπάνης δὲν προσέβλεψεν
ὁ ψηφισθεὶς προϋπολογισμός.

Ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ ἡμετέρου ὑπουργικοῦ συμβουλίου
ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1) Χορηγείται εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουρ-
γὸν πίστωσης δραχμῶν ἐξ χιλιάδων, ἥτις θέλει χρησιμεύσει ὡς
βοήθεια τῆς Κυβερνήσεως ὑπὲρ τοῦ δήμου Ἀθηνῶν πρὸς ἀποπε-
ράτωσιν τοῦ ἐνταῦθα ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἀγίας Εἰρήνης, διδομένων
ἀνὰ δύο χιλιάδων δραχμῶν καθ' ἑκάστον μῆνα εἰς τὴν ἐπὶ
τούτῳ ἐπιτροπὴν.

2) Ἡ διὰ νόμου τακτοποίησις τῆς πιστώσεως ταύτης θέλει
γίνει ἅμα μετὰ τὴν συγκάλεισιν τῶν βουλῶν, καταλογιζομένης
εἰς τὸ κεφ. 8 ἀριθ. 1 τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ
τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1850 ἔτους.

3) Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργὸς θέλει ἐκτε-
λέσει καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 30 Σεπτεμβρίου 1850.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

ΑΜΑΛΙΑ.

Γ. ΝΟΤΑΡΑΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ χορηγηθείσης πιστώσεως 22000 χιλιάδων δραχμῶν
διὰ πληρωμὴν τοῦ πρὸς τὸν Κ. Ζούλα ἐκ μέρους
τοῦ δήμου Ὑδρας ὀφειλομένου χρέους.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω · Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ, θεωροῦντες ὅτι ἡ μεταξὺ τῆς κοιότητος Ὑδρας καὶ τοῦ Κ. Ζούλα, ἰονίου ὑπηκόου, διαφορά περὶ τοῦ εἰς αὐτὸν χρέους τῆς συνεβιβάσθη.

Θεωροῦντες, ὅτι ὁ δῆμος Ὑδρας δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν ἔνεκα τῆς ἀπορίας του νὰ ἐκπληρώσῃ ἐγκαίρως τοὺς ἐπιβαλλομένους εἰς αὐτὸν ὅρους τοῦ συμβιβασμοῦ.

Θεωροῦντες, ὅτι εἰς τὴν κοινότητα Ὑδρας ὀφείλεται ἐθνικὴ εὐγνωμοσύνη διὰ τὰς πρὸς τὴν πατρίδα λαμπρὰς ἐκδουλεύσεις τῆς καὶ ὅτι ἐπομένως καὶ χρέος καὶ δίκαιον εἶναι νὰ συντρέξῃ αὐτὴν ἡ Κυβέρνησις κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην, λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν γνωμοδότησιν τοῦ ἡμετέρου ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Χορηγείται εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργῶν πίστωσις ἐκ δραχμῶν εἴκοσι δύο χιλιάδων.

Ἄρθρ. 2.

Τὸ ποσὸν τοῦτο θέλει χορηγηθῇ εἰς τὸν δῆμον Ὑδρας ὡς δά νειον, ἐκπεισθισόμενον ἐν καιρῷ ἐκ τῶν πρὸς τὸ κοινὸν Ὑδρας ὀφειλομένων ὑπὸ τοῦ ἔθνους ἔνεκα τῶν κατὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα δαπανῶν του διὰ νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς ἀπότισιν τοῦ πρὸς τὸν Ζούλαν χρέους του.

Ἄρθρ. 3.

Τὸ ἀνωτέρω ποσὸν θέλει πληρωθῇ παρὰ τοῦ δήμου εἰς τὸν Ζούλαν εἰς δύο ἴσας δόσεις, ἥτοι ἡ μὲν πρώτη κατὰ τὸν Δεκέμβριον μῆνα τ. ε. ἡ δὲ δευτέρα μετὰ ἐν ἔτος ἀπὸ τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, καὶ ἐκ τῆς πρώτης δόσεως θέλουν προκαταβληθῇ εἰς τὸν Ζούλαν δραχμαὶ πεντακόσιαι.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ διὰ νόμου τακτοποίησις τῆς πιστώσεως ταύτης θέλει γίνεαι ἅμα μετὰ τὴν συγκάλεσιν τῶν βουλῶν καταλογιζομένης εἰς τὸ κ.φ. 11 ἄρθ. 1 τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως τοῦ 1850 ἔτους.

Ἄρθρ. 5.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργῶν θέλει ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 3 Ὀκτωβρίου 1850.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

ΑΜΑΛΙΑ.

Γ. ΝΟΤΑΡΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 42

ΑΘΗΝΑΙ, 22 Νομβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διοργανισμοῦ τοῦ Γεωργικοῦ Σχολείου εἰς Τίρυνθα.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω · Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ. λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν ἀπὸ 28 Μαΐου 1846 νόμον περὶ συστάσεως Γεωργικοῦ Σχολείου εἰς Τίρυνθα.

Θεωροῦντες ἀναγκαῖον μετὰ τὴν ἐκδοθεῖσαν ἀπόφασιν ἡμῶν περὶ τῆς εἰδικῆς ἐπιστάσεως τοῦ ἱπποφορβείου νὰ διοργανισθῇ καταλλήλως τὸ ἐν Τίρυνθι γεωργικὸν σχολεῖον ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τοῦ Γεωργικοῦ Σχολείου

Ἄρθρ. 1.

Σκοπὸς τῆς συστάσεως τοῦ γεωργικοῦ σχολείου εἶναι ἡ διδασκαλία τῶν διαφορῶν μεθόδων τῆς γεωργίας ἐν γένει κατὰ τὸ θεωρητικὸν καὶ πρακτικὸν μέρος, καὶ ἡ διάδοσις τῶν γνώσεων τούτων εἰς τοὺς κατοίκους.

Ἄρθρ. 2.

Τὸ γεωργικὸν σχολεῖον, προωρισμένον κατὰ τοῦτο νὰ προετοιμάσῃ ἱκανὸν ἀριθμὸν πρακτικῶν γεωργῶν καὶ νὰ μορφώσῃ ἐπιστήμονας περὶ τὰ γεωργικὰ ἄνδρας, ἱκανοὺς νὰ ἀναπτύξωσι διὰ τῶν εἰδικῶν γνώσεων τῶν τὸν κλάδον τοῦτον, θέλει περιλαμβάνει δύο διακεκριμένας τάξεις μαθητῶν, αἵτινες ἀκολουθῶς θέλουν ἀπαρτίσει δύο ἰδιαιτέρας σχολάς.

Ἄρθρ. 3.

Εἰς τὴν πρώτην τῶν τάξεων τούτων θέλουν διδάσκεισθαι οἱ μαθηταὶ τὸ πρακτικὸν μέρος τῆς γεωργίας καὶ τῆς κτηνοτροφίας ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τῶν ἀρμοδίων καθηγητῶν, κατὰ δὲ προσδωρισμένας ἡμέρας καὶ ἰδίως κατὰ τὰς ἐορτάς θέλουν παραδίδεσθαι στοιχειώδη τινὰ θεωρητικὰ μαθήματα μεθοδικῶς συνεταγμένα ἰδίως διὰ τὴν τάξιν ταύτην.

Ἡ περίοδος τῶν μαθημάτων τῆς τάξεως ταύτης θέλει τελειώνει κατὰ πᾶσαν διετίαν.

Ἄρθρ. 4.

Εἰς τὴν δευτέραν τάξιν θέλει διδάσκεσθαι κατ' ἑκτασιν τὸ τε πρακτικὸν καὶ θεωρητικὸν μέρος κατὰ τὸ ἐκδοθησόμενον πρόγραμμα τοῦ σχολείου.

Ἡ περίοδος τῶν μαθημάτων τῆς τάξεως ταύτης θέλει τελειόνη μετὰ τρία ἔτη δι' ὅσους ἔχουν τὰς ἀπαιτούμενας πρακτικὰς γνώσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ μαθητῶν.

Ἄρθρ. 5.

Οἱ μαθηταὶ τοῦ γεωργικοῦ σχολείου διαιροῦνται εἰς τακτικούς, εἰς οἰκοτρόφους, καὶ εἰς ἐκτάκτους.

Ἄρθρ. 6.

Τακτικοὶ μαθηταὶ εἶναι οἱ ἐγγεγραμμένοι εἰς μίαν τῶν τάξεων τοῦ σχολείου καὶ ἀκολουθοῦντες τὴν σειρὰν τῶν παραδιδόμενων μαθημάτων. Οἰκτρόφοι δὲ ὅσοι διορίζονται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἢ τῶν δήμων, ἢ ἄλλων καταστημάτων, ἢ καὶ ἐκ μέρους ἰδιωτῶν διὰ νὰ τελειώσωσι τὰς σπουδὰς των, κατοικοῦντες καὶ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ 41 (Παρελείφθη)

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΤΟΣ 1850).

τρεφόμενοι ἐντὸς τοῦ ἰδίου καταστήματος. Ἐκτακτοὶ δὲ μαθηταὶ ὅσοι ἐκ τῶν περιοίκων γεωργῶν ἢ ἄλλων κτηματιῶν ἤθελον συχναῖε περιοδικῶς εἰς τὸ σχολεῖον διὰ ν' ἀποκτήσωσι πρακτικὰς γνώσεις περὶ τὴν καλλιέργειαν διαφόρων προϊόντων.

Ἄρθρ. 7.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν τακτικῶν μαθητῶν καὶ τῶν οἰκοτρόφων θέλει προσδιορίζεσθαι ἐκάστοτε παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργείου.

Ἄρθρ. 8.

Διὰ νὰ γίνῃ τις δεκτὸς ὡς τακτικὸς μαθητὴς ἢ ὡς οἰκοτρόφος εἰς τὸ σχολεῖον ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ τὰ ἑξῆς προσόντα.

1. Νὰ ᾔναι ὑγιεὺς κράσεως.
2. Νὰ ᾔναι ἐμβολιασμένος.
3. Νὰ ἔχῃ ἡλικίαν 15 ἕως 20 ἐτῶν.
4. Νὰ ᾔναι χρηστῶν ἡθῶν.
5. Νὰ γινώσκῃ τὸ ἀνγκινώσκειν καὶ γράφειν καὶ τὰς τέσσαρας ἀπλὰς πράξεις τῆς ἀριθμητικῆς. Ἐάν δὲ οὗτος προτίθεται νὰ ἐκπαιδευθῇ κατ' ὅλα τὰ μέρη τῆς ἐπιστήμης, ἀκολουθῶν τὰ μαθήματα τῆς β'. τάξεως ἀπαιτεῖται νὰ ἐτελείωσῃ τὰ μαθήματα ἐνὸς τῶν ἐλληνικῶν σχολείων τοῦ κράτους.

Ἄρθρ. 9.

Οἱ τακτικοὶ μαθηταὶ καὶ οἱ οἰκοτρόφοι ἐξεταζόμενοι ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῶν καθηγητῶν θέλουν κατατάττεσθαι εἰς τὴν ἀρμοδίαν τάξιν, ἐγγραφόμενοι εἰς ἐπὶ τούτῳ βιβλίον, τὸ ὁποῖον θέλει κρατεῖ ὁ διευθυντής.

Ἄρθρ. 10.

Εἰς τὰς κενὰς θέσεις οἰκοτρόφων τῆς Κυβερνήσεως θέλουν διορίζεσθαι οἱ διὰ συναγωνισμοῦ μεταξὺ τῶν μαθητῶν τοῦ Γεωργικοῦ σχολείου διακρινόμενοι· προτιμῶνται δὲ ἐπὶ ἴσων οἱ ἐνδεεῖς καὶ οἱ ἀνήκοντες εἰς γεωργικὰς οἰκογενεάς.

Ἄρθρ. 11.

Οἱ οὕτως διοριζόμενοι ὑπότροφοι θέλουν διατηρεῖσθαι εἰς τὰς ἐσεις τῶν μέχρι τοῦ τέλους τῆς περιόδου τῶν μαθημάτων τῆς τάξεως, εἰς ἣν ἀνήκουν δύνανται δὲ καὶ πρὸ τούτου νὰ παύσῃσι δι' ἀποδεδειγμένην ἀμέλειαν, κακὴν διαγωγὴν, ἢ ἀνικανότητα.

Ἄρθρ. 12.

Οἱ μαθηταὶ εἰσερχόμενοι εἰς τὸ σχολεῖον γρεωστοῦν νὰ υποτάσσωνται εἰς τὰς περὶ τῆς ἐσωτερικῆς τάξεως καὶ πειθαρχίας τοῦ σχολείου ἐκδιδόμενας διατάξεις καὶ νὰ παρυσκωνται τακτικῶς εἰς τὰς ὥρας τῶν παραδόσεων τῶν μαθημάτων.

Ἄρθρ. 13.

Κατὰ τῶν ἀτακτούντων ἢ παρεκτρεπομένων μαθητῶν θέλουν ἐπιβάλλεσθαι πειθαρχικαὶ ποιναί.

Ἄρθρ. 14.

Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ εἶναι

1. Ἐπίπληξις ἰδιαιτέρα καὶ δημοσία.
2. Κράτησις ἐντὸς τοῦ θαλάμου.
3. Προσωρινὴ ἀποβολὴ ἐκ τοῦ σχολείου.
4. Ὁριστικὴ ἀποβολὴ ἐκ τοῦ σχολείου καὶ διαγραφὴ τοῦ μαθητοῦ ἐκ τοῦ καταλόγου.

Ἄρθρ. 15.

Ἡ πρώτη ποινὴ θέλει ἐφαρμόζεσθαι παρ' ἐκάστου διδασκάλου κατὰ τῶν ἀτακτούντων μαθητῶν τῆς τάξεώς του· ἡ δὲ 2, 3 καὶ 4 θέλει ἐνεργεῖσθαι κατὰ συνέπειαν ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου τῶν καθηγητῶν, ἀντίγραφον τῆς ὁποίας θέλει υποβάλλεσθαι εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργείων διὰ τοῦ διευθυντοῦ.

Ἄρθρ. 16.

Ὅλα τὰ μαθήματα εἶναι ὑποχρεωτικὰ εἰς τοὺς τακτικοὺς καὶ οἰκοτρόφους μαθητάς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ ἐξετάσεων.

Ἄρθρ. 17.

Τὸ σχολαστικὸν ἔτος ἀρχεῖται τὴν 20 Ὀκτωβρίου καὶ λήγει τὴν 20 Ἰουνίου· διαιρεῖται δὲ εἰς δύο περιόδους, τὴν χειμερινὴν καὶ ἐαρινὴν ἐξαμηνίαν.

Ἄρθρ. 18.

Αἱ ἐξετάσεις θέλουν γίνεσθαι κατ' ἐξαμηνίαν καὶ κατὰ μὲν τὸ τέλος τῆς χειμερινῆς ἐξαμηνίας θέλουν γίνεσθαι ἐξετάσεις ἐφ' ὅλων τῶν μαθημάτων τῆς ἐξαμηνίας, κατὰ δὲ τὸ τέλος τῆς ἐαρινῆς θέλουν λαμβάνει χώραν ἐξετάσεις γενικαὶ ἐπὶ τῶν κατ' ὅλον τὸ ἔτος παραδοθέντων μαθημάτων.

Ἄρθρ. 19.

Αἱ ἐτήσιαι ἐξετάσεις θέλουν εἶσθαι δημόσιοι.

Ἄρθρ. 20.

Οἱ διακρινόμενοι κατ' αὐτὰς μαθηταὶ δικαζόμενοι καὶ βαθμολογούμενοι κατ' ἀπόρασιν τοῦ συμβουλίου τῶν καθηγητῶν, θέλουν λαμβάνει χρηματικὰς ἀμοιβὰς ἢ ἄλλα βραβεῖα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, τὰ ὅποια θέλουν ὀρίζεσθαι ἐτησίως διὰ Β. διατάγματος.

Ἄρθρ. 21.

Ἐκτὸς τῶν τακτικῶν ἐτησίων ἐξετάσεων θέλουν ἐνεργεῖσθαι εἰς τὸ τέλος τῆς περιόδου ἐκάστης τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 2 τάξεων τῶν μαθητῶν γενικαὶ ἐξετάσεις ἐγγραφοὶ καὶ προφορικαί.

Ἄρθρ. 22.

Αἱ γραπτὰ ἐξετάσεις περιστρέφονται εἰς θέματα τῶν διαφόρων κλάδων διδόμενα εἰς τὸν μαθητὴν ἀπὸ τοῦ καθηγητῆς, τὴν λύσιν τῶν ὁποίων ὀρεῖται ὁ μαθητὴς νὰ ἐκθέσῃ ἐγγράφως καὶ νὰ ὑποστηρίξῃ κατὰ τὴν ἡμέραν τῶς προφορικῶν ἐξετάσεων ἀντίγραφον δὲ αὐτῶν μετ' ἐκθέσεως τοῦ διευθυντοῦ θέλουν υποβάλλεσθαι εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργείων.

Ἄρθρ. 23.

Αἱ προφορικαὶ ἐξετάσεις γίνονται ἐνώπιον ὅλων τῶν καθηγητῶν, οἵτινες ἔχουν τὸ δικαίωμα ν' ἀπευθύνωσιν ἐρωτήσεις εἰς τὸν ἐξεταζόμενον, ἕκαστος εἰς τὸν κλάδον του. Ὁ δὲ διευθυντὴς ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀπευθύνῃ γενικὰς ἐρωτήσεις ἐφ' ὅλων τῶν μαθημάτων.

Ἄρθρ. 24.

Οἱ εὐδοκίμησαντες εἰς τὰς ἀπολυτηρίους ταύτας ἐξετάσεις, ἐάν μὲν ᾔναι μαθηταὶ τῆς α' τάξεως θέλουν λαμβάνει δίπλωμα ἐπιστήμονος γεωγοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τῶν Καθηγητῶν

Ἄρθρ. 25.

Οἱ Καθηγηταὶ εἶναι ὑπόχρεοι νὰ συμμορφῶνται μὲ τὰς περὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ σχολείου διατάξεις τοῦ διευθυντοῦ· νὰ παρυσκωνται εἰς τὸ σχολεῖον κατὰ τὰς προσδιωρισμένας ὥρας καὶ νὰ παραδίδωσι τακτικῶς τὰ εἰς αὐτοὺς ἀνατεθειμένα μαθήματα ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ διευθυντοῦ, μὴ παρεκτρεπόμενοι τῶν ὁδηγιῶν τούτου, ὡς πρὸς τὰ ὅρια, ἐντὸς τῶν ὁποίων πρέπει νὰ περιστρέφεται ἡ παράδοσις τῶν σχετικῶν μαθημάτων, σύμφωνα μὲ τὸν σκοπὸν τοῦ σχολείου.

Ἄρθρ. 26.

Ἐν περιπτώσει κωλύματος οἱ Καθηγηταὶ ὀφείλουσι νὰ εἰδοποιῶσι τὸν διευθυντὴν περὶ τῆς ἀπουσίας των.

Ἄρθρ. 27.

Οἱ Καθηγηταὶ παρυσκωνται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὰ συγκαλούμενα παρὰ τοῦ διευθυντοῦ συμβούλια, δικαιολογούντες ἐκάστοτε ἀποχωρῶντες τὴν τυχόν ἀπουσίαν των.

Άρθρ. 28.

Οἱ Καθηγηταὶ ὀφείλουσι νὰ διατηρῶσι τὴν ἀνήκουσαν εὐταξίαν εἰς τοὺς μαθητὰς τῆς τάξεώς τῶν, κατὰ τὴν παρῶν τῶν μαθημάτων, καὶ νὰ ἐπιβάλλωσι κατὰ τῶν ἀτακούντων τὰς ἀνηκούσας πειθαρχικὰς ποινάς.

Άρθρ. 29.

Νὰ κρατῶσι τακτικὸν ἑλεγχὸν τῶν μαθητῶν, σημειοῦντες τὰς προόδους, ἢ τὰς ἐλλείψεις αὐτῶν· παραδίδουν δ' αὐτὸν εἰς τὸν Διευθυντὴν ὡς ἂν ἤθελε τὸν ζητήσει.

Άρθρ. 30.

Οἱ δύο Καθηγηταὶ τῆς γεωργικῆς ἐκτὸς τῆς παραδόσεως τῶν εἰς αὐτοὺς ἀνατεθειμένων μαθημάτων, θέλουν συμβουθεῖ τὸν Διευθυντὴν καὶ εἰς ὅσα ἄλλα ἔργα οὗτος ἤθελε ἀναθεῖναι εἰς αὐτούς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Περὶ τῶν συμβουλίων τῶν Καθηγητῶν.

Άρθρ. 31.

Ἀπαξ τοῦ μηνὸς συγκαλεῖται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ συμβούλιον, συνερχομένων ὑποχρεωτικῶς τῶν Καθηγητῶν εἰς τακτικὴν συνεδρίαν, κατὰ τὴν ὁποίαν συζητοῦσι διαφορὰ ἀντικείμενα τοῦ καταστήματος· τῶν συζητήσεων δὲ τούτων συντάσσονται πρακτικὰ ὑπογεγραμμένα παρὰ τῶν Καθηγητῶν.

Άρθρ. 32.

Τὸ συμβούλιον τῶν Καθηγητῶν συμπράττει.

1. Εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων.

2. Εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ προγράμματος τῶν μαθημάτων.

3. Εἰς τὸν προσδιορισμὸν τοῦ χρόνου τῶν ἀποπερατηρίων ἐξετάσεων.

4. Εἰς τὴν βαθμολόγησιν τῶν ἐξετασθέντων καὶ τὸν κατὰ συνέπειαν προσέτασμον τῶν κλπ.

Άρθρ. 33.

Αἱ γνώμαι τῶν Καθηγητῶν δὲν εἶναι ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὸν Διευθυντὴν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ΄.

Περὶ τοῦ Διευθυντοῦ

Άρθρ. 34.

Ὁ Διευθυντὴς διευθύνει τὸ σύνολον τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ καταστήματος καὶ τῆς σχολῆς.

Άρθρ. 35.

Ὁ Διευθυντὴς διευθύνει τὸ γραφεῖον, λαμβάνει καὶ ἐκδίδει ἔγγραφα, κρατεῖ τὴν σφραγίδα τοῦ καταστήματος, τὰς κλεῖς τῶν ἀποθηκῶν, ὑπογράφει διὰ τὰ ἔγγραφα τῆς ὑπηρεσίας τοῦ καταστήματος.

Άρθρ. 36.

Ὁ Διευθυντὴς ὡς προϊστάμενος τοῦ γεωργικοῦ σχολείου εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἀκριβὴ ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων ἀπάντων τῶν ὑπηρετούντων ἐν τῷ καταστήματι, καθὼς καὶ διὰ τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν καλὴν διατήρησιν τῶν ἐν αὐτῷ κινήτων καὶ ἀκινήτων κεφαλαίων καὶ τῶν προσορηγμένων κτημάτων καὶ γαῶν.

Άρθρ. 37.

Ὡς τοιοῦτος δὲ ὀφείλει.

1. Νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείων τοὺς ἀναγκαίους κανονισμοὺς περὶ τῆς ἐσωτερικῆς διοικήσεως, καὶ τῆς πειθαρχίας τοῦ καταστήματος.

2. Ν' ἀπευθύνῃ εἰς τοὺς Καθηγητὰς διὰ πᾶσαν ἑλλειψίν των, τὰς ἀνηκούσας παρατηρήσεις, ἀναφερόμενος ἐν περιπτώσει εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν διὰ νὰ ἐνεργῶνται τὰ δέοντα.

3. Νὰ φροντίζῃ νὰ διατηρῆται ἐντὸς τοῦ καταστήματος ἡ

ἀπαιτούμενη εὐταξία καὶ ν' ἀνακαλῇ τοὺς παρεκτρέπομένους εἰς τὰ χρεῖα των, ἐπιβάλλων εἰς αὐτοὺς τὰς ἀνηκούσας πειθαρχικὰς ποινάς.

4. Νὰ συγκαλῇ τακτικῶς μὲν ἅπαξ τοῦ μηνὸς, ἐκτάκτως δὲ ὡς ἂν ἡ ἀνάγκη ἤθελε τὸ καλέσει, συμβούλιον τῶν Καθηγητῶν, τὸ ὁποῖον θέλει προεδρεύει, καὶ συσκέπτεται μετ' αὐτῶν περὶ τῶν ἀφορώντων τὰς προόδους τῶν μαθητῶν τοῦ σχολείου καὶ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ πρόοδον τοῦ καταστήματος ἐν γένει.

5. Νὰ ἐπαγρυπνῇ, ὥστε ἡ παράδοσις τῶν μαθημάτων νὰ ἐνεργῇται σύμφωνα μὲ τὸν σκοπὸν καὶ τὸ πρόγραμμα τοῦ σχολείου· νὰ ἀπευθύνῃ εἰς τοὺς Καθηγητὰς τὰς ἀνηκούσας παρατηρήσεις διὰ νὰ μὴ παρεκτρέπωνται οὗτοι τῶν ἀναγκαίων ὁρίων καὶ νὰ ἐξετάξῃ ἐκάστοτε τοὺς μαθητὰς διὰ νὰ πληροφρῇται περὶ τῶν προόδων των.

6. Νὰ συντάττῃ μετὰ τῶν διδασκάλων τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ καταστήματος καὶ τὸ ἀνήκον πρόγραμμα τῶν μαθημάτων τοῦ σχολείου καθ' ἑξαμηνίαν, καὶ νὰ προσδιορίζῃ τὰς ὥρας ἐκάστου μαθήματος, ὑποβάλλων ἀντίγραφον τοῦ προγράμματος εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον.

7. Νὰ παραλίδῃ τὰ ἀνήκοντα μαθήματα τῆς γεωργικῆς καὶ ὅσα ἄλλα ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν ἤθελεν εἶσθαι δυνατόν νὰ παραδοθῶσιν ὑπ' ἄλλων.

8. Νὰ γυμνάζῃ τοὺς μαθητὰς καὶ τοὺς ἐργάτας εἰς τὰ διαφορὰ εἶδη τῆς καλλιέργειας, εἰς τὴν χρῆσιν τῶν γεωργικῶν ἐργαλείων καὶ εἰς τὸ πρακτικὸν μέρος τῆς μεγάλης καὶ μικρᾶς γεωργίας κατὰ προσδιορισθησάμενας ὥρας.

9. Νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν εἰς τὸ τέλος ἐκάστου σχολαστικοῦ ἔτους, ἐκθεσίν του, περὶ τῆς προόδου τῶν μαθητῶν, τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐξετάσεων καὶ τῶν διακριθέντων εἰς αὐτάς.

10. Νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον τὸν ἀπαιτούμενον προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ καταστήματος, συνωδευμένον μὲ τὴν ἀνήκουσαν ἀναλυτικὴν ἐκθεσίν του, ὑποβάλλων συγχρόνως καὶ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεώς του μετὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων.

11. Νὰ συντάττῃ ἐτικίως τὸ ἀνήκον σχέδιον καλλιέργειας καὶ ὑποβάλλῃ αὐτὸ ἐγκαίρως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον.

12. Νὰ εἰδοποιῇ ἐγκαίρως καὶ νὰ συνεννοῇται μετὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου Ναυπλίας περὶ τῆς διαθέσεως τῶν περισσευουσῶν γαιῶν καὶ νομῶν τοῦ καταστήματος, καθὼς καὶ περὶ τῆς παραδόσεως εἰς αὐτὸν τῶν πρὶντων.

13. Ν' ἀναφέρῃ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον, εἰς τὸ τέλος ἐκάστης τριμηνίας, συνοπτικῶς περὶ τῶν ἐκτελεσθεισῶν εἰς τὸ κατὰ τὴν καὶ τῶν κατὰ τὴν ἐπομένην τριμηνίαν μελλουσῶν νὰ ἐνεργηθῶσιν ἐργασιῶν ἐκ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἐτήσιον σχέδιον τῆς καλλιέργειας.

14. Νὰ εἰδοποιῇ τὸν Νομάρχην ὡς ἂν πρόκειται περὶ ἐφαρμογῆς νέας τινὸς μηχανῆς ἐργαλείου ἢ καλλιέργειας, διὰ νὰ μεταβιῇ ἐπιτοπίῳ μετὰ τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἄλλων κτηματιῶν, καὶ ἀφ' οὗ γίνωσιν αἱ δοκιμασίαι· νὰ συντάττῃ περὶ αὐτῶν πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον.

15. Νὰ κρατῇ τὰ ἀναγκαῖα λογιστικὰ βιβλία κατὰ τὰς ὑπαρχούσας διατάξεις.

16. Νὰ κρατῇ τακτικὰς σημειώσεις περὶ τῆς εἰσγωγῆς ἐγκλιματίσεως καὶ ἐπιμιξίας διαφόρων ἐπωρελῶν φυτῶν καὶ ζώων, ὡς καὶ τῆς χρήσεως νέων οἰκονομικωτέρων ἐργαλείων, ἀκριβῆ δὲ περὶ τούτων ἐκθετὶν του θέλει ὑποβάλλει εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον, ἵνα δημοσιεύηται διὰ τοῦ τύπου.

17. Νά διατηρῇ τὰ ἀναγκαῖα βιβλία περὶ ὅλων τῶν κινητῶν κεφαλαίων τοῦ καταστήματος, περὶ τῆς ἐργασίας τῶν ἐργατῶν περὶ τῆς γεννήσεως ἢ τοῦ ὄψου τῶν κτηνῶν τοῦ καταστήματος κατ' εἶδος, γένος καὶ ἡλικίαν.

18. Νά ὑποβάλλῃ προτάσεις τοῦ περὶ διορισμοῦ τῶν ὑπηρετῶν τοῦ καταστήματος.

19. Ν' ἀντικαταστήνῃ τοὺς παραιτούμενους ἢ μὴ καταλλήλους εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ καταστήματος ὑπῆρέτας, ὑποβάλλων ἀμέσως τὰς περὶ τούτου πράξεις τοῦ εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου.

20. Νά ὑποβάλλῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, εἰς τὸ τέλος ἐκάστου γεωργικοῦ ἔτους, γενικὴν ἐκθεσὶν τοῦ λεπτομερῶς περὶ τῆς καταστάσεως ἐν γένει τοῦ καταστήματος, περὶ τῶν πραγματοποιηθεισῶν καθ' ὅλον τὸ ἔτος, ἐργασιῶν, τῶν δαπανῶν καὶ τῶν εἰσοδημάτων τοῦ καταστήματος, περὶ τοῦ ἀριθμοῦ ὅλων τῶν ζώων καὶ τῶν παραχθέντων ἢ φοιτητῶν περὶ τῶν νέων ἐπιχειρήσεων καὶ τῶν εἰσαχθεισῶν βελτιώσεων καθ' ὅλους τοὺς κλάδους.

21. Ὁ Διευθυντὴς θέλει ἀναγέρεσθαι ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον, τοῦ ὁποῖου τὰς διαταγὰς θέλει λαμβάνει κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις ἢ ὅταν πρόκειται περὶ ὑποθέσεων τοῦ καταστήματος, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ ἀπόφασις τοῦ ὑπουργείου δὲν ἐπιδέχεται βραδύτητα τινὰ πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ σχολείου διὰ δὲ τὴν τακτικὴν καὶ συνήθη ὑπηρεσίαν αὐτοῦ θέλει ὑποβάλλει τὰς αἰτήσεις τοῦ διὰ τῆς Νομαρχίας Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.

22. Ὁ Διευθυντὴς ἔχει ἐπίσημον ἀλληλογραφίαν μὲ τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς τοῦ Κράτους, αἵτινες ὀφείλουσι νὰ δίδωσιν εἰς αὐτὸν ὅσας πληροφορίες ζητεῖ περὶ τῆς γεωργίας.

23. Τὸν Διευθυντὴν κωλυόμενον θέλει ἀναπληροῖ ὁ πρῶτος Καθηγητὴς τῆς γεωργικῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Ἀκροτελευταῖοι ὁρισμοί.

Ἄρθρ. 38.

Διὰ νὰ ἐκτελῶνται ἀκριβῶς αἱ περὶ τῆς διοικήσεως τοῦ γεωργικοῦ σχολείου διατάξεις καὶ ἐκπληροῦνται ὁ σκοπὸς τῆς συστάσεώς τοῦ θέλει ἐπιτηρεῖσθαι αὐτὸ ὑπὸ ἐπὶ τούτῳ ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, συγκειμένης παρὰ τοῦ Νομάρχου Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας ὡς Προέδρου, παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, παρὰ τοῦ Γυμνασιάρχου Ναυπλίας καὶ παρὰ τῶν Διμάρχων Ναυπλίας καὶ Ἀργους, καθῆκον τῆς ὁποίας θέλει εἶσθαι νὰ ἐξετάζῃ περιοδικῶς τὴν κατάστασιν τοῦ γεωργικοῦ σχολείου ὑπὸ τε τὴν ἐκπα. δευτικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἐποψιν, νὰ παρευρίσκηται εἰς τὰς γενικὰς καὶ μερικὰς ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν καὶ εἰς τὰς ἐνεργουμένης δοκιμασίας περὶ τῆς καλλιέργειας διαφόρων νέων προϊόντων καὶ τῆς χρήσεως νέων γεωργικῶν ἐργαλείων, καὶ ν' ἀναφέρῃ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον περὶ τῶν τυχόν ἐλλείψεων διὰ νὰ διατάττωνται τὰ χρειώδη.

Ἄρθρ. 39.

Δι' εἰδικοῦ κανονισμοῦ ἐκδοθησομένου παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖου, θέλουν κανονισθῇ μερικώτερον τὰ χρέη τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ γεωργικοῦ σχολείου καὶ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ τοῦ καταστήματος.

Ἄρθρ. 40.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Νοεμβρίου 1850.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

ΑΜΑΛΙΑ.

Γ. ΝΟΤΑΡΑΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 43.

ΑΘΗΝΑΙ, 25 Νοεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς εἰδικῆς ἐπιστάσεως τοῦ Ἱπποφορβείου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργῶν.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν ἀπὸ 28 Μαΐου 1836 νόμον περὶ συστάσεως τοῦ ἐν Τύρυνθι Γεωργικοῦ Σχολείου.

Θεωροῦντες ὅτι μετὰ τὴν ἐναρξιν τῶν μαθημάτων τοῦ Γεωργικοῦ Σχολείου ἡ εἰδικὴ ὑπηρεσία τοῦ εἰς αὐτὸ προσηρτισθέντος Ἱπποφορβείου δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐκτελεῖται προσηκόντως ἐνεκα τοῦ πολυασχόλου καὶ τῶν ἄλλων εἰδικῶν καθηκόντων, μετὰ τὰ ὁποῖα εἶναι ἐπιφορτισμένος ὁ διευθυντὴς αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὡς ἐκ τούτου καθίσταται ἀναγκαῖα ἡ ἀπόσπασις τοῦ Ἱπποφορβείου διὰ τὴν πρόδον ἀμφοτέρων τῶν καταστημάτων.

Θεωροῦντες κατάλληλον μέχρι οὗ ληρθῇ ἄλλο ὀριστικώτερον μέτρον καὶ συμφέρον συνάμα διὰ τὸ δημόσιον, κατὰ τὴν γενομένην καὶ παρὰ τῶν Βουλῶν παρατήρησιν τὸ νὰ ἀνατεθῇ ἡ ἐπιστάσις καὶ ἡ Ἐσωτερικὴ ὑπηρεσία τοῦ Ἱπποφορβείου εἰς ἐπὶ τούτῳ δόκιμον ἀξιωματικόν, ἔχοντα ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ καὶ τὸν ἀναγκαῖον ἀριθμὸν ἱππέων, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάττομεν.

1ον Μέχρις οὗ διὰ νόμου ἀποσπασθῇ τὸ Ἱπποφορβεῖον ἐκ τοῦ Γεωργικοῦ Σχολείου ἡ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ διευθυντοῦ αὐτοῦ ἐκτελουμένη ὑπηρεσία τοῦ ἀνατίθεται εἰς τὴν εἰδικὴν ἐπιστάσιν ἐπὶ τούτῳ σχηματισθησομένου στρατιωτικοῦ ἀποσπάσματος, συγκειμένου ἐκ τῶν ἑξῆς ἀνδρῶν.

α. Ἐνὸς Ἰλάρχου.

β. Ἐνὸς κτηνοίατροῦ.

γ. Ἐνὸς Λογιστοῦ.

δ. Ἐνὸς Λοχίου.

ε. Δεκαπέντε ἱππέων, ἐν αἷς καὶ εἰς πεταλωτῆς.

2ον. Ἄπαντες οἱ εἰρημνέοι θέλουν θεωρεῖσθαι ἀπεσπατμένοι στρατιωτικῶς ἐκ τῆς μαῖρας τοῦ ἱππικοῦ καὶ ὑπάγεσθαι εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς στρατιωτικῆς ἀρχῆς ἀναφορικῶς ὡς πρὸς τὴν πειθαρχίαν καὶ τὰς ποινὰς ἐν γένει ὡς πρὸς δὲ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν, εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν. Θέλουν δὲ λαμβάνει τὰς ἀποδοχὰς τῶν παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν, τὸ ὅποιον θέλει ἀποζημιωθῆαι παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἐκ τῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Γεωργικοῦ Σχολείου ἐγκεκριμένων ποσῶν δι' ἀντιμισθίαν τῶν ὑπηρετῶν τοῦ καταστήματος τὴν δ' ἀναγκαίαν διὰ τοὺς ἱππους τοῦ Ἱπποφορβείου τροφήν ὡς καὶ τὰ λοιπὰ ἐξοδα τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ θέλει παραλαμβάνει ὁ διοικητὴς τοῦ ἀποσπάματος παρὰ τῆς διευθύνσεως τοῦ Γεωργικοῦ Σχολείου ἐντὸς τῶν ὁρῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ καταστήματος.

3ον. Ἡ ἐπιστάσις τοῦ διοικοῦντος τὸ ἀπόσπασμα ἀξιωματικοῦ θέλει περιστρέφεσθαι κυρίως εἰς τὰ ἀφορῶντα τὴν κατάλληλον περιποίησιν καὶ προαγωγὴν τῶν ἱππῶν καὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῶν τε καὶ τῶν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν προσκρημένων καταστημάτων καὶ λοιπῶν σκευῶν εἶναι δὲ ξένον τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ πᾶν ἀφορῶν τὴν ἐνοικίαν καὶ διάθεσιν γαιῶν, ζώων καὶ ἄλλων προϊόντων τοῦ καταστήματος διατεθειμένων

διὰ δημοπρασίας παρὰ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν κατὰ τὰς δια-
τεταγμένας.

Περὶ τῶν καταλλήλων δι' ἐκποίησιν ἱππῶν ὁ διοικητὴς θέ-
λει ἀναφέρεισθαι εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείων, τὸ
ὅποσον θέλει συνεννοεῖσθαι μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν,
διὰ νὰ λαμβάνωνται κατὰ προτίμησιν ἐκ τούτων οἱ ἀναγκαῖοι
διὰ τὸν στρατὸν ἱπποὶ ἐπὶ τῇ βῆσιν τῆς παρ' ἐπὶ τούτῳ
σχηματισσομένης παρ' αὐτῶν ἐπιτροπῆς προσδιοριζομένης
ἁξίας των.

5ον. Ὁ Διευθυντὴς τοῦ ἀποσπάσματος θέλει συμμορφοῦσθαι
ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας του καὶ τὴν πειθαρχίαν
τοῦ σώματος μετὰ τὰς διατάξεις καὶ ὁδηγίας τῶν ἐπὶ τῶν στρα-
τιωτικῶν καὶ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείων ἐκάστου κατὰ
τὴν ἀρμοδιότητά του, τὰς ὁποίας ὁμοῦ θέλει λαμβάνει πάντοτε
διὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν.

6ον. Δι' εἰδικῶν κανονισμῶν, ἐκδοθησομένου παρ' ἀμφοτέρων
τῶν ὑπουργείων θέλουν κανονισθῇ μερικώτερον τὰ καθήκοντα
καὶ αἱ σχέσεις τοῦ διοικοῦντος τὸ ἀπόσπασμα τοῦτο ἀξιωμα-
τικοῦ μετὰ τῆς διευθύνσεως τοῦ Γεωργικοῦ Σχολείου.

7ον. Οἱ ἡμέτεροί ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Στρατιω-
τικῶν ὑπουργοὶ θέλουν ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα ἕκαστος
κατὰ τὴν ἰδιαιτέραν ἀρμοδιότητά του.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Ὀκτωβρίου 1850.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

ΑΜΑΛΙΑ.

Γ. ΝΟΤΑΡΑΣ.

Σ. ΜΙΛΙΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 44.

ΑΘΗΝΑΙ 6 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐξετάσεων τῶν Ἐμποροπλοιάρχων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ,
καὶ λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ 14 ἄρθρον τοῦ περὶ Ἀστυνομίας τῆς
Ἐμπορικῆς ναυτιλίας διατάγματος, κατὰ τὸ ὅποσον ἀπαιτεῖται
οὐ μόνον πρακτικῶς, ἀλλὰ καὶ θεωρητικῶς νὰ γνωρίζῃ τὴν ναυ-
τικὴν τέχνην ὁ πλοίαρχος. Ἐπιθυμοῦντες δὲ νὰ χορηγήσωμεν
πλείονας ἐγγυήσεις εἰς τὴν ναυτιλίαν καὶ τὸ ἐμπόριον, ἀπεφα-
σίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. Α'.

Οὐδεὶς τοῦ λοιποῦ δύναται νὰ λάβῃ ἐμποροπλοίαρχου δι-
πλωμα, ἂν, παρεκτὸς τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ εἰρημένου
περὶ ναυτιλίας διατάγματος ἀπαιτουμένων προσόντων, δὲν ἀπο-
δείξῃ δι' ἐξετάσεων ὅτι ἐπίσταται τὰ ἑξῆς.

1. Τὰ στοιχεῖα τῆς καθομιλουμένης Ἑλληνικῆς.
2. Τὰς ἀρχὰς τῆς Γεωγραφίας.
3. Τὴν πρακτικὴν Ἀριθμητικὴν.
4. Τὴν πλωτικὴν, ἥτοι ἀναμέτρῃσιν τοῦ πλοῦ.
5. Τὰς ἀπαραίτητους ἀρχὰς τῆς Ναυτικῆς Ἀστρονομίας.

6. Τὸν ἐξαρτισμὸν καὶ τὴν Κυβερνητικὴν τῶν ἐμπορικῶν
πλοίων καὶ

7. Τὰ κυριώτερα τοῦ ἐμποροπλοίαρχου καθήκοντα.

Ἄρθρ. Β'.

Τῇ α'. Μαρτίου καὶ τῇ α'. Σεπτεμβρίου ἐκάστου ἔτους, ὁ ἡμέ-
τερος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς θέλει διορίζει ἐπιτροπὴν ἐκ
τριῶν εἰδημόνων ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ, συνερχομένην
ἐν Ἀθήναις πρὸς ἐξέτασιν τῶν ἐπιθυμούντων νὰ λάβωσι πλοιαρ-
χίας δίπλωμα.

Ἄρθρ. Γ'.

Αἱ αἰτήσεις, συντεταγμέναι καθ' ὃν τρόπον διαγράφει τὸ
17 ἄρθρον τοῦ μνημονευθέντος περὶ ναυτιλίας διατάγματος
ὑποβάλλονται πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργείων πρὸ ἐνὸς
τούλάχιστον μηνὸς πρὶν ἢ συνελθῇ ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ.

Τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργείων, ἀφοῦ προηγουμένως ἐξε-
λέγξῃ τὰ ἀποδεικτικὰ τῶν ἀναφερομένων, διαβιβάζει εἰς τὴν
ἐπιτροπὴν κατάλογον τῶν ὅσοι μεταξὺ αὐτῶν ἔχουσι τ' ἀπαι-
τούμενα προσόντα.

Ἄρθρ. Δ'.

Ὁ ἐξεταζόμενος ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς ἀφείλει ν' ἀπαντήσῃ
καλῶς· τούναντίον, παρκατέμπεται εἰς τὴν προσεχῇ ἐξάμηνον
ἐξέτασιν.

Ἄρθρ. Ε'.

Μετὰ τὰς ἐξετάσεις ἡ ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει ἀμέσως εἰς τὸ
ὑπουργεῖον πρωτόκολλον περὶ τῆς ἱκανότητος ἐνὸς ἐκάστου τῶν
ἐξετασθέντων, καὶ γνωμοδότησιν περὶ τῆς παραδοχῆς ἢ μὴ
αὐτῶν.

Ἄρθρ. ΣΤ'.

Τὸ ὑπουργεῖον λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὰ πρωτόκολλα καὶ τὴν γνω-
μοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, ὑποβάλλει εἰς τὴν ἔγκρισιν ἡμῶν,
κατὰ τὸ 21 ἄρθρον τοῦ ἀνωτέρω διατάγματος, τὰ ὀνόματα
τῶν ἀποδειχθέντων ἱκανῶν διὰ νὰ λάβωσι τὸ τῆς πλοιαρχίας
δίπλωμα.

Εἰς τὸ δίπλωμα τοῦτο θέλει μνημονεῦσθαι ἡ περὶ τὰ ναυ-
τικὰ θεωρητικὴ τε καὶ πρακτικὴ ἱκανότης τοῦ ἐξετασθέντος.

Ἄρθρ. Ζ'.

Τὰ μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντα ἐμποροπλοιαρχίας διπλώματα μέ-
νωσιν ἐν ἰσχύϊ· ὅσοι δ' ἐκ τῶν ἐχόντων αὐτὰ ναυτικοὶ δύνανται
καὶ θεωρητικῶς ἱκανοὶ ν' ἀναδειχθῶσι, διευθύνουν τὴν περὶ
τούτου αἰτησίαν των πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργείων,
ὑποβάλλονται εἰς τὰς προσδιορισθείσας ὡς ἀνωτέρω ἐξετάσεις
καὶ λαμβάνουσι τὸ νέον δίπλωμα, ἀκυρουμένου τοῦ παλαιοῦ.

Ἄρθρ. Η'.

Τὰ διπλώματα ἀποστέλλονται, ὡς μέχρι τοῦδε, πρὸς τοὺς
ἀρμοδίους λιμενάρχας, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ παρατέρω σύμ-
φωνα μετὰ τὸ 22 ἄρθρον τοῦ εἰρημένου διατάγματος.

Ἄρθρ. Θ'.

Τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργείων θέλει ἐκδῶσι καὶ δημο-
σιεύσει τὸ ἀντικον πρόγραμμα τῶν ἀνωτέρω μαθημάτων πρὸς
γνώσιν τῶν ναυτιλλομένων, ἅμα δὲ καὶ ὁδηγίας πρὸς τὴν ἐπι-
τροπὴν περὶ τε τοῦ τρόπου τῶν ἐξετάσεων καὶ περὶ τῆς συντά-
ξεως τῶν πρωτοκόλλων.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς θέλει ἐνεργῆσαι
καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Νοεμβρίου 1850.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

ΑΜΑΛΙΑ.

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ.

ΤΗΣ ΕΞΕΤΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΟΠΛΟΙΑΡΧΩΝ.

Α.

Τὰ στοιχεῖα τῆς καθομιλουμένης Ἑλληνικῆς.

Ἦγουν, τὸ γράφειν εὐχερῶς καὶ εὐανάγνωστα, ὑπαγορεύοντος τοῦ ἐξεταστοῦ.

Β'.

Τὰς ἀρχὰς τῆς Γεωγραφίας.

Ἦγουν, ἐπιπολαίως μὲν τὴν πολιτικὴν Γεωγραφίαν, εἰδικώτερον δὲ τὰ παράλια τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐπικρατειῶν, τὰ πλεονόμενα συνήθως ὑπὸ τῆς ναυτιλίας μας πελάγη, καὶ τὴν θέσιν τῶν ἐπιφανεστέρων λιμένων καὶ ἐπινείων τῆς οἰκουμένης.

Ἐκ τῆς μαθηματικῆς δὲ Γεωγραφίας τοὺς ὁρισμοὺς καὶ τὴν διαίρεσιν τῶν κύκλων τῆς σφαίρας καὶ τῶν ζωνῶν, τὰ περὶ μήκους καὶ πλάτους γεωγραφικοῦ περὶ πολιτικῆς καὶ ἀστρονομικῆς ἀγωγῆς τοῦ χρόνου· περὶ μεγέθους καὶ σχήματος γῆς, καὶ περὶ κινήσεως καὶ φάσεων σελήνης.

Γ'.

Τὴν πρακτικὴν Ἀριθμητικὴν.

Ἦγουν, τὰς τέσσαρας πράξεις διὰ παραδειγμάτων ἐκτελούμενας ἐπὶ ἀκεραίων ἀριθμῶν καὶ κλασμάτων· τὴν μέθοδον τῶν τριῶν καὶ τοὺς ἐμπορικοὺς κανόνας τοῦ τόκου καὶ τῆς ἑταιρίας, καὶ τὴν ἐκθεσιν τοῦ συστήματος τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν.

Δ'.

Τὴν Πλωτικὴν ἢ ἀναμέτρησιν τοῦ Πλοῦ.

1) Τὴν διαίρεσιν καὶ ὀνοματολογίαν τῶν μερῶν τοῦ ὀρίζοντος.

2) Τὴν διαγραφὴν καὶ χρῆσιν τῆς πυξίδος, ὡς εὐθυντηρίας καὶ διοπτηρίας (Compas de route et de relèvement).

3) Τὴν διόρθωσιν τῆς παραλλαγῆς τῆς πυξίδος.

4) Πῶς ἀναμετρᾶται ἡ ἐκπτώσις· καὶ διορθοῦται ὁ πλοῦς.

5) Τὴν διαγραφὴν καὶ χρῆσιν τοῦ δρομομέτρου.

6) Τὴν ἀναγωγὴν τοῦ πλοῦ εἰς διαφορὰν πλάτους καὶ μήκους διὰ τοῦ ἀβακίου (καρτέρι) ἢ διὰ τῶν πλωτικῶν πινάκων.

7) Τὸν ἡμερήσιον λογισμόν τοῦ στίγματος (point).

8) Πῶς στίζεται ὁ ναυτικὸς χάρτης· πῶς σημειοῦνται ἐπ' αὐτοῦ οἱ πλοῖ, καὶ αἱ διοπτύσεις (relèvement) καὶ μετρῶνται αἱ ἀποστάσεις.

9) Τὴν διὰ τοῦ χάρτου ἐπίλυσιν τῶν ἐξῆς προβλημάτων α) Δοθέντος τοῦ ἀφετηρίου καὶ τοῦ κατιτηρίου στίγματος (point de Depart et d'arrivée), τὸν πλοῦν καὶ τὸ διάστημα εὑρεῖν.

10) » » β') Δοθέντος τοῦ ἀφετηρίου πλάτους τοῦ πλοῦ καὶ τοῦ κατιτηρίου στίγματος, τὸ διάστημα καὶ τὸ ἀφετηριον ἀνευρεῖν μήκος.

11) Τὴν ἀνεύρεσιν τοῦ στίγματος ἐν ᾧ στερεᾶς διὰ τῆς διοπτύσεως δύο ἀντικειμένων.

12) Πῶς ὑπολογίζεται ἡ φορὰ τῶν ρευμάτων ἐν τῇ ἀναμέτρῃ τοῦ πλοῦ.

13) Πῶς συγγράφεται τὸ τοῦ πλοῦ ἡμερολόγιον.

Ε'.

Τὰς ἀπαραιτήτους ἀρχὰς τῆς Ναυτικῆς Ἀστρονομίας.

1) Τὴν ἀναγωγὴν τῶν μοιρῶν τοῦ μήκους εἰς ὥρας, καὶ πῶς εὐρίσκεται ἡ ὥρα τοῦ ἀρχικοῦ μεσημερινοῦ.

2) Πῶς ἀναλογίζεται ἡ ἀπόκλισις τοῦ ἡλίου ἐκ τῶν ἀστρονομικῶν ἐφημερίδων.

3) Τὴν διαγραφὴν καὶ χρῆσιν τῶν κατοπτρικῶν ἐξάντος ἢ ὀκτάντος.

4) Πῶς ἀπορροῦνται καὶ παραλλήλιζονται τὰ κάτοπτρα.

5) Τίνι τρόπῳ τηρεῖται εἰς τὸ πέλαγος τὸ τοῦ ἡλίου ἔξαρμα (μεσημερινὸν ὕψος).

6) Ἦ ἐστὶ ταπεινώσις τοῦ ὀρίζοντος· τί δὲ διάκλασις, παράλλαξις καὶ ἡμιδιάμετρος.

7) Τὴν πρακτικὴν διόρθωσιν τοῦ ἐξάρματος καὶ τὴν ἀνεύρεσιν τοῦ γεωγραφικοῦ πλάτους.

8) Πῶς λογίζεται ἡ τοῦ ἡλίου δυσμοθεσία (ἄξιμοιθ τῆς ἀνατολῆς ἢ δύσεως) καὶ ἡ ἐκ τούτου παραλαγὴ τῆς πυξίδος.

9) Περί παλιρροίων· τοὺς ὁρισμοὺς τῆς πλημμυρίδος καὶ ἀμπώτεως, τῆς πλήμης καὶ ῥηχίας κτλ.

10) Τὸν πρακτικώτερον λογισμόν τῆς ὥρας τῆς πλήμης.

Σ'.

Τὸν ἐξαρτισμὸν καὶ κυβερνητικὴν τῶν ἐμπορικῶν πλοίων.

1) Τὴν ὀνοματολογίαν καὶ ἔνδασιν τῶν κυριωτέρων μερῶν τοῦ σκάφους.

2) Τὸν τρόπον τοῦ καθέλκειν εἰς τὴν θάλασσαν τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα.

3) Τὴν διὰ δικράας (γάβρια) ἰσθοθέτησιν τῶν (ἀρμπόρισμα).

4) Πῶς ἐξαρτίζονται οἱ ἰστοὶ καὶ ἐντείνεται ἡ ἐξαρτία.

5) Τὴν ἐρμασίαν (σαβούρωμα) καὶ τὴν τῶν φορτίων στοιβάσιαν.

6) Πῶς τέμνονται καὶ συρράπτονται τὰ διάφορα ἰστία.

7) Πῶς κεροδετοῦνται (δένονται εἰς τὰς ἀντένας) τὰ ἰστία, καὶ περιῶνται τὰ ἐπίχειρα (σερβίτσια).

8) Πῶς ἀγκυροῦνται καὶ ἀμφιδετοῦνται τὰ πλοῖα κατὰ τὰς περιστάσεις.

9) Πῶς ἐκτείνονται καὶ ἰσχύζονται (πινελάρονται) αἱ ἄγκυραι.

10) Πῶς μετάζεται ἡ ἱερὰ ἄγκυρα ἀπὸ τοῦ κύτους εἰς τὸ ἐπώμιον (καπόνι).

11) Πῶς γριπίζονται αἱ ἀποκεκομμένα ἄγκυραι καὶ ἀλύσεις.

12) Πῶς ἀφελκονται, ἐπωμίζονται (καπονάρονται) καὶ ἐχμάζονται (μποτζάρονται) αἱ ἄγκυραι εἰς πλοῦν.

13) Τὰς διαφόρους ἀπάσεις (σαρπάρισμα).

14) Τὴν ἰστιοφορίαν κατὰ τὴν τοῦ ἀνέμου δύναμιν καὶ τὴν κερουλικίαν (μπρατσάρισμα) κατὰ τὰς πλεύσεις (ἀρμενισιαῖς).

15) Τὰς ἀνατοιχήσεις (πῶς πέρνουν τὴν βόλταν) καὶ διαδρομάς (εὐολτετζάρισμα).

16) Τὰς ἀνακωεύσεις (ἀλακάπα).

17) Πῶς ἀποσώζουσι τὸν πεσόντα εἰς τὴν θάλασσαν.

18) Τὰς ἐν δυσπλοίᾳ (κακοκαιρίᾳ) προφυλάξεις τοῦ τε σκάφους καὶ τῶν φορτίων.

19) Περί ἀντλίας (ὅταν κἀνὴ νερά).

20) Περί πυρκαϊᾶς.

24) Περί καθισμοῦ καὶ διερείσεως (ὑποστηρίξεως) κατὰ παλιρροίαν.

22) Περί συγκρούσεως πλοίων ἀρμενιζόντων κανὼν πρὸς ἀποφυγὴν αὐτῆς.

23) Περί ἀποβολῆς ἰστών (ἐξαρπόρισμα) αὐτοσχέδιοι ἰστοὶ (πρόστρυχα κατάρτια).

24) Περί ναυαγίας καὶ διασώσεως.

25) Περί ἐπιβολῆς καὶ ὀρμίσσεως (πῶς ἀτακάρουν τὴν

στεριά και ἀράζου).
 26) Περί ρυμουλκίας και παρολκῆς (γεντέκι).
 27) Περί ἐπισκευῆς ἐμπορικῶν πλοίων· διατοιχισμοὶ (καρ-
 γάρισμα).

Ζ'.

Τὰ καθήκοντα τοῦ ἐμποροπλοιάρχου.

Ἦγουν, ἐν περιλήψει τὰ διαγραφόμενα ἐν τοῖς Βασιλικαῖς
 διατάγμασι τῆς 14ης Νοεμβρίου 1836, περὶ Ἐμπορικῆς ναυτι-

λίας, τῆς 15 καὶ 27 Δεκεμβρίου 1836 περὶ Ἀστυνομίας καὶ
 ἐμπορικῆς ναυτιλίας, τὰ ὅποια οἱ ἐμποροπλοῖάρχοι ὀφείλουν
 νὰ σπουδάζωσι μετὰ προσοχῆς.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 45 καὶ 46 (Παρελείφθησαν)

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ 1850.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀριθ. 1.

1851

ΑΘΗΝΑΙ, 18 Ιανουαρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ μεταρρύθμισεως τῆς πλατείας τοῦ Ὁθωνος
καὶ τῆς Αἰολικῆς ὁδοῦ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω, Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἐγκρίνομεν τὴν εἰς τετράγωνον σχῆμα ἀντὶ κυκλικοῦ μεταρρύθμισιν τῆς πλατείας τοῦ Ὁθωνος.

Ἐγκρίνομεν ὡσαύτως, ὥστε τὸ πλάτος τῆς Αἰολικῆς ὁδοῦ ἀπὸ τῆς διασταυρώσεως αὐτῆς μετὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Σταδίου νὰ ἐπαυξηθῇ εἰς εἴκοσι (20) Β. πήχεις.

Αἱ μεταβολαὶ αὗται θέλουσι ἐνεργηθῇ κατὰ τὰς γραμμάς τοῦ φέροντος τὴν Ἡμετέραν ἐπικύρωσιν σχεδίου.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργὸς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Δεκεμβρίου 1850.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Λ Ι Α.

Γ. ΝΟΤΑΡΑΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τροποποιήσεων τῆς ὁδοῦ τῶν παλαιῶν Ἀνακτόρων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω, Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἐγκρίνομεν τὴν κατ' εὐθείαν γραμμὴν πρὸς δυσμὰς παρεκτασιν τῆς ὁδοῦ τῶν παλαιῶν ἀνακτόρων ἀπὸ τοῦ σημείου Α. ὅπου παύει ἡ εὐθυγραμμία αὐτῆς μέχρι τῆς μετὰ τὴν Αἰολικὴν λεωφόρον ἀπαντήσεώς της.

Ἐγκρίνομεν ὡσαύτως τὴν εἰς 15 Β. πήχεις διαπλάτυνσιν τῆς αὐτῆς ὁδοῦ κατὰ τὴν πρὸς τὴν ὁδὸν τοῦ Σταδίου διεξοδὸν αὐτῆς.

Αἱ ἀνωτέρω τροποποιήσεις καὶ ἡ ρύθμισις τῶν τριῶν Χ καὶ Ψ πρὸς καταλληλοτέραν καὶ εὐρυτέραν ἀποκατάστασιν τῶν βρύσεων Λέκα καὶ Καλαμιώτου, θέλουσι ἐνεργηθῇ συμφώνως πρὸς τὸ ὑποβληθὲν καὶ φέρον τὴν Ἡμετέραν ἐπικύρωσιν ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργὸς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Δεκεμβρίου 1850.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Λ Ι Α.

Γ. ΝΟΤΑΡΑΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 2, 3. (Παρελείφθησαν)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 4.

ΑΘΗΝΑΙ, 10 Μαρτίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί δημοσιεύσεως τοῦ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ῥωσσίας συνομολογηθέντος πρωτοκόλλου περιέχοντος ἐπεξηγηματικὰς καὶ συμπληρωτικὰς τινὰς διατάξεις τῆς ἀπὸ 12 Ἰουνίου 1850 μετὰ τῆς Ῥωσσίας συνθήκης ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασ. Ἡμῶν Οἴκου καὶ τῶν ἑξωτερικῶν σχέσεων ὑπουργοῦ, ἀπερατίσμεν καὶ διατάττομεν.

Ἐπικυρώσαντες, τὴν 23 τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου, πρωτόκολλον συνομολογηθὲν ἐκ μέρους Ἡμῶν καὶ τοῦ Μεγαλειστάτου Αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας, περιέχον ἐπεξηγηματικὰς καὶ συμπληρωτικὰς διατάξεις τῆς ἀπὸ 12 Ἰουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους συνομολογηθείσης μεταξὺ Ἡμῶν συνθήκης ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας, διατάττομεν τὴν διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσίευσιν τοῦ ρηθέντος πρωτοκόλλου.

Ὁ Ἡμέτερος Ὑπουργὸς θέλει ἐνεργῇσι τὰ παραιτέρω.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 23 Φεβρουαρίου 1851.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως.

Ἡ Βασιλισσα

ΑΜΑΛΙΑ.

Π. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΟΝ.

Ὑπογραφὴν ἐν Ἀθῆναις τὴν εἰκοστὴν πέμπτην Σεπτεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πεντηκιστοῦ ἔτους ὑπὸ τῶν πληρεξουσίων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ῥωσσίας ὅπως ἀποτελέσῃ μέρος ἀναπόσπαστον τῆς κατὰ τὴν 12 Ἰουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους συνομολογηθείσης μεταξὺ τῶν δύο Κυβερνήσεων συνθήκης ἐμπορίας τε καὶ ναυτιλίας καὶ τοῦ ὁποῦ αἱ ἐπικυρώσεις ἀντιλλάχθησαν ἐν Ἀθῆναις τὴν 11 Ἰαννουαρίου ἐνεστῶτος ἔτους.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διλοποιοῦμεν πρὸς οὓς τινὰς ἀνήκει ὅτι συμφωνηθέντος τὴν 25 Σεπτεμβρίου τοῦ παρόντος ἔτους μεταξὺ Ἡμῶν καὶ τοῦ Μεγαλειστάτου Αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν συμπληρωτικῶν πρωτοκόλλου ἀποτελοῦντος μέρος ἀναπόσπαστον τῆς κατὰ τὴν 12 Ἰουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους συνομολογηθείσης συνθήκης, τοῦ ὁποῦ τὸ περιεχόμενον ἔπεται:

« Πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ἀφορμῆς ἀμφιβολίας ἢ παρεξηγήσεως ἐπὶ τινῶν ὅρων τῆς κατὰ τὴν 12 Ἰουνίου τοῦ παρόντος ἔτους συνομολογηθείσης μεταξὺ τοῦ Μεγαλειστάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Μεγαλειστάτου Αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν συνθήκης ἐμπορίας τε καὶ ναυτιλίας, καὶ πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ρηθέντων ὅρων, οἱ ἀμφοτέρωι πληρεξούσιοι, λαβόντες τὴν ἐπὶ τούτῳ ἀπαιτουμένην ἄδειαν, συνθέντο ἐν τῷ παρόντι πρωτοκόλλῳ τὰς ἀκολουθοῦσας προσθέτους διατάξεις.

1. Τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τοῦ VII. ἄρθρου τῆς συνθήκης ὀρίζοντος ὅτι ἂν ἑκάτερον τῶν συνομολογούντων μερῶν παραχωρήσῃ εἰς τρίτον ἔθνος ἰδίαν τινα χάριν ἐπὶ ὅρῳ τινι ἀντιστάσεως, τὸ ἕτερον τῶν μερῶν τούτων θέλει ἀπολαύει τῆς τοιαύτης χάριτος ἐπὶ τῷ αὐτῷ ὅρῳ, εἶναι ἐννοούμενον ὅτι ἂν ἡ ἀντιστάσις δὲν δύναται νὰ ᾖ ἀκριβὴς ἢ αὐτὴ, θέλει εἶσθαι ὅσον ἐνεστὶ ἰσοδυναμοῦσα καὶ ἀνάλογος. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει, τὰ ὑψηλὰ συνομολογοῦντα μέρη ἐπιφυλάττονται νὰ συνεννοηθῶσιν ἐπὶ τούτῳ.

2. Ἄν οἱ Γενικοὶ πρόξενοι, πρόξενοι, ὑποπρόξενοι ἢ πρόξενοὶ πράκτορες ἐξασκῶσιν ἐμπόριον, θέλουσιν ὑπόκεινται εἰς τοὺς αὐτοὺς νόμους καὶ συνθίβας, εἰς ἃς ὑπόκεινται εἰς τὰ αὐτὰ μέρη καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐμπορικὰς αὐτῶν ὑποθέσεις, οἱ ἰδιῶται ὑπῆκοοι τοῦ ἔθνους τῶν ὧς καὶ οἱ ὑπῆκοοι τῶν μάλλον ἐννοουμένων Ἐπικρατειῶν.

Pour empêcher qu'il ne s'élève aucun sujet de doute ou de malentendu sur quelques unes des stipulations du traité de commerce et de navigation, conclu le 12 Juin de la présente année entre Leurs Majestés le Roi de la Grèce et l'Empereur de toutes les Russies, et pour les compléter, les Plénipotentiaires respectifs ont été autorisés à consigner dans le présent protocole les dispositions additionnelles qui suivent:

1. Le second alinea de l'article VII ayant stipulé, que si l'une des parties contractantes accordait a une nation tierce quelque faveur particulière, moyennant une compensation, l'autre partie contractante en jouira moyennant la même compensation, il est entendu que, si cette compensation ne pouvait pas être exactement la même, elle sera autant que possible équivalente ou analogue, les Hautes Parties Contractantes se réservant de s'entendre alors sur ce sujet.

2. Si les Consuls généraux, Consuls, Vice-consuls, ou agens Consulaires voulaient exercer le commerce, ils seront tenus de se soumettre aux mêmes lois et usages, aux quels sont soumis, dans le même lieu, par rapport à leurs transactions commerciales, les particuliers de leur nation et les sujets de États les plus favorisés.

4. Εν περιπτώσει ναυαγίου, τὰ πλοῖα, ἢ τὰ μέρη καὶ λείψανα αὐτῶν, τὰ ἄρμενα καὶ ἄλλα εἶδη ὅσα τοῖς ἀνήκουσιν, τὰ ἐντὸς τούτων εὐρεθέντα ἐγγράφα, ὡς καὶ τὰ πράγματα ἢ ἐμπορεύματα ὅσα ἤθελον εὐρεθῇ ἐντὸς αὐτῶν, θέλουσιν ἀποδιδέσθαι εἴτε εἰς τοὺς κυρίους ἢ συμμετόχους αὐτῶν ἢ τοὺς πληρεξουσίου των, εἴτε εἰς τὸν προξενικὸν πράκτορα τοῦ ἔθνους των ἰδρυόμενα εἰς τὸ μέρος τὸ ἐγγύτερον τοῦ τόπου ἐνθα συνέβη τὸ ναυάγιον ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ὁ ἰδιοκτήτης τῶν διασωθέντων εἰδῶν ἤθελε μείνει ἄγνωστος, θέλει εἰδοποιηθῇ περὶ τούτου ἡ κυβερνήσις τοῦ ἑτέρου τῶν συνομολογούντων μερῶν, καὶ θέλει γενῇ πρὸς αὐτὴν ἡ ἀπόδοσις τῶν πραγμάτων, ἅμα ἀποδειχθῇ ὅτι τὸ ναυαγῆσαν πλοῖον ἀνῆκεν εἰς τὴν ἐπιτελείαν της.

4. Τὰ πλοῖα ἑκατέρου τῶν δύο συνομολογούντων μερῶν δύνανται νὰ λάβωσιν ἢ ἀποβιβάσωσιν μέρος τοῦ φορτίου αὐτῶν εἰς τινὰ τῶν λιμένων τῆς ἐπικρατείας τοῦ ἑτέρου, καὶ νὰ συμπληρώσωσιν ἐπομένως τὸ φορτίον των, ἢ ν' ἀποβιβάσωσιν τὸ ὑπόλοιπον εἰς ἓνα ἢ πολλοὺς λιμένας τῆς αὐτῆς ἐπικρατείας, χωρὶς νὰ πληρώσωσιν ἄλλα δικαιώματα, ἢ τὰ κατὰ τὰς αὐτὰς περιστάσεις ἐπιβαλλόμενα εἰς τὰ ἐγγύωρια πλοῖα, ὡς καὶ εἰς τὰ τῶν μᾶλλον εὐνοουμένων ἔθνων.

5. Εν περιπτώσει καθ' ἣν θάτερον τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν ἤθελεν εἰσθαι εἰς πόλεμον, μένοντος τοῦ ἑτέρου εἰς στάσιν οὐδετερότητος, τὰ πλοῖα τῆς οὐδετέρας ταύτης δυνάμεως δύνανται νὰ καταπλέωσιν εἰς τοὺς λιμένας καὶ τὰ παράλια τῶν εἰς στάσιν πολέμου διακειμένων ἔθνων καὶ νὰ ἐξασκῶσιν ἐκεῖσε τὸ ἐμπόριόν των. Ἐξαίρουνται ὅμως καὶ ἀπαγορεύονται τὸ τε ἐμπόριον τῶν εἰδῶν ὅσα γενικῶς θεωροῦνται ὡς λαθρεμπόριον πολέμου καὶ τὸ γινόμενον μετὰ τῶν πόλεων ἢ λιμένων τῶν πραγματικῶς ἀποκεκλεισμένων τε ἢ πολιορκουμένων κατὰ ξηρὰν ἢ κατὰ θάλασσαν.

Ἀλλ' ἕνεκα τῆς ἀποστάσεως, τῆς διαχωρίζουσης τὰς ἐπικρατείας τῶν δύο ὑψηλῶν συνομολογούντων δυνάμεων, συμφωνεῖται ὅτι πλοῖον ἐμπορικόν, ἀνῆκον εἰς μίαν ἐξ αὐτῶν καὶ προσδιορισμένον διὰ τινὰ λιμένα ἀποκεκλεισμένου, δὲν θέλει κυριεύεσθαι ἢ καταδικάζεσθαι ὡς ἀποπειραθὲν πρῶτην φορὰν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν εἰρημένον λιμένα, παρεκτός ἂν ἤθελεν ἀποδειχθῇ ὅτι τὸ πλοῖον τοῦτο ἐμαθεν ἢ ἠδύνατο νὰ μάθῃ πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του ἢ καθ' ὅδόν ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος μέρος ἦτον εἰς στάσιν πολιορκίας.

Τὸ παρὸν πρωτόκολλον θέλει θεωρεῖσθαι ὡς ἀποτελοῦν μέρος τῆς κατὰ τὴν 12 Ἰουνίου τοῦ τρέχοντος ἔτους συνομολογηθείσης συνθήκης, καὶ θέλει ἔχει τὸ αὐτὸ κύρος καὶ τὴν αὐτὴν ἰσχὺν ὡς ἂν ἦτον αὐτολεξεί καταχωρημένον ἐν αὐτῇ.

Θέλει δὲ ἐπικυρωθῇ παρὰ τε τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ παρὰ τοῦ Μεγαλειοτάτου Αὐτοκράτορος Ρωσῶν τῶν Ῥωσσιῶν καὶ αἱ ἐπικυρώσεις αὐτοῦ θέλουν ἀνταλλαχθῇ ἐν Ἀθήναις ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἢ καὶ πρότερον εἰ δυνατόν.

Πρὸς πίστωσιν τούτων οἱ ἀμοιβαῖοι πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν τὸ παρὸν πρωτόκολλον καὶ ἐπέθετο τὰς σφραγίδας αὐτῶν.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Σεπτεμβρίου 1850.

(Ὑπογ.) Π. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.
Ὑπουργὸς ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου
καὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων
τῆς Α. Ἑλλ. Μεγαλειότητος.
(Τ. Σ.)

(Ὑπογ.) ΠΕΡΣΙΑΝΗΣ,
Ἐπιτετραμένος τὰς ὑποθέσεις
τῆς Ῥωσσίας.
(Τ. Σ.)

3. En cas de naufrage, les navires ou leurs parties et débris, agrès et autres objets qui leur appartiennent, les papiers trouvés à bord, ainsi que les effets et marchandises qui auraient été sauvés, seront rendus à leurs propriétaires ou à leurs fondés de pouvoirs ou ayant cause, ou bien mis à la disposition de l'agent consulaire de leur nation le plus proche de l'endroit où le naufrage a eu lieu. Dans le cas où le propriétaire des objets sauvés resterait inconnu, il en sera donné avis et la restitution sera faite au gouvernement de l'autre partie contractante, aussitôt qu'il aura été constaté que le bâtiment naufragé appartient à sa nation.

4. Les bâtimens de chacune des deux parties contractantes, pourront prendre ou débarquer une partie de leurs cargaisons dans un port des États de l'autre, et compléter ensuite leur chargement, ou débarquer le reste dans un ou plusieurs autres ports des mêmes États, sans payer d'autres droits que ceux auxquels sont soumis, en pareil cas, les bâtimens nationaux et ceux des nations les plus favorisées.

5. Si l'une des Hautes Parties contractantes était en guerre, tandis que l'autre serait neutre, les vaisseaux de la Puissance neutre pourront naviguer librement vers les ports et sur les côtes des nations en guerre et y faire le commerce; seront exceptés, toutefois et demeureront interdits le commerce des articles généralement considérés comme contrebande de guerre, et celui qui se ferait avec les villes ou ports effectivement bloqués ou assiégés par mer ou par terre.

Vu toutefois les distances qui séparent les États respectifs des deux Hautes Parties contractantes, il est stipulé qu'un bâtiment marchand, appartenant à l'une d'elles et destiné pour un port bloqué, ne sera pas capturé ou condamné pour avoir essayé, une première fois, d'entrer dans le dit port, à moins qu'il ne puisse être prouvé que le dit bâtiment avait pu ou dû apprendre, avant son départ ou en route, que la place en question était en état de blocus.

Le présent protocole sera considéré comme faisant partie intégrante du traité, conclu le 12 Juin de cette année, et il aura la même force et valeur que s'il y était inséré mot à mot.

Il sera ratifié par sa Majesté le Roi de la Grèce et Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies et les ratifications en seront échangées à Athènes, dans l'espace de trois mois ou plustôt, si faire se peut.

En foi de quoi des Plénipotentiaires respectifs ont signé le présent protocole et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait à Athènes le 25 Septembre 1850.

P. DELYANNI
Ministre de la Maison Royale
et des relations extérieures
de S. M. Hellénique.
(L. S.)

PERSIANY
Chargé d'Affaires
de Russie.
(L. S.)

Εὐαρεστούμεθα νὰ ἐπικυρώσωμεν καὶ ἐπιβεβαιώσωμεν τὸ ῥ.θὲν πρωτόκολλον καθ' ὅλα αὐτοῦ τὰ μέρη, ὑποσχόμενοι διὰ τε ἡμῶν Αὐτοῦ καὶ διὰ τοῦς ἡμετέρους κληρονόμους καὶ διαδόχους, νὰ τὸ διατηρήσωμεν πιστῶς χωρὶς νὰ ἐπιφέρωμεν, ἢ νὰ ἐπιτρέψωμεν νὰ ἐπενεχθῇ εἰς αὐτὸ ἡ ἐλάχιστη προσβολή.

Πρὸς πίστωσιν δὲ τούτου ὑπεγράψαμεν τὴν παρούσαν πράξιν τῆς ἐπικυρώσεως ἐπιθέσαντες τὴν σφραγίδα τοῦ ἡμετέρου Βασιλείου.

Ἐξεδόθη ἐν τοῖς ἐν Ἀθήναις ἡμετέροις Ἀνακτόροις τὴν εἰκοστὴν τρίτην τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ἐν ἔτει μὲν σωτηρίῳ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ πεντηκοστῷ, τῆς δὲ ἡμετέρας Βασιλείας τῷ δεκάτῳ ὀγδόῳ.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Λ Ι Α.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερ. Σχέσεων Ὑπουργός
Π. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 5.

ΑΘΗΝΑΙ, 19 Μαρτίου.

ΝΟΜΟΣ ΡΟΤ'.

Περὶ τροπολογίας τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων νόμου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Διὰ νὰ ἔχῃσι κύρος αἱ πράξεις ἐπαρχιακοῦ τινος συμβουλίου ἀπαιτεῖται νὰ ᾖναι παρὸν τὸ ἥμισυ πλέον ἐνὸς ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐπαρχιακῶν συμβούλων.

Ἄρθρ. 2.

Δέκα ἡμέρας πρὸ τῆς τεταγμένης πρὸς ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν ἐπαρχιακοῦ τινος συμβουλίου, ὁ νομάρχης ὀφείλει νὰ εἰδοποιῇ τὰ μέλη αὐτοῦ διὰ νὰ παρευρεθῶσι εἰς τὸν τόπον τῆς συνόδου. Πᾶν μέλος ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, τακτικῶς προσκληθὲν διὰ κλήσεως ἐγγράφου, ἐπιδιδομένης διὰ διοικητικοῦ κλητῆρος, βεβαιουμένου κατὰ τοὺς νομίμους τύπους τὴν ἐπίδοσιν ἢ τὴν ἀρνήσιν τῆς παραλαβῆς, ὀφείλει νὰ παρευρεθῇ εἰς τὸν τόπον τῶν συνεδριάσεων κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς συνόδου.

Ὅστις, ἄνευ νομίμου αἰτίας δὲν παρουσιασθῇ, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον 50 μέχρις 100 δραχμῶν, καὶ καλεῖται εἰς ἀναπλήρωσιν αὐτοῦ ὁ κατὰ τὸ ἄρθρ. 18 τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων νόμου ἐπιλαχὼν, ὅστις ἐκπληροῖ τὰ χρέη τούτου καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς συνόδου.

Ἄρθρ. 3.

Οἱ ἐπαρχιακοὶ σύμβουλοι ὀφείλουσι νὰ παρευρίσκωνται εἰς ὅλας τὰς συνεδριάσεις, κατὰ τὰς τεταγμένας ὑπὸ τοῦ προέδρου ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ὅστις δὲν παρευρεθῇ, εἰς μίαν τῶν συνεδριάσεων ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον 10 — 20 δραχμῶν.

Ἐὰν ὑποπέσῃ καὶ δευτέραν φορὰν εἰς τὴν αὐτὴν ἔλλειψιν, ἀποκλείεται τοῦ συμβουλίου διὰ τὴν ἐνεστῶσαν σύνοδον, καὶ καλεῖται εἰς ἀναπλήρωσιν ὁ ἐπιλαχὼν.

Ἄρθρ. 4.

Πᾶς ἐπαρχιακὸς σύμβουλος, ὅστις εἰς δύο κατὰ συνέχειαν συνόδους ἤθελεν ὑποπέσει εἰς τὰς ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων προβλεπομένας ἐλλείψεις, ὑποβάλλεται εἰς τὰς ἐν τοῖς αὐτοῖς ἄρθροις διαγραφόμενας ποινάς, καὶ ἀποβάλλεται τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου δι' ὅλην τὴν περίοδον.

Ἄρθρ. 5.

Εἰς τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τῶν ἄρθρων 2, 3 καὶ 4 περι-

στάσεις ἀποφασίζει τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον περὶ τοῦ ἐπιβλη-
θησομένου προστίμου καὶ περὶ τῆς ἀποκλείσεως.

Εἰς περίπτωσιν δὲ, καθ' ἣν δὲν εἶναι συγκεκριτὴν τούτο, ἢ δὲν καθίσταται δυνατὴ ἡ συμπλήρωσις τοῦ νομίμου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτοῦ πρὸς συνεδρίασιν, αἱ ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἄρθροις προβλεπόμεναι ποιναὶ ἐπιβάλλονται ὑπὸ τοῦ νομάρχου ἢ καθ' ὅλην δὲ τὴν περίοδον ἀποβολῆς ἐκ τοῦ συμβουλίου, γίνεται δι' ἀποφάσεως πάντοτε αὐτοῦ τοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρ. 6.

Ὁ κατὰ τὰ ἄρθρ. 2, 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος νόμου τιμωρούμενος ἐπαρχιακὸς σύμβουλος, δύναται νὰ ἐκθέσῃ ἐγγράφως ἐνώπιον τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου τὰ δικαιολογήματα αὐτοῦ, ὅπερ κρίνει καὶ ἀποφασίζει ἐπ' αὐτῶν. Ἐὰν δὲ ταῦτα ᾖναι ἱσχυρὰ ἀπαλλάσσεται τῆς ψηφισθείσης κατ' αὐτοῦ ποινῆς τοῦ προστίμου, τῆς ἀποκλείσεως ἢ ἀποβολῆς καὶ ἐπανέρχεται ἀμέσως εἰς τὴν θέσιν του, μένοντος καὶ τοῦ ἐπιλαχόντος κατ' ἐκείνην μόνην τὴν σύνοδον.

Ἄρθρ. 7.

Ὡς νόμιμα δικαιολογήματα ἀπουσίας θεωροῦνται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 25 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ σημειούμενα.

Ἄρθρ. 8.

Ἐὰν μετὰ παρέλευσιν δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τὴν ὀρισθείσαν πρὸς ἐναρξιν τῆς συνόδου ἐπαρχιακοῦ τινος συμβουλίου δὲν συγκροτηθῇ ὑπὸ τῶν ἐπαρχιακῶν συμβούλων, ἐνεκα οἰουδήποτε λόγου, τότε ἀντὶ τῶν ἀπόντων καλοῦνται οἱ ἐπιλαχόντες.

Ἄρθρ. 9.

Ἡ ἀπαιτούμενη δαπάνη διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν συνερχομένων ἐπαρχιακῶν συμβούλων καὶ τὰ ἐξοδα γραφείου καὶ κα-
ταστήματος διανέμεται παρὰ τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων εἰς τοὺς ἀρμοδίους δήμους, κατ' ἀναλογίαν τῶν ἀμέσων δημοσίων φόρων, προκαταβάλλεται παρὰ τοῦ δημοσίου καὶ ἀποδίδεται ἐκ τῶν πρώτων εἰσπραξέων τοῦ δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἄρθρ. 10.

Διὰ τὰ ἐπαρχιακὰ ἐξοδα προσδιορίζεται κατὰ τριετίαν διὰ νόμου ὁ ἀνώτερος ὅρος τῶν ἐπαρχιακῶν φόρων, τοὺς ὁποίους τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια διανέμουν εἰς τοὺς δήμους κατ' ἀναλογίαν τῶν ἀμέσων δημοσίων φόρων ἐνὸς ἐκάστου. Ὡς αὐτῶς δὲ, ἐὰν τὰ χρηματικὰ μέσα δὲν ἐπαρκῶσι διὰ τὴν ὁδοποιίαν, τότε ἐπιτρέπεται νὰ ἐπιβληθῇ προσωπικὴ ἐργασία, ἥτις διανέμεται παρὰ τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων εἰς τοὺς δήμους κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῶν.

Ἀντὶ τῆς προσωπικῆς ταύτης ἐργασίας ἐπιτρέπεται ἡ ἀπόδοσις τῆς τιμῆς τῆς ἐργασίας προσδιοριζομένης ἐπίσης ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρ. 11.

Ἡ ἐκτίσις τῆς ἀποτίσεως τῶν καθυστερούντων ἐπαρχιακῶν φόρων θέλει γίνεσθαι ἀπαραλλάκτως ὡς καὶ ἡ τῆς τῶν δημο-
τικῶν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ τούτων νόμου.

Ἄρθρ. 12.

Ἐὰν ἐπαρχιακὸν τι συμβούλιον, νομίμως συγκαλεσθὲν, δὲν

συνήλθεν, ἢ συνελθόν δὲν εκπληρώσῃ τὰ ἀνατεθειμένα αὐτῷ καθήκοντα, ἢ διαλυθῇ πρὸ τῆς εκπληρώσεως τούτων, τότε ὁ νομάρχης ἀναλαμβάνει τὴν εκπλήρωσιν τῶν ἀνατεθειμένων εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον καθηκόντων, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐνόρκων, τὴν κατὰ δῆμους διανομὴν τῶν ἐπαρχιακῶν φόρων, συμφώνως μὲ τὸ ἀνωτέρω 10 ἄρθρον, καὶ τὴν κατὰ δῆμους διανομὴν τῶν νεοσυλλέκτων κατὰ τὸν περὶ ἀπογραφῆς νόμον.

Ἄρθρ. 13.

Τὰ πειθαρχικὰ πρόστιμα ὡς καὶ τὰ ἐξόδα τοῦ χαρτοσήμου εἰσπράττονται ἀπὸ τοὺς ἀρμοδίους ταμίας τοῦ δημοσίου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ καθυστερούντων νόμου.

Τὰ πρόστιμα παραδίδονται εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ δήμου, εἰς δ' ἀνήκει ὁ τιμωρούμενος ἐπαρχιακὸς σύμβουλος.

Ἄρθρ. 14.

Ὁ ἀπὸ 18/30 Δεκεμβρίου 1836 νόμος περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων μένει ἐν ἰσχρῷ, καθόσον αἱ διατάξεις αὐτοῦ δὲν τροποποιῶνται διὰ τοῦ παρόντος νόμου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 16 Μαρτίου 1851.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλισσα

ΑΜΑΛΙΑ.

Γ. ΝΟΤΑΡΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 17 Μαρτίου 1850.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 6.

ΑΘΗΝΑΙ, 21 Μαρτίου

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ γενικῇ τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ διαίρεσις εἰς τμήματα.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 17 τοῦ περὶ διοργανισμοῦ τῶν ὑπουργείων νόμου.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Περὶ διαιρέσεως τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας.

1. Ἡ ἐσωτερικὴ ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν διαίρεται εἰς ἑπτὰ τμήματα ὡς ἀκολούθως.

α'. Τὸ τῶν ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων.

β'. Τὸ τῶν νομημάτων.

γ'. Τὸ τῶν ἡμέτων φόρων.

δ'. Τὸ τῶν ἐμμέτων φόρων.

ε'. Τὸ λογιστικόν.

ς'. Τὸ δικαστικόν καὶ

ζ'. Τὸ γενικὸν λογιστήριον.

Τὸ α'. ὑποδιαιρεῖται εἰς α' καὶ β' μέρος· τὸ τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, καὶ τὸ τῆς στατιστικῆς.

2. Ἡ ἰδιόζουσα ἐκάστου τμήματος ὑπηρεσία διαγράφεται εἰς τοὺς προσαρτωμένους εἰς τὸν παρόντα κανονισμὸν ὁκτώ πίνακας. Ἐκαστὸν τμήμα διευθύνεται ὑφ' ἑνὸς τμηματάρχου.

3. Τὰ καθέκαστα τῆς ὑπηρεσίας τοῦ τμήματος ἐνεργοῦσιν οἱ παρ' αὐτῷ διατελοῦντες γραμματεῖς καὶ γραφεῖς, ἕκαστος τὰ εἰς αὐτὸν ἀντιθένη ἀντικείμενα κατὰ τὴν διαγραφομένην τάξιν καὶ διαίρεσιν ἐν τῷ ἀρμοδίῳ πίνακι.

4. Οἱ προϊστάμενοι τῶν τμημάτων, ὡς καὶ οἱ ὑπ' αὐτοὺς διατελοῦντες γραμματεῖς καὶ γραφεῖς, διορίζονται καὶ μετατίθενται εἰς τὰ διάφορα τμήματα καὶ τοὺς κλάδους τῶν τμημάτων ἐκάστοτε δι' ὑπουργικῆς διαταγῆς.

Περὶ τῶν ἐργασιῶν ὥρων.

5. Ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι καὶ οἱ ὑπηρεταὶ τοῦ Γραφείου ἄνευ ἐξαίρεσεως ὀφείλουσι νὰ φοιτῶσι τακτικῶς εἰς τὸ κατάστημα, καὶ νὰ διαμένωσιν ἐν αὐτῷ καθ' ὅλας τὰς νενομισμένας ὥρας τῆς ἐργασίας.

Ἡ ἐργασία ἀρχεται τὸ μὲν ἔαρ καὶ θέρος τὴν 8 ὥραν Π. Μ., τὸ δὲ φθινόπωρον καὶ χειμῶνα τὴν 9.

6. Ἐάν, παρελθουσὶν τῶν ὁκτῶ ἐργασιῶν ὥρων, δὲν διατάξῃ ὁ ὑπουργὸς τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἐργασίας, οἱ μὲν ἄλλοι ὑπάλληλοι καταπαύουσιν τὰς ἐργασίας των, καὶ ἀπέρχονται εἰς τὰ ἴδια, διαμένοντες δὲ ἐν τῷ καταστήματι κατὰ σειρὰν εἰς ὑπάλληλος ἐξ ἐκάστου τμήματος καὶ δύο γραφεῖς μέχρι τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ ὑπουργοῦ.

Κατὰ πᾶσαν ἑορτὴν ὀφείλουσιν οἱ ὑπάλληλοι ἄνευ ἐξαίρεσεως νὰ φοιτῶσιν εἰς τὸ κατάστημα ἀπὸ τὴν 10 Π. Μ. μέχρι τῆς 2 Μ. Μ.

7. Ὅστις τῶν ὑπαλλήλων ἀναγκάζεται ν' ἀναχωρήσῃ πρὸ τῆς τεταγμένης ὥρας ὀφείλει νὰ λάβῃ τὴν περὶ τούτου ἄδειαν παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ, καὶ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ παρὰ τοῦ γενικοῦ Γραμματέως.

Εἰς τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν ὑποβάλλεται καὶ ὅστις λόγῳ ἀσθενείας ἢ ἄλλης αἰτίας δὲν δύναται νὰ παρευρεθῇ εἰς τὸ κατάστημα μὴν ἢ καὶ δύο ἡμέρας κατὰ συνέχειαν.

Δι' ἀσθενείαν, διαρκέσασιν ὑπὲρ τὰς τρεῖς ἡμέρας, ὀφείλει ὁ ὑπάλληλος νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἀπουσίαν του διὰ πιστοποιητικοῦ αὐτοῦ ἐπιστημόνων ἰατρῶν.

8. Τὴν σειρὰν τῆς ἐργασίας τῶν ἐν τοῖς τμήμασι μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ προτὶ διορίζει ἐκάστοτε ὁ ὑπουργός.

9. Κατὰ τὰς ἡμέρας, καθ' ἃς ὁ ὑπουργὸς παρευρίσκεται εἰς τὰς συνεδριάσεις τῶν Βουλῶν ἢ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, δὲν ἐπιτρέπεται εἰς κανένα τῶν εἰρηγητῶν καὶ τῶν ἄλλων ὑπαλλήλων νὰ ἀναχωρήσῃ, καὶ ἂν παρέλθωσιν αἱ ἐργασίαι ὥρα, πρὶν νὰ λάβῃ τὴν περὶ τούτου ῥητὴν τοῦ ὑπουργοῦ ἄδειαν.

Περὶ ἐνεργείας τῆς ὑπηρεσίας.

10. Ὁ ὑπουργὸς ἀποσφραγίζει ὅλα τὰ εἰσερχόμενα ἐγγράφα· σημειοῖ ἐπὶ τῶν ἐγγράφων διὰ τῆς λέξεως «λίαν κατεπεῖγον» ὅσα ἐξ αὐτῶν πρέπει νὰ ἐνεργηθῶσιν αὐθόρως, καὶ διὰ τῆς λέξεως «κατεπεῖγον» ὅσα πρέπει νὰ ἐνεργηθῶσιν αὐθημερόν.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ὑπουργοῦ καὶ κατὰ διαταγὴν αὐτοῦ ἐνεργεῖ τὸ καὶ κλον τοῦτο ὁ Γεν. γραμματεὺς.

11. Τὰ κανονικοῦμενα εἰς τὸ δημόσιον δικόγραφα παραδίδονται πρὸ τῆς εἰσερχομένης εἰς τὸν τμηματάρχην τοῦ δικαστικοῦ τμήματος, ὅσῃ τὸ μὲν ἐπιδότηριον μονογράφει, καὶ παρουσιάζει αὐτὸ αμέσως εἰς τὸν ὑπουργόν διὰ νὰ τὸ υπογράψῃ εἰς δὲ τὰ

δικόγραφα σηματοῖ τὴν λέξιν αλίαν κατεπειγόν, ἢ κατεπειγόν» ἀναλόγως τῆς σπουδαιότητος τῆς ὑποθέσεως.

12. Μετὰ τὴν ἀποσφράγισιν τὰ ἔγγραφα ὡς καὶ τὰ δικόγραφα παραδίδονται παραχρῆμα εἰς τὸν ἐπὶ τῆς διεκπεραιώσεως, τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ ὁποίου ἐγγράφονται ἀμέσως εἰς τὸ πρωτόκολλον, καὶ παραπέμπονται ἀνευ ἀναβολῆς εἰς τὸ ἀρχεῖον διὰ νὰ συσχετισθῶσι καὶ διανεμηθῶσιν εἰς τὰ ἀρμοδία τμήματα. Τὰ φέροντα τὴν σημειώσιν αλίαν κατεπειγόν ἢ κατεπειγόν» ἔγγραφα προηγούνται παντὸς ἄλλου ἐγγράφου· ταῦτα ἐντὸς μιᾶς ὥρας τὸ βραδύτερον πρέπει νὰ παραδίδονται εἰς τὰ τμήματα· τὰ δὲ λοιπὰ πρέπει ἀφέντως νὰ συσχετίζονται, καὶ παραπέμπονται εἰς τὰ τμήματα μέχρι τῆς ἐσπέρας.

13. Τὰ ἔγγραφα, παραδιδόμενα εἰς τὰ τμήματα, διανέμονται παρ' αὐτοῦ εἰς τοὺς ἀρμοδίους κλάδους τῶν τμημάτων· ἡ διανομὴ γίνεται παρὰ τοῦ τμηματάρχου, καὶ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ παρὰ τοῦ ἀρχαιοτέρου τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων.

14. Ἐκαστος τῶν ἐνασχολουμένων ὑπαλλήλων εἰς τὴν σύνταξιν τῶν ἐγγράφων ὀφείλει νὰ κάμνῃ τὴν ἐνέργειαν, ἐπὶ μὲν τῶν αλίαν κατεπειγόντων ἀμέσως, ἐπὶ δὲ τῶν κατεπειγόντων εὐθὺς ἔπειτα.

15. Ἡ ἐνέργεια τῶν ἐγγράφων τούτων ὑποβάλλεται εἰς τὸν ὑπουργὸν παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου ἐντὸς δύο ὥρων τὸ βραδύτερον μετὰ τὴν παραλαβὴν, καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τῶν λοιπῶν ἐγγράφων τὴν ἐνέργειαν, αὕτη ὑποβάλλεται εἰς τὸν ὑπουργὸν ἐντὸς δύο ἡμερῶν τὸ βραδύτερον.

Ἐπὶ τῶν πρακτικῶν τῶν δημοπρασιῶν ἐν γένει ἡ ἐνέργεια γίνεται ἀνεξαιρέτως ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἡμέρας.

16. Πᾶν σχέδιον συντασσόμενον ὑποβάλλεται εἰς τὸν ὑπουργὸν, μοναγράφεται παρ' αὐτοῦ, καὶ παραδίδεται εἰς τὸν ἐπὶ τῆς διεκπεραιώσεως, τῇ ἐπιμελείᾳ καὶ εὐθύνῃ τοῦ ὁποίου ἀντιγράφεται, καὶ ὑποβάλλεται ἐκ νέου εἰς τὸν ὑπουργὸν πρὸς ὑπογραφήν.

Τὰ ὑπογραφέντα ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἔγγραφα διεκπεραιούνται ἀφέντως αὐθημερὸν ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐπὶ τῆς διεκπεραιώσεως.

Ἀνευ περιλήψεως δὲν ἐπιτρέπεται ἡ διεκπεραίωσις ὁποιοῦδήποτε ἐγγράφου.

Ὁ ἀρμοδίος εἰσηγητὴς καὶ ὁ ἐπὶ τῆς διεκπεραιώσεως καθίστανται ὡς πρὸς τοῦτο ἰδίως ὑπεύθυνοι.

17. Παντὸς ἐξερχομένου ἐγγράφου, προκαλοῦντος ἐνέργειαν τινα ἐπὶ βῆτῃ προθεσμίας κρατεῖται παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ τμήματι σημειώσις εἰς ἐπὶ τούτῳ βιβλίον. Ἡ παράλειψις τῆς σημειώσεως ταύτης ἐπισύρει κατὰ τοῦ συντάξαντος τὸ ἔγγραφο πειθαρχικὴν ποινὴν ἀνάλογον τῆς σπουδαιότητος τοῦ ἀντικειμένου.

Καθήκοντα τῶν τμηματάρχων:

18. Ἐκαστος τμηματάρχης διανέμει τὰ ἔγγραφα εἰς τοὺς ὑπ' αὐτὸν διατελοῦντας ὑπαλλήλους, δίδει τὰς περὶ ἐνεργείας ὁδηγίας, ἐπιστάται εἰς τὴν ταχείαν ἐνέργειαν αὐτῶν, ἐπιθεωρεῖ καὶ μονογράφει τὰ σχέδια ἐξ αὐτῶν δὲ, τὰ μὲν ἄξια λόγου ὑποβάλλει ὁ ἴδιος εἰς τὸν ὑπουργὸν, τὰ δὲ λοιπὰ παρουσιάζει ὁ συντάκτης αὐτῶν.

19. Ὁ τμηματάρχης ἐνασχολεῖται ἰδίως εἰς τὴν σύνταξιν τῶν νομοσχεδίων, τῶν σχεδίων διαταγμάτων, τῶν γενικῶν καὶ ἐιδικῶν ὁδηγιῶν καὶ τῶν π.δ. διασάφηνιν νόμων ἢ διαταγμάτων χορηγουμένων παραγγελιῶν· ἀναλαμβάνει δὲ ὁ ἴδιος τὴν σύνταξιν καὶ τῶν λοιπῶν ἐγγράφων, ὅσα χρῆζουσιν ἰδιαίτερας μελέτης, καὶ ἀφορῶσιν οὐσιώδη συμφέροντα τοῦ δημοσίου ἢ τῶν ιδιωτῶν.

20. Ἐκαστος τμηματάρχης ὀφείλει κατὰ πᾶσαν δεκαήμερον ν' ἀναφέρῃ ἐγγράφως εἰς τὸν ὑπουργὸν πόσα ἔγγραφα ἔμειναν ἀνεκτέλεστα, εἰς ποῖον κλάδον ἀνάγονται, καὶ διὰ ποῖον λόγον,

σημειῶν ἀκριβῶς καὶ εἰλικρινῶς τὰ περὶ τῆς ἱκανότητος, ἐπιμελείας, καὶ ἐχεμυθείας ἐκάστου τῶν ὑπ' αὐτὸν διατελοῦντων ὑπαλλήλων.

21. Αἱ ἐπὶ τῶν ἐκθέσεων τούτων ἀποφάσεις τοῦ ὑπουργοῦ παραδίδονται εἰς τὸν γεν. Γραμματέα, ὁρμίζοντα νὰ σημειοῖ περιληπτικῶς τὰ ἀποτελέσματα ἐπὶ τοῦ βιβλίου τῆς ποιότητος τῶν ὑπαλλήλων τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας, τὸ ὁποῖον θέλει κρατεῖ ὁ ἴδιος. Εἰς ἰδιαίτερον βιβλίο· εἰσερχομένων θέλουν καταχωρίζεσθαι μὲ ἀύξοντα ἀριθμὸν αἱ ῥηθεῖσαι ἐκθέσεις, καὶ θέλουν διατηρεῖσθαι ἐπιμελείᾳ καὶ εὐθύνῃ τοῦ γεν. Γραμματέως.

Περὶ τῆς διεκπεραιώσεως, καὶ τῶν γραφῶν.

22. Τὰ καθήκοντα τοῦ ἐπὶ τῆς διεκπεραιώσεως ἐκτελεσθέντα λεπτομερῶς εἰς τὸν ἰδιαίτερον πίνακα, τὸν ὧδε προσαρτώμενον ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 9. Ἔργον αὐτοῦ πρὸ πάντων εἶναι ἡ φροντίς περὶ τῆς ἀνιπερθέτου ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ ἐγγραφῆς τῶν εἰσερχομένων ἐγγράφων, τῆς παραπομπῆς αὐτῶν εἰς τὴν καταχώρισιν, καὶ τῆς διεκπεραιώσεως τῶν ἐξερχομένων.

Ἐπιστάται δὲ ἰδίως εἰς τὴν ἀντιγραφὴν τῶν σχεδίων, ἐκβαλοῖ διὰ τῆς προσωπογραφῆς τοῦ τιν ἀκριβείαν τῆς ἀντιγραφῆς, καὶ φροντίζει περὶ τῆς ταχίστης αὐτῶν διεκπεραιώσεως κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 16 ὁριζόμενα.

23. Οἱ γραφεῖς ἀνεξαιρέτως ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἐπὶ τῆς διεκπεραιώσεως· ἕκαστος δὲ τούτων ἀνήκει εἰς ἓν τμήμα, καὶ παρ' αὐτῷ ἐργάζεται καθ' ὅλας τὰς ὥρας, καθ' ἃς καταπαύουν αἱ ἐργασίαι τῆς διεκπεραιώσεως. Ὅφειλουν δὲ ὅλοι οὗτοι εἰς πρώτην πρόσκλησιν τοῦ ἐπὶ τῆς διεκπεραιώσεως νὰ συνέρχονται εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς ἀντιγραφῆς, καὶ νὰ ἐνασχολῶνται ἀνευ διακοπῆς μέχρις οὗ ἀποπερατωθῶσιν ὅλαι αἱ ἐργασίαι τῆς ἀντιγραφῆς καὶ διεκπεραιώσεως τῶν ἐγγράφων.

Ἐξαιροῦνται τῆς διατάξεως ταύτης, ὅσοι ἐξ αὐτῶν κατὰ ῥητὴν διαταγὴν τοῦ ὑπουργοῦ ἐνασχολοῦνται εἰς τὴν διεξαγωγὴν κλάδου τινὸς ἐν τοῖς τμήμασι.

Περὶ τῆς καταχωρίσεως.

24. Τὰ καθήκοντα τοῦ ἐπὶ τῆς καταχωρίσεως, ἢ τοῦ ἀρχείου, διαγράφονται εἰς τὸν προσαρτώμενον πίνακα ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 10.

Τὸ σπουδαιότερον δὲ τῶν ἐπιβαλλομένων αὐτῷ καθηκόντων εἶναι ἡ ταχίστη καταχώρισις, ἢ συσχετίσις, καὶ παράδοσις εἰς τὰ τμήματα τῶν εἰσερχομένων ἐγγράφων ἐντὸς τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 12 ὁριζομένου χρόνου.

25. Διὰ πᾶν ἔγγραφο, διδόμενον ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῆς καταχωρίσεως εἰς τὰ τμήματα, καὶ ἐναλλάξ, πρέπει νὰ λαμβάνηται ἀπόδειξις εἰς βιβλίον, κατατούμενον ἐπὶ τούτῳ.

26. Ἐν γένει ἡ παράδοσις τῶν ἐγγράφων ἀπὸ τὸ πρωτόκολλον εἰς τὴν καταχώρισιν, καὶ ἀπὸ τὴν καταχώρισιν εἰς τὰ τμήματα, ὡς καὶ ἡ ἐπιστροφή αὐτῶν εἰς τὴν καταχώρισιν, θέλει ἐνεργεῖσθαι κατὰ τὰ ὁριζόμενα ἐνταῦθα, καὶ ἰδίως εἰς τοὺς ἐιδικούς τῆς διεκπεραιώσεως καὶ τῆς καταχωρίσεως πίνακας.

Διὰ πᾶσαν βραδύτητα πέραν τῆς ταχέως πρὸς ἐνέργειαν προθεσμίας τιμωρεῖται πειθαρχικῶς ὁ αἴτιος.

Διὰ πᾶσαν δὲ ἀπώλειαν ἐγγράφου ἐν τοῖς τμήμασιν εἶναι ὑπεύθυνος ὁ παραλαβὼν ὑπαλλήλος· ἡ εὐθύνη παύει δι' αὐτὸν, ἅμα ἀποδειχθῇ αὐτὸς ὁ ἀπολέσας.

27. Πάντες οἱ ἐπὶ τῆς καταχωρίσεως ὑπάλληλοι, ἐνασχολούμενοι ἕκαστος εἰς τὴν ἀνατεθεισάν αὐτῷ ἰδιαίτεραν ἐργασίαν, ὀφείλουν οὐχ ἥττον νὰ διατελῶσιν ἀπαρμενίστως ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν καὶ τὰς διατάξεις τοῦ προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας.

28. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν προϊστάμενον καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς ὑπαλλήλους ἐπὶ τῆς διεκπεραιώσεως ἢ παράδοσις ἐγγράφων ἢ ἀντιγράφων, ἢ καὶ ἀπλῶς ἢ ἐπιδείξεις ἐγγράφων παρὰ

δοθέντων ἅπασι εἰς τὸ ἀρχεῖον, εἰς ἄλλους παρὰ τοὺς ἀρμοδίους τμηματάρχας ἢ ἐντολοδόχους αὐτῶν ὑπαλλήλους, ἀνευ ῥητῆς ἐγγράφου διαταγῆς τοῦ ὑπουργοῦ.

Περὶ τοῦ ὕλικου.

29. Ὅλον τὸ ὕλικόν τοῦ ὑπουργείου προμηθεύεται, διατηρεῖται, καὶ διανέμεται κατὰ τὰς χρεῖας ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν καὶ τὴν προσωπικὴν εὐθύνην τοῦ ἐπὶ τῆς διεκπεραιώσεως.

30. Διὰ πᾶσαν προμήθειαν ὕλικου ὁ ἐπὶ τῆς διεκπεραιώσεως ὑποβάλλει ἐγγραφοὺς αἰτήσεις καὶ προϋπολογισμὸν τῆς δαπάνης εἰς τὸν ὑπουργόν, καὶ μόνον μετὰ ῥητὴν καὶ ἐγγραφοῦ ἐγκρίσιν καὶ ἐντολὴν τοῦ ὑπουργοῦ πραγματοποιεῖται, ὅποιονδήποτε καὶ ἂν ᾖ τὸ ζητούμενον πᾶσιν.

Ὅλαι αἱ προμήθειαι γίνονται ἐπὶ δημοπρασίας διὰ τοῦ οἴκου. ἐφόρου Ἀττικῆς ἢ τοῦ νομάρχου· ἐξαίρουνται αἱ εὐτελοῦς ποσοῦ δαπάναι, προκηχθείσης καὶ ἐνταῦθα τῆς ῥητῆς τοῦ ὑπουργοῦ ἐγκρίσεως.

31. Τὰ βιβλία, διπλότυπα, καὶ ἄλλα ἔντυπα χρήσιμα διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἐν γένει ὑπηρεσίαν, ἐναποτιθέμενα εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ ἀποθήκην τοῦ ὑπουργείου, διανέμονται εἰς τὰς διαφόρους οἰκονομ. ἀρχὰς τοῦ Κράτους ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν καὶ τὴν εὐθύνην τοῦ ἐπὶ τῆς διεκπεραιώσεως συμφώνως μὲ τὸν περὶ τούτου ἰδιαιτέρον ὑπουργικὸν κανονισμὸν.

Περὶ τῆς βιβλιοθήκης καὶ τῶν ἐφημερίδων τῆς Κυβερνήσεως.

32. Εἰς βιβλίον ἐπὶ τούτῳ μονογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ, ἐγγράφονται ὅλα τὰ βιβλία τοῦ ὑπουργείου.

Ὅστις τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων θέλει νὰ κάμῃ χρῆσιν ἐνὸς ἢ πλειοτέρων ἐξ αὐτῶν, ὀφείλει νὰ δώσῃ ἐγγραφοῦ ἀποδείξιν, ἥτις μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ βιβλίου ἐξαλείφεται· εἰς κἀνένα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀποκομίσῃ βιβλίον τῆς ὑπουργικῆς βιβλιοθήκης ἐκτὸς τοῦ καταστήματος.

Πᾶν βιβλίον ἀπολεσθὲν ἀποκαθίσταται δαπάνῃ τοῦ ἀπολέσαντος· ἡ βιβλιοθήκη διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν καὶ εὐθύνην τοῦ ἐπὶ τῆς διεκπεραιώσεως.

33. Εἰς ἕκαστον τμήμα χορηγοῦνται τακτικῶς παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς διεκπεραιώσεως τὰ φύλλα τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, διατηροῦνται δὲ ἐν καλῇ καταστάσει καὶ ἀνελλιπῇ τῇ ἐπιτηρῆσει καὶ εὐθύνῃ τοῦ ἐπιτετραμμένου τὸ λογιστικὸν τοῦ τμήματος. Πᾶσα ἀπώλεια φύλλου ἐφημερίδος ἀναπληροῦται τῇ δαπάνῃ αὐτοῦ.

Περὶ τῆς καθαριότητος καὶ συντηρήσεως τοῦ καταστήματος.

34. Εἰς τῶν κλητῆρων τοῦ ὑπουργείου ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἐπὶ τῆς διεκπεραιώσεως, καὶ τῇ διαταγῇ τοῦ ὑπουργοῦ, ἐπιφορτίζεται τὰ τῆς καθαριότητος καὶ τῆς ἄλλης περιποιήσεως τοῦ καταστήματος. Ἰδιαιτέρον δὲ καθήκον ἐπιβάλλεται εἰς αὐτὸν κατὰ τὰς ἐποχὰς τῆς θερμάνσεως ἢ ἀψόψεως τοῦ πυρὸς εὐθὺς μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν ὑπαλλήλων, ὡς καὶ ἡ κατὰ μῆνα κἀθαρις τῶν καπνοδόχων. Ὁ ἐπὶ τῆς διεκπεραιώσεως ὀφείλει πᾶσαν ἐσπέραν πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του νὰ ἐπισκεφθῇ ὅλα τὰ δωμάτια διὰ νὰ βεβαιωθῇ περὶ τῆς ἐντελοῦς ἀποσβέσεως τοῦ πυρὸς.

35. Εἰς τὸν αὐτὸν κλητῆρα παραδίδει ἕκαστος τῶν τμηματάρχων ἀναχωρῶν τὴν κλεῖδα τοῦ ἰδιαιτέρου γραφείου του πρὸ καθαρισμὸν· ὀφείλει ἐπομένως ὁ κλητῆρ νὰ λαμβάνῃ πᾶσαν πρόνοιαν ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῶν ἐν τοῖς γραφείοις ἐγγράφων. Τὰ ἐγγράφα ὅμως, τὰ ἀφορῶντα σπουδαίας ὑποθέσεις, ὀφείλει ὁ ἀρμόδιος τμηματάρχης νὰ διατηρῇ πάντοτε ἐναποθευμένα εἰς κεκλεισμένον χαρτοφυλάκιον.

Περὶ πειθαρχικῶν ποινῶν.

36. Ὅστις τῶν ἀνωτέρων ἢ κατωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ

γραφείου ἤθελε παραβῇ μίαν τῶν ἐν τῷ παρόντι κανονισμῷ περιεχομένων διατάξεων τιμωρεῖται διαταγῇ τοῦ ὑπουργοῦ, τὸ πρῶτον μὲ ἐπίπληξιν, τὸ δεύτερον μὲ πειθαρχικὸν πρόστιμον ἀπὸ 5 μέχρι 50 δραχμῶν, καὶ τὸ τρίτον μὲ προσωρινὴν παῦσιν οὐχὶ μακροτέραν τοῦ ἐνὸς μηνός.

Κατὰ τοῦ μὴ ἐπανορθουμένου θελεῖ γίνεσθαι πρότασις περὶ τῆς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀπολύσεως αὐτοῦ.

Γενικαὶ διατάξεις.

37. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς τμηματάρχας καὶ τοὺς ὑπ' αὐτοὺς διατελοῦντας ὑπαλλήλους νὰ δέχωνται εἰς τὰ γραφεῖα τῶν τμημάτων πολίτας καὶ νὰ συνδιαλέγωνται μετ' αὐτῶν.

38. Δὲν ἐπιτρέπεται δὲ οὐδὲ εἰς αὐτοὺς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ γραφείου νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὰ ἰδιαιτέρα γραφεῖα τῶν ἄλλων τμημάτων, εἴτε διὰ νὰ συνδιαλέγωνται, εἴτε διὰ νὰ λαμβάνουν πληροφορίας περὶ ἀντικειμένων, μὴ ἀναγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητά των, ἐξαίρουμένης τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν ἡ συνεννόησις δύο ἢ πλειοτέρων τμημάτων ἀπαιτεῖται χάριν τῆς ὑπηρεσίας.

39. Ἀπαγορεύεται εἰς πάντα ὑπάλληλον τοῦ γραφείου ἢ ἀλληλογραφία μετὰ τινος πολίτου, ὡς καὶ ἡ προφορικὴ ἀνακοίνωσις εἰς τρίτους περὶ ἀντικειμένων, ἀφορῶντων τὴν ὑπηρεσίαν, τὴν ὁποίαν αὐτός, ἢ ἄλλοι τῶν συναδελφῶν του εἶναι ἐπιτετραμμένοι.

40. Συνιστᾶται ἐν γένει εἰς ἅπαντας τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ γραφείου αὐστηρὰ ἐχεμύθεια ἐπὶ πᾶσιν, ὅσα ἔχουν σχέσιν μὲ τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν· ὀφείλουσι δὲ πρὸ πάντων νὰ μὴ ἀποκαλύπτωσιν εἰς ὅποιονδήποτε τὰς σκέψεις ἢ καὶ ἐνεργείας τοῦ ὑπουργοῦ, γενομένας, ἢ καὶ ἐν τῷ γίνεσθαι, εἴτε περὶ προσώπων, εἴτε περὶ πραγμάτων ὁ λόγος.

41. Αἱ τυχόν παρουσιαζόμεναι ἀνάγκαι τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας, καὶ μὴ προβλεπόμεναι ἐν τῷ παρόντι κανονισμῷ, θέλουν κανονίζεσθαι ἐκάστοτε δι' ὑπουργικῆς διαταγῆς.

42. Ἡ ἀνωτέρα ἐπιτήρησις τοῦ γραφείου καὶ ἡ ἰδιαιτέρα φροντίς περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ἀνατίθεται εἰς τὸν γενικὸν Γραμματέα.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὀφείλει ὁ γενικὸς γραμματεὺς νὰ ἐπισκέπτηται δις τῆς ἐβδομάδος τοῦλάχιστον τὰ τμήματα καὶ τὰ γραφεῖα τῆς διεκπεραιώσεως καὶ καταχωρίσεως, νὰ ἐξετάζῃ ἐὰν ἕκαστος τῶν ὑπαλλήλων ἐκπληροῖ τὰ χρεῖα του ἀνηκόντως, καὶ ἰδίως, ἐὰν ἡ ὑπηρεσία ἐκτελεῖται κατὰ τοὺς ὀριζομένους ἐνταῦθα χρόνους καὶ τύπους.

Τὸ ἐσπέρας τοῦ Σαββάτου ἐκάστης ἐβδομάδος ὀφείλει νὰ ὑποβάλλῃ λεπτομερῇ ἔκθεσιν περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐπισκέψεων του εἰς τὸν ὑπουργόν, συνοδευομένην μὲ τὴν ἰδιαιτέραν του γνωμοδότησιν.

43. Ἄπαντες οἱ ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπάλληλοι ὀφείλουσι νὰ συμμορφωθῶσιν ἀπαρallάκτως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ καθ' ὅσον ἀνήκει εἰς ἕνα ἕκαστον, καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀνατεθειμένης αὐτῷ ἐργασίας, καὶ ὡς πρὸς τὴν διαγραφομένην κοινὴν πρὸς ἅπαντας τάξιν. Ἰδίως δὲ καθιστῶμεν ὑπευθύνους τοὺς ἀρμοδίους τμηματάρχας διὰ τὴν ἐγκαιρὸν καὶ μετὰ ζήλου διεκπεραίωσιν τῶν ἀναγομένων εἰς ἕκαστον τῶν ὑπ' αὐτοὺς τμημάτων ἐργασιῶν.

44. Δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος θέλομεν ὀρίσει τὴν περαιτέρω ἀρμοδιότητα τοῦ γενικοῦ Γραμματέως.

45. Ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργόν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 Φεβρουαρίου 1851.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Λ Ι Α.

Δ. ΚΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Γενική διαίρεσις τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου εἰς τμήματα.

Τμήμα Α΄.	Τμήμα Β΄.	Τμήμα Γ΄.	Τμήμα Δ΄.	Τμήμα Ε΄.	Τμήμο Σ΄.	Τμήμα Ζ΄.
Κτήματα	Νομήματα καὶ ἄλλα κτήματα	Ἄμεσοι φόροι	Ἐμμεσοι φόροι	Λογιστικὸν	Δικαστικά	Λογιστικὸν τοῦ Ἀράτου
Ἐκποιήσεις ἐθνικῶν κτημάτων. Χρεωλύσια καὶ τόκοι προικοκτησιῶν. Δεκαετείς πιστώσεις. Πρόσοδοι κτημάτων κατακυρωθέντων εἰς τὴν Δημόσιον. Φαλαγγιτικά γραμ. Ἐλαιῶνες, σαφιδῶνες καὶ ἀμπελῶνες. Περιβόλια καὶ ἄλλα κτήματα. Κτήματα διοικημένα δι' ἐπιστασίας. Δημόσια κτίρια. Συνοικισμοί. Νεοφώτιστοι. Ἐκκλησιαστικά. Ἐπικαρπία.	Ἄλικαί. Μεταλλεῖα καὶ ὀρυκτά. Ἵδατα θερμά. Ἰχθυοτροφεῖα. Δάση. Τυπογραφεῖον. Νομισματοκοπεῖον. Ταχυδρομικά δικαιώματα. Ἐργαστήσια ποινικὰ καὶ ἄλλα.	Ἐγγειος φόρος. Δικαίωμα ἐπικαρπίας. Φόρος ἐπὶ τῶν μελισσίων. » ἐπὶ τῶν ζώων. » ἐπιτηδευμάτων » οἰκοδομῶν.	Τελωνιακὴ ἐν γένει ὑπηρεσία.	Λογιστικὸν ἐν γένει. Μισθοὶ προσωπικοῦ. Συντάξεις. Ἐφορεία τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συμβουλίου.	Δικαστικά ἐν γένει. Ἀντιποίσεις ἐθνικῶν κτημάτων. Παλαιὰ χρέη. Χαρτόσημον.	Ἵπηρεσία καὶ ἐπιτήρησις ταμιῶν. Ἔσοδα καὶ ἔξοδα.

Πίναξ Α'.

Τμήμα Α'.

Κτήματα.

Κλάδος	Αύξων αριθμ.	Διαίρεσις τῆς ὑπηρεσίας.
		<i>Διάθεσις κτημάτων.</i>
Α'.	1	Πολιτικαὶ προικοδοτήσεις.
	2	Φλαγγιτικαὶ καὶ ναυτικαὶ προικοδοτήσεις.
	3	Φθαρτῶν κτημάτων ἐκποιήσεις.
	4	Πραγματογνώμονες.
Β'.	5	Παραχωρήσεις εἰς χωροφύλακας, πυροπολητάς, Κρητάς, καὶ λοιποὺς μετανάστας.
	6	Ὀρφανικαὶ προικίσεις.
	7	Ἀποζημιώσεις νεοφυ-ίστων.
	8	Ὀικόπεδα διὰ τοὺς γεωργούς.
	9	Σχέδια πόλεων.
	10	Συνοικισμοὶ καὶ ἀποικίαι.
		<i>Διοικήσις κτημάτων τοῦ δημοσίου καὶ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου.</i>
Γ'.	11	Πολυετεῖς καὶ μονοετεῖς ἐνοικιάσεις φθαρτῶν κτημάτων ἐλαιοδένδρων καὶ συκῶν.
	12	Ἐπικαρπία δι' ἐκτιμῆσεως ἐθνικοῦδιοκτητῶν ἐλαιοδένδρων καὶ μωρεώνων.
	13	Ἄμεσος εἰσπραξις προσόδων.
		<i>Λογιστικόν.</i>
Γ'.	14	Ἐγγραφαὶ καὶ ἔλεγχος διπλωτύπων εἰσπρακτέων.
	15	Ἐξοδα ἁμέσου καλλιέργειας, οἰκοδομῶν καὶ ἐπισκευῶν, γεωμετρικῶν ἐργασιῶν, πραγματοποιημένων καὶ ἐκτιμητῶν, καὶ ὁδοιπορικῶν ἐν γένει.
	16	Προμήθεια ἐντύπων βιβλίων, διπλωτύπων κλπ.
		<i>Βιβλία.</i>
Δ'.	α.	Προικοδοτήσεων πολιτικῶν.
	β'.	» φαλαγγιτικῶν καὶ ναυτικῶν.
	γ'.	Παραχωρήσεων εἰς χωροφύλακας.
	»	» πυροπολητάς.
	»	» Κρητάς.
	»	» νεοφύτους.
	»	» ὀρφνοίς.
	»	» οἰκοπέδων διὰ τοὺς γεωργούς.
	»	» σχεδίων πόλεων.
	»	» συνοικισμῶν καὶ ἀποικιῶν.
	δ'.	Ἐκποιήσεως φθαρτῶν κτημάτων.
	ε.	Παραχωρητηρίων ἐν γένει.
	ς'.	Πολυετῶν ἐνοικιάσεων.
	ζ'.	Μονοετῶν ἐνοικιάσεων.
	η.	Ἐπικαρπίας δι' ἐνοικιάσεως.
	θ'.	Ἐπικαρπίας δι' ἐκτιμῆσεως.
	ια.	Πολυετῶν ἐνοικιάσεων ἐκκλησιαστ. κτημάτων.
	ιβ'.	Μονοετῶν ἐνοικιάσεων. » »

Πίναξ Β'.

Τμήμα Α'.

Στατιστικὴ

τῶν ἀδιαθέτων ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιασ. κτημάτων

Κλάδος	Αύξων αριθμ.	Διαίρεσις τῆς ὑπηρεσίας.
Α'.	1	Καταγραφή τῶν ἐθνικῶν γαιῶν καλλιεργουμένων, καλλιεργησίμων ἢ μὴ, καὶ τῶν φθαρτῶν κτημάτων ἐν γένει, ἰδίως δὲ τῶν κτιρίων παντὸς εἶδους.
	2	Ἐξακριβώσεις τῶν κατὰ καιροὺς γενομένων ἐμφυτεύσεων ἐπὶ ἐθνικῶν γαιῶν, εἴτε ἀδεία τῆς κυβερνήσεως εἴτε αὐθαιρέτως.
	3	Καταγραφή τῶν κατακυρωθέντων εἰς τὸ δημόσιον διαφόρων κτημάτων.
Β'.	4	Ἀνακάλυψις τῶν ἀδεία τῆς κυβερνήσεως, ἢ αὐθαιρέτως ἀνεγερθέντων οἰωνδήποτε κτιρίων.
	5	Ἐξακριβώσεις καὶ καταγραφή τῶν καταπατουμένων ἐθνικῶν γαιῶν ἢ φθαρτῶν κτημάτων.
	6	Καταγραφή ἰδιαίτερα κατὰ τὰ ἄρθρα 1 2 τῶν ἀνηκόντων εἰς διαλελυμένας μονὰς κτημάτων.
	7	<i>Biblia.</i>
Γ'.	α.	καταγραφῆς τῶν ἐθνικῶν γαιῶν.
	β'.	Ἐλῶν καὶ Βάλτων.
	γ'.	τῶν ἀδιαθέτων δένδρων, οἷον ἐλαιῶνων μωρεώνων συκῶν κτλ.
	δ'.	τῶν πολυετῶς ἐκμισθωμένων ἐλαιῶνων, μωρεώνων συκῶν κτλ.
	ε.	τῶν ἀδιαθέτων περιβολίων καὶ λειμῶνων.
	ς'.	τῶν πολυετῶν ἐκμισθωμένων περιβολίων κτλ.
	ζ'.	τῶν ἀδιαθέτων ἐθνικῶν σταφιδαμπέλων καὶ ἀμπέλων.
	η.	τῶν οἰκοπέδων ἐργαστηροπέδων καὶ γηπέδων, ξενοδοχείων κτλ.
	θ'.	τῶν ἐθνικῶν κτιρίων, οἷον οἰκιῶν, ἐργαστηρίων, ξενοδοχείων, μύλων καὶ ὑδροτριβῶν.
	ι.	τῶν ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς ἢ ἐρεσιπίων ἀνεγερθειῶν οἰκοδομῶν παντὸς εἶδους.
	ια.	τῶν αὐθαιρέτως ἢ ἀδεία τῆς κυβερνήσεως γενομένων ἐμφυτεύσεων, σταφιδαμπέλων, ἀμπέλων καὶ περιβολίων.
	ιβ'.	ἰδιαίτερα βιβλία πρὸς καταγραφὴν τῆς εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον ἀνηκούσης περιουσίας.

Πίναξ Γ'.

Τμήμα Β'.

Νομήματα καὶ ἄλλα δικαιώματα.

Κλάδος	Αἰζων ἀριθ	Διαίρεσις τῆς ὑπηρεσίας.
Α'.	1	Αλικαί. α. Προσωπικὸν. β'. Αποθηκαί γ'. Γλικὸν δ'. Μετακομίσεις ἀλκτος ε. Κίνησις ἀποθηκῶν ς'. Καλλιέργειαν ἀλικῶν
	2	Ὁρυκτὰ καὶ μεταλλεῖα. α. Προσωπικὸν β'. Αποθηκαί γ'. Προϊόντα, οἷον σμύρις, μηλόπετρα, γύψοι, θεῖον, λιθογρ. πλάκες, γαιάνθρακες κτλ. δ'. Εξόρυξις αὐτῶν ε. Διάθεσις τοῦ προϊόντος
	3	Πολυετεῖς καὶ μονοετεῖς ἐνοικιάσεις ἰχθυοτροφείων
	4	Ἵδατα μεταλλικά.
		Καταστήματα.
Β'.	5	Νομισματοκοπεῖον
	6	Τυπογραφία
	7	Ταχυδρομεῖον
	8	Ἐργαστῆρια ποινικὰ
	9	Ἄλλα παραγωγικὰ καταστήματα
Γ'.	10	Δόση. α. Προσωπικὸν β'. Αντιποιούμενα δάστη καὶ ἐπ' αὐτῶν ἀποφάσεις γ'. Μονοετεῖς ἐνοικιάσεις δασικῶν προϊόντων δ'. Βεβαίωσις ῥητινοκατράμης ε. Ἄδειαι ὑλοτομίας, καὶ διοικητικὴ αὐτῶν ἐπεξεργασία κατὰ μῆνα ς'. Ὑδροπρίοναι ζ'. Διαίρεσις δασῶν
	11	Λογιστικά. α. Ἐξοδα, μεταθέσεις, καλλιέργειαι, ὁδοιπορίαι, ἐξορύξεις καὶ μετακομίσεις β'. Εξελέξεις προϋπολογισμῶν λογαριασμῶν καὶ ἰσολογισμῶν γ'. Προμήθειαι ὑλικοῦ
		Βιβλία.
	12	α. τοῦ προσωπικοῦ β. τοῦ ποσοῦ τῶν ἀλάτων γ'. τῶν ὀρυκτῶν δ'. τῶν ἐνοικιάσεων τῶν ἰχθυοτροφείων ε. τῶν μονοετῶν ἐνοικιάσεων τῶν προϊόντων ἐν γένει ς'. τῶν δασῶν ζ'. τῶν δασικῶν προϊόντων η. τῶν κατὰ μῆνα εἰσπράξεων δυνάμει δασονομικῶν ἀδειῶν.
	Δ'.	

Πίναξ Δ'.

Τμήμα Γ'.

Ἄμεσοι φόροι.

Κλάδος	Αἰζων ἀριθ	Διαίρεσις τῆς ὑπηρεσίας.
Α'.	1	Προσωπὸν
	2	Φόροι ζώων καὶ μελισσίων
	3	Τοποθέτησις ποιμνίων
	4	Φόροι οἰκοδομῶν καὶ ἐπιτηδευμάτων
	5	Σύστασις ἀποθηκῶν
Α'.	6	Συγκέντρωσις καρπῶν, κίνησις ἀποθηκῶν, καὶ καταλογισμοὶ ἐλλειμμάτων τῶν ἐνοικιαστῶν
	7	Ἐφαρμογὴ τοῦ φορολογικοῦ νόμου ὡς πρὸς τὰς ἀναφυσμένους διενέξεις
	8	Συγκέντρωσις καὶ τακτοποίησις διπλοτύπων εἰσπρακτέων ὧν τῶν ἀμέσων φόρων
	9	Λακωνικὰ προϊόντα
	10	Βεβαίωσις δημοτικῶν φόρων
Β'.	11	Ἐνοικιάσεις προσόδων καὶ ἐλαιοδεκάτων
	12	Ἐποιήσεις καὶ παραχωρήσεις καρπῶν
	13	Ἐξελέξεις ἀποθηκαρίων
	14	Φόροι εἰσπραττόμενοι εἰς τὰ τελωνεῖα
	15	Φόροι κατ' ἐκτίμησιν
	16	Γενικοὶ ἰσολογισμοὶ τῆς φορολογίας
Γ'.		Λογιστικά.
	17	Μισθοδοσία τῶν ἀποθηκαρίων, βοηθῶν καὶ φυλάκων
	18	Ἀντιμισθία τῶν ἐκτιμητῶν
	19	Ἀντιμισθία τῶν ἀπαριθμητῶν
	20	Ἐνοικία καὶ ἐπισκευαὶ τῶν ἀποθηκῶν καὶ κατασκευὴ νέων
Γ'.	21	Ἐξοδα ὁδοιπορίας καὶ μεταθέσεως τῶν οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων
	22	Ἐπιστροφαὶ χρημάτων
	23	Διάφορα ἐξοδα, ἀποβλέποντα τὴν βεβαίωσιν τῶν φόρων
	24	Αἰτήσεις περὶ ἐκπτώσεως ἐσφαλμένων καταλογισθέντων φόρων
	Δ'.	25 Ἐξελέξεις καὶ ἐγγραφὴ τῶν εἰσπρακτέων ἐν γένει τῶν τμήματος.
Ε'.		Βιβλία.
		α. τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἐφορειῶν.
		β'. τῶν ἀποθηκαρίων καὶ ἀποθηκῶν.
		γ'. τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐνοικιάσεως.
		δ'. τῆς ἐκποιήσεως καὶ παραχωρήσεως καρπῶν.
		ε. τῶν γενικῶν ἰσολογισμῶν.
		ς'. τῶν ἐλλειμμάτων τῶν ἀποθηκαρίων, καὶ ἐνοικιαστῶν.

Πίναξ Ε'.

Τμήμα Δ'.

Εμμεσοί φόροι.

Κλάδος	Αριθμ. άρθ.	Διαίρεσις τῆς ὑπηρεσίας.
Α'.	1	Προσωπικὸν τῶν τελωνείων.
	2	Ἐκδικασίς τῶν παραβάσεων τῶν διατάξεων τοῦ τελωνιακοῦ νόμου.
	3	Λυσεγγυήσεις.
	4	Πρωτόκολλον τοῦ μέσου ὁρου τῆς τιμῆς τοῦ ἐγγωρίου σίτου.
	5	Ἐκτιμήσεις τῶν ἐμπορευμάτων κατ' ἔφεσιν.
	6	Ἀποστολὴ τῶν τριμηναίων λογαριασμῶν τῶν τελωνείων εἰς τὸ συνέδριον.
	7	Κατασκευὴ καὶ ἐπισκευὴ καταστημάτων.
	8	Προμήθεια ὑλικοῦ.
Β'.	9	Εἰσέλεγχις τῶν πινάκων τῶν μηνιαίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῶν τελωνείων.
	10	Εἰσέλεγχις τῶν μηνιαίων ἰσολογισμῶν τῶν τελωνείων καὶ καταχωρίσις αὐτῶν εἰς βιβλία.
	11	Εἰσέλεγχις τῶν ὑποβαλλομένων εἰς τὸ ὑπουργεῖον καταστάσεων τῶν διαφόρων τελωνιακῶν ἐξόδων, ἐκδόσις τῆς ἐντολῆς διὰ τὴν ἐνταλμα, καὶ καταχωρίσις αὐτῶν εἰς βιβλίον.
	12	Επιθεώρησις τῶν πινάκων ἐμπορίου εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς τῶν συντασσομένων ἀπὸ τὰς τελωνιακὰς ἀρχάς, καὶ ἐγγραφή αὐτῶν εἰς βιβλία.
	13	<i>Βιβλία.</i>
		α. Εἰσαγωγῆς τῶν δημητριακῶν καρπῶν ἐν γένει β. Εἰσαγωγῆς τῶν ἐγγωρίων δημητριακῶν καρπῶν γ. Τῆς μηνιαίας διατιμῆσεως τῶν δημητριακῶν καρπῶν.

Πίναξ ΣΤ'.

Τμήμα Ε'.

Λογιστικόν.

Κλάδος	Αριθμ. άρθ.	Διαίρεσις τῆς ὑπηρεσίας.
Α'.	1	Συναρμολογία τῶν διαφόρων ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ οικονομικοῦ κλάδου
	2	Ἐκθέσις πρὸς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν, συνοδούσα τὸν προϋπολογισμὸν τοῦτον
	3	Σύνταξις τῶν ἐνδεχομένων συμπληρωτικῶν πιστώσεων ἢ δηλώσεων
	4	Σύνταξις τῶν προσωρινῶν καὶ ὁριστικῶν ἀπολογισμῶν τῶν ἐξόδων

Κλάδος	Αριθμ. άρθ.	Διαίρεσις τῆς ὑπηρεσίας.
Α'.	5	Μηνιαίαι χρηματικαὶ αἰτήσεις τῶν πιστώσεων παρὰ τοῦ Βασιλέως διὰ τὰ ἐξόδα ἐκάστου μηνὸς
	6	Διανεμητικοὶ πίνακες τῶν κατὰ μῆνα χορηγουμένων πιστώσεων, τῶν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ὑπουργείου ἀναγομένων, καὶ τῶν ἐπιτρόπων
	7	Ἐπιτροπικαὶ διαταγαὶ διὰ τὰ ἐξόδα ἐκάστου μηνὸς
	8	Ἐγγραφή τῶν κατὰ μῆνα πιστώσεων εἰς τε τὸ καθολικὸν τοῦ ὑπουργείου, καὶ εἰς ἐκείνο τῶν ἐπιτρόπων
	9	Επιθεώρησις καὶ εἰσέλεγχις τῶν παρὰ τοῦ ὑπουργείου ἐκδιδόμενων ἐνταλμάτων
Β'.	10	ἰσολογισμὸς τῶν πιστώσεων πρὸς τὰ ἐκδοθέντα ἐντάλματα, γινόμενος κατὰ μῆνα
	11	Ἐπεξεργασία τῶν ἐξόδων τῶν παρὰ τῶν ταμιῶν προκαταβαλλομένων δι' ἀποστολὴν χρημάτων, διὰ φωτισμὸν καὶ ἐνοίκιον τῶν φρουρούντων τὰ ταμεῖα στρατιωτῶν, καὶ πρόκλησις τῆς ἐντολῆς τοῦ ὑπουργοῦ πρὸς ἐκδοσὶν τῶν ἐνταλμάτων
	12	Ἐκδόσις τῶν ἐνταλμάτων, ἀντίγραφα τῶν ἐντολῶν καὶ ἄλλων δικαιολογητικῶν
Γ'.	13	Ἐγγραφή τῶν παρὰ τοῦ ὑπουργείου ἐκδιδόμενων ἐνταλμάτων εἰς τὸ καθημερινὸν καὶ τὸ καθολικόν
	14	Τακτοποιήσις τῶν δικαιολογητικῶν, ἐξέτασις τοῦ καταλογισμοῦ, φροντίς τῆς θεωρήσεως τῶν ἐνταλμάτων παρὰ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, καὶ διεκπεραίωσις αὐτῶν πρὸς τὰ διάφορα ταμεῖα
	15	Ἐγγραφή τῶν παρὰ τῶν ἐπιτρόπων ἐκδιδόμενων κατὰ μῆνα ἐνταλμάτων εἰς τὸ καθημερινὸν καὶ εἰς τὸ χωριστὸν καθολικόν τῶν ἐπιτρόπων
	16	Ἰδιαιτέρα ἐγγραφή εἰς 4 βιβλία τῶν συντάξεων, τῶν κατὰ μῆνα ἐκδιδόμενων ἐνταλμάτων διὰ χορηγήσεις, προκλήσεις, καὶ διὰ σύνταξιν τῶν ἀπομάχων καὶ χηρῶν κατ' ἄτομον καὶ κατ' ὄνομα
	17	Διαγραφή τῶν ἀποβιωσάντων, ἢ ἀπολεσάντων τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως, καὶ ἐνέργεια ἐπὶ τῆς μεταθέσεως τῆς διαμονῆς τῶν συνταξιούχων
	18	Ἐκδόσις τῶν διὰ συντάξεις ἐν γένει ἐνταλμάτων.

Πίναξ Ζ'.

Τμήμα ΣΤ'.

Δικαστικόν.

Κλάδος	Αὑξων ἀριθ.	Διαίρεσις τῆς ὑπηρεσίας
Α'.	1	Δίκαι τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου
	2	Γνωμοδοτήσεις ἐφ' ὧν τῶν ἀμφισβητούμενων ὑποθέσεων, ἐπὶ τῶν ὁποίων τὰ ἄλλα τμήματα ζητοῦσι γνώμας
	3	Ἐνέργεια τῶν μηνύσεων καὶ ἐπεξεργασίαι τῶν δικηγορικῶν προανακρίσεων
	4	Συμβιβασμοὶ καὶ ἀποζημιώσεις τοῦ δημοσίου μετὰ τρίτων
	5	Ἐγγυοδοσίαι ὧν τῶν ὑπολόγων Οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων.
Β'.	6	Ἐξέλεξις καὶ ἐντολὴ πρὸς πληρωμὴν δικαστικῶν ἐξόδων, καὶ δικηγορικῶν καὶ ἀνακριτικῶν δικαιωμάτων
	7	Ἐφαρμογὴ τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου.
Γ'.	8	Βιβλία. α. τῶν δικῶν τοῦ δημοσίου β. τῶν δικαστικῶν, δικηγορικῶν καὶ ἀνακριτικῶν ἐξόδων. γ. τῶν ἀποζημιώσεων ἐν γένει. δ. τῶν ἐκ τῆς κατασχώσεως τοῦ χαρτοσήμου ἀποδιδόμενων δικαιωμάτων. ε. τῆς ἐγγυοδοσίας τῶν ὑπολόγων. ς. τῶν ἐγγραφῶν τῶν διπλοτύπων, τῶν τελῶν τοῦ χαρτοσήμου, καὶ τῶν ποινικῶν ἀποληψίμων ἐξόδων.

Πίναξ Η'.

Τμήμα Ζ'.

Γενικὸν λογιστήριον

Κλάδος	Αὑξων ἀριθ.	Διαίρεσις τῆς ὑπηρεσίας
		Εἰσπρακτέα
Α'.	1	Ἐξέλεξις ἐπὶ ἀντιπαραβολῇ τῶν καταστάσεων διπλοτύπων τῶν ταμιῶν τοῦ Κράτους μετὰ τὰς μηνιαίας γενικὰς αὐτῶν καταστάσεις καὶ κοινοποιήσεις εἰς αὐτοὺς τοῦ ἀποτελέσματος πρὸς διόρθωσιν.
	2	Κατατίχως τῶν διπλοτύπων τῶν ταμείων τοῦ Κράτους εἰς τὰ κατὰ ταμεῖον, κατὰ χρῆσιν καὶ κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ διηρημένα γενικὰ βιβλία τῶν εἰσπρακτέων.
	3	Κράτησις βιβλίων ἀνακεφαλαιώσεως τῶν μηνιαίων ἀθροισμάτων τῶν γενικῶν βιβλίων κατὰ χρῆσιν καὶ κατὰ κεφ. καὶ ἄρθρ. τοῦ προϋπολογισμοῦ.
	4	Κράτησις 42 βοηθητικῶν βιβλίων δι' ἑκατέραν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ δὴ χρῆσεων, εἰς τὰ ὅποια ἐγγράφονται λεπτομερῶς οἱ ἐν τοῖς διπλοτύποις ἀναφερόμενοι χρεῶσται, καὶ οἱ ἀπέναντι τοῦ χρέους ἐνὸς ἐκάστου γινόμεναι κατὰ μῆνα εἰσπράξεις.

Κλάδος	Αὑξων ἀριθ.	Διαίρεσις τῆς ὑπηρεσίας
Α'.	5	Σύνταξις πινάκων τῶν εἰς ἕκαστον τμήμα τοῦ ὑπουργείου ὑπαγομένων εἰσπρακτέων ἐσόδων κατὰ χρῆσιν, γινομένη κατὰ μῆνα.
	6	Ἐπιτήρησις τῶν καθυστερήσεων, καὶ περὶ αὐτῶν λογοδοσία τῶν ταμιῶν.
	7	Συγκέντρωσις τῶν διπλοτύπων εἰσπρακτέων ἀπιδεικτικῶν.
	8	Σύνταξις καταλόγων κατὰ χρῆσιν καὶ διαχείρησιν, καὶ ὡς πρὸς ἕκαστον τῶν ὑπολόγων, πρὸς ἀποστολὴν κατ' ἔτος τῶν διπλοτύπων εἰς τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον.
	9	Ἀλληλογραφία, συνδεομένη μετὰ τὴν ἀνωτέρω ὑπηρεσίαν.
Β'.		Ἔσοδα.
	10	Ἐξέλεξις καὶ καταστίχως τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους ὁμοίᾳ ὡς γραμματίων παρακαταθηκῶν.
	11	Καταχώρησις καὶ ἐνέργεια τῶν ἀποφάσεων τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου
	12	Ἀλληλογραφία συνδεομένη μετὰ τὴν ἀνωτέρω ὑπηρεσίαν.
	13	Σύνταξις τῶν ὀνοματικῶν καταλόγων τῶν συνδεδεμένων τὰ γραμμάτια παραδόσεως ἐσόδων καὶ παρακαταθηκῶν πρὸς ἀποστολὴν κατ' ἔτος εἰς τὸ συνέδριον.
Γ'.		Πιστώσεις.
	14	Κράτησις 14 βιβλίων τῶν πιστώσεων τῶν ἐπὶ τῶν ὑπουργείων πρὸς καταχώρισιν τῶν ψηφισομένων πιστώσεων, καὶ τῶν ἐκδιδόμενων παρὰ τῶν ὑπουργείων ἐνταλμάτων, καὶ ἐπιτροπικῶν διαταγῶν διὰ τὰ ἐξόδα τῶν ἐν ἐνεργείᾳ δὴ χρῆσεων.
	15	Κράτησις 8 βιβλίων τῶν εἰς τοὺς ἐπιτρόπους τῶν ὑπουργείων μεταβιβάζομένων πιστώσεων, καὶ τῶν παρὰ τῶν ἐπιτρόπων τούτων ἐκδιδόμενων ἐνταλμάτων διὰ τὰ ἐξόδα τῶν ἐν ἐνεργείᾳ δὴ χρῆσεων.
	16	Θεώρησις τῶν παρὰ τῶν ὑπουργείων ἐκδιδόμενων ἐνταλμάτων μετὰ προηγουμένην παράθεσιν αὐτῶν πρὸς τὰς πιστώσεις, διὰ νὰ πολλαπλασιάζονται αἱ ὑπερβάσεις τῶν πιστώσεων.
	17	Καταχώρησις τῶν κατὰ μῆνα πληρονομένων ἐνταλμάτων μετὰ τὴν ἐξέλεξιν αὐτῶν ἀπὸ τὸν ἀρμοδίον κλάδον εἰς τὰ ἀνωτέρω βιβλία.
	18	Ἐξέλεξις καὶ θεώρησις τῶν ἐπιτροπικῶν διαταγῶν τοῦ ὑπουργείου.
	19	Συγκέντρωσις τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν 22 βιβλίων πρὸς ἀντιπαραβολὴν μετὰ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ καθολικοῦ καὶ βιβλίου ἐλέγχου, γινομένη κατὰ μῆνα εἰς ἰδιαιτέρας καταστάσεις.
	20	Σύνταξις τῶν ἀπαιτούμενων καταστάσεων ἐνταλμάτων πρὸς ἀποστολὴν αὐτῶν εἰς τὰ ὑπουργεία, ἐνεργουμένη κατὰ μῆνα.
	21	Ἀλληλογραφία συνδεομένη μετὰ τὰς ἀνωτέρω ἐργασίας.

Κλάδος	Αρ. άρθρου	Διαίρεσις τῆς ὑπηρεσίας
		<i>Ἐξόδα</i>
Δ.	22	Ἐξέλεγχις τῶν παρὰ 42 ταμείων τοῦ Κράτους ἐξωφλημένων ἐνταλμάτων.
	23	Καταστήσεις τῶν ἐν ταῖς καταστάσεσι περιλαμβανομένων ποσῶν τῶν ἐξοφληθέντων ἐνταλμάτων εἰς τὸ ἐπὶ τοῦτο βιβλίον καθ' ὑπουργεῖα μετὰ τὸ τέλος τῆς μηνιαίας ἐξελέγξεως.
	24	Ἀλληλογραφία συνοδευμένη μετὰ τὴν ἀνωτέρω ἐξέλεγχιν.
	25	Σύνταξις τῶν ὀνομαστικῶν καταλόγων τῶν συνοδευόντων τὰ κατ' ἔτος ἀποστέλλόμενα εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἐντάλματα.
		<i>Γραμμάτια εἰς διαταγὴν</i>
Ε.	26	Ἐξέλεγχις γραμματίων παραδόσεως καὶ παραβολῆς μετὰ τῶν συνοδευουσῶν αὐτὰ καταστάσεων.
	27	Καταστήσεις αὐτῶν εἰς βιβλία κατὰ μερίδας.
	28	Παραβολὴ τῶν γραμματίων παραλαβῆς μετὰ τῶν τῆς παραδόσεως.
	29	Κράτησις βιβλίου κατὰ ταμεῖον καὶ καθ' ὑπόλογον, ἐφ' ᾧ πιστοχρεοῦνται οἱ διάφοροι ὑπόλογοι.
Ζ.	30	Ἐκδόσις πιστωτικῶν ἐγγράφων.
	31	Σύνταξις ἀναλυτικῶν καταλόγων πρὸς ἀποστολὴν τῶν γραμματίων παραδόσεως καὶ παραλαβῆς εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον κατ' ἔτος.
	32	Εἰδοποιήσις τῆς ἐπιβεωρήσεως τῶν ἐνταλμάτων καὶ γραμματίων εἰς τοὺς ταμίας.
		<i>Ποσοστὰ εἰσπρακτόρων καθυστεροῦντα, καὶ γενικὴ ἀλληλογραφία.</i>
Τ.	33	Ἐξέλεγχις τῶν καταστάσεων τῶν εἰς τοὺς εἰσπρακτορας χορηγουμένων ποσοστῶν, καὶ κράτησις ἰδιαιτέρου βιβλίου πρὸς ἐλεγχον.
	34	Καταδίωξις τῶν καθυστερούντων ὀφειλετῶν καὶ κράτησις ἰδιαιτέρου βιβλίου τῶν ἐνεργειῶν.
	35	Γενικὴ ἀλληλογραφία ἐπὶ τῶν ἀναγομένων ὑποθέσεων εἰς τὸ γεν. Λογιστήριον.
		<i>Πρωτόκολλον καὶ ἀρχεῖον.</i>
Ζ.	36	Καταχώρισις τῶν ἐγγράφων εἰς τὸ πρωτόκολλον.
	37	Κράτησις πινάκων εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων.

Κλάδος	Αρ. άρθρου	Διαίρεσις τῆς ὑπηρεσίας
Ζ.	38	Ἀντιγραφὴ ἐγγράφων.
	39	Διεκπεραίωσις αὐτῶν.
	40	Τοποθέτησις τῶν διεκπεραιωμένων ἐγγράφων, κρᾶτησις εὑρετηρίου, καὶ ἀνέσεις σχετικῶν ἐγγράφων πρὸς παράδοσιν εἰς τοὺς ἀρμοδίους ὑπαλλήλους.
		<i>Γενικὴ ὑπηρεσία τοῦ γεν. Λογιστηρίου</i>
41	41	Κράτησις βιβλίου καθημερινοῦ
	42	Ὁμοίᾳ » καθολικοῦ
	43	» » τῆς ληψοδοσίας τῶν ταμιῶν, ἥτοι ἀνάλυσις τῆς ἐν τῷ καθολικῷ μερίδος «(ταμίαι τοῦ
		» » κράτους)».
44	44	» » τῶν προκαταβολῶν καὶ δα- νειῶν.
	45	» » τῶν ὑπολόγων ταμιῶν.
46	46	» » ἀποστολῆς χρημάτων ἀπὸ ταμείου εἰς ταμεῖον
	47	» » ἐλέγχου τῶν ἐκδιδομένων ἐνταλμάτων.
Η.	48	Παραβολὴ τῶν ἐτησίων λογαριασμῶν τῶν ταμι- ῶν μετὰ τὰ βιβλία τοῦ γεν. Λογιστηρίου, καὶ κατά- δειξις τῶν διαφορῶν πρὸς ὀδηγίαν τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, πρὸς ὃ ἀποστέλλονται καὶ οἱ ἐτήσιοι λο- γαριασμοὶ τῶν ὑπολόγων.
	49	Σύνταξις τῶν γενικῶν λογαριασμῶν τῆς ληψοδο- σίας τοῦ Κράτους, παραπεμπομένη εἰς τὸ ἐλεγκτι- κὸν συνέδριον ὡς βάσις τῶν παρὰ τοῦ σώματος τούτου ἐνεργουμένων ἐξελέγξεων τῶν ἀτομικῶν λογαρια- σμῶν τῶν ὑπολόγων.
50	50	Κατὰ μῆνα σύνταξις τοῦ εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ὑποβαλλομένου ἰσοζυγίου τοῦ καθολικοῦ.
	51	Συναρμολογία τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ τῶν εἰσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους, καὶ φροντίς τῆς τυπώσεώς του διὰ νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν.
52	52	Συναρμολογία τῶν παρὰ τῆς Βουλῆς ἐπιφερομέ- νων μεταβολῶν εἰς τὸν προϋπολογισμόν, διὰ νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν Γερουσίαν.
	53	Φροντίς τῆς τυπώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν του ἀπὸ τὰ Βουλευτικὰ σώματα.
54	54	Σύνταξις τῶν ἀπολογισμῶν καὶ τῶν λογαριασμῶν τῆς ἐτησίας διαχειρίσεως, καὶ φροντίς τῆς τυπώ- σεώς των.
	55	Πρωτοσημείωσις τῶν ἐγγράφων.

Πίναξ Θ'.

Διεκπεραιώσεις

Έργασίαι τοῦ γραφείου τῆς διεκπεραιώσεως.

Κλάδος	Αἰτίων ἀριθ.	Διαίρεσις τῆς ὑπηρεσίας
Α'.	1	Ἐπιθεώρησις τῶν εἰσερχομένων ἐγγράφων. Σημειώσεις ἐπ' αὐτῶν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀρμοδίων τμημάτων. Φροντίς περὶ τῆς ἀντιγραφῆς τῶν σχεδίων, καὶ παραβολὴ αὐτῶν πρὸς ἄλληλα. Βεβαίωσις τοῦ ἀκριβοῦς τῆς ἀντιγραφῆς αὐτῶν διὰ τῆς προσυπογραφῆς τοῦ φροντῆς τῆς ὑποβολῆς τῶν ἀντιγράφων εἰς τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ὑπουργοῦ· προσυπογραφή τῶν γραμματίων παραλαβῆς κατ' ἐντολὴν βῆτην τοῦ ὑπουργοῦ· ἐπιτήρησις ἐπὶ τῆς ἀποθήκης τῶν ἐντύπων καὶ λοιπῶν προμήθεια καὶ διαχειρίσις τοῦ ὕλικου τοῦ γραφείου· παραλαβὴ τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων παρὰ τοῦ κεντρικοῦ Ταμεῖου καὶ διανομὴ αὐτῆς.
	2	Καταχώρησις τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων εἰς τὸ πρωτόκολλον.
	3	Ἀλφαριθμητικὸς πίναξ τῶν εἰσερχομένων ἐγγράφων ἢ εἰρετήριον.
	4	Ἀλφαριθμητικὸς πίναξ τῶν ἐξερχομένων ἐγγράφων.
Β'.	5	Ἀντιγραφὴ τῶν ἐγκυκλίων καὶ λοιπῶν διὰ χυμικῆς μελάνης.
	6	Διεκπεραιώσεις καὶ ἀποστολὴ τῶν τε ἐγγράφων, καὶ τῶν ἐνταλμάτων πρὸς τὰς διαφόρους ἀρχάς.
Γ'.		
Δ'.		
Εἰδικαὶ διατάξεις.		
Α'.	7	Ὁ πρωτοκολλιστὴς ὀφείλει νὰ γράφῃ καθαρῶς καὶ σαφῶς τὴν περιλήψιν ἐκάστου ἐγγράφου, νὰ θέτῃ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν τοῦ πρωτοκολληθέντος ἐγγράφου, καὶ ἐφ' ὧν τῶν τυχόν ὑπαρχόντων ἐσωκλείστων νὰ συσχετίζῃ τὸν ἀριθμὸν τοῦ νέου ἐγγράφου μετὰ τὸν τοῦ ἀπαντημένου, καὶ τ' ἀνάπαλιν, εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ ὑπάρχουσαν ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ στήλην.
	8	Ἐπίσης καὶ ὁ ἐπιφορτισμένος τοὺς ἀλφαριθμητικοὺς πίνακας τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ὀφείλει νὰ γράφῃ καθαρῶς τὰ ὀνόματα τῶν ἀναφερομένων, τὰς περιλήψεις, τοὺς ἀριθμοὺς τοῦ πρωτοκόλλου, καὶ τοὺς τῶν ἐγγράφων.
Β'.	9	Παντὸς ἐγγράφου ἢ ἐνέργεια, ἢ ἡ εἰς τὰ ἀρχεῖα παραπομπή του, πρέπει νὰ ἐγγράφηται εἰς τὸ πρωτόκολλον τῶν ἐξερχομένων, καὶ μετὰ ταῦτα νὰ δητῇ εἰς τὴν καταχώρησιν· χρεωπτεῖ δὲ ὁ πρωτοκολλιστὴς νὰ παραδίδῃ εἰς τὴν καταχώρησιν τὰ μὲν λίαν κατεπεύγοντα αὐτῶν, τὰ κατεπεύγοντα εὐθὺς ἔπειτα, καὶ τὰ λοιπὰ ἐγγραφα ἐντὸς τριῶν ὡρῶν τὸ βραδύτερον.

Πίναξ Ι'.

Καταχωρίσεις.

Ἀντικείμενα τῆς καταχωρίσεως ἢ ὑπηρεσίας τοῦ ἀρχείου.

1. Σημειώσεις τοῦ ἀριθμοῦ τῆς θυρίδος καὶ τοῦ φακέλλου ἐφ' ἐκάστου ἐγγράφου, καὶ διανομὴ αὐτῶν εἰς ἕκαστον τῶν ὑπαλλήλων τῆς καταχωρίσεως.
2. Ἐσωτερικὴ τῶν φακέλλων καθ' ἐκάστην ἡμέραν τακτοποίησις καὶ ὑποδιαίρεσις αὐτῶν.
3. Κατάταξις τῶν ἐγγράφων εἰς τὰς οἰκίας θυρίδας καὶ φακέλλους.
4. Ἀναθεώρησις τῶν ἐγγράφων μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐπ' αὐτῶν ἐνεργείας.
5. Ἐπιθεώρησις τῶν μετὰ νέου ἐγγράφου συσχετιζομένων πρὸ τῆς εἰς τὰ τμήματα παραδόσεως αὐτῶν.
6. Καταχώρις τοῦ ἐγγράφου μετὰ τῶν συσχετισθέντων προηγουμένων εἰς ἰδιαίτερον δι' ἕκαστον τμήμα φυλλάδιον, ἐπὶ ἀποδείξει παράδοσις αὐτῶν εἰς τὰ τμήματα, καὶ μεταβίβασις ἀπὸ ἐν εἰς ἕτερον τμήμα.
7. Ἐγγραφή εἰς τὸν ἐπισυναπτόμενον ἐν ἐκάστῳ φακέλλῳ ὀνομαστικὸν πίνακα τῆς περιλήψεως καὶ τῶν σχετικῶν ἀριθμῶν ἐκάστου ἐναποτιθεμένου ἐγγράφου.
8. Ἐγγραφή τῶν ἐκάστω ἐκδιδόμενων ἐγκυκλίων εἰς βιβλίον ἐπὶ τούτῳ.
9. Ἐγγραφή ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς καταχωρίσεως καὶ συσχετικῶν ἐγγράφων μετὰ προηγουμένων.
10. Ἐγγραφή ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς καταχωρίσεως μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐπ' αὐτῶν ἐνεργείας.
11. Εὗρεσις τῶν σχετικῶν ἐνὸς ἐκάστου ἐγγράφου.

Διαίρεσις τῆς ὑπηρεσίας καὶ εἰδικαὶ ὁδηγαί πρὸς ἐκτέλεσιν.

12. Ἡ ὑπηρεσία τῆς καταχωρίσεως, ἢ τοῦ ἀρχείου, διανεμομένη εἰς τέσσαρας κλάδους, ἐνεργεῖται ὡς ἀκολούθως.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Α'. κλάδου

α. Εφ' ἐκάστου ἐγγράφου σημειοῖ τὸν ἀριθμὸν τῆς θυρίδος καὶ τοῦ φακέλλου εὐθὺς ἀφοῦ καταχωρηθῇ εἰς τὸ πρωτόκολλον.
 β. Διανέμει τὰ ἐγγραφα εἰς ἕκαστον τῶν ἐπὶ τῆς καταχωρίσεως ὑπαλλήλων πρὸς εὗρεσιν τῶν σχετικῶν.

γ. Τακτοποιεῖ καὶ ὑποδιαίρει τὰ ἐν τοῖς φακέλλοις ἐγγραφα.

δ. Κατατάττει αὐτὰ εἰς τὰς οἰκίας θυρίδας καὶ φακέλλους.
 ε. Ἀναθεωρεῖ τὰ ἐγγραφα μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐπ' αὐτῶν ἐνεργείας.

ς. Ἀφοῦ ἐπιθεωρήσῃ τὰ συσχετιζόμενα ἐγγραφα, παραπέμπει αὐτὰ εἰς τὰ ἀρμόδια τμήματα ἐπὶ ἀποδείξει.

ζ. Κρατεῖ ἰδιαίτερον δι' ἕκαστον τῶν τμημάτων βιβλίον, ἐν ᾧ σημειοῖ ἐκάστω τὰ εἰς αὐτὰ παραπεμπόμενα ἐγγραφα.

η. Ἐγγράφει εἰς τὸν ἐν ἐκάστῳ φακέλλῳ ἐπισυναπτόμενον ὀνομαστικὸν πίνακα τὴν περιλήψιν, καὶ τοὺς σχετικοὺς ἀριθμοὺς ἐκάστου ἐναποτιθεμένου ἐγγράφου.

θ. Ἀνευρίσκει πρὸς χορσὶν ὅλων τῶν τμημάτων

1. Τὰ σχετικὰ, ὅσα ἀνάγονται εἰς τὰ ἀρχεῖα τῶν πρὸ τοῦ 1848 ἔτους ἀρχείων.

2. Τὰ νομοσχέδια καὶ διατάγματα, γενικὰ παλαιότερα καὶ νέα.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Β'. κλάδου.

13. α. Καταγράφει καὶ συσχετίζει τὰ ἐγγραφα μετὰ τὰ προηγούμενα εἰς τὸ βιβλίον τῆς καταχωρίσεως.

β'. Εγγράφει τὸν ἀριθμὸν τῆς θυρίδος καὶ τοῦ φακέλλου παντὸς ἐγγράφου μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἐνεργείας ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς καταχωρίσεως.

γ'. Εγγράφει εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον τὰς ἐκάστοτε ἐκδιδόμενας ἐγκυκλίους.

δ'. Ἀνευρίσκει τὰ σχετικὰ τῶν τμημάτων Α'. καὶ Γ'.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Γ' κλάδου.

14. Ἐνασχολεῖται εἰς τὴν ἀνεύρεσιν τῶν σχετικῶν τῶν τμημάτων Β'. Γ'.

15. Εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ Α'. κλάδου ἀνατίθεται ἡ ἀνεύρεσις τῶν σχετικῶν τῶν τμημάτων Α'. Ε. καὶ Ζ'.

Κοινὰ διατάξεις.

16. Ἄπαντες οἱ ὑπάλληλοι ὀφείλουν νὰ ἀνευρίσκωσι καὶ παραδίδωσιν αὐθημερὸν τὰ σχετικὰ ἐγγράφα εἰς τὰ ἀρμοδία τμήματα· δὲν δύναται δὲ ν' ἀναχωρῇ ἐκ τοῦ γραφείου, εἰμὴ ὅστις ἐξεπλήρωσεν ἤδη τὸ ἔργον του.

17. Ἐν ἀσθενείᾳ ἢ ἀπουσίᾳ ἐνὸς τῶν ἐπὶ τῆς καταχωρίσεως θέλουν ἐκπληροῦ προσωρινῶς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ οἱ λοιποὶ ὑπάλληλοι κατὰ τὴν ὁποίαν ἕκαστος λάβῃ ἐντολὴν ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ ἀρχείου. Ἐν περιπτώσει δὲ ἀσθενείας, ἢ ἀπουσίας ἐνὸς ἢ καὶ πλειοτέρων ἐξ αὐτῶν, ἡτις ἤθελε διαρκέσει ὑπὲρ τὰς τρεῖς ἡμέρας, ἡ σχολάζουσα ἐργασία ἀνατίθεται προσωρινῶς εἰς ἄλλον ὑπάλληλον τοῦ γραφείου ἐπιμελείᾳ τοῦ γενικοῦ γραμματέως.

18. Ἐκαστος τῶν ἐπὶ τῆς καταχωρίσεως ὑπαλλήλων εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν μὴ ἐγκαίρως εὑρεσιν τῶν σχετικῶν καὶ τὴν μὴ ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντός του.

19. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὀφείλει ὁ προϊστάμενος τοῦ ἀρχείου νὰ ἀναγγείλῃ τοῦτο ἐπὶ προσηπικῇ αὐτοῦ εὐθύνῃ εἰς τὸν ὑπουργὸν κατὰ δεκαήμερον, σημειῶν ταύτοχρόνως τὰ περὶ ἐπιμελείας καὶ ἐχεμυθείας ἐνὸς ἐκάστου τῶν ὑπαλλήλων.

20. Ἄπαντα τὰ εἰσερχόμενα ἐγγράφα παραδίδονται ἀπὸ τὸν ἐπὶ τοῦ πρωτοκόλλου εἰς τὴν καταχώρισιν ἐπὶ ἀποδείξει.

21. Οἱ ἐπὶ τῆς καταχωρίσεως ὑπάλληλοι δὲν εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν εὑρεσιν ἐγγράφου, τὸ ὁποῖον δὲν ἐπεδόθη εἰς αὐτοὺς ἐπὶ ἀποδείξει.

22. Τὰ ἐγγράφα συσχετιζόμενα παραδίδονται εἰς τὰ τμήματα, καὶ ἐπιστρέφονται ἐπὶ ἀποδείξει.

23. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς τμηματάρχας νὰ διατηρῶσιν εἰς τὰ ἰδιαίτερα τῶν γραφείων ἐγγράφα, ἐνεργηθέντα ἤδη, ἢ τῶν ὁποίων ἡ ἐνέργεια ἀναβάλλεται. Ταῦτα παραπέμπονται εἰς τὸ ἀρχεῖον μὲ τὴν μονογράφεισιν τοῦ ἀρμοδίου εἰσηγητοῦ. Ὅσα δὲ τῶν ἐγγράφων δὲν χρήζουσιν ἐνεργείας παραπέμπονται εἰς τὸ ἀρχεῖον ἀφοῦ μονογραφῶσιν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ.

24. Ὅσκις φακέλλοι ὁλόκληροι διευθύνονται ἐπὶ ἐπιστροφῇ εἰς ἄλλας ἀρχάς, ὑποχρεοῦται ὁ συντάξας ὑπάλληλος τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ ἀρμοδίου τμηματάρχου νὰ σημειώσῃ ἐπὶ τοῦ μένυτος εἰς τὸ ἀρχεῖον σχεδίου τῆς παραπομπῆς τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ἡμερομηνίαν ἐνὸς ἐκάστου τῶν συγκροτούντων τὸν φάκελλον ἐγγράφων, ὡς καὶ τὴν περίληψιν τοῦ συνόλου αὐτῶν μὲ χαρακτηριστικὰς εὐαναγνώστους. Τὸ αὐτὸ πράττεται καὶ παντὸς ἄλλου ἐγγράφου, διευθυνομένου ἐπὶ ἐπιστροφῇ.

25. Τὰ ἀρχεῖα τοῦ ὑπουργείου θέλουν εἶσθαι διηρημένα κατ' ἔτος, καὶ τοποθετημένα κατὰ χρονολογικὴν τάξιν.

Ἐκαστον τούτων θέλει καλύπτεσθαι μὲ πανίον πρασίνου χρώματος, εἰς τὸ μέσον τοῦ ὁποίου θέλει εἶσθαι προσσηρημένον χάρτης λευκὸς μὲ τὴν ἐπιγραφὴν, « ἀρχεῖον τοῦ δέινα ἔτους ».

Ἐπὶ δὲ τοῦ μετώπου ἐκάστης θυρίδος θέλει προσαρτῶσθαι χάρτης μὲ τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ εἶδους τῶν ἐν αὐτῇ ὑπαρχόντων ἐγγράφων.

Ἐκαστος φακέλλος θέλει φέρει ἐπιγραφὴν τοῦ ἀριθμοῦ τῆς θυρίδος καὶ τοῦ τῆς ἐπαρχίας.

26. Πρὸς ἐξαφάνισιν τῶν περιττῶν ἐγγράφων τοῦ ἀρχείου θέλει διορισθῇ ἐπιτροπὴ, εἰς τὴν ὁποίαν ὀφείλει ὁ ἐπὶ τῆς καταχωρίσεως νὰ χορηγῇ ἐκάστοτε ὅλην τὴν συνδρομὴν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Φεβρουαρίου 1851.

Ὁ ὑπουργὸς Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 7

ΑΘΗΝΑΙ, 2 Ἀπριλίου.

ΝΟΜΟΣ ΡΟΖ'.

Περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος 1851.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Λί προθεσμίαι αἱ ὀριζόμεναι ἐν τοῖς ἄρθροις 2 καὶ 20 § § Α. Β. Δ. Ε. Σ. Η. καὶ Θ. τοῦ ἀπὸ 29 Ἀπριλίου 1848 περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς ΠΓ'. νόμου, ἰσχύοντος δυνάμει τοῦ ΡΟΓ'. νόμου τῆς 1 Αὐγούστου 1850, καὶ διὰ τὸ 1851 ἔτος, ἄρχονται καθόσον ἀφορᾷ τὴν φορολογίαν τοῦ τρέχοντος ἔτους ἀπὸ τῆς 21 Ἀπριλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 31 Μαρτίου 1851.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Β α σ ί λ ι σ σ α

Α Μ Α Λ Ι Α.

Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Μαρτίου 1851.

Ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς

Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 8. (Παρελείφθη).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 9.

ΑΘΗΝΑΙ, 16 Ἀπριλίου.

ΝΟΜΟΣ ΡΟΗ'.

Περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσσαμεν καὶ διατάττομεν.

ΚΕΦΑΛ. Α.

Περὶ τοῦ βαθμοῦ.

Ἄρθρ. 1.

Ὁ βαθμὸς ἀπονέμεται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως καὶ καθιστᾷ τὸν ἀξιωματικόν· ὁ δὲ ἀξιωματικὸς στερεῖται αὐτοῦ ἕνεκά τινος τῶν ἐξῆς αἰτιῶν·

α. Παραιτήσεως ἐγκριθείσης ὑπὸ τοῦ Βασιλέως.

β. Στερήσεως τῆς ιδιότητος τοῦ πολίτου Ἑλλήνος, καταγνωθείσης διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως,

γ. Καταδίκης εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν, ἢ ἕνεκα τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 22 καὶ 23 τοῦ ποινικοῦ νόμου, τροποποιηθεῖσαι διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου 1836 νόμου, διαλαμβανόμενων πλημμελημάτων,

δ. Ἐκπτώσεως, καταγνωθείσης δι' ἀποφάσεως τοῦ στρατοδικείου·

Ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τῶν νόμων ὀριζομένων λοιπῶν περιπτώσεων ἢ ἐκπτώσεως τοῦ βαθμοῦ καταγινώσκεται δι' ἀποφάσεως τοῦ στρατοδικείου καὶ ἕνεκα τῶν ἐξῆς αἰτιῶν.

α) Κατὰ τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικοῦ διὰ παράνομον ἀπουσίαν ἀπὸ τοῦ σώματός του, διαρκέσασαν ὑπὲρ τοὺς τρεῖς μῆνας,

β) Κατὰ τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ, διαθεσιμότητι καὶ ἐν ἀργίᾳ ἀξιωματικοῦ δι' ἀπουσίαν ἐκτὸς τοῦ κράτους ἀνευ ἐγκρίσεως τοῦ Βασιλέως, διαρκέσασαν ὑπὲρ τὰς δεκαπέντε ἡμέρας.

ΚΕΦΑΛ. Β'.

Περὶ καταστάσεως τοῦ ἀξιωματικοῦ.

Ἄρθρ. 2.

Αἱ καταστάσεις τοῦ ἀξιωματικοῦ εἰσὶν.

Ἡ τῆς ἐνεργείας καὶ τῆς διαθεσιμότητος,

Ἡ τῆς ἀργίας,

Ἡ τῆς ἀποτάξεως,

Ἡ τῆς ἀποστρατείας.

Περὶ ἐνεργείας καὶ διαθεσιμότητος.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ ἐνεργεία εἶναι ἡ κατάστασις τοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ διωρισμένου εἰς τινὰ θέσιν τῶν σωμάτων τοῦ στρατοῦ, καθὼς καὶ τοῦ μὴ ἀνήκοντος μὲν εἰς τινὰ θέσιν τῶν σωμάτων τοῦ στρατοῦ ἀξιωματικοῦ, διωρισμένου δὲ προσκαίρως εἰς εἰδικὴν τινὰ ὑπηρεσίαν ἢ ἀποστολὴν.

Ἡ διαθεσιμότης εἶναι ἡ εἰδικὴ κατάστασις τῶν στρατηγῶν, τῶν συνταγματάρχων καὶ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν ἐπιτελῶν τῶν διαμενόντων προσκαίρως ἀνευ θέσεως.

Περὶ ἀργίας.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ ἀργία εἶναι ἡ κατάστασις τοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ μὴ ἀνέκοντος εἰς τινὰ θέσιν τῶν σωμάτων τοῦ στρατοῦ.

Ἄρθρ. 5.

Ὁ ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικὸς τίθεται εἰς ἀργίαν μόνον ἕνεκά τινος τῶν ἐξῆς αἰτιῶν,

Διαλύσεως σώματος,

Καταργήσεως θέσεως,

Ἐπανόδου ἐξ αἰχμαλωσίας, ἐὰν ἡ θέσις τοῦ αἰχμαλωτισθέντος ἀξιωματικοῦ ἐπληρώθῃ,

Χρονίου νοσήματος.

Ἀπολύσεως ἢ προσκαίρου παύσεως ἀπὸ τῆς θέσεως.

Ἄρθρ. 6.

Ἡ ἐν ἀργίᾳ μετὰθεσις τοῦ ἀξιωματικοῦ, δι' ἀπολύσεως ἢ προσκαίρου παύσεως ἀπὸ τῆς θέσεώς του, ἀποφασίζεται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουρ-

γοῦ, στηριζομένη ἐπὶ δικαιολογητικῶν ἐκθέσεων τῶν ἀρμόδιων στρατιωτικῶν ἀρχῶν.

Ἄρθρ. 7.

Οἱ ἐν ἀργίᾳ, ἕνεκα διαλύσεως σώματος, καταργήσεως θέσεως ἢ ἐπανόδου ἐξ αἰχμαλωσίας ἀξιωματικοὶ ἀναλαμβάνουν τὸ ἡμισυ τῶν χρηρουσῶν θέσεων τοῦ βαθμοῦ τῶν εἰς δ' ἀνήκουσιν ὅπλων. Ἡ εἰς ἐνεργείαν ἀνάκλησις αὐτῶν γίνεται κατὰ λόγον ἀρχαιότητος, ὁ δὲ χρόνος τῆς τοιαύτης ἀργίας λογίζεται χρόνος πραγματικῆς ὑπηρεσίας, ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα τοῦ προβιβασμοῦ, τῆς διοικήσεως, τῆς ἀποτάξεως καὶ τῆς ἀποστρατείας.

Ἄρθρ. 8.

Οἱ ἕνεκα χρονίου νοσήματος καὶ οἱ δι' ἀπολύσεως, ἢ προσκαίρου παύσεως ἀπὸ τῆς θέσεώς των, τιθέμενοι εἰς ἀργίαν ἀξιωματικοὶ, ἀνακαλοῦνται μὲν εἰς ἐνεργείαν, ἀλλ' ὁ χρόνος καθ' ὃν διαμένουσιν ἐν ἀργίᾳ λογίζεται πραγματικὴ ὑπηρεσία ὡς πρὸς μόνον τὸ δικαίωμα τῆς ἀποτάξεως καὶ τῆς ἀποστρατείας.

Περὶ ἀποτάξεως.

Ἄρθρ. 9.

Ἡ ἀπόταξις εἶναι ἡ κατάστασις τοῦ ἀνευ θέσεως ἀξιωματικοῦ, ἀνεπιδέκτου ὄντος ν' ἀνακληθῇ εἰς ἐνεργείαν καὶ μὴ ἔχοντος δικαίωμα πρὸς σύνταξιν ἀποστρατείας.

Ἄρθρ. 10.

Ὁ ἀξιωματικὸς τίθεται εἰς ἀπόταξιν,

α) Ἐνεκα ἀνιάτου νοσήματος.

β) Ἐνεκα πειθαρχικῶν λόγων.

Περὶ ἀποτάξεως ἕνεκα ἀνιάτου νοσήματος.

Ἄρθρ. 11.

Ἡ ἕνεκα ἀνιάτου νοσήματος εἰς ἀπόταξιν μετὰθεσις τοῦ ἀξιωματικοῦ ἀποφασίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων νόμου.

Περὶ ἀποτάξεως ἕνεκα πειθαρχικῶν λόγων.

Ἄρθρ. 12.

Αἱ περιπτώσεις καθ' ἃς ὁ ἀξιωματικὸς τίθεται εἰς ἀπόταξιν ἕνεκα πειθαρχικῶν λόγων, εἰσὶν αἱ ἐφεξῆς.

Συνήθης ἀπρεπῆς διαγωγή,

Βαρέα πταίσματα περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἢ τὴν πειθαρχίαν.

Παραπτώματα ἀφροῶντα τὴν στρατιωτικὴν τιμὴν,

Παράτασις ὑπὲρ τὰ τρία ἔτη ἐν ἀργίᾳ, ὑπὸ τοὺς ὀριζομένους ἐν τῷ κατωτέρῳ ἄρθρῳ ὅρους.

Ἄρθρ. 13.

Ἡ ἕνεκα πειθαρχικῶν λόγων μετὰθεσις εἰς ἀπόταξιν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ἐν ἀργίᾳ ἀξιωματικῶν ἀποφασίζεται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ, στηριζομένη εἰς τὴν γνωμοδότησιν ἀνακριτικοῦ συμβουλίου, τοῦ ὁποῖου ἡ σύνθεσις καὶ διαδικασία θέλουν προσδιορισθῇ διὰ διοικητικοῦ κανονισμοῦ.

Ἡ διὰ παράτασιν ἀργίας ὑπὲρ τὰ τρία ἔτη εἰς ἀπόταξιν μετὰθεσις τοῦ ἀξιωματικοῦ ἀποφασίζεται κατὰ γνωμοδότησιν ἀνακριτικοῦ συμβουλίου, ἐν κηρύξει αὐτὸν ἀνεπιδέκτον ν' ἀνακληθῇ εἰς ἐνεργείαν.

Αἱ γνωμοδοτήσεις τοῦ ἀνακριτικοῦ συμβουλίου τροποποιεῖται μόνον ὑπὲρ τοῦ ἀξιωματικοῦ.

Περὶ ἀποστρατείας.

Ἄρθρ. 14.

Ἡ ἀποστρατεία εἶναι ἡ τελευταία κατάστασις τοῦ ἀξιωματικοῦ, ἐπανερχομένου εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον καὶ ἀπολαμβάνοντα τὴν κατὰ τὸν περὶ τούτου νόμου σύνταξιν.

Οὐδείς τίθεται αὐταπαγγέλτως εἰς ἀποστρατεῖαν, εἰμὴ ἔνεκα ἀποδεδειγμένης ἀνικανότητος εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

ΚΕΦΑΛ. Ι'.

Περὶ ἀποδοχῶν.

Ἄρθρ. 15.

Αἱ ἀποδοχαὶ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ καὶ διαθεσιμότητι ἀξιωματικῶν κανονίζονται δι' ἰδιαίτερου νόμου.

Ἄρθρ. 16.

Οἱ παυθέντες ἐκ τῆς ἐνεργείας ἀξιωματικοὶ ἔνεκα διαλύσεως σώματος καταργήσεως θέσεως, ἐπανόδου ἐξ αἰχμαλωσίας ἢ ἔνεκα νοσήματος λαμβάνουσι τὸ ἥμισυ μόνον τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀποδοχῶν αὐτῶν, ἀφαιρουμένου παντὸς ἐπιμισθίου καὶ πάσης ἀποζημιώσεως.

Οἱ δὲ παυθέντες ἐκ τῆς ἐνεργείας ἀξιωματικοί, δι' ἀπολύσεως ἢ προσκαιροῦ παύσεως ἀπὸ τῆς θέσεώς των λαμβάνουν ὡσαύτως τὰ δύο πέμπτα τοῦ αὐτοῦ μισθοῦ.

Ἄρθρ. 17.

Ὁ ἐν ἀποτάξει μετατεθεὶς ἀξιωματικὸς δὲν ἔχει δικαίωμα εἰς ἀποδοχάς, ἐὰν δὲν συνεπλήρωσε τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς ἀπογραφῆς ὀριζομένην στρατείαν. Ὁ δὲ ἔχων ὑπηρεσίαν πλεόν τοῦ χρόνου τούτου, ἀπολαμβάνει τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου τῶν συντάξεων ὀριζομένας ἀποδοχάς.

ΚΕΦΑΛ. Δ'.

Γενικοὶ ὁρισμοί.

Ἄρθρ. 18.

Οἱ ὁρισμοὶ τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς στρατιωτικῆς οἰκονομίας καὶ υγείας.

Ἄρθρ. 19.

Ὁ διὰ δικαστικῆς ἀπορρίψεως καταδικασθεὶς εἰς φυλάκισιν ὑπερβαίνουσιν τοὺς ἑξ μῆνας ἀξιωματικὸς παύει τῆς θέσεώς του, ἢ μετατίθεται εἰς ἀπόταξιν, συμφώνως μὲ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν άρθρων 6 καὶ 13 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἡ δὲ διάρκεια τῆς φυλακίσεως οὐδέποτε λογίζεται εἰς τὸν χρόνον τῆς πραγματικῆς ὑπηρεσίας οὐδὲ ὡς πρὸς τὴν ἀποστρατεῖαν.

Ἄρθρ. 20.

Οἱ μέχρι τοῦδε ἐκτὸς ἐνεργείας ἀξιωματικοὶ ὑπὸ διαφόρους τίτλους, οἷον ἀργίας, ἐκτὸς ἐνεργείας καὶ διαθεσιμότητος, ὑπόκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 20.

Αἱ ἀντιθαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον διατάξεις καταργοῦνται.

Ἄρθρ. 22.

Ἰδιαίτερος νόμος θέλει κανονίσει τὰ τῆς φάλαγγος.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ δ' αὖ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ καθὼ νόμος τοῦ Κράτους,

Εἰς τὸν ἡμέτερον ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου,

Ἐν Ἀθήναις τὴν 7 Μαρτίου 1851.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλισσα

ΑΜΑΛΙΑ.

Σ. ΜΙΑΙΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 14 Ἀπριλίου 1851.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Α. ΠΑΪΚΟΣ.

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΤΟΣ 1851).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 10

ΑΘΗΝΑΙ, 28 Ἀπριλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ παραιτήσεως τοῦ Π. Δελιγιάννη ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘΙΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εὐαρεστούμεθα νὰ δεχθῶμεν τὴν αἰτηθεῖσαν παραιτήσιν τοῦ ἡμετέρου ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου Κυρίου Π. Δελιγιάννη, ἐκφράζοντες εἰς αὐτὸν τὴν ἡμέτεραν εὐαρέσκεϊαν διὰ τὴν μετὰ ἀφοσιώσεως ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ὑπουργός ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Κ. Α. Γ. Κριεζῆς θέλει προσυπογράψει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 23 Ἀπριλίου 1851.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλισσα

ΑΜΑΛΙΑ

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προσωρινῆς ἀναθέσεως τῆς διεύθυνσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν κτλ. ὑπουργείου εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸν Α. Παῖκον.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘΙΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Εὐαρεστούμεθα νὰ ἀναθέσωμεν καὶ ἀναθέτομεν προσωρινῶς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου ὑπουργείου εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸν Κύριον Α. Παῖκον.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ὑπουργός ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν θέλει προσυπογράψει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 23 Ἀπριλίου 1851.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλισσα

ΑΜΑΛΙΑ

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διακοπῆς τῶν Βουλευτικῶν ἐργασιῶν ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘΙΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 31 τοῦ Συντάγματος διακόπτομεν τὴν ἐξακολούθησιν τῆς πρώτης Βουλευτικῆς Συνόδου τῆς τρίτης περιόδου ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργὸς θέλει παρουσιάσει τὸ παρὸν διάταγμα εἰς τὴν Βουλὴν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Ἀπριλίου 1851.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

ΑΜΑΛΙΑ

Γ. ΝΟΤΑΡΑΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διακοπῆς τῶν Βουλευτικῶν ἐργασιῶν ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 31 τοῦ Συντάγματος διακόπτομεν τὴν ἐξακολούθησιν τῆς πρώτης Βουλευτικῆς Συνόδου τῆς τρίτης περιόδου ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας.

Ὁ ἡμέτερος πρόεδρος τοῦ ὑπουργικῆς συμβουλίου καὶ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς θέλει παρουσιάσει τὸ παρὸν διάταγμα εἰς τὴν Γερουσίαν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Ἀπριλίου 1851.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

ΑΜΑΛΙΑ.

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 11

ΑΘΗΝΑΙ, 5 Μαΐου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διοργανισμοῦ τοῦ ἐν Τήνῳ Ἱεροῦ Καταστήματος τῆς Εὐαγγελιστρίας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἡμέτερα διατάγματα 29 Ἰουνίου 1836 καὶ 16 Νοεμβρίου 1843, καὶ προτιθέμενοι νὰ διοργανίσωμεν ἐπὶ τὸ βέλτιον τὰ πράγματα τοῦ ἐν Τήνῳ Ἱεροῦ Καταστήματος τῆς Εὐαγγελιστρίας, κατὰ πρότασιν τοῦ ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαίδευσως, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Διοργανισμὸς τοῦ ἐν Τήνῳ Ἱεροῦ Καταστήματος τῆς Εὐαγγελιστρίας

Ἄρθρ. 1. Ὁ ἐν Τήνῳ Ἱερὸς Ναὸς τῆς Εὐαγγελιστρίας καὶ ἡ διαχείρισις τῆς περιουσίας αὐτοῦ, καθὼς δημοσίῳ καταστήματι, καίτοι ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπιτήρησιν τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις διατάττει ἀρμυδίως τὰ περὶ τῆς διοικήσεώς του.

2. Ἡ διοίκησις αὐτοῦ ἀνατίθεται εἰς ἐπιτροπὴν, συγκειμένην ἐκ τριῶν μὲν τακτικῶν, δύο δὲ ἀναπληρωτικῶν μελῶν τὰ ὅποια, ἐκ διπλοῦ ἀριθμοῦ ὑποψηφίων προτεινομένων παρὰ τοῦ Ἐπαρχοῦ, ἐκλέγει καὶ διορίζει ἡ Κυβέρνησις.

Πρὶν ἢ ταῦτα ἀναλάβωσι τὰ καθήκοντά των, ὁμνύουσιν ἐνώ-

πιον τοῦ Ἐπαρχοῦ, καὶ ἐντὸς τοῦ ἰδίου Ἱεροῦ Ναοῦ, τὸν νενομισμένον ὄρκον τῆς ὑπηρεσίας.

3. Τὰ τακτικὰ μέλη ἐνεργοῦσιν ὅλας τὰς ὑποθέσεις τοῦ Καταστήματος· τὰ δὲ ἀναπληρωτικὰ λαμβάνουσιν ἐνεργὸν μέρος εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, μόνον ἐν περιπτώσει ἀπουσίας, ἀσθενείας, ἢ ἀποδιώσεώς τινος ἐνεργείᾳ μέλους· πρὸς δὲ, καὶ ὅσας ἤθελον προσκληθῇ παρὰ τῶν τακτικῶν μελῶν, ἵνα συμπράξωσι μετ' αὐτῶν ἐν σπουδαίαις περιπτώσεσι.

4. Ἡ ὑπηρεσία τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι ἀμισθος· ἡ δὲ διάρκεια αὐτῆς εἶναι διετής.

5. Τὰ κατὰ τὴν διετίαν διυριζόμενα νέα μέλη, ἀρχοῦνται τῶν ἔργων αὐτῶν κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ νέου ἔτους. Τὰ μέλη τῆς ληξάσης περιόδου, ἐὰν ἐξετέλεσαν πιστῶς καὶ μετὰ ζήλου τὰ καθήκοντα τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν, δύνανται νὰ ἐκλεχθῶσιν ἐκ νέου.

6. Τὸ κατάστημα ἔχει γραμματέα, μεμαρτυρημένον ἐπὶ ἱκανότητι καὶ χρηστοθείᾳ, καὶ διοριζόμενον ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

Οὗτος λαμβάνει τὸν εἰς τὴν θέσιν ταύτην προσδιορισμένον μισθόν, κατὰ μῆνα, ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ καταστήματος.

Πρὶν ἢ ἀρχίσῃ τὰ ἔργα τῆς ὑπηρεσίας του ὁμνύει ἐντὸς τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, καὶ ἐνώπιον τοῦ Ἐπαρχοῦ καὶ τῆς ἐπιτροπῆς, τὸν τῆς ὑπηρεσίας ὄρκον· καὶ εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθιζόμενων του, τὸ σύνολον τῶν ὁποίων εἶναι ἀκρίβεια περὶ τὰ λογιστικά, ἐγκαίριος καὶ τακτικὴ ἐκτέλεσις ὅλων τῶν γραφικῶν ἐργασιῶν, καὶ ἰδίως τῶν εἰς τὰ κατὰστίχα ἐγγραφῶν, καὶ εὐτακτος τοποθέτησις καὶ διατήρησις τῶν ἀρχείων.

7. Τὸ κατάστημα ἔχει ἰδίαν σφραγίδα, ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁποίας εἶναι ἐγκεχυραγμένον ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου, κύκλῳ δὲ περιγεγραμμένα τὰ γράμματα. Ὁ ἐν Τήνῳ Ἱερὸς Ναὸς τῆς Εὐαγγελιστρίας.

8. Τὴν ἐπιτροπὴν προεδρεύει, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς περιόδου, ὁ προτεταγμένος τῶν ἄλλων εἰς τὸ περὶ τοῦ διορισμοῦ διάταγμα.

Αἱ ἀποφάσεις γίνονται κατὰ πλειονοψηφίαν· εἰς δὲ τὰ πρακτικὰ καταχωρίζονται οἱ λόγοι τοῦ ἐτερογλωσσούντος, ἐὰν οὗτος ἀπαιτήσῃ τοῦτο.

Αἱ ὑπογραφαὶ τῶν μελῶν τίθενται εἰς τε τὰ πρακτικά, τὰς ἀποφάσεις, καὶ ὅλα τὰ ἐγγράφα τῆς ἐπιτροπῆς, κατὰ τὴν εἰς τὸ περὶ τοῦ διορισμοῦ διάταγμα τὰξιν τῶν ὀνομάτων αὐτῶν· ἅπαντα δὲ τὰ εἰρημένα ἐγγράφα συνυπογράφονται καὶ ἀπὸ τὸν γραμματέα, καὶ σφραγίζονται μὲ τὴν σφραγίδα τοῦ Καταστήματος. Ὁ γραμματεὺς ὁμοῦ, ὅσαςκις πράξις τῆς ἐπιτροπῆς ἀπάδει πρὸς τὸν Νόμον καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ Καταστήματος, συνυπογράφει μὲν, ἀλλ' ἀναφέρει ἀμέσως τὸ πρᾶγμα εἰς τὸν Ἐπαρχον.

9. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐνεργεῖ τὰ καθήκοντά της ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐφορείαν τοῦ Ἐπαρχοῦ. Πᾶσα δὲ πράξις τῆς ἐπιτροπῆς χρῆζουσα τῆς ἐγκρίσεως τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς θεωρεῖται καὶ εἶναι ἀκυρὸς, ἂν αὐτῆς τῆς ἐγκρίσεως.

10. Ἐκποιήσεις κινητῶν ἢ ἀκινήτων, καθὼς καὶ πολυτελεῖς (ἀπὸ δύο ἐτῶν καὶ ἐπέκεινα) ἐνοικιάσεις ἀκινήτων φθορῶν ἢ ἀφθάρτων κτημάτων τοῦ καταστήματος, ἐνεργοῦνται συμφῶνως πρὸς τὰς διατάξεις τὰς περὶ τῶν ἐθνικῶν ὑπαρχουσας ἐν γένει.

11. Καθὼς τῆς ἐπιτροπῆς κυρίως εἰσὶ τὰ ἑξῆς.

α) Φροντίζει πρὸ πάντων διὰ τὴν βελτίωσιν καὶ τὴν προαγωγὴν τοῦ καταστήματος.

β) Καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν εἰς τὴν δι' ἔμφορος καὶ καταλλήλου διαχείρισεως αὔξησιν τῆς περιουσίας αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν πρόσκτησιν κτημάτων προσδοκῶν, ἀπὸ τῶν ὁποίων

τὰ ἐτήσια εἰσοδήματα νὰ ἔχῃ πόρον διαρκῆ καὶ ἀνάλογον πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς ἀξιοπρεποῦς διατηρήσεως του, καὶ πρὸς τὴν συντήρησιν τῶν ἐκ τοῦ ταμείου αὐτοῦ τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ βοηθουμένων εὐαγῶν τε καὶ εκπαιδευτικῶν ἐν Τήνῳ καταστημάτων.

γ') Ἀσχολεῖται ἐπιμελῶς περὶ τὴν εἰσπραξίν ὧν τῶν εἰς τὸ κατὰστίμα ὀφειλουμένων χρηματικῶν κεφαλαίων ἐντόκων τε καὶ μὴ, καὶ περὶ τὴν ἐπωφελῆ καὶ ὅσον τὸ δυνατόν ἀσφαλές τέραν διάθεσιν αὐτῶν.

δ') Διαχειρίζεται εὐσυνειδήτως, καὶ μὲ τὴν ἀπαιτουμένην φειδῶ καὶ αὐστηρὰν οἰκονομίαν, τὰ εἰσοδήματα τοῦ κατὰστίματος, προσέχουσα ἵνα ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει υπερβαίῃ ὡς πρὸς τὰ ἐξόδα τὰ ὅρια τοῦ ἐτήσιου προϋπολογισμοῦ, ἄνευ καταπειγούσης ἀνάγκης καὶ ἄνευ ἀδείας ἀνωτέρας.

ε) Κρατεῖ τὰ ἀναγκαῖα βιβλία πρὸς ἐγγράφην τῶν τε προσόδων καὶ τῶν ἐξόδων τοῦ κατὰστίματος, καὶ πρὸς ἐξελεγχὴν τῆς διαχειρίσεως. Ἐκδίδει διπλότυπα ἀποδεικτικά ἐξ ἐπίτηδες ἐντύπου βιβλίου, διὰ πᾶσαν χρηματικὴν προίφορὰν ἢ δι' οἰονδήποτε ἀνάθημα, τὰ ὅποια ὑπογράφει μετὰ τοῦ γραμματέως τὸ κατὰ καιρὸν ἐπιφορτισμένον τὰ ταμιακὰ χρέη μέλος τῆς ἐπιτροπῆς. Καὶ ἐξοδεύει, κατὰ τὸν ἐγκεκριμένον ἐτήσιον προϋπολογισμόν ἐπὶ τῇ βάσει χρηματικῶν ἐνταλμάτων, ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου κατὰ μῆνα ἐκδιδομένων, καὶ κατὰ τὰς δοθησομένας εἰς αὐτὴν ὁδηγίας καθόσον ἀφορᾷ τὰ ἐλέγ, τὰ πρόχειρα βοηθήματα καὶ τ' ἄλλα μικρὰ ἀναλώματα.

Τὰ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς κρατούμενα κατὰστίμα καὶ βιβλία, πρὶν ἢ γένῃ εἰς αὐτὰ ἐγγράφη, μονογραφῶνται ὑπὸ τοῦ Ἐπαρχοῦ. Ταῦτα δὲ εἰσὶ τὰ ἐξῆς.

1. Τὸ καθημερινόν.
2. Τὸ καθολικόν.
3. Τὸ τῶν διπλοτύπων.
4. Τὸ τῶν ἀναθημάτων.
5. Τὸ τῶν δανείων.
6. Τὸ τῆς ληψοδοσίας τοῦ νεωκόρου καὶ τοῦ κανδηλανάπτου διὰ τὸ πρὸς τὴν φωταγωγίαν τοῦ ναοῦ ἔλαιον.
7. Τὸ τῆς ληψοδοσίας τοῦ κηροποιοῦ διὰ τὸν κηρὸν.
8. Τὸ κτηματολόγιον.
9. Τὸ τῆς ἀποσκευῆς τοῦ κατὰστίματος τῆς τε ἱεράς καὶ τῆς κοινῆς.
10. Τὸ πρωτόκολλον τῶν εἰσερχομένων καὶ τῶν ἐξερχομένων ἐγγράφων.

Καὶ ὅ,τι ἄλλο κριθῇ ἀναγκαῖον.

ς) Ἐπαγρυπνεῖ πάντοτε, μάλιστα δὲ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν πανηγύρεων τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καὶ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ἵνα μὴ γίνηται παρὰ τινος τῶν ἐν τῷ Ναῷ ὑπηρετούντων νοσηφισμὸς χρηματικῶν προσφορῶν ἢ ἀναθημάτων.

ζ) Φροντίζει περὶ τῆς καλλιεργείας καὶ φυτουργίας τῶν ἀγρῶν, τῶν ἀμπελώνων καὶ τῶν περιβόλων, ὅποταν δὲν τύχῃσιν ὄντα ἐνοικιασμένα πολυτελῶς· καθὼς ἐπίσης φροντίζει καὶ περὶ τῆς περιποιήσεως καὶ συντηρήσεως τῶν οἰκῶν καὶ τῶν ἀποθηκῶν, ἐὰν ἢ πρὸς τοῦτο ἀπαιτουμένη δαπάνη δὲν συμφωνηθῇ διὰ τοῦ ἐνοικιαστηρίου εἰς ἔαρος τῶν ἐνοικιαστῶν.

η) Ἐκθέτει εἰς μειοδοσίαν δημοσίᾳ πᾶσαν ἐργασίαν ἐπισκευῆς, ἀπαιτούσης δαπάνην ἀνωτέραν τῶν ἐκατὸν (100) δραχμῶν, ὅποταν εὐρίσκωνται πολλοὶ νὰ ἐπιχειρήσωσι τὸ ἔργον, καὶ ὅποταν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ δὲν ἀπαιτῆται ἐιδικὴ ἱκανότης.

θ) Συντάττει κατὰ τὸν φθινόπωρον ἐκάστου ἔτους τὸν κατάλογον τῶν εἰς τὰς πανηγύρεις τοῦ ἰδίου ἐνιαυτοῦ γενομένων ἀπὸ εὐσεβεῖς ἀναθημάτων, διαστελλούσα τὰ τε χρυσὰ καὶ τὰ ἀργυρᾶ, ἀπὸ τὰ ἐξ ἐρίου ἢ ἐκ μετάξης ἢ ἐκ θάμβας καὶ ὑφάσματα, καὶ ὑποβάλλει αὐτὸν εἰς τὸν Ἐπαρχον διὰ νὰ

ἐνεργηθῶσι τὰ τῆς ἐκτιμήσεως, καὶ μετὰ ταῦτα νὰ ἐκτελεσθῶσι τὰ τῆς δημοπρασίας.

Ἐὰν δὲ μεταξὺ αὐτῶν τῶν ἀναθημάτων ὑπάρχωσι τινα, τὰ ὅποια οἱ δωρηταὶ ῥητῶς προσδιώρισαν διὰ τὸν καλλωπισμὸν τοῦ Ναοῦ, ἢ ἄλλα τῶν ὁμοίων, ὡς ἐκ τοῦ εἶδους καὶ τοῦ σχήματος τῆς κατασκευῆς τῶν, δὲν ἐπιτρέπεται ἢ ἐν δημοπρασίᾳ ἐκθεσεῖς, τούτων τὰ μὲν πρῶτα θέλουσι τηρεῖσθαι εἰς τὸ σκευοφυλάκιον τοῦ Ναοῦ, ἵνα χρησιμεύσωσι πρὸς τὸν ἀφιερωθῆσαν σκοπόν· τὰ δὲ δεύτερα, ὡς μὴ δυνάμενα νὰ προσδιορισθῶσι δι' ἄλλην εἰμὴ διὰ ἱεράν χρῆσιν, θέλουσι παραχωρεῖσθαι ἐγκρίσει τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς εἰς ἐκκλησίας ἐπὶ τῇ ἐκτιμῇ μόνῃς τῆς ὕλης παρ' ἐνόρκων ἐκτιμητῶν γεννησομένη τακτικῶς.

ι.) Συμπραευσκίζεται εἰς πᾶσαν δημοπρασίαν κινήτων ἢ ἀκινήτων, ἐνεργουμένην παρὰ τῆς διοικητικῆς καὶ τῆς Οἰκονομικῆς ἀρχῆς διὰ λογαριασμὸν τοῦ κατὰστίματος καὶ συνυπογράφει μετὰ τοῦ Νομάρχου, ἢ τοῦ Ἐπαρχοῦ, καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου τὰ πρακτικά τῆς δημοπρασίας.

Ἐὰν δὲ ποτὲ κριθῇ πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ κατὰστίματος τὸ νὰ ἐνεργηθῇ δημοπρασία ἀλλαχοῦ ἐκτὸς τῆς Τήνου, ἢ ἐπιτροπὴ παρίσταται ἐν τῇ δημοπρασίᾳ δι' ἐνὸς τῶν μελῶν, ἢ δι' ἀντιπροσώπου αὐτῆς.

ικ.) Προσέχει νὰ μὴ μένωσιν ἀργὰ εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ κατὰστίματος χρηματικὰ κεφάλαια, πλέον τῶν ὅσα ἀπαιτοῦνται διὰ τὰς ἐγγεγραμμένας καὶ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ὀρισμένας ἀνάγκας αὐτοῦ. Ἀλλὰ νὰ κατατίθενται τὰ περιττεύοντα διὰ τοῦ ὑπουργείου εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, εἴτε μεταποιούμενα εἰς μετοχὰς, εἴτε κατατιθέμενα εἰς αὐτὴν τὴν Τράπεζαν ὡς δάνεια ἐπὶ τόκῳ.

ιβ.) Διορίζει, ἐγκρίσει τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, ἐπιμελητὰς ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ κράτους, οἵτινες ἐνεργοῦσιν ἀμισθί ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ κατὰστίματος, τῇ συνδρομῇ καὶ προστασίᾳ τῶν κατὰ τὸν μὲν κυβερνητικῶν ἀρχῶν ἐντὸς τοῦ κράτους, τῶν προξενικῶν δὲ ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας.

ιγ.) Δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον εἰς τὴν ἐπιτροπὴν νὰ ἐπιχειρῇ οἰκοδομήν, ἢ ἐπισκεύασιν, τῆς ὁποίας ἢ δαπάνη ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν ἐκατὸν (100) δραχμῶν, πρὶν ἢ ὑποβάλῃ εἰς τὴν διοικητικὴν ἀρχὴν τὸ τεχνικὸν διάγραμμα καὶ τὸν τακτικὸν προϋπολογισμόν τῆς δαπάνης, καὶ λάβῃ τὴν πρὸς τοῦτο ἀπαιτουμένην ἐγκρίσιν.

Ἐπίσης δὲν ἐπιτρέπεται εἰς αὐτὴν νὰ ἐνεργῇ οἰκοδομὰς ἀγροεῖας ἀκινήτων, μὴ προσηγνίστης α.) τῆς τεχνικῆς καταμετρήσεως, τῆς διαγραφῆς καὶ τῆς ἐκτιμήσεως παρ' ἐνόρκων ἐκτιμητῶν, καὶ β.) τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

ιδ.) Εἶναι ἀπηγορευμένον εἰς τὴν ἐπιτροπὴν οὐ μόνον τὸ νὰ λαμβάνῃ δάνεια εἰς βάρος τοῦ κατὰστίματος, ἀλλὰ καὶ τὸ νὰ δανείζῃ τὰ χρήματα αὐτοῦ, ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κατ' ἀμφοτέρως τὰς περιπτώσεις.

ιε.) Ὁφείλει νὰ κάμνῃ εὐσυνειδήτῳ χρῆσιν τῆς διὰ τὰ ἐλέη προσδιωρισμένης ἐν τῷ ἐτήσιῳ προϋπολογισμῷ πιστώσεως, διὰ τὴν περιθαλψὴν μόνων τῶν ὁμολογουμένως ἐνδεῶν καὶ ἀξίων ἐλέους. Καὶ τοῦτο πάντοτε ἐν γνώσει τοῦ ἐπαρχοῦ καὶ ὑπὸ τὸν τοῦτο ἔλεγχον, καὶ τῇ συμπράξει τοῦ ἀρμοδίου Δημάρχου.

ις.) Δύο μῆνας πρὸ τῆς λήξεως ἐκάστου ἔτους, συντάττει ἡ ἐπιτροπὴ καὶ ὑποβάλλει εἰς τὸν Ἐπαρχον τὸν διὰ τὸ ἀμέσως ἐπὶ ἐτος προϋπολογισμόν τῶν ἐσόδων καὶ τῶν ἐξόδων τοῦ κατὰστίματος. Ὁ Ἐπαρχος ἐντὸς 15 ἡμερῶν παραπέμπει αὐτὸν μὲ τὰς ἐπ' αὐτοῦ παρατηρήσεις (ἐὰν ἔχῃ καὶ ὅσας ἔχει) εἰς τὴν Νομαρχίαν, καὶ ἡ Νομαρχία τὸν διαβιβάζει μετὰ τῆς ἀνηκούσης ἐκθέσεως εἰς τὸ ὑπουργεῖον πρὸς ἐγκρίσιν.

ιζ.) Δύο μῆνας τὸ βραδύτερον μετὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ νέου

Έτους, ἡ ἐπιτροπὴ καταστρώνει τὸν ἐτήσιον ἀπολογισμόν τοῦ παρελθόντος, καὶ συνωδευμένον μ' ὅλα τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα, παραδίδει αὐτὸν μὲ τὴν αἰτιολογημένην ἔκθεσιν τῆς εἰς τὸν Ἐπαρχὸν πρὸς ἐξέλεγχον. Ὁ Ἐπαρχὸς μετὰ ἀκριβῆ ἐλεγχον ἐκφέρει γνώμην, ἐὰν ὁ ἀπολογισμὸς ἔλῃ καλῶς ἢ οὐ, καὶ παραπέμπει τὰ ἔγγραφα πρὸς τὸν Νομάρχην, ὁ ὁποῖος μετὰ τὴν ἀναθεώρησιν καὶ τὸν δευτέρον ἐλεγχον ἀποφασίζει, καὶ συγχρόνως διαβιβάζει ἀπαντὰ τὰ ἔγγραφα εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

Ἐν περιπτώσει διαφωνίας μεταξὺ τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ Ἐπαρχοῦ καὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου τὸ ὑπουργεῖον ἀποφασίζει ὁριστικῶς.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου ἔχει τὸ δικαίωμα ἡ ὑπόλογος ἐπιτροπὴ νὰ κάμῃ (ἂν θέλῃ) προσφυγὴν εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

ιγ) Φροντίζει τῆς διακοσμήσεως, τῆς εὐπρεπείας καὶ τῆς φωταγωγίας τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ. Ἐπιτηρεῖ τὴν διαγωγὴν ὅλων τῶν ἐν αὐτῷ ὑπηρετούντων καὶ προσέχει νὰ τηρῇται ἐντὸς αὐτοῦ ἡ πρέπουσα εὐταξία κατ' ὅλα, καὶ νὰ μὴν εἰσχωρῇ ἡ παραμικρὰ ἀταξία κατὰ χρεῖς.

ιδ) Προσφέρεται φιλοφρόνως πρὸς ὅλους τοὺς προσκυνητάς· δὲν συγχωρεῖ ὅμως τὴν ἐν τῷ καταστήματι ὑπὲρ τὸν μῆνα διαμονὴν, πλὴν, ὅταν ὑπάρχῃ εὐλόγος αἰτία, μὲ τὴν συγκατάθεσιν τοῦ Ἐπαρχοῦ.

κε) Ἀλληλογραφεῖ περὶ πασῶν τῶν ὑποθέσεων τοῦ καταστήματος, ἀπ' εὐθείας μὲ τὸν Ἐπαρχον.

κά) Παρίσταται ἐν δικαστηρίῳ διεκδικούσα τὰ συμφέροντα τοῦ καταστήματος, ἢτοι ἐνάγουσα ἢ ἐναγομένη, συμφώνως πρὸς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ περὶ τῆς ἐν δικαστηρίῳ παραστάσεως ἡμετέρου διατάγματος 12 Μαΐου 1835.

12. Τὴν ἐπιστάσιαν τοῦ ταμείου τοῦ καταστήματος ἀναλαμβάνουσι τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἐναλλάξ κατὰ μῆνα.

13. Τὸ ταμεῖον, ἐν ᾧ ἀσφαλίζονται οὐ μόνον τὰ χρήματα, ἀλλὰ καὶ τὰ πολυτίμα σκεύη τοῦ καταστήματος, φυλάττεται ἐντὸς τοῦ ἐπιτροπικοῦ ὑπὸ διπλοῦν κλειθρὸν. Αἱ δύο τούτου κλεῖς, ὁμοῦ μὲ τὰς τῶν κουτίων τοῦ τε ἐπάνω καὶ τοῦ κάτω νχοῦ, ἀσφαλίζονται ἐντὸς μικροῦ κιβωτίου (κειμένου καὶ τούτου εἰς τὸ ἐπιτροπικόν) κλειομένου μὲ τρία κλειδιά, ἐν τῶν ὁποίων κρατεῖ ἕκαστος τῶν ἐπιτρόπων· διὰ ν' ἀνοίγεται τὸ ταμεῖον καὶ κλείεται παρ' ὅλων ὁμοῦ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ παρουσίᾳ τοῦ γραμματέως τοῦ καταστήματος.

Τὰ κουτία τοῦ ἐπάνω καὶ τοῦ κάτω ναοῦ ἀνοίγονται κατὰ μῆνα καὶ καταμετρούμενων τῶν ἐν αὐτοῖς χρημάτων συντάσσεται ἡ περὶ τούτων πράξις, καὶ μεταβιβάζονται εἰς τὸ ταμεῖον τὰ χρήματα. Τοῦτο δὲ γίνεται παρόντων τοῦ Ἐπαρχοῦ, τῶν ἐνεργείᾳ μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ γραμματέως τοῦ καταστήματος· καὶ ἐκδίδεται τακτικῶς τὸ περὶ τῆς εἰς τὸ ταμεῖον εἰσαγωγῆς τῶν χρημάτων διπλότυπον.

14. Διὰ τὴν καθημερινὴν χρῆσιν τοῦ ἐπιφορτισμένου τὴν μηνιαίαν διαχείρισιν τοῦ ταμείου, ὑπάρχει πρόχειρον κιβώτιον, φυλαττόμενον ἐν τῷ ἰδίῳ δωματίῳ τοῦ ἐπιτροπικοῦ, καὶ ἐν αὐτῷ εἰσάγονται μὲν προσωρινῶς αἱ ἡμερησῖαι εἰσπράξεις, ἐξάγονται δὲ τὰ διὰ τὰς ἡμερησίας δαπάνας ἀναγκαζοῦντα χρήματα.

15. Τὴν πρώτην ἐκάστου μηνός, ὅτε τὸ ἀρμόδιον μέλος τῆς ἐπιτροπῆς ἀναλαμβάνει τὰ ἔργα τοῦ ταμείου, γίνεται ὑπ' ὅλων τῶν ἐν ἐνεργείᾳ μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ὁ τῆς διαχείρισεως τοῦ παρελθόντος μηνός ἐλεγχος, καὶ καταστρώνεται ἡ περὶ τούτου πράξις εἰς τὸ ἀνήκον βιβλίον.

16. Ὁ Ἐπαρχὸς ἐπιθεωρεῖ τὸ ταμεῖον αὐτοπροσώπως, ἢ διὰ τοῦ νομίμως ἀναπληροῦντος αὐτὸν, ὡσάκις κρίνει ἀναγκαῖον τὸ νὰ πληροφορητὰ περὶ τῆς καταστάσεώς του.

17. Διὰ τὴν ἐσωτερικὴν τε καὶ τὴν ἐξωτερικὴν ὑπηρεσίαν

τοῦ καταστήματος, ἔχει ὑπ' αὐτὴν ἡ ἐπιτροπὴ τὸ ἀναγκαῖον προσωπικόν, διοριζόμενον παρ' αὐτῆς.

18. Ὁ ἀριθμὸς καὶ ὁ μισθὸς ἐκάστου τῶν ὑπαλλήλων προσδιορίζεται παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Ἐπαρχοῦ, ἀνάλογως τῶν χρεῶν καὶ τῶν πόρων τοῦ καταστήματος. Παρὰ τῶν ἰδίων κανονίζονται καὶ τὰ καθήκοντα ἐκάστου.

19. Ὁ νεωκόρος καὶ οἱ ὑπονεωκόροι, οἵτινες ἀπαιτεῖται νὰ εἶναι δεδουλευμένοι εὐσεβεῖς καὶ πιστεῖς ἄνθρωποι, ὁμνίουσιν ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς τὸν ὄρκον τῆς ὑπηρεσίας.

20. Διὰ πᾶσιν ζημίαν προελευτομένην εἰς τὸ κατάστημα ἐξ ὀλιγωρίας ἢ ἐκ παραβάσεως τῶν καθηκόντων τῆς ἐπιτροπῆς ὡς πρὸς τὴν διαχείρησιν τῆς περιουσίας του, ὡς καὶ διὰ πᾶσαν πράξιν ἀντιβαίνουσαν εἰς τὰ ἐν τῷ παρόντι κανονισμῷ διαγεγραμμένα, εἰςὶ προσωπικῶς ὑπεύθυνα καὶ ὑτόλογα ἐνώπιον τῆς Κυβερνήσεως τὰ μέλη αὐτῆς τῆς ἐπιτροπῆς.

21. Ἡ ἐνέργεια τοῦ παρόντος ὁργανισμοῦ ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κοινοποιήσεώς του εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ καταστήματος.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ὑπουργὸν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, ἀνατιθέμεθα τὴν ἐκτέλεσιν καὶ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 7 Ἀπριλίου 1851.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλισσα

ΑΜΑΛΙΑ.

Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀρ. 12 (Παρελείφθη)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀρ. 13

ΑΘΗΝΑΙ, 24 Μαΐου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν μαθητῶν τοῦ σχολείου τῶν Τεχνῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐνισχύσωμεν τὸν ζήλον καὶ τὰς προόδους τῶν ἐκπαιδευομένων εἰς τὸ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ σχολεῖον τῶν τεχνῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1) Ἐκ τῶν ἐξερχομένων ἐκ τοῦ σχολείου τῶν τεχνῶν μαθητῶν, ὅσοι, δόσαντες τὰς ἀπαιτούμενας ἐξετάσεις, ἔλαβον τὸ ἀνήκον ἀπολυτήριον, θέλουσιν λαμβάνεσθαι κατὰ προτίμησιν ὑπ' ὧσιν παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ εἰς τοὺς διορισμοὺς ἱερογράφων, βοηθῶν γεωμετρῶν, ἐπιστατῶν ἐπὶ τῶν ὀδῶν, γεφυρῶν καὶ λοιπῶν παρ' αὐτοῦ ἐκτελουμένων δημοσίων ἔργων.

2) Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 29 Ἀπριλίου 1851.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλισσα

ΑΜΑΛΙΑ.

Γ. ΝΟΤΑΡΑΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 14

ΑΘΗΝΑΙ, 30 Μαΐου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς παραιτήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ
Γ. Α. Νοταρᾶ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Εὐαρεστούμεθα νὰ δεχθῶμεν τὴν ὑποβληθεῖσαν εἰς ἡμᾶς
παραίτησιν τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ Κυ-
ρίου Γ. Α. Νοταρᾶ, γερουσιαστοῦ, ἐκφράζοντες εἰς αὐτὸν τὴν
εὐαρέσκειάν μας διὰ τὴν μετ' ἀφοσιώσεως ἐκπλήρωσιν τῶν κα-
θηκόντων του.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑ-
πουργὸς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν θέλει προσυπογράψει καὶ ἐκτελέσει
τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Μαΐου 1851.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ Κ. Α. Παῖκου
ὡς Ὑπουργοῦ ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ 24 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, εὐαρε-
στούμεθα νὰ διορίσωμεν καὶ διορίζομεν Ὑπουργὸν ἐπὶ τοῦ Βασ.
Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν τὸν μέχρι τοῦδε Ὑπουργὸν ἐπὶ τῆς
Δικαιοσύνης Κύριον Ἀνδρόνικον Παῖκον.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑ-
πουργὸς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν θέλει προσυπογράψει καὶ ἐκτελέσει
τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Μαΐου 1851.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ Κ. Ἰω. Δαμιανοῦ
ὡς Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ 24 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, εὐαρε-
στούμεθα νὰ διορίσωμεν καὶ διορίζομεν Ὑπουργὸν ἐπὶ τῆς Δι-
καιοσύνης τὸν Κ. Ἰω. Δαμιανόν, βουλευτήν.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑ-
πουργὸς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν θέλει προσυπογράψει καὶ ἐκτελέσει
τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Μαΐου 1851.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ Κ. Π. Βάρβογλη
ὡς Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας
Ἐκπαιδεύσεως.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ 24 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, εὐαρε-
στούμεθα νὰ διορίσωμεν καὶ διορίζομεν Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐκ-
κλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως τὸν Κ. Πανα-
γιώτην Βάρβογλην, βουλευτήν.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑ-
πουργὸς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν θέλει προσυπογράψει καὶ ἐκτελέσει
τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Μαΐου 1851.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ Κ. Δ. Μελετοπούλου
ὡς Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ 24 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, εὐαρε-
στούμεθα νὰ διορίσωμεν καὶ διορίζομεν Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἑ-
σωτερικῶν τὸν Κ. Δημήτριον Μελετοπούλον, ὑποστράτηγον.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑ-
πουργὸς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν θέλει προσυπογράψει καὶ ἐκτελέσει
τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Μαΐου 1851.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς προσωρινῆς ἀναθέσεως
τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Ὑπουργείου
εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου κτλ. Ὑπουργόν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Μέχρις οὗ ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντά του ὁ ἀπὸν εἰσέτι ἡμέ-
τερος ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύ-
σεως Ὑπουργὸς Κ. Πατριάρχης Βάρβογλης, ἀναθέτομεν προ-
σωρινῶς τὰ καθήκοντα τοῦ Ὑπουργείου τούτου εἰς τὸν ἡμέτε-
ρον ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργόν Κ. Ἀν-
δρόνικον Παῖκον.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑ-
πουργὸς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν θέλει προσυπογράψει καὶ ἐκτελέσει
τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Μαΐου 1851.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς προσωρινῆς ἀναθέσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ἰπουργείου εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ἰπουργὸν καὶ Πρόεδρον τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Μέχρι τῆς ἀναρρώσεως τοῦ ἀσθενούντος ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ἰπουργοῦ Κ. Δημητρίου Μελετοπούλου, ἀναθέτο μεν προσωρινῶς τὰ καθήκοντα τοῦ Ἰπουργείου τούτου εἰς τὸν ἡμέτερον Ἰπουργὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν καὶ Πρόεδρον τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου Κ. Ἀντώνιον Γ. Κριεζῆν.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Ἰπουργός Κ. Α. Παῖκος θέλει προσυπογράψῃ καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Μαΐου 1851.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 15, 16 (Παρελείφθησαν)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 17.

ΑΘΗΝΑΙ, 7 Ἰουλίου.

ΝΟΜΟΣ ΡΗ'.

Περὶ αὐξήσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν τ' ἀκόλουθα.

Ἄρθρον 1.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης αὐξάνει κατὰ δύο γραφεῖς Α. Β' ἢ Γ'. τάξεως.

Ὁ παρὼν νόμος συζητηθεὶς καὶ ἐπιψηφισθεὶς παρὰ τε τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ κυρωθεὶς παρ' ἡμῶν θέλει ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 4 Ἰουλίου 1851.

Ο Θ Ω Ν

Ι. Κ. ΔΑΜΙΑΝΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 5 Ἰουλίου 1851.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἰπουργός

Ι. Κ. ΔΑΜΙΑΝΟΣ.

ΝΟΜΟΣ ΡΠΑ'.

Περὶ δικαστικῶν διακοπῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαιμεν τὰδε.

Ἄρθρ. 1.

Τὰ πρωτοδικεῖα, τὰ ἐφετεία, καὶ ὁ Ἄρειος Πάγος διακόπτουν τὰς ἐργασίας των καθ' ἕκαστον ἔτος ἀπὸ τῆς 1. Ἰουλίου μέχρι τῆς 1. Σεπτεμβρίου. Αἱ ἐμπορικαὶ ὁμῶς αἱ κατεπεύγουσαι, καὶ αἱ ποινικαὶ ὑποθέσεις ἐξακολουθοῦν νὰ δικάζωνται καὶ κατὰ τὸ διάστημα τῶν διακοπῶν.

Ἄρθρ. 2.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον θέλουν διαμένει εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου κατὰ τὸ διάστημα τῶν διακοπῶν εἰς ἕκαστον τῶν πρωτοδικείων, τῶν εἰς ὀλιγώτερα τῶν τριῶν τμημάτων διηρημένων, καὶ τῶν μὴ διηρημένων, ποσῶς εἰς τμήματα, τοῦλάχιστον τρεῖς, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ τοῦλάχιστον, τέσσαρες δικασταὶ, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀνακριτῶν. Εἰς ἕκαστον δὲ τῶν ἐφετείων τοῦλάχιστον τρεῖς, καὶ εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον τοῦλάχιστον τέσσαρες δικασταὶ, οἱ δικασταὶ οὗτοι θέλουν συγκροτεῖν ἰδιαιτέρον τῶν διακοπῶν τμήμα, συμπληρούμενον πρὸς κατάρτισιν τοῦ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ ἀπὸ τοῦ νομίμους ἀναπληρωτάς.

Ἄρθρ. 3.

Τὰ περὶ σχηματισμοῦ, τοῦ ὀργανισμοῦ, καὶ τῆς ὑπηρεσίας τῶν τμημάτων τῶν διακοπῶν θέλουν κανονίζεσθαι ἐκάστοτε διὰ Βασ. Διατάγματος.

Οἱ συνεπεία τῶν διακοπῶν ἀπακρυνόμενοι τῆς ἐδρας των δικασταὶ ὀφείλουσι νὰ γνωστοποιήσωσιν εἰς τὸν πρόεδρον ἢ τὸν ἀναπληρωτὴν του, τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των.

Ἄρθρ. 4.

Ἐὰν ἔνεκα κωλύματος, ἢ ἐξαιρέσεώς τινος τῶν μελῶν τοῦ τμήματος τῶν διακοπῶν δὲν ὑπάρχῃ ὁ κατὰ νόμον ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν ταχτικῶν δικαστῶν, προσκαλοῦνται παρὰ τοῦ προέδρου, ἢ τοῦ ἀναπληροῦντος αὐτὸν ἀδιακρίτως τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρ. 5.

Ἐξαίρουνται τῶν διακοπῶν τὰ εἰδικὰ ἐμπορικὰ τμήματα, οἱ ἀνακριταὶ, οἱ εἰσαγγελεῖς, καὶ οἱ ἀντιταγγελεῖς.

Ἄρθρ. 6.

Ὡς κατεπεύγουσαι ὑποθέσεις, δικαστέαι κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διακοπῶν, θεωροῦνται ὅσαι δὲν δύνανται νὰ ἀναβληθῶσιν ἄνευ πιθανῆς βλάβης τῶν συμφερόντων τῶν διαδίκων, κερυχθῶσι δὲ ὡς τοιαῦται δι' ἀποφάσεως τοῦ τμήματος τῶν διακοπῶν ἐν συμβουλίῳ ὡς πρὸς δὲ τὴν διεξαγωγὴν τῶν τοιούτων αἰτήσεων ἐφαρμόζονται αἱ περὶ τῆς ἐνώπιον τοῦ προέδρου διαδικασίας διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων δὲν συγχωροῦνται τὰ ἐνδίκαια μέσα τῆς ἀνακοπῆς, τῆς ἐφέσεως, καὶ τῆς ἀναίρεσεως. Τὸ δικαστήριον ὁμῶς δύναται, ἀντιρρήσεως γενομένης, νὰ τὴν ἀνακαλέσῃ, ἂν κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς οὐσίας ἤθελε φανῇ, ὅτι κακῶς ὑπὸ τοῦ συμβουλίου ἐχαρακτήρισθη ὡς κατεπεύγουσα.

Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων ἐν περιπτώσει παραδοχῆς τῆς ἐνστάσεως τοῦ ἐναγομένου δὲν συγχωρεῖται τὸ ἐνδίκον μέσον τῆς ἐφέσεως ἢ ἀναίρεσεως.

Ἄρθρ. 7.

Κατὰ τὸ διάστημα τῶν διακοπῶν ἀναστελλονται αἱ πρὸς διεξαγωγὴν ἀποδείξεων προθεσμίαι ὡς πρὸς τὰς μὴ ὑπαγομένους

εἰς τὸ τμήμα τῶν διακοπῶν ὑποθέσεις· ἐξακολουθεῖ ὁμως ἡ ἡδη κατὰ τὴν ἐναρξιν τῶν διακοπῶν ἀρξαμένη ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, ἢ τῶν εἰσηγητῶν διεξαγωγή ἀποδείξεων. Μόνον ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἀπόδειξις τις κινδυνεύει νὰ ματαιωθῇ ἐκ τῆς ἀναβολῆς δύναται νὰ διεξαχθῇ, ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τοῦ τμήματος τῶν διακοπῶν, διατάττουσα τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἀποδείξεως ὡς κατεπίγουσαν.

Ἀρθρ. 8.

Ἡ ἐν τοῖς γραφείοις ὑπηρεσία κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διακοπῶν θέλει κανονισθῇ παρὰ τοῦ δικαστηρίου ἐν συμβουλίῳ. Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 5 Ἰουλίου 1851.

Ο Θ Ω Ν

Ι. Κ. ΔΑΜΙΑΝΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Ἰουλίου 1851.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ι. Κ. ΔΑΜΙΑΝΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ ἐπιτροπῆς πρὸς ζήτησιν συνεισφορῶν ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς βιβλιοθήκης Ἀνδριταίνης καὶ συστάσεως ἐκεῖσε ἐκπαιδευτηρίου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛ ΕΩ Θ ΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἐγκρίνομεν τὴν παρὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Ἀνδριταίνης, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 17 ἀπὸ 29 ἀπριλίου ε. ε. πράξεώς του, διορισθεῖσαν ἐν Ἀθήναις ἐπιτροπὴν, συγχειμένην παρὰ τῶν Κ.Κ. Ν. Κωστῆ, Ἀλεξ. Ρ. Ραγκαβῆ καὶ Χ. Χρηστοπούλου, καὶ ἐπιτρέπομεν αὐτῇ νὰ προσκαλέσῃ καὶ δεχθῇ συνεισφοράς παρὰ τῶν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ὁμογενῶν ὑπὲρ τῆς καταλλήλου ἀποκαταστάσεως τῆς δωρηθείσης ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Νικολοπούλου βιβλιοθήκης καὶ τῆς συστάσεως ἐκπαιδευτηρίου εἰς τὸν εἰρημένον δῆμον.

Ἐπιτρέπογεν εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργὸν νὰ ἐγκρίνῃ τὸ καταστατικὸν τῆς ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν πρᾶξιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 14 Ἰουνίου 1851.

Ο Θ Ω Ν

Δ. ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ χορηγήσεως τριῶν μηνῶν προθεσμίας εἰς τοὺς ἐν Ἑρετρίᾳ συνοικιζομένους Ψαρρίανους πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν οἰκοδομῶν των.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛ ΕΩ Θ ΕΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 10 Μαρτίου 1847 Νόμου περὶ συνοικισμοῦ τῶν Ψαρρίανων εἰς Ἑρέτριαν, ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ἀπὸ 14 Μαρτίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἡμετέρον διάταγμα.

Πληροφορηθέντες ὅτι πολλοὶ τῶν οἰκιστῶν, ἐνεκα τῆς ἐπισυμβάσεως ἐκ τῆς πολυομβρίας καστροφῆς τῶν οἰκιῶν των, τῶν ἀσθενειῶν καὶ ἄλλων περιστάσεων ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεώς των, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἀποπερατώσουν τὰς οἰκοδομὰς των καὶ ἀποκατασταθῶσι μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των εἰς Ἑρέτριαν ἐντὸς τῆς ταχθείσης διὰ τοῦ ἀρθρ. 4 τοῦ ἀνωτέρω Βασ. διατάγματος προθεσμίας.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ εὐκολύνωμεν τοὺς εἰρημένους εἰς τὴν ὀριστικὴν ἀποκοτάστασιν των ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἀρθρ. 1.

Χορηγεῖσαι τριῶν μηνῶν προθεσμία ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος διατάγματος, εἰς τοὺς λαβόντας οἰκοπέδα Ψαρρίανους, ἐντὸς τῆς ὁποίας ὀφείλουσι οὗτοι νὰ ἀποπερατώσουν τὰς ἐπ' αὐτῶν οἰκοδομὰς των καὶ ἀποκατασταθῶσι μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των εἰς Ἑρέτριαν, εἴτε εἰς τὴν πρώτην, εἴτε εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν ἀνήκουσι οὗτοι τῶν διακοσιῶν πρώτων οἰκογενειῶν. Ὅσοι δὲ ἐκ τούτων δὲν ἤβελον φέρει εἰς πέρας τὰς οἰκοδομὰς των, ἢ δὲν ἀποκατασταθῶσι μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των ἐκεῖσε ἐντὸς τῆς τελευταίας ταύτης προθεσμίας θέλουσι ἀπολέσει πᾶν δικαίωμά των ἐπὶ τῶν παρὰχωρηθέντων εἰς αὐτοὺς γηπέδων καὶ γαιῶν ἅτινα θέλουσι παρὰχωρεῖσθαι εἰς ἄλλους μὲ τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις, ἢ θέλουσι μένει εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ δημοσίου κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀνωτέρω Νόμου, ἐξαίρουμένων μόνον τῶν οἰκοπέδων ἐκεῖνων ἐφ' ὧν ὑπάρχουν ἀποπερατωμένοι οἰκοδομαί, περὶ ὧν ἐπιφυλαττόμεθα νὰ ἀποφασίσωμεν ἀκοιούτως.

Ἀρθρ. 2.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 23 Ἰουνίου 1851.

Ο Θ Ω Ν

Δ. ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συστάσεως ἐμπορικῆς πανηγύρεως εἰς τὴν μονὴν Ταρτάνης τῆς Εὐρυτανίας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛ ΕΩ Θ ΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπὸ στοιχ. Β'. ἀπὸ 17 Ἀπριλίου ε. ε. πρᾶξιν τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Εὐρυτανίας περὶ συστάσεως ἐμπορικῆς πανηγύρεως κατ' ἔτος τελουμένης εἰς τὴν Μονὴν Ταρτάνης.

Θεωροῦντες, ὅτι ἡ τοιαύτη πανήγυρις θέλει ἀναπτύξῃ τὸ τοπικὸν ἐμπόριον, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἐγκρίνομεν τὴν σύστασιν ἐμπορικῆς πανηγύρεως τελουμένης κατ' ἔτος εἰς τὴν Μονὴν Ταρτάνης τοῦ δήμου Ἀγραίων τῆς ἐπαρχίας Εὐρυτανίας.

2. Ἡ πανήγυρις θέλει διαρκεῖ τρεῖς ἡμέρας, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς 8 μέχρι τῆς 10 Σεπτεμβρίου ἐκάστου ἔτους.

Ὁ ἡμέτερος ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν θέλει ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Ἰουνίου 1851.

Ο Θ Ω Ν

Δ. ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 18, 19, 20 καὶ 21

(Παρελείφθησαν)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 22

ΑΘΗΝΑΙ, 28 Αὐγούστου.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Τοῦ Υ. Β. Διατάγματος ἀπὸ 28 Μαΐου ε. ε. περὶ κανονισμού τοῦ ἱματισμοῦ καὶ τῆς ἀποσκευῆς τῶν πεζικῶν ταγματῶν τῆς γραμμῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται.

Ἄρθρ. 1. ἱματισμός.

§ 1. Ἱμάτιον, τὸ περιλαίμιον τοῦ ἱματίου ἔχει 57⁰⁰ μέτρων ἀπὸ τῆς ῥαφῆς μέχρι τῆς ἐπιρῥαφῆς, ἐν τῷ μέσῳ ὑπάρχει παράλληλος μεταξωτὴ ἐπανωβελωνία.

Τὸ ἀνοίγμα τοῦ περιλαίμιου εἶναι ἴσον μὲ τὸ διπλοῦν τοῦ ὕψους αὐτοῦ, ἦτοι 114⁰⁰ μέτρων.

Τὰ ἐπιχειρίδια ἔχουν 80⁰⁰ μέτρων, συμπεριλαμβανομένου τοῦ ὑσγίνου ἐπιρῥαφου.

Τὸ ἀνοίγμα αὐτῶν ἔχον ἐπιρῥαφον ὕσγινον εἰς τὸ ἄνω μέρος, ἀναβαίνει μέχρις 117⁰⁰ μέτρων· τὸ δὲ κομβίον πρὸς θηλήκωσιν ἀπέχει 68⁰⁰ μέτρων ἀπὸ τὸ κάτω ἄκρον.

Τὸ ἐμπροσθεν μέρος ἦτοι ὁ θώραξ τοῦ ἱματίου φέρει δύο παραλλήλους σειὰς κομβίων, ἐξ ὧν ἑκάστη ἐκ λευκοῦ κυρτοῦ μετάλλου, ἐπὶ τῶν ὁποίων εἶναι ἐκτυπωμένος ὁ ἀριθμὸς τοῦ τάγματος, καὶ ἀπεχούσας μεταξὺ τῶν κατὰ 100⁰⁰ μέτρων ἀπὸ κέντρου εἰς κέντρον τῶν ἀντιστοιχῶν κομβίων.

Ἀπὸ τὴν ἔνωσην τοῦ περιλαίμιου μέχρι τοῦ ἄκρου τῆς ποδίας ὑπάρχει εἰς ἀμφοτέρω τὰ μέρη τοῦ ἱματίου ὕσγινον ἐπὶ ῥάφιον.

Αἱ κημβότρυπαι εἶναι περιεραμμέναι ἐκ τζόχης τοῦ χρώματος τοῦ ἱματίου, στερεοῦνται δὲ διὰ μεταξωτῆς κλωστῆς εἰς τὰ δύο ἄκρα.

Ἐκαστον μέρος τοῦ θώρακος ἔχει τὰς εἰς τὸ σχῆμα ὑπ' ἀριθ. 3 τοῦ προσηρτημένου πίνακος διαλαμβανομένας διαστάσεις, δηλ. διὰ ἄνδρα πρῶτου ἀναστήματος ἔχοντα χόνδρος 930⁰⁰ μέτρων ὑπὸ τὰς μασχάλας.

Ἡ ῥάχη τοῦ ἱματίου σύγκειται ἐξ ἐνὸς τεμαχίου τζόχης· ἔχει δὲ τὰς περιγεγραμμένας εἰς τὸν διαληφθέντα πίνακα διαστάσεις.

Τὰ ἄκρα τῆς ποδίας ἀπέχουσι τοῦ ἐδάφους κατὰ τὰ 7/16 τοῦ ἀναστήματος τοῦ ἀνδρός, οὕτῃ σύγκειται δὲ ἐκ τεσσάρων τεμαχίων, τῶν ὁποίων τὰ δύο ἐμπροσθινὰ μεγάλα τὰ δὲ δύο ὀπισθινὰ μικρά.

Ἐκ τῶν ὀπισθεν τεμαχίων τὸ ἀριστερὸν ἔχον ἐπιρῥαφον ὕσγινον καλύπτει ἐπὶ 30⁰⁰ μέτρον τὸ δεξιόν. Ἡ δὲ τομὴ τῆς ποδίας ἐμφαίνεται εἰς τὸ σχῆμα ὑπ' ἀριθ. 6 τοῦ προσηρτημένου πίνακος.

Τὸ ἱμάτιον ἔχει εἰς τὸ ὀπισθεν μέρος δύο θυλάκια (τζέπας) κεκαλυμμένα ἐκ τεμαχίου τζόχης, φέροντος ὕσγινον ἐπιρῥαφον, τὸ δὲ ἀνοίγμα ἔχει ὕψος 174⁰⁰ μέτρων.

Ἐν' ἐλάστῳ τεμαχίῳ ὑπάρχουν δύο κομβία, τὸ μὲν εἰς τὸ ἄνω ἄκρον, τὸ δὲ εἰς τὸ κάτω, κατὰ τὸ σχῆμα ὑπ' ἀριθ. 5 πίνακος.

Τὰ κομβία ἔχουσι διάμετρον 22⁰⁰ μέτρων.

Τὸ ὑπόβλημα, ἐν γένει καὶ τὰ θυλάκια, εἶναι ἀπὸ πανίον ἀμερικανικόν, ἐπεκτείνεται δὲ μέχρι τῆς ἀρχῆς τῶν ποδιῶν.

Κατὰ τὴν ἔνωσην τῆς προτομῆς μὲ τὴν ποδίαν ὑπάρχει ἐσωτερικῶς λωρίον ἐκ δερματός ἐρυθροῦ, ἔχον πλάτος 45⁰⁰ μέτρων.

Τὸ στῆθος παραγεμίζεται ὀλίγον μὲ στυπίον ἢ λινάριον, καρφοπιάνεται δὲ ἐσωτερικῶς εἰς παραλλήλους γραμμὰς.

§ 2. Ἱματίδιον. Τὸ ἱματίδιον εἶναι ὡς τὸ τὴν σήμερον ὑπάρχον, ἀλλὰ τὸ ὀπισθεν αὐτοῦ μέρος εἶναι μακρύτερον τοῦ ἐμπροσθινοῦ, σκεπάζον καλῶς τὴν μέσην τοῦ ἀνδρός, ἔχον ἐπὶ τούτῳ τομὴν σχηματίζουσαν γωνίαν ἐξέχουσαν.

§ 3. Ἱματίδιον ἐργασίας λινόν· τοῦτο εἶναι ἀπαράλλακτον ὡς τὸ ἄνωθεν.

§ 4. Ἀναξυρίς. Τὸ χρῶμα αὐτῆς εἶναι στακτερόν, σύγκειται δὲ ἐκ τεσσάρων κυρίων τεμαχίων. Ἡ ἀναξυρίς ἔχει ἐξωτερικῶς δύο ἐπιρῥαφα ὕσγινα, εἶναι δὲ ἀνοικτὴ ἐμπρὸς, καὶ φέρει ἐξ κομβία πρὸς θηλήκωσιν τοῦ ἀνοίγματος, ἐσωτερικῶς στηριζομένου εἰς τεμάχιον. Τὸ ἀνοίγμα ἔχει ὕψος 300⁰⁰ μέτρων, εἰς τὸ ὀπισθεν μέρος ὑπάρχουν δύο τεμάχια, ἐξ ὧν τὸ ἐν φέρει σιδηροῦν πόρπακα προσκολλημένον εἰς αὐτό.

Περὶ τὴν ἀναξυρίδα ὑπάρχει ζώνη διχοτομημένη ὀπισθεν, ἔχουσα πλάτος ἐμπροσθεν 50⁰⁰ μέτρων, ὀπισθεν 35⁰⁰ μέτρων, ἐπὶ τῆς ζώνης ὑπάρχουσι τέσσαρα κομβία κοκκάλινα ἐπὶ τῶν ὁποίων προσαρτῶνται οἱ ἀορτῆρες.

Τὰ ἐμπροσθινὰ τεμάχια ἔχουσι περὶ τοὺς πόδας 180⁰⁰ μέτρων, τὰ δὲ ὀπισθινὰ 360⁰⁰ μέτρων· ἄνωθεν δὲ τοῦ γόνατος τὰ ἐμπροσθινὰ τεμάχια ἔχουσιν 220⁰⁰ μέτρων, τὰ δὲ ὀπισθινὰ 290⁰⁰ μέτρων.

Εἰς τὸ χῶρισμα τῶν σκελῶν τὰ ἐμπροσθινὰ τεμάχια ἔχουσι πλάτος 320⁰⁰, τὰ δὲ ὀπισθινὰ 370⁰⁰ μέτρων.

Αἱ διαστάσεις αὗται μεταβάλλονται ἀναλόγως τοῦ ἀναστήματος καὶ τοῦ χόνδρους τῶν ἀνδρῶν.

Ἡ ἀναξυρίς ἔχει ἐν θυλάκιον (τζέπην) εἰς τὸ δεξιὸν μέρος ἀπὸ τὴν ζώνην 80⁰⁰ μέτρων, καὶ ἔχον ἀνοίγμα ἐξ 180⁰⁰ μέτρων.

Ἡ ἀναξυρίς δὲν ἔχει ποσῶς ὑποπόδια.

Αἱ καλοκαιριναὶ ἀναξυρίδες ἔχουσι τὴν αὐτὴν τομὴν τῶν τζοχίων.

§ 5. Μανδύας· ὡς ὁ μέχρι τοῦδε ἐν χρήσει, ἀπέχοντος τοῦ κάτω ἄκρου αὐτοῦ τοῦ ἐδάφους κατὰ τὰ 3/16 τοῦ ἀναστήματος τοῦ ἀνδρός· κατὰ τὰ ἄκρα ταῦτα ὑπάρχουν ἐμπροσθεν δύο κημβότρυπαι πρὸς ἀνάρτησιν τῶν ἄκρων τούτων κατὰ τὰς παρείας τῶν στρατευμάτων.

§ 6. Αἰμοδέτης, ὡς ὁ μέχρι τοῦδε ὑπάρχων.

§ 7. Σκιαδίου, ὡς τὸ τὴν σήμερον ὑπάρχον.

§ 8. Ὑπόδησις· ἡμιὑπόδημα κλείοντα ἄνωθι τοῦ ἀστραγάλου, κατὰ τὸ σχῆμα ὑπ' ἀριθ. 10 τοῦ προσηρτημένου πίνακος.

Ἄρθρ. 2. Ἀποσκευή.

Αἱ παρωμίδες ἀντικατασταίνονται διὰ ῥαπτῶν ἐπωμίδων ἐκ κυανοχρόου τζόχης μὲ ἐπιρῥαφα ὕσγινα.

Τὰ λοιπὰ εἶδη ἀποσκευῆς μένουσιν ἐν χρήσει μέχρι νεωτέρας Β. ἀποφάσεως, πλὴν τῶν κορδονίων, τὰ ὁποῖα καταργεῦνται.

ΚΕΦΑΛ. Β'.

Ὑπαξιωματικοί.

Ἄρθρ. 3. ἱματισμός.

§ 9. Ἱμάτιον, ὅπως κανονίζεται διὰ τοὺς ὑπαξιωματικούς καὶ στρατιώτας, μὲ τὴν διαφορὰν τῆς ποιότητος τῆς τζόχης.

τῶν διακριτικῶν σημείων, τὰ ὅποια εἶναι τὰ μέχρι τοῦδε ἐν χρήσει, τοῦ περιλαίμιου, τὸ ὅποιον ἔχει γύρωθεν ἐπὶ ῥάφην τοῦ πρῶματος τοῦ ἱματίου ἀνευ τῆς ἐπανωδελωνιάς καὶ τῶν εἰς ἐπιχειρίδια κομβίων, τὰ ὅποια εἶναι δύο μικρὰ λευκόχαλκα, ὡς καὶ τὰ μεγάλα ἐπὶ τοῦ στῆθους.

§ 10. *Ἀναξυρίδες*, ὡς ἡ κανονισθεῖσα εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ περὶ ἱματισμοῦ τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς Β. διατάγματος, μὲ δύο θυλάκια καὶ μὲ ὑποπόδια δερμάτινα, προσαρμοζόμενα ὁμως διὰ κομβίων προσηρημένων εἰς τὴν ἀναξυρίδα ἐσωτερικῶς.

§ 11. *Μανδύας*, κατὰ τὸ σχῆμα ὑπ' ἀριθ. 9 τοῦ προσηρημένου πίνακος. Τὸ χρώμα τοῦ μανδύου εἶναι σιδηροχρόου, τὸ δὲ περιτραχήλιον ἐκ τζήχης κυανοχρόου, τὰ κοσμήματα ἐκ μαύρης μετάξης, τέσσαρα τὸν ἀριθμὸν ἐφ' ἑκάστου μέρους, ὑπὸ τὸ περιτραχήλιον ὑπάρχουν ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ θυλαί, ἐπὶ τοῦ δεξιῦ κομβία μεταξωτά.

Ἐσωτερικῶς καὶ ἔξωτερικῶς ὑπάρχουσι γύρωθεν σειρίτια μεταξωτά, τὸ δὲ ἐσωτερικὸν σειρίτιον τελειώνει ὑπὸ τὸ στῆθος.

Ἀπέναντι τῶν μηρῶν ὑπάρχουν εἰς τὸ δεξιὸν μέρος 3 θυλάκιοι, εἰς δὲ τὸ ἀριστερὸν ἀνοιγμα διὰ τὸ ξίφος, ἐκ τοῦ ἐδάφους μέχρι τοῦ κάτω ἄκρου τοῦ μανδύου προσδιορίζεται ἀποστάσις 3/16 τοῦ ἀναστήματος τοῦ ἀνδρός.

Κατὰ τὴν ῥάχην ὑπάρχει ἐσωτερικῶς συσφιγτὴρ πρὸς συστολήν τοῦ πλάτους τοῦ μανδύου καὶ προσέγγισιν αὐτοῦ εἰς τὸ σῶμα.

Ὅπισθεν, κατὰ τὸ ἄκρον ὑπάρχει σχίσμιον ἐκ 40⁰⁰⁰ μέτρων κλειόμενον μὲ κομβία μαῦρα μεταξωτά.

Τὸ ἐσωτερικὸν ἐνδύεται μὲ φανέλλαν χρώματος τοῦ ἱματίου.

§ 12. *Λαιμοδέτης, σκιάδιον καὶ ὑπόδησις*, ὡς μέχρι τοῦδε.

Ἄρθρ. 4. Ἀποσκευή.
Λεπιδωταὶ ἐπωμίδες ἐκ λευκοῦ μετάλλου, τῶν ὁποίων τὸ μήκος προσδιορίζεται εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ ἐξέχῃσι ποσὴς τῶν ὤμων. Ὡς σημεῖον ὑπηρεσίας ζώνην περὶ τὴν μέσην ἐκ μετὰξης κυανῆς καὶ λευκῆς, ἔχουσιν πλάτος 50⁰⁰⁰ μέτρων μήκος 1,5 μέτρων, συγκειμένην δὲ ἐκ γραμμῶν κυανῶν τεσσάρων καὶ λευκῶν πέντε.

Τὸ κομβίον ἀνωθεν τῶν κροσσῶν εἶναι κυανοῦν, πλάτος 35⁰⁰⁰ μέτρον, ἔχον δὲ εἰς ἀμφότερα τὰ μέρη ἐν Ο καὶ τὸ βασιλικὸν στέμμα ἐκ λευκῆς μετάξης, τὸ δὲ ὑπὸ τοὺς κροσσούς ξυλινὸν κομβίον ἔχει μᾶκρος 30⁰⁰⁰ καὶ πλάτος 50⁰⁰⁰ μέτρων.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐγκρίνεται.

Ἀθῆναι, τὴν 28 Μαΐου 1851.

Ο Θ Ω Ν.

Σ. ΜΙΛΙΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἱματισμοῦ τῶν πεζικῶν ταγμάτων τῆς γραμμῆς.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ὁ ἱματισμὸς καὶ ἡ ἀποσκευὴ τῶν ἡμετέρων πεζικῶν ταγμάτων τῆς γραμμῆς κανονίζονται ὡς ἀκολούθως.

ΚΕΦΑΛ. Α'.

Στρατιῶται καὶ ὑπαξιωματικοί.

Ἄρθρ. 1. ἱματισμός.

Διὰ τοὺς ὑπαξιωματικούς καὶ στρατιώτας ἐκ κυανοχρόου (ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΤΟΣ 1851)

τόχης ἱμάτια μὲ ποδίας περιλαίμια ὕγινα καὶ ἐπιχειρίδια τοῦ χρώματος τῶν ἱματίων μὲ ὕγινα ἐπὶ ῥάφα:

ἱματίδια ἀπὸ κυανόχροον τσόχην μὲ περιλαίμια καὶ ἐπιχειρίδια τοῦ αὐτοῦ χρώματος, μὲ ὕγινα ἐπὶ ῥάφα καὶ μὲ μίαν σειρὰν κομβίων.

ἱματίδια ἐργασίας ἐκ πανίου λινοῦ.

Ἀναξυρίδες ἀπὸ τσόχην στακτερὴν μὲ δύο ὕγινα ἐπὶ ῥάφα ἐξωτερικῶς.

Διὰ τὸ θέρος ἀναξυρίδες ἐκ πανίου λινοῦ λευκοῦ, καὶ διὰ τὴν δευτέραν στολήν ἐκ πανίου λινοῦ σιδηροχρόου.

Ἡμιυπόδηματα, διὰ δὲ τὴν ὁδοιπορίαν τζαρούχια.

Τὰ λοιπὰ εἶδη ἱματισμοῦ μένουσιν ὡς μέχρι τοῦτε.

ΚΕΦΑΛ. Β'.

Ἀξιωματικοί.

Ἄρθρ. 2. ἱματισμός.

ἱμάτια, ὅπως κανονίζονται διὰ τοὺς στρατιώτας καὶ ὑπαξιωματικούς μὲ τὴν διαφορὰν τῆς ποιότητος τῆς τσόχης καὶ τῶν διακριτικῶν σημείων, τὰ ὅποια εἶναι τὰ μέχρι τοῦδε ἐν χρήσει.

Ἀναξυρίδες, ὡς αἱ κανονισθεῖσαι εἰς τὸ ἄρθρον 1.

Μανδύαι, ἐκ σιδηροχρόου τσόχης μὲ κυανόχροα περιτραχήλια καὶ κοσμήματα ἐκ μαύρης μετάξης.

Τὰ λοιπὰ εἶδη ἱματισμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν μένουσιν ὡς μέχρι τοῦδε.

Ἄρθρ. 3. Ἀποσκευή.

Λεπιδωταὶ ἐπωμίδες ἐκ λευκοῦ μετάλλου ὡς σημεῖον ὑπηρεσίας ζώνη περὶ τὴν μέσην ἐκ μετάξης κυανῆς καὶ λευκῆς.

Τὸ ἐν χρήσει ξίφος ζώνεται ὑπὸ τὸ ἱμάτιον.

Τὰ λοιπὰ εἶδη ἀποσκευῆς μένουσιν ὡς μέχρι τοῦδε.

Ἄρθρ. 4.

Τὸ σχῆμα, ἡ τομὴ καὶ αἱ διαστάσεις ἀπάντων τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν ἱματισμοῦ καὶ ἀποσκευῆς, περιγράφονται εἰς τὸ παράρτημα τοῦ παρόντος διατάγματος καὶ ἐμφαίνονται εἰς τὸν ἐν αὐτῷ προσηρημένον πίνακα.

Ἄρθρ. 5.

Ἀκυροῦνται ἅπασαι αἱ διατάξεις περὶ ἱματισμοῦ καὶ ἀποσκευῆς τῶν ἡμετέρων πεζικῶν ταγμάτων τῆς γραμμῆς, αἱ ἀντιβαίνουσιν εἰς τὸ παρὸν διάταγμα.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν ἀνατίθεται ἡ τέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 28 Μαΐου 1851.

Ο Θ Ω Ν.

Σ. ΜΙΛΙΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας διὰ τὴν χορήγησιν πιντωτικῶν γραμματίων εἰς τοὺς ἐν ὑπηρεσίᾳ προκηδοτημένους ἀξιωματικοὺς καὶ ὑπαξιωματικούς τοῦ Βασ. ναυτικοῦ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργοῦ, καὶ κατὰ συνέπειαν τῶν ἀπὸ 7 Ἰουλίου 1845, 24 Ὀκτωβρίου 1846 καὶ 14 Δεκεμβρίου 1848 ἡμετέρων διαταγμάτων, εὐαρεστούμεθα νὰ παρατείνωμεν διὰ τελευταίαν φορὰν, ἀπὸ σήμερον, ἐπὶ ἐν εἰσέτι ἔτος τὴν δι' αὐτῶν χορηγηθεῖσαν προθεσμίαν

εις τοὺς ἐν ὑπηρεσίᾳ προικοδοτημένους ἀξιωματικούς καὶ ὑπαξιωματικούς, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας ἔχουσιν οὗτοι τὸ δικαίωμα παραιτηθέντες, ἢ παραιτούμενοι τοῦ ὁποίου λαμβάνουσι μισθοῦ, νὰ λάβωσι τὸ πιστωτικὸν τοῦ βαθμοῦ αὐτῶν γραμματίων. Τῆς ἰδιαίτης δὲ ταύτης χάριτος στεροῦνται ὅσοι, ἐνεκα παραπτώματός τινος περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἢ ἀποδεδειγμένης κακῆς ἀγωγῆς, ἀπεβλήθησαν αὐτῆς.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργὸς ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης ἡμῶν ἀποφάσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Αὐγούστου 1851.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 23

ΑΘΗΝΑΙ, 1 Σεπτεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ μεταρρυθμίσεως ὁδοῦ τινος ἐκ τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Πύλου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΝ: ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ἱπουργοῦ ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἐγκρίνομεν νὰ μεταρρυθμισθῇ ἡ ἐν τῷ συνημμένῳ ἀποσπάσματι δι' ἐρυθρῶν γραμμῶν σημειωθείσα ὁδὸς τῆς πόλεως Πύλου, ἀντ' αὐτῆς δὲ νὰ ἀνοιχθῇ ἡ διὰ κυανῶν γραμμῶν χαραχθεῖσα.

Τὸ πλᾶτος τῆς νέας ταύτης διόδου προτδιορίζεται εἰς πῆχεις Βασ. τέσσαρας.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ἱπουργὸς ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 13 Αὐγούστου 1851.

Ο Θ Ω Ν

Δ. ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ σχηματισμοῦ νέου τετραγώνου εἰς τὴν θέσιν Μπαῖρακλῆ Τζαμί τοῦ προαστείου Χαλκίδος.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΝ: ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ἱπουργοῦ, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἐγκρίνομεν τὸν σχηματισμὸν νέου τετραγώνου εἰς τὴν θέσιν Μπαῖρακλῆ Τζαμί τοῦ προαστείου Χαλκίδος.

Ἡ ἐπέκτασις αὐτῆς τοῦ σχεδίου διὰ τῆς προσθήκης τοῦ τετραγώνου τούτου θέλει λαμβάνει χώραν κατὰ τὰς γραμμὰς τοῦ φέροντος τὴν ἡμετέραν ἐγκρῆσιν ἀποσπάσματος ἐκ τοῦ σχεδίου τοῦ προαστείου Χαλκίδος.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ἱπουργὸν ἀναθέτομεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 13 Αὐγούστου 1851.

Ο Θ Ω Ν

Δ. ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ 24. (Παρελείφθη)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 25

ΑΘΗΝΑΙ, 10 Σεπτεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ δημοσιεύσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Σαρδηνίας ἐμπορικῆς καὶ ναυτιλιακῆς συνθήκης.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΝ: ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπικυρώσαντες τῇ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας συναινέσει, ἐκφρασθεῖσα ἐν ταῖς ἀπὸ 12 Ἰουνίου καὶ 2 Ἰουλίου ἐνεστῶτος ἔτους συνεδριάσεσιν αὐτῶν, τὴν μεταξὺ ἡμῶν καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Σαρδηνίας συνομολογηθεῖσαν ἐνταῦθα, τὴν 19/31 Μαρτίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, συνθήκην περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας, διατάττομεν τὴν διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσίευσιν αὐτῆς καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περαιτέρω.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς θέλει ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 20 Αὐγούστου 1851.

Ο Θ Ω Ν.

Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΣΥΝΘΗΚΗ

Ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας μεταξὺ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Σαρδηνίας, ὑπογραφείσα ἐν Ἀθήναις τὴν 19/31 Μαρτίου 1851 καὶ τῆς ὁποίας αἱ ἐπικυρώσεις ἀντιλλάχσαν ἐπίσης ἐν Ἀθήναις τὴν 3/15 Ἰουλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω · Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Δηλοποιούμεν πρὸς οὓς τινὰς ἀνήκει, ὅτι, συναφθεῖσης τὴν 19/31 Μαρτίου τ. ε. μεταξὺ ἡμῶν καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Σαρδηνίας συνθήκης περὶ ἔμπορίας καὶ ναυτιλίας, ἥς τὸ περιεχόμενον ἔπεται:

Ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Σαρδηνίας, ἐπιθυμοῦντες ἐξ Ἰσου νὰ στερεώσωσι τὴν μεταξὺ αὐτῶν εὐτυχῶς ὑπάρχουσαν φιλίαν καὶ νὰ ἐκτείνωσι τὰς μεταξὺ τῶν ἐπικρατειῶν τῶν ἐμπορικὰς σχέσεις, καὶ πεπεισμένοι, ὅτι ὁ ἐπωφελὴς ὕψος σκοπὸς δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ καταλλήλοτερον ἄλλως, εἰμὴ διὰ τῆς παραδοχῆς συστήματος ἐντελοῦς ἀμοιβαιότητος, ἔασι ἐχόντος ἀρχὰς δικαίας, συμφώνησαν νὰ διαπραγματευθῶσι τὴν συνομολόγησιν συνθήκης ἔμπορίας καὶ ναυτιλίας, καὶ δώρισαν ἐπὶ τούτῳ πληρεξουσίου, ὁ μὲν Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, τὸν Κύριον Πέτρον Δεληγιάννην, Βουλευτὴν, Ὑπουργὸν ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων, ἱππότην τοῦ χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ Βασιλικοῦ αὐτοῦ τάγματος τοῦ Σωτῆρος, Μεγαλόσταυρον τοῦ Ῥωσικοῦ Τάγματος τῆς Ἀγίας Ἄνης, Ἀνώτερον Ταξιάρχην τοῦ Ἀνοβερίκου Τάγματος τῶν Γκέλφων, τοῦ Νεερλανδικοῦ Λέοντος τῶν Κάτω Χωρῶν, τοῦ Πορτογαλικοῦ Τάγματος τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Ἰσπανικοῦ Τάγματος Καρόλου τοῦ Γ', τοῦ Δανικοῦ Τάγματος τοῦ Δανεβρόγ, φέροντα τὸ παράσημον τοῦ Νισάν Ἰρτιχάρ τοῦ Σουλτάνου α. τάξεως, Ταξιάρχην τοῦ Γαλλικοῦ Τάγματος τοῦ Λεγεῶνος τῆς τιμῆς, τοῦ Σαρδικοῦ Τάγματος τῶν Ἀγίων Μαυρικίου καὶ Λαζάρου, τοῦ Πολικοῦ Ἀστέρος τῆς Σουηίας, τοῦ Σαξωνικοῦ Τάγματος τῆς πολιτικῆς ἀξίας, ἱππότην τῶν ταγμάτων τοῦ Σιδεροῦ Στέμματος τῆς Αὐστρίας καὶ τοῦ Ἐρυθροῦ Ἀστέρος τῆς Πρωσίας κτλ. ὁ δὲ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Σαρδηνίας τὸν Κύριον ἱππότην Παῦλον Φραγκίσκον Πελόζον, ἱππότην τοῦ θρησκευτικοῦ καὶ στρατιωτικοῦ Τάγματος τῶν Ἀγίων Μαυρικίου καὶ Λαζάρου, τοῦ Τάγματος Ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Μεγάλου, Ταξιάρχην τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος, ἱππότην τοῦ Λεγεῶνος τῆς τιμῆς τῆς Γαλλίας, τοῦ σιδεροῦ Στέμματος τῆς Αὐστρίας καὶ τοῦ Ἀγίου Ἰωσήφ τῆς Τοσκάνης, καὶ Γενικὸν αὐτοῦ πρόξενον, οἵτινες, μετὰ τὴν ἀντιλλαγὴν τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν ἐγγράφων, εὐρεθέντων κατὰ τοὺς ἀπαιτούμενους τύπους, συνέθεντο τὰ ἑξῆς ἄρθρα.

Ἄρθρ. 1.

Θέλει ὑπάρχει ἀμοιβαία ἐλευθερία ἔμπορίας καὶ ναυτιλίας μεταξὺ τῶν ὑπκόων τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν τοῦ Βασιλείου τῆς Σαρδηνίας.

Ἄρθρ. 2.

Ἐπομένως οἱ ὑπῆκοι τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν θέλουσιν ἀπολαμβάνειν, εἰς τοὺς λιμένας, μυχούς, ὄρμους, πόλεις καὶ ἄλλα μέρη τῶν δύο ἐπικρατειῶν ἴσην ἐλευθερίαν ἔμπορίας, εἰς τρόπον ὥστε θέλουσι τοῖς χορηγεῖσθαι, εἰς τὰ εἰρημένα, μέρη, περ' ἑκατέρων τῶν κυβερνήσεων, ἐντελῶς ἴσα καὶ ἀμοιβαῖα ἐμπορικὰ δικαιώματα καὶ πλεονεκτήματα καὶ, καθ' ὅσον τὰ δικαιώματα καὶ τὰ πλεονεκτήματα ταῦτα ὑπόκεινται ἐκεῖ καὶ εἰς ὑποχρεώσεις (redevances) τινάς, αἱ κατὰ τόπον ἀρχαὶ θέλουσι προσφέρεσθαι πρὸς αὐτοὺς ἀπαράλλακτως ὡς καὶ πρὸς τοὺς ἰθαγενεῖς, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ ὅρια οἰουδ' ἕποτε εἶδους.

Sua Maestà il Re di Grecia, e Sua Maestà il Re di Sardegna, animati egualmente dal desiderio di consolidare i rapporti amichevoli così felicemente esistenti fra di Essi, e di accrescere fra i loro rispettivi Stati le relazioni commerciali, e persuasi che un tale vantaggioso scopo non potrebbe esser meglio conseguito, che coll' adottare un sistema di perfetta reciprocità, fondata sopra principi d' equità, hanno convenuto d' entrare in negoziazione per conchiudere un trattato di commercio e di navigazione, ed a tale effetto hanno nominato de Plénipotenziarj, cioè Sua Maestà il Re di Grecia, il Signor Pietro Delyanni, Membro della Camera de Deputati, Ministro della Casa Reale e delle relazioni estere, Cavaliere di Croce d' oro del Suo Ordine Reale del Salvatore, Gran Croce dell' Ordine di S. Anna di Russia, Gran Commendatore dell' Ordine de Guelfi di Anover, del Leone Neerlandese de Paesi Bassi, del Christo di Portogallo, di Carlo III di Spagna, di Danebrog di Danimarca, decorato del Niscian Itichar del Sultano di 1^a classe, Commendatore dell' Ordine della Legion d' Onore di Francia, de S. S. Maurizio e Lazzaro di Sardegna, della Stella Polare di Svezia, del Meri o civile di Sassonia, Cavaliere degli Ordini della Croce di Ferro d' Austria, dell' Aquila rossa di Prussia etc. e Sua Maestà il Re di Sardegna il Signor Cavaliere Paolo Francesco Feloso, Cavaliere dell' Ordine religioso e militare de Santi Maurizio e Lazzaro, dell' Ordine di S. Gregorio Magno, Commendatore dell' Ordine Reale del Salvatore di Grecia, Cavaliere della Legion d' Onore di Francia, della Corona di Ferro d' Austria e di S. Giuseppe di Toscana, Suo Console Generale, i quali dopo aver scambiati i loro pieni poteri, ed averli riconosciuti in buona e debita forma, hanno convenuto gli articoli seguenti.

Artic. I.

Vi sarà reciproca libertà di commercio e di navigazione fra i sudditi del Regno di Grecia e quelli del Regno di Sardegna.

Artic. II.

In conseguenza i sudditi dei due Stati godranno, nei porti, ancoraggi, rade, città, ed altri luoghi qualunque de Stati rispettivi, una eguale libertà di commercio; di modo che né detti luoghi sarà accordato dai rispettivi governi una perfetta egualienza e reciprocità di diritti e vantaggi commerciali; e qualora questi diritti e vantaggi fossero sottoposti a dei carichi qualunque, saranno assolutamente trattati sullo stesso piede dei nazionali, riguardo ai carichi di qualunque natura fossero. Potranno altresì dimorare e possedere, sia a titolo d' affitto, sia in assoluta proprietà delle case d' a-

Δύνανται ὡσαύτως νὰ διαμένωσι καὶ κατέχωσιν εἰς οἰονδήποτε ἀρέσκονται τόπον εἴτε δι' ἐνοικίου, εἴτε ὡς ιδιοκτησίαν, κατοικίας, ἀποθήκας καὶ ἄλλα ἀκίνητα κτήματα ἀναγκαῖα εἰς τὸ ἐμπόριόν των. Ὅλοι δ' ἐν γένει οἱ ἔμποροι ἐκατέρων τῶν ἐθνῶν θέλουσιν ἀπολαμβάνει ἀμοιβαίως δι' ἐκυτοῦς τε καὶ διὰ τὰς ιδιοκτησίας των, πληρεστάτην ἀσφάλειαν, καὶ θέλει τοὺς χορηγεῖσθαι διὰ τὰς ὑθέσεις τοῦ ἐμπορίου των ἡ αὐτὴ προστασία, ἥς ἀπολαύουσιν οἱ ἰθαγενεῖς, ἐπὶ τῷ ὅρῳ τοῦ νὰ ὑπόκηνται εἰς τοὺς νόμους καὶ τὰ διατάγματα τῶν ἀμοιβαίων τόπων.

Ἄρθρ. 3.

Φθάνοντα τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα εἰς τοὺς λιμένας τῆς Σαρδηνίας κενὰ ἢ καὶ φέροντα φορτίον, καὶ ἀμοιβαίως τὰ Σαρδικὰ πλοῖα, φθάνοντα εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος κενὰ ἢ μὲ φορτίον, θέλουσι θεωρεῖσθαι, κατὰ τὴν ἀριξίν, διαμονὴν καὶ ἀπέλευσίν των, ἀπααραλλάκτως ὡς καὶ τὰ ἐγγχώρια πλοῖα, τὰ προσερχόμενα ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβολὴν τῶν δικαιωμάτων χωρητικότητος φάρων, ναυηγείας, διαπορίου (péage) ὁρμῶν, καθάρσεων, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τοὺς εἰς τινὰς δημοσίους ὑπηρετάς χορηγουμένας ἀντιμισθίας καὶ ὡς πρὸς πᾶν ἄλλο τέλος ἢ ἐξέλιξις οἰονδήποτε, ἐπιβαλλόμενον ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν ἢ εἰδικῶν καταστημάτων οἰονδήποτε.

Ἄρθρ. 4.

Πᾶν εἶδος ἐμπορεύματος, δυνάμενον ἐννόμως νὰ εἰσέλθῃ εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος, δι' Ἑλληνικῶν πλοίων δύναται ἐπίσης νὰ εἰσαχθῇ καὶ διὰ Σαρδικῶν, χωρὶς νὰ ὑποβάλληται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἢ ἐξέλιξις οἰονδήποτε εἰδους ἢ ὀνομασίας, ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς κυβερνήσεως, τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν ἢ εἰδικῶν καταστημάτων οἰονδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ εἰσαγωγὴ ἤθελε γίνεαι δι' Ἑλληνικῶν πλοίων. Καὶ ἀμοιβαίως πᾶν εἶδος ἐμπορεύματος, δυνάμενον ἐννόμως νὰ εἰσέλθῃ εἰς τοὺς λιμένας τῆς Σαρδηνίας διὰ Σαρδικῶν πλοίων καὶ δι' Ἑλληνικῶν, χωρὶς νὰ ὑποβάλληται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἢ ἐξέλιξις οἰονδήποτε εἰδους ἢ ὀνομασίας, ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς κυβερνήσεως, τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν ἢ εἰδικῶν καταστημάτων οἰονδήποτε, εἰμὴ ἂν ἡ εἰσαγωγὴ ἤθελε γίνεαι διὰ Σαρδικῶν πλοίων.

Ἄρθρ. 5.

Εἶναι ἐννοούμενον, ὅτι οἱ ἐν τοῖς ἀνωτέρω δύο ἄρθροις περιεχόμενοι ὅροι ἐφαρμόζονται ὁλοσχερῶς ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων καὶ τῶν φορτίων αὐτῶν, ἅτινα φθάνουσιν εἰς τοὺς λιμένας τῆς Σαρδηνίας, καὶ ἀμοιβαίως, ἐπὶ τῶν Σαρδικῶν πλοίων καὶ τῶν φορτίων αὐτῶν, ἅτινα φθάνουσιν εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος, προσερχόμενα εἴτε ἐκ τῶν λιμένων τοῦ τόπου εἰς ὃν ἀνήκουσιν, εἴτε ἐκ τῶν λιμένων οἰονδήποτε ἄλλου ξένου Κράτους.

Ἄρθρ. 6.

Ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 5 καθιερωμένη ἀφομοίωσις τῆς σημαίας ἰσχύει καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐξαγωγὴν παντός ἐμπορεύματος εἴτε τῶν ἐγγχωρίων, εἴτε ἐκ τῶν ξένων προϊόντων ὧν ἡ ἐξαγωγὴ εἶναι νομίμως ἐπιτετραμμένη εἰς τοὺς δύο τόπους.

Ἄρθρ. 7.

Δὲν θέλουσιν ἐπιβάλλεσθαι ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἐπὶ τῶν εἰδῶν, ἅτινα εἰσάγονται εἰς τὴν Ἑλλάδα, προσερχόμενα ἐκ τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς Σαρδηνίας, ὡς οὐδ' ἐπὶ τῶν εἰδῶν, ἅτινα εἰσάγονται εἰς Σαρδηνίαν, προσερχόμενα ἐκ τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς Ἑλλάδος, εἰμὴ ὅσα ἐπιβάλλονται ἢ θέλουν ἐπιβληθῇ ἐπὶ τῶν αὐτῶν εἰδῶν, προσερχομένων ἐκ τῆς γῆς

bitazione, magazzini ed altri immobili, necessarij al loro commercio, né luoghi, ove fosse più di loro convenienza. Ed infine generalmente tutti i negozianti e mercatanti di ambe le nazioni godranno rispettivamente, sia per la loro persona che per le loro proprietà della più compita sicurezza, e sarà loro accordato; per tutti gli affari del loro commercio, la stessa protezione, di cui godono gli indigeni, coll' obbligo però di sottoporsi alle leggi ed ordinanze de rispettivi Paesi.

Artic. III.

I bastimenti Greci giungendo vacanti o carichi nei porti Sardi, e reciprocamente; i bastimenti Sardi giungendo vacanti o carichi ne' porti Greci saranno trattati, sia al loro arrivo, che durante il loro soggiorno, ed alla partenza, sul piede stesso de nazionali, provegnenti da uno stesso luogo, riguardo ai diritti di tonnello, di fanale, di pilotaggio, di pedaggio, o diritti di porto, di quarantena, di vacanza d'ufficio pubblico, come in tutte le tasse ed imposte di qualunque siasi specie o denominazione qualunque, percepite al nome e per conto del governo, delle autorità locali o di qualunque stabilimento particolare.

Artic. IV.

Qualunque mercanzia ed oggetto di commercio, che potrà essere legalmente importato nei porti di Grecia sopra bastimenti Greci, vi potrà egualmente essere importato sopra bastimenti Sardi, senza pagare altri o maggiori diritti, o imposte di qualunque specie o denominazione sieno, percepite a nome o per conto del Governo, delle autorità locali o di qualunque stabilimento particolare, come se fossero stati importati sopra bastimenti Greci; e reciprocamente ogni mercanzia ed oggetti di commercio che potranno legalmente essere importati né porti Sardi sopra bastimenti Sardi, potranno egualmente esservi importati sopra bastimenti Greci, senza pagare altri o maggiori diritti, o imposte, di qualunque specie o denominazione sieno, percepite a nome o per conto del Governo, delle autorità locali o di qualunque stabilimento particolare, e come se fossero importati sopra bastimenti Sardi.

Artic. V.

Egli è inteso, che le stipulazioni contenute né precedenti due articoli sono in tutta la loro pienezza applicabili ai bastimenti Greci ed al loro carico, arrivando ne' porti Sardi, e reciprocamente ai bastimenti Sardi ed al loro carico arrivando ne' porti Greci, sia che i detti bastimenti vengano dai porti dello Stato, a cui appartengono, sia da quelli di qualunque altro Paese estero.

Artic. VI.

La stessa assimilazione di bandiera stabilita nell' Articolo V avrà luogo per la esportazione di tutte le merci ed oggetti di commercio sia di produzione indigena o di estera, la di cui sortita è legalmente permessa nei due Paesi.

Artic. VII.

Non saranno imposti altri, o maggiori diritti sopra l'importazione in Grecia degli articoli provegnenti dal suolo, o dall'industria di Sardegna, e non saranno imposti altri o maggiori diritti sopra la importazione in Sardegna degli articoli provegnenti dal suolo o dall'industria di Grecia, se non che quelli che sono, o saranno imposti sopra gli stessi

ἢ τῆς βιομηχανίας οἰουδήποτε ἄλλου ξένου κράτους. Ὡς αὐτως δὲν δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς ἢ ἐξαγωγῆς τῶν εἰδῶν, τῶν προερχομένων ἐκ τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς Σαρδηνίας, κατὰ τὴν εἴσοδον ἢ ἐξοδον αὐτῶν ἐκ τῶν λιμένων τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς Σαρδηνίας, οἰκισθέντε ἀπαγόρευσις μὴ ἐφαρμοζομένη ἐπίσης ὡς πρὸς οἰονδήποτε ἄλλο ἔθνος.

Ἄρθρ. 8.

Πᾶσα εὐκολία παρακαταθήκης, ὡς καὶ πᾶσα ἀμοιβὴ ἢ ἐπιτροπὴ δικαιωμάτων, παραχωρουμένη εἰς τὴν ἐπικρατείαν ἐκατέρων τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν ὡς πρὸς τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν οἰουδήποτε εἶδους, θέλουσιν ἐπίσης παραχωρεῖσθαι καὶ εἰς τὰ εἶδη τῆς αὐτῆς φύσεως, προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τοῦ ἑτέρου ὡς καὶ εἰς τὴν διὰ τῶν πλοίων τούτου γινομένην εἰσαγωγὴν τε καὶ ἐξαγωγὴν.

Ἄρθρ. 9.

Πᾶν ἐμπόρευμα εἰσαχόμενον, παρακατατιθέμενον ἢ ἀποθηκεύμενον εἰς τοὺς λιμένας τῶν δύο Ἐπικρατειῶν καὶ τῶν ὑπὸ τούτων κατεχομένων μερῶν θέλει ὑποβάλλεσθαι διερκοῦντι τῆς ἀποθηκεύσεώς του, εἰς τὰς αὐτὰς διατάξεις, ὅρους καὶ δικαιώματα, εἴτε δι' ἑλληνικῶν ἢ σαρδικῶν πλοίων ἢ ἑλε γίνεαι ἢ εἰσαγωγῇ αὐτοῦ. Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ἢ ἐκ νέου ἐξαγωγῇ τῶν τοιούτων ἐμπορευμάτων, εἴτε δι' ἑλληνικῶν εἴτε διὰ σαρδικῶν πλοίων γινομένη, θέλει ἀπολαμβάνει τὰς αὐτὰς εὐκολίας καὶ ὑποβάλλεσθαι εἰς τὰ αὐτὰ δικαιώματα.

Ἄρθρ. 10.

Ἡ ἀκτεμπορία διαφυλάττεται ἀποκλειστικῶς εἰς μόνην τὴν ἐγχώριον σημαίαν. Ἐν τούτοις οἱ πολῖται τῶν δύο ἐθνῶν θέλουσιν εἶσθαι ἐλεύθεροι νὰ μετέρχωνται τὸ ἐμπόριον, τὸ καλούμενον, δι' ἄλλο, ἢ τοῦ νὰ ἐνεργῶσιν εἰς ἕνα τινὰ λιμένα τὴν ἐπιβίβασιν ἢ ἀποβίβασιν μέρους τοῦ φορτίου των, καὶ μεταβαίνοντες εἰς ἕτερον λιμένα νὰ ἐπιβιβάζωσιν ἢ ἀποβιβάζωσιν τὸ ὑπόλοιπον, χωρὶς νὰ ὑπὸ κινῶνται εἰς ἀνώτερα δικαιώματα εἰμὴ εἰς ὅσα ἤθελον ὑπόκεισθαι, ἂν αἱ ἐργασίαι αὗται ἐγίνοντο ὑπὸ τὴν ἐγχώριον σημαίαν, ἐπὶ τῷ ὅρῳ μόνον τοῦ ν' ἀπέχωνται νὰ φορτώσωσιν οἰκισθέντε εἶδη εἰς τινὰ λιμένα, ἵνα τὰ ἐκφορτώσωσιν εἰς ἕτερον τῆς αὐτῆς ἐπικρατείας.

Ἄρθρ. 11.

Θέλουσι θεωρεῖσθαι ὡς πλοῖα Ἑλληνικὰ, ἢ Σαρδικὰ, ὅσα πλέουσιν καὶ διακατέχονται κατὰ τὰς ἰσχυρούσας διατάξεις καὶ εἰσὶν ἐροδιασμένα μὲ τὰ συνήθη εἰς τοὺς δύο τόπους ἐγγράφα.

Ἄρθρ. 12.

Εἰς πᾶν ὅ,τι ἄφορᾷ τὴν κατὰ τοὺς λιμένας ἀπυνομικὴν εὐταξίαν, τὴν φόρτωσιν καὶ ἀποφόρτωσιν τῶν πλοίων, τὴν ἀσφάλειαν τῶν ἐμπορευμάτων, τῶν ἀντικειμένων τῆς ἐμπορίας καὶ οἰωνδήποτε πραγμάτων, οἱ ὑπῆκοι τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν θέλουσιν ὑπόκεισθαι, ἀμοιβαίως, εἰς τὰ παρὰ τῶν ἐγχωρίων νόμων καὶ ἀπυνομικῶν διατάξεων ὡρισμένα. Ἀφ' ἑτέρου δὲ καὶ οἱ ὑπῆκοι ἐκατέρων τῶν ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων ἔχουσιν εἰς τὴν Ἐπικρατείαν τῆς ἄλλης τὸ δικαίωμα τοῦ διαθέτειν τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν καὶ πρὸς ὅρεος ἀκόμη τῶν ὑπῆκων ἐκατέρων τῶν Ἐπικρατειῶν διὰ διαθήκης, δωρεᾶς ἢ ἄλλως, ὅπωςδήποτε, οἱ δὲ κληρονόμοι αὐτῶν, ὑπῆκοι τῆς ἑτέρας τῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων, θέλουσι κληρονομεῖν τὰ ὑπάρχοντά των εἴτε δυνάμει διαθήκης, εἴτε καὶ ἀδιαθέτως, καὶ δύναται νὰ λάβωσι κατοχὴν τούτων εἴτε προσωπικῶς, εἴτε δι' ἄλλων ἐπιτρόπων, ἐνεργούντων ἐπ' ὀνόματί των, χωρὶς νὰ ὑπὸ κινῶνται εἰς ἄλλα ἀνώτερα δικαιώματα, εἰμὴ εἰς ὅσα ὑπάρχονται, εἰς παρῶν περιστάσεις, καὶ οἱ κάτοικοι τοῦ τόπου, ἐνθα τὰ ῥηθέντα ὑπάρχοντα εὐρίσκονται.

ἄρθροι προεγνέντι dal suolo, o dall' industria di ogni altro Paese estero. Del paro, non sarà imposto sulla importazione o sulla esportazione degli oggetti provegnenti dal suolo o dall' industria di Grecia o di Sardegna, sia all' entrata, che alla sortita dai porti Greci, o dai porti Sardi, veruna proibizione, che non sia egualmente applicabile a qualunque altra Nazione.

Artic. VIII.

Ogni facoltà di deposito, e qualunque prima o premio o rimborso di diritti, che sarebbe accordato nel territorio d' una delle Alte Parti contraenti all' importazione ed all' esportazione di qualunque siasi oggetto, saranno egualmente accordate agli oggetti della natura stessa prodotti dal suolo, o dall' industria dell' altra Alte Parte contraente, ed alle importazioni ed esportazioni fatte coi proprj bastimenti.

Artic. IX.

Tutte le merci ed oggetti di commercio, che saranno importati, depositati o messi in magazzino nei porti dello Stato o possedimenti delle Alte Parti contraenti, saranno sottoposti, durante tutto il tempo dell' immagazzinaggio, alle stesse regole, condizioni e diritti, come se fossero importati con bastimenti Greci, o Sardi. Del paro, la riesportazione di tale merci ed oggetti di commercio sarà sottoposta allo stesso trattamento ed alli stessi diritti, come se fosse eseguita sopra bastimenti Greci o Sardi.

Artic. X.

Il commercio di cabotaggio rimane esclusivamente riservato alla bandiera del Paese; però i sudditi dei due Stati saranno liberi di fare il commercio di scalo, cioè di operare una parte di carico o discarico in un porto, e di andare a terminare il carico o discarico in altro porto, senza essere sottoposti a maggiori diritti, comme se queste operazioni fossero fatte sotto la bandiera del Paese, purché si astengano dal caricare qualunque siasi oggetto in un porto per sbarcarlo in altro porto del Paese stesso.

Artic. XI.

Sono considerati come bastimenti Greci o Sardi quelli che navigheranno e saranno posseduti in conformità de' regolamenti in vigore, e che saranno muniti de' documenti in uso in ambi i Paesi.

Artic. XII.

Per quanto riguarda la polizia dei porti, il carico o discarico dei bastimenti, la sicurezza delle merci, oggetti di traffico, beni, od effetti qualunque, i sudditi delle Alte Parti contraenti saranno sottoposti vicendevolmente alle leggi e regolamenti di polizia locale; anzi i sudditi di ciascheduna delle Alte Parti contraenti avranno negli Stati dell' altra, la libertà di disporre de' loro beni anche a favore dei sudditi d' ambi i Paesi, sia per via di testamento, di donazione, o altrimenti, ed i loro Eredi, essendo sudditi dell' altra Alta Parte contraente succederanno ai loro beni sia in forza di testamento sia ad intestato, e potranno prenderne possesso sia in persona, sia per mezzo di procuratore agendo in loro nome, non pagando altri, o maggiori diritti di quelli ai quali sono sottoposti in egual circostanza gli abitanti del Paese, ove si trovano esistenti i detti beni. Gli abitanti dei due Stati potranno trasportare, a loro piacere e con tutta libertà, la propria fortuna od averi da uno dei due

Οἱ κάτοικοι ἐκατέρων τῶν Βασιλείων δύνανται νὰ μεταβιβάσωσι, κατὰ τὸ δοκοῦν καὶ ἐν πληρεστάτῃ ἐλευθερίᾳ, τὴν περιουσίαν αὐτῶν ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἑτέραν τῶν δύο Ἐπικρατειῶν, χωρὶς νὰ ὑποκῆνται διὰ τὴν μεταφορὰν ταύτην, εἰς ἕκτακτον τέλος ἢ δασμὸν οἰονδήποτε.

Ἄρθρ. 13.

Τὸ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων δικαίωμα (droit de deduction) τὸ εἰσπραττόμενον πρὸς ὄφελος τοῦ ἐλληνικοῦ ταμείου ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς ἢ τῆς ἐκτὸς τοῦ Βασιλείου μετακομίσεως κληρονομιῶν ἢ ἄλλων πραγμάτων διελθόντων ἢ ἀνηκόντων εἰς ἄλλοδαπούς, δὲν θέλει εἰσπράττεσθαι ἐν Ἑλλάδι ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν καὶ ἄλλων ὑπαρχόντων, διελθόντων, εἰς ὑπηκόους Σάρδους. Ἀμοιβαίως δὲ τὸ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων δικαίωμα, ὡς ὀρίζεται ἀνωτέρω, δὲν θέλει εἰσπράττεσθαι ἐν τῷ Βασιλείῳ τῆς Σαρδηνίας, ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν καὶ ἄλλων ὑπαρχόντων διελθόντων ἢ ἀνηκόντων εἰς ὑπηκόους Ἑλλήνας.

Ἄρθρ. 14.

Τὰ ὑψηλὰ συνομολογούντα μέρη συμφωνοῦσι νὰ μὴ δέχωνται πειρατὰς εἰς κανένα λιμένα, μυχὸν ἢ ὄρμον τῶν ἐπικρατειῶν των, καὶ νὰ υποβάλλωσιν εἰς τὰς τῶν νόμων αὐστηράς ποινὰς παντὰς τοὺς ἐπὶ πειρατεία ἐγνωσμένους, καὶ πάντας ὅσοι ἐξελεγχθῶσι συναίτιοι τῶν τοιούτων ἢ συγεννοῦμενοι μετ' αὐτῶν. Ὅσα πλοῖα καὶ φορτία ἀνήκοντα εἰς ὑπηκόους ἐκατέρων τῶν συνομολογουσῶν δυνάμεων συλλάβωσιν οἱ πειραταὶ καὶ φέρωσιν εἰς τοὺς λιμένας μιᾶς τῶν δύο ἐπικρατειῶν, θέλουσιν ἀποδιδεσθαι εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας, τοὺς κληρονόμους τούτων ἢ εἰς τοὺς προσκηκόντως διωρισμένους πληρεξουσίου των, ἐὰν ἀποδείξωσι τὴν ταυτότητα τῆς ἰδιοκτησίας. Ἡ ἀπόδοσις αὕτη θέλει γίνεσθαι καὶ ἂν τὸ ζητούμενον πρᾶγμα εὐρίσκηται εἰς τρίτου χειρὸς, ἀπαιτεῖται δὲ μόνον ν' ἀποδειχθῇ, ὅτι ὁ ἀποκτῆσας αὐτὸ ἐγίνωσκεν ἢ ἠδύνατο γινώσκειν, ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος, πρᾶγμα προήρχετο ἐκ περιπετείας.

Ἄρθρ. 15.

Ἐὰν τὸ ἐν Κράτος ἤθελεν ἔχει πόλεμον καθ' οἰκσδήποτε δυνάμεως, καθ' οἰονδήποτε ἔθνους ἢ Κράτους, οἱ ὑπήκοοι τοῦ ἄλλου δύνανται νὰ ἐξακολουθήσωσι τὴν ἐμπορίαν καὶ τὴν ναυτιλίαν των μὲ τὰς ἐπικρατείας ταύτας, ἐκτὸς τῶν κατὰ γῆν ἢ θάλασσαν ἀποκεκλεισμένων ἢ πολιορκουμένων πόλεων ἢ λιμένων, ἀλλὰ κατ' οὐδένα λόγον δὲν θέλει συγχωρεῖσθαι εἰς τοὺς ὑπηκόους ἐκατέρων νὰ ἐμπορεύωνται πράγματα καθυπαγόμενα εἰς τὴν περὶ τὰ πολεμεφόνδια λαθρεμπορίαν.

Ἄρθρ. 16.

Ἐν περιπτώσει, ὃ μὴ γένοιτο, πολέμου μεταξὺ τῶν δύο ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν, οἱ πολῖται ἐκατέρων τῶν ἔθνων θέλουσιν ἔχει προθεσμίην ἑξ μηνῶν πρὸς πώλησιν, ἐξαγωγήν καὶ τακτοποίησιν τῶν περιουσιῶν καὶ τῶν συμφερόντων των.

Ἄρθρ. 17.

Ἐὰν πολεμικὸν ἢ ἐμπορικὸν πλοῖον τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς Σαρδηνίας ναυαγήσῃ εἰς τοὺς λιμένας ἢ εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς ἑτέρας τῶν ἐπικρατειῶν, θέλει τῷ δοθῇ ἢ κατὰ τὸ δυνατόν μεγίστη ἀντίληψις πρὸς τε τὴν συντήρησιν τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν πραγμάτων, τὴν περὶ τῶν διασωθέντων ἀντικειμένων φροντίδα καὶ τὴν ἐξασφάλισιν καὶ ἀπόδοσιν αὐτῶν. Τὰ πράγματα ταῦτα δὲν θέλουσι καθυποβάλλεσθαι εἰς πληρωμὴν δικαιωμάτων, εἰμὴ μόνον ὡς πρὸς τὸ μέρος, ὅπερ ἤθελεν εἰσαχθῇ μετὰ ταῦτα πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν.

Αἱ ἐπιτόπιοι ἀρχαὶ θέλουσι συνδράμει, ὅλαις δυνάμεσι, τοὺς προξένους ὅπως ἐκπληρῶσι τὰ τοιαῦτα συντηρήσεως καὶ διοικήσεως καθήκοντα ἐπιβιλλόμενα αὐτοῖς εἰς τοιαύτας περι-

territorj nell' altro, senza essere sottoposti per tale traslocazione a una taglia, o tassa straordinaria qualunque.

Artic. XIII.

Il diritto di detrazione esercito a profitto del Tesoro Greco sopra l' esportazione e la trasferta fuori dello Stato delle eredità, ed altro spettanti ad esteri, non sarà più esercitato in Grecia, sopra le eredità o d' altri beni passati o appartenenti a dei sudditi Sardi, e reciprocamente il diritto di detrazione nel modo stesso, in cui è indicato qui sopra, non sarà esercito nel Regno di Sardegna sopra le eredità, od altri beni passati od appartenenti a dei sudditi Greci.

Artic. XIV.

Le Alte Parti contraenti convengono fra di loro di non dar ricetto a pirati in qualunque siasi porto, baja od ancoraggio dei rispettivi Stati, e di applicare tutto il rigore delle leggi contro chiunque fosse riconosciuto pirata, e contro tutte le persone, che venissero convinte di connivenza o complicità con essi. Tutti i bastimenti e carichi appartenenti a dei sudditi dei due Stati, che fossero predati da' pirati, e che questi conducessero nei porti dell' una o dell' altra Potenza, saranno restituiti ai rispettivi proprietari, od ai loro eredi, o rappresentanti debitamente autorizzati, se provano l' identità della proprietà; e la restituzione avrà luogo, quand' anche l' oggetto reclamato si trovasse nelle mani d' un terzo, mediante che sia constatato che l' acquirente sapeva, o poteva sapere, che l' oggetto, di cui si tratta, era proveniente di pirateria.

Artic. XV.

Nel caso, che una delle Alte Parti contraenti fosse in guerra con qualche Potenza, Nazione, o Stato i sudditi dell' altra potranno continuare il commercio e la navigazione cogli Stessi stati, eccetto colle città, o porti bloccati od assediati per terra o per mare. Ma in nissun caso carà loro permesso il commercio d' oggetti considerati contrabbando di guerra.

Artic. XVI.

In caso di guerra (che a Dio non piaccia) fra le due Alte Parti contraenti, i sudditi d' ambi gli Stati avranno un termine di sei mesi per esportare, vendere o liquidare la loro fortuna ed i loro interessi.

Artic. XVII.

Occorrendo che qualche bastimento da guerra o di commercio Greco o Sardo faccia naufragio nei porti, o alla costa de' rispettivi territorj sarà loro dato il più grande soccorso possibile, sia per la conservazione delle persone ed effetti, che per la sicurezza, la cura, e la consegna degli oggetti salvati; e questi non saranno sottoposti al pagamento di qualunque siasi diritto, se non che per quella parte, che fosse in seguito introdotta per l' interno consumo. Le Autorità locali accorderanno tutto il loro concorso ai Consoli nell' esercizio di questi doveri conservatori, e di amministrazione, che gli usi stabiliti ed il diritto internazionale loro impongono in pari circostanze.

στάσει από τε τὸ μεταξὺ ἔθνων δίκαιον καὶ τὰς καθ' ἐρωμένας συνθηκὰς.

Ἄρθρ. 18.

Ἐκάστη τῶν ὑψηλῶν συνομολογουσῶν δυνάμεων δύναται νὰ διατηρῇ εἰς τοὺς λιμένας καὶ τὰς ἐμπορικὰς πόλεις τῆς ἐτέρας, προξένους, ὑποπροξένους ἢ προξενικούς πράκτορας, οἵτινες θέλουσιν ἀπολαμβάνει πᾶσαν προστασίαν καὶ ἀναγκαίαν συνδρομὴν πρὸς τὴν ἀνήκουσαν τῶν χρῶν των ἐκπλήρωσιν.

Οἱ πρόξενοι οὗτοι, οἵασδήποτε καὶ ἂν ᾖ τὰς τάξεως, τακτικῶς διωρισμένοι ὑπὸ τῶν ἀμοιβαίων κυβερνήσεων των, καὶ ἀφοῦ λάβωσι τὸ ἐκτελεστήριον παρ' ἐκείνης εἰς τὴν ἐπικράτειαν τῆς ὁποίας πρόκειται νὰ διαμείνωσι, θέλουσιν ἀπολαύει, διὰ τε ἐκ τούτων καὶ κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων των, προνόμια ἴσα μὲ τοὺς τοῦ ἔθνους τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου ἐννοεῖται ὁμῶς, ὅτι ἂν τὰ προνόμια ταῦτα δὲν παρεχωρήθησαν εἰς τ' ἄλλα ἔθνη εἰμὴ ὑπὸ εἰδικῶν ὁρῶν, ἢ ἐτέρα τῶν συνομολογουσῶν κυβερνήσεων δὲν δύναται νὰ ἀπαίτῃ τὰ αὐτὰ εἰμὴ ἐκπληροῦσα τοὺς ἰδίους ὁρῶν. Ἐν τούτοις ῥητῶς διακηρύττεται, ὅτι, ἐν περιπτώσει παρανόμου ἢ ἀνοικείου ἐκ μέρους αὐτῶν διαγωγῆς ὡς πρὸς τοὺς νόμους ἢ τὴν κυβερνήσιν τῆς ἐπικρατείας, εἰς ἣν οἱ ῥηθέντες πρόξενοι, ὑποπρόξενοι ἢ ἐμπορικοὶ πράκτορες ἤθελον διαμείνει, δύναται νὰ καταδιωθῶσι καὶ τιμωρηθῶσι κατὰ τοὺς νόμους, καὶ νὰ στερηθῶσι τοῦ δικαίωματος τοῦ ἐκτελεῖν τὰ χρεῖ των κατὰ διαταγὴν τῆς προσβληθείσης κυβερνήσεως, ἥτις θέλει γνωστοποιῆσαι εἰς τὴν ἐτέραν τοὺς ὑπαγορεύσαντας τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν τῆς λόγους ἐννοεῖται δὲ, ὅτι τ' ἀρχεῖα καὶ λοιπὰ σχίσιν ἔχοντα μὲ τὰς ὑποθέσεις τοῦ προξενείου ἔγγραφα δὲν θέλουσι παντελῶς ἐξερευᾶσθαι, ἀλλὰ θέλουσι διατηρεῖσθαι ἐπιμελῶς ὑπὸ τὴν σφραγίδα τῶν προξένων, ὑποπροξένων ἢ ἐμπορικῶν πρακτόρων καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ μέρους τῆς διαμονῆς αὐτῶν.

Ἄρθρ. 19.

Οἱ πρόξενοι, ὑποπρόξενοι καὶ ἐμπορικοὶ πράκτορες ἢ οἱ ἀνηκόντως ἐπιτετραμμένοι νὰ τοὺς ἐκπληρώσωσι, θέλουσιν ἔχει τὸ δικαίωμα, ὡς τοιοῦτοι νὰ ἐκπληρώσωσι χρεῖ δικαστῶν ἢ διαιτητῶν εἰς τὰς μεταξὺ τῶν πλοιάρχων καὶ τῶν πληρωμάτων τῶν πλοίων τοῦ ἔθνους, τοῦ ὁποίου ἐπιβλέπουσι τὰ συμφέροντα, ἀναφυκομένης τυχὸν διενέξεως, χωρὶς νὰ δύναται αἱ ἐγγχώριοι ἀρχαὶ νὰ μεσολαβῶσιν, εἰμὴ μόνον ἐὰν ἡ διαγωγὴ τῶν πληρωμάτων ἢ τοῦ πλοιάρχου ἤθελε διαταράξει τὴν τάξιν καὶ τὴν ἡσυχίαν τοῦ τόπου, ἢ ἂν οἱ εἰρημένοι πρόξενοι, ὑποπρόξενοι καὶ ἐμπορικοὶ πράκτορες ἤθελον ἐπικαλεσθῇ τὴν μεσολαβήσιν των πρὸς ἐκτέλεσιν ἢ διατήρησιν τῶν ἀποφάσεων των ἐννοεῖται ὁμῶς, ὅτι τὸ εἶδος τοῦτο τῶν δικαστικῶν ἢ διαιτητικῶν ἀποφάσεων δὲν θέλει ἀποστερεῖ τὰ διαφερόμενα μέρη τοῦ δικαίωματος, τὸ ὁποῖον ἔχουσι τοῦ νὰ καταφύγωσι, μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν των, εἰς τὰ μέσα, τὰ ὁποῖα τοῖς παρέχουσιν οἱ νόμοι τῆς πατρίδος των.

Ἄρθρ. 20.

Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ῥηθέντας προξένους, ὑποπροξένους καὶ ἐμπορικοὺς πράκτορας νὰ ἐξαιτῶνται τὴν συνδρομὴν τῶν ἐγγχωρίων ἀρχῶν διὰ τὴν σύλληψιν κράτησιν καὶ φυλάκισιν τῶν δραπέτῶν πολεμικῶν ἢ ἐμπορικῶν πλοίων τῆς ἐπικρατείας των. Θέλουσι δὲ ἀπευθύνεσθαι, ἐπὶ τούτῳ εἰς τὰ δικαστήρια, τοὺς δικαστὰς ἢ ἄλλους ἀρμοδίους ὑπαλλήλους, καὶ θέλουσι ζητεῖ ἐγγράφως τοὺς εἰρημένους δραπέτας, ἀποδεικνύοντες διὰ τῆς κοινοποιήσεως τῶν βίβλων τῶν πλοίων ἢ τῶν ναυτολογίων (rôles d'équipage) ἢ δι' ἰδιαιτέρων ἐπισήμων ἐγγράφων, ὅτι τὰ δεῖνα άτομα ἀπετέλεσαν μέρος τῶν δεῖνα πληρωμάτων. Τῆς δὲ αἰτήσεως οὕτως αἰτιολογουμένης, δὲν θέλει ἀρνεῖσθαι ἡ ἀπόδοσις, παρεκτός ἂν οἱ δραπέται τυγχάνωσιν ὄντες ὑπῆκοοι τοῦ τόπου ἐνθα ἐδραπέτευσαν. Συλλαμβάνόμενοι οἱ τοιοῦτοι δραπέ-

Artic. XVIII.

Ognuna delle Alte Parti contraenti accorda all' altra la facoltà di stabilire, nei suoi porti e piazze di commercio, dei Consoli, Vice Consoli ed agenti commerciali, i quali godranno di tutta la protezione, e riceveranno tutta l' assistenza necessaria per adempire debitamente le loro funzioni. I Consoli, di qualunque classe sieno, debitamente nominati dal loro rispettivo governo, e dopo aver ottenuto l' exequatur da quello nel di cui territorio dovranno residere, vi godranno, sia per la loro persona, sia nell' esercizio delle loro funzioni de' privilegi, di cui vi godono i Consoli della nazione la più favorita. Egli e però inteso che se questi privilegi non sono accordati alle altre Nazioni, che sotto speciali condizioni, il Governo rispettivo non li può pretendere senza che adempisca quelle condizioni stesse. Del resto è espressamente dichiarato che nel caso di condotta illegale od impropria verso le leggi od il Governo del Paese, nel quale i detti Consoli, Vice Consoli od agenti commerciali risiedono, d' essi potranno essere inquisiti e puniti secondo le leggi, ed esser sospesi nell' esercizio delle loro funzioni dal Governo offeso, il quale fara conoscere all' altro i motivi, che l' avranno fatto agire in tal guisa. Ben inteso però, che gli archivi e documenti relativi agli affari Consolari, saranno esenti da qualunque ispezione, e dovranno essere, colla massima cura conservati sotto il sigillo del Console, Vice Console od agente commerciale, e di quello dell' Autorità del luogo della di lui residenza.

Artic. XIX.

I Consoli, Vice Consoli ed agenti commerciali, o quella persona, che in loro assenza fosse legalmente autorizzata a rappresentarli, avranno, come tali, il diritto di essere giudici, od arbitri nelle difference, che potrebbero nascere fra i capitani e gli equipaggi de' bastimenti della nazione, di cui rappresentano gli interessi, senza che le Autorità locali possano intervenire, salvo che la condotta degli equipaggi, o del Capitano disturbasse il buon ordine pubblico, o che i Consoli stessi richiedessero la loro intervento per far eseguire e mantenere le loro decisioni. È ben inteso che questa specie di giudicato o di arbitraggio non può privare le parti contendenti del diritto di ricorrere ai mezzi che loro offre la legge del proprio Paese al loro ripatrio.

Artic. XX.

I detti Consoli, Vice Consoli ed agenti commerciali sono autorizzati a richiedere l' assistenza delle Autorità locali per l' arresto, detenzione o prigionia dei disertori dei legni di guerra o di commercio della loro Nazione, ed a tale oggetto si dirigeranno ai tribunali, giudici od altri ufficiali competenti, e riclameranno per iscritto i disertori, constatando, o colla comunicazione de' registri del bastimento, o del ruolo d' equipaggio, od altri documenti ufficiali, che tali individui hanno fatto parte dei detti equipaggi; ed in tal guisa comprovato il reclamo, non sarà loro rifiutata l' estradizione purché però che non sieno sudditi del Paese ove hanno disertato. I disertori arrestati saranno messi a disposizione dei medesimi Consoli, Vice Consoli ed agenti com-

ται θέλουσι τίθεσθαι εἰς τὴν διάθεσιν τῶν, περὶ ὧν ὁ λόγος, προξένων, ὑποπροξένων ἢ πρακτόρων. Δύνανται δὲ καὶ νὰ κλεισθῶσιν εἰς τὰς δημοσίους φυλακὰς, ἐπὶ τῇ αἰτήσει καὶ δαπάναις τῶν αἰτούντων αὐτοὺς, ἵνα πεμφθῶσιν εἰς τὰ πλοῖα, εἰς ἃ ἀνήκουσιν ἢ εἰς ἄλλα τοῦ αὐτοῦ ἔθνους. Ἀλλ' ἂν δὲν ἀπεπεμφθῶσιν ἐν διαστήματι τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κρατήσεώς των, θέλουσιν ἀπολύεσθαι καὶ δὲν θέλουσι συλλαμβάνεσθαι πλέον ἐπὶ τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ· ἐννοεῖται ἐν τούτοις, ὅτι ἂν ὁ δραπετὴς τυγχάνῃ πράξας ἤδη κακούργημα ἢ πλημμελημα μετὰ τὴν ἀποτίθεισίν του, ἡμπορεῖ νὰ ἀναβληθῇ ἡ ἀπόδοσις αὐτοῦ μέχρι τοῦ τὸ ἐπιληφθέν τῆς ὑποθέσεως ταύτης δικαστήριον ἤθελεν ἐκδώσει τὴν ἀπόφασίν του καὶ ἤθελεν αὐτὴ ἐκτελεσθῇ.

Ἄρθρ. 21.

Ἄν ἐκάτερον τῶν εἰρημένων συνομολογούντων μερῶν χορηγήσῃ ἐπομένως εἰς ἄλλα ἔθνη εἰδικὰς τινὰς χάριτας, αἱ χάριτες αὗται θέλουσιν εἶσθαι ἀμέσως κοιναὶ καὶ πρὸς τὸ ἕτερον, ὅπερ θέλει ἀπολαύει τούτων ἄνευ οὐδενὸς θάρους, ἂν ἡ ὑπὲρ τοῦ ἄλλου ἔθνους παραχώρησις ὄωρεαν ἐγένετο ἢ ἐπὶ τῇ αὐτῇ ἢ ἴσης ἀξίας ἀντιστηκώσῃ, ἂν ἡ παραχώρησις ἐγένετο ὑπὸ ὄρους.

Ἄρθρ. 22.

Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις συναινεῖ, κατὰ τὴν ὑπὸ τῆς Σαρδηνίας ἐκφρασθεῖσαν ἐπιθυμίαν, εἰς τὸ νὰ ἰσχύωσιν ὅλοι οἱ ὅροι τῆς παρούσης συνθήκης καὶ ὡς πρὸς τὴν κυρίαρχον Ἡγεμονίαν τοῦ Μονάκου (di Monaco), ἥτις διατελεῖ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Σαρδηνίας, ἐπὶ τῷ ὄρω τῆς ἀμοιβαιότητος ἐκ μέρους τῆς εἰρημένης Ἡγεμονίας.

Ἄρθρ. 23.

Ἡ παρούσα συνθήκη θέλει ἰσχύει δεκαπέντε ἔτη κατὰ συνέχειαν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων, καὶ μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην, μέχρι τῆς παρελεύσεως δώδεκα εἰσέτι μηνῶν, ἀφοῦ ἡ μία τῶν ὑψηλῶν δυνάμεων φανερώσῃ εἰς τὴν ἑτέραν τὴν περὶ τῆς παύσεως τῆς συνθήκης ταύτης πρόθεσιν τῆς.

Ἄρθρ. 24.

Αἱ ἐπικυρώσεις τῆς παρούσης συνθήκης γενομένης εἰς τὰς δύο γλώσσας ἑλληνικὴν καὶ ἰταλικήν, θέλουσιν ἀνταλλαχθῇ εἰς Ἀθήνας, ἐν διαστήματι δύο μηνῶν ἢ καὶ πρότερον, ἂν ᾖναι δυνατόν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὑπογραφῆς.

Πρὸς πίστωσιν τούτων, ἀμφοτέρω οἱ πληρεξούσιοι τῶν Ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν, ὑπογράψαντες τὴν συνθήκην ταύτην, ἐπέθεντο τὰς σφραγίδας των.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τὴν δεκάτην ἐνάτην (31) Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ πρώτου ἔτους.

(Τ. Σ.)

(Ὑπογ.) Π. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Ἐπικυροῦμεν καὶ ἐπιβεβαιοῦμεν τὴν εἰρημένην συνθήκην κατὰ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα μέρη καὶ ἄρθρα, ὑποσχόμενοι δι' ἡμᾶς καὶ τοὺς ἡμετέρους κληρονόμους καὶ διαδόχους νὰ τὴν φυλάττωμεν πιστῶς χωρὶς νὰ προσβάλλωμεν αὐτὴν ἢ νὰ συγχερῶμεν νὰ προσβληθῇ οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον.

Ὅθεν, εἰς πίστωσιν, ὑπογράψαντες τὴν παρούσαν πράξιν τῆς ἐπικυρώσεως, ἐπεθέσαμεν τὴν τοῦ Βασιλείου ἡμῶν σφραγίδα.

Ἐξεδόθη τὴν δευτέραν (14) τοῦ μηνὸς Ἰουλίου, ἐν ἔτει μὲν Σωτηρίῳ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ πεντηκοστῷ πρώτῳ, τῆς δὲ ἡμετέρας Βασιλείας τῷ δεκάτῳ ἐνάτῳ.

Ο Θ Ω Ν

merciali, e potranno essere rinchiusi nelle prigioni pubbliche dietro richiesta ed a spese di quelli, che li reclamassero per esser rinviati ai bastimenti, ai quali appartenevano, o ad altri della stessa Nazione. Ma se non sono rimandati nello spazio di tre mesi decorrendi dal giorno del loro arresto, saranno messi in libertà, e non si farà più luogo al loro nuovo arresto per la stessa causa. Egli è convenuto, che se il disertore avesse commesso qualche delitto o misfatto dopo il suo sbarco potrà essere sospesa la sua estradizione fino a che il tribunale, presso del quale sia pendente il di lui processo abbia pronunciato la sentenza, e questa sia stata eseguita.

Artic. XXI.

Se pel tratto successivo e d' ora in poi, l' una delle dette Alte Parti contraenti accordasse qualche special favore ad un' altra Nazione in punto di commercio e di navigazione, questo favore sarà immediatamente acquistato dall' altra Parte, la quale lo godrà senza peso di specie alcuna, se fu accordato gratuitamente all' altra Nazione o accordando lo stesso compenso, od un equivalente, se la concessione è stata condizionale.

Artic. XXII.

Il governo Greco acconsente di secondare il desiderio del governo Sardo nell' estendere tutte le convenzioni del presente trattato al Principato sovrano di Monaco, stabilito sotto il protettorato di Sua Maestà il Re di Sardegna coll' obbligo di reciprocità per parte del detto Principato.

Artic. XXIII.

Il presente trattato sarà in vigore per quindici anni a datare dal giorno in cui avrà luogo lo scambio delle ratifiche, e al di là del suddetto termine fino allo spirare de' dodici mesi, dopo che una delle Alte Parti contraenti avrà annunciato all' altra la sua intenzione di farne cessare gli effetti.

Artic. XXIV.

Le ratifiche del presente Trattato, redatto in lingua Greca e in lingua Italiana saranno scambiate in Atene nello spazio di due mesi, o prima, se sarà possibile, a contare dal giorno in cui sarà sottoscritto.

In fede del che ambi i Plenipotenziarj delle Alte Parti contraenti hanno sottoscritto il presente Trattato e vi hanno apposto i loro sigilli.

Fatto in Atene il trentuno (19) Marzo dell' anno mille otto cento cinquanta uno.

(L. S.)

(Sottos:) P. F. PELOSO.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 26 (Παρελείφθη)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 27

ΑΘΗΝΑΙ, 25 Σεπτεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐπιβολῆς διοδίων ἐπὶ τῆς γεφύρας Παμίσου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ὑποβληθὲν εἰς ἡμᾶς ψήφισμα τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Παμίσου περὶ ἐπιβολῆς διοδίων ἐπὶ τῆς ὁμωνύμου γεφύρας τοῦ δήμου, καθὼς καὶ τὰ ἄρθρα 27 καὶ 120 τοῦ περὶ δήμων Νόμου.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Ἐγκρίνομεν τὴν παρὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Παμίσου ψηφισθεῖσαν ἐπιβολὴν τῶν ἐξῆς διοδίων ἐπὶ τῶν διερχομένων διὰ τῆς γεφύρας Παμίσου.

Α'. Τέσσαρα λεπτὰ δι' ἕκαστον ἄτομον.

Β'. Ἐξ λεπτὰ δι' ἕκαστον τῶν δι' αὐτῆς διερχομένων μεγάλων ζώων.

Ἄρθρ. 2.

Ἐξαίρουνται τῆς πληρωμῆς τῶν διοδίων οἱ ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικοὶ καὶ πολιτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ὑπάρχει τῆς Κυβερνήσεως, ὁ στρατὸς καὶ οἱ ἵπποι αὐτῶν.

Ἄρθρ. 3.

Τὰ ἐκ τῶν διοδίων εἰσπραχθεῖσα παρὰ τοῦ δήμου χρήματα προσδιορίζονται νὰ χρησιμεύωσιν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἐπισκευὴν τῆς γεφύρας, καὶ εἰς τὴν ἐπισκευὴν καὶ κατασκευὴν τῶν ἀναγκαίων δημοτικῶν ὁδῶν.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ διάρκειά τῆς εἰσπράξεως τῶν διοδίων προσδιορίζεται ἐπὶ πέντε ἔτη.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Σεπτεμβρίου 1851.

Ο Θ Ω Ν.

Δ. ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 28

ΑΘΗΝΑΙ, 29 Σεπτεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προσθήκης ὁκτώ πρὸς οἰκοδομὴν τετραγώνων ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ κήπου τοῦ λαοῦ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΤΟΣ 1851).

Ἐγκρίνομεν τὴν προσθήκην ὁκτώ πρὸς οἰκοδομὴν τετραγώνων ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ κήπου τοῦ λαοῦ, περιοριζομένης εἰς πέντε Βασ. τετραγωνικοὺς δέκα χιλιάδας.

Ἡ τροποποίησις αὕτη τοῦ ἐγκεκριμένου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν σχεδίου θέλει ἐκτελεσθῇ κατὰ τὰς γραμμὰς τοῦ φέροντος τὴν ἡμετέραν ἔγκρισιν ἀποσπάσματος ἐκ τοῦ σχεδίου τούτου.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργὸς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσιεύσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 18 Ἰουλίου 1851.

Ο Θ Ω Ν

Δ. ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 29 (Παρελείφθη)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 30

ΑΘΗΝΑΙ, 11 Ὀκτωβρίου.

ΝΟΜΟΣ ΡΠΒ'.

Περὶ χορηγήσεως συμπληρωτικῆς πιστώσεως ἐπὶ τῆς χρήσεως 1849 ἐκ δραχμῶν 57,733:35

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν ὡς ἐξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Χορηγοῦνται συμπληρωτικαὶ πιστώσεις ἐπὶ τῆς χρήσεως 1849 ἐκ δραχμῶν πεντήκοντα ἑπτὰ χιλιάδων, ἑπτακοσίων τριάκοντα τριῶν καὶ λεπτῶν τριάκοντα πέντε.

Ἄρθρ. 2.

Αἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ συμπληρωματικαὶ πιστώσεις θέλουσι διανεμηθῇ εἰς τὰ διάφορα κεφάλαια καὶ ἄρθρα τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν ἀρμοδίων ὑπουργείων, κατὰ τὸν ὅδε προσαρτώμενον πίνακα

Ἄρθρ. 3.

Τὰ ἐξῶδα, δι' ἃ χορηγοῦνται αἱ ἀνωτέρω συμπληρωματικαὶ πιστώσεις, θέλουσι πληρωθῇ ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1849.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 8 Σεπτεμβρίου 1851.

Ο Θ Ω Ν

Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Σεπτεμβρίου 1851.

Ὁ ἐπὶ τῆς Διαιουσίης Ὑπουργός

Ι. Κ. ΔΑΜΙΑΝΟΣ.

ΠΙΝΑΞ

Τῶν χορηγηθεισῶν διὰ Βασιλικῶν Διαταγμάτων ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν
ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1849 πιστώσεων.

Εἰδικοῦ προϋπολο- γισμοῦ		Ὄνομασία κεφαλαίων	Εἰδικὰ ποσὰ κατ' ἄρθρον	Ὀλικά ποσὰ καθ' ὑπουργεῖον	Παρατηρήσεις
Κ	Ἄρθρον				
Α΄.	5	Χρέος ἐξωτερικόν			
		Τόκοι δανείου Εὐνάρδου	733	35	733 35 Β. Διάταγμα τῆς 29 8βρίου 1850
Ζ΄.	4	Ἰπουργεῖον Δικαιοσύνης			
		Ἰποδίκων φυλακαὶ			
Η΄.	4	Διατροφή ὑποδίκων	6500		Β. Διάταγ. τῆς 9 7βρίου 1850
		Ἐξοδα ποινικῆς δικαιοσύνης			
Θ΄.	2	Ἐξοδα μεταφορᾶς ἀνακριτῶν	5500		Ὁμοίως
	4	Ἀποζημιώσεις μαρτύρων	5000	17000	Ὁμοίως
Σ΄.		Ἰπουργεῖον Ἐσωτερικῶν			
		Δημόσιος ἀσφάλεια			
	1	Γενικά μέτρα ἀσφαλείας	4000	4000	Β. Διάταγμα τῆς 7 9βρίου 1850
		Τὸ ὅλον δρχ		57733 35	

Παράρτημα τοῦ ἀπὸ 8 Σεπτεμβρίου 1851 νόμου.

Ἐθεωρήθη

Ἐν Ἀθήναις τὴν 8 Σεπτεμβρίου 1851.

Ο Θ Ω Ν

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως τοῦ Ἰπουργείου
τῶν Οἰκονομικῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατὰ γωμοδότησιν τοῦ Ἡμετέρου Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου
καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰ-
πουργοῦ ἀπεφασίσμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Εἰς θάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1849, καὶ ἐπὶ τοῦ κε-
φαλ. 1 «χρέος ἐξωτερικόν» ἄρθρ. 5 «τόκοι καὶ λοιπὰ ἐξοδα»
ἀνοίγο ἐν συμπληρωματικῇ πίστῳσιν εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ
τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργῶν ἐκ δρχμῶν ἐπτάκροσίων τριάκοντα
τριῶν ἰ καὶ λεπτῶν τριάκοντα πέντε 733:35, πρὸς ἐξόφλησιν
τοῦ ὑπερήμερας τόκου τῆς ἐκ φεάγκων 165,000 ῥ. δόσεως
τοῦ δνηείου τοῦ ἰπότου κυρίου Εὐνάρδου τῆς ἀ. Ἰανουαρίου 1849
καὶ πληρωθείσης ἐκ διαλειμμάτων ἐκπροθέσμως ἐντὸς τοῦ
ἔτους 1849.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ ἀνωτέρα συμπληρωματικὴ πίστῳσις θέλει τακτοποιηθῇ
διὰ νόμου κατὰ τὴν προεσχῇ συγκρότησιν τῶν Βουλῶν.

Ἄρθρ. 3.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς θέλει ἐνεργήσῃ
ὁ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 29 Ὀκτωβρίου 1850.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

ΑΜΑΛΙΑ

Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως τοῦ Ἰπουργείου
τῆς Δικαιοσύνης.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 24 Αὐγούστου ε. ε. πρᾶξιν τοῦ
ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ὑπουρ-
γοῦ τῆς Δικαιοσύνης, χορηγοῦμεν συμπληρωτικὴν πίστῳσιν ἐκ
δρχ. 17,000, προστιθεμένων εἰς τὸν τοῦ 1849 προϋπολογι-
σμόν τοῦ ὑπουργείου ὡς ἐφεξῆς.

Ἐπὶ τοῦ κεφ. Ζ΄. ἄρθρ. 4 (Διατροφή ὑποδίκων) δρ. 6500
» » Η΄. » 2 (μεταφορὰ ἀνακριτῶν) » 5500
» » Η΄. » 4 (ἀποζημ. μαρτύρων) » 5000
17000

Διὰ τὴν νομιμοποίησιν τοῦ ἀνωτέρου ποσοῦ θέλει ὑποβληθῇ ἐν καιρῷ εἰς τὰς Βουλὰς τὸ ἀνῆκον νομοσχέδιον.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος ἀνατίθεται εἰς τοὺς ὑπουργοὺς τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 9 Σεπτεμβρίου 1850.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλισσα
ΑΜΑΛΙΑ.

Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ. Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ, καὶ κοινῇ γνώμοδότησιν τοῦ ἡμετέρου ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Χορηγείται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν ἡ διὰ τοῦ εἰσαχθέντος εἰς τὴν Βουλὴν καὶ μὴ συζητηθέντος νομοσχεδίου ζητηθεῖσα συμπληρωτικὴ πίστωση ἐκ δραχμῶν τεσσαράκοντα χιλιάδων ἀριθ. 40,000 ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου Γ'. δημόσιος ἀσφάλεια, ἄρθρ. 1 «Γενικὰ μέτρα τῆς δημοσίου ἀσφαλείας», ἵνα χρησιμεύσῃ εἰς πληρωμὴν τῶν δι' ἑκτακτα μέτρα Ἑσωτερικῆς ἀσφαλείας καὶ εὐταξίας ἐξόδων.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ διὰ νόμου τακτοποίησις τῆς πιστώσεως ταύτης θέλει γενῆ ἄμα μετὰ τὴν συγκρότησιν τῶν Βουλῶν, καταλογιζομένη εἰς τὸ ῥηθὲν κεφάλαιον τῆς χρήσεως τοῦ 1849 ἔτους.

Ἄρθρ. 3.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 7 Νοεμβρίου 1849.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 31 (Παρελείφθη)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 32

ΑΘΗΝΑΙ, 22 Ὀκτωβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀποζηράνσεως τοῦ Βοιωτικοῦ πεδίου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ.

Ὑπ' ὅψιν ἔχοντες τὴν παρουσιαζομένην ἀνάγκην τοῦ νὰ ἐνεργηθῶσι ταχέως αἱ ἀπαιτούμεναι ἐργασίαι διὰ νὰ ἐξαφαισθῇ τὸ Βοιωτικὸν πεδίου ἀπὸ τὰς ἐνδεχομένας πλημμύρας, καὶ νὰ προφυλαχθῶσιν αἱ ἐθνικαὶ καὶ ιδιόκτητοι γαῖαι ἀπὸ τὰς ἐκ τούτων ζημίας.

Θεωροῦντες ὅτι, μέχρις οὗ ψηφισθῇ παρὰ τῶν Βουλῶν ὁ συνταχθεὶς εἰδικὸς νόμος καὶ ἡ ἀπαιτούμενη πίστωση, θέλει παρῆλθαι ἡ κατάλληλος ὥρα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀναγκασιτέρων ἐργασιῶν, καὶ θέλει ὑποφέρει καὶ τὸ δημόσιον καὶ οἱ κάτοικοι σημαντικὰς ζημίας· ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1) Ἐγκρίνομεν νὰ προκαταβληθῶσιν εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργὸν δραχ. 15 χιλιάδες εἰς λογαριασμὸν τῆς ψηφισθησομένης πιστώσεως πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ Βοιωτικοῦ πεδίου ἀπὸ ἐνδεχομένας πλημμύρας· θέλει δὲ γίνῃ χρῆσις τοῦ ποσοῦ τούτου εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀπαιτούμενων πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον ἐργασιῶν.

2) Ἡ ἀνωτέρω ποσότης θεωρουμένη ὡς προκαταβολὴ ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου, θέλει ἀναλογισθῇ ἐν καιρῷ μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἀποζηράνσεως καὶ ἀποδοθῇ παρὰ τῶν ιδιοκτητῶν τῶν γαιῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ μνησθέντος νόμου.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Ὀκτωβρίου 1851.

Ο Θ Ω Ν.

Δ. ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 33

ΑΘΗΝΑΙ, 30 Ὀκτωβρίου

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς λήξεως τῆς πρώτης Συνόδου τῆς τρίτης Βουλευτικῆς περιόδου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὅψιν τὸ ἄρθρον 30 τοῦ συντάγματος κηρύττομεν τὴν λήξιν τῆς πρώτης συνόδου τῆς τρίτης βουλευτικῆς περιόδου.

Ὁ ἡμέτερος πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν θέλει κοινοποιήσει τὸ παρὸν διάταγμα εἰς τὴν γερουσίαν, ὃ δὲ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργὸς εἰς τὴν Βουλὴν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Ὀκτωβρίου 1851.

Ο Θ Ω Ν

Δ. ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ. Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐνάρξεως τῆς δευτέρας συνόδου τῆς τρίτης Βουλευτικῆς περιόδου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὅψιν τὸ ἄρθρον 30 τοῦ συντάγματος συγκαλοῦμεν τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν εἰς Ἀθήνας τὴν 31 Ὀκτωβρίου ἐνεστῶτος ἔτους, ἡμέραν ἐνάρξεως τῆς δευτέρας συνόδου τῆς τρίτης βουλευτικῆς περιόδου.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Ὀκτωβρίου 1851.

Ο Θ Ω Ν.

Δ. ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 34

ΑΘΗΝΑΙ, 6 Νοεμβρίου.

ΝΟΜΟΣ ΡΑΓ'.

Περὶ στρατολογίας τε καὶ ναυτολογίας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Ἡ διὰ τὸν στρατὸν τῆς γραμμῆς στρατολογία καὶ ἡ διὰ τὸ βασιλικὸν ναυτικὸν ναυτολογία προσδιορίζεται κατὰ τὸ 1851 ἔτος εἰς 1077 ἄνδρας.

Οἱ 1077 οὗτοι ἄνδρες θέλουσι διανεμηθῇ, κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ ὑπὸ μὲν τῶν νομαρχῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας, ὑπὸ δὲ τῶν ἐπαρχῶν, εἰς τοὺς δήμους.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ διὰ τὴν ναυτικὴν ὑπηρεσίαν ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς θέλει ληφθῇ ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν νεοσυλλέκτων, οἵτινες εἶναι μᾶλλον ἐξησκημένοι εἰς τοῦ ναυτοῦ τὸ ἐπάγγελμα ἢ εἰς ἄλλην τινὰ χρήσιμον εἰς τὰ ναυτικὰ τέχνην, συνεννοουμένου ἐπὶ τούτῳ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ναυτικῶν μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν.

Ἄρθρ. 3.

Ὅστις κληρωθεὶς καὶ μὴ ἀπαλλαγεῖ ὀριστικῶς δραπετεύσει, πρὶν δώσῃ τὸν στρατιωτικὸν ὄρκον, τιμωρεῖται, ἐὰν δὲ ἐπανεέλθῃ ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κληρώσεως εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ καθήκοντος, μὲ φυλάκισιν ἐνὸς μηνὸς μέχρι ἐνὸς ἔτους· ὁ δὲ ἀρμόδιος ἐπαρχὸς, παρελθούσης τῆς προθεσμίας, καὶ μὴ ἐμφανισθέντος τοῦ εἰρημένου δραπετοῦ, ἀναπληροῖ αὐτὸν δι' ἀντικαταστάτου, ὅστις λαμβάνει μέχρι τῶν πεντακοσίων δραχμῶν, εἰσπραττομένων ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος τῆς περιουσίας τοῦ δραπετοῦ, ἐνεργουμένης τῆς κατασχέσεως καὶ ἐκποιήσεως τῆς περιουσίας αὐτοῦ παρὰ τοῦ ἐπαρχοῦ.

Ἐὰν ὁ δραπετεύσας στερεῖται περιουσίας ἢ δὲν ἐξαρκῇ αὕτη, ἢ ὑποχρέωσις μεταβαίνει εἰς τὸν πατέρα καὶ εἰς τὸν δῆμον.

Ὁ μὲν πατὴρ ὑποχρεοῦται νὰ συνεισφέρῃ ἀπὸ 120 μέχρι 200 δραχμῶν, ὁ δὲ δῆμος, τὸ ἐλλεῖπον πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀπαιτουμένου διὰ τὴν ἀντικατάστασιν ποσοῦ, ἐὰν ἡ περιουσία τοῦ δραπετοῦ καὶ ἡ συνεισφορά τοῦ πατρὸς αὐτοῦ δὲν ἀρκούσι.

Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον προσδιορίζει τὸ εἰς τὸν πατέρα ἀναλογεῖν ποσὸν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω τεθεισῶν θάσεων, λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὴν περιουσίαν τοῦ πατρὸς.

Ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ πατρὸς ἢ τοῦ δήμου ὁ νομάρχης δύναται νὰ μεταρρυθμίσῃ τὴν ἀπόφασιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου· ἡ ἀπόφασις δὲ τοῦ νομάρχου εἶναι ἀνέκκλητος.

Αἱ περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἀνωτάτου ὅρου διατάξεις τοῦ περὶ δημοτικῶν φέρων νόμου δὲν ἰσχύουν, ὡσάκις οἱ πόροι τοῦ δήμου δὲν ἐξαρκούν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλομένων ὑποχρεώσεων.

Τὰ περὶ τούτων θέλουσι κανονισθῇ ἐν γένει διὰ βασιλικοῦ διατάγματος.

Ἐὰν δ' ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 46 τοῦ ἀπὸ 18/30 Ἰανουαρίου 1838 βασιλικοῦ διατάγματος περὶ ἐκτελέσεως τῆς στρατολογίας νόμου ὀριζομένης προθεσμίας δὲν ᾔθελεν εὑρεθῇ ὁ ἀντικαταστάτης, ὑποχρεοῦται νὰ στρατεύσῃ ὁ ἐπιλαχὼν, λαμβάνων μετὰ τὸ τέλος τῆς στρατείας τοῦ δραχμὰς πεντακοσίας· τὸ ποσὸν δὲ τοῦτο θέλει παρακατατεθῇ εἰς τὸ διὰ βασιλικοῦ διατάγματος προσδιορισθόμενον ταμεῖον.

Ἡ ἀνωτέρω περὶ παραδόσεως τῶν χρημάτων διάταξις ἐφαρμόζεται καὶ ὡς πρὸς τοὺς ἀντικαταστάτας.

Αἱ περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων διατάξεις ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῆς ἐκποιήσεως τῆς περιουσίας τῶν δραπετῶν καὶ τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὑποχρεωμένων νὰ συνεισφέρωσιν.

Ἄρθρ. 4.

Ὁ δραπετεύσας συλλαμβανόμενος, ἐὰν δὲν ὑπερέβῃ τὸ τεσσαρακστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, κατατάσσεται εἰς τὸν στρατὸν, καὶ ἐκπίπτει ἀπὸ τὴν ἀναλογίαν τοῦ δήλου.

Ἄρθρ. 5.

Αἱ περὶ δραπετοῦ ἀνωτέρω διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ πρὸς τὸν κληρωθέντα, ὅστις, μὴ ἀπαλλαγεῖς ὀριστικῶς, δὲν ᾔθελεν ἐμφανισθῇ ποσῶς εἰς τὰς ἀρμοδίους ἀρχάς, εἰς ἃς ὀφείλει νὰ ἐμφανισθῇ πρὶν δώσῃ τὸν στρατιωτικὸν ὄρκον.

Ἄρθρ. 6.

Εἰς τὸν ἐκτὸς τοῦ κράτους εὐρισκόμενον κληρωθέντα παραχωρεῖται τετράμηνος προθεσμία ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν δημοσιεύεται ἡ κληρώσις του διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερσεως παρὰ τοῦ ἐπαρχοῦ, ἐντὸς τῆς ὁποίας ὀφείλει νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ δημάρχου τοῦ δήμου, εἰς τὸν ὅποτον ἐκληρώθη· ἐὰν ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας δὲν ᾔθελεν ἐμφανισθῇ, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 3, 4 καὶ 5 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 7.

Ὅστις ἐπιφέρει εἰς ἑαυτὸν ἐκούσιαν ἀσθένειαν ἢ ἄλλην σωματικὴν βλάβην διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, ἐὰν ἐκ τούτου κατέστη προσκαίρως ἢ διαρκῶς ἀνίκανος τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν ἐνὸς μηνὸς μέχρι ἐνὸς ἔτους, τιθέμενος πρὸς τούτους εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου διὰ τὸν τεταγμένον τῆς ὑπηρεσίας χρόνον.

Τὸ ἥμισυ τῆς ἀνωτέρω ποινῆς τῆς φυλακίσεως ἐπιβάλλεται καὶ εἰς τοὺς συνεργούς· ἐὰν δὲ οὗτοι εἶναι ἰατροί, χειρουργοί, ἢ φαρμακοποιοί, καταδικάζονται εἰς φυλάκισιν ἐνὸς μηνὸς μέχρι ἐνὸς ἔτους.

Ἄρθρ. 8.

Ἰατροὶ ἢ χειρουργοί, οἵτινες προσκληθέντες νὰ δώσωσι τὴν γνώμην των, δεχθῶσι δῶρα ἢ ὑποσχέσεις χάριν τῆς γνωμοδότησεώς των, τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 456, 457 καὶ 458 τοῦ ποινικοῦ νόμου, εἴτε ἐδέχθησαν τὰ δῶρα ἢ τὰς περὶ τούτου ὑποσχέσεις, ἀφοῦ προσεκληθῆσαν νὰ δώσωσι τὴν γνώμην των, εἴτε ἐδέχθησαν αὐτὰ προηγουμένως, ἀρμόδιοι ὄντες εἰς τοιαύτην γνωμοδότησιν.

Ἀπαγορεύεται εἰς αὐτοὺς ὑπὸ τὴν ἰδίαν ποινὴν τοῦ νὰ δεχθῶσι τι καὶ δι' ἀπαλλαγὴν, δικαίως γενομένην.

Ἄρθρ. 9.

Δημοτικοὶ ὑπάλληλοι, οἵτινες δὲν ᾔθελον ἐκπληρώσει τὰ ἐπιβαλλόμενα αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ περὶ στρατολογίας νόμου χρέη, τιμωροῦνται παρὰ τοῦ νομάρχου μὲ πειθαρχικὸν πρόστιμον 10—15 δραχμῶν, ἐπιφυλιττομένης τῆς ποινικῆς καταδιώξεως, ἐὰν αἱ πράξεις αὐτῶν φέρωσιν ἐγκληματικὸν χαρακτήρα.

Κατὰ τῶν πειθαρχικῶν ἀποφάσεων τοῦ νομάρχου γίνεται

προσφυγή ενώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ὅστις ἀποφασίζει ὀριστικῶς· τὰ δὲ πρόστιμα ἀποδίδονται εἰς τὸ δημοτικὸν ταμεῖον

Ἄρθρ. 10.

Ἡ διάρκεια τῆς φυλακίσεως, δυνάμει δικαστικῆς ἀποφάσεως δὲν καταλογίζεται εἰς τὸν ἀπαιτούμενον ἀπὸ τὸν περὶ ἀπογραφῆς νόμον χρόνον τῆς ἐν ἐνεργείᾳ ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 11.

Αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 3 καὶ ἐπόμεναι τοῦ παρόντος νόμου ἐκτὸς τῆς τῶν ἐπιλιχόντων ὑποχρέσεως τῶν παρελθόντων ἐτῶν μέχρι τοῦ 1849 ἔτους, καὶ τούτου συμπεριλαμβανομένου, ἐφαρμόζονται καὶ κατὰ τῶν ὑπὸ τὰ παρελθόντα εἴη καθυστερούντων στρατευσίμων, καὶ τῶν συνεργῶν καὶ συναιτιῶν αὐτῶν, διὰ πράξεις ἐνεργηθησομένης μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου. Αἱ δὲ προθεσμίαι τῶν ἁρθρῶν 3 καὶ 6 ὡς πρὸς τοὺς καθυστερούντας στρατευσίμους ἄρχονται ἕνα μῆνα ἀπὸ τῆς δημοσίευσος αὐτοῦ.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ἀπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ καὶ ἐκτελεσθῇ, καθ' ὃ Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 1 Νοεμβρίου 1851.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΜΗΛΙΟΣ,
Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους

Ἐν Ἀθήναις τὴν 3 Νοεμβρίου 1851.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Ι. Κ. ΔΑΜΙΑΝΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐναρξέως τῶν Βουλῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 30 τοῦ Συντάγματος κηρύττομεν τὴν ἐναρξιν τῆς δευτέρας Συνόδου τῆς τρίτης Βουλευτικῆς περιόδου.

Ὁ ἡμέτερος πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ἐπιφορτίζεται νὰ κοινοποιήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν εἰς ἐν συνηγμένα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 31 Ὀκτωβρίου 1851.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 35.

ΑΘΗΝΑΙ, 15 Νοεμβρίου.

ΝΟΜΟΣ ΡΗΔ'.

Περὶ βιβλίου ναυτοδανείων, (Libreto).

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς γερουσίας ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάττομεν τ' ἀκόλουθα.

Ἄρθρ. 1.

Πᾶν πλοῖον ὑπὸ σημαίαν ἑλληνικὴν χωρητικότητος πλέων τῶν δέκα τόνων, ὀφείλει νὰ ᾖ ἐφωδιασμένον μὲ βιβλίον, ἐν ᾧ θέλουν καταχωρίζεσθαι, ἐπιμελεία τῶν δανειστῶν, α) τὰ προνοούμενα ἀπὸ τὸν § Η. περίπτωσιν 5'. τοῦ ἁρθροῦ 191 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου, ἥτοι τὰ πρὸ τοῦ ἀπόπλου ὀφειλόμενα διὰ προμήθειαν, (fourniture), ἐργασίαν ἢ ἡμερομίσθια, δι' ἐπισκευήν, τροφάς, ἐφοπλισμὸν, καὶ ἐξάρτισιν τοῦ πλοίου, καὶ β) κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν, τὰ μεταξὺ τῶν δανειστῶν καὶ τοῦ πλοιάρχου, ἢ τοῦ ἰδιοκτήτου συνομολογούμενα ναυτικά δάνεια· ἄλλως στεροῦνται ἀμφότεροι τῶν παρὰ τοῦ νόμου χορηγουμένων προνομίων.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ πρὸς τὴν μὴ ἰδιοκτήτην πλοίαρχον χορηγητέα ἄδεια τῶν ἰδιοκτητῶν τοῦ πλοίου πρὸς τὸ ναυτοδανείζεσθαι, ἐπισήμως συνταχθεῖσα, καταχωρίζεται εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου· ἡ ἄδεια αὕτη δὲν ἀπαιτεῖται, ὅσῳ ὁ πλοίαρχος εὐρίσκειται εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ ἁρθροῦ 234 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου προβλεπομένας περιπτώσεις τῆς ἀνάγκης· ἀλλὰ καὶ τὰ οὕτω λαμβανόμενα δάνεια δὲν ἔχουσι προνόμιον, ἂν ἡ περὶ δανείου διαταγμένη ὑπὸ τοῦ μνηθέντος ἁρθροῦ ἄδεια τῆς ἀρχῆς δὲν καταχωρισθῇ ὑπ' αὐτῆς εἰς τὸ βιβλίον, ὁμοῦ μὲ τὸ συμβόλαιον τοῦ ναυτικοῦ δανείου.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον χορηγητέα ἄδεια τῆς ἀρχῆς θέλει στηρίζεσθαι, οὐχὶ μόνον εἰς τὴν παρὰ τοῦ ἁρθρ. 234 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου διαγραφομένην ἐκθεσιν τοῦ πληρώματος, ἀλλὰ καὶ εἰς γνωμοδότησιν πραγματοποιημένων, διοριζομένων ὑπὸ τῆς ἰδίας ἀρχῆς, πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἀνάγκης καὶ τοῦ ἀπαιτούμενου ποσού.

Ἐν τῇ ἄδειᾳ ταύτῃ γίνεσθαι ῥητῶς μνηεῖς τῆς τηρήσεως τῶν διατυπώσεων τούτων.

Ἄρθρ. 4.

Ἐὰν κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ μνηθέντος ἁρθροῦ 234 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου ἐγκριθῇ ἀντὶ ναυτοδανείου, ἢ πώλησις πραγμάτων, ὀφείλει ἡ χορηγοῦσα τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν ἀρχὴ νὰ καταχωρίσῃ εἰς τὸ βιβλίον τὴν περὶ τοῦ μέτρου τούτου ἄδειαν ἐπὶ προστίμῳ δραχ. 50—500.

Ἄρθρ. 5.

Τῶν ναυτικῶν δανείων ἢ τε κατὰτάξεις καὶ πληρωμὴ γίνεται κατὰ τὴν ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ πλοίου χρονολογικὴν τάξιν τῆς ἐγγραφῆς των· ἀλλὰ τὰ κατὰ τὸν τελευταῖον διάπλουν διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ πλοίου ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἢ ἀλλοδαπῇ συνομολογούμενα ναυτοδάνεια προτιμῶνται τῶν προεγγεγραμμένων, πρὸς ἄλληλα δὲ προτιμῶνται τὰ νεώτερα τῶν προγενεστέρων. Ἐὰν δὲ τὸ πλοῖον φθάσῃ εἰς τὸν τόπον, πρὸς ὃν διεσθύνεται, καὶ ἐπιχειρήσῃ νέον πλοῦν, χωρὶς ταῦτα νὰ ἐξοφληθῶσιν, ἀποβάλλουν τὸ ἐξαιρετικὸν τοῦτο προνόμιον καὶ κατατάσσονται κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ἐγγραφῆς των.

Ἀλλ' ἐὰν δὲν φθάσῃ εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον, ἢ ἂν δὲν προδιωρίσθῃ ἐξ ἀρχῆς τοιοῦτος, τὰ τοιαῦτα δάνεια διατηροῦσι τὸ προνόμιόν των ἐπὶ τῶν προγενεστέρων δανείων, ἐξ μὲν μῆνας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ πλοίου ἀπὸ τοῦ τόπου, ἐνθα ἐγένετο τὸ ἐνεκα ἀνάγκης ναυτοδάνειον, ἐὰν τὸ πλοῖον ταξιδεύσῃ κατὰ τὴν Μεσόγειον, τὸν Εὐξείνιον Πόντον, τὴν Μαιώτιδα λίμνην καὶ τὸν Ἀχνούβιον, ἐννέα δὲ μῆνας ὅπου ἄλλοθι.

Οἱ τόκοι δὲν χαίρουσι προνόμιον. εἰμὴ ἐπὶ ἐν ἔτος μετὰ τὴν καταχώρησιν τῶν δανείων εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου ἐὰν εἰς τὸ συμβόλαιον δὲν ὀρίσθῃ βραχυτέρα προθεσμία.

Ἄρθρ. 6.

Ἡ καταχώρησις τῶν ἐν τῷ πρώτῳ ἁρθρῳ ἀναφερομένων δανείων, ὡς καὶ ἡ ἐξόφλησις αὐτῶν, πρέπει νὰ ἐνεργῇται ἐν μὲν

τ Ἑλλάδι ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου προέδρου τῶν ἐμποροδικῶν, ἢ ὅπου τοιοῦτος δὲν ὑπάρχει ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου εἰρηνοδίκου, ἐν δετῇ ἀλλοδαπῇ ὑπὸ τῆς ἐλληνικῆς προξενικῆς ἀρχῆς, ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτῆς, ὑπὸ τῆς προξενικῆς ἢ τῆς τοπικῆς ἀρχῆς ἄλλης δυνάμεως, προσλαμβανόμενων ἐκάστοτε καὶ δύο γνωστῶν μαρτύρων, θεσφαίνοντων τὴν ταυτότητα τοῦ δανειστοῦ, ἢ τοῦ νομίμου πληρεξουσίου του, καὶ προσυπογραφεμένων εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου μετὰ τοῦ δανειστοῦ καὶ ὀφειλέτου.

Ἀντίγραφον τοῦ ναυτοδανείου συμβολαίου, ἐπικυρωμένον παρὰ τῶν ἀνωτέρω ἀρχῶν, μὲ περίληψιν τῶν πρὸ αὐτοῦ ἐγγεγραμμένων καὶ μὴ ἐξοφληθέντων δανείων, δίδεται ἐκάστοτε παρὰ τῶν ἰδίων ἀρχῶν εἰς τὸν δανειστὴν κατ' αἰτησίαν του· ἐντὸς δ' ἐνὸς μηνὸς στέλλουσιν εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ ἐμποροδικείου τῆς περιφέρειας εἰς ἣν ὑπάγεται τὸ ὑπέγγυον πλοῖον ἀντίγραφον, οἱ μὲν δανεισταὶ τοῦ δανειακοῦ συμβολαίου μετὰ τῆς μνημονευθείσης περιλήψεως, οἱ δὲ πλοίαρχοι, τοῦ τῆς ἐξοφλήσεως, ἐπικυρωμένα προσηκόντως.

Πᾶσα δὲ περὶ τὴν ἀποστολὴν τῶν ἀντιγράφων τούτων ἐκ μέρους τῶν τε δανειστῶν ἢ πλοιαρχῶν ἀμέλεια, καθιστᾷ ἐν περιπτώσει ὀπωλείας τοῦ βιβλίου, τὸν μὲν πρῶτον ἐκπτωτον τῶν ἐκ τῆς ἐγγραφῆς προνομίων του ὡς πρὸς τὰ δάνεια, τὰ συνολογθέντα καὶ ἐγγραφέντα μετὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ βιβλίου, τὸν δὲ τελευταῖον, τιμωρητέον μὲ πρόστιμον δραχ. 10—200.

Ὁ πρόεδρος τῶν ἐμποροδικῶν ὀφείλει νὰ καταχωρίζῃ ἀμέσως, τ' ἀνωτέρω ἀντίγραφα εἰς ἐπὶ τούτῳ βιβλίον, διατηρούμενον ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ ἐμποροδικείου, καὶ χρησιμεύον ὡς εὐρετήριο, ἐπιδεικνύμενον εἰς πάντα, ἔχοντα συμφέρον.

Ἄρθρ. 7.

Τὰ βιβλία ἡριθμημένα, μονογραφημένα καὶ ἐσφραγισμένα ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν ἐμποροδικῶν, κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς δικαιοσύνης δοθησόμενον τύπον, στέλλονται παρὰ τοῦ αὐτοῦ προέδρου πρὸς τὸν ἀρμοδίον κεντρικὸν λιμενάρχην, ὅστις κατὰ τὰς ἐκδοθησομένας ὁδηγίας, τὰ διανέμει εἰς τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἀξιωματικούς τῶν λιμένων.

Ἐκάστη δὲ λιμενικὴ ἀρχὴ, πρὶν ἢ παραδώσῃ πρὸς τὸν πλοίαρχον τὸ βιβλίον, ὀφείλει ἐπὶ προστίμῳ δραχ. 20—200 νὰ καταχωρίσῃ εἰς αὐτὸ ἃ τὰ κατὰ τὸ ἄρθρ. 2 ἐγγράφον πληρεξουσίου, εἰς αὐτὸν ὑπάρχει, καὶ ἐπὶ περίληψιν τοῦ ἐγγράφου τῆς ιδιοκτησίας τοῦ πλοίου, περιέχουσιν τὰ ὀνόματα καὶ τὰ μερίδια τῶν ιδιοκτητῶν, τὴν κατὰ τὸν νόμον χωρητικότητα καὶ τὴν ἡλικίαν τοῦ πλοίου· ἂν δ' ἡ ἡλικία τοῦ πλοίου ᾖ ἀγνωστος, προσδιορίζεται ἐπιμελείᾳ τῆς αὐτῆς ἀρχῆς διὰ πραγματογνωμόνων ὑπὸ τῆς ἰδίας διοριζομένων.

Εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο σημειοῦται ἐκάστοτε καὶ πᾶσα μεταβολὴ τῆς ιδιοκτησίας.

Ἄρθρ. 8.

Τὰ βιβλία πληρόνονται διὰ μὲν τὰ ἀπὸ 10—30 τόνων πλοῖα ἀνὰ μίαν δραχμὴν, διὰ δὲ τὰ ἀπὸ 31—100 δραχ. τρεῖς, καὶ διὰ τὰ 101 καὶ ἐπέκεινα δραχ. 5, χωρὶς νὰ ὑπόκεινται εἰς ἄλλο τέλος χαρτοσήμου.

Ἄρθρ. 9.

Τὰ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ναυπηγηθέντα πλοῖα ὀφείλουν ἀμέσως νὰ ἐροδιασθῶσι μὲ βιβλίον, τὰ δὲ λοιπὰ μετὰ παρέλευσιν 3 μηνῶν ἀπὸ τῆς εἰρημένης δημοσίευσως· εἰς πλοῖον δὲ μὴ ἐροδιασθὲν μὲ τοιοῦτον βιβλίον ὅτε καὶ ὅπως ὁ νόμος ὀρίζει, δὲν χορηγεῖται ἡ τῆς ἀναχωρήσεως ἄδεια ὑπὸ τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 10.

Τῶν τελευταίων τούτων οἱ προνομιοῦχοι δανεισταὶ ὀφείλουν ἐντὸς τῆς ἐξαμήνου προθεσμίας νὰ δηλώσωσιν εἰς τὸν πρόεδρον τῶν ἐμποροδικῶν τῆς περιφέρειας εἰς ἣν ἀνήκει τὸ πλοῖον δι' ἀντιγράφων, ἐπικυρωμένων παρὰ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν τὰ δάνεια των, ὅπως ἐγγραφῶσιν αὐτὰ εἰς τὸ βιβλίον.

Τὰ οὕτω δηλωθησόμενα δάνεια διατηροῦν πρὸς ἀλλήλα τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου κεκτημένον προνόμιον· προτιμῶνται δὲ τῶν μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς εἰρημένης ἐπὶ 3 μηνῶν προθεσμίας συνολογούμενων ναυτοδανείων, ἐκτὸς τῶν δι' ἀνάγκας τοῦ πλοίου κατὰ τὸν τελευταῖον πλοῦν γενομένων· ἄλλως στεροῦνται τοῦ κεκτημένου, ὡς εἴρηται, προνομίου.

Μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἐξαμήνου προθεσμίας ὁ πρόεδρος ἐγγράφει ἀμέσως τὰ ὡς ἀνωτέρω δηλωθέντα αὐτῷ δάνεια εἰς τὸ ἀνήκον βιβλίον, καὶ παραπέμπει αὐτὸ εἰς τὸν ἀρμοδίον λιμενάρχην διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἀντίγραφον δὲ τῶν συμβολαίων τῶν εἰρημένων δανείων καταχωρίζει καὶ εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 εὐρετήριο.

Ἄρθρ. 11.

Τὰ διὰ τοῦ παρόντος νόμου διαγραφόμενα πρόστιμα ἐπιβάλλονται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργείου.

Ἄρθρ. 12.

Ὁ παρὼν Νόμος θέλει προσαρτηθῇ εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστου βιβλίου, ἀντίτυπα δ' αὐτοῦ θέλουν ἐξαποσταλῇ ἀνευ ἀναβολῆς πρὸς τὰς προξενικὰς ἀρχάς, διὰ νὰ δημοσιευθῶσι παρ' αὐτῶν ἀμέσως δι' ἐγγυρίων ἐφημερίδων.

Ἄρθρ. 13.

Τὸ ἄρθρ. 312 καὶ ὅλαι αἱ εἰς τὸν παρόντα νόμον ἀντιβαῖνουσαι διατάξεις τοῦ ἐμπορικοῦ Νόμου ἀκυροῦνται.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τε τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 13 Νοεμβρίου 1851.

Ο Θ Ω Ν.

Ι. Κ. ΔΑΜΙΑΝΟΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 13 Νοεμβρίου 1851.

Ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ι. Κ. ΔΑΜΙΑΝΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ δημοσιεύσεως τῆς μεταξύ Ἑλλάδος καὶ τοῦ Βασιλείου τῶν Κάτω Χωρῶν προσθέτου συμβάσεως περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ: ΘΕΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπικυρώσαντες τῇ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας συναίνεσει, ἐκφρασθεῖση ἐν ταῖς ἀπὸ 4 Σεπτεμβρίου καὶ 1 Ὀκτωβρίου ἐνεστῶτος ἔτους συνεδριάσεσιν αὐτῶν, τὴν μεταξύ ἡμῶν καὶ τοῦ Μεγαλειστάτου Βασιλέως τῶν Κάτω Χωρῶν συνομολογηθῆσαν ἐνταῦθα τὴν 18/30 Ἰουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους πρόσθετον σύμβασιν εἰς τὴν ἀπὸ 10/22 Φεβρουαρίου 1843 μεταξύ Ἑλλάδος καὶ τοῦ εἰρημένου Βασιλείου Συνθήκην περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας, διατάττομεν τὴν διὰ τῆς ἑφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσιν αὐτῆς.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν ἑξωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει ἐνεργῆσαι τὰ δέοντα.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 29 Ὀκτωβρίου 1851.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Πρόσθετος εἰς τὴν ἀπὸ 10/22 Φεβρουαρίου 1843 μεταξύ Ἑλλάδος καὶ τοῦ Βασιλείου τῶν Κάτω Χωρῶν Συνθήκην ἐμπορίας τε καὶ ναυτιλίας ὑπογραφείσα ἐν Ἀθῆναις τὴν 18/30 Ἰουνίου 1851, ἧς αἱ ἐπικυρώσεις ἀντηλλάγησαν ἐπίσης ἐν Ἀθῆναις τὴν 6/18 Ὀκτωβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ: ΘΕΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Δηλοποιοῦμεν πρὸς οὓς τινὰς ἀνήκει, ὅτι συναφθεῖσης τὴν 18/30 Ἰουνίου ἐνεστῶτος ἔτους μεταξύ ἡμῶν καὶ τοῦ Μεγαλειστάτου Βασιλέως τῶν Κάτω Χωρῶν προσθέτου εἰς τὴν ἀπὸ 10/22 Φεβρουαρίου 1843 περὶ ἐμπορίας καὶ Ναυτιλίας Συνθήκην συμβάσεως, ἧς τὸ περιεχόμενον ἔπεται :

Ὁ Μεγαλειστάτος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, ἀφ' ἐνὸς καὶ ὁ Μεγαλειστάτος Βασιλεὺς τῶν Κάτω Χωρῶν ἀφ' ἑτέρου, ἐπὶ τῇ προθέσει τοῦ νὰ ἐπεκτείνωσιν ἐτι μᾶλλον τὰς ὡς πρὸς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν ὑπαρχούσας ἥδη μεταξύ τῶν ἐπικρατειῶν τῶν σχέσεις, θεωρήσαντες χρήσιμον νὰ συναψῶσι σύμβασιν πρόσθετον εἰς τὴν ἀπὸ 10/22 Φεβρουαρίου 1843 συνθήκην περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας ἐρωδιάσαν, ἐπὶ τούτῳ, μὲ τ' ἀνηκόντα πληρεξούσια ἔγγραφα.

Ὁ μὲν Μεγαλειστάτος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, τὸν Κύριον Πέτρον Δελιγιάννην, Βουλευτὴν, ἱππότην τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ Βασιλικοῦ Αὐτοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος, Μεγαλόσταυρον τοῦ Ῥωσικοῦ Τάγματος τῆς Ἁγίας Ἄννης, ἀνώτερον Ταξίαρχον τοῦ Ἀνοβερικοῦ Τάγματος τῶν Γκέλφων, τοῦ Νεερλανδικοῦ Λέοντος τῶν Κάτω χωρῶν, τοῦ Πορτουγαλλικοῦ Τάγματος τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Ἰσπανικοῦ Τάγματος Καρόλου τοῦ γ'. τοῦ Δανικοῦ Τάγματος τοῦ Δανεβρόγ, φέροντα τὸ παράσημον τοῦ Νισάν Ἰφτιχάρ τοῦ Σουλτάνου, ἀ. τάξεως, Ταξίαρχον τοῦ Γαλλικοῦ Τάγματος τοῦ Λεγεῶνος τῆς τιμῆς, τοῦ Σαρδικοῦ Τάγματος τῶν Ἁγίων Μαυρικίου καὶ Λαζάρου, τοῦ Πολικοῦ Ἀστέρος τῆς Σουηκίας, τοῦ Σαξωνικοῦ Τάγματος τῆς πολιτικῆς ἀξίας, ἱππότην τῶν ταγμάτων τοῦ Σιδηροῦ Στέματος τῆς Αὐστρίας καὶ τοῦ Ἐρυθροῦ Ἀετοῦ τῆς Πρωσσίας κτλ.

Ὁ δὲ μεγαλειστάτος Βασιλεὺς τῶν Κάτω Χωρῶν τὸν Κύριον ΚΚ. Τράβερς, Γενικὸν αὐτοῦ Πρόξενον ἐν Ἑλλάδι, ἱππότην τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος κλπ.

Οἱ τινες, κοινοποιήσαντες ἀλλήλοις τὰ πληρεξουσιά των, εὐρεθέντα ἐν τάξει, συνέθεντο τὰ ἐξῆς ἄρθρα.

Ἄρθρ. 1.

Σὰ δύο ὑψηλὰ συνομολογούντα μέρη συναينوῦσιν εἰς τὸ νὰ

Sa Majesté le Roi de la Grèce, d'une part, et Sa Majesté le Roi des Pays Bas, d'autre part, dans le but d'étendre encore les relations de commerce et de navigation existant déjà entre Leurs États, ayant jugé utile de conclure une Convention additionnelle au Traité de commerce et de navigation du 10/22 Février 1843, ont muni, à cet effet, de leurs pleins pouvoirs.

Sa Majesté le Roi de Grèce le Sieur Pierre Delyanni, Membre de la Chambre des Députés, Chevalier de la Croix d'Or de Son Ordre Royal du Sauveur, Grand Croix de l'Ordre de Ste Anne de Russie, Grand Commandeur de l'Ordre des Guelfes de Hanovre, du Lion Néerlandais des Pays Bas, du Christ de Portugal, de Charles III d'Espagne, de Danebrog de Danemark, décoré du Nichan Iftichar du Sultan de 1re Classe, Commandeur de l'Ordre de la Légion d'honneur de France, de celui des S. S. Maurice et Lazare de Sardaigne, de l'Etoile polaire de Suède, du Mérite civil de Saxe, Chevalier des Ordres de la croix de fer d'Autriche et de l'Aigle Rouge de Prusse etc.

Et Sa Majesté le Roi des Pays Bas le Sieur C. C. Travers, Son Consul Général en Grèce, Chevalier de la Croix d'Or de l'Ordre Royal du Sauveur etc.

Les quels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivans.

Article I.

Les deux hautes Parties contractantes consentent à ce

παρὰ χωρηθῶσιν αἱ ὠφέλειαι, αἱ δὲ τῶν ἄρθρων 6 καὶ 7 τῆς ἀπὸ 10/22 Φεβρουαρίου 1843 Συνθήκης εἰς τὰ ἀμοιβαία αὐτῶν πλοῖα χορηγοῦμεναι, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀμείνων μεταξὺ τῶν δύο Βασιλείων θαλασσοπολιτικὴν συγκοινωνίαν, εἰς τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα, ἅτινα ἀπὸ τινος λιμένος, ἐκτὸς τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος κειμένου, φθάνουσιν εἰς Ὀλλανδικὸν λιμένα, καὶ εἰς τὰ Ὀλλανδικὰ πλοῖα, ἅτινα ἀπὸ τινος λιμένος, ἐκτὸς τῶν Κάτω Χωρῶν κειμένου, φθάνουσιν εἰς Ἑλληνικὸν λιμένα. Ἐπίσης δὲ αἱ αὐταὶ ὠφέλειαι παρὰ χωροῦνται, ἀμοιβαίως, εἰς τὰ ὑπὸ Ἑλληνικὴν ἢ Ὀλλανδικὴν σημαίαν πλοῖα, τὰ ἀναχωροῦντα ἐκ τινος λιμένος ἐκατέρως τῶν Ἐπικρατειῶν καὶ διευθυνομένα εἰς λιμένα ξένον.

Ἄρθρ. 2.

Συνεφωνήθη ὡσαύτως ὅπως ἡ πρὸς τὸ μᾶλλον εὐνοοῦμενον ἔθνος ἀφομοίωσις, ἡ δὲ τῶν ἄρθρων 2 καὶ 11 τῆς αὐτῆς Συνθήκης καθιερωθεῖσα, ἀντικατασταθῇ καθ' ὅλας τὰς περιστάσεις, ὅσαι ἀναφέρονται ἐν τοῖς εἰρημένους ἄρθροις, διὰ τῆς πρὸς τοὺς ἰθαγενεῖς ἀφομοίωσης, εἰς τρόπον ὥστε ἡ πρὸς τοὺς ἰθαγενεῖς ἀφομοίωσις θέλει ἰσχύει, καθ' ὅλας ταύτας τὰς περιστάσεις, ὅφ' ἐνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου μέρους.

Ἄρθρ. 3.

Ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῶν Κάτω Χωρῶν θέλει θεωρεῖ ὡς ἐγχώρια τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα καὶ τὰ δι' αὐτῶν εἰσαγόμενα καὶ ἐξαγόμενα προϊόντα εἰς τὰς ἐκτὸς τῆς Εὐρώπης ἀποικίας, καὶ τὰ ἄλλα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῶν Κάτω Χωρῶν κατεχόμενα μέρη. Ἀλλ' ἡ κατὰ τὰς Ὀλλανδικὰς Ἰνδίας ἀκτεμπορία διαφυλάττεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἐγχώριον σημαίαν.

Ἀφ' ἑτέρου δὲ ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος δὲν θέλει ἐπιτρέπει νὰ εἰσπράττωνται ἐπὶ τῶν προϊόντων τῶν Ὀλλανδικῶν ἀποικιῶν δικαιώματα ἀνώτερα τῶν ἐπιβαλλομένων εἰς ὁμογενῆ ἄλλης Ἐπικρατείας προϊόντα τῆς Ἀσίας Ἀμερικῆς Ἀφρικῆς καὶ Αὐστραλίας, τὰ διὰ τέλους ἀνωτέρου τοῦ ἐπιβαλλομένου εἰς τὰ αὐτὰ προϊόντα εἰσαγόμενα δι' οἰουδήποτε ἄλλου λιμένος.

Ἄρθρ. 4.

Συνεπεῖα τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ 1 διατάξεων τὸ δεύτερον ἐδάφιον τοῦ ἐν αὐτῷ μνημονευομένου 7 ἄρθρου καθίσταται ἀνεφάρμοστον ἐφ' ὅσον ἡ περὶ οὗσα σύμβασις θέλει εἶσθαι ἐν ἰσχύϊ.

Ἄρθρ. 5.

Ἡ παρούσα σύμβασις θέλει ἔχει τὴν αὐτὴν διάρκειαν, ἣν καὶ ἡ ἀπὸ 10/22 Φεβρουαρίου Συνθήκη, εἰς ἣν ἀναφέρεται. Αἱ δὲ ἐπικυρώσεις αὐτῆς θέλουσιν ἀνταλλαγῇ ἐν Ἀθήναις ἐντὸς τριῶν μηνῶν, ἀφ' ἧς ὑπογραφῇ ἡ σύμβασις ἢ καὶ πρότερον, εἰ δυνατόν.

Πρὸς πίστωσιν τούτων, ἀμφοτέρω οἱ πληρεξούσιοι τῶν ὕψιων συνομολογούντων μερῶν ὑπογράψαντες τὴν σύμβασιν ταύτην, ἐπέθεντο τὰς σφραγίδας τῶν.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τὴν δεκάτην ὀγδόην (30) ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ πρώτου ἔτους.

(Τ. Σ.) (Ὑπογρ) Π. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Ἐγκρίνομεν ἐπικυροῦμεν, καὶ ἐπιβεβαιούμεν τὴν εἰρημένην πρόσθετον σύμβασιν κατὰ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα μέρη ὑποσχομένοι δι' ἡμᾶς καὶ τοὺς ἡμετέρους κληρονόμους καὶ διαδόχους νὰ τὴν φυλάττωμεν πιστῶς χωρὶς νὰ προσβάλλωμεν αὐτὴν ἢ νὰ συγχωρήσωμεν νὰ προσβληθῇ οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον.

Ὅθεν εἰς πίστωσιν ὑπογράψαντες τὴν παρούσαν πράξιν τῆς ἐπικυρώσεως, ἐπέθεσαμεν τὴν τοῦ Βασιλείου ἡμῶν σφραγίδα.

Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις, τὴν ἑκτὴν (18) μηνὸς Ὀκτωβρίου, ἐν ἔτει μὲν Σωτηρίῳ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ πεντηκοστῷ πρώτῳ, τῆς δὲ ἡμετέρας Βασιλείας τῷ εἰκοστῷ.

Ο Θ Ω Ν

que les avantages, accordés par les articles 6 et 7 du Traité du 10/22 Février 1843 aux navires respectifs, lors de la navigation directe entre les deux Royaumes, soient également appliqués aux navires Grecs, qui d'un port, non situé dans le Royaume de la Grèce, arrivent dans un port Néerlandais et aux navires Néerlandais, qui d'un port non situé dans le Royaume des Pays Bas, arrivent dans un port Grec, comme aussi, réciproquement, aux navires sous pavillon Grec ou Néerlandais qui partent d'un port de l'autre État pour se rendre dans un port étranger.

Artic. II.

Il est également convenu que le traitement à l'égal de la nation la plus favorisée, stipulé par les articles 2 et 11 du même traité sera remplacé, pour tous les rapports qui y sont mentionnés, par le traitement à l'égal des nationaux; de sorte que sous tous ces rapports, on sera assimilé, de part et d'autre, aux nationaux.

Artic. III.

Sa Majesté le Roi des Pays Bas S'engage à accorder le traitement sur le pied des bâtimens nationaux aux bâtimens Grecs et à leurs importations et exportations dans les colonies et autres possessions des Pays Bas hors de l'Europe. Toutefois le cabotage des Indes Néerlandaises demeure réservé au pavillon national.

En retour Sa Majesté le Roi de la Grèce S'engage à ne point percevoir sur les produits des colonies Néerlandaises un droit plus élevé que celui imposé aux produits exotiques similaires d'autre provenance et à ne point gréver les produits de l'Asie, de l'Amérique, de l'Afrique et de l'Australie, importés des ports Néerlandais, d'un droit plus fort que le droit imposé sur ces mêmes produits importés d'un autre port quelconque.

Artic. IV.

En conséquence des dispositions de l'article premier ci dessus, le second alinéa de l'article septième y mentionné, ne trouve plus d'application aussi longtemps que la présente convention sera en vigueur.

Artic. V.

La présente convention aura la même durée que le traité du 10/22 Février 1843, au quel elle se rapporte et les ratifications en seront échangées à Athènes dans les trois mois à dater de la signature, ou plus tôt, si faire se peut.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs des deux hautes Parties contractantes ont signé la présente convention et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait à Athènes le dix huit (30) Juin de l'aa de grâce mil huit cent cinquante et un.

(L. S.) (Signé) C. C. TRAVERS.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργός
Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 36.

ΑΘΗΝΑΙ, 23 Νοεμβρίου.

ΝΟΜΟΣ ΡΠΕ'.

Περὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν
Οἰκονομικῶν γενικοῦ λογιστηρίου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Οἰκονομικῶν
γενικοῦ λογιστηρίου σύγκειται ἐξ

ἑνὸς διευθυντοῦ,

ἑνὸς ὑποδιευθυντοῦ,

δύο ἐπιθεωρητῶν,

ἑξ ὑπουργικῶν γραμματέων α. ἢ β'. τάξεως καὶ

ἑπτὰ ὑπουργικῶν γραφέων α. ἢ β'. τάξεως.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ διευθυντὴς τοῦ γενικοῦ λογιστηρίου ἔχει βαθμὸν καὶ μι-
σθὸν ἀντιπροέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου.

Ὁ ὑποδιευθυντὴς ἔχει βαθμὸν καὶ μισθὸν τμημαρχοῦ α. ἢ
β'. τάξεως.

Ἄρθρ. 3.

Ὁ ὑποδιευθυντὴς ἀναπληροῖ τὸν διευθυντὴν ἀπόντα ἢ κω-
λυόμενον.

Ἄρθρ. 4.

Καθῆκον τῶν ἐπιθεωρητῶν εἶναι, συνεπεῖα ἐκάστοτε διατα-
γῆς τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. ὑπουργοῦ, νὰ ἐπιθεωρῶσι τὰ ταμεία
τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐξελέγχωσι τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Οἰκονομι-
κῶν ἐφόρων καὶ ἀποθηκαρίων.

Καθ' ὅλην τὴν ἐν τῇ καθέδρᾳ διαμονὴν των ὀφείλουσι νὰ ἐρ-
γάζωνται διαρκῶς ἐν τῷ γενικῷ λογιστηρίῳ.

Εἰς τοὺς ἐπιθεωρητὰς δύναται ν' ἀνατεθῇ ἐκτάκτως καὶ ἡ
προσωρινὴ διεύθυνσις ταμείου.

Ἄρθρ. 5.

Οἱ ἐπιθεωρηταὶ λαμβάνουν λόγῳ ἐξόδων κατὰ τὴν διάρκειαν
τῆς ἐκτὸς τῆς καθέδρας ὑπηρεσίας των δραχμὰς τέσσαρας καθ'
ἡμέραν, πρὸς δὲ, καὶ τὸν ναῦλον τῆς δι' ἀτμοκινήτων πορείας
καὶ ἐπανόδου των.

Ἄρθρ. 6.

Ὁ διευθυντὴς ἢ ὁ ὑποδιευθυντὴς τοῦ γενικοῦ λογιστηρίου θέ-
λει ἀποστέλλεσθαι ἐνίοτε διὰ νὰ βεβαιοῖ ἐπιτοπῶς ἐὰν αἱ ἐπι-
θεωρήσεις ἐνεργῶνται δεόντως, λαμβάνων τὴν κατὰ τὸ προη-
γούμενον ἄρθρον ἀποζημίωσιν.

Ἄρθρ. 7.

Τὸ κατὰ τοὺς ἐν ἰσχύϊ νόμους ΛΓ'. ἀπὸ 3 Ἰουνίου καὶ ΜΣ'.
ἀπὸ 26 Ὀβρίου 1846 προσωπικὸν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
ὑπουργείου, μὴ συμπεριλαμβανομένου τοῦ κατὰ τὸ 1 ἄρθρον
τοῦ πρώτου νόμου προσωπικοῦ τοῦ γενικοῦ λογιστηρίου, πε-
ριορίζεται εἰς ἑξ τμηματάρχας α. ἢ β'. τάξεως, δεκατέσσαρας
ὑπουργικοὺς γραμματεῖς α. ἢ β'. τάξεως, καὶ δεκαπέντε γραφεῖς
α. ἢ β'. τάξεως.

Καταργοῦνται δὲ καὶ τέσσαρες ἐκ τῶν νενομοθετημένων ἐξ
θέσεων τῶν ἐπιθεωρητῶν τῶν τελωνείων.

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΤΟΣ 1851)

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφη-
μερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 26 Ὀκτωβρίου 1851.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΧΡΗΣΤΙΑΔΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Νοεμβρίου 1851.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Ι. Κ. ΔΑΜΙΑΝΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 37 καὶ 38. (Παρελείφθησαν).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 39.

ΑΘΗΝΑΙ, 29 Δεκεμβρίου.

ΝΟΜΟΣ ΡΠΣ'.

Περὶ προσδιορισμοῦ τῆς κατὰ τὸ 1851 ναυτικῆς τοῦ
Κράτους δυνάμεως.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας,
ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Ἡ ναυτικὴ δύναμις τοῦ Κράτους προσδιορίζεται κατὰ τὸν
ἀνώτατον ὅρον διὰ τὸ 1851 ἔτος εἰς ἄνδρας ὀκτακοσίους ἑβδα-
μήκοντα τέσσαρας, ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς καὶ ναῦτας,
ἀποτελοῦντας,

Τὸ μὲν σῶμα τοῦ ναυστάθμου ἐξ ἀνδρῶν

54

Τὸ τοῦ λόχου τῶν τεχνιτῶν

67

Καὶ τὸ τῶν πληρωμάτων τῶν Β. πλοίων,
συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν εἰς τὰ λιμε-
ναρχεῖα ναυτῶν

753

Τὸ ὅλον

874

Πρὸς ἀπαρτισμὸν δὲ τῆς δυνάμεως ταύτης ἐπιτρέπεται ναυ-
τολογία.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει
καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα νόμον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 22 Δεκεμβρίου 1851.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Δεκεμβρίου 1851.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς

Ι. Κ. ΔΑΜΙΑΝΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀναβολῆς ἐκτυπώσεως χαλκονομισμάτων κατὰ τὸ ἔτος 1852.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛ ΕΩ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐγκρίνομεν ν' ἀναβληθῇ ἡ ἐκτύπωσις χαλκονομισμάτων ἀπὸ τῆς 1. Ἰανουαρίου 1852 ἄχρις οὗ ἐπιτρέψωμεν ταύτην ἐκ νέου, διὰ νὰ μὴν ὑπάρχῃ εἰς κυκλοφορίαν ποσότης ἀνωτέρα τῆς πραγματικῆς ἀνάγκης. Παραγγέλλεται δὲ ὁ αὐτὸς ὑπουργὸς νὰ ἐνεργήσῃ κατὰ συνέπειαν τὰ χρειώδη διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος διατάγματος Μας.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 23 Δεκεμβρίου 1851.

Ο Θ Ω Ν

Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 40.

ΑΘΗΝΑΙ, 31 Δεκεμβρίου.

ΝΟΜΟΣ ΡΗΖ'.

Περὶ προσδιορισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ Στρατοῦ διὰ τὸ 1851 ἔτος.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛ ΕΩ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἡ δύναμις τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς κατὰ τὸ 1851 ἔτος, προσδιορίζεται εἰς ὀκτὼ χιλιάδας ἐννεακοσίας ἐβδομήκοντα ἄνδρας, συμφώνως μὲ τὸν ἀπὸ 11 Μαΐου 1850 ΠΝΗ. νόμον. Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ καὶ ἐκτελεσθῇ καθ' ὃν νόμος τοῦ κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 26 Δεκεμβρίου 1851.

Ο Θ Ω Ν.

Σ. ΜΙΑΙΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 29 Δεκεμβρίου 1851.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς

Ι. Κ. ΔΑΜΙΑΝΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ μεταθέσεως τῆς ἐδρας τοῦ ὑποτελωνείου Ἀμφίσσης.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛ ΕΩ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἡ ἐδρα τοῦ ὑποτελωνείου Ἀμφίσσης μετατίθεται ἀπὸ τὴν λεγομένην Σκάλαν εἰς τὴν θέσιν Ἰτέα.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς θέλει ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Σεπτεμβρίου 1851.

Ο Θ Ω Ν

Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ 1851.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀριθ. 2.

1852

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 21 Ἰανουαρίου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 1 (Π α ρ ε λ ε ί φ θ η).

ΝΟΜΟΣ ΡΗΗ'.

Περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου διὰ τὸ 1852

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Υψηστάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ΚΕΦ. Α'.

Περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου.

Ἄρθρ. 1. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος διὰ τὸ 1852 ἔτος προσδιορίζεται ὡς ἀκολουθῶς:

1) Ἐπὶ τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων κατὰ κεφαλὴν λεπ.	25.
2) Ἐπὶ τῶν ὄνων »	50.
3) Ἐπὶ τῶν μεγάλων ζώων καὶ χοίρων δρ.	1.

Ἄρθρ. 2. Ἐξαίρουνται τῆς φορολογίας.

1) Τὰ θηλάζοντα τῶν αἰγῶν, προβάτων καὶ χοίρων.
2) Οἱ πόλοι τῶν ὄνων καὶ ἵππων καὶ οἱ μόσχοι τῶν βοῶν μέχρι τῆς ἡλικίας δύο ἐτῶν συμπληρωμένων, εἴτε θηλάζουσιν. εἴτε μὴ.

3) Οἱ ἀροτριῶντες βόες, ἀγελάδες καὶ βουβάλια, καὶ

4) Εἰς οἰκόσιτος χοῖρος δι' ἐκάστην οἰκογένειαν, ὅπου καὶ ἂν διατῆται.

ΚΕΦ. Β'.

Περὶ βεβαιώσεως τοῦ φόρου.

Ἄρθρ. 3. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος βεβαιοῦται ὡς ἐφεξῆς.

Πᾶς κτηνοτρόφος ὀφείλει μέχρι τέλους Φεβρουαρίου νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως ἐνώπιον τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας ἐνδιαιτῶνται τὰ ζῶά του, ἢ παραχειμαζοῦν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς δηλώσεως, τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ὀλογράφως τε καὶ ἀριθμητικῶς κατὰ γένος, εἶδος, αἶγας, πρόβατα, ὄνους κλπ. τὸ χωρίον καὶ τὴν θέσιν, ἐνθα εὐρίσκονται, καὶ τὸν τόπον τῆς κατοικίας του.

Ἄν δὲ ἔχῃ τυχὸν καὶ σμίκτας ὀφείλει νὰ σημειώσῃ παρὰ πόδας τῆς δηλώσεως τὰ ὀνόματα αὐτῶν, ὡς καὶ τὰ ζῶα, τὰ ὁποῖα ἕκαστος τούτων ἔχει διακεκριμένως κατὰ γένος.

Ἐκαστος τῶν κτηνοτρόφων σμικτῶν εἶναι ὑπόχρεως νὰ δηλώσῃ χωριστὰ τὰ ἰδιὰ του ζῶα, ὡς καὶ τὸ ὄνομα τοῦ κτηνοτρόφου, μὲ τὰ ζῶα τοῦ ὁποίου εἶναι ἠνωμένα τὰ ἰδικά του.

Τὰ φορτηγὰ (ἀγωγιατικὰ) ζῶα δηλοῦνται κατ' ἐξαιρέσιν ἐνώπιον τοῦ Δημάρχου ἐκεῖνου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ἔχουσι τὴν δικιμονήν των οἱ κύριοι αὐτῶν.

Αἱ δηλώσεις συντάσσονται εἰς διπλοῦν ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου καὶ παραδίδονται εἰς τὸ δημαρχεῖον· ἐξ αὐτῶν ἡ μὲν κρατεῖται, ἡ δὲ ἐπιστρέφεται παραχρῆμα εἰς τὸν κτηνοτρόφον ἐπιθεωρημένη παρὰ τοῦ δημάρχου.

Ἄρθρ. 4. Ἐκαστος τῶν δημάρχων κρατεῖ βιβλίον, ἐν ᾧ ἐγγράφει κατὰ χωρίον τὰ ὀνόματα τῶν κτηνοτρόφων καὶ τὰ περιεχόμενα εἰς τὰς δηλώσεις ζῶα, ὡς καὶ τὸ χωρίον, ἐνθα ταῦτα διατῶνται ἢ παραχειμαζοῦν παραλείπων τὰ τυχὸν παρὰ πόδας τῶν δηλώσεων σημειούμενα τῶν σμικτῶν.

Τὸ βιβλίον τοῦτο κλείεται τὸ ἑσπέρας τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ Φεβρουαρίου καὶ παραπέμπεται τὴν 5 Μαρτίου τὸ βραδύτερον παρὰ τοῦ δημάρχου πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν ἑφορον, συνωδευμένον μὲ τὰ στελέχη τῶν παρουσιασθεῖσων δηλώσεων.

Ἀπόσπασμα δὲ αὐτοῦ περιέχον τὰ ὀνόματα τῶν κτηνοτρόφων ἐκάστου χωρίου καὶ τὸ ποσὸν καὶ εἶδος τῶν ζώων του τοιχοκολλᾶται, ἐπιμελεῖα καὶ εὐθύνη τοῦ δημάρχου, εἰς τὸ ἀρμόδιον παρεδρεῖον καὶ ἀναγινώσκεται ἐπ' ἐκκλησίας τὴν 4 Κυριακὴν.

Ἄρθρ. 5. Ὁ Δήμαρχος ἢ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀνκπληρωτὴς τιμωρεῖται.

α.) Μὲ χρηματικὴν ποινὴν δρ. 100—200 ἐὰν ἀμελήσῃ τὴν τακτικὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ἢ τοῦ ἀποσπάσματος τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων, καὶ

β.) Μὲ πειθαρχικὴν ποινὴν δρ. 5—50 ἐπιβαλλομένην ὑπὸ τοῦ ἐπαρχοῦ, ἐὰν ἀρνηθῇ νὰ δεχθῇ τὰς εἰς αὐτὸν παρουσιαζόμενας δηλώσεις ἢ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν κτηνοτρόφον θατέραν τῶν δηλώσεων ἐπιθεωρημένην. Ἀλλ' ἐὰν ἐντὸς 48 ὥρων ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν δήμαρχον κοινοποιήσεως τῆς πειθαρχικῆς ἀποφάσεως δὲν ἐκπληρώσῃ τὸ καθήκον του, τιμωρεῖται μὲ χρηματικὴν

ποινὴν δραχ. 20—200, υποκείμενος συνάμα καὶ εἰς πολιτικὰς ἀποζημιώσεις.

Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑπόκειται καὶ ἐὰν ἀναβάλῃ πέραν τῆς 5 Μαρτίου τὴν πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν ἔφορον ἀποστολὴν τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων καὶ τῶν στελεχῶν αὐτῶν, ὑποχρεούμενος συγχρόνως διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τοῦ πλημμελειοδικείου καὶ εἰς τὴν διὰ προσωπικῆς κρατήσεως παράδοσιν αὐτῶν, ἐὰν ἐντὸς 24 ὥρων ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως δὲν τὰ παραδώσῃ ἐκουσίως.

Δι' ὅλας τὰς ἀνωτέρω παραβιάσεις ὁ δήμαρχος ἢ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ εἰσάγεται εἰς δίκην καὶ ἄνευ ἀδείας τῆς προϊστάμενης αὐτοῦ ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 6. Ἐὰν γεννηθῶσιν ὑπόνοιαι, ὅτι κτηνοτρόφοι δὲν ἐδήλωσαν ὀλοτελῶς τὰ ζῶα τῶν, ἢ ἐδήλωσαν αὐτὰ ἑλλιπῶς, ἐνεργεῖται ἀπαρίθμησης τῶν ζώων, προσδιορίζομένης τῆς πρὸς τοῦτο περιφερείας.

Ἄρθρ. 7. Ἐκάστη ἀπαρίθμησης ἐνεργεῖται ἐξ ἑνὸς ἀπαριθμητοῦ καὶ δύο τοὐλάχιστον βοηθῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ὅστις δύναται καὶ αὐτοπροσώπως νὰ ἐνεργήσῃ ἀπαρίθμησης.

Τὸ προσωπικὸν τῆς ἀπαριθμήσεως διορίζεται ἐκ συμφώνου παρὰ τοῦ ἐπαρχοῦ καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, καὶ ἐν περιπτώσει διαφωνίας αὐτῶν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Αἱ ἀπαριθμήσεις ἐν γένει πρέπει νὰ ᾔναι ἀποπερατωμέναι μέχρι τέλους Μαΐου.

Ἄρθρ. 8. Δύο ἀπεσταλμένοι τοῦ δήμου ἐκ τῶν γράφειν εἰδότην ἐκλεγόμενοι ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου παρακολουθοῦν τὸν ἀπαριθμητὴν εἰς πᾶσαν ἐντὸς τοῦ δήμου αὐτῶν ἐνεργουμένην ἀπαρίθμησης. Ἡ ἀπαρίθμησης ὅμως ἐνεργεῖται καὶ ἀπόντων τῶν ἀπεσταλμένων, ἐὰν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν μετὰ τὴν περὶ τούτου πρόσκλησιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου δὲν ᾔναι ἐτοιμοὶ νὰ παρακολουθήσωσιν ἀνελλιπῶς τὸν ἀπαριθμητὴν.

Ἐν περιπτώσει διαφωνίας μεταξὺ τοῦ ἀπαριθμητοῦ καὶ τοῦ κτηνοτρόφου τὰ ζῶα ἐλαύνονται ἀμέσως εἰς τὸ πλησιέστερον χωρίον ἢ πόλιν, ὅπου ἐνεργεῖται ἡ ἀπαρίθμησης ἐνώπιον τοῦ δημάρχου ἢ παρέδρου καὶ ἐνὸς ἱερέως ἀπόντων ἢ ἀρνούμενων τούτων ἡ ἀπαρίθμησης ἐνεργεῖται ἐνώπιον ἑλλων, ἐπὶ τούτῳ προσκαλουμένων.

Ἐὰν δὲ ὁ κτηνοτρόφος ἀρνηθῇ νὰ ὁδηγήσῃ νὰ ζῶα του εἰς τὸ χωρίον ἢ τὴν πόλιν, ἡ ἀπαρίθμησης περατοῦται ὅπου τὰ ζῶα ἐνδιαιτῶνται.

Ἄρθρ. 9. Διὰ πᾶσαν ἀπαρίθμησης συντάσσεται πρωτόκολλον, τὸ ὅποῖον ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ ἀπαριθμητοῦ, τῶν παρακολουθούντων αὐτῷ δύο βοηθῶν καὶ τῶν δύο ἀπεσταλμένων τοῦ δήμου ἀπόντων ἢ ἀρνούμενων τῶν τελευταίων, ὁ κτηνοτρόφος παραλαμβάνει, ἐν θέλῃ, δύο μᾶρτυρας, οἵτινες συνυπογράφονται.

Ὅλοι, ὅσοι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου λαμβάνουσι μέρος εἰς τὴν ἀπαρίθμησης, ὑπογράφουσι τὸ πρωτόκολλον πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἀκριβείας τοῦ περιεχομένου, ἐν περιπτώσει δὲ ἀπουσίας, ἀρνήσεως ἢ ἀνικανότητός τινος ἐξ αὐτῶν περὶ τὸ γράφειν, γίνεται μνεῖα εἰς τὸ πρωτόκολλον.

Ἄρθρ. 10. Ἐκαστὸν πρωτόκολλον συντάσσεται εἰς διπλοῦν, καὶ τὸ μὲν παραδίδεται ἀμέσως εἰς τὸν κτηνοτρόφον, ἡ ἀποποιηθέντος αὐτοῦ τὴν παραλαβὴν, εἰς τὸν δήμαρχον ἢ παρέδρον ἐπὶ ἀποδείξει ἐντὸς 48 ὥρων τὸ βραδύτερον, οὗτος δὲ ἐπὶ ποινῇ προστίμου καὶ ἀποζημιώσεως καὶ ἄνευ βλάβης τῆς ἰσχύος τοῦ πρωτοκόλλου ὀφείλει νὰ τὸ κοινοποιήσῃ πρὸς τὸν κτηνοτρόφον ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, τὸ δὲ στέλεχος μένει παρὰ τοῦ ἀπαριθμητοῦ.

Πᾶν πρωτόκολλον φέρον τὰς ὑπογραφὰς τοῦ ἀπαριθμητοῦ καὶ τῶν δύο βοηθῶν αὐτοῦ ἔχει ἰσχὺν δημοσίου ἐγγράφου, καὶ ἐκτελεῖται διοικητικῶς, καθόσον ἀφορᾷ μόνον τὸν ἀπλοῦν φόρον καὶ τὰ ἐξόδα τῆς ἀπαριθμήσεως.

Μετὰ τὸ πέραν τῆς ἀπαριθμήσεως ὁ ἀπαριθμητὴς παραδίδει ὅλα τὰ στελέχη τῶν πρωτοκόλλων ἐπὶ ἀποδείξει μετὰ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν κτηνοτρόφων εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον· οὗτος δὲ ἀπὸ συντάξῃ τὸν ἀναγκαῖον χρηματικὸν πῖνακα, παραπέμπει πρὸς τὸν ἀρμόδιον παρὰ πλημμελειοδικαίς εἰσαγγελέα ὅσα ἐκ τῶν πρωτοκόλλων ἀφορῶσιν ἀπαρίθμησης ζώων μηδὲλως ἢ ἑλλιπῶς δηλωθέντων, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ πρὸς καταδίωξιν τῶν κτηνοτρόφων ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου πταισματοδικείου ἢ πλημμελειοδικείου.

Ἐὰν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀφ' ἧς περαιωθῇ ἡ ἀπαρίθμησης, ὁ ἀπαριθμητὴς δὲν παραδώσῃ εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον τὰ στελέχη τῶν πρωτοκόλλων, ἐφαρμόζονται κατ' αὐτοῦ αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθρ. 5. ἐδ. β'. § 2.

Ἄρθρ. 11. Ὁ ἀπαριθμητὴς τιμωρεῖται.

α) Μὲ πειθαρχικὴν ποινὴν δραχ. 40—50 ἐπιβαλλομένην ἀπὸ τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, ἐὰν δὲν συντάξῃ τὸ πρωτόκολλον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 9 ἀρθρου τοῦ παρόντος νόμου. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων ἐπιτρέπεται ἡ προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν ἐντὸς εἰκοσιν ἡμερῶν.

β') Μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν 45—100 ἐὰν δὲν ἐκδώσῃ καὶ παραδώσῃ τὸ πρωτόκολλον τῆς ἀπαριθμήσεως εὐθὺς μὲν μετὰ τὴν ἀπαρίθμησης εἰς τὸν κτηνοτρόφον, ἐντὸς δὲ 48 ὥρων εἰς τὸν ἀρμόδιον δήμαρχον ἢ παρέδρον, ἀποποιηθέντος τοῦ κτηνοτρόφου τὴν παραλαβὴν ἢ ἐὰν ἀνακαλυφθῇ οἰκισθῇ ποτε διαφορὰ μεταξὺ στελέχους καὶ ἀποσπάσματος τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἀπαριθμήσεως, προερχομένη ἐκ μέρους αὐτοῦ, καὶ

γ') Μὲ χρηματικὴν ποινὴν 50—200 δραχμῶν καὶ εἰς πολιτικὴν ἀποζημίωσιν, ἐὰν ἐγγράψῃ εἰς τὸ πρωτόκολλον ἢ ἄλλα εἶδη ζώων ἀντὶ τῶν ἀπαριθμηθέντων, ἢ πλεῖοτερα, ἢ ὀλιγώτερα αὐτῶν.

Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑποβάλλονται καὶ οἱ βοηθοὶ τοῦ ἀπαριθμητοῦ, καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι τοῦ δήμου, ὡς καὶ πᾶς, ὅστις ἤθελε συνεργήσει ὁπωσδήποτε εἰς τὰς ἐν τῷ παρόντι ἐδικρῶν ἀνεφερομένας πράξεις.

Ἄρθρ. 12. Οἱ ἀπαριθμηταὶ καὶ βοηθοὶ θεωροῦνται ὡς δημόσιοι ὑπηρεταί, καὶ δοκιζόνται ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου πρὸ τῆς ἐνάσεως τῶν χρεῶν τῶν.

Ἡ ἐκθεσις τῆς ὁκοδοσίας γράφεται ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου.

Ἡ ἡμερησίαν ἀντιμισθία τοῦ μὲν ἀπαριθμητοῦ προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς τέσσαρας, τῶν δὲ βοηθῶν εἰς δραχμὰς δύο· προκαταβάλλεται δὲ ἀπὸ τὸν δημόσιον εἰς βᾶρος τῶν υποκρυψάντων τὰ ζῶα τῶν κτηνοτρόφων.

Ἡ ἡμερησίαν ἀντιμισθία τῶν ἀπεσταλμένων τοῦ δήμου προσδιορίζεται ἀπὸ τὸν δημοτικὸν συμβούλιον, καὶ προκαταβάλλεται ἀπὸ τὸν δήμον εἰς βᾶρος τῶν ἰδίων κτηνοτρόφων.

Ἄρθρ. 13. Ὅστις τῶν κτηνοτρόφων παραλείψῃ νὰ δηλώσῃ ἐν τῇ τῆς παρὰ τοῦ ἀρθρ. 3 δοκιζομένης προθεσμίας τὰ ζῶα του, ἢ δηλώσῃ αὐτὰ ἑλλιπῶς, ὑποβάλλεται ἐκτὸς τοῦ ἀπλοῦ φόρου καὶ τῶν ἐξόδων τῆς ἀπαριθμήσεως, καὶ εἰς πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν, ἴσην μὲ τὸ τριπλοῦν τοῦ φόρου τῶν ζώων τὰ ὅποια ὑπέκρυψε.

Τὸ πρόστιμον ἐπιβάλλεται, ὁσάκις ὁ φόρος τῶν ἀνακαλυφθέντων ζώων δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς 20, ἢ δὲ χρηματικὴ ποινὴ, ὁσάκις τὸ ποσὸν τοῦ φόρου εἶναι ἀνώτερον.

Τὸ τρίτον τοῦ προστίμου ἢ τῆς ποινῆς δίδεται εἰς τὸν καταμνηστὴν. Δὲν ἔχουσι δὲ δικαίωμα ν' ἀπαιτήσωσι τοιαύτην

ἀμειβῆν οὔτε τὸ προσωπικὸν τῆς ἀπαριθμήσεως, οὔτε αἱ διορίζουσαι αὐτὸ ἀρχαί.

Μόνοι οἱ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσερχόμενοι ἐντὸς τοῦ Κράτους, καὶ μεταφέροντες μετ' ἐκείνων τὰ ζῶα τῶν μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἐποχῆς τῶν δηλώσεων, διαρκούσης ὅμως τῆς προθεσμίας, δὲν ὑπόκεινται εἰς τὰς διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀριζομένας ποινάς. Ἡ ἀπαριθμῆσις τῶν ζώων αὐτῶν ἐνεργεῖται παρὰ τῆς πρώτης τελωνιακῆς ἀρχῆς, συντασσομένου πρωτοκόλλου, τὸ ὁποῖον διευθύνεται πρὸς τὸν ἀρμόδιον οἰκονομικὸν ἑφορον, διὰ νὰ συντάξη καὶ διαβιβάσῃ εἰς τὸν ταμίαν τὴν ἀναγκαίαν κατὰστασιν πρὸς εἰσπράξιν τοῦ νενομισμένου φόρου.

Ἐὰν ὅμως οἱ κτηνοτρόφοι οὗτοι εἰσέλθωσιν εἰς τὸ Κράτος ἀπὸ μέρη, ὅπου δὲν σταθμεύουσι τελωνιακὰ ἀρχαί, ἢ ἐὰν εἰσέλθοντες ἔλαθον τὰς ἀρχάς, ἢ ἀπαριθμῆσις τῶν ζώων αὐτῶν ἐνεργεῖται, διαταγῇ τοῦ ἀρμοδίου ἑφόρου, ὅταν καὶ ὅπου εὐρεθῶσι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου.

Ἄρθρ. 14. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 3 δηλώσεων, καὶ τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 9 καὶ 10 πρωτοκόλλων τῆς ἀπαριθμήσεως.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον εἰσπράττεται καὶ ὁ φόρος ἐπὶ τῶν δηλωθέντων ἢ δι' ἀπαριθμήσεως ἀνακαλυφθέντων χοίρων κατὰ τὸ ἄρθρ. 3 τοῦ ἀπὸ 2 Φεβρουαρίου 1850 ΠΝ'. Νόμου ἰσχύοντος καὶ διὰ τὸ 1851 δυνάμει τοῦ ἀπὸ 1 Αὐγούστ. 1850 ΡΟΓ'. Νόμου.

Ἄρθρ. 15. Ὁ φόρος πληρώνεται ἐπὶ μὲν τῶν χοίρων κατὰ τὸν Ἰανουάριον, ἐπὶ δὲ τῶν διὰ δηλώσεως βεβαιωθέντων μεγάλων ζώων εὐθὺς μετὰ τὴν εἰς τοὺς ταμίαις παραπομπὴν τῶν φορολογικῶν πινάκων, καὶ ἐπὶ τῶν δηλωθέντων μικρῶν τὴν 15 Μαΐου, ὁ δὲ ἐπὶ τῶν ἀνακαλυφθέντων δι' ἀπαριθμήσεως φόρος πληρώνεται εὐθὺς ἅμα παραπεμφθῶσιν εἰς τοὺς ταμίαις οἱ χρηματικοὶ πίνακες.

Τὰ ἔξοδα τῆς ἀπαριθμήσεως καταλογίζονται κατ' ἀναλογίαν εἰς βάρος τῶν ὑποκυψάντων τὰ ζῶα τῶν κτηνοτρόφων, καὶ συνεισπράττονται διοικητικῶς μετὰ τὸν ἅπλου φόρον. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καταλογίζεται εἰς βάρος τῶν αὐτῶν κτηνοτρόφων καὶ ἡ ἀντιμισθία τῶν ἀπεσταλμένων τοῦ δήμου, εἰσπράττεται δὲ παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ταμίου ἐπὶ παρακαταθήκῃ, καὶ ἀποδίδεται εἰς τὸν προκαταβαλόντα αὐτὴν δῆμον.

Ὁ φόρος τῶν ἐξαγομένων τοῦ Κράτους ζώων πληρώνεται εἰς τὸ ἀρμόδιον ταμεῖον καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς ὡς ἀνωτέρω τεθείσης προθεσμίας. Ἐπομένως αἱ τελωνιακαὶ καὶ αἱ κατὰ τὰ μεθόρια στρατιωτικαὶ καὶ ὑγειονομικαὶ ἀρχαὶ δὲν θέλουσι ἐπιτρέπει τὴν ἔξοδον αὐτῶν πρὶν οἱ κτηνοτρόφοι παρουσιάσωσι τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου. Δὲν ἐπιτρέπεται ὡσαύτως ἢ ἀπὸ ἐπαρχίας εἰς ἐπαρχίαν μετὰβασίς τῶν ζώων, ἐὰν οἱ κύριοι αὐτῶν δὲν πληρώσωσι προηγουμένως τὸν ὀφειλόμενον δι' αὐτὰ φόρον, ἢ ἐὰν δὲν δώσωσιν ἀξιοχρεῶν ἐγγύησιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τῶν Λακωνικῶν ζώων, καὶ τῶν προϊόντων αὐτῶν.

Ἄρθρ. 16. Ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων ἢ μεταφερομένων διὰ θαλάσσης ἢ διὰ ξηρᾶς ζώων τῶν ἐπαρχικῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου πληρώνεται ὁ διὰ τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ παρόντος νόμου προσδιοριζόμενος φόρος μετὰ προηγουμένην ἀπαριθμῆσιν, τὴν ὁποίαν ἐνεργεῖ ἡ ἀρμόδια τελωνιακὴ ἀρχή, ἢ ὁ οἰκονομικὸς ἑφορος.

Ἐπὶ δὲ τοῦ τυροῦ, τοῦ βουτύρου καὶ τῶν ἐρίων ἐπιβάλλεται φόρος 10 τοῖς 0/0 καὶ εἰσπράττεται ἐπίσης εἰς χρήματα

κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν. ἢ τὴν διὰ θαλάσσης ἢ ξηρᾶς μεταφοράν. Τὰ ἄρθρ. 77—83 τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νόμου ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τὰ εἰρημένα ζῶα καὶ τὰ προϊόντα αὐτῶν.

Εἰδικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 17. Ἡ δήλωσις τῶν χοίρων, ἐξαίρεσει ἐνὸς οἰκοσίου, διὰ τὴν φορολογίαν τοῦ 1853 θέλει ἐνεργηθῇ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Οκτωβρίου τοῦ 1852, ἢ δὲ ἀπαριθμῆσις αὐτῶν ἐντὸς τοῦ Νοεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου. Τὰ περὶ προσδιορισμοῦ καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου τούτου θέλουσι κανονισθῇ διὰ τοῦ περὶ φορολογίας τῶν ζώων νόμου τοῦ 1853.

Ἄρθρ. 18. Ἀπασα αἱ ἐθνικαὶ βοσκαὶ θέλουσι ἐνοικισθῇ. Εἰδικὸς νόμος θέλει ὀρίσει αὐτάς, καὶ κανονίσει τὰ περὶ τῆς διαθέσεως αὐτῶν. Μέχρι δὲ τῆς ἐκδόσεως τούτου διατελοῦν ἐν ἰσχύϊ αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 14 τοῦ ἀπὸ 2 Μαρτίου 1847, ΝΕ'. νόμου.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Ἰανουαρίου 1852.

Ο Θ Ω Ν

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Ἰανουαρίου 1852.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός.

Ι. Κ. ΔΑΜΙΑΝΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄρθ. 3.

Ἐν Ἀθήναις, 25 Ἰανουαρίου 1852.

ΝΟΜΟΣ ΡΗΘ'.

Περὶ ἐξοφλήσεως τῶν χρεῶν τῶν δήμων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Διὰ χρεὴ μετὰ τὴν σύστασιν τῶν δήμων γεγόμενα ἀπαγορεύεται πᾶσα συντηρητικὴ κατὰσχες ἐπὶ τῶν ἐτησίων προσόδων αὐτῶν, τῶν διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἢ δι' ἄλλων εἰδικῶν πράξεων ὀριθευσῶν.

Ἄρθρ. 2. Οἱ ἔχοντες κατὰ τινος δήμου ἀπαιτήσεις, στήριζομέναι εἰς ἐντάλματα, κατὰ νόμιμον τύπον ἐκδοσθέντα, εἰς δικαστικὰς τελεσιδικίους ἀποφάσεις ἢ ἄλλα ἐκτελεστὰ ἔγγραφα, ὀφείλουσι πρὸ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ νὰ κάμνωσι πρὸς τὸν ἀρμόδιον δῆμαρχον τὴν περὶ πληρωμῆς αἰτησίαν τῶν δι' ἀναφορᾶς, ἢ δι' ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν κατὰ τοὺς νομίμους τύπους γενομένην.

Ἄρθρ. 3. Ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ λαβοῦσα τὴν κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον ἀναφορὰν ἢ τὴν πρὸς πληρωμὴν ἐπιταγὴν, ὀφείλει νὰ σημειώσῃ τ' ἀπαιτούμενα ποσὰ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ

ἀμέσως ἐπομένου ἔτους· ἐὰν δὲ αἱ ἀξιώσεις τῶν πιστωτῶν τοῦ δήμου ὑπερβαίνουν τὰ πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ οἰκονομικὰ μέσα τότε πρέπει νὰ διαθέσῃ τὸ πεμπτημόριον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων ὑπὲρ τῶν πιστωτῶν τούτων κατ' ἀναλογίαν.

Οἱ δημοτικοὶ εἰσπράκτορες ὀφείλουν ἐπὶ ποινῇ ἀποζημιώσεως νὰ κρατῶσιν ἐκ τῶν εἰσπραττομένων τὰ ὡς ἀνωτέρω κανονισθέντα ποσά, ἅτινα θέλουν πληρώσει εἰς τοὺς εἰρημένους δικαίουχους κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν ἀναλογίαν.

Ἐὰν δὲ ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ δὲν φροτίσῃ νὰ καταχωρηθῶσι τὰ ἀπαιτούμενα ποσά πρὸς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ ἀμέσως ἐπομένου ἔτους, οἱ πιστωταὶ τοῦ δήμου ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κάμνῳσι κατάσχασιν ἐπὶ τοῦ πεμπτημορίου τῶν τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων προσόδων τοῦ δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους ἐκείνου καὶ τῶν ἐπομένων.

Ἀρθρ. 4. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουνίου 1837 τοῦ περὶ χρεῶν τῶν κοινοτήτων νόμου φυλάττουν τὴν ἰσχύν των, καθόσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὸν παρόντα νόμον.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ἰανουαρίου 1852.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.
Α. Σ. ΔΑΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Ἰανουαρίου 1852.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 4 καὶ 5. (Π α ρ ε λ ε ῖ φ θ ἡ σ α ν).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 6.

Ἐν Ἀθήναις, 8 Φεβρουαρίου 1852.

ΝΟΜΟΣ Ρ'Λ'.

Περὶ τριμήνου πιστώσεως.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἀρθρ. 1.

Τὰ διάφορα Ὑπουργεῖα θέλουν πληρώσει ἐπὶ τῇ βάσει χρηματικῶν αἰτήσεων ἐγκεκριμένων παρὰ τοῦ Βασιλέως τὰ ἐξόδα τοῦ Κράτους διὰ τὴν ἀ. τριμηνίαν κατὰ τὰς ἐν ἰσχύι λογιστικὰς διατυπώσεις ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὑποβληθέντος εἰς τὴν Βουλὴν προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1852· ἐκτὸς τῶν ἐξόδων τῶν κλεισμένων χρήσεων καὶ τῶν ἀποζημιώσεων τοῦ κεφαλαίου 24 τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ὅσα δὲν στηρίζονται εἰς Νόμους καὶ Δικαστικὰς ἀποφάσεις.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 5 Φεβρουαρίου 1852.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 7.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν Φεβρουαρίου 1852.

ΝΟΜΟΣ Ρ'Λ'.

Περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ προσδιορισμοῦ τῶν ἐγκτητικῶν φόρων.

Ἀρθρ. 1. Οἱ διὰ τὸ ἔτος 1852 εἰσπρακτέοι ἐγκτητικοὶ φόροι εἶναι οἱ ἑξῆς·

1.) Ἐγγειος φόρος 10 τοῖς 0/0 ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς.

2.) Δικαίωμα ἐπικαρπίας.

α.) 15 τοῖς 0/0 ἐπὶ τῶν προϊόντων τῶν ἐθνικῶν ἀγρῶν.

β.) 10 τοῖς 0/0 ἐπὶ τῶν προϊόντων παντὸς εἶδους φυτείας, γενομένης ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς τῇ ἀδείᾳ τῶν προφῶν ιδιοκτητῶν αὐτῆς ὀθωμανῶν, καθὼς καὶ τῇ ἐγκρίσει ἢ μὴ τῆς Κυβερνήσεως.

γ.) 5 λεπτὰ ἐφ' ἑκάστου ἐθνικοῦ ιδιοκτήτου μωρεοδένδρου ἡλικίας πέντε ἔτων συμπληρωμένων.

Ἀρθρ. 2. Ὁ ἐπὶ τῆς ρητίνης, τῆς κατράμης καὶ τῶν λοιπῶν δασικῶν προϊόντων, πλὴν τοῦ πρινοκοκκίου, ἔγγειος φόρος προσδιορίζεται εἰς 10 0/0, τὸ δὲ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῆς ρητίνης, εἰς 15 τοῖς 0/0.

Ἀρθρ. 3. Τὰ εἰς μετανάστας ἢ ἄλλους πολίτας παραχωρηθέντα κτήματα ὑπόκεινται εἰς μόνον τὸν ἔγγειον φόρον, ἐὰν ἐξάγῃται ἐκ τῶν ἐγγράφων, ὅτι δὲν ὑπόκεινται εἰς ἄλλην φορολογίαν.

Οἱ φόροι τῶν κτημάτων, ὅσα παρεχωρήθησαν εἰς ιδιώτας διὰ συμβολαίων, δι' ἐγγράφου ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως ἢ δι' ἐνοικιαστηρίου, ἀποδίδονται κατὰ τοὺς περιεχομένους εἰς τὰ συμβόλαια, τὰ παρεχωρητήρια, ἢ τὰ ἐνοικιαστήρια ὅρους.

Ἀρθρ. 4. Ὁ φόρος εἰς κτήματα 3 τοῖς 0/0 ἐπὶ τῶν διὰ προικοδοτήσεως ἢ ἐκποιήσεως ἐπὶ δεκαετεί πιστώσει ἀποκτηθέντων κτημάτων πληρώνεται ἀμέσως εἰς τοὺς ταμίας κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἀπὸ 26 Μαΐου 1835 καὶ 3/15 1836 νόμων, καὶ ἐν τῇ ὥρισμένῃ προθεσμίᾳ, ὅταν ἐκ τοῦ πωλητηρίου ἐξάγῃται ἡ συμφωνία τῆς τοιαύτης πληρωμῆς. Ἀλλ' ἐὰν συνέβῃ καθυστέρησις τοῦ ἀνωτέρω φόρου κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη, ἐπιτρέπεται καὶ

πρὶν εἶναι λήξη ἡ προθεσμία τῆς πληρωμῆς νὰ γένῃ κατάσχεσις καὶ ἐκποίησης ἀναλόγου μέρους τῶν παραχρησθέντων καρπῶν πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ ὀφειλομένου φόρου τῆς ἐνεστώσης χρήσεως καὶ μίας τῶν παλαιότερων.

Ἀρθρ. 5. Τὰ ὑφ' ὁποιονδήποτε ὅρον παραχωρηθέντα εἰς ἰδιώτας κτήματα ὑποβάλλονται εἰς τοὺς ἐγκτητικὸς φόρους, εἰς οὓς ὑπέκειντο καὶ πρὸ τῆς παραχωρήσεως, ἐὰν ἡ νόμιμος παράδοσις αὐτῶν δὲν ἐγένετο πρὸ τῆς 1 Ἀπριλίου 1852.

Δὲν ἀπαλλάττονται δὲ ἐκ τῆς διατάξεως ταύτης τῶν υποχρεώσεων, εἰς τὰς ὁποίας ὑποκείνται δυνάμει ἐιδικῶν νόμων ἢ ἰδιαιτέρων μετὰ τῆς Κυβερνήσεως συμφωνιῶν.

Ἀρθρ. 6. Ἐξαίρουνται τῆς φορολογίας.

1.) Τὰ ἄγρια.

2.) Ἐν στρέμμα γῆς ὕπου καὶ ἂν κεῖται, δι' ἑκαστον ἰδιοκτήτην ἢ καλλιεργητὴν πρὸς καλλιέργειαν λαχανικῶν ἢ ὀσπρίων.

3.) Τὰ σποράδην πεφυτευμένα ὀπωροφόρα δένδρα τόσον ἐν τῇ τοῦ ἀνωτέρω στρέμματος, ὅσον καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς, αὐλὰς καὶ ἀμπελῶνας.

4.) Τὰ ἀσταχολόγια, ἀνὰ δύο μόνον κοιλὰ δι' ἑκαστον ἀσταχολόγον.

5.) Ὁ λινκρόσπορος, καναβόσπορος καὶ ριζαρόσπορος.

6.) Τὰ φύλλα τῶν συκαμινομυρεῶν, καθόσον ἀφορᾷ τὸν ἔγγειον φόρον.

7.) Ἡ ῥώβη, ὁ βίκος καὶ τὰ ἀγριολάθουρα ὅταν δὲν ἀλωνίζονται, καὶ

8.) Πεντήκοντα ὀκάδες ἐκ τῶν πρὸς βρώσιν χρησίμων ἐλκιδῶν πρὸς ἰδίαν χρῆσιν ἑκάστου ἰδιοκτήτου, καθόσον ἀφορᾷ τὸν ἔγγειον φόρον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ φορολογίας τῶν δημοτικῶν καρπῶν.

Ἀρθρ. 7. Οἱ ἐπὶ τῶν δημοτικῶν καρπῶν ἐγκτητικοὶ φόροι ἐνοικιάζονται διὰ δημοπρασίας ἐπὶ ἀποδόσει ὁμοειδῶν καρπῶν ἐκ τῶν κυριωτέρων τοῦ ἐνοικιαζομένου τμήματος, τοὺς ὁποίους προσδιορίζει τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ὁ δ' ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας, τῶν προσηρημένων εἰς τὸ ἐν Τύρινθι γεωργικὸν κατάστημα γαιῶν δυνάμει τοῦ ἀπὸ 28 Μαΐου 1846 ἈΖ' νόμου διατίθενται ἰδιαιτέρως ἀπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καταστήματος, τῇ συμπράξει τῆς διοικητικῆς καὶ οἰκονομικῆς Ἀρχῆς.

Ἀρθρ. 8. Ἡ ἐνοικίασις τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον φάρων γίνεται κατὰ χωρίον· ἐνοικιάζονται δὲ καὶ πολλὰ συνάμα χωρία μέχρις ὀλοκλήρου δήμου, ὅταν τὰ ὅρια τῶν χωρίων ᾖναι δυσδιάκριτα.

Οἱ οἰκονομικοὶ ἔφοροι ὀφείλουσι νὰ σημειώσωσι ἀκριβῶς εἰς τὴν διακήρυξιν καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας τὰ ὅρια ἑκάστου χωρίου, οἱ δ' ἐνοικιασταὶ ὑποχρεοῦνται ἐπὶ ποινῇ ἀποξήμιάσεως πάσης περὶ ἀποξήμιάσεως ἀπαιτήσεως κατὰ τοῦ Δημοσίου νὰ ζητήσωσι ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει πρὸ τῆς κατακυρώσεως, ὅσας διασαφῆσεις θεωροῦν ἀναγκαίας περὶ ὁρίων ἢ θέσεων.

Τὰς διασαφῆσεις ταύτας ὀφείλουσι αἱ διενεργούσαι τὰς δημοπρασίας Ἀρχαὶ νὰ κοινοποιῶσι πρὸ τῆς ἀποπερατώσεως αὐτῶν διὰ προγράμματος, τοιχοκολλομένου ἐν τῷ τόπῳ τῆς δημοπρασίας, καὶ διὰ τοῦ κήρυκος, καὶ νὰ τὰς καταχωρῶσι καὶ εἰς τὰ πρακτικά.

Ἡ διακήρυξις καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας, συντεταγμένα κατὰ τοὺς νομίμους τύπους, φέρουσι πίστιν δημοσίων ἐγγράφων, καὶ ἀποτελεῖσι πλήρη ἀπόδειξιν περὶ ὅλων τῶν ἐν αὐτοῖς περιεχομένων.

Ἀρθρ. 9. Αἱ διενεργούσαι τὰς δημοπρασίας Ἀρχαὶ εἶναι ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος, ὁ νομάρχης ἢ ἑπαρχος καὶ οἱ νόμιμοι αὐτῶν ἀναπληρωταί. Εἰς τὰς ἐπαρχίας, καὶ ἂν δὲν κατεστάθῃ διοικητικὴ Ἀρχή, ὁ εἰρηνοδίκης ἀναπληροῖ τὸν ἑπαρχον.

Ἀπαγορεύεται εἰς τὰς διενεργούσας ἢ ἐπιτηρούσας τὰς δημοπρασίας Ἀρχὰς νὰ λαμβάνωσι μέρος εἰς τὰς ἐνοικιάσεις τῶν προσόδων εἴτε ὡς ἐνοικιασταὶ, εἴτε ὡς ἐγγυηταί, εἴτε ὡς συνεταῖροι.

Ἀπαγορεύεται ἐπίσης καὶ εἰς τοὺς δημάρχους, δημορχειοὺς καὶ ἐιδικούς παρέδρους νὰ λαμβάνωσι μέρος εἰς τὰς ἐνοικιάσεις τῶν προσόδων τοῦ οἰκείου δήμου.

Οἱ παραβάται τῆς διατάξεως ταύτης ὑποβάλλονται εἰς χρηματικὴν ποινὴν 400—1000 δραχμῶν καὶ γίνονται ἔκπτωτοι τῆς θέσεώς των.

Ἀρθρ. 10. Εἶναι δεκτοὶ εἰς τὰς δημοπρασίας ὡς ἐνοικιασταὶ ἢ ἐγγυηταὶ α) οἱ ὁμολογουμένως ἀξιοχρεοί, καὶ β) οἱ παρουσιάζοντες πιστοποιητικὰ τῆς ἀρμοδίου δημοτικῆς Ἀρχῆς, βεβαιῶντα τὸ εἶδος καὶ τὴν ἀξίαν τῆς ἀκινήτου αὐτῶν περιουσίας, καὶ συνοδευόμενα ἀπὸ πιστοποιήσεως τοῦ ἀρμοδίου ὑποθηκοφύλακος, βεβαιούσας, ὅτι τὰ κτήματα εἶναι ἐλεύθερα πάσης ὑποθήκης. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐνοικιάσῃ τις προσόδους ἀξίας ἀνωτέρας τῆς εἰς τὴν ἐξετιμῆται ἢ ἀκινήτου περιουσία αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ του συνάμα.

Ἀρθρ. 11. Τὸ Δημόσιον ἔχει, δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου, δικαίωμα πρὸς ἐγγράφην ὑποθήκης ἐπὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτων τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ, ἂν παρουσιασθῇ ἀνάγκη νὰ δώσῃ τοιοῦτον. Ἡ δυνάμει τοῦ δικαίωματος αὐτοῦ ἐγγραφεσσομένη ὑπόθεσις ἐπιμελεῖται τοῦ οἰκονομικοῦ ἔφορου περιορίζεται εἰς κτήματα, τῶν ὁποίων ἡ πραγματικὴ ἀξία θέλῃ εἶσθαι ἴση μὲ τὴν καθ' ὑπολογισμὸν ἀξίαν τῆς ἐνοικιαζομένης προσόδου.

Ἀρθρ. 12. Αἱ διενεργούσαι τὰς δημοπρασίας Ἀρχαὶ ἀπαγορεύονται τῆς ὑπηρεσίας, καὶ ὑποχρεοῦνται προσέτι νὰ ἐκζητήσωσι τὸ Δημόσιον α) ἐὰν παραδεχθῶσιν ὡς ἐνοικιαστας ἢ ἐγγυητάς ἐκ τῶν μὴ ὁμολογουμένως ἀξιοχρεῶν, ἢ ὅσους δὲν ἤθελον παρουσιάσει τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 πιστοποιητικὰ περὶ τοῦ εἶδους καὶ τῆς ἀξίας τῆς ἐλεύθερας περιουσίας των, καὶ β) ἐὰν ἀπαγορεύσωσι τὸν ὑπερθεματισμὸν εἰς τοὺς ἐφωδιασμένους μὲ τὰ ἀνωτέρω πιστοποιητικὰ, ἢ τοὺς κοινῇ ὁμολογουμένους ἀξιοχρεῶς.

Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑποβάλλονται καὶ αἱ δημοτικαὶ Ἀρχαὶ α) ἐὰν ἤθελον πιστοποιήσει ψευδῶς περὶ τοῦ εἶδους καὶ τῆς ἀξίας τῶν κτημάτων τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ ἐγγυητῶν, καὶ β) ἐὰν ἤθελον ἀρνήσθαι τὴν ἐκδοσιν τῶν ἀνωτέρω πιστοποιητικῶν εἰς τοὺς αἰτούντας τοιαῦτα ἰδιοκτήτας, ἐπιφυλακτομένης καὶ τῆς ποινικῆς καταδιώξεως αὐτῶν, κατὰ τὸ ἄρθρον 187 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἀρθρ. 13. Οἱ φορολογούμενοι εἰσέρχονται εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ θερισμοῦ, τῆς συγκομιδῆς καὶ τοῦ ἀλωνίσματος ἀκωλύτως. Ὀφείλουσι ὁμῶς:

1) Οἱ καλλιεργούντες ἐθνικοὺς ἀγρούς, συνορεύοντας μὲ ἰδιωτικοὺς ἢ ἄλλους μὴ ὑποκειμένους εἰς τὴν εἰς εἶδη ἀπόδοσιν τοῦ δικαίωματος τῆς ἐπικαρπίας· καὶ

2) Οἱ καλλιεργούντες ἀγρούς, συνορεύοντας μὲ ἀγρούς μὴ ὑποκειμένους εἰς τὴν εἰς εἶδος ἀπόδοσιν τοῦ ἐγγείου φόρου, νὰ ζητήσωσι προφορικῶς παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ τὴν περὶ θερισμοῦ ἔδωκεν, τὴν ὁποίαν οὗτος ὀφείλει νὰ δώσῃ παρεσπῶν ἄλλως, οἱ φορολογούμενοι προχωροῦν εἰς τὸ θέρος. Ἀπαγορεύεται ὁμῶς εἰς τοὺς καλλιεργούντας ἀγρούς ἰδιωτικοὺς καὶ ἐθνικοὺς νὰ θερίζωσι ταῦτοχρόνως ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

καρπούς ἀμφοτέρων τῶν κατηγοριῶν. Ἡ δὲ ἐκλογὴ μένει εἰς τὸν φορολογούμενον.

Ἄρθρ. 14. Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουσιν ἐπὶ ποινῇ ἀποβρίψαι πάσης κατὰ τῶν φορολογουμένων ἀπαιτήσεως νὰ παρευρίσκωνται ἐπιτοπίῳ εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ θέρους, τῆς συγκομιδῆς τῶν δεματίων καὶ τοῦ ἁλωνίσματος ἢ κοπανίσματος τῶν καρπῶν, νὰ σφραγίζωσι τοὺς ἐν ταῖς ἀλωνίαις καρπούς, καὶ τέλος νὰ μετρώσιν ἢ ζυγίζωσιν αὐτοὺς κατὰ τὸ 17 ἄρθρον. Ἐὰν ὅμως ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν ἐμφανισθῇ ἐντὸς τῆς ἡμέρας διὰ μὲν τὴν ἀποσφράγισιν αὐθόρμητος, διὰ δὲ τὴν μέτρησιν προσκαλούμενος προφορικῶς ἐνώπιον δύο μαρτύρων, ὁ φορολογούμενος τὴν μὲν ἀποσφράγισιν ἐνεργεῖ ἐπίσης ἐνώπιον δύο μαρτύρων, τὴν δὲ μέτρησιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 19 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 15. Ὅστις ἐκ τῶν φορολογουμένων παραβῇ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 13, καθὼς καὶ ὅστις ἀναμίξῃ δεμάτια ἐθνικὰ μὲ ἰδιόκτητα ἢ ἀραιρέση προϊόντα ἁλωνισμένα ἢ μὴ, ἢ προσπαθῇ δι' ὁποιοδήποτε ἄλλου τρόπου νὰ ζημιώσῃ τὸν ἐνοικιαστὴν ἢ τὸ δημόσιον, ἂν ἢ ζημία δύναται νὰ ἐκτιμηθῇ, ὑποβάλλεται, ἐκτὸς τῆς ἀποδόσεως τοῦ νομίμου φόρου, καὶ εἰς πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὸ τριπλὸν τοῦ φόρου, τὸν ὅποιον ἀπεπειράθη νὰ ὑπεκφύγῃ ἄλλως, ἐὰν τὸ ποσὸν τῆς ζημίας δὲν ᾖ δύνατὸν νὰ ἐξακριβωθῇ, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον δραχμῶν 5—50.

Ὅσακις ἡ ἀνάκρισις ἐνεργεῖται παρὰ δημοτικοῦ τινος ὑπαλλήλου, τὸ πρόστιμον τοῦτο μέχρι μὲν δραχμῶν δέκα εἰσπράττεται εἰς ὄφελος τοῦ δημοτικοῦ ταμείου, τὸ δὲ περιπλέον τοῦ ποσοῦ τοῦτου εἰσάγεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον.

Ἀλλ' ἂν ἡ πράξις ἀνεκαλύφθῃ ἢ καταγγέλθῃ ἀπ' ἄλλον παρὰ τὸν ἐνοικιαστὴν ἢ τὸν ἐπιστάτην τοῦ δημοσίου, τὸ τρίτον τοῦ εἰς τὸ δημόσιον ἀνήκοντος προστίμου δίδεται εἰς αὐτόν.

Ἄρθρ. 16. Ἡ προανάκρισις τῶν ἀνωτέρω παραβάσεων ἐνεργεῖται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου, ἀστυνόμου ἢ παρέδρου, καθὼς καὶ παρὰ παντὸς ἄλλου ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου, κατὰ τὰ ἐν τῇ ποινικῇ δικονομίᾳ ὥρισμένα, ἢ δὲ ἐκδικασίς αὐτῶν γίνεται ἀπὸ τὸ ἀρμόδιον πταισματοδικεῖον ἢ πλημμελειοδικεῖον, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς αὐτῆς δικονομίας.

Ἐὰν τὰ παρανόμως ὑφαίρεθέντα προϊόντα παρήχθησαν ἀπὸ κτήματα διαφιλονεικούμενα μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ κατηγορουμένου, τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον κάμνει μνείαν τοῦ περιστατικοῦ τοῦτου εἰς τὴν ἀπόφασίν του, καὶ ἐπιβάλλει τὸ πρόστιμον ὡς ἐπὶ ἰδιωκτικῶν κτημάτων. Τὸ πρόστιμον ἐπὶ τῆς ἐπικαρκίας θέλει ἐπιβάλλεσθαι, ὅταν τὸ κτῆμα ᾔθελε κηρυχθῇ ἀπὸ τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον ὡς ἐθνικὸν ἢ ἐθνικοῖδιόκτητον.

Ἄρθρ. 17. Ἡ βεβαίωσις τοῦ φόρου τῶν πρώτων καρπῶν, ἥτοι τοῦ σίτου, τῆς κοιθῆς, τοῦ σμιγοῦ, τοῦ διμήνου (μαρτιῶν), τῆς σίκαλης (βρίξης), τῆς βρώμης, τοῦ κιμήνου, τοῦ γλυκανίσσου, τοῦ σισάμου, τοῦ λιναρίου, τῶν ὁσπρίων κλπ. ὡς καὶ τῶν ὀψίμων τῶν εἰς τὰ ἀλώνια κοπανιζομένων, γίνεται ἐπὶ τῶν ἀλωνίων διὰ τοῦ δημοσίου κοιλοῦ, ἢ διὰ ζυγίσματος, ὅταν τὰ εἶδη ᾖ ἀνεπίδεκτα μετρήσεως. Τῶν δε ἀραβοσίτων, ὅσοι δὲν κοπανίζονται εἰς τὰ ἀλώνια, ἀλλὰ μεταφέρονται εἰς κώνους εἰς τὰς οἰκίας, ἢ βεβαίωσις γίνεται ἢ δ' ἐκτιμήσεως ἐπὶ τῶν ἀγρῶν κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 41, ἢ διὰ δοκιμῆς.

Ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει γεμίζεται ἀπὸ κώνους ἐν κοφφίνῳ ἢ ἄλλῳ καταλλήλῳ μέτρῳ, καὶ σφραγίζεται ἐναποτιθέμενον εἰς τὸ δημαρχεῖον, ἢ τὸ παρεδρεῖον ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου ἢ παρέδρου.

Μετὰ 16 ἡμέρας ἀποσφραγίζεται, κοπανίζεται, ξηραίνεται καὶ μετρεῖται ὁ ἐν αὐτῷ καρπός, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ προσ-

διορίζεται ἐξ ἀναλογίας τὸ ποσὸν τῆς παραγωγῆς καὶ τοῦ φόρου.

Ὁφείλουσι δὲ οἱ φορολογούμενοι, ὁσάκις προτιμῶσι τὴν διὰ δοκιμῆς βεβαίωσιν, νὰ εἰδοποιῶσι περὶ τούτου τὸν ἐνοικιαστὴν διὰ τοῦ δημάρχου ἢ παρέδρου τοῦ χωρίου τῶν, 10 ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκτιμήσεως.

Ἄρθρ. 18. Μετὰ τὴν καταμέτρησιν τῶν καρπῶν καὶ τὴν βεβαίωσιν τοῦ φόρου ἐκάστου φορολογουμένου, ὁ ἐνοικιαστὴς σημειῖ αὐτὸν ὁλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς εἰς διπλότυπον βιβλίον καὶ εἰς τὸ στέλεχος αὐτοῦ ὑπογράφεται ἰδιοχείρως ὁ φορολογούμενος, εἰς δὲ τὸ ἀπόσπασμα ὁ ἐνοικιαστὴς, καὶ τὸ ἐγχειρίζει εἰς τὸν φορολογούμενον. Ἀλλ' ἐὰν οὗτος ἔχῃ ἀντιρρήσεις εἴτε ὡς πρὸς τὸ σημειωθὲν ποσόν, εἴτε ὡς πρὸς τὸ εἶδος τοῦ καρποῦ, εἴτε ὡς πρὸς τὴν ἰδιότητα τοῦ κτήματος, δύναται νὰ σημειώσῃ τὰς ἐνστάσεις του ἐντὸς ἢ ὀπίσθεν τοῦ στελέχους· τούτου δὲ ἀγγραμμάτου ὄντος, ὑπογράφει τὸ στέλεχος ἢ τὰς ἐνστάσεις ἄλλος τῆς ἐμπιστοσύνης του ἐνώπιον τοῦ παρέδρου ἢ τοῦ ἐρεῶς, καὶ ἐν ἐλλείψει ἢ ἀπουσίᾳ τούτων, ἐνώπιον δύο μαρτύρων ὑπογραφομένων καὶ τούτων, ἢ γινωμένης μνείας τῶν ὀνομάτων αὐτῶν ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν εἶναι ἀγγραμμάτοι. Ἐὰν δὲ ὁ φορολογούμενος ἀρνήται νὰ ὑπογράψῃ τὸ στέλεχος, ὁ ἐνοικιαστὴς καλεῖ δύο μάρτυρας, ἐξ ὧν ὁ εἰς πρῶτον νὰ ᾖ ὁ πατέρας ἢ ὁ ἐρεῦς τοῦ οἴκειου ἢ τοῦ πλησιέστερου χωρίου, διὰ νὰ ὑπογράψωσιν αὐτὸ πρὸς μόνην τὴν βεβαίωσιν τῆς ἀπὸ μέρους τοῦ φορολογουμένου γενομένης ἀρνήσεως.

Τὸ τοιοῦτοτρόπως συνταχθὲν στέλεχος καθίσταται διοικητικῶς ἐκτελεστὸν, ἐκτὸς ἐὰν ᾔθελεν ἀνσταλῇ δικαστικῶς ἢ ἐκτελεσῇς του, καθὼς καὶ ὅποταν φέρῃ ἀντιρρήσεις, ὅτε ἐκτελεῖται μόνον ὡς πρὸς τὸ μέρος τοῦ φόρου τὸ μὴ ἀμφισβητούμενον ἀπὸ τὸν φορολογούμενον.

Ἄρθρ. 19. Ἐὰν ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν ἐκδώσῃ καὶ παραδώσῃ εὐθὺς μετὰ τὴν μέτρησιν τὸ διπλότυπον, ὁ φορολογούμενος, προσκαλεῖ τὸν δημάρχον ἢ τὸν εἰδικὸν παρέδρον ἢ τὸν ἐφορον ἢ τὸν εἰρηνοδίκην, ἢ τούτων κωλυομένων, τοὺς ἀναπληρωτὰς αὐτῶν, καὶ ἐνεργεῖ ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτῶν δευτέραν μέτρησιν, τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ἐγγράφεται εἰς πρωτόκολλον ἐν ᾧ μνημονεύεται ῥητῶς καὶ ἡ ἰδιότης τοῦ κτήματος, ἐξ οὗ παρήχθη ὁ καρπός. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο, συντεταγμένον εἰς διπλοῦν ἐνώπιον δύο μαρτύρων καὶ ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τὰ παρευρεθέντα πρόσωπα, τὸ μὲν ἀφίεται εἰς τὸν φορολογούμενον, τὸ δὲ παραπέμπεται ἀπὸ τὴν συντάξασαν αὐτὸ ἀρχὴν εἰς τὸν οἰκονομικὸν φόρον, ἂν δὲν συντάχθῃ παρ' αὐτοῦ, διὰ νὰ κανονίσῃ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ τὸν εἰσπραχθισόμενον φόρον. Ὅστις τῶν ἀνωτέρω ὑπαλλήλων ἀρνήθῃ νὰ συντρέξῃ εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ πρωτοκόλλου τιμωρεῖται πειθαρχικῶς κατὰ τὸ ἄρθρ. 96 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν περιπτώσει δὲ, καθ' ἣν ὁ μὲν ἐνοικιαστὴς δὲν ἐκδώσῃ τὸ διπλότυπον, ὁ δὲ φορολογούμενος δὲν φροντίσῃ περὶ τῆς συντάξεως τοῦ πρωτοκόλλου, ὀφείλει ὁ οἰκονομικὸς ἐφορος νὰ διορίξῃ πρὸς ἐκδοσιν τῶν διπλοτύπων ἀντιπρόσωπόν του, τοῦ ὁποίου ἡ ἀντιμισθία καταλογίζεται εἰς βάρος τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

Ἄρθρ. 20. Ὁ ἐνοικιαστὴς τιμωρεῖται:

α.) Μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν 15—100 ἐὰν ἀμελήσῃ τὴν ἐπὶ τῶν ἀλωνίων τακτικὴν ἐκδοσιν τῶν διπλοτύπων.

β.) Μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν 100—500 ἐὰν χαρακτηρίσῃ κτήματα ἐθνικὰ ἢ ἐθνικοῖδιόκτητα ὡς ἰδιωτικὰ, ἢ ὡς ἐθνικοῖδιόκτητα κτήματα ἐθνικὰ.

γ.) Μὲ τριπλοῦν ποσὸν τοῦ μειωθέντος φόρου, ἐὰν παρὰ λείψῃ ὀλοτελῶς τὴν εἰς τὸ διπλότυπον ἐγγραφὴν τοῦ φόρου.

ἢ ἐγγράφῃ ὀλιγώτερον ποσὸν τοῦ παραχθέντος καρπού, τὸν ὁποῖον κατεμέτρησε.

δ.) Με χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν 400—500, ἐὰν ἐγγράφῃ εἰς τὰ διπλότυπα πλείοτερον ποσὸν τοῦ παραχθέντος καρπού.

ε.) Με χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν 45—100, ἐὰν ἀνακαλυφθῇ οἰκὸδήποτε ἀσυμφωνία μεταξὺ στελέχους καὶ διπλοτύπου, ἐξαίρουμένης τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν ἀποδειχθῇ, ὅτι ἢ ἀλλοίωσις ἐπῆγασεν ἐκ μέρους τοῦ φορολογουμένου.

ς.) Με χρηματικὴν ποινὴν, ἴσην μὲ τὸ διπλὸν τοῦ παρανόμως εἰσπραχθέντος φόρου, ἐὰν εἰσπράξῃ ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τοῦ φορολογουμένου φόρους κατὰ παράβασιν τοῦ ἀρθρ. 27 τοῦ παρόντος νόμου.

Εἰς τὰς ὑπὸ στοιχ. β—ε. περιπτώσεις ἐνεργεῖται κατ' αὐτοῦ καὶ ποινικὴ καταδίωξις κατὰ τὸ ἀρθρ. 255 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Τὸ ἥμισυ τοῦ τριπλοῦ φόρου καὶ τῆς χρηματικῆς ποινῆς εἰσέρχεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, τὸ δεῦτερον ἥμισυ δίδεται εἰς τὸν καταμνηνυτὴν, μὴ ἐξαίρουμένου καὶ αὐτοῦ τοῦ φορολογουμένου.

Ἀρθρ. 24. Οἱ ἐνοικιασταὶ εἶναι ὑπόχρεοι ν' ἀποστέλλωσιν ἀσφαλῶς εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς τὰ στελέχη τῶν διπλοτύπων βιβλίων, ἅμα ἕκαστον περιαιούται, καθαρὰ καὶ εὐκνήγνωστα, ἄνευ σφυσμάτων καὶ ξυσμάτων. Ἀλλ' ἐὰν ἐντὸς 5 ἡμερῶν, ἀπ' ἧς περαιωθῇ ἕκαστον βιβλίον, δὲν παραδοθῇ εἰς τὸν ἔφορον, τὸ ἀρμοδίον δικαστήριον, κατ' αἰτησιν αὐτοῦ, δικάζον κατὰ προτίμησιν, ἐπιβάλλει εἰς τὸν ὀλιγώρησαντα ἐνοικιαστὴν χρηματικὴν ποινὴν δρ. 100—200 καὶ διατάττει τὴν ἐντὸς 24 ὥρων παράδοσιν τῶν διὰ προσωπικῆς κρατήσεως.

Τῆς ποινῆς ταύτης δὲν ἀπαλλάσσεται καὶ ἐὰν μετὰ τὴν πενήτημερον προθεσμίαν παραδῶσῃ εἰς τὸν ἔφορον τὰ εἰρημένα στελέχη.

Ἀρθρ. 22. Τοὺς κατὰ τὸ ἀρθρὸν 17 φόρους ὑποχρεοῦνται οἱ φορολογούμενοι τῇ ἐπιμελείᾳ καὶ εὐθύνῃ τοῦ ἐνοικιαστοῦ νὰ μετακομίσωσι καὶ παρδῶσωσιν εἰς τὴν ἐντὸς ἑκάστου δήμου προσδιορισμένην κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὑπουργείου κεντρικὴν ἀποθήκην.

Δύναται δὲ τὸ ὑπουργεῖον νὰ προσδιορίσῃ τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην καὶ εἰς τινὰ τῶν γειτνιαζόντων δήμων, δι' ἑκείνα μόνον τὰ χωρία τοῦ δήμου, τὰ ὅποια δὲν ἀπέχουσι πλείοτερον τῶν 3 ὥρων.

Ἀρθρ. 23. Ὅσοι τῶν φορολογουμένων δὲν εὐκολύνονται νὰ μεταφέρωσι τοὺς καρπούς τῶν ἀμέσως εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, νὰ τοὺς ἐναποταμιεύσωσι προσωρινῶς εἰς εἰδικὴν ἐντὸς τοῦ χωρίου τῶν ἀποθήκην, τῆς ὁποίας τὸ ἐνοίκιον ἐξ ἀναλογίᾳς τοῦ ἐναποταμιευθέντος ποσοῦ εἶναι εἰς βῆρος τῶν. Ὁφείλουσιν ὅμως ἐντὸς 20 τῶν πολλῶν ἡμερῶν νὰ μεταφέρωσιν αὐτοὺς ἀπὸ τὴν εἰδικὴν εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην· παρελθούσης δ' ἐπὶ ματαίῳ τῆς προθεσμίας ταύτης, τὸ δημόσιον μετακομίζει αὐτοὺς δι' ἐξόδων, τῶν ἀμελησάντων ἢ ἀρνηθέντων φορολογουμένων, τὰ ὅποια εἰσπράττονται διοικητικῶς.

Πᾶσα εἰδικὴ ἀποθήκη ἐπιτηρεῖται, σφραγίζεται καὶ ἀποσφραγίζεται ἐκάστην ἑσπέραν καὶ πρωΐαν παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου του, τοῦ προέδρου τοῦ χωρίου.

Εἴν δὲν μετακομίσωσιν οἱ φορολογούμενοι ὁλοκλήρως τοὺς φόρους τῶν ἀπὸ τὰ ἀλώνια εἰς τὴν εἰδικὴν ἢ κεντρικὴν ἀποθήκην, τὸ δημόσιον καταλογίζει αὐτοὺς εἰς χρήματα εἰς βῆρος τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τῶν φορολογουμένων κατ' ἐκλογὴν, καὶ ἐνεργεῖ διοικητικῶς τὴν εἰσπραξίν.

Ὁ εἰς χρήματα καταλογισμὸς ἐνεργεῖται παρὰ τοῦ οἰκονο-

μικοῦ ἐφόρου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τιμῶν τοῦ ἰσχύοντος πρωτοκόλλου.

Ἀρθρ. 24. Ἐκαστος τῶν φορολογουμένων δύναται νὰ κρατήσῃ τοὺς ἰδίους φόρους, ἀλλ' ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλλῃ διὰ τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου ἢ παρέδρου ἢ καὶ ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν Οἰκονομικὸν ἔφορον τὴν περὶ τούτου δήλωσιν του, καὶ νὰ πληρώσῃ αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου του τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τιμῶν τοῦ ἰσχύοντος πρωτοκόλλου εὐθὺς μετὰ τὴν ἐπὶ τῶν ἀλώνιων μέτρησιν αὐτῶν. Εἴν δὲ μετέφερεν ἤδη αὐτοὺς εἰς τὴν εἰδικὴν ἀποθήκην, δύναται νὰ τοὺς παραλάβῃ, ἀφ' οὗ παρυσίασῃ εἰς τὸν εἰδικὸν πάρεδρον τοῦ χωρίου καὶ τὸν ἐνοικιαστὴν διπλότυπον ἀπόδειξιν τοῦ ἀρμοδίου ταμεῖου, ἐμφαίνουσιν, ὅτι ἐπλήρωσε τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν.

Ἀρθρ. 25. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ θέρους τῶν πρώτων καρπῶν συντάσσεται διακριτῶς κατὰ δεκαπενθημερίαν παρὰ τοῦ νομάρχου ἢ ἐπαρχου, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ ταμῆα πρωτοκόλλον, δι' οὗ βεβαιοῦται ἡ τρέχουσα ἀγοραία τιμὴ τῶν καρπῶν. Ἐπὶ τῇ βάσει τούτου πληρώνεται τὸ ἀντίτιμον τῶν κρατουμένων ἀπὸ τοῦ φορολογουμένου καρπῶν, τὰ καθυσταθῆναι τῶν φορολογουμένων καὶ τὰ ἐλλείμματα τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ ἀποθηκαρίων.

Ἀρθρ. 26. Τοὺς κατ' ἐκτίμησιν ἢ διὰ δοκιμῆς ἀποδεκατουμένους καρπούς, ἐὰν μετὰ τὸ κοπάνισμα καὶ τὴν ἐντελὴ ἀποξήρανσιν αὐτῶν δὲν τοὺς μετακομίσωσιν οἱ φορολογούμενοι εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, ὁ Οἰκονομικὸς ἔφορος προσκαλεῖ ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει τὴν ἀρμοδίαν Ἀρχὴν νὰ εἰδοποιήσῃ τοὺς φορολογουμένους νὰ τοὺς μετακομίσωσιν. Εἴν δὲ ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς προσκαλέσεως δὲν τοὺς μετακομίσωσι, καταλογίζονται εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας ἰσχύοντος πρωτοκόλλου τῶν τιμῶν.

Εἴν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἐὰν ὑπάρχωσι πλεονάζοντες καρποὶ, ἀνήκοντες εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν, ὁ ἐνοικιαστὴς ἢ λαμβάνει αὐτοὺς ἀπὸ τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, ἂν τοιοῦτοι εἰσῃθῇσαν, ἢ εἰσπράττει αὐτοὺς εἰς χρήματα ἀδείας τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ συνδρομῇ τοῦ ταμῆα ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἰσχύοντος πρωτοκόλλου. Ὁφείλει ὅμως νὰ δηλώσῃ τὴν περὶ τούτου θέλησιν του ἐγγράφως πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν ἔφορον πρὸ τῆς λήξεως τῆς εἰκοσθημέρου προθεσμίας.

Ἀρθρ. 27. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν νὰ εἰσπράττῃ ἢ νὰ διαθέτῃ οἷουςδήποτε καρπούς, πηγάζοντας ἀπὸ τὴν ἐνοικιασθεῖσαν πρόσοδον, πρὶν εἰσχωθῶσιν εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην καὶ συμπληρωθῶσιν ὁλοκλήρως τὰ πρὸς τῶν ἐνοικιασθέντων εἰδῶν.

Οἱ πλεονάζοντες καρποὶ, καθὼς καὶ οἱ μὴ συμπληρωθέντες εἰς τὰς συμφωνίας τῆς ἐνοικιάσεως, πηγάζοντες ὅμως ἀπὸ τὴν ἐνοικιασθεῖσαν πρόσοδον, ἀνήκουν εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν. ἔχει ἐπομένως οὗτος τὸ δικαίωμα νὰ τοὺς παραλάβῃ ἐκ τῆς ἀποθήκης, ἢ νὰ τοὺς εἰσπράξῃ ἀπ' εὐθείας παρὰ τῶν φορολογουμένων, ἀδείας τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐφόρου, κοινοποιουμένη εἰς αὐτοὺς διὰ τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς.

Οἱ φορολογούμενοι ὑποχρεοῦνται νὰ μετακομίσωσι τοὺς εἰρημένους καρπούς εἰς τὸν τόπον, ὅπου εἶναι συστημένη ἡ κεντρικὴ ἀποθήκη διὰ τοὺς καρπούς τοῦ δήμου τῶν, ἢ εἰς ἄλλον μὴ ἀπέχοντα τοῦ χωρίου τῶν πλέον τῶν τριῶν ὥρων. Δὲν ἐπιτρέπεται ὅμως εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ν' ἀπαιτήσῃ τὴν μετακομίσιν τῶν ἀνηκόντων εἰς αὐτὸν καρπῶν διὰ δυσβάτων ὁδῶν ἄνευ εὐλόγου αἰτίας.

Ἀρθρ. 28. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς φορολογουμένους ν' ἀποδίδωσιν εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς ἄνευ ῥητῆς ἀδείας τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐφόρου τοὺς φόρους τῶν. Οἱ παραβάται τῆς παρούσης διατά-

ζωας υποχρεούνται ν' αποδίδωσιν αὐτοὺς ἐκ νέου καὶ εἰς τὸ Δημόσιον, ἐπιφυλαττομένου εἰς αὐτοὺς τοῦ δικαιώματος τῆς ἀποζημιώσεως κατὰ τῶν ἐνοικιαστῶν.

Ἄρθρ. 29. Ἐάν μετὰ τὸ πέρας τῆς συγκομιδῆς τῶν πρώτων καρπῶν δὲν ἀποθεσθῇ τὸ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέος τοῦ ἐνοικιαστοῦ μὲ τὸ ποσὸν τῶν ἀποταμιευθέντων εἰς τὰς δημοσίας ἀποθήκας, καὶ τῶν κρατηθέντων ὑπὸ τῶν φορολογουμένων καρπῶν, προσκαλοῦνται οὗτος καὶ ὁ ἐγγυητὴς τοῦ ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει· παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἀπ' εὐθείας ἢ διὰ τῆς ἀρμοδίου δημοτικῆς Ἀρχῆς ν' ἀναπληρώσῃσι τὰ ἔλλειμματά των δι' ὁμοειδῶν καὶ τῆς αὐτῆς ποιότητος καρπῶν, ἢ νὰ καταβάλωσι τὸ ἀντίτιμον ἐντὸς 15 ἡμερῶν. Παρελθούσης ἐπὶ ματαίῳ τῆς προθεσμίας ταύτης, ὁ Οἰκονομικὸς ἐφορὸς καταλογίζει τὸ ἔλλειμμα εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἰσχύοντος πρωτοκόλλου εἰς βάρος τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ, καὶ παραπέμπει τὸν χρηματικὸν πῖνακα εἰς τὸν ταμίαν διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν εἰσπραξίν αὐμέσως κατὰ τὰς περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων διατάξεις.

Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἐφαρμόζονται ἀπαρράλκτως καὶ ὡς πρὸς τοὺς ὀψίμους καρποὺς, ἐάν ἀναδειχθῇ ἔλλειμμα μετὰ τὴν ἐντελῇ ἀποξήρανσιν αὐτῶν καὶ τὴν παρέλευσιν τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθ. 26 ὀριζομένης εἰκοσαήμερου προθεσμίας διὰ τὴν εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην μετακομιδὴν τῶν καρπῶν.

Ἄρθρ. 30. Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ ν' ἀναθεωρῇ καὶ μεταβῇ μιᾷ τῶν περὶ καταλογισμοῦ ἀποφάσεις τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων ἐξ ἐπαγγέλματος ἢ καὶ κατ' αἴτησιν τῶν ἐχόντων συμφέρον, ὡςάκις αὗται ἀντιβαίνουν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 31. Πᾶς δῆμος ἐντὸς τοῦ ὁποίου συγκεντρῶνται οἱ εἰς εἶδη ἀποδιδόμενοι φόροι, εἶναι ὑπόχρεως νὰ χορηγῇ εἰς τὸ Δημόσιον τὰς πρὸς ἐναποταμίευσιν τῶν προϊόντων ἀναγκαίουσας ἀποθήκας, τὰς ὁποίας ὁ ἐπαρχὸς καὶ ὁ οἰκονομικὸς ἐφορὸς προσδιορίζουσι. Τὸ ἐνοίκιον τῶν ἀποθηκῶν τούτων συμφωνεῖται μεταξὺ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ ἰδιοκτῆτου· ἐν περιπτώσει διαφωνίας ἀποφασίζει ὁριστικῶς καὶ ἀνεκκλητῶς ὁ εἰρηνοδίκης.

Ἐάν δὲ ἀποποιηθῇ ὁ δῆμος νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὸ Δημόσιον τὰς ἀναγκάσις ἀποθήκας, τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν συνιστᾷ τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην εἰς ἄλλον πλησιέστερον δῆμον, ὅπου οἱ φορολογούμενοι τοῦ ἀποποιηθέντος δῆμου ὑποχρεοῦνται νὰ μεταφέρωσι τοὺς φόρους τῶν ἐπιφυλαττομένου εἰς αὐτοὺς τοῦ δικαιώματος τῆς ἀποζημιώσεως κατὰ τοῦ παλαιτοῦ.

Ἄρθρ. 32. Εἰς πᾶσαν κεντρικὴν ἀποθήκην θέλει χορηγηθῇ κοιλὸν δημόσιον ἰσῆς χωρητικότητος μὲ τὴν τοῦ κοιλοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, δι' οὗ θέλουσιν παραλαμβάνεσθαι οἱ καρποί. Ὅφειλε ἐπομένως πᾶς ἐνοικιαστὴς νὰ μετρᾷ ἐπὶ τῶν ἀλωνίων τοὺς καρποὺς διὰ κοιλοῦ ἰσῆς χωρητικότητος μὲ τὴν τοῦ κοιλοῦ τῆς κεντρικῆς ἀποθήκης, καὶ νὰ παραδίδῃ τὸν βεβαιωθέντα φόρον ἐσπραγισμένον ἐντὸς σάκκων εἰς τὸν φορολογούμενον, διὰ νὰ τὸν μετακομίσῃ εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην. Πᾶσα δὲ κατὰ τὴν εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὰ ἀλώνια ἢ ἀπὸ τὴν εἰδικὴν ἀποθήκην παράδουσα τυχὸν ἔλλειψις, ἢ ἀναφανησομένη νόθευσις τοῦ φόρου καταψηφίζεται εἰς βάρος τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ὅστις δύναται αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου τοῦ νὰ παρευρίσκηται εἰς τὴν παράδοσιν.

Ὁ ἐνοικιαστὴς ἔχει δικαίωμα ἀνταγωγῆς κατὰ τοῦ φορολογουμένου πρὸς ἀποζημιώσιν, ἐάν τυχὸν ἢ ἔλλειψις ἢ ἡ νόθευσις ἐπάγασεν ἀπὸ τὸν φορολογούμενον διὰ παραβιάσεως τῶν σφραγίδων, ἢ δι' ἄλλου τινὸς μέσου.

Ἄρθρ. 33. Ἄμα γένῃ ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 22 μετακρίσεις ὁ-

λοκληροῦ ἢ μέρους τοῦ φόρου ἐκάστου φορολογουμένου, ὁφείλει ὁ μὲν ἐνοικιαστὴς νὰ σημειώσῃ ὀπισθεν τοῦ ἀποσπάσματος τοῦ διπλοτύπου τὸ ποσὸν καὶ εἶδος τοῦ φόρου καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν σάκκων, ὁ δὲ ἀποθηκάριος νὰ ἐκδώσῃ διπλότυπον παραλαβῆς, ἐμφαίνον τὸ ὄνομα τοῦ φορολογουμένου, τὸ ποσὸν καὶ τὸ εἶδος τοῦ φόρου, ὡς καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ διπλοτύπου.

Ἐάν ὁ ἀποθηκάριος ἐκδώσῃ ἀποδείξιν χειρόγραφον ἢ καὶ ἐντυπον παρὰ τοὺς κανονισμένους τύπους καταδιώκεται ὡς ἐνόχος ὑπεξαίρεσως.

ΚΕΦ. Γ'.

Περὶ φορολογίας τοῦ ἐλαίου.

Ἄρθρ. 34. Ὁ ἐγγεῖος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐλαίων ἐνοικιάζεται διὰ δημοπρασίας, ἀποδίδεται δὲ παρὰ μὲν τοῦ ἐνοικιαστοῦ εἰς τὸ Δημόσιον εἰς χρήματα, παρὰ δὲ τοῦ φορολογουμένου εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν εἰς εἶδος 40 τοῖς ο/ο ἐν τοῖς ἐλαιοτριβείοις εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκπίεσιν τοῦ ἐλαίου.

Ἀλλ' ἐάν αἱ προσφοραὶ θεωρηθῶσιν ἀσύμφοροι, τόσον ὁ ἐγγεῖος φόρος καθὼς καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας εἰσπραττονται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου πρὸς λεπτά 8 τὴν ὀκτῶν.

Ἡ βεβαίωσις τοῦ μὲν ἐγγεῖου φόρου γίνεται εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα διὰ μετρήσεως, τῆς δὲ ἐπικαρπίας δι' ἐκτιμῆσεως ἐπὶ τῶν δένδρων εἰς ὀκτὰδας ἐλαίου.

Ἡ πληρωμὴ τοῦ ἐνοικίου γίνεται εἰς τρεῖς ἴσας δόσεις, τὴν 1 Ἰανουαρίου, τὴν 1 Φεβρουαρίου καὶ τὴν 1 Μαρτίου τοῦ ἐπομένου ἔτους.

Τὸ εἰσπραττόμενον παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἔλαιον ἐναποτίθεται εἰς γνωστὰς τῷ οἰκονομικῷ ἐφόρῳ καὶ ταμίᾳ ἀποθήκας, καὶ μένει ὑπέγγυον μέχρις ἐξοφλήσεως τοῦ ἐνοικίου.

Ὅφειλε ἐπομένως ὁ ἐνοικιαστὴς ὡςάκις πρόκειται νὰ ἐκποιήσῃ μέρος αὐτοῦ, νὰ εἰδοποιῇ τὸν τε ἐφορὸν καὶ τὸν ταμίαν καὶ πρὸ τῆς εἰς τὸν ἀγοραστὴν παραδόσεως αὐτοῦ νὰ καταθέτῃ εἰς τὸ ταμεῖον τὸ ἀντίτιμον.

Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἤθελεν ἐκπονήσει λαθραίως, ἢ ὑπεξαίρεσει τὸ ὅλον ἢ μέρος τοῦ ὑπεγγύου ἐλαίου, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον, ἴσον μὲ τὴν τριπλὴν ἀξίαν τοῦ ἐκποιθέντος ἢ ὑπεξαίρεθέντος. Τὸ τρίτον τοῦ πρόστιμου δίδεται εἰς τὸν καταμνηστήν.

Ἄρθρ. 35. Εἰς τὰ μέρη, ὅπου δὲν ὑπάρχουν ἐλαιοτριβεῖα, καὶ ἡ ἐκπίεσις τοῦ ἐλαίου γίνεται κατ' ἄλλον τρόπον, ἢ ἡ παραγωγή εἶναι μικρά ὡς ἐκ τῆς ὀλιγότητος τῶν δένδρων, ὁ ἐγγεῖος φόρος βεβαιεῖται δι' ἐκτιμῆσεως ἐπὶ τῶν δένδρων εἰς ὀκτὰδας ἐλαίου, καὶ ἀποδίδεται εἰς χρήματα πρὸς λεπτά ὀκτὼ τὴν ὀκτῶν.

Αἱ πρὸς βρώσιν χρήσιμοι ἐλαῖαι ζυγίζονται, ἢ ἐκτιμῶνται κατ' ἐκλογὴν τῶν φορολογουμένων εἰς τὸν τόπον τῆς ἀποταμιεύσεως, λαμβανομένου τοῦ φόρου πρὸς λεπτά 2 τὴν ὀκτῶν.

Κεφάλ. Δ'.

Περὶ φορολογίας τῶν περιβολίων μετὰξος καὶ λοιπῶν.

Ἄρθρ. 36. Ὁ ἐγγεῖος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν περιβολίων, λαχανοκήπων, μπουστάνων, κρομμύων, γεωμήλων, καπνῶν, βαμβακίων καὶ τῶν συστάδην κειμένων ἀμυγδαλεῶν, ἐνοικιάζεται ἐπὶ δημοπρασίας καὶ ἀποδίδεται εἰς χρήματα.

Ἄρθρ. 37. Ἡ βεβαίωσις τῶν ἀνωτέρω φόρων γίνεται δι' ἐκτιμῆσεως ἐφ' ὅσον δι' ὅλον τὸ ἔτος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκτάσεως ἐκάστου κτήματος καὶ τῆς ἐτησίως προσόδου, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν παραχθέντων, ὑπαρχόντων καὶ παραχθησομένων ἐντὸς τῶν διαφορῶν ὥρων τοῦ ἔτους προϊόντων.

Ἡ φορολογία δὲ τῶν βαμβακίων καὶ καπνῶν βεβαιούται ἐπὶ τῇ βάσει ὁλοκλήρου τοῦ προϊόντος δι' ἕκαστον πεφυτευμένον χωράφιον, ὑπολογιζομένου εἰς ὁκάδας, τοῦτε καπνοῦ δι' ὅλας τὰς περιόδους (χέρια) τῆς συλλογῆς, καὶ τοῦ βαμβακίου ἄνευ τοῦ περικλείοντος αὐτὸ κάλυκος.

Ἡ δὲ ἐποχὴ τῆς ἐκτιμῆσεως προσδιορίζεται ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου, λαμβανόντων ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν γνωμοδότησιν τριῶν καλλιεργητῶν βαμβάκοφυτείας καὶ καπνοφυτείας, προσκαλουμένων κατ' ἐκλογὴν τῶν αὐτῶν ἀρχῶν.

Ὁ ἔγγειος φόρος, καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τοῦ καπνοῦ καὶ τῶν βαμβακίων ἀποδίδεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς εἰς τὸν τόπον τρεχούσης τιμῆς, κανονιζομένης διὰ πρωτοκόλλου, συντασσομένου ἐπὶ μὲν τοῦ καπνοῦ κατὰ κοινότητα παρὰ τοῦ ἐπάρχου, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν καὶ τῆς γνωμοδότησεως τριῶν καλλιεργητῶν καπνοφυτείας, προσκαλουμένων κατ' ἐκλογὴν τῶν αὐτῶν ἀρχῶν, ἐπὶ δὲ τοῦ βαμβακίου, κατ' ἐπαρχίαν παρὰ τοῦ ἐπάρχου, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ δημάρχου τῆς πρωτεύουσας, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς γνωμοδότησεως τριῶν καλλιεργητῶν βαμβάκοφυτείας προσκαλουμένων κατ' ἐκλογὴν τῶν αὐτῶν ἀρχῶν.

Ἄρθρ. 38. Οἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον φόροι εἰσπράττονται παρὰ τοῦ δημοσίου εἰς λογαριασμὸν τοῦ ἐνοικιαστοῦ μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἐνοικίου τὴν 1 Ὀκτωβρίου, ἐκτὸς τοῦ φόρου τοῦ βαμβακίου, ὅστις εἰσπράττεται τὴν 15 Νοεμβρίου.

Τὰ τυχόντα περισσεύματα εἰσπράττονται παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ προηγούμενη ἀδεία τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ συνδρομῇ τοῦ ταμῆα.

Ἄρθρ. 39. Ὁ ἔγγειος φόρος τῆς μετάξης ἐνοικιάζεται ἐπίσης ἐπὶ δημοπρασίας, ἀποδίδεται δὲ παρὰ μὲν τῶν φορολογουμένων εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν εἰς κουκούλιον, παρὰ δὲ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, εἰς τὸ Δημόσιον εἰς χρήματα τὴν 30 Αὐγούστου.

Ἡ βεβαίωσις τοῦ φόρου τούτου γίνεταί δι' ἐκτιμῆσεως τῶν κουκουλιῶν εἰς λίτρας ἢ ὁκάδας κατὰ τὴν ἐγγώριον συνήθειαν ἐπὶ τῶν καλαμωτῶν ἢ κλαρίων.

Ἐν περιπτώσει διαφωνίας ἢ βεβαίωσις γίνεται ἢ διὰ ζυγίσματος ἢ διὰ μετρήσεως τῶν κουκουλιῶν.

ΚΕΦ. Ε΄.

Περὶ φορολογίας τῶν γρασιδιῶν.

Ἄρθρ. 40. Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν γρασιδιῶν βεβαιούται δι' ἐκτιμῆσεως καὶ εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου τὴν 15 Μαΐου εἰς χρήματα.

Περὶ ἐκτιμῆσεως ἐν γένει.

Ἄρθρ. 41. Αἱ ἐκτιμῆσεις γίνονται ὡς ἀκολουθῶς.

Ὁ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ κοινοποιήσῃ ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει διὰ τῆς ἀρμοδίου δημοτικῆς Ἀρχῆς τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκτιμῆσεως. Τὴν κοινοποίησιν ταύτην ὀφείλει ὁ δήμαρχος νὰ καμῇ γνωστὴν εἰς τοὺς φορολογουμένους διὰ προγράμματός του, ἀναγνωσκομένου ἐπ' ἐκκλησίας τὴν πρωτεύουσαν Κυριακὴν.

Ἐκαστος φορολογούμενος ὀφείλει, ἂν δὲν προτιμᾷ νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν ἐκτίμησιν ὁ ἴδιος μὲ τὸν ἐνοικιαστὴν ἢ τὸν ἐκτιμητὴν του, νὰ ἔχῃ πρόχειρον τὸν ἐκ μέρους του ἐκτιμητὴν κατὰ τὴν ὠρισμένην ἡμέραν τῆς ἐκτιμῆσεως.

Ἄλλ' ἂν δὲν ἐμφανισθῇ ἐπιτοπίως οὔτε ὁ φορολογούμενος, οὔτε ὁ ἐκτιμητὴς του, ὁ ἐνοικιαστὴς ἢ ὁ ἐκτιμητὴς αὐτοῦ προβαίνει μόνος του εἰς τὴν ἐκτίμησιν ὀφείλει ὅμως νὰ κοινοποιήσῃ

ἀμέσως τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκτιμῆσεως εἰς τὸν φορολογούμενον διὰ τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ φορολογουμένου τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐκτιμῆσεως τοιχοκολλᾶται εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας του, ἐπιμελεία καὶ εὐθύνη τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς ἐνώπιον δύο μαρτύρων.

Ἐὰν τὴν τρίτην ἡμέραν, ἀφ' ἧς γνωστοποιηθῇ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκτιμῆσεως εἰς τὸν φορολογούμενον, ἀπαιτήσῃ οὗτος ἢ ὁ ἐκτιμητὴς του διὰ τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς τὴν ἐπανάληψιν τῆς ἐκτιμῆσεως, ἡ δημοτικὴ Ἀρχὴ ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ παραχρῆμα τὸν ἐνοικιαστὴν, καὶ ἡ ἐκτίμησις ἐπαναλαμβάνεται ἄλλως, ἢ ἐπὶ μονομερείας ἀπὸ τὸν ἐνοικιαστὴν γενομένη καθίσταται ὁριστικὴ.

Τὸ ἀποτέλεσμα ἐκάστης ἐκτιμῆσεως ἐγγράφεται ἀμέσως εἰς διπλότυπον ἀπὸ τοὺς λαμβόντας μέρος εἰς τὴν ἐκτίμησιν ἐξ αὐτῶν τὸ μὲν διπλότυπον ἐκκόπτεται καὶ παραδίδεται παραχρῆμα εἰς τὸν φορολογούμενον, τὸ δὲ στέλεχος μένει εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν.

Ὁ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐκτιμῆσεως νὰ παραδώσῃ εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον τὰ στελέχη τῶν πρωτοκόλλων τῆς ἐκτιμῆσεως, τῶν μὲν κουκουλιῶν ἀπὸ τῆς 20 Ἰουνίου, μέχρι τῆς 20 Ἰουλίου τῶν δὲ περιβολίων κλπ. τὴν 15 Σεπτεμβρίου, καὶ τῶν βαμβακίων τὴν 31 Ὀκτωβρίου. Ἐπὶ τῇ βάσει τούτων ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος συντάττει καὶ παραπέμπει εἰς τὸν ταμῆαν τοὺς χρηματικούς πίνακας. Ἐὰν πέντε ἡμέρας μετὰ τὴν ἐκπνευσιν ἐκάστης τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν παραδώσῃ εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον τὰ στελέχη τῶν πρωτοκόλλων τῆς ἐκτιμῆσεως, ἐφαρμόζονται κατ' αὐτοῦ αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 21.

Ἄρθρ. 42. Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκτιμῆσεως ὁ νομάρχης ἢ ὁ ἐπαρχος προκαλεῖ ἐγγράφως τὸν ἀρμοδίον εἰρηνοδίκην διὰ νὰ διορίσῃ δι' ἕκαστον δῆμον ἑνὰ ἐπιδιαιτητὴν καὶ ἑνὰ ἀναπληρωτὴν αὐτοῦ, ἀτχέτους πρὸς ἀλλήλους συγγενεῖας ἐξ αἵματος ἢ ἐκ κηδεστείας κατ' εὐθείαν γραμμὴν ἢ ἐκ πλαγίου μέχρι τετάρτου βαθμοῦ, καὶ μὴ συνδεδεμένους πρὸς ἀλλήλους διὰ στενῆς φιλίας ἢ σχέσεως.

Ἐν περιπτώσει διχογνωμίας τῶν ἐκτιμητῶν, ὁ ἐπιδιαιτητὴς, καὶ τοῦτο κωλυόμενος, ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ, ἀπὸ δώση τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 44 ὅρκον, ἀποφασίζει ὁριστικῶς ἢ παραδεχόμενος θάτεραν τῶν γνωμῶν, ἢ σχηματίζων ἰδίαν ἐντὸς τοῦ ὅρου τῶν δύο τούτων.

Ἐπιτρέπεται ἐξαίρεσις κατὰ τῶν ἐπιδιαιτητῶν καὶ τῶν ἀναπληρωτῶν, κατὰ τὰς περὶ ἐξαίρεσεως διατάξεις τῆς πολιτ. δικονομίας, ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου.

Ἐν περιπτώσει κωλύματος ἢ ἐξαίρεσεως τοῦ τε ἐπιδιαιτητοῦ καὶ τοῦ ἀναπληρωτοῦ ὁ εἰρηνοδίκης διορίζει ἄλλον ἀντὶ τοῦ κωλυομένου ἢ ἐξαίρεθέντος.

Ἄρθρ. 43. Ἡ ἀντιμισθία τῶν ἐπιδιαιτητῶν, τὴν ὁποίαν προσδιορίζει ἐφάπαξ ὁ ἐπαρχος πρὸ τῆς ἐκτιμῆσεως, καὶ ἥτις δὲν δύναται νὰ ᾖ ἀνωτέρα τῶν 6 ὀρ. τὴν ἡμέραν, πληρώνεται ἐξ μισθίας παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τοῦ δημοσίου, ὅσας οἱ φόροι εἰσπράττονται διὰ λογαριασμὸν του καὶ τῶν φορολογουμένων.

Ἄρθρ. 44. Οἱ ἐπιδιαιτηταὶ καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν ὀφείλονται ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἔργων τῶν τὸν ἀκόλουθον ὅρκον.

«Ὀρκίζομαι ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου νὰ ἐκτελέσω τὴν εἰς ἐμὲ ἐμπιστευθεῖσαν ὑπηρεσίαν μὲ πίστιν καὶ εὐσυνειδησίαν, χωρὶς νὰ γαισθῶ πρὸς θάλασσαν τοῦ ἐνοικιαστοῦ εἰς τὸν φορολογούμενον καὶ χωρὶς νὰ ἀδικήσω αὐτὸν πρὸς ὄφελος τοῦ ἐνοικιαστοῦ δι' ὁποιοδήποτε λόγον.»

Ὁ ὅρκος γράφεται ἐπὶ ἀπλοῦ χαρτοῦ.

Ἄρθρ. 45. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν οἱ ἐπ' ἐκτίμησιν φόροι

μη ένοικιασθέντες εισπράττονται διά λογαριασμόν του δημοσίου, οί εκτιμηται του δημοσίου διορίζονται παρά του αρμοδίου οικονομικού έφδρου, έχοντες τὰ αὐτὰ δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις, τὰ ὁποῖα ἔχουσι καὶ οἱ εκτιμηται του ένοικιαστοῦ, κατὰ τὸ ἄρθρον 41 του παρόντος νόμου.

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν χρεῶν των ὁρκίζονται καὶ οὗτοι ἐνώπιον του εἰρηνοδίκου τὸν κατὰ τὸ ἄρθρ. 44 ὅρκον, ἀντικαθισταμένης τῆς ἐν αὐτῷ λέξεως « ένοικιαστοῦ » διὰ τῆς λέξεως « δημοσίου »

Ἡ ἀντιμισθία τῶν εκτιμητῶν του δημοσίου προσδιορίζεται οὐχὶ ἀνωτέρα τῶν 4 δραχμῶν.

ΚΕΦΑΛ. 5'.

Περὶ φορολογίας τῶν ἀμπέλων.

* Ἀρθρ. 46. Ὁ ἔγγειος φόρος τῶν ἀμπέλων κανονίζεται κατὰ στρέμμα βασιλικὸν ὡς ἐφεξῆς:

Τῶν τῆς α'. ποιότητος ἀμπέλων	δραχ.	5
» β'.	»	4
» γ'.	»	3
» δ'.	»	2
» ε'.	»	1

α'. ποιότητος ἄμπελοι εἶναι αἱ ἀποφέρουσαι ἐτήσιον εἰσόδημα δραχ. 50

β'.	»	»	»	»	»	40
γ'.	»	»	»	»	»	30
δ'.	»	»	»	»	»	20
ε'.	»	»	»	»	»	10

Τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα προσδιορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς μᾶλλον ἢ ἥττον καρπιμότητος τῆς ἀμπέλου, καὶ τῆς συνήθους τιμῆς του μούστου.

Αἱ ἀμπελοφυτεῖαι μέχρι πέντε ἐτῶν συμπληρωμένων εἶναι ἐλεύθεραι φόρου.

Αἱ μονοετῶς ένοικιαζόμεναι κεχερσωμένοι ἐθνικαὶ ἄμπελοι δὲν ὑπόκεινται εἰς ἔγγειον φορολογίαν.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν κατηγορίαν του ἐδ. β'. του § 2 του ἄρθρου 1. του παρόντος νόμου προσδιορίζεται εἰς ποσὸν ἴσον μὲ τὸν ἔγγειον φόρον.

* Ἀρθρ. 47. Ὁ φόρος εισπράττεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος καταστάντων ὁριστικῶν πρωτοκόλλων ὡς πρὸς τὴν ἔκτασιν καὶ ποιότητα τῶν ἀμπέλων, ἐξαίρουμένων ἐ κεινων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἤθελε ζητηθῇ ἀναθεώρησις κατὰ τὸ 50 ἄρθρ. του παρόντος νόμου, καὶ τῶν ὁποίων ὁ φόρος θέλει εισπραχθῇ ἐπὶ τῇ βάσει του ἀποτελέσματος τῆς ἀναθεώρησης. Ἄλλ' ἐὰν ἄμπελοι,

α.) Περελείφθησαν νὰ δηλωθῶσι πέρυσιν, εἴτε ὡς μὴ ἔχουσαι τότε συμπληρωμένα τὰ πέντε ἔτη, εἴτε ὡς διαφυγοῦσαι τὴν προσοχὴν τῶν ἀρχῶν.

β.) Ἐσημειώθησαν μὲν πέρυσιν εἰς τὰ ὁριστικὰ κηρυχθέντα πρωτόκολλα, ἀλλ' ὀλιγώτερον τῆς πραγματικῆς των ἐκτάσεως.

γ.) Ἐχαρακτηρίσθησαν ὡς ἰδιωτικαί, ἐνῶ εἰσὶν ἐθνικοιδιόκτηται ἢ ἐθνικαί.

Α. Κατὰ μὲν τὴν α. καὶ β'. περίπτωσιν οἱ ιδιοκτῆται, ἢ, ἐὰν ᾖναι ἐθνικοιδιόκτηται, οἱ καλλιεργηταὶ αὐτῶν ὀφείλουσιν αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου των μέχρι τῆς 20 Ἀπριλίου τὸ βραδύτερον, νὰ δηλώσωσιν ἐγγράφως ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου ἐνώπιον τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας κεῖται ἡ ἄμπελός των, τὴν θέσιν καὶ τὴν ὁροθεσίαν τῆς, τὴν στρεμματικὴν ἔκτασιν τῆς καὶ τὸ παραχθέν προϊόν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς δαδάς μούστου, καθὼς ἐπίσης καὶ τὴν ιδιότητα αὐτῆς, ἂν ᾖναι ἐθνικὴ, ἰδιωτικὴ, ἢ ἐθνικοιδιόκτητος.

Β'. Κατὰ δὲ τὴν γ'. περίπτωσιν, οἱ κάτοχοι τῶν τῆς τοιαύτης φύσεως ἀμπέλων δι' ἀναφοράς των ἐπίσης ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου γεγραμμένης ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας πρὸς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, εἰσὶν ὑπόχρεοι νὰ φανερῶσιν τὴν ιδιότητα τῆς ἀμπέλου, μένοντες ὡς ἐκ τούτου ἀκαταζήτητοι διὰ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας, τὸ ὅποιον κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη ἀπῆλυσαν.

Ἀρθρ. 48. Αἱ δηλώσεις συντάσσονται εἰς διπλότυπον καὶ τὸ μὲν ἐπιστρέφεται εἰς τὸν ιδιοκτήτην ἢ καλλιεργητὴν, ἐπιθεωρημένον παρὰ του δημάρχου, τὸ δὲ στέλεχος κρατεῖται παρὰ τῷ δημαρχεῖῳ.

Ἐὰν ὁ αὐτὸς ιδιοκτήτης ἢ καλλιεργητὴς ἔχῃ ἀμπέλους εἰς διάφορα χωρία, ὀφείλει νὰ κάμῃ χωριστὴν δήλωσιν διὰ τὰς καίμενας εἰς ἕκαστον χωρίων ἀμπέλους.

Ὁ δήμαρχος παραλαμβάνων τὰς δηλώσεις ὀφείλει νὰ ἐγγράψῃ ἐν περιλήψει τὸ περιεχόμενον εἰς ἐπὶ τούτῳ βιβλίον κατ' αὐξοῦντα ἀριθμὸν, διηρημένον κατὰ χωρίον.

Τὸ βιβλίον τοῦτο μένει ἐκτεθειμένον εἰς τὸ δημαρχεῖον 10 κατὰ συνέχειαν ἡμέρας, ἥτοι ἀπὸ τῆς 25 Ἀπριλίου μέχρι τῆς 4 Μαΐου. Τὴν δὲ 10 Μαΐου τὸ βραδύτερον τὸ βιβλίον τοῦτου ὁμοῦ μὲ τὰ στελέχη τῶν δηλώσεων πέμπεται παρὰ του δημάρχου εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον.

Ἀρθρ. 49 Ὅστις τῶν ιδιοκτητῶν ἢ καλλιεργητῶν ἤθελε παραμελήσει νὰ κάμῃ τὴν δήλωσιν του ἐντὸς τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 47 τεθείσης προθεσμίας, ἢ ἤθελε δηλώσει ὀλιγώτερον τῆς πραγματικῆς ἐκτάσεως τῆς ἀμπέλου του, ἢ ἤθελε χαρακτηρίσει ὡς ἰδιωτικὴν ἐθνικὴν ἢ ἐθνικοιδιόκτητον ἄμπελον, κατὰ μὲν τὴν πρώτην καὶ δευτέραν περίπτωσιν ὑποβάλλεται εἰς τὰ ἔξοδα τῆς καταμετρήσεως καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν, ἴσην μὲ τὸ διπλοῦν του φόρου καὶ του δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας τῆς ἀμπέλου, τὴν ὁποίαν δὲν δήλωσεν, ἢ τῶν στρεμμάτων, τὰ ὁποῖα ὑπέκρυψε, κατὰ δὲ τὴν τρίτην περίπτωσιν, εἰς ποινὴν ἴσην μὲ τὸ διπλοῦν δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας, τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὴν ἄμπελον, τῆς ὁποίας τὴν ιδιότητα ἐκάλυψε.

Τὸ ἥμισυ τῆς ἀνωτέρω ποινῆς, τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλει τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον, δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα τὴν μὴ δηλωθεῖσαν ἄμπελον, ἢ τὰ ὑποκρυβέντα στρέμματα, ἢ εἰς τὸν ἀποδείξαντα τὴν ιδιότητα τῆς ἀμπέλου.

Ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος ὀφείλει ἅμα πληροφορηθῇ ὅτι ἄμπελός τις ἢ μέρος αὐτῆς δὲν ἐδηλώθη, νὰ διατάξῃ τὴν βεβαιώσιν τῆς ὑπάρξεως τῆς ἀμπέλου καὶ τὴν καταμέτρησιν αὐτῆς. Τὸ αὐτὸ πράττει καὶ ἂν ἡ δηλωθεῖσα ἄμπελος ὡς ἰδιωτικὴ εἶναι ἐθνικὴ ἢ ἐθνικοιδιόκτητος.

Εἰς τὴν τελευταίαν περίστασιν ὀφείλει νὰ κατ' ἀμνησύνη τὴν πράξιν καὶ ἐνώπιον του δικαστηρίου.

* Ἀρθρ. 50. Ὅστις τῶν ιδιοκτητῶν ἢ καλλιεργητῶν ἀμπέλου νομίζει, ὅτι ἐνεγράφη εἰς τὰ κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος ὁριστικὰ καταστάντα πρωτόκολλα μὲ ἔκτασιν πλειοτέραν τῆς πραγματικῆς ἢ ὅτι ὑπήχθη εἰς ἀνωτέραν ποιότητα, δύναται νὰ αἰτήσῃ ἀναθεώρησιν τῆς ἐκτάσεως καὶ ποιότητος, ἀναφερόμενος ἐγγράφως ἐνώπιον του ἐπαρχου, μέχρι τῆς 20 Ἀπριλίου.

Τὸ αὐτὸ τῆς ἀναθεώρησης δικαίωμα ἀπολαύει καὶ τὸ δημόσιον, ἐὰν ἡ ἀρμόδια οἰκονομικὴ ἀρχὴ νομίσῃ, ὅτι ἄμπελός τις ἐνεγράφη εἰς τὰ πρωτόκολλα μὲ ἔκτασιν καὶ ποιότητα κατωτέραν τῆς πραγματικῆς.

Τὰ ἔξοδα τῆς ἀναθεώρησης τῆς κατ' αἴτησιν τῶν ιδιοκτητῶν ἢ καλλιεργητῶν ἐνεργουμένης καταλογίζονται εἰς βάρος αὐτῶν, καὶ εισπράττονται ἀμέσως παρὰ τῶν ταμίων, ἐὰν τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ἴσον ἢ ἀνώτερον τῆς εἰς τὰ περυσινὰ πρωτόκολλα σημειουμένης ἐκτάσεως καὶ ποιότητος· ἐὰν δὲ κατώτερον, τὰ ἔξοδα εἶναι εἰς βάρος του δημοσίου.

Όσakis ἡ ἀναθεώρησις γίνεται κατὰ παραγγελίαν τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ἐάν μὲν τὸ ἀποτέλεσμα ἦναι ἴσον ἢ κατώτερον τοῦ ἐξοδον ἐπιβαρύνει τὸ δημόσιον, ἐάν δὲ ἀνώτερον, τοὺς ἰδιοκτητὰς ἢ καλλιεργητάς.

Ἄρθρ. 51 Ἡ καταμέτρησις τῶν ἀμπελῶν ἐνεργεῖται παρ' ἐπιτημονοῦ γεωμέτρου, τῇ προσκλήσει τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ἐντὸς τριῶν μηνῶν, ἀρχομένων ἀπὸ τῆς 20 Ἀπριλίου. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς καταμετρήσεως ἐγγράφονται εἰς πρωτόκολλα, τὰ ὁποῖα εἶναι ὑποχρεωτικά πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ φόρου καὶ τῆς χρηματικῆς ποινῆς.

Ὡς ἀπουσίᾳ, ἡ κωλυομένου τοῦ γεωμέτρου, καθὼς καὶ ὅπου οὗτος δὲν ἐπαρκεῖ, διορίζονται κατὰ πλειονοψηφίαν παρὰ τοῦ ἐπαρχοῦ, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, καὶ τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου τρεῖς πραγματογνώμονες, καὶ ἐνεργοὺν τὰς ὡς ἀνωτέρω καταμετρήσεις.

Διὰ τὰς ἐνεργοῦμενας κατὰ παραγγελίαν τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐφόρου καταμετρήσεις, πρέπει νὰ εἰδοποιῶνται οἱ ἰδιοκτητὰς ἢ καλλιεργητὰς διὰ τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς 10 ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς καταμετρήσεως.

Ἄρθρ. 52. Ἄμα παρέλθῃ ἡ θεθεῖσα πρὸς καταμέτρησιν προθεσμία, ὁ ἐπαρχος καὶ ἐν ἐλλείψει τούτου, ὁ εἰρηνοδίκης καὶ ὁ οἰκονομικὸς ἐφορὸς μετὰ τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου, ἀφοῦ ἀκούσουν καὶ τὴν γνώμην πέντε εἰς τοὺς δήμους Α καὶ Β' τάξεως, καὶ τριῶν εἰς τοὺς δήμους Γ' τάξεως ἐκ τῶν μᾶλλον ἐξ ἀμπελῶν φορολογουμένων ἐκάστου δήμου, ἐκλεγομένων διὰ κλήρου ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει ἐξ ἀριθμοῦ τριπλασίου προσδιορίζουσι κατὰ πλειονοψηφίαν τὴν ποσότητα.

α) Τῶν κατὰ τὸ 1852 δηλωθησομένων ἢ ἐξακριβωθησομένων ἀμπελῶν, καὶ β') τῶν ἀμπελῶν ἐκείνων, τῶν ὁποίων ἤθελε ζητηθῇ ἀναθεώρησις παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ καλλιεργητῶν, ἢ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου κατὰ τὸ ἄρθρον 50, συντάττοντες τακτικὰ πρωτόκολλα, ἐπὶ τῶν ὁποίων κατεχωρήσῃ τυχὸν ἕναν τία γνώμη τῶν μᾶλλον φορολογουμένων, ἅτινα καθίστανται ὁριστικά μετὰ τὴν ἐπ' αὐτῶν ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρ. 53. Ὁ ἔγγειος φόρος ὡς καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἀμπελῶν εἰσπράττεται παρὰ τῶν ἀρμοδίων ταμίων εἰς λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου τὴν 15 Νοεμβρίου.

ΚΕΦΑΛ. Ζ'.

Περὶ τῶν εἰς τὰ τελωνεῖα εἰσπραττομένων φόρων.

Ἄρθρ. 54. Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῆς σταφίδος, τῶν βαλανοκικιδίων, τοῦ ῥιζαρίου, τοῦ πρινοκοκκίου τῶν ξηρῶν σύκων, καὶ τῶν λεμονίων, πορτοκαλλίων καὶ κίτρων Τροιζηνίας, Ἀνδρου, Νάξου καὶ Κερυρατίας εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου εἰς τὰ τελωνεῖα κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν, ἢ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφορὰν αὐτῶν.

Α'. Περὶ σταφίδος.

Ἄρθρ. 55. Ἡ τιμὴ τῆς σταφίδος προσδιορίζεται δι' ἐκάστην ἐπαρχίαν διὰ πρωτοκόλλου συντασσομένου ὑπὸ τοῦ νομάρχου ἢ ἐπαρχοῦ, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ τελωνοῦ τοῦ πλησιέστερου εἰς τὴν ἑδρὰν τῆς ἐπαρχίας λιμένος, ἀκουσμένης καὶ τῆς γνώμης συλλόγου, συγκειμένου ἐκ τριῶν ἐκ τῶν εὐπολητοτέρων καὶ ἐγκριτωτέρων ἐμπόρων καὶ τριῶν σταφιδοκτητῶν, λαμβανομένων κατ' ἐκλογὴν τῶν ἀρχῶν.

Εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῆς τιμῆς λαμβάνεται ὡς βάσις ἡ ὁμολογουμένως τρέχουσα ἐν τῇ ἀγορᾷ τιμή.

Τὸ πρωτόκολλον, εἰς τὸ ὁποῖον θέλει προστίθεσθαι καὶ ἐν ἐννατημόριον τῆς προσδιορισθείσης τιμῆς, καὶ εἰς τὸ ὁποῖον θέλου καταχωρίζεσθαι καὶ αἱ τυχούσαι ἐναντίαι γνώμαι, ὑπο-

γράφεται παρὰ τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν μελῶν τοῦ συλλόγου, καὶ ὑποβάλλεται ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον ἐκδίδει τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἀπόφασιν του.

Δι' αὐτῆς ἐγκρίνει ἢ ἀκυροῖ τὸ πρωτόκολλον καὶ διατάττει τὴν σύνταξιν νέου.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ ὑπουργείου δημοσιεύεται παρ' οὗτος διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, κοινοποιεῖται εἰς τὴν ἐπαρχίαν, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς εἰσπράττεται ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὰ τελωνιακὸν δικαίωμα.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον προσδιορίζεται δι' ἰδιαίτερου πρωτοκόλλου καὶ ἡ τιμὴ τῆς τυχούσης ἐβεργμένης σταφίδος.

Ἄρθρ. 56. Ὅσakis συμβῇ αὐξομειώσεις τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος, συντάσσεται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν σταφιδεμπόρων, ἢ τινὸς τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀρχῶν, νέον πρωτόκολλον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἰδίου ἄρθρου.

Ἄρθρ. 57. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν ἐπιτρέπεται προσφυγὴ εἰς τοὺς ἔχοντας συμφέρον ἰδιώτας μόνον ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τῆς προσδιορισθείσης τιμῆς, ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ δημοσιεύοντος τὴν ἀπόφασιν φύλλου τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν ἑδρὰν τῆς ἐπαρχίας.

Ἡ προσφυγὴ δὲν ἐπιφέρει ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἐπὶ τοῦ πρωτοκόλλου ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργείου.

Ἄρθρ. 58. Ἄμα συνταχθῇ παρὰ τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν τὸ πρωτόκολλον, ἐπιτρέπεται ἡ ἐπιβίβασις καὶ ἐξαγωγὴ τῆς σταφίδος, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ προκαταβάλληται ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα ἐπὶ παρακαταθήκῃ κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν τιμὴν, νὰ τακτοποιητῇ δὲ μετὰ ταῦτα ἅμα φθάσῃ ἡ ἀπόφασις τοῦ ὑπουργείου.

Πᾶσα ἐπιβίβασις καὶ ἐξαγωγὴ σταφίδος πρὸ τῆς συντάξεως τοῦ πρωτοκόλλου ἀπαγορεύεται.

Β'. Περὶ βαλανοκικιδίων.

Ἄρθρ. 59. Οἱ ἐκ τῶν βαλανοκικιδιόδένδρων συλλεγόμενοι καρποὶ ὑπόκεινται εἰς ἔγγειον φόρον εἰσπραττόμενον μετὰ τοῦ τέλους τῆς ἐξαγωγῆς ἄνευ διακρίσεως ἰδιοκτητῶν ἢ ἐθνικῶν.

Λαμβάνεται δὲ οὗτος ἐπὶ μὲν τῶν βαλανοκιδίων ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κανταρίου λογιζομένου πρὸς ὀκάδας 44, ἄνευ διακρίσεως ποιότητος, κατὰ τὴν ἐφεξῆς ἀναλογίαν.

Α. Διὰ τὴν Κέα, Λακωνίαν καὶ Λακεδαίμονα ἔγγειος φόρος δραχ. 1:40

Τελωνιακὸν δικαίωμα » 65

Β'. Διὰ τὸν νομὸν Μεσσηνίας ἐγκτητικὸς φόρος . . . » 3:

Τελωνιακὸν δικαίωμα » 60

Γ'. Διὰ τὴν Ἀχαΐαν καὶ λοιπὴν Πελοπόννησον, Ἀττικὴν καὶ ἀνατολικὴν Ἑλλάδα

ἔγγειος φόρος » 4:05

Τελωνιακὸν δικαίωμα » 60

Δ'. Διὰ τὴν Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωνίαν

ἐγκτητικὸς φόρος » 2

Τελωνιακὸν δικαίωμα » 60

Δι' ὅλα τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους ἔγγειος φόρος . . . » 10

Ἐπὶ δὲ τῶν κικιδίων ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὀκάς κατὰ τὴν ἀκόλουθον ἀναλογίαν.

Διὰ τὴν Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωνίαν.

ἐγκτητικὸς φόρος λεπτὰ 25

Τελωνιακὸν δικαίωμα » 6

Ἄρθρ. 60. Ὡς πρὸς τὰ μέρη, ὅπου ἐπιτρέπεται ἡ ἐξαγωγὴ τῶν βαλανοκικιδίων, θέλου τρηθῇ αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 19 Μαρτίου 1843 τελωνιακοῦ ὁργανισμοῦ.

Άρθρ. 61. Ὅστις φεραῖα συλλέγων ἐκ τῶν ἐθνικῶν βαλανοκιδωδένδρων, ἐξαίρουμένων τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 52 στοιχ. 6' καὶ 8', ἀνευ ἀδείας τοῦ δημοσίου ἐπιστάτου, ὑποβάλλεται εἰς πληρωμὴν τῆς διπλάσιας ἀξίας τοῦ προϊόντος, τὸ ὅποιον ἤθελε συλλέξει κατὰ τὸ ἄρθρον δέκατον πέμπτον τοῦ παρόντος νόμου.

Τὸ ἥμισυ τῆς ποινῆς ταύτης δίδεται εἰς τοὺς ἀνακαλύψαντας, ἐκτὸς τῶν ἐπιστατῶν τοῦ δημοσίου.

Γ'. Περὶ Πρινοκοκκίου καὶ Ῥιζαρίου.

Άρθρ. 62. Ὁ ἔγγειος φόρος τοῦ πρινοκοκκίου προσδιορίζεται εἰς μίαν καὶ ἡμίσειαν δραχ. δι' ἐκάστην ὁκάν, τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα εἰς λεπτὰ 90· ὁ δὲ τοῦ ριζαρίου εἰς δραχ. 2 τὸ καντάριον, τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα εἰς δραχμὴν 4 καὶ λεπτὰ 20.

Δ'. Περὶ σύκων.

Άρθρ. 63. Ὁ ἐπὶ τῶν ξηρῶν σύκων ἔγγειος φόρος καὶ τὸ κατὰ τὴν ἐξαγωγήν αὐτῶν τελωνιακὸν δικαίωμα λαμβάνεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κανταρίου.

Δ' ἔγγειον φόρον δραχ. 1:
Διὰ τελωνιακὸν δικαίωμα λεπτ. 60

Ε'. Περὶ λεμονίων, πορτοκαλλίων κ. λ. π.

Άρθρ. 64. Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῶν λεμονίων, πορτοκαλλίων καὶ κίτρων Τροιζηνίας, Ἀνδρου, Νάξου καὶ Καρυστίας λαμβάνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀγοραίας τιμῆς, βεβαιουμένης διὰ πρωτοκόλλου κατὰ διμηνίαν ἀπὸ τὸν ἑπαρχον, τὸν τελώνην καὶ τὸν δήμαρχον τῆς πρωτεύουσας.

Ἐπὶ τῶν διὰ ξηρᾶς μεταφερομένων λεμονίων, πορτοκαλλίων καὶ κίτρων πληρώνεται ὡσαύτως ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς αὐτῆς τιμῆς.

Άρθρ. 65. Ἡ λαθραία μεταφορὰ ἢ ἐξαγωγή τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 54 ἐνδιαλαμβανόμενων προϊόντων ὑπόκειται εἰς πληρωμὴν ὀκταπλοῦ ἔγγειου φόρου καὶ τελωνιακοῦ δικαίωματος· θέλει δὲ ἐπιβάλλεσθαι καὶ λόγῳ ἔγγειου φόρου διὰ τὰς λοιπὰς παραβάσεις χρηματικὴ ποινὴ, κατὰ τὸν περὶ ὀργανισμοῦ τῶν τελωνείων νόμον.

Τὸ τριτημόριον τοῦ λόγῳ ποινῆς λαμβανομένου ποσοῦ δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα τὸ λαθρεμπόριον ἢ τὰς λοιπὰς παραβάσεις εἰς ἀμοιβήν.

ΚΕΦΑΛ. Η'.

Περὶ φορολογίας τῆς σταφίδος Ἡλείας καὶ Ὀλυμπίας.

Άρθρ. 66. Ὁ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ποσοῦ τοῦ προϊόντος ἀποδιδόμενος ἔγγειος φόρος τῆς σταφίδος τῶν ἐπαρχιῶν Ἡλείας καὶ Ὀλυμπίας ἐνοικιάζεται καὶ ἀποδίδεται ἀπὸ μὲν τὸν ἐνοικιαστὴν εἰς τὸ δημόσιον εἰς χρήματα, ἀπὸ δὲ τοὺς φορολογουμένους, εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν εἰς εἶδος.

Ἡ βεβαίωσις τοῦ φόρου γίνεται δι' ἐκτιμῆσεως ἐπὶ τῶν ἀλωνίων εἰς λίτρας, ἐν περιπτώσει δὲ διαφωνίας διὰ ζυγίσματος.

Άρθρ. 67. Ὁ δήμαρχος κοινοποιεῖ ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν πρὸ πέντε ἡμερῶν τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τοῦ τρυγητοῦ κατὰ τμήμα, ἢ καὶ καθ' ὅλον τὸν δῆμον.

Ὁ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει ἐπὶ ποινῇ ἀπορίψεως πάσης κατὰ τῶν φορολογουμένων ἀπαιτήσεως νὰ παρευρίσκηται ἐπιτοπίως εἰς τὸν τρυγητόν. Ἄλλως οἱ φορολογούμενοι προχωροῦσιν ἀκωλύτως εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ τρυγητοῦ. Ἀπαγορεύεται ὅμως ἡ ἀνάμειξις καρπῶν παραγομένων ἀπὸ κτήματα, ἀποδίδοντα τὸν ἔγγειον φόρον εἰς χρήματα 3 τοῖς 0/0, μὲ καρποὺς παραχθέντας ἀπὸ τὰ αὐτοσφύτως ἀποδίδοντα τὸν φόρον κτήματα.

Άρθρ. 68. Ὅστις τῶν φορολογουμένων παραβῇ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ἢ ὑπαίρεσθαι ἀπὸ τὰ ἀλώνια καρπὸν, ἢ δι' οἴσουδήποτε ἄλλου τρόπου προσπαθῇ νὰ ζημιώσῃ τὸν ἐνοικιαστὴν, τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 15.

Ὁ σταφιδοκαρπὸς θέλει ἀποταμιεύεσθαι εἰς τὰς ἀποθήκας, δαπάνη τῶν ἐνοικιαστῶν, μένει ὅμως ὑπεγγυος εἰς τὸ δημόσιον μέχρις ἐξοφλήσεως τοῦ ἐνοικίου, καὶ δὲν δύναται νὰ ἐκποιηθῇ παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, εἰμὴ ἐν γνώσει τοῦ ταμίου καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ κατατεθῇ τὸ ἀντίτιμον εἰς τὸ ταμεῖον.

Ἐπὶ τούτῳ τὸ δημόσιον θέλει διορίσῃ ἐπιτηρητὴν, ἔχοντα τὸ δικαίωμα καὶ τὸ καθήκον νὰ παρευρίσκηται εἰς πᾶσαν παραλαβὴν καὶ παράδοσιν σταφιδοκαρποῦ καὶ εἰς πᾶσαν σφράγισιν καὶ ἀποσφράγισιν τῶν ἀποθηκῶν, καὶ νὰ κρατῇ βιβλίον εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς, μονογραφημένον ἀπὸ τὸν ἑπαρχον.

Ἐὰν ὁ ἐνοικιαστὴς εἰσπράξῃ ἀπὸ τινος τῶν φορολογουμένων εἰς χρήματα τὸν φόρον του, ἢ ἐκποιήσῃ λαθραίως ἢ ὑπεξαίρεσθαι σταφιδοκαρπὸν, τιμωρεῖται κατὰ μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 20 στοιχείον ΣΓ' τοῦ παρόντος νόμου, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν καὶ τρίτην, μὲ χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὴν τριπλὴν ἀξίαν τοῦ ἐκποιηθέντος ἢ ὑπεξαίρεθέντος.

Τὸ τρίτον τῆς χρηματικῆς ποινῆς θέλει δίδεσθαι εἰς τὸν καταμνηνυτὴν, μὴ ἐξαίρουμένου καὶ τοῦ ἐπιτηρητοῦ τῆς ἀποθήκης.

Ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι συνήνεσε καὶ ὁ ἐπιτηρητὴς τῶν ἀποθηκῶν εἰς τὴν λαθραίαν ἐκποίησιν ἢ ὑπεξαίρεσιν σταφιδοκαρποῦ, τιμωρεῖται καὶ οὗτος μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν 100 — 500, ἐπιφυλαττομένης καὶ ἔτι μείζονος ποινικῆς καταδιώξεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου.

ΚΕΦΑΛ. Θ'.

Περὶ διαφορῶν ἐπικαρπιῶν.

Άρθρ. 69. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικοῦδιοκτητῶν σταφίδων καὶ σύκων ἐνοικιάζεται, βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 66 — 68, ἡ δὲ βεβαίωσις τοῦ δικαίωματος τῆς ἐπικαρπίας τῶν σύκων γίνεται διὰ μετρήσεως εἰς ὄρμαθους· ἐπὶ τῶν τραπέζων.

Άρθρ. 70. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικοῦδιοκτητῶν μωρεοδένδρων εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου τὴν 1 ἰουνίου.

Άρθρ. 71. Τὸ προῖον τῶν ἀδικοθέτων ἐθνικῶν ἀμπέλων, σταφιδάμπέλων, συκῶν, ἐλαιῶν, βαλανοδένδρων, μωρεῶν κλπ. ἐνοικιάζεται ἐπὶ δημοπρασίας εἰς χρήματα.

ΚΕΦΑΛ. Ι'.

Περὶ φορολογίας τῆς ῥητίνης κατράμης κλπ.

Άρθρ. 72. Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῆς ῥητίνης καὶ κατράμης ἐνοικιάζεται ἐπὶ δημοπρασίας καὶ ἀποδίδεται εἰς χρήματα, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχοῦσης τιμῆς, βεβαιουμένης διὰ πρωτοκόλλου ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ἑπαρχου, δασονόμου καὶ τοῦ δημάρχου τῆς πρωτεύουσας τῆς ἐπαρχίας.

Άρθρ. 73. Ἡ βεβαίωσις τοῦ φόρου τούτου γίνεται διὰ ζυγίσματος τοῦ προϊόντος ἐπὶ τῶν μερῶν τὰ ὅποια προσδιορίζει τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείων, ὑπολογιζομένου εἰς ὁκάδας.

Άρθρ. 74. Ἐκαστος τῶν συλλεκτῶν τῆς ῥητίνης καὶ κατράμης ὀφείλει πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς ἐκ τῶν λάκκων ἐξαγωγῆς ἢ τῆς μεταφορᾶς τῶν προϊόντων τούτων νὰ εἰδοποιήσῃ διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἢ τοῦ δασάρχου ἢ δασονόμου τὸν ἐνοικιαστὴν διὰ νὰ παρευρίσκηται εἰς τὸ ζύγισμα τοῦ προϊόντος καὶ ἐὰν οὗτος ἢ ὁ ἐπιστάτης αὐτοῦ δὲν παρευρέθῃ, ζυγίζει μόνος αὐτὸ ἐπὶ παρουσίᾳ ἐνὸς τοῦλάχιστον τῶν δασονομικῶν ὑπαλλήλων, συνταττομένου περὶ τούτου πρωτοκόλλου, τὸ ὅποιον ἐπέχει τόπον διπλοτύπου τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

Άρθρ. 75. Ἐὰν τις φωραθῇ συλλέγων λαθραίως ῥητίνην ἢ κατράμην εἰς ἐθνικὰ δάση, ὑποβάλλεται εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὴν διπλὴν ἀξίαν τοῦ συλλεχθέντος προϊόντος. Ἄλλ' ἐὰν δὲν ἀνακαλυφθῇ τὸ προῖον, δύναται ὅμως νὰ ἐκτιμηθῇ ἢ

ζημία, ὁ συλλέκτης γενόμενος γνωστός υποβάλλεται, ἐκτὸς τοῦ νομίμου φόρου, καὶ εἰς πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν ἴσπιν μὲ τὸ τριπλὸν ποσὸν τοῦ φόρου, τὸν ὁποῖον ἀπειράθη νὰ ὑπερβῇ. Ἐὰν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξακριβωθῇ ἡ ζημία, ὁ συλλέκτης υποβάλλεται εἰς πρόστιμον δραχμῶν 5—50, τὸ ὁποῖον εἰσέρχεται εἰς τὸ δημόσιον καὶ δημοτικὸν ταμεῖον, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ παρόντος νόμου. Τὸ τρίτον τοῦ εἰς τὸ δημόσιον ἀνήκοντος προστίμου δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα ἐκτὸς ἐὰν ᾖ ἐνοικιαστὴς, ἢ ὁ ἐπιστάτης τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 76. Τὰ ἐξ ἐθνικῶν δασῶν παραγόμενα κάστανα, κέρνα, κοκκονάριζα, πότασσα κλπ. δασικὰ προϊόντα ἐνοικιάζονται ἐπὶ δημοπρασίας εἰς χρήματα.

Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῆς ῥητίνης, κατράμης καὶ τῶν ἄλλων δασικῶν προϊόντων, ἅτινα παράγονται ἐξ ἰδιωτικῶν δασῶν ἐνοικιάζεται ἐπὶ δημοπρασίας, βεβαιούμενος ὁ μὲν ἐπὶ τῆς ῥητίνης καὶ κατράμης κατὰ τὸ ἄρθρον 73, ὁ δὲ ἐπὶ τῶν λοιπῶν προϊόντων δι' ἐκτιμήσεως ἐπὶ τῶν δένδρων κατὰ τὰς ἐκδοθησομένας ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου ὁδηγίας ἐπὶ τῇ βάσει πάντοτε τῶν περὶ ἐκτιμήσεως ἐν γένει διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου, καὶ ἀποδίδεται εἰς χρήματα.

Ὅστις συλλέξῃ λαθραίως ἐκ τῶν ἀνωτέρω προϊόντων εἰς ἰδιωτικὰ δάση, ἢ δι' οἰουδήποτε ἄλλου τρόπου προσπαθῇ νὰ ζημιώσῃ τὸν ἐνοικιαστὴν, τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 15.

Τὸ ἐνοίκιον τῶν ἀνωτέρω δασικῶν προϊόντων πληρύνεται εἰς δύο ἴσας δόσεις: τὴν 1 καὶ 31 Σεπτεμβρίου.

ΚΕΦΑΛ. ΙΑ.

Περὶ φορολογίας τῶν Λακωνικῶν προϊόντων.

Ἄρθρ. 77. Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῶν προϊόντων τῶν δύο ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ οἴνου, βεβαιούται καὶ εἰσπράττεται πρὸς 10 τοῖς 0/0 κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν καὶ τὴν μεταφορὰν αὐτῶν διὰ ξηρᾶς ἢ διὰ θαλάσσης ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀγοραίας τιμῆς, βεβαιουμένης κατὰ μῆνα διὰ πρωτοκόλλου ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ἐπαρχοῦ, τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ δημάρχου τῆς πρωτεύουσας.

Ὁ δὲ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῶν ἀκολούθων προϊόντων κανονίζεται ὡς ἐφεξῆς.

α.) Ὁ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου πρὸς λεπτά 8 τὴν ὀκάν.

β.) Ὁ ἐπὶ τῆς μετάξης πρὸς δραχ. 2,50 0/0 τὴν ὀκάν, ἄνευ διακρίσεως ποιότητος.

γ.) Ὁ ἐπὶ τῶν κουκουλιῶν πρὸς λεπτά 60 τὴν ὀκάν, ἐὰν ᾖ ἐκ τῶν συνήθων, καὶ πρὸς δραχμὴν 1, ἐὰν ᾖ ἐκ τῶν διὰ μηχανῆς ἢ ἄλλως πωρῶν.

Τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα ἐπὶ τῆς μετάξης καὶ τῶν κουκουλιῶν, ὅταν ἐξάγονται, πληρύνεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀνωτέρω ὁρισθέντος ποσοῦ τοῦ φόρου.

Ὁ ἐπὶ τῆς σταφίδας, τῶν βαλανδοκιμιδιῶν, τοῦ πρινοκοκκίου, τοῦ ῥιζαρίου καὶ τῶν ξηρῶν σύκων ἔγγειος φόρος βεβαιούται καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς περὶ τούτου ἐιδικὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 78. Ὁ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον φόρος εἰσπράττεται εἰς τὸ τελωνεῖον Γυθείου, τὸ ὑποτελωνεῖον Λιμενίου, τὸ σταθμοφυλακεῖον Ἀλμυροῦ καὶ τὰ φυλακεῖα Κυτρίων καὶ Καρδαμύλης.

Ἄρθρ. 79. Οἱ μετακομίζοντες ἀπὸ τὰς ὁμόρους ἐπαρχίας εἰς τὴν Λακωνίαν ὁμοειδῆ μὲ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 77 ἀναφερόμενα προϊόντα, εἴτε διὰ νὰ τὰ ἐξαγάγῃ εἴτε διὰ νὰ τὰ πωλήσῃ ἐκεῖ, ὀφείλουσι νὰ διαβαίνουν διὰ μιᾶς τῶν τριῶν ὁδῶν, ἢ

διὰ τῆς ἀγούτης ἀπὸ Σπάρτης εἰς Γυθειν, ἢ διὰ τῆς ἀπὸ Ἀρχοντικῶν εἰς Γυθειν, ἢ διὰ τῆς ἀπὸ Καλάμας εἰς Ἀλμυρὸν καὶ νὰ ἐφοδιάζωνται μὲ διαβατήρια παρὰ τῶν ἀρμοδίων δημοτικῶν ἀρχῶν, ὅπως τῶν ὁποίων θέλει δηλοῦσθαι ὁ ἀριθμὸς τῶν φορτίων καὶ τὸ ἔαρος καὶ εἶδος τῶν προϊόντων. Ἀρμοδίαι δὲ Ἀρχαὶ εἶναι οἱ δήμαρχοι ἐκεῖνοι, ἀπὸ τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων λαμβάνονται καὶ μεταφέρονται τὰ προϊόντα εἰς Λακωνίαν. Τὰ διαβατήρια ταῦτα θέλουν παρουσιάζεσθαι εἰς ἕνα τῶν ἀρμοδίων κατὰ τὴν Λακωνίαν ἐφόρων, ἀπὸ τὸν ὁποῖον θέλουν ἐφοδιάζεσθαι μὲ ἀποδεικτικὸν πρὸς ἐλευθέραν ἐξαγωγὴν ἢ κατανάλωσιν τῶν προϊόντων.

Ἄρθρ. 80. Ὁ μεταφέρων διὰ ξηρᾶς Λακωνικὰ προϊόντα εἰς ἄλλην τοῦ Κράτους ἐπαρχίαν ὀφείλει νὰ πληρώσῃ τὸν νομιμῶς ἐγγεῖον φόρον εἰς μίαν τῶν κατὰ τὴν Λακωνίαν τελωνιακῶν ἀρχῶν ἐπὶ διπλοτύπῳ ἀποδείξει τὴν ὁποίαν ὀφείλει νὰ παρακαταθέσῃ εἰς ἕνα τῶν κατὰ τὴν Λακωνίαν ἐφόρων, ὅστις, ἀφοῦ βεβαιώσῃ, ὅτι περιέχονται ἀκριβῶς ἐν αὐτῇ τὰ μεταφερόμενα προϊόντα, ἐκδίδει αὐτῇ ἐλευθέρως μεταφορᾶν.

Ἐπιτρέπεται νὰ πληρόνηται ὁ φόρος καὶ εἰς τὸν ἀρμοδίον ἑφορον. Ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὀφείλει ὁ ἑφορος νὰ ἐκδίδῃ ἐκτὸς τῆς περὶ ἐλευθέρως μεταφορᾶς ἀδείας καὶ διπλοτύπον ἀποδείξιν πληρωμῆς.

Ἄρθρ. 81. Ὅστις τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 79 ἀναφερομένων δημάρχων ἤθελε δηλώσει ὡς πρὸς τὰ προϊόντα τοῦ δήμου του, προϊόντα τῆς Λακωνίας, ὑπόκειται εἰς τὴν ποινὴν τὴν ὁρισμένην ἐν τῷ ἄρθρ. 251 τοῦ π.ν. νόμου.

Ἄρθρ. 82. Οἱ τελωνιαὶ Λακωνίας θέλουν θεωρεῖται καὶ φορολογεῖται ἀνεξαιρέτως ὡς Λακωνικὰ προϊόντα ὅσα δὲν συνοδεύονται μὲ τακτικὰ τῶν ἐφόρων ἀποδεικτικὰ κατὰ τὸ ἄρθρ. 79.

Ἄρθρ. 83. Ὅστις ἐξάγῃ λαθραίως προϊόντα τῆς Λακωνίας, ἢ μεταφέρει αὐτὰ εἰς τὰς ὁμόρους ἐπαρχίας δι' ἄλλης ὁδοῦ παρὰ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 79 ἀναφερόμενας, υποβάλλεται εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς, τὰς προβλεπομένας ἀπὸ τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ παρόντος νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ.

Γενικαὶ διατάξεις.

Περὶ νομικῆς κατοχῆς τῶν ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων.

Ἄρθρ. 84. Τὸ δημόσιον ἐξακολουθεῖ νὰ διατηρῇ εἰς ἑαυτὸ τὴν νομικὴν κατοχὴν ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν γαιῶν καὶ κτημάτων, ἐφ' ὅσων ἐλάβανε δικαίωμα ἐπικαρπίας μέχρι τέλους τοῦ 1843, ἐκτὸς ἂν ἀπώλεσεν αὐτὴν διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἢ διὰ ῥητῆς παραιτήσεως.

Περὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν ἀποθηκαρίων.

Ἄρθρ. 85. Οἱ ἀποταμιευόμενοι εἰς τὰς κεντρικὰς ἀποθήκας δημόσιαι καρποὶ διαχειρίζονται ἀπὸ ἀποθηκαρίους διοριζομένους ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν· δύναται μόνον τοῦτο τὸ ὑπουργεῖον ν' ἀναθέτῃ τὰ ἔργα ταῦτα καὶ εἰς ἄλλους δημοσίους ἢ δημοτικούς ὑπαλλήλους.

Τοὺς ἰσολογισμοὺς τῶν ἀποθηκαρίων ἐξελέγχουσιν οἱ οικονομικοὶ ἑφοροὶ καὶ καταλογίζουσιν εἰς ἕκτος τῶν ὅλων τὰ τυχόντα ἐλλείμματα ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἰσχύοντος πρωτοκόλλου τῶν τιμῶν τῶν σιτηρῶν. Πᾶσα περὶ καταλογισμοῦ ἀπίστας τοῦ οικονομικοῦ ἐφόρου υποβάλλεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ ὁποῖον ἀποφαίνεται ἐπ' αὐτῆς ἀφ' ἑαυτοῦ ἢ ἐφ' ὅφιν καὶ τὴν ἀπολογίαν τοῦ ὑπολόγου.

Αἱ ἀποφάσεις αὗται ἐκτελοῦνται διοικητικῶς κατὰ τὰς περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων διατάξεις.

Μετὰ τὴν ἐπὶ τῶν ἐλλείψεων ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργείου οἱ ἰσολογισμοὶ τῶν ἀποθηκαρίων παραπέμπονται εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, εἰς τὸ ὁποῖον συναποστέλλονται καὶ οἱ παρὰ τῶν

οικονομικῶν ἐφόρων ὑποβαλλόμενοι ἰσολογισμοὶ τῆς ἐν γένει φορολογίας τοῦ ἔτους διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς μέσον ἐξελέγξεως εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῆς διαχειρίσεως τῶν ἀποθηκαρίων ὡς ὑπολόγων.

Περὶ τῶν δημοσίων φόρων.

Ἄρθρ. 86. Οἱ εἰς εἶδος εἰσπραττόμενοι παρὰ τοῦ δημοσίου φόροι, ἐφ' ὅσον εὐρίσκονται εἰς τὴν κυριότητα αὐτοῦ, δὲν ὑποκείνται εἰς δημοτικὸν ἢ εἰς ἄλλον τινὰ φόρον.

Περὶ γενικῶν ὁδηγιῶν καὶ διασαφίσεων.

Ἄρθρ. 87. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν θέλει δώσει τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας, διασαφίσεις, τύπους καὶ πίνακας εἰς τὰς οἰκονομικάς ἀρχάς, τοὺς ἐνοικιαστὰς, τοὺς ἐκτιμητὰς καὶ τοὺς ἐπιστάτας τοῦ δημοσίου, τόσον διὰ τὴν εἰσπράξιν τῶν φόρων, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐξακριβώσιν καὶ τὴν εἰς χρήματα αὐτῶν πληρωμὴν.

Περὶ ἐκποιήσεως καὶ παραχωρήσεως καρπῶν.

Ἄρθρ. 88. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐκποιεῖ τοὺς εἰς εἶδη συναζομένους καρποὺς διὰ δημοπρασίας. ἢ καὶ παραχωρεῖ αὐτοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 25 εἰς τοὺς φορολογουμένους.

Περὶ ἐξαίρεσεως τῶν ἐκτιμητῶν καὶ ἐπιδικαιτητῶν.

Ἄρθρ. 89. Οἱ ἐκτιμηταὶ τοῦ δημοσίου καὶ οἱ ἐπιδικαιτηταὶ ὀφείλου ἐπὶ ποινῇ προστίμου 10—50 δραχμῶν νὰ προτείνωσιν αὐτοθρηνητικῶς τὴν ἐξαίρεσιν των, ὅταν ὑπάρχουν λόγοι κατὰ τὰς περὶ ἐξαίρεσεως διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ὡς πρὸς τοὺς δικαστικούς ὑπαλλήλους, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς ποινικῆς καταδιώξεως ἐν περιπτώσει ἀπάτης, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ποινικοῦ νόμου καθὼς καὶ τῆς ὑποχρεώσεως εἰς τὴν πολιτικὴν ἀποζημίωσιν.

Περὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων.

Ἄρθρ. 90. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἀγρῶν καὶ τῶν ἄλλων κτημάτων τῶν διαλελλόμενων Μοναστηρίων βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ἢ καὶ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἐνδιαλαμβανομένου εἰς τὰ ἀνά χειρας τῶν καλλιεργητῶν ἔγγραφα.

Περὶ δημοπρασιῶν ἐν γένει.

Ἄρθρον 91. Οἱ ὅροι τῶν δημοπρασιῶν, αἱ συμφωνίαι τῆς ἐνοικιάσεως καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τῶν ἐνοικιαστῶν κανονίζονται διὰ Β. διατάγματος.

Ἄρθρον 92. Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρ. 8—12 τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ὡς πρὸς ἅπαντας τοὺς λοιποὺς φόρους, οἵτινες κατὰ τὸν αὐτὸν νόμον ἐνοικιάζονται ἐπὶ δημοπρασίας.

Περὶ ἀμέσου εἰσπράξεως τῶν μὴ ἐνοικιαζομένων φόρων.

Ἄρθρον 93. Οἱ δι' ἐνοικιάσεως διατιθέμενοι κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόροι, ἐὰν δὲ τύχωσι κατὰ τὰς δημοπρασίας ἀναλόγων προσφορῶν, εἰσπραττόνται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου δι' ἐπιστάτων καὶ φυλάκων, διοριζομένων παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου, ἐξασκούντων ὅλα τὰ δικαιώματα καὶ ὑποκείμενων εἰς ὅλας τὰς ὑποχρεώσεις τῶν ἐνοικιαστῶν. Οἱ ἐπιστατοφύλακες οὗτοι θεωροῦνται ὡς δημόσιοι ὑπηρεταὶ καὶ ὀφείλονται τὸν ὠρισμένον διὰ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους ὄγκον ἐνώπιον τῶν οἰκονομικῶν ἐφορῶν.

Περὶ διπλοτύπων καὶ ἐκτιμήσεως.

Ἄρθρον 94. Τὰ ἄρθρα 18—21 περὶ διπλοτύπων, καὶ 41 περὶ ἐκτιμήσεως τοῦ παρόντος νόμου εἶναι ἀναλόγως κοινὰ δι' ὅλα τὰ προϊόντα, τὰ ὅποια κατὰ τὸν παρόντα νόμον διατίθενται δι' ἐνοικιάσεως καὶ βεβαιοῦνται δι' ἐκτιμήσεως.

Περὶ στερέψεως τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν.

Ἄρθρον 95. Ἐπιστάται, ὑποεπιστάται, φύλακες, ἀποθηκαριοὶ

καὶ πᾶς ἄλλος ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ὑπάλληλος ἢ ὑπηρετής, οἵτινες ὁπωσδήποτε ἤθελον ζημιώσῃ τὸ δημόσιον πρὸς ἴδιον, ἢ ἄλλου τινος ὄφελος, ὑπόκεινται πρὸς ταῖς ἄλλαις παρὰ τοῦ ποινικοῦ νόμου ὠρισμέναις ποιναῖς καὶ εἰς τὴν στέρησιν πάσης δημοσίας ὑπηρεσίας ἀπὸ 2—6 ἐτῶν.

Περὶ πειθαρχικῶν ποινῶν.

Ἄρθρον 96. Αἱ κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου καὶ τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ Β. διατάγματος παραβάσεις τῶν δημοσίων καὶ δημοτικῶν ὑπαλλήλων, δι' ὅσας ὁ παρὼν νόμος δὲν ἐπιβάλλει ὠρισμένην ποινὴν, τιμωροῦνται πειθαρχικῶς παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ μὲ προστίμον δραχ. 10—100 ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς πολιτικῆς ἀποζημιώσεως, ἐὰν ὡς ἐκ τῆς παραβάσεως ἐπῆλθε ζημία.

Ἄρθρον 97. Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 31 Ἰανουαρίου 1852.

Ο Θ Ω Ν.

Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Φεβρουαρίου 1850.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 8.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 18 Φεβρουαρίου.

ΝΟΜΟΣ ΡΛΒ΄.

Περὶ συμπληρωτικῶν πιστώσεων ἐπὶ τῆς χρήσεως τοῦ 1850 ἐκ δραχ. 89,187.48.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΝΙ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, κηφασίσσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Χορηγοῦνται συμπληρωτικαὶ πιστώσεις ἐπὶ τῆς χρήσεως 1850 ἐκ δραχ. ὀγδοήκοντα ἐννέα χιλιάδων ἑκατὸν ὀγδοήκοντα ἑπτὰ καὶ λεπτὰ τεσσαράκοντα ὀκτώ.

Ἄρθρον 2.

Αἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ συμπληρωτικαὶ πιστώσεις θέλουν διανεμηθῇ εἰς τὰ διάφορα κεφάλαια καὶ ἄρθρα τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργείων κατὰ τὸν ᾧδε προσηρητημένον πίνακα.

Ἄρθρον 3.

Τὰ ἑξῶδα, δι' ἃ χορηγοῦνται αἱ ἀνωτέρω συμπληρωτικαὶ πιστώσεις θέλουν πληρωθῇ ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1850.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς

Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Φεβρουαρίου 1852.

Ο Θ Ω Ν.

Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

ΠΙΝΑΞ

Συμπληρωτικῶν πιστώσεων ἐκ τῆς χρήσεως 1850.

Ἰπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν.

ΚΕΦ. Β'. Διπλωματικὴ ὑπηρεσία.

Ἄρθρ. 1. Προσωπικὸν δραχ. 12,188:88

» 2. Ἔξοδα 633:22

ΚΕΦ. Δ'. Ἔξοδα μεταβλητά.

Ἄρθρ. 1. Ἔξοδα ἀ. διασκευῆς τῶν πρέσβειων 10,000

» Ἔξοδα ταξιδίου τῶν πρέσβειων 4,500

27,322:21

Ἰπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης.

ΚΕΦ. Α'. Κεντρικὴ ὑπηρεσία.

Ἄρθρ. 1. Προσωπικὸν Ἰπουργείου .. 463:27

» 2. Ὑλικὸν 1,080

ΚΕΦ. Δ'. Βακουργιοδικεῖα

Ἄρθρ. 1. Γραφεῖον καὶ ἀποσκευῆς ἔξοδα 3,000

» 2. Ἀποζημιώσεις συνεδρῶν καὶ ἐνόρκων 14,000

18,543:27

Ἰπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν

ΚΕΦ. Ε'. Δημοσιὰ οἰκονομία.

Ἄρθρ. 1. Γεωργικὰ 500

» 2. Τέχναι καὶ ἐπιτηδεύματα 10,000

ΚΕΦ. Η'. Βοήθειαι.

Ἄρθρ. 1. Γενικαὶ 28,000

38,500

Ἰπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

ΚΕΦ. ΚΘ'. Ἀποζημιώσεις

4,822

89,187:48

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 9.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 28 Φεβρουαρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος 1852 Νόμου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 91 τοῦ ἀπὸ 31 Ἰανουαρίου τ. π. περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάττομεν.

ΜΕΡΟΣ Α'.

Περὶ ἐνοικιάσεως διὰ δημοπρασίας τῶν ἐγκτητικῶν φόρων.

Ἄρθρ. 1. Αἱ δημοπρασίαι τῶν κατὰ χωρίον ἐνοικιαζομένων ἐγκτητικῶν φόρων ἐνεργοῦνται εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν ἐπαρχιῶν κατὰ τὸν ἐπὶ τούτῳ ὀρισμένον τόπον, ἢ καὶ εἰς ἄλλας πόλεις ἢ κωμοπόλεις, ὅπου τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον ἤθελε κρίνει συμφερότερον παρὰ τῶν ὀριζομένων ἐν τῷ ἄρθρῳ 9 τοῦ Νόμου ἀρχῶν, κηρύττονται δὲ διὰ διακηρύξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, δημοσιευομένης εἰς ὅλα τὰ χωρία καὶ τοιχοκολλουμένης εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας δέκα τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως αὐτῶν, καὶ διαρκοῦν τρεῖς κατὰ συνέχειαν ἡμέρας ἀπὸ τῆς 9 π. μ. μέχρι τῆς 12.

Ἄρθρ. 2. Ἐκάστη διακήρυξις δημοσιεύεται διὰ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν ἐπὶ ἀποδείξει τοῦ παρέδρου τοῦ χωρίου, ἢ ἐν ἐλλείψει ἢ ἀπουσίᾳ τούτου, τοῦ παρόντος ἱερέως. Ἡ ἀποδείξις στέλλεται διὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς δημοπρασίας.

Ἡ διακήρυξις θέλει παραπέμπει εἰς τοὺς ὅρους τοῦ Νόμου καὶ τοῦ παρόντος Διατάγματος ῥητῶς δὲ θέλει περιέχει.

α) Τὸ χωρίον ἢ τὰ χωρία, τῶν ὁποίων ἡ πρόσοδος ἐνοικιάζεται.

β) Τὰ ὄρια αὐτῶν.

γ) Ἐὰν ἡ ἐνοικίασις γίνεται εἰς χρήματα ἢ εἰς καρπούς, καὶ ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει κατονομάζονται ῥητῶς τὰ εἶδη τῶν καρπῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων θέλει γίνεσθαι ἡ προσφορά.

δ) Τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως καὶ τῆς λήξεως τῆς δημοπρασίας, ὡς καὶ τὸν τόπον, ὅπου αὕτη ἐνεργεῖται.

ε) Ἐὰν μένη ὑπὸ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖου, ἢ ἦναι τελειωτικὴ καὶ ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ δημόσιον. Ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρ. 13, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς διαταγῆς τοῦ Ὑπουργεῖου, δι' ἧς δίδεται ἡ πληρεξουσιότης τῆς ἐγκρίσεως εἰς τὰς ἐπαρχιακὰς ἀρχάς· καὶ

ς) Ὅτι τὰ παραχωρούμενα εἰς ιδιώτας ἐθνικὰ κτήματα δὲν ὑπόκεινται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 5 τοῦ Νόμου εἰς τοὺς φόρους, τῶν ὁποίων ἀπαλλάττονται δυνάμει τῆς παραχωρήσεως, ἐὰν τὸ παραχωρητήριον ἐγγράφον τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖου παρῇ εἰς αὐτοὺς πρὸ τῆς 4. Ἀπριλίου ε. ε. Τὰ παραχωρούμενα δὲ ἀπὸ 4. Ἀπριλίου καὶ ἐφεξῆς· ὑπόκεινται εἰς τοὺς φόρους, εἰς οὓς ὑπέκειντο καὶ πρὸ τῆς παραχωρήσεως.

Ἄρθρ. 3. Διὰ τὴν αὐτὴν πρόσοδον ἐνεργεῖται δευτέρα καὶ τελευταία δημοπρασία, ἐὰν τὸ ἀπο ἔλεσμα τῆς πρώτης θεωρηθῇ ἀτύμφορον, ἢ παρουσιασθῇ νέα προσφορά.

Ἐνεργεῖται μολοντούτο καὶ τρίτη δημοπρασία, ἐὰν ἡ δευτέρα δὲν ᾖ τελειωτικὴ καὶ ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ δημόσιον, καὶ ἐὰν παρουσιασθῇ προσφορὰ ἄνω ἔρα κατὰ πέντε μὲν τοὺς ἑκατὸν, ὅποταν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς τελευταίας δημοπρασίας δὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν 15,000 δραχμῶν ἢ 5,000 κοιλῶν, κατὰ τρία δὲ τοὺς ἑκατὸν, ὅποταν τὸ ἀπο ἔλεσμα τοῦτο ᾖ ἡ ἀνωτέρας ποσότητος. Ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ δημόσιον δὲ δύναται νὰ κερυχθῇ, εἰμὴ ἡ δευτέρα δημοπρασία, καὶ αὕτη ἐὰν στηρίζεται εἰς προσφορὰν συμφρουτῶν.

Δημοπρασίαι, καθ' ἃς παρεβιάσθησαν αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου ἢ τοῦ παρόντος Διατάγματος, ἀκυροῦνται θεωρούμεναι ὡς μηδὲν ἐνεργηθεῖσαι, καὶ ἐπαναλαμβάνονται διατηροῦσαι τὴν ἀριθμητικὴν τάξιν, τὴν ὁποίαν ἔφερον πρὸ τῆς ἀκυρώσεως.

Ἐὰν μετὰ τὴν ὁλοσχερῇ ἐνέργειαν τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ὀριζομένων δημοπρασιῶν τὰ ἀποτελέσματα τῆς δημοπρασίας προσόδου τινὸς θεωρηθῶσιν ἀσύμφορα, τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Υπουργείον διατάττει τὴν διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου εἰσπραξίν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 4. Πᾶσα περὶ ἐπαναλήψεως δημοπρασίας αἰτήσις πρέπει νὰ ᾖ ἐγγράφος καὶ νὰ περιέχῃ ὀλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς τὸ περιπλέον προσφερόμενον ποσόν. Δίδεται δὲ ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν Ἐπαρχον καὶ ἐν ἑλλείψει τοιοῦτον εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην τῆς περιφέρειας, ἐν ᾗ ἐνεργεῖται ἡ δημοπρασία. Ἡ αἰτήσις διαβιβάζεται παραχρῆμα ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφόρον, ὅστις ὀφείλει νὰ ἐκδώσῃ ἐντὸς 24 ὥρων τὴν διακήρυξίν του, συντεταγμένην κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου ἄρθρου, ἐὰν ὁ ὁ πλειοδότης φέρῃ τὰς διαγραφόμενας ἀπὸ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Νόμου ἐγγυήσεις.

Ἡ περὶ ἐπαναλήψεως δημοπρασίας αἰτήσις δύναται νὰ ὑποβληθῇ καὶ ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Υπουργείων, ἀπαιτεῖται ὅμως ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ὥστε ἡ ὑπογραφή καὶ τὸ ἀξιοχρεὼν τοῦ πλειοδότου, ἢ καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ, νὰ ἀναφέρεται τοιοῦτος, νὰ ᾖ ἐπιβεβαιωμένα ἀπὸ τὴν ἀρμοδίαν δημοτικὴν ἀρχήν. Ἄλλως ἡ αἰτήσις δὲν δύναται νὰ ληθῇ ὑπ' ὄψιν.

Ἄρθρ. 5. Αἱ δευτεραὶ καὶ τρίται δημοπρασίαι κηρύττονται διὰ περιληπτικῆς διακήρυξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ἀναφερομένης εἰς τοὺς ὅρους τῆς πρώτης καὶ περιεχούσης ῥητῶς τοὺς ἐν τοῖς ἐδαφίοις α', γ', δ', καὶ ε' τοῦ ἄρθρου 2 ὅρους. Ἀρχοῦνται δὲ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀπ' ἧς ἡ διακήρυξις τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου τοιχοκολληθῇ εἰς μόνον τὸν τόπον τῆς δημοπρασίας ἐπὶ ἀποδείξει τοῦ Δημάρχου, καὶ διαρκοῦν τρεῖς κατὰ συνέχειαν ἡμέρας ἀπὸ τῆς 9 π. μ. μέχρι τῆς 12.

Ἄρθρ. 6. Διακρούσις τῆς δημοπρασίας οἱ πλειοδῶται ἀποτείνουσι τὰς προσφοράς των εἰς τὸν δημόσιον κήρυκα εἰς χρήματα ἢ εἰς κοιλὰ καρπῶν ὁμοειδῶν μετὰ τοὺς ἐν τῇ διακήρυξει σημειούμενους, ὁ δὲ κρατῶν τὰ πρακτικὰ ὑπάλληλος ἐγγράφει αὐτὰς κατὰ σειρὰν ὡς ἐκφωνοῦνται μετὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ πλειοδότου.

Κλάσματα δραχμῶν ἢ κοιλῶν δὲν εἶναι δεκτά.

Πᾶσα προσφορά εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν πλειοδότην.

Ἡ ὑποχρέωσις δὲ αὕτη μεταβαίνει ἀλληλοδιαδόχως ἀπὸ τὸν πρῶτον εἰς τοὺς ἀκολουθοῦντας καὶ ἐπιβαρύνει ὁριστικῶς τὸν τελευταῖον πλειοδότην.

Ἄρθρ. 7. Τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας ἀριθμοῦνται καὶ μονογραφοῦνται παρὰ τῆς διοικητικῆς Ἀρχῆς, καὶ κατὰ μὲν τὰς πρώτας δύο ἡμέρας ὑπογράφονται παρ' αὐτῆς καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, κατὰ δὲ τὴν τρίτην ἡμέραν ὑπογράφονται παρὰ τοῦ τελευταίου πλειοδότου καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ, ἐὰν τὸ Δημόσιον δὲν ᾖ ἀποχρώντως ἐξ σφαιλισμένου διὰ μὲνης τῆς πλειουσίας του, βεβαίουνται δὲ παρὰ τῶν διενεργουσῶν τὴν δημοπρασίαν Ἀρχῶν καὶ ὑποβάλλονται διὰ τοῦ πρώτου ταχυδρομείου εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Υπουργείων διὰ κοινῆς τῶν Ἀρχῶν ἡτιολογημένης ἐκθεσεως, συνωθέντα μετὰ τὴν διακήρυξιν καὶ τὰς περὶ δημοσιεύσεως αὐτῆς ἀποδείξεις τῶν Δημοτῶν καὶ τῶν Πειθερῶν, ἢ τῶν ἱερῶν τῶν χωρῶν.

Εἰάν ὁ τελευταῖος πλειοδότης ἢ ὁ ἐγγυητὴς αὐτοῦ ᾖ ἀγράμμοτος, ὑπογράφονται δι' ἄλλων ἐπὶ παρουσίᾳ μαρτύρων, προσυπογραφομένων καὶ τούτων.

Ἄρθρ. 8. Εἰάν εὐθὺς μετὰ τὸ πέρας τῆς δημοπρασίας ὁ τελευταῖος πλειοδότης δὲ ὑπογράψῃ τὰ πρακτικὰ, καὶ δὲν συνυπογράψῃ εἰς τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ προβλεπομένην περίπτωσιν ἀξιοχρεῶν ἐγγυητῆς, αἱ διενεργούσαι τὴν δημοπρασίαν ἀρχαὶ προσκαλοῦσιν αὐτὸν αὐθημερὸν ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς νὰ συμμορφωθῇ ἐντὸς 24 ὥρων μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου ἐπὶ ἀπειλῇ ἀναπλειστηριασμοῦ εἰς βάρος του. Παρελθούσης δὲ ἐπὶ ματαίῳ

τῆς προθεσμίας ταύτης ἡ πρόσδοσις ἀναπλειστηριάζεται τῶν μὲνων τῶν ὥρων τοῦ ἄρθρου 4.

Ἡ ἐκ τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ ἐνδεχομένη ὠφέλεια ἀνήκει εἰς τὸ δημόσιον, ἡ δὲ τυχούσα ζημία καταλογίζεται εἰς βάρος τοῦ πρώτου πλειοδότου καὶ εἰσπράττεται παραχρῆμα κατὰ τὰς περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων διατάξεις.

Εἰάν ἡ ἐνοικίασις γίνεταί εἰς καρποὺς, καταλογισμὸς ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ θάσει τῶν τιμῶν τοῦ ἰσχύοντος πρωτοκόλλου, ἢ ἐν ἑλλείψει τοιοῦτου, ἐπὶ τῇ θάσει τῆς ἀγοραίας τιμῆς τῶν καρπῶν συντασσομένου ἐπὶ τούτῳ πρωτοκόλλου.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Περὶ συμφωνιῶν καὶ ὑποχρεώσεων.

Ἄρθρ. 9. Ὁ τελευταῖος πλειοδότης εἶναι ὑπόχρεως διὰ τὴν προσφοράν του μέχρι πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖον παραλαβῆς τῶν πρακτικῶν, προστιθεμένων εἰς αὐτὰς καὶ τῶν ἀπαιτούμενων ὡς ἐκ τῆς ἀποστάσεως διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν πρακτικῶν καὶ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἐγκρίσεως εἰς τὴν ἐδρὰν τοῦ Δημάρχου ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποῦ ἐνηργήθη ἡ δημοπρασία.

Ἄρθρ. 10. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐγκρίσεως τῶν πρακτικῶν ἀνήκει εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ ὁποῖον ὀφείλει ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας ἢ νὰ ἐγκρίνῃ ἢ νὰ ἀπορρίψῃ τὴν προσφοράν διατάττον ἐάν δημοπρασίαν ἢ τὴν εἰσπραξίν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3.

Ἄρθρ. 11. Ἡ ἐγκρίσις τῆς δημοπρασίας κοινοποιεῖται ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχήν, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας ἐνηργήθη ἡ δημοπρασία. Ὀφείλει δὲ αὕτη ὑπὸ εὐθύνην τῆς νὰ ἐπιδώσῃ ἐντὸς 24 ὥρων τὴν ἐγκρίσιν εἰς τὸν ἐνοικιαστήν.

Πᾶσα ἀναβολὴ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἐγκρίσεως ὑπὲρ τὴν ταχθεῖσαν προθεσμίαν, προερχομένη ὡς ἐκ τῆς ἀπουσίας τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἀπὸ τὴν ἐδρὰν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, δὲν ἀπαλλάττει αὐτὸν τῆς πρὸς τὸ δημόσιον ὑποχρεώσεώς του.

Ἄρθρ. 12. Εἰάν κατὰ τὴν ἐνέργειαν δημοπρασίας τινος κηρυχθεῖσις τε εἰσωτικῆς καὶ ὑποχρεωτικῆς διὰ τὸ δημόσιον, δὲν ἐκρήθησαν αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου ἢ τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὑπουργεῖον ὀφείλει ἐντὸς τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 9 ὁριζόμενης προθεσμίας ν' ἀκυρώσῃ τὰ πρακτικὰ δι' ἡτιολογημένης ἀποφάσεως, ἥτις κοινοποιεῖται ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην διὰ τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένης δημοτικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 13. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν δύναται ν' ἀναθέτῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἐγκρίσεως τῶν πρακτικῶν δημοπρασίας εἰς τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Νόμου διενεργούσας τὰς δημοπρασίας ἀρχάς, ὅταν καὶ ὅπου τὸ θεωρήσῃ ἀναγκαῖον. Ἀλλ' ἐν περιπτώσει τοιαύτῃ αἱ ἐντολεδόχοι ἀρχαὶ εἶναι ὑπόχρεοι εἰς ἀποζημίωσιν, ἐὰν ἀκυρωθῶσι παρὰ τοῦ ὑπουργείου τὰ πρακτικὰ λόγῳ παρατυπίας.

Ἄρθρ. 14. Μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἐγκρίσεως ὁ οἰκονομικὸς ὁποῖος ὀφείλει νὰ ζητήσῃ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 11. τοῦ Νόμου τὴν ἐγγραφὴν ὑποθήκης ἐπὶ τῶν κτημάτων τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ ἢ καὶ ἀμφοτέρων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ὑποθηκῶν Νόμου. Ὁ δὲ ἐνοικιαστὴς καὶ ὁ ἐγγυητὴς αὐτοῦ ὑποχρεοῦνται νὰ ὑπογράψωσιν ὁμολογίαν, συντασσομένην ἐνώπιον τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἐπὶ χαρτοσήμου ἀναλόγου μετὰ τὴν ἐνοικιασθεῖσαν πρόσδοσιν ἀξίας, καὶ περιέχουσαν τὸ ποσὸν τῆς εἰς χρήματα προσφοράς, ἢ τὸ ποσὸν καὶ τὰ εἶδη τῶν ὀφειλομένων καρπῶν, καθὼς καὶ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐξοφλήσεως τῶν δόσεων, ἢ τῆς ἀποδόσεως τῶν καρπῶν.

Άρθρ. 19. Η ἐν τῇ κεντρικῇ ἀποθήκῃ παράδοσις τῶν καρπῶν ἐνεργεῖται γρημίζομένου τοῦ κοιλοῦ διὰ τοῦ περιέχοντος τὸν φόρον σάκκου καὶ κοπτομένου διὰ κυλινδραιοῦς κοπτήρος μέχρι τοῦ ἐπὶ τοῦ στομίου τεθειμένου σιδήρου.

Άρθρον 20. Οἱ ἐνοικιασταὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου ἐγγείου φόρου εἶναι ὑποχρεοὶ πρὶν ἢ ἀρχίσωσι τὴν εἰσπράξιν τοῦ φόρου νὰ γνωστοποιήσωσι δι' ἀναφορὰς τῶν πρὸς τὸν ἔφορον καὶ τὸν ταμίαν κατὰ τὸ ἄρθρον 34 τοῦ νόμου τὰς ἀποθήκας, ἐν αἷς θέλουν ἐναποταμιεύει τὸ ἐλαιον. Ἐν περιπτώσει παραβάσεως ὁ ἔφορος ἐνεργεῖ διὰ τοῦ ταμίου συντηρητικὴν κατάσχесιν, τῆς ὁποίας τὰ ἐξόδα ἐπιβαρύνουσι τοὺς ἐνοικιαστας.

ΜΕΡΟΣ Γ.

Περὶ ἐκποιήσεως διὰ δημοπρασίας τῶν δημοσίων καρπῶν.

Άρθρον 21. Αἱ περὶ ἐκποιήσεως δημοσίων καρπῶν δημοπρασίαι ἐνεργοῦνται παρὰ τῶν ὀριζομένων εἰς τὸ ἄρθρον 9 τοῦ νόμου ἀρχῶν εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν ἐπαρχιῶν ἢ καὶ εἰς ἄλλας πόλεις ἢ κωμοπόλεις, ὅπου τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων ἤθελε κρίνει συμφερότερον, καὶ διαρκοῦν τρεῖς κατὰ συνέχειαν ἡμέρας ἀπὸ τῆς 9 π. μ. μέχρι τῆς 12.

Διὰ πᾶσαν δὲ δημοπρασίαν προηγείται διακήρυξις τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου δημοσιευμένη.

α) Ἐν περιλήψει μὲν διὰ τινος ἐνημερίδος, ὁλόκληρος δὲ διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς τὰ δημοσιώτερα μέρη ὅλων τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας δέκα τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς δημοπρασίας, ὅποταν ἡ ἐκποιουμένη ποσότης ὑπερβαίνει τὴν ἀξίαν τῶν 10,000 δραχμῶν καὶ

β) διὰ μόνης τοιχοκολλήσεως ὡς ἀνωτέρω καὶ πρὸ ἑπτα ἡμερῶν τοῦλάχιστον ὅποταν ἡ ἐκποιουμένη ποσότης ᾔται ἀξίας κατωτέρας τῶν 10,000 δραχμῶν.

Ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει ἡ διακήρυξις διευθύνεται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων διὰ νὰ δημοσιευθῇ περιληπτικῶς διὰ τοῦ τύπου.

Ἡ τοιχοκόλλησις τῆς διακήρυξεως θέλει γίνεσθαι ἐπιμελείᾳ τῶν ἀρμοδίων δημοτικῶν ἀρχῶν. Διὰ πᾶσαν δὲ τοιχοκόλλησιν συντάσσεται πράξις, ἥτις ἐπιθεβαλουμένη παρὰ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν ἀποστέλλεται πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς δημοπρασίας.

Άρθρ. 22. Ἐκάστη διακήρυξις θέλει παραπέμπει εἰς τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος Διατάγματος, ῥητῶς δὲ θέλει περιέχει:

α) Τὸ ποσὸν καὶ εἶδος τοῦ ἐκποιουμένου καρποῦ.

β) Τὸ μέρος, ὅπου εὐρίσκεται καὶ ὅπου μέλλει νὰ παραδοθῇ.

γ) Τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως καὶ λήξεως τῆς δημοπρασίας.

δ) Ἄν ἡ δημοπρασία ᾔται τελειωτικὴ καὶ ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν δήμιον ἢ μὲν ὑπὸ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου.

Άρθρ. 23. Τὰ ἄρθρα 4, 6—13 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐκποίησιν τῶν δημοσίων καρπῶν ὑπὸ τὰς ἀκολουθοῦντας τροποποιήσεις:

α) Οἱ δι' ἐγγράφου προσφορὰς πλειοδοτοῦντες δύνανται νὰ προσφέρωσι καὶ ὀλιγώτερα τῶν 5 τοῖς 0/0

β) εἶναι δεκτὰ καὶ κλάσματα δραχμῆς.

γ) Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν αἱ δημοπρασίαι ἐκπλήρυνται διὰ διακήρυξεως δημοσιευθείσης διὰ τοῦ τύπου, τὰ πρακτικὰ συνοδεύονται ὁμοῦ μὲ τὰς ἀποδείξεις τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν καὶ μὲ τὸ φύλλον τῆς ἐφημερίδος ἐν ᾧ αὕτη εἶναι καταχωρισμένη καὶ

δ) ἐπαναληπτικαὶ δημοπρασίαι κηρύττονται διὰ διακήρυξεως συνταττομένης κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀρχόνται δὲ μετὰ τρεῖς ἡμέρας, ἀφ' ἧς ἡ διακήρυξις τοῦ Οἰκονομικοῦ

ἐφόρου τοιχοκολληθῇ εἰς μόνον τὸν τόπον τῆς δημοπρασίας ἐπὶ ἀποδείξει τοῦ δημάρχου, καὶ διαρκοῦσι τρεῖς κατὰ συνέχειαν ἡμέρας ἀπὸ τῆς 9 π. μ. μέχρι τῆς 12.

Άρθρον 24. Ὁ ἀγοραστὴς εἶναι ὑπόχρεως νὰ παραλάβῃ ἀπὸ τὴν ἀποθήκην τοὺς ἀγορασθέντας καρποὺς ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως, ἀφ' οὗ προηγουμένως προσαγάγῃ εἰς τὸν ἔφορον γραμμάτιον παρακαταθήκης τοῦ ταμίου πρὸς θεβαίωσιν τοῦ ὅτι παρακατέστη ὁλόκληρον τὸ ἀντίτιμον.

Ἄλλ' ἂν δὲν καταβάλλῃ τὸ ἀντίτιμον ἐντὸς τῆς πενθήμερου προθεσμίας, ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος ἐνεργεῖ ἀναπλειστηριασμὸν ἐπὶ κινδύνῳ τοῦ ἀγοραστοῦ, καὶ καταλονίζει εἰς θάρος αὐτοῦ ἐκτὸς τῆς τυχούσης ζημίας καὶ τὸ ἀναλογούν μέρος τῶν ἐξόδων διὰ τὸ προσωπικὸν καὶ τὰ ἐνοίκια τῆς ἀποθήκης, λογιζομένων ἀφ' ἧς παρήλθεν ἡ ὡς ἀνωτέρω πενθήμερος προθεσμία.

Ἐὰν ἐκ τοῦ ἀναπλειστηριαμοῦ προκύψῃ ὠφέλεια, αὕτη ἀνήκει εἰς τὸν δημῶν.

Ἐν περιπτώσει δὲ, καθ' ἣν ὁ ἀγοραστὴς καταθέσας ὁλόκληρον τὸ ἀντίτιμον τῶν καρπῶν δὲν παραλάβῃ ἐμπροθέτως αὐτοῦς, ὑπάρχουσι εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἀναλόγων ἐξόδων τῆς ἀποθήκης ἔχρι τῆς ὁλοσήμερου παραλαβῆς αὐτῶν.

Ἐὰν ὅμως κατέθεσε μέρος τοῦ ἀντιτίμου, ἀναπλειστηριάζεται ἀνάλογον ποσὸν ἐκ τῶν ἐκποιηθέντων καρπῶν.

Τὰ ἐξόδα τῆς ἀποθήκης, καθὼς καὶ ἡ ἐκ τοῦ ἀναπλειστηριαμοῦ τυχούσα ζημία εἰσπράττονται διοικητικῶς κατὰ τὰς περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων διατάξεις.

Οἱ ἀναπλειστηριαμοὶ ἐνεργοῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ § δ. τοῦ προηγούμενου ἄρθρου.

Άρθρ. 25. Τὰ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων δύναται νὰ διατίτῃ καὶ μονοήμερους δημοπρασίας καρπῶν κατὰ μικρὰς μερίδας, μὴ ὑπερβαίνουσας τὴν ἀξίαν τῶν 500 δραχμῶν.

Δύναται ὡσαύτως νὰ διατάτῃ καὶ λιανικὴν πώλησιν ἄνευ δημοπρασίας ὅπου τὸ θεωρήσῃ ἀναγκαῖον, κανονίζον ῥητῶς τὸν ἐλάχιστον ὅρον τῶν τιμῶν ἐκάστου εἶδους καρπῶν κατὰ κοιλόν.

Άρθρ. 26. Αἱ μονοήμεροι δημοπρασίαι διευθύνονται παρὰ τοῦ πόρου καὶ ἐφόρου, ἢ παρ' ἐνὸς οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου καὶ ἐνὸς διοικητικοῦ, καὶ ἐν ἐλλείψει τοῦ τελευταίου παρὰ τοῦ ἀρμοδίου εἰρηνοδίκου, ἢ δημάρχου ἢ ἐδικοῦ παρέδρου. Ἐνεργοῦνται δὲ εἰς τὴν ἐδαν τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἢ εἰς τὸν τόπον ὅπου εἶναι συστημένα αἱ ἀποθήκαι, ἢ καὶ ἀλλοῦ, ἂν τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων τὸ θεωρήσῃ συμφέρον.

Αἱ ἐκάστην μονοήμερον δημοπρασίαν προηγείται διακήρυξις, ὑπογραφομένη εἰς μὲν τὴν ἑβδὸν τῆς ἐφορίας παρὰ τοῦ ἐφόρου, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη παρὰ τοῦ ἀποθηκάρου ἢ ἄλλου οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου, καὶ δημοσιευομένη διὰ τοιχοκολλήσεως πρὸ 24 ὥρων ἐπὶ ἀποδείξει τῶν δημοτ. ἀρχῶν.

Τὰ πρακτικὰ δημοπρασίας συνοδεύονται μὲ τὴν ἀπόδειξιν τῆς δημοσιεύσεως τῆς διακήρυξεως ὑποβάλλονται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου καὶ ἐφόρου διὰ τοῦ πρώτου ταχυδρομείου.

Τὰ ἄρθρα 9—13 τοῦ παρόντος διατάγματος ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ὡς πρὸς τὰς μονοήμερους δημοπρασίας.

Άρθρ. 27. Οἱ διὰ μονοήμερων δημοπρασιῶν ἀγοραστὰς εἶναι ὑποχρεοὶ νὰ παραλάβωσι τοὺς καρποὺς ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως, ἀφ' οὗ προηγουμένως καταβάλλωσι τὸ ἀντίτιμον εἰς τὸ ταμεῖον, ἢ ὅπου ἄλλοῦ ἤθελε διατάξῃ τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων, καὶ προσαγάγωσιν εἰς τὸν ἔφορον ἢ τὸν ἀποθηκάρου τὴν περὶ τούτου ἀπόδειξιν.

Ἐὰν καταλάβωσι τὸ ἀντίτιμον ἐντὸς τῆς πενθήμερου προθεσμίας, ἡ καταβάλλωσι μέρος μὲνον αὐτοῦ, καθὼς καὶ ἂν καταβάλοντες ὁλόκληρον τὸ ἀντίτιμον δὲν παραλάβωσιν ἐμπροθέ-

σμός τούς καρπούς, εφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 24.

Ἡ περὶ ἀναπλειστηριασμοῦ ὅπως διακήρυξις δημοσιεύεται πρὸ 24 ὥρων.

Ἄρθρ. 28. Τὸ ἀντίτιμον τῶν διὰ λιανικῆς πωλήσεως ἐκποιομένων καρπῶν καταβάλλεται ἀμέσως καὶ πρὸ τῆς παραλαβῆς αὐτῶν ἀπὸ τούς ἀγοραστάς ὅπου ἤθελε διατάξει τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείον.

Ἄρθρ. 29. Ἡ πρὸς τούς ἀγοραστάς ἐν γένει παράδοσις τῶν ἐκποιομένων καρπῶν ἐνεργεῖται διὰ τοῦ αὐτοῦ κοιλοῦ τῆς ἀποθήκης.

Δι' ἐκάστην παράδοσιν θέλει συντάττεσθαι πρωτόκολλον, ὑπογραφόμενον παρὰ τοῦ ἀγοραστοῦ, τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου ἢ τοῦ ἐιδικοῦ Παρέδρου καὶ τοῦ ἀποθηκαρίου κατὰ τὸν δοθησόμενον ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου τύπον.

Οἱ ἀγορασταὶ εἶναι ὑπόχρεοι νὰ παραλάβωσι τοὺς καρπούς εἰς τὴν ἡθελάν εὐρεθὴ κατὰστασιν, καθὼς καὶ ἐὰν ἤθελεν εὐρεθὴ ὀλιγώτερον ποσὸν τοῦ ἐκποιηθέντος, χωρὶς νὰ ἔχωσι κανὲν δικαίωμα ἀπαιτήσεως κατὰ τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 30. Τὰ δικαιώματα τοῦ κήρυκος, τὰ τέλη τοῦ χαρτοσήμου καὶ τὰ ἐξόδα τῆς παραλαβῆς τῶν καρπῶν εἶναι εἰς ὄφρος τοῦ ἀγοραστοῦ.

Εἰδικὴ διατάξις.

31. Αἱ ἐν τῷ παρόντι διατάγματι περὶ ἐνοικιάσεως τῶν δημοσίων προσόδων καὶ ἐκποιήσεως τῶν καρπῶν διατάξεις εφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τὰς ἐνοικιάσεις τῆς ἐκκλησιαστικῆς προόδου καὶ τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικῶν ἐλαιοδένδρων, σταφυδαμπέλων, βαλανοδένδρων κλπ., καὶ τὰς ἐκποιήσεις τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων συγκομιζομένων καρπῶν.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργόν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Φεβρουαρίου 1852.

Ο Θ Ω Ν

Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΔΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 10.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 29 Φεβρουαρίου.

ΝΟΜΟΣ ΡΛΓ'.

Περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως δραχ. 963,953:30. ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1851.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρ. 1. Χρηγοῦνται συμπληρωτικαὶ πιστώσεις ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1851 ἐκ δραχμῶν ἐνεακοσίων ἐξήκοντα τριῶν χιλιάδων, ἐνεακοσίων πεντήκοντα τριῶν καὶ λεπτῶν τριάκοντα ἀριθμὸς 963,953:30, καταλογιζόμεναι ὡς ἑφεξῆς·

Εἰς τόκους ἐσωτερικοῦ χρέους 20,075—

Εἰς συντάξεις 2,784—

Εἰς ἀποζημιώσεις τῶν βουλευτικῶν σωμάτων 105,000—

121,859—

Εἰς τὴν γενικὴν ὑπηρεσίαν τῶν Ὑπουργείων.	
Τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν	101,049:55
» Δικαιοσύνης	13,750—
» Ἐσωτερικῶν	89,370:14
» Ἐκκλησιαστικῶν	16,958:98
» Ναυτικῶν	104,269:50
» Οἰκονομικῶν	119,305:51

572,562:68

Εἰς ἐξόδα διοικήσεως, ἐπιστασίας καὶ εἰσπράξεως 104,578:—

Εἰς διαφόρους πληρωμάς 286,812:62

963,953:30

Ἄρθρ. 2. Αἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ συμπληρωτικαὶ πιστώσεις θέλουν διανεμηθῇ εἰς τὰ διάφορα κεφάλαια καὶ ἄρθρα τῶν ἐιδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν ἀρμοδίων ὑπουργείων κατὰ τοὺς ὡδε προσνηρημένους πίνακας.

Ἄρθρ. 3. Τὰ ἐξόδα δι' ἃ χρηγοῦνται αἱ ἀνωτέρω συμπληρωτικαὶ πιστώσεις θέλουν πληρωθῇ ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1851.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Β. Ἐφημερίδος καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Φεβρουαρίου 1852.

Ο Θ Ω Ν

Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΔΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 11.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 4 Μαρτίου.

ΝΟΜΟΣ ΡΛΔ'.

Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρου διὰ τὸ 1852.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν.

ΚΕΦ. Α'.

Περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρου.

Ἄρθρ. 1. Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρος προσδιορίζεται διὰ τὸ ἔτος 1852 εἰς λεπτά 25 κατὰ μελίσσιον (κυψέλην ἢ κορψίνιον).

ΚΕΦ. Β'.

Περὶ βεβαίωσης τοῦ φόρου.

Ἄρθρ. 2. Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρος βεβαιοῦται ὡς ἐφεξῆς· Πᾶς μελισσοτρόφος ὀφείλει ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουλίου νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως ἐνώπιον τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας ἔχει τὰ μελίσσια του, τῶν ἀριθμῶν τῶν κυψέλων αὐτῶν ὀλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς, τὸ χωρίον καὶ τὴν θέσιν ἐνθα εὐρίσκονται, καὶ τὸν τόπον τῆς κατοικίας του.

Αἱ δηλώσεις συντάσσονται εἰς διπλοῦν ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου καὶ παραδίδονται εἰς τὸν δήμαρχον· ἐξ αὐτῶν ἡ μία κρατεῖται,

ή δὲ ἐτέρα ἐπιθεωρημένη παρὰ τοῦ ἰδίου ἐπιστρέφεται παρα-
χρῆμα εἰς τὸν μελισσοτρόφον.

Ἄρθρον 3. Ἐκαστος τῶν δημάρχων κρατεῖ βιβλίον ἐν ᾧ ἐγ-
γράφει κατὰ χωρίον τὰ ὀνόματα τῶν μελισσοτρόφων καὶ τὸ
περιεχόμενον εἰς τὰς δηλώσεις ποσὸν τῶν κυψελῶν, ὡς καὶ τὰ
χωρία καὶ τὰς θέσεις, ἐνθα εὐρίσκονται· τὸ βιβλίον τοῦτο κλεί-
εται τὸ ἑσπέρας τῆς 31 Ἰουλίου, καὶ παραπέμπεται τὴν 5
Αὐγούστου τὸ βραδύτερον παρὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὸν οἰκονο-
μικὸν ἔφορον, συνωδευμένον μὲ τὰ στελέχη τῶν παρουσιασθε-
σάντων δηλώσεων· ἀποσπάσμα δ' αὐτοῦ περιέχον τὰ ὀνόματα τῶν
μελισσοτρόφων ἑκάστου χωρίου, καὶ τὸ ποσὸν τῶν κυψελῶν
αὐτῶν, τοιχοκολλᾶται, ἐπιμελεῖα καὶ εὐθύνη τοῦ δημάρχου,
εἰς τὸ ἀρμόδιον παρεῖρῃον, καὶ ἀναγινώσκεται ἐπ' ἐκκλησίας
κατὰ τὴν πρώτην Κυριακὴν.

Ἄρθρον 4. Ὅστις τῶν μελισσοτρόφων παραλείψῃ νὰ δηλώσῃ
τὰ μελισσιὰ τοῦ ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας, ἡ δηλώσις
αὐτὰ ἐλλειπῶς, ὑποβάλλεται, ἐκτὸς τοῦ ἀπλοῦ φόρου καὶ τῶν
ἐξόδων τῆς ἀπαριθμήσεως, καὶ εἰς πρόστιμον ἢ χρηματικὴν
ποινὴν, ἴσην μὲ τὸ τριπλοῦν τοῦ φόρου τῶν μελισσιῶν τὰ
ὅποια ὑπέκρυψε.

Τὸ πρόστιμον ἐπιβάλλεται, ὡςάκις ὁ φόρος τῶν ἀνακαλυ-
φθέντων μελισσιῶν δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς 20· ἡ δὲ χρη-
ματικὴ ποινὴ, ὡςάκις τὸ ποσὸν τοῦ φόρου εἶναι ἀνώτερον· τὸ
τρίτον τοῦ προστίμου, ἢ τῆς ποινῆς δίδεται εἰς τὸν καταμη-
νουτὴν δὲν ἔχουσι δὲ δικαίωμα εἰς τοιαύτην ἀμοιβὴν οὔτε οἱ
ἀπαριθμηταί, οὔτε αἱ διορίζουσαι αὐτοὺς ἀρχαί.

Ἄρθρον 5. Ὁ δήμαρχος ἢ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀναπληρωτὴς
τιμωρεῖται.

α) Μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχ. 100—200 ἐὰν ἀμελήσῃ
τὴν τακτικὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου, ἢ τοῦ ἀποσπά-
ματος τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων καὶ

β.) Μὲ πειθαρχικὴν ποινὴν δραχ. 5—50, ἐπιβαλλομένην
ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου, ἐὰν ἀρνήσῃ νὰ δεχθῇ τὰς εἰς αὐτὸν παρουσια-
ζομένας δηλώσεις, ἢ νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν μελισσοτρόφον θάτε-
ραν τῶν δηλώσεων ἐπιθεωρημένην.

Ἀλλ' ἐὰν ἐντὸς 48 ὥρων ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσεως
τῆς πειθαρχικῆς ἀποφάσεως δὲν ἐκπληρώσῃ τὸ καθήκον του, τι-
μωρεῖται μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχ. 20—200, ὑποκείμενος
συνάμα καὶ εἰς πολιτικὰς ἀποζημιώσεις.

Εἰς τὴν αὐτὴν χρηματικὴν ποινὴν καὶ ἀποζημιώσιν ὑπόκει-
ται, καὶ ἐὰν ἀναβάλῃ πέραν τῆς 5 Αὐγούστου τὴν εἰς τὸν οἰ-
κονομικὸν ἔφορον ἀποστολὴν τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων καὶ τῶν
στελεχῶν αὐτῶν, καταναγκάζομενος συγχρόνως διὰ τῆς αὐτῆς
ἀποφάσεως τοῦ πλημμελειοδικείου καὶ εἰς τὴν διὰ προσωπι-
κῆς κατὰσεως παράδωσιν αὐτῶν, ἐὰν ἐντὸς 24 ὥρων ἀπὸ τῆς
ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως δὲν τὰ παραδῶσιν ἐκουσίως.

Δ' ὅλας τὰς ἀνωτέρω παραβάσεις ὁ δήμαρχος ἢ ὁ ἀναπλη-
ρωτὴς αὐτοῦ εἰσάγεται εἰς δίκην ἄνευ ἀδείας τῆς προϋσταμένης
αὐτοῦ ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 6. Ἐὰν γεννηθῶσιν ὑπόνοιαι ὅτι μελισσοτρόφοι δὲν ἐ-
δηλώσαν ὀλοτελῶς τὰ μελισσιὰ τῶν, ἢ ἐδήλωσαν αὐτὰ ἐλλει-
πῶς ἐνεργεῖται ἀπαριθμητικὴ τῶν μελισσιῶν, προσδιοριζομένης
τῆς πρὸς τοῦτο περιφερείας.

Ἄρθρ. 7. Ἐκάστη ἀπαριθμητικὴ ἐνεργεῖται ὑφ' ἐνὸς ἀπαριθμη-
τοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔφορου, ὅστις δύναιται
καὶ αὐτοπροσώπως νὰ ἐνεργήσῃ ἀπαριθμητικὴν.

Οἱ ἀπαριθμηταὶ διορίζονται ἐκ συμφώνου παρὰ τοῦ ἐπάρχου
καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔφορου, καὶ, ἐν περιπτώσει διαφωνίας αὐ-
τῶν, παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Αἱ ἀπαριθμήσεις ἐν γένει πρέπει νὰ ᾔναι ἀποπερατωμέναι
ἐντὸς τεσσαράκοντα ἡμερῶν, λογιζομένων ἀπὸ τῆς παραπομπῆς

τῶν στελεχῶν τῶν δηλώσεων παρὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὸν οἰκο-
νομικὸν ἔφορον.

Διὰ πάντων ἀπαριθμητικῶν συντάσσεται πρωτόκολλον, καὶ ὑπο-
γράφεται παρὰ τοῦ ἀπαριθμητοῦ καὶ τοῦ μελισσοτρόφου, τοῦ-
του δ' ἀρχαγματῆος ὄντος, ὑπογράφει αὐτὸν ἄλλος τῆς ἐκτε-
γῆς τοῦ ἐνώπιον δῶμα μαρτύρων.

Ἀρνούμενου ἢ ἀπόντος τοῦ μελισσοτρόφου, τὸ πρωτόκολλον
συντάσσεται ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου παρέδρου ἢ ἐν ἐλλείψει τοι-
οῦτου ἐνώπιον δῶμα μαρτύρων προσκαλουμένων παρὰ τοῦ ἀ-
παριθμητοῦ.

Οἱ κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις καλούμενοι μάρτυρες
ὑπογράφουσι τὸ πρωτόκολλον πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἀκριβείας
τοῦ περιεχομένου ἐν περιπτώσει δὲ ἀρνήσεως, ἢ ἀνικανότητός
τινος ἐξ αὐτῶν περὶ τὸ γράφειν, γίνεται μνῆσις εἰς τὸ πρωτό-
κολλον.

Ἄρθρον 8. Ἐκαστον πρωτόκολλον συντάσσεται εἰς διπλοῦν,
καὶ τὸ μὲν παραδίδεται ἀμέσως εἰς τὸν μελισσοτρόφον, ἡ ἀπο-
ποιηθέντος αὐτοῦ τὴν παραλαβὴν, εἰς τὸν δήμαρχον ἢ παρέδρον
ἐπὶ ἀποδείξει ἐντὸς 48 ὥρων τὸ βραδύτερον, τὸ δὲ στέλεχος
μένει παρὰ τῷ ἀπαριθμητῇ.

Πᾶν πρωτόκολλον συνεταγμένον κατὰ τὸ προηγούμενον
ἄρθρον, ἔχει ἰσχὺν δημοσίου ἐγγράφου, καὶ ἐκτελεῖται διοικη-
τικῶς, καθὼς ἀφορᾷ μόνον τὸν ἀπλοῦν φόρον καὶ τὰ ἐξόδα τῆς
ἀπαριθμήσεως τῶν μὴ δηλωθέντων μελισσιῶν.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀπαριθμήσεως, ὁ ἀπαριθμητὴς παραδίδει
ὅλα τὰ στελέχη τῶν πρωτοκόλλων ἐπὶ ἀποδείξει μετὰ ὀνομα-
στικοῦ καταλόγου τῶν μελισσοτρόφων εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφο-
ρον, ὅστις παραπέμπει πρὸς τὸν ἀρμόδιον παρὰ πλημμελειοδί-
κας εἰσαγγελεῖα ὅσα ἐξ αὐτῶν ἀφορῶσιν ἀπαριθμητικὴν μελι-
σσιῶν μηδὲν ἢ ἐλλειπῶς δηλωθέντων, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ
πρὸς καταδίωξιν τῶν μελισσοτρόφων ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου
πταισματοδικείου, ἢ πλημμελειοδικείου.

Ἐὰν ἐντὸς 5 ἡμερῶν ἀφ' ἧς περαιωθῇ ἡ ἀπαριθμητικὴ, ὁ ἀπα-
ριθμητὴς δὲν παραδῶσιν εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον τὰ στελέχη
τῶν πρωτοκόλλων, τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου
5 ἐδαφ. β. § 2.

Ἄρθρον 9. Ὁ ἀπαριθμητὴς τιμωρεῖται·

α) Μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχ. 15—100, ἐὰν δὲν ἐκδώτῃ
καὶ παρὶδῶτῃ τὸ πρωτόκολλον τῆς ἀπαριθμήσεως εὐθὺς μὲν
μετὰ τὴν ἀπαριθμητικὴν εἰς τὸν μελισσοτρόφον, ἐντὸς δὲ 48
ὥρων εἰς τὸν ἀρμόδιον δήμαρχον ἢ παρέδρον, ἀποποιηθέντος
τοῦ μελισσοτρόφου τὴν παραλαβὴν, ἢ ἐὰν ἀνακαλυφθῇ οἰαδήποτε
διαφορὰ μετὰ τὸ στέλεχος καὶ ἀποσπάσματος τοῦ πρω-
τοκόλλου τῆς ἀπαριθμήσεως, πρεσχομένη ἐκ μέρους αὐτοῦ, καὶ

β') Μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχ. 50—200 ἐὰν ἐγγράψῃ
εἰς τὸ πρωτόκολλον πλείονα ἢ ὀλιγώτερα τῶν ἀπαριθμηθέν-
των μελισσιῶν.

Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑποβάλλεται καὶ ὁ μελισσοτρόφος, ὡς
καὶ πᾶς ὅστις ἤθελε συνεργήσει ὅπωςδήποτε εἰς τὰς ἐν τῷ πα-
ρόντι ἐδαφίῳ ἀναφερομένας πράξεις.

Ἄρθρον 10. Οἱ ἀπαριθμηταὶ θεωροῦνται ὡς δημόσιοι ὑπηρε-
ταί, καὶ ὁρίζονται ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου πρὸς τῆς ἐνάρξεως
τῶν ἡμερῶν τῶν τὸ πρωτόκολλον τῆς ὁρκωδοσίας συντάσσεται
ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου.

Ἡ ἡμερησία ἀντιμισθία τῶν ἀπαριθμητῶν προσδιορίζεται εἰς
δραχμὰς τρεῖς, προκαταβάλλεται δὲ ἀπὸ τῶν δημοσίων εἰς βέ-
ρος τῶν ὑποκυφάντων τὰ μελισσιὰ τῶν μελισσοτρόφων.

ΚΕΦ. Γ'.

Περὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου.

Ἄρθρον 11. Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρος εἰσπράττεται διὰ

λογαριασμόν τοῦ δημοσίου τὴν 1 Ὀκτωβρίου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 δηλώσεων καὶ τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 7 καὶ 8 πρωτοκόλων τῆς ἀπαριθμήσεως.

Τὰ ἐξόδα τῆς ἀπαριθμήσεως καταλογίζονται κατ' ἀναλογίαν εἰς ἕναρ τῶν υποκρυψάντων τὰ μελίσσια τῶν μελισσοτρόφων, καὶ συνεισπράττονται διοικητικῶς μετὰ τὸν ἀπλοῦν ῥόλον.

ΚΕΦ. Δ'.

Περὶ τῶν προϊόντων τῶν λακωνικῶν μελισσῶν.

Ἄρθρον 12. Ἐπὶ τοῦ ἐξαγομένου ἢ μεταφερομένου διὰ θαλάσσης ἢ διὰ ξηρᾶς κηροῦ καὶ μέλιτος τῶν ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου, ἐπιβάλλεται ἄμεσος φόρος 10 τοῖς 0/0 καὶ εἰσπράττεται εἰς χρήματα διὰ λογαριασμόν τοῦ δημοσίου, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 77—83 τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νόμου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἑφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 28 Φεβρουαρίου 1852.

Ο Θ Ω Ν.

Δ. ΧΡΙΣΤΙΔΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 29 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ ὕπουργός τῆς Δικαιοσύνης,

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 12 (Παρελείφθη.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 13.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 21 Μαρτίου.

ΝΟΜΟΣ ΡΗΕ'.

Περὶ τῆς ἐπὶ πιστώσει παραχωρήσεως 30,000 κοιλῶν δημοσίου καρποῦ εἰς τοὺς ἀπόρους πολίτας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Δ Ε Ω. Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον νὰ χορηγήσῃ ἐπὶ πιστώσει, συνεπείᾳ Β. Διατάγματος, μέχρι τριάκοντα χιλιάδων κοιλῶν διαφόρων καρπῶν ἐκ τῶν εἰς τὰς δημοσίας ἀποθήκας ὑπαρχόντων εἰς τοὺς κατοίκους ἐκείνους τοῦ Βασιλείου, ὅσοι στεροῦνται τῶν ἀναγκαίων μέσων πρὸς πωρισμὸν τῶν ἀπαρατήτων, ἀπαιτουμένων καρπῶν, καὶ οἵτινες ὑπέβαλον ἢ θέλουν ὑποβάλλει τοιαύτας αἰτήσεις.

Ἐὰν οἱ ὑπάρχοντες καρποὶ δὲν ἐπαρκῶσιν, ἢ ἐὰν ἡ μετακομιδὴ αὐτῶν καθίσταται ὡς ἐκ τῆς ἀποστάσεως δύσκολος καὶ δαπανηρὰ, τὸ ὑπουργεῖον δύναται νὰ προμηθεύσῃ πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν δαπάνη τοῦ δημοσίου ἄλλους καρποὺς ἐντὸς τοῦ θέτεντος ὅρου τῶν 30,000 κοιλῶν.

Ἄρθρ. 2. Οἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἁρθρῷ δημόσιοι καρποὶ θέλουν ὑπολογισθῇ εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἰσχυόντων δεκαπενθημερῶν πρωτοκόλλων τῶν τιμῶν τῶν σιτηρῶν, οἱ δὲ ἀγορασθησόμενοι δαπάνη τοῦ δημοσίου, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀγοραίας τιμῆς, προστιθεμένων καὶ διὰ τοὺς μὲν καὶ διὰ τοὺς δὲ τῶν ἐξόδων τῆς μετακομιδῆς.

Ἄρθρ. 3. Τὸ ἀντίτιμον τῶν ἐπὶ πιστώσει παραχωρηθησομένων καρπῶν θέλει ἀποδοθῇ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἄνευ τόκου μέχρι τέλους τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς ἐνεστῶτος ἔτους. Ἐν περιπτώσει δὲ καθυστέρησεως, θέλει λογισθῇ τόκος ὑπερμερείας ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας.

Ἄρθρ. 4. Αἱ αἰτήσεις ὡς καὶ τὰ περὶ παραλαβῆς τῶν καρπῶν ἐγγράφα θέλουν συντάττεσθαι ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἑφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 18 Μαρτίου 1852.

Ο Θ Ω Ν.

Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 18 Μαρτίου 1852.

Ὁ ὑπουργός τῆς Δικαιοσύνης

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 14 (Παρελείφθη.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 15.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 21 Ἀπριλίου

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ ὀρυχείου Κύμης.

Ο Θ Ω Ν

Ε Δ Ε Ω. Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργῶν, καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 2 τοῦ ἀπὸ 3 Ἀπριλίου 1833 περὶ συστάσεως τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν ἡμετέρου Διατάγματος ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἀναθέτομεν τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὀρυχείου Κύμης εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου τρέχοντος ἔτους.

2. Ἡ ἐφορεία τοῦ ὀρυχείου θέλει ἀνατίθεσθαι ὡς καὶ μέχρι τοῦδε εἰς ἀξιωματικὸν τῶν τεχνικῶν ὅπλων τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ τῇ ξηρᾶς, διοριζόμενον παρ' ἡμῶν ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργῶν, καὶ μισθοδοτούμενον ἀπὸ τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Οἱ ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Στρατιωτικῶν
Ἱπουργοὶ θέλουν ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.
Ἐν Ἀθήναις τὴν 3 Ἀπριλίου 1852.

Ο Θ Ω Ν

Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΔΗΣ.

Σ. ΜΙΛΙΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 16 (Παρελείφθη.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 17.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 17 Μαΐου.

ΝΟΜΟΣ ΡΛΖ'.

Περὶ τριμηνίου πιστώσεως.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω. Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθο. 1. Τὰ διάφορα ὑπουργεῖα θέλουν πληρώσει ἐπὶ τῇ
βάσει χρηματικῶν αἰτήσεων, ἐγκεκριμένων παρὰ τοῦ Βασιλέως,
τὰ ἐξόδα τοῦ Κράτους διὰ τὴν 6' τριμηνίαν κατὰ τὰς ἐν
ισχύϊ λογιστικὰς διατυπώσεις ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὑποβληθέντος
εἰς τὴν Βουλὴν προϋπολογισμοῦ, τῆς χρήσεως 1852, ἐκτὸς τῶν
ἐξόδων τῶν κλεισμένων χρήσεων, καὶ τῶν ἀποζημιώσεων τοῦ
κεφαλαίου 24 τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκο-
νομικῶν, ὅσα δὲν στηρίζονται εἰς νόμους καὶ δικαστικὰ ἀπο-
φάσεις.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-
σίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ
τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ
Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἀπριλίου 1852.

Ο Θ Ω Ν.

Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΔΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἀπριλίου 1852.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς
Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

ΝΟΜΟΣ ΡΛΖ'.

Περὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω. Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
ἀποφασίσαιμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Τὸ ἄρθρον 7 τοῦ ἀπὸ 26 Ὀκτωβρίου 1851 ΡΠΕ' νόμου
τροποποιεῖται ὡς ἑρξῆς.

Τὸ κατὰ τοὺς ἐν ἰσχύϊ νόμους ΑΓ'. ἀπὸ 3 Ἰουνίου καὶ ΜΣ'
ἀπὸ 26 Ὀκτωβρίου 1846 προσωπικὸν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
ὑπουργείου μὴ συμπεριλαμβανομένου τοῦ κατὰ τὸ 1 ἄρθρον τοῦ
παρὸντος Νόμου προσωπικοῦ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, περιο-
ρίζεται εἰς ἐξ τμηματάρχας 1 ἢ 2 τάξεως, δεκατέσσαρας ὑ-
πουργικούς Γραμματεῖς 1 ἢ 2 τάξεως καὶ 19 γραφεῖς 1, 2 ἢ
3 τάξεως.

Καταργοῦνται δὲ καὶ τέσσαρες ἐκ τῶν νενομοθετημένων ἐξ
θέσεων τῶν ἐπιθεωρητῶν τῶν τελωνείων.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-
σίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ
τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ
Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Μαΐου 1852.

Ο Θ Ω Ν.

Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΔΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 2 Μαΐου 1852.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 18.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 20 Μαΐου

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς ἐπὶ τῆς Νήσου Θήρας εὐρεσκομένης ἄμμου,
ἥτοι Μπορτζιλάνα.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω. Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ἀναφορᾶς τῆς Γραμματείας τῶν 4/16
τοῦ τρέχοντος, ἐγκρίνομεν νὰ συνάξηται παρὰ τῆς διευθύνσεως
τοῦ τελωνείου δικαίωμα ἐξ λεπτῶν διὰ πᾶσαν ποσότητα
20—25 ὀκάδων τοιαύτης γῆς, ἐξορυττομένης ἀπὸ ιδιώτας ἐπὶ
ἐθνικῶν κτημάτων καὶ ἐκπερομένης εἰς τὸ ἐξωτερικόν, καὶ τεσ-
σάρων λεπτῶν ὅταν ἐξάγῃται πρὸς χρῆσιν τοῦ ἐσωτερικοῦ. Ὅση
ἄμμος μεταφέρεται πρὸς χρῆσιν τῶν δημοσίων οἰκοδομῶν δὲν
πληρώνει κανὲν δικαίωμα. Ὁ ἀπολογισμὸς τῶν προσόδων τοῦ-
των θέλει γίνεσθαι χωριστὰ εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν μεταλλουργιῶν
καὶ ὀρυκτολογειῶν.

Περιμένομεν ὡσαύτως νὰ κατορθώσῃ τέλος πάντων ἡ Γραμ-
ματεία τὴν πραγματοποιήσιν τῆς ἐξαγωγῆς τῆς Θηραίας ταύ-
της ἄμμου δι' ἰδιαιτέρως συμφωνίας, κατὰ τὰς προλαβόντως
ἤδη δοθείσας ἐπὶ τούτῳ ὁδηγίας.

Ἐπειδὴ εἰς τὸν κλάδον τοῦτον δὲν ὑπάρχουν ἐξόδα εἰσπρα-
ξέως καὶ ἐργασίας, καὶ τὸ τρέχον ἔτος εἶναι ἀρκετὰ προχω-
ρημένον, διὰ τοιοῦτο αἱ πρόσδοι αὗται ἐκλαμβάνονται εἰς τὸν
προϋπολογισμὸν μόνον 5000 δραχμαὶ (πέντε χιλιάδες δραχμ.)

Ἡ Γραμματεία θέλει ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα περὶ τούτου, καὶ
θέλει εἰδοποιήσῃ ἀνηκόντως τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνεδριον καὶ τὸ
Γενικὸν Ταμεῖον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 13/25 Ἰουνίου 1852.

Καθ' ὑψηλοτάτην ἐπιταγὴν
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 19. [Παρελείφθη]

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 20.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 13 Ιουνίου.

ΝΟΜΟΣ ΡΛΗ'.

Περὶ τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Στρατοδικείων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Ὅσακις τὸ ἀναθεωρητικὸν στρατοδικεῖον ἀκυρώσῃ ἀπόφασί, τινος τῶν ὑπαρχόντων διαρκῶν στρατοδικείων, ἕκαστα παραλειφθείσης παραθέσεως τοῦ ἀνήκοντος ἄρθρου τοῦ ποινικοῦ νόμου, ἢ ἔνεκεν ἐσφαλμένης ἐρμηνείας ἢ ἐφαρμογῆς τοῦ ποινικοῦ νόμου, τὸ ἀναθεωρητικὸν στρατοδικεῖον δὲν παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς ἄλλο διαρκὲς στρατοδικεῖον, ἀλλὰ διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεώς του παρατίθῃσιν, ἐρμηνεύει καὶ ἐφαρμόζει τὰ ἀνήκοντα ἄρθρα τοῦ ποιν. νόμου· ἂν δὲ ἡ παρὰ τοῦ στρατοδικείου βεβαιωθείσα πρᾶξις δὲν ᾖ καλὰσιμος, ἀπολύει ἐντελῶς τὸν καταδικασθέντα.

Ἄρθρον 2. Ὅσακις τὸ ἀναθεωρητικὸν στρατοδικεῖον ἀκυρώσῃ διαδοχικῶς, διὰ παραβίασιν τύπων, τὴν ἐπὶ τῆς αὐτῆς δίκης ἀποφασὶν ὧν τῶν ὑπαρχόντων διαρκῶν στρατοδικείων, ἡ δίκη παραπέμπεται καὶ αὖθις εἰς ἓν ἐκ τῶν δικασάντων τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν, ἀφοῦ προηγουμένως ἀναπληρωθῶσι δι' ἄλλων οἱ προδικάσαντες δικασταί.

Ἡ ἀναπλήρωσις αὕτη γίνεται δι' ἄλλων ὁμοιοβάθμων παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ, κατὰ τοὺς παρ' ἡμῖν ἐν ἰσχύϊ στρατιωτικοὺς Γαλλικοὺς Νόμους, ὁ εἰσηγητὴς ὅμως, ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος καὶ ὁ γραμματεὺς μένουσιν οἱ αὐτοί.

Αἱ παρὰ τῶν τοιούτων διαρκῶν στρατοδικείων ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις ὑποκείνται εἰς ἀναθεώρησιν.

Ἄρθρον 3. Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου θέλου ἐκδικασθῇ ὅλαι αἱ ὑπάρχουσαι ἤδη μετέωροι δίκαι.

Ὅσαι ἐκ τῶν ἐκκρεμῶν δικῶν παρεπέμφθησαν ἤδη παρὰ τοῦ ἀναθεωρητοῦ, δι' ὅποιονδήποτε λόγον καὶ ἂν ἐγείνεν ἡ ἀκύρωσις, εἰς ἓν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων διαρκῶν στρατοδικείων, θελουσιν ἐκδικασθῇ παρὰ τοῦ δικαστηρίου, εἰς ὃ ἐγείνεν ἡ παραπομπή.

Ὅσαι δὲ ἐκ τῶν ἤδη ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων, ἀκυρωθεῖσων τῶν περὶ αὐτῶν ἀποφάσεων δι' ὅποιονδήποτε λόγον, μένουσιν ἐκκρεμεῖς δι' ἑλλείψιν στρατοδικείου, παραπέμπονται διὰ διαταγῆς τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ, καὶ δικάζονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος νόμου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ, καθὼ νόμος τοῦ Κράτους.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Ιουνίου 1852.

Ο Θ Ω Ν

Σ. ΜΙΛΙΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Ιουνίου 1852.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 21

ΑΘΗΝΑΙ, 3 Ιουλίου.

ΝΟΜΟΣ ΡΛΘ'.

Περὶ τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν τῶν διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ἐταιρίας τοῦ Αὐστριακοῦ ἀτμοκινήτου Λούδ πεμπομένων ἐπιστολῶν κλπ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Συμφώνως μὲ τὴν ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας παραδεχθείσαν ταχυδρομικὴν σύμβασιν, τὴν συνομολογήθεισαν κατὰ τὴν 26 Νοεμβρίου (8 Δεκεμβρίου) 1850 μεταξὺ τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ τῶν ταχυδρομείων καὶ τῆς ἐταιρίας τοῦ Αὐστριακοῦ Λούδ, τὸ διαπόντιον ταχυδρομικὸν τέλος τῶν παραδιδόμενων ἐπιστολῶν εἰς τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα τοῦ Βασιλείου διὰ ν' ἀποσταλῶσι διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς μνησθείσης ἐταιρίας ἐκ τῆς Ἑλλάδος, εἰς μὲν τὴν Μιτυλήνην, Χίον, Τσεσμέν, Σμύρνην, Τένεδον, Δαρδανέλλια, Καλλιόπολιν, Θεσσαλονίκην, Κωνσταντινούπολιν, Κέρκυραν, Ἀργιστόλι καὶ Ζάκυνθον προσδιρίζεται δι' ἕκαστον ἀπλοῦν γράμμα 1/2 λώτου ἰσοδυναμοῦντος μὲ 7 1/2 γραμμάς ἀπικλειστικῶς, εἰς Κρεϊτσάρια 6, ἥτοι λεπτὰ 30, εἰς δὲ τὸν Ἀγκῶνα καὶ Βοϊνδίζι κρεϊτσάρια 2 ἥτοι λεπ. 60.

Ἄρθρον 2.

Τὸ διαπόντιον ταχυδρομικὸν τέλος διὰ τὰς παραδιδόμενας ἐφημερίδας περιοδικὰ συγγράμματα, βιβλία ἄδεια, φυλλάδια, καρτία μουσικῆς, καταλόγους, προκηρύξεις εἰδοποιήσεις, ἀγγελίας διαφόρους τυπωμένας, λιθογραφημένας ἢ χειρογράφους, ὅποταν στέλλωνται ὑπὸ ταινίαν διὰ τῶν μνησθέντων ἀτμοπλοίων εἰς τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμενα μέρη προσδιρίζεται εἰς ἓν κρεϊτσάριον, ἥτοι πέντε λεπτὰ δι' ἕκαστον φύλλον.

Ἄρθρον 3.

Ὁ παρὼν Νόμος ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν μεθ' ἡμέρας δεκαπέντε ἀφ' ἧς ψηφισθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ κυρωθῇ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, καὶ ἰσχύει ἐφ' ὅσον καὶ ἡ μνησθεῖσα ταχυδρομικὴ σύμβασις.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 26 Ιουνίου 1852.

Ο Θ Ω Ν

Α. Σ. ΔΑΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ιουνίου 1852.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός
Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 22.

ΑΘΗΝΑΙ, 7 Ιουλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐπικυρώσεως καὶ δημοσιεύσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας κλεισθείσης τὴν 27 Νοεμβρίου 1850 ταχυδρομικῆς συμβάσεως, ἥς αἱ ἐπικυρώσεις ἀντηλλάγησαν ἐν Αθήναις τὴν 10/22 Ἰουνίου 1852.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΓΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες τὴν συγκατάθεσιν τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ ἰδόντες τὴν ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ἱπουργοῦ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Αὐστριακῆς Κυβερνήσεως ἐπικυρωτικὴν πράξιν, εὐδοκοῦμεν νὰ ἐπικυρώσωμεν καὶ ἐπικυροῦμεν τὴν κατὰ τὴν 27 Νοεμβρίου 1850 κλεισθεῖσαν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας ταχυδρομικὴν συνθήκην, καὶ ἐπιτρέπομεν εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Ἱπουργὸν Κύριον Α. Πάικον νὰ ὑπογράψῃ τὴν ἐπικυρωτικὴν πράξιν καὶ ἀνταλλάξῃ μετὰ τοῦ πληρεξουσίου τῆς Αὐστριακῆς Κυβερνήσεως τὰς ἐπικυρώσεις αὐτῆς καὶ νὰ τὴν δημοσιεύῃ ὅπως ἔχει.

Ἐν Αθήναις, τὴν 29 Μαρτίου 1852.

Ο Θ Ω Ν.

Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Αὐστριακῆς Αὐτοκρατορίας.

Πεισθεῖσαι ἀμφότεραι αἱ Κυβερνήσεις ἡ τε τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ τῆς Αὐστρίας, ὅτι οἱ ὅροι τῆς ταχυδρομικῆς συμβάσεως τῆς 7 Μαρτίου (23 Φεβρουαρίου) 1834 δὲν ἐπακοῦσι περιπλέον εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις, καὶ ὅτι νέος κανονισμὸς συμφωνήτερος πρὸς τὰς περιστάσεις ταύτας κατέστη ἀναγκαῖος, διώρισαν ἐκ μέρους μὲν τῆς Ἑλλάδος τὸν Κύριον Γεώργιον Σκούφον, ἱππότην τοῦ χρυσοῦ σταυροῦ τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Σωτήρος, ἱππότην τοῦ Ῥωσικοῦ τάγματος τῆς ἀγίας Ἄννης 6^{ης} τάξεως, καὶ ἱππότην τοῦ Λεγεώνος τῆς τιμῆς, βουλευτὴν, Γενικὸν Διευθυντὴν τῶν Ταχυδρομείων τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος.

Ἐκ μέρους δὲ τῆς Αὐστρίας τὸν Κύριον κόμητα Φρεδερίκον Ἰγγελχέιμ, θαλαμηπόλον τῆς Αὐτοῦ Αὐτοκρατορικῆς Βασιλικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Μεγαλειότητος, ἐπιτετραμμένον Αὐτῆς παρὰ τῇ Α. Μεγαλειότητι τῷ Βασιλεῖ τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἐπιτετραμμένους, εἰς οὗς ἀνετέθη νὰ συζητήσωσι καὶ κλείσωσι Ταχυδρομικὴν σύμβασιν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας. Οἱ δὲ ἐπὶ τροποὶ ἀνταλλάξαντες τὰ πληρεξούσια αὐτῶν, καὶ εὐρεθέντων τούτων ἐν τάξει, συνέταξαν τὰ ἐπόμενα ἀρθρα, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἀνωτέρας ἐπικυρώσεως.

Ἀρθρ. 1. Μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας θέλει ὑπάρχει τακτικὴ καὶ περιοδικὴ ταχυδρομικὴ συγκοινωνία πρὸς μεταφορὰν τῶν τε ἐπιστολῶν καὶ τῶν ἐκτύπων ἐξ Ἑλλάδος εἰς Αὐστρίαν καὶ τὰ λοιπὰ Κράτη καὶ τ' ἀνάπαλιν.

Ἀρθρ. 2. Ἡ συγκοινωνία αὕτη θέλει γίνεσθαι διὰ τῶν αὐστριακῶν ἀτμοπλοίων τοῦ Λόυδ τῶν ἐκτελούντων τὴν διὰ θαλάσσης Α. Β. ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν.

Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τούτον θέλει κλεισθῇ συγχρόνως μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Διευθυντηρίου τῆς Ἑταιρίας Λόυδ συνθήκη θαλασσοπορίας κανονίζουσα τοὺς μεταξὺ

CONVENTION DE POSTE

Entre le Royaume de Grèce et l'Empire d'Autriche.

Les gouvernemens de Grèce et d'Autriche ayant acquis la conviction, que les dispositions de la convention postale 7 Mars (23 février) 1834 ne répondent plus aux circonstances actuelles, et qu'un règlement conforme à ces circonstances est devenu une nécessité, ont nommé de la part de la Grèce.

Le Sieur George Skouffos, Chevalier de la Croix d'or du Sauveur, Chevalier de l'ordre de St. Anne de Russie de la 2e classe, et officier de la Légion d'honneur, membre de la chambre des députés, directeur de l'administration générale des postes de Sa Majesté Hellénique;

Ce la part d'Autriche:

Le Sieur Frédéric comte d'Ingelheim, Chambellan de Sa Majesté Impériale et Royale apostolique et Son Chargé d'affaires près Sa Majesté le Roi de Grèce;

Commissaires, chargés de discuter et de conclure une Convention postale entre la Grèce et l'Autriche; les commissaires après avoir échangé leurs pleins pouvoirs trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivans, sauf l'approbation supérieure.

Art. 1. Entre la Grèce et l'Autriche il y aura des communications postales régulières et périodiques pour le transport des correspondances et des imprimés de la Grèce et les pays étrangers pour l'Autriche et vice-versa.

Art. 2. Ces communications seront entretenues moyennant les bateaux à vapeur du Lloyd Autrichien faisant le service des bateaux de poste I. R.

Sera conclu à cet effet simultanément entre le Gouvernement Grec et le conseil administratif du Lloyd un traité de navigation, qui réglera les arrivées et les départs entre

Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας κατάπλους καὶ ἀπόπλους, καὶ προσδιορίζουσα τοὺς λιμένας, οὓς θέλει συνδέει ἡ ταχυδρομικὴ συγκοινωνία.

Ἄρθρ. 3. Τῆς θαλασσοπολιτικῆς ταύτης συνθήκης ἀντίγραφον ἐπικυρωμένον θέλει προστεθῇ εἰς τὴν παροῦσαν ταχυδρομικὴν σύμβασιν, καὶ θέλει θεωρηθῇ ὡς μέρος συνεχὲς καὶ συμπληρωτικὸν τῆς συμβάσεως ταύτης.

Ἄρθρ. 4. Ἡ ἀμοιβαία ἀνταλλαγὴ τῶν ἀνταποκρίσεων θέλει γίνεσθαι εἰς κεκλεισμένους φακέλους, ἐκ μὲν τῆς Ἑλλάδος διὰ τῶν γραφείων τῶν Ἀθηνῶν, τῆς Σύρου, τοῦ Πειραιῶς καὶ τῶν Πατρῶν, ἐκ δὲ τῆς Αὐστρίας διὰ τοῦ γραφείου τῆς Τεργέστης.

Ἄρθρ. 5. Ἄν δ' εἰς τὸ μετὰ ταῦτα κριθῇ εὐλογον νὰ συστήθωσι γραφεῖα πρὸς ἀνταλλαγὴν ἀλληλογραφίας καὶ ἀλλαχοῦ ἐκατέρωθεν τῶν ἐπικρατειῶν, τοῦτο θέλει γίνεσθαι διὰ κοινῆς συγκαταθέσεως ἀμφοτέρων τῶν ταχυδρομικῶν διευθύνσεων.

Ἄρθρ. 6. Ἡ ἀποστολὴ τῶν ἀλληλογραφιῶν θέλει γίνεσθαι περιοδικῶς εἰς τὰς προσδιορισμένας ἐποχὰς καὶ κατὰ τὰς βραχυτέρας διευθύνσεις, ὅπως ταχύτατα φθάνωσιν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὁρῶν των.

Ἄρθρ. 7. Οἱ ἐπιστέλλοντες ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν Αὐστρίᾳ θελοῦσιν, ἐκτὸς μόνον τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 16, 17 καὶ 18 ὁριζόμενων περιστάσεων, εἶσθαι ἐλευθεροὶ α'. ἢ νὰ ἀφήσωσιν ὁλόκληρον τὸ ταχυδρομικὸν τέλος εἰς ἕναρος τοῦ δεχομένου τὴν ἐπιστολὴν, β'. ἢ νὰ προπληρῶσωσιν ὁλόκληρον τὸ τέλος τοῦτο ἀπὸ τοῦ μέρους, ἀφ' οὗ ἡ ἐπιστολὴ ἀποστέλλεται, μέχρι τοῦ μέρους εἰς ὃ ἐπιβίβεται.

Ἄρθρ. 8. Τὸ κινδὸν δύναται νὰ πέμπῃ ἐπιστολὰς συστημένας, ἀλλ' ἐπ' αὐτῶν δὲν θέλει σημειοῦσθαι ἡ ἀξία τοῦ περιεχομένου, διότι τὸ ταχυδρομεῖον δὲν ὑποχρεοῦται ν' ἀποζημιώσῃ, ἀλλὰ μόνον ν' ἀποδείξῃ ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἀπεστάλη καὶ ἐπεδόθη κατὰ τὴν ἐπιγραφὴν τῆς.

Ἄρθρ. 9. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἐπιστολὴ συστημένη ἤθελεν ἀπολεσθῇ διὰ παραδρομῆς ἢ ἀμελείας τῶν ταχυδρομικῶν ὑπαλλήλων, ἐκ τῶν δύο ταχυδρομικῶν διευθύνσεων ἐκείνη, ὅφ' ἔς τὴν δικαιοδοσίαν ἀπώλεσθαι ἡ ἐπιστολὴ, θέλει πληρῶνει πρὸς ἀποζημιώσιν φιορίνια 20 ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀπαιτήσεως ἥτις δύναται νὰ γίνῃ ἢ εἰς τὸ ταχυδρομικὸν κατάστημα, ὅθεν ἐγένετο ἡ ἀποστολὴ, ἢ εἰς ἐκεῖνο, ὅπου ἐμελλε νὰ γίνῃ ἡ ἐπίδοσις.

Ἡ ἀπότισις τῆς ποσότητος ταύτης θέλει γίνεσθαι εἰς τὸν ἔχοντα δικαίωμα ἐπ' αὐτῆς, ἡ δὲ ἀπαίτησις πρέπει νὰ γίνῃ ἐντὸς τριῶν μηνῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἡ ἐπιστολὴ δοθῇ εἰς τὸ ταχυδρομεῖον. Μετὰ δὲ τὴν προθεσμίαν ταύτην δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἀπαίτησις.

Ἄρθρ. 10. Τὰ διὰ τὴν μεταξὺ τῶν δύο ἐπικρατειῶν ταχυδρομικὴν κοινωνίαν πληρωτέα τέλη εἰσὶ τὰ ἑξῆς.

α. Το θαλάσσιον τέλος.

β'. Το τέλος τοῦ Αὐστριακοῦ ταχυδρομείου.

γ'. Το τέλος τοῦ Ἑλληνικοῦ ταχυδρομείου.

Τὰ ὑπὸ α. καὶ β'. σημειωθέντα τέλη ἀνήκουσιν εἰς τὴν Αὐστριακὴν ταχυδρομικὴν διευθύνσιν, ἥτις θέλει συνεννοηθῇ μετὰ τῆς διευθύνσεως τοῦ Λόυδ διὰ τὴν πρὸς αὐτὴν ἀπότισιν τοῦ θαλασσινοῦ τελους, τὸ δὲ ὑπὸ στοιχ. γ'. ἀναφερόμενον τέλος ἀνήκει εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ταχυδρομικὴν διευθύνσιν.

Ἄρθρ. Το θαλάσσιον τέλος διὰ τὴν μετακόμισιν τῶν ἐπιστολῶν μεταξὺ Τεργέστης καὶ τῶν ἐλληνικῶν λιμένων, ὅπου θελοῦσι προσκομίζεσθαι τὰ ἀποκρίνητα τοῦ Λόυδ, προσδιορίζεται εἰς ἑννέα κατὰ ἀνὰ (monai de convention) δι' ἐκάστην ἀπλὴν ἐπιστολὴν ζυγίζουσαν ἓν λώτιον κατὰ τὸν σταθμὸν τῆς Βιέννης ἢ 15 γράμματα.

la Grèce et l'Autriche, et fixera les ports entre lesquels il y aura des communications postales.

Art. 3. Ce traité de navigation sera joint à la présente Convention postale, en copie légalisée et il sera regardé comme une partie intégrale et complémentaire de cette Convention.

Art. 4. L'échange des correspondances se fait en dépêches closes de la part de la Grèce par les bureaux d'Athènes, Syra, Pirée et Patras, et de la part de l'Autriche par le bureau de Trieste.

Art. 5. En cas que par la suite l'on trouverait convenable d'établir des bureaux d'échange sur d'autres points des Etats respectifs, cet arrangement se fera de concert par les administrations respectives.

Art. 6. L'envoi des correspondances se fera aux époques périodiques fixées, dans les directions qui exigent le moins de temps pour arriver à leur destination.

Art. 7. Les correspondants en Grèce et en Autriche auront le choix, excepté toutefois les cas prévus par les articles 16, 17 et 18,

1. de laisser le port entier à la charge des destinataires ou,
2. de payer d'avance le port entier du lieu d'expédition jusqu'au lieu de destination.

Art. 8. Le public pourra envoyer des lettres recommandées (ou chargées) sur lesquelles cependant la valeur du contenu ne doit pas être indiquée, vu que la poste n'est pas tenue à l'indemnisation, mais seulement à prouver l'expédition et la remise exacte de la lettre au destinataire.

Art. 9. En cas de perte d'un chargement par faute ou négligence des employés de poste, celui des deux offices, sur le territoire duquel la perte a eu lieu, paiera à titre d'indemnisation la somme de 20 florins dans le délai de 6 mois à partir du jour de la réclamation, et qui peut être adressée ou au bureau d'expédition ou au bureau de destination. Le paiement sera fait à qui d' droit et les réclamations doivent être faites dans l'espace de trois mois à partir du jour où la lettre a été donnée à la poste.

Après l'expiration de ce terme, il n'y a plus lieu à une réclamation.

Art. 10. Les taxes à payer pour les correspondances internationales sont:

- 1 le port de mer,
- 2 le port de poste Autrichien,
- 3 le port de poste Grec.

Les taxes mentionnées sub N° 1 et 2 appartiennent à l'administration postale d'Autriche, qui aura à s'entendre avec l'administration du Lloyd pour le remboursement du port de mer. La taxe mentionnée sub N° 3 revient à l'administration postale de Grèce.

Art. 11. Le port de mer pour le transport des correspondances entre Trieste, et les ports de mer en Grèce, où doivent relâcher les paquebots du Lloyd, est fixé à neuf Kreuzers, monnaie de Convention, pour chaque lettre simple d'un lot, poids de Vienne, ou 15 grammes.

Άρθρ. 12. Τὰ αὐστριακὰ ταχυδρομικὰ τέλη προσδιορίζονται ὡς ἑπεται· α. ἀπὸ Τεργέστης ἢ εἰς Τεργέστην δύο καραντάνια· β'. ἀπὸ τῶν μερῶν ἢ εἰς τὰ μέρη τὰ ἀπέχοντα τῆς Τεργέστης ὑπὲρ τὰς 10 λεύγας τὸ πολὺ τρία καραντάνια· γ'. ἀπὸ τῶν μερῶν ἢ εἰς τὰ μέρη τὰ ἀπέχοντα τῆς Τεργέστης μέχρι 20 λευγῶν καὶ αὐτῶν ἐμπεριλαμβανομένων, ἕξ καραντάνια· δ'. ἀπὸ ὅλα καὶ δι' ὅλα τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Αὐστριακοῦ Κράτους ἐννέα καραντάνια δι' ἑκάστην ἀπλὴν ἐπιστολὴν ἑνὸς αὐστριακοῦ λωτίου. Ἐπιστολαὶ δὲ ὑπὲρ τὸ ἐν λώτιον καὶ μέχρι τῶν δύο λωτίων ζυγίζουσαι τιμῶνται τὸ διπλοῦν· αἱ δὲ ὑπὲρ τὰ δύο καὶ μέχρι τῶν τριῶν λωτίων ζυγίζουσαι τὸ τριπλάσιον τοῦ διὰ τὴν ἀπλὴν ἐπιστολὴν ὁρισθέντος τέλους, καὶ οὕτω καθεξῆς. Οἱ ταχυδρομικοὶ σταθμοὶ οἱ ἐντὸς τοῦ κύκλου δέκα λευγῶν ἀπὸ Τεργέστης εὐρισκόμενοι, ὡς καὶ οἱ ἐπέκεινα τῶν 10 λευγῶν μέχρι 20 λευγῶν καὶ αὐτῶν ἐμπεριλαμβανομένων, θέλουσι γνωστοποιηθῇ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Διευθύνσιν τῶν Ταχυδρομείων.

Άρθρ. 13. Τὰ ἑλλ. ταχυδρομικὰ τέλη κανονίζονται κατὰ τὴν ἐν Ἑλλάδι ἰσχύουσαν διατίμησιν, ἥτοι α. ἀπὸ Ἀθηνῶν καὶ εἰς Ἀθήνας· β'. ἀπὸ Πειραιᾶ καὶ εἰς Πειραιᾶ· γ'. ἀπὸ Πατρῶν καὶ εἰς Πάτρας· δ'. α. ὁ Σύρου καὶ εἰς Σύρον δέκα λεπτά. Ἀπὸ παντὸς μέρους καὶ εἰς πᾶν μέρος ἀπέχον μέχρι 10 ὥρων καὶ αὐτῶν ἐμπεριεχομένων 10 λεπτά· ἀπὸ 10 δὲ μέχρις 20 ὥρων 20 λεπτά· ἀπὸ 20 ἕως 30 ὥρων 30 λεπτά· ἀπὸ 30 καὶ ἐπέκεινα 40 λεπτά δι' ἑκάστην ἀπλὴν ἐπιστολὴν ζυγίζουσαν ὀλιγώτερον τῶν 7 1/2 γράμμων. Ἐπιστολαὶ δὲ ὑπερβαίνουσαι τὸ ἕως ἀπλῶν ἐπιστολῶν θέλουσι πληρῶναι α. ἀπὸ 7 1/2 μέχρι 10 γράμμων μίαν καὶ ἡμίσειαν φορὰν τὸ δικαίωμα ἀποκλειστικῶς οὐ τέλους, τῆς ἀπλῆς ἐπιστολῆς· β'. ἀπὸ 10—15 γράμμων δύο· γ'. ἀπὸ δὲ 15—20 γράμμων ἀποκλειστικῶς δύο καὶ ἡμίσειαν φορὰν τὸ τέλος τῆς ἀπλῆς ἐπιστολῆς καὶ οὕτω καθεξῆς, προστιθεμένου πάντοτε τοῦ ἡμίσεως τοῦ τέλους, τῆς ἀπλῆς ἐπιστολῆς, κατ' αὐξήσιν πέντε γράμμων τοῦ ἑκάστου.

Διὰ δὲ τὴν μεταξὺ Στερεᾶς καὶ τῶν Νήσων τοῦ Βασιλείου κοινωνίαν καὶ τ' ἀναπαλιν, ἐκτὸς τοῦ ὑπὸ τῆς διατίμησης κανονιζομένου τέλους διὰ τὴν τῆς ἑκαστῆς ἀπυστολῆς τῶν γραμμάτων πληρῶνεται πρόσθετον τέλος 10 λεπτῶν, αὐξανόμενον βαθμῶδ', καθ' ἣν ἀναλογίαν προσδιορίζει ἡ διατίμησις.

Ἡ διευθύνσις τῶν Ἑλληνικῶν ταχυδρομείων θέλει φέρει εἰς γνώσιν τῆς Διευθύνσεως τῶν Αὐστριακῶν τοὺς τόπους ὅσοι κείνται εἰς τὰς προῤῥηθείσας ἀποστάσεις.

Άρθρ. 14. Ἐκπτώσις τοῦ τέλους γίνεται ἐπὶ τῶν ἐπομένων ἀντικειμένων·

Α. Δι' ἐφημερίδας, φυλλάδια καὶ περιοδικὰ ἔντυπα ὑπὸ σταυρωτὴν ἢ ἀπλὴν ταινίαν καὶ οὐδὲν ἄλλο ἔχοντα διὰ χειρὸς ἐπιγεγραμμένον πλὴν μόνης τῆς διευθύνσεως, τῆς ὑπογραφῆς καὶ τῆς ἡμερομηνίας· 1) τὸ θαλάσσιον τέλος προσδιορίζεται εἰς 1 καραντάνιον· 2) τὸ αὐστριακὸν ταχυδρομικὸν τέλος εἰς 1 καραντάνιον ἐπὶ ἑκάστου λωτίου· 3) τὸ ἑλληνικὸν ταχυδρομικὸν τέλος εἰς 4 λεπτά τὸ φύλλον, κατὰ τὴν ἐγχώριον διατίμησιν.

Β'. Διὰ δειγμάτων ἐμπορευμάτων δεδεμένα ὑπὸ ταινίας οὕτως ὥστε νὰ φαίνεται τὸ περιεχόμενον, πληρῶνεται ὡς θαλάσσιον τέλος, καὶ ὡς αὐστριακὸν ταχυδρομικὸν τέλος, τὸ τέλος τῆς ἀπλῆς ἐπιστολῆς διὰ δύο λώτια· ὡς ἑλληνικὸν δὲ ταχυδρομικὸν τέλος τὸ τρίτον τοῦ τέλους τῆς ἑλληνικῆς ἐπιστολῆς, ἂν τὸ δεῖγμα ᾖ νὰ προσετημένον εἰς ἐπιστολὴν, ἂν δὲ στέλληται μόνον, τὸ τέλος δὲν δύναται νὰ ᾖ ἑλαττον τοῦ τέλους τῆς ἀπλῆς ἐπιστολῆς.

Art. 12. Le port de poste Autrichien est fixé, comme ci-après:

1 de Trieste ou pour Trieste, deux Kreutzers ;

2 des endroits, ou pour les endroits, qui ne sont pas éloignés de Trieste au dela de 10 lieues, tout au plus trois Kreutzers ;

3 des endroits ou pour les endroits éloignés de Trieste de 20 lieues incl. six Kreutzers ;

4 de tous, et pour tous les autres endroits de la Monarchie Autrichienne, neuf Kreutzers, pour chaque lettre simple d'un lot Autrichien; lettre au dessus d'un lot et jusqu'à deux, paiera le double; la lettre au dessus de deux et jusqu'à 3 lots paiera le triple du port fixé pour la lettre simple etc.

Les stations des postes, qui ne trouvent dans le rayon de 10 lieues de Trieste, ainsi que celles au dela de 10 jusqu'à 20 lieues incl. seront portées à la connaissance de l'administration des postes helléniques.

Art. 13. Le port de postes Grec est fixé d'après le tarif en vigueur dans le Royaume de Grèce:

1 d'Athènes et pour Athènes, du Pirée et pour le Pirée, de Patras et pour Patras, de Syra et pour Syra 10 leptas ;

2 de tout endroit et pour tout endroit, qui se trouve à 10 heures incl. de distance, 10 leptas; de 10—20 heures, 20 leptas; de 20 à 30 heures 30 leptas; de 30 heures et au dela, 40 leptas pour chaque lettre simple, pesant moins de 7 1/2 grammes.

Les lettres qui dépassent le poids de la lettre simple paieront,

a) de 7 1/2 à 10 grammes excl. un fois et demie le port fixé pour la lettre simple;

b) de 10 à 15 grammes le double;

c) de 15 à 20 exclus. deux fois et demie le port fixé pour la lettre simple, et ainsi de suite en ajoutant la moitié du port de la lettre simple de 5 grammes en 5 grammes.

3 pour les correspondances entre la terre ferme et les îles du Royaume et vice-versa indépendamment des droits fixés par le tarif pour la transmission des lettres par terre, on perçoit une taxe en sus de 40 leptas; cette taxe est soumise à la progression fixée par le tarif.

Les endroits qui se trouvent dans les distances ci-dessus mentionnées, seront portées par l'administration postale de Grèce à la connaissance de l'administration postale d'Autriche.

Art. 14. Un rabais de taxes aura lieu pour les objets ci-après:

1. Pour les journaux, brochures et imprimées périodiques sous bande croisée ou simple, et ne portent d'autre écriture, que l'adresse, la signature et la date,

a) le port de mer et fixé à un Kreutzer ;

b) le port de poste Autrichien à un Kreutzer pour chaque lot ;

c) le port de poste Grec à quatre leptas par feuille d'après le règlement du pays.

2. Pour les échantillons de marchandises donnés à la poste sous bande de manière que le contenu soit visible on paiera à titre de port de mer, et de port de poste autrichien, la taxe de la lettre simple, pour chaque deux lots ; à titre de port de postes grec, le tiers de la taxe de la lettre simple, en cas que l'échantillon soit annexé à une

Άρθρ. 15. Τὰ ἑλληνικὰ τέλη θέλουσι διατηρήσει τὴν αὐτὴν ὡς καὶ μέχρι τοῦδε πρόοδον, καὶ θέλουσιν ἐξακολουθήσει ὅποια εἶναι δι' ὅλας τὰς ἐξ Ἑλλάδος ἀποστελλομένας, ὅσαι εἶναι πληρωμέναι, ὡς καὶ δι' ὅλας ὅσαι φθάνουσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀκλήρωτοι, ἐκτὸς ἂν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐγκρίνη εἰς τὸ μετέπειτα νὰ ἐλαττώσῃ αὐτὰ· τὸ αὐτὸ λέγεται καὶ περὶ τοῦ τέλους τοῦ ἀφρωῶντος τὰς ἐφημερίδας, τὰ περιοδικὰ φυλλάδια, ὅσα στέλλονται ὑπὸ ταινίαν σταυρωτὴν ἢ ἀπλὴν, ὡς καὶ τὴν ἀποστολὴν τῶν δειγμάτων.

Ἀλλ' ἐν Αὐστρίᾳ, τὰ αὐστριακὰ ταχυδρομεῖα θέλουσιν εἰσπράττει ἐν καὶ μόνον ἑλληνικὸν τέλος 6 καραντανίων δι' ἐκάστην ἐπιστολὴν, συγίζουσιν ἐν λώτιον, ἥτις πέμπεται εἰς Ἑλλάδα πληρωθεῖσα ἢ ἔρχεται ἐκείθεν ἀπλήρωτος. Αἱ δὲ ἐφημερίδες καὶ τὰ περιοδικὰ φυλλάδια, ἂν δὲν ἔχωσιν οὐδὲν ἄλλο ἐπιγεγραμμένον, πλὴν τῆς διευθύνσεως, τῆς υπογραφῆς καὶ τῆς ἡμερομηνίας, θέλουσι πληροῖν τὸ ἐν Αὐστρίᾳ ὠρισμένον τέλος, ἥτοι ἐν καραντανίον τὸ λώτιον.

Ἡ πρόοδος τῶν δύο τελευταίων τούτων τελῶν θέλει κανονίζεσθαι κατὰ τὴν Αὐστριακὴν διατίμησιν, καὶ τὸ αὐτὸ θέλει γίνεαι καὶ διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν δειγμάτων. Ἐπειδὴ δὲ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὑπολογισθῇ τὸ ἐκ τῆς συνολογραφίας δυνάμενοι νὰ πηγάσῃ κέρδος ἢ ζημίαν, διὰ τοῦτο καταλογίζεται εἰς τὸ Αὐστριακὸν ταχυδρομικὸν ταμεῖον. Ἡ δὲ Ἑλλὰς θέλει ἀποζημιωθεῖ διὰ τὸ ταχυδρομικὸν αὐτῆς τέλος ἀκριβῶς κατὰ τὴν ἐν χρήσει ὑπάρχουσαν ταχυδρ. αὐτῆς διατίμησιν.

Άρθρ. 16. Αἱ ἐπὶ συστάσει ἐπιστολαί, αἱ ἐξ Ἑλλάδος προερχόμεναι καὶ εἰς Αὐστρίαν ἀποστελλόμεναι ἢ τ' ἀνάπαλιν, θέλουσι προπληρόνεσθαι κατὰ τοὺς ὅρους τῶν άρθρων 11, 12, 13 καὶ 15.

Α'. Αἱ εἰς τὰ Αὐστριακὰ ταχυδρομεῖα παραδιδόμεναι ἐπὶ συστάσει ἐπιστολαί θέλουσι πληροῖν ἐκτὸς τούτου πρὸς ὄφελος τοῦ Αὐστριακοῦ ταχυδρομικοῦ ταμεῖου τὸ τέλος τῆς συστάσεως καὶ τὸ τῆς ἀποδείξεως τῆς παραλαβῆς.

Β'. Αἱ εἰς τὰ Ἑλλ. ταχυδρομεῖα παραδιδόμεναι ἐπὶ συστάσει ἐπιστολαί θέλουσι πληροῖν πρὸς ὄφελος τοῦ Ἑλληνικοῦ ταχυδρομικοῦ ταμεῖου τὸ διπλάσιον τοῦ τέλους τῆς ἀπλῆς ἐπιστολῆς, κατὰ τὴν ἐκατέρωσιν διατίμησιν.

Άρθρ. 17. Προπληρόνονται δὲ ὑποχρεωτικῶς μέχρι τοῦ μέρους ες ὃ διευθύνονται·

Α'. Αἱ ἐπιστολαί τῶν εἰς τὰ ταχυδρομικὰ τέλη ὑποκειμένων προσώπων καὶ διευθυνομένων πρὸς τὰς Α. Α. Βασιλικὰς Μεγαλειότητας, καὶ πρὸς τὰς Α. Α. Καίσαροβασιλικὰς Μεγαλειότητας, προσέτι δὲ καὶ πρὸς τὰ μέλη τοῦ Βασιλικοῦ καὶ τοῦ Καίσαροβασιλικοῦ Οἴκου.

Β'. Αἱ ἐπιστολαί τῶν εἰς ταχυδρομικὰ τέλη ὑποκειμένων προσώπων αἱ διευθυνομέναι ἀμοιβαίως πρὸς τὰς Ἀρχὰς ἐκατέρω τῶν ἐπικρατειῶν.

Γ'. Τὰ δειγμάτων, αἱ ἐφημερίδες, τὰ περιοδικὰ φυλλάδια, τὰ ὑπὸ σταυρωτὴν ἢ ἀπλὴν ταινίαν.

Άρθρ. 18. Δὲν ὑπόκεινται δὲ εἰς ταχυδρομικὸν τέλος ἐν ἐκατέρᾳ τῶν ἐπικρατειῶν εἴτε ἀποστελλομένη, εἴτε παραλαμβάνομένη α), ἡ ἀλληλογραφία μεταξὺ τῶν Α. Α. Βασιλικῶν Μεγαλειότητων καὶ τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας ἀφ' ἑνὸς, καὶ τῶν Α. Α. Καίσαροβασιλικῶν Μεγαλειότητων καὶ τῆς Καίσαροβασιλικῆς Οἰκογενείας ἀφ' ἑτέρου· β'), ἡ μεταξὺ τῶν ἀρχῶν τῶν δύο ἐπικρατειῶν ἀλληλογραφία, καθ' ὅσον ἀφορᾷ ὑποθέσεις τῆς ὑπηρεσίας· ἀλλ' ὅπως ἀπαλλάττῃται ἡ ἀλληλογραφία αὕτη τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν, πρέπει νὰ φέρῃ ἡ ἐπιστολὴ τὴν σφρα-

lette; mais lorsque l'échantillon sera envoyé isolément, la taxe ne pourra être en aucun cas, inférieure à la taxe d'une lettre simple.

Art. 15. Les taxes grecques garderont leur progression et resteront telles qu'elles sont dans ce moment pour toute lettre, qui part de la Grèce affranchie, ou y arrive non affranchie sauf les reductions que le gouvernement grec trouvera bon à y introduire par la suite. Il est entendu de même pour les taxes, concernant les journaux, imprimés périodiques sous bande en croix ou simples, ainsi que l'envoi des échantillons.

En Autriche cependant les postes autrichiennes percevront une taxe grecque unique de 6 Kreutzers pour chaque lettre du poids d'un lot et allant en Grèce affranchie ou venant de là non affranchie. Quant aux journaux, imprimés périodiques, et ne portant d'autre écriture que l'adresse, la signature, et la date, ils paieront la taxe fixée en Autriche c.-à-d. un Kreuzer pour un lot.

La progression de ces deux dernières taxes sera réglée d'après le tarif postal autrichien, ce qui aura également lieu pour l'envoi des échantillons.

La perte ou le gain qui résulte de cette stipulation, ne pouvant pas être calculés, tombe à la charge ou au profit de la caisse postale autrichienne et la Grèce recevra son remboursement de droit de poste exactement selon le tarif postal grec en vigueur.

Art. 16. Les lettres chargées provenant de la Grèce et destinées pour l'Autriche, et vice-versa, seront affranchies, conformément aux dispositions des articles 11, 12, 13 et 15.

1. Les lettres chargées remises aux postes autrichiennes paieront en outre pour compte de la caisse postale d'Autriche le port de chargement, et le droit d'accusé de réception;

2. Les lettres chargées remises aux postes grecques paieront pour compte de la caisse postale de Grèce le double de la taxe de la lettre simple d'après le tarif de la poste respective.

Art 17. Sont soumis à l'affranchissement obligatoire jusqu'au lieu de destination.

1. Les lettres des personnes soumises au paiement de droits de poste, adressées à L. L. M. M. Royales, et à L. L. M. M. Imp. et Royales, ainsi qu'aux membres de la Maison Royale et de la Maison Imp. Royale.

2 Les lettres des personnes soumises au paiement de droits de poste adressées aux autorités de l'autre Etat;

3. Les échantillons, les journaux, imprimés périodiques sous bande croisée ou simple.

Art. 18. Exemptes de tout port de poste, de port et d'autre, seront reçues et expédiées:

1. La correspondance entre L. L. M. M. Royale et la famille Royale d'une part, et L. L. M. M. Imp. Royales et la famille Imp. Royale d'autre part;

2 La correspondance entre les autorités des deux pays autant qu'elle regarde les affaires de service; mais pour que cette correspondance soit exempte des taxes de poste, la dépêche doit être cachetée du sceau et pourvue de l'inscription

γίδα καὶ τὴν ἐπιγραφὴν τῆς ἀποστελλούσης Ἀρχῆς, ὡς καὶ τὴν διεύθυνσιν εἰς ἣν ἀποστέλλεται, προσέτι δὲ ὅτι ἀφορᾷ τὴν ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρ. 19. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς πλοίαρχους τῶν ἀτμοπλοίων τοῦ Λόυδ νὰ δέχωνται εἰς ἑλληνικοὺς λιμένας, ὅπου προσορίζονται, ἄλλος ἐπιστολὰς ἀπὸ τὰς παραδιδόμενας αὐτοῖς ὑπὸ τῶν ταχυδρομείων. Ἐξαίρεσις γίνεται μόνον ὡς πρὸς τὴν ἀλληλογραφίαν μεταξὺ τῆς ἐν Ἑλλάδι Αὐστριακῆς Πρεσβείας, τῶν προξένων, προξενείων καὶ πρακτόρων αὐτῆς μεταξὺ τῶν καὶ μετὰ τῆς Κυβερνήσεως τῶν· προσέτι δὲ καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀλληλογραφίαν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Λόυδ μεταξὺ τῶν καὶ μετὰ τοῦ διευθυντηρίου αὐτῶν.

Ὅταν δὲ αἱ ἀλληλογραφαὶ αὗται διαβιβάζωνται ἀπ' ἐνὸς εἰς ἄλλο τῆς Ἑλλάδος μέρος διὰ τοῦ τακτικοῦ ταχυδρομείου, τότε πληροῦσι τὸ τακτικὸν τέλος κατὰ τὴν ἐν χρῆσει συνήθη διατίμησιν διὰ τὴν μετακομιδὴν τῆς ἀλληλογραφίας.

Ἄρθρ. 20. Ἐπιστολαὶ μὴ ἐπιδόθεισαι, εἴτε διότι ὁ εἰς ὃν διεύθυνονται ἠγγήθη τὴν παραλαβὴν ἢ ἀνεχώρησεν, εἴτε δι' ἄλλην πινὰ αἰτίαν ἐπιστρέφονται, χωρὶς νὰ ὑπόκηνται εἰς τέλος ἐπιστροφῆς· ὅσαι δὲ τῶν ἐπιστολῶν τούτων εἶχον ἀποσταλῆ ὡς βεβαρυμένα μὲ δικαιώματα, ἐπιδίδονται κατὰ τὸ αὐτὸ ἔαρος καὶ τὴν πληρωμὴν, καθ' ἃ κατ' ἀρχὰς παρεδόθησαν ἀπὸ τοῦ πέμπον ταχυδρομείου εἰς τὸ πρὸς ὃ διεύθυνοντο.

Ἄρθρ. 21. Ἡ ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις τῆς Ἑλλάδος δύναται νὰ πέμπῃ εἰς Τεργέστην τὴν διὰ ξένους τόπους προσδιορισμένην ἀλληλογραφίαν, ὅπως ἐκεῖθεν διαπέμπηται διὰ τῶν τακτικῶν ταχυδρομείων εἰς τὰ μέρη τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς· ἡ δὲ ἐκ ξένων τόπων προερχομένη καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα προσδιορισμένη ἀλληλογραφία, ἥτις παραδίδεται εἰς τὰ Αὐστριακὰ ταχυδρομεῖα θέλει πέμπεται διὰ τῶν βραχυτέρων ὁδῶν εἰς Τεργέστην, καὶ ἐκεῖθεν διὰ τοῦ πρώτου ἀποπλεύσαντος ἀτμοπλοίου εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ταχυδρομεῖον.

Ἄρθρ. 22. Ἀνακυρωθεῖσης τῆς παρούσης συμβάσεως, ἀναλαμβάνει ἡ Αὐστριακὴ Κυβέρνησις νὰ διαπραγματευθῇ μετὰ τῶν ταχυδρομικῶν Διευθύνσεων τῶν ξένων ἑπικρατειῶν ὅσαι ἔχουσιν ἑμμεσον συγκοινωνίαν μετὰ τῆς Αὐστριακῆς, ὅπως κανονισθῶσι τὰ διὰ τὴν ἑλληνικὴν ἀλληλογραφίαν εἰσπρακτέα τέλη, τὴν κατάργησιν τῆς ὑποχρεωτικῆς προπληρωμῆς τῶν ἐπιστολῶν καὶ πᾶν τὸ δυνάμενον νὰ διευκολύνῃ τὴν ἀποστολὴν τῆς ἀλληλογραφίας.

Μετὰ τοῦτο δὲ θέλουσι γίνεαι αἱ ἀνήκουσαι συνεννοήσεις μετὰ τῶν ἑλληνικῶν ταχυδρομείων.

Ἄρθρ. 23. Μέχρις οὗ δὲ αἱ προρρήθεισαι μεταξὺ τῆς Αὐστριακῆς καὶ τῶν ξένων Κυβερνήσεων διαπραγματεύσεις ἀποπερατωθῶσι, προσδιορίζονται τὰ ταχυδρομικὰ τέλη ὡς ἑπεται.

Α'. Αἱ ἀπλᾶι ἢ ἐπὶ συστάσει ἐπιστολαὶ, αἱ ἐφημερίδες, τὰ φυλλάδια καὶ περιοδικὰ ἔντυπα, καὶ τὰ τῶν ἐμπορευμάτων δείγματα, τὰ ὑπὸ τῶν ἑλληνικῶν λιμένων εἰς ξένους τόπους ἀποστελλόμενα, προπληρώνονται μέχρι Τεργέστης, ἐπομένως οἱ πέμποντες αὐτὰ ὀφείλουσι νὰ πληρώσωσιν εἰς τὸ ἑλληνικὸν ταχυδρομεῖον τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 11 καὶ 13 προσδιορισμένα τέλη, ἐξ ὧν τὸ μὲν θαλάσσιον τέλος ἀνήκει εἰς τὴν Αὐστριακὴν ταχυδρομικὴν διεύθυνσιν, τὸ δὲ ἑλληνικὸν ταχυδρομικὸν τέλος εἰς τὴν Ἑλληνικὴν.

Β'. Ἐπὶ δὲ τῆς ἀπὸ ξένων τόπων εἰς Ἑλλάδα διαβιβάζομένης ἀλληλογραφίας προσδιορίζονται τὰ τέλη ὡς ἑπεται.

1. Διὰ τὰς μέχρι Τεργέστης προπληρωθείσας ἐπιστολὰς θέλει πληρῶναι τὸ θαλάσσιον τέλος.

2. Διὰ τὰς ἐκ Πρωσίας, Βαυαρίας, Σαξωνίας προερχομένας

de l'office expéditeur, porter l'adresse de l'office destinataire et l'observation que c'est pour affaire de service.

Art. 19. Il est défendu aux capitaines des bateaux à vapeur du Lloyd de recevoir dans les ports de relâche Grecs, d'autres correspondances que celles, qui leur seront données par les offices de poste.

Une expédition de cette clause a lieu en ce qui regarde la correspondance entre la Légation d'Autriche en Grèce ses Consuls, Consultats et Agents entre eux et leur gouvernement, ainsi que la correspondance des Agents du Lloyd entre eux, ou avec leur administration respective.

Mais lorsque ces correspondances seront envoyées d'un point de Grèce pour un autre, par l'entremise de la poste ordinaire, elles paieront la taxe de poste, d'après le tarif en vigueur pour le transport des correspondances.

Art. 20. Les lettres qu'il faudra envoyer soit pour refus de réception, soit pour départ du destinataire, ou pour tout autre motif que ce soit, seront renvoyées exemptes de toute taxe de renvoi, et celles de ces lettres qui auraient été envoyées à compte, seront remises pour le poids et prix, auxquels elles avaient été originairement livrées par l'office expéditeur à l'office destinataire.

Art. 21. L'administration postale de Grèce pourra expédier à Trieste les correspondances destinées pour les pays étrangers, afin que de là elles soient acheminées à leur destination par les voies ordinaires de poste; les correspondances provenant de l'étranger, destinées pour la Grèce, et remises aux postes Autrichiennes, seront expédiées par les voies les plus courtes à Trieste, et de là par le premier bateau à vapeur au bureau respectif des postes Helléniques.

Art. 22. Aussitôt après la conclusion du présent traité, le gouvernement Autrichien prend sur lui d'entier en négociation avec les administrations postales des pays étrangers qui se trouvent en communications immédiates avec celle d'Autriche, afin de régler les taxes à percevoir pour les correspondances grecques, d'abolir l'affranchissement obligatoire et de combiner tout ce qui pourrait faciliter l'expédition de la correspondance; après quoi des arrangements ultérieurs seront pris avec l'administration des postes Helléniques.

Art. 23. Jusqu'à l'époque où les négociations entre le gouvernement d'Autriche et les pays étrangers, dont il est question dans l'article précédent, arriveraient à un heureux résultat, le paiement des taxes de poste est fixé comme ci-après:

a) les lettres ordinaires, ou chargées, les journaux, les brochures et les imprimés périodiques, ainsi que les échantillons de marchandises, expédiés des ports de Grèce pour les pays étrangers, doivent être livrés affranchis jusqu'à Trieste; en conséquence leurs expéditeurs paieront à la poste grecque les taxes fixées par les articles 11 et 13, dont le port de mer revient à l'administration postale d'Autriche, et le port de poste grec à celle de la Grèce.

b) quant aux correspondances provenant des pays étrangers et destinées pour la Grèce, les taxes à payer sont fixées comme ci-après:

1. Pour les lettres affranchies jusqu'à Trieste on paiera le port de mer;

2. Pour les lettres provenant de Prusse, Bavière, Saxe,

καὶ μέχρι Τεργέστης μὴ προπληρωθεῖσας ἐπιστολάς, ὡς καὶ διὰ τὰς προσερχομένας ἐκ τῶν λοιπῶν ἐπικρατειῶν τῆς Γερμανικῆς συμμαχίας, ὅσαι ἤθελον εἰσελθεῖν τοῦ λοιποῦ εἰς τὸν ταχυδρομικὸν Αὐστριακο-γερμανικὸν δεσμὸν, προσέτι δὲ διὰ τὰς ἐπιστολάς τῶν δουκάτων τῆς Μοδένης καὶ Πάρμας, ὡς καὶ τῶν λοιπῶν Ἰταλικῶν ἐπικρατειῶν, ὅσαι ἤθελον εἰσελθεῖν εἰς τὸν Αὐστριακο-Ἰταλικὸν ταχυδρομικὸν δεσμὸν θέλει πληρῶναι τὸ θαλάσσιον τέλος, καὶ μετ' αὐτοῦ τὸ Αὐστριακο-γερμανικόν, ἢ Αὐστριακο-Ἰταλικὸν τέλος, πρὸς ἐννέα καραντάνια τὴν ἀπλὴν ἐπιστολὴν ἐνὸς λωτίου αὐστριακὸν σταθμόν.

3. Διὰ δὲ ἐπιστολάς προπληρωθεῖσας μόνον μέχρι τῶν κατὰ τὴν Ρωσσίαν, Πολωνίαν, Βλαχίαν, Μολδαβίαν, Σερβίαν, Σαρδηνίαν καὶ Ἑλβετίαν Αὐστριακῶν ὁρίων, πληρῶνεται τὸ θαλάσσιον τέλος, καὶ πρὸς τὸ Αὐστριακὸν τῆς διαμετακομίσεως τέλος πρὸς ἑξ καραντάνια τὴν ἀπλὴν ἐπιστολὴν ἐνὸς λωτίου.

4. Ἡ διὰ ξένων τελῶν ἐπιβεβαρυμένη ἀλληλογραφία θέλει πληρῶναι τὰ τέλη ταῦτα καὶ προσέτι τὸ θαλάσσιον τέλος καὶ τὸ Αὐστριακὸν τῆς διαμετακομίσεως, καὶ τὸ Αὐστριακο-γερμανικὸν ἢ Αὐστριακο-Ἰταλικὸν, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 13.

Εἰς ὅλας δὲ τὰς προρρήθεισας περιπτώσεις θέλει πληρῶναι προσέτι ὡς ἑλληνικὸν ταχυδρομικὸν τέλος κατὰ τὸ ἄρθρον 13 πρὸς ὄφελος τοῦ ἑλληνικοῦ ταχυδρομικοῦ ταμείου, ἐνῷ τὰ ὑπ' ἀριθ. 1—4 τέλη θέλουν λογιζέσθαι εἰς ὄφελος τοῦ Αὐστριακοῦ ταχυδρομικοῦ ταμείου.

Ἡ ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις τῆς Αὐστρίας θέλει γνωστοποιήσῃ εἰς τὴν ἑλληνικὴν ταχυδρομικὴν Διεύθυνσιν τὸ ποσὸν τῶν ξένων τελῶν περὶ ὧν ἐρρήθη ὑπ' ἀριθ. 4.

Τὸ Αὐστριακο-γερμανικὸν ἢ Αὐστριακοῦ-ἰταλικὸν τέλος, ὡς καὶ τὸ Αὐστριακὸν τέλος τῆς διαμετακομίσεως, δι' ἐπιστολάς ζυγίζουσας ὑπὲρ τὸ ἐν λώτιον βάρος, θέλει ὑπολογίζεσθαι κατὰ τὴν ἐν ἄρθρῳ 12 ἐκτεθείσαν ἀναλογίαν.

Ἄρθρ. 24. Ἐπὶ τοῦ θαλάσσιου τέλους καὶ τοῦ Αὐστριακοῦ τῆς διαμετακομίσεως, ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ Αὐστριακο-γερμανικοῦ ἢ Αὐστριακοῦ-ἰταλικοῦ, καὶ ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ταχυδρομικοῦ τέλους, θέλει γίνεσθαι διὰ τὰς ἐφημερίδας καὶ ἐντυπα κτλ. προσέτι καὶ διὰ τὰ δείγματα, ἢ ἐν τῷ ἄρθρῳ 14 ὁρισθεῖσα ἔκπτωσης ὡς πρὸς τὰ ξένα ὅμως τέλη, διὰ τὰ ρηθέντα ἀντικείμενα, τὸ ποσὸν αὐτῶν θέλουσι προσδιορίσει αἱ συμβάσεις, αἵτινες πρέπει νὰ γίνωσι μετὰ τῶν ἀνηκουσῶν ταχυδρομικῶν Διευθύνσεων.

Ἄρθρ. 25. Αἱ ἄχρηστοι ἐπιστολαὶ θέλουσιν ἐπιστρέφεσθαι ἀπηλλαγμένα παντὸς τέλους ἐπιστροφῆς, αἱ δὲ ἐπιβεβαρυμένα με δικαιώματα θέλουσι παραδίδεσθαι ἐπὶ τῷ σταθμῷ, ἢ τιμῇ, δι' ἧς κατ' ἀρχὰς εἶχον ἐπιδοθῆ ἀπὸ τὸ πέμπον ταχυδρομεῖον πρὸς τὸ πέμποντα.

Ἐπιστολαὶ δὲ ἐπιστρεφόμεναι ἀπὸ ἐνὸς ξένου ταχυδρομείου εἰς ἄλλο, δι' ἀπουσίαν τοῦ εἰς ὃν διευθύνονται, θέλουσι πληρῶναι τὰ προρρηθέντα τέλη καὶ προσέτι τὸ τῆς ἐπιστροφῆς.

Ἄρθρ. 26. Καθ' ἣν περίπτωσιν ἢ ἐν ἄρθρ. 22 ἀναφερομένη διαπραγμάτευσις ἤθελον ἐπιφέρει τὴν κατάργησιν τῆς ὑποχρεωτικῆς προπληρωμῆς μέχρι τοῦ μέρους τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν ἐπιστολῶν, θέλουσιν ἰσχύει οἱ ὅροι τῶν προλαβόντων ἄρθρων, ὡς πρὸς τὸ ἑλληνικὸν τέλος τὸ θαλάσσιον, τὸ Αὐστριακὸν τῆς διαμετακομίσεως, τὸ Αὐστριακο-γερμανικὸν καὶ τὸ Αὐστριακο-ἰταλικὸν τέλος.

Τὰ ξένα ταχυδρομικὰ τέλη θέλουσιν εἰσπράττεσθαι κατὰ τοὺς ὅρους, οἵτινες ἤθελον κανονισθῆ μετὰ τῶν ξένων ταχυδρομικῶν Διευθύνσεων.

Ἄρθρ. 27. Εἰς ἐπιστολάς, ἐφημερίδας κτλ. δείγματα ἐμπορευμάτων, προσερχομένας ἐξ Ἑλλάδος καὶ διευθυνόμενα εἰς Αὐστρίαν, θέλει ἐντυπῶσθαι τὸ σήμαντρον τοῦ ἀποστέλλοντος τα-

et arrivées non affranchies à Trieste, ainsi que pour les lettres des autres Etats de la confédération Germanique, qui entreraient dans la ligne postale Austro-Germanique, de plus pour les lettres des Duchés de Modène et de Parme, et des autres Etats d'Italie qui entreraient dans l'union postale Austro-Italique, on paiera le port de mer, et de plus le port Austro-Germanique ou Austro-Italique, fixé à neuf Kreuzers la lettre simple d'un lot, poids d'Autriche.

3. Pour les lettres, qui ne sont affranchies que jusqu'à la frontière Autrichienne vers la Russie, la Pologne, la Valachie, la Moldavie, la Serbie, la Sardaigne et la Suisse, on paiera le port de mer, et en outre le port de transit Autrichien fixé à six Kreuzers par lettre simple d'un lot.

4. La correspondance chargée des taxes étrangères, paiera celles-ci, et en outre le port de mer, le port de transit Autrichien, ou le port Austro-Germanique, ou Austro-Italique, conformément aux closes de l'art. 13. Dans tous les cas susmentionnés on percevra en outre le port de poste grec d'après l'article 13 pour compte de la caisse postale de Grèce, tandis que les taxes 1—4 reviendront à la caisse postale d'Autriche.

L'administration des postes d'Autriche portera à la connaissance de l'administration Grecque le montant des taxes étrangères dont il est fait mention sub N° 4.

Le port Austro-Germanique ou Austro-Italique, et le port de transit Autrichien pour les lettres au dessus d'un lot de poids, seront calculés d'après la proportion contenue dans l'article 12.

Art. 24. Sur le port de mer, et celui de transit Autrichien, ainsi que sur le port Austro-Germanique, ou Austro-Italique, et sur le port de poste Grec, on accordera pour les journaux, imprimés etc. et pour les échantillons le rabais fixé par l'art. 14, mais quant aux taxes étrangères pour les objets mentionnés, ce serait les conventions à faire avec les administrations respectives, qui en déterminent le montant.

Art. 25. Les lettres tombées en rebus seront renvoyées exemptes de tout droit de renvoi, et celles de ces lettres qui auraient été envoyées à compte seront remises pour le poids ou prix, auxquels elles avaient été originairement livrées par l'office envoyeur à l'office destinataire.

Les lettres renvoyées d'un office à l'autre réclamées par raison de l'absence du destinataire paieront les ports susmentionnés et de plus le port pour leur retour.

Art. 26. Dans le cas, où la négociation mentionnée dans l'art. 22 aurait pour résultat l'abolition de l'affranchissement obligatoire et la faculté de l'affranchissement jusqu'à destination, les dispositions des articles précédents relativement au port Grec, au port de mer, au port de transit Autrichien au port Austro-Germanique, au port Austro-Italique, resteront en vigueur.

Les ports de poste étrangers seront perçus d'après les réglemens qui seraient conclus avec les administrations des postes étrangères.

Art. 27. Les lettres, journaux etc., échantillons de marchandises, provenant de la Grèce et destinés pour l'Autriche, et vice-versa, seront frappés du timbre du bureaux ex-

χυδρομείου, και η ημερομηνία της εις το ταχυδρομείον παρα-
δόμεως.

Αι δε επί συστάσει επιστολαί θέλουσι προσέτι φέρει σήμαν-
τρον ἔχον τὰς λέξεις ἐπὶ συστάσει

Ἄρθρ. 28. Εἰς δὲ τὰς προπληρωθείσας επιστολάς θέλει ἐπι-
βάλλεσθαι οὐ μόνον τὸ ἐν τῷ προλαβόντι ἄρθρῳ σημειωθὲν σή-
μαντρον, ἀλλὰ καὶ ἄλλα ἔχον τὰ γράμματα Π. Ε. Δ. ἐν τοῖς
ἑλληνικοῖς ταχυδρομείοις, καὶ τὴν λέξιν Franco πληρωμένον ἐν
τοῖς Αὐστριακοῖς· τὸ σήμαντρον δὲ τοῦτο τυπούμενον δι' ἐρυθ-
ροῦ μελάνης, ὥστε εὐκόλως νὰ διακρίνηται, σημαίνει ὅτι ἡ
ἐπιστολὴ ἐπροπληρώθη μέχρι τοῦ μέρους τοῦ προορισμοῦ της.

Ἄρθρ. 29. Τὰ ὑπὸ τοῦ δεχομένου τὴν ἐπιστολὴν πληρωτέα
τέλη θέλουσι σημειοῦσθαι ὑπὸ τοῦ ταχυδρομείου τοῦ πέμποντος
τὴν ἐπιστολὴν εἰς τὸ μέρος, ὅπου ἐπιτίθεται καὶ τὸ ταχυδρομι-
κὸν σήμαντρον, τὰ δὲ προπληρωνόμενα τέλη ἐπιγράφονται ὀπι-
σθεν τοῦ περικαλύμματος τῆς ἐπιστολῆς· τὸ δὲ θαλάσσιον τέλος
σημειοῦται ἰδιαιτέρως ἀπὸ τὰ λοιπὰ τέλη.

Ἄρθρ. 30. Τὰ ἀποδεικτικά τῆς παραλαβῆς τῶν ἐπὶ συστά-
σει ἐπιστολῶν, φέροντα τὴν ὑπογραφήν τοῦ παραλαβόντος καὶ
τὴν ημερομηνίαν τῆς ἐπιδόσεως, ἀποπέμπονται εἰς τὸ ταχυδρο-
μεῖον τὸ διεκπεραιώσαν τὴν ἐπιστολὴν ἀνευ τέλους ἐπιστροφῆς.

Ἄρθρ. 31. Ἀπαιτήσεις δι' ἐπιστολάς ἐπὶ συστάσει θέλουσι
γίνεσθαι ἑγγράφοι καὶ πέμπεσθαι διὰ τοῦ ἐπομένου ταχυδρο-
μίου εἰς τὸ ἀνήκον ταχυδρομεῖον μετὰ δηλώσεως τοῦ ἀποτε-
λέσματος τῶν γενομένων ἐρευνῶν.

Ἄν δὲ αἱ ἐρευνῶν αὗται ἀποδείξωσιν ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἀπωλέ-
σθη, ἢ ἄλλως παρεβιάσθη, ἢ ἑλληνικὴ καὶ Αὐστριακὴ ταχυδρο-
μικὴ διεύθυνσις θέλουσι συνεννοεῖσθαι διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἄρθρ. 32. Ἐπιστολαὶ ἐσφαλμένως διευθυνθεῖσαι ἢ μὴ ἐπιδο-
θεῖσαι εἴτε δι' ἄρνησιν τοῦ εἰς ὃν διευθύνονται τοῦ νὰ τὰς δεχθῇ,
εἴτε δι' ἀπουσίαν αὐτοῦ, θέλουσιν ἐπιστρέψεσθαι διὰ τοῦ ἐπομέ-
νου ταχυδρομείου· αἱ δὲ φέρουσαι τὴν σημείωσιν «διαμένουσα»
(poste restante) θέλουσι μείνει εἰς τὸ ταχυδρομεῖον ἐπὶ τοεῖς
μῆνας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς διεκπεραιώσεως αὐτῶν, καὶ θέλουσι
μετὰ ταῦτα ἐπιστρέψεσθαι εἰς τὸ πέμψαν αὐτάς ταχυδρομεῖον,
ἂν εἰς τὸ διάστημα τοῦτο ἢ ἐν ζητηθῶσιν ἀπὸ τὸν εἰς ὃν διευ-
θύνονται, ἢ ἂν αὐτός, ἢ ὁ ἀποστείλας δὲν διατάξῃ ἄλλως περὶ
αὐτῶν.

Ἄρθρ. 33. Τὸ ταχυδρομεῖον Τεργέστης καὶ τὰ μετ' αὐτοῦ
συγκοινωνοῦντα ἑλληνικὰ γραφεῖα ἀνταλλαγῆς, θέλουσι μετα-
χειρίζεσθαι ἑγγράφα ἐιδιοποιήσεως κατὰ τοῦ εἰς τὴν παρούσαν
σύμβασιν προστηθέντος τύπου.

Ἄρθρ. 34. Ο ὑπολογισμὸς τῶν τελῶν μεταξὺ τῶν ἑλληνικῶν
καὶ Αὐστριακῶν ταχυδρομείων διὰ τὴν ταχυδρομικὴν κοινωνίαν
γίνεται εἰς Αὐστριακὰ φιορίνια καὶ καραντάνια (monnaie con-
vention).

Ἄρθρ. 35. Τὰ ἑλληνικὰ γραφεῖα τῆς ἀνταλλαγῆς, καὶ τὸ ἐν
Τεργέστη Αὐστριακὸν γραφεῖον ὀφείλουσι νὰ παραβάλλωσι τὸ
περιεχόμενον τῶν ἑγγράφων ἐιδιοποιήσεως, μετὰ τοῦ περιεχομέ-
νου τῶν ἀφικνουμένων φακέλων, νὰ σημειώσιν εἰς τὰ φύλλα
ταῦτα, ἂν παρατηρήσωσι τινὰ ἀταξίαν καὶ σύμφωνα μὲ τὸ ἐξα-
γόμενον τῆς ἐξελέξεως νὰ συντάττωσι τὴν ἀποδείξιν τῆς πα-
ραλαβῆς.

Ἄρθρ. 36. Τὰ ἀνταλλακτικὰ γραφεῖα τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐ-
κεῖνα τῆς Τεργέστης δύνανται νὰ δέχωνται ἀμοιβαίως συνδρο-
μὰς εἰς ἐφη εἰδήδας ἐκδιδομένης ἐν Ἑλλάδι καὶ Αὐστρίᾳ, ἢ ἐν
ξένοις τόποις καὶ νὰ τὰς ἀποστέλλωσιν· ἀλλ' αἱ συνδρομαὶ τῶν
ἐν ξένοις τόποις ἐκδιδομένων ἐφημερίδων θέλουσι γίνεσθαι δε-
κταί, ἂν μόνον ἡ ἀποστολὴ τῶν ἡνικὶ δυνατὴ εἰς τὸ πέμπον
ταχυδρομεῖον.

Ἄρθρ. 37. Ἡ συνδρομὴ πρέπει νὰ ᾔναι τούλάχιστον διὰ μίαν

péditeur et de la date de la remise à la poste; les lettres
chargées seront frappées de plus du timbre portant le mot
«chargée».

Art. 28. Les lettres affranchies seront frappées non seu-
lement du timbre mentionné dans l'article précédent, mais
encore du timbre «Π. Ε. Δ.» dans les bureaux grecs et
du timbre «franco» dans les bureaux autrichiens. Ce
timbre apposé à l'encre rouge de manière à être facile-
ment observé, indique que l'objet a été affranchi jusqu'à
destination.

Art. 29. Les taxes à payer par le destinataire seront in-
diquées par les bureaux d'expédition de la lettre où est ap-
posé le timbre du bureau; les taxes perçues pour l'affran-
chissement seront indiquées au dos de la lettre. Le port de
mer sera indiqué séparément des autres taxes.

Art. 30. Les accusés de réception des lettres chargées,
portant la signature du destinataire et la date de la récep-
tion, seront renvoyés au bureaux d'expédition exemptes de
toute taxe de retour.

Art. 31. En cas de réclamation pour une lettre chargée,
cette réclamation sera faite par écrit, et elle sera renvoyée
par la poste suivante à l'office compétent avec l'indication du
résultat des recherches faites.

Ces recherches ayant prouvé la perte de la lettre ou d'
autres inconvenients, les administrations grecque et autri-
chienne s'entendront sur les mesures ultérieures.

Art. 32. Les lettres qui ont reçu une fausse direction,
ainsi que les lettres qui n'ont pas été remises ou pour re-
fus de réception, ou pour départ du destinataire, seront ren-
voyées par la poste suivante; les lettres marquées «poste re-
stante» resteront à la poste pendant trois mois à compter du
jour de l'expédition, et seront renvoyées au bureau expéditeur,
si dans cet intervalle elles ne sont pas demandées par le
destinataire, ou que celui-ci, ou l'expéditeur n'en ait pas
disposé autrement.

Art. 33. L'office de Trieste et les bureaux d'échange
grecs qui sont en relations de service avec lui, se serviront de
feuilles d'avis d'après les formules ci-incluses.

Art. 34. Le compte des taxes entre les offices de poste
de la Grèce et d'Autriche pour l'échange de la correspon-
dance se fait en florins et Kreutzers, monnaie de convention.

Art. 35. Les bureaux d'échange Grecs et le bureau d'é-
change de Trieste sont tenus de comparer le contenu des
feuilles d'avis avec le contenu des paquets arrivés, d'indiquer
sur ces feuilles les irrégularités s'il y en a, et de dresser
l'accusé de réception d'après la vérification faite.

Art. 36. Les bureaux d'échange grecs et l'office de Trie-
ste, ont la faculté de prendre réciproquement des abon-
nements à des journaux qui sont publiés en Grèce ou en Au-
triche, ou dans des pays étrangers et de les expédier. Les
abonnements pour des journaux publiés dans des pays étran-
gers, ne seront acceptés que dans le cas où la réception
serait possible à l'office expéditeur.

Art. 37. L'abonnement doit être au moins pour un tri-

τριμηνίαν, ἂν δὲ οἱ ὑπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐφημερίδος ἐπιβαλλόμενοι ὅροι ἀπαιτῶσι μακροτέραν προθεσμίαν θέλει ἐνεργεῖσθαι κατὰ τοὺς ὅρους τούτους.

Ἄρθρ. 38. Ἡ συνδρομὴ πρέπει νὰ ζητῆται ἐγκαίρως, ὥστε νὰ ἔχῃ καιρὸν τὸ ἀνήκον ταχυδρομεῖον νὰ τὴν παραγγεῖλῃ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς περιόδου αὐτῆς.

Μόνον ὁ τὸν ὅρον τούτον τηρῶν δύναται ν' ἀπαιτήσῃ τὴν τακτικὴν παραλαβὴν τῶν φύλλων τῆς ἐφημερίδος.

Ἄρθρ. 39. Ἄν εἰς δέμα ἐφημερίδων παρατηρηθῇ, ὅτι ἐλλείπουν φύλλα, τὸ ἀποστείλαν ταχυδρομεῖον πρέπει νὰ εἰδοποιῇται διὰ τοῦ ἐπομένου ταχυδρόμου, καὶ θέλει ἐπιμελεῖσθαι νὰ πέμψῃ ἀδαπάνως τὰ φύλλα ταῦτα ἂν ὑπάρχωσιν ἀκόμη διαθέσιμα παρὰ τῷ ἐκδότη. Ἄν ὅμως ἡ εἰδοποίησις δὲν γείνῃ διὰ τοῦ πρώτου ταχυδρόμου, ὁ συνδρομητὴς θέλει πληρῶναι τὴν ὑπὸ τοῦ ἐκδότη ἀπαιτούμενην ἀποζημίωσιν.

Ἄρθρ. 40. Ἄν ἐφημερίαι τις παύσῃ ἐκδιδομένη, ὁ συνδρομητὴς ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀπαιτήσῃ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἀνήκοντος μέρους τῆς συνδρομῆς του· ἀλλὰ τὸ τὴν ἐφημερίδα διαπέμπον ταχυδρομεῖον δὲν ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἀπόδοσιν ταύτην, εἰμὴ μόνον ἐάν ὁ συντάκτης ᾔσῃ εἰς κατὰστασιν νὰ δώσῃ τὴν εἰς τοὺς συνδρομητὰς του ὀφειλομένην ἀποζημίωσιν.

Ἄρθρ. 41. Αἱ ἐν Ἑλλάδι καὶ Αὐστρίᾳ ἐκδιδομέναι ἐφημερίδες, φυλλάδια καὶ ἐντυπα, θέλουσι διαπέμπεσθαι ἀμοιβαίως ὑπὸ τῶν ταχυδρομείων, ἐπὶ τῇ τιμῇ ὅσην ἔχουσιν εἰς ἑκάτερον τὸν τόπον.

Ἄρθρ. 42. Αἱ ἐνὸς τοῦ Αὐστριακοῦ Κράτους ἐκδιδομέναι ἐφημερίδες, περιοδικὰ ἐντυπα, φυλλάδια κτλ. θέλουσι παραδίδεσθαι παρὰ τοῦ ἐν Τεργέστη ταχυδρομείου εἰς τὰ Ἑλληνικὰ εἰς τὴν αὐτὴν τιμὴν, εἰς ἣν πληρῶνται παρὰ τῶν ἐν Τεργέστη συνδρομητῶν.

Ἄρθρ. 43. Τὸ τὴν συνδρομὴν ζητοῦν ταχυδρομεῖον ὀφείλει νὰ καταβάλλῃ τὴν τιμὴν αὐτῆς ἀμέσως ἢ τὸ πολὺ ἐντὸς τοῦ ἐπομένου μηνὸς εἰς τὸ διαπέμπον ταχυδρομεῖον.

Ἄρθρ. 44. Αἱ δύο συμβαλλόμεναι Κυβερνήσεις θέλουσι ἐπαγρυπνεῖν, ὥστε ἡ ἀλληλογραφία νὰ μὴ ἐπιβιβῇ ἀπὸ τέλη ἀνώτερα τῶν ὁρισμένων διὰ τῆς παρούσης συμβάσεως.

Κλάσματα πηγάζοντα εἰς τὸν ὑπολογισμὸν τῶν ταχυδρομικῶν ἐκ τῆς μεταβολῆς τοῦ Αὐστριακοῦ εἰς Ἑλληνικὸν νόμισμα, δὲν θέλουσι ὑπολογίζεσθαι, ἂν ὑπερβαίνωσι τὰ δύο λεπτὰ, ἂν δὲ ὑπερβαίνωσι τὰ τρία λεπτὰ, θέλουσι ὑπολογίζεσθαι ὡς πέντε λεπτὰ.

Ἄρθρ. 45. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐγγράφων εἰδοποιήσεως καὶ τῶν ἀποδεικτικῶν παραλαβῆς τὸ Καίσαρ-αυτοκρατορικὸν λογιστῆριον θέλει καταστῆναι κατὰ τριμηνίαν ἰσολογισμὸν περιλαμβάνοντα τὰ ἐνεργητικὰ καὶ παθητικὰ ἐκάστης τῶν Διευθύνσεων. Ἀντίγραφον δὲ τοῦ ἰσολογισμοῦ τούτου θέλει πέμπεσθαι εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ταχυδρομικὴν Διεύθυνσιν.

Ἄρθρ. 46. Ἡ δὲ Ἑλληνικὴ ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις θέλει γνωστοποιεῖ εἰς τὴν γενικὴν Διεύθυνσιν τῶν συγκινησίων ἐν Βιέννῃ πᾶν λάθος, ὃ ᾗθελεν ἀπαντήσῃ, ἐξελέγχουσα τὸν ἰσολογισμὸν τούτον, καὶ θέλει ἐπισυνάπτει καὶ τὰ δικαιολογητικὰ ἐγγράφα. Ἡ οὕτως ἀποδειχθεῖσα διαφορὰ θέλει καταλογίσεσθαι εἰς τὸν ἰσολογισμὸν τῆς ἐπομένης τριμηνίας.

Ἄρθρ. 47. Τὸ περισσεύμα τοῦ ἰσολογισμοῦ θέλει δίδεσθαι εἰς τὴν Διεύθυνσιν εἰς ἣν ὀφείλεται ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀποστολῆς τοῦ τριμηνιαίου ἰσολογισμοῦ εἰς αὐστριακὸν νόμισμα, ἢ εἰς συναλλαγματικὰς, δι' ὅλην τὴν ποσότητα εἰς αὐστριακὸν νόμισμα.

Ἡ πληρωμὴ θέλει γίνεσθαι εἰς Ἀθήνας, ἂν τὸ Ἑλληνικὸν ταχυδρομεῖον ᾔσῃ τὸ ἔχον λαμβάνειν, καὶ ἐν Τεργέστη ἂν ᾔσῃ τὸ Αὐστριακόν.

mestre: dans le cas où les conditions faites par la rédaction fixeraient une durée plus longue, on aura à se conformer à ces conditions.

Art. 38. L'abonnement doit être demandé à temps pour que le bureau compétent soit à même de commander l'abonnement avant que son cours ait commencé.

Seulement en observant cette disposition, l'on pourra exiger la réception régulière des feuilles de l'abonnement.

Art. 39. Si, à la réception d'un paquet de journaux, il manquerait quelques feuilles, le bureau d'expédition en doit être informé par la poste suivante et s'occupera de l'envoi gratuit de ces feuilles, s'il y en a de disponibles, auprès de l'éditeur; cependant si cet avis n'était par fait par la première poste, l'abonné aura à payer l'indemnité, réclamée par le rédacteur.

Art. 40. En cas de cessation d'un journal, l'abonné a le droit de réclamer la restitution de la partie de son abonnement partiel: mais le bureau d'expédition n'est pas tenu à cette restitution, que dans le cas où le rédacteur serait à même de restituer l'indemnité due à ces abonnés.

Art. 41. Les journaux, brochures et imprimés, publiés en Grèce ou en Autriche, seront expédiés réciproquement par les bureaux de poste pour le prix de circulation, qu'ils ont dans leurs pays respectifs.

Art. 42. Les journaux, imprimés périodiques, brochures ect. publiés hors de l'Empire Autrichien, seront livrés par l'office de Trieste aux bureaux d'échange grecs au prix qui est payé par les abonnés à Trieste.

Art. 43. Le bureau qui demande l'abonnement, est tenu d'en remettre le prix de suite, ou tout-au plus pendant le mois suivant, au bureau d'expédition.

Art. 44. Les deux gouvernements contractants auront à veiller à ce que les correspondances ne soient chargées des taxes au dessus des stipulations du présent traité.

Les fractions, qui dans le calcul des différentes taxes résulteraient de la monnaie Autrichienne en monnaie Grecque, ne seront pas mises en compte, étant au dessus de 2 leptas, mais si elles se présentent au dessus de 3 leptas, elles seront mises en compte pour cinq Leptas.

Art. 45. Sur les feuilles d'avis et les accusés de réception, la Comptabilité Admique I. R. dressera par trimestre le compte de liquidation, sur lequel seront portés le doit et l'avoir de chaque administration. Copie de ce compte sera envoyée à l'administration postale de Grèce.

Art. 46. L'administration grecque portera à la connaissance de la «Direction générale des communications» à Vienne tout défaut qu'elle aurait rencontré, à la vérification du compte en y joignant les pièces justificatives; la différence vérifiée sera portée à compte dans la liquidation du trimestre suivant.

Art. 47. Le solde sera remis au bureau créancier dans l'espace de trois mois à compter du jour de l'expédition du compte trimestriel, en argent de convention, ou en lettres de change pour la somme entière en argent de convention. Le paiement se fera à Athènes, si le bureau créancier est celui de la Grèce, ou à Trieste, si le bureau créancier est celui de l'Autriche.

Ἄρθρ. 48. Ἀμφότεραι αἱ Διοικήσεις ὀφείλουσι νὰ προσέχωσιν εἰς τὰ ἀποτελέσματα τῆς συμβάσεως ταύτης καὶ νὰ γνωστοποιῶσιν εἰς τὰς ἀνωτέρας αὐτῶν Ἀρχὰς πᾶσαν αὐτῶν τροποποίησιν, ἣν ἤθελον νομίσει πρόσφορον εἰς τὴν τῆς ὑπηρεσίας ἀνάπτυξιν, ὅπως γίνῃ ὠρὶμος σκέψις περὶ τῆς καταχωρήσεως τῶν τροποποιήσεων τούτων εἰς τὴν σύμβασιν.

Ἄρθρ. 59. Αἱ ἐπικυρώσεις τῆς συμβάσεως ταύτης θέλουσι γίνεσθαι ἐν Ἀθήναις ἐντός ἑξ ἑβδομαδῶν ἀπὸ τῆς σήμερον, θέλει δὲ τεθῇ αὕτη εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τῆς 1 Μαρτίου 1851· ἡ δὲ διάρκεια αὐτῆς ὀρίζεται ἐπὶ δέκα ἔτη κατὰ συνέχειαν.

Μετὰ δὲ τὴν ἐκπνευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης, θέλει ἐξακολουθήσει ἰσχύουσα, μέχρις οὗ ἡ μὴ τῶν δύο Κυβερνήσεων ἀναγγεῖλῃ εἰς τὴν ἄλλην, ὅτι θέλει τὴν παῦσιν αὐτῆς· τοῦτου δὲ μὴ γυνόμενου θέλει θεωρεῖσθαι ἀνανευομένη καθ' ἕκαστον ἔτος, καὶ θέλει παύσει μόνον ἰσχύουσα ἐν ἔτος, ἀφοῦ γίνῃ ἡ ῥηθεῖσα ἀγγελία, ἡ ἂν ἀντικατασταθῇ δι' ἄλλης συμβάσεως.

Δι' ὃ ἐγένοντο δύο ὅμοια τῆς παρούσης καὶ ὑπεγράφησαν ὑπὸ τῶν ἐκατέρωθεν ἐπιτετραμμένων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Νοεμβρίου (9 Δεκεμβρίου) 1850.

Γ. ΣΚΟΥΦΟΣ.

(Τ. Σ.)

Φ. ΙΓΓΕΛΧΕΪΜ.

(Τ. Σ.)

Art. 48. Les administrations respectives seront tenues de veiller aux résultats de ce traité et de porter à la connaissance de leurs autorités supérieures toute modification, qu'elles croiraient favorable au développement du service, afin que ces modifications soient prises en mûre considération pour être insérées dans le traité.

Art. 49. La durée du présent traité dont les ratifications seront échangées à Athènes dans le délai de six semaines à dater d'aujourd'hui et dont les stipulations seront mises en vigueur le 1 Mars 1851, est fixée à dix années consécutives; après l'expiration de ce terme il continuera jusqu'à ce qu'un des deux gouvernements contractans ait annoncé à l'autre son intention de le faire cesser, sans cela, il doit être regardé comme étant renouvelé d'année en année et sera seulement mis hors de vigueur un an après que l'annonce en a été faite, ou dans le cas qu'un nouveau traité le remplacerait.

En foi de quoi ont été dressés deux exemplaires du présent traité, signés par les commissaires respectifs.

Fait à Athènes le 27 novembre (9 décembre) 1850.

G. SCOUFOS.

(L. S.)

F. INGELHEIM.

(L. S.)

Ἐπικυρώσεως διὰ τοῦ ὑπὸ χρονολογίαν 29 Μαρτίου 1852 Β. Διατάγματος τῆς κατὰ τὴν 27 Νοεμβρίου 1850 κλεισθείσης μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας ταχυδρομικῆς Συμβάσεως, ὑπογράφουσαν τὴν παρούσαν ἐπικυρωτικὴν πράξιν δυνάμει τῆς διὰ τοῦ αὐτοῦ Β. Διατάγματος δοθείσης ἡμῖν πρὸς τοῦτο Βασιλικῆς ἀδείας καὶ δηλοποιούμεν, ὅτι ἡ ῥηθεῖσα σύμβασις θέλει ἔχει κύρος καὶ ἰσχύον ἐφ' ὅλον τὸν διὰ τοῦ ἁρθροῦ 49 συνυπολογηθέντα χρόνον.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τὴν 10/22 Ἰουνίου 1852.

Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΦΥΛΛΟΝ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΩΣ

τοῦ ἐν Βασιλ. Ἑλληνικοῦ Ταχυδρομείου πρὸς τὸ ἐν Τεργέστη Αὐτοκρατορικὸν Ταχυδρομείον περὶ τῶν κατὰ τὴν 18 σταλειςῶν ἐπιστολῶν τῶν ὁποίων παρακαλεῖται ν' ἀναγγεῖλῃ τὴν παραλαβὴν.

I. Ἀλληλογραφία Ἑλληνο-Αὐστριακὴ	Προπληρωμέναι					Βεβαρυμέναι με δικαιώματα				
	Ἀριθ.	Θαλάσσιον τέλος.		Αὐστριακὰ δικαιώματα.		Ἀριθ.	Θαλάσσιον τέλος.		Ἑλληνικὰ δικαιώματα.	
		Φιορ.	κρ.	Φιορ.	κρ.		Φιορ.	κρ.	Φιορ.	κρ.
A'. Ἐπιστολαὶ παραδοθεῖσαι καὶ ἀφιχθεῖσαι										
B'. Ἐπιστρεφόμεναι ἐπιστολαὶ										
Ἔθροισμα										

II. Ἀλληλογραφία διαμετακομίσεως διὰ τῆς Αὐστρίας, ζητηθεῖσαι καὶ ἐπιστρεφόμεναι ἐπιστολαὶ	Προπληρωμέναι						Βεβαρυμέναι με δικαιώματα.					
	Ἀριθ.	Θαλάσσιον τέλος.		Τέλος διαμετακομίσεως Αὐστριακογερμαν.		Ἔξον τέλος.	Ἀριθ.	Θαλάσσιον τέλος.		Ἑλληνικὸν δικαίωμα.		Δικαίωμα καὶ ἔσδα.
		Φιορ.	κρ.	Φιορ.	κρ.			Φιορ.	κρ.	Φιορ.	κρ.	
A'. Ἐντελῶς προπληρωθεῖσαι ..												
B'. Προπληρωμέναι μέχρι Τεργέστης												
Γ'. Ἀπλήρωτοι												
Δ'. Ζητηθεῖσαι καὶ ἐπιστρεφόμεναι ἐπιστολαὶ												
Ἔθροισμα ..												

Ἔλεγχος τῶν ἐπὶ συστάσει ἐπιστολῶν.

Ἀριθ.	Τόπος ἀποστολῆς.	Ἐπιγραφή	Τόπος διευθύνσεως.

ΦΥΛΛΟΝ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΩΣ.

Τοῦ ἐν Τεργέστη Αὐτοκρατορικοῦ ταχυδρομείου πρὸς τὸ ἐν
Ταχυδρομεῖον περὶ τῶν κατὰ τὴν
νὰ ἀναγγεῖλη τὴν παραλαβήν.

18

Βασιλικὸν Ἑλληνικὸν
σταλειςὼν ἐπιστολῶν, τῶν ὁποίων παρακαλεῖται

I. Ἀλληλογραφία Αὐστριακο-Ἑλληνική		Προπληρωθεῖσαι.				Βεβαρυμέναι με δικαιώματα							
		Ἀριθμὸς	Θαλάσσιον δικαίωμα		Ἑλληνικὰ δικαιώματα		Ἀριθμὸς	Θαλάσσιον δικαίωμα		Αὐστριακὰ δικαιώματα			
			Φιορ.	Κρ	Φιορ.	Κρ		Φιορ.	Κρ	Φιορ.	Κρ		
Α'. Ἐπιστολαὶ παραδοθεῖσαι καὶ ἀφίχθεισαι													
Β'. Ἐπιστρεφόμεναι ἐπιστολαὶ													
Ἄθροισμα													
II. Ἀλληλογραφία διαμετακομίσεως ζητηθεῖσαι καὶ ἐπιστρεφόμεναι ἐπιστολαὶ		Προπληρωμέναι.				Ἐπιβεβαρυμέναι με δικαιώματα							
		Ἀριθμὸς	Θαλάσσιον δικαίωμα		Ἑλληνικὰ δικαιώματα		Ἀριθμὸς	Θαλάσσιον δικαίωμα		Αὐστριακο-Γερμανικὸν δικαίωμα		Δικαίωμα καὶ ἐξοδα	
			Φιορ.	Κρ	Φιορ.	Κρ		Φιορ.	Κρ	Φιορ.	Κρ	Φιορ.	Κρ
Α'. Ἐντελῶς πληρωθεῖσαι													
Β'. Πληρωμέναι μέχρι Τεργέστης													
Γ'. Πληρωμέναι μέχρι τῶν Αὐστριακῶν ὁρίων													
Δ'. Βεβαρυμέναι με ξένον δικαίωμα													
Ε'. Ζητηθεῖσαι ἐπιστολαὶ καὶ ἐπιστρεφόμεναι													
Ἄθροισμα													
Ἐλεγχος τῶν ἐπὶ συστάσει ἐπιστολῶν.													
Ἀριθμὸς	Τόπος παραλαβῆς				Ἐπιγραφή				Τόπος διευθύνσεως.				
</													

ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟΝ ΠΑΡΑΛΑΒΗΣ.

Τοῦ ἐν Βασιλικοῦ Ἑλληνικοῦ ταχυδρομείου πρὸς τὸ ἐν Τεργέστῃ Αὐτοκρατορικὸν ταχυδρομεῖον ἀφορῶν τὴν παρὰ τούτου σταλεῖσαν ἀλληλογραφίαν τὴν 18 φθάσασαν τὴν 18

I. Ἀλληλογραφία Αὐστριακο-Ἑλληνική	Ἀριθμός	Προπληρωμένοι				Ἀριθμός	Βεβαρυμένοι με δικαιώματα			
		Θαλάσσιον τέλος		Ἑλληνικά δικαιώματα			Θαλάσσιον τέλος		Αὐστριακὰ δικαιώματα	
		Φιορίνια	Κρ	Φιορίνια	Κρ		Φιορίνια	Κρ	Φιορίνια	Κρ
Α. Παραδοθεῖσαι καὶ ἀφίχθεισαι	..		..		..		..		..	
Β. Ἐπιστρεφόμεναι	..		..		..		..		..	

II. Ἀλληλογραφία διαμετακομί- σεως· ζητηθεῖσαι ἐπιστολαὶ καὶ ἐπιστρεφόμεναι ἐπιστολαὶ	Ἀριθμός	Προπληρωμένοι				Ἀριθμός	Βεβαρυμένοι με δικαιώματα						
		Θαλάσσιον τέλος		Ἑλληνικά δικαιώματα			Θαλάσσιον τέλος		Αὐστριακογεμ. δικαιώματα		Ξένον τέλος καὶ ἐξοδα		
		Φιορίνια	Κρ	Φιορίνια	Κρ		Φιορίνια	Κρ	Φιορίνια	Κρ	Φιορίνια	Κρ	
Α'. Ἐντελῶς προπληρωμένοι . . .													
Β'. Πληρωμένοι μέχρι Τεργέστης . .													
Γ'. Πληρωμένοι μέχρι τῶν Αὐστρια- κῶν ὁρίων													
Δ'. Βεβαρυμένοι με ξένον τέλος . .													
Β'. Ζητηθεῖσαι ἐπιστολαὶ καὶ ἐπι- στολαὶ ἐπιστρεφόμεναι													
Ἄθροισμα													

Δηλώσεις τῶν συστημένων ἐπιστολῶν.

Ἀριθμὸς	Τόπος ἀποστολῆς	Ἐπιγραφή	Μέρος προσδιορισμοῦ

ΚΟΙΤΗΡΕΙΟΝ

ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ ΠΑΡΑΛΑΒΗΣ

Τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ἐν Τεργέστη ταχυδρομείου πρὸς τὸ Βασιλ. Ἑλληνικὸν ταχυδρομεῖον ἐν
 ἀφορῶν τὴν παρὰ τοῦ τελευταίου κατὰ τὴν σταλείσαν ἀλληλογραφίαν, ἀφιχθεῖσαν
 δὲ ἐν Τεργέστη τὴν

Προπληρωμένοι						Βεβαρυμένοι με δικαιώματα					
Αριθμός	Θαλάσσιον δικαίωμα		Αυστριακὸν δικαίωμα		Αριθμός	Θαλάσσιον δικαίωμα		Ἑλληνικὸν δικαίωμα			
	Φιορίνια	Κρ	Φιορίνια	Κρ		Φιορίνια	Κρ	Φιορίνια	Κ		
Α'. Παραδοθεῖσαι καὶ ἀφιχθεῖσαι ἐπι- στολαὶ											
Β'. Ἐπιστρεφόμεναι											
Ἄθροισμα											

Πληρωμένοι						Βεβαρυμένοι με δικαιώματα							
Αριθμός	Θαλάσσιον δικαίωμα		Δικαίωμα διαμετακο- μίσσεως Αὐ- στρ. Γερμ.		Ξένον δικαίωμα		Αριθμός	Θαλάσσιον δικαίωμα		Ἑλληνικὸν δικαίωμα		Δικαιώματα καὶ ἐξόδα	
	Φιορίνια	Κρ	Φιορίνια	Κρ	Φιορίνια	Κρ		Φιορίνια	Κρ	Φιορίνια	Κρ	Φιορίνια	Κρ
Α'. Ἐντελῶς προπληρωμένοι													
Β'. Πληρωμένοι μέχρι Τεργέστης													
Γ'. Ἀπλήρωτοι													
Δ'. Ζητηθεῖσαι καὶ ἐπιστρεφόμεναι ἐπιστολαὶ													
Ἄθροισμα													

Δ' ἑλῶσις τῶν συστημένων ἐπιστλῶν													
Αριθμός	Τόπος ἀποστολῆς				Ἐπιγραφή				Τόπος προσδιορισμοῦ				

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ.

CONVENTION

Μεταξύ της γενικής διεύθυνσεως των ταχυδρομείων του Βασιλείου της Ελλάδος και της εταιρίας του Αυτοκρατορικού και Βασιλικού Αυστριακού Λόγδ του προνομιούχου, εις Τεργέστην.

Entre l'Administration Générale des postes du Royaume de Grèce et la Société de l'Imp. et Roy. Lloyd Autrichien privilégié à Trieste.

Ο Κύριος Γ. Σκούφος γενικός διευθυντής των ταχυδρομείων της Ελλάδος, και ο Κ. Φορτουνάτος Έντεπράκτωρ εν Αθήναις του Αυστριακού Λόγδ και πληρεξούσιος της ατμοπλοϊκής εταιρίας του Αυτοκρ. και Βασιλικού Αυστριακού Λόγδ, προνομιούχου εις Τεργέστην, λαβών εν-ολήν να επιφέρει βελτιώσεις εις την των ατμοπλοίων της ρηθείσης εταιρίας υπηρεσίαν τοιαύτην όποια είναι ή ή συστημένη, και να κανονισή τα μεταξύ της γενικής διεύθυνσεως των ταχυδρομείων της Ελλάδος και της ρηθείσης εταιρείας μελλούσας σχέσεις, επί τη βάσει της ύφισταμένης ταχυδρομικής συμβάσεως από 15/27 Απριλίου 1843 της οποίας ή ισχύς δεν εξέπνευσεν εισέτι, αφού έκοινοποίησαν αμοιβαίως τα πληρεξούσια των ευμφώνησαν ως ακολούθως, επιφυλαττομένης της ανωτέρας έγκρίσεως.

Άρθρ. 1. Η εταιρία του Λόγδ υποχρεούται να διατηρήση.

1. Μίαν συγκοινωνίαν κατά δεκαπενθημερίαν, εκτός της περιστάσεως άκαταμαχήτου ανάγκης, μεταξύ Τεργέστης και Αθηνών (Πειραιώς) διά της Αγώνος, Βρινιζίου, Κερκύρας, Αργοστολίου, Ζακύνθου, Πατρών, Αίγιου και Λουτρακίου εις τον Κορινθιακόν κόλπον, και ε-είθεν διά του ισθμού της Κορίνθου από Καλαμάκιον μέχρι του Πειραιώς, συμφώνως με την γραμμην 1 του πίνακος, του προσηρημένου εις την παρούσαν σύμβασιν.

2. Έτέραν δευτέραν συγκοινωνίαν άπαξ της εβδομάδος, (εκτός της περιστάσεως άκαταμαχήτου ανάγκης), μεταξύ Τεργέστης και Κωνσταντινουπόλεως διά της Κερκύρας, της Σύρου, (με πλάγιαν γραμμην μέχρι των Αθηνών άπαξ της εβδομάδος) και της Σμύρνης, συμφώνως με την γραμμην 2 του αυτού πίνακος και

3. Έτέραν τρίτην συγκοινωνίαν, εκτός εκείνης του Καλαμακίου και των Αθηνών (Πειραιώς) της αναφερομένης εις τον § α. του 1 άρθρου μεταξύ Πειραιώς και Σύρου καθ' εβδομάδα (εκτός της περιστάσεως άκαταμαχήτου ανάγκης) τα ταξείδια ταύτα μεταξύ Πειραιώς και Σύρου, και μεταξύ Πειραιώς και Καλαμακίου θέλουν γίνεσθαι δι' ατμοκινήτου σταθμεύοντος εις Πειραιά, συμφώνως με την γραμμην III του ρηθέντος πίνακος.

Άρθρ. 2. τό εις Πειραιά σταθμεύον ατμοκίνητον θέλει κάμνει τακτικώς ταξείδια μεταξύ Αθηνών και Ναυπλίας κατά δεκαπενθ. μ.ρίν, εκτός πάντοτε της περιστάσεως άκαταμαχήτου ανάγκης ή έμποδίου, προερχομένου από τας τυχαίας διαδύτητας των μεταξύ Τεργέστης και Κωνσταντινουπόλεως ταξιδεύοντων ατμοπλοίων, ή τινος αναπορεύτου έπισκευής.

Εν τούτοις τα ταξείδια ταύτα τα μεταξύ του Πειραιώς και Ναυπλίας, καθώς και αι λοιπαί έσωτερικαί συγκοινωνίαι, τας οποίας ή εταιρία του Λόγδ διατηρεί σήμεραν ή ήθελε θέσει ακολουθως εις ενεργειαν συμφώνως με τα άρθρα 3, 6, και 22 της παρούσης συμβάσεως, και αι όποιαι ήθελον συστηθί διά την από της μιας άκτης του Ελληνικού Βασιλείου εις άλλην μεταφοράν, θέλουσι παύσει από την ρηθείσαν εταιρίαν, άμα συστηθώσιν έλληνικά ατμοκίνητα, είτε ανήκοντα εις τό Κοάτος, είτε ανήκοντα εις ιδιώτας, άλλ' ανεγνωρισμένα ως ιδιοκτησία έλληνική, και προσδωρισμένα διά τας ρηθείσας έσωτερικάς συγκοινωνίας.

Η παραίτησις αύτη θέλει γίνει μετά δύο μ.ήνας, άφ' ότου ή γενική διεύθυνσις των ταχυδρομείων της Ελλάδος ειδοποιήσει περί τούτου την εταιρίαν.

M^r. George Scouffos, Directeur de l'Administration Générale des Postes du Royaume de Grèce, et M^r. Fortuné Ivich, Agent du Lloyd Autrichien à Athènes et chargé des pleins pouvoirs de la Société de Navigation à vapeur de l'I. et R. Lloyd Autrichien privilégié à Trieste ayant reçu de qui de droit la mission d'apporter des améliorations au service des bateaux à vapeur de la sus-dite Société tel qu'il est actuellement établi, et de fixer les rapports futurs entre l'Administration générale des Postes grecques et la dite Société, sur la base de la Convention postale du 15/27 Avril 1843 qui n'est pas encore expirée, s'étant mutuellement communiqué leurs pleins pouvoirs, sont convenus des Articles suivants, sauf l'approbation supérieure.

Art. 1. La Société du Lloyd s'engage à maintenir:

1°. Une communication tous les quinze jours (sauf le cas de force majeure) entre Trieste et Athènes (le Pirée) par Ancone, Brindisi, Corfou, Argostoli, Zante, Patras, Vostitza, et Loutraki, dans le Golfe de Lepante, puis (l'Isthme de Corinthe traversé) de Calamaki au Pirée, suivant la ligne I. du Tableau annexé à la présente Convention.

2°. Une seconde communication une fois par semaine (sauf le cas de force majeure) entre Trieste et Constantinople, par Corfou. Syra (avec ligne latérale une fois par semaine pour Athènes), Smyrne, suivant la ligne II. du même tableau.

3°. Une troisième communication, outre celle entre Calamaki et Athènes (le Pirée) mentionnée dans le § 1. de l'article 1., entre le Pirée et Syra, une fois par semaine. Les voyages entre le Pirée et Syra, et le Pirée et Calamaki, seront faits par un bateau à vapeur stationné au Pirée, suivant la ligne III. du tableau sus-mentionné.

Art. 2. Le bateau à vapeur de station au Pirée, fera aussi des voyages réguliers entre Athènes (le Pirée) et Nauplie, une fois chaque quinze jours, sauf toujours le cas de force majeure, et à moins qu'il n'en soit empêché par les retards évanuels des bateaux à vapeur de Trieste et de Constantinople ou par quelque réparation indispensable.

Cependant, cette course entre le Pirée et Nauplie, ainsi que les autres communications intérieures que la Société du Lloyd entretient maintenant, ou mettrait par la suite en activité, suivant les articles 3, 5, 6 et 22 de la présente Convention, lesquelles communications se rapporteraient au transport d'une côté à l'autre du Royaume grec, seront abandonnées par la dite Société aussitôt qu'il y aura des bateaux à vapeur grecs, soit de l'Etat, soit particuliers et reconnus comme propriété Hellénique, et destinés aux communications intérieures susdites.

Cet abandon aura lieu deux mois après que l'administration générale des postes Helléniques en aura adressé l'avis à la société.

Ἡ ἐταιρία τοῦ Λόυδ ἀφ' ἑτέρου ἔχει τὸ δικαίωμα, κατὰ προαίρεσιν ν' ἀναβῇ ἢ νὰ παύσῃ ἐντελῶς τὰ ἐξηθέντα ταξίδια μεταξὺ Πειραιῶς καὶ Ναυπλίου, καθὼς καὶ τὰς λοιπὰς ἐσωτερικὰς συγκοινωνίας, τὰς ὁποίας διατηρεῖ ἤδη, ἢ προτίθεται νὰ θέσῃ ἀκολούθως εἰς ἐνέργειαν κατὰ τὰ ἀνωτέρω, εἰδοποιούσα συγχρόνως περὶ τούτου τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος.

Ἀπ' ἐναντίας τὰ ὑπάρχοντα ἐσωτερικὰ ταξίδια κατ' εὐθείαν γραμμὴν, δηλαδὴ μετὰ Πάτρας καὶ Λουτρικίου, μετὰ Καλαμάκιοι καὶ Πειραιῶς, μετὰ Πειραιῶς καὶ Σύρου, καὶ τ' ἀνάπαλιν, θέλουσι διατηρηθῇ πάντοτε ἀπὸ τὴν ἐταιρίαν τοῦ Λόυδ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς παρουσίας συμβάσεως.

Ἄρθρον 3. Αἱ ἡμέραι τῆς ἀφίξεως καὶ ἀναχωρήσεως τῶν ἀτμοκινήτων τοῦ Λόυδ τῶν προσδιορισμένων μετὰ ἄλλων καὶ εἰς τὴν μεταφορὴν τῆς ἀλληλογραφίας ἐκानονίσθησαν ἤδη ἐντὸς τοῦ πίνακος τοῦ προσηρτημένου εἰς τὴν παρούσαν σύμβασιν· ἀλλ' ἡ διεύθυνσις τοῦ Λόυδ δύναται νὰ τὰς μεταβάλλῃ κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας καὶ πρὸς τὸ καλῶς ἐννοούμενον συμφέρον τῆς ἀλληλογραφίας, ἀφοῦ πρῶτον κοινοποιῇ τὸν σκοπὸν τῆς τοῦτον εἰς τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος· εἰς περίστασιν δὲ, καθ' ἣν κατεπείγουσαι ἀνάγκαι ἤθελον ἀπαιτῆται ἀκολούθως μεταβολὰς τινος ἢ μεταρρυθμίσεως εἰς τὸν διάπλουν τῶν ἀτμοκινήτων τοῦ Λόυδ, καθόσον ἀφορᾷ τὰ ταξίδια αὐτῶν εἰς τοὺς ἀνωτέρω σημείωθέντας διαφόρους λιμένας τῆς Ἑλλάδος, ἡ ἐταιρία ἐπιφυλάττει τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ εἰσάγῃ τὰς μεταβολὰς ταύτας, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ τὰς πραγματοποιήσῃ, πλὴν ἢ προηγουμένως συνεννοηθῇ μετὰ τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος· ἐννοεῖται δὲ ὅτι τὰ δύο ταξίδια μετὰ Τεργέστης καὶ Ἀθηνῶν (Πειραιῶς) διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ, καὶ δύο μετὰ Τεργέστης καὶ Τουρκίας διὰ τῆς Σύρου, θέλουσι διατηρηθῇ εἰς πᾶσαν περίστασιν.

Ἄρθρον 4. Τὰ ἐξόδα τοῦ ὀπλισμοῦ, τῆς ἀποσκευῆς καὶ τῆς διατηρήσεως τῶν εἰς τὴν ἀνωτέρω ὑπηρεσίαν προσδιορισμένων ἀτμοκινήτων τοῦ Λόυδ, καὶ ἐν γένει πᾶσα δαπάνη ἀφορῶσα τ' ἀτμοκίνητα ταῦτα, θέλει εἶσθαι εἰς ἔαρος τῆς Ἑταιρίας τοῦ Λόυδ.

Ἄρθρον 5. Τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸ προλαβὸν ἄρθρον ἀτμοκίνητα, ὡς καὶ ἐκεῖνα, τὰ ὁποία ἤθελον ἀποφασίσαι ἡ ἐταιρία νὰ σταθμεύσῃ ἀκολούθως εἰς Πειραιᾶ, ἢ ἄλλαν τινὰ λιμένα τοῦ Βασιλείου ἐπὶ τῷ σκιπὼρ τοῦ νὰ ἐξαπαλίσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας ἐν γένει, ἢ ν' ἀποκαταστήσῃ τινὰς συγκοινωνίας, τὰς ὁποίας, κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τῆς παρουσῆς συμβάσεως, ἡ ἐταιρία ἤθελε θέσει εἰς ἐνέργειαν μετὰ προηγουμένην συνεννόησιν μετὰ τῆς γενικῆς διεύθυνσεως τῶν ταχυδρομείων, θέλουσι θεωρεῖσθαι καὶ δεχέσθαι εἰς ὅλους τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ ἰδίως εἰς Πάτρας, Αἴγιον, Λουτράκι, Καλαμάκι, Πειραιᾶ, Σύρον καὶ Ναύπλιον, ἐν ὧν ἀνήκουσιν εἰς τὴν περὶ τῆς ὁ λόγος ὑπηρεσίαν ὡς πολεμικὰ πλοῖα, καὶ θέλουσι χαίρει ἐντελῆ ἀτέλειαν παντὸς δικαιώματος ναυτικῆς διαμετακομίσεως ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων πρὸς καταναλώσιν ἀνθρώπων, καθὼς ἐπίσης θέλει ἀπολαμβάνει ὅλας τὰς εὐκολίας, ὅσας μέχρι τοῦδε ἔχαιρον κατὰ συνέπειαν τῶν ὑπαρχόντων διαταγμάτων τῶν ἀφορώντων τὰ πλοῖα ταῦτα. Οὐδεμίαν ὁποιαδήποτε ἀρχὴ δύναται νὰ τ' ἀποτρέψῃ ἀπὸ τὸν εἰδικὸν τῶν προσδιορισμῶν, δηλαδὴ ἀπὸ τὴν μεταφορὰν τῆς ἀλληλογραφίας, τῶν ἐπιστᾶν, τῶν πραγματειῶν τῶν γρούπων, κτλ.

Ἄρθρον 6. Τὰ ἀτμοκίνητα τῆς ἐταιρίας τοῦ Λόυδ δύναται νὰ ἐπιβιβάζωσι καὶ ἀποβιβάζωσιν εἰς Πάτρας, Αἴγιον, Λουτράκι, Καλαμάκι, Ναύπλιον, Πειραιᾶ καὶ Σύρον νομίσματα, μεταλλὰ ἀργυρὰ ἢ χρυσὰ καὶ ἐμπορεύματα, καθὼς ἐπίσης καὶ

La société du Lloyd a, de son côté, le droit, suivant ses convenances, de suspendre, ou de cesser complètement, la course susmentionnée entre le Pirée et Nauplie, ainsi que les autres communication intérieures qu'elle entretient actuellement ou qu'elle établirait par la suite comme ci-dessus en informant contemporanément la direction générale des postes Helléniques.

Par contre, les courses intérieures actuelles en ligne directe, savoir: entre Patras et Loutraki, entre Calamaki et le Pirée, et entre le Pirée et Syra, et vice versa, seront conservées à la société du Lloyd pour toute la durée de la présente convention.

Art. 3. Les jours d'arrivée et de départ des paquebôts du Lloyd, affectés entr'autres au transport des correspondances, se trouvent déjà réglés dans l'itinéraire annexé à la présente convention; mais l'administration du Lloyd pourra les changer selon les besoins du service et dans l'intérêt bien entendu des correspondances, après avoir communiqué cette intention à l'administration générale des postes de la Grèce. Dans le cas où les circonstances impérieuses exigeraient par la suite quelques changements ou modifications ultérieures dans les courses des paquebôts du Lloyd, relativement aux voyages de ces derniers dans les divers ports grecs, susmentionnés, il est réservé à la société susdite de les introduire; mais elle ne pourra mettre à exécution ces changements ou modifications qu'après une attente préalable avec l'administration des postes grecques. Il est entendu que les deux courses entre Trieste et Athènes (le Pirée) voie de l'Isthme et deux entre Trieste et la Turquie, voie de Syra, seront maintenues dans tous les cas.

Art. 4. Les frais d'armement, d'équipement, et d'entretien des paquebôts à vapeur du Lloyd employés au service susmentionné et généralement toute dépense quelconque relative à ces bâtiments, seront à la charge de la société du Lloyd.

Art. 5. Les paquebôts mentionnés dans l'article précédent et tous ceux que la société serait par la suite dans le cas de faire stationner au Pirée ou dans d'autres ports du Royaume, soit dans le but de garantir l'exécution du service en général, soit pour établir des communications que la société, suivant l'article 3 de la présente Convention, mettrait en activité après une entente préalable avec la direction générale des postes helléniques seront considérés et reçus dans tous les ports du Royaume de Grèce et notamment à Patras, Vostitza, Loutraki, Calamaki, Pirée, Syra et Nauplie, autant qu'ils seront employés au service en question, comme bâtiments de guerre et ils y jouiront d'une immunité complète de tout droit de navigation, de transit sur le charbon destiné à leur consommation, ainsi que de toutes les facilités dont ils jouissaient jusqu'à présent en vertu des ordonnances existantes concernant ces bâtiments. Ils ne pourront être détournés de leur destination spéciale, c'est à dire du transport des correspondances, des voyageurs, marchandises, groupes etc. par quelque autorité que ce soit.

Art. 6. Les bateaux à vapeur de la Société du Lloyd pourront embarquer ou débarquer à Patras, Vostitza, Loutraki, Calamaki, Nauplie, Pirée et Syra, des espèces et matières d'or et d'argent, et marchandises, ainsi que des passa-

ἐπιβάτας ὁποιοδήποτε ἔθνους μὲ τὰ προσωπικά φορέματά των καὶ πράγματα, συμμορφουμένων τῶν πλοιάρχων εἰς πᾶσαν περίστασιν μὲ τοὺς κανονισμοὺς τῶν υγιονομείων, τῶν τελωνείων καὶ τῆς ἀστυνομίας τῶν λιμένων τούτων, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβίβασιν καὶ ἀποβίβασιν τῶν ἐπιβατῶν καὶ τῶν ἐμπορευμάτων. Ἐὰν δὲ κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀρθροῦ 3 τῆς παρούσης συμβάσεως ἤθελε συμφωνηθῇ νὰ προσορμῶνται τὰ ἀτμοκίνητα τοῦ Λόυδ καὶ εἰς κανένα ἄλλον λιμένα τῆς Ἑλλάδος, ἐννοεῖται ὅτι θέλουσιν ἔχει ἐπίσης τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργῶσι καὶ ἐκεῖ τὰς πράξεις τὰς ἀναφερομένας εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον.

Ἄρθρον 7. Ὡς πρὸς τὸν τρόπον δὲ τῆς μεταφορᾶς τῆς ἀλληλογραφίας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας, καὶ ὡς πρὸς ὅλας τὰς εἰς αὐτὰς ἀναφερομένας λεπτομερείας, θέλουσι συμφωνηθῇ αὐστηρῶς μὲ τοὺς ὅρους τῶν ὑπαρχουσῶν συνθηκῶν, ἢ τῶν ὅσαι ἤθελον γείναι εἰς τὸ ἐξῆς μεταξὺ τῶν δύο διευθύνσεων τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Αὐστρίας, ἐξαιρουμένης τῆς μεταβολῆς τοῦ δρομολογίου.

Ἄρθρον 8. Ἡ ἐταιρία τοῦ Λόυδ ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ μεταφέρει διὰ τῶν ἀτμοκινήτων τῆς τὴν ἀλληλογραφίαν τῆς Ἑλλάδος εἰς ἐσφραγισμένους φακέλους, διὰ τὴν Ἀγκῶνα, Κύρκυραν, Σμύρνην, Κωνσταντινούπολιν καὶ τοὺς λοιποὺς λιμένας τοὺς σημειουμένους ἐν τῷ προσηρτημένῳ ὁδοιπορικῷ πινάκι εἰς τὴν παρούσαν σύμβασιν, καὶ ἐν ἀλλὰξ ἀπὸ τοὺς τόπους ἐκείνους διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Ἄρθρον 9. Ἡ εἰρημένη ἐταιρία ὑποχρεοῦται ἐπίσης νὰ μεταφέρει ὅλην τὴν ἀλληλογραφίαν τὴν ὁποίαν ἤθελον ἐμπιστευθῇ εἰς τὰ ἀτμοκίνητά της εἰς ἐσφραγισμένους φακέλους, τὰ διάφορα ταχυδρομικὰ γραφεῖα τὰ εὐρισκόμενα εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος, ὅπου αὐτὰ τὰ ἀτμοκίνητα προσορμίζονται, διὰ τὰ ἄλλα ταχυδρομικὰ γραφεῖα τοῦ αὐτοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 10. Τὰ πληρωθησόμενα τέλη ἀπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν ἐταιρίαν τοῦ Λόυδ διὰ τοὺς ἐσφραγισμένους φακέλους τοὺς παραδιδόμενους εἰς τοὺς ἐν τῇ Ἑλλάδι ὑπαλλήλους τῆς ἐταιρίας ταύτης καὶ διευθυνομένους εἰς τοὺς τόπους τοὺς ἀναφερομένους εἰς τὸ ἄρθρον 8, προτιθεῖσιν ὡς ἀκολουθῶς:

§ 1 Διὰ τὴν Κέρκυραν, Ἀργιστόλι καὶ Ζακύνθον πρὸς 6 Κρεῖτσάρια τὸ 1/2 λώτιον ἰσοδύναμον μὲ 7 1/2 γράμματα.

§ 2 Διὰ τὴν Ἀγκῶνα πρὸς 12 Κρεῖτσάρια τὸ 1/2 λώτιον.

Ἄρθρον 11. Ἡ ἐταιρία ἐλαττώνει τὸ ταχυδρομικὸν τέλος τῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῶν εἰς τὰ κατωθεν Τουρκικὰ μέρη ἀποστελλομένων γραμμάτων, τοῦτέστι μεταξὺ Ἑλλάδος, Μυτιλήνης, Χίου, Ἰοσμεῖ, Σμύρνης, Τενέδου, Δαρδανελίων, Καλλιπόλεως, Θεσσαλονίκης καὶ Κωνσταντινουπόλεως εἰς 6 κρεῖτσάρια τὸ ἥμισυ λώτιον. Ἡ διαβάθμισις τῆς διατιμῆσεως τοῦ ταχυδρομικοῦ τούτου τέλους, καθὼς καὶ τὰ ἄλλα τέλη, καὶ αἱ διαβαθμίσεις αὐτῶν, μένουσιν ὡς ὑρίσθησαν εἰς τὰ ἄρθρα 10, 12, καὶ 14 τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον 12. Τὸ πληρωθησόμενον τέλος ἀπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν ἐταιρίαν τοῦ Λόυδ διὰ τοὺς ἐσφραγισμένους φακέλους, τοὺς παραδιδόμενους εἰς τοὺς ἐν Ἑλλάδι πράκτορας τῆς ἐταιρίας, καὶ διευθυνομένους εἰς τὰ διάφορα μέρη τοῦ Βασιλείου τὰ ἀναφερομένα εἰς τὰ ἄρθρα 1, 2 καὶ 3 τοῦ ἀρθροῦ 1, καὶ περὶ τῶν ὁποίων ἔγινεν ἐπίσης μνεία εἰς τὸ ἄρθρον 9, προσδιορίζεται ἀνευ οὐδεμιᾶς διακρίσεως πρὸς 4 κρεῖτσάρια τὸ 1/2 λώτιον.

Ἄρθρον 13. Ὁ πινὰξ τῆς διαβαθμίσεως τοῦ δικαιώματος τῶν φακέλων τῶν περιεχόντων τὴν ἀλληλογραφίαν τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰ μέρη τ' ἀναφερόμενα εἰς τὰ ἄρθρα 10, 11, 12, 17 καὶ προσδιορίζονται ἀναλόγως μὲ τὸ ἔαρος των κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον, ἥτοι.

gers de quelque nation qu'ils soient, avec leurs hardes et effets personnels, à condition que les capitaines se soumettent dans tous les cas aux réglemens sanitaires, de douane et de police de ces ports concernant l'entrée et la sortie des voyageurs et des marchandises. Si, en vertu de l'article 3 de la présente Convention, on s'accordait à faire toucher plus tard les bateaux à vapeur du Lloyd à quelqu'autre port de la Grèce, il est entendu qu'ils y pourront faire également les opérations mentionnées dans le présent article.

Art. 7. Quant au mode de transport de la correspondance entre la Grèce et l'Autriche et à tous les détails y relatifs, on se conformera strictement aux dispositions des conventions existantes, ou qui seraient conclues dans l'avenir entre les deux respectables administrations des postes de la Grèce et de l'Autriche, sauf le changement de l'itinéraire.

Art. 8. La société du Lloyd prend l'engagement de faire transporter par ses paquebots les correspondances du Royaume de Grèce, en dépêche closes, pour Ancône, Corfou, Smyrne et Constantinople, et les autres points indiqués dans l'itinéraire annexé à la présente convention, et de ces différents pays pour la Grèce.

Art. 9. La société susdite s'engage en outre au transport de toutes les correspondances qui seront confiées à ces paquebots en dépêches closes, par les bureaux des postes des ports de la Grèce où ces paquebots doivent relâcher pour les bureaux des postes du même Etat.

Art. 10. Le prix à payer par l'administration des postes de Grèce à la société du Lloyd pour les dépêches closes remises aux agens en Grèce de la dite société et destinées pour les pays indiqués à l'art. 8, est fixé comme il suit.

§. 1° pour Corfou, Argostoli et Zante, à raison de six kreutzers pour un demi loth (ou 7 1/2 grammes).

§ 2° pour Ancône, à raison de douze kreutzers pour un demi loth.

Art. 11. La société du Lloyd accord la diminution de la taxe postale entre la Grèce et les ports turcs ci-après nommés, savoir entre la Grèce, Mitylène, Chio, Tchesmè, Smyrne, Ténédos, les Dardanelles, Callipoli, Salonique et Constantinople, à six kreutzers pour chaque lettre de demi loth; la progression de cette taxe, ainsi que les autres taxes et leurs progression, demeureront telles qu'elles se trouvent stipulées dans les articles 10, 12 et 14 de la présente Convention.

Art. 12. Le prix à payer par l'administration des postes de Grèce à la société de Lloyd pour les dépêches closes remises aux agens en Grèce de la dite société, et destinées pour les divers points du Royaume indiqués aux Nos 1, 2 et 3 de l'art. 1, et dont il est aussi fait mention à l'art. 9, est arrêté indistinctement à raison de quatre kreutzers pour un demi loth.

Art. 13. La progression de la taxe des paquets contenant les correspondances de la Grèce pour les pays indiqués aux articles 10, 11, 12, et 17 est fixée en raison de leur poids de la manière suivante, savoir:

1. Κατωτέρω του 1½ λωτίου μίαν φοράν τὸ δικαίωμα.
2. Ἀπὸ ἡμισυ λωτίου μέχρι ἐνὸς μίαν καὶ ἡμίσειαν φοράν τὸ δικαίωμα.
3. Ἀπὸ 1 λωτίου μέχρι ἐνὸς καὶ ἡμίσεως δύο φορές τὸ δικαίωμα.
4. Ἀπὸ 1 1½ μέχρι 2 λωτίων δύο καὶ ἡμισυ φορές τὸ δικαίωμα.
5. Καὶ οὕτω καθέξῃς ἀπὸ 1½ ἕως 12 λωτίων τὸ ἡμισυ τοῦ δικαίουματος περιπλέον.

Ἄρθρον 14. Τὸ τέλος τῶν ἐπὶ τῶν ἐφημερίδων, περιοδικῶν συγγραμμάτων, χαρτοδεμένων βιβλίων, φυλλαδίων, χάρτου μουσικῆς, καταλόγων, προγραμμάτων, ἀγγελιῶν καὶ εἰδοποιήσεων τυπωμένων, λιθογραφημένων, ἢ αὐτογράφων διευθυνόμενων ὑπὸ ταινίαν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα εἰς τοὺς διαφόρους λιμένας τοῦ Βασιλείου, ὅπου προσοριζόνται τ' αἰμοκίνητα τοῦ Λόυδ, καθὼς ἐπίσης καὶ τῶν διευθυνόμενων εἰς τὴν Τουρκίαν, εἰς τὰς Ἰονικὰς Νήσους, τὰς σημειούμενας εἰς τὸν προσηρητημένον εἰς τὴν παρούσαν σύμβασιν ὁδοπορικὸν πίνακα, εἰς τὴν Ἀγκῶνα καὶ τὸ Βρίνδιζι, προσδιορίζονται ἀπὸ ἑν κρεϊτσάριον τὸ φύλλον. Τὰ φύλλα ταῦτα θέλουσι παραδίδεσθαι ὑπὸ ταινίαν ἀπὸ τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα τοῦ Βασιλείου εἰς τοὺς ἐν Ἑλλάδι διαφόρους πράκτορας τῆς ἑταιρίας τοῦ Λόυδ, καὶ θέλουσι διευθύνεσθαι εἰς τὸν προδιορισμὸν τῶν, πληρονομένου τοῦ ῥηθέντος, τέλους τοῦ ἐνὸς κρεϊτσάριου δι' ἕκαστον φύλλον.

Ἄρθρον 15. Ἡ διευθυνσις τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος παραδίδουσα πάντα φάειλλον ἀλληλογραφίας ἢ ἐφημερίδων ὑποχρεῖται νὰ πληρῶνῃ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Λόυδ, τὸ ἀνάλογον τέλος τῶν ῥηθέντων φακέλλων κατὰ τὴν ἀνω ἑρῶ προσδιορισθεῖσαν διατίμησιν εἰς νομίσματα Γερμανικὰ (de convention), ἢ ἐν ἐλλείψει τούτων κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν ἀξίαν τῶν νομισμάτων τούτων.

Ἄρθρον 16. Ἡ ἑταιρία τοῦ Λόυδ ὑποχρεῖται ἐπίσης, ὅσα καὶ τὸ ζητήσει ἡ διευθυνσις τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος, νὰ δεχεται τὴν διὰ Ἑλλάδα ἀλληλογραφίαν τῆς Ἀγκῶνας εἰς ἐσφραγισμένους φακέλλους, καὶ χωρὶς νὰ ζητήσῃ τὴν προπληρωμὴν τοῦ δικαίουματος, τὸ ὅποιον θέλει πληρωθῇ ἀκολούθως ἀπὸ τὴν διευθυνσιν τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὰ διαζεύξεις τοῦ ἁρθροῦ 10 καὶ 13.

Ἄρθρον 17. Ἡ ἑταιρία τοῦ Λόυδ ὑποχρεῖται νὰ κανονίσῃ τὸ ἐπὶ τῆς ἀλληλογραφίας τέλος μεταξὺ Τεργέστης καὶ Ἑλλάδος ἀπὸ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν θέλει ἔμβει εἰς ἐνέργειαν ἡ παρούσα σύμβασις, εἰς τρόπον ὥστε νὰ πληρωθῇ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ τέλος 12 κρεϊτσάρια διὰ πᾶσαν ἀπλὴν ἐπιστολὴν 1½ λωτίου δι' ὅλα τὰ μέρη τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, ὅσα ἐπὶ σκεπτόνται τὰ αἰμοκίνητα τῆς ἑταιρίας ταύτης.

Εἰς περίστασιν δέ, καθ' ἣν ἀκολουθῶς ἤθλον ἐπενεχθῇ μεταξὺ τῶν ταχυδρομικῶν διευθύνσεων τῆς Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας τροποποιήσῃς τινὲς ἐπὶ τῆς διατιμῆσεως τῶν ἀποστελλομένων μεταξὺ Τεργέστης καὶ Ἑλλάδος γραμμάτων, ἐφημερίδων, ἢ ἄλλων ἐντύπων, περὶ ὧν γίνεται μνεία εἰς τὸ ἄρθρον 14, ἡ ἑταιρία τοῦ Λόυδ ὑποχρεῖται νὰ συμμορφωθῇ ἀκριβῶς μετὰ τὰ ἀποφασισθέντα παρὰ τῶν δύο διευθύνσεων τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας.

Ἄρθρον 18. Εἰς περίστασιν, καθ' ἣν ἡ ἑταιρία τοῦ Λόυδ ἤθελε λαβεῖ ἀκολουθῶς ἀνάγκην καὶ ἄλλης γῆς εἰς Καλαμάκιον ἢ Λουτράκιον, ἢ καὶ ἐπὶ τοῦ Ἰσθμοῦ, ἐκτὸς τῆς παραχωρηθείσης αὐτῇ, δυνάμει τοῦ ἁρθροῦ 17 τῆς ταχυδρομικῆς συστάσεως ἀπὸ 15/27 Ἀπριλίου 1843, διὰ νὰ ἀνεγείρῃ ἀποθήκας πρὸς ἐναποταμειύσιν τῶν γαιανθόων της, διὰ τὰς ἀνάγκας της κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν Κιβέρνησιν θέλει ἀμέσως παραχωρήσῃ εἰς τὴν ἑταιρίαν κατ' ἐκτίμησιν, σύμφωνα μετὰ τοὺς νόμους τοῦ Βασιλείου,

- 1° au dessous d'un demi loth, une fois le port ;
- 2° d'un demi loth à un, une fois et demi le port ;
- 3° d'un loth à un et demi, deux fois le port ;
- 4° d'un et demi à deux, deux fois et demi le port ;
- 5° et de demi loth en demi loth, la moitié du port en sus.

Art. 14. La taxe des journaux, gazettes, ouvrages périodiques, livres brochés, brochures, papier de musique, catalogues, prospectus, annonces et avis divers imprimés, lithographiés ou autographiés, qui seront expédiés sous bande, de la Grèce pour les autres ports du royaume visités par les paquebôts du Lloyd, et pour ceux destinés pour la Turquie, les îles Ioniennes indiquées dans l'itinéraire annexé à la présente convention, et Ancone et Brindisi, reste fixée à raison d'un kleutzer par feuille. Ces feuilles seront remises sous bande par les bureaux des postes du royaume aux divers agens en Grèce de la société du Lloyd, pour être expédiées à leurs destinations et au prix susindiqué d'un kreutzer par feuille.

Art. 15. L'administration des postes en Grèce, à la consignation de chaque paquet de correspondance ou de journaux, s'engage à payer aux agens du Lloyd le port relatif aux dits paquets suivant la règle ci-dessus tracée en monnaie de convention, ou à défaut d'après la valeur établie pour cette monnaie.

Art. 16. La société du Lloyd s'oblige en outre, toutes les fois que l'administration des postes de Grèce le lui demandera, de recevoir les correspondances d'Ancone pour la Grèce en dépêche closes sans exiger le port, bien entendu que, dans ce cas là, le port lui sera bonifié, sur le pied indiqué aux articles 10 et 13, par l'administration des postes grecques.

Art. 17. La société du Lloyd s'engage à maintenir le port de la correspondance entre Trieste et la Grèce, du jour où la présente convention sera mise à exécution, de manière à ce qu'une seule taxe égale (douze kreutzers par lettre simple d'un demi loth) soit payée dans tous les points du royaume de Grèce visités par ses paquebôts.

En cas que par la suite il serait établi, entre les deux respectables administrations des postes d'Autriche et de Grèce, une modification relativement à la taxe des lettres, journaux et autres imprimés indiqués à l'article 14, entre Trieste et la Grèce, la société du Lloyd s'engage à l'appliquer suivant le mode dont elle aura été arrêtée entre les deux administrations des postes de Grèce et d'Autriche.

Art. 18. Dans le cas que la société du Lloyd eût par la suite besoin d'un autre terrain à Calamaki ou à Loutraki, ou sur l'Isthme même de Corinthe, en outre de ceux qui lui ont été cédés en vertu de l'art. 17 de la convention postale du 15 (27) avril 1843, afin d'y établir des magasins pour le charbon de terre, voitures etc., le gouvernement grec lui accordera, au prix d'estimation selon les lois du Royaume, et immédiatement à côté de ses établissements, un strem-

πλησίον εἰς τὰ καταστήματα αὐτῆς ἐν στρέμμα εἰς Καλαμάκιον καὶ ἐν εἰς Λουτράκιον, ἢ δύο στρέμματα ἐπ' αὐτοῦ τοῦ Ἰσθμοῦ, ἐάν τὸ ζητήσῃ.

Ἄρθρον 19. Ἡ βασιλικὴ Κυβέρνησις χορηγεῖ ἐπίσης εἰς τὴν ἑταιρίαν τοῦ Λόυδ.

1. Πλήρη ἐλευθερίαν ὡς πρὸς τὴν ἀνέγερσιν τῶν ἀποθηκῶν τῆς καὶ ἀτέλειαν διὰ τὴν ξυλείαν καὶ τὸ λοιπὸν ἀναγκαῖον δι' αὐτὰς ὕλικόν.

2. Ἐλευθερίαν εἰσαγωγῆν τῶν ἀμαξῶν καὶ τῶν παντοφορέων τῶν προσδιορισμένων διὰ τὴν μετακόμισιν τῶν ἐπιβατῶν, τῆς ἀποσκευῆς, τῶν γροῦπων καὶ πραγματειῶν εἰς περίστασιν, καθ' ἣν ἡ ἑταιρία ἤθελεν ἀναγκασθῇ νὰ φροντίσῃ αὐτὴ ἡ ἰδία περὶ τῶν μέσων τούτων τῆς μεταφορᾶς κατὰ τὴν διάβασιν τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου.

3. Ἐλευθερίαν τοῦ νὰ κανονίσῃ κατὰ τὸν ἀρμοδιώτερον τρόπον τὴν ἄνω μνησθεῖσαν μεταφορὰν τῶν ἐπιβατῶν, ἀποσκευῆς, γροῦπων καὶ ἐμπορευμάτων.

4. Ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. θέλει διατηρῆσαι εἰς καλὴν κατάστασιν τὴν ἐπὶ τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου ὁδὸν, τὴν ὁποίαν θέλει ἀμέσως ἐπισκευάζει, ὅσας ἐφαρμὴ ἀπὸ τὴν κακοκαιρίαν.

5. Πᾶσα δυνατὴ εὐκολία θέλει χορηγεῖσθαι εἰς τὰς ἐργασίας τῶν τελωνείων, τῶν λιμεναρχείων καὶ ὑγειονομείων διὰ νὰ γίνηται ἡ διὰ τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης μεταφορᾶς μετὰ ταχύτητα καὶ χωρὶς διακοπῆν.

6. Τὰ πρὸς καταρτίσιν καὶ πρὸς ζωοτροφίαν ἀναγκαῖα, τῶν ὁποίων ἤθελε λαμβάνει χρεὶαν ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν τὸ εἰς τὴν Ἑλλάδα εὐρισκόμενον ἀτμοκίνητον καὶ τὰ ὁποῖα ἤθελε φέρει δι' αὐτὸ ἄλλο ἀτμοκίνητον τῆς ἑταιρίας, θέλουσι μεταβιβάζεσθαι ἀπὸ ἀτμοκινήτου εἰς ἄτμοκίνητον χωρὶς νὰ ὑπόκυνται εἰς κανὲν δικαίωμα, ἢ φόρον τελωνιακόν, ἢ ἄλλον ὁποιοῦνδήποτε.

Ἄρθρον 20. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς πλοιάρχους τῶν εἰρημνίων ἀτμοκινήτων, ὅσας προσομιζοῦνται εἰς Ἑλληνικὸν λιμὲν, καθὼς καὶ εἰς τοὺς ἐν Ἑλλάδι πράκτορας τοῦ Λόυδ, νὰ λαμβάνωσι καμμίαν ἐπιστολὴν ἐκτὸς τῶν παρὰ τῶν Ἑλληνικῶν ταχυδρομείων παραδιδωμένων. Ἐξαιροῦνται τοῦ ὅρου τούτου τὰ διπλωματικά καὶ πορτοφολικά ἔγγραφα, τὰ ἀνέχοντα εἰς τὴν Αὐστριακὴν Κυβέρνησιν, καθὼς ἐπίσης καὶ τὰ ἔγγραφα τῆς ὑπηρεσίας τῶν πρακτορῶν τῆς ἑταιρίας.

Ἄρθρον 21. Ἡ παρούσα σύμβασις ἰσχύει διὰ δέκα ἔτη.

Ἄρθρον 22. Οἱ ὅροι τοῦ ἁρθροῦ 5, 6 καὶ 19 τῆς παρούσης συμβάσεως θέλουσι ἐφαρμοσθῇ ἐπίσης καὶ εἰς τὰ ἀτυύπιοι, τοῖς ὁποῖς ἡ ἑταιρία τοῦ Λόυδ ἤθελεν ἀποφασίσαι νὰ σταθμεύσῃ εἰς Πειραιᾶ, ἢ εἰς ἄλλους λιμένας τῆς Ἑλλάδος, ἐπὶ τῷ κτηνῷ τοῦ νὰ ἐκασφαλίσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐν γένει ὑπηρεσίας, ἢ οὐ νὰ συστήσῃ νέας συγκοινωνίας, τὰς ὁποῖς ἡ ἑταιρία δυνάμεται τοῦ ἁρθροῦ 3 τῆς παρούσης συμβάσεως ἤθελε εἰσφέρειν, μετὰ προηγουμένην συνενόησιν μετὰ τῆς γενικῆς διεύθυνσεως τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 23. Ἡ παρούσα σύμβασις θέλει ἐπικυρωθῇ ἀπ' ἐνός μέρους, ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν, καὶ ἀπ' ἑτέρου ἀπὸ τὸ οἰκονομικὸν συμβούλιον τῆς ἑταιρίας τοῦ Λόυδ.

Αἱ ἐπικυρώσεις θέλουσι ἀνταλλαχθῇ εἰς Ἀθήνας, εἰς τὸ διάστημα δύο μηνῶν ἢ καὶ ταχύτερον, ἀν τοῦτο ᾗται δυνατόν, καὶ θέλει ἔμβει εἰς ἐνέργειαν τὸ πολὺ εἰς τὸ διάστημα τῶν τριῶν μέχρι τῶν πέντε ἐβδομάδων μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν ἐπικυρώσεων.

Πρὸς πίστιν τῶν ἀνωτέρω οἱ δύο συντάξαντες τὴν παρούσαν σύμβασιν, ὁ κύριος γενικὸς διευθυντὴς τῶν ταχυδρομείων τοῦ

me à Calamaki, et un stremme à Loutraki, ou bien deux stremmes sur l'Isthme même de Corinthe, si elle eût à le demander.

Art. 19. Le gouvernement du Roi accorde en outre à la société du Lloyd:

1°. Liberté entière dans l'érection de ses magasins, et franchise de tout droit pour le bois de construction et autres matériaux à ce nécessaires ;

2°. Libre introduction des voitures et fourgons pour le transport des voyageurs, leurs effets, groupes et marchandises, dans le cas où la société serait obligée de pourvoir elle même à ces moyens de transport pour la traversée de l'Isthme de Corinthe ;

3°. Main libre de régler de la manière la plus convenable les transports susmentionnés des voyageurs, effets, groupes et marchandises ;

4°. Maintien de la route de l'Isthme de Corinthe en bon état de la part du gouvernement de Sa Majesté Hellénique et réparation immédiate des dégâts que le mauvais temps pourrait y causer ;

5°. Toutes les facilités possibles dans les opérations de la douane, port et santé afin que le transport par mer et par terre puisse se faire avec promptitude et sans interruption.

6°. Les objets de gréement et de provisions de bouche dont le bateau de station pourrait de temps en temps avoir besoin, et qu'un autre de la société lui apporterait, pourront être transbordés sur le dit bâtiment de station sans être soumis à aucun droit ou taxe de douane ou autre.

Art. 20. Il est défendu aux capitaines des paquebots susmentionnés, pendant leur relâche dans les ports de la Grèce, ainsi qu'aux agents du Lloyd, de recevoir aucune lettre en dehors des dépêches qui leur seront remises par les bureaux de l'office grec, excepté toutefois des dépêches diplomatiques et consulaires regardant le gouvernement d'Autriche et celles de service d'agents de la dite société.

Art. 21. La présente convention sera en vigueur pendant dix ans à dater du jour de sa signature.

Art. 22. Il est entendu que les stipulations des articles 5, 6, et 19 de la présente convention seront appliquées aussi aux pyroscaphes que la société serait par la suite dans le cas de faire stationner au Pirée ou dans d'autres ports du Royaume, soit dans le but de garantir l'exécution du service en général, soit pour établir de nouvelles communications que la société, suivant l'article 3 de la présente Convention mettrait en activité après une entente préalable avec la Direction générale des postes helléniques.

Art. 23. La présente Convention sera ratifiée d'une part par le Ministère Royal Hellénique de l'intérieur et d'autre part par le Conseil d'Administration de la Société du Lloyd ; les ratifications en seront échangées à Athènes dans le délai de deux mois, ou plutôt si faire se peut, et elle sera mise en exécution, au plus tard dans le délai de trois à cinq semaines après l'échange des ratifications.

En foi de quoi, les deux contractans de la présente Convention, M^r. le Directeur de l'Administration générale des

Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ Κύριος ἐπίτροπος τῆς ἐταιρίας τοῦ Λόυδ ὑπέγραψαν αὐτὴν καὶ ἐπέθεσαν τὰς σφραγίδας τῶν.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Νοεμβρίου (8 Δεκεμβρίου) 1850.

postes du royaume de Grèce et M^r. le fondé de pouvoirs de la Société du Lloyd, l'ont signée et y ont apposé leurs sceaux.

Fait en double à Athènes le 26 Novembre (8 Décembre) 1850.

(Τ. Σ.) Φ. ΙΒΙΤΣ.

(Τ. Σ.) Γ. ΣΚΟΥΦΟΣ.

(L. S.) F. IVICH.

(S. L.) G. SCOUFOS.

Ἡμεῖς Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος Ὁθωνος.

Θεωροῦντες τὴν σύμβασιν τὴν ὑπογραφεῖσαν ἐν Ἀθήναις τὴν 26 Νοεμβρίου 1850 ε. π. ἀφ' ἐνὸς μὲν μέρους ὑπὸ τοῦ Κυρίου Γεωργίου Σκούφου γενικοῦ διευθυντοῦ τῶν ταχυδρομείων τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, ἀντιπροέδρου ἤδη τῆς Βουλῆς, δεόντως πρὸς τοῦτο ἐπιτετραμμένου, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὑπὸ τοῦ Κυρίου Φορτουάτου Ἰβίτς πράκτορος ἐν Ἀθήναις, πληρεξουσίου τῆς ἀτμοπλοικῆς ἐταιρίας τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ καὶ Βασιλικοῦ Αὐστριακοῦ Λόυδ προνομιούχου, εἰς Τεργέστην, ἐφωδιασμένου ὡσαύτως μὲ τ' ἀναγκαῖα πληρεξούτια ἔγγραφα, συγκειμένην ἐξ ἄρθρων εἴκοσι τριῶν καὶ ἀρχομένην ἐκ τῶν λέξεων « ὁ Κύριος Γεώργιος Σκούφος καὶ τελειόνουσαν διὰ τῶν λέξεων » ἐπέθεντο τὰς σφραγίδας τῶν.

Θεωροῦντες τὸ ἀπὸ 25 Νοεμβρίου 1850 ε. π. Βασιλικὸν Διάταγμα, δι' οὗ εἰμῶθα ἐπιτετραμμένοι νὰ ἐγκρίνωμεν καὶ ἐπικυρώσωμεν αὐτὴν μετὰ τὴν ὑπὸ τε τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας χορηγηθησομένην συγκατάθεσιν.

Θεωροῦντες τελευταῖον ὅτι ἡ τε Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία συνήνεσαν πρὸς τοῦτο κατὰ τὸ ἄρθρον 25 τοῦ Συντάγματος.

Ἐγκρίνομεν καὶ ἐπικυροῦμεν τὴν μνησθεῖσαν σύμβασιν διὰ τῆς παρούσης πράξεώς μας, ἀνταλλαχθησομένης δι' ἐκείνης, ἥτις θέλει στυλῇ ἐπὶ τούτῳ ἐκ μέρους τῆς διευθύνσεως τῆς ἐν Τεργέστη ἐταιρίας τοῦ Λόυδ, ἐπιφυλαττομένου πάντοτε τοῦ δικαιώματος εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα τοῦ ν' ἀνακαλέσῃ τὴν ἔγκρισίν Του ἐν περιπτώσει ἀβετήσεως ὁρου τινὸς τῆς συμβάσεως ταύτης τῆς ἐταιρίας Λόυδ.

Πρὸς πίστωσιν τούτου ὑπεγράψαμεν τὴν παρούσαν ἐπιθέσαντες τὴν σφραγίδα τοῦ ὑπουργείου.

Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις τὴν 11 Ἀπριλίου 1852.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργός

(Τ. Σ.)

Α. Σ. ΔΑΝΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΕΟΣ ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΩΝ ΤΟΥ ΑΥΣΤΡΙΑΚΟΥ ΛΟΥΔ

Διὰ τὴν σύστασιν νέας ἐβδομαδιαίας συγκοινωνίας μεταξὺ τῶν Ἰονίων νήσων καὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ διὰ τὴν συντομίαν τῶν μεταξὺ Τεργέστης καὶ Κωνσταντινουπόλεως ταξειδιῶν.

Γ'. ΓΡΑΜΜΗ

Ἀπὸ Τεργέστην διὰ τῆς Ἀγκῶνας, Μπρίνδεξι, Κερκυρας, Πάτρων, Αἰγίου καὶ Λουτρακίου ἐν τῷ Κορινθιακῷ Κόλπῳ καὶ ἐκτεθεῖν (μετὰ τὴν διαβάσιν τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου) ἀπὸ Καλαμάκι εἰς Ἀθήνας (Πειραιᾶ).

Α ν α χ ω ρ ῆ τ ι ς

Τὸ ατμ κί- νητον	Α ν α χ ω ρ εῖ ἀ π ὸ				Φ θ ἄ ν ε ι εἰ ς			
Τεργέστην	Ἐκαστον δεκαπενθήμε.	τὴν δευτέραν	7	Ἰαννουα. 1850	Ἐκαστον δεκαπενθήμε.	Τρίτην	8	Ἰαννουα. 1850
Ἀγκῶνα	»	»	»	»	»	Πέμπτην	10	»
Μπρίνδεξι	»	»	»	»	»	Παρασκευὴν	11	»
Κερκυραν	»	»	»	»	»	Σάββατον	12	»
Ἀργυστόλι	»	»	»	»	»	Σάββατον	12	»
Ζάκυνθον	»	»	»	»	»	Σάββατον	12	»
Πάτρας	»	»	»	»	»	Κυριακὴν	13	»
Λουτράκι	»	»	»	»	»	»	»	»

Ἀπὸ Λουτράκιον διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου εἰς Καλαμάκιον τὴν δευτέραν ἐκάστου δεκαπενθημέρου ἀπὸ τῆς 31 Δεκεμ. 1849. Ἀπὸ Καλαμάκιον τὴν δευτέραν ἐκάστου δεκαπενθημέρου ἀπὸ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1849. εἰς τὸν Πειραιᾶ ἐπίσης τὴν δευτέραν ἐκάστου δεκαπενθημέρου ἀπὸ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1849.

Ἀφίξεις

Τὸ ἀτμοκίνητον	Ἀναχωρεῖ ἀπὸ	Φθάνει εἰς
	Πειραιᾶ τὴν δευτέραν ἐκάστου δεκαπενθημέρ. ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1849.	Εἰς Καλαμάκιν τὴν αὐτὴν ἡμέραν.
	Καλαμάκιν διὰ ξηρᾶς διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου.	Εἰς Λουτράκιν τὴν δευτέραν ἐκάστου δεκαπενθημέρου ἀπὸ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1849,
	Λουτράκιν τὴν δευτέραν ἐκάστου δεκαπενθημέρου ἀπὸ 14 Ἰανουαρίου 1850.	Τὴν Τρίτην ἐκάστου δεκαπενθ. ἀπὸ 15 Ἰανουαρ. 1850
Πάτρας	Τρίτην ἐκάστου δεκαπενθ. ἀπὸ τῆς 15 Ἰανουαρ. 1850.	» Τρίτην » » 15 » »
Ζάκυνθον	Τετάρτην » » 16 » »	» Τετάρτην » » 16 » »
Ἀργοστόλι	Τετάρτην » » 16 » »	» Πέμπτην » » 17 » »
Κέρκυρα	Πέμπτην » » 17 » »	» Παρασκευὴν » » 18 » »
Μπρίνδεζι	Παρασκευὴν » » 18 » »	» Κυριακὴν » » 20 » »
Ἀγκῶνα	Κυριακὴν » » 20 » »	» Δευτέραν » » 21 » »
Τεργέστην	» » » » » »	

II. ΓΡΑΜΜΗ.

Ἀπὸ Τεργέστην διὰ Κερκύρας, Σύρου (διὰ πλαγίας γραμμῆς εἰς Ἀθήνας), Σμύρνης καὶ Κωνσταντινουπόλεως.

Ἀναχωρήσεις

Τὸ ἀτμοκίνητον	Ἀναχωρεῖ τὴν	Φθάνει εἰς
Τεργέστην	Ἐκάστην Πέμπτην	Ἐκάστην Κυριακὴν
Κέρκυραν	» Κυριακὴν	» Δευτέραν
Ζάκυνθον	» Δευτέραν	» Τρίτην
Σύρον	» Τετάρτην	» Πέμπτην
Σμύρνην	» Παρασκευὴν	» Σάββατον
Ἑλλήσποντον	» Σάββατον	» Κυριακὴν
Κωνσταντινούπολιν		

Ἀφίξεις

Τὸ ἀτμοκίνητον	Ἀναχωρεῖ ἀπὸ	Φθάνει εἰς
Κωνσταντινούπολιν	Ἐκάστον Σάββατον	Ἐκάστην Κυριακὴν
Ἑλλήσποντον	» Κυριακὴν	» Δευτέραν
Σμύρνην	» Δευτέραν	» Τρίτην
Σύρον	» Τετάρτην	» Πέμπτην
Ζάκυνθον	» Πέμπτην	» Παρασκευὴν
Κέρκυραν	» Παρασκευὴν	» Δευτέραν
Τεργέστην		

III. ΓΡΑΜΜΗ

Πρὸς συνένωσιν τῆς I' καὶ τῆς II' γραμμῆς.

Ἀναχωρήσεις	Ἀφίξεις
Ἀπὸ Πειραιᾶ ἐκάστην τρίτην	Εἰς Σύρον ἐκάστην τετάρτην
Ἀπὸ Σύρον ἐκάστην τετάρτην	Εἰς Πειραιᾶ ἐκάστην πέμπτην

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 23.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 8 Ιουλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ τῆς Ταχυδρομικῆς συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν ταχυδρομείων καὶ τῆς εταιρίας τοῦ Αὐστριακοῦ Λόυδ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν μεταξὺ τοῦ Ἡμετέρου Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν ταχυδρομείων καὶ τοῦ πληρεξουσίου τῆς εταιρίας τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Λόυδ συνολογηθεῖσαν ταχυδρομικὴν σύμβασιν κατὰ τὴν 26 Νοεμβρίου (8 Δεκεμβρίου) 1850.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν ὑπ' ἀριθ. ΡΗΘ'. τῆς 26 Ἰουνίου π. μ. νόμον περὶ ταχυδρομικῶν τελῶν τῶν διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς μνησθείσης εταιρίας πεμπιμένων ἐπιστολῶν, ἐφημερίδων καὶ δειγμάτων ἐμπορείας, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάττομεν.

α.) Ἐκαστος δύναται νὰ ἀποστέλλῃ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐπιστολάς, δείγματα ἐμπορείας καὶ ἐφημερίδας διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς εταιρίας τοῦ Αὐστριακοῦ Λόυδ, ἀλλ' ἢ προπληρωμῇ τοῦ ταχυδρομικοῦ τέλους αὐτῶν, ὡς καὶ τῶν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὴν Ἑλλάδα πεμπιμένων εἶναι προαιρετικὴ, τοῦτέστι δύνανται κατ' ἀρέσκειαν νὰ προπληρώσωσι τὸ ἀνήκον ταχυδρομικὸν τέλος οἱ ἐπιστέλλοντες, ἢ νὰ καταλείπωσιν αὐτὸ εἰς χάρος τοῦ πρὸς ὃν διευθύνεται· δύναται ὡσαύτως ἕκαστος νὰ διευθύνῃ ἐπιστολάς ἐπὶ συστάσει, ἀλλ' αὗται θέλουσι διατιμᾶσθαι μὲ τὸ διπλοῦν τοῦ συνήθους ταχυδρομικοῦ τέλους, τὸ ὅποσον θέλει προκαταβάλλεσθαι εἰς τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα τῆς παραδόσεως.

β.) Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου 1836 ἡμετέρου Διατάγματος ἐνεργουμένη διαβάθμισις ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὰς ἀναφερομένας εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐπιστολάς.

γ.) Φάκελλοι ἐμπερικλείοντες δείγματα ἐμπορευμάτων διατιμῶνται ὡς καὶ αἱ συνήθεις ἐπιστολαί.

δ.) Τὸ ταχυδρομικὸν τέλος τῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος πεμπιμένων εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ τ' ἀνάπαλιν ὑπὸ ταινίαν ἐφημερίδων καὶ λοιπῶν ἐντύπων θέλει προπληρῶνεσθαι πάντοτε.

ε.) Ἐκτὸς τοῦ ταχυδρομικοῦ τέλους τοῦ ὀριζομένου διὰ τοῦ ΡΗΘ'. Νόμου θέλει εἰσπράττεσθαι καὶ τὸ ἀνήκον ἐσωτερικὸν συμφώνως μὲ τὰς ἐγγυήσεις διατιμήσεις.

ς.) Αἱ ἐκ τῆς Ἑλλάδος πεμπόμεναι ἐπιστολαὶ κλ. εἰς τ' ἀναφερόμενα μέρη εἰς τὸ ἄρθρον α. τοῦ παρόντος Διατάγματος θέλουσι παραδίδεσθαι εἰς κλειστοὺς φακέλλους ἀπὸ τὰ ἁρμοδία ταχυδρομικὰ γραφεῖα εἰς τοὺς ἀνήκοντας πράκτορας τῆς εταιρίας Λόυδ ἐπὶ πληρωμῇ τοῦ τέλους κατὰ λόγον τοῦ βάρους καὶ τῆς ἀποστάσεως τοῦ τόπου, πρὸς ὃν διευθύνονται, συμφώνως μὲ τὴν εἰς τὰ ἄρθρα 13 καὶ 14 τῆς συμβάσεως ὀριζομένην διατίμωσιν καὶ διαβάθμισιν· ἡ παράδοσις καὶ πληρωμὴ θέλει γίνεσθαι ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς.

ζ.) Τὸ παρὸν Διάταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τῆς ἐνδεκάτης τοῦ τρ. μηνός, ὅτε ἀκυροῦνται ὅλαι αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς αὐτὸ διατάξεις.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Αθήναις, τὴν 2 Ἰουλίου 1852.

Ο Θ Ω Ν

Α. Σ. ΔΑΝΟΠΟΥΛΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς Ταχυδρομικῆς Συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ταχυδρομείων καὶ τῆς εταιρίας τοῦ Αὐστριακοῦ Λόυδ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν μεταξὺ τοῦ Ἡμετέρου Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ταχυδρομείων καὶ τοῦ πληρεξουσίου τῆς εταιρίας τοῦ Αὐστριακοῦ Λόυδ συνολογηθεῖσαν ταχυδρομικὴν σύμβασιν κατὰ τὴν 26 Νοεμβρ. (8 Δεκεμβρίου) 1850.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν ὑπ' ἀριθ. ΡΗΘ'. τῆς 26 Ἰουνίου π. μ. Νόμον περὶ Ταχυδρομικῶν τελῶν τῶν διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς μνησθείσης εταιρίας πεμπιμένων ἐπιστολῶν, ἐφημερίδων, καὶ δειγμάτων ἐμπορείας, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάττομεν.

α.) Ἐκαστος δύναται ν' ἀποστέλλῃ ἐπιστολάς, δείγματα ἐμπορείας καὶ ἐφημερίδας ἐκ τῆς Ἑλλάδος διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς εταιρίας τοῦ Αὐστριακοῦ Λόυδ εἰς Μιτυλήνην, Χίον, Τεσμεν, Σμύρνην, Ἰένειον, Λαοδανέλλια, Κιλλίπολιν, Θέσσαλονικην, Κέρκυραν, Ἀργιστόλιον, Ζάκυνθον, Ἀγκῶνα, καὶ Βρίνδιζι, ἀλλὰ μόνον ἐπὶ τῇ προπληρωμῇ τοῦ νενομισμένου ταχυδρομικοῦ τέλους εἰς τὸ ταχυδρομικὸν γραφεῖον τῆς παραδόσεως.

β.) Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου 1836 ἡμετέρου Διατάγματος προσδιωρισμένη διαβάθμισις ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὰς ἀναφερομένας εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐπιστολάς.

γ.) Ἐκτὸς τοῦ ταχυδρομικοῦ τέλους τοῦ ὀριζομένου διὰ τοῦ ΡΗΘ'. Νόμου θέλει εἰσπράττεσθαι ἐκ μέρους τῶν Ἑλληνικῶν ταχυδρομείων καὶ τὸ ἀνήκον ἐσωτερικὸν ταχυδρομικὸν τέλος διὰ τὴν διέλευσιν τῶν ἐπιστολῶν καὶ λοιπὰ ἀπὸ τὸ ταχυδρομεῖον τῆς παραδόσεως· μέχρι τοῦ ταχυδρομείου τῆς ἐξόδου συμφώνως μὲ τὰς ἐγγυήσεις διατιμήσεις.

δ.) Αἱ διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τοῦ Λόυδ μετακομιζόμεναι ἐπιστολαί, ἐφημερίδες καὶ λοιπὰ ἐντυπα παραδίδονται εἰς τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα τοῦ Βασιλείου ἐλευθερὰ παντὸς διαπονητοῦ τέλους· ὑπαβάλλονται δὲ μόνον εἰς τὴν διὰ τῶν ἐγγυήσεων ὀριζομένην πληρωμὴν, ἥτις καταβάλλεται ἀπὸ τοὺς παραλήπτορας.

ε.) Φάκελλοι ἐμπερικλείοντες δείγματα πραγματικῶν διατιμῶνται ὡς καὶ αἱ συνήθεις ἐπιστολαί.

5'.) Αἱ ἐκ τῆς Ἑλλάδος πεμπόμεναι ἐπιστολαὶ κλπ. εἰς τὰ ἀναφερόμενα μέρη εἰς τὸ α'. ἄρθρον τοῦ παρόντος διατάγματος θέλουν παραδίδεσθαι εἰς κλειστοὺς φακέλλους ἀπὸ τὰ ἀρμοδια ταχυδρομικὰ γραφεῖα πρὸς τοὺς ἀρμοδίους πράκτορας τῆς ἐταιρίας ἐπὶ πληρωμῇ τοῦ τέλους κατὰ λόγον τοῦ θάρους καὶ τῆς ἀποστάσεως τοῦ τόπου πρὸς ὃν διευθύνεται συμφώνως μὲ τὴν εἰς τὰ ἄρθρα 13 καὶ 14 τῆς συμβάσεως ὀριζομένην διατίμησιν καὶ διαβάθμισιν.

Ἡ παράδοσις καὶ πληρωμὴ θέλει γίνεσθαι ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς.

Τὸ παρὸν διάταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τῆς 11 τοῦ τρέχοντος μηνός, ὅτε ἀκυροῦνται ὅλαι αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς αὐτὸ διατάξεις.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργῶν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Ἰουλίου 1852.

Ο Θ Ω Ν

Α. Σ. ΔΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 24.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 10 Ἰουλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀποδημίας τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω : Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀποφασίσαντες νὰ ἀπέλθωμεν ἐκτὸς τοῦ ἡμετέρου Βασιλείου ἐπὶ τινα χρόνον πρὸς χρῆσιν ἱαματικῶν ὑδάτων, καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸν ἀπὸ 28 Ἰουλίου 1850 περὶ Ἀντιβασιλείας Νόμον, ἀναθέτομεν τὰ τῆς Ἀντεβασιλείας ἔργα εἰς τὴν Βασίλισσαν Ἀμαλίαν, τὴν πολυπόθητον ἡμῶν σύζυγον, διαρκούσης τῆς ἡμετέρας ἀπουσίας.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὁ καὶ Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν, θέλει προσυπογράψει καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν Διάταγμα, συγχρόνως δὲ θέλει τὸ φέροι καὶ εἰς γνῶσιν τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἀθῆναι, τὴν 8 Ἰουλίου 1852.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 25.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 10 Ἰουλίου.

ΝΟΜΟΣ Σ'.

Περὶ Ἐπισκοπῶν καὶ Ἐπισκόπων καὶ περὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου τελοῦντος Κλήρου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω : Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Ἐπισκοπῶν καὶ τῆς διαιρέσεως αὐτῶν.

Ἄρθρον Α'. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν τῷ Βασιλείῳ Ἐπισκοπῶν προσδιορίζεται εἰς εἰκοσιτέσσαρας.

Ἄρθρον Β'. Αἱ Ἐπισκοπαὶ εἰσὶν αἱ ἑξῆς.

Α. Ἐν τῷ νομῷ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας δύο.

α) Ἡ Ἐπισκοπὴ Ἀθηνῶν, περιλαμβάνουσα τὰς ἐπαρχίας Ἀττικῆς, Μεγαρίδος καὶ Λιγίνης.

β) Ἡ Ἐπισκοπὴ Θηβῶν καὶ Λεβαδείας, περιλαμβάνουσα τὰς ὁμωνύμους ἐπαρχίας.

β'. Ἐν τῷ νομῷ Εὐβοίας δύο.

α) Ἡ Ἐπισκοπὴ Χαλκίδος, περιλαμβάνουσα τὰς ἐπαρχίας Χαλκίδος καὶ Εὐρωχίου, μὲ τὰς νήσους Σκιάθον, Σκόπελον καὶ Ἀλόνησον.

β) Ἡ Ἐπισκοπὴ Καρυστίας, περιλαμβάνουσα τὴν ὁμωνύμην ἐπαρχίαν καὶ τὴν νῆσον Σκῦρον.

γ'. Ἐν τῷ νομῷ Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος δύο.

α) Ἡ Ἐπισκοπὴ Φθιώτιδος, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Φθιώτιδος καὶ Λοκρίδος.

β) Ἡ Ἐπισκοπὴ Φωκίδος, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Παρνασσίδος καὶ Δωρίδος.

Δ. Ἐν τῷ νομῷ Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας δύο.

α) Ἡ Ἐπισκοπὴ Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Μεσολογγίου, Γαιωνίας, Βονίτσης, Ξηρομέρου καὶ Βάλτου.

β) Ἡ Ἐπισκοπὴ Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας, περιέχουσα τὰς ὁμωνύμους ἐπαρχίας.

Ε. Ἐν τῷ νομῷ Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας τρεῖς.

α) Ἡ Ἐπισκοπὴ Ἀργολίδος περιλαμβάνουσα τὰς ἐπαρχίας Ναυπλίας καὶ Ἀργους.

β) Ἡ Ἐπισκοπὴ Κορινθίας, συγκεκριμένη ἐκ τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας.

γ) Ἡ Ἐπισκοπὴ Ἰδρας καὶ Σπετσῶν, περιλαμβάνουσα τὰς ἐπαρχίας Ἰδρας, Σπετσῶν, Ἑρμιονίδος καὶ Τροιζηνίας.

Σ'. Ἐν τῷ νομῷ Ἀχαΐας καὶ Ἠλείδος δύο.

α) Ἡ Ἐπισκοπὴ Πατρῶν καὶ Ἠλείας, περιέχουσα τὰς ὁμωνύμους ἐπαρχίας.

β) Ἡ Ἐπισκοπὴ Καλαβρυτῶν καὶ Αἰγιαλείας, περιέχουσα τὰς ὁμωνύμους ἐπαρχίας.

Ζ'. Ἐν τῷ νομῷ Ἀρκαδίας δύο.

α) Ἡ Ἐπισκοπὴ Μαντινείας καὶ Κυνουρίας, συγκεκριμένη ἐκ τῶν ὁμωνύμων ἐπαρχιῶν.

Η'. Ἐν τῷ νομῷ Μεσσηνίας δύο.

α) Ἡ Ἐπισκοπὴ Μεσσηνίας, συγκειμένη ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν Μεσσηνίας, Καλαμών καὶ Πυλίας.

β') Ἡ Ἐπισκοπὴ Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας, συγκειμένη ἐκ τῶν ὁμωνύμων ἐπαρχιῶν.

γ') Ἐν τῷ νομῷ Λακωνίας τρεῖς.

α) Ἡ Ἐπισκοπὴ Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης, περιλαμβάνουσα τὰς ἐπαρχίας Λακεδαιμόνιος καὶ Ἐπιδάφου Λιμηρᾶς.

β') Ἡ Ἐπισκοπὴ Γυθείου, συγκειμένη ἐκ τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας.

γ') Ἡ Ἐπισκοπὴ Οἰτύλου, συγκειμένη ἐκ τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας.

δ') Ἐν τῷ νομῷ Κυκλάδων τέσσαρες.

α) Ἡ Ἐπισκοπὴ Σύρου καὶ Τήνου, περιέχουσα τὰς ἐπαρχίας Σύρου, Τήνου καὶ Μήλου.

β') Ἡ Ἐπισκοπὴ Ἀνδρου καὶ Κέας, περιέχουσα τὰς ὁμωνύμους ἐπαρχίας.

γ') Ἡ Ἐπισκοπὴ Νάξου, συγκειμένη ἐκ τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας.

δ') Ἡ Ἐπισκοπὴ Θήρας, συγκειμένη ἐκ τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας.

Διὰ Βασιλικῷ Διατάγματος θέλει προσδιορισθῇ ἡ εἶδος ἐκάστης Ἐπισκοπῆς, μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ τῶν Ἐπισκόπων καὶ τῶν καθηκόντων αὐτῶν.

Ἄρθρον Γ'. Ἐκάστη Ἐπισκοπὴ ἔχει ἴδιον Ἐπίσκοπον.

Ὁσάκις ἐπέλθῃ ἀνάγκη νὰ χειροτονηθῇ Ἐπίσκοπος ψηφίζονται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τρεῖς ἐκ τῶν Κληρικῶν, πολιτῶν Ἑλλήνων, τῶν ἐχόντων ὀρθῶς καὶ ὑγιεῶς περὶ τὴν πίστιν, καὶ διακεκριμένων ἐπὶ συνέσει, καὶ εἰς ἀνεπιλήπτῳ καὶ παιδείᾳ ἐκκλησιαστικῇ.

Τῶν οὕτω ψηφισθέντων τριῶν τὸ ὄνομα ὑποβάλλονται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εἰς τὸν Βασιλέα διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὃ δὲ Βασιλεὺς φέρει τὴν ἐγκρίσιν του ἐπὶ τὸν ἐν ἐξ αὐτῶν.

Ἡ ἐγκρίσις τοῦ Βασιλέως ἀνακοινούται εἰς τὴν Ἱεράν Σύνοδον, καὶ παρ' αὐτῆς τελούνται τότε ἐπὶ τὸν ἐκλεγμένον τὰ νενομισμένα ἐκκλησιαστικῶς, κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον.

Πέμπεται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τὸ μήνυμα πρὸς τὸν ἐκλεγμένον, καὶ οὗτος διδίδει ἐνώπιον αὐτῆς τὴν περὶ τῆς ἀποδοχῆς τῆς Ἐπισκοπῆς, ἐν ᾗ χειροτονήσεται Ἐπίσκοπος, διαβεβαίωσιν αὐτοῦ, ἔχουσαν οὕτως.

« Ἐπειδὴ διὰ τῆς ψήφου τῶν θεῶν ὁδηγηθέντων ἁγίων Ἀρχιερέων τῶν συγκροτούντων τὴν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐψηφίσθη ὁ ἐλάχιστος ἐγὼ, ὡς ἄξιος τοῦ ὑψηλοῦ καὶ θεοῦ λειτουργήματος τῆς Ἀρχιερωσύνης, ὅπως κατασταθῶ Μητροπολίτης (Ἀρχιεπίσκοπος ἢ Ἐπίσκοπος) τῆς ἁγιωτάτης Μητροπόλεως (Ἀρχιεπισκοπῆς ἢ Ἐπισκοπῆς) Ν..... καὶ ἐτυχον τῆς τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως ἡμῶν ἐγκρίσεως, πειθόμαι τῷ θεῷ βουλῇματι, καὶ δέχομαι τὴν ποιμαντορίαν τῆς Μητροπόλεως (Ἀρχιεπισκοπῆς ἢ Ἐπισκοπῆς) ταύτης, διαβεβαίων διατηρῆσαι ἀκραιφνῶς τὰ ἱερὰ καθήκοντα τῆς ἡς ἀναδέχομαι ἱεραρχίας, καὶ ποιμάνει θεοφιλῶς τὸ λογικὸν ποίμνιον τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ ἡμῶν εἰς νομὰς σωτηρίους τῆς εὐαγγελικῆς χάριτος, καὶ διαμῆναι πιστὸς εἰς τὸν φιλόχριστον ἡμῶν Βασιλέα καὶ Κυριάρχον, καὶ ἀκατάγνωστος διὰ τῆς θείας χάριτος εἰς πάντα τὰ Ἀρχιερατικά καθήκοντα. »

Ἡ διαβεβαίωσις αὕτη τοῦ ὑποψηφίου, γεγραμμένη ἐν τῷ ἱερῷ Κώδικι τῶν ὑπομνημάτων, ὑπογράφεται παρὰ τοῦ ἰδίου ἐπομένως προχειρίζεται κατὰ τὰς κανονικὰς καὶ ἐκκλησιαστικὰς

διατάξεις Ἐπίσκοπος τῆς ἡς ἔλαχεν Ἐπισκοπῆς· μετὰ δὲ τὴν χειροτονίαν ἐπικυροῦται καὶ διὰ Βασιλικῷ διατάγματος, ὅπως ἀναγνωρίζεται τοιοῦτος παρὰ τῶν ἐν τῷ Βασιλείῳ Ἀρχόν. Πρὶν ἢ ἀναλάβῃ δὲ τὰ Ἀρχιερατικά καθήκοντά του, διαβεβαίωσιν τὴν πίστιν αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως διὰ τῆς ἐξῆς προσφω- νήσεως.

« Μεγαλειότατε Βασιλεῦ! Διαβεβαίω ἐπὶ τῇ ἀρχιερωσύνῃ μου, ὅτι ἀείποτε διατελῶν πιστὸς εἰς τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα, τὸν Βασιλέα καὶ Κυριάρχον μου, καὶ εὐπειθὴς εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τοῦ Βασιλείου, καταβαλὼν πᾶσαν σπουδὴν σὺν πάσῃ δυνάμει, ἵνα ἐκπληρῶ τῇ θείᾳ χάριτι πάντα τὰ Ἀρχιερατικά καθήκοντα τῆς πνευματικῆς ποιμαντορίας τοῦ κατὰ τὴν κληρωθείσάν μοι Ἐπισκοπῆν πιστοτάτου Σοι λαοῦ· καὶ μάρτυρα ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τῆς διαβεβαίωσέως ταύτης αὐτὸν τὸν Ὑψιστον Θεόν, ὃς δόξῃ τῇ Ὑμετέρᾳ Μεγαλειότητι ζῶν πολυχρόνιον ἐν ἁγρᾷ ὑγιείᾳ, διατηρεῖ δὲ τὴν Ὑμετέραν Βασιλείαν ἀδιάσειστον, εὐδαιμονοῦσαν, αὐξάνουσαν καὶ κρατυνομένην εἰς αἰῶνας αἰώνων. »

Ἡ διαβεβαίωσις αὕτη, ἔγγραφος καὶ ὑπογεγραμμένη παρ' αὐτοῦ, τηρεῖται εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

Ἄρθρον Δ'. Ἐπίσκοπος, κανονικῶς χειροτονηθεὶς, δὲν ἀποβάλλεται τῆς ἐπισκοπῆς αὐτοῦ, εἰμὴ ὅταν οἰκειοθελῶς παραιτηθῇ, ἢ ἐπὶ μόνῳ ἐγκλήματι ἐπάγοντι καθάρσει.

Μετὰθεσις Ἐπισκόπου γίνεται μόνον, ἐγκρίσει τοῦ Βασιλέως, μετὰ γνωμοδότησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τηρουμένων τῶν κανόνων ἀπαρράλλεκτος ὡς καὶ παρὰ πάσαις ταῖς λοιπαῖς ὁμοδόξοις τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίαις.

Ἄρθρον Ε'. Ἐν ἀποβιώσει ἐπισκόπου, οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς Ἐπισκοπῆς φροντίζουσι τῇ συμπράξει τῆς διοικητικῆς Ἀρχῆς περὶ τῆς διατηρήσεως καὶ ἐξασφαλίσεως τῶν ἀρχείων καὶ τῶν ἄλλων τῆς Ἐπισκοπῆς πραγμάτων, μέχρι τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ διαδεξιμένου αὐτοῦ. Ἡ δὲ Κυβέρνησις, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, διορίζει ἐκ τούτων ἐπισκοπικὴν ἐπιτροπὴν, πρὸς δὲξαγωγὴν τῶν πνευματικῶν ὑποθέσεων τῆς χηρευούσης Ἐπισκοπῆς, ἕως οὗ ἐγκατασταθῇ ὁ ταύτης κανονικὸς ἐπίσκοπος.

Ἄρθρον ΣΤ'. Ἐὰν ἐπίσκοπος, ἐνεκα φυσικῆς τιμῆς αἰτίας, κατασταθῇ ἀνίκανος πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, ἀντικαθίσταται, μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, δι' ἑτέρου κατὰ τὰ ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις Γ' καὶ Δ' ὀριζόμενα. Εἰς δὲ τὸν εἰς ἀνικανότητα περσπάντα χορηγεῖται περιθάλψις διακρίσεων δραγμῶν κατὰ μῆνα.

Ἄρθρον Ζ'. Ἀπαντες οἱ ἐν τῷ Βασιλείῳ ἐπίσκοποι διατελοῦν ὑπὸ τὴν ὑπεράττην ἐφορίαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ ἀναφέρονται πρὸς αὐτὴν ὡς ἀνωτάτην ἐκκλησιαστικὴν Ἀρχὴν περὶ ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων ἀναγομένων εἰς τὰ πνευματικὰ αὐτῶν καθήκοντα, καὶ ἐκτελοῦσι τὰς ἀποφάσεις καὶ διαταγὰς αὐτῆς.

Ἄρθρον Η'. Ὁ ἐπίσκοπος εἶναι ἡ πνευματικὴ καὶ ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχὴ τῆς κληρωθείσης αὐτῷ ἐπισκοπῆς.

Ἐνεργεῖ ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ Ἐπισκοπῇ τὰ παρὰ τῶν Ἱερῶν κανόνων καὶ ἐκκλησιαστικῶν διατάξεων ἐπιβαλλόμενα αὐτῷ καθήκοντα, διατηρῶν ἀπαρεγκλήτως τὰ θεῖα δογματά, καὶ ἐπιτελῶν ἀκριβῶς τὰ μυστήρια, καὶ φυλάσσων τοὺς ἱεροὺς κανόνας καὶ τὰς παραδόσεις τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας· ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν ἀκριβῆ τούτων διατήρησιν καὶ παρὰ τῶν ὑπὸ τὴν πνευματικὴν αὐτοῦ ποιμαντορίαν διατελούντων προσέχει εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν πάσης ιεροτελεστίας, εἰς τὴν τακτικὴν ἀναγνωσιν τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀναγιγνωσκομένων καὶ ψαλλομένων ἁκολουθιῶν, εἰς τὰς ἐν τοῖς ἱεροῖς ναοῖς ἁγίας εἰκόνας, εἰς τὰ ἱερὰ σκεύη, ἄμφια καὶ πάντα τὰ εἰς τὴν θείαν λατρείαν ἀνα-

γόμενα. Ωσαύτως προσέχει εις τὴν πνευματικὴν κατάστασιν τῶν ἱερῶν Μοναστηρίων, καὶ εἰς τὴν κατὰ τοὺς μοναστηριακοὺς ὁροὺς διαγωγὴν τῶν ἐν αὐτοῖς μοναζόντων, πρὸς δὲ καὶ εἰς τὴν εὐπρέπειαν τῶν ἐν αὐτοῖς ναῶν. ἔχει σφραγίδα ἰδίαν, ἐν τῇ μέσῃ τῆς ὁποίας ὑπάρχει ἐγκεχυρῶμενον τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου Σταυροῦ, κύκλῳ δὲ τὰ γνωριστικὰ τῆς θέσεως αὐτοῦ γράμματα. Περὶ πάσης δὲ πράξεως αὐτοῦ, ἀντιβαίνουσας εἰς τοὺς ἱεροὺς κανόνας καὶ τὰς παραδόσεις τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἐν γένει εἰς τὰ ἐκκλησιαστικὰ καθήκοντα αὐτοῦ, ὑπόκειται εἰς εὐθύνην, καὶ δίδει λόγον ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἄρθρον Θ'. Ὁ ἐπίσκοπος, κατὰ τὸ ἐπισκοπικὸν αὐτοῦ καθήκον, ἐπιτηρεῖ τὸν ὑπὸ τὴν ποιμαντορίαν αὐτοῦ Κλήρον κατὰ τὸ πολίτευμα καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του. Ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὰ πρὸς βελτίωσιν, πρὸς εὐκοσμίαν καὶ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν τῆς ἐπαγγελίας τοῦ ὑπ' αὐτὸν Κλήρου συντείνοντα.

Δικάζει μετὰ τεσσάρων ἐκ τῶν Ἀξιωματικῶν τῆς ἐαυτοῦ Ἐπισκοπῆς, διοριζομένων ἐράπαξ διὰ Βασιλικῷ διατάγματι, ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τὰς ἐκκλησιαστικὰς παραβάσεις καὶ παρεκτροπὰς τῶν ὑπὸ τὴν ποιμαντορίαν αὐτοῦ Κληρικῶν καὶ ἐπιβάλλει ἐκκλησιαστικὰς ποινὰς εἰς τὸν περιπεσόντα ἀποδεδειγμένως εἰς ἀμάρτημα ὡς πρὸς τὰ χρέη καὶ καθήκοντα τῆς ἐπαγγελίας του, ὡς ἐφεξῆς.

α) Ἐπίπληξιν.

β) Ἀργίαν πάσης ἱεροπραξίας μετὰ στέρσεως τῶν δικαιωμάτων τῆς ἐφημερίας τοῦ τιμωρουμένου.

γ) Ἐκπτώσιν τοῦ ἀξιώματος εἰς ὃ ἦτον ἰδίως διωρισμένος ὁ τιμωρούμενος.

δ) Σωματικὸν περιορισμὸν ἐντὸς διατηρουμένου Μοναστηρίου, ἢ ἄλλου εἰδικοῦ διὰ τοὺς Κληρικοὺς σωφρονιστικοῦ καταστήματος.

ε) Ἀπότισιν ποσοῦ διπλασίου τῶν ὅσα χρήματα ἔλαβεν ὁ τιμωρούμενος πλέον τοῦ νενομισμένου, ἢ διὰ πράξιν ἀπηγορευμένην καὶ ἐναντίαν εἰς τὰ καθήκοντά του. Ἡ εἰσπραξίς δὲ αὕτη ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς πολιτικῆς Ἀρχῆς καὶ κατατίθεται εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον.

ς) Ἀφορμὸν προσωπικὸν κατὰ Κληρικῷ μοναχοῦ.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ ἐπισκοπικοῦ δικαστηρίου αἱ καταγινώσκουσαι ἐπίπληξιν ἢ ἀργίαν μέχρι τῶν ἐπτά ἡμερῶν εἶναι ἀνεκλήτοι· αἱ δὲ λοιπαὶ ἐκκαλοῦνται ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν καταδικασθέντα κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, παρατεινομένης τῆς προέσμείας ταύτης κατὰ λόγον τῆς ἀποστάσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 195 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἡ ἐφεσις ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐκκληθείσης ἀποφάσεως, καὶ ἐπιδίδεται ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν προεδρεύοντα τοῦ ἐπισκοπικοῦ δικαστηρίου ἐπίσκοπον, ὅστις ἀποστέλλει αὐτὴν ἐντὸς 24 ὡρῶν πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, ὁμοῦ μὲ τὴν ἐκδοθεῖσαν ἀπόφασιν καὶ τὸν φάκελλον τῆς ἀνακρίσεως.

Μόνον δὲ ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ § 6' ὁ εἰς ἀργίαν ὑποβληθείς, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἔλαβε τὴν κοινοποίησιν τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, ὀφείλει ν' ἀπέχη πάσης ἱεροπραξίας, μεχρισοῦ ἢ Ἱερὰ Σύνοδος ἀποφανθῇ ὁριστικῶς ἐπὶ τῆς ἐφέσεώς του· ἂν δὲ τυχὸν παρέλθωσιν αἱ ἡμέραι τῆς ἀργίας, εἰς ἣν ὑπέβληθη διὰ τῆς ἐπισκοπικῆς ἀποφάσεως, πρὶν ἀποφανθῇ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐπὶ τῆς ἐφέσεώς του, ὁ ἐκκαλὼν ἐπαναλαμβάνει αὐτοδικαίως τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἱερῶν καθηκόντων του. Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν ἡ ἀπόφασις τῆς Συνόδου εἶναι καταδικαστικὴ, αἱ ἡμέραι τῆς ἀργίας λογίζονται ἀφ' ἧς ἐπεδόθη εἰς τὸν καταδικασθέντα ἡ ἐπισκοπικὴ ἀπόφασις.

Ἡ Σύνοδος ἀποφαίνεται κατὰ τοὺς κανόνας καὶ τὰς ἐκκλη-

σιαστικὰς διατάξεις καὶ τὸν καταστατικὸν αὐτῆς Νόμον, ἐπικυροῦσα, τροπολογοῦσα ἢ ἀκυροῦσα τὴν ἐκδοθεῖσαν ἀπόφασιν.

Ἐκτὸς τῆς ἀποφάσεως τῆς καταγινώσκουσας ἐπίπληξιν, ἢ ἀργίαν καὶ σωματικὸν περιορισμὸν μέχρι τῶν 15 ἡμερῶν, ὅλαι αἱ λοιπαὶ, τελεσιδικοί καταστάσαι, ἐκτελοῦνται κατὰ τοὺς §§ 1, καὶ 2 τοῦ ΙΔ'. ἁρθρου τοῦ καταστατικοῦ Νόμου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἐάν ποτε Κληρικὸς ὑποπέσῃ εἰς ἀμάρτημα ἐκκλησιαστικὸν ἐπάγον καθαίρεσιν, ὁ ἐπίσκοπος εἴτε αὐτός, εἴτε κατὰ παραγγελίαν του εἰς ἐκ τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τῆς ἐπισκοπῆς του, ἐνεργεῖ τακτικὴν ἀνάκρισιν, καὶ ταύτης περαιωθεῖσης, πέμπει τὸν φάκελλον τῆς ἀνακρίσεως εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, ἥτις δικάζει κατὰ τὰς κανονικὰς διατάξεις καὶ τὰς ἐκκλησιαστικὰς διατυπώσεις, ἀφ' οὗ πρῶτον ἀκούσῃ τὸν κατηγορούμενον Κληρικόν.

Ἄρθρον Ι'. Ὁ ἐπίσκοπος, κατ' αἴτησιν τῶν ἐχόντων συμφέρον, ἐκδίδει ἐπιτίμιον ἀωνύμως καὶ ἀπολύτως κατὰ ἀδίκων καὶ ἐπιζημιῶν πράξεων, καὶ πρὸς ἐξιχνίασιν τῆς ἀλθείας, μετὰ προηγηθεῖσαν συγκατάθεσιν τῆς ἀρμοδίας διοικητικῆς Ἀρχῆς.

Ἄρθρον ΙΑ'. Εἰς τὸν Ἐπίσκοπον ἀνήκει ἡ δοκιμασία καὶ χειροτονία τῶν ἐντὸς τῆς ἐπισκοπῆς αὐτοῦ ἱερωμένων πάσης τάξεως καὶ βαθμοῦ, καὶ ἡ δοκιμασία τῆς κουράς τῶν μοναχῶν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς ἐκάστην κοινότητα καὶ ἐνορίαν ἀναγκάσιων ἱερέων καὶ διακόνων, καὶ ἡ διάθεσις τῶν ἐνοριῶν, θέλουσι κανονισθῇ διὰ Βασιλικῷ διατάγματι, μετὰ προηγουμένην γνωμοδοτήσιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου· ὁ δὲ τρόπος τῆς ἐκλογῆς τῶν ἱερέων καὶ διακόνων θέλει γίνεσθαι ὡς καὶ μέχρι τοῦδε.

Χειροτονία πρεσβυτέρου καὶ διακόνου, καὶ κουράς μοναχοῦ τελεῖται κατὰ τοὺς ἱεροὺς κανόνας· ὁ δὲ χειροτονήσας πρὸς τοὺς κανόνας καὶ ἀπολύτως, ἢ ἐπέκεινα τοῦ ὁρισθητομένου ἀριθμοῦ, καὶ ὁ κείρας μοναχὸν ἄνευ τῆς κανονικῆς δοκιμασίας, τιμωρεῖται ἐκκλησιαστικῶς, καθὼς καὶ ὁ οὕτω χειροτονηθεὶς καὶ ὁ τὴν κουράν λαβὼν.

Ὁ χειροτονούμενος εἰς πρεσβύτερον ἢ διάκονον, καθὼς καὶ ὁ τὴν κουράν λαμβάνων μοναχός, ἐκτὸς τῶν παρὰ τὸν ἱερὸν κανόνων ἀπαιτουμένων προσόντων πρὸς χειροτονίαν ἢ κουράν, πρέπει νὰ ᾖ πολίτης Ἑλλήν καὶ νὰ ἔδωκε προηγουμένως τὸν νεοορισμένον ὄρκον τοῦ πολίτου Ἑλλήνου.

Ἄρθρον ΙΒ'. Ὁ ἐπίσκοπος χειροθετεῖ ἐκ τῶν ὑπ' αὐτὸν Κληρικῶν τοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς ἐπισκοπῆς του προσδιορίζων ἐκάστου τὰ καθήκοντα.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Περὶ τοῦ ὑπὸ τὸν Ἐπίσκοπον Κλήρου.

Ἄρθρον ΙΓ'. Ἄπαντες οἱ κληρικοὶ ἐκάστης ἐπισκοπῆς, οἷας ἢ ἡ πόλις τάξεως καὶ βαθμοῦ ἂν ᾖσιν, ὑπάγονται κατὰ τὰς κανονικὰς διατάξεις ὑπὸ τὸν ἴδιον αὐτῶν Ἐπίσκοπον, καὶ αὐτὸν ὀφείλουσιν ἵνα γνωρίζωσιν ὡς ἀμεσῶς προϊστάμενον ἐκκλησιαστικῶς, καὶ ὑπακούουσιν εἰς αὐτὸν, καὶ ἐκτελῶσι τὰς ἐκκλησιαστικὰς παραγγελίας καὶ διαταγὰς του.

Ἄνευ τῆς εἰδήσεως καὶ τῆς κανονικῆς ἀδείας τοῦ ἀρμοδίου ἐπισκόπου, οὐδεὶς τῶν ἱερωμένων δύναται νὰ ἐκτελῇ ἱεροπραξίαν τινὰ ἐκτὸς τῆς λαχούσης αὐτῷ ἐνορίας, ἢ εἰς ἐξωκλήσιον, ἢ εἰς ἐκκλησίαν ἰδιόκτητον· οὔτε ἀποδημεῖ ἄνευ τῆς ἐγγράφου ἀδείας τοῦ ἐπισκόπου· οὔτε διαμένει ἐκτὸς τῆς ἐπισκοπῆς του ὑπὲρ τὸν χρόνον τῆς ἀδείας αὐτοῦ· οὔτε μεταβάλλει τὴν σταθερὰν διαμονήν του ἄνευ τακτικοῦ ἀπολυτηρίου ἐγγράφου. Ἀλλοθεν δὲ προσερχόμενος, δὲν εἶναι δεκτὸς πρὸς ἐξάσκησιν

ιερατικῶν καθηκόντων, ἐὰν δὲν φέρῃ τακτικὸν ἔγγραφο παρὰ τοῦ ἐπισκόπου ὅφ' ὃν ἐτέλει πρότερον.

Εἰς οὐδένα τῶν ἐκ τοῦ Κλήρου ἐπιτρέπεται νὰ περιφέρηται ἀπὸ κοινότητος, εἰς κοινότητα, ἐπαίτων λόγῳ ἐνδείας ἢ ἄλλης τινὸς αἰτίας· εἰ δὲ τις ἐπὶ τούτῳ φωραθῇ, συλλαμβάνεται παρὰ τῆς πολιτικῆς Ἀρχῆς, καὶ, ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἀφορμὴ πρὸς ποινικὴν καταδίωξιν, προσάγεται εἰς τὸν ἐπίσκοπον, ὅστις μετὰ προηγουμένην ἐξέτασιν ἀποστέλλει αὐτὸν διὰ τῆς διοικητικῆς Ἀρχῆς εἰς τὸν ἀρμόδιον ἐπίσκοπόν του, παρ' οὗ δικάζεται καὶ τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου Θ'. τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐὰν τις τῶν Μοναχῶν ἀνήκων ἢ μὴ, εἰς Μοναστήριον περιφέρεται ἐν τῷ κόσμῳ, διατάσσεται παρὰ τοῦ ἐπισκόπου αὐτοῦ, ὁ μὲν ἀνήκων εἰς Μοναστήριον ν' ἀπέλθῃ εἰς τὴν Μονὴν τῆς μετανοίας του, ὁ δὲ μὴ ἀνήκων εἰς Μοναστήριον νὰ ἐκλιεῖ ἐν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων πρὸς ἐγκαταβίωσίν του· καὶ ἐὰν παρακούσῃ, στέλλεται ὑπὸ τῆς πολιτικῆς Ἀρχῆς, κατ' αἰτήσιν τοῦ ἐπισκόπου, ὁ μὲν εἰς τὸ ἀνήκει Μοναστήριον, ὁ δὲ εἰς ἐν ἐκ τῶν ἐν τῷ Βασιλείῳ ὑπαρχόντων.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον ΙΔ'. Ἐκαστος τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀρχιερέων ὀφείλει νὰ περιοδεύῃ τοῦλάχιστον ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐκυτοῦ ἐπισκοπῇ, πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ποιμαντορικῶν καθηκόντων αὐτοῦ.

Ἄρθρον ΙΕ'. Ἐκ τῶν ἐν τῷ Βασιλείῳ ἐπισκοπῶν, μία μὲν εἶναι Μητρόπολις, ἡ τῶν Ἀθηνῶν, ὡς πρωτεύουσα πόλις τοῦ Βασιλείου, ἥς ὁ κατὰ καιρὸν ἀρχιερατεύων φέρει τὸν τίτλον Μητροπολίτης, δεκά δὲ Ἀρχιεπισκοπαί, αἱ τῶν ἐννέα ἄλλων νομῶν πρωτεύουσαι καὶ ἡ ἐπισκοπὴ Κερύνθου, ὧν οἱ κατὰ καιροῦ ἀρχιερατεύοντες φέρουσι τὸν τίτλον Ἀρχιεπισκοποῦ.

Ἄρθρον ΙΣ'. Ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου 1853 ἕκαστος τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀρχιερέων λαμβάνει κατ' ἔτος ὡς ἐπὶ δόξα.

Ὁ Μητροπολίτης δραχ. 6000

Ἐκαστος τῶν Ἀρχιεπισκόπων » 5000

Καὶ ἕκαστος τῶν Ἐπισκόπων » 4000

Ἀπὸ τῆς ῥηθείσης ἐποχῆς παύουν τὰ μέχρι τοῦδε λαμβανόμενα ἐπισκοπικὰ δικαιώματα, ἧτοι ἐμβρατίκια, φιλότιμα καὶ λοιπὰ ἀποδοχὴ, ἐξαιρουμένων τῶν τυχηρῶν διὰ πᾶσαν ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως τελουμένην ἱεροπραξίαν· καὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐξῆς πράξεων δικαιωμάτων, ὀριζομένων ὡς ἀκολουθεῖ.

α.) Διὰ πᾶσαν ἄδειαν γάμου (ἀνευ διαστολῆς ἐὰν ᾖναι Α' ἢ Β' ἢ Γ'.) δραχ. 3.

β.) διὰ πᾶσαν ἔκδοσιν διαζυγίου δραχ. 3.

γ.) Διὰ πᾶσαν ἔκδοσιν ἀορίστου καὶ ἀνωλύμου ἐπιτεμίου δραχ. 3.

Εἰς τὰ δικαιώματα ταῦτα δὲν ἐμπεριλαμβάνεται τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου.

Ἄρθρ. ΙΖ'. Ὅσοι τῶν ἐπιζώντων σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων ἔφερον μέχρι τοῦδε τὸν τίτλον τοῦ Μητροπολίτου, θέλουσι διατηρεῖν αὐτὸν ἐν ὅρῳ ζωῆς.

Ἄρθρ. ΙΗ'. Πᾶσα προεξεδεδομένη διάταξις, ἀντιβαίνουσα εἰς τοὺς ὀρίσμοις τοῦ παρόντος νόμου ἀκυροῦται.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφη-

μερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Ἰουλίου 1852.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΒΛΑΧΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Ἰουλίου 1852.

Ὁ ἐπὶ τῆς Αἰκαιοσύνης ὑπουργὸς

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 26.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 14 Ἰουλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς παραιτήσεως τοῦ ὑπουργοῦ Κ. Προβελεγγίου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Εὐαρεστούμεθα νὰ δεχθῶμεν τὴν ὑποβληθεῖσαν εἰς ἡμᾶς παραιτήσιν τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ Κ. Κωνστ. Προβελεγγίου ἐκφράζοντες τὴν ἡμετέραν εὐαρέσκειαν διὰ τὸν ἐνθέρμον ζῆλον μετὰ τοῦ ὁποῦ ἐξεπλήρωσε τὰ καθήκοντά του καὶ τὰς ὁποίας προσέφερε πολλοῦ λόγου ἀξίας ἐκδουλεύσεις.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν θέλει προστυπογράψαι καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Ἰουλίου 1852.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς παραιτήσεως τοῦ ὑπουργοῦ Α. Δανοπούλου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Εὐαρεστούμεθα νὰ δεχθῶμεν τὴν ὑποβληθεῖσαν εἰς ἡμᾶς παραιτήσιν τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ Κ. Ἀνδρέου Δανοπούλου, βουλευτοῦ, ἐκφράζοντες εἰς αὐτὸν τὴν εὐαρέσκειάν μας διὰ τὴν μετὰ ζῆλον καὶ ἀφοσιώσεως ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν θέλει προσυπογράψει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 ἰουλίου 1852.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς ἀναθέσεως τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης προσωρινῶς εἰς τὸν ὑπουργὸν τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπορρασιζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἀναθέτομεν προσωρινῶς τὰ καθήκοντα τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργείου εἰς τὸν ἡμέτερον ὑπουργὸν ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν Κ. Ἀνδρόνικον Παῖκον.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν θέλει προσυπογράψει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ Κ. Ρήγα Παλαμῆδην ὡς Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Συντάγματος, εὐαρεστούμεθα νὰ διορίσωμεν καὶ διορίζομεν Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν τὸν Κύριον Ρήγα Παλαμῆδην.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν θέλει προσυπογράψει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 ἰουλίου 1852.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐγκαταστάσεως Ἀρχιερέως εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Κορινθίας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν α) τὴν Συνοδικὴν ἐκθεσιν, δι' ἧς ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος προτείνει τὴν κανονικὴν ἐγκατάστασιν τοῦ πρώην Ἡλείας 2. Ἐπισκόπου Κυρίου Ἰωάν. εἰς τὴν χηρεύουσαν Ἐπισκοπὴν Κορινθίας, καὶ β) τὸν Σ'. Νόμον — Τμῆμα Α'. ἄρθρον Β', § Ε'. ἐδαφ. β'. καὶ Τμῆμα Β'. ἄρθρ. Δ' καὶ Τμῆμα Δ', ἄρθρ. Ε', — Κατὰ πρότασιν τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, ἐγκρίνομεν τὸν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος προταθέντα, μέχρι τοῦδε πρώην Ἡλείας Σ. Ἐπίσκοπον, Κύριον Ἰωάν. ὡς Ἀρχιεπίσκοπον τῆς Ἀγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς Κορινθίας.

Εἰς τὸν προμνησθέντα ἡμέτερον Ὑπουργὸν ἀνατιθέμεθα τὴν ἐκτέλεσιν καὶ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 ἰουλίου 1852.

Ο Θ Ω Ν

ΣΤΑΥΡΟΣ ΒΛΑΧΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ ὑπασπιστοῦ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Εὐδοκοῦμεν νὰ διορίσωμεν ἡμέτερον ὑπασπιστὴν τὸν χαρκτηρισμένον συνταγματάρχην τῆς προικοδοτημένης φάλαγγος Ἰωάννην Παπατσώνην.

Ὁ ἡμέτερος Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν θέλει ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 ἰουλίου 1852.

Ο Θ Ω Ν

Σ. ΜΙΛΙΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 27.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴν 19 ἰουλίου.

ΝΟΜΟΣ ΣΒ'.

Περὶ διαθέσεως τοῦ ἐν Νάξῳ ὀρυκτοῦ τῆς Σμύριδος.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Τὸ καθ' ὅλην τὴν Νάξον παραγόμενον ὀρυκτὸν ἢ Σμύρις, ἐξορύττεται καὶ διατίθεται ἀποκλειστικῶς διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου μέχρι τεσσαράκοντα χιλιάδων κανναρίων καθ' ἑκάστον ἔτος, κατὰ μέγιστον ὅρον.

Τὸ ἐξορυττόμενον ποσὸν ἐκποιεῖται μονοτεῶς ἢ πολυτεῶς διὰ δημοπρασίας ἐπὶ τιμῇματι οὐχὶ κατωτέρῳ τῶν ὀκτῶ δραχ. δι' ἑκάστον καντάριον.

Ἄρθρον 2.

Τὸ καθ' ἑκάστον ἔτος ἐκποιεῖται κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ποσὸν τῆς σμύριδος, ἢ διάρκειαν τῆς πολυτετοῦς ἐκποιήσεως, ἥτις δὲν θελεῖ υπερβαίνει τὰ δέκα ἔτη, ὡς καὶ ὁ τρόπος τῆς δημοπρασίας, καὶ οἱ ὅροι τῆς πληρωμῆς τοῦ τιμήματος καὶ τῆς παραδόσεως τοῦ ὀρυκτοῦ, ὁρίζονται διὰ Β. Διατάγματος.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ

τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 ἰουλίου 1852.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλισσα

Α Μ Α Λ Ι Α.

Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 ἰουλίου 1852.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός,

Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐκτέλεσεως τοῦ ΣΒ'. Νόμου περὶ διαθέσεως
τῆς Σμύριδος.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν Νόμου περὶ
διαθέσεως τῆς Σμύριδος, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ
τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ μνησθέντος Νόμου ἐκ-
ποιήτεον κατ' ἔτος ποσὸν τῆς Σμύριδος καὶ ὀριζόμενον εἰς
40,000 καντάρια κατὰ μέγιστον ὅρον, θέλει ἐτεθεῖ εἰς δι-
μοπρασίαν πολυετοῦς ἐκποιήσεως, τῆς ὁποίας ἡ διάρκεια δὲν
δύναται νὰ ᾖ αἰ οὔτε ἀνωτέρα τῶν δέκα, οὔτε κατωτέρα τῶν
πέντε ἐτῶν.

Ἄρθρον 2. Τὸ τίμημα τοῦ κατ' ἔτος ἐκποιηθισμένου ποσοῦ
θέλει πληρόνεσθαι εἰς τέσσαρας ἴσας δόσεις, ἥτοι τὴν 34 Μαρ-
τίου, τὴν 30 ἰουνίου, τὴν 30 Σεπτεμβρίου καὶ τὴν 31 Δε-
κεμβρίου ἐκάστου ἔτους. Τὸ τίμημα ὅμως τοῦ πρώτου ἔτους
θέλει πληρωθῇ ἐντὸς τοῦ 1852 εἰς δύο ἴσας δόσεις, τὴν 15
Ὀκτωβρίου καὶ τὴν 31 Δεκεμβρίου τὸ βραδύτερον.

Ἄρθρον 3. Ἐν ποσὸν ἐκ δραχ. 75,000 τοῦλάχιστον θέλει
παρακατατεθῇ χάριν ἐγγυήσεως εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον ἐπὶ
ἐτησίῳ τόκῳ 4 τοῖς 0/0. Τὸ ποσὸν τοῦτο θέλει χρησιμεύσει
εἰς συμψηφισμόν τῆς τελευταίας δόσεως τοῦ ἔτους, καθ' ὃ λή-
γει ἡ πολυετής ἐκποίησις.

Ἄρθρον 4. Ἡ δημοπρασία θέλει ἐνεργηθῇ ἐν Ἀθήναις διὰ
προσφορῶν ἐγγράφων καὶ ἐπιδραχισμένων. Αἱ προσφοραὶ θέλουν
παραδίδεσθαι ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ παρά
τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ συστηθησομένην ἐπιτροπὴν,
ἥτις συνεδριάζουσα καθ' ὀρισμένην ἡμέραν καὶ ἐν ὀρισμένῳ
τόπῳ, θέλει δεχθῇ, ἀποσφραγίσαι καὶ ἀναγνώσει δημοσίως καὶ
μεγαλοφώνως ἀπάσαι τὰς προσφοράς, ἐγγράφουσα τὸ περιεχό-
μενον ἐκάστης κατὰ σειράν, ὡς ἐκφωνεῖται, εἰς τὰ πρακτικὰ
τῆς δημοπρασίας, καὶ συντάττουσα πρωτόκολλον περὶ τῆς ἐ-
πισήμου κηρύξεως τοῦ αποτελέσματος. Ὅταν παραδίδωνται
αἱ προσφοραὶ, δὲν ἀπαιτεῖται ν' ἀναγγεῖλῃ ὁ παραδώσας τὸ
ὄνομα τοῦ προσφέροντος, καὶ ἡ ἀπόδειξις τῆς παραλαβῆς ἐκ-
δίδεται εἰς τὸ ὄνομα τοῦ παραδίδοντος.

Διὰ διακηρύξεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου δη-
μοσιευομένης δύο μῆνας τοῦλάχιστον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς
δημοπρασίας θέλει προσδιορισθῇ ἡ ἡμέρα τῆς δημοπρασίας καὶ
αἱ ὥραι τῆς διαρκείας αὐτῆς, καὶ θέλουν ὀρισθῇ αἱ ἡμέραι, ἐντὸς
τῶν ὁποίων ὀφείλει ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός νὰ ἐκδώ-
σῃ τὴν ἐπὶ τῶν δοθεισῶν προσφορῶν ἀπόφασίν του.

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΤΟΣ 1852).

Θέλουν γνωστοποιηθῇ ἐπίσης τὰ ὀνόματα τῶν μελῶν, αἵτινα
θέλουν σχηματίσει τὴν ἐπὶ τῆς δημοπρασίας ἐπιτροπὴν.

Αἱ διακηρύξεις αὗται θέλουν δημοσιευθῇ ἐν τε τῇ ἡμεδαπῇ
καὶ ἀλλοδαπῇ. ὅπου πρὸ παντὸν γίνεται χρῆσις τῆς σμύριδος,
δι' ἐφημερίδων, εἰς τὰς ὁποίας καταχωροῦνται συνήθως τοιαῦται
ἀγγελίαι.

Ἄρθρον 5. Τὰ πρακτικὰ τῆς ἀποσφραγίσεως τῶν προσφορῶν,
αὗται αἱ ἰδίαι προσφοραὶ καὶ τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐπισήμου
κηρύξεως τοῦ αποτελέσματος θέλουν ὑποβληθῇ αὐθημερὸν εἰς
τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργόν, διὰ νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἐπὶ
αὐτῶν ἀπόφασίν του.

Διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουρ-
γὸς ὑποχρεοῦται νὰ ἐγκρίνῃ τὴν ἀνωτέραν ἐκ τῶν προσφορῶν,
ἐὰν ἐκπιπτομένων ἐξ αὐτῆς τῶν ἐξόδων τῆς ἐπιστάσεως καὶ
ἐξορύξεως, ὑπολογιζόμενων καθ' ἕκαστον καντάριον ἀνὰ δραχ.
175 0/0, τὸ ὑπόλοιπον ἔλθασεν ἢ ὑπερέβῃ τὸν τῇ ἡμετέρᾳ
ἐγκρίσει προσδιορισθόμενον ἐλάχιστον ὅρον, καὶ ἂν ἄλλως
ἐπληρώθησαν οἱ διατεταγμένοι τύποι. Ὡς ἀνωτέρα δὲ προσφορά
θέλει θεωρηθῇ ἡ παρέχουσα εἰς τὸ δημόσιον ἐτησίως τὴν μεγα-
λότεραν κατὰ τὰ ἀνωτέρω καθορὰν ὀλικὴν πρόσδοον.

Ἄρθρον 6. Ἐν περιπτώσει δὲ, καθ' ἣν οὐδεμία τῶν ἐγγράφων
προσφορῶν φθάσει τὸν ἐλάχιστον ὅρον, ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Ὑπουργός, κατὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ Ὑπουργικοῦ
συμβουλίου ἐγκρίσει τοῦ Βασιλέως, ἡ ἐγκρίσει τὴν συμφερωτέ-
ραν τῶν προσφορῶν ἢ διαθεῖται ἄλλως πως τὸ ὄρυκτόν.

Ἄρθρον 7. Ὁ ἐλάχιστος ὅρος θέλει σημειωθῇ διὰ τῆς ὑπογρα-
φῆς τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ εἰς φύλλον χάρτου, τὸ
ὁποῖον ἐπιδραχισμένον θέλει παρακατατεθῇ ἐπὶ τῆς Τραπεζῆς
τῆς ἐπὶ τῆς δημοπρασίας ἐπιτροπῆς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς δι-
μοπρασίας· μετὰ τὸ πέραν δὲ αὐτῆς θέλει ἀποσφραγισθῇ, ἀνα-
γνωσθῇ καὶ ἐγγραφῇ ὁ ἐν αὐτῷ σημειούμενος ὅρος εἰς τὰ πρακ-
τικὰ τῆς δημοπρασίας κατὰ τὴν ἀποσφράγισιν τῶν ἐγγράφων
προσφορῶν.

Ἄρθρον 8. Προσφοραὶ ἀνωτέρας, ἢ κατώτερας τῶν τεθέντων
ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τοῦ παρόντος διατάγματος ἐλάχιστων καὶ
μεγίστων ὅρων, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν διάρκειαν τῆς πολυετοῦς
ἐκποιήσεως, τὸ ποσὸν τῶν κανταρίων τῆς σμύριδος καὶ τῆς
τιμῆς ἐκάστου κανταρίου εἶναι ἀπαράδεκτοι. Ἐπίσης εἶναι
ἀπαράδεκτοι καὶ προσφοραὶ, γινόμεναι ἀφοῦ ἀρχίσῃ ἡ ἀποσφρά-
γισις τῶν ἐγγράφων προσφορῶν.

Ἄρθρον 9. Πᾶσα προσφορά εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὴν ὑπερ-
θεματιστὴν ἀπαλλάττεται δὲ οὗτος τῆς ὑποχρεώσεως ταύ-
της, ἐὰν δὲν ἐκδοθῇ ἡ ἐγκρίσις τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουρ-
γοῦ ἐντὸς τῆς ὀρισθησομένης ἐν τῇ διακηρύξει προθεσμίας κατὰ
τὸν § 2 τοῦ ἁρθροῦ 4.

Ἄρθρον 10. Μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ἐπὶ
τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ὁ ἀγοραστὴς ὀφείλει ἐντὸς δέκα
ἡμερῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 2. καὶ 3.

α.) Νὰ ὑπογράψῃ καὶ παραδώσῃ εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον
χρεωστικὰς ἡμολογίας δι' ὅλας τὰς δόσεις τοῦ τιμήματος· καὶ
β.) Νὰ καταθέσῃ εἰς τὸ αὐτὸ ταμεῖον τὸ χρηματικὸν πο-
σὸν τῆς ἐγγυήσεως.

Ἄρθρον 11. Τὸ δημόσιον ὀφείλει νὰ παραδίδῃ κατ' ἔτος
εἰς τὸν ἀγοραστὴν τὸ συμφωνηθέν ποσὸν τῆς σμύριδος κα-
λῆς ποιότητος ἀνεξόδως καὶ ἄνευ τινὸς τέλους εἰς τὰ παρά-
για τῆς νήσου Νάξου, ὅπου συνήθως οἱ ἐργάται μεταφέρουν
ταῦτα.

Οὐδεμία δὲ ποσότης Σμύριδος παραδίδεται, ἐὰν τὸ ἀντίτιμον
δὲν ᾖ προπληρωμένον εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον.

Ἄρθρον 12. Ὁ ἀγοραστὴς ὑποχρεοῦται νὰ προσειδοποιῇ ἐγκαι-
ρως τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείον περὶ τῆς ἐποχῆς καθ'

ἢν προτιμᾷ νὰ γίνηται ἡ ἐναρξὶς τῆς παραδόσεως καὶ παραλαβῆς· ὑποχρεοῦται δὲ νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὸ δημόσιον κατὰ τὰς ὁρισμέναις ἐποχὰς ὅλον τὸ συμφωνηθέν ἐτήσιον τίμημα, καὶ ἂν δὲν παραλάβῃ τὸ ἀναλογούν ποσὸν τῆς σμύριδος.

Ἄρθρον 13. Ἀρνούμενος ὁ ἀγοραστὴς νὰ ὑπογράψῃ τὰς ὁμολογίας, ἡ νὰ καταθέσῃ τὸ χρηματικὸν ποσὸν τῆς ἐγγυήσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 10 ὑποβάλλεται εἰς χρηματικὴν ποινὴν τριᾶκοντα χιλιάδων δραχμῶν, ἡ δὲ ἐγκρίσις τῆς προσφορᾶς αὐτοῦ θεωρεῖται αὐτοδικαίως ὡς μὴ γενομένη, καὶ ἡ δημοπρασία ἐπαναλαμβάνεται μετὰ δέκα ἡμέρας, προηγηθείσης ἀναλόγου διακηρύξεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου.

Ἄρθρον 14. Διὰ πᾶσαν καθυστέρησιν ἐξοφλήσεως ληξιπροθέμου ὁμολογίας ἐνεργεῖται διοικητικὴ καταδίωξις κατὰ τοῦ ἀγοραστοῦ καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ, συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τῶν περὶ καθυστερούντων Νόμων καὶ Διαταγμάτων.

Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου τὸ θραδύτερον ὅποιουδήποτε ἔτους δὲν ἐξοφληθῶσιν αἱ λήξασαι δόσεις αὐτοῦ, τὰ δὲ λοιπὰ μέτρα τῆς καταδίωξεως ἀποδῶσιν ἀτελεσφόρητα, ἐκποιεῖται διὰ λογαριασμὸν καὶ εἰς ἄκρος τοῦ ἀγοραστοῦ ἐπὶ δημοπρασίας ἀνάλογον ποσὸν σμύριδος ἐκ τῆς ἀνηκούσης εἰς αὐτὸν διὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο.

Τὸ αὐτὸ πρῶττεται, καὶ ἐὰν δὲν ἐξοφληθῇ τὸ τίμημα τοῦ πρώτου ἔτους εἴκοσιν ἡμέρας, τὸ θραδύτερον μετὰ τὴν λήξιν τῆς πρὸς τοῦτο ταχθείσης προθεσμίας.

Ἐὰν δὲ τοιαύτη καθυστέρησις ἐξακολουθήσῃ καὶ κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος, ἐφαρμόζονται τὰ αὐτὰ ὡς ἀνωτέρω καταδικαστικὰ μέτρα, τὸ δὲ συνάλλαγμα διαλύεται αὐτοδικαίως, καὶ τὸ κατατεθὲν παρὰ τοῦ ἀγοραστοῦ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον χρηματικὸν ποσὸν τῆς ἐγγυήσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 3 καταπίπτει ὡς ποινικὴ ρήτρα εἰς ὄφελος τοῦ δημοσίου.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτελεστὶς τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 17 Ἰουλίου 1852.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ

ΑΜΑΛΙΑ.

Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 28.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 24 Ἰουνίου.

ΝΟΜΟΣ ΣΑ'.

ΝΟΜΟΣ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΣ

Τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΘΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, διατάττομεν.

Α'. Ἡ αὐτοκέφαλος ὀρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, μέλος οὖσα τῆς μίης Ἀγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τοῦ ὀρθοδόξου πληρώματος, συνίσταται μὲν ἐκ πάντων τῶν κατοίκων τοῦ Βασιλείου τῶν εἰς Χριστὸν πιστευόντων, καὶ ὁμολογούντων τὸ ἱερὸν τῆς Πίστεως Σύμβουλον, καὶ πρεσβευόντων πάνθ' ὅσα πρεσβεύει ἡ Ἀγία τοῦ Χριστοῦ Ὁρθόδοξος Ἀνατο-

λικὴ Ἐκκλησία, ἥς ἀρχηγὸς καὶ κεφαλὴ ὁ Κύριος καὶ Θεὸς ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς· διοικεῖται δὲ πνευματικῶς παρ' Ἀρχιερέων κανονικῶν, τηροῦσα ὁπαβαλλάκτως ὡς ἅπασαι αἱ λοιπαὶ ὁμόδοξοι τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαι τοὺς ἱεροὺς Ἀποστολικούς καὶ Συνοδικούς κανόνας καὶ τὰς ἱερὰς παραδόσεις.

Β'. Ἀνωτάτη ἐν τῷ Βασιλείῳ Ἐκκλησιαστικῇ Ἀρχῇ ὑπάρχει Σύνοδος διαρκής, φέρουσα τ' ὄνομα Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Καθεδεύει δὲ διαρκῶς ἐν τῇ Κεθέδρᾳ τοῦ Βασιλείου καὶ ἔχει σφραγίδα ἰδίαν, ἐν τῇ μέτρῃ τῆς ὁποίας εἶναι ἐγκεχαράχμενον τὸ σημεῖον τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, κύκλῳ δὲ τὰ γράμματα Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Γ'. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος σύγκαιται ἐκ πέντε μελῶν ἰσοψηφῶν, ἐκ τῶν ἐν τῷ Βασιλείῳ Ἀρχιερέων τῶν ἐχόντων ἐπίσκοπας, ὧν εἷς Πρόεδρος, καὶ τέσσαρες Σύνεδροι. Καὶ Πρόεδρος μὲν ὑπάρχει διαρκῶς ὁ κατὰ καιρὸν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ Βασιλείου ἀρχιερετεύων Μητροπολίτης· οἱ δὲ Σύνεδροι καλοῦνται ἀλληλοδιαδόχως παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, κατὰ τὴν τάξιν τῶν πρεσβείων τῆς ἀρχιερωσύνης, διατηρουμένης ἐνὶ ἐκάστῳ εἰς τὰς συνεδριάσεις καὶ τῆς τάξεως τοῦ ἰδίου βαθμοῦ.

Ἀνὰ πᾶν ἔτος οἱ Σύνεδροι ἐπανέρχονται εἰς τὰς ἐπαρχίας τῶν, καθόσον ἡ Κυβέρνησις δὲν διατηρήσῃ ἐπὶ πλέον τινὰς ἐξ αὐτῶν, οἵτινες δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῶσιν τοὺς δύο.

Ἐν ἀπουσίᾳ, ἡ ἄλλω κωλύματι, τὸν Πρόεδρον ἀναπληροῖ ὁ εἰς τὰς συνεδριάσεις ἀμέσως μετ' αὐτὸν προκαθήμενος τῶν ἄλλων. Εἰς τυχούσαν δὲ ἀνάγκην ἀναπληρώσεως τινὸς τῶν Συνέδρων καλεῖται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ὁ κατὰ τὴν ἀνωτέρω τάξιν ἐπόμενος αὐτοῦ.

Ἡ ἐνιαυσία Συνοδικὴ περίοδος ἀρχεῖται ἀπὸ α'. Σεπτεμβρίου ἐκάστου ἔτους.

Δ'. Ὁ Πρόεδρος καὶ οἱ Σύνεδροι, πρὶν ἢ ἀναλάβωσι τὰ καθήκοντά των, διαβεβαίωσαι τὴν πίστιν αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως, διὰ τῆς ἐξῆς προσφωνήσεως.

Μεγαλειότατε Βασιλεῦ!

«Διαβεβαίωμεν ἐπὶ τῇ ἀρχιερωσύνῃ ἡμῶν, ὅτι ἀείποτε διατελοῦντες πιστοὶ εἰς τὴν ἡμετέραν Μεγαλειότητα τὸν Βασιλέα καὶ Κυριάρχην ἡμῶν καὶ εὐπειθεῖς εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τῆς ἐπικρατείας, καταβαλοῦμεν πᾶσαν σπουδὴν σὺν πάσῃ δυνάμει, ἵνα ἐκπληρώμεν τῇ θείᾳ χάριτι τὰ καθήκοντα ἡμῶν εἰς τὴν τῆς Ἐκκλησίας διοίκησιν, τηροῦντες ὁπαβαλλάκτως ὡς ἅπασαι αἱ λοιπαὶ ὁμόδοξοι τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαι τοὺς ἱεροὺς Ἀποστολικούς καὶ Συνοδικούς κανόνας καὶ τὰς ἱερὰς παραδόσεις· καὶ μάρτυρα ἐπικαλούμεθα ἐπὶ τῆς διαβεβαίωσεως ταύτης αὐτὸν τὸν Ἰψίστον Θεόν, ὃς δώῃ τῇ ἡμετέρᾳ Μεγαλειότητι ζωὴν πολυχρόνιον ἐν ἁγρᾷ υγείᾳ διατηρήσῃ δὲ τὴν ἡμετέραν Βασιλείαν ἀδιάσειστον, εὐδαιμονοῦσαν, αὐξάνουσαν καὶ κρατυνοῦσιν εἰς αἰῶνας αἰώνων.»

Ἡ διαβεβαίωσις αὕτη τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Συνέδρων, ἔγγραφος καὶ ὑπογεγραμμένη παρ' αὐτῶν, τηρεῖται εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

Ε'. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἔχει α'. καὶ β'. Γραμματεῖς, κληρικούς· καὶ ἑ.α ἡ, κατὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας, δύο Γραφεῖς, κληρικούς καὶ τούτους ὄντας· καὶ ἑ.α κλητῆρα διορισμένους τοὺς μὲν Γραμματεῖς παρὰ τοῦ Βασιλέως, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, τοὺς δὲ Γραφεῖς καὶ τὸν Κλητῆρα παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἱερᾶς Συνόδου. Ὁ α'. Γραμματεὺς, καὶ τούτου κωλυμένου ὁ β'. διευθύνει τὰ τοῦ Γραφείου, εἰσηγείται τὰς ὑποθέσεις ἐνώπιον τῆς Συνόδου συνεδριάζούσης, καὶ κρατεῖ τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως· δὲν ἔχει δὲ ψῆφον, οὔτε λαμβάνει μέρος εἰς τὰς συζητήσεις, εἰμὴ

οσάκις ζητηθῇ εἰς τοῦτο. Τῶν δὲ Γραφῶν τὰς ἐργασίας προ-
διορίζει ἐκάστοτε ὁ Γραμματεὺς.

Οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Γραφεῖς δίδουσιν ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς
Συνόδου, συνεδριάζουσι ἐπὶ τούτῳ, τὴν ἐξῆς διαβεβαίωσιν.

«Διαβεβαίω ἐπὶ τῇ ἱερῳσύνῃ μου, ὅτι θέλω φυλάξαι πίστιν
εἰς τὸν Βασιλεῖα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους
τῆς ἐπικρατείας, τηρῶν ἀκριβῶς καὶ ἀπαρασχλεύσας τοὺς
ὄρους αὐτῶν καὶ ἐκπληρῶν εὐσυνειδότης τὴν ἐμπιστευθεῖσάν
μοι ὑπηρεσίαν.»

Ὁ δὲ κλητὴρ δίδει τὸν συνῆθη τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου
ὄρκον.

Τὸ περὶ τῆς διαβεβαίωσης τῶν Γραμματέων καὶ τῶν Γρα-
φῶν, ὡς καὶ τὸ περὶ τοῦ ὄρκου τοῦ κλητῆρος πρωτόκολλον
τηρεῖται εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

Γ'. Παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ διορίζεται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως
Βασιλικὸς ἐπίτροπος, ὅστις, πρὶν ἢ ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντά του,
δίδει ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως τὸν νενομισμένον ὄρκον τοῦ δημο-
σίου ὑπαλλήλου.

Ἐπειδὴ δὲ εἰς τὴν ὑπερτάτην Βασιλικὴν ἐξουσίαν, εἰς ἣν ἐ-
ναπόκειται ἡ κυριαρχία τοῦ Κράτους, ἀνήκει καὶ ἡ ἐποπτεία
ἐφ' ὅλων τῶν ἐντὸς τοῦ Βασιλείου γινομένων, ὁ Βασιλικὸς Ἐ-
πίτροπος ἔχει τὸ καθικόν νὰ παρευρίσκειται, ἄνευ ψήφου, εἰς
ὅλας ἐν γένει τὰς συνεδριάσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ νὰ προ-
συπογράφηται εἰς ὅλα τὰ πρωτότυπα τῶν παρὰ τῆς Ἱερᾶς Συ-
νόδου ἐκδιδόμενων ἀποφάσεων καὶ πράξεων, ἀναγομένων εἴτε
εἰς τὰ ἐσωτερικὰ, εἴτε εἰς τὰ ἐξωτερικὰ αὐτῆς καθήκοντα.
Πᾶσα δὲ ἀπόφασις ἢ πράξις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, γινομένη ἐν ἀ-
πουσίᾳ τοῦ Βασ. Ἐπιτρόπου, ἢ μὴ φέρουσα τὴν προσυπογρα-
φὴν αὐτοῦ, εἰς αἰ ἄκυρος.

Ζ'. Τὰ καθήκοντα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διαιροῦνται εἰς ἐσωτε-
ρικὰ καὶ εἰς ἐξωτερικὰ. Καὶ εἰς μὲν τὰ ἐσωτερικὰ ἐνεργεῖ ἡ
Ἱερὰ Σύνοδος ἀνεξαρτήτως τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς. Καθ' ὅσον δὲ
ἀφορᾷ τὰ ἐξωτερικὰ, ὡς ἔχοντα σχέσιν πρὸς τὴν πολιτείαν, τὰ
δικαιώματα ἢ τὸ κοσμικὸν συμφέρον τῶν κατοίκων, ἡ Ἱερὰ
Σύνοδος ἐνεργεῖ τὰ περὶ τούτων τῇ συμπράξει καὶ ἐγκρίσει μόνον
τῆς Κυβερνήσεως.

Η'. Τὰ ἐσωτερικὰ τῆς Ἐκκλησίας εἶναι κατὰ τοὺς εἰς τὰ
ἄρθρα 9. 10. καὶ 14. τοῦ παρόντος νόμου ἀναφερομένους λεπτο-
μερέστερον προσδιορισμούς τὰ ἐξῆς.

α) Ἡ περὶ τῶν δογμάτων πιστὴ καὶ ὀρθὴ διδασκαλία.

β) Αἱ διατάξεις περὶ τῆς θείας λατρείας κατὰ τὰ ἀνεκαθεν
τῇ Ἐκκλησίᾳ κανονισμένα.

γ) Ἡ ἐκτέλεσις τῶν καθικόντων ἐκάστης τάξεως τοῦ
Κλήρου.

δ) Ἡ θρησκευτικὴ διδασχὴ πρὸς τὸν λαόν, καθόσον δὲν προ-
βάλλονται τὸ πολίτευμα καὶ οἱ νόμοι τοῦ Κράτους.

ε) Ἡ ἐκκλησιαστικὴ πειθαρχία.

ς) Ἡ δοκιμασία τῶν μελλόντων προχειρισθῆναι εἰς τὸν
Κλῆρον καὶ ἡ χειροτονία αὐτῶν.

ζ.) Ἡ καθιέρωσις τῶν ἱερῶν ναῶν.

η.) Ἡ ἐκπλήρωσις τῶν θρησκευτικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν
χρεῶν, τῶν ὀριζομένων ὑπὸ τῶν δογμάτων, τῶν δογματικῶν
βιβλίων, καὶ τοῦ ἐπὶ τούτων τεθεμελιωμένου κανονισμοῦ τῆς
ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

θ.) Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐπαγρυπνεῖ.

Α'—Εἰς τὴν ἀκριβῆ διατήρησιν τῶν παρὰ τῆς ὀρθοδόξου
Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας πρεσβευομένων θείων δογμάτων καὶ ὅταν
πληροφορηθῇ θετικῶς, ὅτι ὁποιοσδήποτε ἄνθρωπος ἐπιχειρεῖ νὰ
παράβῃ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Βασιλείου δι' ἑτεροδιδασκαλίας ἢ δι-
δαχῆς προφορικῆς ἢ γραπτῆς, διὰ προσηλυτισμοῦ, ἢ κατ' ἄλλον
τινὰ τρόπον, ἡ Σύνοδος ζητεῖ τὴν παῦσιν τοῦ κακοῦ διὰ τῆς

πολιτικῆς ἀρχῆς, καὶ τῇ ταύτης ἐγκρίσει ἐκδίδει συμβουλευ-
τικὰ ἔγγραφα πρὸς τὸν λαόν, εἰς ἀποφυγὴν τῆς ἐκ τῶν τοιοῦ-
των προσγινόμενης θρησκευτικῆς βλάβης.

Β'—Εἰς τὸ περιεχόμενον τῶν εἰς χρῆσιν τῆς νεολαίας καὶ
τοῦ Κλήρου, εἴτε ἐξώθεν τοῦ Βασιλείου εἰσαγομένων, εἴτε ἐν
τῇ Ἑλλάδι δημοσιευομένων βιβλίων, φυλλαδίων, πινάκων ἢ ἄλ-
λων ἐντύπων, ἅτινα πραγματεύονται περὶ ἀντικειμένων θρη-
σκευτικῶν καὶ ὁσάκις πληροφορηθῇ, ὅτι τὰ τοιαῦτα περιέχουσιν
τι ἐναντίον ἢ καθ' ὅπου οὐκ ἔστιν ὁ τρόπος εἶναι βλαπτικὰ ἐκ τῆς
χρήσεώς των ὡς πρὸς τὰ θεῖα δόγματα, τὰ ἱερὰ μυστήρια, τοὺς
ἐκκλησιαστικούς κανόνες, τὴν ἱεράν διδασκαλίαν, τὰς ἱερὰς πα-
ραδόσεις, τὰς ἱερὰς τελετὰς καὶ τὰ ἔθιμα τῆς ὀρθοδόξου Ἀνα-
τολικῆς Ἐκκλησίας, ζητεῖ τὴν σύμπραξιν τῆς Κυβερνήσεως εἰς
ἀπαγόρευσιν τῆς χρήσεως αὐτῶν ἐν τοῖς σχολαίοις, τὸν δὲ συγ-
γραφέα, ἢ τὸν κυρίως ἢ τὸν κατ' ἐμπορίαν ἐκδότην αὐτῶν, ἢ
τὸν τυπογράφον, ἢ τὸν βιβλιοπώλιν, ἢ τὸν ῥωποπώλιν καταγ-
γέλλει εἰς τὴν πολιτικὴν ἀρχήν, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι κατ' αὐτῶν
τὰ παρὰ τῶν πολιτικῶν νόμων ὀριζόμενα, ἐάν οἱ τοιοῦτοι ᾖναι κο-
σμικοὶ κληρικοὶ δὲ ὄντες, ἐπιτιμῶνται ὑπὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς
ἀρχῆς, καὶ καταγγέλλονται εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὅπως αὕτη
ἐνεργήσῃ καὶ κατ' αὐτῶν τὰ παρὰ τῶν πολιτικῶν νόμων ὀρι-
ζόμενα.

Γ'. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐπαγρυπνεῖ προτέτι περὶ τὴν ἀκριβῆ ἐκ-
τέλεσιν τῶν ἱερῶν Ἀποστολικῶν τε καὶ Συνοδικῶν κανόνων καὶ
τῶν ἱερῶν παραδόσεων τῆς ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας
περὶ τὴν θείαν λατρείαν· περὶ τὴν κατὰ τὸ πνευματικὸν μέρος
κατάστασιν τῶν ἐν τῷ Βασιλείῳ εὐαγῶν Μοναστηρίων· περὶ
τὴν εὐσεβείαν τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τὴν εὐταξίαν τῶν ἱερῶν τε-
λετῶν· περὶ τὴν εὐκοσμίαν τοῦ Κλήρου, καὶ περὶ τὴν ἐκπαίδευ-
σιν καὶ μόρφωσιν αὐτοῦ. Καὶ φροντίζει ἵνα οἱ ἱερωμένοι καὶ οἱ
μοναχοὶ διατηρῶσι τὰ καθήκοντα τοῦ ἐπαγγέλματός των, καὶ
μὴ ἀσχολῶνται ἀπ' ἐναντίας τῶν ῥητῶν ἀπαγορευόντων τοῦτο
ἐκκλησιαστικῶν τε καὶ πολιτικῶν θεσμῶν εἰς πολιτικὰ πράγ-
ματα, μήτε νὰ λαμβάνωσι τὴν παραμικρὰν μετοχὴν εἰς αὐτά.

ΙΑ'. Εἰς τὰ ἐξωτερικὰ καθήκοντα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀνάγον-
ται κυρίως τὰ ἐξῆς.

α) Ὁ περιορισμὸς τῶν κατὰ τὰς ἐκκλησιαστικὰς τελετὰς
πομπῶν, παρατάξεων κτλ., καθόσον οὗτος δὲν ἀντιβαίνει εἰς
τὴν παραδεδεγμένην τῆς Ἐκκλησίας τάξιν.

β) Διατάξεις ἐκπαιδευτικῶν, περιθαλπτικῶν καὶ σωφρονι-
στικῶν καταστημάτων διὰ τοὺς ἐκ τοῦ Κλήρου.

γ) Ἐκτακτῇ ἐκκλησιαστικῇ τελετῇ, πρὸ πάντων ὅταν
πρόκειται νὰ γένωσιν αὐταὶ εἰς ἡμέρας ἐργασίμων ἢ ἐκτὸς ἱε-
ροῦ ναοῦ.

Διὰ νὰ ἔχωσι δὲ κύρος αἱ περὶ τῶν ἀνωτέρω ἀντικειμένων
διατάξεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀπαιτεῖται διὰ μὲν τὰς διαλαμ-
βανομένας εἰς τοὺς §. §. α καὶ γ' περιπτώσεις, ἡ ἐγκρίσις τοῦ
ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τοῦ §. β'
ἡ ἐγκρίσις τοῦ Βασιλέως.

Πρὸς θεβαίωσιν τῆς δοθείσης ἐγκρίσεως, γίνεται ταύτης
μνεία, ἐν προομίῳ, ἐπὶ τοῦ πρωτογράφου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
ὡς ἐφεξῆς.

α) Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐγκρίσει καὶ
τῇ, πολιτικῆς Ἀρχῆς κτλ. »

ΙΒ'. Πᾶσα ὑπόθεσις ἀναγομένη εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς
Ἱερᾶς Συνόδου συζητεῖται μὲν παρὰ πάντων τῶν μελῶν αὐτῆς,
ἀποφασίζεται δὲ διὰ τῆς ψήφου τῶν πλειόνων.

Διὰ νὰ ἔχωσι κύρος αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀπαι-
τεῖται νὰ φέρωσι τὰς ὑπογραφὰς ὅλων τῶν μελῶν τῶν λαβόν-
των μέρος εἰς τὴν συζήτησιν.

ΙΓ'. Ὁ Πρόεδρος καὶ οἱ Σύμβουλοι, ἐάν ποτε ὡς ἐκ τῆς Συνε-

δικῆς θέσεώς των περιπέσωσιν εἰς παράβασιν ἐκκλησιαστικοῦ τινος θεσμοῦ, καθίσταται ὑπεύθυνος ἐνώπιον τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἡ Κυβέρνησις συγκαλεῖ τοὺς κανονικοὺς Ἐπισκόπους τοῦ Βασιλείου εἰς ἀνάκρισιν, ἐξέλεγξιν καὶ τιμωρίαν τῆς παραβάσεως κατὰ τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας. Ἐὰν δὲ ἡ παράβασις ᾖ περὶ καθήκοντα Συνοδικὰ σχέσιν ἔχοντα καὶ πρὸς τὸ πολιτικόν, τότε τὰ ἀφορῶντα τὸ πολιτικόν τοῦτο μέρος ἐναπόκεινται εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

ΙΔ'. Εἰς τὰ καθ' αὐτὸ ἐκκλησιαστικὰ ἀντικείμενα ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἔχει τὴν ὑπερτάτην δικαιοδοσίαν ἐφ' ὧν τῶν ἐκ τοῦ Κλήρου καὶ πρὸς αὐτὴν, ὡς πρὸς ἀνώτατον Δικαστήριον, ἐκκαλοῦνται αἱ ὑπὸ τῶν Ἐπισκόπων ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις δι' ἐκκλησιαστικὰς ὑποθέσεις, τὰς ὁποίας κρίνουσα καὶ ἀνακρίνουσα ἀποφαίνεται ἐπ' αὐτῶν κανονικῶς.

Ἄν δὲ Κληρικὸς ἔχῃ παράνομον κατὰ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ Ἐπισκόπου, ἀναφέρεται πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, ἥτις ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀποφασίζει ὀριστικῶς καὶ ἀνεκκλήτως.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἔχει προσέτι τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιβάλλῃ κανονικὰς ποινὰς εἰς Κληρικοὺς καθ' ὅσα ἐκκαλοῦνται εἰς τὴν κρίσιν καὶ ἀπόφασιν αὐτῆς, ἢ καὶ δικάζονται ἀμέσως ὑπ' αὐτῆς, ὡς ἐφεξῆς.

α.) Ἀργίαν πάσης ἱεροπραξίας μετὰ στερήσεως τῶν ἐκ τῆς ἐφημερίας τοῦ τιμωρουμένου προσερχομένων δικαιωμάτων.

β.) Σωματικὸν περιορισμὸν ἐντὸς διατρουμένου Μοναστηρίου, ἢ ἄλλου εἰδικοῦ διὰ τοὺς Κληρικοὺς σωφρονιστικοῦ κατὰστατος.

γ.) Ἀπότισιν ποσοῦ διπλασίου, ἐὰν τις φωράῃ ὅτι, λαβὼν χρήματα, ἐπραξέ τι παρὰ τὰ καθήκοντά του καὶ τοὺς ἱεροὺς τῆς Ἐκκλησίας θεσμούς, τὸ ὁποῖον κατατίθεται εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον.

δ.) Ἀφορισμὸν προσωπικὸν κατὰ Κληρικὸν μοναχόν.

ε.) Καθαίρεσιν.

Αἱ δὲ περὶ τούτων ἀποφάσεις αὐτῆς, ὡς καὶ αἱ τῶν Ἐπισκόπων ἐπὶ τοιούτων ἀντικειμένων, αἵτινες θέλουσιν ἐκδίδοσθαι ἥτιολογημέναι μετὰ τῆς παραθέσεως καὶ τῶν κανόνων, ἐφ' ὧν αὗται στηρίζονται, ἐκτελοῦνται τῇ προηγουμένῃ ἐγκρίσει.

1) Τοῦ Ὑπουργείου μὲν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν παραγράφων γ', δ', καθὼς καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν παραγράφων α', β', ὅσας αἱ ὀριζόμεναι ἐν αὐτοῖς ποιναὶ ἐπιβάλλονται ἐπὶ χρόνον οὐχὶ ἐλάττωσα τῶν 15 ἡμερῶν, οὐδὲ μείζονα τῶν δύο μηνῶν.

2) Τοῦ Βασιλέως δὲ, εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ § ε', καθὼς καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν § § α', β', ὅσας αἱ ποιναὶ αὗται ἐπιβάλλονται ἐπὶ χρόνον μείζονα τῶν δύο μηνῶν.

Αἱ μέχρι δὲ τῶν 15 ἡμερῶν ποιναὶ τῶν § § α' καὶ β' ἐκτελοῦνται ἀνεὺ ἐγκρίσεως τῆς πολιτικῆς Ἀρχῆς.

Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων τῆς Συνόδου γίνεται τῇ συμ-πράξει καὶ συνδρομῇ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀλλ' ὡς πρὸς τὴν περίπτωσιν τοῦ § ε'. ὁ καταδικασθεὶς εἰς καθαίρεσιν, ἐὰν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν δι' ἀναφορᾶς τοῦ πρὸς τὸν Βασιλέα ἐξαίτησται τὴν ἀναθεώρησιν τῆς δίκης, ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διατάξῃ εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τὴν ἀναθεώρησιν αὐτῆς, προσκαλουμένων κατ' αὐτὴν καὶ ἄλλων Ἐπισκόπων.

ΙΕ'. Προσωπικὸς ἀφορισμὸς ἐναντίον λαϊκῶν δὲν ἐκδίδεται εἰμὴ μετὰ προηγουμένην ἐγκρίσιν τῆς Κυβερνήσεως.

Ις'. Τὰ κατὰ τοὺς γάμους καθόσον μὲν ἀφορᾷ τὸ πολιτικόν αὐτῶν μέρος, ἀνάγονται εἰς τὰ πολιτικὰ Δικαστήρια, καθόσον δ' ἀφορᾷ τὸ πνευματικόν, εἰς τὰς Ἐκκλησιαστικὰς Ἀρχάς.

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχὴ, πληροφορηθεῖσα τὴν τελετὴν παρανόμου γάμου, ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀπαιτήσῃ παρὰ τῆς πολιτι-

κῆς Ἀρχῆς διὰ νὰ ἐνεργηθῶσιν ἐξ ἐπαγγέλματος ὑπὸ τῶν Δικαστηρίων τὰ ἐν τῷ πολιτικῷ νόμῳ ὀριζόμενα μετὰ δὲ τὴν κηρύττουσαν παράνομον τὸν γάμον ἀμετάκλητον δικαστικὴν ἀπόφασιν, κηρύττει καὶ αὕτη τὸν γάμον ἄκυρον πνευματικῶς. Κατὰ δὲ τοῦ Ἐπισκόπου ἢ τοῦ ἐπιτρόπου τοῦ εὐλογήσαντος τὸν παράνομον γάμον, ἢ ἐκδόντος τοιαύτην ἀδείαν, καθὼς καὶ κατὰ τοῦ ἱερέως τοῦ εὐλογήσαντος τὸν παράνομον γάμον ἀδεία ἀνωτέρω, ἢ ἀνεὺ ἀδείας, ἐπάγονται ποιναὶ κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρου ἀρθροῦ 13'. κατὰ τὸν λόγον τῆς ἐνοχῆς ἐκάστου.

12'. Ὅστις τῶν συνευγεμένων εἰς γάμον ζητεῖ τὴν διάζευξιν ἢ τὸν ἀπὸ τραπεζῆς καὶ κοίτης χωρισμὸν ὀφείλει ν' ἀποταθῇ περὶ τούτου δι' ἀναφορᾶς τοῦ πρὸς τὸν ἀρμόδιον Ἐπίσκοπον, ὁ ὁποῖος προσκαλεῖ καὶ τοὺς δύο συζύγους πρὸς ἀπόπειραν συμβιβασμοῦ καὶ ἀφοῦ ἐντὸς τριῶν μηνῶν, μεταχειρισθεὶς ὅλα τὰ πρόσφορα πνευματικὰ μέσα, δὲν δυνήθῃ νὰ συμβιβάσῃ ἀμφοτέρους, ἀποφαίνεται περὶ τούτου διὰ πράξεώς του ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἀναφορᾶς, τὴν ὁποῖαν διευθύνει εἰς τὸ Δικαστήριον τῆς περιφερείας· τὸ δὲ Δικαστήριον, μόνον μετὰ τὴν προσαγωγὴν τῆς ἀναφορᾶς ταύτης καὶ τῆς πράξεως τοῦ Ἐπισκόπου, δέχεται αἵτησιν τοῦ ἐπιδιώκοντος συζύγου, καὶ διατάττει ἀνεὺ νέας ἀποπείρας ἐνώσεως τὰ παρὰ τῆς πολιτικῆς Δικονομίας ὀριζόμενα, πρὸς εἰσαγωγὴν τῆς ἀγωγῆς.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς περὶ ἐνώσεως ἀποπείρας, ὁ Ἐπίσκοπος δύναται, ἂν θεωρήσῃ τοῦτο ἀναγκαῖον, νὰ δώσῃ ἐγγράφως ἀδείαν εἰς τὴν γυναῖκα νὰ μετοικήσῃ ἀπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ ἀνδρὸς εἰς οἰκίαν προσδιοριζομένην παρὰ τῶν συζύγων, ἢ παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου, ὅταν οὗτοι διαφωνῶσι μόνον δὲ μετὰ τὴν χορήγησιν τοιαύτης ἀδείας, τὰ Δικαστήρια, κατ' αἵτησιν τοῦ ἐνὸς τῶν συζύγων, δύνανται, καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν ἐτι τῆς περὶ ἐνώσεως ἀποπείρας, νὰ διατάξωσι τὰ ἐν τῷ ἀρθρῷ 683 παραγρ. 3, 4 καὶ 5 τῆς πολιτ. Δικονομίας διαλαμβανόμενα προσωρινὰ μέτρα, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν.

Ἐὰν δὲ ἡ ἀνωτέρω τριμήνη προθεσμία παρέλθῃ, χωρὶς ν' ἀποφανθῇ κατὰ τ' ἀνωτέρω ὁ ἀρμόδιος Ἐπίσκοπος, τότε δύναται ὁ εἰς ἢ ὁ ἕτερος τῶν συζύγων ν' ἀναφερθῇ πρὸς τὸ ἀρμόδιον Δικαστήριον, τὸ ὁποῖον δέχεται τὴν αἵτησιν, ἀφοῦ πρότερον βεβαιωθῇ περὶ τῆς ἐν καιρῷ ἐπιδόσεως τῆς ἀναφορᾶς εἰς τὸν Ἐπίσκοπον, καὶ ἐνεργεῖ τὰ ἐν τῷ πολιτικῷ νόμῳ ὀριζόμενα.

Μετὰ δὲ τὴν ἐκδοσιν τῆς δικαστικῆς περὶ διαλύσεως τοῦ γάμου ἀποφάσεως, καταστάσεως ἀμετακλήτου, ὁ εἰσαγγελεὺς διευθύνει ἀντίγραφον αὐτῆς πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴν Ἀρχὴν διὰ νὰ κηρύξῃ καὶ αὕτη τὸν γάμον διαλελυμένον πνευματικῶς.

ΙΗ'. Ὅποιοιδήποτε σκεύους χρυσοῦ ἢ ἀργυροῦ, καθοσιωθέντος εἰς τὴν θείαν λατρείαν, τιμίων σταυρῶν, ἁγίων λειψάνων, ἁγίων εἰκόνων, καὶ ἐν γένει παντὸς κειμηλίου ἱεροῦ ἢ ἱερατικοῦ ἀμφιάσματος, ἔκθεσις ἐν ἀγορᾷ πρὸς πώλησιν, ἢ κατάσχσεις πρὸς πληρωμὴν χρέους ἰδιωτικοῦ ἢ δημοσίου δὲν ἐπιτρέπεται.

ΙΘ'. Διατάξεις, προκηρύξεις, ἐγκύκλιοι, καθὼς καὶ λοιπὰ ἔγγραφα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου πρὸς πολιτικὰς Ἀρχάς τοῦ Κράτους, δὲν διευθύνονται ἀμέσως πρὸς αὐτάς, ἀλλὰ διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

Κ'. Οὐδεμίαν στήλλογραφίαν με ἐξωτερικὰς πολιτικὰς ἢ ἐκκλησιαστικὰς Ἀρχάς δύναται νὰ ἔχῃ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, εἰμὴ διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

ΚΑ'. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχὴ, καθόσον δὲν ὑπερβαίνει τὰ ὅρια τῶν καθηκόντων τῆς, ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς προστασίας καὶ τῆς υπερασπίσεως τῆς πολιτικῆς Ἀρχῆς, καὶ ἐπομένως ὅλαι αἱ πολιτικαὶ Ἀρχαὶ ὑποχρεοῦνται, ὅσας ἀποδειχθῇ ὅτι προσε-

βλήθησαν τὰ δικάζοντες νὰ τὴν πριττατεύωσι καὶ νὰ τὴν ὑποστηρίξωσι κατ' αἰτήσεις τῆς.

ΚΒ'. Ἐπίσης ὅμως καὶ πᾶς ὅστις ἔχει εὐλογον κατὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς παράπονον διὰ κατὰχρησιν ἢ ὑπέρβασιν τῆς ἐξουσίας τῆς, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπικαλεῖται τὴν ὑπεράσπισιν τῆς πολιτικῆς Ἀρχῆς.

Τοιαῦτα παράπονα κατὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς ἐμποροῦσι νὰ γίνωνται ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἢ πρὸς πᾶσαν ἄλλην διοικητικὴν Ἀρχὴν θέλουσι δ' ἐξετάζεσθαι παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, τὸ ὁποῖον δὲν ἀποφασίζει περὶ αὐτῶν, εἰ μὴ ἀφοῦ ζητήσῃ τὴν γνώμην τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐὰν τὸ ἀντικείμενον δὲν ᾖ τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Δικαστηρίου.

ΚΓ'. Ὁ τύπος τοῦ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, ἢ ἄλλων δημοσίων Ἀρχῶν διδομένου ὅρκου ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων, Ἱερέων, καὶ Ἱεροδιακόνων, εἶναι ὁ ἑξῆς. Διὰ μὲν τοὺς Ἀρχιερεῖς «Διαβεβαιῶ ἐπὶ τῇ ἀρχιερωσύνῃ μου κτλ.»

Διὰ δὲ τοὺς Ἱερεῖς καὶ Ἱεροδιακόνους «Διαβεβαιῶ ἐπὶ τῇ ἱερωσύνῃ μου κτλ.»

Ὁ οὕτω διδόμενος ὅρκος ἔχει τὴν αὐτὴν τοῦ κοινοῦ ὅρκου ἰσχὺν, καὶ πᾶσα αὐτοῦ παράβασις ἐκτὸς τῶν ἐκκλησιαστικῶν ποινῶν, συνεπάγεται καὶ τὰς ἐπὶ ψευδορκίᾳ ἢ ἐπιορκίᾳ τοῦ ποιν. νόμου ποινάς, αἵτινες θέλουσι καταγινώσκεσθαι ὑπὸ τῶν τακτικῶν Δικαστηρίων.

ΚΔ'. Πᾶς ὁ ἐκ τοῦ ἱεροῦ καταλόγου καλούμενος νὰ δώσῃ μαρτυρίαν εἰς δικαστικὴν ὑπόθεσιν δὲν δύναται ν' ἀρνήσῃ τὴν μαρτυρίαν του· ἀλλ' οἱ Ἀρχιερεῖς ὀρκίζονται καὶ ἐξετάζονται ἐν τῇ κατοικίᾳ αὐτῶν, ἢ δὲ μαρτυρία τῶν, γενομένης αἰτήσεως, ἀναγινώσκεται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, ἐκτὸς ὅταν πρόκειται νὰ ἐξετασθῶσιν ὡς μάρτυρος ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων τῶν ἐνόρκων, ὅτε προσκαλοῦνται νὰ ἐξετάζωνται (ἀνευ ὅμως ἀντιπαροστάσεως πρὸς ἄλλους μάρτυρας) ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, ἅμα ἐμφανιζόμενοι, καὶ ἀπέρχονται ἀμέσως μετὰ τὴν ἐξέτασιν αὐτῶν.

Ὅτι οἱ ἱερωμένοι γνωρίζουσιν ἐκ τῆς ἐξομολογήσεως δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ τὸ ὁμολογήσωσιν.

ΚΕ. Εἰς τὰ τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου καθὼς καὶ εἰς τὰ περὶ ἀθεμιτῶν πράξεων, τῶν παρὰ τῶν κοινῶν τοῦ κράτους νόμων προβλεπόμενων, οἱ ἐκ τοῦ Κλήρου ὑπάκουνται εἰς τοὺς πολιτικούς νόμους καὶ εἰς τὰ τακτικὰ Δικαστήρια.

Τὰ πολιτικῶς ὀριζόμενα κακορρήματα ἐπάγουσι καὶ τὴν τῆς καθαιρέσεως ποιὴν πνευματικῶς· ἢ δὲ ἀπόφασιν τῆς ποι νικῆς καταδίκης ἐκτελεῖται, ἀποῦ πρότερον καθαιρεθῇ τοῦ βαθμοῦ αὐτοῦ ὁ καταδικασθεὶς Κληρικὸς, κατὰ τὰ ἐν τῇ ποινικῇ Δικονομίᾳ ὀρισμένα.

ΚΣ'. Διὰ τὴν προφυλάκισιν τῶν Κληρικῶν, καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κατ' αὐτῶν ἐπὶ πταίσματι καὶ πλημμελήματι ἐκδιδόντων ἀποφάσεων, τῶν περιοριζουσῶν τὴν ἐλευθερίαν, ὀρίζονται· ἰδιαίτεραι φυλακαὶ, κεχωρισμένοι τῶν ἄλλων.

ΚΖ'. Ἄπας ὁ κατὰ τὸ Βασιλεῖον ἱερὸς Κληρὸς ἐν ταῖς θείαις ἱερουργίαις καὶ τελεταῖς μνημονεύει πρῶτον μὲν τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βασιλίσσης, εἶτα δὲ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

ΚΗ'. Τὰ ὀρισθέντα διὰ τοῦ διατάγματος 25 Ἰουλίου (6 Αὐγούστου) 1833, περὶ τοῦ ἐπιμισθίου τῆς ὑπερσίας τοῦ τε Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῶν Συνέδρων, διαμένουσιν ἐν ἰσχύϊ.

Ὁ μισθὸς τοῦ μὲν πρώτου Γραμματέως προσδιορίζεται εἰς δραχ. 3600, τοῦ δὲ Β' εἰς δραχ. 2400 κατ' ἔτος.

Ὁ μισθὸς τοῦ μὲν Α' τάξεως Γραφέως προσδιορίζεται εἰς 1200, τοῦ δὲ Β' τάξεως εἰς δραχ. 960 κατ' ἔτος, καὶ ὁ τοῦ Κλητῆρος εἰς δραχ. 600 κατ' ἔτος.

ΚΘ'. Εὐθὺς μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου θέλει

συγκροτηθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων αὐτοῦ ἡ Α'. Συνοδικὴ περίοδος, ἥτις θέλει διαρκέσει μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου 1853.

Α'. Πᾶσα προσεδεδομένη διάταξις ἀντιβαίνει εἰς τὸν παρὸν νόμον ἀκυροῦται.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐμπνερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἰουλίου 1852.

Ο Θ Ω Ν

ΣΤΑΥΡΟΣ ΒΛΑΧΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Ἰουλίου 1859.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 29.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 28 Ἰουλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας ταχυδρομικῆς συμβάσεως.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 27 Νοεμβρίου (9 Δεκεμβρίου) 1850 συνομολογηθεῖσαν ἐν Ἀθήναις ταχυδρομικὴν Σύμβασιν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας.

Θεωρήσαντες δὲ καὶ τὴν ἀπὸ 29 Ἰανουαρίου (18 Φεβρουαρίου) 1851 κοινοποίησιν τῆς Καίσαροβασιλικῆς Αὐστριακῆς Διευθύνσεως πρὸς τὸν ἡμέτερον Γενικὸν Διευθυντὴν τῶν ταχυδρομείων τοῦ Βασιλείου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἐκαστος θέλων νὰ διευθύνῃ ἐπιστολὰς ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν Αὐστρίαν καὶ δι' αὐτῆς εἰς ἄλλα Κράτη δύναται νὰ παραδώσῃ ταύτας εἰς τὰ ταχυδρομεῖα τοῦ Βασιλείου ὑπὸ τοὺς ἰσχυροὺς ὁρους.

α) Διὰ τὴν Αὐστρίαν, τὸ Βελιγράδιον τῆς Σερβίας, τὰ Βασίλεια Πρωσίας, Βυαρίας, Σαξωνίας, τὰ Μεγάλα Δουκάτα, Μεκλεμβούρ-Σβερίν καὶ Στέρλιτς, τὰ Δουκάτια Σλέσβικ-Ὀλστὰϊν, Ἀνχάλτ-Κέτεν, Ἀνχάλτ-Δεσάου, Ἀνχάλ-Βερνβούργ, Σάξεν-Άλτεμβούργ, τὸ πριγκιπάτον Βαλδεκ καὶ τὴν ἐλευθερὰν Ἀνσατικὴν πόλιν Ἀμβούργον, δύναται κατ' ἐκλογὴν ν' ἀφίρῃ ὁλόκληρον τὸ ταχυδρομικὸν τέλος εἰς ἑκάστον τοῦ λαμβάνοντος, ἢ νὰ προπληρώσῃ αὐτὸ μέχρι τοῦ τόπου τῆς διευθύνσεως, καὶ τοῦτο κατ' ἀμοιβαίότητα τῆς χορηγομένης ἰδίας εὐκολίας εἰς τοὺς κατοικοῦς τῶν εἰρημένων ἐπικρατειῶν, διὰ τὰ ἀποστελλόμενα παρ' ἐκείνων γράμματα εἰς τὴν Ἑλλάδα.

β) Διὰ τὰ βασίλεια Δανιμαρκίας, Νορβηγίας, Σουηκίας, Βελγίου, Ὀλλανδίας, καὶ Μεγάλα Δουκάτα Ὁλλεμβούργ, Λοξεμβούργ, διὰ τὸ δουκάτον Βραουνσβέργ (Βρουσίκ) τὴν Μεγάλαν Βρετανίαν, τὰς ἀποικίας καὶ παρακτησίας τῆς Μεγάλης Βρετανίας, ἐν

τῇ βορείῳ Ἀμερικῇ καὶ τὴν ὁμοσπονδίαν τῆς βορείου Ἀμερικῇ· τὴν Καλλιφορνίαν καὶ Ὁρέγγον δύναται κατ' ἐκλογὴν νὰ πληρώσῃ τὸ ταχυδρομικὸν τέλος μέχρι Τεργέστης, ἢ μέχρι τῶν ὁρίων τοῦ γερμανοαυστριακοῦ ταχυδρομικοῦ συνδέσμου, ἢτοι μέχρις Ἀμβούργου, καὶ τοῦτο κατ' ἀμοιβαίότητα τῆς χρηγομένης ἰδίας εὐκολίας εἰς τοὺς κατοίκους τῶν εἰρημένων ἐπικρατειῶν διὰ τὰς ἀποστελλομένας παρ' ἐκείνων ἐπιστολάς εἰς τὴν Ἑλλάδα.

γ') Διὰ τὰ λοιπὰ μὴ ἀναφερόμενα ἀνωτέρω Κράτη ἢ πληρωμὴ τοῦ ταχυδρομικοῦ τέλους εἶναι ὑποχρεωτικὴ μέχρι Τεργέστης.

Ἐξαιρῶνται τοῦ τέλους τῆς ἐν τῷ § α'. τοῦ παρόντος ἄρθρου προσδιοριζομένης κατ' ἐκλογὴν προπληρωμῆς, ἢ μὴ, ἥτις θέλει εἶσθαι ὑποχρεωτικὴ.

1) Ἡ ἀναφερομένη ἀλληλογραφία ἐν τῷ § α'. καὶ β'. τοῦ ἄρθρου 17 τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας Συμβάσεως.

2) Ἡ διευθυνομένη ἀλληλογραφία πρὸς τοὺς Ἡγεμόνας καὶ τὰ Βασιλικά μὲλη τῶν οἰκογενειῶν, οἵτινες ἀποτελοῦσι τὸν Γερμανικὸν ταχυδρομικὸν σύνδεσμον, καὶ τὰς ἀνωτέρας ἢ ὑποδεστέρας Ἀρχάς τῶν αὐτῶν ἐπικρατειῶν.

3) Αἱ ἐπὶ συστάσει παραδιδόμεναι ἐπιστολαὶ δι' ὅλα ἐν γένει τὰ μέρη.

4) Αἱ ὑπὸ ταινίαν ἐφημερίδες καὶ λοιπὰ ἐντυπα, καθὼς καὶ τὰ δείγματα ἐμπορείας, παραδιδόμενα εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴν ἀφίουν ἀμφιβολίαν ὡς πρὸς τὸ περιεχόμενον.

Ἡ προπληρωμὴ τῶν ἀνωτέρω ἀντικειμένων παρακολουθεῖ ἐκείνην τῶν ἐπιστολῶν, καθόσον αὗται προπληρώνονται, ἢτοι μέχρι τοῦ πρὸς ὃν ὅρον διευθύνονται κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ § α'. τοῦ παρόντος ἄρθρου, καὶ μέχρι Τεργέστης ἢ τῶν μεθορίων τῆς Αὐστρίας κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ § β'. καὶ γ'. τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου.

Ἄρθρον 2.

Ἐπιστολαὶ μὴ ὑπερβαίνουσαι τὸ ἔαρος τῶν γραμμῶν 15, παραδιδόμεναι εἰς τὰ Ἑλληνικὰ ταχυδρομεῖα διὰ ν' ἀποσταλῶσιν εἰς τὰς ἐν τῷ § α'. τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀναφερομένας ἐπικρατείας, ὑπόκεινται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ταχυδρομικοῦ ἐξωτερικοῦ τέλους ὡς ἀκολουθῶς· α') διὰ τὰς διευθυνομένας εἰς τὴν Αὐστρίαν εἰς τὸ διαπόντιον τέλος τῶν λεπτῶν τεσσαράκοντα πέντε καὶ εἰς τὸ ἐνδιαλαμβανόμενον εἰς τὰ ἄρθρα 11 καὶ 12 τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας ταχυδρομικῆς συμβάσεως, ἢτοι κατὰ τὰς ἐγγυρίους τῆς Αὐστρίας διατιμήσεις· β') διὰ Βελιγιάδιον τῆς Σερβίας, ὑπόκεινται ἐπίσης εἰς τὸ διαπόντιον τέλος καὶ εἰς τὸ τῆς διαμετακομίσεως τῆς Αὐστρίας, τὸ ἐπιβαλλόμενον ἐπὶ τῶν διὰ σεμβλίνων διευθυνομένων ἐπιστολῶν· καὶ γ') διὰ τὰ Βασίλεια τῆς Πρωσσίας, Βαυαρίας καὶ λοιπὰ Κράτη τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα εἰς τὸν αὐτὸν α. § εἰς τὸ διαπόντιον τέλος καὶ εἰς τὸ τῆς διαμετακομίσεως διὰ τῆς Αὐστρίας μέχρι τῶν μεθορίων τοῦ Γερμανοαυστριακοῦ ταχυδρομικοῦ συνδέσμου, ἢτοι εἰς λεπτὰ ἑννεήκοντα δι' ἀμφότερα τὰ ταχυδρομικὰ τέλη· εἰς τὰ αὐτὰ ταχυδρομικὰ τέλη ὑπόκεινται καὶ τὰ διευθυνομένα γράμματα εἰς τὰ λοιπὰ μέρη, τὰ ἀναφερόμενα ἐν τοῖς § β'. καὶ γ'. τοῦ ἰδίου ἄρθρου ἀναλόγως τοῦ ὅρου τῆς προπληρωμῆς, ἢτοι μέχρι Τεργέστης καὶ τῶν μεθορίων τοῦ Γερμανοαυστριακοῦ συνδέσμου, δι' ὃν πρόκειται νὰ μετακομισθῶσιν, εἰς λεπτὰ τεσσαράκοντα πέντε μέχρι Τεργέστης καὶ εἰς λεπτὰ ἑννεήκοντα μέχρι τῶν μεθορίων.

Αἱ πλεον τῶν 15 γραμμῶν ζυγίζουσαι ἐπιστολαὶ μέχρι γραμμῶν 30 ὑπόκεινται εἰς τὸ διπλάσιον τέλος· αἱ ὑπερβαίνουσαι δὲ τὰς γραμμὰς 30 μέχρι γραμμῶν 45 εἰς τὸ τριπλάσιον τέλος καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς διὰ πᾶσαν δεκαπεντάγραμμον αὐξήσιν προστίθεται τὸ τέλος τῆς ἐπιστολῆς.

Δείγματα ἐμπορευμάτων στελλόμενα πρὸς ὅλα τὰ ἐν τοῖς § α. β'. καὶ γ'. τοῦ ἄρθρου 1 ἐνδιαλαμβανόμενα μέρη, ὑπόκεινται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ αὐτοῦ τέλους δι' ἕκαστον ἔαρος γραμμῶν 30.

Ἐφημερίδες καὶ λοιπὰ ἐντυπα διαφόρου εἶδους στελλόμενα μὲν εἰς Τεργέστην, ὑπόκεινται μὲν εἰς τὴν πληρωμὴν λεπτῶν 5 δι' ἕκαστον ἔαρος ἐκ γραμμῶν 15, στελλόμενα δὲ εἰς ἄλλα ταχυδρομεῖα τῆς Αὐστρίας καὶ λοιπὰ Κράτη, ὑπόκεινται εἰς τὴν πληρωμὴν λεπτῶν δέκα.

Ἄρθρον 3.

Ἐκτὸς τῶν ἐξωτερικῶν ταχυδρομικῶν τελῶν τῶν ἐπιβαλλομένων εἰς τὰς ἐν τῷ ἀνωτέρω 2 ἄρθρῳ ἀναφερομένας ἐπιστολάς δείγματα καὶ ἐφημερίδας, θέλουν εἰσπραττεσθαι ἐκ μέρους τῶν Ἑλληνικῶν ταχυδρομείων καὶ τὰ ἀνήκοντα Ἑλληνικὰ τέλη συμφώνως μὲν τὰς ἐν ἰσχύϊ ἐγγυρίους διατιμήσεις.

Ἄρθρον 4.

Ἡ αὕτη διατίμησις ἢ ἐνδιαλαμβανόμενη εἰς τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα 2 καὶ 3 θέλει ἐφαρμόζεσθαι καὶ εἰς τὰς ἀπληρώτους ἐπιστολάς, δείγματα ἐμπορείας καὶ ἐφημερίδας τὰς πεμπομένας ἀπὸ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 σημειούμενα Κράτη διὰ τῆς Αὐστριακῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας, τὰ δὲ ταχυδρομικὰ αὐτὰ τέλη ὡς καὶ τὰ ξένα τέλη μὲν τὰ ὅποια ἐπιβαρύνονται, θέλουν λαμβάνεσθαι ἀπὸ τοῦ πρὸς οὗς ἐπιγράφονται.

Ἄρθρον 5.

Τὸ παρὸν Διάταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τῆς α'. τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Αὐγούστου, ὅτε ἀκυροῦνται τὰ ἐν τῷ παρόντι ἀντιβαίνοντα Ἡμέτερα Διατάγματα.

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον Ὑπουργὸν ἐπιφορτίζεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 19 Ἰουλίου 1852.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Λ Ι Α

Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 30.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 2 Αὐγούστου.

ΝΟΜΟΣ ΣΓ'.

Περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ τελωνιακοῦ δικαιώματος τῆς ἐξαγωγῆς τῆς μετᾶξης καὶ τῶν κουκουλιῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα τῆς ἐξαγωγῆς προσδιορίζεται κατ' ὁκτὸν καὶ ἄνευ διακρίσεως ποιότητος, ἐπὶ μὲν τῆς μετᾶξης εἰς δραχμὴν 1. 50 ἐπὶ δὲ τῶν κουκουλιῶν εἰς λεπτὰ 60.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς

ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Ἰουλίου 1852.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Β α σ ί λ ι σ σ α

Α Μ Α Λ Ι Α

Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, 30 Ἰουλίου 1852.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

ΠΑΪΚΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀναγνώρισεως τῶν νέων ὀθωμανικῶν, καὶ περὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν ἑλληνικῶν μελῶν τῆς Μικτῆς ἐπιτροπῆς.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Δ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν διορισμὸν τοῦ κυρίου Κ. Ἀδοσίδου, γραμματέως τῆς ἐνταῦθα ὀθωμανικῆς πρεσβείας, καὶ τοῦ Ὁσμάν Ἐφέντου, προξένου τῆς Ὑψηλῆς Πύλης ἐν Χαλκίδι, ὡς μελῶν τῆς Μικτῆς ἐπιτροπῆς ἐκ μέρους τῆς ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως, ἀντὶ τοῦ Ὁσμάν Ἐφέντου ἀποβιώσαντος, καὶ τοῦ κυρίου Ἀδαμαντίδου, μετακληθέντος εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασ. Ἡμῶν Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργῶν, ἐγκρίνομεν ν' ἀναγνωρισθῶσιν, ὅτε κύριος Κ. Ἀδοσίδης καὶ ὁ Ὁσμάν Ἐφέντης ὡς μέλη τῆς Μικτῆς ἐπιτροπῆς. Ἀντὶ δὲ τοῦ ἀποβιώσαντος κυρίου Ἀλεξίου Πάλμα τακτικοῦ ἑλληνικοῦ μέλους τῆς αὐτῆς ἐπιτροπῆς, διορίζεται ὁ κύριος Ἀνδρέας Βούλγαρης, ἀρειοπαγίτης, ὡς τακτικὸν μέλος, καὶ ὡς ἀναπληρωτικὸν ὁ κύριος Πέτρος Παπαρρηνόπουλος ἀρειοπαγίτης.

Ὁ Ἡμέτερος Ὑπουργὸς θέλει ἐνεργῆσαι τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ἰουλίου 1852.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Β α σ ί λ ι σ σ α

Α Μ Α Λ Ι Α.

Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 31.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 11 Αὐγούστου.

ΝΟΜΟΣ ΣΔ'.

Περὶ τριμηνίου πιστώσεως.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεραισάμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑφεξῆς.

Ἀρθ. 1. Τὰ διάφορα ὑπουργεῖα θέλουσιν πληρῶσαι ἐπὶ τῇ βάσει χρηματικῶν αἰτήσεων, ἐγκεκριμένων παρὰ τοῦ Βασιλέως, τὰ ἐξοδα τοῦ Κράτους διὰ τὴν γ'. τριμηνίαν κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ λογιστικὰς διατυπώσεις, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ψηφισθέντος ἤδη παρὰ τῆς Βουλῆς προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1852,

ἐκτὸς τῶν ἐξόδων τῶν κλεισμένων χρήσεων, καὶ τῶν ἀποζημιώσεων τοῦ κεφαλαίου 24 τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἅσα δὲν στηρίζονται εἰς νόμους ἢ δικαστικὰς ἀποφάσεις.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Αὐγούστου 1852.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Β α σ ί λ ι σ σ α

Α Μ Α Λ Ι Α

Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Αὐγούστου 1852.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν καθηκόντων τοῦ γενικοῦ γραμματέως τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, ἔχοντες δὲ ὑπ' ὄψιν τὸ 17 ἄρθρον τοῦ περὶ ὑπουργείων Νόμου.

Ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

1. Ἡ ἐσωτερικὴ ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως διὰ τῶν παρ' αὐτῷ ὑπηρετούντων αξιωματικῶν καὶ ὑπαλλήλων.

2. Ὁ Γενικὸς γραμματεὺς, ἰδίως διευθύνει τὸ προσωπικὸν τῆς ναυτικῆς ὑπηρεσίας, καὶ ἐνεργεῖ πᾶν ὅ,τι εἰς αὐτὸ ἀφορᾷ.

3. Ἐκδίδει δὲ ἐν ἰδίῳ αὐτοῦ ὀνόματι, προτάσεων τῆς ὑπογραφῆς του τὸ «κατὰ διαταγὴν τοῦ ὑπουργοῦ,» πᾶσαν διαταγὴν, ἢ ἔγγραφον, τὰς ἐξῆς ὑποθέσεις ἀφορῶσαν.

α) Κατατάξεις ναυτῶν.

β) Ἀδείας ἀπουσίας κανονικὰς ὑπαξιωματικῶν, ναυτῶν καὶ στρατιωτῶν.

γ) Ἀδείας γάμου ὑπαξιωματικῶν, ναυτῶν καὶ στρατιωτῶν.

δ) Ζητεῖ πληροφορίας περὶ ἐκτελέσεως προεκδοθεῶν διαταγῶν.

ε) Διευθύνει λογαριασμοὺς καὶ προϋπολογισμοὺς πρὸς ἐπεξεργασίαν.

ς) Παραπέμπει ἀναφορὰς χορηγήσεως ὑλικοῦ διὰ συντήρησιν πλοίων ἢ καταστημάτων.

ζ) Πᾶν ἔγγραφον, μὴ φέρον ὁριστικὸν ἀποτέλεσμα, καὶ κνικείμενον ἔχον τὴν προπαρασκευὴν οἰασθῆποτε ἐργασίας, ἐπιστρέφει ἢ πρὸς οὗς ἀνήκουν τὰ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον ἀναρμοδίως ὑποβαλλόμενα ἔγγραφα.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς παραγγέλλεται νὰ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν διατάγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ἰουλίου 1852.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Β α σ ί λ ι σ σ α

Α Μ Α Λ Ι Α

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Αριθ. 32 (Παρελείφθη)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Αριθ. 33.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 22 Αυγούστου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί του σχεδίου της εις τὸ παράλιον τοῦ χωρίου Ὁρεῶν συστηθησομένης πόλεως

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ωι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἐγκρίνομεν τὸ εἰς ἡμᾶς ὑποβληθὲν καὶ φέρον τὴν Ἡμετέραν ἐπικύρωσιν σχέδιον, καθ' ὃ θέλει οἰκοδομηθῇ ἡ εἰς τὸ παράλιον τοῦ χωρίου Ὁρεῶν συστηθησομένη πόλις.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ σχεδίου τούτου θέλει ἐνεργηθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀπὸ 9 Ἀπριλίου καὶ 12 Νομβρίου 1836 Βασ. Διαταγμάτων περὶ ἐκτελέσεως τοῦ σχεδίου Ἀθηνῶν, ἐφ' ὅσον ἐφαρμόζονται ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργὸς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰουλίου 1852.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

ΑΜΑΛΙΑ.

Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Αριθ. 34.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 25 Αυγούστου.

ΝΟΜΟΣ ΣΕ'.

Περί τῶν συντάξεων τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ωι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περί δικαιώματος πρὸς σύνταξιν.

Ἄρθρον 1. Τὸ δι' ἀρχαιότητα πρὸς σύνταξιν ἀποστρατείας δικαίωμα ἀποκτάται μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τριάκοντα ἐτῶν ὑπηρεσίας ἐν τῷ στρατῷ.

Ἄρθρον 2. Τὰ πρὸς σύνταξιν ἀποστρατείας ἔτη λογιζονται μὲν ἀφ' ἧς ἡμέρας ὑπηρετεῖ ὁ στρατιωτικὸς, ἀλλ' οὐχὶ καὶ πρὸ τῆς ἡλικίας τῶν δεκαεπτὰ ἐτῶν συμπληρωμένων.

Ἄρθρον 3. Οἱ εἰς τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς μεταβαίνοντες ναυτικοὶ συναριθμοῦσιν ἐν αὐτῷ τὴν ναυτικὴν ὑπηρεσίαν των, συμπῶνως μὲ τοὺς περὶ ναυτικῶν συντάξεων νόμους.

Ἄρθρον 4. Τὰ ἐν ἐκστρατείᾳ ἔτη τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας διπλασιάζονται εἰς τὰς ἐξῆς περιπτώσεις·

α) Ἐν πολέμῳ,

β) Ἐν σώματι στρατοῦ κατέχοντι ξένην χώραν ἐν πολέμῳ, ἢ ἐν εἰρήνῃ,

γ) Ἐν τοῖς πλοίοις ἐν καιρῷ πολέμου,

δ) Ἐν αἰχμαλωσίᾳ, ἐὰν ἀποδεδειγμένως ἐξεπλήρωσῃ τὸ καθήκον τοῦ ὁ στρατιωτικοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Προσδιορισμὸς τῆς δι' ἀρχαιότητα συντάξεως.

Ἄρθρον 5. Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τριάκοντα ἐτῶν ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρεσίας, συμπερίλαμβανομένων καὶ τῶν ἐτῶν ἐκστρατείας, οἱ στρατιωτικοὶ ἀποκτῶσι τὸ πρὸς τὸν ἐλάχιστον ὅρον τῆς δι' ἀρχαιότητα συντάξεως δικαίωμα, προσδιοριζομένης εἰς τὸν βαθμὸν των, κατὰ τὸν προσαρτώμενον ἐν τῷ παρόντι νόμῳ πίνακα.

Δι' ἕκαστον δ' ἔτος πλέον τοῦ τριακοστοῦ καὶ κατὰ τὰς ἐν τῷ 4 ἁρθρῷ τεθείσας θέσεις προστίθεται εἰς τὴν σύνταξιν τὸ εἰκοστὸν τῆς διαφορᾶς τοῦ ἐλάχιστου πρὸς τὸν μέγιστον ὅρον.

Ὁ μέγιστος ὅρος τῆς συντάξεως ἀποκτάται συμπληρωθέντων πενήκοντα ἐτῶν ὑπηρεσίας, λογιζομένων καὶ τῶν ἐκστρατειῶν.

Ἄρθρον 6. Ἡ δι' ἀρχαιότητα σύνταξις προσδιορίζεται κατὰ τὸν βαθμὸν τοῦ στρατιωτικοῦ· ἐὰν ὅμως οὗτος ζητήσῃ νὰ τεθῇ ἐν ἀποστρατείᾳ πρὶν συμπληρωθῶσι δύο ἔτη ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ του εἰς τὸν τελευταῖον βαθμὸν του, λαμβάνει τὴν εἰς τὸν ἀμέσως ὑποδεέστερον βαθμὸν του ἀνήκουσαν σύνταξιν.

Ἄρθρον 7. Ἡ ἀποστρατείας σύνταξις παντὸς ἀξιωματικοῦ, ὑπαξιωματικοῦ καὶ δεκανέως, ἔχοντος εἰκοσιν ἐτῶν ὑπηρεσίαν ἐν ἐνεργείᾳ εἰς τὸν αὐτὸν βαθμὸν, αὐξάνεται κατὰ τὸ πέμπτον αὐτῆς, καὶ τοὶ ἀποκτήσαντες τὸν μέγιστον ὅρον τῆς συντάξεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περί συντάξεως ἀποστρατείας ἔνεκα τραυμάτων ἢ νοσημάτων.

Ἄρθρον 8. Τα τραύματα θεινὰ καὶ ἀνίατα ὄντα, προσερχόμενα ἐκ συμβεβηκότων τοῦ πολέμου ἢ δυστυχημάτων ἐν ὑπηρεσίᾳ, παρέχουσι πρὸς σύνταξιν ἀποστρατείας δικαίωμα.

Τὰ θεινὰ καὶ ἀνίατα νοσήματα, προσερχόμενα ἐκ κόπων ἢ κινδύνων τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας παρέχουσι τὸ αὐτὸ δικαίωμα.

Ἄρθρον 9. Τὰ τραύματα ἢ τὰ νοσήματα, τὰ προσερχόμενα ἐκ τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὁρισμένων αἰτιῶν, ἐὰν ἐπιφέρωσι τύφλωσιν, ἀκρωτηριασμόν, ἢ παντελῆ ἀχρησίαν ἐνὸς ἢ πλείονος μελῶν, παρέχουσιν ἄμεσον δικαίωμα πρὸς σύνταξιν.

Ἄρθρον 10. Τὰ ελαφρότερα τραύματα ἢ νοσήματα παρέχουσι πρὸς σύνταξιν δικαίωμα ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὁρους μόνον·

α) Εἰς μὲν τὸν ἀξιωματικόν, ἀν' ἀποκαθιστῶσιν αὐτὸν ἀνίκανον ἐνεργητικῆς ὑπηρεσίας, καὶ ἀνεπίδεκτον ν' ἀναλάβῃ ἐπομένως αὐτὴν.

β) Εἰς πάντα δ' ἄλλον ὑποδεέστερον τοῦ ἀξιωματικοῦ, ἐὰν ἀποκαθιστῶσιν αὐτὸν ἀνίκανον τῆς ὑπηρεσίας καὶ τοῦ πορισμοῦ τῶν πρὸς τὸ ζῆν.

Ἄρθρον 11. Τὰ αἰτία, τὸ εἶδος καὶ αἱ συνέπειαι τῶν τραυμάτων καὶ τῶν νοσημάτων ἀποδεικνύονται κατὰ τοὺς τύπους ἐντὸς προθεσμίων, τὰ ὅποια θέλουν προσδιορισθῇ διὰ τοῦ διοικητικοῦ κανονισμοῦ.

Προσδιορισμὸς τῆς συντάξεως.

Ἄρθρον 12. Ἡ σύνταξις τῶν στρατιωτικῶν, τῶν ὑποστάντων τύφλωσιν, ἀκρωτηριασμόν ἢ παντελῆ ἀχρησίαν δύο μελῶν, προσδιορίζεται εἰς τὸν μέγιστον ὅρον τῆς συντάξεως, ὅποιος· δὴποτε εἶναι ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν.

Ἄρθρον 13. Τὰ τραύματα καὶ τὰ νοσήματα, τὰ ἐπιφέροντα παντελῆ ἀχρησίαν μέλους τινὸς ἢ προξενούντα τὴν αὐτὴν βλάβην, παρέχουν δικαίωμα πρὸς τὸν ἐλάχιστον ὅρον τῆς δι' ἀρχαιότητα συντάξεως, ὅποιοςδήποτε εἶναι ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας τοῦ στρατιωτικοῦ.

Ἐκαστον ἔτος τῆς ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρεσίας αὐτοῦ, λογιζο-

μένων καὶ τῶν ἐτῶν ἐκστρατείας, κατὰ τὰς ἐν τῷ 4 ἄρθρῳ τεθείσας βάσεις, προσθέτει εἰς τὴν σύνταξιν ταύτην τὸ εἶκοστόν τῆς διαφορᾶς τοῦ ἐλαχίστου πρὸς τὸν μέγιστον ὅρον τῆς δι' ἀρχαιότητα συντάξεως.

Ὁ δὲ μέγιστος ὅρος τῆς συντάξεως ταύτης ἀποκτᾶται μετὰ εἰκοσαετῇ ὑπηρεσίαν ἐν τῷ στρατῷ, λογιζομένων καὶ τῶν ἐτῶν ἐκστρατείας.

Ἄρθρον 14. Οἱ ἔνεκα τραυμάτων ἢ νοσημάτων προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 10 συντάξιμοι στρατιωτικοὶ λαμβάνουν ἐπίσης τὸν ἐλάχιστον ὅρον τῆς δι' ἀρχαιότητα συντάξεως, ὅποιοσδήποτε εἶναι ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας των, ἀλλὰ δὲν ἐπαυξάνεται αὕτη κατὰ τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὠρισμένη ἀναλογία δι' ἕκαστον ἔτος ὑπηρεσίας, εἰμὴ μετὰ εἴκοσι πέντε ἐτῶν ὑπηρεσίαν ἐν τῷ στρατῷ, λογιζομένων καὶ τῶν ἐτῶν ἐκστρατείας.

Ὁ μέγιστος ὅρος τῆς συντάξεως ταύτης ἀποκτᾶται μετὰ τεσσαράκοντα πέντε ἐτῶν ὑπηρεσίαν ἐν τῷ στρατῷ λογιζομένων καὶ τῶν ἐτῶν ἐκστρατείας.

Ἄρθρον 15. Ἡ διὰ τραύματα ἢ νοσήματα σύνταξις τοῦ στρατιωτικοῦ, κανονίζεται κατὰ τὸν βαθμὸν αὐτοῦ.

Τὰ πλεονεκτήματα τοῦ 7 ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς διὰ τραύματα ἢ νοσήματα συνταξιζομένους στρατιωτικούς.

Περὶ συντάξεως τῆς ἀποτάξεως.

Ἄρθρον 16. Ὁ ἀξιωματικὸς ὅστις κατὰ τὴν ἐν ἀποτάξει μετὰθεσίν του δὲν συνπλήρωσε 18 ἐτῶν ὑπηρεσίαν, ἀπολαμβάνει τὰ δύο τρίτα τοῦ ἐλαχίστου ὅρου τῆς συντάξεως ἀποστρατείας τοῦ βαθμοῦ του ἐν διαστήματι χρόνου ἴσου μὲ τὴν ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρεσίαν του. Ὁ δὲ ἀξιωματικὸς, ὅστις κατὰ τὴν εἰς τὴν ἀπόταξιν μετὰθεσίν του συνπλήρωσε 18 ἐτῶν ὑπηρεσίαν, ἀπολαμβάνει σύνταξιν ἀποτάξεως τὰ δύο τρίτα τοῦ ἐλαχίστου ὅρου τῆς συντάξεως ἀποστρατείας τοῦ βαθμοῦ του ἰσοθίως.

Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐπιτρέπεται νὰ μεταβιβασθῇ ἡ τῆς ἀποτάξεως σύνταξις εἰς χήρα· ἢ ὀρφανόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ συντάξεως χερῶν καὶ ὀρφανῶν.

Ἄρθρον 17. ἔχουσιν ἰσοθίως πρὸς σύνταξιν δικαίωμα, ἂν δὲν συνελθῶσιν εἰς δεύτερον γάμον.

α) Αἱ χῆραι τῶν εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης, ἢ εἰς διατεταγμένην ὑπηρεσίαν φονευθέντων στρατιωτικῶν.

β) Αἱ χῆραι τῶν ἐν ἐκστρατείᾳ ἀποθανόντων στρατιωτικῶν, ἂν ὁ θάνατος αὐτῶν προῆλθεν ἐκ συμβεβηκότων τοῦ πολέμου, ἢ ἐκ λιμωδῶν ἢ ἐνδημικῶν νόσων, εἰς ἃς ἐξετέθησαν ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας των.

γ) Αἱ χῆραι τῶν ἀποθανόντων στρατιωτικῶν ἔνεκα τραυμάτων ἐπενεχθέντων ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης, ἢ ἐν διατεταγμένην ὑπηρεσίᾳ, ἂν ὁ γάμος ἐξετελέσθη πρὸ τῶν τραυμάτων.

δ) Αἱ χῆραι τῶν ἀποθανόντων ἀποστράτων καὶ τῶν ἀποστρατευσέων, ἂν ὁ γάμος αὐτῶν ἐξετελέσθη ἐν ἔτος, πρὶν παύσῶσιν οἱ σύζυγοι των τῆς ἐνεργητικῆς ὑπηρεσίας, ἢ τέλος ἐὰν ὑπάρχωσιν ἐν ἡ πολλὰ τέκνα, γεννηθέντα ἐκ τοῦ πρὸ τῆς παύσεως ταύτης τελεσθέντος γάμου.

Οὐδεὶς γάμος στρατιωτικοῦ παράγει δικαίωμα πρὸς σύνταξιν, ἂν δὲν ἐξετελέσθηται αἱ ἀφορώσαι τοῖς τοιούτοις γάμοις εἰδικαὶ διατυπώσεις.

Ἄρθρον 18. Αἱ σύζυγοι τῶν μετὰ τὴν διάζευξιν τοῦ γάμου ἢ τὸν ἀπὸ τράπεζης καὶ κοίτης χωρισμὸν ἀποβιώσαντων στρατιωτικῶν, οὐδεμίαν ἀπαίτησιν πρὸς σύνταξιν ἔχουσι· τὰ τέκνα δὲ αὐτῶν ἔχουσι πρὸς σύνταξιν δικαίωμα.

Ἄρθρον 19. Ἡ σύνταξις τῶν μὲν ἔχουσιν τέκνον ἢ τέκνα ἀνήλικα συνταξιζομένων χερῶν τῶν στρατιωτικῶν, κατὰ τὸ 17

ἄρθρον, προσδιορίζεται εἰς τὸ τρίτον· τῶν δὲ μὴ ἔχουσιν, εἰς τὸ τέταρτον· τοῦ μεγίστου ὅρου τῆς συντάξεως, τῆς ἀνηκούσης εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ συζύγου των, ὅποιοσδήποτε καὶ ἂν ᾖ ὁ χρόνος τῆς εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον ἐνεργητικῆς ὑπηρεσίας των.

Ἄρθρον 20. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 19 σύνταξις διανέμεται εἰς δύο ἴσα μέρη μεταξὺ τῆς χήρας καὶ τέκνου ἢ τέκνων τοῦ ἀποθανόντος στρατιωτικοῦ, ὅσα καὶ ἂν ᾖσιν. Ἐὰν δὲ ἡ χήρα ἀποθάνῃ, ἢ στερηθῇ τοῦ πρὸς σύνταξιν δικαιώματος, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 18, τὸ ἐπιβάλλον εἰς αὐτὴν μέρος μεταβαίνει εἰς τὸ τέκνον ἢ τὰ τέκνα· ἡ δὲ σύνταξις αὕτη χρησιμεύει μέρους ὅτου τὸ νεώτερον τῶν τέκνων ἐνηλικιωθῇ, ἢ, ἂν ᾖτι θήλεια μετρίσῃ ἀποκατασταθῶσιν. Εἰς τοιαύτην δὲ περίστασιν ἡ μερὶς τῶν ἐνηλικιωθέντων ἢ ἀποκατασταθέντων μεταβαίνει εἰς τὰ ἀνήλικα· ἀποθανόντων δὲ τῶν τέκνων, ἐνηλικιωθέντων ἢ ἀποκατασταθέντων, μένει ἰσοθίως εἰς τὴν χήραν, ἂν δὲν ὑπάγεται εἰς τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 18, τὸ τέταρτον τοῦ μεγίστου ὅρου τῆς συντάξεως τῆς ἀνηκούσης εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀποθανόντος συζύγου τῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 21. Αἱ πρὸς ἀμοιβὴν ἐξόχων καὶ ἐκτάκτων στρατιωτικῶν ὑπηρεσιῶν, μὴ προδλεπομένων ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου, ἀπονεμόμεναι συντάξεις, προσδιορίζονται ἐκάστοτε δι' εἰδικοῦ νόμου.

Ἄρθρον 22. Αἱ στρατιωτικαὶ συντάξεις εἰσὶ προσωπικαὶ καὶ ἰσόβιοι· καταλογίζονται δὲ εἰς τὰ δημόσια χρέη, καὶ πληρόνεται παρὰ τοῦ ταμείου τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 23. Ἡ σύνταξις καὶ τὸ πρὸς ἀπόκτησιν αὐτῆς δικαίωμα διακόπτεται.

α. Διὰ καταδίκης εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν, ἢ ἔνεκά τινος τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 22 τοῦ ποινικοῦ νόμου, τροποποιηθέντι διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου 1836 νόμου, διαλαμβανομένων πλημμελημάτων, ἐνόσω διαρκεῖ ἡ ποινὴ αὐτῶν.

β. Διὰ τῆς ἀποβολῆς τῆς ἐλληνικῆς ἰθαγενείας, ἐνόσω αὕτη διαρκεῖ.

γ. Ἐνεκα τῆς διαμονῆς ἐκτὸς τοῦ ἐλληνικοῦ βασιλείου, ἄνευ ἀδείας τοῦ Βασιλέως.

Ἄρθρον 24. Πᾶσα ἀπαίτησις ἀφορώσα τὰ περὶ τῆς στρατιωτικῆς συντάξεως γίνεται κατὰ τοὺς νομίμους τύπους πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν, ὅστις ὀφείλει νὰ κανονίσῃ τὴν σύνταξιν καὶ νὰ κοινοποιήσῃ τὰς βάσεις τοῦ προσδιορισμοῦ αὐτῆς πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐντὸς δύο τοῦ πολὺ μηνῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῆς ἀναφορᾶς· ἂν δὲ ἐντὸς τῶν δύο μηνῶν δὲν κανονίσῃ ὁ ὑπουργὸς τὴν σύνταξιν, ἢ ἂν αἱ βάσεις τοῦ προσδιορισμοῦ δὲν ᾖσιν ὀρθαὶ δύνανται οἱ ἔχοντες συμφέρον νὰ καταφύγῃσιν εἰς τὰ δικαστήρια.

Ἄρθρον 25. Αἱ στρατιωτικαὶ συντάξεις καὶ αἱ ἀποδοχαὶ δὲν παραχωροῦνται, οὔτε κατάσχονται, ἐκτὸς πρὸς διατροφὴν συζύγου, τέκνων καὶ γονέων.

Ἄρθρον 26. Ὁ παρὼν νόμος ἐφαρμόζεται εἰς ἅπαντα τὸν στρατόν· ἕκαστος δὲ ἀφ' ἧς ἤρχισε νὰ ὑπηρετῇ ἀπολαμβάνει τὴν κατὰ τὸν προσαρτώμενον πίνακα, εἰς τὸν ἀντιστοιχοῦντα ποσὴν μακτικὸν βαθμὸν τοῦ σύνταξιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'.

Προσωριναὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 27. Εἰδικὸς νόμος θέλει κανονίσῃ τὰ τῆς φάλαγγος.

Ἄρθρον 28. Αἱ δυνάμει τῆς ἀπὸ 9 Δεκεμβρίου 1832 συνθήκης ἀπονεμόμεναι συντάξεις ἐξαίρουνται τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 23, ἐδαφίῳ γ', διατάξεως, καὶ δὲν μεταβιβάζονται· παύσῃ δὲ μετὰ τὸν θάνατον τῶν συνταξιούχων, δευτέρου γάμου τῶν χη-

ρῶν ἢ τῆς προσδιορισθείσης εἰς τὰ ὀρφανὰ ἐνηλικιότητος, καὶ πληρόνεται παρὰ τοῦ ταμείου τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 29. Αἱ διὰ βασιλικῶν διαταγμάτων ἀπονευθεῖσαι μέχρι τοῦδε στρατιωτικαὶ συντάξεις μένου ἀμετάβλητοι, ἐπιφυλαττομένων τῶν περὶ παύσεως αὐτῶν ὄρων, ἢτοι δευτέρου γάμου τῶν χηρῶν, προσδιορισμένης ἡλικίας τῶν ὀρφανῶν καὶ τῶν ἐν τῷ ἀρθρ. 23, τοῦ παρόντος νόμου περιπτώσεων· μεταβαίνουν δὲ κατὰ τὸ 17 ἀρθρ. ἐδίδουν δ' εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν συνταξιούχων τούτων, ἐὰν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου οὗτοι εἶχον ἀποκτήσει τὸ πρὸς σύνταξιν ἀποστρατείας δικαίωμα, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 30. Αἱ χήραι καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν μετὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τοῦ συντάγματος μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἀποθανόντων στρατιωτικῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἢ μὴ καὶ συνταξιούχων, τῶν διαλαβανομένων ἐν τῷ παρόντι νόμῳ στρατιωτικῶν, ἔχουν πρὸς σύνταξιν δικαίωμα, κατὰ τὰς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ διατάξεις, ἐὰν οἱ σύζυγοι ἢ οἱ γονεῖς αὐτῶν εἶχον, ὅτε ἀπεβίωσαν, εἴκοσιν ἐτῶν ὑπηρεσίαν ἐν τῷ στρατῷ, συμπε-

ριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐτῶν ἐκστρατείας, ἢ ἐὰν ὑπάρχουν εἰς τὰς κατηγορίας τῶν ἐδαφίων α'. β'. καὶ γ'. τοῦ 17 ἀρθρου τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 31. Ἄπαντες οἱ ἀντιβαίνοντες εἰς τὸν παρόντα νόμον ὁρισμοὶ καταργοῦνται.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θελεῖ δημοσιεῦθαι καὶ ἐκτελεσθῇ καθ' ὃ νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Αὐγούστου 1852.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλισσα

ΑΜΑΛΙΑ.

Σ. ΜΙΛΙΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 22 Αὐγούστου 1852.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς

Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΠΙΝΑΞ τῶν συντάξεων τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς, ὅπως παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας μετεβόρυσθη.

Β α θ μ ο ι	Σύνταξις ἀποστρατείας μετὰ τὴν συμπλήρωσιν 30 ἐτῶν ὑπηρεσίας (ἀρ. 6 τοῦ νόμου) κατὰ μῆνα.				Σύνταξις ἀποστρατείας ἕνεκα τραυμάτων ἢ νοσημάτων (ἀρ. 8, 9, 10, 11, 12, 13 καὶ 14 τοῦ νόμου). κατὰ μῆνα												Σύνταξις χηρῶν καὶ ὀρφανῶν (ἀρ. 19 καὶ 20 τοῦ νόμου). Κατὰ μῆνα										
	Ἐλάχιστος ὅρος μετὰ τὴν συμπλήρωσιν 30 ἐτῶν ὑπηρεσίας.	Ἀύξιναι δι' ἕκαστον ἔτος ὑπηρεσίας καὶ ἕκαστον ἔτος ἐκστρατείας ὑπὲρ τὸ τριακοντὸν		Μέγιστος ὅρος συμπληρωθέντων 50 ἐτῶν ὑπηρεσίας, λογισζομένων καὶ τῶν τῆς ἐκστρατείας.	᾿Ορισμένη σύνταξις διὰ τῶν ἀπρωτισσάμεν ἢ παντελῶ ἀχρηστῶν 2 μιλίων (ἀρ. 12 τοῦ νόμου)	Διὰ τραύματα ἢ νοσήματα ἐπιφέροντα παντελῆ ἀχρηστίαν μέλους τοῦς ἢ προσξενούντα τὴν αὐτὴν βλάβην. (ἀρ. 13 τοῦ νόμου).				Διὰ ἐλαφρότερα νοσήματα ἢ τραύματα (ἀρ. 14 τοῦ νόμου)				᾿Ελάχιςτος ὅρος μετὰ τὴν συμπλήρωσιν 25 ἐτῶν ὑπηρεσίας, λογισζομένων καὶ τῶν τῆς ἐκστρατείας				Μέγιστος ὅρος μετὰ τὴν συμπλήρωσιν 45 ἐτῶν ὑπηρεσίας, λογισζομένων καὶ τῶν τῆς ἐκστρατείας				᾿Ελάχιςτος ὅρος μετὰ τὴν συμπλήρωσιν 25 ἐτῶν ὑπηρεσίας, λογισζομένων καὶ τῶν τῆς ἐκστρατείας		Μετὰ ἀνγλίκων τέκνων		Μετὰ ἐγγλίκων τέκνων ἢ ἀνευ τέκνων	
		Δραχ.	Δρ.			Λ.	Δραχ.	Δρ.	Λ.	Δραχ.	Δρ.	Δραχ.	Δρ.	Λ.	Δραχ.	Δρ.	Λ.	Δραχ.	Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.	
																											Δρ.
᾿Αντιστράτηγος	300	6	25	425	425	300	6	25	425	300	6	25	425	144	66	106	25	144	66	106	25	144	66	106	25		
᾿Υποστράτηγος	250	4	15	333	333	250	4	15	333	250	4	15	333	114		83	25	114		83	25	114		83	25		
Συνταγματάρχης	200	2	50	250	250	200	2	50	250	200	2	50	250	83	33	62	50	83	33	62	50	83	33	62	50		
᾿Αντισυνταγματάρχης . .	160	2	50	210	210	160	2	50	210	160	2	50	210	70		52	50	70		52	50	70		52	50		
Ταγματάρχης	140	2	00	180	180	140	2	00	180	140	2	00	180	60		45		60		45		60		45			
Λοχαγὸς	100	1	65	133	133	100	1	65	133	100	1	65	133	44	33	33	25	44	33	33	25	44	33	33	25		
᾿Υπολοχαγὸς	67	1	65	100	100	67	1	65	100	67	1	65	100	33	33	25		33	33	25		33	33	25			
᾿Ανθυπολοχαγὸς	50	1	65	83	83	50	1	65	83	50	1	65	83	27	66	20	75	27	66	20	75	27	66	20	75		
᾿Ανθυπασπιστής	33	0	85	50	50	23	0	85	50	33	0	85	50	16	66	12	50	16	66	12	50	16	66	12	50		
᾿Επιλοχίας, ἀρχιμουσ.																											
᾿Αρχι. τυμπαν. ἐργασ.	25	0	85	42	42	25	0	85	42	25	0	85	42	14		10	50	14		10	50	14		10	50		
κλητὴρ κοῦ ὑπουργείου																											
Λοχίας Σιτιστής	21	0	60	33	23	21	0	60	33	21	0	60	33	11		8	25	11		8	25	11		8	25		
Δεκανεὺς	18	0	50	28	28	18	0	50	28	18	0	50	28	9	33	7	00	9	33	7	00	9	33	7	00		
Μουσικὸς, τυμπν. κερά-																											
λῆς σάλπιγγι τῆς σαγμα-	17	0	40	25	25	17	0	40	25	17	0	40	25	8	33	6	25	8	33	6	25	8	33	6	25		
τοποῦς, πεταλ. στρατιώτ.																											

Ἐν Ἀθήναις τὴν 19 Αὐγούστου 1852.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλισσα

ΑΜΑΛΙΑ.

Σ. ΜΙΛΙΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 22 Αὐγούστου 1852.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς

Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 35, 36 καὶ 37

(Παρελείφθησαν)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 38.

ΑΘΗΝΑΙ 4 Σεπτεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διαιρέσεως τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρετικῆς τοῦ ὑπουργείου
τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 17 τοῦ περὶ διοργανισμοῦ τῶν ὑπουργείων νόμου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Ἡ ἐσωτερικὴ ὑπηρεσία τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου διαιρεῖται εἰς πέντε τμήματα ὡς ἐφεξῆς.

Τμήμα Α'. διοικητικόν, ὑποδιαιρούμενον εἰς δύο γραφεῖα.

α.) Τὸ ἀστυνομικόν, περιλαμβάνον τὴν ἐξασφαλιστικὴν καὶ προληπτικὴν ἐν γένει ἀστυνομίαν, τὴν διοίκησιν καὶ βελτίωσιν τῶν ὑπαρχόντων ποινικῶν καὶ ἐπανορθωτικῶν καταστημάτων, τὴν ἐκτελεσὶν τῶν περὶ ἐκλογῆς Βουλευτῶν καὶ περὶ στρατιωτικῆς ἀπογραφῆς νόμων, καὶ τὴν ἐν γένει διοίκησιν, καθ' ἃ ἐκτίθεται ἐν τῷ ἄρθρ. 2 τοῦ ἀπὸ 3/15 Ἀπριλίου 1833 Βασιλικοῦ διατάγματος.

β.) Τὸ λογιστικόν γραφεῖον περιλαμβάνον τὴν σύνταξιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἀπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τούτου.

Τμήμα Β'. δημοτικόν, περιλαμβάνον τὴν ἐκτέλεσιν ὅλου τοῦ περὶ δήμων νόμου, τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων, καὶ τὸ προσωπικόν ἐν γένει τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων.

Τμήμα Γ'. τῆς δημοσίας υγείας, περιλαμβάνον τὴν ὑγειονομικὴν ἀστυνομίαν κατὰ τὰ ἐν τῷ § 10'. τοῦ ἄρθρ. 2 τοῦ εἰρημένου ἀπὸ 3 (15) Ἀπριλίου 1833 Βασιλ. διατάγματος.

Τμήμα Δ'. τῆς δημοσίας οἰκονομίας, περιλαμβάνον τὰ ἐν τῷ ἀπὸ 29 Ἀπριλίου (11 Μαΐου) 1834 Β. διατάγματι ἐκτιθέμενα, ἀφορῶντα τὴν ἐνίσχυσιν τῆς γεωργίας βιομηχανίας καὶ ἐμπορίου, ἐξαιρέσει τῶν καθαρῶς τεχνικῶν.

Τμήμα Ε'. τεχνικόν, περιλαμβάνον τὰ ἐκ τῶν ἀνωτέρω καθαρῶς τεχνικὰ ἀφορῶντα τὴν ἐπιχειρήσιν, διεξαγωγὴν καὶ διοίκησιν τῶν δημοσίων ἔργων, οἷον ὁδῶν, γεφυρῶν, ὑδραυλικῶν ἔργων κλπ.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ὑπάρχουσι προσέτι καὶ δύο γραφεῖα, τὸ τῆς καταχωρίσεως καὶ τὸ τῆς διεκπεραιώσεως.

Ἄρθρ. 2.

Ἐκάστου τῶν πρώτων τεσσάρων τμημάτων προΐσταται εἰς τμηματάρχης, ἔχων ὑφ' ἐαυτὸν τοὺς ἀναγκαίους βοηθοὺς, ἐκ τῶν γραμματέων ἢ καὶ γραφείων ἐν ἀνάγκῃ λαμβανόμενος· τοῦ δὲ Ε'. τμήματος προΐσταται ἀξιωματικὸς τοῦ μηχανικοῦ, ἔχων ὑφ' ἐαυτὸν τοὺς ἀναγκαίους εἰδικούς περὶ τὰ εἰς αὐτὸ ὑπαγόμενα ἔργα ὑπαλλήλους.

Δι' ὑπουργικῆς ὁμῶς διατάξεως δύναται ν' ἀνατεθῇ εἰδικῆς τινὸς ὑπηρεσίας ἢ διεύθυνσις εἰς ἓνα τῶν γραμματέων ἀτάξεως.

Τῶν γραφείων τῆς καταχωρίσεως καὶ διεκπεραιώσεως προΐστανται γραμματεῖς α. ἢ β'. τάξεως, ἔχοντες μὲν ὑφ' αὐτοὺς τοὺς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἐκάστου τῶν γραφείων τούτων ἀναγκαιοῦντας γραφεῖς καὶ κλητῆρας, διατελοῦντες δὲ ὁ μὲν ἐπὶ τῆς καταχωρίσεως ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ προϊσταμένου τῆς διεκπεραιώσεως, οὗτος δὲ ὑπὸ τὴν τοῦ γενικοῦ γραμματέως ἢ τοῦ πρὸς τοῦτο προσδιορισθεμένου παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ ἀνωτέρου ὑπαλλήλου.

Ἄρθρ. 3.

Οἱ τε τῶν τμημάτων προϊστάμενοι οἱ παρ' αὐτοῖς ὑπηρετούντες γραμματεῖς καὶ γραφεῖς καὶ οἱ ἐκ τούτων ἀναπληροῦντές τοὺς τμηματάρχας ἐν κωλύματι προσδιορίζονται καὶ μετατίθενται δι' ὑπουργικῆς διατάξεως.

Ἄρθρ. 4.

Οἱ τμηματάρχαι διευθύνουσι τὰς ἐργασίας τῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν τμημάτων καὶ εἰσάγουσιν ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τοῦ ὑπουργοῦ τὰς εἰς αὐτὰ ὑπαγομένους ὑποθέσεις. Τῶν γραμματέων δὲ οἱ μὲν εἰδικὴν τινα ὑπηρεσίαν διευθύνοντες ἐκπληροῦσιν ἔργα τμηματάρχων, οἱ δ' ἄλλοι. ἐνεργοῦσι κατὰ παραγγελίαν τῶν προϊσταμένων τῶν εἰς αὐτὰ ὑπάγονται τμημάτων.

Ἄρθρ. 5.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἐργασιῶν καὶ τῶν ἔργων ἐκάστου τῶν ὑπαλλήλων, ἰσχύουσι τὰ διατεταγμένα διὰ τοῦ ἀπὸ 3 (15) Ἀπριλίου 1833 Βασιλ. διατάγματος.

Ἄρθρ. 6.

Ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργόν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Αὐγούστου 1852.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως.

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ

ΑΜΑΛΙΑ.

Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 39

ΑΘΗΝΑΙ, 6 Σεπτεμβρίου.

ΝΟΜΟΣ ΣΣ'.

Περὶ ὁδοποιίας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ΚΕΦ. Α'.

Κατάταξις καὶ χαρακτηρισμὸς τῶν ὁδῶν.

Ἄρθρ. 1.

Αἱ ὁδοὶ τοῦ Βασιλείου διαίρουσιν εἰς ἐθνικὰς, ἐπαρχιακὰς καὶ δημοτικὰς.

Ἄρθρ. 2.

Ἐθνικαὶ ὁδοὶ εἶναι αἱ συνδέουσαι τὰς πρωτεύουσας τῶν ἐπαρχιῶν ἢ πρὸς ἀλλήλας, ἢ μὲ λημένα τινὰ τοῦ Βασιλείου ἢ μὲ πόλιν τινα σημαντικὴν τοῦ ὁμοῦ κράτους.

Αἱ ἐθνικαὶ ὁδοὶ χαρακτηρίζονται διὰ νόμου.

Αἱ ἐπαρχιακαὶ ὁδοὶ εἶναι αἱ συνδέουσαι τὰς πρωτεύουσας τῶν δήμων τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας ἢ ἄλλων διαφόρων μεταξύ των, ἢ μὲ ἐθνικὴν τινὰ ὁδὸν, ἢ μὲ λιμένα τινά, προκειμένου περὶ ἐπαρχικῷ συμφέροντος.

Τὰς ἐπαρχιακὰς ὁδοὺς χαρακτηρίζει τὸ ἀρμόδιον ἐπαρχιακὸν συμβούλιον, ἐγκρίσει τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ ἐγκρίσις λαμβάνει χώραν διὰ Βασ. διατάγματος ἐντὸς τριῶν μηνῶν τὸ πολὺ, ἀφ' ἧς ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν αἱ περὶ τούτου πράξεις τοῦ ἀρμοδίου συμβουλίου. Ἡ κατασκευὴ ἐπαρχιακῆς τινος ὁδοῦ διερχομένης διὰ πολλῶν ἐπαρχιῶν, καθίσταται ὑποχρεωτικὴ εἰς ὅλας, ἀμα παραδεχθῇ ὑπὸ τῶν πλειοτέρων ἐπαρχικῶν συμβουλίων ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ἀποφασίζει ἡ Κυβέρνησις.

Δημοτικαὶ ὁδοὶ καθιστάμεναι πρὸς χρῆσιν ἐνὸς δήμου εἶναι αἱ συνδέουσαι τὰ χωρία αὐτῶν μεταξύ των ἢ μὲ τὴν πρωτεύουσάν αὐτοῦ, ἢ μὲ ἐθνικὴν, ἢ ἐπαρχιακὴν τινὰ ὁδὸν, ἢ μὲ ἄλλα τινὰ κατεστήματα κείμενα ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ δήμου, καὶ ἀπορῶντα τοπικὰ ἢ δημοτικὰ συμφέροντα. Αἱ δημοτικαὶ ὁδοὶ χαρακτηρίζονται ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων δημοτικῶν συμβουλίων ὁ δὲ νομάρχης ἐπιφέρει τὴν ἐγκρίσιν τοῦ ἐντὸς δύο μηνῶν τὸ πολὺ, ἀφ' ἧς τῇ ὑποβληθῶσιν αἱ περὶ τούτου πράξεις τῶν συμβουλίων.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ κατασκευὴ τῶν οὕτω σχηματιζομένων ἐθνικῶν, ἐπαρχιακῶν ἢ δημοτικῶν ὁδῶν, καθίσταται ὑποχρεωτικὴ εἰς τὸ δημόσιον, τὰς ἐπαρχίας, καὶ τοὺς δήμους, ἐφ' ὅσον εἰς ἕκαστον ἀνήκει κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

ΚΕΦ. Β'.

Περὶ κατασκευῆς τῶν ὁδῶν.

Ἄρθρ. 4.

Αἱ ἐθνικαὶ ὁδοὶ θέλουν κατασκευάζεσθαι δαπάνῃ τοῦ δημοσίου καὶ τῇ προσωπικῇ συνδρομῇ τῶν κατοίκων τῶν ἐπαρχιῶν δι' ὧν αὐταὶ θέλουν διέρχεσθαι.

Ἄρθρ. 5.

Ἡ περὶ κατασκευῆς ἐθνικῆς τινος ὁδοῦ ἀπόφασις τῆς Κυβερνήσεως θέλει προηγουμένως κοινοποιεῖσθαι πρὸς τὰ ἀρμόδια ἐπαρχιακὰ συμβούλια, εἰς τὰ ὁποῖα θέλουν γνωστοποιεῖσθαι συνάμα καὶ αἱ πόλεις, κῶμαι καὶ τὰ χωρία, δι' ὧν αὕτη θέλει διέρχεσθαι. Τὰ δὲ ἐπαρχιακὰ συμβούλια γνωμοδοτοῦσι περὶ τῆς καταλληλότητος τῆς διευθύνσεως τῆς ὁδοῦ, δι' ἐκθέσεως ἡτις ἀποφασίζει.

Ἄρθρ. 6.

Ἡ διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ἐθνικῶν ὁδῶν δαπάνη διαιρεῖται εἰς δαπάνην ἀντὶ τῶν κυρίως τεχνικῶν ἐργασιῶν, καὶ εἰς δαπάνην ἀντὶ τῶν ἀπλῶν ἐργασιῶν. Καὶ ἡ μὲν πρώτη ὑπολογίζεται εἰς χρήματα καὶ γίνεται ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου εἰς θάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργείων ἢ δὲ δευτέρα ὑπολογίζεται εἰς ἡμεροκάματα εἰς θάρος τῶν κατοίκων τῶν ἐπαρχιῶν δι' ὧν αὐταὶ διέρχονται.

Ἄρθρ. 7.

Ἐργασίαι τεχνικαὶ καὶ δαπάναι εἰς θάρος τοῦ δημοσίου ἰδίως εἶναι:

α.) Πᾶσαι αἱ πρὸς τὴν σχεδιογράφησιν τῆς ὁδοῦ τεχνικαὶ ἐργασίαι.

β.) Ἡ κατασκευὴ γεφυρῶν, ὀχετῶν, τοίχων καὶ λιθοστρωμάτων, καὶ τῶν πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ὁδοῦ ξηροτοίχων.

γ.) Ἡ θραῦσις τῶν ἀπαντωμένων βράχων.

δ.) Ἡ δι' ἀμαξῶν μετακόμισις τῶν πρὸς θεμελίωσιν καὶ διάστρωσιν τῆς ὁδοῦ λίθων, λιανολίθων καὶ ἄμμου.

ε.) Ἡ σταδιοθεσία.

ς.) Ἡ προμήθεια καὶ ἡ ἐπισκευὴ τῶν ἐργαλείων.

ζ.) Ἡ ἀναγκαίουσα δαπάνη διὰ τὴν μισθοδοσίαν καὶ λοιπὰ ἐξόδα τῶν διευθυνόντων τὰ ἔργα μηχανικῶν καὶ ἐπιστατῶν.

Ἐργασίαι ἀπλᾶι εἰς θάρος τῶν δήμων ἰδίως εἶναι:

α.) Ἡ ἀνόρυξις τῶν τάφρων, ὅταν αὕτη δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ διὰ τῆς ἀξίνης καὶ τοῦ πύλου.

β.) Ἡ θεμελίωσις καὶ ἰσοπέδωσις τῆς ὁδοῦ.

γ.) Τὰ ἐκχώματα καὶ ἐπιχώματα.

δ.) Ἡ διὰ μονοτρόχου μετακόμισις τῶν λιανολίθων, τῆς ἄμμου κτλ.

ε.) Ἡ θραῦσις τῶν λίθων πρὸς μετασχηματισμὸν αὐτῶν εἰς λιανολίθους, ὅπου δὲν εὐρίσκονται φυσικῶς τοιοῦτοι.

ιγ.) Ἡ διάστρωσις καὶ καταπίεσις αὐτῶν.

Ἄρθρ. 8.

Ἐκ τῶν πρὸς κατασκευὴν τῶν ἐπαρχιακῶν ὁδῶν τεχνικῶν ἐργασιῶν καὶ δαπανῶν, αἱ μὲν ἐν τοῖς παραγράφοις α. καὶ γ'. τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ παρόντος νόμου ἀναφερόμεναι εἶναι εἰς θάρος τοῦ δημοσίου, αἱ δὲ ὑπολειπόμεναι, εἰς θάρος τῶν ἐπαρχιῶν, δι' ὧν ἡ ὁδὸς διέρχεται, ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῶν. Τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀπλῶν ἐργασιῶν τῶν ὁδῶν τούτων ἡμεροκάματα εἶναι εἰς θάρος τῶν δήμων, δι' ὧν διέρχονται, ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ τῶν

Ἄρθρ. 9.

Ἡ κατασκευὴ τῶν δημοτικῶν ὁδῶν εἶναι εἰς θάρος τῶν δήμων, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ὁποίων κατασκευάζονται, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ § α. τεχνικῶν ἐργασιῶν καὶ τῆς μισθοδοσίας ἐν τῷ § ζ'. τοῦ ἄρθρου 7 καὶ λοιπῶν ἐξόδων τῶν διευθυνόντων τὰ ἔργα μηχανικῶν, τῶν ὁποίων τὴν δαπάνην ἀναδέχεται ἡ Κυβέρνησις.

Ἄρθρ. 10.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν διὰ τῶν προηγουμένων ἄρθρων ἀνατεθειμένων εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ δήμους τεχνικῶν ἐργασιῶν ἐπιτρέπεται ἡ ἐπιβολὴ ἐκτάκτων φόρων, τοὺς ὁποίους θέλουν ψηφίσει τὰ δημοτικὰ καὶ ἐπαρχιακὰ συμβούλια ἐπὶ τῇ βάσει τῶν συντασσομένων ὑπολογισμῶν.

Ἄρθρ. 11.

Τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια τῶν ἐπαρχιῶν, δι' ὧν διέρχεται ἐθνικὴ ἢ ἐπαρχιακὴ ὁδὸς ὀφείλουσι νὰ διανέμωσι τὰ εἰς θάρος αὐτῶν ἡμεροκάματα εἰς τοὺς δήμους ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῶν. Ἐάν δὲ δι' ὁποιοῦνδήποτε κώλυμα τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια δὲν ἐνεργήσωσι τὴν διανομὴν ταύτην, καὶ τοὶ ὑποβληθείσης ἐγκαίρως εἰς αὐτὰ τῆς περὶ τούτου προτάσεως, θέλει ἐνεργεῖ αὕτη ὁ ἀρμόδιος νομάρχης. Προκειμένου δὲ περὶ κατασκευῆς δημοτικῆς ὁδοῦ, ἡ διανομὴ τῶν ἡμεροκαμάτων θέλει ἐνεργεῖσθαι παρὰ τῶν δημοτικῶν συμβουλίων τούτων δὲ ὀλιγορύντων, παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ἐπάρχου.

Ἄρθρ. 12.

Οἱ ἰδιοκτῆται ἐκτεταμένων κτημάτων, διὰ τῶν ὁποίων ἡ παρὰ τοῖς ὁποίοις διέρχεται ἐθνικὴ ἐπαρχιακὴ ἢ δημοτικὴ ὁδὸς συνεισφέρουσιν ἐφ' ἑαυτῶν εἰς τὴν κατασκευὴν αὐτῆς ἀναλόγως τῆς προσγινομένης εἰς αὐτοὺς ὠφελείας τὴν δὲ ἀναλογίαν ταύτην κανονίζει εἰς χρήματα τὸ ἀρμόδιον δημοτικὸν συμβούλιον, προστιθεμένου εἰς αὐτὸ καὶ ἴσου ἀριθμοῦ τῶν μᾶλλον φορολογουμένων δημοτῶν.

Ἄρθρ. 13.

Αἱ ἀποφάσεις τῶν δημοτικῶν συμβουλίων κοινοποιοῦνται πάραυτα πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἰδιοκτῆτας. Δύνανται δὲ νὰ ἐκκαλέσωσιν αὐτὰς ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ἐνώπιον τοῦ πρωτοδικείου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ κτῆμα, καὶ τὸ ὁποῖον δικάζει αὐτὰς ὡς κατεπιγούσας. Ἡ ἔφεσις δὲν ἔχει ἀνασταλτικὴν δύναμιν, αἱ δὲ ἀποφάσεις τοῦ

πρωτοδικείου εἰσὶν ὀριστικά καὶ ἀνέκλητοι· ὅλα δὲ τὰ ἔγγραφα γράφονται εἰς ἀπλὸν χάρτην.

ΚΕΦ. Γ'.

Περὶ προσωπικῆς ἐργασίας.

Ἄρθρ. 14.

Πᾶς δημότης καὶ κάτοικος μὴ ἐγγεγραμμένος εἰς δῆμόν τινα τοῦ Κράτους καὶ ἔχων ἡλικίαν 18 ἐτῶν καὶ ἐπέκεινα, ὀφείλει νὰ ἐργασθῇ εἰς τὴν ὁδοποιίαν ἐν γένει ἐπὶ δώδεκα ἡμέρας τὸ πολὺ κατ' ἔτος.

Ἐξαιροῦνται τῆς ὑποχρέωσης ταύτης.

α'. Οἱ ἱερεῖς, οἱ δήμαρχοι, οἱ δημαρχιακοὶ καὶ εἰδικοὶ παρόδρων ὡς πρὸς τὰ πρόσωπα μόνον αὐτῶν, οὐχὶ δὲ καὶ ὡς πρὸς τὰς ιδιοκτησίας καὶ τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν.

β'. Οἱ ὑπάλληλοι τῶν ξένων Δυνάμεων.

γ'. Οἱ ξένοι ὑπήκοοι, οἱ μὴ ἀποκαταστημένοι ἀλλ' ἀπλῶς παρεπίδημοι.

δ'. Ἡ φρουρά.

Ἄρθρ. 15.

Οἱ δήμαρχοι μετὰ τῶν δημαρχικῶν καὶ εἰδικῶν παρόδρων καὶ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου συντάττουσι τὸν ὀριστικὸν κατάλογον ὅλων τῶν εἰς προσωπικὴν ἐργασίαν ὑποκειμένων κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, λαμβάνοντες ὡς βάσιν τοὺς τε στρατολογικοὺς καταλόγους, καὶ τοὺς διὰ τὰς τελευταίας βουλευτικὰς καὶ δημοτικὰς ἐκλογὰς συνταχθέντας, καὶ συμπληροῦντες αὐτοὺς διὰ τῆς προσθήκης ἐκείνων, οἵτινες ὑποκείμενοι εἰς προσωπικὴν ἐργασίαν, δὲν ἐμπεριέχονται εἰς τοὺς προκειμένους καταλόγους.

Ἄρθρ. 16.

Οἱ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ καταλόγῳ ἐγγεγραμμένοι διαιροῦνται εἰς τρεῖς τάξεις ἀναλόγως τῆς χρηματικῆς ἢ κτηματικῆς αὐτῶν καταστάσεως. Καὶ ἡ μὲν πρώτη τάξις ἐπιβαρύνεται μὲ 12 ἡμερῶν προσωπικὴν ἐργασίαν, ἡ δὲ δευτέρα μὲ 9, ἡ δὲ τρίτη μὲ 6.

Τὴν κατάταξιν ταύτην ἐνεργοῦσιν ὀριστικῶς τὰ δημοτικὰ συμβούλια ἐπὶ τῇ βάσει τῶν φορολογικῶν καταλόγων καὶ ἄλλων πληροφοριῶν.

Ἄρθρ. 17.

Ἡ ἐργασία χορηγεῖται ἢ προσωπικῶς ἢ διὰ χρημάτων, κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὀφειλόντος αὐτήν. Ἐὰν δ' ἐντὸς ἡμέτης προθυμίας δὲν ἀποφανθῇ περὶ τούτου, ὑποχρεοῦται ὀριστικῶς εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἀντίτιμου τῶν πρὸ αὐτῶν ὀφειλομένων ἡμεροκαμάτων. Τὸ ἀντίτιμον τοῦτο κανονίζεται εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστου μηνὸς παρὰ τοῦ δημάρχου καὶ δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ πρωτεύοντος δήμου τῆς ἐπαρχίας, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς καθεστῆτος τιμῆς τῶν ἡμερομισθίων.

Οἱ προσωπικῶς ἐργαζόμενοι θέλουν ἐκτελεῖ τὴν εἰς τὰ παρ' αὐτῶν ὀφειλόμενα ἡμεροκάματα ἀντιστοιχοῦσαν ἐργασίαν ἐπομένως ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐπὶ τῆς ὁδοποιίας μηχανικὸν νὰ τοῖς ἐπιβάλῃ ἐργοτάξια ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν τῷ ὑπολογισμῷ διαλαμβανόμενων ἐκτιμήσεων.

Ἄρθρ. 18.

Ὁ μὴ ἐμφανιζόμενος εἰς τὴν ὠρισμένην ὥραν τῆς ἐργασίας ἀποπέμπεται, ὃ δ' ἐπὶ τῆς ὁδοποιίας μηχανικὸς προσδιορίζει εἰς αὐτὸν τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ὀφείλει ν' ἀναπληρώσῃ τὴν ἐργασίαν του· ἐὰν δὲ καὶ αὐτὸς δὲν ἐμφανισθῇ ἐγκαίρως, ὑποχρεοῦται ἄνευ ἀναβολῆς ν' ἀποτίσῃ τὸ ἀντίτιμον τῶν ὀφειλομένων ἡμεροκαμάτων.

ΚΕΦ. Δ'.

Πινακὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 19.

Ὅστις τῶν δημάρχων δημαρχικῶν καὶ εἰδικῶν παρόδρων ἢ

δημοτικῶν συμβούλων, κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν ἐν τοῖς ἀρθροῖς 15 καὶ 16 ἀναφερομένων καταλόγων, φωραθῇ συντελέσας ἐξ ἀμελείας ἢ ἐν γνώσει διὰ νὰ ὑπεκφυγῇ τις τῆς διὰ τοῦ νόμου τούτου ἐπιβαλλομένης ὑποχρέωσης, ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τῶν νόμων ἐπιβαλλομένων ποινῶν, θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ πρόστιμον τετραπλάσιον τοῦλάχιστον ἢ δεκαπλάσιον τὸ πολὺ τῆς ἀξίας τῶν παρὰ τοῦ ἐξαιρεθέντος ὀφειλομένων ἡμεροκαμάτων.

Ἄρθρ. 20.

Εἰς τοὺς ἀπειθοῦντας νὰ ἐκτελέσωσι τὰ εἰς αὐτοὺς διὰ τῶν ἀρθρῶν 11, 12, 15, 16 καὶ 17 τοῦ παρόντος νόμου ἀνατεθέντα καθήκοντα ὑποβάλλεται πρόστιμον δέκα μέχρις ἑκατὸν δραχμῶν.

Ἄρθρ. 21.

Τὰ ἐκ τῶν προστίμων εἰσπραττόμενα, λογιζόμενα εἰς ὄφελος τῆς ὁδοποιίας, δαπανῶνται πρὸς καλλωπισμὸν τῆς ὁδοῦ, δηλ. εἰς κατασκευὴν βρύσεων, φρεάτων κτλ.

ΚΕΦ. Ε'.

Περὶ συντήρησης τῶν ὁδῶν.

Ἄρθρ. 22.

Ἡ συντήρησις τῶν ἐθνικῶν ὁδῶν γίνεται δαπάνη τοῦ δημοσίου, τῶν δὲ ἐπαρχιακῶν δαπάνη τῶν ἐπαρχιῶν, καὶ τῇ προσωπικῇ συνδρομῇ τῶν δήμων, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ὁποίων εὐρίσκονται, τῶν δὲ δημοτικῶν, δαπάνη τῶν δήμων εἰς τοὺς ὁποίους ἀνήκουσιν.

Ἄρθρ. 23.

Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ ἐπιτρέπεται ἡ ἐπιβολὴ διοδίων ἐπὶ τῶν κατασκευασμένων ἐθνικῶν καὶ ἐπαρχιακῶν ὁδῶν· τὸ πληροῦν δικαίωμα διοδίων δὲν θέλει εἶσθαι μείζον τοῦ ἐνὸς λεπτοῦ ἐπὶ ἕκαστον στάδιον καὶ ἐπὶ ἐκάστου τοῦ εἰς ἱππασίαν ὑποζυγίου καὶ παντὸς εἴδους φορτηγοῦ ζώου.

Τὰ διοδία ἐνοικιάζονται κατὰ τετραετίαν, ἐν ἀπολύτῳ δὲ ἀνάγκῃ εἰσπράττονται εἰς ὄφελος τοῦ μὲν δημοσίου, προκειμένου λόγου περὶ διοδίων ἐπιβληθέντων ἐπὶ ἐθνικῆς ὁδοῦ, τῶν δὲ ἐπαρχιῶν, προκειμένου περὶ ἐπαρχιακῆς. Ἡ ἐπιβολὴ καὶ εἰσπραξίς τῶν διοδίων ἐντὸς τῶν προκειμένων ὥρων καὶ ἐπὶ ἐκάστης ὁδοῦ κανονίζεται διὰ Β. διατάγματος.

Τῆς πληρωμῆς τῶν διοδίων ἐξαιροῦνται οἱ ἵπποι τῆς Αὔλης, τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας, τῆς γωροφυλακῆς, τοῦ ἱππικοῦ τῶν ζευγίων, τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιοματικῶν τοῦ στρατοῦ, ὅταν οὗτοι μεταβαίνωσι χάριν ὑπηρεσίας, καὶ τῶν ἰδιωκτικῶν, ὅταν οὗτοι μεταβαίνωσι πρὸς καλλιέργειαν τῶν κτημάτων αὐτῶν, συγκομιδὴν τῶν προϊόντων καὶ μεταφορὰν τῶν πόρων των.

Ἀχροτελεύτιοι ὀρισμοί.

Ἄρθρ. 24.

Ἡ πρόσκτησις τῶν ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν ὁδῶν προσλαμβανομένων γαιῶν θέλει γίνεσθαι εἰς ὄφελος τοῦ δημοσίου· ἡ δὲ ὑπὸ τῶν ἐπαρχιακῶν καὶ δημοτικῶν, ἐὰν μὲν αὗται εἰσὶν ἐθνικαί, θέλουν παραχωρεῖσθαι δωρεάν, ἐὰν δὲ ἰδιωτικαί, ἡ πρόσκτησις αὐτῶν θέλει γίνεσθαι εἰς ὄφελος τῶν ἀρμοδίων ἐπαρχιῶν ἢ δήμων.

Ἄρθρ. 25.

Ὅλοι οἱ παρόδιοι ἰδιοκτῆται ὀφείλουν, προσκλήσει τοῦ νομάρχου, νὰ φυτεύωσι δένδρα καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς ὁδοῦ· αἱ οὕτω σχηματιζόμεναι δενδροστοιχίαι θέλουν ἀπέχει κατὰ ἓν μέτρον τοῦ ἐξωτερικοῦ χεῖλους τῶν τάφρων. Ὁ νομάρχης, ἐν τῇ περὶ δενδροφυτείας διατάξει αὐτοῦ, θέλει προσδιορίζει τὰ εἶδη τῶν ἐμφυτευθησομένων δένδρων, καὶ τὴν ἀπ' ἀλλήλων αὐτῶν ἀπόστασιν.

Ἐν περιπτώσει ἀμελείας τῶν παροδίων ἰδιοκτητῶν τοῦ νὰ ἐνεργῶσι εἰς ὄφελος αὐτῶν δενδροφυτείας, θέλει ἐνεργεῖ αὐτὰς ὁ

νομάρχης, οἱ δὲ ἰδιοκτῆται, σιμὰ τῆς εἰς τὸ δημόσιον ἀποδόσεως τῶν πρὸς τοῦτο γινομένων δαπανῶν, θέλουν πληρώσει, λόγῳ προστήμου, ἀνὰ μίαν δραχμὴν δι' ἕκαστον δένδρον ἀντ' αὐτῶν ὑπὸ τοῦ δημοσίου φυτευθέν.

Ἄρθρ. 26.

Οἱ παρὰ τὴν ὁδὸν οἰκοδομοῦντες παρόδιοι ἰδιοκτῆται ὀφείλουν νὰ ἐγείρῳσι τοὺς μὲν περιβόλους δύο μέτρα μακρὰν τοῦ ἐξωτερικοῦ χείλους τῶν τάφων, τὰς δὲ οἰκοδομὰς τρία παραλλήλως τῆς διευθύνσεως τῆς ὁδοῦ.

Οἱ ἐναντίον τῶν ὁρῶν τούτων ἐγείρμενοι περιβόλοι καὶ οἰκοδομαὶ θέλουν κατεδαφίζεσθαι δαπάνῃ τοῦ ἰδιοκτῆτου.

Ὁ παρὸν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Σεπτεμβρίου 1852.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

ΑΜΑΛΙΑ.

Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Σεπτεμβρίου 1852.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 40.

ΑΘΗΝΑΙ, 11 Σεπτεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀποσκευῆς καὶ ἱπποσκευῆς τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ πρᾶτασι τοῦ ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἀποσκευῆς καὶ κανονισμὸν τῆς ἱπποσκευῆς τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ τῆς γραμμῆς, διατάττομεν τὰς:

Προσδιορίζομεν ὡς κάλυμμα τῶν ἐπομένων ὅπλων τοῦ στρατοῦ τὸ Κράνος (Keri).

α. Πεζικοῦ τῆς γραμμῆς.

β'. Πυροβολικοῦ.

γ'. Σκαπανέων.

Τὸ σχῆμα, αἱ διαστάσεις, τὸ χρῶμα καὶ τὰ κοσμήματα τοῦ Κράνους δι' ἕκαστον ὅπλον προσδιορίζονται καὶ περιγράφονται διὰ τοῦ παρ' ἡμῶν ἐγκριθέντος ἐπὶ τούτῳ παραρτήματος.

Ἄρθρον 2.

Τὰ λοιπὰ εἶδη τῆς ἀποσκευῆς καὶ ἱπποσκευῆς ἐν γένει ὅλων τῶν σωμάτων καὶ κλάδων τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς κανονίζονται ἐπίσης διὰ τοῦ διαληθέντος παραρτήματος.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 18 Αὐγούστου 1852.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

ΑΜΑΛΙΑ.

Σ. ΜΙΛΙΟΣ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Τοῦ ἀπὸ 18 Αὐγούστου 1852 Βασ. Διατάγματος περὶ τῆς εἰς τὸν στρατὸν τῆς γραμμῆς διορισθείσης ἀποσκευῆς καὶ ἱπποσκευῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περιγραφή τοῦ Κράνους.

Ἄρθρον 1. Πεζικὸν τῆς γραμμῆς.

Ἰπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν.

Κράνος.

Τὸ σχῆμα αὐτοῦ ἐκ λοξοῦ κῶνου τετμημένου, ὡς περιγράφεται εἰς τὸ περὶ τούτου σχέδιον ἔχει ὕψος

ἔμπροσθεν 170^{mm}

ὀπίσθεν 190^{mm}

συνίστανται δὲ ἐσωτερικῶς ὁ κῶνος ἐκ πιλήματος ἐπενδεδυμένου ὑπὸ μελανῆς τζόχης, καὶ τοῦ ἐπ' αὐτοῦ δίσκου συνιστάμενου ἐκ μελανοῦ στιλπνοῦ δέρματος, ἔχοντος διάμετρον ἐξωτερικῶς 150^{mm} καὶ διπλωμένου περὶ τὸ πῖλινμα κατὰ 20^{mm} ἢ δὲ θάσις τοῦ κράνους ἀναλόγως τῆς κεφαλῆς ἐκάστου ἀνδρός, καὶ πέριξ αὐτῆς ὑπάρχει ταινία ἐκ μελανοῦ στιλπνοῦ δέρματος ἔχουσα πλάτος 40^{mm}.

Τὸ γεῖσον ἐκ μελανοῦ στιλπνοῦ δέρματος κυκλικὸν καὶ κεκλιμένον ὡς περιγράφεται εἰς τὸ σχῆμα, τὸ μέγιστον πλάτος εἶναι 600^{mm} τὸ δὲ μῆκος περιλαμβάνει τὸ ἥμισυ τῆς περιφέρειας τῆς βάσεως, εἰς τ' ἄλλα δὲ τούτου ἔξωθεν προστίθενται δύο λεοντοκεφαλαὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ μετάλλου τοῦ ἡλίου.

Ἄρθρον 2.

Ὁ μέχρι τοῦδε λευκομετάλλινος ἥλιος τοῦ κράνους διατηρεῖται, ἀλλὰ μικροτέρου μεγέθους.

ἦτοι ὕψους 80^{mm}

» πλάτους 90^{mm}

ἐπιτιθέμενος ἐπὶ τοῦ κράνους κατὰ πλάτος καὶ διὰ δύο μεταλλίνων θηλειῶν διερχομένων τοῦ κράνους καὶ στερεοῦμενος διὰ μικρῶν τεμαχίων μετάλλου.

Ἐθνόσημον, κυκλοειδὲς ἔχον 50^{mm} διάμετρον ἐκ μαλλίνης ταινίας ἐθνικῶν χρωμάτων, καὶ διὰ κομβίου λευκομεταλλίνου, προστίθεται ἐπὶ τοῦ ἡλίου.

Λοφίας ἐκ μελανῶν τριχῶν ἵππου, ἔχουσιν μῆκος αἱ μακρύτεραι 400^{mm} διαπερῶν διὰ σφαιροειδοῦς κομβίου κατασκευασμένου ἐκ μαλίου, καὶ ἔχοντος διάμετρον 45^{mm} καὶ στηριζομένου ἐπὶ τοῦ κράνους παρὰ τῷ ἐθνοσήμῳ διὰ στήλης ἐκ θαλάσσης ἐχούσης μῆκος 100^{mm} καὶ πλάτος 10^{mm} ὁ λοφίας σχηματίζει καμπύλην γραμμὴν πρὸς τὰ ἔμπροσθεν τῆς ὁποίας τὸ ὕψος εἶναι ἀπὸ τοῦ κομβίου 80^{mm} ὥστε αἱ τρίχαι τοῦ λοφίου, πίπτουσαι νὰ φθάνωσι μέχρι τοῦ γείσου.

Τὸ χρῶμα τοῦ κομβίου τῶν μὲν ἐπιλέκτων εἶναι ὕσγιον, τὸ τῶν εὐζώνων πράσινον, τὸ δὲ τῶν κεντρικῶν λόγων κίτρινον.

Τὸ τῶν μουικῶν ὁ λοφίας σύγκειται ἐκ λευκῶν τριχῶν ἵππου, τὸ δὲ κομβίον εἶναι κυανοῦν.

Ἰποσιγώνιον, μελανοῦ δέρματος ἔχον πλάτος ἄνωθεν 30^{mm} καὶ κάτωθεν 20^{mm} ἐξερτηνένον ἔσωθεν τοῦ κράνους ἐκ τῶν ἀφ' ἐκατέρων τῶν μερῶν ὑπαρχουσῶν ἀναπνοῶν, τὸ δὲ μῆκος ἀναλόγως τοῦ προσώπου ἐνὸς ἐκάστου ἀνδρός.

Τὸ κάλυμμα τοῦ κράνους συνίσταται ἐκ μελανοῦ κηροπάνου, κλειόμενον ὀπίσθεν μὲ τρεῖς μελανὰς ταινίας θαμβασκεράς, τὸ ἀνοιγμα αὐτοῦ ἀρχεται μετὰ 30^{mm} ἀπὸ τὸν δίσκον καὶ καλύπτεται κατὰ 30^{mm} μὲ περιτεῦον κηροπάνον.

Ἄρθρον 3. Τῶν ἀξιωματικῶν.

Τὸ κράνος τῶν ἀξιωματικῶν εἶναι ὅμοιον μὲ τὸ τῶν ὑπα-

ξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν, ἀλλ' ἐξ ὑλικοῦ καλητέρας ποιότητος.

Ὁ λοφίας, τῶν μὲν ὑποδεστέρων ἀξιωματικῶν ὁ διὰ τοὺς ὑπαξιωματικούς καὶ στρατιώτας ὁρισθεὶς, ἀλλ' ἐκ καλητέρας ποιότητος ὑλικοῦ, τῶν δὲ ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν ἐπίσης ὡς ὁ τῶν ὑποδεστέρων, ἀλλὰ τὸ κομβίον εἶναι ἀργυρόπλεκτον, τῶν δὲ ὑποσπιστῶν, τὸ αὐτὸ τὸ ὅποιον ἔφερον πρὸ τοῦ διορισμοῦ τῶν εἰς τὴν θέσιν ταύτην.

ὑπὸ τὸν δίσκον ὑπάρχει περὶ τὸ κράνος ταινία ἀργυροῦφαντος ἔχουσα πλάτος 25⁰⁰ ἐπὶ δὲ τῶν κράνων τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν προστίθεται κάτωθεν αὐτῆς καὶ ἑτέρα ταινία ἐπὶ σπῆς ἀργυροῦφαντος εἰς ἀπόστασιν 4⁰⁰ ἔχουσα πλάτος 12⁰⁰.

Ἐθνόσημον ἀργυρόπλεκτον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἄρθρον 4. Πυροβολικόν.

ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν.

Κράνος.

Τὸ εἰς τοὺς ὑπαξιωματικούς καὶ στρατιώτας τοῦ πεζικοῦ ὁρισθὲν, ἀλλ' ὁ μὲν λοφίας μετὰ τοῦ κομβίου κερμεζόχρους, τὰ δὲ μεταλλίνα κοσμήματα ὀρειχάλκινα.

Τῶν σαλπιστῶν, ὁ διὰ τοὺς μουσικούς τοῦ πεζικοῦ ὁρισθεὶς λοφίας.

Ἄρθρον 5. Τῶν ἀξιωματικῶν.

Κράνος καὶ λοφίας.

Τὰς εἰς τοὺς ὑπαξιωματικούς καὶ στρατιώτας ὁρισθέντα, ἀλλ' ἐκ καλητέρας ποιότητος ὑλικοῦ. Αἱ ταινίαι αἱ διὰ τοὺς ἀξιωματικούς τοῦ πεζικοῦ ὁρισθεῖσαι ἀλλὰ χρυσοῦφαντοι, ὑπὸ τὸν δίσκον ὑπάρχει κομβίον χρυσοῦμενον πρὸς ἐξάρτησιν τῶν κορδονίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἄρθρον 6. Τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ὑλικοῦ τοῦ πυροβολικοῦ καὶ τῶν ὑπαξιωματικῶν.

Κράνος.

Τῶν μὲν ὑπαξιωματικῶν, ὁ εἰς τοὺς ὑπαξιωματικούς καὶ στρατιώτας τοῦ πυροβολικοῦ ὁρισθεὶς, ἀλλὰ μετὰ τοῦ κομβίου τοῦ λοφίου ἄνευ τριχῶν, τῶν δὲ ἀξιωματικῶν καὶ ἀρχιτεχνιτῶν τρίπτυχος πῖλος, ὁ διὰ τοὺς ἀξιωματικούς τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν ὁρισθεὶς, ἀλλ' ἄνευ πτερῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ἄρθρον 7. Σκαπανέων.

Κράνος.

Ὁ διὰ τοὺς στρατιώτας καὶ ὑπαξιωματικούς τοῦ πυροβολικοῦ ὁρισθεὶς, ἀλλὰ μετὰ λευκῶν μεταλλίνων κοσμημάτων, τῶν δὲ ἀξιωματικῶν αἱ ταινίαι εἶναι ἀργυρόπλεκτοι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Ἄρθρον 8. Ἀποσκευή.

Πεζικὸν τῆς γραμμῆς.

Σάκκος, ἐκ δέρματος μόσχου χρώματος ὑποξάνθου ἔχοντος τὰς τρίχας ἐξωτερικῶς σύγκειται δὲ ὅλος κατὰ μῆκος ἐκ δύο τεμαχίων ῥαπτομένων κατὰ τὴν συνένωσιν τῶν ὀπισθεν πρὸς τὸ ἄνω μέρος· μῆκος ἴσον μὲ τὸ πλάτος 33⁰⁰ ἐπιρράμενος κατὰ τὰ ἄκρα μὲ δέρμα μόσχου ἄνευ τριχῶν καὶ ἐπενδυμένον μὲ πανίον λινόν.

Ἄρθρ. 9.

Τὸ κάλυμμα ἔχει τετραγωνισμόν 34⁰⁰ ὥστε κατὰ μὲν τὰ πλάγια ὑπερβαίνει κατὰ 5⁰⁰ τὸν σάκκον, κατὰ δὲ τὸ μῆκος κατὰ 10⁰⁰ τοῦτο στερεοῦται ἐπὶ τοῦ σάκκου διὰ τριῶν λωρίων

καὶ τριῶν πορπάκων ἐρράμενων ἐπὶ τοῦ πάτου, ἄνω πλάτος τοῦ σάκκου 9⁰⁰ κάτω πλάτος 14⁰⁰ ἢ μετὰ τῶν δύο τούτων σημείων γραμμὴ σχηματίζει καμπύλην, ὥστε ἡ ὀπισθενὴ ἐπιφάνεια εἶναι καμπύλη· ἐπ' αὐτῆς ὑπάρχει τεμάχιον ἐκ τοῦ αὐτοῦ δέρματος διὰ νὰ καλύπτῃ τὰ εὐρισκόμενα διάρρηκτα λωρία· τὸ τεμάχιον τοῦτο ἔχον σχῆμα τριγωνικὸν καταβαίνει μέχρι 3⁰⁰ μακρὰν τῆς κάτω ἐπιφανείας τοῦ σάκκου καὶ στηρίζεται δι' ἐνὸς λωρίου ἐρράμενον· ἐπὶ τῆς ῥάχης τοῦ σάκκου περῶνται δι' ἐνὸς σχίσματος εὐρισκόμενον ἐπ' αὐτοῦ καὶ στερεωμένον ἐπὶ ἐνὸς μεταλλίνου κομβίου εὐρισκόμενον εἰς τὸ μέσον τοῦ πάτου τοῦ σάκκου.

Εἰς ἀμφοτέρω τὰ πλάγια ὑπάρχουσι θυλάκια ἐκ τοῦ αὐτοῦ δέρματος, ἔχοντα ὕψος 20⁰⁰ τὸ δὲ πλάτος ἔχει τὸ σχῆμα τοῦ σάκκου· τὸ ἀνοιγμα τοῦ θυλακίου καλύπτεται μὲ κάλυμμα ἐκ τοῦ αὐτοῦ δέρματος καὶ ῥαπτόμενον 25⁰⁰ ἐκ τῆς κάτω ἐπιφανείας· ἔχει δὲ μῆκος 10⁰⁰ στηρίζεται δὲ διὰ πόρπακος καὶ λωρίου. Ἐσωτερικῶς ὁ σάκκος καλύπτεται μὲ τέσσαρα τριγωνικὰ τεμάχια ἐκ δέρματος αἰγὸς στερεοῦμενα διὰ πορπάκων.

Ὁ σάκκος ἐξήρτηται ἐκ τῶν ὤμων διὰ δύο λωρίων ἐκ δέρματος βουβαλίου καὶ ἔχοντος πλάτος 45⁰⁰ μῆκος δὲ 75⁰⁰ ταῦτα στερεοῦνται ἐπὶ μὲν τοῦ σάκκου διὰ ῥάβδου σιδηρᾶς, διερχομένης διὰ τριῶν τεμαχίων λωρίων ἐρράμενων ἐπὶ τοῦ σάκκου καὶ διὰ δύο ἄλλων κλιμακοειδῶν ἐρράμενων ἐπὶ τῶν μεγάλων λωρίων, ἐπὶ δὲ τοῦ ζωστήρος τῆς πυριτοθήκης δι' ἐνὸς κρίκου ἐκ φύλλου ὀρειχάλκου στερεωμένου ἐπὶ τοῦ ἄκρου τοῦ λωρίου διὰ ῥαφῆς καὶ ἔχοντος τὸ πλάτος τοῦ ζωστήρος καὶ μῆκος 5⁰⁰ ἐσωτερικῶς, ἐξωτερικῶς δὲ ὕψος 2⁰⁰ τὰ λωρία ταῦτα στερεοῦνται προσέτι ἐπὶ τοῦ ἀνδρός δι' ἐνὸς δευτέρου μικροῦ λωρίου ἐρράμενον εἰς τὸ μέσον τοῦ μεγάλου καὶ πλαγίως κατὰ τὴν διεύθυνσιν τὴν ὁποίαν θέλει λάβει ὑπὸ τὰς μασχάλας τοῦ ἀνδρός. Τοῦτο φέρει κρίκον κινητὸν διὰ νὰ στερεωθῇ διὰ τῶν ἐπὶ τῶν σάκκων ἐρράμενων ἀγκίστρων· ἄνω καὶ ἐξωτερικῶς τοῦ σάκκου ῥάπτεται κατὰ τὰ δύο ἄκρα αὐτοῦ ἀνά δύο τεμάχια λωρίων χρησιμεύοντα διὰ νὰ διέρχωνται τὰ λωρία τοῦ μανδύου· ἓν ἄλλο μακρὸν λωρίον κινητὸν μῆκος 1,65 διερχόμενον ὑπὸ τοῦ καλύμματος τῆς ῥάχης χρησιμεύει διὰ τὴν καλὴν συσκευασίν ὅλου τοῦ σάκκου, ἐπὶ δὲ τοῦ ὀπισθίου ἄνω μέσου φέρει ὁ σάκκος μίαν θηλείαν δερματίνην χρησιμεύουσαν πρὸς ἐξάρτησιν τοῦ σάκκου.

Ὅλα τὰ δέρματα, ἐκτὸς τῶν ὧων ἡ ποιότης ἐπροσδιορίσθη εἶναι ἐκ δέρματος βουβαλίου καὶ λευκά· τὸ δὲ σχέδιον σαρηνίζει ἀκριβέστατα τὴν λεπτομέρειαν τῆς κατασκευῆς καὶ τῶν διαφορῶν διαστάσεων.

Ἄρθρ. 10.

Λωρίον ὅπλου τὸ ὑπάρχον.

Ἄρθρον 11.

Πυριτοθήκη μετὰ τοῦ ζωστήρος.

Ἡ πυριτοθήκη εἶναι ἐκ δέρματος βοῶς ἔχουσα μῆκος 19⁰⁰ ὕψος 9⁰⁰ καὶ πλάτος 5⁰⁰ 1/2· ἐξωτερικῶς εἰς τὴν ὀπισθεν πλευρὰν αὐτῆς ὑπάρχει συρτοθήλεια διὰ τῆς ὁποίας διέσχεται ὁ ζωστήρ τῆς πυριτοθήκης, τὸ ἓν ἄκρον αὐτῆς τῆς θηλείας εἶναι ἐρράμενον μετὰ δύο ῥαφῶν κατὰ τὴν μέσσην τῆς ὀπισθεν πλευρᾶς τῆς πυριτοθήκης, τὸ δὲ ἕτερον ἄκρον εἶναι συνερράμενον μὲ τὸ κάλυμμα κατὰ τὴν ἄνω ὀφρὺν τῆς πυριτοθήκης· ἡ θηλεία αὕτη ἐξέχει τῆς πυριτοθήκης κατὰ 5⁰⁰ τὸ πλάτος τῆς, εἰς τὴν ἄνω ῥαφὴν εἶναι 16⁰⁰ κατὰ δὲ τὰς κάτω ῥαφὰς 12⁰⁰ ὁ σκοπὸς αὐτῆς εἶναι νὰ μετατοπίζεται κατὰ τὰς ἀνάγκας ἐπὶ τοῦ ζωστήρος περὶ τὴν μέσσην τοῦ ἀνδρός.

Τὸ μῆκος τοῦ καλύμματος ἔχει 21⁰⁰ τὸ δὲ ὕψος αὐτοῦ συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ῥαφῆς 20⁰⁰ εἰς ἀμφοτέρω τὰ πλάγια τοῦ καλύμματος προστίθενται δύο τεμάχια τὰ ὁποῖα κα-

λύπτονται κατὰ 2^ο τὴν πυριτοθήκην· τὸ κάλυμμα στερεοῦται διὰ λωρίου δερματίνου ἐξ ῥαχμῆν ἐσωτερικῶς εἰς τὸ μέσον αὐτοῦ καὶ διὰ κομβίου ἐξ ὀρειχάλκου ὑπάρχοντος ἐξωτερικῶς εἰς τὸ μέσον τοῦ πυθμένου τῆς πυριτοθήκης.

Εἰς τὴν ἔμπροσθεν πλευρὰν τῆς πυριτοθήκης ὑπάρχει θυλάκιον ἐκ δέρματος μόσχου ἔχον μῆκος 12^ο καὶ ὕψος 8^ο μετὰ κάλυμμα τοῦ αὐτοῦ δέρματος στηριζόμενον ἐπὶ κομβίου δερματίνου ἐξ ῥαχμῆν ἐπὶ τοῦ κέντρου τοῦ θυλακίου· τὸ θυλάκιον εἶναι ἐπενδεδυμένον ἐσωτερικῶς μετὰ δέρμα προβάτου ἔχον τὰ ἔρια εἰς τὴν δεξιὰν ἐξωτερικὴν πλευρὰν τῆς πυριτοθήκης ὑπάρχει θήκη δερματίνη χρησιμεύουσα διὰ τὴν τοποθέτησιν τοῦ ἐπιφράγματος τοῦ ὅπλου. Τὸ ἐσωτερικὸν τῆς πυριτοθήκης ἔχει τρία χωρίσματα, τὰ μὲν ἀκρινὰ διὰ τὰς πυριτοβολάς, τὸ δὲ κεντρικὸν διὰ τὴν τοποθέτησιν μιᾶς φιάλης μετὰ ἐλαίου καὶ λοιπῶν ἀναγκασιούτων διὰ τὴν κάθαρσιν καὶ συντήρησιν τοῦ ὅπλου. Τὰ ἀκρινὰ χωρίσματα ἔχουσι μῆκος 82,000 τὸ δὲ κεντρικὸν 25,000 τὸ πλάτος καὶ ὕψος αὐτῶν προσδιορίζονται ἀπὸ τὰς διαστάσεις τῆς πυριτοθήκης.

Αἱ πλάγιαι πλευραὶ τῆς πυριτοθήκης ἐξέχουσιν εἰς τὰ ἄνω ἄκρα των, τὰ ὅποια εἶναι κυκλοειδῆ, 15,000.

Ἄρθρον 12. Ζωστήρ.

Ὁ ζωστήρ εἶναι ἐκ λευκοῦ δέρματος βουβαλίου, ἔχων πλάτος 57,000 καὶ μῆκος 1 μέτρον 1,10 μ. εἰς τὸ δεξιὸν αὐτοῦ ἄκρον ὑπάρχει πόρπη μετὰ πλατύσματος, εἰς δὲ τὸ ἀριστερὸν ὁ ὁ χεὺς αὐτῆς, ἐπὶ τοῦ ζωστήρος ὑπάρχει κρεμαστὸν τεμάχιον λωρίου μετὰ θηλειᾶς ἐξ οὗ ἐξαρτᾶται τὸ ξίφος καὶ ἡ λογχοθήκη. Τὸ σχῆμα καὶ αἱ διαστάσεις αὐτοῦ ἐμφαίνονται εἰς τὸ σχέδιον ὑπ' ἀριθ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Ἄρθρον 13. Πυροβολικόν.

Διὰ τοὺς πεζοὺς.

Σάκκος, ζωστήρ πυριτοθήκη, ξιφοθήκη καὶ λογχοθήκη, τὰ τὸ διὰ τὸ πεζικὸν ὀρισθέντα, ἀλλ' ἐκ μελανοῦ δέρματος.

Ἄρθρον 14.

Ἡ πυριτοθήκη σύγκειται ἐκ μιᾶς κίστης, ἐξ ἑνὸς καλύμματος, ἐκ δύο περιδεραιῶν καὶ μιᾶς καψυλλιοθήκης.

1) Ἡ κίστη σχηματίζεται ἀπὸ δύο πλευράς, ἐν ἑμπρόσθιον, ἐν ὀπίσθιον καὶ ἕνα πάτον, ἔχει δὲ καὶ ἐν ἐσωτερικὸν διάφραγμα, ὅλα ταῦτα ἐκ δέρματος βοῶς μελανοῦ καὶ στιλπνοῦ συννηνωμένα δι' ἀπλῆς ῥαφῆς ἄνευ παραρράφης.

Εἰς τὴν κίστην ὑπάρχουσι δύο διαχωρίσματα, εἰς μὲν τὸ ἐν διατιθενται δύο δεσμίδες πυριτοβολῶν, εἰς δὲ τὸ ἕτερον τίθενται τὰ ἀναγκασιούτα εἰς τὸν ὀπλισμὸν, ὡς ἡ σφαιράχαρα, τὸ λυπαρὸν ὕψασμα, τεμάχιον πανίου, ἡ λευκοσιδηρὰ λιποθήκη κτλ.

2) Τὸ κάλυμμα κατασκευάζεται ἐκ βοῶς ἡμικατεργασμένου μελανοῦ στιλπνοῦ διπλωμένου ὀρθογωνίως εἰς τὴν συρράφην του μετὰ τῆς κίστης, ἔχει δὲ δύο ἀγκωνάρια εἰς τὸ διπλωμένον ἄνωθεν μέρος, ἕνα ἀντιζωστήρα ἐκ βοῶς ἐπερράμενον πρὸς τὸ κάτω μέρος καὶ στερεοῦμενον ἐκ κομβίου ἐξ ὀρειχάλκου μετὰ λαίμονα καὶ θάλανον, στερεοῦται δὲ τὸ κομβίον τοῦτο πλατυσμένου τοῦ ἐσωτερικοῦ ἄκρου διὰ σφυριλατήσεως ἐπὶ δίσκου.

3) Τὰ περιδέραια ἐκ χονδροῦ δέρματος βοῶς ὡς ἡ κίστη, ἐπερράμενα ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου τῆς κίστης ἄνωθεν καὶ κάτωθεν διὰ διπλῆς ῥαφῆς.

4) Ἡ καψυλλιοθήκη ἐκ μόσχου μελανοειργασμένου ἐπενδυμένη ἔσθθεν δι' ἑνὸς προστατορίου ἐξ ἀρναιδῆος, αὕτη ἐπιρράπτεται ἐπὶ τοῦ ἑμπροσθίου τῆς κίστης καὶ φέρει ἐν κάλυμμα, ἔχει προσέτι ἕνα ἀντιζωστήρα καὶ τὸ μικρὸν αὐτοῦ μελανὸν κεράτιον κομβίον, ἀνοίγομένου δὲ τοῦ προστατορίου πρὸς τὰ ἐξω πρέπει νὰ ἔχη ἀνοίγμα 50,000.

Ἄρθρον 15.

Λωρίον ὅπλου ἐκ δέρματος βοῶς μελανοκατεργασμένου· εἰς τὸ ἄνω μέρος φέρει δύο κομβότρυπας χρησιμεύουσας νὰ στερεοῦται ἐπὶ τοῦ ὅπλου δι' ἑνὸς ὀρειχάλκινου στιλπνοῦ κομβίου, εἰς τὸ κάτω ἄκρον φέρει πόρπην ἐξ ὀρειχάλκου διὰ νὰ στερεοῦται καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ μέρους ἐπὶ τοῦ ὅπλου μικρὸν τεμάχιον λωρίου ἐκ τοῦ αὐτοῦ δέρματος 45^ο ῥάπτεται εἰς τὸ ἄνω ἄκρον χρησιμεύον νὰ προφυλάξῃ τὸ κοντάκιον τοῦ ὅπλου ἀπὸ τὴν προτριβὴν τοῦ κομβίου ἐπὶ τοῦ ὅπλου.

Ἄρθρον 16. Διὰ τοὺς ἐφίππους.

Μανδυοφόρος, ὡς τοῦ ἵππικοῦ, μετὰ τὴν διαφορὰν τοῦ χρώματος καὶ τῶν διακριτικῶν σημείων, τὰ ὅποια εἶναι μία γροανάτα ἐκ κιτρίνης τζόχης ἀντὶ ἀριθμοῦ.

Πυριτοθήκη μετὰ τοῦ ἀορτήρος ὡς τοῦ ἵππικοῦ, ὁ δὲ ἀορτὴρ τῆς πυριτοθήκης δὲν φέρει ἐξαρτήρα ὀβελοῦ.

Ἄρθρον 17. Διὰ τοὺς πεζοὺς ἀγωγεῖς.

Οἱ τοὶ φέρουσι τὸν ζωστήρα τῆς πυριτοθήκης μετὰ τοῦ ξιφοφόρου ἄνευ πυριτοθήκης· φέρουν δὲ πιστολοφόρον ὡς τῆς χωροφυλακῆς κρεμάμενον ἐπὶ τοῦ ζωστήρος οὗτος φέρει περίξ τῆς πιστολοθήκης καὶ ὑπὸ τὸ κάλυμμα αὐτῆς πέντε θέσεις διὰ πέντε φυσέκια.

Ἄρθρον 18. Λόχος τεχνιτῶν.

Ἰπαξιωματικοὶ καὶ τεχνῖται ὡς οἱ πεζοὶ ὑπαξιωματικοὶ καὶ πυροβολισταὶ τοῦ πυροβολικοῦ.

Ἄρθρον 19.

Ἰπνέται τοῦ ὕλικου, ὡς οἱ πεζοὶ ὑπαξιωματικοὶ τοῦ πυροβολικοῦ μετὰ τὴν διαφορὰν ὅτι φέρουσι τὸν ζωστήρα μόνον μετὰ τοῦ ξιφοφόρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Ἄρθρον 20. Σκαπανεῖς.

Ἀποσκευὴ, ἡ διὰ τὸ πεζικὸν τῆς γραμμῆς ὀρισθεῖσα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Ἄρθρον 21. Ἀποσκευὴ.

ἵππικόν.

Πυριτοθήκη μετὰ τοῦ ἀορτήρος.

Ἡ πυριτοθήκη σύγκειται ἐκ μιᾶς κίστης ἑνὸς καλύμματος, μιᾶς καψυλλιοθήκης καὶ ἑνὸς κατοχέως τοῦ καλύμματος.

Ἡ κίστη κατασκευάζεται ἐκ δέρματος βοῶς ἔχει μῆκος 190,000 ὕψος 0,05 πλάτος 0,04· ἡ κίστη εἶναι ἐκ σκληροῦ ξύλου φέρουσα 16 θέσεις διὰ τὴν τοποθέτησιν 16 πυριτοβολῶν, ἡ κίστη καλύπτεται διὰ τεμαχίου δέρματος.

Τὸ κάλυμμα εἶναι ἐκ χονδροῦ δέρματος βοῶς· στερεοῦται δὲ δι' ἑνὸς κομβίου καὶ ἑνὸς θυλικωταρίου.

Ὁ ἀορτὴρ τῆς πυριτοθήκης εἶναι ἐκ δέρματος βουβαλίδος ἔχων πλάτος 4 1/2^ο τὸ μῆκος τοῦ ἀορτήρος ἐκτείνεται καὶ συστέλλεται κατὰ τὸ μῆκος τοῦ ἀνδρὸς διὰ πόρπακος κάτωθεν τῆς πυριτοθήκης.

Ὁ ἀορτὴρ τῆς πυριτοθήκης τῶν λογχοφόρων ἔχει πόρπακα ὀρειχάλκινον καὶ θηλεῖαν ἐκ τοῦ αὐτοῦ μετάλλου κινητὴν μετὰ πλάκα ὀρειχάλκινην ἐπὶ τοῦ ἄκρου τετμημένην λοξοειδῶς.

Ἐξάρτης παραβίνας ἐκ δέρματος βουβαλίδος ἔχοντος μῆκος ἐνός μέτρου καὶ 80,000 καὶ πλάτος 9,000. Εἰς μὲν τὸ ἑν ἄκρον αὐτοῦ ἔχει μεταλλινὴν πόρπην μετὰ δύο ὀδόντων, καὶ ἀφ' ἑτέρου λῆγον εἰς τόξον, φέρει μεταλλινὸν ἐπένδυμα τοῦ ἰδίου σχήματος· τὸ ἄκρον τοῦτο στερεοῦται ἐπὶ τοῦ ἀορτήρος διὰ μιᾶς κινητῆς ὀρειχάλκινου θηλειᾶς.

Ὁ ἀορτὴρ οὗτος φέρεται ἄνωθεν τοῦ λωρίου τῆς πυριτοθήκης μετ' οὗ ἐνοῦται ἐκ τοῦ ἑμπροσθεν μετὰ ὀρειχάλκινου καὶ δικεφάλου κομβίου καὶ ἐκ τοῦ ὀπισθεν μέρους διὰ θηλειᾶς ἐκ τοῦ αὐτοῦ δέρματος.

Εἰς τὴν ἐξάρτησιν ταύτην κρέμαται κινητῶς· τὸ ἀγκιστρὸν τῆς καραβίνας, τὸ ὁποῖον φέρει ἐν τοῦ αὐτοῦ εἶδους λωρίδιον μετὰ πόρπης πρὸς στερεώσιν τοῦ κοντακίου τῆς καραβίνας, ἐκ τοῦ ἔμπροσθεν μεταλλίνου κομβίου κρέμαται· τὸ λωρίδιον ὀβελοῦ, ἔχον μῆκος 85^{οο} καὶ πλάτος 1 4/2^{οο}.

Ἄρθρον 22.

Λωρίον ξίφους ἔχον πλάτος 4^{οο} σύγκειται ἐκ τριῶν δερματίνων τεμαχίων ἐρραμμένων ἐπὶ δύο μεταλλίνων κρίκων, ἐξ ὧν ὁ μὲν ὀπισθεν τοῦ κέντρου τῆς μέσης, ὁ δὲ ἄνωθεν τοῦ ἀριστεροῦ ἰσχίου. Τὸ λωρίδιον τοῦτο ἐνοῦται ἔμπροσθεν ἐκ μεταλλίνων θηλικωταρίων δι' ἀγκιστρῶν· ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ τεμαχίου τοῦ ζωστήρος ὑπάρχει μεταλλινὸς πόρπη πρὸς συστολὴν καὶ μάκρυνσιν τοῦ ζωστήρος καὶ παρ' αὐτῇ κινητὴ θηλεία. Ὁ πλάγιος κρατὴρ ἔχον μῆκος 35^{οο} πορπάζεται ἐπὶ τῆς διὰ τοῦ ἄνω κρίκου τοῦ ξίφους πόρπης ἐπὶ τεμαχίου ἐτέρου δερματίνου· ὁ δὲ ὀπισθεν ἔχει μῆκος 1 μ. πορπάζεται ἐπίσης ὡς τὸ πλάγιον πλὴν ἐπὶ τοῦ κάτω κρίκου.

Ἄρθρον 23.

Ὁ ξιφιστὴρ ἐκ τοῦ αὐτοῦ δέρματος ἔχον μῆκος 90^{οο} ἐκτυλιγμένος καὶ πλάτος 2^{οο} ἐνοῦται ἐκ τῶν δύο ἄκρων διὰ ράφης καὶ δύο κομβίων τὸ μὲν κινητὸν τὸ δὲ στερεόν, κατὰ τὸ ἄκρον αὐτοῦ ὑπάρχουσι δύο δερματίνια τεμάχια μὲ ἀίχμηρὰς ἐγκοπὰς.

Ἄρθρον 24. Ἰπποσκευή.

Σέλλα.

Ἰπὸ τὴν λέξιν σέλλα ἐννοεῖται ἐν γένει τὸ ἐφιππίον, τὸ ὁποῖον σύγκειται ἀπὸ ξύλου ἐφιππίου, κατασκευαζόμενον ἐκ τεσσάρων τεμαχίων, δύο λοξοειδῶν, ἐχόντων ὡς ἐγγίστα 9^{οο} ὕψος ἑκαστον, καὶ τεινόντων τὸ μὲν ἐπὶ τὰ πόσω, τὸ δὲ ἐπὶ τὰ ὀπισθεν, καὶ δύο λείων θάσεων, ἐχουσῶν τὰ ἄκρα αὐτῶν κοίλα καὶ στρέφοντα πρὸς τὰ ἄνω, ἐκάστη θάσις ἔχει μῆκος 50^{οο} καὶ 10 πλάτος. Τὰ δύο τοξοειδῆ στερεοῦνται ἐπὶ τῶν θάσεων διὰ τῶν κάτω ἄκρων αὐτῶν μὲ ξυλίου ἥλους, καὶ τὰ ἄνω διὰ κοιλώδους τεταμένης ταινίας ἐκ χοιρίνου δέρματος, προσαρμοζομένης μὲ σιδηροῦς ἥλους καὶ κατὰ τὰ πλάγια αὐτῆς ἐπὶ τῶν θάσεων μὲ διασταυρώσεις τοῦ αὐτοῦ δέρματος· ἑκαστον τῶν τοξοειδῶν τμημάτων φέρει ἄνω τοῦ κέντρου κυκλικὴν ἐξοχὴν καὶ ἐν τῇ μέσῃ αὐτῆς ὀρθογώνιον ὀπὴν, δι' ἧς εἰσέρχεται ἱμάς μετὰ πόρπης καὶ θηλείας. Τὴν πρόσοφιν τῶν τόξων στερεοῖ σιδηροῦν τοξίδιον. Ἐπὶ τῶν θάσεων ὑπάρχουν αἱ τῶν τροποτήρων τῶν ἀναβάθρων ὀπαί, καὶ παρ' αὐταῖς ἀνά δύο ἕτεροι μικραὶ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ὑποζωστήρος καὶ τῆς γλώσσης ὡς ἐπὶ τῶν ἀφροτέρων μερῶν τῶν ἄκρων τῶν θάσεων εἰσέτι ἀνά δύο διὰ τὴν ἐξάρτησιν τῶν τοῦ ὑποκαίου κρατῆρων.

Κάθισμα, ἔχον ὡσεὶ σχῆμα, κατασκευάζεται ἐκ δέρματος αἰγὸς μὲ λινὸν ἐπένδυμα, ὅπερ πληροῦται μὲ τρίχας ἵππου. τὸ μῆκος αὐτοῦ εἶναι 50^{οο} καὶ τὸ πλάτος 40^{οο} ἔχει εἰς τὴν ἐπιφανείαν κατ' ἀποστάσεις εἰσράφας καὶ περὶ τὴν περιφέρειαν δερματίνον ἐπιρράφην, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπενδύματος κύκλῳ ἐπίσης δερματίνον ταινίαν 3^{οο} πλάτος· κατὰ τὸ ὀπισθεν μέρος αὐτοῦ ὑπάρχει θηλεία, δι' ἧς εἰσέρχεται ἡ τοῦ ἐφιππίου οὐρά καὶ περὶ τὴν περιφέρειάν του κατ' ἀποστάσεις πέντε δερματίναι ταινίαι, δι' ὧν στερεοῦται ἐπὶ τοῦ ξύλου τοῦ ἐφιππίου.

Πιστολοθήκη ἐκ σκληροῦ καὶ μαλακοῦ δέρματος βουδ· ἔχουσαι μῆκος 40^{οο} καὶ τοῦ μὲν ἄνω κύκλου διάμετρον 22 1/2^{οο} τοῦ δὲ κάτω 10^{οο} περὶ δὲ τὸ χεῖλος αὐτῶν ὀπισθεν σιδηροῦς στεφάνους· εἰς ἐκάστην πιστολοθήκην κατὰ τρεῖς δικτύλους τοῦ κάτω κύκλου εἰσφέρεται πρὸ τὸ ἄνω δακτύλιον τοῦ αὐτοῦ δέρματος ἐρ' ὧν ἐπιρράφεται ἱμάς μετὰ πόρπης καὶ θηλείας, διὰ τὴν στερεώσιν τοῦ μανδύου, καὶ ἐπὶ τῆς μέσης ἐκάστης ἑτέρος ὁμοίος ἱμάς διὰ τὴν ἐπίδεσιν τῶν σινδάλων. Αἱ πιστο-

λοθήκαι περιδένονται τοῦ ξύλου ἐφιππίου καὶ περὶ τοῦ ὀμφαλίου διὰ ζωστήρος καὶ ἱμάντων.

Ἐμβάδιον καραβίνας, ἐκ τοῦ αὐτοῦ δέρματος ἔχον περὶ τὸ χεῖλος δερματίνον δακτύλιον καὶ εἰς τὸ κάτω ἄκρον αὐτοῦ ὀπὴν, δι' ἧς διέρχεται ὁ τὸ μῆκος 2 μ. καὶ τὸ πλάτος 2 1/2^{οο} τροπωτήρ, ὅστις στερεοῦται ἐπὶ τοῦ ξύλου ἐφιππίου καὶ τοῦ ζωστήρος τῶν πιστολοθηκῶν διὰ πόρπης. Τὸ ἐμβάδιον εἰς σχῆμα θήλακος ἔχει μῆκος 18^{οο} καὶ περὶ τὸ χεῖλος διάμετρον 11.

Παραρμῖς, ἐκ τοῦ μνησθέντος δέρματος μετὰ πόρπης καὶ θηλείας, ἔχουσα μῆκος 2 μ. καὶ πλάτος 2 1/2^{οο}.

Ἰπὸ ζωστήρ, ἐκ χονδροῦ καὶ πλεκτοῦ λινοῦ ὑφάσματος ἐφ' οὗ κατὰ μὲν τὸ ἄνω αὐτοῦ ἄκρον ὑπάρχει δερματίνον ἐπένδυμα μὲ δύο ὀπάς, δι' ὧν εἰσερχομένη δερματίνος ῥυμὶς στερεοῦται ἐπὶ τοῦ ξύλου ἐφιππίου εἰς ἄμμα ὑπὸ τὴν δεξιάν αὐτοῦ θάσιν, κατὰ δὲ τὸ ἕτερον ἐπίσης δερματίνον ἐπένδυμα μετὰ τῆς μεγάλης πόρπης, ἐν ᾗ πορπάζεται ἡ γλώσσα· ὁ ζωστήρ οὗτος ἔχει μῆκος 1 1/2 μ. καὶ πλάτος 11^{οο}.

Γλώσσαν, ἐκ τῆς αὐτῆς ποιότητος δέρματος, πλὴν διπλοῦ καὶ συνερράμενου μὲ μεγάλας ἀλλεπαλλήλους ὀπάς εἰς κάθετον γραμμὴν ἐξ ὧν αἱ ἄνω δύο παρὰλλήλως διὰ τῶν ὁποίων εἰσερχομένη ἐπίσης δερματίνος ῥυμὶς στερεοῦται ἐπὶ τοῦ ξύλου ἐφιππίου εἰς ἄμμα ὑπὸ τὴν ἀριστεράν αὐτοῦ θάσιν· ἡ γλώσσα αὕτη ἔχει μῆκος 50^{οο} καὶ πλάτος 7^{οο}.

Πτέρυγα· ἐφιππίου, κατασκευασμένης ἐκ τοῦ ἰδίου δέρματος εἰς σχῆμα ὀρθογωνίου μὲ δύο ὀπάς εἰς ἑκαστον ἄνω ἄκρον αὐτῶν, αἵτινες ἐφαρμόζονται διὰ δερματίνων ῥυμίδων, ἐκάστη πτέρυξ ἔχει μῆκος 35^{οο} καὶ 25^{οο} πλάτος.

Τροπωτήρας ἀναβάθρων, ἐκ τοῦ προσηθέντος δέρματος ἐχόντων ἀφ' ἑνὸς ἄκρου ὀπάς ἀφ' ἑτέρου πόρπην μετὰ διπλῶν θηλειῶν ἀντιστρόφως· ἑκαστος τροπωτήρ ἔχει μῆκος 1 μ. καὶ 80^{οο} πλάτος δὲ 3 1/2 ὕψος καὶ κατὰ δύο τρίτα τοῦ μήκους δερματίνον ἐπιρράφην καθ' ὅλον αὐτοῦ τὸ πλάτος.

Ἀναβάθραι, ἐκ λευκοῦ σιδήρου μὲ ὀπὴν ἐκάστη πρὸς τὰ ἄνω, δι' ἧς διέρχεται ὁ τροπωτήρ· ἐκάστη τοῦ λογιζομένου ἀναβάθρου φέρει πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν αὐτῆς μέρος κατὰ τὴν ἐσωτερικὴν ἐπιφανείαν δερματίνον θήκην μὲ δερματίνους ἐπίσης ἐρράμενας ζώνας, τὰ ἄκρα τῶν ὁποίων καθηλώνται ἐπ' αὐτῆς διὰ σιδηρῶν ἥλων· ἡ θήκη αὕτη ἔχει μῆκος 14 1/2^{οο} καὶ διάμετρον τοῦ χεῖλους αὐτῆς 5^{οο}.

Περιττήθιον, ἐκ τοῦ μνησθέντος δέρματος, ἔχοντος τρεῖς διακλαδώσεις, ἐξ ὧν ἡ ὑπὸ τοῦ στήθους ἔχουσα μῆκος 1 μ. καὶ 13^{οο} πλάτος, φέρει θηλείαν μὲ πόρπην κατὰ τὸ ἄκρον αὐτῆς, ἡ ἐπιστήθιος δεξιὰ ἔχουσα μῆκος 1 1/2 μ. καὶ πλάτος 3 1/2^{οο} λήγει αἰχμηρῶς μὲ ὀπάς, ἡ δὲ ἀριστερά 65^{οο} μήκους καὶ 3 1/2 πλάτους, φέρει πόρπην καὶ θηλείαν τὸ κέντρον τοῦ περιττήθιου ἔχει μεταλλινὸν κυκλικὴν πλάκα φέρουσαν τὸν ἀριθμόν πρῶτον (1).

Ἰπποκαῖον, ἐκ τοῦ ἰδίου δέρματος διασταυρούμενον ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῶν ὀπισθίων τοῦ ἵππου διὰ ράφης, ἔχει μῆκος 65^{οο} καὶ 3 1/2^{οο} πλάτος. Τὰ ἄνω ἄκρα αὐτοῦ λήγοντα αἰχμηρῶς ἔχουσι παραλλήλους ὀπάς, δι' ὧν πορπῶνται εἰς τοὺς κρατῆρας, τὰ δὲ ἕτερα ἐπιρράφονται εἰς τοξοειδῆς σχοινίον περιεκαλυμμένον μὲ δερματίνον ἐπένδυμα.

Ἐπιζωστήρ, ἐκ τοῦ αὐτοῦ δέρματος, ἀλλὰ διπλοῦ μὲ δύο κατὰ τὰ ἄκρα σιδηρὰ δακτύλια, φέροντα τὸ μὲν, μικρὸν λωρίδιον, μήκους 70^{οο} καὶ πλάτους 3^{οο} μετὰ πόρπης καὶ δύο ἀντιστρόφως θηλειῶν, τὸ δὲ παρ' αὐτῇ θηλείαν, ἔχει δὲ μῆκος 1 1/2 μέτρον καὶ πλάτους 7^{οο}.

Σκεπασμα, ἐκ μαλλίνου ὑφάσματος σιδηροχρόου, ἔχοντος

βάρος 600—800 δραμίων, μήκος 2,30 έως 2,40 και πλάτος 1,50 έως 1,60.

Δορά, εκ χλοερού χρώματος με ερραμμένην περι αυτήν 3 δακτύλων λευκήν εἰον ταινίαν, τὸ μήκος αὐτῆς εἶναι 1 μ. καὶ 20^{οο} τὸ δὲ πλάτος 1 μ. καὶ 10^{οο}. Τὰ ἄκρα αὐτῆς λήγοντα ὀπισθεν εἰς γωνίας, φέρουσι στέμματα ἐξ ἐρίου λευκοῦ, ἐξ ἀμφοτέρων τῶν πλαγίων μερῶν ὑπάρχουσι δερμάτιναι πτέρυγες λήγουσαι εἰς τετμημένον κώνον, καὶ ἔχουσαι μήκους 30^{οο} καὶ πλάτος, ἡ μὲν τοῦ κώνου βάσις ἐκάστης ἐπίσης 30^{οο}, ἡ δὲ αὐτοῦ τμήσις 20^{οο}. Κατὰ τὸ μέσον ἡ τὸ κάθισμα μελανὸν δέρας προβάτου 75^{οο} μήκους, καὶ 65^{οο} πλάτ. Ἄπασα ὑπερδεδυμένη λινὸν ὕφασμα ἀνυφούται ἐπὶ τὰ πρόσω ἄνω τῶν πιστολοθηκῶν τοξοειδῶς καὶ φέρει ὀπισθεν τῆς δεξιᾶς πιστολοθήκης ὀπὴν με δερμάτινον περιέριφην, ὡς καὶ ὀπισθεν, πλὴν τρεῖς ὀπάς, ἐξ ὧν τῆς μεσαίας εὐθῆς μεγαλητέρας διέρχεται ἡ τοῦ ἐπιπρίου οὐρά, τῶν δὲ λοιπῶν δύο μικροτέρων διερχονται τὰ τῆς συσπασίας λωρία ὑπὸ τὸ ἐμπροσθεν τοξοειδὲς αὐτῆς μέρος ὑπάρχουσι θηλυκωτῆρες δερμάτινοι, ὡς καὶ ὑπὸ τὰ ἄκρα τῶν ὀπισθεν γωνιῶν ἐξ ἐλάσματος.

Συσφιγκτῆρα, ἐκ τοῦ προμνησθέντος βοῦ τοῦ δέρματος ἀφ' ἐνὸς με πόρπην καὶ θηλείαν, καὶ ἀρ' ἐτέρου αἰγμηρῶς με ὀπάς, ἔχει δὲ μήκος 2 μ' καὶ 60^{οο} καὶ πλάτος 5 1/2^{οο}.

Ἄρθρον 25. Χαλίνωσις.

Σύγκειται ἀπὸ

Ἀγωγέα παρατάξεως, ἐκ τοῦ ἰδίου δέρματος, 2^{οο} πλάτος ἔχων συνάφειαν με τὸ ὑποσιγώνιον, τὰς ἐπιπαραείας καὶ τὸν περιμνηκτῆρα, ὅστις συνδέεται διὰ σιδηρῶν κρίκων με τὰς παρασιγωνίδας, ἐχούσας κινητὸν κομβίον. Τὸ ὑποσιγώνιον τοῦτο συσφίγγεται μετὰ τοῦ ἄνω μέρους τοῦ ἀγωγέως ἐπὶ τῆς κορυφῆς διὰ δερματίνου θηλείας καὶ κομβίου, ἡ δὲ ἄκρα αὐτοῦ πορπάται ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς σιαγῶνος διὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ εὐρισκομένης πόρπης καὶ θηλείας.

Χαλινίσκον ἐκ λευκοῦ σιδήρου με στηρίγματα καὶ κρικίδια, ἐπὶ τῶν κρίκων αὐτοῦ ῥάπτεται τὸ τοῦ χαλινίσκου λωρίον, ἔχον μήκος 1 1/2 μ. καὶ 2^{οο} πλάτους. Τὸ λωρίον τοῦτο φέρει κατὰ τὸ κέντρον δύο ἀντιστρόφους κινητὰς θηλείας δι' ὧν διέρχονται τὰ λωρία τῶν ἡνιῶν.

Κεφαλὴ χαλινοῦ, ἐκ τοῦ μνησθέντος δέρματος με σχίσμα 17^{οο} μήκους καὶ 2^{οο} πλάτ. ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν καὶ ὀπάς ἡ περικορυφαία ἔχουσα μήκος 27^{οο} ἑκατ. καὶ 4 1/2 πλάτους ἐπεπνύεται με σιδηρᾶν καὶ μελανὴν ἄλυσσον διὰ δερματίνων θηλειῶν. Τὸ προμετωπίδιον 4^{οο} πλάτος ἐξαττάται κατὰ τὰ ἄκρα αὐτοῦ διὰ κινητῶν θηλειῶν ἐκ τῆς περικορυφαίας, κατὰ μέσα αὐτοῦ σχεδὸν διὰ πλεκτοῦ ἐκ δέρματος σιαυροτῆρος, ἔχοντος μετάλλινον κυκλικὴν πλάκα κατὰ τὸ κέντρον, φέρουσαν τὸν ἀριθμὸν 4 με τὸν περιμνηκτῆρα. Ὁ περιμνηκτῆρ ἔχων ἐπίσης πλάτος 4^{οο} καὶ διερχόμενος διὰ τῶν κατὰ τὰ ἄκρα τῶν θηλειῶν ἐπιπαραειῶν, πορπῆται ὑπὸ τὴν κάτω γνάθον τοῦ ἵππου. Αἱ ἐπιπαραεῖαι 2^{οο} πλάτους ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ἔχουσαι πόρπας, πορπῶνται ἄνω ἐκ τοῦ ἐμπροσθίου σχίσματος τῆς περικορυφαίας, καὶ κάτω διὰ τῶν ὀπῶν τοῦ στομίου τὸ δὲ ὑποσιγώνιον φέρον εἰς ἀμφοτέρω τὰ ἄκρα αὐτοῦ πόρπας, πορπᾶται ἐπὶ τῶν ὀπισθεν σχισμάτων τῆς περικορυφαίας.

Στόμιον, ἐκ λευκοῦ σιδήρου, ἔχον τὰ ἄνω πλατέα καὶ ἐπ' αὐτῶν ἀνισοπλευροὺς τετραγώνους ὀπάς, δι' ὧν στερεοῦται ἐπὶ τῶν ἐπιπαραειῶν. Ἰπ' αὐτὰς τὰς ὀπάς ὑπάρχουσιν ἕτεραι δύο μικραὶ, δι' ὧν εἰς μὲν τὴν δεξιᾶν ἐξαρτᾶται ἡ ἄλυσσος με τὸ ἀγκιστρον, εἰς δὲ τὴν ἀριστεράν ἀγκιστρον. Τὸ κάτω μέρος τοῦ στομίου τεῖνον τοξοειδῶς, φέρει διὰ σιδηρῶν ἡνιοθέτων σιδηρὰ κρικίδια, ἐφ' οἷς προσαρμύζονται διὰ πορπῶν τὰ ἐκ μελα-

νοῦ δέρματος ἡνία, ἔχοντα μήκος 1 μ. καὶ 80^{οο} καὶ πλάτος 2^{οο}. Τὰ λωρία ταῦτα φέρουσι κινητὸν κομβίον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἀνδρὸς πρὸς τὸν λαϊκὸν τοῦ ἵππου, ἐπὶ δὲ τῶν ἄκρων αὐτῶν ἕτερον στερεὸν κομβίον με ἱμάσθην (πλεκτὴν μαστίγα) ἔχον 50^{οο} μήκους.

Ἄρθρον 26. Ἱπποσκευὴ ἀξιωματικῶν.

Σέλλα, ὁμοία κατὰ τὸ σχῆμα με τὴν τῶν ἱππέων.

Πιστολοθήκη, ἐκ δέρματος βοῦς με ὀρειχάλκ. ὑπόδησιν.

ὑποζωστήρ, ἐξ ὑφάσματος μαλλίνου πλεκτοῦ, χρώματος στακτεροῦ, αἱ διαστάσεις αὐτοῦ ὡς αἱ τοῦ ὑποζωστήρος τοῦ στρατοῦ.

Αναβάθραι ὡς τὸ σχέδιον.

Τροπωτῆρες ἀναβάθρων, σύγκεινται ἐξ ἐνὸς μόνου τεμαχίου, καὶ ἐμποροῦνται εἰς τὸ ἄνω μέρος.

Περιστήθιον, ὡς τὸ τοῦ στρατοῦ, στερεούμενον ἐπὶ τῶν δύο κερῶν τῆς σέλλης διὰ δύο πορπάκων.

ὑπουραῖον, ἐξ ἐνὸς τεμαχίου στερεούμενον διὰ θηλείας εἰς τὸ μέσον τοῦ ἐπιπρίου καὶ δι' ἐνὸς πόρπακος.

Δορά, ὑπάρχουν δύο δοραὶ, ἡ μὲν μικρᾶς στολῆς ἡ δὲ μεγάλης, ἐκείνη τῆς μικρᾶς στολῆς εἶναι ἐκ μελανῆς ἀρνακίδος, φέρουσα κύκλῳ αὐτῆς ταινίαν ἐκ τσόχης τοῦ χρώματος τοῦ ἱππικοῦ καλύπτουσα ὅλην τὴν σέλλαν με τὰς πιστολοθήκας ἐκείνη δὲ τῆς μεγάλης στολῆς εἶναι ὁμοία με τὴν τοῦ στρατοῦ, με τὴν διαφορὰν ὅτι κατασκευάζεται ἐκ λεπτοτέρου ὕλικου, καὶ φέρει γύρω ταινίαν ἀργυρόπλεκτον ἔχουσαν πλάτος διὰ μὲν τοὺς ἀνωτέρους ἀξιωματικούς 52^{οο} διὰ δὲ τοὺς κατωτέρους 35^{οο}. Τὸ στέμμα εἶναι ἀργυρόπλεκτον· οἱ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ ὑπὸ τὸ στέμμα φέρουν τὸ ἀρχικὸν στοιχεῖον τοῦ ὀνόματος τοῦ βασιλέως.

Τὸ περιστήθιον, τὸ ὑπουραῖον καὶ τὸ προμετώπιον τοῦ χαλινοῦ φέρουσι στέμμα ὀρειχάλκινον ἐπὶ δίσκου ὁμοίου.

Ἄρθρον 27. Χαλίνωσις.

Ὡς τῶν ἱππέων, με τὴν διαφορὰν ὅτι ὅλα τὰ μετάλλινά μερη εἶναι ἐξ ὀρειχάλκου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Ἄρθρον 28. Χωροφυλακή.

Πεζοὶ ἐνωμοτάρχαι καὶ χωροφύλακες.

Ἀποσκευή.

Πυριτοθήκη, ὡς τοῦ πυροβολικοῦ.

Ζωστήρ, ὡς τοῦ πεζικοῦ, ἀλλ' ἐκ μελανοῦ στιλπνοῦ δέρματος.

Ἐιφοφόρος, ὡς τοῦ πεζικοῦ, ἀλλ' ἐκ μελανοῦ δέρματος, ὅπου τίθεται καὶ ἡ λογχοθήκη.

Πιστολοφόρος, ὁ ὑπάρχων, ἀλλὰ φερόμενος δεξιόθεν.

Ἐπιπιοι.

Ἡ ἀποσκευὴ ἀπαραλλάκτως ὡς ἡ τοῦ καραβινοφόρου ἱππέως. Ἱπποσκευή, ἐπίσης ὡς ἡ τῶν καραβινοφόρων τοῦ ἱππικοῦ, ἀλλ' ἡ δορά τοῦ χρώματος, ὡς τὸ τοῦ ἱματίου, με τὰ ὑπάρχοντα κοσμήματα.

Ἄρθρον 29.

Ἀξιωματικοί.

Ἱπποσκευή, ὡς ἡ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ἱππικοῦ με λευκά κοσμήματα, ἔχουσι δὲ δύο δοράς ὡς οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ ἱππικοῦ.

Ἡ δορά τῆς μεγάλης στολῆς εἶναι ἐκ τσόχης μελανογλαύκου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Ἄρθρον 30. Πυροβολικόν.

Ἱπποσκευὴ τοῦ στρατοῦ.

Ὅμοία με τὴν τῶν καραβινοφόρων τοῦ ἱππικοῦ, με τὴν δια-

φυράν τοῦ χρώματος (μελανογλαύκου) καὶ τῶν κοσμημάτων (κιτρίνων).

Ἀξιωματικῶν.

Σέλλα, ἀγγλική, ἄνευ κοσμημάτων.

Πιστολοθήκη, ἐκ δέρματος κιτρίνου με κάλυμμα ἐκ δέρματος μελανοῦ στιλπνοῦ.

Δορτί, δύο, φερόναι ὑπὸ τὴν σέλλα, ἡ τῆς μικρᾶς στολῆς ἐκ τζόχης μελανογλαύκου με ἐν μάλλινον σειρήτιον κιτρίνον, ἔχον πλάτος ὡς τὸ τοῦ τῶν ὑπαξιωματικῶν τῆς μεγάλης στολῆς τοῦ ἰδίου χρώματος με χρυσόπλεκτον γαλόνην καὶ στέμμα. Ἡ δορὰ τῆς μεγάλης στολῆς τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν ἔχει ἐκτὸς τοῦ στέμματος καὶ τὸ ἀρχικὸν στοιχείον τοῦ ὀνόματος τοῦ Βασιλέως καὶ διαστάσεις ὡς τὸ σχέδιον τὰ λοιπὰ ὡς εἰς τὸ ἱππικόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ΄.

Ἄρθρον 31. Πεζικὸν τῆς γρημῆς.

Στρατηγοί.

Ἱπποσκευή, ὡς ἡ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ἱππικοῦ, ἀλλὰ τὰ μετάλλινα κοσμήματα λευκά, ἡ δορὰ ὕσγιнос, τὸ γαλόνιον ἀργυρόπλεκτον ἔχον πλάτος 55⁰⁰⁰ τὸ στέμμα καὶ τὸ ἀρχικὸν στοιχείον τοῦ ὀνόματος τοῦ Βασιλέως ἀργυροκέντητον, παρὰ δὲ τῷ γαλόνιῳ προστίθεται ἕτερον ἀργυρόπλεκτον σειρήτιον ἔχον πλάτος 15⁰⁰⁰ εἰς διάττασιν ἐνὸς ὕψους.

Ἄρθρον 32.

Ἐπιποιοὶ ἀξιωματικοί.

Τῶν μὲν ἀνωτέρων, ὡς ἡ τῶν στρατηγῶν ἄνευ τοῦ σειρήτιου εἰς τὴν δορὰν, τῶν δὲ κατωτέρων ὡς ἡ τῶν ἀνωτέρων, ἀλλὰ τὸ μὲν γαλόνιον ἔχει πλάτος 35⁰⁰⁰ καὶ ἄνευ τοῦ ἀρχικοῦ στοιχείου τοῦ Βασιλέως.

Ἡ δορὰ τῆς μικρᾶς στολῆς ἐκ χρώματος τοῦ ἱματίου μετὰ μάλλινου λευκῆς ταινίας καὶ στέμματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ΄.

Ἄρθρον 33.

Γενικοὶ ἐπιτελεῖς.

Ἡ Ἱπποσκευή, ὡς ἡ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πυροβολικοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ΄.

Ἄρθρον 34. Μηχανικόν.

Ἀξιωματικῶν.

Ὡς ἡ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πεζικοῦ με τὴν διαφοράν τοῦ χρώματος τῆς δορᾶς, τὸ ὅποιον εἶναι μελανόγλαυκον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ΄.

Ἄρθρον 35.

Ἡ Ἱπποσκευή τῶν λοιπῶν ἐπίπων ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ θέλει εἶσθαι ὡς ἡ τοῦ πεζικοῦ, ἀλλὰ τὰ κοσμήματα τῆς σέλλας καὶ τῆς δορᾶς, θέλουν εἶσθαι κατὰ τὸ χρῶμα τῶν διακριτικῶν σημείων τοῦ βαθμοῦ, ἡ δὲ δορὰ κατὰ τὸ χρῶμα τοῦ ἱματίου.

Ἐγκρίνεται τὴν 18 Αὐγούστου 1852.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως.

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Λ Ι Α.

Σ. ΜΙΛΙΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 44.

ΑΘΗΝΑΙ, 12 Σεπτεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἀπὸ 19 Αὐγούστου 1852 ὑπὸ στοιχ. ΣΕ΄. περὶ συντάξεως τῶν στρατιωτικῶν τῆς ξηρᾶς νόμου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω. Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ διατάσσομεν πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἀπὸ 19 Αὐγούστου 1852 ὑπὸ στοιχ. ΣΕ΄. περὶ συντάξεως τῶν στρατιωτικῶν τῆς ξηρᾶς νόμου.

ΜΕΡΟΣ Α΄.

Περὶ συντάξεων ἕνεκα ἀρχαιότητος ὑπηρεσίας.

ΤΜΗΜΑ Α΄.

Περὶ αἰτήσεων συντάξεως ἀποστρατείας δι' ἀρχαιότητα ὑπηρεσιῶν καὶ ἐκστρατειῶν καὶ περὶ ἐξελέγξεως αὐτῶν.

Ἄρθρ. 1.

Ἡ δι' ἀρχαιότητα ὑπηρεσίας αἰτήσεις πρὸς ἀπόλαυσιν συντάξεως δὲν εἶναι δεκτὴ πρὸ τῆς συμπληρώσεως τῆς παρὰ τοῦ 1 ἁρθροῦ τοῦ ἀπὸ 19 Αὐγούστου 1852 νόμου ὁρισθείσης ὑποχρέωσης.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ περὶ συντάξεως αἰτήσεις δι' ἀρχαιότητα ὑπηρεσίας πρέπει νὰ ᾖναι ἡτιολογημένη, καὶ νὰ ὑποστηρίζεται διὰ τῶν ἐν τοῖς ἁρθροῖς 11 καὶ 12 τοῦ παρόντος διατάγματος διαλαμβανομένων ἀποδείξεων.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ περὶ συντάξεως αἰτήσεις παντὸς στρατιωτικοῦ ἀποτελοῦντος μέρος στρατιωτικοῦ τινος σώματος θέλει ὑποβάλλεσθαι, ἱεραρχικῶς, εἰς τὴν διοίκησιν αὐτοῦ, καὶ ἐξελέγχεσθαι παρὰ τοῦ οικονομικοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ αἰτήσεις καὶ τὰ πρὸς ὑποστήριξιν αὐτῆς ἐγγράφα θέλουν ἐπιθεωρεῖσθαι, ἐὰν ᾖναι τακτικά, παρὰ τοῦ οικονομικοῦ συμβουλίου, καὶ ὑποβάλλεσθαι, ἐντὸς δέκα ἡμερῶν, ἀπὸ τὴν πρὸς αὐτὸ διεύθυνσιν τῆς αἰτήσεως εἰς τὸν διοικητὴν τοῦ σώματος.

Ἄρθρ. 5.

Ὁ διοικητὴς τοῦ σώματος, ἀφοῦ λάβῃ γνῶσιν τῶν αἰτιῶν τῆς αἰτήσεως καὶ τῶν ἐπιθεωρηθέντων ἐγγράφων, συμφώνως μετὰ τὸ ἄρθρον 4, καὶ βεβαιωθῇ περὶ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν νομίμων ὄρων, θέλει συντάττει ἐκθεσιν περὶ τῆς παραδοχῆς ἢ μὴ τῆς συντάξεως τοῦ αἰτούντος, καὶ ὑποβάλλει αὐτὴν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν μετὰ ἅπαντα τὰ χρησιμεύσαντα πρὸς ἐξέλεγχιν τῆς αἰτήσεως αὐτοῦ ἐγγράφα, καὶ τὰς παρατηρήσεις, αἰτινες ἐγένοντο ἐπ' αὐτῆς παρὰ τοῦ οικονομικοῦ συμβουλίου, ἐντὸς τεσσάρων ἡμερῶν.

Ἄρθρ. 6.

Ἄπασαι αἱ ἀνωτέρω διατάξεις θέλουν ἐφαρμόζεσθαι καὶ πρὸς τὰ άτομα τὰ αποτελοῦντα μέρος καταστήματος ἔχοντος οικονομικὸν συμβούλιον.

Ἄρθρ. 7.

Ὅσας στρατιωτικὰς ἀνήκων εἰς σῶμα ἢ κατάστημα ἔχον οικονομικὸν συμβούλιον, εὔρεθῇ τόσον μακρὰν, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ μεταβῇ εἰς αὐτὸ εὐκόλως, θέλει ὑποβάλλει τὴν αἴτη-

σίν του, φυλάττων τὴν ἀπαιτουμένην ἱεραρχίαν, εἰς τὴν στρατιωτικὴν ἀρχὴν τοῦ τόπου ἔνθα εὐρίσκεται, ἥτις θέλει τὴν διαβιβάζει εἰς τὸ σῶμά του πρὸς ἐξελέγξιν καὶ διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν περαιτέρω.

Ἄρθρ. 8.

Οἱ ἐν ἐνέργειᾳ στρατιωτικοί, οἱ μὴ ἀποτελοῦντες μέρος σώματος ἢ καταστήματος ἔχοντος οἰκονομικὸν συμβούλιον, θέλουν διαβιβάζει ἱεραρχικῶς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν τὰς περὶ συντάξεως αἰτήσεις τῶν.

Ἄρθρ. 9.

Οἱ στρατηγοί, φρούραρχοι, διοικηταὶ ἀνεξαρτήτων σωμάτων ἢ καταστημάτων, καὶ πᾶν ἄλλο ἄτομον μὴ ἀποτελοῦν μέρος σώματος ἢ καταστήματος, θέλουν διαβιβάζει ἀπευθείας εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν τὰς περὶ συντάξεως αἰτήσεις τῶν.

Ἄρθρ. 10.

Ἀπασαὶ αἱ εἰς τὰ προηγούμενα 7, 8 καὶ 9 ἄρθρα αἰτήσεις θέλουν γίνεσθαι συμμόρφως μετὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος διατάγματος, καὶ ἐξελέγχεσθαι παρὰ τῆς ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν στρατιωτικῶν ἐξεταστικῆς ἐπὶ τῶν συντάξεων ἐπιτροπῆς.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ δικαιολογητικῶν ἐγγράφων πρὸς ὑποστήριξιν τῶν δι' ἀρχαιότητα ὑπηρεσίας αἰτήσεων πρὸς σύνταξιν ἀποστρατείας.

Ἄρθρ. 11.

Πρὸς ὑποστήριξιν τῶν πρὸς σύνταξιν ἀποστρατείας αἰτήσεων δι' ἀρχαιότητα ὑπηρεσίας θέλουν προσάγεσθαι τὰ ἐξῆς κατὰ τοὺς νομίμους τύπους συντεταγμένα ἐγγράφα·

α) ἀπόσπασμα τοῦ στρατιωτικοῦ μητρώου, ὅπερ θέλει θεωρεῖσθαι ὡς κυρία ἀπόδειξις·

β) ἀπόγραφον τῶν ληξιαρχικῶν βιβλίων, δηλοῦν τὴν γέννησιν αὐτοῦ.

Ἐν ἐλλείψει δὲ τούτων, ἡ ὑπαρξάσης ἀμφιβολίας περὶ τοῦ κύρους αὐτῶν, θέλουν χρησιμεύει πρὸς ἀπόδειξιν, διὰ μὲν τὸν χρόνον τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ἐκστρατειῶν ἀπὸ τοῦ ἔτος 1821—1824 ἐπίσημοι ἄλλαι ἐνδείξεις, ἥτοι ἐγγράφοι πιστοποιήσεις τῶν τότε ἀρμοδίων στρατιωτικῶν ἢ πολιτικῶν ἀρχηγῶν, ἀπὸ δὲ τοῦ ἔτους 1824 μέχρι τέλους τοῦ ἀγῶνος ἀποσπάσματα τῶν σωζομένων εἰς τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον ἀρχείων· διὰ δὲ τὴν γέννησιν, ἐγγράφος πιστοποίησης δύο ἀξιοπίστων ἀτόμων, ἐπικυρωμένη παρὰ τῆς ἀρμοδίας πολιτικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 12.

Πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ἐν τῷ ναυτικῷ ὑπηρεσιῶν καὶ ἐκστρατειῶν τῶν εἰς τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς μεταβαίνοντων ναυτικῶν, θέλουν προσάγεσθαι, διὰ μὲν τὰς μετὰ τὸν ἀγῶνα ὑπηρεσίας καὶ ἐκστρατείας ἀποσπάσματα τῶν ἀρχείων τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν· διὰ δὲ τὰς ἐν καιρῷ τοῦ ἀγῶνος, ὡς ὁρισθήσεται παρὰ τοῦ περὶ συντάξεως τῶν ναυικῶν νόμου.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Περὶ συντάξεως ἀποστρατείας ἔνεκα τραυμάτων ἢ νοσημάτων, καὶ περὶ διαιρέσεως αὐτῶν εἰς τάξεις.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Περὶ διαιρέσεως τῶν τραυμάτων καὶ νοσημάτων εἰς τάξεις.

Ἄρθρ. 13.

Τὰ τραύματα καὶ τὰ νοσήματα, ὡς ἐν τῷ προσηρητημένῳ εἰς τὸ παρὸν διάταγμα πίνακι σημειοῦνται, διαιροῦνται εἰς ἐξ

τάξεις. Καὶ εἰς μὲν τὴν πρώτην, δευτέραν, τρίτην καὶ τετάρτην ὑπάγονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 8, 9 καὶ 12 τοῦ περὶ συντάξεως νόμου διαλαμβανόμενα, εἰς δὲ τὴν πέμπτην καὶ ἕκτην, τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 10, 13 καὶ 14.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ αἰτήσεων συντάξεως ἀποστρατείας ἔνεκα τραυμάτων ἢ νοσημάτων καὶ περὶ ἐξελέγξεως αὐτῶν.

Ἄρθρ. 14.

Πᾶς στρατιωτικὸς θέλων νὰ κάμῃ χοῆσιν τοῦ πρὸς σύνταξιν ἀποστρατείας δικαίωματος, ἔνεκα τραυμάτων ἢ νοσημάτων, ὁφείλει νὰ κάμῃ τὴν περὶ τούτου αἴτησιν τοῦ πρὶν ἢ ἐγκαταλείψῃ τὴν ὑπηρεσίαν· ἡ δὲ στρατιωτικὴ ἀρχὴ θέλει διατάττει ἀμέσως μετὰ τὴν παραλαβὴν ταύτης τὴν πρὸς βεβλίσιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ αἰτοῦντος ἐξέτασιν, κατὰ τοὺς ἐξῆς διαγραφομένους κανόνας·

Ἄρθρ. 15.

Ἐὰν, διαρκοῦντος τοῦ παθήματος, τὰ τραύματα ἢ τὰ νοσήματα τὰ δίδοντα δικαίωμα πρὸς σύνταξιν ἐπροξένησαν τὴν παντελῆ ἀπώλειαν τῆς χρήσεως μέλους τινός, θέλει συγχωρεῖσθαι εἰς τὸν αἰτοῦντα ἐνός ἔτους προθεσμία διὰ νὰ κάμῃ τὴν αἴτησιν τοῦ.

Ἡ προθεσμία αὕτη, ἥτις θέλει λυγίζεσθαι ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς παύσεως τοῦ ἐκτελεῖν ὑπηρεσίαν, θέλει ἐκτείνεσθαι εἰς δύο, ἐὰν τὰ τραύματα ἢ τὰ νοσήματα ἐπροξένησαν τὸν ἀκρωτηριασμὸν μέλους τινός, ἢ τὴν παντελῆ τύφλωσιν.

Ἄρθρ. 16.

Πᾶσα περὶ συντάξεως ἀποστρατείας αἴτησις, ἔνεκα τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 9 καὶ 10 τοῦ περὶ συντάξεως νόμου διαλαμβανόμενων τραυμάτων ἢ νοσημάτων, πρέπει νὰ ᾔναι ἡτιολογημένη, καὶ νὰ ὑποστηρίζηται διὰ τῶν ἐξῆς δικαιολογητικῶν ἐγγράφων·

α. Διὰ τῆς καταστάσεως τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ἐκστρατειῶν.

β. Δι' ἐνός ἀποδεικτικοῦ τοῦ προϋσταμένου ἱατροῦ τοῦ στρατιωτικοῦ νοσοκομείου ἢ θεραπευτηρίου, ἔνθα τελευταίως ἐνοσηλεύθη ὁ αἰτῶν, ἢ, μὴ νοσηλευθέντος εἰς ἐν τῶν ἐξηθέντων καταστημάτων, δι' ἐνός ἀποδεικτικοῦ τοῦ ἐπιληφθέντος τὴν θεραπείαν στρατιωτικοῦ ἢ πολιτικοῦ ἱατροῦ, δηλοῦντος δι' αὐτοῦ (ἔχοντος, ὡς πρὸς τὰ διαλαμβανόμενα ἐν τῷ ἄρθρῳ 10 τοῦ νόμου, ὡς ὁδηγὸν τὸν προσαρτώμενον εἰς τὸ παρὸν διάταγμα ὑπὸ στοιχ. Α. πίνακα) τὸ εἶδος καὶ τὰς συνεπείας τῶν τραυμάτων ἢ νοσημάτων, καὶ ὁμολογοῦντος ὅτι ἐφάνησαν εἰς αὐτὸν ἀνίατα.

γ. Διὰ τῶν ἐπισήμων ἀναφορῶν καὶ ἄλλων ἐγγράφων βεβαιούντων, ἐὰν μὲν πρόκειται περὶ τραυμάτων, τὸ γεγονός, τὴν ἐποχὴν, τὸν τόπον καὶ τὰς περιστάσεις, εἴτε τῶν συμβεβηκότων τοῦ πολέμου, εἴτε τῆς διαταχθείσης ὑπηρεσίας, καθ' ἃ ἐπροξενήθησαν ταῦτα· ἐὰν δὲ περὶ νοσημάτων, τὴν ἐποχὴν καὶ τὰς περιστάσεις τῆς ἀρχῆς τῶν.

Ἄρθρ. 17.

Ἡ αἴτησις παντὸς στρατιωτικοῦ ἀποτελοῦντος μέρος σώματος ἢ τινος ἔχοντος οἰκονομικὸν συμβούλιον θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς τὸν διοικητὴν αὐτοῦ, ὅστις, ἀνευ ἀναβολῆς, θέλει προσκαλεῖ δύο ἱατροὺς, ἢ ἓνα, μὴ ὑπαρχόντων δύο, ὅπως ἐξετάσῃ τὸν πάσχοντα, παρόντος τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου, τοῦ ὁποῦ οὗ ὁ πρόεδρος θέλει ἀναγινώσκει ἐν τῇ συνεδριάσει τὸ Γ'. κεφάλαιον τοῦ περὶ συντάξεως τῶν στρατιωτικῶν τῆς ξηρᾶς νόμου.

Ἄρθρ. 18.

Οἱ δυνάμει τοῦ προηγούμενου ἄρθρου διορισθησόμενοι ἱατροὶ θέλουν ἐξετάζει, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου, τὰ

τραύματα ή τὰ νοσήματα τοῦ πάσχοντος, καὶ ἐπομένως συντάττει ἐκθεσιν, συμμόρφως μετὸν προσαρτώμενον ὑπὸ σοιχ. Β. τύπον.

Ἄρθρ. 19.

Ἡ ἱατρικὴ ἐκθεσις, ἀφοῦ θεωρηθῇ παρὰ τῶν μελῶν τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου, θέλει υποβάλλεσθαι παρὰ τοῦ προέδρου, ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρων, εἰς τὸν διοικητὴν τοῦ σώματος, μεθ' ἀπάντων τῶν ἄλλων ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων.

Ἄρθρ. 20.

Ὁ διοικητὴς τοῦ σώματος, ἀφοῦ μελετήσῃ ἅπαντα τὰ διαλαμβανόμενα εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἐγγράφα, καὶ ἀναγνωρίσῃ ὅτι αἱ αἰτίαι, ἡ φύσις καὶ αἱ συνέπειαι τῶν τραυμάτων ἢ νοσημάτων ὑπάρχοντες εἰς μίαν τῶν παρὰ τοῦ νόμου διαγεγραμμένων περιστάσεων, αἵτινες παρέχουσι δικαίωμα πρὸς σύνταξιν ἀποστρατείας, θέλει προσεπικυροῖ ταῦτα, καὶ δι' ἡτοιοποιημένης ἐκθέσεως τοῦ διαβιβάζει εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν, γιωμοδοτῶν τὴν παραδοχὴν τῆς συντάξεως.

Ἄρθρ. 21.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν, λαβὼν τὰ εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα διαλαμβανόμενα ἐγγράφα, θέλει διαβιβάζει αὐτὰ εἰς μίαν τῶν ὑγειονομικῶν ἐπιτροπῶν τοῦ στρατοῦ, ἥτις θέλει ἐλέγχει τὸ ἐπιστημονικὸν μέρος, καὶ ἀποφαίνεσθαι ἐν τῷ πάθῃμα τοῦ αἰτούντος παρέχει δικαίωμα εἰς σύνταξιν.

Τὸ ὑπουργεῖον προσέτι θέλει διατάττει, ὡσάκις εἶναι θύνατον, τὴν ἐνώπιον αὐτῆς προσέλευσιν τοῦ αἰτούντος.

Ἄρθρ. 22.

Ἄπανσαι αἱ ἀνωτέρω διατάξεις θέλουσι ἐφαρμόζεσθαι καὶ εἰς τὰ ἄτομα τὰ ἀποτελοῦντα μέρος καταστήματος ἔχοντος οἰκονομικὸν συμβούλιον.

Ἄρθρ. 23.

Ὅσάκις στρατιωτικὸς ἀνὴρ εἰς σῶμα ἢ στρατιωτικὸν κατὰσταμα εὐρεθῇ τόσον μακρὰν, ὥστε ν' ἀποβαίῃ ἀδύνατον νὰ ἔλθῃ ἢ νὰ σταλῇ πρὸς αὐτό, θέλει διαβιβάζει τὴν αἴτησιν τοῦ εἰς τὴν πλησιεστέραν στρατιωτικὴν ἀρχὴν, ἥτις θέλει ἐνεργεῖ ἐπ' αὐτῆς, συμμόρφως μετὰ τὰς εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα διαγεγραμμένας διατάξεις.

Ἄρθρ. 24.

Οἱ στρατιωτικοί, οἵτινες δὲν ἀποτελοῦσι μέρος σώματος ἢ καταστήματος ἔχοντος οἰκονομικὸν συμβούλιον, θέλουσι ἀναφέρεσθαι ἱεραρχικῶς εἰς τὸν διοικητὴν τοῦ σώματος παρὰ τῷ ὁποίῳ ὑπηρετοῦσιν.

Ἄρθρ. 25.

Οἱ στρατηγοί, φρούραρχοι, διοικηταὶ σωμάτων ἀνεξαρτήτων, ἢ καταστημάτων, ὡς καὶ πᾶν ἄτομον μὴ ἀνήκον εἰς σῶμα ἢ κατὰσταμα, οἵτινες εὐρεθῶσιν εἰς περίστασιν νὰ ζητήσωσιν, ἐνεκα τραυμάτων ἢ νοσημάτων, τὴν σύνταξιν ἀποστρατείας, θέλουσι ἀναφέρεσθαι ἀπευθείας εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν, ὅστις θέλει διατάττει τὴν ἐξέτασιν τῶν αἰτήσεων τῶν κατὰ τοὺς ἀνωτέρω προδιορισθέντας τύπους.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Περὶ συντάξεως ἀποτάκτων ἑνὲκα ἀποδεδειγμένης ἀνικαρότητας εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρ. 26.

Οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος ὑποχρεούμενοι ν' ἀπαντήσωσι τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρ. 11 καὶ 14 § 2 τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν νόμου, ὀφείλουσι νὰ κάμωσι τὴν αἴτησιν τῶν συμμορφούμενων πρὸς τὰς προηγούμενας διατάξεις.

Αἱ αἰτήσεις αὐτῶν θέλουσι ὑποστηρίζεσθαι διὰ τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 11, 12 καὶ 16 ἐδ. β'. τοῦ παρόντος διατάγματος

διαλαμβανόμενων ἀποδεικτικῶν, καὶ ἐξελέγχεσθαι ὑπὸ τινος ὑγειονομικῆς τοῦ στρατοῦ ἐπιτροπῆς.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Περὶ συντάξεων τῶν χρηρῶν καὶ ὀρφανῶν.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Περὶ αἰτήσεων πρὸς ἀπόλυσιν συντάξεων ἀποστρατείας τῶν χρηρῶν, εἴτε δι' ἀρχιούτητι ὑπηρεσιῶν καὶ ἐκστρατειῶν, εἴτε διὰ τραύματα ἢ νοσήματα τῶν τεθνεώτων συζύγων αὐτῶν.

Ἄρθρ. 27.

Αἱ περὶ συντάξεως τῶν χρηρῶν αἰτήσεις, γενόμεναι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 2 τοῦ παρόντος διατάγματος, θέλουσι διαβιβάζεσθαι εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν διὰ τῶν ἀρμοδίων πολιτικῶν ἀρχῶν.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ ἀποδείξεων πρὸς ὑποστήριξιν τῶν πρὸς σύνταξιν δικαιωμάτων τῶν χρηρῶν καὶ ὀρφανῶν.

Ἄρθρ. 28.

Πρὸς δικαιολόγησιν τῶν πρὸς σύνταξιν αἰτήσεων τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 17 ἐδαφ. α., β' καὶ γ'. τοῦ περὶ συντάξεων νόμου διαλαμβανόμενων χρηρῶν, θέλουσι προσάγεσθαι, πρὸς ταῖς ἐν τῷ ἄρθρῳ 11 ἐδ. α. καὶ τῷ ἐπομένῳ τοῦ παρόντος διατάγματος διαλαμβανόμεναι ἀποδείξεις τὰ ἐξῆς δικαιολογητικά ἐγγράφα.

Α. Τῶν εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ ἐδ. α. ὑπαγομένων, ἀποδεικτικὸν τοῦ σωματοάρχου, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ὁποίου εὐρίσκετο ὁ ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης ἢ εἰς διατεταγμένην ὑπηρεσίαν φανερωθεὶς στρατιωτικὸς, δηλοῦν ἐμπεριστατωμένως τὸν θάνατον αὐτοῦ.

Β'. Τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ ἐδ. β'.

Ἐὰν ὁ θάνατος προῆλθεν ἐκ συμβεβηκότων τοῦ πολέμου.

1. Ἀποδείξεις ἐπίσημοι τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν δηλοῦσαι ἐμπεριστατωμένως τὰ συμβεβηκότα ταῦτα καὶ τὰς αἰτίας αὐτῶν.

2. Ἐπίσημος ἱατρικὴ πιστοποίησις δηλοῦσαι ὅτι τὰ εἰρημένα συμβεβηκότα ἐγένοντο ἄμεσος ἢ ἕμμεσος αἰτία τοῦ θανάτου.

Ἐὰν δὲ προῆλθεν ἐκ λοιμωδῶν ἢ ἐνδημικῶν νοσημάτων.

1. Ἀποδεικτικὸν τῶν πολιτικῶν ἀρχῶν, δηλοῦν ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς τελευτῆς ἐπεκράτουν τοιαῦτα νοσήματα εἰς τὸν τόπον, ἐνθα ὁ στρατιωτικὸς ἐτελεύτησε.

2. Ἀποδεικτικὸν τῆς στρατιωτικῆς ἀρχῆς, δηλοῦν ὅτι ὁ τεθνεὺς ὑπέκυψεν ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας εἰς τὴν ἐπήρειαν τῶν ἀσθενειῶν τούτων.

3. Ἀποδεικτικὸν προσηκόντως ἐπικυρωμένον, εἴτε τῶν ἱατρῶν τῶν στρατιωτικῶν νοσοκομείων ἢ θεραπευτηρίων ἐνθα ἐτελεύτησεν ὁ στρατιωτικὸς, εἴτε τοῦ στρατιωτικοῦ ἢ πολιτικοῦ ἱατροῦ, ὅστις ἐπισκέφθη αὐτόν.

Λοιμώδη νοσήματα θεωροῦνται.

1. Ὁ λοιμὸς (πανώλης),

2. Ἡ Ἀσιατικὴ χολέρα,

3. Ὁ ικτερώδης τύφος τῆς Ἀμερικῆς (fièvre jaune).

Ἐνδημικὰ δὲ, τὰ συμβαίνοντα ἐνεκα συνδρομῆς τινος αἰτίων, εἴτε διαρκῶς, εἴτε περιδικῶς εἰς τόπους τινὰς ἐνεργουσάν, ὥστε τὰ ἐκ ταύτης προκύπτοντα νοσήματα φαίνονται ἀκαταπαύστως εἰς ὠρισμένης ἐποχῆς, προσβάλλοντα πάντοτε ἀριθμὸν τινα κατοίκων κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον μέγαν.

Γ'. Τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ ἐδ. γ'. θέλουσι ὑποστηρίζεσθαι διὰ τῶν παρὰ τοῦ ἄρθρου 16 ἐδ. β'. καὶ γ'.

τοῦ παρόντος διατάγματος προσδιορισθέντων δικαιολογητικῶν ἐγγράφων.

Ἄρθρ. 29.

Πρὸς ἀπόδειξιν τῶν περὶ συντάξεως αἰτήσεων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ ἄρθρου 17 ἐδ. ο'. τοῦ περὶ συντάξεων τῶν στρατιωτικῶν τῆς ξηρᾶς νόμου, θέλουν προσάγεσθαι, πρὸς ταῖς ἐν τῷ ἄρθρῳ 11 τοῦ παρόντος διατάγματος διαλαμβανόμεναις ἀποδείξεσι, τὰ ἐξ ἧς δικαιολογητικὰ ἐγγράφα·

1. Ἀντίγραφον, προσεπικυρωμένον παρὰ τῆς ἀρμοδίας πολιτικῆς ἀρχῆς τοῦ διατάγματος ἢ τῆς ὑπουργικῆς διαταγῆς, δι' ἧς ἐδόθη ἡ ἀδεία τοῦ γάμου.

2. Ἀποδεικτικὸν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ γάμου.

3. Ἀποδεικτικὸν τῆς θαντῆς.

4. Ἀποδεικτικὸν τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς δηλοῦν ὅτι δὲν διελύθη ὁ γάμος διὰ διαζεύξεως, (ἐὰν ᾧσι τοῦ ἀνατολικοῦ δόγματος), ἢ χωρισμοῦ ἀπὸ τραπέζης καὶ κοίτης (ἐὰν ᾧσι τοῦ δυτικοῦ).

5. Ἀποδεικτικὸν τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς, δηλοῦν ὅποσα ἔχουσιν τέκνα καὶ ποίας ἡλικίας εἰσὶν.

6. Ἀποδεικτικὸν τοῦ δήμου εἰς ὃν ἦτο δημότης ὁ τεθνεὺς στρατιωτικός.

7. Ἀποδεικτικὸν τῆς διαμονῆς αὐτῆς.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Περὶ συντάξεων τῶν ὀρφανῶν.

Ἄρθρ. 30.

Τὰ ὀρφανὰ, ὅσάκις ἕνεκα τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 18 καὶ 20 τοῦ περὶ συντάξεως τῶν στρατιωτικῶν τῆς ξηρᾶς νόμου διαλαμβανόμενων λόγων, διαδεχθῶσι τὰ δικιώματα τῆς μητρὸς αὐτῶν, θέλουν κάμει τὰς περὶ συντάξεως αἰτήσεις των καὶ δικαιολογεῖ αὐτὰς συμμόρφως μετὰ τὰς εἰς τὰ προηγούμενα Α' καὶ Β' τμήματα διαλαμβανόμενας διατάξεις, σχετικῶς πρὸς τὸ εἶδος τῆς αἰτήσεως.

ΜΕΡΟΣ Δ'.

Προσωριναὶ διατάξεις.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Περὶ συντάξεων τῶν χηρῶν τῶν συνταξιούχων καὶ τῶν ἀλλοίων ἀποβιωσάντων ἐν ἐνεργείᾳ καὶ μὴ στρατιωτικῶν μετὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τοῦ συντάγματος, καὶ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ περὶ συντάξεων νόμου.

Ἄρθρ. 31.

Αἱ χῆραι τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 29 καὶ 30 τοῦ περὶ συντάξεων τῶν στρατιωτικῶν τῆς ξηρᾶς νόμου διαλαμβανόμενων στρατιωτικῶν θέλουν διαδιδάξαι τὰς περὶ συντάξεως ἀποστρατείας αἰτήσεις των, γινομένης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος διατάγματος, διὰ τῶν ἀρμοδίων πολιτικῶν

ἀρχῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν, προτάγουσαι πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἀπαιτήσεων των, ἐὰν δι' ἀρχαιότητα ὑπηρεσιῶν καὶ ἐκστρατειῶν τῶν τεθνεώτων συζύγων των γίνηται ἡ αἴτησις, τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 11 καὶ 29 διαλαμβανόμενα ἀποδεικτικὰ ἐγγράφα, ἐὰν δὲ διὰ μίαν τῶν παρὰ τῶν ἐδαφίων Α', Β', καὶ Γ' τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ περὶ συντάξεως τῶν στρατιωτικῶν τῆς ξηρᾶς νόμου διαλαμβανόμενων κατηγοριῶν τὰ σχετικὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 28 καὶ 29.

Προσέτι αἱ χῆραι τῶν συνταξιούχων θέλουν προσάγει καὶ ἀντίγραφον τοῦ διατάγματος, ἐπικυρωμένον παρὰ τῆς ἀρμοδίας πολιτικῆς ἀρχῆς ἢ παρὰ τοῦ καταχωρητοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν, δι' οὗ ὁ τεθνεὺς σύζυγος ἐτέθη ὑπὸ σύνταξιν.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ συντάξεων τῶν ὀρφανῶν.

Ἄρθρ. 32.

Τὰ ὀρφανὰ τῶν ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ διαλαμβανόμενων στρατιωτικῶν, ἢ οἱ κηδεμόνες αὐτῶν, θέλουν συμμορφοῦσθαι εἰς τὰς περὶ συντάξεως αἰτήσεις των, συμφώνως μετὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 30 ὁρισθέντα.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 33.

Οἱ ἐκδίδοντες τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 11, 12, 16, 18, 20, 28 καὶ 29 διαλαμβανόμενα πιστοποιητικὰ ἐγγράφα ὑπόκεινται εἰς τὰς πρὸς τοῦ ἄρθρου 249 καὶ ἐπόμενα τοῦ κοινοῦ ποιν. νόμου ὁριζόμενας περὶ πλαστογραφίας ποινάς.

Τὰ πιστοποιητικὰ ταῦτα ἐγγράφα θέλουν συντάττεσθαι κατὰ τὸν προσαρτώμενον εἰς τὸ παρὸν διάταγμα ὑπὸ στοιχ. Γ. τύπον.

Ἄρθρ. 34.

Οὐδεμία σύνταξις διδεται ἄνευ τῆς Ἡμετέρας ἐγκρίσεως.

Ἄρθρ. 35.

Ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν στρατιωτικῶν θέλει συστηθῇ τριμελὴς ἐπιτροπὴ μεθ' ἑνὸς εἰσηγητοῦ ἐκ τῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ πρὸς κατὰστροφῃν τῶν στρατιωτικῶν μητρώων, καὶ ἐξέλεγειν τῶν περὶ συντάξεων ἀποστρατείας αἰτήσεων, ὑπὸ τὴν ἀμείνον ἐποπτεῖαν καὶ τὰς διαταγὰς τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν, ὅστις θέλει χορηγήσει αὐτῇ τὰς ἀναγκαίαις πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας τῆς διαταγῆς καὶ ὁδηγίας ὡς πρὸς τὸν κανονισμόν τῶν συντάξεων καὶ τὰς βάσεις τοῦ προσδιορισμοῦ αὐτῶν, συμφώνως μετὰ τὸν νόμον.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 5 Σεπτεμβρίου 1852.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα
Α Μ Α Λ Ι Α.

Σ. ΜΙΑΙΟΣ.

ΠΙΝΑΞ ΜΕΘΟΔΙΚΟΣ

Στοιχ. Α.

Τῶν τραυμάτων καὶ νοσημάτων τῶν προερχομένων, εἴτε ἐκ συμβεβηκότων τοῦ πολέμου, ἢ δυστυχημάτων ἐν ὑπηρεσίᾳ διατεταγμένη, εἴτε ἐκ κόπων ἢ κινδύνων στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας

Ὁργανικαὶ βλάβαι, ἔνεκα πηρώσεως ἢ τραυμάτων ἐπενεχθέντων ἐν πολέμῳ.

Ἰπαγωγή τῶν ὀργανικῶν βλαβῶν εἰς τάξεις κατὰ τὰ ἄρθρα 9 καὶ 10.

Α'.

Ἡ παντελής τύφλωσις, ἥτοι ἡ στέρσις τῆς ὁράσεως ὅταν ᾖ ἀνίατος. ἢ δύο μελῶν, τούτέστι χειρὸς καὶ ποδός, ἢ δύο χειρῶν, ἢ δύο ποδῶν.....
Ἀκρωτηριασμός } ἐνός μέλους, ἥτοι στέρσις, ἢ χειρὸς, ἢ ποδός.....
Παντελής ἀχρηστία 2 μελῶν } Παντελής ἀχρηστία δύο μελῶν ἢ ἐνός, ἥτοι ἢ καθόλου καὶ ἀνίατος στέρσις τῆς χρήσεως αὐτῶν, οὐ μόνον διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς ἀνάγκας
» » 1 μέλους } ἔτι καὶ τὰς ἀσχολίας τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου.

Β'.

- 1 Ἡ ἔνεκεν τραύματος διάτρησις τῆς ὑπερώας, ἢ ἡ καταστροφή τοῦ ὑπερωτοῦ ιστίου, ἐξ οὗ παρέπεται ἐπίσημος τῆς φωνῆς παραλλαγή...
- 2 Τῆς ἄνω ἢ τῆς κάτω γένους ἀνίατος δυσμορφία δι' ἀπώλειαν τῆς οὐσίας, νέκρωσιν ἢ ἄλλας περιστάσεις δυναμένας νὰ κωλύσωσι τὴν μασσησιν, καὶ βλάβῳσι τὴν ἐλευθέραν ἐνάρθρωσιν τῆς φωνῆς.....
- 3 Ὁριστικῶς ἀνίατοι σιελοχόοι σύριγγες, καὶ ἀκουσία σιέλου ῥύσις κατὰ συνέπειαν βλάβης τῆς παρειᾶς.....
- 4 Καταφανεῖς ὀργανικαὶ τοῦ στομάχου βλάβαι, ἐπισυμβᾶσι ἔνεκεν τῶν ἐν πολέμῳ καμμάτων.....
- 5 Χρόνια τοῦ ἥπατος ὑπερτροφία, ἐπισυμβᾶσα διὰ τῆς ἐπενεργήσεως τῶν θερμῶν κλιμάτων καὶ τῶν καμμάτων τοῦ πολέμου.....
- 6 Ἰπερτροφία τοῦ σπληνὸς μετὰ διαταράξεως τῆς πέψεως καὶ ἰσχνόνσεως ἐπὶ τὰ πρόσω βαινούσης.....
- 7 Ἡ ἔνεκα τραύματος κατὰ τὰ περίξ τοῦ δακτυλίου ἐπενεχθέντος ἀνίατος τοῦ ἀπευθυνομένου στένωσις, ἐπάγουσα δυσκολίαν κατὰ τὴν ἀφόδευσιν.
- 8 Μηδόλως εἰς τὴν οἰκείαν θεραπείαν ὑπέκουσα ἀφθονος αἰμορροϊκὴ ῥύσις, προσελθοῦσα ἐκ καμμάτων ἐν πολέμῳ, καὶ συνοδὸς ἔχουσα καθ' ἑξιν κακουχίαν, ἀδυναμίαν καὶ ἰσχνανσιν.....
- 9 Παρὰ φύσιν ἔδρα κατὰ συνέπειαν τραύματος ἢ ἄλλων τοῦ πολέμου περιπετειῶν.....
- 10 Ἡ κατὰ συνέπειαν τραύματος πρόπτωσις τῶν ἐντοσθίων καὶ μεγάλως ἀνεπτυγμένη κοιλιακὴ κήλη.....
- 11 Βουβωνοκήλη ἢ μηροκήλη, ἥς ἡ τάξις ἀνεπίτευκτος διπλὴ κήλη, ἥς ἀδύνατος ἢ ἄνευ κινδύνου παρεμπόδισις τῆς προπτώσεως.....

Γ'.

- 1 Τῆς ῥινὸς δυσμορφία, δυναμένη νὰ ἐπηρεάσῃ οὐσιωδῶς τὴν ἀναπνοὴν καὶ τὴν προφορὰν.....
- 2 Συνεπεία τραύματος ὀλοσχερῆς ἀπώλεια τῆς ῥινός.....
- 3 Συρίγγιον μέρους τινὸς τοῦ ἀναπνευστικοῦ σωλήνος ἀνίατον μετ' ἀπώλειας τῆς φωνῆς καὶ ἰσχνάνσεως.....

Δ'.

- 1 Ὁργανικαὶ βλάβαι καὶ χρόνια τῆς καρδίας νοσήματα, ὑπερτροφία ἢ ἀνεύρυσμα αὐτῆς, ἐπισυμβάντα ἐκ τῶν περιπετειῶν τοῦ πολέμου.....
- 2 Πολλοὶ καὶ ἐπίσημοι τὸν ὄγκον κίρσοι κατὰ τὰ κάτω ἄκρα καὶ τὸ ὄσχεον, ἐκ τῶν κατὰ τὸν πόλεμον καμμάτων ἐπισυμβάντες, ἀν μάλιστα πολλακίς κατ' ἐπανάληψιν διερράχθησαν οὗτοι.....

Ε'.

- 1 Ἡ λιθίασις, ὡσάκις ὁ λίθος ἐγεννήθη διὰ τὴν ἐν τῇ κύστει παρουσίαν ἀλλοτρίου σώματος, ὅσον βολίου εἰσφύσαντος ἐν αὐτῇ.....

Εἰς τὴν 1 τάξιν ἄρθρ. 8, 9 καὶ 12 τοῦ νόμου.

Εἰς τὴν 2 τάξιν } ἄρθρ. 8, 9 καὶ 12 τοῦ
» » 3 » } νόμου.

Εἰς τὴν 4 τάξιν ἄρθρ. 8, 9 καὶ 13 τοῦ νόμου.

Εἰς τὴν 5 ἢ 6 τάξιν κατὰ λόγον τῆς βαρύτητος, ἀριθ. 10 τοῦ νόμου.

Εἰς τὴν 5 τάξιν, ὅταν ἡ κατάπτωσις ἐμποδίζεται τοσοῦτον, ὥστε ἀποβαίνει ἀναγκαία ἡ χρῆσις σιτίων ἰδιαιτέρων, ἢ, ὅταν ἡ φωνὴ ἀποβαίνει σχεδὸν ἀκατάληπτος, εἰς τὴν 6 τάξιν ὅταν δὲν φθάνῃ τὸν βαθμὸν τοῦτον.

Εἰς τὴν 6 τάξιν ἄρθρ. 10 τοῦ νόμου.

Εἰς τὴν 5 τάξιν ὅταν ἡ ἰσχνανσις ἢ λιάν προκεχωρημένη, ἄλλως εἰς τὴν 6 τάξιν ἄρθρ. 10 τοῦ νόμου.

Εἰς τὴν 5 ἢ 6 τάξιν κατὰ λόγον τῆς βαρύτητος τοῦ πάθους ἄρθρ. 10 τοῦ νόμου.
ὁμοίως ὁμοίως

Εἰς τὴν 6 τάξιν ἄρθρ. 10 τοῦ νόμου.

Εἰς τὴν 6 τάξιν ἄρθρ. 10 τοῦ νόμου.

Εἰς τὴν 5 τάξιν ἄρθρ. 10 τοῦ νόμου.

Εἰς τὴν 5 ἢ 6 τάξιν κατὰ λόγον τῆς βαρύτητος ἄρθρ. 10 τοῦ νόμου.

Εἰς τὴν 5 τάξιν ὡσάκις προφανῶς προήλθεν ἐκ συμβεβηκότων τοῦ πολέμου, ἄρθρ. 10 τοῦ νόμου.

Εἰς τὴν 6 τάξιν ἄρθρ. 10 τοῦ νόμου.

ὁμ. ὁμ. ὁμ.

Εἰς τὴν 5 ἢ 6 τάξιν κατὰ λόγον τῆς βαρύτητος ἄρθρ. 10 τοῦ νόμου.

Εἰς τὴν 5 ἢ 6 τάξιν κατὰ λόγον τῆς βαρύτητος ἄρθρ. 10 τοῦ νόμου.

Εἰς τὴν 6 τάξιν ἄρθρ. 10 τοῦ νόμου.

Εἰς τὴν 6 τάξιν ἄρθρ. 10 τοῦ νόμου.

Όργανικαί βλάβαι ἔνεκα πηρώσεως ἢ τραυμάτων ἐπενεχθέντων ἐν πολέμῳ.

Ἰπαγωγή τῶν ὀργανικῶν βλαβῶν εἰς τάξεις
κατὰ τὰ ἄρθρα 9 καὶ 10.

- 2 Ἡ ἀκράτεια ἢ ἡ ἐπίσχεσις τοῦ οὐρου διὰ φυσικὴν βλάβην τῆς κύστεως, ἢ τῆς οὐρήθρας, ἐπισυμβᾶσιν ἐν πολέμῳ
- 3 Ἡ καθ' ἑξίν ἢ συχνὴ αἱματοουρία, ἐπιλθοῦσα ἐκ καμάτων ἐν πολέμῳ
- 4 Ἡ συνεπεία τραύματος ἀπώλεια τοῦ πέους
- 5 Ἡ ἀπώλεια ἀμφοτέρων τῶν ὀρχεων
- 6 Ἡ διὰ τῆς ἐπηρείας τοῦ κλίματος, ἢ τῶν περιπετειῶν τοῦ πολέμου ἐπισυμβᾶσα ὑπερτροφία ἢ ἀτροφία αὐτῶν
- 7 Ἡ συνεπεία τραύματος ὀλοσχερῆς ἀπώλεια τῶν γεννητικῶν μυρίων
- 8 Ἡ πρὸς ἅπαντα τὰ παρὰ τῆς τέχνης προσφερόμενα θεραπευτικά μέσα ἀντιστάσα παλαιὰ ὑδροκλήλη, ἀν μάλιστα ὑπάρχῃ αὕτη εἰς ἀνθρώπους προβεβηκότας τὴν ἡλικίαν
- 9 Αἱ συνεπεία τραύματος οὐροχόοι σύριγγες

Σ'.

- 1 Πεπαλαιωμένοι ἐρπητικαὶ νόσοι, οἷον τὰ διάφορα τῆς ἐλεφαντιάσεως τῶν θερμῶν κλιμάτων εἶδη, ὁσάκις ταῦτα ἐγεννήθησαν ἐκ τῆς ἐπὶ τοῦ ἀτόμου ἐπιδράσεως τοῦ κλίματος

Ζ'.

- 1 Ἡ ὀλοσχερῆς ἀπώλεια τοῦ ἐτέρου τῶν ὀφθαλμῶν, ἢ ἡ τοῦ βολβοῦ φθορὰ μετ' ἀπωλείας τῆς οὐσίας τῶν χειλέων τῆς κόγχης ἔνεκα τραύματος ἐπενεχθέντος ἐν πολέμῳ
- 2 Ἡ παλαιωθείσα κατ' ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμοὺς ὀφθαλμία μετ' ἐλκώσεως τῶν βλεφάρων, λευκώματος κατὰ τὸν διαφανῆ κεράτιον ὑμένι, σταφυλώματος τοῦ ἐτέρου τῶν ὀφθαλμῶν, ἀμαυρώσεως ἀτελοῦς καὶ ὑποχύματος, προσελθόντος ἐξ ἐνδύμου εἰς τοὺς θερμοὺς τόπους ὀφθαλμίας, ἢ ἄλλων τοῦ πολέμου περιπετειῶν

Η'.

- 1 Ἡ ἀπώλεια τοῦ ὠτικού χόνδρου, ἢ ἡ τοῦ τυμπάνου ἀπόφραξις μετ' ἐντελοῦς κωφώσεως τοῦ ἐτέρου τῶν ὠτων
- 2 Τελεία κώφωσις ἀμφοτέρων τῶν ὠτων, μετὰ ῥιζέως ἀμφοτέρων τῶν τυμπάνων, κατὰ συνέπειαν ἐξακριβωθείσης πολεμικῆς περιπετείας

Θ'.

- 1 Τραύματα τῆς κεφαλῆς, κατὰ συνέπειαν τῶν ὁποίων ἐπιγίνεται βλάβη καὶ ἀπώλεια τῆς οὐσίας τῶν ὀστέων τοῦ κρανίου, ὡς συμβαίνει εἰς τὰ τραύματα, ἐν οἷς ἐνδείκνυται ἡ ἀνάτρησις, ἥτις καταλείπει βλάβην δυναμένην ἐκάστοτε νὰ διακινδυνεύσῃ τὴν ζωὴν τοῦ ἀνδρός
- 2 Ἡ ἰδιοπαθὴς ἐπιληψία, ἡ μανία, ἡ σκελοτύρση, ἡ ὑποχονδρία, ἔλιγγες συχνοί, συνεπεία ἐλαφρῶν τραυμάτων, ἢ προσωπικῇ, ἢ μειωπιαία καὶ ἢ τραυματικῇ νευραλγία, ἢ ὁ τρόμος τῶν ἄκρων
- 3 Ἡ παράλυσις, συνεπεία τραυμάτων κατὰ τὴν κεφαλὴν

Ι'.

- 1 Ἡ ἐκ περιπετειῶν τοῦ πολέμου ἐπιλθοῦσα καὶ παλαιωθείσα ἀρθριτικὴ ἢ ρευματικὴ πάθησις μετ' ἐξοιδήσεως τῶν ἄρθρων καὶ δυσκολίας τῆς μυϊκῆς κινήσεως
- 2 Παρχυρόρρωσις τῆς σπονδυλικῆς στήλης ἔνεκεν πολεμικῆς περιπετείας, δι' ἀτελῆ ἐξάρθρωσιν τραχηλικὴν ἢ ὀσφυακοῦ τινος σπονδύλου μετὰ μεγάλης ἢ μικρᾶς περὶ τὰς κινήσεις τοῦ θώρακος δυσκολίας
- 3 Εξάρθρωσις τελεία καὶ ἀνίατος τοῦ μηροῦ, ἢ τελεία τοῦ κατ' ἰσχίον ἄρθρου ἀγκύλωσις
- 4 Εξάρθρωσις τοῦ γόνατος, τοῦ σκέλους ἐκτεταμένου ἢ συγκεκομμένου ὄντος
- 5 Τελεία ἢ ἀτελής τοῦ ἄκρου ποδὸς ἀγκύλωσις μετὰ ἢ ἄνευ δυσμορφίας
- 6 Ἡ ἀπὸ τοῦ κατ' ὦμον ἄρθρου ἀνίατος τοῦ βραχίονος ἐξάρθρωσις, ἢ ἀγκύλωσις τοῦ κατ' ὦμον ἄρθρου
- 7 Εξάρθρωσις ἀνίατος ἢ τελεία ἀγκύλωσις τοῦ κατ' ἀγκῶνα ἄρθρου
- 8 Εξάρθρωσις ἀνίατος ἢ ἀγκύλωσις τῆς ἄκρας χειρὸς

Εἰς τὴν 5 ἢ 6 τάξιν κατὰ λόγον τῆς βαρύτητος ἄρθρ. 10 τοῦ νόμου.

Εἰς τὴν 6 τάξιν ἄρθρ. 10 τοῦ νόμου.
ὁμ. ὁμ.

Εἰς τὴν 5 τάξιν ὁμ.

Εἰς τὴν 6 τάξιν ὁμ.

Εἰς τὴν 5 τάξιν ὁμ.

Εἰς τὴν 6 τάξιν ἄρθρ. 10 τοῦ νόμου.

Εἰς τὴν 5 τάξιν ὁμ.

Εἰς τὴν 6 τάξιν ἄρθρ. 10 τοῦ νόμου.

Εἰς τὴν 5 τάξιν ἂν ὁμῶς ἡ ἀπώλεια τῆς ὀράσεως ᾖναι ἄνευ φθορᾶς τοῦ βολβοῦ εἰς τὴν 6 τάξιν ἄρθρ. 10 τοῦ νόμου.

Εἰς τὴν 6 τάξιν ἄρθρ. 10 τοῦ νόμου.

Εἰς τὴν 6 τάξιν ἄρθρ. 10.

Εἰς τὴν 5 τάξιν ἄρθρ. 10.

Εἰς τὴν 5 τάξιν ἄρθρ. 10.

Εἰς τὴν 6 τάξιν ἄρθρ. 10.

Εἰς τὴν 5 ἢ τὴν 6 τάξιν καθόσον τὸ ἕτερον ἢ ἁμφοτέρω τὰ ἄκρα εἰσὶ παράστατα.

Εἰς τὴν 5 ἢ τὴν 6 τάξιν κατὰ λόγον τῆς βαρύτητος, ἄρθρ. 10 τοῦ νόμου.

Εἰς τὴν 5 ἢ τὴν 6 τάξιν κατὰ λόγον τῆς βαρύτητος, ἄρθρ. 10 τοῦ νόμου.

Εἰς τὴν 5 τάξιν ἄρθρ. 10.

Εἰς τὴν 5 ἢ τὴν 6 τάξιν κατὰ λόγον τῆς βαρύτητος, ἄρθρ. 10.
ὁμ. ὁμ.

Εἰς τὴν 5 τάξιν ἄρθρ. 10.

Εἰς τὴν 5 ἢ τὴν 6 κατὰ λόγον τῆς βαρύτητος, ἄρθρ. 10.

ὁμ. ὁμ.

Όργανικαὶ βλάβαι ἔνεκα πηρώσεως ἢ τραυμάτων ἐπνευχθέντων ἐν πολέμῳ.

Ἰπαγωγή τῶν ὀργανικῶν βλαβῶν εἰς τάξεις κατὰ τὰ ἄρθρα 9 καὶ 10.

ΙΑ'.

- 1 Ὁλοσχερὴς ἀπώλεια τοῦ ἀντίχειρος, ἢ τοῦ μεγάλου δακτύλου τοῦ ποδὸς μετὰ δυσκολίας περὶ τὴν κίνησιν τῆς χειρὸς ἢ τοῦ ποδός.....
- 2 Ἡ ὀλοσχερὴς ἀπώλεια τοῦ ἀντίχειρος ἢ τοῦ μεγάλου δακτύλου τοῦ ποδός ἄνευ τῆς προεκτεθείσης ἐπιπλοκῆς.....
- 3 Ἡ ἀπώλεια τῶν δύο πρώτων δακτύλων τῆς χειρὸς ἢ τοῦ ποδός μετὰ δυσκολίας περὶ τὴν κίνησιν τῶν ἄλλων δακτύλων.....
- 4 Ἡ αὐτὴ ἀπώλεια ἄνευ τῆς εἰρημένης ἐπιπλοκῆς.....
- 4 Σύσπασις τῶν μελῶν ἔνεκα οὐλῶν βαθειῶν καὶ συμπεφυκυῶν πρὸς τὰ ὑποκείμενα μέρη
- 5 Τελεία ἀτροφία μέλους τινός, ἔνεκεν τραύματος.....
- 6 Κάταγμα τινός τῶν τεσσάρων ἄκρων εἰς παρά φύσιν ἄρθρου μεταπισόν.

Εἰς τὴν 5 τᾶξιν ἄρθρ. 10.

Εἰς τὴν 6 τᾶξιν ἄρθρ. 10.

Εἰς τὴν 5 »

Εἰς τὴν 6 »
ὁμοίως ὁμοίως

ὁμοίως ὁμοίως

Εἰς τὴν 5 ἢ τὴν 6 κατὰ λόγον τῆς βαρύτητος.

Τύπος

Σχέδιον

(Στοιχ. Β'.)

Ὅπλον ἢ κατάστημα

Προσαρτῶμενον εἰς τὸν Βασιλικὸν Διάταγμα τῆς 19 Αὐγούστου 1852

Ἀντικείμενον τῆς αἰτήσεως.

Σήμερον τὴν..... τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ δευτέρου ἔτους, κατὰ τὴν ὥραν.....

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ Β' μέρους τοῦ ἀπὸ 19 Αὐγούστου 1852 Βασιλικῆς Διατάγματος, ὀρίζοντος τοὺς τύπους καὶ τὸν χρόνον, καθ' ὃν θέλουν δικαιολογεῖσθαι τὰ αἵτια, ἢ φύσις καὶ συνέπειαι τῶν τραυμάτων καὶ νοσημάτων δι' ἃ ὁ στρατιωτικὸς διακιοῦται ν' ἀπολαύσῃ σύνταξιν ἀποστρατείας.

Καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν μελῶν τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου τοῦ ἄνω ρηθέντος σώματος παρουσιάσθη ὁ καλούμενος (ὄνομα, ἐπώνυμον, βαθμὸς κτλ. τοῦ αἰτοῦντος) ἐπὶ τῷ τέλει νὰ ἐξετασθῇ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ ρηθέντος διατάγματος, ἐπὶ τῶν τραυμάτων ἢ νοσημάτων, ἔνεκα τῶν ὁποίων ἐξητήσατο ν' ἀπολαύσῃ τὸ πρὸς σύνταξιν ἀποστρατείας δικαίωμα.

Ἀφοῦ ἀνεγνώσθη παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου τὸ μέρος Β' τοῦ ρηθέντος διατάγματος καὶ αἱ ἀναφορικαὶ πρὸς αὐτὸ ὁδηγίαι, ἐπὶ τέλους ἡ αἴτησις καὶ τὰ προσηκόντως θεωρημένα δικαιολογητικὰ ἔγγραφα, ἐπιθεωρήθη παρὰ τῶν κάτωθεν διορισθέντων διὰ τὴν ἐξέτασιν, τῆς ὁποίας τὸ ἀποτέλεσμα φαίνεται εἰς τὸ προσαρτῶμενον εἰς τὴν παροῦσαν ἔκθεσιν πιστοποιητικὸν ἔγγραφο, τοῦ ὁποίου τὸ περιεχόμενον ἀντεγράφη ὡς ἑφεξῆς. (Ἔπεται ἡ ἀντιγραφή τῆς ἱατρικῆς πιστοποιήσεως).

(ὑπογραφή τῶν ἱατρῶν)

Πρὸς πίστωσιν ἡ παροῦσα ἔκθεσις ἐκλείσθη καὶ ὑπεγράφη τὴν αὐτὴν ἡμέραν, μῆνα καὶ ἔτος.

(Ἰπογραφή τοῦ αἰτοῦντος)

(Ἰπογραφή τῶν μελῶν τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου)

Ἐθεωρήθη

(Ἰπογραφή τοῦ σωματάρχου)

Τύπος

(Στοιχ. Γ'.)

Πιστοποιούμεν

Οἱ ὑποφαινόμενοι ἐπὶ τῇ ἐπιβαλλομένῃ παρὰ τοῦ νόμου ποινῇ ὅτι ὁ (ὄνομα, ἐπώνυμον, βαθμὸς κτλ..... (ἐνταῦθα σημειοῦται ἡ ὑπόθεσις περὶ ἧς ἐκδίδεται τὸ πιστοποιητικόν).

Πρὸς ἀπόδειξιν δὲ ἐγχειρίζομεν αὐτῷ (ἢ εἰς ὁποιοδήποτε ἄλλον) τὸ παρὸν, διὰ νὰ τῷ χρησιμεύσῃ ὅπου δεῖ. Ἀθήνησι τῇ.....

(Ἰπογραφή τοῦ ἐκδίδοντος)

Ἐπικυρώσεις ἢ ἐπιθεωρήσεις

(Ἰπογραφή τοῦ ἐπικυρῶντος ἢ ἐπιθεωροῦντος).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 42.

ΑΘΗΝΑΙ, 18 Σεπτεμβρίου.

ΝΟΜΟΣ ΣΖ'.

Περὶ προσδιορισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ καὶ τῆς στρατολογίας καὶ ναυτολογίας τοῦ ἔτους 1852.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Ἡ δύναμις τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς, τῆς ὁροφυλακῆς καὶ τῆς χωροφυλακῆς διὰ τὸ ἔτος 1852 προσδιορίζεται εἰς ἑννέα χιλιάδας διακοσίους τεσσαράκοντα ἑξ ἄνδρας.

Ἐπομένως ἡ μέχρι τοῦδε νομοθετημένη δύναμις τῶν διαφορῶν ὅπλων τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς αὐξάνει κατὰ χιλίους εἴκοσιν ἐπτὰ ἄνδρας, ἐξ ὧν οἱ μὲν θέλουσι σχηματισθῇ εἰς τέσσαρας λόχους πεζικοῦ, ἓνα λόχον πυροβολικοῦ καὶ μίαν ἑλιν ἱππικοῦ, οἱ δὲ λοιποὶ θέλουσι διανεμηθῇ εἰς τοὺς λόχους τῶν πεζικῶν ταγμάτων τῆς γραμμῆς· τῆς δὲ ὁροφυλακῆς κατὰ ἑξήκοντα τέσσαρας, διανεμομένους εἰς τοὺς λόχους τῶν ταγμάτων αὐτῆς.

Ἡ δὲ δύναμις τῶν τεσσάρων τετραρχιῶν τῆς φάλαγγος, τῶν φαλαγγιτῶν Μεγάρων, τῆς ἐπικουρικῆς χωροφυλακῆς, τοῦ λόχου τῶν ἀπομάχων, καὶ τῶν ἡμιαπομάχων τῆς ὁροφυλακῆς προσδιορίζεται εἰς χιλίους πενήκοντα ἄνδρας.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ διὰ τὸν στρατὸν τῆς γραμμῆς στρατολογία καὶ ἡ διὰ τὸ Βασιλικὸν ναυτικὸν ναυτολογία προσδιορίζονται κατὰ τὸ 1852 εἰς δύο χιλιάδας ἑννεήκοντα ἄνδρας.

Οἱ δύο χιλιάδες ἑννεήκοντα οὗτοι ἄνδρες θέλουσι διανεμηθῇ, κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ, ὑπὸ μὲν τῶν νομαρχῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας, ὑπὸ δὲ τῶν ἐπαρχῶν εἰς τοὺς δήμους.

Ἄρθρ. 3.

Αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 2 ἕως 10 συμπεριλαμβανομένου καὶ τούτου, διατάξεις τοῦ περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας νόμου τοῦ ἔτους 1851 ἰσχύουσι καὶ διὰ τὴν στρατολογίαν τοῦ ἔτους 1852.

Ἄρθρ. 4.

Ὁ παρὰ τοῦ νόμου τῆς ἀπογραφῆς ἀπαιτούμενος ἐν τῷ στρατῷ χρόνος τῆς υπηρεσίας τῶν νεοσυλλέκτων τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους θέλει καταλογισθῇ κατὰ τὸν περὶ ἀπογραφῆς νέον νόμον, ἐὰν οὗτος ἐπιψηφισθῇ καὶ κυρωθῇ κατὰ τὸ ἐνεστῶς ἔτος.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ καὶ ἐκτελεσθῇ καθὼς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Σεπτεμβρίου 1852.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλίσσα

ΑΜΑΛΙΑ

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, ΡΗΓΑΣ ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ, Σ. ΜΙΛΙΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 12 Σεπτεμβρίου 1852.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΝΟΜΟΣ ΣΗ'.

Περὶ ἀποξήρανσως τοῦ Βοιωτικοῦ πεδίου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Ἐπιτρέπεται νὰ δαπανηθῶσιν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν δραχ. 65, 000, δι' ἃς ἐν τῷ εἰδικῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ἔτους 1852 τοῦ ὑπουργείου τούτου χορηγεῖται πίστωσις διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὴν ἐπὶ τῇ βάσει ἐγκεκριμένου σχεδίου καὶ προϋπολογισμοῦ ἀνασκαφῆν τῶν ἀπαιτούμενων διωρυγῶν καὶ κατασκευῆν τῶν ἀναγκαίων ὑδραυλικῶν ἔργων πρὸς διευθέτησιν τῶν ὑδάτων τῶν κατὰ τὴν Βοιωτίαν ποταμῶν Κηφισοῦ, Μέλανος, καὶ Ἐρκύνης, καὶ ἐξασφάλισιν τῶν παρακειμένων ἐθνικῶν καὶ ιδιοκτητῶν γαιῶν ἀπὸ τὰς πλημμύρας.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ καταβαλλομένη παρὰ τοῦ δημοσίου δαπάνη ἀναλογιζομένη παρ' ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπῆς πραγματογνωμόνων ἐπὶ τῆς ἐκτάσεως καὶ τῆς ἀξίας τῶν κατακλυζομένων ἢ ὑποκειμένων εἰς πλημμύρας γαιῶν, θέλει ἀποδοθῇ εἰς αὐτὸ παρὰ τῶν κυρίων τῶν γαιῶν.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει σύγχεισθαι ἐκ πέντε μελῶν, ὧν τὰ δύο θέλουσι ἐκλεῖξαι οἱ ιδιοκτῆται καὶ τὰ τρία ἡ Κυβέρνησις.

Ἐὰν οἱ ιδιοκτῆται δὲν ᾔηλουν διορίσει τὰ δύο μέλη ἐντὸς τῆς ἐπὶ τούτῳ ὁρισθεῖσας προθεσμίας θέλει διορίξει αὐτὰ ὁ πρόεδρος τῶν ἐν Ἀθήναις πρωτοδικῶν.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ ἐπιτροπὴ ὀρκιζομένη κατὰ τὰς περὶ πραγματογνωμοσύνης διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας θέλει μεταβαίνειν ἐπιτοπίως μετὰ τοῦ μηχανικοῦ, καὶ διαιροῦσα ἐπὶ τοῦ σχεδίου τὰς κατακλυζομένας καὶ εἰς πλημμύρας ὑποκειμένας γαίας εἰς ἀνάλογους τάξεις κατὰ τὴν ἀξίαν τῶν, θέλει προσδιορίσει τὴν περίμετρον ἐκάστης κλάσεως καὶ τὴν εἰς Βασ. στρέμματα ἑκτασιν αὐτῆς, καθὼς καὶ τὰ ὅρια ἐκάστης ιδιοκτησίας μετὰ τῶν ὀνομάτων τῶν ιδιοκτητῶν, καὶ θέλει συντάξει τὸ ἀνήκον πρωτόκολλον περὶ τοῦ ἀναλογισμοῦ τῆς δαπάνης ἐπὶ τῶν γαιῶν κατὰ λόγον τῆς ἐκτάσεως ἐκάστης ιδιοκτησίας καὶ τῆς κλάσεως εἰ, ἢ κατετάχῃ, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προϋπολογισθέντων ἐξόδων κατὰ τὰ ἐγκεκριμένα σχέδια ἐν οἷς θέλει συμπεριλαμβανέσθαι καὶ ἡ κατὰ τὸ ἀπὸ 25 Μαρτίου 1835 Βασ. διάταγμα ἀντιμισθία καὶ τὰ ἐξόδα τῶν πραγματογνωμόνων.

Ἄρθρ. 5.

Τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον σχέδιον καὶ πρωτόκολλον τοῦ ἀναλογισμοῦ τῆς δαπάνης θέλουσι μένειν ἐκτεμένα εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ἐπαρχίας ἐντὸς τῆς ὁποίας κεῖνται αἱ γαίαι, εἰς δὲ τὸ κατὰ τὴν τῆς νομαρχίας ὅταν αἱ γαίαι κεῖνται ἐντὸς δήμων ἀνηκόντων εἰς διαφόρους ἐπαρχίας, τοῦ δὲ πρωτοκόλλου ἀντίγραφα θέλουσι διευθυνθῇ εἰς τε τὰς δημοτικὰς ἀρχὰς καὶ τοὺς εἰδικούς παρέδρους τῶν χωρίων ὅπου κεῖνται αἱ κατακλυζόμεναι ἢ ὑποκείμεναι εἰς πλημμύρας γαίαι, καὶ διὰ προγράμματος ἀναγνωσθησομένου δις ἐπ' ἐκκλησίας κατὰ δύο ἀκολουθούς Κυριακὰς καὶ τοιχοκολληθησομένου εἰς ὅλα τὰ ἀνωτέρω δημόσια καταστήματα, θέλει προσκαλέσει ὀνομαστί πάντας τοὺς ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ σημειουμένους ιδιοκτῆτας διὰ νὰ λάβωσιν αὐτῶν γνώσιν καὶ ἐπιφέρωσι τὰς ἐνστάσεις τῶν.

Ἄρθρ. 6.

Ὅσοι ἔχουν τοιαύτας ἐνστάσεις εἴτε ὡς πρὸς τὴν ἐγγραφὴν

αὐτῶν εἰς τὸ πρωτόκολλον τοῦ ἀναλογισμοῦ, εἴτε ὡς πρὸς τὴν ἐγγραφὴν ἄλλων μὴ προσπρόντων σημειωθέντων ἢ παραλειφθέντων, δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν διόρθωσιν δι' ἀγωγῆς εἰσαγομένης εἰς τὸ ἄρμόδιον πρωτοδικεῖον ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ προγράμματος τοῦ νομάρχου.

Ἄρθρ. 7.

Ἡ ἀγωγή ἐπιδίδεται εἰς τὸν οἶκον. ἔφορον καὶ εἰς τὸν ἔχοντα συμφέρον ἐντὸς τῆς τεθείσης προθεσμίας ἐπὶ ποινῇ [ἀκυρότητος.

Ἄρθρ. 8.

Πᾶσα δίκη πηγάζουσα ἐκ τῆς συντάξεως τοῦ πρωτοκόλλου τοῦ ἀναλογισμοῦ θεωρεῖται κατεπείγουσα καὶ ἡ διαδικασία τῆς εἶναι συνοπτική.

Ἄρθρ. 9.

Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ πρωτοδικείου συγχωρεῖται ἔρεσις εἰς τὸ ἄρμόδιον ἐφετεῖον, ἀλλὰ μόνον ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς πρωτοδικίου ἀποφάσεως.

Ἡ παρὰ τοῖς ἐφέταις διαδικασία γίνεται ὡς ἐν ταῖς συνοπτικαῖς δίκαις.

Ἄρθρ. 10.

Μετὰ τὴν ἐκδίκασιν ὧν τῶν ἐπὶ τοῦ πρωτοκόλλου ἐνστάσεων ὁ ἀναλογισμὸς τῆς δαπάνης εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας καθίσταται ὁριστικῶς καὶ ἀπρόσβλητος διὰ παντὸς ἐνδίκου μέσου, οἱ δὲ ἰδιοκτῆται προσκαλούμενοι παρὰ τοῦ ἄρμοδιου ἐπαρχιακοῦ ταμίου ὀφείλου νὰ πληρώσωσι τὴν ἐπιβαλλοῦσαν μερίδα τῆς δαπάνης.

Ἄρθρ. 11.

Κατὰ τῶν ὑπερήμερων ἢ δυστροπούντων εἰς τὴν πληρωμὴν θέλουν ἐφαρμόζεσθαι τὰ πρὸς καταδίωξιν τῶν καθυστερούντων εἰς τὸ δημόσιον καταναγκαστικά μετρα.

Ὅσας ὅμως ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναλογοῦσα εἰς ἰδιοκτῆτην τινα δαπάνη ὑπερβαίνει τὴν ἀξίαν τῆς ἐμπεριλαμβανομένης εἰς τὸ σχέδιον τῆς ἀποξηράνσεως γῆς του, δὲν ὑποχρεοῦται οὗτος εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ υπερβάλλοντος, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἐκποίησιν τῆς γῆς του ταύτης, τὸ ἐλλείπον τῆς δαπάνης διανέμεται κατ' ἀναλογίαν εἰς τὰς μερίδας τῶν ἄλλων ἰδιοκτητῶν.

Ἄρθρ. 12.

Ἡ ἐκτέλεσις καὶ διεύθυνσις τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων θέλει ἐνεργηθῇ κατὰ τὰς διατάξεις περὶ ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων.

Ἄρθρ. 13.

Ἡ ἐπιτροπὴ συγκαμμένη ἐκ τριῶν μελῶν καὶ διοριζομένη συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρ. 3 θέλει ἐπιτηρεῖ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐργασιῶν, μετὰ δὲ τὴν ἀποπερατώσιν ἐκάστης ἐργασίας θέλει συντάττεσθαι μετ' αὐτῆς καὶ τοῦ μηχανικοῦ τὸ ἀνῆκον πρωτόκολλον τῆς ἀποπερατώσεως τῶν ἔργων.

Ἄρθρ. 14.

Ὅσας ἡ ἐπιτροπὴ ἤθελε παρατηρήσει ἐλλείψεις περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων καὶ δὲν ἤθελε διορθῶσει αὐτάς ὁ μηχανικός, θέλει ἀναφέρεισθαι διὰ τοῦ νομάρχου εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείων παρὰ τοῦ ὁποίου βέλουν διατάττεσθαι τὰ δέοντα.

Ἄρθρ. 15.

Ἡ θεβαίωσις περὶ τῆς κατὰ τὰ ὠρισμένα ἀποπερατώσεως τῶν ἔργων θέλει ἐνεργεῖσθαι ἐπὶ τοῦ τόπου διὰ πρωτοκόλλου συνταττομένου ἐνώπιον τοῦ ἐπάρχου παρὰ τοῦ μηχανικοῦ καὶ τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρ. 16.

Τὸ πρωτόκολλον θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείων, εἰς τὸ ὅποιον ἀπόκειται νὰ διατάξῃ τὴν διόρθωσιν τῶν τυχόν παρατηρηθεισῶν ἐλλείψεων.

Ἄρθρ. 17.

Πᾶσα ὑπερβασίς τῆς προϋπολογισθείσης δαπάνης, ἥτις ἤθελεν ἀποδειχθῇ ἀναγκαία, ἐγκρινομένη παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διὰ Β. Διατάγματος, θέλει ἀναλογίζεσθαι καὶ καταβάλλεσθαι παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ τοῦ δημοσίου κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρ. 4 διατεταγμένα.

Ἄρθρ. 18.

Τὰ ἐξόδα τῆς συντηρήσεως καὶ προφυλάξεως τῶν τετελεσμένων ὑδραυλικῶν ἔργων θέλουν πληρῶνεσθαι παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν κατ' ἀναλογίαν τῆς εἰς τὰς δαπάνας τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν συμμετοχῆς των.

Ἄρθρ. 19.

Ἡ ἀνωτάτη ἐπιτήρησις τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων ἀνατίθεται εἰς τὸν ἄρμόδιον μηχανικόν, θέλει δ' ἐνεργεῖσθαι ἐπιτοπίως καὶ ὑπὸ τὴν ἐπαγρυπνήσιν τοῦτου παρὰ τῶν ἀναγκαιῶν διωρυγοφυλάκων διοριζομένων παρὰ τοῦ νομάρχου κατὰ πρότασιν τοῦ μηχανικοῦ.

Ἄρθρ. 20.

Τὰ παρὰ τῶν διωρυγοφυλάκων συνταττόμενα πιστοποιητικὰ ὡς πρὸς τὰς προξενουμένας θιάδας εἰς τὰ ὑδραυλικά ἔργα ἔχουν τὴν αὐτὴν ἰσχὺν ὡς τὰ παρὰ τῶν ἀγοφυλάκων συνταττόμενα, μὲ τοὺς ὁποίους ἐξομοιοῦνται ὡς πρὸς τὴν ἀρμοδιότητα καὶ τὸν ἐπίσημον χαρακτήρα των.

Ἄρθρ. 21.

Πᾶσα εἰς τὰ ὑδραυλικά ταῦτα ἔργα προξενουμένη παρὰ ἰδιωτῶν ζημία θέλει ἐξομοιοῦσθαι μὲ τὰς εἰς δημόσια ἔργα πραττομένας, καὶ θέλει τιμωρεῖσθαι κατὰ τὰς περὶ τούτων διατάξεις τοῦ ποιν. νόμου καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἀπώτισιν τῆς προξενηθείσης ζημίας, θεωροῦνται συνυπεύθυνοι πάντες οἱ κάτοικοι τοῦ δήμου καὶ θέλει ἀποδίδεσθαι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 1 Ἰουνίου 1838 νόμου περὶ τῶν γενομένων εἰς τὰ δένδρα καὶ ἄλλας φυτείας φθορῶν, αἵτινες θέλουν ἐφαρμόζεσθαι καὶ εἰς τὴν προκειμένην περίστασιν.

Ἄρθρ. 22.

Δι' ἐδικοῦ Β. διατάγματος θέλουν κανονισθῇ ἡ χρῆσις καὶ διανομὴ τῶν καταρρέοντων ὑδάτων καθὼς καὶ τὰ χρῆσις καὶ εὐθύνη τοῦ μηχανικοῦ καὶ τῶν διωρυγοφυλάκων.

Ἄρθρ. 23.

Μέχρις οὗ ἐκδοθῇ γενικὸς νόμος περὶ ὑδραυλικῶν ἔργων πρὸς ἀποξηράνσιν ἑλῶν ἢ πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν γαιῶν ἀπὸ πλημμύρας αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου θέλουσιν ἰσχύει καθ' ὅλον τὸ κράτος καὶ θέλουν ἐφαρμόζεσθαι καθ' ὅλας τὰς περιπτώσεις ὅσας ἐπρόκειται περὶ ἐκτελέσεως τοιούτων ὑδραυλικῶν ἔργων πρὸς κοινὸν συμφέρον.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 13 Σεπτεμβρίου 1852.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Β α σ ί λ ι σ σ α

Α Μ Α Λ Ι Α.

Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 13 Σεπτεμβρίου 1852.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός

Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 43. (Παρελείφθη).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 44.

ΑΘΗΝΑΙ, 23 Σεπτεμβρίου.

ΝΟΜΟΣ ΣΘ'.

Περὶ προσδιορισμοῦ τῆς ναυτικῆς δυνάμεως
διὰ τὸ ἔτος 1852.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς βουλῆς καὶ τῆς γερουσίας,
ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ναυτικὴ δυνάμις τοῦ Κράτους διὰ τὸ τρέχον ἔτος προσδιο-
ρίζεται εἰς 989 ἄτομα, ἀξιωματικούς καὶ ναύτας, ἐξ ὧν

α.) Τὸ προσωπικὸν τοῦ Β. ναυστάθμου συμπεριλαμβάνει	167
β.) Τὸ τοῦ στόλου	744
γ.) Τὸ τῶν λιμεναρχείων	78

Τὸ ὅλον 989

Δι' ἀπαρτισμὸν τῆς δυνάμεως ταύτης ἐπιτρέπεται ναυτολογία.
Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει
καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Σεπτεμβρίου 1852.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Β α σ ί λ ι σ σ α

ΑΜΑΛΙΑ.

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Σεπτεμβρίου 1852.

Ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς

Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 45.

ΑΘΗΝΑΙ, 1 Ὀκτωβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ κατεδαφίσεως ἐπισφαλῶν οἰκοδομῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἰπ' ὄψιν λαβόντες τὴν περὶ ἐπισκευῆς ἡ κατεδαφίσεως τῶν
ἐπισφαλῶν κτιρίων διάταξιν τοῦ ἄρθρου 58 τοῦ περὶ ἀστυνο-
μίας νόμου.

Τὸ ἄρθρον 13 § 35 τοῦ περὶ καθηκόντων τῶν νομαρχῶν Β.
διατάγματος.

Τὰ ἄρθρα 605 καὶ 608 τοῦ ποινικοῦ νόμου,

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουρ-
γοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Ἀνάγκη κατεδαφίσεως οἰκοδομῆματός τινος λόγῳ κινδύνου
ὑφίσταται,

α.) Ὅταν παλαιότητος ἢ κακῆς καταστάσεως ἕνεκεν ἔν, ἡ
καὶ πλείονα ποδαρική, ἢ μεσόθυρα αὐτοῦ εὐρίσκωνται εἰς κα-
κὴν κατάστασιν.

β.) Ὅταν ὁ παρόδιος τοίχος ἐκκλίνη κατὰ τὸ ἥμισυ τοῦ πά-
χους αὐτοῦ ὁποιαδήποτε καὶ ἂν ᾖ ἡ κατάστασις τῶν τε ποδα-
ρικῶν καὶ μεσοθύρων.

γ.) Ὅταν ὁ παρόδιος τοίχος ἐγερθεῖς ἐπὶ μειώσει τοῦ πάχους
αὐτοῦ (γκάρπα) ἐξέκλινε πρὸς τὰ ἑσω κατ' ἴσην ἀπόστασιν τῆς
μειώσεως (σκάρπα).

δ.) Ὅταν πρὸς τὰ κάτω μέρη τῶν τοίχων ἐσχηματίσθῃ ἐξόγ-
κωμα, τοῦ ὁποίου ἡ ἀκτὶς εἶναι ἴση ἐκείνης τοῦ ἀπέναντι κοι-
λώματος.

ε.) Ὅταν τὰ θεμέλια τοῦ οἰκοδομήματος ᾖναι βεδλαμμένα,
ὁποιαδήποτε καὶ ἂν ᾖ ἡ κατάστασις τῶν λοιπῶν αὐτοῦ μερῶν.

ς.) Ὅταν τὰ ξυλοδέματα οἰκοδομῆματός τινος πληοκίστεται
ἐσάπησαν, ἢ ὅταν παρέλυσεν ἡ συνοχὴ τῶν λίθων ὁπωσδήποτε
καὶ ἂν ὠκοδομήθησαν οἱ τοῖχοι.

Ἄρθρ. 2.

Ἀρμόδιος νὰ χαρακτηρίσῃ ὡς ἐτοιμόρροπον οἰκοδομήμα τι
εἶναι ὁ ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως, ἐνθα τοῦτο
κεῖται, μηχανικὸς, ἐπὶ τῇ προσκλήσει τῆς ἀρμοδίας ἀστυνομι-
κῆς ἀρχῆς. Μὴ ὑπάρχοντος δὲ σχεδίου πρὸς ἐφαρμογὴν, πᾶς
μηχανικὸς ἢ δημόσιος ἀρχιτέκτων, διατελὼν ἐν ὑπηρεσίᾳ εἰς
τὴν πόλιν, κωμόπολιν, ἢ χωρίον, ἐνθα κεῖται τὸ βεδλαμμένον
οἰκοδομήμα καὶ προσκαλούμενος, ὡς ἀνωτέρω, εἶναι ἀρμόδιος
εἰς τοῦτο.

Ἄρθρ. 3.

Ὁ μηχανικὸς ἅμα προσκληθεὶς θέλει μεταβαίνει ἐπὶ τόπου
πρὸς ἐνέργειαν τῆς ἀπαιτουμένης αὐτοψίας τοῦ οἰκοδομήματος
καὶ θέλει συντάττει πρωτόκολλον τῆς καταστάσεώς του, μνείαν
ποιῶν συγχρόνως περὶ τοῦ ἂν ἡ οἰκοδομὴ ἀντιβαίη εἰς τὴν
γραμμὴν τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου ἐν μέρει, ἢ ἐξ ὁλοκλήρου.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ πρωτοκόλλου τούτου,
ὑποβαλλομένου αὐτῇ, προσκαλεῖ ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς τὸν
ιδιοκτήτην τῆς ἐτοιμόρροπου χαρακτηρισθείσης οἰκοδομῆς, νὰ
ἐπισκευάσῃ αὐτὴν, ἐὰν δὲν ἀντιβαίη εἰς τὴν γραμμὴν τοῦ σχε-
δίου ἢ νὰ τὴν κατεδαφίσῃ εἰς ἐναντίαν περιπτώσιν ἐντὸς προ-
θεσμίας ὀριζομένης ἐν τῇ προσκλήσει ἀναλόγως τοῦ ἐπιχειμένου
κινδύνου. Ὁ ιδιοκτήτης εἰδοποιεῖται συγχρόνως ὅτι εἰς περι-
στασιν, καθ' ἣν δὲν ἤθελεν ἐνεργῆσαι τὴν κατεδάφισιν ἐντὸς τῆς
ὀρισθείσης προθεσμίας, αὕτη θέλει ἐνεργηθῇ ὑπὸ τῆς ἀστυνομι-
κῆς ἀρχῆς δυνάμει τοῦ 58 ἄρθρου τοῦ περὶ ἀστυνομίας νόμου.

Ἄρθρ. 5.

Ὁ ιδιοκτήτης δύναται, ἐντὸς τριμήρου προθεσμίας ἀπὸ τῆς
εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς ἀστυνομικῆς διατάξεως νὰ ἐκτε-
λέσῃ τὴν πράξιν τοῦ μηχανικοῦ, τὴν χαρακτηρίζουσιν τὸ οἰκο-
δομήμα του ὡς ἐτοιμόρροπον, δι' ἀναφορὰς αὐτοῦ πρὸς τὸ ἐπὶ
τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργείων, τὸ ὁποῖον ἀπορροῖζει ὀριστικῶς.

Ἡ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον ἀναφορὰ διαβιβάζεται διὰ τῆς ἀνω-
τέρας ἐπιτοπίου διοικητικῆς ἀρχῆς, ἥτις ὀφείλει νὰ δίδῃ πρὸς
τὸν πολιτὴν ἀπόδειξιν παραλαβῆς τῆς ἀναφορᾶς του. Ἡ αὕτη
ἀρχὴ διατάσσει συγχρόνως τὴν ἀνατιολὴν τῆς ἀποφάσεως τοῦ
μηχανικοῦ, μέχρις οὗ ἀποφανθῇ τὸ ὑπουργεῖον ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως.
Ἐν περιπτώσει ἐπικυρώσεως τῆς πράξεως τοῦ μηχανικοῦ
θέλει ἐκτελεῖσθαι αὕτη ἐντὸς ταχθείσης προθεσμίας ἀρχομένης

ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν ἰδιοκτῆτην κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργείου.

Ἐὰν τὸ ἐτοιμόρροπον οἰκοδόμημα κατέχεται ἀπὸ τρίτους ὑπὸ ἐνοίκιον, ἢ ἄλλως ὅπωςδήποτε, οἱ τοιοῦτοι εἰδοποιούνται ἐπὶ τούτῳ καὶ προσκαλοῦνται νὰ ἐκκενώσωσι τὸ οἰκοδόμημα. Οἱ ἀρνούμενοι ὑποχρεῦνται ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας, ἀφ' οὗ πρῶτον συντάξῃ πρωτόκολλον περὶ τῆς ἀρνήσεως καὶ τῆς ἐνεργείας.

Ἄρθρ. 6.

Μὴ ἀποπερατουμένης τῆς κατεδαφίσεως ἐντὸς τῆς ἐπὶ τούτῳ ὁρισθείσης προθεσμίας, ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ θεσπίζει διὰ πρωτοκόλλου τὴν μὴ ἐκτέλεσιν τῆς διατάξεώς της, καὶ συνεννοῦσθαι μετὰ τοῦ ἀρμοδίου μηχανικοῦ ἢ ἀρχιτέκτονος ἐπιλαμβάνεται τῆς κατεδαφίσεως, μεταχειριζομένη πρὸς τοῦτο ἡμερομηνίας ἐργάτας, τοὺς ὁποίους θέλει ἐπιτηρεῖ ὁ μηχανικός, ὅπως ἡ κατεδαφίσις ἐνεργῇται ἀσφαλῶς καὶ εἰς τρόπον ὥστε νὰ ζημιωῖται ὅσον ὀλίγον τε ὀλιγώτερον ὁ ἰδιοκτῆτης. Ἐὰν οὗτος προσκαλούμενος νὰ παραλάβῃ τὸ ὑλικὸν ὀλιγορήσῃ, πλειστηριάζεται πρὸς ὄφελός του, κατὰ τὰς περὶ πλειστηριασμῶν διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Ἄρθρ. 7.

Αἱ καταστάσεις τῶν ἐξόδων τῆς κατεδαφίσεως συντασσόμεναι ὑπὸ τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς καὶ θεωροῦμεναι ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ, ὑποβάλλονται πρὸς τὴν ἀρμοδίαν διοικητικὴν ἀρχήν, ἥτις κηρύττει αὐτάς ἐκτελεστέας ἵνα ἐπὶ τῇ θάσει αὐτῶν ὑποχρεῶνται δικαστικῶς ὁ ἰδιοκτῆτης εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἐξόδων, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς ποινικῆς κατ' αὐτοῦ καταδιώξεως δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 608 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἄρθρ. 8.

Ἐὰν ὁ μηχανικός νομίσῃ ὅτι ἐπικεῖται κίνδυνος, ὁ τοιοῦτος θέλει βεβαιωθῆναι ὑπὸ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς συγκειμένης παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου καὶ δύο ἐμπειροτεχνῶν διοριζομένων ὑπὸ τῆς ἀνωτέρας ἐπιτοπίου διοικητικῆς ἀρχῆς. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἀποφαινεται διὰ πρωτοκόλλου ἐάν ὑπάρχῃ ἐπικείμενος κίνδυνος. Ἐν δὲ τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ κατεδαφίσις τοῦ οἰκοδομήματος ἐνεργεῖται πάραυτα, μὴ λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἐφύσεως τοῦ ἰδιοκτήτου.

Ἄρθρ. 9.

Τὰ διὰ τῶν ἀρθρῶν 5 καὶ 7 τοῦ παρόντος διατάγματος ἀνατιθέμενα καθήκοντα εἰς τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς ἐνεργοῦνται ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ αὐτῆς δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ περὶ διοικητικῆς ἀστυνομίας νόμου.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργῶς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Σεπτεμβρίου 1852.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλισσα

ΑΜΑΛΙΑ

P. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 46.

ΑΘΗΝΑΙ, 2 Ὀκτωβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ σμύριδος.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀρθρον 6 τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ΣΒ.

νόμου περὶ διαθέσεως τῆς ἐν Νάξῳ σμύριδος, ἡμετέρου διατάγματος τῆς 17 Ἰουλίου ε. ε.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐνεργηθείσης τὴν 25 Σεπτεμβρίου ε. ε. δημοπρασίας διὰ τὴν πολυετὴ ἐνοικίαν τοῦ ὀρυκτοῦ τούτου, κατὰ τὴν ὁποίαν αἱ δοθεῖσαι προσφοραὶ δὲν ἔφθασαν τὸν τεθέντα ἐλάχιστον ὅρον, οὔτε ἐθεωρήθησαν συμφέρουσαι· καὶ

τὴν ἀπὸ 30 Σεπτεμβρίου ε. ε. γνωμοδότησιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου,

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν ἀπεφασίσμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Ἐγκρίνομεν ν' ἀκυρωθῇ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐνεργηθείσης δημοπρασίας τὴν 25 Σεπτεμβρίου ε. ε. διὰ τὴν πολυετὴ ἐνοικίαν τῆς σμύριδος τῆς Νάξου καὶ νὰ ἐνεργηθῇ νέα δημοπρασία.

Ἄρθρ. 2.

Διὰ διακηρύξεως τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, δημοσιευθεσόμενης πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς νέας δημοπρασίας, θέλουν προσδιορισθῇ ἡ ἡμέρα καὶ αἱ ὥραι τῆς διαρκείας αὐτῆς, καθὼς καὶ ἡ προθεσμία, ἐντὸς τῆς ὁποίας θέλει ἐκδώσῃ ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργῶς τὴν ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς δημοπρασίας ἀπόφασίν του.

Ἄρθρ. 3.

Αἱ προσφοραὶ εἰς τὴν δημοπρασίαν ταύτην θέλουν εἶσθαι προσωριναί, καταχωροῦμεναι κατὰ τάξιν εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ κρατηθεσόμενον πρωτόκολλον παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς δημοπρασίας ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ διάρκεια τῆς πολυετοῦς ἐκποιήσεως ὁρίζεται εἰς 10 ἔτη, τὸ κατ' ἔτος ἐκποιητέον ποσὸν εἰς 40,000 καντάρια· κατωτέρα δὲ τῶν 11 δραχμῶν προσφορὰ δὲν εἶναι δεκτὴ.

Ἄρθρ. 5.

Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ὁ ἀναδειχθεσόμενος ἐργολάβος ἔχει ἤδη ἐκμερισθωμένην, ἢ ἤθελεν ἐκμισθῶσαι ἀκολούθως καὶ σμύριδα ἄλλης ἐπικρατείας, θέλει εἶσθαι ὑπόχρεως νὰ καταναλίσκῃ προηγουμένως ὅλον τὸ κατ' ἔτος ἐκποιούμενον ποσὸν τῆς ἐλληνικῆς σμύριδος, προσφέρων πρὸς τοῦτο τὰς ἀναγκαίας ἐγγυήσεις καὶ ἀσφαλείας, προσδιορισθεσόμενας εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ συνταχθεσόμενον μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ δημοσίου συμβόλαιον.

Ἄρθρ. 6.

Οἱ πλειοδοτοῦντες ἐν ἀλλοτρίῳ ὀνόματι ὀφείλουν νὰ προσάγῳ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς δημοπρασίας ἐπιτροπὴν τακτικὸν πληρεξούσιον τοῦ ἐντολέως των.

Ἄρθρ. 7.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοπρασίας εἶναι ὑποχρεωτικὸν διὰ τὸν δημοσίον, ἐάν ἡ τελευταία προσφορὰ φθάσῃ, ἢ ὑπερβῇ τὸν κατὰ τὴν προηγηθεῖσαν δημοπρασίαν τεθέντα παρὰ τοῦ ὑπουργείου ἐλάχιστον ὅρον τῆς καθαρᾶς ἐτησίως προσόδου ἐν δραχ. 154,400. Ἐν ἐναντίῳ δὲ περιπτώσει θέλουν ἐνεργηθῇ τὰ ὁριζόμενα ἐν τῷ ἀρθρ. 6 τοῦ μνησθέντος ἡμετέρου διατάγματος ἀπὸ 17 Ἰουλίου ε. ε.

Ἄρθρ. 8.

Οἱ ὅροι τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου ε. ε. ἡμετέρου διατάγματος μένου ἐν ἰσχύϊ, καθόσον δὲν ἀντιβαίνουν εἰς τὸ παρὸν διάταγμα. Εἰς τὸν ἡμέτερον ὑπουργὸν τῶν οἰκονομικῶν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Ὀκτωβρίου 1852.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλισσα

ΑΜΑΛΙΑ.

Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 47.

ΑΘΗΝΑΙ, 7 Οκτωβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ κανονισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Διοικητικῆς
Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΝΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς ἀκριβεστέραν καὶ πληρεστέραν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας τῶν δήμων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν καὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργῶν, διατάττομεν ὡς ἑφεξῆς.

Περὶ τοῦ Διευθυντοῦ.

Ἄρθρ. 1.

Ὁ διευθυντὴς, ὑπαγόμενος κατὰ τὸν ὑπὸ στοιχ. ΡΚΣ'. νόμον τοῦ 1849 εἰς τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργείου δὲν δύναται ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ν' ἀναβάλλῃ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν, παρεκτὸς ἐὰν ᾔθελεν ἔχει ἰσχυροὺς λόγους πρὸς ἀναβολὴν καὶ ἐκ ταύτης δὲν προέρχεται κίνδυνος τις, ὅτε ὀφείλει ἀμέσως νὰ ἐμφανίζηται προσωπικῶς, ἢ ν' ἀναφέρηται ἐγγράφως εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργῶν, διὰ νὰ λαμβάνῃ τὰς περαιτέρω διαταγὰς τοῦ καὶ συμμορφοῦται μετὰ αὐτάς.

Ἄρθρ. 2.

Ὅλαι αἱ ἀρχαὶ τοῦ Κράτους αἱ ἐπιφορτισμέναι μετὰ ἀστυνομικὰ χρέη, μετὰ τῶν ὁποίων ὁ διευθυντὴς ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀνταποκρίνηται, καθόσον ἀφορᾷ τὴν εἰς αὐτὸν ἀνατεθειμένην ἀστυνομικὴν ὑπηρεσίαν, ὀφείλουσι νὰ ἀπαντῶσιν ἀμέσως εἰς τὰς περὶ αὐτῆς προσκλήσεις του, καὶ νὰ ἐκτελῶσι τὰς νομίμους αἰτήσεις του, κοινοποιῶσαι εἰς αὐτὸν καὶ οἰκοθεν πᾶσαν σχετικὴν ἀγγελίαν.

Ἄρθρ. 3.

Αἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 20 καὶ 31 τοῦ κανονισμοῦ τῆς χωροφυλακῆς περὶ κοινῆς ἡσυχίας καὶ ἀσφαλείας ἡμερούσαι ἀναφορὰ τοῦ μοιράρχου Ἀττικῆς, καθόσον ἀφορῶσι τοὺς δήμους Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, θέλουσι ἀπευθύνεσθαι εἰς τὸν διευθυντὴν τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας, τηρουμένων ὁμως τῶν μετὰ τοῦ νομάρχου σχέσεων τοῦ μοιράρχου, συμφώνως μετὰ τὰ ἐν τῷ ἰδίῳ κανονισμῷ ὥρισμένα.

Ἄρθρ. 4.

Ὁ διευθυντὴς ὀφείλει νὰ ἐξετάζῃ αὐτοπροσώπως καὶ εἰς ἀπροσδιόριστους ὥρας ἐν τε ἡμέρᾳ καὶ ἐν νυκτὶ τὰ καταπτήματα τῶν ὑπαστυνόμων, τὴν κατάστασιν τῆς ἀγορᾶς καὶ ἐν γένει τῶν διαφόρων τμημάτων τῆς πόλεως, διὸ νὰ πληροφορῇται ἰδίῳις ὁμμασι κατὰ πόσον ἐκτελοῦνται αἱ ἀστυνομικαὶ διατάξεις καὶ διαταγαὶ του.

Ἄρθρ. 5.

Οὐδέποτε ὁ διευθυντὴς δύναται νὰ ἐλλείψῃ ἄνευ τῆς γνώσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργῶν ἀπὸ τῆς ἑδρᾶς του.

Ἄρθρ. 6.

Τὴν πρώτην ἐκάστης ἡμέρας ὁ διευθυντὴς ὀφείλει νὰ ἐμφανίζηται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργῶν, διὰ νὰ τῷ δίδῃ προφορικῶς ὅσας ἂν ἔχῃ ἐκ τῆς θέσεώς του πληροφορίας, ἀναγομένης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του καὶ λαμβάνῃ τὰς διαταγὰς του, ὑποβάλλων ἐφεξῆς τάχιστα καὶ τὴν ἐγγράφον ἀναφορὰν του, θέλει δὲ ἐμφανίζεσθαι εἰς τὸν ὑπουργὸν καὶ ἐκτάκτως, ὡσάκις ἡ χρεὶα τὸ καλέσει.

Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς θέλει ὑποβάλλει εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἀνακεφαλαιωτικὴν σύντομον ἐκθεσιν, περὶ πάντων τῶν κατὰ τὸν αὐτὸν μῆνα συμβάντων καὶ περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐνεργειῶν του.

Ἄρθρ. 7.

Ὅσάκις ὁ διευθυντὴς κάμνει προτάσεις περὶ παύσεως καὶ διορισμοῦ ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων καὶ κλητῆρων, ὀφείλει νὰ ὑποβάλλῃ ἐκθεσιν ἡτιολογημένην θέλει δὲ κρατεῖ ἰδιοχείρως βιβλίον ποιότητος τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων καὶ κλητῆρων, καὶ θέλει διαβιβάζει ἀντίγραφον τούτου εἰς τὸ ὑπουργεῖον κατὰ τὸ τέλος ἐκάστου μηνός.

Περὶ τοῦ Γραμματέως.

Ἄρθρ. 8.

Ὁ γραμματεὺς διευθίνει τὰ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ γραφείου, ἐπιμελούμενος κατὰ τὰς ῥητὰς τοῦ διευθυντοῦ διαταγὰς, παρὰ τῷ ὁποίῳ διατελεῖ ὡς εἰσηγητῆς, νὰ συντάττωνται τὰ ἀπαιτούμενα τῆς σχετικῆς μετὰ τὰς ἀρχὰς ἀλληλογραφίας ἐγγράφα, οἱ κανονισμοὶ, διατάξεις κτλ. καὶ νὰ διεκπεραιῶνται ἐν τάξει καὶ ταχέως, προσυπογράφων ἐπὶ τούτῳ τὰ ἐκδιδόμενα ἐγγράφα· ὀφείλει πρὸς τούτοις νὰ φροντίζῃ ὅπως τηρῇται ἡ δέουσα τοῦ ἀρχείου τάξις καὶ ἀκρίβεια, καὶ νὰ φυλάττηται ἐν καλῇ καταστάσει τὸ ὕλικόν καὶ ἡ ἀποσκευὴ τοῦ γραφείου καὶ τὸ περὶ ἀπογραφῆς αὐτῆς βιβλίον.

Περὶ τοῦ Ὑπογραμματέως.

Ἄρθρ. 9.

Εἰς τὸν ὑπογραμματέα, βοηθούμενον ἀπὸ ἑνα γραφέα, ἀνατίθεται εἰδικῶς ἡ ὑπηρεσία τῆς διευθύνσεως τοῦ γραφείου τῶν διαβατηρίων. Ταῦτα ὑπογράφονται ἀπὸ τὸν διευθυντὴν, καὶ τούτου κωλυομένου ἀπὸ τὸν γραμματέα, ἐκδίδονται δὲ ἀπὸ τοῦ ὑπογραμματέα, προηγηθείσης τῆς δεούσης ἐξετάσεως ἐπὶ τῶν προσώπων μάλιστα ἐκείνων τῶν μὴ ἐν Ἀθήναις ἀποκατεστημένων καὶ τῶν μὴ γνωστῶν ἀναμφισβητήτως· εἰς ὑπηρετὰς καὶ ὑπηρετρίας μάλιστα, δὲν πρέπει νὰ ἐκδίδωνται διαβατήρια, ἂν δὲν παρουσιάζωνται εἰς τὸ κατάστημα οἱ κύριοι, τοὺς ὁποίους ὑπηρετοῦν, ἢ ἀποδείξεις αὐτῶν, ὅτε περὶ τοῦ γνησίου τῆς ὑπογραφῆς τῶν δὲν ὑπάρχει δισταγμὸς τις, εἴτε τέλος ἀντὶ τούτων γνωστὰ καὶ ἐμπιστοσύνης πρόσωπα βεβαιοῦντα τὰ περὶ αὐτῶν.

Εἰς τὸν αὐτὸν ὑπογραμματέα ἀνατίθεται ἡ ἐν καλῇ καταστάσει διατήρησις τῶν βιβλίων καὶ εὑρετηρίων, καὶ ἡ ἀσφαλὴς φύλαξις τῶν παρικατατιθεμένων διαβατηρίων ἐγγυρίων τε καὶ ξένων.

Ἄρθρ. 10.

Ἀπὸ τὸν ὑπογραμματέα ἐκδίδονται ὡσαύτως, ὑπογεγραμμένα ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ, τὰ διαμνηστήρια, αἱ ἀδειαι τῶν οἰκοδομῶν, καὶ αὐτὸς ὁ ὑπογραμματεὺς ἰδιοχείρως κρατεῖ τὰ περὶ τούτων βιβλία· κρατεῖ δὲ καὶ τὸ βιβλίον τῶν ἐνταφιαστηρίων, καὶ ὑπογράφει ταῦτα ἀφ' οὗ προξετάσας ἀναγνωρίσῃ, ὅτι ἐξεδόθησαν ταχτικῶς ὑπὸ τοῦ νεκροσκόπου καὶ προσυπεγράφησαν ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ἱατροῦ.

Ἄρθρ. 11.

Κρατεῖ πρὸς τούτοις ὁ ὑπογραμματεὺς τὸ βιβλίον τῶν ὑπηρετῶν καὶ ὑπηρετριῶν, καὶ προετοιμάζων τὰ ἐκδιδόμενα ὑπηρετικὰ βιβλιάρια τὰ παρουσιάζει εἰς τὸν διευθυντὴν πρὸς ὑπογραφὴν μετὰ τοῦ ὑπρέτου ἢ ὑπρέτιδος.

Ἄρθρ. 12.

Εἰς τὸν ὑπογραμματέα ἐπὶ τέλους θέλουν ἐμφανίζεσθαι οἱ νεωστὶ ἐρχόμενοι εἰς Ἀθήνας Ἕλληνες καὶ ξένοι, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 18 τοῦ περὶ διαβατηρίων Β. διατάγματος, καὶ εἰς αὐτὸν θέλουν παραπέμπεσθαι αἱ πρὸς τὴν διευθύνσιν δηλώσεις τῶν ξενοδόχων, καπηλίων κτλ. περὶ τῶν εἰς τὰ κατα-

στήματά των καταλυσάντων ξένων, διὰ νὰ γίνωνται αἱ δέουσαι ἐγγράφαι εἰς τὸ ἀρμόδιον βιβλίον, καὶ λαμβάνονται ἐκ τούτου σημειώσεις πρὸς καταδίωξιν ἐκείνων, οἵτινες, παραβαίνοντες τὰς ἀστυνομικὰς διατάξεις, δὲν ἐνερανίσθησαν εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

Ἄρθρ. 13.

Τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 9, 11, 11 καὶ 12 βιβλία, θέλουν μονογραφεσθαι καὶ ἀριθμῆσθαι ἀπὸ τὸν διευθυντὴν τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας.

Περὶ τοῦ Πρωτοκολλιστοῦ ὕψους καὶ γραφῆς.

Ἄρθρ. 14.

Πρὸς τὰ συνήθη καθήκοντα τῆς πρωτοκολλίσεως καὶ καταχωρίσεως τῶν εἰσαγομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων, τῆς ἀντιγραφῆς καὶ ἀποστολῆς αὐτῶν, ὁ πρωτοκολλιστὴς ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ γραμματέως ὀφείλει νὰ τηρῇ ἐν τάξει τὰ ἀρχεῖα.

Κρατεῖ δὲ ὁ πρωτοκολλιστὴς καὶ τὰ εἰσαχθέντα ἤδη βιβλία, ἡριθμημένα καὶ μονογραφημένα ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ.

α.) Τῶν παρὰ τῆς ἀστυνομίας διακριθέντων φυγοπόνων, φαυλοβίων, ἀέργων, καὶ ἐν γένει ὑπόπτων καὶ ἐπιληψίμου διαγωγῆς, πρὸς δὲ καὶ τῶν ὑπ' ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν τελούντων ἐκ δικαστικῶν ἀποφάσεων.

β.) Τῶν ἀπὸ δικαστικὰς καὶ διοικητικὰς ἀρχὰς καταζητουμένων φυγοδικῶν, καταδικῶν, νεοσυλλέκτων κλπ. Κρατεῖ ὡσαύτως τὰ βιβλία τῶν ἀχθοφόρων, ἀμαξηλατῶν καὶ κυνῶν, ἐπιβοηθούμενος καὶ ἀπὸ τὸν ἕτερον γραφεά.

Περὶ τῶν ὑπαστυνόμων τῶν τεσσάρων τμημάτων τῆς πόλεως.

Ἄρθρ. 15.

Ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν διαιρεῖται εἰς τέσσαρα τμήματα, κατὰ τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν τοῦ Ἑρμοῦ καὶ Αἰδίου, συμπεριλαμβάνοντα καὶ τὰ σχετὰ προσεστία αὐτῆς.

Ἐκάστου δὲ τμήματος ὑπαστυνόμος θέλει ἔχει ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ὀκτώ τοῦλάχιστον κλητῆρας.

Ἄρθρ. 16.

Εἰς τὸ κατάστημα ἐκάστου τμήματος θέλουν διαμένει νυκτός τε καὶ ἡμέρας οἱ κλητῆρες, ἐν ὅσῳ δὲν τελοσιν ὑπηρεσίαν, καὶ αὐτοὶ οἱ ὑπαστυνόμοι εἰς τακτικὰς περιστάσεις τοῦλάχιστον μέχρι τοῦ μεσονυκτιοῦ εἰς δὲ τὰ προάστεια θέλει ὑπάρχει εἰς ἀστυνομικὸς σταθμός.

Ἄρθρ. 17.

Ἀπαξ τοῦλάχιστον τῆς ἡμέρας οἱ ὑπαστυνόμοι ὀφείλουν νὰ περιέρχωνται τὰ τμήματα, διὰ ν' ἀντιλαμβάνωνται ἰδίαις αἰσθήσεσι παντὸς ἀντικειμένου ἐκ τῶν τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἐνεργῶσιν ὅ,τι ἐκ τῶν καθηκόντων των.

Ἄρθρ. 18.

Δις τῆς ἡμέρας, πρῶτον τε καὶ ἑσπέραν κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ προσδιορισθησάμενας ὥρας, οἱ ὑπαστυνόμοι θέλουν παρίστασθαι συνάμα ἐνώπιον τοῦ διευθυντοῦ ἀνακοινούντες αὐτῷ συνοπτικῶς τὰ περὶ τὴν ὑπηρεσίαν των καὶ μάλιστα ὡς πρὸς τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν ἡσυχίαν ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ οἱ ὑπαστυνόμοι ἐκθέτουν τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐκτελέσεως τῶν προφορικῶν παραγγελιῶν τοῦ διευθυντοῦ, ἐγγραφόμενα εἰς προχειρὸν βιβλίον, κατὰ τὸν προσδιορισθόμενον παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἑσωτερικῶν τύπον.

Ἄρθρ. 20.

Περὶ τῶν αἰτίων λόγου γεγονότων, τῶν λαμβανόντων χώραν ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ, οἱ ὑπαστυνόμοι, παρουσιάζοντες κατὰ τὴν προσδιωρισμένην ὥραν, θέλουν δίδει εἰς τὸν διευθυντὴν,

μετὰ τῶν προφορικῶν πληροφοριῶν καὶ ἐξηγήσεων, καὶ τὰς ἀπαιτούμενας ἐγγράφους ἐκθέσεις των· ἀλλὰ περὶ παντὸς τοιούτου γεγονότος πρέπει νὰ εἰδοποιῆται ἐκτάκτως ὁ διευθυντὴς διὰ νὰ ἐκδίδῃ ὅσας νομίζει ἀναγκαίας διαταγὰς. Τὰ γεγονότα πρὸς τούτοις ἐν γένει καὶ αἱ πράξεις σημειοῦνται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς διευθύνσεως συνοπτικῶς ἐν ἰδίῳ βιβλίῳ συνεταγμένῳ κατὰ τὸν προσδιορισθόμενον καὶ περὶ τούτου τύπον, ὑπογραφομένων τῶν ὑπαστυνόμων. Ἐπὶ τῇ θάσει δὲ τοῦ βιβλίου τούτου συντάσσονται αἱ ἡμερούσαι ἀναφοραὶ τῆς διευθύνσεως πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργείων.

Ἄρθρ. 20.

Αὐστηρὰ πειθαρχικὴ ποινὴ πρέπει νὰ ἐπιβάλληται εἰς τὸν ὑπαστυνόμον ἐκείνον, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν συνέβη γεγονός τι καὶ δὲν ἔλαβε γνῶσιν περὶ τούτου ὁ ὑπαστυνόμος καὶν μέχρι τῆς ὥρας τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 18 εἰς τὸν διευθυντὴν ἐμφανισέως του.

Ἄρθρ. 21.

Οἱ ὑπαστυνόμοι οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστῳ χρόνῳ δύνανται ν' ἀπομακρυνθῶσι τῆς πρωτευούσης ἀνευ ἀδείας τοῦ διευθυντοῦ. Τοιαύτης δὲ δοθείσης, ὁ διευθυντὴς ἀναθέτει τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ τμήματος εἰς ἓνα τῶν λοιπῶν ὑπαστυνόμων· ἄμεσον ἀλληλογραφίαν τῆς ὑπηρεσίας των μὲ τὰς ἄλλας ἀρχὰς οἱ ὑπαστυνόμοι δὲν δύνανται νὰ ἔχωσιν.

Ἄρθρ. 22.

Εἰς ἕκαστον ὑπαστυνομικὸν κατάστημα προσκολλῶνται εἰς ἐνωμοτάρχης μετὰ τεσσάρων χωροφυλάκων, πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ὑπηρεσίας τῆς ἀστυνομίας. Διὰ τῆς προσκολλήσεως ταύτης, θέλει ἂν ἐνδὲς εὐρίσκει πρόχειρον ἡ ἀστυνομία τὴν σύμπραξιν καὶ ὑποστήριξιν τῆς χωροφυλακῆς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν μέτρων περὶ κοινῆς ἀσφαλείας καὶ εὐταξίας, καὶ τῶν ἀστυνομικῶν ἐν γένει διατάξεων, τίθεται δ' ἂν ἑτέρου καὶ ἡ χωροφυλακὴ εἰς πλατυτέραν θέσιν ἐκτελέσεως τῶν ἐπιβαλλομένων αὐτῇ ἀπὸ τὸν κανονισμόν τῆς καθηκόντων, διατηρουμένων τῶν διατάξεων, διὰ τῶν ὁποίων φυλάττει τὴν ἀνήκουσαν αὐτῇ ἀξιοπρέπειαν, εἰλικρινῶς συμπράττουσα καὶ ἀρμονικῶς ἐργαζομένη μετὰ τῆς ἀστυνομίας πρὸς τὴν εὐστοχον καὶ ἐπιτυχὴ ἐκτέλεσιν τῶν ἀστυνομικῶν μέτρων. Καὶ οἱ ἡμερούσιοι ἐπομένως καὶ οἱ νυκτερινοὶ περιπολοὶ θέλουν ἐνεργεῖσθαι ἐκ κοινῆς μετὰ τῶν ἀστυνομικῶν κλητῆρων καὶ χωροφυλάκων, κατὰ τὰς κοινὰς περὶ τῶν αὐτῶν ἀντικειμένων ὑποχρεώσεις τῆς ἀστυνομίας καὶ χωροφυλακῆς, ὡς κατωτέρω θέλομεν ἀναπτύξει.

Ἄρθρ. 23.

Ὁ ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς ἔχει πρὸς τὰ ἐκτεθέντα νὰ ἐκτελέσῃ καὶ τὰ ἐξῆς σπουδαῖα καθήκοντα.

Δις τῆς ἡμέρας εἰς ὠρισμένας ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ ὥρας ὀφείλει νὰ ἐπιτελέσῃται μετὰ τοῦ ἀνήκοντος ἱατροῦ τὰ κρεοπωλεῖα, τὰ ἰχθυοπωλεῖα, ἀροτοπωλεῖα καὶ ἐν γένει τὰ ὀψοπωλεῖα, καὶ τὰς ἀποθήκας τῶν τροφίμων, διὰ νὰ ἐξετάζῃ ὅσον ἐπιμελῶς τὴν ποσότητα αὐτῶν καὶ ἐνεργῇ ὅ,τι νόμιμον.

Αὐστηρὰν ἐπίσης ἐξετάσιν θέλει ἐνεργεῖ ὁ ὑπαστυνόμος οὗτος εἰς ἀπροσδιοριστοὺς ὥρας ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν διώκων τοὺς δολιευομένους ταῦτα.

Περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐνεργειῶν του ὁ ὑπαστυνόμος οὗτος θέλει δίδει ἐκάστοτε πληροφορίας εἰς τὸν διευθυντὴν, ἰδίαν καταβάλλον μερίμναν περὶ τῆς ἐν καλλίστῃ πάντοτε καταστάσει διατηρήσεως τῆς καθαριότητος εἰς τὴν ἀγορὰν, καὶ περὶ τῆς ἐν γένει ἐφαρμογῆς καὶ ἐκτελέσεως τῶν ἀγορονομικῶν διαταξεων.

Τὰ καθήκοντα ταῦτα ἔχουσι καὶ οἱ ἄλλοι ὑπαστυνόμοι διὰ τὰς ὑπαρχούσας ἐντὸς τῶν τμημάτων αὐτῶν μικρὰς ἀγορὰς.

Περὶ τῶν κλητῆρων.

Ἄρθρ. 24.

Εἰς τὴν θέσιν κλητῆρος δὲν πρέπει νὰ διορίζονται ἄνθρωποι ἐλάσσονος τῶν 25, ἢ πλείονος τῶν 50 ἐτῶν ἡλικίας.

Ἄρθρ. 25.

Οἱ κλητῆρες ἐκάστου τμήματος ὑπόκεινται εἰς τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ ἀρμοδίου ὑπαστυνόμου, τελούντες προθύμως καὶ ἀπροφασίστως τὰς παραγγέλιας τοῦ οὐχ ἥττον ὅμως εἶναι ὑποχρεοὶ νὰ ὑποτάσσωνται εἰς τὰς διαταγὰς καὶ ἄλλων ὑπαστυνόμων, ὅταν ἐκ περιστάσεως προσκληθῶσι. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς κανένα νὰ φέρῃ ὅπλα, ἢ ἐγχειρίδια, ἔχουσι δὲ πάντοτε τὸν συνηθὴ ὅπλισμον παρακατατεθειμένον εἰς τὰ καταστήματα, καὶ μόνον ἐν ἀνάγκῃ καὶ ἐκ ῥητῆς διαταγῆς τῶν ὑπαστυνόμων δύνανται νὰ ἐξελθῶσιν εἰς ὑπηρεσίαν ἐνοπλοῖ.

Ἄρθρ. 26.

Κανεὶς τῶν κλητῆρων δὲν δύναται ν' ἀπομακρυνθῇ τῆς θέσεώς του ἄνευ ῥητῆς ἀδείας τοῦ διευθυντοῦ· ἀπαιτεῖται μάλιστα νὰ εὐρίσκωνται οὕτω προδιατεθειμένοι πάντες οἱ κλητῆρες, ὥστε εἰς τὸ πρῶτον πρόσταγμα τοῦ διευθυντοῦ νὰ συγκεντρῶνται ὅτε καὶ ὅπου ἂν διατάξῃ. Καὶ εἰς τὰς στιγμιαίας ἀπουσίας ὀφείλουσιν οἱ κλητῆρες νὰ ζητῶσι τὴν ἀδειαν τῶν ὑπαστυνόμων, ἢ τοῦ παρ' αὐτῶν διορισθέντος, ἐπὶ κεφαλῇς κλητῆρος.

Περὶ κινήσεως τῶν περιπόλων.

Ἄρθρ. 27.

Καθ' ἑκάστον τῶν τμημάτων τίθενται διηλεκτῶς εἰς κίνησιν νυκτὸς τε καὶ ἡμέρας δύο ἀστυνομικοὶ περίπολοι, συγκείμενοι ἕκαστος ὑπὸ δύο κλητῆρων καὶ ἐνὸς χωροφύλακος· ὡς ἐπὶ κεφαλῇς, ἀνταλλασσομένων κατὰ πρωτὴν, μεσημβρίαν, ἐσπέραν καὶ μεσονύκτιον.

Μίαν τῶν ἐπὶ τῆς νυκτὸς περιπόλων διευθύνουσιν ἐναλλάξ μέχρι μὲν τοῦ μεσονυκτίου ὁ ὑπαστυνόμος, μέχρι δὲ τῆς πρωῒας ὁ ἐνωμοτάρχης, καὶ τ' ἀνάπλιν. Οἱ περίπολοι διαθέτουσι συνήθως τὰς κινήσεις των κατὰ τὴν ἡμέραν καὶ κατὰ τὴν νύκτα οὕτως ὥστε, λαμβάνοντες ἐναντίας διευθύνσεις, νὰ συναντῶνται καὶ ἀνταποκρίνωνται, διασταυροῦντες τὰς ὁδοὺς καὶ πλατείας καὶ ἐφορῶντες ἅπαντα τοῦ τμήματος τὰ μέρη.

Παρεκτὸς τῶν τακτικῶν τούτων περιπόλων θέλει ἐνεργεῖσθαι καὶ περίπολος ἑκτακτος κατὰ τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα, ὑπὸ κλητῆρων τοῦ κεντρικοῦ καταστήματος. Τῆς περιπόλου δὲ ταύτης ἡγεῖται ὁ διευθυντὴς αὐτοπροσώπως, ὡς ἂν τὸ κρίνῃ ἀναγκαῖον.

Ἄρθρ. 28.

Πᾶς συλλαμβανόμενος φέρεται εἰς τὸ κρατητήριον τῆς ἀστυνομίας, πρὸς ἐνέργειαν τῶν περαιτέρω.

Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἐνεργοῦνται περίπολοι φρουραρχικοὶ, ὀφείλουσι νὰ συντρέχωσι τοὺς ἀστυνομικοὺς ἄνευ βλάβης ὅμως τῆς εἰδικῆς αὐτῶν ὑπηρεσίας. Δὲν δύνανται δὲ νὰ ἐνεργήσωσιν οὐδεμίαν σύλληψιν πολίτου οἰκοθεν, ἐκτὸς ἐὰν προσκληθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν περιπόλων, ἢ ἀρμοδίου ἀστυνομικοῦ τινος ὑπαλλήλου. Παράβασις τοῦ κανόνος τούτου γίνεται ὡς ἂν ἐπικρατεῖται κίνδυνος τις ἀτομικὸς, ἢ γενικὸς, καὶ ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος δὲν εἶναι παρὼν νὰ διατάξῃ. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὁ συλλαμβανόμενος παραδίδεται ὑπὸ τοῦ περιπόλου ἀμέσως εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

Ἄρθρ. 29.

Τὰ διάφορα στρατιωτικὰ φυλακεῖα ὀφείλουσι νὰ δίδωσιν ἐντὸς τῆς περιφέρειας των, καλούμενα, συνδρομὴν εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

Ἄρθρ. 30.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς περιπολίας θέλουσι γνωστοποιεῖσθαι

καθ' ὅλας τῶν τὰς λεπτομερείας εἰς τοὺς ὑπαστυνόμους. Ἐπὶ ἐκτάκτων δὲ σπουδαίων συμβάντων θέλουσι εἰδοποιεῖσθαι οὗτοι παραχρῆμα.

Περὶ ἀγροτικῆς ἀστυνομίας.

Ἄρθρ. 31.

Ὁ ἀγροτικὸς ὑπαστυνόμος, διὰ τῶν ἀμοιβαίων ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ ἐκδρομῶν, κινήσεων καὶ ἐπισταθμεύσεων τῶν ὑπ' αὐτὸν ἀγροφυλάκων, θέλει φροντίζει ν' ἀπομακρύνῃ τὰ αἷτια τὰ προενοῦντα φθορὰν ἢ ζημίαν εἰς τὰ κτήματα τῶν ὁποίων ἡ ἐξασφάλισις τῷ ἐπιστεύθῃ.

Ἄρθρ. 32.

Ὁ αὐτὸς ὀφείλει ἐκτάκτως μὲν ὡς ἂν ἡ χρεία τὸ καλέσει, τακτικῶς δὲ ἀπαξ τοῦλάχιστον τῆς ἐβδομάδος, νὰ περιέρχεται τὰ μέρη τῆς περιφέρειας του διὰ νὰ πληροφροῦνται ἰδίαις αἰσθήσεσι περὶ τῆς καταστάσεως τῶν κτημάτων, ἐνεργῇ τὰ πρὸς ἑραπειάν τῶν τυχόν ἀναφυομένων παραπόνων καθήκοντά του, καὶ ἐν γένει νὰ ἐξακριβῶν τὰ ἀπαντῶμενα προσκόμματα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ ἀγροτικῆς ἀστυνομίας διατάξεων.

Ἄρθρ. 33.

Ἐντὸς τῆς περιφέρειας του ὁ αὐτὸς ὑπαστυνόμος ὀφείλει νὰ ἐκτελῇ μετὰ πλείστης μάλιστα ἀκριβείας καὶ ἐπιμελείας τὰ περὶ κοινῆς ἀσφαλείας καὶ εὐταξίας καθήκοντα, ἐπιτηρῶν τοὺς κτηνοτρόφους, τοὺς κηπουροὺς καὶ ἐν γένει τοὺς περὶ τὴν καλλιέργειαν ἀσχολουμένους μισθωτοὺς, καὶ συλλέγων πληροφορίας περὶ τῆς ποιότητος τῶν ὑπόπτου χαρακτῆρος ἀνθρώπων, ὅπως λαμβάνωνται τὰ ἀνήκοντα μέτρα. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι ὁ ἀγροτικὸς ὑπαστυνόμος ἔχει ἀρμοδιότητα νὰ ἐνεργῇ πάντα τὰ ἀστυνομικὰ καθήκοντα εἰς τὰ χωρία τῆς περιφέρειας του.

Περὶ τοῦ ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν πταισμάτων ὑπαστυνόμου.

Ἄρθρ. 34.

Ὁ ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν πταισμάτων ὀφείλει νὰ παρασκιεῖ καὶ εἰσάγῃ ἀμελητὴ τὰς πταισματικὰς ὑποθέσεις, καὶ νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς ἐκτελέσεως των ἐπ' αὐτῶν ἐκδεδομένων ἀποφάσεων, λαμβάνων ἐγκαίρως αὐτάς.

Ἄρθρ. 35.

Πᾶν ὅ,τι ἀκριβὲς ἢ πλημμελὲς ἀνακαλυφθῇ ἐν δικαστηρίῳ ἐπὶ τῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων, ὁ ὑπαστυνόμος θέλει γνωστοποιεῖ τοῦτο εἰς τὸν διευθυντὴν διὰ νὰ ἐπανορθοῦται· ὀφείλει ὡσαύτως νὰ κοινοποιῇ εἰς τὸν διευθυντὴν τὰς παρατηρηθείσας τυχόν ἐλλείψεις εἰς τὰ πρωτόκολλα, ἢ ἐκθέσεις τῶν ὑπαστυνόμων, διὰ νὰ προλαμβάνωνται αὗται εἰς τὸ μέλλον.

Ἄρθρ. 36.

Ἐκτὸς τοῦ δικαιώματος, τὸ ὅποιον ἔχει ὁ διευθυντὴς νὰ ἐξετάζῃ τὰ βιβλία καὶ τὰ πρακτικὰ τοῦ ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν πταισμάτων ὑπαστυνόμου, διὰ νὰ βεβαιῶνται περὶ τῆς προόδου τῶν υποθέσεων καὶ τοῦ ἐντήρου τῶν πράξεων, ὁ ὑπαστυνόμος ὀφείλει νὰ κοινοποιῇ καὶ εἰς τὸν διευθυντὴν τοὺς κατὰ τὰς δικαστικὰς διατυπώσεις διευθυνομένους ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν πρὸς τὸν εἰσαγγελέα πίνακας τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης, καὶ πᾶσαν ἄλλην πληροφορίαν.

Περὶ τοῦ ἐν Πειραιεὶ ὑπαστυνόμου.

Ἄρθρ. 37.

Τὰ περὶ τῶν ἐν Ἀθήναις ὑπαστυνόμων διαταχθέντα ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τὸν ἐν Πειραιεὶ· οὗτος δις τῆς ἡμέρας, πρωτὴν τε καὶ ἐσπέραν, πέμπει ἐγγράφους ἀναφοράς εἰς τὴν διευθύνσιν περὶ τῶν τῆς ἀσφαλείας καὶ τάξεως καὶ περὶ τῶν ἀξίων λόγου εἰδήσεων ἢ συμβάντων, καὶ διατελεῖ εἰς ἄμεινον συνεννόησιν μετὰ τῶν παραλίῳ ἀρχῶν τῆς περιφέρειας του,

πρός τὴν σχετικῶς ἐπιτυχὴ ἐκτέλεσιν τῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων καὶ καθηκόντων.

Αἱ ἀρχαὶ αὗται ὀφείλουσι νὰ κοινοποιῶσι παραχρῆμα εἰς τὴν ἀστυνομικὴν ἀρχὴν πᾶν ὅ,τι ἐκ τῆς θέσεως καὶ τῆς ὑπηρεσίας τῶν προκύπτει ἄξιον τῆς προσοχῆς τῆς ἀστυνομίας, καὶ ὀφείλουσιν ἀκόμη νὰ ἐκτελῶσιν ἐτοιμῶς τὰς νομίμους αἰτήσεις τῆς.

Γενικοὶ ὁρισμοὶ

Ἄρθρ. 38.

Αἱ ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ ἐκδιδόμεναι ἐντὸς τοῦ κύκλου τῶν καθηκόντων τοῦ ἀστυνομικαὶ διατάξεις δὲν χρήζουσιν ἐπικυρώσεως ἀρχῆς τινός, ὑποβάλλονται ὅμως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργείων δι' ἡτιολογημένης ἐκθέσεως 24 ὥρας πρὸ τῆς δημοσιεύσεώς των.

Ἄρθρ. 39.

Ὡς πρὸς τὴν χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τοῦ εἰσαγγελέως περὶ τῶν κατὰ παραγγελίαν αὐτοῦ ἀνακρίσεων, θέλει γίνεσθαι ἡ δέουσα συνεννόησις μεταξὺ τῶν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργείων, ὥστε ἡ ἀνάθεσις τῶν δικαστικῶν ἀνακρίσεων εἰς τοὺς ὑπαστυνόμους νὰ γίνηται μετὰ τῆς δυνατῆς φειδοῦς, διὰ νὰ μὴν ἀποσπῶνται ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν κυρίως ἀστυνομικῶν καθηκόντων των.

Ἄρθρ. 40.

Συμπεσοῦσες διαφωνίαι μεταξὺ τοῦ διευθυντοῦ καὶ τῶν δημοτικῶν συμβουλίων τῆς περιφέρειας τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς ἢ παύσεως τῶν ἀγορυλάκων, ὁ ἀρμόδιος πρόεδρος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου πέμπει κατ' εὐθείαν εἰς τὴν διευθύνσιν τῆς ἀστυνομίας τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως, διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἄρθρ. 41.

Αἱ δημοτικαὶ ἀρχαὶ τῆς περιφέρειας τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας ὀφείλουσι νὰ παρέχωσιν εἰς τὴν διευθύνσιν αὐτῆς, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῆς, ὅλα τὰ ἀναγκαῖα μέσα πρὸς τὴν ἐν καλῇ καταστάσει διατήρησιν τῶν ὑβραγωγῶν καὶ τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως ἰδίως δὲ τῆς τε καθαριότητος καὶ τοῦ φωτισμοῦ. Πρὸς τὸ τέλος δὲ τοῦτο ἀπαιτεῖται, πρὶν ἢ συνάπτονται συμβόλαια μεταξὺ αὐτῶν καὶ ἐργολάβων διὰ τὴν καθαριότητα ἢ τὸν φωτισμόν, νὰ ζητῆται ἡ γνώμη τοῦ διευθυντοῦ τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας καὶ ν' ἀνατίθεται εἰς αὐτὸν ἡ ἐκτέλεσις.

Ἄρθρ. 42.

Τὸ κατάστημα τῆς διευθύνσεως ὡς καὶ τὸ τῶν ὑπαστυνόμων τῶν τεσσάρων τῆς πόλεως μνημάτων καὶ τὸ τοῦ ἐν Πειραιεὶ μένουσι νυκτός τε καὶ ἡμέρας ἀνοικτὰ, εγρηγορούσης τῆς φρουρᾶς διὰ σκοποῦ ἐκ κλητήρων.

Ἄρθρ. 43.

Τὰ γραφεῖα τῆς διευθύνσεως ἄρχονται καὶ παύουσι τῶν τακτικῶν ἐργασιῶν των, συμφώνως μὲ τοὺς ὁρσμοὺς τοῦ ἀπὸ 22 Νοεμβρίου 1833 Β. διατάγματος· εἰς ἐκτάκτους δὲ περιστάσεις αἱ ἐργασίαι παρατείνονται καὶ πέραν τῶν προσδιορισμένων ὥρων.

Ἄρθρ. 44.

Κατὰ πᾶσαν ἡμέραν καὶ ὥραν προσδιορισμένην συνεννοοῦνται προφορικῶς περὶ τῆς ἀσφαλείας καὶ ἡσυχίας τῆς πρωτευούσης ὅτε διευθυντῆς τῆς ἀστυνομίας, ὁ φρούραρχος καὶ ὁ μοῖραρχος τῆς πρωτευούσης. Συνέρχονται δὲ ὁσάκις προσωπικῶς αὐτοὶ συνεδριάξωσιν εἰς τὸ προσδιορισθέν μέρος ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἑσωτερικῶν, ὁσάκις δὲ ἀντιπροσωπεύονται διὰ τῶν ἀναπληρωτῶν των, ἐν τῷ καταστήματι τῆς διευθύνσεως τῆς ἀστυνομίας.

Οἱ ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Στρατιωτικῶν ὑπουρ-

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΤΟΣ 1852).

γοὶ θέλουσι δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει, ἐφ' ὅσον εἰς ἕκαστον ἀνήκει, τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Σεπτεμβρίου 1852.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Λ Ι Α

Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ. Σ. ΜΙΛΙΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἄρθ. 48.

ΑΘΗΝΑΙ, 13 Οκτωβρίου.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Τῶν περὶ στολῆς διαταγμάτων τοῦ στρατοῦ τῆς ἀπὸ 24 Ἀπριλίου καὶ τῆς 17 Ιουλίου 1852 καὶ τῶν γενικῶν διατάξεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Ἄρθρ. 1. Τῶν ἀντιστρατήγων.

Ἰ μ α τ ι ο ν.

Τὸ περιλαίμιον αὐτῶν ἔχει ὕψος 60⁰⁰⁰, εἶναι δ' ὅλον ἀργυροκέντητον συνιστάμενον ἐκ δύο ταινιῶν, ἡ μὲν περὶ τὰ ἄκρα ἔχει πλάτος 2⁰⁰⁰, ἡ δὲ παρ' αὐτῇ ἔχει 5⁰⁰⁰, τὸ ὑπόλοιπον κέντημα τοῦ περιλαίμιου συνίσταται ἐκ κλάδων δρυὸς καὶ φοινίκης, καὶ ἐν τῷ μεταξὺ αὐτῶν κατ' ἀπόστασιν 50⁰⁰⁰ ὑπάρχουν ταινίαι ἀργυρόπλεκτοι, ἔχουσαι πλάτος 10⁰⁰⁰ (ὅρα σχῆμα 22).

Ἄρθρ. 2. Τῶν ὑποστρατήγων.

Τὸ περιλαίμιον αὐτῶν εἶναι ὅμοιον μὲ τὸ τῶν ἀντιστρατήγων, ἀλλὰ μόνον μετὰ τῆς περὶ τὰ ἄκρα τοῦ περιλαίμιου μικρᾶς ταινίας, καὶ τοῦ ὁποίου τὸ ὑπόλοιπον κέντημα δὲν καλύπτει αὐτὸ, ἀλλὰ μένει 10⁰⁰⁰ διάστημα κενόν, (ὅρα σχῆμα 23).

Ἄρθρ. 3. Περὶ ταινιῶν τῶν ἀναξυρίδων.

Αἱ ταινίαι τῶν ἀναξυρίδων ἔχουσι πλάτος 40⁰⁰⁰ ἀπέχουσι δὲ ἀπὸ τῆς ἐπιρράφης τῆς ἀναξυρίδος 9⁰⁰⁰.

Ἄρθρ. 4. Μανδύας.

Τὸ χρώμα αὐτοῦ τὸ διὰ τὸ πεζικὸν κανονισθὲν, τὸ περιτραχήλιον ἐκ τσόχης ὑγίνης ἔχον τὸ πλάτος 160⁰⁰⁰, τὸ δὲ μῆκος προσδιορίζεται κατὰ τὸν τράχηλον ἐνὸς ἐκάστου ἀτόμου.

Σύγκειται ἐκ τριῶν τεμαχίων, δύο ἐμπροσθινῶν καὶ ἐνὸς ὀπισθινοῦ συνερράμενου ἐπὶ τοῦ περιτραχήλου· τὰ δύο ἐμπροσθινὰ τεμάχια σταυροῦνται κατὰ 100⁰⁰⁰ ἕκαστον, ἀπὸ τὴν ἔνωσιν δὲ τοῦ περιτραχήλου μέχρι τοῦ ἄκρου ὑπάρχουσιν εἰς ἑκάτερα τὰ μέρη ἐπιρράφα ὑγίνα.

Εἰς ἑκάτερα τὰ μέρη τοῦ μανδύου ὑπάρχουσιν ἐξωτερικῶς θυλάκια κεκαλυμμένα δι' ἐνὸς τεμαχίου τσόχης ἐχούσης πλάτος 90⁰⁰⁰, μῆκος κατῶθεν 190⁰⁰⁰, καὶ ἄνωθεν 180⁰⁰⁰, μὲ ὑγίλους ἐπιρράφας· ἄνωθεν τοῦ ἀριστεροῦ θυλακίου ὑπάρχει ἀνοιγμα διὰ νὰ ἐξέρχεται ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους.

Εἰς τὴν ἔνωσιν ἀμφοτέρων τῶν ῥαφῶν τοῦ ὀπισθινοῦ τεμαχίου τοῦ μανδύου ὑπάρχουν δύο τεμάχια τσοχῶν μετὰ ὑγίνων ἐπιρράφων, ἔχοντα μῆκος 190⁰⁰⁰ εἰς τὴν ῥαφὴν εἰς δὲ τὰ ἄκρα 170⁰⁰⁰, τὸ δὲ πλάτος αὐτῶν εἶναι 45⁰⁰⁰, εἰς δὲ τὰ ἄκρα 50⁰⁰⁰ ἐν τῷ μέσῳ τῶν τεμαχίων τούτων ὑπάρχει ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ἀνὰ ἓν μεταλλινὸν κομβίον ἐπὶ τῶν ὁποίων κομβιόνονται δύο τεμάχια τσοχῶν μετὰ ὑγίνων ἐπιρράφων, ἔχοντα μῆκος ἕκαστον 130⁰⁰⁰ καὶ πλάτος 30⁰⁰⁰, ἐξ ὧν τὸ μὲν ἀριστερόν ἔχει δύο κομβότρυπας, τὸ δὲ δεξιὸν μίαν κομβότρυπαν καὶ ἐν κομβίον πρὸς ἔνωσιν μετὰ τοῦ ἐκατέρου τεμαχίου,

σκοπός των τεμαχίων είναι ή συστολή του μανδύου και ή προσαρμογή αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ σώματος.

Ὅπισθεν τοῦ μανδύου ὑπάρχει ἀνοιγμα μετὰ ὑσγίνων ἐπιβράφων τοῦ ὁποῦ τοῦ μήκος ἀπὸ τὰ κάτω ἄκρα εἶναι 400⁰⁰⁰, ἐπὶ δὲ τοῦ δεξιῦ μέρους τοῦ ἀνοιγματος τούτου ὑπάρχουσι τέσσαρα κομβία μεταξωτὰ τοῦ χρώματος τοῦ μανδύου, καὶ εἰς τὸ ἀριστερόν προστίθεται τεμάχιον τσόχης με κομβότρυπας πρὸς θηλύκωσιν τοῦ ἀνοιγματος.

Ὁ μανδύας ἔχει μανίκια τῶν ὁποίων τὸ πλάτος καὶ τὸ μήκος προσδιορίζεται κατὰ τὸ σῶμα τοῦ ἀτόμου, εἰς τὰ ἄκρα διπλώνονται πρὸς τὰ ἄνω κατὰ 110⁰⁰⁰, ἔχοντα πρὸς τὰ ἄκρα ὑσγίνας ἐπιβράφας.

Ὁ μανδύας ἔχει πρὸς θηλύκωσιν 5 λευκά μετὰλλινα κομβία ἀρχόμενα κατ' ἴσην ἀπόστασιν ἀνά 60⁰⁰⁰ ὑπὸ τοῦ περιτραχήλου καὶ λήγοντα μέχρι τοῦ καλύμματος τῶν θηλακίων· εἰς δὲ τὰ ἄκρα τῶν ἐμπροσθινῶν τεμαχίων ὑπάρχουν ἐφ' ἐκάστου μέρους 5 κομβότρυπαι οὗσαι ἀπέναντι τῶν κομβίων.

Ὁ μανδύας ἐσωτερικῶς ἐπενδύεται με φανέλλαν τοῦ χρώματος τῆς χειμερινῆς ἀναζυρίδος.

Ἐσωτερικῶς τοῦ περιτραχήλου ὑπάρχουν δύο τεμάχια ὑσγίνης τσόχης πρὸς θηλύκωσιν ἔχοντα μήκος 180⁰⁰⁰ καὶ πλάτος 30⁰⁰⁰· τὰ τεμάχια ταῦτα πρὸς τὰ ἄκρα ἔχουσι τὸ μὲν ἐν κομβίον, τὸ δὲ ἕτερον κομβότρυπαν. Τὰ κάτω ἄκρα τοῦ μανδύου ἀπέχουν ἀπὸ τῆς γῆς 4/20 τοῦ ἀναστήματος τοῦ ἀτόμου.

Ἐπὶ τοῦ μανδύου ὑπάρχει ἐπινώτιον τοῦ αὐτοῦ χρώματος συγκείμενον ἐκ δύο τεμαχίων κεκοιμημένων κυκλοειδῶς καὶ προσαρτημένον διὰ κομβότρυπων ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἐπὶ τοῦ περιτραχήλου τοῦ μανδύου.

Εἰς τὸ ἀνοιγμα τῶν ἐμπροσθινῶν τεμαχίων τοῦ ἐπινωτίου ὑπάρχουν ὑσγίνας ἐπιβράφαι καὶ παρ' αὐταῖς ὑπάρχουν εἰς μὲν τὸ δεξιὸν 6 κομβότρυπαι, εἰς δὲ τὸ ἀριστερόν 6 μετὰλλινα λευκά κομβία πρὸς θηλύκωσιν.

Ἐσωτερικῶς τοῦ ἐπινωτίου ἀπέναντι τοῦ κομβίου τοῦ ἐν τῷ μέσῳ τῶν τεμαχίων τοῦ μανδύου τῶν ὑπαρχόντων ὀπισθεν πρὸς συστολὴν αὐτοῦ, ὑπάρχει ἐν τεμάχιον τσόχης μετὰ κομβότρυπας πρὸς θηλύκωσιν τοῦ ἐπινωτίου ἐπὶ τοῦ μανδύου· σκοπὸς δὲ αὐτοῦ εἶναι ἡ προσαρμογή αὐτοῦ μετὰ τοῦ μανδύου ἵνα μὴ ἀνψοῦται ἐκ τοῦ ἀνέμου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, (δρα σχ. 24).

Ἄρθρ. 5. Ἐπωμίδες.

Ἡ καθαυτὸ ἐπωμὶς εἶναι ἐκ λευκοῦ μετάλλου κατασκευασμένη λεπιδωτῶς ὡς ἡ τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, ἔχουσα μήκος καθόλου 180⁰⁰⁰, πλάτος παρὰ τῷ κομβίῳ 48⁰⁰⁰, ἐν δὲ τῷ μέσῳ 55⁰⁰⁰, παρὰ τῇ ὀφρὶ 70⁰⁰⁰, τὸ μέγιστον πλάτος τῆς ἐπωμίδος 110⁰⁰⁰, μετὰ χονδρῶν χροσῶν ἐχόντων ἀπὸ τὴν ὀφρὺν μήκος 70⁰⁰⁰, καὶ προσηρμοσμένων μέχρι τῶν ἄκρων αὐτῶν περὶ τὴν ὀφρὺν τῆς ἐπωμίδος.

Εἰς τὸ ἄκρον τῆς ἐπωμίδος ὑπάρχει κομβίον ἔχον ἐκτυπωμένον τὸ Βασ. στέμμα καὶ ὑπ' αὐτοῦ τὸ ἀρχικὸν στοιχεῖον τοῦ ὀνόματος τοῦ Βασιλέως, (δρα σχ. 25).

Ἄρθρ. 6. Ζώνη.

Ἡ διὰ τὸ πεζικὸν ὀρισθεῖσα, ἔχουσα πλάτος 50⁰⁰⁰, μήκος 1,20 μέχρι 1,40 μ., τὸ κομβίον ἄνωθεν τῶν χροσῶν ἔχει πλάτος 45⁰⁰⁰ καὶ ὕψος 55⁰⁰⁰, ἀλλ' ἀργυροῦφαντος μετὰ κυανῆς μεταξῆς καὶ μετὰ δύο ἀργυροπλέκτων θυσάνων, (δρα σχ. 26).

Ἄρθρ. 7. Πίλος τρίπτυχος.

Ἐχων ὕψος ἀριστερόθεν 180⁰⁰⁰, δεξιόθεν 150⁰⁰⁰, τὰ δύο ἄκρα αὐτοῦ, ἕκαστον ἔχει μήκος 140⁰⁰⁰, τὸ δὲ πλάτος 60⁰⁰⁰, δεξιόθεν ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ἄκρων ὑπάρχει μέλαινα μεταξωτὴ ταινία, ἔχουσα πλάτος 60⁰⁰⁰, ἐπὶ τοῦ μέσου τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς ὑπάρχει ἀργυρόπλεκτος ἀστεροειδῆς ὄχρὺς μετὰ ἀργυροῦ καὶ κυανοῦ ἐθνοσήμου κεκλειμένος ἐμπροσθεν καὶ στηρίζο-

μενος κάτωθεν διὰ κομβίου ἐκ λευκοῦ μετάλλου ἔχοντος ἐκτυπωμένον τὸ Βασ. στέμμα.

Εἰς ἀμφοτέρω τὰ ἄκρα ὑπάρχουν ἀργυρόπλεκτοι θύσανοι· μοιοὶ μὲ τὸ πλάτος τῶν ἄκρων καὶ μήκος 30⁰⁰⁰, ἔσθωθεν καὶ γύρωθεν τοῦ πίλου ὑπάρχει κυανόλευκος σείρις πρὸς στερέωσιν τῶν θυσάνων.

Τὰ πτερά ἔχουσι μήκος 200⁰⁰⁰, στηρίζονται δὲ δεξιόθεν ἐπὶ τοῦ πίλου παρὰ τὸν ὄχεα, (δρα σχ. 27).

Ἄρθρ. 8. Σπαθὴ.

Κυρτὴ μετὰ τῆς θήκης καὶ λαβῆς ἔχει μήκος 995⁰⁰⁰, τὸ μέγιστον πλάτος αὐτῆς 40⁰⁰⁰, τὸ δὲ μέγιστον ὕψος τῆς κυρτότητος 80⁰⁰⁰, (δρα σχ. 28).

Ἄρθρ. 9. Διφιστήρ.

Τὸ ὑπ' ἀριθ. 15, σχῆμα περιγραφόμενον.

Ἄρθρ. 10. Ζωστήρ.

Ὡς περιγράφεται διὰ τὸ πεζικόν, ἀλλ' ἀργυρόπλεκτος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἄρθρ. 11 Γενικὸι ἐπιτελεῖς.

Περὶ ὠμοβελωνίδων.

Αἱ ὠμοβελωνίδες σύγκεινται ἐκ δύο χρυσοπλέκτων πλεξίδων, ἡ μὲν φερομένη ἐμπροσθεν, ἔχει μήκος 400⁰⁰⁰, ἡ δὲ φερομένη ὑπὸ τῆς δεξιᾶς μάλης ἔχει μήκος 600⁰⁰⁰ καὶ τεσσάρων χρυσῶν σειριτίων, αἱ μὲν ὑπὸ τῆς δεξιᾶς μάλης φερόμεναι ἔχουν μήκος 1,200⁰⁰⁰, αἱ δὲ ἐπὶ τοῦ δεξιῦ στήθους φερόμεναι ἔχουν μήκος ἀμφοτέρω 800⁰⁰⁰, ὧν τούτων ἡνωμένων ἐφ' ἐνὸς χρυσοῦ πλέγματος κυκλοειδοῦς ἔχοντος διάμετρον 65⁰⁰⁰ ἐπὶ τοῦ ἄκρου τοῦ ὁποῦ ὑπάρχει τεμάχιον τσόχης με θηλείαν δι' ἧς διέρχεται τὸ ὑπὸ τὴν ἐπωμίδα λωρίον πρὸς θηλύκωσιν· εἰς ἐκάστην τὰ ἄκρα τῶν σειριτίων ὑπάρχουν βελωνίδες χρυσαὶ ἔχουσαι μήκος 60⁰⁰⁰, εἰς δὲ τὰ ἄκρα τῶν πλεξίδων ὑπάρχουν δύο θηλεῖαι, δι' ὧν προσαρτῶνται αὐταὶ εἰς τὸ ἱμάτιον, ἡ μὲν ἄνω θηλεῖα εἰς τὸ πρῶτον κομβίον, ἡ δὲ κάτω θηλεῖα εἰς τὸ τέταρτον κομβίου (δρα σχ. 29).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἄρθρ. 12. Χωροφυλακὴ.

Περὶ ἐπωμίδων

Ἐπωμίδες τῶν ἀξιωματικῶν αἱ διὰ τοὺς στρατηγούς ὀρι-σθεῖσαι, ἀλλὰ μετὰ λεπτῶν θυσάνων ἐχόντων πάχος 3⁰⁰⁰ καὶ μήκος 70⁰⁰⁰, (δρα σχ. 30).

Αἱ τῶν ἐφιππων ἐνωμοταρχῶν καὶ χωροφυλάκων, αἱ διὰ τοὺς ἀξιωματικούς τῆς χωροφυλακῆς ὀριθεῖσαι, ἀλλ' ἐκ μαλλίων λεπτῶν θυσάνων, (δρα σχ. 31).

Τῶν δὲ πεζῶν ἐνωμοταρχῶν καὶ χωροφυλάκων αἱ ἐπωμίδες εἰσιν, ἡ μὲν καθαυτὸ ἐπωμὶς ἐκ λευκῆς τσόχης, αἱ ὀφρεῖς εἶναι διπλαῖ ἐκ θαμβακεροῦ κλώσματος, ὑπὸ δὲ τὴν ὀφρὺν ὑπάρχουν οἱ θύσανοι θαμβακεροί, ἔχοντες μήκος 70⁰⁰⁰, καὶ παρ' αὐτοὺς ὑπάρχει σείρις λευκὴ θαμβακερὴ, εἶναι ἐπενδεδυμένη με κυανόλευκον πανίον, (δρα σχῆμα 36).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ἄρθρ. 13. Μηχανικόν.

Σκαπανεῖς ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται

Περὶ κομβίων.

Τὰ κομβία τοῦ ἱματίου κατὰ τὸ σχῆμα 32.

Αἱ δὲ ἐπωμίδες ὡς αἱ τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν τοῦ πυροβολικοῦ, ἀλλ' ἐκ λευκοῦ μετάλλου, (δρα σχ. 32).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Άρθρ. 14. Πυροβολικόν πυριτοθήκη.

Ἡ διὰ τῶν ἀπὸ 3 ἰανουαρίου καὶ 13 Ἀπριλίου 1851 διαταγμάτων ὁρισθεῖσα, ἀλλ' ἡ μὲν πυριτοθήκη καὶ τὰ κοσμήματα αὐτῆς ἐκ κεχρυσωμένου ὀρειχάλκου, ὁ δὲ ἀορτὴρ αὐτῆς χρυσούφαντος μὲ σειρὰς κερμεζοχρόους ἀντὶ τῶν κυανῶν.

Ζωστήρ ξίφους.

Ὁ διὰ τοὺς στρατηγούς ὁρισθεὶς, ἀλλὰ χρυσούφαντος, μὲ σειρὰς κερμεζοχρόους ἀντὶ τῶν κυανῶν, μετὰ κεχρυσωμένων ὀρειχαλκίων κοσμημάτων.

Κομβία κατὰ τὸ σχῆμα 33.

Άρθρ. 15. Περὶ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τοῦ ὕλικου τοῦ πυροβολικοῦ.

Ἡ στολὴ τῶν μὲν ἀξιωματικῶν τοῦ ὕλικου τοῦ πυροβολικοῦ εἶναι ὁμοία μὲ τὴν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πυροβολικοῦ, ἐξαίρεσει τοὺς κράνους, κατὰ τὰ προδιαταχθέντα, τῆς πυριτοθήκης καὶ τοῦ ζωστήρος τῆς σπάθης, τὰ ὅποια εἶναι ὅμοια μὲ τὰ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν· ἡ δὲ τῶν ὑπαξιωματικῶν, ὁμοία μὲ τὴν τῶν ὑπαξιωματικῶν τοῦ πυροβολικοῦ, ἐξαίρεσει τοῦ λοφίου τοῦ κράνους, κατὰ τὰ προδιαταχθέντα.

Άρθρ. 16. Ἀρχιτεχνῖται τοῦ λόχου τῶν τεχνιτῶν.

Οἱ ἀρχιτεχνῖται τοῦ λόχου τῶν τεχνιτῶν τοῦ ὀπλοστασίου θέλουν φέρει στολὴν ὡς οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ ὕλικου, διακριτικὰ σημεῖα ἑαυτοῦ, οἱ μὲν β' τάξεως ἓνα διαβήτην κεντημένον ἀντὶ ἄλλων στολισμῶν περὶ τὸ περιλαίμιον ὡς τῶν τῆς α'. τάξεως οἱ δὲ α' τάξεως τὰ παρὰ τοῦ Β. διατάγματος ἀπὸ 29 Σεπτεμβρίου 1849 κανονισμένα.

Άρθρ. 17. Μανδύας τῶν ἀγωγέων.

Συγκείμενος ἐκ τοῦ σώματος καὶ τοῦ ἐπινωτίου ἐκ δύο, τὸ σῶμα εἶναι ἐσχηματισμένον ἀπὸ δύο ἐμπρόσθια καὶ ἓν ὀπίσθιον· τὰ ἐμπρόσθια ἔχουσιν ἐν πρόσαπτον (ε) ὑποκάτωθεν, τὸ ὅποιον εἶναι μονοκόμματον.

Τὰ ἐμπρόσθια ἔχουσι τοιοῦτον μῆκος, ὥστε πίπτουσιν εἰς ἀπόστασιν 220⁰⁰⁰ ἀπὸ τῆς γῆς, ὅταν ὁ φορὼν ἵσταται ὄρθιος, ψαλιδίζεται δὲ ἐλαφρῶς εἰς τὸ ἄνωθεν μέρος· τὸ δὲ πλάτος αὐτῶν κατὰ τὸ κάτω κράσπεδον μετρούμενον κατ' εὐθείαν γραμμὴν ἐπὶ τῆς χορδῆς Α. Β. τῆς συναπτούσης τὰ δύο ἄκρα Α. καὶ Β. εἶναι 1,240. Εἰς τὸ ἄνω κράσπεδον τοῦ ἀριστεροῦ ἐμπροσθίου ἀνοίγονται 5 κομβοθηλαίαι ἐκ τσόχης, ἀπέχουσαι ἀπ' ἀλλήλων περίπου 130⁰⁰⁰· ἡ πρώτη αὐτῶν κεῖται πλησίον τοῦ ὑπολαιμίου, μία ἕκτῃ κομβοθηλαίᾳ κεῖται εἰς ἴσην ἀπόστασιν μετὰ τῆς πέμπτης καὶ τοῦ κάτω κράσπεδου, εἰς δὲ τὸ δεξιὸν ἐμπρόσθιον τοποθετοῦνται τὰ ἀντιστοιχοῦντα κομβία ἐκ τῆς αὐτῆς τσόχης καὶ ἔχοντα διάμετρον 20⁰⁰⁰ περίπου· ἕκτον κομβίον δὲν τίθεται, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ μία κομβοθηλαία. Αὗται αἱ κομβοθηλαίαι τοῦ κράσπεδου χρησιμεύουν εἰς τὸ ν' ἀνασηκῶναι ἐν περιπτώσει τὰ πτερύγια (ποδιαῖς) τοῦ μανδύου ἐπαρμολόμενα εἰς τὰ κομβία τοῦ ἐπικαλύμματος τῆς τζέπης ὀπίσθεν τοῦ ἀνδρός, ὅταν ᾖ πεζὸς, ὑποκάτωθεν δὲ τῶν κομβοθηλαίων τούτων ἐπιβάλλεται τετραγωνικὸν ἐπιβράγμα.

Τὰ ἐμπρόσθια ἔχουν ἐπιβράγμα ἀπὸ τσόχης εἰς τὴν θέσιν τῶν κομβοθηλαίων, ὡς καὶ εἰς τὴν θέσιν τῶν κομβίων ἐπὶ μῆκος 700⁰⁰⁰ περίπου, καὶ πλάτος 200⁰⁰⁰ ἄνωθεν, καὶ 70⁰⁰⁰ κάτωθεν. Τὸ ὑπόλοιπον τῶν ἐμπροσθίων κράσπεδων εἶναι ἐπιδωλόμενον ἔσωθεν μὲ πατητὴν ῥαφὴν.

Τὰ ἐμπρόσθια ταῦτα ἔχουσιν ἑκαστον ἐν διάσχιμα γ. δ. τζέπης ἐπὶ μιᾷ γραμμῇ ἀγομένης καθέτως εἰς τὸ μέσον τοῦ μήκους τῆς Α. Β. ἥτοι τῆς χορδῆς τοῦ τόξου τοῦ σχηματιζομένου ἀπὸ τὸ κάτω κράσπεδον. Τὸ διάσχιμα τοῦτο ἔχει ἐν ὀρθογώνιον ἐπικάλυμμα ἀπὸ τσόχαν, πλάτος 40⁰⁰⁰, ὕψος

260⁰⁰⁰. ἄρχεται δὲ τὸ ἄνωτέρω διάσχιμα εἰς ἀπόστασιν 560⁰⁰⁰ ἀπὸ τοῦ κάτω κράσπεδου. Τὸ ἀνοίγμα εἶναι ἐστραμμένον ὀπίσθεν, κλείεται δὲ δι' ἐνὸς κομβίου εἰς τὸ μέσον μὲ κομβοθηλαίαν κάτωθεν ἐπὶ τοῦ ἰδίου ἐπικαλύμματος.

Τὸ ὀπίσθιον μετρούμενον κατὰ τὸ μέσον καθέτως, ἔχει τὸ ὕψος παραλάσσειν κατὰ τὸ ἀνάστημα καὶ κατὰ τὸν ἄνωτέρω (§. 3) κανόνα. τὸ δὲ πλάτος ληφθὲν ἐπὶ τῶν ἄνω γωνιῶν Η. Η. τῶν βραχιοιστήρων εἶναι 640⁰⁰⁰ τὸ δὲ πλάτος κάτωθεν εἶναι 1,180 μετρούμενον κατ' εὐθείαν γραμμὴν.

Εἰς τὸ κάτωθεν τοῦ ὀπίσθιου ἐν τῷ μέσῳ ὑπάρχει ἀνοίγμα 260⁰⁰⁰, τὸ δεξιὸν χεῖλος τοῦ ἀνοίγματος ἔχει ἐν ἐπιβράγμα ἀπὸ τσόχην 60⁰⁰⁰ πλάτος, καὶ τέσσαρας κομβοθηλαίας εἰς ἴσην ἀπόστασιν ἀπ' ἀλλήλων· ἐκ τῶν ὁποίων ἡ κατωτάτη ἀπέχει 210⁰⁰⁰ ἀπὸ τοῦ κάτω κράσπεδου, κατὰ μῆκος δὲ τοῦ ἀριστεροῦ χείλους προσράπτεται ταινία μὲ ἐπιβράγμα ἐπίσης ἀπὸ τσόχην καὶ πλατεῖα 40⁰⁰⁰, φέρουσα τὰ ἀντιστοιχοῦντα κομβία ἐπίσης ἀπὸ τσόχην.

Εἰς τὴν ῥίξαν τοῦ ἀνοίγματος ὑποκάτω τοῦ ἐπιβράγματος προσκολλᾶται ἐν ὑπόβραπτον ἐκ πανίου στερεοῦ διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὸ ἀνοίγμα νὰ σχισθῇ.

Ἐπὶ τῶν δύο ὀπίσθιων ῥαφῶν τοῦ σώματος ῥάπτονται δύο κομβία Ν, χρησιμεύοντα νὰ κομβιώνται μία διπλῇ γλῶσσᾳ πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ συσφιγγεται ὁ μανδύας ἐπὶ τοῦ σώματος τοῦ ἀνδρός ὅταν ᾖ ἀνάγκη.

Μανίκια· μῆκος ἀναλόγως τοῦ ἀναστήματος, καὶ τοιοῦτον, ὥστε τὸ ἐπιμανίκιον ἀπὸ διπλωθῇ εἰς ἀπόστασιν 200⁰⁰⁰ ἀπὸ τοῦ κράσπεδου νὰ φθάσῃ μέχρι τοῦ πρώτου ἀρμού τῶν δακτύλων, ὅταν αἱ χεῖρες κρέμονται φυσικῶς.

Τὸ ἐπιμανίκιον σωληνοειδές, τὸ δὲ πλάτος αὐτοῦ διπλωμένον εἰς δύο εἶναι 200⁰⁰⁰ τὸ πλάτος τῶν μανικίων εἰς τὸν ἀγκῶνα εἶναι 230⁰⁰⁰, τὸ δὲ ὑπεράνω ἀναλόγως. Τὰ μανίκια ἐπικολλῶνται εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀφίνονται εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ βραχίονος τόπος ἀρμόδιος διὰ τὴν ἐπωμίδα.

Περίλαιμιον, εὐθὺ καὶ ὀρθὸν ἐκ τῆς αὐτῆς τσόχης τοῦ μανδύου, ὡς καὶ τὸ ἐπένδυμα, ἐσωτερικῶς χονδρὸν πανίν, εἰς τὸ μέσον τοῦ περιλαιμίου ῥαφὴ πατητὴ παράλληλος πρὸς τὸ ἄκρον. Εἰς ἑκαστον τῶν ἐμπροσθίων ἄκρων πρὸς τὸ κάτω ὑπάρχει γλῶσσα περιαιρετὴ ἐκ τῆς αὐτῆς τσόχης ἐπενδυμένη ὁμοίως, προσηλωμένη ὀριζοντίως μὲ τὸ πλατύτερον μέρος πρὸς τὰ ἔξω.

Ἡ δεξιὰ γλῶσσα φέρει ἐν κομβίον, ἡ δὲ ἀριστερὰ ἔχει κομβοθηλαίαν.

Ἐσῶθεν τοῦ περιλαιμίου πρὸς τὰ κάτω τίθεται ἐν θηλυκῶν τῶν στερεὸν ἐκ σύρματος κασιτερωμένον.

Μῆκος τοῦ περιλαιμίου 640⁰⁰⁰

Ύψος 120⁰⁰⁰

(Μῆκος 80⁰⁰⁰

Γλῶσσα πλάτος κατὰ τὴν ἀγκάλην 60⁰⁰⁰

(» » τὴν θάσιν τοῦ στερεοῦ ἄκρου 40⁰⁰⁰

Ἐπινώτιον· ἐκ τῆς αὐτῆς τσόχης, ἡ διαγραφὴ του περικταῖ δύο καμπύλας ὁμοκέντρους, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μὲν ἐσωτερικὴ προσαρμόζεται εἰς τὸ περιλαίμιον, ἡ δὲ ἐξωτερικὴ προσδιορίζει τὸ κάτω ἄκρον αὐτοῦ. Τὰ δύο ἐκ πλαγίου ἄκρα ἐνοῦνται ἐπὶ τῆς αὐτῆς εὐθείας εἰς τὴν διαγραφὴν· ῥάπτεται δὲ μετὰ τῆς αὐτῆς ῥαφῆς τοῦ περιλαιμίου. Τὰ ἐμπροσθινὰ ἄκρα ἔχουσιν ἐπιβράγμα εἰς πλάτος 60⁰⁰⁰, τὸ δεξιὸν φέρει 4 κομβία ἀπὸ τσόχης εἰς ἴσην ἀπόστασιν· τὸ δὲ ἀριστερὸν τῆς ἀνταποκρινόμενης κομβοθηλαίας μικρὰ γλῶσσα περιαιρετὴ ἐκ τῆς αὐτῆς τσόχης καὶ ὁμοίως ἐπενδυμένη, ἔχουσα ὕψος 25⁰⁰⁰ ῥάπτεται ὑποκάτω τοῦ ἐπινωτίου εἰς τὸ τρίτον τοῦ ὕψους τοῦ μετρούμενου κάτωθεν καὶ νεύουσα πρὸς τὰ κάτω. Ἡ γλῶσσα αὕτη ἔχει κομβοθηλαίαν συναπτομένην μὲ κομβίον Μ, προσηλωμένον

ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου εἰς τὴν ἀντιστοιχοῦσαν θέσιν διὰ νὰ ἐμποδίζῃ τὸ περινώτιον νὰ σηκώνεται ἀπὸ τὰ ἄκρα. Τὸ κάτω ἄκρον τοῦ περινωτίου κόπτεται ἀπλῶς χωρὶς περιβράμα οὔτε ἐπὶβράμα. Μῆκος ἐπὶ τῶν ἐμπροσθινῶν α. β. ἄκραν καὶ ὀπισθινῶν

γ. δ. 558⁰⁰⁰
Μῆκος ἐπὶ τῶν πλευρῶν ε. ζ. 600⁰⁰⁰

Τὸ ἐπινώτιον πρέπει νὰ καλύπτῃ τὸν θραχίονα τοῦ ἱππέως ὅταν κρατῇ τὰ ἵνια τοῦ χαλινοῦ.

Τὰ μανίκια τοῦ μανδύου εἰσὶν ἐπενδυμένα· τὰ ἀνοίγματα τῆς τζέπης ἔχουσιν ἐπὶβράμα ἐκ τοῦ αὐτοῦ πανίου (δρα σχ. 34).

ΚΕΦΑΛ. Σ'.

Ἄρθρ. 18. Τῶν μαθητῶν τῆς στρατιωτ. σχολῆς.
Ἀποσκευὴ τῶν μαθητῶν τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς
τῶν Εὐελπίδων.

Ἡ ἀποσκευὴ τῶν μαθητῶν τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς τῶν Εὐελπίδων εἶναι ὁμοία μετὰ τὴν τοῦ πεζικοῦ, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ κράνους μετὰ μελανοῦ λοφίου. Τοῦ δὲ σκιαδίου μετὰ μεταξωτοῦ στέμματος καὶ κλάδου.

Μανδύας ὁ ὑπάρχων.

ΚΕΦΑΛ. Ζ'.

Ἄρθρ. 19. Τῶν ὑγειονομικῶν ἀξιωματικῶν.

Τὰ διακριτικὰ σημεῖα τῶν βαθμῶν τῶν στρατιωτικῶν ἱατρῶν, εἰσὶν ὡς ἀκολούθως.

Ὁ μὲν ἱατρός β'. τάξεως φέρει ἐφ' ἑκατέρῳ μέρει εἰς τὰ ἄκρα τοῦ περιλαϊμίου αὐτοῦ μίαν συνεχῆ σειρὰν χρυσοκεντήτων φύλλον δρυὸς, ἑκαστον ἔχει μῆκος 40⁰⁰⁰, πλάτος 12⁰⁰⁰. ὅλη δὲ ἡ σειρὰ αὐτῶν ἔχει πλάτος 18⁰⁰⁰, καὶ μῆκος κατὰ τὸ ἐν τρίτον τοῦ περιλαϊμίου. (δρα σχ. 37).

Ὁ ἱατρός α'. τάξεως φέρει δύο τοιαύτας συνεχεῖς σειρὰς κεντημάτων, ἑκάστη ἀπέχουσα τῆς ἄλλης καὶ τῶν ἄκρων τοῦ περιλαϊμίου 9⁰⁰⁰.

Ὁ ἐπιατρός φέρει τρεῖς τοιαύτας σειρὰς κεντημάτων προσεγγίζουσας πρὸς ἀλλήλας.

Ὁ ἀρχίατρός ἔχει τὸ περιλαϊμῖόν του κεντημένον κατὰ 44⁰⁰⁰ ὥστε μένει κενὸν κάτωθεν κατὰ 13⁰⁰⁰ (σχ. 38).

Ὁ ἀνώτερος ἀρχίατρός ἔχει ὅλον τὸ περιλαϊμῖόν του χρυσοκεντημένον. (δρα σχῆμα 39).

Ἄρθρ. 20. Τῶν κτηνιατρῶν.

Ὁ ἱματισμὸς, ἡ ἀποσκευὴ καὶ ὁ ὅπλισμός τῶν κτηνιατρῶν, εἶναι ὁ διὰ τοὺς στρατιωτικοὺς ἱατροὺς ὁρισθεὶς, ἀλλὰ τὸ χρῶμα τῶν χαρακτηριστικῶν τοῦ βαθμοῦ, τῶν κομβίων, τῶν ἐπωμίδων, τῶν κοσμημάτων τοῦ πύλου καὶ τοῦ ζωστήρος εἶναι λευκά.

Ἄρθρ. 21. Τῶν φαρμακοποιῶν.

Τὰ ἐν τῷ διατάγματι τῆς 17 Ἰουλίου 1852 ὁρισθέντα.

Ἄρθρ. 22.

Τὸ περιλαϊμῖον τοῦ μανδύου ἀπάντων τῶν ὑγειονομικῶν ἀξιωματικῶν εἶναι ἐκ μελανοῦ χονδροῦ μεταξωτοῦ ὑφάσματος (velour).

ΚΕΦΑΛ. Η'.

Ἄρθρ. 23. Τῶν οἰκονομικῶν ἀξιωματικῶν.

Τὰ ἐν τῷ διατάγματι τῆς 17 Ἰουλίου 1852 ὁρισθέντα, ἀλλὰ τὸ περιλαϊμῖον τοῦ μανδύου ὕσγιον.

ΚΕΦΑΛ. Θ'.

Ἄρθρ. 24. Περί τῶν μουσικῶν καὶ τυμπανιστῶν
τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς.

Ἡ ἐπωμὶς τῶν μουσικῶν καὶ τῶν ἀρχιτυμπανιστῶν εἶναι ὁμοία μετὰ τὴν τῶν πεζῶν χωροφυλάκων, ἀλλ' ἄνευ κροσσῶν καὶ μετὰ τὰς ἐξῆς διαστάσεις· τὸ μῆκος ὅλης τῆς ἐπωμίδος εἰς

145⁰⁰⁰· πλάτος παρὰ τῷ κομβίῳ ἄνωθεν μὲν 40⁰⁰⁰· κάτωθεν δὲ 70⁰⁰⁰· παρὰ δὲ τῇ ὀφρεὶ 75⁰⁰⁰. (δρα σχῆμα 41).

Ἡ παρωμὶς σύγκειται ἀπὸ τεμάχιον λευκοῦ μαλλίνου σειρίτου, ἐνδεδυμένου μετὰ μελανὴν τοῖχον, ἔχει δὲ πλάτος 15⁰⁰⁰, καὶ τὸ μῆκος τοσούτον, ὥστε νὰ διέρχεται ἡ ἐπωμὶς.

Τὰ ἐπὶ τῶν περιλαϊμίων σειρίτια τῶν τυμπανιστῶν εἶναι τὰ αὐτὰ, ὡς τὰ τῶν δεκανέων τοῦ πεζικοῦ, ἀλλ' ἄνευ τινὸς διακριτικοῦ σημείου.

Τὸ ἐπὶ τοῦ περιλαϊμίου κέντημα τῶν ἀρχιμουσικῶν εἶναι κατὰ τὸ σχῆμα 42· τὸ δὲ τῶν μουσικῶν μόνον ὁ ὅφρις ἄνευ τῆς σειρὰς τοῦ κεντήματος.

Τὸ πτερόν τοῦ ἀρχιτυμπανιστοῦ ἔχει μῆκος 20 — 25⁰⁰⁰ (δρα σχῆμα 27).

Γενικαὶ διατάξεις.

ΚΕΦΑΛ. Ι'.

Ἄρθρ. 25.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν φέρει τὴν ζώνην τοῦ στρατηγοῦ, ὅποιοιδήποτε βαθμοὶ ᾗθ' ἔλιν εἰσθί· ὁ δὲ ὑπασπιστὴς αὐτοῦ φέρει τὴν διὰ τὸ πεζικὸν ὁρισθεῖσαν, ἀλλὰ φέρει αὐτὴν ἐκ τοῦ δεξιοῦ ὤμου πρὸς τὴν ἀριστερὰν πλευράν.

Ἄρθρ. 26. Σπάθη ἀξιωματικῶν.

Ἡ μὲν τοῦ πεζικοῦ ἔχει λαβὴν καὶ φυλακὴν ὀρειχάλκινον· αἱ διαστάσεις καὶ τὸ σχῆμα αὐτῆς περιγράφονται διὰ τοῦ σχήματος 13. Ἡ θήκη αὐτῆς εἶναι σιδηρὰ, ἔχουσα τρεῖς ὀρειχάλκινους ἐπενδύσεις, ἐπὶ τῇ πρώτῃ καὶ τῇ δευτέρᾳ ὑπάρχουν δύο κρίκοι πρὸς ἐξάρτησιν αὐτῆς.

Ἡ δὲ τῆς χωροφυλακῆς κατὰ τὸ σχέδιον ὑπ' ἀριθ. 16, φερόμενη, διὰ μὲν τὴν μεγάλην στολὴν, διὰ ζωστήρος ἐξ ἀργυροῦ ὑφάσματος, διαγρυφωμένου κατὰ τὸ μῆκος ἀπὸ δύο κυανῆς μεταξωτὰς ταινίας καὶ ἐπενδυμένου ἔσωθεν μετὰ κόκκινον δερμα, διὰ δὲ τὴν μικρὰν στολὴν φέρεται διὰ ζωστήρος τοῦ πεζικοῦ.

Ἄρθρ. 27. Ζωστήρ ξίφους ἀξιωματικῶν.

Ὁ ζωστήρ συνίσταται ἐκ μελανοῦ στιλπνοῦ δερμάτος, ἔχει πλάτος 35⁰⁰⁰, διαιρεῖται δὲ εἰς τρεῖς τεμάχια, συνοδευομένων διὰ δύο κρίκων μεταλλίνων καὶ ἐνὸς πόρπακος πρὸς ἐλάττωσιν ἢ αὐξήσιν τοῦ μήκους· ὑπάρχει καὶ ἀγκίστριον μεταλλινόν ὑπὸ τὰς λεοντοκεφαλὰς προστιθεται λωρίον ἐκ τοῦ ἰδίου δερμάτος. Ἐκ τῶν δύο κρίκων ἐξέρχονται ἀορτῆρες, ἔχοντες πλάτος 20⁰⁰⁰ συνδέονται δὲ μετὰ τῶν κρίκων τῆς σπάθης διὰ δερματίνων θηλειῶν φερουσῶν πόρπακα. (δρα σχῆμα 14).

Ἄρθρ. 28. Ξιφιστῆρ ἀξιωματικῶν.

Ὁ ξιφιστῆρ συνίσταται ἐκ τῆς σειρίδας καὶ τοῦ θυτάνου, καὶ ἡ μὲν σειρὶς (γαϊτάνιον) εἶναι ἀργυροπλεγμένη μετὰ κυανὴν μετὰξην, ἔχουσα μῆκος διπλὴ 380⁰⁰⁰. ὁ δὲ θυτάνος εἶναι ἀργυροπλεγμένος, ἔχων σχῆμα ὠσείδες, ἔχει δὲ ὕψος 50⁰⁰⁰, τὸ δὲ μῆκος τῆς διαμέτρου αὐτοῦ εἰς 32⁰⁰⁰, τὸ δὲ κομβίον τὸ ἄνωθεν τοῦ θυτάνου ἔχει ὕψος 40⁰⁰⁰. (δρα σχῆμα 15).

Ἄρθρ. 29. Πτεριστήρια

Τοῦ αὐτοῦ σχηματισμοῦ καὶ τῶν ἰδίων διαστάσεων δι' ἅπαντα τὰ ὅπλα καὶ σώματα τοῦ στρατοῦ, τῶν ὁποίων τὸ πρῶτον εἶναι· διὰ τὸν ἀξιωματικόν, τὸ δὲ δεῦτερον διὰ τὸν ὑπαξιωματικόν καὶ στρατιώτην. (δρα σχ. 17 καὶ 18).

Ἄρθρ. 30. Σκιαδίων ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν.

Ὅπως τὸ σημερινόν, συγκείμενον ὡς ἔπεται.

Ἡ διάμετρος τοῦ κύκλου τῆς κορυφῆς εἶναι 220⁰⁰⁰ μὴ συμπεριλαμβανομένου τοῦ διπλώματος.

Τὸ ὑπὸ τὴν κορυφὴν τεμάχιον ἔχει ὕψος 50⁰⁰⁰.

Τὸ κάτω αὐτοῦ τεμάχιον ἔχει ὕψος 45⁰⁰⁰.

Τὸ ἄνω τεμάχιον διαιρεῖται εἰς 4 κομμάτια, τὸ δὲ κάτω εἰς δύο.

Ἐπὶ τῶν κατὰ μῆκος βαφῶν ὑπάρχον ἐπιρρόφα ὕγινα ἢ κερμαζόχρα κατὰ τὴν κανονισμένην στολὴν τοῦ ὅπλου ἢ τοῦ κλάδου.

Τὸ γείσσον ἐκ μελανοῦ στιλπνοῦ δέρματος, δν ἐσωτερικῶς πράσινον, ἔχει δὲ μῆκος 250⁰⁰⁰, πλάτος κατὰ τὸ μέσον, συμπεριλαμβανομένης τῆς βαφῆς, 60⁰⁰⁰.

Τὸ ὑποσιαγώνιον ἐκ δέρματος μελανοῦ ἄνωθεν προσηρημένον μὲ δύο μελανὰ κοκκίλινα κομβία καὶ μετὰ δύο πορπάκων μεταλλίνων ἐκ τοῦ χρώματος τοῦ στέμματος.

Τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ σκιαδίου εἶναι ἐνδεδυμένον μὲ ἐσώπανον σιδηρόχρουν· ὁ κάτω κύκλος ἔχει ἐπιρράμενον δερμα μαῦρον προβάτινον.

Στέμμα τόχινον λευκὸν ἢ κίτρινον κατὰ τὸ ὅπλον ἔχων ὕψος 40⁰⁰⁰· πλάτος 44⁰⁰⁰.

Τὸ χρῶμα τοῦ σκιαδίου εἶναι ὁμοιον μὲ τὸ τοῦ ἱματίου.

Ἄρθρ. 31. Σκιαδίων ἀξιωματικῶν.

Ὅπως περιεγράφη τὸ τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν, ἀλλ' ἄνευ τοῦ κάτω δέρματος, τὸ στέμμα εἶναι χουσοῦν ἢ ἀργυροῦν κατὰ τὸ χρῶμα τοῦ κομβίου, ἔχον τὰς ἐξῆς διαστάσεις, ὕψος 40⁰⁰⁰· πλάτος 60⁰⁰⁰. περιέχεται κάτωθι ἀπὸ κλάδου, τοῦ μὲν ἀριστεροῦ ἐκ δρυὸς, τοῦ δὲ δεξιοῦ ἐκ δάφνης.

Τὸ γείσσον τοῦ σκιαδίου τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ἱππικοῦ καὶ τῆς χωροφυλακῆς φέρει κεντητὸν περιτριγύρισμα ἔχον πλάτος 15⁰⁰⁰. Τὸ ἐσωτερικὸν ἐνδύμα μεταξωτὸν μαῦρον. (ὅρα σχ. 12).

Ἄρθρ. 32. Διακριτικὰ σημεῖα τῶν βαθμῶν τῶν ἀξιωματικῶν τῶν διαφόρων ὅπλων.

Τὰ διακριτικὰ σημεῖα τῶν ἀξιωματικῶν κανονίζονται ὡς ἐξῆς.

Ὁ ἀνθυπολοχαγὸς φέρει ἐν ἀργυροῦφαντον ἢ χρυσοῦφαντον σειρίτιον, καθ' ὃ ὅπλον ἀνήκει οὗτος, ἐφ' ἑκατέρῳ μέχρι τοῦ περιλαιμίου, ἔχον πλάτος 15⁰⁰⁰· καὶ μῆκος κατὰ τὸ ἐν τρίτον τοῦ περιλαιμίου.

Ὁ ὑπολοχαγὸς φέρει δύο σειρίτια τῶν αὐτῶν διαστάσεων, ἀπεχόντων ἀπ' ἀμφοτέρων τῶν ἄκρων τοῦ περιλαιμίου καὶ μετὰ τῶν κατὰ 9⁰⁰⁰.

Ὁ λοχαγὸς φέρει τρία τοικῦτα σειρίτια προσηρμοσμένα μετὰ τῶν.

Ὁ ταγματάρχης φέρει γύρωθεν τοῦ περιλαιμίου ἐν γαλόνιον ἔχον πλάτος 35⁰⁰⁰· καὶ παρ' αὐτῷ ἐμπροσθεν τῶν δύο ἄκρων τοῦ περιλαιμίου ὑπάρχει ἐν σειρίτιον, ἔχον τὰς διαστάσεις τοῦ σειρίτιου τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ.

Ὁ ἀντισυνταγματάρχης καὶ ὁ συνταγματάρχης, ὡς ὁ ταγματάρχης, ἀλλ' ὁ μὲν πρῶτος φέρει δύο σειρίτια, ἔχοντα πλάτος 10⁰⁰⁰· ὁ δὲ δεύτερος τρία ἔχοντα πλάτος 7⁰⁰⁰. τῶν δὲ ἐτέρων κλάδων τοῦ στρατοῦ ὡς ὁρίσθησαν προηγουμένως.

Ἄρθρ. 33. Τῶν ὑπαξιωματικῶν.

Τὰ διακριτικὰ σημεῖα τῶν βαθμῶν τῶν δεκανέων καὶ ὑπαξιωματικῶν εἶνε, τοῦ μὲν δεκανέως ὡς τὰ τῶν ταγματάρχων τῶν λογιῶν ὡς τὰ τῶν ἀντισυνταγματάρχων, τῶν δὲ ἐπιλοχιῶν ὡς τὰ τῶν συνταγματάρχων, ἀλλ' ἐκ μαλλίνων ταινιῶν ἔχουσιν τῶν τοῦ περιλαιμίου πλάτος 25⁰⁰⁰.

Ἄρθρ. 34.

Τὸ χρῶμα ἀπάντων τῶν διακριτικῶν σημείων τῶν βαθμῶν εἶναι ὁμοιον μὲ τὸ τῶν κομβίων τοῦ ἱματίου.

Ἄρθρ. 35. Τῶν ἀνθυπασπιστῶν.

Ἡ στολὴ τῶν ἀνθυπασπιστῶν εἰς ἅπαντα τὰ ὅπλα καὶ τοὺς κλάδους τοῦ στρατοῦ, εἶνε ὁμοία μὲ τὴν τῶν ἀνθυπολοχαγῶν τοῦ ὅπλου ἢ κλάδου εἰς ὃ ἀνήκουσιν ἀλλ' ἄνευ διακριτικῶν σημείων τοῦ βαθμοῦ καὶ ἄνευ ζώνης· ἐν δὲ τῷ πυροβολικῷ ἄνευ πυριτοθήκης, καὶ μετὰ ζωστήρος τῆς σπάθης ὡς τοῦ τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν, ὁ δὲ ζωστήρ αὐτῶν σόγκεται, ἢ μὲν σειρὶς

πλεγμένη ἐκ μετάξης κυανῆς καὶ λευκῆς, ὁ δὲ θύσανος ἀργυρόπλεκτος μετὰ κυανῆς μετάξης.

Ἄρθρ. 36.

Ἄπαντες οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ στρατοῦ, οἱ μὴ ἔχοντες ὡς σημεῖον ὑπηρεσίας τὴν ζώνην, φέρουν τὸν ζωστήρα τοῦ ξίφους ἐπὶ τοῦ ἱματίου τῶν.

Ἐπὶ τῆς καὶ οἱ ἐφιππεῖ ἐνωμοτάρχαι καὶ χωροφύλακες καὶ οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ οἱ σάλπισται τοῦ πυροβολικοῦ θέλουν φέρει τὸν ζωστήρα τῆς σπάθης τῶν ἐπὶ τοῦ ἱματίου τῶν.

Ἄρθρ. 37.

Τὸ περιλαίμιον τῶν μανδύων τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς θέλει εἶσθαι ὕγινον, ἢ δὲ ἐπένδυσις αὐτῶν ἐκ χρώματος τῆς χειμερινῆς ἀναξυρίδος αὐτῶν.

Ὅσοι δὲ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς δὲν κατασκευάσαν εἰτέτι μανδύας κατὰ τὰ ἀπὸ 28 Μαΐου 1851 διατάγματος ὁρισθέντα, δύνανται νὰ κατασκευάσωσιν αὐτοὺς κατὰ τὰ περὶ τούτου ὁρισθέντα ἐν τῷ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1852 διατάγματι καὶ τῷ παρόντι παραρτήματι περὶ τῶν στρατηγῶν.

ΚΕΦΑΛ. ΙΑ'.

Ἄρθρ. 38. Περὶ λινστολῆς.

Λ α ι μ ο δ έ τ η ς .

Κατασκευάζονται λαίμοδετα δύο μεγεθῶν πρὸς χρῆσιν τοῦ στρατοῦ.

Ὁ ἀριθμὸς 1. ἔχει τὰς ἐξῆς διαστάσεις.

Μίκρος 350⁰⁰⁰· τὸ τεμάχιον ἔχει μῆκος 100⁰⁰⁰, τὸ λωρίον 90⁰⁰⁰· εἰς τὸ ἕτερον ἄκρον ὑπάρχει σιδηροῦς πόρπαξ, ἐπὶ τὸν πόρπακα ὑπάρχει ἄρφαρον τὸ ἐπένδυμα διὰ νὰ εἰσέρχεται τὸ ἐπένδυμα διὰ νὰ εἰσέρχεται τὸ τεμάχιον καὶ τὸ λωρίον.

Πλάτος 70⁰⁰⁰· εἰς τὴν συρράφην·

» 75⁰⁰⁰· εἰς τὰ δύο μέσα·

» 70⁰⁰⁰· εἰς τὰ δύο ἄκρα.

ὑπὸ τὴν συρράφην ὑπάρχει τεμάχιον τοῦ αὐτοῦ ὑφάσματος, τοῦ ὁποῦ ἐκαστον πλευρὸν ἔχει 70⁰⁰⁰.

Τὸ ἐξωτερικὸν εἶναι μελανὸν μάλινον ὕφασμα (καρραμάνδολα), τὸ ἐσωτερικὸν ἀπλοῦν πανίον σιδηρόχρουν, εἰς τὰ ἐνδον ὑπάρχουν χοίρινοι τρίχες, τοῦτεστι 60 στῆλαι, ἐκάστη ἐκ 40—50 τριγῶν, καὶ κάτω καὶ ἐπάνω ὑπάρχει λωρίον δέρματος προβάτου λευκοῦ διὰ νὰ μὴ ἐξέρχωνται αἱ τρίχες, προστίθεται δὲ πάγιος λευκὴ ἐπιρρόφη εἰς τὸ ἅν μέρος ἐσωτερικῶς.

Ὁ δὲ ἀριθ. 2. εἶναι ὡς τὸν πρῶτον, ἀλλ' ἔχει τὰς ἐξῆς διαστάσεις.

Μίκρος 330⁰⁰⁰

τὸ τεμάχιον 100⁰⁰⁰

τὸ λωρίον 90⁰⁰⁰

πλάτος εἰς τὴν συρράφην 60⁰⁰⁰

» εἰς τὰ δύο μέσα 65⁰⁰⁰

» εἰς τὰ δύο ἄκρα 60⁰⁰⁰ (ὅρα σχ. 11).

Ἄρθρ. 39. Ὑποκάμισον.

Ἐκ πανίου ἀμερικανικοῦ καλῆς ποιότητος.

1. ἀνάστημα.

Μίκρος 920⁰⁰⁰

Πλάτος 840⁰⁰⁰

Μίκρος μανικίων 600⁰⁰⁰

Πλάτος ὑπὸ τὴν μασχάλην 220⁰⁰⁰

» περὶ τῶν ἀγκῶνων 220⁰⁰⁰

» » τὸν σφίγγον 130⁰⁰⁰

2. ἀνάστημα.

Μίκρος 880⁰⁰⁰

Πλάτος 800⁰⁰⁰

Μίκρος μανικίων 550⁰⁰⁰

Πλάτος ὑπὸ τὴν μασχάλην 220⁰⁰⁰

» περὶ τῶν ἀγκῶνων 220⁰⁰⁰

» » τὸν σφιγμὸν 130⁰⁰⁰

Ἰπὸ τὴν μασχάλην ὑπάρχει τρίγωνον τεμάχιον ἔχον πλάτος 80⁰⁰⁰ καὶ μῆκος 210⁰⁰⁰.

Ἐπὶ τοῦ ὤμου ὑπάρχει τεμάχιον ἔχον πλάτος 70⁰⁰⁰ τὸ μακρὸς αὐτοῦ προσδιορίζεται διὰ τῆς ἀποστάσεως τοῦ μανικίου ἀπὸ τὸ περιλαίμιον.

Πρὸς τὸν σφιγμὸν προστίθεται εἰς τὸ μανίκιον διπλοῦν τεμάχιον παντίον ἔχοντος πλάτος 30⁰⁰⁰.

Τὸ περιτραχηλίον εἶναι διπλοῦν ἔχον ὕψος 60⁰⁰⁰ καὶ ἔχον ἐπανωβελονίαν κατὰ μῆκος, τὸ μῆκος εἶναι 440⁰⁰⁰ διὰ τὸ 1. ἀνάστημα καὶ 420⁰⁰⁰ διὰ τὸ 2.

Κομβία μανικίων καὶ περιτραχηλίων κοκκάλινα, (ὄρα σχῆμα 19).

Ἄρθρ. 40. Ἐσόδρακον.

Συγκείμενον ἐκ τεσσάρων τεμαχίων.

1. Ἀνάστημα.

Μάκρος 1 μ. καὶ 80⁰⁰⁰.

Πλάτος ἐκάστου τεμαχίου κατὰ τὸ σχίσιμον τοῦ σκέλους. 450⁰⁰⁰

Πλάτος τοῦ τεμαχίου περὶ τὸ γόνυ. 280⁰⁰⁰

» περὶ τὸν ἀστράγαλον. 170⁰⁰⁰

Ζώνη διπλὴ περὶ τὴν μέσπην διχοτομημένη ὀπισθεν καὶ κλειομένη διὰ δύο κοκκαλίων κομβίων.

Σχίσιμον ἔμπροσθεν. 210⁰⁰⁰

2. Ἀνάστημα.

Μάκρος 1 μ.

Πλάτος ἐκάστου τεμαχίου περὶ τὸ σχίσιμον τῶν σκέλων (τέταρτον τοῦ ὅλου) 390⁰⁰⁰

Πλάτος τοῦ τεμαχίου περὶ τὸ γόνυ 260⁰⁰⁰

» περὶ τὸν ἀστράγαλον 160⁰⁰⁰

Ζώνη περὶ τὴν μέσπην ὡς ἄνωθι.

Σχίσιμον ἔμπροσθεν 200⁰⁰⁰

3. Ἀνάστημα.

Μάκρος 900⁰⁰⁰.

Πλάτος ἐκάστου τεμαχίου κατὰ τὸ σχίσιμον τοῦ σκέλους. 350⁰⁰⁰

Πλάτος τοῦ τεμαχίου περὶ τὸ γόνυ 240⁰⁰⁰

» περὶ τὸν ἀστράγαλον 150⁰⁰⁰

Ζώνη περὶ τὴν μέσπην ὡς ἄνωθι.

Σχίσιμον ἔμπροσθεν 190⁰⁰⁰

Περὶ τὸ ἔμπροσθεν σχίσιμον προστίθεται μικρὸν τεμάχιον πανίου πρὸς ἐνδυνάμωσιν.

Κατὰ τὸ ὀπισθεν σχίσιμον τῆς ζώνης, ὅπου ὑπάρχει τεμάχιον πρὸς ὑποστήριξιν, ὑπάρχουν καὶ δύο τρύπαι διὰ κορδέλας, τὸ πλάτος τῆς ζώνης ὀπισθεν εἶναι 35⁰⁰⁰ ἔμπροσθεν δὲ 65⁰⁰⁰.

Εἰς τὸ περὶ τὸν ἀστράγαλον μέρος προστίθεται ταινία διὰ τὸ δέσιμον, περιτρέχουσα τὸν γύρον τοῦ ἐσωδράκου καὶ ἐξέχουσα ἐξ ἐκάστου μέρους 250⁰⁰⁰, (ὄρα σχ. 20).

ΚΕΦΑΛ. ΙΒ'.

Ἄρθρ. 41.

Τροποποιήσις τοῦ περὶ στολῆς παραρτήματος τῆς 18 Αὐγούστου 1852.

Ἄρθρ. 5. Περὶ τῶν κρανῶν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πυροβολικοῦ.

Τὸ ὑπὸ τὸν δίσκον τοῦ κράνους κομβίον ἀφαιρεῖται, ὡς κατὰ γινέμεν τῶν κορδονίων.

Πεζικὸν τῆς γραμμῆς.

Περὶ ἵπποσκευῆς.

ἵπποσκευή, ὡς ἡ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πυροβολικοῦ, ἀντὶ τοῦ ἱππικοῦ.

Ἄρθρ. 42-

Τροποποιήσις τοῦ ἀπὸ 28 Μαΐου 1851 παραρτήματος περὶ στολῆς.

Ἄρθρ. 1. ἐδ. 9, §. β'.

Τὰ ἄκρα τῆς ποδιᾶς ἀπέχουσι τοῦ ἐδάφους κατὰ 9|20, ἀντὶ 9|16.

§. 5.

Μανδύας κατὰ τὸ σχῆμα ἀριθμὸς 21, ὡς ὁ μέχρι τοῦδε ἐν χρήσει, ἀπέχοντος τοῦ κάτω ἄκρου αὐτοῦ τοῦ ἐδάφους κατὰ 4|20, ἀντὶ 3|16.

Ἄρθρ. 4. Ἀποσκευή.

Περὶ ζώνης.

Μῆκος τῆς ζώνης 1,20 μέχρι 1,40, ἀντὶ 1, 5. τ. τὸ κομβίον τῆς ζώνης λευκόν, ἀντὶ κυανόν, πλάτος αὐτοῦ 45⁰⁰⁰, ἀντὶ 35⁰⁰⁰, καὶ ὕψος 55⁰⁰⁰. τὸ Βασιλικὸν Στέμμα χρυσοκινημένον.

Ἀθήνησι, τὴν 17 Σεπτεμβρίου 1852.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

ΑΜΑΛΙΑ

Σ. ΜΙΛΙΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 49.

ΑΘΗΝΑΙ, 14 Ὀκτωβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἀπὸ 7 Μαρτίου 1851 ὑπὸ στοιχ. ΡΟΗ' περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν νόμου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἀπὸ 7 Μαρτίου 1851 ὑπὸ στοιχ. ΡΟΗ' περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ τῆς ζήρας νόμου, προτάσει τοῦ ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ΚΕΦΑΛ. Α'.

Περὶ στερήσεως τοῦ βαθμοῦ.

Ἄρθρον 1.

Ἀξιωματικὸς μὴ ὑπαγόμενος εἰς τὰς ἐν τοῖς ἐπομένοις ἄρθροις 3, 4 καὶ 5 τοῦ παρόντος διατάγματος διαλαμβανομένης κατηγορίας στερεῖται τοῦ βαθμοῦ του κατ' ἰδίαν αὐτοῦ ἐγγράφον παραιτήσιν, ἀφοῦ αὕτη ἐγκριθῇ παρ' ἡμῶν.

Ὁ παραιτούμενος, μέχρι τοῦ δὲν ἐγκριθῇ παρ' ἡμῶν ἡ περὶ παραιτήσεως αἰτήσις αὐτοῦ, καὶ δὲν λάβῃ αὐτὴν, θέλει ὑπόκεισθαι εἰς ἀπάσας τὰς στρατιωτικὰς ὑποχρεώσεις.

Ἄρθρον 2.

Ἡ περὶ παραιτήσεως αἰτήσις, συνταττομένη κατὰ τοὺς περὶ συντάξεως τῶν ἀναφορῶν προδιατεταγμένους τύπους, θέλει ὑποβάλλεσθαι ἱεραρχικῶς εἰς τὸν ἡμέτερον ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, καὶ δι' αὐτοῦ εἰς ἡμᾶς, συνοδευόντος ταύτην μὲ ἀιτιολογικὴν αὐτοῦ ἐκθεσιν.

Άρθρον 3.

Πρόκειμένου νά στερηθῇ τὸν βαθμὸν αὐτοῦ ἀξιωματικὸς διὰ παράβασιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 10 τοῦ περὶ ἐλληνικῆς ἰθαγενείας ἡμετέρου διατάγματος τῆς 15 Μαΐου 1835 ὁρισθεῖσιν διατάξεων, ὁ ἡμέτερος ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν θέλει καταμηνύσει αὐτὸν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 1 ἐδ. 6'. τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν νόμου τῆς 7 Μαρτίου 1851 εἰς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα, καὶ ἀφοῦ ἐκδοθῇ καταδικαστικὴ κατ' αὐτοῦ τελεσίδικος ἀπόφασις, ὑποβάλλει εἰς ἡμᾶς αἰτιολογικὴν ἐκθεσιν περὶ ἐκπτώσεως τοῦ βαθμοῦ, καὶ διαγραφῆς αὐτοῦ ἐκ τῶν ἐλέγχων τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ.

Αἰτήσις περὶ παραιτήσεως ἀξιωματικοῦ δὲν θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς τὴν ἡμετέραν ἐγκρίσιν,

1. Πολέμου ἐπαπειλουμένου·

2. Μὴ συμπληρώσαντος τοῦ αἰτήσαντος τὸν παρὰ τοῦ νόμου τῆς ἀπογραφῆς προσδιορισθέντα χρόνον θητείας.

Ἐγκριθείσης τῆς παραιτήσεως, θέλει ἐγγιγρῖσθαι εἰς τὸν παραιτηθέντα ἀφesis ὑπογεγραμμένη παρ' ἡμῶν καὶ ἐσφραγισμένη μὲ τὴν μεγάλην σφραγίδα τοῦ Κράτους.

Άρθρον 4.

Καταδικασθέντος ἀξιωματικοῦ τινός, εἴτε ἐπὶ κακουργήματι, ἢ δι' ἐν τῶν παρὰ τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ νόμου, συνδυαζομένου μὲ τὸ ἀπὸ 20 Μαΐου 1836 βαπ. διάταγμα, προβλεπομένων πλημμελημάτων ὑπὸ ποινικοῦ τινος τακτικοῦ ἢ στρατιωτικοῦ δικαστηρίου, εἴτε διὰ παράβασιν τῆς ἐν τῷ ἄρθρ. 1 § 2 ἐδ. α. καὶ 6'. τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν νόμου ὁριζομένης ποινικῆς διατάξεως, εἴτε διὰ παράβασιν τῆς ἀπὸ 7 Ἰανουαρίου 1834, περὶ ἀδείας νυμφεύσεως Βασιλικῆς διατάξεως, ὁ ἡμέτερος ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν θέλει ὑποβάλλει εἰς τὴν ἡμετέραν ἐγκρίσιν ἡτιολογημένην περὶ ἐκπτώσεως τοῦ βαθμοῦ τοῦ πρότασιν, ἀφ' ἧς ἀπόφασις καταστή τελεσίδικος.

Άρθρον 5.

Πᾶς ἀξιωματικὸς, ὅστις, προσκαλούμενος, ἀποποιηθῇ νὰ δώσῃ τὸν νενομοθετημένον στρατιωτικὸν ὄρκον, λογίζεται ὡς παραιτούμενος, καὶ διαγράφεται προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἐκ τῶν ἐλέγχων τοῦ στρατοῦ καθ' ἡμετέραν ἀπόφασιν.

ΚΕΦΑΛ. Β'.

Περὶ διαθεσιμότητος.

Άρθρον 6.

Οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν νόμου, διαλαμβανόμενοι στρατηγοὶ καὶ συνταγματάρχαι τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ στρατοῦ τῆς γραμμῆς καὶ τῆς ὀροφυλακῆς, ὡς καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τῶν ἐπιτελῶν, τίθενται εἰς διαθεσιμότητα προτάσει τοῦ ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, καὶ καθ' ἡμετέραν ἀπόφασιν, ὅταν πρὸς ὥραν μείνωσιν ἀνευ ὑπηρεσίας.

Εἰς πᾶσαν δ' ἄλλην προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ βρεθέντος νόμου περίστασιν ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν λοιπῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Περὶ μεταθέσεως εἰς ἀργίαν ἐν γένει.

Άρθρ. 7.

Οὐδεὶς ἀξιωματικὸς τίθεται εἰς ἀργίαν εἰμὴ καθ' ἡμετέραν ἀπόφασιν, καὶ ἔνεκα τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν νόμου διαλαμβανόμενων περιστάσεων.

Άρθρον 8.

Ἡ ἔνεκα διαλύσεως σώματος ἢ καταργήσεως θέσεως μεταθέσις εἰς ἀργίαν τοῦ ἀξιωματικοῦ θέλει διατάττεσθαι διὰ τοῦ

περὶ διαλύσεως σώματος ἢ περὶ καταργήσεως θέσεως διατάγματος, ἢ διὰ τοῦ αἰχμαλωτισθέντος, τοῦ πάσχοντος χρόνιον νόσημα καὶ τοῦ δι' ἀπολύσεως ἢ προσκαίρου παύσεως, δι' εἰδικῆς ἡμῶν ἀποφάσεως ἐκδιδομένης προτάσει τοῦ ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ὅστις θέλει συνοδεύσει αὐτὴν μὲ ἡτιολογημένην αὐτοῦ ἐκθεσιν.

ΚΕΦΑΛ. Δ'.

Περὶ μεταθέσεως εἰς ἀργίαν ἔνεκα χρόνιου νοσήματος.

Άρθρον 9.

Ἡ ἔνεκα χρόνιου νοσήματος μεταθέσις εἰς ἀργίαν θέλει προτείνεσθαι κατ' ἐκείνου μόνον τοῦ ἀξιωματικοῦ, ὅστις ἤθελεν ἀναγνωρισθῇ.

α) Ὅτι ἐπὶ ὁλόκληρον ἐξαμηνίαν ἀσθενῶν συνεχῶς ἢ ἐπανειλημμένως ἐκωλύετο τῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων τοῦ βαθμοῦ αὐτοῦ.

β) Ὅτι, παρελθούσης καὶ τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐξακολουθεῖ κωλυόμενος· καὶ

γ) Ὅτι οὐδὲ, μεταχειρισθέντος ἐξαμηνίου ἀδείας ἀπουσίας πρὸς θεραπείαν του, ἐστάθῃ δυνατόν ν' ἀναλάβῃ τὴν ὑγίαν του.

Άρθρον 10.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, καὶ ἀφ' οὗ ἐκπληρωθῶσιν οἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανόμενοι ὅροι, ἡ στρατιωτικὴ ἀρχὴ τοῦ νοσοῦντος θέλει ὑποβάλλει ἱεραρχικῶς αἴτησιν περὶ μεταθέσεως αὐτοῦ εἰς ἀργίαν εἰς τὸν ἡμέτερον ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, συνάπτουσα ἱατρικὴν ἐνδειξιν τοῦ ἐπιληφθέντος τὴν θεραπείαν ἱατροῦ, εἴτε πολιτικοῦ, εἴτε στρατιωτικοῦ, δηλοῦντος δι' αὐτῆς τὸ εἶδος τοῦ νοσήματος, τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν τοῦτο ἀνεφάνη, τὰ θεραπευτικὰ μέσα ἅτινα μετεχειρίσθη, καὶ τελευταίον ὅτι τὸ νόσημα αὐτοῦ παρίσταται μὲν ὡς ἱατὸν, θέλει δὲ ἐπεκτασθῇ ἢ κασις αὐτοῦ, καὶ ὅτι ἡ ἐξάμηνος ἀδεια ἀπουσίας, ἣν ἔλαβε χάριν ἀναρρώσεως, δὲν συνετέλεσε πρὸς ἀνάρρωσίν του.

Άρθρον 11.

Λαβὼν ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανόμενα ἐγγράφα, θέλει πέμπει αὐτὰ εἰς μίαν τῶν ὑγειονομικῶν ἐπιτροπῶν τοῦ στρατοῦ, καὶ, ἂν ᾖναι δυνατόν, αὐτὸν τὸν πάσχοντα, ἥτις ἀφοῦ ἐπιστημονικῶς ἐξελέγξῃ αὐτὰ καὶ ἐξετάσῃ ἐκείνον, θέλει ἐπιστρέφει πρὸς τὸν ἴδιον συνοδεύουσα ταῦτα μὲ ἡτιολογημένην αὐτῆς ἐκθεσιν συντατομένην κατὰ τὸν ὑπὸ στοιχείον α. τύπον.

Άρθρον 12.

Ἐπιστραφέντων τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανόμενων ἐγγράφων παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς εἰς τὸν ἡμέτερον ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, οὗτος, ἰδὼν ἐκ τούτων καὶ ἐκ τῆς ἐκθέσεως τῆς ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς ὅτι ὁ πάσχων κατέστη κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου προσκαίρως ἀνίκανος τοῦ ἐκτελεῖν ὑπηρεσίαν εἰς τὸν στρατὸν, θέλει ὑποβάλλει εἰς τὴν ἐγκρίσιν ἡμῶν πρότασιν ἡτιολογημένην περὶ τῆς μεταθέσεως αὐτοῦ εἰς ἀργίαν.

ΚΕΦΑΛ. Ε'.

Περὶ μεταθέσεως εἰς ἀργίαν δι' ἀπολύσεως ἢ προσκαίρου παύσεως.

Άρθρον 13.

Ὁ ἀξιωματικὸς τίθεται εἰς ἀργίαν δι' ἀπολύσεως ἢ προσκαίρου παύσεως ἔνεκα τῶν ἐξῆς αἰτιῶν·

α) Δι' ἀσυμβίβαστον πρὸς τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἀξιωματικοῦ διαγωγῆν.

β) Ἐκτὸς τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 452, 454 τοῦ ποινικοῦ νόμου περιπτώσεων, διὰ παράβασιν τῆς περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἀπαιτούμενης ἐμεθυίας.

γ) Δι' επιδεκτικὴν ἐπανορθώσεως ὀλιγοῦραν, ἢ ἀμέλειαν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας του.

δ) Διὰ φυλάκισιν, καταγινωσθεῖσιν διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ὑπὲρ τοὺς ἑξ μῆνας.

Ἄρθρον 14.

ὑποπεσόντος ἀξιωματικοῦ τινὸς εἰς ἓν τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανόμενων στρατιωτικῶν παραπτωμάτων, ἢ ἀνωτέρα στρατιωτικὴ ἀρχὴ αὐτοῦ ὀφείλει, ἐπὶ ἀτομικῇ τῆς εὐθύνης, ν' ἀναγέρηται κατὰ τούτου ἱεραρχικῶς καὶ ἐμπεριστατωμένως, διευθύνουσα συνάμα τὸ πύλλον ποινῶν αὐτοῦ εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, ὅστις, ἀφ' οὗ σταθμίσῃ τὰ κατὰ τοῦ διαληφθέντος ἀξιωματικοῦ ἀναφερόμενα παρ' αὐτῆς καὶ θεωρήσῃ αὐτὰ βάσιμα, θέλει ὑποβάλλει εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐγκρίσιν ἡτιολογημένην πρότασιν περὶ τῆς εἰς ἀργίαν μεταθέσεως αὐτοῦ.

Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣ ἐν τῷ προηγουμένῳ παραγράφῳ διαλαμβανομένη στρατιωτικὴ ἀρχὴ παραβλέψῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ διατάξεων, ὁ Ἡμέτερος ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, ἐκτιζόμενος εἴτε ἐπὶ ἐκθέσεων στρατιωτικοῦ ἐπιθεωρητοῦ, εἴτε ἐπὶ τοῦ φύλλου ἡθῶν καὶ ἰκανότητος, εἴτε ἐπὶ ἐκθέσεων ἢ πληροφοριῶν ἄλλων ἀρμοδίων ἀρχῶν περὶ τῆς διαγωγῆς τοῦ ἀτόμου, θέλει ζητεῖ παρὰ τῆς εἰρημένης ἀρχῆς λόγον περὶ τῆς ὀλιγοῦρας αὐτῆς καὶ ἐκθεσιν περὶ τῆς διαγωγῆς τοῦ ἀτόμου, καὶ ἐπομένως ὑποβάλλει εἰς ἡμᾶς ἡτιολογημένην πρότασιν περὶ μεταθέσεως αὐτοῦ εἰς ἀργίαν καὶ περὶ ἀναλόγου τιμωρίας τῆς ὀλιγοῦρας αὐτῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρον 15.

Ἡ θέσις τοῦ εἰς ἀργίαν μετατεθέντος ἕνεκα τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ 13 διαλαμβανόμενων παραπτωμάτων καὶ ἐλλείψεων δὲν θέλει πληροῦσθαι εἰμὴ μετὰ τὸ τέλος τοῦ πρώτου ἔτους, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου, ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι ἐπανορθώθη, θέλει ἀνακαλεῖσθαι εἴτε τῇ αἰτήσῃ αὐτοῦ, εἴτε αὐτεπαγγέλως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

Μὴ ἐπανορθωθέντος ὅμως ἐντὸς τοῦ ἔτους, ἢ θέσις αὐτοῦ πληροῦται δι' ἄλλου, καὶ ἀνακαλεῖται τότε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ὅταν κενωθῇ θέσις καὶ ἀποδειχθῇ ὅτι ἐπανορθώθη ἐν τῷ διαστήματι τῶν δύο ἀκολουθῶν ἐτῶν ἄλλως θελεῖ μετατιθεῖσθαι συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν νόμου, φυλαττομένων τῶν ἐν τοῖς ἐπομένους ἄρθροις διατυπώσεων, εἰς τοὺς ἀποτάκτους προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ καθ' Ἡμετέραν ἐγκρίσιν.

ΚΕΦΑΛ. Σ'.

Περὶ μεταθέσεως ἀξιωματικῶν εἰς ἀπόταξιν ἕνεκα ἀνιάτου νοσήματος ἢ πειθαρχικῶν λόγων.

Ἄρθρον 16.

Εἰς ἀπόταξιν ἕνεκα ἀνιάτου νοσήματος τίθεται ὁ ἀξιωματικὸς, κατὰ τὰ ὁρισθέντα παρὰ τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ περὶ ἐκτελέσεως τοῦ περὶ συντάξεων νόμου διατάγματος, μετὰ γνωμοδότησιν ἀνακριτικοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρον 17.

Εἰς ἀπόταξιν ἕνεκα τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 12 καὶ 19 τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν νόμου διαλαμβανόμενων περιπτώσεων, τίθεται ὁ ἀξιωματικὸς προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ δι' εἰδικοῦ διατάγματος, ἀφού προηγουμένως παραπεμφθῇ οὗτος ἐνώπιον ἀνακριτικοῦ συμβουλίου (τοῦ ὁποίου ἢ σύνθεσις καὶ τὰ περὶ τὴν διαδικασίαν καθήκοντα ὁρίζονται εἰς τὰ ἐπόμενα κεφάλαια τοῦ παρόντος διατάγματος), καὶ κηρυχθῇ διὰ γνωμοδότησεως αὐτοῦ ὑπάτιος.

ΚΕΦΑΛ. Ζ'.

Περὶ συνθέσεως ἀνακριτικοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρον 18.

Τὸ εἰς τὸ προηγουμένον ἄρθρον διαλαμβανόμενον ἀνακριτικὸν συμβούλιον, συγκείμενον ἐκ πέντε μελῶν, θέλει διορίζεσθαι κατὰ τὸν προσαπτόμενον εἰς τὸ παρὸν διάταγμα πίνακα παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν. Πρόεδρος αὐτοῦ θέλει εἶσθαι αὐτοδικαίως ὁ ἀνώτερος κατὰ τὸν βαθμὸν, ἢ ἐν ἰσοβαθείᾳ ὁ ἀρχαιότερος ὡς δὲ εἰρηγητῆς αὐτοῦ θέλει διορίζεσθαι ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἐκ τῶν ἰδίων αὐτοῦ μελῶν ὁ τῆς ἐκλογῆς του.

Ἄρθρον 19.

Κωλυμένου τινὸς τῶν ἐν τῷ προσαρτωμένῳ εἰς τὸ παρὸν διάταγμα ὑπὸ στοιχείον Β' πίνακι διαλαμβανόμενων βαθμολόγων, καὶ μὴ ὑπάρχοντος ὁμοιοβάθμου αὐτῷ πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς θέσεώς του, ὁ Ἡμέτερος ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν θέλει διορίζει ἀντ' αὐτοῦ τὸν ἀρχαιότερον τοῦ ἀμέσως ἐπομένου βαθμολόγου.

Ἄρθρον 20.

Οἱ ἀποτελέσαντες μέρος τοῦ συμβουλίου ὁμοιοβάθμου τοῦ ὑπὸ ἀνάκρισιν ἀξιωματικοῦ πρέπει νὰ ᾔναι ἀρχαιότεροι αὐτοῦ.

Ἄρθρον 21.

Δὲν δύνανται νὰ διορισθῶσι μέλη τοῦ ἀνακριτικοῦ συμβουλίου.

α) Συγγενεῖς τοῦ ὑπὸ ἀνάκρισιν εἰς ἀνιόντα ἢ κατιόντα βαθμὸν, ἢ μέχρι τοῦ 4 ἐκ πλαγίου βαθμοῦ, συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ, ἢ κηδεστὴς μέχρι τοῦ δευτέρου βαθμοῦ.

β) Ὅστις ἤθελεν ὁμολογουμένως ἔχει ἰδιαιτέραν φιλίαν ἢ οἰκειότητα ἢ ἔχθραν μετ' αὐτοῦ.

γ) Ὁ καταγγεῖλας αὐτὸν, ὡς καὶ ὁ διαβιβάσας τὴν ἐγκλήσιν εἰς τὸν Ἡμέτερον ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν.

δ) Ὅστις παρουσιάζεται μάρτυς.

Ἄρθρον 22.

Ἡ ἐξαίρεσις τῶν εἰς τὸ προηγουμένον ἄρθρον διαλαμβανόμενων ἀνδρῶν θέλει προτείνεσθαι, πρὶν ἢ ἀρχίσῃ ἡ ἀνάκρισις τῆς ὑποθέσεως. Προταθείσης ὅμως ταύτης, ὁ πρόεδρος θέλει ἀναφέρεσθαι εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν ὅπως ἀναπληρώσῃ δι' ἄλλου ὁμοιοβάθμου τὸν ἐξαιρούμενον, ἵνα συζητηθῇ ἡ περὶ ἐξαίρεσεως ἐστasis.

Ἐπομένως ἐὰν ἀπορρίψῃ αὕτη, θέλει προσκαλεῖ τὸν ἐξαιρούμενον ν' ἀναλάβῃ τὴν ἐδραν του, εἰδὲ μὴ, θέλει μένει ἀντ' αὐτοῦ ὁ ἀναπληρῶσας τὴν θέσιν του.

ΚΕΦΑΛ. Η'.

Περὶ τύπων τῆς ἀνακρίσεως.

Ἄρθρον 23.

Οὐδεὶς ἀξιωματικὸς παραπέμπεται ἐνώπιον ἀνακριτικοῦ συμβουλίου, ἀνεὶ εἰδικῆς διαταγῆς τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἄρθρον 24.

Διὰ νὰ παραπεμφθῇ ἀξιωματικὸς, εἴτε ἐν ἐνεργείᾳ ὢν, εἴτε ἐν διαθεσιμότητι ἢ ἐν ἀργίᾳ, ἐνώπιον ἀνακριτικοῦ συμβουλίου, διὰ τινὰ τῶν παρὰ τῶν ἄρθρων 12 καὶ 19 τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν νόμου ὁρισμένων αἰτιῶν, ἀπαιτεῖται νὰ ὑποβῇ εἰδικὴ ἀναφορὰ μετὰ τῆς ἐγκλήσεως, ἐὰν ἐγένετο τοιαύτη ἱεραρχικῶς εἰς τὸν Ἡμέτερον ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἡ ἐγκλήσις δύναται νὰ γεινῇ ἀπὸ ἕκαστον θεωροῦντα ἑαυτὸν ἡδικημένον, ἢ αὐτεπαγγέλτως παρὰ τινος τῶν ἀνωτέρων τοῦ ἀξιωματικοῦ, ὃν αὐτὴ ἀποβλέπει.

Ὁ λαβὼν αὐτὴν οἰοῦν ὅποτε βαθμοῦ ἢ χρεωστῇ νὰ διακομίσῃ.

ἐὰν κατὰ τὴν ἐπίδοσιν ἐνεργῇται ἐπιθεώρησις τοῦ σώματος, διὰ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ, εἰ δὲ μὴ, ἱεραρχικῶς, εἰς τὸν Ἡμέτερον ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἡ εἰδικὴ ἀναφορὰ θέλει γίνεσθαι.

Διὰ τοὺς ἀποτελοῦντας μέρος σώματος τινος ἢ καταστήματος παρὰ τῶν σωματάρχων ἢ τοῦ ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ, οὗτοι ἤθελον ἐπιφορτίσει.

Διὰ τοὺς μὴ ἀποτελοῦντας μέρος σώματος ἢ καταστήματος, τοὺς ἐν διαθεσιμότητι ἢ ἐν ἐν ὁρίᾳ διατελοῦντας, μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ συνταγματάρχου, ἐὰν ᾖ ἀνώτερος κατὰ τὸν βαθμὸν, ἢ ἐν ἰσοδυναμίᾳ ἀρχαιότερος.

Διὰ τοὺς σωματάρχας, τοὺς φρουράρχους, τοὺς διοικητὰς καταστημάτων, τοὺς ἐπιμελητὰς, τοὺς συνταγματάρχας καὶ στρατηγούς, παρὰ τοῦ στρατηγοῦ, τὸν ὅποιον ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἤθελε διορίσει καὶ ὁ ὅποιος, ἐὰν δὲν ἤθελον εἶσθαι ἀνώτερος κατὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ἐγκαλουμένου, πρέπει νὰ ᾖ ἐν ἰσοδυναμίᾳ ἀρχαιότερος.

Οἱ ἀξιωματικοὶ, δι' ὧν θέλουν διακριθῆσθαι ἢ ἐγκληθῆναι καὶ ἡ εἰδικὴ ἀναφορὰ εἰς τὸν Ἡμέτερον ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, δὲν θέλουν ἐπιφέρει οὐδεμίαν ἐπ' αὐτῆς γνώμην, ἀλλὰ μόνον ἐπιθεωρεῖ αὐτήν.

Ὁ Ἡμέτερος ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, δύναται, θεωρῶν ἀναγκαῖον, καὶ μὴ ἐκπληρωθεῖσιν τῶν ἀνωτέρω διαλαμβανόμενων διατυπώσεων, νὰ παραπέμψῃ αὐτεπαγγέλτως ἀξιωματικὸν ἐν ἐνεργείᾳ ἢ μὴ, ἐνώπιον ἀνακριτικοῦ συμβουλίου διὰ τινος τῶν ἐν τοῖς ἀρθροῖς 12 καὶ 19 τοῦ νόμου τῆς 7 Μαρτίου 1851 προβλεπομένων αἰτιῶν.

Ἄρθρον 25.

Ὅποτεν κατὰ τὸ ἀρθρον 13 § 2 τοῦ ῥηθέντος νόμου μείνῃ ἀξιωματικὸς τρία ἔτη εἰς ἀργίαν, ὁ Ἡμέτερος ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ὀφείλει νὰ παραπέμψῃ αὐτὸν ἐνώπιον ἀνακριτικοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρον 26.

Παραπέμπων ὁ Ἡμέτερος ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἀξιωματικὸν ἐνώπιον ἀνακριτικοῦ συμβουλίου, ὀφείλει συγχρόνως μὲ τὴν περὶ σχηματισμοῦ διαταγὴν νὰ διευθύνῃ εἰς τὸν πρόεδρον αὐτοῦ, ἅπαντα τὰ πρὸς φωτισμὸν τοῦ συμβουλίου συντελοῦντα ἔγγραφα.

Ἡ περὶ σχηματισμοῦ τοῦ συμβουλίου διαταγὴ θέλει κοινοποιεῖσθαι εἰς τὰ μέλη καὶ τὸν ἐγκαλούμενον διὰ τῆς ἀνωτέρας στρατιωτικῆς ἀρχῆς τοῦ τόπου ἐνθα θέλει συγκροτηθῇ τὸ συμβούλιον.

Τὰ πρὸς φωτισμὸν τοῦ συμβουλίου διαβιβασθησόμενα εἰς τὸν πρόεδρον ἔγγραφα, προκειμένου περὶ ἀξιωματικοῦ ἐν ἀργίᾳ διατελέσαντος ἐπὶ τρία ἔτη συμπληρωμένα, πρέπει νὰ διαλαμβάνωσι τὰς αἰτίας τῆς εἰς ἀργίαν μεταθέσεώς του, ὡς καὶ τὰς περὶ τῆς διαγωγῆς αὐτοῦ δοθείσας πληροφορίας παρὰ τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀρχῶν.

Προκειμένου δὲ περὶ καταδικασθέντος διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως εἰς ἕξ μηνῶν φυλάξιν, μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐγγράφων, θέλει συμπεριλαμβάνεσθαι καὶ ἀπόσπασμα τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 27.

Λαβὼν ὁ πρόεδρος τὴν περὶ σχηματισμοῦ τοῦ συμβουλίου διαταγὴν τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τὰ πρὸς φωτισμὸν αὐτοῦ ἔγγραφα, θέλει παραδίδει αὐτὰ εἰς τὸν διορισθῆσόμενον εἰσγητὴν, ὀφείλοντα, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ νόμιμον κώλυμα, νὰ παρουσιασθῇ εἰς αὐτόν, ἅμα μετὰ τὴν περὶ συγκλήσεως κοινοποίησιν τῆς ἀνωτέρας στρατιωτικῆς ἀρχῆς τοῦ τόπου, ἐνθα θέλει συνελθῇ τὸ συμβούλιον. θέλει ἐκδίδει ἔγγραφα διαταγὴν περὶ συγκαλέσεως τοῦ συμβουλίου, γνωστοποιῶν εἰς τὰ μέλη αὐτοῦ τὸν χρόνον, τὸν τόπον καὶ τὸ ἀντικείμενον

τῆς συγκαλέσεως καὶ ταυτοχρόνως προσκαλεῖ ἀρμοδίως τὸν ἐγκαλούμενον διὰ νὰ ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν ὥραν ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου ὅπως ἀπολογηθῇ.

Ἡ συγκαλέσις τοῦ συμβουλίου, μὴ ὑπαρχόντων ἰσχυρῶν λόγων πρὸς ἀναβολήν, δὲν θέλει βραδύνει πλέον τῶν ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τὴν παραλαβὴν τῆς περὶ σχηματισμοῦ τοῦ συμβουλίου δοθησομένης πρὸς τὸν πρόεδρον διαταγῆς τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἄρθρον 28.

Συνελθόντος τοῦ συμβουλίου, ὁ πρόεδρος, ἀφ' οὗ κατὰ διαταγὴν τοῦ εἰσελθῇ ἐντὸς τοῦ συνεδρίου ὁ ἐγκαλούμενος ἀξιωματικὸς, ἀναγινώσκει εἰς τὸ συμβούλιον τὰ ἀρθρα 9, 10, 12, 13, 17 καὶ 19 τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν νόμου τῆς 7 Μαρτίου 1851.

Ἄρθρον 29.

Μὴ παρουσιασθέντος τοῦ ὑπὸ ἀνάκρισιν ἀξιωματικοῦ ἐν τῷ τόπῳ τῆς συνεδριάσεως τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν καὶ ὥραν, καὶ μὴ δικαιολογήσαντος διὰ νομίμων λόγων τὴν ἀπουσίαν του, τὸ συμβούλιον κάμνον μνείαν περὶ τῆς ἀπουσίας του εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως θέλει προβαίνει εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἀνακρίσεως.

Ὁ εἰσγητὴς ἀναγινώσκει τὴν περὶ σχηματισμοῦ τοῦ συμβουλίου διαταγὴν τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, καὶ ἅπαντα τὰ διευθυνθέντα παρ' αὐτοῦ εἰς τὸν πρόεδρον τῆς ὑποθέσεως ἔγγραφα.

Ἄρθρον 30.

Ὁ παραπεμπόμενος ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου ἕνεκα ὑπερβάσεως τριῶν ἐν ἀργίᾳ ἐτῶν θέλει ἐπισκέπτεσθαι συνεπεῖα γνωμοδοτήσεως αὐτοῦ ὑπὸ δύο ἱατρῶν διοριζομένων ὑπὸ τοῦ προέδρου, ἢ δὲ γνώμην αὐτῶν θέλει σημειοῦσθαι εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως.

Ἄρθρον 31.

Οἱ ἱατροὶ, καὶ πᾶς ἄλλος καλούμενος νὰ ἐξετασθῇ ἐνώπιον ἀνακριτικοῦ συμβουλίου, θέλουν ἐξετάζεσθαι κατ' ἰδίαν καὶ ἀλληλοδιαδόχως ὁ δὲ ὑπὸ ἀνάκρισιν ἀξιωματικὸς, ὡς καὶ τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου, δύνανται ν' ἀποτεινῶσιν εἰς τοὺς ἐξεταζομένους ὅσας ἤθελον νομίσει ἀναγκαῖας ἐρωτήσεις, ἀλλὰ διὰ τοῦ προέδρου.

Ἄρθρον 32.

Μετὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου κατάθεσιν τῶν ἐξετασθέντων, ὁ ὑπὸ ἀνάκρισιν ἀξιωματικὸς θέλει ἐπιφέρει τὰς παρατηρήσεις του, ὁ δὲ πρόεδρος ἐρωτᾷ ἔπειτα τὰ μέλη ἐὰν ἀρκούντως ἐφωτίσθησαν, καὶ, ἀποφανθέντων τούτων καταφατικῶς, διατάττει ν' ἀποχωρήσῃ ὁ ἐγκαλούμενος, εἰ δὲ τούναντίον, θέλει ἐξακολουθεῖ ἡ ἀνάκρισις.

Ἄρθρον 33.

Περαιωθείσης τῆς ἀνακρίσεως, ὁ πρόεδρος κατὰ τὰς αἰτίας, θέλει θέτει κεχωρισμένως καὶ κατὰ τοὺς ἐφεξῆς ὅρους τὰ ἐξῆς ζητήματα, δηλαδή

Διὰ λόγους πειθαρχικοῦς.

α) Ὑπάρχει λόγος νὰ τεθῇ εἰς ἀπόταξιν διὰ συνήθη ἀπρεπὴ διαγωγὴν, ὁ κύριος (σημειοῦται τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον καὶ ὁ βαθμὸς τοῦ ἀνακρινόμενου).

β) Ὑπάρχει λόγος διὰ νὰ τεθῇ εἰς ἀπόταξιν ἕνεκα βαρέων περὶ τὴν ὑπηρεσίαν πταισμάτων ὁ κύριος (σημειοῦται τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον καὶ ὁ βαθμὸς τοῦ ἀνακρινόμενου).

γ) Ὑπάρχει λόγος διὰ νὰ τεθῇ εἰς ἀπόταξιν ἕνεκα βαρέων ἐναντίον τῆς πειθαρχίας παραπτωμάτων, ὁ κύριος (σημειοῦται τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον καὶ ὁ βαθμὸς τοῦ ἀνακρινόμενου).

δ) Ὑπάρχει λόγος διὰ νὰ τεθῇ εἰς ἀπόταξιν διὰ πταισμάτων

έναντίον τῆς τιμῆς, ὁ κύριος (σημειοῦται τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον καὶ ὁ βαθμὸς τοῦ ἀνακρινομένου).

Δι' ἀργίαν ὑπερβάσαν τὰ τρία ἔτη.

1) Ὑπάρχει λόγος διὰ νὰ τεθῇ εἰς ἀπόταξιν ὁ ὑπὲρ τὰ τρία ἔτη διατελὼν ἐν ἀργίᾳ κύριος (σημειοῦται τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, καὶ ὁ βαθμὸς τοῦ ἀνακρινομένου).

Διὰ καταδίχην εἰς φυλάκισιν πλέον τῶν ἑξ μηνῶν.

α) Ὑπάρχει λόγος ὁ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως καταδικασθεὶς εἰς φυλάκισιν πλέον τῶν ἑξ μηνῶν κύριος (σημειοῦται τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον καὶ ὁ βαθμὸς τοῦ ἀνακρινομένου) νὰ τεθῇ εἰς ἀπόταξιν ὡς ὁμολογουμένως ἀνεπίδεκτος τοῦ νὰ ἀνακληθῇ εἰς τὴν ἐνέργειαν.

Ἄρθρον 34.

Ζήτημα ἄλλο ἀπὸ τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ δὲν συγχωρεῖται νὰ τίθεται παρὰ τοῦ ἀνακριτικοῦ συμβουλίου.

Ἡ ἐπὶ ἐκάστου τῶν ζητημάτων ψήφοφορία θέλει γίνεσθαι μυστικῇ, ἐναποθέτοντος ἐκάστου τῶν μελῶν ἐντὸς κάλπης ψηφοδέλτιον, ἐν τῷ ὁποίῳ θέλει γράφεσθαι πρὸς κατάφασιν ἢ λέξεις ναί, καὶ πρὸς ἀρνησιν, ἢ λέξεις οὐ· ἡ γνώμη τοῦ συμβουλίου θέλει καταρτίζεσθαι ἐκ τῆς πλειονοψηφίας, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας θέλει ἀναφέρεσθαι εἰς τὴν ἐμπεριέχουσαν τὴν γνώμην τοῦ συμβουλίου ἐκθεσιν.

Ἄρθρον 35.

Ἡ διαλαμβανούσα τὴν γνώμην τοῦ συμβουλίου ἐκθεσις, ἣτις θέλει συντάττεσθαι κατὰ τὸν ὑπὸ στοιχεῖον Γ'. προσαρτώμενον εἰς τὸ παρὸν διάταγμα τύπον, θέλει υπογράφεσθαι ὑπὸ παντῶν τῶν μελῶν καὶ διαβιβάζεσθαι εἰς τὸν ἡμέτερον ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν διὰ τοῦ προέδρου.

Ἄρθρον 36.

Αἱ συνεδριάσεις τοῦ συμβουλίου θέλουσιν γίνεσθαι κεκλεισμένων τῶν θυρῶν· τὸ δὲ συμβούλιον θέλει διαλύεσθαι αὐτοδι-

καίως, ἀφοῦ γνωμοδοτήσῃ ἐπὶ τῆς πράξεως, περὶ ἧς συνεκλήσθῃ.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 37.

Οἱ ἐν ἀργίᾳ καὶ διαθεσιμότητι ἀξιωματικοὶ ὑπάγονται εἰς τὰς περὶ τάξεως καὶ ὑποταγῆς γενικὰς διατάξεις, ἐπιτηρούμενοι παρὰ τῆς προϊσταμένης στρατιωτικῆς ἀρχῆς τοῦ τόπου ἐνθα ἦβελον ἐδρεύει, ἣτις ὑποχρεοῦται ν' ἀναφέρῃ εἰς τὸν ἡμέτερον ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν περὶ τῆς διαγωγῆς αὐτῶν ἐμπεριστατωμένως, καθ' ἐκάστην πρώτην τοῦ μηνός.

Ἄρθρον 38.

Διὰ νὰ ὁρισθῇ εἰς τίνα τῶν παρὰ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ περὶ καταστάσεων τῶν ἀξιωματικῶν νόμου διαλαμβανόμενων κατηγοριῶν ὑπάγονται οἱ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος διατάγματος τεθέντες καὶ εἰσέτι διατελοῦντες εἰς ἀργίαν ἀξιωματικοί, καὶ διὰ νὰ διαταχθῶσιν ἀκολούθως τὰ παρὰ τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ ἐκθέντος νόμου διαταχθέντα, ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν θέλει διορίσει τριμελῆ ἐπιτροπὴν ἐκ τριῶν ἀνωτέρων ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικῶν καὶ ἐνὸς ὑπολοχαγῶ ὡς γραμματέως, καὶ μὴ ἔχοντος ψῆφον, ἣτις βασιζομένη ἐπὶ τῶν ὁποίων θέλει πέμψῃ εἰς αὐτὴν τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν διαταγμάτων καὶ ἐκθέσεων περὶ τῆς εἰς ἀργίαν μεταθέσεως ἐνὸς ἐκάστου τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ διαλαμβανόμενων ἀξιωματικῶν, θέλει καταστρίψει ἀριεῖῃ ὀνομαστικὸν κατάλογον αὐτῶν, κατὰ βαθμὸν καὶ ἀρχαιότητα, καὶ υποβάλλει αὐτὸν εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἄρθρον 39.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τὸν ἡμέτερον ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Σεπτεμβρίου 1852.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Β α σ ί λ ι σ σ α

Α Μ Α Λ Ι Α

Σ. ΜΙΛΙΟΣ.

Στοιχ. Α'.

Τύπος πρωτοκόλλου ἱατρικῆς ἐξετάσεως τοῦ ὑπὸ χρονίου ἢ ἀνιάτου νοσήματος πάσχοντος ἀξιωματικοῦ.

Πρωτόκολλον ἱατρικῆς ἐξετάσεως.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου (α) τοῦ ἀπὸ (β) Βασιλικῷ Διατάγματι τοῦ κανονίζοντος τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν νόμου· συνεπεία δὲ εἰδικῆς περὶ τούτου διαταγῆς (γ) σήμερον (δ) τοῦ μηνός (δ) τοῦ ἔτους (δ) ἡμέραν (ε) ὥραν (ε) συνῆλθον οἱ ΚΚ.

1) }
2) }
στ.

Ἀμφοτέρω διορισθέντες ὑπὸ (Ζ).

Ἐνθα ἐνεφανίσθη ἐνώπιον τῶν ὑποφαινομένων ὁ κύριος (η) διὰ νὰ ὑποβληθῇ εἰς ἱατρικὴν ἐξέτασιν καὶ ἐπισήμως νὰ ἐπενεχθῇ ἡ περὶ τοῦ νοσήματος αὐτοῦ ἀνήκουσα γνώμη, καθ' ἃ τὸ προμνησθέν ἄρθρον τοῦ διατάγματος ὁρίζει.

(α) Θέλει σημειοῦσθαι τὸ ἄρθρον 10, ἐὰν πρόκειται περὶ χρονίου νοσήματος, εἰ δὲ περὶ ἀνιάτου, θέλει σημειοῦσθαι τὸ ἄρθρον 16.

(β) Θέλει σημειοῦσθαι ἡ χρονολογία τοῦ διατάγματος.

(γ) Θέλει σημειοῦσθαι ἡ διατάξασα τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἀξιωματικοῦ ἀρχή.

(δ) Σημειοῦται ὁλογράφως ἡ ἡμερομηνία καὶ τὸ ἔτος.

(ε) Σημειοῦται ἡ ἡμέρα καὶ ὥρα.

(ς) Σημειοῦται τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, ὁ βαθμὸς καὶ ἡ θέσις ἐκάστου τῶν στρατιωτικῶν ἱατρῶν τῆς ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς.

(ζ) Σημειοῦται ὁ διορίσας τοὺς ἐξεταστὰς ἱατροὺς.

(η) Σημειοῦται τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, ὁ βαθμὸς κτλ. τοῦ νοσοῦντος ἀξιωματικοῦ, περὶ τῆς ἐξετάσεως τοῦ ὁποίου πρόκειται.

Λαβόντες οὕτως ὑπ' ὄψιν ἀφ' ἑνὸς μὲν μέρους τὴν ἀναφορὰν τοῦ κυρίου (θ) καὶ τὴν ἐν αὐτῇ ἐπισυνημμένην ἱατρικὴν ἔκθεσιν τοῦ κυρίου (ι) ὑπὸ τὴν θεραπείαν τοῦ ὁποίου διετέλεσεν ὁ νοσῶν κύριος (ια) ἀφ' ἑτέρου δὲ τὸν νοσοῦντα αὐτὸν προφορικῶς καὶ ἐν λεπτομερείᾳ ἐξετάσαντες οἱ προσημειωθέντες δῶα ἀξιωματικοὶ τῆς ὑγείας, προέβησαν εἰς τὴν ἀνήκουσαν σύσκεψιν, τῆς ὁποίας τὸ ἀποτέλεσμα δηλοῦται ἐν τῇ ὀπισθογράφῳ ἐκθέσει.

Πρὸς ἐπίσημον δὲ θεδαίωσιν τῆς ἀκριβοῦς καὶ κατὰ κανόνας ἐξετάσεως τοῦ προμνησθέντος ἀξιωματικοῦ, συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον ἐν (ιβ) κατὰ τὴν ἀνωθεν σημειωθείσαν ἡμερομηνίαν, ἐκλείσθη καὶ ὑπεγράφη ὑπὸ τοῦ ἐξετασθέντος ἀξιωματικοῦ, τῶν ἱατρῶν, ὑπ' ὧν ἡ ἐξέτασις ἐνηργήθη, καὶ τοῦ γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ (ἢ παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἐπ' αὐτῷ τούτῳ διορισθέντος) κυρίου (ιγ) ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ὁποίου ἡ ἐξέτασις ἐνηργήθη.

Κατὰ συνέπειαν δὲ ὁ πρόεδρος ἀπεφάνθη ὅτι, τῆς γνώμης τοῦ συμβουλίου ἀναδεχθείσης ἤδη κατὰ (ἢ ὑπὲρ) τοῦ ὑπὸ ἀνάκρι- σιν ἀξιωματικοῦ, ὑπάρχει (ἢ δὲν ὑπάρχει) λόγος πρὸς μετάθεσιν αὐτοῦ εἰς ἀπόταξιν.

Τούτων γενομένων, ὁ πρόεδρος ἀπήγγελε τὴν διάλυσιν τοῦ ἀνακριτικοῦ συμβουλίου.

Ἡ παρούσα ἐκθεσις συνταχθεῖσα ἐν (ιδ) κατὰ τὴν ἐν προοιμίᾳ σημειωθείσαν ἡμερομηνίαν, καὶ ὑπογραφείσα ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου, ὑποβάλλεται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸν μετ' ἐγκλείστων τῶν σχετικῶν ἐγγράφων καὶ τοῦ πρωτοκόλλου τῶν ἐξετάσεων.

(ιε) Ν. Ν.

Ν. Ν.

Ν. Ν.

Ν. Ν. ὁ εἰσηγητής.

Ν. Ν. ὁ πρόεδρος.

(α) Σημειοῦται τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, ὁ βαθμὸς καὶ ἡ θέσις τοῦ υποβάλλοντος τὴν ἀναφορὰν προϊσταμένου, ἥτις προεκάλεσε τὴν ἐξέτασιν τοῦ νοσοῦντος ἀξιωματικοῦ.

(ι) Σημειοῦται τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, ὁ βαθμὸς καὶ ἡ θέσις τοῦ συντάξαντος τὴν ἔκθεσιν ἱατροῦ.

(ια) Σημειοῦται τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, ὁ βαθμὸς καὶ ἡ θέσις τοῦ νοσοῦντος ἀξιωματικοῦ.

(ιβ) Σημειοῦται ἡ πόλις ἐν ἣ ἡ ἐξέτασις ἐλαβε χώραν.

(ιγ) Σημειοῦται τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, ὁ βαθμὸς καὶ ἡ θέσις αὐτοῦ.

(ιδ) Σημειοῦται ἡ πόλις ἐν ἣ ἡ συνεδρίασις ἐλαβε χώραν.

(ιε) Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἤθελε παρουσιασθῇ ἡ ἀνάγκη πλείστων πρὸς ἀποπεράτωσιν τῆς ἀνακρίσεως συνεδριάσεων, ἡ ἐκ- θεσις λαμβάνει τὴν ἀνήκουσαν τροποποίησιν, ὥστε νὰ γίνεταί ἐν αὐτῇ μνεία τῆς τε παρατάξεως τῆς ἀνακρίσεως καὶ τῶν ἡμερῶν, καθ' ἃς τὸ συμβούλιον συνεδρίασεν.

Σημ. Ἡ ἱατρικὴ ἔκθεσις θέλει ὑπογράφεσθαι ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν ἱατρῶν.

Π Ι Ν Α Ξ

Συνθέσεως ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου.

Στοιχ. Β'.

Βαθμὸς τοῦ ὑπὸ ἀνά- κρισιν ἀξιωματικοῦ.	Πρόεδρος	Μ έ λ η			
Ἀνθυπολοχαγός	Ἀντισυνταγματάρχ.	1 Ταγματάρχης	1 Λοχαγός	1 Ὑπολοχαγός	1 Ἀνθυπολοχαγός
Ὑπολοχαγός	»	»	2 »	1 »	»
Λοχαγός	Συνταγματάρχης	1 Ἀντισυνταγματ.	1 Ταγματάρχης	2 Λοχαγοί	»
Ταγματάρχης	ὑποστράτηγος	1 Συνταγματάρχης	2 Ἀντισυνταγματ.	1 Ταγματάρχης	»
Ἀντισυνταγματάρχ.	»	2 »	2 »	»	»
Καταλυμ. 2. τάξ.	Ἀντισυνταγματ.	1 Ταγματάρχης	1 Λοχαγός	1 Καταλυμ. 1. τάξ.	1 Καταλυμ. β. τάξ.
Καταλυμ. 1. τάξ.	»	»	»	1 Ἐπικαταλυματίας	1 » α. τάξ.
Ἐπικαταλυματίας	Συνταγματάρχης	1 Ἀντισυνταγματ.	1 Ταγματάρχης	1 »	»
Ἑπιμελητής	ὑποστράτηγος	1 Συνταγματάρχης	1 Ἀντισυνταγματ.	1 Ἑπιμελητής	1 Ἑπιμελητής
Ἑπιμελητής	»	2 »	2 Ἑπιμεληταί	»	»
Ἰατρός 2. τάξεως	Ἀντισυνταγματ.	1 Ταγματάρχης	1 Λοχαγός	1 Ἰατρός	1 Ἰατρός β. τάξεως
Ἰατρός 1. τάξεως	»	»	»	1 Ἐπιπαιτρός	1 Ἰατρός α. τάξεως
Ἐπιπαιτρός	Συνταγματάρχης	1 Ἀντισυνταγματ.	1 Ταγματάρχης	2 »	»
Ἀρχιατρός	ὑποστράτηγος	1 Συνταγματάρχης	1 Ἀντισυνταγματ.	1 Ἀνώτ. ἀρχιατρός	1 Ἀρχιατρός
Ἀνώτερος ἀρχιατρός	»	2 »	2 Ἀνώτ. ἀρχιατρός	»	»
Φαρμακοπ. 2. τάξ.	Ἀντισυνταγματάρχ.	1 Ταγματάρχης	1 Λοχαγός	1 Φαρμακοποιός	1 Φαρμ. β. τάξεως
» 1. τάξεως	»	»	»	1 Ἐπιφαρμακοποιός	1 Φαρμ. α. τάξεως
Ἐπιφαρμακοποιός	Συνταγματάρχης	1 Ἀντισυνταγματ.	1 Ταγματάρχης	2 »	»
Ἱππιατρός 2. τάξεως	Ἀντισυνταγματάρχ.	1 Ταγματάρχης	1 Λοχαγός	4 Ἱππιατρός	1 Ἱππιατρ. β. τάξ.
» 1. τάξεως	»	»	»	1 Ἐπιπιατρ. α. τάξ.	1 » α. τάξ.
Ἐπιπιατρός	Συνταγματάρχης	1 Ἀντισυνταγματ.	1 Ταγματάρχης	2 »	»
Γενικός ἐπιμελητής	Ἀντιστράτηγος	2 ὑποστράτηγοι	2 Συνταγματάρχαι	»	»
Συνταγματάρχης	»	2 »	2 »	»	»
ὑποστράτηγος	»	1 Ἀντιστράτηγοι	2 ὑποστράτηγοι	»	»

Στοιχ. Γ'.

ΤΥΠΟΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΓΝΩΜΟΛΟΓΗΣΕΩΣ.

Ἀνακριτικὸν συμβούλιον.

Ἐκθεσίς γνωμοδοτήσεως.

Ἀνακριτικὸν συμβούλιον συγκροτηθὲν διὰ τῆς ἀπὸ (α) ὑπ' ἀριθ. ἐιδικῆς τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ διαταγῆς, σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ συνθέσεως ἀνακριτικῶν συμβουλίων Ὑψηλοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος, ἐκδεδωμένου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν νόμου, διὰ ν' ἀποφανθῇ ἂν ὑπάρχῃ λόγος προκαλῶν τὴν εἰς τὴν ἀπόταξιν μετὰθεσιν τοῦ κυρίου (β) ἕνεκα (γ) συνήλθον εἰς συνεδριάσιν σήμερον (δ) συγκείμενον ἐκ τῶν Κ. Κ.

N. N. (ε) ὡς προέδρου.

N. N.

N. N.

N. N.

N. N.

Τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου ἐρωτηθέντα ὑπὸ τοῦ προέδρου ὡμολόγησαν ὅτι οὐδεμία ἐξ αἵματος ἢ κηδεστίας συγγενικῆς σχέσεως ἢ ἄλλος λόγος συνδέει τινὰ ἐξ αὐτῶν μετὰ τοῦ ὑπὸ ἀνάκρισιν ἀξιωματικοῦ, καὶ ὅτι οὐδὲ τὴν μὴνυσιν, οὐδὲ τὴν προκαλέσαν τὴν συγκρότησιν τοῦ ἀνακριτικοῦ συμβουλίου ἀναφορὰν τις ἐξ αὐτῶν ὑπέβαλεν ἢ συνέταξε.

Τῆς συνεδριάσεως ἀρξαμένης οὕτως, ὁ πρόεδρος ἐνετείλατο τὴν ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου ἐμφάνισιν τοῦ ὑπὸ ἀνάκρισιν ἀξιωματικοῦ τούτου ἐμφανισθέντος (ἢ τούτου δὲ μὴ ἐμφανισθέντος ἄνευ τινὸς νομίμου καὶ ἀποχρώντως ἀπειδειγμένης δικαιολογήσεως, καὶ τῆς διαδικασίας προΐουσης κατὰ συνέπειαν ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ), ἀνέγνωσεν εἰς ἐπήκοον τοῦ συμβουλίου τὰ ἄρθρα 9, 10, 12, 13, 17 καὶ 19 τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν νόμου.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἄρθρων τούτων καὶ κατὰ διαταγὴν τοῦ προέδρου, ὁ εἰσηγητὴς ἀπαγγέλλας πρῶτος πρὸς τὸ συμβούλιον τὸν λόγον (ἢ τοὺς λόγους) τῆς ἐνώπιον αὐτοῦ παραπομπῆς τοῦ ὑπὸ ἀνάκρισιν ἀξιωματικοῦ, ἀνέγνωσε τὰ ἐφεξῆς ἑγγράφα.

α) Τὴν ἐιδικὴν τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ διαταγὴν, δυνάμει τῆς ὁποίας συνεκροτήθη τὸ ἀνακριτικὸν συμβούλιον.

β) Τὴν πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν ἐιδικὴν ἀναφορὰν τοῦ (ς) ἥτις προεκάλεσε τὴν ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου παραπομπὴν τοῦ ὑπὸ ἀνάκρισιν ἀξιωματικοῦ.

γ)
δ)
ε)
ς)
κτλ.

(ζ)

Τὰ ἑγγράφα αὐτὰ (η) τὸν ἀριθμὸν ἅπαντα ἡριθμημένα καὶ μονογραφημένα ὑπὸ τε τοῦ προέδρου καὶ τοῦ εἰσηγητοῦ ἐπισυνάπτονται τῇ παρούσῃ ἐκθέσει.

Περαιωθείσης τῆς ἀναγνώσεως τῶν διαφόρων τούτων ἐγγράφων, ἕκαστον τῶν κλητευθέντων διὰ νὰ παρέξῃσι τὰς ἀπαιτούμενας πληροφορίας ἀτόμων, παρῆστη ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου ἰδίᾳ καὶ διαδοχικῶς, ὁ δὲ πρόεδρος ἐδήλωσεν εἰς τε τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου καὶ εἰς τὸν ὑπὸ ἀνάκρισιν ἀξιωματικὸν ὅτι εἰς τοὺς παρισταμένους διὰ νὰ παρέξῃσι τὰς ἀπαιτούμενας πληροφορίας δύνανται ν' ἀποτείνωσιν οἰανδήποτε ἕκαστος νομίζει ἀναγκαίαν ἐρώτησιν, ἀρκεῖ μόνον ἡ ἐρώτησις αὕτη ν' ἀπευθύνηται διὰ τοῦ προέδρου.

Τὴν κατάθεσιν ἐκάστου τῶν ἐξετασθέντων καταχωρισθεῖσαν ἐπὶ πρωτοκόλλου ἐπ' αὐτῷ τούτῳ συνταχθέντος ἐκύρωσε δ' αὖ τῆς υπογραφῆς του ἕκαστος ἐξ αὐτῶν, ἀφ' οὗ μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἀνεγνώρισε τὴν ἀκρίβειαν τῆς καταχωρίσεως.

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐξετασθέντων τὸ πρωτόκολλον ἐκλείσθη καὶ ὑπεγράφη ὑπὸ τε τοῦ προέδρου καὶ τοῦ εἰσηγητοῦ.

(α) Σημειοῦται ἡ ἡμερομηνία τῆς διαταγῆς.

(β) Σημειοῦται τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, ὁ βαθμὸς, τὸ σῶμα ἢ ἡ θέσις, εἰς ἣν ἀνήκει ὁ ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου παρὰπεμφθεὶς ἀξιωματικός.

(γ) Γίνεται μνεῖα τοῦ ἐν τῇ ὑπουργικῇ διαταγῇ διαλαμβανομένου λόγου, ἢ τῶν λόγων, οἵτινες κατὰ τὸ γράμμα τοῦ νόμου προκαλοῦσι τὴν εἰς ἀπόταξιν μετὰθεσιν καὶ κατὰ συνέπειαν τὴν ἐνώπιον ἀνακριτικοῦ συμβουλίου παραπομπὴν τοῦ ἀξιωματικοῦ.

(δ) Σημειοῦται ἡ ἡμερομηνία καὶ τὸ ἔτος ὀλογράφως, ὁ τόπος τῆς συνεδριάσεως καὶ ἡ πόλις ἐν ἣ ἡ συνεδρίασις ἐλαβε χώραν.

(ε) Σημειοῦται τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, ὁ βαθμὸς καὶ ἡ θέσις εἰς ἣν ὅ, τε πρόεδρος καὶ ἕκαστον τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου ἀνήκει· ἀπέναντι δὲ τοῦ ὀνόματος τοῦ διορισθεμένου ὡς εἰσηγητοῦ, γίνεται ἡ ἀνήκουσα τοῦ διορισμοῦ αὐτοῦ μνεῖα.

(ς) Σημειοῦται ὁ ὑποβαλὼν τὴν ἀναφορὰν ἀρμόδιος προϊστάμενος.

(ζ) Δηλοῦται ἰδιαίτερος ἕκαστον τῶν ἐγγράφων τὰ ὅποια, εἴτε ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς εἰς τὸν πρόεδρον ἀπέστειλεν, εἴτε ὁ εἰσηγητὴς πορισθεὶς ὑπέβαλε πρὸς πλείονα φωτισμὸν τοῦ συμβουλίου.

(η) Σημειοῦται ὀλογράφως ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπισυναπτομένων ἐγγράφων.

Τὰ οὕτω πως ἐξετασθέντα ἄτομα κατέθεσαν ὡς ἐφεξῆς.

α).....
β)..... } (θ)
κτλ.

Μετά τὴν ἀκρόασιν ὧν τῶν ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου κλητευθέντων ἀτόμων, ὁ πρόεδρος ἀπέτεινε τὰς ἀκολουθοῦσας ἐρωτήσεις.

α) Εἰς τὸν ὑπὸ ἀνάκρισιν ἀξιωματικὸν ἂν ἐπιθυμῇ ν' ἀπευθυνθῶσι καὶ ἄλλαι ἐρωτήσεις πρὸς τινὰς τῶν ἤδη ἐξετασθέντων εἰς παρακείμενον διαμενόντων θάλαμον.

β) Εἰς τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου, ἂν νομίζωσιν ἀναγκαῖον νὰ ζητῶσι καὶ ἄλλας διασαφήσεις ἀπὸ τινος τῶν ἤδη ἐξετασθέντων.

Τῆς ἀπαντήσεως ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ἀρνητικῆς οὐσας, ὁ πρόεδρος ἐπέτρεψεν εἰς τὸν κύριον (ι)..... νὰ ἐκθέσῃ τὰς παρατηρήσεις του, οὗτος δὲ ἐξέθεσεν ὅτι (ια)..... καὶ ἀφοῦ τελευταῖον ὠμολόγησεν ὅτι δὲν ἔχει νὰ προσθαφαιρέσῃ τι, ὁ πρόεδρος ἠρώτησε τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου ἂν ἤδη ἀρκούντως ἐρωτήσθῃσαν.

Ἐκαστοῦ δὲ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου κηρυχθέντος ὡς ἀρκούντως πεφωτισμένου, ὁ πρόεδρος θεωρήσας τὴν ἀνάκρισιν ὡς τετελεσμένην, διέταξε τὸν ὑπὸ ἀνάκρισιν ἀξιωματικὸν ν' ἀποσυρθῇ (ιβ).

Προκειμένης ὅθεν τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ ἀνακριτικοῦ συμβουλίου, ὁ πρόεδρος ἔθεσεν εἰς ψηφοφορίαν τὴν ἐξῆς πρότασιν (ιγ) ἐκαστὴν τῶν ἐξῆς) ὡς διαλαμβάνει ἡ εἰδικὴ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ διαταγὴ (ιγ).

α).....
β)..... } (ιδ)
κτλ.

Ἐπὶ τῆς προτάσεως αὐτῆς (ἡ ἐφ' ἐκάστης τῶν προτάσεων αὐτῶν) τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου ψηφοφορήσαντα μυστικῶς ἐναπέθεσαν (δι' ἐκάστην τῶν προτάσεων ἰδιαιτέρως ἂν αἱ προτάσεις εἰσὶ πλείονες) εἰς ἐπ' αὐτῷ τούτῳ προκειμένην κάλπην ἓν ἐκ τῶν δύο ψηφοδελτίων, τὰ ὅποια εἶχον λάβει φέροντα γεγραμμένην ἐπὶ μὲν τοῦ ἐνός τὴν λέξιν «Ναί», ἐπὶ δὲ τοῦ ἄλλου τὴν λέξιν «Οὐ».

Διαλογῆς δὲ τῶν ψήφων γενομένης ἡ γνώμη τοῦ συμβουλίου ἀνεδείχθη παμψηφεὶ κατὰ (ἡ ὑπὲρ τοῦ κατηγορουμένου ἢ ἀνεδείχθη κατὰ ἡ ὑπὲρ τοῦ κατηγορουμένου διὰ πλειονοψηφίας (ιε)..... ψήφων ἐπὶ (ιε)..... (ις).

Ἐκ τῶν ψηφοδελτίων τὰ μὲν φέροντα ἐπιγεγραμμένην τὴν λέξιν «Ναί» ἐθεωρήθησαν ὡς ἀναδεικνύοντα τὴν κατὰ τοῦ κατηγορουμένου γνώμην, τὰ δὲ φέροντα ἐπιγεγραμμένην τὴν λέξιν «Οὐ» ὡς ἀναδεικνύοντα τὴν ὑπὲρ τοῦ κατηγορουμένου γνώμην.

(θ) Σημειοῦται τὸ ὄνομα καὶ ὁ βαθμὸς, ἡ τὸ ἐπάγγελμα ἐκάστου τῶν ἐξετασθέντων, περιληπτικῶς δὲ τὸ ἐξαγόμενον τῆς καταθέσεως ἐκάστου αὐτοῦ σημειοῦται ἐπίσης, ἂν ἡ κατάθεσις ἐγένετο κατὰ πρότασιν τοῦ εἰσαγγητοῦ, τοῦ ὑπὸ ἀνάκρισιν ἀξιωματικοῦ, ἢ κατ' αὐτεπάγγελτον τοῦ προέδρου διαταγὴν προκαλεσθεῖσαν ἀπὸ προηγουμένην κατάθεσιν ἄλλου ἀτόμου, ἢ ἀπὸ συζήτησιν πηγάσασαν ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ πλείστων ἄλλων καταθέσεων.

(ι) Σημειοῦται τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον καὶ ὁ βαθμὸς τοῦ ὑπὸ ἀνάκρισιν ἀξιωματικοῦ.

(ια) Σαφηνίζονται περιληπτικῶς τὰ παρὰ τοῦ ἀξιωματικοῦ πρὸς ὑπεράσπισιν ἐκτεθέντα.

(ιβ) Ἡ ἐκθεσις τῆς γνωμοδοτήσεως θέλει σαφηνίζει ἐκάστοτε τὴν περίστασιν τῆς μὴ ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου ἐμφανίσεως τοῦ ὑπὸ ἀνάκρισιν ἀξιωματικοῦ, θέλει σαφηνίζει ἐπίσης τὴν περίστασιν τῆς μὴ προσκλήσεως ἀτόμων διὰ νὰ παρέξωσι πληροφορίας, ὅπότεν δὲν ἤθελεν ὑπάρχει ἀνάγκη τοιούτων. Καθ' ὅποιανδήποτε ἐκ τῶν περιστάσεων τούτων, ἡ παρούσα ἐκθεσις θέλει τροποποιεῖσθαι ἀναλόγως, παραλειπομένων τῶν διαγεγεγραμμένων διατυπώσεων τῶν ἀπορωσῶν τὰ ἄτομα αὐτά.

(ιγ) Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἐκ τῶν γενομένων ἀνακρίσεων, ἤθελεν ἀποδείχθῃ ὡς ἐπιβαρύνων τὸν ὑπὸ ἀνάκρισιν ἀξιωματικὸν καὶ ἄλλος τις λόγος, ἐκτός τοῦ ἐν τῇ ὑπουργικῇ διαταγῇ μνημονευμένου, καὶ ὁ λόγος οὗτος κατὰ τὸ γράμμα τοῦ ἀρθροῦ 12, 13 ἢ 19 τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν νόμου, ἐπισύρει τὴν εἰς ἀπόταξιν μετὰθεσιν παντὸς ἀξιωματικοῦ, τὸ ἀνακριτικὸν συμβούλιον θέλει γνωμοδοτεῖ καὶ περὶ αὐτοῦ, προτιθεμένου εἰς τὴν παρούσαν ἐκθεσιν. Ἐν περιπτώσει ἐπίσης καθ' ἣν ὁ λόγος τῆς εἰς ἀπόταξιν μετὰθέσεως τοῦ ὑπὸ ἀνάκρισιν ἀξιωματικοῦ παρίσταται διὰ τῶν γενομένων ἀνακρίσεων ὑπὸ χαρακτηρᾶ ἄλλον παρὰ τὸν διὰ τῆς ὑπουργικῆς διαταγῆς ἀπεδιδόμενον, τὸ ἀνακριτικὸν συμβούλιον θέλει δίδει εἰς τὸν λόγον αὐτὸν τὸν ἀνήκοντα χαρακτηρᾶ, μνείας περὶ τούτου γενομένης ἐν τῇ οἰκείᾳ τῆς ἐκθέσεως θέσει.

(ιδ) Μόναί αἱ διὰ τοῦ 35 ἀρθροῦ τοῦ παρόντος διατάγματος ὀριζόμεναι προτάσεις θέλουν ἐφαρμόζεσθαι πρὸς διασάφειν ἐκάστης τῶν περιστάσεων.

(ιε) Σημειοῦται ὁ ἀριθμὸς τῶν ψήφων δι' ὧν ἀνεδείχθη ἡ τε πλειονοψηφία καὶ ἡ μειονοψηφία.

(ις) Ὅποτεν πρόκειται τὸ ἀνακριτικὸν συμβούλιον νὰ ψηφοφορήσῃ ἐπὶ πλείονων λόγων προκαλούντων τὴν εἰς ἀπόταξιν μετὰθεσιν τοῦ ἀξιωματικοῦ, ἕκαστος τῶν λόγων αὐτῶν ἀποτελεῖ ἰδιαιτέραν ψηφοφορίαν, ἐκτελουμένην κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ καταχωριζομένην ἐπαναληπτικῶς ἐν τῇ ἐκθέσει τροπολογουμένων ἀνηκόντως τῶν σχετικῶν τῆς ἐκθέσεως παραγράφων.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 50.

ΑΘΗΝΑΙ, 17 Οκτωβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀποζημιώσεως τῶν κατοίκων τῆς πόλεως Πατρῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Αἱ περὶ ἀποζημιώσεων τῶν Πατρίων πράξεις τῆς τε τακτοποιητικῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῆς παρ' ἡμῶν διορισθείσης ἀναθεωρητικῆς, αἱ ἐνεργηθεῖσαι δυνάμει τῶν ὑπ' ἀριθ. 2771 καὶ 3909 ἀπὸ 4 Δεκεμβρίου 1830 καὶ 26 Ἰουνίου 1831 Διαταγμάτων τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν ἀπὸ 17/29 Αὐγούστου 1836 καὶ ἀπὸ 10/22 Οκτωβρίου 1837 ἡμετέρων Βασ. Διαταγμάτων, καὶ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῶν ἐκδοθεισῶν παρὰ τῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ὑπουργείων ὁδηγίων, ἐπικυροῦνται καὶ θέλουσιν ἐκδοθῇ παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου τὰ παραχωρητήρια ἐπ' ὀνόματι ἐκάστου τῶν λαμβανόντων ἐθνικὰ οἰκόπεδα λόγῳ ἀποζημιώσεως ἢ ἀνταλλαγῆς, ἐὰν παρέδωκαν ἢ παραδώσωσιν ἤδη τὰ εἰς ἀποζημίωσιν ἢ ἀντάλλαγην ἰδιοκτῆτα αὐτῶν οἰκόπεδα, ἐλεύθερα οἰκοδομῆς, ὑποθήκης καὶ παντὸς θάρους ἢ ἐκνικήσεως.

Τὸ δημόσιον δύναται ν' ἀπαίτησιν πρώτην ὑποθήκην ἐπὶ τοῦ παραχωρηθέντος ἢ παραχωρηθητομένου ἐθνικοῦ οἰκοπέδου, ἢ ἄλλην ἐξασφάλισιν, ὅταν κρίνῃ αὐτὴν ἀναγκαίαν πρὸς ἀσφάλειαν αὐτοῦ διὰ πᾶσαν ἐκνίκησιν τοῦ δοθέντος εἰς ἀντάλλαγμα ἰδιοκτῆτου οἰκοπέδου.

Ἡ ὑποθήκη ἢ ἐξασφάλις λαμβάνεται ἐπὶ δέκα ἔτη διὰ τὴν ἀξίαν τοῦ εἰς ἀντάλλαγμα δοθέντος ἰδιωτικοῦ οἰκοπέδου.

Ἄρθρ. 2.

Θέλουν ἐκδοθῇ παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου παραχωρητήρια, καὶ διὰ τὰ δυνάμει ἐιδικῶν Βασ. Διαταγμάτων πρὸς ἀποζημίωσιν ἰδιοκτῆτων οἰκοπέδων παραχωρηθέντα ἐθνικὰ οἰκόπεδα, ἀφοῦ προηγουμένως ἀναθεωρηθῇ ἡ ἑκτασίς τῶν παραχωρηθέντων ἐθνικῶν οἰκοπέδων, καὶ ἐβεβαιωθῇ ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος διατάγματος πρὸς τὸ δημόσιον παράδοσις τῶν ἰδιοκτῆτων οἰκοπέδων.

Ἄρθρ. 3.

Περὶ τῶν δι' ἀδείας τῆς τακτοποιητικῆς ἐπιτροπῆς καταληφθέντων ἐθνικῶν οἰκοπέδων ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ ὑπόκεινται οἱ λαβόντες αὐτὰ εἰς τὰ ληφθησόμενα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως μέτρα θέλει ληθῇ ἰδιαιτέρον μέτρον.

Ἄρθρ. 4.

Ὅσα ἐκ τῶν διὰ κλήρου διατεθέντων ἢ διατεθησομένων ἐθνικῶν οἰκοπέδων κατέχονται αὐθαιρέτως παρ' ἄλλων, θέλουσι παραχωρηθῇ εἰς τοὺς λυγόντας αὐτὰ, ἀφοῦ ἐκνικηθῶσι καὶ παρέλθωσιν εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ δημοσίου.

Ἐπιφυλαττόμεθα ν' ἀποφασίσωμεν ἀκολούθως περὶ τῶν αὐθαιρέτως κατεχομένων οἰκοπέδων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἀνηγέρθησαν οἰκοδομαὶ ἀξίας ἀνωτέρας τῶν 6 χιλιάδων δραχμῶν.

Ἄρθρ. 5.

Οἱ ἔχοντες δικαίωμα εἰς ἀποζημίωσιν ἢ ἀντάλλαγην, κατέχοντες δὲ αὐθαιρέτως ἐθνικὰ οἰκόπεδα, ὡς καὶ οἱ ὑπαγόμενοι

εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ τελευταίου §. τοῦ προηγουμένου ἄρθρου δὲν λαμβάνουν ἀποζημιώσιν, οἱ μὲν πρῶτοι ἐωτοῦ δὲν παραιτήσωσιν ἐκουσίως, ἢ δὲν ὑποβληθῶσι δικαστικῶς τοῦ αὐθαιρέτως παρ' αὐτῶν κατεχομένου ἐθνικοῦ οἰκοπέδου, οἱ δὲ δεύτεροι, μεχιστοῦ δὲν συμμορφωθῶσι μὲ τὸ περὶ τῶν τοιούτων οἰκοδομῶν ληφθησόμενον μέτρον.

Ἄρθρ. 6.

Τὰ ἐξ ἰδιοκτῆτων ἀγρῶν κατὰ τὴν κάτω πόλιν σχηματισθέντα κατὰ τὸ ἄρθρ. 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2771 διατάγματος τοῦ Κυβερνήτου οἰκόπεδα καὶ ὑπὸ τῶν ἐχόντων δικαίωμα ἀποζημιώσεως ἢ ἀνταλλαγῆς ἐκλεχθέντα συνεπεία τῆς κληρώσεως, δὲν θέλουν παραχωρηθῇ εἰς αὐτοὺς, ἐὰν κατέχωνται εἰσέτι ὑπὸ τῶν πρώην ἰδιοκτῆτων πρὶν ἢ ἐνευγθῇ ἡ κατὰ τὸ μνησθὲν 4 ἄρθρον τοῦ ψηφίσματος κανονιζομένη ἀποζημίωσις εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας.

Ἄρθρ. 7.

Οἱ μήπω ἀποζημιωθέντες πολῖται θέλουσιν ἀποζημιωθῇ διὰ κλήρου κατὰ τὰ περὶ τούτων διατάγματα καὶ τὰς πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῶν δοθείσας παρὰ τῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείων ὁδηγίας, τὸ δὲ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν θέλει ἐκδώσει καὶ διὰ τὰς ἀποζημιώσεις καὶ ἀνταλλαγὰς ταύτας τὰ παραχωρητήρια, ἀφοῦ προηγουμένως ἐνεργηθῶσι καὶ παρ' αὐτῶν τὰ διὰ τοῦ παρόντος διατάγματος κανονιζόμενα.

Ἄρθρ. 8.

Ἐὰν τὰ ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς κάτω πόλεως Πατρῶν διαθέσιμα ἐθνικὰ οἰκόπεδα δὲν ἐξαρκήτωσι πρὸς ὁλοσχερῇ ἀποζημίωσιν τῶν ἐκ τοῦ σχεδίου προσβληθεισῶν ἰδιοκτησιῶν καὶ τῶν εἰς ἀντάλλαγμα δοθησομένων, τὸ σχέδιον τῆς πόλεως θέλει ἐπεκταθῇ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον διὰ τῆς προσθήκης μιᾶς ἢ καὶ δύο ἔτι γραμμῶν.

Τὸ σχέδιον τῶν ὡς ἀνωτέρω προστιθησομένων δύο γραμμῶν καὶ ἡ εἰς τετράγωνα αὐτῶν κανονικὴ διαίρεσις θέλει ὑποβληθῇ παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ εἰς τὴν ἔγκρισίν μας.

Ἄρθρ. 9.

Οἱ ἰδιοκτῆται τῆς ἀνω πόλεως τῶν ὁποίων τὰ οἰκόπεδα δὲν προσεβλήθησαν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ σχεδίου, ἀλλὰ λόγῳ ἀνταλλαγῆς ἐζητήσαντο ἕτερα κατὰ τὴν πόλιν ἐθν. οἰκόπεδα, δὲν παρέδωκαν δὲ εἰς τὸ δημόσιον τὰ ἰδιοκτῆτα αὐτῶν οἰκόπεδα, οὐδὲ τὸ δημόσιον διέθεσεν αὐτὰ πρὸς ἀποζημίωσιν ἄλλων πολιτῶν, δὲν δύναται νὰ ἔχωσιν ἤδη ἀπαίτησιν ἀνταλλαγῆς ἐπὶ τῶν προστιθεμένων κατὰ τὸ ἄρθρον 8 δύο νέων γραμμῶν.

Ἄρθρ. 10.

Πᾶσα ἀπαίτησις περὶ ἀνταλλαγῆς γηπέδου κειμένου ἐκτὸς τοῦ σχεδίου τῆς ἀνω πόλεως εἶναι ἀπαράδεκτος ὡς ἀντιβάνουσα εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 2771 διάταγμα, καὶ τὰ μετὰ ταῦτα ἐκδοθέντα Β. διατάγματα, ἐπομένως πᾶσα μέχρι τοῦδε γενομένη ὑπὸ τῆς τακτοποιητικῆς ἐπιτροπῆς ἢ ἄλλης τινὸς ἀρχῆς παραχώρησις ἐθν. οἰκοπέδου λόγῳ τοιαύτης ἀνταλλαγῆς θεωρεῖται ἄκυρος.

Εἰς τοὺς ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοὺς ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Οκτωβρίου 1852.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ

ΑΜΑΛΙΑ.

Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ. Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 51.

ΑΘΗΝΑΙ, 23 Οκτωβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ ταμεία προκαταθέσεως τῶν ἐκ τῆς ἐκποιήσεως τῆς περιουσίας τῶν δραπετῶν κληρούχων κτλ. προερχομένων χρημάτων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἐδ. 8 τοῦ άρθρου 3 καὶ τὰ άρθρα 5 καὶ 11 τοῦ ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1851 Νόμου περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Τὰ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως τῆς περιουσίας τῶν δραπετῶν, ἢ μὴ ἐμφανισθέντων, ἐγκαίρως εἰς τὰς ἀρμοδίους ἀρχὰς κληρούχων, ἢ ἐκ τῆς συνεισφορᾶς τῶν πατέρων αὐτῶν καὶ τῶν δῆμων προερχόμενα χρήματα, ἅτινα εἰσὶ προσωριμῆς εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἀντικαταστατῶν τῶν κληρούχων τούτων, θέλουσι παρακατατίθεσθαι εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν ταμεῖον τῆς ἐπαρχίας, εἰς ἣν ἑκαστος κληρούχος ἀνήκει, καὶ θέλουσι διδῆσθαι παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ταμῆα, διαταγῇ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν ἑσωτερικῶν ἐπὶ τῇ ἐάσει τῶν περὶ παρακαταθηκῶν ὠρισμένων διατάξεων, εἰς τὸν στρατευσάμενον μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐν τῷ στρατῷ τῆς γραμμῆς τετραετοῦς ὑπηρεσίας του, ἅμα οὗτος ἐμφανίσῃ τὴν τακτικὴν ἄφεςίν του διαλαμβάνουσαν, ὅτι ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λάβῃ τὸ διὰ τὴν ἀντικατάστασιν προσδιορισθέν ποσόν.

Οἱ ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἑσωτερικῶν Ὑπουργοὶ θέλουσι ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Οκτωβρίου 1852.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

ΑΜΑΛΙΑ

Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ. Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 52

ΑΘΗΝΑΙ, 27 Οκτωβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ περὶ ἀποξηράνσεως τοῦ Βοιωτικοῦ πεδίου ἐκδοθέντος Νόμου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἀπὸ 13 Σεπτεμβρίου τ. ε. Νόμου, περὶ ἀποξηράνσεως τοῦ Βοιωτικοῦ πεδίου, καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Τὰ τρία μέλη τῆς διὰ τὸν ἀναλογισμόν τῆς δαπάνης ἐπὶ τῶν καταλογιζομένων καὶ εἰς πλημύρας ὑποκειμένων γαιῶν

ἐπιτροπῆς, θέλουσι διορίσει ἐκ συμφώνου τὰ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεία ἐκλέγοντα αὐτὰ ἐκ τριπλασίου ἀριθμοῦ υποψηφίων, τοὺς ὁποίους θέλουσι προτείνει ὁ ἑπαρχος καὶ ὁ Οἰκονομικὸς ἑφορὸς Λεβυθλαίας τὰ δὲ ὑπολειπούμενα πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἐπιτροπῆς δύο ἕτερα μέλη θέλουσι διορίσει οἱ ιδιοκτῆται τῶν γαιῶν ἐντὸς 20 ἡμερῶν, εἰδοποιούμενοι διὰ τοῦ ἐπὶ τούτῳ ἐκδοθησομένου καὶ δις ἐπ' ἐκκλησίας ἀναγνωσθησομένου κατὰ δύο ἀκολουθοῦνς κυριακὰς προγράμματος τοῦ ἐπαρχοῦ, καὶ δι' ὀνομαστικῶν πρὸς ἕνα ἑκαστον προσκλήσεων, τόσον περὶ τούτου, καθ' ὅσον καὶ περὶ τῆς ὥρας καὶ τοῦ μέρους, ὅπου πρέπει νὰ συνέλθουν ἅπαντες, παρισταμένου καὶ τοῦ δημοσίου εἰς τὴν συνέλευσιν διὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου δι' ὅσας ἔχει γαίας.

Ἡ ἐπίδοσις τῶν ὀνομαστικῶν προσκλήσεων πρὸς τοὺς ιδιοκτῆτας θέλει γίνεσθαι ἐπὶ ἀποδείξει καὶ ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ ἐλλείψεως τινος ἐκ τῆς κατοικίας του, θέλει ἐνεργεῖσθαι αὕτη κατὰ τὸ ἀρθρ. 143 τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

2. Ἐὰν ἅπαντες οἱ ιδιοκτῆται δὲν ᾔθελον συνέλθαι, δύναται τὰ δύο τρίτα τῶν παρόντων ἐκ τοῦ καταλόγου νὰ προβῶσι καὶ φέρουν εἰς πέρας τὸν διορισμὸν τῶν μελῶν διὰ σχετικῆς πλειονοψηφίας.

3. Καθ' ἣν περίπτωσιν δὲν ᾔθελον συνέλθαι ἢ δὲν ᾔθελον διορίσει οἱ ιδιοκτῆται τὰ εἰρημένα μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἐντὸς τῆς ἐν τῷ άρθρῳ 1 τοῦ παρόντος ὀριζομένης προθεσμίας, ὁ ἑπαρχος θέλει υποβάλλει εἰς τὸν νομάρχην τὴν περὶ τούτου ἐκθεσίν του μετὰ τῶν περὶ δημοσιεύσεως τοῦ προγράμματος πιστοποιητικῶν, διὰ νὰ ζητῇται παρ' αὐτοῦ ὁ διορισμὸς τῶν ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν ἐν Ἀθήναις πρωτοδικῶν.

4. Ἡ κατὰ τὰ προηγούμενα ἀρθρα διοριζομένη ἐπιτροπὴ, πρὶν ἢ ἀναλάβῃ τὰ ἔργα τῆς θέλει δώσει ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου τὸν διὰ τοῦς πραγματογνώμονας ἀπαιτούμενον ὅρκον κατὰ τὸ ἀρθρὸν 288 τῆς πολιτικῆς δικονομίας, καὶ μετὰ τοῦτο μεταβαίνουσα ἐπιτοπίως θέλει ἐνεργεῖ συμφώνως μὲ τὸ ἀρθρὸν 4 τοῦ νόμου τὴν διαίρεσιν καὶ τὴν εἰς κλάσεις κατάρταξιν τῶν γαιῶν, καθὼς καὶ τὸν ἀναλογισμόν τῆς δαπάνης συμπεριλαμβανούσα εἰς ταύτην καὶ τὴν ἀντιμισθίαν καὶ τὰ ἐξοδα τῶν πραγματογνώμωνων, ἅτινα θέλει προσδιορίσει ὁ ἑπαρχος ἐντὸς τῶν ὁρῶν τοῦ ἀπὸ 25 Μαρτίου 1835 Β. Διατάγματος περὶ τῶν εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις δικαιωμάτων τῶν μαρτύρων, πραγματογνώμωνων κλπ.

Τὴν ἀντιμισθίαν καὶ τὰ ἐξοδα τῶν πραγματογνώμωνων εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους θέλει προσδιορίζει ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν, ὡς ἂν εἶναι μακρὰν ἢ ἔδρα του.

5. Ὁ ἑπαρχος μετὰ τὴν σύνταξιν τοῦ πρωτοκόλλου τοῦ ἀναλογισμοῦ τῆς δαπάνης παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς θέλει δημοσιεύσει τὸ ἀνήκον πρόγραμμά του περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ πρωτοκόλλου καὶ τοῦ σχεδίου εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου προσδιορισμένα μέρη καὶ διὰ συγχρόνως ὀνομαστικῶν προσκλήσεων πρὸς ἕνα ἑκαστον τῶν ιδιοκτητῶν κατὰ τὰ ἐν τῷ 1 άρθρῳ τοῦ παρόντος ὠρισμένα, θέλει προσκαλεῖ αὐτοὺς διὰ νὰ λάβωσι γνῶσιν καὶ εἰσάξουν, ὅσοι ἔχουν τὰς ἐνστάσεις των εἰς τὸ πρωτοδικεῖον Ἀθηνῶν ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ προγράμματος, αἵτινες ἄλλως θεωροῦνται ἀπαράδεκτοι μετὰ τὴν εἰρημένην προθεσμίαν κατὰ τὸν Νόμον.

6. Ἡ ἀγωγή τῶν ἐχόντων ἐνστάσεις, ἐκτὸς τοῦ προσώπου, ἢ τῶν προσώπων, τὰ ὁποῖα δύναται νὰ ἀφορᾷ, πρέπει νὰ ἐπιδίδηται καὶ εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἑφορον διὰ νὰ παρίσταται εἰς τὴν δίκην καὶ τὸ δημόσιον, ὅταν διὰ ταύτης προσβάλλωνται εἴτ' ἀμέσως, εἴτε ἐμμέσως τὰ συμφέροντά του.

7. Τὸ πρωτόκολλον τοῦ ἀναλογισμοῦ τῆς δαπάνης, μετὰ τὴν ἐκδίκασιν ὅλων τῶν ἐνστάσεων, τροποποιούμενον κατὰ

τάς ὀριστικὰς καταστάσας ἀποφάσεις τοῦ δικαστηρίου, θέλει μένει εἰς τὸ ἐπαρχεῖον· ἀντίγραφα δ' αὐτοῦ ἐπικυρωμένα θέλουν διευθύνεσθαι παρὰ τοῦ ἐπάρχου πρὸς τὸν ἐπαρχικὸν ταμίαν, διὰ νὰ ἐνεργηθῇ παρ' αὐτοῦ ἡ εἰσπραξίς τοῦ εἰς ἓνα ἔκαστον τῶν ἰδιοκτητῶν ἀναλογούντος ποσοῦ, συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 10 καὶ 11 τοῦ νόμου, καὶ πρὸς τὴν νομαρχίαν, καὶ δι' αὐτῆς πρὸς τὰ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ὑπουργεία.

8. Ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσίς τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων θέλει ἐνεργεῖσθαι κατὰ τὰς διατάξεις περὶ ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων καὶ συμφώνως μὲ τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 13—15 τοῦ Νόμου ὀριζόμενα περὶ τῆς ἐπιτηρώσεως ἐπιτροπῆς, ἧς τὰ δύο μέλη θέλει διορίζει τὸ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργείων ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπάρχου, καὶ τὸ τρίτον οἱ ἰδιοκτῆται κατὰ τὸ ἀρθρον 1 τοῦ παρόντος διατάγματος.

9. Τὰ κατ' ὑπέρβασιν τῶν ὑπολογισθέντων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων ἀναγκαῖα θεωρούμενα ἔξοδα, ἐγκρινόμενα διὰ Βασ. Διατάγματος, θέλουν ἀναλογίζεσθαι εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας παρὰ τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 1 τοῦ παρόντος διωρισμένης ἐπιτροπῆς καὶ θέλουν καταβάλλεσθαι παρ' αὐτῶν εἰς τὸ ἐπαρχικὸν ταμεῖον, τὰ δὲ διὰ τὴν συντήρησιν καὶ προφύλαξιν τῶν τετελεσμένων ὑδραυλικῶν ἔργων ἀπαιτούμενα τακτικὰ ἐτήσια ἔξοδα, προϋπολογιζόμενα παρὰ τοῦ μηχανικοῦ καὶ ἐγκρινόμενα παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἑσωτερικῶν, θέλουν ἀναλογίζεσθαι παρὰ τοῦ ἐπάρχου εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας καὶ πληρόνεσθαι παρ' αὐτῶν κατ' ἀναλογίαν τῆς εἰς τὰς δαπάνας τῆς ἐκτελέσεως συμμετοχῆς των, ἐφαρμοζομένων ὡς πρὸς τὴν εἰσπραξίν αὐτῶν τῶν διατάξεων τῶν περὶ τῶν καθυστερούντων εἰς τὸ δημόσιον Νόμων καὶ Βασ. Διαταγμάτων. Τὸ αὐτὸ δὲ θέλει ἐνεργεῖσθαι καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ἐκτελέσεως ἀπροβλέπτου τινὸς καὶ κατεπειγούσης ἐργασίας.

10. Ὁ διορισμὸς τῶν παρὰ τοῦ μηχανικοῦ προτεινομένων διορυγοφύλακων θέλει ἐνεργεῖσθαι παρὰ τοῦ νομάρχου ἐκ τῶν ἔχοντων τὰ διὰ τοὺς ἀγοροφύλακας ἀπαιτούμενα προσόντα, κατὰ τὸ ἀρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 31 Σεπτεμβρίου 1836 Βασ. Διατάγματος, περὶ προφυλάξεως τῶν δενδροφυτειῶν, καὶ θέλει πιστοποιεῖσθαι πρὸς τὰς ἀρμοδίους ἀρχάς. Τὸν δὲ κατὰ τὸ ἀρθρον 7 τοῦ αὐτοῦ διατάγματος ὄρκον των θέλουν δίδει καὶ οἱ διορυγοφύλακες ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου.

11. Τὰς εἰς τὰ ὑδραυλικά ἔργα πραγματοποιένας ζημίας θέλουν ἀνακαλύπτει καὶ πιστοποιεῖ διὰ πρωτοκόλλου οἱ διορυγοφύλακες σύμφωνα μὲ τὰ ἐν τῷ ἀρθρῷ 10 τοῦ ἀνωτέρου Βασ. Διατάγματος ὀριζόμενα, τὸ δὲ πρωτόκολλόν των θέλουν στέλλει εἰς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα καὶ ἀντίγραφον αὐτοῦ εἰς τὸν ἐπαρχον διὰ νὰ ἐνεργῶνται τὰ δέοντα κατὰ τὸ ἀρθρον 21 τοῦ Νόμου.

12. Αἱ διατάξεις τοῦ περὶ ἀποξηράνσεως τοῦ Βοιωτικοῦ πεδίου Νόμου, καὶ αἱ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐν τῷ παρόντι ἐνδιαλαμβανόμεναι θέλουν ἰσχύει καὶ εἰς ὅλα τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, μέχρι τῆς ἐκδόσεως γενικοῦ Νόμου, περὶ ἀποξηράνσεως ἐλῶν, τὰ δὲ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῶν ἀπαιτούμενα ἔξοδα ἀναλογιζόμενα θέλουν καταβάλλεσθαι ἀπ' εὐθείας παρὰ τῶν ἔχοντων συμφέρον ἰδιοκτητῶν, συμμετέχοντος ἀναλόγως τούτων καὶ τοῦ δημοσίου δι' ὅσας ἤθελον ἔχει γαίας κατακλυζομένας ἢ ὑποκειμένας εἰς πλημμύρας.

13. Τὴν ἐκτέλεσιν τοιούτων ὑδραυλικῶν ἔργων κατὰ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους δύνανται νὰ προκαλέσασιν δι' ἀναφορῶν των καὶ οἱ ἰδιοκτῆται τῶν κατακλυζομένων γαιῶν, καὶ οἱ γείτονες, καὶ αἱ ἀρμόδιαι δημοτικαὶ ἀρχαί, καὶ αἱ προϊστάμεναι αὐτῶν διοικητικαὶ ἐὰν ὑπάρχωσι λόγοι.

14. Πρὶν ἢ διαταχθῇ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων θέλουν ἐνεργεῖσθαι ἐπιτόπια ἀκριβεῖς ἐξετάσεις παρ'

ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπῆς συγκειμένης παρὰ τοῦ νομοῦτρου, παρὰ τοῦ νομομηχανικοῦ ἢ γεωμέτρου, παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου, καὶ δύο ἐκ τῶν σημαντικωτέρων ἰδιοκτητῶν, τοὺς ὁποίους θέλει διορίζει ὁ ἀρμόδιος νομάρχης, καὶ ἐὰν ἐκ τῶν ἐξετάσεων τούτων ἀποδειχθῇ ἡ ἀνάγκη καὶ τὸ συμφέρον τῆς ἐκτελέσεως, θέλει διατάττεσθαι ἡ σύνταξις τοῦ ἀνήκοντος σχεδίου καὶ προϋπολογισμοῦ παρὰ τοῦ ἀρμοδίου μηχανικοῦ ἢ ἄλλου ἐπὶ τούτῳ ἀπεσταλμένου παρὰ τοῦ Ἱπουργείου τῶν ἑσωτερικῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνταχθέντος σχεδίου τούτου καὶ προϋπολογισμοῦ, λαμβάνων ὁ νομάρχης τὴν γνώμην καὶ τὰς παρατηρήσεις τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ ἄλλων ἔχοντων συμφέρον ὡς πρὸς τὸ ὠφέλιμον, ἢ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου, θέλει ὑποβάλλει αὐτὰ μετὰ τῆς ἀπαιτουμένης ἐκθέσεώς του εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ἱπουργείων. Τὸ δὲ Ἱπουργεῖον ἐὰν τὸ θεωρήσῃ ἀναγκαῖον, δύναται νὰ διατάξῃ νὰ ἐνεργηθῶσι καὶ νεαὶ ἐξετάσεις πρὸ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ σχεδίου καὶ προϋπολογισμοῦ.

15. Οἱ ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοὶ θέλουν δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 14 Ὀκτωβρίου 1852.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Λ Ι Α

Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ. ΡΗΓΑΣ ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 53.

ΑΘΗΝΑΙ, 30 Ὀκτωβρίου.

ΝΟΜΟΣ ΣΙ'.

Περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1852.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς βουλῆς καὶ τῆς γερουσίας διατάττομεν ὡς ἑξῆς

Ἀρθρ. 1.

Τῶν ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων, τῶν ἀπὸ δημοσίων κτημάτων καὶ νομημάτων προσόδων, καὶ ἐν γένει ὅλων τῶν εἰσοδημάτων τῶν εἰδικωτέρων ἀπαριθμουμένων εἰς τὸν ἐπισυναπτόμενον πῖνακα τῶν ἐσόδων, καὶ τὰ προσηρητημένα εἰς αὐτὸν ἀναλυτικὰ φύλλα, θέλει ἐξακολουθήσει ἡ εἰσπραξίς κατὰ τὸ 1852 ἔτος, δυνάμει τῶν ὑπαρχόντων νόμων καὶ διαταγμάτων, καὶ τῶν ἐκδοθησομένων περὶ τινῶν ἐσόδων νόμων.

Ἀρθρ. 2.

Τὰ ἔσοδα τῆς χρήσεως 1852 ὑπολογίζονται εἰς δραχ. δέκα ἐπτὰ ἑκατομμύρια, διακοσίας τεσσαράκοντα ἐπτὰ χιλιάδας ἑνεακοσίας εἴκοσι ἑξ, ἀριθμὸς 17,247,926, προστιθενται δ' εἰς ταῦτα αἱ προκαταβολαὶ τῶν τριῶν δυνάμεων ἐκ δραχμῶν τριῶν ἑκατομμυρίων, ὀκτακοσίων τριάκοντα πέντε χιλιάδων, τετρακοσίων ἐβδομήκοντα τριῶν καὶ λεπτῶν πεντήκοντα ὀκτῶ, ἀριθ. 3,835,473:58, κατὰ τὰ εἰδικωτέρον ἐν τῷ πῖνακι τῶν ἐσόδων ἐνδιαλαμβανόμενα.

Ἀνήκουν εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ 1852 τὰ ἔσοδα ἑκείνα ὅσα παρέρχονται ἐντὸς τοῦ ὁμωνύμου αὐτῆς ἔτους.

Άρθ. 3.

Ἡ διάρκεια τῆς χρήσεως 1852, παρατείνεται μέχρι τῆς 13 Ὀκτωβρίου 1853. Τὰ μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην εἰσπραττόμενα ἐξ αὐτῆς ὑπόλοιπα, καταλογίζονται εἰς τὰ ἔσοδα τῶν ἐπομέ-
νων ἐτῶν, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐνεργεῖται ἡ εἰσπραξίς, σημειοῦν-
ται δὲ ἐν εἰδικῷ κεφαλαίῳ ἐπιγραφομένῳ «ἔσοδα κλεισμένων
χρήσεων».

Άρθρ. 4.

Τὰ περὶ λογοδοσίας τῶν ἐσόδων κατὰ τὴν χρῆσιν καὶ ἐνιαύ-
σιον διαχείρισιν κανονίζονται διὰ τοῦ περὶ τῶν ἐσόδων τῆς
χρήσεως 1852 νόμου.

Άρθρ. 5.

Παντὸς φόρου ἢ δικαιώματος ἄλλου, παρὰ τὰ ἐν τῷ ἀρθρῷ
1 τοῦ παρόντος νόμου κυρωθέντα ἀπαγορεύεται ἡ εἰσπραξίς, τι-
μωρεῖται δὲ ἐπὶ καταπίεσει πᾶς ὑπάλληλος, εἴτε διατάξας, εἴτε
ἐνεργήσας τὴν εἰσπραξίν, χωρὶς ν' ἀπαιτῆται πρὸς καταδίωξιν
ιδιαιτέρα ἀδεία τῆς προϊστάμενης ἀρχῆς· ἐπιφυλαττομένης δὲ
προσέτι καὶ τῆς ἐντὶς πενταετίας ἀγωγῆς, πρὸς ἀποζημίωσιν
κατὰ τοῦ πλημμελήσαντος ὑπάλληλου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς βουλῆς καὶ τῆς γερουσίας
καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς ἐφη-
μερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Ὀκτωβρίου 1852.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλισσα

ΑΜΑΛΙΑ.

Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ὀκτωβρίου 1852.

Ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργός

Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΝΟΜΟΣ ΣΙΑ'.

Περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1852.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς βουλῆς καὶ τῆς γερουσίας
διατάττομεν ὡς ἑξῆς·

Άρθρ. 1.

Τὰ ἔσοδα τοῦ Κράτους διὰ τὸ ἔτος 1852 προσδιορίζονται
εἰς δραχ. δέκα ἑννέα ἑκατομμύρια, πεντακοσίας ἑννέα χιλιάδας
τετρακοσίας τεσσαράκοντα ὀκτὼ καὶ λεπ. ἑβδομήκοντα ἑν ἄριθ.
19,509,448:71|00, καὶ διὰ τὸ ποσὸν τοῦτο χορηγοῦνται εἰς
τοὺς ὑπουργοὺς πιστώσεις, καταλογιζόμεναι κατὰ τὸν ἐπισυνημ-
μένον γενικὸν πίνακα τῶν ἐσόδων, καὶ κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρ-
θρα τῶν προσηρητημένων εἰς αὐτὸν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν
ὑπουργείων ὡς ἑφεξῆς·

Α'. Εἰς χρέος δημόσιον, ἥτοι εἰς τόκους καὶ χρεωλύσιον τοῦ ὑπὸ
τὴν ἐγγύησιν τῶν τριῶν δυνάμεων δανείου δρ. 3,835,473:58
Εἰς προμήθειαν καὶ ἄλλα ἔσοδα αὐτοῖς .. 50,376:22
Εἰς ἀπόδοσιν τῶν προκαταβολῶν τῶν τριῶν
δυνάμεων .. 400,000—
Εἰς τόκους ἐσωτερικοῦ χρέους .. 14,500—
Εἰς συντάξεις .. 407,901:12

Εἰς μεταφορὰν .. 4,708,250:92

Ἐκ μεταφορᾶς .. 4,708,250:92

Β'. Εἰς τὴν βασιλικὴν χορήγησιν .. 1,000,000—

Γ'. Εἰς ἀποζημίωσιν τῶν βουλευτικῶν σω-
μάτων .. 400,000—

Δ'. Εἰς τὴν γενικὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὑπουρ-
γείων τοῦ Βασιλ. Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν
σχέσεων .. δρ. 534,828:59

Τῆς δικαιοσύνης .. 1,360,847:22

Τῶν ἐσωτερικῶν .. 1,702,000:—

Τῶν ἐκκλησιαστικῶν
καὶ τῆς δημ. ἐκπαιδεύσεως 850,882:83

Τῶν στρατιωτικῶν .. 4,948,654:07

Τῶν ναυτικῶν .. 1,446,060:65

Τῶν οἰκονομικῶν .. 949,962:53. 11,793,235:89

Ε'. Εἰς τὰ ἔσοδα ἐπιστὰς. καὶ εἰσπράξεως
τῶν φόρων .. 1,332,305—

ΣΤ'. Εἰς διαφόρους πληρωμὰς .. 275,656:90

Τὸ ὅλον δρχμαὶ 19,509,448:71

Ἀνήκουν δ' εἰς τὴν χρῆσιν ἐκάστου ἔτους τὰ ἔσοδα μόνον ἐκεῖνα
ὅσα ὀφείλονται δι' ὑπηρεσίας ἐκτελεσθεῖσας, ἡ διὰ πράγματα
χορηγηθέντα ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ ἔτους.

Άρθρ. 2.

Τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 1, ἔσοδα θέλουν πληρωθῇ
ἐκ τῶν κυρωθέντων ἐσόδων τῆς χρήσεως 1852 ἀναπληρούμενα
ὡς πρὸς τὴν ἐτήσιαν διαχείρισιν διὰ τῶν ὑπολοίπων τῶν προ-
γενεστερῶν χρήσεων, τὰ ὁποῖα δὲν διετέθησαν εἰς πληρωμὴν ἐξό-
δων τῶν ἐτῶν ἐκεῖνων.

Άρθρ. 3.

Αἱ ἀνωτέρω χορηγούμεναι πιστώσεις θέλουν διανεμεσθαι καθ'
ἑκάστον μῆνα καὶ τίθεσθαι κατὰ λόγον τῶν ἀναγκῶν εἰς τὴν
διάθεσιν τῶν ὑπουργῶν δυνάμει Βασιλ. διαταγμάτων, πρὸς
πληρωμὴν τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους, τῶν στηριζομένων εἰς τοὺς
ὑπάρχοντας νόμους, Β. διατάγματα ἢ κανονισμούς.

Άρθρ. 4.

Οἱ ὑπουργοὶ δὲν δύνανται δι' αἰουδίποτε εἰδικῶν πόρων ν' αὐ-
ξήσωσι τὸ ποσὸν τῶν προσδιορισθεῖσιν διὰ τὰ ἔσοδα τῆς ὑπηρε-
σίας τῶν πιστώσεων· ἐὰν ἐπομένως κινητὰ ἢ ἀκίνητα, εἰς
τὴν διάθεσιν τῶν εὐρισκόμενα, πωληθῶσιν ἐντὸς τοῦ ἔτους 1852,
τὸ τίμημα αὐτῶν θεωρεῖται ὡς δημόσιον ἔσοδον καὶ καταλογί-
ζεται εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Εἰς τὰ ἔσοδα ἐπίσης κα-
ταλογίζονται τὰ ἐπισρεφόμενα χρήματα διὰ πληρωμᾶς ἐνταλ-
μάτων ἀκαταλλήλως ἢ κατὰ λάθος ἐκδοθέντων, ὅταν ἡ ἐπι-
στροφή αὐτῶν γίνηται μετὰ τὸ κλείσιμον τῆς ἀνηκούσης χρή-
σεως, ἢ ὅταν δὲν παρουσιάζηται ἀνάγκη ἐπαναφορᾶς τοῦ πο-
σοῦ αὐτῶν εἰς τὰς πιστώσεις τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργείου.

Άρθρ. 5.

Ἡ διάρκεια τῆς χρήσεως 1852 παρατείνεται μέχρι τῆς 31
Ὀκτωβρίου τοῦ ἐπομένου ἔτους, ὅποτε κλείονται ὀριστικῶς τὰ
βιβλία τῶν ἐσόδων ὅλων τῶν ὑπουργείων, καὶ θεωροῦνται ἄκυρα
τὰ παρ' αὐτῶν κυρωθέντα, μήπω δὲ πληρωθέντα ἐντάλματα.

Άρθρ. 6.

Αἱ διὰ τῶν ἐτήσιων προϋπολογισμῶν, εἴτε καὶ δι' εἰδικῶν
νόμων χορηγούμεναι πιστώσεις διὰ δημόσια ἔργα, ἢ γενικὰ
βοηθήματα ἰσχύουν μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῶν ἔργων, διὰ
τὰ ὁποῖα ἐχορηγήθησαν, ἐὰν ἡ ἐναρξὶς αὐτῶν ἐγένετο διαρκού-
σης τῆς χρήσεως. Τὰ κατὰ τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους μένοντα
διαθέσιμα ὑπόλοιπα τῶν τοιούτων πιστώσεων μεταβιβάζονται
αὐτεπαγγέλτως εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ ἐπομένου ἔτους. Τὰ ὑπουρ-
γεία ὀφείλουσι νὰ παρουσιάσωσι μετὰ τοῦ ἀπολογισμοῦ, καὶ λο-
γαριασμὸν ἰδιαίτερον τῶν δαπανηθέντων δι' ἐν ἑκάστην τῶν

ἐπιμελεία αὐτῶν ἐκτελουμένων δημοσίων ἔργων, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως αὐτῶν.

Ἄρθρ. 7.

Ἐκτὸς τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου χορηγουμένων πιστώσεων, ἐὰν αὐταὶ ἄνευ ἐπεκτάσεως τῆς ὑπηρεσίας δὲν ἐξαρκέσωσι διὰ τὰ ἔξοδα τῆς χρήσεως 1852, ἐπιτρέπεται νὰ δοθῶσι διὰ Β. διαταγμάτων ἐν ἀπουσίᾳ τῶν βουλῶν ἀναπληρωτικαὶ πιστώσεις ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἐπὶ τῶν ἐξῆς ἄρθρων τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν.

Τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης

Διὰ τὴν διατροφήν τῶν ὑποδίκων

Δι' ἀπ'ζημιώσεις μαρτύρων

Δι' ἔξοδα μεταφράς ὑποδίκων

Δι' ἔξοδα ἐκτελέσεως ἀποφάσεων.

Τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν

Διὰ γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας

Διὰ διατροφήν καὶ διατήρησιν καταδίκων.

Τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Διὰ πιστοστά ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων

Διὰ δικαιώματα καὶ προμηθείας χαρτοσήμου

Διὰ πρὸς χωρήσεις ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ οἰκοδομῶν εἰς τοὺς δήμους.

Δι' ἔξοδα καλλιέργειας τῶν ἀλικῶν καὶ μετακομίσεως τῶν ἀλάτων.

Αἱ δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου χορηγηθησόμεναι πιστώσεις εἰς ἐν νομοσχέδιον συγκεραλαιωθησόμεναι θέλουν ὑποβληθῆ παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ εἰς τὰς βουλὰς πρὸς ἐπιψήφισιν ἐν τῇ πρώτῃ αὐτῶν συνόδῳ.

Ἄρθρ. 8.

Ἐκαστος ὑπουργὸς ὀφείλει ἐντὸς τῶν πρώτων 15 ἡμερῶν τοῦ μηνὸς Μαρτίου 1853 νὰ συντάξῃ καὶ κοινοποιήσῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν, τὴν προσωρινὴν κατάστασιν τῆς χρήσεως 1852. Ἐντὸς δὲ τοῦ μηνὸς Μαρτίου 1854 τὸν ὀριστικὸν ἀπολογισμὸν τῆς χρήσεως ταύτης, διὰ τὴν διαχείρισιν τῶν χορηγηθεισῶν αὐτῷ πιστώσεων.

Ἄρθρ. 9.

Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ὀφείλει νὰ συντάξῃ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου τοῦ 1853 ἔτους τὸν γενικὸν λογαριασμὸν τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως διὰ τὸ ἔτος 1852 καὶ τὴν προσωρινὴν κατάστασιν τῆς χρήσεως 1852, καὶ χάριν πληροφoρίας νὰ ὑποβάλῃ αὐτὰ εἰς τὰς βουλὰς, μετὰ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 8 ἐνδιαλαμβανομένων προσωρινῶν καταστάσεων τῶν ὑπουργείων, ἐντὸς δὲ τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου 1854 ὀφείλει νὰ ἔχῃ συντεταγμένον καὶ τὸν ὀριστικὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς χρήσεως 1852, ὅστις πάλιν μετὰ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 8 διαλαμβανομένων ὀριστικῶν ἀπολογισμῶν τῶν διαφόρων ὑπουργείων, θέλει ὑποβληθῇ ἐντὸς τοῦ μηνὸς εἰς τὰς βουλὰς, διὰ νὰ ἐκδοθῇ ὁ κυρτὸς τὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς χρήσεως 1852 νόμος.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς βουλῆς καὶ τῆς γεροῦσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Ὀκτωβρίου 1852.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλίςσα

ΑΜΑΛΙΑ

Α. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ὀκτωβρίου 1852.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης

Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 54. (Παρελείφθη.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 55

ΑΘΗΝΑΙ, 31 Ὀκτωβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ λόχου τῶν ἀπομάχων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸν ἀπὸ 19 Αὐγούστου ε. ε. ὑπὸ στοιχ. ΣΕ' νόμον περὶ συντάξεων τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς, καὶ θέλοντες ἐπὶ τῶν βάσεων τούτου νὰ ὀργανίσωμεν τὸν διὰ τοῦ ἀπὸ 27 Ἰουλίου 1833 ὑπ' ἀριθ. 79 ἡμετέρου διατάγματος συστηθέντα λόχον τῶν ἀπομάχων, προτάσει τοῦ ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν:

Ἄρθρ. 1.

Εἰς τὸν λόχον τῶν ἀπομάχων θέλουν κατατάττεσθαι

1) Ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ τῆς ξηρᾶς, οἵτινες δὲν ἤθελον ἔχει τὸ πρὸς σύνταξιν ἀποστρατείας δικαίωμα, εἴτε ἐνεκα ἀρχαιότητος ὑπηρεσίας, εἴτε ἐνεκα τραυμάτων ἢ νοσημάτων, καὶ ἔχοντες ὑπηρεσίαν πλέον τῆς μιᾶς θητείας, κατασταθῶσιν ἀνίκανοι πρὸς ἐκστρατείαν, εἴτε ἐνεκα προβεβηκυίας ἡλικίας, εἴτε ἐκ τινος περὶ τὴν ὑπηρεσίαν προξενήντος πάθους· δὲν προτιμήσωσι δὲ τὴν ἀφεσί των·

2) Ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται, οἵτινες ἐνεκα ἀνιάτου πάθους, τυχαίως συμβάντος εἰς αὐτοὺς, κατασταθῶσιν ἀποδεδειγμένως ἐντελῶς ἀνίκανοι διὰ πᾶσαν ὑπηρεσίαν τοῦ στρατοῦ, καὶ ὡς ἐκ τοῦ πάθους μὴ δυνάμενοι νὰ προσπορίζωνται τῶν πρὸς τὸ ζῆν, δὲν προτιμήσωσι τὴν ἀφεσί των.

Οἱ μεταβαίνοντες εἰς τὸν λόχον τῶν ἀπομάχων οἰουδήποτε σώματος καὶ ἂν ᾧσι, θέλουν κατατάττεσθαι μὲ τὸν ὅποιον ἔχον βαθμὸν εἰς αὐτὸ, ἐξαίρουμένων τῶν ἀπλῶν χωροφυλάκων, τῶν ἐχόντων ἀμεμπτον διαγωγὴν καὶ πεπληρωμένας δύο θητείας εἰς τὸ σῶμα αὐτῶν, οἵτινες θέλουν κατατάττεσθαι μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ δεκανέως.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ λόχος τῶν ἀπομάχων θέλει διαιρεῖσθαι εἰς δύο τμήματα, καὶ εἰς μὲν τὸ πρῶτον θέλουν συμπεριλαμβανέσθαι οἱ τῆς πρώτης κατηγορίας ἐνδιαλαμβανόμενοι εἰς τὸ 1 ἐδάφιον τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἄνδρες, εἰς δὲ τὸ δεύτερον τμήμα, οἱ τῆς δευτέρας κατηγορίας, ἐνδιαλαμβανόμενοι εἰς τὸ 2 ἐδάφιον.

Ἄρθρ. 3.

Διὰ νὰ καταταχθῇ εἰς τὸν λόχον τῶν ἀπομάχων ὑπαξιωματικὸς ἢ στρατιώτης τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ τῆς ξηρᾶς, ἀπαιτεῖται ἡ διοίκησις αὐτοῦ, ἀφοῦ προηγουμένως ὑποβάλῃ τὸν κατασταθέντα, ἐνεκά τινος τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανομένων αἰτιῶν ἀνίκανον, ὑπὸ ἰατρικὴν εξέτασιν, ν' ἀναφέρηται ἱεραρχικῶς, ἐπισυνάπτουσα τὸ μητρώον αὐτοῦ καὶ ἰα-

τρικὴν ἐνδείξιν, εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν, ὅστις θέλει ἀποστέλλει τὰ ἔγγραφα ταῦτα εἰς τινὰ τῶν ὑγειονομικῶν ἐπιτροπῶν τοῦ στρατοῦ πρὸς ἐξέλεγχιν, καὶ ταυτοχρόνως διατάττει τὸν πάσχοντα νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον αὐτῆς διὰ νὰ ἐξετασθῇ.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ ὑγειονομικὴ ἐπιτροπὴ, ἀφοῦ ἐξελέγξῃ τὰ σταλησόμενα εἰς αὐτὴν ἔγγραφα, καὶ ἐξετάσῃ τὸν πάσχοντα, ἔχουσα ὡς βάσιν τὸν προσαρτώμενον εἰς τὸ παρὸν διάταγμα πῖνακα ὑπὸ στοιχ. Α. θέλει συντάττει μὲ εὐσυνείδητον ἀκριβείαν καὶ ὑπὲρ εὐθύνην τῆς, αἰτιολογικὴν ἔκθεσιν κατὰ τὸν προσαρτώμενον ὑπὸ στοιχ. Β. τύπον, περὶ τοῦ πάθους καὶ τῶν αἰτιῶν ἐξ ὧν προήλθε τοῦτο, καὶ συγχρόνως ὑποβάλλουσα αὐτὴν μετὰ τῶν λοιπῶν ἔγγράφων εἰς τὸν ἡμέτερον ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν, ἀποφαίνεσθαι ἐὰν τῷ ὄντι ὁ ἐξετασθησόμενος κατέστη ἀνίκανος πρὸς ἐκστρατείαν, ἢ ἐντελῶς ἀνίκανος πρὸς πᾶσαν ὑπηρεσίαν, καὶ ὡς ἐκ τοῦ πάθους μὴ δυνάμενος νὰ προσπορίζεται τῶν πρὸς τὸ ζῆν αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 5.

Ὁ λόχος τῶν ἀπομάχων θέλει διαικεῖσθαι παρ' ἐνὸς λοχαγοῦ, ἔχοντος ὑπ' αὐτὸν ἓνα ὑπολοχαγόν, δύο ἀνθυπολοχαγοὺς, καὶ ἓνα ἀνθυπασπιστήν, ὅστις θέλει ἐκπληροῖ καὶ τὴν λογιστικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ λόχου· οἱ δὲ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ ἀναγκαῖοι ὑπαξιωματικοὶ θελοῦν διορίζεσθαι οἱ κατὰ βαθμὸν εὐρισκόμενοι εἰς αὐτὸν ἀρχαιότεροι, καὶ ἔχοντες τὴν ἀπαιτουμένην ἱκανότητα.

Ἄρθρ. 6.

Ἐκτὸς τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐνδιελαμβανομένων ὑπαξιωματικῶν, οἱ εἰς αὐτὸν καταταχθησόμενοι, ὡς καὶ οἱ ἤδη πλεονάζοντες ὑπαξιωματικοί, θέλουσιν ἐκτελεῖ ὑπηρεσίαν τοῦ στρατιώτου.

Ἄρθρ. 7.

Χρησεύσας θέσεως ὑπαξιωματικῶν καὶ μὴ ὑπάρχοντος ὁμοιοβάθμου αὐτοῦ, θέλει ἀναδέχεσθαι τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ βαθμοῦ τοῦ ὁ ἀμέσως κατώτερος κατὰ τὸν βαθμὸν, ἕως οὗ προσέλθῃ νέος ὑπαξιωματικὸς τοῦ μὴ ὑπάρχοντος βαθμοῦ.

Ἄρθρ. 8.

Οἱ ἄνδρες τοῦ λόχου τούτου θέλουσιν ἐνασχολεῖσθαι εἰς τὰς ἀκολουθούσας ὑπηρεσίας.

- 1) Εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ λόχου.
- 2) Εἰς τὴν φύλαξιν δημοσίων κτιρίων ἢ καταστημάτων.
- 3) Ὡς ἀγγελιαφόροι στρατιωτικῶν ἢ πολιτικῶν ἀρχῶν.
- 4) Ὡς φύλακες τελωνείων, ὑγειονομείων, δεσμοτηρίων, ἀποθηκῶν καὶ δημοσίων ὁδῶν.
- 5) Ὡς φύλακες ἀρχαιοτήτων καὶ ἄλλων δημοσίων περιουσιῶν.
- 6) Εἰς φυλακὴν φρουρίων, τῶν ὁποίων ἡ ὑπηρεσία δὲν ἤθελεν εἶσθαι ἐπίπονος καὶ θραεῖα.

Ἄρθρ. 9.

Ἡ ἐνδυμασία τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν τοῦ λόχου τούτου διατηρεῖται ἡ ὁρισθεῖσα διὰ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἀπὸ 27 Ἰουλίου 1833 ἡμετέρου Βασιλικοῦ διατάγματος· οἱ δὲ ἀξιωματικοὶ αὐτοῦ καὶ ὁ ἀνθυπασπιστὴς θέλουσιν φέρεи τὴν στολὴν τοῦ σώματος εἰς τὸ ὅποιον ὑπάγονται.

Ἄρθρ. 10.

Ὁ μισθὸς καὶ αἱ λοιπαὶ τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιω-

τῶν τοῦ λόχου τούτου ἀποδοχαὶ εἰσὶν αἱ προσδιωρισμέναι διὰ τὸ πεζικὸν τῆς γραμμῆς, τῶν δὲ ἀξιωματικῶν, ἕως οὗ δὲν κανονισθῇ ἄλλως, ὁ αὐτὸς τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πεζικοῦ.

Ἀκροτελεύτια ἄρθρα.

Ἄρθρ. 11.

Εἰς οὐδένᾳ ὑπαξιωματικῶν ἢ στρατιωτῶν τοῦ λόχου τούτου θέλει συγχωρεῖσθαι ἄδεια νυμφεύσεως· ὁ δ' ἄνθρωπος ἀδείας συνελθὼν εἰς γάμον θέλει ἀποπέμπεσθαι, ἐὰν δὲν ἐκτῆσται τὸ πρὸς σύνταξιν ἀποστρατείας δικαίωμα· μολοντοῦτο ἡ σύζυγος αὐτοῦ καὶ τὰ ἐκ τοῦ γάμου τούτου προσερχόμενα τέκνα, συμφώνως μὲ τὸν περὶ συντάξεως νόμον, δὲν θέλουσιν ἔχει δικαίωμα πρὸς σύνταξιν μετὰ τὴν ἀποδίωσιν τοῦ παραβαίνοντος τὴν παρούσαν διάταξιν συζύγου ἢ πατρὸς αὐτῶν.

Ἄρθρ. 12.

Οἱ εἰς τὸν λόχον τούτον ὑπάρχοντες, ὡς καὶ οἱ καταταχθησόμενοι ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται, οὐδὲν δικαίωμα προβιβασμοῦ ἔχουσιν· ἐπομένως δὲν θέλουσιν προβιβάζεσθαι.

Ἄρθρ. 13.

Αἱ ἀποδοχαὶ τῶν εἰς πολιτικὴν ὑπηρεσίαν διορισθησόμενων ἀπομάχων, διὰ τὰς ὁποίας θέλουσιν προτιμᾶσθαι πρὸ πάντων οἱ ὑπαξιωματικοὶ τοῦ λόχου τούτου, θέλουσιν πληρῶνεσθαι ἀπὸ τοῦ ταμείου τοῦ ὑπουργείου τοῦ ὁποίου τὴν ὑπηρεσίαν ἤθελον ἐκτελεῖ.

Ἄρθρ. 14.

Ἐπειδὴ ἐνδέχεται ἐκ τῶν εἰς τὸν λόχον τῶν ἀπομάχων ὑπαρχόντων ἤδη ἀξιωματικῶν, ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν νὰ ἀπέκταναν τινὲς, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ περὶ συντάξεως τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς νόμου, τὸ πρὸς σύνταξιν ἀποστρατείας δικαίωμα, καὶ νὰ μὴ ᾖσαν ἱκανοὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς διὰ τοῦ παρόντος διατάγματος διαταγτομένης ὑπηρεσίας τοῦ λόχου τούτου, ὁ ἡμέτερος ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν ὀφείλει νὰ διατάξῃ ἐπιθεώρησιν καὶ νὰ προσκαλέσῃ τοὺς ἐκ ταύτης ἀποδευχθησομένους ἀνίκανους καὶ ἔχοντας τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως, νὰ ὑποβάλλωσιν αἴτησιν πρὸς ἀπόλαυσιν τοῦ δικαίουματος τούτου, κατὰ τὰ ὁρισθέντα διὰ τοῦ ἀπὸ 5 Σεπτεμβρίου περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ριθέντος νόμου ἡμετέρου Βασιλικοῦ διατάγματος.

Εἰδικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 15.

Οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ τῆς ξηρᾶς, οἵτινες ἐξ οἰκείας θελήσεως, ἢ ἕνεκα κακῶν ἐξέων, ἐπιφέρουσιν εἰς ἑαυτοὺς σωματικὴν βλάβην, καθιστῶσαν αὐτοὺς ἀνικάνους πρὸς ἐκστρατείαν, μέχρις οὗ τελειώσῃ ὁ χρόνος τῆς θητείας των, μετατίθενται εἰς τὸν λόχον τῶν ἀπομάχων ἢ παρὰ τινι στρατιωτικῷ καταστήματι πρὸς ἐκτέλεσιν ἀγγариων (corvées), ἢ ἄλλων ἀόπλων ὑπηρεσιῶν.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τὸν ἡμέτερον ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 11 Ὀκτωβρίου 1852.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλισσα

ΑΜΑΛΙΑ.

Σ. ΜΙΛΙΟΣ

Στοιχ. Α.

ΠΙΝΑΞ ΜΕΘΟΔΙΚΟΣ

Τῶν τραυμάτων ἢ νοσημάτων ἕνεκεν τῶν ὁποίων δύναται τις νὰ καταταχθῇ εἰς τὸν λόχον τῶν ἀπομάχων.

Ἡ παντελής τύφλωσις, ἥτοι ἡ στέρσις τῆς ὁράσεως ὅταν ᾖ ἀνίατος.

Ἀκρωτηριασμός ἑνὸς μέλους, τοῦτέστι χειρὸς καὶ ποδός, ἢ δύο χειρῶν, ἢ δύο ποδῶν.

Ἡ στέρσις ἑνὸς μέλους, ἥτοι στέρσις, ἢ χειρὸς, ἢ ποδός.

Παντελής ἀχρηστία 2 μελῶν (Παντελής ἀχρηστία δύο μελῶν ἢ ἑνός, ἥτοι ἡ καθόλου καὶ ἀνίατος στέρσις τῆς χρήσεως αὐ-

» » 1 μέλους τῶν, οὐ μόνον διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς ἀνάγκας ἐστὶ καὶ τὰς ἀσυχολίας τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου.

Ἡ ἕκκεν τραύματος διάτρησις τῆς ὑπερώας, ἢ ἡ καταστροφή τοῦ ὑπερώου ἰστίου, ἐξ οὗ παρέπεται ἐπίσημος τῆς φωνῆς παραλλογή.

Τῆς ἄνω ἢ τῆς κάτω γένους ἀνίατος δυσμορφία δι' ἀπώλειαν τῆς οὐσίας, νέκρωσιν ἢ ἄλλας περιστάσεις δυναμένους νὰ κωλύσωσι τὴν μᾶσσησιν, καὶ βλάβῃσι τὴν ἐλευθέραν ἐνάρθρωσιν τῆς φωνῆς.

Ὀριστικῶς ἀνίατοι σιελόχοι σύριγγες, καὶ ἀκουσία σιέλου ῥύσις κατὰ συνέπειαν βλάβης τῆς παρειᾶς.

Καταφανεῖς ὀργανικαὶ τοῦ στομάχου βλάβαι, ἐπισυμβᾶσι ἕνεκεν τῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ κόπων.

Χρόνια τοῦ ἥπατος ὑπερτροφία, ἐπισυμβᾶσα διὰ τῆς ἐπενεργήσεως τῶν θερμῶν κλιμάτων καὶ τῶν κόπων τῆς ὑπηρεσίας.

Ἰπερτροφία τοῦ σωλῆνος μετὰ διαταράξεις τῆς πέψεως καὶ ἰσχνάνσεως ἐπὶ τὰ πρόσω βαινούσης.

Ἡ ἕκκεν τραύματος κατὰ τὰ περίεξ τοῦ δακτυλίου ἐπενεχθέντος ἀνίατος τοῦ ἀπευθυμένου στένωσις, ἐπάγουσα δυσκολίαν κατὰ τὴν ἀφρόδυσιν.

Μηδ' ὅλως εἰς τὴν οἰκείαν θεραπείαν ὑπείκουσα ἄρθρονος αἰμορροϊδῆς ῥύσις, προσελθοῦσα ἀπὸ ὑπερβολικοῦ κόπου ὑπηρεσίας καὶ συνοδοῦς ἔχουσα καθ' ἑξὶν κακουχίαν, ἀδυναμίαν καὶ ἰσχνανσιν.

Παρὰ φύσιν ἔδρα κατὰ συνέπειαν τραύματος ἢ ἄλλων κόπων τῆς ὑπηρεσίας.

Ἡ κατὰ συνέπειαν τραύματος πρόπτωσις τῶν ἐντοσθίων καὶ μεγάλως ἀνεπτυγμένη κοιλιακὴ κήλη.

Βουδωνοκήλη ἢ μηροκήλη, ἥς ἡ τάξις ἀνεπίτευκτος διπλὴ κήλη, ἥς ἀδύνατος ἢ ἀνευ κινδύνου παρεμπόδισις τῆς προπτώσεως.

Τῆς ῥινὸς δυσμορφία, δυναμένη νὰ ἐπηρεάσῃ οὐσιωδῶς τὴν ἀναπνοὴν καὶ τὴν προφορὰν. Συνεπείᾳ τραύματος ὀλοσχερῆς ἀπώλεια τῆς ῥινός.

Συρίγγιον μέρος τινὸς τοῦ ἀναπνευστικοῦ σωλῆνος ἀνίατον μετ' ἀπωλείας τῆς φωνῆς καὶ ἰσχνάνσεως.

Ὀργανικαὶ βλάβαι καὶ χρόνια τῆς καρδίας νοσήματα, ὑπερτροφία ἢ ἀνεύρυσμα αὐτῆς, ἐπισυμβάντα ἐκ τῶν κόπων τῆς ὑπηρεσίας.

Πολλοὶ καὶ ἐπίσημοι τὸν ἥκον κίρσοι κατὰ τὰ κάτω ἄκρα καὶ τὸ ὄσχεον, ἐκ τῶν κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν καμμάτων ἐπισυμβάντες, ἀν' μάλιστα πολλάκις κατ' ἐπανάληψιν διερράγησαν οὗτοι.

Ἡ λιθίασις, ὡσάκις ὁ λίθος ἐγεννήθη διὰ τὴν ἐν τῇ κύστει παρουσίαν ἀλλοτρίου σώματος, οἷον βολλίου εἰσφύσαντος ἐν αὐτῇ.

Ἡ ἀκράτεια, ἢ ἡ ἐπίσχεσις τοῦ οὐροῦ διὰ φυσικὴν βλάβην τῆς κύστεως, ἢ τῆς οὐρήθρας, ἐπισυμβᾶσαν ἐν ὑπηρεσίᾳ.

Ἡ καθ' ἑξὶν ἢ συχνὴ αἱματοουρία, ἐπελθοῦσα ἐν ὑπηρεσίᾳ.

Ἡ συνεπείᾳ τραύματος ἀπώλεια τοῦ πέους.

Ἡ ἀπώλεια ἀμφοτέρων τῶν ὀρχεων.

Ἡ διὰ τῆς ἐπηρείας τοῦ κλίματος, ἢ τῶν περιπετειῶν τοῦ πολέμου ἐπισυμβᾶσα ὑπερτροφία ἢ ἀτροφία αὐτῶν.

Ἡ συνεπείᾳ τραύματος ὀλοσχερῆς ἀπώλεια τῶν γεννητικῶν μερῶν.

Ἡ πρὸς ἅπαντα τὰ παρὰ τῆς τέχνης προσφερόμενα θεραπευτικὰ μέτα ἀντιστάσα παλαιὰ ὑδροκήλη, ἀν' μάλιστα ὑπάρχῃ αὕτη εἰς ἀνθρώπους προγενηκότας τὴν ἡλικίαν.

Αἱ συνεπείᾳ τραύματος οὐροχοὶ σύριγγες.

Πεπαλαιωμένοι ἐρπητικαὶ νόσοι, οἷον τὰ διάφορα τῆς ἐλεφαντιάσεως τῶν θερμῶν κλιμάτων εἶδη, ὡσάκις ταῦτα ἐγεννήθησαν ἐκ τῆς ἐπὶ τοῦ ἀτόμου ἐπιδράσεως τοῦ κλίματος.

Ἡ ὀλοσχερῆς ἀπώλεια τοῦ ἐτέρου τῶν ὀφθαλμῶν, ἢ ἡ τοῦ βολβοῦ φθορὰ μετ' ἀπωλείας τῆς οὐσίας τῶν χειλέων τῆς κόγης ἕνεκα τραύματος.

Ἡ παλαιωθεῖσα κατ' ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμοὺς ὀφθαλμία μετ' ἐλκώσεως τῶν βλεφάρων, λευκώματος κατὰ τὸν διαφανῆ κεράτιον ὕμνον, σταφυλώματος τοῦ ἐτέρου τῶν ὀφθαλμῶν, ἀμαυρώσεως ἀτελοῦς καὶ ὑποχύματος, προσελθόντος ἐξ ἐνδήμου εἰς τοὺς θερμοὺς τύπους ὀφθαλμίας, ἢ ἄλλων περιπετειῶν.

Ἡ ἀπώλεια τοῦ ὠτικοῦ χόνδρου, ἢ ἡ τοῦ τυμπάνου ἀπόφραξις μετ' ἐντελοῦς κωφώσεως τοῦ ἐτέρου τῶν ὠτων.

Τελεῖα κώφωσις ἀμφοτέρων τῶν ὠτων, μετὰ ῥήξεως ἀμφοτέρων τῶν τυμπάνων, κατὰ συνέπειαν ἐξακριβοθεΐσης περιπετειᾶς κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν.

Τραύματα τῆς κεφαλῆς, κατὰ συνέπειαν τῶν ὁποίων ἐπιγίνεται βλάβη καὶ ἀπώλεια τῆς οὐσίας τῶν ὀστέων τοῦ κρανίου, ὡς συμβαίνει εἰς τὰ τραύματα, ἐν οἷς ἐνδείκνυται ἡ ἀνάτρησις, ἥτις καταλείπει βλάβην δυναμένην ἐκχάστωτε νὰ διακινδυνεύσῃ τὴν ζωὴν τοῦ ἀνδρός.

Ἡ ἰλιοπαθὲς ἐπιληψία, ἡ μανία, ἡ σκελοτύρση, ἡ ὑποχονδρία, ἔλιγγες συχνοί, συνεπείᾳ ἐλαφρῶν τραυμάτων, ἢ προσωπικῆς ἢ μετωπιαίας καὶ ἢ τραυματικῆς νευραλγίας, ἢ ὁ τρόμος τῶν ἄκρων.

Ἡ παράλυσις, συνεπείᾳ τραυμάτων κατὰ τὴν κεφαλὴν.

Ἡ ἐκ περιπετειῶν κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἐπελθοῦσα καὶ παλαιωθεῖσα ἀρθριτικὴ ἢ ρευματικὴ πάθησις μετ' ἐξηριθέτως τῶν ἄρθρων καὶ δυσκολίας τῆς μυϊκῆς κινήσεως.

Παραμόρφωσις τῆς σπονδυλικῆς στήλης ἐνεκὲν περιπετειᾶς κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν δι' ἀτελῆ ἐξάρθρωσιν τραχηλικοῦ ἢ ὀσφυα-
κοῦ τινος σπονδύλου μετὰ μεγάλης ἢ μικρᾶς περὶ τὰς κινήσεις τοῦ θώρακος δυσκολίας.

Ἐξάρθρωσις τοῦ γόνατος, τοῦ σκέλους ἐκτεταμένου ἢ συγκεκομμένου ὄντος.

Τελεία ἢ ἀτελής τοῦ ἄκρου ποδὸς ἀγκύλωσις μετὰ ἢ ἄνευ δυσμορφίας.

Ἡ ἀπὸ τοῦ κατ' ὄμον ἄρθρου ἀνίατος τοῦ βραχίονος ἐξάρθρωσις, ἢ ἀγκύλωσις τοῦ κατ' ὄμον ἄρθρου.

Ἐξάρθρωσις ἀνίατος ἢ τελεία ἀγκύλωσις τοῦ κατ' ἀγκῶνα ἄρθρου.

Ἐξάρθρωσις ἀνίατος ἢ ἀγκύλωσις τῆς ἄκρας χειρὸς.

Ὁλοσχερὴς ἀπώλεια τοῦ ἀντίχειρος, ἢ τοῦ μεγάλου δακτύλου τοῦ ποδὸς μετὰ δυσκολίας περὶ τὴν κίνησιν τῆς χειρὸς ἢ τοῦ ποδός.

Ἡ ὀλοσχερὴς ἀπώλεια τοῦ ἀντίχειρος ἢ τοῦ μεγάλου δακτύλου τοῦ ποδὸς ἄνευ τῆς προεκτεθείσης ἐπιπλοκῆς.

Ἡ ἀπώλεια τῶν δύο πρώτων δακτύλων τῆς χειρὸς ἢ τοῦ ποδὸς μετὰ δυσκολίας περὶ τὴν κίνησιν τῶν ἄλλων δακτύλων.

Ἡ αὐτὴ ἀπώλεια ἄνευ τῆς εἰρημένης ἐπιπλοκῆς

Σύσπασις τῶν μελῶν ἐνεκὰ οὐλῶν βαθειῶν καὶ συμπεφυκτιῶν πρὸς τὰ ὑποκείμενα μέρη.

Τελεία ἀτροφία μέλους τινός, ἐνεκὲν τραύματος.

Κάταγμα τινός τῶν τεσσάρων ἄκρων εἰς παρὰ φύσιν ἄρθρον μεταπίσόν.

Τύπος

Στοιχ. Β.

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΙΣ

Συνεπεία τῆς ὑπ' ἀριθ. ἀπὸ δαταγῆς τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ἱπουρ-
γείου, ἢ ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς (ἢ ἡ ἀνωτάτη ὑγειονομικῆ ἐπιτροπὴ) ἐν τῇ συνεδριάζει τῆς . . . (σημειοῦται ἡ χρονολογία τῆς
συνεδριάσεως) ἐξετάσασα τὸν (σημειοῦται τὸ ὄνομα κτλ. τοῦ ἐξεταζομένου) ἐν συνειδήσει καὶ ὑπὸ ἀτομικὴν τῆς εὐθύ-
νην, ὁμολογεῖ ἐπὶ τῇ ἐπιβαλλομένῃ ποινῇ παρὰ τοῦ ἄρθρου 249 καὶ ἐπόμενα τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ νόμου, ὅτι εὗρεν αὐτὸν (ση-
μειοῦται τὸ πᾶθος, αἱ αἰτίαι κτλ. τοῦ ἐξεταζομένου) συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 11 Ὀκτωβρίου Βασιλικοῦ Διατάγμα-
τος περὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ λόχου τῶν ἀπομάχων,

Γνωμοδοτεῖ δὲ

Ὅτι οὗτος εἶναι ἀνίκανος δι' ἐκστρατεῖαν ὡς ἐκ τοῦ παθήματος (ἢ παντελῶς ἀνίκανος διὰ πᾶσαν ὑπηρεσίαν, καὶ ὡς ἐκ τοῦ-
του μὴ δυνάμενος νὰ προσπορίῃται τὸ πρὸς τὸ ζῆν του.

Ἐν Ἀθήναις

Ἡ ὑγειονομικὴ ἐπιτροπὴ

(Τόπος σφραγίδος)

(Ἱπογραφή τῶν ἱατρῶν)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 56, 57, 58 καὶ 59

(Παρελείφθησαν)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 60.

ΑΘΗΝΑΙ, 18 Νοεμβρίου.

ΝΟΜΟΣ ΣΙΒ'.

Περὶ διοικήσεως τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ
περὶ δημοσίου λογιστικοῦ τοῦ Κράτους.

Ο Θ Ω Ν

Ε Α Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-
σίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἡ διοίκησις τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων, καὶ τὸ λο-
γιστικὸν ἐν γένει τοῦ Κράτους κανονίζονται διὰ τοῦ παρόντος
νόμου ὡς ἐφεξῆς.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Λογιστικὸν νομοθετικόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Γενικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 2.

Τὰ δημοσία ἔσοδα καὶ ἔξοδα ἐκάστης χρήσεως προσδιορί-
ζονται διὰ τῶν ἐνιαυσίων οἰκονομικῶν νόμων καὶ ἀποτελοῦν
τὸν γενικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὴν αὐτὴν χρῆσιν ἀνήκουσιν αἱ γενόμεναι ὑπηρεσίαι,
καὶ παρὰ τοῦ Κράτους καὶ τῶν πιστωτῶν αὐτοῦ ἀποκτηθέν-
τα δικαιώματα ἐντὸς τοῦ ἔτους, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα φέρει
ἡ χρῆσις.

Ἄρθρον 4.

Ἡ διάρκεια ἐκάστης χρήσεως παρατείνεται μέχρι τῆς 31 Ὀ-
κτωβρίου τοῦ ἐπομένου ἔτους διὰ τὴν εἰσπραξὶν καὶ πληρωμὴν
ὅλων τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων αὐτῆς.

Ἄρθρον 5.

Ὁ γενικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους ὑποβάλλεται εἰς
τὰς βουλὰς τοῦ Κράτους διὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουρ-
γοῦ, ψηφίζεται καὶ κυροῦται ἐντὸς τῆς Συνόδου τῆς ληγουμένης
πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἔτους, τοῦ ὁποίου φέρει τὸ ὄνομα ὁ
προϋπολογισμὸς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἔσοδα.

Ἄρθρον 6.

Ἡ εἰσπραξὶς τῶν δημοσίων χρημάτων ἀνατίθεται ἀποκλει-
στικῶς εἰς τοὺς παρὰ τῆς κυβερνήσεως διοριζομένους ταμίαις,
εἰδικούς ταμίαις, καὶ εἰσπράκτορας, καὶ ἐνεργεῖται δυνάμει νο-
μίμου τίτλου.Πᾶσα εἰσπραξὶς δημοσίων χρημάτων θεωρεῖται ὡς μηδόλως
γενομένη, ἂν δὲν γείνη ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ταμίου ἢ εἰσπράκ-
τορος, ἐπὶ ἀποδείξει αὐτοῦ κατὰ τοὺς κανονισμένους τύπους ἐκ-
δεδομένη. Συγχωρεῖται μολοντοῦτο ἢ εἰς ὁποιοδήποτε ἐπαρ-
χιακὸν ταμεῖον παράδοσις χρημάτων ἐκ μέρους δημοσίων ὀφει-
λετῶν, διὰ νὰ συμψηφισθῶσιν εἰς τὸ ἀρμόδιον ταμεῖον μετὰ τὸ
χρέος αὐτῶν.Ταμίαις ἢ εἰσπράκτωρ, ἐκδοὺς ἀπόδειξιν χειρόγραφον ἢ καὶ
ἐντυπον παρὰ τοὺς κανονισμένους τύπους, καταδικάζεται ποινι-
κῶς ὡς ἐνοχὸς ὑπεξαίρεσεως.

Ἄρθρ. 7.

Πᾶσα εἰσπραξὶς φόρου καὶ δικαιώματος μὴ ἐπιτρεπομένη ὑπὸ
τῶν νόμων, ὑφ' οἷονδήποτε τίτλου καὶ οἷονδήποτε ὀνομασίαν
καὶ ἂν ἐνεργῇται, ἀπαγορεύεται ῥητῶς· καταδικάζονται δ' ἐπὶ
καταπίεσει, ἀνευ προηγουμένης ἀδείας τῆς προϊσταμένης ἀρ-
χῆς, αἱ διατάξασαι τὴν εἰσπραξὶν ἀρχαί, οἱ συντάξαντες τοὺς
καταλόγους καὶ τὰς διατιμήσεις, καὶ οἱ ἐνεργήσαντες αὐτὴν
ὑπάλληλοι, χωρὶς ἐλάβην τοῦ δικαιώματος τῆς ἐντὸς πενταε-
τίας κατὰ παντὸς ἐνεργήσαντος τοιαύτην εἰσπραξὶν πρὸς ἀπο-
ζημίωσιν ἀγωγῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἔξο. α.

1. Πιστώσεις τακτικάι.

Ἄρθρον 8.

Ὁ οἰκονομικὸς νόμος χορηγεῖ τὰς ἀναγκαίας πιστώσεις διὰ
τὰ προϋπολογισθέντα ἔξοδα ἐκάστης χρήσεως, τὰ ὅποια πλη-
ρόνονται ἐκ τῶν χρηματικῶν πόρων τῶν διαλαμβανομένων ἐν
τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐσόδων.

Ἄρθρον 9.

Πᾶσα αἴτησις πιστώσεως δι' ἔξοδον μὴ προβλεσθὲν ἐν τῷ
οἰκονομικῷ νόμῳ, πρέπει νὰ καταδεικνύῃ καὶ τὸν χρηματικὸν
πόρον ἐκ τοῦ ὁποίου θέλει πληρωθῇ.

Ἄρθρον 10.

Οἱ ὑπουργοὶ δὲν δύνανται, ἐπὶ προσωπικῇ αὐτῶν εὐθύνῃ,
νὰ ἐξοδεύσωσιν ἐπέκεινα τῶν χορηγηθεισῶν εἰς ἕκαστον αὐ-
τῶν πιστώσεων.

Ἄρθρον 11.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς δὲν δύναται, ἐπὶ ἰδίᾳ
αὐτοῦ εὐθύνῃ, νὰ ἐπιτρέψῃ πληρωμὰς ὑπερβαίνουσας τὰς χορη-
γηθείσας εἰς ἕκαστον ὑπουργὸν πιστώσεις.

Ἄρθρ. 12.

Οἱ ὑπουργοὶ δὲν δύνανται δι' ὁποιοδήποτε εἰδικὸν πόρον
ν' αὐξήσωσι τὸ ποσὸν τῶν προσδιορισθεισῶν διὰ τὰ ἔξοδα τῆς
ὑπηρεσίας τῶν πιστώσεων· ἐπομένως, ὅταν κινητὸν τι ἢ ἀκί-
νητον εἰς τὴν διάθεσιν τῶν εὐρισκόμενων πωληθῇ, τὸ τίμημα
αὐτοῦ θεωρεῖται ὡς δημοσίον ἔσοδον καὶ καταλογίζεται εἰς
τὴν τρέχουσαν χρῆσιν. Εἰς τὰ ἔσοδα ἐπίσης καταλογίζονται τὰ
ἐπιστρεφόμενα εἰς τὸν δημοσίον χρήματα διὰ πληρωμὰς ἐνταλ-
μάτων, ἀκαταλλήλως ἢ κατὰ λάθος ἐκδοθέντων, ὅταν ἡ ἐ-
πιστροφή αὐτῶν γίνηται μετὰ τὸ κλείσιμον τῆς χρήσεως, καὶ
ὅλα ἐν γένει τὰ χρήματα, ὅσα δὲν προέρχονται ἀπὸ ψηφισθεί-
σας πιστώσεις.

Ἄρθρον 13.

Ὅσα δὲ ἐκ τῶν πληρωθέντων χρημάτων ἐπιστρέφονται διαρ-
κούσης τῆς χρήσεως, εἰς θάρος τῆς ὁποίας διατάχῃ ἢ πληρω-
μῇ, δύνανται νὰ ἐπαναχθῶσιν εἰς τὰς πιστώσεις τοῦ ἐντείλαν-
τος ταύτην ὑπουργοῦ, ἐπὶ τῇ πρὸς τὸν ὑπουργεῖον τῶν οἰκονο-
μικῶν αἰτήσιν αὐτοῦ, στηριζομένη εἰς γραμμάτιον παραλαβῆς
τοῦ λαβόντος τὰ χρήματα ὑπάλληλου, καὶ εἰς πῖνακα ἐμφαί-
νοντα 1. τὴν ἡμερομηνίαν καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ἐντάλλματος εἰς
ὃ στηρίζεται ἡ ἐπιστροφή τῶν χρημάτων, 2. τὸν ταμίαν, ὅστις
ἐπλήρωσε τὴν ἐπιστρεφείσαν ποσότητα καὶ 3. τὴν ἀνάγκην
τῆς ἐπαναγωγῆς τῆς ποσότητος ταύτης εἰς τὰς πιστώσεις
τοῦ ἐντείλαντος ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 14.

Οἱ ὑπουργοὶ ἐκδίδουν πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου καὶ εἰς βά-

ρος τῶν πιστώσεων τῶν ἑνταλμα πληρωμῆς διὰ τὸ τίμημα τῶν ἐκ μέρους ἄλλων ὑπορριγῶν παραχωρουμένων αὐτοῖς πραγμάτων διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας τῶν.

Ἡ ἀπόδοσις τῶν προκαταβολῶν, ὅσας κάμνουν οἱ ὑπουργοὶ διὰ λογαριασμὸν ὁ εἰς τοῦ ἄλλου, ἐνεργεῖται δι' ἑνταλμάτων χρηματικῶν, ἐκδιδομένων ἀπὸ τὸν ὑπουργόν, εἰς ὃν ἀνήκει τὸ ἐξόδον πρὸς ὄφελος τοῦ προκαταβάλλοντος, ὅστις προσθέτει πάλιν εἰς τὰς πιστώσεις τοῦ τὴν ἀποδιδομένην αὐτῷ ποσότητα. Ὅταν ὅμως ἡ ἐπαναγωγή αὐτῆς εἰς τὰς πιστώσεις δὲν ἡμπορῇ νὰ λάβῃ χώραν, τότε τὸ ἑνταλμα ἐκδίδεται πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου, καταλογίζεται ἡ ποσότης εἰς τὰ ἐσοδα τῆς τρεχούσης χρήσεως.

2. Πιστώσεις ἀναπληρωματικαί.

Ἄρθρον 15.

Ὅταν αἱ ψηφισθεῖσαι διὰ τοῦ οἰκονομικοῦ νόμου τακτικαὶ πιστώσεις ἀποδειχθῶσιν ἀνεπαρκεῖς ἀνευ ἐπεκτάσεως τῆς ὑπηρεσίας, χορηγοῦνται ἀναπληρωματικαὶ πιστώσεις ὑπὸ τῶν Βουλῶν, ἐν ἀπουσίᾳ δ' αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως· ἀλλ' εἰς τὴν τελευταίαν περίστασιν ἀναπληρωματικαὶ πιστώσεις χορηγοῦνται διὰ μόνας τὰς δαπάνας τὰς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων προβλεφθείσας καὶ ῥητῶς ἐν τῷ ἐνιαυσίῳ νόμῳ τῶν ἐξόδων κατονομασθείσας ὡς ἐπιδεκτικὰς τοιαύτης αὐξήσεως.

Ἄρθρον 16.

Τὰ ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν ἐκδιδομένα Βασ. διατάγματα, δι' ὧν ἀνοίγονται εἰς τοὺς ὑπουργοὺς πιστώσεις κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον, τότε μόνον ἐκτελοῦνται ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν, ὅταν ἐκδοθῶσιν ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου· προσυπογράφονται δὲ παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ καὶ δημοσιεύονται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 17.

Ὅλα τὰ τοιαῦτα περὶ πιστώσεων Β. διατάγματα συγκεφαλαιούμενα εἰς ἓν καὶ μόνον νομοσχέδιον, ὑποβάλλονται παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν εἰς τὰς Βουλὰς πρὸς ἐπικύρωσιν ἐν τῇ πρώτῃ αὐτῶν συνόδῳ καὶ πρὸ τῆς παρουσιάσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ.

3. Πιστώσεις ἑκτακτοί.

Ἄρθρον 18.

Διὰ τὰς ἐκτάκτους καὶ κατεπειγούσας ὑπηρεσίας τὰς μὴ προβλεφθείσας ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, χορηγοῦνται ἑκτακτοὶ πιστώσεις ὑπὸ τῶν Βουλῶν, ἐν ἀπουσίᾳ δ' αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, κατὰ τὰς διατυπώσεις τὰς ὁρισθείσας εἰς τὸ ἄρθρον 16, ἡ δὲ ἐπικύρωσις αὐτῶν γίνεται κατὰ τὸ ἄρθρον 17.

Ἄρθρον 19.

Διὰ πᾶσαν ἑκτακτον πίστωσιν χορηγουμένην εἰς ὑπουργὸν δι' ὑπηρεσίαν, μὴ προβλεφθείσαν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ὑπουργείου του, προστίθεται κεφάλαιον ἰδιαίτερον εἰς τὸν προϋπολογισμὸν καὶ εἰς τὸν ἀπολογισμὸν τῆς χρήσεως εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει.

4. Πιστώσεις συμπληρωματικαί.

Ἄρθρον 20.

Ἐάν κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς χρήσεως ἀποδειχθῶσιν ἀνεπαρκεῖς αἱ χορηγηθεῖσαι πιστώσεις δι' ὑπηρεσίας, κατονομασθείσας κατὰ τὸ ἄρθρον 15, χορηγοῦνται, ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν, ὑπὸ τοῦ Βασιλέως προσωρινῶς αἱ ἀναγκαῖαι συμπληρωματικαὶ πιστώσεις διὰ διαταγμάτων, τῶν ὁποίων ἡ κύρωσις προτείνεται εἰς τὰς Βουλὰς διὰ τοῦ περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς χρήσεως νομοσχεδίου· ἐάν ὅμως

αἱ Βουλὲς εἰσὶ συνηγμέναι, ἢ αἱ ὑπερβάσεις δαπάνης τινὸς ἀφορῶσιν ὑπηρεσίας, μὴ κατονομασθείσας κατὰ τὸ ἄρ. 15, πίστωσης δὲν χορηγεῖται προηγουμένως ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, ἀλλ' ἡ περὶ ταύτης ζήτησις ὑποβάλλεται ἀπ' εὐθείας εἰς τὰς Βουλὰς, καὶ ἡ πληρωμὴ τότε μόνον γίνεται, ὅταν αἱ ὑπερβάσεις αὐτῶν συμπεριληφθῶσιν εἰς τὰ προσδιοριζόμενα διὰ τοῦ νόμου περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ πληρωτέα ὑπόλοιπα.

5. Εἰδικότης τῶν πιστώσεων κατὰ χρῆσιν, κεφάλαιον καὶ ἄρθρον.

Ἄρθρον 21.

Αἱ διὰ τοῦ οἰκονομικοῦ νόμου χορηγούμεναι πιστώσεις δι' ἐξόδα μιᾶς χρήσεως δὲν συγχωρεῖται νὰ διατεθῶσιν εἰς ἐξόδα ἄλλης χρήσεως.

Ἄρθρον 22.

Ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων ἐκάστου ὑπουργείου διαιρεῖται εἰς εἰδικὰ κεφάλαια· ἑκάστον κεφάλαιον περιέχει ὁμοφυεῖς ὑπηρεσίας καὶ διαιρεῖται εἰς ἄρθρα.

Ἄρθρον 23.

Τὰ προσδιορισμένα διὰ τοῦ νόμου εἰς ἑκάστον τῶν ἄρθρων ποσὰ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς ἄλλα ἄρθρα.

6. Ὑπηρεσίαι χρήζουσαι εἰδικοῦ νόμου.

Ἄρθρον 24.

Κατασκευὴ ὁδοῦ, διώρυγος γεφύρας, λιμένος, δημοσίου καταστήματος ἢ ἄλλου ὁποιοῦδήποτε δημοσίου ἔργου, ὑπερβαίνουσα τὸ ποσὸν δραχ. 3,000, δὲν ἐκτελεῖται δαπάνῃ τοῦ δημοσίου, εἰμὴ δυνάμει εἰδικοῦ νόμου, ἢ πιστώσεως χορηγηθείσης ἐπὶ εἰδικοῦ κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργείου. Ἡ αἴτησις περὶ τῆς πρώτης πιστώσεως δι' ἐξόδα τοιαύτης κατασκευῆς πρέπει νὰ συνοδεύηται μὲ τακτικὸν ὑπολογισμὸν τῆς ὀλικῆς δαπάνης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Χρηματικαὶ μνηστῆαι αἰτήσεις.

Ἄρθρον 25.

Καθ' ἑκάστον μῆνα ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν, ἐπὶ τῇ αἰτήσει καὶ τῶν ἄλλων ὑπουργῶν, προκαλεῖ Βασ. Διάταγμα, προσδιορίζον τὸ χρηματικὸν ποσόν, τὸ ὅποιον ἑκάστος δύναται νὰ διαθέσῃ κατὰ τὸν ἐφεξῆς μῆνα ἐπὶ τῶν ψηφισθεισῶν πιστώσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ του, ἀναλόγως τῶν χρηματικῶν πόρων τοῦ δημοσίου ταμείου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Ἐκκαθάρισις τῶν ἐξόδων.

Ἄρθρον 26.

Κανὲν ἐξόδον δὲν ἐκκαθαρίζεται, οὔτε ἀναγνωρίζεται ὡς χρέος δημοσίου, εἰμὴ παρὰ τῶν ὑπουργῶν ἢ τῶν ἐπιτρόπων αὐτῶν.

Ἄρθρον 27.

Οἱ τίτλοι τῆς ἐκκαθαρίσεως ἐκάστου ἐξόδου πρέπει νὰ παρέχωσι τὴν ἀπόδειξιν ὅτι ὑπάρχει κεκτημένον δικαίωμα εἰς πίστωσιν τοῦ κράτους, καὶ νὰ ᾖναι συντεταγμένοι κατὰ τὰς διατυπώσεις, τὰς ὁριζούμενας διὰ τῶν εἰδικῶν κανονισμῶν ἐκάστης ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 28.

Κῆμμία συμφωνία περὶ τόκων ἢ προμηθείας τραπεζικῆς δὲν δύναται νὰ συνομολογηθῇ, οὔτε νὰ γείνη δεκτὴ ἀπὸ τοὺς διατάκτας τῶν ἐξόδων πρὸς ὄφελος προμηθευτοῦ, διαχειριστοῦ ἢ ἐργολάβου, λόγῳ προσωρινοῦ δανείου ἢ προκαταβολῆς ἕνεκα ὑπηρεσίας ἐκτελουμένης ἐντὸς τοῦ Βασιλείου.

Άρθρον 29.

Προπληρωμαί εις εργολάβους ή προμηθευτάς δέν συγχωρούνται· αἱ δὲ εἰς λογαριασμὸν πληρωμαί πρέπει νὰ ᾔναι πάντοτε κατὰ τὸ ἐν τρίτον κατώτεροι τῶν δικαιωμάτων, ὅσα θεβαινοῦνται διὰ τακτικῶν ἐγγράφων, προσδιορίζοντων τὴν τετελεσμένην ὑπηρεσίαν κατὰ ποσότητα καὶ ἀξίαν.

2. Προσωπικόν.

Άρθρον 30.

Υπάλληλος ὑπηρετῶν εἰς διαφόρους ἐμμίσθους θέσεις δέν λαμβάνει εἰμὴ ἓνα μόνον μισθόν, τὸν τῆς μᾶλλον μισθοδοτουμένης δύναται δὲ νὰ λάβῃ καὶ ἐπιμίσθιον διὰ τὰς προσθέτους ὑπηρεσίας, ὅπότεν καὶ ὅπως ῥητὸς νόμος τὸ ἐπιτρέπη.

Άρθρ. 31.

Τῶν ἀπόντων ἐπ' ἀδεία ὑπαλλήλων ἐλαττοῦται κατὰ τὸ ἥμισυ ὁ μισθός· παύει δὲ ὁλοτελῶς ὅταν ἡ ἀδεία ᾔναι διὰ ξένην ἐπικράτειαν, ἢ ὅταν ἡ ἀπουσία παρατείνηται πέραν τοῦ ἐνὸς μηνός.

Τὸ εἰς ὄφελος τοῦ δημοσίου ἐλαττούμενον ἥμισυ τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑποδεεστέρων ὑπαλλήλων τῶν γραφείων διατίθεται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ δι' ἀντιμισθίαν προσωρινοῦ ἀντικαταστάτου, ὁσάκις ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας τὸ απαιτήσει.

Ἐξαιροῦνται τῆς ἀνωτέρω διατάξεως·

α) Οἱ κωλυόμενοι ἔνεκα ἀσθενείας, πιστοποιουμένης παρὰ δύο ἐπιστημόνων ἱατρῶν, ὅπότε ἡ ἀδεία ἀπουσίας δύναται νὰ παραταθῇ ἐπὶ τρεῖς μῆνας, μετὰ τὴν ἀπολαβὴν τοῦ ἡμίσεως ἢ ὁλοκλήρου τοῦ μισθοῦ, ἐὰν ἡ τοῦ ὁλοκλήρου μισθοῦ ἀπολαβὴ ἐπιτραπῇ διὰ Β. διατάγματος.

β) Οἱ δυνάμει ἐιδικῶν τῆς ὑπηρεσίας κανονισμῶν ἐπὶ ἰδίᾳ αὐτῶν εὐθύνη διορίζοντες καὶ μισθοδοτοῦντες ἀναπληρωτῆν, τῶν ὁποίων ἡ μισθοδοσία ἐξακολουθεῖ νὰ ᾔναι πλήρης ἐπὶ δύο μῆνας κατὰ μέγιστον ὄρον.

Άρθρ. 32.

Ὁ μισθὸς τῶν παραιτουμένων ἢ ἀπολυομένων τῆς ὑπηρεσίας ὑπαλλήλων παύει ἀφ' ἧς παραδοθῇ εἰς αὐτοὺς τὸ περὶ παραιτήσεως ἢ ἀπολύσεως τῆς ὑπηρεσίας ἐγγράφον, παρεκτός ἂν διαταχθῶσι νὰ ἐξακολουθήσωσι τὰ καθήκοντά των μέχρι τῆς ἐλεύσεως τοῦ διαδόχου των.

Τῶν παραιτουμένων ἢ ἀπολυομένων τῆς ὑπηρεσίας ἐπαρχιακῶν ταμιῶν ἐξακολουθεῖ ὁ μισθὸς μέχρις οὗ παραδώσωσι τὴν ὑπηρεσίαν ἐν γένει καὶ συντάξωσι τοὺς διὰ τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον λογαριασμούς των.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν οικονομικῶν προσδιορίζει ἐκάστοτε προθεομένην διὰ τὴν παράδοσιν τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν λογαριασμῶν, οὐδέποτε ὑπερβαίνουσαν τὰς ἐξ ἐβδομάδας δέν διατάσει δὲ τὴν πληρωμὴν τοῦ μισθοῦ πρὶν ἀποπερατωθῶσιν αἱ ἀνωτέρω ἐργασίαι.

Άρθρον 33.

Δημοσίῳ ὑπαλλήλῳ ἐγκαταλείποντος τὴν θέσιν τοῦ ἀνευ ἀδείας ὁ μισθὸς παύει ἐφαρμοζομένων πρὸς τούτους κατ' αὐτοῦ καὶ τῶν κατὰ νόμον ποινῶν.

Παύει ἐπίσης ὁ μισθὸς τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου μετὰ τὴν λήξιν τῆς χορηγηθείσης αὐτῷ ἀδείας, ἐὰν μετ' αὐτὴν δέν ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν θέσιν του.

3. Ὑλικόν.

Άρθρον 34.

Πᾶσα διὰ λογαριασμὸν τῆς ἐπικρατείας συμφωνία γίνεται διὰ δημοσίου συναγωνισμοῦ· ἐπιτρέπονται δὲ κατ' ἐξαιρέσιν συμφωνίαι ἀνευ δημοσίου συναγωνισμοῦ.

α. Διὰ προμηθείας, μετακομίσεις καὶ ἐργασίας, τῶν ὁποίων ἡ ὀλικὴ δαπάνη δέν ὑπερβαίνει τὰς 1000 δραχμάς.

β. Διὰ διαφόρους προμηθείας, μετακομίσεις καὶ ἐργασίας, ὅταν αἱ περιστάσεις απαιτῶσι νὰ μείνωσιν ἄγνωστοι αἱ ἐπιχειρήσεις τῆς Κυβερνήσεως· πάντοτε ὅμως ἐπὶ προηγουμένη ἐγκρίσει τοῦ Βασιλέως, κατ' ἰδιαιτέραν αἰτητὴν ἐκδιδόμενην.

γ. Δι' ἀντικείμενα τῶν ὁποίων ἡ κατασκευὴ ἀνήκει αποκλειστικῶς εἰς τοὺς ἔχοντας προνόμιον ἐφευρέσεως ἢ εἰσαγωγῆς.

δ. Δι' ἀντικείμενα ἓνα μόνον κάτοχον ἔχοντα.

ε. Δι' ἔργα καὶ ἀντικείμενα τῶν ὁποίων ἡ ἐκτέλεσις δέν εἴμπορεῖ ν' ἀνατεθῇ, εἰμὴ εἰς τεχνίτας δεδοκιμασμένους.

ς. Διὰ καλλιέργειας, κατασκευὰς καὶ προμηθείας· λόγῳ δοκιμῆς γενομένης.

ζ. Διὰ πράγματα καὶ τρόφιμα, τὰ ὁποῖα, διὰ τὴν ἰδιαιτέραν αὐτῶν ιδιότητα καὶ τὴν ἐιδικότητα τῆς χρήσεως, εἰς ἣν εἰσὶ προσδιωρισμένα, ἀγοράζονται καὶ ἐκλέγονται εἰς τὸν τόπον τῆς παραγωγῆς ἢ παραδίδονται ἀμέσως ἀπὸ τοῦ παραγωγῶς αὐτῶν.

η. Διὰ προμηθείας, μετακομίσεις ἢ ἐργασίας, δι' ἃς ἡ οὐδεμία ἔγινε προπορὰ ἢ προσεφέρθησαν ἀπαράδεκτοι τιμαί· ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ὀφείλει ἡ ἀρμοδίᾳ διοικητικὴ ἀρχὴ νὰ μὴ ὑπερβῇ τὸν παρ' αὐτῆς τυχόν τεθέντα καὶ δημοσιευθέντα ὅρον.

θ. Διὰ προμηθείας, μετακομίσεις καὶ ἐργασίας, ὅταν ἀνάγκη προφανῶς κατεπείγουσα καὶ ἀπὸ περιστάσεως ἀπροόπτους προσελθούσα, δέν συγχωρῇ τὴν χρονοτριβὴν δημοσίου συναγωνισμοῦ.

Άρθρον 35.

Ἡ προηγουμένη διάταξις δέν ἐφαρμόζεται εἰς τὰς προμηθείας καὶ ἐργασίας, τὰς δυναμένας νὰ ἐκτελεσθῶσιν ἐντὸς τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας, καὶ εἰς τὰς ἐργασίας, τὰς ὁποίας ἐξ ἀνάγκης ἡ Κυβέρνησις ἐκτελεῖ δι' ἐπιστάσις ἢ δι' ἡμερομισθίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Ἐρτολὴ πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐσόδων.

Άρθρον 36.

Ἐξοδοὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου δέν πληρόνεται ἂν δέν ἐκδοθῇ χρηματικὸν ἔνταλμα παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ ἢ τοῦ ἐπιτρόπου αὐτοῦ.

Άρθρον 37.

Τὰ πρὸς πληρωμὴν τῶν δημοσίων ἐξόδων ἔντάλματα πρέπει νὰ στηρίζονται εἰς πίστωσιν κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις χορηγηθείσαν, καὶ νὰ μὴ ὑπερβαίνωσι τὸ κατὰ τὰς μηνιαίας διανομὰς διαθέσιμον ποσόν.

Άρθρον 38.

Πᾶν χρηματικὸν ἔνταλμα στηρίζεται εἰς νόμον καὶ διάταγμα πρὸς ἐκτέλεσιν νόμου ἐκδιδόμενον.

Άρθρον 39.

Εἰς πᾶν χρηματικὸν ἔνταλμα πρέπει νὰ ἐπισυνάπτονται, ὑπὸ εὐθύνην τοῦ ἐκδίδοντος αὐτὸ ἐγγράφῳ, θεβαινόντα ὅτι δι' αὐτοῦ ἀποδίδεται ὀλικῶς ἢ ἐν μέρει κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις ἀναδεδειγμένον χρεὸς τοῦ κράτους.

Άρθρον 40.

Τὰ δικαιολογητικὰ ἐγγράφα προσδιορίζονται δι' ἐκάστην ὑπηρεσίαν ἀπὸ τὸν ἀρμοδίον ὑπουργὸν συνεννοούμενον μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν οικονομικῶν βάσεις δὲ αὐτῶν εἶναι:

Διὰ μὲν τὰ ἐξόδα τοῦ προσωπικοῦ,

Ἦτοι

Μισθοίς, ἐπιμίσθια, ἀποζημιώσεις, συντάξεις καὶ βοηθείας.

Ἀπαιτοῦνται

Καταστάσεις ὀνομαστικαὶ δηλοῦσαι τὸν βαθμὸν ἢ τὴν ὑπηρεσίαν, τὴν παρουσίαν ἢ ἀπουσίαν, τὴν τελεσθεῖσαν ὑπηρεσίαν, τὴν διάρκειαν αὐτῆς, τὸ δυνάμει νόμου, διατάγματος, κανονισμοῦ ἢ ὑπουργικῆς ἀποφάσεως ὀφειλόμενον ποσόν.

Διὰ τὰ ἐξόδα τοῦ ὑλικοῦ.

Ἦτοι

Ἀγορὰς καὶ ἐνοίκια ἀκινήτων καὶ κινητῶν, ἀγορὰς τροφίμων καὶ ἄλλων πραγμάτων.

Ἐργασίας πρὸς ἀποξήρανσιν γαιῶν, πρὸς κατασκευὴν, ἢ συντήρησιν καὶ ἐπισκευὴν κτηρίων, ὀχυρωμάτων, ὁδῶν, γεφυρῶν καὶ διορύγων.

Ἐργασίας πρὸς κατασκευὴν, συντήρησιν ἢ ἐπιδιόρθωσιν κινήτων.

Ἀπαιτοῦνται

1. Ἀντίγραφα ἢ ἀποσπάσματα, ἀνηκόντως ἐπικυρωμένα, νόμων, Β. διαταγμάτων ἢ ἀποφάσεων ὑπουργικῶν, πωλητηρίων, προτάσεων καὶ πρακτικῶν δημοπρασίας, ἐνοικιαστηρίων καὶ συμφωνητικῶν.

2. Λογαριασμοὶ ἐκκαθαρισμένοι τῶν παραδοθέντων πραγμάτων, ἢ τῶν τελεσθεισῶν ὑπηρεσιῶν, δηλοῦντες τὸ εἰς λογαριασμὸν ἢ ἐξόφλησιν ὀφειλόμενον ποσόν.

3. Ἀποδείξεις παραλαβῆς τῶν πραγμάτων.

Ἄρθρον 41.

Ὁ διατάκτης δὲν εἰμπορεῖ οὐδέποτε νὰ ἐκπληροῖ καὶ χρὴν ταμίου.

Ἄρθρον 42.

Πᾶς ὑπάλληλος ἐπιφορτισμένος χρηματικῇ διαχειρίσει κατὰσταίνεται ὑπόλογος, ἅμα δι' ἀποδείξεώς του λάβῃ εἰς χεῖράς του δημόσια χρήματα.

Πᾶς διαχειριστὴς δημοσίων χρημάτων διατελεῖ ὑπὸ τὸν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργῶν, προτείνεται παρ' αὐτοῦ, δίδει λόγον τῶν πράξεών του εἰς αὐτόν, καὶ εἶναι ὑπόλογος ἐνώπιον τοῦ ἑλεγκτικοῦ συνεδρίου.

Οἱ διαχειρισταὶ τῶν εἰδικῶν ταμείων τοῦ στρατιωτικοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ, τῶν προξενείων καὶ τῶν ταχυδρομείων διατελοῦσι συγχρόνως καὶ ὑπὸ τοὺς ἀρμοδίους ὑπουργοὺς· προτείνονται δὲ παρ' αὐτῶν καὶ δίδουν λόγον τῶν πράξεών των καὶ εἰς αὐτούς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Πληρωμὴ τῶν ἐξόδων.

1. Πληρωμαὶ εἰς πιστωτὰς τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρον 13.

Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς φροντίζει νὰ πληρῶνται ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸν προσδιωρισμένον ἀπὸ τὸν διατάκτην τόπον πᾶν χρηματικὸν ἐντάλμα, ὅταν δὲν ὑπερβαίνει τὸν ὅρον τῆς πιστώσεως ἐπὶ τῆς ὑποίας ἐξεδόθη.

Ἄρθρον 14.

Ἐντάλματος πληρωμὴ δὲν ἀναβάλλεται εἰμὴ ὅταν ὁ ταμίας βεβαιωθῇ, ὅτι τὰ ἐπισυναπτόμενα δικαιολογητικὰ ἐγγράφα εἶναι ἑλλιπῆ ἢ κατ' οὐσίαν λανθασμένα.

Ἐπάρχει κατ' οὐσίαν λάθος, ὅταν ἡ ποσότης τοῦ ἐντάλματος δὲν ᾖ συμφωνοῦσα μὲ τὴν προκύπτουσαν ἐκ τῶν ἐπισυ-

νημμένων δικαιολογητικῶν ἐγγράφων, ἢ ὅταν τὰ ἐγγράφα ταῦτα δὲν ᾖναι σύμφωνα μὲ τὰς ὁδηγίας.

Ὅταν ὁ ταμίας ἀρνηθῇ πληρωμὴν, ὀφείλει νὰ αἰτιολογήσῃ ἐγγράφως τὴν ἀρνήσιν του καὶ εἰς τὸν κομιστὴν τοῦ ἐντάλματος καὶ εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν οἰκονομικῶν.

Ἐάν, καὶ τούτου γενομένου, ὁ ἐκδότης τοῦ ἐντάλματος ἀπαιτήσῃ ἐγγράφως καὶ ὑπὸ εὐθύνην του τὴν πληρωμὴν αὐτοῦ, ὁ ταμίας πληρώνει μὲν χωρὶς περαιτέρω ἀναβολῆς, ἀλλ' ὀφείλει νὰ ἐπισυναψῇ εἰς τὸ ἐντάλμα ἀντίγραφον τῆς πρὸς ἀρνήσιν αἰτιολογίας του καὶ τὸ πρωτότυπον τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ διατάκτη καὶ ν' ἀναφέρῃ τὰ περὶ τούτου ἀμέσως εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν οἰκονομικῶν.

2. Προκαταβολαὶ εἰς τὸ στρατιωτικὸν καὶ ναυτικόν.

Ἄρθρον 45.

Μεχριστοῦ ἡ ὑπηρεσία τῶν στρατιωτικῶν ταμείων ὑπαχθῇ καθ' ὅλοκληρίαν εἰς τὰς γενικὰς τοῦ παρόντος νόμου διατάξεις, δίδεται ἐφάπαξ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν προκαταβολὴ δραχμῶν 500,000 διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν στρατιωτικῶν ταμείων.

Πᾶσα δὲ μετὰ ταῦτα πληρωμὴ στρατιωτικῶν ἐξόδων πρέπει νὰ γίνηται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Εἰς τὴν τεταγμένην προθεσμίαν περὶ παρουσιάσεως τοῦ ἐτησίου λογαριασμοῦ, τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ καὶ εἰς τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον κατὰστασιν, ἐμφαίνουσιν κατὰ ταμεῖα τὴν ὑπαρξίν τῶν ἀνωτέρω προκαταβολῶν, στηριζομένην εἰς πρωτόκολλα καταμετρήσεως τῶν εἰς τὰ ταμεῖα ταῦτα ὑπολοίπων κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου.

Ἄρθρον 46.

ὑπὸ τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαγεγραμμένου ὅρους δίδεται καὶ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν προκαταβολὴ δραχμῶν 200,000.

3. Πληρωμαὶ διαφόρων δημοσίων ἐξόδων.

Ἄρθρον 47.

Προπληρωμαὶ ἐπιτρέπονται μόνον.

α) Διαταγῇ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου, διὰ καλλιέργειαν δημοσίων κτημάτων καὶ διὰ δημόσια ἔργα, δι' ἐπιστάσεως ἐκτελούμενα.

β) Ἰδίᾳ τῶν ταμίων ἀρμοδιότητι, δι' ἐξόδα κατασχέσεως κτημάτων κινήτων καὶ ἀκινήτων τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου, δι' ἐξόδα ἀποστολῆς καὶ παραλαβῆς δημοσίων χρημάτων καὶ χαρτοσήμου, καὶ διὰ δικαιώματα καὶ προμήθειαν τοῦ χαρτοσήμου.

Ἄρθρον 48.

Τὰ διαταγῇ τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν πληροῦμενα διὰ καλλιέργειαν δημοσίων κτημάτων, καὶ διὰ δημόσια ἔργα, ἐκτελούμενα δι' ἐπιστάσεως, δὲν δύναται νὰ ὑπερβῶσι τὰς 3,000 δραχμάς.

Ὁ ὑπάλληλος πρὸς τὸν ὅποιον γίνεται ἡ προπληρωμὴ ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸν πληρώσαντα ταμίαν ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς τὰ δικαιολογητικὰ ἐγγράφα τῆς χρήσεως τῶν πληρωθέντων χρημάτων.

Δὲν συγχωρεῖται δὲ νέα πληρωμὴ, οὔτε ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρω προσδιορισθέντος ὅρου τῶν 3,000 δραχμ. εἰμὴ καθ' ὅσον ἐδικαιολογήθῃ ὅλοσχερῶς ἡ χρῆσις τῆς πρώτης προπληρωμῆς, ἢ ἐάν τὸ μὴ δικαιολογηθὲν ποσὸν τῆς προπληρωμῆς, ἔμεινεν εἰς χεῖρας τοῦ διαχειριστοῦ ὑπαλλήλου ὀλιγώτερον τοῦ ἐνὸς μηνός.

Ἄρθρον 49.

Τὰ διὰ τακτικῶν ἀποδείξεων προπληροῦμενα ἰδίᾳ ἀρμο-

διότι τοῦ ταμίου δι' ἔξοδα κατασχέσεως τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων κτημάτων τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου, εἰσπράττονται ἀπὸ τὰ πρῶτα χρήματα τῶν ἐκποιηθέντων κτημάτων.

Ἄρθρον 50.

Ἀναστολή ἐκποιήσεως τῶν κτημάτων τῶν δημοσίων ὀφειλετῶν δὲν συγχωρεῖται, εἰμὴ ὅταν μετὰ τῆς πληρωμῆς τοῦ ὀλικοῦ χρέους τῶν ἀποδοθῶσιν ἀμέσως καὶ τὰ προπληρωθέντα ἔξοδα κατασχέσεως.

Ἄρθρον 51.

Ἀναστολή ἐκποιήσεως τῶν κτημάτων τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου, καὶ παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν οικονομικῶν διαταχθεῖσα, δὲν γίνεται εἰμὴ ἂν οὐ εἰσαχθῶσι προηγουμένως εἰς τὸ ταμεῖον τὰ προπληρωθέντα δι' ἔξοδα κατασχέσεως.

Ἄρθρον 52.

Ἐξοδα κατασχέσεως, κατασταθέντα ὀριστικῶς εἰς θάρος τοῦ δημοσίου, καταλογίζονται εἰς τὰ δημόσια ἔξοδα, καὶ συμψηφίζονται δι' ἐνταλμάτων ἐπιμελεία τῶν ταμιῶν.

Ἄρθρον 53.

Δι' ὅλας τὰς λοιπὰς προπληρωμὰς, τὰς γενομένας ἰδίᾳ τοῦ ταμίου ἀρμοδιότητι, προκαλεῖται παρὰ τῶν ταμιῶν κατὰ μῆνα ἡ ἐκδοσις τῶν ἐνταλμάτων ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τῶν ἀπαιτούμενων δικαιολογητικῶν ἐγγράφων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Ἀπολογισμὸς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς χρήσεως, καὶ κύρωσις αὐτοῦ.

1. Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 54.

Ὁ ἀπολογισμὸς ἐκάστης χρήσεως κηρύσσεται δι' ἰδιαίτερου νόμου.

Οἱ λογαριασμοὶ τῶν ὑπουργείων ἐπισυνάπτονται εἰς τὸ σχέδιον τοῦ νόμου τούτου.

Ἄρθρον 55.

Τὸ περὶ κύρωσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ ἐκάστης χρήσεως νομοσχέδιον καὶ οἱ πρὸς ὑποστήριξιν αὐτοῦ λογαριασμοὶ παρουσιάζονται εἰς τὰς Βουλὰς ἐντὸς τῶν τριῶν πρώτων μηνῶν τοῦ ἀμέσως μετὰ τὴν λήξιν τῆς χρήσεως ἐπομένου ἔτους, ἐὰν αἱ Βουλὴ εἰσὶ συνηγμέναι, εἰς ἐναντίαν δὲ περίστασιν, ἐντὸς τοῦ πρώτου τῆς νέας συνόδου μηνός.

Ἄρθρον 56.

Ὁ περὶ κύρωσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς χρήσεως νόμος ὑποβάλλεται εἰς τὰς Βουλὰς κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν καὶ τὸν αὐτὸν τύπον, ὡς καὶ ὁ προϋπολογισμός.

2. Ἔσοδα.

Ἄρθρον 57.

Ὁ πίναξ τοῦ ἀπολογισμοῦ, ὁ ἐπισυναπτόμενος ἐν τῷ περὶ κύρωσεως αὐτοῦ νομοσχεδίῳ, ἐμφαίνει ὡς πρὸς τὰ ἔσοδα:

- α) Τὰ προϋπολογισθέντα,
- β) Τὰ θεβαιωθέντα,
- γ) Τὰ εἰσπραχθέντα καὶ
- δ) Τὰ εἰσπρακτέα ὑπόλοιπα.

3. Εἰσπρακτέα κλεισμένων χρήσεων.

Ἄρθρον 58.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς προσαρτᾷ κατ' ἔτος εἰς τὸν γενικὸν λογαριασμὸν τοῦ καταστάσεως κατὰ τὸ ἄρθρον τῶν εἰσπραχθέντων ποσῶν ἀπέναντι τῶν εἰσπρακτέων ὑπολοίπων ἐκάστης κλεισμένης χρήσεως.

Ἄρθρον 59.

Τὰ εἰσπραττόμενα ποσὰ ἀπέναντι τῶν ὑπολοίπων τῶν κλει-

σθεισῶν χρήσεων ἐγγράφονται εἰς τὸν λογαριασμὸν τῆς τρεχούσης εἰς ἰδιαίτερα ἄρθρα ἀποτελοῦντα χωριστὸν κεφάλαιον.

4. Ἐξοδα.

Ἄρθρον 60.

Ὁ πίναξ τοῦ ἀπολογισμοῦ, ὁ ἐπισυναπτόμενος εἰς τὸ περὶ κύρωσεως αὐτοῦ νομοσχέδιον, ἐμφαίνει ὡς πρὸς τὰ ἔξοδα:

- α) Τὰς κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον ἐγκριθείσας πιστώσεις
- β) Τὰ ἀναγνωρισθέντα εἰς θάρος τοῦ δημοσίου ἔξοδα.
- γ) Τὰ πληρωθέντα, καὶ
- δ) Τὰ πληρωτέα ὑπόλοιπα.

5. Κλείσις τῶν πιστώσεων.

Ἄρθρον 61.

Ὅλα τὰ ἔξοδα τῆς χρήσεως ἐκκαθαρίζονται καὶ τὰ περὶ τῆς πληρωμῆς αὐτῶν ἐντάλματα ἐκδίδονται παρὰ τῶν ὑπουργῶν μὲν ἐντὸς ἐννέα μηνῶν (μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου) μετὰ τὸ ὁμάνυμον τῆς χρήσεως ἔτος, παρὰ τῶν δευτερευόντων διατακτῶν δὲ ἐντὸς τριῶν μηνῶν (μέχρι τῆς 31 Μαρτίου).

Ἄρθρον 62.

Τὰ ἐφ' ἐκάστης χρήσεως ἐκδιδόμενα ἐντάλματα εἶναι δεκτὰ εἰς τὰ ταμεῖα, τῶν μὲν ὑπουργῶν μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου τοῦ δευτέρου ἔτους αὐτῆς, τῶν δὲ δευτερευόντων διατακτῶν μέχρι τέλους Ἀπριλίου.

Ἄρθρον 63.

Ἐὰν οἱ πιστῶται δὲν ζητήσωσι τὴν πληρωμὴν τῶν ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν, τὰ ὑπὲρ αὐτῶν ἐκδοθέντα χρηματικὰ ἐντάλματα ἀκυροῦνται ἄνευ βλάβης τῶν δικαιωμάτων τῶν, καὶ ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐκδόσεως νέων ἐνταλμάτων μέχρι τῆς παραγραφῆς.

Ἄρθρον 64.

Αἱ πιστώσεις ἢ τὰ μέρη τῶν πιστώσεων, τῶν ὁποίων δὲν ἔγινε χρήσις μέχρι 31 Ὀκτωβρίου διὰ πραγματικῶν πληρωμῶν, ἀκυροῦνται εἰς τὰ βιβλία τῶν διαφόρων ὑπουργείων.

8 Πληρωτέα ὑπόλοιπα

καὶ ἐκπτώσις τῶν δικαιωμάτων.

Ἄρθρον 65.

Αἱ πρὸς ἐξόφλησιν τῶν ἐξόδων τῆς κλεισθείσης χρήσεως πληρωμαὶ γίνονται ἀπὸ τὰ χρηματικὰ κεφάλαια τῆς τρεχούσης χρήσεως.

Ἄρθρον 66.

Οἱ ὑπουργοὶ ἐκδίδοντες ἐντάλματα ἐπὶ τῆς τρεχούσης χρήσεως διὰ λογαριασμὸν τῶν κλεισθεισῶν, ὀφείλουσι νὰ μὴ ὑπερβαίνωσι τὰς κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον πιστώσεις, αἵτινες ἡ κυρώθησαν μὲν διὰ τοῦ περὶ ἀπολογισμοῦ τῆς χρήσεως νόμου, ἀφορῶσι δὲ τὰ κατὰ τὸ κλείσιμον τῆς χρήσεως γνωστὰ πληρωτέα ὑπόλοιπα.

Τὰ ἐντάλματα ταῦτα ἐκδίδονται ἐπὶ εἰδικοῦ κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐκάστου ὑπουργείου.

Εἰς τὸν ἀπολογισμὸν τῆς χρήσεως ἐκάστου ἔτους μεταφέρεται τόση ποσότης ἐκ τῶν ἀκυρωθεισῶν πιστώσεων, ὅσην ἀπαρτίζουν τὰ καθ' ὅλον τὸ ἔτος πληρωθέντα ἐντάλματα διὰ τὰς κλεισθείσας χρήσεις. Προστίθεται δὲ ἡ ποσότης αὕτη εἰς τὰς δι' ἐκείνην τὴν χρῆσιν νομοθετημένας πιστώσεις.

Ἄρθρον 67.

Πρὸς πληρωμὴν χρέους ἀποχρόντως ἀποδεδειγμένου κλεισμένης τινὸς χρήσεως, μὴ συμπεριλαμβανομένου δὲ εἰς τὰ πληρωτέα ὑπόλοιπα κατὰ τὸν ἀπολογισμὸν αὐτῆς, ἀπαιτεῖται ἀναπληρωματικὴ ἐπὶ τῆς τρεχούσης χρήσεως πίστῳσις, καταλογιζομένη εἰς τὸ κεφάλαιον, κλεισμέναι χρήσεις.

Ἄρθρον 68.

Οἱ ἐνιαύσιοι λογαριασμοὶ τῶν ὑπουργῶν καὶ ὁ γενικὸς λο-

γαριασμός της οικονομικής διαχείρισης περιέχουν ιδιαίτερον πίνακα παριστάοντα κατά κλεισθείσαν χρήσιν και κατά κεφάλαιον και άρθρον εξόδων, τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὰ πληρωτέα ὑπόλοιπα μέρη τῶν ἀκυρωθεισῶν πιστώσεων, τὰ νέα χρέη διὰ τὰ ὅποια ἠνοίχθησαν ἀναπληρωματικαὶ πιστώσεις, καὶ τὰς γενομένας πληρωμὰς μέχρι τέλους τῆς ἐκπτώσεως.

Ἄρθρον 69.

Παραγράφεται πρὸς ὄφελος τοῦ κράτους καὶ ἐξαλείφεται πᾶν χρέος δημόσιον, ἐὰν δι' ἐλλείψιν ἀποχώσεως δικαιολογήσεως δὲν ἀνεγνωρίσθῃ, δὲν διατάχθῃ ἡ πληρωμὴ αὐτοῦ καὶ δὲν ἐπληρώθῃ ἐντὸς πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς χρήσεως.

Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἰσχύει εἰς τὰς περιστάσεις διὰ τὰς ὁποίας νόμοι εἰδικὰ διατάγματα ἢ συμβόλαια προσδιώρισαν μακροτέραν ἢ συντομωτέραν προθεσμίαν ἐκπτώσεως.

Ἄρθρον 70.

Δὲν ἰσχύει προσέτι ὡς πρὸς τὰ χρέη, τὰ ὅποια δὲν ἐπληρώθησαν ἐντὸς τῆς προσδιορισμένης προθεσμίας δι' ἐμπόδια προελθόντα ἐκ μέρους τῶν ἀρχῶν, ἢ τῶν ὁποίων ἡ πληρωμὴ ἀνεβλήθη δι' ἀρξάμενην δικήν.

Ἐκαστος πιστωτὴς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ καὶ λάβῃ ἀπὸ τὸν ἀρμόδιον ὑπουργὸν ἀποδεικτικὸν περὶ τῆς ἐμπροσθεσμου αἰτήσεώς του καὶ τῆς παρουσιάσεως τῶν τίτλων τοῦ δικαιώματός του.

Ἄρθρον 71.

Μετὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ἀπολογισμοῦ πάσης χρήσεως οἱ διατάχται ὑπουργοὶ συντάττουσιν ὀνομαστικὸν κατάλογον τῶν μέχρι τῆς κλείσεως αὐτῆς μὴ πληρωθέντων χρεῶν. Παρομοίους καταλόγους συντάττουσιν καὶ διὰ τὰ νέα χρέη, τὰ ὅποια ἔθελον προστεθῇ εἰς τὰ πληρωτέα ταῦτα ὑπόλοιπα, δυνάμει ἀναπληρωματικῶν πιστώσεων κατὰ τὸ ἀρθ. 67· οἱ καταλόγοι αὗτοι συντάσσονται καθ' ὅμοιον τύπον καὶ στέλλονται διπλοὶ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οικονομικῶν.

Ἄρθρον 72.

Τῶν κατὰ τοὺς λογαριασμοὺς ἐκαστοῦ ὑπουργείου μενόντων πληρωτέων ἐξόδων, διὰ τὰ ὅποια ὑπῆρχον πιστώσεις, συγχωρεῖται νὰ διαταχθῇ ἡ πληρωμὴ παρὰ τῶν ὑπουργῶν ἀπὸ τὰ κεφάλαια τῆς τρεχούσης χρήσεως καὶ πρὶν τῆς ἐκδόσεως τοῦ περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς κλεισθείσης χρήσεως νόμου.

Ἄρθρον 73.

Οἱ ὑπουργοὶ συμφωνοῦνται μὲ τὰ κατωτέρω ὀριζόμενα ὡς πρὸς τὴν πληρωμὴν χρεῶν, μετὰ τὴν λήξιν τῆς χρήσεως ἀναγνωρισθέντων.

1) Ἐὰν τὰ ἐξόδα ταῦτα προέρχωνται ἀπὸ ὑπηρεσίας προβλεφθείσας εἰς τὸν προϋπολογισμόν, καὶ τὸ ἀκυρωθὲν ποσὸν τῶν δι' αὐτάς χορηγηθεισῶν πιστώσεων ᾗται ἶσον ἢ ἀνώτερον τοῦ ποσοῦ τῶν ῥηθέντων ἐξόδων, αἱ νέαι πρὸς πληρωμὴν αὐτῶν ἀναγκαῖαι πιστώσεις χορηγοῦνται διὰ Β. διαταγμάτων, μεταβαλλομένων εἰς νόμους ἐν τῇ προερχῇ τῶν Βουλῶν συνόδῳ.

2) Ἐὰν δὲ υπερβαίνωσι τὰς ψηφισθείσας ἀρχικὰς πιστώσεις, οἱ ὑπουργοὶ ἀναγνωρίζουν μὲν ταῦτα ὡς χρέη τοῦ δημοσίου ἐν τοῖς λογαριασμοῖς αὐτῶν, ἀλλὰ δὲν διατάσσουσιν τὴν πληρωμὴν τῶν, εἰμὴ ἀφοῦ διὰ νόμου χορηγηθῶσι τὰ πρὸς συμπλήρωσιν ἀναγκαῖα χρήματα.

Ἄρθρον 74.

Τὰ ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τῆς κλεισθείσης χρήσεως ἐκδιδόμενα ἐντάλματα ἰσχύουσιν μόνον μέχρι τέλους τοῦ ἔτους κατὰ τὸ ὁποῖον ἐξεδόθησαν. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας αὐτῆς εἶναι αὐτοδικαίως ἀκύρα, καὶ οἱ ὑπουργοὶ δὲν ἐκδίδουσιν ἄλλα περὶ τῆς πληρωμῆς αὐτῶν ἐντάλματα, εἰμὴ ἐπὶ νέᾳ τοῦ πιστωτοῦ αἰτήσῃ.

Ἄρθρον 75.

Τὰ νέα ταῦτα ἐντάλματα πληροῦνται, ὅπου ὁ ἐπὶ τῶν οικονομικῶν ὑπουργὸς πληροφορηθῇ προηγουμένως ὅτι ἡ δαπάνη, τῆς ὁποίας διατάσσεται ἡ πληρωμὴ, συμπεριλαμβάνεται εἰς τοὺς συνταχθέντας κατὰ τὸ ἀρθρον 71 καταλόγους, καὶ ὅτι ὑπάγεται εἰς τὰς πιστώσεις, αἵτινες ἔμειναν διαθέσιμοι διὰ τὰ πληρωτέα ὑπόλοιπα.

Ἄρθρον 76.

Εἰς τὴν λήξιν τῆς πενταετοῦς περιόδου τῆς προσδιορισθείσης κατὰ τὸ ἀρθρον 69 διὰ τὴν τελείαν ἐξόφλησιν τῶν ἐξόδων τῶν κλεισθεισῶν χρήσεων, αἱ διωρισμένοι διὰ τὰ πληρωτέα ὑπόλοιπα πιστώσεις ἀκυροῦνται ὀριστικῶς, καὶ ἡ χορὴσις παύει τοῦ ν' ὀποτελῇ ιδιαίτερον κεφάλαιον εἰς τὸ λογιστικὸν τῶν ὑπουργείων.

Ἄρθρον 77.

Διὰ τὰ μετὰ τὴν ἀνωτέρω προθεσμίαν τυχόν πληρωτέα ἐξόδα τῶν κλεισθεισῶν χρήσεων, προερχόμενα ἀπὸ χρέη ἐξαιρούμενα τῆς ἐκπτώσεως κατὰ τὰ ἀρθρα 69 καὶ 70, ἢ ὑποκείμενα εἰς εἰδικὰ παραγραφὰς, δὲν ἐκδίδονται χρηματικὰ ἐντάλματα πρὶν χορηγηθῶσιν ἐπὶ τούτῳ ἑκτακτοὶ πιστώσεις κατὰ τοὺς νομίμους τύπους.

Τὰ χρέη ταῦτα καταλογίζονται εἰς τὴν τρέχουσαν χρήσιν ὑπὸ ιδιαίτερον κεφάλαιον «ἐξόδα διαγεγραμμένων χρήσεων». Ἐὰν δὲν πληρωθῶσι μέχρι τῆς κλείσεως τῆς χρήσεως, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐχορηγήθη ἡ ἑκτακτοῦ πιστώσεως, ἢ πίστωσις οὕτῃ ἀκυροῦται καὶ νεὸν ἐντάλμα δὲν ἐκδίδεται εἰμὴ δυνάμει νέας πιστώσεως ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου.

Ἄρθρον 78.

Ὁ ἐπὶ τῶν οικονομικῶν ὑπουργὸς κοινοποιεῖ εἰς τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον τὸ ἐν τῶν δύο ἀντιτύπων τῶν παρὰ τῶν ὑπουργῶν συνταχθέντων ὀνομαστικῶν καταλόγων κατὰ τὸ ἀρθρον 71 μετὰ τοῦ καταλόγου τῶν ἐξωφληθέντων ἐνταλμάτων.

Μετὰ τὴν ἐξέλεγχιν τῶν ἐγγράφων τούτων τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον βεβαίει διὰ τῶν δηλώσεών του τὴν τακτικὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ ἐξοφλήσεως τῶν ἐξόδων τῶν κλεισθεισῶν χρήσεων διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 66, 67 καὶ 68.

7. Παραγραφαί, κατασχέσεις καὶ εἰδικαὶ διατάξεις περὶ χρεῶν τινῶν τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρον 79.

Αἱ συντάξεις τῶν ὁποίων ἡ πληρωμὴ δὲν ζητηθῇ ἐπὶ τρία κατὰ συνέχειαν ἔτη, λογιζόμενα ἀπὸ τῆς τελευταίας πληρωμῆς, διαγράφονται.

Ἄρθρον 80.

Ἡ κατὰ τὸ προηγουμένον ἀρθρον διαγραφείσα σύνταξις ἀνανεύεται διὰ Βασ. Διατάγματος, ἐὰν παρουσιασθῇ αὐτοπροσώπως ὁ συνταξιούχος.

Ἄρθρον 81.

Οἱ κληρονόμοι καὶ δικαιολόχοι τῶν συνταξιούχων, ὅσοι δὲν προσαγάγωσι πιστοποιητικὸν τῆς ἀποθιώσεως τοῦ δικαιωπαρέχου αὐτῶν ἐντὸς ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀποθιώσεως αὐτοῦ, ἐκπίπτουν παντὸς δικαιώματος ἐπὶ τῶν καθυστερημάτων τῆς συντάξεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 82.

Χρημάτων κατατεθειμένων εἰς τὸν δημοσίον ταμεῖον λόφῳ ἐγγυήσεως οἱ διδουλεύμενοι τόκοι, ὅταν ἐν διαστήματι πέντε ἐτῶν δὲν ζητηθῶσι, παραγράφονται.

Ἄρθρον 83.

Ἀπαιτήσεις περὶ ἀποδόσεως φόρου ἢ ἄλλου δικαιώματος παρὰ τὸ δέον πληρωθέντος εἰς τὸν δημοσίον παραγράφονται μετὰ τρία ἔτη ἀπὸ τῆς πληρωμῆς.

Άρθρον 84.

Όσα χρήματα παραδοθῶσιν εἰς ταμεία τοῦ κράτους διὰ τὴν πληρωθῶσιν ἀπὸ ἄλλων ταμείων εἰς ὠρισμένα πρόσωπα, ἐν διαστήματι δὲ πέντε ἐτῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας παρεδόθησαν, δὲν ἀναζητηθῶσιν ἀπὸ τοῦ ἔχοντος δικαίωμα ἐπ' αὐτῶν, μεταβαίνουσιν ὁριστικῶς εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου.

Όφειλέται τοῦ δημοσίου πληρώσαντες εἰς ταμείον τοῦ κράτους χρήματα διὰ τὴν συμψηφισθῶσιν εἰς ἄλλο ταμεῖον, ἐν ἐν διαστήματι 2½ μηνῶν δὲν παρουσιάσωσι τὰ γραμματῖα πρὸς συμψηφισμόν, ὑπόκεινται εἰς πρόστιμον 5 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ γραμματίου αὐτοδικαίως ἐκπιπτόμενον ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου.

Άρθρον 85.

Τὰ χρηματικὰ γραμματῖα καὶ τὰ γραμματῖα συμψηφισμού εἶναι δεκτὰ εἰς τὰ ταμεία τοῦ κράτους, ἐὰν παρουσιασθῶσιν εἰς αὐτὰ ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς των. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, τότε μόνον γίνονται δεκτὰ κατὰ τοὺς ὁρισμούς τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ὅταν προσηκόντως θεωρηθῶσιν ἀπὸ τὸ παρὰ τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν οἰκονομικῶν γενικὸν λογιστήριον.

Ἐν περιπτώσει ἀπωλείας χρηματικοῦ γραμματίου ἢ γραμτίου συμψηφισμού, ἐκδίδεται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ταμείου ἀντίγραφον αὐτῶν. Ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα ἀντίγραφα τότε μόνον εἶναι δεκτὰ εἰς τὰ ταμεία τοῦ κράτους, ὅταν προσηκόντως θεωρηθῶσιν παρὰ τοῦ γενικοῦ λογιστηρίου καὶ διαταχθῇ παρ' αὐτοῦ ἡ πληρωμὴ ἢ ὁ συμψηφισμὸς των.

Τὸ γενικὸν λογιστήριον δὲν δύναται ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ν' ἀρνηθῇ ἢ ἀναβάλῃ τὴν θεωρήσιν τῶν ἀνωτέρω γραμματίων.

Άρθρον 86.

Πᾶσα κατάσχεσις χρημάτων ὀφειλομένων ἀπὸ τὸ δημοσίον, πᾶσα δῆλωσις τῆς παραχωρήσεως ἢ μεταβιβάσεως αὐτῶν εἰς τρίτα πρόσωπα, καὶ ἐν γένει πᾶσα πράξις τείνουσα νὰ ἐμποδίσῃ τὴν πληρωμὴν αὐτῶν πρέπει νὰ γίνηται παρὰ τοῖς ταμείοις ἐκεῖνοις πρὸς τοὺς ὁποίους ἐκδίδονται τὰ περὶ πληρωμῆς αὐτῶν ἐντάλματα, ἀλλ' εἰδοποιεῖται συγχρόνως καὶ τὸ ὑπουργεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπάγεται ἡ δαπάνη, ἐπὶ τῆς πληρωμῆς τῆς ὁποίας γίνεται ἡ κατάσχεσις.

Πᾶσα κατάσχεσις ἢ δῆλωσις γενομένη κατ' ἄλλον τρόπον εἶναι ἄκυρος, καὶ θεωρεῖται ὡς μηδέποτε λαβοῦσα χώραν.

Άρθρον 87.

Αἱ εἰρημέναι κατασχέσεις ἢ δῆλωσις ἔχουν κύρος καὶ φέρουν ἀποτελέσματα μόνον ἐπὶ πέντε ἐτη, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐγένοντο, ἐκτὸς ἐὰν ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ ἀνανεωθῶσιν ὅποιαδήποτε πράξις, σύμβασις ἢ δικαστικὴ ἀπόφασις καὶ ἂν λάβῃ χώραν ἐν τῷ μεταξὺ ἐπ' αὐτῶν, δὲν μεταβάλλει τὴν ἀνωτέρω διάταξιν, ἐπομένως μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν πέντε ἐτῶν διαγράφονται.

Άρθρον 88.

Αἱ κατασχέσεις χρημάτων, λόγῳ ἐγγυήσεως κατατεθειμένων, ὅταν μὲν ἀφορῶσι τὸ κεφάλαιον αὐτὸ, γίνονται παρὰ τῷ κεντρικῷ ταμείῳ, ὅταν δὲ ἀφορῶσι τοὺς τόκους, γίνονται παρὰ τῆς ταμείους ὅθεν πληρόνονται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Λογαριασμοὶ ὑπουργῶν.

1. Γενικαὶ διατάξεις.

Άρθρον 89.

Ἐντὸς τῶν πρώτων τριῶν μηνῶν ἐκάστου ἔτους οἱ ὑπουργοὶ δημοσιεύουν διὰ τοῦ τύπου τοὺς λογαριασμοὺς τῆς διαχειρίσεως τοῦ προηγουμένου ἔτους καὶ τοὺς παρουσιάζουν ἀμέσως εἰς

τὰς Βουλὰς ἐὰν ᾖσι συνηγμένα, εἰ δὲ μὴ, εἰς τὴν προεχθὴ αὐτῶν σύνοδον.

Άρθρον 90.

Οἱ κατὰ χρῆσιν κυρούμενοι λογαριασμοὶ περιλαμβάνουν ὅλας τὰς περὶ ἐκάστης ὑπηρεσίας πράξεις ὅσαι ἔλαβον χώραν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως μέχρι τῆς λήξεως τῆς χρήσεως, ἐπισυνάπτονται δὲ εἰς τὸ περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ νομοσχέδιον.

Άρθρον 91.

Οἱ λογαριασμοὶ ἐκάστης χρήσεως πρέπει πάντοτε νὰ συντάσσονται κατ' ὁμοίωμορον τύπον, μὲ τὰς αὐτὰς τοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτῆς διαιρέσεις, ἐκτὸς τῶν εἰς τοῦτον μὴ διαλαμβανόμενων ἐκτάκτων ἐξόδων διὰ τὰ ὁποῖα προστίθενται χωριστὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα.

Άρθρον 92.

Ὁ παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν συντασσόμενος γενικὸς λογαριασμὸς τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως, καὶ ὅλα τὰ πρὸς ὑποστήριξιν καὶ διασάφισιν αὐτοῦ κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους συντασσόμενα ἔγγραφα δημοσιεύονται διὰ τοῦ τύπου ἐντὸς τῶν τεσσάρων μηνῶν τοῦ ἐπομένου ἔτους καὶ παρουσιάζονται εἰς τὰς Βουλὰς.

Άρθρον 93.

Οἱ λογαριασμοὶ τῶν ὑπουργείων συντάσσονται κατὰ τοὺς ἐξῆς κανόνας.

2. Γενικὸς λογαριασμὸς τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως.

Άρθρον 94.

Οἱ κατ' ἔτος συντασσόμενοι λογαριασμοὶ τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως διαλαμβάνουν ὅλας τὰς περὶ τὴν εἰσπράξιν καὶ χρῆσιν τῶν δημοσίων χρημάτων πράξεις καὶ καταδεικνύουν τὴν κατάστασιν ὅλων τῶν ὑπηρεσιῶν ὡς πρὸς τὰ ἔσοδα καὶ ἐξόδα κατὰ τὴν ἀρχὴν καὶ κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὁ γενικὸς οὗτος λογαριασμὸς συνοδεύεται ἀπὸ τοὺς ἐξῆς ἀναλυτικοὺς λογαριασμούς:

α. Λογαριασμὸν τῶν δημοσίων φόρων καὶ εἰσοδημάτων.

Ὁ λογαριασμὸς οὗτος φανερόναι κατ' ἔτος, κατὰ χρῆσιν, κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον ἐσόδου καὶ κατ' εἶδος εἰσπράξεως,

1. Τὰ εἰς βάρος τῶν φορολογουμένων ἢ ἄλλων δημοσίων ὀφειλετῶν βεβαιωθέντα εἰσπρακτέα.

2. Τὰ ἐκ τούτων εἰσπραχθέντα καὶ

3. Τὰ εἰσπρακτέα ὑπόλοιπα.

Δι' ἕκαστον ἄρθρον τῶν δημοσίων ἐνδυμάτων ἐπισυνάπτονται διὰ τὴν λήξαν χρῆσιν πίνακες, καταδεικνύοντες λεπτομερέστερον τ' ἀντικείμενα ἐκ τῶν ὁποίων ἐπήγαγον τὰ εἰσοδήματα ταῦτα.

β'. Λογαριασμὸν τῶν δημοσίων ἐξόδων.

Ὁ λογαριασμὸς οὗτος ἀνακεφαλαιοῖ τοὺς λογαριασμούς τῶν διαφόρων ὑπουργείων, καὶ παριστάνει κατ' ἔτος, κατὰ χρῆσιν, κατ' ὑπουργεῖον, κατὰ κεφάλαιον καὶ κατ' ἄρθρα:

1. Τὰ πληρωτέα εἰς πιστωτὰς τοῦ Κράτους δι' ὑπηρεσίας τελεσθεύσας ἐντὸς τοῦ ἔτους,

2. Τὰ πληρωθέντα καὶ

3. Τὰ πρὸς ἐξόφλησιν τῶν ἐξόδων πληρωτέα ὑπόλοιπα.

γ'. Λογαριασμὸν τῶν χρηματιστικῶν πράξεων.

Ὁ λογαριασμὸς οὗτος παριστάνει:

1. Τὴν καθ' ὅλον τὸ ἔτος μεταξὺ τῶν ὑπολόγων κίνησιν κεφαλαίων (ἀποστολὴν καὶ παραλαβὴν μετρητῶν.)

2. Τὴν ἐκδοσὶν καὶ ἐξαργύρωσιν χρηματικῶν γραμματίων.

3. Τὴν ἐκδοσὶν καὶ ἐξαργύρωσιν γραμματίων ἐπὶ συμψηφισμού.

4. Τὰς ἐκτὸς τῶν προϋπολογισμῶν γενομένας εἰσπράξεις καὶ πληρωμὰς, καὶ τέλος

5. Τὸ ὑπερβάλλον τῶν εἰσπράξεων ἢ τῶν πληρωμῶν, τὸ προκύπτειν ἐκ τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων.

Ἡ ἐκθεσις τῶν διαφορῶν τούτων πράξεων ἀρχεται ἀπὸ τὰ κατὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ ἔτους ὑπάρχοντα εἰς χεῖρας τῶν διαφορῶν ὑπολόγων χρήματα, καὶ τελειώνει μὲ τὰ κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου μένοντα διὰ τὸ προτεχὲς ἔτος.

Ὁ χρηματιστικὸς λογαριασμὸς συνοδεύεται μὲ ἀναλυτικὸν πίνακα τοῦ ἐκ τῶν ἀνωτέρω πράξεων προκύπτοντος ἐνεργητικοῦ καὶ παθητικοῦ χρέους τοῦ δημοσίου.

δ'. Λογαριασμὸν τῶν προϋπολογισμῶν.

Ὁ λογαριασμὸς οὗτος σύγκειται·

1. Ἀπὸ τὸν ἀπολογισμὸν τῆς κλεισθείσης χρήσεως, καὶ

2. Ἀπὸ τὴν προσωρινὴν κατάστασιν τῆς τρεχούσης· καταδεικνύει δὲ ἄρ' ἐνὸς μὲν,

τὴν μετὰ τὰ προϋπολογισθέντα ἔσοδα παράθεσιν τῶν βεβαιωθέντων εἰσπρακτέων καὶ τῶν εἰσπραχθέντων, ἄρ' ἐτέρου δὲ,

τὴν μὲ τὰς χορηγηθείσας πιστώσεις πειράθεσιν τῶν ἐκκαταρισθέντων ἐξόδων καὶ τῶν πληρωθέντων ἐνταλμάτων.

ε. Λογαριασμὸς τῶν εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν.

Οἱ λογαριασμοὶ οὗτοι παριστάνουσι τὰς ἐνιαυσίους πράξεις καὶ τὴν κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους κατάστασιν τῶν διαφορῶν εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν, ὅσαι ἔχουν ἄμεσον ἢ ἔμμεσον σχέσιν μὲ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν οἰκονομικῶν νόμων.

Ὁ ἰδιαιτερός λογαριασμὸς τοῦ δημοσίου χρέους καὶ τῶν λόγῳ ἐγγυήσεως κατατεθειμένων χρημάτων παριστᾷ χωριστὰ τὰ κεφάλαια ἀπὸ τοὺς τόκους αὐτῶν.

3. Λογαριασμοὶ τῶν ἐξόδων

ἐκάστου ὑπουργείου.

Ἄρθρ. 95.

Οἱ κατ' ἔτος παρὰ τῶν ὑπουργῶν δημοσιευόμενοι καὶ εἰς τὰς Βουλὰς ὑποβαλλόμενοι λογαριασμοὶ περιέχουν λεπτομερῆ ἀνάπτυξιν τῶν συνοπτικῶς εἰς τὸν γενικὸν λογαριασμὸν τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως ἐκτεθειμένων.

Σύγκειται δὲ,

1. Ἀπὸ γενικὸν πίνακα καταδεικνύοντα κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τὸν ἀπολογισμὸν τῆς κλειθείσης χρήσεως, ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ ὁποίου προτείνει ὁ περὶ κυρώσεως αὐτοῦ νόμος.

2. Ἀπὸ ἀναλυτικὸς πίνακας ἐξηγουντας λεπτομερῶς δι' ἐκάστην ὑπηρεσίαν τὰ ἐκκαθαροθέντα ἔσοδα, τὰ πληρωθέντα καὶ τὰ κατὰ τὴν κλείσιν τῆς χρήσεως πληρωτέα ὑπόλοιπα.

3. Ἀπὸ συγκριτικὸν πίνακα τῶν ἐξόδων τῆς κλεισθείσης χρήσεως μετὰ τῆς ἀμέσως προηγουμένης, ἐξηγουντα κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τὰ αἷτια τῆς ὑπαρχούσης διαφορᾶς.

4. Ἀπὸ τὴν προσωρινὴν κατάστασιν τῆς μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου τρεχούσης χρήσεως.

5. Ἀπὸ πίνακα τῶν διὰ τὰς κλεισθείσας καὶ μήπω διαγραφείσας χρήσεις τῶν πληρωμῶν, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 68 διαταχθέντα.

6. Ἀπὸ τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ ὕλικου καὶ

7. Τέλος ἀπὸ τοὺς διαφορῶν πίνακας καὶ καταστάσεις, περὶ ὧν πραγματεύεται τὸ ἐπόμενον κεφάλαιον.

Οἱ λογαριασμοὶ τῶν ὑπουργῶν καὶ ὅλα τὰ συνοδεύοντα τὸν ἀπολογισμὸν τῆς κλεισθείσης χρήσεως ἐγγράφα δημοσιεύονται χωριστὰ, ἐπιμελεῖα ἐκάστου αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Εἰδικοί κατάλογοι δημοσιευόμενοι μετὰ τῶν λογαριασμῶν τῶν ὑπουργῶν.

1. Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἄρθρ. 96.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν παρουσιάζει κατ' ἔτος εἰς

τὰς Βουλὰς κατάλογον, ἐμφαίνοντα τὸ ἐκ τῶν προξενικῶν δικαιωμάτων ἐτήσιον εἰσόδημα τῶν ἀμίσθων προξένων, καὶ τὴν προσδιωρισμένην εἰς τινὰς ἐξ αὐτῶν ἐπιχορήγησιν.

2. Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης.

Ἄρθρ. 97.

Κατάλογος τῶν ἀπὸ πολιτικῆς καὶ ἐγκληματικῆς δίκας μὴ εἰσπραχθέντων δικαιωμάτων διὰ πενίαν τῶν διαδίκων παρουσιάζεται κατ' ἔτος εἰς τὰς Βουλὰς ἐμφαίνων κατ' ἐπαρχίαν καὶ δῆμον τὸ ποσὸν αὐτῶν.

3. Ὑπουργεῖον Ἑσωτερικῶν.

Ἄρθρ. 98.

Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους παρουσιάζεται εἰς τὰς Βουλὰς γενικὸς πίναξ παριστάνων κατ' ἐπαρχίαν, κατὰ δῆμον καὶ κατὰ κεφαλαιώδεις διαιρέσεις τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος προϋπολογισθέντα ἔσοδα καὶ ἔξοδα ἐκάστου δήμου καὶ τοὺς πόρους ἐκ τῶν ὁποίων πηγάζουν τὰ ἔσοδα.

Ἄρθρ. 99.

Διὰ πᾶσαν δημοσίαν δαπάνην κατασκευὴν ὁδοῦ, γεφύρας, διωρυγος, καταστημάτων καὶ ἄλλων δημοσίων ἔργων, ἥτις δὲν ἀπεπερατώθη ἐντὸς τοῦ ἔτους, καθ' ὃ ἐνεκρίθη νὰ γίνῃ, θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς τὰς Βουλὰς ἰδιαιτέρα ἐκθεσις, φανερώουσα τὴν κατάστασιν τῶν ἐργασιῶν καὶ τῆς γενομένης δαπάνης· ταύτης δὲ, κατὰ σύγκρισιν μὲ τὰς δοθείσας πιστώσεις.

4. Ὑπουργεῖον Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρ. 100.

Ἰδιαιτεροὶ ὀνομαστικοὶ κατάλογοι τῶν ἐν ἐκπαιδευτικοῖς καταστήμασιν ἐντὸς ἢ καὶ ἐκτὸς τοῦ Κράτους δημοσίᾳ δαπάνῃ σπουδάζοντων, καθὼς καὶ διὰ τοὺς ἐκ κληροδοτημάτων διατηρουμένου ὑποτρόφους, θέλουν παρουσιάζεσθαι κατ' ἔτος εἰς τὰς Βουλὰς, φανερόντες τ' ὄνομα καὶ ἐπώνυμον ἐκάστου αὐτῶν, τὴν πατρίδα του καὶ τὴν αἰτίαν τῆς ὑπὲρ αὐτοῦ φροντίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 101.

Πίναξ λεπτομερῆς τῶν δαπάναις τῆς Κυβερνήσεως διατηρουμένων ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων καὶ τῶν εἰς δημοτικὰ χορηγουμένων βοηθημάτων θέλει ὁμοίως παρουσιάζεσθαι εἰς τὰς Βουλὰς κατ' ἔτος παριστάνων ἐν συνόψει τὰ καταβαλλόμενα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἔξοδα, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκπαιδευομένων εἰς ταῦτα μαθητῶν.

5. Ὑπουργεῖον Στρατιωτικῶν.

Ἄρθρ. 102.

Ὀνομαστικὸς κατάλογος τῶν εἰς τὸ στρατιωτικὸν σχολεῖον δαπάναις τῆς Κυβερνήσεως ἢ τῶν συγγενῶν αὐτῶν διατελούντων νέων παρουσιάζεται εἰς τὰς Βουλὰς κατ' ἔτος, διαλαμβάνων τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον ἐκάστου, τὴν πατρίδα αὐτοῦ, τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατοικίαν τῶν συγγενῶν του, καὶ τὸ κατ' ἔτος παρ' ἐκάστου πληρωόμενον ποσόν.

6. Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρ. 103.

Τῶν καθ' ἕκαστον ἔτος γενομένων ἐκποιήσεων, παραχωρήσεων, προικοδοτήσεων καὶ ἄλλων ἀπαλλοτριώσεων δημοσίων κτημάτων παρουσιάζονται εἰς τὰς Βουλὰς ἰδιαιτεροὶ πίνακες, φανερόντες τὰ ὀνόματα τῶν λαβόντων, τὸν τόπον τῆς γεννήσεως αὐτῶν, τὴν κατοικίαν, τὸ εἶδος τοῦ κτήματος καὶ τὴν ἀξίαν αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 104.

Παρόμοιος πίναξ παρουσιάζεται καὶ διὰ τὰ εἰς τὸ δημόσιον

κατακυρούμενα κτήματα κατὰ συνέπειαν τοῦ νόμου τῆς καταδιώξεως τῶν τοιούτων κτημάτων καταδεικνύεται, καθ' ὅσον εἶναι δυνατόν, τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα.

Ἄρθρ. 105.

Γενικὸς πῖναξ παρουσιάζεται προσέτι διὰ τὰ καθυστεροῦντα ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τῶν παρελθουσῶν χρήσεων, καταδεικνύων κατ' ἐπαρχίαν, κατ' ὄνομα ἢ κατὰ φορολογικὸν πῖνακα τὰ καθυστερήματα ἐξ ἐκάστου εἶδους εἰσοδημάτων, καὶ ὀνομαστί τὰ ἐκ τούτων ἀναγνωρίστὰ παραλείμματα.

Ἄρθρ. 106.

Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πῖνακος τούτου γίνονται κατ' ἔτος προτάσεις περὶ ὀριστικῆς ἀναγνωρίσεως παραλειμμάτων (non valeurs) τόσοι τῆς χρήσεως, τῆς ὁποίας μέλλει νὰ κυρωθῇ ὁ ἀπολογισμὸς, καθὼς καὶ τῶν πρὸ αὐτῆς. Πᾶσα δὲ πρότασις περὶ παραλειμμάτων πρέπει νὰ περιέχῃ λεπτομερῆ ἐκθεσιν τῶν πρὸς εἰσπραξίν ἐνεργηθέντων μέτρων καὶ τῶν λόγων ἐφ' ὧν στηρίζεται τὸ ἀδύνατον τῆς εἰσπράξεως τῶν ὀφειλομένων.

Ἄρθρ. 167.

Παρουσιάζεται ὡσαύτως κατ' ἔτος εἰς τὰς Βουλὰς πῖναξ, ἐμφαίνων τὸ ἐκ τῶν τυπωτικῶν καὶ λιθογραφικῶν ἔργων τῆς Β. Τυπογραφίης καὶ λιθογραφίας προκύπτον εἰσόδημα, καὶ τὴν πρὸς συντήρησιν αὐτῆς γενομένην δαπάνην.

7. Δικτάξεις κοινὰ εἰς διάφορα ὑπουργεῖα.

Ἄρθρ. 108.

Ἐκαστον ὑπουργεῖον παρουσιάζει εἰς τὰς Βουλὰς γενικὸν πῖνακα τῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἢ διοίκησιν του διατελούντων ἀκινήτων ἐθνικῶν κτημάτων, ἐμφαίνοντα τὴν κατάστασιν καὶ χρῆσιν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 109.

Ἐκαστον ὑπουργεῖον, διὰ τοῦ ὁποίου ἐπληρώθησαν χρήματα λόγῳ συνδρομῆς πρὸς τύπωσιν βιβλίων, χαρτῶν εἰκόνων καὶ τῶν τοιούτων, ἐπισυνάπτει εἰς τὸν ἐνιαύσιον λογαριασμὸν αὐτοῦ καὶ ἀνάστασιν, ἐμφαίνουσαν τὸ ποσὸν τῶν ἀγορασθέντων ἀντύπων καὶ τὴν χρῆσιν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 110.

Διὰ τοὺς ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Κράτους σπουδαστάς, ἐκτὸς τῶν διαλαμβανομένων εἰς τὰ ἄρθρα 100 καὶ 102, παρουσιάζει ἕκαστος ὑπουργὸς ὀνομαστικούς καταλόγους, καθ' ὅσον ἡ δαπάνη ἐπιβαρύνει τὸν προϋπολογισμὸν αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 111.

Εἰς ἐκάστην σύνοδον τῶν Βουλῶν παρουσιάζεται κατάλογος τῶν εἰς ἀργίαν καὶ ἀπόταξιν τιθέντων κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ, ἐμφαίνων τὸ ὄνομα, τὴν βαθμὴν, τὴν διάρκειαν καὶ τὴν ἐποχὴν τῆς ὑπηρεσίας, τὴν πατρίδα, τὴν κατοικίαν καὶ τὸν μισθὸν ἐκάστου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Διοικητικὴ προεξέτασις καὶ ἔλεγχος τῶν λογαριασμῶν τῶν ὑπουργείων

Ἄρθρ. 112.

Οἱ λογαριασμοὶ τῶν ὑπουργείων συντάσσονται κατὰ τὰς εἰς τὰ βιβλία αὐτῶν ἐπισήμους ἐγγραφάς, στηριζομένας εἰς δικαιολογητικὰ ἐγγράφα, ἐξελέγχονται δὲ παραβάλλομένων τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῶν μετὰ τοῦ καθολικοῦ τοῦ γενικοῦ λογιστηρίου.

Ἄρθρ. 113.

Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους διορίζεται παρὰ τοῦ Βασιλέως, κατὰ πρότασιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ἐπιτροπὴ ἐκ δύο μελῶν, τῆς Γερουσίας, δύο τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων καὶ ἐνὸς τοῦ Ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὸ

καθημερινὸν καὶ τὸ καθολικὸν τοῦ γενικοῦ λογιστηρίου μέχρι τῆς 31 τοῦ δεκεμβρίου, καὶ νὰ βεβαιώσῃ ὅτι οἱ λογαριασμοὶ τῶν διαφόρων ὑπουργείων συμφωνοῦν, κατὰ τὰ ἀποτελέσματα αὐτῶν, μετὰ τὰς ἐγγραφάς τοῦ λογιστηρίου. Τῆς ἐργασίας ταύτης συντάσσεται τακτικὸν πρωτόκολλον καὶ διὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ὑποβάλλεται εἰς τὰς Βουλὰς.

Ἄρθρ. 114.

Εἰς τὴν λογιστικὴν ταύτην ἐπιτροπὴν παρουσιάζεται διὰ τὴν χρῆσιν, τῆς ὁποίας πρόκειται νὰ κυρωθῇ ὁ ἀπολογισμὸς, πῖναξ συγκριτικὸς παραθέτων τοὺς παρὰ τῶν ὑπουργείων δημοσιευθέντας λογαριασμοὺς, μετὰ τὰ ἀποτελέσματα μὲν τῶν ἀποφάσεων τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, ὡς πρὸς τὸ πρῶτον ἔτος τῆς χρήσεως, μετὰ τὰς καταστάσεις δὲ τῶν υποβληθέντων εἰς τὴν ἐξέλεγχιν αὐτοῦ λογαριασμῶν, ὡς πρὸς τὸ δεύτερον ἔτος.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐξελέγχει τὸν πῖνακα τούτον καὶ ἐκθέτει τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξετάσεώς της δι' ἀναφορὰς, ὑποβαλλομένης παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὰς Βουλὰς.

Ἄρθρ. 115.

Κάτωθι τοῦ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ διαλαμβανομένου πῖνακος ἡ ἐπιτροπὴ πιστοποιεῖ τὴν ὀρθότητα αὐτοῦ καὶ τὴν συμφωνίαν του μετὰ τοὺς παρὰ τῶν ὑπουργῶν δημοσιευθέντας λογαριασμοὺς τῆς κλεισθείσης χρήσεως· ἐπισυνάπτει δὲ αὐτὸν εἰς τὴν ἐκθεσὶν τῆς.

Ἄρθρ. 116.

Ἡ λογιστικὴ ἐπιτροπὴ ἐξελέγχει ἐπίσης καὶ κλείει κατὰ τὴν 31 δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους τὰ βοηθητικὰ βιβλία τοῦ ἀνεγνωρισμένου δημοσίου χρέους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Εἰδικὰ διατάξεις περὶ τοῦ δημοσίου χρέους.

1. Δάνεια.

Ἄρθρ. 117.

Παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείῳ κρατεῖται γενικὸν βιβλίον τοῦ δημοσίου χρέους, εἰς τὸ ὁποῖον ἐγγράφονται ἐν λεπτομερείᾳ ὅλα τὰ ἐννόμως ἀναγνωριζόμενα χρεῖα τῆς ἐπικρατείας, εἰς τρόπον ὥστε νὰ καταδεικνύεται ἀκριβῶς δι' ἕκαστον κατηγορίας χρέος ἰδιαίτερος·

1. Τὸ ἀρχικὸν κεφάλαιον,

2. Ἡ ἐποχὴ ἀφ' ἧς ἀνεγνωρίσθῃ καὶ λογίζεται ὁ τόκος αὐτοῦ καὶ

3. Τὸ ἐκάστοτε διὰ τοῦ χρεωλυτικοῦ κεφαλαίου ἐξαγόμενον ἢ ἄλλως πως ἐξοφλούμενον μέρος αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 118.

Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους συντάσσεται γενικὴ κατάσταση τοῦ δημοσίου χρέους ἐμφαίνουσα τὴν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐλάττωσιν ἢ καὶ αὐξήσιν αὐτοῦ, καὶ ὑποβάλλεται εἰς τὰς Βουλὰς συνωδευμένη μετὰ ἀναλυτικὴν ἐκθεσιν ἀντίγραφον τῆς καταστάσεως ταύτης μετὰ τὰ δικαιολογητικὰ ἐγγράφα ὑποβάλλεται μετὰ τῶν ἐνιαυσίων λογαριασμῶν εἰς τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον πρὸς ἐξέλεγχιν.

2. Συντάξεις.

Ἄρθρ. 119.

Ὅλαι αἱ ἀπὸ τοῦ ταμείου τῆς ἐπικρατείας χορηγούμεναι συντάξεις εἶναι ἐγγεγραμμέναι εἰς τὸ μητρώον τῶν συνταξιούχων, κρατούμενον παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείῳ.

Ἄρθρ. 120.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶς δὲν συγχωρεῖ νὰ ἐγγραφῇ εἰς τὸ μητρώον τῶν συνταξιούχων οὐδεὶς, τοῦ ὁποίου ἡ σύνταξις δὲν εἶναι ἐγκειμένη δι' εἰδικοῦ νόμου ἢ διὰ Βασ. διατάγματος, στηριζομένου εἰς γενικὸν νόμον καὶ περιλαμβανόντος τοὺς λόγους, δι' οὓς χορηγεῖται ἡ σύνταξις.

Οι ειδικοί περί συντάξεων νόμοι καὶ τὰ περί τούτων Βασ. διατάγματα προκαλούνται ἀπὸ τὸν ὑπουργόν, εἰς τοῦ ὁποῖου τὴν ἀρμοδιότητα ὑπάγεται ὁ τιθεμένος ὑπὸ σύνταξιν.

Ἄρθρ. 121.

Ὅλαι αἱ συντάξεις ἐν γένει καταλογίζονται εἰς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, διακρούμεναι εἰς συντάξεις στρατιωτικῶν, ναυτικῶν, ἐκκλησιαστικῶν καὶ πολιτικῶν.

Ἄρθρ. 122.

Εἰς τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον ὑποβάλλεται κατ' ἔτος, μετὰ τῶν ἐνιαυσίων λογαριασμῶν, καὶ ἰδιαίτερος λογαριασμός τῶν ἐπιγινόμενων ὡς πρὸς τὰς συντάξεις αὐξήσεων ἢ ἐλαττώσεων, συνωδευμένος μ' ὅλα τ' ἀπαιτούμενα πρὸς δικαιολόγησιν τῆς παραδοχῆς τῶν νέων συντάξεων ἔγγραφα, ἀποδεικτικά καὶ νόμους.

Ἄρθρ. 123.

Διὰ τὰς κατωτέρω τῶν τριάκοντα δραχμῶν συντάξεις συγχωρεῖται νὰ συντάσσονται τὰ ἐπιτροπικά τῶν συνταξιούχων ἐνώπιον τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς ἐπὶ ἀσήμου χάρτου, τηρουμένων ὅμως κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν συνθηκῶν τύπων περὶ τὴν ἐνώπιον συμβολαιογράφων σύνταξιν τῶν ἐπιτροπικῶν.

Ἄρθρ. 124.

Ζῶντος τοῦ συνταξιούχου δὲν συγχωρεῖται νὰ γίνη κατάσχεσις, ἢ ἄλλως νὰ ἐμποδισθῇ ἡ πληρωμὴ τῆς συντάξεως αὐτοῦ ἐὰν δὲν ᾖ αὐτῶν τῶν 18 δραχμῶν.

Τῶν ἀνωτέρω τοῦ ποσοῦ τούτου ἐπιτρέπεται κατάσχεσις, ὅταν ἐιδικοί νόμοι δὲν ἀπαγορεύωσιν αὐτὴν, πάντοτε ὅμως ἐπὶ τοῦ ἐπέκεινα τῶν 18 δραχμῶν ποσοῦ.

Ἄρθρ. 125.

Διὰ χρέη πρὸς τὸ δημόσιον ἢ δι' ὀφειλομένην διατροφὴν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ πολιτικοῦ νόμου, εἰς σύζυγον, ἀνιόντας ἢ κατιόντας συγχωρεῖται ἡ κατάσχεσις τῶν συντάξεων παντὸς ποσοῦ, οὐχὶ ὅμως πλέον τοῦ τεταρτημορίου αὐτῶν.

Ἄρθρ. 126.

Δὲν συγχωρεῖται εἰς κανένα νὰ λαμβάνῃ ἄνευ νόμου διπλὴν σύνταξιν, εἴτε ἰδίῳ ὀνόματι εἴτε ὡς δικαιοδόχος ἄλλου ἐκλιπόντος συνταξιούχου, εἴτε σύνταξιν καὶ μισθὸν ὑπηρεσίας ἐν ταύτῃ. Ἀλλ' εἰ μὲν ὁ μισθὸς εἶναι ἀνώτερος, παύει ἡ σύνταξις μετὰ τοῦ διαρκῆ ὁ μισθὸς, εἰ δὲ δὲν εἶναι ἴσον τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως καὶ τοῦ μισθοῦ, δύναται ὁ συνταξιούχος νὰ ἐκλέξῃ μεταξὺ τῶν δύο.

Ἄρθρ. 127.

Ὅστις συνταξιούχος παραβῇ τὰς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω ἁρθροῦ, καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον πληρωθῇ πλέον τῆς μιᾶς συντάξεως, ἢ λάβῃ συγχρόνως μισθὸν καὶ σύνταξιν, ὁ τοιοῦτος φωραθεὶς, διαγράφεται ἀπὸ τὸν κατάλογον τῶν συνταξιούχων, καταδιώκεται δι' καὶ δι' ὅσα ἀνοικείως ἔλαβεν.

Ἄρθρ. 128.

Ἡ πληρωμὴ τῶν συντάξεων γίνεται ἐπὶ προσαγωγῇ πιστοποιητικοῦ τῆς ταυτότητος τῶν συνταξιούχων, ἐκδιδομένου ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου.

Οἱ ἐκδιδόντες δήμαρχοι, ἢ οἱ νόμιμοι ἀναπληρωταὶ τούτων, τὰ πιστοποιητικά τῆς ταυτότητος καθίστανται ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἀκρίβειαν τοῦ περιεχομένου τῶν πιστοποιητικῶν.

3. Ἐγγυοδοσίαι.

Ἄρθρ. 129.

Ὅλαι αἱ λόγῳ ἐγγυήσεως χρηματικαὶ καταβολαὶ δημοσίων ὑπαλλήλων, ἐργολάβων ἢ ἐπιχειρητῶν ἐγγράφονται εἰς ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν κοινὸν λογαριασμόν, τοῦ ὁποῖου ἡ ἀνάπτυξις γίνεται εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον τῶν ἐγγυήσεων, κρατούμενον παρὰ τῷ γενικῷ λογιστηρίῳ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρ. 130.

Εἰς τὸ αὐτὸ βιβλίον ἐγγράφονται καὶ αἱ δι' ὑποθήκης ἀκινήτων κτημάτων χορηγούμεναι ἐγγυήσεις εἰς τὰς περιστάσεις, καθ' ἃς οἱ νόμοι ἢ ἐιδικά διατάγματα διατάττουσι τοῦτο.

Ἄρθρ. 131.

Ἐπὶ πάσης χρηματικῆς ἐγγυήσεως οἱ δανεισάντες τὰ χρήματα εἰς τοὺς ἐγγυοδότας ἔχουν προνόμιον μετὰ τὸ δημόσιον.

Ἄρθρ. 132.

Εἰς τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον ὑποβάλλεται κατ' ἔτος ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ πρὸς ἔλεγχον, μετὰ τῶν ἐνιαυσίων λογαριασμῶν, καὶ ἰδιαίτερος λογαριασμός τῶν εἰς χρήματα ἐγγυήσεων, καθὼς καὶ τῶν δι' ὑποθήκης ἀκινήτων, ἐπὶ δὲ καὶ τῶν ἀποδοθέντων κεφαλαίων, συνωδευμένος μὲ ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα ἔγγραφα.

ΚΑΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Δάνεια καὶ προκαταβολαί.

Ἄρθρ. 133.

Ὅλα τὰ διδόμενα ἀπὸ τὸ δημόσιον δάνεια μὲ τόκον ἢ χωρὶς τόκον, καθὼς καὶ αἱ παντὸς εἵδους προκαταβολαί, ἐγγράφονται εἰς ἓνα κοινὸν λογαριασμόν, τοῦ ὁποῖου ἡ ἀνάπτυξις γίνεται εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον, κρατούμενον παρὰ τῷ γενικῷ λογιστηρίῳ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρ. 134.

Τὰ ἐιδικά διατάγματα, διὰ τῶν ὁποίων ἐγκρίνεται νὰ δοθῇ τὸ δάνειον ἢ ἡ προκαταβολή, προκαλούμενα καὶ προσυπογράφουμενα ἀπὸ τὸν ἀρμοδίον ὑπουργόν, κοινοποιούνται πάντοτε εἰς τὸν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν, ὅστις μόνος ζητεῖ ἐκάστοτε ἑκτακτὸν πίστωσιν καὶ ἐντέλλεται τὴν πληρωμὴν.

Ἄρθρ. 135.

Κατ' ἔτος ὑποβάλλεται εἰς τὰς Βουλὰς καὶ πέμπεται εἰς τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον πρὸς ἔλεγχον, ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, μετὰ τῶν ἐνιαυσίων λογαριασμῶν, κατάστασις ὧν τῶν δανείων καὶ προκαταβολῶν.

Ἡ κατάστασις αὕτη θέλει καταδεικνύει κατ' ἔτος καὶ κατ' ὄνομα·

1. Τὰ δανεισθέντα,
2. Τὴν προθεσμίαν τῆς πληρωμῆς,
3. Τὰ πληρωθέντα εἰς ἐξόφλησιν ἢ λογαριασμόν,
4. Τὰ μένοντα ὀφειλόμενα καὶ
5. α. Τὰ ἐπὶ προκαταβολῇ δοθέντα,
- β'. Τὰ ψηφισθέντα ἐξ αὐτῶν καὶ
- γ'. Τὰ μένοντα ὑπόλοιπα.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Λογιστικὸν διοικητικόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Λογιστικὸν τῶν διατακτῶν

Ἄρθρ. 136.

Εἰς ἑκάστον ὑπουργεῖον ὑπάρχει ἐιδικὸν ἐπὶ τῶν ἐξόδων λογιστήριον, τὸ ὁποῖον ἐγγράφει τὰ περὶ τὴν χορήγησιν τῶν πιστώσεων, τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν ἐξόδων του, τὴν ἐκδοσιν τῶν ἐνταλμάτων καὶ τὴν πληρωμὴν αὐτῶν.

Διὰ τὴν ἐγγράφην τῶν ἀνωτέρω πράξεων κρατοῦνται εἰς ἑκάστον ὑπουργεῖον καθημερινὸν καὶ καθολικὸν κατὰ τὴν διπλογραφικὴν μέθοδον μετὰ τῶν ἀναγκαίων βοηθητικῶν.

Τὰ ὑπουργεῖα τηροῦσιν εἰς ὅλας αὐτῶν τὰς λογιστικὰς πράξεις τοὺς αὐτοὺς κανόνας καὶ τοὺς αὐτοὺς τύπους.

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν λογιστικῶν τούτων πράξεων προσαρ-

τώνται ἀλληλοδιαδόχως εἰς τὰς ἐγγραφὰς τοῦ γενικοῦ λογι-
στηρίου καὶ τὸν γενικὸν λογαριασμὸν τῆς οἰκονομικῆς διαχειρί-
σεως, ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται ὁ περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπολο-
γισμοῦ νόμος.

Ἄρθρ. 137.

Οἱ ἐπίτροποι τῶν ὑπουργῶν διατάσσεται, εἰς τοὺς ὁποίους
μεταβιβάζεται μέρος τῶν χορηγηθεισῶν εἰς τοὺς ὑπουργοὺς
πιστώσεων, κρατοῦν βιβλίον τῶν ἐκκαθαριζομένων ἐξόδων, κα-
θημερινὸν τῶν ἐνταλμάτων, καὶ βιβλίον καὶ ἄρθρον τῶν ἐξόδων,
ὅπου παρατίθενται καὶ αἱ δοθεῖσαι εἰς αὐτοὺς πιστώσεις.

Ἄρθρ. 138.

Ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαήμερου ἐκάστου μηνὸς οἱ ἐπίτροποι
τῶν ὑπουργῶν διατάσσεται, ἀφοῦ βεβαιωθῶσι περὶ τῆς ὁρθότητος
τῶν βιβλίων τῶν, διευθύνουν εἰς τοὺς ἀρμοδίους ὑπουργοὺς κατὰ-
στασιν τῶν κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα πράξεων τῶν.

Ἄρθρ. 139.

Εἰς τὴν προσδιωρισμένην ἐποχὴν διὰ τὴν παῦσιν τῆς πλη-
ρωμῆς τῶν ἐξόδων ἐκάστης χρήσεως οἱ ἐπίτροποι τῶν ὑπουργῶν
διατάσσεται συντάσσουν καὶ διευθύνουν εἰς ἕκαστον ὑπουργεῖον γε-
νικὴν κατάστασιν τῶν δι' ὅλην τὴν χρῆσιν ταύτην πράξεων
τῶν, καὶ κλείουν τὰ βιβλία αὐτῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'.

Λογιστικὴ τῶν ταμιῶν καὶ εἰσπρακτόρων.

1. Ἐπαρχιακοὶ ταμίαι.

Ἄρθρ. 140.

Οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι εἰσπράττουν ἀπ' εὐθείας οἱ ἴδιοι ἢ
δι' εἰσπρακτόρων τὰ δημόσια καὶ ἐκκλησιαστικὰ ἔσοδα, τῶν
ὁποίων ἢ εἰσπραξὶς ἀνατίθεται εἰς αὐτοὺς, παραλαμβάνουν εἰς τὰς
ῥωσιμὰς προθεσμίας ἀπὸ τοὺς εἰδικούς ταμίους (τελώνας, ἀλα-
τοποθηκάρχους κλ.) ὅλα τὰ παρ' αὐτῶν συναζόμενα εἰσοδήματα,
δέχονται χρήματα διὰ λογαριασμὸν ἄλλων ταμιῶν καὶ ἐκδί-
δουν, ἀδεία τοῦ ὑπουργεῖου τῶν Οἰκονομικῶν, χρηματικὰ γραμ-
μάτια εἰς θάρος ἄλλων ταμιῶν.

Ἄρθρ. 141.

Οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι πληρόνουν τὰ πρὸς αὐτοὺς ἐντάλματα,
καὶ τὰ ἀδεία τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖου ἐκδιδόμενα
ἐπὶ τοῦ ταμείου τῶν χρηματικὰ γραμμάτια τοῦ κεντρικοῦ ἢ
ἄλλων ταμιῶν καὶ ἐξοφλοῦν, συμψηφίζοντες τὰ δυνάμει τοῦ
ἁρθρου 6 ἐκδιδόμενα πρὸς αὐτοὺς γραμμάτια συμψηφισμοῦ.

Ἄρθρ. 142.

Τὰ περισσεύοντα εἰς τὰ ταμεία τῶν χρήματα ἀποστέλλουν
κατὰ περιόδους εἰς τὸ κεντρικὸν ἢ εἰς ἄλλα ταμεία, κατὰ τὰς
γενικὰς ἢ εἰδικὰς διαταγὰς τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖου.

α. Βιβλία, ἐγγράφαι καὶ ἔλεγχος.

Ἄρθρ. 143.

Οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι κρατοῦν τὰ ἑξῆς βιβλία.
Πρωτοσημειώσεων,
Καθημερινόν, τὸ ὁποῖον εἶναι καὶ βιβλίον ταμείου,
Καθολικόν καὶ
Βοηθητικόν.
Κρατοῦν προσέτι
Διπλότυπον ἀποδεικτικῶν παραλαβῆς εἰσπρακτέων,
Ἐγγραφῆς εἰσπρακτέων,
Τριπλότυπον γραμματίων παραλαβῆς,
Ὁμοιον χρηματικῶν γραμματίων.
Ἐπιτροπικῶν ἐνταλμάτων, καὶ τὰ ἀφορῶντα τὴν διαχείρισιν
τοῦ χρητοσημοῦ.

Ἄρθρ. 144.

Οἱ ταμίαι ἐκδίδουν διὰ πᾶσαν εἰσπραξὶν δημοσίου εἰσοδή-
ματος γραμμάτιον παραλαβῆς, ἐκκοπτόμενον ἀπὸ τοῦ τριπλό-
τυπον βιβλίου, καὶ ἂν δὲν θῶλε ζητηθῇ ἀπὸ τὸν πληρωτὴν
ἕκαστον γραμμάτιον ἀνάγεται εἰς ἓν καὶ μόνον ἄρθρον τοῦ προῦ-
πολογισμοῦ.

Διὰ πᾶσαν λήψιν χρημάτων ἐξ ἀποστολῆς ἄλλων ταμιῶν ἢ
πρὸς συμψηφισμὸν εἰς ἄλλον ταμίαν ἐκδίδουν ὁμοίως γραμμά-
τια παραλαβῆς· διὰ δὲ τὰ ἀδεία τοῦ ὑπουργεῖου τῶν Οἰκονο-
μικῶν λαμβανόμενα χρήματα, διὰ νὰ πληρωθῶσιν εἰς ἄλλα
ταμεία, ἐκδίδουν χρηματικὰ γραμμάτια.

Τὰ γραμμάτια παραλαβῆς καὶ τὰ χρηματικὰ γραμμάτια
στηρίζονται εἰς γραμμάτια παραδόσεως.

Ἄρθρ. 145.

Τὰ τριπλότυπα γραμμάτια παραλαβῆς καὶ τὰ χρηματικὰ
γραμμάτια θεωροῦνται ἐντὸς εικοσιτεσσάρων ὥρων μετὰ τὴν
ἐκδόσιν τῶν, τὰ μὲν τοῦ κεντρικοῦ ταμείου παρὰ τοῦ ἐπὶ
τούτῳ ἀπὸ τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν διωρισμένου ὑπαλ-
λήλου, τὰ δὲ τῶν ἐπαρχιακῶν ταμιῶν, παρὰ τῶν ἀρμοδίων
διοικητικῶν ἀρχῶν, ἢ, ἐν ἐλλείψει τούτων, παρὰ τῶν δημο-
τικῶν.

Οἱ ἐπιφορτισμένοι τὴν θεωρῶσιν τῶν γραμματίων ἀποκό-
πτουσιν ἀπ' αὐτῶν τὰ παραρτήματα, καταχωρίζουσιν αὐτὰ εἰς
ἐπὶ τούτῳ βιβλίον καὶ τὰ ἀποστέλλουσιν εἰς τὸ γενικὸν λογι-
στήριον κατὰ μῆνα συνωδευμένα μετὰ τὸν κατάλογον.

Γραμμάτια παραλαβῆς ἢ ἐκπροθέσμως θεωρηθέντα δὲν ἀποτε-
λοῦσιν ἀπόδειξιν κατὰ τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 146.

Τὰ βιβλία τῶν τριπλοτύπων γραμματίων παραλαβῆς ἀριθ-
μοῦνται καὶ μονογράφονται παρὰ τινος τῶν ὑπαλλήλων τοῦ
ὑπουργεῖου τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ
διοριζομένου.

Ἄρθρ. 147.

Ὅλαι αἱ πράξεις τῶν ταμιῶν ἐγγράφονται ἐν λεπτομερείᾳ,
ἅμα τελεσθῶσιν εἰς τὸ βιβλίον τῶν πρωτοσημειώσεων· περὶ τὸ
τέλος ἐκάστης ἡμέρας καταχωρίζονται εἰς τὸ καθημερινόν, κρα-
τούμενον ἰδιοχείρως παρ' αὐτῶν, εἰς τὸ καθολικόν καὶ εἰς τὰ
ἀρμόδια βοηθητικὰ βιβλία.

Ἄρθρ. 148.

Τὰ βιβλία τῶν ταμιῶν πρέπει νὰ ᾖναι ἐνήμερα, αἱ δὲ ἐγ-
γραφὰ νὰ ἀκολουθοῦσιν ἢ μία κατόπιν τῆς ἄλλης κατὰ τάξιν
καὶ συνέχειαν χωρὶς χάσματα, χωρὶς παρεισγραφὰς, χωρὶς ἑσῆμα-
τα· ἅμα δὲ ἐγγραφῇ τι, νὰ μὴ γίνηται ἐπ' αὐτοῦ ἢ παρὰμικρὰ
μεταβολὴ ἢ ἀλλοίωσις· ἂν δὲ συμβῇ λάθος τι, νὰ διορθώνηται
διὰ νέας ἐγγραφὰς.

β'. Ἀπόδοσις λογαριασμῶν.

Ἄρθρ. 149.

Ἐκαστος ἐπαρχιακὸς ταμίας διευθύνει εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκο-
νομικῶν ὑπουργεῖον κατὰ πᾶσαν πρώτην, ἑνδεκάτην, καὶ εικο-
στήν πρώτην τοῦ μηνὸς, ἀντίγραφον τῆς μερίδος τοῦ λογιστη-
ρίου διὰ τὸ λῆξαν δεκαήμερον, εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ μηνὸς, γε-
νικὴν κατάστασιν καὶ ὅλα τὰ λογιστικὰ ἐγγράφα τῶν ἐσόδων
καὶ ἐξόδων.

Ἄρθρ. 150.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι ἀποδίδουν λο-
γαριασμὸν, περιλαμβάνοντα ὅλας τὰς πράξεις τῆς ἐνιαυτοῦ
διαχειρίσεως τῶν· τὰ πρὸς ὑποστήριξιν αὐτοῦ δικαιολογητικὰ
ἐγγράφα, τὰ ὁποῖα οἱ ταμίαι ὀφείλουν νὰ παραστήσωσιν, ὅπως
διορίζει τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον.

Άρθρ. 151.

Ο λογαριασμός εκάστου έπαρχιακού ταμίου πρέπει να παριστάνη.

1) Τά κατά την πρώτην ημέραν του έτους μετρητά, τὰ υπόλοιπα τῶν διαρκῶν λογαριασμῶν ληψοδοσίας, τὰ τῶν εισπρακτέων καὶ τὰ τῶν ἀνοιχθειῶν ἐπὶ τοῦ ταμείου του πιστώσεων.

2) Τὰ ἐντὸς τοῦ έτους ἀνατεθέντα εἰς αὐτὸν εἰσπρακτέα, τὰς ἀνοιχθείσας πιστώσεις καὶ τὰ πραγματοποιηθέντα ἔσοδα καὶ ἔξοδα πάσης φύσεως.

3) Τὰ κατά την τελευταίαν ημέραν του έτους μετρητὰ, τὰ υπόλοιπα τῶν διαρκῶν λογαριασμῶν ληψοδοσίας, τὰ τῶν εισπρακτέων καὶ τὰ τῶν ἀνοιχθειῶν ἐπὶ τοῦ ταμείου του πιστώσεων.

4) Κατάστασιν ἀναλυτικὴν τῶν μνηστέων ἀποληφθειῶν πληρωμῶν διὰ ἔξοδα κατασχέσεως, περιέχουσαν καὶ τοὺς λόγους τῆς καθυστέρησεως.

Άρθρ. 152.

Ὁ ἐνικύσιος λογαριασμός τῶν ταμιῶν στέλλεται εἰς τὸ γενικὸν λογιστήριον, συνωδευμένος μὲ ὅλα τὰ δικαιολογητικά ἔγγραφα· τὸ δὲ λογιστήριον, ἀφοῦ πληροφορηθῇ περὶ τῆς ὀρθότητος του, τὸν διευθύνει εἰς τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον.

γ'. Εὐθύνη.

Άρθρ. 153.

Οἱ έπαρχιακοὶ ταμίαι εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἔγκαιρον εἰσπραξίν τῶν ἀνατεθέντων εἰς αὐτοὺς εἰσπρακτέων· ἐπομένως ὀφείλουν νὰ δικαιολογήσωσι πᾶσαν καθυστέρησιν ἐνώπιον τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν κατὰ τὰ ἐφεξῆς ἄρθρα.

Άρθρ. 154.

Ἡ καθυστέρησις δικαιολογεῖται ἐὰν ἀποδειχθῇ, ὅτι οἱ ταμίαι ἔλαβον ἐγκαιρῶς κατὰ τῶν ὀφελειῶν ὅλα τὰ μέτρα, ὅσα συγχωρεῖ ὁ περὶ καταδιώξεως νόμος, ἢ ὅτι κατ' ἀνωτέραν διαταγὴν ἀνεβλήθη ἡ εἰσπραξις, παραχωρηθεῖς προθεσμίας εἰς τοὺς ὀφειλέτας.

Άρθρ. 155.

Οἱ έπαρχιακοὶ ταμίαι ὀφείλουν νὰ ὑποβάλλουν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐντὸς τοῦ Νοεμβρίου εκάστου έτους κατάστασιν τῶν καθυστερούντων τῆς χρήσεως τοῦ προηγούμενου καὶ νὰ δικαιολογήσωσι τὴν καθυστέρησιν αὐτῶν κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον.

Τὸ ὑπουργεῖον ἀποφασίζει περὶ τῆς εὐθύνης τῶν ὑπολόγων, καὶ ἐκδίδει ἐντὸς τοῦ Δεκεμβρίου τὰς ἀποφάσεις του διατάσσει τὴν ἄμεσον κατάθεσιν τῶν π.σ.ων, διὰ τὴν καθυστέρησιν τῶν ὀφειλῶν δὲν ἔδωκαν ἀποχρώσεως δικαιολογήσεις· οἱ ὑπόλογοι δύνανται νὰ ἐκκαλέσωσιν ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον τὰς κατ' αὐτῶν ἀποφάσεις τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ὅσα ἐκ τῶν καθυστερούντων εἰσδημάτων γίνωσι δεκτὰ παρὰ τοῦ ὑπουργείου ὡς παραλείμματα, καὶ ὅσα μέλλουν νὰ μεταφερῶσιν εἰς τὴν ἀκόλουθον χρῆσιν, σημειοῦνται διακεκριμένως εἰς τοὺς λογαριασμοὺς τῶν ταμιῶν.

Άρθρ. 156.

Ὅταν πληρώσωσιν ἐξ ἰδίων τῶν τὰ ὀφειλόμενα ἀπὸ χρεώστας πρὸς τὸ δημόσιον, ἀντικαθίστανται οἱ ταμίαι εἰς ὅλα τὰ δικαιώματα τοῦ δημοσίου, καὶ ἐνεργοῦν αὐτὰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ καταδιώξεως νόμου.

Άρθρ. 157.

Πρὸ τῆς πληρωμῆς τῶν πρὸς αὐτοὺς ἐκδιδομένων ἐνταλμάτων, ἢ πρὸ τῆς θεωρήσεώς των διὰ νὰ πληρωθῶσιν ἀπὸ ἄλλους ὑπολόγους, οἱ έπαρχιακοὶ ταμίαι ὀφείλουν ὑπὸ εὐθύνην των νὰ βεβαιωθῶσιν, ὅτι εἶναι ἐπισυνημμένα ὅλα τὰ πρὸς ὑποστήριξιν

τῆς δαπάνης δικαιολογητικά ἔγγραφα, καὶ ὅτι εἶναι ὑπογεγραμμένα ἀπὸ τὸν ἀρμοδίον διατάκτην, καὶ ἔξωρλημένα ἀπὸ τὸν ἰδίον ἐκεῖνον ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἐξεδόθησαν.

Ὡς πρὸς τὰ παρὰ τῶν ἐπιτρόπων διατακτῶν ἐκδιδόμενα ὀφείλουν πρὸς τοὺς νὰ βεβαιωθῶσιν, ὅτι τὸ ποσὸν αὐτῶν δὲν ὑπερβαίνει τὴν δι' ἐπιτροπικοῦ ἐντάλματος μεταβιβασθεῖσαν πίστωσιν.

Άρθρ. 158.

Ἐὰν οἱ λήπτορες ᾖσι ἀγράμματοι ὁ πληρόνων ταμίαι μνημονεύει τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἐντάλματος· δύο δὲ μάρτυρες, ὁμολογουμένως ἐγνωσμένοι καὶ πρόντες, πιστοποιοῦν μετ' αὐτοῦ τὴν πληρωμὴν, ὅταν τὸ ποσὸν αὐτῆς δὲν ὑπερβαίῃ τὰς 50 δραχμάς· ἀνωτέρας ποσότητος ἡ ἐξόρλησις γίνεται ἐνώπιον συμβολαιογράφου.

Άρθρ. 159.

Πᾶν ἐντάλμα μὴ ἔχον τὰ κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα προνότια, καταλογίζεται εἰς θάρος τοῦ πληρώσαντος αὐτὸ ταμίου.

Ἄν ὅμως τὰ ἐπισυνημμένα εἰς ἐντάλμα δικαιολογητικά ἔγγραφα ἔρχουν μὲν νὰ τὸ καταστήσωσι παραδεκτὸν ὡς πρὸς τὸν ταμίαν, ἐξ ἄλλων δὲ περιστάσεων, μὴ ὑπαγομένων εἰς αὐτοῦ τὴν ἐξέλεξιν ἢ θέλῃ ἀποδειχθῇ ἀπαράδεκτον, τότε εἶναι ὑπεύθυνος ὁ ἐκδότης αὐτοῦ διατάκτης.

Άρθρ. 160.

Ὅταν τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον ἀπορρίψῃ πληρωμὴν παρὰ κανόνας γενομένην, εἰ μὲν τὸ ἐντάλμα ᾖ ἐκδεδομένον παρὰ δευτερεύοντος διατάκτου, ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν συνεννοούμενος, ἂν ὑπάρχῃ ἀφορμή, καὶ μετὰ τοῦ ἐντολέως ὑπουργοῦ, ἀποφασίζει ἂν πρέπει νὰ γείνη ἀγωγή κατὰ τοῦ λήπτου ἢ τοῦ διατάκτου, ἢ νὰ ἐνεργηθῇ ἡ κατὰ τοῦ ταμίου ἀπόφασις τοῦ συνεδρίου· εἰ δὲ τὸ ἐντάλμα ᾖ ἐκδεδομένον ἀπ' εὐθείας παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ, παραπέμπεται ἡ ὑπόθεσις εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον διὰ ν' ἀποφασίσῃ, καὶ εἰδοποιεῖται ὁ Βασιλεὺς.

Άρθρ. 161.

Τὰ ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ διαλαμβανόμενα περὶ ἀναγωγῆς κατὰ τοῦ λήπτου ἢ τοῦ διατάκτου, λαμβάνουν χώραν καὶ ὅταν κατὰ τὸ ἄρθρον 159 ἔγινε μὲν τὸ ἐντάλμα δεκτὸν ὡς πρὸς τὸν ταμίαν, ἀνεγνωρίσθῃ δὲ ὑπεύθυνος ὁ διατάκτης.

Άρθρ. 162.

Οἱ έπαρχιακοὶ ταμίαι εἶναι ὡσαύτως ὑπεύθυνοι διὰ τὴν διαχείρισιν τῶν εἰσπρακτέων, καὶ χρεωστοῦν ν' ἀναπληρῶσι πᾶν ἑλλειμμα ἀνακαλυφθὲν εἰς τὴν διαχείρισίν των.

2. Εἰδικοὶ ταμίαι.

Άρθρ. 163.

Οἱ εἰδικοὶ ταμίαι (τελωνιαὶ, ἀλαταποθηκάριοι κτλ.) ἐκκαθαρίζουν καὶ καταλογίζουν τοὺς φόρους, ὅταν δὲν ᾖ κατελογισμένοι ἀπὸ ἄλλην ἀρχὴν, φανεροῦν εἰς τοὺς φορολογουμένους τὸ ὀφειλόμενον ἀπ' αὐτοὺς ποσόν, εἰσπράττον τὰ χρήματα καὶ ἐκδιάζουν, χρεῖα· τυχ' ὕσης, τὴν πληρωμὴν κατὰ τοὺς ἐν ἰσχύϊ περὶ καταδιώξεως νόμους καὶ κανονισμοὺς.

Άρθρ. 164.

Τὰ εἰσπραττόμενα πρὸς αὐτῶν χρήματα παραδίδονται εἰς τοὺς ταμίαις κατὰ δεκάημερον. Ἐὰν ὅμως ἡ εἰς ἐν ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀνήκουσα εἰσπραξις ᾖ μικροτέρα τῶν ἐκατὸν δραχμῶν, ἡ παράδοσις γίνεται κατὰ μῆνα.

α. Βιβλία, ἔγγραφα καὶ ἔλεγχος.

Άρθρ. 165.

Πᾶς εἰδικὸς ταμίαις ὀφείλει νὰ ἐγγράφῃ ὅλας τὰς πράξεις τῆς διαχειρίσεώς του εἰς τὰ διὰ τῶν κανονισμῶν ἐκάστης ὑπηρεσίας προσδιωρισμένα βιβλία.

Άρθρ. 166.

Διὰ πᾶσαν εἰσπραξίν ὀφείλουν νὰ ἐκδίδουν ἀποδεικτικόν, ἐκκοπτόμενον ἀπὸ βιβλίον διπλότυπον, καὶ νὰ παραδίδουν αὐτὸ εἰς τὸν πληρωτὴν, καὶ ἂν δὲν ᾔθελε τὸ ζητήσῃ.

Τοῦ κανόνος τοῦτου ἐξαίρουται αἱ λιανικαὶ εἰσπράξεις τῶν τελῶν τοῦ χαρτοσήμου καὶ τὰ τεχνουργικὰ τέλη.

Άρθρ. 167.

Οἱ εἰρημένοι ὑπόλογοι παραδίδοντες ἢ ἀποστέλλοντες εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα χρήματα ἢ ὁμολογίας φορολογουμένων ὀφείλουν νὰ λαμβάνωσι διὰ μὲν τὰ χρήματα, γραμμᾶτια παραλαβῆς, διὰ δὲ τὰς ὁμολογίας, διπλότυπον εἰσπρακτέων.

Άρθρ. 168.

Οἱ προϊστάμενοι ἐξελέγχουν τὴν διαχείρισιν τῶν ὑπ' αὐτοῦ διατελούντων, ἐπιθεωροῦντες τὰ βιβλία αὐτῶν, καταμετροῦντες τὰ εἰς χεῖρας τῶν χρημάτων καὶ λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα τοῦ λογαριασμοῦ αὐτῶν, κατὰ τὰ περὶ ἐκάστης ὑπηρεσίας εἰδικῶς ὥρισμένα.

β'. Απόδοσις λογαριασμοῦ.

Άρθρ. 169.

Οἱ εἰδικοί ταμίαι χρεωστοῦν νὰ διευθύνουν κατὰ μῆνα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν κατὰστασιν τῶν εἰσπράξεων, πληρωμῶν καὶ παραδόσεων αὐτῶν τε καὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ διατελούντων.

Άρθρ. 170.

Οἱ προϊστάμενοι εἶναι ἀπ' εὐθείας ὑπόλογοι εἰς τὸ ἐλεγκτικὸν συ ἔδριον καὶ παρουσιάζουν κατ' ἔτος γενικὸν λογαριασμὸν τῆς διαχειρίσεως τῶν ἐπ' ὀνόματι καὶ ἐπὶ προσωπικῇ εὐθύνη τῶν.

γ'. Εὐθύνη.

Άρθρ. 171.

Πᾶς προϊστάμενος εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τῶν ὑπ' αὐτῶν διατελούντων, τὰ ὅποια προσλαμβάνει εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ διαχείρισιν· ἡ εὐθύνη αὕτη δὲν ἐκτείνεται καὶ εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο τῶν ἐσόδων τῶν ὑπ' αὐτὸν διατελούντων, τοῦ ὁποίου δὲν ἠδύνατο ὁ προϊστάμενος νὰ ἐπιβλέψῃ τὴν παράδοσιν ἢ τὴν τακτικὴν χρῆσιν.

Άρθρ. 172.

Ὅταν ὁ ὑπόλογος ἀναπληρώσῃ ἐξ ἰδίων του τὸ ἔλλειμμα τῆς διαχειρίσεως τῶν ὑπαλλήλων του, ἀντικαθίσταται εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῶν ἐπεγγύων χρημάτων ἢ κτημάτων, τοῦ προῖκου καὶ τῆς περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου ὑπαλλήλου.

Άρθρ. 173.

Ὅλοι οἱ ὑπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διατελοῦντες ὑπόλογοι εἶναι ὑπεύθυνοι δι' ὅσα ἐπιφορτίζονται νὰ εἰσπράξωσι δικαιώματα τοῦ δημοσίου. Χρεοῦνται ἐπομένως εἰς τοὺς ἐνιαυσίους λογαριασμούς τῶν διὰ τὸ ὅλον αὐτῶν, καὶ ὀφείλουν ν' ἀποδεικνύωσι τὴν ἐντελὴ εἰσπραξίν των, καὶ τὴν ἔγκαιρον παράδοσιν εἰς τὰ ἀρμόδια ταμεῖα.

Άρθρ. 174.

Οἱ εἰδικοί ταμίαι ἀπαλλάττονται τῆς εὐθύνης, ὅταν ἀποδείξωσιν ὅτι ἔλαβον ὅλα τὰ μέτρα καὶ ἐνήργησαν ἐν δέοντι καὶ ὅλας τὰς καταδιώξεις κατὰ τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου συμφώνως μὲ τὸν νόμον.

3. Εἰσπράκτορες.

Άρθρ. 175.

Οἱ εἰσπράκτορες συνάξουν τὰ ὀφειλόμενα ἀπὸ ἑνα ἕκαστον τῶν φορολογουμένων ἢ ἄλλων ὀφειλετῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παραδιδόμενων εἰς αὐτοὺς φορολογικῶν πινάκων ἢ ἄλλων τίτλων, καὶ ἐνεργοῦν, χρεῖας τυχοῦσας, τὴν καταδιώξιν αὐτῶν κατὰ τὰς διαταγὰς τῶν προϊσταμένων ταμιῶν.

Άρθρ. 176.

Οἱ ταμίαι προσδιορίζουν τὰς περιόδους, κατὰ τὰς ὁποίας οἱ παραγγελιοδόχοι αὐτῶν εἰσπράκτορες ὀφείλουν νὰ παραδίδουν εἰς αὐτοὺς τὰ εἰσπραττόμενα χρήματα, ἀλλὰ δὲν συγχωρεῖται ποτὲ νὰ ὑπερβαίνει ἑκάστη περίοδος ἕνα μῆνα.

α'. Βιβλία, ἔγγραφα καὶ ἐλεγχος.

Άρθρ. 177.

Διὰ πᾶσαν εἰσπραξίν ὀφείλουν νὰ ἐκδίδουν ἀποδεικτικόν, ἐκκοπτόμενον ἀπὸ βιβλίον διπλότυπον, τὸ ὅποιον χρησιμεύει καὶ ὡς βιβλίον ταμείου· τὸ ἀποδεικτικόν τοῦτο ἐπιδίδεται καὶ ἂν δὲν ᾔθελε ζητηθῇ ἀπὸ τὸν πληρωτὴν.

Άρθρ. 178.

Οἱ εἰσπράκτορες, παραδίδοντες τὰ χρήματα εἰς τοὺς ἐντολεῖς αὐτῶν ταμίαις, λαμβάνουσι τακτικὰ γραμμᾶτια παραλαβῆς, πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν ὁποίων οἱ ταμίαι ἐξελέγχουν τὸ ἀκριβὲς τῆς εἰσπράξεως.

β'. Απόδοσις λογαριασμοῦ.

Άρθρ. 179.

Οἱ εἰσπράκτορες δίδουν λόγον τῆς διαχειρίσεως τῶν εἰς μῆνον τοῖς ἐντολεῖς αὐτῶν ταμίαις, εἰς τοὺς ὁποίους καὶ παραδίδουν κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους ἢ τῆς διαχειρίσεως των, ὅλα των τὰ βιβλία.

γ'. Εὐθύνη.

Άρθρ. 180.

Οἱ εἰσπράκτορες εἶναι ὑπεύθυνοι πρὸς τοὺς ταμίαις· οὗτοι δὲ πρὸς τὸ δημόσιον.

4. Εἰσπράκτορες δημοσίων φόρων εἰς εἶδη.

Άρθρ. 181.

Οἱ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως δημοσίων φόρων εἰς εἶδη διοριζόμενοι ἐπιστάται ἐκκαθιρίζουν καὶ καταλογίζουν τὸν παρ' ἐκάστου φορολογουμένου ὀφειλόμενον φόρον, καὶ φροντίζουν περὶ τῆς εἰσπράξεως καὶ τῆς εἰς τὰς κεντρικὰς ἀποθήκας μετακομιδῆς αὐτῶν, ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ νόμου προσδιοριζομένης προθεσμίας.

Άρθρ. 182.

Οἱ ἀποθηκάριοι τῶν κεντρικῶν ἀποθηκῶν παραλαμβάνουσι τοὺς εἰς εἶδη ἀποδιδόμενους φόρους, καὶ διαθέτουν αὐτοὺς κατὰ τὰς διαταγὰς τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου.

α'. Βιβλία, ἔγγραφα καὶ ἐλεγχος.

Άρθρ. 183.

Οἱ ἐπιστάται τῶν εἰς εἶδη ἀποδιδόμενων φόρων συντάσσουν ὀνομαστικούς καταλόγους τῶν φορολογουμένων καὶ ἐκδίδουν ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν διπλότυπα φορολογίας, κρατοῦν δὲ καθημερινὸν βιβλίον τῶν εἰσπραττομένων καὶ τῶν εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην μετακομιζομένων εἰδῶν.

Άρθρ. 184.

Οἱ κεντρικοὶ ἀποθηκάριοι κρατοῦν διὰ τὰ προϊόντα τῶν φόρων βιβλίον ἀποθήκης καὶ διπλότυπον βιβλίον ἀποδεικτικῶν παραλαβῆς τῶν ἀποταμιευομένων εἰδῶν.

Άρθρ. 185.

Τὸ ἀκριβὲς τῆς φορολογίας καὶ τῆς εἰς τὰς κεντρικὰς ἀποθήκας μετακομιδῆς τῶν προϊόντων ἐξελέγχεται παρὰ τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων.

β'. Απόδοσις λογαριασμοῦ.

Άρθρ. 186.

Εἰς τὸ τέλος τῆς φορολογίας οἱ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ἐπιστάται δίδουν γενικὸν λογαριασμὸν εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς ἐφόρους, οἵτινες βεβαιοῦν τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐπεξεργασίας αὐτῶν διὰ πράξεώς των· ἐπὶ τῶν πράξεων τούτων ἀποφαίνεται ὁριστικῶς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείων.

Άρθρ. 187.

Οί αποθηκάριοι τῶν κεντρικῶν ἀποθηκῶν ἀποστέλλουν διὰ τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὰς παρ' αὐτοῦ προσδιοριζομένας ἐποχὰς κατὰστασιν τῶν ἐν τῇ ἀποθήκῃ εἰδῶν. Εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ ἔτους ἢ κατὰ τὴν ἐκκένωσιν τῶν ἀποθηκῶν, καθὼς καὶ ὅταν παυθῶσι τῆς ὑπηρεσίας, δίδουν διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ γενικὸν λογαριασμὸν, συνωδευμένον μὲ τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ ἐγγράφα· ἐπὶ τῶν παρουσιαζομένων ἐλλειμμάτων τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον ἀποφαίνεται ὁριστικῶς· αἱ ἀποφάσεις τοῦ ὑπουργείου πρέπει νὰ ᾖναι αἰτιολογημέναι.

Άρθρ. 188.

Οἱ λογαριασμοὶ τῶν ἀποθηκαρίων δικάζονται ἀπὸ τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον ὡς μέσα δὲ ἐλέγχου αὐτῶν προσάγονται καὶ οἱ γενικοὶ λογαριασμοὶ τῶν ἐπιστατῶν, ἐξηλεγμένοι κατὰ τὸ ἄρθρον 186.

γ'. Εὐθύνη.

Άρθρ. 189.

Οἱ ἐπιστάται εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκκαθάρισιν καὶ τὸν καταλογισμὸν καὶ διὰ πᾶσαν παράλειψιν φόρων, τὴν ἐγκαίρουν εἰσπραξίν αὐτῶν καὶ τὴν μετακομιδὴν τῶν εἰς τὰς κεντρικὰς ἀποθήκας.

Άρθρ. 190.

Οἱ ἀποθηκάριοι εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν καλὴν διατήρησιν καὶ τὴν ἀκριβῆ διαχείρισιν τῶν ἐν τῇ ἀποθήκῃ εἰδῶν.

Άρθρ. 191.

Οἱ οἰκο-ομικοὶ ἔφοροι εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐπιτήρησιν καὶ ἐξέλεγχσιν ὅλων τῶν πράξεων τῶν ἐπιστατῶν καὶ ἀποθηκαρίων.

5. Κεντρικὸν ταμεῖον.

Άρθρ. 192.

Τὸ κεντρικὸν ταμεῖον, κατὰ τὰς διαταγὰς τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, παραλαμβάνει τὰ τῶν ἄλλων ταμείων διαθέσιμα χρήματα, καὶ ἐφοδιάζει μὲ χρήματα ὅσα ταμεῖα ἔχουν ἀνάγκην.

Διευθύνει τὰ τῆς γενικῆς ἀποθήκης τοῦ χαρτοσήμου, ἔχει τὴν φροντίδα τῆς ἀποστολῆς χαρτοσήμου εἰς τὰ λοιπὰ ταμεῖα καὶ δίδει κατ' ἔτος γενικὸν λογαριασμὸν περὶ αὐτοῦ.

Ἐκπληροῖ χρεὴ ἐπαρχιακοῦ ταμείου εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς πρωτεύουσας τοῦ Βασιλείου· ὅλοι ἐπομένως αἱ περὶ καθηκόντων, ἐιδικῶν, ἐγγραφῶν, ἐλέγχου, ἀποδόσεως λογαριασμῶν καὶ εὐθύνης τῶν ἐπαρχιακῶν ταμείων διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὸν κεντρικὸν ταμῖον.

Άρθρ. 193.

Εἰ τῶν συγκεντρουμένων εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον χρημάτων, ὅσα ὑπερβαίνουν τὰς ἀνάγκας τὴν ὑπηρεσίας αὐτοῦ κατατίθεται εἰς ἀποθεματικὸν τράπεζιδον ταμεῖον, καὶ τὸ μὲν τῶν κλειδίων κρατεῖται παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ δὲ παρὰ τοῦ κεντρικοῦ ταμείου, καὶ τὸ τρίτον παρὰ τοῦ ὑποταμείου.

6. Γενικαὶ διατάξεις ἀφορῶσαι

τοὺς ὑπόλογους ἐν γένει.

α'. Ἐγκαθιδρύσις.

Άρθρ. 194.

Πᾶς ὑπόλογος ὀφείλει νὰ δώσῃ ἐγγυήσιν εἰς χρήματα ἢ κτήματα, οὔτε συγχωρεῖται νὰ ἀναλάβῃ τὰ χρεὴ του πρὶν παρουσίᾳ ἀπόδειξιν τῆς δοθείσης ἐγγυήσεως καὶ δώσῃ τὸν ὅρκον τοῦ εἰς τὴν διωρισμένην ἀρχήν.

Οἱ ἰδιαιτέροι νόμοι ἐκάστης ὑπηρεσίας προσδιορίζουν τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τῆς ἐγγυήσεως.

β'. Βιβλία, ἐγγράφα καὶ ἐλεγχος.

Άρθρ. 195.

Τὰ βιβλία τῶν ὑπολόγων, ἐκτὸς τῶν βοηθητικῶν, μονογραφοῦνται παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν, ὅστις δύνανται νὰ ἀναθέσῃ τὴν μονογράφησιν αὐτῶν εἰς ἐπίτροπόν του.

Ἡ μονογράφησις συνίσταται εἰς τὴν ἐφ' ἐνὸς ἐκάστου φύλλου δι' ἀραβικῶν χαρακτήρων σημείωσιν τοῦ αὐξήσαντος ἀριθμοῦ τῶν σελίδων καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ πρώτου καὶ τελευταίου φύλλου βεβαίωσιν τοῦ ποσοῦ αὐτῶν· εἰς ἕκαστον φύλλον τίθεται ἡ μονογραφὴ, ἥτοι τὰ ἀρχικὰ γράμματα τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ὑπουργοῦ ἢ τοῦ ἐπιτρόπου αὐτοῦ, εἰς δὲ τὸ πρῶτον καὶ τελευταῖον ὁλόκληρος ἡ ὑπογραφή αὐτοῦ.

Εἰς τὰ ἐκτιδόμενα ἀποδεικτικὰ παρὰ κλεβῆς· εἰσπρακτέων, διπλότυπα ἀποδεικτικὰ εἰσπράξεων, γραμματίδια παραλαβῆς καὶ χρηματικὰ γραμματίδια ὅλοι οἱ ὑπόλογοι ὀφείλουν νὰ σημειώσιν ὀχι μόνον δι' ἀραβικῶν χαρακτήρων, ἀλλὰ καὶ ὀλογράφως τὰ ποσὰ τῶν παρατιδομένων εἰς αὐτοὺς χρηματικῶν τίτλων καὶ τῶν παρ' αὐτῶν εἰσπραττομένων χρημάτων.

Άρθρ. 196.

Ὅλα ἐν γένει τὰ βιβλία τῶν ὑπολόγων εἶναι καὶ μένουσι ἰδιοκτησία τοῦ δημοσίου, κλείονται κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους, ἢ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς παύσεως ἢ μεταθέσεως τῶν ὑπολόγων· τὸ κλείσιμον γίνεται ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας διοικητικῆς ἢ δημοτικῆς ἀρχῆς, ἥτις καταμετρεῖ συγχρόνως τὰ ἐν τῷ ταμείῳ μετρητὰ καὶ βεβαίει τὴν πρᾶξιν ταύτην διὰ τακτικοῦ πρωτοκόλλου.

Άρθρ. 197.

Οἱ ὑπόλογοι ὀφείλουν ἀπαραιτήτως νὰ καταμετρώσι τὰ εἰς τὸ ταμεῖον τῶν χρημάτων κατὰ πᾶσαν δεκάτην, εἰκοτὴν, καὶ τελευταίαν ἡμέραν τοῦ μηνός, καὶ νὰ βεβαιώσι διὰ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἐπὶ τοῦ καθημερινοῦ αὐτῶν, ὅτι τὸ ποσὸν τῶν εἰς χεῖρας τῶν χρημάτων εἶναι ἀκριβὲς σύμφωνον μὲ τὸ ἐπὶ τοῦ βιβλίου τῶν καταδεκνόμενων ὑπόλοιπων· ἀνάμειξιν ἰδιωτικῶν χρημάτων μὲ τὰ δημοσία ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς.

Άρθρ. 198.

Οἱ ὑπόλογοι ὀφείλουν, ἐπὶ ποινῇ προσωρινῆς παύσεως, νὰ ὑποβάλλουν εἰς τοὺς πρὶς ἐπιθεώρησιν τοῦ ταμείου τῶν παρουσιαζομένων ἀπεσταλμένων τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν καὶ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, ἢ τὰς διοικητικὰς ἀρχάς, ὅλα τὰ βιβλία καὶ ἐγγράφα τῆς ὑπηρεσίας τῶν, νὰ ἐκθέτωσι καὶ καταμετρώσιν ἐνώπιον αὐτῶν τὰ εἰς χεῖρας τῶν χρημάτων, νὰ δίδωσιν ὅλας τὰς ζητούμενας πληροφορίας καὶ διασαφῆσεις καὶ νὰ ὑπογράψωσι μετὰ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τὸ τῆς ἐπιθεωρήσεως πρωτόκολλον εἰς διπλῶν, τὸ ἐν τῶν ὁποίων μένει παρ' αὐτοῖς.

Άρθρ. 199.

Πᾶσα ἑλλείψις χρημάτων ἢ χαρτοσήμου ἀναφαινομένη εἴτε κατὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ ταμείου, εἴτε κατὰ τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν λογαριασμῶν αὐτοῦ παρὰ τοῦ γεν. λογιστηρίου, ἀπληροῦται, καταβαλλομένου τοῦ ποσοῦ τῆς ἑλλείψεως παρὰ τοῦ ταμείου ἐντὸς 24 ὥρων· εἰς ἐναντίαν περίστασιν ὁ ὑπόλογος ταμίας ἀπολύεται αὐθρως τῆς ὑπηρεσίας, ἐνεργεῖται ἡ πρωτοπικὴ αὐτοῦ κράτησις, ἀποζημιούται τὸ δημόσιον ἀπὸ τὴν ἐγγυήσιν καὶ τὴν ἄλλην αὐτοῦ περιουσίαν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ καταδιώξεως τῶν δημοσίων ὀρεϊλετῶν νόμου.

Πᾶν φαινόμενον πλεόνασμα μένει εἰς τὸ ταμεῖον μεχρὶς τοῦ ἀποδειχθῆ ἡ αἰτία αὐτοῦ.

Άρθρ. 200.

Διὰ πᾶσαν ἑλλείψιν τίτλων νομίμου ἀπαιτήσεως τοῦ δημοσίου ἐφαρμόζονται ἀπαραλλάκτως αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἁρθροῦ.

Υ'. Απόδοσις λογαριασμού.

Άρθρ. 201.

Έκαστος υπόλογος, καθό υπεύθυνος τής ιδίας αύτου διαχειρίσεως, δίδει λόγον αύτης.

Είς περίστασιν μεταθέσεως ή παύσεως ό ενιαύσιος λογαριασμός διαρρίθεται κατά την διάρκεια τής διαχειρίσεως έκάστου τών υπόλογων, και έκαστος αύτων δίδει ιδιαιτέρως τόν λογαριασμόν τών ιδίων του πράξεων.

Οί λογαριασμοί τής διαχειρίσεως, συντασσόμενοι είς τριπλούν πέμπονται συνωδευμένοι με τά εξηγητικά φύλλα και λοιπά στοιχεία ελέγχου είς τό Γενικόν λογιστήριον εντός τεσσαράκοντα ήμερών μετά τό τέλος τής διαχειρίσεως.

Μετά την εξέλεξιν αύτων παρά του γενικού λογιστηρίου τό μόν μένει παρ' αύτω, τό δεύτερον, βεβαιωμένον παρ' αύτου ως όρθόν ή διωρθωμένον, μεταβιβάζεται μετά τών εξηγητικών φύλλων και λοιπών στοιχείων ελέγχου είς τό ελεγκτικόν συνέδριον εντός τριών μηνών, τό τρίτον επίσης βεβαιωμένον ως όρθόν ή διωρθωμένον επιστρέφεται είς τόν υπόλογον, όστις όφείλει νά συντάξη άμέσως άλλο άπαράλλακτον, και βεβαιωμένον διά τής υπογραφής του νά τό υποβάλη είς τό συνέδριον.

Δ'. Εύθύνη.

Άρθρ. 202.

Πās υπόλογος είναι υπεύθυνος διά την έν ασφαλεία τήρησιν τών έν τω ταμείω του δημοσίων χρημάτων, και όφείλει ή αύτός νά διανυκτερεύη όπου είναι τό ταμείον, ή άλλος υπ' εύθύνην του· οί έπαρχιακοί ταμίες όφείλουν συγχρόνως νά ζητώσι και στρατιωτικήν φρουράν.

Άρθρ. 203.

Πās υπόλογος είναι υπεύθυνος διά την άνελλιπη παράδοσιν είς τό αρμόδιον ταμείον τών υπ' αύτου άποσταλειμένων δημοσίων χρημάτων, και δύναται δι' ασφάλειάν του νά διορίζη επίτροπόν του νά παρευρεθ ή είς την άποσφράγισιν τών κιβωτίων και σάκκων και είς την καταμέτρησιν.

Διά τά καθ' όδόν ένδεχόμενα δέν είναι υπεύθυνος, είμή εάν ένέχηται ένεκεν άμαρτήματος ή άμελείας· δέν γίνεται μολοντούτο δεκτόν είς πίστωσίν του τό άποσταλόν ποσόν, είμή εάν συνεμορφώθη άκριβώς με τόν περί άποστολής δημοσίων χρημάτων κανονισμόν, και ύπάρχη κατ' αύτόν συντεταγμένον τό πρωτόκολλον.

Ο παραλαμβάνων ταμίας καθίσταται μόνος υπεύθυνος διά πās τυχόν ανακαλυφθείσαν έλλειψιν, εάν δέν μετακαλέσ η επίτροπον του άποστείλαντος νά παρευρεθ ή είς την άποσφράγισιν και καταμέτρησιν, και δέν συνεμορφώθη άκριβώς με τόν κανονισμόν· έν περιπτώσει άπουσίας ή άλλου κωλύματος του επίτροπου, ό παραλαμβάνων ταμίας όφείλει νά προσκαλέσ η έγγραφως τόν εισαγγελέα τών πρωτοδικών ή, όπου τοιούτος δέν ύπάρχει, τόν ειρηνοδίκην, διά νά παρευρεθ ή είς την άποσφράγισιν και καταμέτρησιν αντί του επίτροπου του άποστέλλοντος ταμίου.

Άρθρ. 204.

Ούδεις υπόλογος δύναται ν' άπομακρυνθ ή τής έδρας αύτου άνευ άδείας τής προϊσταμένης αρχής.

Πās δ' επ' άδεία άπομακρυνόμενος ή κωλυόμενος νομίμως όφείλει ν' άντικαταστήσ η τοποτηρητήν, επί ιδία μόν αύτου εύθύνη, αλλά με την έγκρισιν του ύπουργού τών Οικονομικών.

Έν κατεπειγούσ η περιστάσει δύναται νά δώσ η διοικητική αρχή άδειαν όκταήμερου άπουσίας, και νά έγκρίνη τόν τοποτηρητήν, άλλ' όφείλει νά είδοποιήσ η άμέσως τόν ύπουργόν τών Οικονομικών.

Άρθρ. 205.

Λοχέτως τής ποινικής καταδίωξεως έκαστος ταμίας είναι προσωπικώς υπεύθυνος ένεκεν άμαρτήματος ή άμελείας διά πās υπεξαίρεσιν, κλοπήν ή λήστευσιν δημοσίων χρημάτων ή χαρτοσήμου.

α. Εάν δέν έφρόντισ η νά φουρήται τό ταμείον από την άναγκαιάν στρατιωτικήν φυλακήν.

β'. Εάν όφείλων νά διανυκτερεύ η αύτός ό ίδιος ή άλλος υπό εύθύνην του, όπου είναι τό ταμείον, δέν έξεπλήρωσε τό καθήκον τούτο.

γ'. Εάν παρέλειψε ν' άποστείλ η είς τās τεταγμένες προθεσμίας τά περισσεύοντα του ταμίου χρήματα.

δ'. Εάν δέν έτήρητεν άκριβώς τās περί άποστ λής δημοσίων χρημάτων διατάξεις κατ' άρθρ. 203.

ε. Εάν μη καταβάλων προς φύλαξιν και έξασφάλισιν τών δημοσίων χρημάτων και του χαρτοσήμου ιδιαιτέτην επιμέλειαν ως ιδίων αύτου πραγμάτων, έγεινεν εί πράξεως ή παραλείψεως αίτιος ζημίας είς τό δημόσιον.

Τό Ελεγκτικόν συνέδριον διατάζει την κατ' άνωτέρω έξ άμαρτήματος ή άμελείας ένοχήν τών υπόλογων. δύναται δέ επί τούτω νά ένεργήσ η και από εύθείας και διά τών διοικητικών αρχών και διά τών εισαγγελέων και άλλας έξετάσεις παρά τās υπό τών αρχών τούτων ιδία αρμοδιότητι ήδη γενομένης.

ε Πειθαρχικαί ποιναί.

Άρθρ. 206.

Διά πās παραβάσιν τών έν τω παρόντι νόμω ώρισμένων, καθώς και ένεκα άπειθείας ή άμελείας περί την ύπηρεσίαν, οί υπόλογοι υπόκεινται είς πειθαρχικās ποινās, επιφυλαττομένων και τών βαρυτέρων ποινών διά τās περιστάσεις όσας προβέπει ό ποινικός νόμος.

Άρθρ. 207.

Αί πειθαρχικαί ποιναί είναι·

1. Επίπληξις,

2. Πρόστιμον 5—300 δραχμών,

3. Παύσις όκτώ ήμερών μέχρις έξ μηνών, επάγουσα την κατ' άδόστημα τούτο άφαίρεσιν του μισθοϋ και όλων τών άλλων εκ τής ύπηρεσίας προερχομένων ώφελειών.

Αί κατ' άδόφια 1 και 2 ποιναί επιβάλλονται παρά του επί τών Οικονομικών ύπουργού, ή παρά του Ελεγκτικού συνεδρίου είς τās προβλεπομένης περιπτώσεις τών άρθρ. 17 και 38 του από 27 Σεπτεμβρίου (9 Οκτωβρίου) 1833 Β. διατάγματος· ή δέ κατ' άδόφ. 3 επιβάλλεται υπό του αρμοδίου ύπουργού.

Άρθρ. 208.

Εάν εκ τών πράξεων υπόλογου τινός κινδυνύ η τό δημόσιον ταμείον, ή ανακαλυφθώσιν είς την ύπηρεσίαν αύτου άταξίαι διδουσαι εύλογον ύπόνοιαν καταχρήσεως, ή έμποδιζουσαι τόν έλεγχον τών πράξεων αύτου, ό προϊστάμενος αύτου ή ή αρμοδία διοικητική αρχή έχουν την άδειαν και τό χρέος νά παύσωσι προσωρινώς αύτόν και νά ζητήσωσιν άμέσως τās διατάγας του ύπουργού τών Οικονομικών, εάν υπό μόνον τόν ύπουργόν τούτον διατελ η ό υπόλογος· εάν δέ διατελ η και υπό άλλον ύπουργόν, ζητούνται συγχρόνως και τούτου αί διαταγαί. Όφείλουν δέ νά λάβωσι συγχρόνως μέτρα περί έξασφαλίσεως τών δημοσίων χρημάτων και έγγραφών.

Άρθρ. 209.

Πās υπόλογος άποβάλλεται τής ύπηρεσίας

1. Εάν δέν αναπληρώσ η εντός 24 ώρων τό ανακαλυφθέν έλλειμμα του ταμίου του κατ' άρθρ. 199,

2. Εάν δὲν πληρώσῃ εἰς τὸ ταμεῖον τὸ δι' ἀποφάσεως τοῦ συνεδρίου καταλογισθὲν εἰς βάρος τοῦ ποσόν,

3. Εἰς τὰς ἐν τῷ ποινικῷ νόμῳ ὡρισμένους περιστάσεις,

4. Εάν ἀπομακρυνθῇ τῆς ἐδρας αὐτοῦ ὑπὲρ τὰς 24 ὥρας, χωρὶς νὰ δώτῃ εἰδήσιν εἰς τὴν διοικητικὴν ἀρχήν, ἢ ὑπὲρ τὰς 3 ἡμέρας χωρὶς νὰ λάβῃ ἀδειαν.

ΚΕΦΑΛ. ΙΣ'.

Γενικὸν Λογιστήριον.

Ἄρθρ. 210.

Τὸ γενικὸν λογιστήριον παραλαμβάνει τὰ στοιχεῖα τῆς ληψοδοσίας τῶν διαφόρων ὑπολόγων, περὶ τῶν ὁποίων πραγματεύονται τὰ κεφάλαια ΙΔ' καὶ ΙΕ', ἐξελέγχει αὐτὰ διὰ τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων, τὰ συγκεφαλαιοῖ καὶ τὰ ἐγγράφει εἰς τὰ βιβλία του.

Τὰ βιβλία ταῦτα συνίστανται εἰς καθ' ἑμερνὸν καὶ καθολικὸν ἅτινα κρατοῦνται κατὰ διπλογραφικὴν μέθοδον καὶ εἰς βοηθητικὰ βιβλία, ἐν οἷς ἀναπτύσσονται αἱ τῶν πρώτων ἐγγραφαί.

Οἱ ἐνιαύσιοι λογαριασμοὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν ὑπολόγων, ἀφοῦ ἀναγνωρισθῶσι παρὰ τοῦ Γενικοῦ λογιστηρίου ὁρθῶς ἔχοντες, μεταβιβάζονται εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν συνέδριον μὲ γενικὰς ἀνακεφαλαιώσεις καθ' ὑπολόγους καὶ κατ' εἶδος ὑπηρεσίας.

Ὁ ἐνιαύσιος γενικὸς λογαριασμός τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως, ὁ ἀπολογισμός τῆς χρήσεως καὶ ὅλοι οἱ συνοδευόντες αὐτοὺς ἐξηγητικοὶ πίνακες συντάσσονται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐγγράφων τοῦ Γενικοῦ λογιστηρίου. Ἀναλυτικοὶ πίνακες τῶν γενικῶν τούτων ἀποτελεσμάτων διευθύνονται εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν συνέδριον, διὰ νὰ δυνήθῃ νὰ βεβαιώσῃ τὴν ἀκρίβειαν καὶ συμφωνίαν τῶν μὲ τὰς ἀποφάσεις του ἐπὶ τῶν λογαριασμῶν τῶν ὑπολόγων.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

Λογιστικὸν δικαστικόν.

Ἐλεγχος ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

ΚΕΦΑΛ. ΙΖ'.

* Ἐλεγχος δικαστικός.

Ἄρθρ. 211.

Οἱ κατ' ἔτος παρουσιαζόμενοι λογαριασμοὶ ὅλων τῶν ὑπολόγων δικάζονται ἀπὸ τὸ Ἐλεγκτικὸν συνέδριον.

Ἄρθρ. 212.

Μετὰ τὴν παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου ἐξελέγξιν τῶν λογαριασμῶν ἐκδίδονται ἀποφάσεις, δι' ὧν βεβαιοῦται ὅτι ἔχουν ὁρθῶς ἢ ὅτι ὑπάρχει ἔλλειμμα εἰς βάρος τοῦ ὑπολόγου ἢ εἰς πίστωσιν αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 213.

Μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ συνεδρίου οἱ ὑπόλογοι ἀπαλλάττονται πάσης εὐθύνης πρὸς τὸ δημόσιον διὰ τὴν διαχείρισιν τῆς ὁποίας ἐδικάσθη ὁ λογαριασμός, καὶ ἡ δοθεῖσα παρ' αὐτῶν ἐγγύησις μένει διὰ τὴν μετὰ ταῦτα ὑπηρεσίαν τῶν ἀποβιβαζομένων εἰς αὐτοὺς μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐπὶ τῆς τελευταίας διαχειρίσεως τῶν ἀποφάσεων.

Ἄρθρ. 214.

Τῶν ἀποφάσεων τοῦ συνεδρίου συγχωρεῖται ἀναθεώρησις καὶ πρὸς ἀνάφωσιν ὑπὸ τοῦ διαγραφομένου ἐν τῷ καταστατικῷ αὐτοῦ ὅρους.

Ἄρθρ. 215.

Ἡ δικαιοδοσία τοῦ Ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου δὲν ἐκτείνεται εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν ἐπὶ τῶν διατακτῶν.

ΚΕΦΑΛ. ΙΗ'.

* Ἐλεγχος διοικητικός.

Ἄρθρ. 216.

Ὁ ἐνιαύσιος λογαριασμός τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως συνοδεύεται μὲ γενικὸν πίνακα τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐξελέξεως τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου.

1. Ἐνιαυσία ἔκθεσις πρὸς τὸν Βασιλέα.

Ἄρθρ. 217.

Κατὰ πᾶν ἔτος τὸ γενικὸν ἀποτέλεσμα τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου ὑποβάλλεται εἰς τὸν Βασιλέα.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τούτου τὸν Φεβρουάριον μῆνα τὸ Συνέδριον διορίζει ἐκ τῶν μελῶν του ἐπιτροπὴν διὰ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς παρατηρήσεις, αἰτινὲς προέκυψαν ἀπὸ τὴν παράθεσιν τῶν ἐσόδων μὲ τοὺς φορολογικοὺς νόμους, καὶ τῶν ἐξόδων μὲ τὰς χορηγηθείσας εἰς τοὺς ὑπουργοὺς πιστώσεις, καὶ τὰς περὶ μεταρρυθμίσεων καὶ βελτιώσεων σκέψεις αὐτοῦ, καὶ συντάξῃ σχέδιον ἐκθέσεως, τὸ ὁποῖον, ἀφοῦ συζητηθῇ ἐν γενικῇ συνεδριάσει καὶ ἐγκριθῇ, ὑποβάλλεται εἰς τὸν Βασιλέα.

Ἄρθρ. 218.

Ἡ ἀνωτέρω ἔκθεσις δημοσιεύεται διὰ τοῦ τύπου, καὶ ἀντίτυπα αὐτῆς διανέμονται εἰς τὰς βουλὰς.

2. Δημόσια διαδηλώσεις τοῦ Συνεδρίου.

Ἄρθρ. 219.

Τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐξελεγχθέντων παρ' αὐτοῦ λογαριασμῶν τῶν ὑπολόγων βεβαιώνει καὶ πιστοποιεῖ τὴν ὁρθότητα τῶν παρὰ τῶν ὑπουργῶν δημοσιευθέντων γενικῶν λογαριασμῶν.

Ἄρθρ. 220.

Πρὸς εὐκολίαν τῆς ἐργασίας ταύτης τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον διευθύνει εἰς τὸ συνέδριον ἐντὸς τοῦ Ἀπριλίου μηνός, μετὰ τοῦ γενικοῦ λογαριασμοῦ τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως, καὶ ἀναλυτικοὺς, καθ' ὑπολόγους, πίνακας τῶν ἐν αὐτῷ περιεχομένων ἐσόδων καὶ ἐξόδων πάσης φύσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 210.

Ἄρθρ. 221.

Τὸ συνέδριον, ἀφοῦ παραθῇ τὰ ἀνωτέρω ἔγγραφα μὲ τοὺς ἐξελεγχθέντας λογαριασμοὺς τῶν ὑπολόγων, ἐκδίδει ἐν γενικῇ συνεδριάσει διαδήλωσιν, ὅτι ὁ ἐνιαύσιος γενικὸς λογαριασμός τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως συμφωνεῖ μὲ τὰς ἀποφάσεις του.

Ἄρθρ. 222.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν αὐτῶν ἐγγράφων τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον ἐκδίδει ὡσαύτως ἐν γενικῇ συνεδριάσει ὁμοίαν διαδήλωσιν περὶ τῆς ὁρθότητος τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς κλειθείσης χρήσεως, ὅστις ἐξηλέγχθη ἤδη προσωρινῶς ἀπὸ τὴν διοριζομένην κατὰ τὸ ἄρθρον 113 τοῦ παρόντος νόμου ἐπιτροπὴν, καὶ εὐρίσκεται ἐπισυνημμένος εἰς τὸ πρωτόκολλον αὐτῆς.

* Ἄρθρ. 223.

Αἱ διαδηλώσεις συζητοῦνται ἐν γενικῇ συνεδριάσει καὶ, ἀφοῦ ἰκονοσθῇ ὁ ἐπίτροπος τῆς ἐπικρατείας, ἀποφασίζεται ἡ ἐκδοσις αὐτῶν. Συγχρόνως δὲ προσδιορίζεται ἡμέρα καθ' ἣν ἐκφωνοῦνται παρὰ τοῦ προέδρου ἐπισήμως.

Ἄμα ἐκφωνηθῶσι διευθύνονται εἰς τὰ ὑπουργεῖα τῶν Οἰκονομικῶν, διὰ νὰ δημοσιευθῶσι διὰ τοῦ τύπου καὶ ὑποβληθῶσιν εἰς τὰς βουλὰς.

Ὅλοι αἱ ἀνωτέρω πράξεις πρέπει νὰ ᾔναι ἀποπερατωμέναι τὴν 4. Φεβρουαρίου ἐκάστου ἔτους.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Γενική διάταξις.

Άρθρ. 224.

Όλαι αἱ εἰς τὸν παρόντα νόμον ἀντιβαίνουσαι διατάξεις ἀκυροῦνται.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Ὀκτωβρίου 1852.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Λ Ι Α .

Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 Ὀκτωβρίου 1852.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ Λογιστικοῦ Νόμου καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ Λογιστικὸν τῶν ἐξόδων τῶν Ὑπουργείων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀρθρῶν 136, 137, 138 καὶ 139 τοῦ ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου ε. ε. περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ Νόμου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀκούσαντες τὴν γνώμην καὶ τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν·

Άρθρ. 1.

Εἰς ἕκαστον Ὑπουργεῖον καθίσταται εἰδικὸν ἐπὶ τῶν ἐξόδων Λογιστήριον, τὸ ὁποῖον ἐγγράφει τὰ περὶ τὴν χορήγησιν τῶν πιστώσεων, τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν ἐξόδων, τὴν ἐκδούσιν ἐντάλματων καὶ τὴν πληρωμὴν αὐτῶν.

Αἱ πράξεις αὗται ἐγγράφονται εἰς ὅλα τὰ Ὑπουργεῖα κατὰ τοὺς αὐτοὺς κανόνας, τὰς αὐτὰς μεθοδούς καὶ τὰς αὐτὰς διατυπώσεις, συναρτῶνται δὲ ἀλληλοδιαδόχως μὲ τὰς ἐγγράφας τοῦ παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείῳ Γεν. Λογιστηρίου.

Περὶ πιστώσεων.

Άρθρ. 2.

Οἱ προϋπολογισμοὶ τῶν ἐξόδων ἐκάστης Χρήσεως ἐτοιμάζονται πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ὁμωνύμου τῆς Χρήσεως ἔτους.

Ἐπὶ τούτῳ οἱ προϊστάμενοι τῶν Τμημάτων τῶν διαφόρων Ὑπουργείων συντάττουσι καὶ ὑποβάλλουσιν εἰς τὸν Ὑπουργὸν σχέδια τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐκάστης ὑπηρεσίας, παραλληλίζοντες τὰ ἤδη ὑπολογιζόμενα ποσὰ μὲ τὰς ἐγκεκριμένας διὰ τὴν αὐτὴν ὑπηρεσίαν πιστώσεις τῆς ἐν ἐνεργείᾳ Χρήσεως. Τὰ σχέδια πρέπει νὰ συνοδεύωνται καὶ μὲ τὰς ἀπαιτούμενας ἀναπτύξεις τῶν λεπτομερειῶν ἐκάστης ὑπηρεσίας, ἔτι δὲ καὶ μὲ ἔλθεσιν αἰτιολογοῦσαν τὴν ἐκ τοῦ παραλληλισμοῦ τῶν Χρήσεων προκύπτουσαν ἐπὶ ἐλαττον, ἢ ἐπὶ πλέον διαφορὰν.

Τὰ μερικὰ ταῦτα σχέδια, συγκεφαλαιούμενα παρὰ τοῦ εἰδικοῦ ἐπὶ τῶν ἐξόδων Λογιστηρίου ἀποτελοῦσι τὸν εἰδικὸν προϋπολογισμὸν ἐκάστου Ὑπουργείου, κοινοποιούμενον τὸ βραδύτερον ἐντὸς τοῦ Φεβρουαρίου μηνὸς τοῦ προηγούμενου ἔτους εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, τοῦτο δὲ, ἔχον ἐντὸς τῆς αὐτῆς προ-

θεσμίας προετοιμασμένον· α') τὸν προϋπολογισμὸν τῶν τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων ἐσόδων, β') τὸν εἰδικὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ, συντάσσει ἐκ τῶν στοιχείων τούτων τὸν γενικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους διὰ τὴν προσεχῆ Χρῆσιν, καὶ ἐγκριθέντα παρ' ἡμῶν, ὑποβάλλει αὐτὸν εἰς τὰς Βουλὰς.

Άρθρ. 3.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς ὑποβάλλει καθ' ἕκαστον μῆνα εἰς ἐγκρίτην ἡμῶν τὰς χρηματικὰς αἰτήσεις, ἐπὶ ταῖς ὁποίαις τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν ἐκάστου τῶν Ὑπουργῶν τὰ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐπομένου μηνὸς ἀναγκαῖα χρηματικὰ κεφάλαια.

Ἐπὶ τούτῳ οἱ ἐπὶ τῶν Τμημάτων τῶν διαφόρων Ὑπουργείων συντάττουσιν ἕκαστος πίνακα τῶν κατὰ τὸν ἐπόμενον μῆνα ἀναγκαιούντων διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ χρημάτων, καὶ τὸν παραδίδουσι τὴν δεκάτην τοῦ προηγούμενου εἰς τὸ ἀρμόδιον εἰδικὸν λογιστήριον. Ἐκαστον εἰδικὸν λογιστήριον ἀφοῦ βεβαιωθῇ ὅτι τὰ ζητούμενα δὲν ὑπερβαίνουν μῆτε τὸν ὅρον τῶν πιστώσεων ἐν γένει, μῆτε τὸν ὅρον τῆς περὶ τῆς διανομῆς αὐτῶν ἀναλογίας, συγκεφαλαιοῦν τὰ ποσὰ τῶν πινάκων τούτων, συντάσσει τὴν μηνιαίαν χρηματικὴν αἴτησιν, καὶ τὴν διεσπένει (εἰς διπλοῦν) ἀπὸ τῆς 10 μέχρι τῆς 15 ες τὸ Γεν. Λογιστήριον. Αἱ αἰτήσεις ὅλων τῶν Ὑπουργείων ὁμοῦ ὑποβάλλονται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐγκρίσιν, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀρθροῦ 25 τοῦ Νόμου.

Άρθρ. 4.

Αἱ ἐγκριθέσαι μηνιαῖαι αἰτήσεις καὶ τὸ Διάταγμα τῆς ἐγκρίσεως αὐτῶν παρακατατίθενται εἰς τὸ Γεν. Λογιστήριον, ἀντίτυπα δὲ αὐτῶν κοινοποιοῦνται εἰς τὰ λογιστήρια ἐκάστου Ὑπουργείου.

Άρθρ. 5.

Τὰ κατὰ μῆνα τιθέμενα εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Ὑπουργῶν χρηματικὰ ποσὰ, ἀθροίζονται ἀλληλοδιαδόχως καὶ ἀποτελοῦσι κατὰ Χρῆσιν, καθ' ὑπηρεσίαν, κατὰ κεφάλαιον καὶ κατ' ἄρθρον μίαν καὶ μόνην πίστωσιν, ἐπὶ τῆς ὁποίας καταλογίζονται τὰ τῶν Ὑπουργῶν ἐντάλματα.

Περὶ ἐκκαθαρίσεως τῶν ἐξόδων, ἥτοι περὶ βεβαιώσεως τῶν δικαιωμάτων τῶν πιστωτῶν.

Άρθρ. 6.

Ἡ ἐκκαθάρισις τῶν ἐξόδων, ἥτοι ἡ βεβαίωσις τῶν δικαιωμάτων τῶν πιστωτῶν τοῦ Δημοσίου γίνεται δυνάμει τῶν τίτλων, τούτεστι τῶν δικηολογητικῶν τῆς ἀπαιτήσεως ἐκάστου πιστωτοῦ ἐγγράφων. Ὁ τρόπος καθ' ὃν γίνονται τὰ ἐξόδα ἐκάστης ὑπηρεσίας, καὶ τὸ εἶδος τῶν ἐγγράφων, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ προσάγωνται πρὸς δικαιολόγησιν αὐτῶν θέλουν προσδιορισθῇ δι' εἰδικῶν ὁδηγίων καθ' ἕκαστον Ὑπουργεῖον καὶ κατὰ τὰ διάφορα τῶν ὑπηρεσιῶν ἐκάστου εἶδης, συνεννοουμένων τῶν Ὑπουργῶν μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Άρθρ. 7.

Μέχρις οὗ συνταχθῶσιν αἱ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἀρθρῷ ὁδηγίαι, ἡ ἐκκαθάρισις τῶν ἐξόδων ἐνεργεῖται κατὰ τὸν ἤδη εἰθισμένον τρόπον, ἀλλὰ ττρομένου ἀπαραιρέτως τοῦ ἐφεξῆς κανόνας· ἐστὶ δικαιολογητικὰ πάσης δαπάνης ἐγγράφα πρέπει νὰ περιέχωσι τὴν βεβαιότητα ὅτι διὰ τῆς προκειμένης πληρωμῆς ἀποδίδεται ὀλικῶς, ἢ ἐν μέρει κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις ἀποδεδειγμένον χρεὸς τοῦ Κράτους· ἀρθρ. 39 τοῦ Νόμου.

Άρθρ. 8.

Ἡ βεβαίωσις τῶν κεκτημένων δικαιωμάτων τῶν πιστωτῶν τοῦ δημοσίου γίνεται ἢ ἐξ ἐπαγγέλματος, ὅταν πρόκειται περὶ δικαιώματος ἀναμφισβητήτου, τοῦ ὁποίου εἶναι πασίδηλος ἡ

δικαιολόγησις, ἢ ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων, ὑποβαλλομένων εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον, ἢ τὸν δευτερεύοντα διατάκτην, εἴτε ἀπ' εὐθείας παρὰ τῶν δικαιούχων (titulaire de créances) εἴτε παρ' ἄλλων συμφέρον ἔχόντων, ἢ παρὰ τῶν μεσολαβούντων δημοσίων ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. 9.

Ἡ προσαγωγή τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων θεωρεῖται ὡς ἐγκυρὸς τότε μόνον, ὅταν ἡ κατάστασις, ὁ λογαριασμὸς καὶ τ' ἀπαιτούμενα ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῆς δαπάνης δικαιολογητικὰ κατατεθῶσιν, ἢ σταλῶσιν ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον, ἢ τὸν δευτερεύοντα διατάκτην.

Ἄρθρ. 10.

Ἡ χρονολογία τῆς ἑς ἄνω προσαγωγῆς βεβαιῶνται ἐκ τῶν βιβλίων τῶν πρὸς καταχώρησιν τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων, κρατούμενων παρὰ τοῖς Ὑπουργείοις, ἢ παρὰ τοῖς δευτερεύουσιν διατάκταις (ὑπόδ. 1) ἐπὶ δὲ τῶν προσαχθέντων ἐγγράφων γίνεται μνεία ταύτης τῆς καταχωρήσεως.

Τὰ βιβλία ταῦτα κρατοῦνται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς διεκπεραιώσεως ὑπαλλήλου.

Ἄρθρ. 11.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ βιβλίων συντάσσεται τὸ τῆς καταθέσεως τῶν ἐγγράφων πιστοποιητικόν, τὸ πρὸς τοὺς πιστωτὰς τοῦ δημοσίου κατ' αἰτήσιν αὐτῶν ἐκδιδόμενον. Τοῦτο δὲ πρέπει νὰ περιέχῃ τὰ γεγονότα εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐξασφαλίζηται καὶ τῶν πιστωτῶν τὴ συμφέρον, καὶ τὸ συμφέρον τὸ δημοσίον (ὑπόδ. 2).

Τὰ ἀποδεικτικὰ ταῦτα συντασσόμενα ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς διεκπεραιώσεως ὑπαλλήλου.

Ἄρθρ. 12.

Οἱ μισθοὶ, τὰ ἐπιμίσθια καὶ αἱ τούτοις ὅμοιαι ἀπολαυαὶ ἐκκαθαρίζονται κατὰ μῆνα λογιζομένων ὅλων τῶν μηνῶν ἐκ 30 ἡμερῶν. Ἐπομένως τὸ 12 τοῦ ἐνιαυτοῦ ποσοῦ διαιρεῖται εἰς 30 μερίδια, παριστάνοντα τὸν ἡμεροῦσιν μισθόν. Ἡ 31 ἡμέρα τῶν μηνῶν δὲν λογίζεται οὔτε εἰς ὄφελος τῶν παρόντων, οὔτε εἰς ζημίαν τῶν ἀπόντων ὑπαλλήλων· ἀπ' ἐναντίας προστίθενται εἰς τὸν φεβρουάριον μία ἢ δύο ἡμέραι καὶ διὰ τοὺς παρόντας καὶ διὰ τοὺς ἀπόντας. Εἰς τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν μισθῶν τὰ κλάσματα τῶν λεπτῶν παραλείπονται.

Ἄρθρ. 13.

Μισθοδοτικὴ κατάστασις ἄπαξ συνταχθεῖσα, ἐὰν πρέπη νὰ μεταβληθῇ δι' ὅποιανδήποτε αἰτίαν, δὲν ἀλλοιοῦται οὐδέποτε, ἀλλὰ τὰ μεταβλητέα ποσὰ μεταφέρονται εἰς νέαν ἐπανορθωτικὴν κατάστασιν (ὑπόδ. 3.), εἰς τὴν ὅποιαν, ἐξηγουμένης τῆς αἰτίας, γίνεται ἡ διόρθωσις αὐτῶν διὰ προσθέσεως, ἢ ἀφαιρέσεως. Εἰς τὴν ἐπανορθωτικὴν κατάστασιν, βεβαιωμένην καὶ θεωρημένην παρὰ τῶν αὐτῶν Ἀρχῶν, ἐπισυνάπτονται, ἐὰν ὑπάρχωσι διαταγαὶ περὶ τῶν γενομένων μεταβολῶν, καὶ ὑπογράφονται οἱ λήπται ὑπάλληλοι. Αἱ ἐπὶ τῆς παλαιᾶς καταστάσεως ὑπογραφαὶ αὐτῶν, ἐὰν ὑπάρχωσι, θεωροῦνται ἠκυρωμέναι.

Ἄρθρ. 14.

Ὁ μισθὸς τῶν νεωστὶ διοριζομένων ὑπαλλήλων ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς ἐγκαθιδρύσεώς των, ἐκτὸς ἐὰν ὑπάρχῃ ῥητὴς προσδιωρισμένη ἡ ἐποχὴ τῆς ἐνάρξεως τοῦ μισθοῦ ἐν τῷ ἐγγράφῳ τοῦ διορισμοῦ των, ἢ δυνάμει ἐιδικῶν κανονισμῶν τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 15.

Ὁ μισθὸς τῶν ὑπαλλήλων παύει ἀπὸ τὴν ἐπαύριον τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν παύουσι νὰ ἐκτελῶσι τὴν ὑπηρεσίαν των, ἐκτὸς τῶν περιστάσεων καθ' ἃς ῥητὸς νόμος ἄλλως ὀρίζει.

Ὁ δὲ μισθὸς τῶν μετατιθεμένων ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην ὑπηρε-

σίαν ὑπαλλήλων λογίζεται εἰς βάρος τῆς νέας ὑπηρεσίας ἀπὸ τὴν ἐπαύριον τῆς παραδόσεως τῆς προτέρας εἰς τὸν νόμιμον ἀναπληρωτὴν, ἢ τὸν διάδοχον αὐτῶν. Εἰς τὸν ὑπολογισμὸν τῆς μισθοδοσίας τῶν μετατιθεμένων ὑπαλλήλων λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν μόνον τὸ χρονικὸν διαστήμα τὸ ἀπαραιτήτως ἀπαιτούμενον διὰ τὴν ἀπὸ τῆς παλαιᾶς εἰς τὴν νέαν θέσιν τοῦ μεταβάσιν.

Εἰς τοὺς ζητήσαντας τὴν παραίτησιν των πληρόνεται ὁ μισθὸς τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἔλαβον τὸ περὶ παραίτησέως των ἐγγράφον, ἀλλ' εἰς τοὺς ἀνευ ἀδείας ἐγκαταλιμπάνοντας τὴν θέσιν των δὲν πληρόνεται μισθὸς διὰ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἀφῆκαν τὴν ὑπηρεσίαν των.

Ἄρθρ. 16.

Τόκος δὲν λογίζεται εἰς ὄφελος τῶν πιστωτῶν τοῦ Κράτους, παρεκτὸς ἐὰν ὀφείληται δυνάμει τοῦ νόμου, ἢ ῥητῆς συμφωνίας, οὐδέποτε δὲ λογίζεται τόκος ἐπὶ ἀποδόσεως χρημάτων μὴ προστηκόντως εἰσπραχθέντων.

Ὁ δυνάμει τοῦ Νόμου, ἢ ῥητῆς συμφωνίας ὀφειλόμενος τόκος λογίζεται ἀπὸ τῆς ἐπαύριον τῆς εἰς τὸ ταμεῖον εἰσαγωγῆς τῶν χρημάτων μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐκδίδεται τὸ ἐντάλμα, συμπεριλαμβανομένης καὶ ταύτης. Εἰς τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν τόκων ὑπὲρ τῶν πιστωτῶν, ὡς καὶ τῶν ὑπὲρ τοῦ δημοσίου, ὅλοι οἱ μῆνες ἀνεξαίρετως λογίζονται ἐκ 30 ἡμερῶν.

Ἄρθρ. 17.

Τὰ δικαιολογητικὰ ἐγγράφα, τὰ ἀφορῶντα δαπάνην τῆς ὁποίας ἡ πληρωμὴ διατάσσεται ἀπ' εὐθείας παρὰ τῶν Ὑπουργείων, ἐξελεγχόνται παρὰ τῷ Τμήματι, εἰς ὃ ὑπάγεται ἡ προκαλέσασα τὴν δαπάνην ὑπηρεσία· καὶ ἀποῦ ἐκ τῆς παραβολῆς τῶν ἐγγράφων μὲ τὴν κατάστασιν, ἢ τὸν λογαριασμὸν, τὸν ἐκφράζοντα τὸ ποσὸν τῆς δαπάνης, προκύψῃ ἡ βεβαίωσις, ὅτι ὑπάρχει κεκτημένον δικαίωμα εἰς βάρος τοῦ δημοσίου, ὁ προϋστάμενος τοῦ Τμήματος ὑπογράφει τὸν λογαριασμὸν, ἢ τὴν κατάστασιν ἐκφράζων καὶ ὁλόγραφον τὸ πληρωτέον ποσόν, καὶ προκαλὼν τὴν πρὸς ἐκδοσιν τοῦ ἐντάλματος ἐντολὴν τοῦ Ὑπουργοῦ, παραπέμπων τὰ ἐγγράφα εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐξόδων λογιστήριον, παρὰ τοῦ ὁποίου ἐνεργοῦνται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 25 ὀριζόμενα.

Ἄρθρ. 18.

Ἡ ὀριστικὴ ἐκκαθάρισις παντὸς ἐξόδου ἀπόκειται εἰς μόνον τὸν ἀρμόδιον Ὑπουργόν, ἢ δὲ παρὰ τῶν δευτερευόντων διατακτῶν γινομένη δὲν εἶναι ὀριστικὴ, οὔτε εἰς τὰς ἐν τῷ ἐπομένῳ ἄρθρῳ προβλεπομένας περιστάσεις, καθ' ἃς συγχωρεῖται εἰς αὐτοὺς νὰ διατάξωσι τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐξόδου, καὶ πρὶν ὑποβάλλωσιν εἰς τὸν ἀρμόδιον Ὑπουργόν τὰ δικαιολογητικὰ αὐτοῦ ἐγγράφα.

Ἄρθρ. 19.

Πρὸς εὐκολίαν τῆς ὑπηρεσίας δύνανται οἱ Ὑπουργοὶ νὰ δώσωσι τὴν ἀδειαν εἰς δευτερεύοντας διατάκτας νὰ ἐκδῶσιν ἐντάλματα πρὸς πληρωμὴν ἐξόδων, πρὶν εἰς ὑποβάλλωσιν εἰς ἐγκρίσιν αὐτῶν τὰ δικαιολογητικὰ ἐγγράφα· ἀλλὰ τοῦτο συγχωρεῖται μόνον ὅταν οἱ τίτλοι τῶν πιστωτῶν ᾖναι ἀδιαφιλονίκητοι, ὡς ἐπὶ μισθοδοσίας ἐγκεκριμένης, ἢ ὅταν ὑπάρχῃ μὲν ἐν γένει ἡ ἀδεια περὶ ἐκτελέσεως τῆς ὑπηρεσίας, δὲν ἐπιδέχεται δὲ ἡ πληρωμὴ ἀναβολὴν, οἷον ἐπὶ ἡμερομισθίων δι' ἐργασίας διατεταγμένας.

Καὶ κατὰ ταύτας ὁμοῦ τὰς περιστάσεις ὁ ἐκδὼς τὸ ἐντάλμα διατάκτης ὀφείλει νὰ στείλῃ εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον ἐπικυρωμένα ἀντίγραφα τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων, διὰ νὰ χρησιμεύσωσι πρὸς ὀριστικὴν ἐγκρίσιν τῆς γενομένης ἐκκαθαρίσεως τῆς δαπάνης κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὀρισθέντα. Μένει δὲ ὁ διατάκτης ὑπεύθυνος πρὸς τὸν δημοσίον, καὶ ἐὰν διέταξε πληρωμὴν μὴ δικαιολογημένην ὑποχρεοῦται δι' ἀποφάσεως τοῦ

ἀρμόδιου Ὑπουργοῦ ν' ἀποζημιώσῃ αὐτὸ, ἔχων δικαίωμα ἀγωγῆς κατὰ τοῦ λαθόντος τὴν κακῶς πληρωθεῖσαν ποσότητα.

Ἄρθρ. 20.

Ἡ εἰς τὰ βιβλία τῶν εἰδικῶν λογιστηρίων ἐγγραφή τῶν ἐκκαθαρισμένων ἐξόδων, περὶ ἧς πρόκειται εἰς τὰ ἄρθρα 24 καὶ 47, γίνεται ἀφοῦ ἐνεργηθῶσι τὰ ἀνωτέρω διαταχθέντα.

Περὶ ἐκδόσεως ἐνταλμάτων.

Ἄρθρ. 21.

Οἱ Ὑπουργοὶ διαθέτουν τὰς χορηγηθείσας αὐτοῖς πιστώσεις δι' ἐνταλμάτων ἢ χρηματικῶν ἢ ἐπιτροπικῶν. Καὶ τὰ μὲν χρηματικὰ ἐντάλματα ἐκδίδονται ἀπ' εὐθείας εἰς ὄνομα ἐνὸς ἢ πλειοτέρων πιστωτῶν τοῦ δημοσίου, διὰ δὲ τῶν ἐπιτροπικῶν ἐνταλμάτων μεταβιβάζεται μέρος τῶν πιστωτῶν εἰς δευτερεύοντας διατάκτας, οἵτινες, ὡς ἐπιτροπικοὶ τῶν Ὑπουργῶν ἐκδίδουν χρηματικὰ ἐντάλματα ἐπ' ὀνόματι ἐνὸς, ἢ πλειοτέρων πιστωτῶν τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 22.

Τὰ παρὰ τῶν Ὑπουργῶν ὑπογραφόμενα χρηματικὰ ἐντάλματα διευθύνονται παρὰ τῶν ἐπὶ τῶν ἐξόδων λογιστηρίων εἰς τὸ Γεν. Λογιστήριον. Τοῦτο δὲ τὰ θεωρεῖ, εἰδοποιεῖ τὸν ἀρμόδιον Ταμίαν, καὶ τὰ ἐπιστρέφει εἰς τὰ ἀρμόδια Ὑπουργεῖα.

Ἡ διὰ τῶν δικαιούχων ἀποστολὴ τῶν ἐνταλμάτων πρὸς θεωρήσιν ἀπαγορεύεται, ἐπίσης ἀπαγορεύεται καὶ ἡ πρὸς αὐτοὺς παράδοσις τῶν ἐνταλμάτων παρὰ τοῦ Γεν. Λογιστηρίου. Τὰ δὲ ἐπιτροπικὰ ἐντάλματα διευθύνονται εἰς διπλοῦν, ἐξ ὧν τὰ μὲν ἐπιστρέφονται ἐπιθεωρημένα εἰς τὰ Ὑπουργεῖα διὰ νὰ ἀποσταλῶσιν εἰς τοὺς δευτερεύοντας διατάκτας, τὰ δὲ κρατῶνται εἰς τὸ Γεν. Λογιστήριον διὰ νὰ ἀποσταλῶσι πρὸς τοὺς Ταμίαις.

§ 4. Χρηματικὰ ἐντάλματα. (ὑποδ. 4.)

Ἄρθρ. 23.

Τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα πρέπει νὰ φέρωσι·

α) Τὸ ὄνομα τοῦ Ὑπουργείου, παρὰ τοῦ ὁποίου, ἢ ἐν ὀνόματι τοῦ ὁποίου ἐκδίδονται.

β') Τὸν αὐξήσαντα αὐτῶν ἀριθμὸν.

γ') Τὴν Χρῆσιν εἰς ἣν ἀνάγεται ἡ δαπάνη.

δ') Τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ κεφαλαίου καὶ τοῦ ἁρθροῦ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου.

ε) Τὴν χρονολογίαν τοῦ Νόμου ἢ τοῦ Β. διατάγματος, δι' οὗ ἐχορηγήθη ἡ πίστωση, ἐπὶ τῆς ὁποίας καταλογίζεται ἡ δαπάνη.

ς') Τὸ ταμεῖον, τὸ καλύπτεται νὰ τὴν πληρῶσῃ.

ζ') Τὸ ὄνομα καὶ ἐπωνυμίαν τοῦ πρὸς ὃν γίνεται ἡ πληρωμή.

η) Τὴν αἰτίαν τῆς πληρωμῆς εὐκρινῶς ἐξηγημένην.

θ') Τὸ πληρωτέον ποσὸν ἐκφραζόμενον δι' ἀριθμῶν τε καὶ ὀλόγραφον.

ι) Τὰ δικαιολογητικὰ ἐγγραφα.

Ἄρθρ. 24.

Πρὸ τῆς ἐκδόσεως παντὸς ἐντάλματος ἐγγράφεται εἰς τὰ βιβλία κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 20 ὀριζόμενα τὸ ποσὸν καὶ τὸ εἶδος τῆς ἐκκαθαριθείσης δαπάνης. Ἐπὶ ἐκδὸς ἐντάλματος διὰ προπληρωμῆς ὑπηρεσίας μὴπω ἀρξάμενης, ἐγγράφεται εἰς τὸ βιβλίον τῶν ἐκκαθαριζομένων ἐξόδων τὸ προϋπολογισθὲν ποσὸν τῆς δαπάνης· ὅταν δὲ τελειωθείσῃ τῆς ὑπηρεσίας, ἐκκαθαρισθῇ ὀριστικῶς τὸ ἐξόδον, ἀκυροῦται ἡ ἐγγραφή ἐκείνη καὶ ἐγγράφεται τὸ ἐκκαθαρισμένον καὶ βεβαιωμένον ποσόν.

Ἄρθρ. 25.

Τὰ εἰδικὰ λογιστήρια ἐξετάζουν ἐκ νέου τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον

17 παραδιδόμενα αὐτοῖς ἐγγραφα, καὶ αἰοῦ τὰ εὑρῶσιν ἐν ταύτῃ, συντάττουσι τὸ ἐντάλμα καὶ τὸ ὑποβάλλουσιν εἰς τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Ὑπουργοῦ. Εἰς τὴν ἐναντίαν περίπτωσιν ὁ Ὑπουργὸς διατάσσει τὴν εἰς τὸ ἀρμόδιον τμήμα ἐπιστροφὴν τῶν ἐγγράφων μὲ ἐπισημείωσιν τῶν αἰτιῶν τῆς ἀναβολῆς, ἀποβρίψεως ἢ τροπολογίας τῆς αἰτήσεως.

Ἄρθρ. 26.

Τὰ ἐντάλματα πρέπει νὰ διαλαμβάνωσι τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον καὶ τὴν εἰσότητα τοῦ λήπτου, εἰς ὄνομα τοῦ ὁποίου ἐκδίδονται, ὥστε νὰ μὴ μὲν ἀμφιβολία περὶ τῆς ταυτότητος αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 27.

Εἰς τὰ περιληπτικὰ πολλῶν ἀτόμων ἐντάλματα ἐπισυνάπτεται ὀνομαστικὸς κατάλογος ἐπικυρωμένος ἀπὸ τὸν ὑπάλληλον τὸν ἐπιτετραμμένον τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς δαπάνης, τὰ δὲ οὐσιωδέστερα τοῦ καταλόγου ἐπαναλαμβάνονται καὶ ἐν τῷ ἐντάλματι.

Ἄρθρ. 28.

Εἰς πᾶν ἐντάλμα ἐκδεδομένον ὑπὸ Ὑπουργοῦ ἢ καὶ ὑπὸ δευτερεύοντος διατάκτου πρέπει νὰ διαλαμβάνηται ὁ ἀριθμὸς καὶ τὸ εἶδος τῶν ἐπισυνημμένων εἰς αὐτὸ δικαιολογητικῶν ἐγγράφων.

Οἱ ταμίαι ὀφείλουν νὰ ἐξελέγχωσιν αὐτὰ πρὸ τῆς πληρωμῆς τοῦ ἐντάλματος, καὶ νὰ φροντίζωσι διὰ τὴν παρὰ τῶν διατακτῶν τακτοποίησιν αὐτῶν, ἂν ὑπάρχῃ ἀφορμή.

Ἄρθρ. 29.

Ὅταν διὰ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν δαπάνην ἐκδίδονται πολλὰ ἐντάλματα εἴτε εἰς λογαριασμὸν, εἴτε λόγῳ προπληρωμῆς, τὰ ἐπιτρέποντα τὴν δαπάνην ἐγγραφα, ἐπισυνάπτονται εἰς τὸ πρῶτον ἐντάλμα, εἰς δὲ τὰ μετὰ ταῦτα προσαρτᾶται ὁ λογαριασμὸς τῆς διὰ τὴν ἤδη τετελεσμένην ὑπηρεσίαν δαπάνης, καὶ γίνεται μνεῖα τῶν ἐν τῷ πρώτῳ ἐντάλματι ἐπισυναφθέντων καὶ τῆς χρονολογίας, τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τοῦ ποσοῦ τῶν προσεκδοθέντων ἐνταλμάτων.

Ἄρθρ. 30.

Τὰ περὶ πληρωμῆς μισθῶν, ἐπιμισθίων ἢ ἄλλων τούτοις ὁμοίων ἀπολαυῶν χρηματικὰ ἐντάλματα ἐκδίδονται δι' ὁλοσχερὲς τὸ ὀφειλόμενον ποσόν. Ἐὰν δὲ μέλλῃ νὰ γείνη κράτησις δι' ὁποιοῦνδήποτε λόγου, γίνεται ἀπλῆ περὶ τούτου μνεῖα ἐπὶ τοῦ ἐντάλματος, ὃ δὲ ἀρμόδιος ταμίαις φροντίζει νὰ κάμῃ τὴν κράτησιν, καὶ νὰ ἐγγράψῃ προσηκόντως τὸ κρατηθὲν ποσόν ὡς ἐσοδόν, ἢ ὡς παρακαταθήκην.

Ἄρθρ. 31.

Εἰς τοὺς βεβαιωτικούς δαπάνης λογαριασμοὺς δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχωσι ζύσματα, ἢ ἀλλοιωσεις. Ἐὰν δὲ πρόκειται νὰ γείνη ἐπ' αὐτῶν διορθώσεις, οἱ διορθωτικοὶ ἀριθμοί, ἢ αἱ διορθωταὶ λέξεις τοῦ κειμένου διαγράφονται διὰ μιᾶς καὶ μόνῃς ἐρυθρᾶς γραμμῆς, ἢ δὲ ὀρθῇ γραφῇ γίνεται, ἢ διὰ παραπομπῆς, ἢ καὶ διὰ πειραγραφῆς. Ἐπικυροῦνται δὲ πάντοτε διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ἐκκαθαρίζοντος τὴν δαπάνην ὑπαλλήλου.

Πᾶν δικαιολογητικὸν ἐγγραφοὺν ἡλλωμένον, ἢ μὴ προσηκόντως διορθωμένον, καὶ μὴ ὡς ἀνωτέρω ἐπικυρωμένον εἶναι ἀπαράδεκτον.

Ἄρθρ. 32.

Οἱ δευτερεύοντες διατάκται ὀφείλουν ἐπὶ ἰδίᾳ αὐτῶν εὐθύνῃ νὰ διευθύνωσι πρὸς τοὺς Ταμίαις καθ' ἡμέραν ἰδιαίτερας κατὰ Χρῆσιν καταστάσεις τῶν ὧν ἐκδίδουσιν ἐπ' αὐτῶν ἐνταλμάτων, ταῦτα δὲ νὰ ἐγχειρίζωσιν εἰς τοὺς λήπτας (δικαιούχους) μετὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν καταστάσεων πρὸς τοὺς Ταμίαις (ὑποδ. 5.)

Τὰς καταστάσεις ταύτας θέλουσιν αποστέλλει οἱ Ταμίαι πρὸς τὸ Γεν. Λογιστήριον εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνός.

Ἄρθρ. 33.

Ἐὰν τυχὸν ἔνταλμά τι ἀπολεσθῇ ἐκδίδεται δεύτερον ἀντίτυπον αὐτοῦ ἐπὶ αἰτιολογημένην αἰτήσιν τοῦ ἔχοντος συμφέρον καὶ ἐπὶ ἐγγράφῳ πιστοποιητικῷ τοῦ Ταμίου, πρὸς ὃν ἦσαν ἐκδοθέντες, διαλαμβάνοντι, ὅτι τὸ περὶ οὗ πρόκειται ἔνταλμα οὔτε ὁ ὕιος ἐπλήρωσεν, οὔτε τὸ ἐθεώρησε διὰ τὰ πληρωθῇ παρ' ἄλλου τινὸς ἐπιτροπικοῦ ἢ ἐιδικοῦ Ταμίου.

§ 6'. Ἐπιτροπικὰ ἐντάλματα (ὑποδ. 6.)

Ἄρθρ. 34.

Τὰ ἐπιτροπικὰ ἐντάλματα πρέπει νὰ φέρωσι:

- α) τὸ ὄνομα τοῦ Ὑπουργείου, παρὰ τοῦ ὁποίου ἐκδίδονται·
- β) τὸν αὐξὸντα αὐτῶν ἀριθμὸν·
- γ) τὴν Χρῆσιν, εἰς ἣν ἀνάγεται ἡ μεταβιβαζομένη πίστωση ἢ αἱ πιστώσεις·
- δ) τὴν χρονολογίαν τοῦ Νόμου ἢ τοῦ Διατάγματος, δι' οὗ ἐχορηγήθησαν·
- ε) τὸ ὄνομα τοῦ διατάκτου, εἰς ὃν μεταβιβάζονται·
- ς) τοὺς ἀριθμοὺς καὶ τὰς ἐπιγραφὰς τῶν κεφαλαίων καὶ τῶν ἄρθρων τοῦ ἐιδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου, ἐπὶ τῶν ὁποίων καταλογίζονται·
- ζ) τὸ ποσὸν τῆς μεταβιβαζομένης πιστώσεως ἢ τῶν πιστώσεων κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον·
- η) τὸ ὄνομα τοῦ Ταμείου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου θέλει γενῇ χρῆσις αὐτῶν.

Ἄρθρ. 35.

Αἱ εἰς ἕκαστον δευτερεύοντα διατάκτην ἀλληλοδιαδόχως μεταβιβαθεῖσαι πιστώσεις διὰ τὴν αὐτὴν Χρῆσιν καὶ τὴν αὐτὴν ὑπηρεσίαν ἀθροίζονται καὶ συναποτελοῦσι μίαν καὶ μόνην πίστωσιν, κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον.

Ἄρθρ. 36.

Ἐπειδὴ αἱ μεταβιβαζόμεναι πιστώσεις ἀνάγονται ἐιδικῶς εἰς ὠρισμένον εἶδος ἐξόδα, οἱ δευτερεύοντες διατάκται δὲν ἔχουν τὴν ἐξουσίαν ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ μῆτε νὰ μεταβάλλωσι τὸν προσδιορισμὸν τῶν πιστώσεων αὐτῶν, μῆτε νὰ τὰς ὑπερβῶσιν.

Ἄρθρ. 37.

Πᾶσα πίστωση μεταβιβαθεῖσα εἰς δευτερεύοντα διατάκτην, ὁποιαδήποτε καὶ ἂν ᾖ ἡ χρονολογία αὐτῆς, ἐὰν δὲν ἀκυρωθῇ ῥητῶς, ἰσχύει μέχρι τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ τρίτου μηνὸς τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς Χρήσεως (31 Μαρτίου).

Μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην, αἱ πιστώσεις παύουν τοῦ νὰ ᾖ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν δευτερευόντων διατακτῶν, καὶ ἐπανερχονται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἀρμοδίου Ὑποργοῦ.

Ἄρθρ. 38.

Ἐὰν ἐξ ἀπροβλέπτου αἰτίας δὲν μέλλῃ νὰ γείνη οὐδεμίαν χρῆσις, εἴτε τοῦ ὅλου, εἴτε μέρους τινὸς τῆς μεταβιβαθείσης πιστώσεως, ὁ δευτερεύων διατάκτης, χωρὶς νὰ προμείνῃ τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς αὐτῆς τεθείσης προθεσμίας, διευθίνει εἰς τὸν ἀρμοδίον Ὑπουργὸν ἐιδικὴν δῆλωσιν τῆς ἀχρήστου πιστώσεως (ὑποδ. 7), ἀλλὰ δὲν βεβαίει καὶ ἐπὶ τῶν βιβλίων τοῦ τὴν ἀκύρωσιν αὐτῆς πρὶν λάβῃ ὁδηγίας περὶ τούτου.

§ γ'. Κοινὰ περὶ τῶν ἐνταλμάτων διατάξεις.

Ἄρθρ. 39.

Εἰς τὰ χρηματικὰ καὶ ἐπιτροπικὰ ἐντάλματα πρέπει νὰ βεβαιῶνται ἐκαστοτε ὅτι ἡ διατασσομένη πληρωμὴ, ἢ ἡ μεταβιβαζομένη πίστωση εἶναι ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν πιστώσεων, τῶν διανεμηθεισῶν διὰ τῶν μηνιαίων Β. Διαταγμάτων.

Ἄρθρ. 40.

Ὅταν διαρκούσης τῆς χρήσεως, ὑπάρχῃ ἀφορμὴ ν' ἀνακυρω-

θῶσιν ὁλοτελῶς, ἢ ἐν μέρει χρηματικὰ ἢ ἐπιτροπικὰ ἐντάλματα, τὸ ἀρμοδίον ἐιδικὸν λογιστήριον συντάσσει κατάλογον (ὑποδ. 8) καὶ τὸν διευθίνει εἰς τὸ Γεν. Λογιστήριον. Κάμνει δὲ ἀμέσως τὴν ἀκύρωσιν ἐπὶ τῶν βιβλίων του.

Κάμνει ἔνταλμα δὲν θεωρεῖται ὀριστικῶς ἀκυρωμένον, εἴτε ὁλοτελῶς εἴτε ἐν μέρει, εἰμὴ ὅταν ἡ ἀκύρωσις αὐτοῦ γείνη κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον.

Ἀποσπάσματα τοῦ καταλόγου, περὶ οὗ εἴρηται, κοινοποιῦνται εἰς τὰ ἀρμόδια Ταμήματα τοῦ Ὑπουργείου καὶ εἰς τοὺς δευτερεύοντας, καθ' ὅσον εἰς ἕκαστον αὐτῶν ἀνήκει (ὑποδ. 9).

Ἄρθρ. 41.

Ὅταν γίνονται ἐπιστροφὰι χρημάτων ἐξ ἐνταλμάτων καταλογισθέντων εἰς χρῆσιν, ἥτις ἀκόμη δὲν ἐκλείσθη, τὸ ἐπιστραφέν ποσὸν συγχωρεῖται νὰ ἐπαναχθῇ εἰς τὰς πιστώσεις τῆς ὑπηρεσίας, διὰ τὴν ὁποίαν εἶχον ἐκδοθῇ κατ' ἀρχὰς τὰ ἐντάλματα (ἄρθρ. 13) τοῦ περὶ λογιστικοῦ Νόμου.

Τὴν ἐπαναφορὰν ταύτην ἐνεργεῖ τὸ παρὰ τῶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείῳ γεν. λογιστήριον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ γραμματικοῦ καταβολῆς τοῦ εἰσπραξάντος τὰ χρήματα ταμείου. Τὸ γραμματικὸν τοῦτο στέλλεται εἰς τὸ γεν. λογιστήριον παρὰ τοῦ ἀρμοδίου διοικητικοῦ λογιστηρίου, συνοδευόμενον μὲν κατάλογον (ὑποδ. 10), καταδεικνύοντα:

- 1) Τὴν χρονολογίαν καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ἐντάλματος, ἐκ τοῦ ὁποίου ἔγεινεν ἡ ἐπιστροφή,
- 2) Τὸ ταμεῖον, ἐξ οὗ ἐπληρώθη κατ' ἀρχὰς τὸ ἐντάλμα.
- 3) Τὰ αἴτια, διὰ τὰ ὁποῖα εἶναι ἀναγκαῖα ἡ ἐπαναφορὰ τῆς ἐπιστρεφείσης ποσότητος εἰς τὰς πιστώσεις τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργείου.

Ἀφοῦ γείνη ἡ ἐπαναφορὰ τῆς πιστώσεως εἰς τὰ βιβλία τοῦ γεν. λογιστηρίου, εἰδοποιεῖται τὸ ἀρμόδιον ἐιδικὸν λογιστήριον διὰ νὰ κάμῃ τὴν ἀντιστοιχοῦσαν ἐγγραφὴν εἰς τὰ ἰδικὰ του βιβλία.

Ἡ ἐπαναφορὰ γίνεται διὰ προσθήκης τοῦ ἐπιστρεφόμενου ποσοῦ εἰς τὰς ἐψηφισμένας πιστώσεις.

Ἄρθρ. 42.

Ὅλων τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως πρέπει νὰ διατάσσεται ἡ πληρωμὴ παρὰ μὲν τῶν δευτερευόντων διατακτῶν πρὸ τῆς ἐκπνεύσεως τοῦ τρίτου μηνός, παρὰ δὲ τῶν ὑπουργῶν πρὸ τῆς τοῦ ἐννάτου μηνός τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς χρήσεως. Οἱ προϊστάμενοι τῶν τμημάτων τῶν διαφόρων Ὑπουργείων ὀφείλουν, ἐπὶ προσωπικῇ αὐτῶν εὐθύνῃ, νὰ φροντίζωσι νὰ διατάσσεται ἡ πληρωμὴ ὅλων τῶν ὑπολειπομένων ἐξόδων τῆς χρήσεως πρὸ τῆς 30 Σεπτεμβρίου τοῦ δευτέρου ἔτους.

Ἄρθρ. 43.

Αἱ πιστώσεις ἢ τὰ ὑπόλοιπα τῶν πιστώσεων, ὅσων δὲν ἔγινεν χρῆσις διὰ πραγματικῶν πληρωμῶν μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς χρήσεως ἀκυροῦνται ὀριστικῶς εἰς τὰ βιβλία τῶν διαφόρων Ὑπουργείων.

Περὶ πληρωμῆς ἐξόδων.

Ἄρθρ. 44.

- Αἱ δι' ἐνταλμάτων γινόμεναι πληρωμαὶ διακρίνονται εἰς πληρωμὰς εἰς λογαριασμὸν, εἰς πληρωμὰς εἰς πληρωμὰς τῆς ὅλης δαπάνης διὰ μίαν, εἰς πληρωμὰς πρὸς ἐξόφλησιν.

Ἄρθρ. 45.

Πληρωμαὶ εἰς λογαριασμὸν εἶναι αἱ δι' ὑπηρεσίαν, τῆς ὁποίας ἐξακολουθεῖ ἡ ἐκτέλεσις.

Αἱ τοιαῦται πρὸ τῆς ὀριστικῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς δαπάνης πληρωμαὶ δὲν πρέπει ἐπ' οὐδεμιᾷ περιστάσει νὰ ὑπερβαίνωσι

τὰ δύο τρίτα τῶν θεθαίως ὀφειλομένων διὰ τὸ ἤδη ἐκτελεσθέν μέρος τῆς ὑπηρεσίας (ἄρθρον 29 τοῦ νόμου) κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου τακτικῶς συντεταγμένον συνοπτικὸν λογαριασμὸν (ὑποδ. 11) τῆς δαπάνης.

Ἄρθρ. 46.

Τὰ ἐξόδα, διὰ τὰ ὁποῖα γίνονται αἱ προπληρωμαὶ, τακτοποιοῦνται καὶ δικαιολογῶνται κατὰ τοὺς διὰ πᾶσαν ὑπηρεσίαν διατεταγμένους κανόνας, συμφώνως μὲ τὰ ἄρθρα 6 καὶ 7 τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἄρθρ. 47.

Αἱ πρὸς ἐπιστάτας ὑπηρεσιῶν ἐκτελουμένων διὰ λογαριασμὸν τοῦ Κράτους πληρωμαὶ καταλογίζονται ὀριστικῶς εἰς τὸ ἀρμόδιον ἄρθρον τῆς ὑπηρεσίας, τὴν ὁποῖαν ἀφορᾷ ἡ πληρωμή· οἱ δ' ἐπιστάται ὀφείλουσι νὰ δίδωσι μετὰ ταῦτα λογαριασμὸν τῆς χρήσεως τῶν προπληρωθέντων χρημάτων, συνδεδυμένον μὲ τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ ἔγγραφα (ἄρθρ. 48 τοῦ νόμου).

Ἐν περιστάσει ἐπιστροφῆς τοιούτων χρημάτων μὴ δαπανηθέντων, δύναται νὰ γείνη ἐφαρμογὴ τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἄρθρ. 48.

Οἱ ἐπιστάται τῶν διὰ λογαριασμὸν τοῦ Κράτους ἐκτελουμένων ὑπηρεσιῶν, καθ' ὅσον δαπανῶσι τὰ εἰς αὐτοὺς προπληρωθέντα χρήματα, δίδουσι λόγον εἰς τοὺς ἀρμοδίους διατάκτας παρουσιάζοντες τὰ ἀποδεικτικὰ καὶ λοιπὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα, συνωδευμένα μὲ κατάστασιν (ὑποδ. 12), ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐνεργοῦνται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 17 καὶ 25 ὁρισμένα. Τὰ ἔγγραφα ταῦτα, ἀφοῦ ἐξελεγχθῶσι, παραπέμπονται εἰς τὸν ταμίαν, ὅστις εἶχε κάμει τὴν προπληρωμὴν, καθὼς ὑπεύθυνον διὰ τὴν δικαιολόγησιν αὐτῆς· οὗτος δὲ ἀφοῦ ἐξετάσῃ αὐτὰ καὶ τὰ εὑρὴ ὀρθὰ, τὰ ἀποστέλλει εἰς τὸ γεν. λογιστήριον διὰ νὰ ἐπισυναρθῶσιν εἰς τὸ ὅποιον ἀνήκουν ἐντάλμα.

Ἐὰν ἡ πληρωμὴ ἔγινε διὰ δευτερεύοντος διατάκτου, τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα παραπέμπονται εἰς τὸν ταμίαν δι' αὐτοῦ.

Μετὰ τὴν τελειώσιν τῆς ὑπηρεσίας παρουσιάζουν οἱ ἐπιστάται τὸν γενικὸν τῆς δαπάνης λογαριασμὸν, εἰς τὸν ὅποιον συγκεφαλαιοῦνται ὅλαι αἱ ὡς ἀνωτέρω ἀλληλοδιαδόχως παρουσιασθεῖσαι καταστάσεις.

Ἄρθρ. 49.

Ἐὰν ἐν μῆνα μετὰ τὴν προπληρωμὴν δὲν παρουσιασθῶσι τὰ πρὸς δικαιολόγησιν τῆς χρήσεως αὐτῆς ἔγγραφα, ὁ ταμίαις εἰδοποιεῖ τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον, τὸ ὅποιον καὶ ἀντὶ τούτου φροντίζει νὰ ἐκτελεσθῶσι τὰ διατεταγμένα.

Ἄρθρ. 50.

Πᾶσα πληρωμὴ, μένουσα ἀδικαιολόγητος κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς κλείσεως τῆς χρήσεως, θεωρεῖται ὡς χρέος πρὸς τὸ δημόσιον καὶ ἐπιστρέφεται εἰς τὸ ταμεῖον.

Ἄρθρ. 51.

Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἐκ λάθους, ἢ ἐξ ἀπροβλέπτου αἰτίας πληρωμαὶ, εἰς λογαριασμὸν δαπάνης τινὸς γενομένου, ὑπερβαίνουν τὸ ποσὸν τῆς δαπάνης ταύτης ὀριστικῶς ἐκκαθρισθείσης, τὰ μετὰ τὴν τελευταίαν προπληρωμὴν παρουσιασθέντα δικαιολογητικὰ ἔγγραφα ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ διατάξαντος τὴν εἰς λογαριασμὸν πληρωμὴν ὑπουργοῦ, καὶ ἐπιμελεῖα τοῦ γεν. λογιστηρίου, ἐπισυνάπτονται εἰς τὸ τελευταῖον ἐντάλμα, δι' οὗ ἡ πληρωθεῖσα ποσότης ὑπερεπλήρωσε τὴν δαπάνην. Ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ χρονολογία τοῦ ἐντάλματος τούτου ἀναφέρονται εἰς τὴν κατάστασιν τῶν δικαιολογητικῶν ἔγγράφων· τὸ δὲ πλεόν τοῦ δέοντος πληρωθὲν ποσὸν ἐπιστρέφεται εἴτε ἐξ ἐπαγγέλματος, εἴτε κατ' ἀνωτέραν διαταγὴν.

Ἄρθρ. 52.

Οἱ εἰδικοὶ ταμίαι προκαταβάλλουν ἐκ τῶν εἰσπράξεων τῶν

τὰ κανονισμένα ἐξόδα ἐπιστάτας καὶ διαχειρίσεως τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν, καὶ ὑποβάλλουν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα. Δυνάμει τούτων ἐκδίδονται κατὰ τὴν τάξιν χρηματικὰ ἐντάλματα ἐπὶ τῶν ἀρμοδίων ἐπαρχικῶν ταμιῶν, καὶ στέλλονται εἰς τοὺς εἰδικούς ταμίαις, οἵτινες παραδίδοντες αὐτὰ ἐξωφλημένα, λαμβάνουν γραμματίον παραλαβῆς ἐπὶ κινήσει κεφαλαίων, δι' ἔσον τοῦ τῶν ἐνταλμάτων ποσόν, ὡς παραδοθὲν ἀπέναντι τῶν εἰσπράξεων τῶν.

Ἄρθρ. 53.

Ἐντὸς τῶν πέντε πρώτων ἡμερῶν ἐκάστου μηνὸς ὀφείλουσι οἱ ταμίαι νὰ διευθύνωσι πρὸς τοὺς δευτερεύοντας διατάκτας καταστάσεις κατὰ χρῆσιν καὶ καθ' ὕπουργεῖον τῶν ὅσα ἐπλήρωσαν κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα (ὑποδ. 13). Καὶ ἐὰν δὲ δὲν ἔκαμαν οὐδεμίαν πληρωμὴν, πάλιν πρέπει νὰ στείλωσι κατάστασιν, περιέχουσαν μόνον τὸ ἄθροισμα τῆς προσταλείσης.

Ἄρθρ. 54.

Ἀπὸ τῆς 1 μέχρι τῆς 5 Μαΐου ἐκάστου ἔτους, ὀφείλουσι οἱ ἐπαρχικοὶ ταμίαι νὰ διευθύνωσι εἰς τοὺς δευτερεύοντας διατάκτας κατάστασιν τῶν ἐνταλμάτων, ὅσα δὲν ἐπληρώθησαν μέχρι τέλους τοῦ Ἀπριλίου μηνὸς (ὑποδ. 14).

Ἄρθρ. 55.

Ἐὰν δαπάνη τις δὲν φθάσῃ δι' ἐλλείψιν πιστώσεως, ἢ ἄλλο ἐμπόδιον, νὰ ἐξωφληθῇ ὁλοσχερῶς πρὸ τῆς κλείσεως τῆς χρήσεως, καὶ μέλλῃ ἐπομένως νὰ καταχωρηθῇ εἰς τὰ πληρωτέα ὑπόλοιπα, τὰ δικαιολογητικὰ αὐτῆς ἔγγραφα πρέπει οὐχ ἥτιον νὰ διευθυνθῶσι πρὸ τῆς κλείσεως τῆς χρήσεως εἰς τὸ γεν. λογιστήριον εἰς ὑποστήριξιν τοῦ ἐντάλματος ἢ τῶν ἐνταλμάτων, δι' ὧν ἔγιναν εἰς λογαριασμὸν πληρωμαὶ. Εἰς τοιαύτην περιπτώσει γίνεται μνηεὶα τῆς ἀποστολῆς ταύτης ἐπὶ τοῦ ἐντάλματος, τὸ ὅποιον ἐκδίδεται μετὰ ταῦτα διὰ τὴν ἐξόφλησιν ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου «Κλεισμένοιαι χρήσεις.»

Ἄρθρ. 56.

Ὅταν μετὰ τὴν κλείσιν τοῦ λογαριασμοῦ τῆς ἐνιαυσίου διαχειρίσεως ταμείου τινὸς ἀποδεχθῇ δαπάνη τις ἐφαρμεινῶς καταλογισθεῖσα, τὸ ἀρμόδιον εἰδικὸν λογιστήριον συντάσσει κατάστασιν ἐπανορθωτικὴν τοῦ καταλογισμοῦ (ὑποδ. 15) καὶ τὴν διευθύνει εἰς τὸ γεν. λογιστήριον, διὰ νὰ γείνη ἡ ἀπαιτούμενη ἀναρπτική ἐγγραφὴ.

Ἐὰν δὲ ἡ μεταβολὴ τοῦ καταλογισμοῦ πρόκειται νὰ γείνη πρὸ τῆς κλείσεως τοῦ λογαριασμοῦ τῆς διαχειρίσεως, δίδονται παρὰ τοῦ γεν. λογιστηρίου αἱ πρὸς τὸν ἀρμόδιον ταμίαν ὁδηγίαι πρὸς ἐπανόρθωσιν τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὰ βιβλία του.

Περὶ λογιστικοῦ

Ἄρθρ. 57.

Τὰ παρὰ τοῖς ὑπουργοῖς εἰδικὰ ἐπὶ τῶν ἐξόδων λογιστήρια θέλουν κρατεῖ τὰ ἐξῆς βιβλία·

- 1) Καθημερινόν.
 - 2) Καθολικόν.
 - 3) Βιβλίον τῶν ἐκκαθαριζομένων ἐξόδων.
 - 4) Βιβλίον τῶν ἐνταλμάτων κατὰ χρονολογικὴν τάξιν.
 - 5) Βιβλίον τῶν ἐξόδων κατ' ἄρθρον.
 - 6) Βιβλίον τῶν λογαριασμῶν τῶν δευτερευόντων διατακτῶν.
- Ἄλλα βοηθητικὰ βιβλία τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς καὶ τὸ σχῆμα προσδιορίζονται κατὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας.

Τὸ καθημερινόν καὶ τὸ καθολικόν κρατοῦνται κατ' ἔτος, τὰ δὲ λοιπὰ κατὰ χρῆσιν.

Ἄρθρ. 58.

Εἰς τὸ καθημερινόν (ὑποδ. 16) ἐγγράφονται καθ' ἡμέραν ὅλαι αἱ πράξεις, ὅσαι ἀφορῶσι τὸ λογιστικόν, οἷον αἱ νομοθετηθεῖσαι πιστώσεις, αἱ κατὰ μῆνα ἐγκρινόμεναι χρηματικαὶ

αίτησεις, αἱ μεταβιβαζόμεναι πιστώσεις εἰς δευτερεύοντας διατάκτας, αἱ ἐκτακτοὶ πιστώσεις, τὰ ἐκκαθαριζόμενα ἐξόδα, τὰ ἐκδιδόμενα ἐντάλματα καὶ τὰ πληρωνόμενα, καὶ ἐν γένει ὅλαι λογιστικαὶ πράξεις αἱ ἀπὸ τῆς κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐκάστης χρήσεως μέχρι τοῦ ἀπολογισμοῦ αὐτῆς.

Ἄρθρ. 59.

Τὸ καθολικὸν (ὑποδ. 17) περιεχὶ λογαριασμοὺς συνοπτικοὺς τῶν ὁποίων ἡ λεπτομέρεια ἐγγράφεται εἰς βοηθητικὰ βιβλία, ἐν οἷς αἱ μὲν πιστώσεις, τὰ ἐκκαθαρισθέντα ἐξόδα, τὰ ἐκδοθέντα ἐντάλματα καὶ αἱ πληρωμαὶ διακρίνονται κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ προϋπολογισμοῦ, αἱ δὲ μεταβιβάσεις τῶν πιστώσεων καὶ αἱ ἐπὶ τούτων περαιτέρω πράξεις κατὰ δευτερεύοντα διατάκτην.

Γενικὸς ἰσολογισμὸς τῶν ἐν τῷ καθολικῷ μερίδῳ συντάσσεται παρ' ἐκάστου τῶν εἰδικῶν λογιστηρίων τὴν τελευταίαν ἡμέραν ἐκάστου μηνὸς, καὶ ἀντίγραφον αὐτοῦ συνοδευόμενον μὲ ἐξηγητικὰ φύλλα διὰ τὰς ἐγγραφεμένας πράξεις κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα, διεσπένεται ἐντὸς τῶν πρώτων ἡμερῶν τοῦ ἐπομένου μηνὸς εἰς τὸ γεν. λογιστήριον, διὰ νὰ συναρτηθῇ μετὰ τὰς ἐγγραφὰς αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 60.

Αἱ διὰ τοῦ ἐνιαυτοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τῶν εἰδικῶν Νόμων καὶ Βασ. Διαταγμάτων εἰς ἕκαστον ὑπουργὸν χορηγούμεναι πιστώσεις καὶ αἱ ἐπ' αὐτῶν ἐγκρινόμεναι κατὰ μῆνα χρηματικαὶ αἰτήσεις ἐγγράφονται (ἀμέσως κατ' ἄρθρον καὶ εἰς τὸ τῶν ἐξόδων βιβλίον ὑποδ. 18).

Ἄρθρ. 61.

Τὰ δικαιώματα τῶν πιστωτῶν τοῦ Δημοσίου καθ' ὅσον ἐκκαθαρίζονται παρὰ τῶν ἀρμοδίων ὑπαλλήλων, ἐγγράφονται παρὰ τῶν εἰδικῶν ἐπὶ τῶν ἐξόδων λογιστηρίων εἰς τὸ βιβλίον τῶν ἐκκαθαριζομένων ἐξόδων (ὑποδ. 19.)

Δικαιώματα ἀποκτώμενα ἐκ προσωπικῆς ὑπηρεσίας, ἥτις ἐξακολουθεῖ, καὶ δίδοντα χώραν εἰς πληρωμὰς καθ' ὥρισμένας προθεσμίας, δὲν συγχωρεῖται νὰ βεβαιώνωνται εἰς τὰ βιβλία πρὶν τῶν προθεσμιῶν.

Ἄρθρ. 62.

Τὰ ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν ἀπ' εὐθείας ἐκδιδόμενα ἐντάλματα, χρηματικὰ τε καὶ ἐπιτροπικά, ἐγγράφονται καθ' ἡμέραν εἰς τὸ καθημερινόν, καταχωριζόμενα, ἅμα ἐκδιδῶσιν, εἰς τὸ βιβλίον τῶν ἐνταλμάτων κατὰ χρονολογικὴν τάξιν, (ὑποδ. 20) καὶ εἰς τὸ τῶν ἐξόδων κατ' ἄρθρον. Μόνα τὰ ἐπιτροπικά καταχωρίζονται πρὸς τούτους καὶ εἰς τὸ τῶν λογαριασμῶν τῶν δευτερευόντων διατακτῶν (ὑποδ. 21).

Ἄρθρ. 63.

Τὰ παρὰ τῶν δευτερευόντων διατακτῶν ἐκδιδόμενα ἐντάλματα ἐγγράφονται παρὰ τῶν ἐπὶ τῶν ἐξόδων λογιστηρίων κατὰ μῆνα, δι' αἰτίαν τῶν στελλομένων αὐτοῖς παρὰ τῶν διατακτῶν μηνιαίων καταστάσεων καὶ στελεχῶν τῶν ἐνταλμάτων. Ἐκτὸς δὲ τῆς εἰς τὸ καθημερινὸν ἐγγραφῆς αὐτῶν, καταχωρίζονται καὶ εἰς τὸ βιβλίον τῶν ἐνταλμάτων κατὰ χρονολογικὴν τάξιν ἀριθμούμενα μετὰ τὸν αὐξοῦντα ἀριθμὸν τοῦ βιβλίου τούτου, εἰς τὸ τῶν λογαριασμῶν τῶν διατακτῶν, καὶ εἰς τὸ κατ' ἄρθρον τῶν ἐξόδων. Καὶ εἰς μὲν τὸ βιβλίον τῶν ἐνταλμάτων καὶ τὸ τῶν ἐξόδων καταχωρίζονται ἐν πρὸς ἓν, εἰς δὲ τὸ τῶν λογαριασμῶν τῶν διατακτῶν περιληπτικῶς.

Ἄρθρ. 64.

Τὰ πληρωνόμενα ἐντάλματα τῶν ὑπουργῶν καὶ τῶν δευτερευόντων διατακτῶν ἐγγράφονται κατὰ μῆνα εἰς τὸν καθημερινὸν συμφώνως μετὰ τὰς καταστάσεις, τὰς ὁποίας τὰ εἰδικὰ λογιστήρια λαμβάνουν ἀπὸ τε τοῦ γεν. λογιστηρίου, καὶ ἀπὸ τούτων δευτερεύοντας διατάκτας, καταχωρίζονται δὲ καὶ εἰς τὸ κατ' ἄρ-

θρον τῶν ἐξόδων βιβλίον. Τὰ τῶν δευτερευόντων διατακτῶν ἐγγράφονται πρὸς τούτους καὶ εἰς τὸ βιβλίον τῶν λογαριασμῶν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 65.

Τὰ εἰδικὰ ἐπὶ τῶν ἐξόδων λογιστήρια λαμβάνουν ἀπὸ τοῦ γεν. λογιστηρίου τὰς πληροφορίες ὅσων ἔχουν χρεῖαν πρὸς συμπλήρωσιν καὶ πρὸς ἔλεγχον τῶν εἰς τὰ βιβλία τῶν ἐγγραφῶν.

Ἄρθρ. 66.

Οἱ δευτερεύοντες διατάκται κρατοῦν λογιστικὰ βιβλία, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξάγουν, εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς ἀκριβεῖς ἰδιαίτερας κατατάξεις τῶν λογιστικῶν πράξεων, ὅσας ἐξετέλεσαν ὡς ἐντολοδόχοι ἐνὸς ἐκάστου τῶν ὑπουργείων καὶ διευθύνουν ἐκάστην τῶν κατατάξεων τούτων εἰς τὸ ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ.

Ἄρθρ. 67.

Τὰ κύρ-α βιβλία τῶν δευτερευόντων διατακτῶν εἰς αἱ τρία, ἐκτὸς τῶν ἀναλυτικῶν τετραδίων καὶ τῶν βοηθητικῶν βιβλίων καὶ λογαριασμῶν, ὅσων ἕκαστος αὐτῶν γνωρίσῃ τὴν ἀνάγκην ὡς ἐκ τῆς ἰδίας ὑπηρεσίας του.

1) Βιβλίον τῶν ἐκκαθαριζομένων ἐξόδων (τῶν βεβαιούμενων δικαιωμάτων πιστωτῶν) ὑποδ. 19.

2) Βιβλίον τῶν ἐνταλμάτων κατὰ χρονολογικὴν τάξιν (ὑποδ. 22).

3) Βιβλίον τῶν ἐξόδων κατ' ἄρθρον (ὑποδ. 23).

Τὰ βιβλία ταῦτα κρατοῦνται κατὰ χρῆσιν, καὶ αἱ πράξεις, ὅσαι ἀνάγονται εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν χρῆσιν, ἐγγράφονται ἐπὶ τῶν αὐτῶν βιβλίων μέχρι τῆς κλείσεως αὐτῆς.

Ἄρθρ. 68.

Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 22 παρὰ τῶν ὑπουργῶν πρὸς τοὺς δευτερεύοντας διατάκτας ἀποσταλμένα ἐπιτροπικά ἐντάλματα ἀποτελοῦν ὡς πρὸς αὐτοὺς τὸν τίτλον, δυνάμει τοῦ ὁποίου κἀμιν χρῆσιν τῶν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν μεταβιβασθειῶν πιστώσεων. Ὅθεν καὶ φυλάττουν αὐτὰ, ἕως οὗ κλειθῶσιν οἱ λογαριασμοὶ τῆς χρήσεως.

Ἄρθρ. 69.

Τὰ λογιστικὰ βιβλία ἐνὸς τινος δευτερευόντος διατάκτου καὶ τὰ ἀναγόμενα εἰς τὸ λογιστικὸν αὐτοῦ ἐγγραφα, καθὼς καὶ οἱ περὶ τούτου κανονισμοί, ὁδηγίαι καὶ ἐγκύκλιοι, μένουν εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ διαδόχου αὐτοῦ.

Αἱ μὴπω διατεθειμένα πιστώσεις ἰσχύουν ὡς πρὸς τὸν διάδοχον, ὅστις καθίσταται ὑπόχρεως, ἀφ' ἧς ἀναλάβῃ τὴν ὑπηρεσίαν, νὰ κάμῃ γνωστὴν εἰς ἕκαστον ὑπουργεῖον τὴν ἀπ' ἀρχῆς ἐκάστης χρήσεως κατάστασιν τῆς ὅλης λογιστικῆς ὑπηρεσίας, τῆς ἀφορώσης αὐτό.

Ἐν περιστάσει προσωρινῆς ἢ διαρκούς ἀντιστάσεως ὑπαλλήλου ἔχοντος παραγγελίαν δευτερευόντος διατάκτου, δὲν ἀνοίγονται νέα βιβλία, ἀλλὰ τὰ παλαιὰ μένουν εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ νεωτέρι διορισθέντος, καὶ ἐπὶ τῶν ἰδίων ἐξακολουθοῦν ἐπιμελεῖσθαι αὐτοῦ αἱ ἐγγραφαὶ μέχρι τῆς κλείσεως τῆς χρήσεως ἢ τῶν χρήσεων.

Ἄρθρ. 70.

Τὰ παρὰ τῶν πιστωτῶν ἐκάστου Ὑπουργείου ἀποκτώμενα δικαιώματα ἐγγράφονται ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ εἰς τοῦτο διωρισμένου βιβλίου ἅμα προσδιορισθῇ διὰ τῆς ἐκκαθαρίσεως τὸ εἰς ἕκαστον αὐτῶν ὀφειλόμενον ποσόν.

Ἡ ἐγγραφή τῶν ἐκκαθαριζομένων ἐξόδων δὲν ἀναβάλλεται καὶ ἂν τυχὸν ἡ ἐκδοσις τοῦ ἐντάλματος πρέπει δι' ὅποιανδήποτε αἰτίαν ν' ἀναβληθῇ. Ἐπίσης δὲ ἐμποδίζεται ἐξ αἰτίας τῆς ἀπουσίας τῶν ἀπαιτηθέντων παρ' αὐτῶν δικαιωμάτων. Εἰς τὰς ἐγγραφὰς ἐκάστου μηνὸς, καὶ ἐκεῖνα τὰ κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον ἀποκτημένα δικαιώματα διὰ προσωπικὰς ὑπηρεσίας, ὅσων τὸ

ποσόν δὲν ἤθελε τυχὸν προσδιορισθῇ διὰ τῆς ἐκκαθαρίσεως εἰμὴ κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ ἐπομένου μηνός. Αἱ εἰς τὰς δύο στηλας τοῦ βιβλίου τῶν ἐκκαθαριζομένων ἐξόδων ἐγγεγραφομένοι ποσότητες ἀθροίζονται κατὰ μῆνα, τοῦ δὲ ἀθροίσματος τούτου γίνεται μνεία εἰς τὴν μηνιαίαν κατάστασιν, ἥτις συντάσσεται, εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνός κατὰ τὸ ἄρθρον 74.

Ἄρθρ. 71.

Εἰς τὸ βιβλίον τῶν ἐντάλματων ἐγγράφονται ἀμέσως κατὰ σειρὰν ἑλκτα ἐπ' ὀνόματι ἐνὸς ἢ καὶ πολλῶν ἐκδιδόμενα παρὰ τῶν δευτερευόντων διατακτῶν ἐντάλματα. Ταῦτα δὲ φέρουν αὐξήσαντες ἀριθμούς κατὰ μίαν καὶ μόνην σειρὰν διὰ πᾶσαν χρήσιν καὶ δι' ἕκαστον ὑπουργεῖον. Εἰς μίαν τῶν στηλῶν τοῦ βιβλίου ἐγγράφονται τὰ ἀκυροῦμενα ἐντάλματα, αἱ δὲ εἰς τὰς δύο στηλας τοῦ βιβλίου τῶν ἐντάλματων ἐγγεγραμμένα ποσότητες ἀθροίζονται καὶ κλείονται κατὰ μῆνα καθ' ὃν τρόπον εἴρηται καὶ περὶ τοῦ βιβλίου τῶν ἐκκαθαριζομένων ἐξόδων.

Ἄρθρ. 72.

Τὴς πρώτας ἡμέρας ἐκάστου μηνός οἱ δευτερεύοντες διατάκται λαμβάνουν ἀπὸ τῆς ταμίας κατάστασιν τῶν κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα πληρωθέντων ἐντάλματων αὐτῶν, καὶ δυνάμει αὐτῆς ἐγγράφουν ἐπὶ τοῦ κατ' ἄρθρον τῶν ἐξόδων βιβλίου τὸ ποσὸν τῶν πληρωμῶν. Ἡ ἐγγραφή αὕτη γίνεται ὑπὸ τὴν χρονολογίαν τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ λήξαντος μηνός πρὸ τῆς συντάξεως τῶν εἰς τὰ ὑπουργεῖα στελλομένων μηνιαίων καταστάσεων, διότι αὗται πρέπει νὰ παριστάνωσι τὴν κατὰ τὴν βηθείσαν ἐποχὴν στάσιν τῶν πιστώσεων τῶν ἐξόδων, τῶν ἐντάλματων καὶ τῶν πληρωμῶν.

Τὸ βιβλίον τῶν κατ' ἄρθρον ἐξόδων εἶναι προσδιορισμένον εἰς τὸ νὰ παρουσιάζῃ ὑπὸ μίαν καὶ μόνην ἑποχὴν δι' ἕκαστον ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐκάστου ὑπουργεῖου, τὸ ποσὸν τῶν μεταβιβασθεισῶν πιστώσεων, τὸ ποσὸν τῶν ἐκδοθέντων ἐντάλματων καὶ τὸ ποσὸν τῶν γενομένων πληρωμῶν.

Επὶ τούτῳ ἅμα ληφθῶσι τὰ ἐπιτροπικὰ ἐντάλματα ἐγγράφεται τὸ ποσὸν τῶν πιστώσεων εἰς τὰ διάφορα ἄρθρα διὰ τὰ ὁποῖα εἶναι προσδιορισμένα. Ἐπειτα ἐκ τοῦ βιβλίου τῶν ἐντάλματων ὁδηγούμενοι οἱ δευτερεύοντες διατάκται σημειοῦν ἐκαστον τῶν ἐκδοθέντων ἢ ἀκυρωθέντων ἐντάλματων, εἰς τὸ ὅποιον ἀνάγεται ἄρθρον.

Τελευταῖον εὐρίσκουν τὸ ποσὸν τῶν γενομένων πληρωμῶν εἰς τὰς καταστάσεις τῶν ἐξαργυρωθέντων ἐντάλματων, τὰς ὁποίας στέλλουν εἰς αὐτοὺς οἱ ταμίαι κατὰ μῆνα ὡς εἴρηται.

Ἄρθρ. 73.

Αἱ κατὰ μῆνα παρὰ τῶν ταμιῶν πρὸς τοὺς δευτερεύοντας διατάκτας διευθυνομένηι καταστάσεις τῶν πληρωθέντων ἐντάλματων εἶναι ἐκ τῶν οὐσιωδествάτων στοιχείων τοῦ λογιστικοῦ τῶν τελευταίων τούτων. Ὅθεν καὶ ὀφείλουσι νὰ τὰς φυλάττωσι, τὸ μὲν διὰ νὰ εἰμυροῦν, χρειὰς τυχούσης, νὰ βεβαιώνωνται δι' αὐτῶν ἐν καιρῷ τῆς κλείσεως τῆς χρήσεως, ἐὰν ἐντάλματι μὲν ἀπλήρωτον, τὸ δὲ διὰ νὰ καταφεύγωσιν εἰς αὐτὰς πρὸς διάλυσιν τῶν διαφορῶν, αἱ ὁποῖαι ἐνδέχονται νὰ φανῶσι ποτε μεταξὺ τῶν αποτελεσμάτων τοῦ λογιστικοῦ αὐτῶν καὶ τοῦ τῶν ταμιῶν.

Ἄρθρ. 74.

Τὰς πρώτας ἡμέρας ἐκάστου μηνός οἱ δευτερεύοντες διατάκται ἐξάγουν ἐκ τῶν βιβλίων ἐκάστης ἐν ἐνεργείᾳ χρήσεως κατάστασιν παριστάνουσαν τὰς μέχρι τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ προλαβόντος μηνός πράξεις (ὑποδ. 24).

Ἡ κατάσταση αὕτη εἶναι σύνοψις τῶν ποσῶν, τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τὸ κατ' ἄρθρον τῶν ἐξόδων βιβλίον καὶ εἰς τὸ τῶν ἐκκαθαριζομένων δικαιωμάτων. Παριστάνει δὲ κατ' ἄρθρον καὶ ἂν ᾖ ἡ ἀνάγκη καθ' ὑποδιαίρεσιν ἄρθρου:

- 1) Τὸ ἀθροῖσμα τῶν μεταβιβασθεισῶν πιστώσεων.
- 2) Τὰ ἐκκαθαριζόμενα ἐξόδα.
- 3) Τὸ ποσὸν τῶν ἐκδοθέντων ἐντάλματων.
- 4) Τὸ τῶν πληρωμῶν.

Πρὶν βεβαιώσωσι τὸ ἀκριβὲς τῆς μηνιαίας καταστάσεως, οἱ δευτερεύοντες διατάκται ἐξελέγχουν τὰ ἐν αὐτῇ παριστάνόμενα γενικὰ ἀποτελέσματα ὡς πρὸς τὰς πιστώσεις καὶ τὰ ἐκδοθέντα ἐντάλματα διὰ τοῦ βιβλίου τῶν ἐντάλματων καὶ τοῦ τῶν ἐξόδων κατ' ἄρθρον.

Ἄρθρ. 75.

Ἰδιαιτέρα μηνιαία κατάσταση συντάσσεται κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον δι' ἕκαστον τῶν ὑπουργείων, διευθύνεται δὲ εἰς αὐτὸ πρὸ τῆς 10ης ἐκάστου μηνός.

Ἄρθρ. 76.

Οἱ δευτερεύοντες διατάκται ὑποβάλλουν προσέτι ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαήμερου ἐκάστου μηνός εἰς τὰ ἀρμόδια ὑπουργεῖα ὡς δικαιολογητικὸν ἐγγραφὸν καὶ μέσον ἐλέγχου τῆς μηνιαίας αὐτῆς καταστάσεως καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν μισθοδοσίαν, πῖνακα τῶν ἐν τῷ διαστήματι τοῦ προηγούμενου μηνός ἐπιγεγραμμένων μεταβολῶν τοῦ προσωπικοῦ, ὅταν αἱ μεταβολαὶ αὗται ἐπιφέρωσιν ἀλλοίωσιν τοῦ ποσοῦ τῆς μισθοδοσίας.

Ἐπὶ τούτῳ κοινοποιούνται εἰς αὐτοὺς ὅλαι αἱ περὶ παύσεως, μεταθέσεως, ἢ ἀπουσίας τῶν ὑπαλλήλων διαταγαί.

Ἄρθρ. 77.

Οἱ δευτερεύοντες διατάκται εἰδοποιοῦν κατὰ μῆνα τοὺς ἀρμόδιους ὑπουργοὺς περὶ τῆς ἀπουσίας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ὅσοι ἀπεμακρύνθησαν τῶν χρεῶν τῶν μετ' αὐτοὺς.

Επὶ τούτῳ ἐπισυνάπτουν εἰς μηνιαίαν κατάστασιν πῖνακα, ἐν ᾧ ἀναφέρονται ὀνομαστὶ ὅσοι ὑπάλληλοι ἔκχεναν χρήσιν ἀδειῶν ἀπουσίας καθ' ὅλον τὸν λήξαντα μῆνα, ἢ κατὰ τι μέρη αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 78.

Πᾶν ἀριθμητικὸν λάθος εἰς τὴν ἐπὶ τῶν βιβλίων ἐγγραφὴν τῶν πράξεων δευτερευόντος διατάκτου, τὸ ὅποιον ἦβλεν ἀνακαλυφθῆ μετὰ τὴν εἰς τὸ ἀρμόδιον ὑπουργεῖον ἀποστολὴν τῆς μηνιαίας καταστάσεως, διορθίνεται δι' ἐγγραφῆς ὑπὸ τὴν χρονολογίαν τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἀνεκαλύφθη, προστιθεμένου εἰς τὸ ἀρμόδιον ἐξόδον τοῦ κατὰ λάθος σημειωθέντος ὀλιγώτερον ποσοῦ, ἢ ἀκυρουμένου τοῦ πλέον τοῦ δέοντος σημειωθέντος.

Ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δὲ εἶναι συγχωρημένον πρὸς διορθώσιν λάθους νὰ γράφηται ἄλλο ποσὸν ἀντὶ τοῦ κατ' ἀρχὰς σημειωθέντος, οὔτε πρὸς διορθώσιν προηγουμένου λάθους νὰ μεταβάλληται ἐπὶ πλέον ἢ ἑλάττω τὸ πραγματικὸν ποσὸν ἄλλης διὰ τὴν αὐτὴν ὑπηρεσίαν μεταγενεστέρως ἐγγραφῆς.

Ἄρθρ. 79.

Τὰ ὑπὸ τῶν δευτερευόντων διατακτῶν ἐκδιδόμενα ἐντάλματα εἶναι δεκτὰ εἰς πληρωμὴν μέχρι τῆς 30 Ἀπριλίου, τὰ δὲ ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου, ἥτις εἶναι τὸ ἔσχατον ὅριον τῆς δικηρείας τῆς χρήσεως τοῦ προηγούμενου ἔτους. Μετὰ τὰς βηθείσας προθεσμίας τὰ ἀνεξόφλητα ἐντάλματα δὲν ἰσχύουν πλέον, καὶ τὸ ποσὸν αὐτῶν ἀκυροῦται κατὰ τὰς βηθείσας ἐποχὰς εἰς τὰ βιβλία τῶν δευτερευόντων διατακτῶν, καὶ τῶν ἐδικῶν ἐπὶ τῶν ἐξόδων λογιστηρίων.

Ἄρθρ. 80.

Πρὶν ἀποπερατώσωσι τὰς λογιστικὰς ἐγγραφὰς τῆς χρήσεως οἱ προϊστάμενοι τῶν τμημάτων τῶν διαφόρων ὑπουργείων ἐρευνοῦν καὶ ἐκκαθαρίζουν τὰ παρὰ τῶν πιστωτῶν τῆς ὑπὸ τὴν ἐπιμέλειαν αὐτῶν ὑπηρεσίας ἀποκτημένα κατὰ τὴν λήγουσαν χρήσιν δικαιώματα εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου.

Τούτο δὲ πράττουσιν ἐξ ἐπαγγέλματος χωρὶς νὰ προσμενῶσι νὰ τοὺς γείνη ἢ ἐκ μέρους τῶν ἐχόντων συμφέρον αἰτησῶσι.

Ἀριθ. 13

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ

Διὰ τοὺς δευτερεύοντας διατάκτας (ὑπόδειγμα 4)

Πληρωτέον
ἀπὸ τοῦ Ταμείου

Χρηματικὸν ἔνταλμα

Χρῆσις 18

Κεφ.

Ἄρθρον

Σημείωσις

Τὸ παρὸν ἔνταλμα θέλει παρου-
σιασθῇ πρὸς πληρωμὴν μετὰ
ἡμέρας
ἰσχύει μέχρι τῆς 31 Ἀπριλίου 18
(Ἄρθρ. 62 τοῦ νόμου).

Δυνάμει τῶν ἐπιτροπικῶν ἔνταλμάτων τοῦ ὑπουργείου τῶν
φέρει χρονολογίαν 18 καὶ ἀριθ.
βανόμενον ποσόν, θέλει πληρωθῇ παρὰ τοῦ Κ
ἀναφερομένο διὰ τὴν ἐφεξῆς αἰτίαν.

τῶν ὁποίων τὸ τελευταῖον
τὸ ἐν τῷ παρόντι χρηματικῷ ἔντάλματι διαλαμ-
Ταμίου τῆς ἀνωτέρω σημειωθείσης ἐπαρχίας εἰς τ

Ὄνομα τοῦ λήπτου	Αἰτία τῆς πληρωμῆς	Πληρωτέον ποσόν	Ἐπισυν- μένα ἀριθ- μολογητικά	Παρατηρήσεις

Ἐξεδόθη τὸ παρὸν χρηματικὸν ἔνταλμα, διὰ δραχμὰς

παρὰ τοῦ ὑποφαινομένου δευτερεύοντος διατάκτου.

Ἐν τὴν

18

Ἐθεωρήθη

Διὰ νὰ πληρωθῇ παρὰ τοῦ Κ.

Εἰδικοῦ ταμίου εἰς

Εἰσπράκτορος εἰς

Ἐν τὴν

18

Ὁ Ταμίας

(ὑπόδειγμα διὰ τὰς ἐπὶ χαρτοσήμου ἐξοφλήσεις τῶν ἔνταλμάτων).

Δυνάμει τοῦ ἀπὸ

18 ὑπ' ἀριθ.

χρηματικοῦ

ἐντάλματος τοῦ Κ. νομάρχου ἢ ἐπαρχου

διὰ λογαριασμὸν τοῦ ὑπουρ-

γείου τῶν

ἐλαβὼν ὁ ὑποφαινόμενος ἐκ τοῦ ταμείου

τὴν ποσότητα δραχ.

ἤτοι δραχμῶν.

Καὶ εἰς ἐνδειξιν

Ἐν

τὴν

18

N. N.

Ἐπαρχία

την

18

Κατάστασις τῶν ὑπὸ τοῦ ὑποφαινομένου Νομάρχου ἢ Ἐπαρχοῦ ἐκδοθέντων σήμερον χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἐπὶ τοῦ
Ταμείου

[illegible]

Ἐπικυροῦται ὡς ὀρθῶς ἔχουσα ἡ παροῦσα Κατάστασις, φέρουσα ποσὸν ἐκ δραχ.

Év

τὴν

18

[Ὁ Νομάρχης ἢ Ἐπαρχος

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ

Χρῆσις 18

(ὑπόδειγμα 7)

Δήλωσις ἀχρήστ πιστώσεω ἐκ τῶν ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἐπιτροπικῶν ἐνταλμάτων. (α)

(α) Ἀναφέρεται τ' ὄνομα καὶ ἡ ιδιότης τοῦ δευτερεύοντος δικτάκτου.

[illegible]

Ó

Εἰδικὸν ἐπὶ τῶν
Ἐξόδων λογιστήριον.

Ἀριθμὸς τῆς πρὸς
ἀκύρωσιν καταστάσεως

Κεφάλαιον

Ἄρθρον

Ἀπόσπασμα τῆς ὑπὸ σημερινήν χρονολογίαν καὶ ὑπὸ τὸν ἀντικρυ ἀριθμὸν καταστάσεως πρὸς ἀκύρωσιν τῶν μὴ πληρωθέντων ἢ μὴ διατεθέντων ποσῶν ἐκ τῶν χρηματικῶν καὶ ἐπιτροπικῶν ἐνταλμάτων τοῦ ὑπουργείου τῶν

[illegible]

Ὅτι ἔχει ὀρθῶς

Ἐν Ἀθήναις, τὴν

18

Ὁ ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ

Χρῆσις 18

(ὕπόδειγμα 11.)

Κεφάλαιον

Ἄρθρον

Ἐπαρχία
(α)

Ὁ Κύριος

Πιστωτής.

Λογαριασμός τῶν (β) τὰς ὁποίας (γ) ὁ Κ. (δ) κατὰ τ (ε)
 18 , δυνάμει τ (ζ) , διὰ νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς ἔκδοσιν ἐντάλματος, καὶ πληρωθῶσιν εἰς τὸν ῥηθέντα
 πιστωτὴν τὰ δύο τρίτα τῶν ἀποκτηθέντων δικαιωμάτων αὐτοῦ, ἥτοι.

(α) Ἐνταῦθα τίθεται τ' ὄνομα τῆς ἐπαρχίας. (β) Προμηθειῶν ἢ ἐργασιῶν. (γ) Ἐχορήγησεν ἢ ἐξέτελεσεν. (δ) Ὄνομα καὶ ιδιότης τοῦ πιστωτοῦ. (ε) Μῆνα ἢ τριμηνίαν. (ζ) Πρακτικῶν δημοπρασίαις συμβολαίου κ.λ.π. (η) Πήχεις, μέτρα, ὀκάδες κ.λ.π. (θ) Ὄνομα καὶ ιδιότης τοῦ δευτερεύοντος διατάκτου.

[illegible]

Εν

τὴν

18

'O (θ)

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ

Χρήσις 18

('Υπόδειγμα 12).

Έπαρχία

Κεφάλαιον.

Άρθρον

Κατάστασις δικαιολογητικών εγγράφων, παραδιδομένων εις τὸν Ταμίαν
διὰ νὰ ἐπισυναφθῶσιν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. ἐντάλμα, ἐκδοθὲν τὴν
ἐπὶ τῆς χρήσεως 18 παρὰ τοῦ
ἐπ' ὀνόματι τοῦ
δραχ.

18

καὶ χρησιμεύσωσιν εἰς δικαιολόγησιν

Αριθ.	Ποσὸν τῶν ἐγγρ.	Εἶδος τῆς δαπάνης	Ποσὸν	Παρατηρήσεις.
		"Εξοδα Καλλιέργειας τῆς ἀλικῆς (δεῖνα) Ποσὸν δικαιολογούμενον διὰ τῶν ἐ- πισυννημμένων δικαιολογητικῶν ἐγ- γράφων. Ἰ π ό λ ο ι π ο ν Τὸ ὅποῖον θέλει δικαιολογηθῇ διὰ τῆς προσαγωγῆς νέων δικαιολογητικῶν ἐγγράφων.		
			81	νῆ
			(*)	0

Ἐπικυροῦται ὡς ὀρθῶς ἔχουσα ἡ παρούσα Κατάστασις.
Ἐν τὴν

18

ὁ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ

Χρῆσις 18

(Ἰπόδειγμα 13.)

K.

(a)

Ἐπαρχία

Μην

τοῦ 18

Ταμίας

Κατάστασις τῶν ὑπὸ τοῦ Κ. (6)

ἐπὶ τοῦ Ταμείου

ἐκδοθέντων ἐνταλμάτων, ὅσα ἐπληρώθησαν κατὰ τὸν μῆνα

(α) Τὸ ὄνομα τοῦ πληρώσαντος ὑπολόγου. (β) Τ' ὄνομα καὶ ἡ ιδιότης τοῦ δευτερεύοντος διατάκτου.

Σημ. Καὶ ἐὰν δὲν ἔγινεν οὐδεμία πληρωμή, οὐχ ἦττον συντάσσεται κατάστασις τοιαύτη μνημονεύουσα τοῦ κατὰ τοὺς παρελθόντας μῆνας πληρωθέντος ποσοῦ.

[illegible]

Τὰ κατὰ τοὺς παραλαβόντας μῆνας πληρωθέντα κατὰ τὴν τελευταίαν κατάστασιν.

Γενικὸν ἄθροισμα

Ὅτι ὀρθή ἡ παροῦσα κατάστασις, καὶ σύμφωνος μὲ τὰ βιβλία μου, καὶ μὲ τὰ εἰς τὸ Γεν. Λογιστήριον διευθυνθέντα δικαιο-
λογητικά.

Év

τὴν

18

Ó

(a)

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ

Ἐπαρχία

Χρῆσις 18

(Ἰπόδειγμα 14.)

Κατάλογος τῶν ὑπὸ τοῦ Κ.

 (α)

ἐκδοθέντων ἐνταλμάτων, ὅσα ἔμειναν ἀπλήρωτα κατὰ τὴν 30 Ἀπριλίου τοῦ δευτέρου ἔτους

τῆς χρήσεως.

πρὸς τὸν ὑποφαινόμενον (ε).

Ἀπριλίου τοῦ δευτέρου ἔτους

(α) Τ' ὄνομα τοῦ διατάκτου καὶ ἡ ιδιότης αὐτοῦ. (β) Τ' ὄνομα τοῦ υπολόγου παρ' οὗ ἔμελε νὰ γίνη ἡ πληρωμή.

[illegible]

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί προκαταβολῆς εἰς τὰ στρατιωτικὰ καὶ ναυτικὰ ταμεία.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἄρθρων 45 καὶ 46 τοῦ ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου ε. ε. περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου, ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν, στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρ. 1.

Ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1853 τὰ ἐξόδα τῶν ὑπηρεσιῶν, τῶν ὑπαγομένων εἰς τὰ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν καὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργεία, διὰ τὴν ἰδίαν χρῆσιν τοῦ 1853 καὶ ἐφεξῆς, ἐκκαθαρίζονται καὶ πληρονοῦνται ὅπως καὶ τὰ τῶν λοιπῶν ὑπουργείων, σύμφωνα μὲν τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, καὶ τοῦ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν περὶ λογιστικοῦ τῶν ἐξόδων τῶν ὑπουργείων ἡμετέρου Β. διατάγματος.

Ἄρθρ. 2.

Ὅσα ἐκ τῶν κεφαλαίων, τὰ ὅποια ἐδόθησαν εἰς τὰ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν ὑπουργεία, διὰ τὰ ἐξόδα τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν, τῶν χρήσεων ἀπὸ τοῦ ἔτους 1833 μέχρι τῆς τοῦ 1851 συμπεριλαμβανομένης, δὲν ἐχρησίμευσαν δὲ εἰς πληρωμὴν πραγματικῶν ἐξόδων τῶν ἰδίων χρήσεων, θέλουν ἀποδοθῆναι εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου τοῦ λήγοντος ἔτους.

Τὸ αὐτὸ θέλει ἐνεργηθῇ καὶ ὡς πρὸς τὰ κεφάλαια, τὰ δι' ἐξόδα τῆς χρήσεως 1852 χορηγηθέντα ἐντὸς τῶν πρώτων δύο μηνῶν, οἵτινες ἔπονται μετὰ τὴν λήξιν τῆς χρήσεως.

Τὰ ὡς ἀνωτέρω ἀποδοθησόμενα κεφάλαια καταλογίζονται ὡς ἐσοδα τοῦ Κράτους ὑπὸ τὸ ἄρθρον «Ἐπιστροφὰι χρημάτων.»

Ἄρθρ. 3.

Τῶν τυχόν διατεθειμένων κεφαλαίων εἰς προκαταβολὰς καὶ δάνεια, θέλει δοθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείων, ἐντὸς τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον προθεσμιῶν, λεπτομερὲς σημειώσεις τῶν ὀφειλετῶν, συνωδευμένη μὲν ὅλα τὰ δικαιολογητικὰ ἐγγραφα καὶ τοὺς τίτλους, ἐφ' ὧν στηρίζεται πᾶσα προκαταβολὴ ἢ δάνειον, καὶ οἱ ὅροι τῆς ἀποδόσεως αὐτῶν.

Τὸ κατὰ τὰ δικαιολογητικὰ ταῦτα ἐγγραφα καὶ τοὺς τίτλους ἀποληπτόν ποσόν, θεβαινῶνται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ὡς εἰσπρακτέον, καταλογίζεται εἰς τὸ μνησθὲν ἄρθρον τῶν ἐσόδων, καὶ εἰσπράττεται σύμφωνα μὲν τὰς κειμένας περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων διατάξεις, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν τοῖς εἰρημένους τίτλοις διαλαμβανομένων ὅρων τῆς ἀποδόσεως.

Ἄρθρ. 4.

Τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου 1853 τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείων θέλει προκαταβάλλει ἀπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου, εἰς μὲν τὸ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν δραχμὰς πεντακοσίας χιλιάδας, ἀριθ. 500,000, εἰς δὲ τὸ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν δραχμ. 200,000 διακοσίας χιλιάδας διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν ταμείων ἐκάστου αὐτῶν.

Ἄρθρ. 5.

Ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους τὰ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν ὑπουργεία θέλουν ἀποστέλλει εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν κατάστασιν, ἐμφαίνουσιν κατὰ ταμεῖον τὴν ὑπαρξάντων προκαταβολῶν εἰς τὴν 31 Δεκεμβρίου τοῦ προηγούμενου ἔτους, καὶ στηριζομένην εἰς πρωτόκολλα καταμετρήσεως.

Τὰ πρωτόκολλα ταῦτα θέλουν διαλαμβάνει τὰ ἐν τοῖς ταμείοις μετρητὰ κατ' εἶδος καὶ ποσόν νομισμάτων, καθὼς καὶ

τὰ δικαιολογητικὰ ἐγγραφα τῶν καταβληθέντων ἐξόδων, διὰ τὰ ὅποια δὲν ἐξεδόθησαν εἰσέτι τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα.

Ἡ κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους, ἐπιθεώρησις τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν ταμείων, ἐνεργεῖται κατὰ τοὺς περὶ ἐπιθεώρησεως τῶν ἐπαρχιακῶν ταμείων διατεταγμένους τύπους ὑπὸ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν.

Ἄρθρ. 6.

Τὰ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν καὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργεία συνεννοούμενα μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν θέλουν κανονίσει τὸ εἶδος τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων, τὰ ὅποια θέλουν ἐπισυνάπτεσθαι εἰς τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα, τὸν τρόπον καὶ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐπισυνάψεως, σύμφωνα μὲν τὸ ἄρθρον 40 τοῦ νόμου.

Ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τοὺς ἡμετέρους ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν, στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν ὑπουργούς.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 15 Ὀκτωβρίου 1852.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Β α σ ί λ ι σ σ α

ΑΜΑΛΙΑ.

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Σ. ΜΙΛΙΟΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ λογιστικοῦ νόμου, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς συντάξεις.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 119, 120 καὶ 121 τοῦ ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου ε. ε. περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ.

Ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1853 θέλει συστηθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείων τὸ γενικὸν μητρώον τῶν συνταξιούχων.

Ἄρθρ. 2.

Ἄπαντα τὰ ὑπουργεία θέλουν ἀποστείλει ἕκαστον εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν, τὸ πολὺ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1852 λεπτομερῆ κατάλογον τῶν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα αὐτῶν ὑπαγομένων συνταξιούχων, ἐμφαίνοντα τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, τὴν ἡλικίαν, τὴν πατρίδα καὶ τὸ ἐπάγγελμα τούτων, τὴν ἐποχὴν τῆς πρώτης ἀναγνωρίσεως αὐτῶν, τὸν εἰδικὸν νόμον ἢ τὸ Β. διατάγμα, δυνάμει τῶν ὁποίων ἐγένετο ἡ ἀναγνώρισις, τὸ ποσὸν τῆς προσδιορισμένης μηνιαίας συντάξεως, καὶ τὴν σημερινὴν διαμνην τῶν συνταξιούχων.

Εἰς τὸν κατάλογον τοῦτον θέλουν προσκρηθῇ τὰ πρωτότυπα τῶν Β. διαταγμάτων, καὶ ἅπαντα τὰ δικαιολογητικὰ ἐγγραφα, ἐξ ὧν ἀποβέβει νόμιμος τίτλος πρὸς ἀπαίτησιν συντάξεως, ἐγκεκριμένης ἤδη καὶ ἀνεγνωρισμένης.

Ἄρθρ. 3.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τοιούτων καταλόγων προεξελεγχομένων ἐγγράφονται εἰς τὸ γενικὸν Μητρώον, καθ' ὑπουργεῖον, καὶ ὑπὸ τὰς διακρίσεις τοῦ ἄρθρου 121 τοῦ νόμου, ἅπαντες οἱ συνταξιούχοι.

Εἰς τὸ αὐτὸ Μητρώον καὶ σύμφωνα μὲν τὸ ἄρθρον 120 τοῦ νόμου ἐγγράφονται καὶ οἱ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1853 ἀναγνωριζόμενοι τοιοῦτοι, παραπεμπόμενων ὡσαύτως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείων, τῶν Β. Διαταγμάτων καὶ λοιπῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων.

Οἱ εἰδικοί νόμοι, τὰ βασιλικά διατάγματα καὶ πᾶν ἄλλο δικαιολογητικὸν ἔγγραφον σημειοῦνται καὶ ἐπὶ τοῦ Μητρώου, ἀπέναντι τῆς ἐγγραφῆς τοῦ συνταξιοῦχου ὃν ἀφορῶσιν.

Ἄρθρ. 4.

Τὰ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1853 καὶ ἐφεξῆς αποκτώμενα ὑπὸ τῶν συνταξιούχων δικαιώματα, ἐκκαθαρίζονται ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν οικονομικῶν ὑπουργείου, καὶ παρ' αὐτοῦ καὶ μόνου ἐκδίδονται τὰ πρὸς πληρωμὴν τῶν συντάξεων ἐν γένει χρηματικὰ ἐντάλματα.

Ἀπὸ τοῦ ἔτους τούτου ὁλόκληρον τὸ διὰ συντάξεις χρέος τῆς ἐπικρατείας ἀποτελεῖ μέρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ διαληφθέντος ὑπουργείου, ὑπὸ τὴν βῆτην διάταξιν τοῦ ἀρθροῦ 121 τοῦ νόμου.

Ἄρθρ. 5.

Ἄπαντα τὰ ὑπουργεῖα θέλουσιν εἰδοποιήσαι ἐντὸς τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου τρέχοντος ἔτους, τοὺς μέχρι τούδε εἰς τὴν ἀρμοδιότητά των ὑπαγομένους συλλογισμούς, ἵνα συμμορφωθῶσιν ἀπὸ τὴν 1 Ἰανουαρίου 1853 μετὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον 4 καὶ μετὰ τὰ ἄρθρα 123, καὶ 128 τοῦ νόμου, ὡς πρὸς τὴν ἀπαιτήσιν τῆς συντάξεώς των.

Ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τοὺς ἡμετέρους ὑπουργοὺς καθ' ὅσον εἰς ἕκαστον ἀνήκει.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ὀκτωβρίου 1852,

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλισσα

ΑΜΑΛΙΑ.

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Σ. ΒΛΑΧΟΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Σ. ΜΙΛΙΟΣ,
Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ, Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸν ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου ε. ε. περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμον, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν οικονομικῶν ὑπουργοῦ ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Περὶ διευθύνσεως καὶ διαρρέσεως τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου.

Ἄρθρ. 1.

Ἡ ἐσωτερικὴ ὑπηρεσία τοῦ γενικοῦ Λογιστηρίου διευθύνεται καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ μέρη ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ αὐτοῦ. Ἐν ἐλλείψει δὲ τούτου ὑπὸ τοῦ ὑποδιευθυντοῦ.

Ἄρθρ. 2.

Τὸ γενικὸν Λογιστήριον διαίρεται εἰς διάφορα γραφεῖα, ἐκάστου τῶν ὁποίων προΐσταται εἰς ὑπουργικὸς γραμματεὺς κατ' ἐκλογὴν τοῦ διευθυντοῦ, ὅστις προσδιορίζει καὶ τὰς ἐργασίας ἐκάστου γραφείου.

Ἄρθρ. 3.

Τὰ παρὰ τῷ γενικῷ Λογιστηρίῳ βιβλία, ἐν οἷς συγκεντρώνεται κατὰ περιόδους ἅπανα ἡ ληψοδοσία τοῦ Κράτους, κρατοῦνται εἰς τὰ διάφορα γραφεῖα, καθ' ὅσον ἔχουν στενωτέραν σχέσιν μετὰ τὴν ἰδιαιτέραν ὑπηρεσίαν ἐκάστου αὐτῶν. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὰ ἔγγραφα τῆς ἀνταποκρίσεως ἐτοιμάζονται παρ' αὐτῶν.

Ἄρθρ. 4.

Παρὰ τῷ γενικῷ Λογιστηρίῳ κρατοῦνται τὰ ἐξῆς βιβλία

1) Καθημερινόν, ἀντιγραφόμενον ἐκ πρωτῆς σημειώσεως, κρατούμενης ἰδιοχείρου παρὰ τοῦ διευθυντοῦ.

2) Καθολικόν.

3) Ἀναλυτικὰ τῶν ἐσόδων.

4) » τῶν ἐξόδων.

5) » τῶν περιληπτικῶν λογαριασμῶν.

6) Βιβλία τῶν εἰσπρακτέων κατ' ἄρθρον.

7) Βιβλία τῶν πιστώσεων τῶν δευτερευόντων διατακτῶν.

8) Ὅσα ἄλλα βοηθητικὰ βιβλία ἀπαιτήσῃ ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας.

Παρὰ τῷ γενικῷ Λογιστηρίῳ κρατεῖται ἐπίτις τὸ γενικὸν βιβλίον τοῦ δημοσίου χρέους.

Περὶ συντάξεως τοῦ προϋπολογισμοῦ ἡ περὶ πιστώσεων ἐν γένει καὶ ἐγγραφῆς αὐτῶν.

Ἄρθρ. 5.

Τὸ γενικὸν Λογιστήριον συντάσσει τὸν γενικὸν ἐνιαύσιον προϋπολογισμόν ἐκάστης χρήσεως, καὶ ὡς πρὸς τὰ ἐξόδα μὲν, ἔχει εἶσιν τοὺς εἰδικούς ἐκάστου ὑπουργείου προϋπολογισμούς, τοὺς συντασσόμενους ὑπὸ τῶν παρ' αὐτοῖς ἐπὶ τῶν ἐξόδων λογιστηρίων, ὡς πρὸς τὰ ἐσοδα δὲ ὁδηγεῖται ἐκ σημειώσεων λεπτομερῶν ἐγκεκριμένων παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ, καὶ χρησιμοποιεμένων αὐτῷ ἐντὸς τοῦ Φεβρουαρίου μηνὸς τοῦ προηγουμένου τῆς χρήσεως ἔτους παρὰ τῶν διαφόρων τμημάτων τοῦ ὑπουργείου τῶν οικονομικῶν. Αἱ λεπτομερεῖς σημειώσεις τῶν ἐσόδων πρέπει νὰ συνοδεύωνται μετὰ ἐκθέσεις αἰτιολογούσας τὴν ἐκ τοῦ παραλληλισμοῦ τῶν ἐσόδων πρὸς τὰ τῆς παρελθούσης χρήσεως προκύπτουσαν ἐπὶ ἑλαττον, ἢ ἐπὶ πλεον διαφοράν.

Ἄρθρ. 6.

Ἄμα κυρωθῇ παρὰ τῶν βουλῶν ὁ προϋπολογισμὸς, τὸ γενικὸν Λογιστήριον ἐγγράφει αὐτὸν ἐπὶ τοῦ Καθημερινοῦ αὐτοῦ ἢ λεπτομερεῖα καὶ ἐπὶ τοῦ Καθολικοῦ εἰς περιληπτικούς λογαριασμούς, ἀναλυομένους ἔπειτα κατ' ὑπηρεσίαν, κατὰ κεφάλαιον καὶ κατ' ἄρθρον εἰς τὰ βιβλία τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων.

Ἄρθρ. 7.

Πᾶσαν ἀναπληρωτικὴν, ἑκτακτον, ἢ συμπληρωτικὴν πίστωσιν ἐγγράφει ὁμοίως τὸ γενικὸν Λογιστήριον κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον, ἅμα ἐκδοθῇ τὸ περὶ αὐτῆς β. διάταγμα. Ἔργον δὲ αὐτοῦ εἶναι νὰ προετοιμάζῃ τὰ πρὸς κύρωσιν ὄλων τῶν τοιούτων πιστώσεων νομοσχέδια διὰ νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὰς βουλὰς ἅμα συνελθούσας.

Ἄρθρ. 8.

Μετὰ τὴν ἐγκρίσιν τῶν κατὰ μῆνα χρηματικῶν αἰτήσεων τῶν ὑπουργῶν τὸ γενικὸν Λογιστήριον ἐγγράφει ἐπὶ τῶν βιβλίων τῶν ἐξόδων τὸ ποσὸν τῶν πιστώσεων ἐκάστου τῶν ὑπουργῶν, ἀναλυόμενον κατ' ὑπηρεσίαν, κατὰ κεφάλαιον καὶ κατ' ἄρθρον. Ἐπὶ τοῦ Καθημερινοῦ καὶ τοῦ Καθολικοῦ δὲν γίνονται περὶ τούτου οὐδεμίαν ἐγγραφὴν.

Περὶ τῶν ἐκκαθαρισθέντων ἐσόδων ἢ βεβαιωθέντων εἰσπρακτέων.

Ἄρθρ. 9.

Ὅλα τὰ ἐσοδα τοῦ Κράτους, εἴτε εἰσπράττονται ἀμέσως παρὰ τῶν ἐκκαθαριζόντων αὐτὰ ὑπαλλήλων, ἐκπληρούντων συγχρόνως καὶ ἔργα εἰδικῶν ταμιῶν, εἴτε ἐκκαθαρίζονται μόνον παρ' αὐτῶν, εἰσπράττονται δὲ παρὰ τῶν ἐπαρχιακῶν ταμιῶν, ἐγγράφονται παρὰ τῷ γενικῷ Λογιστηρίῳ ὡς εἰσπρακτέα εἰς γενικούς λογαριασμούς τῶν φορολογουμένων καὶ τῶν βεβαιωμένων ἐσόδων τῶν λογαριασμῶν τούτων ἢ κατ' ἄρθρον ἀνάλυσιν γίνεται καὶ εἰς τὸ Καθολικὸν αὐτὸ, καὶ εἰς τὰ βιβλία τῶν ἐσόδων.

Ἄρθρ. 10.

Δι' ἕκαστον ἄρθρον τῶν ἐσόδων, ὅσα ἐκκαθαρίζονται παρ'

ἄλλων ὑπαλλήλων, εἰσπράττονται παρὰ τῶν ἐπαρχιακῶν ταμιῶν, κρατεῖται ἐν τῷ γενικῷ λογιστηρίῳ χωριστὸν βιβλίον τῶν εἰσπρακτέων. Εἰς τὸ βοηθητικὸν τοῦτο βιβλίον καταχωρίζονται κατ' ἐπαρχίαν καὶ κατ' ὄνομα ὅλοι οἱ φορολογούμενοι ἢ ἄλλοι ὀφειλέται, παρὰ τῶν ὁποίων μέλλουσι νὰ εἰσπραχθῶσι τὰ ἐκκαθαρισθέντα ἔσοδα.

Τῶν φορολογικῶν πινάκων, οἵτινες περιέχουσι πολλὰ ὀνόματα, ἢ εἰς τὸ βοηθητικὸν βιβλίον ἐγγραφή γίνεται κατὰ δῆμον, κατὰ πόλιν ἢ κατὰ χωρίον, καὶ ὄχι κατ' ὄνομα τῶν ἐν αὐτοῖς φορολογουμένων. Οἱ φορολογικοὶ κατάλογοι θεωροῦνται ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὡς παραρτήματα τῶν βοηθητικῶν βιβλίων.

Ἄρθρ. 11.

Ἡ ἐγγραφή τῶν εἰσπρακτέων διὰ τε τὰ παρὰ τῶν ἐπαρχιακῶν ταμιῶν ἀπ' εὐθείας εἰσπραττόμενα ἔσοδα ὡς καὶ διὰ τὰ εἰς εἰδικούς ταμίαις ἀνατεθειμένα γίνεται κατὰ μῆνα. Χρησιμεύουν δὲ ὡς βάσεις τῶν ἐγγραφῶν διὰ μὲν τὰ πρῶτα αἱ παρὰ τῶν ταμιῶν κατὰ μῆνα στελλομένηαι πρὸς τὸ γενικὸν Λογιστήριον καταστάσεις τῶν ἐκδοθέντων παρ' αὐτῶν διπλοτύπων, διὰ δὲ τὰ δεύτερα, αἱ ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ γενικὸν Λογιστήριον στέλλομαι μὴ καὶ καταστάσεις, τῶν τελωνῶν, ἀλαταποθηκαρίων καὶ λοιπῶν εἰδικῶν ταμιῶν.

Ἄρθρ. 12.

Πρὸς ἔλεγχον τῶν εἰσπρακτέων λαμβάνει τὸ γενικὸν Λογιστήριον παρὰ τῶν διαφόρων τμημάτων τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν. α) Τὰ παρὰ τῶν ταμιῶν ἐκδιδόμενα ἀποδεικτικά καὶ τὰ εἰς ταῦτα ἐπισυνημμένα ἀντίτυπα τῶν παραστατικῶν τῶν εἰσπρακτέων, οἷον καταστάσεων, ὁμολογιῶν, φορολογικῶν πινάκων κλπ. β) τὰς μηνιαίας καταστάσεις τὰς ὁποίας στέλλουν εἰς τὸ ὑπουργεῖον οἱ ἐπιτετραμμένοι τὸν καταλογισμὸν τῶν φόρων ὡς ἐν γένει τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν ἐσόδων ὑπάλληλοι.

Τὰ ἀνωτέρω ἐγγραφα παραπέμπονται εἰς τὸ γενικὸν Λογιστήριον μετὰ προηγουμένην ἀκριβῆ ἐξέλεγχιν, τὰ μὲν ἀποδεικτικά παραλαβῆς τῶν εἰσπρακτέων κατὰ δεκαήμερον, αἱ δὲ μηνιαῖαι καταστάσεις κατὰ τὰς κανονισμένας περιόδους, κατὰ τὰς ὁποίας στέλλονται τὰ πρὸς ἐξέλεγχιν αὐτῶν ἀναγκαῖα βιβλία, εἰσπραξέως καὶ λοιπὰ δικαιολογητικά ἐγγραφα.

Τὰ καθ' ἑκάστον δεκαήμερον συγκεντρούμενα εἰς τὰ διάφορα τμήματα ἀποδεικτικά παραλαβῆς εἰσπρακτέων κατατάσσονται κατ' ἄρθρον εἰς κατάσταςιν, ἐπικυρουμένην ὡς ὁρθῶς ἔχουσιν παρὰ τοῦ προϊσταμένου τοῦ ἀρμοδίου τμήματος. Ἐπικυρωμένοι ὁμοίως ἢ διωρθωμένοι ὁμοίως στέλλονται εἰς τὸ γενικὸν Λογιστήριον καὶ αἱ μηνιαῖαι καταστάσεις.

Ἄρθρ. 13.

Αἱ κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον διαβιβαζόμεναι εἰς τὸ γενικὸν Λογιστήριον καταστάσεις παραβάλλονται μὲ τὰς εἰς αὐτὸ κατ' εὐθείαν παρὰ τῶν ὑπολόγων στελλομένας μηνιαίας καταστάσεις. Ἐὰν ἐκ τῆς παραβολῆς ἀποδειχθῇ, ὅτι ἐλλείπουν διπλότυπα εἰσπρακτέων, τὸ γενικὸν Λογιστήριον ζητεῖ ταῦτα ἐγγράφως παρὰ τῶν ἀρμοδίων τμημάτων, παραπέμπουν πρὸς αὐτὰ καταστάσεις λεπτομερεῖς, ἐν αἷς καταδεικνύεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐλλειπόντων διπλοτύπων, ἢ παραδοῦσα τὰ παραστατικά ἐγγραφα ἀρχῇ, τὸ ποσὸν ἐκάστου διπλοτύπου καὶ τὸ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς ὃ κατελογίσθη τὸ ἔσοδον.

Τὰ τμήματα ὀφελουν ἀμέσως νὰ ἐπιμεληθῶσι τὴν ζήτησιν τῶν διπλοτύπων παρὰ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν, καὶ νὰ ἀναπληρωσῶσι τὰ τυχόν ἀπολεσθέντα δι' ἐπισήμων ἀντιγράφων.

Ἡ παραβολὴ τῶν διπλοτύπων ἀποδεικτικῶν τῶν εἰσπρακτέων μὲ τὰς καταστάσεις τῶν ταμιῶν γίνεται καθ' ὅσον εἶναι δυνατὸν πρὸ τῆς ἐγγραφῆς τῶν εἰσπρακτέων εἰς τὰ βιβλία.

Περὶ τῶν εἰσπράξεων.

Ἄρθρ. 14.

Αἱ εἰσπράξεις τῶν μὲν ἐπαρχιακῶν ταμιῶν ἐγγράφονται κατὰ μῆνα ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ εἰς τὸ γενικὸν Λογιστήριον στελλομένου ἀντιγράφου τῆς εἰς τὸ Καθολικὸν αὐτῶν μερίδος τοῦ γενικοῦ Λογιστηρίου καὶ τῶν συνοδευόντων αὐτὸ λογιστικῶν ἐγγράφων, τῶν δὲ εἰδικῶν ταμιῶν, (τελωνῶν, ἀλαταποθηκαρίων κτλ.) κατὰ μῆνα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν μηνιαίων καταστάσεων, τὰς ὁποίας λαμβάνει παρ' αὐτῶν τὸ γενικὸν Λογιστήριον.

Ἄρθρ. 15.

Τὰ παρὰ τῶν εἰδικῶν ταμιῶν εἰς τοὺς ἐπαρχιακοὺς παραδιδόμενα χρήματα ἐγγράφονται εἰς τὸν λογαριασμὸν τῆς κινήσεως τῶν κεφαλαίων, καὶ ἐξ αὐτοῦ μεταφέρονται εἰς πίστωσιν τῶν ἀρμοδίων εἰδικῶν ταμιῶν, ὅταν γίνεται ἡ ἐγγραφή τῶν παρ' αὐτῶν ἀποστελλομένων μηνιαίων καταστάσεων.

Ἄρθρ. 16.

Αἱ κατὰ μῆνα εἰσπράξεις ἐκάστου ὑπολόγου ἐγγράφονται διὰ μιᾶς ἐπὶ τοῦ Καθημερινοῦ καὶ Καθολικοῦ, καταλογιζόμεναι εἰς τὰ ἀρμόδια ἄρθρα τῶν ἐσόδων καὶ τοὺς ἀρμοδίους λογαριασμοὺς ληψοδοσίας, καταχωρίζονται δὲ πρὸς τούτοις ἐπὶ τῶν ἀρμοδίων ἄρθρων καὶ εἰς τὰ βιβλία τῶν ἐσόδων.

Αἱ ἐκ τῶν ἐσόδων ἐκείνων, διὰ τὰ ὁποῖα κρατεῖται, κατὰ τὸ ἄρθρον 10 χωριστὸν βιβλίον τῶν εἰσπρακτέων, ἐγγράφονται καὶ εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο, κατ' ὄνομα τοῦ φορολογουμένου ἢ τοῦ ὀφειλέτου.

Αἱ ῥηθεῖσαι ἐγγραφαὶ γίνονται μετὰ τὴν ἐξέλεγχιν τῶν λογιστικῶν ἐγγράφων εἰς τὰς ὁποίας στηρίζονται.

Ἄρθρ. 17.

Αἱ ἐπὶ φορολογικῶν πινάκων εἰσπράξεις ἐγγράφονται εἰς τὸ ἀρμόδιον βιβλίον τῶν εἰσπρακτέων κατὰ δῆμον, κατὰ πόλιν ἢ κατὰ χωρίον, ἀλλὰ τὰ παρ' ἐνὸς ἐκάστου τῶν εἰς τοὺς πίνακας διαλαμβανομένων εἰσπραχθέντα σημειοῦνται ἐπὶ τοῦ ἀρμοδίου πίνακος ἀπέναντι τοῦ ὀνόματος τοῦ ὀφειλέτου.

Ἐπὶ τούτῳ τὸ γενικὸν λογιστήριον συνεννοεῖται μετὰ τῶν προϊσταμένων τῶν τμημάτων διὰ νὰ προσδιορισθῇ σχῆμα φορολογικῶν πινάκων, ἐπιδεκτικὸν τῆς τοιαύτης ἐγγραφῆς.

Περὶ ἐκκαθαρισθέντων ἐσόδων, ἥτοι περὶ βεβαιωθέντων δικαιωμάτων τῶν πιστωτῶν.

Ἄρθρ. 18.

Τὰ παρ' ἐκάστου τῶν ὑπουργείων ἐκκαθαριζόμενα ἔσοδα ἐγγράφονται παρὰ τῷ γενικῷ λογιστηρίῳ εἰς τὸ καθημερινὸν καὶ καθολικὸν αὐτοῦ, καταλογιζόμενα ἀπ' ἐνὸς μὲν εἰς ἓνα γενικὸν λογαριασμὸν τῶν πιστωτῶν τοῦ δημοσίου, ἀπ' ἑτέρου δὲ εἰς τοὺς λογαριασμοὺς ἐκάστου ὑπουργείου ἀπέναντι τῶν πιστώσεων αὐτοῦ· καὶ εἰς μὲν τὸ καθολικὸν ἐγγράφονται συνοπτικῶς· ἢ δὲ κατ' ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐκάστου ὑπουργείου ἀνάλυσιν γίνεται εἰς τὰ βιβλία τῶν ἐσόδων.

Ἄρθρ. 19.

Τὰ ἐκκαθαριζόμενα ἔσοδα ἐγγράφονται παρὰ τῷ γενικῷ λογιστηρίῳ κατὰ μῆνα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν χρησιμοποιούμενων αὐτῷ ἐξηγητικῶν φύλλων παρὰ τῶν ἐπὶ τῶν ἐσόδων λογιστηρίων.

Περὶ θεωρήσεως τῶν ἐνταλμάτων καὶ ἐγγραφῆς αὐτῶν πρὸ τῆς πληρωμῆς.

Ἄρθρ. 20.

Ἡ παρὰ τοῦ γενικοῦ λογιστηρίου θεωρήσεως τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων γίνεται πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν τῆς παραβολῆς αὐτῶν μὲ τὰς ὑπαρχούσας διαθεσίμους πιστώσεις τοῦ ἐκδότη ὑπουργοῦ. Ἐπομένως ἡ εὐθύνη τῶν ταμιῶν ὡς πρὸς τὰ δικαιολογητικά ἐγγραφα καὶ τὸν κατάλληλον τοῦ ἐξόλου καταλογισμὸν μένει ἀκαρεαία.

Άρθρ. 21.

Τὰ παρ' ἐκάστου τῶν ὑπουργῶν καὶ τῶν ἐπιτροπῶν αὐτῶν ἐκδιδόμενα χρηματικά ἐντάλματα ἐγγράφονται εἰς ἓνα γενικὸν λογαριασμὸν, ἀντιστοιχοῦντα μὲ τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 18 γενικὸν λογαριασμὸν τῶν πιστωτῶν τοῦ δημοσίου, καὶ εἰς μὲν τὸ καθολικὸν ἐγγράφονται συνοπτικῶς, εἰς δὲ τὰ βιβλία τῶν ἐξόδων, ἐν πρὸς ἕν, ἐπὶ τοῦ ἀρμοδίου ἄρθρου τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐκάστου ὑπουργείου. Τὰ τῶν ἐπιτροπῶν τῶν ὑπουργῶν καταχωρίζονται πρὸς τούτοις, καὶ εἰς τὸ βιβλίον τῶν πιστώσεων εἰς τὸν λογαριασμὸν τοῦ ἐκδότου αὐτῶν.

Άρθρ. 22.

Τὰ ἀπ' εὐθείας παρὰ τῶν ὑπουργῶν ἐκδιδόμενα χρηματικά ἐντάλματα ἐγγράφονται καθ' ἡμέραν ἅμα μετὰ τὴν παρὰ τοῦ γενικοῦ λογιστηρίου θεωρησιν αὐτῶν ἐπιστραφῶσιν εἰς τὰ ἀρμόδια ὑπουργεῖα. Τὰ δὲ παρὰ τῶν ἐπιτροπῶν αὐτῶν κατὰ μῆνα, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρ' αὐτῶν εἰς τοὺς Ταμίαις διδομένων ἡμερουσίων καταστάσεων, τὰς ὑποίης οἱ Ταμίαι στέλλουν μετὰ τῶν λοιπῶν λογιστικῶν ἐγγράφων εἰς τὸ γενικὸν λογιστήριον ἀνακεφαλαιοῦντες αὐτὰ εἰς ἰδιαίτερα καταστάσιν κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον δι' ἐκάστην ὑπουργεῖαν.

Άρθρ. 23.

Τὰ ἐπιτροπικά ἐντάλματα τῶν ὑπουργῶν δὲν ἐγγράφονται ἐπὶ τοῦ καθημερινοῦ καὶ τοῦ καθολικοῦ, ἀλλ' ἐπὶ τῶν βιβλίων τῶν ἐξόδων, καταλογιζόμενα εἰς τὸ ἀρμόδιον ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐκδότου αὐτῶν ὑπουργοῦ, καταχωρίζονται δὲ ἅμα θεωρηθέντα εἰς τὴν σειρὰν τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων εἰς χωριστὴν στήλην.

Άρθρ. 24.

Ὁ λογαριασμὸς τῶν εἰς ἕκαστον δευτερεύοντα διατάκτην μεταβιβαζομένων πιστώσεων διὰ τῶν ἐπιτροπικῶν ἐνταλμάτων κρατεῖται εἰς ἐπὶ τούτῳ βιβλίον. Εἰς αὐτὸ ἐγγράφονται κατ' ὄνομα τοῦ διατάκτου, καθ' ὑπουργεῖον, κατὰ κεφάλαιον καὶ κατ' ἄρθρον αἱ μεταβιβαζόμεναι πιστώσεις, καὶ ἅπασαι αἱ πρὸς χρῆσιν αὐτῶν πράξεις τῶν δευτερευόντων διατακτῶν.

Άρθρ. 25.

Ὅταν πίστωσης μεταβιβασθεῖσα εἰς δευτερεύοντα διατάκτην μείνῃ ὀλοσχερῶς, ἢ ἐν μέρει ἀχρηστος ὡς πρὸς αὐτὸν, ἢ ἐπαναγωγὴ αὐτῆς εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ὑπουργοῦ γίνεται δι' ἀπλῆς ἀκυρώσεως τοῦ ποιοῦ αὐτῆς ἐπὶ μὲν τῶν βιβλίων τῶν ἐξόδων εἰς τὴν στήλην τῶν ἐπιτροπικῶν ἐνταλμάτων, ἐπὶ δὲ τοῦ βιβλίου τῶν πιστώσεων τῶν δευτερευόντων διατακτῶν εἰς τὸν λογαριασμὸν τοῦ ἀρμοδίου διατάκτου.

Άρθρ. 26.

Ὅσαι ἐκ τῶν μεταβιβασθεῖσων πιστώσεων εἰς δευτερεύοντας διατάκτας μείνῃσιν ἀδιάθετοι, κατὰ τὴν 31 Μαρτίου τοῦ δευτέρου ἔτους ἐκάστης χρήσεως, ἐπαναφέρονται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ὑπουργῶν, δι' ἀκυρωτικῶν ἐγγράφων ἐπὶ τῶν βιβλίων τῶν ἐξόδων καὶ ἐπὶ τοῦ τῶν πιστώσεων τῶν δευτερευόντων διατακτῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον.

Άρθρ. 27

Μετὰ τὴν 30 Ἀπριλίου τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς χρήσεως, τὸ βιβλίον τῶν πιστώσεων τῶν δευτερευόντων διατακτῶν κλείεται. Πρὸ τῆς κλείσεως αὐτοῦ συνεννοεῖται τὸ γενικὸν λογιστήριον μὲ τὰ ἐπὶ τῶν ἐξόδων τῶν ὑπουργείων λογιστήρια περὶ τῆς συμφωνίας τῶν ἀμοιβαίων ἐγγράφων αὐτῶν ὡς πρὸς τὰς ῥηθείσας πιστώσεις.

Άρθρ. 28.

Ἐὰν διακοῦσθῃ τῆς χρήσεως, ἀκυρωθῇ χρηματικὸν ἐντάλμα ὑπουργοῦ ἢ δευτερεύοντος διατάκτου, ἐγγράφεται ἢ ἀκύρωσις αὐτοῦ ἐπὶ τῶν βοηθητικῶν βιβλίων κατὰ τὸ ἄρθρον 25, γίνεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ καθημερινοῦ καὶ τοῦ καθολικοῦ ἐγγραφὴ ἀνα-

τρεπτική, ἀντίστροφος τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 21 γενομένης περὶ τῆς ἐκδόσεώς του.

Άρθρ. 29.

Τὰ πρὸ τῆς κλείσεως τῆς χρήσεως ἐπιστραφόμενα χρήματα διὰ πληρωμῆς ἐνταλμάτων ἀκαταλλήτως ἢ κατὰ λάθος πληρωθέντων, ἐπαναφέρονται εἰς τὰς πιστώσεις τῶν ὑπουργῶν δι' ἐγγράφων ἐπὶ τοῦ καθημερινοῦ καὶ τοῦ καθολικοῦ καὶ ἐπὶ τῶν βοηθητικῶν βιβλίων.

Άρθρ. 30.

Ὅσαι πιστώσεις τῶν ὑπουργῶν μείνῃσιν ἀδιάθετοι κατὰ τὴν 31 Ὀκτωβρίου τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς χρήσεως, ἀκυροῦνται εἰς τὰ βιβλία τοῦ γενικοῦ λογιστηρίου δι' ἀνατρεπτικῶν ἐγγράφων ἐπὶ τοῦ καθημερινοῦ καὶ τοῦ καθολικοῦ καὶ ἐπὶ τῶν βοηθητικῶν βιβλίων μετὰ προηγουμένην συνεννόησιν μὲ τὰ ἐπὶ τῶν ἐξόδων τῶν ὑπουργείων λογιστήρια.

Περὶ πληρωθέντων ἐνταλμάτων.

Άρθρ. 31.

Τὰ πληρωθέντα χρηματικά ἐντάλματα ἐξελέγχονται ἐν τῷ γενικῷ λογιστηρίῳ τὰ μὲν τῶν ὑπουργῶν ὡς πρὸς μόνον τὰ δικαιολογητικά ἐγγραφα καὶ τὸν καταλλήλουν καταλογισμὸν, τὰ δὲ τῶν δευτερευόντων διατακτῶν καὶ ὡς πρὸς τὴν παρὰ τοῖς ἐπαρχιακοῖς ταμίαις πίστωσιν αὐτῶν. Ἐὰν ἐκ τῆς ἐξελέγξεως ἀνακαλυφθῇ παράβασις τῶν ὁρισμῶν τοῦ νόμου ὡς πρὸς τὰ δικαιολογητικά ἐγγραφα ἢ τὸν ὀρθὸν καταλογισμὸν, ἢ ὑπέρβασις τῆς πιστώσεως, τὸ γενικὸν λογιστήριον δὲν παραδέχεται τὸ ἐντάλμα καὶ ἐπιστρέφει αὐτὸ πρὸς τὸν ταμίαν διὰ νὰ φροντίσῃ οὗτος περὶ τῆς ἀμέσου τακτοποιήσεώς του.

Ἡ ἐξελέγξις αὕτη γίνεται πρὸ πάσης ἐγγραφῆς εἰς τὰ βιβλία.

Άρθρ. 32.

Τὸ γενικὸν λογιστήριον κρατεῖ σημείωσιν ὅλων τῶν ἐνταλμάτων, διὰ τῶν ὁποίων γίνονται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ νόμου προπληρωμαί, καὶ φροντίζει περὶ τῆς ἐγκαίρου παρουσιάσεως τῶν περὶ τῆς χρήσεως τῆς προπληρωμῆς δικαιολογητικῶν ἐγγράφων.

Άρθρ. 33.

Τὰ πληρωθέντα ἐντάλματα τῶν ὑπουργῶν καὶ τῶν ἐπιτροπῶν αὐτῶν ἐγγράφονται παρὰ τῷ γενικῷ λογιστηρίῳ κατὰ μῆνα, καταλογιζόμενα ἀφ' ἐνός μὲν εἰς τὸν περὶ τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν κρατούμενον γενικὸν λογαριασμὸν (ἄρθρ. 21) ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὸν λογαριασμὸν ἐνός ἐκάστου τῶν ὑπουργείων. Καὶ εἰς μὲν τὸ καθημερινὸν καὶ καθολικὸν αἱ ἐγγραφαί γίνονται διὰ μιᾶς, ὡς εἴρηται καὶ περὶ τῶν εἰσπραξέων ἐν τῷ ἄρθρῳ 16, εἰς δὲ τὰ βιβλία τῶν ἐξόδων καταχωρίζονται ἐν πρὸς ἓν ὅλα τὰ πληρωθέντα ἐντάλματα εἰς τὸ ἀρμόδιον ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου, διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὁποίου ἐπληρώθησαν.

Άρθρ. 34.

Τὰ πληρωθέντα ἐντάλματα τῶν δευτερευόντων διατακτῶν ἐγγράφονται πρὸς τούτοις, διὰ μιᾶς καὶ εἰς τὸ βιβλίον τῶν πιστώσεων αὐτῶν.

Άρθρ. 35.

Ἐὰν γείνη ἐσφαλμένος καταλογισμὸς ἐντάλματος, εἴτε ἐπὶ τῆς ἐκδόσεως, εἴτε ἐπὶ τῆς πληρωμῆς αὐτοῦ, συνεννοεῖται τὸ γενικὸν λογιστήριον μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξόδων λογιστηρίου τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργείου, καὶ γίνεται ἡ διόρθωσις διὰ τῆς ἀκυρώσεως τῆς ἐσφαλμένης ἐγγραφῆς. Ἐὰν τὸ λάθος ἀνακαλυφθῇ πρὸ τῆς συντάξεως τοῦ λογαριασμοῦ τῆς διαχειρίσεως, τὸ γενικὸν λογιστήριον δίδει πρὸς τὸν ἀρμόδιον ταμίαν ὁδηγίαν διὰ νὰ κάμῃ τὴν ἀπαιτουμένην διόρθωσιν εἰς τὰ βιβλία του.

Περὶ τῶν βιβλίων τοῦ γενικοῦ λογιστηρίου.

Ἄρθρ. 36.

Ἐκ τῶν βιβλίων τοῦ γενικοῦ λογιστηρίου τὰ μὲν εἶναι βιβλία διαχειρίσεως, τὰ δὲ χρήσεως, τοῦτέστι τὰ μὲν κλείονται κατ' ἔτος, τὰ δὲ κατὰ χρῆσιν. Καὶ διαχειρίσεως μὲν βιβλία εἶναι τὸ καθημερινὸν καὶ τὸ καθολικὸν καὶ τὰ ἀναλυτικὰ τῶν περιληπτικῶν λογαριασμῶν, χρήσεως δὲ τὰ βιβλία τῶν ἐσόδων καὶ τῶν ἐξόδων καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ βοηθητικά.

Τὸ καθημερινὸν καὶ τὸ καθολικὸν κρατοῦνται διπλογραφικῶς, ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μονογραφικῶς.

Τὰ βιβλία τῶν εἰσπρακτέων δὲν κλείονται ὅταν λήξῃ ἡ χρῆσις, εἰμὴ καθ' ὅσον τὰ ἐν αὐτοῖς ἐγγεγραμμένα εἰσπρακτέα ἢ εἰσπράχθησαν ὁλοσχερῶς, ἢ ἀνεγνωρίσθησαν ὡς παραλείμματα. Τῶν ἀνεγνωρισμένων παραλείμμάτων κρατεῖται ἰδιαίτερον βιβλίον.

Ἄρθρ. 37.

Οἱ διάφοροι λογαριασμοὶ ληφοδοσίας κρατοῦνται εἰς τὸ καθολικὸν περιληπτικῶς ὅ ἐστὶ δι' ὅλους τοὺς ὑπολόγους μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς κατηγορίας κρατεῖται εἰς καὶ μόνος λογαριασμός, διὰ τοὺς ἐπαρχιακοὺς Ταμίαις, εἰς, διὰ τοὺς ἐιδικεὺς Ταμίαις, ἀλατοποθλακίους εἰς τρίτος καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

Ὁμοίως καὶ δι' ὅλας τὰς μεταξὺ ὑπολόγων ἀποστολὰς καὶ λήψεις χρημάτων κρατεῖται εἰς καὶ μόνος λογαριασμὸς κινήσεων κεφαλαίων δι' ὅλας τὰς χρηματικὰς προσκλήσεις εἰς ἕτερος, δι' ὅλα τὰ ἐπὶ συμφητισμῷ γραμμάτια εἰς τρίτος κτλ.

Ὅλων δὲ τῶν εἰρημένων λογαριασμῶν ἡ λεπτομερὴς ἀνάλυσις γίνεται εἰς τὰ ἀναλυτικὰ τῶν περιληπτικῶν λογαριασμῶν βιβλία.

Ἄρθρ. 38.

Εἰς τὸ ἀναλυτικὸν τῶν περιληπτικῶν ληφοδοσίας λογαριασμῶν βιβλίων ἕκαστος ὑπόλογος ἔχει ἰδιαιτέραν μερίδα ὑπὸ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐὰν δὲ δύο ἢ καὶ πλείοτε ὑπάλληλοι διαδεχθῶσιν ἀλλήλους ἐντὸς τοῦ ἔτους, ἕκαστος αὐτῶν ἔχει ἰδιαιτέραν μερίδα τῆς ἰδίας τοῦ ληφοδοσίας.

Τὸ γενικὸν λογιστήριον ὀφείλει ἀπαραιτήτως νὰ φροντίζῃ οἱ λογαριασμοὶ τῶν ὑπολόγων νὰ ᾖναι πάντοτε εἰς ἐντελὴ συμφωνίαν μὲ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐπεξεργασίας καὶ νὰ μὴ παραβλέπῃ οὐδέποτε τὴν ἐλαχίστην ἀσυμφωνίαν.

Ἄρθρ. 39.

Εἰς τὰ κατὰ χρῆσιν κρατούμενα βιβλία γίνεται ἀκριβῶς ἡ διάκρισις τῶν ἐγγράφων κατὰ διαχειρίσιν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ εὐρίσκωνται ἕκαστοτε μὲ εὐκολίαν εἰς αὐτὰ ἢ κατ' ἄρθρον καὶ λοιπὰς διαιρέσεις ἀνάγκης τῶν ἐπὶ τοῦ καθολικοῦ ἕκαστης διαχειρίσεως ἐγγεγραμμένων ποσῶν.

Ἄρθρ. 40.

Πᾶσα ἐπὶ τῶν διπλογραφικῶς κρατούμενων βιβλίων ἀνατρεπτικὴ ἐγγραφή γίνεται εἰς τρόπον, ὥστε νὰ μὴ ἀλλοιοῦται δι' αὐτῆς τὸ πραγματικὸν ποσὸν τῆς χρεώσεως ἢ πιστώσεως τῶν λογαριασμῶν. Ἐπομένως εἰς μὲν τὸ καθημερινὸν πᾶσα τοιαύτη ἐγγραφή ἐπιγράφεται ἀνατρεπτικῇ πρὸς ὁδηγίαν τοῦ ἐπὶ τοῦ καθολικοῦ ὑπαλλήλου, εἰς δὲ τὸ καθολικὸν αἱ σελίδες τῆς χρεώσεως καὶ πιστώσεως ἔχουν δύο στήλας, ὧν ἡ ἐνδοτέρα ἐπιγράφεται ἀνατροπαί, καὶ εἶναι ἀντίθετος τῆς κυρίας στήλης· δηλαδὴ, εἰς μὲν τὴν σελίδα τῆς χρεώσεως σημαίνει πιστώσιν, εἰς δὲ τὴν τῆς πιστώσεως σημαίνει χρέωσιν· ὅταν δὲ μέλλῃ νὰ κλεισθῇ ὁ λογαριασμός, ἀφαιρεῖται τὸ εἰς τὴν στήλην τῶν ἀνατροπῶν ποσὸν ἀπὸ τὴν παρακειμένην, καὶ οὕτως ἡ τελευταία αὕτη παρουσιάζει τὸ πραγματικὸν ποσὸν τῆς χρεώσεως ἢ πιστώσεως, ὅπως πρέπει νὰ φαίνεται εἰς τὸν γενικὸν λογαριασμόν.

Πᾶσα ἐπανορθωτικὴ ἐγγραφή δὲν εἶναι ἀναγκαιῶς καὶ ἀνα-

τρεπτικὴ. Ἀνατρεπτικὴ ἐγγραφή γίνεται τότε μόνον, ὅταν ποσὸν τι ἐγγεγραμμένον ἤδη πρόκειται ἢ νὰ ἀφαιρεθῇ ὁλοσχερῶς, ἢ νὰ ἐλαττωθῇ.

Ἄρθρ. 41.

Ἐπὶ τῶν βοηθητικῶν βιβλίων, πλησίον εἰς τὴν στήλην τῶν πιστώσεων, τὴν τῶν ἐκδοθέντων καὶ τῶν πληρωθέντων ἐνταλμάτων, ὑπάρχουν ὁμοίως ἄλλα παρακειμένα στήλαι ἐπιγεγραμμένα ἀκυρωθεῖσαι πιστώσεις, ἀκυρωθέντα ἐντάλματα, ἀκυρωθεῖσαι πληρωμαί. Εἰς τὰς στήλας ταύτας ἐγγράφονται αἱ ἀκυρούμεναι πράξεις, καὶ γίνεται ἐν δέοντι ἡ ἀραίρεσις τοῦ ποσοῦ ἕκαστης στήλης ἀπὸ τοῦ τῆς παρακειμένης.

Περὶ ἐξελέγξεως τοῦ λογιστικοῦ τῶν ὑπολόγων.

Ἄρθρ. 42.

Τὸ γενικὸν λογιστήριον ἐξελέγχει τὴν διαχειρίσιν τῶν ὑπολόγων κυρίως ὑπὸ μόνην τὴν ἐποψίν τῆς ληφοδοσίας αὐτῶν, καὶ τοῦ ὁρθοῦ καταλογισμοῦ τῶν εἰσπραξέων καὶ πληρωμῶν. Ἐξετάζει δὲ ἰδίως ὡς πρὸς τὰ ἐσοδα μὲν, ἐν ἔργειν ἢ εἰσπραξίς ἐγκαίρως καὶ ὁλοσχερῶς, καὶ ἡ χρῆσις τῶν εἰσπραχθέντων κατὰ τὰ διατεταγμένα ὡς πρὸς τὰ ἐξοδα δὲ, ἐὰν αἱ πληρωμαὶ ἔργειν κατὰ νόμον καὶ προηχθῶσιν κατὰ κανόνες τὰ δικαιολογητικὰ ἐγγράφα. Ὁ ἐλεγχος τῆς ἀκριβείας τοῦ καταλογισμοῦ τῶν φόρων, καὶ ἐν γένει τῆς κατὰ νόμον ἐκκαθαρίσεως τῶν ἐσόδων ἀνήκει εἰς τὰ ἀρμόδια τμήματα τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Ὁρεῖται μολοντούτο τὸ γενικὸν λογιστήριον νὰ προσέχῃ εἰς τὸ νὰ γίνηται καὶ οὗτος ὁ ἐλεγχος ἀκριβῶς καὶ ἐγκρίτως, καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προκαλῇ τὰς ἐπὶ τούτῳ ἀναγκαίαις διαταγὰς τοῦ ὑπουργοῦ.

Ἄρθρ. 43.

Ἡ ἐξελέγξις τοῦ λογιστικοῦ τῶν ὑπολόγων γίνεται παρὰ τῷ γενικῷ λογιστηρίῳ ἐπὶ τῶν εἰς τὰς ὁρισμένας περιόδους ὑπαβαλλομένων αὐτῷ λογιστικῶν ἐγγράφων, καὶ ἐπὶ τοῦ κατὰ τὴν παῦσιν τῆς διαχειρίσεως ἑκάστου ὑπολόγου διδομένου γενικοῦ λογαριασμοῦ αὐτοῦ.

Τὰ κατὰ δεκάμερον ἢ κατὰ μῆνα στελλόμενα εἰς τὸ γενικὸν λογιστήριον ἐγγράφα τῶν ὑπολόγων ἐξελέγχονται ἀμέσως παρ' αὐτοῦ πρὸ πᾶσης ἐγγραφῆς. Ἐὰν ἀνακαλυφθῇ παρὰ τὰς τῶν κανονισμῶν, ἢ λάθος, ἐξ ὧν προκύπτει ἀλλοιώσις τῶν παρουσιασθέντων ἐγγράφων, εἰδοποιεῖται ὁ ὑπόλογος, καὶ διατάσσεται νὰ κάμῃ τὴν διόρθωσιν εἰς τὰς καταστάσεις τῆς ἀμέσως ἐπομένης περιόδου.

Ἄρθρ. 44.

Τὸ γενικὸν λογιστήριον φροντίζει νὰ παρουσιάζηται παρ' ἑκάστου ὑπολόγου ὁ λογαριασμός τῆς διαχειρίσεως αὐτοῦ κατὰ τὸν νόμον εἰς τρία ἀντίτυπα καὶ ἐντὸς τῆς τεταγμένης προθεσμίας ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ ἔτους, ἢ τῆς μεταθέσεως ἢ τῆς παύσεως αὐτοῦ.

Κατὰ τῶν ἀπειθούντων ἢ ἀμελούντων προκαλεῖ πειθαρχικὴν ποινὴν ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργοῦ.

Ἄρθρ. 45.

Ὁ λογαριασμός τῆς διαχειρίσεως ἑκάστου ὑπολόγου ἐξελέγχεται παρὰ τοῦ γενικοῦ λογιστηρίου ἀνευ ἀναβολῆς. Ἀμα δὲ μετὰ τὴν ἐξελέγξιν ἐπιστρέφεται τὸ ἐν τῶν ἀντιτύπων αὐτοῦ βεβαιωμένον ὡς ὀρθον ἢ διορθωμένον εἰς τὸν ὑπόλογον, διατασσόμενον νὰ συντάξῃ ἄλλο ἀπαράλλακτον, καὶ νὰ τὸ ὑποβάλλῃ ἀμέσως εἰς τὸ Συνέδριον.

Περὶ ἐγγράφων τοῦ γενικοῦ λογιστηρίου καὶ ἐξελέγξεως αὐτῶν.

Ἄρθρ. 46.

Καθ' ὅσον γίνεται βαθμὴδὸν ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 43 ἐξελέγξις τῶν στελλομένων ἐγγράφων παρ' ἑκάστου ὑπολόγου, ἐγγράφων-

ται εὐθὺς τὰ ἀποτελέσματα αὐτῶν εἰς τὰ βιβλία τοῦ γενικοῦ Λογιστηρίου, κατὰ τὰ ἀνωτέρω λεπτομερέστερον ὁρισθέντα.

Ὅσων ὑπολόγων τῆς αὐτῆς κατηγορίας ἐγγράφα εὐρεθῶσιν ἐξηλεγμένα καθ' ἡμέραν, δύνανται νὰ ἐγγραφῶσι διὰ μιᾶς, συγκεφαλαιούμενα εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν κατάστασιν· οὐδέποτε ὁμῶς ἀναβάλλεται ἡ ἐγγράφῃ τῶν ἐξηλεγμένων ἐγγράφων καὶ ἐνὸς μόνου υπολόγου.

Αἱ συγκεφαλαιωτικαὶ καταστάσεις φυλάττονται ἐπιμελῶς, ἀριθμούμεναι μὲ τὸν ἀριθμὸν τῆς εἰς αὐτὰ στηριζομένης ἐγγραφῆς τοῦ καθημερινοῦ.

Ἄρθρ. 47.

Ἀποῦ ἐγγραφῶσι τὰ ἀποτελέσματα ὧν τῶν κατὰ μῆνα σπelloμένων Λογιστικῶν ἐγγράφων, συντάσσεται πρὸς ἐξελεγχτὴν τῆς ἀκριβοείας τῶν ἐγγραφῶν ἰσολογισμὸς τῶν ἐν τῷ καθολικῷ μερίῳ, παριστάνων διακεκριμένον τὸ ἄθροισμα τῶν εἰς πίστωσιν καὶ χρέωσιν ἐκάστης μερίδος πρῶτων. Συγχρόνως γίνεται τὸ ἄθροισμα ὧν τῶν εἰς τὰ βοηθητικὰ βιβλία λογαριασμῶν, συγκεφαλαιούμενων ὁμοῦ τῶν ἀποτελούντων μίαν καὶ τὴν αὐτὴν περιληπτικὴν μερίδα ἐν τῷ καθολικῷ.

Ἄρθρ. 48.

Ἐὰν ἐκ τῆς ἀσυμφωνίας τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἰσολογισμοῦ μὲ τὸ καθημερινόν, ἢ τῶν ἐν τῷ καθολικῷ μερίδῳ μὲ τὰ βοηθητικὰ βιβλία ἢ μὲ τὰς καταστάσεις τῶν ὑπολόγων, καταδεικνύεται ὅτι παρεξέφρουσε λάθος, γίνεται ἀκριβὴς παραβολὴ ὧν τῶν ἐγγραφῶν τοῦ μηνὸς πρὸς ἀλλήλας καὶ πρὸς τὰ λογιστικὰ ἐγγράφα μέχρις οὗ εὐρεθῇ τὸ λάθος καὶ διορθωθῇ.

Δὲν παραμειβεῖται δὲ οὐδ' ἡ ἐλαχίστη ἀσυμφωνία.

Ἄρθρ. 49.

Οἱ κατὰ μῆνα ἰσολογισμοὶ ὑποβάλλονται εἰς ὅσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, φυλάττονται δὲ ἐπιμελῶς αὐτοὶ τε καὶ οἱ πίνakes τῶν ἀθροισμάτων τῶν εἰς τὰ βοηθητικὰ βιβλία λογαριασμῶν, διὰ νὰ χρησιμεύσωσι πρὸς εὐκολωτέραν ἀνακάλυψιν τῶν ἐνδεχομένων λαθῶν κατὰ τοὺς ἐφεξῆς μῆνας.

Ἄρθρ. 50.

Πρὸς δις τῆς συμφωνίας μεταξὺ τῶν ἐγγραφῶν τοῦ γενικοῦ Λογιστηρίου καὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐξόδων Λογιστηρίων, λαμβάνει μὲν τὸ γενικὸν Λογιστήριον παρ' αὐτῶν κατὰ μῆνα ἰσολογισμὸν τῶν εἰς τὰ καθολικὰ αὐτῶν μερίδων, ἀναλελυμένων εἰς ἐξηγητικὰ φύλλα, στέλλει δὲ εἰς αὐτὰ κατάστασιν τῶν πληρωῶν ἐνὶ ἑντάλματων, καὶ τοῖς δίδει ὅλας τὰς πληροφορίες, ὧν ἔχουν χρεῖαν πρὸς συμπλήρωσιν καὶ ἐλεγχον τῶν ἐγγραφῶν αὐτῶν.

Περὶ ἐνιαυσίου γενικοῦ λογαριασμοῦ.

Ἄρθρ. 51.

Ἀποῦ ἐγγραφῶσιν εἰς τὰ βιβλία ὅλας αἱ μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους πράξεις τῶν διαφόρων ὑπολόγων, τὸ γενικὸν Λογιστήριον ἐνασχολεῖται εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν κλεισμένης χρήσεως τοῦ προλαβόντος ἔτους, συνεννοούμενον καὶ μὲ τὰ ἐπὶ τῶν ἐξόδων Λογιστηρίων τῶν διαφόρων ὑπουργείων καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 52.

Κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου ἐγγράφεται εἰς τὸ καθημερινόν καὶ τὸ καθολικὸν τοῦ γενικοῦ Λογιστηρίου ὁ ἀπολογισμὸς τῆς κλεισθείσης χρήσεως, ὅπως μέλλει νὰ ὑποβληθῇ πρὸς κύρωσιν εἰς τὰς Βουλὰς. Ὅλοι δὲ οἱ ἐν τῷ καθολικῷ λογαριασμοὶ τῆς χρήσεως ταύτης κλείονται, ἐκτὸς τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτῆς, ὅστις μένει ἀνοικτὸς καὶ παριστάνει τὸ κατὰ τὸν ἀπολογισμὸν περίσσευμα ἢ ἑλλειμμα, κλείεται δὲ ἀποῦ κυρωθῇ ὁ ἀπολογισμὸς.

Διὰ τὰ ὑπόλοιπα τῶν εἰσπρακτέων ἐσόδων καὶ τῶν πληρωτέων ἐξόδων τῆς χρήσεως ταύτης ἀνοίγονται νέοι λογαριασμοί.

Τὰ παραλείμματα ἐγγράφονται μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ νόμου.

Ἄρθρ. 53.

Κατὰ τὴν μὲνθεῖσαν ἐποχὴν λαμβάνει τὸ γενικὸν Λογιστήριον παρὰ τῶν ἐπὶ τῶν ἐξόδων Λογιστηρίων τῶν διαφόρων ὑπουργείων τοὺς ὀνομαστικούς καταλόγους τῶν πληρωτέων ἐξόδων τῆς κλεισθείσης χρήσεως, κατὰ τὸ ἄρθρον 71 τοῦ νόμου.

Ἄρθρ. 54.

Ἀποῦ ἐγγραφῶσιν εἰς τὰ βιβλία τοῦ γενικοῦ Λογιστηρίου ὅλας αἱ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους πράξεις τῶν ὑπολόγων, κλείεται τὸ καθημερινόν καὶ τὸ καθολικὸν τοῦ λήξαντος ἔτους, καὶ ὅλοι οἱ ἐν τῷ καθολικῷ ἀνοικτοὶ λογαριασμοὶ μεταφέρονται εἰς τὰ νέα βιβλία δι' ἰσολογισμῶν ἐξαγωγῆς καὶ εἰσαγωγῆς κατὰ τὴν διπλογραφικὴν μέθ.δον. Οἱ εἰς τὴν τρέχουσαν χρῆσιν ἀναγόμενοι λογαριασμοὶ ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ ἐξισασμένοι ἐὰν ὦσι τυχόν κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου, μεταφέρονται εἰς τὰ νέα βιβλία.

Διὰ τῶν ἰσολογισμῶν τούτων δὲν ἐξιστοῦνται οἱ λογαριασμοὶ διὰ τῆς εἰς πίστωσιν ἢ εἰς χρέωσιν αὐτῶν διαφορᾶς, ἀλλὰ μεταφέρεται ὁλόκληρον τὸ ἄθροισμα τῶν εἰς πίστωσιν καὶ χρέωσιν ἐκάστου λογαριασμοῦ ποιῶν.

Ἄρθρ. 55.

Ἐντὸς τῶν πρώτων δύο μηνῶν ἐκάστου ἔτους, τὸ γενικὸν Λογιστήριον λαμβάνει παρὰ τῶν ἐπὶ τῶν ἐξόδων Λογιστηρίων τοὺς ἐνιαυσίους λογαριασμοὺς αὐτῶν διὰ τὸ λῆξαν ἔτος. Ἐντὸς δὲ τοῦ τρίτου μηνὸς ὀφείλει νὰ ἔχῃ συντεταγμένους ὅλους τοὺς λογαριασμοὺς, ἐξ ὧν ἀπαρτίξεται ὁ γενικὸς λογαριασμὸς τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως διὰ τὸ προλαβόν ἔτος, καὶ ὅλους τοὺς πρὸς ἀνάπτυξιν καὶ διασάφησιν αὐτῶν διατεταγμένους ἀναλυτικούς καὶ συγκριτικούς πίνakes καὶ καταστάσεις, διὰ νὰ δημοσιευθῶσι διὰ τοῦ τύπου κατὰ τὸν νόμον.

Ἄρθρ. 56.

Ἐντὸς τῶν πρώτων τριῶν μηνῶν ἐκάστου ἔτους, τὸ γενικὸν Λογιστήριον διαβιβάζει εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον τοὺς λογαριασμοὺς τῶν ὑπολόγων ἐξηλεγμένους καὶ ὅλα τὰ δικαιολογητικὰ αὐτῶν ἐγγράφα. Τὸ εἰς τὸ Συνέδριον διαβιβάζομενον ἀντίτυπον τοῦ λογαριασμοῦ ἐκάστου ὑπολόγου εἶναι ἐν ἐκ τῶν τριῶν τῶν παρ' αὐτοῦ τοῦ ὑπολόγου παρουσιασθέντων εἰς τὸ γενικὸν Λογιστήριον· στέλλεται δὲ ἡ βεβαιωμένον ὡς ὀρθὸν ἢ διορθωμένον.

Ἄρθρ. 57.

Ἐντὸς τοῦ Ἀπριλίου μηνὸς ἐκάστου ἔτους, τὸ γενικὸν Λογιστήριον διευθύνει εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἀντίτυπον τοῦ γενικοῦ λογαριασμοῦ τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τοῦ λήξαντος ἔτους, καὶ ἀναλυτικούς καθ' ὑπολόγους πίνakes τῶν ἐν αὐτῷ περιεχομένων ἐσόδων καὶ ἐξόδων.

Εἰδικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 58.

Πᾶσα εἰς λογαριασμὸν τοῦ Κράτους ληψοδοσία πρέπει νὰ ἐγγράφηται εἰς τὰ βιβλία τοῦ γενικοῦ λογαριασμοῦ ἐγκαίρως καὶ ἀκριβῶς, ὥστε ὁ ἰσολογισμὸς τῶν ἐν τῷ καθολικῷ αὐτοῦ λογαριασμῶν νὰ παριστάνῃ ἐκάστοτε τὴν ἀληθῆ κατάστασιν τοῦ Κράτους ὡς πρὸς τοὺς δανειστάς καὶ τοὺς ὀφειλέτας αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 59.

Τὰ δημόσια ἔσοδα καὶ ἐξόδα ὅσα δὲν δίδουν χώραν εἰς πραγματικὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν χρημάτων, ἀλλὰ καταλογίζονται εἰς τοὺς ἀρμοδίους λογαριασμοὺς διὰ μεταφορᾶς ἐγγραφῶν ἢ διὰ συμψηφισμῶν, καὶ ἐν γένει πᾶσα ἀνευ μεσο-

λαβήσεως υπολόγου ληψοδοσία τοῦ Κράτους, ἐγγράφονται παρὰ τοῦ γενικοῦ Λογιστηρίου εἰς τὰ βιβλία ὑπὸ ἰδίαν αὐτοῦ εὐθύνην. Ἰδιαιτέρος ἀναλυτικὸς πῖναξ ὅλων τῶν τοιούτων ἐγγραφῶν καὶ ὅλα τὰ δικαιολογητικά αὐτῶν ἐγραφε διευθύνονται εἰς τὸ ἑλεγκτικὸν Συνέδριον μετὰ τοῦ ἐνιαυσίου γενικοῦ λογαριασμοῦ.

Ἄρθρ. 60.

Οἱ ἐπιθεωρηταὶ τῶν Ταμείων θέλουν ἐνασχοληθῇ ἐπιτοπίως εἰς τὴν ἐξακριβωσιν τῶν καθυστερούντων τῶν ληξασῶν χρήσεων, καὶ συντάσσοντες τὰς ἀναγκαῖας περὶ τούτων καταστάσεις καὶ πρωτόκολλα ὑπογεγραμμένα παρ' αὐτῶν καὶ τῶν Ταμειῶν τοῦ Κράτους, θέλουν τὰς διευθύνει εἰς τὸ γενικὸν Λογιστήριον διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς βάσις πρὸς ἐγγραφὴν τῶν ἀπὸ τὰς παρελθούσας χρήσεις καθυστερούντων εἰς βοηθητικά βιβλία κατ' ἄρθρον, καὶ εἰς τὸ καθημερινὸν καὶ καθολικόν.

Ἐπικυρωμένα ἀντίγραφα τῶν πρωτοκόλλων καὶ τῶν καταστάσεων θέλουν ἐπισυνάψει οἱ Ταμίαι εἰς τοὺς πρὸς τὸ ἑλεγκτικὸν Συνέδριον ὑποβληθησομένους πρώτους μετὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν εἰσπρακτέων λογαριασμοῦς.

Ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργόν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 15 Ὀκτωβρίου 1852.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλισσα

ΑΜΑΛΙΑ

Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 61. (Παρελείφθη.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 62.

ΑΘΗΝΑΙ, 29 Νοεμβρίου.

ΝΟΜΟΣ ΣΙΓ'.

Περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος 1853.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ. ΘΕΟΙ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Υψηλάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Θεὶ διὰ τὸ ἐνεστέως ἔτος 1852 ψηφισθέντες νόμοι περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς, περὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων, καὶ περὶ τοῦ φόρου τῶν μελισσῶν ἰσχύουσιν ἀπαραλλάκτως καὶ διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος 1853 καὶ ἐπὶ τῇ θάσει αὐτῶν θέλει ἐνεργηθῇ καὶ κατὰ τὸ 1853 ἡ θεσπίσις καὶ ἡ εἰσπραξις τῶν ἐν αὐτοῖς προσδιοριζομένων φόρων.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Νοεμβρίου 1852.

Ο Θ Ω Ν.

Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Νοεμβρίου 1852.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 63.

ΑΘΗΝΑΙ, 2 Δεκεμβρίου.

Μεγαλειοτάτη!

Ἐπειδὴ καὶ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν Υ. Β. διατάγματος, τοῦ κανονίζοντος τὸν ἱμκτισμὸν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. ναυτικοῦ, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐνεργηθῇ ἀμέσως, διότι πάντως ἀπαιτεῖται καιρὸς τις διὰ τὴν προμήθειαν τῶν ὑλῶν τῆς νέας στολῆς, διὰ ταῦτα παρακαλῶ τὴν Υ. Μ. ὅπως εὐαρεστηθεῖσα ἐπιτρέψῃ ἐνὸς ἔτους προθεσμίαν εἰς τοὺς ἀξιωματικούς διὰ τὴν προπαρασκευὴν τῆς νέας στολῆς τῶν.

Παρακαλῶ ὅθεν τὴν Υ. Μ. ὅπως εὐαρεστηθεῖσα ἐγκρίνῃ τὴν πρότασίν μου ταύτην, ἣν λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλλω, καὶ περιβάλῃ αὐτὴν μετὰ τὴν ὑψιλήν Αὐτῆς Βασιλικὴν ἐγκρίσιν. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰουλίου 1852.

ὑποσημειοῦμαι μετὰ σεβασμοῦ

τῆς Υ. Μεγαλειότητος.

Εὐπειθέστατος ὑπὸχρεὸς καὶ πιστότατος θεράπων

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

Ἐγκρίνεται ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰουλίου 1852.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλισσα

ΑΜΑΛΙΑ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ μεταρρυθμίσεως τῆς στολῆς τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. ναυτικοῦ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ. ΘΕΟΙ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέλοντες νὰ καταστήσωμεν ἀπλούστερον καὶ οἰκονομικώτερον τὸν ἱμκτισμὸν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πολεμικοῦ ἡμῶν ναυτικοῦ, προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Τὴν νέαν στολὴν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πολεμικοῦ ἡμῶν ναυτικοῦ συνιστῶσι

α.) Τρίγωνος μέλας πῖλος, πτέρυγας ἔχων δύο ἀνωρθωμένας, καλυπτούσας τὰ πλάγια, καὶ τὸ ἐμπροσθεν καὶ ὀπίσθεν μέρος τοῦ κυρίου τῆς κεφαλῆς κωνοειδοῦς καλύμματος.

Παρὰ τὸ χεῖλος τῆς δεξιᾶς πτέρυγας τίθεται μετὰ τῆς κορυφῆς καὶ τοῦ προσθίου ἄκρου τοῦ πῖλου τὸ ὀρισθὲν διὰ τοῦ ἀπὸ 2/14 Μαρτίου 1833 Β. διατάγματος ἐθνόσημον ἐπ' αὐτοῦ δὲ ἐπεριδίδονται τὰ ἄκρα δύο χρυσοῦν σειριτίων σχηματιζόντων γάμμα, ἀνεωγμένον πρὸς τὰ ἄνω, καταβαίνον δὲ λοξῶς καὶ περατούμενον εἰς τὸ μέσον τῆς βάσεως τῆς πτέρυγας, ὅπου καὶ κομβίον τίθεται, ὅμοιον μετὰ τοῦ ἱμκτίου, τοῦ ἐν τῷ ἑδαφίῳ γ'. τοῦ ἄρθρου τούτου ἀναφερομένου (σχῆμα 1).

Ἐκάτερον τῶν σειριτίων ἔχει πλάτος 20^{'''}

Ἀντὶ τῶν δύο ῥηθέντων σειριτίων φέρει ὁ ὑποναύαρχος πλόκους χρυσοῦς τρεῖς, ὡς ἐν τῷ σχήματι 2 καταδεικνύεται.

Χρυσοὺς θύσανος τίθεται ἐφ' ἑκατέρου τῶν ἄκρων τοῦ πῖλου. Τὰ μέτρα τοῦ πῖλου εἶναι τὰ ἀκόλουθα:

Ὑψος τῆς δεξιᾶς πτέρυγας 144^{'''}

Ὑψος τῆς ἀριστερᾶς 162^{'''}

Απόστασις τῶν δύο ἄκρων ὑπὸ τοῦ χεῖλους τοῦ δεχομένου τὴν κεφαλὴν κοιλώματος 122^{mm}

Βάθος τοῦ κοιλώματος 140^{mm}

β'.) Δαιμοδέτης, ὡς ὁ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ.

γ'.) ἱμάτιον ἐκ ρούχου βαθυχρόου κυανοῦ κατεσκευασμένον, με περιλαίμιον καὶ περιχειρίδια ἐκ τοῦ ἰδίου ρούχου, ὁμοιον δὲ κατὰ τὸ σχῆμα, τὰ μέτρα, καὶ κατὰ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν θέσιν τῶν κομβίων μετὰ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πεζικοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς, τὸ ὅρισθὲν διὰ τοῦ ἀπὸ 28 Μαΐου 1851 Β. διατάγματα, προσθέσει τριῶν κομβίων, τιθεμένων ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας ἑκατέρου τῶν περιχειριδίων ἐπ' εὐθείας γραμμῆς, ἐχόντων ἴσην μετὰ τὴν διάμετρόν των ἀπόστασιν ἀπ' ἀλλήλων, καὶ ἀφισταμένων ἀπὸ τοῦ χεῖλους τῶν περιχειριδίων 58^{mm}

Τὰ περιχειρίδια τῶν ὑποναυάρχων δὲν φέρουσι τὰ τρία ταῦτα κομβία.

Τὰ ἄκρα τοῦ περιλαίμιου, συσφιγγομένου, ἀποχωροῦσιν ἀπ' ἀλλήλων ἀπὸ τὰ κάτω πρὸς τὰ ἄνω, ἀφίνοντα μεταξὺ των κενὸν τρίγωνον ἰσοπλευρον.

Τὰ κομβία τοῦ ἱματίου ἔχουσι 22^{mm} διάμετρον, εἶναι δὲ ἄλλως ὅμοια μετὰ ἄχρι τοῦδε.

δ'.) Χειμερινὴ καὶ ἐαρινὴ περισκελὶς, ἡ μὲν ἐκ τοῦ αὐτοῦ μετὰ τὸ ἱμάτιον ρούχου, ἡ δὲ ἐκ λινοῦ λευκοῦ, ἀμφότεραι ὅμοιαι μετὰ τὰς ὀριζυόμενας ὑπὸ τοῦ ρηθέντος Β. διατάγματος περισκελίδας τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πεζικοῦ κατὰ τὸ σχῆμα καὶ τὰ μέτρα.

Τὰ ὑποπόδια τῶν περισκελίδων κατασκευάζονται ἐξ ὁμοίου μετὰ τὸ ἱμάτιον ρούχου, ἢ ἐκ μέλανος στιλπνοῦ δέρματος.

ε'.) Μέλανα ὑπὸ τὰς περισκελίδας φορούμενα ὑποδήματα ἐκ δέρματος, στιλβώσεως ἐπιδεκτικῶν.

ς'.) Ζῆφος ὁμοιον μετὰ τὸ ἄχρι τοῦδε κατὰ τὴν λαβὴν, τὸν σίδηρον, τὴν θήκην, καὶ τὸν ζωστήρα, περιζωννύμενον δὲ καὶ συσφιγγόμενον ὑπὸ τὸ ἱμάτιον.

Ἐπὶ τοῦ περιπυγμίου τῆς λαβῆς ἀναγλύφεται ἀντὶ τῆς ἐστεμμένης ἀγκύρας, τὸ ἀρχικὸν στοιχεῖον τοῦ ἡμετέρου ὀνόματος ἐστεμμένον (σχῆμα 3).

Ἡ λαβὴ τοῦ ζιφύου κοσμεῖται μετὰ ἀργυροῦν, ὡς ἄχρι τοῦδε θύσανον.

Ἄρθρ. 2.

Ὡς διακριτικὰ τοῦ βαθμοῦ των σημεία φέρουσιν οἱ ἀξιωματικοὶ τὰ ἀκόλουθα.

Ὁ ὑποναύαρχος.

Φέρει τὰ ἄχρι τοῦδε διακριτικὰ ἐπὶ τοῦ περιλαίμιου σημεία, καὶ τὰς αὐτὰς ὡς καὶ πρότερον, ἐπωμίδας.

Τὰ χρυσὰ κοσμήματα τοῦ πύλου, τοῦ ἱματίου, τῶν περισκελίδων καὶ τοῦ ζωστήρος τοῦ ζιφύου μένουσι διὰ τὸν ὑποναύαρχον ὅποια ἦσαν ἄχρι τοῦδε, καθόσον δὲν μετερρύθμισθησαν ὑπὸ τοῦ παρόντος διατάγματος. Διατηρεῖ προσέτι ὁ ὑποναύαρχος τὴν περὶ τὸ μέσον τοῦ σώματος περιζωννυμένην ἀργυροκέντητον ζώνην, καὶ τὰ περὶ τὸ χεῖλος τῶν περυγῶν τοῦ πύλου μέλανα μικρὰ πτερύγια.

Οἱ Πλοίαρχοι Α'. Β'. καὶ Γ'. τάξεως.

1) ἐπ' ἑκατέρου τῶν ἄκρων τοῦ περιλαίμιου σειρίτιον στιλπνοῦ χρυσοῦ, σχήματος παραλληλογράμμου, ἑάσεως ἴσης μετὰ τὸ ὕψος τοῦ περιλαίμιου, ὕψους δὲ ἴσου μετὰ τὰ 2/3 τῆς ἑάσεως, φέρον ἀστέρας ἐξ ἀργυροῦ ἐλάσματος πεντακτίνους, τρεῖς τὸ τοῦ πλοίαρχου Α'. τάξεως, δύο τοῦ τῆς Β'. ἑνὰ δὲ τοῦ τῆς Γ'.

Τὸ σειρίτι καὶ οἱ ἐπ' αὐτοῦ ἀστέρες τίθενται καὶ ἐφαρμόζονται, ὡς ἐν σχήμασι 4, 5 καὶ 6 καταφαίνεται.

Ἡ ἀκτὶς τῶν ἀστέρων εἶναι 9^{mm}

2) ἑτερον ὁμοιον χρυσοῦ σειρίτι, περιλεγνοῖν τὸ περιλαίμιον, καὶ ἔχον πλάτος 1/3 τοῦ ὕψους αὐτοῦ.

3) Ἐπωμίδας δύο ἐκ στιλπνοῦ χρυσοῦ κατεσκευασμένας μετὰ χονδρὸς κροσσούς καὶ ἐστεμμένην ἀγκύραν, ἐφιρμισμένην ἐπὶ τοῦ κυκλοειδοῦς μέρους τῆς πλατῆς ἑκατέρας τῶν ἐπωμίδων. Αἱ ἐστεμμέναι ἀγκυραὶ κατασκευάζονται ἐξ ἀργυροῦ ἐλάσματος, καὶ ἔχουσι μέγεθος 58^{mm} συμπεριλαμβανομένης καὶ τοῦ στεμμάτος.

Αἱ ἐπωμίδες εἶναι ἄλλως ὅμοιαι μετὰ τὴν ἐν τῷ σχήματι 7 παραστανομένην, ἐξάπτονται δὲ ἐπὶ τῶν ὤμων, καθ' ὃν τρόπον καὶ αἱ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ.

Οἱ ὑποπλοίαρχοι Α'. καὶ Β'. τάξεως.

1) Τὰ αὐτὰ μετὰ τοὺς ἀντιστοιχοὺς πλοίαρχους Α'. καὶ Β'. τάξεως διακριτικὰ ἐπὶ τοῦ περιλαίμιου σημεία ἀφαιρέσει τοῦ περιεγνομένου, τὸ περιλαίμιον σειρίτιου, ὡς ἐν τοῖς σχήμασι 8 καὶ 9 καταφαίνεται.

3) Ἐπωμίδας δύο ὁμοίας μετὰ τὰς τῶν πλοίαρχων, μετὰ λεπτοῦς ὅμως κροσσούς καὶ ἄνευ ἀγκυρῶν καὶ στεμμάτων.

Ὁ δόκιμος.

Φέρει τὴν περιγραφομένην ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 στήλην, ἄνευ προσθήκης διακριτικοῦ τινος σημείου.

Ἄρθρ. 3.

Ὡς σημείον ὑπηρεσίας περιζωννύονται οἱ ἀξιωματικοὶ ἐπὶ τοῦ ἱματίου ζώνην μεταξωτὴν ἐκ λευκῆς καὶ κυανῆς μετάξης ὑφασμένην, ἔχουσαν πλάτος 45^{mm}, ἐπτὰ δὲ ἐναλλάξ κυανὰ καὶ λευκὰ, τὰ δὲ τρία κυανὰ.

Ἐκάτερος τῶν θυσάνων αὐτῆς ἔχει δύο ὑποδεκαμέτρων μήκος, τὰ 5/7 τοῦ ὁποίου ἀποτελοῦσι τὸ μήκος τῶν κροσσῶν, τὰ δὲ λοιπὰ 2/7 τὸ τοῦ κομβίου, τοῦ συνδέοντος τοὺς κροσσούς καὶ συσφιγγόντος, ἔχοντος πλάτος τὸ πλάτος τῆς ζώνης.

Ἡ ζώνη εἶναι ἄλλως ὅμοια μετὰ τὴν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ.

Ἄρθρ. 4.

Περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς καθημερινῆς ὑπηρεσίας ἐνδύνονται οἱ ἀξιωματικοὶ τὸ ἱμάτιον ἄνευ ἐπωμίδων, φέρουσι δὲ, ἀντὶ τοῦ τριγώνου πύλου, πιλίσκον, κατεσκευασμένον ἐκ τοῦ αὐτοῦ μετὰ τὸ ἱμάτιον ρούχου, καὶ ὁμοιον κατὰ τὸ σχῆμα, τὰ μέτρα καὶ τὴν προμετωπίδα μετὰ τὸν ἄχρι τοῦδε ἐν χρήσει.

Ὁ πιλίσκος κοσμεῖται περὶ τὴν στεφάνην μετὰ σειρίτι στιλπνοῦ χρυσοῦ, ὑφάσματος ὁμοίου μετὰ τὸ τοῦ σειρίτιου τοῦ περιλαίμιου, ἔχοντος πλάτος 30^{mm}

Ἄρθρ. 5.

Ἄψασαι αἱ περὶ ἱματισμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ προγενέστεραι διατάξεις καταργοῦνται, καθ' ὅσον ἀντιβαίνουν εἰς τὰ ἐν τῷ παρόντι διατεταγμένα.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς ἐντέλλεται τὴν δημοσιεῦσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 ἰουλίου 1852.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

ΑΜΑΛΙΑ.

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 64.

ΑΘΗΝΑΙ, 18 Δεκεμβρίου.

ΝΟΜΟΣ ΣΙΔ'

Περὶ συμπληρωματικῆς πιστώσεως τοῦ κατὰ τὸ ε. ε. προϋπολογισμοῦ τοῦ οἰκονομικοῦ κλάδου τῶν βουλευτικῶν σωμάτων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Δι' ἀποζημίωσιν τῶν βουλευτικῶν σωμάτων χορηγεῖται συμπληρωτικὴ πίστωσις ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1852 τοῦ οἰκονομικοῦ κλάδου δραχμὰς 211,600 ἀναλογιζομένων ὡς ἐφεξῆς.

ΚΕΦ. 5. Βουλευτικὰ σώματα.

Ἄρθρον 1. Βουλὴ.....	131,000
Ἄρθρον 2. Γερουσίαι.....	80,600

Τὸ ὅλον δραχμ. 211,600

Ἄρθρον 2.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 11 Δεκεμβρίου 1852.

Ο Θ Ω Ν

Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΔΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Δεκεμβρίου 1852.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης

Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος 1853.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 91 τοῦ ἀπὸ 31 Ἰαννουαρίου τ. ε. περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ 1852 νόμου,

ἰσχύοντος καὶ διὰ τὸ 1853 δυνάμει τοῦ ἀπὸ 21 Νοεμβρίου τ. ε. ΣΠΓ' νόμου.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Τὸ ἀπὸ 25 Φεβρουαρίου τ. ε. ἡμέτερον διάταγμα περὶ ἐκτελέσεως τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νόμου τοῦ 1852 ἰσχύει ἀπαρλλάκτως καὶ διὰ τὸ ἔτος 1853.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 12 Δεκεμβρίου 1852.

Ο Θ Ω Ν

Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΔΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 65

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 22 Δεκεμβρίου.

ΝΟΜΟΣ ΣΙΕ'.

Περὶ αὐξήσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐκπαίδευσως καθ' ἓνα γραμματέα, καὶ ἓνα γραφεὴ ἀμφοτέρους Α'. τάξεως.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν.

Εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, τὸ διὰ τοῦ 11 ἄρθρου τοῦ ΛΓ' νόμου προσδιορισμένον, προστίθεται εἰς ὑπουργικὸς γραμματεὺς Α. καὶ εἰς γραφεὺς Α. τάξεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς ὁ νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 Δεκεμβρίου 1852.

Ο Θ Ω Ν

ΣΤΑΥΡΟΣ ΒΛΑΧΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τῆς Κράτους

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Δεκεμβρίου 1852.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης

Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 66. [Παρελείφθη]

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀριθ. 3.

1853

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 27 Ἰανουαρίου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 1—2.

(Παρελείφθησαν).

ΝΟΜΟΣ ΣΗ΄.

Περὶ ἀποζημιώσεως τῶν τριῶν ναυτικῶν νήσων Ἰδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρόων διὰ τὰς κατὰ τὸν ἀγῶνα χρηματικὰς θυσίας των.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ δικτάτουμεν·

Ἄρθρ. 1. Ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1853 θέλει χρηρηγεῖσθαι κατ' ἔτος ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου εἰς τὰς ναυτικὰς νήσους Ἰδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρόων χρηματικὸν ποσὸν οὐχὶ ἑλκττον τῶν διακοσίων χιλιάδων δραχμῶν, ἀπέναντι τῶν ἀπαιτήσεων αὐτῶν διὰ τὰς κατὰ τὸν ἀγῶνα χρηματικὰς θυσίας των· θέλει δὲ ἐκπεσθῇ ἀπὸ τὸ διὰ νόμου ὀριστικῶς καταλογισθρόμενον πρὸς αὐτὰς χρέος τοῦ δημοσίου, μετὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν βῆθεις ἀπαιτήσεων ὑπὸ τῆς συστηθησομένης ἐπιτροπῆς, κατὰ τὸ Ε΄. Ψήφισμα τῆς ἐν Αθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως τῆς 1^{ης} Σεπτεμβρίου.

Ἄρθρ. 2. Τὸ ἀνωτέρω ποσὸν, προσδιοριζόμενον κατ' ἔτος διὰ τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ κράτους, θέλει διενέμεσθαι κατὰ μηνιαίας δόσεις εἰς τοὺς δικαιούχους ἀναλόγως τῶν κεφαλαίων ἐκάστου, ἐπὶ τῇ βῆσει τῶν λογαριασμῶν τῶν θεωρηθέντων ὑπὸ τῆς ἐπὶ Κυβερνήτου συστηθείσης ἐπιτροπῆς.

Τὸ δι' ἕκαστον δικαιούχον ἀναλογοῦν ποσὸν μεταβαίνει μετὰ τὴν ἀποβίωσιν αὐτοῦ εἰς τοὺς νομίμους κληρονόμους του.

Ἄρθρ. 3. Πᾶσα χρήγησις ἢ σύνταξις διδομένη ἀπέναντι τῶν βῆθεις ἀπαιτήσεων, δυνάμει Νόμων καὶ Βασιλικῶν Διαταγμάτων, παύει ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1853.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Αθήναις τὴν 22 Ἰανουαρίου 1853.

Ο Θ Ω Ν.

Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Αθήναις τὴν 24 Ἰανουαρίου 1853.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἰπουργὸς

Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 4.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 28 Ἰανουαρίου.

ΝΟΜΟΣ ΣΙΖ΄.

Περὶ ἐγγείου φόρου καὶ ἐξαγωγικοῦ τέλους τοῦ σταφιδοκαρποῦ τοῦ 1852.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάτουμεν·

Ἄρθρον 1. Ὁ ἐγγειος φόρος καὶ τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος τοῦ σταφιδοκαρποῦ τῆς ἐσοδείας τοῦ ἔτους 1852, ὅστις ἤθελεν ἐξαχθῇ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, θέλει πληρωθῇ ἐπὶ τῇ βῆσει τῆς τιμῆς, εἰς ἣν ἤθελε πωληθῇ εἰς τὰς ἐξ-

νας αγορὰς μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἀσφαλίτῶν, τοῦ ναύλου τῶν ξένων τελωνιακῶν δικαιωμάτων τῆς προμηθείας καὶ τῶν λοιπῶν ἐξόδων τῆς πωλήσεως κατὰ τὴν συνήθη ἐκκαθάρισιν.

Ἡ ἐκκαθάρισις συντεταγμένη ἐν τάξει καὶ ὑπογεγραμμένη παρὰ τοῦ ἐμπόρου πωλητοῦ, θέλει φέρει τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἀρμοδίας προξενικῆς ἀρχῆς καὶ συνοδεύεσθαι μὲ τὰ ἐπίσημα πιστοποιητικὰ τῶν μεσιτῶν, βεβαιοῦντα τὴν τιμὴν, καθ' ἣν ἐπωλήθη ὁ καρπὸς, καὶ μετὰ τὰς νομίμους ἀποδείξεις τῶν ἐξόδων.

Ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐποχῆς, ὁ ἔγγειος φόρος τοῦ εἰρημένου σταφιδοκαρποῦ δὲν πληρόνεται κατὰ τὴν ἐντὸς τοῦ Κράτους μεταφορὰν, τηρουμένων τῶν περὶ μεταφορὰς διατάξεων τοῦ τελωνιακοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 2. Ἐκαστος ἔμπορος ἢ ιδιοκτῆτης, μέλλων νὰ ἐξαγάγῃ σταφιδοκαρπὸν, ὀφείλει, πρὸ τῆς ἀποπλεύσεως τοῦ πλοίου, νὰ δηλώσῃ εἰς τὸν ἀρμοδίαν τελωνιακὴν ἀρχὴν τὸν λιμένα, εἰς ὃν διευθύνεται τὸ φορτίον καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀνταποκριτοῦ του, εἰς ὃν ἀνατίθεται ἡ πώλησις, καὶ νὰ δώσῃ συνάμα ἀξιώγειον ἐγγυήσιν, ὅτι θέλει πληρῶσαι τὸν ἔγγειον φόρον καὶ τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἁρθροῦ, μέχρι τέλους Ἰουλίου ε. ε. 1853 τὸ βραδύτερον.

Ἐν περιπτώσει δὲ, καθ' ἣν ὁ ἐξαχθεὶς σταφιδοκαρπὸς δὲν ἤθελε πωληθῇ ἐν μέρει, ἢ καθ' ὅλοκληρίαν μέχρι τῆς ἐποχῆς ταύτης, ὁ ἔμπορος ἢ ὁ ιδιοκτῆτης ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας πιστοποιήσιν τῆς ἀρμοδίας προξενικῆς ἀρχῆς, βεβαιοῦσαν τὰ περὶ τοῦτου, ὑποβαλλόμενος εἰς τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν κατὰ πᾶσαν ἐπομένην διμηνίαν μέχρι τῆς ὁλοσχεροῦς πωλήσεως τοῦ καρποῦ, ἐν ἑλλείψει δὲ τοιαύτης ἐμπροθέσμου πιστοποιήσεως, ὑποχρεοῦται νὰ πληρῶσῃ τὸν ἔγγειον φόρον καὶ τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς τετρακοσίων δραχμῶν κατὰ χιλιάδα λιτρῶν.

Ἄρθρον 3. Ἐὰν ὁ ἐξαχθεὶς σταφιδοκαρπὸς ἤθελεν ἀπολεσθῇ ἐκ ναυαγίας ἢ ἐξ ἄλλου αὐτοῦ αὐτοῦ, ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος πληρόνεται παρὰ τοῦ ἐμπόρου ἢ ιδιοκτῆτου ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκκαθαρισθησομένης τιμῆς ἄλλου φορτίου, κατὰ τὴν αὐτὴν ὡς ἐγγίστα ἐποχὴν ἐξαχθέντος καὶ πωληθέντος εἰς τὴν πόλιν, δι' ἣν ἦτο προωρισμένος ὁ ἀπολεσθεὶς.

Ἐν περιπτώσει φθορᾶς τοῦ ἐξαχθέντος σταφιδοκαρποῦ, καθιστῶσης αὐτὸν ἀνεπίδεκτον ὁποιασδήποτε χρήσεως, διὰ νὰ μὴν ἐξερημένους τῆς πληρωμῆς ἐγγείου φόρου καὶ ἐξαγωγικοῦ τέλους, ἀπαιτεῖται νὰ βεβαιωθῇ ἡ τοιοῦτη κατάστασις διὰ δοκιμασίας πραγματοποιημένων, διοριζομένων παρὰ τῆς ἀρμοδίας προξενικῆς ἀρχῆς, ἧτις ὀφείλει, ἀφοῦ ἐξελέγξῃ τὴν ταυτότητα τοῦ σταφιδοκαρποῦ, νὰ βεβαιώσῃ δι' ἐπιστήμου πράξεως τὴν ταυτότητα καὶ τὴν ἐξαφάνισιν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 4. Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος τοῦ σταφιδοκαρποῦ τοῦ παραχθέντος κατὰ τὸ 1851 καὶ μὴ ἐξαχθέντος μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, θέλει πληρωθῇ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν ἐπὶ τῇ βάσει ἐκτιμήσεως γενομένης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ τελωνιακοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 5. Ἐν περιπτώσει λαθραίας ἐξαγωγῆς ἢ παραβάσεως τῶν περὶ μεταφορὰς διατάξεων τοῦ τελωνιακοῦ Νόμου, τὸ πληρωτέον ποσὸν θέλει λογίζεσθαι ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς δραχμῶν ἐξακοσίων κατὰ χιλιάδα λιτρῶν διὰ τὸν σταφιδοκαρπὸν τοῦ 1851 καὶ δραχμῶν τετρακοσίων διὰ τὸν τοῦ 1852.

Ἄρθρον 6. Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργείων θέλει ἐκδῶσαι τὰς ἀναγκαίας γενικὰς καὶ εἰδικὰς ὁδηγίας πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρον 7. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου ἰσχύουσιν ὡς πρὸς τὸν σταφιδοκαρπὸν τοῦ 1851 καὶ 1852, ὅστις ἤθελε με-

ταφερθῇ ἢ ἐξαχθῇ μέχρι τῆς 20 Ἰουλίου ἐνεστῶτος ἔτους 1853.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 23 Ἰανουαρίου 1853.

Ο Θ Ω Ν.

Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 24 Ἰανουαρίου 1853.

Ὁ Ἰπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Α. ΠΑΙΚΟΣ.

ΝΟΜΟΣ ΣΙΗ'.

Περὶ χορηγήσεως πιστώσεως ἐκ 32,000 δραχ. ἐπὶ τῆς χρήσεως τοῦ 1852 εἰς τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμῶς μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν

Ἄρθρον 1. Χορηγείται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ἰπουργείων συμπληρωτικὴ πίστῳσις ἐκ δραχμῶν 32,000 ἐπὶ τῆς χρήσεως τοῦ 1852 ἔτους, πρὸς πληρωμὴν τῶν ὑγειονομικῶν καὶ λοιμοκαθαριστικῶν ἐξόδων.

Ἄρθρον 2. Ἐκ τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ, αἱ μὲν δραχμαὶ 25,000 θέλουν καταλογισθῇ εἰς τὸ κεφάλαιον Δ'. ἄρθρον 5, ὑγειονομεία, αἱ δὲ δραχμαὶ 7,000 εἰς τὸ κεφάλαιον Δ'. ἄρθρον 6, λοιμοκαθαρτήρια.

Ἄρθρον 3. Τ' ἀνωτέρω ἐξόδα θέλουν πληρωθῇ ἐκ τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως τοῦ 1852 ἔτους.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 23 Ἰανουαρίου 1853.

Ο Θ Ω Ν.

Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 24 Ἰανουαρίου 1853.

Ὁ Ἰπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Α. ΠΑΙΚΟΣ.

ΝΟΜΟΣ ΣΙΘ'.

Περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 36,043 καὶ 78 ἐπὶ τῆς χρήσεως τοῦ 1852 τοῦ Ἰπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑξῆς

Ἄρθρον 1. Χορηγείται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ἰπουρ-

γείον ἑκτακτος πίστωσης ἐκ δραχμῶν τριάκοντα ἑξ χιλιάδων τεσσαράκοντα τριῶν καὶ ἐβδόμηκοντα ὀκτώ λεπτῶν, ἀριθ. 36,043:78, ἐπὶ τῆς χρήσεως τοῦ 1852 ἔτους, πρὸς πληρωμὴν τῶν γενομένων ἐξόδων, ἐνεκα τῶν τελευταίων ἐν Λακωνίᾳ συμβάντων.

Ἄρθρον 2. Ἡ ἀνωτέρω ἑκτακτος πίστωσης θέλει καταλογισθῇ ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου Γ'. ἄρθρον 1 γενικὰ μέτρα τῆς δημοσίου ἀσφαλείας τῆς χρήσεως τοῦ 1852 τοῦ εἰρημένου Ἰπουργείου, τὰ δὲ ἐξόδα θέλουν πληρωθῇ ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς αὐτῆς χρήσεως.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ, διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 23 Ἰανουαρίου 1853.

Ο Θ Ω Ν.

Α. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 23 Ἰανουαρίου 1853.

Ὁ Ἰπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Α. ΠΑΙΚΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 5.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 4 Φεβρουαρίου.

ΝΟΜΟΣ ΞΚ'.

Περὶ συστάσεως ταμείου τῶν χρεῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ἀξιοματικῶν τοῦ στρατοῦ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ΚΕΦ. Α'.

Περὶ τοῦ ταμείου.

Ἄρθρ. 1. Συσταίνεται ταμεῖον ὑπὸ τὸν τίτλον « Ταμεῖον χρεῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ἀξιοματικῶν τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς, τῆς ὀροφυλακῆς καὶ χωροφυλακῆς. »

ΚΕΦ. Β'.

Περὶ πόρων τοῦ ταμείου.

Ἄρθρ. 2. Τὰ κεφάλαια τοῦ ταμείου τούτου προέρχονται.

α. Ἐκ τῆς ἐπιβαλλομένης διὰ τοῦ παρόντος νόμου κρατήσεως ἐπὶ τοῦ μισθοῦ ὅλων τῶν ἀξιοματικῶν τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς, τῆς ὀροφυλακῆς καὶ τῆς χωροφυλακῆς, οἰαδήποτε ἂν ἡ κατάστασις των, καὶ προσδιοριζομένης εἰς ἓν τοῖς ἐκατόν.

β. Ἐκ τῶν καταβολῶν τῶν ἐγγράμων ἀξιοματικῶν προσδιοριζομένων διὰ μὲν τοὺς ἤδη ἐγγράμους ὑποδεεστέρους ἀξιοματικούς εἰς διακοσίας δραχμὰς, διὰ δὲ τοὺς ἀνωτέρους καὶ τοὺς στρατηγούς εἰς τριακοσίας δραχμὰς, καὶ διὰ τοὺς μέλλοντας νὰ συνέλθωσιν εἰς γάμον ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου ὑποδεεστέρους ἀξιοματικούς εἰς τετρακοσίας δραχμὰς, καὶ ἀνωτέρους καὶ στρατηγούς εἰς πεντακοσίας δραχμὰς.

Οἱ μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ παρόντος νόμου προδιδαχθέντες τὸ πρῶτον εἰς βαθμὴν ἀξιοματικοῦ ἐγγαμοὶ στρατιωτικοὶ ὑπόκεινται εἰς τὰς ὁριθεύσας καταβολὰς τῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου συναπτόντων γάμων.

Ὅσοι ἐγγαμοὶ ὑποδεεστέροι ἀξιοματικοὶ ἤθελον μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ παρόντος νόμου προδιδαχθῇ εἰς βαθμὴν ἀνωτέρου ἀξιοματικοῦ, ὀφείλουν νὰ συμπληρώσωσι τὴν διὰ τοὺς ἐγγάμους ἀνωτέρους ἀξιοματικούς ὁριθεύσαν καταβολὴν.

γ. Ἐκ τῆς διαφορᾶς τοῦ μισθοῦ τῶν προδιδαζομένων ἀξιοματικῶν κατὰ τοὺς τρεῖς πρώτους μῆνας τοῦ προδιδασμοῦ συμφώνως μὲν τὰς περὶ ταύτης ὑπαρχούσας διατάξεις.

δ. Ἐκ τυχόντων δωρημάτων καὶ κληροδοτημάτων.

ΚΕΦ. Γ'.

Περὶ διαθέσεως τῶν κεφαλαίων τοῦ ταμείου.

Ἄρθρ. 3. Τὰ κεφάλαια τοῦ ταμείου τούτου εἶναι ἀποκλειστικῶς προσδιορισμένα εἰς βοήθειαν τῶν χρεῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ἀξιοματικῶν τῶν ἐν τῷ 1. ἄρθρῳ ὁρισθέντων. Πᾶσα ἄλλη διάθεσις αὐτῶν μὴ προβλεπομένη ἀπὸ τὸν παρόντα νόμον ἀπαγορεύεται.

Ἄρθρ. 4. Τὰ κεφάλαια τοῦ ταμείου διαχειρίζονται παραγωγικῶς παρακατατιθέμενα ἐπὶ τόκῳ εἰς τράπεζαν ἢ τοποθετούμενα εἰς ἀκίνητα κτήματα προσδοφόρα.

Ἄρθρ. 5. Αἱ παρὰ τοῦ ταμείου χρηρηγούμεναι βοήθειαι λογίζονται κατὰ μῆνα, πληρόνονται δὲ εἰς τὸ τέλος ἐκάστης τριμηνίας.

ΚΕΦ. Δ'.

Περὶ ἐξόδων ταμείου.

Ἄρθρ. 6. Κατὰ τὰ πρῶτα δέκα ἔτη τὸ ταμεῖον δύναται νὰ διαθέτῃ κατ' ἔτος ὑπὲρ τῶν τυχόντων ὀρφανῶν καὶ χρεῶν τῶν ἐν τῷ 1. ἄρθρῳ ὁρισθέντων ἀξιοματικῶν μόνον τὸ εἰκοστὸν τοῦ κεφαλαίου καὶ τῶν τόκων αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 7. Μετὰ τὴν λήξιν τῆς πρώτης δεκαετίας τὸ ταμεῖον θέλει διαθέτῃ ὡς ἀνωτέρω ὁλοκλήρως τοὺς τόκους τῶν κεφαλαίων αὐτοῦ καὶ τὰ δύο τρίτα τῶν κατὰ τὸ 2 ἄρθρον ἐτήσιων ἐσόδων των.

Ἄρθρ. 8. Τὸ ἐτήσιον διαθέσιμον ποτὸν θέλει διανέμεται εἰς τὸ τέλος ἐκάστης τριμηνίας ἀναλόγως τῆς ποσότητος, τὴν ὁποίαν ἐκάστη χρεῦσιν οἰκογένεια ἀξιοματικοῦ δικαιούται νὰ λάβῃ.

Ἄρθρ. 9. Βοήθειαι ἀπονέμονται ἓν ἔτος μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς εἰς τὸ 2. ἄρθρον ὁρισθείσης κρατήσεως κατὰ τὸ ἔτος δὲ τοῦτο οὐδεμία βοήθεια ὀφείλεται.

Ἄρθρ. 10. Ἐξόδα διαχειρίσεως παραδέχονται μόνον τὰ ἐκ τῆς τοποθετήσεως τῶν κεφαλαίων.

ΚΕΦ. Ε'.

Περὶ δικαίωματος εἰς βοήθειαν.

Ἄρθρ. 11. Αἱ χῆραι καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ ταμείου τούτου ἀποβιώσαντων ἀξιοματικῶν τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς, τῆς ὀροφυλακῆς καὶ τῆς χωροφυλακῆς ἔχουν δικαίωμα εἰς τὰς χρηρηγούμενας παρὰ τοῦ ταμείου τούτου βοήθειας, κατὰ τὰ κατωτέρω κανονισθησόμενα, ὅπως δὴποτε ἂν ἐπέλθῃ ὁ θάνατος, καὶ εἰς ὁποιαδήποτε τῶν παρὰ τοῦ νόμου ὀρισμένων καταστάσεων ἤθελον εὐρεθῇ ὁ ἀξιοματικὸς κατὰ τὴν ἀποβίωσιν του.

Ἄρθρ. 12. Ἡ μηνιαία βοήθεια ἐκάστης χρηρευούσης οἰκογενείας ἀξιοματικοῦ προσδιορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ τελευταίου πραγματικοῦ βαθμοῦ αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 13. Ὡς οἰκογένεια θεωρεῖται χῆρα ἄνευ τέκνων ἢ

μετά τέκνων ἐν περιπτώσει ἐλλείψεως ἢ ἀποβιώσεως τῆς μητρὸς, ἐν ἡ πλείω ὀρφανὰ.

Ἄρθρ. 14. Ἡ χορηγία τῆς συντάξεως ἐξακολουθεῖ εἰς μὲν τὰς χήρας μέχρι τῆς ἀποβιώσεώς των· εἰς δὲ τὰ ἄρρενα ὀρφανὰ μέχρι οὗ τὸ νεώτατον συμπληρώσει τὸ εἰκοστὸν πρῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας του.

Εἰς τὰ θήλεα ὀρφανὰ μέχρι τοῦ εἰκοστοῦ πέμπτου ἔτους τῆς ἡλικίας των.

Ἄρθρ. 15. Ἐπιφέρουν τὴν παῦσιν τῆς βοηθείας εἰς τὰς χήρας νέος γάμος.

Εἰς τὰ ὀρφανὰ, εἰ μὲν ἄρρενα, εἰς ἀποκατασταθῶσι πρὶν τῆς συμπληρώσεως τοῦ εἰκοστοῦ πρώτου ἔτους τῆς ἡλικίας, εἰ δὲ θήλεα, πρὶν τῆς συμπληρώσεως τοῦ εἰκοστοῦ πέμπτου ἔτους τῆς ἡλικίας, εἰς νυμφευθῶσιν.

Ἄρθρ. 16. Αἱ οἰκογένειαι τῶν στερουμένων τοῦ βαθμοῦ των ἀξιοματικῶν διὰ παραίτησιν ἢ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως δὲν ἔχουσι δικαίωμα εἰς τὰς βοηθείας τοῦ ταμείου τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ἐν τῷ 4. ἄρθρῳ ὁρισθέντων ἀξιοματικῶν.

Ἄρθρ. 17. Αἱ διαζευχθεῖσαι ἢ χωρισθεῖσαι ἀπὸ τραπέζης καὶ κοίτης σύζυγοι ἀξιοματικῶν δὲν ἔχουσι δικαίωμα εἰς τὰς βοηθείας τοῦ ταμείου τούτου, ἀλλὰ τὰ τέκνα τῶν ἀξιοματικῶν τούτων ἔχουσι δικαίωμα.

ΚΕΦ. ΣΤ'.

Περὶ ὅρου τῶν βοηθειῶν.

Ἄρθρ. 18. Κατὰ τὰ πρῶτα δέκα ἔτη τῆς συστάσεως τοῦ ταμείου ὁ μέγιστος ὅρος τῆς βοηθείας ἐκάστης χηρευούσης οἰκογενείας περιορίζεται εἰς τὴν ἀπονεμομένην παρὰ τοῦ νόμου τῶν συντάξεων τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς σύνταξιν εἰς τὰς ἀνευ τέκνων χήρας.

Μόλον τοῦτο κατὰ τὰ πρῶτα ἑξ ἔτη ὅσονδήποτε ἤθελεν εἶναι τὸ διαθέσιμον ἐτήσιον ποσὸν κατὰ τὸ 6 ἄρθρον, ἡ βοήθεια ἐκάστης χηρευούσης οἰκογενείας δὲν ἔμπορεῖ νὰ ὑπερβῇ τὰ δύο τρίτα τοῦ ἀνωτέρου ὁρισθέντος μεγίστου ὅρου.

Ἄρθρ. 19. Μετὰ τὸ τέλος τῆς πρώτης δεκαετίας ἐπιτρέπεται ἡ ἐπαύξηση τοῦ ὅρου τῶν συντάξεων μέχρι τοῦ διπλασιασμοῦ αὐτοῦ, εἰς ἐξαρκῶσιν εἰς τοῦτου οἱ τόκοι τῶν κεφαλαίων τοῦ ταμείου, καὶ τὰ δύο τρίτα τῶν κατὰ τὸ 2 ἄρθρ. ἐσόδων αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 20. Εἰς μετὰ τὸν διπλασιασμὸν τῶν βοηθειῶν μὲν περιόρισμα, ἐκ τοῦ κατ' ἔτος ὁρισθέντος διαθέσιμου ποσοῦ κατὰ τὸ 7 ἄρθρον, ἐπιτρέπεται ἡ χορηγία βοηθημάτων πρὸς ἐκπαίδευσιν τέκνων ἢ ἀποκατάστασιν κορασίων ἀποθανόντων ἢ καὶ δυστυχούντων ἀξιοματικῶν.

ΚΕΦ. Ζ'.

Περὶ διοικήσεως τοῦ ταμείου.

Ἄρθρ. 21. Τὸ ταμεῖον τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ ὁρισθέντων ἀξιοματικῶν διοικεῖται παρὰ τριμελὲς ἐπιτροπῆς συγκειμένης ἐξ ἐνὸς ἀνωτέρου ἀξιοματικοῦ καὶ διοικητοῦ σώματος, ὡς προέδρου, καὶ ἐκ δύο λοχαγῶν ὡς μελῶν διοριζομένων διὰ Β. Διατάγματος.

Ὁ πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἀντικαθίστανται κατ' ἔτος κατὰ σειράν ἀρχαιότητος ἐκ τῆς φρουρᾶς τῆς πρωτευούσης.

Ἄρθρ. 22. Ἡ ἐπιτροπὴ ἔχει γραμματεᾶ ἓνα ὑπολοχαγὸν ἢ ἀνθυπολοχαγόν, ἢ οἰκονομικὸν ὁμολόβαθμον ἀξιοματικόν.

Ἄρθρ. 23. Ἡ ἐπιτήρηση τῶν πράξεων τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ταμείου ἀνατίθεται εἰς τὸν ὑπουργόν τῶν στρατιωτικῶν, ἐνεργεῖται ἐαυτῇ διὰ Β. Ἐπιτρόπου, ἔχοντος θαλμὸν ὑπεπιμελητοῦ, καὶ διοριζομένου διὰ Β. Διατάγματος.

Ὁ ἐπίτροπος τοῦ ὑπουργοῦ ἔχει γνώμην συμβουλευτικὴν.

Ἄρθρ. 24. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ προέδρου, τῶν μελῶν καὶ τοῦ γραμματέως τῆς ἐπιτροπῆς ὡς καὶ ἡ τοῦ Βασιλ. ἐπιτρόπου ἐκτελεῖται παρ' αὐτῶν ἀμισθί.

Ἄρθρ. 25. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους δημοσιεύεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἱστορικὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ ταμείου, ὁμοῦ δὲ καὶ ὀνομαστικὸς κατάλογος τῶν λαβόντων βοηθείας ὀρφανῶν καὶ χηρῶν.

ΚΕΦ Η'.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 26. Αἱ βοηθείαι τοῦ ταμείου τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ἀξιοματικῶν τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς, τῆς ὁροφυλακῆς καὶ τῆς χωροφυλακῆς δὲν ὑπὸκεινται εἰς κατασχέσιν οὐδὲ παραχωροῦνται, ἀλλ' ἐπιτρέπεται ἀνάλογος μνησιαία κράτησις πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἐν τῷ 2. ἄρθρῳ ὁρισθείσης καταβολῆς, εἰς τυχὸν δὲν συνεπλήρωσεν αὐτὴν ὁ σύζυγος ἢ ὁ πατὴρ ἀξιοματικὸς πρὶν ἀποβίωσιν.

Ἄρθρ. 27. Διοικητικὸς κανονισμὸς θέλει κανονίσει τὸν τρόπον τῆς εἰσπράξεως τῶν ἐσόδων, καθὼς καὶ τὰς λοιπὰς διατυπώσεις ἀφορώσας τὴν βεβαίωσιν τοῦ δικαιώματος εἰς βοήθειαν, τὴν κύρωσιν τῶν πράξεων τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ταμείου καὶ τὸν ἐλεγχὸν αὐτῶν, πρὸς δὲ καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ Βασιλ. Ἐπιτρόπου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ καὶ ἐκτελεσθῇ καθὼς νόμος τοῦ κράτους.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 24 Ἰανουαρίου 1853.

Ο Θ Ω Ν

Σ. ΜΙΑΙΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 24 Ἰανουαρίου 1853

Ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης Ἰπουργὸς ΠΑΙΚΟΣ.

ΝΟΜΟΣΚΑ ΣΚΑ'.

Περὶ συντάξεως τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ἀξιοματικῶν τῆς φάλαγγος.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Αἱ χῆραι καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιοματικῶν, πρεσβυτῶν καὶ συνταξιούχων τῆς φάλαγγος ἔχουσι πρὸς σύνταξιν δικαίωμα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ συντάξεως τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς Νόμου, εἰς οἱ σύζυγοι ἢ οἱ γονεῖς αὐτῶν κερτῆνται τὰ παρὰ τοῦ αὐτοῦ Νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα, δύναται δὲ ἀντὶ συντάξεως νὰ τοῖς δοθῇ προικοδοτικὸν γραμματίον κατὰ τὰ περὶ προικοδοτήσεως τῶν φαλαγγιτῶν νενομοθετημένα, ἀνάλογον τοῦ πραγματικοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀποβιώσαντος συζύγου ἢ γονέως αὐτῶν. Τὸ γραμματίον τοῦτο διανέμεται καὶ μεταδίδεται εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ ὀρφανὰ κατὰ τοὺς περὶ συντάξεως τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν ὅρους τοῦ αὐτοῦ νόμου.

Δικαίωμα ἀπολαύσεως προικοδοτικῶν γραμματίων ἢ συντάξεως ἔχουν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 30 ἄρθρου τοῦ αὐτοῦ νόμου περὶ συντάξεως καὶ κατὰ τοὺς ἀνωτέρω τεθέντας ὅρους καὶ αἱ χῆραι καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς φάλαγγος μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Νόμου ἀποβιώσαντων ἐκ τῶν δια-

λαμβάνοντων ως ανωτέρω αξιωματικών της φάλαγγος.

Άρθρ. 2. Άπασαι αἱ ἀντιοῶνουνσι εἰς τὸν παρόντα Νόμον διατάξεις καταργουνται.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ καὶ ἐκτελεσθῇ, καθὼς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Ἰανουαρίου 1853

Ο Θ Ω Ν

Σ. ΜΙΛΙΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 27 Ἰανουαρίου 1853.

Ὁ Ἰπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Α. ΠΑΙΚΟΣ.

NOMOS SKB'.

Συμπληρωτικὸς τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν νόμου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Άρθρον 1. Ὁ τόπος τῆς διαμονῆς τοῦ ἐν ἀρχίᾳ τιθεμένου ἀξιωματικοῦ, συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν Νόμου, προσδιορίζεται διὰ τοῦ περὶ τούτου Διατάγματος.

Άρθρον 2. Ὁ Ἰπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν γνωμοδοτήσει τοῦ παρὰ τοῦ κανονισμοῦ τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν ὀριζομένου ἀνακριτικοῦ συμβουλίου, ἀπαγορεύει εἰς τοὺς εἰς ἀποστάξιν καὶ εἰς ἀρχίαν δι' ἀπολύσεως ἀπὸ τῆς θέσεώς των τιθεμένους ἀξιωματικούς νὰ φέρωσι τὴν στολὴν τοῦ βαθμοῦ των.

Οἱ παραβαίνοντες τὴν ἀνωτέρω διάταξιν ὑπαγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Στρατοδικεῶν καὶ τιμωροῦνται κατὰ τὸ ἄρθρον 228 καὶ ἐπόμενα τοῦ ποινικοῦ Νόμου.

Άρθρον 3. Ὁ ἀδεία τῆς Κυβερνήσεως ἀπὸν τοῦ σώματός του ὑπὲρ τοὺς ἑξ μῆνας ἀξιωματικὸς στερεῖται πασῶν τῶν στρατιωτικῶν ἀποδοχῶν του, ὃ δὲ χρόνος τῆς ἀπουσίας ταύτης δὲν λογίζεται χρόνος ὑπηρεσίας.

Ἐξαιροῦνται τῆς ἀνωτέρω διατάξεως οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀπερχόμενοι ἀδεία τῆς κυβερνήσεως πρὸς μάθῃσιν ἐπιστήμης τινὸς ἢ τέχνης ἀξιωματικοί.

Άρθρον 4. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ 3 ἁρθρου τοῦ παρόντος Νόμου καὶ εἰς τὰς τοῦ α. ἁρθρου τοῦ ΡΟΗ' Νόμου τῆς 7. Μαρτίου 1851 περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν Νόμου ὑπάγονται καὶ ἀξιωματικοὶ τῆς ἐν ἐνεργείᾳ φάλαγγος.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ καὶ ἐκτελεσθῇ καθὼς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 27 Ἰανουαρίου 1853.

Ο Θ Ω Ν

Σ. ΜΙΛΙΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
τοῦ Κράτους σφραγὶς.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 29 Ἰανουαρίου 1853.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἰπουργός

Α. ΠΑΙΚΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 6.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 12 Φεβρουαρίου.

NOMOS SKΓ'.

Περὶ τριμήνου πιστώσεως.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Άρθρ. 1

Τὰ διάφορα Ἰπουργεῖα θέλουν πληρώσει ἐπὶ τῇ βάσει χρηματικῶν αἰτήσεων ἐγκεκριμένων παρὰ τοῦ Βασιλέως τὰ ἐξόδα τοῦ Κράτους διὰ τὴν α. τριμηνίαν τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ λογιστικὰς διατυπώσεις, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἤδη παρὰ τῆς Βουλῆς ἐπιψηφισθέντος προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1853.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 9 Φεβρουαρίου 1853.

Ο Θ Ω Ν

Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 9 Φεβρουαρίου 1853.

Ὁ Ἰπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Α. ΠΑΙΚΟΣ.

NOMOS SKΔ'.

Περὶ διαρκείας τῆς ἐν τῷ Βασιλικῷ ναυτικῷ ἢ στρατῷ τῆς ξηρᾶς ὑπηρεσίας τῶν ἀποστελλομένων εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν πρὸς ἐκπαίδευσιν.

Ο Θ Ω Ν.

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Άρθρ. 1.

Οἱ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀποστελλόμενοι δι' ἐξόδων τοῦ δημοσίου, καὶ τῇ συγκαταθέσει αὐτῶν ἀξιωματικοί, ὑπαξιωματικοί, ναῦται, ἢ στρατιῶται παντὸς ὅπλου, ἢ κλάδου τοῦ Βασιλικοῦ ναυτικοῦ, ἢ τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς, πρὸς τελειοποίησιν, ἢ ἐκμάθῃσιν ὀριζομένης ἐπιστήμης, ἢ τέχνης τινὸς, ἀναγομένης εἰς τὸ ἐπάγγελμα των, ὑποχρεοῦνται νὰ ὑπηρετήσωσι, μετὰ τὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπάνοδόν των, εἰς τὸ Βασιλικὸν ναυτικόν, ἢ εἰς τὸν ἐν ἐνεργείᾳ στρατὸν ὁκτὼ ὀλόκληρα ἔτη.

Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς των δὲ οφείλουν νὰ δώσωσι τὸν περὶ τῆς ἐκπληρώσεως τῆς νέας ταύτης ὑποχρεώσεως ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας ὑπαγόμενοι εἰς τοὺς ναυτικούς, ἢ στρατιωτικούς νόμους καὶ κανονισμούς.

Ἡ ἀνωτέρω διάταξις ἰσχύει ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους καὶ διὰ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐκπαιδευομένους ἤδη ναυτικούς, ἢ στρατιωτικούς, οἵτινες οφείλουν νὰ δώσωσι τὸν ὡς ἀνωτέρω ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας πρεσβυτικῆς ἢ προξενικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 2.

Ἄπαντες οἱ ἀντιβαίνοντες εἰς τὸν παρόντα νόμον ὅρισμοι καταργοῦνται.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ καὶ ἐκτελεσθῇ καθὼς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 27 Ἰανουαρίου 1853.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ Σ. ΜΙΑΙΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 Φεβρουαρίου 1853.

Ὁ Ἰπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Α. ΠΑΙΚΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀμνηστίας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Θεωροῦντες ὅτι ἐπὶ τῶν κατὰ τὰ ἔτη 1847 καὶ 1848 ἐκρηγνύσων στάσεων πολλοὶ τῶν πολιτῶν ἄνευ διακρίσεως γένους, καὶ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ καὶ μὴ στρατιωτικῶν σπεύδοντες νὰ δώσωσι δειγμάτων ἀγάπης πρὸς τὴν πατρίδα, καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὸν θρόνον συνετέλεσαν εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ταραχθείσης κοινῆς ἡσυχίας καὶ τάξεως.

Θεωροῦντες ὅτι τινὲς ἐξ αὐτῶν καταδιώκονται διὰ πράξεις λαθούσας χώραν ἐπὶ τῶν βῆθαισιν στάσεων, ἔνεκα αὐτῶν ἢ συνεπείᾳ αὐτῶν, τὰς ὁποίας ἡ δὲν ἐθεώρησαν ὡς ἀξιοποίνους, ἢ ἐθεώρησαν ἀναγκαίας πρὸς κατάπαυσιν τῆς στάσεως, καὶ πρὸς ὑπεράσπισιν, καὶ διὰ τοῦτο θεμιτάς.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἀπονέμεται ἀμνηστία διὰ τὰς ἀξιοποίνους πράξεις, ὅσαι ἐξετελέσθησαν κατὰ τὰ ἔτη 1847 καὶ 1848 ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐντὸς τοῦ Κράτους ἐκρηγνύσων στάσεων ἔνεκα αὐτῶν ἢ συνεπείᾳ αὐτῶν ὑπὸ τῶν ὅπωςδήποτε ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ τάξεως συνετελεσάντων ἢ ἀμνησμένων κατὰ τῶν στασιαστῶν, καὶ ἐπομένως ἀπαλλάττονται οὗτοι πάσης ποινικῆς καταδιώξεως.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἰπουργὸν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 7 Φεβρουαρίου 1853.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ. Σ. ΒΛΑΧΟΣ. Σ. ΜΙΑΙΟΣ. ΡΗΓΑΣ ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ. Α. ΠΑΙΚΟΣ. Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 7

(Παρελείφθη)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 8.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 28 Φεβρουαρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ταχυδρομικῆς συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ἰπουργοῦ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 27 Νοεμβρίου, 9 Δεκεμβρίου 1850 συνομολογηθεῖσαν ἐν Ἀθήναις ταχυδρομικὴν σύμβασιν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας.

Θεωροῦντες τὴν ὑπ' ἀριθ. 1998 ἀπὸ 2 (14) τρ. μηνὸς κοινοποιήσιν τῆς Καίσαροβασιλικῆς Αὐστριακῆς γενικῆς διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων, γενομένην σύμφωνα μετ' ὃ ἀρθρ. 22 τῆς μνηστῆσις ἀνωτέρω ταχυδρομικῆς συμβάσεως πρὸς τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τῶν ἡμετέρων ταχυδρομείων, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Ἡ ἐκ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Τοσκάνην διευθυνομένη διὰ τῆς Αὐστρίας ἀλληλογραφία, καθόσον ἀφορᾷ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἀνήκοντος ταχυδρομικοῦ τέλους ὑπάγεται εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ § α. τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ ἀπὸ 19 Ἰουλίου 1852 ἡμετέρου Διατάγματος.

Ἄρθρ. 2.

Οἱ ὅρισμοι τοῦ μνησθέντος ἀνωτέρω ἡμετέρου Διατάγματος μένουσιν καθ' ὅλα τὰ λοιπὰ αὐτοῦ μέρη ἐν ἰσχύϊ.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ἰπουργὸς θέλει ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 23 Φεβρουαρίου 1853.

Ο Θ Ω Ν

Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ τῆς παραιτήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ἰπουργοῦ Κυρίου Ρήγα Παλαμῆδη.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εὐαρεστούμεθα νὰ δεχθῶμεν τὴν ὑποβληθεῖσαν εἰς ἡμᾶς παραίτησιν τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ἰπουργοῦ Κυρίου Ρήγα Παλαμῆδη, ἐκφράζοντες εἰς αὐτὸν τὴν εὐαρέσκειάν μας διὰ τὴν μετ' ἀφοσιώσεως ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ἰπουργὸς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν θέλει προσυπογράψῃ καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Φεβρουαρίου 1853.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ Κυρίου Ι. Ἀμβροσιάδου ὡς Ἱπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Συντάγματος εὐαρεστοῦμεθα νὰ διορίσωμεν καὶ διορίζομεν Ἱπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν τὸν Κύριον Ἰωάννην Ἀμβροσιάδην Νομάρχην Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ἱπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ἱπουργὸς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν θέλει προσυπογράψῃ καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Φεβρουαρίου 1853.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ Κυρίου Ρ. Παλαμῆδου ὡς Γερουσιαστοῦ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 70, 72, καὶ 74 τοῦ Συντάγματος, εὐαρεστοῦμεθα νὰ διορίσωμεν καὶ διορίζομεν Γερουσιαστὴν τὸν μέχρι τοῦδε Ἱπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Κύριον Ρήγαν Παλαμῆδην, ἀναδειχθέντα Πληρεξούσιον εἰς τὰς ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος ἐν Ἀστρεί, ἐν Τροϊζίνι, εἰς τὴν ἐν Ἀργεὶ καὶ ἀκολούθως εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις τῆς τρίτης Σεπτεμβρίου Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, Βουλευτὴν εἰς τὴν πρώτην καὶ δευτέραν Βουλευτικὴν περιόδον καὶ δις Πρόεδρον τῆς Βουλῆς.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ἱπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ἱπουργὸς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν θέλει προσυπογράψῃ καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Φεβρουαρίου 1853.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 9 καὶ 10. (Παρελείφθησαν).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 11.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 14 Ἀπριλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προσδιορισμοῦ τῆς ἀγορᾶς τῆς πόλεως Σπάρτης.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ἱπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν

Αἱ εἰς Σπάρτην γινόμεναι ἐδομοδιαταίαι ἀγοραὶ ὡς καὶ αἱ ἡμερησίαι πωλῆσεις τῶν ἐδωδύμων θέλουν τοῦ λοιποῦ λαμβάνει χώραν ὁριστικῶς καὶ ἀμετατρέπτως ἐπὶ τῆς μεγάλης τῆς πόλεως ταύτης πλατείας.

Ἐπὶ τούτῳ ἐπιτρέπομεν ὥστε ἡ δημοτικὴ τῆς πόλεως ταύτης ἀρχὴ νὰ ἐγείρῃ τὰς ἀναγκαίας πρὸς πώλησιν τῶν ἐδωδύμων ἀποθήκας κατὰ τὸ συνυποβληθὲν καὶ φέρον τὴν ἡμετέραν ἐγκρισιν ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου, ἐμφαίνον τὸν τρόπον, καθ' ὃν θέλει καταρτισθῇ ἡ περὶ ἧς πρόκειται πλατεία.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ἱπουργὸς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 14 Ὀκτωβρίου 1852.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Λ Ι Α.

Ρ. ΠΑΛΑΜΙΑΝΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐλευθεροκοινωνίας τῶν διερχομένων τὸ στενὸν τῆς Πρεβέζης πλοίων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 44 τοῦ ὑγειονομικοῦ κανονισμοῦ, καὶ ἀφ' ἐτέρου τὴν γεωγραφικὴν τῆς Πρεβέζης θέσιν.

Θεωροῦντες ὅτι πάντα τὰ διερχόμενα τὸ στενὸν τῆς Πρεβέζης πλοῖα ἀναγκάζονται ὑπὸ τῆς τοπικῆς ἀρχῆς ἵνα προσορμίζονται ἐκεῖ διὰ νὰ ἐπιθεωρῶνται τὰ ναυτιλιακὰ αὐτῶν ἐγγράφα· ἡ δὲ ἀνάγκη δὲν ἐπεκτείνεται εἰς συγκοινωνίαν τινὰ μὲ τὸν τόπον· οἱ δὲ ἐδρεύοντες ἐκεῖ προξένου ἐπιτηροῦσιν ἕκαστος τὸ καθ' ἑαυτὸν τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς συγκοινωνίας καὶ βεβαιώσῃ τοῦτο ἐπὶ τῶν ὑγειονομικῶν πιστοποιήσεων ἢ τῶν ἀδειῶν ἀκτοπλοίας.

Θεωροῦντες πρὸς ταῦτοις ὅτι ἡ παρούσα κατάστασις τῆς ὑγείας ἐν τῇ ὀθωμανικῇ ἐπικρατείᾳ δὲν ἀπαιτεῖ τὴν ἐφαρμογὴν αὐστηρῶν, ὡς πρότερον, ὑγειονομικῶν μέτρων.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ἱπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν

Τὰ διερχόμενα τὸ στενὸν τῆς Πρεβέζης πλοῖα, προσορμίζόμενα δὲ ἐξ ἀνάγκης εἰς τὸν λιμένα αὐτῆς, θέλουσιν εἶσθαι δεκτὰ εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν εἰς τοὺς λιμένας τοῦ ἡμετέρου Κράτους, ὅταν ἐπὶ τῆς ὑγειονομικῆς αὐτῶν πιστοποιήσεως ἢ τῆς ἀδείας ἀκτοπλοίας ὑπάρχῃ ἐγγράφος βεβαίωσις τοῦ σχετικοῦ προξένου, ὅτι ὁ τόπος ἐκεῖνος χαίρει ἄκραν ὑγείαν, καὶ ὅτι τὸ πλοῖον δὲν συνεκοινῶνῃ μετ' αὐτοῦ, οὔτε ἀμέσως, οὔτε ἐμμέσως.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ἱπουργὸς θέλει ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Ἀπριλίου 1853.

Ο Θ Ω Ν.

Ι. ΑΜΒΡΟΣΙΑΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐπιβολῆς διόδων ἐπὶ τῆς ἀπὸ Ναυπλίας εἰς Ἄργος ἀγούσης ἐθνικῆς ὁδοῦ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀπὸ 17 Ὀκτωβρίου 1852 ἡμετέρου Β. Διατάγματος, ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἱπουργῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρον 1. Εἰς τὰ διὰ τοῦ ἁρθροῦ 1 τοῦ ἀνωτέρω Β. Διατάγματος ἐπιβαλλόμενα εἰς τοὺς ἵππους διόδια ἐπὶ τῆς ἐκ Ναυπλίας εἰς Ἄργος καὶ τἀνάπλιν ἀγούσης ἐθνικῆς ὁδοῦ, υποβάλλονται καὶ πάντα τὰ λοιπὰ ὑποζύγια τὰ διαλαμβανόμενα εἰς τὸ 1 ἐδάφιον τοῦ 23 ἁρθροῦ τοῦ ἀπὸ 2 Σεπτεμβρίου 1852 ΣΤ' περὶ ὁδοποιῶν Νόμου.

Ἄρθρον 2. Τὸ κατὰ τὸ 23 ἁρθρον τοῦ αὐτοῦ Νόμου τριετὲς ἐνοίκιον πληρόνεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον εἰς 36 δόσεις, ὧν ἡ πρώτη προκαταβάλλεται ἅμα κοινοποιηθῇ ἡ ἐγκρίσις τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἱπουργεῖου εἰς τὸν ἐνοικιαστήν, αἱ δὲ λοιπαὶ εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστου μηνός.

Ἄρθρον 3. Ὡς πρὸς τὴν ἐνέργειαν τῆς δημοπρασίας τῆς ἐνοικιάσεως ἰσχύουσιν αἱ διατυπώσεις τοῦ περὶ δημοπρασιῶν τῆς ἐνοικιάσεως τῶν ἐγκλητικῶν φέρων ἡμετέρου Β. Διατάγματος.

Εἰς τοὺς ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἱπουργοὺς ἀνατίθεται ἡ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεῖσις καὶ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Ἀπριλίου 1853.

Ο Θ Ω Ν.

Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ, Γ. ΑΜΒΡΟΣΙΑΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐγγυοδοσίας τῶν γραμματέων τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ περὶ ἐγγυοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων ἀπὸ 24 Αὐγούστου 1836 Β. ἡμῶν Διάταγμα, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ἱπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Οἱ γραμματεῖς τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων ὡς ὑπόλογοι εἰς τὸ δημόσιον διὰ τὴν τετρακοσιδραχμὴν πιστώσιν τοῦ παρ' αὐτῶν διαχειριζομένου χαρτοσήμου ὑποχρεοῦνται νὰ δώσωσιν ἐγγύησιν, εἴτε κτηματικὴν, εἴτε χρηματικὴν, καὶ κτηματικὴν μὲν ἀξίας ἴσης μὲ τὴν εἰς τὸ δημόσιον ἀνήκουσαν μερίδα ἐκ τῆς πιστώσεως πλέον τοῦ ἐνός τρίτου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 18 τοῦ περὶ ὑποθηκῶν Νόμου, χρηματικὴν δὲ ἴσην μὲ τὴν εἰς τὸ δημόσιον ἀνήκουσαν μερίδα.

Ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσιεῖσις τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τὸν αὐτὸν Ἱπουργόν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Μαρτίου 1853.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 12.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 27 Ἀπριλίου.

ΝΟΜΟΣ ΣΚΕ'.

Περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως διὰ τὸ Ἱπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Χρηγεῖται συμπληρωτικὴ πίστωσις ἐκ δραχμῶν 8, 000 εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἱπουργεῖον ἐπὶ τῆς χρήσεως τοῦ 1852 ἔτους, ἐπὶ τοῦ κεφαλ. Η'. ἁρθροῦ 7 τοῦ ὁμωνύμου προϋπολογισμοῦ.

Ἄρθρ. 2. Τὰ ἀνωτέρω ἔξοδα θέλουν πληρωθῇ ἐκ τῶν ἐσόδων τῆς αὐτῆς χρήσεως.

Τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσιεῖσιν τοῦ παρόντος νόμου ἀνατίθεται εἰς τοὺς ἡμετέρους Ἱπουργοὺς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 11 Ἀπριλίου 1853.

Ο Θ Ω Ν

Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 11 Ἀπριλίου 1853.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἱπουργός

Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΝΟΜΟΣ ΣΚΖ'.

Περὶ μεταφορᾶς τῶν διὰ συντάξεις πιστώσεων τοῦ 1853 τῶν λοιπῶν Ἱπουργείων εἰς τὸ τῶν Οἰκονομικῶν

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Μεταφέρονται εἰς τὸν εἰδικὸν προϋπολογισμὸν τῆς χρήσεως τοῦ 1853 τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἱπουργεῖου ὑπὸ Κεφάλαιον Γ'. αἱ ἐν ταῖς εἰδικαῖς προϋπολογισμοῖς τῶν λοιπῶν Ἱπουργείων ἐνδιαλαμβανόμεναι πιστώσεις διὰ πληρωμὴν συντάξεων τοῦ 1853, τηρουμένης τῆς ἐν τῷ ἁρθρῷ 121 τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ ΣΙΒ' Νόμου ὁριζομένης διατάξεως.

Ὁ παρὼν Νόμος Ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 11 Ἀπριλίου 1853.

Ο Θ Ω Ν

Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 11 Ἀπριλίου 1853.

Ὁ Ἱπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΝΟΜΟΣ ΣΚΖ'.

Περὶ παραχωρήσεως κτημάτων πρὸς τὸν ὀθωμανὸν Μέτον
Ὁστᾶ Μπραχόπουλον, καὶ τὴν σύζυγον αὐτοῦ Ἐαλιχὸν
Βελῆ Μπαρτζελιώτου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Εἰς τὸν ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ Ἑλλάδι διαμείναντα μετὰ
τὴν ἐναρξιν τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος, καὶ ὑπηρετήσαντα
ἐν καιρῷ πολέμου παρὰ τοῖς ἑλληνικοῖς στρατοπέδοις ὡς χει-
ρουργὸν Μέτον Ὁστᾶ Μπραχόπουλον καὶ τὴν σύζυγον αὐτοῦ Ἐα-
λιχὸν Βελῆ Μπαρτζελιώτου, θέλουν ἀποδοθῆ παρὰ τοῦ δημο-
σίου ἐκ τῶν κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Τριφυλίας ιδιοκτητῶν αὐτῶν
κτημάτων, ἐφ' ὅσον ἤθελον ἀποδεχθῆ, ὅτι ἀνήκον πρὸ τῆς ἐπα-
ναστάσεως εἰς ἓνα τῶν ἀνωτέρω δύο ἀτόμων, καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον
τοῦ νὰ μὴν ἔχωσιν ἀπαιτήσιν τινα ἀποζημιώσεως διὰ τὰ εἰσο-
δήματα αὐτῶν, ἢ διὰ συμβάσαν εἰς αὐτὰ βλάβην ἀπὸ τῆς ἐνάρ-
ξεως τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος μέχρι τῆς πρὸς αὐτοὺς πα-
ραχωρήσεως τῶν κτημάτων, τ' ἀκόλουθα.

1. Ἡ ἐν Κυπαρισσίᾳ ὑπὸ τῶν ἰδίων κατεχομένη καὶ κατοικοῦ
μένη οἰκία.
2. Τὸ ἐντὸς τῆς αὐτῆς πόλεως εἰς θέσιν Κουρομπραῖμη ἐρεί-
πιον οἰκίας συνιστάμενον ἐκ πεντοκοσίων περίπου μέτρων.
3. Τὸ ἐντὸς τῆς ἰδίας πόλεως ἐρείπιον ἐνὸς ἐργαστηρίου.
4. Τὸ κατὰ τὴν θέσιν Κορμᾶ τῆς Κυπαρισσίας ἐρείπιον ἐλαιο-
τριβείου τὸ λεγόμενον τοῦ Καράκη.
5. Τὸ κατὰ τὴν θέσιν Ταλατίνη τῆς Κυπαρισσίας περιβάλλον
συνιστάμενον ἐκ δύο περίπου στρεμμάτων.
6. Ἡ ὑπὸ τῶν ἰδίων κατεχομένη κατὰ τὴν θέσιν Ψυροῦ σταφι-
δάμπελος συνισταμένη ἐκ τριῶν περίπου στρεμμάτων.
7. Αἱ δύο κατὰ τὰ Φιλιατρὰ τοῦ δήμου Ἐράνης κείμεναι ἄμ-
παλοι ἐκ στρεμμάτων πέντε περίπου.
8. Οἱ ἐξῆς ἀγροί.
α) Ὁ κατὰ τὴν θέσιν Μ Ὀσγα τῆς Κυπαρισσίας ἐκ στρεμμά-
των τριῶν περίπου.
β) Ὁ κατὰ τὴν θέσιν Κυπαριστάκια ἢ Ἀραδριαῖς ἐκ στρεμ-
μάτων πέντε περίπου.
γ) Ὁ κατὰ τὴν θέσιν Πέτρα ἐκ στρεμμάτων δέκα περίπου.
δ) Ὁ κατὰ τὴν θέσιν Μπάρτζα ἐκ στρεμμάτων ἑξὶ περίπου.

Ἄρθρ. 2. Ἐὰν σὺν τοῖς ἀνωτέρω κτήμασιν εἶχον καὶ ἐλαιο-
δένδρα, θέλουσιν ἀποδοθῆ ἐξ αὐτῶν μέχρις ἑκατὸν πενήκοντα
εἰς τὴν θέσιν, τὴν ὅποιαν θέλει προσδιορίσει τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομι-
κῶν ὑπουργείον, ἐὰν ταῦτα κείνται εἰς διάφορα μέρη.

Ἄρθρ. 3. Ὅτα τῶν κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον ἐλαιοδένδρων
ἤθελον τύχει τριακονταετῶς ἐνοικιασμένα, μεταβαίνουνσι καὶ
ταῦτα εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Μετου Μπραχόπουλου καὶ τῆς
σύζυγου του, ἀναλαμβάνοντων αὐτῶν τὰ δικαιώματα τοῦ δημο-
σίου ἐπὶ τῶν δένδρων τούτων ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς παραχωρήσεως
μέχρι τῆς λήξεως τῆς τριακονταετίας.

Ἄρθρ. 4. Ἡ ἐξακριβωσις τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2, τοῦ
παρόντος νόμου κτημάτων τοῦ Μετου Μπραχόπουλου καὶ τῆς
σύζυγου του, θέλει ἐνεργηθῆ κατὰ τὰς περὶ νεοφύτων νανομι-
σμένας διατάξεις.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐ-

ΕΦΗΜ. ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝ. τοῦ ἔτους 1853.

φημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κρά-
τους.

Εν Ἀθήναις τὴν 18 Ἀπριλίου 1853.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Εν Ἀθήναις τὴν 22 Ἀπριλίου 1853.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Α. ΠΑΙΚΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ συστάσεως ναυτικοῦ νοσοκομείου καὶ φαρμακείου
ἐν τῷ Βασιλ. ναυστάθμῳ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωρῶντες τὴν ἀνάγκην τῆς συστάσεως ναυτικοῦ νοσοκο-
μείου παρὰ τῷ ἡμετέρῳ Βασ. ναυστάθμῳ, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ
ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ δια-
τάττομεν.

Ἄρθρον 1. Συσταίνεται παρὰ τῷ ἡμετέρῳ Β. ναυστάθμῳ, ναυ-
τικὸν νοσοκομεῖον καὶ φαρμακεῖον.

Ἄρθρον 2. Τὸ προσωπικὸν αὐτοῦ θέλει σύγκειται ἐξ

1. ἱατροῦ α. τάξεως, ἐπιμελητοῦ τοῦ νοσοκομείου μὲ μισθὸν
δραχμῶν διακοσίων.

1. ἱποφαρμακοῦ β. τάξεως μὲ μισθὸν δραχ. ἑκατόν.

1. Οἰκονόμου μὲ μισθὸν δραχμῶν ὀγδοήκοντα.

1. Ἀρχινοσοκόμου » » ἐξήκοντα.

1. Νοσοκόμου » » τεσσαράκοντα.

1. Μαγείρου » » τεσσαράκοντα.

Ἄρθρ. 3 Ἡ ἐνιαύσιος ἀπαιτούμενη δαπάνη διὰ τε τὴν μισθο-
δοσίαν καὶ λοιπὴν ὑπηρεσίαν τοῦ νοσοκομείου καὶ φαρμακείου,
θέλει συμπληρωθῇ εἰς τὸν προϋκλογισμὸν τοῦ προσεχοῦς ἔτους
1853* στηριζομένης τῆς μισθοδοσίας εἰς τὸν παρόντα διοργα-
νισμόν.

Ἄρθρον 4. Ἰδιαίτερος κανονισμὸς, ἐγκριθέντος παρ' ἡμῶν,
θέλει κανονίσει τὴν ἐσωτερικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ναυτικοῦ νοσοκο-
μείου καὶ φαρμακείου.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς παραγγέλλεται νὰ
ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν ἡμῶν διάταγμα.

Εν Ἀθήναις τὴν 1 Αὐγούστου 1852.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Λ Ι Α

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 13.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 2 Μαΐου.

ΝΟΜΟΣ ΣΚΘ'.

Περὶ τριμήνου πιστώσεως.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Τὰ διάφορα Ὑπουργεῖα θέλουν πληρώσει ἐπὶ τῇ βάσει χρημα-
τικῶν αἰτήσεων ἐγκεκριμένων παρὰ τοῦ Βασιλέως τὰ ἐξόδα τοῦ
Κράτους διὰ τὴν β'. τριμηνίαν τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους κατὰ τὰς

ἐν ἰσχύϊ λογιστικῆς διατυπώσεις ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἤδη παρὰ τῆς Βουλῆς ἐπιψηφισθέντος προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1853.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σημερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Ἀπριλίου 1853.

Ο Θ Ω Ν

Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους

Ἐν Ἀθήναις τὴν 29 Ἀπριλίου 1853.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἰπουργὸς

Α. ΠΑΙΚΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄρθ. 14.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 13 Μαΐου.

ΝΟΜΟΣ ΣΚΗ'.

Περὶ ναυτικῶν συντάξεων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισθέντες ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαντες καὶ διατάττοντες.

Ἄρθ. 1. Ὡς ναυτικά συντάξεις προσδιορίζονται διὰ τοῦ παρόντος νόμου αἱ ἑξῆς.

Σύνταξις ἀποστρατείας,

Σύνταξις ἀποτάξεως,

Σύνταξις χηρῶν καὶ ὀρφανῶν,

ΜΕΡΟΣ Α'.

Περὶ συντάξεως τῆς ἀποστρατείας.

Ἄρθ. 2. Ἡ ἀποστρατευτικὴ σύνταξις χορηγεῖται

α. Διὰ πολυετῆ ὑπηρεσίαν,

β. Διὰ τραύματα ἢ νοσήματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ ἀποστρατευτικῆς συντάξεως διὰ πολυετῆ ὑπηρεσίαν.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Περὶ δικαιώματος εἰς σύνταξιν.

Ἄρθ. 3. Ἀποκτῶσι δικαίωμα συντάξεως διὰ πολυετῆ ὑπηρεσίαν.

α. Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ λοιποὶ παντὸς βαθμοῦ ναυτικοί, μετὰ συμπλήρωσιν εἰκοσιπέντε τοῦλάχιστον ἐτῶν ἐνεργητικῆς κατὰ τὸν νόμον ὑπηρεσίας.

β. Οἱ ἱατροὶ, καὶ οἱ λογιστικοὶ καὶ λοιποὶ, τοῦ ναυτικοῦ ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρετοὶ, καὶ οἱ εἰς τὰ στρατιωτικῶς διοργανισμένα ναυτικά σώματα κατατεταγμένοι, μετὰ συμπλήρωσιν τριάκοντα ἐτῶν τοιαύτης ὑπηρεσίας.

Τούτων ὁ εἰς σύνταξιν ἀπαιτούμενος χρόνος τῆς ὑπηρεσίας ἐξισούται μετὰ τὸν ἀνωτέρω (ἐδάφ. α.) ῥηθέντα τῶν ναυτικῶν, εἴαν ὑπηρετήσωσιν ἐξ ἑτῆ ἐπὶ πλοίων.

Ἄρθ. 4. Ὁ πρὸς δικαίωμα συντάξεως ἀπαιτούμενος χρόνος ὑπηρεσίας ἀρχεῖται ἀπὸ τοῦ δεκάτου ἐξοδόμου ἔτους τῆς ἡλικίας συμπληρωμένου.

Ἄρθ. 5. Ὁ χρόνος τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας τῶν ἀπὸ τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς εἰς τὸ ναυτικὸν μεταβαλλόντων καὶ κατατασσομένων, συναριθμεῖται μετὰ τὴν τῆς ναυτικῆς ὑπηρεσίας, ὑπολογιζόμενος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων νόμου.

Μετὰ συμπλήρωσιν ὅμως ἐξ ἐτῶν ὑπηρεσίας ἐπὶ πλοίων, ἢ ῥηθεῖσα στρατιωτικῆ τῶν ὑπηρεσία θεωρεῖται καὶ αὕτη ὡς ναυτική, καὶ ὑπολογίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ναυτικῶν συντάξεων νόμου.

Ἄρθ. 6. Εἰς τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας λογίζεται διπλάσιος ὁ χρόνος τῶν κατὰ θάλασσαν καὶ κατὰ γῆν ἐκστρατειῶν ἐν καιρῷ πολέμου, καὶ ὁ χρόνος τῆς αἰχμαλωσίας, εἴαν οὕτη συνέβη κατὰ πόλεμον καὶ ὁ αἰχμαλωτισθεὶς ἀποδειγμένως ἐξεπλήρωσε τὸ τῆς ἀμύνης καθήκον.

Ὁ δὲ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας ἐπὶ πλοίων συλληπτηρίων (bâtiments armés en course) καὶ ὁ τῆς αἰχμαλωσίας εἰς τοιαύτην περιπτώσιν λογίζεται ἐπηυξημένος κατὰ τὸ ἥμισυ.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Ὅρισμός τῆς συντάξεως.

Ἄρθ. 7. Οἱ συμπληρώσαντες κατὰ τὰς τεθείσας βάσεις τὸν παρέχοντα δικαίωμα συντάξεως ἐλάχιστον χρόνον, ἔχουσι δικαίωμα εἰς τὸν ἐλάχιστον ὅρον τῆς συντάξεως.

Ἐκαστον δὲ ἔτος ὑπηρεσίας ὑπὲρ τὸν ὁρισθέντα τοῦτον χρόνον αὐξάνει τὴν σύνταξιν κατὰ τὸ εἰκοστημόριον τῆς μεταξύ τοῦ ἐλαχίστου καὶ τοῦ μεγίστου ὅρου διαφορᾶς.

Τὸ εἰς τὸ μέγιστον ὅρον δικαίωμα ἀποκτᾶται οὕτως, ὑπὸ μὲν τῶν ναυτικῶν μετὰ συμπλήρωσιν τεσσαράκοντα πέντε ἐτῶν ὑπηρεσίας, ὑπὸ δὲ τῶν λοιπῶν μετὰ συμπλήρωσιν ὑπηρεσίας πεντήκοντα ἐτῶν.

Ἄρθ. 8. Τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως εἶναι ἀνάλογον τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀποστρατευομένου, καταφαίνεται δὲ εἰς τὸν προσηρητημένον εἰς τὸν παρόντα νόμον πίνακα.

Εἴαν τις ὅμως αἰτήσῃ τὴν εἰς κατάστασιν ἀποστρατείας μετὰθεσίν του πρὶν ὑπηρετήσῃ δύο τοῦλάχιστον πλήρη ἔτη μετὰ τὸν βαθμὸν, τὸν ὅποιον φέρει, ὅτε τὴν ἀποστράτευσιν ἐξαίτεται, τὸ ποσὸν τῆς συντάξεώς του θέλει εἶσθαι ἀνάλογον τοῦ ἀμέσως κατωτέρου βαθμοῦ.

Ἄρθ. 9. Ἡ ἀποστρατευτικὴ σύνταξις παντὸς ἀξιωματικοῦ ἢ ὑπαξιωματικοῦ, ὑπηρετήσαντος ἐν ἐνεργείᾳ δεκαπέντε ἔτη μετὰ τὸν αὐτὸν βαθμὸν, αὐξάνεται κατὰ τὸ πεμπτημόριον αὐτῆς, καὶ ἂν ἦθελον ἔχει κεκτημένον τὸ εἰς τὸν μέγιστον ὅρον τῆς συντάξεως δικαίωμα.

ΚΕΦ. Β'.

Περὶ ἀποστρατευτικῆς συντάξεως διὰ τραύματα ἢ νοσήματα

ΤΜΗΜΑ Α'.

Περὶ δικαιώματος εἰς σύνταξιν.

Ἄρθ. 10. Ἐχουσι δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἀποστρατείας διὰ τραύματα ἢ νοσήματα, οἱ δεινῶς καὶ ἀνιάτως τραυματισθέντες ἢ νοσησαντες, εἴαν ἐτραυματίσθισαν κατὰ πόλεμον, ἢ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἐπιτεταγμένης ὑπηρεσίας, ἢ ἐνόσησαν ἐκ τῶν κακουχιῶν αὐτῆς καὶ τῶν τυχαίων συμβαμάτων.

Ἄρθ. 11. Οἱ οὕτω παθόντες ἔχουσιν ἄμεσον δικαίωμα εἰς σύνταξιν, εἴαν τὰ παθήματα ἐπέφερον τὴν τύφλωσιν, ἢ τὸν ἀκρωτηριασμόν, ἢ τὴν παντελῆ ἀχρηστίαν ἐνὸς ἢ πλείονων μελῶν.

Ἄρθ. 12. Τὰ ἐλαφρότερα τραύματα ἢ νοσήματα δὲν παρέχουσι δικαίωμα συντάξεως, εἴαν δὲν καθιστῶσι.

α. Τὸν μὲν ἀξιωματικόν, ἢ ἄλλον τούτου ἰσόβαθμον ὑπάλληλον, ἀνίκανον πρὸς περαιτέρω ὑπηρεσίαν.

β. Πάντα δὲ ἄλλον τοῦ ἀξιωματικοῦ κατώτερον, ἀνίκανον οὐ μόνον πρὸς περαιτέρω ὑπηρεσίαν, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἐργασίαν, δυναμένην νὰ παράσχῃ εἰς αὐτὸν τὰ πρὸς ζωὴν ἀναγκαῖα.

Ἄρθ. 13. Τὰ αἴτια, τὸ εἶδος, καὶ αἱ συνέπειαι τῶν τραυμάτων ἢ νοσημάτων δικαιολογοῦνται κατὰ τοὺς ὁρισθησομένους

διὰ Β. Διατάγματος τύπου ἐντὸς προθεσμιῶν, ὁρισθησομένων διὰ τοῦ αὐτοῦ διατάγματος.

ΤΜΗΜΑ Β'.

*Ορισμός τῆς συντάξεως.

Ἄρθρ. 14. Ὡς σύνταξις τῶν ὑποστάντων τελείαν τύφλωσιν, ἢ ἀκρωτηριασμόν ἢ παντελῇ ἀχρησίαν δύο μελῶν, ὁρίζεται ὁ μέγιστος ὅρος τῆς διὰ πολυετῇ ὑπηρεσίαν συντάξεως, ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας των.

Ἄρθρ. 15. Ὡς σύνταξις τῶν ὑποστάντων ἀκρωτηριασμόν ἢ παντελῇ ἀχρησίαν ἐνὸς μόνοι μελούς, ἢ βλάβην τινα ἀποδεδειγμένην ἰσοδύναμον, ὁρίζεται ὁ ἐλάχιστος ὅρος τῆς διὰ πολυετῇ ὑπηρεσίαν συντάξεως, ἀνεξαρτήτως καὶ οὗτος τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας.

Βλαστον δὲ ἔτος, ὑπηρεσίας προγενέστερον τῶν παθημάτων, ἢ μεταγενέστερον, αὐξάνει τὴν σύνταξιν κατὰ τὸ εἰκοστημόριον τῆς μεταξὺ τοῦ ἐλαχίστου ὅρου καὶ τοῦ μεγίστου διαφορᾶς.

Ὁ μέγιστος ὅρος τῆς συντάξεως ἀποκτᾶται οὕτω μετὰ εἰκοσαετῇ ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρ. 16. Ὁ ἐλάχιστος ὅρος τῆς διὰ πολυετῇ ὑπηρεσίαν συντάξεως ὁρίζεται καὶ ὡς σύνταξις τῶν ὑποστάντων τραύματι ἢ νοσήματα, προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 12, ἀλλ' αὕτη δὲ αὐξάνεται, ὡς ὁρίζει τὸ προηγούμενον ἄρθρον, εἰμὴ δι' ἑκαστοῦ ἔτος ὑπηρεσίας, ὑπερβαίνον διὰ μὲν τοὺς ναυτικούς τὸ εἰκοστοῦ ἔτος συμπληρωμένον, διὰ δὲ τοὺς λοιποὺς τὸ εἰκοστὸν πέμπτον.

Ἐχουσιν οὕτω κεκτημένον τὸ εἰς τὸν μέγιστον ὅρον τῆς συντάξεως δικαίωμα, ἐὰν, πρὶν τραυματισθῶσιν, ἢ νοσήσωσιν, ἀριθμῶσιν οἱ μὲν ναυτικοὶ τεσσαράκοντα, οἱ δὲ λοιποὶ τεσσαράκοντα πέντε ἔτη ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 17. Τὸ πρὶν τῆς ἀποστρατευτικῆς συντάξεως διὰ τραύματα ἢ νοσήματα ὁρίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 8 καὶ 9, ἀλλ' εἶναι πάντως ἀνάλογον τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀποστρατευομένου.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Περὶ ἀποτακτικῆς συντάξεως.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Περὶ δικαίωματος εἰς σύνταξιν.

Ἄρθρ. 18. Οἱ τὸ δικαίωμα τῆς ἀποστρατευτικῆς συντάξεως μὴ ποῦ ἀποκτήσαντες ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ αὐτῶν ὑπάλληλοι ἔχουσι δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἀποτακτικῆς, ἐὰν συνεπλήρωσαν τὸν ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς ἀπογραφῆς ὁρισμένον χρόνον ναυτικῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 19. Ὁ πρὸς σύνταξιν ἀποτάξεως ἀπαιτοῦ χρόνος ὑπηρεσίας, ὑπολογίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 4, 5 καὶ 6, ὡς καὶ ὁ ἀπαιτούμενος πρὸς ἀποστρατευτικὴν ὑπηρεσίαν.

ΤΜΗΜΑ Β'.

*Ορισμός τῆς συντάξεως.

Ἄρθρ. 20. Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ τούτων ἰσόβαμοι ὑπάλληλοι, ἀποτασσόμενοι πρὶν συμπληρώσωσιν οἱ μὲν ναυτικοὶ δεκάεξ, οἱ δὲ λοιποὶ δεκαοκτὼ ἔτων ὑπηρεσίαν, ἀπολαμβάνουσι ὡς σύνταξιν τὰ δύο τριτημόρια τοῦ ἐλαχίστου ὅρου τῆς ἀποστρατευτικῆς συντάξεως τοῦ βαθμοῦ των, ἐπὶ χρόνον ἴσον τοῦ ἐν ὑπηρεσίᾳ διαπληθέντος· ἀποτασσόμενοι δὲ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τούτων ἔτων ὑπηρεσίας ἀπολαμβάνουσι τὴν αὐτὴν σύνταξιν ἰσοδύναμον.

Οὐδέποτε μεταβαίνει ἡ ἀποτακτικὴ σύνταξις εἰς χήρας ἢ ὀρφανὰ.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Περὶ συντάξεως χηρῶν καὶ ὀρφανῶν.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Περὶ δικαίωματος εἰς σύνταξιν.

Ἄρθρ. 21. Ἐχουσι δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἰσόδιον, ἐὰν δὲν συνέλθωσιν εἰς δευτέρον γάμον.

Α'. Αἱ χῆραι τῶν ἐν μάχῃ φονευθέντων, ἢ ἀπολεσθέντων περὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἐπιτεταγμένης ὑπηρεσίας.

Β'. Αἱ χῆραι τῶν ἀποθανόντων ἐν ὑπηρεσίᾳ ἐπὶ πλοίων, ἐὰν ὁ θάνατος προήλθεν ἀπὸ συμβεβηκότων πολέμου, ἢ συνεπείᾳ μεταδοτοῦ νοσήματος ἢ ἐνδημικοῦ, εἰς ὃ ἐξετέθησαν ὡς ἐκ τῶν καθηκόντων των.

Γ'. Αἱ χῆραι τῶν ἀποθανόντων συνεπείᾳ τραυμάτων, συμβάντων κατὰ πόλεμον ἢ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἐπιτεταγμένης ὑπηρεσίας, ἐὰν ὁ γάμος ἐτελέσθῃ πρὶν τῶν τραυμάτων.

Τὰ αἴτια, τὸ εἶδος καὶ αἱ συνεπείαι τῶν τραυμάτων ἀποδεικνύονται κατὰ τοὺς ὁρισθησομένους διὰ Β.σ. Διατάγματος τύπου ἐντὸς προθεσμιῶν, ὁρισθησομένων διὰ τοῦ αὐτοῦ διατάγματος.

Δ'. Αἱ χῆραι τῶν ἀποστρατευτῶν καὶ αἱ χῆραι τῶν ἀποθανόντων ἐν ἐνεργείᾳ μετὰ τὴν ἀπόκλισην τοῦ εἰς σύνταξιν δικαίωματος, ἐὰν ὁ γάμος ἐτελέσθῃ ἐν τοῦλάχιστον ἔτος, πρὶν παύσωσιν οἱ σύζυγοι των τῆς ἐνεργητικῆς ὑπηρεσίας ἢ ἐνὸς ἢ πλειοτέρων τέκνων ὑπαρχόντων, ἐὰν ὁ γάμος ἐτελέσθῃ πρὶν τῆς παύσεως ταύτης ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου.

Ἄρθρ. 22. Εἰς τὰς προβλεπόμενας ὑπὸ τοῦ προηγούμενου ἄρθρου περιπτώσεις οὐδεὶς γάμος παρέχει δικαίωμα συντάξεως, μὴ τηρηθεῖσιν τῶν περὶ νυμφεύσεως τῶν ναυτικῶν εἰδικῶν διατάξεων.

Ἄρθρ. 23. Αἱ χῆραι τῶν ἀποθανόντων ἐν διαζυγίῳ ἢ ἐν χωρισμῷ ἀπὸ τραπέζης καὶ κοίτης, δὲν ἔχουσι δικαίωμα συντάξεως, ἀλλὰ μόνον τὰ ἀνήλικα τέκνα.

ΤΜΗΜΑ Β'.

*Ορισμός τῆς συντάξεως.

Ἄρθρ. 24. Ὡς σύνταξις τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 21 μνημονευμένων χηρῶν ὁρίζεται, εἰ μὲν ὑπάρχουσιν ἐν ἡ πλειότερα ἀνήλικα τέκνα, τὸ τριτημόριον τοῦ μεγίστου ὅρου τῆς εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀποθανόντος συζύγου ἀναλογούσης ἀποστρατευτικῆς συντάξεως, ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας του, εἰ δὲ τὰ τέκνα εἶναι ἐνήλικα ἢ αἱ χῆραι ἄτεκνοι, τὸ τεταρτημόριον.

Ἄρθρ. 25. Εἰς τὴν σύνταξιν τῶν χηρῶν συμπεριλαμβάνονται καὶ ἡ τῶν ἀνήλικων τέκνων, ἀποτελούσα τὸ ἡμισυ ὁλοκλήρου τῆς συντάξεως, ὅσα καὶ ἂν ᾖσι τὸν ἀριθμὸν.

Ἐν περιπτώσει δευτέρου γάμου ἢ θανάτου τῆς χήρας, ἢ ἐὰν ὑπάγῃται αὕτη εἰς τὴν προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 23 κατηγορίαν, τὸ ἀναλογου ἐν αὐτῇ μέρος τῆς συντάξεως, ἢ τὸ πρὸς ἀπολαύσιν αὐτοῦ δικαίωμα μεταβαίνει εἰς τὰ ἀνήλικα τέκνα.

Εἰς τοιαύτην δὲ περίπτωσιν τὰ ἀνήλικα τέκνα λαμβάνουσιν εἰς ἑαυτὴν τὴν σύνταξιν, ἄχρις οὗ τὸ νεώτερον ἐξ αὐτῶν ἐλθῇ κίονον ἡλικίαν, μεταβαίνουσιν τῆς μερίδος ἐκάστου ἐνήλικου εἰς τὰ μένοντα ἀνήλικα.

Ἡ εἰς τὸν ἀποθανόντα ἢ τὴν ἐνήλικίαν τῶν τέκνων ἐπιζήσαντα συνταξιοδόχος, ἀπολαμβάνει ἐφ' ὅσον δὲν συνέλθῃ εἰς δευτέρον γάμον, ἀλλὰ εἰς τὸν βατεταρτημόριον τοῦ μεγίστου ὅρου τῆς ἀνηκούσης εἰς τὸν βατεταρτημόριον τοῦ μεγίστου ὅρου τῆς ἀνηκούσης.

Τὰ θήλα τέκνα ἀποθανόντος συζύγου τῆς συντάξεως οὐδ' ἀποκατασταθῶσιν τόπον ἀνήλικων ἀρρένων, ἄχρις ὡς ἐλθόντα εἰς γάμον.

ΜΕΡΟΣ Δ'.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 26. Αἱ πρὸς ἀμοιβὴν ἐξόχων ἢ ἐκτάκτων ὑπηρεσιῶν μὴ προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου, ἀπονεμόμεναι συντάξεις, προσδιορίζονται ἐκάστοτε δι' ἰδιαιτέρου νόμου.

Ἄρθρ. 27. Αἱ ναυτικαὶ συντάξεις εἶναι προσωπικαὶ καὶ ἰσόθιοι, καταλογίζονται δὲ εἰς τὰ δημόσια χρέη, καὶ πληρώνονται ὑπὸ τοῦ ταμείου τοῦ κράτους.

Ἄρθρ. 28. Ἡ σύνταξις ἢ τὸ πρὸς ἀπολαύην αὐτῆς δικαίωμα διακόπτεται.

α) Ἐν περιπτώσει καταδίκης εἰς ποινὴν ἐγκληματικὴν ἢ εἰς ποινὴν πλημμελήματος, προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ ἁρθροῦ 22 τοῦ ποιν. νόμου, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ νόμου τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου 1836, ἐνόσω διαρκεῖ ἡ ποινή.

β). Ἐνεκα ἀπόδολῃς τῆς Ἑλληνικῆς Ἰθαγενείας, ἐνόσω ἡ ἀποβολὴ αὐτῇ διαρκεῖ.

γ). Ἐνεκα διαμονῆς ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἄνευ ἐγκρίσεως τοῦ Βασιλέως.

Ἄρθρ. 29. Πᾶσα αἵτησις περὶ ἀπολαύης ναυτικῆς συντάξεως γίνεται κατὰ τοὺς νομίμους τύπους πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν, ὅστις ὀφείλει νὰ ὀρίσῃ τὴν σύνταξιν, καὶ κοινοποιήσῃ εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐντὸς δύο τοῦ πολὺ μηνῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῆς αἰτήσεως, τὰς βάσεις καθ' ἃς ἡ σύνταξις ὀρίσθῃ, τοῦτου δὲ μὴ τελεσθέντος, ἢ ἐὰν αἱ βάσεις τοῦ ὀρισμοῦ δὲν ᾔναι ὀρθαί, δύνανται οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ καταφύγωσιν εἰς τὰ δικαστήρια.

Ἄρθρ. 30. Αἱ δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου ἀπονεμόμεναι συντάξεις, καὶ ἡ καθυστερουμένη πληρωμὴ τῶν εἶναι ἀπαραχώρητοι καὶ ἀκατάσχετοι, ἐκτὸς πρὸς διατροφὴν συζύγου, τέκνων ἢ γονέων.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Καταληκτικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 31. Αἱ πρὶν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου διὰ Βασ. διαταγμάτων εἰς ναυτικούς ἀπονεμηθεῖσαι συντάξεις μένουσιν, ἐν ὧσιν οἱ συνταξιούχοι, ἀμετάβλητοι, τηρουμένων μόλις τῶν περὶ διακοπῆς τῆς συντάξεως διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου.

Μετὰ τὸν θάνατον τῶν συνταξιούχων αἱ χῆραι αὐτῶν καὶ τὰ ἀνήλικα ὀρφανὰ, τότε μόνον ἔχουσι δικαίωμα συντάξεως, ὅταν

οἱ ἀποθανόντες, λογιζόμενοι ἐν ἐνεργητικῇ ὑπηρεσίᾳ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ἤθελον ἔχει κεκτημένον τὸ εἰς σύνταξιν ἀποστρατείας δικαίωμα κατὰ τὰς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ διατάξεις.

Αἱ ἔχουσι οὕτω δικαίωμα συντάξεως χῆραι λογίζονται ὡς χῆραι ἀποστρατεύτων, καὶ ὑπάγονται εἰς ὅ,τι ὁ παρὼν νόμος περὶ τοιούτων χηρῶν προβλέπει.

Ἄρθρ. 32. Αἱ πρὶν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου διὰ Βασ. διαταγμάτων εἰς χήρας ναυτικῶν ἀπονεμηθεῖσαι συντάξεις λογίζονται, ὅπως ἔχουσιν, ὡς συντάξεις χορηγούμεναι εἰς χήρας ἀποστρατεύτων ὑπάγονται δὲ ἄλλως εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 33. Αἱ χῆραι καὶ τὰ ἀνήλικα ὀρφανὰ τῶν μετὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τοῦ Συντάγματος ἀποθανόντων, μὴ συνταξιούχων καὶ αἱ χῆραι καὶ τὰ ἀνήλικα τῶν μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἀποθανόντων συνταξιούχων, τῶν ὁποίων ἡ σύνταξις δὲν περιήλθεν εἰς τὰς οἰκογενεὰς των, ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ἐξαιρουμένης τῆς ἀφορώσης τὸν πρὸς δικαίωμα ἀποστρατευτικῆς συντάξεως ἀπαιτούμενον χρόνον, ἐλαττούμενον εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν κατὰ ἑτη δέκα.

Ἄρθρ. 34. Ἀπασαὶ αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον διατάξεις καταργοῦνται.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ κράτους.

Τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐπιφορτίζεται ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργός.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 6 Ἀπριλίου 1886

Ο Θ Ω Ν.

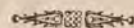
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

Ἐρωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Ἀπριλίου 1886.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης.

Α. ΠΑΙΚΟΣ.

Πίναξ τῶν ναυτικῶν συντάξεων.

Βαθμοὶ	Συντάξεις ἀποστρατείας διὰ πολυε- τή υπηρεσίαν ἢ διὰ τραύματα ἢ νοσήματα κατὰ μῆνα.				Συντάξεις χηρῶν			
	ἐλάχιστος ὅρος.		Εἰκοστημῶριον τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τοῦ ἐλα- χίστου καὶ τοῦ μεγίστου ὅρου.		μετὰ τέ- κνων ἀνηλίκων		Ἄνευ τέκνων ἢ μετὰ τέ- κνων ἐνηλί- κων	
	Δρ.	Λ.	Δραχ.	Λ.	Δραχ.		Δραχ.	Λ.
Ἀντιναύαρχος	300		6	25	425	141 66	106	25
Ἱποναύαρχος	250		4	15	333	111	83	25
Πλοίαρχος Α'. τάξεως καὶ ὁμοῦ βαθμοί . .	200		2	50	250	83 33	62	50
" Β'. " " " "	160		2	50	210	70	52	50
" Γ'. " " " "	140		2		180	60	45	
Ἱποπλοίαρχοι Α'. τάξεως καὶ ὁμοῦ βαθμοί .	400		1	65	133	44 33	33	25
" Β'. " " " "	67		1	65	100	33 33	25	
Δόκιμοι	50		1	65	83	27 66	20	75
Ναύκληρος Α'. τάξεως	40		1	33	66 66	22 22	16	66
Τροφодότης								
Πυροβολιστής Α'. τάξεως	35		1	16	58 33	19 44	14	58
Ναυκληρος Β'. " " " "	32 50		1	8	54 16	18 5	13	54
Πηδاليούχος Α'. τάξεως								
Ὁ ἐπὶ τῶν ἀρμένων Α'. τάξεως	30		1		50	16 66	12	50
Ξυλουργός Α'. τάξεως								
Ὁ ἐπὶ τῶν ὀπλῶν Α'. τάξεως								
Καλαφαιστής Α'. τάξεως	25			83	41 67	13 89	10	41
Ὁ ἐπὶ τῶν ἀρμένων Β'. τάξεως								
Ξυλουργός Β'. τάξεως								
Πηδاليούχος Β'. τάξεως								
Πυροβολιστής Β'. τάξεως	22 50			75	37 50	12 50	9	37
Ὁ ἐπὶ τῶν ὀπλῶν Β'. τάξεως								
Καλαφαιστής Β'. τάξεως	20			66	33 33	11 11	8	33
Βαρελοποιὸς καὶ μάγειρος								
Ναύτης Α'. τάξεως	18			61	30	10	7	50
" Β'. ἢ καὶ ὑπηρέτης	15			50	25	8 33	6	25
" Γ'. τάξεως	12			48	20	6 66	5	
Αὐλητὴς καὶ τυμπανιστής	9			30	15	5	3	75
Παῖς	6			20	10	3 33	2	50

Ν Ο Μ Ο Σ Σ Δ'.

Περὶ ἐνοικιάσεως τῶν ἰχθυοτροφείων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Τὰ ἰχθυοτροφεία, θυννεῖα, ἰχθυοτρόφοι ποταμοὶ καὶ λίμναι, ἰχθυοτροφὰ ὕδατα, κείμενα εἰς διάφορα μέρη τοῦ Κράτους, θέλουν διατίθεσθαι ἐπὶ δημοπρασίας παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν Ἱπουργοῦ διὰ μονοετοῦς ἢ πολυετοῦς ἐνοικιάσεως, μὴ ὑπερβαίνουσας τὰ δώδεκα ἔτη, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ πενταετοῦς ἐνοικιάσεως τῶν ἰχθυοτροφείων κλπ. ἀπὸ 23 Μαρτίου 1839 Νόμου, λαμβάνοντος πλήρη ἰσχὺν διὰ τὸ μέλλον, καθόσον δὲν ἀντιβαίνει εἰς τὸν παρόντα.

Ἡ προθεσμία τῆς πληρωμῆς τῶν ἐτησίων δόσεων, κανονίζεται διὰ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 3 τοῦ ρηθέντος Νόμου διακηρύξεως τῆς δημοπρασίας.

Ἡ διάρκεια τῆς ἐνοικιάσεως ὀρίζεται διὰ Βασιλικῆς Διατάγματος.

Ἄρθρ. 2.

Ἐὰν κατὰ τὴν δημοπρασίαν ἐνὸς ἢ καὶ πλειότερων ἐκ τῶν ἀνωτέρω κτημάτων δὲν γίνωσι ποσῶς προσφοραὶ, ἢ αἱ γενόμεναι θεωρηθῶσιν ἀσύμφοροι, ἢ κατὰ τὸ ἀνήκον ἔτος διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως αὐτῶν θέλει ἐνεργεῖσθαι δι' ἐπιστάτων καὶ φυλάκων διοριζομένων παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἱπουργοῦ. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οἱ ἐπιστάται καὶ φύλακες θεωροῦνται ὡς δημόσιοι ὑπηρεταί, καὶ ὀρκίζονται τὸν διὰ τοῦς δημοσίους ὑπαλλήλους ὠρισμένον ὅρκον ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων οἰκονομικῶν ἐφόρων.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ καὶ

τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Μαΐου 1853.

Ο Θ Ω Ν.

Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 9 Μαΐου 1853.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

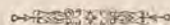
Ἀριθ. 13.

(Παραλείφθη)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 16.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 26 Ἰουνίου.

ΝΟΜΟΣ ΣΑΒ'.

Περὶ ἀποτίσεως δημοσίου χρέους, ἐκ παντοίων ἐνοικιάσεων
προερχομένου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Εἰς τοὺς ὀφειλέτας τοῦ δημοσίου· α.) ἐξ ἐνοικιάσεως ἀμεσῶν δημοσίων ἢ ἐκκλησιαστικῶν φώρων καὶ δικαιώματος ἐπικαρπίας ἀπὸ τοῦ 1833 μέχρι τοῦ 1844, συμπεριλαμβανομένου καὶ τούτου· β.) ἐκ μοναστῶν καὶ πολυετῶν ἐνοικιάσεων ἐθνικῶν ἢ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων, τῶν ὁποίων ἡ ἐνοικίασις ἐλήξε μέχρι τέλους τοῦ 1851, χορηγεῖται προθεσμία δώδεκα ἐτῶν πρὸς ἀπότισιν τοῦ χρέους των, διαιρουμένου εἰς δώδεκα ἐτησίους δόσεις.

Ἐκάστη τῶν δόσεων πληρόνεται ἀνευ τόκου τὴν 31 Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους, διὰ πᾶσαν ὁμῶς καθυστέρησιν πληρόνεται τόκος ὑπερμερίας 8 τοῖς 0/0 κατ' ἔτος.

Ἄρθρ. 2. Ὡς χρέος τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὀφειλετῶν θεωρεῖται τὸ κεφάλαιον τὸ ὅποιον ὑπολείπεται, ἀφοῦ αἱ τυχόν προγενέστεραι μὲν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, μὴ ὑπαγόμεναι δὲ εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν παλαιῶν χρεῶν τοῦ δημοσίου ἀπαιτῆται πιστώσεις αὐτῶν, συμφηφισθῶσι μὲ τὸ ὅλον τοῦ χρέους, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀμοιβαίων τόκων.

Ἐάν δὲ γενομένου συμφηφισμοῦ προκύψῃ ὑπόλοιπον χρέους μεγαλειότερον τοῦ πρὸ τοῦ συμφηφισμοῦ ὀφειλομένου κεφαλαίου, τὸ πλεονάζον ἀφίεται εἰς ὄφελος τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

Οἱ ὀφειλέται τοῦ δημοσίου, οἵτινες δὲν εἶναι συνάμα καὶ πιστωταὶ, ἀπαλλάττονται ἐντελῶς τῶν καθυστερούντων τόκων.

Ἄρθρ. 3. Ἐν περιπτώσει ἀπωλείας τῶν τίτλων τοῦ δημοσίου ἐκ περιστάσεως οἰαομένης, ἐάν μὲν ἐγένετο καταβολὴ τις ἐ-

κούσιος, ἡ ἀναγκαστικὴ εἰσπραξὶς ἀπέναντι τοῦ χρέους, τὸ ὀφειλόμενον ὑπόλοιπον εἶναι ἀπαιτητὸν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν βιβλίων τῶν εἰσπρακτέων ἢ τῶν λογαριασμῶν τῶν ταμίων, εἰς ἐναντίαν δὲ περιπτώσει τὸ χρέος ἀποδεικνύεται ὡσαύτως, διὰ τῶν αὐτῶν βιβλίων ἢ λογαριασμῶν, ἐν τῇ τελευταίᾳ ὁμῶς περιπτώσει ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ὀφειλέτην ἢ διὰ τῶν νομίμων μέσων ἀποδείξει τοῦ ἐναντίου, ἀλλ' εἰς μόνην τὴν κρίσιν τῶν δικαστηρίων ἐναπόκειται νὰ συγχωρῇται καὶ τὸ μέσον τῆς διὰ μαρτύρων ἀποδείξεως.

Ἄρθρ. 4. Οἱ θέλοντες ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὀφειλετῶν νὰ μεθίσωσι τῶν εὐεργετημάτων τοῦ παρόντος νόμου ὀφείλουσιν ἐντὸς τεσσαρῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ, α.) Νὰ υπογράψωσι καὶ παραδώσωσιν εἰς τὸ ταμεῖον τὰς χρεωστικὰς ὁμολογίας τῶν δόσεων, καὶ β.) Νὰ προσφέρωσι κτήματα πρὸς ἐγγράσιν ὑποθήκης, ἀξίας ὑπερβαίνουσας τὸ χρέος μόνον καθ' ἓν τρίτον.

Ἐάν ὁμῶς πίπτωσι τις τοῦ ὀφειλέτου πηγάζουσα μὲν ἐξ ἐποχῆς προγενέστερας τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, μὴ ὑπαγόμενη δὲ εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν παλαιῶν χρεῶν τοῦ δημοσίου, κατασταθῇ ἀπαιτητὴ μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ παραγράφῳ πράξεων, ἡ καταστάσα πρότερον ἀπαιτητὴ παρουσιασθῇ μετὰ ταῦτα τὸ χρέος ἐκκαθαρίζεται ἐκ νέου ἐνεργομένου τοῦ συμφηφισμοῦ, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 ὁριζόμενα· ἐκδιδομένων δὲ ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου νέων ὁμολογιῶν, αἱ προεκδοθεῖσαι ἀκυροῦνται.

Οὐδεὶς τῶν ὀφειλετῶν ἀπαλλάττεται τῆς καταδιώξεως, πρὶν ἢ συμμορφωθῇ μὲ τὰς ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ διατάξεις.

Ἄρθρ. 5. Οἱ ὀφειλέται, τῶν ὁποίων τὰ κτήματα καταχωρήντα εἰς τὸ δημόσιον δὲν ἀπηλλοτριώθησαν, δύνανται ν' ἀναλάβωσι αὐτὰ εἰς τὴν κυριότητά των εἰς ἣν εὐρίσκονται κατὰστασιν, ἐάν ἐναδεχθῶσι τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἀπότισιν τοῦ ποσοῦ, ἐφ' ᾧ τὰ κτήματα κατεχυρώθησαν εἰς τὸ δημόσιον. Ὅσα δ' ἐξ αὐτῶν εἶναι ἐνοικιασμένα, θέλουσιν ἀναλαβεῖν αὐτὰ μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἐνοικιάσεως, λογιζομένου πρὸς ὄφελος αὐτῶν τοῦ τυχόν συμπεφωνημένου ἐνοικίου ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον ὁμολογιῶν.

Ἄρθρ. 6. Φυλαγγιτικὰ ἢ ναυτικὰ γραμμάτια, εἴτε ἐξεδόθησαν ἐπ' ὀνόματι τοῦ ὀφειλέτου εἴτε περιήλθον εἰς τὴν κυριότητά του, κληρονομικῶς δικαιώματι, εἴτε μεταβιβάσθησαν εἰς αὐτὸν οἰωδῆτιν ἄλλῳ νομίμῳ τρόπῳ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου, παρὰ τοῦ στρατιωτικοῦ ἢ ναυτικοῦ ἐπ' ὀνόματι τοῦ ὁποίου ἐξεδόθησαν, ἢ παρὰ τῶν κληρονόμων του, εἶναι δεκτὰ εἰς τὴν ἐξόφλησιν ἐκάστης δόσεως κατὰ τὸ ἥμισυ μόνον αὐτῆς καθ' ὅλοκληρίαν δε, ἐάν ὁ ὀφειλέτης προτιμῇ νὰ ἐξοφλήσῃ διὰ μιᾶς καὶ τὰς δώδεκα δόσεις.

Ἄρθρ. 7. Τὰ πρὸς τοὺς ὀφειλέτας ἐνοικιαστὰς χορηγούμενα διὰ τοῦ παρόντος νόμου εὐεργετήματα, ἐπεκτείνονται, καὶ εἰς τοὺς ἐπεννοικιαστὰς καὶ συμμετόχους τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ἀπαλλασσόμενους κατὰ τοσοῦτον τοῦ πρὸς αὐτῶν χρέους των, ἐφ' ὅσον ἕκαστος ἠθελεν ἐξοφλήσει τὸ δημόσιον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ἀναλόγως του καθυστερούντος μέρους τῆς συμμετοχῆς του εἰς τὴν ἐνοικίαν. Κατὰ τὸ αὐτὸ ποσὸν ἀπαλλάττεται καὶ ὁ ἐνοικιαστὴς τοῦ πρὸς τὸ δημόσιον χρέους του.

Αἱ περὶ συμφηφισμοῦ τῶν πιστώσεων τῶν ἐνοικιαστῶν διατάξεις τῶν ἄρθρων 2, 4 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ὑπεννοικιαστῶν καὶ συμμετόχων. Ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἡ πίστις τοῦ ὑπεννοικιαστοῦ ἢ συμμετόχου συμφηφίζεται μὲ μόνον τὸ ἀναλογικὸν εἰς αὐτὸν μέρος τοῦ χρέους· ἡ πίστις ὁμῶς τοῦ ἐνοικιαστοῦ συμφηφίζεται μὲ τὸ ὅλον τοῦ χρέους καὶ καταλογίζεται ἐφ' ὅλων τῶν ὀφειλομένων ἀπὸ τὰ εὐεργετήματα τοῦ νό-

μου, εκάστου κατὰ λόγον τοῦ καθυστερούντος μέρους τῆς συμ-
μετοχῆς του.

Ἀλλ' ἐὰν ὁ ὀφειλέτης ἐνοικιαστὴς ὦν συνάμα καὶ πιστωτὴς δὲν ἤθελε συμμορφωθῇ μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ἐνεργεῖται οὐχ' ἦτον συμψηφισμὸς τῆς πιστώσεως αὐτοῦ μετὰ τὸ χρέος τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ συμμετόχου, ὅστις ἤθελεν ἐπικαλεσθῇ τὰ ὠ-
φελήματα τοῦ νόμου, κατὰ τὴν αὐτὴν ὡς ἀνωτέρω ἀναλογίαν.

Ἄρθρ. 8. Ὅστις τῶν ἀνωτέρω ὀφειλετῶν ἔχει ἀντιρρήσεις καθ' ὁλοκληρίαν ἢ μέρους τοῦ χρέους του, ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ αὐτὰς δι' ἀναφορὰς του, μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων ἀποδείξεων, πρὸς τὸν ἀρμοδίον νομάρχην, ἐντὸς μὲν δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ἐὰν διαμένῃ ἐντὸς τοῦ Κράτους ἐντὸς δὲ τεσσάρων, ἐὰν εὐρίσκηται εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν.

Ἡ ἐπίδοσις τῆς ἀναφορᾶς γίνεται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος.

Ἄρθρ. 9. Ὁ νομάρχης, ὅμα τῷ ἐπιδοθῇ ἡ ἀναφορὰ τοῦ ὀφει-
λέτου, συγκαλεῖ συμβούλιον, συγκείμενον παρ' αὐτοῦ, τοῦ προ-
έδρου τοῦ πρωτοδικείου τοῦ νομοῦ καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφοροῦ
τῆς ἐπαρχίας, ἐν ᾗ ἐδρεύει ὁ νομάρχης.

Τὸ συμβούλιον τοῦτο λαμβάνον ὡς ὅψιν τὰς ἀντιρρήσεις καὶ
τὰς πρὸς ὑποστήριξιν αὐτῶν ἀποδείξεις τοῦ ὀφειλέτου, ὡς καὶ
ὅσας ἄλλας πληροφορίας ἔθελε δυνηθῇ νὰ συλλέξῃ αὐτεπαγ-
γέλτως, γνωμοδοτεῖ δι' αἰτιολογημένης ἐκθεσεως τὴν ὁποίαν
ὑποβάλλει ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον.

Τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο ἀφοῦ ἀκούσῃ τὴν γνώμην διὰ ἐκ τῶν
παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ δικηγόρων, ἀποφαίνεται ἐπὶ τῶν ἀντιρ-
ρήσεων τοῦ ὀφειλέτου, ἐπὶ τῇ βάσει Β. Διατάγματος, ἐκδιδο-
μένου ἐπὶ τούτῳ μετὰ προσηγνηθείσαν γνωμοδότησιν τοῦ ὑπουρ-
γικοῦ συμβουλίου, ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἤθελε θεωρῆται παρα-
δεχτέας καθ' ὁλοκληρίαν ἢ ἐν μέρει τὰς ἀντιρρήσεις ταύτας.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ ὑπουργείου ἐπιδίδεται διὰ δικαστικοῦ κλη-
τῆρος εἰς τὸν ὀφειλέτην, κατὰ τὰς περὶ ἐπιδόσεως ἐν γένει δια-
τάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Ἄρθρ. 10. Εἰς τὸν ὀφειλέτην, ὅστις ἤθελε παραδεχθῇ τὴν ἀ-
πόφασιν τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν, χορηγεῖται διήμερος
προθεσμία ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως αὐτῆς, διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ἐπι-
βαλλομένας εἰς αὐτὸν ὑποχρεώσεις, πρὸς ἀπόλαυσιν τῶν εὐεργε-
τημάτων τοῦ νόμου.

Ὁ δὲ μὴ παραδεχθεὶς τὴν ἀπόφασιν ὀφειλέτης ὑποχρεοῦται
νὰ κινήσῃ ἀγωγὴν ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς κατὰ τοῦ δημοσίου ἐνώπιον
τῶν τακτικῶν δικαστηρίων διὰ τὸ παρ' αὐτοῦ ἀμφισβητούμενον
χρέος.

Ἄρθρ. 11. Ὁ ὀφειλέτης, τοῦ ὁποίου αἱ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν
οἰκονομικῶν ἀπορρίπτεται ἀντιρρήσεις ἤθελεν ἀπορρίψῃ καὶ ὑπὸ
τῶν δικαστηρίων καθ' ὁλοκληρίαν ἢ ἐν μέρει, δὲν δύναται πλέον
νὰ ἐπικαλεσθῇ διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους τούτου τὰς εὐεργε-
τικὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 12. Ἀν ἐν τῷ ἄρθρῳ 10 διαλαμβανόμεναι δίκαι θέλουν
δικάζεσθαι ὡς συνοπτικαὶ καὶ κατεπεύγουσαι, κατὰ τὰς περὶ
τοιούτων δικῶν διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Ἄρσσαι δὲ αἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου
εἰσχηθεῖσαι εἰς τὰ δικαστήρια τῆς αὐτῆς κατηγορίας δίκαι καὶ
μένουσαι ἐκκρεμαί, κἂν τε ὥσιν ὥριμοι, κἂν τε μὴ, ἐξακολου-
θοῦσι μέχρι τῆς ἐκδικαστέως των, ἐὰν δὲν προτιμήσωσι καὶ οἱ
ὀφειλέται οὗτοι νὰ συμμορφωθῶσι μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόν-
τος νόμου.

Ἄρθρ. 13. Διὰ πᾶσαν ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 καθυστερή-
σαν ἐτήσιον ὅσιν κατὰσχεται καὶ ἐκποιεῖται διοικητικῶς ἀ-
νόλογον μέρος τῆς κινητικῆς περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου. Ἐὰν δὲ
ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριασμοῦ δὲν ἐξοφληθῇ ὁλόκληρον τὸ ὀφειλόμε-
νον ποσὸν εἰς κεφάλαια καὶ τόκους, κατὰσχεται καὶ ἐκποιεῖται

τὸ ἐνυπόθηκον κτῆμα, γινόμενης χρήσεως κατὰ τοῦ ὀφειλέτου
καὶ τῶν λοιπῶν καταναγκαστικῶν μέτρων, κατὰ τὰς διατάξεις
τῶν περὶ καθυστερούντων νόμων καὶ Βασ. διαταγμάτων.

Ἄρθρ. 14. Ἐναντίον δὲ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ὀφειλετῶν, οἱ-
τινες δὲν ἤθελεν συμμορφωθῇ μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος
νόμου ἐντὸς τῶν ἐν αὐτῷ ὁρισμένων προθεσμιῶν, ἐνεργεῖται δι-
οικητικὴ καταδίωξις, κατὰ τὰς περὶ καθυστερούντων νόμων καὶ
Β. διαταγμάτων διατάξεις, πρὸς πληρωμὴν ὅλων τῶν παρ' αὐ-
τῶν ὀφειλόμενων κεφαλαίων καὶ τόκων.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-
σίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς
ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ
Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 9 Ἰουνίου 1853.

Ο Θ Ω Ν

Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτίθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Ἰουνίου 1853.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Α. ΠΑΙΚΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄρθρ. 47.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 30 Ἰουνίου

Δ Ι Α Τ Α Γ Μ Α

14) Περί τοῦ ὁργανισμοῦ τῶν πληρωμάτων τῶν τεσσάρων
λέμβων Κανονοφόρων κλπ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Γ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὅψιν τὸ ἀπὸ 23 Μαρτίου ε. ε. ἡμέτερον Β. Δι-
άταγμα περὶ κατασκευῆς τῶν τεσσάρων λέμβων κανονοφόρων
παρὰ τῷ ἡμετέρῳ Β. ναυσταθμῷ, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμε-
τέρου ἐπὶ τῶν ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατά-
τομεν.

Ἄρθρον 1. Ἐκάστης τῶν ῥηθεισῶν λέμβων τὸ πλήρωμα θέλει
σὺγκεῖται ἐκ τριακοντα ἀνδρῶν, συγκροτούμενον ἐξ

1 Ναυκλήρου α'. τάξεως, διευθυντοῦ.

1 Τροφοδότου.

1 Ναυκλήρου β'. τάξεως.

1 Πυροβολιστοῦ β'. τάξεως

12 Ναυτῶν α'. τάξεως.

12 Ὁμοίως β'. τάξεως.

2 Ὁμοίως γ'. τάξεως.

30 Τὸ ὅλον.

Ἄρθρον 2. Ἡ δαπάνη τῆς μισθοδοσίας τῶν πληρωμάτων αὐ-
τῶν θέλει συμπεριληφθῇ εἰς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ προσεχοῦς
ἔτους 1853.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς παραγγέλλεται νὰ
ἐνεργήσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν ἡμῶν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Αὐγούστου 1852.

Ἐν ὀνόματι τοῦ βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Λ Ι Α

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

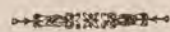
ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 48. (Παρελείφθη)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 49.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 21 Ἰουλίου.

ΝΟΜΟΣ ΣΔΑ΄.

Περὶ τῆς μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς
ἐταιρίας τῶν ἔθνικῶν διαπορθεύσεων συνομολογηθείσης
ταχυδρομικῆς συμβάσεως

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ: ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Ἡ κατ' ἐντολὴν τῆς Κυβερνήσεως μεταξὺ τοῦ Γε-
νικοῦ Διευθυντοῦ τῶν ταχυδρομείων Κ. Γ. Σκούρου καὶ τοῦ Κ.

Ἀριθ. 6554.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ.

Ἡμεῖς ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν τοῦ Μεγαλειστάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος Ὁθωνος.

Θεωροῦντες τὴν Ταχυδρομικὴν Σύμβασιν τὴν ὑπογραφείσαν εἰς Ἀθήναις τὴν 1)13 Ἀπριλίου 1853, ἀφ' ἑνὸς
μὲν μέρους ὑπὸ τοῦ κυρίου Γεωργίου Σκούρου Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος δέοντως πρὸς
τοῦτο ἐπιτετραμμένου, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὑπὸ τοῦ κυρίου Θεοφίλου Φεράλδου ἐνεργοῦντος ἐν ὀνόματι τῆς ἐταιρίας τῶν
Ἑθνικῶν Διαπορθεύσεων καὶ ἐφωδιασμένων μὲ τὰ ἀ ἀρχαῖα πληρεξούσια ἐγγράφα, συγκατεμένην ἐξ ἄρθρων δεκα-
τεσσάρων καὶ ἔχουσαν οὕτω.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξὺ τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἐται-
ρίας τῶν Ἑθνικῶν διαπορθεύσεων.

Ὁ Κ. Γεώργιος Σκούρος Διευθυντῆς τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως
τῶν Βασιλικῶν Ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὁ Κ. Θ. Φεράλ-
δης ἐν ὀνόματι τῆς ἐταιρίας τῶν Ἑθνικῶν διαπορθεύσεων, λα-
βόντες παρὰ τοῦ ἔχοντος τὸ δικαίωμα τὴν ἐντολὴν τοῦ νὰ ὀρί-
σῃσι τὴν ἐν Ἑλλάδι θέσιν τῆς ῥηθείσης ἐταιρίας καὶ τὰς μελ-
λούσας σχέσεις αὐτῆς πρὸς τὴν ἑλληνικὴν Κυβερνήσιν, καὶ κοι-
νοποιήσαντες ἀμοιβαίως τὰ πληρεξούσια των, ἐσυμφώνησαν εἰς
τὰ ἀκόλουθα ἄρθρα.

Ἄρθρ. 1. Ἡ ἐταιρία τῶν Ἑθνικῶν διαπορθεύσεων (Société
des services Maritimes des Messageries Nationales)
ὕποχρεοῦται νὰ διατηρῇ (ἐξαιρουμένης ἀκταμαχίτου ἀνά-
γκης) ἅ. μίαν συγκοινωνίαν κατὰ δεκαήμερον μεταξὺ Σύρου, Με-
λίτης, Μεσσήνης, Νεαπόλεως, Σιδίτα-Βεκίας, Λιθόρου, Γενούης
καὶ Μασσαλίας ἀφ' ἑνὸς, καὶ ἀφ' ἑτέρου Σύρου, Σμύρνης, Δαρ-
δανελίων, Καλλιπόλεως καὶ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ διὰ πλα-
γίας πορείας ἐπίσης κατὰ δεκαήμερον μεταξὺ Σύρου καὶ Πει-
ραιῶς. ὅ. Δύω συγκοινωνίας κατὰ μῆνα μετὰ τῆς Ἀλεξανδρείας
(Αἰγύπτου) γ'. Μίαν συγκοινωνίαν κατὰ εἰκοσήμερον διὰ Σύρου
καὶ Σμύρνης μὲ τὴν Ῥόδον, Μερσίνην, Ἀλεξανδρέταν, Λαοδικεῖαν,

Θεοφίλου Φεράλδου ἐπιτρόπου τῆς ἐταιρίας τῶν ἔθνικῶν διαπορ-
θεύσεων συνομολογηθεῖσα ταχυδρομικὴ σύμβασις τὴν 1 (13)
Ἀπριλίου τ. ε. ἐγκρίνεται.

Κατὰ συνέπειαν ἄπασαι αἱ διατάξεις καὶ ἅπαντες οἱ ὅροι οἱ
ἱμπεριεχόμενοι εἰς τὴν ῥηθείσαν σύμβασιν, εἴτε πρὸς βάρους τῆς
Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας, εἴτε πρὸς ὑποχρέωσιν τῆς ἐταιρίας τῶν
ἔθνικῶν διαπορθεύσεων, ἐκτελεσθήσονται ὁλοκλήρως καὶ ἀκρι-
βῶς, ἡ δὲ σύμβασις αὕτη προσαρτᾶται εἰς τὸν παρόντα Νόμον.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-
σίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ
τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ
Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἰουνίου 1853.

Ο Θ Ω Ν.

I. ΑΜΒΡΟΣΙΑΔΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 Ἰουνίου 1853.

Ὁ Ἰπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Α. ΠΑΙΔΟΣ.

CONVENTION

Entre le gouvernement Grec et la Société des services
maritimes des Messageries Nationales.

Monsieur George Skouffos, Directeur de l'Admini-
stration Générale des postes Royales Helleniques, et
Monsieur Théophile Feraldi, au nom de la Société des
services maritimes des Messageries Nationales, ayant
reçu de qui de droit la mission de fixer la position de
la dite Société en Grèce; et les rapports futurs entre
le gouvernement Grec et la dite Société, s'étant mutu-
ellement communiqué leurs pleins pouvoirs, sont con-
venus des articles suivants.

Art. 1. La Société des services maritimes des Mes-
sageries Nationales, s'engage à maintenir, sauf le cas
de force majeure :

1.º Une communication tous les dix jours entre Sy-
ra, Malte, Messine, Naples, Civita-Vecchia, Livourne,
Gênes et Marseille d'une part, et de l'autre Syra, Smyr-
ne, les Dardanelles, Calipoli et Constantinople, et par
embranchement également tous les dix jours entre Sy-
ra et Pirée.

2.º Deux communications par mois, avec Alexan-
drie (Egypte.)

(Lattaquie), Τρίπολιν, Βερυττόν, Ιόππην καὶ Ἀλεξάνδρειαν, σύμφωνα με τὸ προσηρητημένον δρομολόγιον, υποχρεωτικὸν ὃν διατετὴν Κυβέρνησιν τῆς Γαλλίας καὶ τὴν ἐταιρίαν τῶν Ἐθνικῶν διαπορθμεύσεων.

Ἄρθρ. 2. Τὸ σταθμεῖον εἰς Πειραιᾶ ἀτμόπλοιον θέλει ἐξακολουθεῖ ἐπίσης νὰ ταξειδεύῃ τακτικῶς.

α. Ἀπᾶς τοῦ μηνὸς μεταξύ Ἀθηνῶν (Πειραιῶς), Ἰδρας, Σπετσῶν, Ναυπλίας, Γυθείου, καὶ Καλαμῶν.

β. Ἀπᾶς τοῦ μηνὸς μεταξύ Πειραιῶς καὶ Χαλκίδος.

γ. Ἀπᾶς τοῦ μηνὸς μεταξύ Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης, ἐκτός πάλιν ἀκαταμαχίτου ἀνάγκης καὶ ἂν δὲν ᾔθελε κωλύεσθαι ἀπὸ τυχαίων βραδύτητα τῶν ἀτμοπλοίων τῆς Μασσαλίας καὶ Κωνσταντινουπόλεως, ἢ ἀπὸ ἀναπορεύκτους ἐπισκευάς.

Μ' ὅλα ταῦτα αἱ ἐσωτερικαὶ συγκοινωνίαι, ἐκτός τῆς μεταξύ Πειραιῶς καὶ Σύρου, τὰς ὁποίας ἡ ἐταιρία τῶν Ἐθνικῶν διαπορθμεύσεων διατηρεῖ ἤδη, ἡ ἐκεῖνα τὰς ὁποίας ᾔθελε τυχὸν καταστήσει, μετὰ προηγουμένην συνεννόησιν τῆς Ἑλλην. Γενικ. Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων, ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην ἑλληνικὴν ἀκτὴν, θέλουν καταργεῖσθαι ἀπὸ τὴν μνησθεῖσαν ἐταιρίαν, ἅμα συστήσῃ ἑλληνικὰ ἀτμόπλοια εἴτε δημόσια εἴτε ἰδιωτικὰ, ἀνεγνωρισμένα ὡς ἑλληνικὴ ἰδιοκτησία, καὶ προσδιωρισμένα διὰ τὴν διατήρησιν τῶν ἐσωτερικῶν συγκοινωνιῶν τῶν μνημονευμένων εἰς τοὺς §. §. α β, τοῦ παρόντος ἄρθρου· ἡ δὲ κατάργησις αὕτη θέλει πραγματοποιηθῇ μετὰ δύο μῆνας ἀφ' οὗ ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις τῶν ἑλληνικῶν Ταχυδρομείων γνωστοποιήσῃ τοῦτο εἰς τὴν ἐταιρίαν.

Ἡ ἐταιρία τῶν Ἐθνικῶν διαπορθμεύσεων ἔχει ἀφ' ἐτέρου τὸ δικαίωμα εἰς πᾶσαν ἐποχὴν νὰ διακόψῃ ἢ νὰ παύσῃ ἐντελῶς κατὰ προαίρεσιν τὸ ὅλον ἢ μέρος τῶν ἐσωτερικῶν συγκοινωνιῶν, αἱ διατηρεῖ ἤδη, ἢ ᾔθελε δυνήθῃ νὰ συστήσῃ εἰς τὸ μέλλον, γνωστοποιήσῃ συγχρόνως πρὸ δύο μηνῶν εἰς τὴν ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν τὰ ληφθησέμενα νέα μέτρα, χωρὶς νὰ ἐπιφέρῃ ἢ τροποποιήσῃ αὕτη τῶν δρομολογίων τῆς ἀφαίρεσιν τινα οὐτινοσδήποτε τῶν δικαιωμάτων καὶ προνομίων, τὰ ὁποία παρέχει αὕτῃ ἢ παρὸντα σύμβασιν.

Ἡ ἐν ἐνεργείᾳ ὅμως ὑπηρεσία μεταξύ Πειραιῶς καὶ Σύρου, καθὼς καὶ ἡ ὅλων τῶν ἄλλων πορείων τῶν ὀριζόμενων διὰ τοῦ ἄρθρου 1 θέλουν μόναι διατηρηθῇ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἄρθρ. 3. Αἱ ἡμέραι καὶ ὥραι τῆς ἀφίξεως καὶ ἀναχωρήσεως τῶν ἀτμοπλοίων εἰς τοὺς διαφόρους ὅρους ὅπου θέλουν ὑπηρετεῖν ἀτμόπλοια κατὰ τὸ ἄρθρ. 1 τῆς παρούσης συμβάσεως, ἐκανονίσθησαν ἀπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐταιρίας τῶν Ἐθνικῶν διαπορθμεύσεων ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς Γαλλικῆς Γεν. Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων.

Ἡ διεύθυνσις τῆς ἐταιρίας τῶν Ἐθνικῶν διαπορθμεύσεων δύναται πάντοτε κατὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας καὶ κατὰ τὰς συμφωνίας, αἵτινες ᾔθελον ἐπενεχθῇ μετοξὺ αὐτῆς καὶ τῆς Γαλλικῆς Γεν. Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων, νὰ ἐπιφέρῃ εἰς τὰς μνησθεῖσας ἡμέρας καὶ ὥρας τῆς ἀναχωρήσεως καὶ ἀφίξεως ὁποιαδήποτε τροποποίησιν νομίσῃ ἐπωφελεῖ, ἀλλ' ὀφείλει νὰ κοινοποιήσῃ πρὸ ἐνὸς μηνὸς τοῦλάχιστον εἰς τὴν Ἑλλην. Γενικὴν Διεύθυνσιν τῶν Ταχυδρομείων τὰς μεταβολὰς τὰς ὁποίας ᾔθελε τυχὸν εἰσάξει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν. Εἰς περιστάσιν δὲ, καθ' ἣν κατεπίγουσαι ἀνάγκαι ᾔθελον ἀπαιτῆσαι μετὰ ταῦτα μεταβολὰς τινὰς, ἡ τροποποιήσεις μεταγενεστέρως εἰς τοὺς διάπλους

3.^ο Une communication tous les 20 jours, par Syra et Smyrne, avec Rhodes, Mersina Alexandrette, Lattaquie, Tripoli, Beyrouth, Jaffa et Alexandrie, suivant les itinéraires y annexés, obligatoires entre la Compagnie des Messageries Nationales et le gouvernement Français.

Art. 2. Le bateau à vapeur de station au Pirée continuera aussi de faire des voyages réguliers :

1.^ο Une fois par mois entre Athènes (le Pirée) Hydra, Spezzia, Nauplie, Marathonisi et Calamata.

2.^ο Une fois par mois entre le Pirée et Calcis.

3.^ο Une fois par mois entre le Pirée et Salonique, sauf toujours le cas de force majeure, et à moins qu'il n'en soit empêché par les retards éventuels des bateaux à vapeur de Marseille et de Constantinople, ou par quelques reparations indispensables.

Cependant les communications intérieures, autres que celles du Pirée à Syra, que la Société des services Maritimes des Messageries Nationales entretient maintenant, ou celles qu'elle pourrait être amenée à mettre en activité après une entente préalable avec l'administration des postes Grecques, d'un point du littoral Grec à un autre, seront abandonnées par la dite Société aussitôt qu'il y aura des bateaux à vapeur grecs, soit de l'Etat, soit particuliers, et reconnus comme propriété Hellénique, destinés aux communications intérieures, mentionnées dans les paragraphes 1 et 2 du présent article.

Cet abandon aura lieu deux mois après que l'administration des postes grecques, en aura adressé l'avis à la Société.

La Société des services Maritimes Messageries Nationales aura de son côté le droit à toute époque, et suivant ses convenances de suspendre et de rompre complètement tout ou partie des communications intérieures qu'elle entretient actuellement, ou qu'elle pourrait établir par la suite, en informant contemporanément deux mois d'avance le gouvernement Grec des nouvelles dispositions qu'elle aura prises, sans que cette modification a ses itinéraires lui fasse perdre aucun des droits et privilèges qui résultent pour elle de la présente convention. Le service actuel entre Syra et le Pirée, ainsi que toutes les autres lignes fixés par l'article 1 seront seules maintenues pendant toute la durée de la présente convention.

Art. 3. Les jours et heures d'arrivée et de départ des paquebots dans les différentes échelles qu'ils sont appelés à desservir suivant l'article 1 de la présente convention, sont réglés par la Société des services maritimes des Messageries Nationales de concert avec la Direction Générale des postes Françaises. La Société des services Maritimes des Messageries Nationales pourra toujours, selon le besoin du service, et conformément aux accords qui pourraient intervenir entre elle et la Direction Générale des postes Françaises, apporter dans les dits jours et heures de départ et d'arrivée telle modification qu'elle jugera utile, mais elle sera tenue de communiquer à l'administration des postes Grecques, au moins un mois d'avance les changements qui pourraient être introduits dans le service.

των ατμοπλοίων της εταιρίας των Εθνικών διαπορθμεύσεων, ως προς τα συστηθέντα ή συστηθήσμενα ταξείδια εις τους διαφόρους λιμένας της Ελλάδος τους μνημονευόμενους εις το άρθρο 2 της παρούσης συμβάσεως, δύναται η εταιρία να εισάξῃ αὐτάς, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ τὰς πραγματοποιήσῃ ἄνευ προηγουμένης συνεννόησεως μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Γενικῆς διευθύνσεως των Ταχυδρομείων.

Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν τὸ καλῶς ἐννοούμενον συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας ἀπαιτήσῃ τὴν εἰς Πειραιᾶ προσόρμησιν των ατμοπλοίων τῆς ἀνατολικῆς πορείας, ἡ εταιρία των Εθνικών διαπορθμεύσεων ἐπιφυλάττεται ῥητῶς εἰς ἑαυτὴν τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργήσῃ τὴν μεταβολὴν ταύτην, καὶ νὰ ῥυθμίσῃ κατ' αὐτὴν τὰ ὁρομολογία της, γνωστοποιήσας τοῦτο πρὸ δύο μηνῶν εἰς τὴν Γενικὴν διεύθυνσιν των Ἑλληνικῶν ταχυδρομείων χωρὶς ἀποβολῆς ἢ κολοβώσεως των δικαιωμάτων καὶ προνομίων, τὰ ὅποια παρέχει εἰς τὴν αὐτὴν εταιρίαν ἢ παροῦσα σύμβασις.

Ἄρθρ. 4. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν κατὰ τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ προηγουμένου άρθρου τὰ ατμόπλοια τῆς ἀνατολικῆς πορείας ἤθελον προσορμίζεσθαι εἰς Πειραιᾶ, ἡ Εταιρία των Εθνικῶν διαπορθμεύσεων ὑποχρεοῦται νὰ διατηρήσῃ μίαν συγκοινωνίαν μεταξὺ Πειραιῶς καὶ Σύρου κατὰ πᾶσαν δεκαήμεριαν, εἴτε διὰ πλαγίως πορείας, εἴτε διατηροῦσα τὴν εἰς Σύρον προσόρμησιν ἐντὸς τῆς κατ' εὐθείαν ἀνατολικῆς πορείας.

Ἄρθρ. 5. Τὰ ἐξῆς τῆς πληρώσεως καὶ τῆς συντηρήσεως των πρὸς τὴν εἰρημένην ὑπηρεσίαν χρησιμευόντων ατμοπλοίων τῆς Εταιρίας των Εθνικῶν διαπορθμεύσεων, καὶ ἐν γένει πᾶν ἄλλο ἐξῆς γενησόμενον δι' αὐτά, θέλουν εἶσθαι εἰς βᾶρος τῆς μνησέσεως Εταιρίας.

Ἄρθρ. 6. Καθόσον ἀναφέρεται εἰς τὰς ἤδη συστηθείσας πορείας κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τῆς παρούσης συμβάσεως, ἡ εἰς τὰς τυχόν συστηθήσμενας ἀκολουθῶς μετὰ προηγουμένην συνεννόησιν μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Γενικῆς διευθύνσεως των ταχυδρομείων, τ' ατμόπλοια τῆς Εταιρίας των Εθνικῶν διαπορθμεύσεων θέλουν θεωρεῖσθαι καὶ γίνεσθαι δεκτὰ εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ελλάδος, καὶ ἰδίως εἰς Σύρον καὶ εἰς Πειραιᾶ, ὡς πλοῖα πολεμικὰ καὶ ἀπολαύει πλήρη ἀτέλειαν παντὸς ναυτιλιακοῦ δικαιώματος καὶ διαμετακομίσεως ἐπὶ των πρὸς κατανάλωσιν αὐτῶν ἀνθράκων, καθὼς καὶ ὅλας τὰς τιμὰς καὶ προνόμια, τὰ ὅποια ἀπαιτοῦν τὰ συμφέροντα καὶ ἡ σπουδαιότης τῆς ἐμπειστημένης εἰς αὐτὰ ὑπηρεσίας. Οὐδεμίαν δὲ ὁποιαδήποτε ἀρχὴ δύναται νὰ ἀποτρέψῃ αὐτὰ ἀπὸ τὸν εἰδικὸν των προορισμὸν δηλ. τὴν μεταφορὰν τῆς ἀλληλογραφίας των ἐπιβατῶν, των πραγμάτων, γρούπων κλπ. οὔτε εἶναι ὑποκείμενα εἰς κατάσχecin, δικαστικὴν παρεμπόδισιν, κωλυσιπλοίαν (embargo) αὐθεντικὴν κράτησιν (arret de prince)

Ἄρθρ. 7. Ἐν περιπτώσει δυστυχημάτων ἢ ἀβαιῶν ἐπελθόντων εἰς τ' ατμόπλοια τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν ῥηθείσαν εταιρίαν κατὰ τὸν διάπλουν των, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει παρέχει εἰς αὐτὰ πᾶσαν βοήθειαν καὶ πᾶσαν συνδρομήν, τὴν ὅποιαν ἤθελεν ἀπαιτήσῃ ἢ κατὰστασίς των, καὶ ἐπιτρέψει νὰ γίνωσι προσηκόντως εἰς τοὺς ναυστάθμους της αἱ ἀπαιτούμεναι προμήθειαι ἢ ἐπισκευαὶ εἰς τε τὰ σκάφη καὶ τὰς μηχανάς, κατὰ τὴν ἐν αὐτοῖς διατίμησιν.

Ἄρθρ. 8. Ἐν περιπτώσει πολέμου μεταξὺ των δύο ἐθνῶν τὰ Γαλλικὰ ατμόπλοια θέλουν ἐξακολουθῇ τὸν πλοῦν των ἄνευ ἐμποδίου ἢ βλάβης ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, μέ-

Dans le cas aussi ou des circonstances imperieuses exigeraient par la suite quelques changements ou modifications ultérieures dans les cours des paquebots des services Maritimes des Messageries Nationales, relativement aux voyages établis ou à établir dans les divers ports grecs, mentionnés dans l'article 2 de la présente Convention, il est réservé à la Société susdite de les introduire; mais elle ne pourra mettre à exécution ces changements ou modifications qu'après une entente préalable avec la Direction des postes Grecques.

En cas que l'intérêt bien entendu du service exige la relâche au Pirée des paquebots de la ligne du Levant, la Société des services maritimes des Messageries Nationales se réserve expressément le droit d'opérer ce changement, et d'y conformer ses itinéraires, en prévenant d'aux mois d'avance la Direction Générale des postes Grecques, et sans rien perdre des droits et privilèges qui lui sont garantis par la présente Convention.

Art. 4. Dans le cas où, d'après le dernier § de l'article précédent la relâche des paquebots de la ligne du Levant se ferait au Pirée, la Société de services maritimes des Messageries Nationales s'engage à maintenir une communication entre le Pirée et Syra tous les dix jours, soit par embranchement, soit en conservant la relâche à Syra dans la ligne directe du Levant.

Art. 5. Les frais d'armement, d'équipement et d'entretien des paquebots à vapeur de la Société des services maritimes des Messageries Nationales, employés au service susmentionné, et généralement toutes dépenses relatives aux bâtimens, seront à la charge de la Société susdite.

Art. 6. Soit qu'il s'agisse de lignes actuellement établies, mentionnées dans les articles 1 et 2 de la présente convention, ou de celles qui pourraient être établies par la suite après une entente préalable avec l'administration des postes Grecques, les paquebots des services maritimes des Messageries Nationales seront considérés et reçus dans les ports de la Grèce, et notamment à Syra et au Pirée comme bâtimens de guerre. Il y jouiront d'une immunité complète de tous les droits de navigation, de transit sur les charbons destinés à leur consommation, ainsi que de tous les honneurs et privilèges que réclament les intérêts de l'importance du service qui leur est confié, ils ne pourront être détournés de leur destination spéciale, c'est à dire du transport des correspondances, des voyageurs, des marchandises, groups etc par quelque autorité que ce soit, ni être sujets à saisie-arrest, embargo, ou arrêt de prince.

Art. 7. En cas de sinistre ou avaries survenus aux paquebots appartenant à la dite Société, dans le cours de leur navigation, le gouvernement grec donnera à ces bâtimens tous les secours et toute l'assistance que leur position reclamera, et leur fera faire ou fournir au besoin par ses arsenaux, au prix des tarifs de ces établissements, les reparations d'agres, et de machine, qui pourront y être faites convenablement.

Art. 8. En cas de guerre entre les deux nations, les paquebots français continueront leur navigation sans obstacles ni molestation de la part du gouvernement

χρὶς αὐτῇ γενῇ διαδήλωσις τῆς διακοπῆς πάσης συγκοινωνίας με-
ταξὺ τῶν δύο τόπων ἐκ μέρους μιᾶς τῶν δύο Κυβερνήσεων. Εἰς
τὴν περίστασιν ταύτην τὰ ἀτμόπλοια δύνανται, ἂν εὐρεθῶσι καθ'
ὁδὸν ἢ εἰς τινὰ λιμένα τοῦ δρομολογίου τῶν, νὰ ἐπανέλθωσιν
ἐλευθέρως καὶ ὑπὸ εἰδικὴν προστασίαν εἰς ἓνα Γαλλικὸν λιμένα
ἐν τῷ διαστήματι τριῶν μηνῶν μετὰ τὴν ῥηθείσαν διαδήλωσιν.

Ἄρθρ. 9. Τὰ μνησθέντα ἀτμόπλοια δύνανται νὰ ἐπιβιβά-
ζουσιν καὶ ἀποβιβάζουσιν εἰς τοὺς διαφόρους λιμένας τῆς Ἑλλάδος
καὶ ἰδίως εἰς Πειραιᾶ καὶ Σύρον, νομίσματα καὶ ὕλας χρυσᾶς καὶ
ἀργυρᾶς πραγματείας καὶ ἐπιβάτας παντὸς ἔθνους μὲν τὰ πρὸς
ἰδίαν τῶν χορηγῶν φορέματα καὶ πράγματα, καθ' ὅσον ἡ εἰσέ-
λευσις ἢ ἐξελεύσις, ἢ εἰσαγωγή ἢ ἐξαγωγή ἐπιτρέπεται κατὰ
τοὺς ἑλληνικοὺς νόμους, συμμορφουμένων τῶν πλοιάρχων ἐν πά-
σῃ περιπτώσει μὲν τὰς ὑγειονομικὰς, τελωνιακὰς καὶ ἀστυνομι-
κὰς διατάξεις τῶν λιμένων αὐτῶν, τὰς ἀναφερομένας εἰς τὴν
ἐπιβίβασιν καὶ ἀποβίβασιν τῶν ἐπιβατῶν καὶ ἐμπορευμάτων.

Ἄρθρ. 10. Καθ' ἣν περίπτωσιν ἐπιβάται καὶ πραγματείας
προερχόμεναι ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἤθελον μεταβιβάσθαι ἐν τινὶ
Ἑλληνικῷ λιμένι ἀπὸ τινος πλοίου τῆς ἐταιρίας εἰς ἄλλο τι
Γαλλικὸν ταχύπλοον ἢ εἰς ἄλλοθεν ἀτμόπλοιο, ἀνήκον εἰς
ἐταιρίαν ἀνεγνωρισμένην ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ἢ
καθ' ἣν περίπτωσιν αὐτὴ ἡ ἰδία ἐταιρία τῶν ἔθνικῶν διαπορ-
μεύσεων ἤθελε λάβει ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον ἐπιβάτας ἢ δέματα
κομισθέντα εἰς τινὰ Ἑλληνικὸν λιμένα ὑπὸ πλοίου ἄλλης ἐται-
ρίας ἐπίσης ἀνεγνωρισμένης ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν.

Πᾶσα τοιαύτη ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον μεταβίβασις θέλει ἐ-
νεργεῖσθαι ἐλευθέρως παντὸς δικαιώματος, ὅθεν τὰ Γαλλικὰ ἀτ-
μόπλοια ὡς καὶ τὰ ξένα, μὲν τὰ ὅποια ὁρεῖσιν νὰ ἐνεργήσουν
τὰς μνησθείσας ἀνταλλαγὰς, δύνανται νὰ πλησιάζουσιν εἰς ἄλ-
ληλα διὰ νὰ ἐνεργήσωσι τὰς ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον μεταβι-
βάσεις.

Προσέτι αἱ πρὸς τοιαύτην μεταβίβασιν ὥρισμένοι πραγμα-
τεῖαι καὶ γροῦποι θέλουν ἀποβιβάζεσθαι καὶ φυλάττεσθαι μέχρι
τῆς στιγμῆς τῆς ἀναφορτώσεως τῶν, χωρὶς νὰ ὑπὸκεινται εἰς
πληρωμὴν δικαιώματος τινος ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς τελωνι-
ακῆς ἀρχῆς εἰς ἰδιαίτερον μέρος καὶ δι' ἐξόδων τῆς πρακτορίας
εἴτε τῆς ἐταιρίας τῶν ἔθνικῶν διαπορμεύσεων, εἴτε ἄλλης ἐ-
ταιρίας ἀνεγνωρισμένης ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, μετ' ἧς
ἤθελε συνθηκολογήσει ἐκεῖνη· αἱ ἐργασίαι ὅμως αὐταὶ θέλουν ὑ-
πόκεισθαι εἰς τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις.

Ἄρθρ. 11. Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως χορηγεῖ πρὸς τούτοις
εἰς τὴν ἐταιρίαν τῶν ἔθνικῶν διαπορμεύσεων τὰς ἀκολουθοῦν-
tes ὠφελείας.

α) Πᾶσαν δυνατὴν εὐκολίαν εἰς τὰς τελωνιακὰς, λιμενικὰς
καὶ ὑγειονομικὰς ἐργασίας διὰ νὰ ἐνεργῇται ἡ μεταφορά μὲν τα-
χύτητα καὶ ἀνευ διακοπῆς.

β) Πλήρη καὶ τελειὰν παραχώρησιν εἰς τὴν ἐταιρίαν τῶν ἔ-
θνικῶν διαπορμεύσεων ἐνὸς οἰκοπέδου χωρητικότητος τριῶν
στρεμμάτων εἴτε ἐπὶ τοῦ γηπέδου τοῦ ὁποῖον χρησιμεύει ἤδη ὡς
ἀποθήκη τῶν γαιανθράκων τῆς μνησθείσης ἐταιρίας εἰς τὴν εἰ-
σόδον τοῦ λιμένος τοῦ Πειραιῶς, εἴτε ἐπὶ τῶν παρακειμένων
γαιῶν, ἀλλὰ πάντοτε εἰς τρόπον ὥστε νὰ διατηρηθῇ εἰς τὴν
παραχωρουμένην ἰδιοκτησίαν εἰς τὴν ἐταιρίαν τῶν ἔθνικῶν δια-
πορμεύσεων πόσις ἐπὶ τοῦ αἰγιάλου.

γ) Πλήρη ἐλευθερίαν εἰς τὴν μνησθεῖσαν ἐταιρίαν διὰ τὴν ἀ-
νέγερσιν οἰκοδομῶν ἐπὶ τοῦ ὡς ἀνωτέρω παραχωρουμένου γη-
πέδου ἀτελείαν παντὸς δικαιώματος διὰ τὴν εἰσαγωγὴν ξύλων

Grec, jusqu'à notification de la rupture de toute com-
munication entre les deux pays, fait par l'un des deux
gouvernements, auquel cas les paquebots pourront, s'ils
se trouvent en route, ou dans l'un des ports de leur iti-
néraire, retourner librement, et sous protection spéciale
dans l'un des ports de France, pendant un délai de
trois mois, après cette notification.

Art. 9. Les paquebots susmentionnés pourront em-
barquer et débarquer dans les différents ports de Grèce,
et notamment à Syra et au Pirée, des espèces et
matières d'or et d'argent, et marchandises, ainsi que
des passagers de quelque nation qu'ils soient avec
leurs hardes et effets personnels, pourvu que leur en-
trée ou sortie, leur importation ou exportation soit
permise d'après les lois Grecques, et sous la condition
que les capitaines se soumettront dans tous les cas
aux réglemens sanitaires de douane et de police de
ces ports, relatifs à l'embarquement et au débarquement
des voyageurs et des marchandises.

Art. 10. Soit que les passagers et marchandises pro-
venant de l'étranger soient transbordés dans un des
ports de Grèce, sur un paquebot français, ou sur un
navire à vapeur de toute autre nation appartenant à
une compagnie reconnue par le gouvernement Grec,
soit que la Société des services maritimes des Messageries
Nationales reçoive elle-même en transbordement
des voyageurs ou des colis apportés dans un des ports
de Grèce par les bâtiments d'une autre compagnie,
également reconnue par le gouvernement Grec, toute
opération de transit s'effectuera libre de tout droit. A
cet effet les paquebots français et les paquebots étran-
gers, avec lesquels devront être opérés les dits échan-
ges pourront s'accoster pour effectuer les opérations
qui pourraient avoir lieu de bord à bord.

Les marchandises et groups à échanger, seront dé-
barquées et conservés jusqu'au moment de leur embar-
quement, sans assujettissement à aucun droit, et sous
la surveillance de la douane, dans un lieu spécial aux
frais de l'agence, soit de la Société des services mari-
times des Messageries Nationales, soit de toute com-
pagnie reconnue par le gouvernement Grec, avec la
quelle elle aurait traité les opérations seront néan-
moins soumises aux exigences des lois sanitaires.

Art. 11. Le gouvernement du Roi accorde, en ou-
tre, à la Société des services maritimes des Messageries
Nationales les avantages suivants.

1 Toutes facilités possibles seront introduites dans
les opérations de douane, port et santé, afin de per-
mettre aux transports de s'effectuer avec promptitude
et sans interruption.

2. Cession pleine et entière est faite à la Société des
services maritimes des Messageries Nationales d'un ter-
rain d'une contenance de trois stremmes pris soit sur
l'emplacement qui occupe aujourd'hui le dépôt des char-
bons de la dite Société à l'entrée du port de Pirée, soit
sur les terrains limitrophes, mais toujours de façon à
conserver à la propriété concédée à la compagnie des
services maritimes des Messageries Nationales la façade
sur le bord de la mer. Liberté entière est donnée
à la dite Société pour l'érection des constructions sur

καὶ ἄλλης ὕλης χορήγιου πρὸς τὰς ῥηθείας οἰκοδομὰς.

δ.) Τὰ πρὸς κατάρτισιν καὶ τροφὴν χορήγισμα εἶδη, τῶν ὁποίων τὸ σταθμεῖον ἀτμόπλοιοι ἤθελε λαμβάνει ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἀνάγκην ἢ ἤθελον μεταφέρεισθαι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀπὸ ἄλλο πλοῖον τῆς ἐταιρίας διὰ νὰ μεταβιβασθῶσιν εἰς τὸ σταθμεῖον πλοῖον, δὲν θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς κἀνὲν δικαίωμα τελωνιακὸν ἢ ἄλλο τέλος.

Ἄρθρ. 12. Πᾶν ὅ,τι ἀναφέρεται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν φακέλων τὴν διὰ τῶν ἀτμόπλοίων τῆς ἐταιρίας τῶν Ἑθνικῶν διαπορθμεύσεων ἀνήκον ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν κυριότητα τῆς Γαλλικῆς διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων δὲν συμπεριλαμβάνεται εἰς τὴν παρούσαν σύμβασιν.

Ἄρθρ. 13. Ἡ παρούσα σύμβασις συνομολογεῖται δι' ἐννέα ἔτη μετὰ τὴν λήξιν τούτων θέλει μένει ἐν ἰσχύϊ δι' ἕτερα ἐννέα ἔτη, καὶ οὕτως ἐφεξῆς, ἂν ἐν τῶν συνομολογούντων μερῶν δὲν ἤθελε καμὶ ἐναντίαν κοινοποιήσιν ἐξ μῆνας πρὸ τῆς λήξεως ἐκάστης προθεσμίας· κατὰ δὲ τοὺς ἑξ τελευταίους τούτους μῆνας ἡ σύμβασις θέλει ἐξακολουθεῖ νὰ ἔχῃ πλήρη ἰσχύϊν. Συνομολογεῖται ὅς ἐτέρου ὅτι αἱ αὐταὶ ἀτέλειαι αἱ χορηγούμεναι καὶ τῆς παρούσης συμβάσεως θέλουν ἐπίσης ἐφαρμόζεσθαι καὶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τὴν γινομένην ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ τὰ ἀτμόπλοια τῆς μνηθεΐσης ἐταιρίας πρὸ τῆς χρονολογίας τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἄρθρ. 14. Ἡ παρούσα σύμβασις, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐκ μέρους τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων ἐπιψηφίσεως, θέλει ἐπικυρωθῇ ἀφ' ἑνὸς ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀφ' ἑτέρου ἀπὸ τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῆς ἐταιρίας τῶν Ἑθνικῶν διαπορθμεύσεων.

Αἱ ἐπικυρώσεις θέλουν ἀνταλλαχθῇ ἐντὸς δύο τὸ πολὺ μηνῶν ἐν Ἀθήναις καὶ ὅλῃ ἐμῇ ἀμέσως εἰς ἐνέργειαν.

Πρὸς πίστωσιν δὲ τούτων συνετάχθησαν δύο ὅμοια τῆς παρούσης συμβάσεως καὶ ὑπεγράφησαν ἀπὸ τοὺς ἐπιτρόπους ἀμφοτέρων τῶν συνομολογούντων μερῶν.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τὴν 1 (13) Ἀπριλίου 1853.

(Τ. Σ.) Γ. ΣΚΟΥΦΟΣ.
(Γ. Σ.) Θ. ΦΕΡΑΛΔΗΣ.

l'emplacement ci dessus concédé, franchise de tous droits lui est accordée pour l'introduction des bois et autres matériaux nécessaires aux dites constructions.

3. Les objets de greement et de provision de bouche, dont le bateau de station pourrait avoir besoin de tems à autre, et qui pourraient lui être apportés par un autre bâtiment de la Société, pourront être transbordés sur le dit bateau de la station, sans être soumis à aucun droit, taxe de douane, ou autre

Art. 12. Tout ce qui concerne le service et l'échange des dépêches par le paquebot de la Société des services maritimes des Messageries Nationales, rentrant exclusivement dans le domain de l'administration des postes françaises, est étranger à la présente convention.

Art. 13. La présente convention est conclue pour neuf ans; à l'expiration de ce terme elle demeurera en vigueur pendant neuf autres années, et ainsi de suite à moins de notification contraire, faite par l'une des parties contractantes, six mois avant l'expiration de chaque terme, pendant ces derniers six mois la convention continuera d'avoir son exécution pleine et entière. D'un autre côté il est entendu que les franchises concédées par la présente convention seront également appliquées au service fait en Grèce, par les paquebots de la dite compagnie, entérieurement à la date du présent traité.

Art 14. La présente convention, sauf l'approbation des Chambres, sera ratifiée d'une part par le Ministre Royal Hellénique de l'Intérieur, et d'autre part par le Conseil d'Administration de la Société des services maritimes des Messageries Nationales.

Les ratifications en seront échangées à Athènes dans le délai de deux mois, ou plutôt si faire se peut et elle sera mise immédiatement à exécution.

En foi de quoi ont été dressés deux exemplaires de la présente convention, signés par les commissaires des deux parties contractantes.

Fait à Athènes, le 1/13 Avril 1853.

(L. S.) G. SCOUFFOS.
(L. S.) Th. FERALDI.

Θεωροῦντες τὸ ἀπὸ 26 Μαρτίου 1853 Βασιλ. Διάταγμα, δι' οὗ εἰμεθα ἐπιτετραμμένοι νὰ ἐγκρίνωμεν καὶ ἐπικυρώσωμεν αὐτὴν μετὰ τὴν ὑπό τε τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας χορηγηθησομένην συγκατάθεσιν.

Θεωροῦντες τελευταῖον ὅτι ἦτε Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία συγκατετέθησαν πρὸς τοῦτο κατὰ τὸ ἄρθρον 25 τοῦ Συντάγματος, ἐγκρίνωμεν καὶ ἐπικυροῦμεν τὴν μνησθεΐσαν Ταχυδρομικὴν Σύμβασιν διὰ τῆς παρούσης πράξεώς μας, ἀνταλλαχθησομένην δι' ἐκείνης, ἣτις θέλει σταλῇ ἐπὶ τούτῳ ἐκ μέρους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ἐταιρίας τῶν Ἑθνικῶν Διαπορθμεύσεων, ἐπιφυλαττομένου πάντοτε τοῦ δικαιώματος εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα τοῦ ν' ἀνακαλέσῃ τὴν ἐγκρίσιν του, ἐν περιπτώσει παραδόσεως ἢ μὴ ἐκτελέσεως ἐκ μέρους τῆς μνησθεΐσης ἐταιρίας, ἐνὸς ἢ πλείοτερον ὅρων τῆς μνησθεΐσης Συμβάσεως.

Πρὸς πίστωσιν τούτου ὑπεγράψαμεν τὴν παρούσαν ἐπιθέσαντες τὴν σφραγίδα τοῦ Ὑπουργείου.

Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις τὴν 29 Μαΐου 1853.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν

(Τ. Σ.)

ΙΩ. ΑΜΒΡΟΣΙΑΔΗΣ.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

Τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ἐταιρίας τῶν ἐθνικῶν διαπορθεύσεων.

1. Πορεία τῆς Ἰταλίας ἀπὸ Μασσαλίας εἰς Μελίτην.

Ἀναχωρήσεις	Ἀφίξεις	Ἀναχωρήσεις	Ἀφίξεις
Ἐκ Μασσαλίας τὴν . . . 9, 19, 29	Ἐκαστοῦ μηνὸς	Ἐκ Μελίτης (α) . . . 2, 12, 22	Ἐκαστοῦ μηνὸς
Γενούης . . . 10, 20, 30	Εἰς Γενοῦσιν τὴν . . . 40, 20, 30	Μεσσήνης . . . 3, 13, 23	Εἰς Μεσσήνην τὴν . . . 3, 13, 23
Λιδύρνου . . . 1, 11, 21	Λιδόρνον . . . 1, 21, 31	Νεαπόλεως . . . 4, 14, 24	Νεάπολιν . . . 4, 14, 24
Σιδιταβέικιας . . . 2, 12, 22	Σιδιταβέικιαν . . . 2, 12, 22	Σιδιταβέικιας . . . 5, 15, 25	Σιδιταβέικιαν . . . 5, 15, 25
Νεαπόλεως . . . 3, 13, 23	Νεάπολιν . . . 3, 13, 23	Λιδόρνου . . . 6, 16, 26	Λιδόρνον . . . 6, 16, 26
Μεσσήνης . . . 4, 14, 24	Μεσσήνην . . . 4, 14, 24	Γενούης . . . 7, 17, 27	Γενοῦσιν . . . 7, 17, 27
	Μελίτην (α) . . . 5, 15, 25		Μασσαλίαν . . . 8, 18, 28

(α) Συνάντησις εἰς Μελίτην μετὰ τοῦ ἀτμοπλοίου τῆς ἀνατολικῆς πορείας τῆς Αἰγύπτου τὴν 5, 15, 25 καὶ μετὰ τοῦ ἀτμοπλοίου τῆς πορείας τῆς Αἰγύπτου τὴν 7 καὶ 26.

(α) Συνάντησις μετὰ τοῦ ἀτμοπλοίου τῆς ἀνατολικῆς πορείας φθάνοντος εἰς Μελίτην τὴν 1, 11, 21 ἑκάστου μηνός.

2. Ἀνατολικὴ πορεία ἀπὸ Μασσαλίας εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Ἀναχωρήσεις	Ἀφίξεις	Ἀναχωρήσεις	Ἀφίξεις
Ἐκ Μασσαλίας . . . 1, 11, 21	Εἰς Μελίτην (α) . . . 5, 15, 25	Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως 5, 15, 25	Εἰς Καλιόπολιν . . . 6, 16, 26
Μελίτης . . . 5, 15, 25	Σύρον . . . (6) . . . 8, 18, 28	Καλιόπολεως . . . 6, 16, 26	Δαρδανέλια . . . 6, 16, 26
Σύρου . . . 9, 19, 29	Σμύρνην (γ) . . . 10, 20, 30	Δαρδανελίων . . . 6, 16, 26	Μιτυλήνην . . . 6, 16, 26
Σμύρνης . . . 10, 20, 30	Μιτυλήνην . . . 11, 21, 31	Μιτυλήνης . . . 6, 16, 26	Σμύρνην (α) . . . 7, 17, 27
Μιτυλήνης . . . 11, 21, 31	Δαρδανέλια . . . 11, 21, 31	Σμύρνης . . . 7, 17, 27	Σύρον (6) . . . 8, 18, 28
Δαρδανελίων . . . 11, 21, 31	Καλιόπολιν . . . 11, 21, 31	Σύρου . . . 8, 18, 28	Μελίτην (γ) . . . 11, 21, 31
Καλιόπολεως . . . 11, 21, 31	Κωνσταντινούπολιν 12, 22, 32	Μελίτης . . . 12, 22, 32	Μασσαλίαν . . . 15, 25, 35

(α) Συνάντησις μετὰ τοῦ ἀτμοπλοίου τῆς πορείας τῆς Ἰταλίας φθάνοντος εἰς Μελίτην τὴν 5, 15, 25 ἑκάστου μηνός.

(6) Συνάντησις μετὰ τοῦ ἀτμοπλοίου τῆς ἐταιρίας τὴν 8, 18, 28 ἑκάστου μηνός διὰ Πειραιᾶ (Ἀθήνας), τὴν 8 διὰ Θεσσαλονίκην, τὴν 18 διὰ Ναύπλιον καὶ Καλάμας, τὴν 28 διὰ Χαλκίδα.

(γ) Συνάντησις εἰς Σμύρνην ἀνὰ πᾶσαν εἰκοσήμερον, ἀπὸ τῆς 40 ἑκταρίου μετὰ τοῦ ἀτμοπλοίου τῆς πορείας τῆς Συρίας.

(α) Συνάντησις εἰς Σμύρνην ἀνὰ πᾶσαν εἰκοσήμερον μετὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς πορείας τῆς Συρίας.

(6) Συνάντησις εἰς Σύρον μετὰ τοῦ ἀτμοπλοίου τῆς ἐταιρίας τὴν 8, 18, 28 διὰ Πειραιᾶ (Ἀθήνας), τὴν 8 διὰ Θεσσαλονίκην, τὴν 18 διὰ Ναύπλιον καὶ Καλάμας, τὴν 28 διὰ Χαλκίδα.

(γ) Συνάντησις εἰς Μελίτην μετὰ τοῦ ἀτμοπλοίου τῆς πορείας τῆς Ἰταλίας ἀναχωροῦντος τὴν 2, 12 καὶ 22.

3. Πορεία τῆς Αἰγύπτου ἀπὸ Μασσαλίας εἰς Ἀλεξάνδρειαν.

Ἀναχωρήσεις	Ἀφίξεις	Ἀναχωρήσεις	Ἀφίξεις
Ἐκ Μασσαλίας τὴν . . . 4, 23	Εἰς Μελίτην (α) . . . 7, 26	Ἐκ Ἀλεξανδρείας (α) . . . 7, 28	Εἰς Μελίτην (6) . . . 12, 23
Μελίτης . . . 7, 26	Ἀλεξάνδρειαν (6) . . . 12, 31	Ἐκ Μελίτης . . . 12, 23	Μασσαλίαν . . . 15, 26

(α) Συνάντησις εἰς Μελίτην μετὰ τοῦ ἀτμοπλοίου τῆς Ἰταλίας τὴν 5 καὶ 25.

(6) Συνάντησις εἰς Ἀλεξάνδρειαν μετὰ τοῦ ἀτμοπλοίου τῆς πορείας τῆς Συρίας, ὅταν τοῦτο φθάσῃ ἐκεῖ τὴν 2 ἢ τὴν 12 τοῦ μηνός.

(α) Συνάντησις μετὰ τοῦ ἀτμοπλοίου τῆς Συρίας, ὅταν τοῦτο φθάσῃ εἰς Ἀλεξάνδρειαν τὴν 2 ἢ τὴν 12.

(6) Οἱ ἐπιβάται καὶ αἱ πραγματεῖαι αἱ προσδιωρισμέναι διὰ τοὺς λιμένας τῆς Ἰταλίας, πρὶν γίνωσι δεκταὶ εἰς τὰ ἀτμοπλοία τῆς πορείας τῆς Ἰταλίας, τὰ ἀναχωροῦντα ἐκ Μελίτης τὴν 2, 12, 22 πρέπει νὰ ἔχωσιν ἀποπερατωμένην τὴν καθάρσιν των.

4. Πορεῖαι τῆς Ἑλλάδος.

Ἀναχωρήσεις	Ἀφίξεις	Ἀναχωρήσεις	Ἀφίξεις
Ἐκ Σύρου (α) τὴν . . . 8, 18, 28	Εἰς Πειραιᾶ τὴν . . . 9, 19, 29	Ἐκ Πειραιῶς (α) . . . 7, 17, 27	Εἰς Σύρον τὴν . . . 8, 18, 28
Πειραιῶς . . . 1,	Χαλκίδα . . . 2	Χαλκίδος . . . 3,	Πειραιᾶ . . . 3,
Πειραιῶς . . . 11,	Θεσσαλονίκην . . . 13,	Θεσσαλονίκης . . . 13,	Πειραιᾶ . . . 15,
Πειραιῶς . . . 21,	Ναύπλιον . . . 22,	Καλαμών . . . 23,	Ναύπλιον . . . 24,
Ναυπλίου . . . 22,	Καλάμας . . . 23,	Ναυπλίου . . . 24,	Πειραιᾶ . . . 25,

(α) Συνάντησις εἰς Σύρον διὰ Πειραιᾶ (Ἀθήνας) τὴν 8, 18, 28 ἑκάστου μηνός, διὰ Θεσσαλονίκην τὴν 8 ἑκάστου μηνός, διὰ Ναύπλιον καὶ Καλάμας τὴν 18, διὰ Χαλκίδα τὴν 28.

(α) Συνάντησις εἰς Σύρον διὰ Πειραιᾶ (Ἀθήνας) τὴν 8, 18, 28 ἑκάστου μηνός, διὰ Θεσσαλονίκην τὴν 8 ἑκάστου μηνός, διὰ Ναύπλιον καὶ Καλάμας τὴν 18, διὰ Χαλκίδα τὴν 28.

ITINÉRAIRE DES BATEAUX A VAPEUR

de la Compagnie des services maritimes des Messageries Nationales.

1. Ligne d'Italie. — de Marseille à Malte

Départs	Aller	Arrivées	Départ	Retour	Arrivées		
	Chaque mois.	Chaque mois.		Chaque mois	Chaque mois.		
De Marseille les	9. 19. 29.	A Gènes les	10. 20. 30.	De Malte (1) les	2. 12. 22.	A Messine les	3. 13. 23.
Gènes	10. 20. 30.	Livourne	1. 21. 31.	Messine	3. 13. 23.	Naples	4. 14. 24.
Livourne	1. 11. 21.	Civita Vecchia	2. 12. 22.	Naples	4. 14. 24.	Civita Vecchia	5. 15. 25.
Civita-Vecchia	2. 12. 22.	Naples	3. 13. 23.	Civita Vecchia	5. 15. 25.	Livourne	6. 16. 26.
Naples	3. 13. 23.	Messine	4. 14. 24.	Livourne	6. 16. 27.	Gènes	7. 17. 27.
Messine	4. 14. 24.	Malte (1)	5. 15. 25.	Gènes	7. 17. 27.	Marseille	8. 18. 28.

(1) Correspondance à Malte avec le paquebot de la ligne du Levant des 5. 15. 25. et avec le paquebot de la ligne d'Egypte des 7 et 26.

(1) Correspondance avec le paquebot de la ligne du Levant arrivant à Malte les 1. 11. 21. de chaque mois.

2. Ligne du Levant. — de Marseille à Constantinople.

Départs	Aller	Arrivées.	Départs	Retour	Arrivées		
De Marseille les	1 11. 21.	A. Malte (1)	5 15. 25.	De Constantinople	5. 15. 25.	A Callipoli	6. 16. 26.
Malte	5. 15. 25.	Syra (2)	8. 18. 28.	Callipoli	6. 16. 26.	Dardannelles	6. 16. 26.
Syra	9. 17. 29.	Smyrne (3)	10. 20. 30.	Dardannelles	6. 16. 26.	Mételin	6. 16. 26.
Smyrne	10. 20. 30.	Mételin	11. 21. 1.	Mételin	6. 16. 26.	Smyrne (1)	7. 17. 27.
Mételin	11. 21. 1.	Dardannelles	11. 21. 1.	Smyrne	7. 17. 27.	Syra (2)	8. 18. 28.
Dardannelles	11. 21. 1.	Callipoli	11. 21. 1.	Syra	8. 18. 28.	Malte (3)	11. 21. 1.
Callipoli	11. 21. 1.	Constantinople	12. 22. 2.	Malte	12. 22. 2.	Marseille	15. 25. 5.

(1) Correspondance avec le paquebot de la ligne d'Italie, arrivant à Malte les 5, 15, 25 de chaque mois.

(2) Correspondance avec le paquebot de la Compagnie les 8, 18, 28 de chaque mois pour le Pirée (Athènes), le 8 pour Salonique, le 18 pour Nauplie et Calamata, le 28 pour Chalcis (Négrepont.)

(3) Correspondance à Smyrne tous les 20 jours, à partir du 10 Janvier, avec le paquebot de la ligne de Syra.

(1) Correspondance à Smyrne tous les 20 jours avec les paquebots de la ligne de Syrie.

(2) Correspondance à Syra, avec le paquebot de la Compagnie les 8, 18, 28 pour le Pirée (Athènes), le 8 pour Salonique, le 18 pour Nauplie et Calamata, le 28 pour Chalcis (Négrepont.)

(3) Correspondance à Malte avec le paquebot de ligne d'Italie partant les 2. 12 et 22.

3. Ligne d'Egypte. — de Marseille à Alexandrie.

Départs	Aller	Arrivées	Départs	Retour	Arrivées		
De Marseille les	4. 23.	A Malte (1) les	7. 26.	D'Alexandrie (1) les	7. 28.	A Malte (2) les	12. 23.
Malte	7. 26.	Alexandrie (2)	12. 1.	Malte	12. 23.	Marseille	15. 26.

(1) Correspondance à Malte avec le paquebot d'Italie des 5 et 25.

(2) Correspondance à Alexandrie avec le paquebot de la ligne de Syrie, lorsque celui-ci y arrive le 8 ou le 12 de mois.

(1) Correspondance avec le paquebot de Syrie, lorsque celui-ci arrive à Alexandrie le 2 ou le 12.

(2) Les passagers et les marchandises à destination des ports d'Italie doivent avoir purgé leur quarantaine avant d'être admis sur les paquebots de la ligne d'Italie qui partent de Malte les 2, 12, 22.

4. Ligne de Grèce.

Départs	Aller	Arrivées	Départs	Retour	Arrivées		
De Syra (1) les	8. 18. 28.	Au Pirée les	9. 19. 29.	De Pirée (1) les	7. 17. 27.	A Syra les	8. 18. 28.
Pirée	1.	Chalcis	2.	Chalcis	3.	Pirée le	3.
Pirée	11.	Salonique	13.	Salonique	13.	Pirée	15.
Pirée	21.	Nauplie	22.	Calamata	23.	Nauplie	24.
Nauplie	23.	Calamata	23.	Nauplie	24.	Pirée	25.

(1) Correspondance à Syra pour le Pirée (Athènes) les 8, 18, 28 de chaque mois.

« Pour Salonique le 8 de chaque mois.

« Pour Nauplie et Calamata le 18 de chaque mois.

« Pour Chalcis le 23 » » »

(1) Correspondance à Syra pour le Pirée (Athènes) le 8, 18, 28 de chaque mois.

« Pour Salonique le 8, de chaque mois.

« Pour Nauplie et Calamata le 18 de chaque mois.

« Pour Chalcis le 23 » » »

5. Πορεία τῆς Συρίας ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐν ταξείδιον ἀνὰ 20 ἡμέρας.

Ἀναχωρήσεις	Ἰαννουαρ. Μαρτίου Μαΐου	Ἰαννουαρ. Μαρτίου Μαΐου	Φεβρουαρ. Ἀπριλίου Ἰουνίου	Ἀφίξεις	Ἰαννουαρ. Μαρτίου Μαΐου	Ἰαννουαρ. Μαρτίου Μαΐου	Φεβρουαρ. Ἀπριλίου Ἰουνίου
Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως	8	28	18	Εἰς Σμύρνην (α)	10	30	20
Σμύρνης	10	30	20	Ῥόδον	12	Φεβρ. Ἀπριλ. Ἰουνίου 2	Φεβρ. Ἀπριλ. Ἰουνίου 22
Ῥόδου	12	Φεβρ. Ἀπριλ. Ἰουνίου 2	Φεβρ. Ἀπριλ. Ἰουνίου 22	Μερσίνην	14	4	24
Μερσίνης	14	4	24	Ἀλεξανδρέτην	15	5	25
Ἀλεξανδρέτης	15	5	25	Λαοδικεῖαν	16	6	26
Λαοδικεῖας	16	6	26	Τρίπολιν	16	6	26
Τριπόλεως	16	6	26	Βηρυττὸν	17	7	27
Βηρυττοῦ	19	9	29	Ἰόππην	20	10	30
Ἰόππης	20	10	30	Ἀλεξάνδρειαν (β)	22	12	»

(α) Συνάντησις εἰς Σμύρνην μετὰ τοῦ ἀτμοπλοίου τῆς ἀνατολικῆς πορείας, ἀναχωροῦντος ἐκ Μασσαλίας ἀνὰ εἰκοσημερίαν.

Ἐξ Ἀλεξανδρείας (α)	22	12	
Ἰόππης	24	14	
Βηρυττοῦ	27	17	
Τριπόλεως	27	17	
Λαοδικεῖας	28	18	
Ἀλεξανδρέτης	29	19	
Μερσίνης	30	20	
Ῥόδου	»	2	22
Σμύρνης (γ)	»	8	28

(γ) Συνάντησις μετὰ τοῦ ἀτμοπλοίου τῆς ἀνατολικῆς γραμμῆς, διὰ τοὺς ἐπιβάτας καὶ τὰς πραγματείας τὰς προσδιωρισμένας διὰ τὴν Ἑλλάδα, Μελίτην, Ἰταλίαν καὶ Γαλλίαν.

(β) Συνάντησις ὅταν τὸ ἀτμοκίνητον τῆς Συρίας φθάσῃ εἰς Ἀλεξάνδρειαν τὴν 2 ἢ τὴν 12 μετὰ τοῦ ἀτμοκινήτου τῆς πορείας τῆς Αἰγύπτου ἀναχωροῦντος τὴν 7 καὶ τὴν 18.

Εἰς Ἰόππην	24	14	
Βηρυττὸν	25	15	
Τρίπολιν	27	17	
Λαοδικεῖαν	28	18	
Ἀλεξανδρέτην	29	19	
Μερσίνην	30	20	
Ῥόδον	»	2	22
Σμύρνην (γ)	»	4	24
Κωνσταντινούπολιν	»	10	30

(α) Συνάντησις μετὰ τοῦ ἀτμοπλοίου τῆς πορείας τῆς Αἰγύπτου, φθάνοντος τὴν 1 καὶ τὴν 12, ὅτε τὸ ἀτμόπλοον τῆς πορείας τῆς Συρίας εὐρίσκεται εἰς Ἀλεξάνδρειαν τὴν 2 καὶ τὴν 12.

(γ) Κάθαρσις πέντε ἡμερῶν ἐκτελουμένη εἰς Σμύρνην.

ΣΗΜ. Τὰ πλοῖα ἐκτελοῦσιν ἐν ἐλευθέρᾳ κοινωνίᾳ τὸ ταξείδιον τῆς ἐπιστροφῆς εἰς τοὺς ὅρμους τῆς Συρίας.

3. Ligne de Syrie. — De Constantinople à Alexandrie, un voyage tous les 20 jours.

Départs.	Aller				Arrivées		
	Janvier Mars, Mai	Janvier Mars, Mai	Fevrier Avril, Juin		Janvier Mars, Mai	Janvier Mars, Mai	Fevrier Avril, Juin
De Constantinople...	8	28	18	A Smyrne (1)	10	30	20
Smyrne.....	10	30	20			Fevrier Avril, Juin	Fevrier Avril, Juin
Rhodes.....	12	2	22	Rhodes	12	2	22
Mersina.....	14	4	24	Mersina	14	4	24
Alexandrette....	15	5	25	Alexandrette	15	5	25
Lattaquie.....	16	6	26	Lattaquie	16	6	26
Tripoli.....	16	6	26	Tripoli	16	6	26
Beyrout....	19	9	29	Beyrout	17	7	27
Jaffa	20	10	30	Jaffa	20	10	30
				Alexandrie (2)	2 et 22	12	»
Retour							
D'Alexandrie (1)	22	12		A Jaffa	24	14	
Jaffa	24	14		Beyrout	25	15	
Beyrout	27	17		Tripoli	27	17	
Tripoli	27	17		Lattaquie	28	18	
Lattaquie	28	18		Alexandrette	29	19	
Alexandrette	29	19		Mersina	30	20	
Mersina	30	20		Rhodes	»	2	22
Rhodes	»	2	22	Smyrne (3)	»	4	24
Smyrne (2)	»	8	28	Constantinople	»	10	30

(1) Correspondance à Smyrne avec le paquebot de la ligne du Levant, partant de Marseille tous les 20 jours.

(2) Correspondance lorsque le paquebot de Syrie arrive à Alexandrie le 2 ou le 12 avec le paquebot de la ligne d'Egypte partant le 7 et le 18.

(1) Correspondance avec le paquebot de la ligne d'Egypte, arrivant le 1 et le 12, lorsque le paquebot de la ligne de Syrie se trouve à Alexandrie le 2 et le 12.

(2) Quarantaine de cinq jours, à purger à Smyrne.

(3) Correspondance avec le paquebot de la ligne du Levant pour les voyageurs et marchandises à destination de la Grèce, de Malte, d'Italie, et de France.

Les navires effectuent le voyage de retour dans les échelles de Syrie, en libre pratique.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 20.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 23 Ἰουλίου.

ΝΟΜΟΣ ΣΛΙ'.

Περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1833.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Υψηφισμένοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Τῶν ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων, τῶν ἀπὸ δημοσίων κτημάτων καὶ νομημάτων προσόδων, καὶ ἐν γένει ὅλων τῶν εἰσπραξιμάτων τῶν εἰδικώτερον ἀπαριθμουμένων εἰς τὸν ἐπισυνημμένον πίνακα τῶν ἐσόδων, καὶ τὰ προσηρητημένα εἰς αὐτὸν ἀναλυτικὰ φύλλα, θέλει ἐξακολουθεῖν ἡ εἰσπραξίς κατὰ τὸ 1833 ἔτος, δυνάμει τῶν ὑπαρχόντων Νόμων καὶ Διαταγμάτων καὶ τῶν ἐκδομένων περὶ τινῶν ἐσόδων Νόμων.

Ἄρθρ. 2.

Τὰ ἐσοδα τῆς χρήσεως 1833 ὑπολογίζονται εἰς δρ. δέκα ἑπτὰ ἑκατομμύρια, ἑπτακοσίας μίαν χιλιάδας, ἑνεακοσίας ἑξήκοντα ἑξ, ἀριθμὸς 17, 701,966' προστίθεται δ' εἰς ταῦτα αἱ προκαταβολαὶ τῶν τριῶν δυνάμεων ἐκ δραχμῶν τριῶν ἑκατομμυρίων ὀτακοσίων τριακοντα πέντε χιλιάδων τετρακοσίων ἑβδομήκοντα τριῶν λεπτῶν πεντήκοντα ὀκτώ, ἀριθ. 3,835,473:88, κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῷ πίνακι τῶν ἐσόδων ἐνδιαλαμβανόμενα.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Ἰουλίου 1833.

Ο Θ Ω Ν

Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους

Ἐν Ἀθήναις τὴν 18 Ἰουλίου 1833.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΝΟΜΟΣ ΣΛΔ'.

Περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1833.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Υψηφισμένοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1. Τα ἐξοδα τοῦ Κράτους διὰ τὸ ἔτος 1833 προσδιρίζονται εἰς δραχμὰς δέκα ἑννέα ἑκατομμύρια τετρακοσίας ἑβδομήκοντα τέσσαρας χιλιάδας, ἑξακοσίας εἴκοσι μίαν καὶ λεπ. ὀγδοήκοντα ἑννέα ἀριθ. 19,474,621:89 καὶ διὰ τὸ ποσὸν τοῦτο χορηγοῦνται εἰς τοὺς ὑπουργοὺς πιστώσεις, καταλογιζόμεναι κατὰ τὸν ἐπισυνημμένον γενικὸν πίνακα τῶν ἐσόδων, καὶ κατὰ

ΕΦΗΜ. ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝ. τοῦ ἔτους 1833.

κεφάλαια καὶ ἄρθρα τῶν προσηρητημένων εἰς αὐτὸν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν ὑπουργείων ὡς ἑφεξῆς:

Α'. Εἰς χρέος δημοσίων, ἥτοι εἰς τόκους καὶ χρεολύτιον τοῦ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῶν τριῶν δυνάμεων δανείου Δρ. 3,835,473:89

Εἰς προμήθειαν καὶ ἄλλα ἐξοδα αὐτοῦ. 50,376:22

Εἰς ἀπόδοσιν τῶν προκαταβολῶν

τῶν τριῶν δυνάμεων 400,000—

Εἰς τόκους ἐσωτερικοῦ χρέους 2,500—

Εἰς συντάξεις 528,749:12

4,817,098:92

Β. Εἰς τὴν Βασιλικὴν χορήγησιν 1,000,000—

Γ. Εἰς ἀποζημ. τῶν βουλευτ. σωμάτων 432,000,—

Δ. Εἰς τὴν γενικὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὑπουργείων τοῦ Βασιλ. Οἴκου καὶ τῶν ἑξῶτ.

σχέσεων . . Δρ. 495,047:52

τῆς Δικαιοσύνης . . 1,356,509:93

τῶν ἐσωτερικῶν . . 1,744,098:28

τῶν ἐκκλησιαστ.

καὶ τῆς Δημ. Ἑκπαίδ . . 967,654:28

τῶν Στρατιωτικῶν . . 4,842,081:86

τῶν Ναυτικῶν . . 1,348,887:12

τῶν Οἰκονομικῶν . . 887,176:14.

11,641,455:13

Ε'. Εἰς τὰ ἐξοδα Διοικήσεως ἐπιστάς.

καὶ εἰσπραξέως τῶν φόρων 1,394,199,—

ΣΤ'. Εἰς διαφόρους πληρωμὰς 192,868:84

Τὸ ὅλον δραχμαὶ 19,474,621:89

Ἄρθ. 2. Τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 1, ἐξοδα θέλουν πληρωθῇ ἐκ τῶν κυρωθέντων ἐσόδων τῆς χρήσεως 1833 ἀναπληρούμενα ὡς πρὸς τὴν ἐτήσιαν διαχείρισιν διὰ τῶν υπολοίπων τῶν προγενεστέρων χρήσεων, τὰ ὅποια δὲν διετέθησαν εἰς πληρωμὴν ἐξόδων τῶν ἐτῶν ἐκείνων.

Ἄρθρ. 3. Αἱ διὰ τῶν ἐτήσιων προϋπολογισμῶν, εἴτε καὶ δι' εἰδικῶν νόμων χορηγούμεναι πιστώσεις διὰ δημοσίων ἔργων, ἢ γενικῶν βοηθημάτων ἰσχύουν μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῶν ἔργων διὰ τὰ ὅποια ἐχορηγήθησαν, ἐὰν ἡ ἐναρξὶς αὐτῶν ἐγένετο διαρκούσης τῆς χρήσεως. Τὰ κατὰ τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους μένοντα διαθέσιμα ὑπολοιπα τῶν τριούτων πιστώσεων μεταβιβάζονται αὐτεπαγγέλτως εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ ἐπομένου ἔτους. Τὰ ὑπουργεῖα ὀφείλουσι νὰ παρουσιάζωσι μετὰ τοῦ ἀπολογισμοῦ καὶ λογαριασμὸν ἰδιαίτερον τῶν δαπανηθέντων δι' ἑν ἕκαστον τῶν ἐπιμελεία αὐτῶν ἐκτελουμένων δημοσίων ἔργων, ἀπὸ τῆς ἐναρξέως μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως αὐτῶν.

Ἄρθρ. 4. Ἐκτός τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου χορηγούμενων πιστώσεων, ἐὰν αὗται ἀνευ ἐπεκτάσεως τῆς ὑπηρεσίας δὲν ἐξαρκεῖσι διὰ τὰ ἐξοδα τῆς χρήσεως 1833, ἐπιτρέπεται νὰ δοθῶσι διὰ Β. Διαταγμάτων ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν ἀναπληρωματικαὶ πιστώσεις ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἐπὶ τῶν ἐξῆς ἀρθρῶν τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν.

Τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης

Διὰ τὴν διατροφὴν τῶν ὑποδίκων

Δι' ἀποζημιώσεις μαρτύρων

Δι' ἐξοδα μεταφορᾶς ὑποδίκων

Δι' ἐξοδα ἐτελέσεως ἀποφάσεων.

Τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν

Διὰ γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας

Διὰ διατροφὴν καὶ διατήρησιν καταδίκων

Τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Διὰ ποσοστὰ ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων.

Διὰ δικαιώματα καὶ προμηθείας χαρτοσήμου.

Διὰ παραχωρήσεις ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ οἰκοδομῶν εἰς τοὺς δήμους.

Δι' ἐξόδα καλλιιεργείας τῶν ἀλικῶν καὶ μετακομίσεως τῶν ἀλάτων

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Ἰουλίου 1853.

Ο Θ Ω Ν

Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
τοῦ Κράτους σφραγίς

Ἐν Ἀθήναις τὴν 18 Ἰουλίου 1853.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Α. ΠΑΙΚΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 21.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 27 Ἰουλίου.

ΝΟΜΟΣ ΣΛΕ'.

Περὶ δημητριακῶν καρπῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1 Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγή τῶν δημητριακῶν καρπῶν καὶ τῶν ἀλεύρων ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου. ε. ε.

Ἡ ἀπαγόρευσις δύναται διὰ Β.σ. διατάγματος νὰ παραταθῇ καὶ πέραν τῆς 31 Δεκεμβρίου ἢ καὶ νὰ καταργηθῇ πρὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης, εἰάν ἤθελον ἐκλείψει οἱ λόγοι τῆς ἀπαγορεύσεως.

Ἐπιτρέπεται μολοντοῦτο καὶ διαρκούσης τῆς ἀπαγορεύσεως ἡ ἐξαγωγή ὠρισμένου ποσοῦ δημητριακῶν καρπῶν ἢ ἀλεύρων ἐπὶ τῇ βάσει εἰδικῶν Β. Διαταγμάτων ὅσας καὶ ὅπου ἰδιαίτεροι λόγοι ἤθελον τὸ ὑπαγορεύσει.

Ἄρθρ. 2 Ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου ε. ε. τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος ἐπὶ τῶν πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν εἰσαγομένων εἰς τὸ Κράτος ξένων δημητριακῶν καρπῶν προσδιορίζεται κατ' ἀνώτατον ὅρον ὡς ἐφεξῆς,

1) Διὰ τὸν σίτον εἰς λεπτὰ 50 τὸ κοιλόν, καὶ 4-λεπτὰ τὴν ὀκάν διὰ τὰ ἀλευρα.

2) Τὴν σίκαλιν 30 τὸ κοιλόν, καὶ δύο λεπτὰ τὴν ὀκάν διὰ τὰ ἀλευρα.

3) Τὸν ἀραβόσιτον 28 τὸ κοιλόν, καὶ δύο λεπτὰ τὴν ὀκάν διὰ τὰ ἀλευρα.

4) Τὴν κριθὴν 25 τὸ κοιλόν, καὶ δύο λεπτὰ τὴν ὀκάν διὰ τὰ ἀλευρα.

5) Τὸ καλαμῶδι 20 τὸ κοιλόν, καὶ δύο λεπτὰ τὴν ὀκάν διὰ τὰ ἀλευρα.

6) Τὴν βρώμην 18 λεπτὰ τὸ κοιλόν, καὶ 1 τὴν ὀκάν διὰ τὰ ἀλευρα.

Ὅσας ὅμως ὁ μέσος ὅρος τῆς ἀγοραίας τιμῆς τοῦ ἐγγυρίου σίτου κατὰ τὸ ἐξαγόμενον τῶν δυνάμει τοῦ νόμου τῆς 8 Ἀπριλίου 1843 συντασσόμενων δεκαήμερων πρωτοκόλλων εἶναι ἀνώτερος τῶν δραχ. 6 τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος θέλει προσδιορίζεσθαι ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ εἰρημένου νόμου.

Διὰ Β. Διατάγματος δύναται νὰ παρατηθῇ ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου, καὶ πέραν τῆς 31 Ὀκτωβρίου ὅποτε δύναται καὶ νὰ ἀνθίστασθῇ ὁ κατὰ τὸν § 4. τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀνώτατος ὅρος τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους τοῦ σίτου εἰς λεπτὰ 75 ἀναθιβαζομένου ἀναλόγως τοῦ τέλους καὶ τῶν λοιπῶν δημητριακῶν καρπῶν κατὰ τὴν ἐν ἰσχύϊ τελωνιακὴν κλίμακα.

Ἄρθρ. 3. Τὸ δυνάμει τοῦ ἄρθρ. 64 § 4 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν τελωνείων τοῦ Κράτους νόμου εἰσπραττόμενον δικαίωμα διαμετακομίσεως ἐπὶ τῶν εἰς τὰς δημοσίας καὶ ἰδιωτικὰς ἀποθήκας ἐναποταμιευομένων ξένων δημητριακῶν καρπῶν καταργεῖται μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου ε. ε.

Διὰ Β. Διατάγματος δύναται νὰ παραταθῇ ἡ κατάργησις τοῦ ῥηθέντος δικαιώματος καὶ μέχρι τέλους Ἰουλίου 1854.

Ἄρθρ. 4 Ὁ παραβάτης τῆς ἐν τῷ ἄρθρ. 1 § 4 διατάξεως ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον δέκα λεπτῶν ἐφ' ἑκάστης ὀκάδος δημητριακῶν καρπῶν ἢ ἀλεύρων ἐπιβαλλόμενον παρὰ τῆς ἀρμοδίας τελωνιακῆς ἀρχῆς, ὁ δὲ πλοίαρχος ἰδίως τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 53 τοῦ ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου 1836 περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας Β. Διατάγματος.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 27 Ἰουλίου 1853.

Ο Θ Ω Ν.

Ι. ΑΜΒΡΟΣΙΑΔΗΣ. Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 27 Ἰουλίου 1853.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Α. ΠΑΙΚΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 22.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 1 Αὐγούστου

ΝΟΜΟΣ ΣΛΗ'.

Περὶ μεταφορᾶ καὶ ἐξαγωγῆς τοῦ σταφιδοκαρποῦ
τοῦ 1852 καὶ 1853.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Άρθρ. 1. Η ισχύς του από 23 Ιανουαρίου 1853 Νόμου περί εγγείου φόρου και εξαγωγικού τέλους του σταφιδοκαρπού του 1852 επεκτείνεται και επί του σταφιδοκαρπού της συγκομιδής του 1853 παρατείνεται από της 21 Ιουλίου ε. ε. μέχρι της 20 Ιουλίου του 1854 με τας εξής τροποποιήσεις.

Άρθρ. 2. Εκτός των κατὰ τὸ ἀριθ. 1 § 1 τοῦ ρηθέντος νόμου τῆς 23 Ιανουαρίου ἀφαιρετέων ἐξόδων ἐκ τῆς τιμῆς, εἰς ἣν ἤθελε πωληθῇ ὁ σταφιδοκαρπὸς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, θέλουν συναφαιρεῖσθαι καὶ τὰ ἐξόδα τῶν δοχείων (μικρῶν ἢ μεγάλων βουτζιών) τοῦ στοιβάσματος, τῆς φορτώσεως κτλ. προσδιοριζόμενα ὅλα ὁμοῦ διὰ πᾶσαν χιλιάδα λιτρῶν ἐνετικῶν ὡς ἐφεξῆς.

1) Εἴαν ἡ εξαγωγή ἐγένετο κατ' εὐθείαν ἐκ τῆς ἐπαρχίας, εἰς ἣν παρήχθη ὁ σταφιδοκαρπὸς ἐντὸς μὲν βουτζιών δραχμῶν 16

ἀνευ δὲ βουτζιών δραχ. 4,40

2) Εἴαν ἡ εξαγωγή ἐγένετο ἐκ μεταφορᾶς ἐξ ἄλλης ἐπαρχίας ἐντὸς μὲν βουτζιών δραχ. 19.

ἀνευ δὲ βουτζιών δραχ. 4,40.

Ἡ ὀφείλεια τῆς διατάξεως ταύτης ἐπεκτείνεται καὶ ἐπὶ τοῦ σταφιδοκαρπού τοῦ ἐξαχθέντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ρηθέντος Νόμου τῆς 23 Ιανουαρίου ε. ε.

Δι' ὅσον δὲ ἐξ αὐτοῦ παρουσιασθεῖσιν τῶν ἐκκαθαρίσεων εἰσπραχθήσων τὰ δικαιώματα τοῦ δημοσίου θέλει ἐπιστροφῇ τὸ ἀναλογούν εἰς τὰ ρηθέντα ἐξόδα ποσὸν ἐκ τοῦ Κεφ. 23 « ἐπιστροφῇ χρημάτων » τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου.

Άρθρ. 3. Πᾶς ὅστις ἀπὸ τῆς 21 Ιουλίου ε. ε. ἐξήγαγεν ἢ ἐξαγάγει σταφιδοκαρπὸν τῆς συγκομιδῆς τοῦ 1852 ἢ 1853 ὀφείλει νὰ προκαταβάλῃ εἰς τὸ ἀρμόδιον δημόσιον ταμεῖον εἰς λογαριασμὸν τοῦ ἐκ τῆς ἐκκαθαρίσεως ἀνήκοντος εἰς τὸ δημόσιον ἐγγείου φόρου καὶ εξαγωγικοῦ τέλους δραχ. 24 δι' ἐκάστην χιλιάδα λιτρῶν σταφιδοκαρπού

Άρθρ. 4. Εἴαν πέντε μῆνας καὶ δεκαπέντε ἡμέρας μετὰ τὴν εξαγωγὴν παντὸς ποσοῦ σταφιδοκαρπού δὲν παρουσιάσῃ ὁ ἔμπορος ἢ ὁ ἰδιοκτήτης τὴν ἐκκαθάρισιν, ὀφείλει νὰ φέρῃ ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας τὸ κατὰ τὸ ἀρθρον 2 § 6' τοῦ νόμου τῆς 23 Ιανουαρίου πιστοποιητικόν, ὑποβαλλόμενος εἰς τὴν αὐτὴν ὑχρέωσιν κατὰ πᾶσαν ἐπομένην τριμηνίαν.

Άρθρ. 5. Ὅστις τῶν ἐμπόρων ἢ ἰδιοκτητῶν δὲν ἤθελε παρουσιάσει ἐντὸς τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἀρθρον ταχθείσης προθεσμίας τὴν ἐκκαθάρισιν ἢ τὸ πιστοποιητικόν τῆς μὴ πωλήσεως, ὑποχρεοῦται νὰ πληρῶσιν τὸν ἐγγειον φόρον καὶ τὸ ἐπὶ τῆς εξαγωγῆς τέλος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς 60θ δραχ. διὰ πᾶσαν χιλιάδα λιτρῶν σταφιδοκαρπού.

Άρθρ. 6. Παρατείνεται ἡ κατὰ τὸ ἀρθρον 2 τοῦ νόμου τῆς 23 Ιανουαρίου προθεσμία τῆς πληρωμῆς τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ εξαγωγικοῦ τέλους ἢ τῆς παρουσιάσεως τοῦ πιστοποιητικοῦ περὶ τῆς μὴ πωλήσεως τοῦ ἐξαχθέντος σταφιδοκαρπού τῆς συγκομιδῆς τοῦ 1852 μέχρι πέντε μηνῶν καὶ ἡμερῶν δεκαπέντε, λογιζομένων ἀφ' ἧς ἐγένετο ἡ εξαγωγή ἐκάστου ποσοῦ ἀπὸ τοῦς ἐλληνικοῦς λιμένας.

Άρθρ. 7. Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων θέλει ἐκδώσει τὰς ἀπαιτούμενας ὁδηγίας καὶ διατυπώσεις πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου, συνδυαζομένου μετὰ τὸν νόμον τῆς 23 Ιανουαρίου. Ἰδίως δὲ θέλει κανονίσει τ' ἀφ' ὧντα τὰς δοθησομένας παρὰ τῶν ἐμπόρων ἢ ἰδιοκτητῶν ἀξιοχρεῖς ἐγγυήσεις πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ δημοσίου διὰ τε τὴν ἐντὸς τοῦ κράτους μεταφορὰν καὶ τὴν εξαγωγὴν τοῦ σταφιδοκαρπού.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας

καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Αὐγούστου 1853.

Ο Θ Ω Ν.

Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 1 Αὐγούστου 1853.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Α. ΠΑΙΚΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 23.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 3 Αὐγούστου.

ΝΟΜΟΣ ΣΑΤ'.

Περὶ ναυτικῆς δυνάμεως τοῦ τ. ε.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐξῆς.

Άρθρ. 1.

Ἡ ναυτικὴ τοῦ Κράτους δύναμις διὰ τὸ τ. ε. προ διορίζεται εἰς ἄνδρας 984,

ἐξ ὧν ὁ Βασ. Ναύσταθμος περιλαμβάνει	135
ὁ Στόλος	750
καὶ τὰ Λιμεναρχεῖα	99

Τὸ ὅλον 984

Πρὸς ἀπορτισμὸν τῆς δυνάμεως ταύτης ἐπιτρέπεται ναυτολογία.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῶν βουλῶν, καὶ κυρωθεὶς σήμερον παρ' ἡμῶν θέλει ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰουλίου 1853.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγίς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 28 Ἰουλίου 1853.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Α. ΠΑΙΚΟΣ.

ΝΟΜΟΣ ΣΑΖ'.

Περὶ διδασκαλίας καὶ θέσεως τῆς ναυτικῆς θεωρίας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν

Άρθρ. 1.

Διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ναυτικῶν δοκίμων τοῦ Β. Ναυτικοῦ προσδιορίζεται θέσις διδασκάλου τῆς ναυτικῆς θεωρίας.

Άρθρ. 2.

Ὁ ῥηθεὶς διδασκαλὸς θέλει εἶσθαι ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Βασιλ. Ναυτικοῦ, καὶ θέλει ἀπολαμβάνει τὸν μισθὸν ἐνεργείας τοῦ βαθμοῦ του. Διδάσκων δὲ ἐντὸς Β. πλοίου θέλει ἀπολαμβάνει καὶ τὰς λοιπὰς ἀποδοχὰς τὰς ὁποίας οἱ ὁμοιόβαθμοί του ἀξιωματικοί, οἱ ἐντὸς τῶν Βασιλ. πλοίων ὑπηρετοῦντες ἀπολαμβάνουσιν.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰουλίου 1853.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 28 Ἰουλίου 1853.

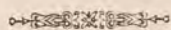
Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἱπουργὸς

Α. ΠΑΙΚΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 24.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 12 Αὐγούστου.

ΝΟΜΟΣ ΣΛΘ'.

Περὶ κανονισμοῦ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς, ἐκτὸς τῶν Νομοπεθεωρητῶν καὶ τῆς Βασιλικῆς Φάλαγγος.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Άρθρον 1. Αἱ ἀποδοχαὶ τῶν ἀνωτέρων καὶ ὑποδεστέρων ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ἀνθυπασπιστῶν τοῦ Στρατοῦ τῆς ξηρᾶς ἐκτὸς τῶν Νομοπεθεωρητῶν καὶ τῆς Βασ. Φάλαγγος, διαιρούμεναι εἰς μισθὸν καὶ ἀποζημιώσεις, κανονίζονται διὰ τοῦ προσ-
ηρτημένου εἰς τὸν παρόντα Νόμον πίνακος. Ἡ χορήγησις ἵππο-

φορῆς εἰς πρᾶγμα ἢ εἰς χρήματα κανονίζεται διὰ Β. Διατάγματος. Ἐπίσης διὰ Βασ. Διατάγματος θέλει ὁρισθῇ ποῖαι θέσεις καὶ κατὰ πόσον συνεπάγουνται τὰς ὑποχρεώσεις, δι' ἃς χορηγοῦνται ἀποζημιώσεις.

Άρθρον 2. Ἡ ἀπονομὴ τῶν ἀποζημιώσεων καὶ χορηγήσεων παύει, καθ' ὅσον δὲν ἐκπληροῦνται αἱ σχετικαὶ ὑποχρεώσεις.

Ἡ ἀποζημίωσις τοῦ ἐνοικίου δὲν ὑπόκειται εἰς μεταβολάς, εἰμὴ ὅτε οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ἀνθυπασπισταὶ ἐνοικοδοτῶν εἰς δημόσια κτίρια, ὅτε ἐλαττοῦται κατὰ τὸ ἥμισυ.

Άρθρον 3. Αἱ ἀποδοχαὶ διαθεσιμότητος συνίστανται εἰς τὰ δύο τρίτα τοῦ μισθοῦ καὶ εἰς τὴν ἀποζημίωσιν τοῦ ἐνοικίου.

Άρθρον 4. Εἰς μὲν τοὺς διοριζομένους, ἢ προβιβαζομένους εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ δίδονται δωρεὰν τριακόςαι δραχμαὶ δι' ἱματισμόν· εἰς δὲ τοὺς προβιβαζομένους εἰς βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ εἰς Σώματα, εἰς τὰ ὅποια ἀπαιτεῖται νὰ ἔχωσιν ἵππον ὑπηρεσίας δίδονται δραχμαὶ τριακόςαι δι' ἵππωνίαν.

Δωρεὰ ἐξακόςαιων δραχ. δι' ἱματισμόν καὶ δι' ἵππωνίαν δίδεται εἰς τοὺς διοριζομένους, ἢ προβιβαζομένους εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπομοιράρχου.

Άρθρον 5. Εἰς τοὺς ὑπασπιστάς τῶν σωμάτων δίδεται διὰ τὴν γραφικὴν τῶν ὑπηρεσιῶν, ἐπιμίσθιον ἐκ δραχμῶν εἴκοσι, πρὸς τούτῳ δὲ καὶ ἀποζημιώσεις ἵππου καὶ ἵπποσκευῆς, εἰς δὲν λαμβάνουσιν αὐτὴν ὡς ἐκ τοῦ ὅπλου, εἰς ὃ ἀνήκουσιν.

Άρθρον 6. Διὰ Βασιλικῶν διατάγματος κανονίζονται αἱ ἀποδοχαὶ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν τοῦ Στρατοῦ τῆς ξηρᾶς, ὡς καὶ αἱ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν διατελούντων ἐν ἀδείᾳ ἀπουσίας μὴ ὑπερβαίνουσα ἐξ μηνῶν τῶν ἐν τοῖς νοσοκομείοις νοσηλευομένων καὶ τῶν ὑποδίκων.

Άρθρον 7. Ὅλοι οἱ νόμοι καὶ τὰ βασιλικά Διατάγματα τὰ ἀντιβαίνοντα εἰς τὸν παρόντα νόμον ἀκυροῦνται.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ καὶ ἐκτελεσθῇ, καθὼ Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Ἰουλίου 1853.

Ο Θ Ω Ν

Σ. ΜΙΑΙΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγίς τοῦ Κράτους

Ἐν Ἀθήναις τὴν 1 Αὐγούστου 1853.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἱπουργὸς

Α. ΠΑΙΚΟΣ.

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ

Τῆς μισθοδοσίας τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ἀνθυπασπιστῶν τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς ἐξαιρουμένης τῆς φάλαγγος.

Ἐνδείξεις τῶν βαθμολογιῶν	Ἀποδοχαὶ ἐνεργείας													
	Ἀποζημιώσεις													
	Μισθὸς		Εὐνοκίου		Ἴππου ἱππο-σχευῆς		Διδακτι-κῶν βελίων		Ἐντά-κρουσθό-ραζάνθμ		Γραφίου		Ὀδοιπο-ριῶν	
	Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.
Ἀρχηγὸς τῆς χωροφυλ. συνταγματάρχης ἢ ἀνώτερος.	400		90								70			
Συνταγματάρχης τοῦ πυροβολικοῦ.	400		90											
» τοῦ μηχανικοῦ	400		90											
» τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν	400		90											
» τοῦ ἵππικοῦ	400		90											
» τοῦ πεζικοῦ	400		90											
» τῶν ἐπιτελῶν φρουρίων	400		90											
» τῆς ὁροφυλακῆς	340		90											
Ἀντισυνταγματάρ. τῆς χωροφυλακῆς	320		80											
» τοῦ πυροβολικοῦ	320		80				10							
» τοῦ μηχανικοῦ	320		80				10							
» τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν	320		80				10							
» τοῦ ἵππικοῦ	320		80					10						
» τοῦ πεζικοῦ	320		80											
» τῶν ἐπιτελῶν φρουρίων	320		80											
» τῆς ὁροφυλακῆς	260		80											
Ἀνώτεροι Ἀρχιτροὶ καὶ ἐπιμεληταὶ	320		80											
Ταγματάρχης τῆς χωροφυλακῆς	280		60								16		20	
» τοῦ πυροβολικοῦ	280		60				10							
» τοῦ μηχανικοῦ	280		60				10							
» τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν	280		60				10							
» τοῦ ἵππικοῦ	280		60					10						
» τοῦ πεζικοῦ	280		60											
» τῶν ἐπιτελῶν φρουρίων	280		60											
» τῆς ὁροφυλακῆς	220		60											
Ἀρχιτροὶ καὶ ἐπιμεληταὶ	280		60											
Μοίραρχοι 1 τάξεως τῆς χωροφυλακῆς	200		40								16		20	30
Λοχαγοὶ 1 τάξεως τοῦ πυροβολικοῦ	200		40				10							
» τοῦ μηχανικοῦ	200		40				10							
» τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν	200		40				10							
» τοῦ ἵππικοῦ	200		40					10						
» τῶν ζευγιστῶν	200		40											
» τοῦ πεζικοῦ	200		40											
» τοῦ ὕλικο τοῦ πυροβολικοῦ	200		40										10	
» τῶν ἐπιτελῶν φρουρίων	200		40											
» τῆς ὁροφυλακῆς	180		20											
Ἐπικαταλυματῖαι α. τάξεως	200		40											
Ἐπιατροὶ	200		40											
Ἐπιφαρμακοποιοὶ	200		40											
Ἐπικτηνιατροὶ	200		40											
Μοίραρχοι β. τάξεως τῆς χωροφυλακῆς	160		20											10
Λοχαγοὶ β. τάξεως τοῦ πυροβολικοῦ	160		20				10							
» » τοῦ μηχανικοῦ	160		20				10							
» » τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν	160		20				10							
» » τοῦ ἵππικοῦ	160		20					10						
» » τῶν ζευγιστῶν	160		20											
» » τοῦ ὕλικο τοῦ πυροβολικοῦ	160		20										10	
» » τοῦ πεζικοῦ	160		20											
» » τῶν ἐπιτελῶν φρουρίων	160		20											
» » τῆς ὁροφυλακῆς	140		20											
Ἐπικαταλυματῖαι β. τάξεως	160		20											20
Ἐπιατροὶ » »	160		20											20
Ἐπιφαρμακοποιοὶ » »	160		20											20
Ἐπικτηνιατροὶ » »	160		20											20

* ΣΗΜ. Ἡ ἀποζημίωσις ἵππου καὶ ἱπποκτηνῆς ὁμῶς τίθεται ἐκ ἀρχῆς δέκα δ' ἑκατὼν ἵππων ὑπηρεσίας.

Ἐνδείξεις τῶν βαθμολογιῶν	Ἀποδοχαὶ ἐνεργείαι															
	Ἀποζημιώσεις															
	Μισθὸς	Ἐνδείξις		Ἐνδείξις		Ἐνδείξις		Ἐνδείξις		Ἐνδείξις		Ἐνδείξις		Ἐνδείξις		Ἐνδείξις
		Δ.	Λ.	Δ.	Λ.	Δ.	Λ.	Δ.	Λ.	Δ.	Λ.	Δ.	Λ.	Δ.	Λ.	
ὑπομάρχης τῆς χωροφυλακῆς	100			20								6		20		10
ὑπολοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ	100			20				10				.				
» τοῦ μηχανικοῦ	100			20				10				.				
» τῶν γεν. ἐπιτελῶν	100			20				10				.				
» τοῦ ἵππικοῦ	100			20					10			.				
» τῶν ζευγίτων	100			20								.				
» τοῦ ὑλικοῦ τοῦ πυροβολικοῦ	100			20								.				10
» τοῦ πεζικοῦ	100			20								.				
» τῶν ἐπιτελῶν τῶν φρουρίων	100			20								.				
» τῆς ὁροφυλακῆς	100			20								.				
Καταλυματῖαι ἀ. τάξεως	100			20								.				40
ἱατροὶ » »	100			20								.				40
ἱερεῖς » »	100			20								.				40
Φαρμακοποιοὶ » »	100			20								.				40
Κτηνιατροὶ » »	100			20								.				40
Ἀνθυπομάρχης τῆς χωροφυλακῆς	80			20								6		20		10
Ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ	80			20				10				.				
» τοῦ μηχανικοῦ	80			20				10				.				
» τῶν γεν. ἐπιτελῶν	80			20				10				.				
Ἀνθυπὶλαρχος τοῦ ἵππικοῦ	80			20					10			.				
Ἀνθυπολοχαγὸς τῶν ζευγίτων	80			20								.				
» τοῦ ὑλικοῦ τοῦ πυροβολικοῦ	80			20								.				10
» τοῦ πεζικοῦ	80			20								.				
» τῶν ἐπιτελῶν τῶν φρουρίων	80			20								.				
» τῆς ὁροφυλακῆς	80			20								.				
Καταλυματῖαι 2 τάξεως	80			20								.				20
ἱατροὶ » »	80			20								.				20
Κτηνιατροὶ » »	80			20								.				20
Φαρμακοποιοὶ » »	80			20								.				20
ἱερεῖς » »	80			20								.				
Ἀρχιτεχνῖται 1 τάξεως	80			20								.				60
Ἀνθυπασπιστὴς τοῦ πυροβολικοῦ	50			10				10				.				
» τοῦ μηχανικοῦ	50			10				10				.				
» τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν	.			.								.				
» τοῦ ἵππικοῦ	50			10					10			.				
» τῶν ζευγίτων	50			10								.				
» τοῦ ὑλικοῦ τοῦ πυροβολικοῦ	50			10								.				10
» τοῦ πεζικοῦ	50			10								.				
» τῶν ἐπιτελῶν φρουρίων	50			10								.				
Σημαιοφόρος τῆς ὁροφυλακῆς	50			10								.				
Ἀρχιτεχνῖται 2 τάξεως	50			10								.				60
Δόκιμοι ἱατροὶ 1 »	50			10								.				20
» » 2 »	50			10								.				
» φαρμακοποιοὶ 1 τάξεως	50			10								.				20
» » 2 »	50			10								.				
Λογισταὶ 1 τάξεως	50			10								.				20
» 2 »	50			10								.				
Δόκιμοι κτηνιατροὶ 1 τάξεως	50			10								.				20
» » 2 »	50			10								.				

ΝΟΜΟΣ ΣΜΒ'.

Περὶ περιθάλψεως τῶν ἐν Θήβαις ἀπὸρων οἰκογενειῶν καταστραφειῶν ἐκ τῶν πρὶ μικροῦ συμβάντων σεισμῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαντες καὶ διατάττοντες.

Ἄρθρ. 1.

Θέλουν διατεθῆ ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου χάριν περιθάλψεως ὑπὲρ τῶν ἀποδεδειγμένως παθουσῶν ἀπὸρων οἰκογενειῶν ἐκ τῶν πρὸ μικροῦ συμβάντων σεισμῶν κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Θηβῶν μέχρι τριάκοντα χιλιάδων δραχμῶν, χορηγουμένων διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἐκ τῶν δημοσίων ἀποθηκῶν καὶ δημητριακῶν καρπῶν μέχρι δύο χιλιάδων κοιλῶν, τὸ ἀντίτιμον τῶν ὁποίων, καθόσον ἀφορᾷ τὴν εἰς χρήματα ἐγγραφήν αὐτῶν εἰς τὰ δημόσια βιβλία, θέλει λογισθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς τοῦ ἀνήκοντος δεκαπενθιμέρου πρωτοκόλλου τῶν τιμῶν.

Ἄρθρ. 2.

Διὰ τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ συνδρομὴν ἀνοίγεται ἑκτακτος πίστωσης ἐκ δραχ. 45000 εἰς βάρος τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1853 τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, προστιθεμένου, εἰς αὐτὸν νέου κεφαλαίου ὑπὸ Στοιχ. Γ' ὑπὸ τὸν τίτλον « ἑκτακτα ἐξοδα. »

Ἄρθρ. 3.

Διὰ Β. Διατάγματος θέλουν κανονισθῇ τὰ περὶ διαθέσεως τῶν εἰρημένων βοηθημάτων.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 11 Αὐγούστου 1853.

Ο Θ Ω Ν

Ι. ΑΜΒΡΟΣΙΑΔΗΣ. Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΔΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 11 Αὐγούστου 1853.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 25.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 19 Αὐγούστου.

ΝΟΜΟΣ ΣΜΑ'.

Περὶ συστάσεως ἐπαρχιακῶν ἱατρῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαντες καὶ διατάττοντες.

Ἄρθρ. 1. Διορίζεται εἰς ἐκάστην ἐπαρχίαν, ἐν ᾗ ὑπάρχει καταστημένη ἐπαρχιακὴ ἀρχή, εἰς δημοσίους ἱατροὺς ἐπιστήμων μὲ

μισθὸν δραχ. 1200 κατ' ἔτος, καὶ μὲ βαλμὸν ἐπάρχου ἐπόμενος αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 2. Ὁ ἐπαρχιακὸς ἱατρὸς θέλει ἐδρεῦε εἰς τὴν πρωτεύουσιν τῆς ἐπαρχίας· θέλει δ' ἐνεργεῖ παρὰ τῷ ἐπάρχῳ, καθ' ὃν τρόπον ὁ νομοῖατρός παρὰ τῷ νομάρχῃ, καὶ θέλει ἐκπληρῶν ἐν τῇ τῆς ἐπαρχίας τὰ εἰς τοὺς νομοῖατροὺς ἀνατεθειμένα χρεῖα ἐξ ἀναλογίας τῶν διατάξεων τοῦ 2 καὶ 3 ἄρθρ. τοῦ ἀπὸ 30 Ὀκτωβρίου 1833 Β. Διατάγματος.

Ἄρθρ. 3. Ἀνατίθεται προσέτι εἰς τοὺς ἐπαρχιακοὺς ἱατροὺς καὶ ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐμβολιασμοῦ, τὸν ὅποιον ἐνέργουν μέχρι τοῦδε οἱ νομοεμβολιασταὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 4/16 Ἀπριλίου 1835 Β. Διατάγματος, περὶ εἰσαγωγῆς τοῦ ἐμβολιασμοῦ τῆς δαμαλίδος.

Ἄρθρ. 4. Λόγῳ ἀμοιβῆς διὰ τὸν ἐμβολιασμόν θέλει λαμβάνει ὁ ἐπαρχιακὸς ἱατρὸς μίαν δραχμὴν παρ' ἐκάστου ἀτόμου, ἀλλ' ὅσοι τῶν ἐμβολιασθέντων παρουσιάσωσιν ἐπὶ ἀσήμερον χάρτου ἀποδεικτικὰ τῆς ἀνηκούστης δημοτικῆς ἀρχῆς περὶ τῆς παντελοῦς αὐτῶν ἐνδείας θεωροῦνται ἀπηλλαγμένοι πάσης ὑποχρεώσεως πρὸς τὸν ἱατρὸν. Εἰς ταιαύτην ὁμως περίπτωσιν ὁ δῆμος, εἰς τὸν ὅποιον οἱ ἐμβολιαζόμενοι ἐνδείας ἀνήκουσιν, ἀρεῖται ν' ἀποδίδῃ 25 λεπτὰ δι' ἑκάστον αὐτῶν εἰς τὸν ἐπαρχιακὸν ἱατρὸν.

Ἄρθρ. 5. Τὰ ἀνωτέρω δικαίωματα τοῦ ἐμβολιασμοῦ θέλουν εἰσπραττεσθαι παρὰ τῶν ἐπαρχιακῶν ταμιῶν, κατὰ τοὺς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων φόρων ὁρισμούς, καὶ θέλουν διδασθαι παρ' αὐτῶν εἰς τοὺς ἐπαρχιακοὺς ἱατροὺς.

Ἄρθρ. 6. Ἐξοδα περιουσίας χορηγοῦνται εἰς τὸν ἐπαρχιακὸν ἱατρὸν ἐτησίως δραχ. 200 διὰ τὴν δαπάνην τῶν ὁποίων ἀρεῖται νὰ δώσῃ λόγον.

Ἄρθρ. 7. Αἱ θέσεις τῶν νομοεμβολιαστῶν καταργοῦνται.

Ἄρθρ. 8. Αἱ θέσεις τῶν νομοῖατρῶν διατηροῦνται, ἀλλ' ἡ ἐνέργεια αὐτῶν περιορίζεται ἐντὸς τῆς ἐπαρχίας, τὴν ὁποίαν ὁ νομάρχης διοικεῖ, ἀνατίθεται δὲ εἰς αὐτοὺς καὶ ἡ ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας ἐκτέλεσις τοῦ ἐμβολιασμοῦ.

Ἄρθρ. 9. Ἐν περιπτώσει ἐλλείψεως δημοσίου ἱατροῦ ἀπὸ τινος ἐπαρχίας δ' οἰκονομῇ αἰτίαν, τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν θέλει διορίζει προσωρινὸν ἐμβολιαστήν, πρόσωπον καὶ ἐκτὸς τοῦ καταλόγου τῶν ἱατρῶν πρὸς ἐνέργειαν τοῦ ἐμβολιασμοῦ, μὲ τὴν ἀσπλάνην τῶν εἰς τοὺς ἐπαρχιακοὺς ἱατροὺς χορηγουμένων δικαιωμάτων.

Ἄρθρ. 10. Διὰ Β. Διατάγματος θέλουν κανονισθῇ λεπτομερέστερον τὰ χρεῖα τῶν ἐπαρχιακῶν ἱατρῶν, καὶ ἡ σχέσις αὐτῶν πρὸς τοὺς ἱατροὺς τὸν νομὸν.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Δεκεμβρίου 1852.

Ο Θ Ω Ν.

Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 7 Ἰανουαρίου 1853.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Α. ΠΑΪΚΟΣ.

Δ Ι Α Τ Α Γ Μ Α

Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου περὶ συστάσεως
ἐπαρχιακῶν ἰατρῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ψ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 10 τοῦ Νόμου ΣΜΑ. περὶ συστάσεως ἐπαρχιακῶν ἰατρῶν, καὶ τὰ ἄρθρα 18 καὶ 22 τοῦ Νόμου ΚΕ'. περὶ διοικητικῆς δικαιοσύνης τοῦ Κράτους, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐφεξῆς.

Ἀρθρον 1. Ὁ ἐπαρχιακὸς ἰατρὸς ὑπόκειται εἰς τὸν ἐπαρχον, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου θέλει διδοῖν τὸν τεταγμένον τῇ ὑπηρεσίᾳ ὅραον· δὲν ἀποτελεῖ ἰδίαν ἀρχήν, ἀλλὰ θέλει ἐργάζεσθαι παρὰ τῷ ἐπαρχῷ ὑπὸ τὰς διατάγας καὶ τὴν εὐθύνην αὐτοῦ εἰς ὅλα τὰ ἀντικείμενα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν δημόσιον ὑγίαν τῆς ἐπαρχίας· οὐχ' ἡττον ὅμως ὀφείλει νὰ ἐφελεῖ οἰκοθεν τὴν προσοχὴν τοῦ ἐπαρχοῦ εἰς ταῦτα τὰ ἀντικείμενα, καὶ εἶναι ὑπεύθυνος διὰ πᾶσαν γνωμοδότησίν του. Ἐκτὸς δὲ τῶν ἀπὸ τὸ διὰταγμα τῆς 30 Ὀκτωβρίου 1833 περὶ καθηκόντων τῶν νομοῦ ατρῶν καὶ τὸ τῆς 4 Ἀπριλίου 1835 περὶ εἰσαγωγῆς τοῦ ἐμβολιασμοῦ τῆς δαμαλίδος ἀνατεθειμένων εἰς τὸν ἐπαρχιακὸν ἰατρὸν χρεῶν κατὰ τὸ 2 καὶ 3 ἄρθρον τοῦ Νόμου προσεπιβαλλονται εἰς αὐτὸν καὶ τὰ ἐξῆς.

Ἀρθρον 2. Ἐκαστος ἐπαρχιακὸς ἰατρὸς θέλει περιοδεύει ἅπασι τοῦλάχιστον τοῦ ἔτους κατ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν, ἐπισκεπτόμενος ἐκάστην αὐτῆς πόλιν, χωμόπολιν, καὶ χωρίον. Τὴν περιοδείαν ταύτην θέλει ἐπιχειρεῖ ἀνυπερθέτως τὸν Ἀπρίλιον ἐκάστου ἔτους καὶ θέλει περαιοῖ αὐτὴν τὸ βραδύτερον μέχρι τέλους Ἰουλίου, ἐκτὸς ἀποχρῶντος κωλύματος κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις.

Ἀρθρον 3. Κατὰ τὴν γενικὴν περιοδείαν θέλει ἐνεργεῖ καὶ τὸν ἐμβολιασμὸν σύμφωνα μὲ τοὺς ὅρους τοῦ μνησθέντος ἀπὸ 4 Ἀπριλίου 1835 διατάγματος, καθὼς καὶ τὸν ἀναδαμαλισμὸν τῶν ὑποχρεωμένων εἰς τοῦτο καὶ τῶν ἐκούσιως ὑποβάλλομένων εἰς αὐτὸν ἐὰν ᾖναι χρεῖα. Ὅσάκις δ' ἀναφαίνεται πού τῆς ἐπαρχίας εὐλογία, ὁ ἐπαρχιακὸς ἰατρὸς ὀφείλει νὰ μεταβαίνει ἐκτάκτως εἰς τὸν τόπον τοῦ νοσήματος ἀνευ ἀναβολῆς καὶ ἐνεργεῖ τὸν ἐμβολιασμὸν καὶ ἀναδαμαλισμὸν κατ' οἰανδήποτε ὥραν τοῦ χρόνου.

Ὁ ἐμβολιασμὸς καὶ ἀναδαμαλισμὸς θέλει ἐνεργεῖσθαι ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ σχετικοῦ παρέδρου καὶ ἐνὸς ἱερέως· ἐν ἀπουσίᾳ δὲ τοῦ πρώτου, ἐνεκα ἀποχρῶντος κωλύματος, ὁ ἰατρὸς θέλει προσλαμβάνει ἓνα τῶν πολιτῶν. Τοῦτο θέλει πράττει καὶ ἐν ἀπουσίᾳ ἱερέως. Ὀφείλει δὲ νὰ συντάττῃ πρωτόκολλον διὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἐμβολιασμοῦ ἢ τοῦ ἀναδαμαλισμοῦ παντὸς πρωτόπου ἐνῶ θέλει σημειοῦσθαι ὁ τόπος, ἐνθα ἐγένετο ὁ ἐμβολιασμὸς ἢ ἀναδαμαλισμὸς, ὁ χρόνος, κατ' ὃν ἐγένετο, ἢ ὀνοματεπωνυμία, ἢ πατρὶς, ἢ ἡλικία καὶ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἐμβολιασθέντος ἢ ἀναδαμαλισθέντος, ἢ τῶν γονέων αὐτοῦ. Τὸ πρωτόκολλον θέλει ὑπογράφεσθαι ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ, τοῦ παρέδρου καὶ τοῦ ἱερέως, ἢ τῶν ἀντ' αὐτῶν προσληφθέντων προσώπων.

Τὴν ὁγδόην δὲ ἡμέραν ἢ τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς δεκάτης ἀπὸ τοῦ ἐμβολιασμοῦ, ὁ ἰατρὸς θέλει ἐπισκέπτεσθαι τὸν ἐμβολιασθέντα ἢ ἀναδαμαλισθέντα ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ὡς ἀνωτέρω προσώπων, διὰ νὰ βεβαιουται περὶ τῆς ἐπιτυχίας ἢ ἀποτυχίας τοῦ ἐμβολιασμοῦ ἢ ἀναδαμαλισμοῦ. Ἡ πράξις αὕτη τῆς ἐπισκέψεως θέλει ἐκτίθεσθαι παρὰ πόδας τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀνωτέρω πρωτοκόλλου μὲ τὴν μνείαν τῆς ἐπιτυχίας ἢ ἀποτυχίας τοῦ ἐμβολιασμοῦ ἢ ἀναδαμαλισμοῦ καὶ τὴν σημειώσιν τῆς χρονολογίας.

Ἡ ἑκθεσις αὕτη θέλει ὑπογράφεσθαι παρὰ τοῦ ἰατροῦ καὶ τῶν παρόντων ὡς ἀνωτέρω προσώπων. Ἐν ἀποτυχίᾳ τοῦ ἐμβολιασμοῦ ἢ ἀναδαμαλισμοῦ ὁ ἰατρὸς θέλει ἐπαναλαμβάνει αὐτὸν ἐν καιρῷ, τὸν ὁποῖον αὐτὸς ἤθελε κρίνει ἀρμοδιώτερον.

Ὁ ἐπαρχιακὸς ἰατρὸς δὲν ἀπαιτεῖ αὐτοπροσώπως τὰ δικαιώματα τοῦ ἐμβολιασμοῦ, ἀλλὰ θέλει πέμπει κατὰ πᾶσαν τριμηνίαν κατάλογον τῶν παρ' αὐτοῦ ἐμβολιασθέντων ἢ ἀναδαμαλισθέντων, ἐπικυρωμένον ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ἐπαρχοῦ, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πρωτοκόλλων πρὸς τὸν σχετικὸν ἐπαρχιακὸν ταμίαν, ὅστις ὀφείλει νὰ ἐνεργῇ τὴν εἰσπραξίν τῶν ὀφειλομένων συμφωνῶν μὲ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Νόμου καὶ ἀποδίδῃ τὰ εἰσπραχθέντα εἰς τὸν ἐπαρχιακὸν ἰατρὸν, τηρουμένων τῶν λογιστικῶν διατυπώσεων.

Εἰς τὸν ἐπαρχιακὸν ταμίαν θέλουν παρουσιάζει οἱ ἐμβολιασθέντες καὶ οἱ ἀναδαμαλισθέντες ἐνδείξει τὰ περὶ τῆς ἐνδείας αὐτῶν ἀποδεικτικά καὶ οἱ ταμίαι θέλουν εἰσπράττει ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν ἀπὸ τὸ ἀνήκον δημοτικὸν ταμεῖον τὴν πρὸς τοὺς ἰατροὺς διὰ τοὺς ἐνδείξει ὀφειλὴν των.

Τὰ πρωτόκολλα, περὶ ὧν πρόκειται εἰς τὸ ἀνωτέρω ἐδάφιον θέλουν κατατίθεσθαι εἰς τὸ ἀρχειὸν τοῦ ἐπαρχοῦ· ὁ δὲ ἰατρὸς θέλει συντάττει ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν κατάλογον τῶν ἐμβολιασθέντων καὶ ἀναδαμαλισθέντων κατὰ τὸν εἰς τὸ μνησθέν περὶ ἐμβολιασμοῦ διάταγμα διαγεγραμμένον τύπον, καὶ θέλει ἐπισυνάπτει αὐτὸν προσυπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ἐπαρχοῦ εἰς τὴν ἐτήσιαν ἑκθεσίν του.

Ἀρθρον 4. Ὁ ἐπαρχιακὸς ἰατρὸς ὀφείλει νὰ φροντίζῃ κατὰ τὴν περιοδείαν του, ἐπικυλούμενος τὴν συνδρομὴν τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν, αἵτινες ὀφείλουν νὰ τῷ παρέχωσιν αὐτὴν προθύμως, περὶ τῆς ἀνακαλύψεως τῶν πασχόντων τὴν νόσον τοῦ σπυροκόλου, ἢ τῆς λύθης, τῶν φρενοβλαβῶν καὶ τῶν ἐπιληπτικῶν· τούτων ὀφείλει νὰ ἐπισυνάπτῃ κατάλογον εἰς τὴν ἐτήσιαν αὐτοῦ ἑκθεσίν, εἰς τὴν ὁποίαν θέλει μνημονεύει καὶ τὰ ἰδιαζόντα αἰτία ἐκ τοῦ κλίματος ἢ τοῦ τρόπου τοῦ βίου καὶ ἄλλων περιστάσεων τῶν νοσούντων· τῶν δὲ πασχόντων τὸ σπυροκόλον θέλει πέμπει ἀμέσως σημειώσιν πρὸς τὸν ἀρμοδιον ἐπαρχον διὰ νὰ ἐνεργῇται ἡ παραπομπή αὐτῶν εἰς τὸ σχετικὸν θεραπευτήριον τοῦ σπυροκόλου.

Ἀρθρον 5. Ὁ ἐπαρχιακὸς ἰατρὸς εἶναι ὑπόχρεως νὰ ἐπισκέπτηται δωρεὰν τοὺς χωροεὐλακας καὶ πάντα ἐκ τῶν τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ στρατοῦ, ἐν ἐλλείψει στρατιωτικοῦ ἰατροῦ.

Ἀρθρον 6. Ὁ ἐπαρχιακὸς ἰατρὸς ὀφείλει ἐπίσης δωρεὰν νὰ παρέχῃ τὴν ἐκ τῆς ἐπιστήμης βοήθειαν εἰς τοὺς ἐνδείξει πάσχοντας μεταδοτικὴν τινα νόσον ὥσκειαν ἢ καὶ χρονίαν, καθόσον ἐξ αὐτῆς δύναται νὰ κινδυνεύσῃ ἡ ὑγίεια ἄλλων.

Ἀρθρον 7. Ὁ ἐπαρχιακὸς ἰατρὸς ὀφείλει νὰ παρατηρῇ τὴν κατάστασιν τοῦ πληθυσμοῦ καὶ νὰ μνημονεύῃ εἰς τὴν ἐτήσιαν αὐτοῦ ἑκθεσίν τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν ὑγίαν αἰτία τῆς μὴ ἀναλόγου τυχὸν αὐξήσεως αὐτοῦ.

Ἀρθρον 8. Ἐκαστος ἐπαρχιακὸς ἰατρὸς ὀφείλει νὰ κοστῇ ἰδιαιτέρον βιβλίον εἰς τὸ ὁποῖον θέλει σημειοῖ ἐν περιλήψει κατὰ τί πάσχει ἡ δημοσία ὑγίεια εἰς τὴν ἐπαρχίαν, τὰς προτάσεις τὰς ὁποίας ἔκαμε πρὸς βελτίωσιν αὐτῆς, ποῖαι ἐξ αὐτῶν ἐνεργήθησαν καὶ τί ἀποτέλεσμα ἔφερον.

Ἀρθρον 9. Εἰς τὰ αὐτὰ, ὡς ἀνωτέρω χορήγουνται καὶ οἱ νομοῖατροι ὡς πρὸς τὴν ἐντὸς τῆς ἐπαρχίας, τὴν ὁποίαν ὁ νομάρχης διοικεῖ, ἐνεργεῖαν των. Κατ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν σχέσιν αὐτῶν πρὸς τοὺς ἐπαρχιακοὺς ἰατροὺς, οἱ ἰατροὶ τοῦ νόμου προέχουσι τῶν ἐπαρχιακῶν. Ὀφείλουν νὰ ἐπιτηρώσιν τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν των, καὶ ν' ἀναφέρωσι τὰς τυχὸν παρατηρήσεις των εἰς τὸν νομάρχην, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπίκειται νὰ ἐνεργήσῃ τὰ

πραιτέρω· νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν τῶν ἐτησίων ἐκθέσεων τῶν ἐπαρχιακῶν ἱατρῶν, τῶν διευθυνομένων εἰς τὴν νομαρχίαν, καὶ ἐπιφέρωσιν εἰς αὐτὰς τὰς τυχόν παρατηρήσεις των, τὰς ὁποίας θέλει διαβιβάζει ὁ νομάρχης ὁμοῦ μὲ τὰς ἐκθέσεις εἰς τὸ Ἰπουργεῖον. Ὅσακις δ' ὁ νομοίατρος ἀπέρχεται εἰς ἐπαρχίαν τινὰ, κατὰ διαταγὴν τοῦ νομάρχου, ὁ ἐπαρχιακὸς ἱατρὸς ὀφείλει νὰ τῷ παρέχῃ ἐτοιμῶς πᾶσαν πληροφορίαν, τὴν ὁποίαν ἐκεῖνος ἤθελε ζητήσῃ παρ' αὐτοῦ, ἀναφερομένην εἰς ἀντικείμενα τῆς ὑπηρεσίας του καὶ νὰ συμπράττῃ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἐντολῆς του.

Ἄρθρον 10. Τὴν πρώτην δεκαπενθημέριαν τοῦ μηνὸς Μαρτίου ἐκάστου ἔτους ἅπαντες οἱ ἐπαρχιακοὶ ἱατροὶ ἐκάστου νομοῦ ὀφείλουσιν ν' ἀπέρχωνται εἰς τὴν πρωτεύουσαν αὐτοῦ, ἐκτὸς ἐὰν ᾖ ἀπολύτως ἀναγκαῖον νὰ μένωσιν εἰς τὴν ἐπαρχίαν· ἀλλ' εἰς τοιαύτην περίστασιν ὁ ἐπαρχος θέλει ἀναφέρει εἰς τὸν νομάρχην, εἰς ὃν ἀπόκειται σταθμίζων τὰς περιστάσεις νὰ διατάξῃ τὰ πραιτέρω. Οἱ ἐπαρχιακοὶ ἱατροὶ θέλουσιν οὐνέρχεσθαι εἰς τὸ νομαρχιακὸν κατὰστημα ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ νομοίατροῦ, ὅπου θέλουσιν διακοινώσαι ἀμοιβαίως τὰς παρατηρήσεις καὶ

σκέψεις των ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῆς δημοσίου ὑγείας κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, καὶ τῶν διαφορῶν νοσογόνων αἰτιῶν, καθὼς καὶ ἐπὶ τῆς καταστάσεως τοῦ ἐμβολιασμοῦ τῆς θαυμαλίδος τῶν πρὸς διατήρησιν τῆς ὑλῆς ταύτης μέσων καὶ τῆς καταλληλοτέρας μεθόδου τοῦ ἐμβολιάζειν· ἐπίσης θέλουσιν σκέπτεσθαι περὶ τῶν ἀναγκαιοτέρων μέτρων, τὰ ὁποία πρέπει τὰ ληφθῶσι διὰ τὴν διατήρησιν τῆς δημοσίου ὑγείας καὶ τὴν ἐπανόρθωσιν τῶν τυχουσῶν ἐλλείψεων, Μετὰ ὥριμον δὲ συζήτησιν τῶν παρατηρήσεων καὶ σκέψεων των θέλουσιν υποβάλλει διὰ τοῦ ἀρμοδίου νομάρχου ἐκθεσιν εἰς τὸ Ἰπουργεῖον, περιέχουσαν καὶ γνώμην περὶ τῶν δυνατῶν μέτρων εἰς διατήρησιν καὶ προφύλαξιν τῆς δημοσίου ὑγείας.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ἰπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Μαρτίου 1853.

Ο Θ Ω Ν.

Ι. ΑΜΒΡΟΣΙΑΔΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 26.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 22 Αὐγούστου.

ΝΟΜΟΣ ΣΜ.

Περὶ Συνθήκης Ἐμπορίας καὶ Ναυτιλίας μεταξὺ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας, ὑπογραφείσης ἐν Ἀθήναις τὴν 15 (27) Ὀκτωβρίου 1852. καὶ τῆς ὁποίας αἱ ἐπικυρώσεις ἀντηλλάγησαν ἐπίσης ἐν Ἀθήναις τὴν 19 Ἰουνίου (1 Ἰουλίου) 1853.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛ ΕΩ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Συγκαταθέσει τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσασμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Ἡ κατὰ τὴν 15 (27) Ὀκτωβρίου 1852 κλειθεῖσα μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῶν ἠνωμένων Βασιλείων τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας Συνθήκη περὶ Ἐμπορίας καὶ Ναυτιλίας, συνισταμένη εἰς εἴκοσι δύο ἄρθρα, θέλει ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύν.

Ἄρθρ. 2. Ὁ παρὼν Νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ καὶ ἐκδοθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 17 Ἰουνίου 1853.

Ο Θ Ω Ν.

Α. ΠΑΪΚΟΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛ ΕΩ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀηλοποιούμεν πρὸς οὓς τινες ἀνήκει ὅτι, συναφθείσης τὴν 15 (27) Ὀκτωβρίου 1852 μεταξὺ ἡμῶν καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας Συνθήκης περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας, ἥς τὸ περιεχόμενον ἔπεται,

Ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῶν ἠνωμένων Βασιλείων τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας, θεωρήσαντες ὡφέλιμον νὰ στερεώσωσι τὰς μεταξὺ τῶν ἐπικρατειῶν των σχέσεις διὰ συννομολογήσεως συνθήκης ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας, διώρισαν ἐπὶ τούτῳ πληρεξουσίου αὐτῶν, ὁ μὲν Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, τὸν Κύριον Ἀνδρό-

Sa Majesté le Roi de la Grèce et Sa Majesté le Roi des Royaumes Unis de Suède et de Norvège, ayant jugé utile de consolider les rapports entre Leurs États par un traité de commerce et de navigation, ont muni de Leurs pleins-pouvoirs, à cet effet.

Sa Majesté le Roi de la Grèce, le Sieur Andronic

νικόν Πάικον, Υπουργόν Αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων, Ταξιάρχην τοῦ Βασιλικοῦ Αὐτοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος, Μεγαλόσταυρον τοῦ Βελγικοῦ Τάγματος τοῦ Λεοπόλδου, τοῦ Σαξωνικοῦ Τάγματος τῆς πολιτικῆς ἀξίας, καὶ τοῦ Νεερλανδικοῦ Λέντος τῶν Κάτω Χωρῶν.

Ὁ δὲ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας τὸν Κύριον Κάρολον Πέτρον Εἰδενστάμ, Θαλαμηπόλον Αὐτοῦ, Ἐπιτεταρταμένον τὰς ὑποθέσεις παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Αὐλῇ, Ἀντι-συνταγματάρχην ἐν τῷ στρατῷ Αὐτοῦ, Ἀξιωματικόν τῶν Ἐπιτελῶν, Λοχαγόν τοῦ Πεζικοῦ Ταγματος τοῦ Χαλανδ, Ἰππότην τοῦ Βασιλικοῦ Αὐτοῦ Ταγματος τοῦ Σίφους, Ἀνώτερον Ταξιάρχην τοῦ Ἑλληνικοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος, Ἰππότην τοῦ Σαρδικικοῦ Τάγματος τῶν Ἁγίων Μαυρικίου καὶ Λαζάρου, καὶ τοῦ Περσικοῦ Τάγματος τοῦ Μίρζα,

Οἵτινες μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν ἐγγράφων, εὐρεθέντων κατὰ τοὺς ἀπαιτούμενους τύπους, συνέθεντο τὰ ἑξῆς ἄρθρα.

Ἄρθρ. 1. Θέλει ὑπάρχει ἀμοιβαία ἐλευθερία ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας μεταξὺ τῶν ὑπηκόων τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν τοῦ Μεγαλειστάτου Βασιλέως τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας.

Ἄρθρ. 2. Ἐπομένως, οἱ ὑπῆκοι τῶν ὑψηλῶν συνομολογουσῶν δυνάμεων θέλουσιν ἀπολαμβάνει εἰς τοὺς λιμένας, μυχοὺς, ὁρμούς πόλεις, καὶ ἄλλα μέρη τῶν δυνάμει ἐπικρατειῶν, ἴσην ἐλευθερίαν ἐμπορίας, ὥστε θέλουσιν τοῖς χορηγεῖσθαι εἰς τὰ εἰρημένα μέρη, παρὰ τῶν Κυβερνήσεων τῶν ὑψηλῶν συνομολογουσῶν μερῶν, ἐντελῶς ἴσα, καὶ ἀμοιβαία ἐμπορικὰ δικαιώματα καὶ πλεονεκτήματα, καὶ καθ' ὅσον τὰ δικαιώματα καὶ πλεονεκτήματα ταῦτα ὑπάρχουν ἐκεῖ εἰς ὑποχρεώσεις (redevances) οἰαζήσονται, θέλουσιν πληρέστατα ἀφομοιωθῆναι πρὸς τοὺς ἰθαγενεῖς, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ βάρη οἰομένηποτε εἰδούς.

Οἱ τῶν συμβαλλομένων ἐπικρατειῶν ὑπῆκοι, δύνανται ὡσαύτως νὰ διαμένωσι καὶ κατέχωσιν, εἰς οἰονδήποτε ἀρέσκονται τόπον, εἴτε δι' ἐνοικίου, εἴτε ὡς ἰδιοκτησίαν, κατοικίας, ἀποθήκας καὶ ἄλλα ἀκίνητα κτήματα ἀναγκαῖα εἰς τὸ ἐμπόριόν των. Ἐπειδὴ δὲ, κατὰ τοὺς ἐν τοῖς ἠνωμένοις Βασιλείαις τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας ἰσχύοντες νόμους, καὶ διατάγματα, ἀπαιτεῖται προηγουμένη καὶ εἰδικὴ ἄδεια διὰ πάντα ἄλλοδαπὸν, ἵνα ἐν τοῖς Βασιλείαις ταύταις ἔχῃ ἰδιοκτησίαν ἀκινήτων κτημάτων, καὶ ἀποκατασταθῇ ὁριστικῶς ἐν αὐτοῖς, ἐννοεῖται, ὅτι ὅσοι τῶν ὑπηκόων τῆς Αὐτοῦ Ἑλληνικῆς Μεγαλειότητος, θελήσωσι ν' ἀποκτήσωσιν ἀκίνητα κτήματα ὡς ἰδιοκτησίαν, ἢ ν' ἀποκατασταθῶσιν ἐν τοῖς ἠνωμένοις Βασιλείαις τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας, ὀφείλουσι προηγουμένως νὰ λαμβάνωσι τὴν ἐπὶ τούτῳ ἄδειαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Μεγαλειστάτου Βασιλέως τῶν ἠνωμένων Βασιλείων Σουηδίας καὶ Νορβηγίας.

Ὡσαύτως δὲ, εἰς τὸ μέλλον ἐκδοθῇ ἐν τῷ Βασιλείῳ τῆς Ἑλλάδος νόμος ἢ διατάγμα τι συνέπειά τῶν ὁποίων ν' ἀπαιτῆται εἰδικὴ ἄδεια, ἵνα δύνανται ν' ἀποκατασταθῶσιν ἄλλοδαποὶ ἐν Ἑλλάδι, οἱ ὑπῆκοι τότε τοῦ Μεγαλειστάτου Βασιλέως τῶν ἠνωμένων Βασιλείων Σουηδίας καὶ Νορβηγίας, θέλουσιν ὡσαύτως συμμορφοῦσθαι μὲς τοὺς νόμους ἢ τὰ διατάγματα ταῦτα.

Ἄλλως τε, ἅπαντες ἐκατέρων τῶν ἐθνῶν οἱ ἔμποροι θέλουσιν ἀπολαμβάνει ἀμοιβαίως, δι' αὐτοὺς τε καὶ τὰς ἰδιοκτησίας των, πληρεστάτην ἀσφάλειαν, καὶ θέλει τοῖς χορηγεῖσθαι διὰ τὰς ὑποθέσεις τοῦ ἐμπορίου των ἡ αὐτὴ προστασία, ἥς ἀπολαύουσιν οἱ ἰθαγενεῖς, ἐπὶ τῷ ὅρῳ τοῦ νὰ ὑπόκηνται εἰς τοὺς νόμους καὶ τὰ διατάγματα τῶν ἀμοιβαίων ἐπικρατειῶν.

Paicos, Son Ministre de la Maison Royale et des Relations Extérieures. Commandeur de Son Ordre Royal du Sauveur, Grand Croix de l'Ordre de Léopold de Belgique, de l'Ordre du mérite civil de Saxe et de celui du Lion Néerlandais des Pays Bas.

Et Sa Majesté le Roi des Royaumes Unis de Suède et de Norvège, le Sieur Charles Pierre de Heidenstam, Son chambellan Son Chargé d'affaires à la Cour de Grèce, Lieutenant-Colonel dans Ses armées, Officier de l'Etat-major, Capitaine du bataillon d'infanterie de Halland, Chevalier de Son Ordre de l'Épée, Grand Commandeur de l'Ordre du Sauveur de Grèce, Chevalier de l'Ordre des S. Maurice et Lazare de Sardaigne et de celui de Mirza de Perse,

Lesquels, après avoir échangé leurs pleins-pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivans :

Article 1. Il y aura liberté réciproque de commerce et de navigation entre les sujets de Sa Majesté le Roi de la Grèce et ceux de Sa Majesté le Roi des Royaumes Unis de Suède et de Norvège

Article 2. En consequence les sujets des Hautes Puissances contractantes jouiront dans les ports, mouillages, rades, villes et autres endroits des Etats respectifs d'une liberté égale de commerce; de sorte qu'il sera accordé dans les dits endroits, de la part des gouvernemens des Hautes Parties contractantes, une parfaite égalité et réciprocité de droits et avantages commerciaux; et, pour autant que ces droits et avantages y sont soumis à des redevances quelconques, ils seront traités absolument sur le même pied que les nationaux à l'égard des charges des quelque nature qu'elles soient. Les sujets des deux pays respectifs pourront aussi résider et posséder soit à titre de bail, soit en toute propriété, des habitations, magasins et autres immeubles nécessaires à leur négoce dans les lieux où cela leur conviendra; mais il est bien entendu que, comme les lois et les Ordonnances des Royaumes Unis de Suède et de Norvège exigent une permission préalable et spéciale pour que tout étranger puisse, dans les Royaumes Unis, posséder en toute propriété des immeubles et y établir sa résidence, les sujets de Sa Majesté le Roi de la Grèce qui auront à posséder en toute propriété des immeubles ou s'établir dans les Royaumes Unis de Suède et de Norvège, devront préalablement en obtenir l'autorisation du gouvernement de Sa Majesté le Roi des Royaumes Unis de Suède et de Norvège. De même, si par la suite il vient à être promulgué dans le Royaume Hellénique une loi ou Ordonnance qui exigeât une autorisation spéciale pour que les étrangers puissent s'y établir, alors les sujets de Sa Majesté le Roi des Royaumes Unis de Suède et de Norvège devront aussi s'y conformer. Du reste, tous les marchands et commerçans de l'une et de l'autre nation jouiront respectivement, tant pour leurs personnes que pour leurs propriétés, de la plus complète sécurité, et il leur sera accordé, pour les affaires de leur négoce, la même protection dont jouissent les indigènes, à charge de se soumettre aux lois et Ordonnances des pays respectifs.

Άρθρ. 3. Φθάνοντα τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα εἰς τοὺς λιμένας τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας, κενὰ ἢ μὲ φορτίον, καὶ ἀμοιβαίως τὰ Σουηδικὰ καὶ Νορβηγικὰ πλοῖα φθάνοντα εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος, κενὰ ἢ μὲ φορτίον, θέλουσι θεωρεῖσθαι κατὰ τὴν ἀρετὴν, διαμονὴν καὶ ἀπέλευσιν των, ἀπαρριπτικῶς ὡς τὰ ἐγγὺς πλοῖα, τὰ προερχόμενα ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβολὴν τῶν δικαιωμάτων χωρητικότητος, φόρων, ναυηγετίας, διαπύρου (réage), τῶν λιμενικῶν δικαιωμάτων, τῶν τῆς καθάρσεως, καὶ ὡς πρὸς τὰς εἰς τινὰς δημοσίους ὑπαλλήλους χρησιμοποιέμενας ἀντιμισθίας, ἐτι δὲ ὡς πρὸς πᾶν τέλος ἢ βαρὺς οἰονδήποτε, εἰσπραττόμενον ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν ἐπιτοπιῶν ἀρχῶν, ἢ εἰδικῶν καταστημάτων οἰωνδήποτε.

Άρθρ. 4. Πᾶν εἶδος ἐμπορεύματος, προϊόν τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας, εἴτε τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, εἴτε πάσης ἄλλης χώρας, δυνάμενον ἐννόμως νὰ εἰσαχθῇ εἰς τοὺς λιμένας τῶν Ἡνωμένων Βασιλείων τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας, διὰ Σουηδικῶν καὶ Νορβηγικῶν πλοίων, δύναται ἐπίσης νὰ εἰσαχθῇ ἐν αὐτοῖς καὶ δι' ἑλληνικῶν πλοίων, προερχομένων ἐκ λιμένων τῆς Ἑλλάδος, εἴτε ἐκ λιμένων πάσης ἄλλης ξένης ἐπικρατείας, χωρὶς νὰ ὑποβληθῇ εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα, ἢ βάρη οἰουδήποτε εἶδους ἢ ὀνομασίας, ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν ἐπιτοπιῶν ἀρχῶν ἢ εἰδικῶν καταστημάτων οἰωνδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ εἰσαγωγὴ τῶν ἐμπορευμάτων τῇ προϊόντων τούτων ἤθελε γίνεσθαι διὰ Σουηδικῶν καὶ Νορβηγικῶν πλοίων. Καὶ ἀμοιβαίως πᾶν εἶδος ἐμπορεύματος, ἢ πᾶν προϊόν τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῶν Ἡνωμένων Βασιλείων τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας, εἴτε πάσης ἄλλης χώρας, δυνάμενον ἐννόμως νὰ εἰσαχθῇ εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, δι' ἑλληνικῶν πλοίων, δύναται ἐπίσης νὰ εἰσαχθῇ ἐν αὐτοῖς διὰ Σουηδικῶν καὶ Νορβηγικῶν πλοίων, προερχομένων εἴτε ἐκ λιμένων τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας εἴτε ἐκ λιμένων πάσης ἄλλης, ξένης ἐπικρατείας, χωρὶς νὰ ὑποβληθῇ εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἢ βάρη οἰουδήποτε εἶδους ἢ ὀνομασίας, ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν ἐπιτοπιῶν ἀρχῶν, ἢ εἰδικῶν καταστημάτων οἰωνδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ εἰσαγωγὴ αὐτῶν ἐγίνετο δι' ἑλληνικῶν πλοίων.

Άρθρ. 5. Ἀπαντα τὰ ἐμπορεύματα, ἢ προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, εἴτε οἰονδήποτε ἄλλης χώρας, ὧν ἡ δι' οἰονδήποτε μέρος ἐξαγωγὴ ἐκ τῶν λιμένων τῆς Ἑλλάδος δι' ἑλληνικῶν πλοίων εἶναι ἐννόμως ἐπιτετραμμένη, δύναται ὡσαύτως νὰ ἐξαχθῶσιν ἐκ τῶν ῥηθέντων λιμένων διὰ Σουηδικῶν καὶ Νορβηγικῶν πλοίων, χωρὶς νὰ ὑπόκηνται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα, ἢ βάρη οἰουδήποτε εἶδους ἢ ὀνομασίας, ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν ἐπιτοπιῶν ἀρχῶν, ἢ εἰδικῶν καταστημάτων οἰωνδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ ἐξαγωγὴ ἐγίνετο δι' ἑλληνικῶν πλοίων. Ἀμοιβαίως ἡ αὐτὴ ἀκριβῶς ἀφορμώσις θέλει τηρεῖσθαι εἰς τοὺς λιμένας τῶν Ἡνωμένων Βασιλείων τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας, ὥστε ἅπαντα τὰ ἐμπορεύματα ἢ προϊόντα τῆς γῆς, ἢ τῆς βιομηχανίας τῶν Ἡνωμένων Βασιλείων τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας, ἢ καὶ πάσης ἄλλης χώρας, ὧν ἡ δι' οἰονδήποτε μέρος ἐξαγωγὴ ἐκ τῶν λιμένων τῶν εἰρημένων Ἡνωμένων βασιλείων, διὰ τῶν ἐγγυρίων πλοίων εἶναι ἐννόμως ἐπιτετραμμένη, δύναται ὡσαύτως νὰ ἐξαχθῶσιν ἐκ τῶν αὐτῶν λιμένων καὶ δι' ἑλληνικῶν

Article 3. Les bâtiments Helléniques arrivant sur lest ou chargés dans les ports de Suède et de Norvège, et réciproquement les bâtimens Suédois et Norvégiens qui arriveront sur lest ou chargés dans les ports de la Grèce, seront traités, à leur entrée, pendant leur séjour et à leur sortie sur le même pied que les bâtimens nationaux venus du même lieu par rapport aux droits de tonnage, de fanaux de pilotage, de péage; aux droits de port, de quarantaine, vacations d'officiers publics, ainsi qu'à toutes les taxes et charges, de quelque espèce ou denomination que ce soit, perçus au nom et au profit du gouvernement, des Autorités locales ou d'établissements particuliers quelconques.

Article 4. Toutes les marchandises et objets de commerce, soit productions, du sol ou de l'industrie du Royaume de Grèce, soit de tout autre pays, dont l'importation dans les ports des Royaumes Unis de Suède et de Norvège est légalement permise sur les bâtimens Suédois et Norvégiens pourront également y être importées sur des bâtimens Grecs, soit que les dits bâtimens viennent des ports de la Grèce soit de ceux de tout autre pays étranger, sans payer d'autres ou de plus forts droits ou charges, de quelque espèce ou denomination que ce soit, perçus au nom ou au profit du gouvernement, des Autorités locales ou d'établissements particuliers quelconques, que si ces mêmes marchandises ou productions auraient été importées sur des bâtimens Suédois et Norvégiens; et réciproquement toutes les marchandises et objets de commerce, soit productions du sol ou de l'industrie des Royaumes Unis de Suède et de Norvège, soit de tout autre pays, dont l'importation dans les ports du Royaume de Grèce est légalement permise sur les bâtimens Grecs, pourront également y être importées sur des bâtimens Suédois et Norvégiens, soit que les dits bâtimens viennent des ports du Suède et de Norvège, soit de ceux de tout autre pays étranger; sans payer d'autres ou de plus forts droits ou charges, de quelque espèce ou denomination que ce soit, perçus au nom ou au profit du gouvernement, des Autorités locales ou d'établissements particuliers quelconques que s'ils étaient importés sur des bâtimens Grecs.

Article 5. Toutes les marchandises et objets de commerce, soit productions du sol ou de l'industrie du Royaume de Grèce, soit de tout autre pays quelconque, dont l'exportation des parts dudit Royaume pour un pays quelconque sur ses propres bâtimens est légalement permise, pourront, de même, être exportés desdits ports sur des bâtimens Suédois et Norvégiens, sans payer d'autres ou de plus forts droits ou charges, de quelque espèce ou denomination que ce soit, perçus au nom et au profit du gouvernement, des Autorités locales ou d'établissements particuliers quelconques, que si l'exportation avait été faite sur des bâtimens Grecs. Une exacte réciprocité sera observée dans les ports des Royaumes Unis de Suède et de Norvège; de sorte que toutes les marchandises et objets de commerce, soit productions du sol ou de l'industrie des Royaumes Unis de Suède et de Norvège, soit de tout autre pays, dont l'exportation des ports des dits Royau-

πλοίων, χωρίς να υποβάλλωνται εις άλλα η ανώτερα δικαιώματα η βάρη οιαδήποτε, επιβαλλόμενα εν ονόματι η εις όφελος της Κυβερνήσεως, των έγχωρίων αρχών, η ειδικών καταστημάτων οιαδήποτε, ειμή ως αν η εξαγωγή έγινετο δια Σουηδικών και Νορβηγικών πλοίων.

Άρθρ. 6 Δέν θέλουσιν επιβάλλεσθαι άλλα η ανώτερα δικαιώματα επί των ειδών, άτινα εισάγονται εις Σουηδικάν και Νορβηγίαν, προερχόμενα εκ της γής η της βιομηχανίας της Ελλάδος, ως ούδ' επί των ειδών, άτινα εισάγονται, εις τό Βασίλειον της Ελλάδος, προερχόμενα εκ της γής η της βιομηχανίας της Σουηδίας και Νορβηγίας, ειμή όσα επιβάλλονται, η θέλουσιν επιβληθῇ επί των αὐτῶν ειδών, προερχομένων εκ της γής η της βιομηχανίας, οιοιδήποτε άλλου ξένου Κράτους. Ωσαύτως δέν θέλει επιβάλλεσθαι επί της εισαγωγής η εξαγωγής των ειδών, των προερχομένων εκ της γής η της βιομηχανίας της Ελλάδος, η της Σουηδίας και Νορβηγίας, κατά την είσοδον η έξοδον αὐτῶν εκ των λιμένων της Ελλάδος, η των της Σουηδίας και Νορβηγίας, οιαδήποτε άπχωρέσεις, μη εφαρμοζομένη επίσης εις πᾶν άλλο έθνος.

Άρθρ. 7. Πᾶσα εύκολία παρακαταθήκης, ως και πᾶσα άμοιβή η επιστροφῇ δικαιωμάτων, παραχωρηθεῖσαι εν τῇ επικρατεία θατέρου των ύψηλῶν συνομολογούντων μερῶν, ως προς την εισαγωγήν η εξαγωγήν οιοιδήποτε ειδους, θέλουσιν επίσης παραχωρεῖσθαι εις τὰ είδη της αὐτῆς φύσεως, προϊόντα της γής η της βιομηχανίας τοῦ έτέρου των συμβαλλομένων μερῶν, ως και εις την διά των πλοίων αὐτοῦ γινομένην εισαγωγήν και εξαγωγήν.

Άρθρ. 8. Ουδέμία των δύο Κυβερνήσεων, ως ούδέ τις Πράκτωρ, έταιρία η συντεχνία εξ ονόματος, η υπό τὰς διαταγὰς αὐτῆς ενεργούντες, θέλει άπονέμει άμέσως η έμμέσως προτίμησιν τινα, περί την αγοράν και πώλησιν κατεργασμένων η άκατεργάστων προϊόντων, προερχομένων εκ της Επικρατείας μιᾶς των δύο Ύψηλῶν συνομολογουσῶν δυνάμεων, και εισαγομένων εις την Επικρατείαν της άλλης. λόγῳ, η χάριν της Εθνικότητος τοῦ πλοίου, καθ' όσον των συνομολογουσῶν δυνάμεων η πρόθεσις είναι νά μήν υφίσταται, ως προς τοῦτο, διάκρισις τις η διαφορά.

Άρθρ. 9. Πᾶν έμπόρευμα εισαγόμενον, παρακατατιθέμενον, η αποθηκευόμενον εις τοὺς λιμένας των Επικρατειῶν των Ύψηλῶν Συνομολογουσῶν δυνάμεων, και των υπό τούτων κατεχομένων μερῶν, θέλει υποβάλλεσθαι, διαρκούτης της αποθηκεύσεώς του, εις τὰς αὐτάς διαταξεις, όρους και δικαιώματα, είτε δι' Ελληνικῶν, είτε δια Σουηδικῶν και Νορβηγικῶν πλοίων ἤθελε γινεῖν η εισαγωγή αὐτῶν. Κατά τον αὐτόν δὲ τρόπον, η εκ νέου εξαγωγή των τοιούτων έμπορευμάτων, είτε δι' Ελληνικῶν, είτε δι' Σουηδικῶν και Νορβηγικῶν πλοίων γινομένη, θέλει άπολαμβάνει τὰς αὐτάς εύκολίας και υποβάλλεσθαι εις τὰ αὐτά δικαιώματα.

Άρθρ. 10. Η άκτεμπορία των έγχωρίων προϊόντων η ξένων, άποστελλομένων εξ ενός λιμένος εις έτερον της αὐτῆς Επικρατείας, διαφυλάττεται άποκλειστικῶς εις την έγχώριον σημαίαν. Εν τούτοις τὰ πλοία εκτέρων των συνομολογουσῶν δυνάμεων, εισπλεύσαντα εις τοὺς λιμένας της έτέρας, δύνανται νά μήν ά-

mes Unis pour un pays quelconque sur leurs propres bâtimens est légalement permise, pourront, de même, être exportés des dits ports, sur des bâtimens Grecs, sans payer d'autres ou de plus forts droits ou charges, de quelque espèce ou denomination que ce soit perçus au nom ou au profit du gouvernement, des Autorités locales, ou d'établissmens particuliers quelconques, que si l'exportation avait été faite sur des bâtimens Suédois ou Norvégiens.

Article 6. Il ne sera imposé d'autres ou de plus forts droits sur l'importation dans les Royaumes Unis de Suède et de Norvège des articles provenant du sol et de l'industrie de la Grèce, et il ne sera imposé d'autres ni de plus forts droits sur l'importation dans le Royaume de Grèce des articles provenant du sol et de l'industrie de Suède et de Norvège, que ceux qui sont, ou seront imposés sur les mêmes articles provenant du sol ou de l'industrie de tout autre pays étranger. De même il ne sera imposé sur l'importation ou sur l'exportation des articles provenant du sol ou de l'industrie de la Grèce ou de Suède et de Norvège à l'entrée ou à la sortie des ports Helléniques ou de ceux de Suède et de Norvège, aucune prohibition, qui ne soit pas également applicable à toute autre nation.

Articles 7. Toute faculté d'entrepôt et toutes primes et remboursements de droits qui seraient accordés dans les territoires de l'une des Hautes parties contractantes à l'importation ou à l'exportation de quelque objet que ce soit, seront également accordés aux objets de même nature, produits du sol ou de l'industrie de l'autre partie contractante, et aux importations et exportations faites dans ses bâtimens.

Article 8. Il ne sera donné ni directement, ni indirectement, ni par l'un des deux gouvernemens des Hautes parties contractantes, ni par aucun agent, compagnie ou corporation agissant en son nom, ou sous son autorité, aucune préférence pour l'achat ou pour la vente des produits bruts ou manufacturés, provenant des possessions de l'une des Hautes parties contractantes, et importés dans le territoire de l'autre, à cause ou en considération de la nationalité du navire; l'intention des deux Hautes Puissances contractantes étant qu'aucune différence ou distinction qu'il soit, n'ait lieu à cet égard.

Article 9. Toutes les marchandises et objets de commerce qui seront importés, déposés ou emmagasinés dans les ports des Etats et possessions des Hautes parties contractantes, seront soumis pendant la durée de l'emmagasinage aux mêmes réglemens, conditions et droits que s'ils avaient été importés sur des navires Grecs ou sur des navires Suédois et Norvégiens. De la même manière la réexportation de ces marchandises et objets de commerce sera soumise au même traitement et aux mêmes droits, qu'ils soient exportés sur des navires Suédois et Norvégiens.

Article 10. Le commerce côtier consistant en produits indigènes ou étrangères expédiés d'un port national à l'autre, demeure réservé exclusivement au pavillon du pays. Cependant, il est convenu que les bâtimens de l'une des Hautes Puissances contractante é-

ποδιβάσων εἰμὴ μέρος μόνον τοῦ φορτίου τῶν, κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ πλοιάρχου, ἢ ἰδιοκτήτου, καὶ ν' ἀποπλεύσωσιν ἐλευθέρως μὲ τὸ λοιπὸν τοῦ φορτίου, χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται εἰς ἄλλα δικαιώματα φόρους ἢ βάρη οἰαδήποτε, εἰμὴ τὰ διὰ τὸ ἀποβιβάσθαι μόνον μέρος ἀναλογούντα, ὅπερ θέλει σημειοῦσθαι καὶ διαγραφῆσθαι ἐπὶ τοῦ δηλωτικοῦ, τοῦ περιέχοντος τὴν ἀπαριθμῆσιν τῶν εἰδῶν, δι' ὧν ἦτο φορτωμένον τὸ πλοῖον. Τὸ δηλωτικὸν τοῦτο θέλει ὁλοσχερὲς παρουσιάζεσθαι εἰς τὸ τελωνεῖον τοῦ τῆς προσορμῆσεως τοῦ πλοίου μέρους. Οὐδεμία θέλει ἐπιβάλλεσθαι πληρωμὴ διὰ τὸ ἐπὶ τοῦ πλοίου μένον μέρος τοῦ φορτίου, μεθ' οὗ τοῦτο δύναται ν' ἀποπλεύσῃ καὶ ἐξακολουθήσῃ τὸν πλοῦν αὐτοῦ πρὸς ἕτερον ἢ ἐτέρους λιμένας τῆς αὐτῆς ἑπικρατείας, καὶ νὰ διαθέσῃ ἐκεῖ τὸ λοιπὸν τοῦ φορτίου του, ἂν σύγκηται ἐξ εἰδῶν, ὧν ἐπιτρέπεται ἡ εἰσαγωγὴ, πληρῶνον τὰ εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο ἐπιβλητέα δικαιώματα· ἢ δύναται εἰσεῖτι καὶ ν' ἀπέλθῃ εἰς πᾶσαν ἄλλην ἑπικρατείαν. Ἐννοεῖται μ' ὅλα ταῦτα, ὅτι τὰ δικαιώματα, φόροι, ἢ βάρη οἰαδήποτε, τὰ ἰσχύοντα, ἢ ἐπιβληθησόμενα δι' αὐτὰ ταῦτα τὰ πλοῖα, θέλουσιν ἐξοφλεῖσθαι εἰς τὸν πρῶτον λιμένα, ἔνθα ἤθελεν ἀνοιχθῇ τὸ φορτίον, ἢ ἀποβιβάσθαι μέρος αὐτοῦ. Ἀλλ' οὐδὲν δικαίωμα, φόρος ἢ βάρος τι τοιοῦτον, θέλει αὐτῆς ζητεῖσθαι εἰς τοὺς λιμένας τῆς αὐτῆς ἑπικρατείας, ἐν οἷς τὰ εἰρημένα πλοῖα θελήσωσι τυχόν νὰ εἰσπλεύσωσιν ἀκολούθως, ἐκτὸς μόνον ἐὰν ἐν τῇ αὐτῇ περιπτώσει ἤθελον ὑπόκεισθαι καὶ τὰ ἐγγώρια πλοῖα εἰς τὰ αὐτὰ δικαιώματα.

Ἄρθρ. 11. Θέλουσι θεωρεῖσθαι ὡς πλοῖα Ἑλληνικὰ, ἢ Σουηδικὰ καὶ Νορβηγικὰ, ὅσα πλείους καὶ διακατέχονται κατὰ τὰς ἐν ταῖς ἀμοιβαίαις ἐπικρατείαις ἰσχυοῦσας διατάξεις.

Ἄρθρ. 12. Εἰς πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν κατὰ τοὺς λιμένας ἀστυνομικὴν εὐταξίαν τὴν φόρτωσιν καὶ ἀποφόρτωσιν τῶν πλοίων, τὴν ἀσφάλειαν τῶν ἐμπορευμάτων, ἀντικειμένων ἐμπορίας καὶ οἰωνοῦ ὅ,τι πρᾶγματων, οἱ ὑπήκοοι τῶν ὑψηλῶν συνομολογουσῶν δυνάμεων θέλουσιν ἀμοιβαίως ὑπόκεισθαι ὡς τὰ παρὰ τῶν ἐγγωρίων νόμων καὶ ἀστυνομικῶν διατάξεων ὥρισμένα. Ἀντὶ τούτου δὲ θέλουσιν ἀπολαμβάνει διὰ τε αὐτοὺς καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν, καθ' ὅλην τὴν ἐκτασιν ἑκατέρων τῶν ἐπικρατειῶν, τὰ αὐτὰ δικαιώματα καὶ προνόμια, τὰς αὐτὰς χάριτας καὶ ἐξαιρέσεις, ὡς καὶ οἱ ἰθαγενεῖς. Ἐχρυσιν ἐπίσης τὸ δικαίωμα τοῦ διαθέτειν ἐλευθέρως τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν διὰ πωλήσεως, ἀνταλλαγῆς, δωρεᾶς, διαθήκης, ἢ ἄλλως ὅπωςδήποτε, χωρὶς ν' ἀπαντήσωσι πρόσκομμά τι ἢ ἐμπόδιον, ὑπὸ τὸν ὅρος ὅμως τοῦ νὰ συμμορφοῦνται μὲ τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς ἑκατέρων τῶν ἐπικρατειῶν. Δύνανται νὰ μεταβιβάσωσι, κατὰ τὸ δοκὸν, τὴν περιουσίαν αὐτῶν ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἑτέραν τῶν δύο ἐπικρατειῶν, χωρὶς νὰ ὑπόκηνται, ἔνεκα τῆς μεταφορᾶς ταύτης εἰς ἐκτακτὸν τι τέλος, ἢ δασμὸν οἰωνοῦ ὅ,τι.

Ἄρθρ. 13. Ἐὰν πολεμικὸν ἢ ἐμπορικὸν πλοῖον τῆς Ἑλλάδος, ἢ τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας, ναυαγήσῃ εἰς τοὺς λιμένας ἢ τὰς ἀκτὰς τῆς ἐτέρας τῶν ἐπικρατειῶν, θέλει τῷ παρέχεσθαι ἢ κατὰ τὸ δυνατόν μεγίστη ἀντίληψις πρὸς τε τὴν συντήρησιν τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν πραγμάτων, καὶ τὴν περὶ τῶν διασωθέντων ἀντικειμένων φροντίδα, ἐξασφάλισιν καὶ ἀπόδοσιν αὐτῶν. Τὰ πράγματα δὲ ταῦτα δὲν θέλουσιν καθυποβάλλεσθαι εἰς πληρωμὴν δικαιωμάτων, εἰμὴ μόνον κατὰ λόγον τοῦ εἰσαχθισμένου τυχόν μέρος πρὸς ἑσωτερικὴν κατανάλωσιν.

Ἄρθρ. 14. Αἱ ὑψηλαὶ συνομολογούσαι δυνάμεις συμφωνοῦσι νὰ μὴ δέχωνται πειρατὰς εἰς κανένα λιμένα, μυχὸν ἢ ὄρμον τῶν ἐπικρατειῶν αὐτῶν, νὰ ἐπιβάλλωσι τὰς τῶν νόμων αὐστηράς

tant entrés dans les ports de l'autre, pourront se borner à ne décharger qu'une partie de leur cargaison, selon que le Capitaine ou propriétaire le désirera, et qu'ils pourront s'en aller librement avec le reste, sans payer des droits, impôts ou charges quelconques que pour la partie qui aura été mise à terre et qui sera marquée et biffée sur le manifeste qui contiendra l'énumération des effets dont le bâtiment était chargé, lequel manifeste devra être présenté, en entier, à la douane du lieu où le bâtiment aura abordé. Il ne sera rien payé pour la partie de la cargaison que le bâtiment remportera et avec laquelle il pourra continuer de faire route pour un ou plusieurs autres ports du même pays et y disposer du reste de sa cargaison, si elle est composée d'objets dont l'importation est permise, en payant les droits qui y seront applicables; ou bien il pourra s'en aller dans tout autre pays. Il est cependant entendu que les droits, impôts ou charges quelconques, qui sont ou seront payables pour ces bâtimens mêmes, doivent être acquittés au premier port où ils rompraient le chargement ou en déchargeraient une partie, mais qu'aucun droit, impôt ou charge pareils ne seront demandés de nouveau, dans les ports du même pays, où lesdits bâtimens pourront vouloir entrer après, à moins que les nationaux ne soient sujets à quelques droits ultérieurs dans le même cas.

Article 11. Seront considérés comme navires Grecs et Suédois et Norvégiens ceux qui navigueront et seront possédés conformément aux réglemens en vigueur dans les pays respectifs.

Article 12. En tout ce qui a rapport à la police les ports, au chargement ou déchargement des navires, à la sûreté des marchandises, objets de trafic, biens et effets quelconques, les sujets des Hautes Puissances contractantes seront mutuellement soumis aux lois et réglemens de police locaux; par contre, ils jouiront en leurs personnes et biens, dans toute l'étendue des territoires respectifs, des mêmes droits, privilèges, faveurs, exemptions qui sont ou seront accordés aux nationaux. Ils pourront librement disposer de leurs propriétés par vente, échange, donation, testament ou de toute autre manière, sans qu'il y soit mis aucun obstacle ou empêchement, en se conformant, néanmoins, aux lois et réglemens des pays respectifs. Ils pourront transférer, comme bon leur semblera, leur fortune d'un des deux territoires dans l'autre, sans être assujétis, en raison de cette translation, à une taille ou taxe extraordinaire quelconque.

Article 13. S'il arrive que quelques navires de guerre, ou marchands, Grecs ou Suédois et Norvégiens fassent naufrage dans les ports ou sur les côtes des territoires respectifs, le plus grand secours possible leur sera donné tant pour la conservation des personnes et effets que pour la sûreté, le soin et la remise des articles sauvés; et ceux-ci ne seront assujétis à payer de droits que pour la partie qu'on introduirait ensuite pour la consommation intérieure.

Article 14. Les Hautes Puissances contractantes conviennent de ne pas recevoir des pirates dans aucun des ports, baies, mouillages de leurs Etats, et d'appli-

ποιούς εις πάντας τοὺς ἐπὶ πειρατεία ἐγνωσμένους, καὶ πάντας τοὺς ἐν ταῖς ἐπὶ κρατείαις αὐτῶν διαμένοντας, ὅσοι ἐξελεγχθῶσι συναίτιοι τῶν τοιούτων, συνεννοούμενοι μετ' αὐτῶν. Ὅσα πλοῖα καὶ φορτία ἀνήκοντα εἰς ὑπηκόους ἐκατέρων τῶν συνομολογουσῶν δυνάμεων συλλάβωσιν οἱ πειραταί, ἢ φέρωσιν εἰς τοὺς λιμένας μῖας τῶν δύο ἐπικρατειῶν, θέλουσιν ἀποδίδεσθαι εἰς τοῦ ἰδιοκτητῆς, ἢ τοὺς προσηκόντως διωρισμένους πληρεξουσίου, ἢ τοὺς κληρονόμους αὐτῶν, ἐὰν ἀποδείξωσι τὴν ταυτότητα τῆς ἰδιοκτησίας. Ἡ ἀπόδοσις αὕτη θέλει γίνεσθαι, καὶ ἂν τὸ ζητούμενον πρᾶγμα εὐρίσκηται εἰς τρίτου χεῖρας, ἀπαιτεῖται δὲ μόνον ν' ἀποδείχῃ, ὅτι ὁ ἀποκτητὴς αὐτὸ, ἐγίνωσκεν, ἢ ἠδύνατο νὰ γινώσκῃ ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος πρᾶγμα προήρχετο ἐκ πειρατείας.

Ἄρθρ. 15. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν τὸ ἐν Κράτος ἤθελεν ἔχει πόλεμον καθ' οἰασδήποτε δυνάμεως, καθ' οἰουδήποτε ἔθνους ἢ Κράτους, οἱ τοῦ ἑτέρου ὑπηκοοὶ θύνανται νὰ ἐξακολουθήσωσι τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν τῶν μετὰ τῶν ἐπικρατειῶν τούτων, ἐκτός τῶν κατὰ γῆν ἢ θάλασσαν ἀποκεκλεισμένων, ἢ πολιορκημένων πόλεων ἢ λιμένων. Ἀλλὰ κατ' οὐδένα λόγον δὲν θέλει συγχωρεῖσθαι ἢ ἐμπόρια εἰδῶν, ὑπαγομένων εἰς τὴν περὶ τὰ πολιορκηθῶσα λαθρεμπορίαν.

Ἄρθρ. 16. Ἐκάστη τῶν ὑψηλῶν συνομολογουσῶν δυνάμεων δύναται νὰ διατηρῇ γενικούς προξένους, προξένους, ὑποπροξένους καὶ προξενικούς πράκτορας εἰς τοὺς λιμένας καὶ πόλεις τῆς ἐπικρατείας τῆς ἑτέρας, ἐν αἷς ἡ διατήρησις αὐτῶν θεωρεῖται, ἢ ἤθελε μετὰ ταῦτα θεωρηθῇ, ἀναγκαῖα πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν ἐμπορικῶν συμφερόντων τῶν ὑπηκόων αὐτῶν. Οἱ πρόξενοι οὗτοι, οἰασδήποτε ἂν ᾖ τὰς τάξεις, τακτικῶς διορισθέντες ὑπὸ τῶν ἀμοιβαίων Κυβερνήσεών των, δὲν θύνανται νὰ κάμωσιν ἐναρξὴν τῶν καθηκόντων τῶν ἀνευ προηγηθείσης ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως, ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ τῆς ὁποίας εἰσὶ διωσιμενοὶ ἄλλως θέλουσιν ἀπολαύει εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἐπικρατείας διὰ τὰ ἑαυτοὺς καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων των, πρὸς νόμιμα ἴσα.

Ἄρθρ. 17. Οἱ πρόξενοι οἰασδήποτε ἂν ᾖ τὰς τάξεις, θέλουσιν ἔχει τὸ δικαίωμα, καθὼς τοιοῦτοι, νὰ ἐκπληρῶσι χρεὴ δικαστῶν ἢ διαιτητῶν εἰς τὰς μεταξὺ τῶν πλοιοάρχων καὶ τῶν πληρωμάτων τῶν πλοίων τοῦ ἔθνους, τοῦ ὁποίου ἐπιμελοῦνται τὰ συμφέροντα, ἀναφυόμενα τυχόν διενέξεις, χωρὶς νὰ δύνανται αἱ ἐγχώριοι ἀρχαὶ νὰ ἐπεμβαίνωσιν, εἰμὴ μόνον ἐὰν ἡ διαγωγὴ τῶν πληρωμάτων ἢ τοῦ πλοιοάρχου, ἤθελε διαταραξῇ τὴν τάξιν, ἢ τὴν ἡσυχίαν τοῦ τόπου, ἢ ἂν οἱ εἰρημένοι πρόξενοι ἤθελον ἐπικαλεσθῇ τὴν μεσολάβησιν αὐτῶν, πρὸς ἐκτέλεσιν ἢ διατήρησιν τῶν ἀποφάσεων των. Ἐννοεῖται ὅμως, ὅτι τὸ εἶδος τοῦτο τῶν δικαστῶν ἢ διαιτητικῶν ἀποφάσεων δὲν θέλει ἀποστερεῖ τὰ διαφερόμενα μέρη τοῦ δικαίουματος, τὸ ὁποῖον ἔχουσι τοῦ νὰ καταφύγῃ, μετὰ τὴν ἐπιστροφάν των, εἰς τὰ μετὰ τὰ ὁποῖα τοῖς παρέχωσιν οἱ νόμοι τῆς πατρίδος των.

Ἄρθρ. 18. ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ῥηθέντας προξένους νὰ ἔξαιτῶνται τὴν συνδρομὴν τῶν ἐγγωρίων ἀρχῶν διὰ τὴν σύλληψιν, κράτησιν, καὶ φυλάκισιν τῶν δραπέτῶν πολεμικῶν ἢ ἐμπορικῶν πλοίων τοῦ ἔθνους των, θέλουσιν δὲ ἀπευθύνεσθαι ἐπὶ τούτῳ εἰς τὰ δικαστήρια, δικαστὰς, ἢ ἄλλους ἀρμοδίους ὑπαλλήλους, καὶ θέλουσι ζητεῖ ἐγγράφως τοὺς εἰρημένους δραπέτας, ἀποδεικνύοντες διὰ τῆς κοινοποιήσεως τῶν βιβλίων τῶν πλοίων, ἢ τῶν ναυτολογίων, ἢ δι' ἑτέρων ἐπισήμων ἐγγράφων, ὅτι τὰ δεῖνα ἄτομα, ἀπετέλεσαν μέρος τῶν δεῖνα πληρωμάτων. Τῆς δὲ αἰτήσεως οὕτως αἰτιολογούμενης δὲν θέλει ἀρνεῖσθαι ἢ ἀποδοῖς, παρεκτός ἂν οἱ δραπέται ταχῶνται ὄντες ὑπηκοοὶ τοῦ τόπου ἐνθα ἐδραπέτευσαν.

quer l'entière rigueur des lois contre toutes personnes connues pour être pirates et contre tous individus résidant dans leurs Etats, qui seraient convaincus de connivence ou de complicité avec elles. Tous les navires et cargaisons appartenant à des sujets des Hautes Puissances contractantes que les pirates prendraient ou conduiraient dans les ports de l'une ou de l'autre, seront restitués à leurs propriétaires ou à leurs fondés de pouvoirs dûment autorisés, ou à leurs héritiers, s'ils prouvent l'identité de la propriété; et la restitution aura lieu même quand l'article réclamé sera entre les mains d'un tiers, pourvu qu'il soit prouvé que l'acquéreur savait ou pouvait savoir que le susdit article provenait de piraterie.

Article 15. S'il arrivait que l'une des Hautes Puissances contractantes fût en guerre avec quelque Puissance, nation ou Etat, les sujets de l'autre pourraient continuer leur commerce et naviguer avec les mêmes Etats, excepté avec les villes ou ports qui seraient bloqués ou assiégés par terre ou par mer; mais dans aucun cas ne sera permis le commerce des articles réputés contrebande de guerre.

Article 16. Chacune des Hautes Puissances contractantes aura le droit de nommer des Consuls Généraux, Consuls, Vice-Consuls et Agens consulaires dans les ports et villes des domaines de l'autre où ils sont ou seraient nécessaires pour le développement du commerce et des intérêts commerciaux de leurs sujets. Les Consuls, de quelque classe qu'ils soient, dûment nommés par leurs gouvernement respectifs, ne pourront, toutefois, entrer en fonctions sans l'approbation préalable du gouvernement, dans le territoire du quel ils seront employés. Ils jouiront dans l'un et l'autre pays, tant dans leurs personnes que pour l'exercice de leurs fonctions, de privilèges égaux.

Article 17. Les Consuls, de quelque classe qu'ils soient, auront le droit, comme tels, de servir de juges, d'arbitres, dans les différends qui pourraient s'élever entre les Capitaines et les équipages des bâtimens de la nation dont ils soignent les intérêts, sans que les Autorités locales puissent y intervenir, à moins que la conduite des équipages ou du capitaine ne trouble l'ordre ou la tranquillité du pays, ou que les dits Consuls ne requièrent leur intervention pour faire exécuter ou maintenir leurs décisions. Bien entendu que cette espèce de jugement ou d'arbitrage ne saurait pourtant priver les parties contendantes du droit qu'elles ont, à leur retour, de recourir aux autres moyens que peut leur procurer la loi de leur patrie.

Article 18. Les dits Consuls sont autorisés à requérir l'assistance des Autorités locales pour l'arrestation, la détention et l'emprisonnement des déserteurs des navires de guerre et marchands de leur pays, et ils s'adresseront pour cet objet aux tribunaux, juges et autres Officiers compétens, et réclameront par écrit, les déserteurs susmentionnés en prouvant par la communication des registres du navire ou rôles de l'équipage ou par d'autres documens officiels que de tels individus ont fait partie des dits équipages, et cette réclamation ainsi prouvée, l'extradition ne sera point refusée, pour

Συλλαμβανόμενοι οἱ τοιοῦτοι δραπεταί, θέλουσι τίθεσθαι εἰς τὴν διάθεσιν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος προξένων, ὑποπροξένων, ἢ πρακτόρων. Δύνανται δὲ καὶ νὰ κλεισθῶσιν εἰς τὰς δημοσίους φυλακάς, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ καὶ θαπύνας τῶν αἰτούντων αὐτοῦς, ἵνα πεμφθῶσιν εἰς τὰ πλοῖα, εἰς ἃ ἀνήκουσιν, ἢ εἰς ἄλλα τοῦ αὐτοῦ ἔθνους. Ἀλλ' ἐὰν δὲν ἀποπεμφθῶσιν ἐν διαστήματι τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κρατήσεώς των, θέλουσιν ἀπολύεσθαι, καὶ δὲν θέλουσι συλλαμβάνεσθαι πλέον ἐπὶ τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ. Ἐννοεῖται ἐν τούτοις, ὅτι ἂν ὁ δραπετής τυγχάνῃ πράξας ἤδη κακουργήμα ἢ πλημμελήμα τι μετὰ τὴν ἀποβίβασίν του, δύναται ν' ἀναβληθῇ ἡ ἀπόδοσις αὐτοῦ, μέχρις οὗ τὸ ἐπιληφθὲν τῆς ὑποθέσεως ταύτης δικαστήριον ἤθελεν ἐκδῶσαι τὴν ἀπόφασίν του, καὶ ἤθελεν αὕτη ἐκτελεσθῇ. Ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει οἱ δραπετεύσαντες ναῦται ὑποχρεοῦνται εἰς ἀποζημίωσιν τῶν ὡς ἐκ τῆς δραπετεύσεώς των προσενηθέντων ἐξόδων, ἢ προελευσάντων ζημιῶν εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ τοὺς φορτωτάς. Ἐπὶ τούτῳ δὲ οἱ ζημιωθέντες θέλουσιν ἀπαιτεῖ τὴν ἀποζημίωσιν αὐτῶν διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ.

Ἄρθρ. 19. Τὰ κατεργασμένα ἢ ἀκατέργαστα προϊόντα τῶν ἐπικρατειῶν ἑκατέρων τῶν Ὑψ. συνμολογοῦσάντων δυνάμεων, ὅσων ἢ εἰς τὴν ἐπικράτειαν τῆς ἐτέρας εἰσαγωγῇ εἶναι ἐννόμως ἐπιτετραμμένη, δὲν θέλουσι καθυποτάσσασθαι εἰς πληρωμὴν δικαιωμάτων ἀνωτέρων, ἢ ἄλλων οἰωνδῆποτε, παρ' ἐκεῖνα εἰς ἃ ὑποκείνται. ἢ θέλουσιν ὑποβληθῇ τὰ τοῦ αὐτοῦ εἴδους προϊόντα ἄλλης τινος ἐπικρατείας, ἐκτὸς μόνον, ὅτε ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ τοῦ ἐτέρου τῶν βασιλείων, τὰ ἐπὶ τῶν κατεργασμένων καὶ ἀκατεργαστῶν προϊόντων ἄλλης τινὸς χώρας ἐπιβαλλόμενα δικαιώματα, ἢ ἔλεον ἐλαττωθῇ δυνάμει ἐπισήμου συνθήκης, ἐπὶ ἐξασφαλίσῃ ἰδιαιτέρων ἐμπορικῶν πλεονεκτημάτων, ἢ ἀναλόγου ἐλαττώσεως δικαιωμάτων. Κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ἢ ἑτέρα τῶν κυβερνήσεων δὲν θέλει δύνασθαι νὰ ζητήσῃ τὴν αὐτὴν τῶν δικαιωμάτων ἐλάττωσιν. εἰμὴ παρέχουσα τὰ αὐτὰ πλεονεκτήματα, καὶ δὲν θέλει ἀπολαύει ταύτης, εἰμὴ ἀφ' ἧς σιγμῆς ἤθελεν ἀσφαλίζει πρὸς τὴν ἄλλην τὰ εἰρημένα πλεονεκτήματα, ἢ ἂν δὲν δύναται νὰ προσφέρῃ τοιοῦτα τῆς αὐτῆς ἐκτασεως καὶ ποιότητος, ἀφ' οὗ παραχωρήσῃ ἕτερα ἀντάξια αὐτῶν. Ἀλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει αἱ δύο Κυβερνήσεις πρέπει νὰ διατάξωσι δι' ἰδιαιτέρας συμβάσεως τὰ περὶ τούτου.

Ἄρθρ. 20. Ὁ μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας συγκατατίθεται, ὥστε ἅπασαι τῆς παρούσης συνθήκης αἱ διατάξεις νὰ ἐφαρμολογῶνται πληρῶστα εἰς τὰ πρὸς τὴν Ἀποικίαν τῆς Αὐτοῦ Σουηδικῆς Μεγαλειότητος κατὰ τὰς Δυτικὰς Ἰνδίας, τὴν νῆσον δηλονοτι τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου καὶ τὰ ὑπὸ αὐτὴν μέρη, μετὰ φορτίου, ἢ ἀνευ φορτίου καταπλέοντα ἑλληνικά πλοῖα εἴτε ἐκ λιμένων τῶν ἠνωμένων Βασιλείων τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας, εἴτε ἐξ οἰαυδῆποτε ἄλλης προελεύσεως, ὡς καὶ εἰς τὰ ἐκ τῆς εἰρημένης ἀποικίας ἐκπλέοντα κενὰ ἢ μετὰ φορτίου, καὶ διευθυνόμενα εἰς Σουηδίαν καὶ Νορβηγίαν, ἢ πᾶσαν ἄλλην χώραν.

Ἄρθρ. 21. Ἡ παρούσα συνθήκη ἐμπορίης καὶ ναυτιλίας θέλει ἰσχύει δέκα ἔτη ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων, καὶ μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην, μέχρι τῆς παρελεύσεως δωδεκά εἰσέτι μηνῶν, ἀφ' οὗ ἡ μία τῶν ὑψηλῶν συνμολογοῦσάντων δυνάμεων φανερώσῃ εἰς τὴν ἑτέραν, τὴν περὶ παύσεως τῆς συνθήκης ταύτης πρόθεσιν της. Ἐννοεῖται, ὅτι αἱ διατάξεις τῆς μετὰ τοῦ Μεγαλειστάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Μεγαλειστάτου Βασιλέως τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας ἀπὸ 22 Νοεμβρ. (4 Δεκεμβρ.) 1836 ὑπογραφείσης ἐν Ἀθήναις συνθήκης,

vu qu'ils ne soient point sujets du pays où ils ont déserté. Les déserteurs arrêtés seront mis à la disposition des dits Consuls, Vice-Consuls ou Agens, et pourront être enfermés dans les prisons publiques, à la requisition et aux frais de ceux qui les réclament pour être envoyés aux navires auxquels ils appartiennent ou à d'autres de la même nation; mais s'ils ne sont pas renvoyés dans l'espace de trois mois à compter du jour de leur arrestation ils seront mis en liberté et ne seront plus arrêtés pour la même cause. Il est entendu, toute fois, que si le déserteur se trouvait avoir commis quelque crime ou délit depuis son débarquement, il pourra être sursis à son extradition, jusqu'à ce que le tribunal nanti de l'affaire aura rendu sa sentence et celle-ci ait été exécutée. Dans tous les cas, les matelots qui auraient déserté, seront tenus de compenser le dommage et les frais résultant pour le Capitaine ou les armateurs par suite de leur désertion; et à cet effet, la partie lésée doit en demander son indemnisation par la voie de justice.

Article 19. Les produits bruts ou manufacturés des Etats de chacune des Hautes Puissances contractantes, dont l'importation est légalement permise dans les Etats de l'autre, ne seront pas assujétis à des droits plus élevés ou autres, quelque soit leur dénomination, que ceux, auxquels sont ou seront assujétis les produits de même genre provenant d'un autre pays, sauf le cas où dans les Etats de l'une des deux dominations les droits sur les productions brutes ou manufacturées d'un autre pays viendraient à être diminués, à la suite d'un traité formel, sur l'assurance d'avantages commerciaux particuliers, ou d'une diminution de droits analogue. Dans ce cas, l'autre gouvernement ne pourra demander la même diminution de droits qu'en offrant les mêmes avantages, et il n'en jouira qu'à dater du moment où il les aura assurés; et s'il ne peut en présenter de même étendue et qualité, qu'après en avoir donné d'équivalents; et dans tous les cas les deux gouvernements devront conclure un arrangement particulier à cet égard.

Article 20. Sa Majesté le Roi des Royaumes Unis de Suède et de Norvège consent à ce que toutes les stipulations du présent traité soient applicables, dans tout leur plénitude, aux bâtimens Grecs, qui se rendront, chargés ou non, dans la colonie de Sa Majesté Suédoise, l'île de S. Barthélémy et dépendances aux Indes occidentales, soit des ports des Royaumes Unis de Suède et de Norvège, soit de tout autre lieu quelconque, ou qui sortiront de la dite colonie, chargés ou non chargés, pour se rendre soit en Suède ou en Norvège, soit en tout autre lieu quelconque.

Article 21. Le présent Traité de commerce et de navigation sera en vigueur pendant dix ans à dater du jour de l'échange des ratifications et au delà de ce terme jusqu'à l'expiration de douze mois, après que l'une des Hautes Puissances contractantes aura annoncé à l'autre son intention d'en faire cesser les effets.

Il est entendu que les dispositions du traité entre Sa Majesté le Roi de Grèce, et Sa Majesté le Roi des Royaumes Unis de Suède et de Norvège, signé à Athènes

ὡς καὶ αἱ τῆς προσθέτου πράξεως τὴν 26 Ἰουλίου (7 Αὐγούστου) μένουσιν ἄκυροι.

Ἄρθρ. 22. Αἱ ἐπικυρώσεις τῆς παρούσης συνθήκης θέλουσιν ἀνταλλαγῇ ἐν Ἀθήναις ἐν διαστήματι ἕξ μηνῶν, ἢ καὶ πρότερον εἰ δυνατόν, ἀφ' ἧς ὑπογραφῇ.

Πρὸς πίστῳσιν τούτων, οἱ πληρεξούσιοι τῶν ὑψηλῶν συνομο-
λογουσῶν Δυνάμεων ὑπογράψαντες τὴν συνθήκην ταύτην, ἐπέ-
θεντο τὰς σφραγίδας τῶν.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ὀκτωβρίου 1832. »

(Τ. Σ.) Α. ΠΑΪΚΟΣ

(Τ. Σ.) Κ. ΕΙΔΕΣΤΑΜ.

nes le 22 Novembre (4 Décembre) 1836, ainsi que cel-
les de l'acte additionnel signé le 26 Juillet (7 Août)
1837 sont annulées.

Article 22. Les ratifications du présent Traité seront
échangées à Athènes, dans l'espace de six mois à com-
pter du jour de la signature, ou plus tôt si faire se
peut.

En foi de quoi les Plénipotentiaires des Hautes Puis-
sances contractantes ont signé le présent Traité, et
y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait à Athènes le quinze (27) Octobre mil huit cent
cinquante deux.

(L. S.) A. PAICOS.

(L. S.) CHARLES DE HEIDENSTAM.

Ἐγκρίνομεν, ἐπικυροῦμεν καὶ ἐπιβεβαιοῦμεν τὴν εἰρημένην Συνθήκην κατὰ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα μέρη
καὶ ἄλλα ὑποσχόμενοι δι' ἡμᾶς Αὐτοὺς καὶ τοὺς Ἡμετέροισι κληρονόμους καὶ διαδόχους νὰ τὴν φυλάττωμεν πιστῶς,
χωρὶς νὰ προσβάλωμεν αὐτὴν ἢ νὰ ἐπιτρέψωμεν νὰ προσβληθῇ οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον.

Ὅθεν, εἰς πίστῳσιν, ὑπογράψαντες τὴν παροῦσαν πράξιν τῆς ἐπικυρώσεως, ἐπεθέσαμεν τὴν τοῦ Βασιλείου Ἡμῶν
σφραγίδα.

Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 (25) τοῦ μηνὸς Ἰουνίου, ἐν ἔτει μὲν σωτηρίῳ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ πεντηκοστῷ
τρίτῳ τῆς δὲ Ἡμετέρας Βασιλείας τῷ εἰκοστῷ πρώτῳ.

Ο Θ Ω Ν

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 8 Αὐγούστου 1833.

Ὁ Ἰπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Α. ΠΑΪΚΟΣ.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Ἰπουργὸς

Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀρθ. 27.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 31 Αὐγούστου

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προσόντων τῶν διορισθησομένων ὡς Νομαρχιακῶν ἢ ἑπαρχιακῶν ἱατρῶν καὶ περὶ συστάσεως ἐξεταστικῆς αὐτῶν ἐπιτροπῆς.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαθόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 7 Δεκεμβρίου π. ε. περὶ συστάσεως ἑπαρχιακῶν ἱατρῶν νόμον καὶ τὸ ἀπὸ 14 Μαρτίου ἡμέτερον διατάγμα περὶ κανονισμοῦ τῶν καθηκόντων αὐτῶν.

Ἐπιθυμούντες νὰ πραγματοποιηθῇ πλήρης ὅσον ἐνεστὶν ὁ σκοπὸς τῆς συστάσεως τῶν νομαρχιακῶν καὶ ἑπαρχιακῶν ἱατρῶν, καὶ

Θεωροῦντες πρὸς τοῦτο ἀναγκαίην νὰ ὁρισθῶσι τὰ προσόντα αὐτῶν.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον Α'.

Πᾶς διοριζόμενος εἰς τὴν θέσιν νομαρχιακοῦ ἢ ἑπαρχιακοῦ ἱατροῦ ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ τὰς ἐξῆς ιδιότητες.

1) Αἱ διανοητικαὶ καὶ σωματικαὶ δυνάμεις πρέπει νὰ ᾖναι τοιαῦται, ὥστε νὰ ἐπαρκῶσι δεόντως εἰς τὰ ἔργα τῆς ὑπηρεσίας τὰ ὅποια ἀναλαμβάνει, ὃ δὲ χαρακτὴρ αὐτοῦ νὰ παρέχῃ ἀποχρῶσαν ἐγγύησιν περὶ τῆς ἀκρίβους αὐτῶν ἐκπληρώσεως.

2) Ἀπαιτεῖται νὰ κατέχῃ ἀκριβῶς τὴν θεωρίαν τῆς ἱατρικῆς νὰ ᾖναι δοκιμὸς περὶ τὴν ἱατρικὴν πράξιν, νὰ ἐξασκῇ πρὸ δύο τοῦλάχιστον ἐτῶν τὴν ἱατρικὴν ἐν Ἑλλάδι, νὰ ᾖναι ἐγκρατὴς τῆς χειρουργίας καὶ μαιευτικῆς, καθόσον ἀπαιτεῖται διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰ χρεὴ αὐτοῦ εἰς ἱατροδικαστικὰς ὑποθέσεις καὶ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν κληρῶν, καὶ νὰ ἔχῃ τὰς ἀπαιτούμενας χημικὰς καὶ φυσικὰς γνώσεις διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν φαρμακείων, τὴν ἐρευναν ἱατροδικαστικῶν ἀντικειμένων καὶ τὴν ἐξακριβῶσιν αἰτίων ἐχόντων σχέσιν πρὸς τὴν δημοσίαν υγίαν.

3) Ὁ διορισθησόμενος εἰς ἐπαρχίαν, καθ' ἣς δὲν εὐρίσκονται ἄλλοι ἐπιστήμονες ἱατροί, πρέπει νὰ ἔχῃ περισσοτέρην ἐμπειρίαν περὶ τὴν χειρουργίαν καὶ μαιευτικὴν, ὥστε νὰ φέρῃ τὴν ἀπαιτούμενην βοήθειαν καὶ ὡς ἰδιωτικὸς ἱατρός.

4) Ἀπαιτεῖται νὰ γινώσκῃ τὰς διατάξεις τὰς ἀφορώσας τὴν δημοσίαν υγίαν καὶ τὴν ἱατροδικαστικὴν.

Ἄρθρον Β'.

Οἱ θέλοντες νὰ διορισθῶσιν εἰς θέσιν νομαρχιακοῦ ἢ ἑπαρχιακοῦ ἱατροῦ θέλουσιν ἐξετάζεσθαι παρὰ ἐπιτροπῆς συνισταμένης ἐκ τῶν δύο τμηματάρχων τοῦ υγειονομικοῦ κλάδου τοῦ ὑπουργείου τῶν ἑσωτερικῶν καὶ τοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ἐκ δύο παρ' ἡμῶν πρὸς τοῦτο διορισθησομένων μελῶν τοῦ ἱατροσυνεδρίου, καὶ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐνταῦθα ἐφετῶν, ὅστις θέλει ἔχει ψήφον μόνον ὡς πρὸς τὰς γνώσεις τῶν διατάξεων τῶν ἀφορώσων τὴν ἱατροδικαστικὴν.

Πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης θέλει εἶσθαι ὁ παρὰ τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν ἑσωτερικῶν τμηματάρχης τοῦ υγειονομικοῦ κλάδου.

Ἄρθρον Γ'.

Δὲν ὑπόκειται εἰς τὴν διατάξιν τοῦ προηγουμένου ἁρθροῦ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ τοῦ 1853.

ὅσοι τῶν ἱατρῶν ὑπερέστησαν μέχρι τοῦδε μετ' εὐδοκίμησεως εἰς δημοσίαν τινα ἱατρικὴν θέσιν, οὐδ' οἱ προβιβαζόμενοι εἰς θέσιν νομοῖατροῦ, ὅταν ἅπαζ ἐκρίθησαν ἱκανοὶ διὰ τὴν θέσιν ἑπαρχιακοῦ ἱατροῦ.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Αὐγούστου 1853.

Ο Θ Ω Ν

Ι. ΑΜΒΡΟΣΙΑΔΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀρθ. 28.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 7 Σεπτεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀπαλλαγῆς τοῦ ὑπουργοῦ Α. Παΐκου ἀπὸ τῆς προσωρινῆς διευθύνσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργείου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

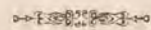
Ἀποφασίσαμεν καὶ ἀπαλλάττομεν τὸν ὑπουργὸν ἐπὶ τοῦ Βασιλ. Οἴκου καὶ τῶν ἑξωτερικῶν κύριον Α. Παΐκου τῆς προσωρινῆς ἀνατεθειμένης εἰς αὐτὸν διευθύνσεως τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, ἐκφράζοντες αὐτῷ τὴν ἡμετέραν εὐαρεσκείαν διὰ τὴν μετὰ ζήλου ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τοῦ ὑπουργείου τούτου.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν θέλει προσυπογράψαι καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴν 29 Αὐγούστου 1853.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ Σ. Πήλληκα ὡς ὑπουργοῦ τῆς δικαιοσύνης.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

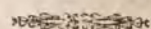
ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Συντάγματος, εὐαρεστούμεθα νὰ διορίσωμεν καὶ διορίζομεν ὑπουργὸν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης τὸν κύριον Σπυρίδωνα Πήλληκαν, Καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν θέλει προσυπογράψαι καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Αὐγούστου 1853.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 29.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 10 Σεπτεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διαρκείας τῆς ἀναμισθώσεως τῶν ἰχθυοτροφείων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸν § γ'. τοῦ α. ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 9 Μαΐου ἐνεστῶτος ἔτους Νόμου ΣΔ'. περὶ ἐνοικιάσεως τῶν ἰχθυοτροφείων.

Καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἱπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Τὰ ἰχθυοτροφεῖα, θυννεῖα, ἰχθυοτρόφοι ποταμοὶ καὶ λίμναι, ἰχθυοτρόφα ὕδατα, κείμενα εἰς διάφορα μέρη τοῦ Κράτους, τῶν ὁποίων ἡ μίσθωσις λήγει προτεχῶς καθὼς καὶ ὅσα τοιαῦτα δύνανται νὰ διαθετῶσι, κατὰ πρῶτον ἤδη, θέλουν ἐνοικιασθῇ ἐπὶ δημοπρασίας ἐπὶ δεκαετίαν ὁλόκληρον.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἱπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 5 Σεπτεμβρίου 1853.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 30.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 24 Σεπτεμβρίου

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν τῆς τετάρτης περιόδου καὶ περὶ συγκαλέσεως τῆς τε Βουλῆς καὶ Γερουσίας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 30 τοῦ Συντάγματος καὶ τὸ ἄρθρον 16 τοῦ περὶ ἐκλογῆς Βουλευτῶν Νόμου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰδε.

Οἱ ἐκλογεῖς θέλουν συνέλθει κατὰ τὸν ἐπὶ τούτῳ νόμον ἵνα ἐκλέξωσι τοὺς Βουλευτὰς τῆς τετάρτης Περιόδου, ἡ δὲ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία συγκαλοῦνται τὴν 30 Οκτωβρίου ε. ε. ἡμέραν ἐνάρξεως τῆς πρώτης Συνόδου τῆς ῥηθείσης Περιόδου.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ἱπουργικοῦ Συμβουλίου Ἱπουργὸς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν καὶ οἱ λοιποὶ Ἱπουργοὶ τοῦ Κράτους θέλουν προσυπογράψαι, ὁ δὲ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ἱπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 23 Σεπτεμβρίου 1853.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Σ. ΜΙΛΙΟΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ, ΣΤΑΥΡ. ΒΛΑΧΟΣ, ΙΩΑΝ. ΑΜΒΡΟΣΙΑΔΗΣ, ΣΠ. ΠΗΛΛΗΚΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 31. (Παρελείφθη)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 32.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 6 Οκτωβρίου.

Ἀρ. ΣΜΓ'.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ δημοσιεύσεως τῆς κατὰ τὴν 8/20 Νοεμβρίου 1852 ὑπογραφείσης ἐν Λονδίῳ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῶν τεσσάρων Δυνάμεων Βαυαρίας, Γαλλίας, Μεγάλης Βρεταννίας καὶ τῆς Ῥωσσίας, κυρωθείσης δὲ τὴν 28 Νοεμβρίου (10) Δεκεμβρίου Συνθήκης περὶ διαδοχῆς εἰς τὸν Θρόνον τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἀντιβασιλείας τῆς Βασιλείας Ἀμαλίας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπιφορτίζομεν τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Ἱπουργὸν νὰ διακοινώσῃ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν τὴν κατὰ τὴν 8/20 τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τοῦ 1852 ὑπογραφείσαν ἐν Λονδίῳ ὑπὸ τῶν Πληρεξουσίων τῆς Ἑλλάδος, τῆς Βαυαρίας, τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ τῆς Ῥωσσίας καὶ παρ' ἡμῶν τὴν 28 Νοεμβρίου (10) Δεκεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐπικυρωθεῖσαν Συνθήκην τῆς διαδοχῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου καὶ τῆς ἀντιβασιλείας τῆς φιλιτάτης ἡμῶν Συζύγου τῆς Βασιλείας Ἀμαλίας καὶ νὰ δημοσιεύσῃ αὐτὴν διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Δεκεμβρίου 1853.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΠΑΪΚΟΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Απλοποιούμεν πρὸς οὓς τινες ἀνήκει, ὅτι συναρθέσις τὴν ὁρδὸν (εἰκοστὴν) τοῦ τρέχοντος μηνὸς μεταξύ ἡμῶν καὶ τοῦ Μεγαλειστάτου Βασιλέως τῆς Βαυαρίας, τοῦ Πρίγκιπος Προέδρου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, τῆς Μεγαλειστάτης Βασιλίσσης τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ Ἰρλανδίας καὶ τοῦ Αυτοκράτορος πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν συνθήκης, παρῆυσης τὴν ταξιν τῆς διαδοχῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου, ἥς τὸ περιεχόμενον ἐπεταί :

*Er Ordramti**Τῆς ἀγιοτάτης καὶ ἀδιαίρετον Τριάδος.*

Ὁ Πρίγκιψ Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ Ἰρλανδίας καὶ ἡ Α. Μ. ὁ Αυτοκράτωρ πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν προθέμενοι νὰ κεραιώσωσι τὴν ταξιν τῆς τοῦ Θρόνου τῆς Ἑλλάδος διαδοχῆς, ἥτις διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἐγγρίσιν, καὶ ἀναγνωρίζοντας ὡς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ συναρμόσωσι τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 8 τῆς συνθήκης τῆς 7 Μαρτίου 1832 μὲ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀρθροῦ 40 τοῦ Ἑλληνικοῦ Συντάγματος, ἀπεφασισαν νὰ συμφωνήσωσι πρὸς τοῦτο συνθήκην, συμπράξει τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Βαυαρίας ὡς ὑπογράψαντες τὴν συνθήκην τοῦ 1852 καὶ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἔχοντος ἄμεσον συμφέρον νὰ συμμερισθῇ πρᾶξιν προτιθεμένην νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν μελλούσαν ἡσυχίαν τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας παρεδέχθησαν τὴν πρόταλσιν ταύτην. Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη διώρισαν τοὺς πληρεξουσίους τῶν ἑστώ :

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος τὸν Κ. Σπυρίδωνα Τρικούπην, Γερουσιαστὴν, Μεγαλόσταυρον τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Σωτήρος, τοῦ τάγματος τοῦ Ἁγίου Μιχαὴλ τῆς Βαυαρίας καὶ τοῦ Ἀμερικανικοῦ Τάγματος Ἰσαβέλλας τῆς Καθολικῆς τῆς Ἰσπανίας, Ἀνώτερον Ταξιάρχην τοῦ Λεγεῶνος τῆς τιμῆς τῆς Γαλλίας, Ἐκτακτὸν Αὐτοῦ Ἀπεσταλμένον καὶ Πληρεξούσιον Ἰπουργὸν παρὰ τῇ Βασιλίῳ τῆς Μεγάλης Βρεταννίας.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας τὸν Κύριον Αὐγουστον Βαρώνον Σέττον, Θαλαμηπόλον αὐτοῦ, Ταξιάρχην τῶν ταγμάτων τῆς ἀξίας τοῦ Βαυαρικοῦ Στέμματος καὶ τοῦ Ἁγίου Μιχαὴλ, Μεγαλόσταυρον τοῦ Βασιλικοῦ τάγματος τοῦ Σωτήρος Ἐκτακτὸν Αὐτοῦ Ἀπεσταλμένον καὶ πληρεξούσιον Ἰπουργὸν παρὰ τῇ Βασιλίῳ τῆς Μεγάλης Βρεταννίας.

Ὁ Πρίγκιψ Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας τὸν Κύριον Ἀλεξάνδρον Κολλῶναν Κόμητα Βαλεῦσκη, Ταξιάρχην τοῦ Ἐθνικοῦ ταγματος τοῦ Λεγεῶνος τῆς τιμῆς Μεγαλόσταυρον τῶν ταγμάτων τοῦ Ἁγίου Ἰαννουαρίου τῶν Δύο Σικελιῶν, τοῦ Δανεβρόγ τῆς Δανίας, τοῦ τῆς ἀξίας τοῦ Ἁγίου Ἰωσήφ τῆς Τοσκάνης, Πρέσβυν τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας παρὰ τῇ Βασιλίῳ τῆς Μεγάλης Βρεταννίας.

Ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ Ἰρλανδίας τὸν λίαν ἐντίμον Κύριον Ἰακώβον Ὁδὸρ Κόμητα τοῦ Μαλμεσβουρῆ, Ἰποκόμητα τοῦ Φίτσαρις, Βαρώνον Μαλμεσβουρῆ, Ἰσότηρον τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου, μέλος τοῦ λίαν ἐντίμου ἰδιαιτέρου Συμβουλίου τῆς Βασιλίσσης καὶ πρώτιστον αὐτῆς Γραμματεῖα τῆς Επικρατείας ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἡ Α. Μ. ὁ Αυτοκράτωρ πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν τὸν Κύριον Φίλιππον Βαρώνον Βρουννῶφ, Ἰππότην τῶν ταγμάτων τοῦ Ἁγίου Ἀλεξάνδρου Νέσκη ἀδαμαντοκαλλήτου, τοῦ λευκοῦ ἑστού, τῆς Ἁγίας Ἀννης πρώτης τάξεως, τοῦ Ἁγίου Στανισλάου πρώτης

*Au Nom**de la Très-Sainte et Indivisible Trinité.*

Le Prince Président de la République Française S. M. la Reine du Royaume Uni de la Grande Bretagne et d'Irlande et S. M. l'Empereur de toutes les Russies, en vue de consolider l'Ordre de la succession au Trône de la Grèce, placé sous leur commune garantie; reconnaissant la nécessité dans ce but de mettre les stipulations de l'article VIII de la Convention de 7 Mars 1832 en harmonie avec la condition établie par l'article 40 de la Constitution Hellénique, ont résolu de conclure à cet effet un Traité avec le concours de sa Majesté le Roi de Bavière comme signataire de la Convention de 1852 et de S. M. Hellénique comme directement intéressée à prendre part à une transaction destinée à assurer le repos à venir de la Grèce.

Leurs Majestés le Roi de Grèce et le Roi de Bavière ayant répondu à cette invitation, les Hautes Parties contractantes ont nommé pour leurs Plénipotentiaires savoir :

S. M. le Roi de Grèce, le Sieur Spyridion Tricoupi, Sénateur du Royaume de Grèce, Grand Croix de l'Ordre Royal du Sauveur de celui de St Michel de Bavière et de l'Ordre Américain d'Isabelle la Catholique d'Espagne, Grand Officier de la Légion d'Honneur de France, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de S. M. Hellénique près S. M. Britannique.

S. M. le Roi de Bavière, le Sieur Auguste Baron de Cetto, Son Chambellan, Commandeur de l'Ordre du Mérite de la Couronne de Bavière et de l'Ordre pour le Mérite de St. Michel, Grand Croix de l'Ordre Royal du Sauveur de Grèce, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de S. M. le Roi de Bavière près S. M. Britannique.

Le Prince Président de la République Française, le Sieur Alexandre Colonna Comte Walewski, Commandeur de l'Ordre National de la Légion d'Honneur, Grand Croix de l'Ordre de St. Janvier des Deux Siciles, Grand Croix de l'Ordre de Danebrog de Danemark, Grand Croix de l'Ordre de Mérite de St. Joseph de Toscane, Ambassadeur de la République Française près S. M. Britannique.

S. M. la Reine du Royaume Uni de la Grande Bretagne et d'Irlande le très honorable Jaques Howard Comte de Malmesbury, Pair du Royaume Uni, Membre du très-honorable Conseil privé de S. M. Britannique et principal Secrétaire d'Etat de S. M. Britannique pour les affaires étrangères.

Et S. M. l'Empereur de toutes les Russies, le Sieur Philippe Baron de Brunnow, Chevalier des Ordres de St. Alexandre Newski en diamans, de l'Aigle blanc, de Sainte-Anne de la première classe, de St. Stanislas de

τόξεως, τοῦ Ἀγίου Βλ. διμήρου τρίτης τάξεως, φέροντα τὸ ἀριστεῖον τῆς κατὰ τὴν Τουρκίαν ἐκστρατείας καὶ τὸ διακριτικὸν σημεῖον τριακονταετοῦς ὑπηρεσίας, Μεγαλόσταυρον τοῦ Ἑλληνικοῦ τάγματος τοῦ Σωτῆρος, τοξιάρχην τοῦ τάγματος τοῦ Παναρικοῦ Στέμματος καὶ ἱππότην διαφόρων ἄλλων ξένων ταγμάτων, ἰδιαιτέρον αὐτοῦ Σύμβουλον, ἑκτακτον Ἀπεσταλμένον καὶ Πληρεξούσιον αὐτοῦ Ἰπουργὸν παρὰ τῇ Βασιλίσῃ τῆς Μεγάλης Βρετανίας.

Οἷτινες διακοινωσάμενοι ἀμοιβαίως τὰ πληρεξούσιά των, εὐρεθέντα ἐν τάξει συνέταξαν καὶ ὑπέγραψαν τὰ ἀκόλουθα ἄρθρα.

Ἄρθρον 1. Οἱ πρίγκηπες τοῦ Βαυαρικοῦ Οἴκου, οἱ καλούμενοι κατὰ τὴν Συνθήκην τοῦ 1832 καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Σύνταγμα νὰ διαδεχθῶσι τὸ Στέμμα τῆς Ἑλλάδος εἰς περίστασιν, καθ' ἣν ὁ Βασιλεὺς Ὀθων ἤθελεν ἀποβιώσῃ ἄνευ κατ' εὐθείαν γραμμὴν γνησίων καὶ νομίμων ἀπογόνων, δὲν θέλουσιν ἀναβῆ ἐπὶ τοῦ ὁρόνου τῆς Ἑλλάδος, εἰμὴ συμμορφούμενοι μὲ τὸ 40 ἄρθρ. τοῦ Ἑλληνικοῦ Συντάγματος ἔχον ὡς ἀκολούθως.

« Πᾶς διαδόχος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὁρόνου ἀπαιτεῖται νὰ προσέβη τὴν θρησκείαν τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. »

Ἄρθρον 2. Συμφώνως μὲ τὸ 3 ψήφισμα τῆς ἔθνικῆς τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα Ἀμαλία, μένουσα εἰς τὴν γηρείαν της, καλεῖται αὐτοδικαίως εἰς τὴν Ἀντιβασιλείαν ἐν περιπτώσει ἀνηλικιότητος ἢ ἀπουσίας τοῦ κατὰ τὸ 40 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος διαδόχου τοῦ Ὁρόνου.

Ἄρθρον 3. Ἡ παρούσα συνθήκη θέλει ἐπικυρωθῇ καὶ αἱ ἐπικυρώσεις θέλουσιν ἀνταλλαχθῇ εἰς Λονδίνον ἐν διαστήματι ἐξ ἑβδομάδων, καὶ εἰ δυνατόν, καὶ ταχύτερον.

Πρὸς βεβαίωσιν τῶν ἀνωτέρω οἱ πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν τὴν παρούσαν καὶ ἐπῆθεντο τὰς σφραγίδας των.

Ἐγένετο ἐν Λονδίῳ, τὴν 8 (20) Νοεμβρίου ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1852.

(Τ. Σ.) Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

(Τ. Σ.) Β. ΣΕΤΤΟΣ.

(Γ. Σ.) Α. ΒΑΛΕΒΣΚΗΣ.

(Γ. Σ.) ΜΑΛΜΕΣΒΟΥΡΗ.

(Γ. Σ.) ΒΡΥΝΝΩΦ.

(L. S.) S. TRICOUPI.

(L. S.) B. CETTO.

(L. S.) A. WALEWSKI.

(L. S.) MALMESBURY.

(L. S.) BRUNNOW.

Ἐπικυροῦμεν καὶ ἐπιβεβαιώμεν τὴν εἰρημένην Συνθήκην κατὰ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ μέρη καὶ ἄρθρα ὑποσχομένοι δ' ἡμᾶς τε καὶ τοὺς ἡμετέρους διαδόχους νὰ τὴν φυλάττωμεν χωρὶς νὰ προσβάλωμεν αὐτὴν ἢ ν' ἀνεχθῶμεν νὰ προσβληθῇ αὐτὴ οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον.

Εἰς πίστωσιν ὅθεν τούτων ὑπογράψαντες τὴν παρούσαν πράξιν τῶν ἐπικυρώσεων ἐπέθεταμεν τὴν Βασιλικὴν ἡμῶν σφραγίδα.

Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Νοεμβρίου (10 Δεκεμβρίου) ἐν ἔτει μὲν σωτηρίῳ 1853 τῆς δὲ ἡμετέρας Βασιλείας εἰκοστῷ πρώτῳ.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΠΑΪΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 8 Σεπτεμβρίου 1853.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἰπουργὸς

Σ. ΠΗΛΛΗΚΑΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 33.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 9 Οκτωβρίου.

ΝΟΜΟΣ ΣΜΤ'.

Περὶ διορισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ καὶ περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας διὰ τὸ ἔτος 1853 καὶ 1854.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἡ δύναμις τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς, τῆς ὀροφυλακῆς καὶ τῆς χωροφυλακῆς προσδιορίζεται διὰ τὸ ἔτος 1853 εἰς ἐννέα χιλιάδας ἑξακοσίους τριάκοντα ἄνδρας.

Ἡ δὲ δύναμις τῆς φάλαγγος καὶ τοῦ λόχου τῶν ἀπομάχων προσδιορίζεται εἰς ὀκτακοσίους ἐννενήκοντα τρεῖς.

Ἄρθρον 2.

Ἡ διὰ τὸν στρατὸν τῆς γραμμῆς στοατολογία καὶ ἡ διὰ τὸ Βασιλικὸν ναυτικὸν ναυτολογία προσδιορίζονται διὰ τὸ ἔτος 1853 εἰς χιλίους πεντακοσίους τεσσαράκοντα ἑπτὰ ἄνδρας.

Οἱ χίλιοι πεντακόσιοι τεσσαράκοντα ἑπτὰ οὗτοι ἄνδρες θέλουν διανεμηθῇ κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ, ὑπὸ μὲν τῶν νημαρχῶν, εἰς τὰς ἐπαρχίας, ὑπὸ δὲ τῶν ἐπαρχῶν, εἰς τοὺς δήμους.

Ἄρθρον 3.

Αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις δύο ἕως δέκα συμπεριλαμβανομένου καὶ τούτου, διατάξεις τοῦ περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας νόμου τοῦ 1851 ἰσχύουσι καὶ διὰ τὴν στρατολογίαν τοῦ ἔτους 1853.

Ἄρθρον 4.

Ὁ παρὼν Νόμος ἰσχύει καὶ διὰ τὸ ἔτος 1854.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ καὶ ἐκτελεσθῇ καθὼς νόμος τοῦ κράτους.

Ἀθήναι τὴν 7 Οκτωβρίου 1853.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ. Ι. ΑΜΒΡΟΣΙΑΔΗΣ. Σ. ΣΟΥΤΣΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 8 Οκτωβρίου 1853

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἱπουργός

Σ. ΠΗΛΛΗΚΑΣ.

ΝΟΜΟΣ ΣΜΖ'.

Περὶ χορηγήσεως ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείων ἐκ δραχ. 50,000.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Χορηγείται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείων εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως τοῦ 1853 ἀναπληρωματικὴ πίστωση δραχ. 50,000 ἐπὶ τοῦ Κεφ. 3 ἄρθρ. 6. § δ'.

« Συντάξεις τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου. »

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 7 Οκτωβρίου 1853.

Ο Θ Ω Ν.

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΓΙΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγίς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 8 Οκτωβρίου 1853.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἱπουργός

Σ. ΠΗΛΛΗΚΑΣ.

ΝΟΜΟΣ ΣΜΗ'.

Περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἱπουργείων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Χορηγείται ἐπὶ τοῦ κεφαλ. Ι'. ἄρθρου 5 « διατήρησις καταδίκων » τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1852 τοῦ ἐπὶ τῶν ἔσωτερικῶν ὑπουργείων, ἀναπληρωματικὴ πίστωση ἐκ δραχ. 17.761:60 πρὸς ἐξόφλησιν τῶν κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἔτος γενομένων ἐξόδων, διὰ τὴν διατήρησιν τῶν ἐν φυλακαῖς τοῦ Κράτους καταδίκων.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Οκτωβρίου 1853.

Ο Θ Ω Ν.

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΓΙΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγίς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 7 Οκτωβρίου 1853.

Ὁ Ἱπουργός τῆς Δικαιοσύνης

Σ. ΠΗΛΛΗΚΑΣ.

ΝΟΜΟΣ ΣΜΘ'.

Περὶ καταργήσεως τοῦ ἐπιβαλλομένου τέλους εἰς τοὺς εἰσαγόμενους δημητριακοὺς καρποὺς.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Τὸ διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ΣΑΕ'. Νόμου ἐπιβαλλόμενον τέλος ἐπὶ τῶν πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν εἰσαγομένων εἰς τὸ Κράτος ξένων δημητριακῶν καρπῶν καταργεῖται, καὶ ἡ εἰσαγωγή αὐτῶν μένει ἐλευθέρα τελωνιακοῦ τέλους μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου ε. ε., δύναται δὲ διὰ Β. Διατάγματος νὰ παρατηρῇ ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουν αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 27 Ιουλίου 1853 νόμου.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 8 Ὀκτωβρίου 1853.

Ο Θ Ω Ν

I. AMBROSIAΔΗΣ. Κ. ΠΡΟΒΕΛΛΕΓΓΙΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτίθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 8 Ὀκτωβρίου 1853.

Ὁ Ἰπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Σ. ΠΗΛΑΗΚΑΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς παραιτήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργοῦ Δ. Χρηστίδου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Εὐαρεστούμεθα νὰ δεχθῶμεν τὴν αἰτηθεῖσαν παραίτησιν τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργοῦ κυρίου Δ. Χρηστίδου, προυσιαστοῦ, ἐκφράζοντες τὴν εὐχαρίστησιν Μας διὰ τὸν ὅτι αὐτὸν ἔδειξε ζῆλον ὑπὲρ τῶν συμφεροντῶν τοῦ δημοσίου καὶ διὰ τὰς ὁποίας προσέφερον ἐκδουλεύσεις.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ἰπουργικῆς συμβουλίου καὶ Ἰπουργὸς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν θέλει προσυπογράψαι καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 5 Ὀκτωβρίου 1853.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ τῆς παραιτήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ἰπουργοῦ Σ. Μήλιου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Εὐαρεστούμεθα νὰ δεχθῶμεν τὴν αἰτηθεῖσαν παραίτησιν τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ἰπουργοῦ Κυρίου Σ. Μήλιου, Ἰποστρατήγου, ἐκφράζοντες τὴν εὐχαρίστησιν Μας διὰ τὸν ὅτι αὐτὸν ἔδειξε ζῆλον ὑπὲρ τῆς ὑπηρεσίας καὶ διὰ τὰς ὁποίας προσέφερον ἐκδουλεύσεις.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ἰπουργικῆς συμβουλίου καὶ Ἰπουργὸς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν θέλει προσυπογράψαι καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Ὀκτωβρίου 1853.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργοῦ Κ. Προβελέγγιου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Συντάγματος, εὐαρεστούμεθα νὰ διορίσωμεν, καὶ διορίζομεν, Ἰπουργὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν τὸν κύριον Κ. Προβελέγγιον, Γερουσιαστήν.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ἰπουργικῆς συμβουλίου καὶ Ἰπουργὸς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν θέλει προσυπογράψαι καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 5 Ὀκτωβρίου 1853.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ἰπουργοῦ Σκαρλάτου Σούτσου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 24 τοῦ συντάγματος, εὐαρεστούμεθα νὰ διορίσωμεν καὶ διορίζομεν Ἰπουργὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν τὸν Κύριον Σκαρλάτον Σούτσον, ἀντισυνταγματάρχην τῶν γεν. ἐπιτελῶν.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ἰπουργικῆς συμβουλίου καὶ Ἰπουργὸς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν θέλει προσυπογράψαι καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 5 Ὀκτωβρίου 1853

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 34.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 22 Ὀκτωβρίου.

ΝΟΜΟΣ ΣΝ'.

Περὶ προσδιορισμοῦ θέσεως 6' μηχανικοῦ ἐπὶ τοῦ Βασ. ἀτμοκινήτου ὁ' Ὁθων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσσαμεν καὶ διατάττομεν

Ἄρθρ. 1.

Εἰς τὸ πλῆρωμα τοῦ Β. ἀτμοκινήτου ὁ Ὁθων προσδιορίζεται καὶ θέσις δευτέρου μηχανικοῦ μὲ μισθὸν κατὰ μῆνα δραχμῶν τετρακοσίων ὀγδοήκοντα, ἄνευ τινὸς ἄλλης ἀποδοχῆς.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ

τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Ὀκτωβρίου 1853.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 Ὀκτωβρίου 1853.

Ὁ ἐκ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Σ. ΠΗΛΛΗΚΑΣ.

ΝΟΜΟΣ ΣΜΑ'.

Περὶ χορηγήσεως ἀναπληρωματικῆς πίστώσεως εἰς τὸ
ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων ἐκ δρ. 204 000

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Χορηγείται ἀναπληρωματικὴ πίστωση εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτοῦ τῆς χρήσεως 1853 ἐκ δραχ. διακοσίων τεσσάρων χιλιάδων, ἄρθρ. 204.000 διὰ τὰς ἀποζημιώσεις τῶν βουλευτικῶν σωμάτων, καταλογιζομένων ὡς ἑφεξῆς.

Ἐπὶ τοῦ Κεφ. Ε'. ἄρθρ. 1. Βουλὴ . . . δρ. 106.000

Ἐπὶ τοῦ Κεφ. Ε'. ἄρθρ. 2. Γερουσία . . . » 98.000

204.000.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 14 Ὀκτωβρίου 1853.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 15 Ὀκτωβρίου 1853.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Σ. ΠΗΛΛΗΚΑΣ.

ΝΟΜΟΣ ΣΝΒ'.

Περὶ συνολογήσεως δανείου ἐκ 5.000.000 δραχ. ἐπὶ
τόκῳ 6 τοῖς ἑκατὸν κατ' ἔτος.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ συνολογήσῃ δάνειον μέχρι πέντε ἑκατομμυρίων δραχμῶν μετὰ τόκον μὴ ὑπερβαίνοντα τὰ 6 τοῖς 0|0 κατ' ἔτος.

Ἄρθρ. 2.

Πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δανείου δύνανται νὰ χορηγηθῶσιν ὡς

ἐνέχυρον αἱ ἐν τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ χιλίαι μετοχαὶ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἄλλοι τίτλοι ἐνεργητικῶν τοῦ δημοσίου δικαιωμάτων, καθὼς καὶ νὰ ὑποθηκευθῶσιν Ἐθνικὰ κτήματα ἀναλόγου ἀξίας.

Ἐπιτρέπεται ὡσαύτως νὰ προσδιορισθῶσιν αἱ κατ' ἔτος ὑπὸ τοῦ δημοσίου εἰσπραττόμεναι πρόσδοσι τῶν ἀνωτέρω ἢ καὶ ἄλλων Ἐθνικῶν κτημάτων πρὸς ἀπότισιν τῶν τόκων ἢ καὶ τοῦ κεφαλαίου τοῦ δανείου.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ συνολογήσις ὁλοκληρώσῃ ἢ μέρος τοῦ κατὰ τὰ προηγουμένα ἄρθρα δανείου ἀπαιτεῖται νὰ στοίχизεται εἰς Β. Διάταγμα, ἐν ᾧ θέλουν διαγράφεσθαι καὶ αἱ βάσεις τῶν ἀμοιβαίων ὑποχρεώσεων τῆς τε Κυβερνήσεως καὶ τῶν δανειστῶν.

Ἄρθρ. 4.

Ἐν περιπτώσει κατεπειγούσης ἀνάγκης τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας, δύναται τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων νὰ ἐνεργῇ δυνάμει εἰδικῶν Β. διαταγμάτων προεξοφλήσεις διαφόρων χρεῶν πρὸς τὸ δημόσιον, ἐπὶ ὑφέσει μὴ ὑπερβαίνουσα τὰ 6 τοῖς 0|0 κατ' ἔτος. Εἰς τὸν ὑπολογισμὸν τῆς ὑφέσεως θέλει γίνεσθαι χῶρις τῆς ἐσωτερικῆς μεθόδου τῆς ὑφαιρέσεως.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Ὀκτωβρίου 1853.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 15 Ὀκτωβρίου 1853.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Σ. ΠΗΛΛΗΚΑΣ.

ΝΟΜΟΣ ΣΝΔ'.

Περὶ χορηγήσεως ἀναπληρωματικῆς πίστώσεως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν
Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων ἐκ δραχ. 71, 403 : 78.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Χορηγείται ἀναπληρωματικὴ πίστωση ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων τῆς χρήσεως 1852 ἐκ δραχμῶν 72.403 : 78, καταλογιζομένη ὡς ἑφεξῆς.

Εἰς τὴν γενικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου δρ. 133:

Εἰς τὰ ἔξοδα τῆς διοικήσεως . . . » 71,712:79

Εἰς τὰς διαφόρους πληρωμὰς . . . » 558:01

Τὸ ὅλον . . . » 72,403:78

Ἄρθρ. 2.

Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναπληρωματικὴ πίστωση θέλει διανεμηθῇ εἰς τὰ διάφορα κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων τῆς χρήσεως 1852, κατὰ τὸν ὅδε προσαρτώμενον πίνακα καὶ ἐξηγητικὰ φύλλα.

Άρθρ. 2.

Τὰ ἔξοδα, δι' ἃ χορηγεῖται ἡ ἀνωτέρω ἀναπληρωματικὴ πίστωση θέλουν πληρωθῇ ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1852.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ

τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 Ὀκτωβρίου 1853.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΕΛ' ΓΙΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 17 Ὀκτωβρίου 1853.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἰπουργὸς

Σ. ΠΗΛΛΗΚΑΣ.

Π Ι Ν Α Ξ

Ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου δι' ἃ καὶ ζητεῖται ἀναπληρωματικὴ πίστωση.

Εἰδικὸς Προϋπο- λογισμ.	Αἰτία δαπάνης	Ἡ αἰτουμένη ἀναπληρωματικὴ πίστωση		
		Κατ' ἄρθρον	Κατὰ Κεφάλαιον	Κατὰ μέρος
10	Δι' ἀντιμισθίαν πραγματογνωμόνων Ναυπλίας τοῦ 1851.	180		
"	Διὰ τὰ κατὰ τὸ 1851 ἔξοδα ἀποστολῆς χρημάτων τοῦ ταμείου Βονίτσας	25	133	133
11	Δι' ἐνοίκιον ἀποθηκῶν, μισθοῦ ἀποθηκαρίων καὶ ναύλους μεταφορᾶς δημοσίων καρπῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν	6600	6600	
13	Διὰ ποσοστὰ διαφόρων δήμεων ἐπὶ τοῦ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων	2300	2300	
14	Διὰ ποσοστὰ διαφόρων δήμεων ἐπὶ τοῦ φόρου τῶν οἰκοδομῶν	2000	2000	
16	Διὰ προμήθειαν χαρτῶν πρὸς ἐκτύπωσιν χαρτοσήμου	768	27	
"	Διὰ προμήθειαν καὶ δικαιώματα χαρτοσήμου	5923	73	60000
20	Δι' ἔξοδα μετακομίσεως γαιανθράκων Κύμης πρὸς χρῆσιν δημοσίων καταστημάτων	453	18	
"	Δι' ἔξοδα ἀπρόβλεπτα τοῦ ἀνθρακορυχείου Κύμης	459	59	612
23	Δι' ἐπιστροφὴν ἀντιτίμου ἀκυρωθείσης προκοκκησίας πληρωθέντος ἀπὸ τὸν Γ. Γρηγορόπουλον εἰς τὸ ταμεῖον Χαλκίδος.	558	01	558
	Τὸ ὅλον			72403

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Ὀκτωβρίου 1853.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργός

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

ΝΟΜΟΣ ΣΝΕ'.

Περὶ χορηγίσεως ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ἰπουργεῖον ἐκ δρ. 400,000

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Τ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Άρθρ. 1.

Πρὸς συμπλήρωσιν τῶν εἰς τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς ἀναγκαίων ὀπλίων, χορηγεῖται ἀναπληρωματικὴ πίστωση τετρακοσίων χιλιάδων δραχμῶν, καταλογισθεῖσα ἐν τῷ Κεφαλ. Ε'. ἀρθρ. 1. τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ἰπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν τῆς χρήσεως τοῦ 1853.

Άρθρ. 2.

Τὸ ἐν ταῖς Στρατιωτικαῖς ἀποθήκαις ὑπάρχον ἄχρηστον ὀ

λικὸν πολέμου θέλει ἐκποιηθῇ, κατὰ λόγον δὲ τοῦ εἰς τὰ Ταμεία τοῦ Κράτους εἰσαγομένου τιμήματος αὐτοῦ, θέλει γίνεσθαι χορὴν τῆς ἀνωτέρω πιστώσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 Ὀκτωβρίου 1853.

Ο Θ Ω Ν.

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 17 Ὀκτωβρίου 1853.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἰπουργός

Σ. ΠΗΛΛΗΚΑΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 33.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 26 Ὀκτωβρίου

ΝΟΜΟΣ ΣΜΔ'.

Περὶ φορολογίας τῶν μελισσιῶν διὰ τὸ 1854.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ΚΕΦ. Α'.

Περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρου.

Ἄρθρ. 1. Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρος προσδιορίζεται διὰ τὸ ἔτος 1854 εἰς λεπτά 25 κατὰ μελισσιον (κυψέλην ἢ κοφίνιον).

ΚΕΦ. Β'.

Περὶ βεβαιώσεως τοῦ φόρου.

Ἄρθρ. 2. Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρος βεβαιῶνται ὡς ἐφεξῆς·

Πᾶς μελισσοτρόφος ὀφείλει ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουλίου νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως ἐνώπιον τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας ἔχει τὰ μελισσιὰ του, τὸν ἀριθμὸν τῶν κυψέλων αὐτῶν ὁλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς, τὸ χωρίον καὶ τὴν θέσιν, ἐνθα εὐρίσκονται, καὶ τὸν τοπὸν τῆς κατοικίας του.

Αἱ δηλώσεις συντάσσονται εἰς διπλοῦν ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου καὶ παραδίδονται εἰς τὸν δήμαρχον· ἐξ αὐτῶν ἡ μία κρατεῖται, ἡ δὲ ἑτέρα, ἐπιθεωρημένη παρὰ τοῦ ἰδίου, ἐπιστρέφεται παραχρῆμα εἰς τὸν μελισσοτρόφον.

Ἄρθρ. 3. Ἐκαστος τῶν δημάρχων κρατεῖ βιβλίον, ἐν ᾧ ἐγγράφει κατὰ χωρίον τὰ ὀνόματα τῶν μελισσοτρόφων καὶ τὸ περιεχόμενον εἰς τὰς δηλώσεις ποσὸν τῶν κυψέλων, ὡς καὶ τὰ χωρία καὶ τὰς θέσεις, ἐνθα εὐρίσκονται. Τὸ βιβλίον τοῦτο κλείεται τὸ ἑσπέρας τῆς 31 Ἰουλίου, καὶ παραπέμπεται τὴν 5 Ἀυγούστου, τὸ βραδύτερον, παρὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἐφόρον, συνωδευμένον μὲ τὰ στελεχῆ τῶν παρουσιασθεισῶν δηλώσεων· ἀπόσπασμα δ' αὐτοῦ, περιέχον τὰ ὀνόματα τῶν μελισσοτρόφων ἐκαστοῦ χωρίου καὶ τὸ ποσὸν τῶν κυψέλων αὐτῶν τοιχοκολλᾶται, ἐπιμελείᾳ καὶ εὐθύνη τοῦ δημάρχου, εἰς ἀρμόδιον παρεδρεῖον, καὶ ἀναγινώσκεται ἐπ' ἐκκλησίᾳς κατὰ τὴν πρῶτην Κυριακὴν.

Ἄρθρ. 4. Ὁ δήμαρχος ἢ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀναπληρωτὴς τιμωρεῖται.

α) Μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχ. 100—200, ἐὰν ἀμελήσῃ τὴν τακτικὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ἢ τοῦ ἀποσπασματος τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων καὶ

β) Μὲ πειθαρχικὴν ποινὴν δραχ. 5—50, ἐπιβαλλομένην ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου, ἐὰν ἀρνηθῇ νὰ δεχθῇ τὰς εἰς αὐτὸν παρουσιαζομένας δηλώσεις, ἢ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν μελισσοτρόφον θατέραν τῶν δηλώσεων ἐπιθεωρημένην.

Ἀλλ' ἐὰν ἐντὸς 48 ὥρων ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς πειθαρχικῆς ἀποφάσεως δὲν ἐκπληρώσῃ τὸ καθήκον του, τιμωρεῖται μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχ. 20—200, ὑποκείμενος καὶ εἰς πολιτικὰς ἀποζημιώσεις.

Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑπόκειται καὶ ὁ ἀναβάλλων πέραν τῆς 5 Ἀυγούστου τὴν εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἐφόρον ἀποστολὴν τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων καὶ τῶν στελεχῶν αὐτῶν, καταναγκασόμενος συγχρόνως διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τοῦ πλημμελειο-

δικείου καὶ εἰς τὴν διὰ προσωπικῆς κρατήσεως παράδοσιν αὐτῶν, ἐὰν ἐντὸς 24 ὥρων ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως δὲν τὰ παραδώσῃ ἐκουσίως.

Δι' ὅλας τὰς ἀνωτέρω παραβάσεις ὁ δήμαρχος ἢ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ εἰσάγεται εἰς δίκην καὶ ἄνευ ἀδείας τῆς προϊσταμένης αὐτοῦ ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 5. Ἐὰν γεννηθῶσιν ὑπόνοιαι, ὅτι μελισσοτρόφοι δὲν ἐδήλωσαν ὁλοτελῶς τὰ μελισσιὰ τῶν ἢ ἐδήλωσαν αὐτὰ ἑλλειπῶς, ἐνεργεῖται ἀπαριθμησις τῶν μελισσιῶν προσδιοριζομένης τῆς πρὸς τοῦτο περιφέρειας.

Ἄρθρ. 6. Ἐκαστὴ ἀπαριθμησις ἐνεργεῖται ὑφ' ἐνὸς ἀπαριθμητοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ὅστις δύναται καὶ αὐτοπροσώπως νὰ ἐνεργήσῃ ἀπαριθμῶσιν.

Οἱ ἀπαριθμηταὶ διορίζονται ἐκ συμφώνου παρὰ τοῦ ἐπάρχου καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ, ἐν περιπτώσει διαφωνίας αὐτῶν, παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Αἱ ἀπαριθμήσεις ἐν γένει πρέπει νὰ ᾔηται ἀποπεριτωμέναι μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου, εἰς δὲ τὰς ἐπαρχίας τῶν νήτων παρατείνονται καὶ μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου.

Διὰ πᾶσαν ἀπαριθμῶσιν συντάσσεται πρωτόκολλον καὶ ὑπογράφεται παρὰ τοῦ ἀπαριθμητοῦ καὶ τοῦ μελισσοτρόφου, τοῦτου δὲ ἀγραμμάτου ὄντος, ὑπογράφει ἄλλος τῆς ἐκλογῆς του ἐνώπιον δύο μαρτύρων· ἀρνούμενου ἢ ἀπόντος τοῦ μελισσοτρόφου, τὸ πρωτόκολλον συντάσσεται ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου παρεδρεῖου, ἢ ἐν ἑλλείψει τοιούτου, ἐνώπιον δύο μαρτύρων προσκαλουμένων παρὰ τοῦ ἀπαριθμητοῦ.

Οἱ κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις καλούμενοι μάρτυρες ἢ ὁ παρέδρος ὑπογράφουσι τὸ πρωτόκολλον πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἀκριβείας τοῦ περιεχομένου ἐν περιπτώσει δὲ ἀπουσίας, ἀρνήσεως ἢ ἀνικανότητος τινος ἐξ αὐτῶν περὶ τὸ γράφειν, γίνεται μνεῖα εἰς τὸ πρωτόκολλον.

Ἄρθρ. 7. Ἐκαστον πρωτόκολλον συντάσσεται εἰς διπλοῦν, καὶ τὸ μὲν παραδίδεται ἀμέσως εἰς τὸν μελισσοτρόφον, ἢ ἀποποιηθέντος αὐτοῦ τὴν παραλαβὴν, εἰς τὸν δήμαρχον ἢ παρέδρον ἐπὶ ἀποδείξει ἐντὸς 48 ὥρων τὸ βραδύτερον, οὗτος δὲ ἐπὶ ποινῇ προστίμου καὶ ἀποζημιώσεως καὶ ἄνευ βλάβης τῆς ἰσχύος τοῦ πρωτοκόλλου ὀφείλει νὰ τὸ κοινοποιήσῃ εἰς τὸν μελισσοτρόφον ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, τὸ δὲ στέλεχος μένει παρὰ τῷ ἀπαριθμητῇ.

Πᾶν πρωτόκολλον, φέρον τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἀπαριθμητοῦ, ἔχει ἰσχὺν δημοσίου ἐγγράφου καὶ ἐκτελεῖται διοικητικῶς καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἀπλοῦν φόρον καὶ τὰ ἐξόδα τῆς ἀπαριθμήσεως.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀπαριθμήσεως ὁ ἀπαριθμητὴς παραδίδει ὅλα τὰ στελεχῆ τῶν πρωτοκόλλων ἐπὶ ἀποδείξει μετὰ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν μελισσοτρόφων εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἐφόρον. Οὗτος δὲ, ἀφ' οὗ συντάξῃ καὶ διεύθυνῃ εἰς τὸν ταμίαν τὸν χρηματικὸν πίνακα, παραπέμπει πρὸς τὸν ἀρμόδιον παρὰ πλημμελειοδικαῖς εἰσαγγελεῖα ὅσα ἐκ τῶν πρωτοκόλλων ἀφορῶσιν ἀπαριθμῶσιν μελισσιῶν, μηδολῶς ἢ ἑλλειπῶς δηλωθέντων, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ πρὸς καταδίκην τῶν μελισσοτρόφων ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου πταισματοδικείου ἢ πλημμελειοδικείου.

Ἐὰν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἀφ' ἧς περαιωθῇ ἡ ἀπαριθμῶσις, ὁ ἀπαριθμητὴς δὲν παραδῶσῃ εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἐφόρον τὰ στελεχῆ τῶν πρωτοκόλλων, τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ. 4 ἑδαφ. β'. § 2.

Ἄρθρ. 8. Ὁ ἀπαριθμητὴς τιμωρεῖται.

α) Μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχ. 20—100, ὑποκείμενος καὶ εἰς πολιτικὰ ἀποζημιώσιν, ἐὰν δὲν συντάξῃ τὰ πρωτόκολλα τῆς ἀπαριθμήσεως κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 6 καὶ 7.

β) Μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχ. 15—100, ἐὰν δὲν ἐκδῶσῃ τὸ πρωτόκολλον τῆς ἀπαριθμήσεως εὐθὺς μὲν μετὰ τὴν ἀπα-

ρίθμησιν εἰς τὸν μελισσοτρόφον, ἐντὸς δὲ 48 ὥρων, εἰς τὸν ἀρμόδιον δήμαρχον ἢ πάρεδρον, ἀποποιηθέντος τοῦ μελισσοτρόφου τὴν παραλαβὴν, ἢ ἐὰν ἀνακαλυφθῇ οἰαδήποτε διαφορά μεταξὺ στελεχέως καὶ ἀποσπάσματος τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἀπαριθμήσεως προερχομένη ἐκ μέρους αὐτοῦ καὶ

γ'. Μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχ. 50—200, ὑποκείμενος καὶ εἰς πολιτικὴν ἀποζημίωσιν, ἐὰν ἐγγράψῃ εἰς τὸ πρωτοκόλλον πλείοτερα ἢ ὀλιγώτερα τῶν ἀπαριθμηθέντων μελισσιῶν. Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑποβάλλεται καὶ ὁ μελισσοτρόφος, ὡς καὶ πᾶς ὅστις ἤθελε συνεργήσει ὡπιοδήποτε εἰς τὰς ἐν τῷ παρόντι ἐδαφίῳ ἀναφερομένας πράξεις.

Ἄρθρ. 9. Οἱ ἀπαριθμηταὶ θεωροῦνται ὡς δημόσιοι ὑπηρεταὶ καὶ ὀρκίζονται ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικοῦ πρὸ τῆς ἐναρξέως τῶν χρεῶν τῶν τὸ πρωτοκόλλον τῆς ὀρκοδοσίας συντάσσεται ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου.

Ἡ ἡμερησία ἀντιμισθία τῶν ἀπαριθμητῶν προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς τρεῖς, προκαταβάλλεται δὲ ἀπὸ τοῦ δημοσίου εἰς βάρος τῶν ὑποκρυψάντων τὰ μελίσσια τῶν μελισσοτρόφων.

Ἄρθρ. 10. Ὅστις τῶν μελισσοτρόφων παραλείπει νὰ δηλώσῃ τὰ μελίσσια τοῦ ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας, ἢ δηλώσῃ αὐτὰ ἐλλειπῶς, ὑποβάλλεται ἐκτὸς τοῦ ἀπλοῦ φόρου καὶ τῶν ἐξόδων τῆς ἀπαριθμήσεως, καὶ εἰς πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν, ἴσην μὲ τὸ τριπλοῦν τοῦ φόρου τῶν μελισσιῶν, τὰ ὅποια ὑπέκρυψε

Τὸ πρόστιμον ὑποβάλλεται ὡςτὰς ὁ φόρος τῶν ἀνακαλυφθέντων μελισσιῶν δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς 20, ἢ δὲ χρηματικὴν ποινὴν, ὡςτὰς τὸ ποσὸν τοῦ φόρου εἶναι ἀνώτερον. Τὸ τρίτον τοῦ πρόστιμου ἢ τῆς ποινῆς δίδεται εἰς τὸν καταμνηνυτὴν.

Δὲν ἔχρυσι δὲ δικαίωμα εἰς τοιαύτην ἀμοιβὴν οὔτε οἱ ἀπαριθμηταὶ οὔτε αἱ διορίζουσαι αὐτοὺς ἀρχαί.

Ἄρθρ. 11. Τὰ ὑπὸ τῶν πταισματοδικείων ἐπιβαλλόμενα κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον πρόστιμα εἰσέρχονται εἰς τὸ δημοσίον ταμεῖον, τὸ πέμπτον δὲ αὐτῶν ἀποδίδεται, μετὰ τὴν ὁλοσχερῇ κατὰ δῆμον εἰσπραξίν εἰς τὰ δημοτικά ταμεῖα δι' ἐντάλματος τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου.

Ἄρθρ. 12. Ὅστις τῶν εἰσαγγελέων ἢ τῶν δημοσίων παρὰ πταισματοδικαῖς κατηγορίων ἀμελήσῃ νὰ εἰσαγάγῃ ἐμπροθέσμως εἰς δίκην τοῦ μελισσοτρόφου κατὰ τὰ παραπεμφθέντα εἰς αὐτοὺς πρωτόκολλα ἀπαριθμήσεως τῶν μελισσιῶν, ὑπόκειται εἰς τὰ ἐν τῷ ἄρθρ. 293 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ ὀριζόμενας πειθαρχικὰς ποινὰς κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις αὐτοῦ, καὶ ὑποχρεοῦται σύμφωνα εἰς πολιτικὴν ἀποζημίωσιν.

ΚΕΦ. Γ'.

Περὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου.

Ἄρθρ. 13. Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρος εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου τὴν 1 Ὀκτωβρίου ἐπὶ τῇ βασει τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 2 δηλώσεων καὶ τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 6 καὶ 7 πρωτοκόλλων τῆς ἀπαριθμήσεως.

Τὰ ἐξόδα τῆς ἀπαριθμήσεως καταλογίζονται κατ' ἀναλογίαν εἰς βάρος τῶν ὑποκρυψάντων τὰ μελίσσια τῶν μελισσοτρόφων, καὶ συνεισπράττονται διοικητικῶς μὲ τὸν ἀπλοῦν φόρον.

ΚΕΦ. Δ'.

Περὶ τῶν προϊόντων τῶν λακωνικῶν μελισσιῶν.

Ἄρθρ. 14. Ἐπὶ τοῦ ἐξαγομένου ἢ μεταφερομένου διὰ θαλάσσης ἢ διὰ ξηρᾶς κηροῦ καὶ μελιτος τῶν ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου ἐπιβάλλεται ἄμεσος φόρος 10 τοῖς 0/0 καὶ εἰσπράττεται εἰς χρέματα διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 77—83 τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νόμου.

Ἄρθρ. 15. Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Σεπτεμβρίου 1853.

Ο Θ Ω Ν

Δ. ΚΡΗΤΙΑΝΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Σεπτεμβρίου 1853.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἰπουργὸς
Σ. ΠΗΛΛΗΚΑΣ.

Ν Ο Μ Ο Σ Σ Μ Ε'.

Περὶ φορολογίας τῶν ζώων διὰ τὸ 1854

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισμένοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ΚΕΦ. Α'.

Περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου.

Ἄρθρ. 1. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος διὰ τὸ 1854 ἔτος προσδιορίζεται ὡς ἀκολούθως.

- 1) Ἐπὶ τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων κατὰ κεφαλὴν . . . λεπ. 2½
- 2) Ἐπὶ τῶν ὄνων » 50
- 3) Ἐπὶ τῶν μεγάλων ζώων καὶ χοίρων δρ. 1

Ἄρθρ. 2. Ἐξαίρουνται τῆς φορολογίας.

- 1) Τὰ θηλάζοντα τῶν αἰγῶν, προβάτων καὶ χοίρων.
- 2) Οἱ πῶλοι τῶν ὄνων καὶ ἵππων καὶ οἱ μόσχοι τῶν βοῶν μέχρι τῆς ἡλικίας δύο ἐτῶν συμπληρωμένων, εἴτε θηλάζουσιν εἴτε μὴ.
- 3) Οἱ ἀροτριῶνες βόες, ἀγελάδες καὶ βοῦβάλια, καὶ 4) Εἰς οἰκόσιτοις χοῖρος δι' ἐκάστην οἰκαγένειαν, ὅπου καὶ ἂν διατάταται.

ΚΕΦ. Β'.

Περὶ βεβαιώσεως τοῦ φόρου.

Ἄρθρ. 3. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος βεβαιοῦται ὡς ἐφεξῆς.

Πᾶς κτηνοτρόφος ὀφείλει μέχρι τέλους Φεβρουαρίου νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως ἐνώπιον τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας ἐνδιαίτωνται τὰ ζῶα τοῦ ἢ παραχειμάζου κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς δηλώσεως, τὸν ἀριθμὸν, αὐτῶν ὀλογραφῶς τε καὶ ἀριθμητικῶς κατὰ γένος, ὄντων αἰγᾶς, προβάτων, ὄνων κλπ. τὸ χωρίον καὶ τὴν θέσιν, ἐνθα εὐρίσκονται, καὶ τὸν τόπον τῆς κατοικίας του.

Ἄν δὲ ἔχῃ τυχόν καὶ σμίκτας, ὀφείλει νὰ σημειώσῃ παρὰ πόδας τῆς δηλώσεως τὰ ὀνόματα αὐτῶν, ὡς καὶ τὰ ζῶα, τὰ ὅποια ἕκαστος τούτων ἔχει διακεκριμένως κατὰ γένος.

Ἐκαστος τῶν κτηνοτρόφων σμικτῶν εἶναι ὑπόχρεως νὰ δηλώσῃ χωριστὰ τὰ ἰδιά του ζῶα, ὡς καὶ τὸ ὄνομα τοῦ κτηνοτρόφου, μὲ τὰ ζῶα τοῦ ὁποίου εἶναι ἡνωμένα τὰ ἰδικά του.

Τὰ φορτηγὰ (ἀγωγιματικά) ζῶα δηλοῦνται κατ' ἐξαιρέσιν ἐνώπιον τοῦ δημάρχου ἐκείνου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ἔχρυσι τὴν διαμονὴν τῶν οἱ κύριοι αὐτῶν.

Αἱ δηλώσεις συντάσσονται εἰς διπλὸν ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου καὶ παραδίδονται εἰς τὸν δήμαρχον· ἐξ αὐτῶν ἡ μὲν κρατεῖται, ἡ δὲ ἐπιστρέφεται παραχρῆμα εἰς τὸν κτηνοτρόφον, ἐπιθεωρημένη παρὰ τοῦ δημάρχου.

Ἄρθρ. 4. Ἐκαστὸς τῶν δημάρχων κρατεῖ βιβλίον, ἐν ᾧ ἐγγράφει κατὰ χωρίον τὰ ὀνόματα τῶν κτηνοτρόφων καὶ τὰ περιεχόμενα εἰς τὰς δηλώσεις ζῶα, ὡς καὶ τὸ χωρίον, ἐνθα ταῦτα διατίθενται ἢ παραχειμαζοῦν, παραλείπων τὰ τυχόν παρὰ ποδας τῶν δηλώσεων σημειούμενα τῶν σμικτῶν.

Τὸ βιβλίον τοῦτο κλείεται τὸ ἑσπέρως τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ Φεβρουαρίου, καὶ παραπέμπεται τὴν 5 Μαρτίου, τὸ βραδύτερον, παρὰ τοῦ δημάρχου πρὸς τὸν οἰκονομικὸν ἐφόρον, συνωδευμένον μὲ τὰς ἐλέγχων παρουσιασθεῖσιν δηλώσεων.

Ἀποσπασμα δὲ αὐτοῦ, περιέχον τὰ ὀνόματα τῶν κτηνοτρόφων ἐκάστου χωρίου καὶ τὸ πλῆθος καὶ εἶδος τῶν ζώων του, τοιχοκολλᾶται, ἐπιμελὲς καὶ εὐθύνη τοῦ δημάρχου, εἰς τὸ ἀρμόδιον παρεδρεῖον· καὶ ἀναγινώσκεται ἐπ' ἐκκλησίας τὴν πρώτην Κυριακὴν.

Ἄρθρ. 5. Ὁ δήμαρχος ἢ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀναπληρωτὴς τιμωρεῖται·

α) Μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχ. 100—200, ἐὰν ἀμελήσῃ τὴν τακτικὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ἢ τοῦ ἀποσπασματος τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων, καὶ

β.) Μὲ πειθαρχικὴν ποινὴν δρ. 5—50, ἐπιβαλλομένην ὑπὸ τοῦ ἐπαρχου, ἐὰν ἀρνήσῃ νὰ δεχθῇ τὰς εἰς αὐτὸν παρουσιαζομένας δηλώσεις, ἢ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν κτηνοτρόφον θατέραν τῶν δηλώσεων ἐπιθεωρημένην. Ἀλλ' ἐὰν ἐντὸς 48 ὥρων ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν δήμαρχον κοινοποιήσεως τῆς πειθαρχικῆς ἀποφάσεως δὲν ἐκπληρώσῃ τὸ καθήκον του, τιμωρεῖται μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχ. 20—200, ὑποκείμενος συναμα καὶ εἰς πολιτικὰς ἀποζημιώσεις.

Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑπόκειται καὶ ἂν ἀναβάλῃ πέραν τῆς 5 Μαρτίου τὴν πρὸς τὸν οἰκονομικὸν ἐφόρον ἀποστολὴν τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων καὶ τῶν στελεχῶν αὐτῶν, ὑποχρεούμενος συγχρόνως διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τοῦ πλημμελειοδικείου καὶ εἰς τὴν διὰ προσωπικῆς κρατήσεως παραδῶσιν αὐτῶν, ἐὰν ἐντὸς 24 ὥρων ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως δὲν τὰ παραδῶσιν ἐκούσιως.

Δι' ὅλας τὰς ἀνωτέρω παραβάσεις ὁ δήμαρχος ἢ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ εἰσάγεται εἰς δίκην καὶ ἄνευ ἀδείας τῆς προϊστάμενης αὐτοῦ ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 6. Ἐὰν γεννηθῶσιν ὑπόνοιαι, ὅτι κτηνοτρόφοι δὲν ἐδήλωσαν ὀλοτελῶς τὰ ζῶα των ἢ ἐδήλωσαν αὐτὰ ἑλλειπῶς, ἐνεργεῖται ἀπαριθμησις τῶν ζώων, προσδιοριζομένης τῆς πρὸς τοῦτο περιφέρειας.

Ἄρθρ. 7. Ἐκάστη ἀπαριθμησις ἐνεργεῖται ἐξ ἐνὸς ἀπαριθμητοῦ καὶ δύο τοῦλάχιστον βοηθῶν ὑπὸ τῇ διεύθυνσιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ὅστις δύναται καὶ αὐτοπροσώπως νὰ ἐνεργήσῃ ἀπαριθμίσιν.

Τὸ προσωπικὸν τῆς ἀπαριθμήσεως διορίζεται ἐκ συμφώνου παρὰ τοῦ ἐπαρχου καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, καὶ ἐν περιπτώσει διαφωνίας αὐτῶν, παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν.

Αἱ ἀπαριθμήσεις ἐν γένει πρέπει νὰ ᾖναι ἀποπερατωμέναι μέχρι τέλους Μαΐου.

Ἄρθρ. 8. Δύο ἀπεσταλμένοι τοῦ δήμου ἐκ τῶν γούφειν εἰδῶτων ἐκλεγόμενοι ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου, παρακολουθοῦν τὴν ἀπαριθμητὴν εἰς πᾶσαν ἐντὸς τοῦ δήμου αὐτῶν ἐνεργουμένην ἀπαριθμίσιν. Ἡ ἀπαριθμησις ὅμως ἐνεργεῖται καὶ ἀπόντων τῶν ἀπεσταλμένων, ἐὰν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν μετὰ τὴν περὶ

τούτου πρόσκλησιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου δὲν ᾖναι ἐτοιμοὶ νὰ παρακολουθήσωσιν ἀνελλιπῶς τὸν ἀπαριθμητὴν.

Ἐν περιπτώσει διαφωνίας μετὰ τοῦ ἀπαριθμητοῦ καὶ τοῦ κτηνοτρόφου τὰ ζῶα ἐλαύνονται ἀμέσως εἰς τὸ πλησιέστερον χωρίον ἢ πόλιν, ὅπου ἐνεργεῖται ἡ ἀπαριθμησις ἐνώπιον τοῦ δημάρχου ἢ παρεδρου καὶ ἐνὸς ἱερέως· ἀπόντων ἢ ἀρνούμενων τούτων, ἡ ἀπαριθμησις ἐνεργεῖται ἐνώπιον ἄλλων, ἐπὶ τούτῳ προταλουμένων.

Ἐὰν δὲ ὁ κτηνοτρόφος ἀρνήσῃ νὰ ὁδηγήσῃ τὰ ζῶά του εἰς τὸ χωρίον ἢ τὴν πόλιν, ἡ ἀπαριθμησις περατοῦται ὅπου τὰ ζῶα ἐνδιατίνονται.

Ἄρθρ. 9. Διὰ πᾶσαν ἀπαριθμίσιν συντάσσεται πρωτόκολλον, τὸ ὅποιν ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ ἀπαριθμητοῦ τῶν παρακολουθῶντων δύο βοηθῶν καὶ τῶν δύο ἀπεσταλμένων τοῦ δήμου· ἀπόντων ἢ ἀρνούμενων τῶν τελευταίων, ὁ κτηνοτρόφος παραλαμβάνει, ἂν θέλῃ, δύο μάρτυρας, οἵτινες συνυπογράφονται.

Ὅλοι, ὅσοι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου λαμβάνουσι μέρος εἰς τὴν ἀπαριθμίσιν, ὑπογράφουσι τὸ πρωτόκολλον πρὸς βεβαίωσιν τῇ ἀκριθείας τοῦ περιεχομένου· ἐν περιπτώσει δὲ ἀπουσίας, ἀσκήσεως ἢ ἀνικανότητος τινος ἐξ αὐτῶν περὶ τὸ γράφειν, γίνεται μνεια εἰς τὸ πρωτόκολλον.

Ἄρθρ. 10. Ἐκαστον πρωτόκολλον συντάσσεται εἰς διπλὸν, καὶ τὸ μὲν παραδίδεται ἀμέσως εἰς τὸν κτηνοτρόφον, ἢ ἀποποιηθέντος αὐτοῦ τὴν παραλαβὴν, εἰς τὸν δήμαρχον ἢ παρέδρον ἐπὶ ἀποδείξει ἐντὸς 48 ὥρων τὸ βραδύτερον, οὗτος δὲ ἐπὶ ποινῇ προστίμου καὶ ἀποζημιώσεως καὶ ἄνευ βλάβης τῆς ἰσχύος τοῦ πρωτοκόλλου ὀφείλει νὰ τὸ κοινοποιήσῃ πρὸς τὸν κτηνοτρόφον ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, τὸ δὲ στέλεχος μένει παρὰ τῷ ἀπαριθμητῇ.

Πᾶν πρωτόκολλον φέρον τὰς ὑπογραφὰς τοῦ ἀπαριθμητοῦ καὶ τῶν δύο βοηθῶν αὐτοῦ ἔχει ἰσχὴν δημοσίου ἐγγράφου, καὶ ἐκτελεῖται διοικητικῶς, καθ' ὅσον ἀφορᾷ μόνον τὸν ἀπλοῦν φόρον καὶ τὰ ἐξόδα τῆς ἀπαριθμήσεως.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀπαριθμήσεως ὁ ἀπαριθμητὴς παραδίδει ὅλα τὰ στέλεχη τῶν πρωτοκόλλων ἐπὶ ἀποδείξει μετὰ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν κτηνοτρόφων εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἐφόρον, οὗτος δὲ ἀφ' οὗ συντάξῃ τὸν ἀναγκαῖον χρηματικὴν πίνακα, παραπέμπει πρὸς τὸν ἀρμόδιον παρὰ πλημμελειοδικῆς εἰσαγγελέα ὅσα ἐκ τῶν πρωτοκόλλων ἀφ' ὧν ἀπαριθμησὶν ζώων, μικρότερον ἢ ἑλλειπῶς δηλωθέντων, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ πρὸς καταδιωξίν τῶν κτηνοτρόφων ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου πταισματοδικείου ἢ πλημμελειοδικείου.

Ἐὰν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἀφ' ἧς περαιωθῇ ἡ ἀπαριθμησις, ὁ ἀπαριθμητὴς δὲν παραδῶσιν εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἐφόρον τὰ στέλεχη τῶν πρωτοκόλλων, ἐφαρμύζονται κατ' αὐτοῦ αἱ διατάξεις τοῦ άρθρου 5 ἐδ. β', § 2.

Ἄρθρ. 11. Ὁ ἀπαριθμητὴς τιμωρεῖται·

α.) Μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχ. 20—100, ὑποκείμενος καὶ εἰς πολιτικὴν ἀποζημίωσιν, ἐὰν δὲν συντάξῃ τὸ πρωτόκολλον τῆς ἀπαριθμήσεως κατὰ τὰς διατάξεις τῶν άρθρων 9 καὶ 10.

β.) Μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχ. 15—100, ἐὰν δὲν ἐκδώσῃ καὶ παραδῶσιν τὸ πρωτόκολλον τῆς ἀπαριθμήσεως εὐθὺς μὲν μετὰ τὴν ἀπαριθμίσιν εἰς τὸν κτηνοτρόφον, ἐντὸς δὲ 48 ὥρων εἰς τὸν ἀρμόδιον δήμαρχον ἢ παρέδρον, ἀποποιηθέντος τοῦ κτηνοτρόφου τὴν παραλαβὴν ἢ ἐὰν ἀνακαλυφθῇ οἰαδήποτε διαφορὰ μετὰ τὸ στέλεχος καὶ ἀποσπάσματος τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἀπαριθμήσεως, προσερχομένη ἐκ μέρους αὐτοῦ, καὶ

γ.) Μὲ χρηματικὴν ποινὴν 50—200 δραχμῶν, ὑποκείμενος καὶ εἰς πολιτικὴν ἀποζημίωσιν, ἐὰν ἐγγράψῃ εἰς τὸ πρωτόκο-

λον ἢ ἄλλα εἶδη ζώων ὄντι τῶν ἀπαριθμηθέντων ἢ πλείοτερα ἢ ὀλιγώτερα αὐτῶν.

Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑποβάλλονται καὶ οἱ βοηθοὶ τοῦ ἀπαριθμητοῦ, καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι τοῦ δήμου, ὡς καὶ πᾶς, ὅστις ἤθελε συνεργήσει ὅπωςδῆποτε εἰς τὰς ἐν τῷ παρόντι ἐδαφίῳ ἀναφερομένας πράξεις.

Ἄρθρ. 12. Οἱ ἀπαριθμηταὶ καὶ βοηθοὶ θεωροῦνται ὡς δημόσιοι ὑπηρεταί, καὶ ὀρκίζονται ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου πρὸ τῆς ἐνάρεξως τῶν χρῶν τῶν.

Ἡ ἐκθέσις τῆς ὁκοδοσίας γράφεται ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου.

Ἡ ἡμερησία ἀντιμισθία τοῦ μὲν ἀπαριθμητοῦ προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς τέσσαρας, τῶν δὲ βοηθῶν, εἰς δραχμὰς δύο, προκαταβάλλεται δὲ ἀπὸ τὸ δημοσίον εἰς βάρος τῶν ὑποκρυψάντων τὰ ζῶα τῶν κτηνοτρόφων.

Ἄρθρ. 13. Ὅστις τῶν κτηνοτρόφων παραλείψῃ νὰ δηλώσῃ ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ ἄρθρου 3 ὀριζομένης προθεσμίας τὰ ζῶα του, ἢ δηλώσῃ αὐτὰ ἐλλειπῶς, ὑποβάλλεται ἐκτὸς τοῦ ἀπλοῦ φόρου καὶ τῶν ἐξόδων τῆς ἀπαριθμήσεως, καὶ εἰς πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν, ἴσην μὲ τὸ τριπλοῦν τοῦ φόρου τῶν ζώων, τὰ ὅποια ὑπέκρυψε.

Τὸ πρόστιμον ἐπιβάλλεται ὡςάκις ὁ φόρος τῶν ἀνακαλυφθέντων ζώων δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχ. 20, ἢ δὲ χρηματικὴ ποινὴ, ὡςάκις τὸ ποσὸν τοῦ φόρου εἶναι ἀνώτερον.

Τὸ τρίτον τοῦ πρόστιμου ἢ τῆς ποινῆς δίδεται εἰς τὸν καταμνητήν. Δὲν ἔχουσι τὸ δικαίωμα ν' ἀπαιτήσωσι τοιαύτην ἀμοιβὴν οὔτε τὸ προσωπικὸν τῆς ἀπαριθμήσεως οὔτε αἱ διορίζουσαι αὐτὸ ἀρχαί.

Μόνοι οἱ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσερχόμενοι ἐντὸς τοῦ Κράτους καὶ μεταφέροντες μετ' ἐαυτῶν τὰ ζῶα τῶν μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἐποχῆς τῆς δηλώσεως, διαρκούσης ὁμῶς τῆς πρὸς ἀπαριθμῆσιν προθεσμίας, δὲν ὑπόκεινται εἰς τὰς διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀριζομένας ποινὰς. Ἡ ἀπαριθμῆσις τῶν ζώων αὐτῶν ἐνεργεῖται παρὰ τῆς πρώτης τελωνιακῆς ἀρχῆς, συντασσομένου πρωτοκόλλου, τὸ ὅποion διευθύνεται πρὸς τὸν ἀρμόδιον οικονομικὸν ἑφορον, διὰ νὰ συντάξῃ καὶ διαβιβάσῃ εἰς τὸν ταμίαν τὴν ἀναγκαίαν κατάστασιν πρὸς εἰσπραξίν τοῦ νενομισμένου φόρου.

Ἐὰν ὁμῶς οἱ κτηνοτρόφοι οὗτοι εἰσέλθωσιν εἰς τὸ Κράτος ἀπὸ μέρη, ὅπου δὲν σταθμεύουσιν τελωνιακαὶ ἀρχαί, ἢ ἐὰν εἰσελθόντες ἔλαθον τὰς ἀρχὰς, ἢ ἀπαριθμῆσις τῶν ζώων αὐτῶν ἐνεργεῖται, διαταγῇ τοῦ ἀρμοδίου ἐφόρου, ὅταν καὶ ὅπου εὐρεθῶσιν.

Ἄρθρ. 14. Τὰ ὑπὸ τῶν πταισματοδικείων ἐπιβαλλόμενα κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον πρόστιμα εἰσέρχονται εἰς τὸ δημοσίον ταμεῖον, τὸ πέμπτον δὲ αὐτῶν ἀποδίδεται μετὰ τὴν ὁλοσχερῇ κατὰ δῆμον εἰσπραξίν εἰς τὰ δημοτικὰ ταμεῖα δι' ἐντάλματος τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου.

Ἄρθρ. 15. Ἄν τις τῶν εἰσγγελέων ἢ τῶν δημοσίων παρὰ πταισματοδικαῖς κατηγορίων ἀμελήσῃ νὰ εἰσαγάγῃ ἐμπροθέσμως εἰς δίκην τοὺς κτηνοτρόφους, κατὰ τὰ παραπεμφθέντα εἰς αὐτὸν πρωτόκολλα ἀπαριθμήσεως τῶν ζώων, ὑπόκειται εἰς τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 293 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ ὀριζομένας πειθαρχικὰς ποινὰς κατὰ τὰς σχετικὰς αὐτοῦ ἀποφάσεις, καὶ ὑποχρεοῦται συνάμα εἰς πολιτικὴν ἀποστέρωσιν.

ΚΕΦ. Γ'.

Περὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου.

Ἄρθρ. 16. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος εἰσπράττεται διὰ λογαριασμόν τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῇ βασει τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 3 δηλώσεων καὶ τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 9 καὶ 10 πρωτοκόλλων τῆς ἀπαριθμήσεως.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον εἰσπράττεται καὶ ὁ φόρος ἐπὶ τῶν δηλωθέντων ἢ δι' ἀπαριθμήσεως ἀνακαλυφθέντων χοίρων κατὰ τὸ ἄρθρ. 3 τοῦ ἀπὸ 2 Φεβρουαρίου 1852 ΡΠΠ' νόμου, ἰσχύοντος καὶ διὰ τὸ 1853 δυνάμει τοῦ ἀπὸ 21 Νοεμβρίου 1852 ΣΠΓ' νόμου.

Ἄρθρ. 17. Ὁ φόρος πληρόνεται ἐπὶ μὲν τῶν χοίρων κατὰ τὸν ἱανουάριον, ἐπὶ δὲ τῶν δια δηλώσεων βεβαιωθέντων μεγάλων ζώων, εὐθὺς μετὰ τὴν εἰς τοὺς ταμίας παραπομπὴν τῶν φορολογικῶν πινάκων, καὶ ἐπὶ τῶν δηλωθέντων μικρῶν τὴν 15 Μαΐου, ὁ δὲ ἐπὶ τῶν ἀνακαλυφθέντων δι' ἀπαριθμήσεως φόρος πληρόνεται εὐθὺς ἅμα παραπεμφθῶσιν εἰς τοὺς ταμίας οἱ χρηματικοὶ πίνακες.

Τὰ ἐξόδα τῆς ἀπαριθμήσεως καταλογίζονται κατ' ἀναλογίαν εἰς βάρος τῶν ὑποκρυψάντων τὰ ζῶα τῶν κτηνοτρόφων καὶ συνεισπράττονται διοικητικῶς μὲ τὸν ἀπλοῦν φόρον. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καταλογίζεται εἰς βάρος τῶν αὐτῶν κτηνοτρόφων καὶ ἡ ἀντιμισθία τῶν ἀπεσταλμένων τοῦ δήμου, εἰσπράττεται δὲ παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ταμίου ἐπὶ παρακαταθήκῃ, καὶ ἀποδίδεται εἰς τὸν προκαταλαβόντα αὐτὴν δῆμον.

Ὁ φόρος τῶν ἐξαγομένων τοῦ Κράτους ζώων πληρόνεται εἰς τὸ ἀρμόδιον ταμεῖον καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς ὡς ἀνωτέρω τεθείας προθεσμίας. Ἐπομένως αἱ τελωνιακαὶ καὶ αἱ κατὰ μεθόρια στρατιωτικαὶ καὶ ὑγειονομικαὶ ἀρχαὶ δὲν θέλουν ἐπιτρέπει τὴν ἐξόδον αὐτῶν, πρὶν οἱ κτηνοτρόφοι παρουσιάσωσι τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου. Δὲν ἐπιτρέπεται ὡσαύτως ἢ ἀπὸ ἐπαρχίας εἰς ἐπαρχίαν μεταβάσις τῶν ζώων, ἐὰν οἱ κύριοι αὐτῶν δὲν πληρώσωσι προηγουμένως τὸν ὀφειλόμενον δι' αὐτὰ φόρον, ἢ ἐὰν δὲν δώσωσιν ἀξιοχρεῶν ἐγγύησιν.

ΚΕΦ. Δ'.

Περὶ τῶν λακωνικῶν ζώων καὶ τῶν προϊόντων αὐτῶν.

* Ἄρθρ. 18. Ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων ἢ μεταφερομένων διὰ θαλάσσης ἢ διὰ ξηρᾶς ζώων τῶν ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου πληρόνεται ὁ διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου προσδιοριζόμενος φόρος μετὰ προηγουμένην ἀπαριθμῆσιν, τὴν ὅποιαν ἐνεργεῖ ἡ ἀρμοδία τελωνιακὴ ἀρχὴ ἢ ὁ οικονομικὸς ἑφορος.

Ἐπὶ δὲ τοῦ τυροῦ, τοῦ βουτύρου καὶ τῶν ἐρίων ἐπιβάλλεται φόρος 10 τοῖς 0/0 καὶ εἰσπράττεται ἐπίσης εἰς χορήματα κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν, ἢ τὴν διὰ θαλάσσης ἢ ξηρᾶς μεταφορὰν.

Τὰ ἄρθρα 77—83 τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νόμου ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τὰ εἰρημένα ζῶα καὶ τὰ προϊόντα αὐτῶν.

Εἰδικαὶ διατάξεις.

* Ἄρθρ. 19. Ἡ δηλώσις τῶν χοίρων, ἐκτελεσθεῖς ἐνὸς οἰκιστοῦ, διὰ τὴν φορολογίαν τοῦ 1855 θέλει ἐνεργηθῇ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Αὐγούστου τοῦ 1854, ἢ δὲ ἀπαριθμῆσις αὐτῶν ἐντὸς τοῦ Σεπτεμβρίου καὶ Ὀκτωβρίου τοῦ αὐτοῦ ἐτους κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Τὰ περὶ προσδιορισμοῦ καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου τούτων θέλουν κανονισθῇ διὰ τοῦ περὶ φορολογίας τῶν ζώων νόμου τοῦ 1853.

Ἐὰν ὁ δήμαρχος δὲν ἀποστείλῃ εἰς τὸν οικονομικὸν ἑφορον τὸ βιβλίον τῶν δηλώσεων καὶ τὰ στελεχῇ αὐτῶν μέχρι τῆς 5 Σεπτεμβρίου τὸ βραδύτερον, ὑποβάλλεται εἰς τὰς ὀριζομένας ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 ἐδάφιν β'. § 2 ποινὰς.

* Ἄρθρ. 20. Ἀπασαὶ αἱ ἐθνικαὶ βοσκαὶ θέλουν ἐνοικισθῇ. Εἰδικὸς νόμος θέλει ὀρίσει αὐτὰς καὶ κανονίσει τὰ περὶ τῆς διαθέσεως αὐτῶν. Μέχρι δὲ τῆς ἐκδόσεως τούτου διατελοῦν ἐν

ἐργαίαι διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ ἀπὸ 2 Μαρτίου 1817 ΝΕ΄ νόμου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 5 Σεπτεμβρίου 1853.

Ο Θ Ω Ν

Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφαγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 8 Σεπτεμβρίου 1853.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Σ. ΠΗΛΛΗΚΑΣ.

ΝΟΜΟΣ ΣΝΓ΄.

Περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος 1854.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ΚΕΦ. Α΄.

Περὶ προσδιορισμοῦ τῶν ἐγκτητικῶν φόρων.

Ἄρθρ. 1. Οἱ διὰ τὸ ἔτος 1854 εἰσπρακτέοι ἐγκτητικοὶ φόροι εἶναι οἱ ἑξῆς·

1.) Ἐγγειος φόρος 10 τοῖς 0|0 ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς.

2) Δικαίωμα ἐπικαρπίας,

α) 10 τοῖς 0|0 ἐπὶ τῶν προϊόντων, τῶν ἐθνικῶν ἀγρῶν.

β) 10 τοῖς 0|0 ἐπὶ τῶν προϊόντων παντὸς εἶδους φυτείας, γενομένης ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς τῇ ἀδείᾳ τῶν πρώην ιδιοκτητῶν αὐτῆς ὀθωμανῶν, καθὼς καὶ τῇ ἐγκρίσει ἢ μὴ τῆς Κυβερνήσεως.

γ.) 5 λεπτὰ ἐφ' ἑκάστου ἐθνικοῦ ιδιοκτήτου μυρεοδένδρου ἢ λικίας πέντε ἐτῶν συμπληρωμένων.

Ἄρθρ. 2. Ὁ ἐπὶ τῆς ρητίνης, τῆς κατράμης καὶ τῶν λοιπῶν δασικῶν προϊόντων, πλὴν τοῦ πρινοκοκκίου, ἐγγειος φόρος προσδιορίζεται εἰς 10 τοῖς 0|0, τὸ δὲ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῆς ρητίνης εἰς 15 τοῖς 0|0.

Ἄρθρ. 3. Τὰ εἰς μετανάστας ἢ ἄλλους πολίτας παραχωρηθέντα κτήματα ὑπόκεινται εἰς μόνον τὸν ἐγγειον φόρον, ἐὰν ἐξαχῇται ἐκ τῶν ἐγγράφων, ὅτι δὲν ὑπόκειται εἰς ἄλλην φορολογίαν.

Οἱ φόροι τῶν κτημάτων, ὅσα παρεχωρήθησαν εἰς ιδιώτας διὰ συμβολαίων, δι' ἐγγράφου ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως ἢ δι' ἐνοικιστηρίου, ἀποδίδονται κατὰ τοὺς περιεχομένους εἰς τὰ συμβόλαια, τὰ παραχωρητήρια ἢ τὰ ἐνοικιαστήρια ὅρους.

Ἄρθρ. 4. Ὁ φόρος εἰς κτήματα 3 τοῖς 0|0 ἐπὶ τῶν διὰ προικοδοτήσεως ἢ ἐκποίησεως ἐπὶ δεκαετὴ πιστώσει ἀποκτηθέντων κτημάτων πληρύνεται ἀμέσως εἰς τοὺς ταμίαις κατὰ τοὺς ὁρους τῶν ἀπὸ 26 Μαΐου 1833 καὶ 3|15 Νοεμβρίου 1836 νόμων, καὶ ἐν τῇ ὠρισμένῃ προθεσμίᾳ, ὅταν ἐκ τοῦ πωλητηρίου ἐξάγῃται ἡ συμφωνία τῆς τοιαύτης πληρωμῆς. Ἀλλ' ἐὰν συνέβῃ καθυστέρησις τοῦ ἀνωτέρου φόρου κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη, ἐπιτρέπεται καὶ πρὶν ἐτι λήξῃ ἡ προθεσμία τῆς πληρωμῆς νὰ γένῃ καὶ ἐκποίησις ἀναλόγου μέρους τῶν παραχθισμένων καρπῶν πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ ὀφειλομένου φόρου τῆς ἐνεστῶτος χρήσεως καὶ μιᾶς τῶν παλαιωτέρων.

Ἄρθρ. 5. Τὰ παραχωρούμενα εἰς ιδιώτας κτήματα δὲν ὑπόκεινται εἰς τοὺς φόρους, τῶν ὁποίων ἀπαλλάττονται δυνάμει τῆς παραχωρήσεως, ἐὰν τὸ παραχωρητήριο ἐγγράφον τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου παρεδόθη εἰς αὐτοὺς πρὸ τῆς 4. Ἀπριλίου 1854. Τὰ παραχωρούμενα δὲ ἀπὸ τῆς 4. Ἀπριλίου καὶ ἐφεξῆς ὑπόκεινται εἰς τοὺς φόρους, εἰς οὓς ὑπέκειντο καὶ πρὸ τῆς παραχωρήσεως.

Ἄρθρ. 6. Ἐξαιροῦνται τῆς φορολογίας.

1. Τὰ ἄχυρα.

2. Ἐν στρέμμα γῆς, ὅπου καὶ ἂν κεῖται, πρὸς καλλιέργειαν διαφόρων λαχανικῶν καὶ ὁσπρίων δι' ἰδίαν χρῆσιν τοῦ ιδιοκτήτου ἢ καλλιεργητοῦ.

3. Τὰ σποράδην πεφυτευμένα ὁπωροφόρα δένδρα, τὸσον ἐν τὸς τοῦ ἀνωτέρου στρέμματος ὅσον καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς, αὐλάς καὶ ἀμπελώνας.

4. Τὰ ἀσταχυόγια, ἀνὰ δύο μόνον κοιλὰ δι' ἑκάστον ἀσταχυόγιον.

5. Ὁ λιναρόσπορος, κανναβόσπορος, ριζαρόσπορος, τριφυλίσπορος καὶ κρομμυδόσπορος.

6. Τὰ φύλλα τῶν συκαμινωμενῶν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἐγγειον φόρον.

7. Ἡ ῥώδη, ὁ βίκρος καὶ τὰ ἀγριολάθουρα, ὅταν δὲν ἀλωνίζονται, καὶ

8. Πεντήκοντα ὀκάδες ἐκ τῶν πρὸς βρώσιν χρησίμων ἐλαίων πρὸς ἰδίαν χρῆσιν ἐκάστου ιδιοκτήτου, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἐγγειον φόρον.

ΚΕΦ. Β΄.

Περὶ φορολογίας τῶν δημητριακῶν καρπῶν.

Ἄρθρ. 7. Οἱ ἐπὶ τῶν δημητριακῶν καρπῶν ἐγκτητικοὶ φόροι ἐνοικιάζονται διὰ δημοπρασίας ἐπὶ ἀποδόσει ὁμοειδῶν καρπῶν ἐκ τῶν κυριωτέρων τοῦ ἐνοικιαζομένου τμήματος, τοὺς ὁποίους προσδιορίζει τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ὁ δ' ἐγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν προσηρτημένων εἰς τὸ ἐν Τίρυνθι γεωργικὸν κατάστημα γαιῶν δυνάμει τοῦ ἀπὸ 28 Μαΐου 1846 ΑΖ΄ νόμου, διατίθενται ἰδιαιτέρως ἀπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καταστήματος, τῇ συμπράξει τῆς διοικητικῆς καὶ οἰκονομικῆς Ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 8. Ἡ ἐνοικίασις τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον φόρων γίνονται κατὰ χωρίον· ἐνοικιάζονται δὲ καὶ πολλὰ συνάμα χωρία μέχρις ὁλοκλήρου δήμου, ὅταν τὰ ὅρια τῶν χωρίων ᾖναι δυσδιάκριτα ἢ ὅπου τοῦτο θεωρηθῇ συμφερότερον.

Οἱ οἰκονομικοὶ ἐφαρμοὶ ὀφείλουσι νὰ σημειώσωσιν ἀκριβῶς εἰς τὴν διακήρυξιν καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας τὰ ὅρια ἐκάστου χωρίου, οἱ δ' ἐνοικιασταὶ ὑποχρεοῦνται ἐπὶ ποινῇ ἀπορρίψεως πάσης περὶ ἀποζημιώσεως ἀπαιτήσεως κατὰ τοῦ δημοσίου νὰ ζητήσωσιν ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει πρὸ τῆς κατακυρώσεως, ὅσας διασαφῆσεις θεωροῦν ἀναγκαίας περὶ ὁρίων ἢ θέσεων.

Τὰς διασαφῆσεις ταύτας ὀφείλουσιν αἱ διενεργοῦσαι τὰς δημοπρασίας ἀρχαὶ νὰ κοινοποιῶσι πρὸ τῆς ἀποπερατώσεως αὐτῶν διὰ προγράμματος, τοιχοκollουμένου ἐν τῷ τόπῳ τῆς δημοπρασίας, καὶ διὰ τοῦ κήρυκος, καὶ νὰ τὰς καταχωρῶσι καὶ εἰς τὰ πρακτικὰ.

Ἡ διακήρυξις καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας, συντεταγμένα κατὰ τοὺς νομίμους τύπους, φέρουσι πίστιν δημοσίων ἐγγράφων καὶ αποτελοῦσι πλήρη ἀποδείξιν περὶ ὧν τῶν ἐν αὐτοῖς περιεχομένων, μεχριτοῦ ἀποδείξῃ τὸ ἐναντίον.

Ἄρθρ. 9. Αἱ διενεργοῦσαι τὰς δημοπρασίας ἀρχαὶ εἶναι ὁ οἰκονομικὸς ἐφόρος, ὁ ἐπαρχος καὶ οἱ νομίμοι αὐτῶν ἀναπλη-

ρωταί. Εἰς δὲ τὰς ἐπαρχίας, καθ' ἃς δὲν κατεστάθη διοικητικὴ ἀρχή, ὁ εἰρηνοδίκης ἀναπληροῦ τὸν ἐπαρχόν.

Απαγορεύεται εἰς τοὺς διενεργούντας ἢ ἐπιτηροῦντας τὰς δημοπρασίας ὑπαλλήλους νὰ λαμβάνωσι μέρος εἰς τὰς ἐνοικιάσεις τῶν προσόδων εἴτε ὡς ἐνοικιασταί, εἴτε ὡς ἐγγυηταί εἴτε ὡς συνεταιροί.

Απαγορεύεται ἐπίσης καὶ εἰς τοὺς δημάρχους, δημορχικούς καὶ εἰς τοὺς παρόντας νὰ λαμβάνωσιν ὡς ἀνωτέρω μέρος εἰς τὰς ἐνοικιάσεις τῶν προσόδων τοῦ οἰκείου δήμου.

Οἱ παραβάται τῆς διατάξεως ταύτης ὑποβάλλονται εἰς χρηματικὴν ποινὴν 10—100 δραχμῶν καὶ γίνονται ἐκπτώται τῆς θέσεώς των.

Ἄρθρ. 10. Εἶναι δεκτοὶ εἰς τὰς δημοπρασίας ὡς ἐνοικιασταί ἢ ἐγγυηταί α) οἱ ὁμολογουμένως ἀξιοχρεοί, καὶ β) οἱ παρουσιαζόμενοι πιστοποιητικὰ τῆς ἀρμοδίας δημοτικῆς ἀρχῆς, βεβαιούντα τὸ εἶδος καὶ τὴν ἀξίαν τῆς ἀκινήτου αὐτῶν περιουσίας, καὶ συνοδευόμενα ἀπὸ πιστοποιήσεις τοῦ ἀρμοδίου ὑποθηκαφύλακος, βεβαιούσας ὅτι τὰ κτήματα εἶναι ἐλεύθερα πάσης ὑποθήκης. Δὲν ἐπιτρέπεται δὲ νὰ ἐνοικιάσῃ τις ἐγκτητικὸν φόρον ἀξίας ἀνωτέρας τῆς εἰς τὴν ἐξέτιμῃ ἢ ἀκίνητος περιουσία αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ του συνάμα.

Ἄρθρ. 11. Τὸ δημόσιον ἔχει δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου δικαίωμα πρὸς ἐγγράφην ὑποθήκης ἐπὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτων τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ. Ἐν παρουσιασθῇ ἀνάγκη νὰ δώτῃ τοιοῦτον. Ἡ δυνάμει τοῦ δικαίου αὐτοῦ ἐγγραφησόμενη ὑπόθεσις ἐπιμελεῖται τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου περιρρίξεται εἰς κτήματα, τῶν ὁποίων ἡ πραγματικὴ ἀξία θέλει εἶσθαι ἴση μὲ τὴν καθ' ὑπολογισμὸν ἀξίαν τῶν ἐνοικιαζομένων ἐγκτητικῶν φόρων.

Ἄρθρ. 12. Οἱ διενεργούντες τὰς δημοπρασίας ὑπαλλήλοι ἀποπέμπονται τῆς ὑπηρεσίας, καὶ ὑποχρεοῦνται προσέτι νὰ ἀποζημιώσωσι τὸ δημόσιον α) ἐὰν παραδεχθῶσιν ὡς ἐνοικιαστὰς ἢ ἐγγυητὰς ἐκ τῶν μὴ ὁμολογουμένως ἀξιοχρεῶν, ἢ ὅσους δὲν ἤθελον παρουσιάσει τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 πιστοποιητικὰ περὶ τοῦ εἶδους καὶ τῆς ἀξίας τῆς ἐλευθέρως περιουσίας των, καὶ β) ἐὰν ἀπαγορεύσωσι τὸν ὑπερθεματισμὸν εἰς τοὺς ἐφωδιασμένους μὲ τὰ ἀνωτέρω πιστοποιητικὰ ἢ τοὺς κοινῇ ὁμολογουμένους ἀξιοχρεῶς.

Ἡ ἀνωτέρω διάταξις ἐφαρμόζεται καὶ κατὰ τῶν δημάρχων καὶ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν α) ἐὰν ἤθελον πιστοποιήσαι ψευδῶς περὶ τοῦ εἶδους καὶ τῆς ἀξίας τῶν κτημάτων τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ τῶν ἐγγυητῶν, καὶ β) ἐὰν ἤθελον ἀρνηθῇ τὴν ἐκδοσιν τῶν ἀνωτέρω πιστοποιητικῶν εἰς τοὺς αἰτοῦντας τοιαῦτα ἰδιοκτήτας, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς ποινικῆς καταδιώξεως αὐτῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 487 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἄρθρ. 13. Οἱ φορολογούμενοι εἰσέρχονται εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ θερισμοῦ, τῆς συγκομιδῆς καὶ τοῦ ἀλωνίσματος ἀκωλύτως, ὀφείλου ὅμως:

1. Οἱ καλλιεργούντες ἐθνικοὺς ἀγρούς, συνορεύοντας μὲ ἰδιωτικούς ἢ ἄλλους μὴ ὑποκειμένους εἰς τὴν εἰς εἶδος ἀπόδοσιν τοῦ δικαίου τῆς ἐπικαρπίας καὶ

2. Οἱ καλλιεργούντες ἀγρούς, συνορεύοντας μὲ ἀγρούς μὴ ὑποκειμένους εἰς τὴν εἰς εἶδος ἀπόδοσιν τοῦ ἐγγείου φόρου, νὰ ζητήσωσι προφορικῶς παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ τὴν περὶ θερισμοῦ ἄδειαν, τὴν ὅποιαν αὐτοὶ ὀφείλου νὰ δώσῃ παρעוθός· ἄλλως, οἱ φορολογούμενοι προχωροῦν εἰς τὸ θέρος. Απαγορεύεται ὅμως εἰς τοὺς καλλιεργούντας ἀγρούς ἰδιωτικούς καὶ ἐθνικοὺς νὰ θερίζωσι ταυτοχρόνως ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἐνοικιαστοῦ καρπὸς ἀμφοτέρων τῶν κατηγοριῶν. Ἡ δὲ ἐκλογὴ μένει εἰς τὸν φορολογούμενον.

Ἄρθρ. 14. Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουσιν ἐπὶ ποινῇ ἀποξείθεως πάσης κατὰ τῶν φορολογουμένων ἀπαιτήσεως νὰ παρευρίσκωνται ἐπιτοπῶς εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ θέρους, τῆς συγκομιδῆς τῶν δερμάτων καὶ τοῦ ἀλωνίσματος ἢ κοπανίσματος τῶν καρπῶν, νὰ σφραγίζωσι καὶ ἀποσφραγίζωσι τοὺς ἐν τοῖς ἀλωνίοις καρποὺς, καὶ τέλος νὰ μετρώσιν ἢ ζυγίζωσιν αὐτοὺς κατὰ τὸ 17 ἄρθρον. Ἐὰν ὅμως ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν ἐμφανισθῇ ἐντὸς τῆς ἡμέρας διὰ μὲν τὴν ἀποσφράγισιν αὐθόρμητος, διὰ δὲ τὴν μέτρησιν προταλούμενος προφορικῶς ἐνώπιον δύο μαρτύρων, ὁ φορολογούμενος τὴν μὲν ἀποσφράγισιν ἐνεργεῖ ἐπίσης ἐνώπιον δύο μαρτύρων, τὴν δὲ μέτρησιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 19 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 15. Ὅστις ἐκ τῶν φορολογουμένων περὶ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 13, καθὼς καὶ ὅστις ἀναμίξῃ δερμάτια ἐθνικὰ μὲ ἰδιοκτήτητα ἢ ἀφαιρέσῃ προϊόντα ἀλωνισμέσας ἢ μὴ, ἢ προσπαθῇ δι' ὁποιοῦδήποτε ἄλλου τρόπου νὰ ζημιώσῃ τὸν ἐνοικιαστὴν ἢ τὸ δημόσιον, ἐὰν ἡ ζημία δύναται νὰ ἐκτιμηθῇ, ὑποβάλλεται, ἐκτὸς τῆς ἀποδόσεως τοῦ νομίμου φόρου, καὶ εἰς πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὸ τρίπλου τοῦ φόρου, τὸν ὅποιον ἀπεπειράθῃ νὰ ὑπεκφυγῇ ἄλλως, ἐὰν τὸ ποσὸν τῆς ζημίας δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐξακριβωθῇ, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον δραχμῶν 5—30.

Ὡτάκις ἡ ἀνάκρισις ἐνεργεῖται παρὰ δημοτικοῦ τινος ὑπαλλήλου, τὸ πρόστιμον μέχρι μὲν δραχμῶν δέκα εἰσπράττεται εἰς ὄφελος τοῦ δημοτικοῦ ταμείου, τὸ δὲ περιπλέον τοῦ ποσοῦ τούτου εἰσάγεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον.

Ἀλλ' ἐὰν ἡ πράξις ἀνεκαλύψῃ ἢ κατηγορήσῃ ἀπ' ἄλλων παρὰ τὸν ἐνοικιαστὴν ἢ τὸν ἐπιστάτην τοῦ δημοσίου, τὸ τρίτον τοῦ ποσοῦ διδεται εἰς αὐτόν.

Ἄρθρ. 16. Ἡ προανάκρισις τῶν ἀνωτέρω παραβάσεων ἐνεργεῖται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου, ἀστυνόμου ἢ παρόντος, καθὼς καὶ παρὰ παντός ἄλλου ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου, κατὰ τὰ ἐν τῇ ποινικῇ δικονομίᾳ ὥρισμένα· ἡ δὲ ἐκδίκασις αὐτῶν γίνεται ἀπὸ τοῦ ἀρμοδίου πταισματοδικείου ἢ πλημμελειοδικείου κατὰ τὰς διατάξεις τῆς αὐτῆς δικονομίας.

Ἐὰν τὰ παρανόμως ὑφαιρεθέντα προϊόντα παρήχθησαν ἀπὸ κτήματα διαφιλονεικούμενα μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ κατηγορουμένου, τὸ ἀρμοδίον δικαστήριον κάμνει μνησιν τοῦ περιστατικοῦ τούτου εἰς τὴν ἀπόφασίν του, καὶ ἐπιβάλλει τὸ πρόστιμον ὡς ἐπὶ ἰδιοκτητῶν κτημάτων. Τὸ πρόστιμον ἐπὶ τῆς ἐπικαρπίας θέλει ἐπιβάλλεσθαι ὅταν τὸ κτήμα ἤθελε κηρυχθῇ ἀπὸ τοῦ ἀρμοδίου δικαστήριου ὡς ἐθνικὸν ἢ ἐθνικοῦδότητον.

Ἄρθρ. 17. Ἡ βεβαίωσις τοῦ φόρου τῶν πρώιμων καρπῶν σίτου, κριθῆς, σιγροῦ, δημήνου (μαρτιατικοῦ), σικαλεως (ζορίκης) βρώμης, κυμίνου, γλυκανίστου, σισάμου, λινυρίου, ὀπριῶν κλπ. ὡς καὶ τῶν ὀψίων τῶν εἰς τὰ ἀλώνια κοπανιζομένων, γίνεται ἐπὶ τῶν ἀλωνίων διὰ τοῦ δημοσίου κοιλοῦ, ἢ διὰ ζυγίσεως, ὅταν τὰ εἶδη ἦναι ἀνεπιδεκτὰ μετρήσεως. Τῶν δὲ ἀραβοσίτων, ὅσοι δὲν κοπανίζονται εἰς τὰ ἀλώνια, ἀλλὰ μεταφέρονται εἰς κῶνους εἰς τὰς οἰκίας, ἡ βεβαίωσις γίνεται ἢ δι' ἐκτιμήσεως ἐπὶ τῶν ἀγρῶν, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρ. 41 καὶ ἐπόμενα, ἢ διὰ δοκιμῆς.

Ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει μετρεῖται διὰ κοφίνου ἢ ἄλλου μέτρου εἰς κῶνους τὸ ὅλον προϊόν ἑκάστου τῶν φορολογουμένων, γεμίζεται ἔπειτα ἀπὸ κῶνους τὸ κοφίνιον ἢ μέτρον, καὶ σφραγίζομενον ὑπὸ τοῦ δημάρχου ἢ παρόντος καὶ τοῦ ἐκείνου τοῦ χωρίου, ἐὰν ἦναι παρών, τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ ὅσων ἐκ τῶν φορολογουμένων θελήσωσιν, ἐναποτίθεται εἰς τὸ δημαρχεῖον ἢ παρόντος ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ δημάρχου ἢ παρόντος, συντασσόμενος περὶ τούτου πρωτοκόλλου εἰς διπλὸν, ἐξ οὗ τὸ μὲν

παραλαμβάνει ὁ ἐνοικιαστής, τὸ δὲ παραδίδεται διὰ τοῦ δημάρχου ἢ παρέδρου ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἐφόρον.

Ὁ ἐνοικιαστής συντάττει εἰς διπλοῦν ὀνομαστικὸν κατάλογον τῶν φορολογουμένων, περιέχοντα καὶ τὸ ποσὸν τοῦ προέχοντος ἐκάστου ὡς ἐμετρήθη, καὶ ὑπογεγραμμένον παρ' αὐτοῦ, τοῦ δημάρχου ἢ παρέδρου καὶ τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου, παραδίδει ἐπὶ ἀποδείξει τὸ μὲν εἰς τὸν δήμαρχον ἢ παρέδρον, τὸ δὲ εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἐφόρον.

Μετὰ 15 δὲ ἡμέρας ἀποσφραγίζεται τὸ κοφίνιον ἢ μέτρον δημοσίως, ἀφ' οὗ πρῶτον βεβαιωθῇ τὸ ἀλύμαντον τῶν σφραγίδων, κοπανίζεται, ξηραίνεται καὶ μετρεῖται ὁ ἐν αὐτῷ καρπὸς καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ προσδιορίζεται ἐξ ἀναλογίας τὸ ποσὸν τῆς παραγωγῆς καὶ τοῦ φόρου εἰς κοιλιά.

Ἐκρυσσι δὲ τὸ δικαίωμα οἱ φορολογούμενοι, διαφανείας συμπερασμάτων ὡς πρὸς τὴν μέτρησιν, νὰ ζητήσωσι τὴν δοκιμὴν διὰ ζυγίσσεως τοῦ προϊόντος τῶν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ζυγίζεται ἐν ποσῶν κῶνων μέχρις ἑκατὸν ὀκάδων καὶ ἐναποτίθεται εἰς κἀδδον ἢ κοφίνιον, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως ὅλων τῶν ἀνωτέρω διαταξεων.

Οφείλουσι δὲ οἱ φορολογούμενοι, ὁσάκις προτιμῶσι τὴν διὰ δοκιμῆς βεβαίωσιν, νὰ εἰδοποιῶσι περὶ τούτου τὸν ἐνοικιαστὴν διὰ τοῦ δημάρχου ἢ παρέδρου τοῦ χωρίου τῶν 10 ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκτιμήσεως.

Ἄρθρ. 18. Μετὰ τὴν μέτρησιν τῶν καρπῶν καὶ τὴν βεβαίωσιν τοῦ φόρου ἐκάστου φορολογουμένου, ὁ ἐνοικιαστής σημειοῖ αὐτὴν ὀληγραφῶς καὶ ἀριθμητικῶς εἰς διπλότυπον βιβλίον, καὶ εἰς μὲν τὸ στέλεχος αὐτοῦ ὑπογράφεται ἰδιοχείρως ὁ φορολογούμενος, εἰς δὲ τὸ ἀποσπασμα ὁ ἐνοικιαστής, καὶ τὸ ἐγγχειρίζει εἰς τὸν φορολογούμενον. Ἀλλ' ἐάν οὗτος ἔχῃ ἀντιρρήσεις εἴτε ὡς πρὸς τὸ σημειωθὲν ποσόν, εἴτε ὡς πρὸς τὸ εἶδος τοῦ καρποῦ εἴτε ὡς πρὸς τὴν ιδιότητα τοῦ κτήματος, δύναται νὰ σημειώσῃ αὐτὰς ἐντὸς ἡ ὅπιοθεν τοῦ στελέχους· τούτου δὲ ἀ γραμματικοῦ ὄντος, ὑπογράφει τὸ στέλεχος· ἡ τὰς ἀντιρρήσεις ἄλλος τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ ἐνώπιον τοῦ παρέδρου ἢ τοῦ ἱερέως, καὶ ἐν ἑλλείψει ἢ ἀπουσίᾳ τούτων, ἐνώπιον δύο μαρτύρων, ὑπογραφομένων καὶ τούτων, ἡ γινομένης μνείας τῶν ὀνομάτων αὐτῶν ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν εἶναι ἀγρόγραμματοι. Ἐάν δὲ ὁ φορολογούμενος ἀρνήται νὰ ὑπογράψῃ τὸ στέλεχος, ὁ ἐνοικιαστής καλεῖ δύο μαρτύρας, ἐξ ὧν ὁ εἰς πρέπει νὰ ᾔῃαι ὁ πάρεδρος ἢ ὁ ἱερεὺς τοῦ οἴκειου ἢ τοῦ πλησιεστέρου χωρίου, διὰ νὰ ὑπογράψωσιν αὐτὸ πρὸς μόνην τὴν βεβαίωσιν τῆς ἀπὸ μέρους τοῦ φορολογουμένου γενομένης ἀρνήσεως.

Τὸ τοιοῦτοτρόπως συνταχθέν στέλεχος καθίσταται διοικητικῶς ἐκτελεστικόν, ἐκτὸς ἐάν ἤθελεν ἀνασταλῇ δικαστικῶς ἢ ἐκτελέσεις τοῦ, καθὼς καὶ ὅποτεν φέρῃ ἀντιρρήσεις, ὅτε ἐκτελεῖται μόνον ὡς πρὸς τὸ μέρος τοῦ φόρου τὸ μὴ ἀμειωθέντων ἀπὸ τὸν φορολογούμενον, καὶ τούτο, ἐάν πρόκειται περὶ γαιῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων τὸ δημόσιον δὲν διατηρεῖ τὴν νομικὴν κατοχὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 84 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 19. Ἐάν ὁ ἐνοικιαστής δὲν ἐκδώσῃ καὶ παραδώσῃ εὐθὺς μετὰ τὴν μέτρησιν τὸ διπλότυπον, ὁ φορολογούμενος προσκαλεῖ τὸν δήμαρχον ἢ τὸν ἐπὶ τὸν παρέδρον ἢ τὸν ἐφόρον ἢ τὸν εἰρηνοδίκην, ἢ τούτων κωλυομένων, τοὺς ἀναπληρωτάς αὐτῶν, καὶ ἐνεργεῖ ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτῶν δευτέραν μέτρησιν, τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ἐγγράφεται εἰς πρωτόκολλον, ἐνῶ μνημονεύεται ῥητῶς καὶ ἡ ἰδιότης τοῦ κτήματος, ἐξ οὗ παρηχθῇ ὁ καρπός. Τὸ πρωτόκολλον τούτου, συντεταγμένον εἰς διπλοῦν ἐνώπιον δύο μαρτύρων καὶ ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τὰ παρευρεθέντα πρόσωπα, τὸ μὲν ἀντίκειται εἰς τὸν φορολογούμενον, τὸ δὲ παραπέμπεται ἀπὸ τὴν συντάξασαν αὐτὸ ἀρχὴν εἰς τὸν οἰκονομικόν

κὸν ἐφόρον, ἐάν δὲν συντάχῃ παρ' αὐτοῦ, διὰ νὰ κανονίσῃ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ τὸν εἰσπραχθῆσιν φόρον. Ὅστις τῶν ἀνωτέρω ὑπαλλήλων ἀρνήθῃ νὰ συντρέξῃ εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ πρωτοκόλλου τιμωρεῖται πειθαρχικῶς κατὰ τὸ ἄρθρ. 96 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν περιπτώσει δὲ, καθ' ἣν ὁ μὲν ὁ ἐνοικιαστής δὲν ἐκδώσῃ τὸ διπλότυπον, ὁ δὲ φορολογούμενος δὲν φροντίσῃ περὶ τῆς συντάξεως τοῦ πρωτοκόλλου, ὀφείλει ὁ οἰκονομικὸς ἐφόρος νὰ διορίξῃ πρὸς ἐκδόσιν τῶν διπλοτύπων ἀντιπροσώπων του, τοῦ ὁποῖου ἡ ἀντιμισθία καταλογίζεται εἰς βάρος τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

Ἄρθρ. 20. Ὁ ἐνοικιαστής τιμωρεῖται.

α. Μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν 15—100, ἐάν ἀμελήσῃ τὴν ἐπὶ τῶν ἀλωνίων ἢ ἀμέσως μετὰ τὴν διὰ δοκιμῆς βεβαίωσιν τῶν ἀραβοσίτων κατὰ τὸ ἄρθρον 17 τακτικὴν ἐκδόσιν τῶν διπλοτύπων.

β. Μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν 100—500, ἐάν χαρακτηρίσῃ κτήματα ἐθνικὰ ἢ ἐθνικοιδιόκτητα ὡς ἰδιωτικὰ, ἢ ὡς ἐθνικοιδιόκτητα κτήματα ἐθνικὰ.

γ. Μὲ τὸ τριπλοῦν ποσὸν τοῦ μειωθέντος φόρου, ἐάν παραλείψῃ ὀλοτελῶς τὴν εἰς τὸ διπλότυπον ἐγγράφην τοῦ φόρου, ἢ ἐγγράψῃ ὀλιγώτερον ποσὸν τοῦ παραχθέντος καρποῦ, τὸν ὁποῖον κατεμέτρησε.

δ. Μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν 100—200, ἐάν ἐγγράψῃ εἰς τὸ διπλότυπον πλείοτερον ποσὸν τοῦ παραχθέντος καρποῦ.

ε. Μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν 15—100, ἐάν ἀνακαλυφθῇ οἰαδήποτε ἀσυμφωνία μεταξὺ στελέχους καὶ διπλοτύπου, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν ἀποδειχθῇ, ὅτι ἡ ἀλλοίωσις ἐπῆγαγεν ἐκ μέρους τοῦ φορολογουμένου.

ς. Μὲ χρηματικὴν ποινὴν, ἴσην μὲ τὸ διπλοῦν τοῦ παρανόμου εἰσπραχθέντος φόρου, ἐάν εἰσπράξῃ ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τοῦ φορολογουμένου φόρους, κατὰ παράδοξιν τοῦ ἄρθρ. 27 τοῦ παρόντος νόμου.

Εἰς τὰς ὑπὸ στοιχ. β'. — ε. περιπτώσεις ἐνεργεῖται κατ' αὐτοῦ καὶ ποινικὴ καταδιώξις κατὰ τὸ ἄρθρον 25 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Τὸ ἥμισυ τοῦ τριπλοῦ φόρου καὶ τῆς χρηματικῆς ποινῆς εἰσέρχεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ δίδεται εἰς τὸν καταμνηνυτὴν, μὴ ἐξαιρουμένου καὶ αὐτοῦ τοῦ φορολογουμένου.

Ἄρθρ. 21. Οἱ ἐνοικιασταὶ εἶναι ὑπόχρεοι ν' ἀποστέλλωσιν ἀσφαλῶς εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἐφόρον ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς τὰ στελέχη τῶν διπλοτύπων βιβλίων, ἅμα ἑκάστον περαινῶνται, καθάρᾳ καὶ εὐανάγκωστα, ἀνευ σβυσμάτων καὶ ζυσμάτων. Ἀλλ' ἐάν ἐντὸς 5 ἡμερῶν, ἀφ' ἧς περαιωθῇ ἑκάστον βιβλίον, δὲν παραδοθῇ εἰς τὸν ἐφόρον, τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον, ἐπὶ τῇ αἰτήσει αὐτοῦ, δικάζον κατὰ προτιμήσιν, ἐπιβάλλει εἰς τὸν ὀλιγωρησαντα ἐνοικιαστὴν χρηματικὴν ποινὴν ἐκ δραχ. 100—200 καὶ διατάττει τὴν ἐντὸς 24 ὥρων παραδοσὶν τῶν διὰ προσωπικῆς κρατήσεως.

Τῆς ποινῆς ταύτης δὲν ἀπαλλάσσεται καὶ ἐάν μετὰ τὴν πενήντημερον προθεσμίαν παραδῶσῃ εἰς τὸν ἐφόρον τὰ εἰρημμένα στελέχη.

Ἄρθρ. 22. Τοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 17 φόρους ὑποχρεοῦνται οἱ φορολογούμενοι τῇ ἐπιμελείᾳ καὶ εὐθύνῃ τοῦ ἐνοικιαστοῦ νὰ μετακυμίσωσι καὶ παραδώσωσιν εἰς τὴν ἐντὸς ἐκάστου δήμου προσδιορισμένην κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὑπουργείου κεντρικὴν ἀποθήκην.

Δύναται δὲ τὸ ὑπουργεῖον νὰ προσδιορίσῃ τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην καὶ εἰς τινὰ τῶν γειτνιαζόντων δήμων δι' ἐκεῖνα μόνον

τὰ χωρία τοῦ δήμου, τὰ ὅποια δὲν ἀπέχουσι πλεόντερον τῶν 3 ὥρων.

Ἄρθρ. 23. Ὅσοι τῶν φορολογουμένων δὲν εὐκολύνονται νὰ μεταφέρωσι τοὺς καρπούς τῶν ἀμέσως εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, δύναται νὰ τοὺς ἐναποταμιεύσῃ προσωρινῶς εἰς εἰδικὴν ἐντὸς τοῦ χωρίου τῶν ἀποθήκην, τῆς ὁποίας τὸ ἐνοικίον ἐξ ἀναλογίας τοῦ ἐναποταμιευθέντος ποσοῦ εἶναι εἰς βάρος τῶν. Ὁφείλουσιν ὅμως ἐντὸς 20 τὸ πολὺ ἡμερῶν νὰ μεταφέρωσιν αὐτοὺς ἀπὸ τὴν εἰδικὴν εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην· παρελθούσης δ' ἐπὶ ματαίῳ τῆς προθεσμίας ταύτης, τὸ δημόσιον μετακομίζει αὐτοὺς δι' ἐξόδων τῶν μελησάντων ἢ ἀρνηθέντων φορολογουμένων, τὰ ὅποια εἰσπράττονται διοικητικῶς.

Πᾶσα εἰδικὴ ἀποθήκη ἐπιτηρεῖται, σφραγίζεται καὶ ἀποσφραγίζεται ἐκάστην ἐσπέραν καὶ πρωΐαν παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου του καὶ τοῦ παρεδρου τοῦ χωρίου.

Εἰάν δὲ μετακομίσωσιν οἱ φορολογούμενοι ὁλοκλήρως τοὺς φόρους τῶν ἀπὸ τὰ ἄλωνα εἰς τὴν εἰδικὴν ἢ κεντρικὴν ἀποθήκην, τὸ δημόσιον καταλογίζει αὐτοὺς εἰς χρήματα εἰς βάρος τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τῶν φορολογουμένων κατ' ἐκλογὴν, καὶ ἐνεργεῖ διοικητικῶς τὴν εἰσπράξιν. Ὁ εἰς χρήματα καταλογισμὸς ἐνεργεῖται παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τιμῶν τοῦ ἰσχύοντος πρωτοκόλλου.

Οἱ ἐνοικιασταὶ ἀπαλλάττονται τοῦ τόκου τῆς ὑπερμερίας διὰ τὰ ἐλλείμματα, ὅσα καλύπτονται ἀπὸ καθυστερήματα τῶν φορολογουμένων, στηριζόμενα εἰς ἔγκυρα διπλότυπα.

Ἄρθρ. 24. Ἐκαστος τῶν φορολογουμένων δύναται νὰ κρατήσῃ τοὺς ἰδίους αὐτοῦ φόρους, ἀλλ' ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλῃ διὰ τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου ἢ παρεδρου ἢ καὶ ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον τὴν περὶ τούτου δήλωσιν του, καὶ νὰ πληρῶσῃ αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου του τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τιμῶν τοῦ ἰσχύοντος πρωτοκόλλου εὐθὺς μετὰ τὴν ἐπὶ τῶν ἁλωνίων μέτρησιν αὐτῶν. Εἰάν δὲ μετέφερῃ ἤδη αὐτοὺς εἰς τὴν εἰδικὴν ἀποθήκην, δύναται νὰ τοὺς παραλάβῃ, ἀφοῦ παρουσιάσῃ εἰς τὸν εἰδικὸν παρέδρον τοῦ χωρίου καὶ τὸν ἐνοικιαστὴν διπλότυπον ἀπόδειξιν τοῦ ἀρμοδίου ταμίου ἢ ταμιακοῦ εἰσπράκτορος, ἐμφαίνουσιν ὅτι ἐπλήρωσε τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν.

Ἄρθρ. 25. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ θέρους τῶν πρώτων καρπῶν συντάσσεται διαρκῶς κατὰ δεκαπενθημερίαν παρὰ τοῦ ἐπαρχοῦ, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ ταμίου πρωτοκόλλον, δι' οὗ βεβαιοῦται ἡ τρέχουσα ἀγοραία τιμὴ τῶν καρπῶν. Ἐπὶ τῇ βάσει τούτου πληρόνεται τὸ ἀντίτιμον τῶν κρατουμένων ἀπὸ τοὺς φορολογουμένους καρπῶν, καθυστερήματα τῶν φορολογουμένων καὶ τὰ ἐλλείμματα τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ ἀποθηκαρίων.

Ἄρθρ. 26. Εἰάν οἱ φορολογούμενοι δὲν μετακομίσωσιν εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην τοὺς κατ' ἐκτίμησιν ἢ διὰ δοκιμῆς βεβαιούμενους κατὰ τὸ ἄρθρον 17 φόρους μετὰ τὸ κοπάνισμα καὶ τὴν ἐντελὴ ἀποξήρανσιν τῶν καρπῶν, ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος προσκαλεῖ πρὸς τοῦτο τοὺς φορολογουμένους ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει διὰ τῆς ἀρμοδίας δημοτικῆς ἀρχῆς.

Εἰάν δὲ ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν δήμαρχον κοινοποιήσεως τῆς προσκλήσεως δὲν τοὺς μετακομίσωσιν, ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος καταλογίζει αὐτοὺς εἰς χρήματα εἰς βάρος τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τῶν φορολογουμένων ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας ἰσχύοντος πρωτοκόλλου τῶν τιμῶν.

Ἄρθρ. 27. Ἀπαγορεύεται ἐν γένει εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν νὰ εἰσπράττῃ ἢ νὰ διαθέτῃ οἰουδήποτε καρπούς, πηγάζοντας ἀπὸ τὴν ἐνοικιασθεῖσαν πρόσοδον, πρὶν εἰσαχθῶσιν εἰς τὴν κεντρικὴν

ἀποθήκην καὶ συμπληρωθῶσιν ὁλόκληρα τὰ ποσὰ τῶν ἐνοικιασθέντων εἰδῶν.

ἔχει ὅμως τὸ δικαίωμα νὰ παραλάβῃ ἐκ τῆς ἀποθήκης τοὺς πλεονάζοντας καρπούς, καθὼς καὶ τοὺς μὴ συμπεριληφθέντας εἰς τὰς συμφωνίας τῆς ἐνοικιάσεως, ἐφ' ὅσον τοιοῦτοι εἰσῃχθησαν, καὶ νὰ εἰσπράττῃ εἰς εἶδος ἀπ' εὐθείας τοὺς εἰς χεῖρας τῶν φορολογουμένων μένοντες ἀδεία τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, κοινοποιουμένη εἰς αὐτοὺς διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς.

Ἀλλ' εἰάν ἐκ τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον καρπῶν μένωσιν εἰς χεῖρας τῶν φορολογουμένων πλεονάζοντες, δύναται ὁ ἐνοικιαστής νὰ τοὺς εἰσπράξῃ καὶ εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἰσχύοντος πρωτοκόλλου τῶν τιμῶν ἀδεία τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ συνδρομῇ τοῦ ταμίου. Ἐν τοιαύτῃ ὅμως περιπτώσει ὀφείλει νὰ δηλώσῃ τὴν περὶ τούτου θέλησιν του πρὸ τῆς λήξεως τῆς κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον εἰκοσαήμερου προθεσμίας.

Οἱ φορολογούμενοι ὑποχρεοῦνται νὰ μετακομίσωσιν τοὺς εἰρημένους καρπούς εἰς τὸν τόπον, ὅπου εἶναι συστημένη ἡ κεντρικὴ ἀποθήκη διὰ τοὺς καρπούς τοῦ δήμου τῶν, ἢ εἰς ἄλλον μὴ ἀπέχοντα τοῦ χωρίου τῶν πλέον τῶν τριῶν ὥρων. Δὲν ἐπιτρέπεται ὅμως εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ν' ἀπαιτήσῃ τὴν μετακόμισιν αὐτῶν διὰ δυσβάτων ὁδῶν ἀνευ εὐλόγου αἰτίας.

Ἄρθρ. 28 Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς φορολογουμένους ν' ἀποδώσωσιν εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἀνευ ῥητῆς ἀδείας τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου τοὺς φόρους τῶν. Οἱ παραβάται τῆς παρούσης διατάξεως ὑποχρεοῦνται ν' ἀποδώσωσιν αὐτοὺς ἐκ νέου καὶ εἰς τὸ δημόσιον, ἐπικυλισσομένου εἰς αὐτοὺς τοῦ δικαιώματος τῆς ἀποζημιώσεως κατὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

Ἄρθρ. 29. Εἰάν μετὰ τὸ πέρας τῆς συγκομιδῆς τῶν πρώτων καρπῶν δὲν ἀποσβεσθῇ τὸ πρὸς τὸ δημόσιον χρέος τοῦ ἐνοικιαστοῦ μὲ τὸ ποσὸν τῶν ἀποταμιευθέντων εἰς τὰς δημοσίας ἀποθήκας καὶ τῶν κρατηθέντων ὑπὸ τῶν φορολογουμένων καρπῶν, προσκαλοῦνται οὗτος καὶ ὁ ἐγγυητὴς του ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἀπ' εὐθείας ἢ διὰ τῆς ἀρμοδίας δημοτικῆς ἀρχῆς, νὰ ἀναπληρώσωσι τὰ ἐλλείμματα τῶν δι' ὁμοειδῶν καὶ τῆς αὐτῆς ποιότητος καρπῶν, ἢ νὰ καταβάλωσι τὸ ἀντίτιμον ἐντὸς 15 ἡμερῶν. Παρελθούσης ἐπὶ ματαίῳ τῆς προθεσμίας ταύτης, ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος καταλογίζει τὸ ἐλλείμμα εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας ἰσχύοντος πρωτοκόλλου εἰς βάρος τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ, καὶ παραπέμπει τὸν χρηματικὸν πῖνακα εἰς τὸν ταμίαν, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν εἰσπράξιν ἀμέσως κατὰ τὰς περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων διατάξεις.

Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἐφαρμόζονται ἀπαραλλάκτως καὶ ὡς πρὸς τοὺς ὀψίμους καρπούς, εἰάν ἀποδειχθῇ ἐλλείμμα μετὰ τὴν ἐντελὴ ἀποξήρανσιν αὐτῶν καὶ τὴν παρελευσιν τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 26 ὁριζομένης εἰκοσαήμερου προθεσμίας διὰ τὴν εἰς κεντρικὴν ἀποθήκην μετακομίδην τῶν καρπῶν.

Εἰάν τὸ ἐλλείμμα ἐνὸς εἶδους καρπῶν ἢ καὶ πλειοτέρων καλύπτεται ἀπὸ πλεόνασμα ἄλλου εἶδους καρπῶν, τὸ δημόσιον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ εἰσπράττῃ παρὰ τῶν φορολογουμένων τοὺς πλεονάζοντας καρπούς κατὰ τὰς τιμὰς τοῦ ἰσχύοντος πρωτοκόλλου πρὸς συμφηφισμὸν τοῦ χρέους τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

Ἄρθρ. 30. Τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείων ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ ν' ἀναθεωρῇ καὶ μεταρρυθμίσῃ τὰς περὶ καταλογισμοῦ ἀποφάσεις τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων ἐξ ἐπαγγέλματος ἢ κατ' αἴτησιν τῶν ἐχόντων συμφέρον, ὅσας αὐταὶ ἀντιβαίνουν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Πᾶς δῆμος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου συγκεντροῦνται οἱ εἰς εἶδη ἀποδιδόμενοι φόροι, εἶναι ὑπόχρεως νὰ χορηγῇ εἰς τὸ δημόσιον

τάς πρὸς ἐναποταμίευσιν τῶν προϊόντων ἀναγκαιούσας ἀποθήκας, τὰς ὁποίας ὁ ἐπαρχὸς καὶ ὁ οἰκονομικὸς ἐφόρος προσδίδουσι. Τὸ ἐνοίκιον τῶν ἀποθηκῶν τούτων συμφωνεῖται μεταξὺ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ ἰδιοκτῆτου ἐν περιπτώσει διαφωνίας ἀποφασίζει ὁριστικῶς καὶ ἀνεκκλητῶς ὁ εἰρηνοδίκης.

Ἐὰν δὲ ἀποποιηθῇ ὁ δῆμος νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὸ δημόσιον τὰς ἀναγκαιὰς ἀποθήκας, τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν συνίστη τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην εἰς ἄλλον πλησιέστερον δῆμον, ὅπου οἱ φορολογούμενοι τοῦ ἀποποιηθέντος δῆμου ὑποχρεοῦνται νὰ μεταφέρωσι τοὺς φόρους των, ἐπιφυλαττομένου εἰς αὐτοὺς τοῦ δικαίουματος τῆς ἀποζημιώσεως κατὰ τοῦ παρατίτου.

Ἄρθρ. 32. Εἰς πᾶσαν κεντρικὴν ἀποθήκην θέλει χρηρηγηθῇ κοινὸν δημόσιον ἴσης χωρητικότητος μὲ τὴν τοῦ κοινοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, δι' οὗ θέλουσιν παραλαμβάνεσθαι οἱ καρποὶ. Ὀφείλει ἐπομένως πᾶς ἐνοικιαστὴς νὰ μετρή ἐπὶ τῶν ἀλώνων τοὺς καρποὺς δια κοινοῦ ἴσης χωρητικότητος μὲ τὴν τοῦ κοινοῦ τῆς κεντρικῆς ἀποθήκης, καὶ νὰ παραδίδῃ τὸν βεβαιωθέντα φόρον ἐσφαγισμένον ἐντὸς σάκκων εἰς τὸν φορολογούμενον, διὰ νὰ τὸν μετακομίσῃ εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην. Πᾶσα δὲ κατὰ τὴν εἰς τὴν κεντρικὴν ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὰ ἀλώνια ἢ ἀπὸ τὴν εἰδικὴν ἀποθήκην παραδόντι προκύψουσα τυχὸν ἑλλειψὶς ἢ ἀναφανησομένη νοθευσις τοῦ φόρου καταψηφίζεται εἰς βάρος τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ὅστις δύναται αὐτοπροσώπως ἢ διὰ ἀντιπροσώπου τοῦ νὰ παρευρίσκῃται εἰς τὴν παραδόντι.

Ὁ ἐνοικιαστὴς ἔχει δικαίωμα ἀναγωγῆς κατὰ τοῦ φορολογουμένου πρὸς ἀποζημιώσιν, ἐὰν τυχὸν ἢ ἑλλειψὶς ἢ ἡ νοθευσις ἐπῆγασεν ἀπὸ τὸν φορολογούμενον διὰ παραβιάσεως τῶν σφραγίδων ἢ δι' ἄλλου τινὸς μέσου.

Ἄρθρ. 33. Ἄμα γένῃ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 22 μετακόμισις ὁ λοκλήρου ἢ μέρους τοῦ φόρου ἐκάστου φορολογουμένου, ὁφείλει ὁ μὲν ἐνοικιαστὴς νὰ σημειώσῃ ὀπισθεν τοῦ ἀποσπάσματος τοῦ διπλοτύπου τὸ ποσὸν καὶ εἶδος τοῦ φόρου καὶ τῶν ἀριθμὸν τῶν σάκκων, ὁ δὲ ἀποθηκῆριος νὰ ἐκδώσῃ διπλότυπον παραλαβῆς, ἐμφαίνον τὸ ὄνομα τοῦ φορολογουμένου, τὸ ποσὸν καὶ τὸ εἶδος τοῦ φόρου, ὡς καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ διπλοτύπου.

Ἐὰν ὁ ἀποθηκῆριος δὲν ἐκδώσῃ οὐδεμίαν ἀπαδείξιν ἢ ἐκδῶται τοιαύτην χειρόγραφον ἢ καὶ ἐντυπον παρὰ τοὺς κανονισμένους τύπους, καταδικάζεται ὡς ἐνοχὸς ὑπεξαίρεσεως.

ΚΕΦ. Γ'.

Περὶ φορολογίας τοῦ ἐλαίου.

Ἄρθρ. 34. Ὁ ἐπὶ τῶν ἐλαίων ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐνοικιάζεται δια δημοπρασίας κατὰ χωρίον ἢ δῆμον μέχρις ὀλοκλήρου ἐπαρχίας· ἀποδίδεται δὲ παρὰ μὲν τοῦ ἐνοικιαστοῦ εἰς τὸ δημόσιον εἰς χρήματα, παρὰ δὲ τῶν φορολογουμένων εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν εἰς εἶδος ἐν τοῖς ἐλαιωτριβείοις εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκποίησιν τοῦ ἐλαίου.

Ἀλλ' ἐὰν αἱ προσφοραὶ θεωρηθῶσιν ἀτύφοροι, τόσον ὁ ἔγγειος φόρος καθὼς καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας εἰσπράττονται διὰ λογαρισμὸν τοῦ δημοσίου εἰς χρήματα πρὸς λεπτὰ 8 τὴν ὀκτῶ.

Ἡ βεβαίωσις τοῦ μὲν ἔγγειου φόρου γίνεται εἰς τὰ ἐλαιωτριβεῖα διὰ μετρήσεως, τῆς δὲ ἐπικαρπίας, δι' ἐκτιμήσεως ἐπὶ τῶν δένδρων εἰς ὁκάδας ἐλαίου.

Ἡ πληρωμὴ τοῦ ἐνοικίου γίνεται εἰς τρεῖς ἴσας δόσεις τὴν 1 Ἰανουαρίου, τὴν 1 Φεβρουαρίου καὶ τὴν 1 Μαρτίου τοῦ ἐπομένου ἔτους.

Τὸ εἰσπραττόμενον παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἐλαίον ἐναποτίθεται εἰς γνωστὰς τῶ οἰκονομικῷ ἐφόρῳ καὶ ταμῆα ἀποθήκας, καὶ μένει ὑπέγγυον μέχρις ἐξοφλήσεως τοῦ ἐνοικίου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ τοῦ ἔτους 1883.

Ὀφείλει ἐπομένως ὁ ἐνοικιαστὴς, ὅσαςκις πρόκειται νὰ ἐκποιήσῃ μέρος αὐτοῦ, νὰ εἰδοποιῇ τὸν τε ἐφόρον καὶ τὸν ταμῆαν καὶ πρὸ τῆς εἰς τὸν ἀγοραστὴν παραδόσεως αὐτοῦ νὰ καταθέτῃ εἰς τὸ ταμεῖον τὸ ἀντίτιμον.

Ἐὰν ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν ἀποταμιεύσῃ ἢ μετὰ τὴν ἀποταμίευσιν ἐκποιήσῃ λαθραίως, ἢ ὑπεξαίρεσῃ τὸ ὅλον ἢ μέρος τοῦ ἐλαίου κατὰ παραβασιν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν, ἴσην μὲ τὴν διπλὴν ἀξίαν τοῦ μὴ ἐναποταμιευθέντος ἢ ἐκποιηθέντος ἢ ὑπεξαίρεθέντος ἐλαίου. Τὸ τρίτον τοῦ πρόστιμου ἢ τῆς χρηματικῆς ποινῆς δίδεται εἰς τὸν καταμηνυτὴν.

Ἄρθρ. 35. Εἰς τὰ μέρη, ὅπου δὲν ὑπάρχουσιν ἐλαιωτριβεῖα καὶ ἡ ἐκπίεσις τοῦ ἐλαίου γίνεται κατ' ἄλλον τρόπον, ἢ ἡ παραγωγή εἶναι μικρὰ ὥς ἐκ τῆς ὀλιγότητος τῶν δένδρων, ὁ ἔγγειος φόρος βεβαιούται δι' ἐκτιμήσεως ἐπὶ τῶν δένδρων εἰς ὁκάδας ἐλαίου, καὶ ἀποδίδεται εἰς χρήματα πρὸς λεπτὰ ὀκτῶ τὴν ὀκτῶ.

Αἱ πρὸς βρώτῃν χορήγηται ἐλαίαι ζυγίζονται ἢ ἐκτιμῶνται κατ' ἐκλογὴν τῶν φορολογουμένων εἰς τὸν τόπον τῆς ἀποταμιεύσεως, λαμβανομένου τοῦ φόρου πρὸς λεπτὰ 2 τὴν ὀκτῶ.

ΚΕΦ. Δ'.

Περὶ φορολογίας τῶν περιβολίων κλπ. τῆς μετέξης καὶ τῶν ξηρῶν σῶκων τῶν ἐπαρχιῶν Καλαμῶν καὶ Μεσσηνίας.

Ἄρθρ. 36. Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν περιβολίων, λαχανοκήπων, μπουτανίων, κρομμύων, γεωμήλων, καπνῶν, βαμβακίων, ὑγρασιδίων καὶ τῶν συστάδην κειμένων ἀμυγδαλεῶν ἐνοικιάζεται ἐπὶ δημοπρασίας κατὰ χωρίον ἢ δῆμον μέχρις ὀλοκλήρου ἐπαρχίας καὶ ἀποδίδεται εἰς χρήματα.

Ἄρθρ. 37. Ἡ βεβαίωσις τῶν ἀνωτέρω φόρων γίνεται δι' ἐκτιμήσεως ἐφάπαξ δι' ὅλον τὸ ἔτος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκτάσεως ἐκάστου κτήματος καὶ τῆς ἐτησίας προσόδου, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τῶν παραχθέντων, ὑπορχόντων καὶ παραχθησομένων ἐντὸς τῶν διαφόρων ὥρων τοῦ ἔτους προϊόντων.

Ἡ φορολογία δὲ τοῦ βαμβακίου καὶ καπνοῦ βεβαιούται ἐπὶ τῇ βάσει ὀλοκλήρου τοῦ προϊόντος δι' ἕκαστον πεφυτευμένον χωράφιον, ὑπολογιζομένου εἰς ὁκάδας τοῦ τε καπνοῦ δι' ὅλας τὰς περιόδους (χέρια) τῆς συλλογῆς, καὶ τοῦ βαμβακίου ἀνευ τοῦ περικλείοντος αὐτὸ κάλυκος.

Ἡ ἐποχὴ τῆς ἐκτιμήσεως προδριζέται ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου, λαμβανόντων ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν γνωμοδότησιν τριῶν καλλιεργητῶν βαμβακοφυτείας καὶ καπνοφυτείας, προσκαλουμένων κατ' ἐκλογὴν τῶν αὐτῶν ἀρχῶν.

Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τοῦ καπνοῦ καὶ τῶν βαμβακίων ἀποδίδεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς εἰς τὸν τόπον τρεχούσης τιμῆς, κανονιζομένης διὰ πρωτοκόλλου, συντασσομένης ἐπὶ μὲν τοῦ καπνοῦ κατὰ κοινότητα ἢ θέσιν παρὰ τοῦ ἐπάρχου, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν καὶ τῆς γνωμοδοτήσεως τριῶν καλλιεργητῶν καπνοφυτείας, προσκαλουμένων κατ' ἐκλογὴν τῶν αὐτῶν ἀρχῶν ἐπὶ δὲ τοῦ βαμβακίου, κατ' ἐπαρχίαν παρὰ τοῦ ἐπάρχου, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ δημάρχου τῆς πρωτεύουστος, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς γνωμοδοτήσεως τριῶν καλλιεργητῶν βαμβακοφυτείας, προσκαλουμένων κατ' ἐκλογὴν τῶν αὐτῶν ἀρχῶν.

Κατὰ τῶν περὶ ἀποκοπῆς τῆς τιμῆς τοῦ καπνοῦ καὶ τοῦ βαμβακίου πρωτοκόλλων ἔχουσι δικαίωμα προσφυγῆς οἱ τε ἐνοικιασταὶ καὶ οἱ φορολογούμενοι ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου, τὸ ὅποῖον ἀποφασίζει ὁριστικῶς.

Άρθρ. 38. Οί κατά τὸ προηγούμενον ἄρθρον φόροι εἰσπράττονται παρὰ τοῦ δημοσίου εἰς λογαριασμὸν τοῦ ἐνοικιαστοῦ μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἐνοικίου, τῶν μὲν ὑγρασιδίων τὴν 15 Μαΐου, τῶν δὲ λοιπῶν τὴν 1 Ὀκτωβρίου καὶ τοῦ βαμβακίου τὴν 15 Νοεμβρίου.

Τὰ τυχόντα περισσεύματα εἰσπράττονται παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ προηγούμενῃ ἀδείᾳ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ συνδρομῇ τοῦ ταμίου.

Άρθρ. 39. Ὁ ἐγγειος φόρος τῆς μετὰ τῆς ἐνοικιάζεται ἐπίσης διὰ δημοπρασίας κατὰ χωρίον ἢ δῆμον μέχρις ὀλοκληροῦ ἐπαρχίας, ἀποδίδεται δὲ παρὰ μὲν τῶν φορολογουμένων εἰς τὸν ἐνοικιαστήν εἰς κουκούλια, παρὰ δὲ τοῦ ἐνοικιαστοῦ εἰς τὸ δημόσιον εἰς χρήματα.

Τὸ ἐνοίκιον πληρώνεται τὴν 30 Αὐγούστου.

Ἡ βεβαίωσις τοῦ φόρου τούτου γίνεται δι' ἐκτιμῆσεως τῶν κουκουλιῶν εἰς λίτρας ἢ ὀκάδας, κατὰ τὴν ἐγχώριον συνήθειαν, ἐπὶ τῶν καλαμωτῶν ἢ κλαρίων.

Ἐν περιπτώσει διαφωνίας ἡ βεβαίωσις γίνεται ἢ διὰ ζυγίσεως ἢ διὰ μετρήσεως τῶν κουκουλιῶν.

Ὁ φορολογούμενος ὀφείλει νὰ εἰδοποιῇ διὰ τοῦ δημάρχου ἢ παρέδρου τὸν ἐνοικιαστήν τοῦλάχιστον τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς συλλογῆς τῶν κουκουλιῶν ἐκ τῶν καλαμωτῶν ἢ κλαρίων, διὰ νὰ ἐνεργῇ τὴν ἐκτίμησιν. Ἀλλ' ἐὰν ὁ ἐνοικιαστής δὲν εὐρίσκηται εἰς τὸν τόπον ἢ δὲν μεταβῇ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἐκτίμησιν, ὁ φορολογούμενος προχωρεῖ εἰς τὴν συλλογὴν, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 19.

Άρθρ. 40. Ὁ ἐπὶ τῶν ξηρῶν σύκων τῶν ἐπαρχιῶν Καλαμῶν καὶ Μεσσηνίας ἐγγειος φόρος ἐνοικιάζεται ἐπὶ δημοπρασίας κατὰ δῆμον ἢ ἐπαρχίαν καὶ ἀποδίδεται παρὰ μὲν τῶν φορολογουμένων εἰς τὸν ἐνοικιαστήν εἰς εἶδος, παρὰ δὲ τοῦ ἐνοικιαστοῦ εἰς τὸ δημόσιον εἰς χρήματα εἰς δύο ἰσας δόσεις, τὴν 30 Σεπτεμβρίου καὶ τὴν 31 Ὀκτωβρίου· βεβαιοῦται δὲ διὰ μετρήσεως τῶν ὁμαθῶν ἢ διὰ ζυγίσεως, ὅταν τὰ σύκα δὲν συγκομίζονται εἰς ὁμαθούς.

Οἱ φορολογούμενοι ὑποχρεοῦνται νὰ μετακομίσωσι τοὺς φόρους τῶν εἰς τὴν ἀποθήκην, τὴν ὅποιαν ὁ ἐνοικιαστής ὀφείλει νὰ συστήσῃ ἐντὸς τοῦ δήμου τῶν.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 34 § 5—7 ἐφαρμόζονται ἀπαραλλήλως καὶ ἐνταῦθα.

Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν δὲν ἤθελεν ἐγκριθῇ ἡ ἐνοικίασις, ὁ ἐγγειος φόρος πληρώνεται κατὰ τὴν ἐξαγωγήν ἢ τὴν μεταφορὰν εἰς χρήματα κατὰ τὸ ἄρθρον 62.

ΚΕΦ. Ε'.

Περὶ ἐκτιμῆσεως ἐν γένει.

Άρθρ. 41. Αἱ ἐκτιμήσεις γίνονται ὡς ἀκολούθως.

Ὁ ἐνοικιαστής ὀφείλει νὰ κοινοποιήσῃ ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν ἀρμοδίον δῆμαρχον πρὸ εἰκοσίων ἡμερῶν τὴν ἡμέραν τῆς ἐναρξέως τῆς ἐκτιμῆσεως καὶ τὴν σειρὰν, καθ' ἣν θελεῖ ἐνεργηθῇ ἡ ἐκτίμησις τῶν προϊόντων ἐκάστης θέσεως. Τὴν κοινοποίησιν ταύτην ὀφείλει ὁ δῆμαρχος νὰ κάμῃ γνωστὴν εἰς τοὺς φορολογουμένους πρὸ 15 ἡμερῶν διὰ προγράμματός του. ἀναγνωστικόμενον ἐπ' ἐκκλησίας δύο κατὰ συνέχειαν Κυριακάς.

Ἡ κατὰς φορολογούμενος ὀφείλει, ἂν δὲν προτιμᾷ νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν ἐκτίμησιν ὁ ἴδιος μετὰ τὸν ἐνοικιαστήν ἢ τὸν ἐκτιμητὴν του, νὰ ἔχῃ πρόχειρον τὸν ἐκ μέρους του ἐκτιμητὴν κατὰ τὴν ὁρισμένην ἡμέραν τῆς ἐκτιμῆσεως. Ἀλλ' ἐὰν δὲν ἐμφανισθῇ ἐπιτοπίας οὔτε ὁ φορολογούμενος, οὔτε ὁ ἐκτιμητὴς του, ὁ ἐνοικιαστής ἢ ὁ ἐκτιμητὴς αὐτοῦ προβαίνει μόνος του εἰς τὴν ἐκτίμησιν ὀφείλει ὁμῶς νὰ παραδῶσῃ ἀμέσως τὸ ἀπόσπασμα τοῦ

πρωτοκόλλου τῆς ἐκτιμῆσεως εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν, ἥτις ὑποχρεοῦται νὰ διαβιβάσῃ αὐτὸ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν εἰς τὸν φορολογούμενον.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ φορολογουμένου τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐκτιμῆσεως τοιχοκολλᾶται εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας τοῦ ἐπιμελεῖα καὶ εὐθύνη τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς καὶ ἐνώπιον δύο μαρτύρων.

Ἐὰν τὴν τρίτην ἡμέραν, ἀφ' ἧς γνωστοποιηθῇ ὡς ἀνωτέρω τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκτιμῆσεως εἰς τὸν φορολογούμενον, ἀπαίτησιν οὗτος ἢ ὁ ἐκτιμητὴς του διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς τὴν ἐπανάληψιν τῆς ἐκτιμῆσεως, ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ ἐντὸς δύο ἡμερῶν τὸν ἐνοικιαστήν, καὶ ἡ ἐκτίμησις ἐπαναλαμβάνεται.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ μὲν ἐνοικιαστής γνωστοποιεῖ εἰς τὸν δῆμαρχον πρὸ τριῶν ἡμερῶν τὴν ἡμέραν τῆς ἐπαναλήψεως τῆς ἐκτιμῆσεως, ὁ δὲ δῆμαρχος εἰδοποιεῖ παραχρῆμα τὸν φορολογούμενον ἄλλως, ἢ ἐκ μονομερείας ὑπὸ τοῦ ἐνοικιαστοῦ γενομένη καθίσταται ὁριστικὴ.

Τὸ ἀποτέλεσμα ἐκάστης ἐκτιμῆσεως ἐγγράφεται ἀμέσως εἰς διπλότυπον πρωτόκολλον, τὸ ὅποιον ὑπογράφεται ἀπὸ τοὺς λαβόντας μέρος εἰς τὴν ἐκτίμησιν.

Ἐὰν ὁ φορολογούμενος ἢ ὁ ἐκτιμητὴς του ἦναι ἀγράμματος τὸν ὑπογράφει ἄλλος τῆς ἐμπιστοσύνης του ἐνώπιον δύο μαρτύρων, ἐξ ὧν ὁ εἰς πρέπει νὰ ἦναι ὁ πάρεδρος ἢ ὁ ἱερεὺς τοῦ χωρίου. Τοῦ πρωτοκόλλου τούτου τὸ μὲν ἀπόσπασμα ἐκκρίπεται καὶ παραδίδεται παραχρῆμα εἰς τὸν φορολογούμενον, τὸ δὲ στέλεχος μένει εἰς τὸν ἐνοικιαστήν. Ἀλλ' ἐὰν ὁ ἐνοικιαστής ἢ ὁ ἐκτιμητὴς δὲν παρευρεθῇ κατὰ τὰς ὁρισμένους ἡμέρας εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκτιμῆσεως, ἡ παρευρεθείς δὲν ἐκδώσῃ καὶ παραδώσῃ εὐθὺς εἰς τὸν φορολογούμενον τὸ ἀπόσπασμα τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἐκτιμῆσεως, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 19.

Ὁ ἐνοικιαστής ὑποχρεοῦται μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐκτιμῆσεως νὰ παραδῶσῃ ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἐφορον τὰ στελέχη τῶν πρωτοκόλλων τῆς ἐκτιμῆσεως τῶν ὑγρασιδίων τὴν 1 Μαΐου, τῶν κουκουλιῶν ἀπὸ τῆς 20 Ἰουνίου μέχρι τῆς 20 Ἰουλίου, τῶν σταφίδων, ὅταν ἡ βεβαίωσις γίνηται δι' ἐκτιμῆσεως, τὴν 15 Αὐγούστου, τῶν περιβολίων κλπ. τὴν 15 Σεπτεμβρίου, τῶν βαμβακίων τὴν 31 Ὀκτωβρίου, καὶ τῶν εἰς κῶνους συλλεγομένων ἀραβοσίτων εὐθὺς ἅμα ἀποπερατοῦται κατὰ χωρίον ἢ ἐκτίμησις.

Ἐπὶ τῇ βάσει τούτων ὁ οἰκονομικὸς ἐφορος συντάττει καὶ παραπέμπει εἰς τὸν ταμῖαν τοὺς χρηματικούς πίνακας. Ἐὰν δὲ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἀφ' ἧς ἐκπνεύσει ἐκάστη τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν, ὁ ἐνοικιαστής δὲν παραδῶσῃ εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἐφορον τὰ στελέχη τῶν πρωτοκόλλων τῆς ἐκτιμῆσεως, ἐφαρμόζονται κατ' αὐτοὺς αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 21, ὁ δὲ οἰκονομικὸς ἐφορος καταλογίζει εἰς βάρος αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ του ὀλοκληρὸν τὸ ἐνοίκιον καὶ παραπέμπει ὑπ' εὐθύνην τοῦ ἀμέσως εἰς τὸν ταμῖαν καταστάσιν εἰσπρακτέων.

Άρθρ. 42. Πρὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἐκτιμῆσεως ὁ ἐπαρχὸς, ὁ ἐφορος καὶ ὁ εἰρηνοδίκης τῆς πρωτεύουσας, συνερχόμενοι ἐπὶ τῇ προσκλήσει τοῦ πρώτου εἰς τὸ γραφεῖόν του, διορίζουσι κατὰ πλειοψηφίαν δι' ἕκαστον δῆμον ἀνά ἓνα ἐπιδιαιτητὴν καὶ ἓνα ἀναπληρωτὴν αὐτοῦ, ἀσχέτους πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς τοὺς ἐνοικιαστὰς συγγενεῖας ἐξ αἱματός ἢ ἐκ κηδεστείας κατ' εὐθείαν γραμμὴν ἢ ἐκ πλαγίου μέχρι τετάρτου βαθμοῦ, καὶ μὴ συνδεδεμένους πρὸς ἀλλήλους καὶ τοὺς ἐνοικιαστὰς διὰ στενῆς φιλίας ἢ σχέσεως.

Ἐὰν ὡς ἐκ τῆς διαφωνίας τῶν ἀρχῶν δὲν καταρτισθῇ πλειοψηφία, ὑπερισχύει ἡ γνώμη τοῦ ἐπαρχοῦ,

Εν περιπτώσει διχογνωμίας τῶν ἐκτιμητῶν, τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ τοῦ φορολογουμένου, ὁ ἐπιδιαιτητὴς, ἡ τούτου κωλυσμένου, ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ, ἀφ' οὗ δώσῃ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 44 ὁρ-
κον, ἀποφασίζει ὁριστικῶς, ἢ παραδεχόμενος θάτεραν τῶν
γνωμῶν ἢ σχηματίζων ἰδίαν ἐντὸς τοῦ ὅρου τῶν δύο τούτων,
καὶ καταχωρίζει καὶ βεβαιεῖ διὰ τῆς ὑπογραφῆς του τὴν ἀπό-
φασιν του εἰς τὸ αὐτὸ διπλότυπον πρωτόκολλον.

Ἐπιτρέπεται ἐξαίρεσις κατὰ τῶν ἐπιδιαιτητῶν καὶ τῶν
ἀναπληρωτῶν, κατὰ τὰς περὶ ἐξαίρεσεως διατάξεις τῆς πολι-
τικῆς δικονομίας, ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου εἰρηνοδικείου.

Εν περιπτώσει κωλύματος ἢ ἐξαίρεσεως τοῦ τε ἐπιδιαιτητοῦ
καὶ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, διορίζεται ἄλλος κατὰ τὰς δι-
τάξεις τοῦ παρόντος ἁρθρου.

Ἄρθρ. 43. Ἡ ἀντιμισθία τῶν ἐπιδιαιτητῶν, τὴν ὁποίαν προσ-
διορίζει ἐφάπαξ ὁ ἐπαρχὸς πρὸς τῆς ἐκτιμήσεως, καὶ ἥτις δὲν
δύναται νὰ ᾖ ἢ ἀνωτέρα τῶν 6 δρ. τὴν ἡμέραν, πληρόνεται
ἐξ ἡμισείας παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τοῦ δημοσίου, ὡσάκις οἱ
φόροι εἰσπράττονται διὰ λογαριασμόν του, καὶ τῶν φορολογου-
μένων.

Ἄρθρ. 44. Οἱ ἐπιδιαιτηταὶ καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν ὀρκί-
ζονται ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικείου πρὸς τῆς ἐνάρξεως τῶν χρεῶν
τῶν τὸν ἀκόλουθον ὅρκον.

« Ὀρκίζομαι ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου νὰ ἐκτελέσω τὴν εἰς
ἐμὲ ἐμπιστευθεῖσαν ὑπηρεσίαν μὲ πίστιν καὶ εὐσυνειδησίαν, χω-
ρὶς νὰ χαρισθῶ πρὸς βλάβην τοῦ ἐνοικιαστοῦ εἰς τὸν φορολο-
γούμενον καὶ χωρὶς νὰ ἀδικήσω αὐτὸν πρὸς ὄφελος τοῦ ἐνοικι-
αστοῦ δι' ὅποιονδήποτε λόγον. »

Ὁ ὅρκος γράφεται ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου.

Ἄρθρ. 45. Εν περιπτώσει, καὶ ἢν οἱ ἐπὶ ἐκτιμήσει φόροι μὴ
ἐνοικιασθέντες εἰσπραττοῦνται διὰ λογαριασμόν τοῦ δημοσίου,
οἱ ἐκτιμηταὶ τοῦ δημοσίου διορίζονται παρὰ τοῦ ἁρμοδίου οἰκο-
νομικοῦ ἐφόρου, ἔχοντες τὰ αὐτὰ δικαιώματα καὶ υποχρεώσεις,
τὴν ὁποία ἔχουσι καὶ οἱ ἐκτιμηταὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ κατὰ τὸ
ἄρθρον 41.

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν χρεῶν τῶν ὀρκίζονται καὶ οὗτοι ἐνώ-
πιον τοῦ εἰρηνοδικείου τὸν κατὰ τὸ ἄρθρ. 41 ὅρκον, ἀντικαθι-
σταμένης τῆς ἐν αὐτῷ λέξεως « ἐνοικιαστοῦ » διὰ τῆς λέξεως
« δημοσίου. »

Ἡ ἀντιμισθία τῶν ἐκτιμητῶν τοῦ δημοσίου προσδιορίζεται
οὐχὶ ἀνωτέρα τῶν 4 δραχμῶν.

ΚΕΦ. Γ'.

Περὶ φορολογίας τῶν ἀμπελῶν.

Ἄρθρ. 46. Ὁ ἐγγεῖος φόρος τῶν ἀμπελῶν κανονίζεται κατὰ
στρέμμα βασιλικὸν ὡς ἐφεξῆς.

τῶν τῆς α'. ποιότητος ἀμπελῶν δραχ.	5
» β'. » » »	4
» γ'. » » »	3
» δ'. » » »	2
» ε'. » » »	1

α'. ποιότητος ἀμπελοι εἶναι αἱ ἀποφέρ. κατὰ στρέμμα ἐτή-
σιον εἰσόδημα δραχ.

β'. » » »	50
γ'. » » »	40
δ'. » » »	30
ε'. » » »	20
» » » »	10

Τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα προσδιορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς μᾶλ-
λον ἢ ἥττον καρπιμότητος τῆς ἀμπελῶν καὶ τῆς συνήθους τι-
μῆς τοῦ μούστου.

Αἱ ἀμπελοφυτεῖαι μέχρι πέντε ἐτῶν συμπληρωμένων εἶναι
ἐλευθεραὶ φόρου.

Αἱ μοναστῆς ἐνοικιαζόμεναι κεχερωσμένοι ἐθνικαὶ ἀμπελοι
δὲν ὑπόκεινται εἰς ἐγγεῖον φορολογίαν.

Ἄρθρ. 47. Ὁ φόρος εἰσπράττεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τὸ
τελευταῖον ἔτος καταστάντων ὁριστικῶν πρωτοκόλλων ὡς πρὸς
τὴν ἔκτασιν καὶ ποιότητα τῶν ἀμπελῶν, ἐξαίρουμένων ἐκείνων,
ἐπὶ τῶν ὁποίων ἤθελε ζητηθῇ ἀναθεώρησις κατὰ τὸ 50 ἄρθρον,
καὶ τῶν ὁποίων ὁ φόρος θέλει εἰσπραχθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀπο-
τελέσματος τῆς ἀναθεωρήσεως.

Ἀλλ' ἐὰν ἀμπελοι

α'. Παραλείφθησαν νὰ δηλωθῶσι πέρυσιν, εἴτε ὡς μὴ ἔχουσαι
τότε πεπληρωμένα τὰ πέντε ἔτη, εἴτε ὡς διαφυγούσαι τὴν προ-
σοχὴν τῶν ἀρχῶν.

β'. Εἰσημειώθησαν μὲν πέρυσιν εἰς τὰ ὁριστικὰ κηρυχθέντα
πρωτόκολλα, ἀλλ' ὀλιγώτερον τῆς πραγματικῆς τῶν ἐκτάσεως.

γ'. Ἐχαρακτήρισθησαν ὡς ἰδιωτικαί, ἐνῶ εἰσὶν ἐθνικοιδιόκτητοι
ἢ ἐθνικαί.

Α'. Κατὰ μὲν τὴν α. καὶ β'. περίπτωσιν οἱ ἰδιοκτῆται, ἢ,
ἐὰν ᾖ ἐθνικοιδιόκτητοι, οἱ καλλιεργηταὶ αὐτῶν ὀφείλουσιν αὐ-
τοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου των μέχρι τέλους φεβρουαρίου
τὸ βραδύτερον, νὰ δηλώσωσιν ἐγγράφως ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου ἐνώ-
πιον τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας κεῖται
ἢ ἀμπελῶν τῶν, τὴν θέσιν καὶ τὴν ὁροθεσίαν τῆς τὴν στρεμ-
ματικῆν ἔκτασιν τῆς, καὶ τὸ παραχρὲν προϊόν κατὰ τὸ παρελ-
θὸν ἔτος εἰς ὅκταδας μούστου, καθὼς ἐπίσης καὶ τὴν ιδιότητα
αὐτῆς, ἐὰν ᾖ ἐθνικὴ, ἰδιωτικὴ ἢ ἐθνικοιδιόκτητος.

Β'. Κατὰ δὲ τὴν γ'. περίπτωσιν, οἱ κάτοχοι τῶν τῆς τοιαυ-
τῆς φύσεως ἀμπελῶν δι' ἀναφορὰς των, ἐπίσης ἐπὶ ἀπλοῦ χάρ-
του γεγραμμένης, εἰσὶν ὑποχρεοί νὰ φανερῶσωσιν ἐντὸς τῆς ἀ-
νωτέρω προθεσμίας πρὸς τὸν οἰκονομικὸν ἐφορὸν τὴν ιδιότητα
τῶν ἀμπελῶν, μένοντες ὡς ἐκ τούτου ἀκαταζήτητοι διὰ τὸ δι-
καίωμα τῆς ἐπικαρπίας, τὸ ὅποion κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη ἀ-
πῆλυσαν.

Ἄρθρ. 48. Αἱ δηλώσεις συντάσσονται εἰς διπλότυπον, καὶ τὸ
μὲν ἐπιστρέφεται εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην ἢ καλλιεργητὴν, ἐπιθεωρη-
μένον παρὰ τοῦ δημάρχου, τὸ δὲ στέλεχος κρατεῖται παρὰ τῷ
δημαρχεῖω.

Εἰὰν αὐτὸς ὁ ἰδιοκτῆτης ἢ καλλιεργητὴς ἔχῃ ἀμπελούς εἰς διά-
φορα χωρία, ὀφείλει νὰ κάμῃ χωριστὴν δήλωσιν διὰ τὰς κειμέ-
νας εἰς ἕκαστον χωρίον ἀμπελούς.

Ὁ δήμαρχος παραλαμβάνων τὰς δηλώσεις, ὀφείλει νὰ ἐγγρά-
ψῃ ἐν περιλήψει καὶ κατ' αὐξοῦσα ἀριθμὸν τὸ περιεχόμενον
εἰς ἐπὶ τούτῳ βιβλίον, διηρημένον κατὰ χωρίον.

Τὸ βιβλίον τοῦτο μένει ἐκτεθειμένον εἰς τὸ δημαρχεῖον 10
κατὰ συνέχειαν ἡμέρας ἀπὸ τῆς 5—15 Μαρτίου, καὶ τὴν 20
τοῦ αὐτοῦ μηνός, τὸ βραδύτερον, πέμπεται παρὰ τοῦ δημάρ-
χου εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἐφορὸν ὁμοῦ μὲ τὰ στελέχη τῶν δη-
λώσεων.

Ἄρθρ. 49. Ὅστις τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ καλλιεργητῶν ἤθελε πα-
ραμελήσει νὰ κάμῃ τὴν δήλωσιν του ἐντὸς τῆς κατὰ τὸ ἄρ-
θρον 47 τεθείσης προθεσμίας, ἢ ἤθελε δηλώσει ὀλιγώτερον τῆς
πραγματικῆς ἐκτάσεως τῆς ἀμπελῶν του, ἢ ἤθελε χαρακτηρίσει
ὡς ἰδιωτικὴν ἐθνικὴν ἢ ἐθνικοιδιόκτητον ἀμπελον, κατὰ μὲν
τὴν πρώτην καὶ δευτέραν περίπτωσιν ὑποβάλλεται εἰς τὰ ἐ-
ξοδα τῆς καταμετρήσεως καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν, ἴσην μὲ
τὸ διπλὸν τοῦ φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας τῆς
ἀμπελῶν, τὴν ὁποίαν δὲν ἐδήλωσεν, ἢ τῶν στρεμμάτων, τὰ ὁ-
ποία ὑπέκρυψε, κατὰ δὲ τὴν τρίτην περίπτωσιν, εἰς ποινὴν ἴσην
μὲ τὸ διπλὸν δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας, τὸ ἀναλογεῖν εἰς τὴν
ἀμπελον, τῆς ὁποίας τὴν ιδιότητα ἐκάλυψε.

Τὸ ἥμισυ τῆς ἀνωτέρω ποινῆς, τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλει τὸ ἀρ-

μόδιον δικαστήριον, δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα τὴν μὴ δηλωθεῖσαν ἀμπελον ἢ τὰ ὑποκρυβέντα στρέμματα, ἢ εἰς τὸν ἀποδείξαντα τὴν ἰδιότητα τῆς ἀμπελου.

Ὁ οἰκονομικὸς ἐφόρος ὀφείλει, ἅμα πληροφορηθῇ ὅτι ἀμπελὸς τις ἢ μέρος αὐτῆς δὲν ἐδηλώθη, νὰ διατάξῃ τὴν βεβαίωσιν τῆς ὑπάρξεως τῆς ἀμπελου καὶ τὴν καταμετρήσιν αὐτῆς. Τὸ αὐτὸ πράττει καὶ ἂν ἡ δηλωθεῖσα ἀμπελος ὡς ἰδιωτικὴ ᾖ καὶ ἐθνικὴ ἢ ἐθνικοῖδιόκτητος.

Εἰς τὴν τελευταίαν περίστασιν ὀφείλει νὰ καταμηνύσῃ τὴν πράξιν καὶ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρ. 50. Ὅστις τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ καλλιεργητῶν ἀμπελῶν νομίζει, ὅτι ἐνεγράφη εἰς τὰ κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος ὁριστικὰ καταστάνα πρωτόκολλα μὲ ἑκτασιν πλείωσαν τῆς πραγματικῆς, ἢ ὅτι ὑπῆχθη εἰς ἀνώτερον ποιότητα, δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναθεώρησιν τῆς ἐκτάσεως καὶ ποιότητος, ἀναφερόμενος ἐγγράφως ἐνώπιον τοῦ ἐπαρχοῦ μέχρι τέλους Φεβρουαρίου.

Τὸ οὗτὸ τῆς ἀναθεώρησεως δικαίωμα ἀπολαύει καὶ τὸ δημόσιον, ἐὰν ἡ ἀρμόδια οἰκονομικὴ ἀρχὴ νομίσῃ, ὅτι ἀμπελὸς τις ἐνεγράφη εἰς τὰ πρωτόκολλα μὲ ἑκτασιν καὶ ποιότητα κατώτεραν τῆς πραγματικῆς.

Τὰ ἐξόδα τῆς ἀναθεώρησεως τῆς κατ' αἴτησιν τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ καλλιεργητῶν ἐνεργουμένης καταλογίζονται εἰς βάρος αὐτῶν καὶ εἰσπραττόνται ἀμέσως παρὰ τῶν ταμιῶν, ἐὰν τὸ ἀποτέλεσμα ᾖ ἴσον ἢ ἀνώτερον τῆς εἰς τὰ περυσινὰ πρωτόκολλα σημειουμένης ἐκτάσεως καὶ ποιότητος· ἐὰν δὲ τὸ κατώτερον, τὰ ἐξόδα εἶναι εἰς βάρος τοῦ δημοσίου.

Ὅσακις ἡ ἀναθεώρησις γίνεται κατὰ παραγγελίαν τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ἐὰν μὲν τὸ ἀποτέλεσμα ᾖ ἴσον ἢ κατώτερον, τὸ ἐξόδον ἐπιβαρύνει τὸ δημόσιον, ἐὰν δὲ ἀνώτερον, τοὺς ἰδιοκτῆτας ἢ καλλιεργητάς.

Ἄρθρ. 51. Ἡ καταμέτρησις τῶν ἀμπελῶν ἐνεργεῖται παρ' ἐπιστήμονος γεωμέτρου, τῇ προσκλητῇ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἐντὸς πέντε μηνῶν ἀρχομένων ἀπὸ 1 Μαρτίου.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς καταμετρήσεως ἐγγράφονται εἰς πρωτόκολλα, τὰ ὅποια εἶναι ὑποχρεωτικὰ πρὸς ἐπιβουλὴν τοῦ φόρου καὶ τῆς χρηματικῆς ποινῆς.

Ἐν ἀπουσίᾳ ἢ κωλυμένῳ τοῦ γεωμέτρου, καθὼς καὶ ὅπου οὗτος δὲν ἐπαρκεῖ, διορίζονται κατὰ πλειονοψηφίαν παρὰ τοῦ ἐπαρχοῦ, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου τρεῖς πραγματογνώμονες, καὶ ἐνεργοῦν τὰς ὡς ἀνωτέρω καταμετρήσεις.

Διὰ τὰς ἐνεργουμένας κατὰ παραγγελίαν τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καταμετρήσεις πρέπει νὰ εἰδοποιῶνται οἱ ἰδιοκτῆται ἢ καλλιεργηταὶ διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς 10 ἡμέρας πρὸ τῆς ἐναρξέως τῆς καταμετρήσεως.

Ἄρθρ. 52. Ἄμα παρέλθῃ ἡ τεθεῖσα πρὸς καταμέτρησιν προθεσμία, ὁ ἐπαρχος, καὶ ἐν ἐλλείψει τούτου, ὁ εἰρηνοδίκης καὶ ὁ οἰκονομικὸς ἐφόρος μετὰ τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου, ἀφ' ἑκαστοῦ καὶ τὴν γνώμην πέντε εἰς τοὺς δήμους α'. καὶ β'. τάξεως καὶ τριῶν εἰς τοὺς δήμους γ'. τάξεως ἐκ τῶν μᾶλλον ἐξ ἀμπελῶν φορολογουμένων ἑκάστου δήμου, ἐκλεγομένων διὰ κλήρου ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει ἐξ ἀριθμοῦ τριπλασίου, καὶ προσκαλουμένων ἐπὶ ἀποδείξει παρὰ τοῦ ἐπαρχοῦ, προσδιορίζουσι κατὰ πλειοψηφίαν τὴν ποιότητα

α. τῶν κατὰ τὸ 1854 δηλωθησομένων ἢ ἐξακριβωθησομένων ἀμπελῶν, καὶ β'. τῶν ἀμπελῶν ἐκείνων, τῶν ὁποίων ἤθελε ζητηθῇ ἀναθεώρησις παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ καλλιεργητῶν ἢ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, κατὰ τὸ ἄρθρον 50, συντάττοντες τακτικὰ πρωτόκολλα, ἅτινα εἶναι ὁριστικά. Ἐξαίρουνται τὰ

πρωτόκολλα, ἐπὶ τῶν ὁποίων κατεχωρίσθη τυχὸν ἐναντία γνώμη τῶν μᾶλλον φορολογουμένων, ἅτινα καθίστανται ὁριστικά μετὰ τὴν ἐπ' αὐτῶν ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐν περιπτώσει μὴ ἐμφανίσεως ἐνός ἢ πλείωτων ἐκ τῶν μᾶλλον φορολογουμένων, ἀναπληρῶσιν αὐτοὺς ἐκ τῶν συμπληρωτικῶν μελῶν, τὰ ὅποια κατὰ τὴν πρώτην κλήρωσιν ἐκλέγει τὸ δημοτικὸν συμβούλιον διὰ κλήρου.

Ἐὰν οὕτε οἱ μᾶλλον ἐξ ἀμπελῶν φορολογούμενοι οὔτε οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν προσκληθέντες ἐπὶ ἀποδείξει, δὲν παρευρεθῶσιν ἐντὸς ὁκτώ ἡμερῶν εἰς τὸ ἐπαρχεῖον, αἱ ἀρχαὶ προσδεδευσουσιν εἰς τὴν προσδιορισμὴν τῆς ποιότητος τῶν ἀμπελῶν.

Ἄρθρ. 53. Ὁ ἐγγεῖος φόρος, ὡς καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἀμπελῶν, εἰσπράττεται παρὰ τῶν ἀρμοδίων ταμιῶν εἰς λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου τὴν 15 Νοεμβρίου.

ΚΕΦ Ζ'.

Περὶ τῶν εἰς τὰ τελωνεῖα εἰσπραττομένων φόρων.

Ἄρθρ. 54. Ὁ ἐγγεῖος φόρος ἐπὶ τῆς σταφίδος, τῶν βαλανοκικιδεῖων, τοῦ ῥιζαρίου, τοῦ πρινοκοκίου, τῶν ξηρῶν σύκων καὶ τῶν λεμονίων, πορτοκαλλίων καὶ κίτρων Τροιζηνίας, Ἀνδρου, Νάξου καὶ Καρυστίας εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰς τὰ τελωνεῖα κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν ἢ τὴν μεταφορὰν αὐτῶν.

Περὶ Σταφίδος.

Ἄρθρ. 55. Ὁ ἐπὶ τῆς σταφίδος ἐγγεῖος φόρος καὶ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα πληρόνεται κατὰ χιλιάδα ἐνετικῶν λιτρῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς δι' ἐκάστην ἐπαρχίαν προσδιορισμένης τιμῆς, προστιθεμένου εἰς αὐτὴν καὶ ἐνὸς ἐννατημορίου.

Διὰ τὰς ἐπαρχίας Ὀλυμπίας καὶ Γορτυνὸς ἰσχύει τὸ πρωτόκολλον τῆς Πλείας, ἐκπιπτομένων ὡς πρὸς τὴν ἴσχυρα δραχ. 12 κατὰ χιλιάδα λιτρῶν, διὰ δὲ τὴν τῆς Μεσσηνίας ἰσχύει τὸ πρωτόκολλον τῶν Καλαμῶν.

Ἡ τιμὴ προσδιορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁμολογουμένης ἐν τῇ ἀγορᾷ τρεχούσης τιμῆς διὰ πρωτοκόλλου, συντασσομένου ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ἐπαρχοῦ, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ τελωνίου τοῦ πλησιέστερου εἰς τὴν ἔδραν τῆς ἐπαρχίας λιμένος, λαμβανομένης ὑπ' ὅψιν καὶ τῆς γνώμης τριῶν σταφιδεμπόρων καὶ ἰσαριθμῶν σταφιδοκτητῶν, προσκαλουμένων κατ' ἐκλογὴν τῶν ἀρχῶν μετὰ τῶν ἐγκριτοτέρων.

Τὸ πρωτόκολλον, ὑπογεγραμμένον παρὰ τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν σταφιδεμπόρων καὶ σταφιδοκτητῶν καὶ φέρων τὰς τυχούσας ἐναντίας γνώμας, ὑποβάλλεται ἀνεὺ ἀναβολῆς εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, τὸ ὅπολον ἐγκρίνει ἢ ἀκυροῖ αὐτὸ καὶ διατάττει τὴν σύνταξιν νέου.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ ὑπουργείου δημοσιεύεται παρ' αὐτοῦ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ κοινοποιεῖται εἰς τὴν ἐπαρχίαν.

Ἡ τιμὴ τῆς τυχούσης βεβεγμένης ἢ ὑπὸ νόσου προσδεβλημένης σταφίδος προσδιορίζεται δι' ἐιδικῶν πρωτοκόλλων.

Ἄρθρ. 56. Ὅσακις συμβῇ αὐξημειώσεις τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος, συντάσσεται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν σταφιδεμπόρων, ἢ τινὸς τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀθρῷ ἀρχῶν νέον πρωτόκολλον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἰδίου ἁρθρου.

Ἄρθρ. 57. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρέπεται προφυγὴ εἰς τοὺς ἔχοντας συμφέρον ἰδιώτας μόνον ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τῆς προσδιορισθείσης τιμῆς ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀθῆναις ἐφετῶν ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ δημοσιεύοντος τὴν ἀπόφασιν φύλλου τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν ἔδραν τῆς ἐπαρχίας.

Ἡ προφυγὴ δὲν ἐπιφέρει ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἐ-

πὶ τοῦ πρωτοκόλλου ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργείου.

Ἄρθρ. 58. Ἄμα συνταχθῇ παρὰ τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν τὸ πρωτοκόλλον, ἐπιτρέπεται ἡ ἐπιβίβασις καὶ ἐξαγωγή τῆς σταφίδος, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ προκαταβαλλήται ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα ἐπὶ παρακαταθήκῃ κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν τιμὴν, νὰ τακτοποιηθῇ δὲ μετὰ ταῦτα ἅμα φθάσῃ ἡ ἀπόφασις τοῦ ὑπουργείου.

Πρὸ τῆς συντάξεως τοῦ πρωτοκόλλου πᾶσα ἐπιβίβασις καὶ ἐξαγωγή σταφίδος ἀπαγορεύεται.

Ἐπιτρέπεται μολοντούτο ἡ μεταφορὰ καὶ ἐξαγωγή τῆς σταφίδος καὶ πρὸ τῆς συντάξεως τοῦ πρωτοκόλλου, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ἐξῆς ὅρους.

α. Ὁ θέλων νὰ μεταφέρῃ σταφιδοκαρπὸν ὀφείλει, συμμορφούμενος ἄλλως μὲ τὰς περὶ μεταφορᾶς διατάξεις τοῦ τελωνιακοῦ νόμου, νὰ δώσῃ ἀξιώχρεων ἐγγύησιν, κατὰ τὰς περὶ τούτου ὁδηγίας τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου, ὅτι θέλει τὸν μεταφέρειν εἰς ἄλλους λιμένας τῆς ἐπικρατείας, καὶ ὅτι θέλει πληρώσει κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν τὸν ἔγγειον φόρον καὶ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἰσχύοντος πρωτοκόλλου εἰς τὸν λιμένα τῆς ἐξαγωγῆς, ἐκπιπτομένων δραχ. 25 διὰ πᾶσαν χιλιάδα λιτρῶν, ἐὰν ἡ ἐξαγωγή γίγνηται εἰς τὸν λιμένα τῶν Πατρῶν ἢ τοῦ Αἰγίου, ἢ ἐπὶ τῇ βάσει ἐκτιμήσεως, γινομένης κατὰ τὰς ἐπομένους διατάξεις.

Δὲν ἐπιτρέπεται μεταφορὰ σταφιδοκαρποῦ τῶν ἐπαρχικῶν Πατρῶν καὶ Αἰγιαλείας εἰμὴ μόνον ἀπὸ Πατρῶν εἰς Αἶγιον καὶ πάλιν. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ἡ ἐκπίπτωσις τῶν 25 δρ δὲν λαμβάνει χώραν.

β. Ὁ θέλων νὰ ἐξαγάγῃ σταφιδοκαρπὸν ὀφείλει νὰ πληρώσῃ τὸν ἔγγειον φόρον καὶ τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος ἐπὶ τῇ βάσει ἐκτιμήσεως.

Ἡ ἐκτίμησις ἐνεργεῖται ἐπὶ παρούσα τοῦ φορτωτοῦ ὑπὸ ἐπιτροπῆς συγκατεστήσας ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας τελωνιακῆς ἀρχῆς, τοῦ ἐπαρχοῦ καὶ τοῦ ἐφόρου τῆς ἐπαρχίας, συντασσομένης περὶ τούτου ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς διασαφήσεως τοῦ φορτωτοῦ.

Ἐὰν ὡς ἐκ τῆς διαφωνίας τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς δὲν καθαρτισθῇ πλειοψηφία, καθὼς καὶ ἐὰν ὁ φορτωτὴς δὲν εὐχαρίστηθῇ ἀπὸ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἐπιτροπῆς, τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον ἀποφασίζει ὁριστικῶς ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει ἐπὶ ἡτιολογημένη ἐκθέσει τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ὑποβληθεῖσα ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀφ' ἧς γενῇ ἡ ἐκτίμησις ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐπὶ προσφυγῇ τοῦ φορτωτοῦ, τὴν ὁποίαν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ καὶ νὰ παραδῶσθαι εἰς τὴν διοικητικὴν ἀρχὴν ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας.

Κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ἡ ἐξαγωγή τοῦ σταφιδοκαρποῦ δὲν ἐμποδίζεται καὶ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου, ἐὰν ὁ φορτωτὴς παρακαταθῇ εἰς τὸ τελωνεῖον τὸν ἔγγειον φόρον καὶ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκτιμήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ἢ τοῦ μεγίστου ὅρου τῆς τιμῆς εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς διαφωνίας τῶν μελῶν αὐτῆς.

Μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ὑπουργικῆς ἀποφάσεως ὁ λογαριασμὸς τακτοποιεῖται ὁριστικῶς καὶ τὸ τυχὸν πλεόνασμα ἀποδίδεται εἰς τὸν φορτωτὴν.

Περὶ Βαλανοκιθίων.

Ἄρθρ. 59. Ὁ ἐπὶ τῶν βαλανοκιθίων ἔγγειος φόρος καὶ τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος πληρὸνεται ἅτε διακρίσεως ἰδιοκτητῶν ἢ ἔθνικων.

Ἐπὶ μὲν τῶν βαλανοκιδίων κατὰ καντάριον, λογιζόμενον πρὸς 44 ὀκάδας καὶ ἀνευ διακρίσεως ποιότητος, ὡς ἐφεξῆς.

Α'. Διὰ τὴν Κέα, Λακωνίαν καὶ Λακεδαίμονα,
ἔγγειος φόρος δραχ. 1:10
Τελωνιακὸν δικαίωμα 65

Β'. Διὰ τὸν νομὸν Μεσσηνίας, ἐγκτητικὸς φόρος 3.
Τελωνιακὸν δικαίωμα 60

Γ'. Διὰ τὴν Ἀχαΐαν καὶ λοιπὴν Πελοπόννησον,
Ἀττικὴν καὶ ἀνατολικὴν Ἑλλάδα
ἔγγειος φόρος » 1:05
Τελωνιακὸν δικαίωμα 60

Δ'. Διὰ τὴν Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωνίαν,
ἐγκτητικὸς φόρος » 2.
Τελωνιακὸν δικαίωμα 60

Ἐπὶ δὲ τῶν κικιδίων, κατ' ὅσον ὡς ἐφεξῆς.
Διὰ τὴν Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωνίαν, ἐγκτητικὸς φόρος λεπτά 25
Τελωνιακὸν δικαίωμα 6

Δ' ὅλα τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους ἔγγειος φόρος λεπ. 10
Τελωνιακὸν δικαίωμα 6

Ἄρθρ. 60. Ὡς πρὸς τὰ μέρη, ὅπου ἐπιτρέπεται ἡ ἐξαγωγή τῶν βαλανοκιθίων, θέλουσιν τηρεῖσθαι αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 19 Μαρτίου 1843 τελωνιακοῦ ὁργανισμοῦ.

Περὶ πρινοκικίου καὶ ῥιζαρίου.

Ἄρθρ. 61. Ὁ ἔγγειος φόρος τοῦ πρινοκικίου προσδιορίζεται εἰς μίαν καὶ ἡμίσειαν δραχμὴν δι' ἐκάστην ὀκάν, τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα εἰς λεπτά 90· ὁ δὲ τοῦ ῥιζαρίου, εἰς δραχμὰς 2 τὸ καντάριον, τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα εἰς δραχμὴν 1 καὶ λεπτά 20.

Περὶ σύκων.

Ἄρθρ. 62. Ἐπὶ τῶν μὴ ἐνοικιαζομένων ξηρῶν σύκων πληρὸνεται κατὰ καντάριον ἔγγειος φόρος δραχ. 1.
Ἐξαγωγικὸν τέλος λεπ. 60
Ἐπὶ δὲ τῶν ἐνοικιαζομένων πληρὸνεται μόνον τὸ ἀνωτέρω ἐξαγωγικὸν τέλος λεπ. 60.

Περὶ λεμονίων, πορτοκαλίων καὶ λ. π.

Ἄρθρ. 63. Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῶν λεμονίων, πορτοκαλίων καὶ κίτρων Τροιζηνίας Ἀνδρου, Ναξου καὶ Καρυστίας πληρὸνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀγοραίας τιμῆς, βεβαιουμένης διὰ πρωτοκόλλου ἀπὸ τῶν ἐπαρχῶν, τὸν τῶν νηῶν καὶ τὸν δήμαρχον τῆς πρωτεύουσας. Κατὰ δὲ τὴν ἐπαρχίαν Τροιζηνίας ὁ οἰκονομικὸς ἐφόρος ἀναπληροῖ τὸν ἐπαρχον.

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον δύναται νὰ μεταρρυθμίξῃ τὸ πρωτοκόλλον ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἐχόντων συμφέρον ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως.

Ὅτανε λαμβάνει χώραν αὐξομειώσεις τῆς τιμῆς, θέλει συντάττεσθαι νέον πρωτοκόλλον.

Ἄρθρ. 64. Ἡ λαθραία μεταφορὰ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 54 κατανομαζομένων προϊόντων ὑπόκειται εἰς πληρωμὴν ὀκταπλοῦ ἐγγείου φόρου, ἢ λαθραία ἐξαγωγή ὑπόκειται εἰς πληρωμὴν ὀκταπλοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τελωνιακοῦ δικαίωματος· θέλουσιν δὲ ἐφαρμοζεσθαι καὶ λόγῳ ἐγγείου φόρου αἱ ὁριζούμεναι ἐν τῷ τελωνιακῷ νόμῳ χρηματικαὶ ποιναὶ διὰ τὰς λοιπὰς παραβάσεις τῶν διατάξεων αὐτοῦ διατάξεων.

Τὸ τριτημῆριον τοῦ λόγῳ ποινῆς λαμβανομένου ποσοῦ δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα τὸ λαθρεμπόριον ἢ τὰς λοιπὰς παραβάσεις εἰς ἀμοιβήν.

ΚΕΦ Η'.

Περὶ φορολογίας τῆς σταφίδος τῶν ἐπαρχικῶν Ἡλίας, Ὀλυμπίας καὶ Γορτυνός.

Ἄρθρ. 65. Ὁ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ποσοῦ τοῦ προϊόντος ἀποδίδεται.

μενος ἔγγειος φόρος τῆς σταφίδος τῶν ἐπαρχιῶν Ἠλείας, Ὀλυμπίας καὶ Γόρτυνος ἐνοικιάζεται ἐπὶ δημοπρασίας κατὰ δῆμον ἢ ἐπαρχίαν, ἀποδίδεται δὲ παρὰ μὲν τῶν φορολογουμένων εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν εἰς εἶδος, παρὰ δὲ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, εἰς τὸ δημόσιον εἰς χρήματα καὶ πληρώνεται τὴν 15 Ὀκτωβρίου.

Ἡ βεβαίωσις τοῦ φόρου γίνεται δι' ἐκτιμήσεως ἐπὶ τῶν ἀλωνίων εἰς λίτρας, ἐν περιπτώσει δὲ διχφωνίας, διὰ ζυγίσεως.

Εἰς τὰς λοιπὰς τοῦ Κράτους ἐπαρχίας, ἐὰν ὑπαρχῶσι προικότες σταφιδάμπελοι, ἀποδίδουσι τὸν ἔγγειον φόρον εἰς χρήματα 3 τοῖς 0|1, τὸ ποσὸν τοῦ προϊόντος αὐτῶν θέλει ἐκτιμᾶσθαι εἰς λίτρας κατὰ στρέμμα παρὰ τοῦ ἐπάρχου, τοῦ ἐφ' ἑαυτοῦ καὶ τοῦ δημάρχου τῆς πρωτεύουσας, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς καταστάσεως τῆς καρποφορίας τοῦ ἔτους καὶ τῆς ποιότητος τῆς γῆς.

Ἄρθρ. 66. Ὁ δήμαρχος κοινοποιεῖ ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν πρὸ πέντε ἡμερῶν τὴν ἡμέραν τῆς ἐναρξέως τοῦ τρυγητοῦ κατὰ τμήμα ἢ καὶ καθ' ὅλον τὸν δῆμον.

Ὁ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει ἐπὶ ποινῇ ἀπορρίψεως πάσης κατὰ τῶν φορολογουμένων ἀπαιτήσεως νὰ παρευρίσκηται ἐπιτοπίως εἰς τὸν τρυγητόν· ἄλλως, οἱ φορολογούμενοι προχωροῦσιν ἀκωλύτως εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ τρυγητοῦ. Απαγορεύεται ὅμως ἡ ἀνάμιξις καρπῶν παραγομένου ἀπὸ κτήματα, ἀποδίδοντα τὸν ἔγγειον φόρον εἰς εἶδος, μὲ καρπὸν παραχθέντα ἀπὸ τὰ ἀποδίδοντα τὸν φόρον εἰς χρήματα 3 τοῖς 0|0.

Ὅστις τῶν φορολογουμένων παραβῇ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου §, ἡ ὑφαίρεσις ἀπὸ τὰ ἀλώνια καρπὸν ἐκ τοῦ εἰσῆδος φορολογουμένου ἢ δι' οἰουδήποτε ἄλλου τρόπου προσπαθήσῃ νὰ ζημιώσῃ τὸν ἐνοικιαστὴν, τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 15. Ὀφείλουσι δὲ οἱ φορολογούμενοι νὰ μετακομίσωσι τοὺς φόρους τῶν μετὰ τὸ πέρας τῆς συγκομιδῆς εἰς τὰς ἐντὸς τοῦ δήμου συστημένας ἀποθήκας τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ καὶ εἰς ἀποθήκας κειμένας ἐκτὸς τοῦ δήμου, ὅταν δὲν ἀπέχωσιν ἀπὸ τὰ ἀλώνια πλεον τῶν 3 ὥρων.

Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν οἱ φορολογούμενοι δὲν μεταφέρωσι τοὺς φόρους τῶν ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ πέρατος τῆς συγκομιδῆς, ὑποχρεοῦνται νὰ πληρώσωσιν αὐτοὺς εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς τοῦ εὐθύς μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἀνωτέρω προτε μίας ἰσχύοντος πρωτοκόλλου, ἢ ἐν ἑλλείψει τούτου, ἐπὶ τῇ βάσει ἐκτιμήσεως, ἐνεργουμένης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 58 στοιχ. β'.

Ἄρθρ. 67. Ὁ σταφιδοκαρπὸς θέλει ἀποταμιεύεσθαι εἰς ἀποθήκας δαπάνῃ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, μένει ὅμως ὑπέγγυος εἰς τὸ δημόσιον μέχρις ἐξοφλήσεως τοῦ ἐνοικίου, καὶ δὲν δύναται νὰ ἐκποιήσῃ παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, εἰμὴ ἐν γνώσει τοῦ ταμείου καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ κατατεθῇ τὸ ἀντίτιμον εἰς τὸ ταμεῖον.

Ἐπὶ τούτῳ τὸ δημόσιον θέλει διορίσει ἐπιτηρητὴν, ἔχοντα τὸ δικαίωμα καὶ τὸ καθήκον νὰ παρευρίσκηται εἰς πᾶσαν παραλαβὴν καὶ παραδοσὶν σταφιδοκαρποῦ καὶ εἰς πᾶσαν σφράγισιν καὶ ἀποσφράγισιν τῶν ἀποθηκῶν, καὶ νὰ κρατῇ βιβλίον εἰσαγωγῆς καὶ εξαγωγῆς, μονογραφημένον ἀπὸ τὸν ἐπάρχον.

Ἐὰν ὁ ἐνοικιαστὴς εἰσπράξῃ ἀπὸ τινος τῶν φορολογουμένων εἰς χρήματα τὸν φόρον τοῦ, ἢ ἐκποιήσῃ λαθραίως ἢ ὑπεξαίρεσιν σταφιδοκαρπὸν, τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 34 § 7.

Τὸ τρίτον τοῦ προστίμου ἢ τῆς χρηματικῆς ποινῆς θέλει δίδεσθαι εἰς τὸν καταμνηνυτὴν, μὴ ἐξαίρουμένου καὶ τοῦ ἐπιτηρητοῦ τῆς ἀποθήκης.

Ἐὰν ἀποδειχθῇ, ὅτι συνήνεσε καὶ ὁ ἐπιτηρητὴς τῶν ἀποθηκῶν εἰς τὴν λαθραίαν ἐκποίησιν ἢ ὑπεξαίρεσιν σταφιδοκαρποῦ,

τιμωρεῖται καὶ οὗτος μὲ χρηματικὴν ποινὴν 100—300 δραχμῶν, ἐπιφυλαττομένης καὶ ἐτι μείζονος ποινικῆς καταδιώξεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἄρθρ. 68. Τὸ εξαγωγικὸν τέλος τοῦ σταφιδοκαρποῦ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 65 ἀναφερομένων ἐπαρχιῶν πληρώνεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 55—58.

Κατὰ τὰς αὐτὰς διατάξεις πληρώνεται καὶ ὁ ἔγγειος φόρος τοῦ ἰδίου σταφιδοκαρποῦ, ἐὰν ἡ ἐνοικίασις αὐτοῦ δὲν ᾔρξεν ἐγκριθῇ, ἐφαρμοζομένης καὶ τῆς διατάξεως τοῦ § 3 τοῦ ἀρθροῦ 65 ὅπου ὑπάρχουσι σταφιδάμπελοι, ἀποδίδουσι τὸν ἔγγειον φόρον εἰς χρήματα.

ΚΕΦ Θ'.

Περὶ διαφόρων ἐπικαρπιῶν.

Ἄρθρ. 69. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικοῦδιοκτητῶν σύκων καὶ σταφίδων ἐνοικιάζεται, βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται τῶν μὲν σύκων κατὰ τὸ ἀρθρ. 40, τῶν δὲ σταφίδων κατὰ τὰ ἀρθρ. 65—68.

Οἱ φορολογούμενοι ὑποχρεοῦνται νὰ ἀποδώσωσιν εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν καὶ τὸν ἀναλογούντα ἐπὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας ἔγγειον φόρον, ὅπου οὗτος εἰσπράττεται εἰς τὰ τελωνεῖα.

Ἄρθρ. 70. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικοῦδιοκτητῶν μωροδένδρων εἰσπράττεται διὰ λογαριασμόν τοῦ δημοσίου τὴν 1 Ἰουνίου.

Ἄρθρ. 71. Τὸ προϊόν τῶν ἀδιαθέτων ἐθνικῶν ἀμπέλων, σταφιδάμπελων, συκῶν, ἐλαιῶν, βαλανοδένδρων, μωροῶν κλπ. ἐνοικιάζεται ἐπὶ δημοπρασίας εἰς χρήματα· τὸ δὲ ἐνοίκιον πληρώνεται καθ' ὅς ἐπ' αὐτῷ θέλει προσδιορίσει τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον.

Ὅστις φωραθῇ συλλέγων βαλανοκιθάρια ἐκ τῶν ἐθνικῶν βαλανοκιθάρων, ἐξαίρουμένων τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 59 στοιχ. κ' καὶ δ'. ἀνευ ἀδείας τῆς ἀρμοδίας οἰκονομικῆς ἀρχῆς ἢ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ὑποβάλλεται εἰς πληρωμὴν τῆς διπλάσιας ἀξίας τῶν συλλεγθέντων, κατὰ τὸ ἀρθρ. 15.

Τὸ ἥμισυ τῆς ποινῆς ταύτης δίδεται εἰς τοὺς ἀνακαλύψαντας, ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἀνακάλυψις ἐγένετο ἀπὸ τὸν ἐνοικιαστὴν καὶ τοῦ ἐπιστάτας ἢ τοῦ δημοσίου.

ΚΕΦ. Γ'.

Περὶ φορολογίας τῆς ῥητίνης, κατράμης κλπ.

Ἄρθρ. 72. Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῆς ἐξ ἐθνικῶν δασῶν παραγομένης ῥητίνης καὶ κατράμης ἐνοικιάζεται ἐπὶ δημοπρασίας κατὰ δῆμον ἢ ἐπαρχίαν, καὶ ἀποδίδεται εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης τιμῆς, βεβαιουμένης διὰ πρωτοκόλλου ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ἐπάρχου, τοῦ δασονόμου καὶ τοῦ δημάρχου τῆς πρωτεύουσας τῆς ἐπαρχίας.

Τὰ δὲ ἐξ ἐθνικῶν δασῶν παραγόμενα κάστανα, κέρνα, κοκκονάρια, πότασσα καὶ λοιπὰ δασικὰ προϊόντα ἐνοικιάζονται ἐπίσης εἰς χρήματα.

Ἄρθρ. 73. Ἡ βεβαίωσις τοῦ ἐπὶ τῆς ῥητίνης καὶ κατράμης φόρου γίνεται διὰ ζυγίσεως τοῦ προϊόντος ἐπὶ τῶν μερῶν, τὰ ὅποια προσδιορίζει τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, ὑπολογιζομένου εἰς ὁκάδας.

Ἄρθρ. 74. Ἐκαστος τῶν συλλεκτῶν τῆς ῥητίνης καὶ κατράμης ὀφείλει πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς ἐκ τῶν ληκῶν εξαγωγῆς ἢ τῆς μεταφορᾶς τῶν προϊόντων τούτων νὰ εἰδοποιήσῃ διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἢ τοῦ δασάρχου ἢ δασονόμου τὸν ἐνοικιαστὴν, διὰ νὰ παρευρίσκηται εἰς τὴν ζύγισιν τοῦ προϊόντος, καὶ ἂν οὗτος ἢ ὁ ἐπίστατης αὐτοῦ δὲν παρευρεθῇ, ζυγίζει μόνος αὐτὸ ἐπὶ παρουσίᾳ ἑνὸς τοῦλάχιστον τῶν δασονομικῶν ὑπαλλήλων, συν-

καταπομένου περί τούτου πρωτοκόλλου, τὸ ὁποῖον ἐπέχει τόπον διπλο-ύπου τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

Ἄρθρ. 75. Ἐάν τις φωραθῇ συλλέγων λαθραίως ῥητίνην ἢ κατράμην εἰς ἐθνικὰ δάση, ὑποβάλλεται εἰς χρηματικὴν ποινὴν, ἴσην μὲ τὴν διπλὴν ἀξίαν, τοῦ συλλεχθέντος προϊόντος. Ἀλλ' ἔάν ἀνακαλυφθῇ τὸ προϊόν, δύναται ὅμως νὰ ἐκτιμηθῇ ἡ ζημία, ὁ συλλέκτης γενόμενος γνωστός, ὑποβάλλεται, ἐκτός τοῦ νομίμου φόρου, καὶ εἰς πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν, ἴσην μὲ τὸ τριπλὸν ποσὸν τοῦ φόρου, τὸ ὁποῖον ἀπεπειράθη νὰ ὑπεκφυγῇ. Ἐάν δὲν ᾔται δυνατόν νὰ ἐξακριβωθῇ ἡ ζημία, ὁ συλλέκτης ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον δραχμῶν 5—50, τὸ ὁποῖον εἰσέρχεται εἰς τὸ δημόσιον καὶ δημοτικὸν ταμεῖον, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου.

Τὸ τρίτον τοῦ προστίμου ἢ τῆς χρηματικῆς ποινῆς δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα, ἐκτός ἔάν οὗτος ᾔται ὁ ἐνοικιαστής ἢ ὁ ἐπιστάτης τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 76. Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῆς ῥητίνης, κατράμης καὶ τῶν ἄλλων δασικῶν προϊόντων, ἄτινα παράγονται ἐξ ἰδιωτικῶν δασῶν, ἐνοικιάζεται ἐπὶ δημοπρασίας κατὰ δῆμον ἢ ἐπαρχίαν. βεβαιούμενος ὁ μὲν ἐπὶ τῆς ῥητίνης καὶ κατράμης κατὰ τὸ ἄρθρον 73, ὁ δὲ ἐπὶ τῶν λοιπῶν προϊόντων, δι' ἐκτιμῆσεως ἐπὶ τῶν δένδρων, κατὰ τὰς ἐκδοθησόμενας ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου ὁδηγίας, ἐπὶ τῇ βάσει πάντοτε τῶν περὶ ἐκτιμῆσεως ἐν γένει διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου, καὶ ἀποδίδεται εἰς χρήματα.

Ὅστις συλλέξῃ λαθραίως ἐκ τῶν ἀνωτέρω προϊόντων εἰς ἰδιωτικὰ δάση, ἢ δι' οἰουδήποτε ἄλλου τρόπου προσπαθῇ νὰ ζημιώσῃ τὸν ἐνοικιαστὴν, τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 14.

Τὸ ἐνοίκιον ὅλων τῶν ἀνωτέρω δασικῶν προϊόντων πληροῦται εἰς δύο ἴσας δόσεις, τὴν 1 καὶ 30 Σεπτεμβρίου.

ΚΕΦ. ΙΑ'.

Περὶ φορολογίας τῶν Λακωνικῶν προϊόντων.

Ἄρθρ. 77. Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῶν προϊόντων τῶν δύο ἐπαρχιακῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ οἴνου, βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται πρὸς 10 τοῖς 0|0 κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν ἢ τὴν μεταφορὰν αὐτῶν διὰ ξηρᾶς ἢ δια θαλάσσης ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀγοραίας τιμῆς, βεβαιουμένης κατὰ μῆνα διὰ πρωτοκόλλου ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ἐπαρχοῦ, τοῦ ἐφόρου ἢ τελωνοῦ καὶ τοῦ δημάρχου τῆς πρωτεύουσας.

Ὁ δὲ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῶν ἀκολουθῶν προϊόντων κανονίζεται ὡς ἐφεξῆς.

α.) Ὁ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου πρὸς λετπὸ 3 τὴν ὀκάν.

β.) Ὁ ἐπὶ τῆς κατεργασμένης ἢ ἀκατεργάστου μετᾶξης πρὸς δραχ. 2:50 τὴν ὀκάν, ἀνευ διακρίσεως ποιότητος, καὶ

γ.) Ὁ ἐπὶ τῶν κουκουλίων πρὸς δραχ. 1 τὴν ὀκάν.

Ὁ ἐπὶ τῆς σταφίδος, τῶν βαλανεμικιδίων, τοῦ προιονοκακίου, τοῦ ριζαρίου καὶ τῶν ξηρῶν σύκων ἔγγειος φόρος βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς περὶ τούτου εἰδικὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 78. Ὁ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον φόρος εἰσπράττεται εἰς τὸ τελωνεῖον Γυθείου, τὸ ὑπατελωνεῖον λιμενίου, τὸ σταθμαρχεῖον Ἀλμυροῦ καὶ τὰ φυλακεία Κυτρίων καὶ Καρδαμύλης.

Ἄρθρ. 79. Οἱ μετακομίζοντες ἀπὸ τὰς ὁμόρους ἐπαρχίας εἰς τὴν Λακωνίαν ὁμοειδῆ μὲ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 77 ἀναφερόμενα προϊόντα, εἴτε διὰ νὰ τὰ ἐξαγαγῶσιν εἴτε διὰ νὰ τὰ πωλῇ, πωσιν ἐκεῖ, ὀφείλουσι νὰ διαβαίνωσι διὰ μιᾶς τῶν τριῶν ὁδῶν,

ἢ διὰ τῆς ἀγοῦσης ἀπὸ Σπάρτην εἰς Γύθειον, ἢ διὰ τῆς ἀπὸ Ἀρχοντικὸν εἰς Γύθειον, ἢ διὰ τῆς Καλαμάς εἰς Ἀλμυρόν, καὶ νὰ ἐφοδιαζῶνται μὲ διαβατήρια παρὰ τῶν ἀρμοδίων δημοτικῶν ἀρχῶν ὁπισθεν τῶν ὁποίων θέλει δηλοῦσθαι ὁ ἀριθμὸς τῶν φορτίων καὶ τὸ βάρος καὶ εἶδος τῶν προϊόντων. Ἀρμοδίαι δὲ ἀρχαὶ εἶναι οἱ δήμαρχοι ἐκεῖνοι, ἀπὸ τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων λαμβάνονται καὶ μεταφέρονται τὰ προϊόντα εἰς Λακωνίαν. Τὰ διαβατήρια ταῦτα θέλουν παρουσιάζει εἰς ἕνα τῶν ἀρμοδίων κατὰ τὴν Λακωνίαν ἐφόρων, παρὰ τοῦ ὁποῖου θέλουν ἐφοδιαζεσθαι μὲ ἀποδεικτικὸν πρὸς ἐλευθέραν ἐξαγωγὴν ἢ κατανάλωσιν τῶν προϊόντων.

Ἄρθρ. 80. Ὁ μεταφέρων διὰ ξηρᾶς Λακωνικὰ προϊόντα εἰς ἄλλην τοῦ Κράτους ἐπαρχίαν ὀφείλει νὰ πληρώσῃ τὸν νενομισμένον ἔγγειον φόρον εἰς μίαν τῶν κατὰ τὴν Λακωνίαν τελωνιακῶν ἀρχῶν ἐπὶ διπλοτύπῳ ἀποδείξει, τὴν ὁποίαν ὀφείλει νὰ παρακα-αθέτῃ εἰς ἕνα τῶν κατὰ τὴν Λακωνίαν ἐφόρων, ὅστις, ἀφοῦ βεβαιωθῇ ὅτι περιέχονται ἀκριβῶς ἐν αὐτῇ τὰ μεταφερόμενα προϊόντα, ἐκδίδει ἀδειαν ἐλευθέρας μεταφορᾶς.

Ἐπιτρέπεται νὰ πληροῦνται ὁ φόρος καὶ εἰς τὸν ἀρμοδίον ἐφορὸν. Ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὀφείλει ὁ ἐφορὸς νὰ ἐκδίδῃ ἐκτός τῆς περὶ ἐλευθέρας μεταφορᾶς ἀδείας καὶ διπλότυπον ἀποδείξειν πληρωμῆς.

Ἄρθρ. 81. Ὅστις τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 79 ἀναφερομένων δημάρχων ἤθελε δηλώσει ὡς προϊόντα τοῦ δήμου του προϊόντα τῆς Λακωνίας, ὑπόκειται εἰς τὴν ποινὴν τὴν ὠρισμένην ἐν τῷ ἄρθρῳ 231 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἄρθρ. 82. Οἱ τελωναὶ Λακωνίας θέλουν θεωρεῖ καὶ φορολογεῖ ἀνεξαίρετως ὡς Λακωνικὰ προϊόντα ὅσα δὲν συνοδεύονται μὲ τακτικὰ τῶν ἐφόρων ἀποδεικτικὰ, κατὰ τὸ ἄρθρον 79.

Ἄρθρ. 83. Ὅστις ἐξάγει ἢ μεταφέρει διὰ θαλάσσης λαθραίως προϊόντα τῆς Λακωνίας, ἢ μεταφέρει τοιαῦτα διὰ ξηρᾶς εἰς τὰς ὁμόρους ἐπαρχίας δι' ἄλλης ὁδοῦ παρὰ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 79 ἀναφερόμενας, ὑποβάλλεται εἰς τὰς προβλεπομένας ἀπὸ τὸ ἄρθρον 64 ποινάς.

ΚΕΦ. ΙΒ'.

Γενικαὶ διατάξεις.

Περὶ νομικῆς κατοχῆς τῶν ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων.

Ἄρθρ. 84. Τὸ δημόσιον ἐξακολουθεῖ νὰ διατηρῇ εἰς ἑαυτὸ τὴν νομικὴν κατοχὴν ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν γαιῶν καὶ κτημάτων, ἐφ' ὧν ἐλάμβανε δικαίωμα ἐπικαρπίας μέχρι τέλους τοῦ 1843, ἐκτός ἂν ἀπώλεσεν αὐτὴν διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ διὰ ῥητῆς παραιτήσεως.

Περὶ διαχειρίσεως τῶν ἀποθηκαρίων.

Ἄρθρ. 85. Οἱ ἀποταμιευόμενοι εἰς τὰς κεντρικὰς ἀποθήκας δημόσιοι καρποὶ διαχειρίζονται ἀπὸ ἀποθηκαρίους, διοριζομένους ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν δύναται μολοντοῦτο τὸ ὑπουργεῖον ν' ἀναθέτῃ τὰ ἔργα ταῦτα καὶ εἰς ἄλλους δημοσίους ἢ δημοτικούς ὑπαλλήλους.

Τοὺς ἰσολογισμοὺς τῶν ἀποθηκαρίων ἐξελέγχουσιν οἱ οἰκονομικοὶ ἐφοροὶ καὶ καταλογίζουσιν εἰς βάρος τῶν ὅλα τὰ τυχόντα ἐλλείμματα ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἰσχύοντος πρωτοκόλλου τῶν τιμῶν τῶν σιτηρῶν. Πᾶσα περὶ καταλογισμοῦ ἀπόφασις τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου ὑποβάλλεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν. τὸ ὁποῖον ἀποφαίνεται ὁριστικῶς ἐπ' αὐτῆς, ἀφοῦ λάβῃ ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν ἀπολογίαν τοῦ ὑπολόγου.

Αἱ ἀποφάσεις αὗται ἐκτελοῦνται διοικητικῶς κατὰ τὰς περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων διατάξεις.

Μετὰ τὴν ἐπὶ τῶν ἐλλειμμάτων ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργείου οἱ ἰσολογισμοὶ τῶν ἀποθηκαρίων παραπέμπονται εἰς τὸ ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, εἰς τὸ ὁποῖον συναποστέλλονται καὶ οἱ παρὰ τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων ὑποβαλλόμενοι ἰσολογισμοὶ τῆς ἐν γένει φορολογίας τοῦ ἔτους, διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς μέσον ἐξελέγξεως εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῆς διαχειρίσεως τῶν ἀποθηκαρίων ὡς ὑπολόγων.

Περὶ τῶν δημοσίων φόρων.

Ἄρθρ. 86. Οἱ εἰς εἶδος εἰσπραττόμενοι παρὰ τοῦ δημοσίου φόροι, ἐφ' ὅσον εὐρίσκονται εἰς τὴν κυριότητα αὐτοῦ, δὲν ὑποκείνται εἰς δημοτικὸν ἢ εἰς ἄλλον τινα φόρον.

Περὶ γενικῶν ὁδηγιῶν καὶ διασαφήσεων.

Ἄρθρ. 87. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν θέλει δώσει τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας, διασαφήσεις, τύπους καὶ πίνακας εἰς τὰς οἰκονομικὰς ἀρχάς, τοὺς ἐνοικιαστὰς, τοὺς ἐκτιμητὰς καὶ τοὺς ἐπιστάτας τοῦ δημοσίου τόσον διὰ τὴν εἰσπράξιν τῶν φόρων ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐξακριβῶσιν καὶ τὴν εἰς χρήματα αὐτῶν πληρωμὴν.

Περὶ ἐκποιήσεως καὶ παραχωρήσεως καρπῶν.

Ἄρθρ. 88. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐκποιεῖ τοὺς εἰς εἶδη συναζομένους καρποὺς διὰ δημοπρασίας ἢ λιανικῆς πωλήσεως, ἢ καὶ παραχωρεῖ αὐτοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 25 εἰς τοὺς φορολογουμένους.

Διὰ Βασιλικῆς Διατάγματος θελοῦν κανονισθῇ οἱ ὅροι καὶ οἱ τύποι τῆς ἐκποιήσεως.

Περὶ ἐξαίρεσεως τῶν ἐκτιμητῶν, ἐπιδικαιτητῶν κτλ.

Ἄρθρ. 89. Οἱ ἐκτιμηταὶ τοῦ δημοσίου καὶ οἱ ἐπιδικαιτηταὶ ὀφείλουσιν ἐπὶ ποινῇ προστίμου 10—50 δραχ. νὰ προτείνωσιν αὐθιγμῶς τὴν ἐξαίρεσιν των, ὅταν ὑπάρχουν λόγοι, κατὰ τὰς περὶ ἐξαίρεσεως διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας ὡς πρὸς τοὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς ποινικῆς καταδιώξεως ἐν περιπτώσει ἀπάτης, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ποινικοῦ νόμου, καθὼς καὶ τῆς ὑποχρεώσεως εἰς πολιτικὴν ἀποζημίωσιν.

Περὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων.

Ἄρθρ. 90. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἀγρῶν καὶ τῶν ἄλλων κτημάτων τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων διατίθεται, βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου καὶ κατὰ τοὺς ὅρους τοὺς ἐνδιαλαμβανόμενους εἰς τὰ ἀναχεῖρας τῶν καλλιεργητῶν ἔγγραφα.

Περὶ δημοπρασιῶν ἐν γένει.

Ἄρθρ. 91. Οἱ ὅροι τῶν δημοπρασιῶν, αἱ συμφωνίαι τῆς ἐνοικιάσεως καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τῶν ἐνοικιαστῶν κανονίζονται διὰ Βασ. Διατάγματος.

Ἄρθρ. 92. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 8—12 τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται ἀνυπόστατος καὶ ὡς πρὸς ἅπαντας τοὺς λοιποὺς φόρους, οἵτινες κατὰ τὸν αὐτὸν νόμον ἐνοικιάζονται ἐπὶ δημοπρασίας.

Περὶ ἀμέσου εἰσπράξεως τῶν μὴ ἐνοικιαζομένων φόρων.

Ἄρθρ. 93. Οἱ δι' ἐνοικιάσεως διατιθέμενοι κατὰ τὸν παρόντος νόμον φόροι, δικαιώματα καὶ ἄλλαι πρόσοδοι, ἐὰν δὲν τύχωσι

κατὰ τὰς δημοπρασίας ἀναλήγων προσφορῶν, καθ' ὅσον δὲν ὁρίζουσιν ἄλλως εἰδικὰ περὶ τούτων διατάξεις, ἢ εἰσπράττονται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου δι' ἐπιστάτων καὶ φυλάκων, διοριζομένων παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου, ἐξαρκούντων ὅλα τὰ δικαιώματα καὶ ὑποτιμώμενων εἰς ὅλας τὰς ὑποχρεώσεις τῶν ἐνοικιαστῶν. Οἱ ἐπιστατοφύλακες οὗτοι θεωροῦνται ὡς δημόσιοι ὑπηρεταὶ καὶ ὁρίζονται τὸν ὠρισμένον διὰ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους ὅρκον ἐνώπιον τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων.

Περὶ διπλοτύπων καὶ ἐκτιμήσεως.

Ἄρθρ. 94. Τὰ ἄρθρα 18—21 περὶ διπλοτύπων καὶ 41—45 περὶ ἐκτιμήσεως τοῦ παρόντος νόμου εἶναι ἀναλόγως κοινὰ δι' ὅλα τὰ προϊόντα, τῶν ὁποίων ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα ἐπικαρπίας διατίθεται κατὰ τὸν παρόντος νόμον δι' ἐνοικιάσεως καὶ βεβαιοῦται δι' ἐκτιμήσεως.

Περὶ στέρσεως τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν.

Ἄρθρ. 95. Ἐπιστάται, ὑποεπιστάται, φύλακες, ἀποθηκάριοι καὶ πᾶς ἄλλος ἐπὶ τῆς βεβαιώσεως ἢ εἰσπράξεως ὑπαλλήλος ἢ ὑπηρετής, οἵτινες ὅπωςδήποτε ἤθελον ζημιώσει τὸν δημοσίον πρὸς ἴδιον ἢ ἄλλου τινὸς ὄφελος, ὑπόκεινται πρὸς ταῖς ἄλλαις παρὰ τοῦ ποινικοῦ νόμου ὠρισμέναις ποιναῖς καὶ εἰς τὴν στέρσιν πάσης δημοσίας ὑπηρεσίας ἀπὸ 2—6 ἐτῶν.

Περὶ πειθαρχικῶν ποινῶν.

Ἄρθρ. 96. Αἱ κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου καὶ τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ Βασ. Διατάγματος παραβάσεις τῶν δημοσίων καὶ δημοτικῶν ὑπαλλήλων, δι' ὅσας ὁ παρὼν νόμος δὲν ἐπιβάλλει ὠρισμένην ποινὴν, τιμωροῦνται πειθαρχικῶς παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ μὲν πρόστιμον δραμῶν 10—100, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς πολιτικῆς ἀποζημιώσεως, ἐὰν ὡς ἐκ τῆς παραβάσεως ἐπὶ ἤλθε ζημία.

Ἄρθρ. 97. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 17 Ὀκτωβρίου 1853.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 17 Ὀκτωβρίου 1853.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Σ. ΠΗΛΛΗΚΑΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 36.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 26 Ὀκτωβρίου.

ΝΟΜΟΣ ΣΝΤ.

Περὶ κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων
τῆς χρήσεως τοῦ 1854.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
διατάττομεν ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρ. 1. Τὰ ἐξόδα τοῦ Κράτους διὰ τὸ ἔτος 1854 προσ-
διορίζονται εἰς δραχμὰς δέκα ἐννέα ἑκατομμύρια, τετρακο-
σίας τριάκοντα χιλιάδας, τριακοσίας πεντήκοντα τρεῖς καὶ
λεπτά ὀγδοήκοντα ἔν, ἀριθ. 19,430,343:81 καὶ διὰ τὸ πο-
σὸν τοῦτο χορηγοῦνται εἰς τοὺς ὑπουργοὺς πιστώσεις, κατα-
ληγίζόμεναι κατὰ τὴν ἐπισυνημμένον γενικὸν πίνκακ τῶν
ἐξόδων, καὶ κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα τῶν προσηρτημένων
εἰς αὐτὸν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν ὑπουργείων ὡς ἐφεξῆς:

Α. Εἰς χρέος δημόσιον, ἥτοι εἰς τόκους καὶ χρεωλύσιον τοῦ
ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῶν τριῶν Δυνάμεων δανείου

Δρ. 3,835,473:58

Εἰς προμήθειαν καὶ ἄλλα ἐξόδα τοῦ αὐτοῦ 50,376:22

Εἰς ἀποδοσιν τῶν προκαταβολῶν τῶν τριῶν

Δυνάμεων 400,000 —

Εἰς τόκους ἐσωτερικοῦ χρέους 2,500 —

Εἰς συντάξεις 694,655:96

Β'. Εἰς τὴν Βασιλικὴν χορήγησιν 4,000,000 —

Γ'. Εἰς ἀποζημ. τῶν βουλευτ. σωμάτων 432,000 —

Δ'. Εἰς τὴν γενικὴν ὑπηρεσ. τῶν ὑπουργείων

τοῦ Βασιλ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν

σχέσεων Δρ. 495,746:—

τῆς Δικαιοσύνης 1,343,819:39

τῶν Ἐσωτερικῶν 1,780,733:59

τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ

τῆς Δημ. Ἐκπιδεύσεως 937,588:26

τῶν Στρατιωτικῶν 4,786,274:89

τῶν Ναυτικῶν 1,277,193:56

τῶν Οἰκονομικῶν 882,896:28 11,504,248:79

Ε'. Εἰς ἐξόδα Διοικήσεως ἐπιστάσια, καὶ

εἰσπράξεως τῶν φόρων 4,395,663:27

Σ'. Εἰς διαφόρους πληρωμὰς 115,435:84

Τὸ ὅλον δραχμαὶ 19,430,353:84

Ἄρθρ. 2. Τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 1 ἐξόδα
θέλουν πληρωθῆν ἐκ τῶν κυρωθέντων ἐσόδων τῆς χρήσεως
1854 ἀναπληρούμενα ὡς πρὸς τὴν ἐτησίαν διαχείρισιν διὰ
τῶν ὑπολοίπων τῶν προγενεστέρων χρήσεων, τὰ ὅποια δὲν
διετέθησαν εἰς πληρωμὴν ἐξόδων τῶν ἐτῶν ἐκείνων.

Ἄρθρ. 3. Αἱ διὰ τῶν ἐτησίων προϋπολογισμῶν, εἴτε καὶ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ τοῦ ἔτους 1853.

δι' εἰδικῶν νόμων χορηγοῦμεναι πιστώσεις διὰ δημόσια ἔργα,
ἢ γενικὰ βοηθήματα ἰσχύουν μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῶν
ἔργων διὰ τὰ ὅποια ἐχορηγήθησαν, ἐὰν ἡ ἐναρξὶς αὐτῶν ἐγέ-
νητο διαρκούσης τῆς χρήσεως. Τὰ κατὰ τὸ τέλος ἐκάστου ἔ-
τους μένοντα διαθέσιμα ὑπόλοιπα τῶν τοιούτων πιστώσεων
μεταβιβάζονται αὐτεπαγγέλτως εἰς τὴν χορῆσιν τοῦ ἐπο-
μένου ἔτους. Τὰ ὑπουργεῖα ὀφείλουσι νὰ παρουσιάζωσι μετὰ
τοῦ ἀπολογισμοῦ καὶ λογαριασμὸν ἰδιαιτέρον τῶν δαπανη-
θέντων δι' ἐν ἑκάστον τῶν ἐπιμελείᾳ αὐτῶν ἐκτελουμένων
δημοσίων ἔργων, ἀπὸ τῆς ἐναρξέως μέχρι τῆς ἀποπερατώ-
σεως αὐτῶν.

Ἄρθρ. 4. Ἐπιτρέπεται ἡ μετάθεσις πιστώσεων ἐκ τῶν
ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ κεφαλ. 17 τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ
τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου. Εἰς τὸ κεφ. 3 ἄρθρ.
9 τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἡ ψηφι-
σθεῖσα πίστις διὰ τῆς στρατιωτικᾶς συντάξεως δὲν ᾔθελεν
ἐπαρκέσει εἰς πληρωμὴν τῶν συνεπειᾶν τοῦ ἀπὸ 19 Αὐγούστου
1852 ΣΕ. νόμου νέων συνταξέων.

Ἄρθρ. 5. Ἐκτὸς τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου χορηγοῦμέ-
νων πιστώσεων, ἐὰν αὗται ἄνευ ἐπεκτάσεως τῆς ὑπηρεσίας
δὲν ἐξαρκέσωσι διὰ τὰ ἐξόδα τῆς χρήσεως 1853, ἐπιτρέπε-
ται νὰ δοθῶσι διὰ Β. Διαταγμάτων ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν
ἀναπληρωτικαὶ πιστώσεις ἐπὶ τῇ γνωμοδότησει τοῦ ὑπουργι-
κοῦ συμβουλίου ἐπὶ τῶν ἐξῆς ἄρθρων τῶν εἰδικῶν προϋπολο-
γισμῶν.

Τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης

Διὰ τὴν διατροφήν τῶν ὑποδίκων

Δι' ἀποζημιώσεως μαρτύρων

Δι' ἐξόδα μεταφορᾶς ὑποδίκων

Δι' ἐξόδα ἐκτελέσεως ἀποφάσεων.

Τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν

Διὰ γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας

Διὰ διατροφήν καὶ διατήρησιν καταδίκων.

Τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Διὰ ποσοστὰ ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων

Διὰ παραχωρήσεις ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν
ἐπιτηδεύματων καὶ οἰκοδομῶν εἰς τοὺς δήμους

Δι' ἐξόδα καλλιεργείας τῶν ἀλικῶν καὶ μετακομίσεως τῶν
ἀλάτων.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-
σίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ καὶ ἐκ-
τελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ὀκτωβρίου 1853.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Ὀκτωβρίου 1853.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης.

Σ. ΠΗΛΑΗΚΑΣ.

ΝΟΜΟΣ ΣΝΖ'.

Περὶ κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1854.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Τῶν ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων, τῶν ἀπὸ δημοσίων κτημάτων καὶ νομημάτων προσόδων, καὶ ἐν γένει ὅλων τῶν εἰσοδημάτων τῶν εἰδικώτερον ἀπαριθμουμένων εἰς τὸν ἐπισυνηγμένον πίνακα τῶν ἐσόδων, καὶ τὰ προσηρητημένα εἰς αὐτὸν ἀναλυτικὰ φύλλα, θέλει ἐξακολουθήσει ἡ εἰσπραξις κατὰ τὸ 1854 ἔτος, δυνάμει τῶν ὑπαρχόντων Νόμων καὶ Διαταγμάτων καὶ τῶν ἐκδοθησομένων περὶ τινων ἐσόδων Νόμων.

Ἄρθρ. 2.

Τὰ ἔσοδα τῆς χρήσεως 1854 ὑπολογίζονται εἰς δραχμὰς δέκα ἐπὶ ἑκατομμύρια, ἑπτακοσίας δέκα χιλιάδας καὶ ἐννεακοσίας εἴκοσι πέντε, ἀριθ. 17,710,925· προστίθενται δ'

εἰς ταῦτα αἱ προκαταβολαὶ τῶν τριῶν δυνάμεων ἐκ δραχμῶν τριῶν ἑκατομμυρίων, ὀκτακοσίων πέντε χιλιάδων, τετρακοσίων ἐβδομήκοντα τριῶν καὶ λεπτῶν πεντήκοντα ὀκτῶ, ἀριθ. 3,835,473:53 κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῷ πίνακι τῶν ἐσόδων ἐνδιαλαμβανόμενα.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ὀκτωβρίου 1853.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Ὀκτωβρίου 1853.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Σ. ΠΗΛΛΗΚΑΣ.

Γενικὸς προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1884.

Κεφ.λ.	ἀριθμ.	Ἔξοδα	Πιστώσεις			
			Κατὰ κεφ.λ.		Κατὰ μέρος	
Α.		Μέρος Α'. Χρέος δημόσιον				
		Χρέος ἐξωτερικόν				
	1	Τόκοι καὶ χρεολύσιον τοῦ δανείου Ρόδοχιλδ	3835473	58		
	2	Προμήθεια Ρόδοχιλδ ἐξόδα κληρώσεως κλπ.	50376	22		
	3	Ἀποδόσεις προκαταβολῶν τῶν 3 δυνάμεων	400000			
					4285849	80
Β.		Χρέος ἐσωτερικόν				
	1	Τόκοι ἐσωτερικοῦ χρέους			2500	
Γ.		Συντάξεις				
	1	Συντάξεις			694655	96
						4983005 76
Δ.		Μέρος Β'. Βασιλικὴ χορήγησις				
		Χορήγησις πρὸς τὸν Βασιλέα				
Ε.		Μέρος Γ'. Ἀποζημιώσεις Βουλευτ. Σωμάτων				1000000
		Ἀποζημιώσεις τῶν Βουλευτικῶν Σωμάτων				
		Μέρος Δ'. Γενικὴ ὑπηρεσία τῶν Ὑπουργείων				432000
Τ.		Τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων			495746	
Ζ.		Τῆς Δικαιοσύνης	1343819	39		
Η.		Τῶν Ἐσωτερικῶν	1780733	59		
Θ.		Τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως	937588	26		
Ι.		Τῶν Στρατιωτικῶν	4786271	89		
ΙΑ.		Τῶν Ναυτικῶν	1277193	56		
ΙΒ.		Τῶν Οἰκονομικῶν	882896	28		11504248 97
		Μέρος Ε'. ἐξόδα διοικήσεως καὶ ἐπιστάσις				
ΙΓ.		Ἐξόδα διοικήσεως, ἐπιστάσις καὶ εἰσπράξεως τῶν φόρων				1395663 27
ΙΔ.		Μέρος ΣΤ'. Διάφοροι πληρωμαὶ				
		Ἐπιστροφὰὶ χρημάτων				
		Ἀποζημιώσεις			8591	25
		Ἀποδόσεις Μοναστηριακῶν χρεῶν	106844	56		115435 81
		Τὸ ὅλον . . .				19430353 81

Γενικός προϋπολογισμός των εσόδων τῆς χρήσεως 1854.

Κεφάλ.	Ἄρθρον	Ἑσοδα.	Ἑσοδα βεβαιωθέντα		Ἑσοδα εισπραχθέντα.	
			Κατ' ἄρθρον	Κατὰ κεφάλ.	Κατ' ἄρθρον	Κατὰ κεφάλ.
Α. Ἄμεσοι φόροι						
1	Ἐγγειος φόρος καὶ δικαίωμ. ἐπικαρπίας	6235700			5565890	
2	Φόρος ἐπὶ τῶν μελλισίων	55000			46750	
3	Ἐγγειος φόρος 3 τοῖς 0/0	419821			50910	
4	Φόρος ἐπὶ τῶν ζώων	1300000			1105000	
5	» » ἐπιτηδευμάτων	250000			187500	
6	» » οἰκοδομῶν	160000	8120521		112000	7077020
Β. Ἐμμεσοι φόροι						
1	Γελώνια	3412592			3544341	
2	Χαρτοσήμου	1050000			1050000	
3	Διάφορα δικαίωματα	392608	4855200		314087	4708428
Γ. Δημόσια καταστήματα						
1	Νομισματοκοπτεῖον					
2	Ταχυδρομεῖον	199000			190080	
3	Τυπογραφεῖον	5000	204000		4830	494930
Δ. Δημόσια νομήματα καὶ κτήματα						
1	Μεταλλεῖα καὶ ὄρυκτά	502465			52465	
2	Ἵδατα θερμά	2000			2000	
3	Ἀλικτὴ	460000			460000	
4	Ἰχθυοτροφεία	188103			178698	
5	Δάση	220017			209017	
6	Ἐλαιῶνες	380417			116417	
7	Σταφιδῶνες καὶ ἀμπελῶνες	156195			137453	
8	Περιβόλια καὶ ἄλλα κτήματα	212525			187000	
9	Κτήματα διοικούμενα δι' ἐπιστασίας	21900			16520	
10	Δημόσια κτίρια καὶ ἐργαστασία	30320	2173942		27288	4836858
Ε. Ἐκποιήσεις ἐθνικῶν κτημάτων						
1	Χρεωλύσια καὶ τόκοι προικοκτησιῶν	401970			40000	
2	Δεκαετεῖς πιστώσεις »	4930			10000	
3	» » φθαρτῶν κτημάτων	38982			11000	
4	Εἰσπράξεις τῆς ὀλικῆς τιμῆς τῶν προικοκτησιῶν	πρὸς ἐνθύμ. ὁμοίως			πρὸς ἐνθύμ. ὁμοίως	
5	ὅμ. ὅμ. φθαρτῶν κτημάτων		490342			64000
Σ. Διάφορα εἰσοδήματα						
1	Τόκοι ὑπερμερίας	160000			160000	
2	Πρόσοδοι κτημάτων κατακυρωθέντων εἰς τὸ δημόσιον	14000			7000	
3	Δεκαετεῖς δόσεις τῶν μέχρι τοῦ 1837 καθυστερούν.	πρὸς ἐνθύμ.			πρὸς ἐνθύμ.	
4	Ποινικὰ ἐργαστασία					
5	Ἀπώληφις ποινικῶν ἐξόδων	70000			20000	
6	» προκαταβληθέντων ἐξόδων εἰς πολιτ. δίκας	8000			2500	
7	» ἐξόδων ἀπαριθμήσεως ζώων κλπ.	35000			26400	
8	Μερίσματα μετοχῶν εἰς τὴν τράπεζαν	85000			85000	
9	Τυχρὰ εἰσοδήματα	46460			46460	
10	Επιστροφὰι χρημάτων	πρὸς ἐνθύμ.	416460		πρὸς ἐνθύμ.	347360
Ζ. Ἐκκλησιαστικὰ εἰσοδήματα						
1	Ἐκποιήσεις ἀκινήτων μονασ. κτημάτων					
2	Πολυετεῖς ἐνοικιάσεις	79460			38501	
3	Μονοετεῖς	93000			80000	
4	Τόκοι ὑπερμερίας	7000			7000	
5	Διάφοροι ἐσοδα	πρὸς ἐνθύμ.	179460		πρὸς ἐνθύμ.	174601
Η. Ἑσοδα κλεισμένων χρήσεων						
1	Ἑσοδα κλεισμένων χρήσεων	1250000			1250000	
2	» Ἐκκλησιαστικὰ κλεισμένων χρήσεων	21000	1271000		21000	1271000
Θ. Προκαταβολαὶ τῶν 3 δυνάμεων διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ θανείου Ῥοτσχίλδ						
			17710925			15622097
			3833473	58		3833473
			24549398	58		19457570
Ὀλικά ποσά						

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 37.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 26 Ὀκτωβρίου.

ΝΟΜΟΣ ΔΕ΄.

Περὶ διορύξεως τοῦ πορθμοῦ τοῦ Εὐρίπου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἀρθρ. 1.

§ 1. Ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ τελωνείου Χαλκίδος καὶ τῶν εἰς αὐτὸ ὑπαγομένων ὑποτελωνίων, τελωνιακῶν σταθμῶν καὶ φυλακείων εἰσαγομένων καὶ ἐξαγομένων διὰ θαλάσσης ἐμπορευμάτων, ὅσα ὑπόκεινται εἰς τελωνιακὸν δικαίωμα, ἐπιβάλλεται φόρος δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ πληρονομήνου κατὰ τὸν νόμον τελωνιακοῦ δικαίου.

Τῆς διατάξεως ταύτης ἐξαιροῦνται αἱ εἰς τὴν περιφέρειαν αὐτὴν ὑπαγόμεναι νῆσοι.

§ 2. Ἐπιβάλλεται ὡσαύτως φόρος ἐν τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ἐκ τῶν ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας εἰς τὴν ἀνωτέρω τελωνιακὴν περιφέρειαν εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων.

Ὡς βάσις τῆς εκτιμήσεως τῆς ἀξίας τῶν ἐν τῷ § 2. ἐμπορευμάτων προσδιορίζεται ἡ ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων τελωνιακῶν ἀρχῶν γινομένη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ τελωνείων νόμου.

Ἀρθρον 2. Ἐπὶ τῶν πρὸς ἐμπορείαν εἰσαγομένων εἴτε διὰ θαλάσσης, εἴτε διὰ τῆς ἐπὶ τοῦ πορθμοῦ τοῦ Εὐρίπου γεφύρας ζῶν ὁ φόρος κανονίζεται.

α. Διὰ τοῦ βόας, ἀγελάδας, ἵππους, ἡμιόνους καὶ καμήλους εἰς πενήκοντα λεπτὰ κατὰ κεφαλήν.

β. Διὰ τοὺς χοίρους καὶ ὄνους εἰς δέκα.

γ. Διὰ τὰ αἰγοπρόδατα εἰς ἑξί.

Ἀρθρ. 3. Οἱ κατὰ τὰ προηγουμένα ἄρθρα φόροι ἐπιβάλλονται κατὰ τὸ ἡμισυ καὶ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ τελωνείου Λαμίας καὶ τῶν εἰς αὐτὸ ὑπαγομένων ὑποτελωνίου, τελωνιακῶν σταθμῶν καὶ φυλακείων.

Ἀρθρ. 4. Αἱ περὶ λαθραίας ἐξαγωγῆς ἢ μεταφορᾶς ἢ μὴ ἀκριβοῦς δηλώσεως ἢ διασαφές, ὡς καὶ αἱ περὶ ἄλλων παρὶβάσεων ποινικαὶ διατάξεις τῶν περὶ τελωνείων νόμων καὶ Β. Διαταγμάτων ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς διὰ τοῦ παρόντος ἐπιβαλλομένους φόρους.

Ἀρθρ. 5. Ἐπὶ τῶν διαπλεόντων τὸν πορθμὸν μὴ πολεμικῶν πλοίων καὶ τῶν διερχομένων τὴν γέφυραν ζῶν ἐπιβάλλονται πορθηεῖα καὶ διόδια ὡς ἐφεξῆς.

Π ο ρ θ μ ε ῖ α.

Τὰ πορθηεῖα προσδιορίζονται κατὰ τὴν χωρητικότητα τῶν πλοίων ὡς ἐφεξῆς:

Τὰ τριῶν τόνων πλοία μέχρι τῶν 20 πληρόνουν ἀνὰ λεπτὰ 50 δι' ἑκάστην τόνον.

Διὰ τὰ ἐπέκεινα τῶν 20 τόνων θέλουν πληρύνεσθαι τὰ πορθηεῖα κατὰ τὰς ἐξῆς ἀνalogίας.

α. Διὰ τοῦ ἐπέκεινα τῶν 20 τόνων πληρύνει ἑκάστον πλοῖον μέχρι τῶν 50 ἀνὰ λεπτὰ 30 τὸν τόνον.

β. Διὰ τοῦ ἐπέκεινα τῶν 50 μέχρι τῶν 100 ἀνὰ λεπ. 20.

γ. Διὰ τοῦ ἐπέκεινα τῶν 100 μέχρι τῶν 300 ἀνὰ λεπ. 15.

δ. Διὰ τοῦ 301 καὶ ἐφεξῆς ἀνὰ λεπτὰ 10.

Δ ι ὀ δ ι α.

Ἐπὶ ἐνὸς ἐκίστου βόας, ἀγελάδος, ἵππου, ἡμιόνου, ὄνου καὶ καμήλου πληροῦνται λεπτὰ πέντε ἀριθ. 5, ἐπὶ ὅλων δὲ τῶν λοιπῶν 4.

Ἐν τὰ ζῶα ταῦτα δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν ἐμπορείας, περὶ ἧς προβλέπει τὸ ἄρθρ. 2 τοῦ παρόντος νόμου, ἡ πληρωμὴ τῶν διοδίων ἐννοεῖται ἰδίως δι' ἑκάστην διάβασιν.

Ἀρθρ. 6. Τῆς πληρωμῆς τῶν διοδίων ἐξαιροῦνται οἱ ἵπποι τῆς Αὐλῆς τῶν Πρέσβων, τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας, τῆς χωροφυλακῆς, τοῦ ἱππικοῦ, τῶν ζευγμάτων, καὶ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ.

Ἀρθρ. 7. Οἱ δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου εἰσπραττόμενοι φόροι πορθηεῖα καὶ διόδια θέλουν χρησιμεύει.

1. Εἰς ἀναγκάσῃ τῆς πλευστῆς διώρυγος τοῦ πορθμοῦ, ὥστε ὁ πυθμὴν αὐτῆς νὰ βαθυνθῇ μέχρι πέντε Β. πήχων.

2. Εἰς κατασκευὴν κινετῆς ἐπὶ τῆς διώρυγος ταύτης γεφύρας.

3. Εἰς κατασκευὴν αἰμασίας ἐκκτέρωθεν τῆς γεφύρας.

4. Εἰς καθαρσιν τοῦ λιμένος, καὶ

5. Εἰς κατασκευὴν τῶν πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ ἐντὸς τῶν κόλπων διάπλου ἀναγκαιοῦντων σημάτων καὶ φάρων.

Ἀρθρ. 8. § 1. Ἡ εἰσπραξὶς τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 1, 2 καὶ 3 διαλαμβανομένων φόρων, ὡς καὶ τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 5 καὶ 9 πορθηεῖων ἐνεργεῖται παρὰ τῶν ἐπιστατῶν τῶν Τελωνείων Χαλκίδος καὶ Λαμίας ἐπὶ ἀμοιβῇ ἐνὸς τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ εἰσπραττομένου ποσοῦ.

§ 2. Ἡ δὲ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 5 εἰσπραξὶς διοδίων ὡς καὶ τοῦ φόρου τῶν πρὸς ἐμπορείαν διὰ τῆς γεφύρας εἰσαγομένων ζῶν ἐνοικιάζεται μονοετῶς, ἢ καὶ μέχρι τριετίας, ἐν ἀποτυχίᾳ δὲ ἐνοικιάσεως ἐνεργεῖται δι' ἐπιστατῶν δι' ἐπιζήμιων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀρθρ. 9. Μεχρις οὗ κατασκευασθῇ καὶ τεθῇ εἰς ἐνεργείαν ἡ νέα ἐπὶ τοῦ πορθμοῦ γέφυρα, ἡ εἰσπραξὶς τῶν πορθηεῖων ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βασι τῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 1 τοῦ ἀπὸ α. Μαΐου 1843 Β. διατάγματος ὀριζομένης διαιτησίᾳ.

Ἀρθρ. 10. Τὰ προερχόμενα ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 8 διαλαμβανομένων φόρων χρηματικὰ ποσὰ θέλουν κατατίθεσθαι κατὰ οὔνην εἰς τὴν ἐθνικὴν τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ὑπὲρ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 ἔργων.

Ἀρθρ. 11. Τίθεται ἡ τῶν ἔργων ταύτων κατὰ τὸ περὶ δημοσίων ἔργων κανονισμὸς ἐκτελέσεως ὑπὸ τὴν ἐφορίαν πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς, ἧς δύο μέλη διορίζει ἡ Κυβέρνησις καὶ δύο τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τοῦ δήμου Χαλκιδέων· πέμπτον δὲ μέλος καὶ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι ὁ Νομάρχης Εὐβοίας.

Ἀρθρ. 12. Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ δανεισθῇ ἐπὶ ἀνοικτῷ λογαριασμῷ ἕως 420,000 δραχ. διὰ τὴν υπολογισθεῖσαν δαπάνην τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 τοῦ παρόντος νόμου ἀναφερομένων ἔργων.

Πρὸς ἀπότισιν δὲ τοῦ συμφωνηθησμένου διὰ τὸ δάνειον αὐτὸ τόκου καὶ ἀπώσεων τοῦ κεφαλαίου θέλουν χορηγεῖσθαι εἰς τὴν δανειστὴν τὰ ἐκ τῶν ἀνωτέρω φόρων εἰσπραττομένα.

Πρὸς ἐντελὴ ἀσφάλειαν τοῦ δανεισμοῦ τὸ παρὸν τὸν συμ-

φωνηθησάμενου τόκου θέλει σημειοῦσθαι ἐτησίως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου, ἵνα γίνονται χρήσις αὐτοῦ εἰς περιστάσιν μόνον, καθ' ἣν αἱ ἐκ τῶν προκειμένων φόρων εἰσπράξεις δὲν ἤθελον ἐπαρκεῖ εἰς τὴν τακτικὴν πληρωμὴν τοῦ δανείου.

Τὸ οὕτω προκαταβλλόμενον ἐκ τοῦ δημοσίου ποσὸν θέλει ἀποδίδεσθαι εἰς αὐτὸ ἐκ τῶν ἐπομένων εἰσπράξεων.

Ἄρθρ. 13 Οἱ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλόμενοι φόροι παύουν κατὰ τὴν ἀπόσβεσιν τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 αναφερομένων ἔργων δαπανηθέντος ποσοῦ καὶ τῶν τόκων τοῦ δανείου, ἐξαιρουμένων τῶν προθμείων καὶ διωδίων τῶν ὁποίων ἡ εἰσπράξις θέλει ἐξακολουθεῖ νὰ ἐνεργῇται πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου Ταμείου, ὑπὸ τοῦ ὁποίου θέλει γίνεσθαι καὶ ἡ πρὸς συντήρησιν τῶν ἔργων τούτων καὶ κίνησιν τῆς μηχανῆς τῆς γεφύρας δαπάνη.

Ἄρθρ. 14. Ἄπαντα τὰ ἐν τῷ προαγγείῳ Καλκίδος μῆπω διατεθέντα ἐθνικὰ οἰκόπεδα ἐξαιρουμένων τῶν διὰ δημοσίαν ἢ δημοτικὴν χρῆσιν ἀναγκαζούντων θέλουσιν ἐκποιτηθῇ τοῖς μετρητοῖς· τὸ δὲ τίμημα αὐτῶν θέλει χρησιμεύσει πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 διαλαμβανόμενων ἔργων ἀτόκως ἀποδοθησόμενον.

Ἄρθρ. 15. Διὰ Β. διαταγμάτων θέλουσι κανονισθῇ.

α.) Ἡ διάρκεια καὶ οἱ ὅροι τῆς ἰσοικιάσεως ἢ τῆς δι' ἐπιστατῶν εἰσπράξεως τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 8 § 2 αναφερομένων φόρων.

β.) Οἱ ὅροι τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 12 συνομολογηθησάμενου δανείου καὶ

γ.) Τὰ καθήκοντα τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 11 συστηθησάμενης ἐπιτροπῆς ὡς καὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 8 διορισθησάμενων ἐπιστατῶν.

Ἄρθρ. 16 Τὸ ἀπὸ ἀ. Μαΐου 1843 Β. διάταγμα περὶ προθμείων καὶ διωδίων καθ' ὅσον ἀντιβαίνει εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 23 Ὀκτωβρίου 1853.

Ο Θ Ω Ν

Ι. ΑΜΒΡΟΣΙΑΔΗΣ. Κ. ΠΡΟΒΛΑΕΓΓΙΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφαγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Ὀκτωβρίου 1853.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Σ. ΠΗΛΛΗΚΑΣ.

ΝΟΜΟΣ ΣΕΑ'.

Περὶ συστάσεως πρεσβειῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Ὅπου καὶ ὅταν τὰ συμφέροντα τοῦ Κράτους ἀπαιτήσωσι τὴν σύστασιν πρεσβειῶν δύναται νὰ συστηθῶσι δυναμει Βασιλικῷ Διατάγματι, καὶ νὰ ὀρισθῶσι δι' αὐτοῦ ὁ βαθ-

μὸς καὶ αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ Πρέσβους ὡς καὶ ὁ ἀριθμὸς, ὁ βαθμὸς καὶ ὁ μισθὸς τῶν γραμματέων καὶ ἀκολούθων τῆς πρεσβείας.

Ἐμμισθὸς δὲ δὲν δύναται νὰ διορισθῇ παρ' ἐκάστη πρεσβείας, εἰμὴ ὁ ἀρχηγὸς αὐτῆς καὶ εἰς γραμματεὺς, ἐξαιρουμένης τῆς πρεσβείας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, παρ' ἣ ὑπάρχουν, ἐκτός τοῦ Γραμματέως, εἰς ἀκόλουθος καὶ εἰς Κλητῆρ (καβάσης) ἔμμισθοι ἀμφοτέρω.

Ἀντὶ τοῦ ἀκόλουθου δύναται νὰ διορισθῇ παρ' αὐτῇ, κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας, εἰς δευτέρως Γραμματεὺς ἔμμισθος.

Ἄρθρ. 2. Οἱ Γραμματεῖς τῶν Πρεσβειῶν ἔχουν βαθμὸν τμηματάρχου πρώτης, ἢ δευτέρας τάξεως· οἱ δὲ ἀκόλουθοι, βαθμὸν Ὑπουργικοῦ ἀκόλουθου.

Ἄρθρ. 3. Οἱ ἄγαμοι ἔμμισθοι Γραμματεῖς ἔχουν παρὰ τῷ ἀρχηγῷ αὐτῶν τὴν τράπεζαν καὶ τὴν κατοικίαν. Ὅσους δὲ παρὰ τινι Πρεσβείᾳ δὲν ὑπάρχει ἄγαμος ἔμμισθος Γραμματεὺς, ἢ ὁ ἀρχηγὸς αὐτῆς δὲν συγκατατίθεται νὰ χορηγῇ παρ' αὐτῷ τὴν τράπεζαν καὶ τὴν κατοικίαν τῷ Γραμματεῖ ἐκπίπτει ἐκ τῶν ἀποδοχῶν αὐτοῦ ποσὸν ἀνάλογον προσδιοριζόμενον διὰ Βασιλικῷ Διατάγματι.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Ὀκτωβρίου 1853.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΠΑΙΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
τοῦ Κράτους σφαγὶς.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 26 Ὀκτωβρίου 1853.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Σ. ΠΗΛΛΗΚΑΣ.

ΝΟΜΟΣ ΣΕΓ'.

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ ἀπὸ 7 Ἰουλίου 1843

νόμου τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Τὰ παρὰ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς χορηγούμενα ἐνυπόθηκα δάνεια δύναται νὰ ὑπερβῶσι τὰ τρία τέταρτα τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου αὐτῆς, ἐὰν ἴσον τῇ ὑπερβάσει ταύτῃ ποσὸν ὑπάρχῃ κατατεθειμένον ἐντόκως εἰς τὴν Τράπεζαν ὑπὸ μακρὰν προθεσμίαν.

Ἄρθρ. 2. Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα δύναται νὰ δανείζῃ τὸ δημόσιον ἐπὶ ἐνεχυριάσει τῶν μετοχῶν αὐτοῦ, ὧν ἐκάστη λογίζεται πρὸς δρχμὰς χιλίας.

Ἄρθρ. 3. Αἱ ἀντιβαίνουναι εἰς τὸν παρόντα διατάξεις τοῦ ἀπὸ 7 Ἰουλίου 1843 Νόμου ἀκυροῦνται.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ

τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Ὀκτωβρίου 1853.

Ο Θ Ω Ν.

Ι. ΑΜΒΡΟΣΙΑΔΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτίθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 26 Ὀκτωβρίου 1853.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἱπουργὸς

Σ. ΠΗΛΛΗΚΑΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ καθήκοντων τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ἱπουργείου
τῶν Οἰκονομικῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ περὶ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τοῦ Ἱπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν Διάταγμα τῆς 10 Φεβρουαρίου 1851 καὶ

Θέλοντες νὰ κανονίσωμεν ἀκριβέστερον τὰ καθήκοντα τοῦ γενικοῦ γραμματέως τοῦ Ἱπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἱπουργοῦ ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς

1) Φροντίζει νὰ ἐνεργῇται ἡ ἐσωτερικὴ τοῦ ὑπουργείου ὑπηρεσία, καὶ ἐπιτηρεῖ τὸ προσωπικὸν αὐτοῦ, συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 7, 10, 21 καὶ 42 τοῦ μνησθέντος Διατάγματος τῆς 10 Φεβρουαρίου 1851.

2) Παρασκευάζει μετὰ τῶν ἀρμοδίων τμηματαρχῶν τὰ νομοσχέδια, καὶ τὰ σχέδια τῶν γενικῶν Διαταγμάτων, καὶ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν νόμων καὶ γενικῶν Διαταγμάτων ὁδηγίων τοῦ Ἱπουργείου.

3) Ἐπεξεργάζεται τὰς σπουδαίας ὑποθέσεις, ὅσας ὁ Ἱπουργὸς ἀναθέτει εἰς αὐτόν.

4) Διευθύνει ἰδίως τὸ τμήμα, οὗ τινος ἡ διεύθυνσις ἀνατεθῇ εἰς αὐτόν παρὰ τοῦ Ἱπουργοῦ.

5) Ὑπογράφει κατ' ἐντολὴν τοῦ Ἱπουργοῦ ὅλα τὰ ἐκδιδόμενα παρὰ τοῦ Ἱπουργείου ἔγγραφα, ὅσα ἀφορῶσι τὴν προπαρασκευὴν τῶν μῆμω ὁρίμων εἰς ἀπόφασιν τοῦ Ἱπουργοῦ ὑποθέσεων.

Ἄρθρ. 2.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἱπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσιεύσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἀθήναις τὴν 27 Ὀκτωβρίου 1853.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄρθ. 39.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 12 Νοεμβρίου.

ΝΟΜΟΣ ΣΝΗ΄.

Περὶ ἐξακολουθήσεως τῆς ἐνοικιάσεως τῶν πολυετῶς ἐνοικιασμένων ἐλαιοδένδρων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Ἡ ἐνοικίασις τῶν πολυετῶς ἐνοικιασμένων ἐλαιοδένδρων, τῶν ὁποίων οἱ ἐνοικιασταὶ δὲν ἐξεπλήρωσαν τὰς περὶ καλλιεργείας καὶ βελτιώσεως αὐτῶν συμφωνίας, δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ μέχρι τῆς λήξεως αὐτῆς ὑπὸ τοῦς αὐτοὺς ὅρους, καθ' ὅσον δὲν τροποποιῶνται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐὰν οἱ ἐνοικιασταὶ οὗτοι κηρύξωσιν, ὅτι ἀναδέχονται.

α) Νὰ ἐξασφαλίσωσι τὸ δημόσιον δι' ὑποθήκης κτημάτων διὰ τε τὰς καθυστερούσας καὶ τὰς μὴπω ληξάσας δόσεις τοῦ ἐνοικίου, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἐπομένοις ἀρθροῖς ὀριζόμενα, καὶ

β) Νὰ ἀποζημιώσωσι τὸ δημόσιον κατ' ἐκτίμησιν πραγματογνωμόνων ὅσα πᾶσαν βλάβην ἢ φθορὰν, προξηνηθείσαν ἢ προξηνηθησομένην εἰς τὰ παρ' αὐτῶν ἐνοικιασμένα ἐλαιοδένδρα δι' ἑκκοπῆς, ἐμπρησμοῦ ἢ ἄλλης οἰαδήποτε συμφορᾶς.

Δὲν ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἀνωτέρω ἀποζημίωσιν ὁ ἐνοικιαστὴς ἐὰν ἀποδείξῃ ὅτι ἡ βλάβη ἢ ἡ φθορά τῶν ἐλαιοδένδρων προήλθεν ἐξ ἀνωτέρας καὶ ἀκαταμαχῆτου βίας, ἢ τυχαίου καὶ ἀκαταλογίστου εἰς αὐτόν συμβαματος, καὶ οὐχὶ ἐκ δολίας προαιρέσεως ἢ ἀμελείας του.

Ἡ ἀποζημίωσις δι' ἑκαστον ἑκκοπὲν δένδρον δὲν δύναται νὰ ᾔναι οὔτε κατωτέρα τῶν 25 δραχμῶν οὔτε ἀνωτέρα τῶν 60, συμφώνως μὲ τὰ ὀριζόμενα ἐν τῷ § β'. τῶν συμφωνιῶν τῆς ἐνοικιάσεως.

Ἡ παραδοχὴ τῶν ἀνωτέρω ὅρων γίνεται διὰ δηλώσεως τῶν ἐνοικιαστῶν ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 2. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐκτίμησις τῆς φθορᾶς ἢ βλάβης τῶν ἐλαιοδένδρων γίνεται, ἐπιμελείᾳ τοῦ ἀρμοδίου οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ὑπὸ δύο πραγματογνωμόνων διοριζομένων τοῦ ἐνός παρὰ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ ἑτέρου παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ. Ἐν περιπτώσει διχογνωμίας, τρίτος πραγματογνώμων, διοριζόμενος ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ ἀρμοδίου πρωτοδικείου, ἀποφασίζει ὀριστικῶς, ἢ παραδεχόμενος θατέραν τῶν γνωμῶν ἢ σχηματίζων ἰδίαν ἐντὸς τῶν ὅρων τῶν δύο γνωμῶν.

Εὰν ὁ ἐνοικιαστὴς προσκαλούμενος, δὲν διορίσῃ τὸν ἐκ μέρους του πραγματογνώμονα ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ὁ πρόεδρος τοῦ ἀρμοδίου πρωτοδικείου, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἀρμοδίου οἰκονομικοῦ ἐφόρου, διηρῖζει αὐτόν.

Περὶ τῆς ἐκτίμησεως ταύτης συντάσσεται πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον ὑπογράφομεν ὑπὸ τῶν πραγματογνωμόνων, καθίσταται ὑποχρεωτικὸν διὰ τε τὸν ἐνοικιαστὴν καὶ τὸ δημόσιον.

Ἄρθρ. 3. Οἱ παραδεχόμενοι τοὺς ὅρους τοῦ 1 ἀρθρου ἐνοικιασταὶ ὀφείλουσι διὰ τὰς μὴπω ληξάσας δόσεις τοῦ ἐνοικίου νὰ δώσωσιν εἰς ὑποθήκην κτήματα ἀξίας ἰσῆς μὲ τὸ ἐνοίκιον πέν-

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 38. (Παρελείφθη)

τε ἐτῶν πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ δημοσίου δι' ἐνδεχομένην καθυστέρησιν τοῦ ἐνοικίου, καὶ διὰ πᾶσαν φθορὰν ἢ βλάβην, ἥτις ἤθελε προξενηθῇ εἰς τὰ ἐλαιόδενδρα, καὶ διὰ τὴν μὴ εκπλήρωσιν τῶν περὶ καλλιεργείας καὶ βελτιώσεως συμφωνιών.

Ἄρθρ. 4. Διὰ τὰς μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου καθυστερούσας δόσεις ὑποχρεοῦνται οἱ ἀνωτέρω ἐνοικιασταὶ νὰ προσφέρωσιν εἰς ὑποθήκην κτήματα ἀξίας ὑπερβαίνουσας τὸ χρέος ὁλόκληρον καθ' ἓν τοῖτον μόνον, καὶ νὰ ἐξοφλήσωσιν αὐτὸ ὅμοι μετὰ τὸ τυχόν ποσὸν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 2 ἀποζημιώσεως εἰς δώδεκα ἐτησίας ἴσας δόσεις.

Ἐκάστη τῶν δόσεων πληρῶνεται ἄνευ τόκου τὴν 15 Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους· διὰ πᾶσαν ὅμως καθυστέρησιν ὑποβάλλεται ὁ ὀφειλέτης εἰς τόκον ὑπερῆμερίας 8 0/0 κατ' ἔτος.

Οἱ θελοντες νὰ μετασχωσὶ τοῦ εὐεργετήματος τῆς διατάξεως ταύτης ὀφείλεται ὑποχρεοῦνται νὰ προσφέρωσιν ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν τὰ πρὸς ἐγγράφην ὑποθήκης κτήματα, καὶ νὰ παραδώσωσιν εἰς τὸ δημόσιον χρεωστικὰς ὁμολογίας δι' ὅλας τὰς δόσεις.

Οὐδεὶς δὲ τῶν ὀφειλετῶν ἀπαλλάττεται τῆς διοικητικῆς καταδιώξεως, πρὶν ἢ συμμορφωθῇ μετὰ τὰς ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ διατάξεις.

Ἄρθρ. 5. Ὡς καθυστεροῦν χρέος τῶν ἐνοικιαστῶν θεωρεῖται τὸ κεφάλαιον, τὸ ὁποῖον ὑπολείπεται, ἀφ' οὗ αἱ τυχόν προγενέστεροι μὲν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, μὴ ὑπαγόμεναι δὲ εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν παλαιῶν χρεῶν τοῦ δημοσίου ἀπαιτητὰ πιστώσεις αὐτῶν συμψηφισθῶσι μετὰ τὸ ὅλον τοῦ χρέους, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀμοιβαίων τόκων. Ἐὰν δὲ, γενομένου συμψηφισμοῦ, προκύψῃ ὑπόλοιπον χρέους μεγαλειτέρου τοῦ πρὸ τοῦ συμψηφισμοῦ ὀφειλομένου κεφαλαίου, το πλεονάζον ἀφίεται εἰς ὄφελος τοῦ ἐνοικιαστοῦ. Οἱ ὀφειλέται ἐνοικιασταὶ, οἵτινες δὲν εἶναι συνάμα καὶ πιστωταὶ τοῦ δημοσίου ἀπαλλάττονται ἐντελῶς τῆς πληρωμῆς τῶν καθυστερούντων τόκων.

Ἐὰν ὅμως πιστώσεις τις τοῦ ὀφειλέτου ἐνοικιαστοῦ, πηγάζουσα μὲν ἐξ ἐποχῆς προγενεστέρας τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, μὴ ὑπαγομένη δὲ εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν παλαιῶν χρεῶν τοῦ δημοσίου, κατασταθῇ ἀπαιτητὴ μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 πράξεων, ἡ καταστάσα πρότερον ἀπαιτητὴ παρουσιασθῇ μετὰ ταῦτα, τὸ χρέος ἐκκαθαρίζεται ἐκ νέου, ἐνεργουμένου τοῦ συμψηφισμοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁριζόμενα ἐκδιδομένων δὲ ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου νέων ὁμολογιῶν, αἱ προεκδοθεῖσαι ἀκυροῦνται.

Ἄρθρ. 6. Τὰς περὶ πληρωμῆς τῶν καθυστερουσῶν δόσεων εὐεργετικὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου δύνανται νὰ ἐπικαλεσθῶσι καὶ οἱ ἐνοικιασταὶ, οἵτινες ἐξέπληρωσαν τὰς περὶ καλλιεργείας συμφωνίας τῆς ἐνοικιάσεως, ἐὰν συμμορφωθῶσιν ἐμπροσθέντως μετὰ τὰ ὁριζόμενα εἰς τὰ ἄρθρα 1, 3, 4 καὶ 5.

Ἄρθρ. 7. Οἱ ἐνοικιασταὶ, οἵτινες προτιμῶσι νὰ παραιτηθῶσι τῆς ἐνοικιάσεως, μετέχουσι τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 4 καὶ 5 διαλαμβανομένων ὠφελειῶν, ἐὰν ὑποβάλωσιν ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἐγγράφως τὰς παραιτήσεις των, καὶ συμμορφωθῶσιν ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4.

Ἄρθρ. 8. Οἱ ὑπενοικιασταὶ ἐλαιοδένδρων δύνανται νὰ μετῇ ἕως τῶν ὠφελειῶν τοῦ παρόντος νόμου, ὑποβαλλόμενοι εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τῶν πρωτοτύπων ἐνοικιαστῶν, ἐὰν ἐντὸς τῆς διὰ τοῦ 1 ἄρθρου ὁριζομένης προθεσμίας παρουσιάσωσι δῆλωσιν μετὰ τῆς πρὸς τοῦτο ἐγγράφου συγκαταθέσεως τῶν πρωτοτύπων ἐνοικιαστῶν.

Ἐκ τῆς διατάξεως ταύτης δὲν ἀπαλλάττονται τῶν πρὸς τὸ

δημόσιον ὑποχρεώσεων τῶν οἱ πρωτοτύποι ἐνοικιασταὶ, εἰμὴ ἐφ' ὅσον οἱ ὑπενοικιασταὶ συμμορφωθῶσι μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Αἱ περὶ συμψηφισμοῦ πιστώσεων τῶν ἐνοικιαστῶν διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ὑπενοικιαστῶν. ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ πίστωση τοῦ ὑπενοικιαστοῦ συμψηφίζεται μὲ μόνον τὸ ἀναλογικὸν εἰς αὐτὸν μέρος τοῦ χρέους· ἡ πίστωση ὅμως τοῦ ἐνοικιαστοῦ συμψηφίζεται μετὰ τὸ ὅλον τοῦ χρέους καὶ καταλογίζεται ἐφ' ὅλων τῶν ὠφελουμένων ἀπὸ τὰ εὐεργετήματα τοῦ νόμου, ἐκάστου κατὰ λόγον τοῦ καθυστερουμένου μέρους τῆς συμμετοχῆς του.

Ἀλλ' ἐὰν ὁ ὀφειλέτης, ἐνοικιαστὴς ὢν συνάμα καὶ πιστωτὴς δὲν ἤθελε συμμορφωθῇ μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, ἐνεργεῖται οὐχ ἥττον συμψηφισμὸς τῆς πιστώσεως αὐτοῦ μετὰ τὸ χρέος τοῦ ὑπενοικιαστοῦ, ὅστις ἤθελεν ἐπικαλεσθῇ τὰ ὠφελήματα τοῦ νόμου, κατὰ τὴν αὐτὴν ὡς ἀνωτέρω ἀναλογίαν.

Ἄρθρ. 9. Οἱ ἐγκαταλιπόντες τὰ παρ' αὐτῶν ἐνοικιασμένα ἐλαιόδενδρα, ἐὰν συμμορφωθῶσι μετὰ τὰς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ διαγραφόμενας ὑποχρεώσεις, δύνανται νὰ μετασχωσὶ καὶ οὗτοι τῶν εὐεργετημάτων αὐτοῦ, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς καθυστερούσας δόσεις, ὑποχρεούμενοι εἰς τὴν ἀπόδοσιν αὐτῶν διὰ τὰ ἔτη, καθ' ἃ ἐνεμήθησαν τὰ ἐλαιόδενδρα. Θεωρεῖται δὲ ἡ μὲν ἐνοικίασις διατελειμένη, τὰ δὲ κτήματα, καθὼς καὶ ἡ πρόσδοσις αὐτῶν, ὡς περιελθόντα εἰς τὴν κατοχὴν καὶ νομὴν τοῦ δημοσίου ἀπὸ τοῦ ἔτους τῆς ἐγκαταλείψεως.

Ὡς ἔτος τῆς ἐγκαταλείψεως θεωρεῖται ἐκεῖνο, καθ' ὃ τὸ δημόσιον ἤρξατο νὰ διαθέτῃ εἰς λογαριασμὸν τοῦ ἐνοικιαστοῦ δι' ἐκποίησεως ἢ δι' ἀμέσου εἰσπράξεως ὁλόκληρον τὸν καρπὸν τῶν ἐνοικιασθέντων ἐλαιοδένδρων.

Πᾶς εἰς τὰ δημόσια βιβλία καταλογισμὸς ὁλοκληροῦ ἢ μέρους τῆς ἀνηκούσης εἰς τὰ μετὰ τὴν ἐγκαταλείψιν ἔτη προσόδου τῶν ἐλαιοδένδρων ἀπέναντι τῶν μέχρι τοῦ ἔτους τῆς ἐγκαταλείψεως ληξαστῶν δόσεων, εἶναι ἀκυρὸς καὶ διαγράφεται.

Ἡ βεβαίωσις τῶν ἔτους τῆς ἐγκαταλείψεως γίνεται διὰ πρωτοκόλλου συντασσομένου παρὰ τοῦ ἀρχιδιῶν ἐπαρχοῦ, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, τοῦ ταμίου καὶ τοῦ δημάρχου τῆς πρωτεύουσας τῆς ἐπαρχίας, τὸ ὁποῖον κοινοποιεῖται ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τε τὸν ἐνοικιαστὴν καὶ τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον.

Κατὰ τοῦ πρωτοκόλλου τούτου ἐπιτρέπεται ἑφεσις παρὰ τῶν μερῶν ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ἐνώπιον τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τὸ ὁποῖον ἀποφαίνεται ὁριστικῶς.

Ἄρθρ. 10. Αἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 1, 6, 7 καὶ 8 δηλώσεις καὶ παραιτήσεις ἐπιδίδονται δὲ δικαστικοῦ κλητῆρος πρὸς τὸν ἀρμόδιον οἰκονομικὸν ἐφορον.

Ἄρθρ. 11. Ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως μιᾶς ἐκ τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 3 καὶ 4 δόσεων κατὰσχεται καὶ ἐκποιεῖται ἀνάλογον μέρος ἐκ τοῦ καρποῦ τῶν ἐλαιοδένδρων· ἐὰν δὲ τὸ ἐκπλειστήρισμα δὲν ἐξαρκέσῃ εἰς τὴν ὁλοσχερῇ ἀπότισιν τοῦ καθυστερουμένου χρέους μετὰ τοῦ τόκου τῆς ὑπερῆμερίας, κατὰσχεται καὶ ἐκποιεῖται ἀνάλογον μέρος ἐκ τῶν ἐνυποθήκων κτημάτων, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰς περιπτώσεις καὶ τῶν λοιπῶν καταναγκαστικῶν τῆς διοικητικῆς μέτρων καταδιώξεως. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ὁ ὀφειλέτης ὑποχρεοῦται ἐπὶ ποινῇ διελύσεως τοῦ συναλλάγματος, κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον 12, ν' ἀναπληρώσῃ ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν τὸ ἐκποιηθέν μέρος τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος δι' ὑποθηκεύσεως ἐτέρων κτημάτων ἀναλόγου ἀξίας.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐνεργεῖται ἡ ἀποζημίωσις τοῦ δημοσίου καὶ διὰ τὰς προνοούμενας ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 λοιπὰς παραβάσεις.

Άρθρ. 12. Όσοι ἐκ τῶν ἐνοικιαστῶν δὲν συμμορφωθῶσι μετὰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, καταδιώκονται πρὸς ἀπό τισιν ὁλῶν τῶν καθυστερουσῶν δόσεων καὶ τόκων, καθὼς καὶ πάσης ἀποζημιώσεως ὀφειλομένης κατὰ τὰς συμφωνίας τῆς ἐνοικιάσεως, ἥτις προσδιορίζεται ὑπὸ πραγματογνωμόνων διοριζομένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 2, τὸ δὲ συνάλλαγμα τῆς ἐνοικιάσεως διαλύεται αὐτοδικαίως καὶ ὁ ἐνοικιαστής ἀποβάλλεται διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Άρθρ. 13. Ἡ κατάσχεσις καὶ ἐκποίησης τοῦ καρποῦ τῶν ἐλαιοδένδρων καὶ τῶν ἐνυποθήκων κτημάτων, καὶ ἡ καταδίωξις τοῦ ὀφειλέτου εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἀρθρῶν 11 καὶ 12 τοῦ παρόντος νόμου ἐνεργεῖται διοικητικῶς κατὰ τὰς διατάξεις τῶν περὶ καθυστερούντων νόμων καὶ Β. Διαταγμάτων.

Άρθρ. 14. Τὰ ἐλαιόδενδρα, ὅσα περιέλθωσι δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ δημοσίου, μεχρὶς δι' ἐιδικοῦ νόμου κανονισθῶσιν ὁριστικῶς τὰ περὶ τούτου, θέλουσι διατεθῇ εἴτε δι' ἐνοικιάσεως, εἴτε δι' ἄλλων ἐπωφελῶν συμφωνιών, γινομένων διὰ δημοπρασίας, ἐπὶ τῇ βάσει Β. Διατάγματος, ἐκδοθησομένου μετὰ προηγηθεῖσαν γνωμοδότησιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Άρθρ. 15. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τὰ παντὸς εἶδους πολυετῶς ἐνοικιασμένα ἐθνικὰ ἢ ἐκκλησιαστικὰ κτήματα, τῶν ὁποίων δὲν ἔληξεν ἡ προθεσμία τῆς ἐνοικιάσεως μέχρι τέλους τοῦ 1851 ἔτους.

Άρθρ. 16. Ἀπασαὶ αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον διατάξεις καταργοῦνται.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Ὀκτωβρίου 1853.

Ο Θ Ω Ν.

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΓΙΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Ὀκτωβρίου 1853.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Σ. ΠΗΛΛΗΚΑΣ.

ΟΔΗΓΙΑΙ

Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἀπὸ 25 Ὀκτωβρίου 1853 ΣΝΗ'. νόμου περὶ τῶν πολυετῶς ἐνοικιασμένων ἐθνικῶν ἐλαιοδένδρων καὶ περὶ τῶν πολυετῶς ἐνοικιασμένων ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων τῶν ὁποίων ἡ προθεσμία τῆς ἐνοικιάσεως δὲν ἔληξε μέχρι τέλους τοῦ 1851 ἔτους.

Ἀριθ. 61,500.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ.

Πρὸς τοὺς Νομάρχας, Ἐπαρχοὺς, Οἰκον. Ἐφόρους
καὶ Ταμίτας τοῦ Κράτους.

Ἐκδοθέντος καὶ δημοσιευθέντος διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ἀπὸ 25 Ὀκτωβρίου ἐνεστῶτος ἔτους ΣΝΗ'. νόμου περὶ τῶν πολυετῶς ἐνοικιασμένων ἐθνικῶν ἐλαιοδένδρων

καὶ τῶν παντὸς εἶδους πολυετῶς ἐνοικιασμένων ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων, τῶν ὁποίων ἡ προθεσμία τῆς ἐνοικιάσεως δὲν ἔληξε μέχρι τέλους τοῦ 1851 ἔτους, διευθύνοντες πρὸς ὑμᾶς ἀντίτυπα τοῦ νόμου τούτου καὶ σὰς ἐφοδιάζομεν μετὰ τὰς ἀκολουθοῦσας πρὸς ἐκτελεσιν αὐτοῦ ὁδηγίας.

1. Αἱ διοικητικαὶ ἀρχαὶ θέλουσι ἀποστείλει πάραυτα ἱκανὸν ἀριθμὸν ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀντιτύπων εἰς ὅλας τὰς πόλεις, κώμας καὶ χωρία τῆς διοικητικῆς περιφερείας ἐκάστης ἐπαρχίας, προσκαλοῦσαι τοὺς δημάρχους καὶ τοὺς ἐιδικοὺς παρεδρῶν τῶν χωρίων νὰ φροντίσωσι ν' ἀναγνωσθῇ ὁ νόμος εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας τρεῖς ἢ καὶ τέσσαρας κατὰ συνέχειαν Κυριακάς, ἢ ἄλλας μεσολαβούσας ἐν τῷ μεταξὺ ἐπισήμους ἑορτάς καὶ νὰ τοιχοκολληθῶσιν ἱκανὰ ἀντίτυπα αὐτοῦ καὶ τῶν παρουσῶν ὁδηγιῶν εἰς ὅλα τὰ δημαρχεῖα καὶ παρεδρεῖα καὶ τὰς θύρας τῶν ἐκκλησιῶν ἢ τὰ δημοσιώτερα μέρη.

Συγχρόνως θέλουσι προτρέψει αἱ διοικητικαὶ ἀρχαὶ διὰ τῶν δημοτικῶν τοὺς ἐνοικιαστὰς νὰ συμμορφωθῶσι μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, διὰ νὰ μὴ στερηθῶσι τῶν παρ' αὐτοῦ χρηρημένων πλεονεκτημάτων.

Αἱ αὐταὶ ἀρχαὶ ὀφείλουσι ν' ἀπαιτήσωσι παρὰ τῶν δημάρχων καὶ ἐιδικῶν παρεδρῶν συμφωνίαν μετὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 50210 ἀπὸ 17 Σεπτεμβρίου ε. ε. ἐγκύκλιόν μας, τὰς ἀπαιτούμενας ἀποδείξεις περὶ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἡ περιέχουσα τὸν νόμον ἐφημερίς τῆς Κυβερνήσεως ἐφθασεν εἰς ἐκαστὴν κοινότητα.

2. Ὁ νόμος διαιρεῖ εἰς τέσσαρας κατηγορίας τοὺς ἐνοικιαστὰς, ἥτοι:

α.) Εἰς μὴ ἐκπληρώσαντας τὰς περὶ καλλιέργειας καὶ βελτιώσεως τῶν ἐλαιοδένδρων συμφωνίας, ἐπιθυμοῦντας δὲ νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ ἐνοικίασις (ἄρθρ. 1 τοῦ νόμου)

β.) Εἰς ἐκπληρώσαντας τὰς περὶ καλλιέργειας συμφωνίας (ἄρθρ. 6 τοῦ νόμου.)

γ.) Εἰς προτιμώντας νὰ παραιτηθῶσι τῆς ἐνοικιάσεως (ἄρθρον 7 τοῦ νόμου.)

δ.) Εἰς ἐγκαταλείποντας τὰ παρ' αὐτῶν ἐνοικιασμένα ἐλαιόδενδρα (ἄρθρ. 9 τοῦ νόμου.)

Ὡς χρεὸς τῶν ὑπαγομένων καὶ εἰς τέσσαρας κατηγορίας θεωρεῖται μόνον τὸ καθυστεροῦν κεφάλαιον μετὰ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου, προσδιοριζομένης ἀποζημιώσεως, τῶν δὲ τόκων ἀπαλλάττονται οἱ ὀφειλέται οὗτοι ἐὰν συμμορφωθῶσι μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου.

Τὸ ὡς ἀνωτέρω ἐκκαθρισθὲν κεφάλαιον καὶ τὸ ἐκ τῆς ἀποζημιώσεως προκύπτον ποσόν, συγκεφαλαιούμενα, θέλουσι πληρωθῇ ἀτόκως εἰς δώδεκα ἐτησίαις ἴσας δόσεις, πληρωτέας κατὰ πᾶσαν 15 Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους. Σημειωτέον δὲ, ὅτι ἡ κατὰ τὸν θ'. § τῶν ἀπὸ 15 Ἰουνίου 1836 συμφωνιῶν τῆς ἐνοικιάσεως πληρωθησομένη τὴν 15 Ἰανουαρίου 1854 δόσις τοῦ ἐνοικίου δὲν δύναται νὰ συμπεριληφθῇ εἰς τὰς καθυστερούσας δόσεις καὶ ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν οἱ ἐνοικιασταὶ ἤθελον ὑποβάλει τὴν δὴλωσίν των μετὰ τὴν 15 Ἰανουαρίου, διότι τὸ 4 ἄρθρ. τοῦ νόμου ὀρίζει ῥητῶς, ὅτι καθυστεροῦσαι δόσεις θεωροῦνται αἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου τούτου λήξαι, καὶ διότι ἡ πληρωνομένη τὴν 15 Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους δόσις εἶναι τὸ ἐνοίκιον τοῦ προηγουμένου ἔτους.

Οἱ εἰς τὴν α. καὶ β. κατηγορίαν ὑπαγόμενοι ἐνοικιασταὶ ὀφείλουσι ν' ἀποζημιώσωσι τὸν δημοσίον διὰ πᾶσαν βλάβην ἢ φθορὰν, προξενηθεῖσαν εἰς τὰ παρ' αὐτῶν ἐνοικιασμένα ἐλαιόδενδρα, καὶ νὰ δώσωσιν εἰς ἀποθήκην κτήματα ἰσῆς κατὰ τὸ ἐν τρίτῳ ἀνωτέρας τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάκιον συγκεφαλαιωθησομένου χρέους των.

Διὰ δὲ τὰς μὴ πω ληξάσας δόσεις κτήματα ἀξίας ἴσης μὲ τὸ ἐνοίκιον πέντε ἐτῶν πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ δημοσίου δι' ἐνδεχομένην καθυστέρησιν τοῦ ἐνοικίου καὶ διὰ πᾶσαν φθορὰν ἢ βλάβην, ἥτις ἤθελε προξενηθῇ εἰς τὰ ἐλαιοδένδρα, ὡς καὶ διὰ τὴν μὴ ἐκπλήρωσιν τῶν συμφωνιῶν.

Οἱ ὑπαγόμενοι εἰς τὴν γ' κατηγορίαν θέλουσι προσφέρει κτήματα ἀξίας καθ' ἐν τρίτον ἀνωτέρας τοῦ προσερχομένου ἐκ τῶν καθυστερούντων ἐνοικίων χρέους τῶν καὶ τοῦ ποσοῦ τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ δημοσίου.

Οἱ δὲ εἰς τὴν δ' κατηγορίαν ὑπαγόμενοι θέλουσι δώσει κτήματα καθ' ἐν τρίτον ἀνωτέρας ἀξίας τοῦ καθυστερούντος κεφαλαίου καὶ τοῦ ποσοῦ τῆς ἀποζημιώσεως διὰ τὰς ἐπελθούσας μετὰ τοῦ ἐτους τῆς ἐγκαταλείψεως ζημίας.

3. Ὅσοι ἐκ τῶν ὑπαγομένων εἰς οἰανδήποτε τῶν ἀνωτέρω τεσσάρων κατηγοριῶν ἐπιθυμοῦν νὰ μετεξῶσι τῶν ὠφελειῶν τοῦ νόμου, ὀφείλουν νὰ υποβάλωσιν εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορὸν τῆς ἐπαρχίας, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας κεῖται τὸ κτῆμα, δῆλωσιν ἐντός τῆς διὰ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ νόμου τεθείσης προθεσμίας.

Ἡ δῆλωσις πρέπει νὰ περιέχῃ α) τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι ἀναδέχεται νὰ ἀποζημιώσῃ τὸ δῆμόσιον κατ' ἐκτίμησιν πραγματογνωμόνων, διὰ πᾶσαν βλάβην ἢ φθορὰν, προξενηθείσαν ἢ προξενηθησομένην εἰς τὰ παρ' αὐτοῦ ἐνοικιασμένα ἐλαιοδένδρα, δι' ἐκκοπῆς, ἐμπρησμοῦ, ἢ ἄλλης οἰασδήποτε συμφορᾶς κατὰ τὸ ἐδάφιον ἐ. τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ νόμου β) τὴν κατηγορίαν, εἰς ἣν ὑπάγεται ὁ ἐνοικιαστής γ) τὸ πρὸν τῶν καθυστερουσῶν παρ' αὐτοῦ δόσεων διακεκριμένως καὶ δ) τὴν περιγραφὴν τῶν κτημάτων, τὰ ὁποῖα κατὰ τὰ ἄρθρα 3 καὶ 4 τοῦ νόμου ὀφείλει νὰ προσφέρῃ πρὸς ἐγγράφην ὑποθήκης. Ἐὰν δὲ τὰ ἐλαιοδένδρα ὑπέστησαν βλάβην ἢ φθορὰν ἐξ ἀνωτέρας καὶ ἀκαταμαχῆτου βίας ἢ τυχαίου καὶ ἀκαταλογίστου εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν συμβαδματος, κατὰ τὸ δ' ἐδάφιον τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ νόμου, ὀφείλει ὁ δίδων τὴν δῆλωσιν, νὰ ἐπισυνάπῃ καὶ ὅσα ἐγγράφα ἔχει πρὸς ἀποδείξιν τοῦ συμβάντος, προτείνων ἐνταυτῷ διὰ τῆς αὐτῆς δηλώσεως καὶ ὅσα ἄλλα ἀποδεικτικὰ μέσα δύναται νὰ προταγῇ πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ γεγονότος.

4. Ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς λαμβάνων τὴν δῆλωσιν θέλει μεταβαίνειν ἐπιτοπίως ἢ ἀποστέλλει δύω ἐκ τῶν δημοσίων πραγματογνωμόνων διὰ ν' ἀπαριθμῶσι τὰ ὑπάρχοντα δένδρα, ἐπὶ τῇ βασι τοῦ ἐνοικιαστῆρι καὶ τῶν πρακτικῶν τῆς δημοπρασίας, ἐξετάζοντες συγχρόνως καὶ τὴν κατάστασιν αὐτῶν καὶ ἐὰν ἐκ τῆς ἀπαριθμήσεως καὶ ἐπιθεωρήσεως προκύψῃ ἔλλειψις ἐλαιοδένδρων ἢ βλάβη τῶν ὑπαρχόντων, ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς προσκαλεῖ παραχρῆμα καὶ ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς τὸν ἐνοικιαστὴν νὰ διορίσῃ τὸν ἐκ μέρους τοῦ ἐκτιμητῆν, διὰ νὰ ἐνεργηθῇ ἐκτίμησις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 2 ἄρθρου τοῦ νόμου ἐκ συμφωνοῦ δὲ μετὰ τοῦ ἑπαρχοῦ ἢ Νομάρχου διορίζουσι καὶ τὸν ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου ἐκλεγόμενον παρ' αὐτῶν μετὰ τῶν ἐμπειροτέρων καὶ νοσημονεστέρων ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ πραγματογνωμόνων τῆς ἐπαρχίας, καὶ ἐπιμελεῖται διὰ τὰ περαιτέρω κατὰ τὰς λοιπὰς διατάξεις τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου.

5. Τὴν ἐν τῷ § 3 διαλαμβανομένην δῆλωσιν τοῦ ἐνοικιαστοῦ μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ συνημμένων τυχὼν ἐγγράφων καὶ τῶν κατὰ τὸν ἀνωτέρω § 4 συνταχθέντων παρὰ τῶν πραγματογνωμόνων πρωτοκόλλων τῆς ἐκτιμήσεως τῆς βλάβης ἢ φθορᾶς τῶν δένδρων διευθύνει ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς πρὸς τὸν Τεχνικὴν τῆς ἐπαρχίας, διὰ νὰ ἐνεργῇ οὗτος τὴν ἐκκαθάρισιν κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 53,430 ἀπὸ 29 Σεπτεμβρίου ἐν. ἔτους ἐγκύκλιον τοῦ ὑπουργείου.

Τὴν ἐκκαθάρισιν ταύτην μετὰ τῆς δηλώσεως τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ τῶν ἐπισυνημμένων αὐτῇ ἐγγράφων ἐπιστρέφει ὁ Ταμίς.

ἐντός δέκα ἡμερῶν πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορὸν. Οὗτος δὲ ὑποβάλλει αὐτὰ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον μετὰ τὴν παρ' αὐτοῦ γενομένην ἐξέλεγχιν ἐπιστρέφει πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορὸν, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ δέοντα.

Ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς λαβὼν τὰ ἐγγράφα ταῦτα, συνεννοεῖται μετὰ τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς, καὶ ἐξετάζουσιν ἂν τὰ προσφερόμενα εἰς ὑποθήκην κτήματα ᾖναι πραγματικὰ καὶ ἀδιαφιλονεικτοῦς ἰδιοκτησίᾳ τοῦ προσφέροντος αὐτὰ ἐνοικιαστοῦ, ἢ τοῦ ἀτόμου, τὸ ὁποῖον πρὸς χάριν τοῦ ἐνοικιαστοῦ προσφέρει εἰς ὑποθήκην τὰς ἰδιοκτησίας του· ἂν τὰ κτήματα δὲν ᾖναι προικῶα, καὶ ἂν ᾖναι ἐλεύθερα ὑποθήκης. Ἡ τελευταία περίπτωσις βεβαιούται διὰ πιστοποιητικῶν τοῦ ὑποθηκοφύλακος, τὸ ὁποῖον ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ ὁ ἐνοικιαστής. Ἐπομένως ἡ τε Διοικητικὴ Ἀρχὴ καὶ ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς διορίζουσιν ἐκ συμφωνοῦ δύω ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ πραγματογνωμόνων, διὰ νὰ ἐνεργήσωσι τὴν ἐκτίμησιν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος κτημάτων καὶ συντάξωσι τὸ περὶ αὐτῆς πρωτόκολλον. Αἱ περὶ τῶν κτημάτων, ὡς ἀνωτέρω, ἐξετάσεις πρέπει νὰ γίνωνται μετὰ πολλῆς ἀκριβείας καὶ προσοχῆς παρὰ τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφοροῦ, καθ' ὅσον οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνοι, καὶ αὐτοὺς τούτους ἐπιβαρύνουσιν αἱ συνέπειαι ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν τὰ κτήματα ἤθελον ἀποδειχθῇ ἀκολουθῶς ἀμφισβητήσιμα. Ὅταν δὲ ἀφορᾷ τὴν πραγματικὴν αὐτῶν ἀξίαν, ὀφείλουσι νὰ καλῶσι πάντοτε τὴν προσοχὴν τῶν πραγματογνωμόνων, ὑπομιμνήσκοντες εἰς αὐτοὺς τὸ 440 ἄρθρον τοῦ Ποιν. Νόμου. Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον θέλουσι καθιστᾶν προσεκτικὸς τοὺς πραγματογνώμονας καὶ ὅσας ἐνεργοῦσι τὰς περὶ βλάβης καὶ ζημίας τῶν ἐλαιοδένδρων ἐκτιμήσεις, περὶ ὧν διαλαμβάνει ὁ ἀνωτέρω 4. παραγράφος.

Ἀφ' οὗ ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς λαβὼν τὸ περὶ ἐκτιμήσεως τῶν εἰς ὑποθήκην προσφερόμενων κτημάτων πρωτόκολλον καὶ τὸ πιστοποιητικὸν τοῦ ὑποθηκοφύλακος, συντάττει τὰς νέας ὁμολογίας, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς παρὰ τοῦ ταμίου γενομένης ἐκκαθαρίσεως καὶ ἐπιμελεῖται περὶ τῆς ὑπογραφῆς αὐτῶν παρὰ τοῦ ὀφειλέτου καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ.

Ἐνταῦθα παρατηροῦμεν ὅτι, ἐπεὶ διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ΣΝΗ' Νόμου τῆς 25 Ὀκτωβρίου ε. ε. αἱ τῶν ληξασῶν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ δόσεων παλαιαὶ ὁμολογίαι καθίστανται ἀκυροὶ ἅμα ὑπογραφῶσιν αἱ νέαι, ἀπαιτεῖται χάριν τῆς τάξεως τῆς ὑπηρεσίας νὰ συνταχθῶσιν ἑτεραι ὁμολογίαι καὶ διὰ τὰς μὴ πω ληξάσας δόσεις τοῦ ἐνοικίου τῶν ἐλαιοδένδρων, τῶν ὁποίων ἢ ἐνοικίας μέλλει νὰ ἐξακολουθήσῃ, κηρυττομένων ἀκυρῶν τῶν παλαιῶν μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῶν νέων. Ὅθεν συγχρόνως μετὰ τὴν σύνταξιν καὶ ὑπογραφὴν τῶν ὁμολογιῶν, αἵτινες θέλουσιν ἐκδοθῇ διὰ τὸ χρέος τῶν ἐνοικιαστῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ΣΝΗ' Νόμου, θέλουσι συνταχθῇ καὶ ὑπογραφῇ παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ τῶν ἐγγυητῶν αὐτῶν καὶ αἱ ὡς ἀνωτέρω περὶ τῶν μὴ πω ληξασῶν δόσεων.

Ἀπασαί αἱ ὁμολογίαι ὑπογραφεῖται παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ τῶν ἐγγυητῶν αὐτῶν στέλλονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον διὰ νὰ κατατεθῶσιν εἰς τὸ Γεν. Λογιστήριον. Αἱ δὲ περιλήψεις τῆς ἐγγραφῆς ὑποθήκης τῶν κτημάτων μετὰ τῶν ἐκκαθαρίσεων κατατίθενται εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς οἰκ. ἐφορείας ἐκάστης ἐπαρχίας.

6. Ὅσας τις τῶν ἐνοικιαστῶν ἤθελε δι' αὐτοῦ ὅτι ἡ βλάβη ἢ ἡ φθορὰ τῶν ἐλαιοδένδρων προέβη ἐξ ἀνωτέρας καὶ ἀκαταμαχῆτου βίας ἢ τυχαίου καὶ ἀκαταλογίστου εἰς αὐτὸν συμβαδματος καὶ παρουσιάσῃ τὰς περὶ τούτου ἀποδείξεις εἰς τὸν οἶκον. Ἐφορὸν κατὰ τὸν 3 παράγραφον τῶν παρουσῶν ὁδηγίων, ὁ ἑπαρχος ἢ ὁ Νομάρχης καὶ ὁ Οἶκον. Ἐφορὸς ἐξετάζουσι τὸ περιεχόμενον αὐτῶν καὶ ἀρῶμενοι καὶ ὅσας ἄλλας βασίμους

πληροφορίας ἤθελον δυνήθῃ νὰ συλλέξωσιν ἐκ διαφόρων ἄλλων πηγῶν θέλουσιν υποβάλλει πάντα τὰ περὶ τούτου ἔγγραφα εἰς τὸ ὑπουργεῖον δι' αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως καὶ γνωμοδοτήσεως.

7. Τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Νόμου ταυτίζεται μὲ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 4 ἐδαφίου δευτέρου τοῦ ἀπὸ 9 Ἰουνίου ε. ε. ΣΛΒ'. περὶ καθυστερούντων Νόμου. Ὅθεν πρὸς ἐκπέλεσιν αὐτοῦ θέλουν σᾶς χρησιμεύει αἱ ἀπὸ 29 Ἰουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ὑπ' ἀριθ. 35,473 ὁδηγίαι, ἧτοι ὁ 6 § καὶ τὰ ἐδ. β'. γ'. δ'. ε. καὶ ς'. τοῦ 8 παραγράφου.

8. Τῶν ὠφελειῶν τοῦ Νόμου μετέχουσι κατὰ τὸ 8 ἄρθρον αὐτοῦ καὶ οἱ ὑπονοικιασταὶ ἐν συμμορφωθῶσιν ἐντὸς τῆς διὰ τοῦ 1 ἄρθρου τεθείσης προθεσμίας μὲ τὰς διατάξεις αὐτοῦ καὶ ἐν παρουσιάσῳ συγχρόνως δῆλωσιν μετὰ τῆς ἐγγράφου συγκαταθέσεως τῶν πρωτοτύπων ἐνοικιαστῶν.

Ἡ ἐκφρασις τῆς συγκαταθέσεως τοῦ πρωτοτύπου ἐνοικιαστοῦ γίνεται διὰ συμβολαίου ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου συνταγμένου· πρέπει δὲ νὰ περιέχῃ τὸ μέρος τοῦ κτήματος καὶ τὸ ποσὸν τοῦ καθυστερούντος χρέους διὰ τὸ ὅποιον συγκατατίθεται νὰ μεθεξῇ τῶν ὠφελειῶν τοῦ Νόμου ὁ ὑπονοικιαστής. Ἐὰν δὲ ὁ τελευταῖος δὲν ἤθελε συμμορφωθῇ πληρέστατα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου δὲν ἀπαλλάττεται τὸν πρὸς τὸ δημόσιον ὑποχρεώσεών του ὁ πρωτότοπος ἐνοικιαστής: (ἐδαφ. β'. τοῦ 8 ἄρθρου τοῦ Νόμου).

Αἱ διτλώσεις τῶν ὑπονοικιαστῶν γίνονται καὶ ἐπιδίδονται καθ' ὃν τρόπον καὶ αἱ τῶν ἐνοικιαστῶν. Τὰ δὲ περαιτέρω ἐνεργοῦνται κατὰ τὰ κανονισθέντα διὰ τῶν παρουσῶν ὁδηγίων.

Τὰ ἐδαφ. γ'. δ'. τοῦ αὐτοῦ 8 ἄρθρου ταυτίζονται μὲ τὸ 7 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 9 Ἰουνίου ε. ε. ΣΛΒ'. περὶ καθυστερούντων Νόμου· ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν λοιπὸν καὶ ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τῶν ἐδαφίων τούτων ἔχετε ὡς ὁδηγὸν τὸν 11 παράγραφ. τῶν ὑπ' ἀριθ. 39474 ἀπὸ 29 Ἰουνίου ε. ε. ὁδηγίων.

9. Διὰ τὰ ἐγκαταλειφθέντα ἐλαιόδενδρα περὶ ὧν προβλέπει τὸ 9 ἄρθρον τοῦ Νόμου ἐὰν οἱ ἐνοικιασταὶ αὐτῶν συμμορφωθῶσι μὲ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου καὶ ἀφ' οὗ ἐνεργηθῶσι τὰ κανονισθέντα διὰ τῶν παρουσῶν ὁδηγίων ὡς πρὸς τὰς μέχρι τοῦ ἔτους τῆς ἐγκαταλείψεως καθυστερούσας δόσεις τοῦ ἐνοικίου καὶ τὴν μέχρι τῆς αὐτῆς ἐποχῆς συμβᾶσαν βλάβην ἢ φθορὰν τῶν δένδρων, ὀφείλει ὁ Οἶκον. Ἐφόρος, ἅμα λάβῃ τὴν δῆλωσιν τοῦ ἐνοικιαστοῦ, νὰ διευθύνῃ αὐτὴν πρὸς τὸν Ἐπαρχον, ὅστις συγκαλεῖ τὸν Οἶκον. Ἐφόρον, τὸν Ταμίαν καὶ τὸν Δήμαρχον τῆς πρωτεύουσας τῆς Ἐπαρχίας πρὸς σύνταξιν τοῦ κατὰ τὸ δ'. ἐδαφ. τοῦ 9 ἄρθρου πρωτοκόλλου περὶ τοῦ ἔτους τῆς ἐγκαταλείψεως ἀντίγραφον τοῦ πρωτοκόλλου τούτου κοινοποιεῖται, ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς, πρὸς τὸν ἐνοικιαστὴν καὶ ἕτερον ἀντίγραφον υποβάλλεται εἰς τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ τῆς δηλώσεως παρὰ τοῦ Οἴκου. Ἐφόρου.

Ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ ἀντικείμενον εἶναι σπουδαῖον, ὀφείλουσι πάντες οἱ εἰρημνοὶ ὑπάλληλοι, ὡς φέροντες προσωπικὴν εὐθύνην διὰ τὸ περιεχόμενον τῆς πράξεώς των, νὰ ἐξετάζωσι καὶ βεβαιοῦνται προσηγουμένως ἀκριβῶς καὶ θετικῶς περὶ τῆς ἐποχῆς τῆς ἐγκαταλείψεως. Ἐρευνᾶν περὶ τῆς ἐξακριβώσεως τοῦ χρόνου θέλουν γίνεσθαι παρ' αὐτῶν καὶ μετὰ τὴν σύνταξιν τοῦ Πρωτοκόλλου, ὥστε ἐν περιπτώσει ἀνευρέσεως καὶ παραγωγῆς ἀναπιδόρων ἀποδείξεων νὰ γίνεται ἐφεῖς παρὰ τοῦ δημοσίου κατὰ τοῦ Πρωτοκόλλου ἐντὸς τῆς ταχθείσης διὰ τοῦ ε. ἐδαφ. τοῦ 9 ἄρθρου προθεσμίας ἐνώπιον τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου.

Τὸ περὶ ἐγκαταλείψεως Πρωτόκολλον ἅμα κατασταθῇ ὁριστικόν, καὶ ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἰπουργικοῦ συμβουλίου, ἐν περιπτώσει ἐφέσεως, διευθύνονται παρὰ χοῦμα παρὰ τοῦ Οἴκου. Ἐφόρου πρὸς τὸν Ταμίαν τῆς αὐτῆς Ἐπαρχίας διὰ νὰ ὁδηγῇ

εἰς τὴν παρ' αὐτοῦ γενησομένην ἐκκαθάρισιν καὶ ἐνεργηθῶσι τὰ περικείμενα κατὰ τὰ κανονισθέντα διὰ τῶν παρουσῶν ὁδηγίων.

Εἰς τὴν ἐκκαθαρίσιν ταύτην ὁ Ταμίος πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν διάταξιν τοῦ ἐδαφίου γ'. τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου, καθ' ἣν πᾶς εἰς τὰ δημόσια βιβλία καταλογισμὸς ὁλοκληροῦ, ἢ μέρους τῆς ἀνηκουσῆς εἰς τὰ μετὰ τὴν ἐγκαταλείψιν ἔτη προσόδου τῶν ἐλαιόδένδρων ἀπέναντι τῶν μέχρι τοῦ ἔτους τῆς ἐγκαταλείψεως λιγιστῶν δόσεων εἶναι ἄκυρος καὶ διαγράφεται.

Ὁ Νομοθέτης θεωρῶν τὴν ἐνοικίαν διαλελυμένην ἀπὸ τὸ ἔτος καθ' ὃ ἐπικύσταν τοῦ νὰ νέμονται τὰ ἐλαιόδενδρα οἱ ἐνοικιασταὶ, τὰ δε κτήματα ταῦτα ὡς περιελθόντα ἀπὸ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν τῆς ἐγκαταλείψεως εἰς τὴν κατοχὴν καὶ νομὴν τοῦ δημοσίου, ἐπρόνοησε συγχρόνως καὶ περὶ τῶν μετὰ τὴν ἐγκαταλείψιν εισοδημάτων, ἅτινα εισπραχθέντα παρὰ τοῦ δημοσίου ἐστειλόμενα εἰς τὰ δημόσια βιβλία ἀπέναντι τῶν ὀφειλομένων παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἐξ ἐτησίων δόσεων ἀρχαιοτέρων τῆς ἐγκαταλείψεως, ἧτοι ἀνηκουσῶν εἰς τὰ ἔτη καθ' ἃ ἐνεμήθη τὰ ἐλαιόδενδρα ὁ ἐνοικιαστής. Ἡ δὲ πρόσδοδος αὕτη διαγράφεται ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἐκπίπτει ἐκ τῆς πιστώσεως τοῦ ἐνοικιαστοῦ, καθὼ ἀνήκουσα εἰς τὸ δημόσιον, ὡς προερχομένη ἐκ τοῦ ἔτους καθ' ὃ τὰ μὲν κτήματα θεωροῦνται ὡς περιελθόντα εἰς τὴν κατοχὴν καὶ νομὴν τοῦ δημοσίου, ὁ δὲ ἐνοικιαστής ἀπηλλαγμένος τοῦ ἐνοικίου τοῦ ἔτους ἐκείνου κατὰ τὸ ἄρθρ. 9 τοῦ Νόμου.

Τὸ ἐξῆς παράδειγμα σᾶς φέρει εἰς θέσιν νὰ κατανοήτετε ἀκριβέστερον τὴν ἐννοίαν τοῦ γ'. ἐδαφίου τοῦ 9 ἄρθρου καὶ τὴν ἀνωτέρω γενομένην ἀνάπτυξιν.

Εἰς πολίτης ἐνοικίαν ἐν ἐλαϊοτεμάχιον κατὰ τὸ 1837 ἔτος πρὸς δραχ. 100 κατ' ἔτος καὶ ἐπλήρωσε τριῶν μόνον ἐτῶν δόσεις, ἧτοι τοῦ 1837, 1838 καὶ 1839, τὸ ὅλον δραχ. 300.

Τὴν κατοχὴν καὶ νομὴν τοῦ κτήματος εἶχε μέχρι τέλους τοῦ 1845 ἔτους, καθὼ ἐγκατέλιπε τὸ κτῆμα, ὥστε μέχρι τέλους τοῦ ἔτους τούτου καθυστέρησε τὸ ἐνοίκιον τῶν ἐτῶν 1840 μέχρι τοῦ 1845 (τοῦ ὁποίου ἡ δόσις ἔληξε τὴν 15 Ἰανουαρίου 1846) ἧτοι δραχ. 600.

Κατὰ τὸ 1846 καὶ τὰ ἐπόμενα τὸ δημόσιον ἐξεποίησε τὸν καρπὸν τοῦ κτήματος καὶ ἔλαβεν ἐξ αὐτοῦ δρ. 400 τὰς ὁποίας δὲν κατελόγησεν ὁ Ταμίος ἀπέναντι τῶν δόσεων τῶν ἐτῶν εἰς ἃ ἀνήκεν ἡ πρόσδοδος, ἧτοι τοῦ 1846 καὶ τῶν ἐπομένων, ἀλλ' ἀπέναντι τῶν 600 δραχμῶν τὰς ὁποίας ὁ ἐνοικιαστής καθυστέρησε μέχρι τέλους τοῦ 1845, ὅτε ἐγκατέλιπε τὸ κτῆμα· ὥστε ἡ ὀφειλὴ τοῦ ἐνοικιαστοῦ περιωρίσθη κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον εἰς δρ. 200.

Ἐν τῇ αὐτῇ περιπτώσει αἱ 400 δραχ. διαγράφονται ἀπὸ τινὶ πίστῳσιν τοῦ ἐνοικιαστοῦ ὡς ἀνήκουσαι κατὰ τὸν Νόμον εἰς τὸ δημόσιον, ὁ δὲ ἐνοικιαστής θεωρεῖται χρεώστης τῶν 600 δραχ. τὰς ὁποίας καθυστέρει μέχρι τοῦ ἔτους καθ' ὃ ἐγκατέλιπε τὸ κτῆμα.

10. Τὸ ἄρθρον 11 τοῦ Νόμου εἶναι σαφές· ἀφ' οὗ τὸ χρέος ἐκάστου τῶν εἰς τὰς 4 κατηγορίας ὑπαγομένων ἐνοικιαστῶν καὶ ὑπονοικιαστῶν κανονισθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου καὶ ὑπογραφῶσιν αἱ νέαι ὁμολογίαι, ἐκάστος ὀφειλέτης εἶναι ὑποχρεῶς εἰς τὴν ἐμπροθεσμὸν πληρωμὴν ἐκάστης ἐτήσιας δόσεως. Ἐν περιπτώσει δὲ ἐναντία ἐφαρμοζόνται παραχοῦμα παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ταμίου αἱ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προβλεπόμεναι περὶ καταδιώξεως τοῦ ἐνοικιαστοῦ διατάξεις. Ἐὰν λάβῃ χώραν ἐκποίησις μέρους τῶν ἐνυποθήκων κτημάτων πρὸς ἀπότιν χρέους προερχομένου ἀπὸ λήξαντος δόσιν, ὁ Ἐφόρος εἰδοποιούμενος περὶ τούτου παρὰ τοῦ Ταμίου φροντίζει περὶ τῆς ἀναπληρώσεως τοῦ

ἐκποιθέντος μέρους τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος ἐντὸς τῆς τριακονθήμερου προθεσμίας. Ἐὰν δὲ ὁ ὀφειλέτης δὲν προτῇ ἐμπροθέσμως ἕτερα κτήματα πρὸς ὑποθήκην, ὁ ἔφορος ὀφείλει ν' ἀναφέρῃ παραχρῆμα εἰς τὸ ὑπουργεῖον περὶ τούτου.

Ὅσακις δὲ ὁ ὀφειλέτης ὑπάγεται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν παραιτηθέντων ἢ ἐγκαταλιπόντων κατὰ τὰ ἄρθρα 7 καὶ 9 τοῦ Νόμου τὰ παρ' αὐτῶν ἐνοικιασθέντα ἐλαιόδενδρα ἐνεργεῖται ἐν περιπτώσει καθυστέρησεως μιᾶς δόσεως ἢ ἐκποίησης ἀναλόγου μέρους τῶν ἐνυποθήκων κτημάτων, ἐφαρμοζομένων καὶ τῶν λοιπῶν καταναγκαστικῶν μέτρων τῆς διοικητικῆς καταδιώξεως.

Τὸ αὐτὸ 11 ἄρθρον τοῦ Νόμου ἐδάφ. 6 προνοεῖ καὶ περὶ τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ δημοσίου διὰ τὰς προβλεπομένας διὰ τοῦ ἁρθρου 3 παραβάσεις.

Τὸ μέρος τοῦτο τοῦ Νόμου εἶναι λίαν σπουδαῖον καὶ τὰ μέγιστα ἐνδιαφέρον τὸ δημόσιον· ὁ Νομοθέτης μετὰ τσαύτας παραχωρήσεις καὶ εὐκολίας, τὰς ὁποίας διὰ τοῦ προκειμένου Νόμου ἐπεδαψίλευσεν εἰς τοὺς θέλοντας νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ ἐνοικίασις ὑπὸ τοῦ ὅρου αὐτοῦ, δὲν ἔπρεπε νὰ παραμελήσῃ καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν δημοσίων κτημάτων εἰς τὸ μέλλον ἀφοῦ διὰ τὸ παρελθὸν ἐφέρθη μὲ τσαύτην συγκατάθεσιν. Ὅθεν διὰ τοῦ 6. ἐδαφίου τοῦ 11 ἁρθρου κατέστησε σὺν τοῖς ἄλλοις ὑποχρεοῦς τοὺς ἐνοικιαστὰς διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν περὶ καλλιέργειας καὶ βελτιώσεως τῶν ἐλαιόδένδρων συμφωνιῶν κατὰ τὸ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ δημοσίου συνάλλαγμα τῆς ἐνοικίας, τοῦ ὁποίου οἱ ὅροι διαλαμβάνονται εἰς τὴν ἀπὸ 15 Ἰουνίου 1836 ὑπ' ἀριθ. 15,265,915 διακίρυξιν τῆς πρώην Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς διατάξεως ταύτης ὀφείλουν ὅτε Ἐπαρχοὶ ἢ Νομάρχαι καὶ ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς ἐκάστης ἐπαρχίας νὰ ἐπιθεωρῶσι κατ' ἔτος κατὰ τὴν ὥραν τῆς καλλιέργειας ἅπαντα τὰ πολυετῶς ἐνοικιασμένα ἐλαιόδενδρα καὶ συντάττωσι περὶ ἐνὸς ἐκάστου ἐλαιοκτήματος πρωτόκολλον, βεβαιοῦντες, ἂν ὁ ἐνοικιαστὴς ἐξεπλήρωσε κατ' ἐκεῖνο τὸ ἔτος τὰς περὶ καλλιέργειας καὶ βελτιώσεως συμφωνίας, ἢ δὲν ἐξεπλήρωσεν αὐτάς, καὶ κατὰ πόσον. Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν ἐκ τῆς ἐπιθεωρήσεως βεβαιωθῶσιν, ὅτι δὲν ἐξεπληρώθησαν ἐν μέρει ἢ ἐν γένει αἱ περὶ καλλιέργειας καὶ βελτιώσεως συμφωνίαι ἢ ἐπὶ ἄλλῃ τις βλάβῃ ἢ φθορᾷ εἰς τὰ ἐλαιόδενδρα θέλουσι προκαλεῖ ἐπιμελεία τοῦ Οἴκου. Ἐφόρου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 2 ἁρθρου τοῦ νόμου, ἐκτίμησιν τῆς ἐκ τῶν παραβάσεων τούτων προξενηθείσης βλάβης ἢ φθορᾶς, ὡς καὶ τῶν ἐξόδων ἅτινα ἔπρεπε νὰ δαπανηθῶσι παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ διὰ τὴν καλλιέργειαν.

Τῆς ἐκτίμησεως ταύτης ἐνεργηθείσης, θέλουν υποβάλλεσθαι εἰς τὸ Ἰπουργεῖον τὰ πρωτόκολλα, διὰ νὰ διατάττῃ τὰ περαιτέρω συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου.

11. Κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ Νόμου καταδιώκονται πρὸς ἀπίστιν ὅλων τῶν καθυστερουσῶν δόσεων καὶ τόκων, ὡς καὶ πάσης ἀποζημιώσεως ὀφειλομένης κατὰ τὰς συμφωνίας τῆς ἐνοικίας, ὅσοι τῶν ἐνοικιαστῶν δὲν συμμορφωθῶσιν ἐμπροθέσμως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ αὐτοῦ νόμου. Κατὰ τῶν τοιούτων ἐνοικιαστῶν θέλουσι θέσει εἰς ἐνέργειαν οἱ Ταμίαι πάντα τὰ καταδιωκτικὰ μέτρα, κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ Νόμου, ἅμα παρελθούσης τῆς τετραμήνου προθεσμίας· ἐξ δὲ ἡμέρας μετὰ τὴν ἐκπνευσιν αὐτῆς θέλει διευθύνει ὁ ἀρμοδίος ταμίας πρὸς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον τῆς ἐπαρχίας κατάλογον τῶν μὴ ὑποβαλόντων κατὰ τὸν νόμον δηλώσεις καὶ μὴ συμμορφωθέντων ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ διαστήματος μὲ τὰς λοιπὰς διατάξεις αὐτοῦ. Ὁ δὲ οἰκονομικὸς ἔφορος θέλει ἐνεργεῖ παραχρῆμα διὰ πραγματογνωμῶν, κατὰ τὸ ἄρθρον 2, ἐκτίμησιν τῆς ἐπελθούσης ζημίας ἐνεκα τῶν παραβάσεων τῶν συμφωνιῶν τῆς ἐνοικίας.

Τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐκτίμησεως ταύτης θέλει υποβάλλεσθαι παρὰ τοῦ Οἴκου. Ἐφόρου εἰς τὸ ὑπουργεῖον, μετ' ἐκκαθαρίσεως παρὰ τοῦ ταμίου γινομένης περὶ τοῦ χρέους τὸ ὅποιον ἤθελε προκύπτει ἐκ τοῦ καθυστεροῦντος κεφαλαίου, τῶν τόκων τῆς ὑπερμερίας καὶ τοῦ ποσοῦ τῆς ἀνωτέρω ἀποζημιώσεως, διὰ νὰ ἐνεργῶνται τὰ δέοντα περὶ τῆς διαλύσεως τοῦ συνάλλαγματος τῆς ἐνοικίας καὶ τῆς διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ ἀποδόλης τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

12. Τὸ ἄρθρ. 13. προσδιορίζει τοὺς Νόμους καὶ τὰ Β. Διατάγματα δυνάμει τῶν ὁποίων θέλει ἐνεργεῖσθαι ἡ κατασχesis καὶ ἐκποίηση τοῦ καρποῦ τῶν ἐλαιόδένδρων καὶ τῶν ἐνυποθήκων κτημάτων καὶ ἡ καταδιώξις τῶν ὀφειλετῶν εἶναι ἀρκετὰ σαφές.

13. Ἡ πρὸς τὸ δημόσιον παράδοσις τῶν ἐλαιόδένδρων τῶν ὁποίων οἱ ἐνοικιασταὶ ἤθελον παραιτηθῇ κατὰ τὸ ἄρθρ. 7 τοῦ Νόμου ἐνεργεῖται ἅμα ἐκτελεσθῶσι τὰ δέοντα κατὰ τὰ νενομισμένα καὶ τὰ κανονισθέντα περὶ τοῦ καθυστεροῦντος χρέους καὶ τῆς εἰς τὸ δημόσιον ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως, καὶ ὑπογραφῶσι παρὰ τοῦ ὀφειλέτου αἱ νέαι ὁμολογίαι· γίνεσθαι δὲ πρὸς τὸν Οἴκον. ἔφορον ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ δημάρχου ἢ ἐνὸς δημοτικοῦ Παρέδρου καὶ συντάσσεται πρωτόκολλον ὑπογραφόμενον παρὰ τῶν ἀνωτέρω καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, περιέχον τὴν κατὰ πλευρὰ· ἐκτασιν τοῦ ἐλαιοτεμαχίου, τὴν ὀλικὴν ἐκτασιν αὐτοῦ καὶ τὰ ὅρια, ὡς καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐλαιόδένδρων.

Τὸ αὐτὸ συντεταγμένον πρωτόκολλον ὁ Οἶκον. ἔφορος υποβάλλει ἀμέσως εἰς τὸ ὑπουργεῖον. Ἀντίγραφον δὲ αὐτοῦ διδεται πρὸς τὸν παραδόσαντα τὸ κτῆμα ἐνοικιαστὴν.

14. Κατὰ τὸ ἄρθρον 15 τοῦ νόμου αἱ διατάξεις τοῦ αὐτοῦ νόμου ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τὰ παντὸς εἶδους πολυετῶς ἐνοικιασμένα ἐθνικὰ ἢ ἐκκλησιαστικὰ κτήματα τῶν ὁποίων δὲν ἔληξεν ἡ προθεσμία τῆς ἐνοικίας μέχρι τέλους τοῦ 1851 ἔτους.

Ἐπειδὴ πρόκειται περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν αὐτῶν διατάξεων δὲν ἔχομεν νὰ προσθέσωμεν τι εἰδικῶς περὶ τῶν τοιούτων κτημάτων, εἰμὴ ὅτι ὀφείλετε νὰ ἐνεργήσετε καὶ περὶ αὐτῶν σχετικῶς ὅ,τι διαλαμβάνουσιν αἱ παρῶσαι ὁδηγίαι.

Αἱ μόναι δὲ περιστάσεις εἰς τὰς ὁποίας καλοῦμεν τὴν προσοχὴν σας ὡς πρὸς τὰ τοιαῦτα κτήματα εἶναι·

α. Ὅτι διὰ τὰ ἐκκοπέντα ἐκκλησιαστικὰ ἐλαιόδενδρα ἢ τὰ ἐν τοῖς ἐθνικοῖς, ἢ ἐκκλησιαστικοῖς περιβολοῖς ἄλλου εἶδους δένδρα ἢ κτήματα, ἢ ἄλλην βλάβην τῶν κτημάτων, ἢ ἀποζημιώσεις τοῦ δημοσίου ἐκ μέρους τοῦ ἐνοικιαστοῦ δὲν ἐνεργεῖται κατὰ τὸ ἐ. ἐδάφ. τοῦ 1 ἁρθρου τοῦ Νόμου (διότι τοῦτο ἀφορᾷ εἰδικῶς τὰ πολυετῶς ἐνοικιασμένα ἔθν. ἐλαιόδενδρα καὶ κανονίζει τὴν ἀποζημίωσιν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ 6. § τῶν ὑπ' ἀριθ. 15, 165, 21, 915 ἀπὸ 15 Ἰουνίου 1835 συμφωνιῶν τῆς ἐνοικίας), ἀλλὰ κατὰ τὰς περὶ ἐνὸς ἐκάστου ἐθνικοῦ ἢ ἐκκλησιαστικοῦ κτήματος συμφωνίας τῆς ἐνοικίας.

β) Ὅτι ἐάν ἡ πολυετής ἐνοικίασις ἐνὸς ἐθνικοῦ ἢ ἐκκλησιαστικοῦ κτήματος λήγῃ μετὰ διάστημα χρόνου βραχυτέρου τῶν πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Νόμου, ἢ ἀξία τῶν κτημάτων, τὰ ὁποία, κατὰ τὸ 3 ἄρθρον τοῦ Νόμου, ὀφείλουν νὰ δώσωσιν εἰς ὑπόθηκην οἱ ἐνοικιασταί, πρέπει νὰ ᾖ καὶ ἴση μὲ τὸ ἐνοίκιον τῶν μὴπω ληξασῶν δόσεων, π. χ. ἐάν ἡ ἐνοικίασις ἐνὸς κτήματος λήγῃ κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1855 ἔτους ὁ ἐνοικιαστὴς θέλει δώσει κτήματα εἰς ὑπόθηκην ἴσης ἀξίας μὲ τὸ ἐνοίκιον δύο ἐτῶν.

15. Ἐπειδὴ ἡ ἐκτέλεσις παντὸς νόμου πρέπει νὰ παρουσιάζῃ καὶ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς ἐν συνόλῳ, ὀφείλουσιν οἱ οἰκονομικοὶ ἔφοροι νὰ συντάξωσι πίνακας ἐμφαίνοντας τὸ ἀποτέλεσμα τούτου.

Οἱ πίνακες λοιπὸν οὗτοι περὶ τῶν πολυετῶς ἐνοικιασμένων ἐθνικῶν ἐλαιόδένδρων θέλουσι συνταχθῇ κατὰ τὰς ἐν τῷ νόμῳ διαλαμβανόμενας τέσσαρας κατηγορίας ὡς ἐφεξῆς.

α'. Πίναξ διὰ τού· συμμορφωθέντας μὲ τὸ 1 ἄρθρ. τοῦ νόμου ἐνοικιαστάς.

β'. Διὰ τού· συμμορφωθέντας μὲ τὸ 6 ἄρθρον.

γ'. Διὰ τού· συμμορφωθέντας μὲ τὸ 7 ἄρθρον.

δ'. Διὰ τού· συμμορφωθέντας μὲ τὸ 9 ἄρθρον.

ε'. Διὰ τού· ὑπαγόμενους εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ 12 ἄρθρου τοῦ νόμου ἐνοικιαστάς.

ς'. Διὰ τὰ παρελθόντα κατὰ τὸ 9 ἄρθρον τοῦ νόμου εἰς τὴν κατοχὴν καὶ νομὴν τοῦ δημοσίου ἐλαιόδένδρα, τῶν ὁποίων οἱ ἐνοικιασταὶ δὲν συνεμορφώθησαν μὲ τὰς διατάξεις τοῦ αὐτοῦ νόμου.

16. Ὅμοιοι πίνακες θέλουσι συνταχθῇ παρὰ τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων περὶ τῶν παντὸς εἶδους πολυετῶς ἐνοικιασμένων ἐθνικῶν κτημάτων, ὡς καὶ περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν, περὶ ὧν προβλέπει τὸ 15 ἄρθρον τοῦ νόμου.

Πρὸς εὐκολίαν δὲ ὑμῶν καὶ διὰ τὸ ὁμοιόμορφον θέλομεν ἐφορᾶσαι διὰ τοῦ προσεχὸς ταχυδρομείου τοὺς οἰκονομικοὺς ἐφόρους μὲ ἐντύπους πίνακας, καὶ ἀπαιτοῦμεν ὥστε νὰ ᾔναι οὗτοι ἀκριβῶς συντεταγμένοι καὶ ἐντελῶς κατηρτισμένοι ἐν τῇ λήξει τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου χρηγομένης τετραμήνου προθεσμίας καὶ μᾶς ὑποβληθῶσιν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως αὐτῆς.

Ἀντίγραφα τῶν πινάκων τούτων θέλουσι κρατῆσαι οἱ οἰκονομικοὶ ἐφοροὶ πρὸς χρῆσιν τῶν γραφείων των φροντίζοντες νὰ σχηματίσωσιν αὐτοὺς εἰς βιβλίον καλῶς δεδεδεμένον, ὥστε νὰ ᾔναι συγκεντρωμένον τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκτελέσεως τοῦ νόμου καὶ νὰ χρησιμεύῃ εἰς τὰς διαφορὰς περὶ τῶν προκειμένων κτημάτων ἐργασίας εἰς τὸ μέλλον.

17. Ἐπὶ τέλους παρατηρεῖται πρὸς ὑμᾶς ὅτι, ἐπειδὴ κατὰ τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ 4 ἄρθρου τοῦ νόμου οὐδεὶς τῶν ὄφει λετῶν ἀπαλλαττεται τῆς διοικητικῆς καταδιώξεως πρὶν ἢ συμμορφωθῇ μὲ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ὀφείλουσιν οἱ ταμίαι νὰ ἐξακολουθῶσιν ἐνεργῶντες τὰ νόμιμα καταναγκαστικὰ μέτρα κατ' ὅλων ἐν γένει τῶν ἐνοικιαστῶν τῶν ἐθνικῶν ἐλαιόδένδρων καὶ λοιπῶν πολυετῶς ἐνοικιασμένων ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων, περὶ ὧν προβλέπει ὁ νόμος· αἱ δὲ διοικητικαὶ ἀρχαὶ νὰ ἐνεργήσωσι δραστηρίως τὰς περὶ τῶν τοιούτων καταδιώξεων αἰτήσεις τῶν ταμιῶν κατὰ τὸ καθήκον των.

Εφοδιάσαντες ὑμᾶς, κύριοι, μὲ ὁδηγίας ὅσον ἐνεστί λεπτομερεῖς καὶ σαφεῖς καὶ μὲ στοιχεῖα ἱκανὰ νὰ διευκολύνωσι τὰς ἐργασίας σας, ἐχρῆμεν πεποιθήσιν ὅτι θελετε ἐνεργήσῃ μετὰ ζήλου καὶ δραστηριότητος πᾶν ὅ,τι ἀπαιτεῖται εἰς ταχέϊαν ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου, διὰ ν' ἀποβῇ τελεσφόρον τὸ ὅποιον ἐλήφθη μέτρον πρὸς ἀνακούφισιν μιᾶς τάξεως πολιτῶν καὶ τακτοποίησιν τῆς μετ' αὐτῶν δυσοληψίας τοῦ δημοσίου ὑπὸ ἀποχρώσας ἀσφαλείας καὶ ἐγγυήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 10 Νοεμβρίου 1853.

Ο Ἰπουργὸς
Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς διοικερ. τοῦ Ἰπουργ. τῶν Οἰκονομ.
Π. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 40—41. (Παραλείφθησαν).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 42.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 12 Δεκεμβρίου

Δ Ι Α Τ Α Γ Μ Α

Περὶ παρατάσεως μέχρι 31 Μαρτίου προσεχὸς ἔτους τῆς ἰσχύος τῶν ἄρθρ. 1 καὶ 3 τοῦ ΣΛΕ'. Νόμου τῆς 27 Ἰουλίου καὶ τοῦ ΣΜΘ'. Νόμου τῆς 8 Ὀκτωβρίου τ. ε.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἰδόντες τοὺς §§ 2 τῶν ἄρθρων 1 καὶ 3 τοῦ ΣΛΕ'. Νόμου τῆς 27 Ἰουλίου τ. ε. ὡς καὶ τὸν τελευταῖον παραγραφὸν τοῦ ΣΜΘ'. Νόμου τῆς 8 Ὀκτωβρίου τ. ε.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἱπουργῶν ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Παρατείνεται μέχρι 31 Μαρτίου προσεχὸς ἔτους 1854 ἡ ἰσχὺς Α') τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ΣΛΕ'. Νόμου τῆς 27 Ἰουλίου δι' οὗ ἀπαγορεύεται ἡ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγή τῶν δημητριακῶν καρπῶν καὶ τῶν ἀλεύρων. Β') ἡ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ αὐτοῦ Νόμου δι' οὗ καταργεῖται τὸ εἰσπραττόμενον δικαίωμα διαμετακομίσεως ἐπὶ τῶν εἰς τὰς δημοσίας καὶ ἰδιωτικὰς ἀποθήκας ἐναποταμιευμένων ξένων δημητριακῶν καρπῶν καὶ Ι') ἡ τοῦ ΣΜΘ'. Νόμου τῆς 8 Ὀκτωβρίου, δι' οὗ καταργεῖται πᾶν τελωνιακὸν τέλος ἐπὶ τῶν πρὸς ἑσωτερικὴν καταναλώσιν εἰσαγομῆνων ξένων δημητριακῶν καρπῶν καὶ ἀλεύρων.

Οἱ ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἱπουργοὶ θέλουσι δημοσιεύσει καὶ καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 11 Δεκεμβρίου 1853.

Ο Θ Ω Ν

Ι. ΑΜΒΡΟΣΙΑΔΗΣ. Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 43.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 24 Δεκεμβρίου.

ΝΟΜΟΣ ΣΝΘ'.

Περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ γραφείου τῆς διερμηνείας τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Τὸ γραφεῖον τῆς Διερμηνείας τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας σύγκειται ἐκ τριῶν Διερμηνέων, τριῶν μαθητευομένων, ἐνὸς θυρωροῦ (Καπουργλάνη) παρὰ τῇ Πύρρᾳ καὶ ἐνὸς ὀθωμανοῦ κλητῆρος (Γιασακσῆ).

Ἄρθρ. 2.

Ὁ πρῶτος Διερμηνεὺς ἔχει βαθμὸν Τμηματάρχου α'. τάξεως

αὶ μισθὸν κατὰ μῆνα ἑκ δραχ. ὀκτακοσίων (800), ἢ ἂν ᾖ ἡναι ἄγαμος, ἑκ δραχ. ἑξακοσίων (600).

Ὁ δεύτερος ἔχει βαθμὸν Ἱπουργικοῦ γραμματέως α'. τάξεω καὶ μισθὸν ἑκ δραχ. τετρακοσίων πενήκοντα (450).

Ὁ τρίτος ἔχει βαθμὸν Ἱπουργικοῦ Γραμματέως β'. τάξεω καὶ μισθὸν ἑκ δραχ. τριακοσίων (300).

Οἱ τρεῖς μαθητευόμενοι ἔχουσι βαθμὸν ἀκολούθου τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν Ἱπουργείου καὶ μισθὸν μηνιαῖον ἑκ δραχ. διακοσίων (200).

Ὁ θυρωρὸς ἔχει μισθὸν μηνιαῖον ἑκ δραχ. ὀγδοήκοντα τριῶν καὶ λεπτῶν τριάκοντα τριῶν (83:33) καὶ ὁ κλητὴρ δραχ. πενήκοντα (50).

Ἄρθρον 3.

Θέλει προκληθῆ παρὰ τῇ ῥιθείᾳ Πρεσβείᾳ Καθηγητῆς τῶν Ἀσιατικῶν γλωσσῶν πρὸς ἐκπαίδευσιν τῶν μαθητευομένων. Ὁ ἀνώτατος ὅρος τῆς μισθοδοσίας αὐτοῦ εἶναι κατὰ μῆνα ἑκ δραχ. ἑκατὸν (100).

Ἄρθρον 4.

Ὁ θυρωρὸς καὶ ὁ κλητὴρ διορίζονται παρὰ τοῦ Πρέσβευτος.

Ἄρθρον 5.

Ἀπαγορεύεται δι' ὅλους τούτους τοὺς ὑπαλλήλους πᾶσα ἑκτακτος ἀποδοχὴ ἑκ τῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα τυμηρῶν τὰ ἐξόδα τῆς πορείας αὐτῶν πληρόνεται ἀπὸ τὴν ἐπιχορήγησιν τοῦ ἐμπορίου τῆς πρεσβείας Γραφείου μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ Πρέσβευτος.

Ἄρθρον 6.

Οἱ μαθητευόμενοι ὑποχρεοῦνται νὰ σπουδάζουσιν ἀνεκδότως τὴν ὀθωμανικὴν γλῶσσαν καὶ νομοθεσίαν. Οὐδεὶς διορίζεται τοῦ λοιποῦ εἰς θέσιν μαθητευομένου, ἂν δὲν ἔχη, τοῦλάχιστον, ἀπολυτήριον Γυμνασίου. Ἰποβάλλονται κατ' ἔτος εἰς ἐξετάσεις ἐνώπιον ἐπιτροπῆς συγκειμένης ἑκ τοῦ 1 Διεκμηνέως, ἑκ τοῦ 2 καὶ τοῦ 3 καὶ ἐξ ἑνὸς καθηγητοῦ τῆς Τουρκικῆς, τὸν ὅποιον ἤθελε προσδιορίσει ὁ Πρέσβυς. Ὅστις δ' ἐξ αὐτῶν ἀποδειχθῇ κατὰ τὰς ἐξετάσεις του, ὅτι δὲν προώδευσεν ἐπαίσθητῶς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ παρελθόντος ἔτους εἰς τὴν περὶ τὴν ὀθωμανικὴν γλῶσσαν καὶ νομοθεσίαν ἐκπαίδευσίν του ἀποβάλλεται τῆς θέσεως ταύτης.

Ἄρθρ. 7.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασ. οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν Ἱπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα νόμον.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἀθήναι τῇ 11 Ἰουλίου 1853.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΠΑΪΚΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ὀκτωβρίου 1853

Ὁ Ἱπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Σ. ΠΗΛΛΗΚΑΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 44.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 24 Δεκεμβρίου.

ΝΟΜΟΣ ΣΕΔ'.

Περὶ συστάσεως ταμείων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάττομεν.

ΜΕΡΟΣ Α'.

Ἄρθρ. 1. Ὁ περὶ ἐπαρχιακῶν ταμείων νόμος τῆς 9 Αὐγούστου 1845 τροποποιεῖται ὡς ἀκολουθῶς.

Ἄρθρ. 2. Τὰ ἐπαρχιακὰ ταμεῖα διαιροῦνται εἰς τρεῖς τάξεις.

Α'. τάξεως εἶναι τὰ ταμεῖα.

1. Ἡλείας. 2. Καλαμῶν καὶ Μεστίνης. 3. Κορινθίας. 4. Λακεδαιμόνος. 5. Μαντινείας. 6. Ναυπλίας καὶ Ἀργους. 7. Πατρῶν 8. Σύρου. 9. Φθιώτιδος.

Β'. Τάξεως τὰ ταμεῖα.

1. Βονίτσης Ξηρομέρου καὶ Βάλτου. 2. Γόρτυνος. 3. Ἐπιδάουρου Λιμερᾶς. 4. Θηβῶν. 5. Καλαβρύτων. 6. Λεβαδείας. 7. Λοκρίδος. 8. Μεσολογγίου. 9. Παρνασσίδος. 10. Πυλίας. 11. Τριφυλίας. 12. Χαλκίδος καὶ Ξηροχωρίου.

Γ'. Τάξεως τὰ ταμεῖα.

1. Αἰγιαλείας, 2. Ἄνδρου, 3. Γυθείου καὶ Οἰτύλου, 4. Δωρίδος, 5. Εὐρυτανίας, 6. Θήρας, 7. Καρυστίας, 8. Κέας, 9. Κυνοῦρίας, 10. Μεγαλοπόλεως, 11. Μεγαρίδος καὶ Αἰγίνης, 12. Μήλου, 13. Νάξου, 14. Ναυπακτίας, 15. Ὀλυμπίας, 16. Σκοπέλου, 17. Σπετσῶν καὶ Ἑρμιονίδος, 18. Τήνου, 19. Τριγωνίας, 20. Ἰδρας καὶ Τροιζηνίας.

Ἄρθρ. 3. Τὸ Κεντρικὸν ταμεῖον ἐδρεύει εἰς τὴν πρωτεύουσιν τοῦ Βασιλείου, καὶ ἐκπληροῖ συγχρόνως καὶ καθήκοντα ἐπαρχιακοῦ ταμείου ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Ἀττικῆς.

Ἄρθρ. 4. Αἱ ἑδραὶ τῶν ἐπαρχιακῶν ταμείων προσδιορίζονται διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρ. 5. Εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ ταμεῖα Πυλίας, Αἰγιαλείας, Ἄνδρου, Μεγαρίδος, Νάξου, Ναυπακτίας καὶ Σκοπέλου δύναται νὰ ἀνατεθῇ καὶ ἡ ὑπηρεσία τῶν εἰς τὰς ἑδρας αὐτῶν τελωνιακῶν ἀρχῶν.

Ἄρθρ. 6. Τὸ κεντρικὸν ταμεῖον διευθύνεται ὑφ' ἐνὸς κεντρικοῦ ταμίου ἔχοντος βαθμὸν νομάρχου.

Ἄρθρ. 7. Τὰ ἐπαρχιακὰ ταμεῖα διευθύνονται ἀπὸ ἐπαρχιακοὺς ταμίας.

Οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι α'. τάξεως ἔχουν βαθμὸν ὑπουργικοῦ τμηματάρχου β'. τάξεως.

Οἱ τῆς β'. τάξεως ταμίαι ἔχουν βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως πρώτης τάξεως.

Οἱ τῆς γ'. τάξεως ταμίαι ἔχουν βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως δευτέρας τάξεως.

Οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι, ὅποιοιδήποτε καὶ ἂν ᾖσι βαθμοῦ, ἔπονται τοῖς ἐπάρχοις.

Ἄρθρ. 8. Εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον ὑπάρχουν προσέτι·

Εἰς ὑποταμίας μὲ βαθμὸν ὑπουργικοῦ τμηματάρχου πρώτης τάξεως.

Δύο γραμματεῖς μὲ βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως.

Τρεῖς γραφεῖς μὲ βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραφέως, καὶ δύο κλητῆρες.

Ἄρθρ. 9. Εἰς τὰ ταμεῖα πρώτης τάξεως ὑπάρχουν εἰς γραμματεὺς καὶ δύο γραφεῖς. Εἰς τὰ τῆς δευτέρας τάξεως, εἰς γραμματεὺς καὶ εἰς γραφεῖς, καὶ εἰς τὰ ταμεῖα τρίτης τάξεως, εἰς γραμματεὺς μόνον.

Ἄρθρ. 10. Ἰπάρχουν προσέτι διὰ τὴν εἰσπραξίν τῶν δημοσίων φόρων εἰσπράκτορες :

Εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον	4
Εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν »	2
» » Αἰγιαλείας	2
» » Ἀνδρου	3
» » Βονίτσης κτλ.	3
» » Γόρτυνος	4
» » Δωρίδος	2
» » Ἐπιδάουρου Λιμερᾶς.	2
» » Εὐρυτανίας	2
» » Ἠλείας	4
» » Θηβῶν	3
» » Θήρας	4
» » Καλαβρύτων	4
» » Καλαμῶν καὶ Μεσσήνης	4
» » Καρυστίας	3
» » Κέας	2
» » Κορινθίας	4
» » Κυνουρίας	4
» » Λακεδαιμόνος	4
» » Λεβαδείας	3
» » Λοκρίδος	3
» » Μαντινείας	4
» » Μεγαλοπόλεως	2
» » Μεγαρίδος κλ.	3
» » Μεσολογγίου	3
» » Μήλου	3
» » Ναξου	4
» » Ναυπακτίας	2
» » Ναυπλίας καὶ Ἀργους	4
» » Ὀλυμπίας	2
» » Παρνασίδος	3
» » Πατρῶν	3
» » Πυλίας	3
» » Σκοπέλου	3
» » Σπετσῶν καὶ Ἐρμιονίδος	3
» » Σύρου	2
» » Τήνου	3
» » Τριφυλίας	4
» » Τριγωνίας	2
» » Ἰδρας καὶ Τροιζηνίας	3
» » Φθιώτιδος	3
» » Χαλκίδος κ. Ξηροχωρίου	3

125

Ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰσπρακτῶρων δύναται νὰ αὐξήσῃ καὶ νὰ ἐλαττωθῇ κατὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρ. 11. Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείων προσδιορίζει τὴν διαρκείαν τῆς ὑπηρεσίας τῶν εἰσπρακτῶρων.

Ἄρθρ. 12. Οἱ γραφεῖς, εἰσπράκτορες καὶ κλητῆρες τῶν ταμείων διορίζονται καὶ παύονται ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ.

Οἱ εἰσπράκτορες διορίζονται ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ταμίων.

Οἱ γραφεῖς ὑπηρετήσαντες συνεχῶς ἐπὶ διετίαν δὲν παύονται εἰμὴ διὰ Β. διατάγματος.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Ἄρθρ. 13. Οἱ μισθοὶ τῶν ταμίων καὶ τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν προσδιορίζονται ὡς ἀκολούθως.

Ὁ κεντρικὸς ταμίας λαμβάνει κατὰ μῆνα	δραχ.	400
Ὁ ὑποταμίας	»	300
Οἱ ταμίαι Α'. τάξεως	»	250
» Β'. »	»	200
» Γ'. »	»	160

Οἱ γραμματεῖς, οἱ γραφεῖς, καὶ οἱ κλητῆρες τοῦ κεντρικοῦ ταμείου μισθοδοτοῦνται ὡς καὶ οἱ τῶν ὑπουργείων.

Οἱ γραμματεῖς τῶν ταμείων λαμβάνουν.

Τῶν τῆς Α'. τάξεως.	δραχ.	140
» » Β'. »	»	120
» » Γ'. »	»	100

Οἱ γραφεῖς τῶν ταμείων :

Τῶν τῆς Α'. τάξεως ἀνὰ	δραχ.	100 καὶ 80
» » Β'. » »	»	80 καὶ 60

Οἱ εἰσπράκτορες.

» 40

Τὸ ἐνοίκιον τῶν ταμιακῶν καταστημάτων εἶναι εἰς βάρος τῶν ταμίων, μετρίστου ἀνεγείρη βαθμῶν ἢ Κυβερνήτης τοιαῦτα δημόσια καταστήματα.

Ἄρθρ. 14. Οἱ ταμίαι λαμβάνουσι διὰ τὰ ἐξόδα τῶν γραφείων τῶν σταθερὰν μηνιαίαν ἐπιχορήγησιν χωρὶς νὰ ὑπάγωνται δι' αὐτὰ εἰς λογοδοσίαν.

Ὁ κεντρικὸς ταμίας	δραχ.	70
Οἱ τῆς Α'. τάξεως ταμίαι.	»	30
» » Β'. » »	»	25
» » Γ'. » »	»	20

Χορηγεῖται προσέτι εἰς τοὺς ταμίαις καὶ εἰς τοὺς εἰσπράκτορας ποσοστὸν ἐφ' ὅλων τῶν παρ' αὐτῶν εἰσπραττομένων δημοσίων ἐσόδων, ἐξαιρουμένων.

α. Τῶν παραδιδομένων ἀπὸ τὰ εἰδικὰ ταμεῖα.

β. Τῶν ἐκ τῆς πωλήσεως δημοσίων γεννημάτων καὶ τῆς σμύριδος.

γ. Τῶν τελωνιακῶν εἰσπράξεων.

δ. Τῶν μερισμάτων τῶν μετοχῶν τῆς ἐθνικῆς τραπεζῆς.

Ἄρθρ. 15. Τὸ ποσοστὸν προσδιορίζεται ὡς ἐφεξῆς.

Ἐν καὶ ἡμισυ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων τῶν εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν κλεισμένων χρήσεων ἀναγομένων καί,

Ἐν καὶ ἑν τέταρτον τοῖς ἑκατὸν ἐφ' ὅλων τῶν εἰσπράξεων τῶν εἰς τὰ λοιπὰ κεφάλαια τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀναγομένων.

Ἄρθρ. 16. Τὰ γινόμενα ἐξόδα εἰς τὴν μετακόμισιν τῶν ὑπὸ τῶν εἰσπρακτῶρων εἰσπραττομένων χρημάτων, καὶ εἰς ἀποστολὰς ὑπαλλήλων τῶν ταμείων πρὸς ἐπιθεώρησιν καὶ ἐξέλεγξιν τῶν πράξεων τῶν εἰσπρακτῶρων, πληρόνονται ἐκ τοῦ κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα χορηγουμένου εἰς τοὺς ταμίαις καὶ τοὺς εἰσπράκτορας ποσοστοῦ.

Τὰ ἐξόδα τῆς εἰσπράξεως τῶν εἰσπρακτῶρων εἶναι εἰς βάρος αὐτῶν.

Ἄρθ. 17. Ἐκ τοῦ καθαροῦ ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων ἑκάστης ἐπαρχίας, τὸ ἑν πέμπτον λαμβάνει ὁ ταμίας, καὶ τὰ λοι-

πὰ τέσσαρα πέμπτα διανέμονται ἐξ ἴσου εἰς ὅλους τοὺς εἰσπράκτορας τοὺς ἀρμοδίου ταμείου.

Ἄρθρ. 18 Οἱ ταμίαι, οἵτινες ἐκπληροῦν καὶ χρέη τελωνιακῶν ἀρχῶν, λαμβάνουσι τὰς διὰ τὰς ἀρχὰς ταύτας προσδιορισμένας ἐπιχορηγήσεις.

Ἄρθρ. 19 Οἱ ἀπολυόμενοι τῆς ὑπηρεσίας καὶ οἱ μετατιθέμενοι εἰς ἄλλην θέσιν ταμίαι, ὀφείλουσιν ἄνευ ἀναβολῆς νὰ παραδίδωσιν εἰς τοὺς διαδόχους τῶν αὐτοπροσώπως καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς δημοτικῆς τοῦ τόπου ἀρχῆς, τὰ ἐν τοῖς ταμείοις αὐτῶν χρήματα, τὰ ἡμιεξωφλημένα χρηματικά ἐντάλματα, τὰ ἀποδεικτικά τῶν συγχωρημένων προπληρωμῶν, τὸν ἐνσημον χάρτην, ὅλους τοὺς χρηματικούς τίτλους τοῦ δημοσίου, καὶ ἅπαντα τὰ βιβλία καὶ λοιπὰ ἐγγραφα τοῦ ταμείου. Ὀφείλουσιν προσέτι νὰ θεωρήσωσι τοὺς μετὰ τῶν εἰσπρακτῶρων λογαριασμοὺς τῶν, καὶ νὰ παραδώσωσιν αὐτοὺς καθαρισμένους εἰς τοὺς διαδόχους τῶν.

Περὶ τῆς παραδόσεως ταύτης συντάσσονται τριπλᾶ πρωτόκολλα κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου, ἐξ ὧν τὸ ἐν στέλλεται παρὰ τῆς παρουσίας κατὰ τὴν παράδοσιν τοῦ ταμείου διοικητικῆς ἢ δημοτικῆς ἀρχῆς εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, τὸ δὲ κρατεῖ ὁ παραλαβὼν, καὶ τὸ ἕτερον ὁ παραδὼν ταμίας.

Ἄρθρ. 20. Ἐὰν ὁ ἀπολυθεὶς τῆς ὑπηρεσίας ἢ μετατεθεὶς ταμίας ἀρνηθῇ ἢ ἀναβάλῃ ἀδικαιολογητῶς τὴν παράδοσιν τοῦ ταμείου, τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον 50-300 δραχμῶν, ἐπιβὰλόμενον παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἐνεργεῖται δὲ ἡ παράδοσις τοῦ ταμείου κατὰ τὰ ἐν τῷ ἐπομένῳ ἄρθρῳ ὀριζόμενα,

Ἄρθρ. 21. Ἐν περιπτώσει ἀποδιώσεως τοῦ ταμίου ἢ ἄλλου κωλύματος, ἐμποδίζοντος αὐτὸν νὰ παραδῶσιν αὐτοπροσώπως τὸ ταμεῖον, ἢ διοικητικὴ ἀρχή, ἢ ἐν ἐλλείψει διοικητικῆς, ἢ δημοτικῆς καὶ ὁ εἰρηνοδίκης τοῦ τόπου σφραγίζουσι τὸ κατάστημα τοῦ ταμείου, λαμβάνουσι τὰ καταλλήλα πρὸς ἐξασφάλισιν αὐτοῦ μέτρα, καὶ ἀναφέρουσιν ἀμέσως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον.

Ἄρθρ. 22. Εἰς τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρ. προβλεπομένην περιπτώσειν αἱ ἐνεργήσασαι τὴν σφράγισιν τοῦ καταστήματος ἀρχαὶ ὀφείλουσιν νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὴν ἀποσφράγισιν τοῦ καταστήματος καὶ εἰς τὴν παράδοσιν τοῦ ταμείου πρὸς τὸν νέον ταμίαν, ἢ τὸν παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ διορισθέντα προσωρινὸν διαχειριστὴν τοῦ ταμείου, καὶ νὰ ὑπογράψωσιν εἰς τὰ περὶ παραδόσεως πρωτόκολλα.

Ἄρθρ. 23. Ὁ διαδοχὸς ταμίας, ὅστις ἤθελε παραλάβει τὸ ταμεῖον ἐναντίον τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὀριζομένων, καθίσταται ἀλληλεγγύως μετὰ τοῦ προκατόχου τοῦ ὑπεύθυνος ἐνώπιον τοῦ δημοσίου διὰ πᾶσαν ἐκ τῆς πράξεως ταύτης προκύψασαν εἰς αὐτὸ ζημίαν.

ΜΕΡ. Γ'.

Ἄρθρ. 24. Οἱ ταμίαι δίδουσιν ἐγγύησιν εἴτε εἰς χρήματα εἴτε εἰς μετοχὰς τῆς ἐθνικῆς τραπεζῆς, εἴτε εἰς ἀκίνητα κτήματα κατὰ τὰ ὠρισμένα ἐν τῷ νόμῳ τῆς 24 Αὐγούστου 1836.

Ἄρθρ. 25. Ἡ εἰς χρήματα ἢ μετοχὰς τῆς ἐθνικῆς τραπεζῆς ἐγγύησις προσδιορίζεται ὡς ἐφεξῆς.

Τοῦ μὲν κεντρικοῦ ταμίου εἰς δραχ.

Τοῦ τομίου Α'. τὰς

» Β'. »

» Γ'. »

10,000

8,000

6,000

4,000

Ἡ εἰς ἀκίνητα κτήματα ἐγγύησις εἶναι διπλῆς ἀξίας τῆς ἀνωτέρω προσδιορισθείσης εἰς χρήματα ἢ μετοχὰς τῆς ἐθνικῆς τραπεζῆς.

Οἱ εἰσπράκτορες δίδουσιν ἐγγύησιν δραχ. 1000 εἰς ἀκίνητα κτήματα.

Ἄρθρ. 26. Ἡ ἐγγύησις δύναται νὰ ᾖ ἐν μέρει εἰς χρήματα ἢ μετοχὰς τῆς ἐθνικῆς τραπεζῆς, καὶ ἐν μέρει εἰς ἀκίνητα κτήματα κατὰ τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναλογίαν, πάντοτε ὅμως ἀπαιτεῖται μέρος αὐτῆς νὰ καταβάλληται εἰς χρήματα ἢ μετοχὰς τῆς ἐθνικῆς τραπεζῆς.

Τὸ μέρος τοῦτο προσδιορίζεται.

Διὰ τὸν κεντρικὸν ταμίαν εἰς δραχ.

2,000

Διὰ τὸν ταμίαν Α'. τὰς

1,000

» » Β'. » »

750

» » Γ'. » »

500

Ἄρθρ. 27. Ὁ κεντρικὸς ταμίας καὶ ὁ ὑποταμίας ὀρκίζονται ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ.

Οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι ὀρκίζονται ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου νομάρχου ἢ ἐπαρχου.

Οἱ λοιποὶ τῶν ταμίων ὑπάλληλοι ὀρκίζονται ἐνώπιον τοῦ προϊσταμένου αὐτῶν ταμίου.

Ἄρθρ. 28. Ἀπασαὶ αἱ ἀντιβαίνουνσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον διατάξεις ἀκυροῦνται.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Ὀκτωβρίου 1853.

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 26 Ὀκτωβρίου 1853.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Σ. ΠΗΛΛΗΚΑΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 43.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 30 Δεκεμβρίου.

Δ Ι Α Τ Α Γ Μ Α

Περὶ προσθήκης τοῦ § 3 τοῦ ἄρθρ. 20 τοῦ Νόμου ΣΜΕ'. ὅτις παρελείφθη.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Γ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωρῶντες, ὅτι ἀπὸ τὸν κυρωθέντα παρ' ἡμῶν τὴν 5 Σεπτεμβρίου τ. ε. περὶ φορολογίας τῶν ζώων διὰ τὸ 1854 Νόμον παρελείφθη κατὰ γραφικὸν λάθος ὁ ἀποτελὼν ἀναπόσπαστον μέρος αὐτοῦ § 3 τοῦ ἄρθρου 20.

Ἐπιφορτισόμεν τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν νὰ δημοσιεύσῃ διὰ τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τὸν ρηθέντα παράγραφον ἔχοντα οὕτω:

« Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ αὐτοῦ

» Νόμου ΝΕ'. επίτροπής επιτρέπεται έφεσις ενώπιον του επί των Οικονομικών Υπουργείου, το όποσον άποφασίζει όριστι- » κως. »

Ο Ημέτερος επί των Οικονομικών Υπουργός θέλει εκτελέσει και δημοσιεύσει το παρόν Διάταγμα.

Εν Αθήναις την 26 Δεκεμβρίου 1853.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΓΙΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 46.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 31 Δεκεμβρίου.

ΝΟΜΟΣ ΣΕΒ'.

Περί οργανισμού των Προξενικών Αρχών.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι όμοφώνως μετά της Βουλής και της Γερουσίας άπεφασίσανμεν και διατάττομεν.

ΚΕΦ. Α'.

Άρθρ. 1.

Ο προξενικός κλάδος διαιρείται εις τρεις τάξεις: εις την πρώτην συμπεριλαμβάνονται τα Γενικά Προξενεία, εις την δευτέραν τα Προξενεία και εις την τρίτην τα Υποπροξενεία.

Άρθρ. 2.

Εκάστου Γενικού Προξενείου προϊστάται εις Γενικός Πρόξενος. Η διεύθυνσις δ' ενός Γενικού Προξενείου δύναται να άνατεθῇ παρὰ της Κυβερνήσεως και εις υπάλληλον έχοντα βαθμόν Προξένου.

Εκάστου Προξενείου προϊστάται εις Πρόξενος: δύναται δὲ ἡ διεύθυνσις του Προξενείου ν' άνατεθῇ παρὰ της Κυβερνήσεως και εις υπάλληλον έχοντα βαθμόν Υποπροξένου.

Εκάστου Υποπροξενείου προϊστάται εις Υποπρόξενος.

Άρθρ. 3.

Εις την περιφέρειαν εκάστου Γενικού Προξενείου, Προξενείου και Υποπροξενείου διορίζονται Προξενικοί Πράκτορες, επί τη γνωμοδοτήσει των επιμελητηρίων, καθόσον ἡ ανάγκη του έμπορίου και της υπηρεσίας ἤθελε το άπαιτήσει.

Άρθρ. 4.

Εις εκαστον Γενικόν Προξενείον, Προξενείον, και Υποπροξενείον δύναται να διορισθῇ εις Γραμματεὺς με τὸν τίτλον « Γραμματεὺς Γενικοῦ Προξενείου, Προξενείου ἢ Υποπροξενείου. »

Άρθρ. 5.

Τοὺς άπόντας ἢ όπωσδήποτε κωλυομένους Γενικοὺς Προξένους ἢ Προξένους άναπληροῦσιν οἱ άρμόδιοι Γραμματεῖς.

Άπόντος δὲ ἢ όπωσδήποτε κωλυομένου του Υποπροξένου, εις μὲν τὰ μέρη του Οθωμανικοῦ Κράτους εἴτε καλεῖται εις την προσωρινήν διεύθυνσιν του Υποπροξενείου, κατὰ προηγουμένην έγκρισιν του επί των Εξωτερικῶν Υπουργοῦ, ὁ πλητιέστερος των ὑπὲρ την δικαιοδοσίαν του αὐτοῦ Υποπροξενείου Προξενικῶν Πρακτόρων, εἴτε διορίζεται άπ' εὐθείας ὑπὸ του ὑπουργείου ὁ

προσωρινὸς άναπληρωτὴς του άπόντος Υποπροξένου: εις δὲ τὰ λοιπὰ κράτη ἢ προσωρινὴ διεύθυνσις του Υποπροξενείου άνατίθεται ὑπ' αὐτοῦ και ὑπὸ τὴν ιδίαν του εὐθύνην εις τινα των ἐν τῇ ἔδρᾳ του Ἑλλήνων ἢ άλλοδαπῶν έμπόρων ἢ άλλων εὐπολήπτων ατόμων, ἐπὶ τῷ ὄρω του να εἰδοποιῶνται άμέσως περὶ τούτου τό τε ἐπὶ του Βασιλικοῦ Οἴκου και των Εξωτερικῶν ὑπουργείων και αἱ άρμόδιαι επιτόπιοι άρχαί: όπου δ' ἡ ανάγκη της υπηρεσίας ὑπεργόρευσε τὸν διορισμὸν Γραμματέως, οὕτως άναπληροῖ τὸν Υποπροξένον.

Οἱ άνωτέρω ὅροι εφαρμόζονται αναλόγως και εις τὰ Γενικά Προξενεία και Προξενεία, ὡσάκις δὲν ἤθελον ὑπάρχει παρ' αὐτοῖς Γραμματεῖς διορισμένοι παρὰ της Κυβερνήσεως.

Εν άπουσίᾳ ἢ κωλυομένου του Προξένου Διευθυντοῦ του Εμπορικοῦ Γραφείου της ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας, ἢ προσωρινὴ του Γραφείου τούτου διεύθυνσις άνατίθεται παρὰ του άρχηγοῦ της Πρεσβείας, έγκρίσει του επί των Εξωτερικῶν ὑπουργείου, εἴτε εις ἓνα των ἐν τῷ γραφείῳ Γραμματέων α. τάξεως, εἴτε εις ἑτερόν τινα υπάλληλον της Κυβερνήσεως.

Άπόντος δὲ ἐν αᾷείᾳ παντός άρχηγοῦ Προξενικῆς υπηρεσίας, ἢ χρεουούσης της θέσεως, επιχορηγείται εις τὸν άναπληρωτὴν του αὐτὸν τὸ τέταρτον των άποδοχῶν του.

Άρθρ. 6.

Ἀπαντες ἐν γένει οἱ κατὰ τὸ Οθωμανικὸν Κράτος προξενικοὶ υπάλληλοι πρέπει άφεύκτως να ἦναι πολῖται Ἕλληνες, ἐξαιρουμένων των διεργηνέων και κλητῆρων, οἵτινες δύναται να ληφθῶσι και ἐξ άλλοδαπῶν ὁμογενῶν, ἂν δὲν ὑπάρχωσι πολῖται Ἕλληνες ικανοὶ να δεχθῶσι τοιαύτας θέσεις.

Επίσης πολῖται Ἕλληνες πρέπει να ἦναι και οἱ λοιποὶ προξενικοὶ υπάλληλοι οἱ διοριζόμενοι εις θέσεις ἐμίσθους ἢ έχούσας επιχορήγησιν: εις τὰς προξενικάς δ' ἐκείνας θέσεις, τὰς μὴ έχούσας μηδὲ μισθὸν μηδ' επιχορήγησιν δύναται να διορίζωνται και ἐκ των μὴ ὁμογενῶν, ἀλλ' ὅταν δὲν ὑπάρχωσι πολῖται Ἕλληνες ἢ άλλοι ὁμογενεῖς κατάλληλοι και θέλοντες ν' άναδεχθῶσιν άμισθον προξενικὴν υπηρεσίαν.

Οἱ Γραμματεῖς ὁμως ἐν γένει των Γενικῶν Προξενείων, Προξενείων ἢ Υποπροξενείων πρέπει να ἦναι πολῖται Ἕλληνες και να έχωσι τὸ 25 της ηλικίας των ἔτος συμπληρωμένον.

Εἰδικὸς νόμος θέλει ὀρίσει ἐν γένει τὰ προσόντα των προξενικῶν υπαλλήλων.

ΚΕΦ. Β'.

Άρθρ. 7.

Κατὰ τὸ Ρωσικὸν κράτος προσδιορίζονται:

Ἐν Γενικὸν Προξενείον ἔχον τὴν ἔδραν του εις Πετρούπολιν.

Ἐν Προξενείον ἔχον τὴν ἔδραν του εις Μόσχαν.

Ἐν Προξενείον ἔχον τὴν ἔδραν του εις Ὀδησσόν.

Ἐν Υποπροξενείον ἔχον τὴν ἔδραν του εις Ἰσμαήλιον.

Ἐν Υποπροξενείον ἔχον τὴν ἔδραν του εις Ταϊγανρόχ.

Ἐν Υποπροξενείον ἔχον τὴν ἔδραν του εις Κέρτζιον.

Ἐν Υποπροξενείον ἔχον τὴν ἔδραν του εις Βερδιάνσχαν.

Ἐν Υποπροξενείον ἔχον τὴν ἔδραν του εις Ρεδοῦτ Καλὲ της Τυφλίδος των Καυκασίων.

Άρθρ. 8.

Κατὰ τὸ Οθωμανικὸν Κράτος.

Ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβεία θεωρεῖται και ὡς Γενικὸν Προξενείον, ἐνεργούσα τὰ τοιαῦτα καθήκοντα διὰ του εμπορικοῦ αὐτῆς Γραφείου.

Εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦτο προσδιορίζονται:

Εἰς Διευθυντὴς με βαθμὸν Προξένου.

Τέσσαρες Γραμματεῖς α'. τάξεως.

Δύο Γραμματεῖς β'. τάξεως.

Τρεῖς Γραφεῖς α'. καὶ β'. τάξεως.

Εἰς Λιμενάρχης.

Εἰς Δεσμοφύλαξ.

Δύο Κλητῆρες.

Δύο Γιασακτσίδες.

Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Αἶνον.

Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Ἀνδριανούπολιν.

Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Βάρναν.

Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Τραπεζοῦντα.

Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Προύσαν.

Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Ἑλλησποντον.

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Χίον.

Ἐκτὸς τοῦ διὰ τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ παρόντος νόμου προσδιωρισμένου Γραμματέως, τὸ Προξενεῖον τοῦτο ἔχει ἓνα Διερμηνέα α'. τάξεως καὶ ἓνα Γιασακτσὴν.

Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Μιτηλήνην.

Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Κυθωνίας.

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Σμύρνην.

Ἐκτὸς τοῦ διὰ τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ παρόντος νόμου προσδιωρισμένου Γραμματέως, τὸ Προξενεῖον τοῦτο ἔχει προσέτι καὶ τοὺς ἀκολουθοῦντες ὑπαλλήλους.

Ἐνα Διερμηνέα α'. τάξεως.

Ἐνα Διερμηνέα β'. τάξεως.

Ἐνα Γραφεά α'. τάξεως.

Ἐνα Λιμενάρχην.

Δύο Γιασακτσίδας.

Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Ρόδον.

Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Κύπρον.

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Σάμον.

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Χανιά τῆς Κρήτης.

Ἐκτὸς τοῦ διὰ τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ παρόντος νόμου προσδιωρισμένου Γραμματέως, τὸ Προξενεῖον τοῦτο ἔχει ἓνα Διερμηνέα α'. ἢ β'. τάξεως καὶ ἓνα Γιασακτσὴν.

Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Ἡράκλειον τῆς Κρήτης.

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Βηρυτὸν τῆς Συρίας.

Ἐκτὸς τοῦ διὰ τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ παρόντος νόμου προσδιωρισμένου Γραμματέως, τὸ Προξενεῖον τοῦτο ἔχει ἓνα Διερμηνέα α'. ἢ β'. τάξεως καὶ ἓνα Γιασακτσὴν.

Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Τρίπολιν τῆς Συρίας.

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Ἱερουσαλήμ.

Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Ἰόππην τῆς Συρίας.

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Θεσσαλονίκην.

Ἐκτὸς τοῦ διὰ τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ παρόντος νόμου προσδιωρισμένου Γραμματέως, τὸ Προξενεῖον τοῦτο ἔχει προσέτι

Ἐνα Διερμηνέα α'. ἢ β'. τάξεως καὶ ἓνα Γιασακτσὴν.

Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Κασσάνδραν.

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Λάρισαν.

Ἐκτὸς τοῦ διὰ τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ παρόντος νόμου προσδιωρισμένου Γραμματέως, τὸ Προξενεῖον τοῦτο ἔχει προσέτι

Ἐνα Διερμηνέα α'. ἢ β'. τάξεως καὶ ἓνα Γιασακτσὴν.

Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Σέρρας.

Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Βῶλον.

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Ἰωάννινα.

Ἐκτὸς τοῦ διὰ τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ παρόντος νόμου προσδιωρισμένου Γραμματέως, τὸ Προξενεῖον τοῦτο ἔχει προσέτι

Ἐνα Διερμηνέα α'. ἢ β'. τάξεως καὶ ἓνα Γιασακτσὴν.

Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Σέρρας.

Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Βῶλον.

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Ἰωάννινα.

Ἐκτὸς τοῦ διὰ τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ παρόντος νόμου προσδιωρισμένου Γραμματέως, τὸ Προξενεῖον τοῦτο ἔχει προσέτι

Ἐνα Διερμηνέα α'. ἢ β'. τάξεως καὶ ἓνα Γιασακτσὴν.

Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Πρέβεζαν.

Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Ἄρταν.

Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Αὐλῶνα.

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Μπιτώλια τῆς Μακεδονίας.

Ἐκτὸς τοῦ διὰ τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ παρόντος νόμου προσδιωρισμένου Γραμματέως, τὸ Προξενεῖον τοῦτο ἔχει προσέτι ἓνα Διερμηνέα α'. ἢ β'. τάξεως καὶ ἓνα Γιασακτσὴν.

Κατὰ τὴν Ἑγεμονίαν Σερβίας.

Ἐν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Βελιγράδιον.

Κατὰ τὴν Ἑγεμονίαν Βλαχίας.

Ἐν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Βουκουρέσιον.

Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Βραίλαν.

Κατὰ τὴν Ἑγεμονίαν Μολδαβίας.

Ἐν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Ἰάσιον.

Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Γαλάζιον.

Κατὰ τὴν Αἴγυπτον.

Ἐν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Κάϊρον.

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Ἀλεξάνδρειαν.

Ἐκτὸς τοῦ διὰ τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ παρόντος νόμου προσδιωρισμένου Γραμματέως, τὸ Προξενεῖον τοῦτο ἔχει προσέτι ἓνα Διερμηνέα α'. τάξεως, ἓνα Διερμηνέα β'. τάξεως.

Ἐνα Γραφεά.

Ἐνα Λιμενάρχην.

Δύο Γιασακτσίδας.

Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν εἰς Λαμιάτιον.

Ἄρθρον 9.

Κατὰ τὸ Ἰσρικὸν Κράτος.

Ἐν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Κέρκυραν.

Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Ζάκυνθον.

Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Κεφαλληνίαν.

Ἄρθρ. 10.

Κατὰ τὸ Βασιλεῖον τῶν Διῶν Σικελιῶν.

Ἐν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Νεάπολιν.

Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Βρινδίσιον (Brindisi.)

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Μεσσήνην τῆς Σικελίας.

Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Πάνορμον τῆς Σικελίας.

Ἄρθρ. 11.

Κατὰ τὸ Παπικὸν Κράτος.

Ἐν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Ρώμην.

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Ἀγκῶνα.

Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Σιβιταθέκιαν.

Ἄρθρ. 12.

Κατὰ τὰς Ἐπικρατείας τοῦ Μεγάλου Δουκάτου Τσάκας καὶ Λούκας.

Ἐν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Φλωρεντίαν.

Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Λιβόρνον.

Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Πορτοφεράτον.

Ἄρθρ. 13.

Κατὰ τὸ Βασιλεῖον τῆς Σαρδηνίας.

Ἐν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Τουρίνον.

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Γένουαν.

Ἐν ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Κάλλιαρι.

Ἐν ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Νίσσην.

Ἐν ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Βαριγνάνον

Ἄρθρ. 14. Κατὰ τὴν *Γαλλίαν* καὶ τὰ ὑπ' αὐτὴν ἐν Ἀφρικῇ
κεῖμενα μέρη

Ἐν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Παρισίους.

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Μασσαλίαν.

Ἐν ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Τουλώνην.

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Ἀλγέριον.

Ἐν ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Ὠράνην.

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Βορδῶ.

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Λυόν.

Ἐν ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Βαγιόνην.

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Σέττην.

Ἄρθρ. 15.

Κατὰ τὰ ἐν τῇ Ἀφρικῇ μέρη τῆς Βαρβαρίας.

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Τύνιδα.

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Ταγγέρην τοῦ Μαρόκου.

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Τρίπολιν.

Ἄρθρ. 16.

Κατὰ τὸ Βασίλειον τῆς Ἰσπανίας.

Ἐν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Μαδρίτην.

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Κάδιξ.

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Βαρκελώνην.

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Μαχώνην τῶν Βαλ-
λεαρίδων νήσων.

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Μάλαγα.

Ἐν ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Βαλένσαν.

Ἐν ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Ἀργεσίλας.

Ἐν ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Ταραγῶνα.

Ἐν ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Μαγιόρκαν.

Ἄρθρ. 17.

Κατὰ τὸ Βασίλειον τῆς Πορτογαλίας.

Ἐν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Λισαβῶνα.

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Μαδέραν.

Ἄρθρ. 18.

Κατὰ τὸ Βασίλειον τοῦ Βελγίου.

Ἐν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Βρυξέλλας.

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Ἀνβέρσην.

Ἄρθρ. 19.

Κατὰ τὸ Βασίλειον τῶν Κάτω Χωρῶν.

Ἐν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς *la Haye*.

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Ἀμστελῶδαμον.

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Ρότερδαμ.

Ἄρθρ. 20.

Κατὰ τὸ Αὐστριακὸν Κράτος.

Ἐν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Βιέννην.

Ἐν ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Σεβένικον.

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Τεργέστην.

Ἐν ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Βαγούζαν ἢ εἰς
τὸ στόμιον τοῦ Κατάρου (*Boche bi Catano*).

Ἐν ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Βενετιάν.

Ἄρθρ. 21.

Κατὰ τὸ Βασίλειον τῆς Σαξωνίας.

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Λειψία.

Ἄρθρ. 22.

Κατὰ τὸ Βασίλειον τῆς Βαυαρίας.

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Μόναχον.

Ἄρθρ. 23.

Κατὰ τὸ μέγαλον Δουκάτον τοῦ Ἑσσαν.

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Μαγουντίαν (*Mayence*)

Ἄρθρ. 24.

Κατὰ τὰς Ἀνσεατικὰς Πόλεις.

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Ἀμβούργον.

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Λυβέκην.

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Βρέμην.

Ἄρθρ. 25.

Κατὰ τὸ Βασίλειον τῆς Σουηκίας καὶ Νορβηγίας.

Ἐν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Στοκχόλμην.

Ἐν ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Γοτεμβούργον.

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Χριστιάνιαν τῆς Νορ-
βηγίας.

Ἐν ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Βέργην.

Ἄρθρ. 26.

Κατὰ τὸ Βασίλειον τῆς Δανίας.

Ἐν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Κοπεγχά-
γην.

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Ἐλσενόρ.

Ἄρθρ. 27.

Κατὰ τὸ Βασίλειον τοῦ Ἀννοβέρου.

Ἐν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Ἀννόβερον.

Ἄρθρ. 28.

Κατὰ τὸ ἠνωμένον Βασίλειον τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ
τὰ ὑπ' αὐτὸ κεῖμενα μέρη.

Ἐν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Λονδίον.

Ἐν ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Φαλμουθιον.

Ἐν ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Πλυμουθιον.

Ἐν ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Νιου-κάστελ.

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Δουβλίον.

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Λιθερπούλ.

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Μελίτην.

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Γιβραλτάρ.

Ἐν ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Καλκούταν τῶν
ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν.

Ἐν ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Βελγαστήν.

Ἐν ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Βομβάην.

Ἄρθρ. 29.

Κατὰ τὰς ἠνωμένας πολιτείας τῆς Ἀρκτῶας Ἀμερικῆς.

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Νεοδώρακον.

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν εἰς Βοστόν

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς νέαν Ὀρλεανίαν.

Ἄρθρ. 30.

Κατὰ τὸ Κράτος τῆς Βρασιλίας.

Ἐν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Ριογιανέιρο.

Ἄρθρ. 31.

Κατὰ τὴν Περσίαν.

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν του εἰς Ταυρίδα.

Άρθρ. 32.

Κατὰ τὸ Κράτος τῆς Κίνας.

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἑδραν τοῦ εἰς Καντών.

Άρθρ. 33.

Τὰ μέρη τῆς δικαιοδοσίας ἐκάστου τῶν γενικῶν Προξενείων, Προξενείων καὶ ὑποπροξενείων θέλουν προσδιορισθῇ καὶ κανονισθῇ διὰ Βασιλικῶν διαταγμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

Άρθρ. 34.

Τὰ ἀνωτέρω γενικὰ Προξενεῖα, Προξενεῖα καὶ ὑποπροξενεῖα τίθενται ὑπὸ τρεῖς διαφόρους κατηγορίας.

Τὰ τῆς πρώτης κατηγορίας διατηροῦνται ἐντελῶς δι' ἐξόδων τῆς κυβερνήσεως, συναζομένων τῶν εἰσοδημάτων αὐτῶν πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου.

Τὰ τῆς δευτέρας ἐκτὸς τῶν προξενικῶν εἰσοδημάτων, τὰ ὅποια θέλουν συνάζεσθαι πρὸς ὄφελος τῶν διευθυνόντων αὐτὰ, θέλουσιν ἔχει καὶ χρηματικὴν ἐπιχορήγησιν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Τὰ τῆς τρίτης τάξεως δὲν θέλουν οὐδεμίαν χρηματικὴν ἐπιχορήγησιν λαμβάνει παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ θέλουν συνάζεσθαι τὰ προξενικὰ εἰσοδήματα πρὸς ὄφελος τῶν διευθυνόντων αὐτὰ.

Άρθρ. 35.

Οἱ διευθύνοντες τὰ ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ τρίτῃ κατηγορίᾳ γενικὰ Προξενεῖα, Προξενεῖα καὶ ὑποπροξενεῖα θέλουν ἔχει εἰς βάρος τῶν ὅλας τὰς ἐκ τῆς προξενικῆς ὑπηρεσίας προσγινομένας δαπάνας.

Άρθρ. 36.

Εἰς τὴν πρώτην κατηγορίαν ὑπάγονται.

Τὸ Ἐμπορικὸν Γραφεῖον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας.

Τὸ ἐν Βελιγραδίῳ Γενικὸν Προξενεῖον.

Τὸ ἐν Κερκύρᾳ Γενικὸν Προξενεῖον.

Τὸ ἐν Βηρυττῷ Προξενεῖον.

Τὸ ἐν Μπιτωλίῳ Προξενεῖον.

Τὸ ἐν Σμύρνῃ Προξενεῖον.

Τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Προξενεῖον.

Τὸ ἐν Ἰωαννίνοις Προξενεῖον.

Τὸ ἐν Θεσσαλονίκῃ Προξενεῖον.

Τὸ ἐν Λαρίσῃ Προξενεῖον.

Τὸ ἐν Κρήτῃ Προξενεῖον.

Τὸ ἐν Τεργέστῃ Προξενεῖον.

Τὸ ἐν Μεσίτῃ Προξενεῖον.

Τὸ ἐν Χίῳ Προξενεῖον.

Τὸ ἐν Γαλατσίῳ ὑποπροξενεῖον.

Τὸ ἐν Βραΐλᾳ ὑποπροξενεῖον.

Τὸ ἐν Ζακύνθῳ ὑποπροξενεῖον.

Τὸ ἐν Ἑλλησπόντῳ ὑποπροξενεῖον.

Τὸ ἐν Βώλῳ ὑποπροξενεῖον.

Εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν ὑπάγονται

Τὸ ἐν Σάμῳ Προξενεῖον.

Τὸ ἐν Παλαιστίνῃ Προξενεῖον.

Τὸ ἐν Βενετίᾳ ὑποπροξενεῖον.

Τὸ ἐν Ἰόπκῃ ὑποπροξενεῖον.

Τὸ ἐν Ἀδριανουπόλει ὑποπροξενεῖον.

Τὸ ἐν Μιτυλήνῃ ὑποπροξενεῖον.

Τὸ ἐν Ἡρακλείῳ ὑποπροξενεῖον.

Τὸ ἐν Αἰνῷ ὑποπροξενεῖον.

Τὸ ἐν Σέρραϊς ὑποπροξενεῖον.

Τὸ ἐν Πρεβεζῇ ὑποπροξενεῖον.

Τὸ ἐν Ἰσμαηλίῳ ὑποπροξενεῖον.

Τὸ ἐν Ῥόδῳ ὑποπροξενεῖον.

Τὸ ἐν Κυθωνίαις ὑποπροξενεῖον.

Τὸ ἐν Τριπόλει τῆς Συρίας ὑποπροξενεῖον.

Τὸ ἐν Τραπεζοῦντι ὑποπροξενεῖον.

Τὸ ἐν Προύσῃ ὑποπροξενεῖον.

Τὸ ἐν Ἄρτῃ ὑποπροξενεῖον.

Τὸ ἐν Αὐλῶνι ὑποπροξενεῖον.

Τὸ ἐν Κασσάνδρᾳ ὑποπροξενεῖον.

Τὸ ἐν Κύπρῳ ὑποπροξενεῖον.

Τὸ ἐν Καίρῳ Γενικὸν Προξενεῖον.

Ἄπαντα τὰ λοιπὰ τὰ μὴ συμπεριλαμβανόμενα εἰς τὰς δύο ἀνωτέρω κατηγορίας ὑπάγονται εἰς τὴν τρίτην κατηγορίαν.

Άρθρ. 37.

Ἐκτὸς τῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις προξενικῶν ἀρχῶν, ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ συστήσῃ Γενικὰ Προξενεῖα, Προξενεῖα, ὑποπροξενεῖα, ὅπου ἤθελε θεωρήσῃ τοῦτο κατάλληλον, διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας.

Τὰ οὕτω συσταίνόμενα Γενικὰ Προξενεῖα, Προξενεῖα, καὶ ὑποπροξενεῖα, δὲν δύνανται νὰ ἔχωσι μισθόν, ἐκτὸς ἐὰν τοῦτο ἐπιτραπῇ διὰ νόμου.

Άρθρ. 38.

Οἱ μισθοὶ τῶν ἐν τῇ πρώτῃ κατηγορίᾳ Γενικῶν Προξενείων καὶ ὑποπροξενείων προσδιορίζονται ὡς ἀκολούθως.

Διὰ τὸ Ἐμπορικὸν Γραφεῖον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας.

Ὁ Πρόξενος Διευθυντὴς τοῦ Γραφείου θέλει λαμβάνει κατὰ μῆνα δραχ. 750

Οἱ Γραμματεῖς α. τάξεως ἀνὰ » 300

Οἱ Γραμματεῖς β. τάξεως ἀνὰ » 200

Οἱ Γραφεῖς α. τάξεως ἀνὰ » 150

Οἱ Γραφεῖς β. τάξεως ἀνὰ » 130

Ὁ Λιμενάρχης ἀνὰ » 100

Ὁ Δεσμοφύλαξ ἀνὰ » 50

Οἱ Κλητῆρες ἀνὰ » 40

Οἱ Γιατακτσίδες ἀνὰ » 60

Εἰς τὸν ἐκπληροῦντα χρέη Ταμίου Γραμματεῖα θέλει δίδεσθαι προσέτι κατὰ μῆνα ἐπιμίσθιον ἐκ δραχ. 25

Διὰ τὸ ἐν Βελιγραδίῳ Γενικὸν Προξενεῖον.

Ὁ Γενικὸς Πρόξενος δραχ. 600

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Γεν. Προξενείου » 200

Διὰ τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Προξενεῖον.

Ὁ Πρόξενος δραχ. 800

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Προξενείου » 300

Ὁ Διερμηνεὺς τῆς α. τάξεως » 160

Ὁ Διερμηνεὺς τῆς β. τάξεως » 120

Ὁ Γραφεὺς » 100

Ὁ Λιμενάρχης » 50

Οἱ Γιασακτσίδες ἀνὰ » 30

Διὰ τὸ ἐν Σμύρνῃ Προξενεῖον.

Ὁ Πρόξενος δραχ. 850

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Προξενείου » 300

Ὁ Διερμηνεὺς τῆς α. τάξεως » 160

Ὁ Διερμηνεὺς τῆς β. τάξεως » 120

Ὁ Γραφεὺς » 100

Ὁ Λιμενάρχης » 70

Οἱ Γιασακτσίδες » 30

Διὰ τὸ ἐν Χίῳ Προξενεῖον.

‘Ο Πρόξενος	δραχ.	350
‘Ο Γραμματεὺς τοῦ Προξενείου	»	150
‘Ο Διερμηνεὺς	»	120
‘Ο Γιασακτοῦς	»	30

Διὰ τὸ ἐν Θεσσαλονίκῃ Προξενεῖον

‘Ο Πρόξενος	δραχ.	600
‘Ο Γραμματεὺς τοῦ Προξενείου	»	200
‘Ο Διερμηνεὺς α. τάξεως	»	160
‘Ο Διερμηνεὺς β. τάξεως	»	120
‘Ο Γιασακτοῦς	»	30

Διὰ τὸ ἐν Ἰωαννίνοις Προξενεῖον.

‘Ο Πρόξενος	δραχ.	600
‘Ο Γραμματεὺς τοῦ Προξενείου	»	200
‘Ο Διερμηνεὺς α. τάξεως	»	160
‘Ο Διερμηνεὺς β. τάξεως	»	120
‘Ο Γιασακτοῦς τοῦ Προξενείου	»	30

Διὰ τὸ ἐν Λαρίσῃ Προξενεῖον.

‘Ο Πρόξενος	δραχ.	500
‘Ο Γραμματεὺς τοῦ Προξενείου	»	160
‘Ο Διερμηνεὺς α. τάξεως	»	160
‘Ο Διερμηνεὺς β. τάξεως	»	120
‘Ο Γιασακτοῦς τοῦ Προξενείου	»	30

Διὰ τὸ ἐν Κρήτῃ Προξενεῖον

‘Ο Πρόξενος	δραχ.	500
‘Ο Γραμματεὺς τοῦ Προξενείου	»	160
‘Ο Διερμηνεὺς α. τάξεως	»	160
‘Ο Διερμηνεὺς β. τάξεως	»	120
‘Ο Γιασακτοῦς	»	25

Διὰ τὸ ἐν Κερκύρᾳ Γενικὸν Προξενεῖον.

‘Ο Γενικὸς πρόξενος	δραχ.	500
‘Ο Γραμματεὺς τοῦ Προξενείου	»	200

Διὰ τὸ ἐν Μπιτωλίοις Προξενεῖον.

‘Ο Πρόξενος	δραχ.	500
‘Ο Γραμματεὺς τοῦ Προξενείου	»	160
‘Ο Διερμηνεὺς α. τάξεως	»	160
‘Ο Διερμηνεὺς β. τάξεως	»	120
‘Ο Γιασακτοῦς	»	30

Διὰ τὸ ἐν Βηρυτῷ Προξενεῖον.

‘Ο Πρόξενος	δραχ.	500
‘Ο Γραμματεὺς τοῦ Προξενείου	»	160
‘Ο Διερμηνεὺς α. τάξεως	»	160
‘Ο Διερμηνεὺς β. τάξεως	»	120
‘Ο Γιασακτοῦς	»	30

Διὰ τὸ ἐν Μελίτῃ Προξενεῖον.

‘Ο Πρόξενος	δραχ.	500
‘Ο Γραμματεὺς τοῦ Προξενείου	»	160

Διὰ τὸ ἐν Τεργέστῃ Προξενεῖον.

‘Ο Πρόξενος	δραχ.	500
‘Ο Γραμματεὺς	»	200

Διὰ τὸ ἐν Γαλατσίῳ Προξενεῖον.

‘Ο Ὑποπρόξενος	δραχ.	400
----------------	-------	-----

Διὰ τὸ ἐν Βραΐλα Ὑποπροξενεῖον.

‘Ο Ὑποπρόξενος	δραχ.	400
----------------	-------	-----

Διὰ τὸ ἐν Βώλῳ Ὑποπροξενεῖον.

‘Ο Ὑποπρόξενος	δραχ.	350
----------------	-------	-----

Διὰ τὸ ἐν Ζακύνθῳ Ὑποπροξενεῖον.

‘Ο Ὑποπρόξενος	δραχ.	350
----------------	-------	-----

Διὰ τὸ ἐν Ἑλλησπόντῳ Ὑποπροξενεῖον.

‘Ο Ὑποπρόξενος	δραχ.	350
----------------	-------	-----

Ἄρθρ. 39.

Εἰς ἐκάστην τῶν εἰρημένων προξενικῶν Ἀρχῶν θέλει χορηγεῖσθαι κατὰ λογοδοσίαν ἐτησίως διὰ γραφικὰ ἐξόδα καὶ ἀναλογος χρηματικὴ ποσότης, ἥτις θέλει συμπεριλαμβάνεσθαι μὲς τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμόν, μεταβαλλομένη κατ’ ἔτος ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 40.

Ἡ τῶν Προξενείων τῆς β. κατηγορίας χρηματικὴ ἐπιχορήγησις θέλει προσδιορίζεσθαι κατ’ ἔτος ἐν τῷ γενικῷ προϋπολογισμῷ, μεταβαλλομένη ἀναλόγως τῶν περιστάσεων καὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 41.

Ὁ Γενικὸς Πρόξενος ἔχει βαθμὸν Τμηματάρχου α. τάξεως. Ὁ Πρόξενος βαθμὸν Τμηματάρχου β. τάξεως. Ὁ Ὑποπρόξενος βαθμὸν ὑπουργικοῦ Γραμματέως α. τάξεως. Ὁ Γραμματεὺς Γενικοῦ Προξενείου καὶ ὁ α. τάξεως γραμματεὺς τοῦ ἐμπορικοῦ Γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας, βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως α. τάξεως.

Ὁ Γραμματεὺς Προξενείου καὶ ὁ β. τάξεως Γραμματεὺς τοῦ ἔμπορικοῦ Γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας, βαθμὸν ὑπουργικοῦ Γραμματέως β. τάξεως.

Οἱ διερμηνεῖς ἐν γένει τῶν Προξενείων ἔχουσι βαθμὸν Ὑποπρόξενου.

Ἄρθρ. 42.

Δύναται νὰ χορηγηθῇ ἐπίτιμος βαθμὸς Προξένου εἰς Ὑποπρόξενον, καὶ ἐπίτιμος βαθμὸς Ὑποπροξένου εἰς Γραμματέα Γενικοῦ Προξενείου ἢ Προξενείου, ἢ Πράκτορα, μετα δεκαετῇ ὑπηρεσίαν, ἂν ἤθελε διακριθῇ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο.

Ἄρθρ. 43.

Οἱ Προξενικοὶ Πράκτορες διορίζονται παρὰ τοῦ ἐπὶ Β. Οἴκου καὶ τῶν ἑξωτερικῶν Ὑπουργείων, μετὰ προηγουμένην πρότασιν τοῦ ἀρμοδίου Γενικοῦ Προξένου, Προξένου ἢ Ὑποπροξένου.

Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου διορίζονται ἐπίσης καὶ οἱ Γραφεῖς τοῦ ἔμπορικοῦ Γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας καὶ τῶν Προξενείων.

Οἱ Κλητῆρες, Γιασακτσίδες καὶ θυρωροὶ διορίζονται παρὰ τῆς Πρεσβείας ἢ τῶν ἀρμοδίων Προξενείων.

Ἄρθρ. 44.

Ἡ δικαστικὴ ἀρμοδιότης καὶ τὰ συμβαλλογραφικὰ καὶ ληξιαρχικὰ καθήκοντα τῶν Γενικῶν Προξενίων, Προξενίων, Ὑποπροξενίων καὶ Προξενικῶν Πρακτόρων, καθὼς καὶ τὰ τῆς προξενικῆς διατιμῆσεως θέλουσι κανονισθῇ δι’ ἰδιαίτερων νόμων ἢ δὲ κατὰ τὰ λοιπὰ ἀρμοδιότης, ὡς καὶ τὰ καθήκοντα αὐτῶν, ἐν γένει, θέλουσιν ὁρισθῇ διὰ Βασιλικῶν διαταγμάτων.

Μέχρι δὲ τῆς ἐκδόσεως τῶν ρηθέντων νόμων καὶ διαταγμάτων, θέλουσιν ἰσχύει τὰ μέχρι τοῦδε δια νόμων, Βασιλικῶν διαταγμάτων καὶ οδηγιῶν κανονισμένα.

Ἄρθρ. 45.

Πᾶσα παράβασις, παρεκτροπὴ ἢ ἀμέλεια παντὸς προξενικοῦ ὑπαλλήλου οἰουδήποτε βαθμοῦ καὶ τάξεως περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν προξενικῶν καθήκοντων τιμωρεῖται διὰ πειθαρχικῶν ποινῶν, οἷ-

ον ἐπιπλήξεως, προστίμων ἀπὸ 50 μέχρι 200 δραχμῶν καὶ προσωρινῶν παύσεων ἀπὸ ἐνὸς μέχρι ἑξ μηνῶν ἐπιβαλλομένων παρὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ἰπουργείου. ἂν δὲ ἡ παράβασις παρουσιάσῃ χαρακτῆρα σοβαρώτερον, τὸ εἰρημένον ὑπουργεῖον θέλει προκαλεῖ τὴν ὀριστιστὴν τοῦ παραβάτου παύσιν, ἢ χρεΐας τυχούσης, τὴν δικαστικὴν αὐτοῦ καταδίωξιν.

Ἄρθρ. 46.

Οἱ ὅρισμοι τῶν μέχρι τοῦδε περὶ προξενικῆς ὑπηρεσίας ἐκδομένων Βασιλικῶν διαταγμάτων καὶ ὁδηγίων, ὅσοι ἀντίκεινται εἰς τὸν παρόντα νόμον, καταργοῦνται.

Ἄρθρ. 47.

Εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ἰπουργὸν ἀντίκειται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ καὶ ἐκτελεσθῇ, ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Ὀκτωβρίου 1853.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΠΑΪΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 26 Ὀκτωβρίου 1853.

Ὁ Ἰπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Σ. ΠΗΛΛΗΚΑΣ.

Τέλος τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ἔτους 1853.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀριθ. 1.

1854

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 13 Ιανουαρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ ἀποφασισθέντος χορηγήματος εἰς τὰς τρεῖς ναυτικάς νήσους.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἐγκρίνομεν τὴν γενομένην παρ' αὐτοῦ διανομὴν τοῦ, διὰ τοῦ ἀπὸ 22 Ιανουαρίου 1853 ΣΙΣ'. Νόμου, ἀποφασισθέντος χορηγήματος, κατὰ τοὺς προσσηρημένους εἰς τὸ παρὸν Β. Διατάγμα ὀνομαστικούς πίνακας τῶν δικαιούχων ἐπὶ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν τριῶν ναυτικῶν νήσων καὶ τῶν ὁπλίων τὸ ἐνιαύσιον χορήγημα προσδιηρίζεται εἰς δραχ. 200,000.

Ἦτοι εἰς τὰς δικαιούχους τῆς νήσου Ἰδρας	δραχ. 106317:84
Εἰς τοὺς δικαιούχους τῆς νήσου Σπετσῶν	» 46952:26
Εἰς τοὺς δικαιούχους τῆς νήσου Ψαβῶν	» 46729:90

Τὸ ὅλον.....δραχ. 200000

Τὸ ἀνωτέρω ποσὸν τῶν δρ. 200000 (διακοσίων χιλιάδων) θέλει πληρωθῇ διὰ τὸ χορήγημα τοῦ ἔτους 1853 ἀπὸ τοῦ Κεφ. 3 προσθήκη ἐπὶ τῶν ἀρθρ. 1, 2, 4 καὶ 5 τῶν συντάξεων τοῦ ἐξόδων τῆς χρήσεως 1853.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Β. Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Δεκεμβρίου 1853.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

Π Ι Ν Α Ξ

Τῶν δικαιούχων τῆς Νήσου Ῥόδου τῶν ἐχόντων δικαίωμα ἐκ τοῦ χορηγήματος τῶν δραχμῶν 200,000 κατὰ τὸν ἀπὸ 22 Ἰανουαρίου 1855 ΣΙΣΤ. Νόμον.

Ἀρτ. Νόμου	Ὄνομα πλοίου	Δικαιούχοι	Ἀποζημιώσεις δι' ἐκστρατείας κλπ. ὑπολογισθείσας πρὸς λεπ. 70 τὸ γρόσιον	Ἀποζημιώσεις δι' ἀποδείξεις τοῦ ταμείου ὑπολογισθείσ. πρὸς λεπ. 70 τὸ γρόσιον	Ἀποζημιώσεις δι' ἀποδείξεις πλοίου ὑπολογισθείσ. πρὸς λεπ. 40 τὸ γρόσιον	Τὸ ὅλον τῆς ἀποζημιώσεως εἰς γρόσια	Τὸ ὅλον τῆς ἀποζημιώσεως εἰς δραχμὰς	Ἐτήσιον χορηγήμα
								Δραχ.
1	Κέκροψ	Κουντουριώται	186080 18	264504 10	63000	513584 28	340608 99	4184 80
2	Κίμων	Ἀνδρέας Μισούλης	29744 16	323695	70632	426071 16	277060 24	3403 91
3	Ἀθηνᾶ	Κουντουριώται	76229 20	"	37800	111029 20	68480 44	841 58
4	Ἀθηνᾶ	Οἱ αὐτοὶ	111947 14	"	48889	160836 14	97918 59	4202 35
5	Θεμιστοκλῆς	Οἱ αὐτοὶ	461000 36	"	52502	243502 36	133714 68	1643 20
6	Νεφές	Δημ. Κριεζῆς	47907 14	348000	"	395907 14	277134 99	3404 83
7	Ἀλέξανδρος	Βουδουριῶται	32490 26	244044 15	"	276535 01	193574 50	2377 82
8	Ἀγαμέμνων	Δημ. Τσαμαδῶς	92492 16	63250	64892	220334 16	134766 34	1656 20
9	Ἐπαμεινώνδας	Θεόδωρος Γαϊκας	108121 15	"	52000	160121 15	96484 80	4185 89
10	Κίμων	Τουπαζῆς	71894 09	"	42256	114450 09	67228 26	826 49
11	Ἡρακλῆς	Τσαμαδῶς	67758 17	"	"	67758 17	47430 71	582 94
12	Ἀλέξανδρος	Τσαμαδῶται	94689 23	"	"	94689 23	66282 46	814 47
13	Ἀχιλλεύς	Δημ. Βούλγαρης	97977 15	"	80208	178185 45	100667 20	1237 18
14	Ἰάσων	Βουδουριῶται	91844 05	"	58944	150758 05	87856 48	4079 68
15	Ὀδυσσεύς	Ὀικονομίται	95474 22	"	64918	160392 22	92799 45	4140 50
16	Μιλτιάδης	Ἀναστάσιος Θεοδορέακης	95165 25	24437 20	59761	143364 05	82426 43	1012 94
17	Θεμιστοκλῆς	Δημ. Βούλγαρης	104264 27	"	59500	163761 27	96782 88	1189 35
18	Ἀριστέδης	Ἀναγνώστης Θεοδωρῶν	58226 38	"	82123	140349 38	73607 66	904 57
19	Διομήδης	Ὀικονομίται	85543 20	43873 20	74500	204017	120461 90	1480 32
20	Ἐπαμεινώνδας	Κριεζῆδες	101338 08	"	"	101338 08	70936 65	871 75
21	Σκηπτῶν	Μ. Νέγκας καὶ Τσαμαδῶς	41240 15	"	27363	68603 15	39813 30	489 34
22	Ἄρης	Ἀνδρ. Μαυλῆς	416138 18	"	"	116138 18	81296 72	999 06
23	Σκηπτῶν	Κουντουριώται	27436 "	"	"	27136	18995 20	233 49
24	Κίμων	Ἀναγ. Κριεζῆς	20326 32	203823	"	224449 32	156904 52	1927 27
25	Μέντωρ	Κωνστ. Μεθενίτης	58184 38	"	54476	112960 38	62739 46	770 90
26	Τηλέμαχος	Κουντουριώται	91265 38	"	38462	129727 38	79270 56	974 16
27	Ὀδυσσεύς	Οἱ αὐτοὶ	49612 10	"	"	49642 10	34728 47	426 82
28	Λεωνίδας	Τουπαζῆδες	92909 07	"	8024	100933 07	68245 94	838 69
29	Ἀργαγγέλιος Μιχαήλ	Λάμπρος Μπαρούστος	21750 20	49357 27	"	71108 07	49775 46	614 72
30	Ἀόλος	Ιω. Ὀρλάνδου	129947 ..	13593 30	59816	203356 30	124404 71	1528 88
31	Ἀχιλλεύς	Δημ. Τσαμαδῶς	53334 17	"	44002	97336 17	54934 71	675 42
32	Τηλέμαχος	Βουδουριῶται	67862 14	"	60493	128355 14	71700 69	881 13
33	Βατέρλω	Φραντζέσκος Βούλγαρης	39528 02	9000	51778	100306 02	54680 81	672
34	Μιλτιάδης	Κουντουριώται	299287 17	"	36502	335789 17	224101 84	2754 25
35	Νέρων	Οἱ αὐτοὶ	416494 12	"	"	116491 42	81542 78	1002 19
36	Ἐπαμεινώνδας	Οἱ αὐτοὶ	14695 27	"	31500	46195 27	22886 68	281 30
37	Θεμιστοκλῆς	Θεόδωρος Γαϊκας	59867 34	25875	"	85742 34	60019 64	737 62
38	Ἀριστέδης	Γεώργιος Γαϊκῶνης	25277 15	76014	45425	116743 15	77071 70	948 44
39	Θεμιστοκλῆς	Τουπαζῆδες	124122 07	"	"	124122 07	86885 51	1067 72

Τελετή	Τοιμή	Οί αὐτοὶ	85065 30	85065 30	59345 71	731 78
41 Τριμύριον	...	Ὁρλάνδος καὶ Πινόσις	410591 24	448322 24	92506 26	4136 88
42 Ἀθῆναι	...	Φραντζέσκος Βοδλγάρης	422671 46	476210 16	107297 44	4348 25
43 Ἡρακλῆς	...	Ἀναγ. Παπ. Μανώλης	63871 34	446774 34	65722 03	807 67
44 Κίμων	...	Ἀναγ. Θεοδωροῦ	404029 38	469842 38	99145 76	4218 49
45	...	Ἀναγ. Γιουρδῆς καὶ Τσαμαδάτοι	42735 ..	2735 ..	8914 50	400 62
46	...	Ἀναγ. Παπ. Μανώλης	42256 46	1 256 16	8579 31	405 30
47 Θέτις	...	Ἰω. Μπουσάκος	42795 05	214 5 05	15025 53	484 73
48 Πάρδαλις	...	Θεοχ. Παπ. Ἀντωνίου	49363 30	4496 30	31474 31	386 83
49 Θεραύδουλος	...	Χρ. Στ. Φρέπτης	31495 ..	58295 ..	32676 50	401 71
50 Ἡρακλῆς	...	Ν. Βώκος	57223 30	5670 ..	70708 51	868 85
51 Ἀμφικρίτη	...	Δάξαρς Μπουσάκος	3647 10	3647 10	2352 97	31 35
52 Λυκομήδης	...	Γ. Λαλιχός	44759 ..	51619 ..	25075 30	308 22
53	...	Ν. Τζεντζελῆς	2868 ..	2868 ..	2007 60	24 66
54	...	Ἰω. Παντελῆ	40118 ..	40118 ..	7082 60	86 99
55 Αἰνέας	...	Δημ. Παπ. Ἀντωνίου	7950 ..	6662 ..	7664 80	32 72
56	...	Κυριάκος Παζινός	79445 20	7950 ..	877 9 24	4078 97
57 Β. Στερόγονορ καὶ Μελοπομένη	...	Φραντζέσκος Παπ. Μανώλης	...	4312 20	3018 54	37 08
58	...	Νικόλος Νέγκας	...	7187 20	5031 ..	61 82
59	...	Γ. Γιουρδῆς	...	6642 20	4628 54	56 85
60	...	Γ. Μπουσάκος	...	160109 ..	412076 30	4378 90
61	...	Γ. Νέγκας	...	84403 34	59082 31	726 17
62	...	Γ. Μαλακίνης	...	27841 20	49488 84	239 96
63	...	Βέθης Δοντάς	...	4351 ..	945 70	41 60
64	...	Ἰω. Γρίκας	...	9000 ..	6300 ..	77 40
65	...	Δάξαρς Νέγκας	...	45237 20	10666 04	431 15
66	...	Ν. Γιουλῆς	...	40695 ..	7186 50	91 97
67	...	Δάξαρς Δ. Δρίτζας	...	40695 ..	7186 50	91 97
68	...	Δημ. Θεοδωράκης	...	43593 30	9515 31	416 91
69	...	Ἀντ. Α. Δούκας	...	3453 10	2447 17	29 68
70	...	Δημ. Βοδλγάρης	...	27187 20	19031 04	233 95
71	...	Κωνστ. Ἰω. Δαμιανός	...	40917 ..	7679 70	94 34
72	...	Κ. Δαμιανός καὶ Α. Νικολάου	...	5342 ..	3739 40	45 93
73	...	Μανώλης Π. Ἐλευθερίου	...	22640 25	45048 17	494 82
74	...	Δάξαρς Τζωρτζῆς	...	55175 24	38622 66	474 68
75	...	Ἀλέξανδρος Κριεζῆς	...	6706 ..	4694 40	57 65
76	...	Δάξαρς Ν. Κριεζῆς	...	38812 20	27168 54	333 93
77	...	Ἰω. Καλαθοροντός	...	58359 40	40854 47	502 06
78	...	Α. Ἰω. Ζερβός	...	45049 ..	40513 30	429 27
79	...	Ἐμμ. Γιουρδῆς	...	4276 ..	2993 20	36 75
80	...	Δημ. Κουσιός καὶ Ἰω. Βουτσάκης	...	20843 30	44590 31	479 88
81	...	Ἀντ. Γιουρδῆς	...	6468 30	4527 84	55 62
82	...	Νικ. Ρεβίδης	...	43416 27	9394 38	145 49
83	...	Ἐμμ. Ε. Ἐμμανουήλ	...	26833 43	48783 49	230 86
84	...	Ἀντ. Δ. Κοκκίνης	...	25875 ..	18112 50	222 64
85	...	Δάξαρς Ὁρλάνδου	...	25875 ..	18112 50	222 64
86	...	Δοντάς Ἰωάννης	...	25878 ..	18112 50	222 64
87	...	Ἡ Κοινότης Ὑδρας	3976356 37	8491104 06	5203358 46	63942 80
	...	Ἡ Κοινότης Ὑδρας	2440699 42	4768048 ..	3448554 38	42376 97
	...	Ἡ Κοινότης Ὑδρας	...	...	8651942 84	106317 84

Τῶν δικαιοῦχων τῆς Νήσου Πετσῶν τῶν ἐχόντων δικαίωμα
κατὰ τὸν ἀπὸ 22 Ἰανουαρίου

Αὐτὸν ἀριθμὸς	Ὄνομα πλοίου	Δικαιοῦχοι	Ἀποζημίωσις δι' ἐκστρατείας κτλ. ὑπολογισ. πρὸς λεπτὰ 70 τὸ γρόσιον	Ἀποζημίωσις δι' ἀποδείξεις τοῦ Ταμείου ὑπολογ. πρὸς λεπτὰ 70 τὸ γρόσιον
1	Ἡρακλῆς	Χρηστόδουλος οὐτζής	265240	35
2	Παγκρατίων	Γεώργιος Ἀνδρούτζου	272901	27
3	Ποσειδῶν	Παῦλος Χ. Ἀναργύρου	281747	22
4	Ἡρακλῆς	Ἀναγνώστης Χ. Ἀναργύρου	268156	10
5	Περικλῆς	Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου	233874	20
6	Ἀχιλλεύς	Θεόδωρος Δ. Λαζάρου	256097	11
7	Ἰερὰ Συμμαχία	Νικόλαος Δ. Λαζάρου	194895	15
8	Ἀλέξανδρος	Γεώργιος Χ. Ἀνδρέου	178512	19
9	Σόλων	Γεώργιος Πάνου	279616	38
10	Ἀχιλλεύς	Ἠλίας Θερμησιώτης	251439	33
11	Τιμολέων	Μουριάται καὶ Α. Χ. Ἀναργύρου	235461	10
12	Σκαρδαμοῦλα	Γεώργιος Κλήσιος	39398	33
13	Λυκούργος	Βασίλειος Ν. Λαζάρου Ὀρλφ	235905	21
14	Σαλαμώνης	Γεώργιος Κούτζης	13211	2
15	Ἀλέξανδρος Α'	Ἀνδρέας Σκλιάς	98442	33
16	Ποσειδῶν	Ἀθανάσιος Γουδῆς	61721	10
17	Διομήδης	Δ. Καλαφίτης	201143	19
18	Διομήδης	Γρίκας Μπότσης	299076	30
19	Ἀγαμέμνων	Βουμπουλίνα	292220	19
20	Ἀφροδίτη	Γεώργιος Λάμπρου	67884	39
21	Θεμιστοκλῆς	Γεώργιος Γκούτζης	214872	20
22	Ξενοφών	Δημ. Ν. Σκλιάς	267092	06
23	Ἀχιλλεύς	Ἀναστάσιος Κυριάκου	230279	22
24	Λυκούργος	Σάνιος Θεοδώρου	26143	25
25	Κόντε Μπένιξ	Γρίκας Τζούπα	250696	2
26	Περικλῆς	Χ. Ἰωάννης Μέξης	90642	27
27	Ἀχιλλεύς	Γρίκας Μπότσης	250616	20
28	Ἐπαμεινώνδας	Κωνσταντῖνος Μπάμπας	211661	19
29	Μπέλα Μπούλια	Ἠλίας Μπάμπας	49355	30
30	Περικλῆς	Κωνσταντῖνος Μπουκουβάλας	183467	32
31	Ἀρχιδουξ Μιχαήλ	Νικόλαος Ἀνδριανοῦ	176091	97812
32	Ἐπαμεινώνδας	Χ. Ἰωάννης Μέξης	214291	01
33	Ἀθηνᾶ	Δρμήτριος Ὀρλφ	98628	04
34	Φωκίων	Νικόλαος Δ. Σίμα	192668	11
35	Λεωνίδας	Χ. Ἰωάννης Μέξης	211877	12
36	Διομήδης	Ἀντώνιος Β. Δρίτζα	130779	26
37	Ἀχιλλεύς	Ἀναστάσιος Γ. Ματθαίου	128003	30
38	Φιλοκτήτης	Ἐμμανουὴλ Δ. Λαζάρου	187074	2
39	Πελεάνος	Νικόλαος Α. Κυριάκου	26300	26
40	Τράττα	Γεώργιος Τραττολάτης	1450	2
41	Τράττα	Ἰωάννης Τραττολάτης	7470	10
42	Πυρπολικόν	Ἀναστάσιος Ἀνδρούτζου	22681	24
43	Γαλιόττα	Ἀναστάσιος Ἀνδρούτζου	13637	20
44	Κίμων	Ἀνάργυρος Λεμπέσης	8697	2
45	Νέμεσις	Μιχαήλ Οἰκονόμου	20585	06
46	Περσεφόνη	Χρηστόδουλος Ματθαίου	21053	2
47		Ἰωάννης Γκούμας	2	3413
48		Γεώργιος Μπούρας	2	3199
49		Δημ. Ν. Λάμπρου	2	11382
50		Νικόλαος Ράπτης	2	14226
51		Ἀναγνώστης Γ. Πετζώτης	2	420
52		Ἰωάννης Καστελιώτης	2	1435
53	Θεμιστοκλῆς	Χ. Ἰωάννης Μέξης	2	20
54		Ἡ Κοινότης Σπετσῶν	7523266	07
				430494

N A E

ἐκ τοῦ χορηγήματος τῶν δραχμῶν 200,000
1853 ΣΙΣΤ'. Νόμον.

Ἀποζημίωσις διὰ χρήσιν τῶν πλοίων ὑπολογισθεῖς. πρὸς λεπτὰ 40 τὸ γρόσιον	Ὅλικόν ποσὸν ἀποζημιώσεως εἰς γρόσια	Ἐκπίπτονται τὰ ληφθέντα κατὰ καιροῦς ἀπὸ τὰς Κυβερο- νήσεις εἰς γρόσια	Τὸ ὅλον τῆς ἀποζημιώ- σεως εἰς γρόσια	Τὸ ὅλον τῆς ἀποζημιώ- σεως εἰς δραχμὰς	Ἐτήσιος χορηγήμα	
					Δραχ.	Λ.
50666	31906 35	127681	488225 35	416557 94	4432	26
38564	331456 27	441661 20	489804 07	421293 64	4490	45
96000	377747 22	118522	259225 22	452657 65	4875	85
70033	338189 10	136224	201965 10	120365 57	4479	05
69534	303407 20	126822 13	476586 07	102750 04	1262	59
40422	299519 11	115494 20	481024 31	414590 41	4408	08
12270	226165 15	72298 20	453866 35	404025 44	1278	26
4400	194912 19	91855 24	403056 35	71719 44	882	28
20434	300050 38	129351 10	470699 28	413359 29	4392	95
9834	261273 33	123385 26	437888 07	93571 44	4149	80
36617	372078 10	151404 09	420674 04	73476 70	903	30
27131	66729 33	2288	64441 33	36969 63	454	28
43400	279305 21	415977 10	463328 11	101309 67	4244	89
»	43214	»	43214	9247 70	413	63
»	98442 33	6863	91579 33	64105 53	787	72
»	61721 10	»	61721 10	43204 77	530	90
23858	225081 19	90510 30	434690 29	87125 88	4070	60
32559	461635 30	154488 16	307147 14	205235 29	2521	93
100558	392808 19	448494 30	244313 29	440842 90	1730	67
»	127884 39	28697 39	99187	69430 90	853	16
26739	241641 20	82934 10	458677 10	103052 27	4266	30
»	267092 06	455053	442037 06	78425 94	963	69
33279	263558 22	114204	449354 22	94564 25	4462	»
7950	274093 25	145932 16	428161 09	87327 76	4073	08
40263	260959	451051 27	409907 13	73856 09	907	54
»	106390 07	»	406390 07	74473 04	915	42
»	250616 20	440924 17	439692 03	97784 42	1201	57
37436	249097 19	99666 13	449431 06	93370 94	4147	35
21000	70355 30	»	70355 30	42950 71	527	77
28000	241467 32	106939 20	404528 42	64769 68	795	88
14834	288738 02	408550	480188 02	421684 41	1495	25
24350	238641 01	119956 36	418684 05	75775 83	931	13
»	157486 34	47775 28	409711 06	76797 74	943	69
12135	204803 11	403172 30	401630 21	67501 64	829	46
57201	269078 12	425936 15	443141 37	83038 65	1020	37
14927	145706 26	73441 20	72265 06	46107 45	566	56
8367	136370 30	74955 36	61414 34	40479 93	497	41
42025	229099	114438	417664	69755 20	857	15
5600	31900 26	»	31900 26	20650 18	253	74
»	4450	»	4450	4015	42	47
»	7470 10	»	7470 10	5229 07	64	25
»	22681 24	47966 24	4744 30	3300 72	40	55
»	13637 20	»	43937 20	9546 04	117	30
»	8697	»	8697	6087 90	74	80
»	20585 06	»	20585 06	44409 54	477	06
»	21053	»	21053	44737 10	481	08
»	3413	»	3413	2389 10	29	35
»	3199 32	»	3199 32	2239 52	27	51
»	41382	»	41382	7967 40	97	90
»	44226	»	44226	9958 20	422	36
»	420	»	420	294	3	61
»	1585 20	»	4435 30	4435 64	42	34
478500	478500	»	478500	71400	877	36
1495916	9149676 39	3631722 09	5517954 30	3503793 21	43055	64
.....				317070 01	3896	65
.....				3820863 22	46952	26

FINA

Τῶν δικαιοῦχων τῆς γήσου Παρῶρων τῶν ἐχόντων δικαίωμα ἐκ τοῦ χορηγήματος τῶν δραχ. 200,000 κατὰ τὸν ἀπὸ 22 Ἰανουαρίου 1853 ΣΙΣΤ. Νόμον.

Όνομα πλοίου	Δικαιούχοι	Αποζημιώσεις δι' έκτακτης κλπ. υπολογισθείσα πρὸς λεπτά 70 τὸ γρόσιον	Αποζημιώσεις πρὸ τῆς καταστροφῆς τῆς νήσου δι' ἀποδείξεις τοῦ ταμείου υπολογ. πρὸς λεπτά 70 τὸ γρόσιον	Αποζημιώσεις δι' ἀποδείξεων στροφῆν τῆς νήσου υπολογ. πρὸς λεπτά 70 τὸ γρόσιον	Αποζημιώσεις διὰ χρήσιν τῶν πλοίων υπολογισθείσα πρὸς λεπτά 40 τὸ γρόσιον	Τὸ ὅλον τῆς ἀποζημιώσεως εἰς Δραχμάς	Τὸ ὅλον τῆς ἀποζημιώσεως εἰς γρόσια	Εἰς τὸν ἡμετέρον ἡμετέριον
1 Λεωνίδας	Νικόλας Ἀποστόλδης	469683	79678	58933	45562	234030	35857	2875
2 Φιλοκτήτης	Γεώργιος Στανδάλης	423988	"	"	47001	94961	442989	4167
3 Ἡρακλῆς	Ἀνδρέας Γιαννίτζης	450048	17713	80562	28833	485359	277156	2277
4 Λεωνίδας	Νικόλαος Ἀργυρῆς	419003	45000	32991	"	437895	196994	4694
5 Ἡρακλῆς	Ἰωάννης Μαραῆς	73280	"	"	"	54296	73280	630
6 Σωκράτης	Γεώργιος Ἀποστόλδης	425262	"	32991	4717	54296	459971	1369
7 Ἀριστείδης	Νικόλαος Δ. Κοτζιάς	410721	"	"	2095	78342	112816	962
8 Πηνελόπη	Ν. Γεωργίου Κοτζιάς	80776	"	"	56605	79185	136381	973
9 Θεμιστοκλῆς	Γεώργιος Χ. Δ. Κοτζιάς	52235	"	"	219	36652	52454	450
10 Ξενοφών	Νικόλαος Καρακωνταντῆς	452380	"	"	25938	41704	78318	1438
11 Λεωνίδας	Νικόλαος Γιάνναρος	115223	"	"	62000	105456	177223	1295
12 Ἀγάπη	Χ. Ἀναγνώστης Δομεστίνης	79218	"	"	26250	65952	105468	810
13 Ἀμερικάνος	Κωνσταντῖνος Χ. Ἀγγελῆ	93601	"	"	"	65520	93601	805
14 Ἀλέξανδρος	Νικόλαος Χ. Ἀλεξανδρῆ	434555	"	75191	48483	154215	228229	1894
15 Ἐπαμεινώνδας	Ἀνδρέας Κουζοῦνος Δομεστίνης	419235	"	22488	48968	406807	160711	1312
16 Ἀπόλλων	Δημ. Μαρουκάς	49719	"	"	"	43803	19719	169
17 Θεμιστοκλῆς	Ἀδελφοὶ Μαθθαίου	37411	"	"	31500	3877	68911	476
18 Θεμιστοκλῆς	Δημ. Ν. Κοτζιάς	33734	"	"	29542	35430	63276	435
19 Ἀχιλλεύς	Γεώργιος Σαφῆς	24484	"	"	36753	31630	60937	388
20 Μ. νέρβα	Δημ. Χ. Ἰωάννου Κοτζιάς	410579	"	22000	5502	95006	438081	1167
21 Λεωνίδας	Ἰωάννης Παλάρης	83756	"	"	27332	69502	141088	354
22 Καλλιόπη	Θεόδωρος Καλάρης	85821	"	13800	45150	87764	144771	4078
23 Σμύρνης	ψ. Νικόλαος Μαρούνης	24409	51400	"	"	53066	75809	652
24 Πηνελόπη	Ἀναγνώστης Κοντός	104229	"	"	77459	103943	181688	1277
25 Ἅγιος Νικόλαος	Κωνσταν. Χ. Κυριάκου	44848	38500	"	"	58343	83348	716
26 Ἅγιος Νικόλαος	Νικόλαος Μαυρογιάννης	47528	"	"	"	57102	107114	701
27 Ασπασία	Ἀνδρέας Μυράας	40933	"	"	59583	42820	23850	457
28 Ἀχιλλεύς	Ἀναγνώστης Μπουρέας	77786	"	"	42917	54450	77786	669
29 Ποσειδών	Ἀναγνώστης Μπουρέας	48602	"	"	"	38444	82152	472
30 Καμυλοστρώφ	Δημ. Αἰένου	22252	"	"	63550	15776	22252	191
31 Λεωνίδας	Ἀντώνιος Σαφῆς	79328	62500	"	"	137552	496551	1690
	Γεώργιος Χ. Μυξῆς	30		54591	431	58	15	28

32	Λεωνίδας	Χ. Κωνσταντίνος	25399	10	»	34630	60232	10	34772	57	390	42
33	Επαμεινώνδας	Αδελφοί Π. Νικολή	29200	20	18625	16250	61075	20	39977	64	491	25
34	Θεμιστοκλής	Μ. Μαλαμπάκος	52475	10	»	5500	57675	10	38722	57	475	83
35	Λεωνίδας	Αναγν. Τζιτζής	63673	30	»	33609	408145	30	72430	81	890	4
36	Θεμιστοκλής	Αναγν. Καλημέρης	83429	20	»	10833	448012	20	84233	64	4035	7
37	Αχιλλεύς	Δ. Γ. Χατζή Μιχ. Παγκάρας	63960	20	43800	64583	452239	20	84233	74	4034	95
38	Ιάσων	Αδελφοί Βελισσάριοι	30832	20	41300	74479	82384	20	45393	34	560	25
39	Νέα Καρχηδών	Γεώργιος Καλαφάτης	48047	30	48842	40252	66860	»	46802	»	575	10
40	»	Ιωάννης Βασιλειάδης	»	»	700	»	4700	»	3290	»	40	32
41	»	Αν. Μοναρχίδης	»	»	43938	»	43938	»	9756	60	419	89
42	»	Ανδρέας Βόγος	»	»	46675	7500	24775	»	46922	50	207	94
43	»	Νικόλαος Α. Σαρής	»	»	4500	»	4500	»	1050	»	42	89
44	»	Κωνστ. Δομντάρας	»	»	4500	»	4500	»	1050	»	42	89
45	»	Γεώργιος Αγγελικάρας	»	»	4500	»	4500	»	1050	»	42	89
46	»	Ιωάννης Χ. Κυπαρίσσης	»	»	42283	»	42283	20	29398	24	363	70
47	»	Ιωάννης Δ. Φαλλίης	»	»	43500	»	43500	»	9450	»	416	41
48	»	Χατζή Ιωάννης Αργύρης	»	»	44300	43500	58000	20	40600	14	498	89
49	»	Κ. Χ. Γ. Κοτζιάς	»	»	2360	»	2360	»	4652	»	20	29
50	»	Ιωάννης Καμπούρης	»	»	4910	»	4910	»	4337	»	46	42
51	»	Ιωάννης Ζαχαρίας	»	»	4910	»	4910	»	4337	»	46	42
52	»	Ανδρέας Δουμάκης	»	»	4910	»	4910	»	5825	44	71	57
53	»	Θεόδωρος Ιω. Μαμούνης	»	»	8322	»	8322	7	11480	»	441	6
54	»	Κ. Κυπαρίσσης	»	»	»	46400	46400	»	5825	44	71	57
55	»	Θ. Ι. Δομντίνης	»	»	8322	»	8322	7	5825	44	71	57
56	»	Κωνστ. Χατζή Αγγελή	»	»	40991	»	40991	25	7693	87	94	54
57	»	Νικόλαος Καρακωνσταντή	»	»	60923	25	60923	25	42646	27	524	3
58	»	Χατζή Αναγνώστης	»	»	43913	»	43913	»	9739	10	419	67
59	»	Ιω. Δομντίνης	»	»	24982	»	24982	»	17487	40	214	88
60	»	Δημήτριος Τσάτζης	»	»	18000	»	18000	»	42600	»	151	82
61	»	Ανδρέας Κεφάλης	»	»	20750	»	20750	»	44525	»	478	48
62	»	Δημ. Καταγιώργης	»	»	4450	»	4450	»	2905	»	35	69
63	»	Ανδρέας Σκορδής	»	»	47000	»	47000	»	41900	»	446	22
64	»	Ανδρέας Αρβανίτης	»	»	4500	»	4500	»	4050	»	42	89
65	»	Ν. Κυπαρίσσης	»	»	42000	»	42000	»	8400	»	403	20
66	»	Ν. Κουτσουγιάννης	»	»	2360	»	2360	»	1652	»	20	29
67	»	Κωνσταντίνος Τζήνικας	»	»	2360	»	2360	»	1652	»	20	29
68	»	Κωνσταντίνος Μιχάλης	»	»	2360	»	2360	»	1652	»	20	29

τὴν Ἀθήναις, τὴν 10 Δεκεμβρίου 1853.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός.
Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

Κ Α Τ Α Σ Τ Α Σ Ι Σ

Τοῦ δοθησομένου χορηγήματος ἐκ δραχ. 200,000 εἰς τοὺς δικαιούχους τῆς ἀποζημιώσεως τῶν Ναυτικῶν νήσων Ὑδρας Πετῶν καὶ Ψαλῶν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀπὸ 22 Ἰανουαρίου 1853 ΣΙΓ. Νόμου.

Χ ο ρ ή γ η μ α	Ἀποζημιώσεις ὑπολογισθεῖσα εἰς Γρόσια	Ἀποζημιώσεις ὑπολογισθεῖσα εἰς Δραχ.	Ἐτήσιον χορήγημα εἰς Δραχ.
<u>Χορηγήματα τῆς νήσου Ὑδρας.</u>			
Κατὰ τοὺς παρουσιασθέντας εἰς τὴν κοινότητα Ὑδρας εἰς τὴν ἐπὶ Κυβερνήτου Ἐπιτροπὴν λογαριασμοὺς, τὸ ὅλικόν ποσὸν τῶν ἀπαιτήσεων αὐτῆς ἐσύγκειτο ἐκ.....	21225100	34	
Ἐκπίπτονται τὰ δοθέντα εἰς τὴν Κοινότητα ἀπὸ τὰς κατὰ καιροὺς Κυβερνήσεις..... Γρόσ. 7,739,989:39			
Ὅμ. τὰ δοθέντα εἰς αὐτὴν παρὰ τοῦ Κυβερνήτου » 367,500	8107489	39	
	43117610	35	
Ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν γροσίων 43,117,610:35/48 ἀνήκουν κατὰ τὸν ἀπὸ στοιχ. Α. πίνακα, εἰς τοὺς Δικαιούχους τῆς ἀποζημιώσεως.....	8191104	09	5203358 46
εἰς τὴν Κοινότητα Ὑδρας Γρόσ. 4,227,942:29	4926506	26	3448554 38
	43117640	35	8651912 84
<u>Χορήγημα τῆς νήσου Σπετσῶν.</u>			
Κατὰ τοὺς παρουσιασθέντας ἀπὸ τὴν κοινότητα Σπετσῶν εἰς τὴν ἐπὶ Κυβερνήτου Ἐπιτροπὴν λογαριασμοὺς, τὸ ὅλικόν ποσὸν τῶν ἀπαιτήσεων αὐτῆς ἐσύγκειτο ἐκ.....	10423854	36	
Ἐκπίπτονται τὰ δοθέντα εἰς τὴν Κοινότητα ἀπὸ τὰς κατὰ καιροὺς Κυβερνήσεις..... Γρόσ. 4,227,942:29			
Ὅμ. τὰ δοθέντα εἰς αὐτὴν παρὰ τοῦ Κυβερνήτου » 225,000	4452942	29	
	5970912	07	
Ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν γροσίων 5,970,912 07/40, ἀνήκουν κατὰ τὸν ἀπὸ στοιχ. Β. πίνακα, εἰς τοὺς Δικαιούχους τῆς ἀποζημιώσεως.....	5517954	30	3503793 21
εἰς τὴν Κοινότητα Σπετσῶν Γρόσ. 2,174,065:26	452957	17	317070 01
	5970912	07	3820863 22
<u>Χορήγημα τῆς νήσου Ψαλῶν.</u>			
Κατὰ τοὺς παρουσιασθέντας ἀπὸ τὴν Κοινότητα Ψαλῶν εἰς τὴν ἐπὶ Κυβερνήτου Ἐπιτροπὴν λογαριασμοὺς, τὸ ὅλικόν ποσὸν τῶν ἀπαιτήσεων αὐτῆς ἐσύγκειτο ἐκ.....	8165786	07	
Ἐκπίπτονται τὰ δοθέντα εἰς τὴν Κοινότητα ἀπὸ τὰς κατὰ καιροὺς Κυβερνήσεις..... Γρόσ. 2,174,065:26			
Ὅμ. τὰ δοθέντα εἰς αὐτὴν παρὰ τοῦ Κυβερνήτου » 157,500	2331565	26	
	5835220	21	
Ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν γροσίων 5,835,220:21 ἀνήκουν κατὰ τὸν ἀπὸ στοιχ. Γ. πίνακα, εἰς τοὺς δικαιούχους τῆς ἀποζημιώσεως.....	5046226	32	3250472 42
εἰς τὴν Κοινότητα Ψαλῶν Γρόσ. 2,174,065:26	788993	29	552295 30
	5835220	21	3802767 72

Ἀ ν α κ ε φ α λ α ἰ ω σ ι ς

Δικαιούχοι	Ἀποζημιώσεις	Ἐτήσιον χορήγημα
Νῆσος Ὑδρας	8651912 84	406317 84
» Σπετσῶν	3820863 22	46952 26
» Ψαλῶν	3802767 72	46729 90
	46375543 78	200000

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Δεκεμβρίου 1853.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΤΙΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 2.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 16 Ιανουαρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως πρὸς διατήρησιν τῶν καταδίκων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 15 καὶ 16 τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ Νόμου καὶ τὴν ἀπὸ 23 Νοεμβρίου ε. ε. πρᾶξιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρ. 1. Χρησιμεῖται πίστωση ἀναπληρωματικῇ δραχμῶν ἑξήκοντα χιλιάδων (ἀριθ. 60,000) ἐπὶ τοῦ Κεφαλαίου Γ', ἄρθρ. 5, «διατήρησις καταδίκων» τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς ἐνστάσεως χρήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργείου, πρὸς ἐξόφλησιν τῶν καθυστερουμένων δαπανῶν καὶ τῶν μέχρι τέλους τοῦ ἔτους ἀπαιτουμένων διὰ τὴν τροφὴν καὶ λοιπὰ κανονισμένα ἐξόδα τῶν καταδίκων.

Ἄρθρ. 2. Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Αθήναις, τὴν 26 Νοεμβρίου 1853.

Ο Θ Ω Ν

Ι. ΑΜΒΡΟΣΙΑΔΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 3.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴν 19 Ιανουαρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐκτελεσέως τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου διὰ τὸ 1854.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 88 καὶ 91 τοῦ ἀπὸ 17 Ὀκτωβρίου π. ε. περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου διὰ τὸ ἔτος 1854.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσκαμεν καὶ διατάττομεν.

ΜΕΡΟΣ Α'.

Περὶ ἐνοικιάσεως διὰ δημοπρασίας τῶν ἐγκτητινῶν φόρων.

Ἄρθρ. 1. Αἱ δημοπρασίαι τῶν κατὰ χωρίον ἐνοικιαζομένων ἐγκτητικῶν φόρων ἐνεργεῖνται εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν ἐπαρχιῶν κατὰ τὸν ἐπὶ τούτῳ ὁρισμένον τρόπον, ἡ καὶ εἰς ἄλλας πόλεις ἢ κωμοπόλεις, ὅπου τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων ἤθελε κρίνει συμφερέτερον, παρὰ τῶν ὁριζομένων ἐν τῷ ἄρθρῳ 9 τοῦ νόμου ἀρχῶν, κηρύττονται δὲ διὰ διακηρύξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, δημοσιευομένης εἰς ὅλα τὰ χωρία καὶ τοιχοκολλουμένης εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας δέκα τοὺλάχιστον

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΤΟΣ 1854).

στον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως αὐτῶν καὶ διακοῦν τρεῖς κατὰ συνέθειαν ἡμέρας ἀπὸ τῆς 9 π. μ. μέχρι τῆς 12.

Ἄρθρ. 2. Ἐκάστη διακηρύξις δημοσιεύεται διὰ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν ἐπὶ ἀποδείξει τοῦ παρόντος τοῦ χωρίου, ἢ ἐν ἐλλείψει ἢ ἀπουσίᾳ τούτου, τοῦ παρόντος ἐσρέως. Ἡ ἀπόδειξις στέλλεται διὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἑφορον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς δημοπρασίας.

Ἡ διακηρύξις θέλει παραπέμπει εἰς τοὺς ὅρους τοῦ Νόμου καὶ τοῦ παρόντος Διατάγματος ῥητῶς δὲ θέλει περιέχει.

α.) Τὸ χωρίον ἢ τὰ χωρία, τῶν ὁποίων ἡ πρόσδοδος ἐνοικιάζεται.

β.) Τὰ ὅρια αὐτῶν.

γ.) Ἐὰν ἡ ἐνοικίασις γίνεται εἰς χρήματα ἢ εἰς καρπούς, καὶ ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει κατανομάζονται ῥητῶς τὰ εἶδη τῶν καρπῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων θίλει γίνεσθαι ἡ προσφορά.

δ.) Τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως καὶ τῆς λήξεως τῆς δημοπρασίας, ὡς καὶ τὸν τόπον, ὅπου αὕτη ἐνεργεῖται καὶ

ε.) Ἐὰν μὲν ὑπὸ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου, ἢ ἦναι τελειωτικὴ καὶ ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ δημόσιον. Ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρ. 13, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου, δι' ἧς δίδεται ἡ πληρεξουσιότης τῆς ἐγκρίσεως εἰς τὰς ἐπαρχιακὰς ἀρχάς.

Ἄρθρ. 3. Διὰ τὴν αὐτὴν πρόσδοσον ἐνεργεῖται δευτέρα δημοπρασία, ἐὰν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πρώτης θεωρηθῇ ἀσύμφορον ἢ παρυσιασθῇ νέα προσφορά. Ἡ δευτέρα αὕτη δημοπρασία δύναται νὰ κηρυχθῇ τελειωτικὴ καὶ ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ δημόσιον, ἐὰν στηρίζεται εἰς προσφορὰν συμφερέσαν.

Ἐνεργεῖται μολοντούτο καὶ τρίτη δημοπρασία, ἐὰν ἡ δευτέρα δὲν ἦναι τελειωτικὴ καὶ ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ δημόσιον, καὶ ἐὰν παρυσιασθῇ προσφορὰ ἀνωτέρα κατὰ πέντε μὲν τοῖς ἑκατὸν, ὅταν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς τελευταίας δημοπρασίας δὲν ὑπερβαίῃ τὸ ποσὸν τῶν 15000 δραχμῶν ἢ 5000 κοιλῶν, κατὰ τρία δὲ τοῖς ἑκατὸν, ὅταν τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ἦναι ἀνωτέρας ποσότητος.

Δημοπρασίαι, καθ' ἃς παρεβιάσθησαν αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου ἢ τοῦ παρόντος Διατάγματος, ἀκυροῦνται θεωρούμεναι ὡς μηδὲν ἔνεργηθῆναι, καὶ ἐπαναλαμβάνονται διατηροῦσαι τὴν ἀριθμητικὴν τάξιν, τὴν ὁποίαν ἔφερον πρὸ τῆς ἀκυρώσεως.

Ἐὰν μετὰ τὴν ὁλοσχερῇ ἐνεργείαν τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ὁριζομένων δημοπρασιῶν τὰ ἀποτελέσματα τῆς δημοπρασίας προσδοῦν τινος θεωρηθῶσιν ἀσύμφορα, τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων διατάττει τὴν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰσπραξίν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 4. Πᾶσα περὶ ἐπαναλήψεως δημοπρασίας αἵτησις πρέπει νὰ ἦναι ἐγγράφος καὶ νὰ περιέχῃ ὀλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς τὸ περιπλέον προσφερόμενον ποσόν· δίδεται δὲ ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν ἐπαρχον καὶ ἐν ἐλλείψει τοιούτου εἰς τὸν εἰρηνοδίκην τῆς περιφερείας, ἐν ᾗ ἐνεργεῖται ἡ δημοπρασία. Ἡ αἵτησις διαβιβάζεται παραχρῆμα ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἑφορον, ὅστις ὀφείλει νὰ ἐκδώσῃ ἐντὸς 24 ὥρων τὴν διακήρυξίν του, συντεταγμένην κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου ἄρθρου, ἐὰν ὁ πλειοδότης φέρῃ τὰς διαγραφόμενας ἀπὸ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ Νόμου ἐγγυήσεις.

Ἡ περὶ ἐπαναλήψεως δημοπρασίας αἵτησις δύναται νὰ ὑποβληθῇ καὶ ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων, ἀπαιτεῖται ὅμως ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ὥστε ἡ ὑπογραφή καὶ τὸ ἀξίωμα τοῦ πλειοδότη, ἢ καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ, νὰ ἀναφέρηται τοιούτος, νὰ ἦναι ἐπιβεβαιωμένα ἀπὸ τὴν ἀρμοδίαν δημοτικὴν ἀρχήν. Ἄλλως ἡ αἵτησις δὲν δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν.

Ἄρθρον 5. Αἱ δευτεραί καὶ τρίται δημοπρασίαι κηρύττονται

διά περιληπτικῆς διακηρύξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ἀναφερομένης εἰς τοὺς ὅρους τῆς πρώτης καὶ περιεχούσης ῥητῶς τοὺς ἐν τοῖς ἐδαφίοις α', γ' δ' καὶ ε' τοῦ ἄρθρου 2 ὅρους. Ἀρχονται δὲ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀπ' ἧς ἡ διακηρύξις τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου τοιχοκολληθῇ εἰς μόνον τὸν τόπον τῆς δημοπρασίας ἐπὶ ἀποδείξει τοῦ δημάρχου, καὶ διαρκεῖν τρεῖς κατὰ συνέχειαν ἡμέρας ἀπὸ τῆς 9 π. μ. μέχρι τῆς 12.

Ἄρθρ. 6. Διαρκούσης τῆς δημοπρασίας οἱ πλειοδότη ἀποτείνουσι τὰς προσφορὰς των εἰς τὸν δημόσιον κήρυκα εἰς χρήματα, ἢ εἰς κοιλά καρπῶν ὁμοειδῶν με τοὺς ἐν τῇ διακηρύξει σημειουμένους, ὁ δὲ κρατῶν τὰ πρακτικὰ ὑπάλληλος ἐγγράφει αὐτὰς κατὰ σειρὰν ὡς ἐκφρουνται μετὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ πλειοδότου.

Κλάσματα δραχμῶν ἢ κοιλῶν δὲν εἶναι δεκτά.

Πᾶσα προσφορὰ εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν πλειοδότην.

Ἡ ὑποχρέωσις δὲ αὕτη μεταβαίνει ἀλληλοδιαδόχως ἀπὸ τὸν πρῶτον εἰς τοὺς ἀκολουθοῦντας καὶ ἐπιβαρύνει ὁριστικῶς τὸν τελευταῖον πλειοδότην.

Ἄρθρ. 7. Τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας ἀριθμοῦνται καὶ μονογραφοῦνται παρὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, καὶ κατὰ μὲν τὰς πρώτας δύο ἡμέρας ὑπογράφονται παρ' αὐτῆς καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, κατὰ δὲ τὴν τρίτην ἡμέραν ὑπογράφονται παρὰ τοῦ τελευταίου πλειοδότου καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ, ἐὰν τὸ δημόσιον δὲν ᾔναι ἀποχρῶντως ἐξησφαλισμένον διὰ μόνης τῆς περιουσίας του, βεβαιοῦνται δὲ παρὰ τῶν διενεργουσῶν τὴν δημοπρασίαν ἀρχῶν καὶ ὑποβάλλονται διὰ τοῦ πρώτου ταχυδρομείου εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον διὰ κοινῆς τῶν ἀρχῶν ἡτιολογημένης ἐκθέσεως, συνωδευμένα μετὰ τὴν δικήν του καὶ τὰς περὶ δημοσιεύσεως αὐτῆς ἀποδείξεις τῶν δημάρχων καὶ τῶν παρέδρων ἢ τῶν ἱερέων τῶν χωρίων.

Ἐὰν ὁ τελευταῖος πλειοδότης ἢ ὁ ἐγγυητὴς αὐτοῦ ᾔναι ἀγγράμματος ὑπογράφεται δι' ἄλλου ἐπὶ παρουσία δύο μαρτύρων, προσυπογραφομένων καὶ τούτων.

Ἄρθρ. 8. Ἐὰν εὐθὺς μετὰ τὸ πέρας τῆς δημοπρασίας ὁ τελευταῖος πλειοδότης δὲν ὑπογράψῃ τὰ πρακτικὰ καὶ δὲν συνυπογράψῃ εἰς τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ προβλεπομένην περίπτωση ἀξιοχρεῖς ἐγγυητῆς, αἱ διενεργούσαι τὴν δημοπρασίαν ἀρχαὶ προσκαλοῦσιν αὐτὸν αὐθημερόν ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς νὰ συμμορφωθῇ ἐντὸς 24 ὥρων μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρου ἄρθρου ἐπὶ ἀπειλῇ ἀναπλειστηριασμοῦ εἰς βάρος του. Παρελθούσης δὲ ἐπὶ ματαίῳ τῆς προθεσμίας ταύτης ἡ πρόσδος ἀναπλειστηριάζεται τηρουμένων τῶν ὅρων τοῦ ἄρθρου 5.

Ἡ ἐκ τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ ἐνδεχομένη ὠφέλεια ἀνήκει εἰς τὸ δημόσιον, ἢ δὲ τυχούσα ζήμια καταλογίζεται εἰς βάρος τοῦ πρώτου πλειοδότου καὶ εἰσπράττεται παραχρῆμα κατὰ τὰς περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων διατάξεις.

Ἐὰν ἡ ἐνοικίασις γίνεταί εἰς καρπὸς ὁ καταλογισμὸς ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ θάσει τῶν τιμῶν τοῦ ἰσχύοντος πρωτοκόλλου, ἢ ἐν ἑλλείψει τούτου, ἐπὶ τῇ θάσει τῆς ἀγοραίας τιμῆς τῶν καρπῶν, συντασσομένου ἐπὶ τούτῳ πρωτοκόλλου.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Περὶ συμφωνιῶν καὶ ὑποχρεώσεων.

Ἄρθρ. 9. Ὁ τελευταῖος πλειοδότης εἶναι ὑπόχρεως διὰ τὴν προσφορὰν του μέχρι πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖον παραλαβῆς τῶν πρακτικῶν, προστιθεμένων εἰς αὐτὰς καὶ τῶν ἀπαιτουμένων ὡς ἐκ τῆς ἀποστάσεως διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν πρακτικῶν καὶ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἐγκρίσεως εἰς τὴν ἐδραν τοῦ δημάρχου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὅπου ἐνηργήθη ἡ δημοπρασία

Ἄρθρ. 10. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐγκρίσεως τῶν πρακτικῶν ἀνήκει εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ ὅποιον ὀφείλει ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας ἢ νὰ ἐγκρίνῃ ἢ νὰ ἀπορρίψῃ τὴν προσφορὰν διατάττον νέαν δημοπρασίαν ἢ τὴν εἰσπραξὶν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3.

Ἄρθρον 11. Ἡ ἐγκρίσις τῆς δημοπρασίας κοινοποιεῖται ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχήν, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας ἐνηργήθη ἡ δημοπρασία ὀφείλει δὲ αὕτη ὑπὸ εὐθύνην τῆς νὰ ἐπιδώσῃ ἐντὸς 24 ὥρων τὴν ἐγκρίσιν εἰς τὸν ἐνοικιαστήν.

Πᾶσα ἀναβολὴ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἐγκρίσεως ὑπὲρ τὴν ταχθεῖσαν προθεσίαν, προερχομένη ὡς ἐκ τῆς ἀπουσίας τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἀπὸ τὴν ἐδραν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, δὲν ἀπαλλάττει αὐτὸν τῆς πρὸς τὸ δημόσιον ὑποχρεώσεώς του.

Ἄρθρον 12. Ἐὰν κατὰ τὴν ἐνέργειαν δημοπρασίας τινος, κηρυχθεῖς τελειωτικῆς καὶ ὑποχρεωτικῆς διὰ τὸ δημόσιον, δὲν ἐτηρήθησαν αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου ἢ τοῦ παρόντος Διατάγματος, τὸ ὑπουργεῖον ὀφείλει ἐντὸς τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 9. ὀριζομένης προθεσμίας ν' ἀκυρώσῃ τὰ πρακτικὰ δι' ἡτιολογημένης ἀποφάσεως, ἧς κοινοποιεῖται ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην διὰ τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένης δημοτικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρον 13. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν δύναται ν' ἀναθέσῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἐγκρίσεως τῶν πρακτικῶν τῆς δημοπρασίας εἰς τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 9. τοῦ Νόμου, διενεργούσας τὰς δημοπρασίας ἀρχάς, ὅταν καὶ ὅπου τὸ θεωρήτῃ ἀναγκαῖον. Ἀλλ' ἐν περιπτώσει τοιαύτῃ αἱ ἐντολοδόχοι ἀρχαὶ εἶναι ὑπόχρεοι εἰς ἀποζημίωσιν, ἐὰν ἀκυρωθῶσι παρὰ τοῦ ὑπουργείου τὰ πρακτικὰ λόγῳ παρατυπίας.

Ἄρθρον 14. Μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἐγκρίσεως ὁ οἰκονομικὸς ἐφορὸς ὀφείλει νὰ ζητήσῃ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Νόμου τὴν ἐγγραφὴν ὑποθήκης ἐπὶ τῶν κτημάτων τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ ἢ καὶ ἀμφοτέρων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ὑποθηκῶν Νόμου. Ὁ δὲ ἐνοικιαστής καὶ ὁ ἐγγυητὴς αὐτοῦ ὑποχρεοῦνται νὰ ὑπογράψωσιν ὁμολογίας, συνταττομένας ἐνώπιον τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἐπὶ χαρτοσήμου ἀναλόγου ἀξίας, καὶ περιεχούσας τὸ ποσὸν τῆς εἰς χρήματα προσφορᾶς, ἢ τὸ ποσὸν καὶ τὰ εἶδη τῶν ὀφειλομένων καρπῶν, καθὼς καὶ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐξοφλήσεως τῶν δόσεων ἢ τῆς ἀποδόσεως τῶν καρπῶν. Ἐὰν ὁ ἐνοικιαστής ἢ ὁ ἐγγυητὴς ᾔναι ἀγράμματος ὑπογράφεται εἰς τὰς ὁμολογίας δι' ἄλλου τῆς ἐμπιστοσύνης του ἐνώπιον δύο μαρτύρων προσυπογραφομένων καὶ τούτων.

Ἐὰν ἡ ἐνοικίασις ἐγένετο εἰς χρήματα, συντάττονται τότε ὁμολογίαι, ὅσαι εἶναι καὶ αἱ δόσεις τοῦ πρὸς τὸ δημόσιον χρέους τοῦ ἐνοικιαστοῦ, καὶ παραπέμπονται εἰς τὸν ταμῖαν πρὸς εἰσπραξίν. Ἐὰν δὲ εἰς καρπὸς, συντάττεται μίξα καὶ μόνη ὁμολογία καὶ κατατίθεται εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς ἐφορίας.

Ἄρθρον 15. Ἄμα παραλάβῃ ὁ ἐφορὸς τὴν περὶ ἀποδόσεως καρπῶν ὁμολογίαν τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ἐκδίδει καὶ παραδίδει εἰς αὐτὸν τὸ ἐνοικιαστήριον, συντεταγμένον ἐπὶ σφραγιστοῦ χάρτου τάξεως κλάσεως γ'. κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου ἐκδοθῆσόμενον τύπον.

Ὀφείλει δὲ ὁ ἐνοικιαστής νὰ προκαταβάλῃ εἰς τὸ ταμεῖον τὰ ἐξόδα τῶν προσωρινῶν ἐπιστατοφυλάκων, ὅπου τοιοῦτοι διωρίσθωσαν, τὰ τῆς ἐγγραφῆς ὑποθήκης, καὶ τὰ δικαίωματα τοῦ κήρυκος συνιστάμενα εἰς ἐν ἐπὶ τοῖς χιλίοις.

Ἐν περιπτώσει ἀναβολῆς ἢ ἀρνήσεως τῆς πληρωμῆς αὐτῶν, ὁ ταμίας ἐκδίδει τὴν εἰσπραξίν κατὰ τὰς περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων διατάξεις.

Τὸ ἐνοικιαστήριον τῶν εἰς χρήματα ἐνοικιαζομένων προσδίδει

εκδίδεται ἐπὶ σφραγιστοῦ χάρτου τάξεως κλάσεως γ'. κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου ἐκδοθῆσάμενον τύπον.

Μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἐνοικιαστηρίου ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος κοινοποιεῖ ἐγγράφως εἰς τὸν ἀρμοδίον δημάρχον τὸ ὄνομα τοῦ ἐνοικιαστοῦ, καὶ τὸν προσκαλεῖ νὰ κάμῃ τοῦτο γνωστὸν διὰ δημοποιήσεως καὶ εἰς τοὺς κατοίκους τῆς περιφέρειας, τῆς ὁποίας τὴν πρόσδοτον ἐνοικίασεν.

Ἄρθρον 16. Ἐὰν ὁ ἐνοικιαστὴς ἀποποιηθῇ νὰ ὑπογράψῃ τὰς ὁμολογίας ἢ δὲν ἀναλάβῃ τὴν διαχείρισιν τῆς ἐνοικιασθείσης προσόδου, ἢ πρόσδοτος ἢ βεβαιούται καὶ εἰσπραττέται ἐπιμελεία τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου εἰς βάρος καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ἢ ἐκτίθεται εἰς ἀναπλειστηριασμὸν ἐπὶ κινδύνῳ τοῦ ἰδίου ἐνοικιαστοῦ, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 8 §. 2 καὶ 3.

Ἄρθρον 17. Ἐὰν ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος ἀμελήσῃ νὰ ἐγγράψῃ ἐγκαιρῶς ὑποθήκην ἐπὶ τῶν κτημάτων τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ, ἢ παραδώσῃ εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τὸ ἐνοικιαστήριον πρὶν ἢ λάβῃ τῆς ὁμολογίας, ἀποβάλλεται τῆς ὑπηρεσίας καὶ ὑποχρεοῦται εἰς τὰς νομίμους πολιτικὰς ἀποζημιώσεις.

Ἄρθρον 18. Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 29 τοῦ Νόμου πέραις τῆς συγκομιδῆς τῶν πρωτῶν καρπῶν ὀρίζεται μετὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ θέρους κατ' ἐπαρχίαν, κατὰ δῆμον, ἢ κατὰ χωρίον ἢ χωρία διὰ πρωτοκόλλου συνταττομένου ὑπὸ τοῦ Ἐπαρχοῦ, τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ τοῦ Δημάρχου τῆς πρωτεύουσας, ὅταν ἡ αὕτῃ ἐποχῇ ὀρίζεται ὡς πέραις τῆς συγκομιδῆς δι' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν, ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δὲ Δημάρχου, ὅταν ὑπάρχουν λόγοι ὑπαγορευόντες τὸν προσδιορισμὸν ἰδιαίτερας ἐποχῆς διὰ τὸν δῆμον, τὸ χωρίον ἢ τὰ χωρία αὐτοῦ.

Ἀντίγραφα τοῦ πρωτοκόλλου κοινοποιοῦνται ἐπὶ ἀποδείξει εἰς ὅλους τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐνοικιαστὰς διὰ νὰ ὑποβάλωσι τὰς ἐνστάσεις των ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν εἰς τὸν οἰκονομ. ἔφορον, ἐὰν ἔχωσι τοιαύτας.

Τὸ πρωτόκολλον καὶ αἱ τυχούσαι ἐνστάσεις τοῦ ἐνοικιαστοῦ ὑποβάλλονται παρὰ τοῦ Ἐπαρχοῦ καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείον, τὸ ὁποῖον ἐκδίδει τὴν ἐπ' αὐτῶν ἀπόφασίν του.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργείου παραπέμπεται εἰς τὸν Οἰκονομικὸν ἔφορον καὶ κοινοποιεῖται παρ' αὐτοῦ ἐπὶ ἀποδείξει διὰ τῆς ἀρμοδίου δημοτικῆς ἀρχῆς εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς καὶ ἐγγυητὰς αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς ἐνεργοῦνται τὰ περὶ ἀναπληρώσεως ἢ καταλογισμοῦ τῶν ἐνδεχομένων ἐλλειμμάτων τῶν ἐνοικιαστῶν συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἀνω μνημονευθέντος ἄρθρου τοῦ Νόμου.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον κανονίζεται καὶ τὸ πέραις τῆς ἀποξηράνσεως καὶ συγκομιδῆς τῶν ὀψίμων καρπῶν.

Ἄρθρον 19. Ἡ ἐν τῇ κεντρικῇ ἀποθήκῃ παράδοσις τῶν καρπῶν ἐνεργεῖται γεμιζομένου τοῦ κοιλοῦ διὰ τοῦ περιέχοντος τὸν φόρον σάκκον καὶ κοπτομένου διὰ κυλινδραιοῦς κοπτήρος μέχρι τοῦ ἐπὶ τοῦ στομίου τεθειμένου σιδήρου.

Ἄρθρον 20. Οἱ ἐνοικιασταὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου ἐγγείου φόρου εἶναι ὑποχρεοὶ πρὶν ἢ ἀρχίσωσι τὴν εἰσπραξίν τοῦ φόρου νὰ γνωστοποιήσωσι δι' ἀναρρᾶς των πρὸς τὸν ἔφορον καὶ τὸν ταμίαν κατὰ τὸ ἄρθρον 31 τοῦ Νόμου τὰς ἀποθήκας, ἐν αἷς θέλουν ἐναποταμίευσαι τὸ ἐλαῖον. Ἐν περιπτώσει παραβάσεως ὁ ἔφορος ἐνεργεῖ διὰ τοῦ ταμίου συντηρητικὴν κατάσχασιν, τῆς ὁποίας τὰ ἐξόδα ἐπιβαρύνουσι τοὺς ἐνοικιαστὰς.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Περὶ ἐκποιήσεως διὰ δημοπρασίας τῶν δημοσίων καρπῶν.

Ἄρθρον 21. Δι' ἐκποιήσεως δημοσίων καρπῶν δημο-

πρασίαι ἐνεργοῦνται παρὰ τῶν ὀριζομένων εἰς τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Νόμου ἀρχῶν εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν ἐπαρχιῶν ἢ καὶ εἰς ἄλλας πόλεις ἢ κωμοπόλεις, ὅπου τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείον ἠθέλε κρίνει συμφερότερον, καὶ διαρκοῦσι τρεῖς κατὰ συνέχειαν ἡμέρας ἀπὸ τῆς 9 π. μ. μέχρι τῆς 12.

Διὰ πᾶσαν δὲ δημοπρασίαν προηγείται διακήρυξις τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου δημοσιευμένη,

α) Ἐν περιλήψει μὲν διὰ τινος ἐφημερίδος, ὁλόκληρος δὲ διὰ τοιχοκόλλησεως εἰς τὰ δημοσιώτερα μέρη ὅλων τῶν δῆμων τῆς ἐπαρχίας δέκα τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐναρξέως τῆς δημοπρασίας, ὅταν ἡ ἐκποιουμένη ποσότης ὑπερβαίῃ τὴν ἀξίαν τῶν 10,000 δραχμῶν, καὶ

β) Διὰ μόνης τοιχοκόλλησεως ὡς ἀνωτέρω καὶ πρὸ ἑπτὰ ἡμερῶν τοῦλάχιστον ὅποταν ἡ ἐκποιουμένη ποσότης εἴαι ἀξίας κατωτέρας τῶν 10,000 δραχμῶν.

Ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει ἡ διακήρυξις διευθύνεται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείον διὰ νὰ δημοσιευθῇ περιληπτικῶς διὰ τοῦ τύπου.

Ἡ τοιχοκόλλησις τῆς διακήρυξεως θέλει γίνεσθαι ἐπιμελεία τῶν ἀρμοδίων δημοτικῶν ἀρχῶν διὰ πᾶσαν δὲ τοιχοκόλλησιν συντάσσεται πράξις, ἥτις ἐπιβεβαιουμένη παρὰ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν ἀποστέλλεται πρὸς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον πρὸ τῆς ἐναρξέως τῆς δημοπρασίας.

Ἄρθρον 22. Ἐκάστη διακήρυξις θέλει παραπέμπει εἰς τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος διατάγματος, ῥητῶς δὲ θέλει περιεχεῖ.

α) Τὸ ποσὸν καὶ εἶδος τοῦ ἐκποιουμένου καρποῦ.

β) Τὸ μέρος, ὅπου εὐρίσκεται καὶ ὅπου μέλλει νὰ παραδοθῇ.

γ) Τὴν ἡμέραν τῆς ἐναρξέως καὶ λήξεως τῆς δημοπρασίας καὶ

δ) Ἄν ἡ δημοπρασία ᾖ τελειωτικὴ καὶ ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ δημόσιον, ἢ μὲν ὑπὸ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου.

Ἄρθρον 23. Τὰ ἄρθρα 4, 6—13 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐκποίησιν τῶν δημοσίων καρπῶν ὑπὸ τὰς ἀκολουθοῦσας τροποποιήσεις.

α) Οἱ δι' ἐγγράφου προσφορᾶς πλειοδοτοῦντες δύνανται νὰ προσφέρωσι καὶ ὀλιγώτερα τῶν 5 τοῖς 0|0.

β) Εἶναι δεκτὰ καὶ κλάσματα δραχμῆς.

γ) Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν αἱ δημοπρασίαι ἐκηρύχθησαν διὰ διακήρυξεως δημοσιευθείσης διὰ τοῦ τύπου, τὰ πρακτικὰ συνδυάζονται ὁμοῦ μὲ τὰς ἀποδείξεις τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν καὶ μὲ τὸ φύλλον τῆς ἐφημερίδος, ἐν ᾧ αὕτη εἶναι καταχωρημένη καὶ δ')

Αἱ ἐπαναληπτικαὶ δημοπρασίαι κηρύττονται διὰ διακήρυξεως, συντεταγμένης κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον, ἀρχοῦνται δὲ μετὰ τρεῖς ἡμέρας, ἀφ' ἧς ἡ διακήρυξις τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐφόρου τοιχοκόλληθῇ εἰς μόνον τὸν τόπον τῆς δημοπρασίας ἐπὶ ἀποδείξει τοῦ δημάρχου, καὶ διαρκοῦσι τρεῖς κατὰ συνέχειαν ἡμέρας ἀπὸ τῆς 9 π. μ. μέχρι τῆς 12.

Ἄρθρον 24. Ὁ ἀγοραστὴς εἶναι ὑπόχρεως νὰ παραλάβῃ ἀπὸ τὴν ἀποθήκην τοὺς ἀγορασθέντας καρποὺς ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως, ἀφ' οὗ προηγουμένως προσαγάγῃ εἰς τὸν ἔφορον τριπλότυπον γραμματίον συμφητισμοῦ τοῦ ταμίου πρὸς βεβαίωσιν τοῦ ὅτι παρακατέθεσεν ὁλόκληρον τὸ ἀντίτιμον.

Ἄλλ' ἐὰν δὲν καταβάλῃ τὸ ἀντίτιμον ἐντὸς τῆς πενθήμερου προθεσμίας, ὁ Οἰκονομικὸς ἔφορος ἐνεργεῖ ἀναπλειστηριασμὸν ἐπὶ κινδύνῳ τοῦ ἀγοραστοῦ, καὶ καταλογίζει εἰς βάρος αὐτοῦ ἐκτὸς τῆς τυχούσης ζημίας καὶ τὸ ἀναλογοῦν μέρος τῶν ἐξόδων διὰ τὸ προσωπικὸν καὶ τὰ ἐνοικια τῆς ἀποθήκης, λογιζομένων ἀφ' ἧς παρήλθεν ἡ ὡς ἀνωτέρω πενθήμερος προθεσμία.

Εάν ἐκ τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ προκύψῃ ὠφέλεια, αὕτη ἀνήκει εἰς τὸ δημόσιον.

Ὡς περιπτώσει δὲ, καθ' ἣν ὁ ἀγοραστὴς καταθέσας ὀλοκληρον τὸ ἀντίτιμον τῶν καρπῶν δὲν παραλάβῃ ἐμπροθέσμως αὐτοὺς, ὑποχρεοῦται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἀναλόγων ἐξόδων τῆς ἀποθήκης μέχρι τῆς ὁλοσχεροῦς παραλαβῆς αὐτῶν.

Εάν ὅμως κατέθεσε μέρος τοῦ ἀντίτιμου, ἀναπλειστηριάζεται ἀνάλογον μὲ τὸ ὑπόλοιπον χρέος τοῦ ποσὸν ἐκ τῶν ἐκπονηθέντων καρπῶν.

Τὰ ἐξόδα τῆς ἀποθήκης, καθὼς καὶ ἡ ἐκ τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ τυχούσα ζημία εἰσπράττονται διοικητικῶς κατὰ τὰς περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων διατάξεις.

Οἱ ἀναπλειστηριασμοὶ ἐνεργοῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ § δ'. τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

Ἄρθρον 25. Τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείων δύναται νὰ διατάτῃ καὶ μονοήμερους δημοπρασίας καρπῶν κατὰ μικρὰς μερίδας, μὴ ὑπερβαίνουσας τὴν ἀξίαν τῶν 1000 δραχμῶν.

Δύναται ὡσαύτως νὰ διατάτῃ καὶ λιανικὴν πώλησιν ἄνευ δημοπρασίας ὅπου τὸ θεωρήσῃ ἀναγκαῖον, κανονίζον ῥητῶς τὸν ἐλάχιστον ὅρον τῶν τιμῶν ἐκάστου εἶδους καρπῶν κατὰ κοιλόν.

Ἄρθρ. 26. Αἱ μονοήμεροι δημοπρασίαι διευθύνονται παρὰ τοῦ ἐπάρχου καὶ ἐφόρου, ἢ παρ' ἐνὸς οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου καὶ ἐνὸς διοικητικοῦ, καὶ ἐν ἐλλείψει τοῦ τελευταίου παρὰ τοῦ ἀρμοδίου εἰρηνοδίκου ἢ δημάρχου, ἢ εἰδικοῦ παρέδρου. Ἐνεργοῦνται δὲ εἰς τὴν ἐδρὰν τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἢ εἰς τὸν τόπον, ὅπου εἶναι συστήμεναι αἱ ἀποθήκαι, ἢ καὶ ἄλλαχοῦ, ἂν τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείων τὸ θεωρήσῃ συμφέρον.

Δι' ἐκάστην μονοήμερον δημοπρασίαν προκηγεῖται διακήρυξις, ὑπογεγραμμένη εἰς μὲν τὴν ἐδρὰν τῆς ἐφορίας παρὰ τοῦ ἐφόρου, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη παρὰ τοῦ ἀποθηκαρίου ἢ ἄλλου οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου, καὶ δημοσιευμένη διὰ τοιχοκολλησεως πρὸ 24 ὥρῶν ἐπὶ ἀποδείξει τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν.

Τὰ πρακτικὰ δημοπρασίας συνωδευμένα μὲ τὴν ἀπόδειξιν τῆς δημοσιεύσεως τῆς διακήρυξεως ὑποβάλλονται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείων ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου καὶ ἐφόρου διὰ τοῦ πρώτου ταχυδρομείου.

Τὰ ἄρθρα 9—13 τοῦ παρόντος διατάγματος ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ὡς πρὸς τὰς μονοήμερους δημοπρασίας.

Ἄρθρ. 27. Οἱ διὰ μονοήμερων δημοπρασιῶν ἀγορασταὶ εἶναι ὑπόχρεοι νὰ παραλάβωσι τοὺς καρποὺς ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως, ἀπὸ προηγουμένης καταβάλλωσι τὸ ἀντίτιμον εἰς τὸ ταμεῖον, ἢ ὅπου ἤθελε διατάξῃ τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείων, καὶ προσαγγάσωσιν εἰς τὸν ἐφορὸν ἢ τὸν ἀποθηκαρίον τὸ περὶ τούτου τριπλότυπον γραμμάτιον συμφητισμοῦ τοῦ ἀρμοδίου ταμείου, ἢ τὸ διπλότυπον ἀποδεικτικόν τοῦ εἰσπράκτορος.

Εάν καταβάλλωσι τὸ ἀντίτιμον ἐντὸς τῆς πενθημέρου προθεσμίας, ἢ καταβάλλωσι μέρος μόνον αὐτοῦ, καθὼς καὶ ἐάν, καταβάλλοντες ὀλοκληρον τὸ ἀντίτιμον, δὲν παραλάβωσιν ἐμπροθέσμως τοὺς καρποὺς, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 24.

Ὁ ἀναπλειστηριασμός ὅμως ἐνεργεῖται ὅπως καὶ αἱ μονοήμεροι δημοπρασίαι.

Ἄρθρ. 28. Τὸ ἀντίτιμον τῆς διὰ λιανικῶν πωλήσεως ἐκποιουμένων καρπῶν καταβάλλεται ἀμέσως καὶ πρὸ τῆς παραλαβῆς αὐτῶν ἀπὸ τοὺς ἀγοραστὰς ὅπου ἤθελε διατάξῃ τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείων.

Ἄρθρ. 29. Ἡ πρὸς τοὺς ἀγοραστὰς ἐν γένει παράδοσις τῶν ἐκποιουμένων καρπῶν ἐνεργεῖται διὰ τοῦ αὐτοῦ κοιλοῦ τῆς ἀποθήκης.

Δι' ἐκάστην παράδοσιν θέλει συντάττεσθαι πρωτόκολλον ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ ἀγοραστοῦ, τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου ἢ τοῦ εἰδικοῦ παρέδρου καὶ τοῦ ἀποθηκαρίου κατὰ τὸν δοθησόμενον ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείων τύπον.

Οἱ ἀγορασταὶ εἶναι ὑπόχρεοι νὰ παραλάβωσι τοὺς καρποὺς εἰς ἣν ἤθελον εὑρεθῇ κατάστασις, καθὼς καὶ ἐάν ἤθελον εὑρεθῇ ὀλιγώτερον ποσὸν τοῦ ἐκπονηθέντος, χωρὶς νὰ ἔχωσι κανὲν δικαίωμα ἀπακτίσεως κατὰ τοὺς δημοσίους.

Ἄρθρ. 30. Τὰ δικαιώματα τοῦ κήρυκος, τὰ τέλη τοῦ χαρτοσήμου καὶ τὰ ἐξόδα τῆς παραλαβῆς τῶν καρπῶν εἶναι εἰς βᾶρος τοῦ ἀγοραστοῦ.

Εἰδικὴ διάταξις.

Ἄρθρ. 31. Αἱ ἐν τῷ παρόντι διατάγματι περὶ ἐνοικιάσεως τῶν δημοσίων προσόδων καὶ ἐκποιήσεως τῶν καρπῶν διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τὰς ἐνοικιάσεις τῆς ἐκκλησιαστικῆς προσόδου καὶ τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἔθνικων ἐλαιοδένδρων, σταφυδαμπέλων, βαλανοδένδρων κλπ. καὶ τὰς ἐκποιήσεις τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων συγκομιζόμενων καρπῶν.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργόν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Ἰανουαρίου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀτμοπλοικῆς συγκοινωνίας δι' Ἑλληνικῶν ἀτμοπλοίων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω : Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργῶν:

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀριθ. 11,611 ἀπὸ 13 Νοεμβρίου λήξαντος ἔτους ἀναφορὰν τοῦ νομάρχου Ἀχαΐας, δι' ἧς εἰδοποιεῖ, ὅτι ἐσχηματίσθη ἐν Πάτραις ἐπιτροπὴ σκοπὸν προθεμένη τοῦ νὰ συλλέξῃ ἐγγραφὰς μετοχῶν πρὸς σύστασιν ἀτμοπλοικῆς συγκοινωνίας δι' Ἑλληνικῶν ἀτμοπλοίων, τὴν διὰ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης ὑποβληθεῖσαν ἀγγελίαν τῆς μνησθείσης ἐπιτροπῆς διορισάσης τρία τῶν μελῶν αὐτῆς τοὺς Κ. Κ. Σ. Α. Παππᾶ, Γ. Σωτηριάδην καὶ Ν. Βασιλειάδην διὰ νὰ σχηματίσωσιν ἴδιον τμήμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν αὐτῶ ἐπὶ τῶν προκαταρκτικῶν ἐργασιῶν τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας τμήμα τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τελευταίον τὴν διὰ τοῦ ἀνωτέρου νομάρχου ὑποβληθεῖσαν ἀναφορὰν τοῦ μνησθέντος τμήματος πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργείων.

Θεωροῦντες ὅτι ἡ ἐπιχείρησις αὕτη δύναται νὰ συντελέσῃ πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ μνησθὲν ἀνωτέρω ἐπὶ τῶν προκαταρκτικῶν ἐργασιῶν Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας τμήμα τῆς συνελθούσης ἐν Πάτραις ἐπιτροπῆς πρὸς τὸν ῥηθέντα σκοπὸν, συγκείμενον ἀπὸ τοὺς Κ. Κ. Στ. Α. Παππᾶ, Γ. Σωτηριάδην καὶ Ν. Βασιλειάδην, νὰ δέχωνται ἐγγραφὰς μετοχῶν 300 ἐκάστην παρὰ τῶν ἐπιθυμούντων νὰ γείνωσι μέτοχοι εἰς τὴν εἰρημένην ἑταιρίαν. Διατάττεται δὲ τὸ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργείων νὰ γνωστοποιήσῃ συγχρόνως εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, ὅτι ἐπιφυλάττεται ἡ Κυβέρνησις νὰ προκαλέσῃ ἐν καιρῷ νόμον, δι' οὗ νὰ ἐπιτρέπηται εἰς τὸ δημόσιον τοῦ νὰ γενῇ μέτοχος εἰς τὴν προκειμένην ἑταιρίαν δι' ἀριθμοῦ τινος μετοχῶν.

2. Ἀμα συμπληρωθῶσι δύο χιλιάδες τῶν εἰρημένων μετοχῶν θέλουν συνέλθει οἱ μέτοχοι εἰς γενικὴν συνέλευσιν ἐν

Πάτραις πρὸς σύνταξιν τοῦ καταστατικοῦ τῆς ἐταιρίας, τὸ ὅποιον θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν ἔγκρισιν καὶ ἐπικυρώσιν Μας.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἀθήναι, τὴν 11 Ἰανουαρίου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Ι. ΑΜΒΡΟΣΙΑΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ τίτλου τῆς ἐταιρίας τῶν Διεκπορθεύσεων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑποβληθεῖσαν ἡμῖν αἴτησιν τοῦ ἐν Πειραιεὶ πράκτορος τῆς ἐταιρίας τῶν Ἐθνικῶν Διεκπορθεύσεων, εἰδοποιούντος, ὅτι δυνάμει Διατάγματος τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Αὐτοκράτορος τῶν Γάλλων, ἐπετράπη εἰς τὴν ἐταιρίαν ταύτην τοῦ ν' ἀντικαταστήσῃ τὸν τίτλον αὐτῆς «Ἐθνικῶν Διεκπορθεύσεων» διὰ τῶν «Αὐτοκρατορικῶν Διεκπορθεύσεων», ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἀναγνωρίζεται καὶ παρ' ἡμῶν ἡ ἀντικατάστασις τῆς λέξεως, «Ἐθνικῶν» διὰ τῆς «Αὐτοκρατορικῶν» καὶ διατάττομεν, ἵνα τοῦ λοιποῦ ἡ μέχρι τοῦδε ὀνομαζομένη, «Ἐταιρία τῶν Ἐθνικῶν Διεκπορθεύσεων» ὀνομάζεται «Ἐταιρία τῶν Αὐτοκρατορικῶν Διεκπορθεύσεων».

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Ἰανουαρίου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Ι. ΑΜΒΡΟΣΙΑΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐπεκτάσεως δημοτικοῦ δασμοῦ εἰς τὸν δῆμον Ἀθηνῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 5 τοῦ περὶ δημοτικῶν φόρων ΕΠ'. νόμου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Α'. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Ἀθηνῶν νὰ ἐπεκτείνῃ τὸν δημοτικὸν δασμὸν ἐπὶ τῶν πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν εἰσαγομένων καπνῶν, ταμβάκου, σάπωνος, καὶ ῥητίνης, θέλει δὲ διαρκέσει ἐπὶ τριετίαν.

Β'. Ὁ ὅρος τοῦ δασμοῦ τούτου προσδιορίζεται εἰς 2 τοῖς 0/0 ἐπὶ τῆς τιμῆς αὐτῶν.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Ἰανουαρίου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Ι. ΑΜΒΡΟΣΙΑΔΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 4.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 9 Φεβρουαρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ δημοτικοῦ δασμοῦ τοῦ δήμου Ἀνδρου

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1847 ΕΠ'. περὶ δημοτικῶν φόρων νόμου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Α') Ἐγκρίνεται ἡ ἐπέκτασις τοῦ δημοτικοῦ δασμοῦ Ἀνδρου ἀπὸ τῆς 7 Ἰουνίου 1854 μέχρι τέλους τοῦ 1855 καὶ ἐπὶ τῶν πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν εἰς τὸν εἰρημένον δῆμον εἰσαγομένων σιτηρῶν, καπνοῦ, ταμβάκου, σάπωνος καὶ ἄλατος.

Β') Ὁ δασμὸς οὗτος προσδιορίζεται ἐπὶ μὲν τοῦ σίτου πρὸς πέντε, ἐπὶ δὲ τῆς κριθῆς, τῆς σικάλως καὶ τοῦ καλαμποκίου πρὸς τρία λεπτά ἐφ' ἑκάστου κοίλου καὶ ἐπὶ τοῦ καπνοῦ, ταμβάκου, σάπωνος καὶ ἄλατος πρὸς δύο λεπτά τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἀγοραίας ἀξίας αὐτῶν.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Ἰανουαρίου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Ι. ΑΜΒΡΟΣΙΑΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ πληρωμῆς παρ' ἑκάστου ὑποθηκοφύλακος τῆς ἀξίας τῶν χρητίμων διὰ τὴν ὑπηρεσίαν του βιβλίων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 87 τοῦ περὶ ὑποθηκῶν Νόμου, καὶ τὸ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου 1836 Ἡμετέρον Διάταγμα, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἐκαστος ὑποθηκοφύλαξ θέλει πληρῶναι τοῦ λοιποῦ τὴν ἀξίαν τῶν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ ἀναγκαίων βιβλίων. Ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσίς τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τὸν αὐτὸν ὑπουργόν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Ἰανουαρίου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Σ. ΠΑΛΑΗΚΑΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 5. (Παρελείφθη)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 6.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 5 Μαρτίου.

ΝΟΜΟΣ ΣΞΤ'.

Περὶ παρατάσεως προθεσμίας πρὸς δὴλωσιν τῶν ζώων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 5 Ἰουλίου 1853 Νόμου πρὸς δὴλωσιν τῶν ζώων τεθεῖσα προθεσμία, ἣτις λήγει εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐνεστίωτος μηνὸς Φεβρουαρίου, παρατείνεται μέχρι τῆς 15 τοῦ ἐρχομένου Μαρτίου· ἡ δὲ πρὸς ἀποστολὴν τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων μέχρι τῆς 20 τοῦ ἰδίου μηνὸς Μαρτίου, μετὰ παρέλευσιν τῆς ὁποίας ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ῥηθέντος Νόμου.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Μαρτίου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Γ. ΠΡΟΒΕΔΕΓΙΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
τοῦ Κράτους σφραγίς.

Αὐθημερόν.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Σ. ΠΗΛΛΗΚΑΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἱματισμοῦ ἀποσκευῆς καὶ ὀπλισμοῦ τῶν στρατηγῶν

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ὁ ἱματισμὸς, ἡ ἀποσκευὴ καὶ ὁ ὀπλισμὸς τῶν στρατηγῶν τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ προσδιορίζεται ὅπως ἐκανονίσθη διὰ τοῦ ἀντιστρατήγου καὶ ὑποστρατήγου διὰ τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1852 ἡμετέρου Διατάγματος, μὲ τὴν διαφορὰν ὅμως ὅτι τὸ περιλαίμιον τοῦ ἱματίου περιλαμβάνεται ἀπὸ δύο ἀργυροκεντήτους ταινίας, κατὰ τὸ σχῆμα ὑπ' ἀριθ. 22 β'.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Φεβρουαρίου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Σ. ΣΟΥΤΖΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 7.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 20 Μαρτίου.

ΝΟΜΟΣ ΣΞΖ'.

Περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς ἐξαγωγῆς τῶν παξιμαδίων, γαλετῶν ὀρυζίων, γεωμηλίων κλπ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγή τῶν παξιμαδίων, γαλετῶν, γεωμηλίων, ὀρυζίων, ὀσπρίων, ἄρτου καὶ παντὸς εἶδους ζυμαρικοῦ, μέχρι τέλους Ἰουνίου ε. ε.

Ἡ ἀπαγόρευσις δύναται νὰ παραταθῇ διὰ Β. Διατάγματος καὶ πέραν τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, ἡ καὶ νὰ καταργηθῇ πρὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης, ἐὰν ᾗθελον ἐκλείψει οἱ λόγοι τῆς ἀπαγορεύσεως.

Ἄρθρον 2.

Ὁ παραβάτης τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διατάξεως ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον ὀγδοήκοντα λεπτῶν ἐφ' ἑκάστης ὁκτὸς παξιμαδίου, γαλεττας, γεωμηλίων, ὀρυζίων, ὀσπρίων, ἄρτου ἢ ζυμαρικοῦ, ὃ δὲ πλοίαρχος ἰδίως τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 53 τοῦ ἀπὸ 15 Ὀκτωβρίου 1836 περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας Β. Διατάγματος.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Μαρτίου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Ι. ΑΜΒΡΟΣΙΑΔΗΣ. Κ. ΠΡΟΒΕΔΕΓΙΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
τοῦ Κράτους σφραγίς.

Αὐθημερόν.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Σ. ΠΗΛΛΗΚΑΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ παρατάσεως προθεσμίας μέχρι 30 Ἰουνίου 1854 ἔτους τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς τῶν γεννημάτων καὶ ἀλεύρων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 11 Δεκεμβρίου 1853 ἡμέτερον Διάταγμα καὶ ἰδόντες τοὺς §§ 2 τῶν ἄρθρων 1 καὶ 3 τοῦ ΣΑΕ'. Νόμου τῆς 27 Ἰουλίου π. ε. ὡς καὶ τὸν τελευταῖον παράγραφον τοῦ ΣΜΘ'. Νόμου τῆς 8 Ὀβρίου.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Παρατείνεται μέχρι 30 Ἰουνίου ε. ε. ἡ ἰσχὺς α) τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ΣΑΕ'. Νόμου τῆς 27 Ἰουλίου, δι' οὗ ἀπαγορεύεται ἡ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγή τῶν δημητριακῶν καὶ τῶν ἀλεύρων β) ἡ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ αὐτοῦ Νόμου, δι' οὗ καταργεῖται τὸ εἰσπραττόμενον δικαίωμα διαμετακομίσεως ἐπὶ τῶν εἰς τὰς

δημοσίους καὶ ιδιωτικὰς ἀποθήκας ἐναποταμιευμένων ξένων δημητριακῶν καρπῶν καὶ γ') ἢ τοῦ ΣΜΘ'. Νόμου τῆς 8 8βρίου, δι' οὗ καταργεῖται πᾶν τελωνιακὸν τέλος ἐπὶ τῶν πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν εἰσαγομένων ξένων δημητριακῶν καρπῶν καὶ ἀλεύρων.

Οἱ ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ὑπουργοὶ θέλουσι δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Μαρτίου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Ι. ΑΜΒΡΟΣΙΑΔΗΣ. Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τοῦ ἀπὸ 14 8βρίου π. ε. ΣΝΒ'. Νόμου ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸν νὰ δανεισθῇ παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἐν ἑκατομμύριον δραχμῶν τὸ πεμπτημόριον τοῦ διὰ τοῦ ρηθέντος νόμου τῆς 14 8βρίου π. ε. ἐπιτραπέντος δανείου τῶν πέντε ἑκατομμυρίων.

Ἄρθρον 2.

Τὸ δάνειον θέλει γίνεαι εἰς ἀνοικτὸν λογαριασμὸν ἐφ' ὧρισμένῳ χρόνῳ, ἥτοι μέχρι τῆς 31 10βρίου 1855 ἐπιφυλαττομένης τῆς παρατάσεως ἀμοιβαίᾳ συναίνεσει.

Ἄρθρον 3.

Ὁ τόκος τοῦ δανείου τούτου προσδιορίζεται πρὸς 6 τοῖς 0|0 κατ' ἔτος.

Ἄρθρον 4.

Λι ἀμοιβᾶται ἀποδείξεις περὶ τῶν χρηματικῶν ἐν γένει λήψεων θέλουν δίδεσθαι παρὰ τοῦ κεντρικοῦ ταμίου καὶ τοῦ ταμίου τῆς τραπεζῆς.

Ἄρθρον 5.

Πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ τε κεφαλαίου καὶ τῶν τόκων θέλουν ἐνεχειριασθῇ εἰς τὴν τράπεζαν χίλια μετοχαὶ αὐτῆς.

Ἄρθρον 6.

Ὅλαι αἱ διατάξεις τοῦ καταστατικοῦ τῆς Τραπεζῆς αἱ περιεχόμεναι εἰς τὰ ἄρθρα 25, 26 27 καὶ 28 ἐφαρμόζονται εἰς τὸ προκείμενον δάνειον.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸν ἀνατιθέμεθα τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Μαρτίου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὠνίων δημοτικοῦ δασμοῦ εἰς τὸν δῆμον Σκοπέλου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1847 ΣΗ'. Νόμου περὶ δημοτικῶν φόρων, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμε-

τέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

α) Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Σκοπέλου νὰ ἐπεκτείνῃ τὸν δημοτικὸν δασμὸν καὶ ἐπὶ τῶν εἰσχομιζομένων πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν ἐμπορευμάτων καὶ λοιπῶν χειροτεχνημάτων.

β) Ὁ ὅρος τοῦ δασμοῦ τούτου προσδιορίζεται εἰς δύο τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἀγοραίας ἀξίας αὐτῶν θέλει δὲ διαρκέσει ἐπὶ ἐν ἔτος ἀρχόμενος ἀπὸ τῆς 7 τοῦ ἐνεστώτος μηνὸς Μαρτίου.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Μαρτίου 1854.

Ο Θ Ω Ν.

Ι. ΑΜΒΡΟΣΙΑΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ δημοτικοῦ δασμοῦ εἰς τὸν δῆμον Πατραίων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἰδόντες τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1847 ΣΗ'. περὶ δημοτικῶν φόρων Νόμου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

α) Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Πατραίων νὰ ἐπεκτείνῃ τὸν δημοτικὸν δασμὸν καὶ ἐπὶ τῶν πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν εἰσχομιζομένων εἰς τὸν δῆμον ταμβάκου, καπνοῦ καὶ σάπωνος.

β) Ὁ ὅρος τοῦ δασμοῦ τούτου δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὸν διὰ τὰ ὄνια προσδιωρισμένον θέλει δὲ διαρκέσει ἐπὶ ἐν ἔτος.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Μαρτίου 1854.

Ο Θ Ω Ν.

Ι. ΑΜΒΡΟΣΙΑΔΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἄριθ. 8.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 7 Ἀπριλίου.

ΝΟΜΟΣ ΣΗ'.

Περὶ προσθέσεως ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 6,000 εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς χρήσεως 1853 τοῦ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Ὑπουργείου «Κεφ. 2. διπλωματικὴ ὑπηρεσία. Ἄρθρ. 1. Προσωπικὸν» προστίθεται ὡς ἀναπληρωματικὴ πίστωση πᾶσιν δραχμῶν 6 χιλιάδων.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς

έφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Ἀπριλίου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΠΑΪΚΟΣ Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Ἀπριλίου 1854.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Σ. ΠΗΛΛΗΚΑΣ.

ΝΟΜΟΣ ΣΞΘ΄.

Περὶ χορηγήσεως πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 6000 εἰς τὸ
Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἡ διὰ τοῦ ἀπὸ 26 Νοεμβρίου π. ε. β. Διατάγματος χορη-
γηθεῖσα πίστωση ἐκ δραχμῶν 6,000 ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν,
καὶ ἐπὶ τῇ ἐστάει τῶν ἄρθρων 15 καὶ 16 τοῦ Δημοσίου Λο-
γιστικοῦ Νόμου ἐπικυροῦται.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἀνωτέρω πίστωση θέλει ἐπιβαρύνει τὸ Κεφ. Γ΄. ἄρθρ. 5
τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουρ-
γεῖου διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ 1853 καὶ θέλει πληρωθῇ ἀπὸ τὰ
ἔσοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς ὁμωνύμου χρήσεως.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-
σίας καὶ παρ’ ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ
διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος
τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Ἀπριλίου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Ι. ΑΜΒΡΟΣΙΑΔΗΣ, Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
τοῦ Κράτους σφραγὶς.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 3 Ἀπριλίου 1854.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Σ. ΠΗΛΛΗΚΑΣ.

ΝΟΜΟΣ ΣΟ΄,

Περὶ προσθέσεως ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 9,600
εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑξωτερικῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς χρήσεως 1854 τοῦ ἐπὶ τοῦ β.
Οἴκου καὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Ὑπουργείου «Κεφ. 2 Διπλωματικῇ
ὕπηρεσίᾳ, ἄρθρον 1 προσωπικὸν τῶν Πρεσβειῶν» προστίθεται
ἀναπληρωτικὴ πίστωση ἐκ δραχ. 9,600 ἐννέα χιλιάδων ἑξα-
κοσίων.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-

σίας καὶ παρ’ ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ
τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ
Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Ἀπριλίου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΠΑΪΚΟΣ Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Σ. ΠΗΛΛΗΚΑΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ συγκοινωνίας μεταξὺ Μασσαλίας καὶ Κωνσταντινουπόλεως
διὰ τῆς Μεσσηνίας καὶ Πειραιῶς.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑ-
πουργοῦ.

Λαβόντες ὑπ’ ὄψιν τὴν αἴτησιν τῆς Γαλλικῆς ἐταιρίας τῶν
Αὐτοκρατορικῶν διαπορθμεύσεων, δι’ ἧς ἐξητήσατο, δυνάμει
τῆς ἀπὸ 1/13 Ἀπριλίου 1853 συνομολογηθείσης ταχυδρομι-
κῆς συμβάσεως μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ αὐτῆς
ἐνεργουμένη, διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς συγκοινωνίας νὰ ρυθμισθῇ
καὶ ἐτέραν ἐνεργουμένην τρεῖς τοῦ μηνὸς μεταξὺ Μασσαλίας καὶ
Κωνσταντινουπόλεως διὰ τῆς Μεσσηνίας καὶ Πειραιῶς, καὶ

Θεωροῦντες ὅτι ἡ αὐξήσις αὕτη τῆς συγκοινωνίας μὴν ἐπι-
φέρουσα οὐδεμίαν μεταρρύθμισιν εἰς τὰ διὰ τῆς μνηθείσης συμ-
βάσεως συμπεφωνημένα, γίνεται πρόξενος ὠφελείας καὶ ἐν-
κολίας εἰς τὸ ἐμπόριον κτλ. ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

α) Ἐγκρίνεται ἡ αἴτησις τῆς μνηθείσης ἐταιρίας περὶ συ-
στάσεως καὶ δευτέρας γραμμῆς μεταξὺ Μασσαλίας καὶ Κωνσταν-
τινουπόλεως διὰ τῆς Μεσσηνίας καὶ Πειραιῶς.

β) Τὰ ἐνεργούντα καὶ τὴν συγκοινωνίαν ταύτην ἀτμόπλοια
τῆς ἐταιρίας τῶν Αὐτοκρατορικῶν διαπορθμεύσεων θέλουν ἀπο-
λαβεῖ δυνάμει τῆς μνηθείσης ἀνωτέρω συμβάσεως τ’ αὐτὰ
πλεονεκτήματα, τὰ ὅποια ἀπολαμβάνουν καὶ τὰ ἤδη ἐνεργούντα
τάς δι’ αὐτῆς συστηθείσας συγκοινωνίας.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει δημοσι-
εῦσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 Μαρτίου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Ι. ΑΜΒΡΟΣΙΑΔΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 9.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 20 Ἀπριλίου.

ΝΟΜΟΣ ΣΟΑ΄.

Περὶ χορηγήσεως ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 800,000
εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Άρθρον 1.

Χορηγείται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἑκτακτὸς πίστωσις δραχμῶν ὀκτακοσίων χιλιάδων, δραχ. 800,000 δι' ἀγορὰν δημητριακῶν καρπῶν, καὶ δι' ἔξοδα ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως αὐτῶν.

Άρθρον 2.

Τῆς ἀγορᾶς καὶ τῆς πωλήσεως τῶν δημητριακῶν τούτων καρπῶν θέλει κρατηθῇ ἰδιαίτερος λογαριασμός, τοῦ ὁποῖου τὸ ἀποτέλεσμα θέλει συμπεριληφθῇ εἰς τὸν ἀπολογισμὸν τῆς χρήσεως τοῦ 1853.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἔφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Ἀπριλίου 1854.

Ο Θ Ω Ν.

Ι. ΑΜΒΡΟΣΙΑΔΗΣ. Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Ἀπριλίου 1854.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Κ. ΠΗΛΛΗΚΑΣ.

ΝΟΜΟΣ ΣΟΓ'.

Περὶ δασμοῦ ἐπὶ τοῦ σταφιδοκαρποῦ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Άρθρον 1.

Διὰ τὸν ἑξαχθέντα ὑπὸ τὸ κράτος τῶν ἀπὸ 23 Ἰανουαρίου καὶ 1 Αὐγούστου π. ε. ΣΙΖ' καὶ ΣΛΗ'. Νόμον καὶ μὴ πωληθέντα ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ σταφιδοκαρπὸν ὀφείλουσιν οἱ ἔμποροι ἢ ἰδιοκτῆται νὰ παρουσιάσωσι μέχρι τέλους Ἰουλίου τ. ε. εἰς τὴν ἀρμοδίαν τελωνιακὴν ἀρχὴν ἢ ἐκκαθάρισιν τῆς πωλήσεως, ἢ προξενικὴν πιστοποιητικὸν περὶ τῆς μὴ πωλήσεως αὐτοῦ, ὑποβαλλόμενοι εἰς τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν, κατὰ πᾶσαν ἐπομένην τετραμηνίαν, ἀρχομένην ἀπὸ τῆς παρουσιάσεως τοῦ πιστοποιητικοῦ μέχρι τῆς ὁλοσχεροῦς πωλήσεως ἐνὸς ἐκάστου φορτίου.

Ὅσοι δὲ ἐπωλήσαν ἤδη τὸν σταφιδοκαρπὸν τῶν, ἀλλὰ δὲν ἐπαρυσίασαν ἐμποθέσμως τὰς ἐκκαθάρσεις τῆς πωλήσεως, θέλουσι πληρώσει τὰ δημόσια δικαιώματα ἐπὶ τῇ ἐξέσει τῶν παρουσιασθησομένων εἰς τὴν ἀρμοδίαν τελωνιακὴν ἀρχὴν ἐκκαθάρσεων.

Διὰ πᾶσαν ὑπερήμερον ἐμφάνισιν τῆς ἐκκαθάρσεως ἢ τοῦ προξενικοῦ πιστοποιητικοῦ οἱ ἔμποροι ἢ ἰδιοκτῆται ὑπόκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 2 § 2 τοῦ ἀπὸ 23 Ἰανουαρίου π. ε. καὶ τοῦ ἀρθροῦ 5 τοῦ ἀπὸ 1 Αὐγούστου ἰδίου ἔτους Νόμου.

Άρθρον 2.

Ὅστις ἐξαγάγῃ ἐφεξῆς καὶ μέχρι τῆς 20 Ἰουλίου τ. ε. σταφιδοκαρπὸν τῆς συγκομιδῆς τοῦ 1852 καὶ 1853, ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ ἐκκαθάρσιν τῆς πωλήσεως, ἢ προξενικὴν πιστοποιητικὸν περὶ τῆς μὴ πωλήσεως αὐτοῦ ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐξαγωγῆς, ὑποβαλλόμενος εἰς τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν κατὰ πᾶσαν ἐπομένην τετραμηνίαν, ἀρχομένην ἀπὸ τῆς παρουσιάσεως τοῦ πιστοποιητικοῦ μέχρι τῆς ὁλοσχεροῦς πωλήσεως ἐνὸς ἐκάστου φορτίου.

Κατὰ παντὸς ὑπερήμερου ἐμπορίου ἢ ἰδιοκτητοῦ θέλει ἐφαρμόζεσθαι ἡ διαταξὶς τοῦ ἀρθροῦ 5 τοῦ ἀπὸ 1 Αὐγούστου π. ε. νόμου.

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΤΟΣ 1854.)

Άρθρον 3.

Ἐκάστη ἐκκαθάρισις θέλει δημοσιεύεσθαι μετ' ἐπίσημον πιστοποιητικὸν ἐνὸς ἐμπορομεσίτου, θεβαιοῦν τὴν τιμὴν, καθ' ἣν ἐπωλήθη ὁ σταφιδοκαρπός. Καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὰ ἐκπιπτέα ἔξοδα, ἡ ἀρμοδίᾳ προξενικὴ ἀρχὴ θέλει θεβαιοῖ μετὰ προηγουμένην ἀκριτοῦ ἔρευναν κατὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐκκαθάρσεως, ὅτε ταῦτα εἶναι συνήθη καὶ ἐλαθὸν πραγματικῶς χύραν.

Ὅσαι ἐκκαθάρσεις ἐπαρουσιάσθησαν μέχρι τούδε μετ' ἐπικύρωσιν τῆς προξενικῆς ἀρχῆς θεωροῦνται ἰσχυραί.

Άρθρον 4.

Αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον διατάξεις ἀκυροῦνται.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἔφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Ἀπριλίου 1854.

Ο Θ Ω Ν.

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Ἀπριλίου 1854.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Σ. ΠΗΛΛΗΚΑΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προπληρωμῆς τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν τῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ τ' ἀνάπαλιν πεμπομένων ἐπιστολῶν κτλ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ, λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν ὑπ' ἀριθ. ΡΗΘ'. τῆς 26 Ἰουνίου 1852 Νόμον περὶ ταχυδρομικῶν τελῶν τῶν διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ἐταιρίας τοῦ Αὐστριακοῦ Λοῦδ πεμπομένων ἐπιστολῶν ἐφημερίδων καὶ δειγμάτων ἐμπορείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Α'. Ἐκάστος δύναται ν' ἀποστέλλῃ ἐπιστολάς, δειγμάτων ἐμπορείας καὶ ἐφημερίδας ἐκ τῆς Ἑλλάδος διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ἐταιρίας τοῦ Αὐστριακοῦ Λοῦδ εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἀλλ' ἐπὶ τῇ προπληρωμῇ τοῦ νενυμιμένου ταχυδρομικοῦ τέλους εἰς τὸ ταχυδρομικὸν γραφεῖον τῆς παραδόσεως.

Β'. Ἡ κατὰ τὸ ἀρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου 1836 ἡμετέρου διατάγματος ἐνεργουμένη διατάξις ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὰς ἀνατερομένης εἰς τὸ προηγουμένον ἀρθρον ἐπιστολάς.

Δ'. Ἐκτὸς τοῦ ταχυδρομικοῦ τέλους, τοῦ ὀριζομένου διὰ τοῦ ΡΗΘ'. Νόμου θέλει εἰσπράττεσθαι ἐκ μέρους τῶν Ἑλληνικῶν ταχυδρομείων καὶ τὸ ἀνήκον ἑσωτερικὸν ταχυδρομικὸν τέλος συμφώνως μετ' αὐτὰς ἐγγυφίους διατιμήσεις.

Ε. Αἱ διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τοῦ Λοῦδ μετασφραγιζόμεναι ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἐπιστολαί, ἐφημερίδες καὶ λοιπὰ ἐντυπα, παραδίδονται εἰς τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα τοῦ Βασιλείου καὶ ὑποβάλλονται μόνον εἰς τὴν διὰ τῶν ἐγγυφίων διατιμήσεων ὀριζομένην πληρωμὴν, ἥτις καταβάλλεται ἀπὸ τοὺς παραλήπτας.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργῶν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Ἀπριλίου 1854.

Ο Θ Ω Ν.

Ι. ΑΜΒΡΟΣΙΑΔΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 10.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 14 Μαΐου.

ΝΟΜΟΣ ΣΟΒ'.

Περὶ ἀναστολῆς μέχρι τῆς α'. Ἰανουαρίου 1855 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν Νόμου ὅσον ἀφορᾷ τὸν μισθὸν αὐτῶν καὶ λοιπῶν καὶ περὶ κανονισμοῦ διὰ τὸ ε. ε. τοῦ μισθοῦ κλπ. τῶν προξενείων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν

Ἄρθρ. 1.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἀπὸ 25 Ὀκτωβρίου παρελθόντος ἔτους ὑπὸ στοιχ. ΣΕΒ. περὶ ὀργανισμοῦ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν νόμου ἀναστέλλεται μέχρι 1 Ἰανουαρίου τοῦ προσεχοῦς ἔτους, καθόσον ἀφορᾷ μόνον τὸν μισθὸν τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων καὶ τὰ δικαιώματα πρὸς ἐπιχορήγησιν τὰ δι' αὐτοῦ παραχωρούμενα, καθὼς καὶ τὰς εἰσπράξεις τῶν μισθοδοτούμενων θέσεων, αἵτινες δυνάμει αὐτοῦ ἀνήκουσιν εἰς τὸ δημόσιον.

Ὁ μισθὸς τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων, καὶ ἐπιχορηγήσεων τῶν προξενείων, καθὼς καὶ αἱ εἰσπράξεις αὐτῶν, κανονίζονται διὰ τὸ τρέχον ἔτος, ὡς καὶ μέχρι τοῦδε.

Ἄρθρον 2.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 23 Μαρτίου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΠΑΪΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Μαρτίου 1854.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Σ. ΠΗΛΛΗΚΑΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 11.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 11 Μαΐου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ δημοτικοῦ δασμοῦ εἰς τὸν δῆμον Πατρῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ΞΗ'. περὶ δημοτικῶν φόρων νόμου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Πατρῶν νὰ ἐπιβῇ δη-

μοτικὸν δασμὸν ἡμίσειας τοῖς ἑκατὸν ἐπ' ὅλων τῶν εἰσκομιζομένων εἰς αὐτὸν ἐμπορευμάτων.

2. Ὁ δασμὸς οὗτος θέλει διαρκέσει ἐπὶ δύο ἔτη.

3. Ἡ εἰσπραξὶς τοῦ εἰς 1¼ τοῖς ἑκατὸν ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ νοσοκομείου προσδιωρισμένου δασμοῦ, θέλει ἀναβληθῇ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν δύο εἰρημῶν ἐτῶν.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Μαΐου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Ι. ΑΜΒΡΟΣΙΑΔΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 12.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 17 Μαΐου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ παραιτήσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ
Κ. Σ. Πήλλικα.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Εὐαρεστούμεθα νὰ δεχθῶμεν τὴν ὑποβληθεῖσαν εἰς ἡμᾶς παραιτήσιν τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ Κ. Σ. Πήλλικα, ἐκφράζοντες αὐτῷ τὴν ἡμετέραν εὐαρέσκειαν διὰ τὴν μετὰ πίστεως καὶ ἀφοσιώσεως ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν, θέλει προσυπογράψῃ καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Μαΐου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς παραιτήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ
Κ. Κ. Προβελεγγίου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Εὐαρεστούμεθα νὰ δεχθῶμεν τὴν ὑποβληθεῖσαν εἰς ἡμᾶς παραιτήσιν τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ Κ. Κ. Προβελεγγίου Γερουσιαστοῦ, ἐκφράζοντες αὐτῷ τὴν ἡμετέραν εὐαρέσκειαν διὰ τὴν μετὰ πίστεως καὶ ἀφοσιώσεως ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν θέλει προσυπογράψῃ καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Μαΐου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς παραιτήσεως τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν ἑξωτερικῶν σχέσεων ὑπουργοῦ Κ. Α. Παΐκου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ: ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Εὐαρεστούμεθα νὰ δεχθῶμεν τὴν ὑποβληθεῖσαν εἰς ἡμᾶς παρὰ τῆς παραιτήσεως τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν ἑξωτερικῶν σχέσεων ὑπουργοῦ Κ. Α. Παΐκου, ἐκφράζοντες αὐτῷ τὴν ἡμετέραν εὐαρέσκειαν διὰ τὴν μετὰ πίστεις καὶ ἀφοσιώσεως ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν, θέλει προσυπογράψαι καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Μαΐου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς παραιτήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ Κ. Σ. Σούτσου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ: ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Εὐαρεστούμεθα νὰ δεχθῶμεν τὴν ὑποβληθεῖσαν εἰς ἡμᾶς παρὰ τῆς παραιτήσεως τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ Κ. Σ. Σούτσου, βουλευτοῦ καὶ ἀντισυνταγματάρχου τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν, ἐκφράζοντες αὐτῷ τὴν ἡμετέραν εὐαρέσκειαν διὰ τὴν μετὰ πίστεις καὶ ἀφοσιώσεως ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν, θέλει προσυπογράψαι καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Μαΐου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς παραιτήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ Κ. Γ. Ἀμβροσιάδου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ: ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Εὐαρεστούμεθα νὰ δεχθῶμεν τὴν ὑποβληθεῖσαν εἰς ἡμᾶς παρὰ τῆς παραιτήσεως τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ Κ. Γ. Ἀμβροσιάδου, βουλευτοῦ, ἐκφράζοντες αὐτῷ τὴν ἡμετέραν εὐαρέσκειαν διὰ τὴν μετὰ πίστεις καὶ ἀφοσιώσεως ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν θέλει προσυπογράψαι καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Μαΐου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς παραιτήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κατὰ ὑπουργοῦ Κ. Σ. Βλάχου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ: ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Εὐαρεστούμεθα νὰ δεχθῶμεν τὴν ὑποβληθεῖσαν εἰς ἡμᾶς παρὰ τῆς παραιτήσεως τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργοῦ Κ. Σ. Βλάχου βουλευτοῦ, ἐκφράζοντες τὴν ἡμετέραν εὐαρέσκειαν διὰ τὴν μετὰ πίστεις καὶ ἀφοσιώσεως ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν, θέλει προσυπογράψαι καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Μαΐου 1864.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Κ. Κ. Κανάρη ὡς ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ: ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Συντάγματος, εὐαρεστούμεθα νὰ διορίσωμεν καὶ διορίζομεν ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν τὸν Κ. Κ. Κανάρη, Γερουσιαστὴν καὶ ὑποναύαρχον.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν θέλει προσυπογράψαι καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Μαΐου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς παραιτήσεως τοῦ Προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν Κ. Α. Γ. Κριεζῆ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ: ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Εὐαρεστούμεθα νὰ δεχθῶμεν τὴν ὑποβληθεῖσαν εἰς ἡμᾶς παρὰ τῆς παραιτήσεως τοῦ ἡμετέρου Προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Κ. Α. Γ. Κριεζῆ, Γερουσιαστοῦ καὶ ὑποναυάρχου, ἐκφράζοντες αὐτῷ τὴν ἡμετέραν εὐαρέσκειαν διὰ τὴν μετὰ πίστεις καὶ ἀφοσιώσεως ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει προσυπογράψαι καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Μαΐου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Κ. Α. Μαυροκορδάτου ὡς Προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ: ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Συντάγματος ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ὁ παρὰ τῇ Α. Μ. τῷ αὐτοκράτορι τῶν Γάλλων ἑκτακτος ἀπεσταλμένος καὶ πληρεξούσιος Ἡμῶν Κύριος Α. Μαυροκορδάτος, διορίζεται πρόεδρος τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει προσυπογραφῆ ἀπὸ τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸν Ὑποναύαρχον Κύριον Κ. Κανάρην καὶ δημοσιευθῇ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Μαΐου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Κ. Ῥήγα Παλαμῆδη ὡς Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ωι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 24 τοῦ Συντάγματος διορίζομεν τὸν Γερουσιαστὴν Κύριον Ῥήγαν Παλαμῆδην Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς καὶ προσωρινὸς Πρόεδρος τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει προσυπογράψει, δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 Μαΐου 1854.

Ο Θ Ω Ν.

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Κ. Α. Καλλέργη ὡς Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ωι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 24 τοῦ Συντάγματος διορίζομεν τὸν ὑποστράτηγον Κ. Α. Καλλέργην Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς καὶ προσωρινὸς Πρόεδρος τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει προσυπογράψει, δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Μαΐου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Κ. Γ. Ψύλλα ὡς Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ωι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 24 τοῦ Συντάγματος διορίζομεν τὸν Γερουσιαστὴν Κ. Γ. Ψύλλαν Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς καὶ προσωρινὸς Πρόεδρος τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει προσυπογράψει, δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Μαΐου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Κ. Π. Ἀργυροπούλου ὡς Ὑπουργοῦ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἑξωτερικῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ωι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 24 τοῦ Συντάγματος διορίζομεν τὸν Καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου Κύριον Π. Ἀργυροπούλον Ὑπουργὸν ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἑξωτερικῶν.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς καὶ προσωρινὸς Πρόεδρος τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει προσυπογράψει, δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Μαΐου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Κ. Π. Καλλιγᾶ ὡς Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ωι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 24 τοῦ Συντάγματος διορίζομεν τὸν Ἀντεισαγγελέα τοῦ Ἀρείου Πάγου Κ. Π. Καλλιγᾶν Ὑπουργὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς καὶ Πρόεδρος τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει προσυπογράψει, δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Μαΐου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προσωρινῆς ἀναθέσεως τῆς προεδρίας τοῦ Ὑπουργικοῦ συμβουλίου εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸν

Κ. Κανάρην.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ωι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπὸ σιμερινὴν ἡμερομηνίαν Ἡμέτερον Διάταγμα περὶ διορισμοῦ τοῦ Κυρίου Α. Μαυροκορδάτου, ὡς προέδρου τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, καὶ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀναθέτομεν προσωρινῶς καὶ μέχρι τῆς ἐλεύσεως αὐτοῦ, τὴν προεδρίαν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸν Ὑποναύαρχον καὶ Γερουσιαστὴν Κύριον Κ. Κανάρην.

Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει προσυπογραφῆ ἀπὸ τὸν Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Κύριον Γ. Ψύλλαν καὶ θέλει δημοσιευθῇ παρ' αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Μαΐου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Γ. ΨΥΛΛΑΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προσωρινῆς ἀναθέσεως τῆς διεύθυνσεως τοῦ ὑπουργείου
τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν

Κ. Π. Ἀργυροπούλου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω · Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου προσωρινοῦ Προέδρου τοῦ
Ἑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἀναθέτομεν εἰς τὸν ἡμέτερον Ἑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν
Κ. Π. Ἀργυροπούλου τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἑπουργείου τῶν Οἰκο-
νομικῶν προσωρινῶς, μέχρι τῆς ἐλεύσεως τοῦ Προέδρου τοῦ
Ἑπουργικοῦ Συμβουλίου Κ. Α. Μυροκορδάτου.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ἑπουργὸν καὶ προσω-
ρινὸν Πρόεδρον τοῦ Ἑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀνατίθεται ἡ ἐκτέ-
λεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 16 Μαΐου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.

Ἐ λ λ η ν ε ς !

Προσκληθέντες ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἡμῶν ν' ἀνα-
λάβωμεν τὰς ἡμέρας τῆς Κυβερνήσεως, συναισθανόμεθα τὴν δει-
νὴν θέσιν, εἰς ἣν εὐρίσκειται ἡ πατρίς. Τὸ ἐμπόριον ἀφῆρθε ἀπὸ
τῶν χειρῶν χιλιάδων πολιτῶν, ἡ ναυτιλία κατεδικάσθη εἰς ἀρ-
γίαν καὶ ἄλλοι κίνδυνοι ἐπαπειλοῦσι τὸ ἔθνος, ἐκτεθὲν εἰς τὴν
δυσμένειαν δύο μεγάλων δυνάμεων, παρ' ὧν ἐτύχαμεν μεγί-
στων εὐεργεσιῶν.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν, ἐκτιμῶν ἐν τῇ πατρικῇ Αὐτοῦ
στοργῇ τὰ δεινὰ ταῦτα καὶ τοὺς κινδύνους, συνωμολόγησε πρὸς
τὰς δύο ναυτικές δυνάμεις Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας ἐντελὴ οὐδε-
τερότητι, διότι δι' αὐτῆς καὶ οἱ κίνδυνοι ἀποτρέπονται καὶ
αἱ ὠφέλειαι, ὧν ἐστερήθημεν, ἀνακτῶνται.

Σεβόμεθα ὡς οὐδεὶς ἄλλος τὴν εὐγενῆ τῶν Ἑλλήνων ὑπὲρ
τῶν ἡμετέρων ἀδελφῶν συμπάθειαν, εἰς τὴν τύχην τῶν ὁποίων
ζωῆς ἐνδιαφέρονται καὶ αἱ προστατίδες δυνάμεις. Τὸ μέλλον
τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἐναπόκειται εἰς τὰς χεῖρας τῆς Θεῆς Προ-
νοίας, ἀλλὰ διὰ τῆς εἰλικρινοῦς τῶν συνταγματικῶν ἡμῶν θε-
σμῶν ἐφαρμογῆς καὶ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς
βιομηχανίας, πρὸ πάντων δὲ διὰ τῆς καλῆς πίστεως καὶ τῆς
κατὰ τὰς σχέσεις ἡμῶν πρὸς τὰ λοιπὰ ἔθνη εὐθύτητος δυνά-
μεθα νὰ δειχθῶμεν ἄξιοι τῆς τύχης εἰς ἣν προωρίσθημεν.

Εἰς τὰ αἰσθήματα ταῦτα θέλει δώσει πλείστην ἰσχύν καὶ
ἀνάπτυξιν ὁ ἐντιμὸς ἡμῶν Πρόεδρος, τὸν ὁποῖον ἀνυπομόνως
ἀναμένομεν.

Πεποιθήκαμεν ὅτι οἱ Συμπολίται ἡμῶν, ἐκτιμῶντες τὰς σκέ-
ψεις ταύτας, ἐμπνεομένους ὑπὸ ἀκαρινῶς, ἀλλ' ἐσκεμμένου πα-
τριωτισμοῦ, διακρίνοντες τὸ δυνατόν ἀπὸ τοῦ ἀδυνάτου, παρέ-
ξουσι καὶ ἔργῳ τὴν ἀπαραίτητον αὐτῶν συνδρομὴν πρὸς ἐπάνο-
δον τῆς ἀσφαλείας τῶν τε πολιτῶν καὶ τοῦ Κράτους.

Ἀθῆναις 16 Μαΐου 1854.

Ὁ προσωρινὸς Πρόεδρος τοῦ Ἑπουργικοῦ Συμβουλίου
Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.

Οἱ Ἑπουργοί

ΡΗΓΑΣ ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ, Δ. ΚΑΛΛΕΡΓΗΣ, Γ. ΨΥΛΛΑΣ,
Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΚΑΛΑΪΓΑΣ,

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 13.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 19 Μαΐου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀμνηστίας εἰς τοὺς λαβόντας μέρος στρατιωτικῶς
ὑπαλλήλους εἰς τὰ ἐν ταῖς μεθορίαις ἐπαρχίαις
τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους συμβάντα

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω · Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν ὅτι κατὰ τὰ ἐσχάτως συμβάντα εἰς τὰς
μεθούρας ἐπαρχίας τοῦ γεινιάζοντος Ὀθωμανικοῦ Κράτους τινὲς
τῶν στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων τοῦ ἡμετέρου Βασιλείου μετέ-
βησαν εἰς τὸ θέατρον τῶν ἀνωμαλιῶν, καὶ ἐπιθυμούντες ν' ἀπαλ-
λῶμεν αὐτοὺς ἀπὸ δυσχερῶς συνεπειάς, ἐπὶ τῇ προτάσει
τοῦ ἡμετέρου ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ δια-
τάττομεν.

1) Ἀπονέμομεν πλήρη ἀμνηστείαν εἰς τοὺς στρατιωτικῶς
ἐκείνους, οἵτινες ὑπερέβησαν τὰς ἀδείας των ἢ ἐγκατέλειψαν
αὐτογνωμόνως τὰς θέσεις των, ἐπὶ σκοπῷ νὰ λάβωσι μέρος εἰς
τὰ βῆθῃκα κατὰ τὰς μεθούρας ἐπαρχίας συμβάντα καὶ εἰς
τοὺς ἀξιώματικούς, οἵτινες ἔλαβον τὰς ἀφέσεις των κατὰ ἡτιο-
λογημένην αἰτησίαν των ἕνεκα τῶν περιστατικῶν αὐτῶν, ἐάν
ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσίευσος διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς
Κυβερνήσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος πικρυστικῶσιν εἰς
τινα στρατιωτικὴν ἀρχὴν τοῦ ἡμετέρου Βασιλείου.

2) Εἰς τοὺς ὑπαγομένους εἰς τὴν δευτέραν ταύτην κατηγο-
ρίαν θέλει συνάμα ἀποδοθῇ ὁ βαθμὸς των.

Οἱ ἡμέτεροι ὑπουργοὶ θέλουσι προσυπογράψαι τὸ παρὸν Διά-
ταγμα καὶ ἐκτελέσει αὐτὸ καθόσον ἀφορᾷ ἕκαστον.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 18 Μαΐου 1854.

Ο Θ Ω Ν.

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ, Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ, Δ. ΚΑΛΛΕΡΓΗΣ, Γ. ΨΥΛΛΑΣ
Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΚΑΛΑΪΓΑΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 14 καὶ 15 (Παρελείφθησαν.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 16.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 10 Ἰουνίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀποστολῆς λίθου ἐκ τῶν ἀρχαίων λειψάνων τοῦ
Παρθενῶνος διὰ τὸ ὑπὲρ τοῦ ἀειμνήστου Βασιγ-
κτῶνος ἀνεγερόμενον μνημεῖον.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω · Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ
ἐπὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργῶν, ἐγκρίνομεν ν' ἀπο-

σταλή και παρά της Ημετέρας Κυβερνήσεως, κατάλληλος λίθος δια τὸ ὑπὲρ τοῦ ἀειμνήστου Βασιγκτῶνος ἀνεγειρόμενον μνημεῖον εἰς τὴν ὁμώνυμον τῶν ἡνωμένων ἐπαρχιῶν τῆς Ἀμερικῆς πόλιν. Πρὸς ἀπόδειξιν δὲ τῆς πρὸς τὰς ἡνωμένας πολιτείας εὐγνωμοσύνης τοῦ ἔθνους, διατάττομεν, ὅπως τοιοῦτος λίθος ληφθῇ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων ἐκ τῶν κειμένων ἀρχαίων λειψάνων τοῦ Παρθενῶνος, καὶ ἐπ' αὐτοῦ χαραχθῇ κατάλληλος ἐπιγραφή, τὴν ὁποίαν θέλει προτείνει ἡ σύγκλητος τοῦ Πανεπιστημίου.

Οἱ ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργοὶ θέλουσιν ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 ἰουνίου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ. Γ. ΨΥΛΛΑΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 17.

ΑΘΗΝΑΙ, 10 ἰουνίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀμνηστίας καὶ χάριτος εἰς τοὺς ἀποδράντας ἐκ τῶν φυλακῶν καταδίκους.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέλοντες νὰ ἐξαλείψωμεν τὰς συνεπείας τῶν προηγηθεῖσων ἀνωμαλιῶν, αἵτινες προκαλοῦσιν ἰδιαζόντως τὴν πατρικὴν ἡμῶν μέριμναν, καὶ νὰ παρῶμεν δείγματα τῆς ἡμετέρας ἐπιεικειᾶς, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Συντάγματος ἀπεφασίσαμεν τὰ ἑξῆς.

1. Ἀπονέμομεν πλήρη ἀμνηστείαν.

α.) Πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐκ τῶν διαφόρων τοῦ Κράτους φυλακῶν ἀποδράντας καταδίκους καὶ ὑποδίκους, τοὺς ἐξεληθόντας ἐκτὸς αὐτοῦ ἀπὸ τῆς 10 ἰανουαρίου μέχρι τῆς 20 Μαΐου ε. ε.

β.) Πρὸς ἅπαντας τοὺς φυγοδίκους καὶ ὑποδίκους ἐπὶ πλημμελήμασιν, ἢ κακουργήμασι, τοὺς ἐξεληθόντας τῶν ὁρίων τοῦ Κράτους πρὸ τῆς 10 ἰανουαρίου, ἢ καὶ μετὰ ταῦτα, ἀλλὰ μέχρι τῆς 20 Μαΐου ε. ε.

2. Ἀπαλλάττομεν τοῦ ὑπολοίπου τῆς ποινῆς τῶν τοὺς ἀποδράντας ἐκ τῶν φυλακῶν τοῦ Κράτους, ἐπὶ πλημμελήμασι, ἢ κακουργήμασι καταδίκους, τοὺς ἐξεληθόντας τῶν ὁρίων αὐτοῦ ἀπὸ τῆς 10 ἰανουαρίου μέχρι τῆς 10 Ἀπριλίου τρ. ἔτους.

3. Ἡ ἀμνηστεία δὲν ἐπεκτείνεται εἰς τὰς ἀξιοποίνους πράξεις, ὧν οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 § α. ἐγένοντο ἔνοχοι, ἐντὸς τοῦ Κράτους μετὰ τὴν ἐκ τῶν φυλακῶν ἀπόδρασιν, ἢ ὧν ἐγένοντο ἔνοχοι οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 § 2 ἐντὸς τοῦ Κράτους μετὰ τὴν εἰς αὐτὸ ἐπάνοδον αὐτῶν.

4. Ἐξαίρουνται τοῦ εὐεργετήματος τῆς ἀμνηστίας καὶ χάριτος.

α) Ἐκεῖνοι, αἵτινες δὲν ἤθελον ἐμφανισθῇ ἐνώπιον μιᾶς τοῦ Κράτους ἀρχῆς ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος, καὶ δὲν ἤθελε βεβαιωθῇ δι' ἐπιστήμου ἐκθέσεως ἢ ἐπάνοδός τῶν εἰς τὸ Κράτος.

β) Οἱ ἐπὶ πειρατείᾳ καὶ ναυταπάτῃ ὑπόδικοι, φυγοδίκου καὶ καταδίκου.

Οἱ ἡμέτεροι Ὑπουργοὶ θέλουσι προτυπογράψαι τὸ παρὸν Διάταγμα, καὶ ἐκτελέσει αὐτὸ, καθόσον ἀφορᾷ ἕκαστον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 ἰουνίου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ, Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ, Δ. ΚΑΛΕΡΓΗΣ, Γ. ΨΥΛΛΑΣ, Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΚΑΛΔΙΓΑΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 18

ΑΘΗΝΑΙ, 16 ἰουνίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ χορηγήσεως ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχ. 4055

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 16 καὶ 18 τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου, ὡς καὶ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Χορηγείται ἐκτακτὸς πίστωσης ἐκ δραχ. τεσσάρων χιλιάδων πεντήκοντα πέντε (ἀριθ. 4055) ἥτις θέλει χρησιμεύσει εἰς μισθοδοσίαν τοῦ προσωπικοῦ καὶ λοιπὰ κανονισμένα ἐξοδα τοῦ συστηθεομένου ἐπαρχεῖου Ἀργους καταλογιζομένη εἰς βάρος τοῦ διὰ τὸ ἐνεστῶς 1854 ἔτος εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργεῖου, εἰς ὃν θέλει προστεθῇ νέον Κεφ. 10 «Ἐπαρχεῖον Ἀργους».

Ἄρθρον 2. Εἰς τοὺς ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοὺς ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Μαΐου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ χορηγήσεως ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχ. 10,000 εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 16 καὶ 18 τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου ὡς καὶ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Χορηγείται ἐκτακτὸς πίστωσης ἐκ δραχ. δέκα χιλιάδων 10,000, ἥτις θέλει χρησιμεύσει εἰς τὴν παρασκευὴν καὶ ἀποστολὴν προϊόντων τῆς βιομηχανίας τοῦ ἔθνους εἰς τὴν συγκροτηθεσομένην ἐν Παριείοις παγκόσμιον ἐκθεσιν καταλογιζομένη εἰς βάρος τοῦ διὰ τὸ 1854 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργεῖου, εἰς ὃν θέλει προστεθῇ νέον Κεφ. 1Α'. «Ἐξοδα ἐκθέσεως Ἑλληνικῶν προϊόντων».

Ἄρθρον 2. Εἰς τοὺς ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοὺς ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 ἰουνίου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ, Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 19.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 23 Ιουνίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ ὅτι ἐπιτρέπεται νὰ διορίζωνται εἰς τὰ κεντρικὰ λιμεναρχεῖα ἐπίτακτοι ἀξιωματικοὶ τοῦ ναυτικοῦ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 14 Ὀκτωβρίου 1852 ἡμέτερον Διάταγμα, δι' οὗ οἱ εἰς τὰ κεντρικὰ λιμεναρχεῖα τοῦ κράτους διοριζόμενοι ἀξιωματικοί, ἀπαιτεῖται νὰ λαμβάνωνται ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ, προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσασιν καὶ διατάττομεν.

Εἰς τὰ κεντρικὰ λιμεναρχεῖα τοῦ κράτους, ἐπιτρέπεται τοῦ λοιποῦ, νὰ διορίζωνται καὶ ἀξιωματικοὶ ἐκ τοῦ σώματος τῶν ἐπιτάκτων ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς θέλει ἐνεργῆσαι τὸ παρὸν ἡμῶν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Ἰουνίου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 20, 21 καὶ 22 (Παρελείφθησαν)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 23.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 10 Ἰουλίου.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τῶν Κυβερνήσεων τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας, περὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν τηρηθησομένων ἀρχῶν ὡς πρὸς τὰς οὐδετέρας Δυνάμεις κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ μετὰ τῆς Ῥωσσίας πολέμου.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Προκειμένης ἤδη τῆς ἐπαναλήψεως τῶν μετὰ τῆς Τουρκίας ναυτιλιακῶν σχέσεων, σπεύδει νὰ φέρῃ εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ, συνεπεῖα ἐπισήμων κοινοποιήσεων τῶν πρέσβειων τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας, τὴν ἐξῆς τῶν δυνάμεων τούτων διακηρύξιν περὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν τηρηθησομένων ἀρχῶν ὡς πρὸς τὰς οὐδετέρας Δυνάμεις, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ κατὰ τῆς Ῥωσσίας ἐνεστῶτος πολέμου.

Διακηρύξις.

Ἡ Μεγαλειοτάτη Βασίλισσα τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Ἰρλανδίας, τεθεῖσα εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ὑπερασπισθῇ διὰ τῶν ὅπλων σύμμαχον Αὐτῆς, ἐπιθυμεῖ ν' ἀπαλλάξῃ, ὅσον οἷόν τε, τῶν δεινῶν τοῦ πολέμου τὰς Δυνάμεις, μεθ' ὧν διακεῖται ἐν εἰρήνῃ.

ἵνα προφυλάξῃ δὲ τὸ ἐμπόριον τῶν οὐδετέρων παντὸς περιορισμοῦ μὴ ὑπαγορευομένου ὑπὸ τῆς ἀνάγκης, ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης εὐδοκεῖ νὰ παραιτηθῇ, πρὸς τὸ παρὸν, μέρος: τῶν δικαιωμάτων τῶν παρεχομένων Αὐτῇ, κατὰ τὸ δίκαιον τῶν ἐθνῶν, ὑπὸ τῆς ἐμπολέμου Αὐτῆς θέσεως.

Ἀλλ' ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης δὲν δύναται νὰ παραιτηθῇ τοῦ δικαιώματος τοῦ κατὰσχιν πᾶν τὸ ὑπαγόμενον εἰς τὴν περὶ τὰ πολεμεφῶδια λαθρεμπορίαν, ὡς καὶ τοῦ μὴ ἐπιτρέπειν εἰς τοὺς οὐδετέρους τὴν μεταβίβασιν τῶν ἐγγράφων τοῦ ἐχθροῦ.

Ἐπιφυλάττεται προσέτι τὸ δικαίωμα Αὐτῆς, καθὼς ἐμπολέμου Δυνάμεις, τοῦ μὴ ἐπιτρέπειν εἰς τοὺς οὐδετέρους νὰ παραβιάζωσι πάντα πραγματικὸν ἀποκλεισμόν εἰς ὃν ἤθελεν ὑποβάλλει δι' ἐπαρκῶν Αὐτῆς δυνάμεων τὰ φρούρια, τοὺς λιμένας, ἢ τὰ παράλια τοῦ ἐχθροῦ.

Ἀλλ' ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης δὲν θέλει κάμει χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τοῦ κατὰσχιν τὴν ιδιοκτησίαν τοῦ ἐχθροῦ μεταφερομένην ἐπ' οὐδετέρων πλοίων, ἐκτὸς ἂν ὑπάγῃται εἰς τὴν περὶ τὰ πολεμεφῶδια λαθρεμπορίαν.

Οὐδὲ προτίθεται ν' ἀντιποιηθῇ τὸ δικαίωμα τοῦ δημεύειν τὴν τῶν οὐδετέρων ιδιοκτησίαν, τὴν μὴ ὑπαγομένην εἰς τὴν περὶ τὰ πολεμεφῶδια λαθρεμπορίαν, ἔστω καὶ ἐπὶ ἐχθρικῶν πλοίων εὐρεθῆσαν.

Διακηρύττει τέλος, ὅτι, ἐπιθυμοῦσα νὰ μετριάσῃ, ὅσον ἐνεστι, τὰ δεινὰ τοῦ πολέμου, καὶ νὰ περιορίσῃ τὴν πολεμικὴν ἐνέργειαν εἰς μόνας τὰς τακτικῶς ὁργανωμέναις δυνάμεις τοῦ Κράτους, δὲν προτίθεται, πρὸς τὸ παρὸν, νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐκδοσὶν ἐνσήμων γραμμῶν (lettres de marque) πρὸς ἐφόπλισιν καταδρομικῶν πλοίων.

Οὐσετμίνστερ, 28 Μαρτίου 1854.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Κοινοποιεῖ πρὸς ὁδηγίαν τῶν ἐνδιαφερομένων τὰς ἐξῆς διακηρύξεις τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου τῆς Ἀγγλίας.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ.

Ἐν Λονδίνῳ τὴν 13 Ἰουνίου 1854.

Δηλοποιεῖται διὰ τῆς παρούσης, ὅτι ὁ Κύριος Κλάρενδων, πρῶτος τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν ἔξωτερικῶν ὑποθέσεων, ἔλαβε κοινοποιήσιν ἀπευθυνθεῖσαν παρὰ τοῦ Ἀντιναύαρχου Λούνδας, στολαρχοῦντος τῶν κατὰ τὸν Εὐξείνιον Πόντον δυνάμεων τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος πρὸς τοὺς Λόρδους τοῦ Ναυαρχείου, δι' ἧς ἀναγγέλλεται ὁ ἀποκλεισμός τοῦ Δουνάβεως ὑπὸ τῶν συντηγμένων ναυτικῶν δυνάμεων τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος καὶ τοῦ Αὐτοκράτορος τῶν Γάλλων.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ.

Ἐν Λονδίνῳ 16 Ἰουνίου 1854.

Κοινοποιεῖται διὰ τῆς παρούσης, ὅτι ὁ Ἀντιναύαρχος Κύριος Κάρολος Ναπιέρος, στολαρχὸς τῶν κατὰ τὴν Βαλτικὴν ναυτικῶν δυνάμεων τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος, διὰ κοινοποιήσεώς του μνηολογημένης ἐκ τοῦ ὁρμου Χάγγω (Hango-Bay) τὴν 28 Μαΐου 1854, εἰδοποιεῖ τοὺς Λόρδους τοῦ Ναυαρχείου, ὅτι οἱ λιμένες Λίβω (Libau) καὶ Οὐντῶ (Windau) κατὰ τὰ παράλια τῆς Κουρλανδίας, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ λιμένες, ὁρμοὶ, μυχοὶ ἀπὸ τῆς 55' μοίρας 53' βορείου πλάτους, μέχρι, πρὸς βορὰν, τοῦ Ἀκρω-

τηρίου Δάγερ-Ορτ, συμπεριλαμβανομένων τῶν λιμένων Ρίγας, Περίου (Pernau) καὶ πάντων τῶν λοιπῶν λιμένων, ὁρμῶν καὶ μυχῶν ἐν τῷ κόλπῳ τῆς Ρίγας, εἶχον τεθῆ εἰς κατάστασιν ἀποκλεισμοῦ δι' ἐπαρκῶν δυνάμεων.

Προσέτι ὅτι ἅπαντες οἱ λιμένες, μυχοὶ καὶ ὁρμοὶ πρὸς ἀνατολὰς τοῦ ἁκρωτηρίου Δάγερ-Ορτ, συμπεριλαμβανομένων τοῦ Χαψάλ (Hapsal), τῆς νήσου Οὐορμσῶ (Wormso-Island), τοῦ Βαλτικῆς λιμένος (Port-Baltic), τοῦ Ρέβελ καὶ τῶν λοιπῶν περὶ τὴν περὶ τὴν λιμένων κατὰ τὰ παράλια τῆς Αἰσθονίας μέχρι τοῦ Φανού Έκχόλμ (Ekholm-Light) κειμένου εἰς ὁρμεῖον πλάτος 59° 53', καὶ ἀνατολικὸν μῆκος 25° 48', ἐκείθεν δὲ κατὰ βορειοανατολικὴν διεύθυνσιν μέχρι τοῦ Ἑλσιγγφόρ (Helsingfors) καὶ Σβεθόργ (Sveaborg) κατὰ τὰ παράλια τῆς Φινλανδίας καὶ περαιτέρω πρὸς ἀνατολὰς οἱ λιμένες Βάρω Σάουν (Baro Sound), Ἄγγω Χαῖδ (Hango Heade), Ὄρω (Oro) καὶ Ἀβω (Abo) συμπεριλαμβανομένου τοῦ Ἀλανδίου Ἀρχιπελάγους καὶ τῶν μεσολαβούντων λιμένων, ἐντεῦθεν δὲ πρὸς ἄρκτον περὶ τὴν λιμένων τοῦ Νυστάδ (Nystad) Βιορνεβόργου (Björneborg) Χριστιναπόλεως (Christinestad), τοῦ Βάζα (Wasa), τῶν Βαλγρουνδίων νήσων (Walgrund Islands), τοῦ Ἑλάσσονος Καρλέβου (Littel Carleby), τῆς Ἰακωβουπόλεως (Jacobstadt), τοῦ Μεῖζο Καρλέβου (Great Garleby), τοῦ Λάτς (Lants), τοῦ Καλάβκι (Kalawki), τοῦ Βραχεστάτ (Brahestad), Οὐλήβόργ (Uleaborg), τῆς νήσου Κάρλε (Karle) τοῦ Τίου (Tio), Γεστίλς (Gestila), Τορνέας, Νέδ Τορνέας (κειμένης περὶ τὴν 65° 50' βορείου πλάτους καὶ τὴν 24° 15' ἀνατολικῶν μῆκους), ὡς καὶ πάντες οἱ μεσολαβούντες Ῥωστικοὶ λιμένες, μυχοὶ, ὁρμοὶ κτλ. ἐν τῷ Βοθνικῷ κόλπῳ, καὶ πάντες οἱ προμνησθέντες λιμένες καὶ τόποι διατελοῦσι καὶ εἶχον ἤδη τεθῆ εἰς κατάστασιν στενοῦ ἀποκλεισμοῦ ὑφ' ἱκανῶν δυνάμεων.

Δηλοποιεῖται προσέτι διὰ τῆς παρουσίας, ὅτι θέλει γαίνει χρήσις ἀπάντων τῶν ὑπὸ τοῦ δικαίου τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν ἀμοιβαίων συνθηκῶν μεταξὺ τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος καὶ τῶν διαφόρων οὐδετέρων Δυνάμεων ἐπιτροπομένων μέτρων κατὰ τῶν πλοίων, ἅπερ ἤθελον πειραθῆ νὰ παραβιάσωσι τὸν εἰρημένον ἀποκλεισμόν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 24.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 15 Ἰουλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰσπρακτόρων τινῶν ταμείων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 10 τοῦ ἀπὸ 24 Ὀκτωβρίου 1853 περὶ ταμείων Νόμου ΣΕΔ', ἐπὶ τῇ πρυτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφαστίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Ὁ πρεσβυτάτος διὰ τοῦ 10 ἁρθρου τοῦ ἀπὸ 24 Ὀκτωβρίου 1853 Νόμου περὶ ταμείων ἀριθμὸς τῶν εἰς τὰ διάφορα τοῦ κράτους ταμεία εἰσπρακτόρων αὐξάνεται κατὰ δεκαοκτὼ.

Ἄρθρον 2. Ἡ κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον αὐξήσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰσπρακτόρων θέλει γίνεαι κατὰ τὴν ἐφεξῆς ἀναλογίαν.

Εἰς τὸ Κεντρικὸν ταμεῖον 2

Εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν ταμεῖον Ναυπλίας	1
» » Κορινθίας	1
» » Καλαβρύτων	1
» » Ἠλείας	1
» » Ὀλυμπίας	1
» » Καλαμών	1
» » Λακεδαιμόνος	1
» » Γυθείου	1
» » Ἐπιδ. Δημητρῶς	1
» » Μαντινείας	1
» » Γόρτυνος	1
» » Βονίτης	1
» » Εὐρυτανίας	1
» » Ναυπακτίας	1
» » Φθιώτιδος	1
» » Χαλκίδος	1

Τὸ ὅλον δεκαοκτὼ 18

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Ἰουλίου 1854.

Ο Θ Ω Ν.

Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 25.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 23 Ἰουλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Κ. Α. Μαυροκορδάτου ὡς Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Συντάγματος εὐχεστούμεθα νὰ διορίσωμεν καὶ διορίζομεν.

Τὸν Κύριον Α. Μαυροκορδάτον, ἑκτακτὸν ἀπεσταλμένον καὶ πληρεξούσιον ἡμετέρου Ὑπουργῶν παρὰ τῷ Αὐτοκράτορι τῶν Γάλλων, Πρόεδρον τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων καὶ τοῦ Β. Οἴκου.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Νεωτικῶν Ὑπουργός καὶ προσωρινός Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει προτυπογράψαι καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Ἰουλίου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΚΑΝΑΡΙΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ παραίτησεως τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ

Κ. Π. Καλλιγᾶ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Εὐχεστούμεθα νὰ δεχθῶμεν τὴν υποβληθεῖσαν εἰς ἡμᾶς παραίτησιν τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ Κ. Π. Καλλιγᾶ.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, καὶ Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων καὶ τοῦ Β. Οἴκου θέλει προσυπογράψει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Ἰουλίου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Γερουσιασμοῦ Κ. Ἀναστασίου Λόντου ὡς Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω. Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Συντάγματος εὐαρεστοῦμεθα νὰ διορίσωμεν καὶ διορίζομεν.

Τὸν Γερουσιαστὴν Κ. Ἀναστάσιον Λόντον Ὑπουργὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων καὶ τοῦ Β. Οἴκου θέλει προσυπογράψει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Ἰουλίου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Καθηγητοῦ καὶ μέχρι τοῦδε Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Κ. Π. Ἀργυροπούλου ὡς Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω. Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Συντάγματος εὐαρεστοῦμεθα νὰ διορίσωμεν καὶ διορίζομεν.

Τὸν καθηγητὴν τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου καὶ μέχρι τοῦδε Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων καὶ τοῦ Βασ. Οἴκου Κ. Π. Ἀργυροπούλου Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων καὶ τοῦ Βασ. Οἴκου θέλει προσυπογράψει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Ἰουλίου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διόδων τῶν διὰ τῆς γέφυρας τοῦ Εὐρίπου διαβαίνοντων ζώων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω. Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὑπ' ὄψιν ἔχοντες τὸ ἐδάφ. 2 τοῦ ἄρθρου 8 καὶ τὸ ἐδάφ. α. τοῦ ἄρθρ. 15 τοῦ ἀπὸ 23 Ὀκτωβρίου π. ε. περὶ διωρύξεως τοῦ ποταμοῦ τοῦ Εὐρίπου νόμου, ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Τὰ ἐπὶ τῶν διαβαίνοντων τὴν γέφυραν τοῦ Εὐρίπου ζώων διόδια καὶ ὁ φόρος τῶν πρὸς ἐμπορίαν δι' αὐτῆς εἰσαγομένων ζώων θέλουσιν ἐνοικιασθῇ δι' ἓν ἔτος.

Ἄρθρον 2. Ἡ δημοπρασία ἐνεργεῖται κατὰ τοὺς ὁρισμούς

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΤΟΣ 1854).

τοῦ Β. διατάγματος περὶ ἐκτελέσεως τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νόμου. Τὸ ἐνοίκιον πληρῶνεται εἰς τὸ δέμημιον ταμεῖον εἰς δώδεκα ἴσας δόσεις εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστου μηνός. Τῆς ἐνοικιάσεως λογιζομένης, ἀπ' ἧς ἐπιδόθῃ εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἡ ἐγκρισὶς τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 3. Πᾶσα τυχὸν ἐπισκευὴ τῆς γέφυρας μὴ ἐπιφέρουσα τὴν ὀλοσχερῇ διακοπὴν τῆς συγκοινωνίας δὲν χορηγεῖ εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν δικαίωμα ἀποζημιώσεως. Ἄν δὲ ἡ ἐπισκευὴ ἐπιφέρῃ ὀλοσχερῇ διακοπὴν τῆς συγκοινωνίας ὁ ἐνοικιαστὴς ἀποζημιούται διὰ τὰς ἡμέρας τῆς διακοπῆς, ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐνιαυσίου ἐνοικίου.

Εἰς τοὺς ἡμετέρους ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν Ὑπουργοὺς ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτελέσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 28 Ἰουλίου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Ρ. ΠΑΛΑΜΙΑΝΗΣ, Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ χορηγήσεως ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 10,000 εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω. Θ Ε Ο Υ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 15 καὶ 16 τοῦ περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ Νόμου, καὶ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων τοῦ ε. ε. νόμου καθὼς καὶ τὴν ἀπὸ 2 τρ. μηνός πρᾶξιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Χορηγεῖται πίστωσης ἀναπληρωματικῆς δραχ. δέκα χιλιάδων, ἐπὶ τοῦ Κεφ. Γ'. ἄρθρου 1 «Γενικά μέτρα ἀσφαλείας, » τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου τοῦ ἐνεστώτος 1854 ἔτους.

Ἄρθρον 2. Εἰς τοὺς ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοὺς ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Ἰουλίου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Ρ. ΠΑΛΑΜΙΑΝΗΣ, Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 26 καὶ 27 (Παρελείφθησαν.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 28.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 19 Αὐγούστου.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Περὶ πινάκων εἰσαχθέντων καὶ ἐξαχθέντων ἐμπορευμάτων κατὰ τὰ ἔτη 1851, 1852, καὶ 1853.

Μεγαλειότατε!

Ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν συντάσσονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν πίνακες ἐμπορίου, εἰς τοὺς ὁποίους σημειοῦνται τὰ

ετησίως εισαγόμενα καὶ εξαγόμενα καθ' ὅλον τὸ Κράτος ἐμπορεύματα, ἡ ὀλικὴ αὐτῶν ἀξία, ὡς καὶ αἱ ξέναι ἐπικράτειαι, ἀπὸ τὰς ὁποίας ἔρχονται εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ ἐμπορεύματα ταῦτα, ἢ πρὸς τὰς ὁποίας ἀποστέλλωνται τὰ εἶδη τῆς εξαγωγῆς μας.

Οἱ πίνακες οὗτοι, μὴ δημοσιευόμενοι μέχρι τοῦδε ἐνιαυσίως πρὸς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ καὶ ὁδηγίαν τῶν ἐμπόρων, ἐχρησίμευον ἐνίοτε μόνον πρὸς φωτισμὸν τοῦ Ὑπουργείου· ἀλλὰ νομίζω, ὅτι τοιοῦτος δὲν πρέπει νὰ ᾖναι ἀποκλειστικῶς ὁ προορισμὸς τοῦ στατιστικοῦ τούτου ἔργου. Τὸ ἐμπόριον ἔχει μεγίστην ἀνάγκην τοιοῦτου εἶδους ἐπισήμων πληροφοριῶν, διὰ νὰ γνωρίζῃ ἀκριβῶς τὰς μετὰ τῶν ξένων ἐπικρατειῶν ἐμπορικὰς τοῦ τόπου σχέσεις, τὴν ἀνάπτυξιν τῶν διαφορῶν κλάδων τοῦ εισαγωγικοῦ ἐμπορίου καὶ μυρίας ἄλλας περιστάσεις, ὥστε νὰ ρυθμίζῃ τὰς σχέσεις του, νὰ κανονίζῃ τὰς ἐπιχειρήσεις του, ὁδηγούμενον ἀπὸ τοῦ παρελθόντος τὰ γεγονότα, τὰς ἐπιτυχίας ἢ τὰς ἀποτυχίας.

ὑπὸ τοιαύτας σκέψεις ὁρμώμενος καὶ θεωρήσας ἀναγκαῖον νὰ δημοσιεύονται τακτικῶς τὰ ἀποτελέσματα τῆς κινήσεως τοῦ ἐμπορίου, διέταξα τὴν σύνταξιν περιληπτικοῦ πίνακος τοῦ εισαγωγικοῦ καὶ εξαγωγικοῦ ἐμπορίου διὰ τὰ ἔτη 1851, 52 καὶ 53 καὶ τρεῖς ἀναλυτικούς κατ' ἐπικράτειαν, ὅπως κατωχωρισθῶσιν εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Ἀλλὰ πρὶν διατάξω τὴν δημοσίευσιν αὐτῶν, κρίνω καθήκον μου νὰ ὑποβάλω ὑπ' ὄψιν τῆς Ὑμ. Μεγαλειότητος ἀντίτυπα τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος πινάκων διὰ τὰ μνησθέντα ἔτη.

Εἰς αὐτοὺς θέλει εὐαρεστηθῇ νὰ παρατηρήσῃ ἡ Ὑμ. Μεγαλειότης, ὅτι ἡ εισαγωγὴ τοῦ 1853, παραβαλλομένη πρὸς τὴν τοῦ 1852, παριστάνει ἐλάττωσιν ἐκ δραχ. 4,772,215, προερ-

χόμενην καθ' ὁλοκληρίαν ἀπὸ μικροτέραν εισαγωγὴν δημητριακῶν καρπῶν· παραβαλλομένη δὲ πρὸς τὴν εισαγωγὴν τοῦ 1851 παριστάνει ἔτι μεγαλητέραν ἐλάττωσιν ἐκ δραχ. 5,609,742, ἥτις κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος πρέπει ν' ἀπιδιοθῇ ἐπίσης εἰς τοὺς δημητριακοὺς καρποὺς, κατὰ δὲ τὸ λοιπὸν εἰς τὴν μικροτέραν εισαγωγὴν ἄλλων τινων εἰδῶν.

Ἡ εξαγωγὴ τοῦ 1853, παραβαλλομένη πρὸς τὴν τοῦ 1852, παριστάνει ἐλάττωσιν ἐκ δραχ. 1,413,322, προερχομένην ἀπὸ τὴν μὴ ἐγγραφὴν εἰς τοὺς πίνακας, τῆς ἀξίας τοῦ ἐξαχθέντος σταφιδοκαρποῦ, τοῦ ὁποίου ὅλαι αἱ ἐκκαθαρίσεις δὲν ἐπαρουσιάσθησαν εἰσέτι· παραβαλλομένη δὲ πρὸς τὴν τοῦ 1851 ἡ ἐπὶ ἐλάττον διαφορά ἀναβαίνει εἰς δραχ. 4,862,312. Ἡ ἐλάττωσις αὕτη προέρχεται ἐκ τῆς αὐτῆς αἰτίας, ἣν ἀνωτέρω ἀνέφερον, καὶ ἐκ τῆς συμβάσεως εἰς τὸν σταφιδοκαρπὸν βλάβης, ἕνεκα τῆς δυστυχῶς ἐνσκηψάσης ἀπὸ τοῦ 1852 νόσου. Ἐάν ὅμως λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὸ ποσόν, τὸ ὁποῖον κατὰ τὸ 1851 ὁ σταφιδοκαρπὸς ἔδωκεν εἰς τὸν τόπον, ὅπερ κατὰ τὸ 1852 ἡλαττώθη ἐπαισθητῶς, καὶ κατὰ τὸ 1853 δὲν σημειοῦται, δι' ὃν ἀνέφερον λόγον, παντάπασιν εἰς τὴν οἰκίαν στήλην τῆς εξαγωγῆς, θέλομεν πεισθῇ ὅτι ἐν γένει ἡ εξαγωγὴ δὲν ἡλαττώθη ἀλλ' ἀπεναντίας πολλὰ εἶδη εξαγωγῆς ἔλαβον οὐδιώδη αὐξήσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Αὐγούστου 1854.

Ὁ Ὑπουργὸς Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΠΙΝΑΞ συγκριτικός τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ ἐμπορίου τῆς Ἑλλάδος

Εἶδη ἐμπορευμάτων	Μέτρα ἢ ἑξάρη	Εἰσ α γ ω γ ῆ.					
		Ποσότης ἐμπορευμάτων.			Ἄξια ἐμπορευμάτων εἰς δραχμὰς.		
		1851	1852	1853	1851	1852	1853
Ἀγγεῖα διαφόρων εἰδῶν	δεσμ.		94209	42329	187985	154205	186864
Ἀρώματα	οκάδ.		4423	28669	169602	89882	97509
Βικαί					74718	125973	108438
Δέρματα					961424	953677	896102
Δημητριακοὶ καρποὶ	κοιλ.	1030863	1353226	514575	5048088	7822295	2759394
Ἐλαια	οκάδ.	136040	645630	290243	155457	705663	330373
Ζῶα	κερ.	1140125	27837	19096	1140125	808949	846445
Ἰχθύες καὶ λοιπὰ θαλάσσια νωπὰ καὶ τε- ταριγευμένα	οκάδ.	1849502	1510537	949606	1240339	1160879	1211891
Καπνὰ	οκάδ.	82247	66549	35993	141192	121423	179754
Καφὲς	οκάδ.	277497	281404	246518	510716	554876	519534
Μέταλλα	οκάδ.	1254411	624139	514900	779642	464713	360441
Συλεία	κομ.	2182787	1693515	1591849	1584081	1004336	1196584
Ὀπώραι χλωραὶ καὶ ξηραὶ					438684	272084	212320
Ὄρυζιον	οκάδ.	907876	1190532	1174706	364728	520244	545039
Ὄρυκτά, οἷον γύψος κλπ.					32588	59520	48363
Ὀσπρια διάφορα	οκάδ.	442244	535797	301170	121056	114679	85369
Πολύτιμα εἶδη					24995	24241	31507
Ποτὰ διαφόρων εἰδῶν	οκάδ.	777984	498876	379882	299342	165801	214392
Πυρίτις	οκάδ.	36616	29482	43905	107207	87735	137563
Σάκχαρον	οκάδ.	1096267	1074432	1251158	1403539	1478008	1601773
Σαπούνιον	στατ.	3646	4767	6539	494464	209446	271154
Υλικὸν ἀκατέργαστον, ἥτοι βαμβάκι, κανά- κι, λινάρι, μαλλιά καὶ μέταξα					272983	456682	77590
Φάρμακα διάφορα	οκάδ.		18411	20954	114784	112170	109791
Χειροτεχνήματα.							
Βαμβακερὰ					4886568	3472486	3895969
Δερμάτινα					50145	46764	93798
Ἡμιμεταξωτὰ					143486	24321	142640
Κανάβινα					378175	257995	314195
Κοκκάλινα					20223	79877	36795
Λινὰ					70518	110887	138838
Μάλλινα					1729540	1040635	1348600
Μετάλλινα					730356	531810	536842
Μεταξωτὰ					416062	247880	241465
Σύλινα					124336	143454	128327
Υάλινα					154647	435466	125579
Χαρτί	δεσμ.	67555	54318	153286	268996	208768	199269
Χάρτινα					177099	89139	47279
Χρυσούφανα					13711	10234	8054
Ψαθίνα	κομ.		102599	115384	159829	71739	74056
Διάφορα ἄλλα					1207393	1143215	877107
					25819702	24982205	20209960

Δὲν ἐσημειώθη τὸ ποσὸν καὶ τὸ βάρος τῶν ἐμπορευμάτων, ὅσα δὲν ὑπάρχονταί

μετὰ τῶν ξένων ἱΕπικρατειῶν κατὰ τὰ ἔτη 1851, 1852 καὶ 1853

Ἑ ξ α γ ω γ α ῖ ῃ

Εἶδη ἐμπορευμάτων.	Μέτρα ἢ βάρη	Ποσότητες ἐμπορευμάτων.			Ἀξία τῶν ἐμπορευμάτων εἰς δραχμάς.		
		1851	1852	1853	1851	1852	1853
Βάλανοι	σατ.	59411	77149	123418	625738	821189	1258058
Βαμβάκιον	σατ.	45	2071	470	2570	7224	27418
Βδέλλαι	οκάδ.	853	733	649	57946	42842	40132
Δέρματα	κομ.	102961	78926	170787	121590	103537	181184
Δημητριακοὶ καρποὶ	κοιλ.	178931	144957	199389	365963	389066	548528
Ἐλαια	οκάδ.	212903	34496	19336	236582	47864	22375
Ζῶα	κοφ.	26845	23924	20770	567944	410573	432343
Θηραϊκὴ γῆ, κλπ	κοφ.		263391	347254		14598	20286
Ἰχθύες καὶ λοιπὰ θαλάσσια νωπὰ καὶ τε- ταριγευμένα	οκάδ.	103474	149077		45647	52856	39346
Καπνὰ	οκάδ.	203510	191596	401552	91727	82521	257689
Μαλλιά	οκάδ.	137942	217708	498631	95708	162910	402808
Μέλι	οκάδ.	172355	136344	139788	83326	61263	71790
Μέταξα	οκάδ.	48282	60771	56770	991947	1999970	1774063
Νεῦτι καὶ ῤητινώδη	οκάδ.	203124	5461	28697	55102	13664	22841
Ξύλα, ῤίζαι, καὶ σπόροι διὰ θαφίν					147958	137194	99230
Ξυλεία	κομ.	184890	74824	69685	55766	48359	27933
Ὀπώραι νωπαὶ καὶ ξηραὶ					38728	75720	217789
Ὀρυκτά	σατ.		40060	45331		440400	445731
Ὄσπρια	οκάδ.	23851	15791	98687	3467	3911	18094
Ποτὰ διάφορα	βαρ.	93313	128196	141831	714391	1022545	1274036
Προϊονκόκιον	οκάδ.	7139	3935	3336	75431	54133	57290
Σπόγγος	οκάδ.	59063	143169	95078	179595	524716	518389
Σταφίδες	λίτρ.	57662756	16492266	16662244	8359196	2844058	(α)
Σύκα	οκάδ.	2598029	3123770	2690962	588024	700175	919126
Τυρὸς	οκάδ.	264888	162224	285175	127138	78054	134515
Φάρμακα (Γιάμπολι)	οκάδ.			46005			15450
Χειροτεχνήματα.							
Βαμβακερά	πήχ.	48219	18659	2110	34339	11628	1233
Δερμάτινα	ζευγ.	18	210	276	40	220	408
Κανάβινα	πήχ.		1440	272		750	544
Μάλλινα	πήχ.	3967	772	302	17784	5491	925
Μετάλλινα	κομ.	308	8270	4831	3779	25596	11574
Μεταξωτά	πήχ.	10715	37	545	32868	117	891
Ξύλινα	κομ.	353	273	615	440	882	311
Ψάθινα	κομ.	26914	17471	93157	4646	3117	5432
Διάφορα ἄλλα					269815	215119	141038
					13851202	10402212	8988890

(α) Δὲν σημειοῦται ἡ ἀξία, διότι εἰσέτι δὲν ἔφθασαν ὅλαι αἱ ἐκκαθαρίσεις τοῦ ἐξαχθέντος καρποῦ.

εἰς κοινὰ μέτρα ἢ βάρη.

Ε ι σ α γ ω γ η α π ο

Εἶδη ἐμπορευμάτων	Ἀγγλίας	Ἀμερικήν	Αὐστρίαν	Διούπον καὶ Κρήτην	Γαλλίαν	Ἰταλίαν	Ἰσίδους Νήσους	Πρωσιάν	Τουρκίαν	Διάφορα ἄλλα μέρη	Ὀλίγον ποσόν
	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.
Ἀγγεῖα διαφόρων εἰδῶν	70869	15	20910	9258	2 046	16492	26329	97	23661	3666	187985
Ἀρωματὰ	21728	5124	28720	9258	33977	1277	20223		49515	28770	169602
Βαφὰς	39696	4800	1808			1400	582		1873	24559	74718
Δέρματα	37706	30653	98664	162759	364595	25773	94885	3956	182554	106819	961424
Δημητριακοὶ καρποὶ	5306		35501	15819	4794	3225	319066	746872	3492697	277968	5048088
Ἑλαια	176		18412	21033	5590	308	66418		40486	3034	155457
Ζῶα	40	2611	4560		3827		41165		4130824	98	4440125
Ψύλλες καὶ λοιπὰ θαλάσσια νοσὰ καὶ τσαρηνευμένα	427961		41124		195566	15265	474453	39530	491263	20480	4240339
Καπνὰ	14975		7436	20699	4836		6337		68264	21645	144192
Καφές	402376		72406	6903	57890	41146	38995		3104	115377	510716
Μεταλλο	221950		183269	4426	49853	500	81635	380	29795	210834	779642
Ξυλίσια	440		546940	2010	250	35942	33737	43100	919214	32684	4584081
Ὀπώσα	440		28891	71893	275	19147	30543		280641	4884	438684
Ὀρεῖζον	1833		63790	133902	427	80482	5033		2426	76830	364728
Ὀρυκτὰ, γύψος κτλ.	7030		49105		104	950	186		4994	219	32588
Ὀσπερια διάφορα	60		23505	23949	2049	4977	9176	1959	53688	4723	422056
Πολύτιμα εἶδη	3800		4822		9851		109		1923	4490	24995
Ποτὰ διαφόρων εἰδῶν	61646		29626	4947	4926	4926	6028		48607	48607	107207
Πορφύρας	48699		1881	1881	43372	5884	29441		47530	47530	299342
Σάχχαρον	604803		229481		470762	3481	45874		3837	345301	4403539
Σπορίων	198		3075	24766	719		103646		46594	448	149464
Ψυχρὸν ἀκτέργαστον, ἥτοι χαμῶδι, κανάδι, λινάρι, μαλλίαι, μετάξα, Φάρμακα διάφορα	4180	350	40398	18964	10469	463	1021	20	77433	423518	272983
Χείροτεχνήματα	5558		82972	2512	6584		2811		5304	8510	114784
Βαρύμετρα	3550110	2709	569653	1779	81345	29620	416289		48075	480988	4888368
Δερμάτινα	4080		19485	387	22224	759	648		2043	519	50145
Ἡμιμετάξωτα	55712		34261		19294	41	4416		13795	5997	443486
Κανάδια	5777		323570	108	4227	3525	6670	4593	23536	40169	378475
Κοκκάλια	140		47970		273		326		4544		20223
Λινὰ	42295		44352		668		4764		6003	2436	70518
Μάλλινα	255870	965	615174	418	206451	74546	35481	8248	343329	492888	1729540
Μεγάλλινα	65284		149943	2305	101050	10843	45515	453	60342	54308	730356
Μεταξωτὰ	108592		377348	437	448662	967	1495		28101	51173	446082
Ξύλινα	5358		41248	430	39645	5289	7334	375	24600	160	421336
Υάλινα	24274		99069		24874	4329	359		1448	3690	454747
Χαρτὶ	5072		72448	516	88471	78062	4475		1441	19057	268996
Χάρτινα	32724		72762		29666	60	671		18047	22653	177099
Χρυσούφανα			3114		7754		2394		452		13711
Ψάβια	3881		45643	2978	42188	78070	4681		14284	1101	459829
Διάφορα ἄλλα	430136		247484	33350	87736	20937	71574	224	443332	44334	1179172
	5670363	448138	4310124	674922	4812438	455141	4375000	819497	8055309	2498770	25819702

Ε ξ α γ ω γ η ε ι ς

Βόλνοι	82758				43824	280197	34483	90	625738
Βαμβάκιον	4150						4375	45	2370
Βδέλλαι	2500				44900		666		57946
Δέρματα			420		270	2690	2847	34308	266
Δημητριακοὶ καρποὶ	40414		4480				198639	4259	365963
Ἑλαια	410		440		72814	4356	2391	422070	236582
Ζωα	2134					3100	505578	58995	567944
Ίχθεις καὶ λοιπὰ θαλάσσια νωπὰ καὶ τεταρχωμένα			8754			1904	30748	4241	45647
Καπνὰ	2143		47689		50312		9192	464	91727
Μαλλὰ	47390					34376	1973	1964	95708
Μελι	435		4134		67	4337	4695	71821	83326
Μετάξα	445663		45060		261438	35082	46980	186236	991947
Νεῦνι καὶ ῥητινώδη							632	53776	55402
Ξύλα, ῥέζαι καὶ σπόροι διὰ ἐαφὴν	3508		87			530	685	49644	447958
Ξυλεία	988		4290				39212	9305	55766
Ὀπώρα χλωρὰ καὶ ξηρὰ	69860					994	7765	29515	38728
Ὀρεκὰ	30							203	71906
Ὀσπρία	39		1054			199	2192	4031	3467
Ποτὰ διάφορα	4823		27757			40	480	427599	714394
Προινόκκιον							4080	23426	75431
Σπόγγος								4370	479595
Σταφίδες	6642042	433621	489		3685	320	4394	4933	8359196
Σύκα	3980					60	49919	130637	588024
Τυρός	496						48056	92189	427138
Χειροτεχνήματα									
Βαμβάκερὰ							40	6120	34339
Δερμάτινα								40	40
Μάλλινα	330						421	65	17784
Μετάλλινα							344	632	3779
Μεταξωτὰ								463	32868
Ξύλινα							440	30	440
Ψάθινα							4216		4646
Λιάφορα ἄλλα	4164	4857	44697	449731	40	359	4124	11502	53946
	7020174	435478	2.950.235.	447350	365538	940234	300935	304567	43851202

(*) Μέγα μέρος τῶν εἰς τὴν στήλην τῆς Τουρκίας σημειωμένων δημητριακῶν καρπῶν εἶναι προϊόν τῆς Ρωστικῆς ἐπιμελείας· ἐνημερώθη δὲ εἰς τὴν στήλην ταύτην, δόκει ἐκ τῆς Τουρκίας μεταφέρειν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Α Β Γ Δ Ε Σ Ζ Η Θ Ι Κ Λ Μ Ν Ξ Ο Π Ρ Σ Τ Υ Φ Χ Ψ Ω

Εἶδος ἐμπορευμάτων	Ἀγγλῶν	Ἀμερικανῶν	Δουβλίν	Ἀγιοπολὶ καὶ Κρήτην	Γαλλῶν	Ἰταλῶν	Ἰονίους νήσους	Ῥωσῶν	Τουρκῶν	Διάφορα Κράτη	Ὀλίγων πωσῶν
	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.
Ἀγγεῖα διαφόρων εἰδῶν	2 619		21597	250	27762	14677	31453	70	32733	2074	151205
Ἀρώματα	28709	1535	15255	4499	48772	314	695		7841	42262	89882
Βαφὰς	405377		200		166		7		1767	18456	425073
Δέρματα	29673		91112	27370	48607	44408	83675		*) 119847	74115	953677
Δημητριακοὶ καρποὶ	89540		57932	24470	4464	6371	856189	695586	5872727	215046	7822295
Ἐλαια	404710		9275	126727	3970	3189	457663		269001	4128	705663
Ζῶα	25		250				751		805673		808949
Ἴχθεις καὶ λοιπὰ θαλάσσια νοπὰ											
καὶ τεταρτημενὰ	65279		67663	23546	166258	18732	446425	18362	641718	42896	4160879
Καρπὰ	19004		7025	42	1631		6172		53855	33724	421423
Καφές	457975	187301	62760	8894	48663	600	44014		5809	414838	554786
Μέταλλα	410539		44931		72799	9346	3613		25782	60703	464713
Σουλεία	1901		347319	608	48177	31518	13425	220	570337	20831	4004336
Ὀπώρα, γλωρὰ καὶ ξηρά	2246		10734	73917	2870	48943	2444		137443	4497	272084
Ὀρούζον	44203		165175	275095	907	43128	4287	2	43146	4301	520244
Ὀρυκτά, ὅσον γυφὸς καλ.	4835		29315	18045	191	600	533		8057	974	59520
Ὀστρεα διάφορα	30		40495	13102		460	44171	961	71460	4000	414679
Πολύτιμα εἶδη	4560		11041	30	6210		1074		1326	4401	24244
Ποτὰ διαφόρων εἰδῶν	59334		11470	1638	8503	860	21688		57900	39090	165801
Πυρίτις	46934			469	384		1323		7854	204286	87735
Σάκχαρον	513339	115	488119	72715	425680	4202	33944		26045	200	4378008
Σαπούνιον	2225		30118		300		77873				209146
Ἰλκὸν ἀκατέργαστον, ἥτοι βαμβάκι, κανόδι, λινὸν, μάλλια καὶ μετὰ	2152		49039	121915	43943	42908	41875	21	118254	426596	456682
Φάρμακα διάφορα	11697		77809	2204	12281	30	325		2676	5427	112170
Χεῖροτεχνήματα											
Βαμβάκερὰ	2488002		384119	11304	82161	7724	46764		33099	413312	3472486
Δερμάτινα	4284		10048	162	30866	3124	229		4026	25	46764
Ἡμιμεταξωτὰ	552		17428		170	40	2647		3514		24321
Κανόδινα	47374		186445	4441	1662	7294	2032	5960	28574	7216	257995
Κοκκαλίνα	10125		27985		19795	43895	3765		4579	2733	79877
Λινὰ	43701		54228	346	7846	98	710		2672	4286	110887
Μάλλινα	246609		238762	1792	198826	21370	8816	437	209986	414037	4040635
Μετάλλινα	76019		259229	2606	413637	6482	4062		28335	41440	531810
Μεταξωτὰ	29304		56532	4175	138893	20	256		46667	5033	247880
Σουλεία	5543		55488	362	50651	4254	6398		48709	2050	143454
Υάλινα	49742		81475		27540	2189	4620		2400	500	135466
Χαρτὶ	5226		52928	440	59427	68212	6869		423	45443	208768
Χρόνια	25255		30364	12	24431	120	610		3689	4958	89139
Χρυσόφανα			2424		7760				50		10234
Ψάθινα	6060		21837	6359	42068	44467	4866	80	5824	3032	71793
Διάφορα ἄλλα	71801	1940	263500	23431	89206	37866	38978	4304	55492	60997	1143215
	4441523	190891	3451770	847176	1854895	361492	4688221	723003	9798231	1625597	24982205

Ἑ ξ α γ ω γ η ε ι ς

Βάλοι	175260	325776			213187	62744	25130	19042	821439
Βαυδάκιον		42350			26958	524			42842
Βόλλαι	3010	58229				9340		373	403537
Δέματα		47217	390	2679	12066	310114	32626	756	389066
Δημητριακοὶ καρποὶ	40182	1906	6736				4995		
Ἑλαια	182	336	3750				41766	260	47864
Ζωα	12699	44331			250	351003	45541	714	410573
Θηράντ' ἢ κλπ							267		14598
Ἰχθύες καὶ λοιπὰ θαλάσσια νοσιὰ καὶ τετραρχεῖμένα									
Καπνά	5125	4172	4120			39986	8133	567	52856
Μαλλιά		21565	31825		8	5414	3634	445	82521
Μέλι	205	4381	70		65286	47280	4979	23	462910
Μεταξά	255231	192649	10802	1363253	4527	4147	50473	257	61263
Νεῦτα καὶ ξητινώδη			42		12		463675	16360	4999970
Ξύλα, βίτται καὶ σπόροι διὰ βαφῆν	42544	57057	1020	4931	280	3302	40195	8353	48359
Ξυλεία	857	1169				462	40238	70	43664
Ὀπώρα		3175	456			27785	33900		437194
Ὀρυζὰ	440400					5603	66333	336	75720
Ὀσπρία	60	500	754			4671	744		440400
Ποτὰ διάφορα	9404	44938	877		2475	7106	239245	182	3911
Προιν. κόκκον		4755		412			21082	3104	1022545
Σπόγγος	2775	308251		5400				25896	54133
Σταφίδες	2075788	677164	6	129879	81200			2641	524746
Σύκα	43120	561660			89537	308	391		2844058
Τυρὸς	155	533	4105		108	50149	47642	7796	700175
Φάρμακα (γάμπουλι)						33397	42165	699	78054
Χεῖροτεχνήματα									
Βαυδακρά		240	848			440	10130		14628
Δερμάτινα			10			210			220
Κανάβινα							750		750
Μάλλινα		1041	2160			20	2270		417
Μετάλλινα		2049	14500	4735			4342		5491
Μεταξωτὰ							117		25596
Ξύλινα			200			252	370	60	882
Ψάθινα					889	4129	4099		3147
Διάφορα ἄλλα	2202	21895	5892	42520	10760	52755	72861	2868	222343
	3049199	2361369	85063	1606605	507643	4015141	942143	88642	10402212

(*) Μέγα μέρος τῶν εἰς τὴν στήλην τῆς Τουρκίας σημειωμένων δημοτικῶν καρπῶν εἶναι προϊόν τῆς Ρωσικῆς ἐπικρατείας· ἐσημειώθη δὲ εἰς τὴν στήλην ταύτην, ὅτι ἐκ τῆς Τουρκίας μετεφέρθη εἰς τὴν Ἑλλάδα.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ Τῶν κατὰ ἐπιγράμματα εἰσαχθέντων καὶ ἐξαχθέντων ἐμπορευμάτων κατὰ τὸ 1853.

Εἰς α γ ω γ ἡ δ π ο																						
Εἶδος ἐμπορευμάτων	Ἀγγλίαν		Ἀμερικάνην		Αὐστρίαν		Αἰγυπτὸν καὶ Κρήτην		Γαλλίαν		Ἰταλίαν		Ἰονίους Νήσους		Πρωσίαν		Τουρκίαν		Διάφορα ἄλλα Κράτη		Ὀρίων πόρον	
	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.	
Ἀγγλ. διαφόρων εἰδῶν	31284		36633	60	20672	43336	72970		2998	1519	186864											
Ἀρώματα	22382	530	47832	41174	22152	860	3098		40384	46480	97506											
Βαφαί	46977		8765	13	2640	5500	72		41485	32986	108438											
Δέρματα	40469		421706	71864	336443	8897	139155	5180	*) 422970	59151	896102											
Δημητριακοὶ καρποὶ	648		25782	47729	42052	4454	65055	76306	4899242	655347	2759394											
Ἐλαια	1060		16651	442466	585	10350	69784		88723	4050	320373											
Ζῶα	80		416	5824	55		890		837544	1936	846445											
Ἰχθύες καὶ λοιπὰ θαλάσσια νωπὰ καὶ τεταρτηγεμένα	82422		32586	8982	40446	39698	91871	27768	804398	20050	4211891											
Καπνὰ	20129	560	4713	287	4713		4143		432960	9265	479754											
Καφές	59937		68584	4529	58574	7056	51512		4658	99872	519534											
Μέταλλα	403315	337	440751	305	44459	954	*) 2928	305	20347	75040	360444											
Ξυλάκια	5450		269067	1164	4924	48142	11401	370187	516593	2662	4196584											
Ὀπώρα γλυκαὶ καὶ ξηραὶ	5300		40179	56938	3432	5244	10823		421849	4508	245320											
Ὀρούζιον	206		460820	239739	6542	44264	5229		67544	20755	545039											
Ὀρυκτὰ ὁδον γύψος κλπ.	4932		28840	4100		4700	68		14329	3494	48363											
Ὀσπρία	1084		2605	5520	35	240	322		75448	445	85369											
Πολυτεμεῖα εἶδη	2640	116	44713	4044	44506	396	40	625	273	4503	31507											
Ποτὰ διαφόρων εἰδῶν	80239		24520		43392	2015	44787		480	48998	214392											
Πορφύρας	58660				12				30400	76603	137563											
Σάκχαρον	682652		337833	728	232573	46757	228351		5562	97307	1601773											
Σαπούνιον	2045		4912	434178	2087	5250	87378		48659	46645	271154											
Υλκὸν ἀκατέργαστον, ἥτοι θαμβάκαναδι, λινάρι, μαλλιά, μέταξα		60	51498	3995	4280	4700	4749	187	4909	9242	77590											
Φάρμακα διάφορα	44505		72144	4798	6946	1275	4512	180	9154	2277	109791											
Χείροτεχνηματα																						
Βαμβάκερά	2983364	13389	408882	1820	454395	6235	29833		31086	266968	3895969											
Δερμάτινα	2979		41544	20	70419	6859	437		4646	191	93798											
Ἡμιμεταξοτά	6969		31877	280	91477	1037	2526		5159	3615	442640											
Κανόνα	53045		244501	9	4596	47040	4146		48984	7934	314195											
Κοκκάλινα	979		25883		2572	4778			718	1825	36755											
Λινά	73271		52076		9150	87	552		4948	4754	438838											
Μάλλινα	299936		443336	466	252299	20692	5035	9345	223280	94240	4348000											
Μετάλλινα	78273		242524	4744	458969	6689	2134	99	20754	55689	536842											
Μεταξοτά	17250		50932	431	439449	736	208		9074	23118	244465											
Ξύλινα	8280		30985	442	55866	42759	4839		12024	6132	428327											
Υάλινα	24164		70950		24906	4033	370		2055	5406	425579											
Χαρτί	5659		73445	400	74289	35649	4431		4562	4446	199266											
Χάρτινα	4480		9124	552	5399		246	38	450	20	47279											
Χρυσόφινα	1400		4054		2524	60			49		8054											
Ψάβινα	9070		20800	5639	45738	7013	446		11784	3566	74056											
Διάφορα ἄλλα	410007	36	473962	21205	86748	40919	43124	3014	370742	87353	877110											
	4914355	486140	3289006	744205	2027217	316971	922076	493234	5506598	4816018	20209960											

Ε ξ α γ ω γ ή ε ι ς

Βάλοι	646196	390554	394	169208	43084	267	8361	1258058
Βαμιάκιον	55	20344			6477	571		27448
Βεγγάρι	480	3772					500	40132
Δέματα	104	403802	44310	21370	8014	48677	7676	181184
Δημητριακοί καρποί	48769	203898	29106	3380	269451	41831	43089	588528
Έλαια	72	41446		1490		4274	3101	22375
Ζωα	12572	3395	420	480	344993	70138	765	432343
Θρησκή γη κλπ.		43018				7268		20286
Γυθόες και λοιπά θαλάσσια νωπά και τεταρχειμένω								
Καρνά	246151	8208		27	38474	77	771	39346
Μαλλιά	38670		3444	4243	43229	2977	4474	257689
Μέλι	5220	483865	26531	99445	8100	30663	45564	402808
Μέσφα	196862	8128	45		40267	40890	6667	71799
Νεύτα και βρετινιά		66469	4338062	4720	9830	56785	94510	4774063
Ξύλα, βίλα και σφόροι δια βαφών	2402	40		118	25	22801		22841
Ξυλεία	401	65752		330	22994	31023		99320
Όπώρα	17	382	66	65	41669	2970	4238	27933
Όρνιθία	440400		90		11669	442181	63302	217789
Όσπρια		800			13797	5254	80	445731
Πετα διάφορα		228079	84	20	480	1062	445	48094
Προϊονόκτιον	43225	750	4160	33878		232391	4242	4274036
Σπόγος	880	302898	8300	2330		5831		518389
Σταφίδες (α)								
Σόδα		495076			30367	202486	13469	919125
Τυρός	640	23336	23		44179	58637	7700	134545
Φάρμακα (γάμποι)	3000	42450						45450
Χειροτεχνήματα								
Βαρόμερα								
Δερμάτινα		48			405	668		1233
Κανάδια		544			390			408
Μάλλινα								544
Μετάλλινα		9944	477		460	288		925
Μεταξωτά		810			1660			41574
Ξύλινα					41	70		891
Υάθινα					271	40		311
Διάφορα άλλα		31364	4883		4859	169	404	5432
	40202		7657		43047	43299	3286	441038
	4746959	2388449	4429749	338074	927927	993545	243311	8988890

(α) Δεν σημειώται η αξία, διότι είναι ον έφθασαν ολοι οι έκαθαρίσεις του εξαγθέντος καρπού.

(β) Μέγα μέρος των ες την στήλην της Τουρκίας σημειωμένων δημητριακών καρπών είναι προϊόν της Ρωσικής επικρατείας· σημειώθη δε εις την στήλην ταύτην, διότι έκ της Τουρκίας μεταφέρθη εις την Ελλάδα.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Αριθ. 29.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 19 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ νέου ὀργανισμοῦ τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς καὶ τῶν ἀκροβολιστῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἡμέτερον πεζικὸν θέλει σύγκεισθαι τοῦ λοιποῦ ἐξ ἐξ ταγμάτων τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς καὶ τριῶν ταγμάτων τῶν ἀκροβολιστῶν.

Ἄρθρον 2.

Τὰ ἐξ πεζικὰ τάγματα τῆς γραμμῆς θέλουσι σχηματίζειν τρεῖς μοίρας· ἐκάστη δὲ μοῖρα θέλει σύγκεισθαι ἐκ δύο ταγμάτων, καὶ διοικεῖσθαι παρ' ἐνὸς συνταγματάρχου.

Ἄρθρον 3.

Ἐκάστη τῶν τριῶν μοιρῶν θέλει διακρίνεσθαι διὰ τοῦ ἀριθμοῦ Α' Β' Γ'.

Ἄρθρον 4.

Τ' ἀπαρτίζοντα τὰς τρεῖς ταύτας μοίρας ἐξ πεζικὰ τάγματα τῆς γραμμῆς θέλουσι διακρίνεσθαι διὰ τῶν ἀριθμῶν 1, 2 πεζικὰ τάγματα τῆς γραμμῆς τῆς α' μοίρας, 3, 4 πεζικὰ τάγματα τῆς γραμμῆς τῆς β' μοίρας καὶ 5, 6 πεζικὰ τάγματα τῆς γραμμῆς τῆς γ' μοίρας.

Ἄρθρον 5.

Ἐκαστον τάγμα, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀκροβολιστῶν, θέλει ἔχει ἰδιαιτέραν σημαίαν.

Ἄρθρον 6.

Ἐκαστον τῶν ταγμάτων τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς θέλει σύγκεισθαι ἀπὸ ἐξ λόχους, καὶ ἕκαστος τῶν λόχων ὡς ἐφεξῆς.

Πίναξ σχηματισμοῦ λόχου τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς

Β α θ μ ο ι	Ἐν εἰρήνῃ			Ἐν πολέμῳ		
	Ἀξιωματικοί	Ἰπαξιωματικοί	Μουσικοί	Ἀξιωματικοί	Ἰπαξιωματικοί	Μουσικοί
Λοχαγὸς 1 ἢ 2 τάξεως διοικητῆς λόχου	1	..	..	1	..	..
Ἰπολοχαγὸς	1	..	..	1	..	..
Ἀνθυπολοχαγὸς	1	..	..	1	..	..
Ἐπιλοχίας	..	1	..	..	1	..
Λοχία	..	2	..	..	2	..
Σιτιστὴς	..	1	..	..	1	..
Δεκανεὶς	..	8	..	..	8	..
Τυμπανισαί, ἢ σαλπικγκται δι' ἕκαστον τῶν εὐζωνικῶν λόχων, εἰς 1 καὶ δύο 2 τάξεως	..	..	3	..	..	3
Ἰποδεκανεὶς	..	..	8	..	..	8
Πελεκυφόροι	..	..	2	..	..	2
Στρατιῶται	..	..	92	..	..	152
	120			180		

Ἄρθρον 7.

Ἐκ τῶν ἀπαρτίζόντων ἕκαστον τῶν ταγμάτων τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς λόχον, ὁ μὲν τοῦ δεξιοῦ θέλει εἶσθαι τῶν ἐπιλέκτων, ὁ δὲ τοῦ ἀριστεροῦ τῶν εὐζωνῶν ἕκαστος δὲ τῶν μεσαίων λόχων θέλει διακρίνεσθαι διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 1, 2, 3, 4 ἐκ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά.

Ἄρθρον 8.

Πίναξ σχηματισμοῦ τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς.

Β α θ μ ο ι	Ἀξιωματικ.		Ἰπαξιωματ.	Μουσικοί	Ἰποδ. καὶ στρατιῶτ.	Ὀλικῶς ἄνδρες		Ἰπποί
	Ἀνώτεροι	Ἰποδέστεροι				Ἐν εἰρήνῃ	Ἐν πολέμῳ	
Ἀντισυνταγματ. διοικητῆς τάγματος	1	..	..	..	..	1	1	1
Ταγματάρχης πρόεδρος τοῦ οἰκονομικοῦ	1	..	..	..	..	1	1	1
Ἰπολοχ. ἢ ἀνθυπολοχ. ὑπασιπιστῆς	..	1	..	..	..	1	1	1
Ἱερεὺς	..	1	..	..	..	1	1	..
Ἰατρός 1 ἢ 2 τάξεως	..	2	..	..	..	2	1	..
Καταλυματ. 1 τάξεως ἐπὶ τοῦ ὕλικου	..	1	..	..	..	1	1	..
Ὁμοίως 2 τάξεως ἐπὶ τοῦ χρηματικοῦ	..	1	..	..	..	1	1	..
Ἀνθυπασπ (σημαιοφόρ.)	..	..	1	..	..	1	1	..
Ἀρχιτυμπ. μὲ βαθμὸν λοχίου	..	..	1	..	..	1	1	..
Δεκανεὶς τυμπαν	..	..	1	..	..	1	1	..
Δεσμοφ. λοχίας	..	..	..	..	..	..	..	..
Ὀπλοπ. λοχίας μὲ μισθὸν δεκανέως	..	..	1	..	..	1	1	..
Σιτιστὴς	..	..	1	..	..	1	1	..
Δεκαν. ἀρχιφύλακτῆς	..	..	1	..	..	1	1	..
Ἰποδ. ὑποδεσμοφύλαξ	..	..	..	..	1	1	1	..
Ἰποδεκ. ἢ στρατιώτης ἐοικθὸς ὀπλοποιοῦ	..	..	..	..	1	1	1	..
Λοχαγοὶ 3 α' τάξεως καὶ 3 β' τάξεως	..	6	..	..	..	6	6	..
Ἰπολοχαγοί	..	6	..	..	..	6	6	..
Ἀνθυπολοχαγοί	..	6	..	..	..	6	6	..
Ἐπιλοχία	..	..	6	..	..	6	6	..
Λοχία	..	..	12	..	..	12	12	..
Σιτισταί	..	..	6	..	..	6	6	..
Δεκανεὶς	..	..	48	..	..	48	48	..
Τυμπ. καὶ σαλπ. 6 α' τάξ. καὶ 12 β' τάξ.	..	..	18	..	..	18	18	..
Ἰποδεκανεὶς	..	..	..	..	48	48	48	..
Πελεκυφόροι	..	..	..	..	12	12	12	..
Στρατιῶται	..	..	..	..	552	552	912	..
Ὀλικῶς ἡ δύναμις ἐνὸς τάγ. τοῦ πεζ. τῆς γραμμῆς	2	24	79	18	614	737	4097	8

Ἐπιτελεῖς Μεσοτελεῖς καὶ ὑποτελεῖς τάγματος

6 Λόχοι

Άρθρον 9.

Πίναξ σχηματισμοῦ τοῦ ἐπιτελείου ἐκάστης μοῖρας τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς.

Βαθμοὶ	Αξιωματικ.		Μουσικοὶ	Ἰποδ. καὶ στρατιῶται		Ὀλικοὶ ἄνδρες	Ἰπποὶ
	Ανώτεροι	ὑποδεστέροι		Ἰποδ.	Ἐν εἰρήνῃ		
Συνταγματάρχης	1	..	..	..	1	1	2
Λοχαγὸς α. ἢ β'. τάξεως ὑπα- σπιστῆς	..	1	..	..	1	1	1
Ἱπολοχαγὸς ἢ ἀνθυπολοχαγὸς εἰσηγητῆς	..	1	..	..	1	1	..
Ἀρχιμουσικὸς	..	..	1	..	1	1	..
Μουσικοὶ α. τάξεως	..	..	..	8	8	8	..
» β'. »	..	..	..	8	8	8	..
» γ'. »	..	..	..	8	8	8	..
Ὀλ. ἢ δύναμις ἐκάστης μοῖρας	1	2	1	24	28	28	3

Άρθρον 10.

Ἐκαστον τῶν ταγμάτων τῶν ἀκροβολιστῶν θέλει διακρίνε-
σθαι, διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 1, 2, 3 πεζικὸν τάγμα τῶν ἀκροβο-
λιστῶν.

Άρθρον 11.

Ἐκαστον τῶν ταγμάτων τῶν ἀκροβολιστῶν θέλει σύγκεισθαι
ἀπὸ ἐξ λόχους, ἕκαστος δὲ τῶν λόχων ὡς ἐξῆς.

Πίναξ σχηματισμοῦ Λόχου τῶν ἀκροβολιστῶν.

Βαθμοὶ	Ἐν εἰρήνῃ			Ἐν πολέμῳ		
	Αξιωματικοὶ	ὑπαξιωματικοὶ	Μουσικοὶ	Αξιωματικοὶ	ὑπαξιωματικοὶ	Μουσικοὶ
Λοχαγὸς α. ἢ β'. τάξεως διοι- κητῆς	1	..	..	1	..	..
Ἱπολοχαγὸς	1	..	..	1	..	..
Ἀνθυπολοχαγὸς	1	..	..	1	..	..
Ἐπιλοχίας	..	1	..	..	1	..
Λοχίαι	..	2	..	..	2	..
Σιτιστῆς	..	1	..	..	1	..
Δεκανεῖς	..	8	..	..	8	..
Σαλπισταὶ 1 α. τάξεως καὶ 2 β'. τάξεως	..	..	3	..	..	3
Ἱποδεκανεῖς	..	..	8	..	..	8
Στρατιῶται	..	..	94	..	..	152
Ὀλικῶς ἢ δύναμις ἑνὸς λόχου ἀκροβολιστῶν	120			180		

Άρθρον 12.

Ἐκ τῶν ἀπαρτιζόντων τὸ τάγμα ἐξ λόχων, εἰς ὃ τοῦ δε-
ξιοῦ, θέλει εἶσθαι ἐκλεκτός, διακρινόμενος ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ὀνόμα.

Ἐκαστος τῶν λοιπῶν λόχων θέλει διακρίνεσθαι διὰ τοῦ ἀριθμοῦ
1, 2, 3, 4, 5 λόχος ἀκροβολιστῶν, ἐκ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά.

Άρθρον 13.

Πίναξ σχηματισμοῦ τάγματος ἀκροβολιστῶν.

Βαθμοὶ	Αξιωματικ.		Μουσικοὶ	Ἰποδ. καὶ στρατιῶτ.	Ὀλικῶς ἄνδρες		Ἰπποὶ
	Ανώτεροι	ὑποδεστέροι			Ἐν εἰρήνῃ	Ἐν πολέμῳ	
Ταγματάρχ. ἢ Ἀντισυν- ταγμ. διοικητῆς ..	1	..	..	..	1	1	1
Λοχαγ. α. τάξ. ἢ Ταγ- ματάρ. ὑποδιοικ. καὶ πρόεδρ. τῆς οἰκονομίας	1	..	..	..	1	1	1
Ἱπολ. ἢ Ἀνθυπ. Ἱπασπ.	..	1	..	..	1	1	1
Ἱερεὺς ..	1	..	..	..	1	1	..
Ἰατρὸς α. τάξεως ..	..	1	..	..	1	1	..
Ἰατρὸς β'. » ..	..	1	..	..	1	1	..
Καταλὺμ. α. ἢ β'. τάξ. ἐπὶ τοῦ ὀλικοῦ ..	..	1	..	..	1	1	..
Ὀμ. β'. τάξ. ἐπὶ τοῦ χρηματικοῦ ..	..	1	..	..	1	1	..
Ἀνθυπασ. (σημαιοφόρ.)	..	..	1	..	1	1	..
Ἀρχισαλπ. μεθ. βαθ. λοχ.	..	..	1	..	1	1	..
Δεσμοφ. » ..	..	..	1	..	1	1	..
Ὀπλοποιὸς λογίας με μισθ. Δεκανέως ..	..	..	1	..	1	1	..
Δεκ. ἐκπληρῶν χρησ. σιτ.	..	..	1	..	1	1	..
» ἀρχιφάπτης ..	..	..	1	..	1	1	..
» σαλπικτῆς ..	..	..	1	..	1	1	..
Ἱποδεκ. ὑποδεσμοφ. ..	..	..	..	..	1	1	..
» ἢ στρατιώτης βοηθ. τοῦ ὀπλοπ.	..	..	..	..	1	1	..
Λοχαγοὶ 3 α. τάξ. καὶ 3 β'. τάξεως ..	..	6	..	..	6	6	..
Ἱπολοχαγοὶ ..	..	6	..	..	6	6	..
Ἀνθυπολοχαγοὶ ..	..	6	..	..	6	6	..
Ἐπιλοχίαι ..	..	6	..	..	6	6	..
Λοχίαι ..	..	12	..	..	12	12	..
Σιτισταὶ ..	..	..	..	..	6	6	..
Δεκανεῖς ..	..	48	..	..	48	48	..
Σαλπικταὶ 6 α. τάξ. καὶ 12 β'. τάξ. ..	..	..	18	..	18	18	..
Ἱποδεκανεῖς ..	..	..	..	48	48	48	..
Στρατιῶται ..	..	..	..	564	564	924	..
Ὀλικῶς ἢ δύναμις ἑνὸς τάγ- ματος τῶν ἀκροβολιστῶν.	2	24	79	18	614	737	1097

Άρθρον 14.

Ἐν καιρῷ πολέμου καὶ ἐν πάσῃ στρατιωτικῇ ἐνεργείᾳ θέ-
λουσι προσκολλησθαι εἰς πᾶσαν μοῖραν ἀπὸ ἐν τάγμα τῶν ἀ-
κροβολιστῶν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ.

Άρθρον 15.

Ἐκτὸς τῶν εἰς τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον διαλαμβανόμενων περι-
πτώσεων, τὰ τρία τάγματα τῶν ἀκροβολιστῶν θέλουσι δια-
τελεῖ αὐθόπουρα καὶ ἐνασχολεῖσθαι ἀνεξαρτήτως εἰς τὴν ὑ-
πηρεσίαν τοῦ ἡμετέρου Κράτους.

"Αρθρ. 16.

Τὰ μέχρι τοῦδε ὀκτώ ἐλαφρὰ τάγματα τῆς ὀροφυλακῆς, συγχωνευόμενα βαθυμηδόν, θέλουσι σχηματίσει τ' ἀνωτέρω τρία τάγματα τῶν ἀκροβολιστῶν. Ἀπαντες οἱ ἀποτελοῦντες εἰσέτι μέρος εἰς τὰ εἰρημένα ὀκτώ ἐλαφρὰ τάγματα ἄνδρες καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ καταταχθῶσιν εἰς τα σχηματιζόμενα τρία τάγματα τῶν ἀκροβολιστῶν, θέλουσι γίνεαι δεκτοί, ἐὰν ἔχωσι τ' ἀπαιτούμενα προσόντα καὶ συγκατατίθενται νὰ ὀρκισθῶσι τετραστῇ θητείαν, συμπεριλαμβανομένου τοῦ ἄχρι τοῦδε χρόνου τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν εἰς τὴν ὀροφυλακὴν ὅσοι δὲ ἐκ τῶν μὴ ἐχόντων μὲν τὰ προσόντα τοῦ νὰ ὑπηρετήσωσι εἰς τὰ τάγματα τῶν ἀκροβολιστῶν, προσκτιθέντων δὲ τὸ δικαίωμα τῆς ἀποστρατείας κατὰ τὸν περὶ συντάξεων Νόμον, ἢ τὸ δικαίωμα τῆς μεταθέσεως αὐτῶν εἰς τὸν λόχον τῶν ἀποράχων, θέλουσιν υποβάλλει ἀρμοδίως εἰς τὸν ἡμέτερον ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν τὰς περὶ τούτων αἰτήσεις των, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι ὑπὲρ αὐτῶν τὰ εἰκότα.

"Αρθρ. 17.

Ἀπαντες οἱ προγενέστεροι ὀργανισμοὶ τοῦ ἡμετέρου πεζικοῦ τῆς γραμμῆς καὶ τῶν ἀκροβολιστῶν, ὡς καὶ τῶν ἐλαφρῶν ταγμάτων τῆς ὀροφυλακῆς, καθ' ὅσον ἀντιβαίνουν εἰς τὸν παρὸν ὀργανισμόν, καταργοῦνται.

"Αρθρ. 18.

Τὸ παρὸν Διατάγμα τίθεται εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ 1 τοῦ προσηοῦς Σεπτεμβρίου.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Αὐγούστου 1854.

Ο Θ Ω Ν.

Α. ΚΑΛΛΕΡΓΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

"Αριθ. 30 καὶ 31 (Παρελείφθησαν)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

"Αριθ. 32.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 2 Σεπτεμβρίου.

ΕΚΘΕΣΙΣ.

Πρὸς τὴν Α. Μ. συνοδούσῃ σχέδιον Διατάγματος περὶ πραγματοποιήσεως τῶν ἐκδοθέντων καὶ ἐκδοθησομένων γραμματίων δυνάμει τοῦ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1848 Νόμου περὶ ἀποικισμοῦ τῶν Κρητῶν.

Μεγαλειότατε !

Ὁ νόμος τῆς 15 Σεπτεμβρίου 1848 περὶ ἀποικισμοῦ τῶν Κρητῶν ὀρίζει νὰ παραχωρηθῶσι πρὸ πάντων αἱ καθ' ὑπέρβασιν κατεχόμεναι καὶ αἱ ἐγκαταλειφθεῖσαι ὑπὸ τῶν Κρητῶν γαῖαι εἰς τοὺς μετανάστας Κρήτας, τοὺς μὴ λαβόντας ἐθνικὰς γαίας κατὰ τὸ ΚΔ'. ψήφισμα τοῦ Κυβερνήτου, ἢ τὰ Βασ. Διατάγματα τῆς 13 καὶ 18 Ὀκτωβρίου περὶ συνοικισμοῦ τῶν Κρητῶν εἰς Μινῶαν καὶ Μεθώνην. Ἀν δὲ αἱ γαῖαι αὗται δὲν ἐξαρκέσωσι, νὰ παραχωρηθῶσι καὶ ἐκ τῶν διαθέσιμων ἐθνικῶν, ἐπιφυλαττομένων τῶν ὄρων τοῦ ἀπὸ 24 Ἰουνίου 1843 ὑπὲρ τῶν γεωργῶν νόμου· ἀλλ' οὔτε προσδιώρισε τὴν ποιότητα τῶν παραχωρησίων τούτων γαίων, οὔτε κατωνόμασε τὰς ἐπαρχίας, ἐν αἷς ἡ παραχώρησις αὕτη μέλλει νὰ πραγματοποιηθῇ.

Οἱ προκατοχοὶ ἡμῶν ἐνησχολήθησαν, ὡς ὤφειλον, εἰς τὴν ἐκκρίβωσιν τῶν καθ' ὑπέρβασιν κατεχομένων, ὡς καὶ τῶν

ἐγκαταλειμμένων ὑπὸ Κρητῶν γαίων καὶ τὴν παραχώρησιν αὐτῶν εἰς τοὺς μὴ λαβόντας Κρήτας. Αἱ γαῖαι αὗται συνιστάμεναι εἰς στρέμ. 3,520 ἐξηντλήθησαν πρὸ δύο ἡδὲ ἐτῶν· ἡ ἀνάγκη ἐπομένως τῆς παραχωρήσεως ἄλλων διαθέσιμων γαίων κατέστη μεγάλη καὶ κατεπείγουσα, διότι οὔτε ὄρθον, οὔτε δίκαιον εἶναι ν' ἀναβάλληται ἡ ἐκτέλεσις νόμου πρὸ βξ ὁλοκλήρων ἐτῶν ἐκδοθέντος, ἀφοῦ μάλιστα ἐξεπλήρωθη ὁ περὶ παραχωρήσεως τῶν καθ' ὑπέρβασιν κατεχομένων καὶ ἐγκαταλειμμένων ἀπὸ Κρήτας γαίων ὅρος, ὅστις ἦτο μέγιστον πρόσκομμα εἰς τὴν πλήρη τοῦ νόμου ἐκτέλεσιν.

ὑπὸ τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, τῆς συστηθείσης δυνάμει τοῦ ἀπὸ 22 Ἀπριλίου 1850 Β. Διατάγματος ἀνεγνωρίσθησαν τακτικαὶ καὶ νόμιμοι χίλια πεντακόσια ὀγδοήκοντα ἑπτὰ αἰτήσεις Κρητῶν, μὴ λαβόντων ἐθνικὰς γαίας, διὰ στρέμματα 64,775 ἐξεδόθησαν δὲ μέχρι τοῦδε ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ παρεδόθησαν εἰς τοὺς δικαιούχους 820 γραμμάτια διὰ στρέμ. 32,245 καὶ μένουσιν ἐτι πρὸς ἐκδοσιν 767 γραμμάτια διὰ στρέμ. 29,730.

Ἐκ τῶν ἐκδοθέντων 90 μόνον γραμμάτια, φέροντα στρέμματα 3,520 ἀντηλλάγησαν μὲ γαίας καθ' ὑπέρβασιν κατεχομένας ἢ ἐγκαταλειμμένας ὑπὸ Κρητῶν, ὡς εἶχμεν τὴν τιμὴν ν' ἀναφέρωμεν ἀνωτέρω, ὥστε μένουσιν ἐτι πρὸς ἀνταλλαγὴν ἐκδοθέντα καὶ μὴ ἐκδοθέντα γραμμάτια διὰ στρέμματα 58,455.

Ἀλλ' ἐκ ποίας ποιότητος γαίων καὶ εἰς ποίας ἐπαρχίας θέλει γενῇ ἡ παραχώρησις διὰ τοὺς μὴ λαβόντας γαίας Κρήτας ;

Ταῦτα ἐπὶ ζητήματα λίαν σπουδαῖα, τὰ ὅποια ὡς ἦτον ἐπόμενον, ἐφείλκεται ὅλην ἡμῶν τὴν προσοχὴν.

Καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ πρώτου παρατηροῦμεν, ὅτι ὁ ἀναδεχόμενος τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μεταβιβάσῃ εἰς τὸ μετ' αὐτοῦ συναλλαττόμενον πρόσωπον δικαίωμα κυριότητος ἐπὶ μέρος γαίων ὀρισμένου κατὰ τὴν ἔκτασιν, οὐχὶ δὲ καὶ κατὰ τὴν ποιότητα, δὲν ὑποχρεοῦται κατὰ τὰς γενικὰς ἀρχὰς τοῦ δικαίου νὰ παραχωρήσῃ εἰς αὐτὸ τὰς καλλιέρας ἐκ τῶν γαίων του, ἀλλ' ὀφείλει νὰ τηρήσῃ τὸν μέσον ὅρον, προσδιορίζων πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν γαίας μεσαίας ποιότητος, καὶ ὅτι ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ἀφήσῃ ἀπροσδιόριστον τὴν ποιότητα τῶν εἰς τοὺς Κρήτας παραχωρητέων ἐθνικῶν γαίων, θέλει στερηθῇ ὅλων τῶν γαίων τῆς ἀρίστης ποιότητος, ἐνῶ οἱ κάτοχοι Κρητικῶν γραμματίων διὰ τὴν σπανιότητα γαίων ἀρίστης ποιότητος, δὲν θέλουσι δύνηθαι ἅπαντες νὰ πρὶσποκτήσωσι γαίας τῆς ποιότητος ταύτης. Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ μείνῃ ἀπροσδιόριστος ἡ ποιότης τῶν γαίων, διότι τὸ ἀπροσδιόριστον ἀντιβαίνει εἰς τὴν δικαιοσύνην, θέλει κατασταθῇ ἐπιζήμιον εἰς τὸ δημόσιον καὶ εἰς τοὺς πλείους τῶν δικαιούχων Κρητῶν.

Ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου ζητήματος παρατηροῦμεν, ὅτι ὅσας τὸ ἀντικείμενον ἐνοχῆς εἶναι προσδιωρισμένον κατὰ γένος, καὶ οὐχὶ κατ' εἶδος, ἀνήκει εἰς τὸν ὀφειλέτην, τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς, ἐν ἐλλείψει βῆτης περὶ τούτου διατάξεως.

Τὴν νόμιμον ταύτην ἀρχὴν περιλαμβάνει τὸ ἀρθρ. 4 τοῦ παρόντος Διατάγματος, διαγράφον καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου ἐξασκήσεως τοῦ εἰς αὐτὸ ἀνήκοντος δικαιώματος τῆς ἐκλογῆς τῶν εἰς τοὺς Κρήτας παραχωρητέων ἐθνικῶν γαίων.

Ἀλλὰ τὸ μνησθὲν ἄρθρον δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἐφαρμογὴν ὡς πρὸς τὰ ἡδὲ ἐκδοθέντα μὲν μὴ πραγματοποιηθέντα δὲ Κρητικὰ γραμμάτια.

Τὰ γραμμάτια ταῦτα ἐγχειρισθέντα εἰς δικαιούχον Κρήτα, ὡς ἀγνωριστήρια τοῦ δικαιώματός του, καὶ ὡς μέσα πρὸς ἐνέργειαν αὐτοῦ, ἀπαρτίζουν τίτλον ἀπαιτήσεως ὑποχρεωτικὸν εἰς τὸ δημόσιον, καθὼς ἐκδοθέντα πρὸς ἐκτέλεσιν νόμου. Διευ-

θυνέντα δὲ τὰ γραμμάτια πρὸς ἅπαντας τοὺς οἰκονομικοὺς ἐφόρους τοῦ Κράτους ἀδιακρίτως, περιέχουν ἀναγκαστικῶς ἐν ἑαυτοῖς τὴν πρὸς τὸν δικαιοῦχον Κρῆτα ἀπονομὴν τοῦ δικαιώματος τῆς ἐκλογῆς γαιῶν εἰς ὅποιονδήποτε μέρος τοῦ Κράτους, ἀρκεῖ αἱ ἐθνικαὶ γαῖαι νὰ παραχωρηθῶσι κατὰ τὰς ὁριζούμενας εἰς τὰ γραμμάτια κατηγορίας.

Τὴν ἐμνησίαν ταύτην ἐνισχύει καὶ ἡ μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῶν γραμματίων ἐκδοθεῖσα ἐγκύκλιος τῶν ὑπουργείων τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ἀπὸ 31 Ἰουλίου 1851. Διὰ τῆς ἐγκυκλίου ταύτης ἐπιτάττονται αἱ ἀρχαὶ νὰ προσκαλέσωσιν ἅπαντας τοὺς δικαιοῦχους Κρῆτας νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὴν διοικητικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἀρχὴν τὰς αἰτήσεις τῶν περὶ καταμετρήσεως τῶν τεμαχίων, διὰ νὰ ἐξάγεται ἀκριβέστερον ἡ χρονολογία τῆς παρουσιάσεως καὶ νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ προτεραιότης ἐν περιπτώσει σύρροθς πολλῶν αἰτήσεων περὶ τοῦ αὐτοῦ τεμαχίου. Ἐντεῦθεν δὲ συνάγεται, ὅτι ἡ ἐγκύκλιος αὕτη προϋποτίθεται, ὅτι ἡ Κυβερνησις παρητήρη τοῦ δικαιώματος τῆς ἐκλογῆς καὶ τοῦτο ἀδιαφόρως ἐὰν αἱ παραχωρητέαι γαῖαι εἰσὶν ἐκ τῶν κατ' ὑπερβάσιν κατεχομένων ἢ τῶν ἐγκαταλειφθεῖσων ἢ ἄλλων ἐθνικῶν γαιῶν.

Ὡς πρὸς τὰ γραμμάτια ὅμως, ἅτινα θέλουν ἐκδοθῆ πρὸς δικαιοῦχους Κρῆτας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, τὸ δημόσιον θέλει ἐξασκήσῃ ἐκβαίως τὸ εἰς αὐτὸ ἀνήκον δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς τῶν παραχωρητέων ἐθνικῶν γαιῶν, ὅπερ εἶναι ἀναρριθνήτων, καὶ τοῦ ὁποῦ ἡ ἐξάσκησις δὲν δύναται νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς δίκαια παράπονα.

Ἐπειτα δὲν ἀρμόζει, Μεγαλειότατε, εἰς τὴν Κυβέρνησιν, τῆς ὁποίας αἱ πράξεις πρέπει νὰ φέρωσι τὸν τύπον τῆς δικαιοσύνης, νὰ ὑποστηρίξῃ ἤδη τὸ ἐναντίον ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, καὶ νὰ ζητῇ ὥστε οἱ κάτοχοι τῶν ἤδη ἐκδοδομένων γραμματίων νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς περιορισμούς, μὴ προβλεπομένους ἀπὸ τοὺς τίτλους τῶν τούτους.

Τοιαῦτα εἰσὶ, Μεγαλειότατε, αἱ θάρεϊς, ἐφ' ὧν στηρίζεται τὸ ἐπισυνημμένον ἐν τῇ παρούσῃ Β. Διάταγμα, τὸ ὁποῖον ὑποβάλλομεν εὐθεδαστικῶς εἰς τὴν ἐγκρισιν τῆς ἡμετέρας Μεγαλειότητος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Αὐγούστου 1851.

Εὐπειθέστατοι θεράποντες καὶ πιστοὶ ὑπῆκοι.

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν
Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ παραγματοποιήσεως τῶν δυνάμει τοῦ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1848 νόμου περὶ ἀποκοισμοῦ τῶν Κρητῶν ἐκδοθέντων καὶ ἐκδοθησομένων γραμματίων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πληροφορηθέντες ὅτι αἱ ὑπὸ Κρητῶν κατ' ὑπερβάσιν κατεχομένοι, ὡς καὶ αἱ παρ' αὐτῶν ἐγκαταλειφθεῖσαι γαῖαι δὲν ἐξαρκοῦσιν εἰς τὰς παρὰ τοῦ περὶ ἀποκοισμῶ τῶν Κρητῶν Νόμου τῆς 15 Σεπτεμβρίου 1848 διατασσομένας παραχωρήσεις, καὶ ὅτι αἱ περιελθόντες εἰς τὴν κυριότητα καὶ κατοχὴν τοῦ δημοσίου ἐκ τῶν γαιῶν τούτων παρεχωρήθησαν ἤδη εἰς Κρῆτας.

Ἰδόντες προσέτι, ὅτι ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ δὲν προσδιορίζεται ῥητῶς εἰμὴ μόνον ἡ ἐκτασις τῶν ἐκ τῶν διαθεσίμων εἰς Κρῆτας, παραχωρηθησομένων γαιῶν, καὶ θέλοντες διὰ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ποιότητος αὐτῶν νὰ ἐξατραλίσωμεν τὴν ἐξίσου ἀπονομὴν

τῶν ἐκ τοῦ νόμου τούτου ὠφελημάτων πρὸς ὅλους ἀνεξαρτήτως τοὺς Κρῆτας, ἀνευ βλάβης τῶν συμφερόντων τοῦ Κράτους,

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν ἀπεφασίσσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Οἱ δικαιοῦχοι νὰ λάβωσι γαῖας κατὰ τὸν νόμον τῆς 15 Σεπτεμβρίου 1848, καὶ μὴπω λαβόντες αὐτάς Κρῆτες, θέλουνσι λάβει ἐκ τῶν διαθεσίμων ἐθν. γαιῶν μετὰ τὰς ποιότητες.

Δὲν εἶναι διαθέσιμοι γαῖαι.

1) Αἱ δι' ἰδιαιτέρων νόμων ἢ διαταγμάτων προσδιορισμέναι, δι' ἐιδικὴν τινα χρῆσιν.

2) Αἱ προσδιορισμέναι διὰ τοὺς γεωργοὺς παρὰ τοῦ νόμου τῆς 24 Ἰουνίου 1843, καὶ αἱ ἀναγκαστικῶς πρὸς προκοδόνησιν τῶν δόμων, κατὰ τὸ ἄρθρον 23 τοῦ ἀπὸ 26 Μαΐου 1835 νόμου.

3) Αἱ γαῖαι ἐπὶ τῶν ὁποίων ὑπάρχουσιν ἀρχαῖα κτίρια, ἢ ἐρείπια οἰκισθῆναι ἐποχῆς, κατὰ τὸν περὶ ἀρχαιοτήτων νόμον τῆς 10 Μαΐου 1834, καὶ

4) Αἱ γαῖαι ὅσαι ἐζητήθησαν ἤδη παρ' ἄλλων, ἐχόντων πρὸς ἀπόκτησιν αὐτῶν δικαίωμα.

Ἄρθρ. 2.

Οἱ Ἐπαρχοὶ καὶ Ἐφοροὶ μετὰ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις μηχανικῶν προσδιορίζουσι κατὰ τμήματα τὰς εἰς Κρῆτας παραχωρητέας γαῖας μετὰ τὰς ποιότητας, καὶ ὑποβάλλουσιν τὰς περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τούτων πράξεις τῶν εἰς τὴν ἐγκρισιν τῶν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν.

Μόνον ἐπὶ τῶν οὕτω προσδιορισμένων γαιῶν δύναται οἱ Κρῆτες νὰ ζητήσωσι τὴν παραγματοποίησιν τῶν γραμματίων τῶν.

Ἄρθρον 3.

Τῶν γινομένων κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον παραχωρήσεων συντάσσονται πρωτόκολλα, καὶ ὑποβάλλονται εἰς τὴν ἐγκρισιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, παρὰ τοῦ ὁποῦ ἐκδίδονται τὰ παραχωρητήρια, ἀφοῦ θεωρηθῶσι παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἄρθρον 4.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς παραγματοποίησιν τῶν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος ἐκδοθησομένων γραμματίων θέλει προσδιορίξει τὰς ἐπαρχίας ἐν αἷς ὑπάρχουν πλεονέτεριαι ἐκ τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω πρὸς τοὺς Κρῆτας παραχωρησίμων γαιῶν.

Εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Αὐγούστου 1851.

Ο Θ Ω Ν.

Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ, Μ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 15 καὶ 16 τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου καὶ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ περὶ κυρώσεως τῶν ἐξοδῶν τοῦ ἐνεστώτος ἔτους Νόμου, καθὼς καὶ τὴν ἀπὸ 21 Αὐγούστου τ. ε. πρᾶξιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργῶν ἀπεφασίσσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Χρηγῆται πίστωσης ἀναπληρωματικῆ δρχμῶν δέκα χιλ.

χιάδων ἐπὶ τοῦ κεφ. Γ. ἄρθρου 1 «Γενικά μέτρα ἀσφαλείας» τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργείου τοῦ ἐνεστώτος 1854 ἔτους.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τοὺς ἡμετέρους ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ἀυγούστου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Γ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ, Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 33. (Παρελείφθη.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 34.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 10 Σεπτεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ χορηγήσεως ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχ. 5,730 εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Χορηγείται εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν ἐκτακτοῦ πιστώσις ἐκ δραχμῶν πεντακισχιλίων ἑπτακοσίων τριάκοντα (5730) δι' ἐκτύπωσιν διλέπτων ἀξίας τρισχιλίων δραχμῶν καὶ μονολέπτων ἴσης ἀξίας ἐν τῷ Β. νομισματοκοπείῳ ὑπὸ τὸ κεφ. 25 τοῦ διὰ τὸ 1854 ἐδικου προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου «Νομισματοκοπείον ἐκτύπωσης χαλκονομισμάτων.»

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Σεπτεμβρίου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 35.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 17 Σεπτεμβρίου.

Ἀριθ. 44,630.

Τμήμα Α.

Ο Δ Η Γ Ι Α Ι

Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἀπὸ 28 Ἀυγούστου Β. Διατάγματος περὶ πραγματοποιήσεως τῶν Κρητικῶν γραμματίων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὰ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείων.

Πρὸς τοὺς Νομάρχας, Ἐπαρχοὺς καὶ Οἰκονομικοὺς Ἐφόρους τοῦ Κράτους.

Κοινοποιούντες πρὸς ὑμᾶς ἐν ἀντιτύπῳ τὸ ἀπὸ 28 λήξαντος

Β. Διατάγμα περὶ πραγματοποιήσεως τῶν δυνάμει τοῦ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1848 Νόμου περὶ ἀποικισμοῦ τῶν Κρητῶν ἐκδοθέντων καὶ ἐκδοθησομένων γραμματίων, ἐκρίναμεν ἐπ'ἀναγκῆς νὰ συνδεύωμεν αὐτὸ καὶ μετὰ τὴν ὑπουργικὴν ἐκθεσιν, δι' ἧς τοῦτο ὑπεβλήθη εἰς τὴν ἐγκρισιν τῆς Α. Μ. διὰ νὰ ἐννοήσῃτε ἐναργέστερον τοὺς λόγους καὶ τὰς βάσεις, ἐφ' ὧν στηρίζονται αἱ διατάξεις τοῦ Β. Διατάγματος, καὶ ἐκ τούτων φωτιζόμενοι νὰ προσήτε ἐν πλήρει γνώσει εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ, διὰ τὴν ὁποίαν σὰς ἐφοδιάζομεν καὶ μετὰ τὰς παρούσας ὁδηγίας.

Τὸ 1 ἄρθρ. τοῦ Β. Διατάγματος καθιεροῖ τὴν ἀρχὴν περὶ τῆς ποιότητος τῶν παραχωρηθησομένων γαιῶν προσδιορίζον πρὸς παραχώρησιν τὴν μεσαίαν ποιότητα καὶ διακρίνει τὰς μὴ διαθεσίμους γαίας.

Μέλλοντες λοιπὸν νὰ προσδιορίσῃτε μετὰ τῶν γεωμετρῶν ἐκ τῶν κατὰ τοὺς διαφόρους δήμους ἐκάστης ἐπαρχίας γαιῶν τὰς τῆς μεσαίας ποιότητος ὀφείλετε νὰ ἐπιστήσῃτε πάντες τὴν προσοχὴν σας εἰς τὸ νὰ μὴ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὰ σχηματισθησόμενα κατὰ τὸ 2 ἄρθρον τοῦ διατάγματος τμήματα γαίαι ἐκ τῶν διαλαμβανομένων εἰς τοὺς τέσσαρας παραγράφους τῶν ἐξαίρέσεων.

Ὁ 2 § τοῦ 1 ἄρθρου ἐξαίρει τὰς προσδιορισμένους διὰ τοὺς γεωργοὺς παρὰ τοῦ νόμου τῆς 24 Ἰουνίου 1843 γαίας· ἀλλὰ δὲν ἀγνοεῖτε, Κύριοι, ὅτι τὸ πλεῖστον μέρος τῶν γεωργῶν κατέχει περισσώτερα στρέμματα τῶν διὰ τοῦ ἀνωτέρω νόμου προσδιορισμένων. Ἡ τοιαύτη κατοχὴ παράνομος οὕσα δὲν πρέπει ν' ἀφείθῃ εἰς τοὺς παραβάτας τοῦ νόμου, ἀλλ' ἅπασαι αἱ καθ' ὑπερβάσιν τῶν ὅρων τοῦ νόμου κατεχόμεναι γαίαι δύνανται νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὰς παρ' ὑμῶν προσδιορισθασμένας κατὰ τὸ 2 ἄρθρ. τοῦ Β. Διατάγματος πρὸς παραχώρησιν εἰς Κρήτας.

Κατὰ τὸν § 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἐξαίρουνται τῆς παραχωρήσεως αἱ γαίαι, ὅσαι ἐξητήθησαν παρ' ἄλλων ἐχόντων πρὸς ἀποκτησιν αὐτῶν δικαίωμα. Τοιαύτης κατηγορίας αἰτήσεις θεωροῦνται αἱ δι' ἀναφορῶν γενόμεναι, πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 28 Ἀυγούστου ε. ε., παρὰ φαλαγγιτῶν, ναυτικῶν κληρονόμων ἀξιωματικῶν τῆς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης καὶ ἄλλων κυρίων πιστωτικῶν γραμματίων, ὀρφανῶν προικισθεῖσιν διὰ Β. Διαταγμάτων νεωφωτίστων καὶ πολιτῶν αἰτησάντων τὴν πολιτικὴν αὐτῶν προικοδότησιν.

Ὁ προσδιορισμὸς τῆς ποιότητος τῆς γῆς εἶναι ἀντικείμενον μεγάλης προσοχῆς ἄξιον δι' οὗ λόγους περιέχει ἡ πρὸς τὴν Α. Μ. ὑπουργικὴ ἐκθεσις· ὀφείλετε ἐπομένως εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος τούτου νὰ λάβητε ὑμεῖς τε καὶ οἱ κύριοι γεωμέτραι ἀκριβεῖς καὶ θετικὰς πληροφορίες μεταβαλόντες καὶ ἐπιτοπίως εἰς τοὺς διαφόρους δήμους, ὥστε νὰ σχηματίσῃτε καὶ ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως τὴν πεποιθήσιν σας μὴ τυχὸν συμβῇ, ἐνεκεν ἀμειλείας περὶ τὴν ἐξακρίβωσιν καὶ τὸν προσδιορισμὸν τῆς ποιότητος, ζημία εἰς τὸ δημόσιον ἢ τοὺς κυρίους τῶν γραμματίων.

Ἐπειδὴ δὲ αἱ γαίαι ἐν γένει ἀνήκουσιν εἰς δύο κατηγορίας, τὴν τῶν ποτιστικῶν δηλονότι καὶ ξηρικῶν, ἐκάστη δὲ τῶν κατηγοριῶν τούτων διαίρεται εἰς ποιότητα, χρεωστεῖτε νὰ ἐπιστήσῃτε ἰδίως τὴν προσοχὴν σας εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῆς ποιότητος τῶν ποτιστικῶν, ὅταν πρόκηται νὰ διακριθῇ ἡ μεσαία τάξις, καθόσον ἡ ποιότης τῆς γῆς ἐκτὸς τῶν συστατικῶν στοιχείων αὐτῆς προσδιορίζεται καὶ κατὰ λόγον τῆς διαρκείας τῆς χρήσεως τοῦ ὕδατος.

Μετὰ τὴν ἐξακρίβωσιν καὶ τὸν προσδιορισμὸν τῆς ποιότητος ἐπέρχεται ἡ καταμέτρησις καὶ ὁροθέτησις τῶν τμημάτων κατὰ τὸ 2 ἄρθρον τοῦ Β. Διατάγματος. Τὸ μέγεθος αὐτῶν δὲν προσδιορίσθη, διότι τοῦτο ἐξήρτηται ἀπὸ τὰς διαφόρους περιστάσεις τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ Β. διατάγματος ἐξαίρέσεων, ἀπὸ τὴν ποιότητα καὶ τὴν ἐκτασιν ἐκάστης περιφερείας. Ὅθεν αἱ

γαιών μιας και της αὐτῆς θέσεως, ὅταν ᾖναι συνεχεῖς πρέπει ν' ἀποτελοῦν ἐν τμήμα τὸ ὅποιον ἴσυνται νὰ ᾖναι μέγα ἢ μικρὸν ἀναλόγως τῶν ἐν τῇ θέσει ταύτῃ διαθέσιμων γαιῶν μεσαίας ποιότητος.

Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ ἐκάστου τμήματος συντάσσεται πρωτόκολλον περιέχον τὴν ἐκτασιν τῶν πλευρῶν καὶ τὰ ὅρια αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸ ὅλον τῆς ἐκτάσεως. Τὸ πρωτόκολλον δὲ τοῦτο υπογράφημενον παρ' ὑμῶν καὶ τοῦ γεωμέτρου θέλει υποβάλλεσθαι εἰς τὴν ἔγκρισιν τῶν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείων μετὰ τοπογραφικοῦ σχεδίου.

Ἐγκριθέντος τοῦ πρωτοκόλλου ἀρχεται ἡ πραγματοποιήσις τῶν γραμματίων ἐπὶ ἐνὸς ἐκάστου τμήματος. Ὁ κύριος τοῦ γραμματίου, ἡ ὁ νόμιμος αὐτοῦ πληρεξούσιος, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ αἰτήσῃ δι' ἀναφορᾶς τοῦ πρὸς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον τὴν παραχώρησιν γαιῶν εἰς ὁποιοὶδήποτε τμήμα ἐκ τῶν ἐγκεκαμμένων παρὰ τῶν ὑπογεγραμμένων ἐπιθυμῇ. Ὁ δὲ οἰκονομικὸς ἔφορος λαβὼν τῶν αἰτήσεων ἐφοδιάζει αὐτὸν μετὰ ἐπίσημον ἀποδείξιν παραλαβῆς καὶ διευθύνει τὴν ἀναφορὰν πρὸς τὸν γεωμέτρην διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν καταμέτρησιν καὶ ὁρθεύσῃ ἴσους μετὰ τοῦ περιεχομένου εἰς τὸ γραμματικὸν ἀριθμὸν στρεμμάτων. Ὁ δὲ γεωμέτρης οφείλει, ἐντός πέντε ἡμερῶν νὰ ἐκτελέσῃ τὴν καταμέτρησιν, ὁρθεύσῃ καὶ τοπογράφησιν τοῦ τεμαχίου καὶ συντάξῃ τὸ ἀπαιτούμενον πρωτόκολλον μετὰ τοῦ παρὰ πόδας αὐτοῦ τοπογραφικοῦ σχεδίου. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο ἀφοῦ ἀποσταλῇ πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργείων καὶ ἐξελεγχθὲν θεωρηθῇ παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν δημοσίων ἔργων εἰσηγητοῦ ἐπιστρέφεται πρὸς τὸν γεωμέτρην καὶ ὑποβάλλεται παρ' αὐτοῦ αὐθημερὸν εἰς τὸν οἶκον. ἔφορον, ὅστις διευθύνει αὐτὸ μετὰ τῆς αἰτήσεως τοῦ δικαιούχου καὶ λοιπῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείων πρὸς ἔγκρισιν καὶ ἔκδοσιν τοῦ παραχωρητηρίου κατὰ τὸ 3 ἄρθρον τοῦ Β. Διατάγματος.

Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν πολλοὶ κύριοι Κρητικῶν γραμματίων ἡ πληρεξούσιος αὐτῶν ἤθελον ζητήσῃ ἐντός τῆς αὐτῆς ἡμέρας τὴν πραγματοποιήσιν τῶν γραμματίων τῶν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τεμαχίου ἀποφασίζῃ καὶ ἐπιμελεῖα τοῦ ἐπάρχου διὰ κλήρου ἡ σειρά ἐνὸς ἐκάστου αὐτῶν, καὶ κατὰ πρῶτον πραγματοποιεῖται τὸ γραμματικὸν τοῦ λαβόντος τὸν πρῶτον ἀριθμὸν, κατόπιν τὸ τοῦ λαβόντος τὸν δεύτερον καὶ οὕτω καθεξῆς.

Ἡ κλήρωσις γίνεται ἐν τῷ διοικητικῷ καταστήματι ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἐπάρχου, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου τῆς ἐπαρχίας καὶ τῶν υποβαλλόντων τὰς αἰτήσεις, κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον. Τὸ ὄνομα ἐκάστου αἰτήσαντος γράφεται εἰς ψηφοδέλτιον, πάντα δὲ τὰ ψηφοδέλτια ῥίπτονται ἐντός κάλπης καὶ ἐξ αὐτῆς ἐξαγεται ἀνὰ ἓν. Τὸ κατὰ πρῶτον λοιπὸν ἐξαχθὲν λαμβάνει τὸν ἀριθμὸν πρῶτον τὸ μετὰ τοῦτο τὸν δεύτερον, ἕκαστον δὲ τῶν λοιπῶν τὸν οἰκείον ἀριθμὸν κατὰ τὴν σειράν τῆς ἐξαγωγῆς του ἐκ τῆς κάλπης.

Περὶ τῆς κληρώσεως θέλει συντάττεσθαι πρωτόκολλον, ἐν ᾧ σημειοῦται ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁποίων ἕκαστος ἔλαβε. Τὸ πρωτόκολλον δὲ τοῦτο υπογράφημενον παρὰ πάντων τῶν παρευρεθέντων εἰς τὴν κληρωσὴν κοινοποιεῖται ἐν ἀντιγράφῳ παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου πρὸς τὸν γεωμέτρην μετὰ παραγγελίας τοῦ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν καταμέτρησιν κατὰ τὴν ἀριθμητικὴν τάξιν, ἣν ἀνέδειξε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς κληρώσεως.

Κατὰ τὰ κανονισθέντα διὰ τῶν παρουσῶν ὁδηγιῶν θέλει ἐνεργηθῇ καὶ ἡ πραγματοποιήσις τῶν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Β. Διατάγματος ἐκδοθησομένων γραμματίων εἰς τὰς ἐπαρχίας, τὰς ὁποίας θέλει προσδιορίσῃ ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ 4 ἁρθροῦ τοῦ Β. Διατάγματος.

Χάριν εὐκολίας τῆς ὑπηρεσίας ἐτυπώθη σὺν τῇ παρουσίᾳ καὶ

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΤΟΣ 1854).

τῷ Β. Διατάγματι τῆς 28 Αὐγούστου ε. ε. ὁ νόμος τῆς 15 Σεπτεμβρίου 1848 καὶ τὸ ἀπὸ 22 Ἀπριλίου 1850 Β. Διατάγμα.

Μετὰ ἀντίτυπα τούτων θέλετε ἐφοδιάζει τοὺς Κ. γεωμέτρης, οἵτινες οφείλουσι νὰ συμμορφωθῶσι μετὰ τὰ διατασσόμενα καὶ νὰ ἐπιστήσωσι καλῶς τὴν προσοχὴν τῶν εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῶν γαιῶν τῆς μεσαίας ποιότητος, ὡς ὄντες συνυπεύθυνοι μετ' ὑμῶν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος τούτου. Εἰς τοὺς ἰδίους θέλετε παρατηρήσει, ὅτι, ὁσάκις πραγματοποιοῦσι γραμματία ἐπὶ τῶν ἐγκεκαμμένων παρὰ τῶν ὑπουργείων τεμαχίων, πρέπει νὰ φροντίζωσι νὰ σχηματίζωσι ἐντός τῶν τεμαχίων ὁδὸς εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἔχωσι πάντα τὰ τεμάχια, καὶ μάλιστα τὰ τοῦ κέντρου ἐξόδον διὰ νὰ μὴ γεννῶνται διενέξεις μετὰ τῶν μελλόντων ιδιοκτητῶν, ἐνεκὰ τῆς διαβάσεως τοῦ ἐνὸς διὰ τῆς ιδιοκτησίας τοῦ ἄλλου.

Τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ Β. Διατάγματος καὶ τῶν διδομένων ὑμῖν ὁδηγιῶν συνιστῶμεν πρὸς ὑμᾶς, Κύριοι, ὡς ἐν τῶν κυριωτέρων καὶ σπουδαιωτέρων ἀντικειμένων τῶν ἐργασιῶν σας, καὶ ἀπαιτοῦμεν νὰ ἐνεργήσῃτε τὰ εἰκῆτα μετὰ δραστηριότητος διὰ νὰ δοθῇ πέρας ὅσον ἐνεστί ταχύτερον εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου ἀφοῦ ἤδη ἐξέλειπε πᾶν πρόσκομμα καὶ τὰ πάντα ἐκανονίσθησαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Σεπτεμβρίου 1854.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτ. ὑπουργ.

Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκον. ὑπουργ.

Π. ΑΓΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 36, 37, 38 καὶ 39 (Παρελείφθησαν).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 40

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 9 Ὀκτωβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ συγκαλέσεως τῶν Βουλῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 30 τοῦ Συντάγματος συγκαλοῦμεν τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Ὀκτωβρίου ἐνεστῶτος ἐτους.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργὸς θέλει προσυπογράψῃ καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Σεπτεμβρίου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 41 (Παρελείφθη).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ 42.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 19 Ὀκτωβρίου.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ.

Περὶ ἀποκλεισμοῦ διαφόρων λιμένων τῆς Ῥωσσίας ὑπὸ τῶν ναυτικῶν Δυνάμεων τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣ. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Κοινοποιεῖ πρὸς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων, τὴν ἐξῆς διακήρυξιν περὶ ἀποκλεισμοῦ διαφόρων λιμένων τῆς Ῥωσσίας ὑπὸ τῶν ναυτικῶν δυνάμεων τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Ὀκτωβρίου 1854.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐσωτερ. Ὑπουργός
Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

« Διακηρύττεται, διὰ τῆς παρουσίας, ὅτι τὴν 12 καὶ ἀπὸ τῆς 12 παρελθόντος Αὐγούστου, ἅπαντες οἱ ἀπὸ τοῦ ἀκροατηρίου Σδιατόϊ-Νῶς (ὅρειον πλάτος 68°, 10', ἀνατολικὸν μῆκος 39° 47') μέχρι τοῦ ἀκροατηρίου Κανίνου (ἀνατολικὸν μῆκος 43°, 32', ὅρειον πλάτος 68°, 39', 12'') Ῥωσικοὶ λιμένες συμπεριλαμβανομένων ἰδίως τῶν λιμένων Ἀρχαγγέλου καὶ Ὀνέγας ἐτέθησαν εἰς κατάστασιν στενῆς ἀποκλεισμοῦ ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων δυνάμεων τῶν στόλων τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας.

« Διακηρύττεται, προσέτι, διὰ τῆς παρουσίας, ὅτι ἅπαντα τὰ ὑπὸ τοῦ διεθνoῦς δικαίου καὶ τῶν ἀμειβαίων συνθηκῶν μεταξὺ τῆς Αὐτῆς Βρετανικῆς Μεγαλειότητος (τῆς Αὐτοῦ Αὐτοκρατορικῆς Μεγαλειότητος) καὶ τῶν διαφόρων οὐδετέρων Δυνάμεων ἐπιτρεπόμενα μέτρα, θέλουσι ληθῆ καὶ ἐφαρμοσθῇ καθ' ἅπαντων τῶν πλοίων τῶν τυχὼν πειραθησομένων νὰ ἐκβιάσῃ τὸν εἰρημένον ἀποκλεισμόν. »

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 43 (Παρελείφθη).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 44

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 30 Ὀκτωβρίου

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ χορηγήσεως ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχ. 10,000 εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Β Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 16 καὶ 18 τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου, ὡς καὶ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Χορηγεῖται ἐκτάκτος πίστωσης ἐκ δραχ. 10,000, ἧτις θέλει χρησιμεύσει εἰς τὴν παρασκευὴν καὶ ἀποστολὴν τῶν προϊόντων τῆς βιομηχανίας τοῦ ἔθνους εἰς τὴν ἐν Παρίσις συγκροτηθεῖσαν κατὰ τὸ 1855 παγκόσμιον ἐκθεσιν, καταλογιζομένη εἰς θάρος τοῦ διὰ τὸ 1854 εἰδικoῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου ἐπὶ τοῦ προστεθέντος ἤδη κεφαλαίου ΙΑ. «ἐξόδα ἐκθέσεως Ἑλληνικῶν προϊόντων» διὰ τοῦ ἀπὸ 4 Ἰουνίου ε. ε. Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοὺς ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Ὀκτωβρίου 1854.

Ο Θ Ω Ν.

Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ. Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ χορηγήσεως ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 70,000 εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Β Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 15 τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου, καὶ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἀπὸ 24 Ὀκτωβρίου 1853 νόμου περὶ κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως τοῦ 1854.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργικοῦ συμβουλίου.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐξῆς

Ἄρθρ. 1.

Ἐν ἀπουσίᾳ τῶν νομοθετικῶν σωμάτων, χορηγεῖται διὰ τοῦ παρόντος Β. Διατάγματος ἀναπληρωματικὴ πίστωσης ἐκ δραχ. ἐβδομήκοντα χιλιάδων, ἀριθ. 70,000 ἐπὶ μὲν τοῦ κεφ. Ζ' ἁρθροῦ 4 (διατροφή ὑποδίκων) δραχ. 20,000, ἐπὶ δὲ τοῦ κεφ. Η'. ἁρθρον 4 (ἀποζημιώσεις μαρτύρων) δραχ. 50,000 τοῦ διὰ τὸ ἔτος 1854 εἰδικoῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ τακτοποίησις τῆς ἀνωτέρω πιστώσεως θέλει ζητηθῇ συμφῶνως μὲ τὸ ἄρθρον 16 τοῦ διαληθθέντος περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου, ἐν τῇ πρώτῃ συνόδῳ τῶν νομοθετικῶν σωμάτων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Ὀκτωβρίου 1854.

Ο Θ Ω Ν.

Α. ΛΟΝΤΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 45 (Παρελείφθη)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 46.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 23 Νοεμβρίου

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω · Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 15 καὶ 16 τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου καὶ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων τοῦ τ. ε. νόμου, καθὼς καὶ τὴν ἀπὸ 19 Ὀκτωβρίου ε. ε. πρᾶξιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου, ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Χορηγείται πίστωσης ἀναπληρωματικῇ δραχμῶν δέκα χιλιάδων ἀριθ. 10,000 ἐπὶ τοῦ κεφ. Γ' ἄρθρ. 1 γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργείου τοῦ ἐνεστῶτος 1854 ἔτους.

Ἄρθρ. 2. Εἰς τοὺς ἡμετέρους ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος,

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Ὀκτωβρίου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ, Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ χορηγήσεως ἐκτάκτου πιστώσεως δραχ. 50 000 εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργείον.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω · Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς ἐκτάκτους δαπάνας διὰ τε τὴν μεταφοράν τῶν τριῶν Β. πλοίων ἐκ Τεργέστης εἰς Πόρον, ἥτοι τῆς κορβέτας ἡ Δριάδνη, καὶ τῶν βρικίων ὁ Περσεὺς καὶ Ὁρφεὺς, ἔτι δὲ τὴν δαπάνην τῆς συντηρήσεως αὐτῶν.

Θεωροῦντες ὅτι ἡ δαπάνη αὕτη δὲν προβλέπεται εἰς τὸν προϋπολογισμόν τῆς ναυτικῆς ὑπηρεσίας τοῦ τρ. ἔτους καὶ κατὰ συνέπειαν πρέπει νὰ χορηγηθῇ δι' ἐκτάκτου πιστώσεως κατὰ τὰ ἄρθρα 16 καὶ 18 τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου ὑπὸ στοιχ. ΣΒ'.

ἔχοντες προσέτι ὑπ' ὄψιν τὴν πρᾶξιν τοῦ ἡμετέρου ὑπουργικοῦ συμβουλίου ὑπὸ ἡμερομηνίαν...

Προτάει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Διὰ τὴν δαπάνην τῆς μεταφοράς τῶν ἀνωτέρω ῥηθέντων Β. πλοίων καὶ διὰ τὴν συντήρησιν αὐτῶν, νὰ χορηγηθῇ πίστωσης ἐκτακτος εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργείον ἐκ δραχ. πεντήκοντα χιλιάδων (50,000).

Εἰς τοὺς ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος. Ἐν Ἀθήναις τὴν 22 Ὀκτωβρίου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ, Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 47, καὶ 48 (Παρελείφθησαν)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 49.

ΑΘΗΝΑΙ, 1 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ χορηγήσεως ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχ. 10,000 εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἑσωτερικῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω · Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἀδρόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 16 καὶ 18 τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου ὡς καὶ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ ἡμετέρου ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Χορηγείται ἐκτακτος πίστωσης ἐκ δραχμῶν δέκα χιλιάδων, ἀριθ. 10,000 ἣτις θέλει χρησιμεύσει εἰς ἐκτακτὰ ὑγειονομικὰ μέτρα χάριν τῆς δημοσίας ὑγείας, καταλογιζομένη ἐπὶ τοῦ ἤδη προστεθέντος κεφαλαίου Γ'. «Νόσοι ἐπιδημικαί» τοῦ διὰ τὸ ἔτος 1854 προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργείου, ἐπιφυλαττομένης ἐν καιρῷ τῆς διὰ νόμου κυρώσεως αὐτῆς.

Ἄρθρ. 2.

Εἰς τοὺς ἡμετέρους ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Νοεμβρίου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ, Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 30,000 εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἑσωτερικῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω · Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 15 καὶ 16 τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου, καὶ τὰ ἄρθρα 5 τοῦ περὶ κυρώσεως ἐξόδων τοῦ ε. ε. νόμου, καθὼς καὶ τὰς ἀπὸ 2 τ. μ. δύο πράξεις τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Χορηγείται ἀναπληρωματικῇ πίστωσης δραχμῶν τριάκοντα χιλιάδων ἀριθ. 30,000 ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου Γ' ἄρθρ. 1, «γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας» τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργείου τοῦ ἐνεστῶτος 1854 ἔτους, ἐπιφυλαττομένης τῆς διὰ νόμου ἐπιψέφσεως αὐτῆς,

Άρθρ. 2. Εἰς τοὺς ἡμετέρους ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοὺς ἀντιτίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Νοεμβρίου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ, Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 50 καὶ 51 (Παρελείφθησαν)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 52

ΑΘΗΝΑΙ, 10 Δεκεμβρίου.

Αριθ. 59,148.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Περὶ ἀρμοιολογίας τῶν πλοίων τοῦ Βασιλείου τῆς Πορτογαλίας εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς λιμένας μετὰ τὰ ἐγγώρια, ὡς πρὸς τὴν ἐπιβολὴν καὶ ἀπότισιν τῶν ὑγειονομολιμενικῶν δικαιωμάτων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Πρὸς τὰς Τελωνιακὰς Ἀρχὰς τοῦ Κράτους.

Εἰδοποιεῖσθε, ὅτι συνεπείᾳ τοῦ ἀπὸ 29 Μαΐου τ. ε. Υ. Β Διατάγματος καὶ τῆς δηλώσεως, τὴν ὁποίαν ὁ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν ἑξωτερικῶν ὑπουργὸς ἀντήλλαξε μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν ἑξωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης τῆς Πορτογαλίας, τὰ Ἑλληνικὰ καὶ Πορτογαλλικὰ πλοῖα θέλουν θεωρεῖσθαι ἀμοιβαίως εἰς τοὺς λιμένας τῶν δύο Βασιλείων καὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν κατεχομένων μερῶν ὡς ἐγγώρια, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβολὴν καὶ ἀπότισιν τῶν δικαιωμάτων τῆς θαλασσοπλοίας, λιμένος, φάρου, ἀγκυροβολήσεως, φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως.

Προσκαλεῖσθε ἐπομένως, νὰ μὴν ἀπαιτῆτε ἀπὸ τὰ Πορτογαλλικὰ πλοῖα, ἄλλα δικαιώματα, παρ' ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα πληροῦσι τὰ Ἑλληνικὰ, δυνάμει τοῦ ἀπὸ 8 (20) Φεβρουρίου 1834 Β. Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Δεκεμβρίου 1854.

Ὁ ὑπουργὸς

Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Π. Ι. Κ λ ά π π α ς.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 2 § 1 τοῦ ἀπὸ 8 (20) Φεβρουαρίου 1834 ἡμετέρου διατάγματος, δυνάμει τοῦ ὁποῖου τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα τῶν ξένων ἐθνῶν δὲν ὑπόκεινται ἐν Ἑλλάδι εἰς βαρύτερον φθρον παρὰ τὰ Ἑλληνικὰ, ἐνόσω εἰς τοὺς λιμένας τῶν ἐθνῶν τούτων διατηρεῖται ἀμοιβαίως ὡς πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα ἡ ἐξουσία τοῦ αὐτοῦ ἀπαρallάκτως συστήματος. Θεωροῦντες ὅτι ἡ Πορτογαλλικὴ Κυβέρνησις διεβίβασεν εἰς τὴν ἡμετέραν διὰ τοῦ ἐν Ἀθήναις Γενικοῦ αὐτῆς Προξενίου τὴν πρότασιν τοῦ νὰ συναφῇ μετὰξὺ Ἑλλάδος καὶ Πορτογαλλίας συμφωνία,

καθ' ἣν νὰ θεωρῶνται εἰς τοὺς Πορτογαλλικοὺς καὶ Ἑλληνικοὺς λιμένας ὡς ἐγγώρια τὰ πλοῖα τῶν δύο ἑπικρατειῶν, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἀπότισιν τῶν δικαιωμάτων θαλασσοπλοίας, λιμένος, φάρου, ἀγκυροβολήσεως, φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν ἑξωτερικῶν, ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν, καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν ἑξωτερικῶν ὑπουργῶν ν' ἀνταλλάξῃ μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἑξωτερικῶν τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Πορτογαλίας δηλώσιν, δι' ἧς νὰ γνωστοποιῆται ἀμοιβαίως, ὅτι τὰ Ἑλληνικὰ καὶ τὰ Πορτογαλλικὰ πλοῖα θέλουν θεωρεῖσθαι εἰς τοὺς λιμένας τῶν δύο Βασιλείων καὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν κατεχομένων μερῶν ὡς ἐγγώρια, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβολὴν καὶ ἀπότισιν τῶν δικαιωμάτων θαλασσοπλοίας, λιμένος, φάρου, ἀγκυροβολήσεως, φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως.

Ἄρθρ. 2. Μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῆς δηλώσεως ταύτης, οἱ ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοὶ θέλουν ἐκδῶσαι πάραυτα τὰς ἀνηκούσας διαταγὰς πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἐν αὐτῇ διαλαμβανόμενων ὅρων.

Ἄρθρ. 3. Οἱ ἡμέτεροι ὑπουργοὶ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν ἑξωτερικῶν, ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν, θέλουν ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα ἕκαστος ἐντὸς τῆς ἀρμοδιότητός του.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Μαΐου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ προσωρ.

ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. ὑπουργο.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτ. ὑπουργός.

Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.

Ministère de la Maison du Roi
et des Relations Extérieures.

Le soussigné Ministre de la Maison du Roi et des Relations Extérieures de S. M. Hellénique considérant que les lois en vigueur dans les Royaumes de Grèce et de Portugal permettent le traitement à l'égal des nationaux, quant aux droits de port et de tonnage des navires de toute nation, accordant les mêmes avantages chez elles aux navires Grecs ou Portugais, a l'honneur de déclarer à S. E. Monsieur le Ministre des Affaires Etrangères de S. M. le Roi de Portugal, qu'en vertu de l'Ordonnance Royale du 29 Mai 1854 le Gouvernement Hellénique accordera aux navires Portugais ce traitement à l'égal des navires nationaux, quant aux droits ci-dessus mentionnés, contre la reciprocité sur ce même point de la part du Gouvernement Portugais.

La présente déclaration sera échangée contre une semblable émanée de S. E. Monsieur le Ministre des Affaires Etrangères de S. M. le Roi de Portugal et le traitement réciproque en question commencera à être en vigueur en Grèce et en Portugal, de jour où l'échange des déclarations aura lieu.

Le Soussigné à l'honneur d'offrir etc.

Fait à Athènes le 4 (16) Août 1854.

Le Ministre de la Maison du Roi et des
Relations Extérieures de S. M. le Roi de Grèce

A. MAUROCORDATO.

S. E. Monsieur, le Ministre des Affaires
Etrangères de S. M. le Roi de Portugal
etc. etc. etc. Lisbonne.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 53.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 11 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν καθηκόντων τοῦ Γενικοῦ γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἰδόντες τὸν περὶ διοργανισμοῦ τῶν Ὑπουργείων Νόμον ΑΓ' τῆς 3 Ἰουνίου 1846.

Ἰδόντες τὸ Β. Διάταγμα τῆς 3/15 Ἀπριλίου περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν, καὶ τὸ Β. Διάταγμα τῆς αὐτῆς χρονολογίας ἀφορῶν τὴν εἰς τὰ Ὑπουργεῖα ὑπηρεσίαν.

Θέλοντες νὰ συναρμώσωμεν τὰς διατάξεις τὰς περιεχομένας εἰς τὰ εἰρημένα Διατάγματα, καὶ νὰ πραγματοποιήσωμεν τὸν σκοπὸν τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ὀργανικοῦ τῶν Ὑπουργείων Νόμου, τὸ ὁποῖον ἐδημιούργησε τὴν θέσιν τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, πρὸς ἐπίτευξιν μεγαλητέρας ἐνότητος εἰς τὰ ἔργα τῶν γραφείων τοῦ Ὑπουργείου, καὶ ταχυτέρας διεξαγωγῆς τῶν υποθέσεων αὐτοῦ.

Ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν ἔχει, παρὰ τὴν διεύθυνσιν ἐνὸς τῶν τμημάτων τοῦ Ὑπουργείου, καὶ τὰ ἐξῆς καθήκοντα, τὰ ὁποῖα ἐνεργεῖ ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ Ὑπουργοῦ.

1) Φροντίζει περὶ τῆς καταλλήλου διανομῆς τῶν υποθέσεων εἰς τὰ διάφορα τμήματα καὶ ἐπιστέλλει εἰς τὴν ταχίστην καὶ ἐντελῇ αὐτῶν ἐπεξεργασίαν.

2) ἔχει τὴν γενικὴν ἐπιτήρησιν ἐπὶ τοῦ προτωπικοῦ τοῦ Ὑπουργείου, καὶ φροντίζει, ὥστε οἱ ὑπάλληλοι νὰ φοιτῶσι καὶ ἐργάζωνται εἰς τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας κατὰ τὰ περὶ τούτων διατεταμένα.

3) Παρασκευάζει μετὰ τῶν ἀρμοδίων τμηματαρχῶν τὰ νομοσχέδια καὶ τὰ σχέδια τῶν γενικῶν Διαταγμάτων καὶ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν νόμων καὶ τῶν γενικῶν Διαταγμάτων ὁδηγίων τοῦ Ὑπουργείου, καὶ προσυπογράφει ἐν γένει πᾶν σχέδιον πρὶν ὑποβληθῇ εἰς τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Ὑπουργοῦ.

4) Δύναται νὰ συγκαλῇ τοὺς τμηματαρχὰς καὶ νὰ ὑποβάλλῃ εἰς κοινὴν σύσκεψιν διαφόρους ὑποθέσεις.

5) Ἐπεξεργάζεται τὰς σπουδαίας υποθέσεις, ὅσας ὁ Ὑπουργὸς ἀναθέτει εἰς αὐτὸν.

Ὑπογράφει κατ' ἐντολὴν τοῦ Ὑπουργοῦ,

α) Ὅλα τὰ ἔγγραφα, διὰ τῶν ὁποίων ζητοῦνται ἢ δίδονται πληροφορίες παρὰ τοῦ Ὑπουργείου.

β) Κανονικὰς ἀδείας ἀπουσίας πρὸς τοὺς ὑπάλληλους, ἐξαιρέσει τῶν νομαρχῶν καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

γ) Ἐγγραφα διευθυνοντα λογαριασμοὺς καὶ ἀπολογισμοὺς πρὸς ἐπεξεργασίαν.

δ) Ἐγγραφα διευθυνοντα ὑποθέσεις πρὸς σύσκεψιν ἢ γινώσκειν τῶν ἀρχῶν.

ε) Δηλοποιήσεις πρὸς γινώσκειν καὶ ἀληγίαν τοῦ κοινοῦ.

ς). Ἐπιστροφὰς ἔγγραφων ἀποστελλομένων πρὸς γινώσκειν.

Ὑπουργεῖον ἢ διευθυνόμενον εἰς αὐτὸ ἐσφαλμένως, ἢ κατὰ παράθεσιν τῆς κανονισθείσης τάξεως εἰς τὴν διοικητικὴν ἀλληλογραφίαν.

ζ) Τὰ ὑγειονομικὰ ἐντυπα βιβλία τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἡ πᾶν ἔγγραφον ἀφορῶν τὴν προπαρασκευὴν τῶν μήπω ὀρίμων, εἰς ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ, ὑποθέσεων.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργῶν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Δεκεμβρίου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 54.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 20 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ χορηγήσεως ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 20,000 εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 16 καὶ 18 τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ Νόμου καὶ τὴν ἀπὸ 19 τρέχοντος μηνὸς πρᾶξιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθ. 1.

Χορηγείται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐνεστώτος ἔτους, ἐν κεφαλαίῳ εἰδικῷ, ὑπὸ ὀν τίτλῳ «δάνεια» κεφάλ. 26 ἑξακτος πίστωσης ἐκ δραχμῶν εἰκοσι χιλιάδων ἀριθ. 20,000 ἵνα χρησιμεύσῃ διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ πρὸς τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων ἐγκριθέντος δανείου, ἐπιφυλαττομένης ἐν καιρῷ τῆς διὰ νόμου τακτοποιήσεως αὐτῆς.

Ἄρθ. 2.

Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοὺς ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Νοεμβρίου 1854.

Ο Θ Ω Ν.

Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ, Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ χορηγήσεως ἀνταπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 5,000 εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντας ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 15 καὶ 16 τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ Νόμου καὶ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ περὶ κρισέως τῶν ἱσοδῶν τοῦ ἐνεστώτος ἔτους Νόμου καθὼς καὶ τὴν ἀπὸ 26 Νοεμβρίου τ. ε. πρᾶξιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐπὶ τῇ

προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Χορηγείται πίστωσης ἀναπληρωτικῇ δραχμῶν πέντε χιλιάδων ἀριθ. 5,000 ἐπὶ τοῦ κεφ. Γ'. Ἄρθρ. 1 «Γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας» τοῦ διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργείου.

Ἄρθρ. 2.

Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 30 Νοεμβρίου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 55 (παρελείφθη).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 56.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 29 Δεκεμβρίου.

ΝΟΜΟΣ ΣΞΕ'.

Περὶ ἐφοριῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσμεν καὶ διατάττομεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ συστάσεως ἐφοριῶν καὶ διαιρέσεως αὐτῶν.

Ἄρθρ. 1.

Καθίστανται καθ' ὅλον τὸ Κράτος τεσσαράκοντα τρεῖς οἰκονομικοὶ ἐφορίαι.

Ἄρθρ. 2.

Ἐκάστη ἐφορία περιλαμβάνει μίαν ἢ καὶ πλειοτέρας ἐπαρχίας.

Ἄρθρον 3.

Αἱ ἐφορίαι διαιροῦνται εἰς τέσσαρες τάξεις ὡς ἀκολουθῶς.

Α'. τάξεως.

Ἀττικῆς, Ἠλείας, Καλαμῶν καὶ Μεσσηνίας, Κορινθίας, Δακεδαιμόνος, Ναυπλίας καὶ Ἄργους, Πατρῶν, Φθιώτιδος.

Β'. τάξεως.

Θηβῶν, Λεβαδίας, Λοκρίδος, Μαντινείας, Σύρου καὶ Κέας

Γ'. τάξεως.

Αἰγιαλείας, Βονίτης καὶ Βάλτου, Γόρτυνος, Γυθείου, Δωρίδος, Ἐπιδάουρου, Λιμηρᾶς, Εὐρυτανίας, Καλαβρύτων, Κυνουρίας, Καρυστίας, Μεγαλονότου, Μεσολογγίου, Ναυπακτίας, Οἰτύλου, Ὀλυμπίας, Παρνασσίδος, Πυλίας, Τριφυλίας, Τριχωνίας, Χαλκίδος.

Δ'. τάξεως.

Ἄνδρου, Θήρας, Μεγαρίδος καὶ Αἰγίνης, Μήλου, Νάξου, Εἰρωχωρίου, Σκοπέλου, Σπετσῶν καὶ Ἐρμιονίδος, Τήνου, Ἰδρας καὶ Τροιζηνίας.

Ἡ νῆσος Σκύρος ὑπάγεται εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ἐφορίας Καρυστίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ διευθύνσεως τῶν ἐφοριῶν καὶ τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν.

Ἄρθρον 4.

Ἐκάστη ἐφορία διευθύνεται παρ' ἑνὸς ἐφόρου.

Ἄρθρον 5.

Καθίστανται παρ' ἑκάστη ἐφορία.

Α. καὶ Β'. τάξεως.

Εἰς γραμματεῦς, εἰς πρωτοκολλιστὴς, εἰς ἡ δὲ δύο γραφεῖς, εἰς κλητῆρ.

Γ'. τάξεως.

Εἰς γραμματεῦς, εἰς πρωτοκολλιστὴς, εἰς κλητῆρ.

Δ'. τάξεως

Εἰς γραμματεῦς.

Ἄρθρον 6.

Οἱ πρωτοκολλιστὰι, οἱ γραφεῖς καὶ οἱ κλητῆρες τῶν ἐφοριῶν διορίζονται καὶ παύονται ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ἀλλ' ὅταν οἱ πρωτοκολλιστὰι καὶ οἱ γραφεῖς διετηρήθησαν ὑπηρετοῦντες διαρκῶς δύο κατὰ συνέχειαν ἔτη δὲν δύνανται γὰ ἀπολυθῶσιν εἰμὴ διὰ Β. Διατάγματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ βαθμολογίας, μισθοδοσίας καὶ ἐπιχορηγήσεως

τῶν ἐφόρων.

Ἄρθρον 7.

Οἱ ἐφοροὶ α. τάξεως ἔχουσι βαθμὸν τμηματάρχου β' τάξεως. Οἱ τῆς β' ὑπουργικοῦ γραμματέως α. τάξεως. Οἱ τῆς γ' καὶ δ' τάξεως ὑπουργικοῦ γραμματέως β' τάξεως.

Οἱ ἐφοροὶ ὅποιοιδήποτε καὶ ἂν ὦσι βαθμοῦ ἔπονται τοῖς ἐπάρχοις.

Ἄρθρον 8.

Ὁ ἐφορος α. τάξεως λαμβάνει μηνιαῖον μισθὸν	δρ. 250
Ὁ τῆς β' « » « » »	» 200
Ὁ τῆς γ' « » « » »	» 150
Ὁ τῆς δ' « » « » »	» 120
Ὁ γραμματεὺς ἐφορίας α. τάξεως	» 140
Ὁ τῆς β' τάξεως	» 120
Ὁ τῆς γ' τάξεως	» 100
Ὁ τῆς δ' τάξεως	» 90
Ὁ πρωτοκολλιστὴς ἐφορίας α. τάξεως	» 80 ἢ 100
Ὁ τῆς β' τάξεως	» 70 ἢ 80
Ὁ τῆς γ' τάξεως	» 60
Ὁ γραμμεὺς ἐφορίας α. τάξεως	» 60 ἢ 70
Ὁ τῆς β' τάξεως	» 50 ἢ 60
Ὁ κλητῆς ἐφορίας α. τάξεως	» 30
Ὁ τῆς β' τάξεως	» 25
Ὁ τῆς γ' τάξεως	» 20

Ἄρθρον 9.

Δι' ἐξοδα γραφείου, ἐνοικίων, θερμάνσεων κλπ. χορηγοῦνται μηνιαίως καὶ ἀνευ λογοδοσίας.

Εἰς τὸν ἐφορον α. τάξεως δρ. 50

Εἰς τὸν τῆς β' « » » 40

Εἰς τὸν τῆς γ' « » » 30

Εἰς τὸν τῆς δ' « » » 25

Τὰ ὀδοιπορικὰ ἐξοδα τῶν ἐφόρων ἢ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν κανονίζονται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου καὶ πληροῦνται ἀπὸ τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρον 10.

Τὰ καθήκοντα τῶν ἐφόρων καὶ αἱ σχέσεις αὐτῶν πρὸς τὰς λοιπὰς ἀρχὰς κανονίζονται διὰ Β. Διατάγματος ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν καθεστώτων νόμων καὶ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 11.

Τοὺς ἐφόρους ἀπόντας ἢ κωλυομένους ἀναπληροῦσιν οἱ γραμματεῖς. Τοὺς γραμματεῖς ἀπόντας ἢ κωλυομένους ἀναπληροῦσιν οἱ πρωτοκολλισταί.

Ἄρθρον 12.

Αἱ ἐδραὶ τῶν ἐφόρων προσδιορίζονται διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 13.

Οἱ ἀπὸ 16 Μαΐου 1845 ᾿. καὶ 26 Ὀκτωβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ΜΕ'. νόμοι καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις, ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον, καταργοῦνται.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Ὀκτωβρίου 1853.

Ο Θ Ω Ν.

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ὀβρίου 1853.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Σ. ΠΗΛΑΗΚΑΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς ἑδρας τῶν ἐφοριῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 12 τοῦ ἀπὸ 16 Ὀκτωβρίου 1853 περὶ ἐφοριῶν νόμου.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Προσδιορίζονται ἐδραὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἐφόρων αἱ ἀκόλουθοι:

Τῆς Ἐπαρχίας	Ἀττικῆς	αἱ Ἀθῆναι	
»	»	Φθιώτιδος	ἡ Λαμία
»	»	Κορινθίας	ἡ Κόρινθος
»	»	Πατρῶν	αἱ Πάτραι
»	»	Ἠλείας	ὁ Πύργος
»	»	Λακεδαιμόνος	ἡ Σπάρτη

Τῶν ἐπαρχιῶν Καλαμῶν καὶ Μεσσηνίας αἱ Καλάμαι

» » Ναυπλίας καὶ Ἀργους τὸ Ναύπλιον

Τῆς Ἐπαρχίας Θεβῶν αἱ Θῆβαι

» » Λεβαθίας ἡ Λεβαθία

» » Λοκρίδος ἡ Ἀταλάντη

» » Μαντινείας ἡ Τρίπολις

Τῶν Ἐπαρχιῶν Σύρου καὶ Κέας ἡ Σύρος

Τῆς Ἐπαρχίας Αἰγιάλειας τὸ Αἶγιον

Τῶν Ἐπαρχιῶν Βονίτσης καὶ Βάλτου ἡ Βόνιτσα

Τῆς Ἐπαρχίας Ἰόρτινος ἡ Καρύταινα

» » Γυθείου τὸ Κακοσκάλιον

Τῆς ἐπαρχίας

Δωριδος	τὸ Λοιδωρίκιον
Ἐπιδ. Λιμηρᾶς	ἡ Μονεμβασία
Εὐρυτανίας	τὸ Καρπενήσιον
Κυνουρίας	τὸ Ἄστρος
Καρυστίας	ἡ Κύμη
Μ.γαλουπόλεως	τὸ Λεοντάριον
Μεσολογγίου	τὸ Μεσολόγγιον
Ναυπακτίας	ἡ Ναύπακτος
Οἰτύλου	ἡ Βέργα
Ὀλυμπίας	ἡ Ἀνδρίτζαινα
Παρνασσίδος	ἡ Ἀμφισσα
Πυλίας	ἡ Πύλος
Τριφυλίας	ἡ Κυπαρισσία
Τριχωνίας	τὸ Ἀργεῖνιον
Χαλκίδος	ἡ Χαλκίς
Ἄνδρου	ἡ Ἄνδρος
Θήρας	ἡ Θήρα

Τῶν ἐπαρχιῶν Μεγαρίδος καὶ Αἰγίνης τὰ Μέγαρα.

Τῆς ἐπαρχίας Μελου ἡ Μᾶλος

» » Νάξου ἡ Νάξος

» » Ξηροχωρίου τὸ Ξηροχώριον

» » Σκοπέλου ἡ Σκόπελος

Τῶν ἐπαρχιῶν Σπετζῶν καὶ Ἑρμιονίδος αἱ Σπέτζαι

Τῆς ἐπαρχίας Τήνου ἡ Τήνος

Τῶν ἐπαρχιῶν Ἰδρας καὶ Τροιζηνίας ὁ Πόρος.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸν ἀναθέτομεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Φεβρουαρίου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 57.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 31 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀπαλλαγῆς τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ἐκ τῆς προσωρινῆς διευθύνσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργείου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 17 Νοεμβρίου ἡμέτερον Διάταγμα, καὶ λαβόντες γνώσιν τῆς ἐπανόδου τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργοῦ, ἀπαλλάττομεν τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργόν, τῆς προσωρινῆς διευθύνσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργείου, ἐκπράξοντες αὐτῷ τὴν ἡμετέραν εὐαρέσκειαν.

Ἡ ἐκτέλεσις τῶν διαταπτομένων ἀνατίθεται εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἡμετέρου Ἑργουγικοῦ Συμβουλίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Νοεμβρίου 1854.

000N

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀπολύσεως ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν
Ἰπουργοῦ Κ. Φήγα Παλχυίδη.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΤΕ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Συντάγματος.

Ἀπολύομεν τῆς ὑπηρεσίας τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργ.

γόν Κ. Πήγαν Παλαμίδην, ἀναθέτομεν δὲ προσωρινῶς τὰ χρέη
τοῦ Ὑπουργείου τούτου εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμ-
βουλίου καὶ Ὑπουργὸν ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν
Κ. Α. Μυροκορδάτον.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Νοεμβρίου 18

062N

A. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1854.

AMTATA

ИЗДАНИЕ

Τῶν ἐμπεριεχομένων εἰς τὴν ἀνατυπωθεῖσαν ἑφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ἔτους 1844.

	Σελ.		Σελ.
Νόμος		Διάταγμα	
περὶ ἐνοικιάσεως τῶν ἰχθυοτροφείων τοῦ Κράτους	1	περὶ προσωρινῆς ἀναθέσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ἑσω- τερικῶν ὑπουργείου εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιο- σύνης ὑπουργὸν Α. Χ. Λόντον	31
» περὶ πενταετοῦς ἐνοικιάσεως τῶν ἰχθυοτρο- φείων τοῦ Κράτους	1	» περὶ δημοτικῶν φέρων	31
» περὶ ἐκλογῆς ἐνόρκων	3	» περὶ διορισμοῦ Γερουσιαστῶν	31
» περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρον διὰ τὸ ἔτος 1843	3	» περὶ συγκαλέσεως τῆς Βουλῆς καὶ Γερουσίας » περὶ διαλύσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρα- τείας	32
» περὶ καταργήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν καυσόξυλων φόρου	4	Νόμος	
Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος	4	περὶ ἐγγείου φόρου καὶ τελωνιακοῦ δικαιο- ματος σταφίδος τοῦ 1844	32
Νόμος		» περὶ φορολογίας τῶν θαλασσοπορευτικῶν ..	33
περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν	12	» περὶ φορολογίας μελισσῶν	34
Ψηφίσματα		Διάταγμα	
τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς τῶν Ἑλλήνων Συνε- λεύσεως	15	περὶ ἀπονομῆς ἀμνηστίας	34
Νόμος		» περὶ διορισμοῦ τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ τὸ ἔτος 1844—1845	35
περὶ ὁροδοσίας τῶν πολιτῶν, τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, καὶ τῶν στρατιωτικῶν τῆς Ἠερᾶς καὶ τῆς θαλάσσης	19	» περὶ παύσεως τοῦ Α. Λόντου ὡς ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης	35
Διάταγμα		» περὶ διορισμοῦ τοῦ Ἰω. Κωλέττου ὡς ὑπουργοῦ τῶν ἑσωτερικῶν καὶ προσωρινῶς τῶν ἑξω- τερικῶν καὶ Ἐκκλησιαστικῶν καὶ προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου	35
περὶ διορισμοῦ τοῦ Α. Μαυροκορδάτου ὡς ὑ- πουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου	20	» περὶ διορισμοῦ τοῦ Α. Μεταξᾶ ὡς ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ προσωρινῶς τῶν Ναυ- τικῶν	36
» περὶ προσωρινῆς διευθύνσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ὑπὸ τοῦ Α. Μαυροκορδάτου	20	» περὶ διορισμοῦ τοῦ Κ. Τσαβέλα ὡς ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν	36
» περὶ διορισμοῦ τοῦ Α. Λόντου ὡς ὑπουργοῦ τῶν ἑσωτερικῶν	20	» περὶ διορισμοῦ τοῦ Ζ. Βάλβη ὡς ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης	36
» περὶ διορισμοῦ τοῦ Σ. Τρικούπη ὡς ὑπουργοῦ τῶν ἑξωτερικῶν	20	Πρόγραμμα τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου	36
» περὶ προσωρινῆς διευθύνσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπὸ τοῦ Σ. Τρικούπη	20	Διάταγμα	
» περὶ διορισμοῦ τοῦ Α. Χ. Λόντου ὡς ὑπουρ- γοῦ τῆς Δικαιοσύνης	21	περὶ Νεαπολιτανικῶν ταλλήρων	36
» περὶ διορισμοῦ τοῦ Π. Ροδίου ὡς ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν	21	» περὶ ἀπουσίας τῆς Α. Μεγαλειότητος ..	37
Νόμος		Νόμος	
περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος 1844	21	περὶ ἀναλογισμοῦ τῶν νεοσυλλέκτων διὰ τὸ 1844 ἔτος	37
Σύμβασις		Σύμβασις	
μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας περὶ τῶν ἐν Εὐβοίᾳ ἑκαυφίων	27	ταχυδρομικὴ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας ..	38
Νόμος		Διάταγμα	
περὶ συστάσεως Ἐφετερίου εἰς Πάτρας	30	περὶ διορισμοῦ τοῦ Κ. Κανάρη ὡς ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν	56

ΠΙΝΑΞ

Τῶν ἐμπεριεχομένων εἰς τὴν ἀνατυπωθεῖσαν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως
τοῦ ἔτους 1845.

	Σελ.		Σελ.
Νόμος		τῶν λοιπῶν δασικῶν προϊόντων	19
»		Νόμος	
Διάταγμα		περὶ παραχωρήσεως 30 χιλ. κοιλῶν καρπῶν	
»		παντὸς εἶδους εἰς τοὺς γεωργούς	20
»		»	
»		περὶ τῶν ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων	20
»		»	
»		περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1845	20
»		Διάταγμα	
»		περὶ ἀμοιβῆς τῶν ὑπὲρ πατρίδος ἀγωνισαμέ-	
»		νων καὶ θυσιασάντων	21
»		»	
»		περὶ ἐξετάσεως τῶν ἀπαιτήσεων περὶ στρατιω-	
»		τικῶν ἢ ναυτικῶν βαθμολογιῶν	22
»		»	
»		περὶ τοῦ διοργανισμοῦ τοῦ ἐν Πόρῳ καθιδρυμέ-	
»		νου ναυτικοῦ διευθυντηρίου τοῦ ναυστάθμου	23
»		»	
»		περὶ μισθοδοσίας τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ὑπαγομέ-	
»		νου εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὑπουργείου τῆς	
»		δικαιοσύνης	28
»		Νόμος	
»		ὑγειονομικῆς καὶ ποινικαὶ αὐτοῦ διατάξεις	29
»		»	
»		περὶ ὑγειονομικῶν ἀρχῶν ἐν γένει	32
»		»	
»		περὶ διατηρήσεως τῶν ὑγειονομικῶν καὶ λοιμο-	
»		καθαρτικῶν δικαιωμάτων	35
»		»	
»		περὶ διοικητικῆς διαρρέσεως τοῦ κράτους	36
»		»	
»		περὶ τῆς φορολογίας τῶν οἰκοδομῶν	38
»		Διάταγμα	
»		περὶ ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων τῶν ἐπάρχων	
»		»	
»		περὶ προσδιορισμοῦ τῶν ἐδρῶν τῶν νομαρχῶν	
»		καὶ ἐπάρχων	39
»		»	
»		περὶ τῶν καθηκόντων τῶν νομαρχῶν καὶ τῆς	
»		ὑπηρεσίας αὐτῶν	40
»		»	
»		περὶ τοῦ κανονισμοῦ τῶν ὑγειονομικῶν καὶ λοι-	
»		μοκαθαρτηρίων τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος	48
»		»	
»		περὶ συστάσεως ἀκοινωνήτων πλοίων	96
»		»	
»		περὶ τῆς ἐδρας τῶν ὑγειονομικῶν ἀρχῶν	98
»		»	
»		περὶ ὁρισμοῦ τῶν λοιμωδῶν νοσημάτων	100
»		»	
»		περὶ διαρκείας τῶν καθάρσεων	100
»		»	
»		περὶ διορισμοῦ εἰς ὑγειονομικὰς θέσεις μὴ ἐν-	
»		τοπίων	100

ΠΙΝΑΞ

Τῶν ἐμπεριεχομένων εἰς τὴν ἀνατυπωθεῖσαν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως
τοῦ ἔτους 1846.

	Σελ.		Σελ.	
Νόμος	περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου τοῦ 1846 ἔτους	1	Διάταγμα περὶ τοῦ συνοικισμού τῶν Θρακοβουλγάρων καὶ Σέρβων	26
»	περὶ πιστώσεως τῶν μηνῶν Ἰαννουαρίου, Φεβρουαρίου, Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου	3	Νόμος περὶ τριμηνίου πιστώσεως	26
Διάταγμα	περὶ μνημοσύνου τῶν ὑπὲρ αὐτονομίας τῆς πατριδος ἀποθανόντων Ἑλλήνων καὶ Φελλήνων	3	Διάταγμα περὶ συναγωγῆς τῶν ἐπιθυμούντων νά σπουδάσωσι τὴν ναυπηγικὴν	27
Νόμος	περὶ τῶν δημοτικῶν φόρων τοῦ 1846 ἔτους	3	» περὶ ναυστάθμου ἑκσιλικοῦ καὶ θαλασίου τοῦ κράτους ὁρμητηρίου	27
»	περὶ ὀγκοδυσίας τῶν πολιτῶν	4	» περὶ ληψοδοτικῶν σχέσεων τῆς ἐθνικῆς τραπεζῆς μετὰ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀνταποκριτῶν τῆς	28
Συνθήκη	ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀνδέρου	5	Νόμος περὶ συστάσεως θαμβασοκλωτικοῦ καταστήματος	28
Νόμος	περὶ ἐκλογῆς ἐνόρκων διὰ τὸ ἔτος 1846	12	» περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως τοῦ 1845	29
Διάταγμα	περὶ διαλύσεως τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς τῶν εὐελπίδων	12	» περὶ διορισμοῦ ἑοιθῶν παρὰ τοῖς οἰκονομικοῖς ἐγόροις	30
Νόμος	περὶ διοργανισμοῦ τῶν ὑπουργείων	13	» περὶ συμπληρώσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν	30
»	περὶ πιστώσεως τῶν μηνῶν Μαΐου καὶ Ἰουνίου	15	» περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως τοῦ 1846	30
»	περὶ συμπληρωτικῶν πιστώσεων τοῦ ὑπουργείου τῆς δικαιοσύνης	15	» περὶ εἰσπράξεως τῶν ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων τοῦ 1846	31
»	περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρου διὰ τὸ 1846	16	» περὶ ἐπικυρώσεως τῆς μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς ἐταιρίας Ρωστὰν ταχυδρομικῆς συμβάσεως	32
»	περὶ συστάσεως γεωργικοῦ σχολείου εἰς Τίρυνθον	16	Διάταγμα περὶ τοῦ αὐτοῦ	33
Διάταγμα	περὶ σχηματισμοῦ στρατολογικῶν συμβουλίων	17		
Νόμος	περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ 1846	17		
»	περὶ ἐκποιήσεως τῶν ἐν τοῖς δημοσίοις ἀποθήκαις καρπῶν	24		
»	περὶ ἐκτελέσεως τῆς θανατικῆς ποινῆς	24		
»	περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ διὰ τὸ 1846	25		
»	περὶ περιθάλψεως τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων Μεσσηνίων	25		

三ノ月

三月三日 水曜日 晴

三月四日 木曜日 晴

1	三月五日 金曜日 晴
2	三月六日 土曜日 晴
3	三月七日 日曜日 晴
4	三月八日 月曜日 晴
5	三月九日 火曜日 晴
6	三月十日 水曜日 晴
7	三月十一日 木曜日 晴
8	三月十二日 金曜日 晴
9	三月十三日 土曜日 晴
10	三月十四日 日曜日 晴
11	三月十五日 月曜日 晴
12	三月十六日 火曜日 晴
13	三月十七日 水曜日 晴
14	三月十八日 木曜日 晴
15	三月十九日 金曜日 晴
16	三月二十日 土曜日 晴
17	三月二十一日 日曜日 晴
18	三月二十二日 月曜日 晴
19	三月二十三日 火曜日 晴
20	三月二十四日 水曜日 晴
21	三月二十五日 木曜日 晴
22	三月二十六日 金曜日 晴
23	三月二十七日 土曜日 晴
24	三月二十八日 日曜日 晴
25	三月二十九日 月曜日 晴
26	三月三十日 火曜日 晴
27	三月三十一日 水曜日 晴

ΠΙΝΑΞ

Τῶν ἐμπεριεχομένων εἰς τὴν ἀνατυπωθεῖσαν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως
τοῦ ἔτους 1847.

	Σελ.		Σελ.
Συνθήκη ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Δανίας	1	Διάταγμα περὶ νέας προθεσμίας διὰ τὴν παρουσίαν τῶν ἀπαιτήσεων καὶ θυσιῶν κατὰ τὸν ἀγῶνα ..	23
Νόμος περὶ ἐπιβολῆς φόρου καὶ προσωπικῆς ἐργασίας εἰς τὸν δῆμον Ἄνδρου	5	» περὶ θεβαιώσεως μετὰ ξηρῆς καὶ ῥητινοκατράμης	24
» ὀργανικὸς τοῦ διευθυντηρίου τοῦ Ναυστάθμου	6	» περὶ ἐξακριβώσεως τῆς προσόδου τῶν κήπων καὶ περιβολίων τοῦ τρ. ἑ.	24
» περὶ τριμήνου πιστώσεως ἐ. ἑ.	7	» περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας πρὸς ἑναρξιν τῶν οἰκοδομῶν τῶν ἐν Ἑρετρίᾳ συνοικιζομένων Ψαρρίανων	25
Συνθήκη ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἀνσεατικῆς πόλεως Βρέμης	8	Νόμος περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ 1847	26
Νόμος περὶ παραστάσεως διὰ πληρεξουσίων καὶ συνηγῶρων ἐνώπιον τῶν εἰρηνοδικῶν καὶ πταισματοδικείων	18	» περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ 1846	26
» περὶ χορηγίας δανείου εἰς τὸν δῆμον Ἀθηνῶν διὰ τὴν αὐξήσιν τῶν ὑδάτων τῆς πόλεως	18	» περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρου διὰ τὸ 1847	32
» περὶ συστάσεως κακουργιοδικείων κατὰ τὴν ἀ. Σύνοδον τοῦ 1847	19	» » » » διὰ τὸ τρέχον ἔτος	32
» περὶ ἀποδόσεως τῶν ἐν Ἑλλάδι μετοχίων τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ μονῶν	19	Διάγγελμα περὶ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Βουλῆς διὰ τὸν διορισμὸν τριάκοντα πέντε Γερουσιαστῶν πλέον τοῦ ἡμίσεως τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν Βουλευτῶν	33
» περὶ συνοικισμοῦ τῶν Ψαρρίανων	19	Διάταγμα περὶ ἐξετάσεως τῶν δικηγόρων	34
» περὶ τῆς μὴ ἐξαγωγῆς τῶν δημητριακῶν καρπῶν ἐκτὸς τοῦ κράτους	20	Νόμος περὶ τῆς παρὰ τοῦ Φιλ. Ἰππότου Εὐνάρδου γενομένης πληρωμῆς τοῦ δανείου	34
» περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς κατὰ τὸ ἔτος 1847	20	» περὶ χορηγήσεως καρπῶν εἰς τοὺς ἀπόρους γεωργούς	34
Διάταγμα περὶ τοῦ ἐν Ἑρετρίᾳ συνοικισμοῦ τῶν Ψαρρίανων	21	» περὶ πιστώσεως τῶν μηνῶν Νοεμβρίου καὶ Δεκεμβρίου	35
» περὶ πληρωμῆς τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους μέχρι τῆς συγκροτήσεως τῶν Βουλῶν	21	» περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἀναγκαίου ἀριθμοῦ τῶν συνρικιστέων Ψαρρίανων εἰς Ἑρετρίαν	35
» περὶ θεβαιώσεως τῶν ἐφετειῶν πρωτῶν καρπῶν	22	» περὶ τῶν δημοτικῶν φόρων	35

ЗАДАЧА

ΠΙΝΑΞ

Τῶν ἐμπεριεχομένων εἰς τὴν ἀνατυπωθεῖσαν Ἑφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ἔτους 1848.

		Σελ.			Σελ.
Νόμος	περὶ πληρωμῆς διωδίων	1	Νόμος	περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τὸν Κ. Α. Γ. Λευκίαν	20
»	περὶ προσδιορισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς διὰ τὸ ἔτος 1847	1	»	περὶ μεταβολῆς τοῦ ἀρθροῦ 8 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ	21
»	περὶ προσδιορισμοῦ τῆς ναυτικῆς δυνάμεως διὰ τὸ ἔτος 1847	2	»	περὶ προσδιορισμοῦ τῆς ναυτικῆς δυνάμεως τοῦ Κράτους τοῦ 1848 ἔτους	21
»	περὶ διατιμῆσεως τῶν διὰ τῶν ἀτμοπλοίων ῥοστᾶν καὶ συντροφίας πεμπομένων γραμματῶν κτλ.	2	»	περὶ πιστώσεως τῆς τρίτης τριμηνίας τοῦ ε. ε.	21
»	περὶ τῶν ἐκλεχθέντων ἐνόρκων πρὸς συγκρότησιν τῶν κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος συστηθησμένων κακουργοδικείων	2	»	περὶ τροποποιήσεως τοῦ § 4. τοῦ ἀρθροῦ 34 τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νόμου τοῦ ε. ε.	21
»	περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου διὰ τὸ ἔτος 1848	3	»	περὶ τῆς ἐξορύξεως τοῦ κατὰ τὴν νῆσον Μήλου γύψου καὶ διὰ τὸ τρέχον ἔτος	22
»	περὶ συστάσεως μιᾶς ἑδρας διδασκάλου ἐν τῷ σχολεῖν τῶν τεχνῶν	4	»	περὶ χορηγήσεως ἐκτάκτου πιστώσεως εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν	22
»	περὶ θανατώσεως τῶν περιπλανωμένων ζώων, χοίρων καὶ αἰγῶν ἐντός ἀλλοτρίας ἰδιοκτησίας	4	»	περὶ ἀναστολῆς τῆς ἐξαργυρώσεως τῶν τραπεζικῶν γραμματίων	22
»	περὶ τῆς μισθοδοσίας τοῦ προσωπικοῦ τῶν δικαστηρίων	5	»	περὶ ἐπιβολῆς φόρου ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων εἰς Πειραιᾶ πραγμάτων πρὸς κατασκευὴν τῆς προκυμαίας καὶ ἄλλων μερῶν αὐτοῦ	23
»	περὶ βοηθείας τῶν ἐκ τῆς πολυουθρίας παθόντων ἐν Ἑστροφᾷ οἰκογενειῶν τῶν Ψαρριανῶν	5	»	περὶ τῆς νόσου Σπυροκώλου	23
»	περὶ πιστώσεως τῆς πρώτης τριμηνίας ε. ε.	5	»	περὶ πιστώσεως δρχ. 14,500 τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης	24
»	περὶ χορηγήσεως ἐνὸς στρέμματος γῆς εἰς ἕνα ἑκαστον γεωργόν	6	»	περὶ προσδιορισμοῦ ἀνωτάτου ὅρου τοῦ χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτήρος, τῶν Ταξιαρχῶν καὶ τῶν ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν	24
»	περὶ τῆς ἐξαργυρώσεως τῶν τραπεζικῶν γραμματίων	7	»	περὶ ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τῆς Τραπεζῆς ἐκ δρχ. 500.000	25
»	περὶ χορηγήσεως συντάξεως εἰς τὴν χήραν τοῦ ἀειμνήστου ἀντιστρατήγου Μαυρομιχάλη	7	»	περὶ τῆς ἐξακολουθήσεως τῆς εἰσπράξεως τῶν ἐσόδων τοῦ 1847 ἔτους	25
»	περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος 1848	7	»	περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἔτους 1848	25
»	περὶ διορισμοῦ κατ' ἔτος δύο ἐπιστημόνων ἱατρῶν εἰς τὰ θερμὰ λουτρά Κύνου καὶ Ὑπάτης	14	»	περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ ἔτους 1848	26
»	περὶ πιστώσεως διὰ τὰ ἐξόδα τῆς δευτέρας τριμηνίας τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους	15	»	περὶ συμπληρωματικῆς πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ Βασι. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικ.	27
»	περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρου	15	»	περὶ προσδιορισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς διὰ τὸ ἔτος 1848	27
»	περὶ ἐκτελέσεως τῶν δημοπρασιῶν	15	»	περὶ προσδιορισμοῦ τῆς μισθοδοσίας τῶν καταταχισμένων ὁροφύλακων	28
»	περὶ ἀποζημιώσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς	16	»	περὶ τῆς μετὰ τὴν Ἑλλάδος καὶ Ῥωσίας συμφωνηθείσης ταχυδρομικῆς συμβάσεως	28
»	περὶ χορηγήσεως ἐκτάκτου πιστώσεως εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν	17	»	περὶ ἀποκισμοῦ τῶν Κρητῶν	28
»	περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς	17	»	περὶ κατατάξεως ἀκολουθῶν μαθητῶν εἰς τὸν λόγον τῶν τεχνιτῶν τοῦ πυροβολικοῦ	29
»	κατὰ ζωοκλοπίας καὶ ζωοκτονίας	17	»	περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν δρχ. 10,000	29
»	περὶ συντάξεως καταλόγων τῶν ὑποψηφίων ἐνόρκων	18			
»	περὶ τῶν καταλόγων καὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐνόρκων	18			
»	περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τὸν Κ. Δοσίθεον Μιχαλακόπουλον	20			

ΠΙΝΑΞ

Τῶν ἐμπεριεχομένων εἰς τὴν ἀνατυπωθεῖσαν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ἔτους 1849.

Νόμος	περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως δραχ. 73,000 τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν	Σελ. 1	Διάταγμα	περὶ διορισμοῦ τοῦ Δ. Χρηστίδου ὡς ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν	Σελ. 18
Σύμβασις	ταχυδρομικὴ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ῥωσσίας . .	2	»	περὶ διορισμοῦ τοῦ Α. Κρεστενίτου ὡς ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν	18
Διάταγμα	περὶ διορισμοῦ τοῦ Α. Λόντου ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν	6	»	περὶ διορισμοῦ τοῦ Κ. Τσυχβέλα ὡς ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν	19
»	ὁμοίως τοῦ Γ. Γλαράκη ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν	6	Νόμος	περὶ φορολογίας τῶν προϋπόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος 1849	19
Νόμος	περὶ μισθοδοσίας τῶν εἰρηνοδικῶν καὶ τῶν γραμματέων αὐτῶν	6	»	περὶ φορολογίας τῶν προϋπόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος 1848	20
»	περὶ τῆς κατὰ τὴν νῆσον Μῆλον τῶν μυλοπετρῶν καὶ γύψου ἐξορύξεως	8	»	περὶ ἐπιβολῆς φόρου εἰς τὸν δῆμον Καρύστου πρὸς ἐπισκευὴν λιμένος	27
»	περὶ πενταετοῦς ἐκμισθώσεως τῶν ἰχθυοτροφείων	8	»	περὶ ἐπὶ τριμήνου πιστώσεως τοῦ ἔτους 1849	28
»	περὶ τοῦ ὑπολιμεναρχείου Πειραιῶς	9	»	περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς διὰ τὸ 1849 ἔτος	28
Διάταγμα	περὶ πενταετοῦς ἐκμισθώσεως τῶν ἰχθυοτροφείων	9	Διάταγμα	περὶ ταχυδρομικῆς συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ῥωσσίας	28
Νόμος	περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου διὰ τὸ 1849	9	Νόμος	περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσῶν φόρου	29
»	περὶ χορηγήσεως μνημειακῆς συντάξεως εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ ὄρφανά τοῦ Κ. Θ. Κολοκοτρώνη	10	»	περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως πρὸς ἐξόφλησιν τελείων τῶν εἰς τὴν Ἐθν. Τράπεζαν ὀφειλομένων τόκων μέχρι τέλους τοῦ 1848	29
»	περὶ τῶν προσόντων τῶν ἐν Ἐρετρικῇ συνοικισμένων οἰκογενειῶν Ψαρριανῶν	10	»	περὶ χορηγήσεως εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δρ. 15,000	29
»	περὶ προσδιορισμοῦ τῆς ναυτικῆς δυνάμεως διὰ τὸ 1849	11	»	περὶ ἐγκρίσεως τῆς ὀφειλομένης ποσότητος δραχ. 66,691:83 εἰς τοὺς Μ. Τσαμαδὸν, Β. Βουδούρη καὶ Α. Τσαμαδὸν	29
»	περὶ πιστώσεως τῆς ἀ. τριμηνίας τοῦ ἔτους 1849	11	Διάταγμα	περὶ τῆς ἐκ τῆς καθέδρας ἀπουσίας τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως	30
Πίναξ	τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Κράτους τοῦ 1845, 1846, καὶ 1847	12	»	περὶ παραιτήσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν Δ. Χρηστίδου	30
Διάταγμα	περὶ ἐγκρίσεως τῆς προτάσεως τῶν μετόχων τῆς Ἐθνικῆς Τράπεζης	14	»	περὶ διορισμοῦ τοῦ Α. Κρεστενίτου ὡς ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν	30
Νόμος	περὶ Διοικητικῆς Ἀστυνομίας εἰς τοὺς δήμους Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς	15	»	περὶ διορισμοῦ τοῦ Ζ. Βάλβη ὡς ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν	30
»	περὶ προσδιορισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ διὰ τὸ ἔτος 1849	16	Νόμος	περὶ ἐπιβολῆς φόρου ἐπὶ τῶν εἰς τὸν λιμένα Σύρου καταπλεόντων πλοίων πρὸς κατασκευὴν προκυμίας	31
Διάταγμα	περὶ παραιτήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ Α. Λόντου	16	»	περὶ διμήνου πιστώσεως τοῦ ἔτους 1849 . .	31
»	περὶ προσωρινῆς ἀναθέσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸν Γ. Ῥάλλον	16	»	περὶ ἐπιβολῆς διδοίων ἐπὶ τῶν γεφυρῶν τοῦ Αἰτωλικοῦ	31
Νόμος	περὶ συντάξεως καταλόγων τῶν ἐνόρκων τοῦ τοῦ ἔτους 1849	17	»	περὶ χορηγήσεως δανείου εἰς τὸν εἰσμηχανὸν Π. Στεφόπουλον	32
»	περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως δρ. 696 : 16 τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης διὰ τὰ ἐξόδα τοῦ ἔτους 1848	17	»	περὶ ἐπιβολῆς δημοτικῶν φόρων πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ λιμένος Τήνου	32
Διάταγμα	περὶ κανονισμοῦ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἀρθρ. 7 τοῦ περὶ διοικητικῆς ἀστυνομίας νόμου, καθόσον ἀφορᾷ τοὺς ἀγροπόλλας	17	»	περὶ προσωρινῆς χρητῆσεως ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τῶν ἀξιωματικῶν	33
»	περὶ τῆς παραιτήσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης Γ. Ῥάλλον	17	Διάταγμα	περὶ τῆς ἐκκαθάσεως τῶν ἐκ χολέρας μεμολυσμένων πλοίων	33
»	περὶ τῆς παραιτήσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν Δ. Βούλγαρη	18	Νόμος	περὶ κληρονομικοῦ δικιωματος	34
»	περὶ τῆς παραιτήσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν Α. Μαυρομιχάλη	18	Διάταγμα	περὶ συστάσεως ἐταιρίας διὰ τὴν ἀτμοπλοικὴν συγκοινωνίαν καὶ τὴν διόρυξιν τοῦ πορθμοῦ τοῦ Εὐρίπου	34
»	περὶ διορισμοῦ τοῦ Γ. Γλαράκη ὡς ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν	18	Νόμος	περὶ κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1849	35
»	περὶ διορισμοῦ τοῦ Ι. Ἀντωνοπούλου ὡς ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης	18	Νόμος	περὶ κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1849	35

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Νόμος	περί συμπληρωτικής πιστώσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑξωτερικῶν	Σελ. 36	Διάταγμα	περί διορισμοῦ τοῦ Γ. Νοταρᾶ ὡς ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν	Σελ. 38
Διάταγμα	περί παραιτήσεως τοῦ προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου Κ. Κανάρη	37	»	περί διορισμοῦ τοῦ Ζ. Βάλβη ὡς ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης	38
»	περί παραιτήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ Ζ. Βάλβη	37	»	περί διορισμοῦ τοῦ Α. Λόντου ὡς ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν	38
»	περί παραιτήσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ Ι. Ἀντωνιοπούλου	37	»	περί διορισμοῦ τοῦ Ι. Σταύκου ὡς ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν	38
»	περί παραιτήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ Α. Κρεστενίτου	37	»	περί διορισμοῦ τοῦ Γ. Χρυσογέλου ὡς ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν	39
»	περί παραιτήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ Κ. Τσαβέλα	37	»	περί ἀναθέσεως τῆς διευθύνσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὸν Ζ. Βάλβην	39
»	περί παραιτήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργοῦ Α. Καλλιφρονᾶ	37	»	περί ἀναθέσεως τῆς διευθύνσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν εἰς τὸν Α. Λόντον	39
»	περί διορισμοῦ τοῦ Α. Κριεζῆ ὡς ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν καὶ προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου	38	»	περί ἀναθέσεως τῆς διευθύνσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν εἰς τὸν Α. Κριεζῆν	39
»	περί παραιτήσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἑξωτερικῶν Γ. Γλαράκη	38			

ΠΙΝΑΞ

Τῶν ἐμπεριεχομένων εἰς τὴν ἀνατυπωθεῖσαν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως
Τοῦ ἔτους 1850.

	Σελ.	Διάταγμα	Σελ.
Διάταγμα		περὶ χορηγήσεως εἰδικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 150,000 εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ..	13
Νόμος	1	» περὶ παύσεως τῆς κρατήσεως ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τῶν τελωνειακῶν καὶ δασονομικῶν ὑπαλλήλων, ὡς καὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ..	13
»	1	» περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρου διὰ τὸ 1850 ..	13
»	2	» περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου διὰ τὸ 1850 ..	13
»	2	» περὶ τῶν ἐξόδων τῆς ἀ. τετραμήνου πιστώσεως ε. ε.	13
»	2	» περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1849 τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργείου ..	13
»	3	» περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ 1850 ..	14
»	3	» περὶ προσδιορισμοῦ τῆς ναυτικῆς δυνάμεως τοῦ κράτους ..	14
»	3	» περὶ ἐξορύξεως καὶ ἐκποίσεως τῆς ἐν Νάξῳ Σμύριδος ..	14
»	4	» περὶ χορηγήσεως εἰδικῆς πιστώσεως εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ..	14
Διάταγμα	4	» περὶ ἐκτελέσεως τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νόμου διὰ τὸ 1850 ἔτος ..	14
»	5	» περὶ ἐκτελέσεως τοῦ περὶ ἀποικισμοῦ τῶν Κρητῶν νόμου ..	14
Νόμος	7	» περὶ ἐγκρίσεως συμπληρωτικῆς πιστώσεως δραχ. 27,900 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου τοῦ ἔτους 1849 ..	15
»	8	» περὶ προσδιορισμοῦ τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ τῆς ἡρᾶς ..	15
»	9	» περὶ χορηγήσεως συμπληρωτικῆς πιστώσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου τοῦ ἔτους 1849 ..	16
»	9	» περὶ συμπληρώσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου κατὰ τὸ ἀπὸ 23 Ὀκτωβρίου 1836 καταστατικὸν αὐτοῦ ..	17
»	10	» περὶ τῶν ἐξόδων τῆς β'. τετραμήνου πιστώσεως ε. ε.	17
»	10	» περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ ἀρθρ. 2 τοῦ ἀπὸ 23 Νοεμβρίου 1837 περὶ ἐξυβρίσεως ἐν γένει καὶ περὶ τύπου νόμου ..	17
Διάταγμα	10	» περὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ..	18
Νόμος	11	» περὶ προσθέσεως ἐνὸς ὑπουργικοῦ Γραμματέως εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ..	18
Διάταγμα	11	» περὶ ἐκφράσεως Β. εὐαρεσκείας πρὸς τὸν Διοικητὴν καὶ τοὺς μετόχους τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς ..	18
»	11	» περὶ ἐκποίσεως 30,000 κανταρίων σμύριδος ..	18
Νόμος	11	» περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς κατὰ τὸ 1850 ..	18
»	12	» περὶ ἀναθέσεως τῆς ἀντιβασιλείας ἐν περιπτώσει νόσου ἢ ἀπουσίας τοῦ Βασιλέως εἰς τὴν Βασιλίσσαν Ἀμαλίαν ..	18
»	12	» περὶ ἀναθέσεως τῶν ἔργων τῆς Ἀντιδασιλείας εἰς τὴν Βασιλίσσαν Ἀμαλίαν ..	18
»	12	» περὶ ἐκτελέσεως τοῦ Π'. νόμου περὶ χορηγήσεως ἐνὸς στρέμματος γῆς εἰς ἕκαστον γεωργόν ..	18
Νόμος	15	» περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1850 ..	18
»	16	» περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1850 ..	18
»	17	» περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1851 ..	18
»	17	» περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1851 ..	18
»	18	» περὶ χορηγήσεως νέου δανείου 20 χιλ. δρ. εἰς εἰς τὸν δῆμον Ἀθηνῶν ..	18
»	18	» περὶ ἐπιβολῆς ἐκτάκτων φόρων καὶ ἐκποίσεως ἑθνικῶν τινῶν γαιῶν πρὸς κατασκευὴν προκυμαλίας ..	18
Διάταγμα	19	» περὶ διαμονητῆριων ..	19
»	20	» περὶ ἐλέξεως τῶν Βουλευτικῶν ἐκλογῶν τῆς γ'. περιόδου ..	20
Διάταγμα	20	» περὶ ὑποχρεώσεων εἰς τὰς ὁποίας θέλουν ὑποχρεωθῆναι ἀναδεχόμενοι τὴν ἐκτέλεσιν δημοσίων ἐργασιῶν ἐργολάβοι ..	20
»	22	» περὶ στυλῆς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ κλάδου τῶν ἔξωτερικῶν ..	22
»	23	» περὶ τῆς τακτικῆς πληρωμῆς ἐκ μέρους τῶν δημ. εἰσπραξέων τῶν τε μισθῶν τῶν δημοδιδασκάλων καὶ τῶν δαπανῶν τῶν σχολείων ..	23
»	24	» περὶ τῶν καθηκόντων τοῦ γενικοῦ γραμματέως τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν ..	24
Συνθήκη	24	» ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ καὶ Ῥωσσίας ..	24
Διάταγμα	31	» περὶ ἀπνομῆς νομισματοσήμευ εἰς τοὺς συνδρομητὰς τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Πανεπιστημίου ..	31
»	32	» περὶ ἐλληνοδιδασκάλων καὶ καθηγητῶν γυμνασιῶν ..	32
»	32	» περὶ χορηγηθείσης πιστώσεως 6,000 δρ. εἰς βοήθειαν ὑπὲρ τοῦ δήμου Ἀθηνῶν διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ναοῦ τῆς Ἁ. Εἰρήνης ..	32
»	33	» περὶ χορηγηθείσης πιστώσεως 22,000 δρ. διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ πρὸς τὸν Κ. Ζούλα ἐκ μέρους τοῦ δήμου Ἰδρας ὀφειλομένου χρέους ..	33
»	33	» περὶ διοργανισμοῦ τοῦ γεωργικοῦ σχολείου εἰς Τίρυνθα ..	33
»	36	» περὶ τῆς εἰδικῆς ἐπιστάσεως τοῦ ἵπποφορβείου ..	36
»	37	» περὶ ἐξετάσεων τῶν ἐμποροπλοιάρχων ..	37

E A N I I I

0881 2007E 60T

ΠΙΝΑΞ

Τῶν ἐμπεριεχομένων εἰς τὴν ἀνατυπωθεῖσαν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως
τοῦ ἔτους 1851.

	Σελ.		Σελ.
Διάταγμα περὶ μεταρρυθμίσεως τῆς πλατείας τοῦ Ὁθωνος καὶ τῆς Αἰολικῆς ὁδοῦ	1	Διάταγμα περὶ συστάσεως ἐμπορικῆς πανηγύρεως εἰς τὴν μονὴν Ταρτάνης τῆς Εὐρυτανίας	23
» περὶ τροποποιήσεως τῆς ὁδοῦ τῶν παλαιῶν ἀνακτόρων	1	Παράρτημα τοῦ Υ. Β διατάγματος ἀπὸ 28 Μαΐου τ. ε. περὶ κανονισμοῦ τοῦ ἱματισμοῦ καὶ τῆς ἀποσκευῆς τῶν πεζικῶν ταγμάτων τῆς γραμμῆς	24
Πρωτόκολον ἐπεξηγηματικὸν τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ρωσσίας συνθήκης	2	Διάταγμα περὶ ἱματισμοῦ τῶν πεζικῶν ταγμάτων τῆς γραμμῆς	25
Νόμος περὶ τροπολογίας τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων νόμου	4	» περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας διὰ τὴν χορήγησιν πιστωτικῶν γραμματίων εἰς τοὺς ἐν ὑπηρεσίᾳ προικοδοτημένους ἀξιωματικούς καὶ παζωματικούς τοῦ Β. ναυτικοῦ	25
Διάταγμα περὶ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ γενικῇ τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ διαίρεσις εἰς τμήματα	5	» περὶ μεταρρυθμίσεως ὁδοῦ τινοῦ ἐκ τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Πύλου	26
Νόμος περὶ φορολογίας τῶν προϋόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος 1851	15	» περὶ σχηματισμοῦ νέου τετραγώνου εἰς τὴν θέσιν Μπαϊρακλή-τζαμί τοῦ προκαστείου Χαλκίδος	26
» περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ	15	» περὶ δημοσιεύσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Σαρδηνίας ἐμπορικῆς καὶ ναυτιλιακῆς συνθήκης	26
Διάταγμα περὶ παραιτήσεως τοῦ Π. Δελιγιάννη ὡς ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν	17	» περὶ ἐπιβολῆς δι' ὧν ἐπὶ τῆς γεφυρᾶς Παμίσου	33
» περὶ προσωρινῆς ἀναθέσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου εἰς τὸν Α. Παῖκον ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης	17	» περὶ προσθήκης ὁκτώ πρὸς οἰκοδομὴν τετραγώνων ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ κήπου τοῦ λαοῦ	33
» περὶ διακοπῆς τῶν Βουλευτικῶν ἐργασιῶν ἐπὶ 40 ἡμέρας	17	Νόμος περὶ χορηγήσεως συμπληρωτικῆς πιστώσεως ἐπὶ τῆς χρήσεως 1849 ἐκ δραχμῶν 57,733:35	33
» περὶ διοργανισμοῦ τοῦ ἐν Τήνῳ Ἱ. καταστήματος τῆς Εὐαγγελιστρίας	18	Διάταγμα περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν	34
» περὶ τῶν μαθητῶν τοῦ σχολείου τῶν τεχνῶν	20	» » » » τῆς Δικαιοσύνης	34
» περὶ τῆς παραιτήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ Γ. Α. Νοταρᾶ	21	» » » » τῶν Ἐσωτερικῶν	35
» περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ Α. Παῖκου ὡς ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν	21	» περὶ ἀποζηράνσεως τοῦ Βοιωτικοῦ πεδίου	35
» περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ Ἱ. Δαμιανοῦ ὡς ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης	21	» περὶ τῆς λήξεως τῆς ἀ. συνόδου τῆς γ'. Βουλευτικῆς περιόδου	35
» περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ Π. Βάρβογλη ὡς ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δ. Ἐκπαιδεύσεως	21	» περὶ τῆς ἐνάρξεως τῆς β'. » »	35
» περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ Α. Μελετοπούλου ὡς ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν	21	Νόμος περὶ στρατολογίας τε καὶ ναυτολογίας	36
» περὶ τῆς προσωρινῆς ἀναθέσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργείου εἰς τὸν Α. Παῖκον	21	Διάταγμα περὶ ἐνάρξεως τῶν Βουλῶν	37
» περὶ τῆς προσωρινῆς ἀναθέσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου εἰς τὸν Α. Κριεζήν	22	Νόμος περὶ βιβλίου ναυτοδανείων	37
Νόμος περὶ αὐξήσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης	22	Διάταγμα περὶ δημοσιεύσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῶν Κάτω χωρῶν προσθέτου συμβάσεως περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας	39
» περὶ δικαστικῶν διακοπῶν	22	Νόμος περὶ προσωπικοῦ τοῦ παρὰ τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν Οἰκονομικῶν γενικοῦ λογιστηρίου	41
Διάταγμα περὶ διορισμοῦ ἐπιτροπῆς πρὸς ζήτησιν συνεισφορῶν ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς βιβλιοθήκης Ἀνδριταίνης καὶ συστάσεως ἐκείσε ἐκπαιδευτηρίου	23	» περὶ προσδιορισμοῦ τῆς κατὰ τὸ 1851 ναυτικῆς τοῦ κράτους δυνάμεως	41
» περὶ χορηγήσεως τριῶν μηνῶν προθεσμίας εἰς τοὺς ἐν Ἐρετρίᾳ συνικιζομένους Ψαβριανοὺς πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν οἰκοδομῶν των	23	Διάταγμα περὶ ἀναβολῆς ἐκτυπώσεως χαλκονομισμάτων κατὰ τὸ ἔτος 1852	42
		Νόμος περὶ προσδιορισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ διὰ τὸ 1851 ἔτος	42
		Διάταγμα περὶ μεταθέσεως τῆς ἐδρας τοῦ ὑποτελωνεῖου Ἀμυρίσσης	42

E A N I B

ΠΙΝΑΞ

Τῶν ἐμπεριεχομένων εἰς τὴν ἀνατυπωθεῖσαν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως
τοῦ ἔτους 1852.

	Σελ.		Σελ.			
Νόμος	περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου διὰ τὸ 1852	1	Διάταγμα περὶ διορισμοῦ τοῦ Ρ. Παλαμῆδου ὡς ὑπουργοῦ τῶν ἑσωτερικῶν	48		
»	περὶ ἐξοφλήσεως τῶν χρεῶν τῶν δήμων ..	3	»	περὶ ἐγκαταστάσεως ἀρχιερέως εἰς τὴν ἀρχιεπισκοπὴν Κορίνθου ..	48	
»	περὶ τριμήνου πιστώσεως ..	4	»	περὶ διορισμοῦ τοῦ Ι. Παππατσῶνη ὡς ὑπαπιστοῦ τῆς Α. Μ.	48	
»	περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς ..	4	14	Νόμος	περὶ διαθέσεως τοῦ ἐν Νάξῳ ὀρυκτοῦ τῆς σμύριδος	48
»	περὶ συμπληρωτικῶν πιστώσεων ἐπὶ τῆς χρήσεως τοῦ 1850 ἐκ δρ. 89,187,48 ..	14	15	Διάταγμα	περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ΣΒ' νόμου περὶ διαθέσεως τῆς σμύριδος	49
Διάταγμα	περὶ ἐκτελέσεως τοῦ περὶ φορολογίας νόμου τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ 1852 ..	15	18	Νόμος	καταστατικὸς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ..	50
Νόμος	περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως δρ. 963, 953,30 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1851	18	18	Διάταγμα	περὶ τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας ταχυδρομικῆς συμβάσεως ..	53
»	περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσῶν φόρου διὰ τὸ 1852	18	20	Νόμος	περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ τελωνιακοῦ δικαιώματος τῆς ἐξαγωγῆς τῆς μεταξῆς καὶ τῶν κουκουλιῶν	54
»	περὶ τῆς ἐπὶ πωσίσει παραχωρήσεως 30,000 κοιλῶν δημοσίου καρποῦ εἰς τοὺς ἀπόρους πολίτας ..	20	20	Διάταγμα	περὶ ἀναγνωρίσεως τῶν νέων Ὀθωμανικῶν καὶ περὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν Ἑλληνικῶν μελῶν τῆς Μικτῆς ἐπιτροπῆς	55
Διάταγμα	περὶ τοῦ ὀρυχείου Κύμης	20	21	»	περὶ τῶν καθηκόντων τοῦ γενικοῦ γραμματέως τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν ..	55
Νόμος	περὶ τριμήνου πιστώσεως ..	21	21	Νόμος	περὶ τριμήνου πιστώσεως ..	55
»	περὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ..	21	22	Διάταγμα	περὶ τοῦ σχεδίου τῆς εἰς τὸ παράλιον τοῦ χωρίου Ωρεῶν συστηθησομένης πόλεως ..	56
Διάταγμα	περὶ τῆς ἐπὶ τῆς νήσου Θήρας εὐρισκομένης ἄμμου ἥτοι μπερτζελάνας ..	21	22	Νόμος	περὶ τῶν συντάξεων τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς ..	56
Νόμος	περὶ τῆς ἀρμοδιότητος τῶν στρατοδικείων ..	22	22	Διάταγμα	περὶ τῆς διαιρέσεως τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου τῶν ἑσωτερικῶν ..	59
»	περὶ τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν τῶν διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ἐταιρίας τοῦ Αὐστριακοῦ Λόυδ πεμπομένων ἐπιστολῶν ..	22	23	Νόμος	περὶ ὁδοποιίας ..	59
Διάταγμα	περὶ ἐπικυρώσεως καὶ δημοσιεύσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας κλεισθείσης ταχυδρομικῆς συμβάσεως ..	23	23	Διάταγμα	περὶ ἀποσκευῆς καὶ ἱπποσκευῆς τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς	62
Σύμβασις	ταχυδρομικὴ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας ..	23	36	Παράρτημα	τοῦ ἀπὸ 18 Αὐγούστου 1852 Β. Διατάγματος περὶ τῆς εἰς τὸν στρατὸν τῆς γραμμῆς διορισθείσης ἀποσκευῆς καὶ ἱπποσκευῆς	62
»	» μεταξὺ τῆς διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἐταιρίας τοῦ Αὐστριακοῦ Λόυδ ..	36	43	Διάταγμα	περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἀπὸ 19 Αὐγούστου 1852 ὑπὸ στοιχ. ΣΕ' νόμου περὶ συντάξεως τῶν στρατιωτικῶν τῆς ξηρᾶς ..	67
Διάταγμα	περὶ τῆς ταχυδρομικῆς συμβάσεως μεταξὺ τῆς διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων καὶ τοῦ Αὐστριακοῦ Λόυδ ..	43	43	Νόμος	περὶ προσδιορισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ καὶ τῆς στρατολογίας καὶ ναυτολογίας τοῦ ἔτους 1852 ..	74
»	περὶ τῆς ταχυδρομικῆς συμβάσεως μεταξὺ τῆς διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων καὶ τῆς ἐταιρίας τοῦ Αὐστριακοῦ Λόυδ ..	43	44	»	περὶ ἀποξηράνσεως τοῦ Βοιωτικοῦ πεδίου ..	74
»	περὶ τῆς ἀποδημίας τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ..	44	44	»	περὶ προσδιορισμοῦ τῆς ναυτικῆς δυνάμεως διὰ τὸ ἔτος 1852 ..	76
Νόμος	περὶ ἐπισκοπῶν καὶ ἐπισκόπων καὶ περὶ τοῦ ὑπὸ τοὺς ἐπισκόπους τελούντος κλήρου ..	44	47	Διάταγμα	περὶ καταδράσεως ἐπισφαλῶν οἰκοδομῶν ..	76
Διάταγμα	περὶ παραιτήσεως τοῦ ὑπουργοῦ Κ. Προβελεγγίου ..	47	47	»	περὶ σμύριδος ..	77
»	περὶ παραιτήσεως τοῦ ὑπουργοῦ Α. Δανοπούλου ..	47	48	»	περὶ κανονισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας τῆς διοικητικῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ..	78
»	περὶ ἀναθέσεως τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης προσωρινῶς εἰς τὸν Α. Πάϊκον ..	48		Παράρτημα	τῶν περὶ στολῆς διαταγμάτων τοῦ στρατοῦ ..	

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

	Σελ.		Σελ.
από 24 Απριλίου και 17 Ιουλίου 1852		Διάταγμα περί προκαταβολής εις τὰ στρατιωτικά και	
και των γενικών διατάξεων	81	ναυτικά ταμεία	141
Διάταγμα περί εκτέλεσεως του από 7 Μαρτίου 1851		» προς εκτέλεσιν του περί λογιστικού νόμου	
υπό στοιχ. ΡΟΗ'. περί καταστάσεως των		καθ' όσον άφορᾷ τὰς συντάξεις	141
άξιωματικών νόμου	86	» περί τῆς ὁσωτερικῆς ὑπηρεσίας του Γενικοῦ	
» περί άποζημιώσεως των κατοίκων τῆς πό-		Λογιστηρίου	142
λεως Πατρών	94	Νόμος περί φορολογίας των προϊόντων τῆς γῆς διὰ	
» περί τῆς εις τὰ ἐπαρχιακά ταμεία προκατα-		τὸ ἔτος 1853	147
θέσεως των ἐκ τῆς ἐκποιήσεως τῆς περι-		Διάταγμα περί μεταρρύθμισεως τῆς στολῆς των ἄξιω-	
ουσίας των δραπετών κληρούχων προσερχο-		ματικών του Β. Ναυτικοῦ	147
μένων χρημάτων	95	Νόμος περί συμπληρωτικῆς πιστώσεως του κατὰ τὸ	
» περί εκτέλεσεως του περί άποζηράνσεως του		ἑ. ἑ. προϋπολογισμοῦ του οικονομικοῦ κλά-	
Βοιωτικῆς πεδίου ἐκδοθέντος νόμου . . .	95	δου των Βουλευτικῶν Σωμάτων	149
Νόμος περί κυρώσεως των ἐσόδων τῆς χρήσεως 1852		96 Διάταγμα περί φορολογίας των προϊόντων τῆς γῆς διὰ	
» περί κυρώσεως των ἐξόδων	97	τὸ ἔτος 1853	149
Διάταγμα περί ὀργανισμοῦ του λόχου των άπομάχων		98 Νόμος περί αὐξήσεως του προσωπικοῦ του ὑπουργείου	
Νόμος περί διοικήσεως των δημοσίων ἐσόδων και		τῆς Ἐκπαιδεύσεως καθ' ἓνα γραμματέα και	
ἐξόδων και περί δημοσίου λογιστικοῦ του		ἓνα γραφέα άμφοτέρου; ἁ. τάξεως	149
κράτους	102		
Διάταγμα προς εκτέλεσιν του περί Λογιστικοῦ νόμου			
καθ' όσον άφορᾷ τὸ Λογιστικὸν των ἐξόδων			
των ὑπουργείων	118		

ΠΙΝΑΞ

Τῶν ἐμπεριεχένων εἰς τὴν ἀνατυπωθεῖσαν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ἔτους 1853.

Νόμος	περὶ ἀποζημιώσεως τῶν τριῶν ναυτῶν καὶ κῶν νήσων Ἰδραίου μετῶν καὶ Ψαρῶν διὰ τὰς κατὰ τὴν ἀγῶνα χρημίστικας θυσίας τῶν	Σελ. 1	Νόμος	περὶ μεταφορᾶς τῶν διὰ συντάξεως πιστώσεων τοῦ 1853 τῶν λοιπῶν ὑπουργείων εἰς τὸ τῶν Οἰκονομικῶν.	Σλ. 8
»	περὶ ἐγγείου φόρου καὶ ἐξαγωγῆς τέλους τοῦ σταφυλεῖο τοῦ 1851	» 1	»	περὶ παραχωρήσεως κτημάτων πρὸς τὸν Ὀθωμανὸν Μετὸν-Ὁσᾶ Μπραχόπουλον καὶ τὴν σύζυγον αὐτοῦ Χαλιδὸν Βελή Μπαρτζελιώτου.	» 9
»	περὶ χορηγήσεως ποσῶς ἐκ 32.000 δραχ. ἐπὶ τῆς χρήσεως τοῦ 1852 τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν.	» 2	Διάταγμα	περὶ συστάσεως ναυτικοῦ νοσοκομείου καὶ φαρμακείου ἐν τῷ Β. ναυστάμῳ.	» 9
»	περὶ ἐκτάκτου πώσεως ἐκ δραχμ. 36,043 καὶ 78 τῆς χρήσεως τοῦ 1852 τοῦ Ἰπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν.	» 2	Νόμος	περὶ τριμήνου πιστώσεως.	» 9
»	περὶ συστάσεως κείνῳ τῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ἀξιωματικῶν στρατοῦ.	» 3	»	περὶ ναυτικῶν συντάξεων.	» 10
»	περὶ συντάξεως τυχρῶν καὶ νῶν τῶν ἀξιωματικῶν τῆς φάλαγγος	» 4	»	περὶ ἐνοικιάσεως τῶν ἰχθυοτροφείων.	» 13
»	Συμπληρωτικὸς πρὸς τὴν καταστάσιν τῶν ἀξιωματικῶν νημι.	» 5	»	περὶ ἀποτίσεως δημοσίου χρέους ἐκ παντοίων ἐνοικιάσεων προερχομένου	» 14
»	περὶ τριμήνου πιστεως.	» 5	Διάταγμα	περὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν πληρωμάτων τῶν τεσσάρων λέμβων κανονοφόρων κτλ.	» 15
»	περὶ διαρκείας τῆς ἐν τῷ Β. ναυτικῷ ἡ στρατῷ τῆς ξηρῶς πρεσίας τῶν ποστελλομένων ἐπὶ τὴν ἀλλοδαπὴν πρὸς ἐκπαίδευσιν.	» 5	Νόμος	περὶ τῆς μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἑταιρίας τῶν ἑθνικῶν Διαπορθημύσεων συνομολογηθείσης ταχυδρομικῆς συμβάσεως.	» 16
Διάταγμα	περὶ ἀμνηστίας.	» 6	Σύμβασις	ταχυδρομικὴ μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἑταιρίας τῶν ἑθνικῶν Διαπορθημύσεων.	» 16
»	περὶ ταχυδρομικῆς συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας.	» 6	Νόμος	περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1853.	» 25
»	περὶ τῆς παραιτήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν σωτερικῶν Ἰπουργοῦ Παλαμίδου.	» 6	»	περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1853.	» 25
»	περὶ τοῦ διορισμοῦ Ἰ. Ἀμβροσίου ὡς Ἰπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν	» 7	»	περὶ δημητριακῶν καρπῶν.	» 26
»	περὶ τοῦ διορισμοῦ Π. Παλαμίδου ὡς Γερουσιαστοῦ.	» 7	»	περὶ μεταφορᾶς καὶ ἐξαγωγῆς τοῦ σταφυλεῖοκαρποῦ τοῦ 1852 καὶ 1853.	» 26
»	περὶ προαδιορισμοῦ ἰς ἀγορὰς καὶ πόλεως Σπάρτης.	» 7	»	περὶ ναυτικῆς δυνάμεως τοῦ τ. ἔ.	» 27
»	περὶ ἐλευθεροκοινωνιῶν διερχνων τὸ στενὸν τῆς Πέζης πλο.	» 7	»	περὶ διδασκαλίας καὶ θέσεως τῆς ναυτικῆς θεωρίας	» 27
»	περὶ ἐπιβολῆς διόδου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ναυπλίας εἰς Ἄργος ἐκ τῆς ὁδοῦ.	» 8	»	περὶ κανονισμοῦ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασιῶν τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς ἐκτὸς τῶν νομοεπιθεωρητῶν καὶ τῆς Β. φάλαγγος.	» 28
»	περὶ ἐγγυοδοσίας τῶν γραμμάτων τῶν πολυμελῶν δικατηρίων.	» 8	»	περὶ περιθάψεως τῶν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀπορρων οἰκογενειῶν καταστραφεισῶν ἐκ τῶν πρὸ μικροῦ συμβάντων σεισμῶν.	» 31
»	περὶ συμπληρωτικῆς πώσεως τοῦ Ἰπουργείου τῆς Δικαιοσύνης.	» 8	Νόμος	περὶ συστάσεως ἐπαρχιακῶν ἰατρῶν.	» 31
»			Διάταγμα	περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου περὶ συστάσεως ἐπαρχιακῶν ἰατρῶν.	» 32
»			Νόμος	περὶ συνθήκης ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας	

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Διάτα	24 Αρ. 1 των Οικονομικών Σελ. 47	Σελ. 33	Νόμος	περί χορηγήσεως αναπρωτικής πιστώσεως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργείον ἐκ δρ. 7203:78.	Σελ. 47
Διάταγμα	περί τριτοῦ των διορισθησόμενων ὡς νομαρχικῶν ἢ ἐπαρχικῶν ἱατρῶν καὶ περὶ συστάσεως ἐξεταστικῆς αὐτῶν ἐπιτροπῆς.	41	»	περί ὁρηγήσεως ἀναπρωτικῆς πιστώσεως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ἰπουργείον ἐκ δρ. 4,000.	48
»	» περὶ ἀλλαγῆς τοῦ ὑπουργοῦ Α. Παϊκου ἀπὸ τῆς προσωρινῆς διευθύνσεως τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργείου.	41	»	» περὶ ὁρολογίας τῶν μισθίων διὰ τὸ 1855.	49
»	» περὶ διορισμοῦ τοῦ Σ. Πήλληκα ὡς ὑπουργοῦ τῆς δικαιοσύνης.	41	»	» περὶ φορολογίας τῶν ὧν διὰ τὸ 1855.	50
»	» περὶ διαρκείας τῆς ἀναμισθώσεως τῶν ἐχθροφειῶν.	42	»	» περὶ ὁρολογίας τῶν προϋόντων τῆς διὰ τὸ 1854.	53
»	» περὶ ἐκλογῆς τῶν Βουλευτῶν τῆς Δ'. Περιόδου καὶ περὶ συγκαλέσεως τῆς τε Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.	42	»	» ὁρῶσεως τῶν προϋπολογισμῶν τῆς ῤῥῆς τοῦ 1854.	65
»	» περὶ δημοσιεύσεως τῆς Συθήκης μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῆς Βαυαρίας, Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Ῥωσσίας περὶ διαδοχῆς εἰς τὸν Θρόνον τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἐντιβασιλείας τῆς βασιλείας Ἀμαλίας.	42	»	» ὁρῶσεως τῶν προϋπολογισμῶν τῆς ῤῥῆς τοῦ 1854.	66
Νόμος	περὶ διορισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ καὶ περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας διὰ τὸ ἔτος 1853 καὶ 1854.	42	»	» ὁρῶσεως τῶν προϋπολογισμῶν τοῦ 1854.	69
»	» περὶ χορηγήσεως ἀναπρωτικῆς πιστώσεως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργείον ἐκ δρ. 50,000.	45	Διάταγμα	» εἰς τῶν Πρεσβείων.	70
»	» περὶ ἀναπρωτικῆς πιστώσεως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἰπουργείον.	45	»	» τοποθέτησις ἀτάξεων τινῶν τῶν 7 Ἰουλίου 43 Νόμου τῆς τοῦ γραπτοῦ.	70
»	» περὶ καταργήσεως τοῦ ἐπιβαλλομένου τέλους εἰς τοὺς εἰσαγομένους δημητριακοὺς καρπούς.	45	Νόμος	» ἀκόντων τῆς Γενικοῦ Γραμ-ματεῖας τοῦ Ἰπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.	71
Διάταγμα	περὶ τῆς παραιτήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργοῦ Δ. Χρηστίδου.	45	»	» ἐξακολουθήσεως τῆς ἐνοικιάσεως πολυετῶς ἐνοικισμένων ἐλαίου-δένδρων.	71
»	» περὶ τῆς παραιτήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ἰπουργοῦ Σ. Μήλιου.	46	»	» ἐκτελέσεως τῆς ἀπὸ 25 Ὀκτωβρίου 1853 ΣΥΝΗΨΕΩΣ περὶ τῶν πολυετῶς ἐνοικισμένων ἐθνικῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων ὁποῖων ἡ προνομία τῆς ἐνοικίας δὲν ἔληξε μετέωρος τοῦ 1854.	73
»	» περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ Κ. Προβελεγγίου ὡς Ἰπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.	46	Διάταγμα	» παρατάσεως περὶ 31 Μαρτίου τῆς ἐπὶ τῶν τῶν ἀρθρ. 27 καὶ 3 τοῦ ΣΑ Νόμου τῆς 27 Ὀκτωβρίου καὶ τοῦ 2. Νόμου τῆς 8 Ὀκτωβρίου τ. ἔ.	77
»	» περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ Σ. Σούτσου ὡς Ἰπουργοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν.	46	Νόμος	» περὶ ὁργανισμοῦ Γραφείου τῆς Ἀληθείας τῆς ἐκ Κωνσταντινουπό-λεως Πρεσβείας.	77
Νόμος	περὶ προσδιορισμοῦ θέσεως β'. μηχανοκίνητου ὁ ὅθων.	46	»	» περὶ συστάσεως μείων.	78
»	» περὶ χορηγήσεως ἀναπρωτικῆς πιστώσεως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργείον ἐκ δρ. 204,000.	47	Διάταγμα	» προσθήκης τῆς 3 τοῦ ἀρθρ. 20 τοῦ Νόμου ΣΜΕΡΤΙΣ παρελείφθη.	80
»	» περὶ συνομολογήσεως δανείου ἐκ 5,000,000 δραχ. ἐπὶ τόκῳ 6 τοῖς 0/100 κατ' ἔτος.	47	Νόμος	» περὶ ὁργανισμοῦ Προξενικῶν ἀρ-χῶν.	81

ΠΙΝΑΞ

Τῶν ἐπιτεριχομένων εἰς τὴν ἀνατυπωθεῖσαν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως
τοῦ ἔτους 1854.

Διάταγμα περὶ τοῦ ἀποφασισθέντος χορηγήματος εἰς τὰς τρεῖς ναυτικὰς νήσους	σελ. 1
» περὶ ἀνακληρωματικῆς πιστώσεως πρὸς διατή- ρησιν τῶν καταδίκων	9
» περὶ ἐκτελέσεως τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προί- όντων τῆς γῆς νόμου διὰ τὸ ἔτος 1854.	9
» περὶ ἀτμοπλοικῆς συγκοινωνίας δι' Ἑλληνικῶν ἀτμοπλοίων	12
» περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ τίτλου τῆς ἐταιρίας τῶν διαπερμεύσεων	13
» περὶ ἐπετάσεως δημοτικοῦ δασμοῦ εἰς τὸν ἡ- μὸν Ἀθῶν	13
» περὶ ἐπετάσεως τοῦ δημοτικοῦ δασμοῦ τοῦ δήμου Ἀνδρού	13
» περὶ πληρωῆς παρ' ἐκάστου ὑποθηκοφύλακος τῆς ἀξίας τῶν χρησίων διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ β. β.	13
Νόμος περὶ παρατάσεως προθεσμίας πρὸς δόλωση τῶν ζώων	14
Διάταγμα περὶ ἐκτακτοῦ ἀποσκευῆς καὶ ὀπλισμοῦ τῶν στρατιῶν	14
» περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς ἐξαγωγῆς τῶν παξιμα- διῶν, γαστρῶν, ὀρυζίων, γεωμηλῶν, κτλ.	14
» περὶ παρατάσεως προθεσμίας μέχρι 30 ἰου- νίου 1854 τοῦ τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς καρβύνην καὶ ἀλεύρων	14
» περὶ ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τῆς Ἀντικῆς Τραπεζῆς	15
» περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὠνίων δημοτικοῦ δασμοῦ εἰς ὃν δὴ τὸν Σκοπέλου	15
» περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ δημοτικοῦ δασμοῦ εἰς τὸν δῆμον Πτραίων	15
Νόμος περὶ προσθέσεως ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 6,000 πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν	15
» περὶ χορηγίας πιστώσεως ἐκ δρ. 6,000 εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν	16
» περὶ προσθέσεως ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 9,600 πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν	16
Διάταγμα περὶ συγκοινωνίας μεταξὺ Μασσαλίας καὶ Κωνσταντινῆς διὰ τῆς Μεσσηνίας καὶ Πειραιῶς	16
Νόμος περὶ χορηγίας ἐκτακτοῦ πιστώσεως ἐκ δρ. 800,000 εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν	16
» περὶ δασμοῦ εἰς τὸ σταφιδοκαρπὸν	17
Διάταγμα περὶ προπληρωμῆς τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν τῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Κωνσταντινούπο- λιν καὶ τ' ἀπ' αὐτῆς πεμπομένων ἐπιστολῶν	17
Νόμος περὶ ἀναστολῆς μέχρι τῆς 1. Ἰανουαρίου 1855 τοῦ περὶ ἀρνητισμοῦ τῶν Προξενικῶν ἀρχῶν νόμου ὅσον ἀρρ. τὴν μισθὸν αὐτῶν καὶ λοιπῶν καὶ περὶ κανονισμοῦ διὰ τὸ ε. ε. τοῦ μισθοῦ κτλ. τῶν Προξενίων	18
Διάταγμα περὶ ἐπετάσεως τοῦ δημοτικοῦ δασμοῦ εἰς τὸν δῆμον Παρῶν	18
» περὶ παραιτήσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑ- πουργοῦ Σ. Πηλικά	18
Διάταγμα περὶ παραιτήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑ- πουργοῦ Κ. Προελεγείου	σελ. 18
» περὶ παραιτήσεως τοῦ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων ὑπουργοῦ Α. Παύλου	19
» περὶ παραιτήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ Σ. Σούτσου	19
» περὶ παραιτήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ Ἰω. Ἀμβροσιάδου	19
» περὶ παραιτήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν κτλ. ὑπουργοῦ Σ. Βλάχου	19
» περὶ διορισμοῦ τοῦ Κ. Κανάρη ὡς ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν	19
» περὶ τῆς παραιτήσεως τοῦ Προέδρου τοῦ ὑπουρ- γικοῦ Συμβουλίου καὶ ὑπουργοῦ τῶν ναυτικῶν Α. Κριεζῆ	19
» περὶ διορισμοῦ τοῦ Α. Μυροκορδάτου ὡς Προέ- δρου τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν	19
» περὶ διορισμοῦ τοῦ Ρ. Παλαμῆδη ὡς ὑπουρ- γοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν	20
» περὶ διορισμοῦ Δ. Καλλέργη ὡς ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν	20
» περὶ διορισμοῦ τοῦ Γ. Ψύλλα ὡς ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαι- δεύσεως	20
» περὶ διορισμοῦ τοῦ Π. Ἀργυροπούλου ὡς ὑπουρ- γοῦ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν	20
» περὶ διορισμοῦ Π. Καλλιγᾶ ὡς ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης	20
» περὶ προσωρινῆς ἀναθέσεως τῆς προεδρίας τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ναυ- τικῶν ὑπουργὸν Κ. Κανάρη	20
» περὶ προσωρινῆς ἀναθέσεως τῆς διευθύνσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν Π. Ἀργυρόπουλον	21
Πρόγραμμα τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου	21
Διάταγμα περὶ ἀμνηστείας εἰς τοὺς λαβόντας μέρος στρα- τιωτικούς ὑπαλλήλους εἰς τὰ ἐν ταῖς μεθορίαις ἐπαρχίαις τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους συμβάντα	21
» περὶ ἀποστολῆς λίθου ἐκ τῶν ἀρχαίων λειψάνων τοῦ Παρθενῶνος διὰ τὸ ὑπὲρ τοῦ ἀειμνήστου Βα- σιλικῶνος ἀνεγειρόμενον μνημεῖον	21
» περὶ ἀμνηστείας καὶ χάριτος εἰς τοὺς ἀπο- δράντας ἐκ τῶν φυλακῶν καταδίκους	22
» περὶ χορηγίας ἐκτακτοῦ πιστώσ. ἐκ δρ. 4055. » » » » » 10,000	22
» εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν	22
» περὶ τοῦ ὅτι ἐπιτρέπεται νὰ διορίζονται εἰς τὰ κεντρικὰ λιμεναρχεῖα ἐπίτακτοι ἀξιωματι- κοὶ τοῦ ναυτικοῦ	23
Διακήρυξις τῶν κυβερνήσεων τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας περὶ τῶν ὑπ' αὐτὰν τηρηθισομένων ἀρχῶν ὡς πρὸς τὰς οὐδετέρας δυνάμεις κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ μετὰ τῆς Ρωσσίας πολέμου	23
» Τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείου περὶ ἀπο-	

κλεισμοῦ διαφόρων λιμένων τοῦ Ῥωστικοῦ Κράτους	σελ. 23	ματος περὶ πραγματοποιήσεως τῶν Κρητικῶν γραμματικῶν	σελ. 40
Διάταγμα περὶ αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰσπρακτῶρων τινῶν ταμείων	24	Διάταγμα περὶ συγκαλέσεως τῶν Βουλῶν	41
» περὶ διορισμοῦ τοῦ Α. Μαυροκορδάτου ὡς Προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν	24	Διακήρυξις περὶ ἀποκλεισμοῦ διαφόρων λιμένων τῆς Ῥωσίας	42
» περὶ παραιτήσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ Π. Καλλιγᾶ	24	Διάταγμα περὶ χορηγήσεως ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχμ. 10, 000 εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν	42
» περὶ διορισμοῦ τοῦ Γερουσιαστοῦ Α. Λόντου ὡς ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.	25	» περὶ χορηγήσεως ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 70,000 εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης	43
» περὶ διορισμοῦ τοῦ καθηγητοῦ καὶ μέχρι τοῦδε ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Π. Ἀργυροπούλου ὡς ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν	25	» περὶ χορηγήσεως ἐκτάκτου πιστώσεως δρ. 50 000 εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργεῖον	43
» περὶ διδοίων τῶν διὰ τῆς γεφύρας τοῦ Εὐρίπου διαβαινόντων ζώων	25	» περὶ χορηγήσεως ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχμ. 10,000 εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν	43
» περὶ χορηγήσεως ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμ. 10 000 εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν	25	» περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμ. 30,000 εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν	43
Ἐκθεσίς πρὸς τὴν Α. Μ. περὶ πινάκων εἰσυχθέντων καὶ ἐξυχθέντων ἐμπορευμάτων κατὰ τὰ ἔτη 1851 1852 καὶ 1853	25	Ἐγκύκλιος περὶ ἀφομοιώσεως τῶν πλοίων τοῦ Βασιλείου τῆς Πορτογαλλίας εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς λιμένας μετὰ τὰ ἐγκύρια ὡς πρὸς τὴν ἐπιβολὴν καὶ ἀπότισιν τῶν ὑγειονομολογικῶν δικαιωμάτων.	44
Διάταγμα περὶ νέου ὀργανισμοῦ τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς καὶ τῶν ἀεροβολιστῶν	36	Διάταγμα περὶ τῶν καθιόντων τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν	45
Ἐκθεσίς πρὸς τὴν Α. Μ. συνοδεύουσα σχέδιον διατάγματος περὶ πραγματοποιήσεως τῶν ἐκδοθεντων καὶ ἐκδοθισομένων γραμματικῶν δυνάμει τοῦ ἀπὸ 15 Ἰουλίου 1848 Νόμου περὶ ἀποικισμοῦ τῶν Κρητῶν	38	» περὶ χορηγήσεως ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχμ. 20,000 εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν	45
Διάταγμα περὶ τοῦ αὐτοῦ	39	» περὶ χορηγήσεως ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμ. 5,000 εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν	45
» περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως	39	Νόμος περὶ ἐφοριῶν	46
» περὶ χρηγίας πιστώσεως ἐκ δρ. 5,730 εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν	40	Διάταγμα περὶ τῆς ἐδρας τῶν ἐφοριῶν	47
Ὁδηγία περὶ ἐκτελέσεως ἀπὸ 28 Αὐγούστου Β. Διατάγ-		» περὶ ἀπαλλαγῆς τοῦ ἐπὶ τὰ Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἐκ τῆς προσωρινῆς διευθύνσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ ὑπουργεῖον	47
		» περὶ ἀπολύσεως ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ Ρ. Παζμίδη	48

ΑΠΛΗΡΩΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Ποσόν των γραμμάτ.	Χρέος μικτόν	Ἐπὶ τίνος ἀριθμοῦ ἐγγράφου εἰδοποιή- σως στη- ρίζεται	Τὸ ληφθεῖσάμενον δικαίωμα τὸ ὅποιον σημει- ται εἰς ἕαρος τοῦ ταχυδρομ.		Τὸ ἐκπιπτόμενον δικαίωμα ἀπὸ γράμμ. ἀχρηστα τὸ ὅποιον σημει- οῦται εἰς ἕαρος τοῦ δημοσίου		Τὸ μένον καθα- ρὸν ἄθροισμα εἰς ὄφελος τοῦ δη- μοσίου καὶ εἰς χρέος τοῦ Ταχυδρομείου		Παρατηρήσεις
			Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ.	

